2,000

BOSTON PUBLIC LIBRARY

Benton Funds

[illegible]

1933.

Coll
520 Bell

ACC89-281
X Q.498.B47B

Lacks ff 9-10 Prel. matter but they contain no plates only "Tabula Biblie" (Index.)

Biblia cum tabula nuper im
preſſa ⁊ cum ſummari/
is nouiter editis.

AD euidentiam ſequentis tabulæ notandum eſt ꝙ in ipſa ſunt uerſus ducenti duodecim complectentes omnia capitula totius Bibliæ ordinati ſecundum ordinem Bibliæ: & in ſingulis uerſibus continentur plura capitula ſicut apparet in numero qui dictionibus ſuprapoſitus eſt. Gloſulæ autem quæ ſunt ſuper dictiones uerſuum poſitæ ſunt ad declarationem eorum ut melius intelligantur. Numerus uero qui eſt ſup gloſulas deſignat capitulum libri illius qui ante numerum id eſt in margine ſignatus eſt. Accipe igitur lector ſtudioſiſſime hãc breuiſſimam tabulam & diligenter eam perlege: quia in ea totam ſcripturam diuinam ſtrictiſſime inclauſam & commodate collectam reperies.

¶Incipit Tabula ſuper Bibliam per verſus compoſita:omnes libros Biblie continens:omnia q; capitula:⁊ de quo agatur in eiſdem capitulis.

1 2 3 4 5 6 7
Dies opa.d̄ lig̃ vite ne edāt.adā ⁊ eua.occidit' a cai.trāſfert' i paradi.A noe.Noe ⁊ filij ei⁹.
Geneſis. ¶Sex.prohibet. peccant.abel. enoch. ⁊ archa fit.intrāt.

8 9 10 11 12
Noe de arca. Nudatus coram filijs. Filij ⁊ filie noe. Babel.Egreditur de terra.
Egreditur. dormit. uariantur. turris. ⁊ abram.

13 14 15 16 17 18
Separat' ab abrā.Ab abrā vincunt'.Deo abrā.Agar. Abrae ⁊ ſuor.Sare poſt hoſpit.
Loth. reges. cedit. fuga. circuncifio. riſus.

19 20 21 22 23 24
Deſtruxit pentapolim.Abſtulit ſaram.Sara yſaac. Abrā filiū.Morit'. Yſaac iungitur.
Sulphur. rex gerare. parit. offert. ſara. rebecca.

25 26 27 28 29
Eſau ⁊ iacob. Quos fedit yſaac.Yſaac filios. Quam vidit iacob. Lya ⁊ rachel.
Poſt geminos.putei. benedicit ſcbala. ſorores.

30 31 32 33 34
Ercoriat iacob. Jacob a laban.Jacob cum angelo.Eſau acquiritur. Corrumpitur.
Virgas. abſcedit. luctatur. gratia. dina.

35 36 37 38 39 40
Naſcitur.Deſcribit'.Frēs ioſeph.A iuda cognoſcit'.Joſeph dn̄a.Dies piſtoris ⁊ picerne.
Beniam.gens eſau.uendunt.thamar. impia. tres tres.

41 42 43 44 45
Joſeph in egypto.Fratres eius.Idem fratres. Illata eis. Fratres ioſeph.
Preficitur. ueniunt. redeunt. poſt triſtia. noſcunt

46 47 48 49 50
Jacob in egyptum vadit.Regi dant egyptij.Jacob. Filiorum iacob.Moritur.
Omne genus. quintam. languet. benedictio. ioſeph.

1 2 3 4 5
Pharao iterficit maſcl'os.moyſes pharaonē.In q̄ de appuit.Manū mittit.pharao pp'z.
Exodus. ¶Precipit extrepidat. rubus. inde ſinum.magis āgit.

6 7 8 9 10
Moyſes itimat'.In ſanguinē vertitur.Muſcarum.Interficit iumenta.Deuorat ſegetes.
Adonay. flumen. corruptio.grando. locuſta.

11 12 13 14 15 16
Vaſa mutuo pp'lo.p̄mogēit' āgl's.ioſeph moyſes egyptū i mar.maria.cū pp'lo vēit moyſes
Poſtulat. occidit. tulit oſſa. ruunt. canit.helim

17 18 19 20 21 22 23
Dat aquā.Cōſiliū.Lex dat'.Mādata.Qualr tradent'.Qualr iudicentur.Feſta celebrent'
Petra. ietbro.ſynay. deca. ſerui furta. ter anno.

24 25 26 27 28
Moyſes ⁊ ſeniores.Videlicet p̄mitias.Tabernaculum. Facies. Fit aaron.
Aſcenduut. tolant. faciant. altere. ſacerdos.

29 30 31 32 33 34
Moyſes aaron. Altare. Eligitur. Fiunt. Peccata.Dantur ſecundo.
Conſecret. incenſi.baſeel. dii. flent. tabule poſt.

35 36 37 38 39 40
Moyſes vt dēt ad taber.fa.Qd iubet'. Fit. Fiunt. Ad veſtes.Tabernaculū tegit.
Narrat. dant. cherub.tentoria.purpura.nubes.

1 2 3 4 5
Q̃ꝫ lr ꝺebeat īmolari. Quid fiat ꝺe ſacrificijs. q̃d ꝺe pacificis. q̃d ꝑ ignorātia. q̃d ꝑ ꝺlicto.
Leuiticus ¶ Hoſtia ſi ſacrum. ſi pacifer. inſcia. linquēs
6 7 8 9 10 11
Holocauſtum. Victimā pro ꝺelicto. Moyſes aaron. Aaron. Igne perit. Deſcribunt.
Concremit. ⁊ mactat. ſacrat. offert. nadab. edenda.
12 13 14 15 16 17
Purificat. Diſtinguitur. Quid facere ꝺꝫ. Q̃uo emūdet. Emiſſarius. Effundit ſanguis.
Partus. lepra pians fluxus. caper. adde cruorem.
18 19 20 21 22
Ne reuelles alicui. Iniquum. Moritur. Sacerdotis virgo. Sancta qui ſint.
Turpia. ne facias. phitonicus. uxor. edentes.
23 24 25 26 27
Legalia. Lapidetur. Celebretur. Bonis bona malis mala. Reddatur.
Feſtaꝗ. blaſſemus. iubileus. daboꝗ. votum.
1 2 3 4 5
Populum. Tentoria. Numeratur. Tabernaculum. Quomodo ſit.
Numeri. ¶ Connumerat. figunt. leui. portant aquaꝫ eli.
6 7 8 9 10
Vinum nazareus. Tabernaculum. Ponuntur. Celebratur. Sonus ꝺiffunditur.
Non bibat. erexit. lucerne. phaſce tubarum.
11 12 13 14 15 16
ꝯſiderāt. lep̄ marie. exploratores. flēt triti ab explōatorib⁹ occidit colligēs. abſorbet ⁊ abirē
Porri. perfuſa. bis ſex. flent. lignaꝗ. datban.
17 18 19 20 21 22 23
Floret. Circa tabernaculū leuite. Vitule. Morit aarō. Erigit. Loq̄ntē. Baalā pplm.
Virga. cubant. cinis. or. ſerpens. aſinam. benedicit
24 25 26 27 28 29 30
Orietur. Iniciatur. Populum bo. Salphaat Sacrificium. Clangit. Que tenēt vel non.
Stella. phegor. mirant. nate. iuge. bucina. uota.
31 32 33 34 35 36
Propter belfegor. pecora bꝫ mlta q̃lꝫ ꝺſcribt. Terre ꝑmiſſiōis. Leuitar. Viris ſue trib⁹.
Mori madian. gath. manſio. terminus. oppida. nubant.
1 2 3 4 5 6 7
Legē moyſes. Percutitur. Occiditur. Ut moyſes. Repetuntur. Replicat. Mittet ꝺn̄s.
Deuterono. ¶ Explanat. ſeon. og. moriatur. deca. iuſſa. ſcabrones.
8 9 10 11 12
Serpēs in ſolitudine. Propter iuſtitiā tuā ſcm̄. Preputiū. In manib⁹ ⁊ oculis. Sāguinē.
Dipſas. ne dicas. cordis. ſuſpendite. fundes.
13 14 15 16 17 18
Prophetie. Edenda. A nullo accipies. Obſerua ei⁹. Quem ꝺn̄s elegerit. Non conſulant.
Fictor. edent. mutuum. ſolemnia. rexꝗ. phitones.
19 20 21 22
Refugij. Cum ferio non timebis. Pro occulto homicidio. Signa oſtenduntur.
Urbes. ad bellum. metietur. uirginitatis.
23 24 25 26 27 28
Pollutus. Repudij. In faciē viri ꝯtēnētis. Primitias. Super maledictōe. Cōminantur.
Somno. libellus. ſpuet. affert. amen. crumne.

29 30 31 32 33 34
Pactum. Celum ꝛ terram. Joſue ꝛ moyſes. Audite celi q̄ loq̄r. Trib⁹ moyſes. Moyſi.
Firmat. ꝛ inuocat. edocet. ꝛ canit. hic cribrat. hinc mors.

1 2 3 4 5
Dixit dominus ioſue. Exploratores recipit. Tranſitur. xij. ponuntur. Lapidei.
Joſue ❡ Confortare. raab. iordan. lapides quoq̄. cultri.
6 7 8 9 10 11 12
Jericontina. Lapidatur. Capitur. Recipitur. Stetit. Uicit Numeratur.
Urbs cadit. achor. ai. gabaon. ſol. regnaq̄. reges.
13 14 15 16 17 18 19
Terram. Pars datur. Suſpirat. Sors. Sors Cōgregāt filij iſrl'. Tribuū ſortes.
Diuiſit. caleph. axa. ioſeph. manaſes. ſylo. ſeptem.
20 21 22 23 24
Separantur. Pars datur. Ruben gath. Joſue populum. Joſue.
Urbes confugii. leui. redeunt. monet. hinc mors.

1 2 3 4 5 6
Dux conſtituitur. Loquente angelo. Occidit eglon. Uicit ſiſaram. Delbore. Fit dux.
Judicū ❡ Judas. fiet. ayoth. barach. carmen. gedeonq̄.
7 8 9 10 11
Aquam olectrici. Perimit. In parabolis proponitur. Judicat. De morte filie.
Lambunt. ꝛ zebee. ramnus. yabir. actio yepte.
12 13 14 15 16
Dicitur. Annunciat. Diſcerpitur. Urunt ſegetes. Sanſon ꝛ aliorum.
Sobolet. ꝛ ſanſon. leo. uulpes. inde ruina.
17 18 19 20 21
Sculptile facit. Capitur. Uxorem diuidit. Uxoris leuite. Filiarum filo.
Michas ꝛ lachis. leuites. vltro. chori.

1 2 3 4
Meſſores. Poſt terga metentiam. Ad booz ruth. Auum dauid.
Ruth ❡ Ruth ſeqtur. ſpicas legit. accedit. parit oleth.

1 2 3 4 5 6 7
Parit. Sūit cruda. Dixit ely ſāuel. Filioꝝ ely. Ebriūt. Pro arca. Precipit boꝛtat ſāuel
1. regum ❡ Anna. caro. dormi. mors. muros. munera. corda.
8 9 10 11 12 13 14 15 16
Regis. pte ſauli. Sr ſaul. Saul pcidit. orāte ſāuele. Saul. Jōatas cōedit. occidit. ſāuel dō
Jus. da. ſorſq̄. boues. pluit. offert. mel. agag. unxit.
17 18 19 20 21 22 23 24
Goliam Regis eris. Ponit Dō ꝛ io Dō fugit. Interficit Querit dō. Jngt igreſſ⁹ ē ſa.
occidit dō. michol. nathas. ſacerdotes ad purgādū vēit
Funda. gener. pellem. flent. geth. doch. in ziphim. antro
25 26 27 28 29 30 31 liunt
morit. dō a ſal' audit. dat dō. phitōiſſa pſulit a ſal' n̄ placet. egipti⁹ dux dō. ſal' ꝛ iōate ſepe
Nabal. vox. ſicceleck. mulier. ſatrapis. puer. oſſa.

1 2 3 4 5 6
Dauid. Interficit abner. Occidit a ioab. Occidit dormiēs. Dauid fcōo. Percutit.
2. Regum ❡ Plantus. ꝛ azael. abenr. ꝛ yſboſeth. ungitur. oza.
7 8 9 10 11 12
dō firm⁹. dō curr⁹ adadezer. A dō igrit ſi ſr̄ūt go ō do. ſa. radūt buis dō. pcupiſcit. loqt tō
Tronus. ſubneruat. ſiba. barbe. berſabe. nathā.

13 14 15 16 17 18
Cou̅ſ̄ a f̄rē. Rogā ꝓ abſalō. Fugit dn̄s abſalō. maledicit dn̄s. diſſipat ꝯſiliū. Pe̅det abſalō
Thamar. tecu ites. pedibus. ſemey. cuſi. quercu.
19 20 21 22 23 24
Filius ionate. Interroget. Crucifiguntur. Dauid poſt victoriam. Fortium. Populi.
Claudus. i abella. ſeptem. carmina. nomina. peſtis.

1 2 3 4 5 6 7
Sunāitis puella dat dn̄o. Salomō i trono. Sapiā. Salomōis. dat ſigna. Te̅pli fit. dom⁹ fit.
3.regum ¶ Suna. ſedet. poſcit. cibus. yram. fabrica. ſaltus.
8 9 10 11 12 13
Salomon. Salomonis. Venit regina. ydolum colit. Minatur robo. Altare in bethel.
Orat. prepoſiti. ſaba. chamos. ſcorpio. ſciſſum.
14 15 16 17 18
Prophetat. Baaſa domum ieroboam. Regnat. Vidua colligit. Deſtruitur.
Achia. deleuit. zamri. duo ligna. balaacꝫ.
19 20 21 22 23
Iraſcit̄ ꝯtra heliā. Tradit̄ i man⁹ achab. Occiditur. Achab. Canes.
Iezabel. ⁊ benadab. naboth. de ſanguine. ligant.

1 2 3 4 5 6
Cōſumit qnquagenos. Sanauit. Faciu̅t. Manat i baſa. Mu̅dat̄ a lepra. Nūtij regis ſyrie
4.regum ¶ Ignis. ſal. foſſas. oleum. naaman. comederunt.
7 8 9 10 11 12
Ducē militie in porta. Azael aq̄ꝫ. Regnat. Domū achab ihen. Interficitur. Regnat.
Calcant. infundit. ihen. percutit. athala. iohas.
13 14 15 16 17 18 19
Iacto frā dic. Miſit ad cedrū. Iuuat manāt. Regnat. Capit̄. blaſſemat. Veſtes ezechias.
Percute. cardo. phul. achaz. oſee. rapſace. ſcidit.
20 21 22 23 24 25
Ezechias. Regnat. Regnat. Celebratur. Inde fit. Sedechiam rex babylonis.
Flet. manaſſes. inſias. phaſe. tranſlatio. cecat.

1 2 3 4 5
Edom. Congregationes. Filios habuit. Inuocauit dominum. Interficiuntur.
1.Paralipo. ¶ Reges. ſcribarum. dauid. iabes. agareni.
6 7 8 9 10 11 12
Filij deſcribūt̄. Filij efrai occidūt̄. Gen⁹ deſcribit̄. Deſcribūt̄. Morit̄. betleē. Nu̅er⁹ cū dn̄o.
Leui. get. benomin. cuſtodes. ſaul. aqua. grandis.
13 14 15 16 17 18
Percutitur. Sonāt. Dauid coram archa. Corā archa. Prophetat. Dauid percuſſit.
Oza. piri ſaltat. pſallit. nathā. hinc adadezer.
19 20 21 22 23 24
Nuncios. Dauid. Incitauit dauid. Pro templo dat dauid. Leuitarum. Leuitarum.
Raſit. bella. ſathan. aurum. numeratio. fortes.
25 26 27 28 29
Prophetant. Dirant ianitores. Seruitur. Dauid principes. Salomonem.
In cytharis. cellis. per menſes. conuocat. vngunt.

1 2 3 4 5 6
Apparuit dn̄s ſalomōi. Eruditū mitte. Te̅plū fit. Salomō. In te̅plū tra̅ſfert. Sup holocauſtū.
2.Paralipo ¶ Nocte. virum. molia. phialas. arcam. cadit ignis.

7 8 9 10 11
Domū ſalomō. Officia ſacerdotis. Saba venit. Tolli rogāt. In vijs ābulāt dō : ſalomōis
Complet. conſtituit. regina. iugum. tribus annis
12 13 14 15 16 17
Jrl'm aſcēdit. Regnat. Egredit̃ ꝯtra aſſa. Idolū cōteruit. Aurū dat ob aſſa. Regnat.
Seſach. abia. zara. priapi. benadab. ioſaphatq̃.
18 19 20 21 22
Fec̄ ſedechias. Joſaphat iudicib⁹. dirigam⁹ ad te. Duos occidit ioachaz. Regnat ⁊ morit̃.
Cornua. precepit. oculos. fratres. ochozias.
23 24 25 26 27
Joas coronat. Regnat ⁊ dō placet. regnat ⁊ moritur. regnat ⁊ occidit̃. regnat ⁊ moritur.
Joiada. zacharias. amaſias. ozia. ioathan.
28 29 30 31
Regnat ⁊ moritur. regnat ⁊ deo placet. Ara idolorum. Leuitis ſm legem.
Achaz. ezechias. deſtruxerunt. decimas dant.
32 33 34 35 36
Ezechias. regnat ⁊ moritur. D̄s ñ regnat. Aſcendit ⁊ occidit ioſiam. Judam.
Egrotat. manaſſes. ioſi as. nechao. tranſfert.
1 2 3 4 5
Cirus vaſa dei. zorobabel ⁊ alij. Templum. Samarite ꝯtra iudeos. Agge⁹ ⁊ zacharias.
i. Eſdre. ¶ Protulit. aſcendunt. fundant. ſcripſere. prophetant.
6 7 8 9 10
Precepit fieri templū. Dat litteras eſdre. Multa cū eſdra. Eſdre. Alienigenas.
Darius. artarſes. redeunt. oratio. linquunt.
1 2 3 4 5 6 7
Neemias. Dat regi neemias. Jrl'm edificāt. Graue faciūt. Neemias ſin⁹. Mup. Portas
2. Eſdre. ¶ Flet. uinum. portas. opus. excutit. explet. opillat.
8 9 10 11 12 13
Eſdras librū. Fedus cū dño. Federatores. Decima eligitur. Dedicatōis. Se ab alienigēis
Le it. percutiunt. ſignant. pars. cantica. mundant.
1 2 3 4 5 6
Jubet ioſias. Leuite ⁊ ſacerdotib⁹. Joſias. Amonet̃ p regē egypti. Filij iuda. Filij iuda.
3. Eſdre. ¶ Paſcha. parant. moritur. ioachim. migrant. redierunt.
7 8 9 10 11 12
ſamarite iudeos. ſamarite iudeis. tria ꝑponūt. zorobabel. zorobabel ⁊ dari⁹. Dari⁹ egres.
Accuſant. prohibent. tres. poſtulat. oſcula. miſit.
13 14 15 16 17
Téplū. Emuli ad zorobabel. Quo iubēte fiat téplū. Sūt ſcripta ō licētia. Necīa téplo dari
Fundāt. accedunt. querunt. inuenta. iubentur.
18 19 20 21 22
Templum. Eſdre ſcriptuz legis. Epl'e artaxerſis. Fcūs ē eſdras. Dicit eſdras leuitis
Conſummant. tradunt. ſcriptum. conſtans. uigilate.
23 24 25 26 27
Ponderat̃. Eſdras veſtes. ꝓhibet iuſſa eſdre fieri. Mulieꝝ alienigenaꝝ. Legit eſdras.
Aurum. conſcindit. ymber. diuortia. legem.
1 2 3 4 5 6 7
Tobias tabelio. x. talē. Fit tobias. exaudit̃. tobias filiū. tobie ſociat̃. tobias piſcē. Fit ſarra
Tobias ¶ Dat. cecus. ſara docet. angelus. extrahit. uxor.

8 6 10 11 12 13 14
Raguel ⁊ Angelū vt vadat. Dixit mr. Recepit tobias. Intimat ſe. Tobie. Fili⁹ oclos.
Laus. rogat. beu. uiſum. raphael. confeſſio. clauſit.
1 2 3 4 5
Nabuchodonoſor. Mittitur. Nationes. Filij iſrael ad dominū. Uera dicit olopherni.
Judith ¶ Jurat. olophernes. ſubicit. clamant. achior dux.
6 7 8 9 10
Illi de betulia achior. Betuliā oloferñes. Uolētes tradere citatē. Judith. Se veſtib⁹ iudith
Soluunt. obſedit. iudith arguit. orat. adornat.
11 12 13 14 15
Statū ciuitatis olofer. Judith ad olofer. Judith olofernis. Illos de betulia. Judith ⁊ aliorū
Nunciat. ingreditur. caput aufert. impetus. hymnus.
1 2 3 4 5 6
Uaſthi aſſuer. Regnat. Exaltatur. Mardocheus. Pro iudeis mittitur. Mardochei.
Hester ¶ Reſpuit. heſter. aman. honoratur. epiſtola. ſomnus.
1 2 3 4 5
Concuſſit domum. Job ſathan. Job diei in quo natus eſt. Loquitur. Interficit iracūdia
Job ¶ Uentus. percuſſit. maledixit. ⁊ elypha. ſtultum.
6 7 8 9 10 11
Non eſt caro mea. Eſt vita hoīs ſup terrā. Loquit Arturū. Sꝫ ſempitern⁹ horror. Loquit
Enea. militia. baldach. facit. ordoq;. ſophar.
12 13 14 15 16 17
pcigūt rges regū. pauliſp ⁊ loqr. dies hoīs ſt. Loquit. Vba nḡt hēbūt finē. ſolū mihi ſſeſt
Fune. tacete. breues. eliphac. uentoſa. ſepulchrum.
18 19 10 21 22
Loquitur. Dei venerūt ⁊ fecerūt ſibi viā p me. Loquitur. In breui dies ſuos. Reſpondet.
Baldach. latrones. ſophar. ducunt. elyphamq;.
23 24 25 26 27 28 29
Mlta fortitudie. vidue abſtulerūt. Rūdet. Tortuoſ⁹. Nō rēphēdit. nec ituit⁹. me⁹ iſtaurabit
Nolo. bouem. baldach. coluber. cor. uulturis. archus.
30 31 32 33 34 35
Cōpat⁹ ſū. ⁊ epigt ē oclis nřis. O miſert loq. Loqt. Facit ypocritā pp pcā ppli. loqt. eliud.
Luto. fedus. tres. eliud. regnareq;. rurſum.
36 37 38 39 40 41
Eliud locut⁹ ē. Quaſi fuſi ſacelli. Iſte inoluēs ſniās. nūqd noſti pt⁹. Que feci tecū. dñs iob.
Addens. ere. quis eſt. ybicum. beemoth. benedixit
1 2 3 4 5 6
Sapientia foris ſtans. A muliere extranea. Et acquiſitio eius negocio. A te os prauum. Aquam de ciſterna tra. Que odit dominus.
Prouerbia ¶ Predicat. extranea. melior. remoue. bibe. ſex. ſunt.
7 8 9 10 11
Et vaga Dñs me. Excidit columnas. Eſtate filius confuſionis. Ore decipit amicum.
Garula. poſſedit. ſeptem. ſtertit. ſimulator.
12 13 14 15 16 17 18
Negligit iuſt⁹. Et nvult. Nouit amat. Juſti me. Et iuſtis meli⁹. Bucella cū. Fortiſſima
Damnum. uult. cor quod. mens. parum. ſiccaq;. terris
19 20 21 22 23 24 25
Labia ſua. Luxurioſa vinū. Cor i mau. Bonū melī⁹. Statue i guture. Uſq; q. Rubine
Torquens. res. regis. nomen. cultrum. piget. aufer.

16 27 28 29 30 31
Jn ducis glia.Capx ſufficia.btūs q ſp ē.Totū ſpm ſſt⁹.infaſ abſſia difficilia.forte q inueiet
Stulto. lac. pauidus. profert. tria ſunt. mulierem.

1 2 3 4 5 6
Ecclebaſtes Intrēt ī mare. Vineas.Oia hñt.Fonebūt mutuo.Curas ſecūtur.Si gēuerit liberos bō
¶ Flumina.plantaui.tempus.duo. ſomnia. centum.

7 8 9 10 11 12
Meli⁹ ē ire.ſapia hois.cōphēdūt laqo.morietes pdūt.da ſeptē nec nō 7 octo.Añq3 ſol 7 lūa
Luctus. lucet. aues. muſce. partes. tenebreſcant.

1 2 3 4 5 6 7
Spōſi 7 ſpōſe.Campi.queſiui in lectulo.Ortoꝝ.Comedi fauū cū ſunamitis. Soror nra.
Cantica. ¶ Oſcula. flos. noctes. fons. melle. reuertere. parua.

1 2 3 4 5
Dñi repleuit orbē terraꝝ.Pctā legis.Juſti 7 tāq3 ſcintille.Generatio.Jn magna ꝯſtātia
Sapientia ¶ Spiritus. improperat.fulgebunt. caſtaq3. ſtabunt.
6 7 8 9 10
Duriſſimū his q pſunt.Pmā ſ vocē emiſi.Sapia malicia.Tuū ego ſū dñe.Scientiā ſcōꝝ
Judicium. plorans. vincit. ſeruus. dedit illi.
11 12 13 14
Núero 7 mēſura oia diſpoſita. Oium terra.Creaturis oib⁹ dñator.Lignū p q̄ ſit iuſticia
Pondere. carior eſt. ſpecioſior eſt. benedictum.
15 16 17 18 19
Extiauerit dos eē.Angloꝝ eſca ppl3.Seua ſbata ꝯſcia.a ſgalib⁹ ſmo tu⁹ ve.Jmpijs ſiñ miſa
Jdola. nutriſti. preſumit. ſedibus. ira.

1 2 3 4 5 6
Sapie tior.Jn iuſticia.maior es būilia te.Faciē potētiſ.Eſto ad audiēdū.Fidel medicamētū
Eccl'aſtic⁹ ¶ Radix.ſtat. quanto. contra. manſuetus. amicus.
7 8 9 10 11 12
Noli oē mendaciū. Nō facias cū iracūdo. Amicus vinū nouū. Ptās breuis. Breuior in uolantilib⁹. Juſto 7 inuenies retributionē
Mentiri. rixam. nouus. omnis. apis. benefacq3
13 14 15 16 17 18
Lup⁹ cōicabit.Mors.d3 q fac bōa.Timēs d3 q3 mile.Cōfiteberis.vt calcls ſic exigui ānl
Agno. non tradat.temet.vnus. ſanus. arene.
19 20 21 22 23 24 25
dētiū 7 amict⁹.excecāt corda.qi a facie.in lapide.vētis ꝯcupiſcētiā.qi ſpecioſa.i ſuſpicabilia
Riſus. dona. fuge. piget. aufer. oliua. nouemq3.
26 27 28 29 30
Mulier bona.Stult⁹ vt lūa.Aures tuas ſpinis.hoſpes 7 ornua mēſā. Hic tue placēs deo
Pars bona.mutatur. ſepi. tranſi. miſere.
31 32 33 34 35 36
btē vir.adoleſcēſ.vn⁹ ꝯtra vnū 7 duo ꝯ tra.2.vana 7 mēdaciū.noli offerr pua.inoua 7 imuta
Non abijt.loquere.contra. ſpes: munera. ſigna.
37 38 39 40 41
Cū iuſto d iuſticia.Locū.n.illū erant dſ.oia opa dī.Et vinū letificāt cor.amara ē mēoria.t.
Tracta. da medico. bona valde.muſica. morſq̄.
42 43 44 45 46
Sermonē auditus.Vide 7 bñdic q fecit.Patꝝ. Dilect⁹ do 7 hoibus.Fortis in bello
Non duplices. arcum. laudes.moyſes. ioſueq3

47 48 49 50 51
pphā ſurrexit. pphā qſi ignis. mēoria i ɔpōc. onie fili⁹ ſacerdoſ magn⁹. vna florebit ſapl̄a
Nathan. ⁊ elyas. ioſie. ſymon. quaſi precox.

1 2 3 4 5 6 7 8
Cognouit poſ. Vo⁹ dn̄i. Ad iudi Miſerſ app̄ q̄ ɔuigitis do. Seraphi. Cōcipiet. Sume ti
Eſaias. ſeſſorē ſuū. preparatus. cadū dn̄s. bēdēt viri. mū ad domū. clamant. ⁊ penet. bi grādē.
Bos. mons. ſtat. ſeptem. ueb. ſanctus. nigroq̄ʒ. librū.

9 10 11 12 13 14
Nat⁹ ē nobis. Virga furoris. De radice aſcēdet. Cōſolat⁹ es me. Babylōis. Lucifer.
Paruulus. aſſur. flos. conuerſus. onus. cadit aſtris.

15 16 17 18 19
Onus. Emitte. Onus. Ethiopie alax cimbalo. Onus
Hinc moab. agnum. damaſci. tranſſlumen. egypti.

20 21 22 23 24
Et diſcalciatus iuit yſaias. On⁹. Onus viſionis. Onus. Meum mibi.
Nudus. deſerti. vallis. tiriq̄ʒ. ſecretum.

25 26 27 28 29 30
Dn̄s oē̄ʒ lachrimā. Fortitudiſ nr̄e. Duro grādi ⁊ forti. Angularē. Eſt liber. Sol ſeptēplicit
Auferet. vrbs. gladio. lapidem ſignatus. erit lux.

31 32 33 34 35
Abyciet vir. ppl̄s me⁹ i plenitudie. in dcor ſuo videbūt ocli. ɔgregati ſt. vēiet ⁊ ſaluabit noſ
Idola. ſedebit. regem. milui. deus ipſe.

36 37 38 39 40 41
Loqſ blaſ Angel⁹. 185. millia. Ezechias cāticū. Teſauros nūtiſ. Digitis molē. Et buſſū
femias. regis babylo. terre. ſimul.
Rapſace. percuſſit. canit. oſtendit. tribus. vlmum.

42 43 44 45 46 47
Fūigās n̄ extiguet. Noli timere q̄ redimi te. Faber ferrari⁹ opat⁹ ē. Xp̄o meo. cōtrit⁹ ē. flūina
Linum. ſerue meus. lima. ciro. nabo. tranſi.

48 49 50 51 52 53
Tua enea. meis dſcripſi. meas dedi vellētib⁹. in ſiō laudātes. iduer fortitudinē. reputauim⁹
Frons. manibus. genas. venient. conſurge. leproſum.

54 55 56 57 58 59 60
Per ordinē. De celo. Eſt ſal⁹ mea. Perit ⁊ n̄ ē. Cui⁹ n̄ ē dſiciet. Aſpidū rupūt. illūinar irl̄ʒ
Sternam. nix. iuxta. iuſtus. fons. ouaq̄ʒ. ſurge.

61 62 63 64 65 66
Predicarē aptionē. Iuſt⁹ ei⁹ egredieſ. quis ē iſte q. Vtiuā diſrūpes. ſerui mei. et noui celi
Clauſis. ſplendor. edon. celos. comedent. noua terra.

1 2 3 4 5 6 7 8
Succēſa fa Mala fecit. Dimiſerit Aſpexi terrā. Ad opti Staſ. Nō diceſ. regis iuda
tie aquilōis. ppl̄s me⁹. vir vxorē. ⁊ ecce. mates. ſup amplius. eijciēt.
Ieremias. Ola. duo. vulgo. nihil. ibo. vias. tophet. oſſa.

9 10 11 12 13 14 15 16
Aſcēdit p Pereāt q ce Dn̄e ſa Si diſpu Pōe lū. Futur⁹ es. Mr̄ mea. Opatī eſtiſ
feneſtrā. lū ⁊ trā n̄ fecerīt. baoth. tent. bare ſup. vir magn⁹. q̄ʒ p̄res vr̄i
Mors. dii. tu. tecum. lumbos. quaſi. vbe mihi. penis.

17 18 19 20 21 22
Adamātio ſcriptū. Faciebat op⁹. Lagūcula. Phaſur mi. Sedechias ad Predicit ie
eſt peccā iude. ſuper. ſit ieremias. ieremiam. remias.
Vngue. rotam. terrētur. nerunm. miſit. ioachimus.

23 24 25 26 27 28
In dieb⁹ ill' bōas ⁊ malas. Accepi d̄ mān. Jerēias. Dixit dn̄s ierēie. Ananias catēas ierē.
Juda. ficus. calicem. rapitur. fac vincula. fregit.

29 30 31 32 33 34 35
Dn̄ cepit iple. Oīa q̄ locu. Plorās. Emit i ana Que fcūr⁹. federis n̄ ob. Filij obedi
ri, 70. visiōib⁹. t⁹ sū l libro. filios. s. thoth. sum eis. seruauerit. unt patri.
Anni. scribe. rachel. ager. ⁊ bona. verbaq;. rachab.

36 37 38 39 40 41 42
rex vo. Panis dat. Mittūt ie. rex babylōis. Jeremias cū Godolias. hieremias
lumē. ieremie. remiā in. sedechiā. godolia. p pplo.
Scidit. torta. lacum. cedat. manet. interit. orat.

43 44 45 46 47
Egyptū q̄s ōreligat nabucho regie celi. Jerēias ɔsolat. percutit a nabucho. Dn̄i v ſq; q̄
Intrant. ⁊ libani. baruch. post necbao. macro.

48 49 50 51 52
Pphat de ei⁹ ɔtritiōe. Similitis pphat. Similiter ɔtra. Babylō. reliquias trāffert.
Ad moab. ac amon. babylon. cecidit. nabuzardan.

1 2 3 4 5
Citas plēa pplo Senes cicre capita sua. Vidēs paupertatē meā. Mutat⁹ ē. Aux obscuratū
Trenī. ¶ Sola sedet. consperserunt. ego vir. color. aurum.

1 2 3 4 5 6
Audiētes baruch. baruch ⁊ alij. hirlz mādata. ē i terr e cū hoib⁹. i. pice plātū. hirlz iducr
Baruch. ¶ Plorabant. orant. audi. iussus. iace. luctum.

1 2 3 4 5 6
Quatuor aialiū. Sup pedē. Volum isto. fr dextrū ⁊. Pilos accito gladio. Dn̄s dōui ifrl.
Ezechiel. ¶ Vultus. sta. comede. dormit. raditq;. minatur.

7 8 9 10 11
Dicēdo fac cōclusio. Parietē. Viri veniebant. Adextris dom⁹. 25. viri in introitu porte
Concludit. fodit. sex. cherub. bis deca quinq;.

12 13 14 15 16 17
d̄ loco ad locū. rephēdūt. noe iob dan. qd fiet lig⁹. vidi ⁊ viri vine i tuo agla magnaꝝ alaꝝ
Migrat. falsiloqui. tres. vitis. sanguine. grandis.

18 19 20 21 22 23
acerba cōedit. fēcē magn⁹. alloqt ezechiel exacut⁹ ⁊ limat⁹. es stānū ⁊ plūbū. colla ⁊ coliba
Vua. leoq;. senes. gladius. conflat. mulieres.

24 25 26 27 28 29
Ezechiel morit vespe. prophat ɔtra. Dixit d̄ hirlz. Tiri. Preciosi noiant. prophat ɔtra.
Uxor. amon. tyrus. decor. ⁊ lapides. pharaonem.

30 31 32 33 34
Brachiū pharaonis. Ad inferos pharao. Sup pharaonē. Domus ifrl. Meas inquiram
Frangit. descendit. plangunt. speculator. ouesq;.

35 36 37 38 39 40 41 42
pphat ɔtra. effūdā s vos. vros piā. pōe faciē. gog ⁊ magog. msura. msurat. fr q edificiū
Seyr. aquam. tumulos. in gog. mors. intus. ⁊. extra.

43 44 45 46 47 48
maiestas dn̄i igressa ē. porta. sāriū. qualia sacrificia fiāt. Altar dextro. ciuitatis do⁹ ibidē
Templum. clausa. plant. per sabbata. post aqua. nomen.

1 2 3 4 5 6 7
pueri corā. dāiel misteriū. pueri i fornace. i visiōe appuit. scribit i piete. dāiel. visionē aialiū
Daniel ¶ Stant. reseratq;. canunt. arbor. manus. orat. abhorret.

8 9 10 11 12 13 14
Pugnātē cū ariete.appuit veſtiꝰlīcis.viſibis apif.i tpe illo ꝓ̄get.ſuſanā eripit.dſtruit
Poſt bircum. gabriel.vir. res. michael. mulier. bel.
1 2 3 4 5 6 7
Parit vxor oſee.iuxta dies.me dies mltos.Nocte mr.Effūdā q̄ſi.Die ſuſcitabo.fermētū.
Oſee. Tres. canet. expecta. tacet. iram. tertia. totum.
8 9 10 11 12 13
In gutture tuo.Dño vinū.Frōdoſa iſrl̄. Iſrael ꝛ dilexi eū. Inualuit iacob.Ero mors tua.
Sit tuba. non libant.uitis. puer. angelo. mors.
1 2 3
Eruca vel locuſta brucus ꝛ rubigo.In ſyon ꝛcanūt tuba.Seruos ꝛ ancillas ꝛꝓphetant.
Joel. Quatuor extirpant. ieiunant. ſpiritus implet.
1 2 3 4
Damaſci. Plauſtrū bonuſtū.Et circuiet terra.Sup vnā ciuitatē ꝛ nō ſr aliā
Amos. Quadri ſcelus.ſtridet. tribulatur. non pluit eque.
5 6 7 8 9 10
In tpe ſuo tacebit.Dormitis eburneis.Dominꝰ.Lito. Uncino tracta.Dñs ſup altare.
Prudens. in lectis. ſtat. muro. poma. ſedentem.
1 2
Dominus ad gentes. Quia ſaluatores aſcendunt in montem eius.
Abdias Legatum miſit. ꝛ erit ſaluatio ſyon.
1 2 3 4
Que ceciderunt ſuper ionam.Piſcis deglutit ionā.Uiri niniuite. Jonam pro edera.
Jonas Poſt ſortes. piſcis. conuertuntur.dolor angit.
1 2 3 4 5 6 7
Dominꝰ ſup excelſa terra. Aſcēdit. Deſup ex pandēs. Grecis nebuloſa coriauerunt. Ex te egredietur dux. Pplē meꝰ qui feci. Ppl's tuū
Micha. Calcat.iter. pellem. turis. bethleem. tibi. paſce.
1 2 3
Naum. Flos libani. Euangelizantur ꝛ annunciantur pacē.Quis cōmouebit ſup eaꝫ caput.
Languit. ecce pedes. uaſta quoqꝫ niniue tota.
1 2 3
Abacbuc Abacbuc cum deo.Super buſſum. Deo audiui auditionem tuam.
Diſputat. ꝛ ſcribit uiſum. poſt cantica pſallit.
1 2 3
Sophonias Deo venit. In die illa. Similiter in die illa
Magna dies. fit pena reis. iubilatio iuſtis.
1 2 3 4
Zorobabel meus.Et ioſedech. Celum terram ꝛ mare.Aſſumam ſerue meus
Ageus. Edificant. templum. mouent omnia. zorobabel te.
1 2 3 4 5 6 7
vbi ſr equū.q̄tuor vētilātes.ſtabat a dxtris.lucne īfuſoria.volumē eqꝫ rubeoꝝ.vo8metipſ
Zacha. Mirta.fabri. ſathan. apta. ut lans.quadriga.bibiſtis.
8 9 10 11 12 13 14
Promittit.Cuiꝰrex.petita a dño.30.dnarioꝝ.q̄ſi ſr vnigēitū.ſuſcitat ſr poſtorē.Eg ē ſcrū.
Pax aſinus.pluuiam. precium. flent. framea. frenum.
1 2 3 4
Malachias Domini. In gentibus.Meum cum leui.Anteq̄ꝫ veniat dies.
Eſt nomen. magnum.pactum. mittetur belias.

1 2 3 4 5
Antioch⁹ ſinit r̃ōe. Pugnat p lege. Cōterit a iuda. Vidēs fugā ſuoꝝ. Fugit ad phanū qđ ē
1.machab ¶ Obſes. matathias. feron. lyſias. thimoteus.
6 7 8 9 10
Cadit ſub elephāte. capite puat ꝛ cetera. cū rōanis icūt. In c⁹ bello. occupauit ptolemaidā.
Eleazar. nichanoꝛ. fedus. bachides. alexander.
11 12 13 14 15
Exaltauit ionatā. Prodidit ionatā. Cū filijs accidit. Sūmo ſacerdotio fūgit. ſuccedit pri.
Demetrius. triphon. ionathas. ſymonqȝ. ioannes.
1 2 3 4 5 6 7
ꝺ aq̄ craſſa. icluſa p ierēiā. eliodoꝛi. ābiebat ſūmū ſacer. ſpoliat tēplū. ſuilla edi. frēs pimūt
2.macha. ¶ Ignis. arca. flagra. iaſon. antiochus. caro. ſeptem.
8 9 10 11
Intollerabilis gētib⁹ efficit. Antiochus miſere. Templum. Jude de voluntate regis
Judas. rex moritur. purgant. dat lyſia dextras.
12 13 14 15
Xij milia miſit ieroſolymā. Fili⁹ antio. iudā amplectit. Cōtra iudā. Propter blaſphemiā.
Dragmas. eupatoꝛis. fraus alchima. moꝛs nicanoꝛis.
1 2 3 4 5 6
Chriſtus. A magis. In ioꝛdane. Diabolus ꝛ vocatio petri ꝛ andree ꝛ iacobi. In monte beati pauperes. Dicens pater noſter qui es.
matheus ¶ Natus. adoꝛatur. lotus. tentat. docet. oꝛat.
7 8 9 10 11 12
Chriſti. Datur infirmis. Matheū. Duodecim. Joannem baptiſtaȝ. Sabbato.
Dogma. ſalus. uocat. elegit. laudat. ſata tranſit.
13 14 15 16 17 18
Parabolaꝝ Joānis truncatur. Panes. Petro danſ. Trāſfiguratōis. In medio ſtatuit
Poſt enigma. caput. ſeptem. claues. decoꝛ. infans.
19 20 21 22 23
Matrimonij. Operarijs datur. Hebreoꝛum. Cenſus. Predicat malis.
Unio. denarius. pueri. numiſmaqȝ. ube ube.
24 25 26 27 28
Finem mundi. Venturum predicitur. Chriſtus ꝛ apoſtoli. Chriſtus. Chriſtus.
Preuia. iudicium. cenant. patiturqȝ. reſurgit
1 2 3 4 5
Chriſtus. Diſcipulos. Sibi duodecim apoſtolos. Loquitur. merguntur.
marcus. ¶ Predicat. excuſat. ſociat. prouerbia. poꝛci.
6 7 8 9 10
Filia herodis. māib⁹ māducare ñ coignat. Hoies ābulāt. Cādidas veſtes. Per foramē ac⁹
Saltat. non lotis. uelut arboꝛ. fullo. camellum.
11 12 13 14 15 16
Veſtimenta. Ponit vidua. Precedens iudicium. Comeditur. Chriſti. Reſurrectio.
Sternunt. era duo. doloꝛ. azima. paſſio. vita.
1 2 3 4 5 6
Heliſabet ꝛ maria. Jeſus. Baptiſmatis. Naaman. Retia. Eliguntur.
Lucas. ¶ Concipiunt. puer. unda. ſyrus. laxat. duodeni.
7 8 9 10 11 12
mr adoleſcētis ꝛ peccatrix. rogat p filia foueas hñt lxxij Dei demōia eijcit. hēs repoſita
Flent. yair. vulpes. bini. digito. bona multa.

13 14 15 16 17 18
Mulier. Juga. Filius paſcitur. Diues induitur. Mundatur. Iniquus.
Inclinata. boum. ſiliquis. biſſo. lepra. iudex.
19 20 21 22 23 24
Uocatur. In exemplum datur. Predicuntur. Manducatur Chriſti. Reſurgentis.
Zacheus. ſeptem uiri. prelia. paſchaq3. mors. pax.
1 2 3 4 5
In principio erat. In nuptijs. Uenit ad ieſum nocte. Samaritane. Aque piſcine.
Joannes ¶ Uerbum. mutat aquas. nicodemus. ydria. motus.
6 7 8 9 10
Uiuus. Uos aſcendite ad diem. Ante dominum. Natus. Et ue paſtor.
Sum panis. feſtum. ſtat adultera. cecus. ouile.
11 12 13 19 15 16 17
Lazarus. Ungüēti. Diſcipulorum lauat. Ego ſum. Ego ſū. Dixit ieſus diſcipulis. Jeſus pres.
Fetet. libra. pedes. uia. uitis. flebitis. orat.
18 19 20 21
Chriſtus. Chriſtus. Chriſtus. Poſt reſurrectionem diſcipulis.
Illuſus. moritur. ſurrexit. ſe manifeſtat.
1 2 3 4 5
Arguit. Arguit. Simul arguit. Noſtrum habraam. Reconciliauit nos.
ad rōa. ¶ Gentes. iudeos. vtroſq3. patrem. domini more.
6 7 8 9 10
Xps regēs ex mortuis iā. pfectio qr bōa. ſupabit a ca. xpi. ē filiorum i glīa. cred. ſ ad triſtitiā.
Non moritur. legi. quis nos. adoptio. corde.
11 12 13 14 15 16
Fracti ſūt vt ego inſerar. Alteri⁹ iui cem ſum⁹. Dei ē index. i eos q male agunt. Qui īfirm⁹ ē manducet. Scripta ſūt ad nřam ſalutē. Apl'i ad fideleſ
Rami. membra. miniſtrum. olus. quecunq3. ſalutes.
1 2 3 4 5 6
Nō ſit i vob. ſapiaz loqmur. potū ddi. nos reputāur pp xp3. nr3 imolat⁹ ē xps. ñ poſſidebūt
ad cori. ¶ Siſinata. perfectos. lac. ſtulti. paſcha. rapaces.
7 8 9 10 11
vxorē hēat pp forni. idolū. ñ obſ aB. vos ñ apphēdat niſi hūana. ſuā pſūit ad mādacādū.
Quiſq3 ſuam. nihil eſt. bouis os. tentatio cenam.
12 13 14 15 16
Diuidēs ſingulis. Hoīu3 loqr angelorum. Mulieres in ecclia. Corp⁹ ſpūale. Collectas.
Ut uult. ſi linguis. taceant. ſurget. coadunent.
1 2 3 4 5 6
Nra h ē teſtioniū. 9. Cui vos i pſōa xpi. Cordis. Fictilib⁹. oia fcā ſūt. ecce nūc acceptabile.
ad cor. ii. ¶ Gloria. donaui. tabulis. uaſis. noua. tempus.
7 8 9 10 11 12 13
q i oib⁹ ɔ ſido i vobis. volūtas. pce. pūtes i fcō ſ ſlite ſi et. extra corp⁹. i ore duorum oē vbū.
Gaudeo. prompta. metet. tales. ego. uiſio. ſtabit.
1 2 3 4 5 6
Apō petrum dieb⁹ quindecim Petr⁹ cū gentibus. Dicte ſūt pmiſſiōes. Letare qr nō paris. Spiritus eſt caritas ⁊c. Eſt mihi in mūdus ⁊ ego mundo.
ad gala. ¶ Manſit. edebat. abrae ſterilis. fluctus. crucifixus.
1 2 3 4 5 6
Xp3 ad dxtrā ſuā i celeſtib⁹. eſtiſ ſcōrum. gēua mīa ad pre3. dōa hoīb⁹. ecclē xps. tēbrarum fctois
ad ephe. ¶ Conſtituens. ciues. flecto. dedit. eſt caput. harum.

1 2 3 4
Cupio ꝛ eſſe cũ xp̄o. In noīe ieſu oē genu. Extendēs meipſꝫ. Mea ſit ſtate in dn̄o cariſſimi.
Ad philip. ¶ Diſſolui. flectatur. ad anteriora. corona.

1 2 3 4
Per ſāguinē q̄ ī cel' ꝛ q̄ ī terris. Nos decipiat p̄ pphiā. Sūt q̄nte. Sermo vr̄ ſit ſale ꝯdit⁹.
Ad coloce. ¶ Pacificans. ne quis. que ſurſum. ſal ſit in ore.

1 2 3 4 5 1 2 3
Fci ſitis oibus. Volum⁹ ad vos. Vſqꝫ miſi ad cognoſcēdū. Dei ꝛ vox archāgeli. Cū dixerit. Habūt in interitu. Pci fili⁹ pditōis. Ambulare inquiete.
Ad Theſſa lonice. 1. ꝛ. 2. ¶ Forma. venire. fidem. tuba. pax. penas. homo. quoſdam.

1 2 3 4 5 6
Pcepti caritas. p̄m⁹ format' diſi cus. Sue pe ſſe noſcit. ad oīa vtil'ē. honora. iuidie ex pugnil
1 imo. 1. ¶ Finis. adam. domui. pietas. viduas. oriuntur.

1 2 3 4 1 2 3
Cui credidi ſc o ꝛ. Labora ſi cut bon⁹. Hoīes ſeipos amantes. Opportūe ipoꝛtune. Crine epꝫ eſſe oꝫ. Appuit Pro honeſtiſſi mo obſecro.
Ad timo. 2. ¶ Certus. miles. erunt. iuſta. fine. gratia. ſeruo.
Ad titum'. 1 2 3 4 5 6
Ad philem. Fcē ꝛ ſcl'a. Pr̄ xp̄o oīa Donec noiat'. Eſt ſmo di. q̄ vocat' a dō tāqꝫ arō. filiū dī crucifigētes
Ad hebre. 1. ¶ Per quem ſubiecit. hodie. viuus. niſi. rurſum.

7 8 9 10 11 12 13
Salē. ds ꝛ n̄ hō ta baac. Vtlē aſp̄⁹. lex futurorꝫ. ē ſba ſpādaꝝ. do⁹ q̄s diligit. altaī dē q̄ ec'ꝛ
Rex fixit. cinis. umbra. fides. caſtigat. habemus.

1 2 3 4 5 6 7
Eligit' mathias. Fcūs ē de celo. Claudus. cōmunia. ananie. Diacōes eligunt'. Stephan⁹.
Actus apo ſt. lorum. ¶ Sorte. ſonus. ſalit. omnia. fraus. ſeptem. lapidatur.
8 9 10 11 12
Baptizat eunuchū. Cōuertit'. Submittit'. Circūciſi ꝯtra petrū. Miſit man⁹ vt affligeret.
Philipus. ſaulus. vas. diſceptant. ꝛ herodes.
13 14 15 16 17
Dixit pau lus elimā. Obtulerūt paulo ꝛ barnabe. Qd̄ neqꝫ p̄res neqꝫ nos portare potuim⁹. Exiuit a phitoniſſa. Predicat pau l⁹ ꝛ grecis deū.
Cecus eris. tauroqꝫ. iugum. ſpes queſtus. athenis.
18 19 20 21 22
Percutiebāt oñ tribunal. Seditionē mo uēt p̄ dyana. Iuuēis q̄ cecide rat a feneſtra. Ligat paulū. Cecidit paulus, iuſſit tyrāni.
Soſtenem. epheſii. rediuiuus. zona. flagellis.
23 24 25 26 27 28
Fit nepos pauli Audit paulū. Vēit irlm. Loqt' paulo. Pauls ſꝫ aīe euaſert. Vēit paulus.
Iudex. felix. feſtus. agrippaqꝫ. naufraga. romam.

1 2 3 4 5
Tēptatōeꝫ btūs vir. Et demōes credūt. Nēo domare p̄t. Et luctū facies. Sit ſermo veſter.
Iacobus ¶ Suffert. tu credis. linguam. mecabimur. eſt non.

1 2 3 4 5
Sāgnie. Eſtote oī hūane creatur'. parimini p̄ꝑ iuſtitiā. caritatē hn̄tes. Qr aduerſari⁹ vr̄ dia.
Petri. 1. ¶ Agni. ſubiecti. ſiquid. mutuam. vigilate.

1 2 3
Uoce lapſa de celo. Noīe triſtitie preconem cuſtodiuit. Frater noſter paulus.
Petri. 2. ¶ Filius eſt meus. octauum. cariſſimus inde.

1 2 3 4 5
Ab initio. Exierunt. Quoniam de morte Caritas dei Quod teſtimonium
tráſlati ſum⁹ ad vitá. eſt in vobis dant in celo ꝛ i terra.
Joánis.i. ¶ Quod fuit. ex nobis. ſcimus. perfectaqꝫ. tres ſunt.

1 2 1 2
Dñe ſcribit ſobꝛes. Scribit ióánes. Judas ſcribit q̃liter cũ diabolo diſputat. Prophetauit.
Joánis.2. ¶ Electe. gaio. iudas archangelis. enoch.

Joánis.3. 1 2 3 4 5
Jude epl'a. Eccl'ie candelabꝛa. Eccl'ie docent. Poſita erat i celo. Librũ ꝛ ſignaculũ ei⁹. Sigillũ apit
Apocalip. ¶ Septem. bis bine tres. ſedes. ſoluere. ſextum.

6 7 8 9 10
Xij. ſigna. Accepit angelus. Abyſſi aperuit. Septẽ locuta ſunt. Duo occiduntur.
Milia. turribulum. puteumqꝫ. tonitrua. teſtes.

11 12 13 15 15 16
Michael' ꝛ diacóis. beſtie aſcẽdũt. ſci cãticũ nouũ. ſeptẽ ãgl'os hñtes effũdite ſeptẽ. dãnatio
Pugna. due. cantant. plagas. phialas. meretricis.

17 18 19 20 21
Reges terre. Nuptiarum agni vocati ſunt. Mortui. Ornatam viro ſuo. Dicit ſponſus.
Flebunt. ad cenam. ſurgunt. ſponſam. venio iam.

¶ Explicit tabula ſuper totam Bibliam. continens duodecim ꝛ ducentos verſus quorum dictiones cum ſuis gloſis tangunt de principaliori materia capituli ſupra dictionem ſignati.

¶ Incipit Epiſtola Beati Hieronimi ad Paulinum preſbyterum de omnibus diui ne hiſtoꝛie libꝛis. I.

Ra ter ambroſius tua mihi munuſcla pferens: detulit ſiml' ꝛ ſuauiſſimas litteras: que a pncipio amicitiarū fidē probate iam fidei ꝛ veteris amicitie noua preferebant. Uera.n. illa neceſſitudo ē ꝛ chriſti glutino copulata: quam nō vtilitas rei familiaris: nō preſentia tm̄ coꝛpoꝝ: non ſubdola ꝛ palpās adulatio: ſ3 dei timoꝛ ꝛ diuinarum ſcripturarū ſtudia ꝯciliant. Legimus i veteribus hiſtoꝛijs: quoſdam luſtraſſe pꝛuincias nouos adyſſe pplos: maria trāſyſſe: vt eos quos ex libꝛis nouerant: coꝛam quoq3 viderēt. Sic pythagoꝛas mēphiticos vates: ſic plato egyptū ꝛ archytā tarētinū: eāq3 oꝛam italie que quondā magna grecia dicebat: laborioſiſſime pagrauit: vt q athenis magr erat ꝛ potens: cuiuſq3 doctrinas achademie gymnaſia pſonabant: fieret pegrinus atq3 diſcipul': malēs aliena verecunde diſcere q3 ſua ipudēter gerere. Deniq3 cū litteras quaſi toto oꝛbe fugientes perſeqtur captus a piratis ꝛ venūdatus: tyrāno crudeliſſimo paruit: ductꝰ captiuus vinctus ꝛ ſeruus: tamē q2 phiſicus maioꝛ mēte ſe fuit. Ad titū liuiū lacteo eloq̄ntie fonte manantē: de vltimis hiſpanie galliarūq3 finibus: quoſdā veniſſe nobiles legimus: ꝛ quos ad ꝯtēplationem ſui roma nō traxerat: vnius hoīs fama perduxit. Habuit illa etas inauditū oībus ſeculis celebrādūq3 miraculū: vt vrbē tantā ingreſſi: aliud extra vrbē quererent. Apollonius ſiue ille magus: vt vulgus loqtur ſiue phiſici ſ vt pythagorici tradūt intrauit pſas: ptrāſiuit caucaſum: albanos: ſcythas: maſſagetas opulētiſſima indie regna penetrauit ꝛ ad extremū latiſſimo phyſon amne tranſmiſſo peruenit ad brachmanas: vt hiarchā in throno ſedētem aureo ꝛ de tantali fonte potātem: inter paucos diſcipulos: de natura: de moribus: ac de curſu dierū ꝛ ſiderum audiret docentē. Inde p elamitas: babylonios: chaldeos: medos: aſſyrios: pthos: ſyros: phenices: arabes: paleſtinos: reuerſus ad alexandriam perexit ad ethiopiā vt gymnoſophiſtas ꝛ famoſiſſimā ſolis mēſam videret in ſabulo. Inuenit ille vir vbiq3 qđ diſceret: ꝛ ſemp pficiēs: ſemper ſe melioꝛ fieret. Scripſit ſup hoc pleniſſime octo voluminibus philoſtratus. II.

Quid loquar de ſeculi hoībus cū apo
ſtolus paulus: vas electiōis ꝛ magi Act.9.c.
ſter gentiū: qui de ꝯſcientia tanti in ſe hoſpi i. Thi.1.b
tis loquebatur dicens. An experimentū queri 2. Coꝛ.13.a
tis eius q in me loqtur xp̄s: poſt damaſcum
arabiāq3 luſtratā: aſcendit hieroſolymam: vt Gal.i.d.
videret petrū: ꝛ māſit apud eū diebus qnde
cim. Hoc.n. myſterio hebdoadis ꝛ ogdoadis
futurus gentiū predicatoꝛ inſtruēdus erat.
Ruſum poſt annos quattuoꝛdecim aſſum
pto barnaba ꝛ tito: expoſuit cū apl'is euāgeli Ibidem.2.a.
um: ne forte i vacuū curreret aut cucurriſſet.
Habz neſcio qd latentis energie viue vocis actus: ꝛ i aures diſcipuli de auctoꝛis oꝛe trāſfuſa fortius ſonat. Unde ꝛ eſchynes cū rhodi exularet ꝛ legeretur illa demoſthenis oꝛo: quā aduerſus eū habuerat mirantibus cunctis atq3 laudātibus: ſuſpirans ait. Quid ſi ipſā audiſſetis beſtiā: ſua verba reſonātē. III

Nec hoc dico: q3 ſit aliqd i me tale qđ vel poſſis a me audire: vel velis diſce

re ſed quod ardor tuus vel diſcendi ſtudium
etiam abſq3 nobis per ſe probari debeat.
Ingenium docile ⁊ ſine doctore laudabile ē
Nunquid inuenias ſed qd queras cōſidera
mus. Mollis cera ⁊ ad formandum facilis
etiā ſi artificis ⁊ plaſte ceſſent manus tamē
Act.22.a. virtute totū ē quicquid eſſe poteſt. Paulus
aplus ad pedes gamalielis legē moyſi ⁊ ꝓ
phetas didiciſſe ſe gloriat: vt armat⁹ ſpūa
2.Cor.10.b libus telis. poſtea doceret cōfidenter. Arma
enim noſtre militie non carnalia ſūt: ſed po
tētia deo: ad deſtructionē munitionū ⁊ cogi
tationes deſtruentes: ⁊ oēm altitudinem ex
tollentē ſe aduerſus ſcientiā dei: ⁊ captiuan
tes oēm intellectū ad obediendum chriſto
2.Thi.3.d ⁊ parati ſubiugare omnē inobedientiā. Ti
motheum ſcribit ab infantia ſacris litteris
eruditum ⁊ hortatur ad ſtudium lectionis:
ne negligat gratiam que data ſit ei per im
Titum.1.b poſitionē manus preſbyterij. Tito precipit
vt inter ceteras virtutes epiſcopi: quas bre
ui ſermone depinxit: ſcientiam quoq3 nō ne
gligat ſcripturarum: obtinentem inquit eū
qui ſecundum doctrinam eſt: fidelem ſermo
nē vt potens ſit exhortari in doctrina ſana
⁊ cōtradicentes reuincere. IIII

Sancta quippe ruſticitas ſolum ſibi
prodeſt. ⁊ quantū edificat ex vite me
rito eccleſiam xpi: tantum nocet ſi deſtruen
tibus non reſiſtat. Malachias propheta im
mo per malachiam dominus interrogauit
ſacerdotes legem. Intantum ſacerdotis offi
Deu.32.a cium eſt interrogatū reſpondere de lege. Et
in deutronomino legimus. Interroga patrē
Ps.118. tuum ⁊ annunciabit tibi: maiores tuos ⁊ di
cēt tibi. In pſalmo quoq3 centeſimo decimo
octauo. Cantabiles mihi erant iuſtificatio
nes tue: i loco pegrinationis mee. Et i deſcri
ptione iuſti viri: cum eum arbori vite dauid
que eſt in padiſo compararet: iter ceteras vir
Ps.1. tutes hoc etiā intulit. In lege domini volun
tas eius ⁊ in lege eius meditabit die ac no
Dan.12.b. cte. Daniel in fine ſacratiſſime viſionis ait.
Iuſtos fulgere quaſi ſtellas. ⁊ intelligentes
ideſt doctos quaſi firmamentū. Uides quā
tū inter ſe diſtant iuſta ruſticitas ⁊ docta iu
ſticia. Alij ſtellis: alij celo cōparantur. Quan
q3 iuxta hebraicā veritatem: vtrunq3 de eru
ditis poſſit intelligi. Ita enim apud eos legi
Ibidem. mus. Qui autē docti fuerint fulgebunt qua
ſi ſplendor firmamenti ⁊ qui ad iuſticiā eru
diunt multos quaſi ſtelle in ppetuas eterni
tates. Cur dicit. Paulus apls vas electio Act.9.c
nis? Nēpe qr vas legis ⁊ ſcripturarum ſan
ctarū erat armariū. Pharisei ſtupent in do
mini doctrina: ⁊ mirant i petro ⁊ ioāne quō
legē ſciant: cū litteras nō didicerint. Quic
qd eni alijs exercitatio ⁊ quotidiana in lege
meditatio tribuere ſolet: illis hoc ſpūſſctūs
ſuggerebat. Et erāt iuxta qd ſcriptū eſt doci Eſa.54.b
biles deo. Duodeci3 ſaluator annos iplene
rat ⁊ in templo ſedēs in queſtionibus legis
interrogās: magis docet dū prudēter iterro
gat. Niſi forte ruſticū petrū: ruſticū ioannē
dicimus: quoꝝ vterq3 dicere poterat: ⁊ ſi im
peritus ſermone: nō tn̄ ſciētia. Joannes ru Joh.1.a
ſticus: piſcator indoct⁹. Et vnde illa vox ob
ſecro. In principio erat verbū: ⁊ verbū erat
apud deū: ⁊ deus erat verbū. Logos grece
multa ſignificat. Nā ⁊ verbum eſt: ⁊ ratio ⁊
ſupputatio: ⁊ cauſa vniuſcuiuſq3 rei: p quā
ſunt ſingula q̄ ſubſiſtunt: que vniuerſa recte
intelligimus in chriſto. V.

Hoc doctus plato neſciuit. hoc demo Abdie.1.a
ſthenes eloquēs ignorauit. Perdā 1.Cor.1.c
inquit ſapientiam ſapientium. ⁊ prudentiā 1.Cor.2.b
prudentium reprobabo. Uera ſapia perdet
falſā ſapientiā: ⁊ q̄q̄ ſtulticia pdicationis
in cruce ſit: tamē paulus ſapientiā loquitur
inter perfectos. Sapientiā autem non ſecu
li iſtius q̄ deſtruitur: nec principū hui⁹ ſecu
li ſed loquit dei ſapientiā i myſterio abſcon
ditā: quam pdeſtinauit deus añ ſecula. Dei
ſapiētia chriſtus ē. Chriſtus eni dei virtus
⁊ dei ſapientia. Hec ſapia in myſterio abſcō
dita ē: de qua ⁊ nō in pſalmi titulus pnotat:
pro occultis filij: in quo ſunt omnes theſau Colo.2.a
ri ſapie ⁊ ſcientie dei abſcōditi. Et qui in my
ſterio abſcōditus erat: predeſtinatus ē ante
ſecula: predeſtinatus aūt ⁊ prefiguratus i le
ge ⁊ prophetis. Unde ⁊ ꝓphete appellabā
tur videtes: quia videbant eū quē ceteri nō
videbant. Abraā vidit diē ſ' eius: ⁊ letatus ē Joh.8.g
Aperiebantur celi ezechieli: qui ppl'o pecca Ezech.1.a
tori clauſi erāt. Reuela inqt dauid oculos Ps.118.
meos: ⁊ conſiderabo mirabilia de lege tua.
Lex eni ſpiritualis eſt: ⁊ reuelatiōe opus eſt 2.Cor.3.d
vt intelligatur: ac reuelata facie dei gloriā Apoc.5.a
cōtēplemur. Liber i apocalypſi ſeptē ſigillis
ſignatus oſtenditur: quē ſi dederis homini
ſciēti litteras vt legat: rñdebit tibi. Nō poſ Eſa.29.b
ſum. Signatus ē eni. Quanti hodie putant

ſe noſſe litteras: tenēt ſignatū librū: nec ape
Apoc.3.b rire poſſunt niſi ille reſerauerit qui hꝫ clauē
dauid: qui aperit ⁊ nemo claudit: claudit ⁊
nemo aperit. Jn actibus aploꝝ: ſcūs eunu
Actis.8.f chus: imo ſcūs vir: ſic enim eū ſctā ſcriptura
cognominat: cū legeret eſaiā ꝓphetā. iterro
gatus a philippo: putas ne itelligis q̄ legis
rn̄dit. Q̄uo poſſum niſi aliqs me docuerit.
Ego vt de me loquar interiꝫ nec ſanctior ſū
hoc eunucho: nec ſtudioſior q̄ de ethiopia:
id ē: de extremis finibus mundi: venit ad tē
plū reliqt aulā regiā: ⁊ tantus amator legiſ
fuit diuine atq̄ ſciētie: vt etiā in vehiculo lit
teras legeret ſacras. Et tñ cū librū teneret
⁊ verba dn̄i i cogitatione cōciperet: lingua
volueret: labijs perſonaret: ignorabat eum
Ibidem. quē in libro neſciēs venerabat. Venit phi
lippus oñdit ei ieſum. q̄ clauſus latebat in
littera. O mira doctoris virtus. Eadē hora
credidit eunuchus baptizabatur: fidelis ⁊
ſanctus magiſter efficit de diſcipulo: plus
in deſerto fonte eccleſie q̄ꝫ in aurato ſynago
ge templo reperit. VI

HEc a me preſtricta ſunt breuiter: neq̄ꝫ
enim epiſtolaris anguſtia euagari lō
gius patiebatur. vt intelligeres te i ſcriptu
ris ſacris ſine preuio ⁊ mōſtrante ſemita nō
poſſe ingredi. Taceo de grammaticis: rheto
ricis: phiſicis: geometris: dialecticis: muſiciſ
aſtronomicis: aſtrologis: medicis: quorum
ſcia mortalib⁹ ſatis: vel vtiliſſima ē: ⁊ i tres
partes ſcindit: i doctrinā: rōnē ⁊ viſum. Ad
minores artes veniā: ⁊ que nō tā lingua q̄ꝫ
manu adminiſtrant. Agricole cemētarij: fa
bri metallorum: lignorumq̄ꝫ ceſores: lana
rij quoq̄ꝫ ⁊ fullōes: ⁊ ceteri qui variā ſuppel
lectilem ⁊ vilia opuſcula fabricāt: abſq̄ꝫ do
ctore eſſe non pñt quod cupiunt. Quod me
dicorū ē ꝓmittunt medici: tractant fabrilia
fabri. Sola ſcripturaꝝ ars eſt: quā ſibi paſ
ſiꝫ oēs vendicant. Scribimus indocti: docti
q̄ꝫ poemata paſſim. Hāc garrula anus: hāc
delirus ſenex: hanc ſophiſta verboſus: hāc
vniuerſi preſumunt: lacerant: docent anteq̄ꝫ
diſcant. Alij obducto ſupercilio grādia ver
ba trutinantes: inter mulierculas de ſacris
litteris philoſophantur. Alij diſcunt proh
pudor a feminis quod viros doceant: ⁊ ne
parum hoc ſit quadam facilitate verborum
immo audacia ediſſerūt alijs: quod ipſi nō
intelligunt. Taceo de meis ſimilibus: qui ſi
forte ad ſcripturas ſcās poſt ſeculares litte
ras venerint: ⁊ ſermone compoſito aures po
puli mulſerint: quicquid dixerint hoc leges
dei putant. Nec ſcire dignantur quid ꝓphe
te: quid apoſtoli ſenſerint: ſed ad ſenſum ſu
um incongrua aptant teſtimonia quaſi grā
de ſit ⁊ non vitioſum dicendi genus depra
uare ſententias: ⁊ ad voluntatē ſuā ſacram
ſcripturam trahere repugnantē. Quaſi non
legerimus homerocentonas ⁊ virgiliocēto
nas: ac nō ſic etiā ⁊ maronē ſine xp̄o poſſu
mus dicere chriſtianum: qꝛ ſcripſerit. Jā re
dit ⁊ virgo: redeunt ſaturnia regna. Jam no
ua progenies celo dimittitur alto. Et patrē
loquentem ad filium. Nate mee vires: mea
magna potentia ſolus. Et poſt: verba ſalua
toris in cruce. Talia perſtabat memorans
fixuſq̄ꝫ manebat. Puerilia ſunt hec: ⁊ circu
latorum ludo ſimilia: docere quod ignores:
imo vt cū ſtomacho loquar: ne hoc quidem
ſcire quod neſcias. VII

VIdelicet manifeſtiſſima eſt geneſis i q̄
de creatura mundi: de exordio generiſ
humani: de diuiſiōe terre: de confuſione lin
guarum: de deſcenſione vſq̄ꝫ ad egyptum:
ſcribitur hebreorum. Patet exodus cū de
cem plagis: cum decalogo: cum myſticis di
uiniſq̄ꝫ preceptis. Jn promptu eſt leuiticus
liber: in quo ſingula ſacrificia: imo ſingule
pene ſyllabe ⁊ veſtes aaron ⁊ totus ordo le
uiticus ſpirant celeſtia ſacramenta. Nume Nu.33.p to.
ri vero nonne totius arithmetice: ⁊ prophe
tie balaam: ⁊ quadragintaduarū māſionū
per heremū myſteria ꝯtinent. Deuteronomi
ū vero ſecūda lex ⁊ euāgelice legis ꝓfigu
ratio: nōne ſic ea hēt que priora ſunt: vt tñ
noua ſint oīa de veteribus. Hucuſq̄ꝫ moy
ſes: hucuſq̄ꝫ pentatheucus: quibus quinq̄ꝫ
verbis loq ſe velle apls in eccleſia gloriat.
Job exemplar patientie q̄ nō myſteria ſuo
ſermōe cōplectitur. Proſa incipit: verſu la
bit: pedeſtri ſermōe finit: oēſq̄ꝫ leges diale
ctice: ꝓpoſitōe: aſſumptōe: ꝯfirmatōe: cōclu
ſione determinat. Singula in eo verba ple
na ſūt ſenſib⁹: ⁊ vt de ceteris ſileā: refectio
nē corporꝝ ſic ꝓphetat: vt nullus de ea mani
feſtius ⁊ cauti⁹ ſcripſerit. Scio inquit q̄ redē
ptor me⁹ viuit: ⁊ in nouiſſimo die de terra re Job.19.d
ſurrectur⁹ ſū: ⁊ rurſū circūdabor pelle mea:
⁊ in carne mea videbo deū: quē viſurus ſuꝫ
egoipſe ⁊ oculi mei cōſpecturi ſunt ⁊ nō ali⁹:

Repoſita eſt hec ſpes mea i ſinu meo. Ve-
niā ad ieſum naue: q typū dn̄i nō ſolū i ge-
Joſue.3.d ſtis verū etiā i noīe pfert. Trāſit iordanē: ho-
ſtiū regna ſubuertit: diuidit terrā victori po
pulo: ⁊ p ſingulas vrbes: viculos: mōtes
flūina: torētes atq; ↄfinia eccleſie celeſtiſq;
hieruſalē ſpūalia regna deſcripſit. In iudi
cū libro quot pncipes populi: tot figure ſūt
Ruthmo abitis eſaie explet vaticiniū dicē-
Eſa.16.a tis. Emitte agnū dn̄e domiatorē terre: de pe
tra deſerti ad mōtē fili e ſion. Samuel i heli
i.Re.4.d.⁊ mortuo ⁊ i occaſiōe ſaul veterē legē abolitā
31.b mōſtrat: porro i ſadoch atq; dauid noui ſa-
cerdotij nouiq; ipery ſacramēta teſtaṫ. Ma
lachim.i. tertius: ⁊ quart⁹ regū liber a ſalo
mone uſq; ad iechoniā: ⁊ a ieroboā filio na
bath uſq; ad oſee qui duct⁹ eſt in aſſirios: re
gnū iuda ⁊ regnū deſcribiṫ iſrael. Si hiſto-
riā reſpicias: uerba ſimplicia ſūt: ſi i litteris
ſenſum latētē i ſpexeris: eccleſie paucitas ⁊
hereticorū cōtra eccleſiā bella narraṫ. Duo
deci pphete i vnius volūinis anguſtias co
arctati: multo aliud q̄ ſonāt i littera pfigu-
rāt. Oſee crebro noiat effraim: ſamariā: io
ſeph iezrael: ⁊ uxorē fornicariā ⁊ fornicatio
nis filios: ⁊ adulterā cubiculo clauſā mariti
multo tēpore ſedere viduā: ⁊ ſub veſte lugu
bri mariti ad ſe reditū pſtolari. Joel fili⁹ fatu
el deſcribit terrā duodeci tribuū: erucha bru
cholo caſta: rubigie vaſtāte cōſūptā: ⁊ poſt
euerſionē pŏris populi effuſū iri ſpiritū ſan
ctū ſup ſeruos dei ⁊ ancillas.i. ſup centū vi-
ginti credētiū noīa: ⁊ effuſū iri i cēaculo ſi-
on. Qui cētū vigiti ab vno vſq; ad quideci
paulati ⁊ p i cremēta ſurgētes: quideci gra-
duū nūerū efficiūt: q i pſalterio myſtice cōti
neṫ. Amos paſtor ⁊ ruſtic⁹ ⁊ ruborū mora
diſtrigēs paucis uerbis explicari nō poteſt.
Quis.n. digne exprimat tria ⁊ quattuor ſce
Amos.4.a lera damaſci ⁊ gaze: tyri ⁊ idumee ⁊ filioru;
Jbidem.6.d. ammon ⁊ moab ⁊ i ſeptio ⁊ octauo gradu iu
de ⁊ iſrael. Hic loqṫ ad vacas pigues q̄ ſūt
i ſamarie mōte: ⁊ ruiturā domū maiorē mio
rēq; teſtaṫ. Ipſe cernit victorē locuſte: ⁊ ſtā-
tē dn̄m ſup murū litū vel adamātinū ⁊ vn-
ciuū pomorū atrahentē: ſupplicia peccatori
bus: ⁊ famē in terra: nō famē panis nec ſiti;
aque: ſed audiēdi uerbū dei. Abdias qui in
terpretaṫ ſeru⁹ dn̄i ptōat cōtra edom: ⁊ ſan
guineū terrenūq; fratrē: fratris quoq; iacob
ſemper emulū haſta pcutit ſpiritali. Jonas
pulcherrima columba naufragio ſuo paſſio
nē domini prefigurans: mundū ad peniten-
tiā reuocat: ⁊ ſub nomine niniue gentibus
ſalutē nunciat. Micheas de moraſti coheres
chriſti vaſtationē annunciat filie latronis: ⁊
obſidionē ponit contra eā: quia maxillā per
cuſſerit iudicis iſrael. Naū conſolator orbis Naum.i.b
increpat ciuitatē ſanguinū: ⁊ poſt euerſionē
illius loquitur. Ecce ſuper montes pedes e-
uangelizātis ⁊ annunciātis pacē. Abachuc
luctator fortis ⁊ rigidus ſtat ſuper cuſtodiā Abacuc.1.a
ſuā: ⁊ figit gradū ſup munitionē vt chriſtū
in cruce contempletur: ⁊ dicat operuit celos Jbidem.i.a
gloria: ⁊ laudis eius plena eſt terra ſplēdor
eius vt lux erit cornua in manib⁹ eius. ibi
abſcondita ē fortitudo eius. Sophōias ſpe
culator ⁊ arcanorū dī cognitor: audit clamo-
rem a porta piſciū ⁊ eiulatū a ſecunda: ⁊ ptri
tionē a collibus. Indicit quoq; vlulatū; hi
tatoribus pile: q2 pticuit omnis popul⁹ cha
naan: diſpdi ſunt vniuerſi qui inuoluti erant
argento. Aggeus feſtiuus ⁊ letus: qui ſemi- Pſ.125.
nauit in lachrymis vt in gaudio meteret: de
ſtructū templū edificat deumq; patrē indu
cit loquentem: Adhuc vnū modicumq;: ⁊ Aggeuſ.2.b
ego commouebo celū ⁊ terrā ⁊ mare ⁊ aridā
⁊ mouebo omnes gentes: ⁊ veniet deſidera
t⁹ cunctis gentibus. Zacharias memor dn̄i
multiplex in pphetia ieſū veſtibus ſordidis
indutū ⁊ lampadē oculorū ſeptē candelabrū
q; aureum cū totidē lucernis quot oculis
duas quoq; oliuas a ſiniſtris lampadis cer
nit ⁊ a dextris vt p⁹ equos ruſos nigros va
rios ⁊ albos: ⁊ diſſipatas quadrigas ex ef-
fraim ⁊ equum de hieruſalem: pauperem re
gem vaticinetur: ⁊ predicet ſedentem ſuper Zach.9.c
pulum filium aſine ſubiugalis. Malachias
aparte ⁊ in fine omnium prophetarum de Malach.i.c
abiectione iſrael ⁊ vocatione gentium. Nō
eſt mihi ait voluntas i vobis dicit dominus
exercituū. ⁊ munus non ſuſcipiā de manu
veſtra. Ab ortu.n. ſolis vſq; ad occaſū ma-
gnum eſt nomen meum i gentibus: ⁊ in om
ni loco ſacrificaṫ ⁊ offertur nomini meo ob
latio munda. Eſaiam: hieremiam ezechiel
⁊ danie: quis poteſt vel itelligere vel expo-
nere? Quorū primus non prophetiam vide
tur mihi texere ſed euangeliū. Secūdus vir Hiere.i.c
gam nuceam ⁊ ollam ſuccenſam a facie aq
lonis. ⁊ pardū ſpoliatū ſuis coloribus: ⁊ qua
druplex diuerſis metris nectit alphabetū.

Tertius principia ⁊ finē tātis habet obſcuri
tatibus īuoluta: vt apud hebreos ipſe ꝑtes
cū exordio geneſeos añ annos triginta nō
legāᷣ. Quartꝰ vero q ⁊ extremus inter q̄ttu
or ꝓphetaſ: tēpoꝝ ꝯſcius: ⁊ totius mūdi phi
Dan.2.c lo hiſtoricus lapidē preciſum ſe monte ſine
manibꝰ: ⁊ regna oia ſubuertētē: claro ſimōe
pronunciat. dauid ſimonides nr̄: pindarus ⁊
alcheus flaccus quoqꝫ catulus atqꝫ ſerenꝰ
chriſtum lyra ꝑſonat: ⁊ in decacordo pſalte
rio ab īferis excitat reſurgētē. Salomon pa
cificus ⁊ amabilis dñi: mores corrigit: natu
rā docet: eccl'iam iūgit ⁊ chriſtū: ſcārūqꝫ nu
ptiaꝝ dulce canit epithalamiū. Heſter in ec
cleſie typo ppl'ꝫ liberat de ꝑiculo: ⁊ īterfecto
aman q interpretaᷣ iniqtas: ꝑtes conuiuij ⁊
diē celebrē mittit in poſteros. Paralipome
nō liber .i. inſtrumēti veteris epitome: tantꝰ
ac talis ē: vt abſqꝫ illo ſiqs ſciētiaꝫ ſcriptura
rum ſibi voluerit arrogare: ſeipſum irrideat.
Per ſingula ꝗppe noia iuncturaſqꝫ verboꝝ
⁊ pretermiſſe in regum libris tāgunᷣ hiſto
rie ⁊ inumerabiles explicāᷣ euāgelij q̄ſtiōes
Eſdras ⁊ neemias adiutor videlicet ⁊ ꝯſola
tor a dño: ī vno volumine artanᷣ: inſtaurāt
tēplū. muros extruūt ciuitatis: oiſqꝫ illa tur
ba populi redeūtis in patriā: ⁊ deſcriptio ſa
cerdotū: leuitaꝝ: iſraelitaꝝ proſelitoꝝ: ac per
ſingulas familias muroꝝ ac turriū opa diui
ſa: aliud in cortice ꝓferūt aliud in medulla re
tinent. Cernis me ſcripturaꝝ amore raptum
exceſſiſſe modū ep'le: ⁊ tñ nō impleſſe qd vo
lui. Audiuimꝰ tñ quid noſſe qd cupe debea
mus vt ⁊ nos quoqꝫ poſſumus dicere. cōcu
Ps.118. piuit aia mea deſiderare iuſtificationes tuaſ
in oi tpe. Ceteꝝ illud ſocraticum impletur in
nobis. Hoc tñ ſcio qd neſcio. Tāgā ⁊ nouū
breuiter teſtamētū. Matthēꝰ: marcus: lucas
⁊ ioānes: quadriga dñi: ⁊ veꝝ cherub: quod
interpretaᷣ ſcie plenitudo ꝑ totū corpꝰ ocu
lati ſūt: ſcītille emicāt: diſcurrūt fulgura: pe
des hñt rectos: ⁊ ī ſublime tēdētes: terga pē
nata ⁊ vbiqꝫ volātia tenent ſe mutuo ſibiqꝫ
ꝑplexi ſūt: ⁊ q̄ſi rota ī rotā voluunᷣ: ⁊ ꝑgunt
quocūqꝫ eos flatus ſpūſſcti ꝑduxerit. Pau
lus apl's ad ſeptem ſcribit eccl'ias: octaua .n.
ad hebreos: a pleriſqꝫ extra numerū ponitᷣ.
Timotheū iſtruit ac titū ⁊ philemonem: pro
fugitiuo famulo depcaᷣ: ſup quo melius ta
cere puto: q̄ꝫ pauca ſcribere. Actus aploꝝ
nudā quidēꝫ videnᷣ ſonare hiſtoriā ⁊ naſcē
tis eccleſie infantia texere: ſed ſi nouerimus
ſcriptorē eoꝝ lucā eſſe medicum cuius laus Colo.4.d
eſt in euāgelio: aiaduertimuſ ꝑiter oia verba 2.Cor.8.a
illius aie lāguētis eſſe medicinā. Jacobus:
petrus: ioannes iudas: ſeptē ep'las ediderūt
tā myſticas q̄ꝫ ſuccinctas: ⁊ breues pariter ac
longas: breues in ſentētijs: vt rarus ſit q nō
in eaꝝ cecutiat lectione. Apocalypſis ioānis
tota hꝫ ſacramenta quot verba. Paꝝ dixi: ⁊
ꝓ merito voluminis laus oīs inferior ē. In
verbis ſingulis multiplices latēt intelligen
tie. Oro te frī chariſſime īter hec viuere: iſta
meditari: nihil aliud noſſe: nihilqꝫ aliud q̄re
re: nōne videᷣ tibi iaꝫ hic in terris regni cele
ſtis habitaculū? Nolo vt offendaris ī ſcriptu
ris ſanctis: ſimplicitate ⁊ q̄ſi vilitate verboꝝ
q̄ vel vitio interpretū vel de induſtria ſic ꝓ
late ſūt: vt ruſticā cōtionē facilius inſtruerēt
⁊ in vna eadēqꝫ ſentētia aliter doctus: aliter
ſentiret indoctus. Non ſuꝫ tā petulans ⁊ he Luce.11.b
bes vt hec me noſſe pollicear: ⁊ eoꝝ fructus
capere in terra quoqꝫ radices ī celo fixe ſūt: Math.7.b.
ſed velle fateor: ſedenti me ꝓfero: magiſtrum
renuens: comitē ſpōdeo. Petenti datur: pul
ſanti aperiᷣ querens inuenit. diſcamꝰ in ter
ris quoꝝ ſcīa nobis ꝑſeueret in celo. Obuiꝰ
te manibus excipiā ⁊ vt inepte aliquid ac de
hermagore tumiditate effundā: quicqd que
ſieris tecum ſcire conabor. VIII.

Habes hic amantiſſimū tui fratrēꝫ eu
ſebium qui litteraꝝ tuaꝝ mihi grati
am duplicauit: referens honeſtatem moruꝫ
tuoꝝ: ꝯtēptū ſeculi: fidē amicitie: amorē xpi.
Nam prudentiam ⁊ eloquij venuſtatem: ēt
abſqꝫ illo ipſo ep'la preferebat. Feſtina que
ſo te: ⁊ herenti in ſalo nauicule funeꝫ magis
ꝓſcinde q̄ꝫ ſolue. Nemo renūciaturus ſeculo
bene pōt vendere: q̄ contempſit vt vēderet.
Quicqd in ſumptus de tuo tuleris ꝓ lucro
cōputa. Antiquū dictuꝫ eſt. Auro deeſt tam
quod hꝫ: q̄ꝫ qd nō habet. credenti totꝰ mun
dus diuitiaꝝ eſt. Infidelis aūt etiā obolo in
diget. Sic viuamꝰ quaſi nil hñtes: ⁊ oia poſ 2.Cor.6.c
ſidentes. Victus atqꝫ veſtitꝰ: diuitie chriſtia
norū ſunt. Si hēs in poteſtate reꝫ tuam ven
de: ſi non habes proijce. Tollenti tunicam: ⁊ Mat.5.d
pallium relinquendū eſt. Scilicet niſi tu ſem
per recraſtinans ⁊ diem de die trahens cau
te ⁊ pededentim tuas poſſeſſiunculas vendi
deris: non habet chriſtus vnde alatur pau
peres ſuos. Totum deo dedit: qui ſe obtulit. Ibidem.4.d

Apoſtoli tantū nauem ⁊ retia reliquerunt
vidua duo era miſit in gazophilaciū. ⁊ pre
fertur creſi diuitijs. Facile contemnit oīa quí
ſe ſemper cogitat eſſe moriturum.

¶ Explicit epiſtola ſancti Hieronymi pre-
byteri ad Paulinum preſbyterum.

¶ Incipit prefatio ſancti Hieronymi pſby-
teri in pentateuchum.

Deſiderij mei deſideratas accepi epl̄as
qui quodam preſagio futuroꝝ: cū da
niele ſortitus eſt; nomē: obſecrātis: vt trāſla
tū in latinā linguā de hebreo ſermone pen-
tateuchum veſtrorū auribus traderē. Pe
riculoſum opus certe ⁊ obtrectatoꝝ meorū
latratibus patens qui me aſſerūt in ſeptua-
ginta interpretū ſuggillationem noua ꝓ ve
teribus cudere: ⁊ ita ingenium quaſi vinum
probantes: cum ego ſepiſſime teſtatus ſim
me pro virili portione in tabernaculo dei of
ferre que poſſim: nec opes alterius aliorum
paupertate fedari. Quod vt audirem Orige
nis me ſtudiū prouocauit qui editioni anti
q̄ trāſlationem theodotionis miſcuit aſteri
co ⁊ obelo .i. ſtella ⁊ veru: oē opus diſtinguēs
dum aut illuceſcere facit q̄ min⁹ ante fuerāt
aut ſupflua queq̄ iugulat ⁊ cōfodit: ⁊ maxi
me que euāgeliſtaꝝ ⁊ apoſtoloꝝ auctritas ꝓ
mulgauit. In quibus multa de veteri teſta
to legimus que in noſtris codicibus non ha
bent: vt eſt illud Ex egypto vocaui filiū me
Oſee.xi.a um: ⁊ quoniā nazareus vocabitur. vt videbūt
zach.12.c. in quem compunxerūt: ⁊ flumina de ventre
eius fluēt aque viue: ⁊ que nec oculos vidit
Eſa 64.b nec auris audiuit nec in cor hominis aſcen
dit que prepauit deus diligētibus ſe: ⁊ mul
ta alia que ꝓpriū ſyntagma deſiderant. In
terrogamus ergo eos vbi hec ſcripta ſunt ⁊
cū dicere nō potuerint de libris hebraicis ꝓ
feramus. Primum teſtimonium eſt in oſee
ſecundum in eſaia: tertiū in zacharia: quar
tum in prouerbijs: quintum eque in eſaia:
quod multi ignorantes apocriphorum deli
ramenta ſectantur: ⁊ hiberas nenias libris
autenticis pferunt. Cauſas erroris non eſt
meum exponere. Iudei prudenti factum di-
cunt eſſe cōſilio: ne ptolemeus vnius dei cul
tor etiam apud hebreos duplicem diuinita
tem deprehenderet. Quod maxime iccirco
faciebat: quia in platonis dogma cadere vi
debatur. Deniq̄ vbicunq̄ ſacratum aliqd
ſcriptura teſtatur de patre ⁊ filio ⁊ ſpūſancto
aut aliter interpretati ſunt: aut omnino ta-
cuerunt: vt ⁊ regi ſatiſfacerent: ⁊ arcanum fi
dei non vulgarent. Et neſcio quis primus
auctor ſeptuaginta cellulas alexandrie mē-
dacio ſuo extruxerit: quibus diuiſi eadem
ſcriptitarint: cum ariſteus eiuſdem ptolemei
hyperaſpiſtes: ⁊ non multo poſt tempore io
ſephus nihil tale retulerint: ſed in vna baſi-
lica congregatos cōtuliſſe ſcribant non pro
phetaſſe. Aliud eſt .n. eſſe vatem: aliud eſt eē
interpretē. Ibi ſpiritus ventura predicit: hic
eruditio ⁊ verborum copia ea que intelligit
tranſfert. Niſi forte putandus eſt tullius eco
nomicum xenofontis: ⁊ platonis pythagora
⁊ demoſthenis pro cteſifonte afflatus rhe-
torico ſpiritu tranſtuliſſe. Aut aliter de eiſ-
dem libris per ſeptuaginta interpretes. ali-
ter per apoſtolos ſpiritusſanctus teſtimonia
texuit: vt quod illi tacuerunt: hi ſcriptum eſ-
ſe mentiti ſint. Quid igitur? Damnamus ve
teres? Minime: ſed poſt priorum ſtudia in
domo domini quod poſſumus laboramus
Illi interpretati ſunt ante aduentum chriſti
⁊ quod neſciebant dubijs protulere ſenten-
tijs nos poſt paſſionem ⁊ reſurrectionē eius
non tam prophetiā q̄ hiſtoriam ſcribimus
Aliter enim audita: aliter viſa narrantur.
Quod melius intelligimus: melius ⁊ profe
rimus. Audi igitur emule: obtrectator auſcul-
ta. Non damno: non reprehendo ſeptuagin
ta: ſed confidenter cunctis illis apoſtolos pre
fero. Per iſtorum os mihi chriſtus ſonat
quos ante prophetas inter ſpiritualia cha-
riſmata poſitos lego: in quibus vltimum pe
ne gradum interpretes tenent. Quid liuore
torqueris. Quid imperitorum animos con-
tra me concitas? Sicubi in tranſlatione tibi
videor errare interroga hebreos: diuerſarū
vrbium magiſtros conſule. Quod illi ha-
bent de chriſto: tui codices non habent. Ali
ud eſt ſi contra ſe poſtea ab apoſtolis vſurpa
ta teſtimonia probauerunt: ⁊ emendatiora
ſunt exemplaria latina q̄ greca: greca q̄ he
braica. Uerum hec contra inuidos. Nunc te
deprecor deſideri chariſſime: vt q̄ me tantū
opus ſubire feciſti: ⁊ a geneſi exordium cape
re orationibus iuues: quo poſſim eodem ſpi
ritu quo ſcripti ſunt libri: in latinū eos trāſ
ferre ſermonem.

¶ Explicit prefatio.

¶Incipiūt ſummaria ſup bibliā a libro geneſis vſq3 ad paralipomenon. Et deinceps ſūt de capitulo in capitulum.
¶Incipit lib geneſis q dr hebraice Bſith. i.
¶Capitulā ſubſcriptū. vbi ſcribuntur.
¶C.S. Die primo fcā ē lux. die ſcdo fcm̄ ē celū. die tertio fcm̄ ē mare ꝛ terra. die q̄rto ſol ꝛ luna ꝛ ſtelle. Quīto reptātia maris ꝛ volatilia. Sexto iumēta. ſerpētes. beſtie ꝛ hō. i.
¶C.S. Die ſeptimo requieuit deus ope ꝯſumato: ꝛ benedixit diei ſeptime. ii.
¶C.S. De tēptatione ꝛ tranſgreſſione ada3 ꝛ eue. Et maledictione ꝛ eiectione. iii.
¶C.S. De generatione Abel ꝛ Cayn ꝛ fratricidio de maledictiōe cayn ꝛ filijs ei⁹ vſq3 ad lamech. ꝛ generatōe Seth ad noe q generatus quātū vixit. ꝛ qn̄ mortuus. iiii.
¶C.S. d̄ recapitulatōe creatiōis hoīs. d̄ morte Ade ꝛ ſeth ꝛ filioꝝ eius vſq3 ad noe. v.
¶C.S. De cauſis diluuij ꝛ fabrica arce ꝛ mēſura eius. Et qa vidētes filij dei filias hoīm pulchras accepūt ſibi ide vxores generātes gigātes in mundo famoſos. vi.
¶C.S. De ingreſſu ad arcam ꝛ inundatione diluuij. vii.
¶C.S. De ceſſatione diluuij ꝛ egreſſu noe de arca ꝛ holocauſtis. viii.
¶C.S. De bñdictōe noe ꝛ ꝓhibitōe ſanguinis ꝛ ſigno federis. ꝛ d̄ vinea i̾ebriatōe noe d̄ maledictōe chanaā pueri. Scdo d̄ chā ꝛ filijs ꝛ vltioē Sē ꝛ terra ꝛ regiōe ipſoꝝ. ix.
¶C.S. De generationib⁹ filioꝝ noe ꝛ de diuiſione regionum ipſoꝝ primo de iaphet ꝛ filijs eius ꝛ regione ipſoꝝ vltimo de Sem. x.
¶C.S. De edificatōe babel ꝛ ꝯfuſiōe liguaꝝ d̄ filijs Sē vſq3 ad abrā ꝛ frē ei⁹. d̄ mōte arā qui genuit loth. de egreſſu eoꝝ. de chaldea vxore ſua. xi.
¶C.S. de egreſſu abre d̄ chaldā ꝛ a ſcēſu ei⁹ in egyptū cū Sarai quā ſororē dixerat. xii.
¶C.S. De diuiſione Abram ꝛ loth diuitū ꝛ de promiſſione terre abre. xiii
¶C.S. De pugna regū. de victoria abre liberātis loth ꝛ obuiatione melchiſedech. xiiii
¶C.S. De ꝓmiſſione abre ſeminis: ꝛ terre. datur ſignum abre yſaac. xv.
¶C.S. De conceptu agar de fuga eius: ꝛ natiuitate hiſmael. xvi.
¶C.S. De mutatione nominū: ꝛ circūciſione ꝛ promiſſione yſaac. xvii.
¶C.S. De trib⁹ viris q appuerūt abrae. d̄ cōfabulatōe di ꝛ abrae ſup īteritu ſodōe. xviii
¶C.S. De ſubuerſiōe Sodomoꝝ. ꝛ liberatōne loth ꝛ facto filiarum eius. xix.
¶C.S. De pegrinatione abrae i geraris. ꝛ de oblatione ſare ꝛ reſtitutione. xx.
¶C.S. De natiuitate yſaac. ꝛ eiectione cū filio. de federe inito inter Abraā ꝛ abimelech ꝛ puteum iuramenti. xxi.
¶C.S. De tēptatione abrae. ꝛ ariete imolato ꝓ filio ꝛ melchaз genuiſſe nunciat᷑. xxii.
¶C.S. De morte ſare. de emptiōe agri ꝛ ſpelūce duplicis in ſepulturam ab Ephrō. xxiii.
¶C.S. Mittit᷑ ſeruus abrae ꝛ adducitur yſaac pro vxore Rebecca. xxiiii.
¶C.S. De ſepultura ꝛ morte abrae. ꝛ filijs iſmahel. de natiuitate Eſau ꝛ iacob ꝛ venditione progeniei. xxv
¶C.S. De pegrinatōe yſaaci Geraris. d̄ iurgio ꝓ puteis. ꝛ d̄ federe cū abimelech. xxvi.
¶C.S. Pro eſau bñdicit᷑ iacob mr̄ mōet fugere iacob. deinde loq pr̄i. ꝛ fuit deceptus in ſenſibus excepto auditu. xxvii.
¶C.S. Jacob mittitur ad laban. videt ſcalā vouet votum. xxviii
¶C.S. Uenit iacob primo ad puteū ꝛ ad laban ꝛ ſeruit pro Rachel. ſupponit᷑ lya. ꝛ iterum ſeruit ꝓ Rachel. lya quatuor filios peperit Rachele ſterili. xxix.
¶C.S. Rachel ancillā dat marito. p⁹ h̄ lya facit ſil̾. lya mādragoras accipit. rachel ioſeph parit iacob reditū parat merces ei pro mittitur pactum ſtatuunt. xxx.
¶C.S. Fugit iacob cu3 ſuis labā iſequitur. Rachel abſcondit idola. iacob ꝛ laban fedus ineunt. xxxi.
¶C.S. Jacob angelos obuiā videt: ad eſau nuncios mittit ꝛ cū angelo luctatur. xxxii
¶C.S. Eſau ad iacob pcurrit oſculat᷑ munera vix accipit. Eſau coactus a iacob ꝓcedit domum. ꝛ ſic tādē diuiduntur. xxxiii.
¶C.S. Dyna ad vidēdū mulieres egredit opp̄ri mit᷑. Sichimite circūcidūt᷑ pro q uoꝝ occiſione iacob arguit filios. xxxiiii.
¶C.S. Jacob idola infodit ſub terebinthū. Rachel morit᷑. Jacob ıſrl̾ vocat᷑. naſcit᷑ Beniamin Rubē ꝯcup ſcētia in lectū pr̄is dormit filij iacob numerantur. xxxv
¶C.S. Eſau a frē ſeparat᷑ generatōes eſau diuerſi duces numerantur. xxxvi
¶C.S. Joſeph frēs apd̄ prēm accuſat illi inuidēt. ioſeph ſomnia videt. fratribus narrat. iſ

mabelitis venditur. xxxvii
¶C.S.De iuda ⁊ fratribus eius. ⁊ thamar nuru sua. xxxviii.
¶C.S.De ioſeph ⁊ phutifare dño ſeu eunucho pharaonis.ioſeph téptaᷓ a dña ſua per dies plurimos nec conſentit.reliqt palliū:tádem incarceratur. xxxix.
¶C.S.De duob⁹ eunuchis pharaonis ⁊ ſōnis eoꝝ.⁊ natalitio die pharaonis. xl.
¶C.S.pharao ſōniat ioſeph expōit. egypto ꝑpōiᷓ filij ſibi naſcūᷓ.āni ſterilitatiſ véiūt.xli
¶C.S.Frſ ioſeph ꝓ frumēto véiūt dura loqᷓ Symeō religaᷓ.Ceti redeūt.l ore ſaccoꝝ pecuniá repiūt.Beniami petiᷓ.pr̄ dnegat.xlii
¶C.S.Fratres redeunt cuꝫ beniamin ſimul epulabátur. xliii
¶C.S.ꝺ ciphō ꝑpoſito ⁊ iuēto i ſacco béiami regreſſis frīb⁹ iudas loqᷓ ad ioſeph. xliiii.
¶C.S.Joſeph ſe frīb⁹ manifeſtat.mādat ꝓ pr̄e munera mittit. xlv.
¶C.S.Jacob cū filijs i egyptū deſcēdit ⁊ ne potibus ioſeph pr̄i occurrit. xlvi.
¶C.S.Joſeph pr̄eꝫ ⁊ fr̄s ad pharaonem introducit.dat eis terrá ieſſen.egyptij cibos petūt ⁊ pecora ⁊ terrá védunt.qnta ps fructuū ſit ꝛgiſ iſrl̄.adiurat ioſeph ꝺ ſua ſepl̄tura. 47
¶C.S.Jacob egrotat filijs ioſeph bñdicit ephraim manaſſe preponit.ioſeph vrbem Sichem dat. xlviii.
¶C.S.Jſrael filios benedicit. de ſepultura mandat ⁊ moritur. xlix.
¶C.S. Joſeph patrem ſepelit in ebron. ioſeph moritur i egypto.adiurat fratres de oſſibus aſportandis. l.
¶Jncipiunt ſummaria in libro exodi.
¶Capitulū ſubſcriptum.Nomina filiorum iſrael qui egreſſi ſunt egyptum. i.
¶C.S.Moyſes naſciᷓ occīſaᷓ i aquā ꝓijciᷓ a filia pharaōiſ adoptaᷓ:ꝑcuſſo egypto fugit ad terr i Madiā.filij iſrl̄ ad dñm clamát. ii.
¶C.S.Dominus moyſi de rubo loqtur ⁊ in egyptum mittit. iii.
¶C.S.Dat ꝺſ moyſi ſigna.⁊ de locutōe aarō ⁊ dimittit retro moyſes vxorem aaron occurrit loqᷓ ad filios iſrael. iiii
¶C.S.Moyſes ⁊ aarō itrāt ad pharaonem pharao iratus ꝓhibet paleas affliguntur. Rogat moyſes dñm pro populo. v.
¶C.S.Dñs mádat ꝙ eruet vos ꝺ mánu egyptioꝝ.ppl̄s ñ audit.Narrāᷓ generatiōes rubē.Symeō leui vſqꝫ ad moyſen ⁊ aaron.vi.
¶C.S.Moyſes dño pharaōis ꝯſtituiᷓ.itrāt ad pharaoné moyſes ⁊ aarō virga vertiᷓ in colubrē.aq̄ virga ꝑcutiᷓ ⁊ fit ſanguis. vii.
¶C.S.Percutit egyptū.Rane fiūt: cinifes ⁊ muſca grauiſſima. viii.
¶C.S.Mors pecudū veſice turgētes ⁊ grádo.Pharao ꝓmittit dimitteꝛ ppl̄ꝫ. moyſes orat dñꝫ ⁊ tonitrua ceſſant.Pharao poſtea non vult dimittere populum. ix
¶C.S.Poſt hec véit locuſta.poſtea tébre.x.
¶C.S.Adhuc vna plaga vt popul⁹ accōmodet iaſa nōdū ꝑmittit exire populum. xi.
¶C.S.ꝺ eſau agni.ꝺ ſáguie ſub poſtes. ꝺ fermēto.ꝺ exitu ꝺ egypto.ꝺ religiōe phaſe. xii
¶C.S.De ſcificatōe pmogéitoꝝ.ꝺ azymis ꝑ viá deſti pgūt.oſſa ioſeph deferūt colūna ignis ⁊ nubes comitatur. xiii.
¶C.S.Inſeqᷓ pharao fugiētes.Ppl̄s máſit pharao ſubmergit ⁊ eqtatus eius. xiiii.
¶C.S.Decātát cāticū veneꝛt l maratbbi aq̄ amaꝛ dulcōate ⁊ poſtea i heli ⁊ i dꝫtū ſyn.xv
¶C.S.Ppl̄s ꝓ cibo murmurauit coturnix daᷓ mána ⁊ duplū ſexta die colligi. xvi.
¶C.S.Jn raphidim ꝓ aq̄ iurgáᷓ aq̄ credat petra.pugnát ꝯtra amalech.Manus moyſi ſuſtentantur. xvii
¶C.S.Jetro adduxit ſecū vxoré ⁊ filioſ moyſi:dat ꝯſiliū ꝺ oneꝛ pcipiédo ⁊ reuertit.xviii.
¶C.S.Peruenerūt ad ſynai:ſcificaᷓ ppl̄s ⁊ eo vidéte deſcédit dñs ſup montē:in igne loqtur.vt ppl̄s obediat: ꝓhibétur homo ⁊ iumentū ne montem tangant. xix
¶C.S.De pceptis decalagi.de faciēdo altari:de terra:de nō aſcēdēdo p gradus. xx.
¶C.S.De huo hebreo empticio.ꝺ filia diſtricta i cōcubiná:de homici dio p caſū vel iduſtriá.de percuſſione ⁊ maledictione patris ⁊ matris ⁊ alijs iuſticijs. xxi
¶C.S.De fure:ꝺ dáno facto.de comodato:ꝺ virgine ſeducta:ꝺ maleficijs:de idolatrijs ꝺ pupillo:de vidua:de aduena:de vſura pignore.Non detrahes dijs:de decimis primitijs ſint cū mr̄e ſeptem diebus. xxii
¶C.S.De eqtate iudicij:ꝺ aſino odiētis ſub leuādo:de munerib⁹:de mia pegrini: ꝺ qete ſeptimi āni:⁊ ſeptimi diei: de trib⁹ ſolénitatib⁹:de edo nō coquēdo de angelo ꝑcedéte ſterilis nō erit:de hoſtib⁹ eijciēdis paulatim:⁊ tractaᷓ ꝙ terras infideliū poſſidere deberét: ſꝫ nō eoꝝ deos colerent fedus inirent. xxiii
¶C.S.De aſcenſu moyſi:de mōte: de voluie

⁊ ſanguine federis.ꝺ tabulis lapidis.de mo
ra i mõte q̃dragita diebus ⁊ noctib⁹. xxiiii.
¶C.S.De primitijs firmãdis.de arca ⁊ que
ad illã ptinent.de menſa ⁊ ei ptinẽtibus. de
cãdelabro ⁊ ei pertinentibus. xxv.
¶C.S.De quattuor opimẽtis tabernaculi.
de tabulis ⁊ vectibus ⁊ duobus velis de ba
ſibus ⁊ quattuor columnis. xxvi.
¶C.S.De altare tabernaculi ⁊ atrio taber
naculi.⁊ oleo lucerne. xxvii.
¶C.S.De veſtibus pontificalibus ⁊ ſacerdo
talibus:de conſecratione ⁊ obliuione ⁊ obſer
uantia eorum. xxviii.
¶C.S.De cõſecratiõe. ⁊ obliuiõe ⁊ obſeruã
tione eorum. xxix.
¶C.S.De altari.de populi mandato. de la
bio eneo.de cõſecratione vnctionis ⁊ thimia
matis. xxx.
¶C.S.De euocatione Beſeleel magiſtri ta
bernaculi: ⁊ ooliab ſocij eius obſeruãtia ſab
bati dantur tabule. xxxi.
¶C.S.De adoratione vituli ⁊ ira dei de fra
ctiõe tabulaꝝ:de ꝯtritiõe ⁊ occiſiõe.xxiii.mi
lia.Moyſes rogatur⁹ ꝺ mõte aſcẽdit.xxxii
¶C.S.Ppl'i ornatũ põit tabernaculũ extra
caſtra tetẽdit.dñs i colũna loqtur moyſi:faci
em dñi petit videre. xxxiii.
¶C.S.De renouatione tabulaꝝ dñs coram
moyſe trãſit.de non bñda ſocietate gentiũ.
Repetitio de primogenitis redimendis: de
ſabbato:de tribus tpibus anni:de fermento
de victimis.ꝺ hedo ñ coquẽdo aquã ñ bibit
deſcẽdit de mõte cornut⁹ velat faciẽ.xxxiiii.
¶C.S.Moyſes mãdat ſabbatũ cuſtodire pe
tit primitiaſ ⁊ donaria:interrogat qs ſapiẽs
opari⁹ ppl's offert q̃ petita ſunt.moyſes ait
Ecce vocauit dñs Beſeleem. xxxv
¶C.S.Pl⁹ offert ppl's q̃ꝫ ſit neceſſe.Fit op⁹
tabernaculi.ſ.decẽ cortine ⁊ qnquaginta an
ſe ⁊ qnquaginta ſage.qnquaginta fibule ſi
ue operimẽta tabernaculi.Tabule baſſes ve
ctes circulos ⁊ velum ⁊ tentorium ⁊ colum
nas quinqꝫ. xxxvi.
¶C.S.Fit arca ⁊ vectes eius ⁊ ꝓpitiatoriũ.
cherubin.menſa cũ circulis.candelabꝝ cum
emunctorijs.altare thimiamatis.oleum ſan
ctificationis.⁊ thymiama. xxxvii.
¶C.S.Fit altare holocauſti cũ ptinẽtijs: la
biũ eneum atriũ cum pertinentibꝫ. xxxviii.
¶C.S.Fiunt ornamẽta põtificalia ⁊ ſacerdo
talia:perficit opus:obtulerunt q̃ facta ſunt.
q̄bus oblatis moyſes benedixit eis. xxxix.
¶C.S.Precepit dñs vt erigat tabernaculũ
⁊ oia vnctionis oleo ꝯſecret.qꝺ fit mẽſe pri
mo anni ſcdi q̃ poſtq̃ꝫ locata ſũt nubes opit
tabernaculũ q̃ incumbit tabernaculo p diẽ
ignis p noctẽ.ſi nubes deſerit ꝓficiſcunt.xl.

¶Incipiunt ſummaria in libro leuitici.

¶Capitulũ Subſcriptũ.de ritu holocauſto
rum qñ de armẽto fit obliuio:ſi ſit quomõ
de pecoribus.quomodo de auibus. i.
¶C.S.De obliuione ſacrificioꝝ de ſimila de
cocta in clibano cũ craticula abſqꝫ melle: de
adiectione ſalis:de primitijs torrẽdis. ii.
¶C.S.De hoſtia pacificorum ſi bos ſi ouis
capra:omnis adeps domini eſt. iii.
¶C.S.De hoſtia ꝓ pctõ ſacerdotis ꝓ igno
rãtia multitudinis pro peccato principis.
pro peccato vnius anime. iiii.
¶C.S.Quid pro q̄bus cauſis offerri debe
at.ſ.qd ꝓ iuramẽto qd ꝓ errore.qd ꝓ igno
rante qd pro errante. v.
¶C.S.De le holocauſti ⁊ igne ꝑpetuo. ⁊ le
ge ſingulorũ ſacrificiorũ.de obliuione ſacer
dotis in die vnctiõis eius:de hoſtia pro pec
cato:quis eaꝫ comedit ⁊ vbi ſacerdotis offe
rentis ſacrificia erunt. vi.
¶C.S.De hoſtia pacificoꝝ quis qñ comedi
debeat.de adipe ⁊ ſanguine ⁊ parte ſacerdo
tis ⁊ pectuſculo eleuationis . ⁊ de conſecra
tione ſacerdotis. vii.
¶C.S.De conſecratione aaron ⁊ filioꝝ eius
de oblationibus pro peccato ⁊ conſecratõis
premium.⁊ ꝙ ſeptẽ diebus diffinit ꝯſecratõ
⁊ tot diebus non exibũt de oſtio in taberna
culum aaron ⁊ filij eius. viii.
¶C.S.De prima immolatione ſacerdotis
pro ſuo peccato ⁊ populi.qualiter dominus
apperuit eis qualiter moyſes ⁊ aaron bene
dixerant pplo.ꝙ ignis egreſſus a deo deuo
rauit holocauſtũ tuba laudauit dñm. ix.
¶C.S.De morte nadab ⁊ Abiu.de vino nõ
bibẽdo:⁊ parte ſacerdotali ⁊ hirco ꝯbuſto.x
¶C.S.De immũdis aialibus ad eſum.⁊ ꝙ
ſci debẽt eẽ.qa ſcũs eſt dominus. xi.
¶C.S.De immundicia mulieris puerpe ⁊
mũdatione ipſius ⁊ obliuione eius. xii.
¶C.S.De immũdicia hois leproſi quomo
do cognoſcatur ⁊ qũo ſe debẽt habere ⁊ de
lepra veſtimentorum. xiii
¶C.S.De mũdatione leproſi ⁊ de ſacrificio
⁊ de lepra dom⁹:⁊ de purificatione ipi⁹.xiiii

¶C.S.De ſemifluo ⁊ emundatione de coeū
te cū menſtruoſa ⁊ q̄ fluxū ſanguinis patiſ
⁊ emundatione earum. xv

¶C.S.Quod ſacerdos non oī tp̄e ingrediat
tur ſanctuariuꝫ de capro emiſſario. de expia
tione ſanctuarij tabernaculi. ⁊ feſto expiatio
nis. xvi.

¶C.S.Quod nō debēt occidere niſi obtule
rint ad oſtium tabernaculi de ſanguine offe
rendo. de non manducando ſanguinem de
morticinio. xvii.

¶C.S. De coitibus illicitis tam de viro q̄ꝫ
de muliere. xviii.

¶C.S.De ſanctitate. de patre metuendo. de
ſabbato de idolis. de hoſtia pacificoꝝ quan
do edenda ſit. de metentibus ſegetes. de col
ligentibus in vinea. de furto: de mēdacio: de
periurio: de opere mercennarij: de non male
dicendo ſurdo: de perſona pauperis: de iuſto
iudicio nec criminator: nec contra ſanguinē
proximi non querere ultionem: de commixtio
ne duorum generum. de diuerſis ſemine ⁊
veſte: de eo qui coit cuꝫ ancilla: de preputijs
arborum: de pomis: de augurijs: de ſomnijs
coraa: vel barba tondenda de filia non pro
ſtrata: d̄ ariolis ⁊ magis: d̄cano capite adue
na: de ſtatera: de pōdere modio ⁊ ſextario. xix

¶C.S.De morte puniendis dantibus de ſe
mine ſuo moloch maledicens patri vel ma
tri mechus dormiens cum nouerca: nuru q̲
coit cum maſculo coitu femineo ambo nomi
nantur: matrem ducens ſuper filiam: coiens
cum iumento vir vel mulier: cum ſorore ⁊
⁊ cum matertera: vxore patris. cum mēſtrua
non ambulandum in legitimis nationum:
terra lactis ⁊ mellis dabitur: de ſeparando
immundo debent eſſe ſancti: phitones debēt
mori. xx

¶C.S. Non contaminetur ſacerdos ſuper
mortuos: nec radent caput ſiue barbam nō
ſciſſuram in carnibus ſuis non de ſcorto ⁊ ꝓ
ſtibulo vxorem. vxore ⁊ filia ſacerdotis ⁊ pō
tificis: de ſemine aaron habēs maculam nō
offerat aliquid in ſanctuario. xxi.

¶C.S. De comedentibus ſanctificata non
leproſus. nō immundus: ex ↄtractu nō alie
nigena: non mercenarius: non filia nupta: ſꝫ
nec in domum patris reuerſa comedens per
ignorantiā: de a beſtia capto: de mūdicia ani
malium offerri poſſunt nihil de manu alie
nigene eſt offerendum animal quod eſt de
contritis teſticulis vel tonſis vel fractis vel
ablatis non debet nec poſſunt offerri domi
no: animal autem octauo die natiuitatis nō
offerri debet oſtia pro gratiarum actione co
medendo. xxii.

¶C.S.De feſtiuitatibus: de celebratione pa
ſce: pētecoſten: ⁊ tribus ſolemnitatibus ſep
tembris: de feſto tubaruꝫ expiationis taber
naculorum de ſpicis remanentibus. xxiii

¶C.S.Si interpoſitio de oleo lucernarum:
de panibus propoſitionis: de pena blaſſe
mi: de pena talionis ea equum iudicium de
bet eſſe: ſiue ſit ciuis ſiue peregrinus. xxiiii.

¶C.S.De ſabbato anni ſeptimi ⁊ anni iu
bilei: de reditu poſſeſſionum ꝙ terra non vē
datur in perpetuum de lege domorum non
recipiētis vſurāqꝫ habeāt ſeruos ⁊ ancillas
de alijs nationibus de fratre vēdentē. xxv.

¶C.S.Si interpoſitio promiſſionis: ſi man
data ſeruauerint ⁊ comminationum ſi non
ſeruauerint. xxvi.

¶C.S.De diuerſitate votorum ⁊ ſolutione
eorum ſiue hominum ſiue agrorum ſiue do
morum ſiue aliorum animalium: ⁊ reditu eo
rum in iubileo: de decimis ſoluendis ⁊ non
comendendis. xxvii.

¶Incipiunt ſummaria in libro numeri.

¶Capitulū ſubſcriptum. Numerantur filij
iſrael a. xx. anno pugne apti. dantur duode
cim principes: tribus leui non numerantur
ſed pro tabernaculo deportando ordinaſ. i.

¶C.S. Ordinantur caſtra arca tabernacu
lum iudas iſſachar zabulon ad occidentem.
Ruben Symeon gad ad meridiem. Effra
im. Manaſſes Beniamin ad orientem. dā
Aſſur. Neptali ad aquilonem. ⁊ ſic ordinati
ſunt: ſic ⁊ caſtra mouent per ordinem: leuite
autem leuant tabernaculum. ii.

¶C.S.Filij leui numerantur aſſignātur ad
miniſterium per tres familias ordinantur
arcam tabernaculum qui portare debeant
aſſignantur: primogeniti numerantur pro
eis: leuite aſſumuntur ceteri qui ſup ſunt gn
qꝫ ſiclis quiſquis ordinantur. iii.

¶C.S. Ritus ⁊ officia leuitarum per fami
lias ſuas diſtribuuntur. iiii.

¶C.S.Interpoſitio eijciendis extra caſtra d̄
tranſgreſſione quid conſequi debet ⁊ quod
reddantur primitie ad ſacerdotem pertinēt
de lege zelotypie. v.

¶C.S.De lege nazareoꝝ. ⁊ obliuione eorū

⁊ de benedictione aaron ⁊ filiorum eius filijs iſrael qualiter benedicunt. ꝙ dominum vocare debent ſuper eos ⁊ dominus eis bedicet. vi.

¶C.S. De numero plauſtrorū ⁊ boum ⁊ q̄bus data ſunt: ⁊ de obliuione principum: ⁊ de dedicatione tabernaculi dominus loquitur: de propitiatorio moyſi. vii.

¶C.S. De candelabro ⁊ oblinione ⁊ purificatione ⁊ etate leuitarum. viii.

¶C.S. De vaſe primo mundorum poſtea imundorum alienigenarum: de ducatu nubis. ix.

¶C.S. De tubis argenteis ⁊ officijs earū de ordine mouendi caſtra: d̄ obab cognato moyſi quomodo arca precedebat eos: quid dicebat moyſes cum eleuabatur aut deponebatur arca. x.

¶C.S. De pena murmuris. de carnium concupiſcentia: de turbatione ſpiritus moyſi ꝓphetantibus: de in caſtris: de coturnicibus: de mandatis: ⁊ ſepulchris concupiſcētie. xi.

¶C.S. Aaron ⁊ maria murmurauerunt contra moyſen. Maria lepra percutitur. xii.

¶C.S. De miſſione exploratorum ad terrā chanaan: qualiter ſit: ⁊ reportant in vecte vnam: ⁊ fructus reuertūt̄ poſt quadraginta dies dicentes terram bonam: murmurat populus contra moyſen. xiii

¶C.S. Flet populus ⁊ murmurat caleph ⁊ ioſue terram laudant: dominus iraſcitur. Moyſes enim placat. In deſerto moriuntur exploratores. ⁊ populus ab amalech ceditur. xiiii.

¶C.S. De libamentis: de offerendis primitijs: de peccante per ignorantiam: vel anima tam indigena q̄ꝫ aduena: de peccante ꝑ ſuperbiaꝫ: de colligente ligna in ſabbato: de fimbrijs hyacinthinis ponēdis in angulis paliorum. xv

¶C.S. De pena ſciſmatis Datham ⁊ Abiron: de thuribulis allatis ignis deuorat vel viros qui offerebant ſacrificia ⁊ alia. xvi.

¶C.S. De virga aaron que floruit filij iſrael dicunt moyſi conſumpti ſumus. xvii.

¶C.S. De dignitate aaron ⁊ excubijs leuitarum primitie ſacerdotibus decime leuitis aſſignantur ⁊ reddunt leuite decimam decime aaron. xviii.

¶C.S. De vitula rufa: de moriente in tabernaculo. de vaſe non habente operculum: de tangente cadauer hominis: de anima expiationis. xix.

¶C.S. De morte moris ⁊ aliquid contradictionis ⁊ nuncijs ad edom. ⁊ morte aaron in monte hor: ⁊ ſubmutatione eleaꝫari. d̄ loco eius ⁊ fletu populi pro aaron. xx

¶C.S. De victoria poſt votum contra regē cananeorum: ⁊ ſerpentibus eneis. ⁊ tranſitu arnō: de puteo: de victoria ſeō ⁊ og regū. xxi

¶C.S. Balac mittit ad balaam vt veniat ad maledicendum populo ſemel ⁊ ſecundo: dominus primo prohibet ſecundo permittit ire in viam angelus obuiat. aſina loquitur. Balaam reprehenditur ⁊ docetur. Balac ei occurrit ⁊ mittit ei munera. xxii.

¶C.S. Balaam in montem ducitur ad maledicendum populo aras ſeptem edificari iubet: ⁊ victimas imponit pro maledictione benedicit ⁊ prophetat de conualeſcentia ⁊ multiplicatione populi contra inimicos ⁊ ⁊ iterum in monteꝫ alium ducit̄. xxiii

¶C.S. Balaā non vadit ad ꝯſulendū dn̄ꝫ non ſemel: ⁊ ſecundo ſed ſtatim prophetat de regno iſrael futuro. poſtea prophetat de aduentu chriſti ⁊ perſona eius. xxiiii.

¶C.S. Fornicatur populus cum filiabus Moab iubet principibus ⁊ moyſi vt vnuſquiſqꝫ occidat proximos ſuos. Phinees occidit ſambri ⁊ Cozbi ⁊ in ſtorta: ⁊ ideo ſibi ſacerdotium eternum ſtatuitur. xxv.

¶C.S. Numerantur filij iſrael quibus terra diuidenda eſt a. xx. annis ⁊ ſupra. quia omnes primo mortui ſunt. Tribus autem leui ſeorſum numerantur: quia illis poſſeſſio non datur: quia dn̄s eſt poſſeſſio eius. xxvi.

¶C.S. Datur lex de occaſione filiarum ſalphat: precipit dominus moyſi vt manuꝫ imponat ioſue eleaꝫaro in ducem populi. xxvii

¶C.S. De diuerſis ſolemnitatibus anni q̄d in qualibet offerendum ſit. ⁊ cum quibus libamentis poſtea quid quottidie: ſecundo quid ſabbato: tertio quid in kalendis quarto quid in paſca. xxviii.

¶C.S. De tribus ſolemnitatibus ſeptembris quid vnaquaqꝫ offerendum ſit: ſcilicet feſto tubarum ⁊ expiationis ⁊ feſto tabernaculorum quod octo dies agitur. xxix

¶C.S. De voto dato quando voto tenet̄ vir vel mulier: ⁊ quando non. xxx

¶C.S. De pugna contra madian: de balaā interfecto: de mulieribus interficiendis: de

diuiſione prede ex equo: de parte pontificis ꝛ leuitarum: de donarijs domini. xxxi

¶C.S. De ſorte data duabus tribubus: ꝛ dimidie partis circa iordanem. xxxij.

¶C.S. De cathalogo manſionum filiorum iſrael. xxxiij.

¶C.S. De diſperdendis chananeis ꝛ idolis eorum: de terra diuidenda ſorte: ꝛ dimenſione terre: de nominibus eorum qui terram deberent diuidere. xxxiiij

¶C.S. De ciuitatibus ꝛ de ſuburbanis dandis leuiticis: de ciuitatibus refugij vltra iordanem ꝛ terra chanaam: ꝛ de lege homicide: ſiue volens ſiue nolēs fecerit ad teſtimonium vnius nullus puniatur. xxxv

¶C.S. De lege cōmiſcendarum tribuum occaſione filiarum ſaphat. xxxvi.

¶Incipiūt ſūmaria in libro deuteronomij.

¶C.S. Recapitulatio de numeratione ꝛ reuerſione ad montem amorreorum. de exploratoribus: de murmuratione populi: de ira dei: ꝛ aſcenſu in amalech. i.

¶C.S. De prohibitione pugnandi contra moab ꝛ amon de victoria habita de Seon rege. ij

¶C.S. De pugna cōtra og regem baſan: de lecto eius: de ſorte duarum tribuum ꝛ ſemiſ audit moy non tranſibit iordanem. iij

¶C.S. Moyſes exhortatur populum: narrat: que facta ſunt in oreb prohibet oēm ſimilitudinem celi: mortem propriam predicit: ꝛ eos puniendos ſi tranſgredient domini mādata: narrat beneficia domini que fecit: ſeparat ciuitatas refugij. iiij

¶C.S. De preceptis decalogi de donatione legis de excuſatione populi: de auditu vocis domini. v

¶C.S. De diligendo deum: de memorādis: ꝛ ſcribendis mandatis eius: ꝙ timeant dominum ꝙ non temptent eum: ꝙ legem doceant filios ſuos. vi.

¶C.S. Prohibetur ſocietas gentium: precipitur idolatrie deſtructio: auxilium ad eijciendum: ꝛ ſi ſeruauerint mandata vbertas i omnibus populo promittitur. vij

¶C.S. Memorantur afflictiones ꝛ beneficia que precederunt in deſerto. viij

¶C.S. Reprimitur victorie ſuperbia: ꝛ memoratur culpa preterita: de vitulo adorato: ꝛ murmure ꝛ ſepulchris concupiſcentie ſupra numeri. ix

¶C.S. De ſecūdis tabulis: de morte aaron: de miniſterio villis pte fratribus leui: de timendo amandoq; dominum ꝙ circundat ꝑputia cordium: peregrinos ament: per nomē dei iurent. x

¶C.S. De ſignis factis contra pharaonem ꝛ egyptū: de dathan ꝛ abyron: ꝙ terra ꝓmiſſa non eſt ſicut egyptū: de ſcribenda lege in codicibus: ꝛ pro ſigno in manibus: ꝛ inter oculos collocetur: de benedictione ſi cuſtodient mandata maledictis ſi negligunt. xi

¶C.S. De deſtruenda idolatria: de decimis ꝛ primitijs: de manducādo in loco quē dñs elegerit: de ſanguine non comedēdo. xij

¶C.S. De falſo propheta: de perſuadente idolatriā: de anathemate verbis ꝑfidie. xiij.

¶C.S. De non imitando ritū gentium ſuper mortuos: de animalibus mundis ꝛ immundis ad eſum: hedum in lacte matris: de decimis vendendis. xiiij

¶C.S. De remiſſione anni ſeptimi: de ſeruo hebreo vēdito ꝛ ancilla: de ſanctificatione ꝛ opere ꝛ eſu ꝛ macula primogenitorum. xv

¶C.S. De immolatione paſce: ꝛ non in quolibet loco: de alijs duabus ſolēnitatibus ebdomadarum ꝛ tabernaculorum: de iudicibus conſtituendis in portis: ꝛ ꝙ non accipiant perſonam: ꝛ munera: de loco ꝛ ſtatua nō faciendis. xvi.

¶C.S. De hoſtia habente maculam: de pena idolatrie: de difficultate iudicij: de pena inobedientie: de electione regis: de religione ipſius. xvij.

¶C.S. De nulla parte leui dedita: de parte ipſius falſe prophete: de ſacrificijs ꝙ leuita vbiq; miniſtret liber ꝛ partes accipiat ciborum: de luſtratōe filiorum ꝛ augurio: de propheta ſuſcitando ꝛ ludibrio. xviij

¶C.S. De homicida fugiente: de tribus ciuitatibus refugij: de termis non tranſferēdis de falſo teſte non miſereberis eius: ſed animam pro anima. xix

¶C.S. De remittendis a ꝓlio: de ciuitate victa in ſorte vel extra: de arboribus fructuoſis non ſuccidendis: ſed ſolum infructuoſis ad inſtruendas machinas. xx

¶C.S. De cadauere hoīs iuēto: de muliere captiua aſſumēda i vxorē: de duab⁹ vxorib⁹ de filio ꝯtumace: de iudicato ad mortē. xxi

¶C.S.De reduceńdo boue vl' oue fris tui: de veſte alteri⁹ ſex⁹: de inuēto nido: de morte: de circuitu tecti: de nō cōmiſcēdis reb⁹ diuerſi gńis. de fimbrijs: de ſignis virginitatis: de corrūpēte virginitatē vl' ꝯtractā i ciuitate vel i agro: de vxore pr̄is non ducenda. xxij

¶C.S.De nō itrātib⁹ eccleſiā: de nō abominādo idumeo ⁊ egyptio: de pollutōe nocturna: de paxillo: de ſeruo fugitiuo: de mercede proſtibuli: de vſura: de voto: de vinea: de ſegete proximi. xxiij

¶C.S.De libello repudij: de nup ꝯiugato: d̄ ñ accipiēdo molā ꝑ pignore: de vēdēte ꝓximū: caue plagā lep̄: nō igrediaris domū ꝓxi vt auferas pignus: nō negabis mercedem: nō occidenť patres pro filijs: de iudicio aduene ⁊ pignore vidue: de reliquijs meſſis ⁊ vindemie. xxiiij

¶C.S.De iudicio ⁊ plagaꝝ nūero: de boue triturāte: de ſemie ſuſcitādo: de domo diſcalciati: de muliere appħēdēte verēda: de equitate ponderis ⁊ menſure: de amalech qui occidit extraneos agminis. xxv

¶C.S.De primitijs offerēdis: ⁊ ꝙ cōpleris decimis corā dn̄o loquatur. xxvi

¶C.S.De altari lapideo faciēdo: ⁊ lege de ſup'ſcribēda de bn̄dictōib⁹ i gariazim ⁊ maledictōibus in mōte ebal faciendis. xxvij

¶C.S.Explicatio benedictionum ⁊ maledictionum. xxviij

¶C.S.De federe ⁊ iuramēto ppl'i ad dn̄z memoratio bn̄ficioꝝ ⁊ cōmiſerationū. xxix

¶C.S.De mia dn̄i ſi penitucrit: de ꝓximitate mādati: de inuocatione elementorum in teſtimonium ꝙ propoſitum eſt eis malum ⁊ bonum eligant quod velint. xxx

¶C.S.De ſubſtitutōe ioſue poſt moyſen: de legēdo deuteronomio: ꝑcepit dn̄s vt ſcribať cāticū ſcribiť deuteronōij: ⁊ i arca pōiť. xxxi

¶C.S. Cāticū deuteronomij: iubeť moyſes aſcēdere i mōtē abai: d̄ ꝯtēplatōe traꝝ. xxxij

¶C.S. Bn̄deō moyſi q̄ vltio bn̄dixit iſrael in prio: vltimo cōmēdauit moyſes. xxxiij.

¶C.S.De aſcēſu moyſi in mōtē ⁊ ꝯtēplatōe terre: de morte ⁊ ſepultura ipſi⁹: d̄ fletu ppl'i ⁊ ioſue impleť ſapia: cōmēdať moyſes de familiaritate ⁊ de hiſ que fecit d̄s p eū. xxxiiij

¶Incipiunt ſummaria in libro Joſue.

¶C.S.Cōfortat dn̄s ioſue facit ꝑpari cibaria ad eūdē p⁹ diē tertiū illi obediř ꝓmittūt. i

¶C.S.De exploratorib⁹ miſſis ad explorandū terrā ⁊ vrbē iericho: de raab exploratore abſcōdēte: de pacto funali. ij

¶C.S.Venit populus ad iordanem: ſiccantur aque: populus tranſit. iij

¶C.S.Eliguntur duodecim viri de ſingulis tribub⁹: de duodeci lapidib⁹ poſitis i alueo: de duodeci i ſicco vt ſit i ſignū poſteris. iiij

¶C.S.De circūciſiōe in galgalis: de celebratōe paſce: de eſu polēte: ⁊ de defectu māne: d̄ angelo quē vidit ioſue ſtātē contra ſe. v

¶C.S.De circuitu iericho per ſeptē dies: d̄ ſubuerſiōe ⁊ anathemate ierico: de Raab ⁊ maledictione. vi

¶C.S.De peccato anathematis: de expugnatione hai: de fletu ioſue: ⁊ lapidatione achor pro furto anathematis. vij

¶C.S.De captōe hay ⁊ ſuſpēſiōe regis ei⁹: de ꝯſtructōe altaris lapidei cū d̄ſcriptōe deuteronomij: Joſue ꝑmo bn̄dixit pplo iſrl': nec qcq̄ꝫ ꝑtermiſit a moyſe mādatum. viij

¶C.S.De ſimulatōe gabaonitaꝝ ⁊ murmuratōe ppl'i ꝑ federe inito cū gabaonitis ſaluabunť in vita: ſꝫ in miniſteriū cedēdi ligna ⁊ portandi aquam deputabantur. ix

¶C.S.De pugna in gabaon ⁊ regib⁹ qnqꝫ abſcōſis in ſpelūca: de prolongatione diei ⁊ alijs multis ab iſraeli deuictis. x

¶C.S.De iabin rege aſor ⁊ alijs regib⁹ ſtatis multo tempore: ⁊ enachim. xi

¶C.S.Nūeratio regū pcuſſoꝝ circa iordanē ⁊ vltra q̄s pcuſſit ioſue: ⁊ ſunt. 31. xij

¶C.S.De terra diuidēda: ⁊ deſcriptōe ſortiū rubē ⁊ gadi ⁊ dimidie trib⁹ manaſſe. xiij

¶C.S.De diuiſione terre chanaam: de ebrō data caleph. xiiij

¶C.S.De ſorte iude: de cariathbarbe: de q̄ caleph deleuit tres filios: d̄ cariathſepher quē cepit othoniel: ⁊ de axa filia caleph: de nūero ciuitatū ⁊ villarum iude tribus. xv

¶C.S.De ſorte effrai: ⁊ chanāeo tributario ⁊ chenane⁹ hitauit inter filios effrai ſp. xvi

¶C.S.De ſorte medie trib⁹ manaſſe: augmēto ſortis filiorum ioſeph tribus iude. xvij

¶C.S.De miſſiōe ad ſcribēdā terrā ſeptem tribuum: ⁊ de ſorte beniamin. xviij

¶C.S.d̄ aſſignatōe ſortis ſex tribuū. ſ. ſymeon: zabulon: yſachar: aſer: neptalim in medio filiorum iſrael. xix

¶C.S.De ciuitatibus refugij quod poſt ſacerdotis magni profugus reuertatur in ſuā ciuitatem: de domo de qua fugant. xx

¶C.S.De ciuitatib⁹ ſuburbanis leuitarum numero quadraginta octo: de pace. xxi

¶C.S. De duab⁹ ꝛ ſemis tribub⁹ remiſſis ad ꝓpriā: ꝛ de altari qḋ fecerūt infinite magnitudinis: ꝛ de excuſatione duarum tribuum ꝛ ſemis pro altari conſtructo. xxij
¶C.S. Exhortatio ioſue prohibet ſocietatē cum gentibus. xxiij
¶C.S. De cōmemoratōe bñficiorꝫ dñi ꝛ federe ppl'i ad dñm: de morte ioſue ꝛ ſepultura oſſium ioſeph: de morte eleazari. xxiiij

¶ Incipiunt ſūmaria in libro Judicum.

¶C.S. Joſue mortuo iudas ꝯſtitut⁹ dux belli cū quo ſymeon aſcēdit ꝯtra chananeum: de adonibezech: de terra tradita caleph: de irriguo duplici: de gētib⁹ cū iſrl' ſub tributo. i
¶C.S. Mittit' āgl's ad locū flētiū peccā iſrl' ꝛ tradit' hoſtib⁹: ꝛ penitet ꝛ liberatur. ij
¶C.S. Noiant' gētes derelicte ad exercitandū iſrl: ſꝫ ꝛ ipi cū eis cōnubia iūgūt: tradūt' āt iſrlite i man⁹ chuſāraſathai regis meſopotamie octo ānis q̄s liberat othoniel: p⁹ hoc ꝑmit eos eglon rex moab. xviij. ānis quos liberat abot: poſt hunc ſanigar defendit iſrael percutiens ſexcentos vomere. iij
¶C.S. De delbora ꝓphiſſa ꝛ pugna barach ꝯtra cizarā ducē militie iabin: cizara a ȝabel vxore abel cinei occiditur. iiij
¶C.S. De cantico quod cecinerunt delbore ꝛ barach poſt victoriam. v
¶C.S. Iſrael a madian opprimitur: de gedeone ꝛ ſacrificio eius: de arabaal deſtructa: de ſigno dato in veliere. vi
¶C.S. De ꝓbatōe ppli ad aq̄s: de ſōno narrato i caſtris madiā lagenis vacuis cōploſis i lucernis i medio lampadaꝝ: ꝛ tubis: de oreb ꝛ ȝeb interfectis ab effraim. vij
¶C.S. Uiri effrai ꝯtra gedeō iſurgūt ȝebee ꝛ ſalmana occiſis a gedeōe. de viris ſoccoth ꝛ phanuel occiſis: dant' gedeōi i aures: de ſeptuagita filijs gedeōis: ꝛ de abimelech nato de cōcubina de morte gedeon. viij
¶C.S. Abimelech frēs ſuos ſeptuagita occidit: ionathā minimus ſaluat' ad ſychimitas mittitur: ḋ baal ꝛ ȝebul ꝛ pugna abimelech ꝯtra baal in citate ſal ſpargit: ꝓphanū berith ſuccēdit' abimelech ciuitatem thebes oppugnat virilr: capti ei⁹ fragmē mole illiſit. ix
¶C.S. De duob⁹ ducib⁹ iſrl' Thola ꝛ layr: ꝛ de idolatria filioꝝ iſrael ꝛ penitentia. x
¶C.S. Jepthe prius abiect⁹ eligit' ad regeȝ filioꝝ āmō ꝓ terra hñda mittit ille nō acq̄ſcit ſꝫ pugnat ꝯtra iſrael victuri. de voto iepthe ꝛ filia eius immolata. xi
¶C.S. De pugna iepthe ꝯtra ephraim: de illo qui dicebat chebbolech: de morte tribus ducibus qui fuerunt poſt eum. xij
¶C.S. De manue ꝛ vxore eius: de natiuitate ſanſonis prenūciata ab angelo: ꝛ e locutione angeli cum manue ꝛ oblatione manue in qua aſcendit angelus. xiij
¶C.S. Sāſon deſcēdit ꝛ ducit vxorē de philiſtijꝫ i thānata: de catulo leōis occiſo ꝛ fauo i ore ei⁹ repto: de ꝓbleumate ei⁹ ꝛ ſoluto recedit: ſāſon irat⁹ ꝛ vxor ei⁹ datur alteri. xiiij.
¶C.S. De vulpib⁹ ꝛ ſegetib⁹ philiſtinoꝝ ſuccēſis: de genero ꝛ vxore ſāſonis ſuccenſis a philiſtinis: ꝛ ſuram femori imponunt: ḋ mille viris mandibula aſini occiſis: de aquis ex maxilla dentis molaris fluentibus. xv
¶C.S. De portis gaȝe ſublat is de dalia q̄lr decepit ſāſonē: de excecatōe ſāſonis ab hoſtib⁹: ḋ morte ei⁹ cū philiſtis i domo ꝯuiuij. xvi
¶C.S. De micha ꝛ idolo eius: ꝛ de adoleſcēte bethleemita ſacerdote eius. xvij
¶C.S. De filijs dan qui obtulerunt deos ꝛ ſacerdotes miche ceperunt. xviij
¶C.S. De leuita ꝛ vxore ei⁹ q̄lr ad parētes reuerſa: ꝛ q̄lr a marito reducit' a viris galaa illuſa: mortua ē ꝛ a viro ſuo in duodeci partes diuiſa in oēm terminū iſrael mittit'. xix
¶C.S. De pugna toti⁹ iſrael ꝓ ſcelere ħ ꝯtra tribū beniamin. q̄lr filij iſrl' ab eis ħ prio ꝛ ſecundo victi ſunt. tertio tamen vicit iſrl' beniamin: nec ſupereſt de eo niſi ſexcenti viri: ꝗ duo milia quingenti mortui ſunt. xx
¶C.S. Ecce virgies dant' i vxores viris q remāſerāt de beniami: de iabes gabaā quē ꝑcuſſerūt reliq̄s capiūt ex ꝟginib⁹ ſylo ducētib⁹ choros i dieb⁹ ill' ñ erat rex i iſrl: ḋleuiſſe tribū bēiami noemi cū filijs ciboꝝ ſuoꝝ. xxi

¶ Incipiunt ſummaria in libro Ruth.

¶C.S. Elimelech cū vxorē noemi ꝛ filijs peregrinant' i moab: q̄ mortuo cum filijs noemi vxor ei⁹ i bethleē rdit cū ruth nuru ſua: ꝛ dicē nolite me vocare noemi: iude ruth currit. i.
¶C.S. Ruth i agro booȝ cognati noemi cū gratia eius ſpicas colligit poſt meſſores ex quibus fuerat ſaturata apud booȝ. ij
¶C.S. Juxta cōſiliū noemi ruth in agro ad pedes booȝ dormit: petit extendi palliū ſuper ſe: ꝛ dormit ſecum vſq; mane ſex hordei modios ad ſocrum reportat. iij
¶C.S. Booȝ ſuſcipit ius ꝓpinq̄tatis a ꝓpinquo viri premortui ruth calciamento ſoluto ſuſcepit ruth vxorem: generat obeth patreȝ

dauid: narratur generatio phares. iiij
¶ Incipiunt ſummaria in libro Regū. I.
¶ C.S. De helchana ⁊ duab⁹ vxorib⁹ eius phenenna fecūda: emulatur ānā pulchrā ⁊ ſterilem. anna flet: nec capit cibum. Anna a domino prolem poſtulat. Samuel naſcit ablactatur ⁊ domino offertur. i.
¶ C.S. De cantico anne: de pccō filiorū heli ofni ⁊ phinees: de tunica ſamuelis ⁊ fecūditate matris ei⁹. Heli morit reprēhēdit filios: venit vir dei ad heli q̄ mortē filiorū ei⁹ ⁊ oblationē ſacerdotij pdicit ⁊ xp̄m pmittit. ij
¶ C.S. De vocatōe ſamuelis dormiētis: de viſiōe ei reuelata quā īdicat heli: ſamuel fidelis ppheta dn̄i eē cognoſcit: ⁊ dn̄s dedit vt appareat in ſylo verbū ſamuelis vēit. iij
¶ C.S. De l. bello philiſtijm ⁊ fuga iſrael: dē arce capta ⁊ morte filiorum heli: ⁊ de morte ipſius heli: de morte nurus ſue vxore ⁊ phinees ⁊ ortu icaboth. iiij
¶ C.S. Arca dn̄i iuxta dagon collocatur: dagon an̄ arcā cadēs pſternitur: iterū cadens caput ⁊ manus eius abſcindūtur: flagellantur philiſtijm in ſecretiori parte natiuz quia arca detinetur: alij moriuntur. v
¶ C. S. De remiſſiōe arce cū mūerib⁹: dē vaccis ducētib⁹ plauſtrū ⁊ vitulis earū domi relictis: bethſamite q̄ vident arcā percutiunt: nuncios mittunt in cariathiarim. vi
¶ C.S. De trāſitu arce in cariathiarim: de ſedere populi ad dn̄m in iudicio ſamuelis q̄ iudicauit populū: de oblatione ſamuelis: ⁊ de humilitate philiſtijm ⁊ pace iſrael. vij
¶ C.S. De filijs ſamuelis qui declinant ad auaritiam ⁊ populus petijt regem: quibus ius regis predicitur. viij
¶ C.S. De ſaule ⁊ inqſitione aſinarū: ⁊ de aduentu eius ad ſamuelez: de armo dextro dato ſauli in conuiuio ſamuelis. ix
¶ C.S. De vnctione ſaulis in regem: ⁊ ſignis datis ſibi ⁊ precepto expectationis: ⁊ de pbatione ſaulis: ⁊ de confirmatione regis ei⁹ populi ſortem in maſphat. x.
¶ C.S. De naas obſidēte iabes galaad: de victoria ſaulis: de qb⁹ dicētib⁹ vn̄ ſaluare poterit iſte: de inouatione regni eius. Saul regnat in galgala. xi
¶ C.S. De innocētia ⁊ māſuetudine ſamuel de correptiōe ppli: de ſignis datis de celo. xij
¶ C.S. De philiſteis pcuſſis a ſaule ⁊ ionatha: ⁊ iterū ꝯgregatis: de filijs iſrl̄ q̄ abſcōderūt ſe i antris: de holocauſto ſaulis: ⁊ de reprēhēſiōe ei⁹ a ſamuele nō ſtabit regnū ei⁹: de diuiſiōe regni: de tribus arneis prophetarum poſt trāſgreſſionē patris: de armorū de ſetu in iſrl̄ niſi in ſalute ⁊ ionatha. xiij
¶ C.S. De ionata ⁊ armigero ei⁹ q̄ aſcēdūt ad philiſtijz: dat ſignum armigero q̄ tradatur philiſtijz i man⁹ eorū i mō loqndi: de victoria ei⁹: de admiratōe ppli fcā a ſaule: de melle guſtato a ionatha q̄ ſorte dephēditur ⁊ a morte per populum liberatur. Noīa generis ſaulis ⁊ quorundam de familia. xiiij
¶ C.S. De precepto dato ſauli vt deleret amalech: de tranſgreſſione eius: q̄r pepercit agagregi: de cōmendatione obedientie: de pulſiōe ſaul: de regno ſamuel luget ſaul. xv
¶ C.S. De vnctione dauid in regem in domo patris ſui: de ſpiritu neq̄ q̄ vexabat ſaul de dd̄ q̄ pcutiebat citharam. xvi
¶ C.S. De bello philiſtijm ꝯtra iſrael: de victoria dauid contra goliam. xvij
¶ C.S. De amicitia ⁊ ꝯfederatōe dd̄: ⁊ ionathe filij regis ſaulis: de cātu mulierū: percuſſit ſaul mille: ⁊ dauid decē milia: de ira ſaul pro hoc cātu: de ipſo pphetāte in domo ſua ⁊ volēte cōfigere dauid lancea cū pariete. ſaul āt āmonet dauid ⁊ pmittit ei filiā ſuā maiorē merob q̄ alteri dat. poſtea ſaul pmittit ei michol filiā in vxorē: ſpōſalia petit centū preputia: dd̄ perſoluit ⁊ fit gener regis. xviij
¶ C.S. De ſaule q̄ pcepit occidi dd̄: indicat hoc ei ionathas: ſaul iterū inuadit a ſpū malo: ⁊ vult lācea ꝯfigere dd̄. Michol eū ſoluat fugit dd̄ ad ſamuelē: ſaul mittit nūcios vt rapiāt dd̄ trib⁹ vicib⁹: mittūtur nūcij ⁊ omnes cum ſamuele: prophetant de ſaule prophetante cum prophetantibus. xix
¶ C.S. De renouatiōe ⁊ ꝯfirmatiōe federis dd̄ ⁊ ionathe: ⁊ q̄lr ionathas apud ſaul excuſat dd̄ abſētē: ⁊ ille ꝯfūdit eū opprobrius: de ſigno triū ſagittarū īter ionathā ⁊ dd̄. Saul arripuit lāceā vt pcutiat ionathā excuſātē dd̄: de fletu ionathe ⁊ dauid ⁊ oſculo. xx.
¶ C.S. De fuga dd̄ in nobe ad achimelech ſacerdotē q̄ dedit panes ppoſitōis ⁊ gladiū golie: ⁊ dn̄z pro eo ꝯſuluit: poſt hoc fugit dd̄ ad achis regē geth: vbi p̄ timore furorē ⁊ inſaniā ſimulat emittēdo ſaliuā p barbā. xxi.
¶ C.S. De cōueniētibus ad dauid ⁊ ſpelunca odolla: ⁊ de tranſitu ei⁹ ad regē moab: de gad ppheta q̄ miſit dauid in terraz iuda: de doech idumeo q̄ irrui. i ſacerdotes octogintaq̄nq̄: de abiathar q̄ fugiēs venit ad dauid

⁊ nunciauit mortē ſacerdotum. xxij.
¶C S. Quod dd̄ liberauit ceilā: qđ ēt dd̄ ti-
more ſaul fugit ī deſertū ziph: vbi ionathaſ
ꝯfortauit manꝰ eiꝰ in deo: de ziphis q dauid
ſauli accuſauerūt: ille venit ad q̄rēdū iſtum
dauid hoc vidēs deſcēdit in deſertū maō: ſau
li nūciaẜ ⁊ iterū ꝑſequiẜ eū: deſperat dauid
de euerſi ne: ſed tandem liberatur. xxiij.
¶C.S. De fuga dauid in engaddi vbi in ſpe
lunca manens preſcid t orā chlamidis ſaul
de iuramento dauid: inde dauid ad tutiora
loca aſcendit. xxiiij
¶C.S. De morte ſamuel: de ira dauid cōtra
nabal: de prudētia abigail que venit obuiā
dd̄ quā poſt mortē nabal dd̄ duxit in vxorē:
⁊ ꝙ ſaul dedit michol phalgi. xxv
¶C.S. Quod de cipheis q indicāt ſauli: dd̄
ille venit ad q̄rendū: dd̄ cū abiſai d̄ſcēdit ad
ſaul in caſtra: de cypho aq̄ ⁊ lācea eiꝰ ſubla-
ta qđ cū indicaret ſaul: ille reuocat eū ⁊ co-
gnoſc t culpam ſuam. xxvi
¶C.S. De fuga dd̄ ad achis regē geth q de
dit ei ſicelech: de p̄dis q̄s agebat dd̄. xxvij.
¶C.S. philiſtijz ꝯtra iſrl̄ ꝯgregantẜ ſaul iter
fecit phitōes: ſaul phitoniſſā ꝯſulit: ſamue-
lē iubet ſuſcitari: ſamuel ſuſcitatus ſauli di-
xit: cras meus eriſ tu ⁊ filij. xxviij
¶C.S. De remiſſiōe dauid ab exercitu phili
ſtijm. xxix.
¶C.S. Dauid reuertēs ſicelech ſuccēſū inue
nit: ꝯſuluit dn̄z ⁊ ſecutꝰ ē latrūculos: cibauit
qz puer egyptiū: irruit dd̄ i hoſtes: ⁊ accepit
p̄dā ⁊ diuiſit eā eq̄l̄r remanētibꝰ ad ſarcinaſ
⁊ ad p̄liū deſcendentibus: dona mittit ſenio
ribus iuda. xxx.
¶C.S. De fuga ⁊ cede iſrael: de morte ſaulis
⁊ triū filioꝝ eiꝰ: de armis eiꝰ ⁊ capite: de viriſ
iabes galaad q tulerūt cadauera ſaulis ⁊ fi
liorum eius: de muro bethſan: ⁊ ſepelierunt
in nemore iabes. xxxi

¶ Incipiunt ſūmaria in libro regum. ij.

¶C.S. De cede eiꝰ q attulit diadema ⁊ ar-
millaz ſaulis: dicens ꝙ occiderat ſaul: d̄ plā
ctu dauid ſaul ⁊ ionathan. i.
¶C. S. De pria vnctōe dd̄ in hebron: de nū
cio eiꝰ ad viros iabes galaad: de iſboſeth: d̄
p̄lio pueroꝝ ſaul: de morte aſahel ioab ⁊ abi
ſai frēs perſequuntur: abner propter mortē
aſahel fratris eorum ⁊ reuertuntur. ij
¶C.S. De filijs dd̄ natis in hebrō: qūo ab-
ner iratus ꝯtra iſboſeth ꝑ ꝯcubina reſpha
p̄ris ſui miſit ad dd̄ michol vxorē ſuā petijt
⁊ ad iſboſeth miſit: illa āt venit ad dd̄ ⁊ miſ
ſo abner redit: Iob fecit reduci euz ⁊ occidit
abner: dauid plangit abner. iij.
¶C.S. De rechab ⁊ banaa qui occiderunt iſ
boſeth: ⁊ ipſi a pueris occiſi ſūt ī vltōez. iiij.
¶C.S. De ſcđa ūctōe dd̄ ſup iſrl̄: ꝙ abſtulit
cecos ⁊ claudos qn̄ cepit arcē ſyō: de ira r̄ge
q mittit ad dd̄ ligna cedria: ⁊ artifices ligno
rū ⁊ lapidū: de filijs natis ī irl̄z: ⁊ d̄ bello dd̄
ī baalpharaſiz vbi ꝑcutit philiſtijm. v
¶C.S. De reductōe arce dn̄i de domo amia
dab: de ꝑcuſſiōe oze: ꝙ dd̄ voluit dimitterẜ ar
cā ī domū obededom gethei: ꝙ ide reduxit ī
ciuitatem dauid: qūo ludebat coram domio
qūo michol eum deſpexit. vi
¶C.S. De dauid volēte edificare domū dn̄i
de nathā ꝓpheta q ei rn̄dit: de verbo qđ ei
dn̄s mādauit: qđ filiū ſuſcitaret q edificaret
ei domū: vbi ꝓmittiẜ xp̄s gr̄as agit. vij.
¶C.S. De victorijs dd̄ q tulit frenū tributi:
de philiſtijm: de adadezer: de tributis genti
um moab ſyrie idumee: de congratulatione
thou ad dauid: de offalibus dauid. viij
¶C.S. De ſyba ſuo miphiboſeth: de mia q̄z
fecit dd̄ miphiboſeth claudo filio ionathe. ix
¶C.S. De nūcijs dd̄ qbꝰ rex amō fecit radi
dimidiā barbā ⁊ veſtes vſqz ad nates: d̄ pu
gna ⁊ victoria ioab ⁊ abyſai fr̄is ꝯtra āmō ⁊
ſyros: de ſyris q erāt trās flumē cōducti ab
adadezer admōitis q̄s poſtea ꝑcuſſit dd̄. x
¶C.S. De adulterio dauid cū berſabee. de li
te ⁊ morte vrie. de nuncio ioab ad dauid. de
filio nato de berſabee. xi.
¶C.S. De ꝑabola nathā ad dd̄: de oua pau
ꝑis. de puero d̄d. de morte ꝑuuli filij. de nati
uitate ſalomōis q vocatꝰ ē amabilis dn̄o. d̄
captōe Rabaath ⁊ ſupactōe curruū eiꝰ. xii.
¶C.S. De iceſtu ānō cū ſorore ſua thamar
⁊ qūo abſalon occidit eū ī ꝯuiuio. d̄ fuga ab
ſalō in gezur. dd̄ ceſſat ꝑſeq abſalon xiii.
¶C.S. de ioab ⁊ mlierẜ thecuite. ⁊ ꝑabl̄a eiꝰ
ad dd̄. d̄ reuocatōe abſalō. de geſtura i irl̄m
qđ faciē regis n̄ vidit tribꝰ ānis. d̄ plchꝛit u
die abſalō. d̄ pōderẜ capilloꝝ eiꝰ. cc. ciclis d̄ ſe
gete ioab ſuccēſa. Ioab itrat ad regē rogās
ꝓ abſalō. vocaẜ abſalō ⁊ oſculaẜ a rege. xiiii
¶C.S. d̄ abſalō qūo icuruabat corda viroꝝ
pꝰ ſe volēs r̄gnaẜ. d̄ ꝯiuratōe eiꝰ ꝯtra p̄rem
d̄ fuga dd̄. d̄ ethai ⁊ getheo q trāſiuit cū r̄ge
ſadoch: ⁊ abiathar miſſis i irl̄m. d̄ Chuſi re-
miſſo ad abſalō vt diſſipet ꝯſiliū achitofel. xv
C.S. De ſyba ſeruo miphiboſeth cū duobꝰ

aſinis ꝺ ſemei q maledixit.ꝺ abiſai q voluit occidere ſemei.ꝺ chuſi quare docet.venit ab ſalō ad concubinas patris ſui. xvi.
¶C.S.De ꝯſilio achitofel diſſipato p ꝯſiliū chuſi ꝺ ionathe ⁊ achimaas q retulerūt ꝯſiliū ad dd.⁊ q̄lr deſcēderūt ad puteū.de ſuſpēdio Achitofel de ammaſa cōſtituto ꝓ iacob ab Abſalon.de viris offerentibus munera dd ne pplˀs fame vel ſibi periclitetur. xvii
¶C.S.De cōmiſſione prelij exercitus dd ⁊ abſalon in q̄rcu pendente interfecto de achimaas ⁊ chuſi q annūciauerūt dd exitū filij. de plāctu dauid ſuper abſalon. xviii.
¶C.S.De verbis q̄ locutꝰ ē ioab ad dd cū lugeret abſalō īterfecto:rex ī pōta iſrl ꝯſiliatꝰ ⁊ vt reducerēt rēgē ꝺ mādato regis ad pricipes iuda ⁊ ad amaſa.ꝺ ſemei q vēit poſtea ad regē penitētiā ductus:q̄a maledixerat ei.ꝺ miphiboſeth qꝺ diuidat poſſeſſionē cum ſyba ſeruo.de berſallai galladites. ꝺ ꝯtētiōe iſrael ⁊ iuda pro dauid. xix.
¶C.S.de ſepatione iſrl ad dd p ſybā filium bodri de morte amaſe p ioab.de ſapiēte muliere ſerabella de capite ſybe ad ioab miſſo p mulieꝝ. de noibꝰ eoꝝ q erāt in officijs.xx
¶C.S.De fame triū ānoꝝ ꝓpagatōis.de ſeptē viris ꝺ generē ſaul crucifixis ꝺ repha cōcubia ſaul.ꝺ ſepultura oſſiū ſaulis ⁊ iōathe ꝺ bellis q̄ttuor dd ꝯtra philiſteos. xxi.
¶C.S.Uerba carminis dd dño.p.xxii.liberatione ab oibꝰ inimicis ſuis. xxii.
¶C.S.De nouiſſimis verbis dauid ⁊ nominibus fontium eius. xxiii.
¶C.S.Nūerat ppls iubēte dd optō ei datᷣ. de tribꝰ ꝓ pena peccati. Ppls pcutit i gladio angelico p ꝓpheta gad.dd e mit arē:⁊ ī ea ſanctificat ⁊ plaga ceſſat. xxiiii.

¶Incipiūt ſummaria in libro Regū iii.

¶Capitulū Sbſcriptū.ꝺ ſenio dd ⁊ abiſac. de adonai volēte regnare.de ꝯſilio nathā ꝓphe qꝺ ōdit.Berſabee ꝓ filio eiꝰ ſalomone ꝺ vnctiōe ſalomōis ī regē.ꝙ adonias timēs ſalomonem tenuit cornu altaris.⁊ poſtea ingreſſus adorauit ſalomonem. i.
¶C.S.De morte dd.de mādatis eiꝰ ad filium.de īterfectōe Adonie:q̄a petijt abiſac ſunamitē.de eiectōe abiathar a ſacerdotio. de interfectione ioab ⁊ ſemei. ii.
¶C.S.Salomon ducit filiā pharaonis vxorē.de ſomno ⁊ ſapientiꝫ ſalomonis.de iudicio duarum meretricum. iii.
¶C.S.De pricipibꝰ ⁊ p̄fectis ſalomonis.de cibis mēſe eiꝰ.ꝺ multiplicatōe eq̄ꝝ eiꝰ.ꝺ parabolis ⁊ carmibꝰ eiꝰ ſup lignis a cedro uſqꝫ ad byſopū:q egreditur de pariete. iiii
¶C.S.Hyrā mittit ad ſalomonē ſuos ſuos mitt t ſalomō ad hyrā regē.ibiri ligna petit ad edificādū domū dñi.Jō mercedē ꝓmittit ſuis.hyrā ſupgaudet īciſiōe lignoꝝ poſtulata.Ciboſ domui ſue poſtulat ꝺ nūo ārtificiū. v
¶C.S.Deſcribr̄ figura tēpli:⁊ fabrica pōticꝰ eiꝰ.altarᷣ oraclī cū thuribul ītꝰ edificata. vi.
¶C.S.De domo ſalomōis edificata.xiii.annis:ꝺ domo ſaltꝰ.ꝺ domo filie pharaōis.ꝺ byrā artifice erario.ꝺ duabꝰ colūnis.ꝺ mari fuſili.de baſibꝰ eneis.ꝺ lateribꝰ.ꝺ vaſis tēpli.ꝺ mēſa aurea.de candelabro aureo. vii.
¶C.S.arca itroducitᷣ ī tēplo:nebula īplet domū:ſalomō bñdicit tēplū:pꝰ hec orat vt exaudiātᷣ orātes ī tēplo. Surgēs q̄dā ab orōe bñdicit oī eccclie iſrl ⁊ eos īſtruit.imolātᷣ victime vt ſit feſtiuitas celebris. viii.
¶C.S.De apparitōe ſcōa dñi ad ſalomōeꝫ opidis datis byrā a ſalomōe:pharao dat iaſeꝫ ī dotē filie.Salomō edificat ciuitates oī iſrael excepto facit tributationis : de filijs iſrael neminē ſeruire ꝯſtituit: claſſem mittit in ophir ad auꝝ reportandum. ix.
¶C.S.Uenit regina ſaba irlꝫ ⁊ obſtupeſcit dat ⁊ accepit munera fecit rex ſalomō ducēta ſcuta aurea ⁊ thronū eburneū.de claſſe regis ⁊ abundātia ⁊ equis. x.
¶C.S.De ſeptingentis vxoribus ⁊ tricētis ꝯcubinis regis p q̄s ſalomō puaricatꝰ ē:cōminatᷣ ei dñs ⁊ ſuſcitat aduerſarioſ ei.Adad razō ⁊ ieroboā.ꝺ ꝯcuſſiōe regis:de achia ꝓpha ad ieroboā miſſo ſalomō volui īterficerᷣ hieroboā ſꝫ fugit de morte ſalomonis. xi.
¶C.S.Deroboā q ꝯſilio vſuſ ē iuuenū ⁊ tm̄ ⁊ fr̄ duas tribus rex ꝯſtituitᷣ.hieroboā autē ſup decē tribꝰ.de ſemei a ꝓpheta ad roboā miſſo.ꝺ vitulis aureis q̄s fecit hieroboā.xii
¶C.S.De viro dei q vēit ī bethel q ꝺ ioſia naſcitᷣ ꝓphauit.ſignū dat ⁊ ꝺ effuſiōe cinis ⁊ ōxtera hieroboā q̄lr aruit ⁊ reſtituta ē panē cū rege ñ comederet.a ꝓpha q̄dā rᷣductꝰ eſt ⁊ cū eo panē cōedit ⁊ a leone pcuſſus eſt ꝙ leo ⁊ aſinus ſtabāt iuxta cadauer ꝺ ſepultura eiꝰ facta a ꝓpha q eū ſic eduxerat. xiii.
¶C.S.De ꝓphia achie ad vxorē hieroboā de morte abie filij eiꝰ.de morte hieroboā.de regno nadab filij eiꝰ.de peccatis iude. de ſeſach rᷣge egypti q ſpoliauit irlꝫ.ꝺ ſcutis aureis ⁊ ereis.ꝺ mōte roboā.⁊ regno filij eiꝰ.xiiii

¶C.S.De abia q̄ fecit malū:de pugna cū
hieroboā ꝙ dd̄ fec̄ rectū excepto ſmōe vrie
ethei.de aza q̄ ꝑpugnauit pᵒ abiā q̄ fecit re
ctū.de ꝑlio iter azā ⁊ baſſa regē iſrl: d̄ adiu
torio benadab regi aza:de morte aza ⁊ d̄ do
lore pedū eiᵒ:de ioſaphat q̄ ſucceſſit ei.d̄ na
dab rge filij hieroboā occiſo:d̄ baſa q̄ regna
uit ꝑ pᵒ eū q̄ ꝑcuſſit oēs domū hieroboā. xv.
¶C.S.De iehu ꝓpha miſſo ad baaſa d̄ mō
te baaſa ⁊ ꝙ baaſa iterfecit iehu cui ſucceſſit
hela filiᵒ eiᵒ quē occidit zāri ⁊ regnauit ꝓ eo
q̄ poſtea ſemetipm ſuccēdit cū obſideret eū.
Amri quē elegerat iſrael:media ꝑs ppli ſeq̄
baſ thebni preualuit tñ ppl's q̄ erat cū am
ri.de regno achab filio eius de reedificatiōe
hiericho ab abiel. xvi.
¶C.S.Uēit helias ad achab claudit celū ne
pluat paſciſ a coruis: ⁊ pᵒ a muliere ſareptia
ſuſcipiſ cū farina.de idria lechitus olei nō d̄
ficit etiā eius filiū ſuſcitat helias. xvii
¶C.S.Uenit helias ad achab vt deſ ei plu
uia d̄ abdia q̄ ꝓpheta dn̄i abſcōdit.c.⁊ pauit
de oñſione helie ad achab.d̄ iterfectōe ſacer
dotū baal ⁊ helia pᵒ ꝯſūptionē holocauſti:⁊
igne miſſo de celo.de pluuia data. xviii.
¶C.S.Fugit helias ieẓabel dormit ſub ūbra
iunipi manet i ſpelūca petit ale ſue mortē vi
det dn̄z:mittiſ vngeř azachel regē ſup ſyri
am ⁊ hyeu ſup iſrl'⁊ heliſeū in ꝓphetā ꝓ ſe
heliſeus ſequiſ ⁊ ſibi miniſtrat. xix.
¶C S.De pria obſidiōe ſamarie ⁊ fuga bēa
dab regis ſyrie ꝑ pueros pricipū ꝓuinciaꝝ.d̄
pugna viri ceſi. Siri ⁊ benadab tētᵒ ⁊ dimiſ
ſus de ꝓpha q̄ dixit alteri.ꝑcute me:q̄ ꝓpha
uit ad achab ⁊ cuſtodi viꝝ iſtum. xx.
¶C.S.d̄ occiſiōe naboth ꝓ viea ſua.ieẓabel
mittit vt occidaſ naboth.lapidaſ naboth d̄
helia q̄lr icrepauit achab.d̄ pñia achab.xxi.
¶C.S.De conuētu achab ⁊ ioſaph regnū.
de pſeudis ꝓphetis.de michea.de bello vbi
perijt achab ⁊ claſſibus eiuſ poſt quē regna
uit iorā filius eius. xxii.

¶Incipiūt ſummaria in libro Reguz.iiii.

¶Capitulū Subſcriptū.d̄ ꝑuaricatōe Mo
ab caſu Ochozie ⁊ egrotatione eius. de ver
bis angeli ad heliā ſup ochoziā.de duobus
qnquagenarijs igne ꝯſūptis.de morte ocho
zie: ⁊ iorā fratre eius regnauit. i.
¶C.C.helias ⁊ heliſeᵒ ſimul ambulabāt. he
lias aquā iordaniſ pallio diuidit i celū rapiſ
ſup heliſeum ſpūs helie regeſcit.palliō helie
aquas diuidit heliſeus.de viris miſſis ad q̄
rēdū heliā.de ſale miſſo i vas q̄ ſanāſ aq̄ hie
richo.d̄ irriſiōe pueroꝝ laceratoꝝ ab vrſiſ.ii.
¶C.S.De iora q̄ facit malū:de trib' regib'
ꝯgregatis ꝯtra regē moab qs heliſeus dat
aquas ſine pluuia.vinciſ moab rex ⁊ iratus
filiū ſuū primogenitū immolat. iii.
¶C.S.De vaſis repletis oleo.de mulieř ma
gna hoſpita heliſei:q̄ pregnās pepit filium.
de morte filij eiᵒ.de reſuſcitatiōe facta ꝑ heli
ſeū.de panis primitiaꝝ augmētatis. iiii.
¶C.S.De naam i leproſo curato ꝑ heliſeū
ꝓphetam:⁊ de Giezi q̄ accepit argētū ⁊ ve
ſtes a naamā.Giezi erat leproſus. v.
¶C.S.Heliſeus ferrū dilapſuz reuocat ad li
gnū vēdiſ.lxxx.argēteis caput aſini.⁊ q̄rta
ꝑs cabi ſtercoris colūbraꝝ. quinta argēteis
Rex ſyrie pugnat ꝯtra iſrl' dirigit ꝓ heliſeo
q̄ ſecreto occulta iſidiaꝝ pādit iſrael excecāſ
directi:⁊ in ſamariā ducti ⁊ refecti dimittūſ
ſalui.due mlieres comedūt ifātes ꝑ fame hōi
cida mittiſ vt ꝑſcidat caput heliſei. vi.
¶C.S.De quatuor viris leproſis ꝑ remittiſ
ꝯſolatō vbertatis abūdātiſ.leproſi nūciāt d̄
fuga ſyrioꝝ.de copia ſimule ⁊ hordei.de mor
te ducis nō credentis heliſeo. vii
¶C.S.De fame ſeptē annoꝝ ⁊ ſunamite ꝑe
grināte.de morte benadab ⁊ regno azahel.
recedit edom ab iuda facto ſibi rege moritur
rex iuda:⁊ regnaſ ochozias filius eius. viii.
¶C. S.De vnctione iehu i regē ſup iſrael q̄
percuſſit iorā:⁊ interfecit ochoziā ⁊ ieẓabel
quē comederunt canes. ix.
¶C.S.De occiſione.lxx.filioꝝ achab.d̄.xlij.
viris fratribᵒ ochozie iugulatis.de ionadab
filio achab ⁊ ſacerdotibᵒ baal occiſis:⁊ tem
plo d̄ſtructo ꝑꝑ peccatū iehu:⁊ ꝓ eo regnat
ioachas filius eius ꝓmittiſ regnū iſrael re
iehu uſq3 ad quartā generationē. x.
¶C.S.De athalia regina ⁊ ioas occultato ⁊
facto rege i iuda ꝑ ioiada ſacerdotē.de mor
te athalie regine ioiadaſ pepigit fedus inter
regem ⁊ populū:⁊ preponitur. xi.
¶C.S.Quia ſacerdotes ñ iſtaurauerīt domū
deo.ꝓhibiti ſūt a rege ioas vltra pecūias ac
cipe a trāſeuntibᵒ.de gazaphilatio numero
de aſcēſu azahel rex ſyrie.⁊ aſportauit the
ſaurum irl'm mittēte ſibi rege ioas.de regno
amaſie filij eius. xii.
¶C.S.De regno ioachi.⁊ qd̄ fecit malū:⁊ tra
ditᵒ ē i manᵒ ſyrie.de ioas filio eiᵒ q̄ regna
uit ꝓ eo.de ioas ⁊ ſagittis eius q̄s iecit corā
heliſeo ꝑ feneſtrā orietalē de morte heliſei:⁊

de reſuſcitatione mortui ad tactũ oſſiũ heliſei ſepulchro. de morte azabel ꝓ quo regnauit benadab in ſyria quem percuſſit ioas tribus vicibus. xiii.
¶C.S. De amaſia filio ioas regis iude q̃lr regnauit. ⁊ vicit. ſꝫ vic⁹ ẽ ioas ꝺ rge iſrl. ⁊ ductus i iſrl. ꝺ ſpoliatiõe irlꝫ quã fecit ioas rex iſrl. cui ſucceſſit fili⁹ ei⁹ hieroboã in regẽ ſup iſrl. Amaſias vero rex iuda occiſus i lachis: cui ſucceſſit azarias filius ei⁹. hieroboã reſtituit iſrael hierobe ſucceſſit zacharias. xiiii.
¶C.S. Azarie leproſo ſucceſſit ioathã fr ei⁹ ſup iudã. zachariã q̊ꝫ occidit ſellum ⁊ regnauit ꝓ eo ſup iſrl. ⁊ hũc occidit manahen. ⁊ regnauit ꝓ eo q occidit oẽs pgnãtes ꝺ terra q inſtituit tributaria regi aſſyrioꝶ huic manahẽ ſucceſſit phacee fili⁹ eius. hũc occidit phacee fili⁹ romelie. in dieb⁹ illis aſcẽdit theglat phalaſar rex. Aſſur vaſtat terrã iſrl: ⁊ i aſſyrios trãſfert. phacee occidit ab ozicl. ioathã filius ozie rex iuda fecit bonũ. fecit ꝺs mites hoſtes in mendacium. mortuus eſt ioathã ⁊ regnauit achas filius. xv.
¶C.S. De regno achas i iuda p⁹ ionathã q fecit malũ. filiũ ſuũ p ignẽ ꝯſecrauit. theglat phalaſar inuocauit i auxiliũ ꝯtra reges iſrl ⁊ ſyrie. de ſimilitudie altaris. de damaſco miſit vaſa q̃ p⁹ ordinato ꝯmutauit. mortu⁹ ẽ: ⁊ ezechias fili⁹ ei⁹ regnauit ꝓ eo i iuda. xvi.
¶C.S. Aſcẽdit ꝯtra oſee ſalmanaſar ⁊ cũ ſibi tributarium fecit iteꝶ rebellat oſee: ⁊ incarcerat eũ ſalmanaſar: iſrl trãſlat⁹ ẽ i aſſyrios. ꝺ colonis miſſis in ſamariã q̃s occidebãt leones. mittit ſacerdos de iſrael q eos doceat legem dei qui ei credere noluerunt. xvii.
¶C.S. De regno ezechie q fecit rectũ: q ſpẽtẽ eneũ ꝯfregit quẽ fecit moyſes: ⁊ plura alia hmõi: ⁊ cõtra eũ aſcẽdit Almana q trãſtulit iſrl i aſſyrios. p⁹ hũc aſcẽdit rex ſennacherib ⁊ cepit vniuerſas ciuitates iuda ⁊ indixit ezechie regi iude. ccc. talẽta argẽti ⁊ trigita auri: q miſit ad rapſaces q noluit loq ſyriace. xviii
¶C.S. Mitnt ezechias ad eſaiã. ezechias expãdit litteras corã dño. mittit eſaias ad cõfortãdũ ezechiã angelus cẽtũ octoginta milia occidit. de aſſyrijs nocte illa reuertit ſennacherib in niniue. ⁊ ibi adorãs in tẽplo deum ſuũ a filijs proprijs interficitur. xix.
¶C.S. De egritudine ezechie. ⁊ ſigno in ſole. de pueris ⁊ litteris ⁊ muneribus q miſit merodach rex babylonie ad eum. de comminatione: q aſcẽderat domũ ſuam. xx.
¶C.S. De manaſſe ⁊ ſceleribus ei⁹. de cõminatione dñi ⁊ de amõ filio eius. iſte amõ occidit a ſuis ſui cui ſucceſſit ioſias fili⁹ ei⁹. xxi
¶C.S. Regnauit ioſias fili⁹ ammõ qꝺ iuenit deuteronomini. ioſias mittit ad ꝯſulẽdũ dñꝫ de verbis olde ꝓphe p quẽ ꝯſulerũt dñꝫ xxii
¶C.S. Joſias verba federis corã pplo legit idola de iuda. ⁊ ſamaria extirpãt: oſſa ſacerdotũ ſup altaria cõburũt. Verba aldon ꝓphete implent: paſca ſolẽne celebrat Joſias in magedo occidit: ioachã filius eius rex eligitur quem vinctum pharao in egyptuꝫ adduxit ⁊ multa in iuda impoſita ioachiꝫ regẽ conſtituit. xxiii.
¶C.S. De morte ioachim ⁊ qualiter tribus annis ſeruiuit nabuchodonoſor: ⁊ de latrũculis quos miſit dominus in iudam hieruſalem obſidetur ioachim egreditur in occurſũ nabuchodonoſor cum matre ſua: ⁊ ſeruis ſuis ⁊ principibus ⁊ eunuchis poſt iſtum ioachim regnauit filius eius ioachim queꝫ nabuchodonoſor rex tranſtulit in babylone cũ pplo ſuo ꝓ quo regnauit ſedechias conſtitutus a nabuchodonoſor. xxiiii
¶C.S. Nabuchodonoſor obſedit hieruſalẽ quia ſedechias receſſerat ab eo quẽ capit ⁊ excecauit filios eius ⁊ populum occidit: hieruſalem cepit. templum deſtruxit. iuda captiuatur godoliam reliquit quẽ iſmael occidit ioachim de carcere eſt ſubleuatur per euil merodach annonam ei conſtituitur cunctis diebus vite ſue. xxv.

¶ Expliciũt ſummaria a geneſi vſq; ad paralipomenon. cetera ſunt de capitulo in capitulũ. Preter pſalterium: que ſunt poſtpoſita.

DI VNO
DI·SE GVND
DI TERZO
DI QVARTO
DI·QVINTO
DI·SESTO

¶ Incipit liber Geneſis qui dicit' hebrai/ce breſith. Capitulum primum.

In principio creauit deus celū ⁊ ter/raʒ. Terra autē erat ianis ⁊ va/cua: ⁊ tenebre erāt ſuper faciē
Heb.xi.a abyſſi: ⁊ ſpirit⁹ dn̄i ferebat' ſup aquaſ. Dixitq́ʒ
deus: Fiat lux. Et facta eſt lux. Et vidit de⁹
lucē q̄ eſſet bona: ⁊ diuiſit lucē a tenebris:
appellauitq́ʒ lucē diē: ⁊ tenebras noctē. Fa
ctūq́ʒ eſt veſpere ⁊ mane dies vnus. Dixit
B quoq́ʒ de⁹. Fiat firmamētū i medio aquaꝝ
⁊ diuidat aquas ab aq̄s. Et fecit de⁹ firma
mētū: diuiſitq́ʒ aquas q̄ erāt ſub firmamē/
to ab his q̄ erāt ſup firmamētū. Et factū ē
ita. Uocauitq́ʒ d̄s firmamētū celū: ⁊ factū
eſt veſpe ⁊ mane dies ſcd̄s. Dixit vero d̄s.
Cōgregēt' aq̄ q̄ ſub celo ſunt in locū vnū ⁊
appareat arida. Et factū eſt ita. Et vocauit
deus aridā terrā: cōgregationeſq́ʒ aquarū
appellauit maria. Et vidit d̄s q̄ eſſet bonū
⁊ ait. Germinet terra herbā virentē ⁊ faciē/
tē ſemē: ⁊ lignū pomiferū faciēs fructū iux
ta genus ſuū: cuius ſemē in ſemetipſo ſit ſu
per terrā. Et factū eſt ita. Et ꝓtulit terra her
bā virētē ⁊ facietē ſemē iuxta genus ſuum:
lignūq́ʒ faciens fructū: ⁊ h̄ns vnūq̄dq́ʒ ſe/
mētē ſm̄ ſpēʒ ſuā. Et vidit d̄s q̄ eſſet bona
⁊ factū eſt veſpere ⁊ mane dies tertius. Di
xit aūt d̄s. Fiāt luminaria in firmamēto ce
li: ⁊ diuidāt diē ac noctē: ⁊ ſint i ſigna ⁊ tp̄a
⁊ dies ⁊ annos: vt luceāt in firmamēto celi
⁊ illuminēt terrā. Et factū ē ita. Fecitq́ʒ d̄s
duo luminaria magna: luminare maius vt
p̄eſſet diei: ⁊ luminare min⁹ vt p̄eſſʒ nocti ⁊
ſtellas. Et poſuit eas i firmamēto celi vt lu
cerent ſup terrā: ⁊ p̄eſſent diei ac nocti: ⁊ di
uiderent luceʒ ac tenebras. Et vidit d̄s q̄
eſſʒ bonū: ⁊ factū eſt veſpe ⁊ mane dies q̄r
tus. Dixit etiā d̄s. Producāt aq̄ reptile aīe
viuentis ⁊ volatile ſup terrā ſub firmamen
C to celi. Creauitq́ʒ d̄s cete grādia: ⁊ omnem
aīaʒ viuenteʒ atq́ʒ motabilē quā ꝓduxerāt
aq̄ in ſpecies ſuas ⁊ oē volatile ſm̄ genus
ſuū. Et vidit d̄s q̄ eſſʒ bonū: bn̄dixitq́ʒ eis
dicens. Creſcite ⁊ multiplicamini: ⁊ replete ī.co.d
aquas maris: aueſq́ʒ multiplicent' ſup ter/
rā. Et factū eſt veſpe ⁊ mane dies q̄nt⁹. Di
xit quoq́ʒ d̄s. Producat terra aīaʒ viuen/
teʒ in gn̄e ſuo: iumenta ⁊ reptilia ⁊ beſtias
terre ſm̄ ſpēs ſuas. Factūq́ʒ eſt ita. Et fecit
d̄s beſtias terre iuxta ſpēs ſuas: iumēta ⁊
oē reptile terre in gn̄e ſuo. Et vidit d̄s q̄ eēt
bonū ⁊ ait. Faciam⁹ hoīeʒ ad imaginē ⁊ ſi/
militudinē nr̄aʒ: ⁊ p̄ſit piſcib⁹ maris ⁊ vola
tilibus celi ⁊ beſtijs: vniuerſeq́ʒ terre oīq́ʒ B
reptili q̄d mouet' in terra. Et creauit d̄s ho ī.5.a.Sap.
minē ad imaginē ⁊ ſilitudinē ſuā: ad imagi 2.d.⁊.10.a
nē dei creauit illū maſculū ⁊ feminā crea/ Ecci.17.a
uit eos. Bn̄dixitq́ʒ illis d̄s: ⁊ ait. Creſcite Mar.10.a.
⁊ multiplicamini: ⁊ replete terrā ⁊ ſubijcite ī.co.c.ī.8.
eā: ⁊ dn̄amini piſcib⁹ maris ⁊ volatilib⁹ ce/ c.⁊.9.a
li: ⁊ vniuerſis aīantibus q̄ mouent' ſup ter
rā. Dixitq́ʒ d̄s. Ecce dedi vobis oēm herbā
afferēteʒ ſemē ſup terrā: ⁊ vniuerſa ligna
q̄ h̄nt in ſemetipſis ſemētē gn̄is ſui: vt ſint
vobis in eſcā ⁊ cūctis aīantibus terre oīq́ʒ
volucri celi ⁊ vniuerſis q̄ mouent' in terra:
⁊ in q̄b⁹ eſt aīa viuēs: ut habeāt ad veſcen
dū. Et factū eſt ita. Uiditq́ʒ d̄s cūcta q̄ fece Ecci.39.c
rat: ⁊ erāt valde bona. Et factū eſt veſpere Mar.7.d
⁊ mane dies ſextus. Capitulū ſecūdū.
Igit' p̄fecti ſunt celi ⁊ terra: ⁊ oīs or/ A
natus eoꝝ. Cōpleuitq́ʒ d̄s die ſeptio
opus ſuū q̄d fecerat: ⁊ reqeuit die ſeptimo Eſo.20.b
ab vniuerſo ope q̄d patrarat. Et bn̄dixit di Heb.4.d
ei ſeptimo: ⁊ ſanctificauit illū: q: in ip̄o ceſ
ſauerat ab oī ope ſuo q̄d creauit d̄s vt face
ret. Iſte ſūt generatōes celi ⁊ terre q̄n crea
te ſunt in die quo fecit d̄s celū ⁊ terrā: ⁊ oē
virgultū agri āteq́ʒ oriret' in terra: oēmq́ʒ
herbā regionis priuſq́ʒ germinaret. Nō.n.
pluerat dn̄s d̄s ſup terrā: ⁊ hō nō erat qui
oparet' terrā. Sʒ fons aſcendebat e terra: B
irrigās vniuerſaʒ ſupficieʒ terre. Formauit Tobie.8.b
igit' dn̄s d̄s hoīem de limo terre: ⁊ inſpira/ Sap.10.a
uit in facieʒ eius ſpiraculū vite: ⁊ fact⁹ eſt 1.cor.15.f
hō in aīam viuenteʒ. Plātauerat aūt dn̄s
d̄s paradiſuʒ voluptatis a principio: i quo
poſuit hoīeʒ quē formauerat. Produxitq́ʒ
dn̄s d̄s de humo omne lignū pulchꝝ viſu:
⁊ ad veſcendū ſuaue: lignū ēt vite in medio
paradiſi: lignūq́ʒ ſcientie boni ⁊ mali. Et flu
uius egrediebat' de loco voluptatis ad irri

Eccl.24.c gādū padiſū:q̄ inde diuidit̄ i q̄tuor capita
nomē vni phiſon. Ipſe ē q̄ circuit oēm ter-
rā euilath vbi naſcit̄ aur͛:⁊ aur͛ terre illius
optimū ē. Ibiq; inuenit̄ bdelliū:⁊ lapis ony
C chin⁹. Et nomē fluuij ſcdi geon. Ipſe eſt q̄
circuit oēm terrā ethiopie. Nomē vero flu-
minis tertij tigris. Ipſe vadit ↄtra aſſyrios
Fluui⁹ āt q̄rt⁹ ipſe ē eufrates. Tulit ḡ dn̄s
ds hoīem:⁊ poſuit eū in paradiſū volupta
tis vt operaret̄ ⁊ cuſtodiret illū:p̄cepitq; ei di
cēs. De oī ligno padiſi cōede:de ligno aūt
ſciētie boni ⁊ mali ne comedas. In q̄cūq;
Eccl.17.a n. die comederis ex eo:morte morieris. Di
xit q̄z dn̄s ds. Nō ē bonū hoīez eē ſolū. Fa
ciam⁹ ei adiutoriū ſiſe ſibi. Formatis igit̄
dn̄s ds de humo cūctis aīantibus terre:⁊
D vniuerſis volatilib⁹ celi adduxit ea ad adā
vt videret qd vocaret ea. Oē.n.qd̄ vocauit
adā aīe viuētis:ipm̄ eſt nomē ei⁹. Appella-
uitq; adā noib⁹ ſuis cūcta aīantia:⁊ vni-
uerſa volatilia celi:⁊ oēs beſtias terre. Ade
ꝟo nō inueniebat̄ adiutor ſilis ei⁹. Immi-
ſitq; dn̄s ds ſoporē i adā. Cūq; obdormiſ-
ſet:tulit vnā de coſtis ei⁹:⁊ repleuit carnē
pro ea. Et edificauit dn̄s ds coſtā quā tule
rat de adā in mulierē:⁊ adduxit eā ad adā.
1.Cor.11.b Dixitq; adā. Hoc nūc os ex oſſib⁹ meis:⁊
Math.19.a caro d̄ carne mea. Hec vocabit̄ virago:qm̄
Mar.10.a de viro ſūpta ē. Quāobrē relinq̄t hō p̄rem
Eph.5.g. ſuū ⁊ mrēm:⁊ adherebit vxori ſue:⁊ erunt
1.Cor.6.d duo in carne vna. Erat autē vterq; nudus
adā.ſ.⁊ vxor eius:⁊ nō erubeſcebāt. III

A Sed ⁊ ſerpēs erat callidior cūctis ani
mātib⁹ terre q̄ fecerat dn̄s ds. Qui
dixit ad mulierē. Cur p̄cepit vobis ds vt nō
cōederetis ex oī ligno padiſi: Cui rn̄dit mu
lier. De fructu lignoꝝ q̄ ſūt in padiſo veſci
mur:de fructu ꝟo ligni qd̄ eſt in medio pa
radiſi p̄cepit nobis ds ne comederem⁹ ⁊ ne
Eccl.15.d tāgerem⁹ illd̄:ne forte moriamur. Dixit āt
2.Cor.11.a ſerpēs ad mulierē. Nequaq̄ morte morie-
mini. Scit.n.ds q̄ in q̄cūq; die comederi-
tis ex eo:apient̄ oculi vr̄i:⁊ eritis ſicut dij
B ſciētes bonū ⁊ malū. Uidit igit̄ mulier q̄
bonū eēt lignū ad veſcēdū:⁊ pulchꝝ ocu-
lis:aſpectuq; delectabile:⁊ tulit de fructu
illi⁹ ⁊ cōedit:deditq; viro ſuo. Qui comedit
⁊ apti ſūt oculi amboꝝ. Cūq; cognouiſſent
ſe eē nudos:ↄſuerūt folia fic⁹:⁊ fecerūt ſibi
perizomata. Et cū audiſſent vocē dn̄i dei de-
ambulātis in padiſo:ad aurā poſt meridiē
abſcōdit ſe adā ⁊ vxor ei⁹ a facie dn̄i dei i
medio ligni padiſi. Uocauitq; dn̄s ds adā
⁊ dixit ei. Ubi es? Qui ait. Uocē tuā dn̄e au
diui in padiſo:⁊ timui eo q̄ nudus eēm:⁊
abſcōdi me. Cui dixit dn̄s. Quis.n. indica-
uit tibi q̄ nudus eēs:niſi q̄ ex ligno de q̄
p̄cepaz tibi ne cōederes:comediſti? Dixitq; C
adā. Mulier quā dediſti mihi ſociā dedit
mihi de ligno ⁊ comedi. Et dixit dn̄s ds ad
mulierē. Quare hoc feciſti? Que rn̄dit. Ser
pēs decepit me:⁊ comedi. Et ait dn̄s ad ſer
pētē. Qr feciſti hoc: Maledict⁹ es inter oīa
aīantia ⁊ beſtias terre. Sup pect⁹ tuū gra-
dieris:⁊ terrā comedes cūctis diebus vite
tue. Inimicitias ponā inter te ⁊ mulierē:⁊
ſemē tuū ⁊ ſemē illi⁹. Ipa cōteret caput tuū
⁊ tu inſidiaberis calcaneo ei⁹. Mulieri q̄z
dixit. Multiplicabo erūnas tuas ⁊ ↄceptuſ
tuos. In dolore paries filios:⁊ ſub viri po- 1.Cor.14.g
teſtate eris:⁊ ipſe dn̄abit̄ tui. Ade vero di
xit. Qr audiſti vocē vxoris tue ⁊ cōediſti d̄
ligno ex quo p̄cepaz tibi ne cōederes:male
dicta terra in ope tuo. In laborib⁹ cōedes
ex ea cūctis dieb⁹ vite tue. Spinas ⁊ tribu-
los germinabit tibi:⁊ cōedes herbas terre
In ſudore vult⁹ tui veſceris pane tuo:dōec D
reuertaris in terrā de q̄ ſūpt⁹ es: qr puluis
es ⁊ i puluerē reuerteris. Et vocauit adā no
mē vxoris ſue euā:eo q̄ mr̄ eēt cūctoꝝ viuē
tiū. Fecit q̄z dn̄s ds ade ⁊ vxori ei⁹ tūicas
pelliceas:⁊ induit eos. Et ait. Ecce adā qua
ſi vn⁹ ex nobis fact⁹ eſt ſciēs bonū ⁊ malū.
Nūc ḡ ne forte mittat manū ſuā:⁊ ſumat
ēt de ligno vite:⁊ comedat:⁊ viuat i eternū.
Emiſit eū dn̄s ds de padiſo voluptatis:vt
operaret̄ terrā de qua ſūpt⁹ ē. Eiecitq; adā ⁊
collocauit aū padiſū voluptatis cherubin
⁊ flāmeū gladiū atq; verſatilē ad cuſtodiē
dam viam ligni vite. IIII

Adā vero cognouit vxorē ſuā Euā; A
que ↄcepit ⁊ pepit cayn dicēs. Poſ
ſedi hoīez p deū. Rurſūq; pepit frēm eius
abel. Fuit aūt abel paſtor ouiū:⁊ cayn agri
cola. Factū eſt aūt poſt multos dies vt of-
ferret cayn de fructibus terre munera dn̄o.
Abel quoq; obtulit de primogenitis gregis Hebr.11.a
ſui:⁊ de adipib⁹ coꝝ:⁊ reſpexit dn̄s ad abel
⁊ ad munera ei⁹:ad cayn aūt ⁊ ad munera
illi⁹ nō reſpexit. Iratuſq; ē cayn vehemen-
ter:⁊ ↄcidit vult⁹ ei⁹. Dixitq; dn̄s ad eum.
Quare irat⁹ es:⁊ cur ↄcidit facies tua? Nō

ne ſi bñ egeris recipies? Sin āt male: ſtatiꝫ
in forib⁹ pctm̄ tuū aderit. Sꝫ ſub te erit ap
petit⁹ ei⁹: ⁊ tu dn̄aberis illi⁹. Dixitqꝫ cayn
B ad abel frēm ſuū. Egrediamur foras. Cūqꝫ
Sapie.10.a eēnt in agro: ꝯſurrexit cayn aduerſus frēm
1.Job.3.b ſuū abel: ⁊ interfecit eū. Et ait dn̄s ad cayn
Ubi eſt abel frater tu⁹? Qui rn̄dit. Neſcio.
Nūqd cuſtos fratris mei ſuꝫ ego? Dixitqꝫ
ad eū. Quid feciſti? Uox ſanguinis fris tui
clamat ad me de terra. Nūc igit̄ maledict⁹
eris ſup terrā: q̄ apuit os ſuū: ⁊ ſuſcepit ſā
guinē fris tui de manu tua. Cū opatus fue
ris eā nō dabit fruct⁹ ſuos. Uagus ⁊ pfu
gus eris ſup terrā. Dixitqꝫ cayn ad dn̄m.
Maior ē iniqtas mea: q̄ vt veniā merear.
Ecce eijcies me hodie a facie terre: ⁊ a facie
tua abſcōdar: ⁊ ero vagus ⁊ pfugus i terra
Ois igit̄ q inuenerit me: occidet me. Di
C xitqꝫ ei dn̄s. Nequaq̄ꝫ ita fiet: ſꝫ ois q occi
derit cayn: ſeptuplū pūiet̄. Poſuitqꝫ dn̄s
in cayn ſignū: vt nō interficeret eū ois q in
ueniſſet eū. Egreſſuſqꝫ cayn a facie dn̄i ha
bitauit pfug⁹ i terra ad orietalē plagā eden
Cognouit āt cayn vxorē ſuā q̄ ꝯcepit ⁊ pe
pit enoch. Et edificauit ciuitateꝫ: ⁊ vocauit
nomē eius ex nomie filij ſui enoch. Porro
enoch genuit irad. Et irad genuit mauiael:
⁊ mauiael genuit mathuſael: ⁊ mathuſael
genuit lamech. Qui accepit duas vxores.
D Nomē vni ada: ⁊ nomen alteri ſella. Genu
itqꝫ ada iabel q fuit pī habitātiū in tēto
rijs atqꝫ paſtoꝝ: ⁊ nomē fris ei⁹ tubal. Ipſe
fuit pī canētiū cythara ⁊ organo. Sella q̄ꝫ
genuit tubalcayn q fuit malleator ⁊ faber
in cūcta opa eris ⁊ ferri. Soror vero tubal
cayn noēma. Dixitqꝫ lamech vxorib⁹ ſuis
ade ⁊ ſelle. Audite vocē meam vxores la
mech: auſcultate ſermonē meū. Qm̄ occidi
vix in vuln⁹ meū: ⁊ adoleſcētulū in liuoreꝫ
meū. Septupluꝫ vltio dabitur de cayn: de
lamech vero ſeptuagies ſepties. Cognouit
quoqꝫ adhuc adā vxorē ſuā ⁊ pepit filium
vocauitqꝫ nomē ei⁹ ſeth dicēs. Poſuit mi
hi ds ſemē aliud pro abel quē occidit cayn
Sed ⁊ ſeth natus eſt fili⁹ quē vocauit enos
Iſte cepit inuocare nomen dn̄i. V
A Hic eſt liber generatōis adā in die q̄
Eccl.17.a creauit ds hoiem. Ad ſilitudinē dei
s.1.d. fecit illū: maſculū ⁊ feminam creauit eos: ⁊
bn̄dixit illis: ⁊ vocauit nomē eoꝝ adam in
die qua creati ſunt. Uixit aūt Adā cētū tri

ginta annis: ⁊ genuit filiū ad imaginē ⁊ ſili
tudinē ſuā: vocauitqꝫ nomē eius ſeth. Et fa 1.pa.1.a
cti ſunt dies adā poſtq̄ꝫ genuit ſeth octin
genti anni: genuitqꝫ filios ⁊ filias. Et factū
eſt oē tp̄s qd̄ vixit adā anni nōgēti triginta
⁊ mortuus eſt. Uixit quoqꝫ ſeth cētū qnqꝫ
annis: ⁊ genuit enos. Uixitqꝫ ſeth poſtq̄ꝫ
genuit enos octingētis ſeptē annis: genu
itqꝫ filios ⁊ filias. Et facti ſūt oēs dies ſeth
nōgētoꝝ duodecīꝫ annoꝝ: ⁊ mortu⁹ ē. Uixit B
vero enos nonagita annis: ⁊ genuit caynā
Poſt cui⁹ ortū vixit octigētis qndecīꝫ an
nis: ⁊ genuit filios ⁊ filias. Factiqꝫ ſūt oēs
dies enos nōgēti qnqꝫ anni: ⁊ mortuus ē.
Uixit quoqꝫ caynan ſeptuaginta annis ⁊
gēuit malalehel. Et vixit caynan poſtq̄ꝫ ge
nuit malalehel octingētis quadraginta an
nis: genuitqꝫ filios ⁊ filias. Et facti ſūt oēs
dies caynan nōgēti decē anni: ⁊ mortuus ē
Uixit aūt malalehel ſexagintaqnqꝫ ānis:
⁊ genuit iared. Et vixit malalehel poſtq̄ꝫ ge
nuit iared octingētis triginta ānis: ⁊ genu
it filios ⁊ filias. Et facti ſūt oēs dies mala C
lehel octingēti nonagintaqnqꝫ anni: ⁊ mor
tuus eſt. Uixitqꝫ Jared cētū ſexaginta duo
bus annis ⁊ genuit enoch. Et vixit Jared
poſtq̄ꝫ genuit enoch octingētis annis: ⁊ ge
nuit filios ⁊ filias Et facti ſunt oēs dies ia
red nōgēti ſexagintadup anni: ⁊ mortu⁹ ē.
Porro enoch vixit ſexagintaqnqꝫ annis:
⁊ gēuit mathuſalē. Et ambulauit enoch cū
deo. Et vixit enoch poſtq̄ꝫ genuit mathuſa
lē trecētis annis: ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et
facti ſūt oēs dies enoch trecenti ſexaginta
qnqꝫ anni: ambulauitqꝫ cū deo ⁊ nō appa Hebre.11.
ruit: qꝛ tulit eū ds. Uixit quoqꝫ mathuſalē D
centū octogintaſeptem annis: ⁊ genuit la
mech. Et vixit mathuſalē poſtq̄ꝫ genuit la
mech ſeptingētis octogintaduob⁹ annis: ⁊
genuit filios ⁊ filias. Et facti ſunt oēs dies
mathuſalē nōgēti ſexaginta nouē anni: ⁊
mortu⁹ eſt. Uixit aūt lamech centū octogin
taduob⁹ annis: ⁊ genuit filiū: vocauitqꝫ no
men eius noe: dicēs. Iſte cōſolabit̄ nos ab
opibus ⁊ laboribus manuū noſtraꝝ in ter
ra cui maledixit dn̄s. Uixitqꝫ lamech poſt
q̄ꝫ genuit noe qngētis nonagintaqnqꝫ an
nis: ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et facti ſūt oēs
dies lamech ſeptingēti ſeptuagintaſepteꝫ
āni: ⁊ mortu⁹ ē. Noe vero cū qngētoꝝ eēt an
noꝝ genuit ſem cham ⁊ iaphet. VI.

A Cumqȝ cepiſſent hoíes multiplicari
ſup terrá: ⁊ filias pcreaſſent: vidétes
filij dei filias hoíuȝ ꝙ eſſent pulchre: acce-
perũt ſibi vxores ex oibus quas elegerát.
Dixitqȝ de⁹. Nõ pmanebit ſpũs meus in
Eccl.18.a hoíe in eternũ: qꝛ caro eſt. Erũtqȝ dies illi⁹
Pſ.89. centũ viginti annoꝝ. Gigátes aũt erát ſup
terrá in diebus illis. Poſtqȝ.n.ingreſſi ſũt
filij dei ad filias hoium: illeqȝ genuerunt:
iſti ſunt potétes a ſeculo viri famoſi. Vidés
i.8.d. aũt de⁹ ꝙ multa malitia hoíum eét in terrá
⁊ cũcta cogitatio cordis intenta eſſȝ ad ma
lũ oí tpe penituit eũ ꝙ hoieȝ feciſſet í terra
Et pcauens in futuꝝ: ⁊ tact⁹ dolore cordis
intrinſecus: delebo inquit hoiem qué crea-
ui a facie terre: ab hoie vſqȝ ad aiantia: a re
1.reg.15.c ptili vſqȝ ad volucres celi. Penitet.n. me
feciſſe eos. Noe vero íuenit grãȝ corá dño.
Eccl.44.t. He ſunt gñatóes Noe. Noe vir iuſt⁹ atqȝ
pfectus fuit in generatióibus ſuis cũ deo
ambulauit ⁊ genuit tres filios: Sem: chá:
⁊ Japhet. Corrupta eſt aũt terra corá dño:
⁊ repleta eſt iniqtate. Cũqȝ vidiſſet de⁹ ter
rá eſſe corruptá: oís qppe caro corruperat
viá ſuá ſup terrá. Dixit ad Noe. Finis vni
C uerſe carnis venit corá me. Repleta é ter-
ra iniqtate a facie eoꝝ: ⁊ ego diſpdá eos cũ
terra. Fac tibi arcá de lignis leuigatis. Mã
ſiũculas in arca facies: ⁊ bitumie linies in
trinſec⁹ ⁊ extrinſec⁹. Et ſic facies eá. Trecen
toꝝ cubitoꝝ erit lógitudo arce: qnquaginta
cubitoꝝ latitudo: ⁊ triginta cubitoꝝ altitu-
do illi⁹. Feneſtrá in arca facies: ⁊ in cubito
cõſumabis ſũmitaté eius. Oſtiũ aũt arce
pones in latere deorſũ. Cenacula ⁊ triſtega
facies í ea. Ecce ego adducá aquas diluuij
ſup terrá vt interficiá oém carné in qua ſpi
ritus vite eſt ſubter celũ: ⁊ vniuerſa q̃ í ter-
D ra ſũt cõſument. Ponáqȝ fedus meũ tecũ
⁊ ingredieris arcaȝ tu ⁊ filij tui vxor tua ⁊
vxores filioꝝ tuoꝝ tecũ. ⁊ ex cũctis aianti-
bus vniuerſe carnis bina íduces í arcá vt
viuát tecũ maſculini ſex⁹ ⁊ feminini. De vo
lucrib⁹ iuxta gen⁹ ſuũ ⁊ de iumétis in gñe
ſuo ⁊ ex oí reptili terre ẜm gen⁹ ſuũ bina de
oíb⁹ ingredienť tecũ ut poſſint viuere. Tol-
les igiť tecũ ex oibus eſcis q̃ mádi pñt cõ-
portabis apd te. ⁊ erũt tá tibi q̃ȝ illis í eſcá
Hebre.11.b. Fecit igiť Noe oía q̃ pceperat illi dñs. VII
A Dixit dñs ad eũ. Ingredere tu ⁊ oís
11.Pe.11.b. domus tua in arcá. Te eniȝ vidi iu-
ſtũ corá me in gñatóe hac. Ex oíbus aianti
bus mũdis tolles ſeptena ⁊ ſeptena: maſcu
lũ ⁊ feminá: de aiantibus vero imũdis duo
⁊ duo: maſculũ ⁊ feminá: ſed de volatilibus
celi ſeptena ⁊ ſeptena: maſculũ ⁊ feminam:
vt ſaluetur ſemen ſuper facié vniuerſe terre
Adhuc.n. ⁊ poſt dies ſepté ego pluá ſuper
terrá quadraginta diebus ⁊ quadraginta
noctibus: ⁊ delebo oém ſubſtantiá quá fe-
ci de ſupficie terre. Fecit ergo Noe oia que
mandauerat ei dñs. Eratqȝ ſexcentoꝝ an-
noꝝ qñ diluuij aque inundauerát ſup ter-
ram. Et ingreſſus eſt Noe ⁊ filij eius: vxor B
eius ⁊ vxores filioꝝ eius cũ eo in arcá pro Mat.24.d
pter aquas diluuij. De animátibus quoqȝ
mundis ⁊ immundis ⁊ de volucribus ⁊ ex
omni quod mouetur ſuper terrá duo ⁊ duo
ingreſſi ſunt ad Noe in arcam maſculus ⁊
femina: ſicut preceperat dominus Noe. Cũqȝ
tranſiſſent ſeptem dies: aque diluuij inun-
dauerunt ſuper terraȝ. Anno ſexcenteſimo
vite Noe menſe ſecundo: ſeptimo decimo
die menſis rupti ſunt omnes fontes abyſſi
magni: ⁊ cataracte celi aperte ſunt: ⁊ facta
eſt pluuia ſuper terram quadraginta dieb⁹
⁊ quadraginta noctibus. In articulo diei il C
lius ingreſſus eſt Noe: ⁊ Sem: ⁊ Cham: ⁊
Japhet: filij eius: vxor illius: ⁊ vxores filio
rum eius cum eis in arcá: ipſi: ⁊ omne ani-
mal ẜm genus ſuum: vniuerſaqȝ iumenta
in genere ſuo: ⁊ omne quod mouetur ſuper
terram in genere ſuo: cunctũqȝ volatile ẜȝ
genus ſuum. Vniuerſe aues omneſqȝ volu
cres ingreſſe ſunt ad Noe in arcam bina ⁊
bina ex omni carne in qua erat ſpiritus vi
te. Et que ingreſſa ſunt: maſculus ⁊ femina
ex omni carne introierunt: ſicut preceperat
ei ds ⁊ incluſit eũ dñs de foris. Factũqȝ eſt
diluuiuȝ quadraginta diebus ſuper terraȝ
⁊ multiplicate ſunt aque: ⁊ eleuauerunt ar
cam in ſublime a terra. Vehementer.n. in-
undauerũt: ⁊ oía repleuerũt in ſupficie ter-
re. Porro arca ferebať ſup aquas: ⁊ aque D
pualuerũt nimis ſup terrá: optiqȝ ſunt oés
mótes excelſi ſub vniuerſo celo. Quindeci
cubitis altior fuit aqua ſup montes quos
opuerat. Cõſumptaqȝ eſt oís caro que mo-
uebať ſup terrá: volucrũ: aiantium: beſtia-
rum: oiumqȝ reptiliũ q̃ reptant ſuper terrá.
Vniuerſi hoíes ⁊ cuncta in qbus ſpiraculũ
vite eſt in terra: mortua ſũt. Et deleuit deus Sap.10.a

ſem ſubaʒ q̄ erāt ſup terrā ab homie vſqʒ
ad pecus:tā reptile q̄ʒ volucres celi: ⁊ dele
ta ſunt de terra. Remāſit aūt ſolus noe: ⁊
q cū eo erāt in arca. Obtinuerūtqʒ aq̄ terrā
centū quinquaginta diebus. VIII.

A Recordatus aūt dn̄s noe cunctorūqʒ
aiantiū:⁊ oium iumētoꝝ q̄ erāt cum
eo in arca:adduxit ſpūʒ ſup terrā: ⁊ immi-
nute ſūt aque ⁊ clauſi ſunt fontes abyſſi: ⁊
cataracte celi:⁊ ꝓhibite ſunt pluuie de celo
Reuerſeqʒ ſunt aque de terra eūtes ⁊ rede
untes:⁊ ceperūt minui poſt cētū quinq̄gin
ta dies. Requieuitqʒ arca mēſe ſeptimo vi
ceſimo ſeptimo die mēſis ſup mōtes arme-
nie. At vo aque ibāt ⁊ decreſcebāt vſqʒ ad
decimū mēſeʒ. Decio.n.mēſe p̄ria die men
ſis apparuerūt cacumia mōtiū. Cūqʒ tran
ſiſſent quadraginta dies:apiens noe fene-
ſtrā arce quā fecerat dimiſit coruū q egre-
diebat̄:⁊ nō reuertebat̄ donec ſiccarent̄ aq̄
B ſup terrā. Emiſit quoqʒ colūbā poſt eū: vt
videret ſi iam ceſſaſſent aq̄ ſup faciē terre.
Que cū nō iueniſſet vbi regeſceret pes ei⁹
reuerſa eſt ad eū i arcā. Aq̄.n.erāt ſup vni
uerſaʒ terrā. Extēditqʒ manū ſuā:⁊ appꝛhen
ſaʒ itulit i arcā. Expectatis aūt vltra ſeptē
dieb⁹ alijs rurſū dimiſit colubā ex arca. At
illa venit ad eū ad veſpaʒ:portans ramuʒ
oliue viretib⁹ folijs in ore ſuo. Intellexit ḡ
noe ꝙ ceſſaſſent aq̄ ſup t̄raʒ. Expectauitqʒ
nihilomin⁹ ſeptē alios dies:⁊ emiſit colum
C baʒ:q̄ nō ē reuerſa vltra ad eū. Igit̄ ſexcē
teſimo p̄rio anno vite noe:p̄rio menſe: p̄ria
die mēſis iminute ſūt aq̄ ſup terrā. Et aperi
ens noe tectū arce aſpexit:viditqʒ ꝙ exicca
ta eēt ſupficies terre. Mēſe ſcd̄o ſeptimo ⁊
viceſimo die mēſis arefacta eſt terra. Locu
tus eſt aūt dn̄s ad noe dicēs. Egredere de
arca tu ⁊ vxor tua:filij tui ⁊ vxores filiorū
tuoꝝ tecū: cūcta aiantia q̄ ſunt apud te: ex
oi carne tā in volatilib⁹ q̄ʒ in beſtijs ⁊ vni-
uerſis reptilibus:que reptant ſup terram:
s.1.c.7.d educ tecū:⁊ egredimini ſup terraʒ. Creſcite
7.j.9.a ⁊ multiplicamini ſup eā. Egreſſus eſt ergo
D noe ⁊ filij eius:⁊ vxor illius ⁊ vxores filio-
rū eius cū eo:ſed ⁊ oia aiantia: iumēta ⁊ re
ptilia q̄ reptāt ſup terrā ſm gen⁹ ſuū:egreſ
ſa ſunt de archa. Edificauit aūt noe altare
dn̄o:⁊ tollēs de cūctis pecoribus ⁊ volucri
bus mūdis:obtulit holocauſta ſuper alta-
re. Odoratuſqʒ eſt dn̄s odorē ſuauitatis:⁊
ait ad eū. Nequaq̄ʒ vltra maledicā terre ꝓ
pter hoies. Sēſus.n.⁊ cogitatio hūani cor- s.6.a
dis in malū ꝓna ſunt ab adoleſcentia ſua.
Nō igit̄ vltra pcutiaʒ oēm aiam viuenteʒ
ſicut feci. Cūctis diebus terre:ſemētis ⁊ meſ
ſis:frigus ⁊ eſtus:eſtas ⁊ hyems:nox ⁊ di-
es non requieſcant. IX

Benedixitqʒ deus noe ⁊ filijs eius: ⁊
dixit ad eos. Creſcite ⁊ multiplicami s.1.d.7.8.c
ni ⁊ replete terraʒ:⁊ terror veſter ac tremor 7.j.eo.
ſit ſuper cūcta aialia terre:⁊ ſuper oēs vo-
lucres celi cū vniuerſis que mouent̄ ſuper
terraʒ. Oēs piſces maris manui veſtre tra
diti ſunt:⁊ oē qd̄ mouet̄ ⁊ viuit erit nobis
in cibū. Quaſi olera virentia tradidi vobis A
oia:excepto ꝙ carnē cū ſanguine nō come
detis. Sanguinē.n.aiaꝝ viaꝝ requiraʒ de
manu cunctaꝝ beſtiaꝝ ⁊ de manu homis.
De manu viri ⁊ de manu fratris eius req-
raʒ aiaʒ hois. Quicūqʒ effuderit humanū
ſanguinē:fundet̄ ſanguis illius. Ad imagi Math.26.
nē dei qppe factus eſt hō. Uos aūt creſcite Apoc.13.c
⁊ multiplicamini:⁊ ingredimini ſup terraʒ s.eo.
⁊ implete eaʒ. Hec quoqʒ dixit ds̄ ad noe ⁊
ad filios eius cū eo. Ecce ego ſtatuaʒ pactū B
meū vobiſcū:⁊ cū ſemine veſtro poſt vos:⁊
ad oēm aiam viuentē que eſt vobiſcū: tam
in volucribus q̄ʒ in iumentis ⁊ pecudibus
terre:cūctiſqʒ que egreſſa ſūt de arca:⁊ vni
uerſis beſtijs terre. Statuaʒ pactū meū vo
biſcū:⁊ nequaq̄ʒ vltra interficiet̄ ois caro
aquis diluuij:neqʒ erit deinceps diluuium
diſſipans oēm terram. Dixitqʒ ds̄. Hoc eſt
ſignū federis quod do inter me ⁊ vos: ⁊ ad
oēm aiam viuentē que eſt vobiſcū in gene
ratiōes ſempiternas. Arcū meū ponaʒ i nu
bib⁹ celi:⁊ erit ſignū federis iter me ⁊ inter
terraʒ. Cūqʒ obduxero nubib⁹ celū: appe-
bit arc⁹ me⁹ in nubib⁹:⁊ recordabor federiſ
mei qd̄ pepigi vobiſcū:⁊ cū oi aia viuente
q̄ carnē vegetat:⁊ nō erūt vltra aq̄ diluuij
ad delēdaʒ vniuerſam carnē. Eritqʒ arcus
me⁹ in nubib⁹:⁊ videbo illū ⁊ recordabor C
federis ſempiterni:qd̄ pactū eſt inter deū ⁊
oēm aiaʒ viuētē vniuerſe carnis q̄ eſt ſup
terraʒ. Dixitqʒ dn̄s ad noe. Hoc eſt ſignuʒ
federis qd̄ cōſtitui inter me ⁊ oēm carnem
ſup terraʒ. Erant ḡ filij noe q egreſſi ſūt de
arca ſem cham ⁊ iaphet. Porro cham ipſe D
eſt pater chanaan. Tres iſti filij ſunt noe: ⁊
ab his diſſeminatū eſt oē genus hoium ſu-

per vniuerſam terraꝫ. Cepitqꝫ noe vir agri
cola exercere terram: ⁊ plãtauit vineã. Bi
benſqꝫ vinũ inebriatus eſt: ⁊ nudatus iacu
it in tabernaculo ſuo. Quod cũ vidiſſet chã
pater chanaan: verẽda ſcilicet patris ſui eẽ
nudata: nunciauit duobus fratribus ſuis
foras. At vero ſem ⁊ iaphet pallium impo
ſuerũt humeris ſuis: ⁊ incedẽtes retrorſum
operuerũt verẽda patris ſui. Facieſqꝫ eorũ
auerſe erãt: ⁊ patris virilia nõ viderũt. Eui
gilãs ãt noe ex vino cũ didiciſſet q̃ fecerat
ei fili⁹ ſu⁹ minor: ait. Maledict⁹ chanaan:
ſeru⁹ ſeruoꝝ erit fratrib⁹ ſuis. Dixitqꝫ. Bñ
dixit dñs ds̃ ſem: ſit chanaã ſeruus eius.
Dilatet ds̃ iaphet: ⁊ habitet in tabernacu
lis ſem: ſitqꝫ chanaan ſeruus eius. Vixit
ãt noe poſt diluuiũ trecẽtis qnquagita an-
nis: ⁊ ipleti ſunt oẽs dies eius nõgẽtoꝝ qn
quaginta annoꝝ: ⁊ mortuus eſt. X

A Hec ſunt gñatões filioꝝ noe: ſem: chã:
⁊ iaphet. Natiqꝫ ſunt eis filij poſt di
I. para. I. a luuium. Filij iaphet: gomer ⁊ magog ⁊ ma
dai ⁊ iauan ⁊ thubal ⁊ moſoch ⁊ thyras.
Porro filij gomer: aſſenẽ ⁊ riphat ⁊ tho-
gorma. Filij ãt iauan: heliſa ⁊ tharſis: cethi
⁊ dodani. Ab his diuiſe ſunt inſule gentiuꝫ
in regionibus ſuis: vnuſquiſqꝫ ſm linguã
ſuam ⁊ familias ſuas in nationibus ſuis.
Filij autem cham: chus ⁊ meſraiꝫ ⁊ phuth
⁊ chanaan. Filij autẽ chus: ſaba ⁊ euila ⁊ ſa
B batha ⁊ regma ⁊ ſabathaca. Filij ragma:
I. para. I. a ſaba ⁊ dadan. Porro chus gẽuit nemroth.
Ipſe cepit eſſe potens in terra: ⁊ erat robu-
ſtus venator coram domino. Ab hoc exiuit
prouerbium. Quaſi nemroth robuſtus ve-
nator coram domino. Fuit autem principiũ
regni eius babylon: ⁊ arach ⁊ achat: ⁊ cha
lanne in terra ſennaar. De terra illa egreſ-
ſus eſt aſſur: ⁊ edificauit niniuen: ⁊ plate-
as ciuitatis: ⁊ chale. Reſen quoque inter
C niniuen ⁊ chale. Hec eſt ciuitas magna.
At vero meſraim genuit ludim ⁊ ananim
⁊ laabim ⁊ neptuim ⁊ phetruſim ⁊ celluim:
de quibus egreſſi ſunt philiſtijm ⁊ captu-
rim. Chanaan auteꝫ genuit ſidonem primo
genitũ ſuum etheum ⁊ iebuſeuꝫ ⁊ amorreũ
⁊ gergeſeum ⁊ eucũ ⁊ aracheũ: cyneũ ⁊ ara
dium ſamarithen ⁊ amatheum. Et per hos
diſſeminati ſũt populi chananeoꝝ. Factiqꝫ
ſunt termini chanaan veniẽtibus a ſidone
ieraran vſqꝫ gazam: donec ingrediaris ſo-
domã ⁊ gomorrã ⁊ adamã ⁊ ſeboym vſqꝫ
ieſa. Hi ſunt filij cham in cognationibus ⁊
linguis ⁊ generatõibus terriſqꝫ ⁊ gẽtibus
ſuis. De ſem quoqꝫ nati ſunt pr̃es omniuꝫ fi-
lioꝝ heber: fratre iaphet maiore. Filij ſem: I. para. I. a
helã ⁊ aſſur ⁊ arphaxat: lud ⁊ arã. Filij arã B
hus ⁊ hul ⁊ gether ⁊ mes. At vero arphaxat
genuit ſale de quo ort⁹ ẽ heber. Natiqꝫ ſũt
heber filij duo. Nomen vni phaleg: eo ꝙ in
dieb⁹ eius diuiſa ſit terra: ⁊ nomẽ fr̃is eius
iectan. Qui iectã genuit elmodad ⁊ ſaleph
⁊ aſarmoth: iare ⁊ adurã ⁊ iazal ⁊ deda ⁊
hebal ⁊ abimahel: ſaba ⁊ iophir ⁊ euila ⁊
iobab. Omnes iſti filij iectan. Et facta eſt
habitatio eorum de meſſa pergẽtibus vſqꝫ
ſephar montẽ orientaleꝫ. Iſti ſunt filij ſem
ſm cognationes ⁊ linguas regionis in gẽ-
tibus ſuis. He familie noe iuxta populos
⁊ nationes ſuas. Ab his diuiſe ſunt gẽtes
in terra poſt diluuium. XI

Erat autẽ terra labij vnius ⁊ ſermo A
nũ eorũdẽ. Cunqꝫ pficiſcerent̃ de ori
ente inuenerũt cãpũ in terra ſennaar: ⁊ ha-
bitauerũt in eo. Dixitqꝫ alter ad proximuꝫ
ſuum. Venite faciamus lateres: ⁊ coqua-
mus eos igni. Habuerũtqꝫ lateres p ſaxis
⁊ bitumẽ pro cemẽto: ⁊ dixerũt. Venite fa-
ciamus nobis ciuitatẽ ⁊ turreꝫ: cuius cul-
men ptingat vſqꝫ ad celũ: ⁊ celebrem⁹ no-
men noſtrum anteq̃ꝫ diuidamur in vniuer
ſas terras. Deſcendit aũt dominus vt vi-
deret ciuitatẽ ⁊ turrem quaꝫ edificabant fi-
lij adã: ⁊ dixit. Ecce vn⁹ eſt populus: ⁊ vnũ
eſt labiũ omnib⁹. Ceperũtqꝫ hoc facere: nec
deſiſtẽt a cogitatõibus ſuis donec eos ope
cõpleãt. Venite igit̃ deſcẽdamus ⁊ cõfun-
damus ibi linguã eoꝝ: vt nõ audiat vnuſ- B
qſqꝫ voceꝫ pximi ſui. Atqꝫ ita diuiſit eos
dñs ex illo loco in vniuerſas terras: ⁊ ceſſa
uerũt edificare ciuitatẽ. Et iccirco vocatũ eſt
nomẽ loci illi⁹ babel: qr ibi ↄfuſuꝫ eſt labiũ
vniuerſe terre. Et inde diſpſit eos dñs ſup
faciem cunctarum regionum. He ſunt ge-
nerationes ſem. Sem erat centũ annoruꝫ
qñ genuit arphaxat: biẽnio poſt diluuium.
Vixitqꝫ ſem poſtq̃ꝫ genuit arphaxat qngẽ
tis annis: ⁊ genuit filios ⁊ filias. Porro ar
phaxat vixit trigitaqnqꝫ ãnis ⁊ genuit ſa-
le. Vixitqꝫ arphaxat poſtq̃ꝫ gẽuit ſale trecẽ
tis trib⁹ ãnis: ⁊ gẽuit filios ⁊ filias. Sale qꝫ C
vixit. xxx. ãnis ⁊ gẽuit heber. Vixitqꝫ ſale

poſtq̄ genuit heber q̄dringētis trib⁹ annis
⁊ genuit filios ⁊ filias. Uixit āt heber trigin
ta quattuor ānis: ⁊ genuit phalech. Et vixit
heber poſtq̄ genuit phalech quadringētis
triginta ānis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Uixit
quoqȝ phalech trigita ānis ⁊ genuit reu. Ui
xitqȝ phalech poſtq̄ genuit reu ducētis no
uē annis: ⁊ genuit filios ⁊ filias. Uixit āt reu
trigintaquinqȝ ānis: ⁊ genuit ſaruch. Uixit
quoqȝ reu p⁹ q̄ genuit ſaruch ducētis ſeptē
ānis ⁊ genuit filios ⁊ filias. Uixit āt ſaruch
triginta annis: ⁊ genuit nachor. Uixitqȝ ſa
ruch poſtq̄ genuit nachor ducētis ānis ⁊ ge
nuit filios ⁊ filias Uixit āt nachor vigitino
uē ānis: ⁊ genuit thare. Uixitqȝ nachor poſt
q̄ genuit thare centū decē ⁊ nouem annis
B ⁊ genuit filios ⁊ filias. Uixitqȝ thare ſeptua
gita ānis ⁊ genuit abrā ⁊ nachor ⁊ arā. He
1.para.1.b. ſunt aūt generationes thare. Thare genuit
Joſue.24.a abrā nachor ⁊ arā. Porro arā genuit loth.
Mortuuſqȝ eſt arā ante thare patrē ſuū in
terra natiuitatis ſue in vr chaldeoꝝ. Duxe
rūt āt abrā ⁊ nachor vxores. Nomē uxoris
abrā ſarai. Et nomē vxoris nachor melcha
filia arā patris melche ⁊ patris ieſche. Erat
Hebre.11.c āt ſarai ſterilis nec hēbat filios. Tulit itaqȝ
thare abrā filiū ſuū ⁊ loth filium arā: filiuȝ
filij ſui: ⁊ ſarai nurum ſuā vxorē abram filij
Judit.5.a ſui: ⁊ eduxit eos de vr chaldeorum: vt irent
Sap.10.a in terrā chanaan. Ueneruntqȝ uſqȝ aran: ⁊
bitauerūt ibi. Et fcī ſūt dies thare ducētoꝝ
quīqȝ annoꝝ: ⁊ mortuus eſt in arā. XII

A Dixit āt dn̄s ad abraȝ. Egredere de ter
Act.7.a ra tua: ⁊ de cognatiōe tua ⁊ de domo
patris tui: ⁊ veni in terrā quā mōſtrauero ti
bi. Faciāqȝ te in gentē magnā: ⁊ benedicaȝ
Actis.3.d tibi: ⁊ magnificabo nomē tuū: eriſqȝ bn̄di
Hebre.11.b ctus. Bn̄dicā bn̄dicētib⁹ tibi: ⁊ maledicā
B maledicētibus tibi: atqȝ i te bn̄dicētur vni
uerſe cognationes terre. Egreſſus eſt itaqȝ
abrā ſicut p̄ceperat ei dn̄s: ⁊ iuit cū eo loth.
Septuaginta quinqȝ annoꝝ erat abrā cū
egrederetur de aran. Tulitqȝ ſarai vxorem
ſuā: ⁊ loth filiū fratris ſui vniuerſamqȝ ſub
ſtantiā quā poſſederāt: ⁊ aias quas fecerāt
in aran: ⁊ egreſſi ſunt vt irēt in terrā chana
an. Cūqȝ veniſſent in eā: pertranſiuit abrā
terrā: vſqȝ ad locū ſichē: ⁊ vſqȝ ad cōuallēȝ
illuſtrē. Chananeus aūt tunc erat in terra.
Apparuit āt dn̄s abrā ⁊ dixit ei: Semini tuo
dabo terram hāc. Qui edificauit ibi altare
dn̄o q apparuerat ei: ⁊ inuocauit ibi nomē
eius. Et inde tranſgrediēs ad montē q erat C
cōtra orientē bethel: tetendit ibi tabernacu
lum ſuū ab occidēte habēs bethel: ⁊ ab ori
ente hai. Edificauit quoqȝ ibi altare dn̄o: ⁊
inuocauit nomē eius. Perrexitqȝ abrā va
dens ⁊ vltra progrediēs ad meridiē. Facta
eſt aūt fames in terra. Deſcēditqȝ abrā in
egyptū vt peregrinaretur ibi. Preualuerat
enī fames in terra. Cūqȝ prope eſſet vt igre
deretur egyptū: dixit ſarai vxori ſue. Noui
ꝙ pulchra ſis mulier: ⁊ ꝙ cū viderit te egy
ptii: dicturi ſunt: vxor illius eſt: ⁊ interficiēt
me: ⁊ te reſeruabūt. Dic ergo obſecro te ꝙ Infra.20.c
ſoror mea ſis: vt bene ſit mihi propter te: ⁊
viuat aīa mea ob gratiā tui. Cūqȝ ita igreſ D
ſus eēt abrā egyptū: viderūt egyptii mulie
rem ꝙ eſſet pulchra nimis. Et nūciauerūt
pricipes pharaoni: ⁊ laudauerūt eā apud il
lū. Et ſublata ē mlr̄ i domū pharaōis: abrā
vero bn̄ vſi ſūt ꝑpter illā. Fuerūtqȝ ei oues
⁊ boues ⁊ aſini ⁊ ſerui ⁊ famulie ⁊ aſine ⁊ ca
meli. Flagellauit āt dn̄s pharaonē plagis
maximis ⁊ domū eius ꝑpter ſarai vxoreȝ
abram. Uocauitqȝ pharao abrā: ⁊ dixit ei:
Quidnā eſt hoc qd̄ feciſti mihi: Quare nō
indicaſti mihi ꝙ vxor tua eēt: Quā ob cau
ſam dixiſti eē ſororē tuā: vt tollerē eā mihi
in vxorē. Nūc igitur ecce piunx tua: accipe
eam ⁊ vade. Precepitqȝ pharao ſup abrā
viris ⁊ deduxerūt eum ⁊ vxorē eius: ⁊ om
nia que habebat. XIII

Aſcendit ergo abrā de egypto ipſe A
⁊ vxor eius: ⁊ oīa q̄ habebat ⁊ loth
cū eo ad auſtralē plagā. Erat aūt diues val
de in poſſeſſione auri ⁊ argēti. Reuerſuſqȝ
eſt pariter quo venerat a meridie in bethel:
vſqȝ ad locū vbi prius fixerat tabernaculū
inter bethel ⁊ hai: in loco altaris qd̄ fecerat
prius: ⁊ inuocauit ibi nomē dn̄i. Sed ⁊ loth
q erat cū abrā fuerūt greges ouiū ⁊ armen
ta ⁊ tabernacula: nec poterat eos capere ter
ra vt habitarent ſimul. Erat quippe ſubſtā
tia eoꝝ mlt̄a ⁊ neqbāt bitare cōiter. Un̄ fa B
cta eſt rixa iter paſtores gregū abrā ⁊ loth. 1.36.a
Eo āt tpe chananē⁹ ⁊ phereſeus habitabāt
in terra illa. Dixit ergo abrā ad loth. Ne q̄
ſo ſit iurgiū iter me ⁊ te: ⁊ iter paſtores me
os ⁊ paſtores tuos: fratres enīȝ ſumus. Ec
ce vniuerſa terra coraȝ te eſt: recede a me: Hie.40.b
obſecro. Si ad ſiniſtrā ieris: ego dexteram

C tenebo:ſi tu dexteraꝫ elegeris: ego ad ſini/
ſtraꝫ pgaꝫ.Eleuatiſqꝫ loth oculis vidit oēꝫ
circa regionē iordanis:q̄ vniuerſa irrigaba
tur añqꝫ ſubuerteret dñs ſodomam ⁊ go/
morraꝫ ſicut padiſus dñi:⁊ ſicut egypt⁹ ve/
niētib⁹ in ſegor.Elegit ſibi loth regionē cir
ca iordanē:⁊ receſſit ab oriēte. Diuiſiqꝫ ſūt
alterutꝝ a fratre ſuo.Abram hitauit in ter
ra chanaan.Loth vero morat⁹ eſt in oppi/
dis q̄ erant circa iordanē:⁊ hitauit in ſodo
mis.Hoies autē ſodomite peſſimi erant ⁊
D pctōres coraꝫ dño nimis.Dixitqꝫ dñs ad
abraꝫ:poſtqꝫ diuiſus eſt ab eo loth . Leua
oculos tuos in directū:⁊ vide a loco i quo
nūc es ad aqlonē ⁊ meridiē:⁊ oriētē ⁊ occi/
Fi.17.b.⁊.26.a dētē.Oēm terraꝫ quaꝫ ꝯſpicis:tibi dabo:⁊
ſemini tuo vſqꝫ in ſempiternū:faciamqꝫ ſe
Ro.4.d. mē tuū ſicut puluerē terre.Si qs pōt hoiuꝫ
numerare puluerē terre.Semē quoqꝫ tuuꝫ
numerare poterit. Surge ergo ⁊ pambula
terraꝫ in lōgitudine ⁊ in latitudine ſua: qꝛ
tibi daturus ſuꝫ eaꝫ.Mouēs igiť taberna
culū ſuū abraꝫ:venit ⁊ habitauit iuxta con
uallē mābre:que ē in hebron.Edificauitqꝫ
ibi altare domino. XIIII

A Factū eſt aūt in illo tpe vt amraphel
rex ſennar ⁊ arioch rex ponti ⁊ cho/
dorlaomor rex elamitaꝝ ⁊ thadal rex genti
um:inirēt bellū cōtra baſa regē ſodomorū:
⁊ contra berſa regē gomorre: ⁊ contra ſen/
naar regem adame:⁊ cōtra ſemeber regem
ſeboym:contraqꝫ regeꝫ bale:ipſa eſt ſegor
Oēs hi conuenerunt in vallē ſilueſtrē:que
nunc eſt mare ſalis.Duodecim eniꝫ annis
ſeruierant chodorlaomor:⁊ tertiodecio an/
no receſſerūt ab eo.Igiť quartodecio anno
venit chodorlaomor:⁊ reges q erant cū eo
⁊ pcuſſerūt raphaym in aſtaroth ⁊ carna/
ym ⁊ zuzim cū eis:⁊.n.in ſaba cariathaim
⁊ chorreos in mōtib⁹ ſeyr: vſqꝫ ad campe/
ſtria pharan:q̄ eſt in ſolitudine.Reuerſiqꝫ
ſunt ⁊ venerūt vſqꝫ ad fontē mephat : ipſa
ē cades:⁊ pcuſſerūt oēm regionē amalechi
taꝝ:⁊ amorreoꝝ:q habitabant in aſaſōtha
B mar.Et egreſſi ſunt rex ſodomoꝝ:⁊ rex go/
morre:rexqꝫ adame ⁊ rex ſeboym: necnō ⁊
rex bale q eſt ſegor:⁊ duxerūt aciē ꝯtra eos
in valle ſilueſtri.ſ.aduerſus chodorlaomor
regē elamitaꝝ:⁊ thadal regē gentiū: ⁊ am/
raphel regē ſennar:⁊ arioch regē pōti : q̄t/
tuor reges aduerſus qnqꝫ.Vallis aūt ſilue
ſtris hēbat puteos multos bituminis.Ita
qꝫ rex ſodomoꝝ ⁊ rex gomorre terga verte
runt:ceciderūtqꝫ ibi:⁊ q remanſerant fuge
runt ad montē.Tulerūt aūt oēm ſubam ſo
domoꝝ ⁊ gomorreoꝝ:⁊ vniuerſa que ad ci
bū pertinēt ⁊ abierūt.Necnō ⁊ loth ⁊ ſub/
ſtantiam eius:filiū fratris abraꝫ qui habi/
tabat in ſodomis.Et ecce vn⁹ qui euaſerat
nūciauit abraꝫ hebreo q habitabat in cō/
ualle mambre ammorrei:fratris eſcol ⁊ fra
tris aner.Hi.n.pepigerant fedus cū abrā. C
Qd cū audiſſet abraꝫ captū videlicet loth
frēm ſuū:numerauit expeditos vernaculoſ
ſuos trecētos decē ⁊ octo:⁊ pſecutus ē eos
vſqꝫ dan.Et diuiſis ſocijs irruit ſup eos no
cte.Percuſſitqꝫ eos ⁊ pſecutus eſt vſqꝫ ſo
ba ⁊ phenicen:q̄ eſt ad leuā damaſci. Re/
duxitqꝫ oēm ſubam:⁊ loth fratrē ſuū cum
ſuba illius:mulieres q̄ꝫ ⁊ pplm. Egreſſus
eſt aūt rex ſodomoꝝ in occurſū eius:poſtqꝫ
reuerſus eſt a cede chodorlaomor ⁊ regū q
cū eo erant in valle ſabe:q̄ eſt vallis regis
At vero melchiſedech rex ſalē ꝓferens:pa D
nē ⁊ vinū.erat.n.ſacerdos dei altiſſimi bñ/ Hebre.7.a
dixit ei:⁊ ait.Bñdictus abram deo excel/
ſo q creauit celū ⁊ terraꝫ:⁊ bñdictus ds ex
celſus:quo ꝓtegente hoſtes in manib⁹ tuis
ſunt. Et dedit ei decimas ex oibus . Dixit
aūt rex ſodomoꝝ ad abraꝫ.Da mihi aias:
cetera tolle tibi.Qui rñdit ei. Leuo manū
meaꝫ ad dñꝫ deū excelſū poſſeſſoreꝫ celi ⁊
terre:ꝙ a filo ſubtegminis vſqꝫ ad corri/
giaꝫ caligē nō accipiaꝫ ex oibus q̄ tua ſūt:
ne dicas:ego ditaui abraꝫ:exceptis his q̄
comederūt iuuenes:⁊ partib⁹ viroꝝ qui ve
nerūt mecū aner:eſchol ⁊ mambre. Iſti ac/
cipient partes ſuas. XV

His itaqꝫ tranſactis:factus ē ſermo A
dñi ad abraꝫ p viſionē dicēs.Noli ti
mere abraꝫ.Ego ꝓtector tu⁹:⁊ merces tua
magna nimis.Dixitqꝫ abraꝫ:Dñe ds qd
dabis mihi:Ego vadaꝫ abſqꝫ liberis ⁊ fili
us procuratoris domus mee: iſte damaſc⁹
eliezer.Addiditqꝫ abraꝫ. Mihi aūt nō de
diſti ſemē: ⁊ ecce vernaculus meus heres
meus erit.Statimqꝫ ſermo dñi factus eſt
ad eū dicēs.Nō erit hic heres tuus : ſed q̄
egrediet de vtero tuo ipm hēbis heredem.
Eduxitqꝫ eū foras:⁊ ait illi.Suſpice celuꝫ: B
⁊ numera ſtellas ſi potes.Et dixit ei.Sic erit
ſemē tuū.Credidit abraꝫ deo: ⁊ reputatum Ro.4.a

Gal.4.a eſt illi ad iuſticiã. Dixitq; ad eũ. Ego do-
Jaco.2.d minus qui eduxi te de vr chaldeoꝝ: vt darē
tibi terram iſtã ⁊ poſſideres eam. At ille
ait. Dñe ds vñ ſcire poſſũ ꝙ poſſeſſurus
ſum eam? Et reſpondit dñs. Sume inquit
mihi vacam triennē ⁊ caprã trimã ⁊ arie
tē annoꝝ triũ: turturē quoq; ⁊ columbam.
Qui tollens vniuerſa hec diuiſit ea ꝑ me-
dium: ⁊ vtraſq; ꝑtes ꝯtra ſe altrinſecus po
C ſuit. Aues aũt nõ diuiſit. Deſcēderũtq; vo
lucres ſuꝑ cadauera: ⁊ abigebat eas abrã.
Cũq; ſol occũberet ſopor irruit ſuꝑ abrã:
⁊ horor magnus ⁊ tenebroſus inuaſit eũ.
Actis.7.d Dictũq; eſt ad eũ. Scito ꝑnoſcēs ꝙ ꝑegri-
nũ futuꝝ ſit ſemē tuũ in terra nõ ſua: ⁊ ſub-
iiciēt eos ſeruituti: ⁊ affligēt quadrigentis
annis. Uerũtamē gentē cui ſeruituri ſunt
ego iudicabo: ⁊ poſt hec egredient̃ cũ ma-
gna ſuba. Tu aũt ibis ad pr̃es tuos in pa-
ce ſepult⁹ in ſenectute bona. Generatione
D aũt quarta reuertent̃ huc. Necdũ.n. cõple-
te ſũt iniq̃tates ammorreoꝝ vſq; ad ꝑſens
tp̃s. Cũ ergo occubuiſſ; ſol facta ē caligo te
nebroſa: ⁊ apꝑuit clibanus fumans: ⁊ lam-
pas ignis tranſiēs inter diuiſiões illas. In
illo die pepigit dñs fedus cũ abram dicēs.
Sēini tuo dabo terrã a fluuio egypti vſq;
ad fluuiũ magnũ eufratē. Cineos ⁊ ceneze-
os: cethmoneos ⁊ etheos ⁊ pherezeos: ra-
phaim quoq; ⁊ ammorreos: eueos ⁊ cha-
naneos ⁊ gergeſeos ⁊ iebuſeos. XVI

A Igit̃ ſarai vxor abrã nõ genuerat ſi
bi liberos: ſed hñs ancillam egyptiã
noie agar: dixit marito ſuo. Ecce ꝯcluſit me
dñs ne parerē: ingredere ad ancillam meã
ſi forte ſaltē ex illa ſuſcipiam filios. Cumq;
ille acquieſceret deprecanti: tulit agar egy-
ptiam ancillam ſuam: poſt annos decē quã
habitare ceperant in terra chanaan: ⁊ dedit
eam viro ſuo vxorē. Qui ingreſſus eſt ad
eã. At illa ꝯcepiſſe ſe vidēs deſpexit dñã
ſuã. Dixitq; ſarai ad abrã. Iniq̃ agis cõ
tra me. Ego dedi ancillã meã in ſinũ tuũ:
B q̃ vidēs ꝙ ꝯcepit deſpectui me hʒ. Iudicet
dñs inter me ⁊ te. Cui rñdit abrã. Ecce ait
ancilla tua in manu tua ē: vtere ea vt libet.
Affligēte igit̃ eã ſarai: fugã iniit. Cũq; in
ueniſſet eã angelus dñi iuxta fontē aq̃ i ſo
litudine q̃ eſt in via ſur in deſerto: dixit ad
illã. Agar ancilla dñi vñ venis: ⁊ quo va-
C dis? Que rñdit. A facie ſarai dñe mee ego
fugio. Dixitq; ei angelus dñi. Reuertere
ad dñam tuã: ⁊ humiliare ſub manu illi⁹.
Et rurſũ: multiplicans inq̃t multiplicabo
ſemē tuũ: ⁊ nõ numerabit̃ pre multitudine Judicũ.13.b
Ac deinceps: Ecce ait ꝯcepiſti ⁊ paries filiũ Luce.1.c
vocabiſq; nomē eius hiſmael: eo ꝙ audie D
rit dñs afflictionē tuã. Hic erit ferus hõ:
man⁹ eius ꝯtra oēs: ⁊ manus oium contra
eũ: ⁊ e regiõe vniuerſoꝝ fratrũ ſuoꝝ figet ta
bernacula. Uocauit aũt agar nomē dñi qui
loquebat̃ ad eam: tu ds q vidiſti me. Dixit
enim. Profecto hĩ vidi poſteriora vidētis
me. Propterea appellauit puteũ illũ: pute
um viuentis ⁊ vidētis me. Ipſe eſt inter ca
des ⁊ barad. Peperitq; agar abre filium:
qui vocauit nomen eius hiſmael. Octogin
ta ⁊ ſex annorum erat abram quando pepe
rit ei agar hiſmaelem. XVII

P Oſtq̃ vero nonaginta ⁊ nouē anno A
rum eē cepat: apparuit ei deus. Di-
xitq; ad eum. Ego dominus omnipotens.
Ambula corã me: ⁊ eſto ꝑfect⁹. Ponãq;
fedus meũ inter me ⁊ te: ⁊ multiplicabo te
vehemēter nimis. Cecidit abrã ꝓnus i fa- ĩ.co.
ciē. Dixitq; ei ds. Ego ſũ ⁊ ponã pactum Ecci.44.c
meũ tecũ: eriſq; pr̃ multaꝝ gentiũ. Nec vl- Ro.4.c
tra vocabit̃ nomē tuũ abrã: ſʒ appellabe-
ris abraã: q; pr̃ē multaꝝ gētiũ cõſtitui te
Faciamq; te creſcere vehemētiſſime ⁊ po-
nã te in gentibus: regeſq; ex te egredient̃
⁊ ſtatuã pactũ meũ inter me ⁊ te: ⁊ inter ſe
men tuũ poſt te in gñatiõibus ſuis federe
ſempiterno: vt ſim deus tuus ⁊ ſeminis tui
poſt te. Daboq; tibi ⁊ ſemini tuo poſt te ter B
rã ꝑegrinatiõis tue: ⁊ oēm terrã chanaan
in poſſeſſionē eternã: eroq; ds eoꝝ. Dixit
iteꝝ ds ad abraã. Et tu ḡ cuſtodies pactũ
meũ: ⁊ ſemē tuũ poſt te in gñatiõibus ſuis.
Hoc eſt pactũ meũ qđ obſeruabitis inter
me ⁊ vos: ⁊ ſemē tuũ poſt te. Circũcidet̃ ex
vobis oē maſculinũ: ⁊ circũcidetis carnē ꝑ-
putij veſtri: vt ſit in ſignũ federis inter me ⁊
vos. Infans octo dieꝝ circũcidet̃ in vobis. Luce.2.c
Oē maſculinũ in generatiõibus vr̃is tam
vernaculus q̃; emptitius circũcidet̃: ⁊ qui-
cunq; nõ fuerit de ſtirpe veſtra. Eritq; pa-
ctũ meũ in carne veſtra in fedus eternum.
Maſculus cuius ꝑputij caro circũciſa non
fuerit: delebit̃ aia illa de populo ſuo: q; pa-
ctũ meũ irritũ fecit. Dixit quoq; deus ad C
abraã. Sarai vxorē tuã nõ vocabis ſarai

ſʒ ſarā.Et bñdicā ei:⁊ ex illa dabo tibi filiū
cui bñdictur⁹ ſū.Eritq̄ʒ i natiões ⁊ reges
5.co. populoꝝ orient̄ ex eo.Cecidit abꝛaā i facié
ſuā:⁊ riſit i corde ſuo dicés.Putaſ ne cẽte
nario naſcet̄ fili⁹:⁊ ſara nō agenaria piet:
Dixitq̄ʒ ad dñm.Utiná hiſmael viuat co/
rā te.Et ait dñs ad abꝛaā.Sara vxoꝛ tua
pariet tibi filiū:vocabiſq̄ʒ nomē ei⁹ yſaac
Et cōſtituā pactū meū illi i fed⁹ ſépiternū
⁊ ſemini ei⁹ poſt eū.Sup hiſmael q̄ʒ exau
diui te.Ecce bñdicam ei:⁊ augebo ⁊ multi
plicabo eū valde.Duodeci duces genera/
bit.⁊ faciā illū creſcere i gẽté magnā.Pa
ctū ꝟo meū ſtatuā ad yſaac:qué piet tibi
D ſara tpe iſto i āno altero.Cūq̄ʒ finit⁹ eēt ſer
mo loq̄ntis cū eo:aſcédit ds ad abꝛaā.Tu
lit át abꝛaā hiſmael filiū ſuū ⁊ oēs verna/
culos dom⁹ ſue:vniuerſoſq̄ʒ q̄s emerat ⁊
cūctos mares ex oib⁹ viris dom⁹ ſue:⁊ cir
cūcidit carné ꝓputij coꝝ:ſtati i ipa die ſicut
ꝓcepat ei de⁹.Abꝛaā nonagita ⁊ nouē erat
annoꝝ qñ circūcidit carné ꝓputij ſui ⁊ hiſ/
mael fili⁹ ſuus tredeci annos ipleuerat tpe
circūciſiōis ſue.Eadé die circūciſus é abꝛa
am:⁊ hiſmael fili⁹ eius:⁊ oēs viri dom⁹ il
lius:tā vernaculi q̄ʒ emptitij ⁊ alienigene
pariter circuncisi ſunt. XVIII

A Apparuit aūt ei in ꝯualle mābꝛe:
ſedēti in oſtio tabernaculi ſui i ipſo
feruoꝛe diei.Cūq̄ʒ eleuaſſet oculos :appa/
ruerūt ei tres viri ſtātes pꝛope euʒ.Quos
cū vidiſſet:cucurrit i occurſum eoꝝ de oſtio
tabernaculi ſui:⁊ adoꝛauit i terra:⁊ dixit.
Actis.16.c Dñe ſi iueni gratiā in oculis tuis ne tran/
ſeas ſeruum tuū:ſed afferā pauxillū aque
⁊ lauentur pedes veſtri:⁊ reqeſcite ſub ar/
1.Re.28.d boꝛe.Ponāq̄ʒ bucellā panis:⁊ ꝯfoꝛtetur
coꝛ veſtrū:poſtea trāſibitis.Idcirco enim
declinaſtis ad ſeruū veſtrū.Qui dixerunt.
Fac vt locutus es.Feſtinauit abꝛaā i taber
naculū ad ſarā:dixitq̄ʒ ei.accelera tria ſata
ſimile ꝯmiſce ⁊ fac ſubcinericios paneſ.Ip
ſe vero ad armētū cucurrit:⁊ tulit ide vitu
lū tenerrimū ⁊ optimū deditq̄ʒ puero.Qui
feſtinauit ⁊ coxit illū.Tulit quoq̄ʒ butyrū
⁊ lac ⁊ vitulum quem coxerat:⁊ poſuit co/
B ram eis.Ipſe vero ſtabat iuxta eos ſub ar
boꝛe.Cūq̄ʒ comediſſét:dixerūt ad eū.Ubi
4.Re.4.c é ſara vxoꝛ tua:Ille reſpōdit:Ecce i taber/
Ro.9.b naculo é.Cui dixit.Reuertés veniā ad te
tpe iſto:vita comite:⁊ hébit filiū ſara vxoꝛ

tua.Quo audito ſara:riſit poſt oſtiū taber/
naculi.Erát át ābo ſenes ꝓuecteq̄ʒ etatis Lu.1.b
⁊ deſierant ſare fieri muliebꝛia.Que riſit
occulte dicés poſtq̄ʒ ꝯſenui ⁊ dñs me⁹ ve/ 1.Pe.3.b
tul⁹ eſt:voluptati operā dabo dixit át dñs
ad abꝛaā:q̄re riſit ſara vxoꝛ tua dicés:Nū
vere paritura ſū an⁹:Nūq̄d deo q̄cq̄ʒ é ꝺif
ficile:Iuxta ꝯdictū reuertar ad te hoc eodé
tpe:vita comite:⁊ hébit ſara filiū.Negauit
ſara:dicés:nō riſi.timoꝛe ꝑterita.Dñs át
ñ é:inq̄t ita:ſʒ riſiſti.cū ergo ſurrexiſſét:íde
viri:direxerūt oc̄ſoſ ꝯtra ſodomā:⁊ abꝛaā
ſimul gradiebatur:deducés eos.Dixitq̄ʒ C
dñs.Nū celare potero abꝛaā q̄ geſtur⁹ ſū:
cū futur⁹ ſit i gẽté magnā ac robuſtiſſimā:
⁊ bñdicéde ſint i eo oēs natōes terre.Scio
n.q̄ ꝑceptur⁹ ſit filiis ſuis ⁊ domui ſue p⁹
ſe:vt cuſtodiát viā dñi:⁊ faciát iudiciū ⁊ iu
ſticiā:vt adducat dñs pp abꝛaā oia q̄ locu
t⁹ eſt ad eū.Dixit itaq̄ʒ dñs:Clamoꝛ ſodo
moꝝ ⁊ gomoꝛreoꝝ multiplicat⁹ eſt:⁊ pctm̄
aggrauatū é nimis.Deſcēdā:⁊ videbo vtꝝ Jone.1.a
clamoꝛé q̄ vēit ad me opē cōpleuerit:an ñ
é ita:vt ſciā.Cōuerterūtq̄ʒ ſe ide ⁊ abierūt
ſodomā.Abꝛaā ꝟo adhuc ſtabat coꝛā dño
⁊ appꝛopiq̄nſ ait:Nūq̄d ꝑdeſ iuſtū cū ipio
Si fuerit quiq̄gita iuſti i ciuitate pibūt ſil̄
⁊ ñ parces loco illo pp quiquagita iuſtos
ſi fuerit i eo:Abſit a te vt ré hāc facias:⁊ oc
cidas iuſtū cū ipio:fiatq̄ʒ iuſt⁹ ſicut ipius.
Nō é hoc tuū q iudicas oēm terrā.Nequa
q̄ʒ facies iudiciū hoc.Dixitq̄ʒ dñs ad eū. D
Si iuenero ſodomis quiq̄gita iuſtos i me
dio ciuitatis:dimittā oī loco pp eos.Rñ/
dit abꝛaaʒ:⁊ ait:Qꝛ ſemel cepi:loquar ad
dñʒ meū cū ſim puluis ⁊ cinis.Quid ſi mi
n⁹ quiquagita iuſtis quiq̄ʒ fuerit:delebis
pp q̄dragintaquiq̄ʒ vniuerſā vꝛbé:Et ait
Nō delebo ſi iuenero ibi q̄dragitaquinq̄ʒ
Rurſus locut⁹ é ad eū.Si át q̄dragita ibi
inuenti fuerit:quid facies:Ait.Nō pcuti/
aʒ ꝓpter quadragita.Ne q̄ſo iqui:idigne
ris dñe ſi loq̄r.Quid ſi ibi inuēti fuerit tri/
ginta.Rñdit.Nō faciā:ſi iuenero ibi trigi
ta.Qꝛ ſemel ait cepi:loquar ad dñm meū
quid ſi ibi inuenti fuerint viginti.Ait:nō i
terficiā ꝓpter vigiti.Obſecro iquit ne ira
ſcaris dñe:ſi loquar adhuc ſemel.quid ſi i
uenti fuerint ibi decé.Dixit.Nō delebo ꝓ
pter decé:Abijt domin⁹ poſtq̄ʒ ceſſauit lo/
qui ad abꝛaam:⁊ ille reuerſus eſt in locum

fuum. XIX
A enerūtqȝ duo angeli ſodomā veſpe
re ſedēte loth ī foribꝰ ciuitatiſ. Qui
cū vidiſſet eos: ſurrexit ⁊ iuit obuiā eis: ad
orauitqȝ ꝓnꝰ in terrā: ⁊ dixit: Obſecro dn̄i
declinate ī domū pueri veſtri: ⁊ manete ibi
Leuate pedes vr̄os ⁊ mane ꝓficiſcemī in
viā vr̄am. Qui dixerūt: Minime ſed ī pla
Lu.24.d tea manebimꝰ. Cōpulit illos oppido vt di
uerterēt ad eū. Ingreſſiſqȝ domū eiꝰ fecit
B ꝯuiuiū: coxit azyma ⁊ comederūt. Prius
autē q̄ȝ irēt cubitum: viri ciuitatis vallaue
rūt domū illius a puero vſqȝ ad ſenē ōis
populꝰ ſimul: Uocauerūtqȝ loth: ⁊ dixerūt
Judi.19.f ei: vbi ſūt viri q̄ itroierūt ad te nocte. Educ
illos vt cognoſcamꝰ eos. Egreſſus ad eos
loth pꝰ tergū accludēs oſtiū ait. Nolite q̄ſo
fratreſ mei: nolite malū hoc facere. Habeo
duas filias q̄ necdū cognouerūt vir. Edu
cā eas ad vos: ⁊ abutimini eis ſicut vobis
placuerit: dūmō viris iſtis nihil mali facia
tis: q̄ꝛ igreſſi ſūt ſub vmbra culminis mei
at illi dixerūt: Recede illuc. Et rurſus. In
greſſus es inquiūt vt aduena: nūq̄d vt iu
dices. Te ḡ ipſū magis q̄ȝ hos affligemꝰ.
C Uiqȝ faciebāt loth vehemētiſſime. Iamqȝ
2.Pe 2.b ꝓpe erat vt effrigerēt fores: ⁊ ecce miſerūt
4.Re.6.d manū viri: ⁊ itroduxerūt ad ſe loth: clauſe
rūt oſtiū: ⁊ eos q̄ foris erāt percuſſerūt ceci
tate a minimo vſqȝ ad maximū: ita vt oſti
um inuenire n̄ poſſēt. Dixerūt āt ad loth.
Hēs h̄ quēpiā tuoꝝ generꝝ aut filios aut fi
lias. Oēs q̄ tui ſūt educ de vrbe hac. Dele
bimus.n. locū iſtū: eo ꝙ increuerit clamor
eoꝝ corā domino qui miſit nos ꝑdamus
illos. Egreſſus itaqȝ loth: locutꝰ ē ad gene
ros ſuos q̄ accepturi erāt filias eiꝰ: ⁊ dixit.
Surgite ⁊ egredimini de loco iſto: q̄ꝛ dele
bit dn̄s ciuitatem hanc. Et viſus ē eis q̄ſi
ludens loqui. Cūqȝ eēt mane: cogebāt eū
angeli dicētes. Surge tolle vxorē tuā ⁊ du
D as filias quas hēs ne ⁊ tu pariter pereas
Sap.10.a i ſcelere ciuitaſ. Diſſimulāte illo apphēde
rūt manū eiꝰ ⁊ manū vxoris duaꝝ filiarū
eiꝰ eo ꝙ pceret dn̄s illi: eduxerūtqȝ eum ⁊
poſuerūt extra ciuitatē: ibiqȝ locuti ſūt ad
eū dicētes. Salua animā tuā. Noli reſpice
re poſt tergū: nec ſtes in oī circa regiōe: ſed
in mōte ſaluū te fac ne ⁊ tu ſil' pereas. Di
xitqȝ loth ad eos. Queſo dn̄e mi: q̄ꝛ iuenit
ſeruꝰ tuus grām corā te: ⁊ magnificaſti glo
riā ⁊ miſericordiā tuā quā feciſti mecū vt ſal
uares aīam meā: nec poſſum ī mōte ſaluari
ne forte apprehēdat me malū ⁊ moriar. Eſt
ciuitas hic iuxta ad quā poſſū fugere pua
⁊ ſaluabor in ea. Nūquid nō modica ē ⁊ vi
uet aīa mea: Dixitqȝ ad eū. Ecce ēt ī hoc ſu E
ſcepi p̄ces tuas: vt nō ſubuertā vrbē pro q̄ Sap.1.a
locutꝰ es. Feſtina ⁊ ſaluare ibi: q̄ꝛ nō pote
ro facere q̄cq̄ȝ donec igrediaris illuc. Iccir
co vocatū ē nom̄ vrbis illiꝰ ſegor. Sol egreſ
ſus ē ſup terrā: ⁊ loth igreſſus ē ſegor. Igiť Eſa.13.d
dn̄s pluit ſup ſodomā ⁊ gomorrā ſulphur Hiere.50.f
⁊ ignē a dn̄o de celo: ⁊ ſubuertit ciuitates Amos.4.d
has: ⁊ oēm circa regionē: vniuerſos hitato Lu.17.g
res vrbiū ⁊ cūcta terre virētia. Reſpiciēſqȝ F
vxor eiꝰ poſt ſe verſa eſt in ſtatuā ſalis. A Ezech.16.f
braā āt cōſurgēs mane vbi ſteterat priꝰ cū
dn̄o intuitꝰ eſt ſodomā ⁊ gomorrā ⁊ vniuer
ſam terrā regionis illiꝰ. Uiditqȝ aſcēdentē
fauillā d̄ terra quaſi fornacis fumū. Cū eni Sap.10.a
ſubuerteret dn̄s ciuitates regiōis illius: re Oſee.11.c
cordatꝰ ē abrae: ⁊ liberauit loth de ſubuer
ſiōe vrbiū ī qbꝰ hitauerat. Aſcēditqȝ loth
de ſegor ⁊ māſit in mōte: quoqȝ filie eiꝰ cū
eo. Timuerat.n. manere ī ſegor. Et māſit in
ſpelūcha ipſe ⁊ due filie eiꝰ cū eo. Dixitqȝ
maior ad minorē. Pater nr̄ ſenex eſt ⁊ nul
lus virorū remāſit ī terra q̄ poſſit igredi ad
nos iuxta morē vniuerſe terre. Ueni iebrie
mus eū vino: dormiamuſqȝ cū eo: vt ſerua G
re poſſimus ex pr̄e noſtro ſemē. Dederunt
itaqȝ pr̄i ſuo bibere vinū nocte illa. Et igreſ
ſa ē maior: dormiuitqȝ cū pr̄e. At ille nō ſē
ſit: nec quādo accubuit filia nec quādo ſur
rexit. Altera quoqȝ die dixit maior ad mio
rē. Ecce dormiui heri cū pr̄e meo: Demus
ei bibere vinū ēt hac nocte ⁊ dormies cū eo
vt ſaluemus ſemē de pr̄e noſtro. dederūtqȝ
etiā ⁊ illa nocte patri ſuo bibere vinū. In
greſſaqȝ mior filia dormiuit cum eo. Et nec
quidē tunc ſenſit q̄n cōcubuerit vel quādo
illa ſurrexit. Conceperūt ergo due filie loth
de patre ſuo. Peperitqȝ maior filiū: ⁊ voca
uit nomē eius moab: ipe ē pater moabitaꝝ
vſqȝ in preſentē diē. Minor quoqȝ pepit fi
liū ⁊ vocauit nomē eius āmon: id eſt filius
populi mei. Ipſe eſt pater āmonitarū vſqȝ
hodie. XX
PRofectus idē abraā in terrā auſtra A
lem: habitauit inter cades ⁊ ſur pere
grinatꝰ ē in geraris. Dixitqȝ de ſara vxore

ſoroꝛ mea eſt. Miſit ergo abimelech rex ge
rare ⁊ tulit eam. Venit autem deus ad abi
melech per ſomniũ nocte: ⁊ ait illi. En moꝛ
rieris propter mulieré quaꝫ tuliſti. Hét eni
virꝝ: abimelech vero non tetigerat eam. Et
ait. Dñe num genté ignoꝛanté ⁊ iuſtaꝫ in
terficies. Nõne ipſe dixit mihi ſoroꝛ mea é:
B ⁊ ipſa ait: frater meus eſt. In ſimplicitate coꝛ
dis mei ⁊ mũditia manuũ meaꝝ feci hoc.
Dixitqꝫ ad eũ deus. Et ego ſcio ꝙ ſimplici
coꝛde feceris: ⁊ ideo cuſtodiui te ne peccareſ
in me ⁊ non dimiſi vt tangeres eam. Nunc
ergo redde viro ſuo vxoꝛé: ⁊ oꝛabit pro te:
qꝛ ꝓpheta eſt: ⁊ viues. Si aũt nolueris red
dere: ſcito ꝙ moꝛte moꝛieris tu ⁊ omnia q̃
tua ſunt. Statimqꝫ de nocte conſurgens
abimelech: vocauit oés ſeruos ſuos: ⁊ locu
tus eſt vniuerſa verba hec in auribus eoꝝ.
C Timueruntqꝫ oés viri valde. Vocauit aũt
abimelech ét abꝛaaꝫ: ⁊ dixit ei. Quid feci
ſti nobis? Quid peccauimus in te: qꝛ indu
xiſti ſup me ⁊ ſup regnũ meũ pctm̃ grãde?
Que nõ debuiſti facere: feciſti nobis. Rur
ſuſqꝫ expoſtulans ait. Quid vidiſti vt hoc
faceres? Rñdit abꝛaaꝫ. Cogitaui mecuꝫ di
cés. Foꝛſitan nõ é timoꝛ dei in loco iſto ⁊ in
terficiét me pp vxoꝛé meã. Alias auté ⁊ ve
re ſoroꝛ mea é filia pr̃is mei: ⁊ nõ filia mr̃is
ſ.12. mee: ⁊ duxi eaꝫ in vxoꝛé. Poſtq̃ꝫ auté edu
xit me ds̃ de domo pr̃is mei: dixi ad eam.
Hanc miſericoꝛdiaꝫ facies mecũꝫ. In oi lo
D co ad qué ingrediemur dices ꝙ fr̃ tuꝰ ſim.
Tulit igiť abimelech oues ⁊ boues ⁊ ſuos
⁊ ancillas: ⁊ dedit abꝛaaꝫ. Reddiditqꝫ illi
ſaran vxoꝛé ſuaꝫ: ⁊ ait. Terra coꝛaꝫ vobis
é vbicũqꝫ tibi placuerit habita. Sare auté
dixit. Ecce mille argéteos dedi fr̃i tuo: h̄ erit
tibi in velamé oculoꝝ ad oés q tecũ ſunt: ⁊
quocũqꝫ ꝑrexeris meméto te deꝑhenſam.
Oꝛante aũt abꝛaaꝫ ſanauit deꝰ abimelech
⁊ vxoꝛé: ancillaſqꝫ eiꝰ: ⁊ peperũt. Cõcluſe
rat. n. ds̃ oém vuluaꝫ domus abimelech ꝓ
pter ſaran vxoꝛé abꝛae. XXI

A Viſitauit aũt dñs ſaran ſicut ꝓmiſerat
1. Re. 2. b ⁊ ipleuit q̃ locutꝰ é. Cõcepitqꝫ ⁊ pepe
Hebꝛe. 11. rit filiũ in ſenectute ſua: tpe quo ꝑdixerat ei
Math. 1. deus. Vocauitqꝫ abꝛaaꝫ nomé filij ſui qué
genuit ei ſara yſaac: ⁊ circũcidit euꝫ octauo
Joſue. 24. die: ſicut ꝑcepat ei ds̃ cũ eét centũ annoꝛuꝫ.
Hac qppe etate patris natus eſt yſaac. Di
xitqꝫ ſara. Riſum fecit mihi deus: ⁊ qcũqꝫ

audierit: coꝛridebit mihi. Rurſumqꝫ ait.
Quis auditurus crederet abꝛaam ꝙ ſara
lactaret filium quem peperit ei iam ſeni.
Creuit igitur puer: ⁊ ablactatus eſt. Fecitqꝫ
abꝛaam grande conuiuiũ in die ablactatio
nis eius. Cũqꝫ vidiſſet ſara filiuꝫ agar egy
ptie ludété cũ yſaac filio ſuo dixit ad abꝛaã
Eijce ancillaꝫ hanc ⁊ filiũ eius. Nõ eni erit
heres filius ancille cũ filio meo yſaac. Du Gal. 4. b
re accepit hoc abꝛaaꝫ ꝓ filio ſuo. Cui dixit B
deus. Nõ tibi videať aſpeꝝ ſup puero ⁊ ſu
per ancilla tua. Oia q̃ dixerit tibi ſara: audi Ro. 9. b
vocé eius: qꝛ in yſaac vocabiť tibi ſemen.
Sꝫ ⁊ filiũ ancille faciaꝫ in genté magnaꝫ:
qꝛ ſemé tuũ eſt. Surrexit itaqꝫ abꝛaaꝫ ma
ne: ⁊ tollés pané ⁊ vtré aq̃ ipoſuit ſcapule
eiꝰ: tradiditqꝫ pueꝝ ⁊ dimiſit eaꝫ. Que cũ
abiſſet errabat in ſolitudie berſabee. Cũqꝫ
ꝯſũpta eét aq̃ in vtre: abiecit pueꝝ ſubter
vnaꝫ arboꝛé q̃ ibi erat: ⁊ abijt. Seditqꝫ e re
gione ꝓcul: q̃ꝫtũ põt arcus iacere. Dixit. n.
Nõ videbo moꝛiété pueꝝ. Et ſedés contra
leuauit vocé ſuaꝫ ⁊ fleuit. Exaudiuit aũt de
us vocé pueri. Vocauitqꝫ angelus domi
ni agar de celo dicés. Quid agis agar? No
li timere. Exaudiuit. n. deꝰ vocé pueri: de lo C
co in quo eſt. Surge ⁊ tolle pueꝝ: ⁊ tene ma
nũ illius: qꝛ in géte magnaꝫ faciã eũ. Ape
ruitqꝫ oculos eius deꝰ. Que vidés puteũ
aq̃: abijt ⁊ ipleuit vtré: deditqꝫ puero bibe
re: ⁊ fuit cũ eo. Qui creuit ⁊ moꝛatꝰ é in ſo
litudine: factuſqꝫ é iuuenis ſagittariꝰ. Ha
bitauitqꝫ i deſerto pharã. Et accepit illi mr̃
ſua vxoꝛem de terra egypti. Eodem tpe di ſ. 26. f
xit abimelech ⁊ phicol pꝛinceps exercitus
eius ad abꝛaã. Deꝰ tecũ é in vniuerſis que
agis. Jura ergo per dñm ne noceas mihi ⁊
poſteris meis ſtirpiqꝫ mee: ſed iuxta miſe
ricoꝛdiã quam feci tibi: facies mihi ⁊ terre
in qua verſatus es aduena. Dixitqꝫ abꝛa
am: Ego iurabo. Et icrepauit abimelech ꝓ
pter puteũ aq̃: qué vi abſtulerãt ſerui eiꝰ.
Reſpondit abimelech. Neſciui qs fecerit D
hanc ré. Sed ⁊ tu non indicaſti mihi: ⁊ ego
non audiui ꝑter hodie. Tulit itaqꝫ abꝛaaꝫ
oues ⁊ boues ⁊ dd̃it abimelech. Percuſſe
rũtqꝫ ambo fedus. Et ſtatuit abꝛaã ſepteꝫ
agnas gregis ſeoꝛſũ. Cui dixit abimelech.
Quid ſibi volunt ſepteꝫ agne iſte quas ſta
re feciſti ſeoꝛſum. At ille: Septem inquit
agnas accipies de manu mea: vt ſint mihi

in teſtimonium: qm̄ ego fodi puteū iſtum.
Idcirco vocatus eſt locus ille Berſabee: qꝛ
ibi vterqꝫ iurauit: ⁊ inierunt fedus pro pu
teo iuraméti. Surrexit aūt abimelech ⁊ phi
col princeps exercitus eius: reverſiqꝫ ſunt
in terrā paleſtinoꝝ. Abꝛaaꝫ vero plantauit
nemus in berſabee: ⁊ inuocauit ibi nomen
dei eterni: ⁊ fuit colonus terre paleſtinoꝛuꝫ
diebus multis. XXII.

A Que poſtq̄ꝫ geſta ſunt téptauit deus
Judit.8.c Abꝛaā: ⁊ dixit ad eū. Abꝛaā Abꝛaā
Hebꝛe.11.b At ille rn̄dit. Adſū. Ait illi. Tolle filiū tuuꝫ
vnigenitū qué diligis Yſaac: ⁊ vade in ter
rā viſiōis: atqꝫ ibi offeres eū in holocauſtū
ſup vnū mōtiū qué mōſtrauero tibi. Igitur
abꝛaā de nocte cōſurgés ſtrauit aſinū ſuuꝫ
ducés ſecū duos iuuenes ⁊ yſaac filiū ſuū.
Cūqꝫ ꝯcidiſſet ligna in holocauſtū: abijt in
locū qué ꝑcepat ei dn̄s. Die aūt tertio ele
uatis oculis vidit locū ꝓcul: dixitqꝫ ad pue
ros ſuos. Expectate h̄ cū aſino. ego ⁊ puer il
luc vſqꝫ ꝓpꝛantes: poſtq̄ꝫ adoꝛauerimus re
B uertemur ad vos. Tulitq̄ꝫ ligna holocauſti
⁊ īpoſuit ſup yſaac filiū. Ipe vero poꝛtabat
in manib⁹ igné ⁊ gladiū. Cūqꝫ duo ꝑgerét
ſil: dixit yſaac p̄ri ſuo. P̄r mi. At ille rn̄dit:
Quid vis fili? Ecce inq̄t ignis ⁊ ligna: ubi
é victima holocauſti? Dixit āt abꝛaā. Deus
pꝛouidebit ſibi victimā holocauſti fili mi.
Pergebāt q̊ꝫ ꝑiter: ⁊ venerūt ad locū qué
oñderat ei ds̄ i q̊ edificauit altar̄: ⁊ deſup li
gna cōpoſuit. Cūqꝫ alligaſſꝫ yſaac filiū ſuū
poſuit eū i altar̄ ſup ſtrué lignoꝝ. Extéditqꝫ
manū ⁊ arripuit gladiū vt imolaret filiū ſu
uꝫ. Et ecce āgel⁹ dn̄i de celo clamauit dicés
Abꝛaā abꝛaā? Qui rn̄dit. Adſū. Dixitqꝫ ei
C Nō extédas manū tuā ſup pueꝝ neqꝫ faci
1.Mach.2.f as illi q̄cq̄ꝫ. Nūc cognoui ꝙ timeas dn̄ꝫ: ⁊ nō
pepciſti vnigenito filio tuo ꝓp me. Leuauit
abꝛaā oculos ſuos: viditqꝫ poſt tergū arie
té iter vepꝛes herété coꝛnib⁹. Qué aſſumēſ
obtulit holocauſtū pꝛo filio. Appellauitqꝫ
nomé loci illi⁹: dn̄s videt. Un̄ vſqꝫ hodie
di:i mōte dn̄s videbit. Uocauit āt angelus
Eccl.44.b dn̄i abꝛaā ſcd̄o de celo dicés. Per me met
Hier.44.b ipſū iuraui dicit dn̄s: qꝛ feciſti hāc ré: ⁊ non
Hebꝛe.6.c pepciſti filio tuo vnigenito ꝓp me: bn̄dicaꝫ
tibi ⁊ multiplicabo ſemé tuū ſicut ſtellas ce
Gal.3.a li: ⁊ velut arenā q̄ eſt in littoꝛe maris. Poſ
ſidebit ſemé tuū poꝛtas inimicoꝝ ſuoꝝ: ⁊ be
nedicenť in ſemine tuo oés gétes terre: qꝛ
obediſti voci mee. Reuerſus é abꝛaam ad
pueros ſuos: abieruntqꝫ berſabee ſimul: ⁊
habitauit ibi. His itaqꝫ geſtis nūciatū eſt
abꝛaā ꝙ melcha q̊ꝫ genuiſſꝫ filios nachoꝛ
fratri ſuo: hus pꝛiogenitū: bum frém eius:
⁊ chamel p̄rem ſyroꝝ: ⁊ caſeth: ⁊ azau: phel
das q̊ꝫ ⁊ yeddaf ⁊ bathuel: de quo nata eſt
rebecca. Octo iſtos genuit melcha nachoꝛ
fr̄i abꝛaā. Cōcubina ꝟo illi⁹ noīe roma pepit
thabee ⁊ gaō ⁊ thaas ⁊ maacha. XXIII

Uixit aūt ſara centū viginti ſepté an A
nis: ⁊ moꝛtua eſt in ciuitate arbee: q̄
eſt hebꝛon in terra chanaan. Uenitqꝫ abꝛa
aꝫ vt plāgeret ⁊ fleret eā. Cūqꝫ ſurrexiſſet
ab officio funeris: locut⁹ eſt ad filios heth
dicés. Aduena ſuꝫ ⁊ ꝑegrin⁹ apud vos: da
te mihi ius ſepulchꝛi vobiſcū: ut ſepeliam
moꝛtuū meū. Rn̄derūt filij heth dicentes:
audi nos dn̄e. Princeps dei es apud nos:
ī electis ſepulchꝛis nr̄is ſepeli moꝛtuū tuū
nulluſqꝫ te ꝓhibere poterit: q̄n in monumé B
to ei⁹ ſepelias moꝛtuū tuū. Surrexit abꝛaā
⁊ adoꝛauit ppl̄m terre: filios vꝫ heth. Di
xitqꝫ ad eos. Si plꝫ aīe vr̄e vt ſepeliā moꝛ
tuū meū: audite me ⁊ ītercedite ꝓ me apud
ephꝛon filiū ſeoꝛ: vt det mihi ſpelūcā dupli
cé quā hꝫ in extrema ꝑte agri ſui: pecunia
digna tradat eā mihi coꝛā nobis in poſſeſſi
né ſepulchꝛi. Habitabat aūt ephꝛon in medio
filioꝝ heth. Rn̄ditqꝫ ephꝛon ad abꝛaā cū
ctis audiétibus q ingrediebanť poꝛtā ciui
tatis illi⁹ dicés. Nequaq̄ꝫ ita fiet dn̄e mi: ſꝫ
tu magis auſculta q̄d loquoꝛ. Agrū trado C
tibi ⁊ ſpelūcā q̄ i eo eſt p̄ntib⁹ filijs populi
mei. Sepeli moꝛtuū tuū. Adoꝛauit abraaꝫ
coꝛā dn̄o ⁊ ppl̄o terre: ⁊ locut⁹ é ad ephꝛon
circūſtāte plebe ei⁹. Queſo vt audias me.
Dabo pecuniā pꝛo agro ſuſcipe eā: ⁊ ſic ſe
peliā moꝛtuū i agro. Rn̄ditqꝫ ephꝛō. Dn̄e
mi audi me. Terra quā poſtulas quadrigé
tos ſiclos argéti valet. Iſtud eſt ꝑciū inter
me ⁊ te. Sꝫ q̄ꝫtū eſt hoc. Sepeli moꝛtuū tu
uꝫ. Qd̄ cū audiſſet abꝛaā appendit pecuni
aꝫ quā ephꝛon poſtulauerat audiétibus fi
lijs heth quadrigétos ſiclos argenti ꝓba
te mōete publice. Cōfirmatuſqꝫ é ager quō D
dā ephꝛonis in quo erat ſpelūca duplex re
ſpiciés mābꝛe: tā ipſe q̊ꝫ ſpelūca: ⁊ oés ar
boꝛes ei⁹ in cūctis terminis eius ꝑ circui
tū abꝛae in poſſeſſioné vidétib⁹ filijs heth
⁊ cūctis q intrabāt poꝛtam ciuitatis illi⁹.

atqꝫ ita ſepelíuít abraá ſará vxoꝛé ſuá in
ſpelúca agri duplici q̄ reſpiciebat mábꝛe:ħ
eſt ebꝛon in terra chanaan: ⁊ ꝯfirmat⁹ eſt
ager ⁊ antrú qd̄ erat in eo abꝛae in poſſeſſi
oné monuméti a filijs heth. XXIIII

A E Rat aút abꝛaá ſenex dierúqꝫ multo
rú: ⁊ dñs in cúctis bñdixerat ei. Di⸗
xitqꝫ ad ſeruú ſenioꝛeꝫ domus ſue q̄ ꝑerat
ſ.4.7.8. oibus q̄ hébat. Pone manú tuú ſubter fe⸗
mur meú vt adiuré te ꝑ deú celi: ⁊ terre: vt
ſ.eo. nō accipias vxoꝛé filio meo de filiab⁹ cha⸗
naneoꝝ inter quos habito: ſꝫ ad terrá ⁊ co
gnationé meá ꝓficiſcaris: ⁊ inde accipias
vxoꝛé filio meo yſaac. Rñdit ſeru⁹. Si vo⸗
luerit mulier venire mecú in terrá hác: nun
qd reducere debeo filiú tuú ad locú de quo
tu egreſſus es? Dixitqꝫ abꝛaá. Caue ne qñ
reducas filiú meú illuc. Dñs celi ⁊ terre q̄
tulit me de domo pr̄is mei: ⁊ de terra natiui
tatis mee q̄ locutus eſt mihi: ⁊ iurauit mi⸗
hi dicés: ſemini tuo dabo terrá hác: ipſe mit
tet angelú ſuú coꝛá te: ⁊ accipies inde vxo⸗
ré filio meo. Sin aút mulier noluerit ſeq̄ te
nó teneberis iuraméto filiú tm̄ meú ne re⸗
ducas illuc. Poſuit ergo ſeruus manú ſub
femoꝛe abꝛaá dñi ſui: ⁊ iurauit illi ſuꝑ ſer⸗
B mone hoc. Tulitqꝫ decé camelos de grege
dñi ſui: ⁊ abijt: ex oibus bonis eius poꝛtás
ſecú: ꝓfectuſqꝫ ꝑrexit in meſopotamiaꝫ ad
vꝛbé nachoꝛ. Cúqꝫ camelos feciſſet accúbe
re extra oppidú: iuxta puteum aq̄: veſpe eo
tp̄e quo ſolét mulieres egredi ad hauriédá
aquá: oꝛauit dñm dicés. Dñe ds̄ dñi mei
abꝛaá occurre obſecro mihi hodie: ⁊ fac mi
ſericoꝛdiá cú dño meo abꝛaá. Ecce ego ſto
ꝓpe fonté aq̄: ⁊ filie habitatoꝝ huius ciui⸗
tatis egredient̄ ad hauriédá aquá. Igitur
puella cui dixero: inclina hydriá tuá vt bi⸗
bá: ⁊ illa rñderit bibe: qn̄ ⁊ camelis tuis da
bo potú ipſa é quá ꝑparaſti ſeruo tuo yſaac
⁊ ꝑ hoc itelligá q̄ feceris miſericoꝛdiá cuꝫ
dño meo abꝛaá. Needú intra ſe ꝟba cóple
uerat: ⁊ ecce rebecca egrediebat̄ filia bathu
el̄ filij melche vxoꝛis nachoꝛ fratris abꝛaá
hñs hydriá i ſcapula ſua: puella decoꝛa ni
mis: virgoqꝫ pulcherrima: ⁊ incognita vi⸗
ro. Deſcéderat aút ad fonté ⁊ ípleuerat hy
driá aqua: ac reuertebat̄. Occurritqꝫ ei ſer
C uus ⁊ ait. Pauxillú aq̄ mihi ad bibédú ꝓ⸗
be de hydria tua. Que rñdit. Bibe dñe mi
celeriterqꝫ depoſuit hydriá ſuꝑ vlná ſuam
⁊ dedit ei potú. Cúqꝫ ille bibiſſet adiecit. qn̄
⁊ camelis tuis hauriá aquá donec cúcti bi
bát. Effúdéſqꝫ hydriá in canalib⁹ recurrit
ad puteú vt hauriret aquá: ⁊ hauſtá oibus
camelis dedit. Ipſe aút cótéplabat̄ eá taci
tus: ſcire volés vtrú ꝓſpeꝝ iter ſuú feciſſet
ds̄ an nó. Poſtq̄ꝫ aút biberút cameli ꝓtu⸗
lit vir in aures aureas appédétes ſiclos du
os ⁊ armillas totidé pódo ſicloꝝ decé. Di⸗
xitqꝫ ad eá. Cui⁹ es filia? Indica mihi. Eſt i
domo pr̄is tui locus ad manendú. Que re⸗
ſpondit. Filia ſú bathuelis filij nachor: qué
peꝑit ei melcha. Et addidit dicés. Paleaꝝ
quoqꝫ ⁊ feni plurimú eſt apud nos: ⁊ locus
ſpacioſus eſt ad manédú. Inclinauit ſe hó
⁊ adoꝛauit dñm dicés. Bñdictus dñs de⁹
dñi mei abꝛaá q̄ nó abſtulit miſericoꝛdiaꝫ
⁊ veritaté ſuá a dño meo: ⁊ recto itinere me
ꝑduxit in domú fratris domini mei. Cucur D
rit itaqꝫ puella: ⁊ núciauit in domú matris
ſue oia q̄ audierat. Hébat át rebecca fratré
noie laban. Qui feſtin⁹ egreſſus eſt ad ho⸗
miné vbi erat fons. Cúqꝫ vidiſſet inaures:
⁊ armillas in manib⁹ ſoꝛoꝛis ſue: ⁊ audiſſꝫ
cúcta verba referentis: hec locutus eſt mi⸗
hi hó: venit ad viꝝ q̄ ſtabat iuxta camelos
⁊ ꝓpe fonté aq̄: dixitqꝫ ad eú. Ingredere be
nedicte dñi. Cur foꝛis ſtas? Preparaui do⸗
mú ⁊ locú camelis tuis. Et introduxit eú in
hoſpitiú: ac deſtrauit camelos: deditqꝫ pa⸗
leas ⁊ fenú: ⁊ aquá ad lauádos pedes ca⸗
meloꝝ: ⁊ viroꝝ q̄ venerát cú eo. Et appoſit⁹
eſt in ꝯſpectu eius panis. Qui ait. Nó co⸗
medá donec loq̄r ſermóes meos. Rñdit ei
Loquare. At ille. Seru⁹ inq̄t abꝛaá ſuꝫ. Et
dñs bñdixit dño meo valde: ⁊ magnificat⁹
eſt: dedit ei oues ⁊ boues: argétú ⁊ aurum:
ſeruos ⁊ ancillas: camelos ⁊ aſinos. Et pe⸗ ſ.21.a.
perit ſara vxoꝛ dñi mei filiú dño meo in ſe⸗
nectute ſua: deditqꝫ illi oia que habuerat.
Et adiurauit me dñs me⁹ dicés. Nó accipi ſ.eo.
es vxoꝛé filio meo de filiab⁹ chananeoꝝ: i
quoꝝ terra habito: ſed ad domú pr̄is mei ꝑ
ges: ⁊ de cognatóe mea accipies vxoꝛé filio
meo. Ego vero rñdi dño meo. Quid ſi nolu E
erit venire mecú mulier? Dñs ait: in cuius
cóſpectu ambulo: mittet angelú ſuú tecú: ⁊
diriget viá tuá: accipieſqꝫ vxoꝛé filio meo
de cognatóe mea: ⁊ de domo pr̄is mei. In⸗
nocés eris a maledictione mea: cú veneris
ad ꝓximos meos: ⁊ nó dederint tibi. Ueni

ergo hodie ad fontē aque: ⁊ dixi. Dn̄e deus
dn̄i mi abraā: ſi direxiſti viā meam in qua
nūc ambulo: ecce ſto iuxta fontē aque: ⁊ vir
go que egredief ad hauriendā aquā audie
rit a me: da mihi pauxillū aque ad bibēdū
de hydria tua: ⁊ dixerit mihi: ⁊ tu bibe: ⁊ ca
melis tuis hauriā: ipſa eſt mulier quā ꝓpa
rauit dn̄s filio dn̄i mei. Cūq; hec tacit⁹ me
cū voluerē: apparuit rebecca veniens cum
hydria quā portabat i ſcapula: deſcēditq;
ad fontē: ⁊ hauſit aquā. Et aio ad eam. Da
mihi paululū bibere. Que feſtinās depo/
ſuit hydriā de humero: ⁊ dixit mihi. Et tu bi
be: ⁊ camelis tuis tribuā potū. Bibi ⁊ ada
F quauit camelos. Interrogauiq; eā ⁊ dixi.
Cuius es filia? Que rn̄dit. Filia bathuelis
ſū: filij nachor quē pepit ei melcha. Suſpē
di itaq; inaures ad ornādā faciē eius: ⁊ ar
millas poſui in manibus eius. Pronuſq;
adoraui dn̄m benedicēs dn̄o meo dn̄i mei
abraā: q ꝑduxit me recto itinere: vt ſumerē
filiā fratris dn̄i mei filio eius. Quāobrem
ſi facitis miſericordiā ⁊ veritatē cū domino
meo indicate mihi: ſinautē aliud placet: ⁊ h̄
dicite mihi: vt vadā ad dextrā ſiue ad ſiniſtrā
Rn̄derūt laban ⁊ bathuel. A dn̄o egreſſus
eſt ſermo. Nō poſſumus extra placitū eius
quicq̄ aliud loqui tecū. En rebecca corā te
eſt: tolle eā ⁊ ꝓficiſcere: ⁊ ſit vxor filij domi
ni tui ſicut locut⁹ eſt dn̄s. Qd cū audiſſet
puer abraā: ꝓcidēs in terra adorauit dn̄m.
Prolatiſq; vaſis argēteis ⁊ aureis: ac ve
ſtibus dedit ea rebecce pro munere. Fratri
bus quoq; eius ⁊ mr̄i dona obtulit. Inito
ꝯuiuio veſcētes piter ⁊ bibētes māſerūt ibi
Surgēs aūt mane locutus ē puer. Dimitte
me: vt vadā ad dn̄m meū. Rn̄derūtq; fra/
ter eius ⁊ mater. Maneat puella ſaltē decē
dies apd̄ nos ⁊ poſtea ꝓficiſcef. Nolite ait
me retinere: q2 dn̄s direxit viā meā. Dimit
tite me vt pgā ad dn̄z meū. Et dixerūt. Vo
cemus puellā: ⁊ queramus ipſi⁹ volūtatē.
Cūq; vocata veniſſet: ſciſcitati ſūt. Vis ire
G cū hoīe iſto? Que ait. Vadā. Dimiſerūt er
go eā: ⁊ nutricē illius ſeruūq; abrae ⁊ co/
mites ei⁹: impcātes ꝓſpera ſorori ſue atq;
dicētes. Soror nr̄a es. Creſcas in mille mi/
lia: ⁊ poſſideat ſemen tuū portas inimicorꝝ
ſuorꝝ. Igif rebecca ⁊ puelle illius aſcēſis ca
melis ſecute ſunt virꝝ q feſtinus reuerteba
tur ad dn̄m ſuū. Eo aūt tp̄e deambulabat
yſaac p viā q̄ ducit ad puteū: cui⁹ nomē eſt
viuētis ⁊ vidētis. Habitabat. n. in terra au
ſtrali: ⁊ egreſſus fuerat ad meditādū i agro
inclinata iā die. Cūq; eleuaſſet oculos: vi/
dit camelos veniētes ꝓcul. Rebeca quoq;
ꝯſpecto yſaac deſcendit de camelo: ⁊ ait ad
puerꝝ. Quis ē ille hō q venit p agrū in oc/
curſū nobis? Dixitq; ei. Ipſe eſt dn̄s me⁹.
At illa tollēs cito palliū ſuū opuit ſe. Seru⁹
autē cuncta que geſſerat narrauit dn̄o ſuo
yſaac. Qui introduxit eā in tabernaculum
ſare mr̄is ſue: ⁊ accepit eā vxorē: ⁊ in tm̄ di
lexit eā: vt dolorē qui ex morte matris ei⁹
accederat temperaret.

XXV

Abraam vero aliā duxit vxorē noīe A
cethurā: que pepit ei zamirā ⁊ iecſā
⁊ madā: ⁊ madiā: ⁊ ieſboch ⁊ ſue. Jecſan q̊q;
genuit ſaba ⁊ dadā: filij dadā fuerūt aſſurī
⁊ lathuſim ⁊ laomim. At vero ex madiā or
tus eſt epha ⁊ epher ⁊ enoch ⁊ abida hel/
daa. Oēs hi filij cethure. Deditq; abraam 1.pa.1.c.
cunctaq; poſſederat yſaac: filijs aūt concu
binarꝝ largitus eſt munera: ⁊ ſeparauit eos
ab yſaac filio ſuo dū adhuc ipſe viueret ad
plagā orientalē. Fuerūt aūt dies vite abrae
centū ſeptuagintaquinq; anni: ⁊ deficiens
mortuus eſt in ſenectute bona: prouecteq;
etatis ⁊ plenus dierum: congregatuſq; eſt
ad populū ſuū. Et ſepelierunt eū yſaac ⁊ hiſ
mael filij ſui in ſpelūca duplici que ſita eſt i
agro ephron: filij ſeor ethei: e regiōe mābre
quā emerat a filijs heth. Ibi ſepult⁹ eſt ipſe B
⁊ ſara vxor eius. Et poſt obitū illius bene/
dixit deus yſaac filium eius: qui habitabat
iuxta puteū nomine viuētis ⁊ vidētis. He
ſunt generatōes hiſmael filij abrae quē pe
perit ei agar egyptia famula ſare: ⁊ hec no/
mina filiorꝝ eius in vocabulis ⁊ generatio/
nibus ſuis. Primogenitus hiſmaelis na/ 1.pa.1.b.
baioth: deinde cedar: ⁊ abdehel: ⁊ mabſan:
maſma quoq; ⁊ duma ⁊ maſſa: adad ⁊ the
ma ⁊ iachur ⁊ naphis ⁊ cedma. Iſti ſunt fi
lij hiſmael: ⁊ hec noīa per caſtella ⁊ oppida
corꝝ duodecim principes tribuū ſuarū. Et
facti ſunt anni vite hiſmaelis centū trigin/
taſeptē: deficienſq; mortuus eſt: ⁊ appoſit⁹
ad populū ſuū. Habitauit āt ab euila vſq;
ſur: que reſpicit egyptū introeuntibus aſſy
rijs. Corā cūctis fratrib⁹ ſuis obijt. He q̊q;
ſūt generatōes yſaac filij abraā. Abraā ge C
nuit yſaac. Qui cū quadraginta eēt annorꝝ

duxit vxorē rebeccā filiā bathuelis ſyri de
meſopotamia ſororē laban. Deprecatuſq; ē
Ro.9.b ysaac dn̄m ꝓ vxorē ſua eo q̄ eēt ſterilis. Qui
exaudiuit eū ⁊ dedit ꝯceptū rebecce: ſ3 col-
lidebant in vtero ei⁹ paruuli. Que ait. Si
ſic mihi futuꝝ erat qd neceſſe fuit ꝯcipere.
Perrexitq; rebecca vt ꝯſuleret dn̄m. Qui
rn̄dēs ait. Due gētes ſūt i vtero tuo: ⁊ duo
ppli ex vētre tuo diuident: populuſq; ppl'm
Ro.9.c ſupabit: ⁊ maior ſeruiet minori. Iā tps pa-
riendi aduenerat: ⁊ ecce gemini in vtero ei⁹
Joſue.25.a repti ſunt. Qui prim⁹ egreſſus ē rufus erat
Oſee.12.a ⁊ totus in morē pellis hiſpidus: vocatūq;
eſt nomē eius eſau. Protin⁹ alter egrediēs
plantā fratris tenebat manu: ⁊ iccirco ap-
B pellauit eū iacob. Sexagenari⁹ erat yſaac
qn̄ nati ſunt paruuli. Quib⁹ adultis: fact⁹
eſt eſau vir gnarus venādi ⁊ hō agricola:
iacob aūt vir ſimplex habitabat in taberna
culis. yſaac amabat eſau: eo q̄ de venatio-
nibus illi⁹ veſceret: ⁊ rebecca diligebat ia-
cob. Coxit aūt iacob pulmētū. Ad quē cū
veniſſet eſau de agro laſſus ait. Da mihi d
Abdie.1.a coctiōe hac rufa: q2 oppido laſſus ſū. Quā
ob cām vocatū eſt nomen eius edom. Cui
dixit iacob. Vende mihi primogenita tua
Ille reſpondit. En morior. Quid mihi pro-
i.47.a derunt primogenita. Ait iacob. Iura ergo
Hebre.12.d mihi. Iurauit ei eſau: ⁊ vendidit primoge-
nita: ⁊ ſic accepto pane ⁊ lentis edulio co-
medit ⁊ bibit ⁊ abijt: paruipendens q̄ pri-
mogenita vendidiſſet.

XXVI

A Orta aūt fame ſup terrā poſt eā ſte-
rilitatē q̄ acciderat in diebus abraā
abijt yſaac ad abimelech regē paleſtinorū
in gerara. Apparuit ei dn̄s: ⁊ ait. Ne deſcē
das in egyptū: ſed qeſce in terra quā dixe-
ro tibi: ⁊ peregrinare in ea: eroq; tecū ⁊ bn̄
dicā tibi. Tibi enī ⁊ ſemini tuo dabo vni-
uerſas regiones has: cōplēs iuramentū q̄
ſpopōdi abraā patri tuo: ⁊ multiplicabo ſe
Ro.4.d men tuū ſicut ſtellas celi. Daboq; poſteris
tuis vniuerſas regiones has: ⁊ bn̄dicent i
ſemine tuo oēs gētes terre: eo q̄ obedierit
abraā voci mee: ⁊ cuſtodierit p̄cepta ⁊ mā-
data mea ⁊ cerimonias: legeſq; ſeruauerit
B Manſit itaq; yſaac in geraris. q cū interro-
garetur a viris loci illi⁹ ſuper vxore ſua: re-
ſpondit. Soror mea eſt. Timuerat enim cō
fiteri q̄ ſibi eēt ſociata ꝯiugio: reputās ne
forte interficerent eū propter illius pulchri
tudinē. Cūq; pertranſiſſent dies plurimi ⁊
ibidē moraret̄ ꝓſpiciēs abimelech rex pa-
leſtinoꝝ per feneſtrā: vidit eū iocantē cū re-
becca vxorē ſua: ⁊ accerſito eo ait. Perſpicu
u3 eſt q̄ vxor tua ſit. Cur mentitus es eam
ſororem tuā eſſe? Reſpondit. Timui ne mo
rerer propter eā. Dixitq; abimelech. Qua
re impoſuiſti nobis. Potuit coire quiſpiā C
de pplo cū vxore tua: ⁊ induxeras ſup nos
grāde pctm̄. Precepitq; oī populo dicēs.
Qui tetigerit hoīs huius vxorē: morte mo
riet̄. Seuit aūt yſaac in terra illa: ⁊ inuenit
in ipſo anno cētuplū. Benedixitq; ei deus
⁊ locupletat⁹ eſt hō: ⁊ ibat ꝓficiēs atq; ſuc
creſcēs: donec magnus vehemēter effectus
eſt: habuitq; poſſeſſiones ouiū ⁊ armētorū
⁊ familie plurimū. Ob hoc inuidētes ei pa
leſtini: oēs puteos quos foderēt ſerui p̄ris
illius abraā: illo tpe obſtruxerūt implētes
humo: intantū vt ipſe abimelech diceret ad
yſaac. Recede a nobis: qm̄ potētior nobis D
factus es valde. Et ille diſcedēs vt veniret
ad torrētē gerare habitaretq; ibi: rurſū fo
dit alios puteos: quos foderāt ſerui patris
ſui abraā: ⁊ quos illo mortuo olim abſtru-
xerant philiſtijm. Appellauitq; eos eiſdē
noībus qb⁹ ante p̄r vocauerat. Foderūtq;
in torrēte ⁊ repperunt aquā viuā. S3 ⁊ iur
gium fuit paſtoꝝ gerare: aduerſus paſtores
yſaac dicētiū. Noſtra eſt aqua. Quāobrem
nomē putei ex eo qđ acciderat vocauit ca-
lūniā. Foderūt āt ⁊ aliū: ⁊ pro illo quoq; ri
xati ſunt: appellauitq; eū inimicitias. Pro E
fectus inde fodit aliū puteū pro quo nō cō
tēderūt. Itaq; vocauit nomē eius latitudo
dicēs. Nūc dilatauit nos dn̄s: ⁊ fecit creſce
re ſup terrā. Aſcendit āt yſaac ex illo loco i
berſabee: vbi apparuit ei dn̄s in ipſa nocte
dicēs. Ego ſū ds̄ abraā p̄ris tui. Noli time
re: q2 ego tecū ſū. Bn̄dicā tibi ⁊ multiplica
bo ſemen tuū pp ſeruū meū abraā. Itaq;
edificauit ibi altare domino: ⁊ inuocato no F
mine dn̄i extendit tabernaculū: precepitq; S.21.e
ſeruis ſuis vt foderēt puteū. Ad quē locū
cū veniſſent de geraris: abimelech ⁊ ocho-
zath amicus illius ⁊ phicol dux militū: lo-
cutus eſt yſaac. Quid veniſtis ad me hoīes Judi.11.a
quē odiſtis: ⁊ expuliſtis a vobis. Qui rn̄-
derunt. Vidimus tecum eſſe dn̄m: ⁊ icirco
nos dixim⁹. Sit iuramētū inter nos ⁊ inea
mus fedus: vt nō facias nobis qcq̄ mali:

ſicut ⁊ nos nihil tuoꝝ attigim⁹: nec fecim⁹
qđ te lederet:ſed cũ pace dimiſim⁹ auctum
bñdictiõe dñi.Fecit ergo eis ꝯuiuiũ.Et p⁹
cibum ⁊ potũ ſurgẽtes mane:iurauerũt ſi
bi mutuo:dimiſitqꝫ eos yſaac pacifice i lo
G cũ ſuũ.Ecce aũt venerũt i ipſo die ſui yſaac
ãnũciãtes ei de puteo quẽ foderãt:atqꝫ di
cẽteſ.Inuenim⁹ aquã.Unde appellauit eũ
abũdãtiã:⁊ nomẽ vrbi ipoſitũ ẽ berſabee
vſqꝫ in preſentẽ diẽ.Eſau vero q̃dragena
rius duxit vxores duas:iudith filiaꝫ beeri
ethei:⁊ baſmat filiã elon eiuſdẽ loci:q̃ ãbe
offenderãt animũ yſaac ⁊ rebecce. XXVII
A SEnuit autẽ yſaac:⁊ caligauerũt ocu
li eiuſ:⁊ viuere ñ poterat.vocauitqꝫ
eſau filiũ ſuum maiorem:⁊ dixit ei.Fili mi:
Hebre.u.d Qui rñdit.Adſum.Cui pater.Uides inqt
ꝙ ſenuerĩ:⁊ ignorẽ diem mortis mee. Su
me arma tua:⁊ pharetrã:⁊ arcũ ⁊ egredere
foras.Cumqꝫ venatu aliquid apprehende
ris fac mihi inde pulmentuꝫ ſicut velle me
noſti:⁊ affer vt comedam:⁊ benedicat tibi
anima mea anteqꝫ moriar.Quod cum au
diſſet rebecca ⁊ ille abiſſet in agrum vt iuſ
ſionẽ pr̃is impleret dixit filio ſuo iacob.Au
diui patreꝫ tuum loquentem cum eſau fr̃e
tuo.⁊ dicẽtẽ ei.Affer mihi đ venatõe tua:⁊
fac cibos vt comedam:⁊ benedicã tibi co
B ram domino anteqꝫ moriar.Nunc ergo fili
mi acquieſce cõſilijs meis:⁊ pergẽs ad gre
geꝫ affer mihi duos edos optimos:vt faci
am ex eis eſcas patri tuo:quibus libenter
veſcitur:quas cum intuleris ⁊ comederit:
benedicat tibi priuſq̃ꝫ moriatur.Cui ille re
ſpõdit.Noſti ꝙ eſau frater meus homo pi
loſus ſit:⁊ ego lenis. Si attrectauerit me
pater me⁹ ⁊ ſenſerit timeo ne putet ſibi vo
luiſſe me illudere:⁊ inducat ſuper me ma
ledictionem pro benedictione.Ad quẽ ma
C ter:in me ſit ait iſta maledictio fili mi.tãtuꝫ
audi vocẽ meã:⁊ pgẽs affer q̃ dixi. Abijt ⁊
attulit:deditqꝫ matri.Parauit illa cibos ſi
cut velle nouerat patrẽ illi⁹:⁊ veſtib⁹ eſau
valde bonis:q̃s apud ſe hẽbat domi: iduit
eũ:pelliculaſqꝫ hedoꝝ circundedit manib⁹
⁊ colli nuda ꝓtexit.Deditqꝫ pulmẽtũ ⁊ pa
nes quos coxerat tradidit.Quibus illatis
dixit.Pr̃ mi:At ille rñdit:audio.Quis es
tu fili mi.Dixitqꝫ iacob.Ego ſũ p̄iogenit⁹
tu⁹ eſau feci tibi ſicut p̄cepiſti mihi. Surge
ſede ⁊ comede de venatõe mea.vt bñdicat
mihi aĩa tua.Rurſũqꝫ yſaac ad filiũ ſuuꝫ.
q̃uo inqt tã cito iuenire potuiſti fili mi. qui
rñdit.volũtas dei fuit:vt cito occurreret mi
hi qđ volebã.Dixitqꝫ yſaac. Accede huc
vt tãgã te fili mi:⁊ ꝓbẽ vtrũ tu ſis fili⁹ me⁹
eſau an nõ.acceſſit ille ad patrẽ.⁊ palpato
eo dixit yſaac.Uox qdẽ:vox iacob ẽ:ſꝫ ma
n⁹ man⁹ ſũt eſau.Et nõ cognouit eũ:q: pilo
ſe man⁹ ſilitudinẽ maioris expſſerãt.Bñ D
dicẽs ĝ illi ait.Tu es fili⁹ meus eſau.Rñ
dit ego ſũ.at ille affer inqt mihi cibos đ ve
natione tua fili mi vt bñdicat tibi aĩa mea
quos cũ oblatos comediſſꝫ:obtulit ei ẽt vi
nũ.quo hauſto dixit ad eũ.accede ad me ⁊
da mihi oſculũ fili mi.acceſſit ⁊ oſculat⁹ eſt
eũ.Statiqꝫ vt ſenſit veſtimẽtoꝝ ei⁹ fragrã Hebr̃.11.d
tiã: bñdicẽtes illi ait.Ecce odor filij mei ſi
cut odor agri pleni.cui bñdixit dñs.Det ti
bi de⁹ đ roze celi:⁊ đ piguedie terre abũdã
tiã frumẽti vini ⁊ olei:⁊ ſeruiãt tibi ppl'i:⁊
adorẽt te trib⁹.Eſto dñs fratrũ tuoꝝ ⁊ icur
uentur añ te filij matris tue.qui maledixe
rit tibi:ſit ille maledictus:⁊ qui benedixe
rit tibi:benedictionibus repleatur.Uix yſa E
ac ſermonẽ impleuerat ⁊ egreſſo iacob fo
ras venit eſau:coctoſqꝫ de venatõne cibos
intulit patri dicẽs.Surge pater mi:⁊ come
de de venatione filij tui:vt bñdicat mihi a
nima tua.Dixitqꝫ illi yſaac.quis eni es tu:
Qui rñdit.Ego ſũ filius tu⁹ primogenitus
eſau.Expauit yſaac ſtupore vehemẽti:⁊ vl
tra q̃ꝫ credi põt admirans ait.quis igitur
ille eſt q dudum captã venationem attulit
mihi:⁊ comedi ex oĩb⁹ priuſq̃ꝫ tu venires:
Benedixiqꝫ ei ⁊ erit bñdict⁹.auditis eſau
ſermõibus patris irrugijt clamore magno
⁊ conſternatus ait.Benedic etiam ⁊ mihi
pr̃ mi.qui ait venit german⁹ tu⁹ fraudulen
ter:⁊ accepit benedictionem tuã.at ille ſub
iunxit.Iuſte vocatum eſt nomẽ eius iacob
Supplantauit eniꝫ me en altera vice.Pri
mogenita mea ante tulit:⁊ nunc ſecũdo ſur F
ripuit benedictionem meã. Rurſumqꝫ ad
patrem nunquid non reſeruaſti ait:⁊ mihi
benedictionẽ.Rñdit yſaac:Dominũ tuuꝫ
illũ ꝯſtitui:⁊ oẽs fratres ſuos ſeruituti ei⁹
ſubiugaui.Frumento ⁊ vino ⁊ oleo ſtabili
ui eũ:⁊ tibi poſt hec fili mi vltra quid faciã
Cui eſau.Nũ vnã inqt tm̃ benedictionem
hẽs pr̃.Mihi quoqꝫ obſecro vt bñdicas.
Cumqꝫ eiulatu magno fleret:motum yſaac Hebre.12.c

dixit ad eū. In pinguedine terre ⁊ rore celi de
ſup erit bñdictio tua. Uiues i gladio: ⁊ fra⸗
tri tuo ſeruies: tēpuſq; veniet cū excutias ⁊
Abdie.i.a ſoluas iugū ei⁹ de ceruicib⁹ tuis. Oderat er
G go ſp eſau iacob ꝓ bñdictione qua bñdixe
rat ei pr̄. Dixitq; in corde ſuo. Uenient dies
luct⁹ pr̄is mei: ⁊ occidā iacob fratrē meū.
Nūciata ſūt hec rebecce. Que timēs: ⁊ vo⸗
cās iacob filiū ſuū: dixit ad eū: Ecce frater
tu⁹ minat᷑ vt occidat te. Nunc ergo fili audi
vocē meā: ⁊ ꝯſurgēs fuge ad laban fratrē
meū i arā: habitabiſq; cū eo dies paucos
donec requieſcat furor fratris tui: ⁊ ceſſet idi⸗
gnatō ei⁹: obliuiſcaturq; eoꝝ q̄ feciſti i eū:
poſtea mittā ⁊ adducā te inde huc. Cur vtro
q; orbabor filiis in vno die. Dixitq; rebec⸗
ca ad yſaac. Tedet me vite mee ꝓpter filias
heth. Si accepit iacob vxorē de ſtirpe hu⸗
ius terre: nolo viuere. XXVIII
A Uocauit itaq; yſaac iacob ⁊ bñdixit
eū p̄cepitq; ei dicēs: Noli accipe ꝯiu
gē de genere chanaā: ſed vade ⁊ ꝓficiſcere
i meſopotamiā ſyrie: ad domū bathuel pa⸗
tris matris tue: ⁊ accipe tibi inde vxorē d̄ fi⸗
liab⁹ labā auūculi tui. De⁹ āt oīpotēs bñdi
cat tibi: ⁊ creſcere te faciat atq; multiplicet
vt ſis i turbas ppl'oꝝ: ⁊ det tibi bñdictiōes
abrae ⁊ ſemi tuo poſt te: vt poſſideas terrā
peregrinatōis tue: quā pollicit⁹ ē auo tuo. Cū⸗
q; dimiſiſſ; eū yſaac, ꝓfect⁹ puenit i meſopo
B tamiā ſyrie: ad laban filiū bathuel ſyri fra⸗
trē rebecce matris ſue. Uidēs āt eſau ꝙ bñ
dixiſſ; pr̄ ſu⁹ iacob: ⁊ miſiſſ; eū i meſopota
miā ſyrie: vt inde vxorē duceret ⁊ p⁹ bñdictō
nē p̄cepiſſet ei dicēs: ñ accipies vxorē de fi⸗
liab⁹ chanaā: qđq; obediēs iacob parētib⁹
ſuis iſſet i ſyriā: ꝓbās quoq; ꝙ ñ libenter
aſpiceret filias chanaā pr̄ ſu⁹ iuit ad hiſma
elē: ⁊ duxit vxorē abſq; his q̄s pri⁹ hēbat
melech filiā hiſmael filij abraā ſororē na
baioth. Igit᷑ egreſſus iacob de berſabee: p
gebat aran. Cūq; veniſſet ad quēdā locū
⁊ vellet i eo requieſcere poſt ſolis occubitū
tulit d̄ lapidib⁹ q iacebāt: ⁊ ſupponēs capi
ti ſuo: dormiuit i eodē loco. Uiditq; i ſōnis
C ſcalā ſtātē ſup terrā ⁊ cacumē illi⁹ tāgēs ce
lū: angelos quoq; dei aſcēdētes ⁊ deſcēdē⸗
tes per eā: ⁊ dominū in nixū ſcale dicentē ſi
bi. Ego ſū de⁹ abraā patris tui ⁊ de⁹ yſaac.
Terrā in q̄ dormis tibi dabo ⁊ ſemini tuo
eritq; ſemen tuū quaſi puluis terre. Dila⸗
taberis ad oriētē ⁊ occidentē ⁊ ſeptentriōē
⁊ meridiē ⁊ bñdicent᷑ in te ⁊ i ſemie tuo cū
cte tribus terre. Et ero cuſtos tuus quocun
q; perexeris: ⁊ reducā te i terrā hanc: nec di⸗
mittā niſi cōpleuero vniuerſa q̄ dixi. Cūq;
euigilaſſet iacob de ſōno ait: Uere dñs ē in B
loco iſto: ⁊ ego neſciebā. Pauēſq;: q̄; terri
bilis ē inqt locus iſte: Non ē hic aliud niſi
domus dei ⁊ porta celi. Surgēs ergo iacob
mane tulit lapidē quem ſuppoſuerat capiti
ſuo ⁊ erexit i titulū fūdēs oleū deſuper. Ap
pellauitq; nomē vrbis bethel: q̄ prius lu⸗
za vocabat᷑. Uouit etiā votū dicēs: Si fue⸗ Sap.10.b
rit dominus mecū ⁊ cuſtodierit me in via Act.12.b
ꝑ quā ego ābulo: ⁊ dederit mihi panē ad i.13.b
veſcēdū ⁊ veſtimentū ad induēdū: reuerſuſ⸗
q; fuero ꝓſpere ad domū pr̄is mei: erit mi
hi dominus in deū ⁊ lapis iſte quē erexi in
titulū: vocabit᷑ domus dei cūctorūq; que
dederis mihi: decimas offerā tibi. XXIX
Profectus ergo iacob venit i terram A
orientalem ⁊ vidit puteū i agro: tres
quoq; greges ouiū accubantes iuxta eū
Nam ex illo adaquabātur pecora: ⁊ os ei⁹
grādi lapide claudebatur: Moſq; erat: vt
cunctis ouibus congregatis deuoluerent
lapidem: ⁊ refectis gregibus rurſum ſuper
os putei ponerent. Dixitq; ad paſtores.
Fratres vnde eſtis? Qui reſponderunt: de
aran. Quos iterrogans: nūquid ait noſtis
laban filium nachor. Dixerunt. Nouim⁹. i.45.f
San⁹ne ē inqt: Ualet inqunt ⁊ ecce rachel B
filia eius venit cū grege ſuo. Dixitq; iacob
Adhuc multū diei ſupereſt: nec ē tp̄s vt re⸗
ducātur ad caulas greges. Date ante po⸗
tū ouibus: ⁊ ſic eas ad paſtū reducite. Qui
rñderunt: Nō poſſumus: donec oīa pecora
ꝯgregētur ⁊ amoueamus lapidē de ore pu
tei vt adaq̄mus greges. Adhuc loq̄bant᷑:
ecce rachel veniebat cū ouibus patris ſui.
Nam gregem ipſa paſcebat. quam cum vi
diſſet iacob ⁊ ſciret conſobrinā ſuā: oueſq; C
laban auunculi ſui: amouit lapidē quo pu⸗
teus claudebatur: ⁊ adaquato grege oſcu⸗
latus ē eā. Et eleuata voce fleuit: ⁊ indica⸗
uit ei ꝙ frater eſſet patris ſui: ⁊ filius rebec
ce. At illa feſtinans nunciauit patri ſuo.
Qui cum audiſſet veniſſe iacob filium ſo⸗
roris ſue: occurrit obuiam ei: complexuſq;
eū ⁊ in oſcula ruens: duxit in domum ſuā.
Auditis autem cauſis itineris: reſpondit.

B Os meũ es ⁊ caro mea. Et poſtq̃ʒ ipleti ſũt
dies mẽſis vnius dixit ei. Nũ q᷑ frater me
us es gratis ſeruies mihi. Dic qd mercedis
accipias. Hẽbat vero duas filias. Nomen
maioris lya: mior vero appellabat' rachel.
Sꝫ lya lipis erat oculis: rachel decora facie
⁊ venuſto aſpectu: quã diligens iacob ait.
Seruiã tibi ꝓ rachel filia tua minore ſeptẽ
annis. Rñdit labã. Meli⁹ ẽ vt tibi eã dem
q̃ʒ alteri viro mane apud me. Seruiuit ḡ ia
cob pro rachel ſeptẽ annis: ⁊ videbant' illi
pauci dies p̄ amoris magnitudie. Dixitq̃ʒ
C ad labã. Da mihi vxorẽ meã: q᷑ iã tp̄s im
pletũ eſt vt ingrediar ad illã. Qui vocatis
multis amicoꝝ turbis ad ꝯuiuiũ fecit nu
ptias: ⁊ veſpe lyã filiã ſuã itroduxit ad eũ:
dãs ancillã filie celphã noĩe. Ad quã cũ ex
more iacob fuiſſet ingreſſus: facto mane vi
dit lyaꝫ: ⁊ dixit ad ſocerũ ſuũ. Quid ẽ qd̄ fa
cere voluiſti? Nõne ꝓ rachel ſuiui tibi? q̄re
lyã ipoſuiſti mihi? Rñdit labã. Nõ eſt i lo
F co nr̄o ꝯſuetudinis vt minores ante trada
mus ad nuptias. Imple hebdomadã dierũ
hui⁹ copule: ⁊ hãc quoq̃ʒ dabo tibi pro ope
quo ſeruitur⁹ es mihi ſeptẽ ãnis alijs. Acq
euit placito ⁊ hebdomada trãſacta: rachel
duxit vxorẽ. Cui pr̄ ſeruã balan tradiderat.
Tãdẽq̃ʒ potitus optatis nuptijs amorẽ ſe
G quẽtis priori ꝑtulit: ſeruiẽs apud eũ ſepteꝫ
annis alijs. Vidẽs aũt dñs q̄ deſpiceret ly
aꝫ: apuit vuluã ei⁹ ſorore ſterili ꝑmanẽte.
que ꝯceptũ gẽuit filiũ: vocauitq̃ʒ nomẽ ei⁹
rubẽ dicẽs. Vidit dñs humilitatẽ meã. nũc
amabit me vir meus. Rurſũq̃ʒ ꝯcepit: ⁊ pe
I.pa 2.a rit filiũ: ⁊ ait. Qm̄ vidit me dñs haberi
ꝯceptui: dedit ẽt iſtũ mihi. Vocauitq̃ʒ no
men eius ſymeon. Concepitq̃ʒ tertio: ⁊ ge
nuit aliũ filiũ: dixitq̃ʒ. Nũc quoq̃ʒ copula
bitur mihi maritus meus eo q̄ pepererim
ei tres filios: ⁊ iccirco appellauit nomẽ ei⁹
leui. Quarto cõcepit ⁊ pepit filiũ: ⁊ ait. Mõ
ꝯfiteor dño. Et ob hoc vocauit eũ iudam.
Ceſſauitq̃ʒ parere. XXX

A CErnẽs aũt rachel q̄ infecũda eſſet:
inuidit ſorori ſue: ⁊ ait marito ſuo.
Da mihi liberos alioq̄n moriar. Cui irat⁹
rñdit iacob. Nũ pro deo ego ſum qui priua
uit te fructu vẽtris tui. At illa. Habeo ingt
famuliã balan: ingredere ad illam: vt pariat
ſuper genua mea: ⁊ habeam ex illa filios.
Deditq̃ʒ illi balan in cõiugiũ. Que ingreſ
ſo ad ſe viro concepit ⁊ peperit filium. Di
xitq̃ʒ rachel. Iudicauit mihi dñs: ⁊ exaudi
uit vocem meam dans mihi filium. Et iccir
co appellauit nomen eius dan. Rurſumq̃ʒ
bala concipiens peperit alterum: pro quo
ait rachel. Comparauit me dñs cum ſorore
mea ⁊ inualui. Vocauitq̃ʒ eũ neptali. Sẽti B
ens lya q̄ parere deſiſſet: zelphã ancillã ſu
aꝫ marito tradidit. Qua poſt ꝯceptũ edẽte
filiũ dixit. Feliciter. Et iccirco vocauit nom̄
eius gad. Peperit quoq̃ʒ ⁊ zelpha alterũ:
dixitq̃ʒ lya. Hoc pro beatitudie mea. Bea
tã q̄ppe me dicẽt oẽs mulieres. Propterea
appellauit euꝫ aſer. Egreſſus aũt rubẽ tp̄e
meſſis triticee in agrũ repperit mãdragoras
quas matri lye detulit. dixitq̃ʒ rachel. Da
mihi partẽ de mãdragoris filij tui. Illa re
ſpondit. Parũ ne tibi videt' q̄ preripueris
maritũ mihi: niſi ẽt mandragoras filij mei
tuleris. ait rachel. Dormiat tecũ hac nocte C
pro mãdragoris filij tui. Redeunti ad ve
ſperã iacob de agro: egreſſa eſt in occurſuꝫ
eius lya: ⁊ ait. Ad me ingt intrabis q᷑ mer
cede cõduxi te ꝓ mãdragoris filij mei. Dor
miuit cũ ea nocte illa: ⁊ exaudiuit de⁹ p̄ces
ei⁹. Cõcepitq̃ʒ ⁊ peperit filiũ q̄ntũ: ⁊ ait. de
dit deus mercedẽ mihi: q᷑ dedi ancillã meã
viro meo: appellauitq̃ʒ nomẽ eius yſachar
Rurſuꝫ lya cõcipiẽs pepit ſextũ filiũ: ⁊ ait
Dotauit me deus dote bona. Etiã hac vice
mecũ erit maritus me⁹: eo q̄ genuerim ei
ſex filios: ⁊ iccirco appellauit nomẽ eius za
bulon. Poſt quẽ pepit filiã noĩe dinã. Re
cordatuſq̃ʒ dñs rachelis: exaudiuit: ⁊ apu
it vuluã ei⁹: q̄ ꝯcepit ⁊ pepit filiũ dicẽs. Ab D
ſtulit d̄s opprobriũ meũ: ⁊ vocauit nomen
illius ioſeph dicẽs. Addat mihi dñs filium
alterũ. Nato aũt ioſeph dixit iacob ſocero
ſuo. Dimitte me vt reuertar in p̄riaꝫ meã ⁊ I.Reg.u.b
ad terrã meam. Da mihi vxores ⁊ liberos
meos ꝓ qb⁹ ſuiui tibi vt abeã. Tũ ꝫo noſti
ſeruitutẽ qua ſeruiui tibi. ait illi labã. Inue
niã gratiã in cõſpectu tuo. Experimẽto didici
q᷑ bñdixerit mihi d̄s ꝓpter te cõſtitue mer
cedẽ tuã quã dem tibi. at ille rñdit. Tu no
ſti quõ ſeruierim tibi: ⁊ quanta i manibus
meis fuit poſſeſſio tua. Modicũ habuiſti
añq̃ʒ venirẽ ad te: ⁊ nũc diues effectus es:
bñdixitq̃ʒ tibi d̄s ad introitũ meũ. Iuſtũ ẽ
igit' vt aliq̄n ꝓuideã domui mee. dixitq̃ʒ la
bã. Quid tibi dabo. at ille ait: nihil volo: ſꝫ E

ſi feceris qd poſtulo iteꝝ paſcã ⁊ cuſtodiã
pecoꝛa tua. Gyra oẽs greges tuos: ⁊ ſepa-
ra cunctas oues varias ⁊ ſparſo vellere: ⁊
qdcũqꝫ fuluũ ⁊ maculoſũ variũqꝫ fuerit tã
in ouib⁹ qꝫ in capꝛis: erit merces mea. Rñ
debitqꝫ mihi cras iuſtitia mea: qñ placiti
tp̄s aduenerit corã te: ⁊ oĩa que non fuerint
varia ⁊ maculoſa ⁊ fulua: tam in ouib⁹ qꝫ
in capꝛis furti me argues. Dixitqꝫ laban.
Gratũ habeo qd petis. Et ſeparauit in die
illa capꝛas ⁊ oues ⁊ hircos ⁊ arietes vari-
F os ⁊ maculoſos. Cunctũ aũt gregẽ vnico-
loꝛẽ. i. albi ⁊ nigri velleris: tradidit in manu
filioꝝ ſuoꝝ ⁊ poſuit ſpaciũ itineris triũ die
rum inter ſe ⁊ generũ: q paſcebat reliquos
greges eius. Tollẽs ergo iacob virgas po-
puleas virides ⁊ amigdalinas: ⁊ ex plata-
nis ex pte decoꝛticauit eas. Detractiſqꝫ coꝛ
ticibus in his que ſpoliata fuerant candoꝛ
apparuit. illa vero q̃ integra fuerãt, viridia
pmãſerũt: atqꝫ in hũc modũ coloꝛ effect⁹ ẽ
vari⁹. Poſuitqꝫ eas in canalib⁹ vbi effũ-
debatꝛ aq̃: vt cũ veniſſent greges ad bibẽ-
dũ: añ oculos hẽrent virgas: ⁊ in aſpectu
G eaꝝ cõcipent. Factũqꝫ ẽ in ipſo caloꝛe coit⁹
oues intuerentꝛ virgas: ⁊ parerẽt maculo-
ſa ⁊ varia: ⁊ diuerſo colore reſpſa. Diuiſitqꝫ
gregẽ iacob: ⁊ poſuit virgas in canalib⁹ añ
oculos arietũ. Erãt ãt alba ⁊ nigra queqꝫ
labã: cetera vero iacob: ſepatis iter ſe gre-
gibus. Igitꝛ quando pꝛimo tẽpoꝛe aſcẽde-
bantur oues: ponebat iacob virgas in ca-
nalibus aquaꝝ ante oculos arietũ ⁊ ouiũ:
vt in eaꝝ cõtẽplatione cõciperẽt. Quando
vero ſerotina admiſſura erat: ⁊ cõcept⁹ ex-
tremus non ponebat eas. Factaqꝫ ſunt ea
que erant ſerotina labã: ⁊ qui pꝛimi tẽpo-
ris iacob. Ditatus eſt domo vltra modum
⁊ habuit greges multos: ancillas ⁊ ſeruos
camelos ⁊ aſinos. XXXI

A Poſtqꝫ aũt audiuit verba filioꝝ labã
dicentiũ: tulit iacob oĩa que fuerunt
patris noſtri: ⁊ de illius facultate ditat⁹ fa-
ctus eſt inclytus. aĩaduertit quoqꝫ faciẽ la
bã q nõ eẽt erga ſe ſicut heri ⁊ nudiuſter-
tius maxime dicẽte ſibi dño: reuertere i ter
ram patrũ tuoꝝ ad generationẽ tuã eroqꝫ
tecũ: miſit ⁊ vocauit rachel ⁊ lyam in agrũ
vbi paſcebat greges: dixitqꝫ eis: video fa-
ciẽ pris vri q nõ ſit erga me ſicut heri ⁊ nu
diuſtertius. Deus autem patris mei fuit
mecum: ⁊ ipſe noſtis q totis viribus meis
ſeruierim patri veſtro. Sed ⁊ pr vr circun-
uenit me: ⁊ mutauit mercedẽ meã decẽ vici
bus: ⁊ tñ nõ dimiſit eũ deus vt noceret mi
hi. Si qñ dixit: varie erũt mercedes tue pa-
riebãt oẽs oues varios fetus: qñ vero ecõ-
trario ait. alba queqꝫ accipies ꝓ mercede
oẽs greges alba peperũt. Tulitqꝫ dñs ſub
ſtãtiã pris vri ⁊ dedit mihi. Poſtqꝫ enim B
cõceptus ouiũ tp̄s aduenerat: leuaui ocu-
los meos: ⁊ vidi in ſõnis aſcẽdẽtes mares
ſup femias varios ⁊ maculoſos ⁊ diuerſoꝝ
coloꝝ. Dixitqꝫ ãgel⁹ dñi ad me in ſõnis. Ja
cob: Et ego reſpondi. adſum. qui ait. Leua
oculos tuos: ⁊ vide vniuerſos maſculos
aſcendẽtes ſup femias varios maculoſos
atqꝫ reſperſos. Vidi eni omnia que fecit ti-
bi labã. Ego ſũ deus bethel: vbi vnxiſti la- ſ.28.d.
pidẽ ⁊ votũ vouiſti mihi. Nunc ergo ſurge: ſ.32.c.
⁊ egredere de terra hac reuertẽs i terrã na-
tiuitatis tue. Rñderũtqꝫ rachel ⁊ lya. Nun-
quid habemus reſidui quicqꝫ in facultati-
b⁹ ⁊ hereditate dom⁹ pris noſtri? Nõne qſi
alienas reputauit nos ⁊ vẽdidit: comeditqꝫ
preciũ noſtrũ? Sed deus tulit opes patris
nr̃i: ⁊ eas tradidit nobis ac filijs nr̃is. Un C
de oĩa q̃ pꝛecepit tibi dñs: fac. Surrexit aũt
iacob ⁊ impoſitis liberis a coniugibus ſuis
ſup camelos abijt: tulitqꝫ oẽm ſubſtãtiã ſu
am ⁊ greges ⁊ quicquid i meſopotamia ac
quiſierat: pgẽs ad yſaac patrẽ ſuũ in terrã
chanaã. Eo tpe ierat laban ad tondendas
oues ⁊ rachel furata eſt idola patris ſui. no
luitqꝫ iacob cõfiteri ſocero ſuo q fugeret:
cũqꝫ abiſſet tã ipſe qꝫ oĩa q̃ iuris ſui erãt: ⁊
amne tranſmiſſo pgeret cõtra montẽ gala
ad: nunciatũ eſt labã die tertio q fugeret:
iacob. qui aſſumptis fratrib⁹ ſuis pſecut⁹ ẽ
eũ dieb⁹ ſeptẽ: ⁊ cõpꝛehendit eum in monte
galaad. Viditqꝫ in ſomnis dicẽtẽ ſibi dñm
Caue ne qd aſpe loquaris cõtra iacob. Jã-
qꝫ iacob extenderat in mõte tabernaculũ B
Cunqꝫ ille cõſecut⁹ fuiſſet eũ cũ fratribus
ſuis in eodem monte galaad fixit tentoriũ
Et dixit ad iacob. quare ita egiſti: vt clã me
abigeres filias meas qſi captiuas gladio?
Cur ignoꝛante me fugere voluiſti: nec indi-
care mihi vt proſequerer te cũ gaudio ⁊ cã-
ticis ⁊ tympanis ⁊ citharis: Nõ es paſſus
vt oſcularer filios meos ⁊ filias. ſtulte ope-
ratus es. Et nunc quidem valet manus mea

reddere tibi malū:ſed ds pr̄is tui heri dixit
mihi. Caue ne loquaris ↄtra iacob q̄cq̄ʒ du
rius. Eſto. Ad tuos ire cupiebas: ⁊ deſide
rio erat tibi domus patris tui. Cur furatꝰ es
deos meos? Rn̄dit iacob. Quod inſcio te ꝓ
fectus ſū: timui ne violēter auferres filias
tuas. Quod autē furti me arguis: apd quē
cūq̄ʒ inueneris deos tuos: necet corā frībꝰ
E nostris. Scutare: q̄cquid tuoꝝ apud me in
ueneris aufer. Hec dicēs ignorabat ꝙ Ra
chel furata eſſet idola. Ingreſſus itaq̄ʒ la
ban tabernaculū iacob ⁊ lye ⁊ vtriuſq̄ʒ fa
mule nō inuenit. Cūq̄ʒ intraſſet tētoriū ra
chelis: illa feſtinās abſcondit idola ſubter
ſtramenta cameli ⁊ ſedit deſuper: ſcrutātiq̄ʒ
omne tentoriū: ⁊ nihil inueniēti ait. Ne ira
ſcatur dn̄s meus ꝙ corā te aſſurgere neq̄o
q̄r iuxta ↄſuetudinē feminaꝝ nunc accidit
mihi. Sic delusa ſollicitudo querētis ē. Tu
mēſq̄ʒ iacob cū iurgio ait. Quā ob culpaʒ
meā ⁊ ob qd pctm̄ meū ſic exarſiſti poſt me
⁊ ſcrutatꝰ es oēm ſuppellectilē meā? Quid
inueniſti de cūcta ſuba domus tue? Pone
hic corā frībus meis ⁊ frībus tuis: ⁊ iudi
cēt inter me ⁊ te. Iccirco viginti annis fui te
Exo.23.b cū: oues tue ⁊ capre ſteriles nō fuerūt: arie
tes gregis tui nō comedi: nec captū a beſtia
F oſtēdi tibi. Ego dānū oē reddebā: q̄cq̄d fur
tim pibat a me exigebas: die noctuq̄ʒ eſtu
vrgebar ⁊ gelu: fugiebatq̄ʒ ſomnꝰ ab ocu
s.29.d lis meis. Sicq̄ʒ p viginti ānos in domo tua
ſeruiui: q̄tuordeci ꝓ filiabꝰ: ⁊ ſex ꝓ gregibꝰ
tuis. Immutaſti q̄ʒ mercedē meā decē vici
bus. Niſi ds pr̄is mei abraā ⁊ timor yſaac
affuiſſet tibi: forſitā mō nudū me dimiſiſ
ſes. Afflictionē meā ⁊ laborē manuū meaꝝ
reſpexit dn̄s: ⁊ arguit te heri. Rn̄dit ei la
bā. Filie mee ⁊ filij ⁊ greges tui ⁊ oīa q̄ cer
nis mea ſūt: q̄d poſſūʒ facere filijs ⁊ nepoti
bus meis? Veni ergo ⁊ ineamus fedus: vt
ſit teſtimoniū iter me ⁊ te. Tulit itaq̄ʒ iacob
lapidē: ⁊ erexit illū in titulū. Dixitq̄ʒ fribꝰ
29.f ſuis. Afferte lapides. qui ↄgregantes fece
runt tumulū: comederūtq̄ʒ ſup eū. Quē vo
cauit labā tumulū teſtis: ⁊ iacob aceruum
teſtimonij: vterq̄ʒ iuxta ꝓprietatē ligue ſue
G Dixitq̄ʒ labā. Tumulus iſte teſtis erit iter
me ⁊ te hodie. Et iccirco appellatū eſt nomē
eius galaad: ideſt tumulus teſtis. Et adie
cit laban. Intueat̃ ⁊ iudicet dn̄s inter nos
qn̄ receſſerimus a nobis ſi afflixeris fili

as meas: ⁊ ſi introduxeris alias vxores ſu
p eas. Nullus ſermōis nr̄i teſtis eſt abſq̄ʒ
deo q̄ p̄ñs reſpicit. Dixitq̄ʒ rurſus ad iacob
En tumulus hic ⁊ lapis quē erexi: inter me ⁊
te teſtis erit. Tumulus inq̄ʒ iſte ⁊ lapis ſint
i teſtimoniū: ſi aut ego trāſiero illū ꝓgens
ad te: aut tu pterieris malū mihi cogitans.
Deꝰ abraā ⁊ deꝰ nachor iudicet inter nos:
ds patris eoꝝ. Iurauit ergo iacob p timorē
pr̄is ſui yſaac: imolatiſq̄ʒ victimis in mōte
vocauit frēs ſuos vt ederēt panē: q̄ cum co
mediſſent māſerūt ibi. Labā vero de nocte
conſurgens oſculatus eſt filios ⁊ filias ſu
as benedixitq̄ʒ illis: reuerſuſq̄ʒ eſt in locuʒ
ſuum.

XXXII

Iacob aūt abijt in itinere quo cepatˀ: A
fuerūtq̄ʒ ei obuiā angeli dei. Quos
cū vidiſſet ait. Caſtra dei ſunt. Et appellauit
nomē loci illius manaiʒ. i. caſtra. Miſit āt
⁊ nūcios ante ſe ad eſau frēʒ ſuū in terra ſe
yr: in regiōe edō: p̄cepitq̄ʒ eis dicēs: ſic loq
mini dn̄o meo eſau. Hec dicit frater tuꝰ ia
cob. apud labā pegrinatꝰ ſū ⁊ fui vſq̄ʒ i p̄n
tē diē. Hēo boues ⁊ aſinos ⁊ oues ⁊ ſeruos B
⁊ ancillas: mittoq̄ʒ nūc legationē ad dn̄m
meū: vt inueniā gratiā in ↄſpectu tuo. Re
uerſiq̄ʒ ſunt nūtij ad iacob dicētes. Veni
mus ad eſau frēʒ tuū: ⁊ ecce ꝓperat in oc
curſū tuū cū quadringētis viris. Timuit ia
cob valde: ⁊ pterritus diuiſit pplm̄ q̄ ſecuʒ
erat: greges quoq̄ʒ ⁊ oues ⁊ boues ⁊ came
los in duas turmas dicēs. Si venerit eſau
ad vnā turmā ⁊ pcuſſerit eā: alia turma q̄
reliq̄ ē ſaluabit̃. Dixitq̄ʒ iacob. Deꝰ patris C
mei abraā: ⁊ ds pr̄is mei yſaac: dn̄e q̄ dixi
ſti mihi: reuertere in terrā tuā ⁊ in locū na s.31.b
tiuitatis tue: ⁊ bn̄faciā tibi: minor ſū cūctiſ
miſerationibꝰ tuis: ⁊ veritate tua quam ex
pleſti ſeruo tuo. In baculo meo trāſiui ior
danē iſtū: ⁊ nūc cū duabus turmis regredi
or. Erue de manu fratris mei eſau: q̄r valde
eum timeo: ne forte veniēs pcutiat matreʒ
cū filijs. Tu locutus es ꝙ benefaceres mi
hi ⁊ dilatares ſemē meū ſicut arenā maris D
q̄ pre multitudine numerari nō pōt. Cūq̄ʒ
dormiſſet ibi nocte illa: ſeparauit de his q̄
habebat munera eſau fratri ſuo: capras du
cētas: hircos viginti: oues ducentas: ⁊ arie
tes viginti: camelos fetas cum pullis ſuis
triginta: vaccas quadraginta: ⁊ tauros vi
ginti: aſinas viginti: ⁊ pullos eaꝝ decē. Et

miſit p manus ſuoꝝ ſuoꝝ ſingulos ſeor/
ſum greges:dixitq́ꝫ pueris ſuis. Antecedi/
te me:⁊ ſit ſpaciū inter gregem ⁊ gregē. Et
precepit priori dicens. Si obuium habue/
ris fratrem meum eſau:⁊ interrogauerit te:
cuius es aut quo vadis:aut cuius ſunt iſta
que ſequeris:reſpondebis. Serui tui iacob
E Munera miſit domino ſuo eſau:ipſe quoqꝫ
poſt nos venit. Similiter dedit mādata ſe/
cūdo ⁊ tertio:⁊ cūctis q ſeqbant̄ greges di
cēs. Hiſdē verbis loqmini ad eſau cū inue
neritis eū:⁊ addetis. Ipſe quoqꝫ ſeruꝰ tuꝰ
iacob iter noſtꝝ inſequitur. Dixit eni. Pla
cabo illum muneribus que precedūt:⁊ po
ſtea videbo illum. Forſitan ꝓpitiabit̄ mihi
Precesserunt itaqꝫ munera ante euꝫ: ipſe
F vero manſit nocte illa in caſtris. Cūqꝫ ma-
ture ſurrexiſſet tulit duas vxores ſuas ⁊ to
tidē famulas cū vndeci filijs ⁊ trāſiuit va/
dū iacob. Traductiſq́ꝫ oibus q̄ ad ſe ptine
Oſee.12.a bāt:māſit ſolus:⁊ ecce vir luctabat̄ cum eo
vſqꝫ mane. Qui cū videret ꝙ euꝫ ſuperare
nō poſſet:tetigit neruū femoris eiꝰ ⁊ ſtatim
emarcuit. Dixitqꝫ ad eū. Dimitte me: Iaꝫ
eni aſcēdit aurora. Rn̄dit. nō dimittā te ni/
ſi bn̄dixeris mihi. Ait ergo. Qd̄ eſt nomē ti
F.35.b bi. Rn̄dit. Jacob. At ille. Nequaq̄ꝫ ingt ia
cob appellabit̄ nomē tuū:ſed iſrael. Qm̄ ſi
ꝯtra deū fortis fuiſti:q̄ꝫtomagiſ ꝯtra hoīes
G ꝑualebis. Interrogauit eū iacob. Dic mihi
quo appellaris noīe. Rn̄dit. Cur q̄ris no/
Judi.13.c men meū quod eſt mirabile. Et bn̄dixit ei i
eodē loco. Vocauitqꝫ iacob nomen loci illi
us phanuel:dicēs. Vidi dn̄m facie ad faci/
em:⁊ ſalua facta eſt aīa mea. Ortuſqꝫ eſt ei
ſtatī ſol poſtq̄ꝫ trāſgreſſus eſt phanuel. Ipſe
vero claudicabat pede. Quā ob cām nō co
medūt neruū filij iſrael. q emarcuit in femo
re iacob vſqꝫ ī pn̄tem diē:eo ꝙ tetigerit ner
uum femoris eiꝰ ⁊ obſtupuerit. XXXIII.

A Leuās aūt iacob oculos vidit venie
tem eſau:⁊ cū eo quadringentos vi/
ros. Diuiſitqꝫ filios lye ⁊ rachel ambarum
qꝫ famularum:⁊ poſuit vtranqꝫ ancillam
⁊ liberos earū ī principio:lyā vero ⁊ filios
eius in ſecūdo loco:rachel aūt ⁊ ioſeph no/
uiſſimos. Et ipſe ꝓgrediēs adorauit ꝓnus
in terram ſepties donec appropinq̄ret fra/
ter eius. Currens itaqꝫ eſau obuiam fratri
ſuo:amplexatus eſt eū:ſtringenſqꝫ collum
eius ⁊ oſculans euꝫ fleuit:leuatiſqꝫ oculis

vidit mulieres ⁊ puulos earū:⁊ ait. Quid ſi B
bi volunt iſti:⁊ ſi ad te pertineant? Rn̄dit.
Paruuli ſunt quos donauit mihi deus ſ/
uo tuo. Et appropinquantes ancille ⁊ filij
earum incuruati ſunt. Acceſſit quoqꝫ lyā
cum pueris ſuis:⁊ cuꝫ ſimiliter adoraſſent
extremi ioſeph ⁊ rachel adorauerūt. Dixit
qꝫ eſau. Que nā ſunt iſte turme:q̄s obuiaꝫ
habui? Rn̄dit. Ut inuenirē grām corā dn̄o
meo. At ille ait. Hēo plurima frater mi. ſint
tua tibi. Dixitqꝫ iacob. Noli ita obſecro:ſꝫ
ſi inueni gratiā ī oculis tuis:accipe munuſ
culū de manibꝰ meis. Sic eni vidi faciē tuā 2.Reg.19.
quaſi viderim vultū dei. Eſto mihi ꝓpitius 1.Reg.25.
⁊ ſuſcipe bn̄dictionē quā attuli tibi:⁊ quaꝫ Heſter.15.
donauit mihi deus tribuēs oīa. Vix frē cō/
pellēte ſuſcipiēs ait. Gradiamur ſimul: ero
qꝫ ſocius itineris tui. Dixitqꝫ iacob. Noſti C
dn̄e mi ꝙ puulos hēam teneros:⁊ oues ⁊
boues fetas mecū:q̄s ſi plus ī ābulādo fe/
cero laborar̄:morient̄ vna die cūcti greges. ꝓ
cedat dn̄s meꝰ ān ſuū ſuū:⁊ ego ſeq̄r pau/
latiꝫ veſtigia eiꝰ ſicut videro puulos meos
poſſe:donec veniā ad dn̄m meū in ſeyr. Re
ſpondit eſau. Oro te vt de pplō q mecū ē:
ſaltē ſocij remaneāt vie tue. Nō ē inquit ne D
ceſſe:hoc vnū tm̄ indigeo vt inueniā grām
in cōſpectu tuo dn̄e mi. Reuerſus ē itaqꝫ il
lo die eſau itinere quo venerat in ſeyr. Et ia
cob venit in ſochot:vbi edificata domo ⁊ ſi
xis tētorijs:appellauit nomē loci illius ſo/
chot. i. tabernacula. Tranſiuitqꝫ in ſalē vr/
bē ſichimoꝝ q̄ ē in terra chanaā:poſtq̄ꝫ re/
uerſus ē d meſopotamia ſyrie:⁊ hitauit iux
ta oppidū:emitqꝫ ptem agri in qua fixerat
tabernacula:a filijs emor prīs ſichē cētum
agnis:⁊ erecto ibi altari inuocauit ſup illd̄
fortiſſimū deū iſrael. XXXIIII.

A Greſſa eſt aūt dina filia lye vt vide/ A
ret mulieres regionis illius. Quam
cuꝫ vidiſſet ſichen filius emor euei princeps
terre illius:adamauit eam ⁊ rapuit:⁊ dor/
miuit cū illa:vi opprimens virginē. Et con 2.Re.13.c
glutinata ē aīa eius cum ea:triſtēqꝫ delini
uit blāditijs:⁊ pgēs ad emor prēm ſuū: ac/
cipe ingt mihi puellā hanc coniugē. qd̄ cū
audiſſꝫ iacob abn̄tibus filijs:⁊ in paſtu pe
coꝝ occupatiſ:ſiluit dōec redirēt. Egreſſo āt
emor prē ſichem vt loq̄ret̄ ad iacob:ecce fi
lij veniebāt de agro:auditoqꝫ qd̄ acciderat
irati ſūt valde:eo ꝙ fedā rē opatꝰ eēt ī iſrael

B ⁊ violata filia iacob rē illicitā ꝑpetraſſet: lo
cutus ē itaqꝫ emoꝛ ad eos: Sicheꝫ filij mei
adheſit aīa filie veſtre. Date eā illi vxoꝛē: ⁊
iūgam⁹ viciſſiꝫ cōnubia. Filias veſtras tra
dite nobis: ⁊ filias noſtras accipite: ⁊ hītate
nobiſcū. Terra in ꝑtāte veſtra ē: exercete: ne
gociamini: ⁊ poſſidete eā. Sꝫ ⁊ ſichē ad pa
trē ⁊ ad frēs eius ait. Inueniā gratiā coraꝫ
vobis: ⁊ quecunqꝫ ſtatueritis dabo. Auge
te dotem ⁊ munera poſtulate: ⁊ libenter tri
buam quod petieritis: tantū date mihi pu
ellam hanc vxoꝛem. Reſponderunt filij ia
cob ſichem ⁊ patri eius in dolo: ſeuiētes ob
ſtuprū ſoꝛoꝛis. Nō poſſumus facere qđ pe
titis: nec dare ſoꝛoꝛem noſtram homini icir
cūciſo: qđ illicitū ⁊ nefarium eſt apud nos
Sed in hoc valebimus federari: ſi volueri
tis eē ſimiles noſtri: ⁊ circūcidat̄ i vobiſ oīs
maſculini ſexus: tūc dabimus ⁊ accipiem⁹
mutuo filias veſtras ac noſtras: ⁊ hītabi
m⁹ vobiſcū: erimuſqꝫ vnus popul⁹. Si aūt
circūcidi nolueritis: tollemus filiā noſtraꝫ
C ⁊ recedemus. Placuit oblatio eoꝛuꝫ emoꝛ
⁊ ſicheꝫ filio eius: nec diſtulit adoleſcēs qn
ſtatim qđ petebat̄ expleret. Amabat eniꝫ
puellam valde: ⁊ erat inclytus in oī domo
patris ſui. Ingreſſiqꝫ poꝛtam vrbis locuti
ſunt ad populum. Uiri iſti pacifici ſūt: ⁊ vo
lunt habitare nobiſcum. Negocientur i ter
ra ⁊ exerceant eā que ſpacioſa ⁊ lata culto
ribus indiget. Filias eoꝛum accipiem⁹ vxo
res: ⁊ noſtras illis dabim⁹. Unū ē quo dif
fert̄ tātū bonum. Si circūcidam⁹ maſculos
veſtros ritū gētis imitātes: ⁊ ſubſtātia eoꝝ
⁊ pecoꝛa ⁊ cūcta q̄ poſſidēt nr̄a erūt. Tm̄ in
hoc acqeſcam⁹: ⁊ habitātes ſimul: vnū effi
ciam⁹ populū. Aſſenſiqꝫ ſūt oēs circunciſis
D cunctis maribus. Et ecce tertio quādo gra
uiſſim⁹ vulneꝝ doloꝛ eſt: arreptis duo filij
iacob: ſymeon ⁊ leui fratres dine gladijs: i
greſſi ſūt vrbē cōfidenter: īterfectiſqꝫ oīb⁹
maſculis: emoꝛ ⁊ ſichem ꝑiter necauerunt
tollētes dinā de domo ſichē ſoꝛoꝛē ſuā. qui
bus egreſſis irruerūt ſuper occiſoſ ceteri fi
lij iacob: ⁊ depopulati ſūt vrbē in vltioneꝫ
ſtupri: oues eoꝝ ⁊ armenta ⁊ aſinos: cūcta
qꝫ vaſtātes q̄ i domib⁹ ⁊ i agris erāt: puu
los quoqꝫ eoꝝ ⁊ vxores duxerūt captiuas
quib⁹ ꝑpetratis audacter: iacob dixit ad ſy
meō ⁊ leui: Turbaſtis me: ⁊ odioſū feciſtis
me chananeis ⁊ pherezeis hītatoꝛib⁹ ter
re huius. Nos pauci ſumus: illi congregati
percutient me: ⁊ deleboꝛ ego ⁊ domus mea
Reſponderunt: Nūquid vt ſcoꝛto abuti de
buere ſoꝛoꝛe noſtra.

XXXV

Interea locutuſ ē de⁹ ad iacob: Surge A
⁊ aſcēde bethel ⁊ habita ibi: facqꝫ al
tare dn̄o: q apparuit tibi qn̄ fugiebas eſau
fratrē tuū. Iacob vero ꝯuocata oī domo ſua
ait. Abijcite deos alienos q in medio veſtri
ſunt ⁊ mendamini: ac mutate veſtimēta ve
ſtra. Surgite ⁊ aſcēdamus in bethel: vt fa
ciamus ibi altare dn̄o q exaudiuit me ī die
tribulatiōis mee: ⁊ ſocius fuit itineris mei.
Dederūt ergo ei oēs deos aliēos quos ha
bebāt: ⁊ in aures q̄ erāt in auribus eoꝝ. At
ille īfodit eas ſubter terebinthū que ē poſt
vrbē ſichē. Cūqꝫ pfecti eēnt: terroꝛ dei īua
ſit oēs per circuitū ciuitatis: ⁊ nō ſunt auſi
proſequi recedentes. Uenit igitur iacob lu
ʒan quē ē in terra chanaan cognomēto be
thel: ipſe ⁊ oīs populus cū eo. Edificauit ibi
altare: ⁊ appellauit nomē loci illius domus
dei. Ibi eni apparuit ei deus cū fugeret fra
trē ſuū. Eodē tempoꝛe moꝛtua ē delboꝛa nu B
trix rebecce: ⁊ ſepulta eſt ad radices bethel
ſubter quercū: vocatūqꝫ ē nomē loci illius
q̄rcus fletus. Apparuit āt iteꝝ deus iacob
poſtq̄ꝫ reuerſus ē de meſopotamia ſyrie: ⁊
vēit in bethel: benedixitqꝫ ei dicēs. Nō vo
caberis vltra iacob: ſed iſrl̄ erit nom̄ tuū. Et ſ.32.f
appellauit euꝫ iſrl̄. Dixitqꝫ ei. Ego deus oi
potēs. Creſce ⁊ mlͭtiplicare: gētes ⁊ ppl̄i na
tionū ex te erūt. Reges de lūbis tuis egre
diēt̄: terrāqꝫ quā dedi abraā ⁊ yſaac: dabo
tibi ⁊ ſemi tuo poſt te. Et receſſit ab eo. Ille
vero erexit titulū lapideū in loco quo locu
tus fuerat ei deus: libās ſup eū libamina: ⁊
effundēs oleū vocanſqꝫ nomē loci illi⁹ be
thel. Egreſſus āt īde venit verno tpe ad ter
rā q̄ ducit effratā. In qua cuꝫ parturiret ra
chel ob difficultatē part⁹ periclitari cepit. di
xitqꝫ ei obſtetrix: Noli timere: qꝛ ⁊ hūc ha C
bebis filiū. Egrediēte aūt aīa ꝑ doloꝛe ⁊ im
minēte iā moꝛte: vocauit nom̄ filij ſui bēno
ni: id eſt filius doloꝛis mei. Pater vero ap
pellauit eum beniamin: id eſt filius dextre.
Moꝛtua eſt ergo rachel: ⁊ ſepulta eſt in via
que ducit effratā: hec eſt bethleeꝫ. Erexitqꝫ
iacob titulū ſuper ſepulchrū eius. Hic eſt ti
tulus monumēti rachel vſqꝫ in pn̄tē diem.
Egreſſus inde fixit tabernaculū trās turrē

B gregis. Cumq3 habitaret i illa regiõe abijt
rubẽ: ⁊ dormiuit cũ bala ↄcubina pr̃is ſui.
Qđ illum minime latuit. Erant aũt filij ia
cob duodeci. Filij lye pͥmogenitꝰ rubẽ: ⁊ ſy
meon: ⁊ leui: iudas ⁊ yſachar: ⁊ zabulõ. fi
lij rachel: ioſeph ⁊ beniamin: Filij bale ãcil
le rachelis: dan ⁊ neptalum. Filij zelphe an
cille lye: gad ⁊ aſer. Hi ſũt filij iacob: qui na
ti ſunt ei in meſopotamia ſyrie. Venit etiã
ad yſaac patrẽ ſuũ i mãbre ciuitatẽ arbee
hec ẽ hebron in qua ꝑegrinatus ẽ abraã
⁊ yſaac. Et cõpleti ſũt dies yſaac centũ octo
ginta annorũ: cõſumptuſq3 etate mortuus
ẽ ⁊ appoſitꝰ ẽ ꝑplo ſuo ſenex ⁊ plenꝰ dierũ: ⁊
A ſepelierũt eũ eſau ⁊ iacob filij ſui. XXXVI
HEc aũt ſunt generatiões eſau: ipſe eſt
edom. Eſau accepit vxores de filia
bus chanaan: ada filiam elom ethei ⁊ ooli
bama filiã anã filij eſebeõ euei. baſemath
quoq3 filiã hiſmael ſororẽ nabaioth. Pe
pit aũt ada eliphã. Baſemath gẽuit rahu
el. Oolibama genuit ieheus ⁊ ihelon ⁊ cho
re. Hi filij eſau: qui nati ſunt ei in terra cha
naan. Tulit aũt eſau vxores ſuas filios ⁊ fi
lias ⁊ omnẽ aiã domꝰ ſue ⁊ ſubſtãtiã ⁊ pe
cora: ⁊ cũcta q̃ habere poterat in terra cha
naan: ⁊ abijt in alterã regionẽ: receſſitq3 a
fratre ſuo iacob. Diuites eni erant valde: ⁊
ſimul habitare nõ poterant nec ſuſtinebat
B eos terra peregrinatiõis eorũ pre multitu
dine gregũ. Habitauitq3 eſau in mõte ſeyr
ipſe ẽ edom. He aũt ſunt generatiões eſau
patris edom i monte ſeyr. ⁊ hec noĩa filiorũ
eius. Eliphaz filius ada: vxoris eſau. Ra
huel quoq3 filiꝰ baſemath vxoris eiꝰ. Fue
rũtq3 eliphã filij themã omar: ſephua ⁊ ga
than: ⁊ cenem ⁊ chore. Erat autẽ thamna
concubina eliphaz filij eſau que peperit ei
amalech. Hi ſunt filij ada vxoris eſau. Filij
autẽ rahuel: naath: ⁊ zara: ſemma ⁊ meza
hi filij baſemath vxoris eſau. Iſti quoque
erãt filij oolibama filie ane filij ſebeon vxo
ris eſau quos genuit ei: iehus ihelõ ⁊ cho
re. hi duces filiorũ eſau. Filij eliphã pͥogẽi
ti eſau. dux themã: dux omar: dux ſephua:
dux cenem: dux chore: dux gathã: dux ama
lech. Hi filij eliphaz in terra edom: ⁊ hi filij
ada. hi quoq3 filij rahuel filij eſau. Dux na
ath: dux zara: dux ſemma: dux meza. Hi ãt
duces rahuel i terra edõ. Iſti filij baſemath
C vxoris eſau. Hi autẽ filij oolibama vxoris
eſau: dux iehus: dux ihelon: dux chore. Hi
duces oolibama filie ane vxoris eſau. Iſti
ſũt filij eſau ⁊ hi duces eorũ. Ipſe ẽ edõ. Iſti
ſũt filij ſeyr horrei hitatoriſ terre: lothã ⁊ ſo
bal ⁊ ſebeõ ⁊ anã ⁊ diſon ⁊ eſer ⁊ diſan. Hi
duces horrei filij ſeyr: ⁊ i terra edõ. facti ſũt
autẽ filij lothan: horrei ⁊ eman: erat aũt ſo
ror lothan thãna. Et iſti filij ſobal: alubã ⁊
maneeth ⁊ ebal ſephi ⁊ onã. Et hi filij ſebe
on: achi ⁊ anan. Iſte ẽ anan q̃ inuenit aquaſ
calidas in ſolitudine: cũ paſceret aſinas ſe
beon pr̃is ſui. Habuitq3 filiũ diſan ⁊ filiaz
oolibama. Et iſti filij diſan abdaz ⁊ iſã ⁊ ie
thrã: ⁊ charan. Hi quoq3 filij eſer balãnan
⁊ zeuan ⁊ acham. Habuit ãt filios diſã hus
⁊ aran. Hi duces horreorũ: dux lothã: dux ſo
bal: dux ſebeon: dux ãna: dux diſõ: dux eſer:
dux diſã. Iſti duces horreorũ qui imperaue B
rũt in terra ſeyr. Reges aũt qui regnauerũt
in terra edom: añq3 haberẽt regẽ filij iſrael
fuerunt hi. Balach filius beor: nomẽq3 vr
bis eiꝰ denaba. Mortuꝰ ẽ aũt balach: ⁊ re
gnauit ꝓ eo iacob: filius zare de boſra. Cũ
q3 mortuꝰ eſſet iacob: regnauit ꝓ eo huſan
de terra themanorũ. Hoc quoq3 mortuo: re
gnauit ꝓ eo adad filius badadi qui percuſ
ſit madiã in regione moab: ⁊ nomen vrbis
eiꝰ auith. Cũq3 mortuus eſſet adad: regna
uit ꝓ eo ſemla de maſerecha. H quoq3 mor
tuo regnauit ꝓ eo ſaul đ fluuio roboth. Cũ
q3 ⁊ hic obiſſet ſucceſſit in regnum balanã
filius achobor. Iſto quoq3 mortuo: regna
uit ꝓ eo adad nomenq3 vrbis eius phou.
Et appellabať vxor eiꝰ mezabel filia ma
treth filie mizaab. hec ergo noĩa ducũ eſau
in cognationibus ⁊ locis ⁊ vocabulis ſuis
dux thamna: dux: albua: dux ietheth: dux o
olibama: dux ela: dux phinõ: dux cenẽ: dux
themã: dux mabſar: dux mabdiel: dux hirã.
Hi duces edom habitantes i terra imperij
ſui: ipſe eſt eſau pater idumeorum. Habita
uit autẽ iacob in terra chanaã in q̃ pr̃ ſuꝰ
ꝑegriatꝰ ẽ: ⁊ he ſũt gñatiões eiꝰ. XXXVII
IOſeph cum ſedecim eſſet annorum A
paſcebat gregem cum fratribus ſuis
adhuc puer. Et erat cũ filijs bale ⁊ zelphe
vxorem patris ſui: accuſauitq3 fratres ſu
os apud patrem crimine peſſimo. Iſrael
autem diligebat ioſeph ſuper omnes filios
eo ꝙ in ſenectute genuiſſet eum. Fecitq3 ei
tunicam polymitam. Videntes autem fra

tres eius q a patre plus cūctis filijs ama/
B retur: oderant eum: nec poterant ei quicq̄
pacifice loqui. Accidit quoq; vt viſum ſom
nium referret fratrib⁹ ſuis que cauſa ma/
ioris odij ſeminariū fuit. Dixitq; ioſeph fra
tribus ſuis. Audite ſomnium meum quod
vidi. Putabā nos ligare manipulos in a/
gro: ⁊ q̄ſi cōſurgere manipulū meū ⁊ ſtare
veſtroſq; manipulos circūſtantes adorare
manipulū meū. Rn̄derūt fratreſ eius. Nū
qd rex nr̄ eris aut ſubijciemur ditioni tue:
hec ergo cā ſomniorū atq; ſermonū inuidie
C ⁊ odij fomitē miniſtrauit. Aliud quoq; vi/
dit ſomniū qd narrans fratribus ait: Vidi
per ſomniū q̄ſi ſolē ⁊ lunā ⁊ ſtellas vnde/
cim adorare me. Quod cū patri ſuo ⁊ fratri
bus retuliſſet: increpauit eū pater ſu⁹: ⁊ di/
xit: Quid ſibi vult hoc ſōniū qd vidiſti. Nū
ego ⁊ mater tua ⁊ fratres tui adorabim⁹ te
ſup terrā. Inuidebāt ei igit fratres ſui: pa/
ter vero rē tacit⁹ cōſiderabat. Cūq; fratres
illius in paſcendis gregibus patris mora/
rentur i ſichē. dixit ad eū iſrael. Fratres tui
paſcūt oues in ſichimis vēi mittā te ad eoſ.
1. Reg. 3. c Quo rn̄dēte: pſto ſu; ait. Vade ⁊ vide ſi cū
cta pſpera ſint erga fratres tuos ⁊ pecora:
⁊ renūcia mihi quid agatur. Miſſus de val
le hebrō venit in ſichē. Inuenitq; eū vir er
rātē in agro ⁊ iterrogauit quid q̄reret. At il
le reſpondit. Fratres meos q̄ro. Indica mi/
D hi vbi paſcant greges. Dixitq; ei vir. Re/
ceſſerūt de loco iſto. Audiui aūt eos dicen/
tes: Eam⁹ in dothai. Perrexit itaq; ioſeph
poſt fratres ſuos ⁊ inuenit eos in dotaim.
Qui cum vidiſſent eum pcul: anteq̄; acce/
deret ad eos cogitauerunt illum occidere ⁊
mutuo loquebantur: ecce ſomniator venit.
Math. 12. d Venite occidamus eum ⁊ mittamus in ci/
Mar. 12. ſternā veterē. dicemuſq; fera peſſima de
Lu. 20. a uorauit eū: ⁊ tunc apparebit quid illi ꝓſint
j. eo ſomnia ſua. Audiens autem hec ruben: ni/
tebatur liberare eum de manibus eorum:
⁊ dicebat: Non interficiamus aiam ei⁹: nec
effundamus ſanguinem: ſed proijcite eū in
ciſternā veterē q̄ ē in ſollitudine: manuſq;
veſtras ſuate inoxias. Hoc āt dicebat volens
eripe eū d māib⁹ eoꝝ: ⁊ reddere pr̄i ſuo. Cō
feſti igit vt peruēit ad fratres ſuos: nudaue/
rūt eū tunica talari ⁊ polymita: miſerūtq;
eū i ciſternā veterē q̄ n̄ hēbat aquā. Et ſedē
tes vt comederēt panē viderūt hiſmaelitaſ
viatores venire de galaad ⁊ camelos eorū
portātes aromata ⁊ reſinā ⁊ ſtactē in egy
ptū. Dixit ergo iudas frib⁹ ſuis. Quid no
bis pdeſt ſi occiderim⁹ fratrē nr̄m ⁊ celaue
rim⁹ ſanguinē ipſi⁹. Meli⁹ ē vt venūdet hiſ F
maelitis: ⁊ mān⁹ nr̄e n̄ polluāt. Frater. n. ⁊
caro nr̄a ē. Acqeuerūt frēs ſmōibus illi⁹ ⁊
ptereūtibus madianitis negociatorib⁹: ex
trahētes eū de ciſterna vēdiderūt eū hiſma
elitis viginti argēteis: q duxerūt eū i egyptū
Reuerſuſq; rubē ad ciſternā nō inuēit pue/
rū: ⁊ ſciſſis veſtib⁹ pgēs ad fratres ſuos ait
Puer nō cōparet: ⁊ ego quo ibo. Tulerūt
āt tunicā eius: ⁊ in ſanguine hedi quē occi
derāt tinxerūt: mittētes q ferrēt ad patrē ⁊ G
dicerēt. Hāc inuenimus: vide vtrū tunica fi
lij tui ſit an nō. Quā cū cognouiſſet pater:
ait. Tunica filij mei eſt. Fera peſſima come s. eo.
dit eū: beſtia deuorauit ioſeph. Sciſſiſq; ve
ſtibus idutus ē cilicio: lugēs filiū ſuū mul
to tpe. Congregatis āt cūctis liberis eius
vt lenirēt dolorē patris: noluit cōſolationē
accipere ſed ait. Deſcēdam ad filiū meū lu
gēs in infernū. Et illo perſeuerante in fletu
madianite vendiderunt ioſeph in egypto
phutifari eunucho pharaonis magiſtro
militum.

XXXVIII

Eodē tpe deſcēdēs iudas a fratribus A
ſuis: diuertit ad viꝝ odolamitē noīe
hirā: viditq; ibi filiā hoīs chanānei voca/
bulo Sue. Et accepta vxore ingreſſus ē ad
eā. Que cōcepit ⁊ pepit filiū: ⁊ vocauit no/
mē eius her. Rurſumq; cōcepto fetu natū
filiū vocauit onan Tertiū quoq; pepit quē
appellauit ſela. Quo nato pere vltra ceſſa
uit. Dedit āt iudas vxorē primogenito ſuo
her: noīe thamar. Fuit quoq; her primoge
nitus iude: nequam i cōſpectu dn̄i: ⁊ ideo
ab eo occiſus ē. Dixit ergo iudas ad onan
filiū ſuū. Ingredere ad vxorē fratris tui ⁊ ſo B
ciare illi vt ſuſcites ſemē fratri tuo. Ille ſci
ens n̄ naſci ſibi filios: itroiēs ad vxorē fr̄is
ſui ſemē fūdebat i terrā: ne liberi fr̄is noīe
naſcerēt. Et icirco pcuſſit eū dn̄s: eo q rē
deteſtabilē faceret. Quamobrē dixit iudas
thamar nurui ſue. Eſto vidua i domo pr̄is
tui: dōec creſcat ſela filius meus. Timebat
eni ne ⁊ ipſe moreret ſicut fratres ei⁹. Que
abijt ⁊ habitauit in domo patris ſui. Euo/
lutis āt multis annis mortua ē Sue vxor
iude: q poſt luctū cōſolatōe ſuſcepta: aſcēde/ C

bat ad tõdſores ouiũ ſuaꝝ ipſe ⁊ iras opilio
gregis odollamita ĩ thãnas. Nũciatũqꝫ eſt
thamar ꝙ ſocer illi⁹ aſcẽderet in thãnas ad
tõdẽdas oues. q̃ depoſitis viduitatis veſti
bus: aſſũpſit teriſtꝛ: ⁊ mutato habitu ſedit
ĩ biuio itineris qđ ducit thãnã: eo ꝙ creuiſ
ſet ſela: ⁊ nõ eũ accepiſſet maritũ. Quã cũ
vidiſſet iudas: ſuſpicatus eſt eẽ meretricẽ.
B Operuerat enĩ vultũ ſuũ ne agnoſceretur.
Ingrediẽſqꝫ ad eã ait. Dimitte me vt coeã
tecũ. Neſciebat.n. ꝙ nurus ſua eẽt. Qua
rñdẽte: qđ dabis mihi vt fruaris cõcubitu
meo: dixit. Mittã tibi hedũ de gregib⁹. rur
ſũqꝫ illa dicente. Patiar qđ vis: ſi dederis
mihi arabonẽ donec mittas qđ polliceris.
ait iudas. Quid tibi vis pro araboẽ dari?
C Rñdit. Annulũ tuũ ⁊ armillã ⁊ baculum
quẽ manu tenes. Ad vnũ igiť coitũ mulier
ꝯcepit: ⁊ ſurgẽs abijt: depoſitoqꝫ hitu queꝫ
ſũpſerat: induta ẽ viduitatis veſtibus. Mi
ſit aũt iudas hedũ ꝑ paſtorẽ ſuũ odollami
tẽ: vt recipet pignus qđ dederat mulieri. q
cũ nõ inueniſſet eã: interrogauit hoĩes loci
illius. Ubi eſt mulier que ſedebat in biuio.
Reſpõdentibus cũctis nõ fuit in loco iſto
meretrix: reuerſus eſt ad iudã ⁊ dixit ei. Nõ
inueni eã. Sed ⁊ hoĩes loci illius dixerunt
D mihi nunq̃ꝫ ſediſſe ibi ſcortum. Ait iudas.
Habeat ſibi. Certe mẽdacij arguere nos nõ
põt. Ego miſi hedũ quẽ ꝓmiſerã: ⁊ tu nõ in
ueniſti eã. Ecce aũt poſt tres mẽſes nuncia
uerũt iude dicẽtes. Fornicata ẽ thamar nu
rus tua: ⁊ vĩ vterus illius intumeſcere. Di
xitqꝫ iudas. Producite eã vt cõburatur.
Que cũ duceretur ad penã: miſit ad ſocerum
ſuũ dicẽs. De viro cuius hec ſunt concepi.
Cognoſce cuius ſit annulus ⁊ armilla ⁊ ba
E culus. Qui agnitis munerib⁹ ait. Juſtior
me eſt: q2 non tradidi eã ſela filio meo. At
1.Pa.2.a tamen vltra nõ cognouit eã. Inſtante aũt
Math.1.a partu: apparuerũt gemini in vtero: atqꝫ in
ipſa effuſione infantiũ vnus ꝓtulit manum
in qua obſtetrix ligauit coccinũ dicẽs. Iſte
egredieť prior. Illo vero retrahẽte manum
egreſſus eſt alter. Dixitqꝫ mulier. quare di
uiſa eſt propter te maceria? Et ob hanc cãꝫ
vocauit nomen eius phares. Poſtea egreſ
ſus eſt frater eius in cuius manu erat coc
cinum: quẽ appellauit zarã. XXXIX
A Igiť ioſeph duct⁹ eſt ĩ egyptũ: emitqꝫ
eũ phutiphar eunuchus pharaonis
ꝑnceps exercitus ſui: vir egyptius de ma
nu hiſmaelitaꝝ: a qbus ꝑductus erat. Fu
itqꝫ dñs cũ eo: ⁊ erat vir in cunctis ꝓſpere
agẽs. Habitauitqꝫ in domo dñi ſui: q opti
me nouerat dominũ eẽ cũ eo: ⁊ oĩa que ge
reret ab eo dirigi in manu illi⁹. Inuenitqꝫ
ioſeph gratiã corã dño ſuo: ⁊ miſtrabat ei.
a quo ꝑpoſitus oĩb⁹ gubernabat creditã ſi
bi domũ: ⁊ vniuerſa que ei tradita fuerãt.
Bñdixitqꝫ dñs domui egyptij ꝑp ioſeph:
⁊ multiplicauit tã in edibus q̃ꝫ in agris cũ
ctã eius ſubãꝫ. Nec qcq̃ꝫ aliud nouerat ni B
ſi panẽ quo veſcebať. Erat aũt ioſeph pul 1.Reg.16.b
chꝛa facie ⁊ decoꝛus aſpectu. Poſt multos
itaqꝫ dies iniecit dña ſua oculos ſuos ĩ io
ſeph: ⁊ ait. Dormi mecũ. qui nequaq̃ꝫ acqe 1.eo.
ſcens opi nefario: dixit ad eã. Ecce dñs me⁹
oĩb⁹ mihi traditis: ignoꝛat qđ hẽat ĩ domo
ſua: nec qcq̃ꝫ eſt ꝙ nõ in mea ſit ꝑtãte: vel ñ
tradiderit mihi: ꝑter te q̃ vxoꝛ eius es. qũo
ergo poſſũꝫ hoc malum facere: ⁊ peccare in
dñm meũ? Huiuſcemodi verbis ꝑ ſingl'os
dies loq̃banť: ⁊ mulier moleſta erat adole
ſcẽti: ⁊ ille recuſabat ſtupꝛũ. Accidit autem C
quadã die vt intraret ioſeph domũ: ⁊ opis
qppiã abſqꝫ arbitris faceret: ⁊ illa appre
hẽſa lacinia veſtimẽti ei⁹ diceret. Doꝛmi me
cũ. qui relicto in manu eius pallio fugit: ⁊ g.eo.
egreſſus eſt foꝛas. Cũqꝫ vidiſſet mulier ve
ſtẽ in manib⁹ ſuis: ⁊ ſe eẽ ꝯtemptã: vocauit
ad ſe hoĩes dom⁹ ſue: ⁊ ait ad eos. En intro
duxit viꝝ hebꝛeũ vt illuderet nob. Ingreſ D
ſus eſt ad me vt coiret mecũ. Cũqꝫ ego ſuc
clamaſſeꝫ ⁊ audiſſet vocẽ meã: reliqt palli
um qđ tenebã: ⁊ fugit foꝛas. In argumen
tũ ergo fidei retentũ palliũ oñdit marito re
uertẽti domũ: ⁊ ait. Ingreſſus eſt aduena
ſeruus hebꝛeus quẽ adduxiſti: vt illuderet
mihi. Cũqꝫ audiſſet me clamare: reliqt pal
liũ qđ tenebam ⁊ fugit foꝛas. His auditis
dñs: ⁊ nimiũ credulus verbis ꝯiugis: irat⁹
eſt valde: tradiditqꝫ ioſeph in carcerẽ: vbi
vincti regis cuſtodiebãť: ⁊ erat ibi clauſus
Fuit aũt dñs cũ ioſeph: ⁊ miſert⁹ eſt illius:
⁊ dedit ei gratiã in ꝯſpectu ꝑncipis carce
ris. qui tradidit in manu illius vniuerſos
vinctos qui in cuſtodia tenebanť: ⁊ qcqd
fiebat: ſub ipo erat: nec nouerat aliqd cun
ctis ei creditis. Dñs.n. erat cũ illo: ⁊ omĩa
opa eius dirigebat. XL
His itaqꝫ geſtis accidit vt peccarent A

duo eunuchi: pincerna regis egypti: ⁊ piſtor
dño ſuo: iratuſq; contra eos pharao: nam
alter pincernis ꝑerat: alter piſtoribus: miſit
eos in carcerē principis militū: in quo erat
vinctus ⁊ ioſeph. at cuſtos carceris tradi-
dit eos ioſeph: qui ⁊ miniſtrabat eis. aliqd
tulū tpis fluxerat: ⁊ illi in cuſtodia tenebā-
tur. Viderūtq; ambo ſomniū nocte vna iu
B xta interꝑtationē ꝯgruā ſibi. ad quos cum
introiſſet ioſeph mane: ⁊ vidiſſet eos triſtes
ſciſcitatus eſt eos dicēs. Cur triſtior eſt ho-
die ſolito facies tua? Qui rñderūt. Somni
u3 vidimus: ⁊ nō eſt q interꝑtet nobis. Di
xitq; ad eos ioſeph. Nūqd dei eſt interꝑta
tio. Referte mihi qđ videritis. Narrauit ꝑ
or ꝑpoſitus pincernaꝝ ſomniū ſuū. Videbā
corā me vitē in qua erāt tres ꝓpagines cre
ſcere paulatī in gēmas: ⁊ poſt flores vuas
matureſcere: calicēq; pharaōis ī māu mea
Tuli ergo vuas ⁊ expreſſi in calicē quē te-
nebā: ⁊ tradidi poculū pharaoni. Rñdit io
C ſeph. Hec eſt interꝑtatio ſomnij. Tres ꝓpa
gines: tres adhuc dies ſunt: poſt quos re-
cordabit pharao miſterij tui: ⁊ reſtituet te ī
gradū priſtinū: dabiſq; ei calicē iuxta offm̄
tuū: ſicut añ facere ꝯſueueras. Tm̄ memen
to mei cū tibi bñ fuerit: ⁊ facies mecū mi-
ſericordiā vt ſuggeras pharaōi vt educat
me de iſto carcere: q: furtim ſublatus ſū đ
terra hebreoꝝ: ⁊ hic inocēs in lacū miſſus
ſū. Vidēs piſtoꝝ magr̄ ꝙ prudēter ſomniū
diſſoluiſſet: ait. Et ego vidi ſomniu3 ꝙ tria
caniſtra farine hērem ſup caput meū: ⁊ in
vno caniſtro qđ erat excelſius portare me
putabā oēs cibos q fiūt arte piſtoria: aues
q; comedere ex eo. Rñdit ioſeph. Hec ē in
D terꝑtatio ſomnij. Tria caniſtra: tres adhuc
dies ſūt: poſt q̊s auferet pharao caput tuū:
ac ſuſpēdet te in cruce: ⁊ lacerabūt volucres
carnes tuas. Exinde dies terti⁹ nataliti⁹ pha
raōis erat. q faciēs grāde ꝯuiuiū pueris ſu
is: recordat⁹ ē inter epulas magr̄i pincerna
rū ⁊ piſtoꝝ ꝑncipis: reſtituitq; alteꝝ in lo-
cū ſuū: vt porrigeret ei poculū: alteꝝ ſuſpē
dit in patibulo: vt ꝯiectoris veritas ꝓbare
tur. Et tñ ſuccedētibus ꝓſperis: ꝑpoſit⁹ pin
cernaꝝ oblitus eſt interpretis ſui. XLI
A POſt duos ānos vidit pharao ſomni
um. Putabat ſe ſtare ſup fluuium:
de quo aſcēdebant ſeptē boues pulchre ⁊
craſſe nimis: ⁊ paſcebant in locis paluſtri
b⁹. Alie quoq; ſeptē emergebāt de flumīe
fede cōfecteq; macie: ⁊ paſcebantur in ipa
amnis ripa in locis virentibus: deuoraue-
runtq; eas quaꝝ mira ſpēs ⁊ bitudo corpo
rū erat. Expgefactus pharao rurſū dormi-
uit: ⁊ vidit alteꝝ ſomniū. Septē ſpice pullu
labāt ī culmo vno plene atq; formoſe: alie
quoq; totidē ſpice tenues ⁊ ꝑcuſſe vredie
oriebant: deuorātes oēm prioꝝ pulchritu-
dinē. Euigilās pharao poſt qetē: ⁊ facto ma B
ne pauore ꝑterritus: miſit ad oēs ꝯiectores
egypti: cūctoſq; ſapiētes: ⁊ accerſitis narra
uit ſomniū: nec erat q̄ interꝑtaret. Tūc de-
mū reminiſcēs magr̄ pincernaꝝ ait. Cōfite
or pctm̄ meū. Irat⁹ rex ſeruis ſuis me ⁊ ma
giſtrū piſtoꝝ retrudi iuſſit in carcerē ꝑnci-
pis militū: vbi vna nocte vterq; vidimus
ſomniū ꝑſagiū futuroꝝ. Erat ibi puer hebre
us eiuſdē ducis militū famulus: cui narrā
tes ſōnia audiuim⁹ qcqd poſtea rei ꝓbauit
euētus. Ego. n. redditus ſum officio meo: ⁊
ille ſuſpēſus eſt in cruce. Protin⁹ ad regis
impiū eductū de carcere ioſeph totōderūt:
ac veſte mutata obtulerunt ei. Cui ille ait.
Vidi ſomnia nec eſt q ediſſerat: q̄ audiui
te ſapiētiſſime ꝯijcere. Rñdit ioſeph. abſq;
me ds rñdebit ꝓſpa pharaoni. Narrauit ḡ
pharao q̄ viderat. Putabā me ſtare ſuper C
ripā fluminis: ⁊ ſeptē boues de amne ꝯſcē
dere pulchras nimis ⁊ obeſis carnib⁹: q̄ in
paſtu paludis vireta carpebāt. Et ecce has
ſequebant alie ſeptē boues ī tm̄ deformes
⁊ macilēte: vt nūq; tales in terra egypti vi-
derim. que deuoratis ⁊ ꝯſūptis prioribus
nullū ſaturitatis dedere veſtigiū: ſ3 ſili ma
cie ⁊ ſqualore torpebāt. Euigilās rurſus ſo
pore depſſus vidi ſomniū. Septē ſpice pul-
lulabāt in culmo vno plene atq; pulcherri
me. Alie q̄3 ſeptē tenues ⁊ ꝑcuſſe vredine
oriebant e ſtipula: q̄ prioꝝ pulchritudinē3
deuorauerūt. Narraui ꝯiectoribus ſomni-
um: ⁊ nemo eſt q ediſſerat. Rñdit ioſeph.
Somniū regis vnū eſt. que facturus ē de⁹
oñdit pharaoni. Septē boues pulchre: ⁊ ſe
ptē ſpice plene: ſeptē vbertatis anni ſūt: eā
dēq; vi3 ſomnij cōprehēdūt. Septē quoq; D
boues tenues atq; macilēte q̄ aſcēderunt
poſt eas: ⁊ ſeptē ſpice tenues ⁊ vento vrēte
ꝑcuſſe: ſeptē anni vēture ſunt famis: q hoc
ordine cōplebunt. Ecce ſeptē āni veniēt fer
tilitatis magne ī vniuerſa terra egypti: q̄s

ſequẽt̃ ſeptẽ ãni alij tãte ſterilitatis: vt obli
uiõi tradat̃ cũcta retro abũdãtia. Cõſũptu
ra ẽ.n. fames oẽʒ terrã: ⁊ vbertatis magni
tudinẽ ꝑditura ẽ iopie magnitudo. Qḋ ãt
vidiſti ſcḋo ad eãdẽ rẽ ꝑtinẽs ſomniũ firmi
tatis idiciũ ẽ: eo ꝙ fiat ſermo dei ⁊ veloci⁹
ipleat̃. Nũc ergo ꝓuideat rex viꝝ ſapiẽtẽ ⁊
induſtriũ: ⁊ ꝑficiat eũ terre egypti q ꝯſtituat
ꝑpoſitos p cũctas regiões: ⁊ quitã ꝑtẽ fru
ctuũ p ſeptẽ ãnos fertilitatis q iã nũc futu
ri ſũt ꝯgreget i horrea: ⁊ oẽ frumẽtũ ſb pha
raõis ꝑtãte ꝯdat̃ ſuet̃qʒ i vrbib⁹ ⁊ ꝓpet̃ fu
ture ſeptẽ ãnoꝝ famĩ q̃ oppſſura ẽ egyptũ: ⁊
E ñ ꝯſumet̃ t̃ra iopia. Placuit pharaõi cõſi
liũ ⁊ cũctis miſtris ei⁹. Locutuſqʒ ẽ ad eos
Nũ iuenire poterimus talẽ viꝝ q ſpũ dĩ ple
n⁹ ſit? Dixit ergo ad ioſeph. Qr oñdit tibi
de⁹ oĩa q̃ locutus es: nũqd ſapiẽtiorẽ ⁊ cõſi
milẽ tui iuenire potero? Tu eris ſup domũ
meã: ⁊ ad tui oris ipiũ cũct⁹ ppl's obediet.
Uno tãtũ regni ſolio ꝑcedã te. Dixitqʒ rur
Dãñ.28. ſũ pharao ad ioſeph. Ecce ꝯſtitui te ſup vni
uerſaʒ terrã egypti. Tulitqʒ ãnulũ de mãu
ſua ⁊ dedit eũ i mãu eius. veſtiuitqʒ eũ ſto
la byſſina: ⁊ collo torquẽ aureã circũpoſuit
Fecitqʒ eũ aſcẽdere ſup currũ ſuũ ſcḋm cla
mãte ꝑcone: vt oẽs corã eo genuflecterẽt ⁊
ꝑpoſitũ eẽ ſcirẽt vniuerſe terre egypti. Dixit
F qqʒ rex egypti ad ioſeph. Ego ſuʒ pharao.
Abſqʒ tuo impio nõ mouebit quiſq̃ʒ manũ
aut pedẽ i oĩ terra egypti: Vertitqʒ nom̃ eius
⁊ vocauit eũ ligua egyptiaca ſaluatorẽ mũ
di. Deditqʒ illi vxorẽ aſſeneʒ filiã phutifa
ris ſacerdotis eliopoleos. Egreſſus ẽ itaqʒ
ioſeph ad terrã egypti: trigita ãnoꝝ erat qñ
ſtetit i cõſpectu regis pharaõis: ⁊ circuiuit
oẽs regiões egypti. Uẽitqʒ fertilitas ſeptẽ
ãnoꝝ: ⁊ i manipulos redacte ſegetes ꝯgre
gate ſũt i horrea egypti. Oĩs ẽt frugũ abũ
dãtia i ſingulis vrbib⁹ ꝯdita ẽ. Tãtaqʒ fuit
G abũdãtia tritici: vt arene maris coeq̃ret̃ ⁊
copia mẽſurã excederet. Natiqʒ ſũt ioſeph
i.46.c. filij duo añq̃ʒ vẽiret fames q̃s pepit ei aſſe
nẽ filiã phutipharis ſacerdotis eliopoleos.
Uocauitqʒ nom̃ ꝑmogẽiti manaſſes dicẽſ
Obliuiſci me fecit de⁹ oĩuʒ laboꝝ meoꝝ: ⁊
dom⁹ p̄ris mei. Nomẽ q̃ʒ ſcḋi appellauit ef
fraiʒ dicẽs. Creſcere me fecit de⁹ i terra pau
ꝑtatis mee. Igit̃ trãſactis ſeptẽ vbertat̃ ã
nis q fuerãt i egypto: cepũt vẽire ſeptẽ ãni
iopie q̃s ꝑdixerat ioſeph: ⁊ i vniuerſo orbe
fães ꝑualuit. In cũcta' ẽt terra egypti fães
erat. Qua exuriẽte clamauit ppl's ad pha
raonẽ: alimẽta petẽs. Quib⁹ ille rñdit. Ite
ad ioſeph: ⁊ qcqd ip̄e vob dixerit facite. Cre
ſcebat ãt q̃tidie fames i oĩ terra: apuitqʒ io
ſeph vniuerſa horrea ⁊ vẽdebat egyptijs.
Nã ⁊ illos oppſſerat fames. Oẽſqʒ ꝓuicie
veniebãt in egyptũ vt emerẽt eſcas ⁊ malũ
inopie temperarent.

XLII

AUdiẽs ãt iacob ꝙ alimẽta vẽderẽt̃ A
i egypto dixit filijs ſuis. Qr negli
gitis? audiui ꝙ triticũ venũdetur i egypto.
Deſcẽdite ⁊ emite nob necẽia: vt poſſim⁹ vi
uere: ⁊ ñ ꝯſumamur iopia. Deſcẽdẽtes igr̃
frẽs ioſeph decẽ vt emerẽt frumẽta in egy
pto: beniamin domi retẽto a iacob: q dixe
rat frĩb⁹ ei⁹: ne forte i itinere qcq̃ʒ patiatur
mali. igreſſi ſũt t̃rã egypti cũ alijs q ꝑgebãt
ad emẽdũ. Erat ãt fães i terra chanaã: ⁊ io
ſeph erat ꝑnceps i terra egypti: atqʒ ad ei⁹
nutũ frumẽta pplis vẽdbãt̃. cũqʒ adoraſſẽt B
eũ frẽs ſui: ⁊ agnouiſſet eos: q̃ſi ad alienos
duri⁹ loq̄bat̃ iterrogãs eos vñ vẽiſtis? Qui
rñderũt de terra chanaã: vt emam⁹ victui
necẽia. Et tñ frẽs ip̄e cognoſcẽs ñ ẽ cognit⁹
ab eiſ. Recordatuſqʒ ſõniorũ q̃ aliqñ vidĩ
rat ait ad eos. Exploratoreſ eſtis: vt videatiſ
infirmiora terre vẽiſtis. q dixerũt. Nõ ẽ ita
dñe ſʒ ſui tui venerũt vt emerẽt cibos. oẽſ
filij vni⁹ viri ſum⁹. Pacifici vẽim⁹ nec qcq̃ʒ
famli tui machinãt̃ mali. Quib⁹ ille rñdit.
Aliter ẽ. Immũita terre hui⁹ cõſiderare vẽi
ſtis. ⁊ illi. Duodecĩ iqũt frẽs ſui tui ſum⁹ fi
lij viri vni⁹ i terra chanaã. Mĩm⁹ cũ p̄re ẽ
ſat̃: ali⁹ ñ ẽ ſup. Hoc ẽ ait qḋ locut⁹ ſũ. Ex
ploratores eſtis. Iã nũc expimẽtũ vr̃i capi i.eo.
aʒ. Per ſalutẽ pharaõis nõ egrediemi hic
dõec vẽiat fr̃ vr̃ mĩm⁹. mittite ex vobiſ vnũ
⁊ adducat eũ: vos ãt eritis i vinculis: dõec
ꝓbẽt̃ q̃ dixiſtis vtrũ vera an falſa ſint. alio
qn ꝑ ſalute pharaõis exploratores eſtis.
Tradidit ergo illos cuſtodie trib⁹ diebus.
Die ãt tertio eductis de carcere ait. Facite C
q̃ dixi ⁊ viuetis. Deũ.n. tĩeo. ſi pacifici eſtis
fr̃ vr̃ vn⁹ liget̃ i carcerẽ: vos ãt abite ⁊ ferte
frumẽta q̃ emiſtis i domos veſtras: ⁊ fratrẽ
vr̃ʒ mĩmũ ad me adducite: vt poſſim vr̃os
ꝓbare ſmões: ⁊ nõ moriami. Fecerũt vt di
xerat: ⁊ locuti ſũt ad iuicẽ. Merito hec pati
mur: qr peccauim⁹ i fratrẽ nr̃m: videntes an
guſtias aie ill⁹ dũ depcaretur nos ⁊ nõ au

diuimꝰ: iccirco vēit ſuꝑ nos iſta tribulatio
E qbus vnꝰ rubē ait. Nūqd nō dixi vobis
Nolite peccare i puerꝝ: ⁊ nō audiſtis me: En
E ſāguis eiꝰ exqrit. Neſciebāt eni ꝙ itellige
ret ioſeph: eo ꝙ ꝑ interptem loqret ad eos
ſ.43.g Auertitqꝫ ſe parūꝑ ⁊ fleuit ⁊ reuerſus locu
tus ē ad eos. Tollēſqꝫ ſymeō ⁊ ligans illis
pñtibꝰ: iuſſit miſtris vt iplerēt eorꝝ ſaccos
tritico: ⁊ reponerēt pecūias ſingulorꝝ in ſac
culis ſuis datis ſupra cibarijſ in via: q fece
rūt ita. At illi portātes frumēta i aſinis ꝓ
fecti ſunt. Apꝑtoqꝫ vnus ſacco vt dareret iu
mēto pabulū in diuerſo: cōtēplatꝰ pecuniā
i ore ſacculi: dixit fratribꝰ ſuis: Reddita ē
mihi pecūia. En hētur i ſacco. Et obſtupefa
cti turbatiqꝫ mutuo dixerūt. Quidnā eſt h̄
F qđ fecit nob̄ deꝰ: Venerūtqꝫ ad iacob p̄rē
ſuū i terrā chanaā: ⁊ narrauerūt ei oīa q̄ ac
cidiſſent ſibi dicētes. Locutꝰ ē nobis dñs
terre dure ⁊ putauit nos exploratores eē ꝓ
ſ.eo. uicie. Cui rñdimꝰ: Pacifici ſumꝰ nec vllas
mollimur iſidias. Duodeci fr̄es vno p̄re ge
niti ſumꝰ: vnꝰ nō ē ſuꝑ: minimus cū p̄re nr̄o
ē in terra chanaā. Qui ait nob̄. Sic ꝓbabo
ꝙ pacifici ſitis. Fratrē vr̄m vnū dimittite
apđ me ⁊ cibaria domibus vr̄is neceſſaria
ſumite ⁊ abite. Fr̄emqꝫ vr̄m minimū addu
cite ad me: vt ſciā ꝙ nō ſitis exploratores:
⁊ iſtū q tenet in viculis recipe poſſitis: ac
deiceps q̄ vultis: emēdi hēatis licētiā. His
G dictis cū frumēta effunderēt ſingli repierūt
i ore ſaccorꝝ ligatas pecūias: exterritiſqꝫ ſil
oībꝰ dixit p̄r iacob. Abſqꝫ liberis me eē feci
ſtis. Joſeph nō ē ſuꝑ: ſymeō tenet i viculis
beniamī auferetis. Jn me hec oīa mala reci
derūt. Cui rñdit rubē. Duos filios meos i
terfice: ſi nō reduxero illū tibi. Trade illum
in manu mea: ⁊ ego eū tibi reſtituā. at ille.
Nō đſcēdet inqt filiꝰ meꝰ vobiſcū. Fr̄ eius
mortuꝰ ē: ⁊ ipe ſolꝰ remāſit. Si qd ei aduerſi
tatis acciderit in terra ad quā ꝑgitis: đdu
cetis cānos meos cū dolorē ad iferos. XLIII
A Jnteri fāces oēꝫ terrā vehemēter ꝑme
bat: cōſumptiſqꝫ cibis quos ex egy
pto đtulerat: dixit iacob filijs ſuis. Reuer
timini ⁊ emite nob̄ pauxillū eſcarꝝ: rñdit iu
das. Denūciauit nob̄ vir ille ſub atteſtatio
ne iuriſiurādi dicēs. Nō videbitis faciē me
am: niſi fr̄ē vr̄m minimū adduxeritis vobiſ
ſ.44.c cū. Si ergo vis eū mittere nobiſcū: ꝑgemꝰ
B pꝑiter ⁊ ememꝰ tibi neccia: ſi āt n̄ vis n̄ ibimꝰ

Uir.n. vt ſepe diximꝰ: đnūciauit nob̄ dicēs
Nō videbitis faciē meā abſqꝫ fr̄e vr̄o mi
nimo. Dixit eis iſrl'. Jn meā h̄ feciſtis miſeriā:
vt idicaretis ei ⁊ aliū h̄re vos fr̄em. at illi
rñderūt. Interrogauit nos hō ꝑ ordinē nr̄ā
ꝓgeniē ſi pater viueret: ſi haberēus fratrē.
Et nos reſpōdimꝰ ei ꝯſequēter: iuxta illud
qđ fuerat ſciſcitatus. Nūquid ſcire potera
mus. quod dicturus eſſet: adducite fratrē
veſtrū vobiſcum: Judas quoqꝫ dixit patri
ſuo. Mitte puerū mecū vt proficiſcamur ⁊
poſſimus viuere: ne moriamur nos ⁊ par ſ.44.g
uuli noſtri. Ego ſuſcipio puerum: de manu
mea require illū. Niſi reduxero ⁊ reddide
ro eū tibi: ero peccati reus in te oī tempore
Si nō interceſſiſſet dilatio: iam vice altera C
veniſſemus. Jgitur iſrael pater eorū dixit
eis: Si ſic neceſſe eſt facite quod vultis. Su
mite de optimis terre fructibus i vaſis ve
ſtris: ⁊ deferte viro munera. modicum reſi
ne ⁊ mellis ⁊ ſtoracis ſtactes: ⁊ terebithi
⁊ amygdalarū. Pecuniāqꝫ duplicem ferte
vobiſcum: ⁊ illā quā inueniſtis in ſacculis
reportate: ne forte errore factum ſit. Sed ⁊
fratrem veſtrum tollite: ⁊ ite ad virum. de
us aūt meus omnipotens faciat vobis eū
placabilem: ⁊ remittat uobiſcum fratrē ve
ſtrum quē tenet in vinculis ⁊ hunc benia
min. Ego autem quaſi orbatus abſqꝫ libe
ris ero. Tulerunt ergo viri munera: ⁊ pecu
niam duplicē ⁊ beniamim. deſcēderuntqꝫ D
in egyptū ⁊ ſteterūt corā ioſeph. Quos cū
ille vidiſſet ⁊ beniamim ſimul p̄cepit diſpē
ſatori domus ſue dicēs. introduc viros do
mum: ⁊ occide victimas: ⁊ inſtrue conuiuiū
quoniam hodie mecum ſunt comeſturi me
ridie. Fecit ille quod ſibi fuerat imperatū ⁊
introduxit viros domū: ibiqꝫ exterriti dixe
runt mutuo. Propter pecuniā quā rettuli
mus prius in ſaccis noſtris introducti ſu
mus: vt deuoluat in nos calumniam: ⁊ vio
lenter ſubijciat ſeruituti ⁊ nos ⁊ aſinos no
ſtros. Quā obrem in ipſis foribus accedē
tes ad diſpēſatorē locuti ſunt. Oramus do E
mie vt audias nos. Jam ante deſcēdimus ſ.42.g
vt emerēus eſcas quibus emptis cū veniſ
ſemus ad diuerſoriū: apuimus ſaccos no
ſtros: ⁊ inuenimus pecuniā in ore ſaccorū:
quā nūc eodē pōdere reportauimus. Sed
⁊ aliud attulimus argētū: vt emamus que
nobis neceſſaria ſunt. Nō eſt in noſtra cō

ſciētia qs poſuerit eā in marſupijs noſtris:
At ille reſpondit. Pax vobiſcū: nolite time
re. Deus veſter ⁊ deus patris veſtri dedit
vobis theſauros in ſaccis veſtris. Nam pe
cuniā quaʒ dediſtis mihi: probatā ego hēo
Eduxitq; ad eos ſymeō. Et introductis do
mū attulit aquā: ⁊ lauerūt pedes ſuos: de
ditq; pabulū aſinis eoꝝ. Illi vero parabāt
F munera: donec ingrederet̃ ioſeph meridie.
Audierāt.n. ꝙ ibi comeſturi eēnt panē. Igi
tur ingreſſus eſt ioſeph domū ſuā: obtule
runtq; ei munera tenētes in manibꝰ ſuis: ⁊
adorauerūt ꝓni in terrā. At ille clemēter re
ſ.29.a ſalutatis eis interrogauit eos dicēs. Sanꝰ
ne ē pr̄ vr̄ ſenex de quo dixeratis mihi? Ad
huc viuit. q r̄ndērūt. Soſpes ē ſuus tuꝰ pr̄
nr̄. Adhuc viuit. Et icuruati adorauerūt eū
Attollēs aūt ioſeph oculos: vidit beniami
G frēʒ ſuū vterinū: ⁊ ait. Iſte ē fr̄ vr̄ puulus d̄
quo dixeratis mihi? Et rurſū. Deꝰ inqt mi
ſereat̃ tui fili mi. Feſtinauitq; i domū: q: cō
mota fuerāt viſcera eiꝰ ſup fratre ſuo: ⁊ erū
ſ.42.c pebāt lachrȳme: ⁊ itroiēs cubiculū fleuit.
q.j.45.a Rurſūq; lota facie egreſſus ꝯtiuit ſe: ⁊ ait
ponite panes. Quibꝰ appoſitis ſeorſuʒ io
ſeph: ⁊ ſeorſuʒ fratribus egyptijs q̃ʒ q ve
ſcebant̃ ſimul ſeorſuʒ. Illicitū ē.n. egyptijs
comedere cū hebreis: ⁊ ꝓphanū putāt hu
iuſcemodi ꝯuiuiū: ſederūt corā eo: priogeni
tus iuxta priogenita ſua: ⁊ minimus iuxta
etatē ſuā. Et mirabant̃ nimis: ſūptis ꝑtibꝰ
q̃s ab eo accepant. Maiorq; ꝑs venit be
niamin: ita vt qnq; ꝑtibꝰ excederet. Bibe
rūtq; ⁊ inebriati ſunt cū eo. XLIIII
A PRecepit aūt ioſeph diſpenſatori do
mus ſue dicēs. Imple ſaccos eorum
frumēto q̃ʒtū pn̄t cape: ⁊ pone pecuniā ſin
guloꝝ in ſūmitate ſacci. Cyphū aūt meū ar
gēteū ⁊ pciū qd̄ dedit tritici: pone in ore ſac
ci iunioris. Factūq; eſt ita. Et orto mane di
miſſi ſunt cū aſinis ſuis. Iamq; vrbē exie
rāt: ⁊ ꝓceſſerāt paululū. Tūc ioſeph accerſi
to diſpēſatore domꝰ ait. Surge inqt ⁊ perſe
B quere viros: ⁊ apphēſis dicito. Quare red
didiſtis malū pro bono? Cyphus quē fura
ti eſtis: ipſe ē in q̊ bibit dn̄s meꝰ: ⁊ i q̊ augu
rari ſolet. Peſſimā rē feciſtis. Fecit ille vt
iuſſerat: ⁊ apphenſis ꝑ ordinē locutꝰ ē. Qui
r̄nderūt. quare ſic loqtur dn̄s nr̄ vt ſui tui
tm̄ flagitiū cōmiſerit? Pecūiā quā iuenimꝰ
i ſūmitate ſaccoꝝ reportauimꝰ ad te d̄ terra
chanaā. Et quō ꝯſeq̄ns ē. vt furati ſimꝰ de
domo dn̄i tui auꝝ vel argētū. Apud quēcū C
q; fuerit iuētū ſeruoꝝ tuoꝝ qd̄ q̄ris. moria
tur. ⁊ nos erimꝰ ſerui dn̄i nr̄i. Qui dixit eis
fiat iuxta vr̄aʒ ſn̄iaʒ. apd̄ quēcūq; fuerit i
uētū ipſe ſit ſeruꝰ meꝰ: vos āt eritis inoxij.
Itaq; feſtiato deponētes in terrā ſaccos: a
pueruūt ſinguli. Quos ſcrutatꝰ icipiēs a ma
iore vſq; ad minimū: iuenit cyphū i ſacco
beniamim. at illi ſciſſis veſtibꝰ. oneratiſq;
rurſuʒ aſinis reuerſi ſūt in oppidū. Pmuſq;
iudas cū fratribꝰ igreſſus ē ad ioſeph. nec
dū.n. d̄ loco abierat. Oēſq; an̄ eū pariter i
terrā corruerūt. Quibꝰ ille ait: Cur ſic ager̃ D
voluiſtis an ignoratis ꝙ n̄ ſit ſilis mei i au
gurādi ſcīa. Cui iudas: qd reſpōdebimꝰ in
qt dn̄o meo. vel qd loqmur aut iuſte poteri
mꝰ obtēdere? Deꝰ iuēit iniqtatē ſuoꝝ tuoꝝ
En oēs ſui ſumꝰ dn̄i mei: ⁊ nos ⁊ apd̄ quē
iuētꝰ ē cyphꝰ. Rn̄dit ioſeph: abſit a me: vt
ſic agā. Qui furatꝰ ē cyphū ipe ſit ſeruꝰ meꝰ
vos āt abite liberi ad prēʒ veſtrū. accedēs
āt ꝓpiꝰ iudas cōfidēter ait. Oro dn̄e mi
vt loq̄tur ſuꝰ tuꝰ ꝟbū i auribꝰ tuis: ⁊ ne ira
ſcaris famulo tuo. Tu es eni poſt pharao E
nē dn̄s meꝰ. Interrogaſti prius ſuos tuos
hētis patrē aut fratrē: ⁊ nos r̄ndimus tibi
dn̄o meo. Eſt nobis pr̄ ſenex: ⁊ puer puulꝰ
q i ſenectute illiꝰ natꝰ ē: cuiꝰ vterinꝰ fr̄ ē mor
tuꝰ ⁊ ipſū ſolū hʒ mr̄ ſua: pr̄ vero tenere di
ligit eū. Dixiſtiq; ſeruis tuis. Adducite eū
ad me: ⁊ ponā oculos meos ſup illuʒ. Sug
geſſimꝰ tibi dn̄o meo: nō pōt puer relique
re patrē ſuū. Si eni illuʒ dimiſerit morietur
Et dixiſti ſeruis tuis. Niſi venerit frater vr̄ ſ.43.a
minꝰ vobiſcū: nō videbitis amplius faciē F
meā. Cū ergo aſcēdiſſemus ad famulū tuū
prēʒ nr̄uʒ: narrauimꝰ ei oia q̄ locutꝰ ē dn̄s
meus. Et dixit pr̄ nr̄. Reuertimini ⁊ emitte
nobis paꝝ tritici. Cui diximꝰ. Nō poſſumꝰ
ire. Si fr̄ nr̄ minꝰ deſcēderit nobiſcū ꝓfici
ſcemur ſil̄: alioquin illo abſente n̄ audemꝰ
videre faciē viri. At ille r̄ndit. Uos ſcitiſ ꝙ
duos genuerit mihi vxor mea. Egreſſus ē ſ.37.a
vnus: ⁊ dixiſtis: beſtia deuorauit eū: ⁊ huc
vſq; nō cōparet. Si tuleritis ⁊ iſtū ⁊ aliqd
ei i via cōtigerit: deducetis canos meos cū
merore ad inferos. Igr̄ ſi intrauero ad ſuū G
tuū patrē noſtrū ⁊ puer defuerit. cū anima
illiꝰ ex huiꝰ aīa dependeat. videritq; eū nō
eē nobiſcū morieť: ⁊ deducēt famuli tui ca

nos ei⁹ cũ dolore ad inferos. Ego ꝓprie ſer
uus tu⁹ ſim: q̃ in meã hũc recepi fidẽ ⁊ ſpo
s.43.b pōdi dicēs. Niſi reduxero eũ. pctĩ reus ero i
patrẽ oĩ tẽpore. Manebo itaqȝ ſeru⁹ tu⁹ pro
puero in miniſterio dñi mei: ⁊ puer aſcẽdat
cũ fratrib⁹ ſuis. Nõ.n. poſſũ redire ad prẽȝ
abſente puero ne calamitatis q̃ oppreſſura
ẽ patrẽ meũ teſtis aſſiſtã. XLV

A Non ſe poterat vltra cohibere ioſeph
mltis corã aſtãtib⁹ vñ pcepit vt egre
derent cũcti foras: ⁊ null⁹ intereſſet alien⁹ agni
s.42.e.⁊ tõi mutue. Eleuauitqȝ vocẽ cũ fletu quã au
43.g dierũt egyptij oĩſqȝ domus pharaõis: ⁊ di
xit fratrib⁹ ſuis. Ego ſuȝ ioſeph. Adhuc prẽ
me⁹ viuit? Nõ poterãt r̃ndere fratres nimio
terrore perterriti. Ad quos ille clemẽter. ac
cedite inquit ad me: Et cum acceſſiſſent pro
B pe. ego ſum ait ioſeph frater veſter quẽ vẽ
s.50.c didiſtis in egyptũ. Nolite pauere neqȝ vo
bis durũ eſſe videat q̃ vẽdidiſtis me i his
regionibus. Pro ſalute.n. veſtra miſit me
deus añ vos in egyptũ. Biennium eſt eni
q̃ cepit fames i terra eſſe: ⁊ adhuc qnqȝ ã
ni reſtãt qbus nec arari poterit nec meti. P
miſitqȝ me de⁹ vt reſeruemini ſup terrã: ⁊ e
ſcas ad viuẽdũ hr̃e poſitis. Nõ vr̃o ɔſilio ſȝ
dei volũtate huc miſſus ſum: q fecit me q̃ſi
prẽm pharaõis: ⁊ dñm vniuerſe dom⁹ ei⁹:
C ac pncipẽ i oĩ terra egypti. Feſtinate ⁊ aſcẽ
dite ad prẽȝ meũ: ⁊ dicetis ei. Hec mãdat fi
lius tu⁹ ioſeph. De⁹ fecit me dñȝ vniuerſe
terre egypti. Deſcẽde ad me: ne moreris: ⁊
habitabis i terra ieſſen. Eriſqȝ iuxta me tu
⁊ filij tui: ⁊ filij filiorũ tuorũȝ: oues tue ⁊ ar
mẽta tua: ⁊ vniuerſa q̃ poſſides: ibiqȝ te pa
ſcã. Adhuc.n. quiqȝ ãni reſidui ſunt famis
ne ⁊ tu peas ⁊ oĩs domus tua: ⁊ oĩa q̃ poſſi
des. En oculi vr̃i ⁊ oculi fratris mei benia
D min vidẽt q̃ os meũ loquatur ad vos. Nũ
ciate patri meo vniuerſam gloriã meã: ⁊ cũ
cta que vidiſtis i egypto. Feſtinate ⁊ addu
cite eũ ad me. Cũqȝ ãplexatus cecidiſſet in
collũ beniamin fratris ſui fleuit: illo q̃ȝ ſilr̃
flente ſup collũ eius. Oſculatuſqȝ ẽ ioſeph
oẽs fratres ſuos ⁊ plorauit ſup ſingulos.
Poſt q̃ auſi ſunt loq ad eũ. Auditũqȝ ẽ ce
lebri ſermone vulgatũ in aula regis. Vene
rũt frẽs ioſeph. Et gauiſus ẽ pharao atqȝ
E oĩs familia ei⁹. Dixitqȝ ad ioſeph: vt impa
ret fratrib⁹ ſuis dicens. Onerãtes iumẽta
ite in terrã chanaã: ⁊ tollite inde patrẽ vr̃ȝ
⁊ cognationẽ: ⁊ vẽite ad me: ⁊ ego dabo vo
bis omnia bona egypti: vt comedatis me
dullã terre. Precipe ẽt vt tollãt plauſtra de
terra egypti ad ſubuectionẽ paruulorꝫ ſuo
rũ ac cõiugũ: Et dicito. Tollite patrẽ vr̃m
⁊ ꝓpate q̃ȝtotius veniẽtes: nec dimittatis
qcq̃ȝ de ſuppellectili vr̃a. qꝛ oẽs opes egy F
pti vr̃e erũt. Fecerũtqȝ filij iſrl̃ vt eis mãda
tũ fuerat. Quib⁹ dedit ioſeph plauſtra ſcd̃ȝ
pharaonis imperiũ: ⁊ cibaria in itinere. Si
gulis quoqȝ ꝓferri iuſſit binas ſtolas: beia
min vero dedit trecẽtos argẽteos cũ quiqȝ ſto
lis optimis: tãtũdẽ pecũie ⁊ veſtiũ mittẽs
prĩ ſuo: addẽs eis aſinos decẽ: q ſubueherẽt
ex oib⁹ diuitijs egypti: ⁊ totideȝ aſinas: triti
cũ i itinere paneſqȝ portãtes. Dimiſit ergo G
frẽs ſuos ⁊ pficiſcẽtibus ait. Ne iraſcami
i via. Qui aſcẽdẽtes ex egypto venerũt in
terrã chanaã ad patrẽ ſuũ iacob: ⁊ nũciaue
rũt ei dicẽtes. Joſeph fili⁹ tuus uiuit: ⁊ ipſe
dñatur i oĩ terra egypti. Quo audito iacob
q̃ſi de graui ſõno euigilãs tñ nõ credebat
eis. Illi ecõtra referebant oẽm ordinẽ rei.
Cũqȝ vidiſſet plauſtra ⁊ vniuerſa q̃ miſerat
reuixit ſps ei⁹ ⁊ ait. Sufficit mihi ſi adhuc
ioſeph filius me⁹ viuit: vadã ⁊ videbo illũ
anteq̃ȝ moriar. XLVI

A Profectuſqȝ iſrl̃ cuȝ oibus q̃ hẽbat
venit ad puteũ iuramẽti: ⁊ mactatis
ibi victimis deo patris ſui iſaac audiuit eũ
per viſionẽ nocte vocãtẽ ſe ⁊ dicẽtẽ. Jacob
iacob. Qui reſpõdit. Ecce adſum: Ait illi de
us. Ego ſum fortiſſimus de⁹ prĩs tui. Noli
timere: ſed deſcẽde i egyptũ. qꝛ in gẽtẽ ma
gnã faciã te ibi. Ego deſcẽdã tecũ illuc ⁊ ego
inde adducã te reuertẽtẽ. Joſeph quoqȝ po
net man⁹ ſuas ſup oculos tuos. Surrexit
iacob mane a puteo iuramẽti: tulerũtqȝ eũ
filij cũ paruulis ⁊ vxorib⁹ ſuis i plauſtris
q̃ miſerat pharao ad portandũ ſenẽ: ⁊ oĩa
que poſſederat in terra chanaan. Venitqȝ
in egyptũ cũ oĩ ſeĩe ſuo: filij eius ⁊ nepotes
filie: ⁊ cũcta ſilr̃ progenies. Hec ſunt ãt noĩa
filiorũ iſrael q ingreſſi ſunt in egyptũ ipſe B
cũ liberis ſuis. Primogenitus rubẽ. Filij
ruben enoch ⁊ phallu ⁊ eſrom ⁊ charmi. fi Exo.1.a.⁊
lij ſymeon iamuel ⁊ iamin ⁊ iami ⁊ ahod ⁊ 6.b.Nũe.
iachin ⁊ ſaber ⁊ ſaul filius chananitidis. fi 26.a.1.Pa
lij leui gerſõ ⁊ caath ⁊ merari. filij iuda her 5.a
⁊ onan ⁊ ſela ⁊ phares ⁊ zara. Mortui ſũt
ãt her ⁊ onan i terra chanaã. Natiqȝ ſunt

filij phares ⁊ eſrom ⁊ amul. Filij Jſachar
thola ⁊ phua ⁊ iobab ⁊ ſemron. Filij zabu
lon ſareth ⁊ chelō ⁊ iahelel. Hi filij lye q̊s
genuit in meſopotamia ſyrie cū dina filia
ſua oēs aīe filioꝝ eius ⁊ filiaꝝ trigintatres
Filij Gad phō ⁊ aggi ⁊ eſebō ⁊ ſuni ⁊ beri:
⁊ arodi ⁊ areli. Filij aſer iemna ⁊ ieſua ⁊ ie-
ſui ⁊ beria: ſara quoqꝫ ſoror eoꝝ Filij berſa
C beber ⁊ melchiel. Hi filij zelphe quā dedit
B.14.G labā lye filie ſue: ⁊ hos genuit iacob ſedeci
aias. Filij rachel vxoris iacob ioſeph ⁊ be-
niamin. Natiqꝫ ſūt ioſeph filij in terra egy
pti quos genuit ei aſſenē filia phutipharis
ſacerdotis eliopoleos: manaſſes ⁊ ephraiꝫ
Filij beniamin bela ⁊ bechor ⁊ aſbel ⁊ gera
⁊ naamā ⁊ iechri ⁊ iethros ⁊ reſe: mophi ⁊
oſim ⁊ ared. Hi filij rachel quos genuit ia-
cob oēs aīe quatuordecim. Filij dan vſan.
Filij neptalim: iaſiel ⁊ guni ⁊ ieſet ⁊ ſalem.
Hi filij bale quam dedit laban racheli filie
ſue: ⁊ hos genuit iacob. Omnes aīe ſeptē.
Cunqꝫ aīe que ingreſſe ſunt cum iacob in
egyptū: ⁊ egreſſe ſunt de femore illiꝰ abſqꝫ
vxoribus filioꝝ eius ſexagintaſex. Filij aūt
Deu.10.D ioſeph qui nati ſunt ei in terra egypti: anie
due oēs aīe domus iacob q̄ ingreſſe ſūt in
egyptū fuere ſeptuaginta. Miſit aūt iacob
iudā ante ſe ad ioſeph in egyptū vt nūcia-
ret ei: ⁊ ille occurreret in ieſſen. Quo cū per
ueniſſet iūcto ioſeph curru ſuo aſcēdit ob-
uiaꝫ patri ad eundē locū: vidēſqꝫ eū irruit
ſuper collum eius: ⁊ inter amplexus fleuit
D Dixitqꝫ pater ad ioſeph. Jā letus moriar:
qꝛ vidi faciē tuā: ⁊ ſuperſtitem te relinquo.
Et ille locutus eſt ad fratres ſuos ⁊ ad oēꝫ
domum patris ſui. Aſcendam ⁊ nuntiabo
pharaoni: dicamqꝫ ei. Fratres mei ⁊ domꝰ
patris mei qui erāt in terra chanaan vene
nerunt ad me: ⁊ ſunt viri paſtores ouium:
curamqꝫ habent alendorum gregum. Pe
cora ſua ⁊ armenta: ⁊ omnia que hr̄e potue
runt adduxerunt ſecum. Cunqꝫ vocauerit:
⁊ dixerit: qd̄ eſt opus veſtꝝ: rn̄debitis. Uiri
paſtores ſumus ſerui tui ab infātia noſtra
vſqꝫ in pn̄s: ⁊ nos ⁊ pr̄es nr̄i. Hec aūt dice
tis vt hitare poſſitis ī terra ieſſen: qꝛ dteſtā
ter egyptij oēs paſtores ouiū. XLVII

A Ingreſſus ergo ioſeph nūciauit pha-
raoni dicens. Pater meꝰ ⁊ frēs: oues
eoꝝ ⁊ armēta: ⁊ cūcta q̄ poſſidēt venerūt de
terra chanaan: ⁊ ecce ꝯſiſtūt in terra ieſſen.

Extremos quoqꝫ fratrū ſuoꝝ quiqꝫ viros
ꝯſtituit corā rege. Quos ille interrogauit.
Quid hētis opis? Rn̄derūt. Paſtores oui
um ſumꝰ ſerui tui: ⁊ nos ⁊ pr̄es nr̄i. Ad pe-
grinādū in terrā tuā venimꝰ: qm̄ nō ē her-
ba gregibꝰ ſeruoꝝ tuoꝝ ingraueſcēte fame
in terra chanaā. Petimuſqꝫ vt eſſe nos iu
beas ſeruos tuos in terra ieſſen. dixit itaqꝫ B
rex ad ioſeph. Pr̄ tuꝰ ⁊ frēs tui venerūt ad
te. Terra egypti in ꝯſpectu tuo eſt: in optio
loco fac eos hitare: ⁊ trade eis terrā ieſſen.
Qd̄ ſi noſti in eis eſſe viros induſtrios: cō-
ſtitue illos mgr̄os pecoꝝ meoꝝ. Poſt hec
introduxit ioſeph pr̄eꝫ ſuū ad regē: ⁊ ſtatu-
it eū corā eo. Qui bn̄dicēs illi: ⁊ interroga
tus ab eo: quot ſūt dies ānoꝝ vite tue? Rn̄
dit dies pegrinatōis vite mee cētū triginta
annoꝝ ſūt parui ⁊ mali: ⁊ n̄ puenerūt vſqꝫ
ad dies patꝝ meoꝝ qbꝰ pegrinati ſunt. Et
bn̄dicto rege egreſſus ē foras. Joſeph vero C
pr̄i ⁊ fr̄ibus ſuis dedit poſſeſſionē ī egypto
optio terre loco rameſſes vt preceꝑat pha
rao ⁊ alebat eos: oēmqꝫ domū pr̄is ſui pre
bēs cibaria ſingulis. Jn toto.n. orbe panis
deerat: ⁊ oppſſerat fames terrā: maxīe egy-
pti ⁊ chanaā. E qbꝰ oēꝫ pecuniā ꝯgregauit
ꝓ vēditōe frumēti: ⁊ intulit eā in erariū re-
gis. Cūqꝫ defeciſſꝫ emptoribꝰ pciū venit cū
cta egyptꝰ ad ioſeph dicēs. Da nobis pāes D
qꝛ morimur corā te deficiēte pecunia. Qui
bus ille rn̄dit. Adducite pecora vr̄a: ⁊ da-
bo vobis pro eis cibos: ſi pcium nō hētis.
Que cū adduxiſſent dedit eis alimēta pro
equis ⁊ ouibus ⁊ bobus ⁊ aſinis: ſuſtenta-
uitqꝫ eos illo āno pro cōmutatōe pecorū.
Uenerūt q̊ꝫ āno ſcd̄o: ⁊ dixerūt ei. Nō cela
mus dn̄o nr̄o ꝙ deficiēte pecunia pecora ſi
mul defecerūt: nec clā te eſt ꝙ abſqꝫ corpo
ribus ⁊ terra nihil hēamꝰ. Cur g̊ morimur
te vidēte? Et nos ⁊ terra nr̄a tui erimꝰ. Eme
nos in ſeruitutē regiā: ⁊ pbe ſemina: ne per E
eūte cultore redigat̄ terra ī ſolitudinē. Emit
igit̄ ioſeph oēm terrā egypti: vēdētibꝰ ſin-
gulis poſſeſſiones ſuas p̄ magnitudine fa-
mis. Subiecitqꝫ eā pharaoni ⁊ cūctos po-
pulos eiꝰ a nouiſſimis termis egypti vſqꝫ
ad extremos fines eiꝰ p̄ter terrā ſacerdotū:
q̄ a rege tradita fuerat eis: qbꝰ ⁊ ſtatuta ci
baria ex horreis publicis pbeoātur: ⁊ icir
co nō ſūt cōpulſi vēdere poſſeſſiōes ſuas.
Dixit g̊ ioſeph ad populos. En vt cernitis

⁊ vos ⁊ terrā vr̄aȝ pharao poſſidet. Accipi
F te ſeia ⁊ ſerite agros vt fruges hr̄e poſſitis.
qntā ptē regni dabit̄: q̄ttuoꝛ reliq̄s pmitto
vobi i ſemētē ⁊ i cibū fāilijs ⁊ liberis vr̄is. q
rn̄derūt. Salus nr̄a i māu tua ē. Reſpiciat
nos tm̄ dn̄s nr̄: ⁊ leti ſuiem⁹ regi. Ex eo tē-
poꝛe vſqȝ i p̄ſtē diē i vniuerſa terra egypti
regib⁹ qnta ps ſoluit̄: factū ē q̄ſi i legē abſ
qȝ terra ſacerdotali: q̄ libera ab hac cōditio
ne fuit. Habitauit ergo iſrael i egyto. i. in terra
ieſſen ⁊ poſſedit eā: auctuſqȝ ē ⁊ multiplica
tus nimis: ⁊ vixit i ea decē ⁊ ſeptē ānis. Fa
ctiqȝ ſūt oēs dies vite illi⁹ cētū quadragita
G ſeptē ānoꝝ. Cūqȝ appꝛopinq̄re cerneret diē
moꝛtis ei⁹: vocauit filiū ſuuȝ ioſeph ⁊ dixit
s.24.a ad eū. Si iueni grāȝ i ꝯſpectu tuo pōe manū
tuā ſub femoꝛe meo: ⁊ facies mihi miam ⁊
veritatē: vt n̄ ſepelias me i egypto: ſed doꝛ-
miā cū p̄rib⁹ meis: ⁊ auferas me ꝺ terra hac
ꝯdaſqȝ i ſepulchꝛo maioꝝ m̄oꝝ: cui rn̄dit io
ſeph. Ego faciā qđ iuſſiſti. Et ille. Jura ergo
iqt mihi. quo iurāte adoꝛauit iſrl̄ dn̄ȝ ꝯuer
s.25.d ſus ad lectuli caput.

XLVIII

A His ita trāſactis nūciatū ē ioſeph ꝙ
egrotaret pr̄ ſu⁹. qui aſſumptis duo
b⁹ filijs manaſſe ⁊ effrai ire perexit. Dixitqȝ
ē ſeni. Ecce fili⁹ tu⁹ ioſeph vēit ad te. q cōfoꝛ
tatus ſedit i lectulo. Et ingreſſo ad ſe ioſeph
ait. De⁹ oipotēs apparuit mihi i luȝa: q̄ ē i
terra chanaā: benedixitqȝ mihi. ⁊ ait. ego te
augebo ⁊ multiplicabo: ⁊ faciā te i turbas
pploꝛuȝ. Daboqȝ tibi terrā hāc: ⁊ ſemi tuo
poſt te i poſſeſſionē ſēpiternā. Duo ergo filij
tui q nati ſunt tibi i terra egypti añq̄ȝ huc
venirē ad te mei erūt effrai ⁊ manaſſes: ſic̄
rubē ⁊ ſymeō reputabunt̄ mihi. Reliq̄s āt
quos gēueris p⁹ eos tui erūt: ⁊ noie frm̄ ſuo
rū vocabūtur i poſſeſſionib⁹ ſuis. Mihi. n.
B qn̄ vēiebā de meſopotamia: moꝛtua eſt ra
chel i terra chanaā i ipſo itinere. Eratqȝ ve-
ruū tp̄s. Et igrediebar effratā: ⁊ ſepeliui eā
iuxta viā effrate que alio noie appellat̄ be
thleē. Vidēs āt filios ei⁹ dixit ad eū. q ſunt
iſti. Rn̄dit. Filij mei ſūt quos dōauit mihi
dn̄s i hoc loco. Adduc iqt eos ad me: vt bn̄
dicā illis. Oculi. n. iſrl̄ caligabāt p̄ nimia ſe
nectute: ⁊ clare videre nō poterat. Applici-
toſqȝ ad ſe deoſculatus ⁊ circūplex⁹ eos di
xit ad filiū ſuū. Nō ſuȝ fraudat⁹ aſpcū tuo
iſup oſ̄dit mihi de⁹ ſemē tuū. Cūqȝ tuliſſet
eos ioſeph de gremio p̄ris: adoꝛauit ꝓn⁹ i
terrā: ⁊ poſuit effraim ad dexterā ſuā. i. ad ſi
niſtrā iſrl̄: manaſſen ṽo i ſiniſtra ſua. ad dex
terā. ſ. p̄ris: applicuitqȝ ābos ad eū. Qui ex C
tēdēs manū dexterā poſuit ſup caput effrai
iunioris frīs: ſiniſtra ſup caput manaſſe q
maioꝛ natu erat: cōmutās man⁹. Bn̄dixit
qȝ iacob filios ioſeph: ⁊ ait. Deus i cui⁹ cō
ſpectu ābulauerūt p̄res mei abraā ⁊ yſaac:
deus q paſcit me ab adoleſcētia mea vſqȝ i
p̄ſtē diē: āgelus q eruit me de cūctis malis
bn̄dicat pueris iſtis: ⁊ inocetur ſup eos no
mē meū: noia quoqȝ patruȝ meoꝝ abraā ⁊
yſaac: ⁊ creſcāt in multitudinē ſup terrā. Vi
dēs āt ioſeph ꝙ poſuiſſet pater ſu⁹ dexterā
manū ſup caput effrai: grauiter accepit. Et D
appꝛehēſam manū p̄ris leuare conatus eſt
de capite effrai ⁊ trāſferre ſup caput manaſ
ſe. Dixitqȝ ad p̄rem: Nō ita cōuenit pater: qꝛ
hic ē pꝛimogenitus. Pōe dexterā tuā ſup
caput ei⁹. Qui renuēs ait. Scio fili mi ſcio.
Et iſte quippe erit in populos ⁊ multiplica-
bitur: ſed frater eius iunioꝛ maioꝛ erit illo ⁊
ſemē illius creſcet in gētes. Bn̄dixitqȝ eis
in tpe illo dicēs. Jn te bn̄dicetur iſrael: atqȝ
dicetur. Faciat tibi deus ſicut effrai ⁊ ſicut
manaſſe. Cōſtituitqȝ effrai ante manaſſen.
Et ait ad ioſeph filiū ſuuȝ. En ego moꝛioꝛ ⁊
erit deus vobiſcū: reducetqȝ vos ad terraȝ
patrum veſtroꝛū. Do tibi partē vnaȝ extra
fratres tuos quaȝ tuli de manu amoꝛrei in
gladio ⁊ arcu meo.

XLIX

v Ocauit autē iacob filios ſuos ⁊ ait A
eis. Cōgregami vt ānunciē q̄ vētura
ſūt vobis i dieb⁹ nouiſſimis. Cōgregami ⁊
audite filij iacob audite iſrl̄ p̄reȝ vr̄m. Ru
ben pꝛimogenit⁹ meus. Tu foꝛtitudo mea ⁊
p̄ncipiū doloꝛis mei. Prioꝛ i donis: maioꝛ
in impio. Effuſus es ſic̄ aq̄. Nō creſcas: qꝛ
aſcēdiſti cubile patris tui: ⁊ maculaſti ſtra-
tū eius. Symeon ⁊ leui fratres vaſa iniq̄ta
tis bellātia. Jn cōſiliuȝ eoꝝ nō veniat aīa
mea: ⁊ in cetu illoꝛū nō ſit gloꝛia mea: qꝛ in
furoꝛe ſuo occiderūt virū: ⁊ in volūtate ſua
ſuffoderūt murū. Maledict⁹ furoꝛ eoꝝ qꝛ p
tinax: ⁊ idignatio eoꝝ qꝛ dura. Diuidā eos B
i iacob: ⁊ diſpergā eos i iſrl̄. Juda te lauda-
būt frēs tui. Man⁹ tue in ceruicib⁹ inimicō
rū tuoꝝ. adoꝛabūt te filij p̄ris tui. Catulus
leonis iuda: ad predaȝ fili mi aſcēdiſti. reqe
ſcēs accubuiſti vt leo: ⁊ quaſi leena. Quis
ſuſcitabit eū: Nō auferetur ſceptrū de iuda.

⁊ dux de femore eiꝰ: donec veia t q mittédꝰ
ē:⁊ ipe erit expectatio gentiuʒ. Ligás ad vi
neá pullū ſuū:⁊ ad vité o fili mi aſiná ſuaʒ.
Lauabit in vino ſtolá ſuá:⁊ in ſanguie vue
palliū ſuū. Pulchriores ſūt oculi eiꝰ vino ⁊
détes eiꝰ lacte cádidiores. zabuló in littore
maris hitabit:⁊ i ſtatiōe manuū pgés vſqʒ
C ad ſidoné yſachar aſinus fortis:accubás i
ter terminos. Uidit regé ꝙ eét bōa ⁊ terraʒ
ꝙ optia:⁊ ſuppoſuit hūerū ſuū ad portádū
factuſqʒ eſt tributis ſeruiés. Dá iudicabit
pplm ſuū ſic̃ ⁊ alia tribꝰ i iſrl. Fiat dan colu
ber i via ceraſtes in ſeita mordés vngulas
eq vt cadat aſcéſor eiꝰ retro. Salutare tuuʒ
expectabo dñe. Gad accinctꝰ pliabiť añ eū
⁊ ipe acciget retrorſum. Aſer pinguis pāis
eiꝰ ⁊ pbebit delitias regibus. Neptali ſeruꝰ
emiſſus ⁊ dás cloqa pulchritudinis. Filius
accreſcés ioſeph filiꝰ accreſcés ⁊ decorꝰ aſpe
ctu. Filie diſcurrerūt ſr murū ſed exaſpaue
rūt eū:⁊ iurgati ſūt iuiderūtqʒ illi hñtes ia
cl'a. Sedit i forti arcus eiꝰ: ⁊ diſſoluta ſunt
vincula brachioꝝ ⁊ manūillius p manꝰ po
tétis iacob. Inde paſtor egreſſus é lapis iſ
rael. Deꝰ pr̃is tui erit adiutor tuꝰ:ſi oipotés
bñdicet tibi bñdictiōibꝰ celi deſup bñdicti
B onibꝰ abyſſi iacétis deorſuʒ:bñdictiōibus
vberū ⁊ vulue. Bñdictiōes pr̃is tui ꝯforta
te ſūt bñdictionibꝰ patrū eius donec véiret
dſideriū colliū eternoꝝ. Fiát i capite ioſeph
⁊ i vertice nazarei iter frés ſuos. Béiamin
lupꝰ rapax máe cōedet pdá:⁊ veſpe diuidet
ſpolia. Oés hi i tribubꝰ iſrl' duodeci. Hec lo
cutꝰ é eis pr̃ ſuꝰ. bñdixitqʒ ſingulis bñdicti
onibꝰ ꝓpris:⁊ pcepit eis dicés. Ego cōgre
gor ad ppl'ʒ meū:ſepelite me cū pr̃ibꝰ meis
i ſpelūcha duplici q̄ eſt in agro ephrō ethei
cōtra mābre i terra chanaá quá emit abraá
cū agro ab ephrō etheo in poſſeſſioné ſepul
chri. Ibi ſepelierūt eū ⁊ ſarrá vxoré eiꝰ. Ibi
ſepultꝰ é yſaac cū rebecca cōiuge ſua. Ibi ⁊
lya cōdita iacet. Finitiſqʒ mádatis qbꝰ fili
os iſtruebat collegit pedes ſuos ſup lectu
lū ⁊ obijt:appoſituſqʒ ad populū ſuū. L.

A Quod cernés ioſeph ruit ſup facié pr̃is
flués ⁊ deoſculans eū:pcepitqʒ ſeruis
ſuis medicis vt aromatibꝰ ꝯdirét pr̃eʒ. Qui
bꝰ iuſſa explétibꝰ:tráſierūt q̄draginta dies.
Iſte qppe mos erat cadauerū cōditorū. Fle
uitqʒ eū egyptꝰ ſeptuaginta diebꝰ ⁊ expleto
plánctus tpe:locutꝰ é ioſeph ad famiłá pha
raōis. Si iueni graʒ i cōſpectu vr̃o:loqmi i
auribꝰ pharaōis eo ꝙ pr̃ meꝰ adiurauerat
me dicés. En morior i ſepulchro meo qđ fodi ſ.47.8.
mihi i terra chanaá:ſepelies me. Aſcédá igi
tur ⁊ ſepeliá pr̃eʒ meū:ac reuertar. Dixitqʒ B
ei pharao. Aſcéde ⁊ ſepeli patré tuum ſicut
adiuratꝰ es. Quo aſcédéte.ierūt cū eo oés
ſenes domus pharaōis cūctiqʒ maiores na
tu terre egypti domus ioſeph cū fr̃ibꝰ ſuis
abſqʒ paruulis ⁊ gregibus atqʒ armétis q̄
dereliqrūt i terra ieſſen. Habuit quoqʒ in
comitatu currus eqtes:⁊ fcá eſt turba non
modica venerūtqʒ ad areá achad que ſita é
trás iordané:vbi celebrátes exeqas planctu
magno atqʒ vehemēti ipleuerūt ſepté dies
Qđ cū vidiſſent habitatores terre chanaá
dixerūt. Plāctꝰ magnꝰ é iſte egyptijs. Et ic
circo vocatū é nomé loci illiꝰ plāctꝰ egypti.
Fecerūt ergo filij iacob ſicut pceperat eis: ⁊
portátes eū i terra chanaá ſepelierūt euʒ in
ſpeluncha duplici: quá emerat abraá cum
agro i poſſeſſioné ſepulchri:ab ephrō etheo
cōtra facié mābre. Reuerſus é ioſeph i egy
ptū cū fratribus ſuis ⁊ oi comitatu:ſepulto C
pr̃e. Quo mortuo timétes fratres eiꝰ ⁊ mu
tuo colloquētes: ne forte memor ſit iniurie
quá pasſus é:⁊ reddat nobis oé malū qđ fe
cimus:mādauerūt ei dicētes. Pater tuus
pcepit nobis anteqʒ moreret vt tibi verbis
illius dicerémus. Obſecro vt obliuiſcaris ſce
leris fratrū tuoꝝ ⁊ peccati atqʒ malicie quá
exercuerūt i te. Nos quoqʒ oramus:vt ſer
uo dei pr̃i tuo dimittas iniqtaté hác. qbus
auditis fleuit ioſeph: venerūtqʒ ad eū frés
ſui. ⁊ ꝓni adorátes in terrá dixerūt. Serui
tui ſumus. Quibus ille rñdit. Nolite time
re. Nū dei poſſumus reſiſtere volūtati: Uos ſ.45 b
cogitaſtis de me malū ſʒ deus vertit illud B
in bonū vt exaltaret me ſicut in pñtiarū cer
nitis ⁊ ſaluos faceret mltos populos. Noli
te timere. Ego paſcaʒ vos:⁊ paruulos vr̃os
Cōſolatuſqʒ é eos:⁊ bláde ⁊ leniter é locutꝰ
⁊ habitauit i egypto cū oi domo pr̃is ſui. Ui
xitqʒ cétū decé annis:⁊ vidit effrai filios vſ
qʒ ad tertiam generationé. Filij quoqʒ ma
chir filij manaſſe nati ſunt i génibus ioſeph
quibus tráſactis locutus eſt fratribus ſuis
Poſt morté meá deꝰ viſitabit vos:⁊ aſcéde
re vos faciet de terra iſta ad terrá quá iura
uit abraá yſaac ⁊ iacob. Cumqʒ adiuraſſet
eos:atqʒ dixiſſet:deus viſitabit vos:aſpor

tate oſſa mea vobiſcū de loco iſto mortuus
ē expletis cētū decē vite ſue annis: ⁊ ꝯdit⁹
aromatibus repoſitus eſt i loculo i egypto.

¶ Explicit liber Gen̄. Incipit liber helleſ-
moth: quem nos Exodi dicimus. Cap. I.

A
Gen̄. 4. 6. b
Hec ſunt
noīa filioꝝ iſra-
el q̄ ingreſſi ſūt
in egyptū cū ia
cob. Siguli cū
domibus ſuis i
troierūt. Rubē
ſymeō leui iu-
das yſachar za
bulō ⁊ bēiami:
dan ⁊ neptaliꝫ:
gad ⁊ aſer. Erāt igit̄ oēs aīe eoꝝ q̄ egreſſi
ſūt de femore iacob ſeptuagita. Joſeph āt i
egypto erat. Quo mortuo ⁊ vniuerſis frīb⁹
ei⁹: oīqꝫ cognatōe ſua: filij iſrael creuerūt: ⁊
B q̄ſi germinātes multiplicati ſūt: ac robora
ti nimis iplеuerūt terrā. Surrexit iterea rex
nou⁹ ſup egyptū: q̄ ignorabat ioſeph. Et ait
ad ppl'ꝫ ſuū. Ecce ppl's filioꝝ iſrael mult⁹ ⁊
fortior nobis ē. Venite ſapiēter opprima-
mus eū: ne forte multiplicet̄: ⁊ ſi igruerit cō
tra nos bellum: addat̄ inimicis nr̄is: expu
gnatiſqꝫ nob̄ egrediat̄ de terra. Prepoſuit
itaqꝫ eis mgr̄os opū vt affligerēt eos one
rib⁹. Edificauerūtqꝫ vrbes tabernaculoꝝ
C pharaōis phitō ⁊ rameſſes. Quātoqꝫ opp̄
mebāt eos: tāto magis multiplicabāt ⁊ cre
ſcebāt. Oderātqꝫ filios iſrael egyptij: ⁊ af-
fligebāt illudētes ⁊ inuidētes eis: atqꝫ ad
amaritudinē ꝑducebāt vitā eoꝝ opib⁹ du-
ris luti ⁊ lateris: oīqꝫ famulatu q̄ i t̄re opi-
bus ꝑmebāt̄. Dixit āt rex egypti obſtetrici-
b⁹ hebreoꝝ: q̄ꝝ vna vocabat̄ ſephora: alt̄a
phua ꝑcipiēs eis. Qn̄ obſtetricabitis he-
breas ⁊ ptus tp̄s aduenerit: ſi maſcul⁹ fue
rit iterficite eū: ſi feīa reſuua-
te. Timuerūt āt obſtetrices
deū: ⁊ n̄ fecerūt iuxta p̄ceptū
r̄gis egypti: ſꝫ ꝯſuabāt ma
res. qb⁹ accerſitis ad ſe rex
B ait. Quidnā ē h̄ qd̄ facer̄ vo
luiſtis: vt pueros ſeruaretis
Que rn̄derūt. n̄ ſūt hebree
ſicut egyptie mulieres. Ipſe
n. obſtetricādi hn̄t ſciam: ⁊
p̄uſq̄ꝫ veniam⁹ ad eas pari
unt. Bn̄ ḡ fec̄t d̄s obſtetri-
cib⁹: ⁊ creuit populus: ꝯfor
tatuſqꝫ ē nimis. Et q̄ꝛ timu
erūt obſtetrices deū: edifica
uit eis domos. Precepit ḡ pharao oī ppl'o
ſuo dicēs. Quicq̄d maſculini ſexus natū fu
erit: i flumē ꝓijcite: q̄cq̄d feīni reſuuate. II
Egreſſ⁹ ē p⁹ h̄ vir d̄ domo leui ⁊ acce- A
pit vxorē ſtirpis ſue: q̄ ꝯcepit ⁊ pepit
filiū: ⁊ vidēs eū elegātē abſcōdit trib⁹ mēſi
b⁹. Cūqꝫ iā celare nō poſſꝫ: ſūpſit fiſcellā
ſcirpeā: ⁊ liniuit eā bitumie ac pice: poſuit-
qꝫ it⁹ ifātulū: ⁊ expoſuit eū i carecto ripe flu
mis: ſtāte ꝓcul ſorore ei⁹ ⁊ ꝯſiderāte euētū
rei. Ecce āt deſcēdebat filia pharaōis vt la
uaret̄ i flumie: ⁊ puelle ei⁹ gradiebāt̄ ꝑ cre
pidinē aluei. Que cū vidiſſꝫ fiſcellā i papi-
riōe: miſit vnā e famulab⁹ ſuis: ⁊ allatā apī
ens: cernēſqꝫ i ea puulū vagiētē: miſ̄ta ei⁹
ait. De ifātib⁹ hebreoꝝ ē h̄. Cui ſoror pueri B
Vis iq̄t vt vadā ⁊ vocē tibi mulierē hebre
aꝫ q̄ nutrire poſſit ifātulū? Rn̄dit. Vad. ꝓ
rexit puella: ⁊ vocauit mr̄eꝫ ſuā. Ad quā lo
cuta filia pharaōis: accipe ait pueꝝ iſtuꝫ ⁊
nutri mihi: ego dabo tibi mercedē tuā. Su-
ſcepit mulier ⁊ nutriuit pueꝝ: adultūqꝫ tra
didit filie pharaōis: quē illa adoptauit i lo
cū filij: vocauitqꝫ nom̄ ei⁹ moyſes: dicens:
q̄ꝛ de aq̄ tuli eū. In dieb⁹ illis poſtq̄ꝫ creue
rat moyſes: egreſſus ē ad frēs ſuoſ: viditqꝫ
afflictōeꝫ eoꝝ: ⁊ viꝝ egyptiū ꝑcutiētē q̄ndā
d̄ hebreis frīb⁹ ſuiſ. Cūqꝫ circūſpexiſſꝫ huc
atqꝫ illuc ⁊ nullū adeſſe vidiſſꝫ: ꝑcuſſū egy
ptiū abſcōdit ſabulo. Et egr̄ſſ⁹ die alio ꝯſpe

C xit duos hebꝛeos rixātes: dixitqꝫ ei q faciebat iniuriā. Qr̄ pcutis ꝓximū tuū? q r̄ndit.
Act.7.d qs cōſtituit te ꝑicipē ⁊ iudicē ſup nos? Nū
occidere me tu vis ſicut heri occidiſti egy-
ptum? Timuit moyſes ⁊ ait. Quomodo pa
lā factū ē v̄bū iſtud? Audiuitqꝫ pharao ſer
monē hunc: ⁊ q̄rebat occidere moyſen. qui
fugiēs de ꝯſpectu eius: moꝛatꝰ ē i terra ma
dian. ⁊ ſedit iuxta puteū. Erāt āt ſacerdotis
madiā ſeptem filie: q̄ venerāt ad hauriēdā
aquā: ⁊ īpletis canalibꝰ adaq̄re cupiebant
greges patris ſui. Superueneꝛ̄ paſtoꝛes: ⁊
eiecerunt eas. Surrexitqꝫ moyſes ⁊ đfēſis
puellis adaquauit oues eaꝝ. Que cū reuer
tiſſent ad raguel patrem ſuū: dixit ad eas
Cur velociuſ veniſtis ſolito? R̄nderūt. Uir
B egyptiꝰ liberauit nos de manu paſtoꝝ. In-
ſup ⁊ hauſit aquā nobiſcū: potumqꝫ dedit
ouibꝰ. At ille: vbi ē inq̄t? Quare dimiſiſtis
hoīez? Uocate eum vt comedat panē. Jura
uit ergo moyſeſ ꝙ hitaret cū eo. Accepitqꝫ
ſephorā filiā eiꝰ vxoꝛez q̄ pepit ei filiū quē
vocauit gerſan dicens. Aduena fui i terra
j.18.a aliena. alterū v̄o peperit: quez vocauit elie
zer dicens. Deꝰ .n. patris mei adiutoꝛ meꝰ:
⁊ eripuit me đ manu pharaōis: Poſt mul
tum vero tp̄s moꝛtuꝰ ē rex egypti. Et inge-
miſcētes filij iſrael ꝓp opa vociferati ſunt.
Aſcēditqꝫ clamoꝛ eoꝛū ad deū ab opibꝰ: ⁊
audiuit gēitū eoꝝ ac recoꝛdatꝰ ē federis qđ
ꝑepigit cum abraā yſaac ⁊ iacob. Et reſpe-
xit dn̄s filios iſrael: ⁊ liberauit eos. III

A MOyſes aūt paſcebat oues ietro ſo-
ceri ſui ſacerdotis madian. Cumqꝫ
minaſſet gregem ad interioꝛa deſerti: vēit
ad mōtē dei oꝛeb. Apparuitqꝫ ei dn̄s i flā-
ma ignis de medio rubi: ⁊ videbat ꝙ rubꝰ
arderet ⁊ nō ꝯbureret. Dixit ergo moyſes.
Uadā ⁊ videbo viſionem hanc magnā q̄re
nō ꝯburaꝛ̄ rubꝰ. Cernēs āt dn̄s ꝙ ꝑgeret
ad videndū: vocauit eū de medio rubi ⁊ ait
Moyſes moyſes. qui r̄ndit. Adſum. At il-
B le. Nō appꝛopies inq̄t huc. Solue calciamē
Joſue.5.d ta đ pedibꝰ tuis. Locꝰ .n. i q̄ ſtas terra ſcā ē
Act.7.d Et ait. Ego ſum deꝰ p̄ris tui: deus abꝛaā: deꝰ
yſaac: ⁊ deus iacob. abſcōdit moyſes faciē
ſuā. Nō .n. audebat aſpicere ꝯtra deū. Cui
ait dn̄s: vidi afflictionē ppl̄i mei i egypto: ⁊
clāoꝛē eiꝰ audiui: ꝓp duritiā eoꝝ q ꝑſūt opi-
bus. Et ſciēs doloꝛē eiꝰ deſcēdi vt liberē eū
de māibꝰ egyptioꝝ ⁊ educā đ terra illa i ter-
rā bonā ⁊ ſpacioſā: i t̄rā q̄ fluit lacte ⁊ mel
le ad loca chanāei ⁊ ethei ⁊ āmoꝛrei ⁊ phe-
rezei ⁊ euei ⁊ iebuſei. Clāoꝛ ergo filioꝝ iſrl̄ C
vēit ad me: vidiqꝫ afflictōnē eoꝝ q̄ ab egy
ptijs oppꝛimunꝛ̄. Sꝫ veni ⁊ mittam te ad
pharaonē: vt educas populū meum filios
iſrael đ egypto. dixitqꝫ moyſes ad deū. qs
ſū ego vt vadā ad pharaonē ⁊ educā filios
iſrael de egypto? qui dixit ei. Ego ero tecū. ⁊
hoc hēbis ſignū ꝙ miſeri te. Cū eduxeris
populū meū đ egypto: imolabis deo ſuper
mōtē iſtū. ait moyſeſ ad deū. Ecce ego vadā D
ad filios iſrael. ⁊ dicā eis. Deꝰ p̄ruꝫ v̄roruꝫ
miſit me ad vos. Si dixerit mihi. qđ ē nomē
eius: qd dicā eis? Dixit dn̄s ad moyſē. Ego
ſū q̄ ſū ait. Sic dices filijs iſrael. qui eſt mi-
ſit me ad vos. Dixitqꝫ iteꝝ deus ad moy-
ſē. Hec dices filijs iſrael. Dn̄s deꝰ patꝝ ve-
ſtroꝝ deus abꝛaā ⁊ đus yſaac ⁊ đus iacob:
miſit me ad voſ. Hoc nomē mihi ē i eternū E
⁊ hoc memoꝛiale meū i gn̄atōe ⁊ gn̄atōez.
Uade ꝯgrega ſēioꝛes iſrael. ⁊ dices ad eos
Dn̄s deꝰ patrū veſtroꝝ apparuit mihi: deꝰ
abꝛaā ⁊ deꝰ yſaac ⁊ deꝰ iacob: dicēs. Uiſitāſ
viſitaui i vos ⁊ vidi oīa q̄ acciderūt vobis
i egypto: ⁊ dixi vt educā vos de afflictione
egypti i terrā chananei ⁊ ethei ⁊ āmoꝛeri ⁊
pherezei ⁊ euei ⁊ iebuſei ad terrā fluētem
lacte ⁊ melle: ⁊ audiet vocē tuā. Ingredie- F
riſqꝫ tu ⁊ ſenioꝛes iſrael ad regem egypti ⁊
dices ad eū. Dn̄s deꝰ hebꝛeoꝝ vocauit nos
ꝑbimꝰ viā triū dieꝝ in ſolitudinē vt imole- j.8.g
mus dn̄o deo noſtro. Sed ego ſcio ꝙ nō di
mittet vos rex egypti vt eatis: niſi ꝑ ma-
nū validā. Extēdāqꝫ manū meā ⁊ ꝑcutiaꝫ G
egyptū in cunctis mirabilibꝰ meis que fa
cturus ſuꝫ in medio eoꝝ. poſt hoc dimittet
vos: daboqꝫ gratiā populo huic coꝛā egy- j.11.a
ptijs. Et cū egrediemī nō exibitis vacui: ſꝫ ⁊ j.12.e
poſtulabit mulier a vicina ſua ⁊ ab hoſpi-
ta ſua vaſa argēta ⁊ aurea: ac veſtes: pone-
tiſqꝫ eas ſuper filios ⁊ filias veſtras ⁊ ſpo-
liabitis egyptum. IIII.

REſpōdēs moyſes ait. Non credēt mi-
A hi neqꝫ audient vocem meā: ſed di
cent: non apparuit tibi dn̄s. Dixit ergo ad
eū. Quid eſt qđ tenes in manu tua? R̄ndit
Uirga. dixitqꝫ dominꝰ. Pꝛoijce eā i terrā
Pꝛoiecit ⁊ verſa ē i colubꝛū: ita vt fugeret
moyſes. dixitqꝫ dn̄s. extēde manū tuā ⁊ ap
prehēde caudam eiꝰ. Extēdit ⁊ tenuit: ver-

ſacq3 ē in virgā. Ut credāt inq̄t q̄ apparue
rit tibi dñs d̄s pr̄uʒ tuoꝝ: d̄s abraā ꝛ deus
yſaac ꝛ d̄s iacob. Dixitq3 dñs rurſū. Mitte
B manū tuā in ſinū tuū. Quā cū miſiſſet in ſi
nū, ꝓtulit leproſā inſtar niuis. Retrahe ait
manū tuā in ſinū tuū. Retraxit ꝛ ꝓtulit ite
rū: ꝛ erat ſilis carni reliq̄. Si nō crediderit
inq̄t tibi neq3 audierit ſmonē ſigni prioris
credēt verbo ſigni ſeq̄ntis: ꝙ ſi nec duobus
q̄dē his ſignis crediderit: neq3 audierit vo
cē tuā: ſume aquā fluminis: ꝛ effunde eā ſup
aridā: ꝛ q̄cq̄d hauſerit de fluuio: vertetur i
C ſanguinē. Ait moyſes. Obſecro dñe nō ſū
eloq̄ns ab heri ꝛ nudiuſtertius: ex quo lo
cutꝰ es ad ſeruū tuū impeditioris ꝛ tardio
ris lingue ſū. Dixit dñs ad eū. Quis fecit
os hois. Aut q̄s fabricatus eſt mutū ꝛ ſur
dū ꝛ vidētē ꝛ cecū? Nōne ego? P̄ge igitur: ꝛ
D ego ero i ore tuo: doceboq3 q̄d loq̄ris. At il
le. Obſecro dñe inq̄t: mitte quē miſſurꝰ es.
Iratꝰ dñs i moyſen ait. Aarō frī tuꝰ leuites:
ſcio ꝙ eloq̄ns ſit. Ecce ipſe egredieť in oc
curſū tuū videnſq3 te letabiť corde. Loq̄re
ad eū ꝛ pone verba meā i ore eiꝰ: ꝛ ego ero
i ore tuo ꝛ in ore illiꝰ: ꝛ oſidā vobis q̄d age
re debeatis. Et ipſe loqueť pro te ad populū
ꝛ erit os tuū: tu aūt eris in his q̄ ad deū ꝑ
tinēt: virgā q̄3 hāc ſume i manu tua i qua
E facturus es ſigna. Abijt moyſes ꝛ reuerſꝰ
ē ad ietro ſoceꝝ ſuū. Dixitq3 ei. Uadā ꝛ re
uertar ad frēs meos i egyptū vt videā ſi ad
huc viuāt. Cui ait iethro. Uade i pace. Di
Math. 2. d xit ḡ dñs ad moyſē i madiā. Uadē ꝛ reuerte
re i egyptū. Mortui.n.ſť oēs q̄ q̄rebāt aiā3
tuā. Tulit ḡ moyſes vxorē ſuā ꝛ filios ſuos
ꝛ ipoſuit eos ſup aſinū: reuerſuſq3 ē in egy
ptū: portās virgā dei i manu ſua. Dixitq3
ei dñs reuertēti in egyptū. Uide vt oīa oſtē
ta q̄ poſui i manu tua facias corā pharaōe
Ego indurabo cor eius: ꝛ nō dimittet ppl'3
F Diceſq3 ad eū. Hec dicit dñs. Filiꝰ meus ꝑ
mogenitꝰ iſrael: dixi tibi. Dimitte filiū meū
vt ſuiat mihi: ꝛ noluiſti dimittē eū. Ecce ego
īterficiā filiū tuū priogēitū. Cūq3 eēt i itine
re in diuerſorio occurrit ei dñs ꝛ volebat oc
cidere eū. Tulit illico ſephora acutiſſimā pe
trā: ꝛ circūcidit ꝑputiū filij ſui. Tetigitq3 pe
des eius ꝛ ait. Spōſus ſanguinū tu mihi
es: ꝛ dimiſit eū poſtq̄3 dixerat: ſpōſus ſan
guinū tu mihi es ob circūciſionē. Dixitq3
G dñs ad aaron. Uade in occurſuʒ moyſi in

deſertū: qui perrexit obuiā ei in mōtē dei: ꝛ
oſculatus eſt eū. Narrauitq3 moyſes aarō
oīa verba dñi pro q̄bus miſerat eū: ꝛ ſigna
q̄ mādauerat. Ueneruntq3 ſimul: ꝛ ꝯgrega
uerūt cunctos ſeniores filioꝝ iſrael. Locu
tuſq3 eſt ad aaron oīa verba q̄ dixerat dñs
ad moyſen: ꝛ fecit ſigna corā populo ꝛ cre
didit populus. Audierūtq3 ꝙ viſitaſſ3 dñs
filios iſrael: ꝛ ꝙ reſpexiſſet afflictionē3 illo
rum: ꝛ proni adorauerunt.

V

POſt hec igreſſi ſūt moyſes ꝛ aaron. A
ꝛ dixerūt pharaōi. Hec dicit dñs me
us iſrael. Dimitte populū meū vt ſacrificet
mihi in deſerto. At ille r̄ndit. Quis eſt dñs
vt audiā vocē eius: ꝛ dimittā iſrael? Neſcio
dñm ꝛ iſrael nō dimittā. Dixerūtq3. Deus
hebreoꝝ vocauit nos: vt eamus viā trium
dieꝝ in ſolitudinē: ꝛ ſacrificemus dño deo
nr̄o ne forte accidat nobis peſtis aut gladi
us. Ait ad eos rex egypti. Quare moyſes
ꝛ aarō ſollicitatis populū ab opibus ſuis.
Ite ad onera vr̄a. Dixitq3 pharao. Multꝰ
ē populus terre. Uidetis ꝙ turba ſuccreue
rit: q̄3to magis ſi dederitis eis reqe3 ab opi
bus. Precepit ḡ in die illo p̄fectis opum ꝛ B
exactoribꝰ ppli dicēs. Nequaq̄3 vltra dabi
tis paleas populo ad ꝯficiēdos lateres: ſi
cut p̄us: ſ3 ipſi vadāt ꝛ colligāt ſtipulas: ꝛ
mēſurā lateꝝ quā p̄us faciebāt: iponetis ſ
eos: nec minuetis q̄cq̄3. Uacāt. n. ꝛ ic̄c rco
vociferant dicētes. Eamus ꝛ ſacrificemus j.co.
deo nr̄o. Opprimanť opibus ꝛ expleāt ea:
vt nō acqeſcāt verbis mēdacibus. Igitur
egreſſi p̄fecti opeꝝ ꝛ exactores ad populu3
dixerūt: ſic dicit pharao. Nō do vobis pale
as. Ite ꝛ colligite ſicubi iuenire poteritis.
nec minueť q̄cq̄3 de ope vr̄o. Diſpſus ē po
pulus i oēm terrā egypti ad colligēdas pa
leas. Prefecti q̄3 opu3 iſtabāt dicētes. Cō
plete opus vr̄3 quotidie vt p̄us facere ſole
batis q̄n dabanť vob palee. Flagellatiq3 C
ſūt q̄ p̄erāt opibus filioꝝ iſrael: ab exactori
bus pharaōis dicētibꝰ. Qui nō iplestis mē
ſurā lateꝝ ſicut p̄us nec heri nec hodie? Ue
nerūtq3 ꝑpoſiti filioꝝ iſrael: ꝛ vociferati ſūt
ad pharaonē dicētes. Cur ita agis ꝯtra ſer
uos tuos? Palee nō danť nobis: ꝛ lateres
ſiliter ipanť. En famuli tui flagellis cedimur
ꝛ iniuſte agiť ꝯtra populū tuū. Qui ait. Va 3.co.
catis ocio: ꝛ iccirco dicitis. Eamꝰ ꝛ ſacrifice
mus dño. Ite ḡ ꝛ operamini. Palee nō da D

bunť voƀ ⁊ reddetis ꝯſuetū numeꝝ lateꝝ. videbātqꝫ ſe ꝓpoſiti filioꝝ iſrael i malū: eo ꝙ diceret eis: nō minuet qcqꝫ opis de late ribus p ſingulos dies. Occurrerūtqꝫ moy ſi ⁊ aaron q ſtabāt ex aduerſo egrediētes a pharaōe: ⁊ dixerūt ad eos. Videat dñs ⁊ iu dicet: qm̄ fetere feciſtis odorē nr̄ꝫ corā pha raone ⁊ ſuis eius: ⁊ pbuiſtis ei gladium vt occideret nos. Reuerſuſqꝫ eſt moyſes ad dñꝫ: ⁊ ait. Dñe cur afflixiſti populū iſtum? Qr̄ miſiſti me: Ex eo.n. quo igreſſus ſuꝫ ad pharaoneꝫ vt loquerer ex noīe tuo afflixit populū tuū: ⁊ nō liberaſti eos. VI

A Dixitqꝫ dñs ad moyſen. Nunc vide bis q̄ facturus ſū pharaōi. Per ma nū.n. fortē dimittet eos: ⁊ in manu robuſta eijciet illos de terra ſua. Locutuſqꝫ eſt dñs ad moyſen dicēs. Ego dominus q apparui abraā yſaac ⁊ iacob in deo oīpotēte: ⁊ nomē meū adonay nō idicaui eis. Pepigiqꝫ fe dus cū eis: vt darē eis terrā chanaā terraꝫ pegrinatōis eoꝝ i q̄ fuerūt aduene: ego au diui gemitū filioꝝ iſrael quo egyptij oppſſe rūt eos: ⁊ recordatus ſū pacti mei. Jō dic fi lijs iſrael. Ego dñs q educā vos de ergaſtu lo egyptioꝝ: ⁊ eruā de ſuitute: ac redimam

B i brachio excelſo ⁊ iudicijs magnis: ⁊ aſſu mā vos mihi in populū: ⁊ ero vr̄ ds̄. Et ſcie tis qꝛ ego ſū dñs ds̄ vr̄ q eduxerim vos de ergaſtulo egyptiorum: ⁊ induxerim vos in terrā ſup quā leuaui manū meā: vt darē eā abraā yſaac ⁊ iacob: daboqꝫ illā poſſiden dā vobis ego dñs. Narrauit ḡ moyſes oīa filijs iſrael q nō acqeuerūt ei: pp anguſtiaꝫ ſpiritus ⁊ opus duriſſimum. Locutuſqꝫ eſt dominus ad moyſen: dicens. Jngredere ⁊ loq̄re ad pharaonē regē egypti: vt dimittat filios iſrael de terra ſua. Reſpōdit moyſes coraꝫ domino. Ecce filij iſrael nō audiunt me: ⁊ q̄uo audiet pharao. Preſertum cum incircūciſus ſim labijs. Locutuſqꝫ eſt dñs ad moyſen ⁊ aarō: ⁊ dedit mādatū ad filios iſrl̄ ⁊ ad pharaonē regē egypti: vt educerēt

C filios iſrael de terra egypti. Jſti ſūt pricipes domoꝝ p familias ſuas. Filij ruben prioge

Gen.46.b niti iſraelis: enoch: ⁊ phallu eſrō: ⁊ charmi.

Nu.26. He cognatōes ruben. Filij ſymeō iamuel ⁊

1.Pa.b iami ⁊ iami ⁊ abod ⁊ iachin ⁊ ſaber ⁊ ſaul fi li⁹ chanāitidis: he ꝓgēies ſymeō. Et h̄ noīa filioꝝ leui p cognatōes ſuas gerſon ⁊ caath ⁊ merari. Anni aūt vite leui fuerūt centū tri

gintaſeptē: filij gerſon: lobni ⁊ ſemei per co gnationes ſuas. Filij caath: amram ⁊ yſuar ⁊ hebron ⁊ oziel. Anni q̄ꝫ vite caath cētūꝫ 1.Pa.23.a

trigintatres. Filij merari: mooli ⁊ muſi. He cognationes per familias ſuas. Accepit āt amram vxorē iochabeth patruelē ſuā: que Nu.26.a

pepit ei aaron ⁊ moyſen ⁊ mariā. Fuerūtqꝫ anni vite amram centū trigintaſepteꝫ. Filij q̄ꝫ yſuar chore ⁊ napheg ⁊ zechri. Filij q̄ꝫ oziel miſael ⁊ eliſaphā ⁊ ſechri. Accepit aūt B

aarō vxorē eliſabeth filiam aminadab: ſo rorē naaſon: q̄ pepit ei nadab ⁊ abiu ⁊ ele azar ⁊ ythamar. Filij q̄qꝫ chore aſer ⁊ hel chana ⁊ abiaſab. He ſūt cognatōes chorita rū. At vero eliazar fili⁹ aaron accepit vxorē de filiab⁹ phutiel q̄ peperit ei phinees. Hi ſūt pricipes familiaꝝ leuiticaꝝ p cognatio nes ſuas. Jſte ē aarō ⁊ moyſes qb⁹ p̄cepit dñs vt educerēt filios iſrael de terra egypti p turmas ſuas. Hi ſūt q loquunť ad phara onē rḡē egypti: vt educāt filios iſrael ď egy pto. Jſte ē moyſes ⁊ aarō i die q̄ locutus ē dñs ad moyſen in terra egypti. Et locut⁹ eſt dñs ad moyſen: dicenſ. Ego dñs. Loq̄re ad pharaonē regē egypti oīa q̄ loquor tibi. Et ait moyſes corā dño. En incircūciſis labijs ſum. Q̄uo audiet me pharao? VII

Dixitqꝫ dñs ad moyſen. Ecce ꝯſtitui A

te deū pharaōis: ⁊ aarō fr̄ tuus erit ꝓpha tuus. Tu loq̄ris ei oīa q̄ mādabo ti bi: ⁊ ille loqueť ad pharaonē: vt dimittat fi lios iſrael de terra ſua. Sꝫ ego idurabo cor ei⁹ ⁊ multiplicabo ſigna ⁊ oſtēta mea i terra egypti: ⁊ nō audiet vos. Jmmittāqꝫ manū meā ſup egyptū: ⁊ educā exercitū ⁊ populū meum filios iſrael de terra egypti p iudicia maxia: ⁊ ſciēt egyptij: qꝛ ego ſū dñs qui ex tenderim manū meā ſup egyptū: ⁊ eduxerī filios iſrael de medio eoꝝ. Fecit itaqꝫ moy ſes ⁊ aarō ſicut p̄cepat dñs: ita egerūt. Erat āt moyſes octoginta annoꝝ: ⁊ aaron octogi B

tariū qn̄ locuti ſunt ad pharaonē. Dixitqꝫ dñs ad moyſen ⁊ aaron. Cū dixerit vobis pharao: oſtēdite ſigna: dices ad aaron. Tol le virgā tuā: ⁊ pijce eā corā pharaōe: ac ver tať i colubrū. Jngreſſi itaqꝫ moyſes ⁊ aarō ad pharaonē: fecerūt ſicut p̄cepat dominus. Tulitqꝫ aarō ꝟgā corā pharaōe ⁊ ſuis ei⁹ q̄ ꝟſā ē i colubrū. Vocauit aūt pharao ſapi entes ⁊ maleficos: ⁊ fecerūt ēt ipi p incāta Ex.3.b

tiōes egyptiacas ⁊ archana quedā ſiliter.

Proiecerūtqʒ ſinguli ꝟgas ſuas:q̄ ꝟſe ſūt
in dracões. Sʒ deuorauit virga aarõ vir/
s.eo. gas eoꝝ. Induratūqʒ ē cor pharaõis ꝛ nõ
audiuit eos ſicut ꝑcepat dñs. Dixit aūt ad
C moyſen. Ingrauatū ē cor pharaonis:ꝛ non
vult dimitteꝛ pplm. Uade ad eū mane. Ec
ce egredieꝛ ad aq̄s. Et ſtabis in occurſum
ei⁹ ſup ripā fluīs. ꝛ virgā q̄ ꝯuerſa ē i draco
s.8.a nē: tolles i manu tua: dicesqʒ ad eū. Dñs
de⁹ hebreoꝝ miſit me ad te: dicēs. Dimitte
pplm meū vt ſacrificet mihi i deſerto:ꝛ vſ
qʒ ad pñs audire noluiſti. Hec igiꝛ dicit dñſ
In hoc ſcies ꝙ ſim dñs. Ecce percutiā vir
ga q̄ i manu mea ē aquā fluīs:ꝛ verteꝛ in
ſanguinē. Piſces quoqʒ q ſūt i fluuio mo
rienꝛ ꝛ cõputreſcēt aq̄:ꝛ affligenꝛ egyptij
bibētes aquam fluīs. Dixit quoqʒ dñs ad
moyſen. dic ad aaron. Tolle virgā tuā ꝛ ex
tēde manū tuā ſup aq̄s egypti:ꝛ ſup fluui
os eoꝝ ꝛ riuos ꝛ paludeſ ꝛ oēs lac⁹ aq̄rū vt
vertantur in ſanguinem. ꝛ ſit cruor in om
ni terra egypti tā in ligneis vaſis q̄ʒ in ſa
D xeis. Feceruntqʒ moyſes ꝛ aarõ ſicut ꝑce
perat dñs. Et eleuans virgam percuſſit a
quā fluīs corā pharaõe ꝛ ſeruis eius q̄ ver
ſa ē in ſanguinē:ꝛ piſces q erant i fluīe mor
tui ſūt. Cõputruitqʒ fluui⁹:ꝛ ñ poterāt egy
ptij bibere aq̄ʒ fluīs:ꝛ fuit ſāguis i tota ter
ra egypti. Fecerūtqʒ ſimiliter malefici egy
ptioꝝ icātatõib⁹ ſuis. Et iduratū ē cor pha
raõis: nec audiuit eos ſicut ꝑceperat dñs.
Auertitqʒ ſe ꝛ igreſſus ē domū ſuā nec ap
poſuit cor ēt hac vice. Foderunt āt oēs egy
ptij p circuitū fluīs aquā vt biberēt. Nõ .n.
poterāt bibere aquā fluīs. Impletiqʒ ſunt.
vij. dies poſtq̄ʒ pcuſſit dñs fluuiū. VIII.
A Dixit quoqʒ dñs ad moyſē. Ingrede
re ad pharaonē ꝛ dices ad eū. Hec
dicit dñſ. Dimitte populū meū vt ſacrificet
s.7.c mihi. Si āt nõ volueris dimittere ecce ego
pcutiā oēs terminos tuos rāis:ꝛ ebulliet
fluui⁹ ranas q̄ aſcēdēt ꝛ igredientur domuʒ
tuā ꝛ cubiculū lectuli tui:ꝛ ſup ſtatū tuū:ꝛ
in domos ſeruoꝝ tuoꝝ:ꝛ in populuʒ tuum:
ꝛ i furnos tuos:ꝛ i reliq̄as ciboꝝ tuoꝝ:ꝛ ad
te ꝛ ad populū tuū:ꝛ ad oēs ſeruos tuos i
trabūt rane. dixitqʒ domin⁹ ad moyſen. dic
ad aaron. Extēde manū tuā ſup fluuios:ꝛ
B ſup riuos ꝛ paludes:ꝛ educ ranas ſup ter
rā egypti. Et extendit aarõ manū ſup aq̄s
egypti ꝛ aſcēderūt rane. opuerūtqʒ terram
egypti. Fecerūt āt ꝛ malefici p icantatiões
ſuas ſilr. eduxerūtqʒ ranas ſup trā egypti.
Uocauit autem pharao moyſen ꝛ aaron. ꝛ
dixit eis. Orate dñʒ vt auferat ranas a me
ꝛ a populo meo:ꝛ dimittā populū vt ſacrifi
cet dño. dixitqʒ moyſes ad pharaonē. Conſti C
tue mihi qñ deprecer ꝑ te ꝛ ꝑ ſuis tuis ꝛ
ꝑ populo tuo: vt abiganꝛ rane a te:ꝛ a do
mo tua ꝛ a ſuis tuis. ꝛ a populo tuo:ꝛ tm̄ i
fluīe remaneāt. Qui reſpondit. Cras. At il
le iuxta inqt verbū tuū faciā:vt ſcias qm̄
nõ eſt ſicut dñs de⁹ noſter:ꝛ recedent rāe a
te. ꝛ a domo tua:ꝛ a ſeruis tuis. ꝛ a populo
tuo:ꝛ tātū in fluīe remanebunt. Egreſſiqʒ
ſunt moyſes ꝛ aaron a pharaone. ꝛ clama D
uit moyſes ad dñm pro ſponſione ranaruʒ
quā ꝯdixerat pharaõi. Fecit dñs iuxta ver
bum moyſi. ꝛ mortue ſūt rane de domib⁹. ꝛ
de villis. ꝛ de agris. Cõgregaueruntqʒ eas
i imēſos aggeres:ꝛ cõputruit terra. Uidēs
aūt pharaõ ꝙ data eſſet reqes: ingrauauit
cor ſuū ꝛ ñ audiuit eos ſicut ꝑcepat dñs. di
xitqʒ dñs ad moyſē. Loqre ad aarõ. Exten
de virgā tuā ꝛ pcute puluerē terre:ꝛ ſint cy
niſes i vniuerſa terra egypti. Fecerūtqʒ ita
ꝛ extēdit aarõ manū virgā tenēs pcuſſitqʒ
puluerē terre:ꝛ facti ſūt cyniſes i hoīb⁹ ꝛ in
iumētis. Oīs puluis terre verſus ē i cyni E
fes p totā terrā egypti. Fecerūtqʒ ſilr male
fici icātatõib⁹ ſuis vt educerēt cyniſes:ꝛ ñ
potuerūt. Erātqʒ cyniſes:taʒ i hoibus q̄ʒ i
iumentis. Et dixerunt malefici ad pharao
nē. digit⁹ dei ē hic. Induratūqʒ ē cor phara
onis ꝛ ñ audiuit eos ſicut ꝑcepat dñs. dixit s.9.c
quoqʒ dñs ad moyſē. Cõſurge diluculo:ꝛ
ſta corā pharaone. Egredieꝛ .n. ad aq̄s. Et
dices ad eū. Hec dicit dñs. dimitte populū
meū vt ſacrificet mihi. ꝙ ſi nõ dimiſeris eū
ecce ego mittā in te ꝛ in ſuos tuos ꝛ i pplʒ
tuū ꝛ i domos tuas:oē genus muſcarum:ꝛ
iplebūꝛ oēs dom⁹ egyptioꝝ muſcis diuer
ſi generis ꝛ vniuerſa terra i q̄ fuerit. Faciā
qʒ mirabilē i die illa terrā ieſſē i q̄ ppls me F
us ē vt ñ ſint ibi muſce:ꝛ ſcias qm̄ ego dñſ
i medio terre: ponāqʒ diuiſionē iter pplm
meū ꝛ pplʒ tuū. Cras erit ſignū iſtō. Fecit
qʒ dñs ita. Et venit muſca grauiſſima i do
mos pharaõis ꝛ ſuoꝝ ei⁹:ꝛ i oēʒ trā egypti
corruptaqʒ ē tra ab huiuſcemõi muſcis. vo
cauitqʒ pharao moyſē ꝛ aarõ:ꝛ ait eis. Ite
ꝛ ſacrificate deo veſtro in terra hac. Et ait

moyſes. Nõ põt ita fieri. Abhoīatiões eni e-
gyptiorum immolabim⁹ dño deo noſtro: q̄ ſi
mactauerimus ea q̄ colũt egyptij corã eis
G lapidibus nos obruent. Uiã triũ dierũ pge
ſ.3.f mus i ſolitudiné: ⁊ ſacrificabimus dño deo
nr̃o ſicut pcepit nobis. Dixitq̃ pharao. Ego
dimittã vos vt ſacrificetis dño deo veſtro i
deſerto: verũtñ lõgi⁹ ne abeatis. Rogate p
me. Et ait moyſes. Egreſſus a te orabo dñz
⁊ recedet muſca a pharaõe: ⁊ a ſeruis ſuis:
⁊ a pp̃lo eius cras. Uerũtamen noli vltra
fallere: vt non dimittas populum ſacrifica
re domino. Egreſſuſq̃ moyſes a pharaone
orauit dñz. Qui fecit iuxta verbũ illi⁹ ⁊ ab
ſtulit muſcas a pharaõe: ⁊ a ſeruis ſuis: ⁊ a
populo ei⁹. Non ſuperfuit nec vna quidez
Et igrauatũ ẽ cor pharaõis: ita vt nec hac
qdé vice dimitteret populum. IX
A Dixit ãt dñs ad moyſẽ. Ingredeř ad
pharaoné: ⁊ loq̃re ad eum. Hec dicit
Leo. dñs deus hebreorũ. Dimitte populũ meũ
vt ſacrificet mihi. Quod ſi adhuc renuis ⁊
reties eos: ecce manus mea erit ſup agros
⁊ ſup equos: ⁊ aſinos: ⁊ camelos: ⁊ oues: ⁊
boues: peſtis valde grauis. Et faciet domi-
nus mirabile inter poſſeſſiones iſrael ⁊ poſ
ſeſſiões egyptiorũ: vt nil oĩo pereat ex his q̃
ptinét ad filios iſrael. Cõſtituitq̃ dominus
tp̃s dicés. Cras faciet dñs verbũ iſtd̃ in ter
ra. Fecit ḡ dñs verbũ hoc altera die: ⁊ mor-
tua ſũt oĩa aiantia egyptiorũ. De aialibus
vero filiorũ iſrl̃ nihil oĩo piijt. Et miſit pharao
B ad vidédũ: nec erat qcq̃ mortuũ d̃ his que
poſſidebat iſrael. Ingrauatũq̃ ẽ cor pha-
raõis: ⁊ non dimiſit pp̃lm. Et dixit dñs ad
moyſẽ ⁊ aarõ. Tollite pléas man⁹ cineris d̃
camio: ⁊ ſpgat illũ moyſes i celũ corã pha-
raõe: ſitq̃ puluis ſr̃ oẽz terrã egypti. Erũt
n. i hoib⁹ ⁊ iumétiſ vlcera ⁊ veſice turgétes
in vniuerſa terra egypti. Tuleruntq̃ cinerez
de camino ⁊ ſteterũt coram pharaone: ⁊ ſp
ſit illũ moyſes in celuz. Factaq̃ ſunt vlcera
veſicarum turgentium i hoibus ⁊ iumétis
nec poterant malefici ſtare coram moyſe p
pter vlcera q̃ in illis erant ⁊ in oĩ terra egy
C pti. Indurauitq̃ dñs cor pharaonis ⁊ nõ
ſ.8.e audiuit eos: ſicut locut⁹ ẽ dñs ad moyſen.
Dixitq̃ dñs ad moyſen. Mane cõſurge ⁊
ſta corã pharaõe ⁊ dices ad eum. Hec dicit
ſ.eo. dñs de⁹ hebreorũ. Dimitte populũ meũ vt
ſacrificet mihi: q2 i hac vice mittã oẽs pla-
gas meas ſr̃ cor tuũ ⁊ ſr̃ ſuos tuos: ⁊ ſup
populũ tuũ: vt ſcias q̄ non ſit ſilis mei i oĩ
terra. Nũc.n. extédẽſ manũ pcutiã te ⁊ popu D
lũ tuũ peſte peribiſq̃ d̃ terra. Idcirco aũt
poſui te vt oñdã i te fortitudiné meã: ⁊ nar
reř nomé meũ in oĩ terra. Adhuc retiés po Ro.9.d
pulum meũ: ⁊ non vis eũ dimittere: En plu
am cras hac ipſa hora grandinem multaz
nimis q̃lis non fuit i egypto a die qua fun
data ẽ vſq̃ in pñs tp̃s. Mitte ergo iã nũc
⁊ ꝯgrega iuméta tua ⁊ oĩa q̃ habes i agro
hoies eni ⁊ iuméta ⁊ vniuerſa q̃ inuéta fue
rint foris nec cõgregata de agris: ceciderit
q̃ ſr̃ ea grando: morient. Qui timuit v̄bũ E
dñi de ſuis pharaõis fecit ꝯfugere ſuos ſu
os: ⁊ iumẽta i domos: q aũt neglexerit ſmo
né dñi: dimiſit ſeruoſ ſuos ⁊ iuméta i agris
Et dixit dñs ad moyſen. Extéde manũ tuã
in celũ: vt fiat grando in vniuerſa terra egy
pti ſr̃ hoies ⁊ ſup iuméta ⁊ ſup oém herbã
agri i terra egypti. Extéditq̃ moyſes virgã
in celũ: ⁊ dñs dedit tonitrua ⁊ grandiné ac
diſcurrétia fulgura ſup terrã. Pluitq̃ dñſ
grãdiné ſup terram egypti ⁊ grãdo ⁊ ignis
mixta pariter ferebãř. Tãteq̃ fuit magni- F
tudinis q̃ta añ nũq̃ appuit i vniuerſa ter
ra egypti: ex quo gés illa ꝯdita ẽ. Et pcuſſit
grãdo i oĩ terra egypti cũcta que fuerũt in
agris ab hoie vſq̃ ad iumentum. Cũctãq̃
herbã agri percuſſit grãdo: ⁊ oẽ lignũ regi
onis cõfregit. Tñ i terra ieſſen vbi erãt filij
iſrael grãdo ñ cecidit. Miſitq̃ pharao ⁊ vo
cauit moyſen ⁊ aarõ. dicens ad eos. Pec-
caui etiã nũc. dñs iuſt⁹: ⁊ ego ⁊ popul⁹ me⁹
ipij. Orate dñm: vt deſinant tonitrua dei: ⁊
grãdo: vt dimittam vos ⁊ neq̃q̃ hic vltra
maneatis. Ait moyſes. Cũ egreſſus fuero
de vrbe extendã palmas meas ad dñm: ⁊ G
ceſſabũt tonitrua: ⁊ grando nõ erit: vt ſcias
q2 dñi ẽ terra. Noui ãt q̄ ⁊ tu ⁊ ſui tui nec-
dũ timeatis dñz deũ. Linũ ḡ ⁊ ordeũ leſũ
ẽ eo q̄ ordeũ eẽt virés ⁊ linũ iaz folliculos
germinaret. Triticũ aũt ⁊ far nõ ſũt leſa: q2
ſerotina erãt. Egreſſuſq̃ moyſes a phara-
one ex vrbe: tetédit manus ad dñm ⁊ ceſſa
uerũt tonitrua: ⁊ grando: nec vltra ſtillauit
pluuia ſuper terraz. Uidens autez pharao
q̄ ceſſaſſet pluuia ⁊ grãdo ⁊ tonitrua auxit
pctm̃ ⁊ ingrauatũ eſt cor eius ⁊ ſuorũ illi⁹
⁊ induratũ nimis: nec dimiſit iſrael ſicut p-
ceperat dominus per manum moyſi. X

A Et dixit dñs ad moyſẽ. Ingredere ad
pharaonem. Ego enim induraui cor
illius ⁊ ſeruoꝝ illi⁹ vt faciã ſigna mea hec i
eo: ⁊ narres in auribus filij tui ⁊ nepotum
tuorũ quotiens cõtuerĩ egyptioſ ⁊ ſigna fe
cerĩ i eis: aut ſciatis q̃r ego dñs. Introierũt
ergo moyſes ⁊ aarõ ad pharaonẽ: ⁊ dixeꝛt
s.7.c.8.a ei. Hec dicit dñs deus hebreorũ. Vſq3 quo
⁊.9.b nõ viſ ſubijci mihi. dimitte populũ meũ vt
ſacrificet mihi. Sin aũt reſiſtis ⁊ ñ vis di
mittere eũ: ecce ego inducã cras locuſtã in
fines tuos q̃ operiet ſupficiẽ terre: ne q̃cq̃3
ei⁹ appareat ſ3 comedat q̃d reſiduũ fuerit
B grãdini. Corrodet. n. oĩa ligna q̃ germinãt
in agris. ⁊ iplebũt domos tuas ⁊ ſuoꝝ tuo
rũ ⁊ oium egyptiorũ: q̃3tã ñ viderunt p̃res
tui ⁊ aui ex quo orti ſũt ſup terrã vſq3 i p̃ñ
tẽ diẽ. auertitq3 ſe ⁊ egreſſus ẽ a pharaõe.
dixerũt aũt ſui pharaõis ad eũ. Vſq3 quo
patiemur hoc ſcãdalũ: dimitte hoies vt ſa
crificent dño deo ſuo. Nõne vides q̃ perie
rit egyptus? Reuocauerũtq3 moyſẽ ⁊ aarõ
ad pharaonem. qui dixit eis. Ite ſacrificate
C dño deo veſtro. qui nam ſunt qui ituri ſũt?
Ait moyſes. cum paruulis noſtris ⁊ ſenior
ibus pergemus: cũ filijs ⁊ filiab⁹: cũ ouib⁹
⁊ armẽtis. Eſt. n. ſolẽnitas dñi dei noſtri. Et
rñd t pharao. Sic dñs ſit vobiſcũ. q̃uo ego
dimittã vos ⁊ puulos veſtros: cui dubiũ ẽ
q̃ peſſime cogitetis? Nõ fiat ita: ſed ite tñ
viri ⁊ ſacrificate dño. Hoc. n. ⁊ ipſi petijſtis.
Statiq3 eiecti ſũt d̃ ꝯſpectu pharaõis. Di
xit aũt dñs ad moyſen. Extende manũ tuã
Apo.9.a ſup terrã egypti ad locuſtã: vt d̃ſcẽdat ſup
terrã ⁊ deuoret oẽ3 herbã q̃ reſidua fuerit
grãdini. Et extẽdit moyſes v̄gã ſup terram
egypti: ⁊ dñs iduxit vẽtũ vrentẽ tota die il
la ⁊ nocte. Et mane facto vẽt⁹ vrẽs leuauit
D locuſtas. que aſcẽderũt ſup vniuerſã terrã
egypti: ⁊ ſederũt i cũctis finibus egyptioꝝ
inumerabiles: q̃les ante illud tẽpus ñ fue
rãt: nec poſtea future ſunt. Operuerũtq3
vniuerſa3 ſupficiẽ terre vaſtãtes oĩa. Deuo
rata ẽ igit̃ herba terre ⁊ q̃cq̃d pomorũ i ar
boribus fuit: q̃ grãdo dimiſerat. Nihil quo
q3 oĩo virẽs relictũ ẽ i lignis ⁊ i herbis ter
re: i cũcta egypto. q̃uãobrẽ feſtiũs pharao
vocauit moyſẽ ⁊ aarõ: ⁊ dixit eis. Peccaui
E in dñ3 deũ veſtrũ ⁊ i vos. S3 nũc dimittite
pctm̃ mihi ẽt hac vice: ⁊ rogate dñm deum
veſtrũ vt auferat a me mortẽ iſtã. Egreſſuſ
q3 ẽ moyſes de cõſpectu pharaonis: ⁊ ora
uit dñm. qui flare fecit vẽtũ ab occidẽte ve
hementiſſimũ: ⁊ arreptã locuſtã proiecit in
mare rubrũ. Nõ remãſit nec vna quide3 in
cunctis finibus egypti. Et indurauit dñs
cor pharaõis: nec dimiſit filioſ iſrael. Dixit
ãt dñs ad moyſen. Extẽde manũ tuã in ce
lũ: ⁊ ſint tenebre ſup terrã egypti tã denſe:
vt palpari q̃ant. Extẽditq3 moyſes manũ i F
celũ: ⁊ facte ſunt tenebre horribiles in vni Sap.17.a
uerſa terra egypti. Tribus diebus nemo vi ⁊.81.a
dit frẽ3 ſuũ: nec mouit ſe de loco i quo erat
Vbicũq3 ãt habitabãt filij iſrael lux erat.
Vocauitq3 pharao moyſen ⁊ aaron: ⁊ dixit
eis. Ite ſacrificate dño. Oues tñ vr̃e ⁊ ar
mẽta remaneãt. Paruuli vr̃i eãt vobiſcũ.
Ait moyſes. Hoſtias q̊3 ⁊ holocauſta da
bis nobis: q̃ offeram⁹ dño deo nr̃o. Cuncti G
greges pgẽt nobiſcũ. Nõ remanebit ex eis
vngula q̃ neceſſaria ſunt in cultum dñi dei
nr̃i: p̃ſertim cũ ignoremus q̃d debeat imo
lari: donec ad ipm locũ puenjamus. Indu
rauit aũt dñs cor pharaonis: ⁊ noluit dimit
tere eos. Dixitq3 pharao ad moyſen. Re
cede a me ⁊ caue ne vltra videas faciẽ meã
Quocunq3 die apparueris mihi morieris
Reſpondit moyſes. Ita fiat vt locutus es
Non videbo vltra faciem tuam.

XI

A Et dixit dñs ad moyſen. Adhuc vna
plaga tãgã pharaonẽ ⁊ egyptũ: ⁊ p⁹
hec dimittet: ⁊ exire cõpellet. Dices ğ omni s.3.g.j.k.c
plebi vt poſtulet vir ab amico ſuo: ⁊ mulier
a vicina ſua vaſa argẽtea ⁊ aurea ⁊ veſte3.
Dabit aũt dominus gratiã populo ſuo co
ram egyptijs. Fuitq3 moyſes vir magnus Ecci.45.a
valde in terra egypti corã ſeruis pharaõis
⁊ oĩ populo. Et ait h̃ dicit dominus. Media B
nocte igrediar i egyptũ: ⁊ moriet̃ oẽ priroge
nitũ in terra egyptioꝝ a priogẽito pharao
niſ q̃ ſedet in ſolio eius vſq3 ad primogeni
tũ ancille q̃ eſt ad molã: ⁊ oĩa primogenita
iumẽtoꝝ. Eritq3 clamor magnus in vniuer
ſa terra egypti: qualis nec ante fuit: nec po
ſtea futurus eſt. Apud oẽs aũt filios iſrael C
non mutiet canis ab hoie vſq3 ad pecus:
vt ſciatis q̃ãto miraculo diuidat dominus
egyptios ⁊ iſrael. Deſcendentq3 oẽs ſerui
tui iſti ad me: ⁊ adorabũt me dicẽtes. Egre
dere tu ⁊ oĩs populus qui ſubiectus eſt ti
bi. Poſt hec egrediemur: ⁊ exiuit a pharao
ne iratus nimis. Dixit autem dominus ad D

moyſen. Nõ audiet vos pharao. vt multa ſi
gna fiãt i terra egypti. Moyſes aũt ⁊ aarõ fe
cerunt oĩa ſigna ⁊ oſtẽta q̃ ſcripta ſunt corã
pharaõe: ⁊ idurauit dñs cor pharaõis nec
dimiſit filios iſrael de terra ſua. XII

A Dixit q̃ʒ dñs ad moyſen ⁊ aarõ i ter
ra egypti. Mẽſis iſte vobis pricipiũ
mẽſiũ: pmꝰ erit i mẽſibus ãni. Loqmi ad
vniuerſũ cetũ filiorum iſrael: ⁊ dicite eis. Deci
ma die mẽſiſ huiꝰ tollat vnuſquiſq; agnũ ꝑ
familias ⁊ domos ſuas. Sin aũt mior ẽ nũe
rus vt ſufficere poſſit ad veſcẽdũ agnũ aſſũ
met vicinũ ſuũ q ꝯiũctus ẽ domui eiꝰ iuxta
nũerũ aiarũ q̃ ſufficere poſſint ad eſuʒ agni
Erit aũt agnꝰ abſq; macula maſculus anicu
lus. Juxta quẽ ritũ tolletis ⁊ hedũ ⁊ ſuabi
tis eũ vſq; ad q̃rtã decimã diẽ mẽſis huius
Jmmolabitq; eũ vniuerſa multitudo filio
rũ iſrael ad veſperã. ⁊ ſumẽt de ſãguie eius
ac ponẽt ſup vtrũq; poſtẽ ⁊ in ſupliminari
B bus domorum i qbus cõedent illũ. Et edẽt car
nes nocte illa aſſas agni: ⁊ azimos päeſ cũ
lactucis agreſtibꝰ. nõ cõedetis ex eo crudũ
qd nec coctũ aq̃: ſʒ aſſuʒ tm̃ ign̄. Caput cũ
pedibus eiꝰ ⁊ inteſtinis vorabitis: nec remãe
bit qcq̃ʒ ex eo vſq; mãe. Si qd reſiduũ fue
rit igne cõburetis. Sic aũt cõedetis illũ. Re
nes vr̃os accingetis: ⁊ calciamẽta hẽbitis
i pedibꝰ tenẽtes baculos i mãibus: ⁊ cõede
tis feſtinãter. Eſt eni phaſe .i. trãſitus dñi. Et
trãſibo ꝑ terrã egypti nocte illa: pcutiãq; oẽ
primogenitũ i terra egypti ab hoĩe vſq; ad
pecꝰ: ⁊ i cũctis dijs egypti faciã iudicia ego
Hebre.11.c dñs. Erit aũt ſanguis vobis i ſignũ i edibus
i qbus eritis: ⁊ videbo ſanguinẽ ⁊ trãſibo
C vos: nec erit i vobis plaga diſperdẽs qñ p
cuſſero terrã egypti. Hẽbitis aũt hanc diẽ in
monimẽtũ ⁊ celebrabitis eã ſolẽnẽ dño i ge
nerationibꝰ vr̃is cultu ſẽpiterno. Septẽ die
bus azima cõedetis. Jn die pmo nõ erit fer
mẽtũ in domibꝰ vr̃is. Quicũq; cõederit fer
mẽtũ: pibit aia illa de iſrael. a pmo die vſq;
ad ſeptimũ diẽ. Dies prima erit ſcã ac ſolẽ
nis: ⁊ dies ſeptia eadẽ feſtiuitate venerabi
lis. Nihil opis facietis i eis: exceptis his q̃
ad veſcendũ ptinẽt: ⁊ obſeruabitis azima.
Jn eadẽ eni ipſa die educã exercitũ vr̃m de
terra egypti: ⁊ cuſtodietis diẽ iſtũ in genera
tiões vr̃as ritu ppetuo. Primo mẽſe quar
Leui.23.a ta decia die mẽſis ad veſperã: cõedetis azi
Nu.28.c. ma: vſq; ad diẽ viceſimã primã eiuſdẽ mẽ

ſis ad veſperam. Septem diebus fermen
tũ nõ inueniet in domibꝰ vr̃is. Qui cõederit
fermẽtatũ pibit aia eiꝰ de cetu iſrl̃. tã de adue
nis quã de idigẽis terre. Oẽ fermẽtatũ nõ
comedetis. Jn cunctis habitaculis veſtris
edetis azima. Uocauit aũt moyſes oẽs ſenio B
res filiorum iſrael ⁊ dixit ad eos. Jte tollentes
aial ꝑ familias vr̃as: ⁊ imolate phaſe. Faſci
culũq; hyſopi tingite i ſanguie q ẽ i limine
⁊ aſpergite ex eo ſupliminare ⁊ vtrũq; poſtẽ.
Nullus vr̃m egrediat oſtiũ domꝰ ſue vſq;
mane. Tranſibit eni dñs pcutiẽs egyptios.
Cũq; viderit ſanguinẽ i ſupliminari ⁊ i vtro
q; poſte trãſcẽdet oſtiũ domus: ⁊ nõ ſinet ꝑ
cuſſorẽ ingredi domos vr̃as ⁊ ledere. Cuſto
di verbũ iſtud legitimũ tibi ⁊ filijs tuis vſ
q; i eternũ. Cũq; introieritis terrã quã dñs
deꝰ daturꝰ ẽ vob: vt pollicitꝰ ẽ: obſuabitis
cerimõias iſtas. Et cũ dixerit vobis filij vr̃i
q̃ ẽ iſta religio: dicetis eis. Uictia trãſitꝰ dñi
ẽ qñ trãſiuit ſup domos filiorum iſrael in egy
pto percutiẽs egyptios: ⁊ domos nr̃as libe
rãs. Jncuruatuſq; ppl's adorauit. Et egreſ
ſi filij iſrael fecerũt ſic p̃ceperat dñs moyſi ⁊
aarõ. Factũ ẽ aũt i noctis medio: pcuſſit dñs Ps.77.a
oẽ primogenitũ i terra egypti a primogẽito pha 134.
raõis q i ſolio eiꝰ ſedebat: vſq; ad primogẽi Sap.18.b
tũ captiue q̃ erat i carcere: ⁊ oẽ primogenitũ E
iumẽtorũ. Surrexitq; pharao nocte ⁊ oẽs ſ
ui eiꝰ cunctaq; egyptus: ⁊ ortus eſt clamor
magnus in egypto. Neq; eni erat domus
in qua nõ iaceret mortuus. Uocatiſq; pha
rao moyſẽ ⁊ aaron nocte ait. Surgite: egredi
mini a populo meo vos ⁊ filij iſrael. Jte ⁊ i
molate dño: ſicut dicitis. Oues veſtras ⁊ ar
menta aſſumite vt petieratis. ⁊ abeũtes be ſ.11.a.
nedicite mihi. Urgebantq; egyptij populũ i.eo.
iſrael de terra exire velociter dicentes. Oẽs i.reg.6.b.
moriemur. Tulit igitur populus cõſperſam
farinã anteq̃ʒ fermẽtaretur: ⁊ ligãs in pa
lijs poſuit ſuper humeros ſuos. Feceruntq;
filij iſrael ſicut p̃ceperat dñs moyſi. ⁊ petie
rũt ab egyptijs vaſa argẽtea ⁊ aurea veſtẽ
q; plurimaʒ. Dñs aũt dedit gratiã populo F
corã egyptijs vt cõmodarẽt eis: ⁊ ſpoliaue
rũt egyptios. Profectiq; ſunt filij iſrael de
ramaſſe in ſochot ſexcẽta fere milia peditũ
virorũ abſq; paruulis ⁊ mulieribus. Sed ⁊
vulgus promiſcuũ innumerabile aſcẽdit cũ
eis: oues ⁊ armẽta: ⁊ animãtia diuerſi gene
ris multa nimis. Coxeruntq; farinã quã du

dum de egypto cõſperſam tulerãt: ⁊ fecerũt
ſ.11.a.⁊ ſubcineritios panes azimoſ. Neqꝫ eni pote
ſ.eo. rat fermentari cogentibus exire egyptijs ⁊
nullam facere ſinẽtibus morã: nec pulmẽti
quicqꝫ occurrerat ꝑparare. Habitatio aũt fi
lioꝝ iſrael qua manſerũt in egypto: fuit qua
B dringẽtoꝝ triginta ãnorũ. Quibus expletis
eadẽ die egreſſus ẽ oĩs exercitus dñi de ter
ra egypti. Nox eſt iſta obſeruabilis dñi: qñ
eduxit eos de terra egypti. Hãc obſeruare
debẽt oẽs filij iſrael in generatiõibus ſuis.
Dixitqꝫ dñs ad moyſen ⁊ aaron. Hec ẽ reli
gio phaſe. Oĩs alienigena non comedet ex
eo. Oĩs ãt ſeruus emptitius circũcidet ⁊ ſic
cõedet: aduẽa ⁊ mercenarius nõ edẽt ex eo.
In vna domo cõedetur nec efferetis de car
Nu.9.g nibus eius foras nec os illius cõfringetis
Iob.10.g Oĩs cet⁹ filioꝝ iſrael faciet illud. ꝙ ſi qs pe
grinorũ in vr̃am voluerit trãſire coloniã: ⁊
facere phaſe dñi: circũcidet prius oẽ maſcu
linũ ei⁹ ⁊ tũc rite celebrabit: eritqꝫ ſicut idi
gẽa terre. Si quis autem circũciſus nõ fue
rit: non veſcetur ex eo. Eadem lex erit indi
gene: ⁊ colono qui ꝑegrinat apud vos. Fe
ceruntqꝫ omnes filij iſrael ſicut preceperat
dominus moyſi ⁊ aaron: ⁊ eadẽ die eduxit
dominus filios iſrael de terra egypti p tur
mas ſuas.

XIII

A LOcutuſqꝫ eſt dñs ad moyſen dicẽs.
Sanctifica mihi oẽ primogenitũ qđ
ſ.34.g. apit vuluã i filijs iſrael: tã de hoibus qꝫ de
Nu.8.c. iumẽtis. Mea ſunt enim oĩa. Et ait moyſeſ
Luce.2.d ad populũ. Memẽtote diei hui⁹ i q̃ egreſſi
eſtis de egypto ⁊ de domo ſeruitutis: qñ in
Ps.113. mãu forti eduxit vos dñs de loco iſto vt nõ
cõedatis fermẽtatũ panẽ. Hodie egredimi
mẽſe nouarũ frugũ. Cumqꝫ introduxerit te
dñs in terrã chananei: ⁊ ethei: ⁊ amorrei: ⁊
euei: ⁊ iebuſei quã iurauit patribus tuis:
vt daret tibi terrã fluentẽ lacte ⁊ melle: cele
brabitis hũc morẽ ſacroꝝ mẽſe iſto. Septẽ
diebus veſceris azimis ⁊ in die ſeptio erit
ſolennitas domini. Azima comedetis ſe
ptẽ diebus. Nõ apparebit apud te aliqd
B fermentatũ nec in cũctis finibus tuis. Nar
rabiſqꝫ filio tuo in die illo dicens. Hoc ẽ qđ
fecit mihi dominus quando egreſſus ſum
de egypto. Et erit quaſi ſignum in mãu tua
⁊ quaſi monimẽtũ añ oculos tuos: ⁊ vt lex
dñi ſẽp ſit i ore tuo. In mãu .n. forti eduxit
te dñs de egypto. Cuſtodies huiuſcemodi
cultũ ſtatuto tꝑe dieb⁹ ĩ dies. Cũqꝫ itrodu
xerit te dñs i terrã chananei: ſicut iurauit ti
bi ⁊ pãb⁹ tuis: ⁊ dederit tibi eã: ſepabis oẽ
qđ aperit vuluã dño: ⁊ qđ primitiuũ ẽ i pe
coribus tuis. Quicqd habueris maſculini
ſexus ꝯſecrabis dño. Priogenitũ aſini mu
tabis oue: qđ ſi ñ redemeris iterficies. Oẽ C
ãt primogenitũ hoĩs de filijs tuis ꝑcio redi
mes. Cũqꝫ iterrogauerit te fili⁹ tuus cras ⁊
dicens quid eſt hoc: reſpondebis ei. In ma
nu forti eduxit vos dñs de terra egypti de
domo ſuitutis. Nã cũ induratus eſſet pha
rao ⁊ nollet nos dimittere: occidit dñs om
ne primogenitũ in terra egypti: a primoge
nito hoĩs vſqꝫ ad primogenitũ iumentoꝝ.
Idcirco imolo dño oẽ qđ aperit vuluã ma
ſculini ſexus: ⁊ oĩa priogenita filioꝝ meorũ
redimo. Erit igit q̃ſi ſignũ in manu tua ⁊ q̃
ſi appenſũ qđ ob recordationẽ ante oculos
tuos: eo ꝙ in manu forti eduxit vos dñs đ D
egypto. Igit cũ emiſſet pharao pplm non
eos duxit dñs p viã terre philiſtijm q̃ vici
na eſt reputãs ne forte peniteret eũ ſi vidiſ
ſet aduerſũ ſe bella ꝯſurgere ⁊ reuerteren
tur in egyptũ: ſꝫ circũduxit p viã deſerti q̃ ẽ
iuxta mare rubrũ. Et armati aſcẽderũt filij
iſrael de terra egypti. Tulit quoqꝫ moyſes
oſſa ioſeph ſecũ eo ꝙ adiuraſſet filios iſrael
dicẽs. Uiſitabit vos dñs: afferte oſſa mea hic Gen.50.d
vobiſcũ. Profectiqꝫ de ſocbot: caſtrameta Joſue.24.g
ti ſunt i ethã in extremis finib⁹ ſolitudinis.
Dñs ãt ꝑcedebat eos ad oñdendã viã per Nu.14.c
diẽ in colũna nubis: ⁊ per noctẽ in colũna 1.Cor.10.a
ignis: vt dux eſſet itineris vtroqꝫ tꝑe. Nun Nee.9.d
qꝫ defuit colũna nubis per diẽ: nec colũna
ignis p noctẽ corã populo.

XIIII

LOcutus ẽ ãt dñs ad moyſen dicens A
Loq̃re filij iſrael. Reuerſi caſtrame
tent e regione phiairoth: q̃ eſt iter magda
lũ ⁊ mare ꝯtra beelſephon. In ꝯſpectu ei⁹
caſtra ponetis ſup mare. Dicturuſqꝫ ẽ pha
rao filijs iſrael. Coartati ſunt in terra: cõclu
ſit eos deſertũ. Et indurabo cor eius: ac per
ſequet vos: ⁊ glorificabor i pharaõe: ⁊ i oĩ
exercitu eius: ſciẽtqꝫ egyptij qꝛ ego ſũ dñs.
Feceruntqꝫ ita. Et nũciatũ eſt regi egyptiorũ
ꝙ fugiſſet ppl's. Immutatũqꝫ eſt cor pha
raonis ⁊ ſeruoꝝ eius ſup populũ: ⁊ dixerũt
qđ volum⁹ facere: vt dimitterem⁹ iſrael ne
ſuiret nobis. Iũxit ḡ currũ: ⁊ oẽm ppl'ꝫ ſuũ
aſſumpſit ſecũ. Tulitqꝫ ſexcẽtos currus ele

ctos: ⁊ qcqd in egypto curruũ fuit: ⁊ duces
toti⁹ exercit⁹. Indurauitq; dñs cor pharao
nis regis egypti: ⁊ pſecutus ẽ filios iſrael.
Joſue.24.a At illi egreſſi erãt ĩ manu excelſa. Cũq; pſeq̃
rẽtur egyptij veſtigia pcedentiũ: reppererũt
eos ĩ caſtris ſup mare. Oĩſq; eqtat⁹ ⁊ curr⁹
pharaõis ⁊ vniuerſus exercitus erãt ĩ phi
C airoth cõtra beelſephõ. Cũq; appropiquaſ
ſet pharao leuãtes filij iſrael oculos: vide
rũt egyptios p⁹ ſe: ⁊ timuerũt valde. Clama
uerũtq; ad dñm: ⁊ dixerũt ad moyſen. For
ſitã nõ erãt ſepulchra in egypto: ideo tuliſti
nos vt moreremur ĩ ſolitudĩe. Quid hoc fa
cer̃ voluiſti: vt educeres nos ex egypto. Nõ
ne iſte ẽ ſermo quẽ loquebamur ad te ĩ egy
pto: dicẽtes: recede a nobis vt ſeruiãus egy
ptijs. Multo eni melius erat ſeruire eis q̃;
D mori in ſolitudĩe. Et ait moyſes ad populũ
Nolite timere. State ⁊ videte magnalia do
mini q̃ factur⁹ ẽ hodie. Egyptios.n. q̃s nũc
videtis. nequaq̃; vltra videbitis vſq; ĩ ſẽpi
ternũ. Dñs pugnabit p vobis: ⁊ vos tace
bitis. Dixitq; dñs ad moyſẽ. Quid clamaſ
ad me: Loq̃re filijs iſrael vt pficiſcãt. Tu ãt
eleua virgã tuã ⁊ extẽde manũ tuã ſr mare
⁊ diuide illud: vt gradiãt filij iſrael ĩ medio
mari p ſiccũ. Ego ãt idurabo cor egyptiorũ
vt pſequãtur vos: ⁊ glorificabor ĩ pharaõe
E ⁊ ĩ oĩ exercitu ei⁹: ⁊ ĩ curribus ⁊ ĩ eqtib⁹ illi⁹
Et ſciẽt egyptij q2 ego ſũ dñs: cũ glorificat⁹
fuero ĩ pharaõe: ⁊ ĩ curribus atq; ĩ eqtibus
Nee.9.b ei⁹. Tollẽſq; angelus dñi q pcedebat caſtra
iſrael: abijt poſt eos: ⁊ cũ eo piter colũna nu
bis priora dimittẽs p⁹ tergũ ſtetit iter caſtra
egyptioꝝ ⁊ caſtra iſrael. Et erat nubes tene
broſa ⁊ illũinãs noctẽ: ita vt ad ſe inuicẽ to
to noctis tpe accedere nõ valerẽt. Cunq; ex
tẽdiſſet moyſes manũ ſup mare: abſtulit il
lud dñs flante vẽto vehemẽti ⁊ vrẽte tota
Joſue.2.b nocte ⁊ vertit in ſiccũ. Diuiſaq; ẽ aqua ⁊ in
⁊.4.b greſſi ſunt filij iſrl' p mediũ ſicci maris. Erat
Judit.5.b eni aq̃ q̃ſi mur⁹ a dextra eoꝝ ⁊ leua. Perſe
Ps̃ 77. quẽteſq; egyptij igreſſi ſũt poſt eos: ⁊ oĩs e
Ecci.32.c qtatus pharaõis: currus ei⁹ ⁊ eqtes p me
F diũ maris. Jamq; aduenerat vigilia matu
Judit.9.b tina ⁊ ecce reſpiciẽs dñs ſup caſtra egyptio
rũ p colũnã ignis ⁊ nubis: ĩterfecit exercitũ
eoꝝ: ⁊ ſubuertit rotaſ curruũ: ferebãturq; ĩ
pfũdũ. Dixerũt ergo egyptij. Fugiam⁹ iſra
elẽ. dñs eni pugnat p eis cõtra nos. Et ait
dñs ad moyſẽ. Extẽde manũ tuã ſup mare.
vt reuertãt aq̃ ad egyptios ſup currus ⁊ eq
tes eoꝝ. Cũq; extẽdiſſet moyſes manũ cõtra
mare reuerſũ ẽ pmo diluculo ad priorẽ locũ
Fugiẽtibuſq; egyptijs occurrerũt aq̃ ⁊ iuo G
luit eos dñs ĩ medijs fluctibus. Reuerſeq; Sap.10.d
ſunt aq̃ ⁊ operuerũt currus ⁊ eqtes cũcti ex
ercitus pharaõis: q ſequẽtes igreſſi fuerãt Ps.105.
mare: nec vnus qdẽ ſupfuit ex eis. Filij aũt Eſa.11.d
iſrael prexerũt p mediũ ſicci maris: ⁊ aq̃ eis
erãt quaſi p muro a dextris ⁊ a ſiniſtris. Li 1.Ma.4.c
berauitq; dñs ĩ die illo iſrael de manu egy
ptiorũ ⁊ viderũt egyptios mortuos ſup lit
tus maris: ⁊ manũ magnã quã exercurat
dñs cõtra eos. Timuitq; populus dñm ⁊ cre
diderũt dño: ⁊ moyſi ſeruo eius. XV
TUnc cecinit moyſes ⁊ filij iſrael car A
mẽ hoc dño: ⁊ dixerũt. Cãtem⁹ dño. J.eo.
Glorioſe eni magnificatus ẽ equum ⁊ aſcẽ
ſorem deiecit in mare. Fortitudo mea ⁊ laus Ps.117.
mea dñs: ⁊ factus ẽ mihi ĩ ſalutẽ. Iſte ẽ de Eſa.12.a
us meus ⁊ glorificabo eũ deus pris mei: ⁊
exaltabo eũ. Dñs quaſi vir pugnator oĩpo
tẽs nomẽ eius: currus pharaõis ⁊ exercitũ
eius piecit ĩ mare. Electi pncipes eius ſub
merſi ſũt ĩ mari rubro: abyſſi operuerũt eos:
deſcẽderũt ĩ pfundũ q̃ſi lapis. Dextera tua
dñe magnificata ẽ ĩ fortitudĩe: dextera tua
dñe percuſſit inimicũ: ⁊ ĩ multitudine glorie
tue dpoſuiſti aduerſarios meos. Miſiſti irã
tuã q̃ deuorauit eos ſicut ſtipulã: ⁊ in ſpũ fu
roris tui cõgregate ſũt aq̃. Sicut vnda flu
ens: cõgregati ſunt abyſſi ĩ medio mari. Di
xit inimicus. Perſequar ⁊ cõphẽdã. diuidã B
ſpolia ⁊ iplebit aĩa mea. Euaginabo gladiũ
meũ: iterficiet eos man⁹ mea. Flauit ſpirit⁹
tuus ⁊ opuit eos mare: ſubmerſi ſũt q̃ſi plũ
bũ ĩ aq̃s vehemẽtib⁹. Quis ſimilis tui ĩ for
tib⁹ dñe: q̃s ſimilis tui magnificus ĩ ſctitate:
terribilis atq; laudabilis: ⁊ faciẽs mirabi
lia: Extẽdiſti manũ tuã: ⁊ deuorauit eos ter
ra. Dux fuiſti ĩ mĩſericordia tua: populo quẽ
redemiſti. Et portaſti eũ ĩ fortitudĩe tua ad
hitaculũ ſctũ tuũ. Aſcẽderũt populi ⁊ irati
ſũt: dolores obtinuerũt hitatores philiſtijm
Tũc cõturbati ſũt pncipes edõ ⁊ robuſtos
moab obtinuit tremor: obriguerũt oẽs hita
tores chanaã. Irruat ſup eos formido ⁊ pa
uor ĩ magnitudine brachij tui. Fiãt imobi
les q̃ſi lapis: donec ptrãſeat populus tuus
dñe: donec ptrãſeat populus tu⁹ iſte quẽ poſ
ſediſti. Introduces eos ⁊ plantabis in mon C

te hereditatis tue: firmiſſimo habitaculo
tuo qđ opatꝰ es dñe. Scũariũ tuũ dñe: qđ
firmauerũt manꝰ tue. Dñs regnabit i eter
nũ ⁊ vltra. Ingreſſus ẽ eni eques pharao
cũ curribꝰ ⁊ eqtibus eius i mare: ⁊ reduxit
ſup eos dñs aq̃s maris. Filij ãt iſrl' ãbula
uerũt p ſiccũ in medio eiꝰ. Sũpſit ergo ma
ria pphetiſſa ſoroꝛ aarõ tympanũ i manu
ſua egreſſeq₃ ſũt oẽs mlieres pꝰ eã cũ tym
ẽ.co. panis ⁊ choris: qbꝰ pciebat dicẽs. Cãtemꝰ
dño. Glorioſe.n.magnificatꝰ ẽ. equũ ⁊ aſſẽſo
D rẽ deiecit i mare. Tulit ãt moyſes iſrael de
mari rubꝛo: ⁊ egreſſi ſunt i deſertũ ſur. Am
bulauerũtq₃ tribꝰ diebꝰ p ſolitudinẽ ⁊ nõ i
ueniebãt aquã. Et venerũt i marath: nõ po
terãt bibere aq̃s de marath: eo ꝙ eſſẽt ama
re. Unde ⁊ cõgruũ loco nomẽ impoſuit: vo
cãs illũ marath.i.amaritudinẽ. Et murmu
rauit populꝰ ꝯtra moyſẽ dicẽs. Quid bibe
mus? At ille clamauit ad dñm. Qui oñdit
ei lignũ: qđ cũ miſiſſet in aq̃s: in dulcedinẽ
Judit.5.c. verſe ſũt. Ibi ꝯſtituit ei pcepta atq₃ iudicia
Ecci.38.a ⁊ ibi tẽptauit eũ dicẽs. Si audieris vocem
dñi dĩ tui: ⁊ qđ rectũ ẽ corã eo feceris ⁊ obe
dieris mãdatis eiꝰ cuſtodierisq₃ oĩa pcepta
illiꝰ: cũctũ lagoꝛẽ quẽ poſui i egypto nõ in
ducã ſup te. Ego eni dñs ſanatoꝛ tuꝰ. Uene
rũt ãt in helim filij iſrael: vbi erãt duodeci₃
Nu.33.b fõtes aquaꝝ ⁊ ſeptuaginta palme: ⁊ caſtra
metati ſunt iuxta aquas. XVI
A Profectiq₃ de helim venit oĩs multi
tudo filioꝝ iſrael i deſertũ ſyon: qđ ẽ
inter helim ⁊ ſynai: quītadecima die mẽſis
ſecũdi poſtq̃₃ egreſſi ſunt de terra egypti. Et
murmurauit oĩs cõgregatio filioꝝ iſrl' ꝯtra
moyſen ⁊ aaron in ſolitudine. Dixerũtq₃ fi
lij iſrael ad eos. Utinã moꝛtui eſſ.mꝰ p ma
nũ dñi i terra egypti: quãdo ſedebamꝰ ſup
ollas carniũ ⁊ comedebamꝰ panẽ in ſaturi
tate. Cur induxiſtis nos in deſertũ iſtud vt
occideretis oẽ₃ multitudinẽ fame. Dixit ãt
dñs ad moyſen. Ecce ego pluã vobis pães
de celo. Egrediatur populus ⁊ colligat q̃ ſuf
ficiũt per ſingulos dies: vt temptẽ eũ: vtrũ
ambulet i lege mea: an nõ. Die ãt ſexto pa
rent ꝙ inferant: ⁊ ſit duplũ q̃₃ colligere ſole
bãt p ſingulos dies. Dixeruntq₃ moyſes ⁊
B aarõ ad oẽs filios iſrael. Ueſpere ſcietis ꝙ
dñs eduxerit vos de terra egypti ⁊ manc vi
debitis gloriã dñi. Audiui eni murmur ve
ſtrũ cõtra dñum. Nos vero qd ſumꝰ: q: mu
ſitatis cõtra nos? Et ait moyſes. Dabit vob
dñs veſpe carnes edere ⁊ mãe pães i ſaturi
tate: eo ꝙ audierit murmuratiões vr̃as q
bꝰ murmurati eſtis cõtra eũ. Nos eni qd ſu
mꝰ. Nec cõtra nos ẽ murmur vr̃u₃ ſ₃ cõtra
dñ₃. Dixit quoq₃ moyſes ad aarõ. Dic vni
uerſe ꝯgregatiõi filioꝝ iſrael. Accedite corã
dño. Audiuit.n.murmur vr̃₃. Cũq₃ loq̃ref
aarõ ad oẽ₃ cetũ filioꝝ iſrael reſpexerũt ad C
ſolitudinẽ. Et ecce gloria dñi apparuit i nu
be. Locutꝰ ẽ ãt dñs ad moyſen: dicẽs. Audi
ui murmuratiões filioꝝ iſrael. Loquere ad
eos. Ueſpe cõedetis carnes ⁊ mãe ſaturabi
mi pãibꝰ ſcietisq₃ ꝙ ego ſũ dñs deꝰ vĩ. Fcm̃
ẽ ergo veſpe: ⁊ aſcẽdẽs coturnix coopuit ca
ſtra: mãe q̃₃ vox iacuit p circuitũ caſtroꝝ.
Cũq₃ opuiſſet ſupficiẽ terre appuit i ſolitu
dine minutũ: ⁊ q̃ſi pilo tuſum i ſil'udinẽ pꝛui
ne ſr̃ terrã. Qđ cũ vidiſſẽt filij iſrael dixerũt
adiuicẽ: Manhu: Qđ ſignificat: qd eſt hoc.
Ignoꝛabãt eni: qd eſſet. Quibꝰ ait moyſes.
Iſte ẽ pãis quẽ dñs dđit vobis ad veſcẽdũ. D
Hic eſt ſermo quẽ pcepit vobis dñs. Colli Ps.77.
gat vnuſqſq₃ ex eo q̃₃tũ ſufficit ad veſcẽdũ Sap.19.c
gomoꝛ p ſingula capita. Juxta nũerũ aiarũ
vr̃arũ q̃ hitãt i tabernaculo: ſic tolletis. Fe
cerũtq₃ ita filij iſrael: ⁊ collegerũt aliꝰ plus:
aliꝰ minꝰ: ⁊ mẽſi ſũt ad mẽſurã gomoꝛ. Nec 2.Cori.8 c
q plus collegerat hũit ãplius: nec q minus
parauerat reppit minꝰ ſed ſinguli iuxta id
qđ edere poterãt ꝯgregauerũt. dixitq₃ moy E
ſes ad eos. Nullꝰ relinq̃t ex eo i mãe. Qui
nõ audierũt eũ: ſ₃ dimiſerũt qdã ex eis vſq₃
mãe ⁊ ſcatere cepit ṽmibꝰ atq₃ cõputruit.
Et iratus ẽ ꝯtra eos moyſes. Colligebãt ãt
mãe ſingli q̃₃tũ ſufficere poterat ad veſcẽdũ
Cũq₃ icaluiſſet ſol liq̃fiebat. In die ãt ſexta
collegerũt cibos duplices.i.duo gomoꝛ per
ſingulos hoĩes. Uenerũt ãt oẽs principes
multitudis ⁊ narrauerũt moyſi. Qui ait eis.
Hoc ẽ qđ locutꝰ ẽ dñs. Reqes ſabbati ſci
ficata ẽ dño. Cras qđcũq₃ opãdũ ẽ facite: ⁊
q̃ cõquenda ſunt coqte. Quicqd ãt reliquũ
fuerit reponite vſq₃ i mãe. Fecerũtq₃ ita vt F
pcepat moyſes. ⁊ nõ ꝯputruit neq₃ vermis
inẽtus ẽ i eo. Dixitq₃ moyſes. Cõedite illud
hodie q: ſabbatũ ẽ dño: nõ inuẽief hodie i
agro. Sex diebꝰ colligite: i die ãt ſeptio ſab
batũ ẽ dño: iccirco nõ inuẽief. Uenitq₃ ſep
tima dies. ⁊ egreſſi de populo vt colligerẽt
nõ inuenerunt. Dixit aũt dñs ad moyſen.

Ezech.20.b Uſq3 q̄ nō vultis cuſtodire mādata mea ⁊
legē meā? Uidete q̄ dn̄s dederit vobis ſab
batū: ⁊ pp̄ h̄ die ſexta tribuit vobis cibos
B duplices. Maneat vnuſqſq3 apō ſemetipſ3
⁊ nullus egrediatur de loco ſuo die ſeptio.
Nu.11.b Et ſabbatizauit popul' die ſeptio. Appella
uitq3 dom' iſrael nomē ei' mā. Qđ erat q̄-
ſi ſemē coriandri albū: guſtuſq3 ei' q̄ſi ſile
cū melle. Dixit āt moyſes. Iſte ē ſermo quē
p̄cepit dn̄s. Imple gomor ex eo ⁊ cuſtodiat
in futuras retro generatōes vt nouerit pa-
nē quo alui vos i ſolitudie qn̄ educti eſtis
đ terra egypti. Dixitq3 moyſes ad aaron.
Sume vas vnū: ⁊ mitte ibi mā q̄3tū pōt ca
pere gomor: ⁊ repone corā dn̄o ad ſuādū i
gn̄atōes vr̄as: ſicut p̄cepat dn̄s moyſi. Po
Iudit.5.c ſuit q̄ illđ aarō i tabnaculo ad reſuādū. fi
lij āt iſrael comederūt man q̄dragita ānis:
dōec venirēt in terrā hitabilē. Hoc cibo ali
ti ſūt vſq3 quo tāgerēt fines terre chanaā.
Gomor aūt decima pars eſt ephi. XVII

A Igit' p̄fecta oīs multitudo filioꝝ iſra
el đ deſto ſyn: p māſiōes ſuas iuxta
ſmonē domini caſtrametati ſūt in raphidi
vbi non erat aqua ad bibendum populo.
Qui iurgat' cōtra moyſen ait. Da nobis a
qua3 vt bibamus. Quibus r̄ndit moyſes.
Quid iurgami' ꝯtra me? Cur tēptatis dn̄m
Sitiuit ḡ ibi popul' p aq̄ pēuria: ⁊ murmu
B rauit ꝯtra moyſē dicēs. Cur feciſti nos exi'
Nu.20.a de egypto vt occideres nos ⁊ liberos n̄ros
ac iumēta ſiti? Clamauit āt moyſes ad dn̄3
dicēs. Quid faciā populo huic? adhuc pau
lulū lapidabit me. Et ait dn̄s ad moyſen.
Nu.20. Antecede populum: ⁊ ſume tecum de ſenio
ribus iſrael: ⁊ virgā qua percuſiſti fluuium
tolle i manu tua ⁊ vade. En ego ſtabo ibi co
Ps.77. ra3 te ſup petrā oreb. pcutieſq3 petra3: ⁊
i.Cor.10.a exibit ex ea aq̄ vt bibat popul'. Fecit moy-
ſes ita corā ſeniorib' iſrael. Et vocauit no-
mē loci illi' tēptatio: pp iurgiū filioꝝ iſrael
⁊ q' temptauerit dn̄m dicentes. Eſt ne deus
C in nobis an nō? Uenit āt amalech ⁊ pugna
bat ꝯtra filios iſrael i raphidi. dixitq3 moy
ſes ad ioſue. Elige viros. ⁊ egreſſus pugna
ꝯtra amalech cras ego ſtabo i v'tice collis
hēns virgā dei in manu mea. Fecit ioſue vt
locut' erat moyſes: ⁊ pugnauit cōtra ama
lech. Moyſes autē ⁊ aaron ⁊ hur aſcēderūt
ſup verticē collis. Cūq3 leuaret moyſes ma
nus: vincebat iſrael. Sin aūt paululū remi
ſiſſet: ſuperabat amalech. Manus āt moy-
ſi erāt graues. Sumentes igit' lapidem po
ſuerūt ſub' eū i q̄ ſedit. Aaron aūt ⁊ hur ſu B
ſtētabāt man' ei' ex vtraq3 pte. Et factū3 ē
vt manus illius nō laſſarent' vſq3 ad occa
ſū3 ſol'. Fugauitq3 ioſue amalech ⁊ populū
eius in ore gladij. dixit aūt dn̄s ad moyſē.
Scribe h̄ ob monimentu3 in libro ⁊ trade Iudit.4.a
auribus ioſue. Delebo. n. memoriam ama- Sap.11.a
lech ſub celo. Edificauitq3 moyſes altare ⁊
vocauit nomē ei': dn̄s exaltatio mea dicēs
Qr manus ſolius dn̄i ⁊ bellū dei erit ꝯtra
amalech: a generatōe in gn̄atōe3. XVIII

Cumq3 audiſſet iethro ſacerdos mā- A
dian cognatus moyſi oīa que fecerat
dn̄s moyſi ⁊ iſrael populo ſuo: ⁊ q̄ duxiſſet
dn̄s iſrael de egypto. tulit ſephorā vxorem
moyſi quam remiſerat: ⁊ duos filios eius:
quoꝝ vnus vocabatur gerſan: dicente p̄re- s̄.2.d
aduena fui i terra aliena. alter vero eliezer
de'. n. ait p̄ris mei adiutor me': ⁊ eruit me
de gladio pharaonis. Uenit ergo iethro co
gnatus moyſi ⁊ filij ei' ⁊ vxor ei' ad moyſē
in deſtū vbi erat caſtrametat' iuxta mōtē
dei: ⁊ mādauit moyſi. dicens. Ego iethro co
gnat' tu' vēio ad te ⁊ vxor tua: ⁊ duo filij tui
cū ea. Qui egreſſus i occurſum cognati ſui
adorauit: ⁊ oſculatus eſt eu3. Salutauerūt
q3 ſe mutuo v'bis pacificis. Cūq3 intraſſet B
tabernaculū narrauit moyſes cognato ſuo
cūcta q̄ fecerat dn̄s pharaōi ⁊ egyptijs pp
iſrael: vniuerſūq3 laborē q̄ accidiſſet eis in
itiner': ⁊ q̄ liberauerat eos dn̄s. Letatuſq3
ē iethro ſup oīb' bōis q̄ fecerat dn̄s iſraeli:
eo q̄ eruiſſet eū de manu egyptioꝝ. Et ait.
Bn̄dict' dn̄s q liberauit vos de manu egy
ptioꝝ ⁊ đ māu pharaōis: q eruit populū đ
māu egypti. Nūc cognoui q' magn' dn̄s
ſup oēs deos: eo q̄ ſupbe egerit contra eos.
Obtulit ḡ iethro cognat' moyſi holocauſta
⁊ hoſtias dn̄o: venerūtq3 aarō ⁊ oēs ſenio-
res filioꝝ iſrael vt comederēt panē cū eo co
rā dn̄o. Altera āt die ſedit moyſes vt iudi-
caret populū q aſſiſtebat moyſi a māe vſq3
ad veſpa3. Qđ cū vidiſſet cognat' ei' oīa. ſ. C
q̄ agebat i populo: ait. Quid ē qđ facis in
plebe: cur ſol' ſedes: ⁊ oīs popul' p̄ſtolat' đ
māe vſq3 ad veſperā? Cui reſpōdit moyſes
Uenit ad me populus q̄rēs ſniā3 dei. Cū-
q3 acciderit eis aliq̄ diſceptatio veniūt ad
me vt iudicē iter eos. ⁊ oſtādā p̄cepta dī ⁊ le

ges eius. At ille. Nō bonā inqt rem facis.
Stulto labore ꝯſumeris ⁊ tu ⁊ popul⁹ iſte
Deu.i.b q tecū ē. Ultra vires tuas ē negociū. Sol⁹
illd̄ ñ poteris ſuſtiere: ſȝ audi ꝟba mea at-
qȝ ꝯſilia: ⁊ erit dñs tecū. Eſto tu populo in
his q̄ ad deū ptinēt vt referas q̄ dicunť ad
eū: oñdaſqȝ populo cerimonias ⁊ ritū colē
di: viāqȝ p quā igredi d̄beāt: ⁊ op⁹ qd̄ face-
B re d̄beāt. Prouid āt d̄ oī plebe viros ſapiē
tes ⁊ timētes deū i qb⁹ ſit ꝟitas: ⁊ q oderit
auaritiā ⁊ ꝯſtitue ex eis tribunos ⁊ cēturio
nes: ⁊ qnqgenarios: ⁊ d̄cāos: q iudicēt po-
pulū oī tpe. Quicqd aūt maius fuerit refe
rāt ad te: ⁊ ipi minora tm̄mō iudicēt leuiuſ
qȝ ſit tibi partito i alios onere. Si hoc fece
ris iplebis impiū dñi: ⁊ pcepta ei⁹ poteris
ſuſtētar: ⁊ oīs hic ppl's reuerteť ad loca ſua
cū pace. quibus auditis: moyſes fecit oīa q̄
ille ſuggeſſerat. Et electis viris ſtrēuis d̄ cū
cto iſrael: ꝯſtituit eos pncipes populi tribu
nos ⁊ cēturiōes ⁊ quiqgenarios: ⁊ decāos
q iudicarent plebē dñi oī tpe. Quicquid āt
grauius erat referebant ad eū: faciliora tā
tūmodo iudicantes. Dimiſitqȝ cognatum
ſuum: q reuerſus abijt in terrā ſuā. XIX

A Menſe tertio egreſſiōis iſrael d̄ terra
egypti: i die hac venerūt i ſolitudi-
nē ſynai. Nā pfecti de raphidim ⁊ pueniē-
tes vſqȝ in deſertum ſynai caſtrametati ſūt
in eodē loco: ibiqȝ iſrael fixit tentoria e re-
giōe mōtis. Moyſes āt aſcēdit i mōte ad d̄
um. Uocauitqȝ eū dñs de mōte: ⁊ ait. Hec
dices domui iacob ⁊ ānūciabis filij iſrael.
Uos ipi vidiſtis q̄ feceri egyptijs: qūo por
taueri vos ſup alas aqlarū: ⁊ aſſūpſeri mi-
hi. Si ergo audieritis vocē meā ⁊ cuſtodie-
ritis pactū meū: eritis mihi i peculiū d̄ cū-
i.Pe.ii.b ctis pplis. Mea eſt.n. oīs terra. ⁊ vos eritis
mihi in regnū ſacerdotale: ⁊ gens ſcā. Hec
ſūt ꝟba q̄ loqris ad filios iſrael. Uēit moy
ſes: ⁊ cōuocatis maioribus natu ppli expo
ſuit oēs ſmones q̄s mādauerat dñs. Rñ-
B ditqȝ oīs ppl's ſil. Cūcta q̄ locutus ē dñs fa
ciem⁹. Cūqȝ retuliſſet moyſes ꝟba ppli ad
J.34.a dñm: ait ei dñs. Jā nūc veniā ad te in caligi
ne nubis: vt audiat me popul⁹ loqntem ad
te: ⁊ credat tibi i ppetuū. Nūciauit ḡ moy-
ſes verba populi ad dñm. qui dixit ei. Uad̄
ad populum ⁊ ſcifica illos hodie ⁊ cras. la
uētqȝ veſtimēta ſua: ⁊ ſint parati in diē ter
tiū. Jn die.n. tertio deſcēdet dñs corā oī ple
be ſr̄ mōtē ſynai. Cōſtitueſqȝ termios ppl'o
p circuitū: ⁊ dices ad eos. Cauete ne aſcēda
tis in mōtē nec tāgatis fines illi⁹. Oīs q te
tigerit mōtē morte morieť. Man⁹ nō tāget
eū: ſȝ lapidibus oppmeť aut cōfodietur ia
cul'. Siue iumētū fuerit ſiue hō: nō viuet
Cū cepit clāgere buccina: tūc aſcēdāt in mō
tē. Deſcēdit moyſes de monte ad populū ⁊ Hebr.xii.e
ſcificauit eū. Cūqȝ lauiſſent veſtimenta ſua C
ait ad eos. Eſtote pati i diē tertiū: ⁊ ne appro
pinquetis vxorib⁹ veſtris. Jāqȝ aduenerat
tertius dies ⁊ mane inclaruerat: ⁊ ecce cepe
rūt audiri tonitrua: ac micare fulgura ⁊ nu
bes dēſiſſima ꝯpire mōtē. Clāgorqȝ buccīe
vehementius ꝑſtrepabat ⁊ timuit populus
q erat i caſtris. Cūqȝ eduxiſſet eos moyſes
i occurſū dei de loco caſtrorū ſteterūt ad ra
dices mōtis. Totus āt mōs ſynai fumabat
eo q deſcēdiſſet dñs ſup eū i igne ⁊ aſcēde
ret ⁊ fumus ex eo q̄ſi de fornace. Eratqȝ oīs
mōs terribilis: ⁊ ſonitus buccine paulatī
creſcebat i mai⁹: ⁊ plixius tēdebať. Moy- D
ſes loqbatur: ⁊ dñs rñdebat ei. Deſcēditqȝ
dñs ſup mōtē ſynai in ipſo mōtis vertice:
⁊ vocauit moyſen in cacumē eius: quo cum
aſcendiſſet: dixit ad eū. Deſcēde ⁊ cōteſtare
populū: ne forte velit trāſcēdere termios ad
vidēdū dñm: ⁊ pereat ex eis pluria multitu
do. Sacerdotes quoqȝ q accedūt ad dñm
ſcificētur: ne pcutiat eos. Dixitqȝ moyſes
ad dñm. Nō poterit vulgus aſcēdere i mō
tē ſynai. Tu eni teſtificat⁹ es: ⁊ iuſſiſti: dicēs
Pōe termios circa mōtē: ⁊ ſcifica illū. Cui
ait dñs. Uade deſcēde: aſcendeſqȝ tu ⁊ aa-
rō tecum. ſacerdotes autem ⁊ populus non
tranſeant terminos: nec aſcendant ad do-
minum: ne forte interficiat illos. Deſcen-
ditqȝ moyſes ad populum ⁊ omnia narra-
uit eis. XX

Locutuſqȝ ē dñs cūctos ſmōes hos A
Ego ſū dñs deus tuus: q eduxi te de Deu.5.a
terra egypti: de domo ſuitutis. Nō hēbis d̄ Ps.8.o.
os alienos corā me. Nō facies tibi ſculptile
neqȝ oēm ſimilitudinē q̄ ē in celo deſup: ⁊
q̄ i terra deorſū: nec eorū q̄ ſūt i aqs ſub ter
ra. Nō adorabis ea neqȝ coles. Ego ſū dñs
dūs tu⁹ fortis zelotes viſitās iniqtatē prū
in filios: in tertiā ⁊ q̄rtā generationē eorū q
oderūt me: ⁊ faciēs miſericordiā i milia his
q diligūt me ⁊ cuſtodiūt pcepta mēa. Nō aſ
ſumes nom̄ dñi dei tui i vanū. Nec.n. hēbit

inſontē dñs eū q aſſūpſerit nomē dñi đi ſui
fruſtra. Memēto vt dié ſabbati ſanctifices.
Sex diebꝰ opaberis: ⁊ facies oīa opa tua
J.31.c Septio aūt die ſabbatū dñi dei tui eſt. Nō
Ezech.20.b facies oē opus in eo: tu ⁊ filius tuꝰ: ⁊ filia
tua: ſeruꝰ tuꝰ: ⁊ ancilla tua: iumētū tuum ⁊
aduena q eſt intra portas tuas. Sex enim
diebꝰ fecit deꝰ celū ⁊ terrā ⁊ mare ⁊ oīa que
Geñ.2.a in eis ſūt: ⁊ requieuit in die ſeptio. Jccirco bñ
Deu.5.b dixit dñs diei ſabbati: ⁊ ſcificauit eū. Hono
Math.15.a ra prēz tuū ⁊ mrēz tuā: vt ſis lōgeuus ſup
Mar.17.b terrā quā dñs đs tuus dabit tibi. Nō occi-
Ephe.6.a des. Nō mecaberis. Nō furtū facies. Non
C loq̄ris ꝯtra ꝓximū tuū falſū teſtimonium.
Ro.13.b Nō ꝯcupiſces domū ꝓximi tui. Nec deſide
raberis vxorē eiꝰ: nō ſuū: nō ancillā: nō bo
uē: nō aſinū: nec oīa q̄ illiꝰ ſūt. Cūctus autē
ppl's videbat voces ⁊ lāpades ⁊ ſonitum
buccie: mōtēqȝ fumātē: ⁊ pterriti: ac pauorē
Deu.18.c ꝯcuſſi ſteterūt ꝓcul dicētes moyſi. Loquere
Hebre.12.c tu nobis ⁊ audiemus. Nō loquat̄ nobis
dñs: ne forte moriamur. Et ait moyſes ad
ppl'ȝ. Nolite timere. Ut.n. ꝓbaret vos ve-
nit đs: ⁊ vt terror illiꝰ eēt in vobis: ⁊ ñ pec-
D caretis. Stetitqȝ populus đ lōge. Moyſes
āt acceſſit ad caligīnē i q̄ erat đs. Dixitqȝ
pterea dñs ad moyſen. Hec dices filijs iſra
el. Uos vidiſtis ꝙ de celo locutꝰ ſim vobis
Nō facietis deos argēteos: nec deos aure-
os facietis vobis. Altare de terra facietis
mihi: ⁊ offeretis ſup eo holocauſta ⁊ pacifi
ca vīa: oues vīas ⁊ boues in oī loco i quo
memoria fuerit noīs mei. Ueniā ad te ⁊ bñ
Deu.17.a dicā tibi. Qđ ſi altare lapideū feceris mihi
nō edificabis illud de ſectis lapidibus. Si
Joſue.8.f n. leuaueris cultrū ſup eo pollueť. Nō aſcē
des p gradus ad altare meum ne reueleť
turpitudo tua.

XXI

A Hec ſūt iudicia q̄ ꝓpones eis. Si eme
Deu.15.c ris ſeruū hebreū: ſex annis ſuiet ti-
Hiere.34.c bi: in ſeptimo egredieť liber gratis. Cū q̄li
veſte intrauerit: cū tali exeat. Si hñs vxo-
rē: ⁊ vxor egredieť ſimul. Sin aūt dñs dede
rit illi vxorē: ⁊ pepit filios ⁊ filias: mulier ⁊
liberi eius erūt dñi ſui: ipſe vero exibit cum
veſtitu ſuo. ꝙ ſi dixerit ſeruꝰ diligo dñz me
uȝ: ⁊ vxorem: ac liberos: non egrediat liber
offerat eū dñs dijs ⁊ applicabiť ad oſtium
⁊ poſtes: pforabitqȝ aurē eiꝰ ſubula: ⁊ erit
ei ſeruus in ſeculū. Si qs vēdiderit filiam
ſuā in famulā: nō egredieť ſicut āclle exie
re conſueuerūt. Si diſplicuerit oculis domi
ni ſui cui tradita fuerit dimittet eā: populo
aūt alieno vēdēdi nō hēbit ptātē: ſi ſpreue-
rit eā. Si āt filio ſuo đſpōderit eā iuxta mo B
rē filiaꝝ faciet illi ꝙ ſi alterā ei accepit ꝓ
uidebit puelle nuptias ⁊ veſtimēta: ⁊ ꝓciuȝ
pudicitie nō negabit. Si tria iſta nō fecerit Leui.24.c
egredieť gratis abſqȝ pecunia. Qui pcuſſe
rit hoiem volēs occidere: morte moriatur.
Qui āt nō eſt inſidiatus: ſed đs illū tradi-
dit in manus eius: ꝯſtituā illi locū in quo
fugere debeat. Si qs p induſtriā occiderit
ꝓximū ſuū ⁊ p inſidias: ab altari meo auel
les eū vt moriať. Qui pcuſſerit prēm ſuuȝ
aut mrēz: morte moriať. Qui maledixerit Leui.20.b
patri ſuo vel matri: morte moriať. Qui fu- Pro.20.c
ratus fuerit hoiēȝ: ⁊ vēdiderit eū cōuictus Mar.7.b
noxe: morte moriať. Si rixati fuerint viri ⁊
pcuſſerit alter proximū ſuū lapide vel pu-
gno: ⁊ ille mortuus nō fuerit: ſȝ iacuerit in
lectulo: ſi ſurrexerit ⁊ ambulauerit foris ſu-
p baculū ſuū: inocēs erit q pcuſſerit: ita tñ
vt opas eius ⁊ ipēſas in medicos reſtituat
Qui pcuſſerit ſeruū ſuū vel ancillā virga: C
⁊ mortui fuerit in manibꝰ eius: crimis reꝰ
erit. Si aūt vno die vel duobꝰ ſupuixerit: ñ
ſubiacebit pene: qr pecunia illiꝰ eſt. Si rixa
ti fuerit: ⁊ pcuſſerit qs mulierē pgnātem: ⁊
abortiuū qdē fecerit: ſȝ ipſa vixerit: ſubiace
bit dāno q̄ʒtū maritus mulieris expetierit Leui.24.c
⁊ arbitri iudicauerint. Si aūt mors eius fu Deu.19.d
erit ſubſecuta: reddet aiam pro aia: oculūȝ Math.5.d
pro oculo: dētē pro dēte: manū pro manu:
pedē pro pede: aduſtionē pro aduſtiōe: vul
nus pro vulnere: liuorē pro liuore. Si per-
cuſſerit qſpiā oculū ſerui ſui aut ancille: ⁊
luſcos eos fecerit: dimittet eos liberos pro
oculo quē eruit. Dentē quoqȝ ſi excuſſerit
ſuo vel āclle ſue: ſiliter dimittet eos libos
Si bos cornu pcuſſerit virū aut mulierem
⁊ mortui fuerint: lapidibus obrueť: ⁊ non
comedētur carnes eius: dñs quoqȝ bouis
innocens erit. ꝙ ſi bos cornupeta fuerit ab
heri ⁊ nudiuſtertiꝰ: ⁊ ꝯteſtati ſunt dominū
eius: nec recluſerit eū: occideritqȝ virū aut
mulierē: ⁊ bos lapidibus obrueť: ⁊ dñz eiꝰ
occidēt. ꝙ ſi ꝓciū fuerit ei impoſitū: dabit ꝓ D
aia ſua qcqd fuerit poſtulatus. Filium q̊ȝ
⁊ filiam ſi cornu percuſſerit: ſimili ſententie
ſubiacebit. Si ſeruum ancillamqȝ inuaſe-
rit: triginta ſiclos argēti domino dabit: bos

vero lapidibus opprimetur. Si quis ape-
ruerit cisternā ⁊ foderit: ⁊ non operuerit eam
cecideritq; bos aut asinus in eā reddet do
min⁹ cisterne preciū iumentoꝝ: qđ aūt mor
tuū ē. ipsi⁹ erit. Si bos alien⁹ bouē alterius
vulnerauerit: ⁊ ille mortu⁹ fuerit: vēdēt bo-
nē viuū ⁊ diuidēt preciū: cadauer aūt mor-
tui iter se dispꝫtiēt. Si āt sciebat ꝙ bos cor
nupeta esset ab heri ⁊ nudiustertius: ⁊ non
custodit eū dominus su⁹: reddet bouē ꝓ bo
ue: ⁊ cadauer integrū accipiet. XXII

A Si quis furatus fuerit bouē aut ouē
⁊ occiderit vel vēdiderit qnq; boues
pro vno boue restituet: ⁊ quattuor oues ꝓ
vna oue. Si effringens fur domum siue suf
fodiēs fuerit inuēt⁹: ⁊ accepto vulnere mor
tu⁹: pcussor nō erit reus sanguinis ꝙ si or-
to sole hoc fecerit: homicidium perpetrauit
⁊ ipse moriatur. Si non hūerit qđ ꝓ furto
reddat ipse venundabit. Si inuentum fue-
rit apđ eū. qđ furat⁹ ē viuēs siue bos siue asi
nus siue ouis duplū restituet. Si leserit qs-
piā agrū vel vineā: ⁊ dimiserit iumētū sui
vt depascat̄ aliena qcqd optimū habuerit
in agro suo vel ī vinea ꝓ dāni estimatiōe ī-
stituet. Si egressus ignis īuenerit spicas ⁊
cōprehēderit aceruos frugū siue stātes se-
B getes in agris: reddet dānū q ignē succēde
rit. Si qs comendauerit aīco pecuniā aut
vas ī custodiā. ⁊ ab eo q susceperat furto ab-
lata fuerit: si īueniť fur duplū reddet. Si la-
tet fur: dñs dom⁹ applicabit̄ ad deos. ⁊ iu-
rabit ꝙ nō extēderit manū in rē ꝓximi sui
ad ppetrādā fraudē tā ī boue q̄z in asino ⁊
oue ⁊ vestimēto: ⁊ qcqd dānū iferre pt. Ad
deos vtriusq; cā pueniet. ⁊ si illi iudicaue-
rit duplū restituet ꝓxio suo. Si qs cōmēda
uerit ꝓxio suo bouē: asinū ouē ⁊ oē iumētū
ad custodiā ⁊ mortuū fuerit: aut đbilitatū
vel captū ab hostib⁹: nullusq; hō viderit:
iusiurādū erit ī medio ꝙ nō extēderit ma-
nū ad rē ꝓximi sui: suscipietq; dñs iuram̄
C tū ⁊ ille reddere nō cogeť. ꝙ si furto ablatū
fuerit restituet dānū domino. Si comestū a
Lu.6.e bestia: deferat ad eū qđ occisū ē: ⁊ nō resti
tuet: q a ꝓxio suo qcq̄z hoꝝ mutuo postu-
lauerit ⁊ debilitatum aut mortuū fuerit do
mino nō presente reddere ɔpelleť. ꝙ si ī p-
sentiaꝝ domin⁹ fuerit: nō restituet maxime
si conductū venerat ꝓ mercede opis sui. Si
seduxerit qs virginē necdū desponsatā: dor

mieritq; cū ea: dotabit eā ⁊ habebit eam
vxorē. Si pr̄ virginis dare noluerit reddet
pecuniā iuxta modū dotis quā virgines
accipe ɔsueuerūt. Maleficos non patieris
viuere. Qui coierit cum iumēto: morte mo-
riatur. Qui imolat dijs occidetur: pter dño
soli. Aduenā nō ɔtristabis: neq; affliges Leui.19.g
eū. Aduene.n. ⁊ ipi fuistis in terra egypti.
Vidue ⁊ pupillo nō nocebitis. Si leseritis Zach.7.c
eos: vociferabūť ad me: ⁊ ego audiā clamo B
rē eorum ⁊ indignabitur furor meus: pcu-
tiāq; vos gladio ⁊ erunt vxores vestre vi-
due: ⁊ filij vestri pupilli. si pecuniā mutuā
dederis populo meo pauperi q hitat tecū
nō vrgebis eū q̄si exactor: nec vsuris op-
primes. si pignus a ꝓximo tuo accepis vesti-
mētū: ante solis occasū reddes ei. Ipm.n.
est solū quo opiť idumētū carnis ei⁹: nec
hʒ aliud in quo dormiat. si clamauerit ad
me exaudiā eū: qr misericors sū. Dijs nō
detrahes. ⁊ principi populi tui nō maledi- Act.23.a
ces. decimas ⁊ primitias tuas nō tardabiť
offerre. Primogenitū filioꝝ tuoꝝ dabis mi
hi. de bobus quoq; ⁊ ouibus similiter fa-
cies. Septē dieb⁹ sit cū matre sua: die octa
ua reddas eū mihi. Viri sancti eritis mi- Leui.22.b
hi. Carnē q̄ a bestijs fuerit pgustata: nō co- Eze.44.g
meditis. sed proijcietis canibus. XXIII

Non suscipies vocē mēdacij: nec iun- A
ges manū tuam vt ꝓ impio dicas
falsū testimoniū. Nō sequeris turbā ad fa-
ciendū malum: nec in iudicio plurimoꝝ ac
quiesces sniē: vt a vero deuies. Pauperis
quoq; nō misereberis in iudicio. si occurre Deu.22.b
ris boui inimici tui: aut asino errāti: reduc ad
eū. si videris asinū odiētis te iacere sub one
re nō ptrāsibis sʒ subleuabis cū eo. Nō de-
clinabis ī iudiciū paupis. Mēdacium fu- Dan.13.f
gies. Insontē ⁊ iustū nō occides: qr aduer-
sor impiū. Nec accipies munera: qr etiā ex- Deu.16.d
cecant prudentes: ⁊ subuertunt verba iu- Ecci.20.a
stoꝝ. Peregrino molestus non eris. Sitis
eni aduenaꝝ aīas: qr ⁊ ipi peregrini fuistis
in terra egypti. sex annis seminabis terrā
tuā: ⁊ cōgregabis fruges eius. Anno autē
septimo dimittes eam ⁊ requiescere facies: B
vt comedāt paupes populi tui: ⁊ quicqd re
liquū fuerit edāt bestie agri. Ita facies in
vinea ⁊ in oliueto tuo. sex diebus operabe-
ris: septima die cessabis vt requiescat bos
⁊ asinus tuus ⁊ refrigereť filius ancille tue

⁊ aduena. Oīa q̄ dixi vobis cuſtodite ⁊ ꝑ
nomē externoꝝ deoꝝ nō iurabitis neq̃ au
dief ex ore vr̄o. Trib⁹ vicib⁹ ꝑ ſingulos an⸗
nos mihi feſta celebrabitis. Solēnitatē q̃z
azimoꝝ cuſtodies. Septē dieb⁹ cōedetis azia
ſicut p̄cepi tibi tp̄e mēſis nouoꝝ qn̄ egreſſus
ī.34.d es de egypto. Nō appebis in ꝯſpectu meo
Deu.16.d vacu⁹ ⁊ ſolēnitatē mēſis p̄mitiuoꝝ opis tui
Ecci.35.a q̄cūq̃ ſeminaueris in agro ſolēnitatē quo
q̃ in exitu anni qn̄ congregaueris oēs fru
C ges tuas de agro. Ter in āno apparebit oē
maſculinū tuū corā dn̄o deo tuo. Nō imo⸗
labis ſup fermēto ſanguinē victie tue: nec
remanebit adeps ſolēnitatis mee vſq̃ ma
ī.34.d ne. Primitias frugum terre tue deferes in
Deu.14.c domū domini dei tui. Nō coques hedū in
lacte matris ſue. Ecce ego mittā angelum
meū: q̄ p̄cedat te ⁊ cuſtodiat in via: ⁊ intro⸗
ducat i locū quē p̄paraui. Obſerua eū ⁊ au
di vocē ei⁹: nec ꝯtēnēdū putes: q̄ nō dimit
tet cū peccaueris: ⁊ ē nomē meū in illo. ꝙ ſi
audieris vocē ei⁹ ⁊ feceris oīa q̄ loquor. ini
cus ero inimicis tuis: ⁊ affligam affligētes
ī.32.g te. Precedetq̃ te āgelus me⁹: ⁊ itroducet
te ad amorreū ⁊ etheū ⁊ pherezeū: chana⸗
neūq̃ ⁊ eueū ⁊ iebuſeū: quos ego ꝯteram.
Nō adorabis deos eoꝝ: ſȝ deſtrues eos ⁊ cō
friges ſtatuas eoꝝ: nec coles eos. nō facies
opa eoꝝ. Seruietiſq̃ dn̄o deo vr̄o: vt bn̄di
cā panibus tuis ⁊ aq̄s: ⁊ auferā iſirmitatē
D de medio tui. Nō erit infecūda nec ſterilis i
Deu.7.c terra tua. Nūeꝝ dieꝝ tuoꝝ implebo. Terro⸗
rē meū mittā i p̄curſū tuū: ⁊ occidā oēs po⸗
pulū ad quē ingredieris. Cūctorūq̃ inimi⸗
coꝝ tuoꝝ corā te terga ꝟtā: emittēs carbo⸗
nes pri⁹ q̄ fugabūt eueū ⁊ chanāeū etheū
añq̃ itroeas. Nō eijciā eos a facie tua an
no vno ne terra i ſolitudinē redigat̄: ⁊ cre⸗
ſcāt ꝯtra te beſtie. Paulati expellā eos de
ꝯſpectu tuo: dōec augearis ⁊ poſſideas ter
rā. Ponā āt termios tuos a mari rubro vſ
q̃ ad mar̄ paleſtioꝝ: ⁊ a deſerto vſq̃ ad flu⸗
uiū. tradā i māib⁹ vr̄is hitatores terre: ⁊ eij
ciā eos d̄ ꝯſpectu vr̄o. Nō inibis cū eis fe⸗
dus nec cū dijs eoꝝ. Nō hitēt i terra tua: ne
Deu.7.a forte peccar̄ te faciāt i me: ſi ſuieris dijs eo
rū: qd̄ tibi certe erit in ſcandalū. XXIIII
A MOyſi q̃z dixit. Aſcēde ad dn̄z: tu ⁊
aarō: nadab ⁊ abiu ⁊ ſeptuagita ſe
nes ex iſrael. ⁊ adorabitis procul. Soluſq̃
moyſes aſcēdet ad dn̄m: ⁊ illi nō appropin
quabūt. nec popul⁹ aſcēdet cū eo. Venit er⸗
go moyſes: ⁊ narrauit plebi oīa verba dn̄i
atq̃ iudicia. Rn̄ditq̃ ois ppl's vna voce.
Oīa verba dn̄i q̄ locut⁹ ē faciem⁹. Scripſit ī.16.b.J.e.
aūt moyſes vniuerſos ſermōes dn̄i: ⁊ māe
conſurgēs edificauit altar̄ dn̄o ad radices
mōtiſ ⁊ duodeci titulos ꝑ duodeci trib⁹ iſrl'.
Miſitq̃ iuuenes d̄ filijs iſrael. ⁊ obtulerūt
holocauſta: imolauerūtq̃ victias pacificas B
dn̄o vitulos duodeci. Tulit itaq̃ moyſes di
midiā partē ſanguinis ⁊ miſit i crateras: ꝑ
tē āt reſiduā fudit ſup altare. Aſſumenſq̃
volumē federis: legit audiēte pp'lo. q̄ dixe⸗
rūt. Oia q̄ locut⁹ ē dn̄s faciem⁹: ⁊ erim⁹ o⸗ ī.e.
bediētes. Ille vero ſūp̄tū ſāguinē reſpſit in
ppl'z. Et ait. Hic ē ſanguis federis qd̄ pepi⸗ Hebre.9.c
git dn̄s vobiſcū: ſup cunctis ſmonib⁹ his.
Aſcenderūtq̃ moyſes ⁊ aarō: nadab ⁊ abiu C
⁊ ſeptuagita de ſenioꝛib⁹ iſrael: ⁊ viderūt d̄
um iſrael. Sub pedib⁹ ei⁹ q̄ſi op⁹ lapidis ſa
phyrini: ⁊ q̄ſi celū cū ſerenū ē. Nec ſup eos
q̄ p̄cul receſſerāt d̄ filijs iſrael miſit manū
ſuā. Viderūtq̃ deum: ⁊ cōederūt ac biberūt
Dixit āt dn̄s ad moyſē. Aſcēde ad me i mō ī.11.d
tē ⁊ eſto ibi: daboq̃ tibi tabulas lapideas ī.32.d
⁊ legē ac mādata q̄ ſcripſi: vt doceas filios
iſrael. Surrexerūt moyſes ⁊ ioſue miniſt̄ ei⁹:
aſcēdēſq̃ moyſes i mōtē dei: ſenioꝛib⁹ ait. Ex D
pectate hic donec reuertamur ad vos. Hētis
aarō ⁊ hur vobiſcū: ſi qd natū fuerit q̄ſtio⸗
nis: referetis ad eos. Cūq̃ aſcēdiſſet moy⸗
ſes. operuit nubes mōtē: ⁊ habitauit glo⸗
ria dn̄i ſup ſynai tegens illū nube ſex die⸗
b⁹. Septio āt die vocauit eū dn̄s d̄ medio
caliginis. Erat aūt ſpēs glie dn̄i q̄ſi ignis
ardēs ſuper verticē mōtis: i cōſpectu filio⸗
rū iſrael. Ingreſſuſq̃ moyſes mediū nebu
le: aſcendit in mōtē: ⁊ fuit ibi q̄dragita die⸗ ī.34.d
bus ⁊ quadraginta noctibus. XXV
LOcutuſq̃ ē āt dn̄s ad moyſen dicēs A
Loqre filijs iſrael. vt tollant mihi p̄⸗
mitias. Ab oī hoie qui offert vltroneus ac
cipietis eas. Hec ſūt aūt q̄ accipere debetis
Auꝝ ⁊ argētum ⁊ es ⁊ hyacinthū ⁊ purpu ī.35.a
rā coccūq̃ bis tictū ⁊ byſſū ⁊ pilos capraꝝ
⁊ pelles arietū rubricatas pelleſq̃ hyacin
thias ⁊ ligna ſethi: oleū ad luiaria cōcinan
da. aromata i vnguētū ⁊ thymiamata bōi
odoris: lapides onychios ⁊ gēmas ad ornā
dū ephot ⁊ rōale. Faciētq̃ mihi ſcūariū ⁊
hitabo in medio eoꝝ: iuxta oēm ſimilitudi

nꝭ tabernaculi: qđ oſtẽdã tibi ⁊ oĩum vaſoꝝ
in cultũ eiꝰ. Sicqꝫ facietis illud. Archã đ li
gnis ſethi cõpingite: cuiꝰ lõgitudo hẽat du
os ⁊ ſemis cubitos. latitudo cubitũ ⁊ dimi
diũ: altitudo cubitũ ſimiliter ac ſemiſſem: ⁊
deaurabis eũ auro mũdiſſimo intꝰ ⁊ foris.
B Facieſqꝫ ſupra coronã aureã ꝑ circuitũ: ⁊
q̃ttuor circulos aureos: q̃s pões ꝑ q̃ttuor
arche ãgulos. Duo circli ſint i latere vno: ⁊
duo in altero. Facies q̃ꝫ vectes de lignis ſe
thi: ⁊ opies eoſ auro. Induceſqꝫ ꝑ circlos q
ſũt i arche lateribꝰ: vt portet̃ i eis. Qui ſẽꝑ
erũt i circlis: nec vnq̃ꝫ extrahẽt̃ ab eiſ. Po
neſqꝫ i archa teſtificatõꝫ quã dabo tibi. Fa
cies ⁊ ꝓpitiatoriũ đ auro mũdiſſimo. duos
cubitos ⁊ dimidiũ tenebit lõgitudo eius ⁊
cubitũ ac ſemiſſem latitudo. Duos q̃ꝫ che
rubin aureos ⁊ ꝓductiles facies ex vtraqꝫ
ꝑte oraculi. Cherub vnꝰ ſit i latere vno: ⁊ al
teri in altero. Vtrũqꝫ latꝰ ꝓpitiatorij tegãt
expãdẽtes alas ⁊ opiẽtes oraculũ: reſpiciãt
qꝫ ſe mutuo verſis vultibꝰ i ꝓpitiatoriũ. q̊
opiẽda ẽ archa: in q̃ pões teſtioniũ qđ da
bo tibi. Jñ ꝑcipiã ⁊ loq̃r ad te: ſupra ꝓpitia
toriũ. ſ. ac de medio duoꝝ cherubin q erũt
ſuꝑ archã teſtionij: cũcta q̃ mãdabo ꝑ te fili
C is iſrl̃. Facies ⁊ mẽſã de lignis ſethi hñteꝫ
duos cubitos lõgitudinis: ⁊ i latitudĩe cubi
tũ: ⁊ i altitudĩe cubitũ ac ſemiſſem: ⁊ i aura
bis eã auro puriſſimo. Facieſqꝫ illi labiuꝫ
aureũ ꝑ circuitũ: ⁊ ipſi labio coronã interra
ſilẽ altã q̃ttuor digitis: ⁊ ſuꝑ illã alterã coro
nã aureolã. Quattuor quoqꝫ circulos aure
os ꝑparabis: ⁊ pões eos i q̃ttuor angulis
eiuſdẽ mẽſe ꝑ ſingulos pedes. Subter coro
nã erũt circuli aurei vt mittãt̃ vectes ꝑ eos
⁊ poſſit mẽſa portari. Ipſos q̊ꝫ vectes faci
es đ lignis ſethin ⁊ circũdabis auro ad ſb
uehẽdã mẽſã. parabis ⁊ acetabula ac phia
las: turibula ⁊ cyathos i qbus offerẽda ſũt
libãina ex auro puriſſimo: ⁊ pões ſupra mẽ
ſam pães ꝓpoſitiõis i cõſpectu meo ſemꝑ.
Facieſ ⁊ candelabrũ ductile de auro mũdiſ
ſimo: haſtile eiꝰ ⁊ calamos cyphos ⁊ ſperu
las: ac lilia ex ipſo ꝓcedẽtia. Sex calãi egre
D diẽtur de lateribꝰ: tres ex vno latere: ⁊ tres
ex altero. Tres cyphi q̃ſi i nucis modũ ꝑ ca
lãos ſingulos: ſperuleqꝫ ſimul ⁊ lilia: ⁊ tres
ſimiliter cyphi iſtar nucis i calamo altero:
ſperuleqꝫ ſimul ⁊ lilia. Hoc erit opꝰ ſex cala
moꝝ: q̃ ꝓducẽdi ſũt de haſtili. In ipo ãt cã
delabro erũt quattuor cyphi i nucis modũ
ſperuleqꝫ ꝑ ſingulos ⁊ lilia. Spule ſub duo
bus calãis ꝑ tria loca: q ſimul ſex ſiũt ꝓce
dẽtes de haſtili vno. Et ſperule igit̃ ⁊ cala
mi ex ipſo: erũt vniuerſa ductilia ex auro pu
riſſimo. Facies ⁊ lucernas ſeptẽ: ⁊ pões eaſ
ſuꝑ cãdelabrũ vt luceãt ex aduerſo. Emun
ctoria quoqꝫ ⁊ vbi ea q̃ emũcta ſunt extin
guãtur: fiãt de auro puriſſimo. Oẽ põdꝰ cã
delabri cũ vniuerſis vaſis ſuis hẽbit talẽtũ
auri puriſſimi. Inſpice ⁊ fac ſꝫ exẽplar qđ
tibi i mõte mõſtratũ eſt. XXVI

T Abernaculũ ṽo ita facies. Decẽ cor A
tiaſ đ byſſo retorta ⁊ hyacitho ac pur
pura coccoqꝫ bis ticto varietas ope pluũa
rio facies. Lõgitudo cortie vniꝰ hẽbit vigi
tiocto cubitos latitudo quattuor cubitoꝝ
erit. Vnius menſure fieut vniuerſa tẽtoria.
Quiqꝫ cortine ſibi iungentur mutuo: ⁊ alie
q̃nqꝫ nexu ſimili coherebũt. Anſulaſ hyaci
thinas i lateribꝰ ac ſũmitatibꝰ facies corti B
narũ vt poſſit iuicẽ copulari. Quiquagẽas
anſulas cortia hẽbit in vtraqꝫ ꝑte ita inſer
tas: vt anſa cõtra anſam vẽiat: ⁊ altera alte
ri poſſit aptari. Facies ⁊ q̃nq̃gita circloſ au
reos: qbꝰ cortiarũ vela iũgẽda ſũt vt vnũ ta
bnaculũ fiat. Facies ⁊ ſaga cilicina vndeci
ad opiẽdũ tectũ tabernacli. Lõgitudo ſagi
vniꝰ hẽbit trigita cubitoſ: ⁊ latitudo q̃ttuor
Equa erit mẽſura ſagoꝝ oium. E qbus q̃n
qꝫ iũges ſeorſum: ⁊ ſex ſibi mutuo copula
bis: ita vt ſextũ ſagũ i frõte tecti duplices.
Facies ⁊ q̃nq̃gita anſas i ora ſagi vniꝰ: vt
cõiũgi cũ altero q̃ant: ⁊ q̃nquagita anſas i
ora ſagi alteriꝰ vt cũ altero copulet̃. Facies C
⁊ q̃nquaginta fibulas eneas qbꝰ iũgãtur
anſe: vt vnũ ex oibus opimẽtũ fiat. Qđ aũt
ſuꝑfuerit i ſagis q̃ parãtur tecto. i. vnũ ſagũ
qđ ampliꝰ eſt ex medietate eiꝰ opies taber
naculi poſteriora: ⁊ cubitꝰ ex vna ꝑte pẽde
bit: ⁊ alter ex altera. q plus ẽ i ſagoꝝ lõgitu
dine: vtrũqꝫ latꝰ tabernaculi ꝓtegẽs. Faci
es ⁊ opimẽtũ aliud tectũ de pellibus arietũ
rubricatis: ⁊ ſuꝑ hoc rurſuꝫ aliud operimẽ
tũ de hyacithinis pellibꝰ. Facies ⁊ tabulas D
ſtãtes tabernaculi de lignis ſethi: q̃ ſingule
denos cubitos in longitudine habeãt: ⁊ in
latitudĩe ſingulos ac ſemiſſem. In lateribꝰ
tabule due icaſtrature fiẽt qbꝰ tabula alteri
tabule cõnectat̃. Atqꝫ i hũc modũ cũcte ta
bule ꝑabũtur. Quaꝝ vigiti erũt i latere me

ridiano qđ vergit ad auſtꝛ: quib⁹ quadragin-
ta baſes argēteas fundes: vt bine baſes ſin-
gulis tabulis p duos angulos ſubijciant.
In latere quoq; ſcđo tabernaculi: qđ vergit
ad aqlonē: viginti tabule erūt: q̄dragīta hn-
E tes baſes argēteas. Bine baſes ſingulis
tabulis ſupponent. Ad occidētalē vero pla-
gā tabernaculi facies ſex tabulas: ꝛ rurſū
alias duas q̄ i āgulis erigāt p⁹ tergū tab-
naculi. Eritq; ſibi ꝯiūcte a deoꝛſū vſq; ad
ſurſū: ꝛ vna oēs ꝯpago retinebit. Duab⁹ q̄
q; tabulis q̄ i āgulis ponēde ſūt ſilis iūctu
ra ſuabit. Et erūt ſil tabule octo: baſes earū
argētee ſedeci duab⁹ baſib⁹ p vnā tabulā
ſupputatis. Facies ꝛ vectes đ lignis ſethī
qnq; ad ꝯtinēdas tabulas i vno latere ta
bernaculi ꝛ qnq; alios i altero: ꝛ eiuſdē nu
meri ad occidētalē plagā: q imittent p me
F dias tabulas a ſūmo vſq; ad ſūmū. Ipſas
q̊q; tabulas đaurabis: ꝛ fūdes i eis annu
los aureos p quos vectes tabulata ꝯtineāt
quos opies laminis aureis. Et eriges tab
naculū iuxta exēplar qđ tibi i mōte mōſtra
tū ē. Facies ꝛ velū de hyacintho ꝛ purpura
coccoq; bis tīcto ꝛ byſſo retoꝛta ope plūa-
rio: ꝛ pulchra varietate ꝯtextū qđ appēdes
añ q̄ttuoꝛ colūnas đ lignis ſethī q̄ ipe qdē
G deaurate erūt: ꝛ hēbunt capita aurea: ꝛ ba-
ſes argēteas. Inſeret aūt velū p circulos: in
tra qđ pones archā teſtionij quo ꝛ ſāctua-
riū ꝛ ſcūarij ſanctuaria diuidēt. Pones ꝛ
ꝓpitiatoꝛiū ſup arcā teſtionij in ſcā ſcōrū:
mēſāq; extra velū: ꝛ ꝯtra menſā cādelabꝛ
in latere tabernaculi meridiano. Mēſa eñ
ſtabit i pte aquilonis. Facies ꝛ tētoꝛiū in i-
troitu tabernaculi de hyacintho ꝛ purpura
coccoq; bis tincto ꝛ byſſo retoꝛta ope plu-
mario ꝛ quinq; colūnas deaurabis ligno-
rū ſethī: añ q̄s ducet tentoꝛium: q̄rū erunt
capita aurea ꝛ baſes enee. XXVII

A FAcies ꝛ altare de lignis ſethim: qđ
hēbit qnq; cubitos i longitudine: ꝛ
totidē in latitudine. i. q̄drū ꝛ tres cubitos
in altitudine. Cornua aūt p q̄ttuoꝛ angu-
los ex ipſo erūt: ꝛ opies illud ere. Facieſq; i
vſus ei⁹ lebetes ad ſuſcipiendos cineres ꝛ
forcipes atq; fuſcinulas: ꝛ igniū recepta
cula. Oia vaſa ex ere fabricabis. Craticulā
q; in modū retis eneā: p cuius q̄ttuoꝛ an
gulos erūt q̄ttuoꝛ ānulli enei: quos pōes
ſubt arulā altaris. Eritq; craticula vſq; ad
altaris mediū. Facies ꝛ vectes altaris đ li
gnis ſethin duos q̄s opies lamis eneis: ꝛ i
duces p circulū: erūtq; ex vtroq; latere al
ris ad poꝛtādū. Nō ſolidū ſed inane ꝛ cauū B
itrīſec⁹ facies illud: ſicut tibi i mōte mōſtra-
tū ē. Facies ꝛ atriū tabernacli i cuius auſtra
li plaga cōtra meridiē erūt tētoꝛia de byſſo
retoꝛta. Cētū cubitos vnū lat⁹ tenebit i lōgi
tudie ꝛ colūnas viginti cū baſib⁹ totidē eneis
q̄ capita cū celaturis ſuis hēbūt argētea. ſi
militer ꝛ i latere aqlōis p lōgū erūt tētoꝛia
cētū cubitoꝝ: colūne viginti: ꝛ baſes enei eiuſ
dē nūeri: ꝛ capita eaꝝ cū celaturis ſuis argē
tea. In latitudie vero atrij qđ reſpicit ad oc
cidētē erūt tētoria p qnq̄ginta cubitos ꝛ co
lūne decē: baſeſq; totidē. In ea quoq; atrij C
latitudie q̄ reſpicit ad oriētē qnq̄gita cubiti
erūt: i qbus quindeci cubitoꝝ tētoꝛia lateri
vno deputabūt colūneq; tres ꝛ baſes toti-
dē: ꝛ i latere altero erūt tētoꝛia cubitos ob
tinētia qndeci: colūne tres. ꝛ baſes totidē.
In itroitu vero atrij fiet tētoꝛiū cubitoꝝ vi
ginti ex hyacitho ꝛ purpura: coccoq; bis ti
cto ꝛ byſſo retoꝛta ope plumario. Colūnas
habebit quattuoꝛ cū baſibus totidē. Oēs
colūne atrij p circuitū veſtite erūt argēteis
lamis: capitib⁹ argēteis ꝛ baſibus eneis.
In lōgitudie occupabit atriū cubitos cētū: D
in latitudie quinquaginta: altitudo quinq;
cubitoꝝ erit. Fietq; de byſſo retoꝛta: ꝛ ha
bebit baſes eneas. Cuncta vaſa tabernacu
li in oēs vſus ꝛ cerimonias tā paxillos ei⁹
q̄ atrij ex ere faciatis. Precipe filijs iſrael Leui. 6.b
vt afferāt tibi oleū de arboꝛibus oliuarū
puriſſimū: piloq; cōtuſum vt ardeat lucer-
na ſemp in tabernaculo teſtimonij extra ve
lū qđ oppāſum ē teſtimonio: ꝛ collocabunt
eā aarō ꝛ filij ei⁹: ꝛ vſq; mane luceat coꝛā
dño. Perpetuus erit cultus p ſucceſſiōes
eoꝛum coꝛā filijs iſrael. XXVIII

A APplica quoq; ad te aarō frēz tuū
cū filijs ſuis de medio filioꝝ iſrael:
vt ſacerdotio fungātur mihi aarō: nadab ꝛ
abiu eleazar ꝛ ythamar: facieſq; veſtē ſan-
ctā aarō fri tuo in gloriā ꝛ decoꝛē. Et loque
ris cūctis ſapiētibus coꝛde: quos repleui
ſpū prudētie: vt faciāt veſtes aarō fri tuo
in gloriā ꝛ decoꝛē i qbus ſcificatus miſtret
mihi. Hec āt erūt veſtimēta q̄ faciēt. Rōna
le ꝛ ſup humerale: tunicā ꝛ lineā ſtrictā ci- B
darim ꝛ baltheū. Facient fratri tuo aaron ꝛ

filijs eiꝰ veſtimenta ſcā: vt ſacerdotio fūgā-
tur mihi. Accipietqꝫ aurum ⁊ hyacinthū ⁊
purpuraꝫ: coccumqꝫ bis tinctū ⁊ byſſū. Fa
ciēt āt ſuphūerale de auro ⁊ hyacitho ⁊ pur
pura: coccoqꝫ bis tīcto ⁊ byſſo retorta ope-
re polymito. Duas oras iunctas habebit i
vtroqꝫ latere ſūmitatū: vt in vnū redeant
Ipaqꝫ textura ⁊ cūcta operis varietas erit
ex auro ⁊ hyacitho: ⁊ purpura: coccoqꝫ bis
tincto ⁊ byſſo retorta. Sumeſqꝫ duos lapi-
des onychinos: ⁊ ſculpes in eis noīa filioꝝ
iſrael ſex nomina in lapide vno: ⁊ ſex reliq̄
in altero iuxta ordinē natiuitatiſ eoꝝ. Ope
ſculptoris ⁊ celatura gēmarij: ſculpes eos
noībus filiorū iſrael: īcluſos auro atqꝫ cir-
cūdatos: ⁊ pōes i vtroqꝫ latere ſr̄hūeralis
memoriale filijs iſrael. Portabit aaron
noīa eoꝝ corā dn̄o ſr̄ vtrūqꝫ hūeꝝ ob recor
C datōeꝫ. Facies ⁊ ūcios ex auro: ⁊ duas ca-
thenulas auri puriſſimi ſibi inicē coheren
tes: q̄s inſeres ūcinis. Rōale quoqꝫ iudi-
cij facies ope polymito iuxta texturā ſr̄hūe
ral': ex auro hyacintho ⁊ purpura: coccoqꝫ
bis tīcto ⁊ byſſo retorta. Quadrāgulū erit
Sap.18.d ⁊ duplex. Mēſurā palmi habebit: tā i lōgi-
tudīe q̄ꝫ i latitudīe: pōeſqꝫ i eo q̄ttuor ordi
nes lapidū. In p̄mo verſu erit lapis ſardiuſ
⁊ thopaciꝰ ⁊ ſmaragdꝰ. In ſcd̄o carbūculꝰ
⁊ ſaphyrꝰ ⁊ iaſpis. In tertio liguriꝰ achates
⁊ amethiſtꝰ. In q̄rto chryſolitꝰ onichinꝰ ⁊
D berillꝰ. Incluſi auro erūt p ordīes ſuos: hē
būtqꝫ noīa filioꝝ iſrael. Duodeciꝫ noībus
celabunt̄ ſinguli lapides: noībꝰ ſinguloꝝ p
duodeci tribꝰ. Facies in rationali cathenaſ
ſibi inuicē coherentes ex auro puriſſimo. ⁊
duos ānulos aureos: quos pōes in vtraqꝫ
rōalis ſūmitate: cathenaſqꝫ aureas iūges
ānulis q ſint i marginibꝰ eiꝰ: ⁊ ipſaꝝ cathe
naꝝ extrēa duobꝰ copulabis vncinis i vtro
qꝫ latere ſr̄hūeralis qd̄ rōale reſpicit. Faci-
es ⁊ duos ānulos aureos quos pones i ſū-
mitatibꝰ rōalis. ⁊ i oris q̄ e regiōe ſr̄ ſr̄hūe
ralis ⁊ poſteriora eiꝰ aſpiciūt: necnō ⁊ alioſ
duos ānulos aureos q ponēdi ſūt in vtro-
qꝫ latere ſr̄hūeralis deorſū qd̄ reſpicit ꝯtra
E faciē iūcture iferioris vt aptari poſſit eū ſr̄
humerali: ⁊ ſtringat̄ rōale ānulis ſuis cuꝫ
ānulis ſuphūeralis vita hyacithina vt ma
neat iunctura fabrefacta: ⁊ a ſe iuicē rōna-
le ⁊ ſuphūerale nequeāt ſepari. Portabit-
qꝫ aarō noīa filioꝝ iſrael in rōali iudicij ſr̄
pectus ſuū qn̄ ingrediet̄ ſcūariū memoria
le corā dn̄o in eternuꝫ. Pones āt in rōnali
iudicij doctrinā ⁊ veritatē: q̄ erūt i pectore
aarō qn̄ igrediet̄ corā dn̄o: ⁊ geſtabit iudi-
ciū filioꝝ iſrael i pectoī ſuo i conſpectu dn̄i
ſp. Facies ⁊ tunicā ſr̄hūeralis totā hyacin-
thiaꝫ: i cuiꝰ medio ſupra erit capitiū: ⁊ ora p
gyrū eiꝰ textilis: ſicut fieri ſolet i extrēis ve-
ſtium partibꝰ ne facile rūpāt̄. Deorſū vero F
ad pedes eiuſdē tunice p circuitū q̄ſi mala
punica facies ex hyacitho ⁊ purpura ⁊ coc-
co bis tīcto ⁊ byſſo retorta: mixtis i medio
titinabulis ita vt titinabulū ſit aureū ⁊ ma
lū pūicū. Rurſūqꝫ titinabulū aliō aureū ⁊
malū punicū. Et veſtiet̄ ea aarō i offō miſte Eccl.45.b
rij vt audiat̄ ſōitꝰ qn̄ igredit̄ ⁊ egredit̄ ſā-
ctuariū i ꝯſpectu dn̄i: ⁊ n̄ moriat̄. Facias ⁊
laminā de auro puriſſimo: i q̄ ſculpes ope
celatorio ſcūꝫ dn̄o. Ligabiſqꝫ eā vitta hya
cithina: ⁊ erit ſr̄ thyarā iminēs frōti pōtifi-
cis. Portabitqꝫ aarō iniq̄tates eoꝝ q̄ ob-
tulerūt ⁊ ſcificauerūt filij iſrael i cūctis mū
neribꝰ ⁊ donarijs ſuis. Erit āt lamia ſp i frō G
te eiꝰ vt placatꝰ ſit ei dn̄s. Stringēſqꝫ tuni-
cā byſſo ⁊ thyaram byſſinam facies ⁊ bal-
theuꝫ opere plumarij. Porro filijs aarō tu
nicas lineas parabis ⁊ baltheos ac thya-
ras i gloriā ⁊ dcorē: veſtieſqꝫ his omnibus
aarō frēm tuū ⁊ filios eius cū eo ⁊ cuncto-
rū ꝯſecrabis manꝰ: ſcificabiſqꝫ illos vt ſa-
cerdotio fungātur mihi. Facieſ ⁊ feminalia
linea vt opiāt carnē turpitudinis ſue a re-
nibꝰ vſqꝫ ad femora: ⁊ vtent̄ eis aarō ⁊ fi-
lij eius qn̄ ingredient̄ tabernaculum teſti-
monij vel qn̄ appropinquant ad altare vt
miniſtrent in ſcūario: ne iniquitatis rei mo
riant̄. Legittimum ſempiternum erit aarō
⁊ ſemini eius poſt eum.

XXIX A

Sed ⁊ hoc facies vt mihi in ſacerdo-
tio ꝯſecrent̄. Tolle vitulū de armēto
⁊ arietes duos imaculatos: paneſqꝫ azīos
⁊ cruſtulā abſqꝫ fermēto q̄ ꝯſperſa ſint oleo
lagana quoqꝫ azima oleo lita. De ſimila
triticea cuncta facies: ⁊ poſita in caniſtro
offeres: vitulum āt ⁊ duos arietes ⁊ aaron:
ac filios eiꝰ applicabis ad oſtiū tabernacu-
li teſtionij. Cūqꝫ laueris frēm cū filijs ſuis
aq̄: idues aarō veſtimētis ſuis. i. linea ⁊ tu
nica ⁊ ſuphūerali ⁊ rōnali quod ꝯſtringes
baltheo: ⁊ pōes thyarā in capite eiꝰ ⁊ lami-
nā ſcāꝫ ſup thyara: oleū vnctiōis fūdes ſr̄

D caput eiꝰ: atq; hoc ritu ꝯſecrabiſ. Filios q̃; illiꝰ applicabis ⁊ idues túicis lineis: cigeſq; baltheo aaron. ſ. ⁊ liberos eiꝰ: ⁊ ipones eis mitras: erútq; ſacerdotes mihi religione ꝑpetua. Poſtq̃; initiaueris manꝰ eorum applicabis ⁊ vitulú corá tabernaculo teſti
Leui. 1. b moniȷ. Jmponétq; aaró ⁊ filij eiꝰ manꝰ ſup caput illiꝰ ⁊ mactabis eú i ꝯſpcú dñi iuxta hoſtiú tabernaculi teſtimoniȷ: ſúpúq; ð ſáguie vituli póes ſup cornua altaris digito tuo: reliquú át ſáguiné fúdes iuxta baſſim
Leui. 3. a eiꝰ. Sumes ⁊ adipé totú q opit iteſtia ⁊ reticulú iecoris ad duos renes ⁊ adipem q ſup eos é: ⁊ offeres icéſú ſup altare: carnes ṽo vituli ⁊ coriú ⁊ fimú ꝯbures foris extra ca
C ſtra: eo ꝙ ꝓ pctó ſit. Vnú quoq; arieté ſumes: ſr cuiꝰ caput ponét aaró ⁊ filij eiꝰ manꝰ: qué cú mactaueris tolles ð ſáguie eiꝰ ⁊ fúdes circa altare: ipm át arieté ſecabis in fruſtra: lotaq; iteſtia eiꝰ ⁊ pedes póes ſup ꝯciſas carnes ⁊ ſup caput illiꝰ: ⁊ offeres totú arieté i icéſú ſup altare. Oblatio eſt dño odor ſuauiſſimꝰ victie dñi. Tolles q̃; arietē alterꝝ ſup cuiꝰ caput aaró ⁊ filij eiꝰ ponét manꝰ. qué cú imolaueris ſúes ð ſáguie eiꝰ ⁊ pones ſup extremú auricule ðxtre aaró ⁊ filiorꝝ eiꝰ ⁊ ſup polices manꝰ eorꝝ ac pedis ðxtri: fúdeſq; ſáguiné ſr altare ꝑ circuitum.
D Cúq; tuleris ð ſáguine q é ſup altare: ⁊ de oleo vnctóis: aſperges aaró ⁊ veſtes eiꝰ. filios ⁊ veſtiméta eorꝝ. Conſecratiſq; ipſis ⁊ veſtibꝰ: tolles adipé de ariete: ⁊ caudam ⁊ arulná q̃ opit vitalia: ac reticulum iecoris ⁊ duos renes atq; adipé q ſr eos é: armúq; dextrú eo ꝙ ſit aries ꝯſecratóis tortáq; panis vniꝰ cruſtulá ꝯſpſá oleo: laganú ð caniſtro azimorꝝ qð póitú é i ꝯſpectu dñi: póeſq; oía ſup manus aaró ⁊ filiorꝝ eiꝰ ⁊ ſcificabis eos: eleuáſ corá dño. Suſcipieſq; vniuerſa ð máibus eorꝝ ⁊ icédes ſup altař i holocauſtú odoré ſuauiſſimú i ꝯſpectu dñi: q2 oblatio eius é. Sumes quoq; pectuſculú ð arie
E te: quo initiatus é aaró: ſcificabiſq; illð eleuatú corá dño: ⁊ cedet i ꝑté ſuá. Scificabiſq; ⁊ pectuſculú ꝯſecratú ⁊ armú qué ð ariete ſeꝑaſti: q̊ initiatus é aaró ⁊ filij eius: cedétq; i ꝑté aaró ⁊ filiorꝝ eiꝰ iuř ꝑpetuo a filijs iſrael q2 primitiua ſút ⁊ initia ð victis eorꝝ pacificis offerút dño. Veſté át ſanctá q̃ vteř aaró: hébút filij eiꝰ pꝰ eú vt vngáť i ea ⁊ ꝯſecréť manꝰ eorꝝ. Septé diebꝰ vteť illa q
pōtifex ꝓ eo fuerit ꝯſtitutꝰ de filijs eiꝰ ⁊ q i gredieť tabnaculú teſtioniȷ vt miſtrz i ſcúario. Arieté át ꝯſecrationis tolles ⁊ coques carnes eiꝰ i loco ſcó: qbꝰ veſceť aaron ⁊ filij
F eius. Páes quoq; q ſút i caniſtro i veſtibulo tabnaculi teſtioniȷ comedét: vt ſit placabile ſacrificiú: ⁊ ſcificéť offeretiú manus. Aliéigena ñ veſceť ex eis: q2 ſci ſút: ꝙ ſi remáſerit de carnibꝰ cóſecratis ſiue de páibꝰ vſq; mane: ꝯbures religas igni. Nó comedéť q2 ſcificata ſút. Oia q̃ ꝑcepi tibi facies ſup aaró ⁊ filijs eiꝰ. Septé diebꝰ ꝯſecrabis manus eorum ⁊ vitulum pro peccato offeres per ſingulos dies ad expiandú. Múdabiſq; altare cú imutaueris expiatióis hoſtiá: ⁊ vnges illud in ſanctificatóem. Septé diebꝰ expiabis altare ⁊ ſcificabis: ⁊ erit ſctúm ſcórú. Ois q tetigerit illð ſcificabiť. Hoc é qð facies i altari. Agnos ánniculoſ duos ꝑ
G ſingulos dies iugiť: vnú agnú mane ⁊ alterú veſpere: decimá parté ſimilé ꝯſpſe oleo tuſo qð héat meſurá q̃rtá ꝑté hin: ⁊ vinum ad libádú eiuſdé méſure in agno vno. Alterú ṽo agnú offeres ad veſperá iuxta ritum matutie oblatóiſ: iuxta ea q̃ diximꝰ i odoré ſuauitatis. Sacrificiú é dño deo oblatóe ꝑpetua in generatóes veſtras ad oſtiú tabernaculi teſtimoniȷ corá dño vbi conſtituam vt loquar ad te. Jbiq; precipiá filijs iſrael ⁊ ſcificabiť altare in gloria mea. Scificabo ⁊ tabernaculú teſtimoniȷ cum altari ⁊ aaró cú filijs ſuis: vt ſacerdotio fúgátur mihi: et habitabo i medio filiorꝝ iſrael: eroq; eis deus: ⁊ ſcenit q2 ego dñs deꝰ eorꝝ q eduxi eos de terra egypti: vt manerem inter illos: ego dominus deus ipſorꝝ. XXX

A Facies quoq; altare ad adolédú thymiama de lignis ſethi: hñs cubitum lógitudinis ⁊ alterꝝ latitudinis: in q̃drágulú: ⁊ duos cubitoſ in altitudine. Cornua ex ipſo ꝓcedét: veſtieſq; illud auro puriſſimo tá craticulá eiꝰ q̃; parietes ꝑ circuitú ⁊ cornua. Facieſq; ei coronam aureolá per gyrú ⁊ duos ánulos aureos ſub corona ꝑ ſingula latera: vt mittátur in eos vectes ⁊ altař porteť. Jpſos q̃; vectes facies de lignis ſethi ⁊ inaurabis. Póeſq; altare ꝯtra velú qð añ archá pédet teſtimóiȷ corá ꝓpitiatorio quo tegiť teſtimoniú: vbi loquar tibi. ⁊ adolebit incéſum ſr eo aaró ſuaue fragrás. Mane qñ ꝯponet lucernas incédet illð. ⁊

qñ collocat eas ad veſperū vret thymia-
ma ſépiternuʒ corá dño i gñationes vr̃as.
Nõ offeretis ſr̃ eo thymiama ꝯpoſitóis al-
terius nec oblatióeʒ ⁊ victimá: nec liba li-
B babitis. Et depcabit̃ aaró ſr̃ cornua eius ſe
mel p annū i ſáguine: qđ oblatū é ꝑ pcó. ⁊
placabit ſr̃ eo i gñatóibus vr̃is. Scũʒ ſcóꝝ
Nu.1.a erit dño. Locutuſqʒ é dñs ad moyſé dicés.
Qñ tuleris ſūmá filioꝝ iſrael iuxta nūeꝝ:
dabūt ſinguli pciū ꝑ aiabus ſuis dño: ⁊ ñ
erit plaga i eis cū fuerit recéſiti. Hoc át da-
bit ois q tráſit ad nomé: dimidiū ſicli iuxta
méſurá tépli. Siclus vigiti obolos hʒ. Me
Leui.27.c dia ps ſicli offeret̃ dño. Qui hét̃ i nūero a
Nu.3.g vigiti ánis ⁊ ſupra dabit pciū. diues ñ ad-
Ezech.45.d det ad mediū ſicli: ⁊ paup nihil minuet. Su
ſceptáqʒ pecuniá q̃ collata eſt a filijs iſrael
trades in vſus tabernaculi teſtimóij: vt ſit
monimétū eoꝝ corá dño: ⁊ ꝓpitiet aiabus
eoꝝ. Locutuſqʒ é dñs ad moyſen dicés. Fa
cies ⁊ labiū eneū cū baſi ſua ad lauádū: po
C neſqʒ illđ iter tabnaculū teſtimóij ⁊ altare
I.40.b Et miſſa aq̃ lauabunt in ea aaró ⁊ filij eius
manus ſuas ac pedes: qñ ingreſſuri ſūt ta
bernaculuʒ teſtimonij: ⁊ qñ acceſſuri ſūt ad
altare: vt offerát i ea thymiama dño: ne for
te moriant̃. Legitimuʒ ſépiternuʒ erit ipſi
⁊ ſemini eius per ſucceſſiones. Locutuſqʒ
eſt dñs ad moyſé dicés. Sũe tibi aromata
prime myrrhe ⁊ electe quingentos ſiclos ⁊
cinamomi medium. i. ducentos qnquagin
ta ſiclos: calami ſimil̃r ducétos quinq̃gita
ſiclos: caſie át qngétos ſiclos i pódere ſcũa
I.40.b rij: oleuʒ đ oliuetis méſurá hin. facieſqʒ vn
ctóis oleuʒ ſcũm vnguētuʒ ꝯpoſituʒ opere
vnguentarij: ⁊ vnges ex eo tabernaculum
teſtionij ⁊ archá teſtaméti. menſá cum va-
ſis ſuis candelabruʒ ⁊ vtéſilia eius altaria
thymiamatis ⁊ holocauſti. ⁊ vniuerſam ſu
pellectilé q̃ ad cultuʒ eoꝝ ptiet: ſáctificabiſ
que oia. ⁊ erunt ſcá ſcóꝝ. Qui tetigit ea ſá-
D ctificabit̃. Aaron ⁊ filios eius vnges: ſcifi-
cabiſqʒ eos vt ſacerdotio fungátur mihi.
filijs iſrael q̃ʒ dices. hoc oleū vnctóis ſcũʒ
erit mihi in gñationes vr̃as. Caro hois nõ
vnget̃ ex eo: ⁊ iuxta ꝯpoſitioné eius ñ facie
tis aliud. qꝛ ſcificatū eſt: ⁊ ſcũ erit vobis.
Hõ qcũqʒ tale cópoſuerit: ⁊ đderit ex eo a-
lieno: extermiabitur đ populo ſuo. dixitqʒ
dñs ad moyſen. Sume tibi aromata. ſtacté
⁊ onycham: galbanem bói odoris: ⁊ thus
lucidiſſimū equale póderis erūt oia. Faci-
eſqʒ thymiama cópoſitum ope vnguētarij
mixtū diligéter ⁊ purum ⁊ ſanctificatióe di
gniſſimū. cūqʒ i tenuiſſimū pulueré vniuer
ſa cótuderis: póes ex eo corá tabernaculo
teſtionij: i quo loco apparebo tibi. Sanctū
ſcóꝝ erit vobis thymiama. Talé cópoſitio
né nõ facietis i vſus vr̃os: qꝛ ſcũm é dño.
Hõ quicūqʒ fecerit ſimile: vt odore illius p
fruat̃ pibit de populis ſuis. XXXI
L Ocutuſqʒ é dñs ad moyſen dicéſ. Ec A
ce vocaui ex noie beſeleel filiū huri fi I.23.a
lij hur de tribu iuda: ⁊ ipleui eū ſpū dei ſa-
pia ⁊ itelligétia ⁊ ſcia i oi ope ad excogitá
dū quicqd fabrefieri pót ex auro argento ⁊
ere: marmore ⁊ gémis ⁊ diuerſitate lignoꝝ.
Deditqʒ ei ſociū ooliab filium achiſamech
de tribu dan. Et in corde hois eruditi poſui B
ſapiam: vt faciát cūcta q̃ pcepi tibi taberna
culū federis: ⁊ archá teſtionij: ⁊ ꝓpitiatoriū
quod ſup eá é ⁊ cūcta vaſa tabernaculi mé
ſamqʒ ⁊ vaſa eius cádelabrū puriſſimū cū
vaſis ſuis ⁊ altaria thymiamatiſ ⁊ holocau
ſti: ⁊ oia vaſa eorū: labiū cū baſi ſua veſtes
ſcás in miniſterio aaró ſacerdoti ⁊ filijs ei⁹
vt fungátur officio ſuo i ſacris: oleū vnctio
nis ⁊ thymiama aromatuʒ in ſcũario. Oia
q̃ pcepi tibi faciét. Et locut⁹ eſt dñs ad moy C
ſen dicés. Loq̃re filijs iſrael: ⁊ dices ad eos
Videte vt ſabbatū meum cuſtodiatis: qꝛ ſi
gnū é iter me ⁊ vos in generatióibus vr̃is: E.20.b.
vt ſciatis qꝛ ego dñs q ſcifico vos. cuſtodite
ſabbatū meū. Scũm é eni vobis. Qui pol-
luerit illud morte moriat̃. Qui fecerit in eo
opus: pibit aia illius de medio populi ſui.
Sex dieb⁹ facietis opus: i die ſeptio ſabba D
tū é: reqes ſctá dño. Ois q fecerit op⁹ i hac
die: moriet̃. Cuſtodiát filij iſrael ſabbatū. ⁊
celebrét in generationibus ſuis. Pactū eſt
ſempiternū inter me ⁊ filios iſrael ſignūqʒ
perpetuū. Sex eni diebus fecit dñs celuʒ ⁊
terrá. ⁊ i ſeptio ab oi ope ceſſauit. Deditqʒ Gen.1.d
dñs moyſi cópletis huiuſcemodi ſermoni-
bus in móte ſynai: duas tabulas teſtionij: E.24.c
lapideas: ſcriptas digito dei. XXXII I.23.d
V Idés át popul⁹ q mora fecerit moy- A
ſes dſcédédi de móte: cógregatus ad
uerſus aaron dixit. Surge fac nobis deos
qui nos pcedant. Moyſes eniʒ huic viro q Actis.7.c
nos eduxit de terra egypti ignoramus qd
acciderit. Dixitqʒ ad eos aaron. Tollite in

aures aureas de vxoꝝ filioꝝq; ⁊ filiaꝝ ve
ſtraꝝ aurib⁹ ⁊ afferte ad me. Fecit popul⁹ q̃
iuſſerat: deferẽs iaures ad aarõ. Quas cuꝫ
ille accepiſſet: formauit ope fuſorio ⁊ fecit
ex eis vitulũ ꝯflatilẽ. Dixerũtq;. Hi ſũt dij
tui iſrl' q te eduxerũt d̃ terra egypti. Qd̃ cũ
vidiſſet aarõ edificauit altare corã eo: ⁊ p̃co
B nis voce clamauit dicẽſ. Cras ſolẽnitas dñi
ẽ. Surgẽteſq; mãe obtulerũt holocauſta ⁊
1. Cori. hoſtias pacificas: ⁊ ſedit populus mãduca
10. b re ⁊ bibere ⁊ ſurrexerũt ludere. Locut⁹ ẽ ãt
Deu. 9. b dñs ad moyſen dicẽs. Uade deſcẽde: pecca
uit populus tu⁹ quẽ eduxiſti d̃ terra egypti
Receſſerunt cito de via quã oñdiſti eis. Fe
cerũtq; ſibi vitulũ ꝯflatilẽ ⁊ adorauerũt at
3. Re. 12. g q; imolãtes ei hoſtias dixerũt. Iſti ſunt dij
tui iſrael: q te eduxerũt d̃ terra egypti. Rur
ſũq; ait dñs ad moyſen. Cerno ꝙ populus
C iſte dure ceruicis ſit. Dimitte me vt iraſcat̃
furor me⁹ cõtra eos ⁊ deleã eos: faciãq; te
in gẽtẽ magnã. Moyſes ãt orabat dñm de
uꝫ ſuũ dicẽs. Cur dñe iraſcit̃ furor tu⁹ cõtra
populũ tuũ quẽ eduxiſti d̃ terra egypti i for
Nu. 14. c titudine magna ⁊ i mãu robuſta? Ne q̃ſo di
cãt egyptij. callide eduxit eos vt iterficeret
in mõtib⁹: ⁊ deleret e terra. qeſcat ira tua: ⁊
eſto placabilis ſuꝑ neqtia ppli tui. Recor-
dare abraã ⁊ yſaac ⁊ iſrael ſuoꝝ tuoꝝ: qb⁹
iuraſti ꝑ temetipſuꝫ dicẽs. Multiplicabo ſe
mẽ veſtrũ ſicut ſtellas celi ⁊ vniuerſaꝫ terrã
hãc de q̃ locut⁹ ſuꝫ dabo ſemi vr̃o: ⁊ poſſide
bitis eã ſempꝑ. Placatuſq; ẽ dñs ne faceret
D malũ qd̃ locut⁹ fuerat aduerſus pplm ſuũ
Et reuerſus ẽ moyſes de mõte portãs duas
tabulas teſtimonij in mãu ſua: ſcriptas ex
vtraq; pte: ⁊ factas opa dñi. Scriptura quo
q; dei erat ſculpta in tabulis. Audiẽs ãt io
ſue tumultũ ppli vociferãtis dixit ad moy-
ſen. Ululat⁹ pugne audit̃ i caſtris. Qui rñ
dit. Nõ eſt clamor adhortãtiũ ad pugnã: ne
q; vociferatio cõpellẽtiũ ad fugã: ſed vocẽ
cãtãtiũ ego audio. Cũq; appropinq̃ſſet ad
caſtra: vidit vitulũ ⁊ choros: iratuſq; valde
ꝓiecit de mãu tabulas: ⁊ cõfregit eas ad ra
dicẽ mõtis. Arripiẽſq; vitulũ quẽ fecerãt cõ
E buſſit ⁊ ꝯtriuit vſq; ad puluerẽ quẽ ſparſit
in aquã: ⁊ dedit ex eo potuꝫ filijs iſrael. Di-
xitq; ad aarõ. Quid tibi fecit hic populus:
vt iduceres ſuꝑ eũ peccatũ maximũ? Cui il-
lle rñdit. Ne indignet̃ dñs me⁹. Tu eni no-
ſti populũ iſtũ ꝙ pronus ſit ad malũ. Dixe

rũt mihi. Fac nobis deos q nos p̃cedãt. Hu s̃. co.
ic eni moyſi q nos eduxit de terra egypti ne
ſcimus qd accideriť. Quib⁹ ego dixi. Quis
veſtrũ hẽt aurũ? Tulerunt ⁊ dederũt mihi ⁊
ꝓieci illud in ignẽ: egreſſuſq; ẽ hic vitulus. F
Uidẽs ergo moyſes populũ ꝙ eẽt nudat⁹:
ſpoliauerat eni eũ aaron pp ignominiã ſor
dis. ⁊ iter hoſtes nudũ cõſtituerat. ⁊ ſtãs in
porta caſtrorũ ait. Siquis ẽ dñi iungat̃ mi
hi. Cõgregatiq; ſũt ad eũ oẽs filij leui. Qui
bus ait. Hec dicit dñs de⁹ iſrael. Põat vir Nu. 25. a
gladiũ ſuꝑ femur ſuũ. Ite ⁊ redite de porta
vſq; ad portã per mediũ caſtrorũ ⁊ occidat
vnuſqſq; fratrẽ ſuũ ⁊ amicũ ⁊ ꝓximũ ſuũ.
Feceruntq; filij leui iuxta ſermonẽ moyſi: ce
ciderũtq; in die illo quaſi vigintitria millia
hoium. Et ait moyſes. Conſecraſtis manus
vr̃as hodie dño. vnuſquiſq; i filio ⁊ i fratre G
ſuo: vt det̃ vobis bñdictio. Facto ãt altero
die locut⁹ ẽ moyſes ad populũ. Peccaſtis
pctm̃ maximũ. Aſcẽdã ad dñm: ſi quo mõ
quero eũ deꝓcari pro ſcelere vr̃o. Reuerſuſ
q; ad dñm ait. Obſecro: peccauit ppl's iſte
peccatũ maximũ. feceruntq; ſibi d̃os aureos.
Aut dimitte eis hãc noxã: aut ſi nõ facis de
le me de libro tuo quem ſcripſiſti. Cui rñdit
dñs. Qui peccauerit mihi delebo euꝫ de li
bro meo. Tu ãt vade ⁊ duc populũ iſtũ quo s̃. 23. c
locutus ſum tibi. Angl's me⁹ p̃cedet te. Ego
ãt in die vltionis viſitabo ⁊ hoc peccatũ eo
rũ. Percuſſit ãt dñs populũ pro reatu vitu
li quẽ fecerat aaron. XXXIII
LOcutuſq; eſt dñs ad moyſen dicẽs. A
Uade: aſcẽde de loco iſto tu ⁊ ppl's
tu⁹ quẽ eduxiſti de terra egypti: i terrã quã
iuraui abraã yſaac ⁊ iacob dicẽs. Semi tuo
dabo eã ⁊ mittã p̃curſorẽ tui angelũ vt eijci
am chananeũ ⁊ ammorreũ ⁊ etheũ ⁊ phere
zeũ ⁊ eueũ ⁊ iebuſeũ. ⁊ intres i terrã fluẽtẽ
lacte ⁊ melle. Nõ eni aſcẽdã tecũ: qr pplus
dure ceruicis eſt ne forte diſperdam te i via
audienſq; populus ſermonẽ hũc peſſimuꝫ
luxit ⁊ nullus ex more indutus ẽ cultu ſuo
Dixitq; dñs ad moyſen. Loquere filijs iſra
el. Populus dure ceruicis es: ſemel aſcẽdã
in medio tui ⁊ delebo te. Iã nũc depone or-
natũ tuũ: vt ſciã qd faciã tibi. Depoſuerũt B
ergo filij iſrael ornatũ ſuum a monte oreb.
Moyſes quoq; tollẽs tabernaculũ tetẽdit
extra caſtra ꝓcul: vocauitq; nomẽ ei⁹ taber-
naculuꝫ federis. Et ois ppl's q hẽbat aliq̃

q̄ſtioné egrediebat̄ ad tabernaculū federis
extra caſtra. Cūq3 egrederet̄ moyſes ad ta
bernaculu3. ſurgebat vniuerſa plebs ⁊ ſta
bat vnuſqſq3 i hoſtio papyliōis ſui: reſpice
bátq3 tergū moyſi donec igrederet̄ tētoriū
Ingreſſo āt illo tabernaculū federis deſcen
debat colūna nubis ⁊ ſtabat ad hoſtiū: loq̄
baturq3 dn̄s cū moyſe. cernētib⁹ vniuerſis
q̄ colūna nubis ſtaret ad hoſtiū tabernacu
li. Stabātq3 ⁊ ipſi adorabāt p fores taber-
C naculoꝝ ſuoꝝ. Loq̄bat̄ āt dn̄s ad moyſē fa
cie ad faciē. ſicut ſolet loq hō ad amicū ſuū.
Cūq3 ille reuerteret̄ i caſtra miſter ei⁹ ioſue
fili⁹ nō puer nō recedebat de tabernaculo.
Dixit āt moyſes ad dn̄m. Precipis vt edu
cā populū iſtū ⁊ nō idicas mihi quē miſſu
r⁹ ſis mecū. pſerti cū dixeris. noui te ex noīe
⁊ iueniſti grãz corā me. Si ergo iuēi grãz i
cōſpectu tuo: oſ̄de mihi faciē tuā vt ſciā te
⁊ iueniā grãz añ oculos tuos. Reſpice po
pulū tuū gētē hāc. Dixit dn̄s. Facies mea
p̄cedet te: ⁊ requiē dabo tibi. Et ait moyſes.
Si nō tu ipſe p̄cedas: ne educas nos ď loco
iſto. In quo eni ſcire poterimus ego ⁊ ppl̄s
tu⁹ iueniſſe nos grãz i cōſpectu tuo niſi am
bulaueris nobiſcū: vt glificētur ab oībus po-
D pulis q habitāt ſup terrā. Dixit āt dn̄s ad
moyſē. Et v̄bū iſtud qd̄ locut⁹ es faciā. In
ueniſti eni grām corā me: ⁊ teipſu3 noui ex
noīe. Qui ait. Oſ̄de mihi gliaz tuā. Rn̄dit
Ego oſ̄dā oē bonū tibi: ⁊ vocabo i noīe dn̄i
corā te: ⁊ miſebor cui voluero ⁊ clemēs ero
Ro.9.c in quē mihi placuerit. Ruſumq3 ait. Nō
poteris videre faciē meā. Nō enim videbit
me hō ⁊ viuet. Et itēꝝ. Ecce inqt ē loc⁹ apud
me: ⁊ ſtabis ſupra petrā. Cūq3 trāſibit glia
mea ponā te i foramie petre ⁊ ꝓtegā dexte
ra mea donec trāſeā. Tollāq3 manū meā ⁊
videbis poſteriora mea. faciē aūt meā vide
re nō poteris. XXXIIII

A Deu.10.a HEc deiceps p̄cide ait tibi duas tabu-
las lapideas inſtar p̄oꝝ ⁊ ſcribā ſup
eas verba q̄ hūerūt tabule q̄s fregiſti. Eſto
parat⁹ mãe: vt aſcēdas ſtatim i mōtē ſynai.
ſtabiſq3 mecū ſup verticē montis. Nullus
aſcēdat tecū nec videat̄ qſpiā p totū mon-
tē: boues quoq3 ⁊ oues nō paſcātur ecōtra.
Excidit ergo duas tabl̄as lapid̄as q̄les an
tea fuerāt. ⁊ de nocte ꝯurgēs aſcēdit i mō
tē ſynai ſic̄ p̄cepat ei dn̄s portās ſecū tabu-
las. Cūq3 ďſcēdiſſet dn̄s p nubē ſtetit moy
ſes cū eo vocās nomē dn̄i. Quo tranſeunte
corā eo: ait. Dn̄ator dn̄e deus miſericors ⁊
clemēs: ⁊ patiēs multe miſeratōis ac verax
q cuſtodis miſericordiā i millia. qui aufers Hiere.32.c
iniqtatē ⁊ ſcelera atq3 peccata. nulluſq3 a-
pud te p ſe innocēs eſt: q reddis iniquitatē
prūz filijs ac nepotibus i tertiā ⁊ q̄rtā ꝓge
niē. Feſtinuſq3 moyſes curuat⁹ ē ꝓnus i ter
rā ⁊ adorās ait. Si iueni grãz i ꝯſpectu tuo B
dn̄e obſecro vt gradiaris nobiſcū. ppl̄s eni
dure ceruicis ē vt auferas iniqtates nr̄as:
atq3 pctā: noſq3 poſſideas. Rn̄dit dn̄s. ego
inibo pactū vidētib⁹ cūctis: ſigna faciā: que
nūq̄3 viſa ſūt ſup terrā: nec i vllis gētibus:
vt cernat ppl̄s iſte i cui⁹ es medio: op⁹ dn̄i
terribile qd̄ factur⁹ ſū. Obſerua cūcta q̄ ho-
die mādaui tibi. Ego ipſe eijciā añ faciē tuā
āmorreū ⁊ chananeū ⁊ etheū: pherezeū q̄3
⁊ eueū ⁊ iebuſeū. Caue ne vnq̄3 cū bitatori
bus terre illi⁹ iūgas amicitias: q̄ ſint tibi in
ruinā: ſ3 ⁊ aras eoꝝ deſtrue: ꝯfringe ſtatuas Deu.7.a
lucoſq3 ſuccide. Noli adorare deū alienu3.
Dn̄s zelotes nomē eius: ds̄ eſt emulator.
Ne ineas pactū cū hoībus illaꝝ regionū:
ne cū fornicati fuerit cū dijs ſuis: ⁊ adoraue
rint ſimulacra eoꝝ: vocet te qſpiā: vt come- 3.Re.11.a
das de imolatis. Nec vxorē de filiabus eo-
rū accipies filijs tuis: ne poſtq̄3 ipſe fuerint
fornicate: fornicari faciāt ⁊ filios tuos i de-
os ſuos. Deos ꝯflatiles nō facies tibi. So
lēnitatē azimoꝝ cuſtodies. Septē diebus
veſceris azimis ſicut p̄cepi tibi in tpe men
ſis nouoꝝ. Mēſe.n. verni tp̄is egreſſus eſt
de egypto. Oē qd̄ aperit vuluā gn̄is maſcu S.13.a
lini: meū erit. De cūctis aīantibus tā de bo Lu.2.b
bus q̄3 de ouibus: meū erit. Primogenitum
aſini redimes oue. Si aūt nec p̄ciū ꝓ eo de
deris: occidet̄. Primogenitū filioꝝ tuoru3 Ecci.35.a
redimes: nec apparebis in ꝯſpectu meo va
cuus. Sex diebus opaberis: die ſeptīo ceſſa
bis arare ⁊ meter̄. Solēnitatē hebdomada C
rū facies tibi: primitijs frugū meſſiſ tue tri
ticee: ⁊ ſolēnitatē qñ redeūte anni tpe cūcta
ꝯdunt̄. Tribus tpibus anni apparebit oē
maſculinū tuū in ꝯſpectu oīpotētis dn̄i dei
iſrael. Cū.n. tulero gētes a facie tua ⁊ dilata Nu.9.c
uero terminos tuos: nullus inſidiabit̄ ter-
re tue: aſcēdēte te ⁊ apparēte in ꝯſpectu dn̄i
dei tui ter i ãno. Nō imolabis ſup fermēto
ſanguinē hoſtie mee: neq3 reſidebit mane ď
victimis ſolēnitatis phaſe. Primitias fru D

S.32.b giũ terre tue offeres i domo dñi dĩ tui. Nõ
Deu.14.c coques hedũ in lacte mr̃is ſue. Dixitqʒ do
minus ad moyſen. Scribe tibi verba hec q
S.24.d bus ⁊ tecũ ⁊ cũ iſrael pepigi fedus. Fuit ḡ
ibi cũ dño moyſes q̃dragita dies ⁊ q̃dragi
ta noctes panẽ nõ comedit ⁊ aquã ñ bibit
⁊ ſcripſit i tabulis ṽba federis decẽ. Cũqʒ
deſcẽderet moyſes de monte ſynai: tenebat
duas tabulas lapideas teſtimonij: ⁊ igno
rabat q cornuta eſſet facies ſua: ex conſor
tio ſmõis dñi. Videtes ãt aarõ ⁊ filij iſrael
cornutã moyſi faciẽ: timuerũt ꝓpe accedeř.
Vocatiqʒ ab eo reuerſi ſũt: tã aarõ q̃ʒ prin
cipes ſynagoge. Et poſtq̃ʒ locut⁹ ẽ ad eos:
venerũt ad eũ ẽt oẽs filij iſrael. Quib⁹ p̃ce
pit cũcta q̃ audierat a dño in monte ſynai.
Impletiſqʒ ſermõibus poſuit velamẽ ſup
2.Cor.3.c faciã ſuã. Qui ingreſſus ad dñm ⁊ loquẽs
cũ eo: auferebat donec exiret: ⁊ tũc loqueba
tur ad filios iſrael oia q̃ ſibi fuerãt ĩpetrata
Qui videbãt faciẽ egrediẽtis moyſi eẽ cor
nutã: ſed operiebat ille rurſus faciẽ ſuam:
ſi qñ loquebař ad eos. XXXV

A Igitur ꝯgregata oi turba filioꝝ iſrael:
dixit ad eos. Hec ſũt q̃ iuſſit dñs fie
ri: ſex dieb⁹ facietis opus. Septim⁹ dies erit
vobis ſcũs: ſabbatũ ⁊ reqes dñi. Qui fece
rit opus in eo occideř. Nõ ſuccẽdetis ignẽ
in oibus hitaculis vr̃is per dieʒ ſabbati. Et
ait moyſes ad oẽʒ cateruã filioꝝ iſrael. Iſte
ẽ ſermo quẽ p̄cepit dñs dicẽs. Sepate apd
vos p̄mitias dño. Ois volũtari⁹ ⁊ ꝓno aio
S.25.a offerat eas dño. Auꝝ ⁊ argetũ ⁊ es: hyacin
thũ ⁊ purpurã: coccũqʒ bis tinctũ: ⁊ byſſuʒ
pilos capraꝝ: pelleſqʒ arietuʒ rubricatas ⁊
hyacinthinas: ligna ſethim: ⁊ oleũ ad lumi
naria ꝯcinãda: ⁊ vt ꝯficiař vnguẽtuʒ ⁊ thy
miama ſuauiſſimuʒ lapides onychinos ⁊
gẽmas ad ornatuʒ ſuperhumeralis ⁊ rõal.
Quiſqs vr̃ʒ ſapiẽs ẽ: veniat ⁊ faciat quod
B dñs impauit: tabernaculuʒ. ſ. ⁊ tectũ eius
atqʒ opimẽtũ ãnulos ⁊ tabulata cũ vecti
bus: paxillos ⁊ baſes: archã ⁊ vectes ꝓpi
tiatoriũ: ⁊ veluʒ qd ante illud oppanditur:
mẽſaʒ cuʒ vectib⁹ ⁊ baſis ⁊ ꝓpoſitiõis pani
bus: cãdelabꝝ ad lumiaria ſuſtẽtanda va
ſa illius ⁊ lucernas ⁊ oleuʒ ad nutrimenta
igniuʒ: altare thymiamatis ⁊ vectes ⁊ ole
uʒ vnctõis ⁊ thymiamã ex aromatib⁹ ten
toriuʒ ad hoſtiuʒ tabernaculi: altare holo
cauſti ⁊ craticulã ei⁹ eneã cuʒ vectib⁹ ⁊ va
ſis ſuis: labruʒ ⁊ baſes ei⁹: cortinas atrij cũ
columnis ⁊ baſib⁹: tẽtoriuʒ i forib⁹ veſtibu
li paxillos tabernaculi atrij cum funiculis
ſuis: veſtimẽta q̃ꝝ vſus i miſterio ſcũarij:
veſtes aarõ põtificis ac filioꝝ ei⁹ vt ſacerdo
tio fungaňř mihi. Egreſſaqʒ oĩs multitudo C
filioꝝ iſrael de ꝯſpectu moyſi: obtulerũt mẽ
te ꝓmptiſſima atqʒ deuota p̄mitias dño
ad faciẽdum opus tabernaculi teſtimonij.
Quicqd ad cultuʒ ⁊ ad veſtes ſcãs neccĩuʒ
erat: viri cuʒ mulierib⁹ p̄buerunt: armilla ⁊
inaures ãnulos ⁊ dextralia. Oẽ vas aureũ
i donaria dñi ſepatuʒ ẽ. Si qs hẽbat auruʒ
hyacinthuʒ ⁊ purpurã: coccumqʒ bis tinctũ
byſſũ ⁊ pilos capraꝝ: pelles arietũ rubrica
tas ⁊ hyacinthinas argẽti ⁊ auri eriſqʒ me
talla obtulerũt dño: lignaqʒ ſethi in varios
vſus. Sed ⁊ mulieres docte q̃ venerãt dede
rũt hyacinthũ purpurã ac vermiculum ac
byſſũ ⁊ pilos capraꝝ: ſpõte ꝓpria cũcta tri
buẽtes. Pricipes vero obtulerũt lapides
onychinos: ⁊ gẽmas ad ſuphũerale ⁊ rõale
aromataqʒ ⁊ oleũ ad lumiaria ꝯcinanda: ⁊
ad p̄parãdũ vnguẽtũ: ac thymiama odoris
ſuauiſſimi cõponẽdũ. Oẽs viri ⁊ mulieres D
mẽte deuota obtulerunt donaria vt fierent
opa q̃ iuſſerat dñs p manũ moyſi. Cũcti filij
iſrael volũtaria dño dedicauerunt. Dixitqʒ
moyſes ad filios iſrael. Ecce vocauit domi
nus ex noie beſeleel filiũ huri: filij hur d tri S.31 a
bu iuda: ipleuitqʒ eũ ſpũ dĩ: ſapĩa ⁊ itelligẽ
tia ⁊ ſcia ⁊ oi doctria: ad excogitãdũ ⁊ faciẽ
dũ op⁹ i auro ⁊ argẽto ⁊ ere ⁊ ferro: ſculpen
diſqʒ lapidib⁹ ⁊ ope carpẽtario. Quicqd fa
bre adinuẽiri põt: dedit i corde ei⁹. Ooliab
qʒ filiũ achiſamech d tribu dan ambos eru
diuit ſapĩa vt faciãt opa abietarij polymita
rij ac plumarij de hyacintho ⁊ purpura: coc
coqʒ bis tincto ⁊ byſſo: ⁊ texãt oĩa: ac noua
queqʒ repeŕiant. XXXVI

F Ecit ḡ beſeleel ⁊ ooliab ⁊ ois vir ſa A
piẽs: qb⁹ dñs dedit ſapĩaʒ ⁊ itellectũ
vt ſciret fabre opari q̃ in vſu ſcũarij neceſſa
ria ſũt: ⁊ q̃ p̄cepit dñs. Cumqʒ vocaſſet eos
moyſes ⁊ oẽm eruditũ viꝝ cui dederat dñs
ſapĩaʒ: ⁊ q ſpõte ſua obtulerãt ſe ad faciẽ
dũ opus tradidit eis oĩa doaria filioꝝ iſrael
Qui cũ iſtarẽt opi q̃tidie: mãe vota popul⁹
offerebat. Vñ artifices venire cõpulſi: dixe
rũt moyſi. Plus offert popul⁹ q̃ʒ neccĩu mẽ.
Iuſſit ergo moyſes p̄cõis voce cãtari. Nec

vir nec mulier qcq̄ offerat vltra inopꝫ ſcu
arij. Sicq3 ceſſatū ē a mūeribus offerēdis
eo ꝙ oblata ſufficerēt ⁊ ſupabundarēt. Fe-
cerūtq3 oēs corde ſapiētes ad explēdū op⁹
tabernaculi cortias decē: de byſſo retortas
⁊ hyacintho ⁊ purpura: coccoq3 bis tincto
B ope vario: ⁊ arte polymita. Quarū vna hē
bat in lōgitudie vigintiocto cubitos ⁊ ī la-
titudie q̄ttuor. Una mēſura erat oiu3 corti
naꝝ. Cōiūxitq3 cortias qnq3 alterā alteri.
⁊ alias qnq3 ſibi iuicē copulauit. Fecit ⁊ an
ſas hyacīthias ī ora cortine vni⁹ ex vtroq3
latere: ⁊ ī ora cortie alteri⁹ ſilr vt cōtra ſe iui
cē vēirēt anſe: ⁊ mutuo iūgerēt. Uñ ⁊ qnq̄
gita fudit circulos aureos: q morderēt cor-
tiarū anſas. ⁊ fierēt vnū tabernaculū. Fecit
⁊ ſaga vndeci de pillis caprarū: ad opiēdū
tectū tabernaculi. Unū ſagū in lōgitudie
hēbat cubitos trigīta: ⁊ ī latitudie cubitos
q̄ttuor. Unius mēſure erāt oia ſaga. Quo
rū qnq3 iūxit ſeorſu3: ⁊ ſex alia ſepati. Fecit
q3 anſas qnq̄gita ī ore ſagi vni⁹ ⁊ qnq̄gi
ta ī ore ſagi alteri⁹ vt ſibi iuicē iūgerēt. ⁊ fi-
bulas eneas qnq̄ginta qb⁹ necterēt tectū
C vt vnū palliū ex oibus ſagis fieret. Fecit ⁊
optoriū tabernaculi de pedib⁹ arietū rubri
catis: aliudq3 deſup velamē de pellib⁹ hya
cinthinis. Fecit ⁊ tabulas tabernaculi de li
gnis ſethi ſtātes. Decē cubitoꝝ erat lōgitu
do tabule vni⁹: ⁊ vnū ac ſemiſ cubitū latitu
do retiebat. Bine incaſtrature erāt p ſingu
las tabulas: vt altera alteri iūgeret. Sic fe
cit ī oibus tabernaculi tabulis. E qbus vi
giti ad plagā meridianā erāt ɔtra auſtꝝ cū
q̄dragita baſib⁹ argēteis. Duc baſes ſub
vna tabula pōebant ſub vtraq3 pte angu
loꝝ: vbi icaſtrature lateꝝ ī angulis terminā
tur. Ad plagā quoq3 tabernacli q̄ reſpicit
ad aqlonē fecit vigiti tabulas cū q̄dragita
baſibus argēteis: duas baſes p ſingulas
tabulas. Cōtra occidētē vero. i. ad eā ptē ta
bernaculi q̄ mare reſpicit: fecit ſex tabulas
⁊ duas alias p ſingulos āgl'os tabernacu-
li retro q̄ iūcte erāt a deorſu3 vſq3 ſurſu3 ⁊
in vnā cōpagē piter ferebāt. Itaq3 fecit ex
vtraq3 pte p angulos: vt octo eſſent ſimul
tabule ⁊ hērēt baſes argēteas ſexdeci: bias
D .ſ. baſes ſub ſingulis tablis. Fecit ⁊ vectes
de lignis ſethi qnq3 ad cōtinēdas tabulaſ
vni⁹ lateris tabernaculi: ⁊ qnq3 alioſ ad al
teri⁹ lateris coaptādas tablas: ⁊ extra hos
quinq3 alios vectes ad occidētalē plagā ta
bernaculi cōtra mare. Fecit q̄3 vectē aliū q
p medias tabulas ab angulo vſq3 ad an
gulū pueniret. Ipſa āt tabulata dauravit: fu
ſis baſib⁹ eaꝝ argēteis. Et circuloſ eoꝝ fecit
aureos: p q̄s vectes iduci poſſent q̄s ⁊ ipoſ
lamis aureis opuit. Fecit ⁊ velū de hyacin
tho ⁊ purpura: vermiculo ac byſſo retorta
ope polymitario variū atq3 diſtictū: ⁊ q̄ttu
or colūnas de lignis ſethi q̄s cū capitibus
dauravit: fuſis baſib⁹ eoꝝ argēteiſ. Fecit ⁊ tē
toriū ī itroitu tabernacli ex hyacitho purpu
ra ꝟmicl'o byſſoq3 retorta ope plūarij: ⁊ co
lūnas qnq3 cū capitib⁹ ſuis q̄s opuit auro
baſeſq3 earū fudit eneas q̄s ⁊ opuit auro.
Fecit āt beſeleel ⁊ archā d̄ XXXVII A
lignis ſethi hñtē duos ⁊ ſemis cubi
tos ī lōgitudine: ⁊ cubitū ac ſemiſſem in lati
tudine: altitudo quoq3 vnius cubiti fuit ⁊
dimidij: veſtiuitq3 eā auro puriſſimo intus
⁊ foris. ⁊ fecit illi coronā aureā per gyrū cō-
flans quattuor annulos aureos per quat-
tuor angulos ei⁹ duos ānulos in latere vno
⁊ duos in altero. Uectes quoq3 fecit de li-
gnis ſethi quos veſtiuit auro: ⁊ quos miſit
in annulos q erāt in lateribuſ arche ad por
tandā eā. Fecit ⁊ propitiatoriū. i. oraculū de
auro mundiſſimo duoꝝ cubitoꝝ ⁊ dimidij B
in longitudine: ⁊ cubiti ac ſemis in latitudi
ne. Duos ēt cherubin ex auro ductili quos
poſuit ex vtraq3 parte ꝓpitiatorij: cherub
vnu3 in ſummitate vni⁹ partis: ⁊ cherub al
teꝝ in ſummitate ptis alterius. Duos che
rubin in ſingulis ſummitatibus ꝓpitiato-
rij: extēdētes alas ⁊ tegētes ꝓpitiatoriū ſe
q3 mutuo ⁊ illud reſpiciētes. Fecit ⁊ mēſa3
de lignis ſethi in lōgitudine duoꝝ cubitoꝝ
⁊ in latitudie vnius cubiti q̄ hēbat in altitu
dine cubitū ac ſemiſſem. Circundeditq3 eā
auro mūndiſſimo: ⁊ fecit illi labiū aureū p
gyrū: ipſiq3 labio coronā aureā interraſile3
quattuor digitoru3: ⁊ ſuper eadē alterā co-
ronā aurea3. Fudit ⁊ quattuor circulos au C
reos quos poſuit in quattuor angulis per
ſingulos pedes mēſe cōtra coronā: miſitq3
in eos vectes vt poſſit mēſa portari: ipſos
quoq3 vectes fecit de lignis ſethim: ⁊ circū
dedit eos auro. Et vaſa ad diuerſos vſus
mēſe acetabula: phialas ⁊ cyathos ⁊ thuri
bula ex auro puro: in qb⁹ offerēda ſūt liba
mina. Fecit ⁊ cādelabrū ductile de auro mū

diſſimo: de cuius vectes calami: cyphi: ſphe
ruleq; ac lilia. pcedebant ſex in vtroq; late
re. Tres calami ex parte vna: ⁊ tres ex alte
ra. Tres cyphi in nucis modū per calamos
ſingulos: ſpheruleq; ſimul ⁊ lilia: ⁊ tres cy
phi inſtar nucis in calamo altero: ſpherule
q; ſimul ⁊ lilia. Equum erat opus ſex cala
morum qui procedebant de ſtipite candela
bri. In ipſo autem vecte erant quattuor cy
phi i nucis modū: ſpheruleq; per ſingulos
⁊ lilia: ⁊ ſpherule ſub duobus calamis per
loca tria qui ſimul ſex fiunt calami pceden
tes de vecte vno. Et ſpherule igit̄ ⁊ calami
ex ipſo erāt: vniuerſa ducalia ex auro puriſ
ſimo. Fecit ⁊ lucernas ſeptē cum emuncto
rijs ſuis: ⁊ vaſa vbi ea que emūcta ſūt exti
B guantur de auro puriſſimo. Talentum auri
appendebat candelabrum cum oībus va
ſis ſuis. Fecit ⁊ altar̄ thymiamatis d̄ lignis
ſethi p q̄drū ſingl'os hn̄s cubitos ⁊ i altitu
die duos: e cui⁹ angulis pcedebāt cornua:
veſtiuitq; illd̄ auro puriſſimo cū craticl'a ac
parietib⁹ ⁊ cornib⁹. Fecitq; ei coronā aure
olā p gyr̄: ⁊ duos annulos aureos ſb coro
na p ſingula latera: vt mittāt̄ i eos vectes
⁊ poſſit altare portari. Ipos āt vectes fecit
de lignis ſethim: ⁊ operuit laminis aureis.
Cōpoſuit ⁊ oleum ad ſcificationis vnguētū
⁊ thymiamata de aromatibus mūdiſſimis
opere pigmentarij. XXXVIII.

A Fecit ⁊ altare holocauſti de lignis ſe
thim: qnq; cubitor̄ per quadrum ⁊
Pa.i.c triū in altitudine: cuius cornua de angulis
pcedebāt: operuitq; illud laminis eneis.
Et in vſus eius parauit ex ere vaſa diuerſa
lebetes: forcipes: fuſcinulas: vncios: ⁊ igni
u; receptacula. Craticulāq; eius i modū re
tis fecit eneā: ⁊ ſubter ea; in altaris medio
arulā fuſis quatuor annulis per totidē re
tiaculi ſūmitates ad imittendos vectes ad
portandū. Quos ⁊ ipſos fecit de lignis ſe
thim: ⁊ operuit laminis eneis: induxitq; in
circulos qui in lateribus altaris eminebāt
Ipm aūt altare nō erat ſolidū ſ; cauum ex
tabulatis: ⁊ intus vacuū. Fecit ⁊ labrū ene
u; cū baſi ſua de ſpeculis mulier̄: que excu
babāt in oſtio tabernaculi. Fecit ⁊ atriu; in
B cuius auſtrali plaga erāt tētoria de byſſo re
torta cubitor̄ centū colūne enee viginti cū
baſibus ſuis: capita colūnar̄ ⁊ tota opis ce
latura argētea. Eque ad ſeptentrionalē pla
gam tentoria columne baſeſq; ⁊ capita co
lumnarum eiuſdē menſure ⁊ operis ac me
talli erāt. In ea vero plaga que ad occiden
tem reſpicit: fuerunt tentoria cubitoru; qn
quaginta: columne decem cū baſibus ſuis
enee: ⁊ capita columnarum ⁊ tota opis ce
latura argentea. Porro cōtra orientē quī
quaginta cubitorum parauit tentoria e q
bus qndecim cubitos colūnar̄ triū cū baſi
bus ſuis vnū tenebat latus: ⁊ in pte altera
q2 iter vtraq; itroitū tabernaculi fecit: quī
decim eque cubitor̄ erāt tētoria: colūneq;
tres ⁊ baſes totidē. Cuncta atrij tētoria byſ
ſus retorta texuerat. Baſes colūnaru; fue
re enee: capita āt ear̄ cum cūctis celaturis
ſuis argētea: ſed ⁊ ipſas columnas atrij ve
ſtiuit argēto. Et i itroitu eius ope plumario C
fecit tentoriū ex hyacintho: purpura: vermi
culo: ac byſſo retorta: quod habebat vigin
ti cubitos in lōgitudine: altitudo vero quī
q; cubitorū erat: iuxta menſuram qua; cū
cta atrij tentoria habebāt. Colūne aūt in in
greſſu fuerant quattuor cū baſibus eneis:
capitaq; ear̄ ⁊ celature argētee. Paxillos
quoq; tabernaculi ⁊ atrij per gyrū fecit ene
os. Hec ſunt inſtrumēta tabernaculi teſti
monij: q̄ enumerata ſūt iuxta pceptū moyſi
in cerimonijs leuitarum per manu; ytha
mar filij aaron ſacerdotis: que beſeleel fili⁹
huri filij hur de tribu iuda: domino p moy
ſen iubente cōpleuerat iūcto ſibi ſocio achi
ſamech de tribu dan: qui ⁊ ipe artifex ligno
rum egregius fuit: ⁊ polymitarius atq; plu
marius ex hyacintho: purpura: vermiculo:
⁊ byſſo. Omne aurum qd̄ expenſum eſt in
opere ſanctuarij: ⁊ quod oblatum eſt in do
narijs: viginti ⁊ nouē talentorum fuit: ⁊ ſe
pti gentor̄ triginta ſiclorum ad menſura;
ſanctuarij. Oblatū eſt autē ab his qui tran B
ſierunt ad numerum a viginti annis ⁊ ſu
pra: de ſexcentis tribus milibus ⁊ quingen
tis quinquaginta armatorum. Fuerunt pre
terea centū talēta argenti e quibus cōflate
ſunt baſes ſanctuarij: ⁊ introitus vbi velu;
pendet. Centum baſes facte ſunt de talen
tis centum: ſingulis talentis per baſes ſin
gulas ſupputatis. De mille autē ſeptingē
tis ⁊ ſeptuagintaqnq; ſiclis fecit capita co
lumnar̄: quas ⁊ ipſas veſtiuit argēto. Eris
quoq; oblata ſunt talēta ſeptuaginta duo
milia: ⁊ quadringenti ſupra ſicli: ex quibus

fuſe ſunt baſes in introitu tabernacula te/
ſtimonij: ⁊ altare eneũ cũ craticula ſua: oĩa
q; vaſa q̃ ad vſu; eius pertinẽt: ⁊ baſes a/
trij tã in circuitu q; in ingreſſu eius: ⁊ paxil
li tabernaculi atq; atrij p gyꝝ. XXXIX

A De hyacintho vero ⁊ purpura vermi
culo ac byſſo fecit veſtes qb⁹ indue
retur aaron qñ miniſtrabat in ſanctis ſicut
pcepit dñs moyſi. Fecit igit̃ ſuphumerale d̃
auro hyacintho ⁊ purpura: coccoq; bis tin
cto ⁊ byſſo retorta opere polymitario. Inci/
ditq; bracteas aureas: ⁊ extenuauit i fila:
vt poſſent torq̃ri cũ prioꝝ coloꝝ ſubtegmĩe
duaſq; oras ſibi inuicẽ copulatas i vtroq;
latere ſũmitatũ: ⁊ baltheũ ex eiſdẽ colorib⁹
B ſicut pceperat dñs moyſi. Parauit ⁊ duos
lapides onychinos aſtrictos ⁊ incluſos au/
ro: ⁊ ſculptos arte gẽmaria noĩbus filioꝝ;
iſrael. Sex noĩa in lapide vno: ⁊ ſex in alte/
ro iuxta ordinẽ natiuitatis eoꝝ. Poſuitq;
eos in lateribus ſuphumeralis in monimẽ
tũ filioꝝ iſrael: ſicut pcepat dñs moyſi. Fecit
⁊ rõnale ope polymito iuxta opus ſuphu/
meralis: ex auro: hyacintho: purpura: cocco
q; bis tincto ⁊ byſſo retorta: quadrãgulu;
duplex: mẽſure: palmi: ⁊ poſuit in eo gẽma
rũ ordines quattuor. In prio verſu erat ſar
dius: topaci⁹: ſmaragdus. In ſcdo: carbũcu
C lus: ſaphyr⁹: iaſpis. In tertio: liguri⁹: acha
tes: ⁊ amethiſt⁹. In q̃rto chriſolit⁹: onychi
nus: ⁊ berillus: circũdati ⁊ incluſi auro per
ordines ſuos. Ipſiq; lapides duodeci ſcul
pti erãt noĩbus duodecĩ tribuũ iſrael: ſingli
p noĩa ſinguloꝝ. Fecerũt in rõnali ⁊ catenu
las ſibi inuicẽ coherẽtes de auro puriſſimo ⁊
D duos vncios: totidẽq; ãnulos aureos. Põ
ro ãnulos poſuerũt i vtroq; latere rõnalis:
ex qb⁹ pẽderẽt due cathene auree q̃s inſeru
erũt vncinis q i ſuphũeralis angelis emine
bãt. Hec ⁊ ante ⁊ retro ita ꝯuẽniebãt ſibi: vt
ſuphumerale ⁊ rõale mutuo necterent̃: ſtri
cta ad baltheũ ⁊ annulis fortius copulata
quos iũgebat vitta hyacithĩa ne laxa flue
rent: ⁊ a ſe inuicẽ mouerent̃: ſicut pcepit do
minus moyſi. Fecerũt quoq; tunicã ſuper/
humeralis tota; hyacinthinã: ⁊ capitium
in ſupiori parte cõtra mediũ: oráq; per gy
rũ capitij textilẽ: deorſu; aũt ad pedes ma
la punica ex hyacintho: purpura: vermicu/
lo: ac byſſo retorta: ⁊ tintinabula de auro pu
riſſimo: q̃ poſuerũt inter malogranata in ex
trema pte tunice p gyꝝ: tintinabulũ aũt ⁊ au/ E
reũ ⁊ malũ punicũ qb⁹ ornat⁹ incedebat põ
tifex qñ miniſterio fũgebat̃: ſicut pcepit do
minus moyſi. Fecerũt ⁊ tunicas byſſinas
ope textili aaron ⁊ filijs eius: ⁊ mitras cu;
coronulis ſuis ex byſſo: feminalia quoq; li
nea byſſina: cingulũ vero de byſſo retorta:
hyacintho: purpura ac vermiculo diſtinctu;
arte plumaria: ſicut pceperat dñs moyſi. Fe
cerũt ⁊ laminã ſacre veneratõis de auro pu
riſſimo: ſcripſerũtq; in ea ope gẽmario ſan
ctum dñi: ⁊ ſtrinxerũt eã cũ mitra vitta hya
cinthina: ſicut pcepat domin⁹ moyſi. Perfe F
ctũ eſt igit̃ oẽ opus tabernaculi ⁊ tecti teſti
monij. Fecerũtq; filij iſrael cũcta q̃ pcepat
dominus moyſi: ⁊ obtulerũt tabernaculũ ⁊
tectũ: ⁊ vniuerſa; ſuppellectilẽ: anulos: ta
bulas: vectes: colũnas: ac baſſes: optoꝛiu;
de pellib⁹ arietũ rubricatis: ⁊ aliud operi/
mẽtũ de hyacinthinis pellibus: velũ: arcã:
vectes: ꝓpitiatoriũ: mẽſa; cũ vaſis ſuis: ⁊
ꝓpoſitõis panib⁹: cãdelabꝝ: lucernaſ: ⁊ vtẽ
ſilia eaꝝ cũ oleo: altare aureũ ⁊ vnguẽtu; ⁊
thymiama ex aromatib⁹: ⁊ tẽtoriũ in intro
itu tabernaculi: altare eneũ: retiaculũ: ve/ G
ctes: ⁊ vaſa ei⁹ oĩa: labrũ cũ baſi ſua: tẽtoria
atrij ⁊ colũnas cũ baſib⁹ ſuis: tẽtoriũ in in/
troitu atrij: funiculoſq; illi⁹ ⁊ paxillos. Ni
hil ex vaſis defuit q̃ in miniſteriũ taberna/
culi: ⁊ in tectũ federis iuſſa ſũt fieri. Veſtes
q; qbus ſacerdotes vtunt̃ in ſcũario aarõ
ſ. ⁊ filij eius: obtulerũt filij iſrael ſicut pcepe
rat dominus. Que poſtq̃ moyſes cũcta vi
dit cõpleta: benedixit eis. XL

Locutuſq; ẽ dominus ad moyſen di A
cẽs. Mẽſe prio pria die mẽſis: eriges
tabernaculũ teſtimonij: ⁊ pones in ea arcã
dimitteſq; ante illã velũ: ⁊ illata mẽſa po/
nes ſuper eã q̃ rite pcepta ſunt. Cãdelabrũ
ſtabit cu; lucernis ſuis: ⁊ altare aureum in
quo adolet̃ incẽſu; corã arca teſtimõij. Tẽ
toriũ in introitu tabernaculi teſtimonij po
nes ⁊ ante illud altare holocauſti. Labrum
inter altare ⁊ tabernaculum' qd̃ implebis
aqua. Circũdabiſq; atriũ tẽtorijs ⁊ igreſſũ
ei⁹. Et aſſũpto vnctiõis oleo vnges taber/ B
naculũ cũ vaſis ſuis: vt ſcificent̃ altare ho
locauſti ⁊ oĩa vaſa ei⁹: labrũ cu; baſi ſua.
Oĩa vnctiõis oleo cõſecrabis: vt ſint ſãcta s.30.c
ſcõꝝ. Applicabiſq; aaron ⁊ filios ei⁹ ad fo/
res tabernaculi teſtimonij: ⁊ lotos aqua in

ducꝫ ſcis veſtib⁹ vt miniſtrēt
mihi: ⁊ vnctio eoꝝ i ſacerdo
Nu.7.a tiū ſempiternū ꝓficiat. Fecit
qꝫ moyſes oīa q̄ ꝑcepat do
minus. Igitꝰ menſe pmo an
ni ſcđi: pma die mēſis: collo
catū eſt tabernaculū. Erexit
qꝫ moyſes illud ⁊ poſuit ta
bulas: ac baſes ⁊ vectes: ſta
tuitqꝫ colūnas: ⁊ expandit
tectū ſup tabernaculū ipoſi
to deſup opimēto: ſicut dñs
impauerat. Poſuit ⁊ teſti
moniū in arca: ſubditis in
fra vectibus: ⁊ oraculū deſu

per. Cūqꝫ intuliſſet arcā in tabernaculū te
C ſtimonij: appendit ante eā velū vt expleret
dñi iuſſionē. Poſuit ⁊ mēſaꝫ in tabernacu
lo teſtimonij ad plagaꝫ ſeptētrionalē extra
velū: ordinatis corā ꝓpoſitōis panibus: ſi
cut ꝑceperat dominus moyſi. Poſuit ⁊ can
delabrū in tabernaculo teſtimonij e regiōe
menſe in pte auſtrali: locatis per ordinē lu
cernis iuxta ꝑceptū domini. Poſuit ⁊ alta
re aureū ſub tecto teſtimonij contra velū: ⁊
adoleuit ſup eo incēſuꝫ aromatū: ſicut iuſſe
rat dñs moyſi. Poſuit ⁊ tētoriū in introitu
tabernaculi teſtimonij ⁊ altare holocauſti
D in veſtibulo teſtimonij offerēs i eo holocau
ſ.30.c ſtum ⁊ ſacrificia vt dñs impauerat. Labrū
quoqꝫ ſtatuit inter tabernaculū teſtimonij
⁊ altare iplens illud aqua: lauerūtqꝫ in eo
moyſes ⁊ aarō ac filij eius man⁹ ſuas ⁊ pe
des cū igrederenꝰ tectū federis: ac accede
rēt ad altare: ſicut ꝑcepat dñs moyſi. Erexit
⁊ atriū p gyꝝ tabernaculi ⁊ altaris: ducto i
Nu.6.c introitu eius tētorio. Poſtq̄ oīa pfecta ſūt
opuit nubes tabernaculū teſtimonij: ⁊ glo
ria dñi impleuit illud. Nec poterat moyſes
ingredi tectū federis nube opiente omīa: ⁊
maieſtate dñi coruſcante: q̄ cūcta nubes
opuerat. Si qñ nubes tabernaculū deſere
bat. ꝓficiſcebanꝰ filij iſrael per turmas ſu
as. Si pendebat deſup manebat in eodeꝫ
loco. Nubes qppe dñi incubabat p diē ta
bernaculo: ⁊ ignis in nocte: videntibus cū
ctis populis iſrael per cunctas manſiones
ſuas.

¶ Explicit liber exodi. Incipit vaiecra id ē
liber Leuiticus. Capitulum. I

VOcauit aūt moy A
ſen ⁊ locut⁹
eſt ei dñs d̄
tabernacu
lo teſtimōij
dicēs. Loq̄
re filijs iſra
el ⁊ dices ad
eos. Hō q
obtulerit ex
vobis hoſti
aꝫ dño d̄ pe
corib⁹. i. de
bobus ⁊ ouib⁹ offerēs victimas ſi holocau
ſtū fuerit eius oblatio ac de armēto maſcu
lū imaculatū offeret ad hoſtiū tabernaculi B
teſtimonij ad placādū ſibi dñm. Ponetqꝫ Exo.29.b
ſup caput hoſtie manus ⁊ acceptabilis erit j.3.a.⁊
atqꝫ in expiationē eius ꝓficiſcēs. Immola j.4.a
bitqꝫ vitulū corā dño: ⁊ offerēt filij aarō ſa
cerdotis ſanguinē eius fundētes p altaris
circuitū: qđ eſt ante oſtiū tabernaculi. De
tractaqꝫ pelle hoſtie artus in fruſta ɔcidēt:
⁊ ſubijcient in altari ignē ſtrue lignoꝝ an̄ cō
poſita ⁊ mēbra q̄ ſūt ceſa deſup ordinātes: i.eo.
caput videlicet ⁊ cūcta q̄ adherēt iecori: in
teſtinis: ⁊ pedib⁹ lotis aqua: adolebit ea ſa C
cerdos ſup altare in holocauſtū ⁊ ſuauem
odorē dño. Qđ ſi de pecorib⁹ oblatio eſt de
ouib⁹ ſiue de capris holocauſtū: agnū anni
culū ⁊ abſqꝫ macula offeret: imolabitqꝫ ad
lat⁹ altaris qđ reſpicit ad aqlonē corā dño
Sāguinē vero illius fūdēt ſuper altare filij
aaron p circuitū: ɔiuidētqꝫ mēbra: caput ⁊

ſ.eo. oia q̄ adherēt iecori:īponēt ſup ligna qbus ſubijciendus eſt ignis. Inteſtina vero ⁊ pedes lauabūt aqua. ⁊ oblata oīa adolebit ſacerdos ſup altare in holocauſtū ⁊ odorem

B ſuauiſſimū dn̄o. Si āt de auibus holocauſti oblatio fuerit dn̄o: de turturibus ⁊ pullis colūbe offeret eā ſacerdos ad altare: ⁊ retorto ad collū capite ac rupto vulneris loco decurrere faciet ſanguinē ſup crepidinē altaris: veſiculā vero gutturis ⁊ plumas proijciet ꝓpe altare ad orietalē plagā in loco q̄ cineres effūdi ſolēt. Cōfrigētq̄ aſcellas ei⁹ ⁊ nō ſecabit: neq̄ ferro diuidet eā: ⁊ adolebit ſup altare lignis igne ſuppoſito. Holocauſtum eſt ⁊ oblatio ſuauiſſimi odoris domino.

II

A Anima cum obtulerit oblationē ſacrificij domino: ſimila erit eius oblatio. Fundet ſuper eam oleū ⁊ ponet th⁹ ac deferet ad filios aaron ſacerdotis. Quorum vnus tollet pugillum plenum ſimile: ⁊ olei ac totum thus ⁊ ponet memoriale ſuper altare in odorem ſuauiſſimū domino. Quod autem reliquum fuerit de ſacrificio erit aaron ⁊ filiorum eius ſanctū ſanctoꝝ

B de oblationibus domini. Cū aūt obtuleris ſacrificiū coctū i clibano d̄ ſimila: panes .ſ. abſq̄ fermēto ꝯſpſos oleo: ⁊ lagana azyma oleo lita ſi oblatio tua fuerit d̄ ſartagine ſile ꝯſperſe oleo ⁊ abſq̄ fermento: diuides eā minutā ⁊ fūdes ſup eā oleū. Si aūt de craticula fuerit ſacrificiū: eq̄ ſimila oleo cōſpgeſ quā offerrēs dn̄o trades manib⁹ ſa-

C cerdotis. Qui cū obtulerit eā: tollet memoriale de ſacrificio: ⁊ adolebit ſup altar̄ i odorē ſuauitatis dn̄o. Quicq̄d aūt reliquū eſt: erit aarō ⁊ filioꝝ ei⁹ ſctm̄ ſctōꝝ d̄ oblatōib⁹ dn̄i. Oīs oblatio q̄ offerſ dn̄o abſq̄ fermēto fiet: nec qcq̄ fermēti ac mellis adolebiſ i ſacrificio dn̄i. Primitias tm̄ eoꝝ offeretis ac mūera: ſr̄ altare ꝟo n̄ īponēt i odo-

D rē ſuauitatis. qcq̄d obtuleris ſacrificij ſale ꝯdies: nec auferes ſal federis dei tui d̄ ſacrificio tuo. In oī oblatōe offeres ſal. Si āt obtuleris mun⁹ p̄mitiaꝝ frugū tuaꝝ dn̄o de ſpicis adhuc virentib⁹ torrebis eas igni ⁊ ꝯfriges i morē farris: ⁊ ſic offeres p̄mitias tuas dn̄o fūdēs ſup ea oleū ⁊ thus īponēs q̄r oblatō dn̄i ē: d̄ q̄ adolebit ſacerdoſ i memoriā mūeris ꝑtē farris fracti ⁊ olei ac totum thus.

III

A Quod ſi hoſtia pacificoꝝ fuerit ei⁹ oblatio ⁊ d̄ bob⁹ voluerit offerre: marē ſiue feminā: imaculata offeret corā dn̄o. ponetq̄ manū ſup caput victie ſue. q̄ imolabiſ i itroitu tabnaculi teſtionij. Fūdētq̄ filij aarō ſacerdotis ſāguinē p altaris circui-

.eo. tū: ⁊ offerēt d̄ hoſtia pacificoꝝ i oblationem

Exo.29.b dn̄o adipē q opit vitalia ⁊ qcq̄d piguedīſ ē itriſec⁹ duos renes cū adipe q̄ tegūſ illa: ⁊ reticulū iecoris cū renūculis: adolebuntq̄

B ea ſup altare i holocauſtū lignis igne ſuppoſito i oblatiōem ſuauiſſimi odoris dn̄o. Si ꝟo d̄ ouib⁹ fuerit ei⁹ oblatō ⁊ pacificoꝝ hoſtia ſiue maſculū obtulerit ſiue feminā imaculata erūt oīa. Si agnū obtulerit corā

C dn̄o: pōet manū ſuā ſr̄ caput victime ſue: q̄

ſ.eo.⁊.ſ.eo. imolabiſ in veſtibulo tabernaculi teſtimonij. Fūdētq̄ filij aaron ſanguinē eius p circuitū altaris: ⁊ offerēt d̄ pacificoꝝ hoſtia ſacrificiū dn̄o adipē ⁊ caudā totā cū renibus ⁊ pinguedine que operit vētrē atq̄ vniuerſa vitalia: ⁊ vtrūq̄ renunculū cū adipe qui eſt iuxta illa reticulūq̄ iecoris cū renunculis: ⁊ adolebit ea ſacerdos ſuper altare i pa-

D bulū ignis ⁊ oblationis dn̄i. Si capra fue-

ſ.eo. rit eius oblatio: ⁊ obtulerit eam dn̄o ponet manū ſuā ſup caput eius: imolabitq̄ eam in introitu tabernaculi teſtimonij. Et fūdēt filij aaron ſanguinē eius p altaris circuitū tollētq̄ ex ea in paſtū ignis dn̄ici adipē q operit vētrē: ⁊ qui tegit vniuerſa vitalia duos renūculos cū reticulo qd̄ eſt ſup eos iuxta ilia ⁊ aruinā iecoris cū renūculis: adolebitq̄ ea ſuper altare ſacerdos in alimoniā

ſ.4.b ignis ⁊ ſuauiſſimi odoris. Oīs adeps dn̄i erit in iure ꝑpetuo in ḡnationibus ⁊ cūctis habitaculis veſtris: nec ſanguinē nec adipem omnino comedetis.

IIII

A Locutuſq̄ eſt dn̄s ad moyſen dicēs. Loq̄re filijs iſrael. Aīa que peccauerit p ignorātiā: ⁊ diuerſis mādatis dn̄i q̄ ꝓcepit vt nō fierēt: qppiā fecerit: ſi ſacerdos

ſ.1.b.⁊ q vnctus eſt peccauerit delinq̄re faciēs po-

ſ.3.a pulū offeret pro peccato ſuo vitulū imolatū dn̄o. Et adducet illū ad hoſtiū tabernaculi teſtimōij corā dn̄o: ponetq̄ manū ſup caput ei⁹ ⁊ imolabit eū dn̄o. Hauriet quoq̄ d̄ ſanguine vituli iferēs illū i tabernaculum teſtimonij. Cūq̄ intinxerit digitū in ſangui-

B nē aſperget eū ſepties corā dn̄o: cōtra velū

ſ.eo. ſcūarij: ponetq̄ de eodē ſāguie ſup cornua

altaris thymiamatis gratiſſimi dño: qḋ ē i
tabernaculo teſtionij. Oēm āt reliquū ſan
guinē fundet i baſim altaris holocauſti i in
troitu tabernaculi. Et adipē vituli offeret ꝓ
pctō tā cū q vitalia opit q₃ oia q̄ itrinſecus
ſunt duos renūculos ⁊ reticulū qḋ ē ſupra
eos iuxta ilia ⁊ adipē iecoris cū renūculiſ ſi
cut offerť de vitulo hoſtie pacificoꝝ ⁊ adole
C bit ea ſr altare holocauſti. Pellē vero ⁊ oēſ
carnes cū capite ⁊ pedibꝰ iteſtinis ⁊ fimo ⁊
reliquo corpe efferet extra caſtra i locū mū
dū vbi cineres effundi ſolēt: incendetq₃ ea
ſup lignoꝝ ſtruē. q̄ in loco effuſoꝝ cinerū
cremabūtur. Qḋ ſi ois turba filioꝝ iſrael
ignorauerit ⁊ per imperitiā fecerit quod cō
tra mādatū dñi ē ⁊ poſtea itellexerit pcm̄ ſu
u₃: offeret ꝓ pctō ſuo vitulū. Adducetq₃ eū
ad oſtiū tabernaculi: ⁊ ponēt ſēiores populi
D manꝰ ſup caput eiꝰ corā dño. Jmmolatoq₃
vitulo i ꝯſpectu dñi: īferet ſacerdos q vnctꝰ
ē de ſanguie eiꝰ i tabernaculū teſtionij tīcto
digito aſpgēs ſepties cōtra velū. Pōetq₃
de eodē ſanguie i cornibꝰ altaris qḋ ē corā
dño i tabernaculo teſtionij. Reliquū āt ſan
guinē fūdet iuxta baſim altaris holocauſto
f. co. rū qḋ ē i oſtio tabernaculi teſtionij. Oēmq₃
eiꝰ adipē tollet: ⁊ adolebit ſup altare ſic faci
f. 3. d. r. j. ens: ⁊ de hoc vitulo quō fecit ⁊ prius ⁊ rogā
co te ꝓ eis ſacerdote ꝓpitiꝰ erit eis dñs. Jpſū
āt vitulu₃ efferet extra caſtra atq₃ cōburet
ſicut ⁊ priorē vitulū: qa ē ꝓ pctō multitudi
E nis. Si peccauerit princeps: Et fecerit vnū
pluribus p ignorātiā qḋ dñi lege ꝓhibeť:
⁊ poſtea intellexerit peccatū ſuū: offeret ho
ſtiā corā dño hircū de capris imaculatū po
netq₃ manū ſuā ſup caput eius. Cūq₃ imo
lauerit eū i loco vbi ſolet mactari holocau
ſtū corā dño qꝛ pro peccato ē. tīget ſacerdoſ
digitū i ſanguie hoſtie ꝓ pctō tāgēs cornua
altaris holocauſti ⁊ reliquu₃ fundēs ad ba
ſim eiꝰ: adipē vero adolebit ſupra: ſicut i vi
ctimis pacificoꝝ fieri ſolet. Rogabitq₃ ꝓ eo
F ſacerdos ⁊ ꝓ pctō eiꝰ ⁊ dimitteť ei. Quod
ſi peccauerit aia p ignorātiā de populo ter
re vt faciat qcq̄₃ de his q̄ dñi lege ꝓhibenť
atq₃ delinquat: ⁊ cognouerit peccatū ſuu₃:
offeret caprā imaculatā ponetq₃ manꝰ ſup
caput hoſtie q̄ pro pctō ē: ⁊ imolabit eā i lo
co holocauſti. Tolletq₃ ſacerdos de ſanguie
in digito ſuo: ⁊ tangēs cornua altaris holo
cauſti reliquū fundet ad baſim eiꝰ. Oēm āt

adipē auferēs ſicut auferri ſolet de victimis f. 3. d. r. 5.
pacificoꝝ: adolebitq₃ ſup altare in odore₃ co. r. j. co.
ſuauitatis dño: rogabitq₃ ꝓ eo ⁊ dimittetur
ei. Si āt de pecoribꝰ obtulerit victimā pro G
pctō ouē. ſ. immaculatā: ponet manū ſup ca
put eius ⁊ immolabit eā in loco vbi ſolēt ce
di holocauſtoꝝ hoſtie. Sumetq₃ ſacerdos
de ſanguie eiꝰ digito ſuo ⁊ tāgēs cornua al
taris holocauſti: reliquū fūdet ad baſi₃ eiꝰ.
Oēm quoq₃ adipē auferēs ſicut auferri ſo
let adeps arietis q immoletur pro pacificis
cremabit ſup altare incēſu₃ dñi: rogabitq₃
pro eo ⁊ pro pctō eiꝰ ⁊ dimitteť ei. V

SI peccauerit aia ⁊ audierit vocē iurā A
tis: teſtiſq₃ fuerit ꝙ ipſe vidit aut cō
ſcius ē niſi indicauerit: portabit iniquitatē
ſuā. Aia q̄ tetigit aliqd imūdū ſiue qḋ occi
ſum a beſtia ē aut p ſe mortuū aut qḋ libet
aliud reptile ⁊ oblita fuerit imūditie ſue
rea ē ⁊ deliqt: ⁊ ſi tetigit qcq̄₃ de imunditia
hoīs iuxta oēm ipuritatē qua polui ſolet ob
litaq₃ cognouerit poſtea: ſubiacebit delicto B
Aia q̄ iurauerit ⁊ ꝓtulerit labijs ſuiſ vt vel
male qd faceret: vel bn̄ ⁊ nō fecerit: ⁊ idipſū
iuramēto ⁊ ſermōe firmauerit oblitaq₃ po
ſtea intellexerit delictū ſuū agat penitētia₃
ꝓ peccato ⁊ offerat de gregibꝰ agnū ſiue ca
prā: orabitq₃ ꝓ ea ſacerdos ⁊ pro peccatis
eiꝰ. Si āt nō potuerit offerre pecus: offerat
duos turtures vel duos pullos colūbaru₃
dño vnū pro pctō ⁊ alterū i holocauſtū da
bitq₃ eos ſacerdoti. Qui primū offerēs pro
pctō: retorqbit caput eiꝰ ad pennulas ita vt
collo adhereat: ⁊ nō penitꝰ abrūpať: ⁊ aſp
get de ſanguie eiꝰ parietē altaris. Quicqd C
aūt reliquū fuerit faciet diſtillare ad funda
mētū eiꝰ qꝛ ꝓ pctō ē. alterū vero i holocau
ſtū adolebit vt fieri ſolet: rogabitq₃ ꝓ eo ſa
cerdos ⁊ ꝓ pctō eiꝰ: ⁊ dimitteť ei. Qḋ ſi nō
qeuerit manꝰ eiꝰ duos offeres turtures: aut
duos pullos colūbarū: offerūt pro pctō ſuo
ſimile partem ephi decimā. Nō mittet i eā
oleū nec thuris aliqd īponet: qꝛ ꝓ pctō eſt:
tradetq₃ eā ſacerdoti: q plenū ex ea pugillū
hauriēs cremabit ſup altare in monimētū
eiꝰ q obtulerit: rogās pro illo ⁊ expiās: reli
quā vero partē ipſe hēbit i mūere. Locutuſ
q₃ ē dñs ad moyſē dicēs. Aia ſi ꝑuaricās ce D
rimōias p errorē i his q̄ dño ſunt ſcificata
peccauerit: offeret ꝓ delicto ſuo arietē ima
culatū de gregibꝰ: q emi pōt duobus ſiclis

iuxta pōdꝰ ſcūarij: ipſūqꝫ qđ itulit dāni re
ſtituet ⁊ qntā ꝑtē ponet ſupra tradēs ſacer
doti: q rogabit ꝓ eo offerēs arietē. ⁊ dimit
tet̄ ei. Aīa q̄ peccauerit ꝑ ignorātiā: fecerit
qꝫ vnū ex his q̄ dn̄i lege prohibētur ⁊ peti
rea intellexerit inigtatē ſuā: offeret arietē i
maculatū de gregibus ſacerdoti iuxta men
ſurā exiſtimationēqꝫ peccati: q orabit pro
eo: quia neſciēs fecerit ⁊ dimittetur ei quia
per errorē deliquit in dominū. VI
A L Ocutuſqꝫ eſt dn̄s ad moyſen dicēs.
Aīa q̄ peccauerit ⁊ ꝯtēpto dn̄o nega
uerit ꝓximo ſuo depōitū: qđ fidei eiꝰ creditū
fuerat: vel vi aliqd extorſerit: aut calūniā fe
cerit. ſiue rē ꝑditā iuenerit. ⁊ ificiās iſup pe
ierauerit: ⁊ qđlib et aliud ex plurībꝰ fecerit
i qbꝰ ſolēt peccare hoīes: reddet oīa que ꝑ
fraudē voluit obtinere itegra ⁊ qntā inſup
partē dn̄o cui dānū intulerat. Pro pctō āt
ſuo offeret arietē imaculatū de grege: ⁊ da
bit eū ſacerdoti iuxta eſtiationē mēſurāqꝫ
delicti: q rogabit ꝓ eo corā dn̄o: ⁊ dimittet̄
illi ꝓ ſingulis q̄ faciēdo peccauit. Locutuſ
qꝫ ē dn̄s ad moyſē dicēs. Precipe aarō ⁊
B filijs eiꝰ. Hec ē lex holocauſti. Cremabit̄ i al
tari tota nocte vſqꝫ māe. Ignis ex eodē al
tari erit. Veſtiet̄ tunica ſacerdos ⁊ feminali
bꝰ lineis: tolletqꝫ cineres quos vorās ignis
excuſſit. ⁊ ponēs iuxta altare ſpoliabit̄ pri
oribus veſtimētis idutiſqꝫ alijs efferet eoſ
extra caſtra ⁊ i loco mūdiſſimo vſqꝫ ad fa
uillā cōſumi faciet. Ignis āt i altari ſemper
ardebit quē nutriet ſacerdos ſbijciēs ligna
mane ꝑ ſingulos dies: ⁊ ipoſito holocauſto
deſuꝑ lapides adolebit pacificorū. Ignis ē
iſte ꝑpetuus q nūqꝫ deficiet i altari. Hec ē
lex ſacrificij ⁊ libamētoꝝ q̄ offerēt filij aarō
corā dn̄o ⁊ corā altari. Tollet ſacerdos pu
gillū ſimile q̄ conſperſa ē oleo ⁊ totū thus
qđ ſuꝑ ſimilā ē: adolebitqꝫ illud i altari in
monimētū odoris ſuauiſſimum dn̄o. Reli
C quā āt partē ſimile cōedet aarō cū filijs ſu
is abſqꝫ fermēto: ⁊ cōedet i loco ſctō i atrio
tabernaculi. Ideo āt nō fermētabit̄: qꝛ ꝑs
eius in dn̄i offertur incēſum. Sāctū ſcōꝝ
erit ſicut pro peccato atqꝫ delicto. Mares
tātū ſtirpis aarō comedēt illud. Legitimū
ſempiternū erit in generationibus vr̄is de
ſacrificijs dn̄i. Oīs q tetigerit illa ſanctifi
cabit̄. Locutuſqꝫ eſt dn̄s ad moyſen dicēs.
Hec ē oblatio aarō ⁊ filioꝝ eius quā offer
re debēt dn̄o i die vnctiōis ſue. Decimā ꝑtē
ephi offerēt ſimile in ſacrificio ſempiterno.
Mediū eiꝰ māe ⁊ mediū eiꝰ veſpere: q̄ i ſar
tagie oleo cōſperſa friget̄. Offeret āt eā ca
lidā in odorē ſuauiſſimū dn̄o ſacerdos q iu
re p̄ri ſucceſſerit ⁊ tota cremabit̄ in altari.
Oē eni ſacrificiū ſacerdotū igne cōſumet̄ D
nec qſqꝫ cōedet ex eo. Locutuſ ē āt dn̄s ad
moyſen: dicēs. loqre aarō ⁊ filijs eius. Iſta
eſt lex hoſtie pro peccato. In loco vbi offer
tur holocauſtū: immolabitur corā dn̄o. Sā
ctū ſanctoꝝ eſt. Sacerdos q offert comedet
eā in loco ſancto i atrio tabernaculi. Quic
qd tetigerit carnes eiuſ ſanctificabitur. Si
de ſanguie illius veſtis fuerit aſperſa laua
bitur in loco ſancto. Vas āt fictile i quo co ſ. 11. c. 4. ſ
cta ē cōfringetur. q̄ ſi vas eneū fuerit defri 15. b
cabit̄ ⁊ lauabitur aqua. Oīs maſculus de
genere ſacerdotali veſcet̄ de carnibus eius
qꝛ ſanctū ſanctoꝝ eſt. Hoſtia eni q̄ ceditur
ꝓ pctō: cuiꝰ ſanguis infert̄ in tabernaculū
teſtimonij ad expiādum in ſanctuari nō co
medetur: ſed cōburetur igni. VII
H Ec quoqꝫ ē lex hoſtie ꝓ delicto. Sā A
cta ſcōꝝ ē. Iccirco vbi imolabit̄ ho
locauſtū: mactabit̄ ⁊ victia pro delicto. Sā
guis eiꝰ ꝑ gyrū altariſ fūdet̄. Offerēt ex ea
caudā ⁊ adipē q opit vitalia: duos renūcu
los ⁊ pinguedinē q̄ iuxta ilia ē renūculūqꝫ
iecoris cū renūculis: ⁊ adolebit ea ſacerdoſ
ſuꝑ altare. Incenſū ē dn̄i pro delicto. Oīs
maſculus de ſacerdotali genere in loco ſan
cto veſcetur his carnibus: qꝛ ſanctum ſan
ctoꝝ eſt. Sicut pro peccato offertur hoſtia
ita ⁊ ꝓ delicto. Vtriuſqꝫ hoſtie lex vna erit.
Ad ſacerdotē q eā obtulerit pertinebit. Sa
cerdos q offer holocauſti victimā: habebit
pellem eius: Et oē ſacrificiū ſimile quod co
quitur in clibano: ⁊ qcqd in craticula vel i
ſartagie ꝑparatur. eiꝰ erit ſacerdotis a quo
offertur: ſiue oleo cōſperſa ſiue arida fuerit.
cunctis filijs aarō mēſura equa ꝑ ſingulos
diuidetur. Hec eſt lex hoſtie pacificorū que B
offertur dn̄o. Si pro gratiaꝝ actiōe oblatio
fuerit: offerēt panes abſqꝫ fermēto conſper
ſos oleo: ⁊ lagana azima vncta oleo: coctā
qꝫ ſimilā ⁊ collyridas olei admixtiōe cōſꝑ
ſas: pāes qꝫ fermētatos cū hoſtia grāꝝ: q̄
imolat̄ ꝓ pacificis: ex qbꝰ vnꝰ ꝓ p̄mitijs of
feret̄ dn̄o: ⁊ erit ſacerdotis q fūdet hoſtie ſā
guinē. Cuius carnes eodē cōedent̄ die: nec

remãebit ex eis qꝫ vſqꝫ mãe. Si voto vel
ſpõte qſpiã obtulerit hoſtiã eadẽ ſilr come
def dic. Sꝫ ⁊ ſi qd i craſtinũ remãſerit veſci
licitũ ẽ. Quicqd ãt tꝰiuenerit dies: ignis
abſumet. Siqs de carnibꝰ victie pacificoꝝ
die tertio cõederit: irrita fiet oblatio: nec ꝓ
derit offerẽti: qn potiꝰ qcũqꝫ aĩa tali ſe edu
C lio cõtamiauerit: ꝑuaricationis rea erit. Ca
ro q̃ aliquid tetigerit imũdũ nõ comedetur
ſꝫ ꝯburef igni. Qui fuerit mũdꝰ veſcef ex
ea. Aĩa polluta q̃ ederit de carnibus hoſtie
pacificoꝝ q̃ oblata ẽ dño ꝑibit de pplis ſu
is: ⁊ q̃ tetigerit imunditiã hoĩs vel iumenti
ſiue oĩs rei q̃ polluere põt: ⁊ cõederit de hu
ſcemõi carnibꝰ iteribit de pplis ſuis. Locu
tuſqꝫ ẽ dñs ad moyſen: dicẽs. Loquere fili
is iſrael. Adipem ouis ⁊ bouis ⁊ capre non
cõedetis. Adipẽ cadaueris morticini ⁊ eiꝰ
aĩalis qđ a beſtia captũ ẽ: hẽbitis i uarios
ẽ.3.d. vſus. Si quis adipẽ qui offerri debet in in
cenſum dñi comederit: ꝑibit d̃ pplo ſuo. Sã
guinẽ quoqꝫ oĩs aĩalis ñ ſũetis i cibo: tã d̃
auibus q̃ꝫ de pecoribꝰ. Oĩs aĩa q̃ ederit ſã
guinẽ ꝑibit d̃ pplis ſuis. Locutuſqꝫ ẽ dñs
ad moyſẽ dicẽs. Loq̃re filijs iſrl dicẽs. qui
offert victimã pacificoꝝ dño: offerat ſimul ⁊
D ſacrificiũ. i. libamẽta eiꝰ. Tenebit mãibꝰ adi
peꝫ hoſtie ⁊ pectuſculũ. Cũqꝫ ambo oblata
dño ꝯſecrauerit tradet ſacerdoti: q adolebit
adipeꝫ ſup altare. Pectuſculũ ãt erit aarõ
⁊ filioꝝ eius. Armꝰ quoqꝫ dexter de pacifi
coꝝ hoſtijs cedũt in ꝑmitias ſacerdotis: q
obtulerit ſanguinẽ ⁊ adipẽ filioꝝ aaron: ipe
habebit ⁊ armũ dextrũ i portiõe ſua. Pec
tuſculũ. n. eleuatõis ⁊ armũ ſeꝑatiõs tuli
a filijs iſrael de hoſtijs eoꝝ pacificis: ⁊ dedi
aarõ ſacerdoti ⁊ filijs eius lege ꝑpetua ab
oĩ populo iſrael. Hec ẽ vnctio aarõ ⁊ filioꝝ
eiꝰ i cerimõijs dñi die quo obtulit eos moy
ſes vt ſacerdotio fũgerẽt: ⁊ q̃ ꝑcepit eis da
ri dñs a filijs iſrl religiõe ꝑpetua i gñatio
nibꝰ ſuis. Iſta ẽ lex holocauſti ⁊ ſacrificij ꝓ
peccato atqꝫ delicto: ⁊ ꝓ ꝯſecratiõe ⁊ pacifi
coꝝ uictimis quã cõſtituit dñs moyſi i mõ
te ſynai qñ mãdauit filijs iſrael vt offerent
oblatiões ſuas dño i deſerto ſynai. VIII

A Locutuſqꝫ ẽ dñs ad moyſen dicens.
Tolle aaron cũ filijs ſuis: veſtes eo
rũ ⁊ vnctiõis oleũ: vitulũ ꝓ pcõ: duos arie
tes: cãiſtꝝ cũ azimis. ⁊ ꝯgregabis oẽꝫ cetũ
iſrael ad hoſtiũ tabernaculi. Fecit moyſes
vt dñs ĩpauerat: ꝯgregataqꝫ oĩ turba añ fo
res tabernacli ait. Iſte ẽ ſmo quẽ iuſſit dñs
fieri. Statiqꝫ obtulit aarõ ⁊ filioſ eiꝰ. Cũqꝫ
lauiſſꝫ eos veſtiuit põtificẽ ſubucula linea
accingẽs eũ baltheo ⁊ iduẽs eũ tunica hya
cinthina ⁊ deſup hũerale ipoſuit. qđ aſirin
gẽs cĩgulo aptauit rõali i quo erat doctrina
⁊ ꝟitas. Cydari quoqꝫ texit caput ⁊ ſup eã B
ꝯtra frõtẽ poſuit laminã aureã cõſecratã in
ſcificatiõe: ſic ꝑcepat ei dñs. Tulit ⁊ vnctio
nis oleũ quo liniuit tabernaclm cũ oĩ ſup
pellectili ſua. Cũqꝫ ſcificãs aſpſiſſet altare
ſeptẽ vicibꝰ: vnxit illđ ⁊ oĩa uaſa eiꝰ: labꝝqꝫ
cũ baſi ſua ſcificauit oleo. Quod fũdẽſ ſup
caput aaron: vnxit eũ ⁊ conſecrauit. Filios
quoqꝫ eiꝰ oblatos veſtiuit tũicis lineis ⁊ ci
xit baltheis: ipoſuitqꝫ mitras vt iuſſerat
dñs. Obtulit ⁊ vitulũ ꝓ pcõ. Cũqꝫ ſup ca
put eiꝰ poſuiſſet aarõ ⁊ filij eiꝰ manꝰ ſuas C
immolauit eũ hauriẽs ſãguinẽ: ⁊ tĩcto digi
to tetigit cornua altaris ꝑ gyrũ. Quo expia
to ⁊ ſcificato: fudit reliquũ ſãguinẽ ad fũda
mẽta eius. Adipẽ vero q erat ſup vitalia ⁊
reticulũ iecoris duoſqꝫ renũculos cuꝫ arui
nulis ſuiſ adoleuit ſup altare vitulũ cũ pel
le ⁊ carnibꝰ ⁊ fimo cremãs extra caſtra ſicut
ꝑceperat dñs. Obtulit ⁊ arietẽ i holocauſtuꝫ. D
Sup cuiꝰ caput cũ ipoſuiſſet aarõ ⁊ filij eiꝰ
manꝰ ſuas imolauit eũ: ⁊ fudit ſãguinẽ eiꝰ
ꝑ circuitũ altaris. Ipmqꝫ arietẽ i fruſtra cõ
cidẽs: caput eiꝰ ⁊ artus ⁊ adipem adoleuit
igni lotiſ ꝑus iteſtis ⁊ pedibꝰ. Totũqꝫ ſiml
arietẽ icẽdit ſup altar: eo ꝙ eẽt holocauſtũ
ſuauiſſimi odoris dño ſicut ꝑcepat ei. Ob
tulit ⁊ arietẽ ſcđꝫ i ꝯſecratõe ſacerdotuꝫ: po
ſuerũtqꝫ ſuper caput eiꝰ aarõ ⁊ filij eiꝰ ma
nus ſuas. Quẽ cũ imolaſſꝫ moyſes: ſumẽs
d̃ ſãguie eius tetigit extremũ auricule dex
tre aarõ ⁊ policẽ manꝰ eius dextre. ſimilr ⁊
pedis. Obtulit ⁊ filios aarõ. Cũqꝫ de ſan
guine arietis imolati tetigiſſet extremũ au E
ricule ſingulorꝝ dextre: ⁊ pollices manꝰ ac
dextri pedis: ⁊ reliquũ fudit ſup altar ꝑ cir
cuitũ. Adipẽ ꝟo ⁊ caudã oẽꝫ qꝫ piguedinẽ
q̃ opit iteſtina: reticulũqꝫ iecoris ⁊ duos re
nes cũ adipibꝰ ſuis ⁊ armo dextro ſepara
uit. Tollẽs ãt d̃ caniſtro azioꝝ qđ erat corã
dño pães abſqꝫ fermẽto ⁊ collyridã ꝯſpar
ſam oleo laganũqꝫ poſuit ſup adipes ⁊ ar
mũ dextꝝ: tradẽs ſimul oĩa aarõ ⁊ filijs eiꝰ.
Qui poſtq̃ꝫ leuauerũt ea corã dño rurſũ ſu F

ſcepta de máib⁹ eoꝝ: adoleuit ſup altare ho
locauſti: eo ꝙ cõſecratiõis eẽt oblatõ i odo
ré ſuauitatiſ ſacrificij dñõ. Tulitq3 pectuſcu
lũ eleuãs illð corá dño ð ariete ꝯſecratiõis
i pté ſuá: ſicut p̄cepat ei dñs. Aſſuméſq3 vn
guétũ ⁊ ſãguiné q erat i altari aſperſit ſup
aarõ ⁊ veſtiméta ei⁹: ⁊ ſup filios illi⁹ ac ve
ſtes eoꝝ. Cũq3 ſcificaſſet eos i veſtitu ſuo: p̄
cepit eis dicés. Coqte carnes añ foreſ taber
naculi: ⁊ ibi cõedite eas. Páes q̊3 cõſecra
tiõis edite q poſiti ſũt i caniſtro: ſicut p̄cepit
G mihi dñs dicés. Aarõ ⁊ filij ei⁹ cõedét eos.
Quicqd ãt reliquũ fuerit de carne ⁊ páib⁹
igniſ abſumet. De oſtio q̊3 tabernaculi nõ
exibitis ſepté dieb⁹ vſq3 ad dié q̊ ꝯplebitur
tp̃s ꝯſecratõis vr̃e. Septé. n. dieb⁹ finit cõ
ſecratio ſic i pñtiaꝝ fcũ3 é: vt rit⁹ ſacrificij cõ
pleret. Die ac nocte mãebitis i tabernacło
obſeruãtes cuſtodias dñi ne moriami. Sic
eni mihi p̄ceptũ ẽ. Fecerũtq3 aarõ ⁊ filij ei⁹
cũcta q̊ locut⁹ ẽ dñs p manũ moyſi. IX

A Facto ãt octauo die: vocauit moyſes
aarõ ⁊ filios eius ac maiores natu
iſrl: dixitq3 ad aarõ. Tolle de arméto vitulũ
ꝓ pcõ ⁊ arieté i holocauſtũ, vtrũq3 imacula
tũ ⁊ offer illos corá dño ⁊ ad filios iſrl loq̃
ris. Tollite hircũ ꝓ pcõ ⁊ vitulũ atq3 agnũ
ãniculũ: ⁊ ſine macula i holocauſtũ boué ⁊
arieté ꝓ pacificis: ⁊ imolate eos corá dño
i ſacrificio ſinguloꝝ ſimulá ꝯſpſá oleo offeré
tes: hodie eni dñs appebit vobis. Tulerũt
ergo cũcta q̊ iuſſerat moyſes ad oſtiũ taber
naculi: vbi cũ oĩs mltitudo aſtaret ait moy
B ſes. Iſte ẽ ſmo qué p̄cepit dñs facite ⁊ ap
pebit vobis glia ei⁹. Et dixit ad aarõ. Acce
de ad altare: ⁊ imola ꝓ pcõ tuo. Offer holo
cauſtũ ⁊ dp̃care ꝓ te ⁊ ꝓ pplõ. Cũq3 macta
ueris hoſtiá ppli: ora ꝓ eis ſic p̄cepit dñs.
Statiq3 aarõ accedés ad altare imolauit
vitulũ ꝓ pctõ ſuo: cui⁹ ſãguiné obtulerũt ei
filij ſui. In q̊ tigés digitũ tetigit cornua al
taris ⁊ fudit reſiduũ ad baſim ei⁹. Adipéq3
⁊ renũculos ac reticulũ iecoris q̊ ſũt ꝓ pcõ
adoleuit ſup altare ſicut p̄cepat dñs moyſi
Carneſ vero ⁊ pellé ei⁹ extra caſtra cõbuſſit
C igni: imolauit ⁊ holocauſti victimã. Obtu
lerũtq3 ei filij ſui ſãguiné ei⁹ qué fudit p al
taris circuitũ. Ipſam ẽt hoſtiá i fruſtra cõci
ſam cũ capite ⁊ mébris ſingulis obtulerũt
q̊ oĩa ſup altare cremauit igni lotis aq̃ prius
inteſtinis ⁊ pedib⁹. Et pro pctõ ppli offerés

mactauit hircũ: expiatoq3 altari fecit holo
cauſtũ addéſ i ſacrificio libaméta: q̊ pariter
offerunt ⁊ adolés ea ſup altare abſq3 cerio
nijs holocauſti matutini. Immolauit ⁊ bo
ué atq3 arieté hoſtias pacificas ppli. Ob
tulerũtq3 ei filij ſui ſanguiné qué fudit ſup
altare in circuitu: adipé ãt bouis ⁊ caudaz
arietis renunculoſq3 cũ adipibus ſuis ⁊ re
ticulum iecoris poſuerunt ſup pectora. Cũ
q3 cremati eſſent adipeſ ſuper altare: pecto D
ra eorum ⁊ armos dextros ſeparauit aarõ
eleuans coram dño: ſicut preceperat moy
ſes. Et extendens manum ad populum be
nedixit ei: ſicq3 completis hoſtijs pro pecca
to ⁊ holocauſtis ⁊ pacificis deſcendit. In
greſſi auté moyſes ⁊ aarõ in tabernaculu3
teſtimonij ⁊ deinceps egreſſi benedixerunt
populo. Apparuitq3 gloria domini oĩ mul
titudini: ⁊ ecce egreſſus igniſ a dño: deuora
uit holocauſtum ⁊ adipes qui erãt ſuper al
tare. Quod cũ vidiſſent turbe: laudauerũt
dominum ruentes in facies ſuas. X

Arreptiſq3 nadab ⁊ abiu filij aarõ A
thuribulis iposuerũt igné: ⁊ incéſu3
deſuper offerétes corá dño igné alienũ: qð i.16.a.
eis p̄ceptũ nõ erat. Egreſſuſq3 ignis a dño Nu.3.a.⁊
deuorauit eos: ⁊ mortui ſunt corá dño. Di 26 g.
xitq3 moyſes ad aarõ. Hoc eſt qð locut⁹ ẽ
dñs. Scificabor in his q appropinquãt mi
hi: ⁊ i cõſpectu oĩs populi glorificabor. Qð
audiés tacuit aarõ. Vocatis ãt moyſes mi
ſahele ⁊ eliſaphan: filijs oziel patrui aarõ.
ait ad eoſ. Ite ⁊ tollite fratres veſtros de cõ
ſpectu ſanctuarij: ⁊ aſportate extra caſtra.
Confeſtimq3 pergentes tulerunt eos ſicut
iacebant veſtitos lineis tunicis: ⁊ eiece
runt foras vt ſibi fuerat imperatum. Locu
tuſq3 eſt moyſes ad aaron ⁊ ad eleazar ⁊ B
ythamar filios ei⁹. Capita veſtra nolite nu
dare: ⁊ veſtimenta nolite ſcindere: ne forte
moriamini: ⁊ ſuper omné cetum oriatur in
dignatio. Fratres veſtri ⁊ oĩs domuſ iſrael
plãgant incédiũ qð dñs ſuſcitauit: vos ãũt
nõ egrediemi fores tabernaculi: alioqn pi
bitis. Oleũ qppe ſancte vnctiõis ẽ ſup voſ.
Qui fecerũt oĩa iuxta p̄ceptũ moyſi. Dixit
q3 dñs ad aarõ. Vinũ ⁊ oẽ quod inebriare
põt nõ bibetis tu ⁊ filij tui qñ intrabitis in
tabernaculũ teſtimonij ne moriamini: q2 p̄
ceptũ ſempiternũ ẽ in gñationes vr̃as ⁊ vt
habeatis ſciam diſcernédi iter ſcm̃ ⁊ ꝓpha

nū iter pollutū ⁊ mundū: doceatiſq; filios
iſrael oīa legitia mea q̄ locutus ſuȝ ad eos
C p manū moyſi. Locutuſq; ē moyſes ad aarō
⁊ eleazar ⁊ ythamar filios eius q erāt reſi-
dui. Tollite ſacrificiū qđ remāſit de oblatio
ne dñi: ⁊ cōedite illud abſq; fermēto iuxta
altare: qꝛ ſcūm ſcōꝝ ē: comedetis aūt in
loco ſcō qđ datū ē tibi ⁊ filijs tuis de obla-
tiōibꝰ dñi: ſicut p̄ceptū ē mihi. Pectuſclm
quoq; qđ oblatū eſt: ⁊ armū qui ſeparatus ē
edetis i loco mūdiſſimo tu ⁊ filij tui ⁊ filie
tue tecū. Tibi enim ac liberis tuis repoſita
ſūt đ hoſtijs ſalutaribꝰ filiorꝝ iſrl' eo ꝙ ar
mū ⁊ pectꝰ ⁊ adipes q cremant' i altari: ele
uauerūt corā dño ⁊ ptineāt ad te ⁊ ad filios
D tuos lege ppetua: ſic p̄cepit dñs. Inter hec
hircū q oblatus fuerat ꝓ pcō cuȝ quereret
moyſes: exuſtū repit: iratuſq; ꝯtra eleazar
⁊ ythamar filios aarō q remāſerāt ait. Cur
nō cōediſtis hoſtiā ꝓ pcō in loco ſancto: q̄
ſcā ſcōꝝ eſt ⁊ data vobis vt portetis iniqta
tē multitudinis ⁊ rogetis ꝓ ea in ꝯſpcū dñi
p̄ſerti cū de ſanguine illius nō ſit illatū in-
tra ſcā ⁊ cōedere debueratis eā i ſcūario ſi-
cut p̄ceptū eſt mihi? Rn̄dit aarō. Oblata ē
hodie victima ꝓ pcō ⁊ holocauſtū corā
dño: mihi aūt accidit qđ vides. Quō potui
cōedere eā aut placere dño i cerimonijs mē
te lugubri? Quod cum audiſſet moyſes re
cepit ſatiſfactionem. XI

A Locutus eſt dñs ad moyſen ⁊ aaron
dicēs. Dicite filijs iſrl'. Cuſtodite oia
Deu.14.a q̄ſcripſi vobis vt ſim deus veſter. Hec ſunt
aīalia q̄ comedere debetis de cūctis aīanti
bus terre. Oē qđ hȝ diuiſā vngulā ⁊ rumi
nat in pecoribus cōedetis. Quicqd aūt ru
minat ⁊ hȝ vngulā ſed nō diuidit eaȝ: ſicut
camelus ⁊ cetera nō comedetis illud ⁊ inter
imunda reputabitis. Cyrogrillus q rumiat
vngulā nō diuidit: imundus ē. lepꝰ quoq;
nā ⁊ ipſe rumiat ſȝ vngulā nō diuidit: ⁊ ſus
q cū vngulā diuidat nō ruminat: hoꝝ carni
bus nō veſcemi: nec cadauera cōtingetis:
B qꝛ imunda ſūt vobis: hec ēt ſūt q̄ gignunt'
in aquis: ⁊ veſci licitū eſt. Oē qđ hȝ pennu
las ⁊ ſq̄mas tā in mari q̄ȝ in fluminibꝰ ⁊
ſtagnis cōedetis. Quicqd āt pēnulas ⁊ ſq̄
mas nō hȝ coꝝ que in aquis mouent' ⁊ vi
uūt abhominabile vobis execrādūq; erit.
Carnes coꝝ nō cōedetis ⁊ morticia vitabi
tis. Cūcta q̄ nō hn̄t pēnulas ⁊ ſq̄mas i aq̄s

polluta erūt. Hec ſūt q̄ de auibus cōedere
nō debetis. ⁊ vitāda ſūt vobis. Aquilā ⁊ E
gryphū ⁊ halyetū ⁊ miluū ac vulturē iuxta
genus ſuū: ⁊ oē coruini gn̄is i ſimilitudinē
ſuā ſtructionē ⁊ noctuā ⁊ larū ⁊ accipitrē iux
ta genꝰ ſuū: bubonē ⁊ mergulū ⁊ ibin ⁊ cy
gnū ⁊ onocrotalū ⁊ porphyrionē: herodio-
nē ⁊ caradriō iuxta genꝰ ſuū vpupam q̄ȝ ⁊
veſpertilionē. Oē de volucribꝰ qđ gradit'
ſr̄ q̄tuor pedes: abhominabile erit vobis.
Quicqd āt ambulat qdē ſup q̄tuor pedes
ſed hȝ lōgiora retro crura p q̄ ſallit ſup ter
rā cōedere debetis vt ē bruccꝰ i genere ſuo
⁊ attachꝰ atq; ophiomachus atq; locuſta
ſingula iuxta genꝰ ſuū. Quicqd aūt ex vo D
lucribꝰ q̄tuor tm̄ hȝ pedes execrabile erit
vobis: ⁊ qcūq; morticina coꝝ tetigerit: pol
luet' ⁊ erit imūdus vſq; ad veſperā ⁊ ſi ne-
ceſſe fuerit vt portet qppiā hoꝝ mortuum
lauabit veſtimēta ſua. ⁊ imūdus erit vſq;
ad occaſū ſolis. Oē aīal qđ hȝ qdē vngulā
ſed nō diuidit eā nec ruminat imundū erit
⁊ qcqd tetigerit illud ꝯtaminabit'. Qđ am
bulat ſup manꝰ ex cūctis aīantibus q̄ ince-
dūt q̄drupedia imundū erit. Qui tetigerit
morticina coꝝ polluet' vſq; ad veſpeꝝ: ⁊ q
portauerit huiuſcemōi cadauera: lauabit
veſtimēta ſua ⁊ imūdus erit vſq; ad veſpe E
rū: qꝛ oīa h imūda ſunt vobis. Hec quoq;
īter polluta reputabunt' de his q̄ mouent'
i terra muſtella ⁊ mus ⁊ cocodrillꝰ. ſingula
iuxta genꝰ ſuū: migale: cāeleō: ⁊ ſtellio ⁊ la
certa ⁊ talpa: oīa hec imūda ſr̄. Qui tetige-
rit morticia coꝝ imūdus erit vſq; ad veſpe
rū. ⁊ ſr̄ qđ ceciderit qcq̄ȝ đ morticinis coꝝ
polluet'. Tā vas ligneū ⁊ veſtimētū q̄ȝ pel-
les ⁊ cilicia. ⁊ i q̄cūq; ſit opꝰ tigent' aq̄: ⁊ po
luta erūt vſq; ad veſpeꝝ: ⁊ ſic poſtea mun
dabunt'. Uas āt fictile i qđ hoꝝ qcq̄ȝ intro 6.d.e.f.
ceciderit polluet': ⁊ icarco frāgēdū ē. Ois 15.b
cibꝰ quē cōedetis ſi fuſa fuerit ſr̄ eū aq̄ imū F
dus erit ⁊ oē liquēs qđ bibit' đ vniuerſo va
ſe imūdū erit. Et qcqd de morticinis huiuſ
cemōi ceciderit ſup illđ imūdū erit: ſiue cli-
bāi ſiue ſytropedes deſtruent' ⁊ imūdi erūt
fōtes ꝟo ⁊ ciſterne ⁊ oīs aq̄ꝝ ꝯgregatō mū
da erit. Qui morticia coꝝ tetigerit polluet'
Si ceciderit ſup ſemētē nō polluet eam. Si
āt qſpiā aqua ſemētē pfuderit ⁊ poſtea mor
ticinis tacta fuerit: illico polluet'. Si mortu
um fuerit animal qđ licet vobis cōedere: q

cadauer ei⁹ tetigerit:imūd⁹ erit vſqꝫ ad ve
ſpū.Et q cōederit ex eo qppiā ſiue poꝛtaue
rit lauabit veſtimēta ſua.⁊ imūdus erit vſ
G qꝫ ad veſpeꝛ.oē qđ reptat ſup terrā:abhōi
nabile erit nec aſſumet̃ i cibū.Quicqd ſup
pect⁹ q̄drupes gradit̃ ⁊ multos hꝫ pedeſ ſi
ue p humū trahit̃:nō cōedetis qꝛ abhoīna
H bile ē. Nolite cōtamiare aīas vr̄as:nec tā
ſ.19.a gatis qcq̄ꝫ eoꝝ:ne imūdi ſitis. Ego ſū dn̄s
1.Pe.1.c de⁹ vr̄.Sci eſtote: qꝛ ego ſcūs ſuꝫ:ne pollua
tis aīaſ vr̄aſ i oī reptili qđ mouet̃ ſup terrā.
Ego en̄ ſū dn̄s q eduxi vos de terra egypti
vt eēꝫ vobī i deū.Sci eritis.qꝛ ego ſcūs ſū
Iſta ē lex aīantiū ac volucrū ⁊ oīs aīe viuē
tis q̄ mouet̃ i aq̄ ⁊ reptat in terra vt differē
tias noueritis mūdi ⁊ imūdi.⁊ ſciatis quid
cōedere ⁊ reſpuere debeatis. XII

A Locutuſqꝫ ē dn̄s ad moyſē dicēs.Lo
q̄re filijs iſrl̃.⁊ dices ad eos. Mulier
ſi ſuſcepto ſemie pepit maſculū: imūda erit
ſeptē dieb⁹ iuxta dies ſeparatiōis mēſtrue.
⁊ die octauo circuncidetur infantulus: ipſa
virgo trigintatribus diebus manebit i ſan
B guie purificatiōis ſue.Oē ſanctū nō tāget
nec ingrediet̃ i ſcūariū donec ipleātur dies
purgatiōis ſue.Sin āt feminā peperit:imū
da erit duabus hebdomadibus iuxta ritū
fluxus mēſtrui ⁊ ſexgintaſex dieb⁹ māebit
in ſanguine purificatiōis ſue.Cūqꝫ expleti
C fuerint oēs dieſ purificatiōis ſue pro filio ſi
Luce.2.d ue pro filia:deferet agnū ānicolū i holocau
ſtuꝫ ⁊ pullū columbe ſiue turturē pro pctō
ad oſtiū tabernaculi teſtionij:⁊ tradet ſacer
doti q offeret illa corā dn̄o ⁊ orabit pro ea:
⁊ ſic mundabitur pro fluuio ſanguinis ſui.
Iſta eſt lex patiētis maſculū aut feminā.ꝙ
D ſi nō inuenerit manus eius nec potuerit of
ferre agnuꝫ:ſumet duos turtures vel duos
s.5.b pullos columbarum:vnum in holocauſtū
Lu.2.b. ⁊ alterum pro peccato.Orabitqꝫ pro ea ſa
cerdos ⁊ ſic mundabitur. XIII

A Locutuſqꝫ ē dn̄s ad moyſē ⁊ aarō di
cēs.Hō i cui⁹ cute ⁊ carne oꝛt⁹ fuerit
diuerſus coloꝛ ſiue puſtula:aut quaſi lucēs
qppiā.i.plaga lepꝛe adducet̃ ad aarō ſacer
dotē:vel ad vnuꝫ quēlibet filioꝝ eius.Qui
cū viderit lepꝛā in cute ⁊ pilloſ i albū muta
tos colorē:ipſamqꝫ ſpēm lepꝛe humilioreꝫ
cute ⁊ carne reliqua plaga lepꝛe eſt:⁊ ad ar
bitriū ei⁹ ſepabitur. Sin āt lucis cādoꝛ fue
rit in cute nec humilioꝛ carne reliqua ⁊ pilli

coloris priſtini:recludet euꝫ ſacerdos ſeptē
dieb⁹ ⁊ cōſiderabit die ſeptimo.Et ſi quideꝫ
lepꝛa vltra nō creuerit nec trāſſiuerit i cute
prioꝛes terminos rurſum recludet cū ſeptē
dieb⁹ alijs:⁊ die ſeptimo contēplabitur.Si
obſcurioꝛ fuerit lepꝛa ⁊ nō creuerit in cute
mundabit eū:qꝛ ſcabieſ ē:lauabit qꝫ hō ve B
ſtimēta ſua:⁊ mūdus erit. Quod ſi poſtq̄ꝫ
a ſacerdote viſus ē ⁊ redditus mūditie iteꝝ
lepꝛa creuerit:adducetur ad eū ⁊ imūditie
cōdēnabitur.Plaga lepꝛe ſi fuerit in hoīe:
adducetur ad ſacerdotē:⁊ videbit eū.Cūqꝫ
color albus in cute fuerit:⁊ capilloꝛū muta
uerit aſpectū:ipſa quoqꝫ caro viua appue
rit lepꝛa vetuſtiſſima iudicabitur atqꝫ ino
lita cuti. Cōtamiabit itaqꝫ eū ſacerdos ⁊ nō
recludet:qꝛ perſpicue imūditie ē.Sin āt ef
floꝛuerit diſcurrēs lepꝛa in cute ⁊ operuerit
oēꝫ carnē a capite vſqꝫ ad pedes:qcqd ſub
aſpectu oculoꝛuꝫ cadit:cōſiderabit eū ſacer
dos:⁊ teneri lepꝛa mūdiſſima iudicabit:eo
ꝙ oīs i cādoꝛē verſa ſit:⁊ idcirco hō mūduſ
erit. Qn̄ vero caro viuēs in eo apparuerit: C
tunc ſacerdotis iudicio polluet̃: ⁊ inter imū
dos reputabit̃.Caro eñi viua ſi lepꝛa aſper
gitur imūda ē:ꝙ ſi rurſum verſa fuerit in al
boꝛē ⁊ totū hoīem opuerit:cōſiderabit eū ſa
cerdos:⁊ mūdū eſſe decernet.Caro āt ⁊ cu D
tis in qua vlcus natū ē ⁊ ſanatuꝫ:⁊ in loco
vlceris cicatrix alba apparuerit:ſiue ſubꝛu
fa adducetur hō ad ſacerdotē.Qui cū vide
rit locū lepꝛe humilioꝛē carne reliqua:⁊ pil
los verſos in cādoꝛē cōtaminabit eū.Pla
ga.n.lepꝛe oꝛta ē in vlcere: ꝙ ſi pillus colo
ris ē priſtini:⁊ cicatrix ſubobſcura ⁊ vicina
carne nō eſt humilioꝛ: recludet eū ſeptē die
bus.Et ſiqdē creuerit adiudicabit eū lepꝛe
ſin āt ſteterit in loco ſuo vlceris ē cicatrix:⁊
hō mundus erit.Caro āt ⁊ cutis quā ignis
exuſſerit:⁊ ſanata albā ſiue rufam hūerit ci
catricē:ꝯſiderabit eā ſacerdos.Et ecce ſi ver
ſa ē i alboꝛē ⁊ locus eius reliqua cute ē hūi
lioꝛ cōtaminabit eū:qꝛ plaga lepꝛe in cica
trice oꝛta eſt.Quod ſi pilloꝛū coloꝛ nō fue
rit imutatus:nec humilioꝛ plaga carne re
liqua: ⁊ ipſa lepꝛe ſpēs fuerit ſubobſcura re
cludet eum ſeptē diebus:⁊ die ſeptimo con
templabitur.Si creuerit in cute lepꝛa cōta
minabit eū: ſin āt in loco ſuo cādoꝛ ſteterit
nō ſatis clarus:plaga cōbuſtiōis ē:⁊ iccir
co mundabitur:qꝛ cicatrix eſt combuſture.

Uir ſiue mulier in cuiꝰ capite vel barba ger
minauerit lepra videbit eos ſacerdos. Et ſi
qdē humilior fuerit locꝰ carne reliqua ⁊ ca-
pillus flauꝰ: ſolitoqꝫ ſubtilior: cōtaminabit
E eos: qꝛ lepra capitis ac barbe ē. Sin āt vide
rit locū macule eq̄lē vicine carni ⁊ capillū
nigrū. recludet eos ſeptē diebꝰ: ⁊ die ſeptio
ītuebit᷑. Si nō creuerit macula ⁊ capillꝰ ſui
coloris ē: ⁊ locꝰ plage carni reliq̄ eq̄lis rade
tur hō abſqꝫ loco macule: ⁊ recludet᷑ ſeptē
diebꝰ alijs. Si die ſeptimo viſa fuerit ſtetiſſe
plaga in loco ſuo: nec humilior carne reliq̄
mūdabit eū: lotiſqꝫ veſtibꝰ ſuis: mūdꝰ erit.
Sin aūt poſt emundationē rurſus creuerit
macula in cute: nō queret amplius vtrū ca
pillus ī flauū colorē ſit cōmutatus: qꝛ aper
te īmundus eſt. Porro ſi ſteterit macula ⁊
capilli nigri fuerit: nouerit hoīē ſanatū eē:
⁊ ꝯfidēter eū ꝓnūciet mūdū. Uir ſiue muli-
er in cuiꝰ cute cādor apparuerit: intuebitur
F eos ſacerdos. Si deꝓhēderit ſub obſcurū al-
borē lucere in cute: ſciat nō eē leprā ſꝫ macu
lā coloris cādidi ⁊ hoīē mūdū. Uir de cuiꝰ
capite capilli fluūt: caluus ⁊ mūdus ē. Et ſi
a frōte ceciderit pilli: recaluaſter ⁊ mūdus ē
Sin āt in caluitio: ſiue in recaluatiōe albus
vel rufus color fuerit exortus: ⁊ hoc ſacer-
dos viderit cōdemnabit eū: haud dubie le-
pre: q̄ orta eſt in caluitio. Quicūqꝫ ergo ma
culatus fuerit lepra: ⁊ ſeparatus eſt ad arbi
triū ſacerdotis hēbit veſtimenta diſſuta ca-
put nudū: os veſte ꝯtectū cōtaminatum ac
ſordidū ſe clamabit. Oī tp̄e quo leproſus ē
⁊ īmūdus ſolus hītabit extra caſtra. Ueſtis
lanea ſiue linea q̄ leprā hūerit in ſtāine atqꝫ
ſubtegmie: aut certe pellis: vel qcq̄d ex pel
le ꝯfectū ē: ſi alba vel rufa macula fuerit in
fecta lepra reputabit᷑: oſ̄deturqꝫ ſacerdoti.
G Qui ꝯſideratā recludet ſeptē diebꝰ: ⁊ die ſe-
ptio rurſus aſpiciēs: ſi deꝓhēderit creuiſſe:
lepra pſeuerās eſt: pollutū iudicabit veſti-
mētū ⁊ oē in quo fuerit inuēta: ⁊ icirco com
buret᷑ flāmis: ꝙ ſi eā viderit nō creuiſſe ꝑci
piet ⁊ lauabūt id ī quo lepra ē recludetqꝫ il
lud ſeptē diebus alijs. Et cū viderit faciem
qdē priſtinā non reuerſaꝫ nec tamen creuiſ
ſe leprā īmūdū iudicabit ⁊ igne ꝯburet: eo
ꝙ infuſa ſit in ſuperficie veſtimēti vel ꝑ to-
tum lepra. Sin aūt obſcurior fuerit locꝰ le-
pre poſtq̄ꝫ veſtis eſt lota abrūpet eū ⁊ a ſoli
do diuidet. ꝙ ſi vltra apparuerit ī his locis
q̄ꝑus imaculata erant lepra volatilis ⁊ va
ga dꝫ igne ꝯburi. Si ceſſauerit: lauabit aq̄
ea que pura ſunt ſcd̄o ⁊ munda erunt. Iſta
ē lex lepre veſtimenti lanei ⁊ linei ſtamis at
qꝫ ſubtegmis oīſqꝫ ſuppellectilis pellicee
qūo mūdari debeat vel cōtaminari. XIIII.

Locutuſqꝫ eſt dn̄s ad moyſen dicēs. A
Hic ē ritus leproſi qn̄ mūdādꝰ ē. Ad Math.8.a.
ducet᷑ ad ſacerdotē. Qui egreſſus de caſtris Mar.1.d.
cū inuenerit leprā eſſe mūdatā pcipiet ei Lu.5.c. ⁊
q purificat᷑ vt offerat duos paſſeres viuos 17.d.
ꝓ ſe quos veſci licitū eſt: ⁊ lignū cedrinum
vermiculūqꝫ ⁊ hyſopū. Et vnū ex paſſeribꝰ
īmolari iubebit in vaſe fictili ſup aquas vi
uētes: aliū āt viuū cū ligno cedrino ⁊ cocco
⁊ hyſopo tīget ī ſāguie paſſeriſ īmolati quo
aſpget illū q mūdādꝰ ē ſepties vt iure pur
get᷑ ⁊ dimittet paſſerē viuū vt in agrū auo-
let. Cūqꝫ lauerit hō veſtimēta ſua radet oēſ
pillos corporis ⁊ lauabit᷑ aqua. purificatuſ
qꝫ igredit᷑ caſtra ita dūtaxat vt māeat extra
tabernaclm ſuū ſeptē diebus ⁊ die ſeptima
radet capillos capitiſ barbāqꝫ ⁊ ſupcilia ac B
totius corpis pillos. Et lotis rurſū veſtibus
⁊ corpe die octō ſumet duos agnos imacu
latos ⁊ ouē anniculā abſqꝫ macl'a: ⁊ tres de
cias ſil'e ī ſacrificiū q̄ cōſpſa ſit oleo ⁊ ſeorſū
olei ſextariū. Cūqꝫ ſacerdoſ purificās homi
nē ſtatuerit eū ⁊ hec oīa corā dn̄o ī oſtio ta
bernacli teſtionij: tollet agnū ⁊ offeret eū ꝓ
dlicto oleiqꝫ ſextariū. Et oblatis añ dn̄ꝫ oi-
bꝰ īmolabit agnū vbi ſolet īmolari hoſtia ꝓ
pcō ⁊ holocauſtū. i. in loco ſcō. Sicut. n. pro
pcō ita ⁊ ꝓ delicto ad ſacerdotē ptinet ho-
ſtia. Scā ſāctorꝫ ē. Aſſumēſqꝫ ſacerdos de C
ſanguine hoſtie q̄ īmolata ē ꝓ delicto pōet
ſup extremū auricule dextre eiuſ q mūdat᷑ ⁊
ſup pollices manꝰ dextre ⁊ pedis: ⁊ de olei
ſextario mittet ī manū ſuā ſiniſtrā tingetqꝫ
digitū dextrū ī eo ⁊ aſpget corā dn̄o ſepties
Qḋ āt reliquū ē olei in leua manu: fundet
ſūt extremū auricule dextre eius q mūdat᷑ ⁊
ſūt pollices manꝰ ac pedis dextri: ⁊ ſup ſan
guinē q effuſus ē ꝓ delicto. ⁊ ſup caput eiꝰ.
Rogabit ꝓ eo corā dn̄o ⁊ faciet ſacrificiū ꝓ
pcō. Tūc īmolabit holocauſtū: ⁊ ponet illud
ī altari cū libamentis ſuis ⁊ hō rite mūda-
bit᷑. ꝙ ſi paup ē ⁊ nō pōt manꝰ eiꝰ iuenire q̄
dcā ſunt ꝓ delicto aſſumet agnū ad oblatio
nē vt roget ꝓ eo ſacerdos decimāqꝫ ptem
ſimile ꝯſpſe oleo ī ſacrificiū ⁊ olei ſextariū.

ē.5.b.⁊. duoſq; turtures ſiue duos pullos columbe
ē.12.d. quoꝝ vn⁹ ſit ꝓ pcō: ⁊ alter i holocauſtū: offe
D retq; ea die octō purificatiōis ſue ſacerdoti
ad oſtiū tabernaculi teſtimonij coram dn̄o.
Qui ſuſcipiēs agnū ꝓ dlicto ⁊ ſextariū olei
leuabit ſimul imolatoq; agno de ſanguine
ei⁹ pōet ſup extremū auricule dextre eius q
mūdat ⁊ ſup pollices man⁹ ei⁹ ac pedis dx
tri. Olei vero ptē mittet i manū ſuā ſiniſtrā
l quo tigēs digitū dxtre manus aſpget ſep
ties cōtra dn̄z tāgetq; extremū dextre auri
cule illius q mūdat ⁊ pollices man⁹ ac pe
dis dextri: i loco ſanguinis q effuſus ē ꝓ de
licto. Reliquā āt ptē olei q̄ ē i ſiniſtra mān
mittet ſup caput purificati vt placet pro eo
dn̄z: ⁊ turturē ſiue pullū colūbe offeret: vnū
ꝓ dlicto: ⁊ alteꝝ in holocauſtū cū libamētiſ
ſuis. Hoc ē ſacrificiū leproſi q hr̄e n̄ pōt oia
E in emūdationem ſui. Locutuſq; eſt dn̄s ad
moyſē ⁊ aaron dicēs. Cūq; igreſſi fueritis
terrā chanaā quā ego dabo vobis i poſſeſ
ſionē ſi fuerit plaga lep̄ in edib⁹ ibit cuius
ē dom⁹ nūcias ſacerdoti. ⁊ dicet. Quaſi pla
ga lep̄ videt mihi eē i domo mea. At ille pci
piet ⁊ vt efferāt vniuerſa de domo p̄uſq̄ in
grediat eā ⁊ videat vtrū leproſa ſit: ne imū
da fiāt oia q̄ i domo ſūt. Intrabitq; p⁹ ea vt
ꝯſideret leprā dom⁹: ⁊ cū viderit i parietib⁹
illi⁹ q̄ſi vallicl'as palloꝛ ſiue ruboꝛ dformes
⁊ hūiliores ſupficie reliq̄ egrediet oſtiū do
m⁹ ⁊ ſtatiz claudet illā ſeptē dieb⁹: reuerſuſ
q; die ſeptio ꝯſiderabit eā. Si iuenerit cre
uiſſe leprā iubebit erui lapides i qb⁹ lepra
F ē ⁊ ꝓijci eos extra ciuitatē i locū imūdū: do
mū āt ipaz radi itrinſecus p circuitū ⁊ ſpgi
puluerē raſur extra vrbē i locū imūdū lapi
deſq; alios reponi ꝓ his q ablati fuerāt ⁊
luto alio liniri domū. Sin āt p⁹ q̄z eruti ſūt
lapides ⁊ puluis elat⁹ ⁊ alia terra lita igreſ
ſus ſacerdos viderit reuerſā leprā ⁊ parie
tes reſpſos maculis lepra ē pſeuerās ⁊ imū
da domus. Quā ſtatim deſtruēt ⁊ lapides
eius ac ligna atq; vniuerſuz puluerē ꝓijci
ent extra oppidū i locū imundū. Qui intra
uerit domū qn̄ clauſa ē: imūdus erit vſq;
ad veſpum: ⁊ q dormierit i ea ⁊ cōederit qp
piā: lauabit veſtimēta ſua: qꝺ ſi itroiēs ſacer
G dos viderit leprā nō creuiſſe i domo poſtq̄z
dnuo lita fuerit: purificabit eā reddita ſani
tate: ⁊ purificatiōe ei⁹ ſumet duos paſſeres
lignūq; cedrinū ⁊ vmiculū atq; hyſopū ⁊ i
molato vno paſſer i vaſe fictili ſr aq̄s viuaſ
tollet lignū cedrinū ⁊ hyſopū ⁊ coccū ⁊ paſ
ſerē vnū ⁊ tiget oia i ſāguie paſſeris imola
ti atq; i aqs viuētib⁹ aſpget domū ſepties
purificabitq; eā tā i ſanguie paſſeris q̄z in
aqs viuētib⁹ ⁊ i paſſere viuo lignoq; cedri
no ⁊ hyſopo atq; vmiculo. Cunq; dimiſit
paſſerē auolar i agrū liber: orabit ꝓ domo
⁊ iure mūdabit. Iſta ē lex oīs lep̄ ⁊ pcuſſu
re lep̄ veſtiū ⁊ domoꝝ cicatricis ⁊ erūpētiū
papularū lucētis macle ⁊ i varias ſpecies
colorib⁹ imutatis: vt poſſit ſciri quo tēpor
mūdū qd vel imundū ſit. XV.

Locutuſq; ē dn̄s ad moyſen ⁊ aarō: A
dicens. Loqmini filijs iſrl' ⁊ dicite eis
Uir qui patitur fluxum ſeīs: imundus erit
⁊ tūc iudicabit huic vitio ſubiacere: cū p ſin
gula momēta adhebit carni ei⁹ atq; cōcre
uerit fed⁹ humor. Oē ſtratū in q̊ dormierit
imundū erit. ⁊ vbicūq; ſederit. Si qſ hoīuz
tetigerit lectū ei⁹: laudabit veſtimēta ſua: ⁊
ipſe lotus aq̄ imūd⁹ erit vſq; ad veſpū Si
ſederit vbi ille ſederat ⁊ ipſe lauabit veſti
menta ſua: ⁊ lot⁹ aq̄ imūd⁹ erit vſq; ad ue
ſperū. Qui tetigerit carnē ei⁹: lauabit veſti
mēta ſua: ⁊ ipē lot⁹ aq̄ imūd⁹ erit vſq; ad
veſpū. Si ſaliuā huiuſcemōi hō iecerit ſr eū
q imūd⁹ ē lauabit veſtimēta ſua: ⁊ lot⁹ aq̄
imūd⁹ erit vſq; ad veſpū. Sagia ſr qꝺ ſe B
derit immūdū erit. ⁊ qcqd ſub eo fuerit qui
fluxū ſemis patit: pollutū erit vſq; ad ve
ſpū. Qui portauerit hoꝝ aliqd lauabit ve
ſtimēta ſua: ⁊ ipē lot⁹ aq̄ imūd⁹ erit vſq; ad
veſpū. Oīs quē tetigerit q tal' ē n̄ lotis an
te māib⁹ lauabit veſtimēta ſua. ⁊ lot⁹ aqua
imūdus erit vſq; ad veſpū: Uas fictile qꝺ ē.6.d.⁊
tetigerit ꝯfrigetur: vas āt ligneū lauabitur ē.11.c.
aq̄. Si ſanat⁹ fuerit: qui h⁹ mōi ſuſtiet paſ
ſionē nūerabit ſeptē dies p⁹ emundationē
ſui ⁊ lotis veſtib⁹ ⁊ toto corpe i aqs viuēti
bus erit mūdus. Die āt octauo ſumet duos
turtures: aut duos pullos colūbe ⁊ veniet
i ꝯſpectu dn̄i ad hoſtiū tabn̄aculi teſtimōij
dabitq; eos ſacerdoti. Qui faciet vnū pro
pctō ⁊ alterū i holocauſtū: rogabitq; ꝓ eo
coraz dn̄o vt emūdet a fluxu ſeīs ſui. Uir C
de q̊ egrediet ſemī coit⁹: lauabit aq̄ oē cor
p⁹ ſuū: ⁊ imūd⁹ erit vſq; ad veſpū. Ueſtē ⁊
pellem quā hūerit lauabit aq̄ ⁊ imūda erit
vſq; ad veſperū. Mulier cū q̄ coierit laua
bit aq̄ ⁊ imūda erit vſq; ad veſpū Mulie

q̄ redeunte menſe patif fluxū ſāguīs. ſeptē
dieb⁹ ſeparabif. Om̄is q̄ tetigerit eā imūd⁹
erit vſq₃ ad veſpū ⁊ loc⁹ i quo dormierit vl'
ſederit dieb⁹ ſepatiōis ſue polluef. Qui te-
tigerit lectum ſuū lauabit veſtimenta ſua
⁊ ipſe lot⁹ aq̄ imūd⁹ erit vſq₃ ad veſpū. Oē
vas ſr q̊d illa ſederit. qſqs attigerit laua
bit veſtiméta ſua: ⁊ ipe lot⁹ aq̄ pollut⁹ erit
vſq₃ ad veſpū. Si coierit cum ea vir tp̄e ſan
guis méſtrualis imūd⁹ erit ſepté diebus: ⁊
B oé ſtratū i quo dormierit polluef. Mulier q̄
patif multis dieb⁹ fluxū ſāguinis n̄ i tp̄e mé
ſtruali vel q̄ p⁹ méſtruū ſāguiné fluer n̄ ceſ
ſat q₃ diu ſubiacet huic paſſiōi imūda erit
q̄ſi i tpe méſtruo. Oē ſtratū in quo dormie
rit ⁊ vas i q̄ ſederit: pollutū erit. Quicūq₃
tetegerit eā lauabit veſtiméta ſua ⁊ ipſe lo-
tus aq̄ imūdus erit vſq₃ ad veſpū. Si ſtete
rit ſāguis ⁊ fluere ceſſauerit numerabit ſep
tem dies purificatiōis ſue ⁊ die octauo offe
ret p ſe ſacerdoti duos turtures aut duos
pulloſ colūbaꝝ ad oſtiū tabernacli teſtionij
qui vnū faciet p pctō ⁊ alteꝝ i holocauſtu₃
rogabitq₃ p eo corā dn̄o ⁊ p fluxu imun-
ditie ei⁹. Docebitis ḡ filios iſrl' vt caueāt
imūditias ⁊ n̄ moriātur i ſordib⁹ ſuis cum
polluerit tabnacl'u₃ meū q̊d é iter eos. Iſta
é lex ei⁹ q̄ patief fluxū ſeīs ⁊ q̄ polluif coi
tu: ⁊ q̄ méſtruis tpib⁹ ſepatur: uel q̄ iugi flu
it ſāguine: ⁊ oīs q̄ dormierit cū ea. XVI

A Locutuſq₃ é dn̄s ad moyſē p⁹ morté
S.10.a duoꝝ filioꝝ aaron: qn̄ offerétes igne₃
alienū interfecti ſūt. Et pcepit ei dicés. Loq̄
re ad aaron frém tuū ne oi tpe ingrediatur
ſcūariū q̊d é itra velū corā ppitiatorio q̄ te
gif archa: vt n̄ moriatur: qꝛ i nube appebo
ſup oraculū: niſi hec an̄ fecerit. Vitulū pro
peccato offeret ⁊ arieté i holocauſtū. Tunica
linea veſtietur: feminalibus lineis verenda
celabit. Accingetur zona linea: cydarim li
neam imponet capiti. Hec.n. veſtiméta ſūt
ſcā qbus cunctis cū lotus fuerit induetur.
Suſcipietq₃ ab vniuerſa multitudie filioꝝ
B iſrl' duos hircos p pcō ⁊ vnū arieté in holo
cauſtū. Cūq₃ obtulerit vitl'm ⁊ orauerit p
ſe ⁊ p domo ſua duos hircos ſtare faciet co
rā dn̄o i oſtio tabernaculi teſtionij: mittéſq₃
ſup vtrūq₃ ſorté vnam dn̄o ⁊ alterā capro
emiſſario: cuius exierit ſors dn̄o: offeret illū
p peccato: cui⁹ āt i caprū emiſſariū ſtatuet
eū vnū corā dn̄o vt fūdat pces ſr eū: ⁊ emit

tat eū in ſolitudiné. His rite celebratis offe
ret vitulū ⁊ rogans p ſe ⁊ p domo ſua im- C
molabit eū. Aſſūptoq₃ thuribulo q̊d de pru
nis altaris ipleuerit ⁊ hauriens manu cō-
poſitū thymiama in incenſū vltra velum in
trabit in ſancta vt poſitis ſup igné aromati
bus nebula coꝝ ⁊ vapor opiat oraculū q̊d
eſt ſupra teſtimoniū: ⁊ nō moriatur. Tollet
q₃ de ſanguine vituli ⁊ aſpget digito ſepti- Hebre.10.a
es ɔtra ppitiatoriū ad orieté. Cunq₃ macta
uerit hircum p pcō ppli inferet ſanguinem
ei⁹ intra velū ſicut pceptū é de ſanguie vitu
li vt aſpgat e regióe oraculi ⁊ expiet ſcūariū
ab imunditijs filioꝝ iſrael ⁊ a pūaricatōib⁹ D
eoꝝ: cunctiſq₃ pctis. Iuxta hūc ritū faciet ta
bernaculo teſtionij q̊d fixū é iter eos in me-
dio ſordium hitatōis eoꝝ. Nullus hoīum ſit
i tabernaculo qn̄ pōtifex ſāctuariū igredif
vt roget p ſe ⁊ p domo ſua ⁊ p vniuerſo ce
tu iſrael: dōec egrediatur tabernaculū. Cu₃
āt exierit ad altare q̊d corā dn̄o é oret p ſe
⁊ ſūptu₃ ſāguiné vituli atq₃ hirci fundat ſu
per cornua ei⁹ p gyꝝ: aſpgéſq₃ digito ſepti-
es expiet ⁊ ſcificet illud ab imunditijs filioꝝ
iſrael. Poſtq₃ emundauerit ſāctuariu₃ ⁊ ta
bernaculū ⁊ altare: tūc offerat hircū viuété: E
⁊ poſita vtraq₃ māu ſr caput ei⁹ ɔfiteaf oēs
iniqtates filioꝝ iſrael ⁊ vniuerſa d̄licta atq₃
pctā eoꝝ q̄ iprecās capiti ei⁹ emittet illum p
hoiem patu₃ i deſertum. Cunq₃ portauerit
hircus oēs iniqtates eoꝝ i terrā ſolitariā ⁊
dimiſſus fuerit in deſerto reuertetur in ta-
bernaculum teſtionij ⁊ d̄poſitis veſtib⁹ qb⁹
p⁹idutus erat cū itraret ſāctuariū: relictiſq₃
ibi lauabit carné ſuā i loco ſcō: induetur q₃
veſtibus ſuis. Et poſtq₃ egreſſus obtulerit
holocauſtum ſuū ac plebis: rogabat tā p ſe
q₃ p populo ⁊ adipé q̄ oblat⁹ é p pctis: ado
lebit ſr altare. Ille vō q̄ dimiſerit capꝝ emiſ-
ſariū lauabit veſtiméta ſua ⁊ corpus aq̄: ⁊ F
ſic igredietur i caſtra. Vitulū āt ⁊ hircum q̄
p pcō fuerāt imolati ⁊ quoꝝ ſāguis illatus
é i ſcūariū vt expiato ɔpleretur aſportabūt
foras caſtra ⁊ cōburét igni tā pelle q₃ car-
nes eoꝝ ac fimū: ⁊ qcūq₃ ɔbuſſerit ea laua
bit veſtiméta ſua ⁊ carné aqua: ⁊ ſic ingredi
etur caſtra. Eritq₃ vobis hoc legitimū ſem-
piternum. Méſe āt ſeptio: decima die méſis
affligetis aīas veſtras: nullumq₃ opus fa- I.23.c
cietis ſiue indigena ſiue aduena q̄ pegrina
tur inter vos: In hac die expiatio erit veſtri G

atq̃ mūdatis ab oībꝰ pctīs vr̄is corā dn̄o
mūdabimini. Sabbatū.n.reqetiōis ē:⁊ affli
getis aīas vr̄as religiōe ꝑpetua. Expiabit āt
ſacerdos q vnct fuerit:⁊ cuiꝰ manꝰ initiate
ſunt vt ſacerdotio fungatur pro patre ſuo.
Indueṫq̃ ſtolla linea ⁊ veſtibus ſcīs:⁊ ex-
piabit ſcūariū ⁊ tabernaculū teſtimōij atq̃
altare:ſacerdotes quoq̃ ⁊ vniuerſū popu-
lū. Eritq̃ hoc vobis legitimū ſempiternū:
vt oretis pro filijs iſrael:⁊ pro cūctis pctīs
eoꝝ ſemel in anno. Fecit igiṫ ſicut ꝑceperat
dominus moyſi.

XVII

A Et locutus ē dn̄s ad moyſen: dicens.
Loq̄re aaron ⁊ filijs eiꝰ ⁊ cūctis filijs
iſrael:dicēs ad eos. Iſte eſt ſermo quē man-
dauit dn̄s dicēs. Hō qlibet de domo iſrael
ſi occiderit bouē aut ouē ſiue caprā i caſtris
vel extra caſtra:⁊ nō obtulerit ad oſtium ta
bernaculi oblationē dn̄o:ſanguinis reꝰ erit
quaſi ſi ſanguinē fuderit:ſic pibit de medio
populi ſui. Ideo ſacerdoti offerre debēt filij
iſrael hoſtias ſuas q̄s occidūt in agro vt ſā
ctificenṫ dn̄o ante oſtiū tabernaculi teſtimo
B nij:⁊ imolēt eas hoſtias pacificas dn̄o. Fū-
detq̃ ſacerdos ſanguinē ſup altare dn̄i ad
oſtiū tabernaculi teſtimonij:⁊ adolebit adi
pē in odorē ſuauitatis dn̄o:⁊ nequaq̄ vltra
imolabūt hoſtias ſuas demonibꝰ cū qbus
fornicati ſūt. Legitimū ſēpiternū erit illis
⁊ poſteris eoꝝ. Et ad ipos dices. Hō de filijs
iſrael:⁊ de aduenis q pegrinanṫ apud vos
qui obtulerit holocauſtū ſiue victimā:⁊ ad
oſtiū tabernaculi teſtimonij non adduxerit
eam vt offerat dn̄o:interibit de populo ſuo.
C Hō qlibet de domo iſrael ⁊ de aduenis qui
pegrinanṫ iter vos ſi comederit ſanguinem
obfirmabo faciē meā ꝯtra aīā illiꝰ:⁊ diſp-
dā eā de populo ſuo:q2 aīa carnis i ſangui
Leo. ne ē:⁊ ego dedi illū vobis:vt ſup altare i eo
expietis ꝓ aīabꝰ vr̄is:⁊ ſāguis ꝓ aīe piacu-
lo ſit. Iccirco dixi filijs iſrael. Oīs aīa ex vo
bis nō comedet ſāguinē:nec ex aduenis q
pegrināṫ apud vos. Hō qcūq̃ de filijs iſra
el ⁊ de aduenis q pegrinanṫ apud vos: ſi
venatione atq̃ aucupio cepit ferā vel auē
qbꝰ veſci licitū ē:fūdat ſāguinē eiꝰ ⁊ opiat
illū terra. Aīa.n.oīs carnis i ſanguie ē. Vn̄
D dixi filijs iſrael. Sāguinē vniuerſe carnis n̄
i.19.c comedetis:q2 aīa carnis in ſanguine eſt:⁊ q
ſ.eo. cūq̃ comederit illū:interibit. Aīa q̄ comede
rit morticinū:vel captū a beſtia: tā de indi-
genis q̄z de aduenis:lauabit veſtimēta ſua
⁊ ſemetipſū aq̄:⁊ cōtamiatus erit vſq̃ ad
veſpū:⁊ hoc ordie mūdus fiet. q ſi nō laue
rit veſtimenta ſua vel corpus portabit ini-
quitatem ſuam.

XVIII

Locutuſq̃ eſt dn̄s ad moyſen dicēs. A
Loq̄re filijs iſrl̄.⁊ dices ad eos. Ego
ſū dn̄s deꝰ vr̄. Iuxta cōſuetudinē terre egy
pti:in q̄ bitaſtis:nō facietis:⁊ iuxta morē
regiōis chanaā: ad quā ego introducturus
ſū vos:nō agetis:nec in legitimis eoꝝ am-
bulabitis. Facietis iudicia mea ⁊ precepta
mea ſeruabitis:⁊ ābulabitis i eis. Ego dn̄s
deꝰ vr̄. Cuſtodite leges meas atq̃ iudicia: Ro.10.a
q̄ faciēs hō viuet i eis. Ego dn̄s deꝰ vr̄. Oīs
hō ad ꝓximā ſāguinis ſui nō accedet vt re
uelet turpitudinē eiꝰ. Ego dn̄s. Turpitudi
nē pr̄is tui ⁊ turpitudinē mr̄is tue nō diſco
opies. Mater tua ē:nō reuelabis turpitudi
nē eiꝰ. Turpitudinē vxoris pr̄is tui nō diſ B
coopies. Turpitudo eni pr̄is tui ē. Turpitu
dinē ſororis tue ex pr̄e ſiue ex matre q̄ do
mi vel foris gēita ē:nō reuelabis. Turpitu
dinē filie filij tui vel neptis ex filia nō reue
labis:q2 turpitudo tua ē. Turpitudinē filie
vxoris patris tui quā pepit pr̄i tuo ⁊ ē ſoror
tua nō reuelabis. Turpitudinē ſororis pr̄is
tui nō diſcoopies:q2 caro ē pr̄is tui. Turpi-
tudinē ſororis mr̄is tue nō reuelabis.eo q
caro ſit mr̄is tue. Turpitudinē patrui tui n̄
reuelabis:nec accedes ad vxorē eiꝰ q̄ tibi af
finitate ꝯiūgiṫ. Turpitudinē nurus tue non
reuelabis:q2 vxor filij tui ē:nec diſcoopies C
ignominiā eius. Et vxorē fratris tui nullꝰ
accipiat. Turpitudinē vxoris fr̄is tui nō re
uelabis q2 turpitudo fr̄is tui eſt. Turpitudi
nē vxoris tue ⁊ filie eiꝰ nō reuelabis. Filiā
filij eiꝰ ⁊ filiā filie illiꝰ nō ſumes:vt reueles
ignominiā eiꝰ:q2 caro illiꝰ ſūt.⁊ talis coitꝰ i
ceſtꝰ ē. Sororē vxoris tue i pelicatū illiꝰ nō
accipies: nec reuelabis turpitudinē eiꝰ ad
huc illa viuēte. Ad mulierē q̄ patiṫ mēſtrua
nō accedes:nec reuelabis feditatē eiꝰ. Cū
vxore ꝓximi tui nō coibis: nec ſemis com-
mixtiōe maculaberis. De ſeie tuo nō dabiſ
vt ꝯſecretur idolo moloch:nec pollues no-
mē dei tui. Ego dn̄s. Cū maſculo n̄ ꝯmiſcea
ris coitu feminco:q2 abhoīatio ē. Cū oī pe- D
core n̄ coibis:nec maculaberis cū eo. Mu- i.20.c
lier nō ſuccūbet iumēto nec miſcebiṫ ei q2
ſcelꝰ ē. Nec polluamini i oībꝰ his qbꝰ cōta

minate ſūt vniuerſe gētes q̄s ego eijciā añ
cōſpectū veſtrū: ⁊ qbꝰ polluta ē terra cuiꝰ
ego ſcelera viſitabo: vt euomat hitatores ſu
os. Cuſtodite legitima mea atq; iudicia: vt
nō faciatis ex oībꝰ aboīationibꝰ iſtis tā i
digēa q̄ȝ colonꝰ q pegrinat apud vos. Oēſ
eni execratiōes iſtas fecerūt accole terre q
fuerūt añ vos ⁊ polluerunt eā. Cauete er o
ne ⁊ vos ſilr̄ euomat cū paria feceritiſ: ſicut
euomit gētē q̄ fuit añ vos. Oiſ aīa q̄ fecerit
de abominationibꝰ his qppiā: pibit de me
dio populi ſui. Cuſtodite mādata mea. No
lite facere q̄ fecerūt hi q fuerūt añ vos: ⁊ ne
polluami i eis. Ego dn̄s deus vr̄. XIX.
A Locutus ē dn̄s ad moyſē dicēs. Loq̄
ſ.11.g re ad oēm cetū filioꝝ iſrl'. ⁊ dices ad
1.Pe.1.c eos. Sci eſtote: q2 ego ſcūs ſuȝ dn̄s deꝰ vr̄.
Unuſqſq; pr̄eȝ ſuū ⁊ mr̄em ſuā tīeat. Sab
bata mea cuſtodite. ego dn̄s deꝰ vr̄. Nolite
ꝯuerti ad idola: nec deos cōflatiles facietis
vobis. Ego dn̄s deꝰ vr̄. Si imolaueritis ho
ſtiā pacificoꝝ dn̄o vt ſit placabilis eo die q̊
fuerit immolata comedetis eaȝ die altero.
B Quicqd āt reſiduū fuerit in diē tertiū: igne
cōburetis. Si qs poſt biduū cōederit ex ea:
ꝓphanus erit ⁊ ipietatis reus portabit ini
qtatē ſuā q2 ſcūȝ dn̄i polluit. ⁊ pibit aīa illi
ſ.23.d us de populo ſuo. Cūq; meſſueris ſegetes
terre tue. nō tōdebis vſq; ad ſoluȝ ſupficiē
terre: nec remanētes ſpicas colliges neq; i
vinea tua racemos ⁊ grana decidētia ꝯgre
gabis ſed paupibus ⁊ pegrinis carpēda di
C mittes. Ego dn̄s deꝰ veſter. Nō facietis fur
tū: nō mētiemini: nec decipiet vnuſqſq; ꝓ
Math.5.e. ximū ſuū. Nō piurabis i noīe meo: nec pol
lues nomē dei tui. Ego dn̄s. Nō facieſ calū
niā proxio tuo: nec vi opprimes eū. Nō mo
Deu.24.c. rabitur opus mercenarij tui apud te vſq;
Tobie.4.c. māe. Nō maledices ſurdo: nec corā ceco po
nes offendiculū: ſed timebis dn̄m deū tuū
q2 ego ſuȝ dn̄s. Nō facies qđ iniquū ē: nec
Ro.2.b iniuſte iudicabis. Nō cōſideres pſonā pau
Ephe.6.b. peris: nec honores vultū potētis. Juſte iu
Actis.16.f. dica proxio tuo. Nō eris criminator nec ſu
Jaco.2.b. ſurro in populis. Nō ſtabiſ cōtra ſanguinē
1.Pe.1.c pximi tui. Ego dn̄s. Nō oderis frēm tuū in
Ecci.19.b. corde tuo: ſȝ publice argue eū ne hēas ſup
Math.18. illo pctm̄. Nō q̄ras vltionē: nec mēor eris
Lu.17.a. iniurie ciuiū tuoꝝ. Diliges amicū tuū ſicut
Ecci.10.a. teipſum. Ego dn̄s. Leges meas cuſtodite.
Math.5.g. Jumēta tua nō facies coire cū alterius ge

neris aīantibuſ. Agrū tuū nō ſeres diuerſo Marci.12.
ſemie. Ueſtē q̄ ex duobꝰ texta ē nō idueris. Galla.5.c
Hō ſi dormierit cū muliere coitu ſemiſ q̄ ſit Jacobi.2.c
ancilla ēt nobilis. ⁊ tn̄ pcio nō redēpta nec
libertate donata vapulabūt ambo nō mo
riētur. q2 nō fuit libera. Pro delicto āt ſuo E
offert dn̄o ad oſtiuȝ tabernaculi teſtimonij
arietē: orabitq; ꝓ eo ſacerdos ⁊ ꝓ pctō eiꝰ
corā dn̄o: ⁊ repotabit ei dimitteturq; pec
catū. Quādo ingreſſi fueritis terrā ⁊ plāta
ueritis in ea ligna pomifera: auferetis ꝑpu
cia eoꝝ. Poma q̄ germināt imūda erūt vo
bis nec edetis ex eis. Quarto āt anno oīs
fructꝰ eoꝝ ſcificabitur: laudabilis dn̄o. Qui
to āt āno cōedetis fructꝰ ꝯgregātes poma ſ.17.a
q̄ ꝓferūt. Ego dn̄s deꝰ vr̄. Nō cōedetis car F
nē cū ſanguie. Nō augurabimini nec obſer
uabitis ſōnia. Neq; i rotundū atōdebitis
comā: nec radetis barbā. Et ſup mortuo nō
incidetis carnes vr̄as: neq; figuras aliq̄s
aut ſtigmata facietis vobis. Ego dn̄s. Ne
proſtituas filiā tuā ne cōtaminetur terra ⁊
ipleatur piaculo. Sabbata mea cuſtodite ⁊
ſcūariū meū metuite. Ego dn̄s. Nō decline
tis ad magos: nec ab ariolis aliqd ſciſcite
mi vt polluami p eos. Ego dn̄ſ deꝰ vr̄. Corā G
cano capite ꝯſurge ⁊ honora perſonā ſenis
⁊ time dn̄m deū tuū. Ego ſum dn̄s. Si hita Exo.23.c
uerit aduēa i terra. ⁊ moratꝰ fuerit iter vos
nō exprobretis ei: ſed ſit iter vos quaſi indi
gena: ⁊ diligetis eū quaſi voſmetipſos. Fui
ſtis eniȝ ⁊ vos aduene in terra egypti. Ego
dn̄s deus vr̄. Nolite facere iniquū aliqd in
iudicio: in regula: in pōdere: in mēſura. Sta
tera iuſta: ⁊ equa ſint pōdera: iuſtus modiꝰ
equuſq; ſextarius: Ego dn̄s deus veſter q
eduxi vos de terra egypti. Cuſtodite omnia
p̄cepta mea ⁊ vniuerſa iudicia: ⁊ facite ea.
Ego dominus. XX
Locutuſq; ē dn̄s ad moyſen dicens. A
Hec loq̄ris filijs iſrael. Hō de filijs
iſrael: ⁊ de aduēis q hitāt i iſrael: ſi qs dede
rit de ſeīe ſuo idolo moloch: morte moriat
Populus terre lapidabit eū: ⁊ ego ponā fa
ciē meā ꝯtra illū: ſuccidāq; eū de medio po
puli ſui: eo ꝙ dederit de ſemie ſuo moloch ⁊
cōtaminauerit ſcūariū meū ac polluerit no
mē ſcūm meū. ꝙ ſi negligēs populus terre
⁊ quaſi paruipēdēs imperiū meū dimiſerit
hoīeȝ qui dedit de ſemine ſuo moloch: nec
voluerit eū occidere: ponā faciē meā ſuper

hoīem illū ⁊ cognationē eiꝰ: ſuccidāqꝫ ⁊ ip
ſum ⁊ oēs q cōſenſerūt ei vt fornicaret̄ cū
moloch de medio populi ſui. Aīa q̄ declīaue
rit ad magos ⁊ ariolos: ⁊ fornicata fuerit cū
B eis ponā faciē meā cōtra eā: ⁊ iterficiā illā
Nu.11.d de medio populi ſui. Scificami ⁊ eſtote ſci:
Joſue.3.b qꝛ ⁊ ego ſcūs ſū dn̄s deꝰ veſter. Cuſtodite p̄
1.Re.16. cepta mea ⁊ facite ea. Ego dn̄s qui ſcifico
Exo.21.b vos. Qui maledixerit pr̄i ſuo aut mr̄i mor
Deu.30.c te moriat̄. Patri matriqꝫ q maledixerit: ſā
guis eiꝰ ſit ſup eū. Si mechatus qs fuerit
cū vxore alteriꝰ ⁊ adulteriū ppetrauerit cū
cōiuge ꝓximi ſui: morte moriat̄ ⁊ mechus
⁊ adultera. Qui dormierit cū nouerca ſua ⁊
reuelauerit ignominiā patris ſui morte mo
riātur ambo. Sanguis eorū ſit ſup eos. Si
qs dormierit cū nuru ſua vterqꝫ moriatur:
qꝛ ſcelus opati ſunt. ſāguis eoꝝ ſit ſup eos.
Qui dormierit cū maſclo coitu feīneo: vter
qꝫ opatus ē nephas: morte moriātur ſit ſan
guis eoꝝ ſup eos. Qui ſupra vxorē filiā
duxerit mr̄em eiꝰ: ſcelus opatus ē. Viuꝰ ar
debit cū eis: nec pmanebit tātū nephas in
C medio vr̄i. Qui cū iumēto ⁊ pecore coierit
Exo.18.d morte moriat̄ pecus q̊qꝫ occidite. Mulier q̄
ſuccubuerit cuilibet iumēto: ſimul iterficiet̄
cū eo. ſanguis eoꝝ ſit ſup eos. Qui accepit
ſororē ſuā: filiā pr̄is ſui vel filiā matris ſue
⁊ viderit turpitudinē eius. illaqꝫ cōſpexerit
fr̄is ignominiā: nephariā rē opati ſunt occi
dētur in cōſpectu populi: eo q᷑ turpitudinē
ſuā mutuo reuelauerit. ⁊ portabūt iniqtatē
ſuā. Qui coierit cū muliere ī fluxu mēſtruo
⁊ reuelauerit turpitudinē eius: ipſaqꝫ apue
rit fontē ſanguinis ſui: iterficiētur ambo de
medio populi ſui. Turpitudinē matertere
⁊ amite tue n̄ diſcoperies. Qui hoc fecerit
ignominiā carnis ſue nudauit: portabunt
ābo iniqtatē ſuā. Qui coierit cū vxore pa
trui vel auunculi ſui: ⁊ reuelauerit ignomi
niā cognatiōis ſue: portabūt ābo peccatū
D ſuū abſqꝫ liberis moriēt̄. Qui duxerit vxo
rē fratris ſui rē facit illicitā: turpitudinē fra
tris ſui reuelauit. abſqꝫ filijs erit. Cuſtodite
leges meas atqꝫ iudicia ⁊ facite ea: ne vos
euomat terra quā intraturi eſtis ⁊ hītaturi
Nolite ambulare ī legitimis nationū quas
ego expulſurus ſum an̄ vos. Oīa eni fece
rūt ⁊ abominatꝰ ſū eas. Vobis āt loquor.
Poſſidete terrā eorum quam dabo vobis
ī hereditatē terrā fluentē lacte ⁊ melle. Ego
dn̄s deꝰ veſter: q ſepaui vos a ceteris pplīs
Seperate ergo ⁊ vos iumētū mundum ab
imundo: ⁊ auē mundā ab imunda. Ne pol
luatis aīas vr̄as ī pecore ⁊ auibus ⁊ cūctis
que mouētur in terra: ⁊ q̄ vobis oſtendi eſſe
polluta. Eritis ſācti mihi: quia ſanctus ego
ſū dominus: ⁊ ſeparaui vos a ceteris popu
lis vt eſſetis mei. Vir ſiue mulier in qbus
phitonicus vel diuinatiōis fuerit ſpiritus
morte moriātur: lapidibus obruēt eos. ſan
guis eorum ſit ſuper illos. XXI
Dixit quoqꝫ dn̄s ad moyſen. Loq̄re A
ad ſacerdotes filios aarō ⁊ dices ad
eos. Nec cōtaminet̄ ſacerdos ī mortibꝰ ciui
uꝫ ſuoꝝ: niſi tm̄ ī cōſanguieis ac ꝓpinqs. i.
ſup patrē ⁊ matrē ⁊ filiū ⁊ filiā: fratrē quo
qꝫ ⁊ ſororē que nō eſt nupta viro: ſed nec ī
pricipe populi ſui ꝯtaminabitur. Nec ra
dent caput nec barbā neqꝫ in carnibus ſu
is faciēt iciſuras. Sancti erunt deo ſuo ⁊ nō
polluēt nomē eius. Incēſū. n. dn̄i ⁊ panes
dei ſui offerūt: ⁊ iō ſci erūt. Scortū ⁊ vile ꝓ B
ſtibulū nō ducet vxorē: nec eam q̄ repudia
ta ē a marito: qꝛ ꝯſecratus ē deo ſuo: ⁊ pāes
ꝓpoſitiōis offeret. Sit ergo ſctūs: qꝛ ⁊ ego
ſcūs ſū dn̄s q ſcifico vos. Sacerdotis filia
ſi dephēſa fuerit ī ſtupro: ⁊ violauerit nomē
pr̄is ſui: flāmis exuret̄. Pōtifex. id ē ſacer
dos maximꝰ iter fr̄es: ſup cuiꝰ caput fuſū ē Exo.30.d
vnctōis oleū: ⁊ cuiꝰ manꝰ ī ſacerdotio cōſe
crate ſūt veſtituſqꝫ ē ſcīs veſtibꝰ: caput ſuū
nec diſcoopiet: veſtimēta nō ſcidet. ⁊ ad oēꝫ
mortuū nō īgrediet̄ oio. Sup pr̄e q̊qꝫ ſuo ⁊
mr̄e nō ꝯtamiabit̄: nec egrediet̄ d̄ ſcīs ne C
polluat ſcūariū dn̄i: qꝛ oleū ſctē vnctionis
dei ſui ſup eū ē: Ego dn̄s. Virginem ducet
vxorē. Viduam āt ⁊ repudiatā ⁊ ſordidam
atqꝫ meretricē nō accipiet ſed puellā de po Ezech.
pulo ſuo: ne cōmiſceat ſtirpē gn̄is ſui vul 44.f.
go gētis ſue qꝛ ego dn̄s q ſcifico eū. Locu
tuſqꝫ eſt dn̄s ad moyſē dicens. Loquere ad
aarō. Hō de ſemīe tuo p familias q hūerit
maculā non offeret pāes deo ſuo: nec acce D
det ad miniſteriū eiꝰ. Si cecus fuerit ſi clau
dꝰ ſi vel puo vel grādi ⁊ torto naſo: ſi fracto
pede ſi māu: ſi gibbꝰ: ſi lippus: ſi albuginē
hn̄s ī oculo: ſi iugem ſcabiē: ſi impetiginem
in corpore: vel hernioſus: oīs qui habuerit
maculā de ſemine aaron ſacerdotis: non ac
cedet offerre hoſtias dn̄o nec pāes deo ſuo.
Veſcet̄ tm̄ panibus q offerūt ī ſcūario: ita

dũtaxat:vt intra velũ nõ ingrediat̃:nec ac
cedat ad altare q̃ maculã hꝫ ⁊ ꝯtaminare n̄
debet ſanctuariũ meũ.Ego dñs q̃ ſcifico eos
Locutus eſt ergo moyſes ad aarõ ⁊ ad fili
os eius:⁊ ad omnem iſrael:cuncta que ſibi
fuerant imperata. XXII
A Locutus q̃ꝫ eſt dñs ad moyſen dicẽs
Loq̃re ad aarõ ⁊ ad filios ei⁹ vt cauẽ
ant ab his q̃ ꝯſecrata ſũt filioꝝ iſrael:⁊ non
ꝯtaminẽt nomẽ ſcificatoꝝ mihi q̃ ipi offerũt
Ego dñs.Dic ad eos ⁊ ad poſteros eorum.
Ois hõ q̃ acceſſerit de ſtirpe vr̃a ad ea q̃ cõ
ſecrata ſũt:⁊ q̃ obtulerunt filij iſrael dño in
quo ẽ imũditia pibit corã dño.Ego ſũ dñs
Hõ de ſemie aarõ q̃ fuerit lepꝛoſus aut pa
tiẽs fluxũ ſeminis:nõ veſcet̃ de his q̃ ſan
ctificata ſunt mihi:donec ſanet̃.Qui tetige
rit imũdũ ſup moꝛtuo:⁊ ex quo egredit̃ ſe
mẽ q̄ſi coitus:⁊ q̃ tãgit reptile ⁊ q̃ðlibet im
mũdũ cui⁹ tact⁹ ẽ ſoꝛdidus:imũd⁹ erit vſq̃ꝫ
ad veſpeꝝ ⁊ nõ veſcet̃ his q̃ ſcificata ſũt: ſꝫ
cũ lauerit carnẽ ſuã aqua:⁊ occubuerit ſol:
B tũc mũdatus veſcet̃ de ſcificatis:q2 cib⁹ illi
Exo.22.d us eſt.Moꝛticinũ ⁊ captũ a beſtia nõ come
Ezec.44.g dẽt:nec polluent̃ in eis. Ego ſũ dñs.Cuſto
diant pcepta mea:vt nõ ſubiaceant pctõ: ⁊
moꝛiãtur in ſanctuario cũ polluerint illud.
Ego dñs q̃ ſcifico eos.Ois alienigena nõ
comedet de ſanctificatis. Inquilinus ſacer
dotis ⁊ mercenari⁹ nõ veſcent̃ ex eis.Quẽ
ãt ſacerdos emerit ⁊ q̃ vernaculus domus
eius fuerit:hi comedent ex eis.Si filia ſacer
dotis cuilibet ex populo nupta fuerit:de his
q̃ ſcificata ſũt de pmitijs nõ veſcet̃. Sin ãt
vidua vel repudiata:⁊ abſq̃ꝫ liberis reuer
ſa fuerit ad domũ patris ſui:ſicut puella cõ
ſueuerat:aletur cibis patris ſui.Omnis ali
enigena comedẽdi ex eis nõ habꝫ ptãtem.
Qui comederit de ſcificatis per ignoꝛãtiã:
addet q̃ntã partẽ cũ eo qð comedit:⁊ dabit
ſacerdoti in ſcũariũ:nec ꝯtaminabũt ſcifi
cata filioꝝ iſrael q̃ offerunt̃ dño:ne foꝛte ſu
ſtineãt iniq̃tatẽ delicti ſui cũ ſcificata come
C derint.Ego dñs q̃ ſcifico eos. Locutuſq̃ꝫ ẽ
dñs ad moyſen:dicẽs.Loq̃re ad aaron ⁊ fi
lios ei⁹:⁊ ad oẽs filios iſrael:dicesq̃ꝫ ad eos
Hõ de domo iſrael ⁊ de aduenis q̃ habitãt
apud vos q̃ obtulerit oblationẽ ſuã vel vo
ta ſoluẽs vel ſpõte offerẽs:q̃cq̃d illud obtu
lerit in holocauſtũ dñi: vt offerat̃ per vos:
maſculus imaculatus erit ex bobus ⁊ oui
bus ⁊ ex capris ſi maculã habuerit nõ offe
retis:nec erit acceptabile.Hõ q̃ obtulerit vi
ctimã pacificoꝝ dño:vel vota ſoluens: vel
ſpõte offerẽs tã de bob⁹ q̃ꝫ de ouibus ima
culatũ offeret vt acceptabile ſit.Ois macu
la nõ erit in eo.Si cecũ fuerit ſi fractũ:ſi cica
tricẽ hñs:ſi papulas aut ſcabiẽ aut impeti
ginẽ nõ offeretis ea dño:nec adolebitis ex
eis ſuper altare dñi.Bouẽ ⁊ ouẽ aure ⁊ cau
da amputatis volũtarie offerre potes.votũ
ãt ex his ſolui nõ põt.Oẽ aial qð vel ꝯtri D
tis vel tõſis vel ſectis:ablatiſq̃ꝫ teſticulis ẽ
nõ offeretis dño ⁊ in terra vr̃a h̄ oio ne faci
atis.De manu alieĩgene nõ offeretis pães
deo vr̃o:⁊ q̃cq̃d aliud dare voluerit:q2 coꝛ
rupta ⁊ maculata ſũt oia:nõ ſuſcipietis ea.
Locutuſq̃ꝫ ẽ dñs ad moyſen dicens. Bos:
ouis:⁊ capꝛa cũ genita fuerit:ſeptẽ diebus
erũt ſub vbere mr̃is ſue.die ãt octauo ⁊ de
inceps offerri poterũt dño. Siue illa bos ſiue
ouis nõ imolabunt̃ vna die cũ fetibus ſuis
Si imolaueritis hoſtiã ꝓ gr̃aꝝ actiõe dño:
vt poſſit eẽ placabilis: eodẽ die comedetis
eã. Nõ remanebit q̃cq̃ꝫ in mane alteri⁹ diei
Ego dominus.Cuſtodite mãdata mea ⁊ faci
te ea.Ego dñs. Ne polluatis nomẽ meũ ſã
ctũ:vt ſcificer in medio filioꝝ iſrael.Ego do
minus q̃ ſcifico vos:⁊ eduxi de terra egypti
vt eẽm vobis in deũ.Ego dñs. XXIII
Locutuſq̃ꝫ eſt dñs ad moyſen: dicẽs. A
Loq̃re filijs iſrael:⁊ dices ad eos. He
ſunt ferie dñi q̃s vocabitis ſcãs.Sex dieb⁹
facietis op⁹:dies ſeptimus q2 ſabbati req̃
es eſt vocabit̃ ſcũs. Oẽ opus nõ facietis i i.co.
eo.ſabbatũ dñi ẽ in cũctis hitatõibus vr̃is
He ſũt g̃ ferie dñi ſcẽ q̃s celebꝛare debetis
tpib⁹ ſuis. Meſe pꝛio:q̃rtadecia die menſis Exo.12.c
ad veſpuꝫ phaſe dñi ẽ:⁊ q̃ntadecia die men Nu.28.c
ſis huius ſolẽnitas azimoꝝ dñi ẽ.Septẽ die
bus azima comedetis.Dies pm⁹ erit vobis
celeberrim⁹ ſcũſq̃ꝫ.oẽ op⁹ ſuile nõ facietis i
eo: ſꝫ offeretis ſacrificiũ in igne dño ſeptẽꝫ
dieb⁹.Dies autẽ ſeptimus erit celeberrioꝛ B
⁊ ſanctioꝛ:nullũq̃ꝫ ſuile opus facietis i eo.
Locutuſq̃ꝫ eſt dñs ad moyſen:dicẽs. Loq̃
re filijs iſrael:⁊ dices ad eos. Cũ ingreſſi fu
eritis terrã quã ego dabo vobis ⁊ meſſueri
tis ſegetẽ feretis manipulos ſpicaꝝ pmiti
as meſſis vr̃e ad ſacerdotẽ.Qui eleuabit fa
ſciculũ coꝛã dño vt acceptabile ſit ꝓ vob al
tero die ſabbati:⁊ ſcificabit illũ.Atq̃ꝫ i eodẽ

die quo maniplus cõſecraẽ cedeẽ agnꝰ ima
culatꝰ ãniculꝰ i holocauſtũ dñi: ⁊ libaméta
offereẽ cũ eo due decie ſimile ↄſpſe oleo i in
cẽſuꝫ dñi odoꝛẽqꝫ ſuauiſſimũ:liba q̃ꝫ vini
C q̃rta ps hin. Panẽ ⁊ polẽtá ⁊ pltes ñ cõe
deris ex ſegete: vſqꝫ ad diẽ q̃ offereuẽ ex ea
eo vr̃o. ꝓceptũ ẽ ſẽpiternũ i generatiõibus
dcũctiſqꝫ hitaculꝰ vr̃is. Nũerabitis ergo ab
altero die ſabbati i q̃ obtuliſtis máipuluꝫ
pꝛimitiarũ ſeptẽ hebdomadas plẽas vſqꝫ
ad alterá diẽ expletiõis hebdomade ſeptie
.i. qnq̃ginta dies: ⁊ ſic offeretis ſacrificiũ no
uũ dño ex oibꝰ hitaculis vr̃is páes ꝑmitia
rũ duos de duabꝰ decis ſimile fermẽtate q̃s
coq̃tis i ꝑmitias dñi. Offeretiſqꝫ cũ páibꝰ
ſeptẽ agnos imaculatos ániculos. vitulũ
de armẽto vnũ ⁊ arietes duos: ⁊ erũt i holo
cauſtũ cũ libamẽtis ſuiſ i odoꝛẽ ſuauiſſimũ
D dño. Facietis ⁊ hircũ ꝓ pctõ duoſqꝫ agnos
anniculos hoſtias pacificoꝝ. Cũqꝫ eleuaue
rit eos ſacerdos cũ páibus pꝛimitiaꝝ corá
dño: cedẽt i vſuꝫ eiꝰ. Et vocabitis hunc diẽ
celeberrimũ atqꝫ ſciſſimũ. Oẽ opꝰ ſeruile
nõ facietis i eo. Legitimũ ſẽpiternuꝫ erit in
cũctis hitaculis ⁊ gñatiõibꝰ vr̃is. Poſtq̃ꝫ
ẽ.19.b át meſſueritis ſegetes terre vr̃e ñ ſecabitis
eá vſqꝫ ad ſolũ: nec remanẽtes ſpicas colli
getis: ſꝫ paupibꝰ ⁊ pegrinis dimittetis eaſ.
Ego ſum dñs deꝰ vr̃. Locutuſqꝫ ẽ dñs ad
moyſẽ dicẽs. Loq̃re filijs iſrael. Mẽſe ſepti
mo. pꝛia die mẽſis erit vobis ſabbatũ mẽo
riale clágẽtibꝰ tubis: ⁊ vocabiẽ ſanctũ. Oẽ
opꝰ ſuile nõ facietis i eo: ⁊ offeretiſ holocau
E ſtũ dño. Locutuſqꝫ ẽ dñs ad moyſen dicẽs.
Decio die mẽſis huiꝰ ſeptimi dies expiatio
ẽ.16.f. nũ erit celeberrimꝰ ⁊ vocabiẽ ſanctus: affli
getiſqꝫ aias vr̃as i eo ⁊ offeretis holocau
ſtũ dño. Oẽ opus ſeruile nõ facietis in tẽ
poꝛe diei huius: qꝛ dies ꝓpitiatiõis ẽ vt ꝓ
pitietur vobis dñs deꝰ vr̃. Ois aia q̃ affli
cta nõ fuerit die hac pibit de populis tuis:
⁊ q̃ opis q̇ppiá fecerit delebo eá de populo
ſuo. Nihil ergo opis facietiſ i eo. Legitimũ
ſempiternũ erit vobis in cũctis gñatiõibꝰ
⁊ hitatiõibꝰ vr̃is. ſabbatũ regetiõis ẽ ⁊ af
fligetis aias vr̃as. Die nono mẽſiſ ſeptimi
a veſpere vſqꝫ ad veſperũ celebrabitis ſab
bata vr̃a. Et locutꝰ ẽ dñs ad moyſen dicẽs.
Loq̃re filijs iſrael. A qntodecio die mẽſis
huiꝰ ſeptimi erũt ferie tabernaculorũ ſeptẽ
F diebus dño. Dies pꝛimus vocabiẽ celeber
rimus atqꝫ ſciſſimꝰ. Oẽ opꝰ ſuile nõ facie ẽ.eo.
tis in eo: ⁊ ſeptẽ diebꝰ offeretis holocauſta
dño. Dies q̃ꝫ octauꝰ erit celeberrimus atqꝫ
ſciſſimus: ⁊ offeretis holocauſtũ dño. Eſt.n.
cetꝰ atqꝫ collecte. Oẽ opꝰ ſuile nõ facietis i
eo. He ſũt ferie dñi q̃s vocabitis celeberri
mas atqꝫ ſciſſimas: offeretiſqꝫ in eis obla
tiões dño holocauſta ⁊ libamẽta iuxta ritũ
vniuſcuiuſqꝫ diei exceptis ſabbatis domi
ni doniſqꝫ vr̃is: ⁊ q̃ offeretis ex voto: vel q̃
ſponte tribuetis dño. A qntodecimo ḡ die
mẽſis ſeptimi qñ ↄgregaueritis oẽs fructꝰ
terre vr̃e celebrabitis ferias dñi ſeptẽ diebꝰ
Die pꝛio ⁊ die octauo erit ſabbatũ .i. reqes. G
Sumetiſqꝫ vobis die poſt fructus arboꝛis
pulcherrime: ſpatulaſqꝫ palmaꝝ ⁊ ramoſ li
gni dẽſaꝝ frõdiũ: ⁊ ſalices de toꝛrẽte: ⁊ leta
bimini corá dño deo veſtro: celebrabitiſqꝫ
ſolẽnitatẽ eius ſeptẽ diebꝰ ꝑ annũ. Legiti
muꝫ ſempiternuꝫ erit in gñatiõibus vr̃is.
Mẽſe ſeptio feſta celebrabitis ⁊ hitabitis i
vmbraculis ſeptẽ diebꝰ. Ois q ẽ de genere
iſrael: manebit in tabernaculis: vt diſcát po
ſteri vr̃i q̇ i tabernaculis hitare feceri filioſ
iſrael cuꝫ educerẽ eos de terra egypti. Ego
dñs ds̄ veſter. Locutuſqꝫ ẽ moyſes ſup ſolẽ
nitatibꝰ dñi ad filios iſrael. XXIIII

ET locutus ẽ dñs ad moyſen: dicens. A
Precipe filijs iſrael vt afferát tibi o
leuꝫ de oliuis puriſſimũ ac lucidũ ad ↄcin
nádas lucernas iugiter extra velũ teſtimo
nij i tabernaculo federis. Ponetqꝫ eas aa
ron a veſꝑe vſqꝫ in mane corá dño cultu ri
tuqꝫ ꝑpetuo i gñatiõibus vr̃is. Sup cádela
bꝛũ mũdiſſimũ ponenẽ ſp in ↄſpectu dñi.
Accipies quoqꝫ ſimilá ⁊ coques ex ea duo
decim panes q ſinguli hẽbũt duas decias.
Quoꝝ ſenos altriſecꝰ ſup mẽſaꝫ puriſſimá
corá dño ſtatues: ⁊ pones ſup eos thus lu
cidiſſimũ vt ſit panis i monimẽtũ oblatiõis
dñi. Per ſingula ſabbata mutabunẽ coraꝫ B
dño: ſuſcepti a filijs iſrael federe ſempiterno
erũtqꝫ aarõ ⁊ filioꝝ eiꝰ: vt cõedát eos i loco
ſcõ: qꝛ ſcm̃ ſcõꝝ ẽ de ſacrificijs dñi iure ꝑpe
tuo. Ecce át egreſſus filiꝰ mulieris iſraeliti
dis quẽ pepat de viro egyptio iter filioſ iſrl̃
iugatꝰ ẽ in caſtris cuꝫ viro iſraelita. Cunqꝫ
blaſphemaſſet nomẽ dñi: ⁊ maledixiſſet ei:
adductꝰ eſt ad moyſen. Vocabiẽ aũt mater
eius ſalumith filia dabri de tribu dan: Mi
ſeruntqꝫ eũ in carcerẽ: donec noſcerẽt quid

C iuberet dñs. Qui locut⁹ ē ad moyſen dicēs.
Educ blaſphemū extra caſtra: ⁊ ponāt oēs
q audierūt man⁹ ſuas ſup caput ei⁹: ⁊ lapi-
dēt eū popul⁹ vniuerſus. Et ad filios iſrael
loq̄ris. Hō q maledixerit deo ſuo portabit
pctm̄ ſuū: ⁊ q blaſphemauerit nom̄ dñi mor
te morit̄. Lapidib⁹ opp̄met eū oīs multitu
do ppl̄i. Siue ille ciuis ſiue pegrin⁹ fuerit q
blaſphemauerit nomē dñi: morte moriat̄.
Exo.xxi.b Qui pcuſſerit ⁊ occiderit hoīez: morte mori
Deu.19.d at̄. Qui pcuſſerit aīal reddat vicariū. i. aīaz
Math.5.c p aīa. Qui irrogauerit maculā cuilibz ciui
D uz ſuoꝝ: ſicut fecit: ſic fiet ei. Fracturā p fra-
cturā: oculū p oculo: dētē p dente reſtituet.
Qualē inflixerit maculā: talē ſuſtinere coget̄
Qui pcuſſerit iumētū: reddat aliud. q pcuſſe
rit hoīez puniet̄. Equū iudiciū ſit iter vos: ſi
ue pegrin⁹ ſiue ciuis peccauerit: q: ego ſum
dñs ds v̄r. Locutuſq3 eſt moyſes ad filios
iſrael: ⁊ eduxerūt eū q blaſphemauerat ex-
tra caſtra: ac lapidib⁹ oppſſerūt. Feceruntq3
filij iſrael ſicut pceperat dñs moyſi. XXV
A Locutuſq3 ē dñs ad moyſen i monte
ſynai: dicēs. Loq̄re filijs iſrael: ⁊ dices
ad eos. Qñ ingreſſi fueritis terrā quā ego
dabo vobis: ſabbatizetis ſabbatū domino
Sex annis ſeres agruz tuuz: ⁊ ſex ānis pu-
tabis vineā tuā: colligeſq3 fruct⁹ eius. Se-
ptio āt āno ſabbatuz erit terre reqetōis dñi
Agruz nō ſeres ⁊ vineā nō putabis. q̄ ſpō
te gignet hum⁹ nō metes. ⁊ vuas p̄mitiarū
tuaꝝ nō colliges q̄ſi vindemiā. Ann⁹. n. reqe
tiōis terre ē. Sz erunt vobis i cibum tibi ⁊
ſuo tuo: āc ille ⁊ mercēnario tuo: ⁊ aduene q
peregrinant̄ apud te. Iumētis tuis ⁊ peco-
B rib⁹ oīa q̄ naſcunt̄ p̄bebunt cibuz. Numera
bis quoq3 tibi ſeptē hebdomadas annoꝝ
i. ſepties ſeptē: q̄ ſimul faciunt q̄dragita no
uez ⁊ clāges buccia mēſe ſeptio decima die
mēſis ppitiatōis tpe i vniuerſa terra noſtra
Scificabiſq3 ānū qnq̄geſimū: ⁊ vocabis re
miſſionē cūctis hitatorib⁹ terre tue. Ipe eſt
n. iubile⁹. Reuertet̄ hō ad poſſeſſionē ſuaz
⁊ vnuſqſq3 rediet ad familiā p̄ſtinā: q: iu-
bile⁹ ē ⁊ qnq̄geſim⁹ ān⁹. Non ſeretis atq3
metetis ſpōte i agro naſcētia: ⁊ p̄mitias vi
demie nō colligetis ob ſcificatōez iubilei:
ſz ſtati oblata cōedetis. Anno iubilei redi-
ent oēs ad poſſeſſiōes ſuas. qñ vēdes qp-
piā ciui tuo vel emes ab eo: ne ptriſtes frēz
tuū: ſz iuxta nūez ānoꝝ iubilei emes ab eo

⁊ iuxta ſupputatōez frugū vēdet tibi. Quā C
to pl⁹ ānī remāſerit p⁹ iubileū: tāto creſcet
⁊ pciū: ⁊ q̄to min⁹ tpis nūerauerit: tanto
minoris emptio conſtabit. Tps. n. frugū ven
det tibi. Nolite affligere ptribules vr̄os: ſz
timeat vnuſqſq3 deū ſuū: q: ego dñs ds v̄r
Facite pcepta mea: ⁊ iudicia cuſtodite: ⁊ im-
plete ea vt hitare poſſitis i terra abſq3 vllo
pauore: ⁊ gignat vobis hum⁹ fruct⁹ ſuos q
bus veſcamini vſq3 ad ſaturitatē: nulli⁹ im
petū formidātes. Qd ſi dixeritis: qd come-
dem⁹ āno ſeptio ſi nō ſeuerim⁹ neq3 colle-
gerim⁹ fruges nr̄as: dabo bñdictōez meaz
vobis āno ſexto: ⁊ faciet fruct⁹ triū ānoꝝ: ſe
retiſq3 āno octauo: ⁊ cōedetis veteres fru-
ges vſq3 ad nonū annū: donec noua naſcāt̄
edetis vetera. Terra q̄3 n̄ vēdet̄ i ppetuuz: D
q: mea ē: ⁊ vos aduene ⁊ coloni mei eſtis.
Vñ cūcta regio poſſeſſiōis v̄re ſub redēpti
onis cditōe vēdet̄. Si attenuat⁹ frater tuus
vēdiderit poſſeſſiūculā ſuā: ⁊ voluerit ppin-
qu⁹ ei⁹ pōt redimere qd ille vēdiderat. Sin
āt nō habuerit pximū: ⁊ ipe pciū ad redimē
dū poterit iuenire: cōputabunt̄ fruct⁹ ex eo
tpe quo vēdidit: ⁊ qd reliquū ē reddet em-
ptori: ſicq3 recipiet poſſeſſionē ſuā: q ſi non
inuenerit man⁹ eius vt reddat pciū: habe-
bit emptor qd emerat vſq3 ad annū iubile
uz. In ipo. n. oīs venditio redibit ad dñm ⁊
ad poſſeſſorē priſtinū. Qui vēdiderit domū
vltra vrbis muros: hēbit licētiā redimendi
donec vn⁹ ipleat̄ annus. Si nō redemerit: ⁊ E
anni circulus fuerit euolutus emptor poſſi
debit eā: ⁊ poſteri ei⁹ in ppetuū: ⁊ redimi nō
poterit ēt in iubileo. Sin āt in villa fuerit do
mus q̄ muros nō hz: agroꝝ iure vēdet̄. Si
añ redēpta ñ fuerit: i iubileo reuertetur ad
dñm ſuū. Edes leuitaꝝ q̄ in vrbib⁹ ſunt: ſp
pñt redimi. Si redēpte nō fuerint i iubileo
reuertent̄ ad dños: q: dom⁹ vrbiū leuitarū
p poſſeſſionib⁹ ſunt iter filios iſrael. Sub-
urbana āt eoꝝ nō veneāt: q: poſſeſſio ſem-
piterna eſt. Si attenuatus fuerit frater tu⁹:
⁊ infirmus manu: ⁊ ſuſceperis eū q̄ſi aduenā: ⁊
pegrinū: ⁊ vixerit tecū: nec accipias vſuras
ab eo: nec ampli⁹ q̄3 dediſti. Time deū tuuz
vt viuere poſſit frater tuus apud te. Pecu-
niā tuā nō dabis ei ad vſurā ⁊ frugū ſuper
abūdātiā nō exiges. Ego dñs ds v̄r q edu- F
xi vos de terra egypti: vt darē vobis terraz
chanaā: ⁊ eēm veſter ds. Si paupertate com

pulſus vēdiderit ſe tibi frater tuus: nō cuꝫ
opprimes ſeruitute famuloꝝ: ſꝫ quaſi mer-
cenarius ⁊ colonus erit. Uſqꝫ ad ānū iubi-
leū opabit̄ apud te: ⁊ poſtea egrediet̄ cuꝫ li
beris ſuis: ⁊ reuertet̄ ad cognatōꝫ ⁊ ad poſ
J.eo. ſeſſionē patrū ſuoꝝ. Mei.n. ſerui ſunt: ⁊ ego
eduxi eos de terra egypti. Nō veneāt cōdi-
tōe ſeruoꝝ. Ne affliges eū p potētiā: ſꝫ me-
tuito deū tuū. Seruꝰ ⁊ ancilla ſint vobis de
natōibꝰ q̄ in circuitu vr̄o ſunt: ⁊ de aduenis
q peregrinātur apud vos q ex his natu fu
erint in terra vr̄a. Habebitis famulos: ⁊ he
reditario iure trāſmittetis i poſteros: ac poſ
ſidebitis in eternuꝫ. Frēs vr̄os: filios iſrael
G ne opprimatis p potētiā. Si inualuerit apd̄
vos manus aduene atqꝫ pegrini: ⁊ attenua
tus frater tuꝰ vēdiderit ſe ei: aut cuiq̄ꝫ d̄ ſtir
pe eius: poſt venditōeꝫ pōt redimi. Qui vo
luerit ex fratribus ſuis redimet eū: ⁊ patru-
us ⁊ patruelis: ⁊ ꝯſanguineus ⁊ affinis. Si
āt ⁊ ipe potuerit: redimet ſe: ſupputatis dū-
taxat annis a tpe vēditōis ſue vſqꝫ in ānū
iubileū: ⁊ pecunia qua vēditus fuerat inter
annoꝝ numeꝝ: ⁊ rōnē mercēnarij ſupputa-
ta. Si plures fuerit āni q remanēt vſqꝫ ad
iubileū ſcd̄ꝫ hos reddet: ⁊ pciū ſi pauci po-
nētfratōeꝫ cū eo iuxta annoꝝ numeꝝ: ⁊ red-
det emptori qd̄ reliquū eſt annoꝝ qbus ān
ſeruiuit mercedibus iputatis. Nō affliget
euꝫ violenter in conſpectu tuo. Qd̄ ſi per H
redimi nō potuerit: anno iubileo egrediet̄
S.eo. cū liberis ſuis. Mei.n. ſunt ſerui filij iſrael:
quos eduxi de terra egypti. XXVI

A EGo dn̄s d̄s veſter. Nō facietis vobiſ
idolū ⁊ ſculptile: nec titulos erigetis:
nec inſignē lapidem ponetis in terra veſtra
vt adoretis eū. Ego.n. ſuꝫ dn̄s d̄s veſter. Cu
ſtodite ſabbata mea: ⁊ pauete ad ſanctuari
um meū. Ego dominus: ſi in preceptis meiſ
ambulaueritis: ⁊ mādata mea cuſtodieritiſ
⁊ feceritis ea: dabo vobis pluuias tempori
bus ſuis: ⁊ terra gignet germen ſuuꝫ: ⁊ po-
mis arbores replebunt̄. Apprehendet meſ
ſium tritura vindemiam: ⁊ vindemia occu-
pabit ſemētē: ⁊ comedetis panē vr̄m in ſatu
ritate: ⁊ abſqꝫ pauore hītabitis i terra vr̄a.
Job.ii.b Dabo pacē finibus veſtris: dormietis ⁊ nō
erit q exterreat. auferā malas beſtias ⁊ gla
B diꝰ n̄ trāſibit termīos vr̄oſ. Perſeq̄mini ini
micos vr̄os ⁊ corruēt corā vob. Perſequē
tur qnqꝫ de veſtris cētū alienos. ⁊ cētū de

vob decē milia. Cadēt inimici vr̄i gladio i cō
ſpectu vr̄o. reſpiciā voſ ⁊ creſcere faciā: mul
tiplicabimi ⁊ firmabo pactū meū vobiſcū
Cōedetis vetuſtiſſima veteruꝫ: ⁊ vetera no
uis ſupuēiētibꝰ ꝓijcietis. Ponā taberna-
culū meū i medio vr̄i: ⁊ nō abijciet vos aīa
mea. Ambulabo iter vos: ⁊ ero deꝰ vr̄: voſ
qꝫ eritis ppl's meꝰ. Ego dn̄s deꝰ vr̄ q edu
xi vos de terra egyptioꝝ ne ſuiretis eis ⁊ q
cōfregi cathēas ceruicū vr̄arū vt incedere- Deu.28.b
tis erecti: q̄ ſi n̄ audieritis me: nec feceritis Treno.2.f.
oīa mādata mea: ſꝫ ſpreueritis leges meaſ malach.2.
⁊ iudicia mea cōtēpſeritis: vt nō faciatis ea
q̄ a me ꝯſtituta ſūt: ⁊ ad irritū pducatis pa
ctū meū: ego quoqꝫ hec faciā vobis. Uiſita
bo vos velociter i egeſtate ⁊ ardore q ꝯfici C
at ocl'os vr̄os ⁊ ꝯſumat aīas vr̄as. Fruſtra Deu.28.c
ſeretis ſemētē q̄ ab hoſtibꝰ deuorabit̄. Po
nā faciē meā cōtra vos: ⁊ corruetis corā ho
ſtibꝰ vr̄is: ⁊ ſubijciemi his q oderūt vos. Fu
gietis nemine pſequēte. Sin āt nec ſic obe
dieritis mihi: addā correptiōes vr̄as ſeptu
lū pp pctā vr̄a ⁊ cōterā ſupbiā duritie vr̄e.
Daboqꝫ vobis celū deſup ſicut ferrū: ⁊ ter
rā eneā. Cōſumetur in caſſum labor vr̄: nō
proferet terra germē: nec arbores poma ꝓ- D
bebūt. Si ambulaueritis ex aduerſo mihi
nec volueritis audire me: addā plagas ve-
ſtras vſqꝫ in ſeptulum ꝓpter peccata vr̄a.
Emittāqꝫ in vos beſtias agri q̄ cōſument
vos ⁊ pecora vr̄a ⁊ ad paucitateꝫ cuncta re
digant. deſerteqꝫ fiēt vie vr̄e. Qd̄ ſi nec ſic
volueritis recipere diſciplinā: ſed ambula
ueritis ex aduerſo mihi: ego q̊ꝫ cōtra vos
aduerſus icedā: ⁊ percutiā vos ſepties pp
pctā vr̄a: inducāqꝫ ſup vos gladiū vltoreꝫ
federis mei. Cūqꝫ cōfugeritis vrbes: mit-
tā peſtilētiā i medio vr̄i ⁊ trademi in māibꝰ
hoſtiū poſtq̄ꝫ cōfregero baculū pāis veſtri
ita vt decē mulieres in vno clibano coquāt
panes ⁊ reddāt eos ad pondus ⁊ cōedetis
⁊ n̄ ſaturabimi. Sin āt nec p hec audieritis E
me ſed ambulaueritis cōtra me: ⁊ ego ince
dā aduerſus vos in furore cōtrario: ⁊ corri
piā vos ſeptē plagis pp pctā vr̄a: ita vt cōe
datis carnē filioꝝ vr̄orū ⁊ filiarū vr̄aꝝ. De
ſtruā excelſa vr̄a: ⁊ ſimulacra cōfringā. Ca
detis inter ruinas ydoloꝝ vr̄orū. ⁊ abhoīa
bit̄ vos aīa mea: intātuꝫ vt vrbes vr̄as re
digā i ſolitudinē: ⁊ deſerta faciā ſcūaria ve-
ſtra: nec recipiā vltra odoreꝫ ſuauiſſimum

diſpdā ſqz terrā veſtrā:⁊ ſtupebūt ſuper ea
inimici vřī:cū hitatores illi⁹ fuerit. Uos āt
diſpdā in gētes:⁊ euaginabo poſt vos gla
diū:eritqz terra vřa deſta:⁊ ciuitateſ vře di
rute. Tūc placebūt terre ſabbata ſua cūctis
F dieb⁹ ſolitudis ſue. Qñ fueritis i terra ho
ſtili ſabbatizauit ⁊ reqeſcet i ſabbatis ſoli
tudis ſue:eo ꝙ nō reqeuerit in ſabbatis ve
ſtris qñ hitabitis i ea. Et q de vobis remā
ſerint:dabo pauorē i cordib⁹ eoꝝ i regiōib⁹
hoſtiū. Terrebit eos ſonit⁹ folij volātis:⁊ ita
fugiēt qſi gladiū. Cadēt nullo ſequēte.⁊ cor
ruēt ſinguli ſup frēs ſuos qſi bella fugiēteſ
Nemo vřm inimicis audebit reſiſtere. Pe
ribitis inter gētes:⁊ hoſtilis vos terra con
ſumet:ꝙ ſi ⁊ de his aliq remāſerit:tabeſcēt
i iniqtatib⁹ ſuis i terrā inimicoꝝ ſuoꝝ:⁊ pp
pctā patrū ſuoꝝ ⁊ ſua affligēt donec ꝯfiteā
tur iniqtates ſuas ⁊ maioꝝ ſuoꝝ:qbus pre
uaricati ſūt in me:⁊ ābulauerūt ex aduerſo
mihi. Ambulabo igit ⁊ ego ꝯtra eos:⁊ idu
G cā illos i terrā hoſtilē:donec erubeſcat incir
cūciſa mēs eoꝝ. Tūc orabūt pro ipietatib⁹
ſuis:⁊ recordabor federis mei:qđ pepigi cū
abrahā yſaac ⁊ iacob. Terre qz memor ero:
q cū relicta fuerit ab eis:cōplacebit ſibi in
ſabbatis ſuis:patiēs ſolitudinez pp illos.
Ipſi vero rogabūt pro peccatis ſuis:eo ꝙ
abiecerit iudicia mea ⁊ leges meas deſpe
xerint. Attñ ēt cū eēnt in terra hoſtili:modo
penit⁹ abieci eos:neqz ſic deſpexi vt ꝯſume
reſ:⁊ irritū facerē pactū meū cū eis. Ego.n.
1.Cor.6.d ſuz dñs ds eoꝝ:⁊ recordabor federis mei
ꝑſtini:qñ eduxi eos de terra egypti in ꝯſpe
ctu gētiū vt eēm ds eoꝝ. Ego dñs ds. Hec
ſunt iudicia atqz ꝑcepta ⁊ leges quas ddit
dñs inter ſe ⁊ inter filios iſrael in mōte ſy
nai per manū moyſi. XXVII
Locutuſqz eſt dñs ad moyſen dicēs.
A Loquere filijs iſrael:⁊ dices ad eos.
Hō q votū fecerit ⁊ ſpopōderit deo aiaz ſu
az ſub eſtimatiōe dabit ꝑciū. Si fuerit ma
ſculus a viceſimo āno vſqz ad ſexageſimū
annū dabit qnquagita ſiclos argēti ad mē
ſurā ſcūarij:ſi mulier triginta. A qnto autē
anno vſqz ad viceſimū maſculus dabit vi
ginti ſiclos:femina decē. Ab vno mēſe vſqz
ad annū qntū:pro maſculo dabunt qnqz
ſicli:pro feīa tres. Sexagenari⁹ ⁊ vltra ma
ſculus dabit qndecim ſiclos:femina decez.
Si paup fuerit ⁊ eſtimationē reddere non
valebit:ſtabit corā ſacerdote:⁊ quantū ille
eſtimauerit ⁊ viderit eū poſſe reddere:tantū
dabit. Aial aūt qđ imolari pōt dño ſi quis B
vouerit:ſcūz erit ⁊ mutari nō poterit.i. nec
melius malo:nec peius bono:ꝙ ſi mutaue
rit:⁊ ipm qđ mutatū ē:⁊ illud pro quo mu
tatū eſt ꝯſecratū erit dño. Aial imundū qđ
imolari dño nō pōt:ſi qs vouerit adduceſ
añ ſacerdotē:q diiudicās vtꝝ bonū an ma
lū ſit:ſtatuet ꝑciū:ꝙ ſi dare voluerit is q of
fert:addet ſup eſtimationē qntā ptē. Hō ſi
vouerit domū ſuā ⁊ ſcificauerit dño:ꝯſide
rabit eā ſacerdos vtrū bona an mala ſit:⁊
iuxta ꝑciū qđ ab eo fuerit ꝯſtitutū venun
dabiſ. Sin āt ille q vouerat voluerit redi
mere eā:dabit qntā ptē eſtimatōis.ſ.⁊ ha
bebit domū:ꝙ ſi agrū poſſeſſionis ſue vo
uerit ⁊ ꝯſecrauerit dño iuxta menſurā ſemē
tis eſtimabiſ ꝑciū. Si triginta modijs ordei C
ſeriſ terra:qnquagita ſiclis venūdeſ argē
ti. Si ſtati ab anno incipiētis iubilei voue
rit agrū:quāto valere pōt:tāto eſtimabitur
Si āt poſt aliquātulū tpis:ſupputabit ſa
cerdos pecuniā iuxta annoꝝ q reliq ſūt nu
meꝝ vſqz ad iubileū:⁊ detrahet ex ꝑcio. Qđ
ſi voluerit redimere agrū ille q vouerat:ad
det qntā ptē eſtimate pecunie:⁊ poſſidebit
eā. Si aūt noluerit redimere:ſꝫ alteri cuili
bet fuerit venūdatus:vltra euz q vouerat
redimere nō poterit:qr cū iubilei venerit di
es:ſcificat⁹ erit dño:⁊ poſſeſſio ꝯſecrata ad
ius ptinet ſacerdotū. Si ager emptus eſt:⁊
nō de poſſeſſiōe maioꝝ ſcificatus fuerit do
mino:ſupputabit ſacerdos iuxta annoꝝ nu
meꝝ vſqz ad iubileū ꝑciū:⁊ dabit ille q vo
uerat eū dño. In iubileo āt reuerteſ ad ꝑo
rē dñz q vēdiderat eū:⁊ habuerat in ſortez
poſſeſſionis ſue. Oīs eſtimatio ſiclo ſcūarij
pōderabiſ. Siclus viginti obolos hꝫ. Pri Exo.30.b
mogenita q ad deū ptinent nemo ſcificare Nu.3.g
poterit ⁊ vouere. Siue bos:ſiue ouis fuerit Eze.45.a
dñi ſūt:ꝙ ſi imūdū ē aial redimet q obtulit D
iuxta eſtimationē ſuā:⁊ addet qntā ptē ꝑcij
Si redimere noluerit vēdeſ alteri: quantū
cūqz fuerit ante eſtimatū. Oē qđ dño cōſe
cratur:ſiue hō fuerit ſiue aial ſiue ager:non
vēdet nec redimi poterit. Quicqd ſemel fu
erit ꝯſecratū ſanctū ſanctoꝝ erit dño. Et oīs
ꝯſecratio q offertur ab hoīe nō redimetur:
ſed morte morieſ. Oēs decime terre ſiue de
pomis arboꝝ:ſiue de frugibus dñi ſūt:⁊ illi

ſcificant. Si qs aũt voluerit redimere decias
ſuas: addet qntã pte eaꝝ. Oĩuz decimaruz
bouis ⁊ ouis ⁊ capre q̃ ſub paſtoris virga
tráſeunt: qcqd decimũ venerit ſcificabitur
dño. Nõ eliget nec bonũ nec malũ: nec alte
ro cõmutabit. Si qs mutauerit: ⁊ qđ muta
tũ eſt: ⁊ pro quo mutatũ ẽ ſcificabit dño: ⁊
nõ redimetur. Hec ſunt pcepta q̃ mãdauit
dñs moyſi ad filios iſrael in mõte ſinay.

¶ Explicit liber Leuiticus. Incipit vaiedaber: ideſt liber Numeri. Capitulũ. I.

A LOcut9 q3 ẽ domin9 ad
moyſen in deſer
to ſynai in tabnaculo federis
prima die mẽſis
ſcđi anno altero egreſſiõis eo
rũ ex egypto di
Exo.30 b cẽs. Tollite ſum
Le.26.a mã vniuerſe cõ
gregatõis filioꝝ iſrael per cognatões ⁊ do
mos ſuas: ⁊ noia ſinguloꝝ: qcqd ſexus eſt
maſculini a viceſimo ãno ⁊ ſupra: oĩum vi
roꝝ fortiũ ex iſrael: ⁊ nũerabitis eos per tur
mas ſuas tu ⁊ aarõ: erũtq̃ vobiſcũ princi
pes tribuũ ac domoꝝ i cognatõib9 ſuis: q̃ꝝ
iſta ſũt noia. De tribu rubẽ: elyſur fili9 ſede
ur. De tribu ſymeõ: ſalamihel fili9 ſuriſad
dai. De tribu iuda: naaſõ fili9 aminadab.
De tribu yſachar: nathanael fili9 ſuar. De
tribu zabulõ: eliab fili9 helõ. Filioꝝ aũt io
ſeph de tribu ephraiz eliſama fili9 ãmiud.
De tribu manaſſe: gamaliel fili9 phadaſſur
De tribu beniami: abidã fili9 gedonis. De
tribu dan: abiezer fili9 amiſadai. De tribu
aſer: phegiel fili9 ochran. De tribu gad: eli B
aſaph fili9 duel. De tribu neptalim: ahira fi
lius enan. Hi nobiliſſimi pricipes multitu
dinis per tribus ⁊ cognatões ſuas ⁊ capita
exercitus iſrael: q̃s tulerũt moyſes ⁊ aaron
cũ oĩ vulgi multitudie: ⁊ ꝯgregauerũt prio
die mẽſis ſcđi recẽſentes eos per cognatio
nes ⁊ domos ac familias: ⁊ capita ⁊ nomia
ſinguloꝝ a viceſimo anno ⁊ ſupra: ſicut pce
perat dñs moyſi. Nũeratiq̃
ſũt i deſerto ſynai de rubẽ
primogenito iſraelis per ge
neratões ⁊ familias ac do
mos ſuas ⁊ noia capitũ ſin
guloꝝ: oẽ q ſexus ẽ maſculi
ni a viceſimo ãno ⁊ ſupra p
cedẽtiũ ad bellũ: q̃draginta
ſex milia qngẽti. De filijs ſy C
meon per generationes ⁊ fa
milias ac domos cognatio
num ſuaꝝ recenſiti ſunt: per
nomina ⁊ capita ſingulorũ
omne quod ſexus eſt maſcu
lini a viceſimo anno ⁊ ſupra
procedentiuz ad bellum: quinquaginta no
uem milia trecenti. De filijs gad per gene
rationes ⁊ familias ac domos cognationũ
ſuarum recenſiti ſunt per nomina ſinguloꝝ
a viginti annis ⁊ ſupra omnes qui ad bel
la procederent quadragintaquinq̃ milia
ſexcenti quinquaginta. De filijs iuda per
generationes ⁊ familias ac domos cogna
tionum ſuaꝝ per nomina ſingulorum a vi
ceſimo anno ⁊ ſupra omnes qui poterãt ad
bella procedere: recenſiti ſunt ſeptuaginta
quattuor milia ſexcenti. De filijs yſachar D
per generatões ⁊ familias ac domos cogna
tionũ ſuaꝝ per noia ſinguloꝝ a viceſimo an
no ⁊ ſupra omnes qui ad bella procederẽt
recenſiti ſunt quinquagintaquattuor milia
quadringenti. De filijs zabulon per gene
rationes ⁊ familias ac domos cognationũ
ſuarum: recenſiti ſunt per nomina ſinguloꝝ
a viceſimo anno ⁊ ſupra: oẽs qui poterant
ad bella pcedere qnquagintaſeptẽ milia q̃
dringenti. De filijs ioſeph filioꝝ ephraim
per generationes ⁊ familias ac domos co
gnationũ ſuaꝝ recẽſiti ſunt per noia ſingu

loꝝ a viceſimo anno ⁊ ſupra: oēs q poterāt
ad bella ꝓcedere: q̄draginta milia qngēti.
E Porro filioꝝ manaſſe per generatōes ⁊ fa
milias ac domos cognationū ſuaꝝ: recēſiti
ſunt per noīa ſinguloꝝ a viginti annis ⁊ ſu
pra: oēs q poterāt ad bella ꝓcedere: trigita
duo milia ducēti. De filijs beniamin per ge
nerationes ⁊ familias ac domos cognatio
nuꝫ ſuaꝝ: recēſiti ſunt noib⁹ ſinguloꝝ a vice
ſimo āno ⁊ ſupra: oēs q poterāt ad bella ꝓ
cedere: trigintaqnqꝫ milia q̄dringēti. De fi
lijs dan p ḡnatiōes ⁊ familias ac domos
cognationū ſuaꝝ: recēſiti ſūt noibus ſingu
loꝝ a viceſimo āno ⁊ ſupra oēs q poterant
ad bella ꝓcedere: ſexagitaduo milia ſeptin
gēti. De filijs aſer p ḡnatōes ⁊ familias ac
domos cognationū ſuaꝝ recēſiti ſūt p noia
ſinguloꝝ a viceſimo āno ⁊ .ſ. oēs q poterāt
ad bella ꝓcedere: q̄dragita milia ⁊ mille qn
F gēti. De filijs neptali p generatōes ⁊ fami
lias ac domos cognationū ſuaꝝ recēſiti ſūt
noibus ſinguloꝝ a viceſimo anno ⁊ ſupra:
oēs q poterāt ad bella ꝓcedere: qnq̄gitatria
milia quadringēti. Hi ſunt quos numera
uerūt moyſes ⁊ aaron ⁊ duodecim p̄ncipes
iſrael: ſingulos per domos cognationū ſua
ruꝫ. Fuerūtqꝫ oēs filij iſrael p domos ⁊ fa
milias ſuas a viceſimo anno ⁊ ſupra q po
terāt ad bella ꝓcedere: ſexcēta tria milia vi
roꝝ qngenti quinquaginta. Leuite āt in tri
G bubus familiaꝝ ſuaꝝ nō ſūt nūerati cū eis
Locutuſqꝫ ē dn̄s ad moyſen dicēs. Tribuꝫ
leui noli numerare: neqꝫ pones ſūmā eoꝝ
cū filijs iſrael: ſꝫ ꝯſtitues eos ſup taberna
culū teſtimonij ⁊ cūcta vaſa ei⁹: ⁊ qcqd ad
cerimonias ꝑtinet. Ipſi portabūt taberna
culū ⁊ oīa vtēſilia eius: ⁊ erūt in miſterio ac
p gyꝝ tabernaculi metabunt. Cū ꝓficiſcen
duꝫ fuerit deponēt leuite tabernaculū: cuꝫ
caſtrametāda erigēt. Quiſqs exteroꝝ ac
ceſſerit occidet. Metabunt autē caſtra filij
iſrael: vnuſqſqꝫ p turmas ⁊ cuneos atqꝫ ex
ercitū ſuū. Porro leuite per gyꝝ taberna
culi figent tētoria: ne fiat idignatio ſup mul
titudinē filioꝝ iſrael: ⁊ excubabūt in cuſto
dijs tabernaculi teſtimōij. Fecerūt ḡ filij iſrl'
iuxta oia q̄ p̄ceperat dn̄s moyſi. II
A Locutuſqꝫ ē dn̄s ad moyſē ⁊ aarō di
cēs. Siguli per turmas ſigna atqꝫ ve
xilla ⁊ domos cognationuꝫ ſuaꝝ caſtrame
tabunt filij iſrael per gyꝝ tabernaculi fede

ris. Ad oriētē iudas figet tētoria p turmas
exercitus ſui: eritqꝫ p̄nceps filioꝝ ei⁹ naaſō
fili⁹ aminadab: ⁊ oīs de ſtirpe ei⁹ ſūma pu
gnātiū ſeptuagitaq̄tuor milia ſexcēti. Iux
ta eū caſtrametati ſūt de tribu yſachar: q̄ꝝ
p̄nceps fuit nathanael fili⁹ ſuar ⁊ oīs nūe
rus pugnatoꝝ ei⁹ qnq̄gitaq̄tuor milia qua
drigēti. In tribu zabulō p̄nceps fuit heliab
fili⁹ helō: oiſqꝫ de ſtirpe ei⁹ exercit⁹ pugnato
rū qnq̄gitaſeptē milia q̄drigēti. Uniuerſi q
i caſtris iude ānūerati ſūt: fuerūt cētū octo
gitaſex milia q̄dringēti: ⁊ per turmas ſuas
p̄mi egredient. In caſtris filioꝝ rubē ad me B
ridianā plagā erit p̄nceps elyſur fili⁹ ſedeur
⁊ cūct⁹ exercit⁹ pugnatoꝝ ei⁹ q nūerati ſunt
q̄dragitaſex milia qngēti. Iuxta eū caſtra
metati ſūt de tribu ſymeō: q̄ꝝ p̄nceps fuit
ſalamihel filius ſuriſaddai: ⁊ cūctus exerci
tus pugnatoꝝ eius q numerati ſūt qnq̄gi
ta nouē milia trecēti. In tribu gad p̄nceps
fuit eliaſaph fili⁹ duel: ⁊ cūct⁹ exercit⁹ pugna
toꝝ ei⁹ q numerati ſunt q̄dragintaqnqꝫ mi
lia ſexcēti qnq̄ginta. Oēs q recēſiti ſunt in
caſtris rubē. cētū qnq̄ginta milia ⁊ mille q̄
dringēti qnq̄ginta: per turmas ſuas i ſcdo
loco ꝓficiſcerent. Leuabit āt tabernaculuꝫ
teſtimōij per officia leuitaꝝ ꝓ turbis eoꝝ. C
Quō erigetur: ita ⁊ deponet. Singuli per lo
ca ⁊ ordies ſuos ꝓficiſcent. Ad occidētaleꝫ
plagā erunt caſtra filioꝝ ephraiꝫ: quoꝝ p̄n
ceps fuit heliſama filius āmiud. Cunct⁹ ex
ercitus pugnatoꝝ eius q numerati ſunt q̄
draginta milia qngēti. Et cuꝫ eis tribus fi
lioꝝ manaſſe: quoꝝ p̄nceps fuit gamaliel fi
lius phadaſſur: cunctuſqꝫ exercit⁹ pugnato
ruꝫ ei⁹ q nūerati ſunt trigintaduo milia du
cēti. In tribu filioꝝ beniāin p̄nceps fuit ab
diā filius gedeōis: ⁊ cunctus exercitus pu
gnatoꝝ ei⁹ q recēſiti ſūt trigitaqnqꝫ milia q̄
dringēti. Oēs q nūerati ſūt i caſtris ephraī
cētuꝫ octo milia cētuꝫ per turmas ſuas ter
tij ꝓficiſcerēt. Ad aqlōis ꝑtē caſtrametati D
ſunt filij dan: q̄ꝝ p̄nceps fuit ahiezer filius
amiſaddai. Cūct⁹ exercit⁹ pugnatoꝝ eius q
nūerati ſūt: ſexagitaduo milia ſeptigēti. Iux
ta eū fixere tētoria de tribu aſer: quoꝝ p̄n
ceps fuit phegiel filius ochrā. Cūctus exer
citus pugnatoꝝ eius q nūerati ſūt: q̄dragi
ta milia ⁊ mille qngēti. De tribu filioꝝ ne
ptaliꝫ p̄nceps fuit ahira fili⁹ enā. Cūct⁹ ex
ercitus pugnatoꝝ ei⁹ qnq̄gintatria milia q̄

drīngēti. Oēs q numerati ſunt ī caſtris dā
fuerunt cētū3 qnq̄gintaſeptē milia ſexcēti:
⁊ nouiſſimi ꝓficiſcēt. Hic numerus filioꝝ
iſrael p domos cognationū ſuaꝝ ⁊ turmas
diuiſi exercitus: ſexcētatria milia qngēti qn
q̄ginta. Leuite āt nō ſunt enumerati iter fi
lios iſrael. Sic.n. ꝑceperat dn̄s moyſi. Fece
runtq3 filij iſrael iuxta oīa que mādauerat
dn̄s. Caſtrametati ſunt p turmas ſuas ⁊ ꝓ
fecti per fāilias ac domos patrū ſuoꝝ. III
A Hec ſunt gn̄atiōes aarō ⁊ moyſi ī die
qua locut⁹ ē dn̄s ad moyſē ī mōte ſy
nai: ⁊ hec noīa filioꝝ aarō. Primogenit⁹ ei⁹
Leui.10.a. nadab: deinde abiu ⁊ eleazar ⁊ ythamar.
j.26.g. Hec noīa filioꝝ aarō ſacerdotū q vncti ſūt
⁊ quoꝝ replete ⁊ ꝯſecrate māus vt ſacerdo
tio fungerēt. Mortui ſunt.n. nadab ⁊ abiu
cū offerrēt ignē alienū ī ꝯſpectu dn̄i ī deſer
to ſynai abſq3 liberis: functiq3 ſūt ſacerdo
tio eleazar ⁊ ythamar corā aarō patre ſuo.
B Locutuſq3 ē dn̄s ad moyſē dicēs. Applica
tribu3 leui ⁊ fac ſtare ī cōſpcū aarō ſacerdo
tis vt miſtrēt ei: ⁊ excubēt ⁊ obſeruēt qcqd
ad cultū ptinet multitudīs corā tabernacu
lo teſtiōij ⁊ cuſtodiāt vaſa tabernacli: ſuiē
tes ī miſterio ei⁹. Dabiſq3 dono leuitas aa
rō ⁊ filijs ei⁹: qb⁹ ⁊ traditi ſunt a filijs iſrl̄.
Aaron āt ⁊ filios ei⁹ cōſtitues ſuper cultu3
ſacerdotij. Extern⁹ qd ad miſtrādu3 acceſſe
rit morieť. Locutuſq3 ē dn̄s ad moyſen di
cēs. Ego tuli leuitas a filijs iſrael, p oī pmo
gēito q apit vuluā ī filijs iſrael: erūtq3 leui
Exo.13.a. te mei. Meū ē.n. oē pmogēitū. Ex quo pcuſ
j.8.c ſi pmogēitos ī tra egypti: ſcificaui mihi qc
C qd primū naſciť ī iſrael. ab hoīe vſq3 ad pe
cus mei ſūt. Ego dn̄s. Locutuſq3 ē dn̄s ad
moyſē in deſerto ſynai dicēſ. Numera filioſ
leui p domoſ prm̄ ſuoꝝ ⁊ familias: oē3 ma
ſculu3 ab vno mēſe ⁊ ſupra. Nūerauit moy
ſes vt ꝑceperat dn̄s: ⁊ iuēti ſūt filij leui per
noīa ſua gerſon: ⁊ caath ⁊ merari. Filij ger
ſon: lebni: ⁊ ſemei. Filij caath: amra3 ⁊ ieſſa
ar: hebrō: ⁊ oziel. Filij merari: mooli ⁊ muſi.
De gerſō fuere fāilie due. lebnitica ⁊ ſeme
tica: quaꝝ nūerus ē populus ſexus maſcu
lini ab vno mēſe ⁊ ſupra: ſeptē milia qngē
D ti. Hi poſt tabernaculū metabuntur ad occi
dētē ſub pricipe eliaſaph filio iael: ⁊ hēbūt
excubias in tabernaculo federis ipſū taber
naculū ⁊ operimētū ei⁹: tētoriū3 qd trahi
tur aū fores tecti federis ⁊ cortinas atrij: tē

toriu3 quoq3 qd appēditur in introitu atrij
tabernaculi: ⁊ qcqd ad ritum altaris perti
net: funes tabernaculi ⁊ oīa vtēſilia eius.
Cognatio caath hēbit populos amramitaſ
⁊ ieſſaaritas ⁊ hebronitas ⁊ ozielitas. He
ſunt familie caathitaꝝ: recēſite per noīa ſua
oēs generis maſculini: ab vno menſe ⁊ ſu
pra octo milia ſexcenti. Hēbunt excubias
ſanctuarij: ⁊ caſtrametabuntur ad meridia
nā plagā. Pricepſq3 eoꝝ erit eliſaphā fili E
us oziel ⁊ cuſtodiāt arcā menſāq3 ⁊ cādela
brū: altaria ⁊ vaſa ſcūarij in qb⁹ miſtrať ⁊
velū cūctāq3 huiuſcemōi ſuppellectilē. pn
ceps āt pncipū leuitaꝝ eleazar fili⁹ aarō ſa
cerdotis erit ſup excubitores cuſtodie ſcūa
rij. At vero de merari erūt populi moolite ⁊
muſite: recēſiti per noīa ſua oēs generis ma
ſculini ab vno mēſe ⁊ ſupra ſex milia ducē
ti. Pricepſ eoꝝ ſuriel filius abaiel: ī plaga F
ſeptētrionali. Caſtrametabuntur. Erūt ſub
cuſtodia eoꝝ tabule tabernaculi ⁊ vectes ⁊
colūne ac baſes eaꝝ: ⁊ oīa q̄ ad cultū huiuſ
cemōi pertinēt colūneq3 atrij p circuitū cū
baſib⁹ ſuis: ⁊ paxilli cū finib⁹. Caſtrameta
būtur an̄ tabernaculū federis. i. ad oriēta
lē plagā: moyſes ⁊ aarō cū filijs ſuis hn̄tes
cuſtodiā ſcūarij in medio filioꝝ iſrael. Quiſ
qs alien⁹ acceſſerit: morieť. Oēs leuite q̄s
nūerauerunt moyſes ⁊ aarō iuxta ꝑceptu3
dn̄i p familias ſuas ī genere maſculino a
mēſe vno ⁊ ſupra: fuerūt viginti duo milia.
Et ait dn̄s ad moyſē. Numera priogenitos
ſexus maſculini de filijs iſrael ab vno men
ſe ⁊ ſupra: ⁊ hēbis ſūmā eoꝝ. Tolleſq3 leui
tas mihi pro oī priogēito filioꝝ iſrael. Ego
ſū dn̄s. Et peccora eoꝝ ꝓ vniuerſis priogēi
tis pecoꝝ filioꝝ iſrael. Recēſuit moyſes ſic̄
ꝑceperat dn̄s priogēitos filioꝝ iſrael: ⁊ fue
rūt maſculi p noīa ſua a mēſe vno ⁊ ſupra
vigintiduo milia ducenti ſeptuaginta tres. G
Locutuſq3 ē dn̄s ad moyſē dicēs. Tolle le
uitas pro priogēitis filioꝝ iſrael. ⁊ pecora
leuitaꝝ ꝓ pecorib⁹ eoꝝ: erūtq3 leuite mei.
Ego ſū dn̄s. In pcio āt ducētoꝝ ſeptuagīta
triū q excedūt nūeꝝ leuitarū de pmogēitis
filioꝝ iſrael accipies qnq3 ſiclos per ſingu
la capita ad mēſurā ſcūarij. Siclus hēt vi
giti obolos. Dabiſq3 pecuniā aarō ⁊ filijs
ei⁹ pciū eoꝝ q ſupra ſunt. Tulit igiť moyſeſ Exo.30.b.
pecuniā eoꝝ q fuerāt ampli⁹: ⁊ quos rede Leui.27.c.
merat a leuitis pro priogenitis filioꝝ iſrael Ezech.45.d.

mille trecentoꝝ ſexagintaqꝫ ſicloꝝ iuxta
pondꝰ ſanctuarij: ⁊ dedit eá aaron ⁊ filijs
A eiꝰ iuxta verbū qđ ꝓceperat ſibi dñs. IIII.
LOcutuſqꝫ eſt dominus ad moyſen ⁊
aaron dicés. Tolle ſūmá filiorum ca
ath de medio leuitarum per domos ⁊ fami
lias ſuas a triceſimo anno ⁊ ſupra vſqꝫ ad
quīquageſimū annū: oīm q īgrediuntur vt
ſtét ⁊ miniſtrét ī tabernaculo federis. Hic
eſt cultꝰ filioꝝ caath. Tabernaculū federis
⁊ ſctm̄ ſcōꝝ īgredient aaró ⁊ filij eiꝰ qñ
mouéda ſūt caſtra: ⁊ deponét velū qđ pédet
añ fores: īuoluétqꝫ eo arcā teſtionij ⁊ ope
riét rurſū velamine hyacinthinarū pelliū:
extédétqꝫ deſup palliū totū hyacinthinum
⁊ inducét vectes. Mēſá quoqꝫ ꝓpoſitiōis
īuoluét hyacinthino pallio: ⁊ ponét cuꝫ eo
thuribula ⁊ mortariola cyathos ⁊ crateras
ad liba fūdéda. Panes ſp̄ ī ea erūt. Exten
détqꝫ deſup palliū coccineū qđ rurſū opiét
velaméto hyacinthinaꝝ pelliū: ⁊ īducét ve
ctes. Sumét ⁊ palliū hyacinthinū quo ope
riét candelabrū cū lucernis ⁊ forcipibꝰ ſu
is ⁊ emūctorijs ⁊ cūctis vaſis olei q̄ ad ɔcin
nádas lucernas neceſſaria ſūt ⁊ ſup oīa po
nét opimétū hyacinthinarū pelliū ⁊ īducét
vectes. Nec nō ⁊ altare aureū īuoluét hya
cinthino veſtiméto: ⁊ extédét deſup opimé
tū hyacithiaꝝ pelliū. īducétqꝫ vectes. Oīa
B vaſa quibꝰ miniſtraꝛ ī ſctūario īuoluét hya
cinthino pallio: ⁊ extédét deſup opimétum
hyacinthinarū pelliū īducétqꝫ vectes. Sed
⁊ altare mūdabūt cinere: ⁊ īuoluét illud
purpureo veſtiméto: ponétqꝫ cuꝫ eo oīa va
ſa qbus ī miniſterio eiꝰ vtunꝛ. Igniū rece
ptacula: fuſcinulas ac tridétes: vncinos ⁊
batilla. Cūcta vaſa altaris opirét ſilꝛ vela
mie hyacithinarū pelliū: ⁊ īducent vectes
Cūqꝫ īuoluerit aaron ⁊ filij eiꝰ ſctūariū ⁊
oīa vaſa eiꝰ ī cómotiōe caſtroꝝ: tūc ītrabūt
filij caath vt portét īuoluta: ⁊ nō tágét vaſa
ſctūarij ne moriāꝛ. Iſta ſūt onera filioꝝ ca
ath ī tabernaculo federis ſup quos erit ele
azar filꝰ aaró ſacerdotis: ad cuiꝰ ꝑtinet cu
rá oleū ad ɔcinádas lucernas ⁊ cópoſitōis
īcéſū. ⁊ ſacrificiū qđ ſp̄ offerꝛ ⁊ oleum vn
ctiōis: ⁊ qcqd ad cultū tabernaculi ꝑtinet
oimqꝫ vaſoꝝ q ī ſctūario ſūt. Locutuſqꝫ é
dñs ad moyſé ⁊ aaron dicés. Nolite pdere
pplm̄ caath de medio leuitaꝝ: ſed hoc faci
te eis vt viuát ⁊ nō moriátur ſi tetigerit ſcá

ſcōꝝ. Aaró ⁊ filij eiꝰ intrabūt ipſiqꝫ diſpo
nét opa ſinguloꝝ: ⁊ diuidét qd portare qs
debeat. Alij nulla curioſitate videát q̄ ſūt
ī ſctūario ꝑuſqꝫ īuoluátur. aliqui morienꝛ
Locutuſqꝫ eſt dñs ad moyſé dicés. Tolle ſū C
mā etiá filioꝝ gerſon p domos ac familias
⁊ cognatóes ſuas a trigīta ánis ⁊ ſupra vſ
qꝫ ad ánnos quīquaginta. Nūera oés q ī
grediūꝛ ⁊ miniſtrát ī tabernaculo federis.
Hoc é officiū familie gerſonitaꝝ vt portét
cortinas tabernaculi ⁊ tectū federis operi
mētū aliud ⁊ ſup oīa velamé hyacithinū:
tétoriūqꝫ qđ pédet ī ītroitu tabernaculi fe
deris cortinas atrij ⁊ velū ī ītroitu qđ é áte
tabernaculū. Oīa q̄ ad altare ptinét funicu
los ⁊ vaſa miniſterij iubéte aaró ⁊ filij eiꝰ
portabūt filij gerſon: ⁊ ſcient ſinguli cui de
bét oneri mácipari. Hic é cultꝰ famile ger
ſonitaꝝ ī tabernaclo federis. Erūtqꝫ ſb ma
nu ythamar filij aaró ſacerdotis. Filios q̄
qꝫ merari p fáilias ⁊ domos patrū ſuoꝝ re
céſebis a trigīta ánis ⁊ ſupra vſqꝫ ad ánoſ
quīquaginta: oés q īgrediuntur ad officiū
miſterij ſui ⁊ cultū federis teſtionij. Hec ſūt
onera coꝝ. Portabūt tabulas tabnaculi ⁊
vectes eiꝰ: colūnas ac baſes eaꝝ: colūnas
q̄qꝫ atrij p circuitū cū baſibꝰ ⁊ paxillis ⁊ funi
bꝰ ſuis. Oīa vaſa ⁊ ſuppellectilé ad nume
rū accipiét ſicqꝫ portabūt. Hoc é offm̄ fami
lie meraritaꝝ: ⁊ miniſteriū ī tabernaculo fe
deris: erūtqꝫ ſub máu ythamar filij aaron
ſacerdotis. Receſuerūt igꝛ moyſes ⁊ aaró D
⁊ ꝑncipes ſynagoge filios caath p cogna
tóes ⁊ domos patꝝ ſuoꝝ a trigīta ánis ⁊ ſu
pra vſꝫ ad annū quīquageſimū: oés q īgre
diunꝛ ad miſteriū tabnaculi federis: ⁊ īuen
ti ſūt duo milia ſeptīgéti quīquagīta. Hic é
nūerꝰ ppli caath q ītrát tabernaculū fede
ris. Hos nūerauit moyſes ⁊ aaró iuxta ſer
moné dñi p manū moyſi. Nūerati ſūt ⁊ filij
gerſon p cognatóes ⁊ domos patrū ſuoꝝ a
trigīta ánis ⁊ ſupra vſꝫ ad quīnq̄geſimuꝫ
annū: oés q īgrediunꝛ vt miniſtrét ī taber
naculo federis: ⁊ īuenti ſunt duo milia ſex
céti trigīta. Hic eſt ppl's gerſonitaꝝ: quos
nūerauerūt moyſes ⁊ aaron iuxta ꝟbū dñi
Numerati ſunt ⁊ filij merari p cognatiōes
⁊ domos patꝝ ſuoꝝ a trigīta ánis ⁊ ſupra
vſꝫ ad ánū quīquageſimū: oés q īgrediun
tur ad explédos ritꝰ tabernaculi federis: ⁊
īuéti ſunt tria milia ducenti. Hic é nūerꝰ fi

lioꝝ merari: quos recēſuerūt moyſes ⁊ aa-
rō iuxta ipiū dn̄i p manū moyſi. Oēs q re-
cēſiti ſūt de leuitis ⁊ quos recēſeri fecit ad
nomē: moyſes ⁊ aarō ⁊ pricipes iſrael p co-
gnatiōes ⁊ domos patꝝ ſuoꝝ a trigīta ānis
⁊ ſupra vſqꝫ ad ānum quīquageſimū īgre
diētes ad miſteriū tabernaculi ⁊ onera por
tāda: fuerūt ſimul octo milia quīgēti octo
gīta. Juxta verbū dn̄i recēſuit eos moyſes
vnūquēqꝫ iuxta offm̄ ⁊ onera ſua ſicut pre
ceperat ei dominus V
A Locutuſqꝫ eſt dn̄s ad moyſen: dicēs
Precipe filijs iſrael: vt eijciāt de ca
ſtris omnē leproſum ⁊ qui ſemine fluit. pol
lutuſqꝫ ē ſup mortuo. Tā maſculū q̄ȝ femīā
eijcite de caſtris: ne cōtaminēt ea cū habita
uerint vobiſcū. Feceruntqꝫ ita filij iſrael ⁊
eiecerūt eos extra caſtra ſicut locutus erat
dn̄s moyſi. Locutuſqꝫ ē dn̄s ad moyſen: di
cēs. Loq̄re ad filios iſrael. Uir ſiue mulier
cū fecerit ex oib⁹ pc̄is q̄ ſolēt hoīb⁹ accide
re. ⁊ p negligētiā transgreſſi fuerint māda
tū dn̄i atqꝫ deliquerit. cōfitebūť pc̄m̄ ſuū ⁊
redēt ipſū caput: quītāqꝫ ptē deſup ei ī quē
peccauerit. Si āt nō fuerit qui recipiat: da
bunt dn̄o ⁊ erit ſacerdotis: excepto ariete q
offerť ꝓ expiatione: vt ſit placabilis hoſtia
B Oēs qꝫ primitie q̄s offerunt filij iſrl̄ ad ſa
cerdotē ptinēt. ⁊ qcq̄d ī ſcūarium offertur a
ſingulis ⁊ tradiť māib⁹ ſacerdotis: ipſi⁹ erit
Locutuſqꝫ ē dn̄s ad moyſen: dicēs. Loq̄re
ad filios iſrl̄: ⁊ dices ad eos. Uir cui⁹ vxor
errauerit: maritūqꝫ ꝯtēnēs dormierit cū al
tero viro: ⁊ hoc maritus dep̄hēdere nō que
rit: ſꝫ latet adulteriū ⁊ teſtib⁹ argui nō pōt:
qꝛ nō ē inuēta in ſtupro: ſi ſpūs zelotipie cō
citauerit virꝫ ꝯtra vxorē ſuā q̄ vel polluta ē
vel falſa ſuſpitiōe appetiť: adducet eā ad ſa
cerdotē: ⁊ offeret oblationē ꝓ illa decimā p
tē ſati farine ordeacee. Nō fūdet ſr̄ eā oleū
nec īponet th⁹: qꝛ ſacrificiū zelotipie ē ⁊ ob
latio īueſtigās adulteriū. Offeret igr̄ eā ſa-
cerdos ⁊ ſtatuet corā dn̄o aſſumetqꝫ aquā
C ſcām ī vaſe fictili ⁊ pauxillū t̄re d̄ pauimēto
tabnaculi mittet ī ea. Cūqꝫ ſteterit mulier ī
ꝯſpcū dn̄i diſcooperiet caput eius ⁊ ponet ſr̄
man⁹ illi⁹ ſacrificiū recordatōis ⁊ oblatōeꝫ
zelotipie. Jpſe āt tenebit aq̄s amariſſimas
ī qb⁹ cū execratiōe maledicta ꝯgeſſit: adiu
rabitqꝫ eā: ⁊ dicet. Si n̄ dormiuit vir alien⁹
tecū. ⁊ ſi nō polluta es deſerto mariti thoro:
nō te nocebunt aq̄ iſte amariſſime ī q̄s ma
ledicta cōgeſſi. Sin āt declinaſti a viro tuo
atqꝫ polluta es. ⁊ cōcubuiſti cū altero: his ma
ledictōib⁹ ſubiacebis. Det te dn̄s ī maledi
ctionē exēplūqꝫ cūctoꝝ ī ppl'o ſuo. Putre-
ſcere faciat femur tuū. ⁊ tumēs vter⁹ tu⁹ di
rūpať. Jngrediāť aq̄ maledicte ī vētrē tuū
⁊ vtero tumeſcēte putreſcat femur. Et rn̄de
bit mulier. Amē amē. Scribetqꝫ ſacerdos ī
libello iſta maledicta. ⁊ delebit ea aq̄s ama
riſſimis ī q̄s maledicta ꝯgeſſit ⁊ dabit ei bi
bere. Quas cū exhauſerit: tollet ſacerdos d̄ B
māu ei⁹ ſacrificiū zelotipie. ⁊ eleuabit illud
corā dn̄o: īponetqꝫ ſr̄ altare: ita dūtaxat vt p̄
us pugillū ſacrificij tollat de eo qd̄ offerť ⁊
icēdat ſr̄ altare: ⁊ ſic potū det mulieri aq̄s
amariſſimas. q̄s cū biberit ſi polluta ē ⁊ cō
tēpto viro adulterij rea ptrāſibūt eā aq̄ ma
ledictōis: ⁊ īflato vētre ꝯputreſcet fēur: erit
qꝫ mulier ī maledictōeꝫ ⁊ ī exēplū oī ppl'o.
Qꝫ ſi polluta nō fuerit: erit inoxia: ⁊ faciet li-
beros: iſta ē lex zelotipie. Si dcliauerit muli
er a viro ſuo: ⁊ ſi polluta fuerit marituſqꝫ
zelotipie ſpiritu ꝯcitat⁹ adduxerit eā ī con
ſpectu dn̄i ⁊ fecerit ei ſacerdos iuxta oīa q̄
ſcripta ſunt: maritus abſqꝫ culpa erit: ⁊ illa
recipiet iniquitatem ſuam. VI
Locutuſqꝫ eſt dn̄s ad moyſen dicēs. A
Loq̄re ad filios iſrl̄: ⁊ dices ad eos.
Uir ſiue mulier cū fecerit votum vt ſcificēť
⁊ ſe voluerint dn̄o ꝯſecrare a vino ⁊ oī qd̄ ie
briare pōt abſtinebunt. Acetū ex vino ⁊ ex
q̄libet alia potiōe ⁊ qcq̄d de vua exprimiť
nō bibēt: vuas recētes ſiccaſqꝫ nō comedēt
cunctis diebus qbus ex voto dn̄o cōſecrant
tur. Quicquid ex vinea eē pōt ab vua paſ-
ſa vſqꝫ ad acinuꝫ nō comedēt. Oī tpe ſepa
rationis ſue nouacula nō trāſibit p caput
eius vſqꝫ ad ꝯpletū diē quo dn̄o cōſecreť.
Scūs erit creſcēte ceſarie capitis eius. Oī B
tpe cōſecrationis ſue ſr̄ mortuū nō ingre-
dietur: nec ſr̄ pr̄is quidē ⁊ m̄ris ⁊ ſr̄is ſoro
riſqꝫ funere ꝯtaminabitur: qꝛ ꝯſecratio dei
ſui ſr̄ caput ei⁹ eſt. Oībus diebus ſeparatō
nis ſue ſcūs erit dn̄o. Sin āt mortu⁹ fuerit
ſubito qſpiam corā eo polluet caput cōſe-
cratiōis ei⁹ qd̄ radet illico ⁊ in eadē die pur
gationis ſue ⁊ rurſum ſeptima. Jn octaua
āt die offeret duos turtures aut duos pul-
los columbe ſacerdoti in introitu federis te
ſtionij: facietqꝫ ſacerdos vnū ꝓ pc̄ō ⁊ alteꝝ

in holocauſtū ⁊ depcabit̾ ꝓ eo.q2 peccauit
ſup mortuo ſcificabitq3 caput ei⁹ in die illo
⁊ cōſecrabit dn̄o die ſepationis illi⁹ offerēs
agnū anniculū pro pctō:ita tn̄ vt dies prio
res irriti fiant qm̄ polluta ē ſcificatio eius.
C Iſta ē lex cōſecratiōis.Cū dies q̄s ex voto
decreuerat cōplebūt̾ adducet eū ad oſtiū ta
bernaculi federis:vt offerat oblationē ei⁹
dn̄o:agnū āniculū imaculatū i holocauſtū
⁊ ouē āniculā imaculatā pro pctō ⁊ arietē i
maculatū hoſtiā pacificā cāiſtrū quoq3 pa
nū azimoꝝ q ɔſperſi ſūt oleo:⁊ lagana abſ
q3 fermēto vncta oleo:ac libamia ſingulo-
rū q̄ offeret ſacerdos corā dn̄o ⁊ faciet tā ꝓ
pctō q̄3 i holocauſtū. Arietē vero imolabit
hoſtiā pacificā dn̄o offerēs ſimul caniſtrum
azimoꝝ ⁊ libamēta q̄ ex more debēt̾. Tūc
radet̾ nazareus an̄ oſtiu3 tabernaculi fede
ris ceſarie ɔſecratiōis ſue:tolletq3 capillos
ei⁹ ⁊ pōat ſup ignē q ē ſuppoſitus ſacrificio
pacificoꝝ:⁊ armū coctū arietis tortāq3 abſ
q3 fermēto vnā de cāiſtro ⁊ laganū azimū
D vnū.⁊ tradet i man⁹ nazarei poſtq̄3 raſum
fuerit caput ei⁹ ſuſceptaq3 rurſu3 ab eo ele
uabit in cōſpectu dn̄i ⁊ ſcificata ſacerdotis
erūt:ſicut pectuſculū qđ ſepari iuſſu3 ē ⁊ fe
mur. Poſt hec pōt bibere nazareus vinū.
Iſta ē lex nazarei cū vouerit oblationē ſuā
dn̄o tpe cōſecratiōis ſue exceptis his q̄ iue
nerit man⁹ ei⁹. Iuxta qđ mēte ɗuouerat:ita
faciet ad pfectionē ſcificatiōis ſue. Locutuſ
q3 ē dn̄s ad moyſē dicēs. Loq̄re aarō ⁊ filijſ
Eccł.36.c. ei⁹. Sic bn̄dicetis filijs iſrael:⁊ dicetis ei⁹
bn̄dicat tibi dn̄ſ ⁊ cuſtodiat te. Oſ̄tdat dn̄ſ
faciē ſuā tibi ⁊ miſereat̾ tui. Cōuertat dn̄s
vultū ſuū ad te ⁊ det tibi pacē. iuocabūtq3
nom̄ meū ſr̄ filios iſrael.⁊ ego bn̄dicā eis.

A FActū ē āt in die q̄ ɔpleuit moy VII
ſes tabernaculū ⁊ erexit illud vnxit
Exo.40.b. q3 ⁊ ſcificauit cū oībus vaſis ſuis altare:ſi-
militer ⁊ oia vaſa ei⁹ obtulert̄ pricipes iſra
el ⁊ capita familiaꝝ q̄ erāt p ſingulas trib⁹
pfecti eoꝝ q nūerati fuerāt mūera corā dn̄o
ſex plauſtra tecta cū duodeci bobus. Unū
plauſtru3 obtulere duo duces. ⁊ vnū bouē
ſinguli obtulerūtq3 ea in cōſpectu taberna
culi. Ait āt dn̄s ad moyſen. Suſcipe ab eis
vt ſuiāt i miſterio tabernaculi.⁊ trades ea
leuitiſ iuxta ordinē miſterij ſui. Itaq3 cū ſu
ſcepiſſet moyſes plauſtra ⁊ boues tradidit
ea leuitiſ. Duo plauſtra ⁊ q̄ttuor boues de
dit filijs gerſō iuxta id qđ hēbāt neceſſariū
q̄ttuor alia plauſtra ⁊ octo boues ɗdit filijſ
merari ſecūdū officia ⁊ cultū ſuū ſub mau
ythamar filij aaron ſacerdotis. Filijs āt ca-
ath nō dedit plauſtra ⁊ boues: q2 i ſcūario
ſeruiūt:⁊ onera ꝓprijs portāt hūeris. Igit̾
obtulerūt duces in dedicatiōe altaris die q̄
vnctū ē oblationē ſuā an̄ altar̄. Dixitq3 dn̄ſ
ad moyſē. Siguli duces p ſingulos dies of
ferāt mūera i dedicatiōe altaris. Prio die B
obtulit oblatōe3 ſuā naaſō fili⁹ aminadab
de tribu iuda:fuerūtq3 i ea acetabulū argē
teū pōdo cētū trigita ſicloꝝ:phiala argētea
hn̄s ſeptuagita ſiclos iuxta pōdus ſcūarij
vtrūq3 plenū ſimila cōſperſa oleo i ſacrifici
u3 mortariolū ex ɗcē ſiclis aureis plēu3 icē
ſo bouē ɗ armēto ⁊ arietē ⁊ agnū āniculū i
holocauſtū:hircū pro pctō ⁊ i ſacrificio paci
ficoꝝ boues duos arietes q̄nq3 hircos q̄n-
q3 agnos āniculos quinq3. Hec ē oblatio
naaſō filij aminadab. Scđo die obtulit na
thanel fili⁹ ſuar dux de tribu yſachar acetā
bulū argēteū appēdenſ cētū triginta ſiclos
phialā argēteā hn̄tē ſeptuagita ſicloſ iuxta
pendus ſcūarij vtrūq3 plenū ſimila cōſpſa
oleo i ſacrificiū: mortariolū aureu3 hn̄s de
cē ſiclos plenū icēſo bouē de armēto ⁊ arie-
tē ⁊ agnū āniculū in holocauſtū hircūq3 ꝓ
pctō:⁊ in ſacrificio pacificoru3 boues duos
arietes q̄nq3 hircos quinq3 agnos annicu
los quinq3. Hec fuit oblatio nathanael fi-
lij ſuar. Tertio die princeps filiorum zabu-
lon heliab filius helō obtulit acetabulū ar
genteum appendens centum triginta ſicloſ
phialā argenteā habētē ſeptuaginta ſiclos
ad pōdus ſanctuarij vtrunq3 plenū ſimila
cōſperſa oleo in ſacrificiū:mortariolum au
reū appēdēs decē ſiclos plenū incēſo:bouē
de armēto ⁊ arietē ⁊ agnū anniculū in holo
cauſtū hircūq3 pro pcō ⁊ in ſacrificio pacifi
corum boues duos.arietes quinq3 hircos
quinq3 agnoſ anniculos quinq3. Hec eſt ob C
latio heliab filij helon. Die quarto pricepſ
filioꝝ ruben eliſur filius ſedeur obtulit ace
tabulū argenteū appēdēs cētum triginta ſi
clos phialā argenteā habentē ſeptuaginta
ſiclos ad pondus ſcūarij:vtrūq3 plenū ſimi
la cōſperſa oleo in ſacrificiū:mortariolū au
reū appendens decē ſiclos plenu3 incenſo:
bouē de armēto ⁊ arietē ⁊ agnū anniculu3
in holocauſtū:hircūq3 pro pctō ⁊ in hoſtiaſ
pacificoꝝ:boues duos arietes quinq3 hir-
cos quinq3:agnos anniculos quinq3. Hec

fuit oblatio eliſur filij ſedeur. Die quīto pri
ceps filiorũ ſymeon ſalamiel filius ſurri-
ſaddai obtulit acetabulum argéteũ appé
dens centũ trigīta ſiclos: phialá argenteam
hñté ſeptuagīta ſiclos ad pondus ſcũarij
vtrunq; plenuz ſimila cóſpſa oleo i ſacrifi
cium: mortariolum aureuz appendens de
cem ſiclos plenuz incéſo: boué de arméto ⁊
arieté ⁊ agnuz anniculuz i holocauſtuz hir
cumq; ꝓ pctó ⁊ in hoſtias pacificoꝝ: boues
duos: arietes quinq;: hircos qnq; agnos
B anniculos quīq;. Hec fuit oblatio ſalamiel
filij ſuriſaddai. Die ſexto prīceps filioꝝ gad
beliaſaph filius duel obtulit acetabuluz ar
genteuz appendens centum triginta ſiclos
phialam argenteaz habentez ſeptuagita ſi
clos ad pondus ſcũarij vtrũq; plenũ ſimila
conſpſa oleo i ſacrificium: mortariolum au
reuz appédens decé ſiclos plenuz icéſo: bo
uem de arméto ⁊ arietem ⁊ agnũ ániculũ i
holocauſtuz: hircũq; ꝓ pcó: ⁊ in hoſtias pa
cificorũ boues duos: arietes quinq; hircos
quīq;: agnos ániculos quīq;: Hec fuit ob
latio beliaſaph filij duel. Die ſeptimo prin
ceps filiorũ ephraī eliſama filius ámiud
obtulit acetabuluz argéteuz. appendés cé
tum trigīta ſiclos. phialá argenteá hñtem
ſeptuagita ſiclos ad pódus ſcũarij vtrũq;
plenum ſimila ꝯſperſa oleo i ſacrificiũ: mor
tarioluz aureũ appendens decé ſiclos ple
num incéſo boué de arméto ⁊ arieté ⁊ agnũ
anniculũ i holocauſtũ hircũq; ꝓ pcó: ⁊ i ho
ſtias pacificorũ boues duos: arietes qnq;
hircos qnq; agnos ániculos qnq;. Hec fu
C it oblatio eliſama filij ámiud. Die octó pri
ceps filiorũ manaſſe gamaliel filius pha
daſſur obtulit acetabulũ argéteũ appédés
centum trigīta ſiclos phialá argéteá hñtem
ſeptuagita ſiclos ad pódus ſcũarij vtrũq;
plenuz ſimila ꝯſpſa oleo i ſacrificiuz: mor
tarioluz aureuz appendens decé ſiclos ple
nuz icéſo: boué de arméto: ⁊ arieté ⁊ agnũ
anniculũ i holocauſtũ: hircũq; ꝓ pcó ⁊ i ho
ſtias pacificoruz boues duos arietes qui
q; hircos quīq; agnos ániculos quinq;.
Hec fuit oblatio gamaliel filij phadaſſur.
Die nono prīceps filioꝝ beniamī abidá fi
lius gedeonis obtulit acetabuluz argéteuz
appendés centuz trigīta ſiclos. phialaz ar
géteaz hñté ſeptuagita ſiclos ad pód⁹ ſcũa
rij vtrũq; plenũ ſimila ꝯſpſa oleo i ſacrifi-
ciuz mortarioluz aureũ appédés decé ſiclos
plenuz incéſo: ⁊ boué de armẽto ⁊ arietem ⁊
agnũz ániculuz i holocauſtuz: hircũq; ꝓ
pcó ⁊ in hoſtias pacificoꝝ: boues duos arie
tes qnq; hircos qnq; agnos ániclos qnq;
Hec fuit oblatio abidá filij gedeóis. Die F
decimo ꝑnceps filioꝝ dan abiezer fili⁹ ami
ſaddai obtulit acetabuluz argéteuz appé
dés cétũ trigīta ſiclos. phialá argéteá hñté
ſeptuagita ſiclos ad pódus ſanctuarij vtrũ
q; plenum ſimila conſperſa oleo in ſacrifi
ciuz: mortarioluz aureuz appendens decé
ſiclos plenuz incéſo: bouem de armento ⁊
arieté ⁊ agnuz anniculuz i holocauſtuz hir
cumq; pro peccato ⁊ in hoſtias pacificorũ
boues duos arietes quīq; hircos. v. agnos
anniculos quīq;. Hec fuit oblatio abiezer
filij amiſaddai. Die. xi. princeps filiorũ aſ
phegiel filius ochrá obtulit acetabuluz ar
genteuz appédés cétũ trigīta ſiclos. phialá
argéteá habété ſeptuagita ſiclos ad pódus
ſcũarij. vtrunq; plenũ ſimila ꝯſperſa oleo i
ſacrificiuz: mortarioluz aureũ appédés de
cez ſiclos plenũ iceſo: boué de arméto ⁊ ari
etem ⁊ agnũ ániculũ i holocauſtũ. hircũq;
ꝓ pctó ⁊ in hoſtias pacificoꝝ: boues duos
arietes qnq; hircos qnq; agnos ániculos
qnq;. Hec fuit oblató phegiel filij ochram. G
Die duodecimo prīceps filioꝝ neptali abi-
ra filius henan obtulit acetabulũ argéteũ
appédés cétũ trigīta ſiclos phialaz argente
am hñtem ſeptuagita ſiclos ad pódus ſá
ctuarij. vtrunq; plenũ ſimila oleo cóſpſa in
ſacrificiuz mortariolũ aureũ appendés de
cem ſiclos plenũ incéſo: boué de arméto ⁊
arieté ⁊ agnũ ániculũ i holocauſtũ. hircum
q; ꝓ pctó ⁊ in hoſtias pacificoꝝ boues du
os arietes qnq; hircos qnq; agnos ánicu
los qnq;. Hec fuit oblatio ahira filij henan
Hec in dedicatóe altaris oblata ſũt a prīci
pib⁹ iſrael die qua cóſecratuz é: acetabula
argétea duodecī phiale argétee duodecim
mortariola aurea duodecī: ita vt cétũ trigīta
argéti ſiclos héret vnũ acetabulũ ⁊ ſeptua
gita ſiclos vna phiala. i. ī cóe vaſoꝝ oiuz ex
argéto ſicli duo milia q̃drigéti pódere ſcũa
rij mortariola aurea duodecī pléa icéſo dic-
tos ſiclos appédétia póderꝫ ſcũarij. i. ſil' auri
ſicli cétũ vigiti boues d̃ armẽto i holocauſtũ
duodecī arietes duodecī agni ánicli duode
ci libamẽta eoꝝ hirci duodecī ꝓ pcó i hoſtias

pacificoꝝ boues vigintiquattuor: arietes ſexa
gita hirci ſexagita agni ãnicli ſexagita. hec
oblata ſũt i dedicatõe altaris qñ vnctũ ẽ. cũ
qȝ igrederet moyſes tabnaclꝫ federis vt cõ
ſuleret oraclꝫ: audiebat vocẽ loqntis ad ſe
ꝺ ꝓpitiatorio qꝺ erat ſup archã teſtioniȷ in
A ter duos cherubin: ⁊ loqbatur ei. VIII
LOcutuſqȝ eſt dñs ad moyſen dicens
Loquere aaron: ⁊ dices ad eum. Cũ
poſueris ſeptem lucernas: cãdelabrum in
auſtrali pte erigatur. Hoc igr̃ ꝑcipe vt lucer
ne ꝯtra boreã e regiõe reſpiciat ad mẽſã pa
nũ ꝓpoſitiõis: ꝯtra eã ptẽ quã cãdelabrũ
reſpicit lucerẽ debebũt. Fecitqȝ aarõ ⁊ ipoſu
it lucernas ſup cãdelabꝝ: vt ꝑceperat dñs
moyſi. Hec ãt erat fctũra cãdelabri ex auro
ductili tã medi⁹ ſtipes qȝ cũcta q̃ ex vtroqȝ
calamoꝝ latere naſcebãt. Juxta exẽplũ qꝺ
oſtẽdit dñs moyſi: ita opat⁹ ẽ cãdelabꝝ. Et
locut⁹ ẽ dñs ad moyſẽ dicẽs. Tolle leuitas
B ꝺ medio filioꝝ iſrael. ⁊ purificabis eos iuxta
hũc ritũ. Aſpgãtur aq̃ luſtratiõis. ⁊ radãt
oẽs pilos carnis ſue. Cũqȝ lauerint veſtimẽ
ta ſua ⁊ mũdati fuerĩt: tollẽt bouẽ de armẽ
tis ⁊ libamẽtũ ei⁹: ſimilã oleo cõſpſã: bouẽ
ãt alteꝝ ꝺ armẽto accipies ꝓ pcõ ⁊ applica
bis leuitas corã tabernaculo federis ꝯuoca
ta oĩ multitudine filioꝝ iſrael. Cũqȝ leuite
fuerit corã dño: ponẽt filiȷ iſrael man⁹ ſuas
ſup eos: ⁊ offeret aarõ leuitas munus i cõ-
ſpectu dñi a filiȷs iſrael: vt ſuiãt in miniſte
rio ei⁹. Leuite qȝ ponẽt man⁹ ſuas ſup capi
C ta boũ: e qb⁹ vnũ facies ꝓ pcõ. ⁊ alteꝝ i ho
locauſtũ dñi: vt depceris ꝓ eis. Statueſqȝ le
uitas i ꝯſpectu aarõ ⁊ filioꝝ ei⁹. ⁊ ꝯſecrabis
oblatos dño: ac ſepabis de medio filioꝝ
iſrl̃ vt ſint mei ⁊ poſtea igrediãt tabnaculũ
federis vt ſuiãt mihi. Sicqȝ purificabis ⁊
S.3.b. ꝯſecrabis eos i oblationẽ dñi: qĩa dono do
Exo.13.a.⁊ nati ſũt mihi a filiȷs iſrael. Pro priogẽitis q̃
34.c. apiũt oẽs vuluã i iſrl̃. accepi eos. Mea ſũt
Luce.23.d. .n. oĩa priogẽita filioꝝ iſrl̃. tã ex hoib⁹ qȝ ex
iumẽtis. Ex die q̃ pcuſſi oẽ priogẽitũ i terra
egypti: ſcificaui eos mihi. ⁊ tuli leuitas ꝓ cũ
ctis priogẽitis filioꝝ iſrael. tradidiqȝ eos do
no aarõ ⁊ filiȷs ei⁹ ꝺ medio ppli vt ſuiãt mi
hi ꝓ iſrl̃ i tabernaculo federis ⁊ orẽt ꝓ eis:
D ne ſit i pplo plaga: ſi auſi fuerit accedere ad
ſcũariũ. Feceruntqȝ moyſes ⁊ aarõ ⁊ ois mul
titudo filioꝝ iſrl̃ ſup leuitis q̃ ꝑceperat dñs
moyſi. purificati qȝ ſunt ⁊ lauerunt veſtimẽ
ta ſua. Eleuauitqȝ eos aarõ i ꝯſpectu dñi ⁊
orauit pro eis: vt purificati igrederent ad of
ficia ſua in tabnaculũ federis corã aarõ ⁊ fi
liȷs ei⁹. Sicut ꝑcepat dñs moyſi de leuitis
ita fcm̃ ẽ. Locutuſqȝ ẽ dñs ad moyſen dicẽs
Hꝫ ẽ lex leuitaꝝ. A vigitiqnqȝ ãnis ⁊ ſupra i
grediẽt vt miſtrẽt i tabernaculo federis. Cũ
qȝ qnqgeſimũ ãnũ etatis ipleuerit: ſeruire
ceſſabũt: eruntqȝ miſtri frũȝ ſuoꝝ in taberna
culo federis: vt cuſtodiãt q̃ ſibi fuerit cõmẽ
data: opa aũt ipa nõ faciãt. Sic diſpones le
uitis in cuſtodiȷs ſuis. IX
LOcutus eſt dñs ad moyſen i deſerto A
ſynai anno ſcdo poſtqȝ egreſſi ſũt de
terra egypti mẽſe p̃io dicẽs. Faciãt filiȷ iſra
el phaſe i tpe ſuo q̃rtadecia die mẽſis hui⁹
ad veſperã iuxta oẽs cerimõias ⁊ iuſtifica-
tões ei⁹. Precepitqȝ moyſes filiȷs iſrael vt
facerẽt phaſe. Qui fecerũt tpe ſuo q̃rtadeci
ma die mẽſis ad veſperã i mõte ſynai. Jux-
ta oia q̃ mãdauerat dñs moyſi fecerũt filiȷ
iſrael. Ecce ãt qdã imũdi ſup aia hois q nõ
poterãt facere phaſe i die illo: accedẽtes ad
moyſẽ ⁊ aarõ: dixerũt eis. Jmmũdi ſum⁹ ſu B
p aia hois q̃re fraudamur vt nõ valeamus
oblatõeȝ offerre dño i tpe ſuo iter filios iſra
el? Quib⁹ rñdit moyſes. State vt ꝯſulã qd
ꝑcipiat dñs de vobis. Locutuſqȝ ẽ dñs ad
moyſen: dicẽs. Loqre filiȷs iſrael. Hõ q fue
rit imũdus ſup aia: ſiue i via ꝓcul i gẽte vra
faciat phaſe dño i mẽſe ſcdo q̃rtadecia die
mẽſis ad veſpaȝ: cũ azimis ⁊ lactucis agre Job.19.g.
ſtib⁹ comedẽt illud. Nõ relinquẽt ex eo qp-
piã vſqȝ mane: ⁊ os ei⁹ nõ ꝯfringẽt: oẽm ri-
tũ phaſe obſeruabũt. Siqs aũt ⁊ mũdus ẽ
i itinere nõ fuit ⁊ tñ nõ fecit phaſe: extermi-
nabit aia illa de pplis ſuis: qꝛ ſacrificium
dño nõ obtulit tpe ſuo. Pctm̃ ſuũ ipe por- C
tabit. Peregrin⁹ qȝ ⁊ aduena ſi fuerit apꝺ
vos: faciẽt phaſe dño iuxta cerimõias ⁊ iu-
ſtificatiões ſuas. Preceptũ ideȝ erit apud
vos tã aduene qȝ indigene. Igit die q̃ ere-
ctũ ẽ tabernaculũ opuit illud nubes. A ve-
ſpere ãt ſup tẽtoriũ erat q̃ſi ſpẽs ignis vſqȝ
mane. Sic fiebat iugiter. Per diẽ opiebat
illud nubes p noctẽ q̃ſi ſpẽs ignis. Cũqȝ ab
lata fuiſſet nubes q̃ tabernaculũ ꝓtegebat
tũc ꝓficiſcebant filiȷ iſrael: ⁊ in loco vbi ſte-
tiſſet nubes ibi caſtrametabant. Ad impe Exo.40.b
riũ dñi ꝓficiſcebant: ⁊ ad impiũ illius fige-
bãt tabernaculũ. Cũctis dieb⁹ qbus ſtabat D

nubes ſup tabernaculū:manebāt ī eodē lo
co:⁊ ſi euenīſſet vt multo tpe maneret ſup
illud:erāt filij iſrael in excubijs dn̄i ⁊ nō ꝓ
ficiſcebant̄:quotquot dieb⁹ fuiſſꝫ nubes ſu
p tabernaculū. Ad impiū dn̄i erigebāt ten
toria:⁊ ad impiū illi⁹ deponebāt. Si fuiſſet
nubes a veſpe vſqꝫ mane ⁊ ſtatiꝫ diluculo
tabernaculū reliqſſet ꝓficiſcebant̄:⁊ ſi poſt
diē ⁊ noctē receſſiſſet:diſſipabāt tētoria. Si
vero biduo aut vno mēſe vel lōgiori tpe fu
iſſet ſup tabernaculū manebāt filij iſrael ī
eodē loco ⁊ non ꝓficiſcebant̄: ſtatim aūt vt
receſſiſſet mouebāt caſtra. Per verbū dn̄i
figebāt tētoria:⁊ per verbū illius ꝓficiſce
bant̄:erantqꝫ in excubijs dn̄i iuxta imperi
um eius per manum moyſi. X

A Locutuſqꝫ eſt dn̄s ad moyſen: dicēs.
Fac tibi duas tubas argēteas ducti
les:qbus ꝯuocare poſſis multitudineꝫ qn̄
mouēda ſunt caſtra.Cūqꝫ icrepueris taber
ꝯgregabit̄ ad te oīs turba ad oſtiū taberna
culi federis.Si ſemel clāgueris venient ad
te pricipes ⁊ capita multitudinis iſrael.Si
aūt ꝓlixior atqꝫ ꝯciſus clāgor increpuerit
mouebūt caſtra primi q ſūt ad oriētalē pla
gā.In ſcdo āt ſonitu ⁊ pari vlulatu tube le
uabūt tētoria q habitāt ad meridiē:⁊ iuxta
hūc modū reliq faciēt vlulātibus tubis in
ꝓfectionē.Qn̄ aūt ꝯgregādus eſt ppl's ſim
plex tubaꝝ clāgor erit:⁊ nō ꝯciſe vlulabūt.
Filij aūt aarō ſacerdotis clāgēt tubiſ:eritqꝫ
hoc legitimū ſempiternū in gn̄atōib⁹ vr̄is.
Si exieritis ad bellū de terra vr̄a ꝯtra ho
ſtes q̄ dimicāt aduerſū vos:clāgetis vlulā
tibus tubis:⁊ erit recordatio vr̄i corā dn̄o
deo vr̄o:vt eruamini de manib⁹ inimicoruꝫ
veſtroꝝ.Si qn̄ hēbitis epulū ⁊ dies feſtos
B ⁊ calēdas:canetis tubis ſup holocauſtis ⁊
pacificis victimis:vt ſit vobis i recordatio
nē dei vr̄i.Ego dn̄s ds̄ vr̄.Anno ſcdo mēſe
ſcdo viceſima die mēſis eleuata ē nubes de
tabernaculo federis. Profectiqꝫ ſunt filij
iſrael p turmas ſuas de deſerto ſynai ⁊ recu
buit nubes in ſolitudine pharan.Mouerūt
qꝫ caſtra primi iuxta impiū dn̄i p manum
moyſi.Filij iuda p turmas ſuas quoꝝ prin
ceps erat naaſon fili⁹ aminadab. In tribu
filioꝝ yſachar fuit princeps nathanael fili⁹
ſuar.In tribu zabulon erat pricceps eliab fi
lius helon.Depoſitūqꝫ eſt tabernaculū qd̄
portātes egreſſi ſunt filij gerſon ⁊ merari.
Profectiqꝫ ſūt ⁊ filij rubē per turmas ⁊ or C
dinē ſuū quoꝝ princeps erat elyſur filius ſe
deur.In tribu aūt filioꝝ ſymeō princeps fu
it ſamalihel filius ſuriſaddai. Porro in tri
bu gad erat princeps heliaſaph filius duel
Profectiqꝫ ſunt ⁊ caathite portātes ſcūa
riū.Tādiu tabernaculū portabat̄ donec ve
nirēt ad erectōis locū. Mouerūt caſtra ⁊ fi
lij ephraim per turmas ſuas:in quoꝝ exer
citu pricceps erat eliſama fili⁹ āmiud. In tri
bu aūt filioꝝ manaſſe priceps fuit gamali
el fili⁹ phadaſſur.Et in tribu beniamin erat
dux abdian filius gedeonis.Nouiſſimi ca
ſtroꝝ oīum ꝓfecti ſunt filij dan per turmas
ſuas: in quoꝝ exercitu priceps fuit abiezer
filius amiſaddai.In tribu āt filioꝝ aſer erat
princeps phegiel filius ochran.Et in tribu
filioꝝ neptaliꝫ princeps fuit ahira filius he
nan.Hec ſūt caſtra ⁊ ꝓfectōes filioꝝ iſrael
per turmas ſuas qn̄ egrediebant̄. Dixitqꝫ B
moyſes obab filio raguel madianite cogna
to ſuo.Proficiſcimur ad locū quē domin⁹
daturuꝝ eſt nobis:veni nobiſcum vt bene
ficiamus tibi quia dominus bona promiſit
iſraeli.Cui ille rn̄dit.Non vadam tecum:ſꝫ
reuertar in terrā meā in qua natus ſum. Et
ille.Noli inqt nos relinquere.Tu.n.noſti in
qbus locis per deſertū caſtra ponere debea
mus ⁊ eris ductor noſter.Cūqꝫ nobiſcū ve
neris quicquid optimū fuerit ex opib⁹ q̄s
nobis traditurus ē dn̄s:dabim⁹ tibi. Pro
fecti ſunt ergo de mōte dn̄i viā triū dierum:
archaqꝫ federis dn̄i p̄cedebat eos per dies
treſ.Prouidēs caſtroꝝ locū.Nubes quoqꝫ
dn̄i ſuper eos erat per diē cū icederēt.Cūqꝫ
eleuaret̄ archa dicebat moyſes.Surge dn̄e Ps.67.
⁊ diſſipentur inimici tui ⁊ fugiant qui odo
runt te a facie tua.Cum auteꝫ deponeretur
aiebat.Reuertere domine ad multitudinē
exercitus iſrael. XI

Interea ortū ē murmur ppl'i q̄ſi dolē A
tiū pro labore ꝯtra dn̄m.Qd̄ cū au
diſſet iratus ē ⁊ accēſus in eos ignis dn̄i de
uorauit extremā caſtroꝝ ptē.Cūqꝫ clamaſ
ſet ppl's ad moyſen:orauit moyſes ad dn̄m
⁊ abſorpt⁹ eſt ignis.Vocauitqꝫ nomē loci il
lius incēſio:eo ꝙ ſuccēſus fuiſſet ꝯtra eos
ignis dn̄i.Vulg⁹ quippe ꝓmiſcuū qd̄ aſcē
derat cū eis flagrauit deſiderio ſedēs ⁊ flēs
iūctis ſibi piter filijs iſrael:⁊ ait. Quis da B
bit nobis ad veſcēdū carnes? Recordamur

piſciū q̄s cōedam⁹ in egypto gratis in mē
tē nobis. veniunt cucūeres ⁊ pepōes porri
q̄ʒ ⁊ cepe ⁊ allea. Aīa nr̄a arida ē: nihil ali
Exo.16.g. ud reſpiciūt oculi nr̄i niſi man. Erat autem
man q̄ſi ſemē coriandri coloris belij. Circui
batq̄ʒ populus ⁊ colligens illud frāgebat
mola ſiue terebat ī mortario coqn̄s olla ⁊
faciēs ex eo tortulas ſaporis q̄ſi pāis olcati
Cūq̄ʒ deſcēderet nocte ſup caſtra ros deſcē
debat pˀiter ⁊ mā. Audiuit ḡ moyſes flētem
populū p fāilias: ſinglos p oſtia tētorij ſui
Iratuſq̄ʒ ē furor dn̄i valde: ſʒ ⁊ moyſi īto
C lerāda res viſa ē ⁊ ait ad dn̄ʒ. Cur afflixiſti
ſuūʒ tuūʒ? Quare nō īuēio grām corāʒ te?
Et cur īpoſuiſti pōd⁹ vniuerſi ppli hui⁹ ſup
me? Nūqd ḡ ꝯcepi oēm hanc multitudinē
vel gēui eā: vt dicas mihi: porta eos ī ſinu
tuo ſicut portare ſolet nutrix īfātulū. ⁊ defer
ī terrā ꝓ q̄ iuraſti pr̄ib⁹ eoꝝ? Vn̄ mihi car
nes vt dē tāte multitudi? Flēt ꝯtra me dicē
tes: da nobis carnes vt cōedam⁹. Nō poſ
ſuʒ ſol⁹ ſuſtiner̄ oēʒ hūc ppl'ʒ q2 grauis eſt
mihi. Sin alr̄ tibi videt̄. obſecro vt interfici
D as me ⁊ īueniā grām ī oculis tuis: ne tātis
afficiar mal'. Et dixit dn̄s ad moyſē. Cōgre
ga mihi ſeptuagīta viros đ ſeniorib⁹ iſra-
el q̄s tu noſti qđ ſenes ppli ſint ac magr̄i
⁊ duces eos ad oſtiū tabnacli federis: faci
eſq̄ʒ ibi ſtare tecū vt deſcēdā ⁊ loq̄r tibi. ⁊
auferā đ ſpiritu tuo tradāq̄ʒ eis vt ſuſtētēt
tecū on⁹ ppli. ⁊ nō tu ſol⁹ graueris. Popu
Leui.20.c lo q̄ʒ dices. Sc̄ificamini cras cōedetis car
Joſue.3.b. nes. Ego. n. audiui vos dicer̄. Quis dabit
..Reg.16.b nobis eſcas carniū? Bn̄ nobis erat ī egyp
to. Ut det vobis dn̄s carnes ⁊ cōedatis: nō
vno die nec duob⁹ vel q̄nq̄ʒ aut decē: vigiti
qdē. ſʒ vſq̄ʒ ad mēſē dieꝝ: donec exeat p na
res vr̄as ⁊ v̄tat̄ in nauſeā: eo qđ repuleritis
E dn̄ʒ in medio vr̄i ē: ⁊ fleueritis corā eo dicē
tes. Quare egreſſi ſumus ex egypto vt pe
riremus in ſolitudīe? Et ait moyſes ad dn̄ʒ
Sexcenta milia peditūʒ hui⁹ populi ſunt.
Et tu dicis: dabo eis eſuʒ carnium menſe ī
tegro. Nūqd ouiū ⁊ bouʒ multitudo cedet̄
vt poſſit ſufficere ad cibum: vel oēs piſces
Eſa.59.c. maris ī vnū ꝯgregabunt̄ vt eos ſatiet? Cui
rn̄dit dn̄s. Nūqd man⁹ dn̄i īualida ē? Jam
nūc videbis vtrū me⁹ ſmo opere cōpleat̄.
Uenit igr̄ moyſes ⁊ narrauit populo verba
dn̄i: cōgregans ſeptuagīta viros de ſeniori
bus iſrael q̄s ſtare fecit circa tabernaculuʒ

Deſcēditq̄ʒ dn̄s p nubē: ⁊ locutus ē ad eū F
auferēs de ſpū q erat ī moyſe. ⁊ dās ſeptua
gīta viris. Cū q̄ʒ requieuiſſet ī eis ſpūs, ꝓphe
tauerūt nec vltra ceſſauerūt. Remāſerāt āt
ī caſtris duo viri: q̄ꝝ vn⁹ vocabat̄ heldad
⁊ alter medad: ſup q̄s requieuit ſpūs: nā ⁊ ipi
deſcripti fuerāt ⁊ nō exierāt ad tabernacu-
lū. Cū ꝓphetarēt ī caſtris: cucurrit puer: ⁊
nūciauit moyſi dicēs. Heldad ⁊ medad pro
phetāt ī caſtris. Stati ioſue fili⁹ nun miſter
moyſi ⁊ electus e plurib⁹ ait. Dn̄e mi moy
ſes ꝓhibe eos. At ille: qđ inq̄t emularis ꝓ
me? Quis tribuat vt oīs popul⁹ ꝓphetet ⁊
det eis dn̄s ſpūm ſuū? Reuerſuſq̄ʒ eſt moy G
ſes ⁊ maiores natu iſrael ī caſtra. Uent⁹ āt
egrediēs a dn̄o arreptas trās mare coturni
ces detulit: ⁊ dimiſit ī caſtra itinere quātuʒ
vno die cōfici pōt ex oī pte caſtroꝝ p circui-
tū: volabātq̄ʒ ī aere duob⁹ cubitis altitudi
ne ſup terrā. Surgēs ergo popul⁹ toto die
illo ⁊ nocte ac die altero: ꝯgregauit coturni
cū multitudinē q paꝝ decē choros: ⁊ ſicaue
rūt eas p gyrū caſtroꝝ. Adhuc carnes erāt
ī dētib⁹ eoꝝ: nec đfecerat huiuſcemōi cibus Ps.77.
⁊ ecce furor dn̄i cōcitat⁹ ī populū pcuſſit eū
plaga magna nimis: Uocatuſq̄ʒ ē ille loc⁹
ſepulchra cōcupiſcētie: ibi eni ſepelierūt po
puluʒ q deſiderauerat carnes. Egreſſi āt de
ſepulchris concupiſcentie venerunt in aſe-
roth ⁊ manſerunt ibi.

XII

Locutaq̄ʒ ē maria ⁊ aarō cōtra moy A
ſē ꝓpter vxorē eius ethiopiſſā: ⁊ dixe Deu.24.g.
rūt. Nū p ſolū moyſē locut⁹ ē dn̄s? Nō ne ⁊
nobis ſiliter ē locut⁹? Qđ cūʒ audiſſet dn̄s
irat⁹ ē valde. Erat eni moyſes vir mitiſſim⁹
ſup oēs hoīes q morabātur ī terra. Statim
locut⁹ ē dn̄s ad eū ⁊ ad aarō ⁊ mariā. Egre
dimī vos trī tres ad tabernaculū federis
Cūq̄ʒ fuiſſent egreſſi deſcēdit dn̄s ī colūna B
nubis. ⁊ ſtetit in itroitu tabernaculi vocās
aarō ⁊ mariā. Qui cū iſſēt. dixit ad eos. Au
dite ſmōes meos. Si qs fuerit iter vos ꝓ
pheta dn̄i viſiōe apparebo ei vel p ſōniū lo
q̄r ad illū. At nō talis ſu⁹ me⁹ moyſes q in Hebre.5.a
oī domo mea fideliſſimus ē: Ore eni ad os
loq̄r ei. Palā p enigmata ⁊ figuras deū vi
det. Qr̄ ergo n̄ timuiſtis đtrahere ſuo meo C
moyſi. Jratuſq̄ʒ cōtra eos abijt. Nubes q̄ʒ
receſſit q̄ erat ſr̄ tabnaculuʒ. Et ecce maria
apparuit cādēs lepra q̄ſi nix. Cūq̄ʒ reſpexiſ
ſʒ eā aarō ⁊ vidiſſʒ pfuſā lepra: ait ad moy

ſen. Obſecro dñe mi ne iponas nobis hoc peccatũ qḋ ſtulte cõmiſimus ne fiat hic q̃ſi mortua: ⁊ vt abortiuum qḋ pjicit̃ de vulua
B mr̃is ſue. Ecce iã mediũ carnis ei⁹ deuoratũ ẽ a lepra. Clamauitq3 moyſes ad dñ3 dicẽs De⁹ obſecro ſana ea3. Cui rñdit dñs. Si pr ei⁹ ſpuiſſet in faciẽ illius: nõne debuerat ſal tẽ ſeptẽ diebus rubore ſuffundi? Separetur ſeptẽ diebus extra caſtra: ⁊ poſtea reuocabi tur. Excluſa eſt itaq3 maria extra caſtra ſe ptẽ dieb⁹: ⁊ populus nõ eſt motus de illo lo co: donec reuocata eſt maria. XIII

A PRofectuſq3 eſt populus de aſeroth: fixis tẽtorijs i deſerto pharã. Ibi q3 locut⁹ ẽ dñs ad moyſen: dicẽs. Mitte viros q ↄſiderẽt terrã chanaã quã datur⁹ ſũ filijs iſrael: ſingulos de ſingulis tribubus ex p̄ri cipib⁹. Fecit moyſes qḋ dñs imparat ď de ſerto pharã mittẽs pn̄cipes viros q̃rũ iſta ſũt noĩa. De tribu rubẽ: ſẽmua filiũ 3echur. De tribu ſymeõ: ſaphat filiũ vri. De tribu iuda: caleb filiũ iephõe. De tribu yſachar: igal filiũ ioſeph. De tribu effraim: oſee filiũ nun. De tribu beniamin. phalti filiũ raphu De tribu 3abulõ: geddiel filiũ ſodi. De tri bu ioſeph ſceptri manaſſe: gaddi filiũ ſuſi.
B De tribu dan: amiel filiũ gemalli. De tribu aſer: ſthur filiũ michael. De tribu neptalim nabbi filiũ napſi. De tribu gad: guel filium machi. Hec ſũt noĩa viroꝝ q̃s miſit moyſes ad ↄſiderãdã terrã: vocauitq3 oſee filiũ nun ioſue. Miſit ḡ eos moyſes ad ↄſiderãdã ter rã chanaã: ⁊ dixit ad eos. Aſcẽdite p meridi anã plagã. Cũq3 veneritis ad mõtes: ↄſide rate terrã q̃lis ſit: ⁊ populũ q inhitator ẽ ei⁹ vtrũ fortis ſit an ĩfirm⁹: pauci nũero an plu res: ipa terra bona an mala: vrbes q̃les mu rate an abſq3 mur⁹: hum⁹ piguis an ſterilis nemoroſa an abſq3 arborib⁹. Cõfortamini ⁊ afferte nob̄ de fructib⁹ terre: erat ãt tp̄s q̃ñ iã p̄coque vue veſci pn̄t. Cũq3 aſcẽdiſſẽt ex plorauerũt terrã a deſerto ſyn vſq3 roob in trãtibus emath. Aſcẽderũtq3 ad meridiẽ ⁊
C venerũt i hebrõ vbi erãt ahimã ⁊ ſiſai ⁊ tol mai filij enach: nã ſeptẽ ãnis añ thani vrbẽ egypti ↄdita ẽ. Pergẽteſq3 vſq3 ad torren
Deu.1.d tẽ botri abſciderũt palmitẽ cũ vua ſua: quẽ portauerũt in vecte duo viri. De malis q̃3 granatis ⁊ de ficis loci illi⁹ tulerũt q appel lat⁹ ẽ neheſcol. i. torrẽs botri: eo q botꝛ por taſſent inde filij iſrael. Reuerſiq3 explorato res terre poſt q̃dragita dies oĩ regiõe circui ta venerũt ad moyſen ⁊ aarõ ⁊ ad oẽm cetũ filioꝝ iſrael ĩ deſertũ pharã: qḋ eſt i cades. Locutiq3 eis ⁊ oĩ multitudini oñderũt fru ctus terre: ⁊ narrauerũt dicẽtes. Venimus B
in terrã ad quã miſiſtis nos: q̃ reuera fluuit Judi.18.b
lacte ⁊ melle: vt ex his fructib⁹ cognoſci pt̄ ſ3 cultores fortiſſimos h3 ⁊ vrbes grãdes atq3 muratas. Stirpẽ enach vidim⁹ ibi. A malech hitat i meridie: etha⁹ ⁊ iebuſe⁹ ⁊ am morre⁹ ĩ mõtanis. Chanane⁹ vero moratur iuxta mare: ⁊ circa fluẽta iordanis. Inter h leb cõpeſcẽs murmur ppl̄i q oriebat̃ cõtra moyſen ait. Aſcẽdam⁹ ⁊ poſſideamus terrã qm̃ poterim⁹ obtinere eã. Alij vero q fuerãt cũ eo dicebãt. Nequaq̃3 ad hũc populũ va lem⁹ aſcẽdere: q2 fortior nobis ẽ. Detraxe rũtq3 terrã quã iſpexerãt apud filios iſrael dicẽtes. Terra quã luſtrauim⁹ deuorat habi tatores ſuos. Populus quẽ aſpexim⁹ pro cere ſtature eſt. Ibi vidimus mõſtra q̃dam filioꝝ enach de genere gigãteo: q̄bus cõpa rari quaſi locuſte videbamur. XIIII.

IGit̃ vociferãs oĩs turba fleuit nocte illa: ⁊ murmurati ſũt ↄtra moyſen et A
aaron cuncti filij iſrael: dicentes. Utinam mortui eſſemus in egypto: ⁊ non in hac va ſta ſolitudine. Utinam pereamus: ⁊ non in ducat nos dominus in terram iſtam ne ca damus gladio: ⁊ vxores ac liberi noſtri du cantur captiui. Nõne meli⁹ ẽ reuerti in egy ptũ? Dixerũtq3 alter ad alteꝝ. Cõſtituamuſ nobis ducẽ ⁊ reuertamur in egyptu3. Quo
audito moyſes ⁊ aaron ceciderunt proni in Eccl.46.b
terrã corã oĩ multitudine filioꝝ iſrael. At ve 1.Mach.2.i
ro ioſue filius nun: ⁊ caleb filius iephone q ⁊ ipſi luſtrauerãt terrã: ſciderunt veſtimen ta ſua ⁊ ad oẽm multitudinẽ filioꝝ iſrael lo cuti ſũt. Terra quã circuimus valde bona ẽ
Si ppiti⁹ fuerit dñs iducet nos in eã ⁊ tra B
det humũ lacte ⁊ melle manãtẽ. Nolite re belles eẽ ↄtra dñm: neq3 timeatis populu3 terre hui⁹: q2 ſicut panẽ ita eos poſſum⁹ de uorare. Receſſit ab eis oẽ p̄ſidiũ: dñs nobiſ cũ ẽ: nolite metuere. Cũq3 clamaret oĩs mul titudo ⁊ lapidib⁹ eos vellet opp̄mere: appa ruit gloria dñi ſup tectũ federis: cũctis vidẽti bus filijs iſrael. Et dixit dñs ad moyſẽ. Uſ queq̃ detrahet mihi ppl̄s iſte? Quouſq3 nõ credẽt mihi i oĩb⁹ ſignis q̃ feci coram eis? Feriã igitur eos peſtilentia atq3 cõſumã3i

te át faciá principé ſup gété magná ⁊ forti
C oré q̃ʒ hec é. Et ait moyſes ad dñm vt audi
ant egyptij de quoꝝ medio eduxiſti populũ
iſtũ: ⁊ hitatores terre hui⁹ q audierũt ꝙ tu
dñe i pplo iſto ſis ⁊ facie videaris ad facié
⁊ nubes tua ꝓtegat illos: ⁊ i colũna nubis
Exo.13.d. ꝑcedas eos p dié. ⁊ i colũna ignis p noctez
Exo.32.c ꝙ occideris tátá multitudiné quaſi vnum
hoiem: ⁊ dicát. Nó poterat itroducere popu
lũ i terrá ꝓ q̃ iurauerat: iccirco occidit eos
i ſolitudie. Magnificet̃ ergo fortitudo dñi
ſicut iuraſti dicés. Dñs patiés ⁊ multe mi
ſericordie auferés iniqtatez ⁊ ſcelera nullũ
qʒ inoxiũ derelinqués: q viſitas pctá patꝝ
D i filios i tertiá ⁊ q̃rt. i gñationé. Dimitte ob
ſecro pctũm ppli tui hui⁹ ſcdm magnitudi
né miſericordie tue ſic̃ ꝓpiti⁹ fuiſti egredieti
b⁹ de egypto vſqʒ ad locũ iſtũ. dixitqʒ dñs.
Dimiſi iuxta verbũ tuũ. Viuo ego ⁊ iplebi
tur glia dñi vniuerſa terra. Attñ oés hoies
q vidrũt maieſtaté meá ⁊ ſigna q̃ feci i egy
Deu.1.f pto ⁊ i ſolitudie. ⁊ tétauerũt me iá per decé
vices nec obedierũt voci mee: ñ viderũt ter
rá ꝓ q̃ iuraui prib⁹ eoꝝ nec qſquá ex illis
Joſue.14.b q detraxit mihi ituebit̃ eá. Seruũ meuz ca
leb q plen⁹ alio ſpũ ſecut⁹ é me: ducá i terrá
hanc quá circuiuit. ⁊ ſemé ei⁹ poſſidebit eá
qm̃ amalechites ⁊ chananeuſ hitát i valli
b⁹. Cras mouete caſtra. ⁊ reuertimini i ſo
E litudiné per viá maris rubri. Locutuſqʒ é
dñs ad moyſé ⁊ aaró dicés. Vſqʒ quo mul
titudo hꝫ peſſima murmurat ꝯtra me? Que
J.26.g. relas filioꝝ iſrl' audiui. Dic ergo eis. Viuo
⁊.32.b. ego ait dñs: ſic̃ locuti eſtiſ audiéte me faciá
vobis. In ſolitudie hac iacebunt cadauera
vr̃a. Oés q nũerati eſtis a vigiti ánis ⁊ ſu
pra ⁊ murmuraſtis ꝯtra me ñ itrabitis ter
rá ſup quá leuaui manũ meá vt hitare voſ
facerém: pter caleb filiũ iephóe ⁊ ioſue filiuz
nun. Paruuloſ át vr̃os de qb⁹ dixiſtis ꝙ ꝓ
de hoſtib⁹ forét: itroducá vt videát terrá q̃
F vobis diſplicuit. Vr̃a cadauera iacebũt i ſo
litudie. Filij vr̃i erũt vagi i deſerto ánis q̃dra
gita. ⁊ portabũt fornicationé vr̃am donec cõ
ſumátur cadauera vr̃um i deſerto iuxta nu
merũ q̃dragita dieꝝ qb⁹ cõſideraſtis terrá.
Annus pro die iputabit̃. Et q̃dragita ánis
Ezech.4.b. recipietis iniqtates vr̃as. ⁊ ſcietis vltionez
meá. Qm̃ ſic locut⁹ ſuz ita faciá oi multitu
dini huic peſſime. q ꝯſurrexit aduerſuz me
In ſolitudie hac deficiet ⁊ morieť. Igit̃ oés

viri q̃s miſerat moyſes ad cõtépládá terrá
⁊ q reuerſi murmurare fecerát ꝯtra eũ oém
multitudiné. detrahétes terre ꝙ eſſet mala 1.Cori.10.a
mortui ſũt atqʒ ꝑcuſſi i ꝯſpectu dñi. Joſue
át fili⁹ nũ ⁊ caleb fili⁹ iephone vixerũt ex oi
b⁹ q perrexerát ad cõſiderádá terrá. Locutuſ G
qʒ é moyſes vniuerſa verba hec ad oés fili
os iſrl' ⁊ luxit ppls nimis. Et ecce máe pmo
ſurgéteſ accederũt verticé mõtis atqʒ dixe
rũt. Parati ſum⁹ aſcédere ad locũ de q̃ dñs
locutus é qa peccauim⁹. Quibus moyſes:
Cur inqt tráſgredimini verbũ dñi qđ vobis
nó cedet in ꝓſperũ? Nolite aſcédere. nó. n. é Deu.1.g.
dñſ vobiſcũ: ne corruatis corá inimicis vr̃is.
Amalechites ⁊ chanane⁹ añ vos ſũt q̃rũ
gladio corruetis eo qđ nolueritis acqeſce
re dño nec erit dñs vobiſcũ. At illi cõtene
brati aſcéderũt in verticé mõtis. Archa át
teſtaméti dñi ⁊ moyſes nó receſſerũt de ca
ſtris. Deſcéditqʒ amalechites ⁊ chanane⁹
q hitabát in mõte ⁊ ꝑcutiés eos atqʒ cõci
dés perſecutus é eos vſqʒ horma. XV

LOcutuſqʒ é dñs ad moyſé dicés. Lo A
q̃re ad filios iſrael ⁊ dices ad eos. Cũ
igreſſi fueritis terrá hitatiõis vr̃e quá ego
dabo vobis ⁊ feceritis oblationé dño i ho
locauſtũ aut victimá pacificá vota ſoluéteſ
vel ſpõte offerétes munera. aut i ſolénitati
bus vr̃is adolétes odoré ſuauitatis dño: đ
bobus ſiue de ouib⁹ offeret qcũqʒ imolaue
rit victimá: ſacrificiũ ſimile decimá pté ephi
cõſperſaʒ oleo. qđ méſurá hébit q̃rtá parté
hin: ⁊ vinũ ad liba fundéda eiuſdé méſure B
dabit in holocauſtum ſiue victimam. Per
agnos ſingulos ⁊ arietes erit ſacrificiũ ſimi
le duaꝝ decimarũ. q̃ cõſperſa ſit oleo tertie
partis hin: ⁊ vinũ ad libamẽtũ tertie partiſ
eiuſdem méſure offeret in odoré ſuauitatis
dño. Qñ vero de bob⁹ feceris holocauſtũ
aut hoſtiá impleas voto vel pacificas victi
mas dabis p ſingulos boues ſimile tres đ
cimas cõſperſe oleo qđ héat mediũ méſure
hin. ⁊ vinũ ad liba fundéda eiuſdé méſure
in oblationé ſuauiſſimi odoris dño. Sic fa
cies p ſingulos boues ⁊ arietes ⁊ agnos ⁊
hedos. Tá indigene q̃ʒ peregrini eodé ritu
offerét ſacrificia. Vnũ ꝑceptũ erit atqʒ iudi
cium tá vobis q̃ʒ aduenis terre. Locutus
eſt dñs ad moyſen dicens. Loq̃re filijs iſra
el ⁊ dices ad eos. Cũ ueneritis in terrá quá C
dabo vobis. ⁊ cõcederitis de panib⁹ regiõis

Illi⁹ ſepabitis ꝑmitias dño de cibis vr̃is.
Sicut de areis ꝑmitias ſepabitis: ita ⁊ de
plumētis dabitis ꝑmitias dño ꝙ ſi p igno
rātiā ꝑterietis qcqȝ hoꝝ q̄ locut⁹ ē dñs ad
moyſen ⁊ mādauit p eum ad vos die que
cepit iubeř ⁊ vltra. oblitaqȝ fuerit faceř m̄lti
tudo offeret vitulū de armēto holocauſtum
i odoreȝ ſuauiſſimū dño. ⁊ ſacrificium eius
ac liba vt cerimonie poſtulāt hircumqȝ ꝓ
peccato. ⁊ rogabit ſacerdos ꝓ oī multitudi
ne filioꝝ iſrael. ⁊ dimitteť eis. qm̄ non ſpō
te peccauerūt: nihilomin⁹ offerētes incen
ſū dño ꝓ ſe ⁊ ꝓ pcō atqȝ errore ſuo: ⁊ dimit
teť vniuerſe plebi filiorū iſrael ⁊ aduenis
q̄ pegrināť iter eos. qm̄ culpa ē ois ppl'i p
ignorātiā. ꝙ ſi aīa vna neſciēs peccauerit of
fert caprā ānicula ꝓ pcō ſuo. ⁊ depcabitur
ꝓ ea ſacerdos ꝙ iſcia peccauerit corā dño
ipetrabitqȝ ei veniā ⁊ dimittetur illi. Tā in
digenis q̄ȝ aduenis vna lex erit oiuȝ q pec
cauerit ignorātes. Aīa vero q̄ p ſupbiā ali
D qd ꝯmiſerit: ſiue ciuis ſit ille ſiue pegrinus
qm̄ aduerſ⁹ dñȝ rebellis fuit: pibit ď ppl'o
ſuo: vbū. n. dñi ꝯtēpſit: ⁊ pceptū illi⁹ fecit ir
ritū icirco delebit': ⁊ portabit iniqtatē ſuā
Factū ē āt cū eſſent filij iſrael i ſolitudie ⁊ i
uēiſſent hoiem colligētē ligna i die ſabbati
obtulerunt eū moyſi ⁊ aarō ⁊ vniuerſe mul
titudini. Qui recluſerunt eū i carcerē neſciē
tes qd ſuper eo facere deberēt. Dixitqȝ dñs
ad moyſē. Morte moriatur hō iſte: obruat
eū lapidib⁹ ois turba extra caſtra. cūqȝ edu
xiſſent eū foras: obruerūt euȝ lapidibus: ⁊
mortuus ē ſicut pceꝑat dñs. Dixit q̄ȝ dñs
ad moyſē. Loqre filijs iſrael: dices ad eos:
vt faciāt ſibi fimbrias p q̄tuor āgulos pal
lioꝝ ponētes i eis vittas hyacitbias. Quaſ
leu. 22. b. cuȝ viderit recordeť oiuȝ mādatoꝝ dñi: nec
ſequātur cogitatōes ſuas. ⁊ oculos per res
varias fornicātes: ſȝ magis mēores pcepto
ruȝ dñi faciēt ea ſintqȝ ſcī deo ſuo. Ego dñs
deus veſter q eduxi vos de terra egypti vt
eſſem deus veſter. XVI.

Ecce āt chore filius iſuar filius caath
filij leui ⁊ dathan atqȝ abiron filij eli
A ab: hon q̄ȝ filius pheleth de filijs rubē: ſur
rexerunt contra moyſen: alijqȝ filiorum iſ
rael ducenti qnquagita viri ꝓceres ſynago
ge: ⁊ q tpe ꝯcilij p noīa vocabanť. Cumqȝ
ſtetiſſent aduerſus moyſen ⁊ aaron dixerť
Sufficiat vob q: ois multitudo ſcōꝝ eſt. ⁊ i
ipis ē dñs. Cur eleuamini ſup populū dñi
Qd cū audiſſȝ moyſes cecidit ꝓn⁹ i facieȝ:
locutuſqȝ ē ad chore ⁊ ad oēm multitudinē
Mane inqt notū faciet dñs q ad ſe ptineāt
⁊ ſcōs applicabit ſibi ⁊ q̊s elegerit appro
pinquabūt ei. Hoc igiť facite. Tollat vnuſ
qſqȝ thuribulū ſuū tu chore ⁊ oē ꝯciliū tuū
⁊ hauſto cras igne ponite deſup thymiama
corā dño: ⁊ quēcūqȝ elegerit ipe erit ſanctus
Multū erigimini filij leui. Dixitqȝ rurſum
ad chore. Audite filij leui. Nū parū vobis B
eſt ꝙ ſeparauit vos ďs iſrael ab oī populo
⁊ iūxit ſibi vt ſeruiretis ei i cultu tabernacu
li: ⁊ ſtaretis corā frequētia ppl'i ⁊ miſtraretiſ
ei? Jccirco ad ſe fecit accedere te ⁊ oēs frēs
tuos filios leui: ⁊ vobis ēt ſacerdotiū vēdi
cetis: ⁊ ois glob⁹ tu⁹ ſtet ꝯtra dñȝ. Quid eſt
n. aarō vt murmuretiſ ꝯtra eū? Miſit ğ moy
ſes vt vocaret dathā ⁊ abirō filios eliab. q
rñderūt. Nō veniem⁹. Nūqd paꝝ ē tibi ꝙ
eduxiſti nos de terra q̄ lacte ⁊ melle mana
bat vt occideres i deſerto: niſi ⁊ dñat⁹ fueris
nr̃i? Reuera iduxiſti nos i terra q̄ fluit riuis
lactis ⁊ mellis: ⁊ dediſti nob poſſeſſiōes a
groꝝ ⁊ vineaꝝ. An ⁊ oculos nr̃os vis erue
re? Nō venim⁹. Iratuſqȝ moyſes valde: ait
ad dñm. Ne reſpicias ſacrificia eoꝝ. Tu ſcis C
ꝙ nec aſellū qdē vnqȝ acceperiȝ ab eis nec
afflixerim quempiā eoꝝ. Dixitqȝ ad chore.
Tu ⁊ ois ꝯgregatio tua ſtate ſeorſuȝ coram
dño ⁊ aaron die craſtino ſeparati. Tollite ſin
guli thuribula vr̃a ⁊ ponite ſup ea inceuſū
offerēte dño ducēta qnqginta thuribula: aa
ron quoqȝ teneat thuribulū ſuū. Quod cū
feciſſent ſtantibus moyſe ⁊ aaron ⁊ coacer
uaſſent aduerſum eos oēm multitudinē ad
oſtiuȝ tabernaculi apparuit cūctis glīa dñi
Locutuſqȝ ē dñs ad moyſen ⁊ aarō: ait. Se
paramini de medio ꝯgregatōis hui⁹ vt eos
repēte diſperdā. Qui ceciderūt ꝓni in faciē:
atqȝ dixerūt. Fortiſſime ďs ſpirituum vni
uerſe carnis: num vno peccāte ꝯtra oēs ira
tua deſeuiet. Et ait dñs ad moyſen. Preci D
pe vniuerſo populo vt ſeparetur a taberna
culis chore ⁊ dathan ⁊ abiron. Surrexitqȝ
moyſes ⁊ abijt ad dathan ⁊ abirō ſeqntib⁹
eū ſenioribus iſrael: dixit ad turbā. Recedi
te a tabernaculis ipioꝝ: ⁊ nolite tāgere que
ad eos pertinēt: ne iuoluā i pctīs eoꝝ. Cūqȝ
receſſiſſent a tētorijs eoꝝ per circuituȝ: da
than ⁊ abiron egreſſi ſtabāt in introitu pa

pilionū ſuoꝝ cū uxoribus ꝛ liberis omniqꝫ
frequētia. Et ait moyſes. In hoc ſcietis qđ
dn̄s miſerat me vt facerē vniuerſa q̄ cerni
tis ꝛ n̄ proprio corde protulerim. Si conſu
eta hominum morte interierīt ꝛ viſitauerit
eos plaga qua certe viſitari ſolēt: non miſit
E me domin⁹. Sin āt nouā rem fecerit dn̄s vt
aperiēs terra os ſuum ꝺglutiat eos ꝛ oia q̄
ad illos pertinēt: ꝺſcēderitqꝫ viuētes i infer
nū ſcietis q blaſfemauerint dn̄m. Cōfeſtiꝫ
igitur vt ceſſauit loqui: dirupta ē terra ſub
Deu.xi.a. pedib⁹ eorum ꝛ aperiēs os ſuū deuorauit
Ps.105. illos cum tabernaculis ſuis ꝛ vniuerſa ſub
ſtātia eoꝝ. Deſcēderūtqꝫ viui i ifernuꝫ opti
humo: ꝛ perierūt ꝺ medio multitudinis. At
vero ois iſrael q ſtabat p gyruꝫ fugit a cla
more pereūtiū dicens. Ne forte ꝛ nos terra
deglutiat. Sꝫ ꝛ ignis egreſſus a dn̄o iterfe
ſ.26.a. cit ducētos qnquagīta viros q offerebant
icēſū. Locutuſqꝫ ē dn̄s ad moyſen dicēs.
Precipe eleazaro filio aarō ſacerdotis: vt
tollat thuribula q̄ iacēt in incēdio: ꝛ ignem
huc illucqꝫ diſpgat: qm̄ ſcificata ſūt i mor
tib⁹ peccoꝝ ꝓducatqꝫ ea i laminas: ꝛ affigat
altari: eo qđ oblatū ſit i eis incēſū ꝛ dn̄o ſci
ficata ſint: vt cernāt ea ꝓ ſigno ꝛ mōumto fi
F lij iſrael. Tulit ḡ eleazar ſacerdos thuribu
la enea i qb⁹ obtulerāt hi q̄s icēdiū deuora
uit ꝛ ꝓduxit ea i lamias affigēs altari: ꝛ vt
hērēt poſtea filij iſrael qb⁹ ꝯmemorarēt: ne
qs accedat aliēigēa ꝛ q nō eſt de ſēie aaron
ad offerēdū icēſuꝫ dn̄o ne patiat ſic paſſus
ē chore ꝛ ois cōgregatio eius loqnte dn̄o
ad moyſen. Murmurauit aūt ois multitu
do filioꝝ iſrael ſeqnti die ꝯtra moyſē ꝛ aarō
dicēs. Uos iterfeciſtis populuꝫ dn̄i. Cūqꝫ
oriret ſeditio ꝛ tumult⁹ icreſceret: moyſes ꝛ
aarō fugierēt ad tabernaculuꝫ federis. Qđ
G poſt qꝫ igreſſi ſunt operuit nubes ꝛ appuit
gloria dn̄i. Dixitqꝫ dn̄s ad moyſē ꝛ aaron.
ſ.10. Recedite de medio huius multitudinis: ēt
nūc delebo eos. Cumqꝫ iacerēt in terra dixit
moyſes ad aarō. Tolle thuribulū ꝛ hauſto
igne de altari mitte icēſuꝫ deſup: pgēs cito
ad populuꝫ: vt roges ꝓ eis. Iā.n. egreſſa ē
Sap.18.d. ira a dn̄o ꝛ plaga deſēuit. Qđ cū feciſſet aa
rō ꝛ cucurriſſet ad mediā multitudinē: quā
iā vaſtabāt icēdiū obtulit thymiama ꝛ ſtās
iter mortuos ac viuētes ꝓ populo depcat⁹
ē: ꝛ plaga ceſſauit. Fuerūt āt q pcuſſi ſunt
q̄tuordecim milia hoīuꝫ ꝛ ſeptigēti abſqꝫ
his q pierāt i ſeditione chore. Reuerſuſqꝫ
ē aarō ad moyſē ad hoſtiū tabernaculi fede
ris pōt quā quieuit iteritus. XVII.

Et locut⁹ eſt dominus ad moyſen di A
cens. Loquere ad filios iſrael ꝛ acci
pe ab eis virgas ſingulas per cognationes
ſuas a cunctis principibus tribuum virgas
duodecim ꝛ vniuſcuiuſqꝫ nomen ſuper ſcri
bes virge ſue. Nomen autem aaron erit in
tribu leui ꝛ vna virga cunctas eorum fami
lias continebit: poneſqꝫ eas in tabernacu
lo federis coraꝫ teſtimōio: vbi loquar ad te
Quē ex his elegero germinabit virga ei⁹ B
ꝛ cohibebo a me q̄rimōias filioꝝ iſrael qb⁹
ꝯtra vos murmurāt. Locutuſqꝫ ē moyſes
ad filios iſrael ꝛ dederūt ei oēs pncipes vir
gas p ſingulas trib⁹. Fuerūtqꝫ virge duo
decim abſqꝫ virga aarō. Quas cū poſuiſ
ſet moyſes corā dn̄o i tabnaculo teſtionij ſe C
quēti die regreſſus inuenit germinaſſe vir
gā aarō i domo leui: ꝛ turgētib⁹ gēmis eru
perāt flores q folijs dilatatis i amigdalas
deformati ſūt. Protulit ergo moyſes oēs D
virgas ꝺ ꝯſpectu dn̄i ad cūctos filios iſrael
viderūtqꝫ ꝛ receperūt ſinguli virgas ſuas
Dixitqꝫ dn̄s ad moyſē. Refer virgā aarō i
tabernaculū teſtionij: vt ſuet ibi in ſignū re
belliū filioꝝ iſrael: ꝛ qeſcāt q̄rele eoꝝ a me
ne moriāt. Fecitqꝫ moyſes ſic pcepat dn̄s.
Dixerūt aūt filij iſrael ad moyſē. Ecce cōſū
pti ſum⁹: oēs peribimus. Quicūqꝫ accedit
ad tabernaculū dn̄i moriet. Nū vſqꝫ ad in 2.Re.2.f.
ternitionem cūcti delēdi ſumus. XVIII

Dixitqꝫ dn̄s ad aarō. Tu ꝛ filij tui ꝛ
domus pr̄is tui tecū: portabitis ini A
q̄tatem ſcūarij ꝛ tu ꝛ filij tui ſimul ſuſtinebi
tis peccata ſacerdotij vr̄i. Sꝫ ꝛ fratres tuos
ꝺ tribu leui ꝛ ſcepro pr̄is tui ſūe tecū: pſto
qꝫ ſint ꝛ miſtrēt tibi. Tu āt ꝛ filij tui miſtra
bitis i tabnaculo teſtionij. Excubabūtqꝫ le
uite ad precepta tua ꝛ cuncta opa taberna
culi: ita duntaxat vt ad vaſa ſāctuarij ꝛ alta
re nō accedāt: ne ꝛ illi moriātur ꝛ vos pea
tis ſimul. Sint āt tecū ꝛ excubēt i cuſtodijs
tabernaculi: ꝛ i oib⁹ cerimonijs eius. Alie
gena nō miſcebit vobis. Excubate i cuſto
dia ſāctuarij: ꝛ i miſterio altaris: nec oriat
idignatio ſr̄ filios iſrl̄. Ego dedi vobis frēs
veſtros leuitas ꝺ medio filioꝝ iſrl̄: ꝛ tradidi
donū dn̄o vt ſuiāt i miſterijs tabernaculi
eius. Tu āt ꝛ filij tui cuſtodite ſacerdotium

vr̃z ⁊ oia q̃ ad cultũ altaris ptinẽt ⁊ itra ve
B lũ ſũt p ſacerdotes ãmiſtrabunt. Si qs ex
ternus acceſſerit occidet. Locut⁹qz ẽ dñs
ad aarõ. Ecce dedi tibi cuſtodiã p̃mitiaruz
mearũ. Oia q̃ ſcificãt a filijs iſrael tibi tra
didi ⁊ filijs tuis ꝓ ſacerdotali officio: legiti
ma ſẽpiterna. Hec ergo accipies d̃ his que
ſãctificãt ⁊ oblata ſũt dño. Ois oblatio ⁊
ſacrificiũ: ⁊ qcqd ꝓ pcõ atqz d̃licto reddit
mihi ⁊ cedit i ſcã ſcõꝝ: tuũ erit ⁊ filiorum
tuoꝝ. In ſcũario cõedes illud. Mares tãtũ
edent ex eo. q: cõſecratũ ẽ dño. Primitias
ãt q̃s vouerũt ⁊ obtulerũt filij iſrael tibi d̃di
⁊ filijs tuis ac filiabus tuis iure perpetuo.
Qui mũdus ẽ i domo tua veſcet eis. Oẽm
medulã olei ⁊ vini ac frum̃ti: qcqd offert
p̃mitiaꝝ dño: tibi dedi. Uniuerſã frugũ ini
tia q̃ gignit hum⁹ ⁊ dño deportãtur: cedẽt i
vſus tuos: Qui mũd⁹ ẽ in domo tua veſce
tur eis. Oẽ qd̃ ex voto reddiderit filij iſrael
C tuũ erit. Quicqd primũ erũpet e vulua cũ
cte carnis quã offerũt vno ſiue ex hõinib⁹
ſiue de pecorib⁹ fuerit tui iuris erit: ita dũta
xat vt ꝓ hois priogẽito p̃ciũ accipias ⁊ oẽ
aĩal qd̃ imundũ ẽ redimi facias: cui⁹ redẽ
ptio erit p⁹ vnũ mẽſẽ: ſiclis argẽti qnqz põ
der ſcũarij. Sicl⁹ vigiti obolos hz. Priogẽi
S.3.G ta ãt bouis ⁊ ouis ⁊ cap nõ facies redimi
Exo.30.b. q: ſcificãs ſũt dño. Sãguinẽ tm̃ eoꝝ fũdes
Leui.27.c. ſup altare: ⁊ adipes adolebis i ſuauiſſimũ
Ezech.45.b odorẽ dño. Carnes vero i vſuz tuũ edẽt. ſi
cut pectuſculũ cõſecratũ ⁊ arm⁹ dexter: tua
erũt oẽs p̃mitias ſcũarij q̃s offerũt filij iſrl̃
dño tibi dedi ⁊ filijs ac filiab⁹ tuis iure per
petuo. Pactũ ſalis ẽ ſempiternũ corã dño
tibi ac filijs tuis. Dixitqz dñs ad aarõ. In
Deu.18.a. terra eoꝝ nihil poſſidebitis nec hẽbitis p̃tẽ
iter eos. Ego pars ⁊ hereditas tua in medio
filioꝝ iſrael. Filijs ãt leui dedi oẽs d̃cimas
iſrahelis i poſſeſſionẽ pro miſterio q̃ ſeruiũt
mihi i tabernaculo federis: nõ accedãt vl
tra filij iſrl̃ ad tabernaculũ ne cõmittãt pec
catũ mortiferũ. ſolis filijs leui mihi i taber
naculo ſuiẽtib⁹ ⁊ portãtib⁹ pctã populi. Le
D gitimũ ſẽpiternũ erit in generatiõib⁹ vr̃is
Deu.18.a. Nihil aliud poſſidebunt decimaꝝ oblatio
ne p̃tẽti: quas i uſu eoꝝ ⁊ neceſſaria ſepaui.
Locutuſqz ẽ dñs ad moyſen dicẽs. Preci
pe leuitis atqz denũcia. Cũ acceperitis a fi
lijs iſrl̃ decias q̃s dedi vobis p̃mitias eaꝝ
offerte dño i decimã ptẽ decie. vt reputet vo
bis i oblationẽ p̃mitiuoꝝ: tã de areis q̃z de
torcularib⁹ ⁊ vniuerſis: q̃ꝝ accipitis p̃miti
aſ offerte dño ⁊ date ea aarõ ſacerdoti. Oia
q̃ offeretis ex decimis ⁊ i donaria dñi ſepa
bit optima ⁊ electa erũt cũcta. Diceſqz ad
eos. Si p̃clara ⁊ meliora queqz obtuleritis
ex decimis: reputabit vobis q̃ſi de area ⁊
torculari dederitis p̃mitias: ⁊ cõedetis eas
in oibus locis vr̃is tã vos q̃z familie vr̃e:
q2 p̃ciũ ẽ ꝓ miſterio q̃ ſeruitis i tabernacu
lo teſtionij ⁊ nõ peccabitiſ ſup hoc egregia
vobis ⁊ piguia reſuãtes: nec polluatis ob
latiões filioꝝ iſrael ⁊ moriamini. XIX
A Locutuſqz ẽ dñs ad moyſẽ ⁊ aarõ di
cẽs. Iſta ẽ religio victie quã ꝯſtituit
dñs. Precipe filijs iſrael vt adducãt ad te
vacã rufã etatis itegre in q̃ nulla ſit macu
la: nec portauerit iugũ: tradeſqz eã eleazaro
ſacerdoti. Qui eductã extra caſtra immola Hebre.1x.b
bit i cõſpcũ oium: ⁊ tigẽs digitũ i ſanguine
ei⁹ aſpget ꝯtra fores tabernaculi ſeptẽ vici
bus cõburetqz eã cũctis vidẽtib⁹ tã pelle ⁊
carnib⁹ ei⁹ q̃z ſanguie ⁊ fimo flãme tradi
tis. lignũ quoqz cedrinũ ⁊ hyſopũ coccũqz
bis tictũ ſacerdos mittet in flãmã q̃ vacã
vorat. Et tũc demũ lotis veſtib⁹ ⁊ corpe ſuo
igrediet i caſtra ꝯmaculatuſqz erit vſqz ad
B veſperã. Sz ⁊ ille q ꝯbuſſerit eã lauabit ve
ſtimẽta ſua ⁊ corp⁹. ⁊ imũdus erit vſqz ad
veſperã. Colliget ãt vir mũdus cineres vac
ce: ⁊ effundet eos extra caſtra i loco puriſſi
mo: vt ſit multitudini filioꝝ iſrael i cuſtodiã
⁊ i aquã aſpſiõis: q: ꝓ pctõ vacca cõbuſta
ẽ. Cũqz lauerit q vacce portauerat cineres
veſtimẽta ſua imũdus erit vſqz ad veſpeꝝ.
Hẽbũt quoqz hoc filij iſrael ⁊ aduene q hi
tãt iter eos ſcim̃ iure ppetuo. Qui tetigerit
cadauer hois: ⁊ pp hoc ſeptẽ dieb⁹ fuerit im
mũd⁹: aſpget ex hac aq̃ die tertio ⁊ ſeptio
⁊ ſic mũdabit. Si die t̃tio aſpſus nõ fuerit
ſeptio nõ poterit emũdari. Ois q tetigerit
C hũane aĩe morticinũ: ⁊ aſperſus hac cõmix
tiõe nõ fuerit: polluet tabernaculũ dñi: ⁊ pi
bit ex iſrael. Q2 aq̃ expiatiõis nõ ẽ aſpſus
imũdus erit: ⁊ mãebit ſpurcitia ei⁹ ſup eũ.
Iſta ẽ lex hois q morit i tabernaculo. Oẽſ
q igrediũtur tẽtoriũ illi⁹: ⁊ vniuerſa vaſa q̃
ibi ſũt polluta erũt ſeptẽ diebus: Uas qd̃
nõ hũerit operculuz: nec ligaturã deſuper
imũdũ erit Si qs in agro tetigerit cadauer
occiſi hois: aut per ſe mortuũ ſiue os illius

de egypto operuit ſuperficiē terre. veni ⁊ ma
ledic ei: ſi quo mō poſſim pugnare abigere eū
Dixitq; de⁹ ad balaā. Noli ire cū eis neq;
maledicas populo: q2 bn̄dict⁹ eſt. Qui mane
ↄſurgēs dixit ad principes. Jte i terrā vraʒ
q2 ꝓhibuit me de⁹ venire vobiſcū. Reuer
ſi pricipes dixerūt ad balaac. Noluit balaā
venire nobiſcū. Rurſū ille multo plures ⁊
nobiliores q̄ʒ añ miſerat: miſit. Qui cū ve
niſſēt ad balaā: dixerūt. Sic dixit balaac fi
B lius ſephor. Ne ↄteris venire ad me: paratuʒ
habeo honorare te. ⁊ q̄cq̄d volueris dabo ti
bi. Ueni ⁊ maledic ppl'o iſti. rn̄dit balaam.
i .24.c Si dederit mihi balaac plenā domum ſuaʒ
argēti ⁊ auri n̄ potero imutare v̄bū dn̄i dei
mei vt vel plus vel min⁹ loq̄r. Obſecro vt h̄
maneatis etiā hac nocte. vt ſcire queā q̄d mi
s.eo. bi rurſū rn̄deat dn̄s. Uēit ḡ de⁹ ad balaam
nocte ⁊ ait ei. Si vocare te venerunt hoīes
iſti ſurge ⁊ vade cū eis. ita duntaxat vt qd̄
tibi p̄cepero facias. Surrexit balaā mane ⁊
ſtrata aſina ꝓfect⁹ ē cū eis. Et iratus ē deus
Stetitq; angel⁹ dn̄i i via ↄtra balaā q ſede
bat aſine. ⁊ duos pueros hēbat ſecum. Cer
nēs aſina angelū ſtātē i via euaginato gla
E dio auertit ſe de itinere: ⁊ ibat p agꝝ. Quā
cū verberaret balaā ⁊ vellet ad ſēitā reducere
ſtetit āgel⁹ i āguſtis duaꝝ maceriaꝝ qb⁹ vi
nee cingebant. Quē vidēs aſina iūxit ſe pie
ti: ⁊ attriuit ſedētis pedē. At ille iteꝝ verbe
rabat eā ⁊ nihilomin⁹ āgel⁹ ad locū āguſtū
trāſiēs vbi nec ad dexterā nec ad ſiniſtrā po
terat deuiari obui⁹ ſtetit. Cūq; vidiſſet aſi
na ſtātē angelū ↄcidit ſub pedib⁹ ſedētis. q
irat⁹ vehemēti⁹ cedebat fuſte latera eius.
Apuitq; dn̄s os aſine: ⁊ locuta ē: q̄d tibi fe
2.Pe.2.c. ci: Cur pcutis me ecce iā t'tio? Rn̄dit balaā
Q2 cōmeruiſti ⁊ illuſiſti mihi. Utinā hēreʒ
gladiū vt te percutereʒ. Dixit aſina. None
F aīal tuū ſū cui ſp ſedere ↄſueſti: vſq; i p̄ſē
tē diē? Dic q̄d ſimile vnq̄ʒ feceri tibi? At ille
ait. Nūq̄ʒ ꝓtinus apuit dn̄s oculos balaā
⁊ vidit angelū ſtantē in via euaginato gla
dio. adorauitq; eū ꝓnus i terrā. Cui āgel⁹:
Cur inq̄t tertio verberaſti aſinā tuā? Ego ve
ni vt aduerſarer tibi q2 p̄uerſa ē via tua mi
hiq; ↄtraria. Et niſi aſina declinaſſet de via
dās locū reſiſtēti: te occidiſſē ⁊ illa viueret.
Dixitq; balaā. Peccaui neſciēs ꝙ tu ſta
res ↄtra me. Et nūc ſi diſplicet tibi vt vadā:
reuertar. Ait angelus. Uade cū iſtis ⁊ caue

ne aliud q̄ʒ p̄cepero tibi loquaris. Juit igit' G
cū principib⁹. Qd̄ cuʒ audiſſet balac: egreſ
ſus ē in occurſū ei⁹ in oppido moabitarum
qd̄ ſitū eſt i extremis finibus arnō. Dixitq;
ad balaā. Miſi nuncios vt vocarent te. Cur
nō ſtati veniſti ad me? An q2 mercedem ad
uētui tuo reddere neq̄o? Cui ille rn̄dit. Ecce j.23.b
adſū. Nūq̄d loqui potero aliud niſi qd̄ de⁹
poſuerit in ore meo? Perrexerūt ergo ſil' ⁊
venerūt in vrbē q̄ in extremis regni ei⁹ fini
bus erat. Cūq; occidiſſet balac boues ⁊ o
ues: miſit ad balaā ⁊ principes q cū eo erāt
munera. Mane autem facto duxit eum ad
excelſa baal: ⁊ intuit⁹ ē extremā ptem ppl'i

XXIII

Dixitq; balaam ad balac.
Edifica mihi hic ſeptē aras. ⁊ para A
totidem vitulos: eiuſdemq; numeri arietes
Cūq; feciſſent iuxta ſermonem balaā: im
poſuerunt ſimul vitulum ⁊ arietem ſup arā
Dixitq; balaā ad balac. Sta pauliſp iux
ta holocauſtū tuum: donec vadā. ſi forte oc
currat mihi dn̄s. ⁊ qd̄cunq; īperauerit loq̄r
tibi. Cūq; abijſſet velociter: occurrit illi dn̄s
Locutuſq; ad eū balaā ſepteʒ inquit aras
erexi: ⁊ īpoſui vitulū ⁊ arietē deſuper. Dn̄s
aūt poſuit verbū in ore eius ⁊ ait. Reuertere
ad balac. ⁊ hic loqueris. Reuerſus inuenit
ſtantē balac iuxta holocauſtū ſuū ⁊ oēs pri
cipes moabitaꝝ: aſſumptaq; parabola ſua
dixit. De arā adduxit me balac rex moabi
taruʒ: de montibus orientis. Ueni inq̄t ⁊ ma B
ledic iacob: propera ⁊ deteſtare iſrael. Quō
maledicar cui nō maledixit de⁹. Qua rōne Mich.6.b
deteſter: quem dn̄s nō deteſtatur. De ſum
mis ſilicibus videbo eū ⁊ de collibus cōſi
derabo illū. Populus ſolus hitauit ⁊ iter
gētes nō r'putabit'. Quis dinūerare poſſit
puluerē iacob. ⁊ noſſe numerū ſtirpis iſrael
Moriat' anima mea morte iuſtoꝝ: ⁊ fiāt no
uiſſima mea horū ſimilia. Dixitq; balac ad
balaā. Quid eſt hoc qd̄ agis? Ut maledice
res inimicis meiſ vocaui te ⁊ tu ecōtrario bn̄
dicis eis? Cui ille rn̄dit. Nū aliud poſſū loq
niſi qd̄ iuſſerit dn̄s. Dixit ergo balac. Ueni s.22.g
mecū in alteꝝ locū. vn̄ pteʒ iſrael videas. ⁊
totū vidēre nō poſſis: īde maledicito ei. Cū
q; duxiſſet eū in locū ſublimē ſup verticem C
mōtis phaſga: edificauit balaā ſeptē aras ⁊
īpoſitis ō vitulis atq; arietib⁹. dixit ad ba
lac. Sta hic iuxta holocauſtū tuū dōec ego
obuius pgā. Cui cum dn̄s occurriſſet: poſu

iſſetq̄ verbū i ore eius: ait. Reuertere ad
balac: ⁊ hec loq̄ris ei. Reuerſus iuēit eū ſtā
tē iuxta holocauſtū ſuū ⁊ principes moabi
tarꝫ cū eo. Ad quē balac. Quid inq̄t locut⁹
eſt dn̄s. At ille aſſumpta parabola ſua ait.
Sta balac ⁊ auſculta audi fili ſephor non ē
deus q̄ſi hō vt mentiatur nec vt filius hoīs
vt mutet̄. Dixit ergo ⁊ nō faciet: locutuſq̄
eſt ⁊ nō iplebit. Ad bn̄dicēdū adductus ſū
bn̄dictionē ꝓhibere nō valeo. Nō ē idolū
B i iacob. nec videt̄ ſimulacꝝ i iſrael. Dn̄s ds
ſ.24.b. ei⁹ cū eo eſt ⁊ clāgor victorie regis in illo.
De⁹ eduxit illū de egypto cui⁹ fortitudo ſi
milis ē rhinocerotis. Nō ē auguriū i iacob
nec diuinatio i iſrael. Tēporibus ſuis dicet̄
iacob ⁊ iſrael: q̄d operat⁹ ſit deus. Ecce po
pulus vt leena ꝯſurget: ⁊ quaſi leo erigetur
Nō accubabit donec deuoret prędā: ⁊ occi
ſoꝝ ſanguinē bibat. Dixitq̄ balac ad bala
aꝫ. Nec maledicas ei nec benedicas. Et ille
Nōne ait dixi tibi. ꝙ q̄cq̄d mihi deus impe
raret hoc facerem. Et ait balac ad eum. Ue
ni ⁊ ducam te ad alium locū: ſi forte placeat
deo vt inde maledicas eis. Cumq̄ duxiſſet
eū ſup verticem montis phogor qui reſpi
cit ſolitudinē: dixit ei balaā. Edifica mihi h̄
ſeptē aras: ⁊ para totidē vitulos: eiuſdemq̄
numeri arietes. Fecit balac vt balaam dixe
rat: impoſuitq̄ vitulos ⁊ arietes per ſingu
los aras. XXIIII

A CUmq̄ vidiſſet balaā ꝙ placeret do
mino vt benediceret iſrael: nequaq̄
abijt vt an̄ perexerat vt auguriū q̄reret: ſed di
rigēs ꝯtra deſertū vultū ſuū: ⁊ eleuās ocu
los vidit iſrael i tētorijs ꝯmorātē p trib⁹ ſu
as ⁊ irruēte in ſe ſpū dei aſſūpta parabola
i.eo. ait. Dixit balaā fili⁹ beor: dixit hō cui⁹ ob
turat⁹ ē oculus. dixit auditor ſermonū dei q
viſionē oīpotētis ituit⁹ ē qui cadit ⁊ ſic ape
riūtur oculi ei⁹: q̄ pulchra tabernacula tua
iacob: ⁊ tētoria tua iſrael: vt valles nemoro
ſe: vt horti iuxta fluuios irrigui: vt taberna
cula q̄ fixit dn̄s: q̄ſi cedri ꝓpe aq̄s. Fluet a
q̄ de ſitula eius: ⁊ ſemē illius erit in aquas
multas. Tollet̄ ꝓpter agag rex eius: ⁊ aufe
B ret̄ regnū illius. Deus eduxit illū de egyp
ſ.23.d to: cuius fortitudo ſilis ē rhinocerotis: deuo
rabūt gētes hoſtes illius oſſaq̄ eoꝝ cōfrin
gēt ⁊ perforabūt ſagittis. Accubans dormi
uit vt leo: ⁊ quaſi leena quam ſuſcitare nul
lus audebit. Qui bn̄dixerit tibi: erit ⁊ ipſe
bn̄dictus: q maledixerit tibi in maledictō e
reputabit̄. Iratuſq̄ balac cōtra balaā: co
ploſis manibus ait. Ad maledicēdū inimi
cis meis vocaui te: q̄bus econtrario tertio
bn̄dixiſti. Reuertere ad locū tuū. Decreue
ueram q̄dē magnifice honorare te: ſꝫ dn̄s pri
uauit te honore diſpoſito. Reſpondit bala C
aꝫ ad balac. Nōne nūcijs tuis quos miſiſti ſ.22.d
ad me dixi ſi dederit mihi balac plenā domū
ſuā argēti ⁊ auri nō potero p̄terire ſermonē
dn̄i dei mei: vt vel boni vel mali q̄d proferā
ex corde meo: ſed q̄cquid dixerit dn̄s hoc lo
quar. Uerūtamē pergens ad populū meū
dabo tibi ꝯſiliū: q̄d populus tuus populo
huic faciat extremo tpe. Sūptu igit̄ para
bola rurſū ait. Dixit balaā filius beor: dixit ſ.eo.
hō cui⁹ obturatus eſt oculus: dixit auditor
ſermonū dei: q nouit doctrinā altiſſimi: ⁊ vi
ſiōes oīpotētis videt: qui cadēs apertos hꝫ
oculos. Uidebo eū ſed nō modo intuebor il
lū ſed nō ꝓpe. Orietur ſtella ex iacob ⁊ cō
ſurget virga de iſrael: ⁊ percutiet duces mo
ab: vaſtabitq̄ oēs filios ſeth: ⁊ erit idumea
poſſeſſio eius. Hereditas ſeir cedet inimicis
ſuis: iſrael vero fortiter aget. De iacob erit B
qui dominetur: ⁊ perdat reliquias ciuitatis
Cūq̄ vidiſſet amalech aſſumens parabo
laꝫ ait. Pricipiū gētiū amalech: cui⁹ extre
ma pdent̄. Uidit q̄ꝫ cyneū: ⁊ aſſūpta para
bola: ait. Robuſtū q̄dē ē hītaculū tuū: ſed ſi
i petra poſueris nidū tuū: ⁊ fueris elect⁹ de
ſtirpe cyn. q̄ diu poteris pmanere. Aſſur. n.
capiet te. Aſſūptaq̄ parabola iterꝫ locut⁹ ē.
Heu q̄s victur⁹ ē: q̄n̄ iſta faciet ds. Ueīt ēt i
trieribus de italia: ſuperabūt aſſyrios: va
ſtabūtq̄ hebreos: ⁊ ad extremū ēt ipſi peri
būt. Surrexitq̄ balaā ⁊ reuerſus ē in locū
ſuū: balac q̄ꝫ via q̄ venerat: redijt. XXV

MOrabat̄ āt eo tpe iſrl̄ i ſethī: ⁊ for A
nicat⁹ ē ppl̄s cū filiab⁹ moab q̄ vo
cauerūt eos ad ſacrificia ſua. At illi come
derūt: ⁊ adorauerūt deos eaꝝ. Initiatuſq̄ ē
iſrael beelfegor. Et iratus dn̄s ait ad moyſen Joſue
Tolle cūctos pricipes ppl̄i ⁊ ſuſpēde cōtra
eos ſolē in patibulis: vt auertat̄ furor me⁹
ab iſrael. Dixitq̄ moyſes ad iudices iſrael Exo.32.
Occidat vnuſq̄ſq̄ ꝓximos ſuos q̄ initiati
ſunt beelfegor. Et ecce vn⁹ de filijs iſrael in B
trauit corā fratrib⁹ ſuis ad ſcortū madiani
te vidēte moyſe ⁊ oī turba filioꝝ iſrael q fle
bāt an̄ fores tabernaculi. Qd̄ cum vidiſſet 1.Mac.2.c

phinees filiꝰ eleazari filij aaron ſacerdotis
ſurrexit de medio multitudis: ⁊ arrepto pu
gione igreſſus ē poſt viꝝ iſrabelitē in lupa
nar. ⁊ pfodit ambos ſimul viꝝ.ſ. ⁊ mulierē
Coꝛ.10.b. i locis genitalibꝰ. Ceſſauitq; plaga filijs iſra
C el: ⁊ occiſi ſūt vigitiquatuoꝛ milia hominū
Dixitq; dñs ad moyſē. Phinees filiꝰ elea
zari filij aaron ſacerdotis auertit irā meā a
filijs iſrael: qꝛ zelo meo cōmotꝰ eſt ꝯtra eos
vt nō ipſe delerē filios iſrael i zelo meo. Jc
Eccl. 45.d. circo loqre ad euꝫ. Ecce do ei paceꝫ federis
1. Mach.2.f mei. ⁊ erit tā ipſi q̄ȝ ſemini eiꝰ pactū ſacerdo
tij ſempiternū: qꝛ zelatꝰ ē ꝓ deo ſuo ⁊ expiauit
ſcelꝰ filioꝝ iſrael. Erat āt nomē viri iſrabeli
te q occiſus ē cū madiāitide zābri filiꝰ ſalu
D mi: dux de cognatione ⁊ tribu ſymeonis.
Porro mulier madiāitis q̄ pit iterfecta ē
vocabat cozbi: filia ſui pricipis nobiliſſimi
madianitaꝝ. Locutuſq; eſt dñs ad moyſen
J.31.b. dicens. Hoſtes vos ſētiant madianite ⁊ per
cutite eos: qꝛ ⁊ ipſi hoſtiliter egerūt ꝯtra vos
⁊ decipe iſidijs per idolū phogoꝛ ⁊ cozbi fi
liā ducis madian ſororē ſuā q̄ pcuſſa ē i die
A plage ꝓ ſacrilegio phogoꝛ. XXVI

Poſtquam noxiorū ſanguis effuſus
S.1.a. eſt. dixit dñs ad moyſeꝫ ⁊ eleazarum
Exo.30.b. filiuꝫ aarō ſacerdotē. Numerare oēꝫ ſūmā
filiorū iſrael a vigiti ānis ⁊ ſupra p domos
⁊ cognatōes ſuas: cūctos q pñt ad bella
ꝓcedere. Locuti ſūt itaq; moyſes ⁊ eleazar
ſacerdos i cāpeſtribꝰ moab ſup iordanē cō
tra hierico ad eos q erāt a vigiti ānis ⁊ ſu
Gen.46.b. pra ſicut dñs iparat: quoꝝ iſte ē nūerꝰ. Ru
6.Exo.6.b. bē priogēitꝰ iſrael. Huiꝰ filiꝰ enoch a quo
1.Para.5.a familia enochitaꝝ: ⁊ phallu: a quo familia
phalluitaꝝ: ⁊ eſrō a quo familia eſromitaꝝ
⁊ charmi a quo familia charmitaꝝ. He ſūt
familie d ſtirpe rubē: quaꝝ nūerꝰ iuētꝰ ē q̄
dragitatria milia ⁊ ſeptigēti trigita. Filius
phallu eliab huiꝰ filij manuhel ⁊ dathan ⁊
B abirō. Jſti ſūt dathā ⁊ abirō pricipes q ppli
ſurrexerūt ꝯtra moyſē ⁊ aarō i ſeditōe chore
qñ aduerſus dñꝫ rebellauerūt: ⁊ apiēs ter
ra os ſuū deuorauit chore moriētibꝰ plimis
qñ ꝯbuſſit ignis ducētos qnq̄ginta viros
Et factū ē grāde miraculū: vt chore peūte
S.16.g filij illiꝰ nō pirēt. Filij ſymeon p cognatōes
ſuas namuhel: ab hoc familia namuhelitaꝝ
⁊ iamī: ab hoc familia iaminitaꝝ: iachi ab
hoc familia iachinitaꝝ: zare ab hoc familia
zareitaꝝ: ſauli ab hoc familia ſaulitarum

He ſūt fāilie de ſtirpe ſymeō: quaꝝ oīs nūe
rꝰ fuit vigiti duo milia ducēti. Filij gad per
cognatiōes ſuas: ſephō: ab hoc familia ſe-
phōitaꝝ. aggi: ab hoc fāilia aggitaꝝ: ſūi ab
hoc familia ſunitaꝝ: ozni: a b hoc familia oz
nitaꝝ: her: a b hoc familia heritaꝝ: arod. ab
hoc familia aroditaꝝ: arihel ab hoc familia
arihelitaꝝ. Jſte ſunt familie gad: q̄rum oīs
numerus fuit quadraginta milia qngenti. C
Filij iuda: her ⁊ honan: q ābo moꝛtui ſunt
i terra chanaā: Fueruntq; filij iuda per co Gen.38.a
gnatiōes ſuas: ſela a quo familia ſelaitaꝝ
phares a quo fāilia phareſitaꝝ: zare: a quo
familia zareitaꝝ. Porro filij phares: eſrō.
a quo familia eſromitaꝝ: ⁊ amul a quo fāi-
lia amulitaꝝ. Jſte ſunt fāilie iuda: q̄ruꝫ oīs
numerꝰ fuit ſeptuagita ſex milia qngēti. Fi
lij yſachar per cognationes ſuas thola: a
quo fāilia tholaitaꝝ: phua a quo fāilia phu
aitaꝝ: iaſub a quo fāilia iaſubitaꝝ: ſemraꝫ:
a quo fāilia ſemranitaꝝ. He ſūt cognatiōes D
yſachar: q̄ruꝫ numerꝰ fuit ſexagita q̄ttuoꝛ
milia trecēti. Filij zabulō p cognatiōes ſu-
as ſared a quo fāilia ſareditaꝝ: helō a quo
familia helonitaruꝫ: ialel a quo fāilia iale
litaꝝ. Hec ſunt cognatiōes zabulō: q̄ꝝ nu-
merꝰ fuit ſexagita milia qngēti. Filij ioſeph
per cognatiōes ſuas manaſſe ⁊ ephraī. De
manaſſe oꝛtus ē machir: a quo familia ma
chiritaꝝ. Machir gēuit galaad a quo fāilia
galaaditaꝝ. Galaad hūit filios iezer a quo
fāilia iezeritaꝝ: ⁊ elech a q̊ fāilia elechitaꝝ
⁊ aſrihel a quo familia aſrihelitaꝝ: ⁊ ſecheꝫ
a quo familia ſechemitarū: ⁊ ſemida a quo
familia ſemidaitaꝝ: ⁊ epher: a quo fāilia e-
pheritarū. Fuit āt epher pr̄ ſalphaad q fili- J.27.b
os nō hēbat ſ; tm̄ filias: q̄ꝝ iſta ſunt noīa
maala ⁊ noa ⁊ egla ⁊ melcha ⁊ tirſa. He ſūt
fāile manaſſe ⁊ numerꝰ earū qnq̄ginta duo
milia ſeptingēti. Filij āt ephraī p cognatio-
nes ſuas fuerūt hi. ſuthala a q̊ fāilia ſutha
laitaꝝ: becher a quo fāilia becheritaꝝ: tehē
a quo fāilia tehenitaꝝ. Porro filiꝰ ſuthala
fuit herā a q̊ fāilia herāitaꝝ. He ſunt cogna
tiōes filioꝝ ephrai quaꝝ numerꝰ fuit trigin
ta duo milia qngēti. Jſti ſūt filij ioſeph p fa
milias ſuas. Filij beniamī in cognatiōibus E
ſuis: bale a quo familia baleitaruꝫ: azbel a
quo familia azbelitaꝝ: archirā a quo fami-
lia archiramitaꝝ: ſuphā a quo fāilia ſupha
mitaꝝ: vpham a quo familia vphamitarum

Filij bale: hered: ⁊ noeman. De hered fami
lia hereditaꝝ: de noeman: familia noemani
taꝝ. Hi ſunt filij beniamin per cognatiões
ſuas quoꝝ numerus fuit quadragintaquinq;
milia ſexcēti. Filij dan per cognatiões ſuas
ſuban: a quo familia ſubanitaꝝ. He ſūt co
gnatiões dan per familias ſuas. Oēs fue
re ſubanite quoꝝ nūerus erat ſexagitaqua
tuor milia quadringenti. Filij aſer p cogna
tiões ſuas: iemna a quo familia iemnaitaꝝ
ieſſui a quo familia ieſſuitaꝝ: brie a quo fa
milia brielitaꝝ. Filij brie haber a quo fāilia
haberithaꝝ: ⁊ melchie a quo familia mel
chielitaꝝ. Nomē aūt filie aſer fuit ſara. He
cognatiões filioꝝ aſer ⁊ nūerus eoꝝ qnq̄
F ginta tria milia q̄dringenti. Filij neptaliȝ p
cognationes ſuas: ieſſihel a quo familia ieſ
ſihelitaꝝ: guni a quo familia gunitaꝝ: iaſſer
a quo familia iaſſeritaꝝ: ſellem a quo fami
lia ſellemitaꝝ. He ſūt cognatiões filioꝝ nep
tali p fāilias ſuas: quoꝝ nūerus q̄dragita
quinq; milia quadringenti. Iſta eſt ſūma fi
lioꝝ iſrl' q recenſiti ſunt ſexcenta milia ⁊ mil
le ſeptingenti triginta. Locutuſq; ē dñs ad
moyſē. dicēs. Iſtis diuidet terra iuxta nūe
rū vocabuloꝝ i poſſeſſiões ſuas. Plurib⁹
maiorē ptē dabis: ⁊ paucioꝛib⁹ minorē ſin
gulis ſicut nūc recēſiti ſunt tradet poſſeſſio
ita dūtaxat vt ſors terrā tribubus diuidat
⁊ fāilijs. Quicqd ſorte ꝯtigerit: hoc vel plu
res accipiāt vel paucioꝛes. Hic quoq; ē nu
merus filioꝝ leui per familias ſuas. Gerſō
a quo familia gerſonitaꝝ: caath a quo fami
lia caathitaꝝ: merari a quo familia merari
G taꝝ. He ſūt fāilie leui. Familia lobni: famili
a hebroni. familia mooli. familia muſi. fami
Exo.6.c. lia choꝛi. At vero caath gēuit amrā qui ha
buit vxoꝛē iacobeth filiā leui q̄ nata eſt ei i
egypto. Hec genuit amram viro ſuo filios
aaron ⁊ moyſen ⁊ mariā ſoroꝛē eoꝝ. De aa
ron orti ſūt nadab ⁊ abiu ⁊ eleazar ⁊ ytha
mar quoꝝ nadab ⁊ abiu moꝛtui ſūt cū obtu
Le.3.a liſſent ignē alienū coꝛā dño. Fuerūtq; oēs
q nūerati ſūt vigintitria milia gñis maſculi
ni ab vno menſe ⁊ ſupra qui nō ſūt recēſiti
iter filios iſrael: nec eis cū ceteris data poſſeſ
ſio ē. Hic eſt nūer⁹ filioꝝ iſrl' q deſcripti ſūt
a moyſe ⁊ eleazaro ſacerdote i cāpeſtribus
moab ſupra ioꝛdanē ꝯtra hierico: inter q̄s
nullus fuit eoꝝ q añ numerati ſūt a moyſe
⁊ aaron in deſerto ſynai. P̄dixerat enim
dñs qd oēs moꝛerent i ſolitudie. Nulluſq;
remanſit ex eis niſi caleb filius iephone ⁊ io
ſue filius nun.

XXVII

Acceſſerūt āt filie ſalphaad filij epher A
filij galaad filij machir: filij manaſſe S.26.d
q fuit filius ioſeph: quaꝝ ſūt noīa maala ⁊ j.36.a.
noa ⁊ egia ⁊ melcha ⁊ therſa: ſteterūtq; co Joſue 7.a
ram moyſe ⁊ eleazero ſacerdote ⁊ cunctis
p̄ncipib⁹ ppli ad oſtiū tabernacli federis: at
q; dixerūt. Pr nr moꝛtuus ē i deſerto: nec S.16.c
fuit i ſeditiōe q̄ ꝯcitata ē ꝯtra dñm ſub cho
re: ſed i peccato ſuo moꝛtuus ē. Hic non ha
buit mares filios. Cur tollitur nomē illius
de familia ſua: qr nō hȝ filiū? Date nobis B
poſſeſſionē iter cognatos patris nr̄i. Retu
litq; moyſes cām eaꝝ ad iudiciū dñi. Qui
dixit ad eū. Juſtā reȝ poſtulāt filie ſalpha
ad. Da eis poſſeſſionē inter cognatos pr̄is
ſui ⁊ ei i hereditatē ſuccedat. Ad filios autē
iſrael loq̄ris hec. Homo cū moꝛtuus fuerit
abſq; filio ad filiā ei⁹ trāſibit hereditas: ſi fi
liā nō habuerit: habebit ſucceſſoꝛes fratres
ſuos. qd ſi ⁊ fres nō fuerit dabitis heredita
tē fratrib⁹ pr̄is ei⁹. Sin āt nec patruos ha
buerit: dabit hereditas his qui ꝓximi ſūt
Eritq; hoc filijs iſrael ſcūȝ lege ppetua: ſic
p̄cepit dñs moyſi. Dixit quoq; dñs ad moy C
ſē. Aſcēde i mōtē iſtum abari. ⁊ cōtēplare
ide terrā quā daturus ſū filijs iſrael. Cūq;
videris eā ibis ⁊ tu ad populū tuū ſicut iuit
frater tuus aaron quia offēditis me i deſto
ſyn i ꝯtradictōe multitudinis. nec ſcificare
me voluiſtis coꝛā ea ſup aquas. He ſūt aq̄
ꝯtradictiōis in cades deſerti ſyn. Cui rñdit
moyſes. Prouideat dñs de⁹ ſpiritū oīs car
nis hominem qui ſit ſuper multitudinem
hanc ⁊ poſſit exire ⁊ intrare ante eos: ⁊ edu
cere eos vel introducere: ne ſit populus dñi D
ſicut oues abſq; paſtore. Dixitq; dñs ad
eū. Tolle ioſue filiū nun virū in quo eſt ſpūs
dei ⁊ pone manum tuā ſup eum. Qui ſtabit
coꝛam eleazaro ſacerdote ⁊ omni multitudi
ne: ⁊ dabis ei precepta cunctis videntibus
⁊ ptē gloꝛie tue: vt audiat eū oīs ſynagoga
filioꝝ iſrael. Pro hoc ſi qd agendū erit: ele
azar ſacerdos ꝯſulet dñȝ ad verbū ei⁹ egre
dient ⁊ igredient ipſe ⁊ oēs filij iſrael cum eo
⁊ cetera multitudo. Fecit moyſes vt p̄cepe
rat dñs. Cūq; tuliſſet ioſue: ſtatuit eū coꝛaȝ
eleazaro ſacerdote ⁊ oī frequētia ppli: ⁊ impo
ſitis capiti ei⁹ manib⁹ cūcta replicauit que

mandauerat dominus. XXVIII

A Dixitq; dñs ad moyſen. Precipe fi-
lijs iſrael: ⁊ dices ad eos. Oblatõez
meã ⁊ panes ⁊ incẽſũ odoris ſuauiſſimi of
ferte p tpa ſua. Hec ſũt ſacrificia q̃ offerr̃ de
betis. Agnos ãniculos imaculatos duos q̃
tidie in holocauſtũ ſempiternũ: vnũ offere-
tis mane ⁊ alterũ ad veſperũ: decimã partez
ephi ſimile que ꝯſperſa ſit oleo puriſſimo: ⁊
hẽat quartã ptẽ hin. Holocauſtũ iuge ẽ qđ
obtuliſtis in mõte ſynai in odorẽ ſuauiſſi-
mũ incẽſi dñi. Et libabitis vini quartã ptẽ
hin per agnos ſingulos in ſcũario dñi. Alte
rũq; agnũ ſiliter offeretis ad veſperã iuxta
oẽm ritũ ſacrificij matutini ⁊ libamentorũ
B eius oblationẽ ſuauiſſimi odoris dño. Die
ãt ſabbati offeretis duos agnos anniculos
imaculatos ⁊ duas decimas ſimile oleo cõ-
ſperſe in ſacrificio ⁊ liba q̃ rite fũdũť p ſin
gula ſabbata in holocauſtũ ſempiternum.
In calẽdis aũt. i. in menſiũ exordijs offere-
tis holocauſtũ dño: vitulos de armẽto duoſ
arietẽ vnũ: agnos ãniculos ſeptẽ imacula-
tos: ⁊ tres decias ſimile oleo ꝯſpſe in ſacrifi
cio p ſingulos vitulos: ⁊ duas decimas ſilẽ
oleo ꝯſperſe p ſingulos arietes: ⁊ decimam
decime ſimile ex oleo in ſacrificio per agnoſ
ſingulos. Holocauſtũ ſuauiſſimi odoris at
q; incẽſi eſt dño. Libamẽta aũt vini q̃ p ſin
gulas fũdẽda ſũt victias iſta erũt. Media
pars hin p ſingulos vitulos: tertia p arietẽ
C q̃rta per agnũ. Hoc erit holocauſtũ p oẽs
mẽſes: q ſibi anno vertẽte ſuccedũt. Hircus
quoq; offereť dño pro peccatis in holocau
ſtũ ſempiternũ cũ libamẽtis ſuis. Mẽſe ãt
primo q̃rtadecia die mẽſis: phaſe dñi erit ⁊
q̃ntadecia die ſolẽnitas. Septẽ dieb⁹ veſcẽ-
tur azimis: quarũ prima dies venerabilis ⁊
ſancta erit. Oẽ opus ſeruile nõ facietis i ea
Offeretiſq; incẽſũ holocauſtũ dño vituloſ
de armẽto duos: arietẽ vnũ: agnos annicu-
los imaculatos ſeptẽ: ⁊ ſacrificia ſingulorũ
ex ſimila q̃ ꝯſperſa ſit oleo: tres decias p ſin
gulos vitulos: ⁊ duas decias p arietes: ⁊ de
cimã decie p agnos ſingl'os. i. p ſeptẽ agnoſ
⁊ hircũ ꝓ pctõ vnũ vt expieť ꝓ vobis: pter
holocauſtũ matutinũ: qđ ſp offeretis. Ita fa
cietis per ſingulos dies ſeptẽ dierũ: in fomi-
tẽ ignis ⁊ i odorẽ ſuauiſſimũ dño: q ſurget
D de holocauſto ⁊ de libationib⁹ ſingulorũ. Di
es q̃; ſeptim⁹ celeberrim⁹ ⁊ ſcũs erit vobis

Oẽ op⁹ ſeruile nõ facietis in eo. Dies ẽt p̃-
mitiuorũ qñ offeretis nouas fruges dño ex
pletis hebdomadib⁹: venerabilis ⁊ ſcã erit.
Oẽ op⁹ ſeruile nõ facietis i ea. Offeretiſq;
holocauſtũ i odorẽ ſuauiſſimũ dño: vitulos
de armẽto duos: arietẽ vnũ: agnos annicu-
los imaculatos ſeptẽ: atq; in ſacrificijs eorũ
ſimile oleo ꝯſperſe tres decimas p ſingulos
vitulos: per arietes duas: p agnos decimã
decime: q ſimul ſunt agni ſeptẽ: hircũ q̃; q
mactať pro expeditõe: pter holocauſtũ ſem
piternũ: ⁊ liba eius. Immaculata offeretis
oĩa cũ libationibus ſuis. XXIX

Menſis ẽt ſeptimi pma dies venera- A
bilis ⁊ ſcã erit vobis. Oẽ opus ſer-
uile nõ facietis in ea: q2 dies clãgoris eſt ⁊
tubarũ. Offeretiſq; holocauſtũ in odorẽ ſua
uiſſimũ dño: vitulũ de armẽto vnũ: arietez
vnũ: ⁊ agnos ãniculos imaculatos ſeptẽ: ⁊
i ſacrificijs eorũ ſimile oleo ꝯſpſe tres deciaſ
p ſingulos vitulos: duas decias per arietẽ:
vnã decimã per agnũ: q ſimul ſunt agni ſe-
ptẽ: ⁊ hircũ ꝓ pctõ q offerť i expiatõe ppli p̃
ter holocauſtũ calẽdarũ cũ ſacrificijs ſuis: ⁊
holocauſtũ ſempiternũ cũ libatõib⁹ ſolitis
Hiſdẽ cerimonijs offeretis in odorẽ ſuauiſ-
ſimũ incenſũ dño. Decima quoq; dies men
ſis huius ſeptimi: erit vobis ſcã atq; vene-
rabilis: ⁊ affligetis aĩas vr̃as. Oẽ op⁹ ſerui B
le nõ facietis in ea. Offeretiſq; holocauſtũ
dño in odorẽ ſuauiſſimũ: vitulũ de armento
vnũ: arietẽ vnũ: agnos ãniculos imacula-
tos ſeptẽ: ⁊ in ſacrificijs eorũ ſimile oleo con
ſperſe tres decias per ſingulos vitulos: du-
as decias per arietẽ: decimã decie per ſingu
los agnos: q ſũt ſimul agni ſeptẽ: ⁊ hircũ ꝓ
pctõ: abſq; his q offerri pro delicto ſolẽt in
expiationem: ⁊ holocauſtũ ſempiternũ i ſa-
crificio ⁊ libaminib⁹ eorũ. Quĩtadecia vero
die mẽſis ſeptimi q̃ vobis ſcã erit atq; vene
rabilis: oẽ op⁹ ſuile nõ facietis i ea: ſʒ cele-
brabitis ſolẽnitatẽ dño ſeptẽ dieb⁹. Offere
tiſq; holocauſtũ i odorẽ ſuauiſſimũ dño vi-
tulos de armẽto tredeci: arietes duoſ: agnoſ
ãniculos imaculatos q̃tuordeci: ⁊ i libamẽ-
tis eorũ ſilẽ oleo ꝯſperſe tres decias p vitu-
los ſingulos: q ſũt ſil' vituli tredeci: ⁊ duas
decias arieti vno. i. ſil' arietib⁹ duob⁹ ⁊ deci-
mã decie agnis ſingulis q ſũt ſil' agni q̃tuor
deci: ⁊ hircũ ꝓ pctõ abſq; holocauſto ſem-
piterno ⁊ ſacrificio ⁊ libamĩe ei⁹. In die alťo C

offeretis vitulos d armēto duodecī: arietes duos: agnos ãniculos imaculatos q̄ttuordeci: sacrificiaq̃ ⁊ libamia singuloꝝ p vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebrabitis: ⁊ hircū ꝓ pcō absq̃ holocausto sēpitnō: sacrificioq̃ ⁊ libamie ei⁹. Die tertio offeretis vitulos vndeci arietes duos: agnos ãniculos imaculatos q̄ttuordecī: sacrificiaq̃ ⁊ libamia singuloꝝ p vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebrabitis. ⁊ hircū pro pctō: absq̃ holocausto sēpiterno: sacrificioq̃ ⁊ libamie ei⁹ Die q̄rto offeretis vitulos decē arietes duos: agnos ãniculos imaculatos q̄ttuordeci sacrificiaq̃ ⁊ libamia singuloꝝ p vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebrabitis. ⁊ hircū ꝓ pctō: absq̃ holocausto sēpiterno: sacrificioq̃ ei⁹ ⁊ libamie. Die q̄nto offeretis vitulos nouē: arietes duos: agnos ãniculos imaculatos q̄ttuordeci: sacrificiaq̃ ⁊ libamia singuloꝝ p vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebrabitis. ⁊ hircū ꝓ pctō absq̃ holocausto
D sēpiterno sacrificioq̃ ei⁹ ⁊ libamie. Die sexto offeretis vitl'os octo: arietes duos agnos ãniculos imaculatos q̄ttuordeci sacrificiaq̃ ⁊ libamia singuloꝝ p vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebrabitis ⁊ hircū ꝓ pctō absq̃ holocausto sempiterno: sacrificioq̃ ei⁹ ⁊ libamie. Die septio offeretis vitulos septē ⁊ arietes duos: agnos ãniculos imaculatos q̄ttuordeci: sacrificiaq̃ ⁊ libamia singuloꝝ p vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebrabitis ⁊ hircū ꝓ pctō absq̃ holocausto sempiterno sacrificioq̃ ei⁹ ⁊ libamie. Die octauo q̄ ē celeberrim⁹: oē opus seruile nō facietis offerētes holocaustū in odorē suauissimum dn̄o: vitulū vnū: arietē vnū: agnos anniculos immaculatos septē: sacrificiaq̃ ⁊ libamina singuloꝝ per vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebrabitis ⁊ hircū pro peccato absq̃ holocausto sempiterno: sacrificioq̃ eius ⁊ libamine. Hec offeretis dn̄o in solennitatibus vestris: preter vota ⁊ oblationes spontaneas in holocausto: in sacrificio: in libamine: in hostijs pacificis.

XXX

A Narrauitq̃ moyses filijs isrl' oia q̄ ei dn̄s īparat: ⁊ locut⁹ ē ad pricipes tribuū filioꝝ israel. Iste ē s̄mo quē p̄cepit dn̄s. Si qs viroꝝ votū dn̄o vouerit: aut se cōstrixerit iuramēto: nō faciet irritū verbū suū: sed oē qd̄ ꝓmisit iplebit. Mulier si qppiā vouerit ⁊ se cōstrinxerit iuramēto q̄ ē in domo pr̄is sui ⁊ in etate adhuc puellari: si cognouerit pr̄ votū qd̄ pollicita ē ⁊ iuramētū quo obligauit aiam suā: ⁊ tacuerit: voti rea erit. Quicqd pollicita ē ⁊ iurauit ope cōple B
bit. Si āt stati vt audierit cōtradixerit pr̄. ⁊ vota ⁊ iuramēta ei⁹ irrita erūt nec obnoxia tenebitur spōsioni eo q͛ cōtradixerit pr̄. Si maritū hūerit ⁊ vouerit aliqd ⁊ semel d ore ei⁹ verbū egrediēs aiam ei⁹ obligauerit iuramēto: quo die audierit vir ⁊ nō cōtradixerit: voti rea erit: reddetq̃ qdcūq̃ ꝓmiserat: Sin āt audiēs stati cōtradixerit ⁊ irritas fecerit pollicitatiōis ei⁹: verbaq̃ qb⁹ obstrin C
xerat aiā suā ꝓpiti⁹ erit ei dn̄s. Vidua ⁊ repudiata qcqd vouerit reddet. Uxor i domo viri cū se voto cōstrinxerit ⁊ iuramēto: si audiuerit vir ⁊ tacuerit nec cōtradixerit spōsioni: reddet qdcūq̃ ꝓmiserat. Sin āt extēplo cōtradixerit nō tenebit̄ ꝓmissionis rea q͛ marit⁹ cōtradixit: ⁊ dn̄s ei ꝓpiti⁹ erit. Si vouerit ⁊ iuramēto se cōstrixerit vt p ieiuniū vel ceteraꝝ reꝝ abstinētiā affligat aiā suā i arbitrio viri erit si faciat siue n̄ faciat. Qd
si audiēs vir tacuerit. ⁊ i alterā diē distulerit D
sniam: qcqd vouerat atq̃ ꝓmiserat: reddet q͛ stati vt audiuit tacuit. Sin āt cōtradixerit postq̄ resciuit: portabit ipse iniquitatē eius. Iste sunt leges quas constituit dn̄s moysi inter viru ⁊ vxorē: inter patrē ⁊ filiā que in puellari adhuc etate est: vel que manet in parētis domo.

XXXI

Locutusq̃ ē dn̄s ad moysē dicēs. Ul A
ciscere pri⁹ filios isrl' de madiāitis ⁊ sic colligeris ad populū tuū. Statiq̃ moyses armate inqt ex vob viros ad pugnā q possint vltionē dn̄i expetere de madianitis: Mille viri de singulis tribub⁹ eligātur ex israel q mittāt̄ ad bellū. Dederūtq̃ millenos de singulis tribub⁹. i. duodeci milia expeditoꝝ ad pugnā q̄s misit moyses cū phinees filio eleazari sacerdotis vasaq̃ scā ⁊ tubas ad clāgēdū tradidit ei. Cūq̃ pugnassent cōtra madiāitas atq̃ vicissent oēs mares: occiderūt ⁊ reges eoꝝ eui ⁊ recē ⁊ sur ⁊ vr ⁊ rebe qnq̃ pricipes gētis balaā q̄ꝫ filiu beor interfecerūt gladio: ceperūtq̃ mulieres eoꝝ ⁊ paruulos oiaq̃ pecora ⁊ cūctā supellectilē. Quicqd habere poterāt depo B
pulati sunt tā vrbes q̄ viculos ⁊ castella flāma consumpsit. Et tulerunt predā ⁊ vniuersa q̄ ceperant tā ex hominibus q̄ ex iu

mētis ⁊ adduxerūt ad moyſez ⁊ eleazaꝝ ſa
cerdotē ⁊ ad omnē multitudinē filioꝝ iſrael
Reliqua āt vtēſilia portauerūt ad caſtra ī
cāpeſtrib⁹ moab: iuxta iordanē ꝯtra hierico
Egreſſi āt ſūt moyſes ⁊ eleazar ſacerdos ⁊
oēs ꝑncipes ſynagoge ī occurſuꝫ eoꝝ extra
caſtra. Iratuſqꝫ moyſes ꝑncipib⁹ exercitus
tribunis ⁊ cēturiōib⁹ q venerāt de bello: ait
S.25.d Cur fēias reſeruaſtis? Nōne iſte ſūt q̄ dece
perūt filios iſrl' ad ſuggeſtionē balaā ⁊ ꝑua
C ricari vos fecerūt in dn̄o ſup pctō phogor.
vn̄ ⁊ ꝑcuſſus ē ppl's. Ergo cūctos iterficite
Judi.21.b qcqd ē gn̄is maſculini ēt ī puulis: ⁊ mulie
res q̄ nouerunt viros ī coitu iugulate: puel
las āt ⁊ oēs fēias virgines reſeruate vobiſ
⁊ manete extra caſtra ſeptē dieb⁹. Qui occi
derit hoiem vel occiſum tetigerit: luſtrabiꝛ
die tertio ⁊ ſeptio. Et de oī ꝑda ſiue veſtimē
tū fuerit ſiue vas ⁊ aliqd ī vtēſilia ꝑparatū
de capraꝝ pellib⁹ ⁊ pilis ⁊ ligno expiabiꝛ.
Eleazar quoqꝫ ſacerdos ad viros exercit⁹
q pugnauerāt ſic locutus ē. Hoc ē ꝑceptū le
D gis qđ mādauit dn̄s moyſi. Aurū ⁊ argēte
um ⁊ es ⁊ ferrū ⁊ plūbū ⁊ ſtānū ⁊ oē qđ pōt
trāſire ꝑ flammas igne purgabiꝛ: qcqd āt
ignē nō pōt ſuſtinere: aqua expiatiōis ſcifi
cabiꝛ: ⁊ lauabitis veſtimēta vr̄a die ſeptio
⁊ purificati poſtea caſtra intrabitis. Dixit
quoqꝫ dn̄s ad moyſen. Tolle ſummā eoꝝ
que capta ſunt ab hoīe vſqꝫ ad pecus tu ⁊
eleazar ſacerdos ⁊ oēs principes vulgi: di
uideſqꝫ ex equo ꝑdaꝫ inter eos q pugnaue
runt: egreſſiqꝫ ſunt ad bellū: ⁊ inter oēm reli
quā multitudinē. ⁊ ſeperabis partē dn̄o ab
his q pugnauerunt ⁊ fuerunt in bello vnā
aiaꝫ de qngētis tā ex hoibus q̄ꝫ ex bobus
⁊ aſinis ⁊ ouib⁹ ⁊ dabis eā eleazaro ſacer
E doti q: ꝑmitie dn̄i ſunt. Ex media quoqꝫ ꝑ
te filioꝝ iſrael accipies qnquageſimum ca
put hoīuꝫ ⁊ boū ⁊ aſinoꝝ ⁊ ouiū cūctorūqꝫ
aīantiū: ⁊ dabis ea leuitis q excubāt in cu
ſtodijs tabernaculi dn̄i. Fecerūtqꝫ moyſes
⁊ eleazar ſicut ꝑceperat dn̄s. Fuit āt preda
quā exercitus cepat: ouiū ſexcēta ſeptuagi
ta qnqꝫ milia: boū ſeptuaginta duo milia: aſi
norū ſexagita milia ⁊ mille aie hoīuꝫ ſexus
feminei q̄ nō cognouerāt viros trigita duo
milia. Dataqꝫ ē media pars his q in ꝑlio
fuerāt ouiū trecēta trigintaſeptē milia qn
gēte: e quibus in partē dn̄i ſupputate ſunt
oues ſexcēta ſeptuaginta qnqꝫ ⁊ de bobus
triginta ſex milib⁹: boues ſeptuagita ⁊ duo
de aſinis trigita milibus qngentis: aſini ſe
xaginta vnus. De aiabus hoīum. xvi. mili F
bus ceſſerūt in ꝑtē dn̄i trigita due aie. Tra
diditqꝫ moyſes nūeꝝ ꝑmitiaꝝ dn̄i eleazaro
ſacerdoti ſicut fuerat ipatū ex media ꝑte fi
lioꝝ iſrael quā ſepauerat his q ī ꝑlio fuerāt
De media vero ꝑte q̄ ꝯtigerat reliq̄ multi
tudini. i. de ouibus trecētis trigita ſeptē mi
libus qngētis: ⁊ de bobus trigita ſex mili
bus: ⁊ de aſinis trigita milibus qngentis:
⁊ de hoibus ſexdeci milib⁹. Tulit moyſes
qnq̄geſimū caput: ⁊ dedit leuitis q excuba
bāt ī tabnaculo dn̄i: ſicut ꝑcepat dn̄s. Cūqꝫ
acceſſiſſent ꝑncipes exercit⁹ ad moyſen ⁊ tri
buni cēturiōeſqꝫ dixerūt. Nos ſerui tui recen G
ſuim⁹ nūeꝝ pugnatoꝝ: q̄s habuim⁹ ſb mān
nr̄a: ⁊ ne vn⁹ qdē defuit. Ob hāc cāꝫ offeri
mus ī donarijs dn̄i ſinguli qđ ī preda auri
potuim⁹ iuenire: piſcellides ⁊ armillas ⁊ an
nulos ⁊ dextralia ac murenulas: vt depceriſ
ꝓ nobis dn̄ꝫ. Suſceperuntqꝫ moyſes ⁊ elea
zar ſacerdos oē auꝝ ī diuerſis ſpecieb⁹ pon
dere ſcūarij ſexdeci milia ſeptigētos qnqua
ginta ſiclos a tribunis ⁊ cēturiōib⁹. Unuſ
qſqꝫ. n. qđ in ꝑda rapuerat ſuū erat: ⁊ ſuſce
ptū intulerūt in tabernaculū teſtimōij: ī mo
nimētū filioꝝ iſrael corā dn̄o. XXXII
Filij āt rubē ⁊ gad hēbāt pecora mul A
ta: ⁊ erat illis ī iumētis infinita ſub
ſtantia. Cūqꝫ vidiſſet iazer ⁊ galaad aptas
aialibus alēdis terras venerūt ad moyſen
⁊ ad eleazaꝝ ſacerdotē ⁊ principes multitu
dinis: atqꝫ dixerūt. Aſtaroth ⁊ diſbon ⁊ ia
zer ⁊ nemra eſebō ⁊ eleale ſabā ⁊ nebo ⁊ be
on terra quā ꝑcuſſit dn̄s in ꝯſpectu filiorūꝫ
iſrael regionis vberrime ē ad paſtū aialiuꝫ
⁊ nos ſerui tui hēmus iumēta plurima: ꝑca
murqꝫ ſi inuenim⁹ grāꝫ corā te: vt des nob
famulis tuis eā ī poſſeſſionē: nec facias noſ
trāſire iordanē. Quib⁹ rn̄dit moyſes. Nūqd B
frēs vr̄i ibunt ad pugnā ⁊ vos hic ſedebitis?
Cur ſubuertitis mētes filioꝝ iſrael: ne trāſi
re audeāt in locū quē eis daturus eſt dn̄s?
Nōne ita egerūt patres veſtri qn̄ miſi de ca
des barne ad explorādā terrā? Cūqꝫ veniſ
ſent ad vallē botri luſtrata oī regiōe ſubuer
terunt cor filioꝝ iſrael vt non intrarēt fines
quos eis dn̄s dedit: quibus iratus iurauit:
dicens. Si videbunt homines iſti q aſcēde S.14.c
rāt ex egypto a vigiti ānis ⁊ ſupra trā quā

ſub iuraméto pollicitus ſum abrahá yſaac
⁊ iacob ⁊ noluerũt ſeq me ꝑter caleb filiuꝫ
C iephõe zenezeũ ⁊ ioſue filiũ nun. Iſti imple
uerũt voluntaté meá. Iratuſqꝫ dñs aduer
ſum iſrael circũduxit eũ ꝑ deſertũ q̈dragita
annis dõec cõſumeret vniuerſa generatio
q̄ fecerat malũ i cõſpectu eiꝰ. Et ecce inqͭ
vos ſurrexiſtis ꝓ pr̃ibus vr̃is incrementa ⁊
alũni hoium pctõꝝ vt augeretis furoré dñi
ꝯtra iſrael. q̄ ſi nolueritis ſeq eũ i ſolitudi
ne pplm derelinquet: ⁊ vos cá eritis necis
oium. At illi ꝓpe accedétes dixerũt. Caulas
J.eo. ouiũ fabricaremus ⁊ ſtabula iuméto ꝝ puu
lis quoqꝫ nr̃is vrbes munitas: nos át ipſi
armati ⁊ accincti ꝑgemus ad ꝓliũ añ filios
iſrael dõec introducamus eos ad loca ſua.
D Paruuli nr̃i ⁊ qcqd hr̃e poſſumꝰ erũt i vr
bibꝰ mũitis ꝓp hitatoꝝ iſidias. Nõ reuerte
mur i domos nr̃as vſqꝫ dum poſſideát filij
iſrl' hereditaté ſuá: nec qcq̃ꝫ q̈remꝰ tranſior
Josue.1.c. dané: q: iá hémꝰ poſſeſſioné nr̃am i oriétali
eiꝰ plaga. Quibꝰ moyſes ait. Si facitis qð
promittitis expediti ꝑgite corá dño ad pu
gná ⁊ ois vir bellator armatꝰ iordané tráſe
at: dõec ſubuertat dñs inimicos ſuos ⁊ ſub
ijciat ei ois terra: tũc eritis iculpabiles apð
E deũ ⁊ apud iſrl: ⁊ obtinebitis regiões q̈s
vultis corá dño. Sin át qð dicitis nõ feceri
tis: nulli dubiũ ē qn peccetis i deũ. ⁊ ſcitote
qm̃ petm̃ vr̃ꝫ appꝛhédet vos. Edificate ergo
ꝑuulis vr̃is ⁊ caulas ⁊ ſtabula ouibꝰ ac iu
métis ⁊ qð polliciti eſtis iplete. Dixerũtqꝫ
filij gad ⁊ rubé ad moyſé. Serui tui ſumꝰ.
Faciemꝰ qð iubet dñs nr̃. Paruulos nr̃os
⁊ mulieres: ⁊ pecora ac iuméta relinq̃mꝰ in
vrbibꝰ galaad: nos át famli tui oés expedi
ti ꝑgemꝰ ad bellũ ſicut tu dñe loq̄ris. Pre
cepit ergo moyſes eleazaro ſacerdoti ⁊ ioſue
F filio nun ⁊ ꝑncipibꝰ familiaꝝ tribꝰ iſrael. ⁊
dixit ad eos. Si tranſierint filij gad ⁊ filij ru
ben vobiſcũ iordané oés armati ad belluꝫ
corá dño ⁊ vobis fuerit terra ſubiecta: date
eis galaad i poſſeſſioné. Sin át noluerint
tráſire vobiſcũ i terrá chanaá: iter vos hitá
di accipiát loca. Rñderũtqꝫ filij gad ⁊ filij
rubé. Sicut locutꝰ ē dñs ſuis ſuis ita facie
J.eo. mꝰ. Ipſi armati ꝑgemꝰ corá dño i terrá cha
naá ⁊ poſſeſſioné iá ſuſcepiſſe nos ꝯfitemur
Josue.22.a tráſiordané. Dedit itaqꝫ moyſes filijs gad
⁊ rubé ⁊ dimidie tribui manaſſe filij ioſeph
regnũ ſeó regis amorrei ⁊ regnum og re
gis baſan: ⁊ terrá eoꝝ cũ vrbibus ſuis ꝑ cir
cuitũ. Igit̃ extruxerũt filij gad dibon ⁊ aſta G
roth ⁊ aroere ⁊ aroer ⁊ roth ⁊ ſophi ⁊ iazer:
iecbaa ⁊ bethnemta ⁊ bethará vrbes mũi
tas: ⁊ caulas pecoribus ſuis. Filij vero ru
ben edificauerũt eſebõ ⁊ eleale ⁊ cariatha
im ⁊ nabo ⁊ baalmeõ verſis noibus: ſaba
ma quoqꝫ iponétes vocabula vrbibꝰ q̈s ex
truxerát. Porro filij machir filij manaſſe ꝑ Gen.50.d.
rexerũt in galaad: ⁊ vaſtauerũt eá iterfecto
amorreo hitatore eius. Dedit ergo moy
ſes terrá galaad machir filio manaſſe q hi
tauit in ea. Iair át filius manaſſe abijt ⁊ oc
cupauit vicos eius: quos appellauit ánotia
ir. i. villas iair. Nobe quoqꝫ perrexit ⁊ apꝓ
hendit chanath cũ viculis ſuis: vocauitqꝫ
eam ex nomine ſuo nobe. XXXIII

HE ſũt máſiões filioꝝ iſrael q egreſſi
ſũt de egypto ꝑ turmas ſuas i máu A
moyſi: ⁊ aaró: q̈s deſcripſit moyſes iuxta ca
ſtroꝝ loca q̄ dñi iuſſiões mutabát. Profe
cti igit̃ de rameſſe méſe ꝓmo q̄ntadecima
die méſis primi: altera die phaſe filij iſrael
i máu excelſa vidétibꝰ cũctis egyptijs ⁊ ſe
peliétibus primogéitos quos ꝑcuſſerat dñs.
Ná ⁊ in dijs eoꝝ exercuerat vltioné. Caſtra
metati ſunt in ſochot: de ſochot venerunt i
ethá q̄ eſt i extréis finibus ſolitudinis. In
de egreſſi venerũt cõtra phiairoth q̄ reſpi
cit belleſephõ. ⁊ caſtrametati ſunt añ mag
dalũ. Profectiqꝫ de phiairoth tráſierũt per
mediũ mare i ſolitudiné ⁊ ambulátes tribꝰ
diebus ꝑ deſertũ ethan: caſtrametati ſunt i
mara. Profectiqꝫ de mara venerũt in heli B
vbi erát duodeciꝫ fontes aquaꝝ ⁊ palme ſe Exo.15.d.
ptuagita: ibiqꝫ caſtrametati ſũt. Sed ⁊ ide
egreſſi fixerũt tétoria ſup mare rubꝝ. Pro
fectiqꝫ de mari rubro: caſtrametati ſunt i de
ſerto ſyn vnde egreſſi venerunt in deptha.
Profectiqꝫ de deptha: caſtrametati ſunt i
halus egreſſiqꝫ de halus: raphidim fixere
tétoria: vbi populo defuit aqua ad bibédũ.
Profectiqꝫ de raphidim: caſtrametati ſunt
i dſerto ſynai. Sꝫ ⁊ ð ſolitudie ſynai egreſſi:
venerũt ad ſeplchra cõcupiſcétie. Profecti
qꝫ de ſepulchris cõcupiſcétie: caſtrametati
ſũt i aſſeroth: vñ egreſſi venerũt i rethma. C
Profectiqꝫ de rethma: caſtrametati ſunt
remóphares: vñ egreſſi venerũt i lebna. de
lebna caſtrametati ſunt i reſſa: egreſſiqꝫ de
reſſa venerũt in ceelatha. Unde profecti ca

ſtrametati ſũt in mõte ſepher: egreſſi de mõ
te ſepher venerunt in arada. Inde ꝓficiſcẽ
D tes caſtrametati ſunt in maceloth. Profe-
ctiq́ʒ de maceloth. Venerunt in thaath. de
thaath caſtremetati ſunt in thare: vnde e-
greſſi fixere tentoria in metcha. Et de met-
cha caſtrametati ſunt in eſmona. Profecti
qʒ de eſmona: venerunt in moſeroth. Et de
moſeroth caſtrametati ſunt in banciachan.
Profecti de banciachan venerunt in mon
tem gadgad. Vñ ꝓfecti caſtrametati ſũt in
iethebatha: ⁊ de iethebatha venerũt i ebro
na. Egreſſiq́ʒ de ebrona caſtrametati ſũt in
aſiongaber unde profecti venerũt i deſertũ
E ſyn. Hec ẽ cades. Egreſſiq́ʒ de cades caſtra
metati ſunt in mõte hor: in extremis finib⁹
Nu.20.d. terre edom. Aſcẽditq́ʒ aaron ſacerdos i mõ
tem hor iubente dño: ⁊ ibi mortu⁹ eſt ãno
q̃dragẽſimo egreſſionis filioꝝ iſrael ex egy
pto mẽſe q̃nto primo die mẽſis cũ eſſet ãno
ruʒ centũ uigintitriũ. Audiuitq́ʒ chanane⁹
rex araad q̄ habitabat ad meridiẽ: i t̃ra cha
naan veniſſe filios iſrael. Et ꝓfecti de mõte
hor: caſtrametati ſunt i ſalmona: vñ egreſſi
venerunt in phinõ. Profectiq́ʒ de phinon
caſtrametati ſunt i oboth: ⁊ de oboth vene
rũt ieabari: q̃ eſt i finib⁹ moabitaꝝ. Profe
F ctiq́ʒ de ieabari: fixere tẽtoria i dibõgad: vñ
egreſſi caſtrametati ſunt i elmondeblatha
im. Egreſſiq́ʒ de elmõdeblathai: venerũt ad
mõtes abarĩ ꝯtra nabo. Profectiq́ʒ d̄ mõ
tib⁹ abariʒ: trãſierunt ad cãpeſtria moab ſ̄
iordanẽ cõtra hierico. Ibiq́ʒ caſtrametati
ſũt d̄ bethſimõ vſq́ʒ ad belſathi i plãiorib⁹
locis moabitaꝝ: vbi locut⁹ ẽ dñs ad moyſẽ
Precipe filijs iſrl' ⁊ dic ad eos. Qñ trãſieri
tis iordanẽ intrãtes terrã chanaã: diſpdite
cũctos hitatores terre illi⁹: ꝯfrigite titulos
G ⁊ ſtatuas ꝯminuite: atq́ʒ oĩa excelſa vaſtate
mũdãtes terrã ⁊ hitantes i ea. Ego. n. dedi
vobis illã in poſſeſſionẽ: quã diuidetis vob
ſorte. Plurib⁹ dabitis latiorẽ: ⁊ paucioꝝib⁹
ãguſtiorẽ. Singulis vt ſors ceciderit: ita tri
buet̃ h̃ditas. Per trib⁹ ⁊ fãilias poſſeſſio
diuidet̃. Sin ãt nolueritis iterficere hitato
res terre q̄ remãſerit: erunt vobis q̃ſi claui i
oculos ⁊ lãcee i laterib⁹ ⁊ aduerſabũt̃ vob
in terra hitatõis vr̃e: ⁊ q̄cq̄d ill' cogitauerã
A facere: vobis faciã. XXXIIII

L Ocutuſq́ʒ ẽ dñs ad moyſen: dicens.
Precipe filijs iſrael. ⁊ dices ad eos.
Cũ igreſſi fueritis terrã chanaã ⁊ i poſſeſſio
nẽ vob ſorte cecideritis: his finib⁹ termiabit̃
Pars meridiana incipiet a ſolitudine ſyn:
q̄ eſt iuxta edom ⁊ hẽbit termios ꝯtra oriẽ
tẽ mare ſalſiſſimũ q̄ circuibũt auſtralẽ pla
gã p aſcẽſũ ſcorpiõis: ita vt trãſeãt in ſen
nã ⁊ pueniãt ad meridiẽ vſq́ʒ ad cades bar
ne. vñ egredient̃ ꝯfinia ad villã noie adar ⁊
tendẽt vſq́ʒ ad ſemona. Ibitq́ʒ p gyꝝ termi B
nus ad aſemõa vſq́ʒ ad torrẽtẽ egypti ⁊ ma
gni maris littore finiet̃. Plaga autem occi
dentalis a mari magno incipiet ⁊ ipſo fine
claudet. Porro ad ſeptẽtriõalẽ plagã a ma
ri magno termini icipiẽt puenientes vſq́ʒ ad
mõtẽ altiſſimũ a q̄ veniẽt i emath vſq́ʒ ad
termios ſedada: ibũtq́ʒ ꝯfinia vſq́ʒ ad ebro
na ⁊ villaʒ henan. Hi erũt termini i pte aq C
lonis. Inde metabunt̃ fines ꝯtra oriẽtaleʒ
plagã de villa henã vſq́ʒ ſephama: ⁊ de ſe
phama deſcẽdẽt termini i reblata ꝯtra fõtẽ
daphni. Inde pueniẽt ꝯtra oriẽtẽ ad mar̃ ce
nereth ⁊ tẽdẽt ad iordanẽ: ⁊ ad vltimũ ſalſiſ
ſimo claudent̃ mari. Hãc hẽbitis terrã p fi
nes ſuos in circuitu. Precepitq́ʒ moyſes fi
lijs iſrael: dicẽs. Hec erit terra quã poſſide
bitis ſorte: ⁊ quã iuſſit dñs dare nouẽ tribu
bus ⁊ dimidie tribu. Trib⁹. n. filioꝝ ruben p
fãilias ſuas: ⁊ trib⁹ filioꝝ gad iuxta cogna
tionũ numeꝝ: media quoq́ʒ trib⁹ manaſſe.
i. due ſemis trib⁹ acceperũt ptẽ ſuã trãs ior D
danẽ contra hierico ad oriẽtalẽ plagaʒ. Et Joſue.14.
ait dñs ad moyſen. Hec ſunt noia viroꝝ
qui terrã vobis diuidẽt. Eleaʒar ſacerdos ⁊
ioſue fili⁹ nun ⁊ ſinguli pricipes de tribub⁹
ſinglis: quoꝝ iſta ſũt vocabula. De tribu iu
da caleb fili⁹ iephone. De tribu ſymeon: ſa
muel fili⁹ ãmiud. De tribu beniamin: heli
dab fili⁹ chaſelon. De tribu filioꝝ dan: boc
ci fili⁹ iogli. Filioꝝ ioſeph de tribu manaſſe
haannihel fili⁹ ephot. De tribu ephraĩ: ca
muhel fili⁹ ſeptan. De tribu ʒabulõ heliſa
phan fili⁹ pharnath. De tribu yſachar: dux
phaltihel fili⁹ oʒan. De tribu aſer: ahiud fi
li⁹ ſalomi. De tribu neptalim: phedahel fili
us ãmiud. Hi ſũt q̄b⁹ p̃cepat dñs vt diuid
rẽt filijs iſrael terram chanaã. XXXV. A

H Ec q̄ʒ locutus ẽ dñs ad moyſẽ in cã Joſue.21.
peſtrib⁹ moab ſ̄ iordanẽ ꝯtra hieri
co. Precipe filijs iſrael vt dẽt leuitis d̄ poſſeſ
ſionib⁹ ſuis vrbes ad habitãdũ ⁊ ſuburba
na eaꝝ per circuitum: vt ipſi in oppidis ma

neant.⁊ ſuburbana ſint pecoꝛibus ac iumē
tis que a muris ciuitatum foꝛinſecus p cir
cuitum mille paſſuū ſpatio tendentur.Con
tra orientem duo milia erunt cubiti ⁊ cōtra
meridiem ſimiliter erunt duo milia.Ad ma
re quoqꝫ quod reſpicit occidentem: eadem
menſura erit:⁊ ſeptentrionalis plaga equa-
li termino finietur . Eruntqꝫ vrbes in me-
Joſue.20.a. dio:⁊ foꝛis ſuburbana. De ipſis autē oppi
dis que leuitis dabitis: ſex erunt in fugiti-
uoꝝ auxilia ſeparata:vt fugiat ad ea qui fu
derit ſanguinē:⁊ exceptis his alia quadra
ginta duo oppida.i.ſimul quadragintaocto
B cum ſuburbanis ſuis . Ipſeqꝫ vrbes q̄ da-
buntur de poſſeſſionibus filioꝛum iſrael ab
his qui plus habent:plures auferentur ⁊ q
minus paucioꝛes.Singuli iuxta menſurā
hereditatis ſue dabunt oppida leuitis.Ait
Deu.19.a. dominus ad moyſen. Loquere filiis iſrael
⁊ dices ad eos:quando tranſgreſſi fueritis
ioꝛdanem in terra chanaan decernite q̄ vr-
bes eſſe debeant in preſidia fugitiuoꝝ qui
nolentes ſanguinem fuderūt :in quibus cū
fugerit pꝛofugus cognatus occiſi non po-
terit eū occidere donec ſtet in ꝯſpectu mul
titudinis:⁊ cauſa illius iudicetur. De ipſis
autem vrbibus que ad fugitiuoꝝ ſubſidia
ſeparantur:tres erunt trans ioꝛdanē ⁊ tres
in terra chanaan:tam filijs iſrael q̄ꝫ adue-
nis atqꝫ pegrinis:vt confugiat ad eas qui
C nolens ſanguinem fuderit.Si quis ferro p
cuſſerit:⁊ moꝛtuus fuerit qui pcuſſus eſt:re
us erit homicidij ⁊ ipſe moꝛietur.Si lapidē
iecerit ⁊ ictus occubuerit:ſimiliter punieť.
Si ligno percuſſus interierit:percuſſoꝛis ſā
guine vindicabitur.Pꝛopinquus occiſi ho
micidam interficiet:ſtatim vt apphenderit
eum interficiet.Si p odium quis hoiem im
pulerit vel iecerit quippiā in eū p inſidias
aut cū eſſet inimicus manu pcuſſerit ⁊ ille
moꝛtuus fuerit pcuſſoꝛ homicidij reus erit
Deu.19.c. Cognatus occiſi ſtatim vt inuenerit eum iu
gulabit.q̄ ſi foꝛtuitu ⁊ abſqꝫ odio ⁊ inimi-
citijs qcq̄ꝫ hoꝝ fecerit. ⁊ hoc audiēte popu-
lo fuerit cōpꝛobatū. atqꝫ inter pcuſſoꝛē ⁊
ꝓpinquū ſanguinis q̄ſtio ventilata:libe-
rabitur innocens de vltoꝛis manu ⁊ redu-
cetur p ſniam in vrbē ad quā ꝯfugerat:ma
nebitqꝫ ibi donec ſacerdos magnus q oleo
D ſancto vnctus ē:moꝛiatur.Si interfectoꝛ ex
tra fines vrbiū q̄ exulibus deputate ſūt fue
rit inuētus ⁊ pcuſſus ab eo q vltoꝛ eſt ſan-
guinis abſqꝫ noxa erit q eū occiderit. De-
buerat.n.ꝓfugus vſqꝫ ad moꝛtē pōtificis
in vrbe reſidere.Poſtq̄ꝫ āt ille obierit: hōi
cida reuertetur in terrā ſuā.Hec ſempiter-
na erūt ⁊ legitia in cūctis hitatōib⁹ veſtris
Homicida ſub teſtibus punietur.Ad vni⁹
teſtimoniū nullus ꝯdēnabitur.Nō accipie
tis pciū ab eo q reus ē ſanguinis : ſtatim ⁊
ipſe moꝛietur.Exules ⁊ ꝓfugi ante moꝛtē
pontificis: nullo mō in vrbes ſuas reuerti
potuerūt.ne polluatis terrā hitatōis vr̄e q̄
inſontiū cruoꝛe maculatur.nec aliter expia
ri pōt niſi p eius ſanguinē q alterius ſan-
guinē fuderit . Atqꝫ ita emundabitur vr̄a
poſſeſſio me cōmoꝛante vobiſcū. Ego.n.ſū
dn̄s qui habito inter filios iſrael XXXVI
ACceſſerunt aūt ⁊ pꝛincipes familiaꝝ
galaad filij machir filij manaſſe de A
ſtirpe filioꝝ ioſeph:locutiqꝫ ſūt moyſi coꝛā S.27.a
pꝛincipibus iſrael:atqꝫ dixerunt.Tibi dn̄o
noſtro pꝛecepit dn̄s vt terram ſorte diuide
res filijs iſrael:⁊ vt filiabus ſalphaad fra-
tris noſtri dares poſſeſſionem debitā patri
quas ſi alterius tribus hoies vxoꝛes acce- B
perint: ſequetur poſſeſſio ſua ⁊ trāſlata ad
alium tribum de noſtra hereditate minueť
atqꝫ ita fiet vt cum iubileus.i.qnq̄geſimus
annus remiſſionis aduenerit confundatur
ſortium diſtributio: ⁊ alioꝝ poſſeſſio ad ali
os tranſeat.Reſpondit moyſes filijs iſrael
⁊ domino pꝛecipiēte ait.Recte tribus filio
rū ioſeph locuta eſt:⁊ hec lex ſuper filiab⁹ C
ſalphaad a domino ꝓmulgata eſt. Nubāt
quibus volunt tantū vt ſue tribus homi Tobie.7.d.
nibus ne commiſceatur poſſeſſio filioꝝ iſra
el de tribu in tribum.Omnes enim ducent
vxoꝛes de tribu ⁊ cognatione ſua.⁊ cuncte
femine de eadem tribu maritos accipient
vt hereditas permaneat in familijs nec ſi-
bi miſceantur tribus:ſed ita maneant vt a D
dn̄o ſepate ſūt.Fecerūtqꝫ filie ſalphaad vt
fuerat īperatū ⁊ nupſerūt maala ⁊ therſa ⁊
egla ⁊ melcha ⁊ noa filijs patrui ſui d̄ fāilia
manaſſe q fuit fili⁹ ioſeph ⁊ poſſeſſio q̄ illis
fuerat attributa māſit ī tribu ⁊ familia pr̄is
eaꝝ.Hec ſūt mādata atqꝫ iudicia q̄ māda-
uit dn̄s p manū moyſi ad filios iſrl̄ in cāpe
ſtribus moab ſupꝛa ioꝛdanē ꝯtra hierico.
¶ Explicit lib Nūeri. Incipit lib elcadda
beri q Deuteronomiū ꝓnotať.Capitulū.I.

lus negocia veſtra ſuſtinere
⁊ pondus ⁊ iurgia. Date ex
vob̄ viros ſapiētes ⁊ gnaroſ
q̄ꝝ ꝯuerſatio ſit ꝓbata in tri
bubus veſtris: vt ponā eos
vobis principes. Tūc reſpō-
diſtis mihi. Bona reſ ē quā
vis facere. Tuliq; de tribu-
bus veſtris viros ſapientes
⁊ nobiles ⁊ cōſtitui eos prin
cipes tribunos ⁊ centuriōeſ
⁊ quingenarios ac decanos C
qui docerēt vos ſingula: pre Job.7.c
cepiq; eis dicēs. Audite il-
los: ⁊ qđ iuſtū eſt iudicate.

A HEc ſunt
verba q̄ locut⁹
ē moyſeſ ad oēs
iſrl' trās iorda-
nē in ſolitudine
campeſtri cōtra
mare rubrū iter
pharā ⁊ thofel:
⁊ labā ⁊ aſeroth
vbi auri eſt plu
rimū vndeci die
bus de oreb per viā mōtis ſeir vſq; cades
barne. Quadrageſimo āno vndecio menſe
p̄mo die mēſis locut⁹ ē moyſes ad filios iſrl'
oīa q̄ p̄ceperat illi dn̄s: vt diceret eis poſtq̄;
percuſſit ſeon regē āmorreoꝝ: q habitauit i
eſebō: ⁊ og regē baſan q māſit in aſeroth ⁊
in edrai trās iordanē i terra moab. Cepitq;
moyſes explanare legē ⁊ dicere. Dn̄s ds nr̄
locut⁹ eſt ad nos in oreb: dicēs. Sufficit vo
bis q᷑ in hoc monte māſiſtis. Reuertimini
⁊ venite ad montē āmorreoꝝ: ⁊ ad cetera q̄
ei ꝓxima ſunt cāpeſtria atq; mōtana ⁊ hu-
miliora loca cōtra meridiē ⁊ iuxta litt⁹ ma-
ris: terram chananeoꝝ ⁊ libani vſq; ad flu-
men magnū euphratē. En inqt tradidi vo-
B bis. Ingredimini ⁊ poſſidete ea;: ſuper quā
iurauit dn̄s patribus veſtris abraā iſaac ⁊
⁊ iacob: vt daret illis ⁊ eis: ⁊ ſemini eoꝝ poſt
eos. Dixitq; vobis illo in tēpore. Non poſ-
Exo.18.c ſum ſolus ſuſtinere vos: q: dn̄s deus veſter
multiplicauit vos: ⁊ eſtis hodie ſicut ſtelle
celi plurimi. Dominus deus patrū veſtroꝝ
addat ad hūc numerū multa milia: ⁊ bene-
dicat vobis ſicut locutus eſt. Non valeo ſo

Siue ciuis ſit ille ſiue peregrin⁹: nulla erit
diſtātia perſonaꝝ. Ita paruū audietiſ vt ma
gnū: nec accipietis cuiuſq̄; perſonā: q: dei
iudiciū eſt. Qđ ſi difficile vobis viſum ali-
quid fuerit: referte ad me ⁊ ego audiā. Pre
cepiq; omnia que facere deberetis. Profe
cti āt de oreb trāſiuimus per heremū terri-
bilē ⁊ maximā ſolitudinē quā vidiſtis per
viā montis āmorrei: ſicut preceperat domi-
nus ds noſter nobis. Cūq; veniſſemus in
cades barne: dixi vobis. Veniſtis ad mōtē
āmorrei: quē dn̄s deus veſter daturus ē vo
bis. Vide terrā quā dn̄s deus tuus dabit ti D
bi. Aſcēde ⁊ poſſide eam: ſicut locutus ē do-
minus deus noſter patribus tuis. Noli ti-
mere: nec quicq̄; paueas. Et acceſſiſtis ad
me omnes: atq; dixiſtis. Mittamus viros
q conſiderent terrā: ⁊ renuntient per quod
iter debeamus aſcendere: ⁊ ad quas perge-
re ciuitates. Cūq; mihi ſermo placuiſſ;: mi
ſi ex vobis duodecim viros ſingulos de tri-
bubus ſuis. Qui cū perrexiſſent: ⁊ aſcendiſ
ſent in mōtana: venerūt vſq; ad vallē botri Nu.13.c
⁊ ꝯſiderata terra ſumētes de fructibus eius
vt oſtenderēt vbertatē: attulerunt ad nos:
atq; dixerūt. Bona eſt terra quam dn̄s de
us noſter daturus ē nobis. Et noluiſtis aſcē
dere: ſ; increduli ad ſermonē dei noſtri mur
muraſtis in tabernaculis veſtris atq; dixi-
ſtis. Odit nos dn̄s: ⁊ icirco eduxit nos de
terra egypti: vt traderet in manu āmorrei:
atq; deleret. Quo aſcēdemus? Nuncij terru E
erunt cor noſtrum dicentes. Maxima mul
titudo eſt: ⁊ nobis ſtatura procerior. Urbes
magne: ⁊ ad celu; vſq; munite. Filios ena-
chim vidimus ibi. Et dixi vobis: nolite me-

mere:nec timeatis eos. Dñs ds q̄ ductor ē
noſter:pro vobis ipſe pugnabit:ſicut fecit i
egypto cūctis vidētibus:⁊ in ſolitudine ipi
vidiſtis. Portauit te dñs deus tuus vt ſo-
let homo geſtare paruulum filium ſuum in
omni via per quā ambulaſtis donec venire
tis ad locum iſtum. Et nec ſic quidem credi
diſtis dño deo veſtro qui preceſſit vos i via
⁊ metatus eſt locū in quo tentoria figere de
beretis:nocte oñdens vobis iter p ignē ⁊
F die per colūnam nubis. Cūqꝫ audiſſet dñs
Nu.14.d vocē ſermonū veſtroꝝ:iratus iurauit:⁊ ait
Nō videbit quiſpiā de hoibus generatōis
huius peſſime terrā bonā quā ſub iuramē
to pollicitus ſū patribus veſtris:preter ca
leb filiū iephone. Ipſe.n. videbit eā:⁊ ipi da
bo terrā quā calcauit:⁊ filijs eius:q: ſecut⁹
eſt dñm. Nec mirāda indignatio in populū
cū mihi quoqꝫ iratus deus pp vos dixerit
nec tu ingredieris illuc:ſꝫ ioſue filius nun
miniſter tu⁹ ipſe intrabit pro te. Nūc exhor
tare ⁊ robora:⁊ ipſe ſorte terrā diuidet iſrae
li. Paruuli vrī de qbus dixiſtis ꝙ captiui
ducerent:⁊ filij qui hodie bōi ac mali igno-
rāt diſtātiā:ipſi ingredient:⁊ ipſis dabo ter
rā:⁊ poſſidebunt eā:vos autē reuertimini
G ⁊ abite in ſolitudinē p viā maris rubri. Et
rñdiſtis mihi. Peccauimus dño. Aſcende-
mus ⁊ pugnabimus ſicut ꝑcepit dñs ds nr̄
Nu.14. Cūqꝫ inſtructi armis pgeritis in montē: ait
mihi dñs. Dic ad eos. Nolite aſcēdere neqꝫ
pugnetis. Nō.n.ſum vobiſcum:ne cadatis
corā inimicis veſtris. Locutus ſum ⁊ nō
audiſtis:ſed aduerſantes imperio dñi ⁊ tu-
mentes ſupbia aſcendiſtis in montē. Itaqꝫ
egreſſus ammorreus q habitabat in mon-
tibus ⁊ obuiam veniens perſecutus ē vos
ſicut ſolent apes perſequi: ⁊ cecidit de ſeir
vſqꝫ horma. Cūqꝫ reuerſi ploraretis coram
domino non audiuit vos:nec voci veſtre vo
luit acquieſcere. Sediſtis ergo in cades bar
ne multo tempore. II

A Profectiqꝫ inde venimus in ſolitudi
nem que ducit ad mare rubrū:ſicut
mihi dixerat dñs:⁊ circuiuimus montē ſeir
longo tpe. Dixitqꝫ dñs ad me. Sufficit vo
bis circuire montem iſtum: ite contra aqui-
lonē ⁊ populo ꝑcipe dicens. Tranſibitis per
terminos fratrum veſtroꝝ filioꝝ eſau q ha-
bitant in ſeir:⁊ timebūt vos. Videte ḡ dili-
gēter ne moueamini ꝯtra eos. Neqꝫ.n. da-
bo vobis de terra eoꝝ quātū pōt vnius pe-
dis calcare veſtigiū:q: in poſſeſſionē eſau
dedi mōtē ſeir. Cibos emetis ab eis pecūia B
⁊ comedetis aquā emptā haurietis ⁊ bibe-
tis. Dñs deus tuus bñdixit tibi in oī ope
manuū tuaꝝ. Nouit iter tuū:qūo tranſieris
ſolitudinē hanc magnā per q̄draginta an-
nos habitās tecū dñs deus tuus:⁊ nihil ti
bi defuit. Cūqꝫ trāſiſſemus frēs nr̄os filios
eſau q habitabāt in ſeir p viā cāpeſtrē d̄ he
lath ⁊ aſiongaber venim⁹ ad iter qd̄ ducit i
deſertū moab. Dixitqꝫ dñs ad me. Nō pu-
gnes cōtra moabitas:nec ineas aduerſus
eos pliū. Nō.n. dabo tibi qcqꝫ de terra eoꝝ:
q: filijs loth tradidi eā in poſſeſſionē. Emi
primi fuerūt habitatores ei⁹:populus ma- C
gnus ⁊ validus ⁊ tā excelſus vt de enachi
ſtirpe quaſi gigātes crederent:⁊ eſſent ſimi
les filioꝝ enachi. Deniqꝫ moabite appellāt
eos emim. In ſeir autē prius habitauerūt
horrei:quibus expulſis atqꝫ deletis habi-
tauerunt filij eſau: ſicut fecit iſrael in terra
poſſeſſionis ſue quam dedit illi dominus.
Surgentes ergo vt tranſiremus torrentem
zareth:venimus ad eum. Tempus āt quo
ambulauimus decades barne vſqꝫ ad trā
ſitum zareth triginta ⁊ octo annorum fuit:
donec conſumaretur omnis cōgregatio ho
minum bellatorum de caſtris ſicut iuraue-
rat dñs:cuius manus fuit aduerſus eos:
vt interirēt de caſtroꝝ medio. Poſtqꝫ autē
vniuerſi ceciderūt pugnatores:locut⁹ ē dñs
ad me dicēs. Tu trāſibis hodie termīos mo D
ab vrbē noīe ar:⁊ accedēs in vicinia filioꝝ
āmon caue ne pugnes ꝯtra eos nec mouea
ris ad pliū. Nō.n. dabo tibi de terra filiorū
āmon:q: filijs loth dedi eā i poſſeſſionem.
Terra gigātū reputata ē ⁊ i ipa oliꝫ hitaue-
rūt gigātes quos āmonite vocant zozomi:
populus magn⁹ ⁊ mult⁹ ⁊ ꝓcere lōgitudīs:
ſicut enachiꝫ q̄s deleuit dñs a facie eoꝝ: ⁊
fecit illos hitare ꝓ eis ſicut fecerat filijs eſau
q habitāt in ſeir delēs horreos:⁊ terrā eoꝝ
illis tradēs:quā poſſidēt vſqꝫ in pñs. Eue- E
os quoqꝫ q hitabāt in aſerim vſqꝫ gazam
capadoces expulerūt q egreſſi de capado-
cia deleuerūt eos ⁊ hitauerūt ꝓ illis. Surgi
te ⁊ trāſite torrētē arnō. Ecce tradidi in ma-
nu tua ſeon regē eſebō āmorreū ⁊ terrā ei⁹
incipe poſſidere:⁊ cōmitte aduerſus eū pliū
Hodie icipiā mittere frorē atqꝫ formidinē

tuū ī populos q̄ hitāt sub oī celo:vt audito
noīe tuo paueāt:⁊ ī morē pturiētiū ꝯtremi-
Nu.xxi.c scāt:⁊ dolore teneant̄. Misi ergo nūtios de
ſolitudine cademoth ad ſeon regē eſebō ꝟ-
F bis pacificis dicēs. Trāſibim⁹ p terrā tuā
publica gradiemur via. Nō declinabimus
neqꝫ ad dextrā:neqꝫ ad ſiniſtrā:alimēta p̄-
cio vēde nob̄ vt veſcamur:aquā pecūia tri-
bue:⁊ ſic bibemus. Tm̄ ē vt nobis ꝯcedas
trāſitū:ſicut fecerūt filij eſau q̄ hitāt in ſeir:
⁊ moabite q̄ morant̄ ī ar:donec veniam⁹ ad
iordanē:⁊ trāſeam⁹ ad terrā quā dn̄s ds̄ nr̄
datur⁹ ē nobis. Noluitqꝫ ſeon rex eſebō da-
re nobis trāſitū:q: idurauerat dn̄s ds̄ tuus
ſpm̄ ei⁹:⁊ obfirmauerat cor illi⁹ ita vt trade
ret̄ ī man⁹ tuas:ſicͭ nūc vides. Dixitqꝫ dn̄s
ad me. Ecce cepi tibi tradere ſeō ⁊ terrā ei⁹:
G icipe poſſidere eā. Egreſſuſqꝫ ē ſeon obuiā
nobis cū oī populo ſuo ad pliū in iaſā: ⁊ tra
didit eū dn̄s ds̄ nr̄ nobis:pcuſſimuſqꝫ eū
cū filijs ⁊ oī populo ſuo: cūctaſqꝫ vrbes in
tpe illo cepim⁹ iterfectis hitatorib⁹ eaꝝ: vi-
ris ac mulierib⁹ ⁊ puulis. Nō reliqm⁹ ī eis
qcq̄ꝫ abſqꝫ iumētis:q̄ in ptē venere pdātiū
⁊ ſpolijs vrbiū q̄s cepimus ab aroer q̄ eſt
ſup ripā torrētis arnō oppido qd̄ in valle ſi
tū eſt vſqꝫ galaad. Nō fuit vicus vel ciuitas
q̄ nr̄as effugeret manus. Oēs tradidit do
minus deus noſter nobis:abſqꝫ terra filioꝝ
āmon:ad quē nō acceſſimus:⁊ cunctis que
adiacent torrente ieboc ⁊ vrbibus monta-
nis:vniuerſiſqꝫ locis a quibus nos prohi-
buit dominus deus noſter. III
A Taqꝫ ꝯuerſi aſcēdimus piter baſan.
Nu.xxi.g Egreſſuſqꝫ ē og rex baſan ī occurſū
nobis cū populo ſuo ad bellādū in edrai.
Dixitqꝫ dn̄s ad me. Ne timeas eū:q: ī ma
nu tua tradit⁹ ē cū oī populo ac terra ſua:fa
cieſqꝫ ei ſicut feciſti ſeon regi āmorreoꝝ:qui
hitauit ī eſebō. Tradidit ḡ dn̄s ds̄ nr̄ in ma
nib⁹ nr̄is ēt og regē baſan: ⁊ vniuerſū ppl̄ꝫ
ei⁹:pcuſſimuſqꝫ eos vſqꝫ ad iternitōeꝫ va
ſtātes cūctas ciuitates illi⁹ vno tpe. Nō fu
it oppidū qd̄ nos effugeret. Sexagita vrbes
⁊ oēꝫ regionē argob regni og in baſan. Cun
cte vrbes erāt munite muris altiſſimis:por
tiſqꝫ ⁊ vectibus abſqꝫ oppidis innumeris
q̄ nō hēbāt muros. Et deleuimus eos ſicut
feceramus ſeon regi eſebon diſpdētes oēm
ciuitatē:viroſqꝫ ac mulieres ⁊ paruulos:iu
B menta aūt ⁊ ſpolia vrbiū diripuimus. Tuli

muſqꝫ illo in tpe terrā de manu duoꝝ regū
āmorreoꝝ q̄ erāt trāſiordanē a torrēte arnō
vſqꝫ ad mōtē hermō:quē ſidonij ſarion vo-
cant ⁊ āmorrei ſanir:oēs ciuitates q̄ ſite ſūt
in planitie ⁊ vniuerſā terrā galaad ⁊ baſan
vſqꝫ ad ſelcha ⁊ edrai ciuitates regni og in
baſan. Solus qppe og rex baſan reſtiterat
de ſtirpe gigātū. Et mōſtrat̄ lectus eius fer
reus qui eſt in rabath filioꝝ āmon: nouem
cubitos hn̄s lōgitudinis:⁊ quattuor latitu
dinis ad mēſurā cubiti virilis manus. Ter
rāqꝫ poſſedimus tpe illo ab aroer que ē ſu
per ripā torrentis arnon vſqꝫ ad mediā p-
tem mōtis galaad:⁊ ciuitates illius dedi ru
ben ⁊ gad. Reliquā āt ptē galaad ⁊ oēꝫ ba
ſan regni og tradidi medie tribui manaſſe.
Oēꝫ regionē argob:cūctaqꝫ baſan vocaba
tur terra gigātū. Jair fili⁹ manaſſe poſſedit
oēꝫ regionē argob vſqꝫ ad terminos geſſu-
ri ⁊ machati. Vocauitqꝫ ex noīe ſuo baſan
anothiair.i.villas iair vſqꝫ in pn̄tem dieꝫ. C
Machir q̄ꝫ dedi galaad:⁊ tribubus ruben
⁊ gad dedi de terra galaad vſqꝫ ad torren-
teꝫ arnō mediū torrētis ⁊ ꝯfinium vſqꝫ ad
torrentē ieboc:q̄ ē terminus filioꝝ āmon:⁊
planitiē ſolitudinis atqꝫ iordanē:⁊ termios
cenereth vſqꝫ ad mare deſerti qd̄ eſt ſalſiſſi
muꝫ ad radicē mōtis phaſga ꝯtra orietem
Preceptiqꝫ vobis ī tpe illo dicēs. Dn̄s ds̄
vr̄ dat vobis terrā hāc ī hereditatē expediti
pcedite frēs vr̄os filios iſrael oēs viri robu
ſti abſqꝫ vxoribus ⁊ paruulis atqꝫ iumen-
tis. Noui.n.ꝙ plura hēatis pecora:⁊ in vr-
bibus remanere debebūt:quas tradidi vo-
bis:donec reqeꝫ tribuat dn̄s frībus vr̄is ſi
cut vob̄ tribuit:⁊ poſſideāt ipi ēt terrā quaꝫ
daturus eſt eis trāſiordanē:tunc reuertetur
vnuſqſqꝫ in poſſeſſionē ſuā quā dedi vobis D
Joſue q̄ꝫ in tpe illo pcepi dicēs. Oculi tui vi
derunt que fecit dn̄s ds̄ noſter duobus his
regibus:ſic faciet oībus regnis ad q̄ tranſi
turus es. Ne timeas eos. Dn̄s.n.ds̄ veſter
pugnabit pro vobis. Precatuſqꝫ ſū dn̄m
in tpe illo dicēs. Dn̄e ds̄ tu cepiſti oñdere
ſeruo tuo magnitudinē tuā manūqꝫ fortiſ
ſimā. Neqꝫ.n.ē alius ds̄ vel in celo vel in
terra q̄ poſſit facere opa tua ⁊ cōpari forti-
tudini tue. Trāſibo igit̄ ⁊ videbo terrā hāc
optimā trās iordanē:⁊ mōtē iſtū egregium
⁊ libanū. Jratuſqꝫ ē dn̄s mihi pp vos: nec
exaudiuit me:ſꝫ dixit mihi. Sufficit tibi: ne

quãq̃ʒ vltra loquaris ꝺ hac re ad me. Aſcē
de cacumē phasge. ⁊ oculos tuos circūfer
ad occidētē: ⁊ ad aq̃lonē: auſtrumq̃ʒ ⁊ oriē
tē ⁊ aſpice. Nec eni trāſibis iordanē iſtum.
Precipe ioſue ⁊ corrobora euʒ atq̃ʒ cōfor
ta: q̃r ipſe pcedet populuʒ iſtum: ⁊ diuidet
eis terrā quā viſurus es. Manſimuſq̃ʒ in
valle ɔtra prophanum phogor. IIII
A Et nunc iſrael audi pcepta ⁊ iudicia q̃
ego doceo te: vt faciēs ea viuas ⁊ igre
diēs poſſideas terrā quā dñs de⁹ patꝝ vro
rū datur⁹ ē vob. Nō addetis ad ꝟbū qđ vo
bis loq̃r: nec auferetis ex eo. Cuſtodite mā
data dñi dei vrī q̃ ego pcipio vobis. Oculi
vrī viderūt oīa q̃ fecit dñs cōtra beelphegor
quō ɔtriuerit oēs cultores ei⁹ ꝺ medio vrī.
Vos āt q adheretis dño ꝺo vro: viuitiſ vni
uerſi vſq̃ʒ i pn̄tē diē. Scitis q̄ docuerim vos p
cepta atq̃ʒ iuſticias ſic mādauit mihi dñs
de⁹ me⁹: ſic facietis ea i terra quā poſſeſſuri
eſtis: ⁊ obſuabitis ⁊ iplebitis ope. Hec ē.n.
vra ſapiētia ⁊ itellect⁹ corā pplis: vt audiē
tes vniuerſi pcepta h dicāt. En ppl's ſapiēs
⁊ itelligēs gēs magna. Nec ē alia natio tā
grādis q̃ hēat ꝺos appropiquātes ſibi: ſic
B de⁹ nr̄ adeſt cūctis obſecratiōib⁹ nr̄is. Que
n. ē alia gēs ſic iclyta: vt hēat cerimōias iu
ſtaq̃ʒ iudicia ⁊ vniuerſā legē quā ego ꝓpo
nā hodie añ ocl'os vros. Cuſtodi igit temet
ipſū ⁊ aiaʒ tuā ſollicite. Ne obliuiſcaris ꝟ
boꝝ q̃ viderūt ocli tui: ⁊ ne excidāt de corde
tuo cūctis dieb⁹ vite tue. Docebis ea filios
ac nepotes tuos die q̃ ſtetiſti corā dño deo
tuo i oreb qñ dñs locut⁹ ē mihi dicēs. Con
grega ad me pplʒ vt audiāt ſmoēſ meos. ⁊
diſcāt tiere me oi tpe q̃ viuūt i terra: doceāt
q̃ʒ filios ſuos. Et acceſſiſtis ad radices mō
tis q ardebat vſq̃ʒ ad celū: erātq̃ʒ i eo tene
bre ⁊ nubes ⁊ caligo. Locutuſq̃ʒ ē dñs ad
vos ꝺ medio ignis. Vocē ꝟboꝝ ei⁹ audiſtis
⁊ formā penit⁹ nō vidiſtis. Et oñdit vob pa
ctū ſuū qđ pcepit vt faceretis: ⁊ decē ꝟba q̃
ſcripſit i duab⁹ tabuliſ lapidꝭ. Mihiq̃ʒ mā
dauit i illo tpe vt docerē vos cerimōias ⁊ iu
dicia q̃ facere deberetis i terra quā poſſeſſu
ri eſtis. Cuſtodite igitur ſollicite aīas vras.
C Nō vidiſtis aliq̃ʒ ſilitudinē i die q̃ locut⁹ ē
vobis dñs i oreb de medio ignis ne forte ꝺ
cepti faciatis vobis ſculptā ſilitudinē: aut
imaginē maſculi vel feīe: ſilitudinē oīum iu
mētoꝝ q̃ ſunt ſup terrā vel auiū ſub celo vo
lātiū: atq̃ʒ reptiliū q̃ mouētur i terra: ſiue pi
ſciū q ſub terra morātur i aq̄s: ne forte ele
uatis oclis ad celū videas ſolē ⁊ lunā ⁊ oia
aſtra celi: ⁊ errore ꝺcept⁹ adores ea: ⁊ colas
q̃ creauit dñs de⁹ tu⁹ i miſteriū cūctis gēti
bus q̃ ſub celo ſūt. Vos āt tulit dñs ⁊ edu
xit ꝺ fornace ferrea egypti: vt hēret pplʒ he
reditariū ſic ē i pn̄ti die. Iratuſq̃ʒ ē dñs ɔtra
me pp ſmoēs vros. ⁊ iurauit vt nō trāſirē
iordanē nec igrederer terrā optimā quā da
turus ē vobis. Ecce morior i hac humo: nō
trāſibo iordanē: vos trāſibitis ⁊ poſſidebi
tis trā egregiā. Caue ne qñ obliuiſcaris pa B
cti dñi dei tui: qđ pepigit tecū: ⁊ facias tibi
ſculptā ſilitudinē eoꝝ q̃ fieri dñs ꝓhibuit.
Qr dñs de⁹ tu⁹ ignis ɔſumēs ē: de⁹ emula Hebre.12.g
tor. Si gēueritis filios ac nepotes: ⁊ mora
ti fueritis i terra: deceptiq̃ʒ feceritis vob ali
q̃ʒ ſilitudinē patrātes maluʒ corā dño deo
vro: vt eū ad iracūdiā ꝓuocetis: teſtes iuo .30.d
co hodie celū ⁊ terrā: cito pituros vos eē de
terra: quā trāſito iordāe poſſeſſuri eſtiſ. Nō
hitabitis i ea lōgo tpe: ſʒ delebit vos dñs
atq̃ʒ diſpget i oēs gētes: ⁊ remāebitis pau
ci i natiōib⁹: ad q̄s vos ductur⁹ ē dñs. Ibi
q̃ʒ ſuietis diis: q hoium mãu fabricati ſūt:
ligno ⁊ lapidi q ñ vidēt: nec audiūt: nec cōe
dūt: nec adorātur. Cūq̃ʒ q̄ſieris ibi dñʒ deū C
tuū iuēies eū: ſi tñ toto corde q̄ſieris: ⁊ tota
tribulatione aie tue: poſtq̃ʒ te iuenerit oīa q̃
pdicta ſunt. Nouiſſimo āt tēpore reuerteris
ad dñm deū tuū ⁊ audias vocē ei⁹ qr deus
miſericors dñs deus tu⁹ ē. Nō dimittet te
nec oīo delebit: nec obliuiſcet pacti i quo iu
rauit patrib⁹ tuis. Interroga de dieb⁹ anti
q̄s q fuerūt ante te ex die quo creauit dñs
deus hoieʒ ſup terrā a ſummo celi vſq̃ʒ ad
ſūmū ei⁹: ſi fcā ē aliquādo huiuſcemōi res:
aut vnq̃ʒ cognitū ē: vt audiret populus vo
cē dñi dei loquētis de medio ignis: ſicut tu
audiſti ⁊ vidiſti: ſi fecit de⁹ vt igrederetur: ⁊
tolleret ſibi gētē de medio nationuʒ p tēta
tiōes: ſigna atq̃ʒ portēta: per pugnā ⁊ robu
ſtā manū: extentūq̃ʒ brachiuʒ ⁊ horribiles
viſiones: iuxta oīa q̃ fecit pro nobis dñs de
us noſter i egypto vidētibus oculis tuis: vt
ſcires qm̄ dñs ipſe eſt deus: ⁊ nō ē ali⁹ pter
vnū. De celo te fecit audire vocē ſuā: vt do D
ceret te: ⁊ in terra oñdit tibi ignē ſuuʒ maxi
mū: ⁊ audiſti ꝟba illi⁹ de medio ignis: qr di
lexit prēs tuos: ⁊ elegit ſemē eoꝝ poſt eos.

Eduxitq; te p̄cedētes in ꝟtute sua magna
ex egypto: vt deleret nationes maximas ⁊
fortiores te i ītroitu tuo. ⁊ itroduceret te: da
retq; tibi terrā eaꝝ i possessionē: sicut cernis
i p̄nti die. Scito ergo hodie: ⁊ cogitato i cor
de tuo qđ dn̄s ipse ē de⁹ i celo sursū: ⁊ i terra
deorsū: ⁊ nō sit ali⁹. Custodi p̄cepta ei⁹ atq;
mādata q̄ ego p̄cipio tibi: vt bene sit tibi ⁊
filijs tuis post te: ⁊ permaneas multo tp̄e sr̄
terrā quā dn̄s deus tu⁹ daturus ē tibi. Tūc
separauit moyses tres ciuitates transiorda
nē ad orietalē plagā: vt ꝯfugiat ad eas qui
occiderit nolēs ꝓximū suū: nec fuerit inimi
C cus an̄ vnū ⁊ alteꝝ diē: ⁊ ad haꝝ aliquā vr
biū possit euadere: bosor i solitudine q̄ sita
ē in terra cāpestri de tribu rubē: ⁊ ramoth i
galaad q̄ ē in tribu gad: ⁊ golan in basan q̄
ē in tribu manasse. Ista est lex quā ꝓposuit
moyses corā filijs israel: ⁊ hec testimonia ⁊ ce
rimonie atq; iudicia q̄ locut⁹ ē ad filios isra
el: q̄n egressi sunt de egypto transiordanē i
valle ꝯtra phanū phogor i terra seon regis
āmorrei q hitauit i esebō quē pcussit moy
ses. Filij quoq; israel egressi ex egypto pos
sederūt terrā ei⁹ et terrā og regis basā duoꝝ
regū āmorreoꝝ: q erāt trāsiordanē ad solis
ortū ab aroer q̄ sita ē sup ripā torrētis arnō
vsq; ad mōtē sanir: q est hermō. ⁊ oēm pla
nitiē transiordanē ad orientalem plagam
vsq; ad mare solitudinis: ⁊ vsq; ad radices
montis phasga. V

A Uocauitq; moyses omnem israelē ⁊ di
xit ad eum. Audi israel cerimonias.
atq; iudicia que ego loquor in auribus ve
stris hodie. Discite ea. ⁊ opere complete. Do
minus deus noster pepigit nobiscum fedus
in oreb. Non cum patribus nostris inijt pa
ctum: sed nobiscum: qui in presentiarum su
mus ⁊ viuimus. Facie ad faciem locutus
est nobis in monte de medio ignis. Ego se
quester ⁊ medius fui inter deū ⁊ vos in tē
pore illo: vt annunciarem vobis verba ei⁹
Timuistis. n. ignē: ⁊ nō ascendistis in mon
Exo.20.a teꝫ. Et ait. Ego dominus deus tuus qui edu
Ps̄.80. xi te de terra egypti de domo seruitutis. Nō
habebis deos alienos in ꝯspectu meo. Nō
facies tibi sculptile nec similitudinem oiuꝫ
que in celo desup: ⁊ q̄ i terra deorsū: ⁊ q̄ ver
sant̄ i aq̄s sub terra. Nō adorabis ea: ⁊ nō
coles. Ego. n. sū dn̄s de⁹ tu⁹: de⁹ emulator
reddēs iniq̄tatē patꝝ sr̄ filios i tertiā ⁊ q̄rtā
generationē his q oderūt me. ⁊ faciēs miaꝫ
i multa milia: diligētib⁹ me ⁊ custodiētibus
p̄cepta mea. Nō usurpabis nomē dn̄i di tui B
frustra: qr nō erit punit⁹ q sr̄ re vana nomē
ei⁹ assūpserit. Obserua diē sabbati vt scifi
ces eū: sicut p̄cepit tibi dn̄s de⁹ tu⁹. Sex die
b⁹ opaberis: ⁊ facies oia opa tua. Septimus
dies sabbati est. i. reqes dn̄i dei tui. Nō faci
es i eo quicq; opis: tu ⁊ filius tuus ⁊ filia s̄
u⁹ ⁊ ancilla: bos ⁊ asinus: ⁊ omne iumentū
tuū: ⁊ peregrinus qui est intra portas tuas
vt requiescat seruus ⁊ ancilla tua sicut ⁊ tu
Memento q̄ ⁊ ipse seruieris in egypto. ⁊ e
duxerit te inde dominus deus tuus i māu
forti ⁊ brachio extento. Idcirco p̄cepit tibi Exo.20.b
vt obseruares diem sabbati. Honora patrē Mat.15.a
tuum ⁊ matrem. sicut precepit tibi dominus Mar.7.a
deus tuus: vt lōgo viuas tp̄e. ⁊ bene sit tibi
in terra quam dominus deus tuus datur⁹ Math.5.
est tibi. Non occides: neq; mechaberis: fur Ro.13.
tumq; non facies: nec loqueris cōtra proxi C
mum tuum falsum testimonium. Non con
cupisces vxorem proximi tui: nō domū. nō
agrum: non seruum: non ancillā: nō bouem
nō asinum. ⁊ vniuersa q̄ illius sūt. Hec ver
ba locutus est dominus ad omneꝫ multitu
dinem vestram in monte: de medio ignis ⁊
nubis ⁊ caligis: voce magna: nihil addens
āpli⁹: ⁊ scripsit ea in duabus tabulis lapide
is q̄s tradidit mihi. Uos aūt postq; audi
stis vocē de medio tenebraꝝ: ⁊ mōtē arder
vidistis: accessistis ad me oēs principes tribu
um. ⁊ maiores natu: atq; dixistis. Ecce ōn
dit nobis dn̄s de⁹ maiestatē ⁊ magnitudi
nē suā. Uocē. n. ei⁹ audiuim⁹ đ medio ignis
⁊ ꝓbauim⁹ hodie q̄ loq̄nte dō cū hoie vixe
rit hō. Cur g̊ moriēur: ⁊ deuorabit nos ignis
hic maxim⁹: Si. n. audierimus vltra voceꝫ
dn̄i dei nr̄i moriemur. Quid est ois caro vt
audiat vocē dei viuetis: q de medio ignis lo
quit sicut nos audiuimus: ⁊ possit viuere: D
Tu magis accede. ⁊ audi cūcta q̄ dixerit do
min⁹ de⁹ nr̄ tibi. loq̄risq; ad nos. ⁊ nos au
dietes faciemus ea. Qđ cū audisset dn̄s: ait
ad me. Audiui vocē verboꝝ ppl̄i hui⁹ q̄ lo
cuti sūt tibi. Bn̄ oia sūt locuti. Quis det ta
lē eos hēre mētē vt timeāt me ⁊ custodiāt
vniuersa mādata mea i oi tp̄e: vt bn̄ sit eis
⁊ filijs eoꝝ i sēpiternū: Uade ergo ⁊ dic eis
Reuertimini in tentoria vr̄a. Tu vero hic
sta mecū: ⁊ loquar tibi oia mādata mea ⁊ ce

rimõias atq3 iudicia q̃ docebis eos vt faci
ant ea i terra quã dabo illis in poſſeſſioné.
Cuſtodite igit͛ ⁊ faci te q̃ p̃cepit dñs de⁹ vo
J.17.b bis. Nõ declinabitis neq3 ad dexterã neq3
ad ſiniſtrã ſed p viã quã p̃cepit dñs de⁹ vr̃
ãbulabitis: vt viuatis ⁊ bene ſit vobis: ⁊ p
lõgét͛ dies vr̃i i terra poſſeſſiõis vr̃e. VI.
A Hec ſunt p̃cepta ⁊ cerimõie atq3 iudi
cia q̃ mãdauit dñs de⁹ vr̃: vt docerẽ
vos: vt faciatis ea i terra ad quã trãſgredi
mini poſſidẽda: vt timeas dñ3 deũ tuũ: ⁊ cu
ſtodias oĩa mãdata ⁊ p̃cepta ei⁹: q̃ ego p̃ci
pio tibi ⁊ filijs: ac nepotib⁹ tuis cũctis die
bus vite tue vt prolõgẽtur dies tui. Audi
iſrael ⁊ obſerua vt facias que precepit tibi
dñs. ⁊ bñ ſit tibi: ⁊ multiplicẽris ãplius ſi
cut pollicit⁹ ẽ dñs de⁹ patrũ tuoꝝ tibi terrã
Math.22.d lacte ⁊ melle manantem. Audi iſrael. Dñs
Zacc.12.c. de⁹ vr̃ de⁹ vnus ẽ. Diligẽs dñm deũ tuũ ex
Luce.10.c. toto corð tuo: ⁊ ex tota aĩa tua: ⁊ ex tota for
B titudie tua. Erũtq3 verba hec q̃ ego p̃cipio
J.11.c tibi hodie i corde tuo: ⁊ narrabiſ ea filijs tu
is: ⁊ meditaberis ſedẽs i domo tua ⁊ ambu
lãs i itinere: dormiẽs: atq3 cõſurgẽs. ⁊ liga
bis ea q̃ſi ſignũ in mãu tua: erũtq3 ⁊ moue
bũtur iter oculos tuos: ſcribeſq3 ea i limie
⁊ oſtijs dom⁹ tue. Cũq3 itroduxerit te dñs
de⁹ tu⁹ i terrã p q̃ iurauit p̃ribus tuis abra
hã yſaac ⁊ iacob: ⁊ dederit tibi ciuitateſ ma
gnas ⁊ optĩas q̃s nõ edificaſti: domos ple
nas multaꝝ apũ q̃s nõ extruxiſti: ciſternas
q̃s nõ fodiſti: vineta ⁊ oliueta q̃ nõ plãtaſti
⁊ cõederis ⁊ ſaturat⁹ fueris: caue diligẽter
ne obliuiſcaris dñi dei tui q̃ eduxit te de ter
J.10.d. ra egypti de domo ſeruitutis. Dñ3 deũ tuũ
Math.4.b timebis: ⁊ ipſi ſuies: ac p nomẽ illi⁹ iurabis
Luce.4.b Nõ ibitis poſt deos alieos cũctaꝝ gẽtiũ q̃
C i circuitu vr̃o ſunt: qm̃ de⁹ emulator dñs de
us tu⁹ in medio tui: ne q̃n iraſcat͛ furor dñi
Math.4.b dei tui cõtra te. ⁊ auferat te de ſupficie terre
Luce.4.b Nõ tẽtabis dñm deũ tuũ: ſicut tẽtaſti i loco
tẽtatiõis. Cuſtodi p̃cepta dñi dei tui: ac teſti
monia: ⁊ cerimõias q̃s p̃cepit tibi: ⁊ fac qð
placitũ ẽ ⁊ bonũ i ꝯſpectu dñi: vt bñ ſit tibi
⁊ igreſſus poſſideas terrã optimã de q̃ iura
D uit dñs p̃rib⁹ tuis: vt deleret oẽs inimicos
tuos corã te. ſicut locut⁹ ẽ. Cũ iterrogauerit
te fili⁹ tu⁹ cras dicẽs: qd ſibi volũt teſtĩonia
hec ⁊ cerimõie: atq3 iudicia q̃ p̃cepit dñs de
us nr̃ nobis: dices ei. Serui eramus phara
onis i egypto: ⁊ eduxit nos dñs de egypto
i mãu forti fecitq3 ſigna atq3 prodigia ma
gna: ⁊ peſſima in egypto cõtra pharaoné ⁊
oẽm domũ illi⁹ i cõſpectu nr̃o: ⁊ eduxit nos
inde vt itroductis daret terrã ſup q̃ iurauit
p̃ribus nr̃is. Precepitq3 nobis dñs vt fa
ciam⁹ oĩa legitima hec: ⁊ timeam⁹ dñm deũ
nr̃m: vt bñ ſit nobis cũctis dieb⁹ vite nr̃e: ſi
cut ẽ hodie. Eritq3 nr̃i miſericors: ſi cuſtodie
rimus ⁊ fecerim⁹ oĩa p̃cepta eius corã dño
deo noſtro ſicut mãdauit nobis. VII
Cum itroduxerit te dñs deus tu⁹ i ter A
rã quã poſſeſſurus igrediens ⁊ dele
uerit gẽtes multas corã te. etheũ ⁊ gergeze
u3 ⁊ amorreũ ⁊ chananeũ ⁊ pherezeũ ⁊ eue
u3 ⁊ iebuſeũ: ſeptẽ gẽtes multo maioris nu
meri q̃3 tu es ⁊ robuſtiores te: tradideritq3
eas dñs de⁹ tibi: pcuties eas vſq3 ad iterni
tionẽ. Nõ inibis cũ eis fedus: nec miſerebe Exo.23.d.
ris eaꝝ: neq3 ſociabis cũ eis cõiugia. Filiã
tuã nõ dabis filio ei⁹: nec filiã illi⁹ accipies
filio tuo: q2 ſeducet filiũ tuũ: ne ſeq̃tur me: ⁊
vt magis ſuiat dijs alienis. Iraſceturq3 fu
ror dñi: ⁊ delebit te cito. Quin poti⁹ hec facie
tis eis. Aras eoꝝ ſubuertite: ⁊ ꝯfringite ſta Exo.34.b.
tuas: lucoſq3 ſuccidite: ⁊ ſculptilia ꝯburite: J.12.a.
q2 popul⁹ ſcũs es dño dõ tuo. Te elegit dñs J.14.a.
deus tu⁹ vt ſis ei populus peculiaris de cũ ⁊.1.26.d.
ctis pplis q ſũt ſup terrã. Nõ q2 cũctas gẽ B
tes nũero vicebatis: vobis iũct⁹ ẽ dñs. ⁊ ele
git vos: cũ oĩb⁹ ſitis pplis pauciores: ſed q2
dilexit vos dñs. ⁊ cuſtodiuit iuramentũ qð
iurauit p̃rib⁹ vr̃is. Eduxitq3 vos i mãu forti
⁊ redemit de domo ſuitutis ð mãu pharao
nis regis egypti: ⁊ ſcies q2 dñs de⁹ tu⁹ ipſe ẽ
de⁹ fortis ⁊ fidelis: cuſtodiẽs pactũ ⁊ miam
diligẽtib⁹ ſe: ⁊ his q cuſtodiũt p̃cepta eius i
mille gñatões: ⁊ reddẽs odiẽtib⁹ ſe ſtatĩ: ita
vt diſpdat eos: ⁊ vltra nõ differat ꝓtin⁹ eis
reſtituẽs: qð merent͛. Cuſtodi ergo p̃cepta: ⁊
cerionias: atq3 iudicia q̃ ego mãdo tibi ho
die vt facias. Si poſtq̃3 audieris hec iudicia
cuſtodieris ea ⁊ feceris: cuſtodiet dñs deus
tuus pactũ tibi ⁊ miam quã iurauit p̃ribuſ
tuis: ⁊ diliget te: ac multiplicabit: bñdicet
q3 fruct⁹ vẽtris tui: ⁊ fructus terre tue: fru
mẽto tuo atq3 vindemie: oleo ⁊ armẽtis gre
gib⁹ ouiũ tuaꝝ ſup terrã: pro q̃ iurauit p̃ri
bus tuis: vt daret eã tibi. Bñdictus eris i
ter oẽs populos. Nõ erit apð te ſterilis vtri C
uſq3 ſexus tã hoibus q̃3 i gregibus tuis. Exo.23.d
Auferet dñs a te oẽm lãgorẽ. ⁊ īfirmitates

egypti peſſimas:q̃s noviſti: nõ inferet tibi
ſed cunctis hoſtibus tuis. Devorabis oẽs
pplõs q̃s dñs deus tuus daturus eſt tibi.
Nõ pcet eis oculus tuus: nec ſervies dijs
eoꝝ:ne ſint in ruinã tui. Si dixeris in corde
tuo:plures ſunt gẽtes iſte q̃ȝ ego:quõ pote
ro delere eas:noli metuere:ſed recordare q̃
fecerit dñs deus tuus pharaoni: ⁊ cunctis
egyptijs plagas maxias q̃s viderũt oculi
tui. ⁊ ſigna atqȝ portẽta manũqȝ robuſtã:
⁊ extẽtũ brachiũ:vt educeret te dñs de⁹ tu
us. Sic faciet cũctis populis quos metuiſ.
Inſuper ⁊ ſcabrones mittet dñs de⁹ tuus
in eos:dõec deleat oẽs atqȝ diſpdat q te fu
gerint:⁊ latere nõ poterint. Nõ timebis eos.
B qa dñs de⁹ tuus i medio tui eſt:de⁹ magn⁹
⁊ terribilis. Ipſe cõſumet natiões has i cõ
ſpectu tuo paulati atqȝ p partes. Nõ pote
ris eas delere pariter:ne forte multiplicẽt cõ
tra te beſtie terre. Dabitqȝ eos dñs de⁹ tu⁹
i cõſpectu tuo:⁊ iterficiet illos:dõec pẽitus
deleãtur. Tradetqȝ reges eoꝝ i man⁹ tuas:
⁊ diſpdes noĩa eoꝝ ſub celo. Null⁹ poterit
2.Mach.i2.f reſiſtere tibi:dõec pteras eos. Sculptilia eo
rũ igne cõbures. Nõ cõcupiſces argẽtuȝ ⁊
aurũ:de qb⁹ fcã ſunt: neqȝ aſſumes ex eis
tibi qcq̃ȝ:ne offẽdas propter ea:qȝ abhoĩa
tio ẽ dñi dei tui:nec inferes quippiã ex ido
lo in domũ tuã:ne fias anathema:ſicut ⁊ il
lud eſt. Quaſi ſpurcitiaȝ deteſtaberis ⁊ ve
lut inquinamẽtuȝ ac ſordes abhominatio
A ni habebis:qȝ anathema ẽ. VIII

OMne mãdatũ qđ ego pcipio tibi ho
die:caue diligẽter vt facias:vt poſſi
tiſ vivere:⁊ multiplicemini:igreſſiqȝ poſſidea
tis terrã pro q̃ iuravit dñs prĩbus vrĩs. Et
recordaberis cũcti itineris p qđ adduxit te
dñs de⁹ tu⁹ q̃dragita ãnis p deſertũ:vt affli
geret te:atqȝ tẽtaret:⁊ nota fierẽt q̃ i tuo aĩo
verſabãẽ. vtrũ cuſtodires mãdata illius an
nõ. Afflixit te pẽuria: ⁊ dedit tibi cibũ mã
na:qđ ignorabas tu:⁊ prẽs tui:vt oñderet
tibi ꝙ nõ i ſolo pãe vivit hõ. ſed i oĩ verbo
Math.4.a. qđ pgrediẽ de ore dñi. Veſtimẽtũ tuũ quo
Luce.4.a. operiebaris neq̃q̃ vetuſtate defecit. ⁊ pes
tuus nõ ẽ ſubtrit⁹. En q̃drageſim⁹ ãnus ẽ:
B vt recogites i corde tuo:qȝ ſicẽ erudit filiũ ſu
uȝ hõ:ſic dñs de⁹ tu⁹ erudivit te vt cuſtodi
as mãdata dñi dei tui:⁊ ãbules i vijs ei⁹:⁊
timeas eũ. Dñs.n.de⁹ tu⁹ itroducet te i terrã
bonã terrã rivoꝝ aquarũqȝ ⁊ fõtiũ:i cui⁹ cã
pis ⁊ mõtib⁹ erũpũt fluvioꝝ abyſſi:terrã fru
mẽti ordei ac vineaꝝ:in q̃ ficus ⁊ malogra
nata ⁊ oliueta naſcũtur:terrã olei ac mellis
vbi abſqȝ vlla penuria cõedes panẽ tuũ: ⁊
rerꝫ oĩum abũdãtia pfrueris:cuius lapides
ferrũ ſũt. ⁊ de mõtib⁹ eius eris metalla fodi
unẽ:vt cũ cõederis ⁊ ſatiat⁹ fueris:bñdicaſ
dño deo tuo pro terra optia quã dedit tibi.
Obſerua ⁊ caue ne quãdo obliviſcaris dñi C
dei tui:⁊ negligas mãdata ei⁹ atqȝ iudicia:
⁊ cerimõias quas ego pcipio tibi hodie:ne
poſtq̃ȝ cõederis ⁊ ſaciatus fueris : domos
pulchras edificaveris:⁊ hitaveris i eis:ha
bueriſqȝ armẽta boũ:⁊ oviũ greges argẽti
⁊ auri cũctarũqȝ reꝫ copiã:eleveẽ cor tuũ:⁊
nõ remiſcaris dñi dei tui q eduxit te de ter
ra egypti de domo ſervitutis:⁊ ductor tuus
fuit in ſolitudie magna :atqȝ terribili:i qua
erat ſerpẽs flatu adurẽs:⁊ ſcorpio ac diſpaſ
⁊ nulle oĩno aq̃:q eduxit rivos de petra du
riſſima: ⁊ cibauit te mãna in ſolitudine q̃ũ D
neſcierũt prẽs tui. Et poſtq̃ȝ afflixit ac pro
bauit:ad extremũ miſertus ẽ tui:ne diceres
i corde tuo: fortitudo mea: ⁊ robur manus
mee hec mihi oĩa pſtiterũt:ſȝ recorderiſ dñi
dei tui ꝙ ipſe vires tibi pbuerit : vt ipleret
pactũ ſuuȝ ſup quo iuravit prĩbus tuis:ſicẽ
pñs idicat dies : Sin ãt oblitus dñi dei tui
ſecut⁹ fueris deos alieños colueriſqȝ illos ⁊ a
doraveris:ecce nũc pdico tibi ꝙ oĩo diſpeaſ
Sicut gentes quas deleuit dñs in introitu
tuo:ita ⁊ vos peribitis:ſi inobedientes fue
ritis voci domini dei veſtri. IX

AUdi iſrl. Tu trãſgredieris hodie ior A
danẽ:vt poſſideas natões maxias
⁊ fortiores te:ciuitates ingentes: ⁊ ad celũ
vſqȝ muratas: populũ magnũ atqȝ ſubli
mẽ:filios enachim q̃s ipſe vidiſti ⁊ audiſti:
qbus nullus põt ex adverſo reſiſtere. Scieſ
ergo hodie ꝙ dñs de⁹ tu⁹ ipſe trãſibit ãñ te
ignis devorãs atqȝ cõſumẽs:q pterat eos
⁊ deleat:atqȝ diſpdat ãñ faciẽ tuã velociter
ſicut locut⁹ ẽ tibi:ne dicas i corde tuo cũ de
leuerit eos dñs deus tuus i cõſpectu tuo:
iuſticiã meã itroduxit me dñs vt terrã hãc
poſſiderẽ:cũ pp ipietates ſuaſ iſte dlete ſint
natiões. Neqȝ eni pp iuſticias tuas ⁊ eqta
tẽ cordis tui igredieris vt poſſideas terras
eaꝝ:ſed qȝ ille egerũt ipie: itroeũte te delete
ſunt:⁊ vt cõpleret verbũ ſuũ dñs qđ ſub iu
ramẽto pollicitus ẽ patribus tuis:abrahaȝ

B yſaac ⁊ iacob. Scito igit̃ ꝙ nõ pp iuſticias
tuas dñs de⁹ tu⁹ dederit tibi terrá hác opti
má i poſſeſſioné: cũ duriſſime ceruicis ſis po
pulus. Memento ⁊ ne obliuiſcaris quó ad
iracũdiá ꝓuocaueris dñz deũ tuũ i ſolitu-
dine: ⁊ ex eo die q̃ egreſſus es ex egypto vſ3
ad locũ iſtũ; ſp aduerſũ dñz ꝯtẽdiſti. Ná ⁊ i
oreb ꝓuocaſti eũ: ⁊ irat⁹ d̃lere te voluit: qñ
aſcendi i montẽ: vt acciperé tabulas lapide
as pacti qd̃ pepigit vobiſcũ d̃s. Et pſeuera
ui i móte q̃dragita diebus ac noctib⁹: pané
nõ cõedẽs ⁊ aquá nõ bibẽs. Deditq3 mihi
dñs duas tabulas lapideas ſcriptas digito
dei: ⁊ ꝯtinẽtes oĩa v̾ba q̃ vob̃ locutus é in
móte de medio ignis qñ cócio ppl̃i ꝯgre-
gata é. Cũq3 tráſiſſent q̃dragita dies ⁊ toti
dẽ noctes d̃dit mihi dñs duas tabulas la-
Exo. 32. b. pideas: tabulas federis: dixitq3 mihi. Sur
ge ⁊ d̃ſcede hic cito: q2 ppl's tuus qué edu
xiſti d̃ egypto deſeruer̃t velociter viá quá d̃
mõſtraſti eis: fecerũtq3 ſibi ꝯflatile. Rurſũ
q3 ait dñs ad me. Cerno ꝙ popul⁹ iſte dur̃
C ceruicis ſit. Dimitte me vt ꝯterá eũ ⁊ d̃leá
nomé ei⁹ d̃ ſub celo: ⁊ ꝯſtituá te ſup gẽté q̃
hac maior ⁊ fortior ſit. Cũq3 de móte ardé
te deſcẽderẽ: ⁊ duas tabulas federis vtraq3
tenerẽ máu: vidiſſẽq3 peccaſſe vos dño d̃o
vr̃o: ⁊ feciſſe vobis vitulũ ꝯflatilé ac d̃ſeruiſ
ſe velociter viá eius quá vob̃ oñderat ꝓie
ci tabulas de máibus meis ꝯfregiq3 eas i
ꝯſpcũ vr̃o. Et pcidi añ dñz ſic̃ prius q̃dragi
ta diebus ⁊ noctibus pané nõ comedẽs ⁊
aquá nõ bibẽs: pp oĩa pctá vr̃a q̃ geſſiſtis
ꝯtra dñz: ⁊ eũ ad iracũdiam ꝓuocaſtis. Ti
mui n. idignatõez ⁊ irá illi⁹: q̃ aduerſũ vos
ꝯcitat⁹ delere vos voluit. Et exaudiuit me
dñs ẽt hac vice. Aduerſum aaró q̊3 vehe-
mẽter iratus voluit eũ ꝯterere: ⁊ p illo ſimi
liter d̃pcatus ſũ. Pctũ át vr̃3 qd̃ feceratis
i. vitulũ: arripiẽs igne ꝯbuſſi ⁊ i fruſtra cõ
minuẽs oĩoq3 i puluerẽ redigẽs ꝓieci i tor
D rentẽ q d̃ móte deſcendit. In incendio quo
q3 ⁊ in tentatiõe ⁊ i ſepulchris ꝯcupiſcẽtie
ꝓuocaſtis dñz: ⁊ qñ miſit vos d̃ cades bar
ne dicens: aſcendite ⁊ poſſidete terrã quá d̃
di vobis ⁊ ꝯtẽpſiſtis impiũ dñi d̃i vr̃i ⁊ nõ
credidiſtis ei: neq3 vocẽ ei⁹ audire voluiſtis
ſed ſp fuiſtis rebelles a die qua noſſe vos
cepi. Et iacui corã dño q̃dragita diebus ac
noctib⁹: qb⁹ eũ ſuppliciter d̃precabar: ne d̃
leret vos vt fuerat cõminatus: ⁊ orãs dixi

Dñe de⁹ ne diſpdas ppl'm tuũ ⁊ hereditatẽ
tuá quá redemiſti i magnitudine tua: quos
eduxiſti de egypto i manu forti. Recordare
ſuoꝝ tuoꝝ abraá yſaac ⁊ iacob. Ne aſpicias
duritiá ppl̃i h⁹ ⁊ ipietaté atq3 peccatu3: ne
forte dicát hitatores terre d̃ q̃ eduxiſti nos:
nõ poterat dñs introducere eos i terrá quá
pollicit⁹ eſt eis ⁊ oderat illos: idcirco eduxit
vt interficeret eos i ſolitudine q ſũt ppl's tu
us ⁊ hereditas tua quos eduxiſti i fortitudi
ne tua magna ⁊ in brachio tuo extento. X
In tpe illo dixit dñs ad me. Dola tibi A
duas tabulas lapideas ſicut priores Exo. 34.
fuerunt: ⁊ aſcẽde ad me i montẽ: faciesq3 ar-
chá ligneá: ⁊ ſcribá in tabulis verba q̃ fue-
rũt in his quas ante ꝯfregiſti: ponesq3 eas
i archa. Feci igit̃ archá de lignis ſethi. Cũq3
dolaſſem duas tabulas lapideas iſtar prio-
rũ: aſcẽdi i montẽ hñs eas i manib⁹. Scri-
pſitq3 i tabulis iuxta id qd̃ pri⁹ ſcripſerat
v̾ba decẽ q̃ locut⁹ é dñs ad vos in móte d̃
medio ignis: qñ ppl's ꝯgregat⁹ eſt: ⁊ dedit
eas mihi. Reuerſusq3 de monte deſcẽdi: ⁊
poſui tabulas i archá quá fecerá: que huc- B
uſq3 ibi ſũt ſicut mihi p̃cepit dñs. Filij autẽ Nu. 20. d.
iſrl' mouerunt caſtra ex beroth filioꝝ iacha3
in moſera: vbi aaron mortu⁹ ⁊ ſepult⁹ eſt: p
quo ſacerdotio funct⁹ é eleazar fili⁹ ei⁹. In
de venerunt in gadgad: de q̊ loco ꝓfecti: ca-
ſtrametati ſunt i iethabatha i terra aquarũ
atq3 torrẽtiũ. Eo tpe ſepaui tribũ leui vt por
taret archã federis dñi: ⁊ ſtaret corá eo i mi
niſterio: ac bñdiceret i noĩe illius vſq3 i pñ
tẽ diẽ. Quá obrẽ nõ hũit leui ptẽ: neq3 poſ-
ſeſſionẽ cũ fratribus ſuis: q2 ipſe dñs poſ-
ſeſſio ei⁹ é: ſicut ꝓmiſit ei dñs de⁹ tu⁹. Ego C
át ſteti i mõte: ſicut prius q̃dragita diebus ac
noctibus: exauduitq3 me dñs ẽt hac vice: ⁊
te pdere noluit. Dixitq3 mihi. Vadẽ ⁊ p̃cede
ppl'm vt ingrediat̃ ⁊ poſſideat terrá quá iu
raui prib⁹ eoꝝ: vt traderẽ eis. Et nũc iſrl' qd
dñs de⁹ tuus petit a te: niſi vt timeas dñz d̃
um tuũ ⁊ ambules i vijs ei⁹: ⁊ diligas eu3:
ac ſuias dño deo tuo: i toto corde tuo: ⁊ i to i. ii. b.
ta aĩa tua: cuſtodiasq3 mãdata dñi ⁊ cerimo
nias eius quas ego hodie p̃cipio vt bene ſit
tibi. En dñi dei tui celũ eſt: ⁊ celũ celi: terra ⁊
oĩa q̃ in ea ſunt: ⁊ tñ prib⁹ tuis ꝯglutinatus
é dñs ⁊ amauit eos: elegitq3 ſemẽ eoꝝ poſt
eos. i. vos d̃ cũctis gẽtibus: ſicut hodie com
D probat̃. Circũcidite igitur p̃putiũ cordis vr̃i

⁊ ceruicē vr̄az ne induretiſ ápli⁹: q2 dn̄s ds
vr̄ ipſe eſt ds deoꝝ ⁊ dn̄s dn̄antiū: deus ma
gnus ⁊ potēs ⁊ terribilis: q pſoná nō acci
pit nec munera. Facit iudiciū pupillo ⁊ vi
due: amat peregrinū: ⁊ dat ei victū atqȝ ve
ſtitū. Et vos ḡ amate pegrinos: q2 ⁊ ipſi fui
S.7.b ſtis aduene in terra egypti. Dn̄m deū tuuz
timebis: ⁊ ei ſoli ſeruies. Ipſi adherebis: iu
rabiſqȝ in noie illi⁹. Ipſe eſt laus tua ⁊ ds
tu⁹ q fecit tibi h̄ magnalia ⁊ terribilia q̄ vi
Gen̄.6.c. derūt oculi tui. In ſeptuaginta aiabus de
ſcēderūt pr̄es tui in egyptū: ⁊ ecce nūc mul
tiplicauit te dn̄s ds tu⁹ ſicut aſtra celi. XI
A AMa itaqȝ dn̄m deū tuū: ⁊ obſerua
pcepta ei⁹ ⁊ cerimōias: iudicia atqȝ
mādata oi tp̄e. Cognoſcite hodie q̄ ignorāt
filij vr̄i q nō viderūt diſciplinā dn̄i dei vr̄i:
magnalia ei⁹ ⁊ robuſta manu: extētūqȝ bra
chiū: ſigna ⁊ opa q̄ fecit i medio egypti pha
raoni regi ⁊ vniuerſe terre ei⁹: oiqȝ exercitui
egyptioꝝ ⁊ eqs ac currib⁹ qūo opuerit eos
aq̄ maris rubri: cū vos pſequerent̄: ⁊ dele
uerit eos dn̄s vſqȝ in pn̄tē diē: vobiſqȝ q̄ fe
cerit in ſolitudine donec veniretis ad hūc lo
Nu.16.d. cū ⁊ dathan atqȝ abiron filijs eliab q fuit fi
lius rubē: quos apto ore ſuo terra abſorbu
it cum domibus ⁊ tabernaculis: ⁊ vniuerſa
B ſuba eoꝝ quā hēbant in medio iſrael. Ocu
li veſtri viderūt oia opa dn̄i magna q̄ fecit:
vt cuſtodiatis vniuerſa mādata illi⁹ q̄ ego
pcipio vobis vt poſſitis introire ⁊ poſſidere
terrā ad quā ingredimini: multoqȝ in ea vi
uatis tp̄e: quā ſub iuramēto pollicitus eſt
dn̄s pr̄ibus vr̄is ⁊ ſemini eoꝝ lacte ⁊ melle
manantē. Terra .n. ad quā ingredieris poſſi
dēdā nō eſt ſicut terra egypti de q̄ exiſti: vbi
iacto ſemine in hortoꝝ morē aq̄ ducunt̄ irri
gue: ſȝ mōtoſa eſt ⁊ cāpeſtris: de celo expe
ctās pluuias: quā dn̄s ds tuus ſp inuiſit ⁊
oculi illi⁹ i ea ſūt a pncipio āni vſqȝ ad finē
eius. Si ḡ obedieritis mādatis meis q̄ ego
i.eo. bodie pcipio vob̄ vt diligatis dn̄z deū vr̄m
S.10.c ⁊ ſuiatis ei i toto corde vr̄o ⁊ i tota aia vr̄a:
dabit pluuiā terre vr̄e tpaneā ⁊ ſerotinaz: vt
colligatis frumētū ⁊ vinū ⁊ oleū: fenūqȝ ex
agris ad paſcēda iumēta: ⁊ vt ipi cōedatiſ ac
ſaturemini. Cauete ne forte decipiat̄ cor ve
ſtrū ⁊ recedatis a dn̄o: ſuiatiſqȝ dijs aliēis:
⁊ adoretis eos: iratuſqȝ dn̄s claudat celū: ⁊
pluuie nō deſcēdāt: nec terra det germē ſuū
peatiſqȝ velocit̄ d̄ tr̄a optia quā dn̄s datur⁹
ē vob̄. Pōite h̄ vba mea i cordibus ⁊ i aiſ C
vr̄is: ⁊ ſuſpēdite ea p ſigno i māibus: ⁊ iter S.6.b
oculos vr̄os collocate. Docete filios vr̄os
vt illa meditēt̄. qn̄ ſederis i domo tua ⁊ am
bulaueris i via: ⁊ accubueris atqȝ ſurrexe
ris ſcribes ea ſr̄ poſtes ⁊ ianuas dōus tue
vt multiplicent̄ dies tui ⁊ filioꝝ tuoꝝ i tr̄a
quā iurauit dn̄s pr̄ibus tuiſ: vt daret eiſ q̄z
diu celū iminet tr̄e. Si .n. cuſtodieritis ma S.eo.
data q̄ ego pcipio vob̄: ⁊ feceritis ea vt dili
gatis dn̄z deū vr̄z: ⁊ ābuletis i oib⁹ vijſ ei⁹
adherētes ei: diſpdet dn̄ſ oēs gētes iſtaſ an̄
faciē vr̄az: ⁊ poſſidebitis eas q̄ maioreſ ſūt
⁊ fortiores vob̄. Ois locus quē calcauerit Joſue.1.a
pes vr̄: vr̄ erit. A deſerto ⁊ libāo ⁊ flumie ma
gno eufrate vſqȝ ad mare occidentale erūt
termini vr̄i. Nullus ↄſtabit ↄtra eos. Terro
rē vr̄z ⁊ formidinē dabit dn̄s deus vr̄ ſup
oēm terrā: quā calcaturi eſtis: ſicut locutus
ē vob̄. En ppono i ↄſpectu vr̄o hodie bn̄di B
ctionē ⁊ maledictionē: benedictionē ſi obe
dieritis mādatis dn̄i di vr̄i q̄ ego hodie p
cipio vob̄: maledictionē ſi n̄ obedieritis mā
datis dn̄i di vr̄i: ſȝ receſſeritis d̄ via quam
ego nūc oſtēdo vob̄: ⁊ ābulaueritis poſt de
os alienos quos ignoratis. Cū vo itrodu
xerit te dn̄s deuſ tuus i terrā ad quā pgis
bitādā: poneſ bn̄dictionē ſup mōtē garizi
maledictionē ſup mōtē hebal q ſūt trāſior
danē poſt viā q̄ vergit ad ſolis occubitū: i
terra chananei q habitat in campeſtribus
ↄtra galgalam q̄ eſt iuxta vallē tendentē ⁊
intrantem procul. Vos .n. trāſibitis iorda
nē: vt poſſideatis terrā quā dominus deuſ
veſter daturus eſt vobis vt habeatis ⁊ poſ
ſideatis illā. Videte ergo vt ipleatis cerio
nias atqȝ iudicia que ego hodie ponam in
conſpectu veſtro. XII
HEc ſunt pcepta atqȝ iudicia q̄ facere A
debetis i terra quā dn̄s ds patꝝ tu
oꝝ datur⁹ ē tibi vt poſſideatis eā cūctis die
b⁹ qb⁹ ſr̄ humū gradieriſ. Subuertite oia
loca i qb⁹ coluerīt gētes q̄s poſſeſſuri eſtis
deos ſuos: ſr̄ mōtes excelſos ⁊ colles ⁊ ſb
ter oē lignū frōdoſum. Diſſipate aras eaꝝ
⁊ confringite ſtatuas: lucos igne cōburite: S.7.a
⁊ idola ↄminuite diſperdite nomina eorum Exo.34.
de locis illis: Non facietis ita dn̄o deo vr̄o
ſed ad locū quē elegerit dn̄s deus veſter d̄
cūctis tribub⁹ vr̄is: vt ponat nomē ſuū ibi
⁊ habitet in eo: venietis ⁊ offeretis i loco il

lo holocauſta ⁊ victimas veſtras: decimas ⁊
primitias manuum veſtrarum: ⁊ vota atq; do
naria: primogenita boū: ⁊ ouium: ⁊ comede
tis ibi in conſpectu dn̄i dei veſtri: ac letabi
mini in cūctis ad q̄ miſeritis manum vos ⁊
dom⁹ vr̄e: i qbus bn̄dixerit vob dn̄s de⁹ vr̄
Nō facietis ibi q̄ nos hic facim⁹ hodie: ſingu
li qd ſibi rectū videt. Neq; .n. vſq; in preſēs
tempus veniſtis ad requiem ⁊ poſſeſſionē
B quā dn̄s de⁹ daturus eſt vobis. Trāſibitis
iordanē ⁊ habitatis in terra quā dominus
deus veſter datur⁹ eſt vob: vt requieſcatis a
cunctis hoſtibus p circuituz: ⁊ abſq; vllo ti
more habitetis i loco quē elegerit dominus
de⁹ vr̄: vt ſit nomen eius i eo. Illuc oīa q̄ pci
pio pferetis: holocauſta ⁊ hoſtias: ac decias
⁊ primitias manuū vr̄ar: ⁊ qcqd precipuū
ē in muneribus que vouiſtis dn̄o. Ibi epu
labimini corā dn̄o deo vr̄o: vos ⁊ filij ⁊ filie
vr̄e: famuli ⁊ famule: atq; leuites q in vr̄is
vrbibus cōmoratur. Neq; .n. hz aliā ptē ⁊
poſſeſſionē inter vos. caue ne offeras holo
cauſta tua i oī loco quē videris: ſz i eo quez
elegerit dn̄s in vna tribuū tuar offeres ho
ſtias: ⁊ facies q̄cūq; pcipio tibi. Si autez co
medere volueris: ⁊ te eſus carnū delectaue
rit: occide ⁊ cōede iuxta bn̄dictionē domini
dei tui: quā dedit tibi vrbibus tuis: ſiue im
mūdū fuerit: hoc eſt maculatū ⁊ debile: ſiue
mūdū: hoc eſt integr ⁊ ſine macla qd offerri
licet: ſicut caprea ⁊ ceruū: cōedes abſq; eſu
C dūtaxat ſāguis quē ſr trā q̄ſi aquā effūdes
Nō poteris cōedere i oppidis tuis decimā
frumēti ⁊ vini ⁊ olei tui: pmogenita armēto
rū ⁊ pecor: ⁊ oīa q̄ voueris ⁊ ſponte offerre
volueris: ⁊ pmitias manuū tuar: ſz coraz
dn̄o do tuo: cōedes ea i loco quē elegerit dn̄s
deus tu⁹: tu ⁊ fili⁹ tu⁹ ⁊ filia ⁊ ſeru⁹ ⁊ famu
la atq; leuites q manet i vrbibus tuis: ⁊ leta
beris ⁊ reficieris corā dn̄o deo tuo in cūctis
ad q̄ extēderis manū tuā. Caue ne derelinq̄s
j.9.c leuitē i oī tpe quo verſaris i terra. Qn̄ dila
tauerit dn̄s ds tu⁹ termios tuos ſic locut⁹
ē tibi ⁊ volueris veſci carnib⁹ q̄s deſiderat
aīa tua: locus āt quē elegerit dn̄s ds tuus
vt ſit nomē ei⁹ ibi: ſi pcul fuerit: occides de
armētis ⁊ pecorib⁹ q̄ hūeris: ſicut pcepit ti
bi: ⁊ cōedes in oppidis tuis: vt tibi placet.
j.15.d Sicut comedit caprea ⁊ ceruus: ita veſceris
eis: ⁊ mūdus ⁊ imūdus i cōe veſcent. hoc
D ſolū caue ne ſāguinē cōedas. Sāguis eniz
eor p aīa ē: ⁊ ideirco nō debes aīaz cōedere
cū carnibus: ſz ſup terrā fūdes q̄ſi aquā vt
bn̄ ſit tibi ⁊ filijs tuis poſt te: cū feceris qd
placet i pſpcū dn̄i. Que āt ſcificaueris ⁊ vo
ueris dn̄o tolles ⁊ venies ad locū quē elege
rit dn̄s: ⁊ offeres oblatōes tuas carnē ⁊ ſā
guinē ſup altare dn̄i dei tui. Sāguinē hoſti
arū fūdes i altari: carnibus āt ipſe veſceris
obſerua ⁊ audi oīa q̄ ego pcipio tibi: vt bn̄
ſit tibi ⁊ filijs tuis poſt te in ſempiternū: cū
feceris qd bonū eſt ⁊ placitū in pſpectu do
mini dei tui. Qn̄ diſperderit dn̄s deus tuus j.19.a
ante faciē tuā gētes ad q̄s igredieris poſſi
dēdas: ⁊ poſſederis eas atq; hitaueris i ter
ra ear: caue ne imiteris eas poſtq; te fuerit
itroeūte ſubuerſe ⁊ requiras cerimonias ea
rū dicēs. Sicut coluerūt gētes iſte deos ſu
os ita ⁊ ego colā. Nō facies ſir dn̄o deo tuo
Oēs eni abhominatōes quas auerſat dn̄s
fecerūt dijs ſuis offerētes filios ⁊ filias ⁊ cō
burētes igni. Qd pcipio tibi hoc tm̄ facito
dn̄o: nec addas qcq; nec minuas. XIII

SI ſurrexerit i medio tui pphetes aut A
q ſōniū vidiſſe ſe dicat: ⁊ pdixerit ſi
gnū atq; portentū ⁊ euenerit qd locut⁹ eſt
⁊ dixerit tibi. eamus ⁊ ſequamur deos alie
nos: quos ignoras: ⁊ ſeruiamus eis: nō au
dies verba pphete illius: aut ſōniatoris: qr
ētat vos domin⁹ ds vr̄: vt palā fiat: vtr di
ligatis eū: an nō i toto corde ⁊ i tota aīa vr̄a
Dominū deū vr̄m ſeqmini ⁊ ipſū timete: ⁊
mādata illius cuſtodite: ⁊ audite vocē eius
Ipſi ſeruietis ⁊ ipſi adherebitis. Propheta B
aūt ille aut fictor ſōnior interficiet: qr locu
tus eſt vt vos auertet a dn̄o deo vr̄o: q edu
xit vos de terra egypti: ⁊ redemit vos de do
mo ſeruitutis: vt errare te faceret d via quā
tibi pcepit dn̄s deus tuus: ⁊ auferes malū
de medio tui. Si tibi voluerit pſuadere fra
ter tuus filius mr̄is tue aut filius tuus vel
filia ſiue vxor q̄ eſt in ſinu tuo: aut amicus
quē diligis vt aīam tuā clā dicēs: eamus ⁊
ſuiamus dijs alienis. q̄s ignoras tu ⁊ pres
tui cūctar i circuitu gentiū q̄ iuxta vel pcul
ſūt ab initio vſq; ad finē terre. nō acqeſcas
ei nec audias. neq; pcat ei oculus tu⁹: vt mi C
ſereraris ⁊ occultes eū: ſz ſtati iterficies. Sit
pmū man⁹ tua ſup eū: ⁊ p⁹ te oīs ppls mit
tat manū. Lapidib⁹ obrut⁹ necabit: qr vo
luit te abſtrahere a dn̄o do tuo q eduxit te d
tra egypti de domo ſuitutis: et oīs iſrl au

dic̄s tīeat: ⁊ neq̄q̄ʒ vltra faciet qppiā hui⁹
rei ſimile. Si audieris ī vna vrbiū tuaꝝ: q̄s
dn̄s deus tuus dabit tibi ad hitādū dicētes
aliquos egreſſi ſūt filij belial de medio tui
⁊ auerterunt hitatores vrbis tue: atqʒ dixe
rūt: eāus ⁊ ſeruiāus dijs aliēis q̊s ignora
tiſ: q̄re ſollicite ⁊ diligēter rei veritate pſpe
cta ſi iueneris certū eē qd̄ dicit̄: ⁊ abhoīa
tionē hāc ope perpetratā: ſtatī pcuties hita
tores vrbis illius ī ore gladij: ⁊ delebis eā
B oīaqʒ q̄ ī illa ſunt vſqʒ ad pecora. Quicqd
āt ſuppellectilis fuerit: cōgregabis ī medio
plateaꝝ eius: ⁊ cū ipſa ciuitate ſuccēdes: ita
vt vniuerſa conſumas dn̄o deo tuo: ⁊ ſit tu
mulus ſempiternus. Nō edificabit̄ āplius
⁊ nō adherebit de illo anathemate qcq̄ʒ in
māu tua: vt auertat̄ dn̄s ab ira furoris ſui
⁊ miſereatur tui: multiplicetqʒ te ſicut iura
uit patribus tuis quādo audieris vocē dn̄i
dei tui: cuſtodiēs oīa p̄cepta eius q̄ ego p̄ci
pio tibi hodie: vt facias qd̄ placitū ē ī cōſpe
ctu domini dei tui. XIIII

A Filij eſtote dn̄i dei vr̄i. Nō vos icide
tis nec facietis caluitiū ſup mortuo
qm̄ populus ſcūs es dn̄o deo tuo. ⁊ te ele
s.7.a.⁊ git: vt ſis ei ī populū peculiarē de cūctis gē
26.d. tibus q̄ ſūt ſup terraʒ. Ne cōedatis q̄ imū
Leui.11.a da ſūt. Hoc ē aial qd̄ cōedere debetis: bouē
⁊ ouē ⁊ caprā: ceruū ⁊ capreā: bubalū trage
laphū pygargū orygē camelopardalū. Oē
aial qd̄ ī duas ptes findit vngulā ⁊ rūinat:
cōedetis: de his āt q̄ ruminant ⁊ vnglā nō
findūt: hec cōedere nō debetis camelū le
porē cyrogrillū. Qr ruminātt ⁊ nō diuidūt
vngulā: imūda erūt vobis. Sus q̊ʒ quoniā
diuidit vngulā ⁊ nō rūinat īmūda erit. Car
B nibus eoꝝ nō veſcemi: ⁊ cadauera nō tāge
tis. Hec cōedetis ex oībus q̄ morāt̄ ī aqs.
Que hn̄t pennulas ⁊ ſquamas cōedite: q̄
abſqʒ pēnulis ⁊ ſq̄mis ſūt: ne cōedatis qr ī
mūda ſūt. Oēs aues mūdas cōedite. Im
mūdas ne cōedatis: aglā. ſ. ⁊ gryphū ⁊ alie
tū: ixon ⁊ vulturē ac miluū iuxta gēus ſuū
⁊ oē coruini gn̄is. ⁊ ſtructionē ac noctiuā ⁊
larū atqʒ accipitrē iuxta gēus ſuū: herodiū
ac cygnū ⁊ ibin ac mergulū porphirionē ⁊
nycticoracē: onocrotalū caradryon ſingula
in gn̄e ſuo: vpupā quoqʒ ⁊ veſpertilionē: ⁊
oē qd̄ reptat ⁊ pēnulas hʒ: imūdū erit ⁊ nō
cōedet̄. Oē qd̄ mūdū ē: cōedite. Quicqd āt
C morticinū ē ne veſcami ex eo. Peregrino q

ītra portas tuas ē: da vt cōedat aut vēde ei
qr tu populus ſcūs dn̄i dei tui es. Nō coq̄s Exo.23.c.
hedū ī lacte matris ſue. Decimā partē ſepa et.34.d
bis de cūctis frugibus tuis q̄ naſcūtur ī ter
ra p ānos ſingulos: ⁊ cōedes ī cōſpectu dn̄i
dei tui ī loco quē elegerit: vt ī eo nomē illius
īuocetur decimā frumēti tui ⁊ vini ⁊ olei ⁊
primogenita de armētis ⁊ ouibus tuis: vt di
ſcas timere dn̄ʒ deū tuū ī oī tpe. Cū āt lōgior
fuerit via ⁊ locus quē elegerit dn̄s deus tu
us tibiqʒ bn̄dixerit: nec poteris ad euʒ hec
cūcta portare: vēdes oīa ⁊ ī preciū rediges:
portabiſqʒ māu tua ⁊ proficiſceris ad locū B
quē elegerit dn̄s deus tuus. ⁊ emes ex ea
dē pecūia qcqd tibi placuerit: ſiue ex armē
tis ſiue ex ouibus: vinū quoqʒ ⁊ ſicerā ⁊ oē
qd̄ deſiderat aīa tua: ⁊ cōedes corā dn̄o deo
tuo: ⁊ epulaberis tu ⁊ domus tua ⁊ leuita
q ītra portas tuas ē. Caue ne derelinq̄s eū
qui nō habet aliā partē in poſſeſſione tua.
Anno tertio ſepabis aliā decimā ex oībus
q̄ naſcuntur tibi eo tēpore. ⁊ repones intra
ianuas tuas: venietqʒ leuites qui aliaʒ nō
habet partē nec poſſeſſioneʒ tecū: ⁊ peregri
nus ac pupillus ⁊ vidua q ītra portas tuas
ſunt ⁊ comedent ⁊ ſaturabuntur: vt benedi
cat tibi dn̄s deus tuus in cūctis operibus
manuum tuarum que feceris. XV

Septio āno facies remiſſionē q̄ hoc or A
dine celebrabit̄. Cui debetur aliqd ab
amico vel pximo ac fr̄e ſuo repetere nō po
terit: qr annus remiſſiōis ē dn̄i. A pegrīo
⁊ aduena exiges ciuē ⁊ ppinquū repetēdi
nō hēbis ptātē. Et oīo indigēs ⁊ mēdic⁹ nō
erit iter vos vt bn̄dicat tibi dn̄s deus tuus
in terra quā traditurus ē tibi ī poſſeſſionē:
ſi tn̄ audieris vocē dn̄i dei tui: ⁊ cuſtodieris
vniuerſa q̄ iuſſit: ⁊ q̄ ego hodie p̄cipio tibi:
bn̄dicet tibi vt pollicitus ē. Fenerabis gēti
bus multis: ⁊ ipſe a nullo accipies mutuū. i.28.b.
Dn̄aberis nationibus plurimis: ⁊ tui nēo
dn̄abit̄. Si vn⁹ de fratribus tuis q morātur ī
tra portas ciuitatis tue ī terra quā dn̄s de⁹
datur⁹ ē tibi ad pauptatē deuenerit: nō ob B
durabis cor tuū: nec ꝯtrahes manū ſ; apie
es eā paupi ⁊ dabis mutuū q̄ eū idigere p
ſpexeris. Caue ne forte ſbrepat tibi ipia co
gitatio ⁊ dicas ī corde tuo: appropinq̄t ſepti
mus ānus remiſſiōis: ⁊ auertas oculos tu
os a paupe fr̄e tuo: nolēs ei qd̄ poſtulat mu
tuū cōmodar̄: ne clāet ꝯtra te ad dn̄ʒ ⁊ fiat

tibi ī petiēt:ſꝫ dabis ei. Nō ageſ qppiā calli
de ī ei⁹ neceſſitatib⁹ ſubleuādiſ:vt bn̄dicat
tibi dn̄s deus tuus i oi tpe:⁊ in cūctis ad q̄
manū miſeris. Nō deerūt pauperes i terra
hitatiōis tue:iccirco ego pcipio tibi:vt ape-
C rias manū fratri tuo egeno ⁊ paupi q tecū
Exo. 21.a. verſaſ i terra. Cū tibi vēditus fuerit fr̄ tuuſ
Hiere.34.c. hebreus aut hebrea:⁊ ſex annis ſuierit tibi
in ſeptimo anno dimittes eū liberꝝ. Et quēꝫ
liberate dōaueris:nequaq̄ꝫ vacuū abire pa
tieris ſed dabis viaticū de gregib⁹ ⁊ d̄ a-
rea ⁊ torculari tuo qbus dn̄s deus tuuſ bn̄
dixit tibi. Memēto ꝙ ⁊ ipſe ſeruieris in ter
ra egypti:⁊ libauerit te dn̄s deus tuus:⁊ ic
circo ego nūc pcipio tibi. Si āt dixerit nolo
egredi eo ꝙ diligat te ⁊ domū tuā:⁊ bene ſi
bi apud te eſſe ſentiat:aſſumes ſubulā ⁊ p-
forabis aurē eius i ianua domus tue ⁊ ſui
et tibi vſq̄ꝫ i eternū. Ancille quoq̄ꝫ ſimiliter
D facies. Nō auertes ab eis oculos tuos qn̄
dimiſeris eos liberos:quoniāꝫ iuxta merce
dem mercenarij per ſex annos ſeruiuit tibi:
vt bn̄dicat tibi dn̄s d̄s tuus i cūctis opib⁹
q̄ agis. De primogēitis q̄ naſcunſ i armētiſ ⁊
ouibus tuiſ qcqd ē ſex⁹ maſculini ſcificabiſ
dn̄o d̄o tuo. Nō opaberis i primogēito bouis
⁊ nō tōdebis primogēita ouiū. In ꝯſpcū dn̄i
dei tui comedes ea per annos ſingulos in
loco quēꝫ elegerit dn̄s tu:⁊ domus tua. Si
aūt habuerit maculam ⁊ vel claudum fue-
rit vel cecum aut in aliqua pte deforme vel
debile:non imolabitur domino deo tuo: ſed
intra portas vrbis tue comedes illud. Tāꝫ
mundus q̄ꝫ imūdus ſimiliter veſcenſ eis.
s̄.12.a qn̄ caprea ⁊ ceruo. Hoc ſoluꝫ obſeruabitis
vt ſanguinē coꝝ nō comedes :ſed effundes
in terrā quaſi aquam. XVI
A Obſerua mēſē nouaꝝ frugū ⁊ verni
pmū tpis vt facias phaſe dn̄o d̄o
tuo:qm̄ in iſto menſe eduxit te dn̄s deuſ tu
uſ d̄ egypto nocte. Immolabiſq̄ꝫ phaſe dn̄o
deo tuo de ouibus ⁊ de bobus i loco quem
elegerit dn̄s deus tuus:vt hitet nomē eius
ibi. Nō comedes in eo panē fermētatū. Se
ptē diebus comedes abſq̄ꝫ fermēto afflicti
onis panē:qm̄ i pauore egreſſus es de egy
pto vt memineris diei egreſſioniſ tue d̄ egy
pto oibus diebus vite tue. Nō appebit fer
B mētatū in oibus terminis tuis ſeptē dieb⁹
⁊ nō remanebit d̄ carnibus eius qd̄ imola
tū ē veſpe in die primo vſq̄ꝫ mane. Non pote
ris imolare phaſe ī q̄libet vrbiū tuaꝝ quas
dn̄s deus tuus daturus ē tibi:ſꝫ i loco quē
elegerit dn̄s deus tuus:vt hitet nom̄ ei⁹ ibi
Immolabiſq̄ꝫ phaſe veſpe ad ſolis occaſū
qn̄ egreſſus es d̄ egypto ⁊ coqueſ ⁊ cōedeſ
i loco quē elegerit dn̄s d̄s tuus:maneq̄ꝫ cō
ſurgēs vadeſ i tabernacula tua. Sex dieb⁹
cōedes azima ⁊ i die ſeptima quia collecta
ē dn̄i dei tui:nō facies op⁹. Septē ebdoma
das numerabis tibi ab ea die qua falcē i ſe
getē miſeris:⁊ celebrabis diem feſtū ebdo-
madaꝝ dn̄o deo tuo oblationē ſpontaneāꝫ
manus tue:quā offeres iuxta bn̄dictionēꝫ
dn̄i dei tui:⁊ epulaberis coram dn̄o d̄o tuo:
tu ⁊ fili⁹ tu⁹ ⁊ filia tua ⁊ ſuus tu⁹ ⁊ ancilla
tua ⁊ leuites q ē itra portas tuas : ⁊ aduēa
ac pupillus ⁊ vidua q morāſ vobiſcū i lo-
co quē elegerit dn̄s d̄s tuus:vt hitet nom̄
eius ibi:⁊ recordaberis qm̄ ſuus fueris in
egypto:cuſtodieſq̄ꝫ ac facies q̄ pcepta ſūt. C
Solēnitatē q̄ꝫ tabernaculoꝝ celebrabis p
ſeptē dies:qn̄ collegeris de area ⁊ torculari
fruges tuas:⁊ epulaberis i feſtiuitate tua:
tu ⁊ filius tu⁹ ⁊ filia ⁊ ſuus tuus ⁊ ancilla.
leuites q̄ꝫ ⁊ aduēa ⁊ pupillus ⁊ vidua q in
tra portas tuas ſūt. Septē diebus dn̄o d̄o
tuo feſta celebrabis i loco quē elegerit dn̄s
bn̄dicetq̄ꝫ tibi dn̄s d̄s tuus i cūctis frugi-
bus tuis:⁊ i oi ope manuū tuaꝝ:eriſq̄ꝫ i le-
titia. Trib⁹ vicibus p ānū appebit oē maſcu
linū tuū i ꝯſpectu dn̄i dei tui i loco quē ele
gerit i ſolēnitate azimoꝝ:⁊ i ſolēnitate ebdo
madaꝝ:⁊ i ſolēnitate tabernaculoꝝ. Nō ap
pebit an̄ dn̄ꝫ vacuus:ſed offeret vnuſqſq̄ꝫ B
ſm ꝙ hūerit iuxta bn̄dictionem dn̄i dei ſui Exo.23.b.
quē dederit ei. Iudices ⁊ mgr̄os ꝯſtitues i et. 34.c.
oibus portis tuis quas dn̄s deus tuus de Ecci.35.a.
derit tibi p ſingulas tribus tuas:vt iudicēt
ppl̄m iuſto iudicio:nec in alterā partē decli
nēt. Nō accipies pſonā nec munera:q2 mu Exo.23.a.
nera excecant oculos ſapientū:⁊ mutāt ver Ecci.20.d.
ba iuſtoꝝ. Iuſte qd̄ iuſtū ē pſequeris vt vi-
uas ⁊ poſſideas terrā quā dn̄s deus tuuſ d̄
derit tibi. Nō plātabiſ lucū ⁊ oēꝫ arborē iu
xta altaſ dn̄i dei tui:nec faciaſ tibi atq̄ꝫ ꝯſti
tuas ſtatuā q̄ odit dn̄s deus tuus. Nō imo
labis dn̄o deo tuo bouē ⁊ ouē i quo ē macu
la aut quippiam vitij:quia abhominatio ē
domino deo tuo. XVII
Cum q̄ꝫ reperti fuerit apud te itra vnā
portaꝝ tuaꝝ quas dn̄s deus tuuſ da

bit tibi: vir aut mulier q faciat malū i ɔſpe
ctu dñi dei tui ⁊ traſgrediatur pactū illꝰ: vt
vadāt ⁊ ſuiāt diis alienis ⁊ adorēt eos: ſolē
⁊ lunā ⁊ oēs militiā celi q̄ nō p̄cepi: ⁊ hoc ti
bi fuerit nūciatū: audiēſq; inq̄ſieris dilige
ter: ⁊ verū eē reppereris: ⁊ abhoiatio facta ē in
iſrael: educes virū ⁊ mlierē q rē ſceleratiſſi
mā ppetrarūt ad portas ciuitatis tue ⁊ la
B pidibꝰ obruētur. In ore duoꝝ aut triū teſti
Mat.18.b. uꝫ pibit q īterficiet. Nēo occidat vno ɔtra
Joh.8.c. ſe dicēte teſtimoniū. Manꝰ teſtiū pria iterfi
2.Cor.13.a. ciet eū: ⁊ manus reliq ppli extrēa mittet: vt
Hebre.10.e auferas malū de medio tui. Si difficile ⁊
i.Tbi.5.d. ābiguū apud te iudiciū eē pſpexeris: iter ſā
guinē ⁊ ſanguinē: cām ⁊ cām: leprā ⁊ nō le
prā: ⁊ iudiciū itra portas tuas videris vba
variari: ſurge ⁊ aſcēde ad locū quē elegerit
dñs deꝰ tuus: venieſq; ad ſacerdotes leuiti
ci gn̄is ⁊ ad iudicē q fuerit illo tpe: q̄reſq;
ab eis q iudicabūt tibi iudicii veritatē: ⁊ fa
cies qđcūq; dixerit q p̄ſunt loco quē elege
rit dñs ⁊ docuerit te iuxta legē eiꝰ: ſeq̄riſq;
ſniaꝫ eoꝝ nec declinabis ad dexterā neq; ad
S.5.d. ſiniſtrā. Qui āt ſupbierit nolēs obedire ſa
C cerdotis īpio q eo tpe miſtrat dño deo tuo
ex decreto iudicis morief hō ille: ⁊ auferes
malū de iſrael: cūctuſq; populus audiēs ti
mebit vt nullus deinceps intumeſcat ſup
bia. Cū ingreſſus fueris terrā quā dñs deꝰ
i.26.a. tuus dabit tibi ⁊ poſſederis eā hītaueriſq;
i illa ⁊ dixeris. cōſtituā ſup me regē: ſicut ha
bēt oēs p circuitū natiōes: eū ɔſtitues quē
dñs deꝰ tuꝰ elegerit de nūero fratrū tuorū.
Nō poteris alterꝰ gētis hoiem regē facere
D q nō ſit frr tuus. Cūq; fuerit ɔſtitutꝰ: ñ mul
tiplicabit ſibi eq̄s: nec reducet ppl'm i egy
tū eq̄tatꝰ nūero ſubleuatꝰ: p̄ſerti cū dñs p̄ce
pit vob vt neq̄q̄ꝫ ampliuſ p eādē viā reuerta
mi. Nō hēbit vxores plīas q̄ alliciāt aīum
eiꝰ neq; argēti ⁊ auri imēſa pōdera. Poſtq̄ꝫ
āt ſederit i ſolio regni ſui: deſcribet ſibi deu
teronomiū legis hoc i volumie accipiēs exē
plar a ſacerdotibꝰ leuitice tribus ⁊ hēbit ſe
cū: legetq; illud oibꝰ diebꝰ vite ſue: vt diſcat
tiere dñm deū ſuū ⁊ cuſtodire verba ⁊ cerio
nias eiꝰ q̄ i lege p̄cepta ſunt. Nec eleuet cor
eiꝰ in ſupbiā ſup frēs ſuos: neq; declinet in
partē dexterā vel ſiniſtrā: vt lōgo tpe regnet
ipſe ⁊ filii eius ſuper iſrael. XVIII
A Non hēbūt ſacerdotes ⁊ leuite ⁊ oēs
Nu.18.c. q de eadē tribu ſūt: ptē ⁊ hereditatē
cū reliquo iſrael: q: ſacrificia dñi ⁊ oblatio
nes eius cōedēt: ⁊ nihil aliđ accipiēt de poſ
ſeſſiōe fratrū ſuoꝝ. Dñs.n. ipſe ē hereditas
eoꝝ: ſicut locutus ē illis. Hoc erit iudiciū ſa
cerdotū a populo ⁊ ab his q offerūt victīas
ſiue bouē ſiue ouē imolauerit dabūt ſacerdo
ti armū ac vētriculū: p̄mitias frumēti vini
⁊ olei ⁊ lanaꝝ partē ex ouiū tonſione. Ipſū
eni elegit dñs deus tuus de cunctis tribu
bus tuis vt ſtet ⁊ miſtret noi dñi ipſe ⁊ filii
eius i ſempiternū. Si exierit leuites ex vna B
vrbiū tuarū ex oi iſrael i q̄ hītat: ⁊ voluerit
vēire ɔſiderās locū quē elegerit dñs miſtra
bit in noīe dñi dei ſui: ſicut oēs fratres eius
leuite q ſtabūt eo tpe corā dño. Partē cibo
rū eādē accipiet quā ⁊ ceteri: excepto eo qđ
i vrbe ſua ex paterna ei ſucceſſiōe debetur.
Quādo ingreſſus fueris terrā: quā dñs de
us tuus dabit tibi: caue ne imitari velis ab
hoiatiōes illaꝝ gētiū nec iueniat in te q lu
ſtret filiū ſuū aut filiā ducēs p ignē: aut qui
arioloſ ſciſcitetur aut obſeruet ſomnia atq;
auguria: ne ſit maleficꝰ nec incātator: neq;
phitones cōſulat: nec diuinos: ⁊ q̄rat a mor
tuis veritateꝫ. Oia eni hec abhoiatur dñs:
⁊ ꝓpter iſtiuſmodi ſcelera delebit eos i intro C
itu tuo. Perfectus eris ⁊ abſq; macula cū
domino đo tuo. Gētes iſte quaꝝ poſſidebis
terrā: augures ⁊ diuinos audiūt: tu autē a
dño đo tuo aliter iſtitutus es. Prophetā de
gēte tua ⁊ de fratribus tuis: ſicut me ſuſcita Actis..
bit tibi dominus deus tuus: ipſū audies vt
petiſti a domino deo tuo i oreb quādo cōtio
cōgregata ē atq; dixiſti. Ultra nō audiā vo Exo.20.
cē domini dei mei ⁊ ignē hūc maximū ampli
us non videbo: ne moriar. ⁊ ait dñs mihi.
Bene omnia ſunt locuti. Prophetā ſuſci
tabo eis de medio fratrū ſuorū ſimilē tui: ⁊ D
ponā verba mea i ore eius: loqueturq; ad
eos omnia q̄ precepero illi. Qui āt verba
q e loquetur in noie meo audire noluerit:
ego vltor exiſtaꝫ. Propheta autē qui arro
gātia deprauatus voluerit loqui i noie meo
q̄ ego nō p̄cepi illi ut diceret: aut ex noie ali
enorū deorū: interficiet. qđ ſi tacita cogitati
one reſponderis: quō poſſū itelligere verbū
quod dominus non eſt locutus. hoc habe
bis ſignum. Quod i noie dñi propheta ille
p̄dixerit ⁊ nō euenerit: hoc dominus nō eſt
locutus: ſed per tumorē animi ſui ꝓpheta
cōfinxit: ⁊ icarco nō timebis eum. XIX

A C Um diſpdiderit dominus deus tuus
s.12.d. gẽtes q̃ꝝ tibi traditurus ẽ terram ⁊
poſſederis eã hitaueriſq; i vrbibus eius ⁊
Nu.35.b. i edibus: tres ciuitates ſepabis tibi in me-
Joſue.20. dio terre quã dñs deus tuus dabit tibi i poſ
ſeſſionẽ ſternẽs diligẽter viã: ⁊ i tres eq̃liter
ptes totã terre tue ꝓuīciã diuides: vt hẽat
e vicino q pp hõicidiũ ꝓfugus ẽ quo poſſit
euadere. Hec erit lex hõicide fugiẽtis cui⁹
B vita ſeruãda ẽ. Qui pcuſſerit ꝓximũ ſuũ ne
ſciẽs. ⁊ q heri ⁊ nudiuſterti⁹ nullũ ꝯtra eũ o-
diũ hũiſſe ꝯprobat᷑: ſ; abijſſe cũ eo ſimplr
i ſiluã ad ligna cedẽda ⁊ i ſuccisiõe lignoꝝ
ſecuris fugerit mãu: ferrũq; lapſũ de manu
brio amicũ eius pcuſſerit ⁊ occiderit: hic ad
vnã ſupradictaꝝ vrbiũ ꝯfugiet ⁊ viuet: ne
forſitã ꝓximus eius cuius effuſus ẽ ſanguis
dolore ſtĩulatus pſequat᷑ ⁊ apphendat eũ ſi
lõgior via fuerit ⁊ pcutiat aiam eius q nõ ẽ
re⁹ mortis: q: nullũ ꝯtra eũ q occiſus ẽ odiũ
prius hũiſſe mõſtrat᷑. Jccirco pcipio tibi vt
tres ciuitates eq̃lis ītra ſe ſpatij diuidas:
C Cũ ãt dilatauerit dominus deus tuus termi
nos tuos: ſicut iurauit pribus tuis ⁊ dederit
s.12.e. tibi cũctã terrã quã eis pollicitus ẽ: ſi tamẽ
cuſtodieris mãdata eius ⁊ feceris q̃ ego pci
pio tibi vt diligas dominũ deũ tuũ ⁊ ãbu-
les i vijs ei⁹ oi tpe: addeſ tibi tres aliaſ ciui
tates: ⁊ ſupradictaꝝ triũ vrbiũ nũeꝝ dupli
cabis: vt nõ effũdat᷑ ſãguiſ inoxius i medio
terre quã dñs deus tuus dabit tibi poſſidẽ
dã: ne ſis ſãguis reus. Si qs ãt odio hñs ꝓ
ximũ inſidiatus fuerit vite eius: ſurgẽſq; p
cuſſerit illu; ⁊ mortuus fuerit: fugeritq; ad
vnã de ſupradictis vrbibus mittẽt ſenioreſ
ciuitatis illius: ⁊ arripiẽt eũ de loco effugij:
tradẽtq; i mãu ꝓximi: cuius ſãguis effuſuſ
ẽ ⁊ morief. Nõ miſeberis eius: ⁊ auferes no-
D xiũ ſãguinẽ de iſrael: ut bene ſit tibi. Nõ aſ-
i.eo. ſumes ⁊ transferes termios ꝓximi tui q̃s
i.27.c. fixerũt priores ipoſſeſſiõe tua: quã dñs deuſ
tuus dabit tibi i terra quã acceperis poſſi
dẽdã. Nõ ſtabit teſtis vnus ꝯtra aliquẽ qc-
Mat.18.b. qd illud peccati ⁊ facinoriſ fuerit. ſ; i ore du
Joã.8.c. oꝝ aut triũ teſtiũ ſtabit oẽ verbũ. Si ſteterit
2.Cor.13.a. teſtis mẽdax ꝯtra hoiem accuſãs eũ puari
1.Thi.6.d. catiõis: ſtabũt ãbo quoꝝ cã ẽ añ dñ; i ꝯſpe
Hebre.10.e. ctu ſacerdotũ ⁊ iudicũ q fuerit i diebuſ illis
Cũq; diligẽtiſſime perſcrutãtes inuenerit fal
ſũ teſtẽ dixiſſe ꝯtra fratrẽ ſuum mendatiũ:
reddent ei ſicut fratri ſuo facere cogitauit
⁊ auferes malum de medio tui: vt audiẽtes
ceteri timorẽ hẽant ⁊ nequaq̃; talia audeãt
facere. Nõ miſereberis eius: ſed aia; ꝓ aia s.eo.
oculũ pro oculo: dentẽ pro dẽte: manũ pro Exo.21.c.
manu: pedẽ pro pede exiges. XX Leui.24.c
S J exieris ad bellũ cõtra hoſtes tuos Math.5.f
⁊ videris eqtatus ⁊ curruſ ⁊ maiorẽ A
q̃; tu hẽas aduerſarij exercit⁹ multitudinẽ
nõ timebis eos: q: dñs deus tuus tecũ ẽ q
eduxit te de terra egypti. Appropiquãte ãt
iã plio: ſtabit ſacerdos añ aciẽ: ⁊ ſic loq̃t᷑ ad
populũ. Audi iſrael. Uos hodie cõtra inimi
cos vr̃os pugnã cõmittitis: ñ ptimeſcat cor
vr̃m. Nolite metuere: nolite cedere nec for-
midetis eos: q: dñs deus vr̃ i medio vr̃i ẽ.
⁊ ꝓ vobis cõtra aduerſarios dimicabit vt
eruat vos de piculo. Duces q̃; p ſingulas B
turmas audiẽte exercitu ꝓclamabũt. Quiſ
ẽ hõ q edificat domũ nouã. ⁊ nõ dedicauit
eã? Uadat ⁊ reuertatur i domũ ſuã: ne forte
moriat᷑ i bello ⁊ ali⁹ dedicet eã. Quis ẽ hõ
q plãtauit vineã. ⁊ nec dũ fecit eã eſſe cõe;
de q̃ veſci oib⁹ liceat? Uadat ⁊ reuertat᷑ i do
mũ ſuã: ne forte moriat᷑ i bello ⁊ ali⁹ hõ ei⁹
fũgat᷑ offõ. Quis ẽ hõ q deſpõdit vxorẽ. ⁊ i.24.a.
nõ accepit eã? Uadat ⁊ reuertat᷑ i domũ ſuã 1.Mach.
ne forte moriat᷑ i bello. ⁊ ali⁹ hõ accipiat eã 3.g.
His dictis addẽt reliq̃ ⁊ loquẽt᷑ ad populũ.
Quis ẽ hõ formidoloſus ⁊ corde pauido. Judi.7.a.
Uadat ⁊ reuertat᷑ i domũ ſuã: ne pauere fa
ciat corda fratrũ ſuoꝝ: ſicut ipſe timore per
territus ẽ. Cũq; ſiluerit duces exercitus ⁊ fi
nẽ loquẽdi fecerit vnuſqſq; ſuos ad bellã C
dũ cuneos ppabit. Sin qñ acceſſeris ad ex-
pugnãdã ciuitatẽ: offeres ei pmũ pacẽ. Si
recepit ⁊ apuit tibi portas: cũctus ppl's q i
ea ẽ: ſaluabit᷑. ⁊ ſuiet tibi ſb tributo. Si ãt
fedus inire noluerit ⁊ cepit ꝯtra te bellũ: op
pugnabis eã. Cũq; tradiderit dñs de⁹ tu⁹ il
lã i mãu tua: pcuties oẽ qd i ea gñis maſcu
li ẽ i ore gladij abſq; mulieribus ⁊ infanti
bus iumẽtis ⁊ ceteris q̃ i ciuitate ſũt. Oẽ;
pdã exercitui diuides: ⁊ cõedes de ſpolijs
hoſtiũ tuoꝝ q̃ dñs de⁹ tu⁹ dederit tibi. Sic
facies cũctis ciuitatibuſ q̃ a te pcul valde
ſũt. ⁊ nõ ſũt de hiſ vrbib⁹ q̃s i poſſeſſionẽ ac
ceptur⁹ es. De his ãt ciuitatibus q̃ dabũt᷑
tibi: nullũ oio permittes viuere ſ; iterficies D
i ore gladij etheũ videl; ⁊ ãmorreũ ⁊ chana
neũ phereзeũ ⁊ eueũ ⁊ iebuſeũ: ſicut pcepit
tibi dñs de⁹ tu⁹: ne forte doceãt vos facere

bit tibi: vir aut mulier q faciát malũ i ɔſpe
ctu dñi dei tui ⁊ tráſgrediátur pactũ illi⁹: vt
vadát ⁊ ſuiát dijs alieĩs ⁊ adoɽét eos: ſolé
⁊ luná ⁊ oẽʒ militiá celi q̃ nó pcepi: ⁊ hoc ti
bi fuerit nũciatũ: audiéſqʒ inqſieris dilige
ter: ⁊ veꝝ eé reppenſ: ⁊ abhoiatio facta é in
iſrael: educes virũ ⁊ mlieré q ré ſceleratiſſi
má ppetrarũt ad poɽtas ciuitatis tue ⁊ la
B pidib⁹ obɽuẽtur. Jn oɽe duoꝝ aut triũ teſti
Mat.18.b. uʒ pibit q iterficief. Néo occidaf vno ɔtra
Joh.8.c. ſe dicéte teſtimoniũ. Man⁹ teſtiũ pria iterfi
2.Cor.13.a. ciet eũ: ⁊ manus reliq ppli extréa mittef: vt
Hebr.e.10.c auferas maluʒ de medio tui. Si difficile ⁊
1.Tbi.5.d. ábiguũ apud te iudiciũ eé pſpexeriſ: iter ſá
guiné ⁊ ſanguiné: cám ⁊ cám: lepɽá ⁊ nó le
pɽá: ⁊ iudiciũ itra poɽtas tuas videris vba
variari: ſurge ⁊ aſcéde ad locũ qué elegerit
dñs de⁹ tuus: veniéſqʒ ad ſacerdotes leuiti
ci gñis ⁊ ad iudicé q fuerit illo tpe: qreſqʒ
ab eis q iudicabũt tibi iudicij veritaté: ⁊ fa
cies qdcũqʒ dixerit q pſunt loco qué elege
rit dñs ⁊ docuerit te iuxta legé ei⁹: ſeqriſqʒ
ſniaʒ eoꝝ nec declinabis ad dxterá neqʒ ad
s.5.d. ſiniſtrá. Qui át ſupbierit nolés obedire ſa
cerdotiſ impio q eo tpe miſtrat dño deo tuo
C ex decreto iudicis moɽief hó ille: ⁊ auferes
malũ de iſrael: cũctuſqʒ populus audiés ti
mebit vt nullus deinceps intumeſcat ſup
bia. Cũ ingreſſus fueris terrá quá dñs de⁹
s 26.a. tuus dabit tibi ⁊ poſſederis eá bitaueriſqʒ
i illa ⁊ dixeris. cõſtituá ſup me regé: ſicut ba
bét oés p circuitũ natiões: eũ ɔſtitues qué
dñs de⁹ tu⁹ elegerit de nũero fratrũ tuoɽũ.
Nó poteris alteri⁹ gétis hoiem regé facere
q nó ſit fr̃ tuus. Cũqʒ fuerit ɔſtitut⁹: ñ mul
D tiplicabit ſibi eqs: nec reducet ppl'm i egy
tũ eqtat⁹ nũero ſubleuat⁹: pſerti cũ dñs pce
pit vob vt neqq̃ʒ ápliuſ p eádé viá reuerta
mi. Nó hébit vxores plias q̃ alliciát aĩum
ei⁹ neqʒ argéti ⁊ auri iméſa pódera. Poſtq̃ʒ
át ſederit i ſolio regni ſui: deſcribet ſibi deu
teronomiũ legis hoc i volumie accipiés exé
plar a ſacerdotib⁹ leuitice tribus ⁊ hébit ſe
cũ: legetqʒ illud oib⁹ dieb⁹ vite ſue: vt diſcat
tiere dñm deũ ſuũ ⁊ cuſtodire verba ⁊ cerio
nias ei⁹ q̃ i lege pcepta ſunt. Nec eleuef coɽ
ei⁹ in ſupbiá ſup frés ſuos: neqʒ declinet in
parté dexterá vel ſiniſtrá: vt lógo tpe regnet
ipſe ⁊ filij eius ſuper iſrael. XVIII
A Non hébũt ſacerdotes ⁊ leuite ⁊ oés
Nu.18.c. q de eadé tribu ſũt: pté ⁊ hereditaté
cũ reliquo iſrael: q: ſacrificia dñi ⁊ oblatio
nes eius cõedét: ⁊ nihil alid accipiét de poſ
ſeſſiõe fratrũ ſuoꝝ. Dñs.n. ipſe é hereditas
eoꝝ: ſicut locutus é illis. Hoc erit iudiciũ ſa
cerdotũ a populo ⁊ ab his q offerũt victias
ſiue boué ſiue oué imolauerit dabũt ſacerdo
ti armũ ac vétriculũ: pmitias fruméti vini
⁊ olei ⁊ lanaꝝ parté ex ouiũ tonſione. Jpſũ
eni elegit dñs deus tuus de cunctis tribu
bus tuis vt ſtet ⁊ miſtret noi dñi ipſe ⁊ filij
eius i ſempiternũ. Si exierit leuites ex vna
vrbiũ tuarũ ex oi iſrael i q̃ bitat: ⁊ voluerit B
véire ɔſiderás locũ qué elegerit dñs miſtra
bit in noie dñi dei ſui: ſicut oés fratres eius
leuite q ſtabũt eo tpe coɽá dño. Parté cibo
rũ eádé accipiet quá ⁊ ceteri: excepto eo qd
i vɽbe ſua ex paterna ei ſucceſſiõe debetur.
Quádo ingreſſus fueris terrá: quá dñs de
us tuus dabit tibi: caue ne imitari velis ab
hoiatiões illaꝝ gétiũ nec iueniaf in te q lu
ſtret filiũ ſuũ aut filiá ducés p igné: aut qui
arioloſ ſciſcitetur aut obſeruet ſomnia atqʒ
auguria: ne ſit malefic⁹ nec icátatoɽ: neqʒ
phitones cõſulat: nec diuinos: ⁊ qrat a moɽ
tuis veritateʒ. Oia eni hec abhoiatur dñs:
⁊ ppter iſtiuſmodi ſcelera delebit eos i intro C
itu tuo. Perfectus eris ⁊ abſqʒ macula cũ
domino do tuo. Gétes iſte quaꝝ poſſidebis
terrá: augures ⁊ diuinos audiũt: tu auté a
dño do tuo aliter iſtitutus es. Prophetá de
géte tua ⁊ de fratribus tuis: ſicut me ſuſcita Actis..7.
bit tibi dominus deus tuus: ipſũ audies vt
petiſti a domino deo tuo i oreb quádo cõtio
cõgregata é atqʒ dixiſti. Ultra nó audiá vo Exo.20.c.
cé domini dei mei ⁊ igné hũc maximũ ápli
us non videbo: ne moriaɽ. ⁊ ait dñs mihi.
Bene omnia ſunt locuti. Prophetá ſuſci
tabo eis de medio fratrũ ſuorũ ſimilé tui: ⁊ D
poná verba mea i oɽe eius: loqueturqʒ ad
eos omnia q̃ precepero illi. Qui át verba
q e loquetur in noie meo audire noluerit:
ego vltor exiſtaʒ. Propheta auté qui arro
gátia deprauatuſ voluerit loqui i noie meo
q̃ ego nó pcepi illi ut diceret: aut ex noie ali
enorũ deorũ: interficief. qd ſi tacita cogitati
one reſponderis: quó poſſũ itelligere verbũ
quod dominus non eſt locutus. hoc habe
bis ſignum. Quod i noie dñi propheta ille
pdixerit ⁊ nó euenerit: hoc dominus nó eſt
locutus: ſed per tumoré animi ſui ppheta
cõfinxit: ⁊ icarco nó timebis eum. XIX

A C Um diſpdiderit dominus deus tuus
s.12.d. gétes q̃₂ tibi traditurus é terram ꝛ
poſſederis eá hitauerisq̃z i vrbibus eius ꝛ
Nu.35.b. i edibus: tres ciuitates ſepabis tibi in me-
Joſue.20. dio terre quá dñs deus tuus dabit tibi i poſ
ſeſſioné ſternés diligéter viá: ꝛ i tres eq̃liter
ptes totá terre tue ꝓuiciá diuides: vt héat
e vicio q pp hóicidiũ ꝓfugus é quo poſſit
euadere. Hec erit lex hóicide fugiétis cui⁹
B vita ſeruáda é. Qui pcuſſerit ꝓximũ ſuũ ne
ſciés. ꝛ q heri ꝛ nudiuſterti⁹ nullũ ꝯtra eũ o-
diũ hũiſſe ꝯprobať: ſꝫ abijſſe cũ eo ſimplr
i ſiluá ad ligna cedéda ꝛ i ſucciſióe lignoꝝ
ſecuris fugerit máu: ferrũq̃z lapſũ de manu
brío amicũ eius pcuſſerit ꝛ occiderit: hic ad
vná ſupradictaꝝ vrbiũ ꝯfugiet ꝛ viuet: ne
forſitá ꝓxius eius cuius effuſus é ſanguis
dolore ſtiulatus pſequať ꝛ apphendat eũ ſi
lógior via fuerit ꝛ pcutiat aiam eius q nó é
re⁹ mortis: q₂ nullũ ꝯtra eũ q occiſus é odiũ
prius hũiſſe mõſtrať. Idcirco pcipio tibi vt
tres ciuitates eq̃lis itra ſe ſpatij diuidas:
C Cũ át dilatauerit dominus deus tuus termi
s.12.e. nos tuos: ſicut iurauit přibus tuis ꝛ dederit
tibi cũctá terrá quá eis pollicitus é: ſi tamé
cuſtodieris mádata eius ꝛ feceris q̃ ego pci
pio tibi vt diligas dominũ deũ tuũ ꝛ ábu-
les i vijs ei⁹ oi tpe: addeť tibi tres aliaſ ciui
tates: ꝛ ſupradictaꝝ triũ vrbiũ nũeꝝ dupli
cabis: vt nó effũdať ſáguis inoxius i medio
terre quá dñs deus tuus dabit tibi poſſidé
dá: ne ſis ſáguis reus. Si qs át odio hñs ꝓ
ximũ inſidiatus fuerit vite eius: ſurgésq̃z p
cuſſerit illuz ꝛ mortuus fuerit: fugeritq̃z ad
vná de ſupradictis vrbibus mittét ſeniores
ciuitatis illius: ꝛ arripiét eũ de loco effugij:
tra détq̃z i máu ꝓximi: cuius ſáguis effuſuſ
é ꝛ morieť. Nó miſerebis eius: ꝛ auferes no-
D xiũ ſáguiné de iſrael: ut bene ſit tibi. Nó aſ-
i.eo. ſumes ꝛ transferes termios ꝓximi tui q̃s
i.27.c. fixerũt pores i poſſeſſióe tua: quá dñs deuſ
tuus dabit tibi i terra quá acceperis poſſi
dédá. Nó ſtabit teſtis vnus ꝯtra aliqué qc-
Mat.18.b. qd illud peccati ꝛ facinoris fuerit. ſꝫ i ore du
Joá.8.c. oꝝ aut triũ teſtiũ ſtabit oé verbũ. Si ſteterit
2.Cor.13.a. teſtis médax ꝯtra hoiem accuſás eũ puari
i.Thi.6.d. catióis: ſtabũt ábo quoꝝ cá é añ dñz i ꝯſpe
Hebre.10.e. ctu ſacerdotũ ꝛ iudicũ q fuerit i diebus illis
Cũq̃z diligétiſſime perſcrutátes iuenerit fal
ſũ teſté dixiſſe ꝯtra fratré ſuum mendatiũ:
reddent ei ſicut fratri ſuo facere cogitauit
ꝛ auferes malum de medio tui: vt audiétes
ceteri tioré héant ꝛ nequaq̃z talia audeát
facere. Nó miſereberis eius: ſed aiaz ꝓ aia s.eo.
oculũ pro oculo: denté pro déte: manũ pro- Exo.21.c.
manu: pedé pro pede exiges. XX Leui.24.c
SI exieris ad bellũ cõtra hoſtes tuos Math.5.f
ꝛ videris eq̃tatus ꝛ curruſ ꝛ maioré A
q̃z tu héas aduerſarij exercit⁹ multitudiné
nó timebis eos: q₂ dñs deus tuus tecũ é q
eduxit te de terra egypti. Appropinquáte át
iá plio: ſtabit ſacerdos añ aciẽ: ꝛ ſic loqť ad
populũ. Audi iſrael. Uos hodie cõtra inimi
cos vr̃os pugná cõmittitis: ñ ptimeſcat cor
vr̃m. Nolite metuere: nolite cedere nec for-
midetis eos: q₂ dñs deus vr̃ i medio vr̃i é.
ꝛ ꝓ vobis cõtra aduerſarios dimicabit vt
eruat vos de piculo. Duces q̃z p ſingulas B
turmas audiéte exercitu pclamabũt. Quiſ
é hõ q edificat domũ nouá. ꝛ nó dedicauit
eá? Uadat ꝛ reuertatur i domũ ſuá: ne forte
moriať i bello ꝛ ali⁹ dedicet eá. Quis é hõ
q plátauit vineá. ꝛ nec dũ fecit eá eſſe cóez
de q̃ veſci oib⁹ liceat? Uadat ꝛ reuertať i do
mũ ſuá: ne forte moriať i bello ꝛ ali⁹ hõ ei⁹
fũgať offõ. Quis é hõ q deſpõdit vxoré. ꝛ i.24.a.
nó accepit eá? Uadat ꝛ reuertať i domũ ſuá i.Mach.
ne forte moriať i bello. ꝛ ali⁹ hõ accipiat eá 3.g.
His dictis addét reliq̃ ꝛ loqueť ad populũ.
Quis é hõ formidoloſus ꝛ corde pauido. Judi.7.a.
Uadat ꝛ reuertať i domũ ſuá: ne pauere fa
ciat corda fratrũ ſuoꝝ: ſicut ipſe timore per
territus é. Cũq̃z ſiluerit duces exercitus ꝛ fi
né loquédi fecerit vnuſq̃ſq̃z ſuos ad bellá- C
dũ cuneos pparabit. Sin qñ acceſſeris ad ex-
pugnádá ciuitaté: offeres ei pmũ pacé. Si
recepit ꝛ apuit tibi portas: cũctus ppl's q i
ea é: ſaluabiť. ꝛ ſeruiet tibi ſb tributo. Si át
fedus inire noluerit ꝛ cepit ꝯtra te bellũ: op
pugnabis eá. Cũq̃z tradiderit dñs de⁹ tu⁹ il
lá i máu tua: pcuties oé q̃d i ea gñis maſcu
li é i ore gladij abſq̃z mulieribus ꝛ ifanti
bus iumétis ꝛ ceteris q̃ i ciuitate ſũt. Oéz
pdá exercitui diuides: ꝛ cõedes de ſpolijs
hoſtiũ tuoꝝ q̃ dñs de⁹ tu⁹ dederit tibi. Sic
facies cũctis ciuitatibuſ q̃ a te ꝓcul valde
ſũt. ꝛ nó ſũt de hiſ vrbib⁹ q̃s i poſſeſſioné ac
ceptur⁹ es. De his át ciuitatibus q̃ dabũť D
tibi: nullũ oio permittes viuere ſꝫ iterficies
i ore gladij ethẽũ videlꝫ ꝛ ámorreũ ꝛ chana
neũ pherezeũ ꝛ eueũ ꝛ iebuſeũ: ſicut pcepit
tibi dñs de⁹ tu⁹: ne forte doceát vos facere

tūctas abhoīatiões quas ipi opati sūt diis
ſuis ⁊ peccetis in dn̄m deū vr̄m. Qn̄ obſe-
deris ciuitatē multo tpe ⁊ munitōibus cir-
cūdederis vt expugnes eā: n̄ ſuccides arbo
res de qbus veſci pōt: nec ſecuribꝰ p circui-
tū debes vaſtare regionē: qm̄ lignū ē ⁊ non
hō: nec pōt bellātiū ꝯtra te augerꝰ nūeꝝ. Si
q̄ āt ligna nō ſ[.]t pomifera: ſ; agreſtia ⁊ i ce
teros apta vſus: ſuccide ⁊ extrue machias
donec capias c[.]tatē q̄ ꝯtra te dimicat. XXI

A Quando inuētū fuerit i terra quā dn̄s
deꝰ tuꝰ daturus ē tibi: hoīs cadauer
occiſū: ⁊ ignorabit' cedis reus: egredientur
maiores natu ⁊ iudices tui. ⁊ metient' a lo-
co cadaueris ſingulaꝝ p circuitu; ſpatia ci
uitatū: ⁊ quā viciniorē ceteris eē pſpexerit
ſeniores ciuitatis illiꝰ tollēt vitulā d' armē
to q̄ n̄ traxit iugū: nec terrā ſcidit vomere: ⁊
ducēt eā ad vallē aſpā: atq; ſaxoſā q̄ nūq̄;
arata ē: nec ſemētē recepit. ⁊ cedēt i ea ceruī
ces vit[..]le. Accedentq; ſacerdotes filij leui
quos elegerit dn̄s deꝰ tuꝰ vt miſtrēt ei ⁊ bn̄
dicāt i noīe eiꝰ: ⁊ ad v̄bū eoꝝ oē negociū: ⁊
B qcqd mūdū vl' imūdū ē iudicet'. Et venient
maiores natu ciuitatis illiꝰ ad īterfectū: la
uabūtq; manꝰ ſuas ſup vitulā q̄ i valle p-
cuſſa ē: ⁊ dicēt. Manꝰ nr̄e nō effuderūt ſan
Jone.1.d guinē hunc: nec oculi viderunt. Propitius
eſto pplo tuo iſrael quē redemiſti dn̄e. ⁊ nō
reputes ſanguinē inocentē in medio popu
li tui iſrael. Et auferetis ab eis reatꝰ ſāguis
tu āt alienꝰ eris ab inocētis cruore q fuſus
ē cū feceris qđ p̄cepit dn̄s. Si egreſſus fue-
ris ad pugnā ꝯtra inimicos tuos: ⁊ tradide
rit eos dn̄s deꝰ tuꝰ i manu tua: captiuoſq;
duxeris ⁊ videris i nūero captiuoꝝ mulierē
pulchrā ⁊ adamaueris eam volueriſq; hāc
C vxorē: itroduces eā i domū tuā. Que radet
ceſariē ⁊ circūcidet vngues: ⁊ depōet veſtē i
q̄ capta ē: ſedēſq; i domo tua flebit prēm ⁊
matrē ſuā vno mēſe. ⁊ poſtea itrabis ad eā:
dormieſq; cū illa: ⁊ erit vxor tua. Si aūt po
ſtea n̄ ſederit aīo tuo: dimittes eā liberā: nec
vēdere poteris pecunia: nec opprimere p po
tentiā: qr hūiliaſti eā. Si hūerit hō vxores
duas vnā dilectā ⁊ alterā odioſā: gēueritq;
ex eis liberos. ⁊ fuerit filiꝰ odioſe priogēitꝰ
volueritq; ſubaz īter filios ſuos diuidere: n̄
poterit filiū dilecte facere p̄mogenitū ⁊ pre
ferre filio odioſe: ſed filium odioſe agnoſcet
pmogenitū: dabitq; ei de his q̄ habuerit
cuncta duplicia. Iſte eſt. n. pncipiū liberoꝝ B
eiꝰ: ⁊ huic debent' pmogenita. Si genuerit
hō filiū ꝯtumacē ⁊ ꝓteruū: q n̄ audierit pa
tris ac mr̄is ipiū ⁊ coherciꝰ obedire ꝯtem
pſerit: apprehendent eum ⁊ ducēt ad ſenio-
res ciuitatis illius ⁊ ad portā iudicij. dicent
q; ad eos. Filius noſter iſte proteruus ⁊ cō
tumax eſt monita noſtra audire contēnit: cō
meſſatōibus vacat. ⁊ luxurie atq; ꝯuiuijs
lapidibus eum obruet populus ciuitatis ⁊
morietur: vt auferatis malum de medio vr̄i
⁊ vniuerſus iſrael audiēs ptimeſcat. Quā-
do peccauerit hō qđ morte plectēdū ē: ⁊ ad-
iudicatꝰ morti appēſus fuerit i patibulo: nō Joſue.10.c
pmanebit cadauer eiꝰ in ligno: ſ; i eadē die
ſepeliet': qr maledictꝰ a deo eſt q pēdet in li Galla.3.b
gno: ⁊ nequaq̄; contaminabis terrā tuam
quam dominus deus tuus dederit tibi in
poſſeſſionem. XXII

Non videbis bouē fr̄is tui aut oue; A
errātē: n̄ ꝓteribis: ſed reduces fratri Exo.23.a
tuo: ēt ſi nō eſt ꝓpinquus frater tuꝰ: nec no
ſti eū: duces in domū tuā ⁊ erūt apud te q̄;
diu q̄rat ea frater tuus ⁊ recipiat. Similiter
facies de aſino ⁊ de veſtimēto ⁊ de oi re fra-
tris tui qui perierit: ſi inueneris eam ne ne-
gligas q̄ſi alienā. Si videris aſinū fr̄is tui
aut bouē cecidiſſe i via: nō deſpicies: ſ; ſub
leuabis cū eo. Nō induet' mulier veſte viri-
li: nec vir vtet' veſte feminea. abhominabi-
lis. n. apud deū eſt q facit hec. Si ambulās
p viā in arbore vel in terra nidū auis inue
neris ⁊ mr̄e; pullis vel ouis deſup incubā
tē: nō tenebis eā cū filijs: ſ; abire patiens
captos tenēs filios: vt bn̄ ſit tibi ⁊ longo ui B
uas tpe. Cū edificaueris domū nouā: facies
murū tecti p circuitū ne effundat' ſanguis i
domo tua: ⁊ ſis reus labēte alio ⁊ in p̄ceps
ruēte. Nō feres vineā tuā altero ſemine: ne
⁊ ſemētis quaz ſeuiſti ⁊ q̄ naſcūt' ex vinea
pariter ſcificent'. Nō arabis i boue ſimul et
aſino. Nō indueris veſtimēto qđ ex lana li
noq; ꝯtextū ē. Funiculos i fimbrijs facies Nu.15.d
p q̄ttuor angulos palij tui q̄ opiris. Si du-
xerit vir vxorē: ⁊ poſtea odio hūerit eā: q̄ſie-
ritq; occaſiōes qbꝰ dimittat eā obijciens ei
nomē peſſimū ⁊ dixerit: vxorē hāc accepi: ⁊
ingreſſus ad eā nō inueni v̄ginē: tollēt ea;
pr ⁊ mr̄ eiꝰ: ⁊ ferēt ſecū ſigna v̄ginitatis eiꝰ
ad ſeniores vrbis q in porta ſūt: ⁊ dicet pr̄.
Filiā meā dedi huic vxorē: quā qr odit ipo- C

nit ei nomẽ peſſimũ vt dicat: nõ inueni filiã
tuã virginẽ: ⁊ ecce hec ſũt ſigna virginitatiſ fi
lie mee. Expãdẽt veſtimẽtũ corã ſenioribus
ciuitatis: apphendẽtq; ſenes vrbis illi⁹ vir
⁊ verberabũt illũ: cõdẽnantes inſup centũ
ſiclis argẽti quos dabit pr̃i puelle qm̃ diffa
mauit nomẽ peſſimũ ſup virginẽ iſrael: hẽ
bitq; eã vxorẽ ⁊ nõ poterit dimittere oibuſ
dieb⁹ vite ſue. Q ſi verũ ẽ qd obijcit: ⁊ nõ ẽ in
puella inuẽta virginitas: eijciẽt eã extra fo
res dom⁹ pr̃is ſui: ⁊ lapidib⁹ obruẽt viri ci
uitatis illi⁹: ⁊ morieť: qm̃ fecit nephas in
iſrael. vt fornicareť in domo pr̃is ſui: ⁊ auſe
B res malũ de medio tui. Si dormierit cũ vxo
Leui.20.b re alteri⁹: vterq; morieť. i. adulter ⁊ adulte
ra: ⁊ auferes malũ de iſrael. Si puellã virgi
nẽ deſpõderit vir ⁊ inuenerit eã aliqs in ci
uitate ⁊ cõcubuerit cũ ea educes vtrũq; ad
portã ciuitatis illius: ⁊ lapidib⁹ obrueť: pu
ella qꝛ nõ clamauit cũ eẽt in ciuitate: vir qꝛ
humiliauit vxorẽ pximi ſui: ⁊ auferes ma
lũ de medio tui. Sin ãt i agro reppererit vir
puellã q̃ deſpõſata ẽ: ⁊ apphẽdẽs cõcubuerit
cũ ea: ipſe morieť ſolus: puella nihil patieť:
nec ẽ rea mortis: qm̃ ſicut latro cõſurgit con
tra frẽ ſuũ: ⁊ occidit aiã ei⁹: ita ⁊ puella p
peſſa ẽ. Sola erat i agro: clamauit ⁊ nullus
affuit q liberaret eã. Si iuenerit vir puellã vir
ginẽ q̃ nõ hz ſpõſũ: ⁊ apphẽdẽs cõcubuerit
cũ illa: ⁊ res ad iudiciũ venerit: dabit q dor
miuit cũ ea pr̃i puelle qnq̃gita ſiclos argẽti
⁊ hẽbit eã vxorẽ: qꝛ humiliauit illã. Nõ pote
rit dimittere eã cũctis dieb⁹ vite ſue. Nõ ac
cipiet homo vxorẽ patris ſui: nec reuelabit
operimẽtũ eius.

XXIII

A NOn itrabit eunuch⁹ attritis vel am
putatis teſticulis ⁊ abſciſo veretro
eccl'ã dñi. Nõ igredieť mãzer hec ẽ de ſcorto
natus in eccliã dñi vſq; ad decimã gene
ratõez. Ammonites ⁊ moabites ẽt poſt de
cimã gñatõez nõ itrabũt eccliã dñi i eter
nũ: qꝛ noluerũt vobis occurrere cũ pane ⁊
aq̃ i via qñ egreſſi eſtis de egypto: ⁊ qꝛ cõdu
xerũt cõtra te balaã filiũ beor de meſopota
mia ſyrie vt malediceret tibi: ⁊ noluit dñs
n⁹ ds tu⁹ audire balaã: vertitq; maledictõez
ei⁹ i bñdictõez tuã eo q diligeret te. Nõ fa
B cies cũ eis pacẽ: nec q̃ras eis bona cunctis
dieb⁹ vite tue i ſempiternũ. Nõ abhoiabe
ris idumeũ: qꝛ frr̃ tu⁹ ẽ: nec egyptiũ: qꝛ adue
na fuiſti i tra ei⁹. Qui nati fuerit ex eis ter
tia generatõe itrabũt i eccliã dñi. Qñ egreſ
ſus fueris aduerſus hoſteſ tuos i pugnã: cu
ſtodies te ab oi re mala. Si fuerit iter vos
hõ q nocturno pollut⁹ ſit ſõno: egredieť ex
tra caſtra: ⁊ nõ reuerteť priuſq; ad veſperã
laueť aq̃: ⁊ poſt ſolis occaſũ regredieť i ca
ſtra. Hẽbiſ locũ extra caſtra ad quẽ egredia
riſ ad reqſita nature: gereſ paxillũ i balthco
C Cũq; ſederis fodies p circuitũ: ⁊ geſta hu
mo opies quo reuelat⁹ es. Dñs. n. ds tuus
ãbulat i medio caſtror̃ vt eruat te ⁊ tradat
tibi inimicos tuos: vt ſint caſtra tua ſcã: ⁊ ni
hil i eiſ appeat feditatiſ: nec derelinq̃t te. Nõ
trades ſeruũ dño ſuo q ad te cõfugerit. Habi
tabit tecũ in loco q ei placuerit: ⁊ in vna vr
biũ tuar̃ reqeſcat: ne cõtriſtes eũ. Nõ erit
meretrix de filiab⁹ iſrl': nec ſcortator de filijs
iſrael. Nõ offereſ mercedẽ pſtibuli: nec pciũ
canis i domo dñi dei tui qcqd illud eſt qd
vouerit: qꝛ abhominatio ẽ vtrũq; apd dñz
deũ tuũ. Nõ fenerabis frĩ tuo ad vſurã pe
D cuniã nec fruges nec q̃ʒlibet aliã rẽ: ſz alieõ
Frĩ ãt tuo abſq; vſura: id quo indiget cõmo
dabis vt bñdicat tibi dñs ds tuus i oi ope
tuo i terra ad quã igredieris poſſidẽdã. Cũ
votũ voueris domio deo tuo: nõ tardabis
reddere: qꝛ reqret illd dñs ds tuus: ⁊ ſi mo Eccs.5.a
rat⁹ fueris reputabiť tibi i pctm̃. Si nolue Baruch
ris polliceri abſq; pcõ eris. Qd ãt ſemel e 6.b
greſſũ ẽ de labijs tuis obſuabis: ⁊ facies ſi
cut pmiſiſti dño deo tuo: ⁊ ppria voluntate
⁊ ore tuo locut⁹ es. Ingreſſus vineã pximi
tui cõede vuas q̃tũ tibi placuerit: foras ãt
ne efferas tecũ. ſi itraueris ſegetẽ amici tui
frãges ſpicas ⁊ manu cõteres: falce autẽ nõ
metes.

XXIIII

SI acceperit hõ vxorẽ ⁊ hũerit eã ⁊ nõ A
inuenerit grãz añ oculos ei⁹: pp aliq̃ Math.5.c
feditatẽ: ſcribet libellũ repudij: ⁊ dabit i ma et 19.b.
nu illius: ⁊ dimittet eã de domo ſua. Cũq; Mar.10.a
egreſſa alterũ maritũ duxerit: ⁊ ille q̃z ode
rit eã: dederitq; ei libellũ repudij: ⁊ dimiſit
de domo ſua vel certe mortu⁹ fuerit: nõ po
terit prior marit⁹ recipe eã i vxorẽ: qꝛ pollu
ta ẽ ⁊ abhomiabilis fcã corã dño: ne pecca
re facias terrã tuã quã dñs ds tu⁹ tradide
rit tibi poſſidẽdã. Cũ accepit hõ nup vxorẽ S.20.b.
nõ pcedet ad bellũ: nec ei qppiã neceſſita
tis iniũgeť publice: ſz vacabit abſq; culpa
dõui ſue: vt vno ãno leteť cũ vxore ſua. Nõ
accipies loco pignoris inferiorem ⁊ ſupio B

re molá:qꝛ aíam ſuá appoſuit tibi. Si deꝓ-
henſus fuerit hó ſollicitás frém ſuū de filijs
iſrael:ꝛ védito eo accepit pciū:iterficieť:ꝛ au
feres malū de medio tui. Obſerua diligéter
ne icurras plagá lepꝛe:ſʒ facies q̄cūqʒ do-
cuerit te ſacerdotes leuitici gn̄is iuxta id qđ
Nu.12.a pcepi eis:ꝛ iple ſollicite. Memtote q̄ fecerit
dn̄s ds vī marie i via cū egrederemi đ egy-
pto. Cū repetes a pximo tuo ré aliquá quá
dʒ tibi:nó igredieris domū ei⁹ vt pign⁹ au-
feras:ſʒ ſtabis foris:ꝛ ille tibi pferet qđ ha
C buerit. Si át paup é nó pnoctabit apud te
pign⁹:ſʒ ſtatī reddes ei añ ſolis occaſū: vt
dormiés in veſtiméto ſuo bn̄dicat tibi:ꝛ hé
Leui.19.c as iuſtitiā coꝛá dn̄o deo tuo. Nó negabis
mercedé indigétis ꝛ paupis fris tui ſiue ad
uene q tecū morať i terra ꝛ itra poꝛtas tu-
as é:ſʒ eadé die reddes ei pciū laboꝛis ſui
ante ſolis occaſū:qꝛ pauper é:ꝛ ex eo ſuſten
tat aíam ſuá:ne clamet ꝯtra te ad dn̄m ꝛ re
4.Re.4.b puteť tibi in pctī. Nó occidenť patres p
2.Pa.25.a filijs:nec filij p pr̄ibus: ſʒ vnuſqſqʒ p pec-
cato ſuo moꝛieť. Nó puertes iudiciū aduc-
ne ꝛ pupilli:nec auferes pignoꝛis loco vi-
due veſtimétū. Meméto q̄ ſeruieris in egy
pto ꝛ eruerit te dn̄s deus tuus inde: iccirco
D pcipio tibi vt facias hác ré. Qñ meſſueris
ſegeté in agro tuo:ꝛ oblitus manipulū reli
queris:nó reuerteris vt tollas illum: ſʒ ad-
uená ꝛ pupillū ꝛ viduam auferre patieris:
vt bn̄dicat tibi dn̄s ds tuus in omni opere
manuū tuaꝝ. Si fruges collegeris oliuarū
qcqd remáſerit in arboꝛibus nó reuerteris
vt colligas:ſed relinqs aduene pupillo ac
vidue. Si vindemiaueris vineá tuá nó col
liges remanétes racemos:ſed cedét i vſus
aduene pupilli ac vidue. Memento q̄ ꝛ tu
ſeruieris in egypto:ꝛ iccirco pꝛecipio tibi vt
facias hanc rem. XXV

A Si fuerit cā inter aliquos ꝛ iterpella-
uerint iudices:qué iuſtū eſſe perſpe-
xerint illi iuſticie palmá dabūt qué ipiū ꝯdé
nabūt ipietatis. Si át eū q peccauit dignū
viderit plagis: pſternét ꝛ coꝛá ſe faciét ver
berari. Pro méſura pctī erit ꝛ plagaꝝ mo
dus ita dūtaxat vt q̄dragenariū numeꝝ nó
excedát ne fede lacerat⁹ añ oculos tuos o-
beat fr̄ tu⁹. Nó ligabis os bouis terétis in
1.Coꝛ.9.b area fruges tuas. Qñ hitauerit fratres ſil'
1.Thi.5.c ꝛ vn⁹ ex eis abſqʒ liberis moꝛtuus fuerit:
M vxoꝛ defūcti nó nubet alteri: ſʒ accipiet eá
frať ei⁹ ꝛ ſuſcitabit ſemé fris ſui. ꝛ pꝛimogéi-
tū ex ea filiū noīe illi⁹ appellabit:vt nó dele
at nomé ei⁹ ex iſrl'. Sin auté noluerit accipe
vxoꝛé fris ſui q̄ ei lege debeť: pget mulier
ad poꝛtá ciuitatis: ꝛ iterpellabit maioꝛes na
tu.dicetqʒ. Nó vult fr̄ viri mei ſuſcitare ſe-
mé fratris ſui i iſrael: nec me i ꝯiugiū ſūere
Statiqʒ acceſſiri eū faciét. ꝛ interrogabūt.
Si rn̄derit nolo eá vxoꝛé accipere: accedet C
mulier ad eū coꝛá ſéioꝛib⁹ ꝛ tollet calciamé
tū đ pede ei⁹:ſpuetqʒ i facié ei⁹. ꝛ dicet ſic fi
at hoi q nó edificat domū fris ſui. Et voca
biť nom̄ illi⁹ i iſrl' dom⁹ diſcalciati. Si habu
erit iter ſe iurgiū viri duo: ꝛ vn⁹ ꝯtra alteꝝ
rixari ceperit:voléſqʒ vxoꝛ alteri⁹ eruere vi
rū ſuū đ manu foꝛtioꝛis: miſeritqʒ manū ꝛ
appꝛehéderit veréda ei⁹: abſcides manū il
lius nec flecteris ſuper eá vlla miſicoꝛdia.
nec hébis i ſacc'lo diuerſa pódera mai⁹ ꝛ mi
n⁹:nec erit i domo tua modi⁹ maioꝛ ꝛ minoꝛ
Pódus hébis iuſtū ꝛ veꝝ:ꝛ modi⁹ eq̄lis ꝛ D
verus erit tibi: vt m'to viuas tp̄e ſuper ter
rá quá dn̄s de⁹ tu⁹ dederit tibi. Abhoīať.
n. dn̄s eū q facit h̄ ꝛ aduerſať oém iiuſticiá
Meméto q̄ fecerit tibi amalech i via qñ e-
grediebaris ex egypto:quó occurrerit tibi ꝛ
extremos agminis tui q laſſi reſidebát ceci
derit q̄ʒdo tu eras fame ꝛ laboꝛe ꝯfectus. ꝛ
nó tiuerit deū. Cū ergo dn̄s deus tu⁹ đderit
tibi reqem: ꝛ ſubiecerit cūctas per circuitū
natóes i terra quá tibi pollicit⁹ é delebiſ no
mé ei⁹ ſb celo. Caue ne obliuiſcaris. XXVI

Cumqʒ itraueris terrá quá dn̄s de A
us tuus tibi daturus é poſſidédam ē.17.c
ꝛ obtinueris eam: atqʒ hitaueris i illa: tol
les de cūctis frugibus tuis primitias ꝛ po
nes i cartallo:pergeſqʒ ad locuʒ qué dn̄s
deus tuus elegerit vt ibi iuoceť nomé eiuſ
accedéſqʒ ad ſacerdoté q fuerit i diebus il
lis ꝛ diceſ ad eū. Pꝛofiteoꝛ hodie coꝛá dn̄o
deo tuo qđ igreſſus ſū in terrá p q̄ iurauit
pr̄ibus nr̄is: vt daret eá nobis. Suſcipiéſ
qʒ ſacerdos cartallū đ manu tua póet ante
altare dn̄i dei tui. ꝛ loqris i cóſpectu dn̄i dei
tui. Syrus pſeq̄bať pr̄em meū:q deſcédit
i egyptū.ꝛ ibi pegrinatus é i pauciſſimo nu
mero: creuitqʒ i géte magná ac robuſtá ꝛ i-
finite multitudis. Affixerūtqʒ nos egyptij
ꝛ pſecuti ſūt iponétes onera grauiſſima: ꝛ
clamauimus ad dn̄ʒ deū patrū nr̄oꝝ q ex
audiuit nos ꝛ reſpexit humilitaté nr̄am ꝛ

laboꝛē atqꝫ anguſtiā:⁊ eduxit nos ꝺ egyp
to i mãu foꝛti e bꝛachio extento:i īgēti pa
uoꝛe in ſignis atqꝫ poꝛtētis:⁊ itroduxit ad
C locū iſtū:⁊ tradidit nobis t̄raꝫ lacte ⁊ melle
manantē.Et iccirco nunc offero pꝛimitias
frugū terre:quā dn̄s ꝺdit mihi.Et dimitte
eas i ꝯſpectu dn̄i dei tui:⁊ adoꝛato dn̄o deo
tuo:epulaberis i oib⁹ bonis q̄ dn̄s de⁹ tu⁹
dederit tibi ⁊ domui tue:tu ⁊ leuites ⁊ adue
na q tecū eſt.Qn̄ cōpleueris decimā cūcta
rum frugū tuaꝝ anno decimaꝝ tertio:dabiſ
leuite ⁊ aduene ⁊ pupillo ⁊ vidue vt come
dant intra poꝛtas tuas:⁊ ſaturenť:loq̄riſqꝫ
i ꝯſpectu dn̄i dei tui.Attuli qḋ ſanctificatū
ē ꝺ domo mea:⁊ dedi illud leuite ⁊ aduene
⁊ pupillo ac vidue ſicut iuſſiſti mihi.Non ꝑ
terii mādata tua:nec ſū oblitus iperij tui.
Non cōedi ex eis in luctu meo :nec ſepaui
B ea in q̄libet immunditia:nec expendi ex hiſ
Eſa.36.d. qcq̄ꝫ i re funebꝛi.Obediui voci dn̄i ꝺi mei
⁊ feci oia ſicut pꝛecepiſti mihi.Reſpice ꝺ ſā
ctuario tuo:⁊ de excelſo celoꝝ habitaculo:⁊
bn̄dic pp̄lo tuo iſrael:⁊ terre quā dediſti no
bis ſicut iuraſti pr̄ib⁹ nr̄is:terre lacte ⁊ mel
te mananti.Hodie dn̄s de⁹ tuus pꝛecepit ti
bi vt facias mādata h̄ atqꝫ iudicia:vt cuſto
dias ⁊ ipleas ex toto coꝛde tuo ⁊ ex tota aīa
tua.Dn̄ꝫ elegiſti hodie vt ſit tibi deuſ ⁊ am
bules in vijs eius:vt cuſtodias cerimōias
illi⁹ ⁊ mādata atqꝫ iudicia:⁊ obedias ei⁹ i
s.7.a.et. perio.En dn̄s elegit te hodie vt ſis ei pp̄ls
s.14.a. peculiaris ſicut locutus eſt tibi:⁊ cuſtodias
oia pꝛecepta illius:⁊ faciet te excelſioꝛē cū
ctis gentibus quas creauit in laudē ⁊ no
men ⁊ gloꝛiā ſuā vt ſis populus ſanct⁹ dn̄i
dei tui:ſicut locutus eſt. XXVII

A Precepit āt moyſes ⁊ ſenioꝛes pp̄lo
iſrael dicētes.Cuſtodite oē manda
Joſue.4.a. tum qḋ pꝛecipio vobis hodie.Cūqꝫ trāſie
ris ioꝛdanē i terrā quā dn̄s deus tu⁹ dabit
tibi:eriges īgentes lapides ⁊ calce leuiga
bis eos vt poſſis i eis ſcribere oia verba le
gis huius ioꝛdane tranſmiſſo ⁊ itroeas ter
rā quā dn̄s ds tuus dabit:tibi terrā lacte ⁊
melle manantē ſicut iurauit patribus tuis.
Qn̄ ergo trāſieris ioꝛdanem erige lapides
quos ego hodie ꝑcipio tibi in monte hebal
co.20.d. ⁊ leuigabis eos calce:⁊ edificabis ibi alta
Joſue.8.f. re dn̄o deo tuo de lapidib⁹ q̄s ferrū nō teti
git:⁊ de ſaxis iformib⁹ ⁊ ipolitis:⁊ offeres
ſuper eo holocauſta dn̄o deo tuo:⁊ immola
bis hoſtias pacificas:⁊ cōedeſqꝫ ibi ⁊ epula
beris corā dn̄o deo tuo.Et ſcribes ſup lapi B
des oia ꝟba legis hui⁹ plane ⁊ lucide.Di
xerūtqꝫ moyſes ⁊ ſacerdotes leuitici gene
ris ad oēm iſraelē.Attēde ⁊ audi iſrl̄.Ho
die fact⁹ es pp̄ls dn̄i ꝺi tui.Audies voceꝫ
ei⁹:⁊ facies mādata atqꝫ iuſticiaſ q̄s ego ꝑ
cipio tibi.Pꝛecepitqꝫ moyſes pp̄lo i die il
lo dicēs.Hi ſtabūt ad bn̄dicēdū dn̄o ī mō
tē gariazi ioꝛdāe trāſmiſſo.ſymeon: leui iu
das yſachar:ioſeph ⁊ beniami.Et e regiōe
iſti ſtabūt ad maledicēdū i mōtē hebal:ru
bē gad:⁊ aſer:ꝫabulō:dā:⁊ neptali.Et ꝓnū
ciabūt leuite:dicētqꝫ ad oēs viros iſrael ex
celſa voce.Maledict⁹ hō qui facit ſculpti
le ⁊ conflatile i abominationē dn̄i. op⁹ ma
nuum artificum:ponitqꝫ illud in abſcondi
to.Et reſpondebit ois popul⁹:⁊ dicet amē.
Maledict⁹ q nō honoꝛat pr̄eꝫ ſuū ⁺ mr̄eꝫ
ſuā.Et dicet ois populus amē. Maledict⁹ s.19.
q trāſfert terminos ꝓximi ſui.Et dicet ois
populus amē.Maledict⁹ q errare facit ce
cū i itinere:⁊ dicet ois populus amē.Male
dict⁹ q ꝑuertit iudiciū aduene pupilli ⁊ vi
due:⁊ dicet ois popul⁹ amē.Maledict⁹ qui
doꝛmit cū vxoꝛe pr̄iſ ſui:⁊ reuelat opimētū
lectuli ei⁹.Et dicet ois popul⁹ amē. Male
dict⁹ q doꝛmit cū oī iumēto.Et dicet ois po
pul⁹ amē.Maledict⁹ q doꝛmit cum ſoroꝛe B
ſua filia pr̄is ſui vel mr̄is ſue . Et dicet ois
populus amē.Maledict⁹ qui doꝛmit cū ſo
cru ſua.Et dicet ois popul⁹ am̄.Maledict⁹
q clā ꝑcuſſerit ꝓximū ſuū.Et dicet ois po
pulus amē.Maledict⁹ q doꝛmit cū vxoꝛe
ꝓximi ſui.Et dicet ois popul⁹ am̄.Maledi
ctus q accipit munera vt ꝑcutiat aiam ſan
guinis inocētis.Et dicet ois populus amē. Gal.3.b.
Maledict⁹ q nō ꝑmāet i ſmonib⁹ legis h⁹
nec eoſ ope ꝑficit.Et dicet ois popul⁹ amē.

SJ aūt audieriſ vocē. XXVIII A
dn̄i dei tui vt facias atqꝫ cuſtodias
oia mādata ei⁹:q̄ ego ꝑcipio tibi hodie: fa
ciet te dn̄s deus tuus excelſioꝛē cūctis gē
tibus q̄ ꝟſanť i terra.Venientqꝫ ſup te vni
uerſe bn̄dictiōes iſte:⁊ appꝛehendēt te : ſi
tn̄ ꝑcepta eius audieris . Bn̄dictus tu in
ciuitate:⁊ bn̄dictus i agro.Bn̄dictus fru
ctus vētris tui:⁊ fructuſ terre tue:fructuſqꝫ
iumētoꝝ tuoꝝ greges armētoꝝ tuoꝝ ⁊ cau
le ouiū tuaꝝ.Bn̄dicta hoꝛrea tua:⁊ bene
dicte reliquie tue.Benedictus eris igredi

ans ⁊ egrediens. Dabit dñs inimicos tuos
q̄ ꝯſurgẽt aduerſũ te corruẽtes in conſpectu
tuo. Per vnã viã veniẽt ꝯtra te ⁊ ꝑ ſeptem
fugient a facie tua. Emittet dñs bñdictõez
ſuper cellaria tua: ⁊ ſup oĩa opera manuuz
tuaꝝ: bñdicetq; tibi in terra quã acceperis.
Suſcitabit te dñs ſibi in populũ ſcũm ſicut
iurauit tibi: ſi cuſtodieris mandata dñi dei
tui: ⁊ ãbulaueris ĩ vijs ei⁹. Uidebũtq; oẽs
terraꝝ ppli q nomẽ dñi inuocatũ ſit ſup te
⁊ timebũt te. Abũdare te faciet dñs oĩbus
bonis: fructu vteri tui: ⁊ fructu iumẽtorum
tuoꝝ: fructu terre tue quã iurauit dñs pr̃ib⁹
tuis vt daret tibi. Apiet dñs theſauꝝ ſuum
optimũ celũ: vt tribuat pluuiã terre tue ĩ tẽ
B pore ſuo: bñdicetq; cũctis opib⁹ manuum
S.15.a tuaꝝ. Et fenerabis gẽtib⁹ multis: ⁊ ipſe a nul
lo fenus accipies. Cõſtituet te dñs ĩ caput:
⁊ nõ in caudã: ⁊ eris ſp ſupra: ⁊ nõ ſubter: ſi
tam audieris mãdata domini dei tui q̃ ego
ꝑcipio tibi hodie: ⁊ cuſtodieris ⁊ feceris: ac
nõ declinaueris ab eis: nec ad dexterã: nec
ad ſiniſtrã: nec ſecutus fueris deos alienos
Leui.26.b neq; colueris eos. Qđ ſi audire nolueris vo
Thre.2.f cẽ domini dei tui: vt cuſtodias ⁊ facias oĩa
Malach. mãdata ei⁹: ⁊ cerimonias q̃s ego ꝑcipio tibi
2.a hodie: veniẽt ſuper te oẽs maledictiões iſte
⁊ apprehendent te. Maledictus eris in ci-
uitate: maledictus in agro. Maledictũ hor
reum tuũ: ⁊ maledicte reliquie tue. Maledi
ctus fructus ventris tui ⁊ fructus terre tue
armẽta boũ tuoꝝ greges ouiũ tuaꝝ. Male
2.Cor.11.f dictus eris ingrediẽs: ⁊ maledictus egredi
ens. Mittet dominus ſuper te famem ⁊ eſu
riem ⁊ increpationem in oĩa opera tua que
tu facies donec cõterat te: ⁊ perdat veloci-
ter ꝓpter adinuẽtiones tuas peſſimas in q
bus reliq̃ſti me. Adiũgat tibi domin⁹ peſti-
lẽtiã donec ꝯſumat te de terra: ad quã igre-
dieris poſſidẽdã. Percutiat te domin⁹ ege
ſtate: febri ⁊ frigore: ardore ⁊ eſtu: ⁊ aere cor
rupto: ac rubigie: ⁊ pſequat̃: donec pereas.
Sit celũ qđ ſupra te ẽ eneũ: ⁊ terra quã cal
cas ferrea. Det dñs hymbrẽ terre tue pulue
C rẽ: ⁊ de celo deſcẽdat ſup te cinis donec cõte
raris. Tradat te dñs corruẽtẽ ãte hoſtes tu
os: ⁊ ꝑ vnã viã egrediaris ꝯtra eos: ⁊ ꝑ ſe-
ptez fugias: ⁊ diſꝑgaris ꝑ oĩa regna terre.
Sitq; cadauer tuũ ĩ eſcã cũctis volatilib⁹
celi ⁊ beſtijs terre: ⁊ nõ ſit q abigat. Percu-
tiat te dñs vlcere egypti: ⁊ ptẽ corpis ꝑ quã

ſtercora digerũtur: ſcabie q̃z ⁊ prurigie ita
vt curari nequeas. Percutiat te dominus
amẽtia ⁊ cecitate ac furore mẽtis. ⁊ palpes
in meridie: ſicut palpare ſolet cecus in tene
bris ⁊ nõ dirigas vias tuas. Oĩ tpe calũni
as ſuſtineas: ⁊ opprimaris violẽtia: nec hẽ
as q liberet te. Uxorẽ accipias ⁊ alius dor
miat cũ ea. Domũ edifices: ⁊ nõ hites ĩ ea.
Plãtes vineã: ⁊ nõ vindẽies eã. Bos tu⁹
imoletur corã te: ⁊ nõ cõedas ex eo. Aſinus
tu⁹ capiat̃ ĩ cõſpectu tuo: ⁊ nõ reddat̃ tibi.
Oues tue dẽtur inimicis tuis: ⁊ nõ ſit q te D
adiuuet. Filij tui ⁊ filie tue tradãt̃ alteri po
pulo vidẽtibus oclis tuis ⁊ deficiẽtibus ad
ꝯſpectũ coꝝ tota die: ⁊ nõ ſit fortitudo ĩ ma
nu tua. Fruct⁹ terre tue ⁊ oẽs labores tuos
cõedat populus quẽ ignoras: ⁊ ſis ſemp ca
lũniã ſuſtinens: ⁊ oppreſſus cũctis dieb⁹: ⁊
ſtupẽs ad terrorẽ coꝝ q̃ videbũt oculi tui.
Percutiat te dñs vlcere peſſimo ĩ genib⁹ ⁊
ĩ ſuris: ſanariq; nõ poſſis a plãta pedis vſ-
q; ad v̄ticẽ tuũ. Ducetq; te dñs ⁊ regẽ tuũ
quẽ ꝯſtitues ſup te ĩ gẽtẽ quã ignoras tu ⁊
pr̃es tui: ⁊ ſuies ibi dijs aliẽis ligno ⁊ lapi
di: ⁊ eris pditus ĩ ꝓuerbiũ ac fabulã oĩbus
populis ad q̃s te itroduxerit dñs. Semẽtẽ Leui.26.c
multã iacies in terrã ⁊ modicũ cõgregabis Aggei.1.c
q2 locuſte deuorabũt oĩa. Uineã plãtabis ⁊
fodies: ⁊ vinũ nõ bibes: nec colliges ex ea
qppiã: qñ vaſtabit̃ vermibus. Oliuas hẽ
bis ĩ oĩbus termis tuis: ⁊ nõ vngeris oleo
q2 defluẽt ⁊ depibũt. Filios gñabis ⁊ filias
⁊ nõ frueris eis: qñ ducẽtur ĩ captiuitatẽ.
Oẽs arbores tuas ⁊ fruges terre tue rubi-
go cõſumet. Aduẽa q tecũ verſatur ĩ terra
aſcẽdet ſup te: eritq; ſublimior: tu ãt deſcen
des: ⁊ eris iferior. Ipſe fenerabit tibi: ⁊ tuũ
fenerabis ei. Ipſe erit ĩ caput: ⁊ tu eris ĩ cau
dã. Et veniẽt ſup te oẽs maledictiões iſte: ⁊ E
pſequẽtes apphẽdẽt te. dõec itereas: q2 nõ
audiſti vocẽ dñi dei tui: nec ſuaſti mãdata
ei⁹ ⁊ cerimõias q̃s pcepit tibi. Et erũt ĩ te at
q; ꝓdigia: ⁊ ĩ ſeie tuo vſq; ĩ ſempiternũ: eo
q nõ ſeruieris dño deo tuo ĩ gaudio cordiſ
q; letitia pp reꝝ oĩum abũdãtiã. Seruies
inimico tuo quẽ imittet tibi dñs: ĩ fame ⁊ ſi
ti ⁊ nuditate ⁊ oĩ pẽuria: ⁊ põet iugũ ferreũ
ſuper ceruicẽ tuã donec te cõterat. Adducet
dominus ſuper te gentem de longinquo ⁊
de extrẽis terre finibu in ſimilitudinẽ aqui
le volantis cũ impetu: cuius linguã intelli-

gere nõ poſſis gẽtẽ ꝓcaciſſimã q̃ nõ deferat
ſeni:nec miſereat̃ paruli:⁊ deuoꝛet fructũ iu
mẽtoꝝ tuoꝝ:ac fruges terre tue:donec itere/
aſ:⁊ nõ relinq̃t tibi triticũ vinũ ⁊ oleũ armẽ
ta boũ:⁊ greges ouiũ donec te diſpdat ⁊ cõ
F terat i cũctis vꝛbibꝰ tuis: ⁊ deſtruant̃ muri
3.Re.6.f tui firmi atq̃ ſublimes:i qbꝰ hẽbas fiduciã
i oĩ terra tua. Obſideberis intra poꝛtas tu/
as in oĩ terra tua quã dabit tibi dñs ds tuꝰ
⁊ cõedes fructũ vteri tui ⁊ carnes filioꝝ tuo
rũ ⁊ filiaꝝ tuaꝝ:q̃s dederit tibi dñs ds tuꝰ i
ãguſtia ⁊ vaſtitate q̃ opp̃met te hoſtis tuꝰ.
Hõ delicatꝰ i te ⁊ luxurioſus valde iuidebit
fratri ſuo ⁊ vxoꝛi q̃ cubat in ſinu ſuo: ne det
eis de carnibꝰ filioꝝ ſuoꝝ q̃s cõedet:eo ꝙ ni
hil aliõ hẽat i obſidiõe ⁊ pẽnuria:q̃ vaſtaue
rit te inimici tui itra oẽs portas tuas. Tene
ra mulier ⁊ delicata q̃ ſup terrã ingredi nõ
valebat:nec pedis veſtigiũ figere pp moli/
tiẽ ⁊ teneritudinẽ nimiã:iuidebit viro ſuo q
cubat i ſinu eiꝰ ſup filij ⁊ filie carnibꝰ ⁊ illu/
uie ſecũdinaꝝ q̃ egrediunt̃ de medio femi/
nũ eius:⁊ ſup liberis q eadẽ hoꝛa nati ſũt.
Comedẽt. n. eos clã pp reꝝ oium pẽnuriã: i
obſidiõe ⁊ vaſtitate qua opp̃met te inimicꝰ
tuus itra portas tuas. Niſi cuſtodieris ⁊ fe
ceris oĩa ꝟba legis huiꝰ q̃ ſcripta ſũt i hoc
volumine:⁊ timueris nomẽ eius glorioſũ ⁊
terribile:h̃ ẽ dñz deũ tuũ:augebit dñs pla/
gas tuas ⁊ plagas ſeminis tui:plagas ma
gnas ⁊ pſeuerãtes:ifirmitates peſſimaſ ⁊ p
petuas:⁊ ꝯuertet i te oẽs afflictões egypti
q̃s timuiſti:⁊ adherebũt tibi. Inſup ⁊ vni/
uerſos lãgoꝛes ⁊ plagas q̃ nõ ſũt ſcripte i
volumie legis huiꝰ:iducet dñs ſup te dõec
G te ꝯterat. Et remãebitis pauci nũero q̃ priꝰ
eratis ſicut aſtra celi p̃ multitudie: qm̃ non
audiſtis vocẽ dñi dei vr̃i. Et ſicut añ letatꝰ ẽ
dñs ſup vos:bñ vobis faciẽs:voſq̃ multi
plicãs:ſic letabit̃ diſpdẽs eos:atq̃ ſubuer
tẽs:vt auferamini de terra ad quã ingredie/
ris poſſidẽdã. Diſpget te dñs in oẽs popu/
los a ſũmitate terre vſq̃ ad terminos eius
⁊ ſerues ibi dijs aliẽis q̃ ⁊ tu ignoꝛas ⁊ pa
tres tui lignis ⁊ lapidibꝰ. In gẽtibꝰ q̃z illis
nõ quieſces:neq̃ erit reqes veſtigio pedis
tui. Dabit. n. tibi dñs ibi coꝛ pauidũ ⁊ defi/
ciẽtes oculos ⁊ aiaz ꝯſumptã meroꝛe:⁊ erit
vita tua q̃ſi pẽdens añ te. Timebis nocte ⁊
die ⁊ nõ credes vite tue. Mane dices:quis
mihi det veſpeꝝ:⁊ veſpere:qs mihi det ma
ne:pp coꝛdis tui foꝛmidinẽ qua terreberis
⁊ pp ea que tuis videbis oculis. Reducet
te dñs claſſibus in egyptũ per viã de q̃ di/
xit tibi vt eã amplius non videres. Ibi vẽ/
deris inimicis tuis in ſeruos ⁊ ancillas: ⁊
nõ erit qui emat.

XXIX

Hec ſunt verba federis qđ p̃cepit dñs A
moyſi vt feriret cũ filijs iſrael in ter/
ra moab:p̃ter illud fedus qđ cũ eis pepigit
in oꝛeb. Vocauitq̃ moyſes oẽz iſrael: ⁊ di/
xit ad eos. Vos vidiſtis vniuerſa q̃ fecit do
minus coꝛã vobis in terra egipti pharaoni
⁊ oĩbus ſeruis eius vniuerſeq̃ terre illius:
tẽtatões magnas q̃s viderũt ocli tui ſigna
illa poꝛtẽtaq̃ igẽtia:⁊ nõ dedit vob dñs coꝛ
itelligẽs ⁊ oculos vidẽtes:⁊ aures q̃ poſſint
audire vſq̃ in p̃ñtẽ diẽ. Adduxit vos qua/
draginta annis per deſertũ:nõ ſunt attrita
veſtimẽta vr̃a:nec calciamẽta pedũ veſtroꝝ
vetuſtate ꝯſũpta ſunt. Panẽ non comedi/
ſtis:vinũ ⁊ ſicerã non bibiſtis vt ſciretis q2 B
Nu.21.g ipſe eſt dñs ds veſter. Et veniſtis ad hũc lo
cũ:egreſſuſq̃ ẽ ſeõ rex eſebõ:⁊ og rex baſã
occurrẽtes nobis ad pugnã:⁊ pcuſſimꝰ eos
⁊ tulimꝰ terrã eoꝝ:ac tradidimꝰ poſſidẽdã
rubẽ ⁊ gad ⁊ dimidie tribui manaſſe. Cuſto
dite ḡ ꝟba pacti eiꝰ ⁊ iplere ea vt itelligatiſ
vniuerſa q̃ facitis. Vos ſtatis hodie cuncti
coꝛã dño deo veſtro p̃ncipes veſtri ⁊ tribuſ
ac maioꝛes natu atq̃ doctoꝛes oĩs popu/
lus iſrael:liberi ⁊ vxoꝛes vr̃e ⁊ aduene qui
tecũ moꝛant̃ in caſtris exceptis lignoꝝ ceſo
ribus ⁊ his q cõpoꝛtãt aq̃s:vt trãſeas i fe/
dere dñi dei tui:⁊ in iureiurando qđ hodie
dñs ds tuus pcutit tecũ vt ſuſcitet te ſibi in
populũ:⁊ ipſe ſit ds tuus:ſicut locutꝰ eſt tibi
⁊ ſicut iurauit patribꝰ tuis abraã yſaac ⁊ ia
cob. Nec vobis ſolis ego hoc fedus ferio ⁊ C
h̃ iuramẽta ꝯfirmo:ſz cũctis p̃ñtibꝰ ⁊ abſen
tibꝰ. Vos. n. noſtis quõ hitauerimꝰ in terra
egypti:⁊ quõ trãſierimꝰ p mediũ natõuz:q̃ſ
trãſeũtes vidiſtis abomiatiões ⁊ ſoꝛdes. i.
idola eaꝝ:lignũ ⁊ lapidẽ:argẽtũ ⁊ auꝝ: que
colebãt. Nec foꝛte ſit inter vos vir aut mu/
lier familia aut tribus:cuius coꝛ auerſũ eſt
hodie a dño deo vr̃o:vt vadat ⁊ ſeruiat dijs
illaꝝ gẽtiũ:⁊ ſit inter vos radix germinans
fel ⁊ amaritudinẽ. Cũq̃ audierit ꝟba iura
mẽti huius:bñdicat ſibi in coꝛde ſuo dicẽs
pax erit mihi:⁊ ãbulabo in prauitate coꝛdiſ
mei:⁊ aſſumat ebꝛia ſitiẽtẽ ⁊ dñs non igno

ſtat ei: ſed tūc q̄ȝ maxime furoꝛ eiꝰ fumet: ⁊
zelꝰ ꝯtra hoīeȝ illū: ⁊ ſedeāt ſup eū oīa ma-
ledicta q̄ ſcripta ſūt in h̄ volumine ⁊ deleat
dn̄s nomē eius ſub celo ⁊ ꝯſumat eū in per
ditione ex oībus tribubus iſrael: iuxta ma-
ledictiones q̄ in libꝛo legis huius ac fede-
B ris ꝯtinent̄. Diceteqȝ ſequens generatio ⁊ fi
lij qui naſcent̄ deinceps ⁊ peregrini qui de
longe venerint videntes plagas terre illius
⁊ infirmitates quibus eā afflixerit dn̄s ſul-
phure ⁊ ſolis ardoꝛe cōburens: ita vt vltra
nō ſerat̄: nec virens q̄ppiā germinet in exē
plū ſubuerſiōis ſodome ⁊ gomoꝛꝛe: adame
⁊ ſeboim: quas ſubuertit dn̄s in ira ⁊ in fu-
3.Re.9.b roꝛe ſuo: ⁊ dicent oēs gētes. Quare ſic fecit
Here.22.c dn̄s terre huic? Que eſt hic ira furoꝛis eius
imēſa? Et rn̄debūt. Q2 dereliqrūt pactum
dn̄i: qđ pepigit cū patribus eoꝝ: qn̄ eduxit
eos de terra egypti: ⁊ ſeruierūt dijs alienis:
⁊ nō adoꝛauerunt eos quos neſciebant: ⁊ q
bus non fuerāt attributi: idcirco iratus eſt
furoꝛ dn̄i cōtra terrā iſtā vt induceret ſup
eā oīa maledicta q̄ in hoc volumine ſcripta
ſunt: ⁊ eiecit eos de terra ſua in ira ⁊ in furo
re ⁊ in indignatione maxima: pꝛoiecitqȝ in
terrā alienā: ſicut hodie cōpꝛobat̄. Abſcon
dita a dn̄o deo vr̄o. que manifeſta ſunt no-
bis ⁊ filijs noſtris vſqȝ in ſempiternū: vt fa
ciamus vniuerſa legis huius. XXX

Cum ergo venerint ſuper te oēs ſer-
A mones iſti benedictio ſiue maledictio
quaȝ pꝛopoſui in conſpectu tuo: ⁊ ductꝰ pe-
nitudine coꝛdis tui in vniuerſis gentibus i
quas diſperſerit te dn̄s deus tuus: ⁊ reuer-
ſus fueris ad euȝ: ⁊ obedieris eius imperi-
is: ſicut ego hodie p̄cipio tibi cū filijs tuis in
toto coꝛde tuo: ⁊ in tota aīa tua: reducet te
dn̄s deus tuus de captiuitate tua: ac miſe-
rebit̄ tui: ⁊ rurſū cōgregabit te de cūctis po
pulis in quos te ante diſperſit. Si ad cardi
nes celi fueris diſſipatus: inde te retrahet
dn̄s deus tuus: ⁊ aſſumet atqȝ introducet i
terrā quā poſſederūt patres tui ⁊ obtinebis
eam: ⁊ benedicens tibi maioꝛis numeri te
B eſſe faciet q̄ȝ fuerunt patres tui. Circūcidet
dn̄s deus tuus coꝛ tuū ⁊ coꝛ ſeminis tui:
vt diligas dominū deum tuū ex toto coꝛde
tuo: ⁊ in tota anima tua: vt poſſis viuere.
Omnes autē maledictiones has conuertet
ſuper inimicos tuos: ⁊ eos qui oderunt te:
perſequent̄. Tu auteȝ reuerteris ⁊ audies
vocē domini dei tui: facieſqȝ vniuerſa man
data que ego p̄cipio tibi hodie: ⁊ abundare
te faciet dn̄s deus tuus in cunctis operibꝰ
manuū tuarum in ſobole vteri tui: ⁊ in fru-
ctu iumentoꝛuȝ tuoꝝ: in vbertate terre tue:
⁊ in rerū omnium largitate. Reuertetur. n.
dominꝰ vt gaudeat ſuper te in omnibus bo
nis: ſicut gauiſus eſt in patribus tuis. Si
tamen audieris vocē domini dei tui ⁊ cuſto
dieris pꝛecepta eius: ⁊ cerimonias que in
hac lege conſcripta ſunt: ⁊ reuertaris ad do
minuȝ deuȝ tuū in toto coꝛde tuo ⁊ in tota
anima tua. Mandatū hoc quod ego pꝛeci C
pio tibi hodie non ſupꝛa te eſt: neqȝ pꝛocul
poſitum: nec in celo ſitū: vt poſſis dicere. qs Ro.10.b.
noſtruȝ valet ad celū aſcendere: vt deferat
illud ad nos vt audiamus atqȝ ope comple
amus? Neqȝ trans mare poſitū: vt cauſeris
⁊ dicas: quis e nobis poterit mare tranſfre-
tare: ⁊ illud ad nos vſqȝ deferre vt poſſimꝰ
audire ⁊ facere quod pꝛeceptum eſt? ſed iux
ta te eſt ſermo valde i oꝛe tuo ⁊ in coꝛde tuo
vt facias illū. Conſidera ꝙ hodie pꝛopoſue D
rim in conſpectu tuo vitam ⁊ bonum: ⁊ ecō
trario moꝛtem ⁊ malum: vt diligas dominū
deum tuū ⁊ ambules in vijs eius ⁊ cuſtodi
as mandata illius ⁊ cerimonias atqȝ iudi-
cia: ⁊ viuas: atqȝ multiplicet te: benedicatqȝ
tibi in terra ad quā ingredieris poſſidendā.
Si autem auerſum fuerit coꝛ tuuȝ ⁊ audire
nolueris atqȝ erroꝛe deceptus adoꝛaueris
deos alienos ⁊ ſeruieris eis: pꝛedico tibi ho-
die ꝙ pereas: ⁊ paruo tempoꝛe moꝛeris in
terra ad quaȝ ioꝛdane tranſmiſſo ingredie-
ris poſſidendam. Teſtes inuoco hodie celū S.4.d
⁊ terram ꝙ pꝛopoſuerim vobis vitaȝ ⁊ bo-
num: benedictionē ⁊ maledictionē. Elige er
go vitā vt tu viuas ⁊ ſemē tuum: ⁊ diligas
dominuȝ deum tuum atqȝ obedias voci eiꝰ
⁊ illi adhereas. Ipſe eſt. n. vita tua ⁊ lōgitu
do dieꝝ tuoꝝ: vt habites in terra pꝛo qua iu
rauit dominus patribus tuis abraā iſaac ⁊
iacob vt daret eam illis. XXXI

Abijt itaqȝ moyſes: ⁊ locutus ē oīa
verba h̄ aduerſum iſrael: ⁊ dixit ad A
eos. Centū viginti annoꝝ ſuȝ hodie: nō poſ
ſum vltra egredi ⁊ ingredi: pꝛeſertim cuȝ ⁊
dn̄s dixerit mihi. Non tranſibis ioꝛdanem
iſtum. Dn̄s ergo deus tuus tranſibit ante
te. Ipſe delebit omnes gentes has in con-
ſpectu tuo: ⁊ poſſidebitis eas. Et ioſue iſte

trāſibit ante te:ſicut locutus eſt dominus.
Facietq3 dominus eis ſicut fecit ſeon ⁊ og
regibus ammorreoꝝ ⁊ terre coꝝ: delebitq3
eos.Cū ergo ⁊ hos tradiderit vobis:ſimili-
ter facietis eis ſicut ꝑcepi vobis. Uiriliter
agite ⁊ ꝯfortamini.Nolite timere nec paue
B atis ad ꝯſpectū coꝝ:q: dominus de⁹ tuus
J.e o. ipſe ē ductor tuus:⁊ nō dimittet nec dereliu
Jſue. 1.b. quet te. Uocauit moyſes ioſue: ⁊ dixit ei
3 Re.3.a. corā oī iſrael.Cōfortare ⁊ eſto robuſtuſ. Tu
n.introduces populū iſtū in terrā quā datu
rus eſ pr̄ibus coꝝ iurauit dominus:⁊ tu eā
diuides ſorte.Et dominus q ductor ē vr̄ ip
ſe erit tecū:nō dimittet nec derelinquet te.
Noli timerē nec paueas .Scripſit itaq3 moy
ſes legē hāc ⁊ tradidit eā ſacerdotib⁹ filijs
leui q portabāt archā federis domini ⁊cū-
ctis ſenioribus iſrael.Precepitq3 eis dicēſ
C Poſt ſeptē annos āno remiſſiōis in ſolēni
tate tabnaculoꝝ ꝯueniētibus cūctis ex iſra
el:vt appareāt i ꝯſpectu domini dei tui i lo
co quē elegerit dominus leges verba legis
huius coram omni iſrael:audiētibus eis ⁊
in vnum omni populo congregato tam
viris q3 mulieribus:puulis ⁊ aduenis qui
ſūt intra portas tuas vt audiētes diſcant:
⁊ timeāt dominū deū vr̄m:⁊ cuſtodiāt iple-
antq3 oēs ſmones legis huius filij quoq3
eoꝝ q nūc ignorāt vt audire poſſint:⁊ time
ant dominū deū ſuū cūctis dieb⁹ qbus ver
D ſanſ in terra:ad quā vos iordane trāſmiſſo
pgitis obtinendā.Et ait dominus ad moy-
ſen.Ecce prope ſunt dies mortis tue.Uoca
ioſue ⁊ ſtate in tabernaculo teſtimonij:vt ꝑ
cipiā ei.Abierūt ergo moyſes ⁊ i. ſue ⁊ ſte-
terūt in tabernaculo teſtimonij:apparuitq3
dominus ſibi in colūna nubis q̄ ſtetit in in
troitu tabernaculi:dixitq3 dominuſ ad moy
ſen.Ecce tu dormies cū pr̄ibus tuis:⁊ popu
lus iſte ꝯſurgēs fornicabit̄ poſt deos alie-
nos in terra ad quā ingredieſ:vt habitet i
ea:ibi derelinquet me:⁊ irritū faciet fedus
qd̄ pepigi cū eo.Et iraſcetur furor meus cō
tra eū in die illo:⁊ derelinq̄3 eū:⁊ abſcondā
E faciē meā ab eo:⁊ erit in deuoratione. Inue
niēt eū oīa mala ⁊ afflictiōes:ita vt dicat in
illo die.Uere q: nō ē deus mecū :iuenerūt
me ħ mala.Ego āt abſcōdā ⁊ celabo facie3
meā in die illo pp oīa mala q̄ fecit:q: ſecut⁹
eſt deos alienos.Nūc itaq3 ſcribite vobis
cāticū iſtud ⁊ docete filios iſrael:vt memori

ter teneāt:⁊ ore decantēt:⁊ ſit mihi carmen
iſtud ꝑ teſtimonio iter filios iſrael. Intro-
ducā eni3 eū in terrā ꝑ qua iuraui pr̄ibus
eius ⁊ lacte ⁊ melle manantē.Cūq3 comede
rint ⁊ ſaturati craſſiq3 fuerint:ꝯuerteneſ ad
deos alienos:⁊ ſeruiēt eis:detrahentq3 mi
hi:⁊ irritū facient pactū meū.Poſtq3 inue F
nerint eū mala multa:⁊ afflictiones. reſpō
debit ei cāticū iſtud pro teſtimonio:qd̄ nul-
la delebit obliuio ex ore ſeminis tui. Scio
enim cogitationes eius que facturus ſit ho
die anteq̄3 introducam eum in terram quā
ei pollicitus ſum. Scripſit quoq3 moyſes
cāticū:⁊ docuit filios iſrael. Precepitq3 io
ſue filio nun:⁊ ait.Cōfortare:⁊ eſto robuſt⁹ ſ.eo.
Tu enim introduces filios iſrael in terram
quam pollicitus ſum:⁊ ego ero tecū. Poſt
q̄3 ergo ſcripſit moyſes ꝟba legis huius i
volumine:atq3 ꝯpleuit:ꝑcepit leuitis q por
tabant archā federis domini dicēs.Tollite G
libꝝ iſtum:⁊ ponite eu3 in latere arche fede
ris dn̄i dei vr̄i:vt ſit ibi ꝯtra te i teſtimoniū.
Ego eni ſcio cōtētionē tuā:⁊ ceruicē tuā du-
riſſimā. Adhuc viuēte me:⁊ ingrediēte vo-
biſcū ſemper ꝯtentioſe egiſtis ꝯtra dn̄3:q̄3
to magis cū mortuus fuero.Cōgregate ad
me omnes maiores natu p tribus veſtras
atq3 doctores:⁊ loq̄r audiētibus eis ſermo
nes iſtos:⁊ inuocabo ꝯtra eos celū ⁊ terra3.
Noui.n.q poſt mortē meā iniq agetis :⁊ d̄
clinabitis cito de via quā ꝑcepi vobis: ⁊ oc
currēt vob mala i extremo tp̄e:qn̄ feceritis
malū i ꝯſpectu dn̄i:vt irritetiſ eū p opa ma
nuū vr̄aꝝ.Locutus eſt ergo moyſes audiē
te vniuerſo cetu iſrael ꝟba carminis hui⁹.
⁊ ad finē vſq3 cōpleuit. XXXII
AUdite celi q̄ loq̄r:audiat terra ꝟba A
oris mei.Cōcreſcat vt pluuia doctri
na mea:fluat vt ros eloqū meū.Quaſi hym
ber ſup herbā:⁊ quaſi ſtille ſuper gramina:
q: nomē dn̄i inuocabo.Date magnificentiā
deo noſtro:dei pfecta ſūt opa ⁊ oēs vie ei⁹ ⁊
iudicia.De⁹ fidelis:⁊ abſq3 vlla inigtate:
iuſtus ⁊ rectuſ.Peccauerūt ei:⁊ nō filij ei⁹
i ſordib⁹.Gn̄atio praua atq3 peruerſa:hec
cine reddis domino popule ſtulte ⁊ iſipiēs? .eo.
Nūquid nō ipſe ē pr̄ tuus q poſſedit:⁊ fecit
⁊ creauit te:Memēto diēꝝ antiquoꝝ:cogita
generationes ſingulas.Interroga pr̄e3 tuū
⁊ annūciabit tibi:maiores tuos ⁊ dicent ti Job.8.b
bi.Quādo diuidebat altiſſimus gētes:qn̄

ſeparabat filios adam. Cõſtituit terminos
B pplor͡ iuxta numer͡ filior͡ iſrael. Pars aũt
dñi ppls eius: iacob funiculus hereditatis
ei⁹. Inuenit eũ in terra deſerta: in loco hor-
roris ⁊ vaſte ſolitudis. Circũduxit eũ ⁊ do-
cuit: ⁊ cuſtodiuit q̃ſi pupillã oculi ſui. Sicut
aqla prouocãs ad volandũ pullos ſuos: ⁊
ſup eos volitãs. Expãdit alas ſuas: ⁊ aſſũ-
pſit eũ atq; portauit in humeris ſuis. Dñs
ſolus dux ei⁹ fuit: ⁊ nõ erat cũ eo de⁹ alie-
nus. Cõſtituit eũ ſuper excelſam terrã: vt co
mederet fruc⁹ agror͡: vt ſuggeret mel ꝺ pe
tra: oleũq; de ſaxo duriſſimo. Butyr͡ de ar
mẽto ⁊ lac ꝺ ouibus: cũ adipe agnor͡: ⁊ arie
tũ filior͡ baſã. Et hircos cũ medulla tritici:
⁊ ſãguinẽ vue biberẽt meraciſſimũ. Incraſ
C ſatus ẽ dilect⁹ ⁊ recalcitrauit incraſſatus i-
pinguatus dilatat⁹. Dereliqt deũ factorez
ſuũ ⁊ receſſit a deo ſalutari ſuo. Prouocaue
rũt eũ in diis alienis: ⁊ i abhomĩationibus
ad iracũdiã ꝯcitauerũt. Immolauerũt ꝺmo
niis: ⁊ nõ deo: diis quos ignorabant. Noui
recẽteſq; venerũt q̃s nõ coluerunt pr̃es eo
rũ. Deũ q te genuit dereliqſti: ⁊ oblitus es
dñi creatoris tui. Uidit dñs ⁊ ad iracũdiaz
ꝯcitatus ẽ: q͛ ꝓuocauerũt eũ filii ſui: ⁊ filie
Et ait: abſcondã faciẽ meã ab eis: ⁊ ꝯſidera
E.co. bo nouiſſima eor͡. Generatio. n. ꝑuerſa eſt:
⁊ infideles filii. Ipſi me ꝓuocauerũt in eo q
Ro.10.d. nõ erat deus: ⁊ irritauerũt i vanitatibus ſu
is. Et ego ꝓuocabo eos i eo q nõ eſt popul⁹
Hiere.15.c. ⁊ in gẽte ſtulta irritabo illos. Ignis ſuccen
ſus ẽ i furore meo: ⁊ ardebit vſq; ad infer-
ni nouiſſima. Deuorabitq; terrã cũ germĩe
D ſuo: ⁊ montiũ fundamẽta cõburet. Congre-
gabo ſup eos mala: ⁊ ſagittas meas ꝯple-
bo in eis. Cõſument̃ fame: ⁊ deuorabũt eos
aues morſu amariſſimo. Dẽtes beſtiarum
imittã i eos: cũ furore trahentiũ ſuper terrã
atq; ſerpentiũ. Foris vaſtabit eos gladius
⁊ int⁹ pauor iuuenẽ ſil͛ ac virginẽ lactẽtẽ cũ
hoĩe ſene. Et dixi vbi nã ſũt: ceſſare faciã ex
hoĩbus memoriã eor͡. Sed ꝓp irã inimico-
rũ diſtuli ne forte ſuperbirẽt hoſteſ eor͡ ⁊ di
cerẽt. Manus nr̃a excelſa: ⁊ nõ dñs fecit h̃
oĩa. Gẽs abſq; cõſilio eſt: ⁊ ſine prudentia:
vtinã ſaperent ⁊ intelligerent: ac nouiſſima
prouiderent. Quõ perſeq̃bat̃ vnus mille.
E ⁊ duo fugarẽt decẽ milia: Nonne ideo: quia
deus ſuus vẽdidit eos: ⁊ dñs cõcluſit illos:
Non. n. ẽ deus noſter: vt dii eorum: ⁊ inimi-
ci nr̃i ſunt iudices: De vinea ſodomor͡ vi-
num eorũ: ⁊ de ſuburbanis gomorre. Uua
eor͡ vua fell͛: ⁊ botrus amariſſimus. Fel dra
conũ vinũ eor͡: ⁊ venenũ aſpidum iſanabi-
le. Nõne h̃ cõdita ſũt apud me ⁊ ſignata in Eccl.18.a.
theſauris meis: Mea ẽ vltio ⁊ ego retribuã Ro.12.d.
eis in tp̃e vt labat̃ pes eor͡. Iuxta ẽ dies ꝑ- Hebre.10.
ditionis ⁊ adeſſe feſtinãt tẽpora. Iudicabit
dñs pplm̃ ſuũ: ⁊ in ſuis ſuis miſerebit̃. Ui
debit q͛ iſirmata ſit man⁹: ⁊ clauſi quoq; de
fecerũt: reſiduiq; cõſũpti ſunt. Et dicẽt vbi Hiere.2.f.
ſunt dii eor͡ i qbus hẽbant fiduciã. De q̃r͡
victimis cõedebãt adipes: ⁊ bibebãt vinũ
libaminũ. Surgant ⁊ opitulent̃ vobis: ⁊ in
neceſſitate vos ꝓtegãt. Uidete q͛ ego ſim F
ſolus: ⁊ nõ ſit ali⁹ deus ꝓter me. Ego occidã
⁊ ego viuere faciã: ꝑcutiã: ⁊ ego ſanabo: ⁊
non ẽ q de manu mea poſſit eruere. Leua- Job.10.I
bo ad celũ manũ meã: ⁊ dicã viuo ego i et-
nũ. Si acuero vt fulgur gladiũ meũ: ⁊ arri-
puerit iudiciũ man⁹ mea. Reddam vltionẽ
hoſtibus meis: ⁊ his q oderũt me: retribuã.
Inebriabo ſagittas meas ſanguine: ⁊ gla-
dius me⁹ deuorabit carnes. De cruore occi
ſor͡: ⁊ de captiuitate nudati inimicor͡ capi-
tis. Laudate gẽtes pplm̃ eius: q͛ ſanguinẽ
ſeruor͡ ſuor͡ vlciſcet̃. Et vindictã retribuet i
hoſtes eor͡ ⁊ ꝓpitius erit terre ppli ſui. Ue
nit ergo moyſes ⁊ locutus ẽ oĩa verba can
tici huius i auribus populi ipſe ⁊ ioſue fili⁹
nun. Cõpleuitq; oẽs ſmones iſtos loquẽs G
ad vniuerſũ iſrael: ⁊ dixit ad eos. Ponite
corda veſtra i oĩa verba q̃ ego teſtificor vo
bis hodie: vt mãdetis ea filiis vr̃is cuſtodi
re ⁊ facere: ⁊ iplere vniuerſa q̃ ſcripta ſũt in
volumine legis̃ hui⁹: q͛ nõ in caſſuz ꝓcepta
ſũt vobis: ſ; vt ſinguli in eis viuerẽt: q̃ faci
entes lõgo pſeueretis tp̃e i terra ad quã ior
dãe trãſmiſſo igredimi poſſidẽdã. Locut⁹q;
ẽ dñs ad moyſen in eadẽ die dicẽs. Aſcẽde i
mõtẽ iſtũ abari i mõtẽ nebo q ẽ i t͛ra moab
ꝯtra hierico: ⁊ vid terrã chanaã quã ego tra
dã filiis iſrael obtinẽdã: ⁊ morere in montẽ
Quẽ ꝯſcendẽs iungeris populis tuis ſicut
mortuus ẽ aaron frater tuus i mõte hor: ⁊ Nu.20.
appoſitus populis ſuis: q͛ ꝑuaricati eſtis
ꝯtra me i medio filior͡ iſrael ad aq̃s ꝯtradi
ctionis in cades deſerti ſyn: ⁊ nõ ſanctifica
ſtis me inter filios iſrael. Econtra videbis
terram: ⁊ non ingredieris in eam quaz ego
dabo filiis iſrael.

A Hec ē bñdictio q̄ bñdixit moyses hō
dei filijs iſrael ante moꝛtem ſuaȝ. Et
ait. Dominus de ſyna venit: ⁊ de ſeyr oꝛtꝰ
eſt nobis. Apparuit de mōte pharā ⁊ cū eo
ſcōꝝ milia. In dextra eius ignea lex: dilexit
populos. Oēs ſancti in manu illius ſūt: ⁊ q̄
appropinquāt pedibꝰ eius accipient de do
ctrina illius. Legē p̄cepit nobis moyſes he
reditatē multitudinis iacob. Et erit apud re
ctiſſimū rex: cōgregatis principibꝰ populi
cū tribubus iſrael. Uiuat rubē: ⁊ nō moꝛia
tur: ⁊ ſit paruus in numero. Hec eſt iude bñ
dictio. Audi dñe vocem iude: ⁊ ad populuȝ
ſuū introduc eum. Manus eiꝰ pugnabunt
p̄ eo: ⁊ adiutoꝛ illius ꝯtra aduerſarios eiꝰ
erit. Leui quoqȝ ait. Perfectio tua ⁊ doctri
na tua a viro ſācto tuo quē ꝓbaſti in tenta
tione: ⁊ iudicaſti ad aquas cōtradictionis.
Math.6.i.g Qui dixit pr̄i ſuo ⁊ mr̄i ſue neſcio vos: ⁊ fr̄i
bꝰ ſuis ignoꝛo illos: ⁊ neſcierūt filios ſuos
Hi cuſtodierūt eloquim tuū ⁊ pactū tuū ſer
uauerunt: iudicia tua o iacob ⁊ legē tuaȝ o
B iſrael. Ponēt thymiama i furoꝛe tuo: ⁊ ho
locauſta ſup altare tuū. Bñdic dñe foꝛtitu
dini eiꝰ ⁊ opa manuū illius ſuſcipe. Percu
te doꝛſa inimicoꝝ eiꝰ: ⁊ q̄ oderūt euȝ nō cō
ſurgāt. Et beniamī ait. Amātiſſimꝰ dñi: ha
bitabit ꝯfidēter i eo: q̄ſi i thalamo tota die mo
rabit: ⁊ iter hūeros illius requieſcet. Joſeph
quoqȝ ait. De bñdictione dñi terra eius: de
pomis celi ⁊ roꝛe atqȝ abyſſo ſubiacēte. De
pomis fructuū ſolis: ac lune: de vertice anti
quoꝝ montiū: de pomis colliū eternoꝝ: ⁊ de
frugibꝰ terre: ⁊ de plenitudīe eiꝰ. Bñdictio
illius q̄ apparuit in rubo veniat ſup caput
C ioſeph: ⁊ ſr̄ verticē nazarei inter fratres ſu
os. Quaſi p̄mogeniti thauri pulchritudo
eius: coꝛnua rhinocerotis coꝛnua illius. In
ipſis vētilabit gētes vſqȝ ad termīos terre.
He ſūt multitudines ephrai: ⁊ h̄ milia ma
naſſe. Et zabulon ait. Letare zabulō in exi
tu tuo ⁊ yſachar in tabernaculis tuis: popu
los vocabūt ad montē: ibi imolabunt victi
mas iuſtitie. Qui inundationē maris q̄ſi lac
ſuggēt: ⁊ theſauros abſconditos arenarū.
Et gad ait. Bñdictus i latitudīe gad. Qua
ſi leo requieuit: cepitqȝ brachiū ⁊ verticeȝ.
Et vidit principatū ſuū ⁊ i parte ſua doctoꝛ
eſſet repoſitꝰ: q̄ fuit cū p̄ncipibus populi: ⁊
fecit iuſticias dñi: ⁊ iudiciū ſuū cum iſrael.
Dan quoqȝ ait. Dan catulus leonis fluet

largiter de baſā. Et neptali dixit. Neptalim
abūdantia perfruetur: ⁊ plenus erit benedi D
ctionibus domini. Mare ⁊ meridiē poſſide
bit. Aſer quoqȝ ait. Benedictus in filijs a
ſer. Sit placens fratribus ſuis: ⁊ tingat in
oleo pedem ſuum. Ferrum ⁊ es calciamen
tū eius. Sicut dies iuuētutis tue: ita ⁊ ſene
ctus tua. Non eſt alius vt deus rectiſſimi.
Aſcenſoꝛ celi auxiliatoꝛ tuus. Magnificen
tia eius diſcurrūt nubes: hītaculū eius ſur
ſum: ⁊ ſubter brachia ſempiterna. Eijciet a
facie tua inimicū: dicetqȝ: cōterere. Habitabit Hiere.23.b.
iſrael cōfidenter ⁊ ſolus. Oculus iacob in
terra frumenti ⁊ vini: celiqȝ caligabūt roꝛe
Beatus tu iſrael. Quis ſimilis tui: popule
q̄ ſaluaris i dño? Scutū auxilij tui: ⁊ gladi
us gloꝛie tue. Negabunt te inimici tui: ⁊ tu
eoꝛum colla calcabis. XXXIIII.

Aſcendit ergo moyſes de campeſtri A
bus moab ſuper mōtem nebo i ver
ticē phaſga cōtra hierico: oſtenditqȝ ei dñs 2.Mach.2.c
oēm terram galaad vſqȝ dan: ⁊ vniuerſum
neptalim terramqȝ ephraim ⁊ manaſſe ⁊
omneȝ terrā iuda vſqȝ ad mare nouiſſimū
⁊ auſtraleȝ partem ⁊ latitudinē cāpi hierico
ciuitatis palmaꝝ vſqȝ ſegoꝛ. Dixitqȝ dñs
ad eū. Hec eſt terra pro qua iuraui abraaȝ
yſaac ⁊ iacob dicēs. Semini tuo dabo eam. B
Uidiſti eā oculis tuis: ⁊ nō trāſibis ad illā.
Moꝛtuuſqȝ eſt ibi moyſes ſeruus dñi i ter
ra moab iubente dño: ⁊ ſepeliuit eū in val
le terre moab cōtra phegoꝛ: ⁊ nō cognouit
hō ſepulchrū eius vſqȝ in p̄ſentē diē. Moy
ſes cētū ⁊ viginti annoꝝ erat qn̄ moꝛtuꝰ ē. C
Nō caligauit oculus eius: nec dētes illius
moti ſūt. Fleuerūtqȝ eū filij iſrael in campe
ſtribus moab triginta diebus: ⁊ cōpleti ſūt
dies plāctus lugentiū moyſen. Joſue vero
filius nun repletus eſt ſpiritu ſapientie: q2
moyſes poſuit ſup eū manus ſuas. Et obe
dierūt ei filij iſrael fecerūtqȝ ſicut precepit
dñs moyſi. Et nō ſurrexit propheta vltra in
iſrael: ſicut moyſes: quem noſſet dominus D
facie ad faciē in omnibus ſignis atqȝ poꝛtē
tis q̄ miſit per eum: vt faceret in terra egy
pti pharaoni: ⁊ omnibus ſeruis eius vni
uerſeqȝ terre illius: ⁊ cunctam manum ro
buſtam: magnaqȝ mirabilia que fecit moy
ſes coꝛam vniuerſo iſrael.

¶ Explicit Deuteronomium.

¶ Incipit prologus beati hieronymi preſbyteri in librum Joſue.

TAndē finito pentateucho moyſi velut grādi fenore liberati ad ieſū filiū
naue manū mittimus: quem hebrei ioſue
bē nū .i. ioſue filiū nū vocāt: ⁊ ad iudicū librū quē ſophthim appellāt ad ruth quoqȝ
⁊ heſter quos hiſdē noibus efferūt. Mone
muſqȝ lectorē vt ſiluā hebraicoꝝ noium ⁊
diſtinctões p mēbra diuiſas: diligēs ſcriptu
ra cōſeruet: ne ⁊ nr̄ labor ⁊ illius ſtudiū pereat. Et vt in primis quod ſepe teſtatus ſū
ſciat me nō in reprehēſiōe veteꝝ noua cudere
ſicut amici mei criminant: ſed pro virili por
tione offerre lingue mee hoibus quos tamē
nr̄a delectāt: vt pro grecoꝝ exemplis que ⁊
ſumptu ⁊ labore maximo indigēt: editionē
noſtrā hēant. Et ſicubi in antiquoꝝ volumi
nū lectione dubitarint: hic illis cōferētes in
ueniāt qđ requirunt. Maxime cū apud latinos tot ſint exēplaria quot codices: ⁊ vnuſqſqȝ p arbitrio ſuo vl' addiderit: vel ſubtra
xerit qđ ei viſū ē: ⁊ vtiqȝ nō poſſit verū eē:
qđ diſſonat. Unde ceſſet arcua
to vulnere ꝯtra nos inſurge
re ſcorpi⁹: ⁊ ſcūꝫ op⁹ venena
ta carpe ligua deſiſtat vt ſu
ſcipiēs ſi placet: vel ꝯtēnēs ſi
diſplicet: memineritqȝ illoꝝ
verſuū. Os tuū abūdauit ma
litia ⁊ ligua tua ꝯcinabat do
Ps̄.49. los. Sedēs aduerſus frēꝫ tu
uꝫ loqbaris: ⁊ aduerſus filiū
matris tue ponebas ſcādalū
Ibidem hoc feciſti: ⁊ tacui. Exiſtimaſti iniq ꝙ ero tui ſimilis: ar
guā te: ⁊ ſtatuam contra faci
em tuam. Que enim audiētis vel legentis vtilitas eſt nos laborando
ſudare ⁊ alios detrahendo laborare: dolere iu
deos ꝙ calūniandi eis: ⁊ irridendi chriſtianos ſit oblata occaſio: ⁊ eccleſie hoies id de
ſpicere: imo lacerare: vñ aduerſarij torqueā
tur: ꝙ ſi vet⁹ eis tm̄ interpretatio placet: q̄ ⁊
mihi nō diſplicet: ⁊ nihil extra recipiēdū pu
tāt. Cur ea q̄ ſub aſteriſcis ⁊ obelis vel addi
ta ſunt vel āputata legūt ⁊ negligūt? Quare
danielē iuxta theodotionis traditionē eccle
ſie ſuſceperūt? Cur origenē mirāt: ⁊ euſebiū
pāphili: cūctas editōes ſilr' differētes? Aut
que fuit ſtultitia poſtqȝ vera dixerit pferre
q̄ falſa ſunt? Unde et in nouo teſtō pbare po
terūt aſſūpta teſtimonia que in libris vete
ribus nō hn̄tur? Hec dicimus ne oino calū
niātibus tacere videamur. Ceteꝝ poſt ſācte
paule dormitionē: cuius vita virtutis exem
plū eſt: ⁊ hos libros: quos euſtochio virgini chriſti negare nō potui: decreuimus duꝫ
ſpūs hos regit artus ꝓphetaꝝ explanatio
ni incūbere ⁊ omiſſuꝫ iaꝫ diu opus q̄ſi qđā
poſtliminio repetere: pſertiꝫ cū ⁊ āmirabilis
ſanctuſqȝ vir pāmachius hoc idem litteris
flagitet: ⁊ nos ad patriam feſtinantes mortiferos ſyrenarum cantus ſurda debeamus
aure tranſire.

¶ Explicit prologus. Incipit argumentū.

IEſus filius naue: typū dn̄i nō ſolū in
geſtis: veꝝ ēt in noie gerēs: trāſit iordanē: hoſtiū regna ſubuertit: diuidit terraꝫ
victori populo: ⁊ p ſingulas vrbes viculos
mōtes: flumina: torrētes: atqȝ cōfinia eccle
ſie: celeſtiſqȝ irl'm ſpūalia regna deſcribit.

¶ Incipit liber Joſue. Capitulū Primū.

Et factum A
eſt p⁹
mortē moyſi ſer
ui dn̄i: vt loqueret' dn̄s ad Joſue filiū nū miniſtr̄ moyſi ⁊ di
ceret ei. moyſes
ſeruus me⁹ mor
tuus eſt. Surge
⁊ trāſi iordaneꝫ
iſtū tu ⁊ ois populus tecū: in terrā quā ego dabo filijs iſrl'.

Deu.xi.c. Oēz locū quē calcauerit veſtigiū pedis vr̄i
voƀ tradā ſicͭ locut⁹ ſū moyſi. A deſerto ⁊ li
bāo vſq3 ad fluuiū magnū eufratē oīs ter
ra etheoꝝ vſq3 ad mare magnū cōtra ſolis
occaſū erit termin⁹ vr̄. Null⁹ poterit voƀ re
J.3.b ſiſtere cūctis dieb⁹ vite tue. Sicͭ fui cū moy
Hebre.13.a ſe ita ero tecū: nō dimittā nec derelinquā te.
infra.eo. Cōfortare: ⁊ eſto robuſtus. Tu eni ſorte di
Deu.31.b. uides pp̄lo huic terrā: p̄ q̄ iuraui pr̄ib⁹ tuiſ
3.Re.2.a. vt traderē eā illis. Cōfortare igiť ⁊ eſto ro
B buſt⁹ valde vt cuſtodias: ⁊ facias oēm legē
quā p̄cepit tibi moyſes seru⁹ me⁹. Ne decli
nes ab ea ad dexterā vel ad ſiniſtrā: vt itelli
gas cūcta q̄ agis. Nō recedat volumē legis
hui⁹ ab ore tuo: ſ3 meditaberis i eo dieb⁹ ac
noctib⁹: vt cuſtodias ⁊ facias oia q̄ ſcripta
ſūt in eo. Tūc diriges viā tuā ⁊ itelliges eā.
Ecce p̄cipio tibi: ꝯfortare ⁊ eſto robuſt⁹. No
J.eo. li timere: ⁊ noli timere: qm̄ tecū ē dn̄s de⁹ tu⁹ i
C oib⁹ ad q̄cūq3 p̄rexeris. Precepitq3 ioſue
p̄cipib⁹ pp̄li dicēs. Trāſite p̄ mediū caſtro
rū: ⁊ impate pp̄lo ac dicite. Preparate vo
bis cibaria: qm̄ poſt diē tertiū trāſibitis ior
danē: ⁊ intrabitis ad poſſidendā terrā quā
dn̄s de⁹ noſter daturus ē nobis. Rubēitis
quoq3 ⁊ gadditiſ ⁊ dimidie tribui manaſſe
ait. Memētote ſermonis quē p̄cepit vobis
Nu.32.d. moyſes famulus dn̄i dicēs. Dn̄s deus vr̄
infra.4.c. dedit vobis reqē ⁊ oēm terrā vxores vr̄e ⁊
filij vr̄i ac iumēta mācebūt itra quā tradidit
B vobis moyſes trāſiordanē. Vos āt trāſite
armati ante fratres vr̄os oēs fortes mān ⁊
pugnate p̄ eis dōec det requiē dn̄s fr̄ibus
vr̄is: ſicut ⁊ vobis dedit: ⁊ poſſideāt ipſi q̄3
terrā quā dn̄s de⁹ vr̄ datur⁹ eiē: ⁊ ſic reuer
tēini i terrā poſſeſſiōis vr̄e: ⁊ hitabitis i ea
quā vobis dedit moyſes famul⁹ dn̄i trāſior
danē cōtra ſolis ortū. Rn̄derūtq3 ad ioſue
1.Mach. atq3 dixerūt. Oia q̄ p̄cepiſti nobis faciēus:
2.e. ⁊ quocūq3 miſeris: ibimus. Sicut obediui
mus i cūctis moyſi ita obediemus ⁊ tibi: tā
tū ſit dn̄s de⁹ tecū ſicut fuit cū moyſe. Qui
cōtradixerit ori tuo ⁊ nō obedierit cunctis
ſermonibus quos p̄ceperis ei moriať. Tu
tātū ꝯfortare ⁊ viriliter age. II

A Miſit igiť ioſue fili⁹ nū de ſethi duos
viros exploratores i abſcōdito: ⁊
dixit eis. Ite ⁊ cōſiderate terrā vrbēq3 hie
rico. Qui pgētes igreſſi ſūt domū mulieris
Jaco.2.d. meretricis noie raab: ⁊ quieuerūt apud eā:
Hebre.11.f. Nūciatūq3 ē regi hiericho: ⁊ dictū. Ecce viri
igreſſi ſūt huc p̄ noctē de filijs iſrl̄: vt explo
rēt terrā. Miſitq3 rex hiericho ad raab me
retricē dicēs. Educ viros q venerūt ad te: ⁊
ingreſſi ſūt domū tuā. Exploratores q̄ppe
ſūt: ⁊ oēz terrā cōſiderare venerūt. Tollēſq3 .6.c.
mulier viros: abſcōdit ⁊ ait. Fateor venerūt
ad me: ſed neſciebā vnde eſſent. Cūq3 por
ta clauderet in tenebris: ⁊ illi pͥter exierūt
neſcio q̄ abierūt. Perſeqmi cito: ⁊ cōprehē
detis eos. Ipſa āt fecit aſcēdere viros in ſo B
lariū domuſ ſue: opuitq3 eos ſtipula lini q̄
ibi erat. Hi āt q miſſi fuerāt ſecuti ſūt eoſ p̄
viā q̄ ducit ad vadū iordanis: illiſq3 egreſ
ſis ſtati porta clauſa eſt. Nec dū obdormie
rāt q latebāt: ⁊ ecce mulier aſcēdit ad eos:
⁊ ait. Noui q̄ dn̄s tradiderit vobis terram
Eteni irruit i nos terror vr̄ ⁊ elāguerūt oēs
hitatores terre. Audiuim⁹ q̄ ſiccauerit dn̄s Exo.14.e.
aq̄s maris rubri ad vr̄z itroitū: qn̄ egreſſi
eſtis ex egypto: ⁊ q̄ feceritis duob⁹ āmorreo
rū regib⁹ q erāt trāſiordanē: ſeō ⁊ og q̄s in
terfeciſtis. Et hec audiētes ptimuim⁹ ⁊ elā
guit cor nr̄m: nec remāſit i noƀ ſp̄us ad itro
itū vr̄m. Dn̄s.n. de⁹ vr̄ ipſe ē de⁹ i celo ſurſū C
⁊ i t̄ra deorſū. Nūc ergo iurate mihi p̄ dn̄z infra.6.d
vt quō ego miſericordiā3 feci vobiſcū: ita ⁊
vos faciatis cū domo pr̄is mei: detiſq3 mi
hi verū ſignū: vt ſaluetis pr̄em meū ⁊ mr̄ez
fr̄es ac ſorores meas ⁊ oia q̄ illoꝝ ſūt: ⁊ eru
atis aīaſ nr̄as a morte. Qui rn̄derūt ei. Aīa
noſtra ſit p̄ vobis i mortē: ſi tn̄ nō p̄dideris
nos. Cūq3 tradiderit nobis dn̄s terrā: facie
mus in te miſericordiā ⁊ veritatē. Demiſit
ergo eos p̄ funē de feneſtra. Domus enim
ei⁹ herebat muro. Dixitq3 ad eos. Ad mō
tana cōſcendite: ne forte occurrāt vobis re
uertētes: ibiq3 latitate tribus diebus dōec
redeāt: ⁊ ſic ibitis p̄ viā veſtrā. Qui dixerūt
ad eā. Innoxij erimus a iuramēto hoc quo
adiuraſti nos: ſi ingrediētibus nobis terrā
ſignū nō fuerit funiculus iſte coccineus: ⁊
ligaueris eū i feneſtra p̄ quā demiſiſti nos:
⁊ patrē tuū ac matrē fratreſq3 ⁊ oēm cogna
tionē tuā cōgregaueris in domū tuā. Qui
oſtiū domus tue egreſſus fuerit ſanguis ip
ſius erit in caput eius: ⁊ nos erimus alieni
Cūctorū āt ſanguis q tecū in domo fuerint D
redūdabit i caput noſtrū: ſi eos aliqs tetige
rit: q̄ ſi nos p̄dere volueris: ⁊ ſermonē iſtū
p̄ferre in mediū: erimus mūdi ab hoc iura
mēto quo adiuraſti nos. Et illa rn̄dit. Sicut

locuti eſtis:ita fiat.Dimittéſq3 eos vt pge
rét appendit funiculũ coccineũ in feneſtra.
Illi vero ábulantes puenerũt ad mótana ⁊
máſerũt ibi tres dies: donec reuertétur qui
fuerát perſecuti.Querétes eni per oém viá
nó reppererũt eos.Quibus vrbé ingreſſis
reuerſi ſunt:⁊ deſcenderũt exploratores de
móte ⁊ tráſito iordane venerũt ad ioſue fili-
um nun:narraueruntq3 ei oía q̃ acciderát ſi
bi atq3 dixerunt.Tradidit dominus oẽ3 ter
ram hác i man⁹ noſtras:⁊ timore proſtrati
ſunt cuncti habitatores eius. III

A IGitur ioſue de nocte cóſurgés mouit
caſtra egrediéteſq3 de ſethi3:venerũt
ad iordanem ipſe ⁊ oés filij iſrael ⁊ morati
ſunt ibi p tres dies.Quibus euolutis tran
ſierũt pcones p caſtroꝝ mediũ ⁊ clamare ce
perunt.Quádo videritis archá federis dñi
dei veſtri:⁊ ſacerdotes ſtirpis leuitice portá
tes eá : vos quoq3 cóſurgite ⁊ ſeqmini pce
détes:ſitq3 iter vos ⁊ erchá ſpatiũ cubitoꝝ
duũ miliũ vt procul videre poſſitis: ⁊ noſſe
p quá viá ingrediamini:qꝛ prius nó ambu
laſtis p eá:⁊ cauete ne appropinquatis ad
archá.Dixitq3 ioſue ad populũ.Sanctifica
B mini:cras eni faciet dñs iter vos mirabilia
Leui.20.b. Et ait ad ſacerdotes. Tollite archá federis
Nu.ii.d. ⁊ pcedite populũ.Qui iuſſa cóplentes tule
i.Reg.16.b rũt:⁊ ambulauerũt ante eos. Dixitq3 dñs
ad ioſue.Hodie incipia3 exaltare te corá oi
iſrael:vt ſciát q ſicut cũ moyſe fui:ita ⁊ tecũ
ſim.Tu át pcipe ſacerdotibus qui portát ar
S.i.a cham federis:⁊ dic eis.Cũ ingreſſi fueritis
parté aq̃ iordaniſ:ſtate in ea.Dixitq3 ioſue
ad filios iſrael. Accedite huc:⁊ audite ver-
C bũ dñi dei veſtri.Et rurſum in hoc inqt ſcie
tis q dñs deus viuens in medio veſtri eſt.
⁊ diſperdet in conſpectu veſtro chananeũ ⁊
etheũ:eueũ ⁊ phere3eũ:gergeſeu3 quoq3 ⁊
iebuſeũ ⁊ ammorreum. Ecce archa federis
dñi oís terre antecedet vos p iordané.Pa
rate duodecim viros de duodecim tribub⁹
iſrael ſingulos p ſingulas tribus.Et cũ po-
ſuerint veſtigia pedu3 ſuoꝝ ſacerdotes qui
portát archá federis dñi dei vniuerſe terre
in aquis iordanis:aq̃ q̃ inferiores ſunt de-
currét atq3 deficient:que aũt deſup veniũt
in vna mole cóſiſtét. Igitur egreſſus eſt po
pulus de tabernaculis ſuis vt tráſirent ior
dané:⁊ ſacerdotes q portabát archá federiſ
D pergebant ante eum.Ingreſſiſq3 eis iorda
né ⁊ pedibus eoꝝ in parte aque tinctis:ior
danis aũt ripas aluei ſui tpe meſſis ipleue Ecci.24.c.
rat ſteterũt aque deſcédentes in loco vno ⁊
ad iſtar mótis intumeſcétes apparebát p-
cul ab vrbe q̃ vocat edom vſq3 ad locũ ſar
thá:q̃ át inferiores erát in mare ſolitudiniſ
qđ tũc vocatur mortuũ deſcenderunt vſq3
quo omnino deficerét.Populus aũt icede-
bat cótra iordané:⁊ ſacerdotes q portabát
archá federis dñi ſtabát ſup ſiccá humũ in
medio iordanis accincti:omniſq3 populus
per arentem alueum tranſibat. IIII

QUib⁹ tráſgreſſis:dixit dñs ad ioſue
Elige duodeci viros ſingulos p ſin- A
gulas trib⁹:⁊ pcipe eis vt tollant de medio
iordanis alueo vbi ſteterũt pedes ſacerdo
tũ duodeci duriſſimos lapides quos pone
tis in loco caſtroꝝ vbi fixeritis hac nocte té
toria.Uocauitq3 ioſue duodeci viros quos
elegerat de filijs iſrael ſingulos đ ſingulis
tribubus:⁊ ait ad eos. Ite ante archá dñi
dei veſtri ad iordanis mediũ: ⁊ portate ide
ſinguli ſingulos lapides in hũeris veſtris
iuxta numerũ filioꝝ iſrael vt ſit ſignũ inter
vos.Et qñ iterrogauerint vos filij vr̃i cras
dicétes:qd ſibi volũt iſti lapides:rñdebitis
eis.Defecerũt aque iordanis ante archam
federis dñi cũ tráſiret eũ:iccirco poſiti ſũt la
pides iſti in monimétũ filiorũ iſrael vſq3 in
eternũ.Fecerunt ergo filij iſrael ſicut pcepit Deu.27
eis ioſue:portátes de medio iordaniſ alueo B
duodeci lapides:vt dñs ei imperarat iuxta
nũeꝝ filioꝝ iſrael vſq3 in locũ in quo caſtra
metati ſunt:ibiq3 poſuerunt eos.Alios q̃3
duodeci lapides ioſue in medio iordanis al
ueo vbi ſteterũt ſacerdotes qui portabant
archá federis dñi:⁊ ſunt ibi vſq3 in pſente3
dié.Sacerdoteſ át q portabát archá ſtabát
in iordáis medio:donec oía cóplerétur q̃ io
ſue vt loqueretur ad populu3 pceperat dñs
⁊ dixerat ei moyſes. Feſtinauitq3 populus
⁊ tráſiuit.Cunq3 tranſiſſent omnes:tráſiuit C
⁊ archa domini: ſacerdotes quoq3 pgebát Nu.32.
ante populu3. Filij quoq3 ruben ⁊ gad ⁊ di
midia tribus manaſſe armati precedebant
fratres ſuos filios iſrael: ſicut eis pceperat
moyſes:⁊ quadraginta pugnatorũ milia p
turmas ⁊ cuneos incedebát per plana atq3
campeſtria vrbis hierico.In die illo magni
ficauit dñs ioſue cora3 omni iſrael:vt time
rét eu3 ſicut timuerant moyſen dum adhuc

vixeret. Dixitq3 ad eū: pcipe ſacerdotib⁹ q
portāt archā federis vt aſcēdāt de iordane.
Qui pcepit eis dicēs. Aſcēdite de iordane.
Cūq3 aſcēdiſſēt portātes archā federis dñi:
⁊ ſiccā humū calcare cepiſſēt: reuerſe ſūt aq̄
in alueū ſuū: ⁊ fluebāt ſicut ante ꝯſueuerāt.
D Populus āt aſcēdit de iordane decimo die
mēſis primi: ⁊ caſtrametati ſunt in galgalis
ꝯtra orientalē plagā vrbis hierico. Duodeci
quoq3 lapides quos de iordanis alueo ſū-
pſerāt poſuit ioſue in galgalis: ⁊ dixit ad fi-
lios iſrael. Qñ interrogauerint filij vři cras
pres ſuos: ⁊ dixerint eis: qd ſibi volūt lapi-
des iſti: docebitis eos atq3 dicetis. Per arē-
Exo.14.c tē alueū trāſiuit iſrael iordanē iſtū ſiccante
dño dō nřo aq̄s eius in cōſpectu nřo donec
trāſiremus ſicut fecerat prius i mari rubro
qđ ſiccauit donec trāſiremus: vt diſcant oēs
terrā populi fortiſſimā dei manū: vt ⁊ vos
timeatis deum veſtř omni tēpore. V
A POſtq3 ḡ audierūt oēs reges amorr-
reorꝝ q hitabāt trās iordanē ad occi-
dentalē plagā ⁊ cūcti reges chanaā q ppin
qua poſſidebāt magni maris loca q ſiccaſ-
ſet dñs fluēta iordanis corā filijs iſrael do-
nec trāſirēt: diſſolutū eſt cor eorꝝ: ⁊ nō remā-
ſit in eis ſpūs timētiū introitū filiorꝝ iſrael.
Eo tpe ait dñs ad ioſue. Fac tibi cultros la
pideos: ⁊ circuncide ſcđo filios iſrael. Fecit
q̄q3 qđ iuſſerat dñs ⁊ circūcidit filios iſrael
in colle pputiorꝝ. Hec aūt cauſā eſt ſcđe cir-
B cūciſionis. Dis populus qui egreſſus ē de
egypto gñis maſculini vniuerſi bellatores
viri mortui ſunt in deſerto p lōgiſſimos vie
circuitus qui oēs circūciſi erāt: populus āt
q natus ē in deſerto p q̄draginta ānos iti-
neris latiſſime ſolitudinis icircūciſus fuit
donec ꝯſumerēt q nō audierūt vocē dñi: ⁊
qb⁹ añ iurauerat vt oñderet eis terrā lacte
⁊ melle manātē. Horꝝ filij i locū ſucceſſerūt
patꝝ ⁊ circūſi ſūt a ioſue q ſic nati fuerāt in
pputio erāt: nec eos in via aliqs circūcide-
rat. Poſtq3 aūt oēs circūciſi ſūt māſerūt in
eodē caſtrorꝝ loco donec ſanarent. Dixitq3
C dñs ad ioſue. Hodie abſtuli opprobriū egy
pti a vobis. Vocatūq3 ē nomē loci illi⁹ gal
gala vſq3 in pñtē diē. Manſerūtq3 filij iſrł
i galgalis: ⁊ fecerūt phaſe q̄rtadecima die mē
ſis ad veſperā i cāpeſtrib⁹ hiericho: ⁊ come
derūt de frugib⁹ terre die altero: ⁊ azimos
panes ⁊ polētā eiuſdē anni. Defecitq3 mā-
na poſtq3 cōederūt de frugib⁹ terre: nec vl
ſūt vltra cibo illo filij iſrł: ſ3 comederūt de
frugib⁹ pñtis anni terre chanaā. Cū āt eſſ3 D
ioſue in agro vrbis hierico: leuauit oculos
⁊ vidit virū ſtātē ꝯtra ſe euaginatū tenentē
gladiū: pexit ad eū ⁊ ait. Noſter es an ad-
uerſariorꝝ? Qui rñdit. Nequaq̄3: ſed ſū3 pñ
ceps exercitus dñi: ⁊ nūc venio. Cecidit io-
ſue pron⁹ in terrā: ⁊ adorās ait. Quid dñs
me⁹ loqtur ad ſeruū ſuū? Solue inqt calcia Exo.3.b.
mētū de pedib⁹ tuis: Loc⁹.n.i q̄ ſtas ſcūs ē Actis.7.d
Fecitq3 ioſue vt ſibi fuerat impatū. VI
HJerico āt clauſa erat atq3 munita ti- A
more filiorꝝ iſrael: ⁊ nullus egredi au
debat aut igredi. Dixitq3 dñs ad ioſue. Ec
ce dedi in man⁹ tuas hierico ⁊ regē eius: oēs
q3 fortes viros. Circuite vrbē cūcti bellato
res ſemel per diē. Sic facietis ſex diebus.
Septio āt die ſacerdotes tollent ſeptē bucci
nas quarꝝ vſus ē in iubileo ⁊ precedent ar-
chā federis. Septieſq3 circuibitis ciuitatē
⁊ ſacerdotes clāgēt buccinis. Cūq3 inſonue
rit vox tube lōgior atq3 ꝯciſior: ⁊ i auribus
veſtris increpuerit: ꝯclamabit oīs populus
vociferatōe maxia ⁊ muri funditus corruēt
ciuitatis: ingredienſq3 ſinguli p locū cōtra
quē ſteterint. Vocauit ergo ioſue filius nū
ſacerdotes: ⁊ dixit ad eos. Tollite archā fe-
deris ⁊ ſeptē alij ſacerdotes tollāt ſeptē iu-
bileorꝝ buccinas: ⁊ incedāt añ archā domini
Ad populū q̄3 ait. Ite ⁊ circuite ciuitatē ar
mati pcedētes archā dñi. Cūq3 ioſue verba B
finiſſ3: ⁊ ſeptē ſacerdotes ſeptē buccinis clā
gerent ante archā federis dñi: oiſq3 popul⁹
pcederet armati exercitus: reliquū vulgus
archā ſequebat ac buccinis oia ꝯcrepabāt
Preceperat aūt ioſue populo dicens. Nō
clamabitis: nec audiet vox vřa neq3 vllus
ſermo ex ore vřo egrediet donec veniat dieſ
in quo dicā vobis. Clamate ⁊ vociferamini
Circuiuit ergo archa dñi ciuitatē ſemel per
diē: ⁊ reuerſa in caſtra māſit ibi. Igit ioſue
de nocte ꝯſurgēte tulerūt ſacerdotes archā
dñi ⁊ ſeptē ex eis ſeptē buccinas quarū in
iubileo vſus eſt: pcedebantq3 archā domi-
ni ambulātes atq3 clāgētes: ⁊ armatus po
pulus ibat ante eos. Vulgus aūt reliquū
ſeqbat archā: ⁊ buccinis pſonabat. Circuie
runtq3 ciuitatē ſcđo die ſemel: ⁊ reuerſi ſūt
in caſtra. Sic fecerūt ſex dieb⁹. Die āt ſepti-
mo diluculo ꝯſurgētes circuierūt vrbē: ſicut

diſpoſitū erat ſepties. Cūq; ſeptio circuitu
clāgerēt buccinis ſacerdotes. dixit ioſue ad
oēm iſrael. Uociferamini. Tradidit.n. vobiſ
C dñs ciuitatē. Sitq; ciuitas hec anathema ⁊
oia q̄ i ea ſūt dño. Sola raab meretrix viuat
cū vniuerſiſ q̄ cū ea i domo ſūt. Abſcōdit.n.
J.2.a nūcios q̄s direxerim⁹. Uos āt cauete ne d̄
his q̄ p̄cepta ſūt qppiā ꝯtingatis ⁊ ſitis pre
uaricatōis rei: ⁊ oia caſtra iſrael ſb pctō ſint
atq; turbent̄. Quicqd āt auri aut argēti fu
erit ⁊ vaſoꝝ eneoꝝ ac ferri dño ꝯſecret̄ repo
Hebre.11.f ſitū in theſauris eius. Igit̄ oi pplo vocife
rāte ⁊ clāgētibus tubis poſtq; i aures mul
titudinis vox ſonituſq; icrepuit: muri illico
corruerūt: ⁊ aſcēdit vnuſqſq; p locū q ꝯtra
ſe erat. Ceperūtq; ciuitatē ⁊ interfecerūt oia
q̄ erāt in ea a viro vſq; ad mulierē: ab infā
te vſq; ad ſenē. Boues q̄; ⁊ oues ⁊ aſinos
D in ore gladij pcuſſerūt. Duob⁹ āt viris q ex
G.2.c ploratores miſſi fuerāt dixit ioſue. Ingredi
mini domū mulieris meretricis ⁊ ꝓducite
eā: ⁊ oia q̄ illi⁹ ſūt: ſicut illi iuramēto firma
ſtis. Ingreſſiq; iuuenes eduxerunt raab ⁊
parētes ei⁹: frēs q̄; ⁊ cūctā ſuppellectilē ac
cognatōes illi⁹: ⁊ extra caſtra iſrael manere
fecerūt. Urbē āt ⁊ oia q inuēta ſūt in ea ſuc
cēderūt: abſq; auro ⁊ argēto ⁊ vaſis eneis
ac ferro: q i erariū dñi ꝯſecrarūt. Raab vo
Hebre.11.f meretricē ⁊ domū pr̄is ei⁹ ⁊ oia q̄ hēbat. Fe
cit ioſue viuere: ⁊ hitauerūt in medio iſrael
vſq; in pn̄tē diē: eo q abſcōderit nūcios q̄
miſerat vt explorarēt hierico. In tpe illo im
p̄catus eſt ioſue dicēs. Maledictus vir corā
dño: q ſuſcitauerit ⁊ edificauerit citatē hie
rico. In primogenito ſunt fundamēta illius
iaciat ⁊ in nouiſſimo liberoꝝ ponat portas
eius. Fuit ergo dñs cū ioſue ⁊ nomen eius
vulgatū eſt in omni terra. VII

A F Ilij āt iſrael p̄uaricati ſunt mādatū:
⁊ vſurpauerūt de anathemate. Naz
achan filius charmi filij zabdi filij zare de
I.22.d tribu iuda tulit aliqd de anathemate. Ira
1.Para.2.a tuſq; eſt dñs ꝯtra filios iſrael. Cūq; mitte
ret ioſue de hierico viros ꝯtra hay: que ē iu
xta bethauen ad orietalē plagā oppidi be
thel dixit eis. Aſcēdite ⁊ explorate terrā. q p̄
cepta cōplētes explorauerūt hay. Et reuer
ſi dixerūt ei. Nō aſcēdat ois ppl's: ſz duo vl̄
tria milia viroꝝ pgāt ⁊ deleāt ciuitatē. Ut
ois populus fruſtra vexabit̄ contra hoſtes
pauciſſimos. Aſcēderūt ergo tria milia pu
gnatoꝝ. Qui ſtatiz terga vertētes pcuſſi ſūt infra.8.a
a viris vrbis hay: ⁊ corruerūt ex eis trigita
⁊ ſex hoies. Perſecutiq; ſūt eos aduerſarij
de porta vſq; ad ſabarim: ⁊ ceciderūt p pro
na fugiētes. Pertimuitq; cor ppli ⁊ ad in
ſtar aq̄ liq̄factū ē. Ioſue vo ſcidit veſtimen B
ta ſua: ⁊ pnus cecidit i terrā corā archa dñi
vſq; ad veſperā: tā ipe q̄z oēs ſenes iſrael.
Miſerūtq; puluerē ſup capita ſua: ⁊ dixit
ioſue. Heu dñe d̄s. Quid voluiſti traducere
populū iſtū iordanē fluuiū vt traderes nos
in man⁹ āmorrei ⁊ pderes: Utinā vt cepi
mus māſiſſem⁹ trās iodranē. Mi dñe deus
qd dicā: vidēs iſrahelē hoſtib⁹ ſuis terga v
tētē? Audiēt chananei ⁊ oēs hitatores terre
⁊ piter ꝯglobati circūdabūt nos: atq; dele
būt nomē nr̄m d̄ terra. Et qd facies magno
noi tuo? Dixitq; dñs ad ioſue. Surge. Cur
iaces ꝓnus in terra? Peccauit iſrael ⁊ p̄ua
ricatus ē pactū meū: tuleruntq; de anathe
mate ⁊ furati ſūt atq; mētiti: ⁊ abſcōderūt i
ter vaſa ſua. Nec poterit iſrael ſtare añ ho
ſtes ſuos: eoſq; fugiet: q̄r pollutus eſt ana
themate. Nō ero vltra vobiſcū: donec cōte C
raris eū: q hui⁹ ſceleris reus ē. Surge: ſcifi G.3.b
ca populū: ⁊ dic eis: ſcificamini in craſtinū. Leui.10.b
Hec.n. dicit dñs d̄s iſrael. Anathema i me Nu.11.d
dio tui ē iſrael. Nō poteris ſtare corā hoſti 1.Reg.16
bus tuis: donec deleat̄ ex te q b̄ ꝯtaminat⁹
eſt ſcelere. Accedetiſq; mane ſinguli p trib⁹
vr̄as: ⁊ quācūq; tribū ſors iuenerit: accedet
p cognatōes ſuas: ⁊ cognatio p domos: do
muſq; p viros: ⁊ qcūq; ille in b̄ facinore fu
erit dep̄hēſus: cōburet̄ igni cū oi ſuba ſua:
qm̄ p̄uaricat⁹ ē pactū dñi: ⁊ fecit nephas in
iſrael. Surgēs itaq; ioſue mane applicauit
iſrael p trib⁹ ſuas: ⁊ inuēta ē tribus iuda: q̄
cū iuxta familias ſuas eēt oblata inuēta eſt
familia zare. Illā q̄; p domos offerēs rep
perit zabdi: cui⁹ domū in ſingulos diuidēs
viros inuenit achā filiū charmi filij zabdi fi
lij zare de tribu iuda. Et ait ioſue ad achan Job.9.c
fili mi: da gloriā dño deo iſrael ⁊ ꝯfitere: at
q; idica mihi qd feceris: ne abſcōdas. Rn̄
ditq; achā ioſue: ⁊ dixit ei. Uere ego pecca D
ui dño deo iſrael: ⁊ ſic feci. Uidi.n. iter ſpolia
palliū coccineū valđ bonū: ⁊ ducētos ſiclos
argēti: regulāq; aureā qnq̄ginta ſicloꝝ: ⁊
ꝯcupiſcēs abſtuli ⁊ abſcōdi in terra contra
mediū tabernaculi mei: argētūq; foſſa hu
mo operui. Miſit ḡ ioſue miſtros: q curren

tes ad tabernaculū illi⁹ repperer̄ūt cuncta
abſcōdita in eodē loco ⁊ argētū ſimul. Auſe
rēteſq; de tētorio tulerunt ea ad ioſue ⁊ ad
oēs filios iſrael, piecerūtq; añ dñm. Tollēſ
itaq; ioſue achan filiū zare argētūq; ⁊ pal
liū ⁊ aureā regulā: filios q̄; ⁊ filias ei⁹ bo
ues ⁊ aſinos ⁊ oues: ipmq; tabernaculū ⁊
cūctā ſuppellectilē ⁊ oīs iſrael cum eo: duxe
rūt eos ad vallē achor: vbi dixit ioſue. Qr
turbaſti nos: exturbet te dñs i die hac. La
pidauitq; eū oīs iſrl: ⁊ cūcta q̄ illi⁹ erāt igne
4.Re.18.d ꝯſūpta ſūt. Cōgregauerūtq; ſup eū aceruū
magnū lapidū: q pmāet vſq; i pñtē diē. Et
Judi.2.a auerſus ē furor dñi ab eis. Uocatūq; ē no
mē loci illi⁹ vallis achor vſq; hodie. VIII
A Dixit āt dñs ad ioſue. Ne timeas: ne
q; formides. Tolle tecū oēm multi
tudinē pugnatoꝝ: ⁊ ꝯſurgēs aſcēde in oppi
dū hay. Ecce tradidi in manū tuā regē eius
⁊ populū: vrbēq; ⁊ terrā. Facieſq; vrbi hay
⁊ regi ei⁹: ſicut feciſti hierico ⁊ regi illius.
Predā ꝟo ⁊ oīa aiantia diripietis vobis.
Pone inſidias vrbi poſt eam. Surrexitq;
ioſue ⁊ oīs exercitus bellatorum cum eo: vt
aſcēderēt i hay. Et electa trigīta milia viroꝝ
fortiū miſit nocte: p̄cepitq; eis dicēs. Po
nite inſidias poſt ciuitatē. Nec lōgi⁹ receda
ti.7.a tis: ⁊ eritis oēs pati. Ego āt ⁊ reliq̄ multitu
do q̄ mecū ē: aſcēdem⁹ ex aduerſo ꝯtra vrbē
Cūq; exierit ꝯtra nos ſic añ fecim⁹ fugiem⁹
B ⁊ ter ga ꝟtem⁹: dōec pſeq̄ntes ab vrbe lon
gi⁹ ptrahant. Putabūt.n. nos fugere ſicut
pri⁹. Nobis ḡ fugiētib⁹ ⁊ illis pſeq̄ntibus
ꝯſurgetis de iſidijs ⁊ vaſtabitis ciuitatē: tra
detq; eā dñs ds vr̄ in manus vr̄as. Cūq;
cepitis ſuccēdite eā: ⁊ ſic oīa facietis vt iuſſi
Dimiſitq; eos ⁊ pxerūt ad locū inſidiarū
ſederūtq; iter bethel ⁊ hay ad occidētalem
plagā vrbis hay. Joſue āt nocte illa in mē
dio māſit ppli. Surgēſq; dilucl'o recēſuit ſo
cios: ⁊ aſcēdit cū ſenioribus in frōte exerci
tus vallat⁹ auxilio pugnatoꝝ. Cūq; veniſ
ſent ⁊ aſcēdiſſent ex aduerſo ciuitatis: ſtete
rūt ad ſeptētrionalē plagā vrbis: iter quā ⁊
C eos vallis erat media. Quinq; āt milia vi
ros elegerat ⁊ poſuerat in iſidijs iter betha
uē ⁊ hay ex occidētali pte eiuſdē ciuitatis.
Oīs ꝟo reliqu⁹ exercit⁹ ad aq̄lonē aciē diri
gebat: ita vt nouiſſimi multitudinis occidē
talē plagā vrbis attingerēt. Abijt ergo io
ſue nocte illa: ⁊ ſtetit in valliſ medio. Quod

cū vidiſſet rex hay feſtinauit mākē: ⁊ egreſſus
ē cū oī exercitu ciuitatis: direxitq; aciē ꝯtra
deſertū: ignorās ꝙ poſt tergū laterēt iſidie.
Joſue vero ⁊ oīs iſrael ceſſerūt loco: ſimulā
tes metū ⁊ fugiētes p ſolitudīs viā. At illi
vociferātes pit er ⁊ ſe mutuo cohortantes
pſecuti ſūt eos. Cūq; receſſiſſēt a ciuitate ⁊
ne vn⁹ qdē i vrbe hay ⁊ bethel remāſiſſet q D
nō pſeq̄ret iſrael: ſic erupant apta oppida
relinq̄ētes: dixit dñs ad ioſue. Leua clypeū
q i manu tua ē ꝯtra vrbē hay: qm̄ tibi tra
dā eā. Cūq; eleuaſſet clypeū ex aduerſo ci
uitatis: iſidie q̄ latebāt: ſurrexerūt ꝯfeſti ⁊ p
gētes ad ciuitatē ceperūt ⁊ ſuccēderūt eā:
viri āt ciuitatis q pſeq̄bāt ioſue reſpiciētes
⁊ vidētes fumū vrbis ad celū vſq; ꝯſcēde
re: nō potuerūt vltra huc illucq; diffugere:
pſerti cū hi q ſimulauerāt fugā: ⁊ tēdebant
ad ſolitudinē ꝯtra pſeq̄ntes fortiſſime reſti
tuiſſēt: vidēſq; ioſue ⁊ oīs iſrl' ꝙ capta eēt
ciuitas ⁊ fum⁹ vrb aſcēderet: reuerſus pcuſ E
ſit viros hay. Si qdē ⁊ illi q cepant ⁊ ſuc
cēderant ciuitatē: egreſſi ex vrbe ꝯtra ſuos
medios hoſtiū ferire ceperūt. Cū ḡ ex vtra
q; pte aduerſarij cederent ita vt nullus de
tanta multitudīe ſaluaret: regē quoq; vrb
hay apphenderūt viuentē ⁊ obtulerunt io
ſue. Jgr̄ oīb⁹ iterfectis q iſraheles ad d̄ſerta
tendentē fuerant pſecuti: ⁊ i eodē loco gla
dio corruētibus reuerſi filij iſrael pcuſſerūt
ciuitatē. Erāt aūt q i eodē die ꝯciderant a vi
ro vſq; ad mulierē: duodecī milia hoīum F
oēs vrbis hay. Joſue vero nō cōtraxit ma
nū quā i ſublime porrexerat tenēs clypeū
donec iterficerent oēs habitatores hay. Ju
mēta āt ⁊ pdā ciuitatis diuiſert ſibi filij iſra
el: ſicut p̄ceperat dñs ioſue. Qui ſuccēdit vr
bē: ⁊ fecit eā tumulū ſēpiternū. Regē quo
q; eius ſuſpēdit in patibulo vſq; ad veſpe
rā ⁊ ſolis occaſū: p̄cepitq; ioſue: ⁊ depoſuert
cadauer eius de cruce: piecerūtq; i ipſo in
troitu ciuitatis ꝯgeſto ſup eo magno acer Exo.20.a
uo lapidū q pmanet vſq; in pñtē diē. Tunc Deu.27.a
edificauit ioſue altare dño deo iſrael i mōte
ebal: ſicut p̄ceperat moyſes famulus dñi fi
lijs iſrael: ⁊ ſcriptū eſt i volumīe legis moy
ſi: altare de lapidibus ipolitis quos ferrum
nō tetigit: ⁊ obtulit ſup eo holocauſtū dño
imolauitq; pacificas victimas. Et ſcripſit
ſup lapides deuteronomiū legis moyſi: qd G
ille digeſſerat coram filijs iſrael. Omnis

aūt populus ⁊ oēs maiores natu: ducesq; ac iudiceſ ſtabāt ex vtraq; pte arche i ɔſpectu ſacerdotū q portabāt archā federis dn̄i vt aduena ita ⁊ indigena: media pars eoꝝ iuxta montē garizim: ⁊ media iuxta mōtē hebal ſicut ꝑceperat moyſeſ famulꝰ dn̄i. Et pmū quidē bn̄dixit populo iſrael poſt hec legit oīa verba bn̄dictiōis ⁊ maledictōis. ⁊ cūcta q̄ ſcripta fuerant i legis volumie. Nihil ex his q̄ moyſes iuſſerat reliquit itactū ſ; vniuerſa replicauit coram oī multitudie iſrael mulieribus ac paruulis ⁊ aduenis q inter eos morabantur. IX

A Quibus auditis cūcti reges tranſiordanē q verſabanť in montanis ⁊ cāpeſtribus: i maritimis ac littore magni maris. hi quoq; q habitabant iuxta libanū: etheus ⁊ āmorreus: chananeus: pherezeꝰ. ⁊ eueus: ⁊ iebuſeus ɔgregati ſunt piter: vt pugnarēt ɔtra ioſue ⁊ iſrael vno aiō eadē q; ſnīa. Et hi q hītabāt i gabaō audiētes cūcta q̄ fecerat ioſue hierico ⁊ hay: callide cogitātes tulerūt ſibi cibaria: ſaccoſ veteres aſinis iponentes ⁊ vtres vinarios ſciſſoſ atq; ɔſutos: calciamēta pantiq̄ q̄ ad iudiciū vetuſtatis pitacijs ɔſuta erant: iduti veteribus veſtimētis. panes quoq; quos portabant ob viaticū duri erāt ⁊ in fruſta comminuti. B Perrexerunt ad ioſue qui tunc morabatur in caſtris galgale ⁊ dixerūt ei atq; ſimul omni iſraheli. De terra longinqua venimus: pacē vobiſcū facere cupientes. Reſponderuntq; filij iſrael ad eos atq; dixerť Ne forte in terra q̄ nobis ſorte debetur hitetis: ⁊ nō poſſumus fedꝰ inire vobiſcū. At illi ad ioſue: ſerui inqunt tui ſumuſ. Quibꝰ ioſue ait. Qui nā eſtis vos: aut vnđ vēiſtiſ? Rn̄derūt. De terra longinqua valde venerunt ſerui tui i noīe dn̄i dei tui. Audiuimꝰ eni famā potētie eius: cūcta q̄ fecit i egypto ⁊ duobus regibus āmorreoꝝ trās iordanē ſeon regi eſebō ⁊ og regi baſā qui erant in aſtaroth: dixerūtq; nobiſ ſeniores ⁊ oēſ habitatores terre noſtre. Tollite in manibus veſtris cibaria ob longiſſimā viam ⁊ occurrite eis ⁊ dicite. Serui vr̄i ſumus: fedus inite nobiſcū. En panes qn̄ egreſſi ſumꝰ de domibus noſtris vt veniremꝰ ad vos calidos ſūpſimꝰ: nūc ſicci facti ſūt ⁊ vetuſtate nimia C ɔminuti. Utres vini nouos ipleuimuſ: nūc rupti ſunt ⁊ ſoluti. Veſtes ⁊ calciamenta q̄ bus induimur ⁊ que habemus in pedibus ob longitudinem longioris vie trita ſunt ⁊ pene cōſumpta. Suſceperunt igitur de cibarijs eoꝝ: ⁊ os dn̄i nō iterrogauerūt. Fecitq; ioſue cū eis pacē: ⁊ inito federe pollicitus ē vt nō occidereń. Pricipes q̄; multitudis iurauerūt eis. Poſt dies aūt tres initi federis audierūt ꝙ i vicino habitarēt: ⁊ iter eoſ futuri eēnt. Mouerūtq; caſtra filij iſrľ ⁊ venerť i ciuitates eoꝝ die tertio: q̄rū hec vocabula ſūt. gabaō ⁊ caphira ⁊ beroth ⁊ cariathiarim. Et non pcuſſerūt eos eo ꝙ iuraſſēt eis pncipes multitudis i noīe dn̄i dei iſrael Murmurauit itaq; oē vulgꝰ ɔtra pricipeſ iſrael. Qui rn̄derūt eis. Jurauimꝰ eis i noīe dn̄i dei iſrael: ⁊ iccirco nō poſſumꝰ eos ɔtingere. Sed hoc faciemꝰ eis. Reſeruenť qdē vt viuāt ne ɔtra vos ira dn̄i ɔcitetſ: ſi peierauerimꝰ: ſ; ſic viuāt vt i vſus vniuerſe multitudinis ligna cedāt aquaſq; ɔportēt: quibus hec loquētibus vocauit gabaōitas ioſue ⁊ dixit eis. Cur nos decipere fraude voluiſtis: vt diceretis ꝓcul valde habitamꝰ a vobis cū i medio nr̄i ſitis? Jtaq; ſub maledictione eritis ⁊ nō deficiet de ſtirpe veſtra ligna cedēs aquaſq; ɔportās in domū dei mei. Qui rn̄derūt. Nunciatū eſt nobis ſeruis tuis ꝙ ꝓmiſiſſet dn̄s deus tuꝰ moyſi ſuo ſuo vt traderet vobiſ oēm terrā ⁊ diſperderet cūctos habitatores eius. Timuimꝰ igiť valde ⁊ ꝓuidimus aiabus nr̄is vr̄o terrore cōpulſi: ⁊ hoc cōſiliū iniuimꝰ. Nūc aūt i manu tua ſumꝰ: qđ tibi bonū ⁊ rectū videť: fac nobis. Fecit ergo ioſue vt dixerat: ⁊ liberauit eos de manu filioꝝ iſrľ vt nō occiderēť. Decreuitq; i illo die eos eē i miſterio cuncti populi ⁊ altaris dn̄i: cedētes ligna ⁊ aquas cōportātes vſq; in pſens tp̄s i loco quē dominus elegiſſet. X

Que cū audiſſet adoniſedech rex irlm ꝙ. ſ. cepiſſet ioſue hay ⁊ ſubuertiſſet cā ſicut. n. fecerat hierico ⁊ regi eiꝰ ſic fecit hay ⁊ regi illius: ⁊ ꝙ trāſfugiſſent gabaōite ad iſrľ ⁊ eēnt federati coꝝ timuit valde. Urbs enim magna erat gabaon ⁊ vna ciuitatum regaliū: ⁊ maior oppido hay: oēſq; bellatores eiꝰ fortiſſimi. Miſit ḡ adoniſedech rex irlm ad obā regē hebrō ⁊ ad pharā regem hierimoth: ad iephie quoq; regeȝ lachis ⁊ ad dabir regē eglō dicēs. Ad me aſcēdite ⁊ ferte preſidium vt expugnemus gabaon:

3. Re. xi. A

B

A

quare trāſfugerit ad ioſue ⁊ ad filios iſrael.
Cōgregati igiť aſcēderūt qnqȝ reges āmoꝛ
reoꝝ:rex irłȝ:rex hebꝛon:rex hierimoth:rex
lachis:rex eglon:ſimul cū exercitibus ſuis
B ⁊ caſtrametati ſunt circa gabaon oppugnā
tes eā.Hitatoꝛes āt gabaō vꝛbis obſeſſe
miſerūt ad ioſue q tūc moꝛabať in caſtris
apud galgalā:⁊ dixerūt ei.Ne retrahas ma
nus tuas ab auxilio ſeruoꝝ tuoꝝ.Aſcēde ci
to ⁊ libera nos:ferqȝ ꝑſidiū. Cōuenerūt eni
aduerſū nos oēs reges āmoꝛꝛeoꝝ q hitant
in mōtanis.Aſcēditqȝ ioſue de galgalis : ⁊
ois exercitus bellatoꝝ cū eo viri foꝛtiſſimi .
Dixitqȝ dñs ad ioſue.Ne timeas eos . Jn
manus.n.tuas tradidi illos.Nullus eni ex
eis tibi reſiſtere poterit. Jrruit itaqȝ ioſue
ſup eos repēte:tota nocte aſcēdēs de galga
lis.Et ꝯturbauit eos dñs a facie iſrael: con
triuitqȝ plaga magna in gabaon:ac perſe-
cutus ē eos p viā aſcēſus bethoꝛon:⁊ ꝑcuſ
C ſit vſqȝ azecha ⁊ maceda.Cūqȝ fugerēt fili
os iſrael ⁊ eēnt in deſcēſu bethoꝛō: dñs mi
ſit ſup eos lapides magnos de celo vſqȝ ad
azecha.Et moꝛtui ſunt multo plures lapidi
bus grādinis q̄ȝ quos gladio ꝑcuſſerāt fi-
lij iſrael.Tūc locutus eſt Joſue dño in die q̄
tradidit āmoꝛꝛeū in ꝯſpectu filioꝝ iſrael:di-
xitqȝ corā eis.Sol ꝯtra gabaoꝛ ne mouea-
ris:⁊ luna ꝯtra vallē haylō. Steterūtqȝ ſol
⁊ luna dōec vlciſcereť ſe gēs de inimicis ſu
is.Nōne ſcriptū eſt h̄ in libꝛo iuſtoꝝ?Stetit
itaqȝ ſol i medio celi ⁊ nō feſtinauit occūbe
re ſpacio vnius diei.Nō fuit antea ⁊ poſtea
tā lōga dies obediēte dño voci hois:⁊ pu-
gnante ꝓ iſrael.Reuerſuſqȝ eſt ioſue cū oi
iſrael i caſtra galgale:fugerāt.n.qnqȝ regeſ
⁊ ſe abſcōderāt i ſpelunca vꝛbis maceda .
D Nūciatūqȝ ē ioſue ꝙ inuēti eēnt qnqȝ re-
ges latentes i ſpelūca vꝛbis maceda. Qui
ꝑcepit ſocijs:⁊ ait.Voluite ſaxa ingētia ad
os ſpelūce:⁊ ponite viros iduſtrios q clau-
ſos cuſtodiāt.Vos aūt nolite ſtare:ſȝ ꝑſeq-
mini hoſtes ⁊ extremos q̊ſqȝ fuglētiū cedi-
te.Ne dimittatis eos vꝛbiū ſuaꝝ itrare ꝑſi-
dia:q̊s tradidit dñs vos i man⁹ vr̄as. Ceſis
g̊ aduerſarijs plaga magna ⁊ vſqȝ ad iter-
nitionē pene ꝯſūptis:hi q iſrael effugeř po
tuerťt:igreſſi ſť citates mūitas.Reuerſuſqȝ
ē ois exercit⁹ ad ioſue i maceda vbi tūc erāt
caſtra ſani ⁊ itegro nūero:nulluſqȝ ꝯtra fili-
os iſrł mutire auſus ē.ꝑcepitqȝ ioſue dicēs.

Apite os ſpelūce:⁊ ꝓducite ad me qnqȝ re
ges q i ea latitāt.Fecerūtqȝ miſtri vt ſibi fu
erat ipatū:⁊ adduxerūt ad eū qnqȝ reges d̄
ſpeluncha:regē irłm:regē hebꝛō regē hieri
moth regē lachis:regē eglō.Cūqȝ educti eſ
ſēt ad eū:vocauit oēs viros iſrł:⁊ ait ad ꝑn
cipes exercit⁹ q ſecū erāt.Jte ⁊ pōite pedes E
ſup colla regū iſtoꝝ:q cū prexiſſent ⁊ ſubie
ctoꝝ colla pedib⁹ calcarēt rurſū ait ad eos .
Nolite tiere nec paueatis:cōfoꝛtami:⁊ eſto
robuſti:ſic.n.faciet dñs cūctis hoſtib⁹ vr̄is
aduerſū q̊s dimicabitis.Percuſſitqȝ ioſue
⁊ iterfecit eos:atqȝ ſuſpēdit ſup qnqȝ ſtipi
tes:fuerūtqȝ ſuſpēſi vſqȝ ad veſperū. Cūqȝ Deu.xi.d.
occūberet ſol ꝑcepit ſocijs vt deponerēt eos
de patibulis:q depoſitos ꝓiecerūt in ſpelū
chā in q̄ latuerāt:⁊ poſuerūt ſup os ei⁹ ſaxa
igētia q̄ ꝑmanēt vſqȝ i pñs. Eodē die mace
dā q̊ȝ cepit ioſue ⁊ ꝑcuſſit i oꝛe gladij:regē
qȝ illi⁹ interfecit ⁊ oēs hitatoꝛes ei⁹.Nō di
miſit i ea ſaltē paruas reliqas.Fecitqȝ regi
maceda:ſicut fecerat regi hiericho.Trāſiuit
āt cū oi iſrael de maceda in lebna ⁊ pugna
bat cōtra eā:quā tradidit dñs cū rege ſuo i
man⁹ iſrael.Percuſſerūtqȝ vꝛbē i oꝛe gla-
dij:⁊ oēs hitatoꝛes ei⁹.Nō dimiſerūt i ea vl
las reliqas.Fecerūtqȝ regi lebna ſicut fece-
rāt regi hiericho.De lebna trāſiuit i lachis
cū oi iſrael:⁊ exercitu p gyrū diſpoſito oppu F
gnabat eā:trādiditqȝ dñs lachis in māus
filioꝝ iſrael:⁊ cepit eā die altero:atqȝ ꝑcuſ
ſit i oꝛe gladij oēm aiam q̄ fuerat in ea ſicut
fecerat lebna.Eo tpe aſcēdit Jrā rex gazer
vt auxiliareť lachis:quē ꝑcuſſit ioſue cū oi
populo ei⁹ vſqȝ ad iternitionē.Trāſiuitqȝ
de lachis i eglom : ⁊ circūdedit atqȝ expu
gnauit eā i eadē die:ꝑcuſſitqȝ in oꝛe gladij
oēs aias q̄ erāt i ea iuxta oia que fecerat la
chis.Aſcēdit q̊ȝ cū oi iſrael de eglō i hebꝛō
⁊ pugnauit cōtra eā: cepitqȝ ⁊ ꝑcuſſit i oꝛe
gladij:regē quoqȝ ei⁹ ⁊ oia oppida regiōis
illi⁹ vniuerſaſqȝ aias q̄ i ea fuerūt cōmoꝛa
te.Nō reliqt in ea vllas reliqas.Sicut fece
rat eglon ſic fecit ⁊ hebꝛon:cūcta q̄ i ea rep G
perit cōſumēs gladio.Jnde reuerſus in da-
bir:cepit eā atqȝ vaſtauit:regē quoqȝ eius
atqȝ oia p circuitū oppida ꝑcuſſit i oꝛe gla
dij.Nō dimiſit i ea vllas reliqas:ſicut fece-
rat hebꝛon ⁊ lebna ⁊ regibus eaꝝ: ſic fecit
dabir ⁊ regi illi⁹.Percuſſit itaqȝ ioſue om
nē terrā mōtanā ⁊ meridianā atqȝ campe

ſtrem: ⁊ aſeroth cũ regibus ſuis: nõ dimiſit i
ea vllas reliq̃as: ſʒ oẽ qḋ ſpirare poterat i
terfecit: ſicut p̃ceperat ei dñs de⁹ iſrael a ca/
des barne vſqʒ gazã. Oẽm terrã goſen vſʒ
gabaon vniuerſoſqʒ reges ⁊ regiones eoꝝ
vno impetu cepit atqʒ vaſtauit. Dñs enim
de⁹ iſrael pugnabat ꝓ eo. Reuerſuſqʒ eſt
cũ oi iſrael ad locũ caſtroꝝ i galgala. XI

A Que cũ audiſſet iabi rex aſoꝛ miſit ad
iobab regẽ madã ⁊ ad regẽ ſemero
atqʒ ad regẽ acſaph: ad reges quoqʒ aq̃lo/
nis q̃ hitabãt in mõtanis ⁊ i planitie ꝯtra
meridiẽ ceneroth: in cãpeſtrib⁹ q̃ʒ ⁊ regiõi
b⁹ doꝛ iuxta mare chananeũ quoqʒ ab oꝛi
ente ⁊ occidẽte ãmoꝛreũ atqʒ etheũ ac phe/
rezeũ: ⁊ iebuſeũ mõtanis: eueũ quoqʒ q̃ hi
tabat ad radices hermõ i terra maſpha. E/
greſſiqʒ ſũt oẽs cũ turmis ſuis: ppl's mult⁹
nimis: ſicut arena q̃ ẽ i littoꝛe maris: eq̃ q̃ʒ
⁊ curr⁹ imenſe multitudis: ꝯuenerũtqʒ oẽs
reges iſti i vnũ ad aq̃s merõ: vt pugnarẽt
ꝯtra iſrael. Dixitqʒ dñs ad ioſue. Ne timeas
B eos. Cras .n. hac eadẽ hoꝛa ego tradã oẽs
iſtos vulnerãdos i ꝯſpcũ iſrael. Equos eoꝝ
ſubneruabis: ⁊ currus igne cõbures. Ueñit
qʒ ioſue ⁊ oĩs exercitus cũ eo aduerſus il/
los ad aquas merõ ſubito: ⁊ irruerũt ſr̃ eos
tradiditqʒ illos dñs i manus iſrael: q̃ pcuſ
ſerũt eos ⁊ ꝑſecuti ſũt vſqʒ ad ſidonem ma
gnã ⁊ aq̃s maſſerephot: cãpũqʒ maſphe q̃
ẽ ad oꝛiẽtalẽ illius ptẽ: itaqʒ pcuſſit oẽs: vt
nullas dimitteret ex eis reliq̃as. Fecitqʒ ſic
p̃cepat ei dñs. Equos eoꝝ ſubneruauit: cur/
ruſqʒ cõbuſſit igni. Reuerſuſqʒ ſtatĩ cepit
aſoꝛ: ⁊ regẽ eius pcuſſit gladio. Aſoꝛ .n. anti
q̃tus inter oĩa regna hec p̄ĩcipatũ tenebat
Percuſſitqʒ oẽs aĩas q̃ ibidẽ moꝛabãtur.
C Nõ dimiſit i ea vllas reliq̃as: ſed vſqʒ ad i
ternitionẽ vniuerſa vaſtauit: ipſãqʒ vrbẽ pe
nuit incẽdio: ⁊ oẽs p circuitũ ciuitates. Re/
ges quoqʒ eaꝝ cepit: pcuſſit atqʒ deleuit: ſi
cut p̃cepat ei moyſes famulus dñi: abſqʒ vr
bibus q̃ erãt i collib⁹ ⁊ in tumulis ſite: cete
ras ſuccẽdit: iſrl' vnã tm̃ aſoꝛ munitiſſimã
flãma cõſũpſit. Oẽmqʒ p̄dam iſtaꝝ vrbiũ
ac iumẽta diuiſerũt ſibi filij iſrael cũctis ho
minib⁹ iterfectis. Sicut p̃cepat dñs moyſi
ſeruo ſuo: ita p̃cepit moyſes ioſue: ⁊ ille vni
uerſa cõpleuit. Nõ p̄terijt de vniuerſis mã
datis: nec vnũ q̃dẽ verbũ qḋ iuſſerat dñs
moyſi. Cepit itaqʒ ioſue oẽm terrã mõtanã
⁊ meridianã: terrãqʒ goſẽ ⁊ planitiẽ ⁊ occi/
dentalẽ plagã: mõtẽqʒ iſrael ⁊ cãpeſtria ei⁹
⁊ ptẽ mõtis q̃ aſcẽdit ſeir vſqʒ baalgath p
planitiẽ libani ſubter mõtẽ hermõ: oẽs re/
ges eoꝝ cepit pcuſſit ⁊ occidit. Multo tpe
pugnauit ioſue ꝯtra reges iſtos: nõ fuit ciui B
tas que ſe nõ traderet filijs iſrael: p̄ter eueũ
q̃ hitabat i gabaõ. Oẽs eni bellãdo cepit.
Dñi .n. ſnĩa fuerat vt idurarent coꝛda eoꝝ
⁊ pugnarẽt ꝯtra iſrael ⁊ caderẽt ⁊ nõ mere/
rent vllã clemẽtiã ac pirẽt: ſicut p̃cepat dñs
moyſi. In tpe illo venit ioſue ⁊ iterfecit ena
chi de mõtanis hebꝛõ ⁊ dabir ⁊ anab ⁊ de
oi mõte iuda ⁊ iſrael vrbeſqʒ eoꝝ deleuit.
Nõ reliq̃t vllũ d ſtirpe enachi i terra filioꝝ
iſrael abſqʒ ciuitatib⁹ gaza ⁊ geth ⁊ azoto i
q̃bus ſolũ relicti ſũt. Cepit ergo ioſue oẽm
terrã ſicut locut⁹ ẽ dñs ad moyſẽ: ⁊ tradidit
eã in poſſeſſionẽ filijs iſrael ſm ptes ⁊ trib⁹
ſuas: q̃euitqʒ terra a p̄elijs. XII

Hi ſũt reges q̃s pcuſſerũt filij iſrael ⁊ A
poſſederũt terrã eoꝝ trãſioꝛdanẽ ad
ſolis oꝛtũ: a toꝛrẽte arnõ vſqʒ ad mõtẽ her
mõ: ⁊ oẽm oꝛientalẽ plagã q̃ reſpicit ſolitu/
dinẽ. Seon rex ãmoꝛreoꝝ q̃ hitabat i eſebõ
dñatus ẽ ab aroer q̃ ſita eſt ſup ripã toꝛren
tis arnõ: ⁊ medie ptis i valle dimidieqʒ ga
laad vſqʒ ad toꝛrentẽ ieboc q̃ ẽ termin⁹ fi/
lioꝝ ãmõ: ⁊ a ſolitudie vſqʒ ad mare cene/
roth ꝯtra oꝛiẽtẽ ⁊ vſqʒ ad mare deſerti qḋ ẽ
mare ſalſiſſimũ: ad oꝛientalem plagam p
viam q̃ ducit betſimoth: ⁊ ab auſtrali parte
que ſubiacet aſſeroth vſqʒ phaſga: termin⁹ B
og regis baſan: de reliquijs raphaim q̃ ha
bitauit in aſtaroth ⁊ in edrai: ⁊ dñatus eſt
in monte hermõ ⁊ in ſalecha: atqʒ i vniuer
ſa baſan vſqʒ ad terminos geſſuri ⁊ macha
ti ⁊ dimidie partis galaad ad termios ſeõ
regis eſebõ. Moyſes famul⁹ dñi ⁊ filij iſra
el pcuſſerunt eos: tradiditqʒ terrã eoꝝ moy
ſes in poſſeſſionẽ rubenitis ⁊ gadditis ⁊ di
midie tribui manaſſe. Hi ſũt reges terre q̃s
percuſſit Joſue ⁊ filij iſrael trans ioꝛdanẽ
ad occidentalem plagam a baalgad in cã/
po libani vſqʒ ad montem libani. Cuius
pars aſcendit in ſeir. Tradiditqʒ eam Jo/
ſue in poſſeſſionẽ tribubus iſrael: ſingulis C
partes ſuas: tã in mõtanis q̃ʒ in planis at
qʒ cãpeſtribus. In aſeroth ⁊ i ſolitudie ac
i meridie ethe⁹ fuit ⁊ ãmoꝛreus chananeus
⁊ phezere⁹: eueus ⁊ iebuſeus. Rex hierico

vn⁹rex hai q̄ ē ex latere bethel vn⁹:rex irl'z
vn⁹. Rex hebrō vn⁹. Rex hierimoth vn⁹
Rex lachis vn⁹. Rex eglō vn⁹: rex gazer
vn⁹. Rex dabir vn⁹. rex gader vn⁹. rex her
B ma vn⁹. Rex hereth vn⁹. Rex lebna vnus
Rex odallā vn⁹. rex maceda vn⁹. Rex be-
thel vn⁹. Rex taphna vn⁹. Rex offer vn⁹.
Rex affec vn⁹. Rex sarō vn⁹. Rex madā
vn⁹. Rex asor vn⁹. Rex samerō vn⁹. Rex
ascaph vn⁹. Rex tenach vn⁹. Rex maged
do vn⁹. Rex cedes vn⁹. Rex iachanen car
melli vnus. Rex dor ⁊ p̄uincie dor vnus.
Rex gentiū galgal vnus. Rex thersa vn⁹
Oēs reges triginta vnus. XIII

A IOsue senex p̄uecteq3 etatis erat ⁊ di
xit dn̄s ad eū. Senuisti ⁊ lōgeu⁹ es: t'
raq3 latissima derelicta est: q̄ necdū sorte di
uisa ē: oīs videlicet galilea philistijm ⁊ vni
uersā gessuri a fluuio turbido q̄ irrigat egy
ptū: vsq3 ad terminos acharō cōtra aqlonez
terra chanaā q̄ in qnq3 regulos philistijm
diuiditur. gazeos ⁊ azotios ascalonitas ge
theos ⁊ accaronitas. Ad meridiē vero sunt
euei. oīs terra chanaā: ⁊ maarasidonio℞ vs
q3 afeca ⁊ terminos āmorrei eiusq3 cōfinia
libani q̄3 regio cōtra oriētē abaalgad sub
mōte hermō donec igrediaris emath. Oiuz
q̄ hitabāt ī mōte a libano vsq3 ad aq̄s ma
serephot vniuersiq3 sidonij. Ego sum q̄ dele
bo eos a facie filio℞ israel. Ueniat ergo in
B partez hereditatis israel sicut p̄cepi tibi. Et
nūc diuide terrā ī possessionē nouē tribub⁹
⁊ dimidie tribui manasse cū q̄ ruben ⁊ gad
possederūt terraz quam tradit eis moyses
famulus dn̄i trans fluenta iordanis ad ori
entalez plagā ab aroer q̄ sita est in ripa tor
rentis arnō ⁊ in vallis medio: vniuersaq3
cāpestria medaba vsq3 dibō ⁊ cūctas ciuita
tes seō regis āmorrei q̄ regnabit in esebō
vsq3 ad terminos filio℞ āmon ⁊ galaad ac
terminū gessuri ⁊ machati ⁊ oēm mōtē her
mō ⁊ vniuersā basaz vsq3 salecha oē regnū
og ī basan q̄ regnauit ī astaroth ⁊ edrai: ip
se fuit de reliquijs raphaim: p̄cussitq3 eos
moyses atq3 deleuit. Noluerūtq3 disp̄dere
filij israel gessuri ⁊ machati ⁊ hitauerūt in
medio israel vsq3 in p̄ntem diez. Tribui āt
leui nō dedit possessionez: sed sacrificia ⁊ vi
ctime dn̄i dei israel: ipsa est eius hereditas
sicut locutus est illi. Dedit ergo moyses pos
sessionē tribui filio℞ ruben iuxta cognatio
nes suas. Fuitq3 termin⁹ eo℞ ab aroer q̄ si C
ta est in ripa torrentis arnō: ⁊ in valle eius
dē torrētis media vniuersā planitiē q̄ ducit
medaba ⁊ esebō: cūctosq3 viculos ea℞ q̄ sūt
ī cāpestrib⁹ dibō quoq3 ⁊ abamothbaal ⁊
⁊ oppidū baalmaō ⁊ gessa ⁊ cedimoth ⁊ me
phet ⁊ cariathiz ⁊ sabama ⁊ sarathasar: in
mōte ꝯuallis betphogor ⁊ aseroth p̄gasga:
⁊ bethaisimoth oēs vrbes cāpestres vniuer
saq3 regna seō regis āmorrei q̄ regnauit ī
esebō quē p̄cussit moyses cū p̄ncipib⁹ ma-
diā: eueū ⁊ recē ⁊ sur ⁊ vr ⁊ rebee duces seō
hitatores terre ⁊ balaā filiū beor ariolū occi
derūt filij isrl' gladio cū ceteris iterfectis: fa
ctusq3 ē termin⁹ filio℞ rubē iordanis fluui⁹
Hec ē possessio rubenita℞ p̄ cognatiōes su-
as vrbiū ⁊ viculo℞. Deditq3 moyses tribui
gad ⁊ filijs ei⁹ p̄ cognatiōes suas: possessio-
nē cui⁹ h̄ diuisio ē. Termin⁹ gazer ⁊ oēs ciui
tates galaad: ⁊ dimidiā p̄tē terre filio℞ am-
mon vsq3 ad aroer q̄ ē ꝯtra rabba: ⁊ ab ese-
bō vsq3 ramoth: masphe ⁊ bethani ⁊ ama-
nai vsq3 ad terminos dabir. In valle q̄3 be D
tharā ⁊ betnēra ⁊ soccoth ⁊ saphō reliquaz
p̄tē regni seō regis esebō. Hui⁹ q̄3 finis ior-
dāis ē vsq3 ad extremā p̄tē maris cenereth
trās iordanē ad oriētalē plagā. Hec est pos-
sessio filio℞ gad p̄ familias suas ⁊ ciuitates
⁊ ville ea℞. Dedit ⁊ dimidie tribui manasse
filijsq3 ei⁹ iuxta cognatiōes suas: possessionē
cui⁹ h̄ p̄ncipiū ē. A manai vniuersaz basan
⁊ cūcta regna og regis basan: oēsq3 vicos ia
hir q̄ sunt in basan sexagita oppida ⁊ dimi-
diā p̄tē galaad ⁊ astaroth ⁊ edrai vrbes re-
gni og ī basan filijs machir filij manasse di
midie p̄ti filio℞ machir iuxta cognatiōes su
as. Hāc possessionē diuisit moyses ī cāpestri
b⁹ moab trās iordanē ꝯtra hierico ad oriē
talē plagā: tribui āt leui ñ dedit possessionē
q̄m dn̄s isrl' ipe ē possessio ei⁹ vt locut⁹ ē illi.

HEc ē q̄d possederūt filij isrl' XIIII
i terra chanaā quā dederūt eis elea- A
zar sacerdos ⁊ iosue fili⁹ nun: ⁊ p̄ncipes fa
milia℞ p̄ trib⁹ israel sorte oīa diuidētes: si
cut p̄cepat dn̄s in manu moysi nouē tribu-
bus ⁊ dimidie tribui manasse. duabus. n. tri Nu. 34.
bub⁹ ⁊ dimidie dederat moyses trās iorda-
nē possessionē absq3 leuitis q̄ nihil terre ac
ceperunt inter frēs suos: s3 i eo℞ successerant
locū filij ioseph: in duas diuisi trib⁹ manasse
⁊ effrai. Nec accepūt leuite aliā ī terra p̄tez B

niſi vꝛbes ad hitandū ⁊ ſuburbana eaꝝ ad
alēda iumēta ⁊ pecoꝛa ſua:ſicut ꝑcepat dn̄s
moyſi.ita fecerūt filij iſrl̄ ⁊ diuiſerūt terrā:ac
ceſſerūt itaq̄ʒ filij iuda ad ioſue i galgala:lo
cutuſq̄ʒ ē ad eū caleph fili⁹ iephōe ceneze⁹
Nu.14.d. Noſti qd locut⁹ ſit dn̄s ad moyſē hoīez dei
de me ⁊ te in cades barne:q̄dragita annoꝝ
erā qn̄ miſit me moyſes famulus dei de ca-
des barne:vt cōſiderarē terrā:nūciauiq̄ʒ ei
qđ tamē verū videbatur:fr̄es āt mei q aſcē
derāt mecū diſſoluerūt coꝛ ppl'i ⁊ nihilomi
C nus ego ſecut⁹ ſū dn̄ʒ deū meū.Jurauitq̄ʒ
D.i.a moyſes in die illo dicēs.Terra quā calcauit
pes tu⁹ erit poſſeſſio tua ⁊ filioꝝ tuoꝝ i eter
nū:q2 ſecut⁹ es dn̄m deū tuū.Cōceſſit ergo
dn̄s vitā mihi ſicut pollicitus ē vſq̄ʒ i p̄ſītē
diē:q̄dragita ⁊ q̄nq̄ʒ āni ſūt ex q̄ locutus ē
dn̄s verbū iſtud ad moyſē qn̄ ābulabat iſra
Ecci.46.b. el p ſolitudinē.hodie octogintaq̄nq̄ʒ ānoꝝū
ſum ſic valēs vt eo valebā tp̄e qn̄ ad explo
randū miſſus ſum:illi⁹ i me tp̄is foꝛtitudo
vſq̄ʒ hodie pſeuerat tam ad bellādū q̄ʒ ad
gradiēdū.Da ergo mihi mōtē iſtū quē pol
licitus ē dn̄s te q̄ʒ audiēte:i q̄ enachi ſūt ⁊
vꝛbes magne atq̄ʒ munite : ſi foꝛte ſit dn̄s
mecū ⁊ potuero dlere eos ſicut ꝓmiſit mihi
D Bn̄dixitq̄ʒ ei ioſue : ⁊ tradidit ei hebꝛō in
poſſeſſionez:atq̄ʒ ex eo fuit hebꝛō caleph fi
lio iephōe cenezeo vſq̄ʒ i p̄ſītē diē:q2 ſecut⁹
ē dn̄m deū iſrael:nom̄ hebꝛō ātea vocabat᷑
chariatharbe.Adā maxim⁹ ibi inter enachi
ſitus eſt:⁊ terra ceſſauit a p̄lijs. XV.

A Egit᷑ ſoꝛs filioꝝ iuda p cognatiōes ſu
as iſta fuit a termino edō vſq̄ʒ ad de
ſertū ſyn cōtra meridiē ⁊ vſq̄ʒ ad extremā p
tē auſtralis plage.Jnitiū ei⁹ a ſūmitate ma
ris ſalſiſſimi ⁊ a ligua ei⁹ q̄ reſpicit meridiē:
egredieturq̄ʒ cōtra aſcēſū ſcoꝛpiōis ⁊ ptrā-
ſit i ſyna:aſcēditq̄ʒ i cades barne ⁊ puenit i
eſrō.aſcēdēs ad darā ⁊ circuiēs chariathaa
atq̄ʒ inde ptrāſiēs i aſemona ⁊ pueniēs ad
toꝛrentē egypti:erūtq̄ʒ termini ei⁹ mare ma
B gnū.Hic erit finis meridiāe plage.Ab oꝛiē
te vero erit initiū mare ſalſiſſimū vſq̄ʒ ad ex
trēa ioꝛdanis:⁊ ea q̄ reſpiciūt aq̄lonē a lin-
gua maris vſq̄ʒ ad eūdez ioꝛdanis fluuiū:
aſcēditq̄ʒ termius i bethagla ⁊ trāſit ab aq
lone in betharaba:aſcēdēs ad lapidē boē fi
lij ruben:⁊ tēdēs vſq̄ʒ ad terminos debera
de valle achoꝛ cōtra aq̄lonē reſpiciēs galga
la q̄ eſt ex aduerſo aſcēſiōis adomim ab au
ſtrali parte toꝛrētis:trāſitq̄ʒ aq̄s q̄ vocatur
fons ſolis:⁊ erūt exitus eius ad fontē rogel
aſcēditq̄ʒ p cōuallē filij ennō ex latere iebu
ſei ad meridiē:hec eſt ieruſalez:⁊ inde ſe eri
gens ad verticē mōtis q eſt cōtra iebenoō
ad occidētē in ſūmitate vallis raphai cōtra
aq̄lonē:ptranſitq̄ʒ a vertice mōtis vſq̄ʒ ad
fontez aq̄ nephtoa:⁊ puenit vſq̄ʒ ad vicos
mōtis ephꝛō:iclinaturq̄ʒ i bala q̄ ē charia-
thiari.i.vꝛbs ſiluaꝝ: ⁊ circuit de bala cōtra
occidētē vſq̄ʒ ad mōtē ſeir:trāſitq̄ʒ iuxta la
tus mōtis iarim ad aq̄lonē in cheſlon: ⁊ de
ſcēdit in bethſames:trāſitq̄ʒ in tamna: ⁊ p- C
uēit cōtra aq̄lonē partis accarō ex latere: i
clinaturq̄ʒ ſecrona ⁊ trāſit mōtē balaa:pue
nitq̄ʒ in gebneel:⁊ magni maris ɔtra occi-
dētē fine cōcluditur.Hi ſunt termini filioꝝū
iuda p circuitū in cognatiōib⁹ ſuis.Caleph
vero filio iephōe dedit partē in medio filioꝝ
iuda:ſicut ꝑceperat ei dn̄s.cariatharbe p̄ris
enach ipſa eſt ebꝛō: deleuitq̄ʒ ex ea caleph
tres filios enach:ſeſai ⁊ haimā ⁊ tholmai d
ſtirpe enach:atq̄ʒ inde cōſcēdēs venit ad hi Judi.i.b.
tatoꝛes dabir q̄ prius vocabat᷑ chariathſe- D
pher id ē ciuitas litteraꝝ.Dixit caleph.Qui i.Para.2.
pcuſſerit chariathſepher ⁊ cepit eā:dabo ei
axā filiā meā vxoꝛē.Cepitq̄ʒ eā othoaiel fi-
lius cenē frater caleph iunioꝛ:dditq̄ʒ ei axā
filiā ſuā vxoꝛē:q̄ cū pgeret ſimul:ſuaſa eſt a
viro ſuo vt peteret a p̄re ſuo agrū: ſuſpira-
uitq̄ʒ vt ſedebat i aſino.Cui caleph:qd hēs
inq̄t?At illa rn̄dit.Da mihi benedictionez.
Terrā auſtralē ⁊ arentem dediſti mihi:iūge
⁊ irriguaz.Dedit itaq̄ʒ ei caleph irriguum
ſuperius ⁊ inferius.Hec eſt poſſeſſio tribus
filioꝝū iuda per cognationes ſuas:erantq̄ʒ
ciuitates ab extremis partibus filioꝝuz iu
da iuxta termios edom a meridie:cabſeel ⁊
eder ⁊ iagur ⁊ cinia ⁊ dimona ⁊ adada ⁊ ce
des ⁊ aſoꝛ ⁊ iethanziph ⁊ thelem ⁊ baloth
aſoꝛnoa ⁊ carioti eſrom:hoc eſt aſoꝛ amā ſa
me ⁊ meloda ⁊ aſergada ⁊ aſemoth bethſe
leth ⁊ aſerſual ⁊ berſabee ⁊ baziothia ⁊ aba
la ⁊ humeſem ⁊ belthold ⁊ exul ⁊ erma ⁊ E
ſicelech ⁊ medemēa ⁊ ſenſenna lebaoh ⁊ ſe
lim ⁊ ahemrēmō:omnes ciuitates viginti-
nouem ⁊ ville earum.Jn campeſtribus ve
ro eſtaol ⁊ ſarea ⁊ aſena ⁊ azone ⁊ enganni
⁊ thaphua ⁊ enaym ⁊ hierimoth ⁊ adulam
ſocho ⁊ azecha ⁊ ſarim ⁊ adithaim ⁊ gede-
ra ⁊ giderothaim: vꝛbes quattuoꝛdecim ⁊

ville eaꝝ. Sarā ⁊ adaſa ⁊ magdalgad dele
an ⁊ maſepha ⁊ iectel lachis ⁊ baſchat ⁊ e
glon tebbō ⁊ leemas ⁊ cethis ⁊ giderotb ⁊
bethdagō ⁊ neama ⁊ maceda: ciuitates ſex
F decim ⁊ ville earuꝫ. Labana ⁊ ether ⁊ aſan
iepta ⁊ eſna ⁊ neſib ⁊ ceyla ⁊ achʒib ⁊ mare
ſa. ciuitates nouē ⁊ ville eaꝝ. Accarō cū vi
ſ.7.a cis ⁊ villulis ſuis. Ab accarō vſqꝫ ad mare
oīa q̄ vergūt ad ʒotū ⁊ viculos eius. Azo
tus cū vicis ⁊ villulis ſuis. Gaza cū vicis
⁊ villulis ſuis vſqꝫ ad torrētē egypti ⁊ ma
re magnū terminus eius: ⁊ in mōte ſanir ⁊
iecther ⁊ ſoccboth ⁊ edenna ⁊ chariathſen
na: hec eſt dabir anab ⁊ iſthema ⁊ anym
goſen ⁊ olon ⁊ gylo ciuitates vndecīꝫ ⁊ vil
le eaꝝ. Arab ⁊ roma ⁊ eſaan ⁊ ianum ⁊ be
thaſua ⁊ afeca amatha ⁊ cariathbarbe: hec
eſt hebron ⁊ ſior: ciuitates nouē ⁊ ville eaꝝ
G Maō ⁊ chermel ⁊ ʒiph ⁊ ioche ieſrl' ⁊ iuca
daꝫ ⁊ ʒanoe accaim gabba ⁊ thamna: ciui
tates decē ⁊ ville eaꝝ. Alul ⁊ bethſor ⁊ ge
dor mareth ⁊ bethanoth ⁊ bethecē: ciuita
tes ſex ⁊ ville earū. Cariathbaal hec ē caria
tharim vrbs ſiluarū ⁊ areba: ciuitates due
⁊ ville earū. In deſerto betharaba meddyn
⁊ ſacha ⁊ nebſā ciuitates ſaliſ. ⁊ engaddi ci
uitates ſex ⁊ ville earum fiunt ſimul cētūꝫ
Iudi.15.g quindeci. Iebuſeū aūt habitatorē irl'ꝫ non
potuerūt filij iuda delere: habitauitqꝫ iebu
ſe⁹ cū filijs iuda i irl'ꝫ vſqꝫ i p̄ſētē diē. XVI
A Cecidit quoqꝫ ſors filiorū ioſeph ab
iordāe cōtra iericho ⁊ ad aquas ei⁹
ab oriente ſolitudo que aſcēdit de hiericho
ad mōtē bethel ⁊ egreditur de bethel luʒā.
trāſitqꝫ terminū archiatharot: ⁊ deſcendit
ad occidētē iuxta terminū iefleti vſqꝫ ad ter
minos bethorō inferioris ⁊ gaʒer: finiūtur
B qꝫ regiones eius mari magno quas poſſi
deruntqꝫ filij ioſeph manaſſes ⁊ effraiꝫ. Et
factus eſt terminus filioꝝ effraiꝫ per cogna
tiones ſuas ⁊ poſſeſſio eorum contra orien
tē aſtaroth addar vſqꝫ bethoron ſuperiorē:
C egrediunturqꝫ confinia in mare. Machme
tath vero aquilonem reſpicit: ⁊ circuit termi
nos contra orientē in thanat ſelo: ⁊ pertrā
ſit a torrente ianoe: deſcenditqꝫ de ianoe in
atharoth ⁊ noaratha: ⁊ peruenit i hiericho
egrediturqꝫ ad iordanem de taphua: ptrā
ſitqꝫ contra mare in vallem harūdineti: ſūt
D qꝫ egreſſus eius in mare ſalſiſſimuꝫ. Hec ē
poſſeſſio tribus filiorūꝫ effraim p familias
ſuas: vrbeſqꝫ ſeparate ſunt filijs effraim in
medio poſſeſſionis filiorū manaſſe ⁊ ville
earum. Et non interfecerunt filij effraiꝫ cha
naneum qui habitabat in gaʒer habitauit
qꝫ chananeus in medio effraim vſqꝫ i diē
hanc tributarius. XVII
Cecidit aūt ſors tribui manaſſe: ipſe A
eni ē primogenitus ioſeph machir
primogenito manaſſe patri galaad q fuit
vir pugnator: hūitqꝫ poſſeſſionem galaad
ad baſā ⁊ reliqs filioꝝ manaſſe iuxta fami
lias ſuas. filijs abieʒer ⁊ filijs helech ⁊ fi
lijs heſrihel ⁊ filijs ſichen ⁊ filijs epher ⁊ fi
lijs ſemida. Iſti ſūt filij manaſſe filij ioſeph
mares ꝓgnatōes ſuas. Salphaat ꝟo fi Nu.27.a
lio epher filij galaad filij machir filij ma
naſſe: ñ erāt filij ſꝫ ſole filie: q̄rū iſta ſūt no
mia maala ⁊ noa ⁊ egla ⁊ melcha ⁊ therſa.
Venerūtqꝫ i cōſpectu eleaʒari ſacerdotiſ ⁊
ioſue filij nū ⁊ p̄cipū dicētes. Dñs p̄cepit
p manū moyſi vt dareſ nobis poſſeſſio in B
medio fratrū nr̄oꝝ: dēditqꝫ iuxta ip̄eriū dñi
poſſeſſionē in medio fratrū p̄ris eaꝝ: ⁊ ceci
derūt funiculi manaſſe decē abſqꝫ terra ga
laad ⁊ baſā trās iordanē. Filie. n. manaſſe
poſſederūt hr̄ditatē in medio filioꝝ ei⁹. Ter
ra āt galaad cecidit i ſortē filioꝝ manaſſe q
reliq erāt. Fuitqꝫ termin⁹ manaſſe ab aſer
machmata q̄ reſpicit ſychē: ⁊ egredit' ad dex
terā iuxta hitatores fōtis taphue. Eteni in
ſorte manaſſe ceciderat terra taphue: que ē
iuxta termios manaſſe filioꝝ effrai. Deſcē
ditqꝫ termin⁹ vallis harūdineti i meridiem
torrētis ciuitatū effrai: q̄ i medio ſūt vrbiū
manaſſe. Termin⁹ manaſſe ab aqlōe torrē
tis ⁊ exit⁹ ei⁹ pgit ad mare: ita vt poſſio ef
frai ſit ab auſtro: ⁊ ab aqlōe manaſſe: ⁊ vtrā
qꝫ claudat mare ⁊ ꝯiūgāt' ſibi i tribu aſer
ab aqlōe: ⁊ i tribu yſachar ab oriente. Fuit C
qꝫ hr̄ditas manaſſe i yſachar ⁊ i aſer berſā
⁊ viculi ei⁹: ⁊ iebblaā cū viculis ſuis ⁊ hita
tores dor cū oppidis ſuis. hitatores q̄qꝫ en
dor cū viculis ſuis: ſilr'qꝫ hitatores tenach
cū viculis ſuis: ⁊ hitatores mageddo cū vi
culis ſuis: ⁊ tertia ps vrbis nopheth. Nec
potuerūt filij manaſſe has ciuitates ſubuer
tere ſꝫ cepit chananē⁹ hitar' i terra ſua. poſt
q̄ āt ꝯualuerūt filij iſrael: ſubiecerūt chana
neos ⁊ fecerūt ſibi tributarios nec iterfece
rūt eos. Locutiqꝫ ſūt filij ioſeph ad ioſue ⁊ D
dixerūt. Quare dediſti mihi terrā i poſſeſſio

ne ſortis ⁊ funiculi vnius.cũ ſim tãte multi
tudinis ⁊ bñdixerit mihi dñs. Ad q̃s ioſue
ait. Si pplꝰs multus es: aſcẽde in ſiluã ⁊ ſuc
cide tibi ſpatia i terra pherezei ⁊ raphi:qꝛ
anguſta ẽ tibi poſſeſſio mõtis effrai. Cui rñ
derũt filij ioſeph. Nõ poterimus ad mõtana
ɔſcẽdere cũ ferreis curribus vtãtur chana
nei q̃ hitãt i terra cãpeſtri in q̃ ſiti ſũt berſaꝫ
cũ viculis ſuis:⁊ iezrabel mediã poſſidens
vallẽ:dixitqꝫ ioſue ad domũ ioſeph ⁊ effrai
⁊ manaſſe. Populus multus es ⁊ magne
fortitudis.nõ hẽbis ſortẽ vnã:ſed trãſibis
ad mõtẽ ⁊ ſuccides tibi atqꝫ purgabis ad
hitandũ ſpacia:⁊ poteris vltra ꝓcedere cũ
ſubuerteris chananeũ quem dicis ferreos
hrẽ currus ⁊ eſſe fortiſſimũ. XVIII.

A Congregatiqꝫ ſũt oẽs filij iſrl' i ſylo
ibiqꝫ fixerũt tabernaculũ teſtionij:⁊
fuit eis terra ſubiecta. Remãſerãt ãt filioꝝ
iſrael ſeptẽ tribus q̃ necdũ acceperãt poſſeſ
ſiones ſuas. Ad quos ioſue ait. Vſqꝫ quo
marcetis ignauia:⁊ nõ itratis ad poſſiden
dã terrã quã dñs deus patrũ veſtroꝝ ðdit
vobis. Eligite de ſingulis tribubus ternos
viros vt mittã eos:⁊ pergant atqꝫ circueãt
terrã ⁊ deſcribãt eã iuxta nũerũ vnuſcuiuſ
qꝫ multitudinis:referãtqꝫ ad me qđ deſcri
pſerint. Diuidite vobis terrã i ſeptẽ ptes.
Iudas ſit i terminis ſuis ab auſtrali plaga.
⁊ domus ioſeph ab aqlone mediã iter hos
terrã in ſeptẽ partes deſcribite:⁊ huc venie
tis ad me vt corã dño deo vr̃o mittã vobis
hic ſortẽ:qꝛ nõ ẽ iter vos pars leuitaꝝ: ſed
ſacerdotiũ dñi ẽ eoꝝ hereditas. Gad ãt ⁊
rubẽ ⁊ dimidia tribus manaſſe iã accepant
poſſeſſiones ſuas trãs iordanẽ ad orietalẽ
plagã q̃s dedit eis moyſes famul⁹ dñi. Cũ
B qꝫ ſurrexiſſent viri vt pgerẽt ad deſcribẽdã
terrã. Precepit eis ioſue dicẽs. Circuite trã
⁊ deſcribite eã ac reuertimi ad me:vt hic co
rã dño deo vr̃o in ſylo mittã vobis ſortem.
Itaqꝫ prexerũt ⁊ luſtrãtes eã i ſeptẽ partes
diuiſerãt ſcribẽtes i volumie: reuerſiqꝫ ſũt
ad ioſue i caſtra ſylo. Qui miſit ſortes corã
dño in ſylo:diuiſitqꝫ terrã filijs iſrael in ſe
ptẽ partes. Et aſcẽdit ſors pria filioꝝ benia
mi p familias ſuas vt poſſiderẽt terrã iter
filios iuda ⁊ filios ioſeph. Fuitqꝫ terminus
eoꝝ cõtra aquilonẽ a iordane pergẽs iuxta
latus hierico ſeptẽtrionalis plage:⁊ īde cõ
tra occidẽtẽ ad mõtana aſcẽdẽs ⁊ puenies
ad ſolitudinẽ bethauen atqꝫ ptranſiẽs iux
ta luzã ad meridiẽ ipſa eſt bethel: deſcẽdit
qꝫ in aſtaroth addari mõtẽ q̃ ẽ ad meridiẽ
bethorõ inferioris:⁊ inclinatur circuiẽs cõ
tra mare ad meridiẽ mõtis q̃ reſpicit betho
rõ cõtra affricũ. Sũtqꝫ exitus eius i cariath C
baal:q̃ vocatur ⁊ cariathiarim vrbẽ filioꝝ
iuda. Hec ẽ plaga cõtra mare ad occidẽtẽ.
A meridie ãt ex parte cariathiari egredit
terminus cõtra mare:⁊ puenit vſqꝫ ad fon
tẽ aquaꝝ nepthoa. Deſcẽdit in partẽ mõtiſ
q̃ reſpicit vallẽ filioꝝ ennon ⁊ ẽ cõtra ſeptẽ
trionalẽꝫ plagã in extrema parte vallis ra
phai. Deſcenditqꝫ i iehẽnon.i.vallis ennõ
iuxta latus iebuſei ad auſtrũ. ⁊ puenit ad
fontẽ rogel trãſiẽs ad aquilonẽ: ⁊ egrediẽs
ad enſemes.i.fontẽ ſolis:⁊ pertrãſit vſqꝫ ad
tumulos q̃ ſũt e regiõe aſcenſus adõmim
deſcẽditqꝫ habẽboem.i.lapidẽ boẽ filij ru
ben ⁊ ptrãſit ex latere aqlonis ad cãpeſtria
deſcẽditqꝫ in planiciẽ ⁊ ptergreditur cõtra
aquilonẽꝫ bethagla: ſũtqꝫ exitus eius cõ
tra linguã maris ſalſiſſimi ab aqlone i fine
iordanis ad auſtralẽ plagã q̃ eſt terminus
illius ab oriente. Hec eſt poſſeſſio filioꝝ be D
niami p terminos ſuos i circuitu ⁊ familias
ſuas. Fuerũtqꝫ ciuitates eius herico ⁊ be
thagla ⁊ vallis caſis bethbaraba ⁊ ſamarai
⁊ bethel ⁊ aui ⁊ affara ⁊ offora villa hemo
na ⁊ offni ⁊ gabee:ciuitates duodeci ⁊ ville
earũꝫ. Gabaon ⁊ rama ⁊ beroth ⁊ meſphe
caphara ⁊ amoſa ⁊ recem iarephel ⁊ thare
la ⁊ ſela heleph ⁊ iebus q̃ eſt irlm gabaad
⁊ cariath:ciuitates quattuordecī ⁊ ville ea
rum. Hec eſt poſſeſſio filioꝝ beniami iuxta
familias ſuas. XIX.

A Et egreſſa eſt ſors ſecũda filioꝝ ſyme
on per cognatiões ſuas:fuitqꝫ here
ditas eoꝝ in medio poſſeſſionis filiorum
iuda berſabee ⁊ ſabee ⁊ molada ⁊ aſerſua
baala ⁊ aſem ⁊ beltholad bethularma ⁊ ſi
celech bethmarchaboth ⁊ aſerſua ⁊ bethle
paboth ⁊ ſaroem ciuitates tredecim ⁊ ville
earũꝫ. Aym ⁊ remmõ ⁊ athar ⁊ aſan:ciuita
tes q̃ttuor ⁊ ville earũꝫ. Omnes viculi per
circuitũ vrbium iſtarũ vſqꝫ ad balaad ber
cameth cõtra auſtralẽꝫ plagã. Hec eſt here
ditas filioꝝ ſymeõ iuxta cognatiões ſuas i
poſſeſſione ⁊ funiculo filioꝝ iuda:qꝛ maior
erat:⁊ iccirco filij ſymeon poſſederũt in me
dio hereditatis eius. Cecidit qꝫ ſors tertia fi

lioꝝ zabulon ꝑ cognationes ſuas. Et factꝰ
eſt terminus poſſeſſionis filioꝝ zabulō vſꝫ
ſarith. Aſcēditqꝫ de mari ⁊ medalaa: ⁊ ꝑue
nit in debbaſeth vſqꝫ ad toꝛrētē q̄ eſt cōtra
ieconam: ⁊ reuertit̄ de ſarith ꝯtra oꝛiētē in
finem ceſeleth thaboꝛ: ⁊ egreditur ad dabe
reth: aſcēditqꝫ ꝯtra iaſie: ⁊ inde pertrāſit ad
oꝛientalem plagam gethefer ⁊ thachaſin: ⁊
egreditur in remon amphar ⁊ noa ⁊ circuit
B ad aquilonem ⁊ nathon. Suntqꝫ egreſſus
eius vallis ieptahel ⁊ catheth ⁊ naalol ⁊ ſē
ron ⁊ iedaba ⁊ bethleem ciuitates duodeci
⁊ ville earum. Hec eſt hereditas tribus filio
rū zabulon per cognationes ſuas: vꝛbes ⁊
viculi earū: yſachar egreſſa ē ſoꝛs quarta
per cognatiōes ſuas: fuitqꝫ eius hereditas
iezrahel ⁊ caſaloth ⁊ ſunem ⁊ affraim ⁊ ſe
nō ⁊ naaroth ⁊ rabboth ⁊ ceſien haemes ⁊
rameth ⁊ enganni ⁊ henadda ⁊ bethfeſes:
⁊ ꝑuenit terminus eiꝰ vſqꝫ thaboꝛ ⁊ ſeſēna
⁊ bethſemes: erātqꝫ exitus eius ioꝛdanis ci
uitates ſedeci ⁊ ville earū. Hec ē poſſeſſio
filioꝝ yſachar per cognatōes ſuas: vꝛbes ⁊
viculi earū. Ceciditqꝫ ſoꝛs quinta tribui fi
lioꝛū aſer per cognationes ſuas: fuitqꝫ ter
minus eoꝛū alchat ⁊ cali ⁊ beten ⁊ axab ⁊
elmeleth ⁊ amaal ⁊ meſſal: ⁊ peruēit vſqꝫ
ad carmelū maris ⁊ ſyoꝛ ⁊ labanath: ac re
uertit̄ ꝯtra oꝛientē bethdagō: ⁊ pertranſit
vſqꝫ zabulon ⁊ vallē ieptael ꝯtra aq̄lonē
ī bethemeth ⁊ neiel: egrediturqꝫ ad leuā ca
bul ⁊ acrā ⁊ roob ⁊ amō ⁊ chana vſqꝫ ad ſi
donē magnam reuertiturqꝫ in hoꝛma vſꝫ
ad ciuitatem munitiſſimā tyrū ⁊ vſqꝫ oſā
eruntqꝫ exitus eius ī mare de funiculo aczi
ba ⁊ amma ⁊ afeg ⁊ roob: ciuitates viginti
due ⁊ ville eaꝝ: hec ē poſſeſſio filioꝝ aſer ꝑ
C cognatōes ſuas: vꝛbeſqꝫ ⁊ vicli eaꝝ. Filioꝝ
neptali ſexta ſoꝛs cecidit ꝑ familias ſuas: ⁊
cepit terminꝰ d̄ beleb ⁊ helō ſananiꝫ: ⁊ ada
mi q̄ eſt neceb ⁊ iebnael: vſqꝫ lecun: ⁊ egreſ
ſus eoꝝ vſꝫ ad ioꝛdanē: reuertiturqꝫ t̄minꝰ
ꝯtra occidētē ⁊ azanoth thaboꝛ: atqꝫ inde
egredit̄ ī ucuca: ⁊ ꝑtrāſit ī zabulō ꝯtra meri
diē: ⁊ ī aſer ꝯtra occidētē: ⁊ ī iuda ad ioꝛda
nē ꝯtra oꝛtū ſolis ciuitates mūitiſſime: aſſe
di ſer ⁊ āmad rechath ⁊ cenereth ⁊ edema
⁊ arama aſoꝛ ⁊ cedes ⁊ edrai naſoꝛ ⁊ ierō ⁊
magdiel hoꝛē ⁊ bethanath ⁊ bethſemes
ciuitates decē ⁊ nouē ⁊ ville eaꝝ: h̄ ē poſſeſ
ſio tribꝰ filioꝝ neptali ꝑ cognatōes ſuas vꝛ
bes ⁊ viculi eaꝝ. Tribui filioꝝ dan per fami
lias ſuas: egreſſa eſt ſoꝛs ſeptia: ⁊ fuit termi
nus poſſeſſionis eius ſaraa ⁊ heſtaol ⁊ ha
irſemes ideſt ciuitas ſolis: ſelebi ⁊ ahialon
⁊ iethela helon ⁊ temna ⁊ achꝛon helchetē
iebtō ⁊ baladiud ⁊ bāe ⁊ arach ⁊ iethꝛemō
atqꝫ hiercon ⁊ arecon cum termino qui re
ſpicit ioppē: ⁊ ipſo fine ꝯcluditur. Aſcende D
runtqꝫ filij dan ⁊ pugnauerūt ꝯtra leſē: cepe
runtqꝫ eā: ⁊ ꝑcuſſerunt eā in oꝛe gladij: ⁊
poſſederūt ⁊ hitauerūt in ea vocātes nomē
eius leſen dan ex noīe dan patris ſui. Hec ē
poſſeſſio tribus filioꝝ dā ꝑ cognatōes ſuas
vꝛbes ⁊ viculi eaꝝ. Cūqꝫ ꝯpleſſet ſoꝛte diui
dere terrā ſingulis ꝑ tribꝰ ſuas: dederūt filij
iſrl' poſſeſſionē ioſue filio nū ī medio ſui iux
ta p̄ceptū dn̄i: vꝛbē quā poſtulauit tānath
ſoꝛaa ī mōte effraim: ⁊ edificauit ciuitatē: hi
tauitqꝫ ī ea. He ſūt poſſeſſiones q̄s ſoꝛte di
uiſerunt eleazar ſacerdos ⁊ ioſue filiꝰ nū ⁊
p̄ncipes fāiliaꝝ ac tribuū filioꝝ iſrl'i ſylo co
ram domino ad oſtiū tabernaculi teſtimo
nij: partitiqꝫ ſunt terrā.

XX

ET locutꝰ eſt dn̄s ad ioſue dicēs. Loq̄ A
re filijs iſrael: ⁊ dic eis. Sepate vꝛbes Nu.35.a.
fugitiuoꝝ de q̄bus locutus ſū ad vos ꝑ ma Deu.19.a
nū moyſi: vt cōfugiat ad eas q̄cunqꝫ aīam
ꝑcuſſerit neſcius: ⁊ poſſit euadere irā ꝓxi
mi q̄ vltoꝛ eſt ſanguinis: cū ad vnā harū
confugerit ciuitatū: ſtabitqꝫ ante poꝛtā ciui
tatis ⁊ loquet̄ ſenioꝛibus vꝛbis illius ea q̄
ſe ꝯpꝛobēt īnocētē: ſicqꝫ ſuſcipiēt eum: ⁊ da
būt ei locū ad hitandū. Cūqꝫ vltoꝛ ſangui
nis eū fuerit ꝑſecutus: nō tradēt in manus B
eius: qꝛ ignoꝛās ꝑcuſſit ꝓximū eiꝰ: nec an̄
biduū triduū ue eiꝰ ꝓbatur inimicꝰ: ⁊ hita
bit in ciuitate illa donec ſtet an̄ iudiciū cā
reddēs facti ſui: ⁊ moꝛiat̄ ſacerdos magnꝰ
q̄ fuerit in illo tp̄e. Tunc reuertetur homici
da: ⁊ ingredietur ciuitatē ⁊ domū ſuā de q̄
fugerat. Decreueruntqꝫ cedes ī galilea mō C
tis neptali: ⁊ ſychē in mōte effraim ⁊ caria
tharbe ipſa ē ebꝛō ī mōte iuda: ⁊ trāſ ioꝛda
nē ꝯtra oꝛientalē plagā hierico ſtatuerunt
boſoꝛ q̄ ſita eſt in cāpeſtri ſolitudīe de tribu
rubē ⁊ ramoth galaad de tribu gad ⁊ gau
lon in baſan de tribu manaſſe. He ciuitates D
conſtitute ſunt cunctis filijs iſrael ⁊ aduē
nis qui habitabant inter eos vt fugeret ad
eas qui animā neſcius percuſſiſſet: ⁊ nō mo
reretur in manu ꝓximi: effuſū ſanguinē vi

dicare cupientis donec ſtaret añ populum
expoſiturus cauſam ſuam. XXI

A ACceſſerūtq; pͥncipes familiaꝝ leui
ad eleazaꝝ ſacerdoté ⁊ ioſue filium
nun: ⁊ ad duces cognationū p ſingulas tri
bꝰ filioꝝ iſrl': locutiq; ſūt ad eos i ſylo terre
chanaā: atq; dixerūt. Dñs pcepit p manū
Nu.35.a. moyſi vt darét nob vrbes ad hitādū: ⁊ ſub
urbana eaꝝ ad alēda iumēta. Dederūtq; fi
lij iſrl' de poſſeſſiōibꝰ ſuis iuxta impiū dñi
ciuitates ⁊ ſburbana eaꝝ. Egreſſaq; é ſors
i fāiliā caath filioꝝ aarō ſacerdotis d tribu
iuda ⁊ ſimeō ⁊ beniami ciuitates tredeci ⁊
reliqs filioꝝ caath .i. leuitis q ſupfuerāt de
tribubꝰ effrai ⁊ dā ⁊ dimidie tribꝰ manaſſe
ciuitates decé. Porro filijs gerſō egreſſa é
ſors vt acciperét de tribubꝰ yſachar ⁊ aſer
⁊ neptali: dimidiaq; tribu manaſſe i baſam
ciuitates nūero tredeci. Et filijs merari p co
gnatiōes ſuas de tribubꝰ rubé ⁊ gad ⁊ za
B bulō vrbes duodeci. Dederūtq; filij iſrael
leuitis ciuitates ⁊ ſuburbana eaꝝ ſicut pce
pit dñs p manū moyſi: ſingulis ſorte tribué
tes. De tribubꝰ filioꝝ iuda ⁊ ſymeō dedit io
ſue ciuitates quarū iſta ſūt noīa: filijs aarō
p fāilias caath leuitici gñis. pͥa .n. ſors il
lis egreſſa é: cariatharbe pr̄s enach: q vo
caſ' hebrō i mōte iuda: ⁊ ſuburbana eius p
circuitū. Agros vero ⁊ villas eiꝰ dederat cā
leph filio iephōe ad poſſidēdū. Dedit ergo
filijs aarō ſacerdotis hebrō cōfugij ciuita
té ac ſuburbana eiꝰ: ⁊ lobnā cū ſuburbanis
ſuis: ⁊ iether ⁊ iſtimon ⁊ helō ⁊ dabir ⁊ ain
⁊ iethan ⁊ betſames cū ſuburbanis ſuis: ci
uitates noué de tribubꝰ vt dictū é duabus.
De tribu āt filioꝝ beniami: gabaō ⁊ gabae
⁊ anathoth ⁊ almō cū ſuburbāis ſuis ciui
tates qttuoꝛ: oés ſimul ciuitates filiorū aa
rō ſacerdotis tredeci cū ſuburbāis ſuiſ. Re
liqs vero p familias filioꝝ caath leuitici ge
neriſ hec é data poſſeſſio. De tribu effrai vr
bes cōfugij ſyché cū ſuburbanis ſuis i mō
te effrai: ⁊ gazer ⁊ lebſam ⁊ bethorō cū ſub
urbanis ſuis ciuitates quattuoꝛ. De tribu
quoq; dan helteco ⁊ gabathō ⁊ haialō ⁊ ie
thrémō cū ſuburbanis ſuis ciuitates qttu
oꝛ. Porro de dimidia tribu manaſſe téach
⁊ iethrémon cū ſuburbanis ſuis ciuitates
C due. Oés ciuitates decé. Et ſuburbana eaꝝ
date ſūt filijs caath iferioris gradus. Filijs
quoq; gerſō leuitici gñis dedit de dimidia
tribu manaſſe cōfugij ciuitates: gaulō i ba
ſan ⁊ boſram cū ſuburbanis ſuis: ciuitates
duas. Porro de tribu yſachar: ceſiō ⁊ dabe
reth ⁊ iaramoth ⁊ engamin cū ſuburbanis
ſuis ciuitates qtuoꝛ. De tribu āt aſer ma
ſan ⁊ abdon ⁊ elrath ⁊ roob cū ſuburbanis
ſuis ciuitates qttuoꝛ. De tribu q; neptali;
ciuitates cōfugij cedes in galilea ⁊ amoth
doꝛ ⁊ carthari cū ſuburbanis ſuis ciuitateſ
tres. Oés vrbes familiaꝝ gerſon tredecim
cū ſuburbanis ſuis. Filijs auté merari leui
tis inferioris gradus p familias ſuas data
eſt de tribu zabulon iecnal ⁊ cartha ⁊ dāna
⁊ naalol: ciuitates qttuoꝛ cū ſuburbaniſ ſu
is. De tribu gad ciuitates cōfugij ramoth
i galaad ⁊ manaim ⁊ eſebō ⁊ iazer ciuita
tes qttuoꝛ cū ſuburbanis ſuis. De tribu
rubé vltra ioꝛdané cōtra hierico ciuitates B
refugij: boſoꝛ i ſolitudie miſoꝛ ⁊ iazer ⁊ ie
thſon ⁊ maſpha ciuitates qttuoꝛ cū ſubur
bāis ſuis. Oés vrbes filioꝝ merari p fami
lias ⁊ cognatiōes ſuas duodeci;. Itaq; ci
uitates vniuerſe leuitaꝝ i medio poſſeſſiōiſ
filioꝝ iſrl' fuerūt qdragita octo cū ſuburba
nis ſuis: ſingule p fāilias diſtribute. Dedit
q; dñs deus iſrl' oém terrā quā traditurū
ſe patribus eoꝝ iurauerat: ⁊ poſſederūt illā
atq; hitauerūt i ea. Dataq; é ab eo pax in
oés p circuitū natiōes nulluſq; ī eis hoſtiū
reſiſtere auſus é: ſed cūcti in eoꝝ dictioné re
dacti ſunt. Nec vnū qdé verbū quod illis
preſtiturū ſe eſſe pmiſerat irritū fuit: ſed re
bus expleta ſunt omnia. XXII

E Q dez tpe vocauit ioſue rubenitas ⁊
gadditas ⁊ dimidiā tribuz manaſſe. A
dixitq; ad eos. Feciſtis oia q pcepit vobis
moyſes famulus dñi: mihi quoq; i oibus
obediſtis: nec reliqſtis frēs vr̄os longo tpe
Nu.32.i vſq; in pn̄té dié: cuſtodiétes impiū dñi dei
veſtri. Q2 igiſ' dedit dñs deꝰ veſter fribus
veſtris geté ⁊ pacé ſicut pollicitus eſt: reuer
timini ⁊ ite i tabernacula vr̄a ⁊ in terrā poſ
ſeſſionis quā tradidit vobis moyſes famu
lus dñi trans ioꝛdané: ita dūtaxat vt cuſto
diatis attente ⁊ ope cōpleatis mādatū ⁊ le
gé quā pcepit vobis moyſes famulus dñi
vt diligatis dñm deū vr̄z: ⁊ ambuletis i oi
bꝰ vijs eiꝰ: ⁊ obſeruetis mādata illiꝰ adhe
reatiſq; ei: ac ſuiatis i oi coꝛde: ⁊ i oi aīa vr̄a
Bñd: xitq; eis ioſue: ⁊ dimiſit eos. Qui re
uerſi ſunt i tabernacula ſua. Dimidie āt tri B

dui manaſſe poſſeſſioné moyſes dederat in baſan: ⁊ iccirco medie q̄ ſupfuit dedit ioſue ſorté inter ceteros fr̄es ſuos tráſiordané ad occidétalé ei⁹ plagã. Cũqꝫ dimitteret eos in tabernacl'a ſua ⁊ bñdixiſſet eis: dixit ad eoſ
In multa ſubſtátia atqꝫ diuitijs reuertimi ad ſedes vías cũ argéto ⁊ auro ere ac ferro ⁊ veſte multiplici. Diuidite pdã hoſtiũ cum fratrib⁹ veſtris. Reuerſiqꝫ ſũt ⁊ abierũt filij rubé ⁊ filij gad ⁊ dimidia trib⁹ manaſſe a filijs iſrael de ſylo q̄ ſita é i chanaã: vt itraréť galaad terrã poſſeſſionis ſue quã obtinuerãt iuxta impiũ dñi i mãu moyſi. Cũqꝫ véiſ
C ſent ad tumulos iordanis i terrã chanaã: edificauerũt iuxta iordané altare ifinite magnitudinis. Qd cũ audiſſent filij iſrael: ⁊ ad eos certi nũcij detuliſſent edificaſſe filios rubé ⁊ gad ⁊ dimidie tribus manaſſe altare in terra chanaã ſup iordanis tumulos cõtra filios iſrael: cõuenerũt oés i ſyro vt aſcenderét ⁊ dimicaréť cõtra eos. Et interi miſerũt ad illos terrã galaad phinees filiũ eleazari ſacerdotis ⁊ decé pricipes cũ eo ſingulos d̄ ſingulis tribub⁹. Qui venerũt ad filios rubé ⁊ gad ⁊ dimidie trib⁹ manaſſe i terrã galaad. Dixerũtqꝫ ad eos. Hec mãdat oís po
D pulus dñi. Que é iſta tráſgreſſio. Cur reliquiſtis dñm deũ iſrael edificantes altare ſacri
Nu. 25. a. legũ: ⁊ a cultu illius recedétes? An parũ vobis eſt ꝙ peccaſtis in beelphegor: ⁊ vſqꝫ i pſenté diẽ macula huius ſceleris i vobis pmáet: multiqꝫ de populo corruerũt. Et vos hodie reliquiſtis dñm ⁊ cras in vniuerſum iſrael ira ei⁹ deſeuiet. Qd ſi putatis imũdã eſſe terrã poſſeſſioniſ veſtre: tráſite ad terrã i qua tabernaculũ dñi eſt ⁊ hitate iter nos: tãtũ vt a dño ⁊ a noſtro cõſortio nõ recedatis: edificato altari pter altare dñi dei noſtri
S. 7. a. Nõne achan filius zare pterijt mãdatũ dñi ⁊ ſup oém populũ iſrael ira eius incubuit?
E Et ille erat vnus hõ atqꝫ vtinã ſolus periſſet in ſcelere ſuo. Reſpõderũtqꝫ filij rubé ⁊ gad ⁊ dimidie tribus manaſſe principib⁹ legationis iſrael. Fortiſſimus dominus deus ipſe nouit ⁊ iſrael ſimul intelliget ſi preuaricationis animo hoc altare cõſtruxim⁹ non cuſtodiat nos ſed puniat in preſenti. Et ſi ea mente fecimus vt holocauſta ⁊ ſacrificiũ ⁊ pacificas victimas ſuper eo iponeremus: ipſe q̃rat ⁊ iudicet: ⁊ nõ ea magis cogitatione atqꝫ tractatu vt diceremus: cras dicét filij vr̄i filijs nr̄is. Quid vobis ⁊ dño deo iſrael? Terminũ poſuit dñs inter nos ⁊ vos o filij rubé ⁊ filij gad iordané fluuiũ: ⁊ iccirco pté nõ hétis i dño: ⁊ p hãc occaſioné auertét filij vr̄i filios nr̄os a timor̄ dñi. Putauim⁹ itaqꝫ meli⁹. ⁊ dixim⁹. Extruam⁹ nobis altar̄: nõ i holocauſta neqꝫ ad victimas offerédas ſꝫ i teſtimoniũ iter nos ⁊ vos: ⁊ ſobolé nr̄aꝫ vr̄amqꝫ progenié vt ſuiam⁹ dño ⁊ iuris noſtri ſit offerre ⁊ holocauſta ⁊ victimas ⁊ pacificas hoſtias: ⁊ neq̃qꝫ dicãt craſ filij vr̄i filijs nr̄is. nõ é vobis ps i dño. Qd ſi voluerit dicer̄. rñdebũt eis. Ecce altar̄ dñi qd fecerũt pr̄es nr̄i nõ i holocauſta: neqꝫ in ſacrificiũ: ſꝫ i teſtimoniũ nr̄m ac vr̄m. Abſit a nobis hoc ſcelus vt recedam⁹ a dño: ⁊ ei⁹ veſtigia relinq̃m⁹. Extructo altari ad holocauſta ⁊ ſacrificia ⁊ victimas offerédas preter altare dñi dei nr̄i qd extructũ é añ tabernaculũ ei⁹. Quib⁹ auditis phiees ſacerdos ⁊ pncipes legatõis iſrael q erãt cũ eo placati ſũt: ⁊ verba filioꝝ ruben ⁊ gad ⁊ dimidie trib⁹ manaſſe libétiſſime ſuſcepũt. Dixitqꝫ phiees fili⁹ eleazari ſacerdos ad eos. Nũc ſcim⁹ qd nobiſcũ ſit dñs: qm̃ aliéi eſtis a puaricatõe hac: ⁊ liberaſtis filios iſrael d̄ manu dñi. Reuerſuſqꝫ é cũ pncipib⁹ a filijs rubé ⁊ gad d̄ t̃ra galaad filiũ chanaã ad filios iſrael: ⁊ retulit eis. Placuitqꝫ ſmo ꝯctis audiẽtib⁹. Et laudauerũt deũ filij iſrael: ⁊ neq̃qꝫ vltra dixerũt vt aſcéderét ꝯtra eos atqꝫ pugnarét ⁊ delerét terrã poſſeſſiõis eorum. Vocauerũtqꝫ filij rubé ⁊ filij gad altare qd extruxerãt: teſtioniũ nr̄m qd dñs ipe ſit de⁹

XXIII.

Euoluto ãt multo tpe poſtq̃ꝫ pacé dederat dñs iſraheli ſbiectiſ i gyro natõib⁹ vniuerſis: ⁊ ioſue iam longeuo ⁊ pſenilis etatis vocauit ioſue oẽꝫ iſrahelé: maioreſqꝫ natu ⁊ pncipes ac duces ac magr̄os. dixitqꝫ ad eos. Ego ſenui ⁊ pgreſſioris etatis ſũ: voſqꝫ cernitis oĩa q̄ fecerit dñs de⁹ veſter ꝯctis p circuitũ natõib⁹ quõ p vobis ipe pugnauerit. Et nunc q̄ vobis ſorte diuiſit oẽꝫ terrã: ab oriétali pte iordanis vſqꝫ ad mare magnũ: multeqꝫ adhuc ſupſũt natões: dñs de⁹ vr̄ diſpdet eas ⁊ auferet a facie vr̄a ⁊ poſſidebitis terrã ſic vobis pollicit⁹ é. Tm̃ ꝯfortamini ⁊ eſtote ſolliciti vt cuſtodiatis cũcta q̄ ſcripta ſũt i volumie legis moyſi ⁊ nõ declinetis ab eis neqꝫ ad dexteraꝫ neqꝫ ad ſiniſtram ne poſtqꝫ in

trauerītis ad gētes q̄ īter vos future ſūt:iu
retis ī noīe deoꝝ earū ⁊ ſeruiatis eis ⁊ ado
retis illos:ſꝫ adhereatis dn̄o deo vr̄o qđ fe
ciſtis vſqꝫ ī diē hāc. Et tūc auferet dn̄s de⁹
in cōſpectu vr̄o gētes magnas ⁊ robuſtiſſi
mas ⁊ nullus vobis reſiſtere poterit. Vn⁹
C e vobis pſeq̄tur hoſtiū mille viros:q: dn̄s
de⁹ vr̄.p vobis ipſe pugnabit:ſicut pollicit⁹
eſt:hoc tan ū diligētiſſime pcauete:vt diliga
tis dn̄m deū vr̄m. Qđ ſi volueritis gētiuꝫ
haꝝ q̄ iter vos hitāt erroꝛib⁹ adherere:⁊ cū
eis miſcere cōnubia atqꝫ amicitias copula
re:iā tūc ſcitote ꝙ dn̄s de⁹ vr̄ nō eas deleat
an̄ faciē vr̄am:ſꝫ erūt vobis ī foueā ac laq̄
um:⁊ offēdiculū ex latere vr̄o:⁊ ſudes ī ocu
D lis vr̄is: dōec vos auferat atqꝫ diſpdat de
3.Re.2.a t̄ra hac optia quā tradidit vob. En ego ho
die igrediar viā vniuerſe terre ⁊ toto aīo co
gnoſcetis ꝙ de oīb⁹ verbis q̄ ſe dn̄s pſtitu
rū vobis eſſe pollicit⁹ ē: vnū nō pterīperit
ī caſſum:ſicut ergo ipleuit ope qđ pmiſit: ⁊
pſpera cūcta venerūt ſic adducet ſup vos
qcqd maloꝝ cōminat⁹ ē: dōec vos auferat
atqꝫ diſpdat đ terra hac optia quā tradidit
vob: eo ꝙ pterieritis pactuꝫ dn̄i dei vr̄i qđ
pepigit vobiſcū ⁊ ſuieritis diis alieīs ⁊ ado
raueritis eos. Cito atqꝫ velociter cōſurget
in vos furoꝛ dn̄i ⁊ auferemini ab hac terra
optima quā tradidit vobis. XXIIII.

A C Ongregauitqꝫ ioſue oēs trib⁹ iſra
el in ſychē:⁊ vocauit maioꝛes natu
ac pncipes ⁊ iudices ⁊ magiſtros: ſteterūt
qꝫ in cōſpectu dn̄i ⁊ ad populū ſic locut⁹ ē.
Hec dicit dn̄s de⁹ iſrael. Trāſfluuiū hitaue
Gen̄.11.d. rūt pr̄es vr̄i ab initio:thare pr̄ abrahā ⁊ na
choꝛ ſeruierūtqꝫ diis alieīs. Tuli ergo pr̄eꝫ
veſtrū abꝛaā de meſopotamie finib⁹:⁊ ad
duxi eum ī terrā chanaā: multiplicauiqꝫ ſe
mē eius ⁊ dedi ei yſaac:illiqꝫ rurſum dedi
Gen̄.21.a iacob ⁊ eſau. E qbus eſau dedi mōtē ſeir ad
Gen̄.25.c. poſſidēdū iacob vero ⁊ filii eius deſcēderūt
ī egyptū. Miſiqꝫ moyſen ⁊ aaron:⁊ pcuſſi
Exo.14.b. egyptū multis ſignis atqꝫ poꝛtētis:eduxi
qꝫ vos ⁊ patres veſtros de egypto:⁊ veni
ſtis ad mare:perſecutiqꝫ ſunt egyptii pr̄es
veſtros cū curribus ⁊ eqtatu vſqꝫ ad mare
rubrū. Clamauerūt āt ad dn̄m filii iſrael q
B poſuit tenebras inter vos ⁊ egyptios:⁊ ad
duxit ſup eos mare ⁊ opuit eos. Viderunt
oculi veſtri cūcta que in egypto feceri ⁊ hita
ſtis in ſolitudie multo tempoꝛe:⁊ introduxi
vos in terrā ammoꝛrei qui habitabat trās
ioꝛdanē. Cūqꝫ pugnarēt cōtra vos:tradidi
eos in manus veſtras ⁊ poſſediſtis terram
eorum atqꝫ interfeciſtis eos. Surrexit aūt
balach filius ſephoꝛ rex moab:⁊ pugnauit
cōtra iſraelē. Miſitqꝫ ⁊ vocauit balaā fili
um beoꝛ vt malediceret vobis: ⁊ ego nolui
audire eū:ſꝫ ecōtrario per illū benedixi vo
bis ⁊ liberaui vos de manu ei⁹. Trāſiſtiſqꝫ C
ioꝛdanem ⁊ veniſtis ad hiericho:pugnaue
runtqꝫ ꝯtra vos viri ciuitatis ei⁹: āmoꝛre⁹
⁊ phereze⁹ ⁊ chanane⁹ ⁊ ethe⁹ ⁊ gergeſeus
⁊ eueus ⁊ iebuſeus:⁊ tradidi illos ī manus
veſtras. Miſiqꝫ an̄ vos crabꝛones: ⁊ eieci
eos de locis ſuis duos reges ammoꝛreoꝝ
non in gladio ⁊ in arcu tuo:dediqꝫ vob ter
ram in qua non laboraſtis:⁊ vꝛbes q̄s nō
edificaſtis vt habitaretis ī eis:vineas ⁊ oli infra.eo.
ueta que nō plantaſtis. Nunc ergo timete 1.Re.7.a.
dn̄ꝫ ⁊ ſuite ei pfecto coꝛde atqꝫ veriſſimo:⁊ Tobie.4.
auferte deos qbus ſeruierunt pr̄es vr̄i ī me
ſopotamia ⁊ in egypto ac ſeruite dn̄o. Si āt D
malū vobis videtur vt dn̄o ſeruiatis:optio
vobis dat̄. Eligite hodie quod placet cui ſ
uire potiſſimū debeatis vtrum diis quibus
ſuierūt pr̄es vr̄i ī meſopotamia:an diis am
moꝛreoꝝ in quoꝝ terra habitatis. Ego āt ⁊
dom⁹ mea ſeruiemus dn̄o. Rn̄ditqꝫ ppl's
⁊ ait. Abſit a nob vt relinq̄mus dn̄m:⁊ ſer
uiam⁹ diis alienis. Dn̄s deus nr̄ ipſe edu
xit nos ⁊ pr̄es nr̄os de terra egypti ⁊ de do
mo ſuitutis:fecitqꝫ vidētibus nobis ſigna
ingētia: ⁊ cuſtodiuit nos ī oī via p quā am
bulauimus:⁊ ī cūctis pplis quos ptrāſiui
mus ⁊ eiecit vniuerſas gētes āmoꝛreū ha
bitatoꝛē terre quā nos itrauim⁹. Seruiem⁹
igit̄ dn̄o q: ipſe ē deus nr̄. Dixitqꝫ ioſue ad
populū. Nō poteritis ſuire dn̄o:de⁹.n.ſcūs
⁊ foꝛtis emulatoꝛ ē: nec ignoſcet ſceleribus
vr̄is atqꝫ pctis. Si dimiſeritis dn̄m ⁊ ſuie
ritis diis alieīs:cōuertet ſe ⁊ affliget vos at
qꝫ ſubuertet:poſtq̄ꝫ vob pſtiterit bona. Di
xitqꝫ populus ad ioſue. Nequaq̄ꝫ ita vt lo
q̄ris erit:ſꝫ dn̄o ſuiem⁹. Et ioſue ad populū
teſtes inqt vos eſtis:q: ipſi elegeritis vobis
dn̄m vt ſeruiatis ei. Rn̄deruntqꝫ Teſtes. ſ.eo.
Nūc ergo ait auferte deos alieos de medio
vr̄i:⁊ inclinate coꝛda vr̄a ad dn̄m deuꝫ iſra
el. Dixitqꝫ populus ad ioſue. Dn̄o deo no
ſtro ſuiem⁹:⁊ obedietes erim⁹ pceptis ei⁹. F
Percuſſit ergo ioſue ī die illo fed⁹:⁊ propo

fuit populus pcepta atq3 iudicia in ſychez.
Scripſit q3 oia vba hec in volumine legis
dñi: ⁊ tulit lapidē pgrādē: cōpoſuitq3 eū ſb
ter qrcū q erat i ſcūario dñi: ⁊ dixit ad oēm
pplz. En lapis iſte erit vobis in teſtimoniū
qp audieritis oia vba dñi q locut⁹ ē vobis:
ne forte poſtea negare velitis ⁊ mētiri dño
deo vro. Dimiſitq3 populū ſingulos in poſ-
G ſeſſionē ſuā. Et poſt hec mortu⁹ ē ioſue fili⁹
nun ſuus dñi cētū decē annoꝝ ſepelierūtq3
eū in finib⁹ poſſeſſiōis ſue in thānatſare: q
ſita ē i mōte effraiz: a ſeptētrionali pte mō-
tis gaas. Seruiuitq3 iſrael dño cunctis die
bus ioſue ⁊ ſenioꝝ q lōgo vixerāt tpe p⁹ io
ſue: ⁊ qui nouerāt oia opa dñi q fecerat i iſrl
Exo.13.d Oſſa q3 ioſeph q tulerāt filij iſrael de egy-
pto ſepelierūt i ſichē in pte agri quē emerat
iacob a filijs emmor pris ſychē cētū nouel-
lis ouibus: ⁊ fuit in poſſeſſionē filioꝝ ioſeph
elea zar q3 filius aaron mortuus eſt: ⁊ ſepe
lierunt eū in gabaath phinees filij eius: q
data eſt ei in monte effraim.

¶ Explicit liber Joſue. Incipit liber ſopthi
quē nos iudicū appellamus. Cap. I.

A Poſt mortē Joſue cōſuluerunt filij iſrael dñm dicentes. Quis aſcendet ante nos cōtra chananeū: ⁊ erit dux belli? Dixitq3 dñs. Judas aſcēdet. Ecce tradidi terrā in manu eius. Et ait iu-
das ſymeoni fratri ſuo. Aſcēde mecū in ſor
tē meā: ⁊ pugna ɔtra chananeū: vt ⁊ ego p-
gā tecū in ſortē tuā. Et abijt cū eo ſymeon.
Aſcēditq3 iudas ⁊ tradidit dñs chananeuz
⁊ pherezeū in manus eoꝝ ⁊ percuſſerunt in
bezech decē milia viroꝝ. Inuenerūtq3 ado
nibezech ⁊ bezech: ⁊ pugnauerūt ɔtra euz:
ac pcuſſerūt chananeū ⁊ pherezeū. Fugit āt
adonibezech quē pſecuti cōphēderūt ceſis
ſūmitatib⁹ manuū ei⁹ ac pedū. Dixitq3 ado B
nibezech. Septuagita reges āputatis ma-
nuū ac pedū ſūmitatibus colligebant ſub
mēſa mea ciboꝝ reliquias: ſicut feci: ita red-
didit mihi ds. Adduxerūtq3 eū in irlz: ⁊ ibi
mortuus ē: oppugnātes ergo filij iuda irlz
ceperūt eā: ⁊ pcuſſerūt in ore gladij traden-
tes cūctā incēdio ciuitatē: ⁊ poſtea deſcēden
tes pugnauerunt cōtra chananeū qui ha-
bitabat in mōtanis: ⁊ ad meridiē in campe
ſtribus. Pergēſq3 iudas ɔtra chananeum
qui bitabat in hebron: cuius nomē fuit an-
tiqtus chariatharbe: pcuſſit ſeſai ⁊ baymā
⁊ tholmai: atq3 inde pfectus abijt ad habi
tatores dabir: cuius nomē vet⁹ erat cariat- Joſue.15.c
ſepher. i. ciuitas litterarum. C
Dixitq3 caleph. Qui pcuſſe 1. Para.2.f
rit cariathſepher ⁊ vaſtaue
rit eā: dabo ei axā filiā meaz
vxorē. Cūq3 cepiſſz eā otho
niel fili⁹ cenez frater caleph
minor: dedit ei axā filiā ſuaz
ɔiugē. Quā pgētē in itinere
monuit vir ſuus: vt peteret
a pre ſuo agrū. Que cū ſuſpi
raſſet ſedens in aſino. dixit
ei caleph. quid habes? At il
la reſpondit. Da mihi bñdi-
ctionē: q2 terrā arētez dediſti
mihi: da ⁊ irriguā aqs. De-
dit ergo caleph irriguū ſuperius: ⁊ irriguū
inferius. Filij āt cinei cognati moyſi aſcēde-
rūt de ciuitate palmaꝝ cū filijs iuda in de-
ſertū ſortis eius qd eſt ad meridiē arath: ⁊ ha
bitauerūt cū eo. Abijt āt iudas cū ſymeone
fratre ſuo: ⁊ pcuſſerūt ſimul chananeū qui D
bitabat in ſephat: ⁊ iterfecerūt eū. Vocatū
q3 eſt nomē vrbis horma. i. anathema. Ce-
pitq3 iudas gazā cū finib⁹ ſuis ⁊ aſchalonē
atq3 accarō cum terminis ſuis. Fuitq3 dñs
cū iuda: ⁊ mōtana poſſedit. Nec potuit dele
re hitatores vallis: q2 falcatis currib⁹ abū-

dabãt. Dederũtqꝫ caleph hebꝛõ ſicut dixe-
rat moyſes: q̃ deleuit ex ea tres filios enach.
Joſue.15.g Jebuſeũ autẽ habitatorẽ irl̃m non deleue-
rũt filij beniamin: habitauitqꝫ iebuſeuſ cũ
filijs beniamin i irl̃m vſqꝫ i pſentẽ diẽ. Do
E mus q̊qꝫ ioſeph aſcẽdit in bethel: fuitqꝫ dñs
cũ eis. Nã cũ obſiderẽt vꝛbẽ q̃ pꝛiꝰ luza vo
cabatur. viderũt hoĩem egredientẽ d̾ ciuita
te. dixerũtqꝫ ad eũ. Oſtende nobis ĩtroitũ
ciuitatis: ⁊ faciemꝰ tecũ miſericoꝛdiã. Qui
cũ oſtẽdiſſet eis: ꝑcuſſerũt vꝛbẽ i oꝛe gladij
hoĩem autẽ illũ ⁊ oẽm cognationẽ eius di-
miſerũt. Qui dimiſſus abijt in terrã ethim
⁊ edificauit ibi ciuitatẽ: vocauitqꝫ eã luzaꝫ
F q̃ ita appellat᷑ vſqꝫ in pſentẽ diem. Manaſ
ſes quoqꝫ nõ deleuit beiſã ⁊ chanath cũ vi
culis ſuis: ⁊ habitatores doꝛ ⁊ ieblaaꝫ ⁊ ma
ieddo cũ viculis ſuis: cepitqꝫ chananeꝰ ha
bitare cũ eis. Poſtq̃ꝫ auteꝫ cõfoꝛtatus eſt
iſrael fecit eos tributarios ⁊ delere noluit.
Effrai ẽt nõ iterfecit chananeũ qui habita
bat i gazer: ſed hitauit cũ eo. Zabulon nõ
deleuit hitatores tethꝛõ ⁊ naalon: ſed hita-
uit chananeꝰ i medio eius: fcũſqꝫ ẽ ei tribu
tarius. Aſer q̊qꝫ nõ deleuit hitatores accho
⁊ ſidonis alab ⁊ acazia ⁊ amma ⁊ aphech ⁊
roob: habitauitqꝫ i medio chananei habi-
G toꝛis illius terre: nec iterfecit eũ. Neptalim
q̊qꝫ nõ d̾leuit hitatores bethſemes ⁊ betha
nath: ⁊ hitauit iter chananeũ habitatorem
terre: fuerũtqꝫ ei bethſemite ⁊ bethanite tri
butarij. Artauitqꝫ ammoꝛꝛeus filios dan i
monte: nec dedit eis locum vt ad planioꝛa
deſcẽderent: habitauitqꝫ i monte hares qđ
ĩterpꝛetatur teſtatio i hailon ⁊ ſalabim. Et
aggrauata ẽ manus domus ioſeph: factuſ-
qꝫ ẽ tributarius. Fuit autem terminus am
moꝛrei ab aſcenſu ſcoꝛpionis petra ⁊ ſupe-
A rioꝛa loca. II

Aſcẽditqꝫ angelꝰ dñi d̾ galgalis ad
locũ flẽtium: ⁊ ait: eduxi vos d̾ egy
pto: ⁊ introduxi in terrã pro qua iuraui pa-
tribꝰ vr̃is: ⁊ pollicitꝰ ſũ vt nõ facerẽ irritũ
pactũ meũ vobiſcũ i ſempiternũ: ita dunta
xat vt nõ feriretis fedus cũ habitatoribꝰ ter
re huiꝰ ⁊ aras eoꝝ ſubuerteretis: ⁊ noluiſtis
audire vocẽ meã. Cur hoc feciſtis? Quãob
rem nolui delere eos a facie vr̃a: vt hẽatis
hoſtes ⁊ dij eoꝝ ſint vob̃ i ruinã. Cũqꝫ loq̃
ret᷑ ãgelꝰ dñi hec verba ad oẽs filios iſrael
Joſue.7.d eleuauerũt vocẽ ſuã ⁊ fleuerũt. Et vocatũ ẽ
nomẽ loci illiꝰ locus flentiũ ſiue lachrymaꝝ
immolauerũtqꝫ ibi hoſtias dño. Dimiſit er
go ioſue populũ: ⁊ abierũt filij iſrael vnuſqſ
qꝫ in poſſeſſionẽ ſuã vt obtinerẽt eã: ſeruie-
rũtqꝫ dño cũctis diebꝰ eius ⁊ ſenioꝝ: qui lõ
go poſt eũ vixerũt tp̄e ⁊ nouerãt oĩa opera
dñi q̃ fecerat cũ iſrael. Moꝛtuus ẽ aũt ioſue B
filius nun famulus dñi cẽtũ ⁊ decẽ ãnoꝝ ⁊
ſepelierũt eũ i finibus poſſeſſionis ſue i thã
nathſare i mõte effraim a ſeptẽtrionali pla-
ga mõtis gaas. Oĩſqꝫ illa generatio con-
gregata ẽ ad patres ſuos ⁊ ſurrexerũt alij q̃
nõ nouerũt dñm ⁊ opa q̃ fecerat cũꝫ iſrael.
Fecerũtqꝫ filij iſrael malum i cõſpectu dñi ⁊ iſra.3.a.⁊
ſuierũt baali ac dimiſerũt dñm deũ patruꝫ 4.a.⁊.6.a
ſuoruꝫ q̃ eduxerat eos de terra egypti: ⁊ ſe-
cuti ſũt deos alienos: deos q̊qꝫ populoruꝫ q̃
habitabãt i circuitu eoꝝ ⁊ adorauerũt eos.
⁊ ad iracũdiã cõcitauerũt dñm dimittẽtes
eũꝫ: ⁊ ſuiẽtes baal ⁊ aſtaroth. Iratuſqꝫ dñſ C
cõtra iſrael tradidit eos in manꝰ diripẽtiuꝫ
q̃ ceperunt eos ⁊ vẽdiderunt hoſtibꝰ q̃ ha-
bitabãt ꝑ gyruꝫ: nec potuerũt reſiſter̃ aduer
ſarijs ſuis: ſꝫ quocũqꝫ ꝑgere voluiſſẽt: ma-
nus dñi ſuꝑ eos erat: ſicut locutus eſt ⁊ iu-
rauit eis: ⁊ vehemẽter afflicti ſunt. Suſcita
uitqꝫ dñs iudices q̃ liberarẽt eos de vaſtã
tiuꝫ manibꝰ: ſed nec eos audire voluerunt
foꝛnicãtes cũꝫ dijs alienis ⁊ adorãtes eos.
Cito d̾ſeruerũt viã ꝑ quã igreſſi fuerãt pr̃es
eoꝝ: ⁊ audiẽtes mandata dñi oĩa fecere cõ-
traria. Cũqꝫ dñs iudices ſuſcitaret: i diebꝰ
eoꝝ flectebatur miſericoꝛdia ⁊ audiebat af-
flictoruꝫ gemitꝰ: ⁊ liberabat eos d̾ cede va
ſtãtiuꝫ. Poſtq̃ꝫ aũt moꝛtuus eſſet iudex re D
uertebãt᷑ ⁊ multo faciebãt maioꝛa q̃ꝫ fecerãt
pr̃es eoꝝ ſequẽtes deos alienos ſeruientes
eis ⁊ adoꝛãtes illos. Nõ dimiſerũt adinuẽ-
tiones ſuas: ⁊ viã duriſſimã ꝑ quã ambula
re ꝯſueuerãt. Iratuſqꝫ eſt furoꝛ dñi iſrael ⁊
ait. Qꝛ irritũ fecit gẽs iſta pactũ meuꝫ qđ
pepigerã cũꝫ patribꝰ eoꝝ: ⁊ vocẽ meã audi
re cõtẽpſit: ⁊ ego nõ delebo gentes quas di
miſit ioſue: ⁊ moꝛtuus eſt: vt i ipſis experiar
iſrael vtrum cuſtodiant viã dñi: ⁊ ambulent
i ea: ſicut cuſtodierũt patres eoꝝ: an nõ. Di
miſit ergo dominus omnes nationes has:
⁊ cito ſubuertere noluit: nec tradidit in ma-
nus ioſue. III

A Hẽ ſũt gẽtes q̃s dñs dereliq̃t vt eru-
diret i eis iſraelẽ: ⁊ oẽs q̃ nõ nouerãt

bella chananeoꝝ:⁊ poſt ea diſcerēt filij eoꝝ
certare cū hoſtibꝰ ⁊ hēre ꝯſuetudinē p̄liādi
qnqȝ ſatrapas philiſtinoꝝ: oēmqȝ chana-
neū ⁊ ſidoniū atqȝ eueū q habitabat i mō
te libano de mōte baal hermō vſqȝ ad itro-
itū emath. Dimiſitqȝ eos vt i ipſis experiret̃
iſraelē vtrū audirēt mādata dn̄i. q̄ p̄ceperat
patribꝰ eoꝝ p manuȝ moyſi an ii:itaqȝ filij
iſrael hitauerūt i medio chananei ⁊ ethei ⁊ ā
morrei ⁊ pherezei ⁊ euei ⁊ iebuſei ⁊ duxerūt
vxores filias eoruȝ ipſiqȝ filias ſuas filijs
.2.b.⁊.J.eo eoꝝ tradiderūt: ⁊ ſuierūt dijs eorū. Fecerūt
.iſra.4.a.⁊ qȝ malū i ꝯſpectu dn̄i:⁊ obliti ſūt dei ſui ſui
6.a.⁊.10.b. entes baali ⁊ aſtaroth. Iratuſqȝ ꝯtra iſrael
dn̄s tradidit eos i māus chuſanraſathaim
B regis meſopotāie ſuierūtqȝ ei octo ānis. Et
clamauerunt ad dn̄m q ſuſcitauit eis ſalua
torē:⁊ liberauit eos othoniel videlȝ filium
cenem ſr̄em caleph minorē: fuitqȝ i eo ſp̄us
domini:⁊ iudicauit iſrael. Egreſſuſqȝ eſt ad
pugnā ⁊ tradidit dominꝰ in manꝰ eius cu-
infra eo. ſāraſathai regē ſyrie ⁊ oppreſſit euȝ. Quie-
uitqȝ terra quadragita annis:⁊ mortuus ē
J.eo. othōiel filiꝰ cenē. Addiderunt āt filij iſrl̄ fa
cere maluȝ i ꝯſpectu dn̄i:q ꝯfortauit aduer
ſuȝ eos eglon regē moab:qꝛ fecerūt malū i
ꝯſpectu eiꝰ. Et copulauit ei filios ammon ⁊
amalech:abijtqȝ ⁊ pcuſſit iſrl̄:atqȝ poſſedit
vrbē palmaꝝ. Seruierūtqȝ filij iſrael eglon
regi moab decem ⁊ octo annis:⁊ poſt ea cla
mauerūt ad dn̄m. Qui ſuſcitauit eis ſalua-
torē vocabulo aioth filiuȝ gera filij gemi: q
vtraqȝ manu ꝓ dextra vtebat̃. Miſerūtqȝ
filij iſrael per illū munera eglō regi moab.
Qui fecit ſibi gladiū ancipitē hn̄tem in me-
dio capulum lōgitudinis palme manus: ⁊
C accinctus eſt eo ſubter ſagum in dextro fe-
more. Obtulitqȝ munera eglon regi moab
Erat aūt eglō craſſus nimis. Cūqȝ obtuliſ-
ſet ei munera, pſecutus ē ſocios q cū eo ve-
nerāt:⁊ reuerſus de galgalis vbi erāt idola
dixit ad regē. Verbū ſecretū hēo ad te o rex
Et ille imꝑauit ſilentiū. Egreſſiſqȝ oibus q
circa eū erāt:ingreſſuſqȝ eſt aioth ad eum.
Sedebat aūt in eſtiuo cenaculo ſolus. Di-
xitqȝ. Verbū dei hēo ad te. Qui ſtatim ſur
rexit de throno. Extenditqȝ aioth ſiniſtram
manū:⁊ tulit ſicam de dextro femore ſuo:in
fixitqȝ eam in ventrē eius tam valide:vt ca
pulus ſeq̄ret̃ ferꝝ i vulnere:ac pinguiſſimo
adipe ſtringeret̃. Nec eduxit gladiū: ſed ita

vt pcuſſerat reliq̄t in corpore: ſtatimqȝ per
ſecreta nature alui ſtercora proruperunt.
Aioth aūt clauſis diligētiſſime oſtijs cena-
culi:⁊ obfirmatis ſera per poſticū egreſſus
ſeruiqȝ regis ingreſſi viderūt clauſas fores
cenaculi:atqȝ dixerūt. Forſitā purgat aluuȝ B
in eſtiuo cenaculo:expectanteſqȝ die donec
erubeſcerēt:⁊ vidētes ꝙ nullus aperiret:tu
lerunt clauē ⁊ apiētes inuenerūt dn̄m ſuū
in terra iacētē mortuū. Aioth āt dū illi tur-
barent̃ effugit ⁊ ptrāſit locū idoloꝝ vn̄ re-
uerſus fuerat. Venitqȝ in ſeyrath:⁊ ſtatī in
ſonuit buccina i mōte effrai: deſcēderuntqȝ
cū eo filij iſrael ipſo in fronte gradiente. qui
dixit ad eos. Seq̄mini me. Tradidit.n. dn̄s
inimicos nr̄os:moabitas i manꝰ nr̄as. De-
ſcēderūtqȝ poſt eū ⁊ occupauerūt vada ior
danis q̄ trāſmittūt i moab:⁊ nō dimiſerunt
trāſire quēq̄ȝ:ſȝ pcuſſerūt moabitas i tpe il ſ.eo.
lo circiter decē milia oēs robuſtos ⁊ fortes
viros. Nullus eoꝝ euadere potuit. Hūilia-
tuſqȝ ē moab i die illo ſub māu iſrl̄:⁊ q̄euit
t̃ra octogita ānis a p̄lijs. Pꝰ hūc fuit ſāgar
filiꝰ anath:q pcuſſit de philiſtijȝ ſexcētos vi
ros vomere. Et ip̄e q̄ȝ defendit iſrael. IIII
Addiderūtqȝ filij iſrael facere malū A
i ꝯſpectu dn̄i poſt mortē aioth:⁊ tra ſ.2.b.⁊.J.5.
didit illos dn̄s i manꝰ iabin regis chanaaȝ a.⁊.iſra.9.a.
q regnauit in aſor. Habuitqȝ ducē exercitꝰ 1.Re.12.b
ſui noie ſyſarā. Ip̄e āt hitabat in aroſeth gē
tiū. Clamauerūtqȝ filij iſrl̄ ad dn̄m. Nōgē
tos.n. hēbat falcatos currꝰ:⁊ p vigiti ānos
vehemēter opp̄ſſerat eos. Erat āt delbora
ꝓphetes vxor lapidoth:q̄ iudicabat popu
lū i illo tpe:⁊ ſedebat ſub palma q̄ noie illiꝰ
vocabat̃:iter rama ⁊ bethel i mōte effraim:
aſcēdebātqȝ ad eā filij iſrael in oē iudiciuȝ.
Que miſit ⁊ vocauit barach filiū abinoē d̄
cedes neptaliȝ. Dixitqȝ ad eū. Precepit ti
bi dn̄s d̄s iſrael. Vade deſcēde:⁊ duc exerci
tū in mōtē thabor:tollēſqȝ tecū decē milia
pugnatoꝝ de filijs neptaliȝ ⁊ de filijs zabu
lon. Ego aūt adducā ad te in loco torrentis
cyſon ſyſarā principē exercitus iabin:⁊ cur-
rus eius atqȝ oēm multitudinē:⁊ tradā eos
in manu tua. Dixitqȝ ad eā barach. Si ve-
nis mecū vadā:ſi nolueris venire nō pgaȝ B
Que dixit ad eū. Ibo qdē tecū:ſȝ i hac vi-
ce victoria nō reputabit̃ tibi:qꝛ i manu mu
lieris tradet̃ ſyſara. Surrexit itaqȝ delbora
⁊ prexit cū barach in cedes. Qui accerſitis

zabulō ⁊ neptalī aſcēdit cū decē milib⁹ pu/
gnatorū hñs delborā i comitatu ſuo. Aber
āt cineus receſſerat quōdā a ceteris cineis
fribus ſuis filijs obab cognati moyſi ⁊ tetē
derat tabernacula vſq3 ad vallē q̄ vocat' ſē
ni: ⁊ erat iuxta cedes. Nūciatūq3 ē' ſyſare q
aſcēdiſſet barach fili⁹ abinoē i mōtē thabor
Et cōgregauit nōgētos falcatos currus: ⁊
oēm exercitū de aroſeth gētiū ad torrētē cy
ſō. Dixitq3 delbora ad barach. Surge: hec
ē eni dies i q̄ tradidit dñs ſyſarā i māus tu
C as. En ipſe ductor ē tuus: deſcēdit itaq3 ba
rach de mōte thabor: ⁊ decē milia pugnato
rū cū eo. Perterruitq3 dñs ſyſarā ⁊ omnes
currus ei⁹: vniuerſamq3 multitudinē i ore
gladij ad cōſpectū barach: intātū vt ſyſara
de curru deſiliēs: pedib⁹ fugeret: ⁊ barach p
ſeq̄ret' fugiētes curr⁹ ⁊ exercitū vſq3 ad aro
ſeth gētiū: ⁊ oīs hoſtiū multitudo vſq3 ad i
ternitionē caderet. Syſara āt fugiēs puenit
ad tētoriū iabel vxoris aber cinei. Erat aūt
pax inter iabi regē aſor: ⁊ domū abercinei.
Egreſſa igit' iabel i occurſū ſyſare: dixit ad
eū. Jntra ad me, dñe mi: ne timeas. Qui in
greſſus tabernaculū ei⁹: ⁊ optus ab ea pal
3.Re.7.b. lio: dixit ad eā. Da mihi obſecro paululum
aq̄ q: ſitio valde. Que apuit vterē lactis: ⁊
dedit ei bibere: ⁊ opuit illū. Dixitq3 ſyſara
ad eā. Sta añ hoſtiū tabernacuū ⁊ cū vene
rit aliqs iterrogās te ⁊ dicēs: nūqd hic ē ali
B qs: Rñdebis. Nullus ē. Tullit itaq3 iabel
vxor aber clauū tabernaculi aſſumēs pari
ter ⁊ malleū: ⁊ igreſſa abſcōdite ⁊ cū ſilētio
poſuit ſupra timpus capitis eius clauū: p
cuſſumq3 malleo defixit i cerebrū vſq3 ad
terrā: q ſoporē mortis ſociās defecit: ⁊ mor
tuus ē. Et ecce barach ſequēs ſyſarā venie
bat egreſſaq3 iabel in occurſum ei⁹: dixit ei
Ueni: ⁊ oſtēdā tibi virū quē queris. Qui cū
intraſſet ad eā. Uidit ſyſarā iacētē mortuū
⁊ clauū infixū in tipore eius. Hūiliauit ergo
deus i die illo iabin regē chanaā corā filijs
iſrael q creſcebāt q̄ttidie: ⁊ forti māu oppri
mebāt iabi regē chanaā dōec delerēt eū. V
A CEcinerūtq3 delbora ⁊ barach fili⁹ abi
noē i illo die dicētes: qui ſpōte obtuli
ſtis de iſrael aīas vras ad piculū: bñdicite
dño. Audite reges auribus percipite pric/
pes. Ego ſum ego ſum que dño canā, pſallā
dño deo iſrael. Dñe cū exires de ſeyr: ⁊ trāſi
res p regiōes edom: terra mota, eſt celiq3 ac

nubes diſtillauerūt aqs. Mōtes fluxerūt
a facie dñi: ⁊ ſynai a facie dñi dei iſrael. Jn
diebus ſangar filij anath: in dieb⁹ iabel qe
uerūt ſemite: ⁊ q ingrediebātur p eas ambu
lauerūt p calles deuios. Ceſſauerūt fortes
in iſrael ⁊ qeuerūt donec ſurgeret delbora:
ſurgeret mater in iſrael. Noua bella elegit
dñs: ⁊ portas hoſtiū ipſe ſubuertit. Clype⁹
⁊ haſta ſi apparuerūt in q̄dragita millibus
iſrael. Cor meū diligit pricipes iſrael. Qui B
ꝓpria volūtate obtuliſtis vos diſcrimi: bñ
dicite dño: q aſcēditis ſup nitētes aſinos ⁊
ſedetis ſupra i iudicio ⁊ ambulatis i via: lo
qmini vbi colliſi ſūt curr⁹ ⁊ hoſtiū ſuffocat⁹
ē exercit⁹: ibi narrēt' iuſticie dñi: ⁊ clemētia
i fortes iſrael. Tūc deſcēdit populus dñi ad
portas ⁊ obtinuit principatū. Surge ſurge
delbora: ſurge ſurge ⁊ loq̄re cāticū. Surge
barach ⁊ apprehēde captiuos tuos fili abi
noē. Saluate ſunt reliq̄e populi: dñs i for/
tibus dimicauit. Ex effrai deleuit eos i ama
lech: ⁊ poſt eū ex beniami i populos tuos o
amalech: de machir principes deſcēderūt ⁊
de zabulon q exercitū ducerēt ad bellādū.
Duces yſachar fuere cū delbora: ⁊ barach
veſtigia ſūt ſecuti: q quaſi in p̄ceps ac bara C
trū ſe diſcrimi dedit. Diuiſo cōtra ſe ruben
magnanimoꝝ repta ē cōtētio. Quare hitas
iter duos termios: vt audias ſibilos gregū
Diuiſo cōtra ſe rubē: magnanimorū repta
ē cōtētio. Galaad trās iordanē qeſcebat: ⁊
dā vacabat nauibus. Aſer hitabat i littore
maris: ⁊ i portubus morabat': zabulon ve
ro ⁊ neptali obtulerūt aīas ſuas morti i re/
giōe morōe. Uenerūt reges ⁊ pugnauerūt:
pugnauerūt reges chanaā in thane iuxta
aquas mageddo: ⁊ tñ nihil tulere pdātes.
De celo dimicatū ē cōtra eos: ſtelle manen
tes i ordine ⁊ curſu ſuo aduerſus ſyſarā pu
gnauerūt. Torrēs cyſō traxit cadauera eoꝝ
torrēs cadumin torrēs cyſon. Cōculca aīa
mea robuſtos. Ungule equoꝝ ceciderūt fu/
giētib⁹ ipetu ⁊ p p̄ceps ruētib⁹ fortiſſimis
hoſtiū. Maledicite terre merō. Dixit ange
lus dñi: maledicite hitatorib⁹ ei⁹: q: nō ve
nerūt ad auxiliū dñi i adiutoriū fortiſſimoꝝ D
ei⁹. Bñdicta iter mulieres iabel vxor aber Luce.i.
cinei: ⁊ bñdicat' i tabernaculo ſuo. Aquā pe
tenti lac dedit ⁊ in phiala principū obtulit
butyrū. Siniſtrā manū miſit ad clauum ⁊
dextrā ad fabroꝝ malleos: pcuſſitq3 ſyſarā

querẽs in capite vulneri locũ:⁊ timpus va
lide pforãs. Inter pedes eius ruit: defecit ⁊
mortuus ẽ. Uoluebat̃ añ pedes ei⁹:⁊ iace
bat exanimis ⁊ miſerabilis. Per feneſtraʒ
reſpiciẽs vlulabat mater eius:⁊ de cenacu
lo loq̄batur. Cur morat̃ regredi curr⁹ eius
q̄re tardauerũt pedes quadrigaꝝ illi⁹? vna
ſapiẽtior ceteris vxorib⁹ e⁹ hec ſocrui ver
ba rñdit. Forſitã nunc diuidit ſpolia ⁊ pul
cherrima feminarũ eligit̃ ei. Ueſtes diuer
ſoꝝ coloꝝ ſyſare tradũtur i pdã: ⁊ ſuppellex
varia ad ornãda colla cõgeritur. Sic peant
oẽs inimici tui dñe: q ãt diligũt te: ſicut ſol i
ortu ſuo ſplendet: ita rutilent. Quieuitq̄ʒ
terra per quadraginta annos. VI

A Ecerũt autẽ filij iſrael malũ i cõſpe
i.b.⁊.3.a ctu dñi: q tradidit illos i manu ma
⁊.4.a dian ſepteʒ annis ⁊ oppreſſi ſunt valde ab
eis. Fecerũtq̄ʒ ſibi antra ⁊ ſpeluncas in mõ
tibus ⁊ munitiſſima ad repugnãduʒ loca.
Cũq̄ʒ ſeuiſſet iſrael: aſcendebat madian ⁊
amalech ceteriq̄ʒ oriẽtaliũ nationũ ⁊ apđ
eos figẽtes tẽtoria ſicut erãt i herbis cũcta
vaſtabãt vſq̄ʒ ab introitũ gaze: nihilq̄ʒ oĩo
ad vitã ptinẽs relinq̄bãt in iſrael: nõ oues
nõ boues nõ aſinos. Ipſi.n.⁊ vniuerſi gre
ges eoꝝ veniebãt cũ tabernaculis ſuis ⁊ in
ſtar locuſtarũ vniuerſa cõplebãt innumera
multitudo hominũ ⁊ cameloꝝ qcq̄d tetige
rãt deuaſtãtes. Hũiliatuſq̄ʒ ẽ iſrael valde i
cõſpectu madian. Et clamauit ad dñm po
ſtulãs auxiliũ cõtra madianitas: q miſit ad
eos virũ pphetã ⁊ locutus ẽ. Hec dicit dñs
B deus iſrael. Ego vos feci conſcẽdere de egy
pto: ⁊ eduxi vos de domo ſeruitutis: ⁊ libe
raui de mãu egyptioꝝ: ⁊ oĩum inimicorũ q
affligebãt vos: eieciq̄ʒ eos ad introitũ vr̃m
⁊ tradidi vobis terrã eorũ: ⁊ dixi: ego dñs
deus vr̃. Ne timeatis deos ammorreorũ i
quoꝝ terra bitatis. Et noluiſtis audire vo
cẽ meã. Uẽit ãt angelus dñi: ⁊ ſedit ſub q̄r
cu q̃ erat i effra: ⁊ ptinebat ad ioas pr̃em fa
milie ezri. Cũq̄ʒ gedeõ fili⁹ ei⁹ excuteret at
q̄ʒ purgaret frumẽta i torculari vt fugeret
C madiã: apparuit ei angelus dñi ⁊ ait. Dñs
tecũ viroꝝ fortiſſime. Dixitq̄ʒ ei gedeõ. Ob
ſecro mi dñe ſi dñs nobiſcũ eſt. cur ergo ap
prehenderunt nos hec oĩa? Ubi ſunt mira
bilia eius q̃ enarrauerũt patres noſtri atq̄ʒ
dixerũt: de egypto eduxit nos dñs. Nũc ãt
dereliq̄t nos ⁊ tradidit i manu madiã. Re

ſpexitq̄ʒ ad eũ dñs. ⁊ ait: Uade i hac forti i.Re.ii.c
tudie tua ⁊ liberabis iſrael đ manu madiã.
Scito q̄đ miſeri te. Qui rñdens ait. Obſe
cro mi dñe i q̃ liberabo iſrael? Ecce familia
mea iſima eſt in manaſſe: ⁊ ego minimus i do
mo pr̃is mei. Dixitq̄ʒ ei dñs. Ego ero tecuʒ
⁊ pcuties madiã quaſi vnũ virũ. Et ille ſi i B
ueni inq̄t grãm corã te: da mihi ſignũ q̄đ tu
ſis q loq̄ris ad me. Nec recedas hic donec
reuertar ad te portans ſacrificiũ ⁊ offerens
tibi. Qui rñdit. Ego preſtolabor aduentuʒ
tuũ. Ingreſſus ẽ itaq̄ʒ gedeon ⁊ coxit hedũ
⁊ de farine modio azimos panes: carneſq̄ʒ
ponens in caniſtro ⁊ ius carnium mittens
in ollam: tulit omnia ſb̃ quercu: ⁊ obtulit ei.
Cui dixit ãgel⁹ dñi. Tolle carnes ⁊ azimos
panes: ⁊ pone ſupra petrã illã: ⁊ ius deſuper
funde. Cũq̄ʒ feciſſet ita: extẽdit ãgelus dñi
ſũmitatẽ vĩge quã tenebat i manu ⁊ tetigit
carnes ⁊ pães azimos: aſcẽditq̄ʒ ignis đ pe
tra ⁊ carnes azimoſq̄ʒ pães ꝯſumpſit: ange
lus ãt dñi euanuit ex oculis eius. Uidẽſq̄ʒ
gedeõ q̄đ eſſet ãgelus dñi ait. Heu mi dñe C
deus: q2 vidi angelũ dñi facie ad faciẽ. Di
xitq̄ʒ ei dñs. Pax tecũ. Ne timeas nõ mo
rieris. Edificauit ergo ibi gedeõ altare dño
uocauitq̄ʒ illđ: dñi pax vſq̄ʒ i pñtẽ diẽ. Cũ
q̄ʒ adhuc eſſet i effra q̃ ẽ familie ezri: nocte
illa dixit dñs ad eũ. Tolle taurũ patris tui
⁊ alterũ taurũ ãnorũ ſeptẽ. Deſtrueſq̄ʒ arã
baal q̃ eſt patris tui: ⁊ nemus q̄đ circa arã
ẽ: ſuccide: ⁊ edificabis altare dño deo tuo in
ſũmitate petre huius ſuper quã ante ſacri
ficiũ poſuiſti: tolleſq̄ʒ tauꝝ ſecũdũ: ⁊ offeres
holocauſtũ ſuper ſtruẽ lignoruʒ que de ne
more ſucciderĩs. Aſſumptis ergo gedeõ de
cẽ viris de ſeruis ſuis: fecit ſicut pceperat ei
dñs. Timẽs aũt domũ pr̃is ſui ⁊ hoies illi⁹ F
ciuitatis p diẽ noluit facere: ſʒ oĩa nocte cõ
pleuit. Cũq̄ʒ ſurrexiſſẽt viri oppidi eius ma
ne: viderũt deſtructã arã baal lucũq̄ʒ ſucci
ſuʒ: ⁊ taurũ alteꝝ ipoſitũ ſuper altare quod
tũc edificatũ erat: dixerũtq̄ʒ ad inicẽ. Quis
hoc fecit? Cũq̄ʒ pq̄rerẽt auctorẽ facti: dictũ j.15.b
ẽ. Gedeõ filius ioas fecit h̃ oĩa. Et dixerunt
ad ioas. Produc filiũ tuũ vt moriat̃: q2 de
ſtruxit arã baal ⁊ ſuccidit nemus. Quibus
ille reſpõdit. Nũquid vltores eſtis baal vt
pugnetis pro eo? Qui aduerſarius ẽ eius
moriatur ãteq̄ʒ lux craſtina veniat. Si deus
eſt: vindicet ſe de eo qui ſuffodit araʒ eius.

Ex illo die vocatꝰ eſt gedeon hierobaal eo
B ꝙ dixiſſet ioas: vlciſcat̃ ſe de eo baal: q ſuf
fodit arã eius. Igit̃ oīs madiã ⁊ amalech
⁊ orientales populi cõgregati ſunt ſimul: ⁊
trãſeũtes iordanẽ caſtrametati ſunt i valle
iezrabel. Spũs aũt dñi induit gedeon qui
clangens buccina ꝯuocauit domũ abiezer:
vt ſeqret̃ ſe. Miſitq; nũcios in vniuerſum
manaſſez: q ⁊ ipſe ſecutꝰ ẽ eũ ⁊ alios nũcios
in aſer ⁊ zabulõ ⁊ neptali qui occurrerunt
ei. Dixitq; gedeon ad dñm. Si ſaluũ facis
ꝑ manũ meã populũ iſrael ſicut locutus es
ponã hoc vellus lane in area. Si ros in ſo-
lo vellere fuerit. ⁊ in oī terra ſiccitas: ſciã ꝙ
ꝑ manũ meã ſicut locutꝰ es liberabis iſrael
Factũq; eſt ita. Et de nocte ꝯſurgẽs expreſ-
ſo vellere cõchã rore impleuit. Dixitq; rur-
ſus ad dñm. Ne iraſcat̃ furor tuus ꝯtra me
ſi adhuc ſemel tẽtauero ſignũ q̃rens in vel-
lere. Oro vt ſolũ vellus ſiccũ ſit: ⁊ oīs terra
rore madẽs. Fecitq; dñs nocte illa vt poſtu
lauerat: ⁊ fuit ſiccitas in ſolo vellere: ⁊ ros i
omni terra. VII

A Igit̃ hierobaal q ⁊ gedeon de nocte
ꝯſurgẽs ⁊ oīs populus cum eo: venit
ad fontẽ q vocat̃ arad. Erãt ãt caſtra madi
an in valle ad ſeptẽtrionalẽ plagã collis ex
celſi. Dixitq; dñs ad gedeõ. Multus tecũ
eſt populus: nec tradet̃ madiã in manꝰ eius
ne glorïet̃ ꝯtra me iſrael: ⁊ dicat meis viri-
bus liberatꝰ ſũ. Loq̃re ad populũ ⁊ cũctis
Deu.20.b audiẽtibꝰ ꝑdica. Qui formidoloſus ⁊ timi-
Mach.3.g dus eſt reuertat̃. Receſſerunt de monte ga
laad: ⁊ reuerſi ſũt ex populo vigintiduo mi-
lia viroꝝ: ⁊ tm̃ decẽ milia remãſerũt. Dixit
q; dñs ad gedeon. Adhuc populus multꝰ
eſt. Duc eos ad aq̃s: ⁊ ibi ꝓbabo illos: ⁊ de
quo dixero tibi vt tecũ vadat: ipe pgat: quẽ
B ire ꝓhibuero: reuertat̃. Cũq; deſcẽdiſſet po-
pulꝰ ad aq̃s: dixit dñs ad gedeõ. Qui ma-
nu ⁊ lingua lãbuerint aq̃s: ſicut ſolẽt canes
lãbere: ſeparabis eos ſeorſũ: q ãt curuatis
genibꝰ biberint: i altera pte erũt. Fuit itaq;
nũerus eoꝝ q manu ad eos ꝓijciẽte aq̃s lã
buerãt trecẽti viri. Oīs ãt reliq̃ multitudo
flexo poplite biberat. Et ait dñs ad gedeõ.
In trecẽtis viris q lãbuerũt aq̃s liberabo
vos: ⁊ tradã in manu tua madiã. Oīs autẽ
reliq̃ multitudo reuertat̃ in locũ ſuũ. Sum
C ptis itaq; ꝓ nũero cibarijs ⁊ tubis oẽm re
liquã multitudinẽ abire ꝑcepit ad taberna-
cula ſua: ⁊ ipſe cũ trecẽtis viris ſe certami-
ni dedit. Caſtra ãt madiã erãt ſubter in val
le. Eadẽ nocte dixit dñs ad eũ. Surge ⁊ de-
ſcẽde in caſtra: q; tradidi eos in manu tua.
Sin ãt ſolus ire formidas: deſcẽdat tecum
phara puer tuus: ⁊ cũ audieris qd loquãt̃
tũc ꝯfortabunt̃ manꝰ tue: ⁊ ſecurior ad ho-
ſtiũ caſtra deſcẽdes. Deſcẽdit ḡ ipe ⁊ phara
puer eiꝰ i ptẽ caſtroꝝ: vbi erãt armatoꝝ vigi
lie: madiã ãt ⁊ amalech ⁊ oẽs orientales ppli
fuſi iacebãt i valle vt locuſtaꝝ multitudo:
cameli ãt inũerabiles erãt ſicut arena q̃ ia-
cet i littore maris. Cũq; veniſſet gedeõ nar D
rabat aliqs ſõniũ ꝓximo ſuo: ⁊ in hũc modũ
referebat qđ viderat. Vidi ſõniũ ⁊ videbat̃
mihi q̃ſi ſubcinericiꝰ panis ex ordeo volui: ⁊
i caſtra madiã deſcẽdere. Cũq; ꝑueniſſet ad
tabernaculũ: ꝑcuſſit illud atq; ſubuertit: ⁊
terre funditꝰ coequit. Rñdit is cui loq̃bat̃
Nõ ẽ h̃ aliđ niſi gladiꝰ gedeõis filij ioas vi
ri iſraelite. Tradidit. n. dñs i manꝰ madiã ⁊
oīa caſtra eiꝰ. Cũq; audiſſet gedeõ ſõniũ ⁊
iterp̃tatõez eiꝰ adorauit: ⁊ reuerſus ẽ ad ca-
ſtra iſrael: ⁊ ait. Surgite: tradidit. n. dñs in E
manꝰ nr̃as caſtra madiã. Diuiſitq; trecen-
tos viros i tres ptes: ⁊ dedit tubas in mani
bꝰ coꝝ. Lagenaſq; vacuas ac lãpades i me
dio lagenaꝝ. Et dixit ad eos. Qđ me facere infra.g
videritis h̃ facite: ⁊ egrediar ptẽ caſtroꝝ: ⁊
qđ fecero ſectamini. Qñ ꝑſonuerit tuba in
manu mea: vos q̃; ꝑ caſtroꝝ circuitũ clãgi-
te ⁊ ꝯclamate dño ⁊ gedeõi. Ingreſſuſq; ẽ
gedeõ ⁊ trecẽti viri q erãt cũ eo i ptẽ caſtro
rũ icipiẽtibꝰ vigilijs noctis medie: ⁊ cuſtodi
bꝰ ſuſcitatis cepũt buccinis clãgere: ⁊ ꝯplo
dere inter ſe lagẽas. Cũq; ꝑ gyꝝ caſtroꝝ i tri F
bꝰ ꝑſonarẽt locis: ⁊ hydrias ꝯfregiſſent: te-
nuerũt ſiniſtris mãibꝰ lãpades: ⁊ dextris ſo
nãtes tubas: clamauerũtq; gladiꝰ dñi ⁊ ge
deõis: ſtãtes ſingli i loco ſuo ꝑ circuitũ ca-
ſtroꝝ hoſtiliũ. Oīa itaq; caſtra turbata ſũt:
⁊ vociferãtes vlulãteſq; fugerũt. Et nihilo
minꝰ iſiſtebãt trecẽti viri buccinis ꝑſonãtes
Immiſit dñs gladiũ i oībꝰ caſtris: ⁊ mutua
ſe cede trũcabãt: fugiẽtes vſq; ad bethſeca G
⁊ crepidinẽ abelmeula i thebbath. Cõcla-
mãtes ãt viri iſrl̃ de neptali ⁊ aſer ⁊ oī ma-
naſſe ꝑſeq̃bant̃ madiã. Et dđit dñs victori
az pplo iſrl̃ i die illa. Miſitq; gedeõ nũcios
i oẽm mõtẽ effraim dicẽs. Deſcẽdite in occur
ſũ madiã: ⁊ occupate aquas vſq; bethbera

atq; iordané. Clamauitq; ois effraim: ⁊ pocc cupauit aq̃s atq; iordané vſq; bethbera.
Eſa.io.f. Ap̃phéſoſq; duos viros madiá: oreb ⁊ zeb iterfecit oreb i petra oreb: zeb vero i torcula ri zeb: ⁊ pſecuti ſũt madiá capita oreb ⁊ zeb portátes ad gedeó tráſſluéta iordáis. VIII
A Dixerũtq; ad eũ viri effrai. Quid eſt hoc qđ facere voluiſti vt nos ñ vocares cũ ad pugná pgeres cótra madiá? Iurgátes fortiter: ⁊ ppe vim iferétes. Quib⁹ ille rñdit. Quid eni tale facere potui q̃le vos feciſtis? Nóne melior é racem⁹ effrai vindemijs abiezer? In man⁹ vr̃as dñs tradidit pncipes madiá: oreb ⁊ zeb. Quid tale facere potui q̃le vos feciſtis? Qđ cũ locut⁹ eſſet: reqeuit ſpũs eor̃ quo tumebát cótra eũ. Cũ q; veniſſet gedeó ad iordané tráſiuit eũ cũ trecétis viris q ſecũ erát: ⁊ plaſſitudie fugientes pſequi nó poterát. Dixitq; ad viros
B ſoccoth. Date obſecro panes pplo q mecũ é: qr valde defecerũt: vt poſſimus perſequi zebee ⁊ ſalmana reges madiá. Rñderunt
infra.eo. pricipes ſoccoth. Forſitá palme manuũ zebee ⁊ ſalmana i máu tua ſũt: ⁊ icciręo poſtulas vt demus exercitui tuo páes. Quib⁹ ille ait. Cũ ergo tradiderit dñs zebee ⁊ ſalmana i man⁹ meas ⁊ cũ reuerſus fuero victor i pace cóterá carnes vr̃as cũ ſpinis tribuliſq; deſerti. Et ide cóſcédés véit in phanuel: locutuſq; é ad viros loci illius ſimilia. Cui ⁊ illi rñderũt ſicut rñderát viri ſoccoth. Dixit itaq; eis. Cũ reuerſus fuero victor i pa
C ce: deſtruá turri hác: zebee át ⁊ ſalmana regeſcebát cũ oi exercitu ſuo. Quidecí eni milia viri remáſerát ex oibus turmis orietalium populor̃: ceſis cétũ vigiti milib⁹ bellatorũ ⁊ educétiũ gladiũ. Aſcédéſq; gedeó p viá eor̃ q i tabernaculis morabátur ad orientalé parté nobe ⁊ iecbaa pcuſſit caſtra hoſtiũq; q ſecuri erát: ⁊ nihil aduerſi ſuſpicabát fugerũtq; zebee ⁊ ſalmana: quos pſequés gedeó cópehédit turbato oi exercitu eor̃. Reuertéſq; de bello añ ſolis ortũ appréhédit puer̃ de viris ſoccoth: áterrogauitq; eũ noia pncipũ ⁊ ſenior̃ ſoccoth: ⁊ deſcripſit ſeptuagitaſepté viros. Veníttq; ad ſoccoth ⁊
D dixit eis. En zebee ⁊ ſalmana ſup qbus exprobraſtis mihi dicétes: forſitá mánus zebee ⁊ ſalmana i manib⁹ tuis ſũt: ⁊ icciręo poſtu
ſ.eo. las vt dem⁹ viris q laſſi ſũt ⁊ defecerũt panes. Tulit ergo ſeniores ciuitatis ⁊ ſpinas deſerti ac tribulos: ⁊ cõtriuit cũ eis atq; cõminuit viros ſoccoth. Turri q̃; phanuel ſubuertit occiſis hitatorib⁹ ciuitatis. Dixitq; ad zebee ⁊ ſalmana. Quales fuerũt viri q̃s occidiſtis i thabor? Qui rñderũt. Similes tui ⁊ vn⁹ ex eis q̃ſi fili⁹ regis. Quib⁹ ille rñdit. Frẽs mei fuerũt. Filij mr̃is mee. Viuit dñs qr ſi ſeruaſſetis eos nó vos occiderẽ. Dixit q; iether priogéito ſuo. Surge ⁊ iterfice eos. Qui nó eduxit gladiũ. Timebat. n. qr adhuc puer erat. Dixeruntq; zebee ⁊ ſalmana tu
E ſurge ⁊ irrue in nos: qr iuxta etaté robur eſt hoīs. Surrexit gedeó ⁊ iterfecit zebee ⁊ ſalmana: ⁊ tulit ornaméta ac bullas qb⁹ colla regaliũ camelor̃ decorari ſolét. Dixerũtq; oés viri iſrael ad gedeó. Dñare nr̃i tu ⁊ filius tu⁹ ⁊ fili⁹ filij tui: qr liberaſti nos de manu madiá. Quib⁹ ille ait. Nó dñabor vr̃i: nec dñabit̃ i vos fili⁹ me⁹ ſed dñabit̃ vobis dñs. Dixitq; ad eos. Vná petitioné poſtulo a vobis. Date mihi in aures ex pda vr̃a. Inaures. n. aureas yſmahelite hr̃e cóſueuerát. Qui rñderũt. Libétiſſime dabim⁹. Ex pádéteſq; ſup terrá pallium piecerunt i eo
F iaures de pda: ⁊ fuit pódus poſtulatar̃ iaurium mille ſeptingéti auri ſicli: abſq; ornaméntis ⁊ móilib⁹ ⁊ veſte purpurea qb⁹ reges madiá vti ſoliti erát: ⁊ pter torques aureas camelor̃. Fecitq; ex eo gedeon ephot: ⁊ poſuit illud i ciuitate ſua ephra. Fornicatuſq; é oís iſrael in eo: ⁊ factũ é gedeoni ⁊ oi domui ei⁹ in ruiná. Humiliatus é át madian corá filijs iſrael nec potuerũt vltra ceruices eleuare: ſed qeuit terra p q̃draginta ánnos qbus gedeó pfuit. Abijt itaq; hierobaal filius ioas: ⁊ hitauit in domo ſua: habuitq; ſe
G ptuagita filios q egreſſi ſunt de femore ei⁹:
4. Re.io.a co q plures hẽret vxores. Cócubina át illius quã hébat in ſyché génuit ei filium noíe abimelech. Mortuuſq; é gedeó filius ioas in ſenectute bóa: ⁊ ſepultus é in ſepulchro ioas pr̃is ſui i ephra de familia ezri. Poſt q̃; át mortu⁹ é gedeó auerſi ſunt filij iſrael: ⁊ fornicati ſunt in baalim. Percuſſeruntq; cũ baal fedus vt eét eis in deũ nec recordati ſunt dñi dei ſui q eruit eos de manib⁹ inimicor̃ ſuor̃ oíum per circuitum: nec fecerũt miſericordiá cũ domo hierobaal gedeó iuxta omnia bona que fecerat iſraeli. IX
A Abijt át abimelech filius hierobaal in ſyché ad frẽs mr̃is ſue ⁊ locut⁹ é

ad eos ⁊ ad omnem cognationem domus
pr̄is matriſqȝ ſue dicens. Loqmini ad oēs
viros ſychē. quid vobis ē meli⁹ vt dn̄entur
vr̄i ſeptuagita viri oēs filij hierobaal: an vt
dn̄et vobis vnus vir. Simulqȝ ɔſiderate:
qꝛ os veſtꝛ ⁊ caro vr̄a ſū. Locutiqȝ ſūt frēs
matris ei⁹ de eo ad oēs viros ſychē vniuer/
ſos ſmones iſtos: ⁊ iclinauerūt coꝛ eorū p⁹
abimelech dicētes. Frater nr̄ ē. Dederūtqȝ
illi ſeptuagita pōdera argēti ð phano baal
berith: qui cōduxit ſibi ex eo viros iopes ⁊
vagos: ſecutiqȝ ſūt eū ⁊ venit i domum pa/
tris ſui i ephꝛa: ⁊ occidit frēs ſuos filios hie
robaal ſeptuaginta viros ſup lapidē vnum
Remāſitqȝ ioathan filius hierobaal mini/
mus: ⁊ abſcōditus ē. Cōgregati ſūt aūt oēs
viri ſychē ⁊ vniuerſe familie vꝛbis mello:
abierūtqȝ ⁊ ɔſtituerūt regē abimelech: iux/
B ta quercū que ſtabat i ſychē. Quod cū nūci
atū eēt ioathan iuit ⁊ ſtetit i vertice montis
garizim: eleuataqȝ voce clamauit ⁊ dixit. au
dite me viri ſychē ita vt audiat vos dn̄s. Je
runt ligna vt vngerēt ſup ſe regē. dixerunt
qȝ oliue. Impera nobis: que rn̄dit. Nunqd
poſſum deſerere pinguedinē meā qua ⁊ dij
vtūt ⁊ hoies: ⁊ venire vt iter ligna pmoue/
ar. Dixerūtqȝ ligna ad arborē ficū. Ueni ⁊
ſup nos regnū accipe: que rn̄dit eis. Nūqd
poſſuȝ deſerere dulcedinē meam fructuſqȝ
ſuauiſſimos: ⁊ ire vt iter cetera ligna pmo/
uear. Locutaqȝ ſūt ligna ad vitem. Ueni ⁊
impera nobis: que reſpondit eis. Nūquid
poſſuȝ deſerere vinū meū qð letificat deum
⁊ hoies: ⁊ inter ligna cetera pmoueri. Dixe
rūtqȝ oia ligna ad rhānū. Ueni ⁊ ipera ſu
p nos. que rn̄dit eis. Si vere me regē vobis
ɔſtituitis: vēite ⁊ ſub vmbra mea requieſci
te. Si āt n̄ vultis egrediat ignis de rhāna
⁊ deuoret cedros libani. Nūc igit ſi recte ⁊
abſqȝ pccō ɔſtituiſtis ſr̄ vos regem abime
lech ⁊ bn̄ egiſtis cū hierobaal ⁊ cuȝ domo
ei⁹ ⁊ reddidiſtis vicē bn̄ficijs eius q puga/
uit p vobis ⁊ aiaȝ ſuā dedit piculis vt eru/
eret vos de manu madiā q nūc ſurrexiſtis
ɔtra domū pr̄is mei: ⁊ iterfeciſtis filios ei⁹
ſeptuaginta viros ſup vnū lapidē: ⁊ ɔſtitui
ſtis regē abimelech filiū ancille eius ſup ha
bitatoꝛes ſychē eo qð frater veſter ſit. Si er/
C go recte ⁊ abſqȝ vitio egiſtis cū hierobaal
⁊ domo ei⁹ hodie letemini i abimelech ⁊ il/
le letet i vobis. Sin aūt peruerſe egrediat

ignis ex eo ⁊ ɔſumat hitatores ſychē ⁊ op/
pidū mello: egrediatqȝ ignis ð viris ſychē
⁊ ð oppido mello: ⁊ deuoret abimelech. q̄ cū
dixiſſet fugit ⁊ abijt in bera: habitauitqȝ ibi
ob metū abimelech fratris ſui. Regnauit
itaqȝ abimelech ſup iſrael trib⁹ ānis: miſit
qȝ dn̄s ſpiritū peſſimū iter abimelech ⁊ hi/
tatores ſychē q ceperūt eū deteſtari ⁊ ſcel⁹ i/
terfectōis ſeptuagita filioꝝ hierobaal ⁊ effu
ſionē ſāguinis eoꝝ ɔferre i abimelech fratrē
ſuū ⁊ i ceteros ſychymoꝝ pncipes: q cū ad/
iuuerāt: poſuerūtqȝ iſidias aduerſū eū i ſū/
mitate mōtiū: ⁊ dū illi⁹ pſtolabant aduētū
exercebāt latrocinia agētes pdas de ptereū/
tib⁹. Nūciatūqȝ ē abimelech. Uenit āt gaal
fili⁹ obed cū frīb⁹ ſuis ⁊ trāſiuit i ſychimā.
Ad cui⁹ aduētū erecti hitatoꝛes ſychē egreſ D
ſi ſūt agros vaſtātes vineas vuaſqȝ calcan
tes: ⁊ factis cātātiū choꝛis igeſſi ſūt phanū
dei ſui: ⁊ iter epulas ⁊ pocula maledicebāt
abimelech clamante gaal filio obed. Quis
eſt iſte abimelech: ⁊ que ē ſychen vt ſeruia/
mus ei? Nunquid nō eſt ipſe filius hieroba/
al ⁊ ɔſtituit principē zebul ſeruū ſup viros
emoꝛ patris ſychē? Cur ergo ſeruiemus ei?
Utinā daret aliqs pplm iſtū ſb manu mea
vt auferē de medio abimelech. Dictūqȝ eſt
abimelech. Cōgrega exercitus mltitudinis
⁊ veni. zebul. n. pnceps ciuitatis auditis ſer
monib⁹ gaal filij obed iratus ē valde: ⁊ mi
ſit clā ad abimelech nūcios dicēs. Ecce ga
al filius obed venit i ſychymā cū fratribus
ſuis ⁊ oppugnat aduerſū te ciuitatē. Surge
itaqȝ nocte cū populo qui tecū ē ⁊ latita in
agro: ⁊ primo mane oꝛiēte ſole irrue ſuper
ciuitatē. Illo aūt egrediente aduerſū te cuȝ
populo ſuo: fac ei qð poteris. Surrexit ita
qȝ abimelech cū oi exercitu ſuo nocte ⁊ tetē E
dit inſidias iuxta ſychimā in quatuor locis.
Egreſſuſqȝ ē gaal filius obed: ⁊ ſtetit i itroi
tu poꝛte ciuitatis. Surrexit autē abimelech
⁊ ois exercit⁹ cū eo ð inſidiaꝝ loco. Cūqȝ vi
diſſet pplm gaal dixit ad zebul. Ecce ð mō
tib⁹ multitudo deſcēdit. Cui ille rn̄dit. Um
bꝛas montiū vides q̄ſi capita hoium ⁊ hoc
erroꝛe deciperis. Rurſūqȝ gaal ait. Ecce po
pul⁹ ð vmbilico terre deſcēdit: ⁊ vn⁹ cune⁹
venit p viā q̄ reſpicit q̄rcū. Cui dixit zebul.
Ubi ē nūc os tuū quo loq̄baris: qs ē abime
lech vt ſuiam⁹ ei? Nōne h̄ ppls ē quē deſpi
ciebas? Egredere ⁊ pugna ɔtra eū. Abijt ḡ

gaal expectāte ſychimoꝝ pplo ⁊ pugnauit
ↄtra abimelech q pſecut⁹ ē eū fugiētē ⁊ i vr
bē ↄpulit. Cecideruntqȝ ex pte ei⁹ plimi vſqȝ
ad portā ciuitatiſ: ⁊ abimelech ſedit i ruma
zebul āt gaal ⁊ ſocios ei⁹ epulit de vrbe nec
F i ea paſſus ē cōmorari. Sequēti ergo die e
greſſus ē popul⁹ i cāpū: qđ cū nūciatū eſſet
abimelech: tulit exercitū ſuū ⁊ diuiſit i tres
turmas: tēdēs inſidias i agris. Uidēſqȝ ꝙ
egrederet popul⁹ de ciuitate ſurrexit ⁊ irru
it i eo cū cuneo ſuo oppugnans ⁊ obſidēs ci
uitatē: due āt turme palātes p cāpū aduerſā
rios pſeqbātur. Porro abimelech oi die illo
oppugnabat vrbē: quā cepit īterfectis hita
toribus ei⁹: ipſa qȝ deſtructa ita vt ſal i ea
diſpgeret. Qđ cū audiſſent q hitabāt i tur
re ſychimoꝝ: igreſſi ſūt phanū đi ſui berith
vbi fedus cū eo pepigerāt: ⁊ ex ea locus no
mē accepat: q erat munitus valde. Abime
lech qȝ audiēs viros turris ſychimoꝝ piter
cōglobatos aſcēdit in mōtē ſelmō cū oi po
pulo ſuo: ⁊ arrepta ſecuri pcidit arboris ra
mū: ipoſitūqȝ ferens hūero: dixit ad ſocios.
Qđ me vidiſtis facere cito facite. Igit cer
ſ.7.e tatiȝ ramos de arborib⁹ pcidētes ſeqbātur
ducē. Qui circūdātes pſidiū ſuccēderūt: at
G qȝ ita factū ē vt fumo ⁊ igne mille hoīuȝ ne
carētur viri piter ⁊ mulieres hitatoꝝ turris
ſychē. Abimelech āt inde pficiſcēs venit
ad oppidū thebes: qđ circūdās obſidebat
exercitu. Erat āt turris excelſa i media ciui
tate: ad quā cōfugerāt ſimul viri ac mulie
res ⁊ oēs pricipes ciuitatis clauſa firmiſſi
me ianua: ⁊ ſup turris tectū ſtātes p propu
gnacula. Accedēſqȝ abimelech iuxta turri
pugnabat fortiter: ⁊ appropinquās hoſtio
2.Re.11.c. ignē ſupponere nitebat. Et ecce vna mulier
fragmē mole deſup iaciens illiſit capiti abi
melech ⁊ cōfregit cerebrū ei⁹. Qui vocauit
1.Re.31.b. cito armigeꝝ ſuū ⁊ ait illi. Euagina gladiū
1.Para. tuū ⁊ pcute me: ne forte dicat ꝙ a femia in
10.a terfectus ſim. Qui iuſſa pficiēs īterfecit eū.
Illo quoqȝ mortuo oēs q cū eo erāt de iſra
el reuerſi ſunt in ſedes ſuas: ⁊ reddidit deus
malū quod fecerat abimelech cōtra patreȝ
ſuum interfectis ſeptuaginta fratribus ſu
is. Sychimitis quoqȝ quod operati erāt re
tributum eſt: ⁊ venit ſuper eos maledictio
ioatham filij hierobaal. X.

A POſt abimelech ſurrexit dux in iſrael
thola fili⁹ phua patrui abimelech vir
de yſachar q hītauit i ſamir mōtis effraiȝ: ⁊
iudicauit iſrl' viginti ⁊ trib⁹ ānis: mortuuſqȝ
ē ac ſepult⁹ i ſamir: huic ſucceſſit iair galaa
dites q iudicauit iſrael p viginti ⁊ duos an
nos: habēs triginta filios ſedētes ſup trigi
ta pullos aſinarū: ⁊ pricipes triginta ciuita
tū q̄ ex noīe eius ſunt appellate anothiair
id ē oppida iair vſqȝ i pñtē diē i terra gala B
ad. Mortuuſqȝ ē iair ac ſepultus i loco cui
ē vocabulū camō. Filij āt iſrael pctis veteri ſ.2.b.⁊.3.
bus iūgētes noua fecerūt malū i cōſpectu ⁊.4.a.6.a.
dñi: ⁊ ſeruierūt idolis baalim ⁊ aſtaroth ⁊ ⁊ infra.13.
dijs ſyrie ac ſydonis ⁊ moab ⁊ filioꝝ āmon
⁊ philiſtijm: dimiſeruntqȝ dñm ⁊ nō colue
rūt eū. Cōtra quos dñs iratus: tradidit eos
i manus philiſtijm ⁊ filioꝝ āmō. Afflictiqȝ
ſunt ⁊ vehemēter oppſſi p ānos decē ⁊ octo
oēs q hītabāt trās iordanē i terra āmorrei
q̄ ē in galaad: intātū vt filij āmon iordane
trāſmiſſo vaſtarēt iudā ⁊ beniamī ⁊ effraī. C
Afflictuſqȝ ē iſrael nimis. Et clamātes ad
dñm dixerūt. Peccauimus tibi: qꝛ dereli
qm⁹ dñm deū nr̄m ⁊ ſeruiuim⁹ baalī. Qui
b⁹ locut⁹ ē dñs. Nūqd nō egypij ⁊ q āmor
rei filijqȝ āmō ⁊ philiſtijm: ſidōij qȝ ⁊ ama
lech ⁊ chanaā oppreſſerūt vos: ⁊ clamaſtis
ad me erui vos de manu eoꝝ? Et tñ reliqſtis
me ⁊ coluiſtis deos aliēos. Iccirco nō addā
vt vltra vos liberē. Ite ⁊ iuocate deos q̊s
elegiſtis. Ipſi vos liberēt i tpe anguſtie. Di
xerūtqȝ filij iſrael ad dñm. Peccauimus: red D
de tu nobis qcqd tibi placet: tñ nūc libera
nos. Que dicētes oīa de finib⁹ ſuis aliēoꝝ
deoꝝ idola piecerūt: ⁊ ſeruierūt dño deo q
doluit ſup miſerijs eoꝝ. Itaqȝ filij āmō cō
clamātes i galaad fixere tētoria: ↄtra quos
cōgregati filij iſrael: i maſpha caſtrametati
ſunt. Dixeruntqȝ principes galaad ſinguli
ad proximos ſuos. Qui primus ex nobis
contra filios ammon ceperit dimicare: erit
dux populi galaad. XI.

FUit itaqȝ illo in tpe iepthe galaadi A
tes vir fōtiſſim⁹ atqȝ pugnator: fili⁹
mulieris meretricis q nat⁹ ē de galaad. Ha
buit āt galaad vxorē de q̄ ſuſcepit filios: q
poſtq̄ creuerāt eiecerūt iepthe dicētes. He
res i domo pr̄is nr̄i eē n̄ poteris qꝛ de adul
tera mr̄e nat⁹ es. Quos ille fugiēs atqȝ de
uitās hītauit i t̄ra thob. Cōgregatiqȝ ſūt ad
eū viri iopes ⁊ latrocinātes: ⁊ q̄ſi pricipē ſe
quebātur. In illis diebus pugnabant filij

ammon cõtra iſrael:qbꝰ acriter iſtãtibus ꝑ
rexerũt maiores natu de galaad vt tollerẽt
ĩ auxiliũ ſui iephte ꝺ terra thob. Dixerũtqꝫ
ad eũ. Ueni ⁊ eſto ꝑ̃nceps nr̃:⁊ pugna ꝯtra
Gen.26.f filios ãmon. qbꝰ ille rñdit. Nõne vos eſtis
q odiſtis me ⁊ eieciſtis de domo patris mei
⁊ nũc veniſtis ad me neceſſitate cõpuſi. Di
B xerũtqꝫ pricipes galaad ad iephte:ob hãc
igit̃ cãm nũc ad te vẽimꝰ vt ꝓficiſcaris no
biſcũ:⁊ pugnes ꝯtra filios ãmon:ſiſqꝫ dux
oĩuꝫ q habitant ĩ galaad. Jephte quoqꝫ di
xit eis. Si vere veniſti ad me vt pugnẽ ꝓ vo
bis ꝯtra filios ãmon:tradideritqꝫ eos dñs
ĩ manꝰ meas:ego ero vr̃ priceps. q rñderũt
ei. Dñs q hec audit ipſe mediator ac teſtis
ẽ ꝙ nr̃a ꝓmiſſa faciemꝰ. Abijt itaqꝫ iephte
cũ ꝑ̃ncipibꝰ galaad:fecitqꝫ eũ oĩs ppl̃s ꝑ̃n
cipẽ ſui. Locutuſqꝫ ẽ iephte oẽs ſermões ſu
os corã dño ĩ maſpha. Et miſit nũcios ad re
gẽ filioꝝ ammon q ex ꝑſona ſua dicerẽt. qd
mihi ⁊ tibi ẽ:qꝛ veniſti cõtra me vt vaſtares
terrã meã. qbꝰ ille rñdit. qꝛ tulit iſrael terrã
meã qñ aſcẽdit de egypto:a finibꝰ arnõ vſ
qꝫ ieboc atqꝫ iordanem. Nũc ergo cũ pace
C redde mihi eã. Per quos rurſuꝫ mãdauit
iephte:⁊ ĩpauit eis vt dicerẽt regi ãmon. hec
dicit iephte. Nõ tulit iſrael terrã moab nec
terrã filioꝝ ãmon:ſꝫ qñ ꝺ egypto ꝯſcẽderũt
ambulauit ꝑ ſolitudinẽ vſqꝫ ad mar̃ rub:ũ
⁊ venit ĩ cades. Miſitqꝫ nũcios ad regẽ edõ
dicẽs. Dimitte vt trãſeã terrã tuaꝫ. Qui no
luit acqeſcere ꝑcibus eius. Miſit quoqꝫ ad
regẽ moab:q ⁊ ĩpe trãſitũ ꝑbere ꝯtẽpſit. mã
ſit itaqꝫ ĩ cades ⁊ circũiuit ex latere terram
edõ ⁊ terrã moab. Uenitqꝫ ad oriẽtalẽ pla
gã terre moab:⁊ caſtrametatus ẽ trãs arnõ
D nec voluit ĩtrare terminos moab. Arnõ qp
pe ꝯfiniũ ẽ terre moab. Miſit itaqꝫ iſrl̃ nũ
cios ad ſeõ regẽ ãmorreoꝝ q hĩtabat ĩ eſebõ
⁊ dixerũt ei. Dimitte vt trãſeã ꝑ terrã tuã vſ
qꝫ ad fluuiũ:q ⁊ ipſe iſrael verba deſpiciẽs
nõ dimiſit eũ trãſire ꝑ termios ſuos:ſed ĩſi
nita multitudie cõgregata egreſſus ẽ cõtra
eũ ĩ iaſa:⁊ fortiter reſiſtebat. Tradiditqꝫ eũ
dñs ĩ manu iſrl̃ cũ oĩ exercitu ſuo ⁊ ꝑcuſſit
eũ:⁊ poſſedit oẽꝫ terrã ãmorrei habitatoris
regiõis illiꝰ ⁊ vniuerſos fines eiꝰ de arnõ vſ
qꝫ ieboc ⁊ ꝺ ſolitudie vſqꝫ ad iordanẽ. Dñs
ergo deꝰ iſrl̃ ſubuertit ãmorreũ pugnãte cõ
tra illũ ppl̃o ſuo iſrl̃. Et tu nũc vis poſſider̃
E terrã eiꝰ. Nõne ea q̃ poſſedit chamos deꝰ tu
us tibi iur̃ debẽt̃? q̃ ãt dñs deꝰ nr̃ victor ob
tinuit ĩ nr̃aꝫ cedẽt poſſeſſionẽ. Niſi forte me
lior es balaac filio ſephor rege moab: aut
docer̃ potes ꝙ iurgatꝰ ſit cõtra iſrl̃ ⁊ pugna
uerit cõtra eũ qñ hĩtauit ĩ eſebõ ⁊ viculiſ eiꝰ
⁊ ĩ aroer ⁊ villis illiꝰ:vel ĩ cũctis ciuitatibꝰ
iuxta iordanẽ ꝑ trecẽtos annos. q̃re tãto tẽ
por̃ nihil ſuꝑ hac repetitiõe tẽptaſti? Igit̃ ñ
pecco ĩ te:ſed tu cõtra me male agis:ĩdicẽs
mihi bella nõ iuſta. Judicet dñs arbiter hu
ius diei ĩter iſrael ⁊ filios ãmon. Noluitqꝫ
acqeſcer̃ rex filioꝝ ãmon verbis iephte q̃ ꝑ
nũcios mãdauerat. Factꝰ ẽ ergo ſuꝑ iephte
ſpiritus dñi ⁊ circumiẽs galaad ⁊ manaſſe
maſpha quoqꝫ galaad:⁊ ĩde trãſiẽs ad fili
os ãmon votũ vouit dño dicẽs. Si tradide F
ris filios ãmon in manꝰ meas: qcũqꝫ ꝑ̃mꝰ
fuerit egreſſus de foribus domus mee: mi
hiqꝫ occurrerit reuertẽti cũ pace a filijs am
mon eũ holocauſtũ offerã dño. Trãſiuitqꝫ
iephte ad filios ãmon vt pugnaret ꝯtra eoſ
quos tradidit dñs ĩ manꝰ eiꝰ: ꝑcuſſitqꝫ ab
aroer vſqꝫ dũ venias in mẽnith viginti ci
uitates ⁊ vſqꝫ ad abel q̃ ẽ vineis ꝯſita pla
ga magna nimis:hũiliatiqꝫ ſũt filij ãmon a
filijs iſrael. Reuertẽti ãt iephte in maſpha
domũ ſuã:occurrit ei vnigenita filia ſua cũ
tympãis ⁊ choris. Nõ .n. hẽbat alios libe
ros:q̃ viſa ſcidit veſtimẽta ſua ⁊ ait. Heu me
filia mi decepiſti me:⁊ ĩpa decepta es. Apꝑui
n.os meũ ad dñꝫ:⁊ aliud facere nõ potero.
cui illa rñdit. Pr̃ mi ſi apꝑuiſti oſ tuũ ad dñꝫ G
fac mihi qdcũqꝫ pollicitꝰ es:ꝯceſſa tibi vlti
one atqꝫ victoria de hoſtibꝰ tuis. Dixitqꝫ
ad prẽꝫ:hoc ſolũ mihi ꝑ̃ſta qd deꝑcor. Di
mitte me:vt duobꝰ mẽſibꝰ circũeã mõtes: ⁊
plãgã ꝟginitatẽ meã cũ ſodalibꝰ meis. Cui
ille rñdit. Uade. Et dimiſit eã duobꝰ mẽſibꝰ
Cũqꝫ abijſſet cũ ſocijs ac ſodalibꝰ ſuis: fle
bat virginitatẽ ſuã ĩ mõtibꝰ. Expletiſqꝫ duo
bus mẽſibꝰ reuerſa ẽ ad prẽꝫ ſuũ: ⁊ fecit ſicͭ
vouerat:q̃ ignorabat virꝫ. Exĩde mos incre
uit ĩ iſrael ⁊ ꝯſuetudo ſuata ẽ:vt poſt anni
circulũ ꝯueniãt ĩ vnũ filie iſrael:⁊ plãgãt fi
liã iephte galaadite diebꝰ q̃tuor. XII

Ecce eñi in effrai orta ẽ ſeditio. Nam A
trãſeũtes ꝯtra aqlonẽ:dixerũt ad ie
phte. Quare vadẽs ad pugnã ꝯtra filios
ãmon vocare nos noluiſti vt ꝑgeremꝰ tecũ
Igit̃ iucundemus domũ tuã:qbus ille rñ
dit. Diſceptatio erat mihi ⁊ populo meo cõ

tra filios ámõ vehemés: vocauiqʒ vos vt
pberetis mihi auxiliũ: ⁊ facere noluiſtis: qđ
cernens poſui animam meam i manibus
meis: tráſiuiqʒ ad filios ammon: ⁊ tradidit
eos dominus i manus meas. quid comme
B rui vt aduerſum me conſurgatis i preliũ?
Vocatis itaqʒ ad ſe cũctis viris de galaad
pugnabat ꝯtra effrai. Percuſſerũtqʒ viri
galaad effrai: q2 dixerat fugitiu⁹ é galaad đ
effrai ⁊ hitabat in medio effrai ⁊ manaſſe.
Occupauerũtqʒ galaadite vada iordanis
p q̃ effrai reuerſur⁹ erat. Cũqʒ véiſſet ad ea
de effrai núero fugiés atqʒ dixiſſet: obſecro
vt me tráſire pmittas. dicebát ei galaadite
Nũquid effrate⁹ es? Quo dicéte: nó ſũ: iter
rogabát eũ. Dic ergo ſebboleth qđ iterpta
C tur ſpica: Qui rñdebat chebboleth: eadem
lr̃a ſpicá exprimere nó valés: ſtatiqʒ appre
henſũ iugulabát i ipſo iordanis tráſitu. Et
ceciderũt i illo tpe đ effrai q̃dragitaduo mi
lia. Judicauit itaqʒ iephte galaadites iſra
el ſex ánis: ⁊ mortuus é ac ſepult⁹ i ciuitate
ſua galaad. Poſt hũc iudicauit iſrael abeſ
ſan de bethleem: qui habuit trigita filios ⁊
totidé filias. Quas emittés foras maritis
dedit: ⁊ eiuſdem numeri filijs ſuis accepit
D vxores: itroducés in domum ſuá. Qui ſep
té annis iudicauit iſrael: mortuuſqʒ eſt ac
ſepultus i bethleem. Cui ſucceſſit abialon
zabulonites: ⁊ iudicauit iſrael decem ánis
mortuuſqʒ eſt ac ſepultus i zabulon. Poſt
hũc iudicauit iſrael abdon fili⁹ hellel pha
ratonites qui habuit quadragita filios ⁊
triginta ex eis nepotes aſcendentes ſuper
ſeptuagita pullos aſinarũ: ⁊ iudicauit iſrael
octo annis: mortuuſqʒ é ac ſepultus i pha
raton terre effraim in móte amalech. XIII

A R Urſũqʒ filij iſrl̃ fecerũt malũ i ꝯſpe
s.io.b ctu dñi qui tradidit eos i man⁹ phili
ſtinorum q̃draginta ánis. Erat át quidam
vir đ ſaraa ⁊ đ ſtirpe dan noie manue hñs
vxoré ſterilé: cui appuit ãgelus dñi: ⁊ dixit
ad eá. Sterilis es ⁊ abſqʒ liberis: ſed ꝯcipi
es ⁊ pares filiũ. Caue ergo ne bibas vinũ
ac ſicerá nec imũdũ qcq̃ cóedas: q2 ꝯcipi
1 Reg.1.b es ⁊ pies filiũ: cui⁹ nó táget caput nouacu
infra eo. la. Erit.n. nazareus dei ab infantia ſua ⁊ ex
mr̃is vtero: ⁊ ipſe icipiet liberare iſrl̃ đ mãu
philiſtiorũ. Que cũ veniſſet ad maritũ ſuũ:
dixit ei. Uir dei venit ad me hñs vultũ ãge
B licũ: terribilis nimis. Qué cũ iterrogaſſem

qs eſſet ⁊ vñ veniſſet ⁊ quo noie vocaret
noluit mihi dicer: ſʒ hoc rñdit. Ecce ꝯcipies Geñ.16.c
⁊ pies filiũ. Caue ne vinũ bibas nec ſicerá Luce.1.b
⁊ ne aliq̃ veſcaris imũdo. Erit.n. puer naza s.eo.
re⁹ dei ab ifãtia ſua ⁊ ex vtero mr̃is ſue vſqʒ
ad dié mortiſ ſue. Orauit itaqʒ manue dñõ
⁊ ait. Obſecro dñe vt vir dei qué miſiſti véi
at iterũ: ⁊ doceat nos qd debeam⁹ facere de
puero q naſcitur⁹ é. Exaudiuitqʒ dñs dep
cáté manue ⁊ apparuit rurſũ ãgel⁹ dñi vxo
ri ei⁹ ſedéti i agro. Manue aũt marit⁹ ei⁹
nó erat cũ ea. Que cũ vidiſſet ãgelũ: feſtia
uit ⁊ cucurrit ad virũ ſuũ: nũciauitqʒ ei di
cés. Ecce apparuit mihi vir qué áte viderá.
Qui ſurrexit ⁊ ſecutus é vxoré ſuá: venieſ
qʒ ad viruʒ dixit ei. Tu es qui locut⁹ es mu
lieri? Et ille rñdit. Ego ſuʒ. Cui manue quá C
do iquit ſermo tuus fuerit expletus qd vis
vt faciat puer: aut a quo ſe obſeruare debe
bit? Dixitqʒ ãgelus dñi ad manue. Ab om
nibus que locutus ſuʒ vxori tue abſtineat
ſe: ⁊ qcquid ex vinea naſcit nó comedat: vi
nũ ⁊ ſicerá ñ bibat: nullo veſcat immũdo: ⁊
qđ ei pcipi ipleat atqʒ cuſtodiat. Dixit ita
qʒ manue ad ãgelũ dñi. Obſecro te vt ac
queſcas pcib⁹ meis: ⁊ faciam⁹ tibi hedũ de
capris. Cui rñdit ãgel⁹. Si me cogis nó co
medá páes tuos: ſi aũt vis holocauſtũ face
re: offer illđ dño. Et neſciebat manue q an
gel⁹ dñi eſſet. Dixitqʒ ad eũ. Qđ eſt tibi no
mé vt ſi ſermo tuus fuerit expletus honore
mus te? Cui ille rñdit. Cur q̃ris nomé meuʒ
qđ é mirabile? Tulit itaqʒ manue hedũ de Geñ.23.b
capris ⁊ libaméta: ⁊ poſuit ſup petrá offe D
rens dño q facit mirabilia. Ipſe aũt ⁊ vxor
ei⁹ ituebát. Cũqʒ aſcéderet flãma altaris in
celũ ãgel⁹ dñi pariter i flãma aſcédit. Qđ
cũ vidiſſet manue ⁊ vxor ei⁹: pni ceciderũt
i terrá ⁊ vltra eis nó apparuit ãgelus dñi.
Statiqʒ itellexit manue ãgelũ dñi eſſe ⁊ di
xit ad vxoré ſuá. Morte moriemur: q2 vidi
mus dñm. Cui rñdit mulier. Si dñs nos
vellet occidere: de manib⁹ nr̃is holocauſtũ
⁊ libaméta nó ſuſcepiſſet: nec oſtendiſſet no
bis hec oia: neqʒ ea que ſũt vétura dixiſſet.
Peperit itaqʒ filium: ⁊ vocauit nomen ei⁹
ſamſon. Creuitqʒ puer: ⁊ benedixit ei dñs.
cepitqʒ ſpiritus domini eſſe cũ eo in caſtris
dan: inter ſaraa ⁊ eſthaol. XIIII

D Eſcédit ergo ſamſõ in thãnata vidéſ A
qʒ ibi mulierem de filiab⁹ philiſtijm

aſcendit ⁊ nūciauit patri ſuo ⁊ matri ſue di-
cens. Uidi mulierē in thānata de filiabus
philiſtinoꝝ: quam queſo vt mihi accipiatis
vxorē. Cui dixerunt pater ⁊ mater ſua. Nū-
quid nō eſt mulier in filiabus fratrū tuoꝝ
⁊ in oī populo tuo: qꝛ vis accipere vxorē de
philiſtijm qui incircūciſi ſunt? Dixitq₃ ſam
ſon ad prēm ſuū. Hāc mihi accipe qꝛ placu
it oculis meis. Parētes āt eius neſciebāt
ꝙ res a dn̄o fieret: ⁊ quereret occaſiones cō
infra.15.c. tra philiſtijm. Eo enī tpe philiſtijm domi-
nabanť iſraeli. Deſcēdit itaq₃ ſamſō cū pa
B tre ſuo ⁊ matre in thamnata. Cūq₃ veniſſēt
ad vineas oppidi: apparuit catulus leonis
.eo.c.15.c. ſeuus ⁊ rugiens: ⁊ occurrit ei. Irruit autem
ſpūs dn̄i in ſamſon: ⁊ dilacerauit leonē qua
ſi hedū in fruſtra decerperet nihil oīo hēns
in manu: ⁊ hoc patri ⁊ matri noluit indicare
Deſcenditq₃ ⁊ locutus eſt mulieri que pla
cuerat oculis eius. Et poſt aliquot dies re-
uertēs vt acciperet eam: declinauit vt vide
ret cadauer leonis. Et ecce examē apum in
oꝛe leonis erat: ac fauus mellis. Quē cum
ſūpſiſſet in manibꝰ comedebat in via: veni-
enſq₃ ad prēm ſuū ⁊ matrē dedit eis partē
q ⁊ ipſi comederūt: nec tñ eis voluit indica-
re: ꝙ mel de coꝛpoꝛe leōis aſſumpſerat. De
ſcendit itaq₃ pater eius ad mulierē: ⁊ fecit
C filio ſuo ſamſon cōuiuiū. Sic.n. iuuenes fa
cere cōſueuerant. Cum ergo ciues loci illius
vidiſſent eum: dederunt ei ſodales triginta
qui eēnt cū eo. Quibus locutus eſt ſamſon
Proponā vobis pꝛoblema qđ ſi ſolueritis
mihi intra ſeptē dies conuiuij: dabo vobis
triginta ſindones ⁊ totidē tunicas. Sin aūt
nō potueritis ſoluere: vos dabitis mihi tri
ginta ſindones: ⁊ eiuſdem numeri tunicas.
Qui rñderunt ei. Propone pꝛoblema vt
audiamus. Dixitq₃ eis. De comedente exi
uit cibus: ⁊ de foꝛti egreſſa eſt dulcedo. Nec
potuerūt p tres dies ꝓpoſitionem ſoluere.
Cumq₃ adeſſet dies ſeptimus: dixerunt ad
vxorē ſamſon. Blandire viro tuo: ⁊ ſuade
ei vt īdicet tibi qđ ſignificet pꝛoblema. Qđ
ſi facere nolueris: incendemus te ⁊ domum
patris tui. An iccirco vocaſtis nos ad nu-
ptias vt ſpoliaretis? Que fūdebat apud ſā
ſon lachꝛymas ⁊ querebať dicēs. Odis me
⁊ nō diligis: iccirco pꝛoblema qđ ꝓpoſuiſti
filijs populi mei nō vis mihi exponere? At
D ille reſpōdit. Patri meo ⁊ mr̄i nolui dicere

⁊ tibi indicare potero. Septē igiť diebus cō
uiuij flebat ante eū: tandemq₃ die ſeptimo
cū eēt ei moleſta: expoſuit. Que ſtatim indi
cauit ciuibus ſuis: ⁊ illi dixerūt ei die ſeptio
ante ſolis occubitū. Quid dulcius melle: ⁊
qđ foꝛtiꝰ leone? Qui ait ad eos. Si nō araſ
ſetis in vitula mea nō inueniſſetis pꝛopoſi
tionē meā. Irruit itaq₃ in eū ſpūs dn̄i: deſcē ¶.eo.1.15.c
ditq₃ aſcalonē: ⁊ pcuſſit ibi triginta viros:
quoꝝ ablatas veſtes: dedit his q ꝓblema
ſoluerant. Iratuſq₃ eſt nimis aſcēdit in do-
mū pr̄is ſui: vxoꝛ āt eius accepit maritum
vnum de amicis eius ⁊ pꝛonubis. XV

P Oſt aliquātū āt tpis cū dies triticee A
meſſis inſtarēt: venit ſamſon inuiſere
volēs vxorē ſuā: ⁊ attulit ei hedū de capris
Cūq₃ cubiculū eius ſolito vellet intrare: ꝓ-
hibuit illum pater illius dicēs. Putaui ꝙ
odiſſes eam: ⁊ ideo tradidi illam amico tuo
Sed h₃ ſoroꝛē q̄ iunioꝛ ⁊ pulchꝛioꝛ illa eſt:
ſit tibi ꝓ ea vxoꝛ. Cui ſamſon reſpondit. Ab
hac die nō erit culpa in me ꝯtra philiſteos.
Faciam.n. vobis mala. Perrexitq₃ ⁊ cepit
trecentas vulpes: caudaſq₃ eaꝝ iunxit ad
caudas: ⁊ faces ligauit ī medio: quas igne
ſuccedēs dimiſit vt huc illucq₃ diſcurrerent
Que ſtatim pꝛexerūt in ſegetes philiſtinoꝝ B
Quibus ſuccēſis ⁊ cōpoꝛtate iam fruges:
⁊ adhuc ſtantes in ſtipula cōcremate ſunt:
intantū vt vineas quoq₃ ⁊ oliueta flamma
ꝯſumeret. Dixeruntq₃ philiſtijm. Quis fe-
cit hāc rem? Quibus dictū eſt. Samſon ge- ¶.6.f
ner thānatei: qꝛ tulit vxorē eius ⁊ alteri tra
didit h̄ operatus eſt. Aſcēderuntq₃ philiſti-
im: ⁊ cōbuſſerunt tā mulierē q̄₃ patrē eius.
Quibus ait ſamſon. Licet hoc feceritis: tñ
adhuc ex vobis expetā vltionē: ⁊ tunc quie
ſcā. Percuſſitq₃ eos ingēti plaga: ita vt ſtu
pētes ſurā femoꝛi imponerēt. Et deſcēdens
habitauit in ſpelunca petre ethā. Igiť aſcē
dentes philiſtijm in terra iuda: caſtrametati
ſunt in loco: q poſtea vocatus eſt lechi.i. ma
xilla vbi eoꝝ fuſus eſt exercitus. Dixerunt
q₃ ad eos de tribu iuda. Cur aſcēdiſtis ad-
uerſum nos? Qui rñderunt: vt ligemꝰ ſam C
ſon venimus: ⁊ reddamus ei q̄ in nos opa-
tus eſt. Deſcēderunt g̊ tria milia viroꝝ de
iuda ad ſpecū ſilicis ethā. Dixerūtq₃ ad ſā- ¶.14.a.
ſon. Neſcis ꝙ philiſtijm imperent nobis.
Quare hoc facere voluiſti? Quibus ille ait
Sicut fecerūt mihi: ſic feci eiſ. Ligare ingūt

te venim⁹ ⁊ tradere i man⁹ philiſtinoꝝ. Qui
b⁹ ſamſon: iurate ait ⁊ ſpódete mihi ꝙ nõ
occidatis me. Dixerũt. Nõ te occidem⁹: ſed
vinctũ tradem⁹. Ligauerũtq; eũ duob⁹ no
uis funib⁹: ⁊ tulerũt eũ de petra ethã. Qui
F.14.b. cũ veniſſet ad locũ maxille: ⁊ philiſtijm vo
ciferátes occurriſſent ei: irruit ſpũs dñi i eũ
⁊ ſicut ſolẽt ad odoré ignis ligna ꝯſumi ita
vícula qb⁹ ligat⁹ erat diſſipata ſũt ⁊ ſoluta.
Inuẽtáq; maxillã .i. mãdibulã aſini q̃ iace
bat: arripiẽs iterfecit in ea mille viros: ⁊ ait
B In maxilla aſini ⁊ i mãdibula pulli aſinaꝝ
deleui eos: ⁊ pcuſſi mille viros. Cunq; hec
verba canẽs cõpleſſet. Proiecit mãdibulã
de mãu: ⁊ vocauit nomẽ loci illi⁹ rama thle
chi: qđ iterpꝛetat̃ eleuatio maxille. Sitiẽſq;
valde: clamauit ad dñm: ⁊ ait. Tu dediſti in
mãu ſerui tui ſalutẽ hãc maximam atq; vi
ctoꝛiã: ⁊ en ſiti moꝛioꝛ: incidáq; in man⁹ in
circunciſoꝝ. Aperuit itaq; dñs molarẽ den
tẽ in maxilla aſini: ⁊ egreſſe ſunt ex eo aque
qb⁹ hauſtis refocillauit ſpũm: ⁊ vires rece
pit. Iccirco appellatum eſt nomẽ loci illius:
fons inuocantis de maxilla: vſq; in pꝛeſen
tem diem. Judicauitq; iſrael in diebus phi
liſtijm viginti ãnis.

XVI

A Abijt quoq; i gazã: ⁊ vidit ibi mulie
rẽ meretricẽ ingreſſuſq; ẽ ad eã. Qđ
cũ audiſſent philiſtijm ⁊ pcrebruiſſet apud
eos itraſſe vꝛbẽ ſamſon: circũdederũt eũ po
ſitis i poꝛta ciuitatis cuſtodibus: ⁊ ibi tota
nocte cũ ſilẽtio pſtolãtes vt fctõ mãe excũ
tẽ occiderent. Doꝛmiuit ãt ſamſon vſq; ad
mediũ noctis: ⁊ ide cõſurgẽs apphẽdit am
bas poꝛte foꝛes cũ poſtib⁹ ſuis ⁊ ſera: ipoſi
taſq; hũeris ſuis poꝛtauit ad verticẽ mõtis
q reſpicit hebꝛõ. Poſt hec amauit mulierẽ
q̃ hitauit i valle ſoꝛeth ⁊ vocabat̃ dalida.
Venerũtq; ad eã pͥcipes philiſtinoꝝ: at
q; dixerũt. Decipe eũ ⁊ diſce ab illo in quo
hẽat tãtã foꝛtitudinẽ: ⁊ quõ eũ ſupare vale
am⁹: ⁊ vinctuz affligere. Qđ ſi feceris dabi
B mus tibi ſinguli mille cẽtũ argẽteos. Locu
ta ẽ ergo dalida ad ſamſon. Dic mihi obſe
cro i quo ſit tua maxia foꝛtitudo ⁊ qđ ſit q̃
ligatus erũpere neq̃as. Cui rñdit ſamſon
Si ſeptẽ neruiceis funib⁹ necdũ ſiccis ⁊ ad
huc humẽtibus ligat⁹ fuero: infirm⁹ ero vt
ceteri hoies. Attulerũtq; ad eã ſatrape phi
liſtinoꝝ ſeptẽ funes vt dixerat: qbus vinxit
eũ latẽtib⁹ apud ſe inſidijs ⁊ i cubiculo finẽ
rei expectãtibus. Clamauitq; ad eũ. Phili
ſtijm ſup te ſamſon. Qui rupit vícula quõ infra.eo.
ſi rumpat qs filũ de ſtupa toꝛtũ ſputamine
cũ odoꝛẽ ignis acceperit: ⁊ nõ eſt cognitũ in
quo eſſet foꝛtitudo eius. Dixitq; ad euz da
lida. Ecce illuſiſti mihi: ⁊ falſuz locutus es.
Saltẽ nunc indica mihi quo ligari debeas
Cui ille rñdit. Si ligatus fuero nouis funi C
bus q nunq̃ fuerũt in ope: infirmus ero ⁊
alioꝝ hoium ſimilis. Quib⁹ rurſuz dalida s̃.eo.⁊.J.ea.
vinxit eũ: ⁊ clamauit: philiſtijm ſup te ſamſõ
in cubiculo inſidijs pparatis. Qui ita rupit
vincula quaſi fila telarum. Dixitq; dalida
rurſuz ad eũ. Uſq; quo decipis me ⁊ falſuz
loq̃ris. Oñde de quo vinciri debeas. Cui
rñdit ſamſon. Si inq̃t ſeptẽ crines capitis
mei cũ licio plexueris: ⁊ clauũ his circũliga
tũ terre fixeris: infirmus ero. Qđ cũ feciſſet
dalida: dixit ad eũ. Philiſtijz ſup te ſamſõ.
Qui cõſurgẽs de ſomno extraxit clauũ cuz
crinibus ⁊ licio. Dixitq; ad eũ dalida. Quõ s̃.eo.
dicis ꝙ amas me cũ aius tu⁹ nõ ſit mecũ: ⁊.infra.eo.
Per tres vices mẽtitus es mihi: ⁊ noluiſti D
dicere in quo ſit maxia foꝛtitudo tua. Cũq;
moleſta eſſet ei ⁊ p multos dies iugiter ad
hereret: ſpaciuz ad qetẽ nõ tribuẽs: defecit
aĩa ei⁹: ⁊ ad moꝛtẽ vſq; laſſata ẽ. Tunc api
ens veritatẽ rei dixit ad eã. Ferrũ nũq̃ aſcẽ
dit ſup caput meũ: qꝛ nazareus .i. cõſecrat⁹
dño ſuz de vtero mrĩs mee. Si raſuz fuerit
caput meũ: recedet a me foꝛtitudo mea ⁊ de
ficiã: ero ſicut ceteri hoies. Uidẽſq; illa ꝙ cõ
feſſus ei eſſet oẽm aĩum ſuũ: miſit ad pꝛinci
pes philiſtinoꝛum ac mãdauit. Aſcẽdite ad E
huc ſemel: qꝛ nũc mihi apuit coꝛ ſuũ. Qui
aſcẽderũt aſſumpta pecunia quã pmiſerãt
At illa doꝛmire eũ fecit ſup genua ſua: ⁊ in
ſinu ſuo reclinare caput. Uocauitq; tõſoꝛẽ
⁊ raſit ſeptẽ crines eius: ⁊ cepit abigere eũ
⁊ a ſe repellere. Statiz .n. de eo foꝛtitudo di
ſceſſit. Dixitq;. Philiſtijm ſuper te ſamſõ. s̃.eo.
Qui de ſõno ꝯſurgẽs dixit i aĩo ſuo. Egredi
ar ſicut añ feci ⁊ me excutiã neſciẽs ꝙ receſ
ſiſſet ab eo dñs. Quẽ cum appꝛehẽdiſſent
philiſtijm: ſtatim eruerũt oculos ei⁹: ⁊ duxe
rũt gazã vinctũ cathẽis ⁊ clauſũ in carcere
molere fecerũt. Jãq; capilli ei⁹ renaſci cepe
rãt: ⁊ pꝛincipes philiſtinoꝝ cõuenerũt i vnũ F.
vt imolarẽt hoſtias magnificas dagõ deo
ſuo: ⁊ epularẽtur dicẽtes. Tradidit deus nr̃
inimicũ noſtrũ ſamſon in manus noſtras.

Quod et popul⁹ vidés laudabat deū ſuū:ea
déq; dicebat. Tradidit de⁹ nr̄ aduerſariū
nr̄m i man⁹ nr̄as:q deleuit terrā nr̄aʒ ⁊ oc
cidit plurimos. Letātesq; p cōuiuia ſūptis
iā epulis pcepunt vt vocaret ſamſon: ⁊ āte
eos luderet. Qui adductus de carcere lude
bat āte eos: fecerūtq; eū ſtare inter duas
colūnas. Qui dixit puero regēti greſſus ſu
os. Dimitte me vt tāgā columnas qb⁹ oīs
iminet dom⁹: ⁊ recliner ſup eas: ⁊ paululū
C reqeſcā. Dom⁹ āt erat plena viroꝝ ac mulie
rū ⁊ erāt ibi oēs pricipes philiſtinoꝝ:ac de
tecto ⁊ ſolario circiter tria milia vtriuſq; ſe
xus ſpectātes ludēté ſamſon. At ille iuoca
to dn̄o ait. Dn̄e de⁹ memēto mei: ⁊ redde mi
hi nunc fortitudiné priſtinā de⁹ me⁹ vt vlci
ſcar me de hoſtib⁹ meis: ⁊ pro amiſſiōe duo
rū luminū: vnā vltioné recipiā. Et apphé
dés ambas columnas qb⁹ initebat dom⁹
alterāq; eaꝝ dextera ⁊ alterā leua tenés: ait
Moriat aīa mea cū philiſtijm. Cōcuſſiſq;
fortiter colūnis: cecidit dom⁹ ſup oēs prici
ş.14.d.c pes ⁊ ceterā multitudiné q̄ ibi erat. Multo
ş.15.d q; plures iterfecit moriés q̄ʒ āte viuus oc
ciderat. Deſcēdentes āt fratres ei⁹ ⁊ vniuer
ſa cognatio tulerunt corpus eius: ⁊ ſepelie
runt inter ſaraa ⁊ eſtabol in ſepulchro pa
tris ſui manue: iudicauitq; iſrael viginti
annis. XVII.

A F Uitq; eo tpe vir quidā de monte ef
frai noīe michas: q dixit matri ſue.
Mille cētū argēteos quos ſepaueras ⁊ ſr
qb⁹ me audiente iurauerās: ecce ego habeo
⁊ apud me ſūt. Cui illa rn̄dit. Bn̄dict⁹ filius
me⁹ dn̄o. Reddidit ergo eos mr̄i ſue: q dixe
rat ei. Cōſecraui ⁊ voui hoc argētū dn̄o: vt
de māu mea ſuſcipiat fili⁹ me⁹ ⁊ faciat ſcul
B ptile atq; cōflatile: ⁊ nunc trado illud tibi.
Reddidit igit eos matri ſue: q̄ tulit ducen
tos argenteos: ⁊ dedit eos argentario vt fa
ceret ex eis ſculptile atq; ꝯflatile qd̄ fuit in
domo miche. Qui ediculam q̄ʒ in ea deo ſe
C pauit: ⁊ fecit ephot ⁊ theraphī ideſt veſté ſa
j.8.a.⁊.21.d cerdotalé ⁊ idola. Impleuitq; vnius filioꝝ
ſuoꝝ manū: ⁊ factus é ei ſacerdos. In dieb⁹
illis nō erat rex i iſrl̄: ſʒ vnuſqſq; qd̄ ſibi re
ctū videbat hoc faciebat. Fuit q; alter ado
leſcens de bethleé iuda ex cognatōe eius:
eratq; ipſe leuites ⁊ hitabat ibi. Egreſſuſq;
de ciuitate bethleé: peginari voluit vbicun
q; ſibi cōmodū repiſſet. Cūq; veniſſet in
mōté effraī iter faciés: ⁊ declinaſſet parūper
in domo miche: iterrogatus é ab eo vn̄ veniſ
ſet. Qui rn̄dit. Leuita ſū dd̄ bethleeʒ iuda:
⁊ vado vt habité vbi potuero ⁊ vtile mihi
eſſe pſpexero. Dixitq; micha. Māe apud B
me iquit: ⁊ eſto mihi parés ac ſacerdos: da
boq; tibi p annos ſingulos decem argente
os ac veſté duplicé: ⁊ q̄ ad victū ſunt neceſ
ſaria. Aqeuit ⁊ māſit apud hoiem: fuitq; il
li quaſi vnus de filijs. Impleuitq; micha
manū eius: ⁊ hūit puerū ſacerdoté apud
ſe: nūc ſcio dicés qd̄ bn̄ faciet mihi deus ha
benti leuitici generis ſacerdotem. XVIII.

I N dieb⁹ illis nō erat rex in iſrael: ⁊ tri A
bus dan q̄rebat poſſeſſioné ſibi vt ha ş.17.c
bitaret i ea. Uſq; ad illū.n.dié iter ceteris j.21.d
trib⁹: ſorté nō accepat. Miſerunt ergo filij
dā ſtirpis ⁊ famlie ſue quinq; viros fortiſſi
mos de ſaraa ⁊ eſtabol vt explorarét terrā
⁊ diligéter iſpicerét. Dixerūtq; eis. Ite ⁊ ꝯſi
derate terrā. Qui cū pgétes veniſſét i mōté
effraī ⁊ itraſſét domū miche: reqeuerūt ibi.
Et agnoſcétes vocé adoleſcétis leuite: vten
teſq; illi⁹ diuerſorio dixerūt ad eū. Quis te
huc adduxit: Quid hic agis: Quā ob cāʒ B
huc venire voluiſti: qui reſpondit eis. Hec
⁊ h̄ preſtitit mihi michas: ⁊ me mercede cō
duxit vt ſim ei ſacerdos. Rogauerūt āt eū
vt ꝯſuleret dn̄m: ⁊ ſcire poſſent an proſpero
itiere pgerét: ⁊ res hr̄et effectum. qui rn̄dit
eis. Ite cū pace. Dn̄s reſpicit viā vr̄am: ⁊
iter q̄ pgitis. Euntes igit qnq; viri venerūt
laiſ: viderūtq; ppl̄m habitāté i ea abſq; vl
lo timore iuxta ꝯſuetudiné ſidonioꝝ ſecuꝝ ⁊
getū: nullo eis péit⁹ reſiſtéte magnarūq; o
pū ⁊ pcul a ſidōe atq; a cūctis hoib⁹ ſepa C
tū. Reuerſiq; ad frēs ſuos i ſara ⁊ eſtabol Nu.13.c
⁊ qd egiſſét ſciſcitātibus rn̄derūt. Surgite
⁊ eamus ad eos. Uidim⁹ eni terrā valde o
pulétā ⁊ vberé. Nolite negligere: nolite ceſ
ſare. Eam⁹ ⁊ poſſideam⁹ eā: null⁹ erit labor.
Intrabim⁹ ad ſecuros i regioné latiſſimam
tradetq; nob dn̄s locū i q̄ nulli⁹ rei é penu
ria coꝝ q̄ gignūt i terra. Profecti igit ſūt
de cognatōe dan de ſaraa ⁊ eſtabol ſexcēti
viri accincti armis bellicis. aſcédéteſq; mā
ſerūt in chariathiarim iude q locutus ex eo
tpe caſtroꝝ dā nomé accepit: ⁊ é poſt tergū
cariathiari. Inde trāſierūt in mōté effraim
Cūq; veniſſét ad domū miche: dixerūt quin D
q; viri q priꝰ miſſi fuerāt ad cōſiderādaʒ

terrā lais:ceteris trib⁹ ſuis. Noſtis q͡ in do
mib⁹ iſtis ſit ephot ⁊ theraphi:⁊ ſculptile at
qꝫ ꝯflatile. Uidete qd vobis placeat. Et cū
paululū declinaſſēt igreſſi ſūt domū adole
ſcētis leuite q erat in domo miche:ſalutaue
rūtqꝫ eū verbis pacificis:ſexcēti aūt viri ita
vt erant armati ſtabāt ante hoſtiū. At illi q
ingreſſi fuerant domū iuuenis: ſculptile ⁊
B ephot ⁊ theraphī atqꝫ cōflatile tollere nite
bātur: ⁊ ſacerdos ſtabat āte hoſtiū ſexcētis
viris fortiſſimis haud ꝓcul expectantibus.
Tulerūt igit̄ q intrauerant ſculptile ephot ⁊
idola atqꝫ ꝯflatile. Quibus dixit ſacerdos
Quid facitis? Cui rn̄derūt. Tace ⁊ pone di
gitū ſup os tuū: veniqꝫ nobiſcū vt habea
mus te prēm ac ſacerdotē. Quid tibi meli⁹
ē vt ſis ſacerdos i domo vnius viri: an i vna
tribu ⁊ familia i iſrael? Quod cū audiſſet ac
quieuit ſmonib⁹ eorū: ⁊ tulit ephot ⁊ idola ac
ſculptile: ⁊ ꝓfect⁹ ē cū eis. Qui cū ꝑgerent
⁊ ante ſe ire feciſſent paruulos ac iumēta: ⁊
oē qd̄ erat precioſū: iāqꝫ a domo miche eſ
C ſent ꝓcul: viri q hitabant i edib⁹ miche cō
clamantes ſecuti ſūt: ⁊ poſt tergū clamare
ceperūt: qui cū reſpexiſſēt: dixerūt ad michā
quid tibi vis? Cur clamas? Qui reſpondit.
Deos meos quos mihi feci: tuliſtis ⁊ ſacer
dotem ⁊ oīa que hēo: ⁊ dicitis. qd tibi ē? Di
xeruntqꝫ ei filij dan. Caue ne vltra loq̄ris
ad nos: ⁊ veniant ad te viri aīo concitati: ⁊
ipſe cū omni domo tua peas. Et ſic cepto iti
nere prexerūt. Uidens āt micha q͡ fortiores
ſe eſſent: reuerſus ē i domū ſuam. Sexcenti
āt viri tulerūt ſacerdotē: ⁊ que ſ̄ diximus: ve
D nerūtqꝫ in lais ad ppl'm qeſcētē atqꝫ ſecuꝝ
⁊ ꝑcuſſerūt eos i ore gladij: vrbēqꝫ incēdio
tradiderūt: nullo pēit⁹ ferēte ꝓſidium. eo qd̄
ꝓcul habitarēt a ſidōe: ⁊ cū nullo hoīū ha
berēt qcqꝫ ſocietatis ac negocij. Erat autē
ciuitas ſita i regione roob quā rurſū extruē
tes hitauerūt i ea: vocato noīe ciuitatis dan
iuxta vocabulū pr̄is ſui quē gēuerat iſrael
q̄ pri⁹ lais dicebat̄. Poſuerūtqꝫ ſibi ſculpti
le: ⁊ ionatā filiū gerſā filij moyſi ac filios eius
ſacerdotes i tribu dan vſqꝫ ad diē captiuita
tis ſue. Manſitqꝫ apd̄ eos idolū miche oī tē
ſ.17.c. pore q̄ fuit dom⁹ dei in ſylo. In diebus illiſ
Jo.7.ii.d non erat rex in iſrael. XIX
A Fuit qdā vir leuites hitās in latere
montis effrai: q accepit vxorem de
bethleē iuda: q̄ reliquit eū: ⁊ reuerſa ē in do
mū pr̄is ſui i bethleē: māſitqꝫ apud eā quat
tuor mēſibus. Secutuſqꝫ ē eā vir ſu⁹ volēs
qꝫ recōciliari ei atqꝫ blādiri ⁊ ſecū reducer̄
hn̄s in comitatu pueꝝ ⁊ duos aſinos. Que
ſuſcepit eū ⁊ introduxit in domum pr̄is ſui
Quod cū audiſſet ſocer ei⁹ eūqꝫ vidiſſet oc
currit ei let⁹: ⁊ āplexat⁹ eſt hoiem. Manſitqꝫ
gener i domo ſoceri trib⁹ diebus comedēs
cū eo: ⁊ bibēs familiariter: die āt quarto de
nocte ꝯſurgens ꝓficiſci voluit. quē tenuit B
ſocer: ⁊ ait ad eū. Guſta ꝑus pauſillū panis
⁊ cōforta ſtomachū: ⁊ ſic ꝓficiſceris. Sede
rūtqꝫ ſil: ac cōederūt ⁊ biberūt. Dixitqꝫ pr̄
puelle ad geneꝝ ſuū. queſo te vt hodie hic
māeas: pariterqꝫ letemur. At ille cōſurgēs
cepit velle ꝓficiſci. Et nihilominus obnixe
eū ſocer tēuit: ⁊ apud ſe fecit māere. Mane
āt facto parabat leuites iter. Cui ſocer rurſū
Obſecro iquit vt paululū cibi capias: ⁊ aſ
ſumptis virib⁹ donec increſcat dies: poſtea
ꝓficiſcaris. Cōederūt ergo ſil: ſurrexitqꝫ a
doleſcēs vt ꝑgeret cū vxor̄ ſua ⁊ puero. Cui
rurſū locut⁹ ē ſocer. Cōſidera q͡ dies ad oc C
caſū decliuior ſit: ⁊ ꝓpinq̄t ad veſpeꝝ. Māe 1.Reg.11.b.
apud me ēt hodie: ⁊ duc letū diem: ⁊ cras ꝓ
ficiſceris vt vadas in domū tuā. Noluit ge
ner acquieſcere ſmonib⁹ eius: ſed ſtatī pre
xit ⁊ vēit ꝯtra ieb⁹ q̄ altero noīe vocat̄ irl'ēz
ducēs ſecū duos aſinos onuſtos ⁊ ꝯcubinā.
Jāqꝫ aderāt iuxta ieb⁹: ⁊ dies mutabat̄ in
noctē. Dixitqꝫ puer ad dominū ſuū. Ueni
obſecro declinem⁹ ad vrbē iebuſeoꝝ: ⁊ ma
neam⁹ in ea. Cui rn̄dit dn̄s. Nō ingrediar
oppidū gētis aliene q̄ nō ē de filijs iſrael ſꝫ
trāſibo vſqꝫ gabaa: ⁊ cū illuc puenero māe
bim⁹ i ea aut certe i vrbe rama. Trāſierūt er
go ieb⁹: ⁊ ceptū carpebāt iter: occubuitqꝫ eiſ D
ſol iuxta gabaa q̄ ē i tribu beniamī: diuerte
rūtqꝫ ad eā vt manerent ibi. quo cū intraſ
ſent ſedebant in platea ciuitatis ⁊ nullus eos
recipere voluit hoſpitio. Et ecce appuit hō
ſenex reuertēs de agro ⁊ de ope ſuo veſpi q
⁊ ipſe de monte erat effraim ⁊ pegrinus ha
bitabat i gabaa. Hoīes āt regiōis illi⁹ erāt
filij gemini. Eleuatiſqꝫ occulis vidit ſenex ſe
dentē hoīem cū ſarcinulis ſuis in platea ciui
tatis: ⁊ dixit ad eū. Unde venis: ⁊ quo va E
dis? qui rn̄dit ei. Profecti ſumus de beth
leem iuda: ⁊ pgim⁹ ad locū nr̄m q ē i latere
mōtis effrai vn̄ ieramus in bethleē. Et nūc
vadimus ad domū dei nulluſqꝫ ſub tectū

ſuū nos vult recipe: hn̄tes paleas ⁊ fenū in
aſinoꝝ pabulū ⁊ panē ac vinū i meos ⁊ an-
cille tue vſus ⁊ pueri q mecū ē. Nulla re in
digem⁹ niſi hoſpitio: cui rn̄dit ſenex: pax te
cum ſit. Ego p̄bebo oīa q̄ neceſſaria ſūt: tm̄
q̄ſo ne i platea maneas. Introduxitq; eū i-
domū ſuā: ⁊ pabulū aſinis p̄buit: ac poſtq̄
lauerāt pedes ſuos recepit eos in cōuiuiū.
F Illis epulātib⁹: ⁊ poſt laborē itineris cibo
⁊ potu reficiētib⁹ corpora: venerūt viri ciui-
tatis illi⁹ filij belial id eſt abſq; iugo: ⁊ circū
dātes domū ſenis fores pulſare ceperūt cla-
Gen.19.b mātes ad dn̄m dom⁹ atq; dicētes. Educ vi-
rū q igreſſus ē domū tuā: vt abutamur eo
Egreſſuſq; ē ad eos ſenex: ⁊ ait. Nolite frēs
nolite facere malū hoc: q: igreſſus ē homo
hoſpitiū meū: ⁊ ceſſate ab hac ſtulticia. Ha-
beo filiā virginē: ⁊ hic homo hʒ cōcubinā:
educā eas ad vos vt humilietis eas ⁊ vr̄am
libidinē cōpleatis: tm̄ obſecro ne ſcel⁹ hoc
ꝯtra naturā opemi i virū. Nolebāt acqeſce-
re ſmōib⁹ illi⁹. Qđ cernēs hō eduxit ad eos
ꝯcubinā ſuā ⁊ eis tradidit illudēdā. Qua
cū tota nocte abuſi eſſēt dimiſerūt eā mane.
G At mulier recedētib⁹ tenebris venit ad ho-
ſtiū dom⁹ vbi mācbat dn̄s ſu⁹: ⁊ ibi corruit.
Mane facto ſurrexit homo ⁊ aperuit oſtiū
vt ceptā expleret viā: ⁊ ecce ꝯcubina eius ia-
cebat añ hoſtiū ſpſis i limie māib⁹. Cui ille
putās eā qeſcere loq̄batur. Surge vt ābu-
lem⁹. Qua nihil rn̄dēte intelligens qđ erat
mortua: tulit eā ⁊ ipoſuit aſino: reuerſuſq;
eſt i domū ſuā: quā cū eēt igreſſus arripuit
gladiū ⁊ cadauer vxoris cū oſſib⁹ ſuis in
duodecim ptes ac fruſta cōcidēs miſit i oēs
termios iſrael. Qđ cū vidiſſēt ſinguli cōcla
mabāt. Nūq̄ res talis facta ē i iſrael ex eo
die quo aſcenderūt patres nr̄i de egypto vſ-
q; in p̄ns tp̄s. Ferte ſniaʒ: ⁊ in cōe decernite
quid facto opus ſit. XX.

A Egreſſi itaq; ſūt oēs filij iſrael ⁊ pariter
cōgregati q̄ſi vir vn⁹ de dan vſq; ber
ſabee ⁊ terra galaad ad dn̄ʒ in maſpha: oēſ
q; āguli populoꝝ ⁊ cūcte trib⁹ iſrael i eccl'iā
ppl'i dei cōuenerūt q̄draginta milia peditū
pugnatoꝝ. Nec latuit filios beniamim qđ
aſcēdiſſēt filij iſrael i maſpha. Interrogatuſ-
q; leuita marit⁹ mulieris interfecte q̄uo tā-
tū ſcelus ppetratū eēt: rn̄dit: veni i gabaa
beniamī cū vxore mea: illucq; diuerti. Et ec
ce hoīes ciuitatis illius circūdederūt nocte
domū in qua manebā volētes me occidere:
⁊ vxorē meā icredibili furore libidinis vexā
tes: deniq; mortua ē. Quā arreptā i fruſta
ꝯcidi: miſiq; ptes i oēs termios poſſeſſiōis
vr̄e: q: nūq̄ tātū nephas ⁊ tā grāde piacu
luʒ factū ē i iſrael. Adeſtis oēs filij iſrael: de
cernite qđ facere debeatis. Stāſq; oīs ppl's
⁊ q̄ſi vni⁹ hoīs ſermōe rn̄dit. Nō recedem⁹
in tabernacula nr̄a nec ſuā qſq; intrabit do
mū: ſʒ hoc ꝯtra gabaa i cōe faciem⁹. Decē B
viri eligant' e cētū ex oībus tribub⁹ iſrael: ⁊
cētū de mille ⁊ mille de decē milib⁹ vt cōpor
tēt exercitui cibaria: ⁊ poſſimus pugnare cō
tra gabaa beniamī ⁊ reddere ei p̄ ſcelere qđ
meret'. Cōuenitq; vniuerſus iſrael ad ciui-
tatē: q̄ſi hō vn⁹ eadē mēte vnoq; cōſilio: ⁊
miſerūt nūcios ad oēm tribū beniamī q di-
cerēt. Cur tātū nephas in vobis repertū eſt:
Tradite hoīes de gabaa q hoc flagitiū per-
petrarūt vt moriāt': ⁊ auferat' malū ð iſrael:
q noluerūt fratꝝ ſuoꝝ filioꝝ iſrael audire mā
datū: ſʒ ex cūctis vrbib⁹ q̄ ſortis ſue erāt
cōuenerūt in gabaa vt illis ferrēt auxiliū ⁊
ꝯtra vniuerſū populū iſrael dimicarēt. In
uētiq; ſūt vigītiqnq; milia ð beniamī edu
cētiū gladiū p̄ter hitatores gabaa q ſeptin-
gēti erāt viri fortiſſimi ita ſiniſtra vt dextra
p̄liātes: ⁊ ſic fūdis lapides ad certū iaciētes
vt capillū q̄ʒ poſſent pcutere ⁊ nequaq̄ i
alterā ptē ictus lapidis deferret'. Viroꝝ q̄ʒ C
iſrl' abſq; filijs beniamī iuēta ſūt q̄dragita
milia educētiū gladios ⁊ patoꝝ ad pugnaʒ
q ſurgētes venerūt i domū dei hoc ē i ſyloꝝ
ꝯſulerūtq; dn̄m atq; dixerūt. Quis erit in
exercitu nr̄o p̄nceps certaminis ꝯtra filios
beniamī. Quib⁹ rn̄dit dn̄s. Iudas ſit dux
vr̄. Statiq; filij iſrael ſurgētes māe caſtrame
tati ſūt iuxta gabaa: ⁊ ide p̄cedētes ad pu-
gnā ꝯtra beniamī vrbē oppugnare cepūt.
Egreſſiq; filij beniamī de gabaa: occiderūt
ð filij iſrael die illo vigīti duo milia viroꝝ.
Rurſū filij iſrael ⁊ fortitudīe ⁊ numero ꝯfi-
dētes i eodē loco i q̊ prius certauerūt: aciē di
rexerūt ita tm̄ vt prius aſcēderent ⁊ flerēt co
raʒ dn̄o vſq; ad noctē: ꝯſulerētq; eū ⁊ dice-
rēt. Debem⁹ vltra p̄cedere ad dimicanduʒ
ꝯtra filios beniamī frēs nr̄os: an nō: Quib⁹
ille rn̄dit. Aſcēdite ad eos ⁊ inite certamen. D
Cūq; filij iſrl' altera die ꝯtra filios beniamī
ad p̄liū p̄ceſſiſſēt: erupūt filij beniamī ð por
tis gabaa: ⁊ occurrētes eis tāta i illos cede

bachati ſūt: vt decē ⁊ octo milia viroꝝ edu-
cētiū gladiū ꝓſternerēt. quamobrē oēs filij
iſrael venerunt in domū dei: ⁊ ſedentes fle-
bant corā dño. Jeiunaueruntq; die illo vſq;
ad veſperā: ⁊ obtulerūt ei holocauſta atq; pa
cificas victimas ⁊ ſup ſtatu ſuo interrogaue
rūt. Eo tpe ibi erat archa federis dñi: ⁊ phi
nees filius eleazari filij aarō ꝓpoſit⁹ dom⁹
Cōſulerūt igit̄ dñz atq; dixerūt. Exire vltra
debemus ad pugnā ꝯtra filios beniamī fra
tres nros: an quieſcere? quib⁹ ait dñs. Aſcē
dite. Cras.n. tradā eos i manus vr̃as. Po
ſueruntq; filij iſrael inſidias ꝑ circuitū vrbis
gabaa ⁊ tertia vice ſicut ſemel ⁊ bis ꝯtra be
E niami exercitū ꝓduxerūt. Sz ⁊ filij benia
mī audacter eruperūt ꝺ ciuitate: ⁊ fugiētes
aduerſarios lōgi⁹ pſecuti ſūt: ita vt vulnera
rēt ex eis: ſicut p̄mo die ⁊ ſcdo: ⁊ cederēt per
duas ſemitas ꝯtentes terga: q̄rū vna fere
bat̄ i bethel: ⁊ altera i gabaa: atq; ꝓſternerēt
triginta circiter viros. Putauerūt.n. ſolito
eos more cedere. qui fugā arte ſimulātes in
ierūt ꝯſiliū vt abſtraherēt eos ꝺ ciuitate: ⁊ q̄
ſi fugientes ad ſupradictas ſemitas ꝑduce
rent. Oēs itaq; filij iſrael ſurgētes de ſedi
bus ſuis tetēderūt aciē i loco q vocat̄ baal
thamar: inſidie quoq; q̄ circa vrbē erāt: pau
lati ſe aperire ceperūt ⁊ ab occidētali vrbis
parte ꝓcedere. Sed ⁊ alia decē milia virorū
de vniuerſo iſrael habitatores vrbis ad cer
tamina ꝓuocabāt: ingrauatūq; ē bellū ꝯtra
filios beniami: ⁊ nō itellexerūt q̄ ex oi pte
illis iſtaret interit⁹. Percuſſitq; eos dñs in
ꝯſpectu filioꝝ iſrael ⁊ iterfecerūt ex eis i illo
die vigītiqnq; milia ⁊ cētū viros: oēs bella
F tores ⁊ educētes gladiū. Filij aūt beniami
cū ſe iferiores eē vidiſſēt ceperūt fugere. qđ
cernētes filij iſrael dederūt eis ad fugiēduz
locū vt ad ꝑparatas iſidias deuenirēt: quaſ
iuxta vrbē poſuerāt. q cū repēte ꝺ latibulis
ſurrexiſſent: ⁊ beniami terga cedētibus da-
ret. igreſſi ſūt ciuitatē ⁊ percuſſerūt eā in ore
gladij. Signū aūt dederāt filij iſrl̄ his quoſ
iſidijs collocauerāt vt poſtq̄z vrbē cepiſſent
ignē accenderēt: vt aſcēdēte i altū fumo ca
ptā vrbē demōſtrarēt. qđ cū cernerent filij
iſrael i ipſo certamine poſiti: putauerūt.n. fi
lij beniami eos fugere ⁊ inſtantius pſeque
bant̄ ceſis de exercitu eoꝝ triginta viris vt
viderūt q̄ſi colūnā fumi de ciuitate cōſcēde
re: beniami quoq; reſpiciēs retro: cū captaz
cerneret ciuitatē: ⁊ flāmas i ſublime ferri: q
pus ſimulauerāt fugā. verſa facie fortius re
ſiſtebāt. qđ cū vidiſſēt filij beniamī fugaz
verſi ſūt: ⁊ ad viā deſerti ire ceperunt: illuc
quoq; aduerſarijs ꝑſequētibus. Sed ⁊ hi G
q vrbē ſuccenderāt occurrerūt eis atq; ita
factū ē vt ex vtraq; pte ab hoſtibus cederē
tur: nec erat vlla requies morientiū. Cecide-
rūt atq; proſtrati ſūt ad orientalē plagam
vrbis gabaa. Fuerūt aūt q in eodē loco iter
fecti ſunt decem ⁊ octo milia virorū oēs ro
buſtiſſimi pugnatores. quod cū vidiſſēt q
remanſerant de beniamin fugerūt in ſolitu
dinē ⁊ pergebāt ad petrā: cuius vocabuluz
eſt remmō. In illa quoq; fuga palātes ⁊ i
diuerſa tendentes: occiderūt qnq; milia vi
ros. Et cū vltra tenderēt perſecuti ſunt eos
⁊ iterfecerūt etiā alia duo milia. Et ſic factū
eſt vt oēs qui ceciderāt ꝺ beniami in diuer
ſis locis eſſent vigintiquinq; milia pugna
tores ad bella promptiſſimi. Remāſerunt
itaq; de oī numero beniami q euadere potu
erāt ⁊ fugere i ſolitudinē ſexcēti viri: ſederūt
q; i petra remō mēſibuſ quattuor. Regreſſi
aūt filij iſrl̄ oēs reliqas ciuitatis a viris vſ
q; ad iumēta gladio pcuſſerūt: cūctaſq; vr
bes ⁊ vicos beniami vorax flāma ꝯſūpſit.

Jurauerāt q; filij iſrael i XXI.
maſpha ⁊ dixerūt. Nullus nr̃m dabit A
filijs beniamī de filiabus ſuis vxorē. Uene infra.co.
runtq; oēs ad domū dei i ſylo: ⁊ i cōſpectu
eius ſedētes vſq; ad veſpaz leuauerūt vo
cē: ⁊ magno vlulatu cepūt fler̄ dicētes. qua
re dñe deus iſrael factū eſt hoc malū i pplo
tuo vt hodie vna tribus auferetur ex nobis?
Altera aūt die diluculo conſurgentes extru
xerūt altare: obtuleruntq; ibi holocauſta ⁊
pacificas victimas: ⁊ dixerunt. quis nō aſcē
dit i exercitū dñi de vniuerſis tribubus iſra
el? Grādi eni iuramēto ſe ꝯſtrixerāt cū eēnt
in maſpha: interfici eos qui defuiſſent: ducti
q; penitentia filij iſrael ſup fratre ſuo beni-
ami: ceperūt dicere. Ablata ē tribus vna de
iſrael. Unn̄ vxores accipiēt? Oēs.n. i cōe iu B
rauim⁹ nō daturos nos his filias nr̃as. Id
circo dixerūt: quis eſt de vniuerſis tribub⁹
iſrael q nō aſcēdit ad dñm in maſpha? Et ec
ce inuēti ſūt hītatores iabis galaad i illo ex
ercitu nō fuiſſe. Eo quoq; tpe cū eēnt i ſylo
nullus ex eis ibi repertus ē. Miſerūt itaq;
decē milia viros robuſtiſſimos: ⁊ ꝑceperūt

cis. Ite ⁊ pcutite hitatores
iabis galaad i ore gladij: tā
vxores q̄z paruulos eoꝝ: ⁊ h̄
erit qđ obſeruare debebitis
Nu.13.c Oē gn̄is maſculini ⁊ mulie
res q̄ cognouerūt viros inter
ficite: virgines āt reſeruate.
Inuenteq̄z ſunt de iabis ga
laad q̄dringēte v̄gines q̄ ne
ſcierunt viri thoꝝ: ⁊ adduxe
rūt eas ad caſtra in ſylo i ter
rā chanaā. Miſerūtq̄z nūci
os ad filios beniamī q erāt
in petrā rēmō: ⁊ pceperūt eiſ
C vt eas ſuſciperēt in pace. Ue
nerūtq̄z filij beniamī in illo tpe: ⁊ date ſunt
eis vxores de filiab⁹ iabis galaad: alias āt
n̄ reperūt q̄s ſili mō traderēt. Uniuerſuſq̄z
iſrael valde doluit ⁊ egit pniam ſup interfe
ctiōe vni⁹ trib⁹ ex iſrael: dixerūtq̄z maiores
natu. Quid faciem⁹ reliq̄s q n̄ accepūt vxo
res: Oēs i beniamī feīe ꝯciderūt: ⁊ magna
nobis cura ingētiq̄z ſtudio ꝓuidēdū eſt ne
s.co. vna tribus deleat̄ ex iſrael. Filias. n. n̄ras
eis dare nō poſſum⁹ ꝯſtricti iuramēto ⁊ ma
ledictōe q̄ dixim⁹: maledict⁹ q dederit de fi
liab⁹ ſuis vxorē beniamī. Ceperūtq̄z ꝯſili
uz atq̄z dixerūt. Ecce ſolēnitas dn̄i ē in ſylo
āniuerſaria: q̄ ſita ē ad ſeptētrionē vrbis be
thel ad orietalē plagā vie q̄ de bethel tēdit
ad ſichimā: ⁊ ad meridiē oppidi lebōa. Pce
perūtq̄z filijs beniamī: atq̄z dixerūt. Ite ⁊ la
titate i vineis. Cūq̄z videritis filias ſylo ad
ducēdos choros ex more ꝓcedere: exite re
pente de vineis: ⁊ rapite ex eis ſinguli vxo
D res ſingulas: ⁊ pgite in terrā beniamī. Cūq̄z
venerit pres eaꝝ ac frēs ⁊ aduerſū vos q̄ri
cepint atq̄z iurgari dicem⁹ eis. Miſeremini
eoꝝ. Nō. n. rapuerūt eas iure bellātiū atq̄z
victoꝝ: ſed rogātibus vt acciperent nō de
diſtis: ⁊ a vr̄a pte pctm̄ ē. Fecerūtq̄z filij be
niamī vt ſibi fuerat impatū: ⁊ iuxta numeꝝ
ſuū rapuerūt ſibi de his q̄ ducebāt choros
vxores ſingulas: abierūtq̄z i poſſeſſionē ſuā
edificātes vrbes: ⁊ hitātes i eis. Filij q̄z iſrl̄
reuerſi ſūt p trib⁹ ⁊ familias in tabernacula
Ri7.c.⁊.18.a ſua. In dieb⁹ illis nō erat rex i iſrael: ſꝫ vn⁹
q̄ſq̄z qđ ſibi rectū videbat̄ hoc faciebat.

¶ Explicit Liber Iudicum. Incipit Liber Ruth. Capitulum Primum.

IN die/a
bus vnius iudi
cis quando iudi
ces ꝑerāt: facta ē
fames in terra.
Abijtq̄z hō de
bethleē iuda: vt
peregrinaret̄ in
regione moabi
tide cū vxoī ſua
ac duob⁹ libis.
Ipe vocabat̄ elimelech: ⁊ vxor ei⁹ noemi: ⁊
duo filij: alter maalō ⁊ alter chelio effratei d̄
bethleē iuda. Ingreſſiq̄z regionē moabiti
dē morabāt̄ ibi. Et mortu⁹ ē elimelech ma
rit⁹ noemi: māſitq̄z ipa cū filijs. q acceperunt
vxores moabitidas: q̄rum vna vocabat̄ or
pha: alteraq̄z ruth. Māſerūtq̄z ibi decē an
nis: ⁊ ambo mortui ſūt maalō videlꝫ ⁊ che
lion: remāſitq̄z mulier orbata duob⁹ liberiſ
ac marito. Et ſurrexit vt i patriā pgeret cum
vtraq̄z nuru ſua de regiōe moabitide. Au B
dierat. n. q reſpexiſſet dn̄s pplꝫ ſuū ⁊ dediſ
ſet eis eſcas. Egreſſa ē itaq̄z d̄ loco pegrina
tōis ſue cū vtraq̄z nuru: ⁊ iā in via reuertē
di poſita i terrā iuda: dixit ad eas. Ite in do
mū mr̄is vr̄e. Faciat vobiſcū dn̄s miſicor
diā: ſicꝫ feciſtis cū mortuis ⁊ mecū. Det vob̄
inuenire requiē in domib⁹ viroꝝ q̄s ſortiture
eſtis. Et oſculata ē eas: q̄ eleuata voce flere
cepūt ⁊ dicere. Tecū pgem⁹ ad pplꝫ tuum.
Quib⁹ ille r̄ndit. Reuertimini filie mi: cur
venitis mecū? Nū vltra hēbo filios i vtero
meo vt viros ex me ſpare poſſitis. Reuerti
mini filie mi ⁊ abite. Iā. n. ſenectute ꝯfectā

tũ:nec apta vĩculo ↄiugali.Etiã ſi poſſẽ hac
nocte cõcipere ⁊ parere filios:ſi eos expecta
re velitis donec creſcãt ⁊ ãnos pubertatis i
C pleant:añ eritis vetule q̃ʒ nubatis. Nolite
q̃ſo filie mı̄ facere hoc:qꝛ vr̃a ãguſtia magiſ
me p̱mit:⁊ greſſa ẽ manꝰ dñi ↄtra me:eleua
ta igiť voce iteꝝ flere ceperũt. Orpha oſcu
lata ẽ ſocꝝ ac reuerſa ẽ: ruth adheſit ſocrui
ſue.Cui dixit noemi. En ruerſa eſt cognata
tua ad pplm̃ ſuũ ⁊ ad deos ſuos: vade cuʒ
ea.que rñdit. Ne aduerſeris mihi vt relin-
Reg.15.c. quã te ⁊ abeã. quocũqʒ.n. pexeris pgã:⁊
vbi morata fueris:⁊ ĝ piter morabor. Po-
pulꝰ tuꝰ pp̃ľs meꝰ:deꝰ tuꝰ deus meꝰ.que de
terra ſuſcepit morietẽʒ: i ea moriar ibiqʒ lo
cũ accipiã ſepulture.Hec mihi faciat deꝰ: ⁊
h addat:ſi nõ ſola mors me ⁊ te ſepauerit.
D Uidẽs ergo noemi q obſtiato ruth aio de-
creuiſſet ſecũ pgere aduerſari noluit: nec ad
ſuos vltra reditũ pſuadere.Profecteqʒ ſũt
ſimul ⁊ venerũt in bethleẽ. quibus vrbẽ in
greſſis velox apđ cũctos fama percrebuit:di-
cebãtqʒ mulieres.hec ẽ illa noemi:quibꝰ ait
Ne vocetis me noemi.i.pulchrã:ſed vocate
me mara.i.amarã:qꝛ amaritudine valde re
pleuit me oipotens.Egreſſa ſum plena ⁊ va
cuaʒ reduxit me dñs.Cur ergo vocatis me
noemi quã dñs humiliauit ⁊ afflixit oipo-
tẽs? Uẽit ergo noemi cũ ruth moabitide nu
ru ſua de terra pegrinatõis ſue:ac reuerſa ẽ
i bethleẽ qñ p̱mũ ordea metebãť. II.
A Erat aũt viro elimelech cõſãguineꝰ
hõ potẽs ⁊ magnaꝝ opũ noie booʒ.
Dixitqʒ ruth moabitis ad ſocrũ ſuã. Si iu
bes vadã in agrũ: ⁊ colligã ſpicas q̃ fuge-
rit manus metẽtiũ:vbicũqʒ clemẽtis in me
prĩſfamilias reppero grãm. Cui illa rñdit.
Uade filia mi. Abijt itaqʒ ⁊ colligebat ſpi-
cas poſt terga metẽtiũ.Accidit autẽ vt ager
ille haberet dñʒ noie booʒ qui erat đ cogna
tõe elimelech.Et ecce ipſe veniebat de beth
leẽ:dixitqʒ meſſoribus.Dñs vobiſcũ. Qui
rñderũt. Bñdicat tibi dñs. Dixitqʒ booʒ
iuueni q meſſoribus preerat.Cuius eſt hec
puella?Cui rñdit.Hec eſt moabitis q̃ venit
B cũ noemi de regiõe moabitide:⁊ rogauit vt
ſpicas colligeret remanẽtes:ſequẽs meſſoꝝ
veſtigia. Et de mane vſqʒ nũc ſtat i agro: ⁊
nec ad momẽtũ quidẽ domũ reuerſa eſt.Et
ait booʒ ad ruth.Audi filia. Ne vadas i al-
terũ agrum ad colligendũ: nec recedas ab
hoc loco: ſʒ iũgeꝛ puellis meis: ⁊ vbi meſſu
erit ſequere. Mãdaui.n.pueris meis vt ne
mo moleſtus ſit tibi:ſed etiã ſi ſitieris vade
ad ſarcinulas ⁊ bibe aquas de q̃bus ⁊ pueri
mei bibũt.que cadẽs in faciẽ ſuã:⁊ adorãs
ſup terrã dixit ad eũ.Uñ mihi hoc vt iueni
reʒ gratiã añ oculos tuos:⁊ noſce me digna
reris pegrinã mulierẽ?Cui ille rñdit.Nũcia C
ta ſũt mihi oia q̃ feceris ſocrui tue pꝰ mortẽ
viri tui:⁊ q reliq̃ris pentes tuos: ⁊ terrã i q̃
nata es: ⁊ veneris ad pplm̃ quẽ ãtea neſcie
bas. Reddat tibi dñs ꝓ ope tuo: ⁊ plenam
mercedẽ recipias a dño deo iſrael ad quẽ ve
niſti: ⁊ ſub cuius cõfugiſti alas. que ait. In
ueni gratiã apud oculos tuos dñe mi q ↄſo
latus es me:⁊ locutꝰ es ad cor ancille tue:q̃
nõ ſũ ſilis vnius puellaꝝ tuaꝝ. Dixitqʒ ad
eã booʒ. qñ hora veſcẽdi fuerit veni huc ⁊
cõede panẽ: ⁊ intige bucellã tuã i aceto.Se
dit itaqʒ ad meſſoꝝ latus ⁊ ↄgeſſit pollẽtã
ſibi: comeditqʒ ⁊ ſaturata ẽ ⁊ tulit reliq̃as.
Atqʒ inde ſurrexit vt ſpicas ex mor collegi
ret.Precepit aũt booʒ pueris ſuis dicens
Et ſi vobiſcũ metere voluerit ne ꝓhibeatis
eã: ⁊ de veſtris q̃ʒ manipulis ꝓijcite de idu
ſtria ⁊ remãere permittite vt abſqʒ rubore
colligat:⁊ colligentẽ nemo corripiat. Colle D
git ergo in agro vſqʒ ad veſperã: ⁊ q̃ colle
gerat virga cedẽs ⁊ excutiẽs iuenit ordei q̃-
ſi ephi mẽſurã.i.tres modios quos portãſ
reuerſa ẽ i ciuitatẽ ⁊ oñdit ſocrui ſue. Inſup
ꝓtulit ⁊ dedit ei de reliq̃is cibi ſui quo ſatu-
rata fuerat.Dixitqʒ ei ſocrus ſua:vbi hodie
collegiſti.Et vbi feciſti opus. Sit bñdictus
q miſertus ẽ tui.Indicauitqʒ ei apud queʒ
eſſet operata ⁊ nomẽ dixit viri q booʒ voca
retur.Cui rñdit noemi. Bñdictus ſit a dño
qm̃ eandeʒ gratiã quã p̱buerat viuis ſerua
uit ⁊ mortuis. Rurſũ qꝫ ait. Propinquꝰ nr̃
ẽ hõ.Et ruth hoc quoqʒ inq̃t pcepit mihi vt
tãdiu meſſoribuſ eius iũgerer donec oẽs ſe
getes meterenť:cui dixit ſocrus. Melius ẽ
filia mi vt cũ puellis eius exeas ad metẽdũ
ne in alieno agro q̃ſpiã reſiſtat tibi.Iũcta ẽ
itaqʒ puellis booʒ ⁊ tãdiu cũ eis meſſuit do
nec ordea ⁊ triticũ i horreis ↄderenť. III.
P Oſtqʒ aũt reuerſa eſt ad ſocrũ ſuam. A
Audiuit ad ea.Filia mi querã tibi re
quieʒ ⁊ prouidebo vt bñ ſit tibi. Booʒ iſte
cuiꝰ puellis in agro iũcta es ꝑpiquꝰ noſter
eſt ⁊ hac nocte areã ordei ventilat. Lauare

igiť ⁊ vngere:⁊ induere cultioribꝰ veſtimen
tis ⁊ deſcéde in areá. Nó te videat hó: donec
eſuz potűqꝫ finierit:qñ át ierit ad dormiédű
nota locuz in quo dormiat. Veniesqꝫ ⁊ diſ-
cooperies palliű quo opitur a pte pedum:⁊
ꝓijcies te ⁊ ibi iacebis. Ipſe aűt dicet tibi
quid agere debeas: que rñdit: quicqd ꝑce-
C pis faciá. Deſcenditqꝫ in areá: ⁊ fecit oia
q̃ ſibi iperauerat ſocrus. Cűqꝫ cóediſſet bo-
oz ⁊ bibiſſet ⁊ factꝰ eét hilarior: iſſetqꝫ ad
dormiendű iuxta aceruű manipulorű venit
abſcódite ⁊ diſcooperto a pedibus eius pal
lio ſe ꝓiecit. Et ecce nocte iá media expauit
hó ⁊ cóturbatꝰ eſt:viditqꝫ mulieré iacienté
ad pedes ſuos ⁊ ait illi. que es? Illaqꝫ rñdit
Ego ſuz. Ruth ancilla tua. Expande palliű
tuum ſuper famulam tuaz:quia ꝓpinquuſ
es. Et ille. benedicta inquit es a dño filia: ⁊
prioré miſericordiá poſteriore ſuperaſti:qꝛ
nó es ſecuta iuuenes paupes ſiue diuites
B Noli ergo metuere ſed qcqd dixeris mihi
faciá tibi. Scit. n. oia populus qui habitat
intra portas vrbis mee mulieré te eſſe vir-
tutis. Nec abnuo me propinquű ſed eſt ali
us me propinquior: qeſce hac nocte ⁊ facto
mane ſi te voluerit propinquitatis iure reti
nere bñ res acta eſt:ſin át ille noluerit:ego
te abſqꝫ vlla dubitatione ſuſcipiam viuit
dñs. Dormi vſqꝫ máe. Dormiuit itaqꝫ ad
pedes eiꝰ vſqꝫ ad noctis abſceſſum. Surre
xit itaqꝫ anteqꝫ hoies ſe cognoſcerent mu
D tuo. ⁊ dixit Booz. Caue ne qs nouerit ꝙ
huc veneris. Et rurſum:expáde inqt palliű
tuű quo opiris:⁊ tene vtraqꝫ manu:qua ex
tédéte ⁊ tenéte:méſus eſt ſex modios ordei
⁊ poſuit ſuper eaz:que portans ingreſſa eſt
ciuitatem ⁊ venit ad ſocrum ſuaz:que dixit
ei:quid egiſti filia? Narrauitqꝫ ei omnia q̃
ſibi feciſſet homo. Et ait. Ecce ſex modios or
dei dedit mihi:⁊ ait. Nolo vacuá te reuerti
ad ſocrum tuam. Dixitqꝫ noemi. Expecta
filia donec videamus quem res exitum ha
beat. Neqꝫ enim ceſſabit homo niſi comple
uerit quod locutus eſt. IIII
A Aſcédit ergo booz ad portá ⁊ ſedit
ibi. Cűqꝫ vidiſſet propinquű ꝑterire
de quo prius ſermo habitus eſt. Dixit ad eű.
Declina pauliſper ⁊ ſede hic:vocás euz no
mine ſuo:qui diuertit ⁊ ſedit. Tollés aűt bo
oz decé viros de ſenioribus ciuitatis: dixit
ad eos. Sedete hic:qbus reſidentibus locu

tus eſt ad ꝓpinquű. Parté agri frís nři eli-
melech védet noemi que reuerſa eſt de regi
one moabitide:qđ audire te volui ⁊ tibi di-
cere corá cunctis ſedentibus ⁊ maioribus
natu de populo meo:ſi vis poſſidere iure ꝓ-
pinqtatis eme ⁊ poſſide. Si aűt diſplicet ti-
bi hoc ipm indica mihi vt ſciá qd facere de-
beá. Nullus. n. eſt ꝓpinquus excepto te q
prior es:⁊ me q ſcđs ſum. At ille rñdit. Ego B
agrű emam. Cui dixit booz:qñ emeris agꝛ
de manu mulieris. Ruth quoqꝫ moabiti-
dé que vxor defuncti fuit debes accipere:vt
ſuſcites nomé ꝓpinqui tui in hereditate ſua
qui rñdit. Cedo iuri ꝓpinquitatis. Neqꝫ. n.
poſteritatem familie mee delere debeo. Tu
meo vtere priuilegio quo me libenter care
re profiteor. Hic aűt erat mos antiquitus i
iſrael inter propinquos:vt ſi qñ alter alteri
ſuo iuri cedebat vt eſſet firma ꝯceſſio: ſolue
bat homo calciamétű ſuű ⁊ dabat propin-
quo ſuo. Hoc erat teſtimoniű ceſſionis i iſrľ
Dixit ğ ꝓpinquo ſuo booz. Tolle calciamen
tű:qđ ſtatim ſoluit de pede ſuo. At ille maio C
ribus natu ⁊ vniuerſo populo:teſtes vos i-
quit eſtis hodie ꝙ poſſederim oia q̃ fuerűt
elimelech ⁊ chelion ⁊ maalon tradente noe
mi:⁊ ruth moabitidé vxoré maalon in cóiu
gium ſumpſeriz:vt ſuſcité nomé defuncti in
hereditate ſua:ne vocabulű eius de familia
ſua ac fratribus ⁊ populo deleatur. Vos in
qꝫ huius rei teſtes eſtis. Rñdit ois populꝰ
qui erat in porta ⁊ maiores natu. Nos te-
ſtes ſumus. Faciat dñs hác mulieré que in
grediť domű tuá:ſicut rachel ⁊ lyam q̃ edifi
cauerunt domű iſrael:vt ſit exéplű virtutis
in effrata:⁊ héat celebre nomé in bethleez.
Fiatqꝫ domꝰ tua ſicut domus phares qué
thamar peperit iude:de ſemine qđ tibi dede
rit dñs ex hac puella. Tulit itaqꝫ booz ruth
⁊ accepit vxoré:ingreſſuſqꝫ eſt ad eaz:⁊ de-
dit illi dñs vt ꝯciperet ⁊ pareret filiű. Dixe D
rűtqꝫ mulieres ad noemi. Bñdictus domi
nus q nó eſt paſſus vt deficeret ſucceſſor fa
milie tue:⁊ vocareť nomen eius in iſrael: ⁊
habeas qui cóſoletur aiaz tuá:⁊ enutriet ſe
nectuté. De nuru. n. tua natus eſt q te dili-
get:⁊ multo tibi melior eſt qꝫ ſi ſepté hére
filios. Suſceptűqꝫ noemi puer poſuit in ſi-
nu ſuo:⁊ nutricis ac gerule fungebatur of-
ficio. Vicine át mulieres ꝯgratulantes ei ⁊
dicétes natus eſt filius noemi:vocauerunt

nomē eius obed. Hic eſt pater iſai pr̄is da-
Para.2.b uid. He ſunt gn̄atiões phares. Phares ge
Ma.b.1.a. nuit eſron. Eſron genuit aram. Aram genu
it aminadab. Aminadab genuit Naaſon.
Naaſon genuit ſalmon. Salmon genuit bo
oz. Booz genuit obed. Obed genuit iſai.
Iſai genuit dauid regem.

Explicit liber Ruth. Incipit prologus
ſancti Hieronymi in libros Regū.

Viginti ⁊ duas lr̄as eē apud hebreos
ſyroꝝ quoqȝ lingua ⁊ caldeoꝝ teſtat̄:
q̄ hebree magna ex parte ꝯfinis eſt. Naȝ ⁊
ipſi viginti duo elemēta hn̄t eodē ſono: ſed
diuerſis caracteribus. Samaritani ēt pēta-
teuchuȝ moyſi totidē lr̄is ſcriptitāt: figuris
tm̄ ⁊ apicibus diſcrepātes. Certūqȝ ē eſdrā
ſcribā legiſqȝ doctorē poſt captā hieroſoli-
mā ⁊ inſtaurationē tēpli ſub zorobabel ali
as lr̄as reppiſſe: qbus nunc vtimur: cū ad
illud vſqȝ tēpus idē ſamaritanoꝝ ⁊ hebreo
rū caracteres fuerint. In libro quoqȝ nūe-
roꝝ hec eadē ſupputatio: ſub leuitaꝝ ac ſa-
cerdotū cēſu myſtice oñdit: ⁊ nomē dn̄i teta
grāmaton in qbuſdā grecis voluminibus
vſqȝ hodie antiqs expreſſuȝ lr̄is inuenimꝰ
Sed ⁊ pſalmi triceſimuſſextus ⁊ cēteſimuſ
decimus ⁊ centeſimuſundecimus ⁊ centeſi-
muſdecimuſoctauus ⁊ centeſimuſquadra-
geſimuſquartus: q̄ȝq̄ȝ diuerſo ſcribant me-
tro: tn̄ eiuſdē numeri texunt alphabeto: ⁊
hieremie lamentatiões: ⁊ oro eius. Salomo
nis q̊ȝ in fine ꝓuerbia ab eo loco in quo ait
Pro.31.b. Mulierē fortē quis inueniet: eiſdē alphabe
tis vel inciſionibus ſupputātur. Porro qn
qȝ lr̄e duplices apud hebreos ſūt caph mē
nun phe ſade. Aliter. n. ſcribūt per has pn̄-
cipia medietateſqȝ verboꝝ aliter fines. Vn̄
⁊ quinqȝ a pleriſqȝ libri duplices eſtiman-
tur: ſamuel: malachim: dabreiamin: eſdras:
hieremias cū cinoth. i. lamētationibus ſuis
Quomō igitur vigintiduo elementa ſunt p
que ſcribimus hebraice omne qd̄ loqmur:
⁊ eorum initijs vox humana cōprehendit:
ita vigintiduo volumina ſupputant: quibꝰ
quaſi litteris ⁊ exordijs in dei doctrina tene
ra adhuc ⁊ lactēs viri iuſti eruditur iſantia
Primus apud eos liber vocatur breſith:
quē nos geneſim dicimus. Scd̄s elleſmoth
qui exodus appellatur. Tertius vagecra. i.
leuiticus. Quartus vagedaber quē nume-
rum vocamus. Quintus elleaddabarim: q
deuteronomiū prenotatur. Hi ſunt quinqȝ
libri moyſi: quos proprie thorath. i. legem
appellāt. Scd̄m ꝓphetaꝝ ordinē faciūt: ⁊ i-
cipiūt ab ieſu filio naue: qui apud illos io-
ſue bē nun dicit: deinde ſubtexūt ſopthim. i.
iudicū librū: ⁊ in eūdē cōpingunt ruth: q2 i
diebus iudicū facta eiꝰ narrat hiſtoria: ter Ruth.1.a.
tius ſequit ſamuel: quē nos regnoꝝ primū
⁊ ſcd̄m dicimus: quartus malachin. i. reguȝ
qui tertio ⁊ quarto regnoꝝ volumine ꝯtine
tur. Meliuſqȝ multo eſt malachin. i. regum
q̄ȝ malacoth. i. regnoꝝ dicere. Nō enim mul
taꝝ gentiū deſcribit regna: ſed vnius iſrae-
litici populi: qui tribubus duodecim conti-
net. quintus eſt iſaias: ſextus hieremias: ſe
ptimus ezechiel: octauus liber duodecim ꝓ
phetaꝝ: q apd̄ illos vocat thareaſra. Tertiꝰ
ordo: agiographa poſſidet. Et primus liber
incipit ab iob: ſcd̄s a dauid quē qnqȝ inciſi
onibus: ⁊ vno pſalmoꝝ volumine cōprehē-
dūt. tertius eſt ſalomon: tres libros habens
ꝓuerbia que illi parabolas. i. maſloth appel
lāt. quartus eccleſiaſtē. i. cooleth. quintus ē
canticū cāticoꝝ: quē titulo ſyraſyrim pnotāt
ſextus eſt daniel. ſeptimus dabraiamin. i.
verba dieꝝ qd̄ ſignificātius chronicon totiꝰ
diuine hiſtorie poſſimus appellare: qui lib
apud nos palypomenō pmꝰ ⁊ ſcd̄s iſcribit
octauus eſdras q ⁊ ipſe ſilr apud grecos ⁊ la
tinos in duos libros diuiſus eſt. nonꝰ heſter
Atqȝ ita fiunt pariter veteris legis libri vi
gintiduo. i. moyſi quinqȝ ⁊ prophetaꝝ octo
agiographoꝝ nouē: q̄ȝq̄ȝ nōnulli ruth ⁊ cy-
noth inter agiographa ſcriptitent: ⁊ hos li-
bros in ſuo putent numero ſupputādos: ac
per hoc eē priſce legis libros vigintiquattu
or quos ſub numero vigintiquattuor ſenio
ruȝ apocalypſis iohis inducit: adorantes
agnū ⁊ coronas ſuas ꝓſtratis vultibus of-
ferentes: ſtantibus corā quattuor aialibus
oculatis ante ⁊ retro. i. in preteritum ⁊ in fu
turū reſpiciētibus: ⁊ indefeſſa voce clamāti-
bus ſcūs: ſcūs: ſcūs dn̄s ds̄ oipotēs q erat:
⁊ q eſt: ⁊ q vēturus eſt. Hic ꝓlogus ſcriptu- Apo.4.c.
raꝝ q̄ſi galeatū pncipiū oibus libris quos
de hebreo vertimus in latinū ꝯuenire pōt:
vt ſcire valeamus qcqd extra hos eſt inter
apochrypha eē ponēdū. Igit ſapia q̄ vulgo
ſalomōis inſcribit: ⁊ ieſu filij ſyrach liber: ⁊
iudith ⁊ thobias: ⁊ paſtor nō ſunt i canone.

Machabeoꝝ primū libꝝ he
bꝛaicū repperi. Scđs grecuſ
eſt: qđ ex ipſa phraſim ꝓba
ri pōt. Que cū ita ſe habeát
obſecro te lectoꝛ ne laboꝛem
meū reꝑhenſioné eſtimes an
tiquoꝝ. In templo dei offert
vnuſqſq; qđ pōt. Alij aurū
⁊ argētū ⁊ lapides ꝓcioſos.
Alij byſſuz ⁊ purpurá ⁊ coc
cū offerūt ⁊ hyacinthū. No
biſcum bene agit: ſi obtuleri
mus pelles ⁊ capꝛaꝝ pillos
Et tñ apoſtolus cōtéptibilio
ra nřa magis neceſſaria iu
i. Coꝛ. xii. c dicat. Unde ⁊ tota illa tabernaculi pulchꝛi
tudo ⁊ per ſingulas ſpēs eccleſie pñtis: futu
req; diſtinctio pellibus tegit ⁊ cilicijs: ardo
réq; ſolis ⁊ iniuriá hymbꝛiū ea que viliora
ſunt ꝓhibent. Lege ergo pmū ſamuel ⁊ ma
lachim meū. Meū inq; meū. Quicqd eniz
crebꝛius vertédo ⁊ emendádo ſolliciti⁹ ⁊ di
dicimus ⁊ tenemus: nřm eſt. Et cū intellexe
ris qđ antea neſciebas: vel interptē me eſti
mato ſi grat⁹ es: vel parafraſten ſi ingrat⁹:
quáq; mihi omnino cōſcius nō ſim: mutaſ
ſe me qppiaz de hebꝛaica veritate. Certe ſi
incredulus es: lege grecos codices ⁊ latios
⁊ confer cum his opuſculis que nuper emé
dauimus: ⁊ vbicunq; diſcrepare inter ſe vi
deris: interroga quemlibet hebꝛeoꝝ cui ma
gis accōmodare debeas fidem. ⁊ ſi nřa fir
mauerit: puto ꝙ eum non eſtimes coniecto
rem: vt in eodē loco mecum ſimiliter diuina
rit. Sed ⁊ vos famulas xp̄i rogo que domi
ni diſcūbentis precioſiſſima fidei mirrha vn
gitis caput: que nequaq; ſaluatoꝛé queritiſ
in ſepulchꝛo quibus iam ad prem xp̄s aſcē
dit: vt contra latrátes canes qui aduerſum
rabido oꝛe deſeuient: ⁊ circueunt ciuitatem:
atq; in eo ſe doctos arbitrantur ſi alijs de
trahant: orationū veſtraꝝ clypeos oppona
tis. Ego ſciens humilitatem meá illius ſem
Ps. 38. per ſententie recoꝛdaboꝛ. Dixi cuſtodiaz vi
as meas: ⁊ non delinquam in lingua mea.
Poſui oꝛi meo cuſtodiam: cum conſiſteret
peccatoꝛ aduerſum me. Obmutui ⁊ humi
liatus ſum ⁊ ſilui a bonis.

¶ Explicit prologus. Incipit liber Samue
is primus. Capitulum Primum.

FUit vir A
vnus de ramа
thaim de monte
effraim: ⁊ nomé
eius helchana fi
lius hieroboam
filij Helin: filij
thau: filij ſuph
effratheus: ⁊ ha
buit duas vxo
res: nomen vni
anna: ⁊ nomé ſecunde fenéna. Fueruntq; fe
néne filij: anne aūt non erant liberi. Et aſcé
debat vir ille de ciuitate ſua ſtatutis diebuſ
vt adoꝛaret ⁊ ſacrificaret domino exercituū
in ſylo. Erant aūt ibi duo filij heli: ofin ⁊ phi
nees ſacerdotes dñi. Uenit ergo dies ⁊ im
molauit helchana: deditq; fenenne vxoꝛi
ſue ⁊ cunctis filijs eius ⁊ filiabus partes.
Anne aūt dedit parté vnam triſtis: qꝛ anná
diligebat. Dominus autem cōcluſerat vul
uam eius. Affligebat quoq; eá emula eius
⁊ vehementer angebat: intantuz vt expꝛo
bꝛaret ꝙ dñs ꝯcluſiſſet vuluá eius: ſicq; fa
ciebat per ſingulos annos cū redeūte tépo
re aſcenderét ad téplum dñi: ⁊ ſic pꝛouoca
bant eá. Poꝛꝛo illa flebat ⁊ nō carpebat ci
bum. Dixit ergo ei helchana vir ſuus. An B
na cur fles? ⁊ quare non comedis? ⁊ quáob
rem affligitur coꝛ tuum? Nunquid nō ego
melioꝛ tibi ſū q̄ decé filij? Surrexit auté an
na poſtq̄ comederat ⁊ biberat in ſylo. Et he
li ſacerdote ſedente ſuper ſellaz ante poſtes
domus dñi cū eſſet anna amaro animo: oꝛa
uit ad dñm flés largiter ⁊ votū vouit dicés

Dñe exercituū ſi reſpiciēs videris afflictio-
nē famlē tue: ⁊ recordatꝰ mei fueris: nec ob
litꝰ ācille tue: dederiſqȝ ſue tue ſexū virilē:
dabo eū dño oībus dieb9 vite eiꝰ: ⁊ nouacu
Ju.13.a. la nō aſcēdēt ſup caput eiꝰ. Factū ē āt cū il-
la mltiplicaret pces corā dño: vt heli obſer
uaret os eiꝰ. Porro āna loqbat i corde ſuo
tm̄qȝ labia eiꝰ mouebāt: ⁊ vox pēitus nō
C audiebat. Eſtiauit ergo eā heli temulētā: di
xitqȝ ei. Uſqȝquo ebria eris. Digere pau-
liſper vinū q̄ mades. Rñdēs āna: neq̄q̄ i
qt dñe mi. Nā mulier ifelix nimis ego ſū: vi
nūqȝ ⁊ oē q̄ iebriare pōt nō bibi: ſed effudi
aiaȝ meā i ꝯſpectu dñi. Ne reputes ancillā
tuā q̄ſi vnā de filiabꝰ belial: q2 ex multitu-
die doloris ⁊ meroris mei locuta ſū vſqȝ in
Ira.20.g. pñs. Tūc heli ait ei. Uade i pace: ⁊ deꝰ iſrael
det tibi petitionē tuā quā rogaſti eū. At illa
dixit. Utinā iueniat ācilla tua grām i oculis
tuis. Et abijt mulier i viā ſuā: ⁊ cōedit: vul-
tuſqȝ illiꝰ nō ſūt āplius i diuerſa mutati. Et
ſurrexerunt māe: ⁊ adorauerūt corā dño re
uerſiqȝ ſūt: ⁊ venerūt i domū ſuā ramatha.
Cognouit āt helchana annā vxorē ſuā ⁊ re
cordatꝰ ē eiꝰ dñs. Et factū ē poſt circulū die
rū: ꝯcepit āna ⁊ pepit filiū: vocauitqȝ nomē
eiꝰ ſamuel eo q̄ a dño poſtulaſſet eū. Aſcē
dit āt vir eiꝰ helchana ⁊ oīs domꝰ eiꝰ vt im
molaret dño hoſtiā ſollēnē ⁊ votū ſuū: ⁊ an
na nō aſcēdit. Dixit eni viro ſuo. Nō vadā
D dōec ablactet infās: ⁊ ducā eū vt appareat
an̄ cōſpectuȝ dñi ⁊ māeat ibi iugiter. Et ait
ei helchana vir ſuus. Fac q̄ bonū tibi vide
tur: ⁊ māe dōec ablactes eū: pcorqȝ vt iple
at dñs verbū ſuuȝ. Māſit ergo mulier ⁊ la
ctauit filiū ſuū: dōec amoueret eū a lacte. Et
adduxit eū ſecū poſtq̄ȝ ablactauerat i vitu
lis tribꝰ: ⁊ tribꝰ modijs farine: ⁊ āphora vi-
ni: ⁊ adduxit eū ad domū dñi i ſylo. Puer
āt erat adhuc infātulꝰ. Et imolauerūt vitu
lū ⁊ obtulerūt puerū heli. Et ait āna. Obſe
cro mi dñe viuit aīa tua. Ego ſū illa mulier
q̄ ſteti corā te hic orās dñm pro puero iſto.
Oraui ⁊ dedit mihi dñs petitionē meā quā
poſtulaui eū. iccirco ⁊ ego ꝯmodaui eū dño
cūctis diebꝰ qbus fuerit accōmodatꝰ dño.
Et adorauerūt ibi dñm. Et orauit āna ⁊ ait.
A Exultauit cor meū i dño: ⁊ exalta II
tū ē cornu meū i deo meo. Dilatatū ē
os meū ſup inimicos meos: q2 letata ſū in
ſalutari tuo. Nō ē ſcūs vt ē dñs: neqȝ eni ē
alius extra te: ⁊ nō ē fortis: ſicut deꝰ nr̄. No
lite multiplicare loqui ſublimia: gloriātes.
Recedāt vetera de ore vr̄o: q2 deꝰ ſciaꝝ dñs
ē: ⁊ ipſi ꝑpant cogitatiōes. Arcꝰ fortiū ſupa
tꝰ ē: ⁊ ifirmi accicti ſūt robore. Repleti pꝰus
ꝓ pāibꝰ ſe locauerūt: ⁊ famelici ſaturati ſūt
donec ſterilis pepit plurios: ⁊ q̄ multos hē
bat filios ifirmita ē. Dñs mortificat ⁊ viui-
ficat: deducit ad iferos ⁊ reducit. Dñs pau
perē facit ⁊ ditat hūiliat ⁊ ſubleuat. Suſci- B
tat de puluere egenum: ⁊ de ſtercore eleuat Pō.112.
pauperē. Ut ſedeat cū pncipibꝰ: ⁊ ſoliū glo
rie teneat. Dñi.n. ſūt cardines terre: ⁊ poſu
it ſup eos orbē. Pedes ſcōrū ſuoꝝ ſuabit
⁊ ipij i tenebris cōticeſcēt q2 nō i fortitudie
ſua roborabit vir. Dñū formidabūt aduer
ſarij eiꝰ: ⁊ ſup ipſos i celis tonabit. Dñs iu
dicabit fines terre: ⁊ dabit iperiū regi ſuo: ⁊
ſublimabit cornu xp̄i ſui: ⁊ abijt helchana i
ramatha i domū ſuā. Puer āt erat miſter i
cōſpectu dñi an̄ faciē heli ſacerdotis. Por
ro filij heli filij belial neſciētes dñm neqȝ of C
ficiū ſacerdotū ad populū. ſed qcūqȝ immo
laſſet victimā: veniebat puer ſacerdotis dū
coqrent carnes: ⁊ hēbat fuſcinulā tridētē in
māu ſua: ⁊ mittebat eā i lebetē vel in calda
riā: aut i ollā ſiue i cacabū: ⁊ oē qđ leuabat
fuſcinulla: tollebat ſacerdos ſibi. Sic facie-
bāt vniuerſo iſraeli veniētiū in ſylo. Etiā an
teq̄ȝ adolerent adipeȝ: veniebat puer ſacer
dotis: ⁊ dicebat imolāti. Da mihi carnē vt
coquā ſacerdoti. Nō eni accipiā a te carneȝ
coctā ſed crudā. Dicebatqȝ ille immolās.
Incēdatur primū iuxta morē hodie adeps
⁊ tolle tibi quātūcunqȝ deſiderat aīa tua.
Qui rñdēs aiebat ei. Nequaq̄ȝ. Nūc.n. da- D
bis alioqn tollā ei. Erat ergo peccatū pue-
roꝝ grande nimis corā dño: q2 detrahebāt
hoīes ſacrificio dñi. Samuel aūt miſtrabat
an̄ faciē dñi puer accictus ephot lineo: ⁊ tu
nicā puā faciebat ei mr̄ ſua quaȝ afferebat
ſtatutis diebꝰ aſcēdēs cū viro ſuo: vt imola
ret hoſtiā ſolēnē ⁊ votū ſuū: ⁊ bñdixit heli
helchane ⁊ vxori eius: dixitqȝ ei. Reddat
tibi dñs ſemē de muliere hac ꝓ femore qđ
cōmodaſti dño. Et abierūt in locū ſuū. Uiſi
tauit ergo dñs annam ⁊ concepit: ⁊ peperit Gen.21.a.
tres filios ⁊ duas filias. Et magnificatus
eſt puer ſamuel apud dñm. Heli autē erat
ſenex valde: ⁊ audiuit oia que faciebāt filij E
ſui vniuerſo iſraeli: ⁊ quomodo dormiebāt

cū mulieribus q̄ obſeruabāt ad oſtiū taber
naclī: ⁊ dixit eis. Quare facitis res huiuſce
modi q̄s ego audio res peſſimas ab oī po-
pulo? Nolite filij mei. Nō.n.eſt.bona fama
quā ego audio: vt trāſgredi faciatis ppl'm
dn̄i. Si peccauerit vir ī viꝝ placari ei pōt de
us: ſi āt ī deū peccauerit vir: qs orabit ꝓ eo?
Et nō audierūt vocē pr̄is ſui: q2 voluit dn̄s
Luce.2.g. occidere eos. Puer āt ſamuel ꝓficiebat at
q3 creſcebat ⁊ placebat tā deo q̄3 hoībus.
Uēit āt vir dei ad heli: ⁊ ait ad eū. Hec dicit
dn̄s. Nūqd nō apte reuelat⁹ ſū domui pr̄is
F tui cū eſſet in egypto ī domo pharaōis? Et
elegi eū ex oīb⁹ tribub⁹ iſrl' mihi ī ſacerdo-
tē: vt aſcēderet ad altare meū: ⁊ adoleret mi
hi icēſum: ⁊ portaret ephot corā me: ⁊ dedi
domui pr̄is tui oīa de ſacrificijs filiorū iſra
el. Quare calce abieciſtis victimam meā: ⁊
munera mea q̄ ꝑcepi vt offerētur in tēplo: ⁊
magis honoraſti filios tuos q̄3 me vt cōe-
deretis primitias oīs ſacrificij iſrl' ppl'i mei
Propterea ait dn̄s de⁹ iſrael. Loq̄ns locu
t⁹ ſū: vt domus tua ⁊ domus pr̄is tui mini
3.Re.2.e. ſtraret in cōſpectu meo vſq3 ī ſempiternū.
Nūc āt dicit dn̄s. Abſit hoc a me. Sed qcū
q3 honorificauerit me glorificabo eū: q aūt
cōtemnūt me erūt ignobiles. Ecce dies ve
niūt: ⁊ ꝑcidā brachiū tuū ⁊ brachiū domus
G pr̄is tui: vt nō ſit ſenex ī domo tua. Et vide-
bis emulū tuū ī tēplo ī vniuerſis proſperis
iſrael ⁊ nō erit ſenex ī domo tua oīb⁹ dieb⁹.
Uerū tn̄ nō auferā penit⁹ viꝝ ex te ab alta-
ri meo ſ3 vt deficiāt oculi tui: ⁊ tabeſcat aīa
tua ⁊ pars magna dom⁹ tue morie' cū ad
infra.10.a. virilē etatē venerit. Hoc āt erit tibi ſignū q
Eſa.38.b. vētuꝝ ē duobus filijs tuis ofni ⁊ phinees.
infra.4.e. In die vno moriētur ambo. Et ſuſcitabo mi
hi ſacerdotē fidelē q iuxta cor meū ⁊ aīam
meā faciet: ⁊ edificabo ei domū fidelē: ⁊ am
bulabit corā xp̄o meo cūctis diebus. Futuꝝ
eſt āt vt qcūq3 remāſerit in domo tua: veni
et vt oretur pro eo: ⁊ offerat nūmum argen
teum ⁊ tortam panis: dicatq3. Dimitte me
obſecro ad vnam partem ſacerdotalem vt
comedam bucellam panis. III.

A Puer āt ſamuel miniſtrabat dn̄o corā
heli: ⁊ ſermo dn̄i erat ꝑcioſus. In die
bus illis nō erat viſio māifeſta. Factū eſt er
infra.4.c. go in die quadā heli iacebat ī lectulo ſuo: ⁊
oculi ei⁹ caligauerāt: nec poterat videre lu
cernā dei anteq̄3 extingueretur ſamuel dor
miebat ī tēplo dn̄i vbi erat archa dei. Et vo
cauit dn̄s ſamuel. Qui rn̄dēs ait Ecce ego
Et cucurrit ad heli: ⁊ dixit. Ecce ego. Uoca-
ſti eni me. Qui dixit. Nō vocaui te fili. Re
uertere ⁊ dormi. Et abijt ⁊ dormiuit. Et ad-
iecit dn̄s rurſum vocare ſamuel. Cōſurgēs
q3 ſamuel abijt ad heli: ⁊ dixit. Ecce ego q2
vocaſti me. Qui rn̄dit. Nō vocaui te fili mi.
Reuertere ⁊ dormi. Porro ſamuel necdū
ſciebat dn̄m: nec reuelat⁹ fuerat ei ſmo dn̄i.
Et adiecit dn̄s: ⁊ vocauit adhuc ſamuel ter
tio. Qui cōſurgens abijt ad heli: ⁊ ait. Ecce B
ego: q2 vocaſti me. Intellexit ergo heli q2
dn̄s vocaret puerū: ⁊ ait ad ſamuel. Uade ⁊
⁊ dormi: ⁊ ſi deinceps vocauerit te: dices. Lo-
q̄re dn̄e: q2 audit ſeruus tuuſ. Abijt ergo ſa
muel ⁊ dormiuit in loco ſuo. Et venit dn̄s ⁊
ſtetit: ⁊ vocauit ſicut vocauerat ſecūdo. Sa-
muel ſamuel: ⁊ ait ſamuel. Loquere dn̄e: q2
audit ſeruus tuus: ⁊ dixit dn̄s ad ſamuel:
ecce ego facio verbū in iſrael: qđ quicunq3
audierit: tinniēt ambe aures ei⁹. In die illa
ſuſcitabo aduerſum heli oīa q̄ locutus ſum
ſup domū eius. Incipiā ⁊ cōplebo. Predi C
xi eni ei q iudicaturus eſſem domū eius in
eternū propter iniquitatē: eo q nouerat in
digne agere filios ſuos: ⁊ nō corripuerit eoſ
Idcirco iuraui domui heli q nō expie' ini
quitas domus eius victimis ⁊ muneribus
vſq3 ī eternū. Dormiuit āt ſamuel vſq3 ma
ne apuitq3 oſtia domus dn̄i: ⁊ ſamuel time
bat indicare viſionē heli. Uocauit ergo he
li ſamuelē3: ⁊ dixit. Samuel fili mi. Qui rn̄
dēs ait. Preſto ſu3: ⁊ iterrogauit eū. Quis Gen̄.37.c
eſt ſermo quē locutus eſt dn̄s ad te? Oro te ⁊.infra.14.
ne celaueris a me. Hec faciat tibi de⁹ ⁊ h̄ ad
dat: ſi abſconderis a me ſermonē ex oībus
verbis q̄ dicta ſunt tibi. Indicauit itaq3 ei D
ſamuel vniuerſos ſermones: ⁊ nō abſcōdit
ab eo: ⁊ ille reſpondit. Dn̄s eſt. Quod bonū
eſt in oculis ſuis faciat. Creuit autem ſamu
el: ⁊ dominus erat cu3 eo: ⁊ nō cecidit ex oī
bus verbis eius in terram: ⁊ cognouit vni
uerſus iſrael a dan vſq3 berſabee: q fidelis
ſamuel ꝓpheta eſſet dn̄i. Et addidit dn̄s vt
appareret in ſylo qm̄ reuelatus fuerat dn̄s
ſamuel in ſylo iuxta verbū dn̄i. Et euenit ſer
mo ſamuelis vniuerſo iſraheli. IIII.

Et factū ē ī dieb⁹ illis: cōuenerūt phi A
liſtijm ī pugnā. Egreſſus ē nāq3 iſra-
el obuiā philiſtijm in preliū: ⁊ caſtrametat⁹

eſt iuxta lapidē adiutorij. Porro philiſtijꝫ
venerūt ī affec: ⁊ īſtruxerūt aciē cōtra iſrael
Inito āt certamine terga vertit iſrael phili-
ſteis ⁊ ceſa ſūt ī illo certāīe paſſiꝫ ꝑ agros
q̄ſi q̄ttuoꝛ milia viroꝝ. Et reuerſus ē popu-
lus ad caſtra. Dixerūtqꝫ maioꝛes natu de
iſrael. q̄re ꝑcuſſit nos dn̄s hodie corā phili-
ſtijm? Afferamus ad nos de ſylo archā fede
ris dn̄i: ⁊ vēiat ī mediū nr̄i vt ſaluet nos de
māu inimicoꝝ noſtroꝝ. Miſit ergo populꝰ
ī ſylo ⁊ tulerūt īde archā federis dn̄i exerci
B tuū ſedentis ſup cherubin. Erātqꝫ duo filij
heli cuꝫ archa federis dn̄i oſin ⁊ phinees.
Cūqꝫ vēiſſet archa federis dn̄i ī caſtra: voci
feratꝰ eſt oīs iſrael clamoꝛe grādi ⁊ ꝑſonuit
terra. Et audierūt philiſtijm vocē clamoꝛis
dixerūtqꝫ. quenā eſt hec vox clamoꝛis ma-
gni ī caſtris hebꝛeoꝝ? Et cognouerūt ꝙ ar-
cha dn̄i vēiſſet ī caſtra. Timuerūt philiſtijm
dicētes. Venit deꝰ in caſtra. Et ingemuerūt
dicētes. Ve nobis. Non ei fuit tāta exulta
heri ⁊ nudiuſtertius. Ve nob. Quis nos ſal
uabit de māu deoꝝ ſublimiū iſtoꝝ? Hi ſunt
dij: q ꝑcuſſerūt egyptū oī plaga in deſerto.
Cōfoꝛtami ⁊ eſtote viri philiſtijm: ne ſeruia
tis hebꝛeis: ſicut ⁊ illi ſeruierūt nobis. Cōfoꝛ-
tamini ⁊ bellate. Pugnauerūt ergo phili
ſtijꝫ: ⁊ ceſus ē iſrael: ⁊ fugit vnuſqſqꝫ taber
naculū ſuū. Et facta ē plaga magna nimis
⁊ ceciderūt de iſrael trigīta milia peditūꝫ: ⁊
archa dei capta ē. Duo quoqꝫ filij heli moꝛ
C tui ſūt oſin ⁊ phīees. Currēs āt vir de benia
2.Re.1.a mi ex acie vēit in ſylo ī die illa ſciſſa veſte ⁊
cōſperſus puluere caput. Cūqꝫ ille veniſſet
heli ſedebat ſup ſellā cōtra viaꝫ expectās.
Erat āt coꝛ eiꝰ pauēs ꝓ archa dn̄i. Vir āt il
le poſtq̄ꝫ īgreſſus ē nunciauit vrbi ⁊ vlula
uit oīs ciuitas. Et audiuit heli ſonitum cla
moꝛis: dixitqꝫ. quis eſt hic ſonitꝰ tumultus
huiꝰ? At ille feſtinauit ⁊ vēit: ⁊ nūciauit he-
s.3.a li. Heli āt erat nonagīta ⁊ octo ānoꝝ ⁊ ocu
li eiꝰ caligauerāt ⁊ videre nō poterat. Et di-
xit ad heli. Ego ſuꝫ q vēi de ꝓlio: ⁊ ego q de
acie fugi hodie. Cui ille ait. quid actū eſt fili
mi? Rn̄dens āt ille q nūciabat. Fugit iqt
iſrael corā philiſtijm: ⁊ ruina magna facta
s.2.g ē in populo. Inſup ⁊ duo filij tui moꝛtui ſūt
oſin ⁊ phinees. Et archa dei capta ē. Cunqꝫ
ille noīaſſet archā dei: cecidit de ſella retroꝛ
ſum iuxta oſtium ⁊ fractis ceruicibus moꝛ
D tuus ē. Senex.n. erat vir ⁊ grādeuus ⁊ ipſe
iudicauit iſrael q̄draginta ānis. Nurꝰ āt eiꝰ
vxoꝛ phinees: ꝑgnās erat vicinaqꝫ partui:
Et audito nuncio ꝙ capta eſſet archa dei:
⁊ moꝛtuus eſſet ſocer ſuus ⁊ vir ſuus incur
uauit ſe ⁊ peperit. Irruerāt.n. in ea doloꝛes
ſubiti. In ipſo āt momēto moꝛtis eius dixe
runt ei q ſtabāt circa eā. Ne timeas: qꝛ fili
uꝫ pepiſti. que non rn̄dit eis neqꝫ aīaduer
tit. Et vocauit pueꝝ icaboth dicēs. Trāſlata
ē gloꝛia dn̄i de iſrael: qꝛ capta ē archa dī. Et
pꝛo ſocero ſuo ⁊ pꝛo viro ſuo ait. Trāſlata ē
gloꝛia ab iſrael: eo ꝙ capta eēt archa dei. V
PHiliſtijꝫ āt tulerūt archā dei ⁊ aſpoꝛ A
tauerūt eā a lapide adiutorij ī azotū
Tulerūtqꝫ philiſtijm archā dei: ⁊ intulerūt
eā in tēplū dagō ⁊ ſtatuerūt eā iuxta dagō
Cūqꝫ ſurrexiſſent diluculo azotij altera die
Ecce dagō iacebat ꝓnus in terra añ archā
dn̄i. Et tulerūt dagō ⁊ reſtituerūt eū ī locuꝫ
ſuū. Rurſumqꝫ māe die altera cōſurgētes
īuenerunt dagō iacētē ſup faciē ſuā ī terra
corā archa dn̄i. Caput āt dagō: ⁊ due palme
manuū eiꝰ abſciſe erāt ſup limē. Porro da
gō ſolꝰ trūchus remāſerat ī loco ſuo. Pꝛo B
pter hāc cām nō calcāt ſacerdotes dagō ⁊
oēs q ingrediūtur tēplū eiꝰ ſup limē dagō
in azoto vſqꝫ ī hodiernū diē. Aggrauata ē
āt manus dn̄i ſup azotios: ⁊ demolitus eſt Ps.77.
eos: ⁊ ꝑcuſſit in ſecretiori parte natiū azotū
⁊ fines eiꝰ. Et ebullierunt ville: ⁊ agri in me
dio regiōis illiꝰ: ⁊ nati ſunt mures: ⁊ facta
eſt cōfuſio moꝛtis magne in ciuitate. Vidē-
tes āt viri azotij huiuſcemodi plagā: dixe-
runt. Non maneat archa dei iſrael apud
nos: q̄m dura ē manus eius ſup nos ⁊ ſup C
dagō deū nr̄m. Et mittētes cōgregauerunt
oēs ſatrapas philiſtinoꝝ ad ſe. Et dixerunt.
quid faciemus de archa dei iſrael? Rn̄de-
runtqꝫ gethei. Circunducatꝛ archa dei iſra- infra.6.a
el. Et circunduxerunt archā dei iſrael. Illis
āt circunducētibꝰ eā: fiebat manꝰ dn̄i dei ꝑ
ſingulas ciuitates interfectiōis magne ni-
mis: ⁊ ꝑcutiebat viros vniuſcuiuſqꝫ vrbis
a paruo vſqꝫ ad maioꝛē: ⁊ cōputreſcebāt ꝓ
minētes extales eoꝝ. Inieruntqꝫ gethei cō D
ſiliuꝫ: ⁊ fecerunt ſibi ſedes pellíceas. Miſe
runt ergo archā dn̄i in accharō. Cunqꝫ vēiſ
ſet archa dn̄i dei ī accharō exclamauerunt
accharōite dicētes. Adduxerunt ad nos ar
chā dei iſrael: vt interficiat nos ⁊ populum
nr̄m. Miſerūt itaqꝫ ⁊ cōgregauerūt oēs ſa-

trapas philiſtinoꝝ. Qui dixerūt. Dimittite
archā dei iſrl: ⁊ reuertaẗ i locū ſuū: vt nō in
terficiat nos cū pplo nr̃o. Fiebat eni pauor
mortis i ſingulis vrbib⁹ ⁊ grauiſſima valde
man⁹ dn̄i. Viri q̄ꝫ q mortui n̄ fuerāt pcutie
bā i ſecretiori pte natiū: ⁊ aſcēdebat vlula
tus vniuſcuiuſqꝫ ciuitatis i celū. VI.

A F Uit ergo archa dn̄i i regiōe philiſti
noꝝ ſeptē mēſib⁹: ⁊ poſt hec vocaue
rūt philiſtijm ſacerdotes ⁊ diuinos dicētes.
Ez.5.c. quid faciem⁹ de archa dei? Indicate nobis:
quō remittam⁹ eā in locū ſuū. Qui dixerūt.
Si remittitis archā dei iſrael: nolite remitte
re eā vacuā: ſꝫ qđ debetis ei reddite ꝓ pctō
⁊ tūc curabimini: ⁊ ſcietis quare nō recedat
man⁹ eius a vobis. Qui dixerūt. Quid eſt qđ
pro delicto reddere debeam⁹ ei? Rn̄derūtqꝫ
illi. Juxta numeꝝ ꝓuinciaꝝ philiſtinoꝝ quī
qꝫ ānos aureos facietis: ⁊ quinqꝫ mures au
reos: qꝛ plaga vna fuit oībus vobis ⁊ ſatra
pis vr̃is. Facietiſqꝫ ſilitudines ānoꝝ vr̃oꝝ:
⁊ ſilitudines muriū q demoliti ſunt terrā: ⁊
dabitis deo iſrael gloriā: ſi forte releuet ma
nū ſuā a vobis ⁊ a dijs vr̃is: ⁊ a terra vr̃a:
B q̄re grauatis corda vr̃a: ſic aggrauauit egy
pt⁹ ⁊ pharao cor ſuū. Nōne poſtq̄ꝫ pcuſſus
Exo.12.c. ē tūc dimiſit eos: ⁊ abierūt. Nūc ergo arripi
te ⁊ facite plauſtruꝫ nouū vnū ⁊ duas vac
cas fetas qbus nō ē ipoſitū iugū: iūgite in
plauſtro: ⁊ recludite vitulos eaꝝ domi. Tol
letiſqꝫ archā dn̄i: ⁊ ponetis i plauſtro: ⁊ va
ſa aurea q̄ exoluiſtis ei pro delicto pōetis in
capſelā ad lat⁹ ei⁹: ⁊ dimittite eā vt vadat:
⁊ aſpicietis. Et ſiqdē p viā finium ſuoꝝ aſcē
derit cōtra bethſames ipſe fecit nobis hoc
malū grāde: ſin minime ſciem⁹ qꝛ nequaq̄ꝫ
man⁹ eius tetigit nos: ſed caſu accidit. Fece
rūt ergo illi hoc mō: ⁊ tollētes duas vaccas
q̄ lactabāt vitulos iūxerūt ad plauſtrū: vi
C tuloſqꝫ eaꝝ cōcluſerūt domi. Et poſuerūt ar
chā dei ſup plauſtrū ⁊ capſellā q̄ hēbat mu
res aureos ⁊ ſilitudinē ānoꝝ. Ibāt āt in di
rectū vacce p viā q̄ ducit bethſames: ⁊ itine
re vno gradiebātur pgētes ⁊ mugiētes ⁊ n̄
declinabāt neqꝫ ad dextrā neqꝫ ad ſiniſtrā.
Sed ⁊ ſatrape philiſtijm ſeqbātur vſqꝫ ad
terminos bethſames. Porro bethſamite
metebāt triticū i valle. Et eleuātes oculos
viderūt archā: ⁊ gauiſi ſunt cū vidiſſent. Et
plauſtrū venit in agrū ioſue bethſamite: ⁊
ſtetit ibi. Erat āt ibi lapis magnus. Et cōci
derūt ligna plauſtri vaccaſqꝫ impoſuerunt
ſup ea holocauſtuꝫ dn̄o. Leuite āt depoſue C
runt archā dei ⁊ capſellā q̄ erat iuxta eā in
qua erāt vaſa aurea: ⁊ poſuerūt ſup lapidē
grādē. Viri āt bethſamite obtulerunt holo
cauſta: ⁊ immolauerūt victimas in die illa
dn̄o. Et quinqꝫ ſatrape philiſtinoꝝ viderūt ⁊ D
reuerſi ſunt in accharō in die illa. Hi ſunt āt
anni aurei quos reddiderūt philiſtijm pro
delicto dn̄o. Azotus vnū: gaza vnuꝫ: aſcha
lō vnū: geth vnū: ⁊ accharō vnum: ⁊ mures
aureos ſm numerū vrbiū philiſtijm. 5. pro
uinciaꝝ ab vrbe murata vſqꝫ ad villā q̄ erat
abſqꝫ muro: ⁊ vſqꝫ ad abel magnum ſup
quē poſuerūt archā dn̄i que erat vſqꝫ i illa
die in agro ioſue bethſamitis. Percuſſit āt
dn̄s de viris bethſamitib⁹: eo ꝙ vidiſſent
archā dn̄i: ⁊ pcuſſit de pplo ſeptuaginta vi
ros ⁊ quinquagita milia plebis. Luxitqꝫ po
pulus: eo ꝙ dn̄s pcuſſiſſet plebē plaga ma
gna. Et dixerunt viri bethſamite. Quis pote
rit ſtare i cōſpectu dn̄i dei ſancti hui⁹? ⁊ ad
quē aſcēdet a nobis. Miſerūtqꝫ nūcios ad
habitatores cariathiarim dicētes. Reduxe
runt philiſtijm archam domini: deſcēdite ⁊
reducite eam ad vos. VII.

V Enerūt ergo viri cariathiari ⁊ reduxe A
rūt archā dn̄i ⁊ itulerūt eā in domum
aminadab i gabaa: eleazaꝝ āt filiū ei⁹ ſcifi
cauerūt: vt cuſtodiret archā dn̄i: ⁊ factū ē ex
q̄ die māſit archa dn̄i i cariathiari: multipli
cati ſunt dies: erat qppe iā annus viceſim⁹.
Et reqeuit oīs domus iſrael poſt dn̄m. Ait
āt ſamuel ad vniuerſā domū iſrl dicēs. Si
i toto corde vr̃o reuertimi ad dn̄m: auferte Joſue.24
deos alienos de medio vr̃i baalim ⁊ aſtaroth
⁊ pparate corda vr̃a dn̄o: ⁊ ſeruite ei ſoli: ⁊
eruet vos de manu philiſtijm. Abſtulerunt
ergo filij iſrael baalim ⁊ aſtaroth: ⁊ ſeruie B
runt dn̄o ſoli. Dixit āt ſamuel. Congregate
vniuerſum iſrael i maſphat vt orē ꝓ vobis
dn̄m. Et cōuenerūt i maſphat. Hauſerūtqꝫ
aquā ⁊ effuderūt i cōſpectu dn̄i ⁊ ieiunaue
rūt i die illa: atqꝫ dixerūt. Tibi peccauimus
dn̄e. Judicauitqꝫ ſamuel filios iſrael i maſ
phat. Et audierūt philiſtijm ꝙ cōgregati eſ
ſent filij iſrael i maſphat: ⁊ aſcēderūt ſatra
pe philiſtinoꝝ ad iſrael. Qđ cū audiſſent filij
iſrael: timuerūt a facie philiſtinoꝝ. Dixerūt
qꝫ ad ſamuelem. Ne ceſſes pro nobis cla
mare ad dominuꝫ deum noſtrum: vt ſaluet

C nos de manu philiſtinoꝝ. Tulit aũt ſamuel
agnũ lactãtẽ vnũ: ⁊ obtulit illũ holocauſtũ
integrũ dño. Et clamauit ſamuel ad dñm ꝓ
iſrael: ⁊ exaudiuit eũ dñs. Factũ ẽ autẽ cum
ſamuel offerret holocauſtũ dño: philiſtijʒ ini
Eccl.46.d ere preliũ cõtra iſrael. Intonuit autez dñs
fragore magno in die illa ſuper philiſtijm: ⁊
exterruit eos: ⁊ ceſi ſunt a filijs iſrael. Egreſ
ſiqʒ filij iſrael ð maſphat perſecuti ſũt phili
ſteos ⁊ ꝑcuſſerunt eos vſqʒ ad locuʒ q erat
ſubter bethchar. Tulit aũt ſamuel lapidem
vnũ: ⁊ poſuit eũ inter maſphat: ⁊ inter ſen: ⁊
vocauit nomẽ loci illius: lapis adiutorij. di
xitqʒ. Hucuſqʒ auxiliatus eſt nobis dñs.
D Et humiliati ſunt philiſtijʒ: nec appoſuerũt
vltra vt venirent in terminos iſrael. Facta
eſt itaqʒ manus dñi ſuper philiſteos cũctiſ
diebus ſamuelis: ⁊ reddite ſunt vrbes: q̃s
tulerant philiſtijm ab iſrael iſraeli ab accha
ron vſqʒ zeth: ⁊ termios ſuos. Liberauitqʒ
iſrael de manu philiſtinoꝝ: eratqʒ pax inter
iſrael ⁊ ãmorreum. Iudicabat quoqʒ ſamu
el iſrael cunctis diebus vite ſue: ⁊ ibat ꝑ ſin
gulos annos circuens bethel ⁊ galgala ⁊
maſphat ⁊ iudicabat iſraelez in ſupradictiſ
locis. Reuertebaturqʒ in ramatha: ibi enim
erat domus eius: ⁊ ibi iudicabat iſraelem.
Edificauit etiam ibi altare dño. VIII

A Factũ eſt aũt cũ ſenuiſſet ſamuel: po
ſuit filios ſuos iudices in iſrael. Fuit
qʒ nomẽ filij eius primogeniti iohel: ⁊ nom̃
ſecũdi abia iudicũ in berſabee. Et nõ ambu
lauerũt filij illius in vijs eius: ſed declinaue
rũt poſt auaritiã: acceperũtqʒ munera ⁊ per
uerterũt iudiciũ. Congregati ergo vniuerſi
maiores natu iſrael: venerũt ad ſamuelem
in ramatha: dixerũtqʒ ei. Ecce tu ſenuiſti: ⁊
Oſee.13.c filij tui nõ ambulãt ĩ vijs tuis. Cõſtitue no
Act.13.c bis regẽ vt iudicet nos: ſicut ⁊ vniuerſe hñt
B nationes. Diſplicuitqʒ ſermo in oculis ſa
muelis: eo ꝙ dixiſſent: da nobis regẽ: vt iu
dicet nos. Et orauit ſamuel ad dñm. Dixit
aũt dñs ad ſamuelẽ. Audi vocẽ populi in
oibus que loquuntur tibi. Non enim te ab
iecerũt ſed me: ne regnẽ ſuꝑ eos. Iuxta oia
opera ſua: que fecerunt a die qua eduxi eos
de egypto vſqʒ ad diem hanc: ſicut dereli
querunt me ⁊ ſeruierunt dijs alienis: ſic fa
ciunt ẽt tibi. Nunc ergo vocẽ eoꝝ audi. Ve
rũtamen cõteſtare eos: ⁊ ꝑdic eis ius regis
q regnaturus eſt ſuper eos. Dixit itaqʒ ſa
muel oia verba dñi ad populũ q petierat a
ſe regẽ: ⁊ ait. Hoc erit ius regis q imperatu
rus eſt vobis. Filios vr̃os tollet ⁊ ponet in C
curribus ſuis: facietqʒ ſibi equites ⁊ ꝓcur
ſores quadrigaꝝ ſuaꝝ: ⁊ conſtituet ſibi tri
bunos ⁊ centuriones: ⁊ aratores agrorum
ſuorum ⁊ meſſores ſegetũ: ⁊ fabros armoꝝ
⁊ curruum ſuoꝝ. Filias quoqʒ veſtras faci
et ſibi vnguẽtarias ⁊ focarias ⁊ panificas.
Agros quoqʒ veſtros ⁊ vineas ⁊ oliueta
optima tollet: ⁊ dabit ſeruis ſuis. Sed ⁊ ſe
getes veſtras ⁊ vineaꝝ redditus addecima
bit: vt det eunuchis ⁊ famulis ſuis. Seruoſ
etiaʒ veſtros ⁊ ancillas ⁊ iuuenes optimos
⁊ aſinos auferet: ⁊ põet in ope ſuo. Greges B
quoqʒ veſtros addecimabit: voſqʒ eritis ei
ſerui. Et clamabitis in die illa a facie regis
veſtri quẽ elegiſtis vobis: ⁊ non exaudiet
vos dñs die illa: q2 petiſtis vobis regẽ. No
luit aũt populus audire vocẽ ſamuelis: ſed
dixerũt. Neq̃q̃ʒ. Rex.n. erit ſuꝑ nos: ⁊ eri
mus nos q̃ʒ ſicut oẽs gẽtes: ⁊ iudicabit nos infra.10.c
rex nr̃: ⁊ egredietur añ nos: ⁊ pugnabit bella
nr̃a ꝓ nobis: ⁊ audiuit ſamuel oia verba po
puli: ⁊ locutus eſt ea in auribus dñi. Dixit aũt
dñs ad ſamuelẽ. Audi vocẽ eoꝝ: ⁊ cõſtitue
ſuꝑ eos regẽ: ⁊ ait ſamuel ad viros iſrael.
Vadat vnuſquiſqʒ in ciuitatẽ ſuã. IX

A Erat vir de beniamĩ noie Cis filius
abiel: filij ſeor: filij bechor: filij ſareth i.Pa.8.ac
filij aphia: filij viri gemini fortis robore: ⁊ infra.14.g
erat ei filius vocabulo ſaul electus ⁊ bonus
⁊ nõ erat vir de filijs iſrael melior illo. Ab infra.10.d
humero ⁊ ſurſũ eminebat ſuꝑ oẽm populũ
Perierant aũt aſine cis patris ſaul: ⁊ dixit
cis ad ſaul filium ſuũ. Tolle tecum vnuʒ de
pueris: ⁊ conſurgens vade ⁊ quere aſinas.
qui cum tranſiſſent per mõtẽ effraim ⁊ per
terrã ſaliſa: ⁊ non inueniſſent: tranſierunt ẽt
ꝑ terrã ſalim: ⁊ nõ erant: ſʒ ⁊ ꝑ terraʒ gemini
⁊ minime reppererunt. Cũ aũt veniſſent in ter
rã ſuph: dixit ſaul ad pueꝝ q erat cũ eo. Ve
ni ⁊ reuertamur: ne forte dimiſerit pr̃ meus
aſinas: ⁊ ſollicitus ſit pro nobis. qui ait ei.
Ecce vir dei eſt in ciuitate hac vir nobilis:
oẽ qđ loqtur ſine ãbiguitate veit. Nũc ergo
eamus illuc: ſi forte ĩdicet nob̃ de via nr̃a ꝓp
quã venimus. Dixitqʒ ſaul ad pueꝝ ſuũ. Ec
ce ibimus. qd feremus ad virũ dei? Panis
defecit in ſitarcijs noſtris: ⁊ ſportulã nõ hẽ B
mus vt demus homini dei: nec quicq̃ʒ aliud

Rurſum puer rn̄dit ſauli:⁊ ait. Ecce inuen
ta ē in manu mea q̄rta pars ſtateris argen
ti demus hoi dei:vt indicet nobis viā nr̄az
Olī in iſrael ſic loquebaẜ vnuſqſq; vadēs
cōſulere deū. Venite ⁊ eamus ad videntē.
Qui n. ꝓpheta dicitur hodie: vocabatur olī
ſ. Re.2.f.⁊ videns. Et dixit ſaul ad pueꝝ ſuū. Optim⁹
18.d ſermo tuus. Veni eamus. Et ierunt in ciui
tatē in qua erat vir dei. Cūq; aſcēderent cli
uum ciuitatis inuenerūt puellas egredien
tes ad hauriēdā aquā:⁊ dixerūt eis. Nū hic
eſt videns. Que reſpōdentes dixerūt illis.
Hic eſt. Ecce ante te. Feſtina nunc. Hodie
enim venit in ciuitatē: q: ſacrificiū eſt ho
die populi in excelſo. Ingrediētes vrbē ſta
tim inuenietis eū:anteq̄ aſcēdat excelſum
ad veſcēdū. Neq; .n. comeſſurus eſt popu
lus donec ille veniat:q: ipſe benedicet ho
ſtie:⁊ deinceps comedent qui vocati ſunt.
Nunc ergo conſcēdite: q: hodie reperietis
eum. Et aſcenderunt in ciuitatez. Cūq; am
C bularent in medio vrbis apparuit ſamuel
egrediens obuiam eis:vt aſcēderet in excel
ſum. Dn̄s aūt reuelauerat auriculā ſamue
lis ante vnā diē q̄ veniret ſaul dicēs. Hac
ipſa hora que nunc eſt. cras mittā viruz ad
te de terra beniamin:⁊ vnges eū ducē ſuper
populū meuz iſrael. Et ſaluabit populū me
um de manu philiſtinoꝝ:q: reſpexi populū
meū. Venit enim clamor eoꝝ ad me. Cūq;
aſpexiſſ; ſamuel ſaulē:dn̄s dixit ei. Ecce vir
quē dixeram tibi. Iſte dn̄abiẜ populo meo.
Acceſſit autem ſaul ad ſamuelem in medio
porte:⁊ ait. Indica oro mihi:vbi eſt domus
videntis. Et reſpondit ſamuel ſauli dicens
Ego ſum videns. Aſcende ante me in excel
ſum vt comedas mecuz hodie:⁊ dimittam
te mane:⁊ omnia que ſunt in corde tuo in
dicabo tibi:⁊ de aſinis quas nudiuſtertius
perdidiſti:ne ſollicitus ſis:q: inuente ſunt.
Et cuius erunt optima queq; iſrael. Non
ne tibi ⁊ omni domui patris tui? Reſpōdēs
aūt ſaul ait. Nunqd nō filius gemini: ego
ſum de minima tribu iſrael ⁊ cognatio mea
nouiſſima inter omnes familias de tribu be
D niamin? Quare ergo locutus es mihi ſer
monem iſtum? Aſſumens itaq; ſamuel ſau
lem ⁊ puerum eius:introduxit eos in tricli
nium:⁊ dedit eis locuz in capite eoꝝ q fue
rant inuitati. Erant enim quaſi triginta viri
Dixitq; ſamuel coco. Da partē quam de
di tibi:⁊ precepi vt reponeres ſeorſum apd
te. Leuauit autez cocus armū ⁊ poſuit an
te ſaul. Dixitq; ſamuel. Ecce qd remanſit:
pone ante te ⁊ comede:q: de induſtria ſerua
tum eſt tibi qn̄ populuz vocaui. Et comedit
ſaul cuz ſamuele in die illa. Et deſcenderunt
de excelſo in oppiduz:⁊ locutus eſt cuz ſau
le in ſolario:ſtrauitq; ſaul in ſolario: ⁊ dor
miuit. Cunq; mane ſurrexiſſet:⁊ iaz dies lu
ceſceret: vocauit ſamuel ſaulem in ſolario:
dicens. Surge ⁊ dimittaz te. Et ſurrexit ſaul
Egreſſi ſunt ambo:ipſe videlicet ⁊ ſamuel.
Cunq; deſcenderēt in extrema parte ciuita
tis ſamuel dixit ad ſaul. Dic puero vt ante
cedat nos:⁊ tranſeat. Tu autez ſubſiſte pau
liſper vt indicē tibi verbuz dn̄i. X
Tulit autez ſamuel lenticulā olei ⁊ ef A
fudit ſuper caput eius:⁊ deoſculatus infra.16.c
eſt eum:⁊ ait. Ecce vnxit te dn̄s ſuper here
ditatez ſuaz in principē. Cunq; abieris ho
die a me:inuenies duos viros iuxta ſepul g̃.2.g
chruz rachel in finibus beniamin in meri
die:dicentq; tibi. Inuente ſunt aſine ad q̄s
ieras perquirendas:⁊ intermiſſis pater tu⁹
aſinis ſollicitus eſt pro vobis:⁊ dicit. Quid
faciam de filio meo? Cunq; abieris inde: ⁊
vltra tranſiens ⁊ veneris ad quercum tha
bor:inuenient te tres viri aſcēdentes ad de
um in bethel: vnus portans tres hedos: ⁊
alius tres tortas panis:⁊ alius portans la
genam vini. Cunq; te ſalutauerint dabunt
tibi duos panes:⁊ accipies de manu eoruz.
Poſt hec venies in collē dn̄i vbi eſt ſtatio B]
philiſtinoꝝ:⁊ cuz ingreſſus fueris ibi vrbē
obuiuz habebis gregē prophetaꝝ deſcen
dentiuz de excelſo:⁊ ante eos pſalterium ⁊
tympanuz ⁊ tibiā ⁊ cytharā:ipſoſq; ꝓphe
tantes:⁊ inſiliet in te ſpūs dn̄i: ⁊ propheta
bis cum eis:⁊ mutaberis in virum alium.
Qn̄ ergo euanuerint tibi ſigna hec oīa tibi
fac quecunq; inuenerit manus tua:q: do
minus tecuz eſt:⁊ deſcendes ante me i gal
gala:ego quippe deſcendā ad te vt offeras
oblationem:⁊ imoles victimas pacificas. infra.13.d
Septē dieb⁹ expectabis donec veniā ad te:⁊
oſtendam tibi q̄ facias. Itaq; cū auertiſſet hu
merū ſuum vt abiret a ſamuele immutauit ei
de⁹ cor aliud:⁊ venerūt oīa ſigna hec in die
illa. Veneruntq; ad p̄dictuz collē:⁊ ecce cu
neus ꝓphetaꝝ obui⁹ ei:⁊ inſiluit ſup eū ſpūs infra.11.c
dn̄i:⁊ ꝓphetauit in medio eoꝝ. Videntes aūt

oés qui nouerant eũ heri ꝛ nudiuſtertiꝰ ꝙ
eét cũ ꝓphetis ꝛ ꝓpharet: dixerũt adiuicé:
C que nã res accidit filio cis? Nũ ꝛ ſaul iter
j.19.d ꝓphas. Rñditqꝫ alius ad alterꝝ dicens.
Et qs pr̃ eiꝰ? Propterea verſũ ẽ i ꝓuerbiũ
Nũ ꝛ ſaul iter ꝓphetas? ceſſauit át ꝓpha-
re. ꝛ venit ad excelſũ. Dixitqꝫ patruꝰ ſaul
ad eũ ꝛ ad puerũ eiꝰ. Quo abiſtis? Qui rñ
derũt. Querere aſinas. quas cũ nõ reppe-
riſſemꝰ. venimꝰ ad ſamuelem. Et dixit ei pa
truꝰ ſuꝰ. Indica mihi qd dixerit tibi ſamuel
Et ait ſaul ad patruũ ſuum. Indicauit no-
bis: qꝛ inuéte eént aſine. De ſermone át re-
gni nõ indicauit ei qué locutus fuerat ei ſa
muel. Et ꝯuocauit ſamuel populũ ad dñm
i maſphat. ꝛ ait ad filios iſrl'. Hec dicit dñs
deꝰ iſrl'. Ego eduxi iſrl' de egypto: ꝛ erui voſ
de manu egyptioꝝ ꝛ de mãu oium regũ q
affligebat vos. Uos át hodie ꝓiecíſtiſ dñꝫ
deuꝫ vr̃m. q ſolꝰ ſaluauit vos de vniuerſis
malis ꝛ tribulatóibꝰ vr̃is. ꝛ dixiſtis. Neq̃-
§.8.d.ꝛ ꝗ̃: ſꝫ regé ꝯſtitue ſup nos. Nũc ergo ſtate
j.12.c corá dño p tribꝰ vr̃as ꝛ p familias. Et ap-
plicuit ſamuel oés tribꝰ iſrael. ꝛ cecidit ſorſ
ſup tribũ beniami. Et applicuit tribũ benia
min ꝛ cognatóes eiꝰ: ꝛ cecidit ſup cogna-
B tóeꝫ methri. ꝛ ꝑuenit vſqꝫ ad ſaul filiũ ciſ.
Queſierũt ḡ eũ: ꝛ nõ é iuétꝰ. Et cóſuluerũt
pꝰ h dñꝫ vtꝝ nã véturꝰ eét illuc. Rñditqꝫ
§.9.a dñs. Ecce abſcóditus é domi. Cucurrerunt
itaqꝫ: ꝛ tulerũt eũ inde ſtetitqꝫ in medio po
puli. ꝛ altioꝛ fuit vniuerſo populo ab hume
ro ꝛ ſurſũ. Et ait ſamuel ad oéꝫ populũ. cer
te videtis qué elegit dñs: qm̃ nõ ſit ſilis il
li in oi ppl'o. Et clamauit ois ppl's. ꝛ ait. Ui
uat rex. Locutꝰ é át ſamuel ad ppl'ꝫ legé re
gni ꝛ ſcripſit in libro ꝛ repoſuit corá dño: ꝛ
dimiſit ſamuel oéꝫ populũ ſingulos i domũ
ſuá. Sꝫ ꝛ ſaul abijt in domum ſuaꝫ in ga-
baa. Et abijt cũ eo pars exercitus quorum
tetigerat deus corda. Filij vero belial dixe-
runt. Nũ ſaluare nos poterit iſte? Et deſpe-
xerunt eum ꝛ non attulerũt ei munera. Il
le vero diſſimulabat ſe audire. XI

A Et factũ eſt ꝗ̃ſi poſt menſem: aſcendit
naas ámonites ꝛ pugnare cepit ad-
uerſuꝫ iabes galaad: dixerũtqꝫ oés viri ia-
bes ad naas. Héto nos federatos: ꝛ ſuie-
mꝰ tibi. Et rñdit ad eos naas ámonites. In
hoc feriá vobiſcũ fedꝰ: vt eruaꝫ oium vr̃m
oculos dextros. ponáqꝫ vos opprobriũ in
vniuerſo iſrael. Et dixerũt ad eũ ſeniores ia
bes. Cócede nobis ſepté dies: vt mittamꝰ
nũcios ad vniuerſos termios iſrl'. ꝛ ſi ñ fue
rit q defédat nos egrediemur ad te. Uene-
rũt ḡ nũcij i gabaa ſaulis. ꝛ locuti ſũt ꝟba
h audiéte populo. Et leuauit ois ppl's vocé B
ſuá. ꝛ fleuit. Et ecce ſaul veiebat ſeq̃ns bo-
ues d agro: ꝛ ait. Quid hꝫ ppl's ꝙ plorat.
Et narrauerũt ei ꝟba viroꝝ iabes. Et iſiluit
ſpũs dñi i ſaul cũ audiſſet hec ꝟba: ꝛ iratꝰ §.10.b
é furoꝛ eiꝰ nimis. Et aſſumés vtrũqꝫ boueꝫ
ꝯcidit i fruſta miſitqꝫ in oés termios iſrael
p manũ nũcioꝝ dicés. Quicũqꝫ nõ exierit
ꝛ ſecutꝰ fuerit ſaul ꝛ ſamuel: ſic fiet bobꝰ eiꝰ
Inuaſit ḡ tioꝛ dñi ppl'ꝫ. ꝛ egreſſi ſũt ꝗ̃ſi vir
vnꝰ ꝛ recéſuit eos i bezeth. Fuerũtqꝫ filioꝝ
iſrael treceta milia. Uiroꝝ át iuda triginta
milia. Et dixerũt nũcijs q venerát. Sic dice C
tis viris q ſũt i iabes galaad. Cras erit vo
bis ſalꝰ cũ icaluerit ſol. Uenerunt ḡ nũcij. ꝛ
nũciauerũt viris iabes. Qui letati ſũt. ꝛ di-
xerũt. Mane exibimꝰ ad vos ꝛ facietis no
bis oé qd placuerit vobis. Et factũ é cũ di-
es craſtinꝰ veniſſet. ꝯſtituit ſaul populũ in
tres ptes. Et igreſſus é media caſtra i vigi
lia matutia. ꝛ pcuſſit ámó vſqꝫ dũ icaleſce
ret dies. Reliq át diſpſi ſũt ita vt ñ reliq̃ré
tur ex eis duo pariter. Et ait populꝰ ad ſa-
muelé. Quis é iſte q dixit: ſaul ñ regnabit
ſup nos? Date viros ꝛ iterficiemꝰ eos. ꝛ ait D
ſaul. Nõ occidet qſq̃ i die hac: qꝛ hodie fe
cit dñs ſaluté i iſrael. Dixit aũt ſamuel ad
populũ. Uéite ꝛ eamꝰ i galgala. ꝛ inouemꝰ
ibi regnũ: ꝛ ꝑrexit ois ppl's i galgala. ꝛ fece
rũt ibi regé ſaul corá dño in galgala. ꝛ im-
molauerũt ibi victias pacificas corá dño.
et letatꝰ é ibi ſaul. ꝛ ꝯcti viri iſrl' nimis. XII

A Dixit át ſamuel ad vniuerſũ iſrael. ec
ce audiui vocé vr̃aꝫ iuxta oiá q̃ lo-
cuti eſtis ad me. ꝛ ꝯſtitui ſup vos regeꝫ. Et
nunc rex graditur ante vos. ego aũt ſenui
ꝛ icanui. Porro filij mei vobiſcũ ſũt. Itaqꝫ
ꝯuerſatus corá vobis ab adoleſcétia mea
vſqꝫ ad hác dié ecce pſto ſuꝫ. Loquimini d
me corá dño ꝛ coraꝫ xp̃o eius. vtꝝ boué cu
iuſqꝫ tuleri aut aſinũ: ſi quicq̃ calũniatus
ſũ: ſi oppſſi aliqué: ſi d mãu cuiuſqꝫ munꝰ
accepi: ꝛ ꝯténá illud hodie reſtituáqꝫ vobiſ
ꝛ dixerũt. Nõ es calũniatꝰ nos neqꝫ oppſſi
ſti: neqꝫ tuliſti d mãu alicuius qppiá. Et i-
xitqꝫ ad eos. Teſtis eſt dñs aduerſũ vos ꝛ Ecci.26.d

teſtis xp̄s eius in die hac: q2 nō inueneritis
in manu mea qppiā. ⁊ dixerūt. Teſtis. ⁊ ait
B ſamuel ad populū. Dñs q fecit moyſē ⁊ aa
ron ⁊ eduxit pr̄es nr̄os de terra egypti: ad-
eſt. Nūc ergo ſtate vt iudicio ɔtēdā aduer-
ſuꝫ vos corā dño de oībꝰ miſericordijs dñi
q̄s fecit vobiſcū ⁊ cū pr̄ibꝰ vr̄is quō iacob
Gen.46.a ingreſſus ē in egyptū. ⁊ clamauerūt p̄res
veſtri ad dñm ⁊ miſit dñs moyſē ⁊ aarō. ⁊
eduxit patres veſtros de egypto: ⁊ colloca-
Judi.4.a uit eos in loco hoc. Qui obliti ſunt dñi dei
ſui ⁊ tradidit eos in manus ſyſare magiſtri
militie aſor: ⁊ in manu philiſtinoꝝ: ⁊ i mãu
regis moab. ⁊ pugnauerunt aduerſū eos.
Poſtea āt clamauerūt ad dñm: ⁊ dixerūt.
Peccauimꝰ: q2 dereliqmꝰ dñm: ⁊ ſuiuimꝰ
baali ⁊ aſtaroth. Nūc ḡ erue nos de manu
inimicoꝝ nr̄orū ⁊ ſuiemꝰ tibi. Et miſit dñs
C hierobaal ⁊ badam ⁊ barach ⁊ iephte ⁊ ſa-
Judi.6.c muel: ⁊ eruit vos de mãu inimicoꝝ vr̄oꝝ p
circuitū: ⁊ hitaſtis cōfidēter. Uidētes āt ꝙ
naas rex filioꝝ āmō veniſſet aduerſū vos
ſ.8.d.⁊ dixiſtis mihi: neq̄q̄ꝫ: ſed rex iperabit nobiſ
ſ.10.c cū dñs deꝰ veſter regnaret in nobis. Nūc ḡ
p̄ſto ē rex vr̄ quē elegiſtis ⁊ petiſtis. Ecce d̄
dit vobis dñs regē. Si timueritis dñꝫ: ⁊ ſ-
uieritis ei. ⁊ audieritis vocē eiꝰ. ⁊ nō exaſp
aueritis os dñi: eritis ⁊ voſ ⁊ rex q ipat vo
bis ſeq̄ntes dñꝫ deū vr̄m. Si āt n̄ audieri-
tis vocē dñi: ſꝫ exaſpaueritis ſmones eius
erit manꝰ dñi ſup vos ⁊ ſup pr̄eſ vr̄os. Sꝫ
⁊ nūc ſtate ⁊ videte rē iſtā grādē quā factu
rꝰ ē dñs in ɔſpectu vr̄o. Nūqd n̄ meſſis tri
tici ē hodie? Jnuocabo dñꝫ ⁊ dabit voces ⁊
pluuias: ⁊ ſcietis ⁊ videbitis: q2 grāde ma
lū feceritis vobis i ɔſpectu dñi petētes ſup
vos regē: ⁊ clamauit ſamuel ad dñꝫ ⁊ d̄dit
dñs voces ⁊ pluuias i illa die: ⁊ timuit oīs
populꝰ nimiſ dñꝫ ⁊ ſamuelē: ⁊ dixit vniuer
ſus populꝰ ad ſamuelē. ora ꝓ ſuis tuis ad
dñm deū tuū vt nō moriamur. Addidimꝰ
D enī vniuerſis pctis nr̄is malū vt peteremꝰ
nobis regē. Dixit āt ſamuel ad populum.
Nolite timere. Uos feciſtis vniuerſū malū
hoc. Uerūtn̄ nolite recedere a tergo dñi: ſꝫ
ſuite dño in oī corde vr̄o: ⁊ nolite declinare
poſt vana q̄ nō ꝓderūt vobis: neqꝫ eruent
vos q2 vana ſūt: ⁊ nō derelinq̄t dñs popu
lū ſuū pp nomē ſuū magnū: q2 iurauit dñs
facere vos ſibi populū. Abſit aūt a me hoc
pctm̄ in dño vt ceſſē orare ꝓ vobis ⁊ doce
bo vos viā bonā ⁊ rectā. Jgit̄ timete dñm
⁊ ſeruite ei in veritate. ⁊ ex toto corde vr̄o.
Uidiſtis. n. magnifica q̄ in vobis geſſerit
dominus. ꝙ ſi perſeuerraueritis in malitia:
⁊ vos ⁊ rex veſter pariter peribitis. XIII
FIlius vnius āni erat ſaul cū regna- A
re cepiſſet: duobꝰ āt annis regnauit
ſup iſrael: ⁊ elegit ſibi ſaul tria milia d̄ iſrl̄
⁊ erāt cū ſaul duo milia i machmas ⁊ i mō
te bethel: mille āt cū ionatha i gabaa beni
ami. Porro ceteꝝ populū remiſit vnūquē-
qꝫ in tabernacula ſua. Et pcuſſit ionathas
ſtationē philiſtinoꝝ q̄ erat i gabaa. Qd̄ cū
audiſſent philiſtijm: ſaul cecinit buccina in
omni terra dicēſ. Audiāt hebrei. Et vniuer
ſus iſrael audiuit huiuſcemodi famā: pcuſ
ſit ſaul ſtationem philiſtinoruꝫ. Et erexit ſe
iſrael aduerſus philiſtijm. Clamauit ḡ po-
pulꝰ poſt ſaul i galgala: ⁊ philiſtijꝫ ɔgrega
ti ſūt ad p̄liādū ɔtra iſrael trigīta milia cur
ruū ⁊ ſex milia equitū: ⁊ reliquū vulgus ſi
cut arena q̄ ē in littore maris pluria. ⁊ aſcē
dētes caſtrametati ſūt in machmas ad ori B
enteꝫ bethauē. Qd̄ cū vidiſſent viri iſrael
ſe in arto poſitos: afflictus. n. erat ppl̄s: ab-
ſcōderūt ſe in ſpelūcis ⁊ in abditis: i petris
q̊ꝫ ⁊ in antris ⁊ i ciſternis. Hebrei āt trāſie
rūt iordanē in terrā gad ⁊ galaad. Cūqꝫ ad
huc eſſet ſaul in galgala: vniuerſus popu-
lus pterritus ē q ſeq̄bat̄ eū. Et expectauit
ſeptē diebus iuxta placitū ſamuelis. ⁊ nō ſ.10.b
venit ſamuel in galgala. Dilapſuſqꝫ ē po
pulus ab eo. Ait ḡ ſaul. Afferte mihi holo-
cauſtū ⁊ pacifica. Et obtulit holocauſtū. Cū
qꝫ cōpleſſet offerēs holocauſtū: ecce ſamu
el veniebat. Et egreſſus ē ſaul obuiaꝫ ei vt
ſalutaret eū. Locutuſqꝫ ē ad eū ſamuel. qd
feciſti? Rn̄dit ſaul. Q2 vidi ꝙ populus di-
laberet̄ a me ⁊ tu nō veneras iuxta placi-
tos dies. Porro philiſtijm cōgregati fue-
rāt in machmas: dixi. Nūc deſcēdent phili
ſtijꝫ ad me in galgala. ⁊ faciē dñi nō placa C
ui. Neceſſitate cōpulſus obtuli holocauſtū
dño. Dixitqꝫ ſamuel ad ſaul. Stulte egiſti Deū.3.
nec cuſtodiſti mādata dñi dei tui q̄ p̄cepi 1.Pa.
tibi. Qd̄ ſi nō feciſſes. iā nūc pparaſſet do-
minus regnū tuū ſup iſrael in ſempiternū.
Sꝫ neq̄qꝫ regnū tuuꝫ vltra ɔſurget. Que
ſiuit dñs ſibi viꝝ iuxta cor ſuuꝫ ⁊ precepit
ei dñs vt eēt dux ſup populū ſuū: eo ꝙ nō
ſeruaueris q̄ precepit dominus. Surrexit

autem ſamuel: ⁊ aſcendit de galgalis in ga
baa beniami. Et reliqui populi aſcenderũt
poſt ſaul obuiã populo qui expugnabant
eos venientes de galgala in gabaa in col
B le beniami. Et recenſuit ſaul populum qui
inuenti fuerant cũ eo quaſi ſexcẽtos viros
⁊ ſaul ⁊ ionathas filius eius populuſq; q
inuẽtus fuerat cũ eis erat in gabaa benia
mi. Porro philiſtĳ ↄſederãt i machmas.
Et egreſſi ſũt ad ꝑdandũ de caſtris philiſtio
rũ tres cunei. Unus cuneus ꝑgebat ↄtra
viã effrai ad terrã ſaul. Porro alius ingre
diebat̃ ꝑ viã bethorõ. Tertius ãt ↄuerterat ſe
ad iter termini i terra ſabaa: immĩẽtis vall'
ſeboim ↄtra deſertũ. Porro faber ferrari⁹
nõ inueniebat̃ i oĩ terra iſrael. Cauerãt.n.phi
liſtĳ ne forte facerẽt hebrei gladiũ aut lã
ceã. Deſcẽdebat ẜ oĩs iſrael ad philiſtĳ vt
exacueret vnuſqſq; vomerẽ ſuũ: ⁊ ligonẽ ⁊ ſe
curĩ ⁊ tridẽtẽ ⁊ ſarculũ. Retuſe itaq; erãt
acies vomerũ ⁊ ligonũ ⁊ tridẽtũ ⁊ ſecuriũ
vſq; ad ſtimulũ corrigẽdũ. Cũq; veniſſet
dies plĳ ñ ẽ inuẽtus ẽſis ⁊ lãcea i manu toti
us ppli q erat cũ ſaul ⁊ ionatha excepto ſa
ul ⁊ ionatha filio eius. Egreſſa eſt ãt ſtatio
philiſtĳ vt trãſcẽderet i machmas. XIIII
A Et accidit i quadam die vt diceret iona
thas filius ſaul ad adoleſcẽtẽ armi
gerũ ſuũ. Ueni ⁊ trãſeamus ad ſtationẽ phi
liſtinorũ q̃ ẽ trans locũ illũ. Patrĩ ãt ſuo h̃
ipm nõ indicauit. Porro ſaul morabat̃ in
extrema pte gabaa ſub malogranato que
erat in agro gabaa: ⁊ erat populus cũ eo q̃
ſi ſexcẽtorũ virorũ. ⁊ achias fili⁹ achitob frĩs
ichabod filĳ phinees q ort⁹ fuerat ex heli ſa
cerdote dñi i ſylo portabat ephot. Sʒ ⁊ po
pulus ignorabat q̃ iſſet ionathas. erãt aũt
inter aſcẽſus ꝑ q̃s nitebat̃ ionathas trãſi
re ad ſtationẽ philiſtiorũ eminẽtes petre ex
vtraq; pte ⁊ q̃ſi in modũ dẽtiũ ſcopuli hĩc i
de prerupti. Nomẽ vni boſes: ⁊ nomẽ alteri ſe
ne. Un⁹ ſcopul⁹ ꝓminẽs ad aqlonẽ ex ad
uerſo machmas ⁊ alter ad meridiẽ ↄtra ga
baa. Dixit ãt ionathas ad adoleſcẽtẽ armi
gerũ ſuũ. veni trãſeam⁹ ad ſtationẽ icircũci
ſorũ horũ: ſi forte faciat dñs ꝓ nobis: q: nõ
ẽ dño difficile ſaluare vel i multis vel i pau
cis. Dixitq; ei armiger ſu⁹. Fac oĩa q̃ pla
cẽt aĩo tuo. Perge q̃ cupis: ⁊ ero tecũ vbi
cũq; volueris: ⁊ ait ionathas. Ecce nos trã
ſim⁹ ad viros iſtos. Cũq; appuerim⁹ eis: ſi
taliter locuti fuerit ad nos: manete donec ve
niamus ad vos: ſtemus i loco nr̃o: nec aſcẽ
dam⁹ ad eos. Si ãt dixerit aſcẽdite ad nos
aſcẽdam⁹ ad eos: q: tradidit eos dñs i ma
nib⁹ nr̃is. Hoc erit nobis ſignũ. apparuit igit̃
vterq; ſtationi philiſtinorũ. Dixerũtq; phi Judic.14.c
liſtĳ. en hebrei egrediũt̃ de cauernis i q
b⁹ abſcõditi fuerãt: ⁊ locuti ſũt viri d ſtatõe
ad ionathã ⁊ ad armigerũ ei⁹: dixerũtq;. aſcẽ
dite ad nos ⁊ oñdem⁹ vobis rẽ. ⁊ ait iona
thas ad armigerũ ſuũ. aſcẽdam⁹. Sequere
me. Tradidit.n. dñs eos in man⁹ iſrael. aſcẽ i.Ma.4.d
dit aũt ionathas manib⁹ ⁊ pedib⁹ reptãs: ⁊
armiger ei⁹ poſt eũ. Itaq; cũ vidiſſẽt faciẽ
ionathe: alĳ cadebãt añ ionathã: alios ar
miger eius iterficiebat: ſeqns eũ. ⁊ fcã ẽ pla
ga pma quã pcuſſit ionathas ⁊ armiger ei⁹
q̃ſi viginti virorũ: in media parte iugeris:
quã par boũ in die arare ↄſueuit. ⁊ factũ ẽ
miraculũ i caſtris ⁊ p agros. Sʒ ⁊ oĩs ppl's C
ſtatiõis eorũ q ierãt ad pdandũ obſtupuit ⁊
ↄturbata ſũt caſtra: ⁊ accidit q̃ſi miraculũ
a deo ⁊ reſpexerũt ſpeculatores ſaul: q erãt
in gabaa beniami: ⁊ ecce multitudo ꝓſtra
ta. ⁊ huc illucq; diffugiẽs: ⁊ ait ſaul ppl'o q
erat cũ eo. requirite ⁊ videte qs abierit ex no
bis. Cũq; reqſiſſẽt: repertũ eſt nõ adeſſe io
nathã ⁊ armigerũ eius. Et ait ſaul ad achiã
applica archã dñi. erat.n. ibi archa dñi in
die illa cũ filĳs iſrael. Cũq; loqret̃ ſaul ad
ſacerdotẽ. tumultus magnus exortus ẽ in
caſtris philiſtinorũ. Creſcebatq; paulatiʒ: ⁊
clarius reſonabat: ⁊ ait ſaul ad ſacerdotẽ.
Cõtrahe manũ tuã. Conclamauit ergo ſaul
⁊ oĩs populus q erat cũ eo: ⁊ venerũt vſq;
ad locũ certaminis. ⁊ ecce ↄuerſus fuerat gla
dius vniuſcuiuſq; ad ꝓximũ ſuũ. ⁊ cedes
magna nimis. Sʒ ⁊ hebrei q fuerãt cũ phi
liſtĳm heri ⁊ nudiuſtertius aſcẽderãtq; cũ
eis i caſtris: reuerſi ſũt vt eẽnt cũ iſrl'. ⁊ hĩs
q erãt cũ ſaul ⁊ ionatha. Oẽs q̃q; iſrlite q D
ſe abſcõderant in mõte effrai: audiẽtes ꝙ
fugiſſẽt philiſtei: ſociauerunt ſe cũ ſuis i ꝓ
lio. ⁊ erãt cũ ſaul q̃ſi decẽ milia virorũ: ⁊
ſaluauit dñs de⁹ iſrael in die illa. Pugna
ãt puenit vſq; ad bethauẽ. ⁊ viri iſrael ſocia
ti ſũt ſibi i die illa. adiurauit ãt ſaul ppl'm di infra.eo.
cẽs. Maledict⁹ vir q comederit panẽ vſq;
ad veſperã: dõec vlciſcar d inimicis meis. ⁊
nõ manducauit vniuerſus ppl's panẽ. oĩſq;
terre vulgus venit in ſaltũ: in quo erat mel

ſup facië agri. Ingreſſus eſt itaqʒ populus
ſaltuʒ. ⁊ apparuit fluens mel nulluſqʒ ap-
plicuit manum ad os ſuuʒ. Timebat.n. po
pulus iuramentū. Porro ionathas nó au
dierat: cū adiuraret pater ei⁹ populū. exten
d tqʒ ſummitaté ꝟge quá hébat in manu
⁊ intinxit in fauū mellis. ⁊ cōuertit manuʒ
ſuaʒ ad os ſuuʒ: ⁊ illuminati ſunt oculi ei⁹
Reſpondéſqʒ vn⁹ de populo ait. Jureiurá-
do cōſtrinxit pater tuus populū dicés. Ma
J.20. ledictus vir qui comederit pané hodie. De
fecerat át popul⁹. Dixitqʒ iōathas. Turba
uit pr̄ meus terrá. Uidiſtis ipſi qꝛ illumia-
ti ſunt oculi mei. eo ꝙ guſtaueri paululū d̓
melle iſto: quáto magis ſi comediſſet popu
lus de ꝑda inimicoꝝ ſuoꝝ quá reppit? Nó
ne maioꝛ plaga fctá fuiſſet i philiſtijʒ? Per
cuſſerūt ergo in die illa philiſteos a mach-
E mis vſqʒ in hailó. Defatigatus eſt aūt po
pulus nimis. ⁊ verſus ad pꝛedá tulit oues
⁊ boues ⁊ vitulos. ⁊ mactauer̄t in terra. Co
meditqʒ popul⁹ cū ſáguie. Nūciauerunt át
ſauli dicétes ꝙ popul⁹ peccaſſet dn̄o come
dés cū ſanguie. Qui ait. Preuaricati eſtis
Uoluite ad me iam nūc ſaxum grande. Et
dixit ſaul. Diſpergamini in vulgus ⁊ dicite
eis vt adducat ad me vnuſquiſqʒ boueʒ ſu
um ⁊ arieté: ⁊ occidite ſup iſtud. ⁊ veſcimi
⁊ nó peccabitis dn̄o comedétes cū ſangui-
ne. Adduxit itaqʒ oīs popul⁹ vnuſqſqʒ bo
ué i máu ſua vſqʒ ad nocté. ⁊ occiderūt ibi.
edificauit át ſaul altare dn̄o. Tūcqʒ ꝑmū ce
pit edificare altare dn̄o. ⁊ dixit ſaul. Irrua-
mus ſup philiſteos nocte. ⁊ vaſtemus eos
vſqʒ dū illuceſcat mane: nec relinquam⁹ ex
eis virū. Dixitqʒ popul⁹. Oē qd̓ bonū tibi
videt̄ i oculis tuis: fac. Et ait ſacerdos. Ac-
F cedam⁹ huc ad deū. ⁊ conſuluit ſaul dn̄ʒ di
cés. Nū ꝑſequar philiſtijm. Si trades eos
in manu iſrael: ⁊ nó rn̄dit ei in die illa. Di-
J.28.a xitqʒ ſaul. Applicate huc vniuerſos angu-
los populi: ⁊ ſcitote ⁊ videte ꝑ qué accide-
rit h̄ pctm̄ hodie. Uiuit dn̄s ſaluatoꝛ iſrael
qꝛ ſi ꝑ iōathá filiū meū factū é: abſqʒ retra
ctatiōe moziet̄. Ad qd̓ nullus ꝯtradixit ei
de oī populo. Et ait ad vniuerſū iſrael. Se-
pami vos i ꝑté vná: ⁊ ego cū ionatha filio
meo ero i ꝑte altera. Rn̄ditqʒ popul⁹ ad ſa
ul. Qd̓ bonū tibi vr̄ i oculis tuis: fac. Et di-
xit ad dn̄m deum iſrael. Dn̄e de⁹ iſrael da
iudiciū: qd é ꝙ nó rn̄deris ſuo tuo hodie?
Si in me aut in ionatha filio meo eſt iniqui
tas hec da oſtéſioné. Aut ſi hec iniquitas é
i populo tuo da ſáctitaté. ⁊ deꝑhéſus eſt io-
nathas ⁊ ſaul: popul⁹ át exiuit. ⁊ ait ſaul: mit
tite ſozté inter me ⁊ inter ionathá filiū meū
⁊ captus é ionathas. Dixit át ſaul ad iona- G
thá. Indica mihi qd feceris: ⁊ idicauit ei io Joſue.7.c
nathas. ⁊ ait: Guſtás geſtaui in ſummita-
te ꝟge q̄ erat i manu mea paululū mellis.
⁊ ecce ego mozior. Et ait ſaul. Hec faciat mi
hi de⁹ ⁊ hec addat: qꝛ mozte mozieris iona-
tha. Dixitqʒ popul⁹ ad ſaul. Ergo ne ionathas J.22.c
moziet̄ qꝛ fecit ſaluté hác magná in iſrael.
Hoc nephas eſt. Uiuit dn̄s ſi ceciderit ca-
pillus de capite eius in terram qꝛ cum deo
operatus eſt hodie. Liberauit ergo popul⁹
ionathā vt non mozeretur. Receſſitqʒ ſaul
nec perſecutus eſt philiſtijm. Porro phili-
ſtijm abierunt in loca ſua. Et ſaul confirma
to regno ſup iſrael pugnabat per circuituʒ
aduerſum omnes inimicos eius cōtra mo-
ab ⁊ filios ámon ⁊ edoʒ ⁊ reges ſoba ⁊ phi
liſteos. ⁊ quocūqʒ ſe verterat: ſupabat. Cō
gregatoqʒ exercitu ꝑcuſſit amalech. ⁊ eru-
it iſrael de manu vaſtatoꝝ eius. Fuerunt au
tem filij ſaul: ionathas ⁊ ieſui ⁊ melchiſua.
Et nomina duarum filiarum eius: nomé ꝑ
mogenite merob: ⁊ nomé minoꝛis michol
⁊ nomen vxoꝛis ſaul achinoeʒ filia achima
as. Et nomé pꝛincipis militie eius abner fi
lius ner: patruelis ſaul. Porro cis fuit pa-
ter ſaul. ⁊ ner pr̄ abner fili⁹ abiel. Erat át bel ſ.9.a
lū potés aduerſū philiſteos oīb⁹ dieb⁹ ſa- 1.Para.8
ul. Ná quécūqʒ viderat ſaul virū foꝛtem ⁊
aptū ad ꝑliū: ſociebat eum ſibi. XV
ET dixit ſamuel ad ſaul. Me miſit do- A
min⁹ vt vngeré te i regé ſup populuʒ
ei⁹ iſrael. Nūc ergo audi vocé dn̄i. Hec dicit
dn̄s exercituū. Recéſui q̄cunqʒ fecit ama-
lech iſrl̄i qūo reſtitit ei in via cū aſcenderet Exo.17.c
d̓ egypto. Nūc ergo vade ⁊ ꝑcute amalech
⁊ demolire vniuerſa ei⁹. Nó ꝑcas ei ⁊ ñ cō
cupiſcas ex reb⁹ ipſi⁹ aliqd: ſed iterfice a vi
ro vſqʒ ad mulieré. ⁊ ꝑuulū atqʒ lactátem:
boué ⁊ oué: camelū ⁊ aſinū. Precepit ita-
qʒ ſaul populo. ⁊ recéſuit eos q̄ſi agnos du
céta milia peditū. ⁊ dcé milia viroꝝ iuda. cū
qʒ véiſſʒ ſaul vſqʒ ad ciuitaté amalech te-
tédit iſidias i toꝛréte. dixitqʒ ſaul cineo. Abi
te rcedite: atqʒ diſcedite ab amalech ne for B
te iuoluá te cū eo. Tu.n. feciſti miſericoꝛdiá

cū oībꝰ filijs iſrael:cū aſcēderēt de egypto.
Et receſſit cineus de medio amalech.Per
cuſſitq; ſaul amalech ab euila donec vēias
ſur q̄ ē e regiōe egypti.et apphēdit agag re
gē amalech viuū.oē āt vulgꝰ iterfecit i oꝛe
gladij.Et pepcit ſaul ⁊ populꝰ agag:⁊ opti
mis gregibꝰ ouiū ⁊ armētoꝝ ⁊ veſtibus: ⁊
arietibus:⁊ vniuerſis q̄ pulchra erant:nec
voluerūt diſpdere ea.Quicqd ḡ vtile fuit
C ⁊ repꝛobū h̄ demoliti ſūt.Factū ē āt verbū
Gen̄.6.b dn̄i ad ſamuel dicēs.Penitet me q̄ ↄſti
infra.eo. tueri ſaul regē:q2 dereliqt me:⁊ verba mea
ope n̄ ipleuit.Cōtriſtatuſq; ē ſamuel:⁊ cla
mauit ad dn̄z tota nocte.Cūq; de nocte ſur
rexiſſet ſamuel vt iret ad ſaul mane: nūcia
tū ē ſamueli eo q̄ veniſſet ſaul i carmelū:⁊
erexiſſet ſibi foꝛnicē triumphalē:⁊ reuerſuſ
Prouer. trāſiſſet deſcendiſſetq; in galgala. Venit
20.d. ergo ſamuel ad ſaul:⁊ ſaul offerebat holo
cauſtū dn̄o de initijs predaꝝ q̄ atulerat ex
amalech.Et cuz veniſſet ſamuel ad ſaul:di
xit ei ſaul.Benedictus tu dn̄o.Impleui ꝟ
buz dn̄i.Dixitq; ſamuel.Et q̄ ē h̄ vox gre
B gum q̄ reſonat in auribus meis:⁊ armen
toꝝ quā ego audio?Et ait ſaul.de amalech
adduxerunt ea.pepercit eniz populus me
lioꝛibus ouibus ⁊ armentis vt imolaren
tur dn̄o deo tuo.reliq̄ vero occidimus. Ait
āt ſamuel ad ſaul.Sine me indicabo tibi q̄
locutus ſit dn̄s ad me nocte.dixitq; ei.Lo
q̄re.Et ait ſamuel.Nōne cū paruulus eēs
in oculis tuis:caput in tribubus iſrael fa
ctus es:vnxitq; te dn̄s in regē ſup iſrael:⁊
miſit te dn̄ſ in via.⁊ ait.Vade ⁊ iterfice pec
catoꝛes amalech ⁊ pugnabis ↄtra eos:vſ
E q; ad iternitionē eoꝝ.Quare ḡ n̄ audiſti vo
cē dn̄i ſ; verſus ad p̄dā es:⁊ feciſti malū in
oculis dn̄i.Et ait ſaul ad ſamuelē:imo au
diui vocē dn̄i:⁊ ābulaui in via p̄ quā miſit
me dn̄s ⁊ adduxi agag regē amalech: ⁊ a
malech interfeci.Tulit āt de p̄da populus
oues:⁊ boues p̄mitias eoꝝ q̄ ceſa ſūt vt im
molet dn̄o deo ſuo in galgalis.Et ait ſamu
el.Nūqd vult dn̄s holocauſta:⁊ victimaſ:
Eccl.4.d ⁊ nō potius:vt n̄ obediat̄ voci dn̄i?Melioꝛ
ē.n.obediētia q̄z victie:⁊ auſcultare magis
q̄z offerre adipē arietū:qm̄ q̄ſi pccm̄ ario
lādi ē repugnare:⁊ q̄ſi ſcelus idolatrie nol
F le acqeſcere.pꝛo eo ḡ q̄ abiecisti ſmonem
dn̄i:abiecit te dn̄s ne ſis rex. Dixitq; ſaul
ad ſamuelē.peccaui:q2 pꝛeuaricatus ſum
ſmonē dn̄i:⁊ verba tua .timens populū:⁊
obediēs voci eoꝝ.S; nūc poꝛta q̄ſo pctm̄
meū:⁊ reuertē mecū:vt adoꝛē dn̄m. Et ait
ſamuel ad ſaul.Nō reuertar tecum:q2 pꝛo
ieciſti ſermonē dn̄i:⁊ pꝛoiecit te dn̄s:ne ſis
rex ſuper iſrael.Et ↄuerſus ē ſamuel:vt abi
ret.Ille āt apphēdit ſūmitatē pallij eius q̄
⁊ ſciſſa ē.Et ait ad eū ſamuel.Scidit dn̄ſ re infra.28.c
gnū iſrael a te hodie:⁊ tradidit illud pxio
tuo melioꝛi te.poꝛro triūphatoꝛ i iſrael nō
pcet:⁊ penitudine nō flectet̄.Neq;.n.hō ē
vt agat pniam.at ille ait.peccaui.S; nunc
honoꝛa me coꝛaz ſenioꝛibus populi mei:⁊
coꝛā iſrael:⁊ reuertere mecū vt adoꝛē dn̄m
deū tuū.Reuerſus ḡ ſamuel ſecutus ē ſau G
lem.Et adoꝛauit ſaul dn̄z.Dixitq; ſamu
el.Adducite ad me agag regē amalech.Et
oblatus ē ei agag piguiſſimus tremēs.Et
dixit agag.Siccine ſeparat amara moꝛs:et
ait ſamuel.Sicut fecit abſq; liberis mulie
res gladius tuus ſic abſq; liberis erit iter
mulieres mr̄ tua.Et i fruſta ↄcidit eū ſamu
el coꝛā dn̄o i galgalis.abijt āt ſamuel i ra
matha:ſaul ꝟo aſcēdit i domū ſuā i gabaa
Et n̄ vidit ſamuel vltra ſaul vſq; i diē moꝛ
tis ſue.verūtm̄ lugebat ſamuel ſaul:qm̄ dn̄z
pēitebat q̄ ↄſtituiſſet regē ſaul ſup iſrael.
D Ixitq; dn̄s ad ſamuelē.vſq; XVI 8.eo.
q̄ tu luges ſaul.cū ego pꝛiecerim eū A
ne regnet ſup iſrael?Imple coꝛnu tuū oleo
⁊ veni vt mittā te ad iſai bethleemitē. pꝛo
uidi.n.i filijs eiꝰ mihi regez.Et ait ſamuel.
Quo vadā.Audiet.n.ſaul:⁊ iterficiet me.
Et ait dn̄s.Vitulū de armēto tolles i mā
tua.⁊ dices.Ad imolādū dn̄o veni.et voca
bis iſai ad victimā.et ego oſtēdā tibi qd fa
cias:⁊ vnges quēcūq; mōſtrauero tibi.Fe
cit ḡ ſamuel ſicut locutꝰ ē ei dn̄s.Venitq; i
bethleē.et āmirati ſūt ſēioꝛes ciuitatis oc
currētes ei.dixerūtq;.pacificꝰ ne ē igreſſus
tuus.et ait.pacificus.Ad imolādū dn̄o ve
ni.Sāctificamini:⁊ venite mecū vt imolez 3.Re.1.c
Sāctificauit ergo iſai:⁊ filios eiꝰ ⁊ vocauit
eos ad ſacrificiū.Cūq; ingreſſi eēnt: vidit Leui.20.b
heliab:⁊ ait.Nū coꝛā dn̄o ē xp̄s eiꝰ. Dixit Joſue.3.b
dn̄s ad ſamuelē.ne reſpicias vultū eiꝰ:ne
q; altitudinē ſtature eius:qm̄ abieci euz:
nec iuxta intuitū hoīs ego iudico.Nō.n.vi
det ea q̄ parent:dn̄s āt intuetur coꝛ.et vo
cauit iſai aminadab ⁊ adduxit eū coꝛā ſa
muel.Qui dixit nec hūc elegit dn̄s.adda

xit át iſai ſáma: de quo ait. Etiã hũc nõ ele
git dñs. adduxit itaqꝫ iſai ſepté filios ſuoſ
corá ſamuel. Et ait ſamuel ad iſai. Nõ ele
git dñs ex iſtiſ. Dixitqꝫ ſamuel ad iſai. Nũ
quid iá cópleti ſunt filij? Qui rñdit. adhuc
reliquus é paruulus: ⁊ paſcit oues. Et ait
ſamuel ad iſai. Mitte ⁊ adduc eũ. Nec. n.
Gen. 39. b diſcũbemus priuſqꝫ huc ille veniat. Miſit
1. Re. 7. b ergo ⁊ adduxit eũ. Erat auté rufus ⁊ pul
ſ. 10. a C cher aſpectu decoꝙ faciꝫ facie. Et ait dñs. Sur
Pſ. 77. ge ⁊ vnge eũ. Ipſe eſt eni. Tulit ergo ſamu
Act. 13. d el cornu olei: ⁊ vnxit eum in medio fratruꝫ
eius. Et directus eſt ſpũs dñi a die illa i da
uid: ⁊ deinceps. Surgéſqꝫ ſamuel abijt in
ramatha. Spũs át dñi receſſit a ſaul: ⁊ exa
gitabat eũ ſpũs neqꝫ a dño. Dixerũtqꝫ ſ
ui ſaul ad eũ. Ecce ſpũs dñi malus exagi
tat te. Iubeat dñs noſter rex ⁊ ſerui tui qui
corá te ſũt qrent hoiez ſciété pſallare citha
ra: vt qñ arripuerit te ſpũs dñi malꝰ: pſal
lat manu ſua ⁊ leuiꝰ feras. Et ait ſaul ad ſ
D uos ſuos. Prouidete ġ mihi aliqué bene
pſallété: ⁊ adducite eũ ad me. Et reſpõdés
vnꝰ de pueriſ ait. Ecce vidi filiũ iſai bethlee
mité ſcientem pſallere: ⁊ fortiſſimũ robore
⁊ viꝛ bellicoſũ: ⁊ prudété in verbis: ⁊ virũ
pulchrũ: ⁊ dñs é cũ eo. Miſit ergo ſaul nũ
cios ad iſai dicens. Mitte ad me dauid fi
liũ tuum qui eſt in paſcuis. Tulit itaqꝫ iſai
aſinũ plenũ panibus: ⁊ lagená vini: ⁊ he
dũ de capris vnũ: ⁊ miſit per manũ dauid
filij ſui ſauli. Et venit dauid ad ſaul: ⁊ ſtetit
corá eo. At ille dilexit eũ nimis: ⁊ factꝰ é eiꝰ
armiger. Miſitqꝫ ſaul ad iſai dicens. Stet
dauid i ꝯſpectu meo. Inuenit. n. grãz i ocu
lis meis. Igitur quãdocũqꝫ ſpiritus domi
ni malus arripiebat ſaul: dauid tollebat ci
thará: ⁊ percutiebat manu ſua: ⁊ refocilla
batur ſaul: ⁊ leuius habebat. Recedat. n.
ab eo ſpũs malus. XVII

A CONgregátes át philiſtijm agmina
ſua in ꝑliũ: ꝯuenerũt i ſochot iude: ⁊
caſtrametati ſũt inter ſochot ⁊ azecha i fini
bꝰ domim. Porro ſaul ⁊ viri iſrael ꝯgrega
ti: venerũt i valle terebithi: ⁊ direxerũt acié
ad pugnãdũ ꝯtra philiſtijꝫ. Et philiſtijꝫ ſta
bát ſuper mótez ex parte hac: ⁊ iſrael ſta
bát ſupra mõté ex altera pte: valliſqꝫ erat
inter eos. Et egreſſus é vir ſpuriꝰ de caſtris
philiſtinoꝝ noie goliath de geth: altitudis
ſex cubitoꝝ ⁊ palmi: ⁊ caſſis erea ſuꝑ caput
eiꝰ: ⁊ lorica hamata induebat. Porro pon
dus lorice eiꝰ qnqꝫ milia ſicloꝝ eris erat: ⁊
ocreas ereas hébat i crurībꝰ: ⁊ clypeꝰ ereꝰ
tegebat hũeros eiꝰ. Haſtile át haſte eiꝰ erat
qſi liciatoriũ texétiũ. Ipꝫ aũt ferrum haſte
eius ſexcétos ſiclos hébat ferri: ⁊ armiger 2. Re. 21. c
eius antecedebat eũ. Stáſqꝫ clamabat ad
uerſũ phalágas iſrl': ⁊ dicebat eis. Quare
veniſtis parati ad ꝑliũ. Nũqd ego nõ ſum
philiſteus ⁊ vos ſerui ſaul: Eligite ex vobiſ
virũ ⁊ deſcédat ad ſingulare certamé. Si q
uerit pugnare mecũ: ⁊ pcuſſerit me: erimꝰ
vobis ſerui. Si át ego ꝓualuero: ⁊ pcuſſero B
eũ vos ſui eritis: ⁊ ſeruietis nobis. Et aie
bat philiſteus. Ego exprobraui agminibꝰ
iſrl' hodie. Date mihi virũ: ⁊ ineat mecũ ſin
gulare certamé. Audiés át ſaul: ⁊ oés iſra
helite ſermones philiſtei huiuſcemodi: ſtu
pebát: ⁊ metuebát nimis. Dauid át erat fi
liꝰ viri effratei de q̊ ſupradictũ é ď bethleé
iuda cui nomé erat iſai: q hébat octo filios
⁊ erat vir i diebꝰ ſaul ſenex: ⁊ grádeꝰ iter vi
ros. Abierũt át tres filij eiꝰ maiores pꝰ ſaul
in ꝑliũ: ⁊ noia triũ filioꝝ eiꝰ q perrexerũt ad
bellũ: heliab pmogéitꝰ: ⁊ ſcs aminadab: ter
tiꝰ q̊ꝫ ſáma. Dauid át erat minimꝰ. Tribꝰ
ġ maioribꝰ ſecutis ſaulé: abijt dauid ⁊ re
uerſuſ é ad ſaul: vt paſceret gregé pris ſui i
bethleé. Procedebat vero philiſteꝰ mane:
⁊ veſpere: ⁊ ſtabat qdraginta diebꝰ. Dixit
át iſai ad dauid filiũ ſuuꝫ. accipe fribꝰ tuis
ephi poléte: ⁊ decé panes iſtos: ⁊ curre i ca
ſtra ad fres tuos: ⁊ decé formellas caſei: haſ
deferres ad tribunũ. Et fres tuos viſitabis
ſi recte agát: ⁊ cũ qbꝰ ordinati ſũt diſce. Sa C
ul át ⁊ illi ⁊ oés filij iſrael in valle terebin
thi pugnabát aduerſũ philiſtijm. Surrexit
itaqꝫ dauid máe: ⁊ cómédauit gregé cuſto
di: ⁊ onuſtꝰ abijt ſicut pceꝑat ei iſai. Et véit
ad locũ magala: ⁊ ad exercitũ: q egreſſus
ad pugná vociferatꝰ erat in certamine. Di
rexerat. n. acié iſrl': ſꝫ ⁊ philiſtijꝫ ex aduerſo
fuerát pparati. Derelinqns ġ dauid vaſa
q̃ attulerat ſub manu cuſtodis ad ſarcias:
cucurrit ad locũ certaminis: ⁊ iterrogabat
ſi oia recte agereſ erga fres ſuos. Cũqꝫ ad
huc ille loquereſ eis apparuit vir ille ſpuriꝰ
aſcédés goliath noie philiſteꝰ de geth: ď ca
ſtris philiſtinoꝝ. Et loqnte eo h̃ eadé vba
audiuit dauid. Oés át iſraelite cũ vidiſſent
viꝝ fugerũt a facie eiꝰ timétes eũ valde. Et

dixit vn⁹ qſpiā de iſrl'. Nū vidiſti vi℞ hunc
q aſcēdit:ad exprobrādū.n.iſrl' aſcēdit. vi℞
ḡ q pcuſſerit eū:ditabit rex diuitijſ magnis
⁊ filiā ſuā dabit ei ⁊ domū pɾ̄is ei⁹ faciet abſ
qȝ tributo in iſrl'. Et ait dauid ad viros qui
ſtabāt ſecū dicēs: qd dabit' viro q pcuſſerit
philiſteū hūc: ⁊ tulerit opprobriū de iſrl qs
ē.n. hic philiſte⁹ icircūciſus q exprobrauit
aciē dei viuētis? Referebat āt ei ppl's eūdē
ſermonē dicēs. Hec dabūt' viro: q pcuſſerit
D eū. Quod cū audiſſet heliab frater ei⁹ ma-
ior loqnte eo cū alijs: irat⁹ eſt ɔtra dauid: ⁊
ait. Qr̄ veniſti ⁊ qr̄ dereliqſti paucula o-
ues illas in deſerto? Ego noui ſupbiā tuā: ⁊
neqtiā cordis tui: qꝛ vt videres pliū deſcen
infra.20.a diſti. Et dixit dauid. Quid feci. Nūqd nō ṽ
¶.26.c bū ē. Et declinauit paululū ab eo ad aliū.
Dixitqȝ eūdē ſermonē. Et rn̄dit ei ppl's ṽ-
bū ſicut prius. audita ſūt āt ṽba q̄ locut⁹ eſt
dauid ⁊ ānūciata i ɔſpectu ſaul. ad quē cū
fuiſſet adduct⁹. locut⁹ ē ei. Nō concidat cor
cuiuſqȝ i eo. Ego ſeru⁹ tu⁹ vadā: ⁊ pugnabo
aduerſus philiſteum. Et ait ſaul ad dauid.
Nō vales reſiſtere philiſteo iſti nec pugna-
re aduerſus eū: qꝛ puer es. Hic āt vir bella
tor ē ab adoleſcētia ſua. Dixitqȝ dauid ad
ſaul. Paſcebat ſu⁹ tu⁹ pr̄is ſui gregē: ⁊ ve-
niebat leo vel vrſus: ⁊ tollebat arietē d̄ me
dio gregis: ⁊ pſeqbar eos ⁊ pcutiebā erue-
bāqȝ d̄ ore eo℞. Et illi ɔſurgebāt aduerſū
me: ⁊ apphēdebā mētū eo℞ ⁊ ſuffocabā in-
terficiebāqȝ eos. Nā ⁊ leonē: ⁊ vrſū iterfeci
ego ſu⁹ tu⁹. erit igit' ⁊ philiſte⁹ h̄ icircūciſuſ
q̄ſi vn⁹ ex eis. Nūc vadā: ⁊ auferam oppro
E briū populi. Quoniā qs ē iſte philiſteus
incircūciſus: qui auſus eſt maledicere exer
citui dei viuētis: ⁊ ait dauid. Dn̄ſ q eripuit
me de manu leonis: ⁊ de manu vrſi ipē me
liberabit de manu philiſtei hui⁹. Dixit aūt
ſaul ad dauid. Uade ⁊ dn̄s tecū ſit: ⁊ induit
ſaul dauid veſtimētis ſuis: ⁊ impoſuit galeā
ereā ſr caput ei⁹: ⁊ veſtiuit eū lorica. accinct⁹
ergo dauid gladio ei⁹ ſup veſtē ſuā cepit tē
tare ſi armat⁹ poſſet incedere. non.n. hēbat
cōſuetudinē. Dixitqȝ dauid ad ſaul. nō poſ
ſū ſic incedere. qꝛ nō vſū hēo: ⁊ depoſuit ea.
⁊ tulit baculū ſuū quē ſp hēbat i manibus
⁊ elegit ſibi quiqȝ lympidiſſimos lapides
de torrēte: ⁊ miſit eos in perā paſtoralē quā
hēbat ſecū: ⁊ fūdā mānu tulit: ⁊ pceſſit ad-
uerſum philiſteū. Ibat āt philiſteus icedēs
⁊ appropinquans aduerſum dauid: ⁊ armi
ger eius ante eum. Cunqȝ inſpexiſſet eum
philiſteus: ⁊ vidiſſet dauid: deſpexit eum.
Erat autem adoleſcens rufus ⁊ pulcher a-
ſpectu. ⁊ dixit philiſteuſ ad dauid. Nunqd F
ego canis ſum: q̄ tu venis ad me cum ba-
culo: ⁊ maledixit philiſteus dauid in dijs ſu
is. Dixitqȝ ad dauid. Ueni ad me ⁊ dabo
carnes tuas volatilibus celi ⁊ beſtijs terre.
Dixit autem dauid ad philiſteum. Tu ve-
nis ad me cum gladio ⁊ haſta ⁊ clypeo: ego
autem venio ad te in nomine domini exerci
tuum dei agminū iſrael qbus exprobraſti
hodie: ⁊ dabit te dn̄s in manu mea: ⁊ pcuti- I.Ma.4.b
aȝ te: ⁊ auferā caput tuū a te: ⁊ dabo cadaue
ra caſtro℞ philiſtijm hodie volatilib⁹ celi ⁊
beſtijs terre: vt ſciat oīs terra: qꝛ eſt dn̄s d̄ſ
in iſrael: ⁊ nouerit vniuerſa eccl'ia h̄: qꝛ nō i
gladio nec in haſta ſaluat dn̄s. Ipius enim
ē bellū: ⁊ tradet vos in man⁹ nr̄as. Cū ergo
ſurrexiſſet philiſteus ⁊ veniret ⁊ appropin
quaret ɔtra dauid. Feſtinauit dauid: ⁊ occur
rit ad pugnā ex aduerſo philiſtei: ⁊ miſit ma
nū ſuā in perā: tulitqȝ lapidē ⁊ fūda iecit: ⁊
pcuſſit eū in fronte: ⁊ infixus eſt lapis i frō-
te eius: ⁊ cecidit in faciem ſuam ſuper terrā
Preualuitqȝ dauid aduerſum philiſteū in
funda ⁊ lapide: percuſſumqȝ philiſteum in
terfecit. Cūqȝ gladium non haberet in ma- Ecci.47.a
nu dauid cucurrit ⁊ ſtetit ſuper philiſteum:
⁊ tulit gladiū eius: ⁊ eduxit eum de vagina
ſua ⁊ interfecit eum: preciditqȝ caput eius.
Uidentes aūt philiſtijm q̄ mortuus eſſet G
fortiſſimus eorum fugerunt: ⁊ conſurgētes
viri iſrael ⁊ iuda vociferati ſunt: ⁊ perſecuti
ſunt philiſteos vſqȝ dum venirent in vallē
⁊ vſqȝ ad portas accharon. Cecideruntqȝ
vulnerati de philiſtijȝ in via ſarim: ⁊ vſqȝ
ad geth: ⁊ vſqȝ ad accharō: ⁊ reuertētes fi-
lij iſrael poſtqȝ pſecuti ſunt philiſteos in-
uaſerunt caſtra eorū. aſſumens autem da-
uid caput philiſtei: attulit illud in irl'm: ar-
ma vero ei⁹ poſuit i tabernaculo ſuo. eo āt
tpe quo viderat ſaul dauid egredietē ɔtra
philiſteū: ait ad abner pn̄cipē militie. De q̄
ſtirpe deſcēdit hic adoleſcens? Dixitqȝ ab-
ner. Uiuit aīa tua rex ſi noui: ⁊ ait rex. In-
terroga tu cuius filius ſit iſte puer. Cunqȝ
regreſſus eēt dauid pcuſſo philiſteo: tulit
eū abner: ⁊ introduxit coram ſaule: caput
philiſtei hēnte i mānu: ⁊ ait ad eū ſaul. De q̄

ꝓgenie es o adoleſcẽtes. Dixitq; dauid. fi
li⁹ ſui tui iſai bethleemite ego ſũ. XVIII
A ET factum eſt cum compleſſet loqui
ad ſaul aĩa iõathe ꝯglutinata eſt aĩe
dauid ⁊ dilexit eum ionathas q̃ſi aĩaȝ ſuá.
Tulitq; eũ ſaul in die illa. ⁊ nõ ꝯceſſit ei vt
.j.19.a reuerteret̃ in domũ pr̃is ſui. Inierũt át da-
uid ⁊ ionathas fedus. Diligebat.n. eũ q̃ſi
aĩaȝ ſuá. Ná expoliauit ſe ionathas tuni-
ca q̃ erat idut⁹: ⁊ dedit eá dauid ⁊ reliq̃ veſti
méta ſua vſq; ad gladiũ ⁊ arcũ ſuũ: ⁊ vſq;
ad baltheũ. Egrediebat̃ q̃ȝ dauid ad oĩa q̃
cũq; miſiſſet eũ ſaul: ⁊ prudéter ſe agebat.
B Poſuitq; eũ ſaul ſup viros belli: ⁊ accept⁹
erat i oculis vniuerſi ppli: maxieq; in ꝯſpe
ctu famuloꝝ ſaul. Porro cũ reuerteret̃ p-
cuſſo philiſteo dauid: ⁊ ferret cap̃ ei⁹ i irl̃m:
egreſſe ſũt mulieres d̃ vniuerſis vrbib⁹ iſrl̃
cátátes: choroſq; ducétes i occurſũ ſaul re-
gis i tympanis letitie: ⁊ in ſiſtris: ⁊ ꝓciebát
.j.21.b.c mulieres ludétes atq; dicétes. Percuſſit
.j.29.b ſaul mille: ⁊ dauid decé milia. Irat⁹ é át ſa-
Eccl.47.a ul nimis: ⁊ diſplicuit in oculis ei⁹ iſte ſmo.
Dixitq;. Dederũt dauid decé milia. ⁊ mihi
mille dederũt. Quid ei supereſt niſi ſolum
regnuȝ? Nõ rectis ergo oculis ſaul aſpicie
C bat dauid a die illa: ⁊ deinceps. Poſt dieȝ
át alterá iuaſit ſpũs dei mal⁹ ſaul. ⁊ ꝓpha
bat in medio dom⁹ ſue. Dauid át pſallebat
máu ſua: ſicut p ſingulos dies. Tenebatq;
ſaul láceá ⁊ miſit eá: putás q ꝯfigere poſſȝ
dauid cũ pariete. Et declinauit dauid a facie
eius ſcdo. Et timuit ſaul dauid eo q eẽt do
min⁹ cũ eo ⁊ a ſe receſſiſſet. Amouit g̃ eum
ſaul a ſe: ⁊ fecit eũ tribunũ ſup mille viros.
D Et egrediebatur ⁊ intrabat in ꝯſpectu ppli
In oĩb⁹ q̃ȝ vijs ſuis dauid prudenter age
bat: ⁊ dñs erat cũ eo. vidit itaq; ſaul q pru
dés eẽt nimis: ⁊ cepit cauere eũ. Oĩs át iſrl̃
⁊ iuda diligebat dauid. Ipſe át igrediebat̃: ⁊
egrediebat̃ añ eos. Dixitq; ſaul ad dauid
Ecce filia mea maior merob: ipſá dabo tibi
vxoré tm̃mõ eſto vir fortis: ⁊ preliare bella
domini. Saul auté reputabat dicens. Non
ſit manus mea in eo: ſuper eum man⁹ phi
2.Re.9.c liſtinoruȝ. Ait autem dauid ad ſaul. Quis
ego ſũ: aut q̃ eſt vita mea: aut cognatio pa-
E tris mei in iſrael: vt fiá gener regis? Factuȝ
eſt aũt tp̃s cum deberet dari merob filia ſa
ul dauid: data eſt hadrieli molathite vxor
Dilexit auté dauid michol filiam ſaul alte
ri. Et nunciatuȝ eſt ſaul: ⁊ placuit ei. Dixi
tq; ſaul. Dabo eá illi vt fiat ei in ſcandaluȝ
⁊ ſit ſuper eũ manus philiſtinoꝝ. Dixitq;
ſaul ad dauid. In duab⁹ gener me⁹ eris ho
die. Et mádauit ſaul ſeruis ſuis. Loquimi
ad dauid clá me: dicẽtes. Ecce places regi:
⁊ oẽs ſui ei⁹ diligunt te. Nũc ergo eſto ge-
ner regis: ⁊ locuti ſũt ſerui ſaul i aurib⁹ da-
uid oĩa verba h̃. Et ait dauid. Nũ paꝝ vr̃ vo
bis eẽ geneꝝ regis? Ego át ſũ vir pauper ⁊ F
tenuis. Et renunciauerunt ſui ſaul dicẽtes
Huiuſcemodi verba locutus é dauid. dixit
át ſaul. Sic loqmini ad dauid. Nõ hét rex
ſpõſalia neceſſe: niſi tm̃ centũ ꝑputia phili
ſtinoꝝ: vt fiat vltio de inimicis regis. Por
ro ſaul cogitabat dauid tradere i man⁹ phi
liſtinoꝝ. Cũq; renunciaſſent ſui ei⁹ dauid
verba q̃ dixerat ſaul: placuit ſermo i oculiſ
dauid vt fieret gener regis. Et poſt paucos G
dies ſurgés dauid: abijt in accharõ cũ vi- 2.Re.5.c
ris q ſub eo erát ⁊ pcuſſit ex philiſtijm du-
cẽtos viros: ⁊ attulit eoꝝ ꝑputia: ⁊ ánume-
rauit ea regi: vt eẽt gener ei⁹. dedit itaq; ſa-
ul ei michol filiá ſuá vxoré. Et vidit ſaul: ⁊
intellexit q dñs eẽt cũ dauid. Michol át fi
lia ſaul diligebat eũ: ⁊ ſaul magis cepit ti-
re dauid. Factuſq; é ſaul inimicuſ dauid cũ
ctis diebus. Et egreſſi ſunt principes phili
ſtinoꝝ. A principio át egreſſiõis eoꝝ pru-
déu⁹ ſe gerebat dauid q̃ȝ oẽs viri ſaul: ⁊ ce
lebre factũ é nomé eius nimis. XIX
LOcutus é át ſaul ad ionathá filium A
ſuũ: ⁊ ad oẽs ſeruos ſuos vt occide-
rent dauid. Porro ionathas filius ſaul di .j.18.a
ligebat dauid valde. Et idicauit ionathas
dauid dicés. Querit ſaul pater me⁹ occide-
re te. Quapropter obſerua te queſo mane:
⁊ manebis clá ⁊ abſcõderitis. Ego át egre-
diés ſtabo iuxta patré meũ in agro vbicũ-
q; fuerit: ⁊ ego loqr d̃ te ad pr̃eȝ meũ: ⁊ q̃d-
cũq; videro nũciabo tibi. Locutus eſt ergo
ionathas de dauid bona ad ſaul pr̃eȝ ſuuȝ
Dixitq; ad eũ. Ne pecces rex in ſeruũ tuũ
dauid: q nõ peccauit tibi: ⁊ opera ei⁹ bona
ſunt tibi valde: ⁊ poſuit aiam ſuá in manu
tua ⁊ percuſſit philiſteũ: ⁊ fecit dñs ſaluteȝ
magná vniuerſo iſrli. Vidiſti ⁊ letat⁹ es. qr̃ B
ergo peccas in ſanguine inoxio. interficiés
dauid qui é abſq; culpa? Quod cũ audiſſȝ
ſaul: placatus voce ionathe iurauit. Viuit
dñs: qr nõ occidetur. Uocauit itaq; iona-

thas dauid: ⁊ indicauit ei oīa verba hec. Et
introduxit ionathas dauid ⁊ ſaul: ⁊ fuit an-
te eum ſicut erat heri ⁊ nudiuſtertius. Mo
tū eſt aūt rurſuꝫ bellū: ⁊ egreſſus dauid pu
gnauit aduerſuꝫ ph liſtijm: percuſſitqꝫ eos
plaga magna: ⁊ fugerūt a facie eius. Et fa-
ctus eſt ſpūs dñi malus in ſaul. Sedebat āt
in domo ſua: ⁊ tenebat lāceā. Porro dauid
pſallebat in manu ſua. Miſitqꝫ ē ſaul cōfi-
gere dauid lācea in pariete. Et declinauit dd
a facie ſaul. Lācea āt caſſo vulnere plata ē
in pariete: ⁊ dauid fugit: ⁊ ſaluatꝰ eſt nocte
illa. Miſit ergo ſaul ſatellites ſuos nocte in
domū dauid vt cuſtodirēt eum ⁊ interficere
C tur mane. Quod cū annūciaſſet dd michol
vxor ſua dicēs: niſi ſaluaueris te nocte hac:
cras morieris: depoſuit eum per feneſtram.
Porro ille abijt ⁊ aufugit: atqꝫ ſaluatꝰ eſt.
Tulit āt michol ſtatuā: ⁊ poſuit eā ſuper le-
ctum: ⁊ pellem piloſam caprarum poſuit ad
caput eius: ⁊ operuit eam veſtimentis. Mi
ſit autem ſaul apparitores qui raperent da
uid: ⁊ reſponſum eſt ꝙ egrotaret. Rurſūqꝫ
miſit ſaul nuncios vt viderent dauid dicēs.
Afferte euꝫ ad me in lecto vt occidaꝭ. Cūqꝫ
veniſſent nuncij inuentum eſt ſimulacrū ſu
per lectū ⁊ pellis capraꝝ ad caput eius. Di
xitqꝫ ſaul ad michol Quare ſic illuxiſti mi-
hi: ⁊ dimiſiſti inimicum meum vt fugeret?
Et reſpondit michol ad ſaul. Quia ipſe locu
tus eſt mihi dicēs. Dimitte me: alioqn iter-
ficiaꝫ te. Dauid āt fugiens ſaluatus eſt Et
venit ad ſamuel in ramatha: ⁊ nunciauit ei
oīa q̄ fecerat ſibi ſaul. Et abierūt ipſe ⁊ ſamu
el: ⁊ morati ſūt in naioth. Nūciatū eſt autē
ſauli a dicētibus. Ecce dauid in naioth ī ra-
matha. Miſit ergo ſaul lictores vt raperent
D dauid. Qui cū vidiſſent cuneū ꝓphetaꝝ va
ticinātiū: ⁊ ſamuelē ſtantē ſup eos: factus ē
ēt ſpūs dñi in illis: ⁊ ꝓphetare ceperūt etiā
ipſi. Quod cū nunciatum eſſet ſauli: miſit ⁊
alios nuncios. Prophetauerunt autē ⁊ illi
Et rurſum miſit ſaul tertios nuncios: qui ⁊
ipſi prophetauerunt. Et iratus iracundia ſa
ul abijt ēt ipſe in ramatha: ⁊ venit vſqꝫ ad
ciſternā magnā que eſt in ſochot. Et interro
gauit: ⁊ dixit. In quo loco ſunt ſamuel ⁊ dd?
Dictūqꝫ eſt ei. Ecce in naioth ſunt in rama-
tha. Et abijt in naioth in ramatha. Et fcūs
eſt ēt ſuper eum ſpūs dñi: ⁊ ambulauit īgre
diens: ⁊ prophetabat vſqꝫ dum veniret in
naioth ī ramatha. Et expoliauit ēt ipſe ſe ve
ſtimentis ſuis: ⁊ prophetauit cum ceteris co
ram ſamuel: ⁊ cecinit nudus tota die illa ⁊
nocte. Unde ⁊ exiuit prouerbiuꝫ. Num ⁊ ſa
ul inter prophetas? XX s.10.c

Fugit aūt dauid de naioth que eſt in A
ramatha: veniensqꝫ locutus eſt corā
ionatha. Quid feci: que eſt iniquitas mea: ⁊ s.17.d.a
quod peccatum meum in patrem tuū: qr infra.19.c
querit aīam meā? Qui dixit ei. Abſit a te ñ
morieris. Neqꝫ eniꝫ faciet pater meꝰ qcq̄
grande vel paruum: niſi p̄us idicauerit mi
hi. Hunc ergo celauit a me pater meus ſer
monem tm̄modo. Nequaqꝫ. n. erit iſtud. Et
iurauit rurſum dauid. Et ille ait. Scit profe
cto pater tuus ꝙ inueni grāꝫ in oculis tu-
is: ⁊ dicet. Neſciat hoc ionathas ne forte tri
ſteꝭ. Quin imo viuit dñs ⁊ viuit aīa tua: qr
vno tm̄: vt ita dicā gradu ego morſqꝫ diui-
dimur. Et ait ionathas ad dauid. Qdcūqꝫ
dixerit mihi aīa tua faciā tibi. Dixit aūt da-
uid ad ionathā. Ecce calēde ſunt craſtino: ⁊
ego ex more ſedere ſoleo iuxta regē adveſcē
dū. Dimitte ergo me vt abſcondar in agro
vſqꝫ ad veſperā diei tertie: ſi reſpiciēs req̄ſi
erit me pr̄ tuꝰ: rn̄debis ei. Rogauit me da-
uid vt iret celeriter in bethleem ciuitatē ſuā B
qr victime ſolēnes ibi ſunt vniuerſis contri
bulibus ſuis: ſi dixerit bene: pax erit ſeruo
tuo. Si āt fuerit iratus: ſcito qr cōpleta eſt
malitia eius. Fac ğ miſericordiā in ſuū tuū
qr fedus dñi me famulū tuū tecū inire feci-
ſti. Si aūt ē iniqtas aliq̄ in me: tu me iterfi-
ce: ⁊ ad pr̄eꝫ tuū ne introducas me. Et ait io
nathas. Abſit h̄ a me. Neqꝫ. n. fieri pōt: vt
ſi certe cognouero cōpletā eē p̄ris mei mali
tiaꝫ ꝯtra te nō annūciē tibi. Rn̄ditqꝫ dd ad
iōathā. Quis renūciabit mihi: ſi qd forte re
ſpōderit tibi pr̄ tuꝰ dure de me. Et ait iona-
thas ad dd. Ueni ⁊ egrediamur foras ī agꝝ
Cūqꝫ exiſſent ambo in agꝝ: ait iōathas ad
dauid. Dñe ds iſrael ſi inueſtigauero ſnīaꝫ C
p̄ris mei craſtino: vel perendie: ⁊ aliqd boni
fuerit ſup dauid: ⁊ ñ ſtatiꝫ miſero ad te ⁊ no
tū tibi fecero: hec faciat ds ionathe: ⁊ h̄ au-
geat. Si autē perſeuerauerit patris mei ma
litia aduerſū te: reuelabo aurem tuam: ⁊ di
mittā te vt vadas in pace ⁊ ſit dñs tecuꝫ ſi
cut fuit cū pr̄e meo. Et ſi vixero facies mihi
miſericordiā dñi. Si vero mortuus fuero: ñ
auferes miſericordiā tuā a domo mea vſqꝫ

in ſempiternū. Aut ſi nō fecero qñ eradica-
uerit dñs inimicos dauid vnūquēqꝫ dꝫ ter-
ra auferat ionathā de domo ſua: ꝛ regrat do
minus de māu inimicoꝝ dd. Pepigit ergo
ionathas fedus cū domo dauid. Et requiſi-
uit dñs dꝫ manu inimicoꝝ dd. Et addid t ióa
thas deierare dd eo ꝙ diligeret illū. Sic. n.
D aiaꝫ ſuā ita diligebat eū. Dixitqꝫ ad eū io-
nathas. Cras calēde ſūt: ꝛ reqreris. Regre
tur. n. ſeſſio tua vſqꝫ pendie. Deſcēdes ğ fe
ſtin⁹ ꝛ venies i locū vbi celādus es: i die qñ
opari licet: ꝛ ſedebis iuxta lapidē: cui nomē
ē ezel. Et ego tres ſagittas mittā iuxta eū: ꝛ
iaciā q̄ſi exercēs me ad ſignū. Mittā q̊qꝫ ꝛ
pueꝝ: dicēs ei. Uade ꝛ affer mihi ſagittas.
Si dixero puero. ecce ſagitte intra te ſūt: tol
le eas: tu veni ad me: qꝛ pax tibi eſt: ꝛ nihil
ē mali: viuit dñs. Si āt ſic locutus fuero pu
ero: ecce ſagitte vltra te ſunt: vade i pace: qꝛ
dimiſit te dñs. De v̄bo āt qđ locuti fuimuſ
ego ꝛ tu ſit dñs inter me ꝛ te vſqꝫ in ſempi-
ternū. Abſcōdit⁹ eſt ğ dd in agro: ꝛ venerūt
kl'e: ꝛ ſedit rex añ comedēdū panē. Cūqꝫ ſe-
diſſet rex ſup cathedrā ſuā ſm ꝯſuetudinē
q̄ erat iuxta parietē: ſurrexit ionathas ꝛ ſe-
dit abner ex latere ſaul: vacuuſqꝫ appuit lo
E cus dd: ꝛ nō ē locut⁹ ſaul qcq̄ꝫ i die illa. Co-
gitabat. n. ꝙ forte euenisſet ei vt nō eēt mū
dus nec purificat⁹. Cūqꝫ illuxiſſet dies ſcōa
paſt calēdas rurſus appuit vacu⁹ locus dd.
Dixitqꝫ ſaul ad ionathā filiū ſuū. Cur non
venit fili⁹ iſai nec heri: nec hodie ad veſcen-
dū. Rñditqꝫ ionathas ſauli. Rogauit me
obnixe vt iret in bethleē: ꝛ ait. Dimitte me:
qm̄ ſacrificiū ſolēne ē i ciuitate mea vn⁹ de
fribus meis accerſiuit me. Nunc ğ ſi inueni
grāꝫ in oculis tuis: vadā cito ꝛ videbo frēs
meos. Ob hāc cām nō venit ad mēſam re-
gis. Iratus āt ſaul aduerſū ionathā: dixit ei
Filij mulieris vltro viꝝ capiētis. Nunquid
F ignoro qꝛ diligis filiū iſai in ꝯfuſionē tuā ꝛ i
ꝯfuſionē ignominioſe mr̄is tue. Oibus eni
dieb⁹ qbus fili⁹ iſai vixerit ſuper terrā: non
ſtabilieris tu neqꝫ regnū tuū. Itaqꝫ iā nūc
mitte ꝛ adduc eū ad me qꝛ fili⁹ mortis eſt.
Rñdēs āt ionathas ſauli pr̄i ſuo ait. Qua
re moriet̄. qd fecit. Et arripuit ſaul lāceā vt
pcuteret eū. Et intellexit ionathas ꝙ diffini
tū eēt a pr̄e ſuo: vt interficeret̄ dd. Surrexit
ergo ionathas a mēſa in ira furoris: ꝛ non
comedit in die calēdaꝝ ſcōa panē. Cōtriſta-

tus ē. n. ſup dd: eo ꝙ cōfudiſſet eū pr̄ ſuus.
Cūqꝫ illuxiſſet mane. venit ionathas i agꝝ
iuxta placitū dd: ꝛ puer puulus cū eo. Et ait
ad pueꝝ ſuū. Uade ꝛ affer mihi ſagittas q̄ſ
ego iacio. Cūqꝫ puer cucurriſſet iecit aliā ſa
gittā trās pueꝝ. Uenit itaqꝫ puer ad locum
iaculi qđ miſerat ionathas. Et clamauit io-
nathas poſt tergū pueri: ꝛ ait. Ecce ibi ē ſa-
gitta. Porro vltra te. Clamauitqꝫ iteꝝ ióa- G
thas poſt tergū pueri dicēs. Feſtina veloci-
ter ne ſteteris. Collegit āt puer ióathe ſagit
tas: ꝛ attulit ad dñm ſuū: ꝛ qd ageret̄ peni-
tus ignorabat. Tm̄modo. n. ionathas ꝛ dd
rem nouerant. Dedit ergo ionathas arma
ſua puero: ꝛ dixit ei. Uade ꝛ defer in ciuita-
teꝫ. Cūqꝫ abijſſet puer: ſurrexit dauid de lo-
co q vergebat ad auſtrū. Et cadēs pnus in
terrā adorauit tertio. Et oſculātes ſe alteru-
trū: fleuerūt pariter: dauid āt āpli⁹. Dixit er
go ionathas ad dauid. Uade in pace. Que ſ.1.c
cūqꝫ iurauim⁹ ābo i noie dñi: dicētes: dñs
ſit inter me ꝛ te: ꝛ iter ſemē tuū ꝛ ſemē meū
vſqꝫ i ſempiternū. Et ſurrexit dd ꝛ abijt: ſed
ꝛ ionathas ingreſſus ē ciuitatē. XXI
Uenit āt dauid in nobe ad achimelech A
ſacerdotē. Et obſtupuit achimelech eo
ꝙ veniſſet dauid ꝛ dixit ei. Quare tu ſolus:
ꝛ nullus ē tecū? Et ait dauid ad achimelech
ſacerdotem. Rex pcepit mihi ſermonē ꝛ di-
xit. Nemo ſciat rē pp quā miſſus es a me: ꝛ
cuiuſmodi pcepta tibi dederim. Nam ꝛ pue
ris meis cōduxi in illum ꝛ illum locū. Nūc infra.2.
ergo ſiqd habes ad manum vel qnqꝫ pāes
da mihi: aut qcqd inueneris. Et reſpondenſ
ſacerdos ad dauid: ait illi. Nō hēo laicoſ pa
nes ad manū: ſꝫ tm̄ panē ſcūꝫ. Si mūdi ſūt B
pueri maxie a mulieribus māducēt. Et rñ-
dit dauid ſacerdoti: ꝛ dixit ei. Et qdē ſi dꝫ mu
lieribus agit̄ ꝯtinuimus nos ab heri ꝛ nu-
diuſtertius qñ egrediebamur: ꝛ fuerūt vaſa
pueroꝝ ſcā. Porro via hec polluta eſt: ſed ꝛ
ipſa hodie ſanctificabit̄ i vaſis. Dedit ergo Matth 12
ei ſacerdos ſcificatū panē. Neqꝫ eni erat ibi Mar. 2
panis niſi tm̄ panes ppoſitōis q ſubleuati Lu.6.
fuerāt a facie dñi vt ponerent̄ panes calidi
Erat āt ibi vir quidā de ſeruis ſaul in die il-
la intus in tabernaculo dñi: ꝛ nomē ei⁹ do-
ech idumeus potentiſſimus paſtorum ſaul
Hic paſcebat mulas ſaul. Dixit aūt dauid infra.22.b
ad achimelech. Si hēs hic ad manū haſtā c
aut gladium da mihi: qꝛ gladium meū ꝛ ar

ma mea non tuli mecū. Sermo. n. regis vr-
ſra.22.c gebat. Et dixit ſacerdos. Ecce hic gladiꝰ go-
liath philiſtei: quē percuſſiſti in valle terebin-
ti: eſt inuolutus pallio poſt ephot. Si iſtum
vis tollere tolle. Neqꝫ. n. hic eſt alius abſqꝫ
eo. Et ait dauid Non eſt huic alter ſimilis.
Da mihi eū. Surrexit itaqꝫ dauid: ⁊ fugit i
die illa a facie ſaul: ⁊ venit ad achis regem
geth. Dixeruntqꝫ ſerui achis cū vidiſſent
B dauid. Nunqd nō iſte ē dauid rex terre? Nō
ſ.18.b ⁊ ne huic cantabant per choros dicētes: pcuſ
ſra.26.b ſit ſaul mille ⁊ dauid decē milia? Poſuit au
ci.47.a tem dauid ſermones iſtos in corde ſuo ⁊ ex
timuit valde a facie achis regiſ geth. Et mu
tauit os ſuū corā achis: ⁊ collabebaᵗ inter
manus eorū ⁊ impingebat in oſtia porte:
defluebantqꝫ ſaliue eius in barbam. Et ait
achis ad ſeruos ſuos. Vidiſtis hominē in-
ſanum. quare adduxiſtis euꝫ ad me? An de
ſunt nobis furioſi: qꝛ introduxiſtis iſtuꝫ vt
fureret me pñte? Dimittite illum hinc ne in
grediatur domum meam. XXII

A A Biit ġ dd̄ inde ⁊ fugit in ſpelūcam
odollā. Qd̄ cū audiſſent frēs eius ⁊
oīs domꝰ pr̄is eius: deſcēderūt ad eū illuc.
Et cōuenerūt ad eū oēs q erant in anguſtia
conſtituti ⁊ oppſſi ere alieno ⁊ amaro anio.
⁊ fcūs eſt eoꝝ princeps. Fueruntqꝫ cū eo qſi
qdringēti viri. Et profectus eſt dauid inde i
maſphat q̄ ē moab. Et dixit ad regē moab.
Maneat oro pr̄ meꝰ ⁊ mr̄ mea vobiſcū: do-
nec ſciā qd faciat mihi ds. Et reliqt eos añ
faciē regis moab. Mā ſerūtqꝫ apud eū cun
ctis diebꝰ quibus dauid fuit in pſidio. dixit
qꝫ gad ꝓpheta ad dauid. Noli manere in p
ſidio. Proficiſcere ⁊ vade in terrā iuda. Et
profectus eſt dauid ⁊ venit in ſaltum areth.
Et audiuit ſaul ꝙ apparuiſſet dauid: ⁊ viri
q erant cū eo. Saul autem cum maneret in
gabaa ⁊ eſſet in nemore qd̄ eſt in rama: ha-
ſtam manu tenens: cūctiqꝫ ſerui eius circū-
ſtarent eū: ait ad ſeruos ſuos qui aſſiſtebāt
B ei. Audite me nunc filij gemini. Nunqd oī-
bus vobis dabit filius iſai agros ⁊ vineas
⁊ vniuerſos vos faciet tribunos ⁊ centurio
nes qm̄ coniuraſtis oēs aduerſū me: ⁊ nō ē
q mihi renūciet: maxime cū ⁊ filius meꝰ fe-
Re.6.c dus iunxerit cum filio iſai? Non eſt qui vicē
meam doleat ex vobis: nec qui annūciet mi
hi: eo ꝙ ſuſcitauerit filius meus ſeruū meū
aduerſum me inſidiantem mihi vſqꝫ hodie

Rñdēs aūt doech idumeus q aſſiſtebat: ⁊ ſ.21.b
erat primus inter ſeruos ſaul: vidi inqt fili-
uꝫ iſai in nobe apud achimelech filiū achi-
tob ſacerdotē: q cōſuluit pro eo dñm ⁊ ciba
ria dedit ei. Sꝫ ⁊ gladiū goliath philiſtei de
dit illi. Miſit ġ rex ad accerſiēdum achime-
lech ſacerdotē filiū achitob: ⁊ oēꝫ domū pa-
tris eiꝰ ſacerdotū q erat in nobe. qui vniuer
ſi venerūt ad regē. Et ait ſaul ad achimelech
Aud fili achitob. q rñdit. Preſto ſuꝫ dñe. C
Dixitqꝫ ad eū ſaul. Qr̄ ꝯiuraſtis aduerſuꝫ Gen.37.c
me tu ⁊ filiꝰ iſai: ⁊ dediſti ei panes ⁊ gladiuꝫ ſ.3.c
⁊ ꝯſuluiſti pro eo dñm vt ꝯſurgeret aduer- ſ.21.c
ſum me inſidiator vſqꝫ hodie pmanēs? Rñ-
dēſqꝫ achimelech regi: ait. Et qs in oībꝰ ſer
uis tuis ſicut dd̄: fidelis ⁊ gener regis: ⁊ p-
gens ad imperiū tuū: ⁊ glorioſus i domo tua
Nū hodie cepi ꝓ eo cōſulere dñm? Abſit h
a me. Ne ſuſpiceᵗ rex aduerſū ſeruū ſuū rē
huiuſcemodi in vniuerſa domo pr̄is mei. nō
n. ſciuit ſeruus tuus qcq̄ꝫ ſup hoc negocio:
vel modicū vel grāde. Dixitqꝫ rex. Morte
morieris achimelech: tu ⁊ oīs domꝰ pr̄iſ tui ſ.14.g
Et ait rex emiſſarijs q circūſtabāt eū. Con-
uertimini ⁊ iterficite ſacerdotes dñi. Nam
manꝰ eoꝝ cū dauid eſt: ſciētes ꝙ fugiſſet: ⁊
nō indicauerūt mihi. Noluerūt āt ſui regiſ
extēdere manus ſuas in ſacerdotes dñi. Et D
ait rex ad doech. Cōuertere tu ⁊ irrue in ſa-
cerdotes dñi. Cōuerſuſqꝫ doech idumeꝰ: ir-
ruit in ſacerdotes: ⁊ trucidauit in die illa oc-
togintaqnqꝫ viros veſtitos ephoth lineoꝰ.
Nobe āt ciuitatē ſacerdotū pcuſſit i ore gla
dij: viros ⁊ mulieres ⁊ puulos ⁊ lactantes:
bouēqꝫ ⁊ aſinū: ⁊ ouē in ore gladij. Euadēs
aūt vnꝰ filiꝰ achimelech filij achitob cuiꝰ no
men erat abiathar fugit ad dauid ⁊ annun
ciauit ei ꝙ occidiſſet ſaul ſacerdotes dñi. Et
ait dauid ad abiathar. Sciebā. n. in die illa
ꝙ cū ibi eēt doech idumeꝰ: ꝓculdubio an-
nunciaret ſauli. Ego ſū reus oium aiaꝝ pa-
tris tui. Mane mecum ne timeas. Si quis
queſierit animā meam: ⁊ queret animā tuā
mecumqꝫ ſeruaberis. XXIII

E T annūciauerūt dauid dicētes. Ecce
philiſtijm oppugnāt ceilā: ⁊ diripiūt A
areas. Cōſuluit ergo dauid dñm dicēs. Nū
vadā ⁊ pcutiā philiſteos iſtos? Et ait dñs ad
dauid. Vade ⁊ percuties philiſteos: ⁊ ſalua
bis ceilam. Et dixerunt viri qui erant cū da-
uid ad eū. Ecce nos hic i iudea ꝯſiſtētes time

mus quãto magis ſi ierim⁹ i ceilã aduerſuꝫ
agmia philiſtinoꝝ? Rurſũ ḡ dauid ꝯſuluit
dñm. Qui rñdens ait ei. Surge ⁊ vade i cei
lã. ego.n.tradã philiſteos in manu tua. Abi
it ergo dauid ⁊ viri eius in ceilã: ⁊ pugnauit
aduerſũ philiſteos. Et abegit iumẽta eoꝝ
⁊ pcuſſit eos plaga magna: ⁊ ſaluauit dd̃ hi
tatores ceile. Porro eo tpe q̃ fugiebat abi
athar fili⁹ abimelech ad dauid i ceilã: ephot
ſecũ hñs deſcẽderat. Nũciatũ ẽ ãt ſauli ꝙ
B venisset dd̃ in ceilã: ⁊ ait ſaul. Tradidit eum
dñs in manus meas: ꝯcluſuſq; eſt itrogreſ
ſus vrbẽ in qua porte ⁊ ſere ſũt. Et pcepit ſa
ul oĩ populo vt ad pugnã deſcẽderet i ceilã:
⁊ obſideret dd̃ ⁊ viros ei⁹. Qd̃ cũ dd̃ reſciſ
ſet: q2 pararet ei ſaul clã malũ: dixit ad abi
f.50.b athar ſacerdotẽ. Applica ephot. Et ait dd̃.
Dñe ds iſrael audiuit famã ſeru⁹ tu⁹ ꝙ diſ
ponat ſaul venire in ceilã: vt euertat vrbem
pp me. Si tradẽt me viri ceile i man⁹ ei⁹: ⁊
ſi deſcẽdet ſaul ſicut audiuit ſu⁹ tu⁹ dñe de⁹
iſrael indica ſuo tuo. Et ait dñs. Deſcendet
Dixitq; rurſũ dd̃. Si tradẽt me viri ceile: ⁊
viros q ſũt mecũ in man⁹ ſaul. Et dixit dñs.
Tradẽt. Surrexit ḡ dd̃ ⁊ viri ei⁹ q̃ſi ſexcẽti: ⁊
egreſſi de ceila huc atq; illuc vagabant in
certi. Nũciatũq; ẽ ſaul ꝙ fugiſſet dd̃ de cei
la: quãobrẽ diſſimulauit exire. Morabat ãt
dd̃ in deſto i locis firmiſſimis: mãſitq; i mõ
te ſolitudis ziph i mõte opaco. q̃rebat eum
tñ ſaul ꝯctis dieb⁹: ⁊ ñ tradidit eũ dñs i ma
C n⁹ ei⁹. Et vidit dd̃ ꝙ egreſſus eẽt ſaul vt q̃re
ret aiaꝫ ei⁹. Porro dd̃ erat i deſto ziph i ſil
ua. Et ſurrexit ionathas fili⁹ ſaul: ⁊ abijt ad
dd̃ i ſiluã: ⁊ ꝯfortauit man⁹ ei⁹ i deo: dixitq;
ei. Ne timeas: neq;.n.iueniet te man⁹ ſaul
pr̃is mei: ⁊ tu regnabis ſup iſrael: ⁊ ego ero
tibi ſcd̃s. Sꝫ ⁊ ſaul pr̃ me⁹ ſcit h̃. Percuſſit
ḡ vterq; fedus corã dño. Mãſitq; dd̃ in ſil
ua. ioãthas ãt reuerſus eſt in domũ ſuã. A
ſcẽderũt ãt ziphei ad ſaul i gabaa dicẽtes.
Nõne ecce dd̃ latitat apud nos i locis tutiſ
ſimis ſilue i colle achille: q̃ ẽ ad dextrã deſti
Nũc ḡ ſicut deſiderauit aia tua vt deſcẽde
res: deſcẽde. nr̃ꝫ ãt erit vt tradam⁹ eũ in ma
2.Reg.5.a nus regis: dixitq; ſaul. Bñdicti vos a dño
q2 doluiſtis vicẽ meã. Abite ḡ oro ⁊ diligen
ti⁹ pparate ⁊ curioſi⁹ agite: ⁊ ꝯſiderate locum
vbi ſit pes ei⁹: vel qs viderit eũ ibi vbi dixi
ſtis. Recogitat.n.de me ꝙ callide iſidier ei.
B ꝯſiderate ⁊ videte oĩa latibula ei⁹ in qb⁹ ab
ſcõdit: ⁊ reuertimini ad me ad rẽ certã: vt va
dã vobiſcũ. ꝙ ſi ẽt in terrã ſe obſtruxerit: ꝑ
ſcrutabor eũ in cũctis milib⁹ iuda. At illi ſur
gẽtes abierũt in ziph ante ſaul. Dauid aũt
⁊ viri eius erãt in deſerto maon in cãpeſtri
bus ad dextrã ieſimuth. Juit ergo ſaul ⁊ ſo
cij eius ad q̃rendũ eũ. Et nũciatũ eſt dauid:
ſtatimq; deſcẽdit ad petrã: ⁊ verſabat in de
ſerto maon. Qd̃ cũ audiſſet ſaul: pſecut⁹ eſt
dauid in deſto maon. Et ibat ſaul: ⁊ viri ei⁹
ad lat⁹ mõtis ex pte vna: dauid ãt ⁊ viri ei⁹
erãt i latere mõtis ex pte altera. Porro dd̃
deſpabat ſe poſſe euadere a facie ſaul. Jta
q; ſaul ⁊ viri ei⁹ in modũ corone cigebãt dd̃
⁊ viros ei⁹ vt capent eũ. Et nunci⁹ venit ad
ſaul dicẽs. Feſtina ⁊ veni: qm̃ infuderunt ſe
philiſtijm ſup terrã. Reuerſus ẽ ḡ ſaul deſi
ſtens pſeq dauid: ⁊ pexit in occurſũ philiſti
noꝝ. Propter hoc vocauerunt locum illum
petram diuidentem.

XXIIII

AScẽdit ergo dauid inde ⁊ habitauit A
in locis tutiſſimis engaddi. Cumq;
reuerſus eẽt ſaul: poſtq̃ꝫ pſecutus eſt phili
ſteos: nunciauerunt ei dicentes. Ecce dauid
in deſerto engaddi. Aſſumẽs ergo ſaul tria
milia electoꝝ viroꝝ ex omni iſrael: pexit ad
inueſtigandũ dauid ⁊ viros eius etiam ſup
abruptiſſimas petras: q̃ ſolis ibicib⁹ per
uie ſunt. Et venit ad caulas ouiũ que ſe offe
rebãt vianti: eratq; ibi ſpelunca quã ingreſ
ſus eſt ſaul vt purgaret vẽtrẽ. Porro dauid
⁊ viri eius in iteriore parte ſpelũce latebãt.
Et dixerũt ſerui dauid ad eũ. Ecce dies de q̃
locutus eſt dñs ad te. ego tradã tibi inimi
cũ tuũ: vt facias ei ſicut placuerit in oculis
tuis. Surrexit ergo dauid ⁊ pcidit oraꝫ cla B
midis ſaul ſilenter. Poſt hec pcuſſit cor ſu
uꝫ dauid: eo ꝙ abſcidiſſet orã clamidis ſa
ul. Dixitq; ad viros ſuos. Propiti⁹ ſit mi infra.e
hi dñs ne faciã hãc rẽ dño meo xp̃o domini
vt mittã manũ meã in eum: q2 xp̃s dñi eſt.
Viuit dñs: q2 niſi dñs percuſſerit eũ: aut di infra.u
es eius venerit vt moriat: aut deſcẽdẽs in
pliũ perierit: propitius mihi ſit dñs vt nõ
mittã manũ meã in xp̃m domini. Et confre
git dauid viros ſuos ſermonibus iſtis: ⁊ nõ
permiſit eos vt ꝯſurgerent in ſaul. Porro
ſaul exurgens de ſpelunca pgebat cepto iti
nere. Surrexit ãt dauid poſt euꝫ: ⁊ egreſſus
de ſpelunca clamauit poſt tergũ ſaul dicẽs.
Dñe mi rex. Et reſpexit ſaul poſt ſe: ⁊ incli

nans ſe dauid pronus in terrã adorauit. Di
xitqꝫ ad ſaul. quare audis verba hoium lo
C quẽtiũ: dauid querit maluꝫ aduerſũ te. Ecce
hodie viderũt oculi tui qḋ tradiderit te dñs
in manu mea in ſpelunca: ⁊ cogitaui vt occi
derem te: ſed pepcit tibi oculus meus. Dixi
s.co. eniꝫ non extendã manũ meã i dñm meũ: qꝛ
xps dñi eſt. quin potius pr̄ mi vide ⁊ cogno
ſce orã clamydis tue in manu mea: quõ cũ
pciderẽ ſũmitatẽ clamydis tue: nolui exten
dere manũ meã in te. Aiaduerte ⁊ vide qm̄
non ē i manu mea malũ neqꝫ iniqtas: neqꝫ
peccaui in te. Tu ãt inſidiaris aĩe mee: vt au
feras eã. Judicet dñs inter me ⁊ te: ⁊ vlciſca
tur me dñs ex te: manus aũt mea nõ ſit i te
ſicut ⁊ i pũerbio antiquo dr̄. Ab ipiis egre
dietur ipietas. Manus ergo mea nõ ſit i te
quẽ pſequeris rex iſrael: queꝫ perſequeris.
Canẽ mortuum perſequeris ⁊ pulicẽ vnũ.
D Sit dñs iudex ⁊ iudicet inter me ⁊ te ⁊ vide
at ⁊ iudicet cãꝫ meã ⁊ eruat me ð mãu tua.
Cum ãt cõpleſſet dauid loquens ſermones
huiuſcemodi ad ſaul: dixit ſaul. Nũqd vox
hec tua ē fili mi dauid. Et leuauit ſaul vocẽ
ſuaꝫ ⁊ fleuit: dixitqꝫ ad dauid. Juſtior tu es
q̃ꝫ ego. Tu eni tribuiſti mihi bona: ego autẽ
reddidi tibi mala. Et tu idicaſti hodie q̃ fe
ceris mihi bona quõ tradiderit me dñs in
mãu tua: ⁊ nõ occideris me. quis. n. cũ inue
nerit inimicũ ſuũ dimittet eũ i via bõa. Dñs
reddat tibi viciſſitudinẽ hanc pro eo qḋ ho
die opatus es in me. Et nunc qꝛ ſcio ꝙ cer
tiſſime regnatur⁹ ſis ⁊ hiturus in mãu tua
regnũ iſrael: iura mihi i dño ne deleas ſemẽ
meũ poſt me neqꝫ auferas nomen meum ð
domo pr̄is mei. Et iurauit dauid ſauli. Abijt
ergo ſaul in domuꝫ ſuã: ⁊ dauid ⁊ viri eius
aſcenderunt ad tutiora loca. XXV.

A Mortuus eſt ãt ſamuel: ⁊ cõgregat⁹
eſt vniuerſus iſrael: ⁊ planxerũt eũ
fra.:8.a nimis: ⁊ ſepelierunt euꝫ in domo ſua in ra
matha. Conſurgẽſqꝫ dauid deſcendit in de
ſertuꝫ pharã. Erat ãt vir qſpiaꝫ in ſolitudi
ne maon ⁊ poſſeſſio eius i carmelo: ⁊ hõ il
le magn⁹ nimis. erantqꝫ ei oues tria milia
⁊ mille capre. Et accidit vt tonderetur grex
eius in carmelo. Nomen ãt viri illi⁹ erat na
bal ⁊ nomen vxoris ei⁹ abigail. Eratqꝫ mu
lier illa prudẽtiſſima ⁊ ſpecioſa. Porro vir
eius durus ⁊ peſſim⁹ ⁊ malicioſus. Erat ãt
de genere caleph. Cũ ãt audiſſet dauid i de
ſerto: ꝙ tonderet nabal gregẽ ſuuꝫ: miſit de
cem iuuenes ⁊ dixit eis. Aſcendite in carme
lum: ⁊ venietis ad nabal ⁊ ſalutabitis eum
ex noie meo pacifice: ⁊ ſic dicetis. Sit fratri
bus meis ⁊ tibi pax ⁊ domui tue pax: ⁊ oib⁹
q̃cũqꝫ hẽs ſit pax. Audiui ꝙ tõderẽt paſto
res tui greges tuos q erãt nobiſcũ in deſer
to. Nũq̃ꝫ eis moleſti fuim⁹ nec aliqñ defuit
qcq̃ꝫ eis de grege oi tpe quo fuerũt nobiſcũ
in carmelo. Interroga pueros tuos: ⁊ idica B
bunt tibi. Nũc ergo inueniãt pueri tui gra s u.p.
tiã in oculis tuis. In die. n. bona venimus
ad te. quodcũqꝫ inuenerit man⁹ tua da ſer
uis tuis ⁊ filio tuo dauid. Cũqꝫ veiſſẽt pue
ri dauid: locuti ſunt ad nabal oĩa verba hec
ex noie dauid: ⁊ ſiluerunt. Rñdens aũt na
bal pueris dauid ait. quis eſt dauid: ⁊ quis
eſt fili⁹ iſai. Hodie increuerunt ſui q fugiũt
dños ſuos. Tollaꝫ ergo panes meos ⁊ aq̃s
meas ⁊ carnes pecoruꝫ q̃ occidi tonſorib⁹
meis: ⁊ dabo viris q̃s neſcio vnde ſint. Re
greſſi ſunt itaqꝫ pueri dauid p viaꝫ ſuaꝫ: ⁊
reuerſi venerunt ⁊ annunciauerũt ei oĩa ver
ba q̃ dixerat nabal. Tũc ait dauid pueris ſu
is. Accingatur vn⁹ quiſqꝫ gladio ſuo. Et ac
citi ſũt ſinguli gladijs ſuis. Accituſqꝫ eſt ⁊ C
dauid enſe ſuo: ⁊ ſecuti ſũt dauid quaſi qua
dringẽti viri. Porro ducẽti remãſerunt ad
ſarcinas. Abigail aũt vxori nabal nũciauit
vnus de pueris ſuis dicẽs. Ecce dauid miſit
nuncios de deſerto: vt benedicerent dño no
ſtro: ⁊ auerſatus eſt eos. Hoies iſti ſatis bo
ni fuerunt nobis ⁊ nõ moleſti: nec qcq̃ ali
qñ perijt oi tpe quo fuimus ɔuerſati cũ eis
i deſerto. Pro muro erãt nobis taꝫ i nocte
q̃ꝫ in die oibus diebus qbus pauim⁹ apud
eos greges: quãobrem cõſidera ⁊ recogita
qd facias: qm̄ completa ē malitia aduerſuꝫ
virũ tuuꝫ ⁊ aduerſuꝫ domuꝫ tuã ⁊ ipſe ē fili
us belial ita vt nemo poſſit ei loqui. Feſtia
uit igitur abigail ⁊ tulit ducẽtos pães ⁊ du
os vtres vini ⁊ qnqꝫ arietes coctos ⁊ qnqꝫ
ſata polẽte: ⁊ cẽtũ ligaturas vue paſſe ⁊ du
centas maſſas caricaꝝ ⁊ poſuit ſup aſinos
dixitqꝫ pueris ſuis. Precedite me ⁊ ecce
ego poſt tergũ ſeqr voſ. Viro ãt ſuo nabal nõ
indicauit. Cũ ergo aſcẽdiſſet aſinum ⁊ deſcẽ
deret ad radiceꝫ montis dauid ⁊ viri eius
deſcendebãt in occurſũ eius. quibus ⁊ illa
occurrit. Et ait dauid. Vere fruſtra: ſeruaui D
omnia que huius erant in deſero ⁊ non pe

rit qcq3 de cūctis q̄ ad eū ptinebāt: ꝛ reddi
dit mihi malū pro bono. Hec faciet dñs ini
micis dauid ꝛ h addat: ſi reliqro de omnibꝰ
q̄ ad ipm ptinēt vſq3 ad mane mingētez ad
parietē. Cū aūt vidiſſet abigail dauid: feſti-
nauit ꝛ deſcēdit de aſino ꝛ pcidit corā dauid
ſup faciē ſuā ꝛ adorauit ſup terrā: ꝛ cecidit
ad pedes eius: ꝛ dixit. In me ſit dñe mi hec
iniqtas. Loquaꝛ obſecro ancilla tua in au-
ribus tuis: ꝛ audi verba famule tue. Ne po
nat oro dñs meus rex cor ſuū ſup viꝝ iſtuz
iniquū nabal: qm̄ ƀz nomē ſuū ſtultꝰ ē ꝛ eſt
ſtultitia cū eo. Ego āt ācilla tua nō vidi pue
ros tuos dñe mi q̄s miſiſti. Nūc g̊ dñe mi vi
uit dñs ꝛ viuit aīa tua q pꝛhibuit te ne veni
res i ſanguinē: ꝛ ſaluauit manū tuā tibi. Et
E nūc fiāt ſicut nabal inimici tui: ꝛ q q̄rūt dño
meo malū. Quapp ſuſcipe bn̄dictionē hāc
Gen.33.b. quā attulit ācilla tua tibi dño meo: ꝛ da pu
eris q ſequūꝛ te dn̄m meū. Aufer iniqtatez
famule tue. Faciēs.n. faciet dñs tibi domis
meo domū fidelē: qꝛ plia dñi dñe mi tu plia
ris. Malitia g̊ nō iueniaꝛ i te oibꝰ diebꝰ vite
tue. Si.n. ſurrexerit aliqñ hō pſeqns te vel
q̄rēs aiaz tuā: erit aīa dñi mei cuſtodita q̄ſi
i faſciculo viuētiū apud dn̄m deū tuū. Poꝛ
ro inimicoꝝ tuoꝝ aīa rotabiꝛ: q̄ſi i ipetu ꝛ cir
culo fūde. Cū g̊ fecerit tibi dñs dño meo oia
h q̄ locutꝰ eſt bona de te: ꝛ ꝯſtituerit te ducē
ſup iſrael: nō erit tibi h in ſingultū ꝛ in ſcru
pulū cordis dño meo ꝙ effuderis ſanguinē
inoxiū: aut ipſe te vltus fueris. Et cū bn̄fece
rit dñs dño meo: recordaberis ancille tue: ꝛ
F tu bn̄facies ei. Et ait dauid ad abigail. Bn̄
dictus dñs ds̄ iſrael q miſit te hodie i occur
ſū meū: ꝛ bn̄dictū elogū tuū: ꝛ bn̄dicta tu q̄
pꝛhibuiſti me hodie ne irē ad ſanguinē: ꝛ vl
ciſcerer me manu mea. Alioqn viuit dñs ds̄
iſrael q pꝛhibuit me ne malū facerē tibi: niſi
cito veniſſes i occurſū mihi nō remāſiſſz na
bal vſq3 ad lucē matutinā migēs ad parie
tē. Suſcepit g̊ dauid de manu eius oia q̄ at
tulerat ei: dixitq3 ei. Uade pacifice i domuz
tuā. Ecce audiui vocē tuā: ꝛ honoraui faciē
tuā. Uenit āt abigail ad nabal. Et ecce erat
ei ꝯuiuiū in domo eiꝰ q̄ſi ꝯuiuiū regis ꝛ cor
nabal iocūdū. Erat.n. ebrꝰ nimis: ꝛ nō indi
cauit ei ꝟbū puſillū aut grande vſq3 mane.
Diluculo āt cū digeſſiſſet vinū nabal idica
uit ei vxor ſua ꝟba hec. Et emortuū eſt cor
G eiꝰ itrinſecꝰ: ꝛ fcūs ē q̄ſi lapis. Cūq3 ptranſiſ-

ſent decē dies: pcuſſit dñs nabal: ꝛ mortuus
eſt. Qd̄ cū audiſſz dauid mortuū nabal: ait
Bn̄dcūs dñs qui iudicauit cāz opprobrij
mei de manu nabal: ꝛ ſuū ſuū cuſtodiuit a
malo: ꝛ malitiā nabal reddidit dñs i caput
eiꝰ. Miſit g̊ dauid ꝛ locutꝰ ē ad abigail vt ſu
meret eā ſibi i vxorē. Et venerūt pueri dd̄ ad
ad abigail in carmelū ꝛ locuti ſūt ad eā di-
cētes. Dauid miſit nos ad te vt accipiat te
ſibi i vxorē. Que ꝯſurgēs adorauit pna in
terrā. ꝛ ait. Ecce famula tua ſit i ācillā vt la-
uet pedes ſuoꝝ dñi mei. Et feſtinauit ꝛ ſur-
rexit abigail ꝛ aſcēdit ſup aſinū: ꝛ qnq3 pu
elle ierāt cū ea pediſſeque eiꝰ. Et ſecuta eſt
nūcios dd̄: ꝛ fcā ē illi vxor. Sz ꝛ achinoē ac
cepit dd̄ d̄ iezrabel: ꝛ fuit vtraq3 vxor eius.
Saul āt dedit michol filiā ſuā vxorē dauid
falti filio nais: q erat de gallim. XXVI

Et venerūt ziphei ad ſaul in gabaa di- A
cētes. Ecce dauid abſcōditus ē in col
le achille q̄ ē ex aduerſo ſolitudinis. Et ſurre
xit ſaul: ꝛ deſcēdit in deſertū ciph: ꝛ cum eo
tria milia virorum de electis iſrael vt que-
reret dauid in deſerto ciph. Et caſtrameta-
tus eſt ſaul in gabaa achille: que erat ex ad
uerſo ſolitudinis in via. Dauid aūt habita-
bat in deſerto. Uidens aūt ꝙ veniſſet ſaul
poſt ſe in deſertū: miſit exploratores ꝛ didi-
cit ꝙ illuc veniſſet certiſſime. Et ſurrexit dd̄
clā ꝛ venit ad locū vbi erat ſaul. Cūq3 vidiſ
ſet locū in quo dormiebat ſaul: ꝛ abner filiꝰ
ner pnceps militie eius ꝛ ſaulem dormiētē
in tentorio: ꝛ reliquum vulgus per circuitū
eius: ait dauid ad achimelech etheū ꝛ abi-
ſai filiū ſaruie fratrē ioab: dicēſ. Quis deſcē
det mecū ad ſaul in caſtra? Dixitq3 abiſai.
Ego deſcēdā tecū. Uenerunt ergo dauid ꝛ
abiſai ad populū nocte: ꝛ inuenerūt ſaul ia-
centē ꝛ dormientē in tētorio: ꝛ haſtam fixaz
in terra ad caput eius: abner autē ꝛ populū
dormiētes in circuitu eius. Dixitq3 abiſai
ad dauid. Cōcluſit deus inimicū tuū hodie B
in manus tuas. Nunc ergo perfodiam eum
lancea in terra ſemel ꝛ ſcd̄o opus non erit.
Et dixit dauid ad abiſai. Ne iterficias eum.
Quis.n. extēdet manū ſuā in xp̄m dñi: ꝛ in
nocēs erit? Et dixit dauid. Uiuit dñs: qꝛ niſi 3.i4.b
dñs pcuſſerit eum: aut dies eius venerit vt
moriaꝛ: aut in pliū deſcēdēs pierit: ppitius
mihi ſit dñs ne extendā manū meā in xp̄m
dñi. Nunc igiꝛ tolle haſtā q̄ eſt ad caput eiꝰ

⁊ cyphũ aq̃ ⁊ abeamus. Tulit igitur dauid
haſtá ⁊ cyphũ aq̃ q erat ad caput eiꝰ ⁊ abie
rũt. Et nõ erat qſq̃ꝫ q videret ⁊ intelligeret:
⁊ euigilaret: ſed oẽs dormiebãt: qꝛ ſopoꝛ do
mini irruerat ſup eos. Cũqꝫ tráſiſſet dauid
ex aduerſo: ⁊ ſtetiſſet in vertice montis de lõ
ge: ⁊ eẽt grande interuallũ inter eos clama
uit dauid ad populũ: ⁊ abner filiũ ner: dicẽs
C Nõne rñdebis abner? Et reſpondẽs abner
ait. Quis es tu qui clamas ⁊ inquietas re
gẽ. Et ait dauid ad abner. Nunquid nõ vir
tu es. Et quis alius ſimilis tui in iſrael. Qr
ḡ nõ cuſtodiſti dñm tuũ regẽ. Ingreſſus eſt
n. vnus de turba vt interficeret regeꝫ dñm
tuũ. Nõ ẽ bonũ hoc qđ feciſti. Viuit dñs: qm̃
filij mortis eſtis vos: qꝛ nõ cuſtodiſtis dñꝫ
vr̃m xp̃ꝫ dñi. Nũc ḡ vide vbi ſit haſta regiſ:
⁊ vbi ſit cyphus aq̃ q erat ad caput eiꝰ. Co
gnouit aũt ſaul vocẽ dauid ⁊ dixit. Nunqd
vox hec tua fili mi dauid. Et ait dauid. Vox
mea dñe mi rex. Et ait. Quá ob cám domi
s.20.d nus meꝰ pſeqtur ſuũ ſuũ. Quid feci: aut qđ
eſt malũ in manu mea. Nũc ḡ audi oro do
mine mi rex verba ſerui tui. Si dñs incitat
te aduerſũ me odoꝛet̃ ſacrificiũ. Si aũt filij
hoium maledicti ſunt in cõſpectu dñi q eie
cerunt me hodie vt nõ hitẽ in hr̃ditate dñi:
D dicẽtes. Vade ſerui dijs alienis. Et nũc non
effundat̃ ſanguis meꝰ i terra coꝛá dño: qꝛ e
greſſus ẽ rex iſrael vt q̃rat pulicẽ vnũ: ſicut
pſeqt̃ pdix i mõtibꝰ. Et ait ſaul. Peccaui.
reuertere fili mi dđ. Neq̃qꝫ. n. vltra tibi ma
le faciá eo ꝙ pcioſa fuerit aía mea in oculis
tuis hodie. Appet. n. ꝙ ſtulte egeri. ⁊ igno
raueri multa nimis. Et rñdens dđ ait. Ecce
haſta regis: tráſeat vnus de pueris regis ⁊
tollat eaꝫ. Dñs aũt retribuet vnicuiqꝫ ſm
iuſtitiaꝫ ſuá ⁊ fidẽ. Tradidit. n. te dñs hodie
in manũ meá: ⁊ nolui extẽdere manũ meaꝫ
in xp̃m dñi. Et ſicut magnificata eſt aía tua
hodie i ocul̃ meis: ſic magnificet̃ aía mea i
oculis dñi: ⁊ liberet me de oi anguſtia. Ait
ḡ ſaul ad dauid. Bñdictus tu fili mi dauid
Et q dẽ faciens facies: ⁊ potẽs poteris. Abi
it aũt dauid in viam ſuam: ⁊ ſaul reuerſus ẽ
A in locum ſuum. XXVII

Et ait dauid in coꝛde ſuo. Aliqñ inci
daꝫ vna die in manus ſaul. Nõne me
lius eſt vt fugiá: ⁊ ſaluer in terra philiſtino
rum vt deſperet ſaul: ceſſetqꝫ me querere in
cũctis finibus iſrael. Fugiá ḡ manus eius.
Et ſurrexit dauid ⁊ abijt ipſe ⁊ ſexcẽti viri cũ
eo ad achis filiũ maoch regẽ geth. Et habi
tauit dauid cũ achis in geth: ipſe ⁊ viri eius
⁊ domus eius ⁊ due vxoꝛes eius: achinoeꝫ j.30.a
iezrahelites ⁊ abigail vxoꝛ nabal carmeli. B
Et nunciatũ eſt ſaul ꝙ fugiſſet dauid i geth
⁊ nõ addidit vltra querere eum. Dixit autẽ
dauid ad achis. Si inueni gratiam in ocu
lis tuis: detur mihi locus in vna vꝛbiuꝫ re
gionis huius vt habitem ibi. Cur enim ma
net ſeruus tuus in ciuitate regis tecũ. De
dit itaqꝫ ei achis in die illa ſicelech. Pꝛo
pter quá cám facta eſt ſicelech regũ iuda vſ
qꝫ in diẽ hãc. Fuit át numerus dieꝝ qbꝰ ha
bitauit dauid in regõe philiſtinoꝝ. quatuoꝛ
mẽſiuꝫ. Et aſcẽdit dauid ⁊ viri eiꝰ: ⁊ agebát C
pꝛedas de geſſuri ⁊ de gezre: ⁊ de amalechi
tis. Hi. n. pagi habitabát in terra antiqtus
euntibus ſur vſqꝫ ad terrá egypti. Et percu
tiebat dauid oẽm terrá illoꝝ: nec relinq̃
bat viuẽtẽ virũ ⁊ mulierem: tõllẽſqꝫ oues ⁊
boues ⁊ aſinos ⁊ camelos ⁊ veſtes reuerte
batur ⁊ veniebat ad achis. Dicebat aũt ei D
achis. In quẽ irruiſti hodie. Reſpondebat
dauid. Cõtra meridiẽ iude ⁊ ꝯtra meridiem
hieramel ⁊ ꝯtra meridiẽ cẽi. Viꝝ ⁊ mulierẽ
nõ viuificabat dauid: nec adducebat i geth
dicẽs: ne foꝛte loquant̃ aduerſũ noſ. Hec fe
cit dauid. Et hoc erat decretum illi omnibꝰ
diebus qbus habitauit in regione philiſti
noꝝ. Credidit ergo achis dauid: dicẽſ. Mul
ta mala opatus eſt cõtra populũ ſuũ iſrael.
erit igit̃ mihi ſuus ſempiternus. XXVIII

Factũ eſt aũt in diebꝰ illis: cõgregaue A
runt philiſtijm agmina ſua vt pparẽ
tur ad bellũ cõtra iſrael. Dixitqꝫ achis ad
dđ. Sciẽs nũc ſcito: qm̃ mecũ egredieris in
caſtris tu ⁊ viri tui. Dixitqꝫ dauid ad achiſ
Nunc ſcies q̃ facturus eſt ſeruus tuus. Et
ait achis ad dđ. Et ego cuſtodẽ capitis mei
poná te cunctis diebus. Samuel aũt moꝛ s.25.a
tuus eſt: plãxitqꝫ eũ ois iſrael: ⁊ ſepelierunt
eũ in ramatha vꝛbe ſua. Et abſtulit ſaul ma
gos ⁊ ariolos de terra: ⁊ interfecit eos q phi
tones hẽbant in vẽtre. Congregatiqꝫ ſunt
philiſtijm ⁊ venerunt ⁊ caſtrametati ſunt in
ſuná. Cõgregauit aũt ⁊ ſaul vniuerſũ iſrael
⁊ venit in gelboe. Et vidit ſaul caſtra phili
ſtijm: ⁊ timuit ⁊ expauit coꝛ eius nimis. Cõ
ſuluitqꝫ dñm: ⁊ non reſpondit ei: neqꝫ per s.14.f
ſomnia: neqꝫ per ſacerdotes: neqꝫ per pꝛo

phetas. Dixitq; ſaul ſeruis ſuis. Querite
mihi mulierem habentem phitonem ⁊ va-
dam ad eam ⁊ ſciſcitabor per illam. Et di-
B xerunt ſerui eius ad eum. Eſt mulier phito-
nem habens in endor. Mutauit ergo habi-
tũ ſuũ: veſtituſq; eſt alijs veſtimẽtis ⁊ abijt
ipſe ⁊ duo viri cũ eo: venerũtq; ad mulierẽ
nocte: ⁊ ait illi. Diuina mihi in phitone: ⁊
ſuſcita mihi quem dixero tibi. Et ait mulier
ad eũ. Ecce tu noſti quãta fecerit ſaul ⁊ q̃
mõ eraſerit magos ⁊ ariolos de terra. qr er
go iſidiaris anime mee vt occidar? Et iura-
uit ei ſaul i dño dicẽs. Viuit dñs: q: nõ eueñ
et tibi qcq; mali pp hãc rẽ. Dixitq; ei muli
er. quem ſuſcitabo tibi? Qui ait. Samuelẽ
mihi ſuſcita. Cũ ãt vidiſſet mulier ſamuelẽ
exclamauit voce magna: ⁊ dixit ad ſaul. qr
ipoſuiſti mihi? Tu es.n. ſaul. Dixitq; ei rex
noli timere. Quid vidiſti. Et ait mulier ad
C ſaul. Deos vidi aſcẽdẽtes de terra. Dixitq;
ei. qualis eſt forma eius? que ait. Vir ſenex
aſcẽdit ⁊ ipſe amict⁹ ẽ pallio. Et intelexit ſaul
ꝙ ſamuel eſſet: ⁊ iclinauit ſe ſup faciẽ ſuã i
terra: ⁊ adorauit. Dixit aũt ſamuel ad ſaul
quare inqetaſti me vt ſuſcitarer? Et ait ſaul
Coartor nimis. Si qdẽ philiſtijm pugnãt
aduerſũ me: ⁊ deus receſſit a me: ⁊ exaudire
me noluit: nq; in mãu ꝓphãꝝ neq; p ſõnia
Vocaui ergo te: vt oñderes mihi qd faciã
Et ait ſamuel. quid interrogas me cũ dñs
receſſerit a te ⁊ trãſierit ad emulũ tuũ. Faciet
S.15.f eim tibi dñs ſicut locut⁹ ẽ in mãu mea: ⁊ ſci
det regnũ tuũ de manu tua ⁊ dabit illud ꝓ
xio tuo dauid: q: nõ obediſti voci dñi neq;
feciſti iram furoris ei⁹ in amalech. Jdcirco
qđ pateris fecit tibi dñs hodie: ⁊ dabit dñs
ẽt iſrl' tecũ i mãu philiſtijm. Cras ãt tu ⁊ fi
lij tui mecũ eritis: ſ; ⁊ caſtra iſrl' tradet dñs
in man⁹ philiſtijm. Statiq; ſaul cecidit por
D rect⁹ i terrã. Extimuerat.n. verba ſãuelis: ⁊
robur nõ erat in eo: q: non cõederat panẽ
tota die illa. Jngreſſa ẽ itaq; mulier illa ad
ſaul. Cõturbatus.n. erat valde. Dixitq; ad
eũ. Ecce obediuit ancilla tua voci tue: ⁊ po-
ſui aiam meã i mãu tua: ⁊ audiui ſermones
Geñ.18.a tuos: quos locutus es ad me. Nũc igi? au-
di ⁊ tu vocẽ ancille tue: ⁊ ponã coram te bu
cellã panis vt cõedẽs ꝯualeſcas ⁊ poſſis
iter agere. qui renuit ⁊ ait. Nõ cõedã. Coege
rũt ãt eum ſerui ſui ⁊ mulier: ⁊ tãdẽ audita
voce eoꝝ ſurrexit de terra: ⁊ ſedit ſup lectũ

Mulier autẽ illa habebat vitulũ paſcua
lem in domo ⁊ feſtinauit ⁊ occidit eum. Tol
lenſq; farinã miſcuit eam: ⁊ coxit azima: ⁊
poſuit ante ſaul ⁊ ante ſeruos ei⁹. qui cum
comediſſent ſurrexerunt ⁊ ambulauerunt
per totam noctem illam. XXIX.

Congregata ſũt ergo philiſtijm vni
uerſa agmina i aphec. Sed ⁊ iſrael A
caſtrametatus ẽ ſup fontẽ q erat i iezrahel
Et ſatrape quidẽ philiſtijm incedebant in cẽ
turijs ⁊ milibus. dauid aũt ⁊ viri ei⁹ erant
in nouiſſimo agmine cũ achis. Dixeruntq;
principes philiſtijm ad achis. Quid ſibi vo
lunt hebrei iſti? Et ait achis ad pricipes phi
liſtijm. Nũqd ignoratis dauid q fuit ſeruuſ
ſaul regis iſrael: ⁊ ẽ apđ me multis dieb⁹ vl'
ãnis? Et nõ iueni in eo qcq; ex die q̃ trãſfu- B
git ad me vſq; ad diẽ hanc. Jrati ſunt autẽ 1.Pa.12.
aduerſus eum principes philiſtijm. Et dixe
runt ei. Reuertat' vir ⁊ ſedeat i loco ſuo in
quo ꝯſtituiſti eũ ⁊ nõ deſcẽdat nobiſcũ i pre
liũ: ne fiat nobis aduerſari⁹ cũ pliari ceperi-
mus. quõ.n. aliter poterit placare dñũ ſuũ
niſi i capitibus nr̃is? Nõne iſte ẽ dauid cui
cãtabant i choris dicẽtes: pcuſſit ſaul in mi
lib⁹ ſuis: ⁊ dauid in decẽ milib⁹ ſuis. Voca S.18.b.c
uit ḡ achis dauid ⁊ ait ei. Viuit dñs: q: re- infra.21.
ctus es ⁊ bo[n]⁹ i ꝯſpectu meo ⁊ exit⁹ tu⁹ ⁊ i Ecci.47.
troit⁹ tu⁹ mecũ in ẽ caſtris. Et nõ iueni in te C
qcq; mali ex die q̃ veniſti ad me vſq; i diẽ
hãc: ſ; ſatrapis nõ places. Reuertere ergo
⁊ vade i pace: ⁊ nõ offẽdas oculos ſatrapaꝝ
philiſtijm. Dixitq; dauid ad achis. quid.n.
feci ⁊ quid inueniſti in me ſeruo tuo a die q̃
fui in ꝯſpectu tuo vſq; i diẽ hãc vt nõ veniã D
⁊ pugnẽ ꝯtra inimicos dñi mei regis. Rñ-
dẽs ãt achis locut⁹ ẽ ad dđ. Scio q: bon⁹ es
tu i oculis meis ſicut ãgel⁹ dei: ſ; ꝑncipes
philiſt[ijm] noꝝ dixerũt. Nõ aſcẽdet nobiſcũ i ꝑ
liũ. Jgit' cõſurge mãe tu ⁊ ſui dñi tui q vene
rũt tecũ: ⁊ cũ đ nocte ſurrexeritis ⁊ ceperit di
luceſcere pgite. Surrexit itaq; de nocte da-
uid ipſe ⁊ viri eius vt ꝓficiſcerẽt' mane ⁊ re
uerterẽt' ad terrã philiſtijm. Philiſtijm au-
tem aſcenderunt in iezrael. XXX.

Umq; veniſſet dauid ⁊ viri ei⁹ i ſice A
lech die tertia amalechite ipe um fe
cerãt ex pte auſtrali i ſicelech ⁊ pcuſſerãt ſi
celech ⁊ ſuccenderant eam igni ⁊ captiuas
duxerãt mlierẽs ex ea a minimo vſq; ad ma
gnum: ⁊ nõ iterfecerãt quẽq;: ſed ſecũ duxe

rant ⁊ ꝑgebát itinere ſuo. Cũ ğ veniſſʒ dð
⁊ viri eiꝰ ad ciuitaté: ⁊ iueniſſét eá ſuccéſaʒ
igni ⁊ vxores ſuas: ⁊ filios ſuos ⁊ filias du
ctas eé captiuas: leuauerũt dauid: ⁊ popu-
lus qui erat cũ eo voces ſuas: ⁊ pláxerunt
donec deficerent in eis lachryme. Siquidé
F.27.a ⁊ due vxores dauid captiue ducte fuerant
achinoé iezrabelites: ⁊ abigail vxor nabal
B carmeli. Et cõtriſtatus é dauid valde. Uo-
lebat eniʒ eum populus lapidare: qꝛ ama
ra erat aia vniuſcuiuſqʒ viri ſup filijs ſuis
⁊ filiabꝰ. Cõfortatus eſt át dauid i dño deo
ſuo: ⁊ ait ad abiathar ſacerdoté filiũ achie-
F.23.b lech. Applica ad me ephot. Et applicuit a-
biathar ephot ad dauid ⁊ ꝯſuluit dð dñm
dicés. Perſeqr latrũculos hos: ⁊ ꝯpreben
dá eos an ñ. Dixitqʒ ei dñs. Perſeqre abſ
qʒ dubio eni cõprehédes eos: ⁊ excuties ꝑ
dam. Abijt ergo dauid ipſe ⁊ ſexcenti viri
qui erant cum eo: ⁊ venerunt vſqʒ ad tor-
rentem beſor: ⁊ laſſi quidam ſubſtiterunt:
C Perſecutꝰ eſt autem dauid ipſe ⁊ quadrin
genti viri cũ eo: ſubſtiterant eni ducéti qui
laſſi tráſire nõ poterát torréte beſor. Et in-
uenerũt virũ egyptiũ in agro: ⁊ adduxerũt
eũ ad dauid. Dederũtqʒ ei pané vt come-
deret: ⁊ biberet aquá ſʒ ⁊ fragmé maſſe ca-
ricaꝝ: ⁊ duas ligaturas vue paſſe. Qui cuʒ
comediſſet: reuerſus eſt ſpũs eiꝰ: ⁊ refocilla
tꝰ eſt. Nõ .n. comederat pané neqʒ biberat
aquá tribꝰ diebꝰ: ⁊ tribꝰ noctibꝰ. Dixit ita
qʒ ei dauid. Cuiꝰ es tu: vel vñ ⁊ quo ꝑgis?
Qui ait. Puer egyptiꝰ ego ſũ: ſeruꝰ viri a-
D malechite. Dereliqt aũt me dñs meus: qꝛ
egrotare cepi nudiuſtertiꝰ. Siqdé nos eru-
pimꝰ ad auſtralé plagá cerethi ⁊ ꝯtra iudá:
⁊ ad meridié caleph: ⁊ ſicelech ſuccédimus
igni. Dixitqʒ ei dauid. Potes me ducere
ad iſtũ cuneũ? Qui ait. Jura mihi ꝑ deũ ꝙ
nõ occidas me: ⁊ nõ tradas me in manus
dñi mei: ⁊ ego ducá te ad cuneũ iſtũ. Et iu-
rauit ei dauid. Qui cũ duxiſſet euʒ ecce illi
diſcũbebát ſup facié vniuerſe terre: come-
détes ⁊ bibétes: ⁊ qſi feſtũ celebrátes dié ꝓ
cũcta ꝑda: ⁊ ſpolijs q̃ ceperát de terra phili
E ſtijʒ: ⁊ ð terra iuda. Et ꝑcuſſit eos dauid a
veſpa vſqʒ ad veſpaʒ alteriꝰ diei: ⁊ nõ eua-
ſit ex eis qſqʒ niſi tm̃ q̃drigéti viri adoleſcé
tes q aſcéderát camelos: ⁊ fugerát. Eruit ğ
dð oĩa q̃ tulerát amalechite: ⁊ duas vxoreſ
ſuas eruit. Nec defuit qſqʒ a paruo vſqʒ ad
magnũ tá de filijs qʒ de filiabꝰ: ⁊ de ſpolijs
⁊ q̃cũqʒ rapuerát oĩa reduxit dauid: ⁊ tulit
vniuerſos greges ⁊ arméta: ⁊ minauit añ
facié ſuá. Dixerũtqʒ. Hec é ꝑda dauid. Ue-
nit át dauid ad ducétos viros q laſſi ſubſti
terát: nec ſeq poterát dauid: ⁊ reſidere eos
iuſſerat in torréte beſor. Qui egreſſi ſũt ob F
uiá dauid: ⁊ pplõ q erat cũ eo. Accedés aũt
dauid ad pplm ſalutauit eos pacifice. Rñ-
déſqʒ oĩs vir peſſimus: ⁊ iniquꝰ de viris q
erát cũ dauid: dixit. Quia ñ venerũt nobiſ-
cũ nõ dabimꝰ eis qcq̃ʒ de ꝑda quá eruimꝰ
ſed ſufficiat vnicuiqʒ vxor ſua: ⁊ filij: q̃s cũ
acceꝑint recedát. Dixit aũt dð. Nõ ſic facie
tis fratres mei de his q̃ tradidit nobis dñſ
⁊ cuſtodiuit nos: ⁊ dedit latrunculos q eru
perát aduerſũ nos in manꝰ nr̃as: nec audi-
et vos qſq̃ʒ ſup ſermone hoc. Eq̃ .n. ꝑs erit
deſcédétis ad ꝓliũ: ⁊ remanétis ad ſarcias:
⁊ ſilr̃ diuidét. Et factuʒ eſt hoc ex die illa: ⁊ G
deinceps ꝯſtitutũ: ⁊ ꝑfinitũ ⁊ q̃ſi lex i iſrael
vſqʒ in dié hác. Uenit ergo dauid i ſicelech
⁊ miſit dona de ꝑda ſeniorib' iuda ꝓximis
ſuis dicés. Accipite bñdictioné de ꝑda ho-
ſtiũ dñi. His q erát i bethel ⁊ q de ramoth
ad meridié ⁊ q i gether: ⁊ qui in aroer: ⁊ q
in ſephamoth: ⁊ q in eſthama: ⁊ q i rachal
⁊ q in vrbibꝰ hierameli: ⁊ q in vrbibꝰ ceni:
⁊ q in rama: ⁊ q in lacu aſan: ⁊ q in athach:
⁊ q i ebron: ⁊ reliqs q erát in his locis in q
bꝰ ꝯmoratꝰ fuerat dauid ⁊ viri eius. XXXI
Philiſtijm aũt pugnabant aduerſum A
iſrael. Et fugerũt viri iſrael ante faci 1. Pa.10.a
em philiſtijm: ⁊ ceciderunt interfecti in mõ
te gelboe. Jrruerũtqʒ philiſtijʒ in ſaul ⁊ in
filios eius: ⁊ ꝑcuſſerũt ionatham: ⁊ abina-
dab ⁊ melchiſue filios ſaul: totũqʒ pondꝰ ꝓ
lij verſũ é in ſaul. Et cõſecuti ſũt eũ viri ſa-
gittarij: ⁊ vulneratꝰ é vehemét a ſagitarijs
Dixitqʒ ſaul ad armigeꝝ ſuũ. Euagina gla B
dium tuũ ⁊ percute me: ne forte veniant in
circuncíſi iſti ⁊ interficiát me illudétes mi- Judi.9.g
hi. Et noluit armiger eiꝰ. fuerat .n. nimio ter 1. Pa.10.a
ror ꝑterritꝰ. Arripuit itaqʒ ſaul gladiũ ſuũ
⁊ irruit ſup eũ. Qð cũ vidiſſet armiger eiuſ
videlʒ ꝙ mortuꝰ eét ſaul: irruit ét ipſe ſuper
gladiũ ſuũ ⁊ mortuꝰ é cũ eo. Mortuꝰ é ğ ſa
ul ⁊ treſ filij eiꝰ: ⁊ armiger illiꝰ ⁊ vniuerſi vi
ri eiꝰ i die illa ꝑit. Uidétes át filij iſrl' q erát
tráſ vallé ⁊ tráſ iordané ꝙ fugiſſét viri iſra C
elite: ⁊ ꝙ mortuꝰ eét ſaul ⁊ tres filij eiꝰ: reli

q̄rũt ciuitates ſuas:⁊ fugerũt. Venerũtqʒ
philiſtijm ⁊ habitauerũt ibi. Facta ãt die al
tera venerũt philiſtijm: vt expoliarẽt iterfe
ctos:⁊ iuenerũt ſaul:⁊ tres filios ei⁹ iacẽtes
i mõte gelboe. Et pciderũt caput ſaul:⁊ ex/
poliauerũt eũ armis:⁊ miſerũt in terrã phi
liſtinoꝝ p circuitũ: vt anũciaret i tẽplo ido
B lorũ:⁊ in pplis. et poſuerũt arma ei⁹ i tẽplo
aſtaroth: corpus vo ei⁹ ſuſpẽderũt i muro
bethſam. Qđ cũ audiſſet hitatores iabes
galaad quecũqʒ fecerãt philiſtijm ſaul: ſur
rexerunt omnes viri fortiſſimi:⁊ ãbulauert
tota nocte ⁊ tulerũt cadauer ſaul ⁊ cadaue
ra filioꝝ eius de muro bethſam. Venerunt
2.Re.2.a qʒ viri iabes galaad ⁊ combuſſerũt ea igni
⁊ tulerunt oſſa eorum:⁊ ſepelierunt in ne/
more iabes ⁊ ieiunauerunt ſeptem dieb⁹.

¶Explicit primus liber Samuelis. Jnci/
pit ſecũdus liber Samuelis. Capitulũ. I

A FActuʒ
eſt autẽ poſtq̄ʒ
mortu⁹ eſt ſaul
vt dauid reuer/
tere a cede a/
malech ⁊ mãe/
ret i ſicelech du
os dies. Jn die
autem tertia ap
puit homo ve/
niens de caſtris
ſaul veſte ꝯſciſ/
ſa ⁊ puluere cõſperſus caput:⁊ vt venit ad
1.Re.4.c dauid cecidit ſuper faciem ſuam: ⁊ adora/
uit. Dixitqʒ ad eũ dauid. Vñ venis? Qui
ait ad eũ. De caſtris iſrael fugi. Et dixit ad
eũ dđ. Qđ ẽ verbũ qđ factũ ẽ. Jndica mihi
Qui ait. Fugit ppl's ex plio:⁊ multi corruẽ
tes e pplo mortui ſũt: ſʒ ⁊ ſaul ⁊ iõathas fi
li⁹ ei⁹ iterierũt. Dixitqʒ dauid ad adoleſcẽtẽ
q̄ nũciabat ei. Vñ ſcis q̄ꝛ mortu⁹ ẽ ſaul: ⁊
ionathas filius ei⁹. Ait adoleſcẽs q nũcia
bat ei. Caſu veni in mõtẽ gelboe:⁊ ſaul icũ D
bebat ſup haſtã ſuã: porro currus ⁊ eq̄tes
appropiquabãt ei:⁊ ꝯuerſus p⁹ tergũ ſuũ:
vidẽſqʒ me vocauit. Cui cũ rñdiſſẽ adſũ: di
xit mihi. Quis nã es tu. Et aio ad eũ. Ama
lechites ego ſũ. Et locut⁹ ẽ mihi. Sta ſuper
me:⁊ iterfice me: qm̃ tenẽt me ãguſtie:⁊ ad
huc tota aĩa mea i me ẽ. Stãſqʒ ſup eũ occi/
di illũ. Sciebã.n.q viuere nõ poterat poſt
ruinã:⁊ tuli diadema qđ erat i capite ei⁹ :⁊
armillã de brachio illi⁹:⁊ attuli ad te dñm
meũ huc. Apphẽdẽs aũt dauid veſtimenta
ſua ſcidit oẽſqʒ viri q erãt cũ eo:⁊ plãxerũt ĩ.3.f.⁊ infra.iʒ
⁊ fleuerũt:⁊ ieiunauerũt vſ
qʒ ad veſperã ſup ſaul ⁊ ſu/
p ionathã filiũ ei⁹:⁊ ſr pplʒ
dñi:⁊ ſr domũ iſrl' eo q cor/
ruiſſet gladio. dixitqʒ dđ ad
iuuenẽ q nũciauerat ei. Vñ
es tu. Qui rñdit fili⁹ hoĩs ad C
uene amalechite ego ſũ. Et
ait ad eũ dđ. Qr nõ timuiſti
mittere manũ tuã: vt occide/
res xpʒ dñi. Vocãſqʒ dauid
vnũ de pueris ſuis ait. Acce
dẽs irrue in eũ. Qui pcuſſit
illũ ⁊ mortu⁹ ẽ. Et ait ad euʒ
dauid. Sãguiſ tu⁹ ſup caput
tuũ. Os.n. tuũ locutũ ẽ aduerſũ te dicens
ego iterfeci xpm dñi. Plãxit ãt dauid plan
ctu huiuſcemõi ſup ſaul ⁊ ſup iõathã filiũ
ei⁹:⁊ pcepit vt docerẽt filios iuda arcũ: ſicut
ſcriptũ ẽ in libro iuſtoꝝ. Et ait. Cõſidera iſra
el, p his q mortui ſũt ſup excelſa tua vul/
nerati. Jnclyti iſrael ſup mõtes tuos iterfe
cti ſũt. Quõ ceciderũt fortes. Nolite annũ/
ciare in geth neqʒ annũcietis in cõpitis a/ B
ſcalõis: ne forte letent filie philiſtijʒ: ne ex
ultẽt filie incircũciſoꝝ. Montes gelboe nec
ros nec pluuia veniat ſup vos: neqʒ ſint a/
gri pmitiaꝝ: q̄ꝛ ibi abiect⁹ ẽ clype⁹ fortium.
clype⁹ ſaul q̄ſi ñ eẽt vnct⁹ oleo a ſãguie iter
fectoꝝ ab adipe fortiũ. Sagitta iõathe nũ/
q̄ʒ redijt retrorſũ:⁊ gladius ſaul nõ eſt re/

uerſus inanis.Saul ⁊ ionathas amabiles
⁊ decori valde i vita ſua:i morte quoqȝ nõ
ſūt diuiſi.Aqlis velociores:leonib⁹ fortio/
res.Filie iſrael ſuper ſaul flete qui veſtiebat
vos coccino in delitijs:qui prebebat orna
menta aurea cultui veſtro .q̃uo ceciderunt
fortes in prelio.Jonathas in excelſis tuis
occiſus eſt.Doleo ſuper te frater mi iona/
tha decore nimis:⁊ amabilis ſuper amorē
mulierū.Sicut mater vnicum amat filium
ſuū:ita ego te diligebā.q̃uo ceciderūt robu
ſti:⁊ perierunt arma bellica. II
A Igitur poſt hec ꝯſuluit dauid dñm̄ di
cens.Nō aſcēdā in vnā de ciuitati/
bus iuda.Et ait dñs ad eū.Aſcende.Dixit
qȝ dauid.Quo aſcendā.Et rñdit ei.Jn he/
bron.Aſcēdit ergo dauid ⁊ due vxores ei⁹
achinoen iezraelites:⁊ abigail vxor nabal
carmeli:ſȝ ⁊ viros q erāt cū eo duxit dauid
ſingulos cū domo ſua:⁊ manſerūt in oppi
dis hebron.Veneruntqȝ viri iuda:⁊ vnxe/
rūt ibi dauid vt regnaret ſup domuȝ iuda.
i.Re.31.d Et nūciatū ē dauid ꝙ viri iabes galaad ſe
pelliſſent ſaul.Miſit ergo dauid nūcios ad
B viros iabes galaad:dixitqȝ ad eos.Bñdi
cti vos a dño q feciſtis miſericordiā hāc cū
dño vr̃o ſaul:⁊ ſepeliſtis eū.Et nūc retribu
et vobis qdē dñs miſericordiā ⁊ veritatē:
⁊ ego reddā gratiā eo ꝙ feciſtis verbū iſtō
Cōfortētur man⁹ vr̃e ⁊ eſtote filij fortitudi
nis.Lȝ enī mortuus ſit dñs veſter ſaul: tñ
me vnxit domus iuda i regē ſibi. Abner āt
filius ner pꝛinceps exercitus ſaul:tulit iſbo
ſeth filiū ſaul:⁊ circūduxit eū p caſtra:regē
qȝ ꝯſtituit ſr̃ galaad:⁊ ſup geſſuri:⁊ ſup ie
zrael:⁊ ſup effraiȝ:⁊ ſup beniami:⁊ ſup iſra
el vniuerſū.Quadraginta annoꝝ erat iſbo
C ſeth filius ſaul cū regnare cepiſſet ſup iſra/
el:⁊ duobus ānis regnauit.Sola āt dom⁹
infra.5.a iuda ſeq̄baꝛ dauid.Et fuit numerus dieruȝ
q̄s cōmoratus ē dauid iperās i hebrō ſup
domū iuda ſeptē annoꝝ ⁊ ſex mēſiū. Egreſ/
ſuſqȝ ē abner filius ner ⁊ pueri iſboſeth filij
ſaul de caſtris in gabaō.Porro ioab filius
ſaruie:⁊ pueri dauid egreſſi ſunt:⁊ occurre
rūt eis iuxta piſcinā gabaō:⁊ cū in vnū cō
ueniſſent e regiōe ſederūt hi in vna pꝛte pi/
ſcie:⁊ illi ex altera.Dixitqȝ abner ad ioab.
D Surgāt pueri:⁊ ludāt corā nobis.Et rñdit
ioab.Surgāt.Surrexerūt ğ ⁊ trāſierūt nūe
ro duodeci de beniami ex pꝛte iſboſeth filij
ſaul:⁊ duodeci de pueris dauid.Apphēſoqȝ
vnuſqſqȝ capite cōparis ſui defixit gladiū
in latus ꝯtrarij:⁊ ceciderūt ſimul. Vocatū/
qȝ ē nomē loci illius ager robuſtoꝝ i gaba
on.Et ortū ē bellū ſatis duꝝ in die illa: fu/
gatuſqȝ ē abner ⁊ viri iſrael a pueris dauid
Erāt āt ibi tres filij ſaruie:ioab ⁊ abiſai ⁊ a
ſabel.porro aſabel curſor velociſſimus fuit
q̄ſi vnus de capreis q morant in ſiluis.Per
ſeq̄baꝛ āt aſabel abner:⁊ nō declinauit ad
dexterā ſiue ad ſiniſtrā omittēs perſeq ab/
ner.Reſpexit itaqȝ abner poſt tergū ſuū:⁊
ait.Tu ne es aſabel.Qui rñdit ego ſū.Di
xerūtqȝ ei abner.Vade ad dexterā ſiue ad E
ſiniſtrā:⁊ apprehēde vnum de adoleſcenti
bus:⁊ tolle tibi ſpolia eius. Noluit autem
aſabel omitterꝭ q n vrgeret eū.Rurſūqȝ lo
cutus ē abner ad aſabel.Recede ⁊ noli me
ſeq ne forte cōpellar ꝯfodere te in terrā: ⁊
leuare nō potero faciē meā ad ioab fratreȝ
tuū.Qui audire ꝯtēpſit ⁊ noluit declinare.
Percuſſit ergo eū abner auerſa haſta in i
guine:⁊ trāſfodit ⁊ mortuus eſt in eodē lo/ F
co:oēſqȝ q tranſibant per locuȝ illuȝ i quo j.20.b
ceciderat aſabel ⁊ mortu⁹ erat:ſubſiſtebāt.
Perſequētibus āt ioab ⁊ abiſai fugienteȝ
abner:ſol occubuit:⁊ venerunt vſqȝ ad col
lē aqueductus:qui eſt ex aduerſo vallis :⁊
itineris deſerti in gabaon.Cōgregatiqȝ ſūt
filij beniamin ad abner:⁊ cōglobati i vnuȝ
cuneū:ſteterūt i ſūmitate tumuli vni⁹:⁊ ex
clamauit abner ad ioab ⁊ ait.Nū vſqȝ ad i Nu.17.b
ternitionē tu⁹ mucro deſeuiet. An ignoras
ꝙ periculoſa ſit deſperatio.Vſquequo nō
dicis populo:vt omittat pſeq fr̃es ſuos. Et
ait ioab.Viuit dñs:ſi locut⁹ fuiſſes mane re
ceſſiſſet populus pſequēs fratrē ſuum.Jn G
ſonuit ğ ioab buccina:⁊ ſtetit oīs exercit⁹: infra.20.g
nec pſecuti ſūt vltra iſrael:neqȝ inire certa
mē.Abner aūt ⁊ viri eius abierūt per cāpe
ſtria moab tota nocte illa:⁊ trāſierūt ior da
nē:⁊ luſtrata oī bethorō venerūt ad caſtra.
Porro ioab reuerſus omiſſo abner ꝯgre/
gauit oēȝ populū:⁊ dfuerūt d pueris dd de
cē ⁊ nouē viri excepto aſabele.Serui āt dd
pcuſſerūt d beniami:⁊ d viris q erāt cū ab
ner trecētos ſexagita:q ⁊ mortui ſūt. Tule/
rūtqȝ aſabel:⁊ ſepelierūt euȝ in ſepulchro
patris ſui in bethleem.Et ambulauerūt to
ta nocte ioab ⁊ viri qui erant cum eo:⁊ i ip
ſo crepuſculo puenerunt in hebron. III

A Facta ē ergo longa concertatio inter
domū dauid ⁊ inter domū ſaulis da
uid ꝓficiens: ⁊ ſemꝑ ſeipo robuſtioꝛ: dom⁹
aūt ſaul decreſcēs quotidie. Natiq; ſūt filij
dauid in hebꝛon. Fuitq; pꝛimogenitus ei⁹
1.Para.3.a annon de achinoen iezraelite: ⁊ poſt eū che
leab de abigail vxoꝛe nabal carmeli. Poꝛ
ro tertius abſalon filius maacha filie tho
lomai regis geſſur. Quartus autem ado
nias filius agith: ⁊ quintus ſaphacias fili⁹
abithal. Sextus quoq; bietraan de egla
vxoꝛe dauid. hi nati ſūt dauid ī hebꝛō. Cū
ergo eēt ꝓliū īter domū ſaul ⁊ domū dauid
abner filiuſ ner regebat domū ſaul. Fuerat
aūt ſauli ꝯcubina noīe reſpha filia achia: ī
greſſuſq; ē ad eā abner. Dixitq; iſboſeth
B ad abner. Quare ingreſſus es ad ꝯcubinā
pr̄is mei. Qui iratus nimis pp̄ ꝟba iſbo
ſeth ait. Nūqd caput canis ego ſū aduerſū
iuda hodie q̄ feceri miſericoꝛdiam ſup do
mū ſaul pr̄is tui: ⁊ ſup fratres ⁊ ꝓxios ei⁹:
⁊ nō tradidi te in manu dauid ⁊ tu requiſi
ſti in me q̄ argueres ꝓ muliere hodie. Hec
infra.eo. faciat deus abner ⁊ hec addat ei: niſi quō
iurauit dn̄s dauid ſic faciā cū eo: vt trāſfe
rat̄ regnū de domo ſaul ⁊ eleuet̄ thronus
dauid ſup iſrl': ⁊ ſup iudā a dan vſq; berſa
bee: ⁊ n̄ potuit rn̄dere ei q̄cq̄ q2 metuebat
illū. Miſit ergo abner nūcios ad dd̄ in he
bꝛon ꝓ ſe dicētes. Cuius ē terra. Et vt loq̄
rent̄. Fac mecū amicitias: ⁊ erit man⁹ mea
tecū: ⁊ reducā ad te vniuerſū iſrl'. Qui ait
C Optime. Ego faciā tecū amicitias: ſed vnā
rem peto a te dicēs. Nō videbis faciē meā
anteq̄ adduxeris mihi michol filiā ſaul: ⁊
ſic venies ⁊ videbis me. Miſit autē dauid
1.Re.18.g nūcios ad iſboſeth filiū ſaul dicens. Red
de vxoꝛē meā michol quam deſpondi mi
hi centū ꝓputijs philiſtijm. Miſit ergo iſbo
ſeth: ⁊ tulit eā a viro ſuo phaltiel filio lais.
Seq̄baturq; eā vir ſuuſ ploꝛās vſq; bahu
rim. Et dixit ad eū abner. Uade ⁊ reuertere.
Qui reuerſus eſt. Sermonē quoq; intulit
abner ad ſenioꝛes iſrl' dicēs. Tā heri q̄ nu
diuſtertius querebatis dauid vt regnaret
ſup vos. Nūc ergo facite qm̄ dn̄s locut⁹ eſt
ad dauid dicens. In manu ſerui mei dauid
ſaluabo populū meum iſrael de manu phi
D liſtijm: ⁊ omnium inimicoꝛum eius. Locu
tus eſt autē abner etiam ad beniamin. Et
abijt: vt loqueretur ad dauid in hebꝛō om
nia que placuerāt iſraeli: ⁊ vniuerſo benia
min: venitq; ad dauid in hebꝛon cū vigin
ti viris. Et fecit dauid abner ⁊ viris eius q̄
venerant cum eo conuiuium. Et dixit abner
ad dauid. Surgam vt congregem ad te do
minum meum regē oēm iſrael: ⁊ ineam te
cum fedus: ⁊ imperes oībus ſicut dſiderat
anima tua. Cum ergo deduxiſſet dauid ab
ner ⁊ ille iſſet in pace: ſtati pueri dauid ⁊ io
ab venerunt ceſis latronibus cum pꝛda ma
gna nimis. abner autē nō erat cum dauid
in hebꝛon: q2 iam dimiſerat eū: ⁊ pꝛofectus
fuerat ī pace: ⁊ ioab ⁊ omnis exercitus qui
erant cū eo poſtea venerant. Nunciatum
E eſt itaq; ioab a narrantibus. Uenit abner
filius ner ad regem: ⁊ dimiſit eum ⁊ abijt ī
pace. Et ingreſſus eſt ioab ad regem: ⁊ ait.
Quid feciſti. Ecce venit abner ad te. Quaꝛ
dimiſiſti eū: ⁊ abijt ⁊ receſſit. Ignoꝛas abner
filiū ner quoniam ad hoc venit ad te vt d
ciperet te: ⁊ ſciret exitum tuum ⁊ introitum
tuum: ⁊ noſſet omnia que agis. Egreſſus 3.Re.2.c
itaq; ioab a dauid miſit nūcios poſt abner
⁊ reduxit eum a ciſterna ſira ignoꝛante dd̄.
Cū rediſſet abner ī hebꝛon ſeoꝛſū adduxit
eū ioab ad mediū poꝛte vt loq̄ret̄ ei ī dolo: infra.eo.
⁊ pcuſſit illū ibi in inguine ⁊ moꝛtuus ē ī vl F
tionē ſāguinis aſahel fratris eius. Qd cū
audiſſet dauid rē iā geſtā: ait. Mūdus ego Dan.13.e
ſū: ⁊ regnū meum apud deū vſq; in ſēpiter Act.20.f
nū a ſanguine abner filij ner: ⁊ veniat ſup
caput ioab ⁊ ſup oēm domū pr̄is eius. nec
deficiat de domo ioab fluxū ſeminis ſuſti
nēs ⁊ leproſus ⁊ tenēs fuſū: ⁊ cadēs gladio
⁊ idigēs pane. Igit̄ ioab ⁊ abiſai fr̄ eius in s.eo.
terfecerūt abner eo q̄ occidiſſet aſahel fr̄ē
eoꝝ ī gabaō ī ꝓlio. Dixit aūt dd̄ ad ioab: ⁊ s.i.b.⁊
ad oēs ppl'ſ q̄ erat cū eo. Scidite veſtimēta i.13.f
vr̄a ⁊ accingimini ſaccis: ⁊ plāgite an̄ exeq̄as
abner. Poꝛro rex dauid ſeq̄bat̄ feretꝝ. Cū
q; ſepeliſſēt abner in hebꝛō: leuauit rex dd̄
vocē ſuā: ⁊ fleuit ſup tumulū abner. Fleuit
āt ⁊ oīs ppl's. Plāgēſq; rex ⁊ lugēs abner
ait. Neq̄q̄ vt moꝛi ſolent ignaui: moꝛtuus G
es abner. Manus tue ligate nō ſūt: ⁊ pe
des tui nō ſūt cōpedibus aggrauati: ſ; ſi
cut ſolēt cadere coꝛā filijs iniq̄tatis ſic coꝛ
ruiſti. Cōgemināſq; oīs ppl's: fleuit ſup eū
Cūq; veniſſēt vniuerſa multitudo cibū ca
pere cū dauid clara adhuc die iurauit dd̄ di s.eo.
cens. Hec faciat mihi de⁹: ⁊ hec addat ſi an̄

occaſuz ſolis guſtauero panẽ vel aliud q̄c⸗
q̄z. Omniſq3 popul⁹ audiuit: ⁊ placuerūt eis cū
cta q̄ fecit rex ī ↄſpectu oīs ppl̄i. Et cogno⸗
uit oē vulgus: ⁊ vniuerſus iſrael in die illa
qm̄ nō actuz fuiſſet a rege: vt occideret̄ ab
ner fili⁹ ner. Dixit q3 rex ad ſeruos ſuoſ. Nū
ignoratis qm̄ p̄nceps ⁊ maxim⁹ cecidit ho
die ī iſrl̄. Ego āt adhuc d̄licat⁹: ⁊ vnct⁹ rex.
Porro viri iſti filij ſaruie duri ſūt mihi. Re
tribuat dn̄s faciēti malū iuxta malitiā ſuā.

A Audiuit āt iſboſeth filius ſa IIII
ul q̄ cecidiſſet abner ī hebrō: ⁊ diſ
ſolute ſūt man⁹ ei⁹: oīſq3 iſrael pturbat⁹ ē.
Duo āt viri p̄ncipes latronuz erāt filio ſa⸗
ul: nomē vni banaa: ⁊ nomen alteri rechab
filij rēmon berothite de filijs beniamin. Si
qdē ⁊ beroth reputata ē ī beniamī. Et fuge
runt berothite in gethaī: fueruntq3 ibi ad⸗
uene vſq3 ad tp̄s illud. Erat āt iōathe filio
B ſaul filius debilis pedibus. Quīquēnis.n.
fuit qñ venit nuncius d̄ ſaul ⁊ ionatha ex
iezrahel. Tollēs itaq3 euz nutrix ſua fugit.
Cumq3 feſtinaret: vt fugeret: cecidit: ⁊ clau⸗
dus effectus ē: habuitq3 vocabuluz miphi
boſeth. Veniētes igit̄ filij rēmō berothite
rechab: ⁊ banaa: igreſſi ſunt feruēte die do
mū iſboſeth. Qui dormiebat ſr̄ ſtratū ſuuz
meridie: ⁊ oſtiaria dom⁹ purgēs triticū ob⸗
dormiuit. Ingreſſi ſūt āt domuz latēt̄ aſſu
mētes ſpicas tritici: ⁊ pcuſſerunt eū ī iguie
C rechab ⁊ banaa fr̄ eius: ⁊ fugerunt. Cuz āt
igreſſi fuiſſēt domuz: ille dormiebat ſup le
ctuz ſuuz ī cōclaui: ⁊ pcutiētes iterfecerunt
euz. Sublatoq3 capite eius abierunt p viā
d̄ſerti tota nocte: ⁊ attulerunt cap̄ iſboſeth
ad dd̄ in hebrō. Dixerūtq3 ad regē. Ecce ca
put iſboſeth filij ſaul inimici tui q q̄rebat
aīaz tuā: ⁊ dedit dn̄s dn̄o meo regi vltionē
hodie de ſaul: ⁊ de ſemine eius. Rn̄dēs āt
dauid rechab ⁊ banaa fratri eius filijs rē⸗
D mō berothite: dixit ad eos. Viuit dn̄s qui
ſ.i.b eruit aīaz meā de oī anguſtia: qm̄ euz qui
ānunciauerat mihi ⁊ dixerat mortuus ē ſa
ul q putabat ſe ꝓſpera nunciar̄: tenui ⁊ oc
cidi euz ī ſiceleceh: cui oportebat me merce⸗
dē dare ꝓ nuncio. Quāto magis nunc cuz
hoīes ipij iterfecerunt virū inoxiuz ī domo
ſua ſup lectuz ſuuz nō q̄rā ſāguinē eius d̄
manu vr̄a: ⁊ auferā vos de terra. Precepit
itaq3 dauid pueris ſuis: ⁊ interfecerunt eos
p̄cidēteſq3 manus: ⁊ pedes eorum ſuſpēd̄

runt eos ſuper piſcinā in hebrō. Caput āt
iſboſeth tulerunt: ⁊ ſepelierunt ī ſepulchro
abner in hebron. V

Et venerunt vniuerſi tribus iſrael ad A
dauid ī hebron dicētes. Ecce nos os i.Pa.ii.a
tuuz ⁊ caro tua ſumus. Sz ⁊ heri ⁊ nudiuſ⸗
tertius: cuz eſſet ſaul rex ſuper nos: tu eras
educēs: ⁊ reducēſ iſrael. Dixit autē dn̄s ad
te. Tu paſces populuz meū iſrael: ⁊ tu eris
dux ſup iſrael. Venerunt quoq3 ſeniores
iſrael ad regē ī hebrō: ⁊ pcuſſit cuz eis rex
dauid fedus in hebron corā dn̄o: vnxerunt
q3 dauid in regem ſuper iſrael. Filius trigi
ta ānorum erat dauid cuz regnare cepiſſet
⁊ quadragīta ānis regnauit. In hebron re ſ.z.c
gnauit ſuper iudā ſeptē annis ⁊ ſex menſi⸗
bus: in hieruſalē āt regnauit trigīta tribus
annis ſup oēm iſrael: ⁊ iudam. Et abijt rex
⁊ oēs viri q erant cum eo in hieruſalē ad ie
buſeum habitatorem terre. Dictumq3 eſt
dauid ab eiſ. Nō ingredieris huc niſi abſtu B
leris cecos ⁊ claudos dicentes. Non ingre
dietur dauid huc. Cepit autem dauid arcē
ſion: hec ē ciuitas dauid. Propoſuerat eni
dauid in die illa premium qui percuſſiſſet
iebuſeum: ⁊ tetigiſſet domatum fiſtulas: ⁊
abſtuliſſet cecos ⁊ claudos odientes ani⸗
mam dauid. Idcirco dicitur in prouerbio.
Cecus ⁊ claudus nō intrabunt in templuz
Habitauit autem dauid in arce ſion: ⁊ vo⸗ Mat.xi.b
cauit eam ciuitatez dauid: ⁊ edificauit per
gyruz a mello ⁊ itrinſecus. Et igrediebatur
ꝓficiēs atq3 ſuccreſcēs ⁊ dn̄s deus exerci⸗
tuuz erat cuz eo. Miſit q̄z hirā rex tyri nū⸗
cios ad dauid ⁊ ligna cedrina ⁊ artifices li i.Pa.14.a
gnoꝝ: artificeſq3 lapiduz ad parietes: ⁊ edi
ficauerunt domuz dd̄. Et cognouit dd̄ qm̄
ↄfirmaſſet euz dn̄s regē ſup iſrael: ⁊ qm̄ ex
altaſſet regnuz ſup populū ſuuz iſrael. Ac
cepit ergo adhuc ↄcubinas ⁊ vxores de hie⸗ C
ruſalē poſtq3 venerat de hebron. Natiq3 ſūt
dauid ⁊ alij filij ⁊ filie: ⁊ hec noīa eoꝝ q nati
ſunt ei in hieruſalē. Samua ⁊ ſobab ⁊ na⸗
than ⁊ ſalomō: ⁊ iabaar ⁊ eliſua: ⁊ nepheg
⁊ iaphia ⁊ eliſama: ⁊ helida ⁊ heliſeleth: au
dierunt ḡ philiſtijm q̄ vnxiſſent dauid ī re
gē ſup iſrael: ⁊ aſcenderunt vniuerſi vt q̄re⸗
rent dauid. qd̄ cum audiſſet dauid: deſcen⸗
dit in p̄ſidiuz. Philiſtijm āt veniētes diffu infra.e.
ſi ſunt in valle raphaim. Et ↄſuluit dd̄ dn̄z
dicens. Si aſcendam ad philiſtijm: ⁊ ſi da⸗

bis eos in manu mea. Et dixit dñs ad dd.
Aſcēde q: tradēs dabo philiſtijꝫ in manu
tua. Venit ergo dauid in baalpharaſiꝫ: ⁊ ꝑ
cuſſit eos ibi: ⁊ dixit. Diuiſit dñs inimicos
meos corā me ſicut diuidunt aq. Propte-
D rea vocatū ē nomē loci illi⁹ baalpharaſim.
Et reliqrūt ibi ſculptilia ſua q̄ tulit dauid:
⁊ viri ei⁹. Et addiderūt adhuc philiſtijm: vt
aſcēderent: ⁊ diffuſi ſunt in valle raphaim.
8.co. Cōſuluit āt dd dñꝫ. Si aſcēdā ꝯtra philiſte
os: ⁊ tradas eos i man⁹ meas. Qui rñdit
Nō aſcēdas ꝯtra eos: ſed gyra poſt tergū
eoꝝ: ⁊ venies ad eos ex aduerſo pirorū. Et
cū audieris ſonitū clamoris gradientis in
cacumine piroꝝ. tūc inibis ꝓliū: q: tūc egre
dietᷣ dñs añ faciē tuā: vt ꝑcutiat caſtra phi
liſtijm. Fecit itaqꝫ dd ſicut ꝓcepat ei dñs: ⁊
ꝑcuſſit philiſtijꝫ ď gabaa vſqꝫ duꝫ venias
gezer. VI
A
i.Pa.i3.c Congregauit āt rurſū dauid oēs ele
ctos ex iſrael triginta milia. Surre-
xitqꝫ dauid ⁊ abijt: ⁊ vniuerſus populus q
erat cum eo de viris iuda: vt adducerēt ar-
cā dei ſup q̄ȝ inuocatū ē nomē dñi exercituū
ſedentis in cherubin ſup eam. Et impoſue
runt arcā dei ſup plauſtrum nouū. Tulerūt
qꝫ eā de domo aminadab q erat in gabaa.
Oza aūt ⁊ haio filij aminadab minabant
plauſtrū nouū. Cūqꝫ tuliſſent eaꝫ de domo
aminadab qui erat in gabaa cuſtodiēs ar-
cā dei: haio incedebat archā dei: dauid aūt
⁊ oīs iſrael ludebāt corā domino in omni-
bus lignis fabrefactis ⁊ cytharis ⁊ lyris ⁊
tympanis: ⁊ ſiſtris ⁊ cymbalis. Poſtq̄ȝ āt
B venerūt ad arcā nachor extēdit oza manū
ad arcā dei: ⁊ tenuit eam: qm̄ calcitrabant
boues: ⁊ declinauerūt eam. Iratuſqꝫ eſt in
dignatione domin⁹ contra ozā: ⁊ ꝑcuſſit eū
ſuper temeritate: qui mortuus eſt ibi iuxta
archā dei. Contriſtatus eſt aūt dauid eo ꝙ
percuſſiſſet dñs ozā: ⁊ vocatum eſt nomen
loci illi⁹ percuſſio oze vſqꝫ in diem hāc. Et
extimuit dauid dominuꝫ in die illa dicens
Quō igredietur ad me arca domini? Et no-
luit diuertere ad ſe arcam domini i ciuitatē
dauid: ſed diuertit eam in domum obede-
dom gethei. Et habitauit arca domini i do-
mo obededom gethei tribus mēſibus: ⁊ be
nedixit dominus obededom: ⁊ oēm domū
eius. Nunciatumqꝫ eſt regi dauid ꝙ bñdi
xiſſet dominus obededom: ⁊ oīa ei⁹ ꝓpter
arcam dei. Dixitqꝫ dauid. Ibo: ⁊ reducam C
arcam cū benedictiōne in domū meā. Abijt
ergo dauid: ⁊ adduxit arcā dei ď domo obe
dedom in ciuitateꝫ dauid cū gaudio: ⁊ erāt
cum dauid ſeptem chori: ⁊ victimā vituli.
Cunqꝫ tranſcendiſſent qui portabant ar-
cam dñi ſex pᷓſſus: immolabant boueꝫ: ⁊
ouem: ⁊ arietem: dauid percutiebat in orga
nis armigatis: ⁊ ſaltabat totis viribus añ
dominum. Porro dauid erat accīt⁹ ephot i.Pa.i5.
lineo: ⁊ dauid ⁊ omnis domus iſrael duce-
bant arcā teſtamēti domini in iubilo: ⁊ i clā
gore buccine. Cunqꝫ intraſſet archa domi-
ni in ciuitatē dauid: michol filia ſaul ꝓſpi-
ciēs ꝑ feneſtrā: vidit regē dauid ſubſilientē
atqꝫ ſaltantē corā dño: ⁊ deſpexit eū in cor-
de ſuo. Et introduxerūt archā dñi: ⁊ ipoſue-
rūt eā in loco ſuo in medio tabernaculi: qd̄
tetenderat ei dauid: ⁊ obtulit dauid holo- D
cauſta corā domino ⁊ pacifica. Cūqꝫ cōpleſ
ſet offerēs holocauſta ⁊ pacifica benedixit
populo in noīe dñi exercituuꝫ. Et partitus
ē vniuerſe multitudini iſrael: tā viro q̄ȝ mu
lieri ſingulis collyridā panis vnā: ⁊ aſſatu
rā bubale carniſ vnā: ⁊ ſimulā frixā oleo. Et
abijt oīſ popul⁹, vniuſqſqꝫ i domū ſuā. Re
uerſuſqꝫ ē dauid vt benediceret domui ſue
⁊ egreſſa michol filia ſaul i occurſū dauid:
ait. Qꝫ glorioſus fuit hodie rex iſrael diſco
opiens ſe ante ancillas ſeruorū ſuorū ⁊ nu
datus eſt q̄ſi ſi nudetᷣ vn⁹ de ſcurris. Dixit
qꝫ dauid ad michol. Venit dominus: q: lu
dam añ dñm q elegit me potius q̄ȝ patreꝫ
tuū: ⁊ q̄ȝ oēm domum eius: ⁊ precepit mihi
vt eſſeꝫ dux ſup populuꝫ domini i iſrael. Et
ludam ⁊ vilior fiam plus q̄ȝ factus ſum: ⁊
ero humilis in oculis meis: ⁊ cū ancillis ď
quibus locuta es glorioſior apparebo. Igi
tur michol filie ſaul non eſt natus fili⁹ vſ-
qꝫ in diem mortis ſue. VII
Factū ē aūt cū ſediſſꝫ rex i domo ſua A
⁊ dñs dediſſet ei requiē vndiqꝫ ab i.Pa.i
vniuerſis inimicis ſuis: dixit ad nathan ꝓ
phetā. Videſne ꝙ ego habitē i domo cedri
na: ⁊ arca dei poſita ſit i medio pelliū. Dixit
qꝫ nathan ad regē. Oē qd̄ eſt in corde tuo
vade fac. q: dñſ tecū eſt. Factū eſt āt in illa
nocte: ⁊ ecce ſermo domini ad nathā dicēſ.
Vade ⁊ loq̄re ad ſeruū meū dauid. Hec di-
cit dñs. Nūqd tu edificabis mihi domū ad
habitādū. Neqꝫ enim habitaui i domo ex

die illa q̄ eduxi iſrael de terra egypti vſq; i
diē hāc: ſed ambulabā in tabernaculo ⁊ in
tentorio p cūcta loca q̄ trāſiui cū oib⁹ filijs
iſrael. Nūqd loquēs locut⁹ ſū ad vnā de
trib⁹ iſrael: cui p̄cepi vt paſceret pplm̄ meū
iſrael: dicēs q̄re nō edificaſti mihi domū ce
B drinā. Et nunc hec dices ſeruo meo dauid.
1.Re.16.b Hec dicit dn̄s exercituū. Ego tuli te de pa-
ſcuis ſequētē greges: vt eēs dux ſup pplm̄
meū iſrl: ⁊ fui tecū in oib⁹ vbicūq; ābulaſti
et iterfeci vniuerſos inimicos tuos a facie
tua: feciq; tibi nomē grāde iuxta nom̄ ma
gnorū q ſūt in terra. Et ponā locū populo
meo iſrael: ⁊ plātabo eū: ⁊ hitabo cū eo: ⁊ n̄
turbabit̄ āpli⁹ nec addent filij iniq̄tatis: vt
affligāt eū ſicut pri⁹: ex die q̄ ꝯſtitui iudices
ſup ppl'm meū iſrael. Et requiē dabo tibi ab
oib⁹ inimicis tuis: p̄dicitq; tibi dn̄s ꝙ do-
4.Re.8.c mū faciat tibi dn̄s. Cūq; cōpleti fuerit dies
tui: ⁊ dormieris cū p̄rib⁹ tuis: ſuſcitabo ſe-
mē tuū poſt te: qd̄ egredief de vtero tuo: ⁊
Par.22.c firmabo regnū ei⁹. Ipſe edificabit domum
noī meo ⁊ ſtabiliā thronū regni ei⁹ vſq; in
Hebre.i.b ſēpiternū. Ego ero ei in patrē: ⁊ ipſe erit mi
C bi in filiū. Qui ſi iniq; aliqd geſſerit: arguā
eū in ꝟga viroꝝ: ⁊ in plagis filioꝝ hoīum.
Miſericordiā āt meā nō auferā ab eo ſicut
abſtuli a ſaul quē āmoui a facie mea. Et fi-
delis erit dom⁹ tua: ⁊ regnū tuū vſq; i eter
nū añ faciē meā: ⁊ thron⁹ tu⁹ erit firm⁹ iugi
ter. Scdm̄ oīa ꝟba hec ⁊ iuxta vniuerſā vi
ſionē iſtā ſic locutus eſt nathan ad dauid.
Ingreſſus ē autē rex dauid: ⁊ ſedit corā do
mino ⁊ dixit. Quis ego ſū dn̄e deus: ⁊ q̄
dom⁹ mea: q; adduxiſti me huc uſq;. Sz ⁊
hoc paꝝ viſum eſt in ꝯſpectu tuo dn̄e de⁹:
niſi loq̄reris etiā de domo ſerui tui in lōgi-
quū. Iſta eſt enim lex adā dn̄e de⁹. Quid
ergo addere poterit adhuc dauid: vt loq̄f
ad te. Tu.n. ſcis ſeruū tuū dn̄e de⁹. Propter
ꝟbū tuū ⁊ ſm̄ cor tuū feciſti oīa magnalia
hec ita: vt notum faceres ſeruo tuo. Iccirco
magnificatus es dn̄e deus: q; non eſt ſilis
tui: neq; eſt deus extra te in oib⁹ q̄ audiui-
mus aurib⁹ nr̄is. Que eſt āt vt ppl's tuus
D iſrael gēs i terra pp quā iuit de⁹: vt redime
ret eā ſibi in populū: ⁊ poneret ſibi nomen
faceretq; ei magnalia: ⁊ horribilia ſup ter
rā a facie ppl'i ſui quē redemiſti tibi ex egy-
pto gētē: ⁊ deū eius. Firmaſti.n. tibi pplm̄
tuū iſrael in pplm̄ ſēpiternū: ⁊ tu dn̄e deus
factus es eis i deū. Nūc ḡ dn̄e de⁹ ꝟbū ꝙ
locut⁹ es ſup ſuū tuū ⁊ ſup domū eius ſu-
ſcita in ſempiternū: ⁊ fac ſicut locut⁹ es vt
magnifi.ce nomen tuū vſq; in ſempiternū
atq; dicat̄. Dn̄s deus exercituū deus ſup
iſrael. Et domus ſerui tui dauid erit ſtabili
ta corā dn̄o: q; tu dn̄e exercituū de⁹ iſrael
reuelaſti auriculā ſui tui dicēs. Domū edi
ficabo tibi: ꝓpterea inuenit ſeru⁹ tu⁹ cor ſuū
vt oraret te oratiōe hac. Nūc ergo dn̄e de⁹
tu es deus: ⁊ verba tua erunt vera. Locut⁹
es eni ad ſuū tuū bona hec. Incipe ḡ ⁊ bn̄
dic domui ſui tui vt ſit i ſēpiternū corā te:
q; tu dn̄e de⁹ locut⁹ es: bn̄dictiōe tua bn̄di
cet̄ dom⁹ ſui tui in ſempiternū. VIII

Factū eſt aūt poſt hec pcuſſit dauid A
philiſtijm. ⁊ humiliauit eos ⁊ tulit da- 1.Par.18.
uid frenū tributi de manu philiſtijm: ⁊ per
cuſſit moab: ⁊ mēſus eſt eos funiculo coe-
q̄ns terre. Menſus eſt aūt duos funiculos
vnū ad occidēdū: ⁊ vnū ad viuificādū. Fa-
ctuſq; eſt moab dauid ſeruiēs ſub tributo
Et pcuſſit dauid adadezer filiū roob regē
ſoba: qū ꝓfect⁹ ē vt dominaret̄ ſup flumē
eufratē. Et captis dauid ex pte ei⁹ mille ſe-
ptingētis eqtib⁹: ⁊ viginti milib⁹ peditum
ſubneruauit oēs iugales curruū. Dereliqt
aūt ex eis cētū currus. Uenit quoq; ſyria B
damaſci: vt p̄ſidiū ferret adadezer regi ſo-
ba: ⁊ percuſſit dauid de ſyria vigitiduo mi
lia virorū: ⁊ poſuit dauid p̄ſidiū in ſyria da
maſci: factaq; eſt ſyria dauid ſeruiens ſub
tributo. Seruauitq; dn̄s dauid in oib⁹ ad
q̄cunq; profectus eſt. Et tulit dauid arma
aurea que habebant ſerui adadezer: ⁊ de-
tulit ea in hieruſalem. Et de bethe ⁊ de be-
roth: ciuitatibus adadezer tulit rex dauid
es multū nimis: de quo fecit ſalomon oīa
vaſa erea in tēplo: ⁊ mare eneū: ⁊ colūnas:
⁊ altare. Audiuit aūt thou rex emath ꝙ p C
cuſſiſſet dauid oē robur adadezer. Et mi-
ſit thou iorā filiū ſuū ad regē dauid: vt ſa-
lutaret eū ꝯgratulans: ⁊ grās ageret eo ꝙ
expugnaſſz adadezer ⁊ pcuſſiſſet eū. hoſtiſ
q̄ppe erat thou adadezer. Et i māu ei⁹ erāt
vaſa aurea: ⁊ vaſa argētea: ⁊ vaſa erea: q̄ ⁊
ip̄a ſcificauit rex dō dn̄o cū argēto ⁊ auro
q̄ ſcificauerat dō vniuerſis gētib⁹ q̄s ſbege-
rat dō ſyria: ⁊ moab: ⁊ filijs āmō: ⁊ philiſtijz
⁊ amalech: ⁊ dō māubijſ adadezer filij roob
regis ſoba. Fecit quoq; ſibi dauid nom̄ cū D

reuerteret̄ capta ſyria ī valle ſalinaꝝ ceſis
decē ⁊ octo milib⁹: ⁊ ī gebelē ad vigiti tria
milia: ⁊ poſuit in idumea cuſtodes ſtatuit-
qꝫ ꝑſidiū. Et facta eſt vniuerſa idumea ſer-
uiens dauid: ⁊ ſeruauit dn̄s dauid in oib⁹
ad q̄cūqꝫ profect⁹ ē. Et regnauit dauid ſuꝑ
oēꝫ iſrl̄: faciebat q̊ꝫ dauid iudiciū: ⁊ iuſticiā
Infra.20.g oi populo ſuo. Joab āt filius ſaruie erat ſu
ꝑ exercitū. Porro ioſaphat filius achilud
erat a cōmētariꝫ: ⁊ ſadoch filius achitob
⁊ achimelech filius abiathar erant ſacerdo
tes: ⁊ ſaraias ſcriba: banaias autem filius
ioiade ſuper cerethi ⁊ felethi. Filij autēꝫ da
uid ſacerdos erant. IX
A Et dixit dauid. Putaſne eſt aliquis
q remanſerit de domo ſaul: vt faciā
cū eo miſericordiā ꝓꝑ ionathā: Erat aūt da
uid de domo ſaul ſeruus noīe ſiba. Quē cū
vocaſſet rex ad ſe: dixit ei. Tu ne es ſiba: Et
ille rn̄dit. Ego ſum ſeru⁹ tu⁹. Et ait rex. Nū
qd ſupeſt aliqs de domo ſaul: vt faciā cum
eo miſericordiā dei: Dixitqꝫ ſiba r̄gi ſupeſt
B fili⁹ ionathe debilis pedib⁹. Ubi inqt ē: Et
ſiba ad regē. Ecce ait: in domo ē machir filij
amihel in lodabar. Miſit ergo rex dauid: ⁊
tulit eū de domo machir filij amihel de lo-
dabar. Cū āt veniſſet miphiboſeth fili⁹ iōa
the filij ſaul ad dauid corruit in faciē ſuā: ⁊
adorauit. Dixitqꝫ dauid Miphiboſeth. q
rn̄dit. adſuꝫ ſuus tuus. Et ait ei dauid. Ne
timeas: q: faciēs faciā in te miſericordiam
ꝓꝑ ionathā patrē tuū: ⁊ reſtituā tibi oēs a-
Infra.19.e gros ſaul prīs tui: ⁊ tu comedes panē ī mē
C ſa mea ſemꝑ. Qui adorans euꝫ dixit. quis
i.Re.18.d ego ſuꝫ ſuus tuus: qm̄ reſpexiſti ſuꝑ canē
mortuū ſil̄em mei. Uocauit itaqꝫ rex ſibaꝫ
pueꝝ ſaul: ⁊ dixit ei. Oia q̄cūqꝫ fuerāt ſaul
⁊ vniuerſā domū ei⁹ dedi filio dn̄i tui. Ope
rare igit̄ ei terrā tu ⁊ filij tui ⁊ ſui tui ⁊ infe
res filio dn̄i tui cibos: vt alatur. Miphibo
ſeth āt filius dn̄i tui comedet ſemꝑ panē ſu
ꝑ mēſā meā. Erant āt ſibe qndeci filij ⁊ vi-
D ginti ſui. Dixitqꝫ ſiba ad regē. Sicut iuſſi-
ſti dn̄e mi rex ſuo tuo: ſic faciet ſu⁹ tuus. Et
miphiboſeth comedet ſuꝑ mēſā meam: q̄ſi
vn⁹ de filijs regis. Hēbat āt miphiboſeth
filiū ꝑuulū noīe micha. Ois vero cognatō
domus ſibe ſuiebat miphiboſeth. Porro
miphiboſeth habitabat in hieruſalē: q: de
mēſa regis iugiter veſcebatur: ⁊ erat clau-
dus vtroqꝫ pede. X

Factū eſt āt poſt hec vt moreret̄ rex A
filiorū amō: ⁊ regnauit anō fili⁹ ei⁹ i.Pa.19
ꝓ eo. Dixitqꝫ dauid. Faciā miſericordiam
cū anō filio naas: ſicut fecit pr̄ ei⁹ mecū mi
ſericordiā. Miſit ꝰ dauid ꝯſolās eū ꝑ ſuos
ſuos ſuꝑ prīs interitu. Cū āt veniſſent ſui
dauid in terrā filioꝝ āmō: dixerūt pncipes
filioꝝ āmō ad anō dn̄m ſuū. Putas ꝙ ꝓꝑ
honorē prīs tui miſerit dauid ad te ꝯſolato
res: ⁊ nō iō vt te inueſtigaret ⁊ exploraret
ciuitatē: ⁊ euerteret eā miſit dauid ſuos ſu
os ad te: Tulit itaqꝫ anō ſuos dd̄: raſitqꝫ
dimidiā ꝑtē barbe eoꝝ: ⁊ ꝑſcidit veſteſ eo-
rū medias vſqꝫ ad nates: ⁊ dimiſit eos. qd̄
cū nunciatū eſſet dauid: miſit in occurſū eo
rū. Erāt. n. viri cōfuſi turpiter valde. Et mā- B
dauit eis dauid: manete in hiericho donec
creſcat barba vr̄a: ⁊ tūc reuertimini. Uiden
tes āt filij āmon ꝙ iniuriā feciſſent dauid:
miſerunt ⁊ ꝯduxerunt mercede ſyrū roob: ⁊
ſyrū ſoba vigiti milia peditū: ⁊ a rege maa
cha mille viroſ: ⁊ ab hiſtob decē milia viro
rū. qd̄ cū audiſſet dauid: miſit ioab ⁊ oēꝫ ex
ercitū bellatorū. Egreſſi ſūt ergo filij āmon
⁊ direxerūt aciē ante ipꝫ introitū porte. Sy
rus aūt ſoba ⁊ roob ⁊ hiſtob ⁊ maacha ſe-
orſū erāt ī cāpo. Uidēs ꝰ ioab ꝙ ꝑparatuꝫ
eēt aduerſū ſe ꝑliū: ⁊ ex aduerſo: ⁊ p⁹ tergū
elegit ſibi ex oib⁹ electis iſrl̄: ⁊ iſtruxit aciē
ꝯtra ſyꝝ: reliquā autē ꝑtē ppl̄i tradidit abi-
ſai fratri ſuo. qui direxit aciē aduerſū filios C
āmō. Et ait ioab. Si ꝑualuerint aduerſum
me ſyri: eris mihi ī adiutoriū: ſi āt filij āmō
ꝑualuerint aduerſū te: auxiliabor tibi. Eſto
vir fortis: ⁊ pugnem⁹ ꝓ populo nr̄o: ⁊ ciui-
tate dei nr̄i. Dn̄s āt faciet qd̄ bonū eſt ī cō-
ſpectu ſuo. Inijt itaqꝫ ioab ⁊ popul⁹ q erat
cū eo certamē ꝯtra ſyros q ſtatī fugerunt a
facie eius. Filij āt āmō vidētes q: fugiſſēt
ſyri: fugerūt ⁊ ipi a facie abiſai: ⁊ īgreſſi ſt̄ ci
uitatē. Reuerſuſqꝫ ē ioab a filijs āmō: ⁊ ve
nit hieruſalē. Uidētes igit̄ filij āmō qm̄ ſy
rus expauit: ⁊ qm̄ corruiſſēt corā iſrael cō-
gregati ſt̄ ꝑiter. Miſitqꝫ adadezer ⁊ eduxit
ſyros: q erāt trāſ fluuiū: ⁊ adduxit eoꝝ exer
citū. ſobach āt magr̄ militie adadezer erat D
pnceps eoꝝ. qd̄ cū nūciatū eēt dd̄: ꝯtraxit
oēꝫ iſraelē: ⁊ trāſiuit iordanē: venitqꝫ ī helā
Et direxerūt aciē ſyri ex aduerſo dauid: ⁊ pu-
gnauerunt ꝯtra iſrael. Fugerūtqꝫ ſyri a fa
cie iſrael: ⁊ occidit dauid d̄ ſyris ſeptigētos

curr⁹: ⁊ quadraginta milia eqtū: ⁊ ſobach
pncipē militie pcuſſit: q ſtatī3 mortu⁹ ē. Ui
dētes āt vniuerſi reges q erāt in pſidio ada/
dezer ſe victos eē ab iſrael: expauerūt ⁊ fu/
gerūt qnqginta ⁊ octo milia corā iſrael. Et
fecerūt pacē cū iſrael ⁊ ſeruierūt eis: timue/
rūtq3 ſyri auxiliū pbere filijs āmon. XI
A Pa.20.a Factū ē āt vertēte anno eo tpe quo ſo
lēt reges ad bella pcedē: miſit dauid
ioab ⁊ ſeruos ſuos cū eo ⁊ vniuerſū iſrael: ⁊
vaſtauerūt filios āmon: ⁊ obſederūt rabba
Dauid āt remāſit in irl'm. Dū hec agerent:
accidit quadā die vt ſurgeret dauid de ſtra/
tu ſuo poſt meridiē: ⁊ deambularet in ſola/
rio dom⁹ regie: viditq3 mulierē ſe lauantē3
ex aduerſo ſup ſolariū ſuū3. Erat āt mulier
pulchra valde. Miſit ergo rex ⁊ reqſiuit q̄
eēt mulier. Nūciatū ē ei q eēt berſabee filia
heliā3 vxor vrie ethei. Miſſis itaq3 dauid
nūcijs: tulit eā. Que cū ingreſſa eēt ad illū:
dormiuit cū ea. Statimq3 ſanctificata ē ab
imūditia ſua: ⁊ reuerſa ē domū ſuā cōcepto
fetu. Mittēſq3 nūciauit dauid: ⁊ ait. Cōcepi
Miſit āt dauid ad ioab dicēs. Mitte ad me
B vriā etheū. Miſitq3 ioab vriā ad dd. Et ve
nit vrias ad dd. Queſiuitq3 dauid q̄3 recte
ageret ioab ⁊ populus: ⁊ quō āminiſtraret
bellū. Et dixit dauid ad vriā. Uade i domū
tuā ⁊ laua pedes tuos. Et egreſſus eſt vrias
de domo regis: ſecutuſq3 ē eū cib⁹ regius.
dormiuit āt vrias ante portā dom⁹ regie cū
alijs ſuis dñi ſui: ⁊ nō deſcēdit ad domū ſu
a3. Nūciatūq3 eſt dauid a dicētib⁹. Nō iuit
vrias in domū ſuā. Et ait dd ad vriā. Nūqd
nō de via veniſti: Quare nō deſcēdiſti i do/
mū tuā: Et ait vrias ad dauid. Archa dei ⁊
iſrael ⁊ iuda hītabāt in papilionib⁹: ⁊ dñs
me⁹ ioab ⁊ ſerui dñi mei ſup faciē terre ma
nēt: ⁊ ego ingrediar domū meā vt comeda3
infra.14.c ⁊ bibā ⁊ dormiā cū vxore mea. Per ſalutē
Judi.19.c tuā ⁊ p ſalutē aīe tue nō faciā rē hāc. Ait ḡ
dd ad vriā. Mane hic ēt hodie: ⁊ cras dimit
tā te. Māſit vrias in irl'm i die illa ⁊ altera:
⁊ vocauit eū dd vt comederet corā ſe ⁊ bibe
C ret: ⁊ inebriauit eū. Qui egreſſus veſpe dor
miuit in ſtratu ſuo cū ſeruis dñi ſui: ⁊ in do/
mū ſuā nō deſcēdit. Factū eſt ergo mane: ⁊
ſcripſit dd epiſtolā ad ioab: miſitq3 p manū
vrie ſcribēs in epiſtola. Ponite vriā ex ad
uerſo belli vbi fortiſſimū ē preliū: ⁊ dereliu/
qte eū vt pcuſſus intereat. Igit cū ioab ob
ſideret vrbē poſuit vriā i loco vbi ſciebat vi
ros eſſe fortiſſimos: egreſſiq3 viri de ciuita
te bellabāt aduerſū ioab: ⁊ ceciderūt de po/
pulo ſuoꝝ dd: ⁊ mortu⁹ ē ēt vrias etheus.
Miſit itaq3 ioab ⁊ nūciauit dauid oīa ꝟba
plij: pcepitq3 nūcio dicēs. Cū cōpleueris vni
uerſos ſermōes belli ad regē: ſi eū videris i
dignari: ⁊ dixerit q̄re acceſſiſtis ad muꝝ vt
pliaremini: an ignorabitis q multa deſup
muro tela mittant: qs pcuſſit abimelech fi Judi.9.g
liū hierobaal: nōne mulier miſit ſup eū fra/
gmē mole de muro: ⁊ interfecit eū in thebeſ
Qr iuxta muꝝ acceſſiſtis: dicēs. Etiā ſeruus B
tu⁹ vrias occubuit. Abijt ḡ nūcius ⁊ venit:
narrauit dauid oīa q̄ ei pceperat ioab: ⁊ di/
xit nūcius ad dauid. Preualuerūt aduerſū
nos viri ⁊ egreſſi ſunt ad nos in agrū. Nos
āt facto ipetu pſecuti eos ſum⁹ vſq3 ad por
tā ciuitatis: ⁊ direxerūt iacula ſagittarij ad
ſeruos tuos ex muro deſup: mortuiq3 ſunt
de ſuis regis. Quin ēt ſuus tu⁹ vrias ethe
us mortuus eſt. Et dicit dauid ad nunciu3.
Hec dices ioab. Nō te frāgat iſta res. Uari
us.n. euētus eſt belli: ⁊ nūc hūc ⁊ nūc illum
ꝯſumit gladius. Conforta bellatores tuos
aduerſus vrbē vt deſtruas eā: ⁊ exhortare
eos. Audiuit vxor vrie q mortu⁹ eēt vrias
vir ſuus: ⁊ plāxit eū. Trāſactoq3 luctu miſit
dauid ⁊ itroduxit eā in domū ſuā: ⁊ facta eſt
ei vxor ⁊ pepit ei filiū. Et diſplicuit verbum
hoc qd fecerat dauid corā dño. XII
Miſit ergo dñs nathā ad dauid. qui A
cū veniſſet ad eū: dixit ei. Rñde mi
hi iudiciū. Duo viri erāt in ciuitate vna: vn⁹
diues ⁊ alter paup. Diues hēbat oues ⁊ bo
ues plurimos valđ: paup āt nihil habebat
oīno pter ouē vnā paruulā quā emerat ⁊ nu
trierat: ⁊ que creuerat apud eū cū filijs eius
ſimul de pane illius comedēs ⁊ de calice illi
us bibens: ⁊ in ſinu illius dormiēs: eratq3
illi ſicut filia. Cū autē peregrinus qdā veniſ
ſet ad diuitē parcens ille ſumere de ouibus
⁊ de bobus ſuis vt exhiberet ꝯuiuium pere
grino illi q venerat ad ſe tulit ouē viri pau/
piſ: ⁊ preparauit cibos homini qui venerat
ad ſe. Iratus aūt indignatōe dauid aduer/
ſus hoiem illum nimis: dixit ad nathā. Ui B
uit dñs: quoniā filius mortis eſt vir qui fe/
cit hoc. Ouē reddat in quadruplū: eo q fe/
cerit verbum iſtud: ⁊ non pepercerit. Dixit
āt nathā ad dauid. Tu es ille vir qui feciſti

bāſcrem. Hec dicit dn̄s d̄s iſrael. Ego vnxi
te in regē ſup iſrael: ⁊ ego erui te de domo ſa
ul: ⁊ dedi tibi domū dn̄i tui ⁊ vxores dn̄i tui
in ſinu tuo: dediqȝ tibi domuȝ iſrael ⁊ iuda:
⁊ ſi parua ſunt iſta adijciam tibi multo ma-
iora. Qr̄ g̊ ɔtēpſiſti ꝟbū dn̄i vt faceres ma-
C lū in ɔſpectu meo. Vriā ethēū ꝑcuſſiſti gla-
dio: ⁊ vxorē illi⁹ accepiſti in vxorē tibi: ⁊ in-
terfeciſti eū gladio filioꝝ āmon. Quāobreȝ
nū recedat gladius de domo tua vſqȝ i ſem
piternū: eo ꝙ deſpexeris me: ⁊ tuleris vxo-
rē vrie ethei: vt eēt vxor tua. Itaqȝ hec dicit
dn̄s. Ecce ego ſuſcitabo ſup te malū de do-
mo tua: ⁊ tollā vxores tuas i oculis tuis: ⁊
dabo ꝓximo tuo ⁊ dormiet cū vxorib⁹ tuis i
ocul' ſolis h⁹. Tu. n. feciſti abſcōdite: ego āt
faciā ꝟbū iſtud in ɔſpectu oīs iſrael: ⁊ in cō
ſpectu ſolis hui⁹. Et dixit dauid ad nathan.
Peccaui dn̄o. Dixitqȝ nathā ad dd̄. Dn̄s
D q̊ȝ trāſtulit pctm̄ tuū. Nō morieris. Verū-
Eccl. 47. b tn̄ q2 blaſphemare feciſti inimicos nomen
dn̄i pp ꝟbū hoc: fili⁹ q natus eſt tibi morte
morief. Et reuerſus ē nathā i domū ſuam.
Percuſſitqȝ dn̄s paululū quō pepit vxor
vrie dd̄: ⁊ deſpat⁹ eſt. Depcatuſqȝ ē dd̄ dn̄m
ꝓ puulo: ⁊ ieiunauit dd̄ ieiunio: ⁊ ingreſſus
ſeorſū iacuit ſup terrā. Venerunt aūt ſenio-
res domus eius cogētes eū vt ſurgeret de
terra. Qui noluit: nec comedit cū eis cibum
Accidit āt die ſeptima vt morerefi infans: ti
muerūtqȝ ſerui dd̄ nūciare ꝙ mortuus eſſȝ
paruulus. Dixerūt. n. Ecce cum puulus ad
E huc viueret loq̄bamur ad eū ⁊ nō audiebat
vocē nr̄am: q̄ȝto magis ſi dixerim⁹ mortu⁹
eſt puer ſe affliget. Cuȝ ergo dauid audiſſet
ſeruos ſuos muſitātes: intellexit ꝙ mortu⁹
eēt infans paruulus. Dixitqȝ ad ſuos ſuos. Nū
mortuus eſt puer? Qui rn̄derūt ei. Mortu
us eſt. Surrexit g̊ dd̄ de terra: ⁊ lotus vn-
ctuſqȝ ē. Cūqȝ mutaſſet veſtē ingreſſus eſt
domū dn̄i ⁊ adorauit: ⁊ venit in domū ſuaȝ
petiuitqȝ vt ponerēt ei panē ⁊ comedit. Di-
xerunt āt ei ſui ſui. Quis eſt ſermo quē feci
ſti pp infantē cuȝ adhuc viueret ieiunaſti ⁊
flebas: mortuo āt puero ſurrexiſti ⁊ comedi
F ſti panē? Qui ait. Propter infantem dum
adhuc viueret ieiunaui ⁊ fleui. Dicebā eni
Quis ſcit ſi forte donet eum mihi dn̄s ⁊ vi
uat infans. Nūc āt q2 mortuus eſt quare ie
iuno. Nūqd potero eū reuocare ápli⁹: ego
vadā magis ad eū: ille vero nō reuertef ad

me. Et ɔſolatus ē dd̄ berſabeē vxorē ſuam:
ingreſſuſqȝ ad eā dormiuit cū ea: que genu
it filiū ⁊ vocauit nomē eius ſalomon: ⁊ dn̄s
dilexit eū. Miſitqȝ eū in manu nathā ꝓphe 1. Pa. 3.
⁊ vocauit nomen eius amabilis dn̄o: eo ꝙ Mat. 1. a
diligeret eū dn̄s. Igif pugnabat ioab ɔtra
rabbath filioꝝ āmon ⁊ expugnabat vrbē re
giam. Miſitqȝ ioab nuncios ad dd̄ dicens. G
Dimicaui aduerſū rabba: ⁊ capiēda ē vrbſ
aquaꝝ. Nunc igif cōgrega reliquā partem
populi: ⁊ obſide ciuitatē: ⁊ cape eā ne cum a
me vaſtata fuerit vrbs nomini meo aſcriba
tur victoria. Cōgregauit itaqȝ dd̄ oēm po-
pulū ⁊ ꝓfectus eſt aduerſū rabba. Cūqȝ di-
micaſſet cepit eā. Et tulit diadema regis eo 1. Pa. 20
rum de capite ei⁹: pōdo auri talentuȝ hn̄s
gēmas ꝑcioſiſſimas: ⁊ impoſitū eſt ſuper ca
put dd̄. Sȝ ⁊ predā ciuitatis aſportauit ml'
tam valde: populuȝ q̊ȝ eius adducēs ſerra
uit. Et circūegit ſuper eos ferrata carpenta
Diuiſitqȝ cultris: ⁊ trāſduxit in typo lateꝝ.
Sic fecit vniuerſis ciuitatib⁹ filioꝝ āmon: ⁊
reuerſus ē dd̄ ⁊ oīs exercit⁹ i irl'm. XIII
Factū ē āt poſt h̄ vt abſalō filij dauid A
ſororē ſpecioſiſſimā vocabulo tha-
mar: adamaret ānon filius dauid ⁊ deperi-
ret in eā valde ita vt pp amoreȝ eius egro-
taret: q2 cum eſſet virgo: difficile ei videbaf
qſpiam inhoneſte agere cum ea. Erat autē
ānon amicus nomine ionadab filius ſem-
maa fratris dauid vir prudens valde. Qui
dixit ad eum. Quare ſic attenuaris macie fi
li regis per ſingulos dies? Cur non indicas
mihi? Dixitqȝ ei ānon. Thamar ſororē frīs
mei abſalon amo. Cui reſpondit ionadab.
Cuba ſuper lectū tuum ⁊ langorem ſimula:
cunqȝ venerit pater tuus vt viſitet te: dic ei
Veniat oro thamar ſoror mea: det mihi ci-
bum ⁊ faciat pulmētū vt comedā de manu
eius. Accubuit itaqȝ ānon ⁊ quaſi egrotare B
cepit. Cūqȝ veniſſet rex ad viſitādū euȝ: ait
ānon ad regē. Veniat obſecro thamar ſoror
mea vt faciat in oculis meis duas ſorbitiū
culas ⁊ cibuȝ paratū capiā de manu eius.
Miſit g̊ dd̄ ad thamar domū dicēs. Veni i
domū ānon frīs tui: ⁊ fac ei pulmētum. Ve-
nitqȝ thamar in domū ānon frīs ſui: ille āt
iacebat. Que tollēs farinam cōmiſcuit: ⁊ li
quefaciēs i oculis eius coxit ſorbitiūculas
tollēs qd̄ coxerat effudit ⁊ poſuit coram eo
⁊ noluit comedere. Dixitqȝ ānon. Eijce vni

uerſos a me.Cūq3 eieciſſent oēs:dixit ānon
ad thamar.Infer cibū in ꝯclaui vt veſcar d̄
manu tua.Tulit ergo thamar ſorbitiuncu
las quas fecerat ꝛ intulit ad ānō frēm ſuū
C in ꝯclaui.Cūq3 obtuliſſet ei cibū apprehē
dit eā ꝛ ait.Ueni cuba mecu3 ſoror mea. q̄
rn̄dit ei.Noli frater mi noli opprimere me:
neq3.n.h̄ fas eſt in iſrael.Noli facere ſtulti
tiā hāc.Ego.n.ferre nō potero opprobrium
meū:ꝛ tu eris q̄ſi vnꝰ de iſipiētibꝰ in iſrael:
q̄n potiꝰ loq̄re ad regē ꝛ nō negabit me tibi
cñ.34.a. Noluit āt ānon acqeſcere ꝓcibꝰ eius:ſed p̄
ualēs viribꝰ oppſſit eā ꝛ cubauit cū ea. Et
exoſa3 eā habuit odio magno nimis:ita vt
maius eēt odiū quo oderat eā amore quo
añ dilexerat.dixitq3 ei ānon.Surge ꝛ vade
Que reſpondit. Maius eſt hoc malum qđ
nunc agis aduerſū me:q̄3 qđ ante feciſti ex
pellens me.Et noluit audire eam:ſed voca
to puero qui miniſtrabat ei:dixit.Eijce hāc
D a me foras ꝛ claude oſtiu3 poſt eam. Que
induta erat talari tunica:huiuſcemodi.n.fi
lie regis virgines veſtibus vtebantur. Eie
cit itaq3 eā miniſter illius foras: clauſitq3
fores poſt eā.Que aſpergēs cinerem capiti
ſuo ſciſſa talari tunica impoſitiſq3 manibus
ſuper caput ſuū:ibat ingrediens ꝛ clamās.
Dixit āt ei abſalon frater ſuus. Nūqd am
nō frater tuꝰ cōcubuit tecū?S3 nūc ſoror ta
ce frater tuꝰ ē.Neq3 affligas cor tuū ꝓ hac
re.Māſit itaq3 thamar ꝯtabeſcēs in domo
abſalō frīs ſui.Cū āt audiſſet rex dd̄ ꝟba h̄
ꝯtriſtatus eſt valde:ꝛ noluit ꝯtriſtare ſpūm
ānon filij ſui:q̄m diligebat eū:qꝛ primoge
nitus erat ei. Porro nō eſt locutꝰ abſalon
ad ānō nec malū nec bonū.Oderat.n.abſa
lon ānon:eo ꝙ violaſſet thamar ſororē ſuā
Factū eſt āt poſt tp̄s biēnij vt tōderēt oues
E abſalō in balaſor q̄ ē iuxta effraiz.Et voca
uit abſalō oēs filios regis:venitq3 ad regē:
ꝛ ait ad eū.Ecce tondent oues ſerui tui: ve
niat oro rex cū ſeruis ſuis ad ſeruū ſuū. Di
xitq3 rex ad abſalon.Noli fili mi:noli roga
re:vt veniamus oēs ꝛ grauemus te. Cū āt
cogeret eum ꝛ noluiſſet ire:benedixit ei. Et
ait abſalon ad dauid.Si non vis venire:ve
niat obſecro nobiſcū ſaltē ānon frater meꝰ.
Dixitq3 ad eum rex.Non eſt neceſſe vt va
dat tecū.Coegit itaq3 abſalō eū:ꝛ dimiſit cū
eo ānon ꝛ vniuerſos filios regis.Feceratq3
abſalon conuiuium quaſi conuiuiu3 regis

Preceperat āt abſalon pueris ſuis dicens
obſeruate cū tumulētus fuerit ānon vino:ꝛ
dixero vobis ꝑcutite eū ꝛ interficite: nolite
timere.Ego.n.ſū q̄ ꝓcipio vobis.Robora
F mini ꝛ eſtote viri fortes.Fecerūt ḡ pueri ab
ſalon aduerſū ānon ſicut ꝓcepat eis abſalō
Surgenteſq3 oēs filij regis aſcenderunt ſin
guli mulas ſuas ꝛ fugerunt.Cūq3 adhuc ꝑ
gerēt in itinere:fama ꝑuenit ad dauid dicēs
Percuſſit abſalon oēs filios regis:ꝛ nō re
māſit ex ei ſaltē vnus.Surrexit itaq3 rex da 3.1.b.7.3.f.
uid ꝛ ſcidit veſtimēta ſua ꝛ cecidit ſup terrā
ꝛ oēs ſerui illius q̄ aſſiſtebāt ei ſciderunt ve
ſtimēta ſua.Rn̄dēs āt ionadab filꝰ ſēmaa
frīs dauid dixit. Ne eſtimet dn̄s meus rex
ꝙ oēs pueri regis occiſi ſint. Annon ſolus
mortuus eſt:q̄m in odio abſalon erat poſi
tus ex die qua oppreſſit thamar ſororē eiꝰ.
Nūc ergo ne ponat dn̄s meus rex ſup cor
G ſuū ꝟbū iſtud dicēs:oēs filij regis occiſi ſūt
q̄m ānon ſolus mortuus eſt.Fugit āt abſa
lon.Et eleuauit puer ſpeculator oculos ſu
os ꝛ aſpexit:ꝛ ecce populus multus venie
bat per iter deuiū ex latere mōtis.Dixit āt
ionadab ad regē.Ecce filij regis adſunt:iux
ta verbū ſui tui ſic factū eſt. Cūq3 ceſſaſſet
loq appuerūt filij regis.Et intrātes leuaue
rūt vocē ſuā ꝛ fleuerunt.Sed ꝛ rex ꝛ oēs ſer
ui eiꝰ fleuerūt ploratu magno nimis. Por
ro abſalon fugiens abijt ad tholomai filiu3
āmiur regē geſſur.Luxit ergo dauid filium
ſuū ānon multis diebus. Abſalon autem infra.15.b
cum fugiſſet ꝛ veniſſet in geſſur fuit ibi tri
bus annis:ceſſauitq3 rex dauid pſequi ab
ſalon:eo ꝙ conſolatus eſſet ſuper annon in
teritu.

XIIII

Intelligens autē ioab filius ſaruie ꝙ A
cor regis verſū eēt ad abſalon miſit
thecuā ꝛ tulit īde mulierē ſapiētē: Dixitq3
ad eā.Lugere te ſimula:ꝛ induere veſte lu
gubri:ꝛ ne vngaris oleo vt ſis q̄ſi mulier iā
plurimo tp̄e lugēs mortuū.Et igredieris ad
regē:ꝛ loq̄ris ad eū ſmones huiuſcemodi.
Poſuit āt ioab ꝟba i ore eiꝰ. Itaq3 cū in
greſſus fuiſſ3 mulier thecuites ad regē ceci
dit corā eo ſup t̄rā:ꝛ adorauit:ꝛ dixit.Ser
ua me rex.Et ait ad eā rex.Quid cāe hēs:q̄ 4.Re.6.
B rn̄dit.Heu mulier vidua ego ſū. Mortuꝰ ē
n.vir meꝰ ꝛ āctille tue erāt duo filij q̄ rixati ſt
aduerſū ſe i agro:nulluſq3 erat q̄ eos ꝓhi
bere poſſ3:ꝛ ꝑcuſſit alter alteꝝ:ꝛ iterfecit eū

Et ecce ꝯſurgẽs vniuerſa cognatio aduerſũ
ancillã tuã dicit. Trade euz q ꝑcuſſit fratrẽ
ſuũ: vt occidamꝰ euz ꝓ aīa frīs ſui quẽ iterfe
cit: ⁊ deleamꝰ heredẽ: ⁊ q̃rũt extiguere ſcin-
tillã meã q̃ relicta eſt: vt nõ ſupſit viro meo
nomẽ ⁊ reliq̃ ſup terrã. Et ait rex ad mulie
rẽ. Uade in domuz tuã ⁊ ego iubebo pro te.
C dixitq; mlier thecuites ad regẽ. In me dñe
mi rex ſit iniq̃tas ⁊ i domo pr̄is mei: rex ãt
⁊ thronꝰ eiꝰ ſit inocẽs. Et ait rex. Qui ꝯtradi
xerit tibi: adduc eũ ad me: ⁊ vltra non addet
vt tãgat te. Que ait. Recordet̃ rex dñi dei
ſui: vt nõ multiplicent̃ ꝓximi ſanguis ad vl
ciſcẽdũ: ⁊ neq̃q; iterficiãt filiuz meuz. Qui
ait. Uiuit dñs: q: non cadet de capillis filij
tui ſup terrã. Dixit g̊ mulier. Loquat̃ ancil
D la tua ad dñm meuz regẽ ꝟbũ. Et ait. Loq̃
re. Dixitq; mulier. Qr̃ cogitaſti huiuſcemo
di rẽ ꝯtra populuz dei: ⁊ locutꝰ ẽ rex verbuz
iſtud vt peccet: ⁊ ñ reducat eiectũ ſuũ: Oẽs
Ecci.35.d morimur: ⁊ q̃ſi aq̃ dilabimur i terrã q̃ nõ re
uertunt̃. Nec vult ds̃ pire aīaz: ſ; retractat
cogitãs ne penitꝰ ꝑeat q abiectꝰ ẽ. Nũc igit̃
veni vt loq̃r ad dñz meuz regẽ ꝟbũ h̃ pñte
populo. Et dixit ãcilla tua. Loq̃r ad regẽ: ſi
quo mõ faciat rex ꝟbuz ãcille ſue. Et audi-
uit rex vt liberaret ancillã ſuã de manu oīum
q volebãt de hr̃editate dñi delere me ⁊ filiuz
meũ ſimul. Dicat g̊ ãcilla tua vt fiat ꝟbum
J.19.d dñi mei regis ſicut ſacrificiũ. Sicut.n. ãgelꝰ
dñi: ſic ẽ dñs meꝰ rex: vt nec bñdictiõe: nec
maledictõe moueat̃. vñ ⁊ dñs ds̃ tuꝰ ẽ tecũ
E ⁊ rñdẽs rex dixit ad mulierẽ. Ne abſcõdas
a me ꝟbũ qd̃ te iterrogo. dixitq; ei mulier.
Loq̃re dñe mi rex. Et ait rex. Nũq̃d manus
ioab tecũ ẽ i oībꝰ iſtis? Rñdit mulier ⁊ ait.
3.ii.b Per ſalutẽ aīe tue dñe mi rex: nec ad ſini-
ſtrã nec ad dexterã ẽ ex oībꝰ his q̃ locutꝰ eſt
dñs meꝰ rex. Seruꝰ.n. tuꝰ ioab ipſe p̃cepit mi
bi ⁊ ipſe poſuit i os ãcille tue oīa verba h̃: vt
ꝟterẽ figurã ſmõis hꝰ. Seruꝰ.n. tuꝰ ioab p̃
cepit iſtud. Tu ãt dñe mi rex ſapiẽs es ſicut
h; ſapiaz angelus dei vt itelligas oīa ſup
terrã. Et ait rex ad ioab. Ecce placatꝰ feci ver
buz tuũ. Uade g̊ ⁊ reuoca puer̄ abſalõ. Ca
dẽſq; ioab ſup faciẽ ſuã i terrã: adorauit ⁊
bñdixit regi. Et dixit ioab. Hodie intellexit
ſeruus tuꝰ: q: inueni gr̃az i oculis tuis dñe
mi rex. Feciſti.n. ſmonẽ dñe mi rex ſerui tui.
Surrexit g̊ ioab ⁊ abijt i geſſur: ⁊ adduxit
F abſalõ in ir̄lm. Dixit aũt rex. Reuertatur i
domũ ſuã: ⁊ faciẽ meã nõ videat. Reuerſus
ẽ itaq; abſalõ in domũ ſuã: ⁊ faciẽ regis nõ
vidit. Porro ſicut abſolõ vir nõ erat pul-
chel i oī iſrael: ⁊ decorꝰ nimis. A veſtigio pe
dis vſq; ad ꝟticẽ nõ erat i eo vlla macula.
Et qñ tõdebat capillũ: ſemel ãt in ãno ton-
debat̃: q: grauabat euz ceſaries: pondera-
bat capillos capitis ſui ducẽtis ſiclis põde-
re publico. Nati ſũt ãt abſalõ filij tres: ⁊ fi-
lia vna noīe thamar elegãtis forme. Man
ſitq; abſalõ in ir̄lm duobꝰ annis: ⁊ faciẽ re-
gis nõ vidit. Miſit itaq; ad ioab vt mitte-
ret eũ ad regẽ: qui noluit venir̃ ad eũ. Cũq; G
ſcd̃o miſiſſent: et ille noluiſſet venire ad eũ
dixit ſeruis ſuis. Scitis agr̄ ioab iuxta agr̄
meuz hñtẽ meſſẽ ordei. Ite igit̃ ⁊ ſuccẽdite
eã igni. Succẽderũt g̊ ſui abſalon ſegetem
igni. Et veniẽtes ſerui ioab ſciſſis veſtibus
ſuis dixerunt. Succẽderũt ſui abſalõ partẽ
agri igni. Surrexitq; ioab ⁊ venit ad abſa-
lon in domuz eiꝰ. Et dixit. Quare ſuccende
runt ſerui tui ſegetẽ meã igni? Et rñdit abſa
lon ad ioab. Miſi ad te obſecrãs vt venires
ad me ⁊ mitterẽ te ad regẽ: ⁊ diceres ei. qua
re veni de geſſur. Melius mihi erat ibi eẽ.
Obſecro ergo vt videã faciẽ regis: q̃ ſi me
mor eſt iniq̃tatis mee iterficiat me. Ingreſ
ſus itaq; ioab ad regẽ nunciauit ei oīa. Uo
catuſq; eſt abſalon ⁊ intrauit ad regẽ ⁊ ado
rauit ſuper faciem terre coram eo. Oſcula-
tuſq; eſt rex abſalon.
XV
IGitur poſt hec fecit ſibi abſalon cur- A
rus ⁊ equites ⁊ q̃nquaginta viros q
p̃cederẽt eũ. Et mane ꝯſurgẽs abſalõ ſtabat
iuxta introituz porte i via: ⁊ oẽm vir̄ q hẽ-
bat negociuz: vt veniret ad regis iudiciuz
vocabat abſalõ ad ſe ⁊ dicebat. De qua ciui
tate es tu. qui rñdens aiebat. Ex vna tribu
iſrael ego ſũ ſuꝰ tuꝰ. Rñdebatq; ei abſalõ
Uident̃ mihi ſmões tui boni ⁊ iuſti: ſ; non
eſt q te audiat ꝯſtitutus a rege. Dicebatq;
abſalon. Quis me cõſtituat iudicẽ ſup ter-
rã vt ad me veniãt oẽs q hñt negocium: ⁊
iuſte iudicẽ. Sed ⁊ cũ accederet ad eum hõ
vt ſalutaret illũ: extendebat manum ſuã: ⁊
apprehẽdens oſculabat̃ euz. Faciebatq; h̃
oī iſrael venienti ad iudiciuz: vt audiretur B
a rege ⁊ ſollicitabat corda vir̄ iſrael. Pꝰ
quadraginta ãt annos dixit abſalon ad re-
gem dauid. Uadam ⁊ reddã vota mea que
voui dño in hebron. Uouẽs.n. vouit ſeruꝰ

ſ.13.g tuus cum eſſet in geſſur ſyrie dicens. Si re-
duxerit me dñs in irl'm: ſacrificabo dño. Di
xitq3 ei rex dauid. Uade in pace. Et ſurrexit
⁊ abijt in hebron. Miſit aũt abſalon explo-
ratores i vniuerſas tribus iſrael dicẽs. Sta
tī3 vt audieritis clãgorẽ buccine: dicite. Re
gnabit abſalon in hebrõ. Porro cũ abſalõ
ierũt ducẽti viri de irl'm vocati: eũtes ſimpli
ci corde: ⁊ cām penit' ignorãtes. Accerſiuit
quoq3 abſalon achitofel gilonitẽ ꝯſiliarium
C dauid de ciuitate ſua gilo. Cũq3 imolaret vi
ctimas: facta eſt ꝯiuratio valida: populuſq3
ꝯcurrẽs augebat' cũ abſalon. Uenit igit' nũ
cius ad dauid dicẽs. Toto corde vniuerſus
iſrael ſequit' abſalon: ⁊ ait dauid ſeruis ſuis
qui erãt cũ eo in irl'm. Surgite. fugiamus:
neq3.n. erit nobis effugiũ a facie abſalõ. fe
ſtinate egredi: ne forte veniẽs occupet nos:
⁊ impellat ſup nos ruinã: ⁊ pcutiat ciuitatẽ
in ore gladij. Dixerũtq3 ſerui regis ad eu3.
Oia q̃cũq3 pcepit dñs nr̃ rex libẽter exequi
mur ſerui tui. Egreſſus eſt ergo rex ⁊ vniuer
ſa domus eius pedibus ſuis: ⁊ reliquit rex
D decẽ mulieres ꝯcubinas ad cuſtodiendã do
mũ. Egreſſuſq3 rex ⁊ oĩs iſrael pedibus ſu-
is ſtetit pcul a domo ⁊ vniuerſi ſerui ei' am
bulabãt iuxta eũ: ⁊ legiones celethi ⁊ fele-
thi ⁊ oẽs gethei pugnatores validi ſexcẽti
viri q ſecuti eũ fuerãt de geth pedites p̄cce
debãt regẽ. Dixit ãt rex ad ethai getheum.
Cur venis nobiſcũ? Reuertere ⁊ habita cũ
rege q2 peregrinus es: ⁊ egreſſus es de loco
tuo. Heri veniſti ⁊ hodie cõpelleris nobiſcũ
egredi. Ego aũt vadã quo iturus ſum. Re
uertere ⁊ reduc tecũ frẽs tuos: ⁊ dñs faciet
tecũ miſericordiã ⁊ veritatẽ: q2 oſtẽdiſti gra
E tiam ⁊ fidem: ⁊ reſpondit ethai regi dicens.
Ruth.1. Uiuit dñs ⁊ viuit dñs meus rex: q2 i quo
cunq3 loco fueris dñe mi rex: ſiue in morte:
ſiue in vita: ibi erit ſeruus tuus. Et ait da-
uid ethai. Ueni ⁊ tranſi. Et trãſiuit ethai ge
theus ⁊ rex ⁊ oẽs viri qui cũ eo erãt ⁊ reliq̃
multitudo. Oẽſq3 flebãt voce magna: ⁊ vni
uerſus populus tranſibat. Rex q̃3 trãgre-
diebat' torrentẽ cedron: ⁊ cũctus populus i
cedebat ꝯtra viã oliue q̃ reſpicit ad deſertũ.
Uenit ãt ⁊ ſadoch ſacerdos ⁊ vniuerſi leui
te cũ eo portãtes archã federis dei ⁊ depo-
ſuerũt archã dei. Et aſcẽdit abiathar donec
expletus eſſet oĩs populus qui egreſſus fue
rat de ciuitate. Et dixit rex ad ſadoch. Re-
porta archã dei in vrbẽ. Si inuenero grãm F
in oculis dñi: reducet me ⁊ oñdet mihi eam
⁊ tabernaculũ ſuũ: ſi aũt dixerit mihi: ñ pla-
ces: preſto ſum: faciat qd̃ bonũ eſt cora3 ſe.
Et dixit rex ad ſadoch ſacerdotẽ. O videns
reuertere in ciuitatẽ in pace: ⁊ achimaas fili
us tuus ⁊ ionathã filius abiathar duo filij
veſtri ſint vobiſcũ. Ecce ego abſcõdar in cã-
peſtribus deſerti donec veniat ſermo a vobis
indicans mihi. Reportauerũt ergo ſadoch
⁊ abiathar archã dei in irl'm ⁊ manſerũt ibi
Porro dauid aſcẽdebat cliuũ oliuaꝝ ſcan-
dens ⁊ flens: nudis pedibus incedẽs ⁊ op
to capite. Sed ⁊ omnis populus qui erat cũ
eo operto capite aſcendebat plorans. Nun
ciatũ eſt aũt dauid q achitofel eſſet in ꝯiu
ratione cum abſalon. Dixitq3 dauid. Infa-
G tua queſo dñe cõſiliũ achitofel. Cunq3 aſcẽ
deret dauid ſũmitatẽ montis in quo adora
turus erat dñ3: ecce occurrit ei chuſi arachi
tes ſciſſa veſte ⁊ terra pleno capite. Et dixit
ei dauid. Si veneris mecũ eris mihi oneri.
ſi ãt in ciuitatẽ reuertaris ⁊ dixeris abſalon
ſeruus tuus ſum rex: patere me viuere: ſicut
fui ſeruus patris tui: ſic ero ſeruus tuus: diſ
ſipabis conſiliũ achitofel. Habẽs ãt tecum ſa- infra.17.c
doch ⁊ abiathar ſacerdotes: ⁊ oẽ verbũ qd̃-
cũq3 audieris in domo regis: indicabis ſa-
doch ⁊ abiathar ſacerdotibus. Sũt.n. cum
eis duo filij eoꝝ: achimaas filius ſadoch: ⁊
ionathã fili' abiathar: ⁊ mittetis p eos ad
me oẽ verbũ qd̃ audieritis. Ueniẽte g̃ chuſi
amico dauid in ciuitatem: abſalon q̃3 igreſ
ſus eſt irl'm: ⁊ achitofel cum eo. XVI

Cunq3 dauid tranſiſſet paululũ mon A
tis verticẽ apparuit ſiba puer miphi
boſeth in occurſũ eius cũ duobus aſinis q
onerati erant ducentis panibus: ⁊ cẽtũ alli
gaturis vue paſſe: ⁊ ſeptẽ maſſis palataru3
⁊ duob' vtribus vini. Et dixit rex ſibe. Quid
ſibi volũt hec? Rñditq3 ſiba. Dñe mi rex aſi-
ni domeſtici regis vt ſedeãt ⁊ panes ⁊ pala
te ad veſcẽdũ pueris tuis: vinũ aũt vt bibat
ſiqs defecerit in deſerto. Et ait rex. Ubi ẽ fili
us dñi tui. Rñditq3 ſiba regi. Remanſit in
irl'm dicẽs. Hodie reſtituet mihi dom' iſrael
regnũ pr̃is mei Et ait rex ſibe. Tua ſint oĩa
q̃ fuerũt miphiboſeth. Dixitq3 ſiba. Oro vt
inueniã grãm corã te dñe mi rex. Uenit er-
go rex dauid vſq3 bahuri. Et ecce egredieba B
tur inde vir de cognatiõe domus ſaul noie 3.Re.2.b

ſemei fili⁹ gera: ꝓcedebatq; egrediēs: ⁊ ma
ledicebat: mittebatq; lapides ꝯtra dđ ⁊ con
tra vniuerſos ſeruos regis dđ. Oīs aūt po
pulus ⁊ vniuerſi bellatores a dextro ⁊ a ſini
ſtro latere regis incedebāt. Ita āt loq̄batur
ſemei cū malediceret regi. Egredere egrede
re vir ſanguinū ⁊ vir belial. Reddidit mihi
dn̄s vniuerſū ſanguinē domus ſaul: qm̄ in
uaſiſti regnū pro eo: ⁊ dedit dn̄s regnū i ma
nu abſalō filij tui: ⁊ ecce ꝑmūt te mala tua:
qm̄ vir ſanguinū es. Dixit aūt abiſai filiuſ
ſaruie regi. Qr̄ maledicit cāis hͤ moriturus
dn̄o meo regi. Vadā ⁊ amputabo caput ei⁹
infra.19.d Et ait rex. Quid mihi ⁊ vobis eſt fili ſaruie
Ecci.23.c Dimittite eū vt maledicat. Dn̄s.n. ꝑcepit
ei vt malediceret dđ. Et qs eſt qui audeat di
C cere quare ſic fecerit. Et ait rex abiſai ⁊ vni
infra.20.b uerſis ſeruis ſuis. Ecce fili⁹ me⁹ q egreſſus ē
de vtero meo q̄rit aīam meā: q̄to magis hͤ
filius gemini maledicet mihi. Dimittite eū
vt maledicat iuxta ꝑceptū dn̄i ſi forte reſpi
ciat dn̄s afflictionē meā: ⁊ reddat mihi dn̄ſ
bonū pro maledictōe hac hodierna. Ambu
labat itaq; dđ ⁊ ſocij eius per viā cū eo: ſe
mei āt ꝑ iugū mōtis ex latere ꝯtra illū gra
diebaſ maledicēs ⁊ mittēs lapides aduer
ſuz eū: terrāq; ſpgens. Venit itaq; rex da
uid ⁊ vniuerſus populus cū eo laſſus: ⁊ re
focillati ſūt ibi. Abſalō āt ⁊ oīs popul⁹ ei⁹
ingreſſi ſunt irlm: ſ; ⁊ achitofel cū eo. Cū āt
veniſſet chuſi arachites amic⁹ dđ ad abſa
lon: locut⁹ eſt ad eū. Salue rex: ſalue rex. Ad
D quē abſalō. Hec ē inqt grā tua ad amicum
tuū. Qr̄ nō iuiſti cum amico tuo. Rn̄ditq;
chuſi ad abſalon. Neq̄q̄;: qr illi⁹ ero quē ele
git dn̄s: ⁊ oīs hͤ populus ⁊ vniuerſus iſrael
⁊ cū eo manebo. S; vt ⁊ hoc inferā: cui ego
ſeruitur⁹ ſu;. Nōne filio regis. Sicut parui
i.Pa.17.d. pr̄i tuo: ita parebo ⁊ tibi. Dixit āt abſalō ad
achitofel. Inite ꝯſiliū qđ agere debeamus.
Et ait achitofel ad abſalon. Ingredere ad
ꝯcubinas pr̄is tui quas dimiſit ad cuſtodiē
dā domū: ⁊ cū audierit oīs iſrael ꝙ fedaue
ris pr̄em tuū roborenſ tecū manus eoꝝ.
Tetēderūt ḡ abſalon tabernaculū in ſolario
ingreſſuſq; eſt ad ꝯcubinas pr̄is ſui coram
vniuerſo iſrael. Cōſiliū aūt achitofel qđ da
bat in diebus illis quaſi ſi qs ꝯſuleret deū.
Sic erat oē ꝯſiliū achitofel ⁊ cū eēt cū dauid
⁊ cū eſſet cum abſalon. XVII

A Dixit ergo achitofel ad abſalon. Eli
gā mihi.xij.milia viroꝝ: ⁊ ꝯſurgēs ꝑſequar
dauid hac nocte: ⁊ irruēs ſup eū qppe q laſ
ſus eſt ⁊ ſolutis manib⁹ ꝑcutiā eū. Cūq; fu
gerit oīs populus q cū eo ē: ꝑcutiā regē de
ſolatū: ⁊ reducā vniuerſū populū quō vnus
hō reuerti ſolet. Vnū.n.vir tu q̄ris: ⁊ omis
populus erit i pace. Placuitq; ſmo ei⁹ ab
ſalō ⁊ cūctis maiorib⁹ natu iſrael. Ait autē
abſalō. Vocate chuſi arachitē: ⁊ audiamus
ēt qđ ipē dicat. Cūq; veniſſet chuſi ad abſa
lon: ait abſalō ad eū. Huiuſcemodi ſmonez
locut⁹ ē achitofel. Facere debem⁹ an nō: Qđ B
das ꝯſiliū: Et dixit chuſi ad abſalō. Nō eſt
bonū ꝯſiliū qđ dedit achitofel hac vice. Et
rurſū intulit chuſi. Tu noſti pr̄em tuum ⁊ vi
ros q cū eo ſunt eē fortiſſimos ⁊ amaro aīo:
veluti ſi vrſa raptis catulis in ſaltu ſeuiat.
Sed ⁊ pr̄ tuus vir bellator eſt nec morabiſ
cū populo. Forſitā nūc latitat in foueis aut
in vno quo voluerit loco: ⁊ cū ceciderit vn⁹
q̄libet in ꝑncipio: audiet qcūq; audierit: ⁊
dicet. Facta eſt plaga in populo q ꝑſeq̄baſ
abſalon. Et fortiſſimus qſq;: cuius cor ē q̄ſi
leonis: pauore ſolueſ. Sic.n. oīs popul⁹ iſra
el forte eē pr̄e; tuū ⁊ robuſtos oēs q cu; eo C
ſunt. S; hͤ mihi videſ rectū eē ꝯſiliū. Con
gregeſ ad te vniuerſus populus iſrael a dā
vſq; berſabee q̄ſi arena maris inumerabi
lis ⁊ tu eris i medio coꝝ: ⁊ irruem⁹ ſup eū in
q̄cūq; loco iuēt⁹ fuerit ⁊ opiem⁹ eū ſicut ca
dere ſolet ros ſup terrā: ⁊ nō relinq̄m⁹ đ vi
ris q cū eo ſūt nec vnū qdē: ꝙ ſi vrbē aliq̄;
fuerit ingreſſus: circūdabit oīs iſrael ciuita
ti illi funes: ⁊ trahem⁹ eā in torrētē vt nō re
piaſ: nec calculus qdē ex ea. Dixitq; abſa
lō ⁊ oēs viri iſrael. Meli⁹ ē ꝯſiliū chuſi ara
chite ꝯſilio achitofel. Dn̄i āt nutu diſſipatū ſ.15.g
eſt ꝯſiliū achitofel vtile vt induceret dn̄s ſu
ꝑ abſalō malū. Et ait chuſi ſadoch ⁊ abia D
thar ſacerdotib⁹. Hoc ⁊ hoc mō ꝯſiliū đdit
achitofel abſalō ⁊ ſeniorib⁹ iſrael ⁊ ego tale
⁊ tale dedi ꝯſiliū. Nūc ḡ mittite cito ⁊ nūcia
te dauid dicētes. Ne moreris nocte hac in
cāpeſtribus deſerti: ſed abſq; dilatōe tranſ
gredere: ne forte abſorbeaſ rex ⁊ oīs popu
lus q cū eo eſt. Jonathas āt ⁊ achimaas ſta
bāt iuxta fontē rogel. Abijt ancilla ⁊ nūcia
uit eis: ⁊ illi ꝓfecti ſunt vt referrēt ad regem
dđ nunciū. Nō.n. poterāt videri aut itroire
ciuitatē. Vidit āt eos qdā puer ⁊ indicauit
abſalō. Illi vero ꝯcito gradu igreſſi ſūt do E

mū cuiuſdā viri ī bahurī q hēbāt puteū in veſtibulo ſuo: ⁊ deſcēderūt in eū. Tulit autē mulier ⁊ expādit velamē ſup os putei q̄ſi ſic cās tipſanas: ⁊ ſic latuit res. Cūq̄ʒ veniſſent ſui abſalon ī domū: ad mulierē dixerūt. vbi eſt achimaas ⁊ ionathas: Et rn̄dit eis mulier. Trāſierūt feſtināter guſtata paululū aq̄. At hi q q̄rebāt eū nō reppiſſent: reuerſi ſūt in irl'm. Cūq̄ʒ abiſſent: aſcēderūt illi de puteo: ⁊ pgētes nūciauerūt regi dd̄: ⁊ dixerunt Surgite ⁊ trāſite cito fluuium: q̄m̄ huiuſce modi dedit cōſiliū ꝯtra vos achitofel. Sur
F rexit ḡ dd̄ ⁊ ois populus q cū eo erat ⁊ trāſierunt iordanē donec dilucefceret anteq̄ʒ denudaret̄ verbū: ⁊ nec vn⁹q̄dē reſiduus fuit q nō trāſiret fluuiū. Porro achitofel vidēs q̄ nō fuiſſet factū ꝯſiliū ſuū: ſtrauit aſinum ſuū: ſurrexitq̄ʒ ⁊ abijt in domū ſuā ⁊ in ciuitatē ſuā: ⁊ diſpoſita domo ſua ſuſpēdio interijt: ⁊ ſepult⁹ ē in ſepulchro p̄ris ſui. Dauid āt venit in caſtra: ⁊ abſalon trāſijt iordanē ipſe ⁊ oēs viri iſrael cū eo. Amaſaʒ vero cōſtituit abſalon pro ioab ſup exercituʒ. Amaſa aūt erat filius viri q vocabat̄ iethra de
G hiezreli q ingreſſus ē ad abigail filiā naas ſororē ſaruie q̄ fuit mater ioab. Et caſtrametatus eſt iſrael cū abſalon in terra galaad. Cūq̄ʒ veniſſet dd̄ in caſtra ſobi filius naas de rabath filioꝝ āmon ⁊ machir fili⁹ āmihel de lodabar: ⁊ berʒellai galaadites de rogeli obtulerūt ei ſtratoria ⁊ tapetia ⁊ vaſa fictilia: frumentū ⁊ ordeum ⁊ farinam ⁊ polētā ⁊ fabā ⁊ lentem ⁊ frixum oleo cicer ⁊ mel ⁊ butyrū: oues ⁊ pingues vitulos: dederūtq̄ʒ dauid ⁊ populo qui cum eo erat ad veſcēdū Suſpicati enim ſunt populum fame ⁊ ſiti fatigari in deſerto. XVIII

A Igit̄ ꝯſiderato dauid populo ſuo ꝯſtituit ſup eū tribunos ⁊ cēturiōes ⁊ dedit populi tertiā ptē ſub manu ioab: ⁊ tertiaʒ ptē ſub manu abiſai filij ſaruie fratris ioab: ⁊ tertiā ptem ſub manu ethai q erat de geth. dixitq̄ʒ rex ad populū. Egrediar ⁊ ego
infra.xi.d vobiſcū. Et rn̄dit populus. Nō exibis. Siue. n. fugerim⁹ nō magnope ad eos de nob ptinebit: ſiue media ps ceciderit e nobis n̄ ſatis curabūt: q̄ tu vn⁹ ſolus, p decē milib⁹ cōputaris. Meli⁹ ē igit̄ vt ſis nobis ī vrbe pſidio. Ad quos rex ait. Qd̄ vobis videtur rectū hoc faciā. Stetit ergo rex iuxta portā. Egrediebat̄q̄ʒ populus p turmas ſuas centeni ⁊ milleni. Et pcepit rex Joab ⁊ abiſai ⁊ B
ethai dicēs. Seruate mihi puerū abſalō. Et infra.co.
ois populus audiebat pcipiētē regē cūctis pncipibus, p abſalō. Itaq̄ʒ egreſſus eſt populus in cāpū ꝯtra iſrael: ⁊ factū eſt preliuʒ in ſaltu effraiʒ. Et ceſus ē ibi populus iſrael ab exercitu dd̄: factaq̄ʒ eſt plaga magna in die illa viginti miliū. Fuit āt ibi pliū diſperſū ſup faciē ois terre ⁊ multo plures erāt q̄s ſalt⁹ ꝯſūpſerat de populo: q̄ʒ hi q̄s vouerat gladi⁹ i die illa. Accidit āt vt occurreret abſalō huis dd̄: ſedēs mulo. Cūq̄ʒ igreſſus fuiſſet mulus ſbter ꝯdēſaʒ q̄rcū ⁊ magnā: adheſit caput ei⁹ q̄rcui: ⁊ illo ſuſpēſo iter celum ⁊ terrā mulus cui iſederat ptrāſiuit Uidit āt
C h̄ q̄ſpiā: ⁊ nūciauit ioab dicēs. Uidi abſalō pēdere de q̄rcu. Et ait ioab viro q nūciauerat ei. Si vidiſti q̄re nō ꝯfodiſti eū cū terra ⁊ ego dediſſeʒ tibi decē argēti ſiclos ⁊ vnuʒ baltheū. Qui dixit ad ioab. Si appēderes i manib⁹ meis mille argēteos neq̄q̄ʒ mitterē manū meā in filiū regis. Audiētib⁹. n. nobis pcepit rex tibi ⁊ abiſai ⁊ ethai: dicēs. Cu
ſtodite mihi pueꝝ abſalō. Sʒ ⁊ ſi feciſſeʒ cō s.co.
tra aiam meā audacter: neq̄q̄ʒ h̄ regē latere potuiſſet: ⁊ tu ſtares ex aduerſo. Et ait ioab Nō ſicut tu vis: ſed egrediar eū corā te. Tulit ergo ioab tres lāceas in manu ſua: ⁊ infi
xit eas in corde abſalō. Cūq̄ʒ adhuc palpi D
taret herēs i q̄rcu cucurrerūt decē iuuenes armigeri ioab: ⁊ pcutiētes iterfecerūt eum. Cecinit āt ioab buccina ⁊ retinuit populuʒ ne pſequeret̄ fugiētē iſrael: volēs pcere mul
titudini. Et tulerūt abſalō ⁊ piecerūt eū in Joſue.7.d
ſaltu i foueā grādē ⁊ cōportauerūt ſup euʒ acceruū lapidū magnū nimis. Ois āt iſrael fugit i tabernacula ſua. Porro abſalon erexerat ſibi cū adhuc viueret titulū q ē in valle regis. Dixerat. n. Nō hēo filiū: ⁊ h̄ erit monimētū nois mei. Uocauitq̄ʒ titulū noie ſuo: ⁊ appellat̄ man⁹ abſalō vſq̄ʒ ad hāc dieʒ. Achimaas āt fili⁹ ſadoch ait. Currā ⁊ nū
ciabo regi: q̄ iudiciū fecerit ei dn̄s de manu E
inimicoꝝ ei⁹. Ad quē ioab dixit. Nō eris nūci⁹ in hac die: ſʒ nūciabis i alia. Hodie nolo te nūciare. Fili⁹. n. regis ē mortu⁹. Et ait ioab chuſi. Uade ⁊ nūcia regi q̄ vidiſti. Adorauit chuſi ioab ⁊ cucurrit. Rurſus āt achimaas fili⁹ ſadoch: dixit ad ioab. Quid impedit ſi etiam ego curro poſt chuſi: Dixitq̄ʒ ei Joab. Quid vis currere fili mi: Ueni huc.

Non eris boni nuncij baiulus. Qui rńdit. Quid .n. ſi cucurrero? Et ait ei. Curre. Currēſ ergo achimaas per viā cōpēdij trāſiuit chuſi.
F Dauid āt ſedebat iter duas portas. Speculator vero q erat in faſtigio porte ſup murū: eleuans oculos vidit hoiem currētē ſolū ⁊ exclamās indicauit regi. Dixitq̄ rex. Si ſolus eſt bonus: eſt nuncius in ore ei⁹. Properante āt illo ⁊ accedēte propius vidit ſpeculator hoiem alterꝫ currētē ⁊ vociferans in culmine ait. Apparet mihi alter homo currens ſolus. Dixitq̄ rex. Et iſte bonus ē nūcius. Speculator aūt ꝯtēplor ait curſū ꝑoris quaſi curſū achimaas filij ſadoch: ⁊ ait rex. Vir bon⁹ ē ⁊ nūciū portās bonū venit. Clamās aūt achimaas dixit ad regem. Salue rex. Et adorās regē corā eo ꝓnus in terrā ait. Bńdictus dńs ds tu⁹ q ꝯcluſit hoieſ
G q leuauerūt man⁹ ſuas ꝯtra dn̄ꝫ meū regē. Et ait rex. Eſt ne pax puero abſalō. Dixitq̄ achimaas. Vidi tumultū magnū cū mitteret ioab ſeruus tuus o rex me ſeruū: neſcio aliud. Ad quē rex: trāſi ait: ⁊ ſta hic. Cunq̄ ille trāſiſſet ⁊ ſtaret: apparuit chuſi. Et veniens ait. Bonū apporto nunciū dn̄e mi rex. Judicauit .n. pro te dńs hodie de māu oiūꝫ q ſurrexerūt ꝯtra te. Dixit āt rex ad chuſi. Eſt ne pax puero abſalon. Cui rńdēs chuſi. Fiāt īqt ſicut puer inimici dn̄i mei regis: ⁊ vniuerſi q ꝯſurgunt aduerſus eū in maluꝫ. Cōtriſtatus itaq̄ rex aſcēdit cenaculū porte ⁊ fleuit. Et ſic loquebat̄ vadēs. Fili mi ab-
j.19.a ſalon: abſalon fili mi. Quis mihi tribuat vt ego moriar pro te. Abſalō fili mi: fili mi abſalon.

XIX

A Nunciatū eſt aūt ioab ꝙ rex fleret ⁊ lugeret filiū ſuū: ⁊ verſa eſt victoria i luctū in die illa omni populo. Audiuit enim populus in die illa dici: dolet rex ſuper filio ſuo. Et declinauit populus in die illa ingredi ciuitatē q̄uo declinare ſolet populus verſus ⁊ fugiēs de ꝑlio. Porro rex operuit caput ſuū: ⁊ clamabat voce magna. Fili mi abſalon: abſalon fili mi. Jngreſſus ergo ioab
s.18.g ad regē in domū: dixit. Cōfudiſti hodie vultus oium ſeruoꝝ tuoꝝ q ſaluā fecerūt aiam tuā ⁊ aiam filioꝝ tuoꝝ ⁊ filiaꝝ tuaꝝ: ⁊ aiam vxoꝝ tuaꝝ: ⁊ aiam ꝯcubinaꝝ tuaꝝ. Diligis odiētes te: ⁊ odio hēs diligētes te: ⁊ oſtendiſti hodie q̄ nō curas de ducib⁹ tuis ⁊ d ſeruis tuis: ⁊ vere cognoui modo: q̄ ſi abſalō viueret ⁊ oēs nos occubuiſſemus: tunc placeret tibi. Nūc ḡ ſurge ⁊ ꝓcede: ⁊ alloq̄ns ſatiſfac ſeruis tuis. Juro .n. tibi ꝑ dn̄m ꝙ ſi nō exieris ne vnus qdē remāſurus ſit tecuꝫ nocte hac: ⁊ peius erit hoc tibi q̄ꝫ oia mala q̄ venerūt ſup te ab adoleſcētia tua vſq̄ in pſens. Surrexit ergo rex ⁊ ſedit in porta. Et oi populo nūciatū eſt ꝙ rex ſederet in porta. Venitq̄ vniuerſa multitudo corā rege: iſrael āt fugit in tabernacula ſua. Ois q̄ꝫ populus certabat in cūctis tribubus iſrael: dicens. Rex liberauit nos de manu inimicoꝝ nr̄oꝝ: ipſe ſaluauit nos de manu philiſtinorū ⁊ nunc fugit de terra ꝓpter abſalō. Abſalon āt quē vnximus ſuper nos mortuus ē in bello. Vſquequo ſiletis: ⁊ nō reducitis regē. Et ꝯſiliū totius iſrael venit ad regē. Rex vero dd̄ miſit ad ſadoch ⁊ abiathar ſacerdotes: dicēs. Loquimini ad maiores natu iuda dicētes. Cur venitis nouiſſimi ad reducēdū regē in domū ſuā. Sermo āt ois iſrael ꝑuenerat ad regē in domo eius: q̄ dixerat rex. Hec dicetis ad populū. Frēs mei vos: os meum ⁊ caro mea vos. Quare nouiſſimi reducitis regē. Et amaſe dicite. Nōne os meum es ⁊ caro mea. H faciat mihi ds: ⁊ hoc addat ſi nō magr̄ militie fueris corā me oi tp̄e ꝓ ioab. Et inclinauit cor oium viroꝝ iuda q̄ſi viri vnius. Miſerūtq̄ regē dicētes. Reuertere tu ⁊ oēs ſerui tui. Et reuerſus eſt rex. Et venit vſq̄ ad iordanē. Et ois iuda venit vſq̄ in galgala vt occurreret regi ⁊ trāſducer-
et eū iordanē. Feſtinauit āt ſemei filius gera filij gēmi de bahurim: ⁊ deſcēdit cū viris iuda in occurſū regis dd̄ cū mille viris de beniamin: ⁊ ſiba puer de domo ſaul: ⁊ q̄ndecīꝫ filij eius: ac viginti ſerui erāt cū eo. Et irrūpētes iordanē ante regē trāſierūt vada vt trāſducerēt domū regis ⁊ facerēt iuxta iuſſionē eius. Semei āt filius gera ꝓſtrat⁹ corā rege cū iā trāſiſſet iordanē: dixit ad eū. Ne reputes mihi dn̄e mi iniq̄tatē: neq̄ꝫ memineris iniuriaꝝ ſerui tui i die qua egreſſus es dn̄e mi rex de ir̄lm neq̄ꝫ ponas rex in corde tuo. Agnoſco .n. ſeruus tuus pctm̄ meū: ⁊ iccirco hodie ꝑm⁹ veni de oi domo ioſeph deſcēdiq̄ꝫ in occurſū dn̄i mei regis. Rńdens vero abiſai filius ſaruie dixit. Nūqd pro his verbis nō occidet̄ ſemei q maledixit xp̄o dn̄i. Et ait dauid. Quid mihi ⁊ vobis filij ſaruie s.16.b
Cur efficimini mihi hodie in ſathā. Ergo ne

hodie interficiet vir in israel? An ignoro ho
die me factū regē sup israel? Et ait rex ſemei
Nō morieris. Jurauitq; ei. Miphiboſeth
q̄3 fili⁹ ſaul deſcēdit in occurſū regis illotis
pedib⁹ ⁊ intōſa barba: veſteſq; ſuas nō la
uerat a die q̄ egreſſus fuerat rex vſq; ad diē
reuerſionis ei⁹ i pace. Cūq; occurriſſet regi:
dixit ei rex. Qr̄ nō veniſti mecum miphibo
ſeth. Et rn̄dēs ait. Dn̄e mi rex: ſeruus me⁹
E ɔtēpſit me. Dixiq; ei. Ego famul⁹ tu⁹ vt ſter
neret mihi aſinū ⁊ deſcēdens abirē cū rege.
s.16. Claudus.n.ſū ſeru⁹ tu⁹. Inſup ⁊ accuſauit
s.14.d me ſeruū tuū ad te dn̄m meū regē. Tu autē
Gen.33.b dn̄e mi rex ſicut angelus dei es: fac qd̄ pla
Heſter.15.d citū eſt tibi. Neq; .n. fuit dom⁹ p̄ris mei niſi
s.9.b morti obnoxia dn̄o meo regi: tu āt poſuiſti
me ſeruū tuū inter ɔuiuas mēſe tue. Quid
ḡ hēo iuſte q̄rele: aut qd poſſu3 vltra vociſe
rari ad regē? Ait ḡ ei rex. Quid vltra loq̄ris
Firū eſt qd̄ locut⁹ ſū. Tu ⁊ ſiba diuidite poſ
ſeſſiones. Rn̄ditq; miphiboſeth regi. Etiā
cūcta accipiat poſtq̄3 reuerſus eſt dn̄s me⁹
3.Re.2.b rex pacifice in domū ſuā. Berzellai q̄3 ga
laadites ſenex valde deſcendens de rogeli
trāſduxit regē iordanē pat⁹ēt vltra fluuiu3
F ɔſeq eū. Erat āt berzellai galaadites ſenex
valde. i. octogenarius: ⁊ ipſe p̄bebit alimen
ta regi cū moraret̄ in caſtris. Fuit q̄ppe vir
diues nimis. Dixit itaq; rex ad berzellai.
Ueni mecū vt requieſcas ſecur⁹ i irl̄3. Et ait ber
zellai ad regē. Quot ſūt dies ānor vite mee
vt aſcēdā cū rege in irl̄m? Octogenari⁹ ſu3
hodie. Nūqd viget ſenſus mei ad diſcernē
dū ſuaue aut amar: aut delectare pōt ſeruū
tuū cibus aut pot⁹: vel audire poſſū vltra
vocē cantor atq; cātatricū? Qr̄ ſu⁹ tu⁹ ſit
oneri dn̄o meo regi? Paululū ɔcedā famu
lus tu⁹ ab iordane tecū. Nō idigeo hac vi
ciſſitudine: ſ3 obſecro vt reuertar ſeru⁹ tuus
⁊ moriar in ciuitate mea: ⁊ ſepeliar iuxta ſe
pulchr p̄ris mei ⁊ m̄ris mee. Eſt āt ſu⁹ tuuſ
chamaā ipe vadat tecū dn̄e mi rex: ⁊ fac ei
G qcq̄d bonū tibi vř. dixit itaq; ei rex. Mecū
trāſeat chamaā: ⁊ ego faciā ei qcq̄d tibi pla
cuerit: ⁊ oē qd̄ petieris a me ipetrabis. Cūq;
trāſiſſet vniuerſus populus ⁊ rex iordane3
reſtitit ⁊ oſculat⁹ ē rex berzellai. ⁊ bn̄dixit ei
⁊ ille reuerſus ē i locū ſuū. Trāſiuit ḡ rex in
galgaā ⁊ chamaā cū eo. Ois āt populus
iuda trāſduxerat regē: ⁊ media tm̄ ps affue
rat de populo iſrael. Itaq; oēs viri iſrael cō
currētes ad regē: dixerūt ei. Qr̄ te furati ſūt
frēs nr̄i viri iuda ⁊ trāſduxerūt regē ⁊ domū
ei⁹ iordanē: oēſq; viros dd̄ cu3 eo? Et rn̄dit
ois vir iuda ad viros iſrl̄. Qr mihi ɔpior ē
rex. Cur iraſceris ſup hac re? Nūqd comedi
mus aliqd ex rege: aut munera nobis data
ſūt. Et rn̄dit vir iſrael ad viros iuda: ⁊ ait: x.
ptib⁹ maior ego ſū apud regem magiſq; ad
me ptinet dd̄ q̄3 ad te. Cur feciſti mihi iniu
riā: ⁊ nō mihi nūciatū ē ɔori vt reducerē re
gē meū. Duri⁹ āt rn̄deſt viri iuda viris iſrl̄.
A Ccidit q̄3 vt ibi eēt vir belial XX A
noie ſiba fili⁹ bochri vir gemineus: ⁊
cecinit buccina: ⁊ ait. Nō eſt nobis ps i dd̄:
neq; hereditas in filio iſai. Reuertere in ta
bernacula tua iſrael. Et ſeparatus ē ois iſra
el a dd̄: ſecutuſq; ē ſiba filiū bochri: viri aūt
iuda adheſerūt regi ſuo a iordāe vſq; irl̄m.
Cūq; veniſſet rex i domū ſuā i irl̄m: tulit de
cē mulieres ɔcubinas q̄s dereliq̄rat ad cu
ſtodiēdā domū: ⁊ tradidit eas i cuſtodiā ali
mēta eis p̄bēs. Et nō ē igreſſus ad eas: ſed
erāt clauſe vſq; i diē mortis ſue i viduitate
viuētes. dixit āt rex amaſe. Conuoca mihi
oēs viros iuda i diē tertiū: ⁊ tu adeſto p̄ns
Abijt ḡ amaſa vt ɔuocaret iudā ⁊ moratus
ē ex̄ pallatiū qd̄ ei ɔſtituerat rex. Ait autem B
dd̄ ad abiſai. Nūc magis afflictur⁹ ē nos ſi
ba fili⁹ bochri q̄3 abſalō. Tolle ḡ ſuos dn̄i s.16.c
tui ⁊ pſeq̄re eū ne forte iueniat cītates mūi
tas ⁊ effugiat nos. Egreſſi ſūt ḡ cū eo viri
ioab celethi q̄3 ⁊ felethi: ⁊ oēs robuſti exie
rūt de irl̄3 ad pſeq̄ndū ſiba filiū bochri. Cū
q3 illi eēnt iuxta lapidē grādē q ē i gabaon C
amaſa veniēs occurrit eis. Porro ioab ve
ſtitus erat tunica ſtricta ad mēſurā hit⁹ ſui:
⁊ deſup accīt⁹ gladio depēdēte vſq; ad ilia i
vagia q fabricat⁹ leui motu egredi poterat
⁊ pcutere. Dixit itaq; ioab ad amaſa3. Sal 3.Re.2.a
ue mi fr̄. Et tenuit manu dextra mētū ama
ſe q̄ſi oſculās eū. Porro amaſa nō obſerua
uit gladiū quē hēbat ioab. Qui pcuſſit eū i
latere ⁊ effudit iteſtina ei⁹ i terrā ⁊ mortu⁹ ē
nec ſcd̄3 vuln⁹ appoſuit. Joab āt ⁊ abiſai fr̄
cius pſecuti ſūt ſiba filiū bochri. Interea q D
dā viri cū ſtetiſſent iuxta cadauer amaſe de
ſocijs ioab dixerūt. Ecce q eē voluit pro io
ab comes dd̄. Amaſa āt ɔſperſus ſanguine
iacebat in media via Uidit hoc qdā vir q̄ s.2.f
ſubſiſteret ois populus ad vidēdū eū ⁊ am
mouit amaſā de via in agrū operuitq; eum

vestiméto ne subsisteret trāseūtes pp eum.
Amoto ḡ illo de via trāsibat oīs vir sequēs
E ioab ad psequēdū siba filiū bochri. Porro
ille trāsierat p oēs tribus israel vsqȝ in abe
lá ꝛ in bethmacha: oēsqȝ viri electi ꝯgrega
ti fuerāt ad eū. Venerunt itaqȝ ꝛ oppugna-
bāt eū in abela ꝛ in bethmacha ꝛ circunde
derūt munitionib⁹ ciuitaté ꝛ obsessa é vrbs
Oīs āt turba q̄ erat cū ioab moliebaꝛ de-
struere muros. Et exclamauit mulier sapiēs
de ciuitate. Audite: audite: dicite ioab: ap-
F propinqua huc ꝛ loq̄r tecū. Qui cū accessis
set ad eam: ait illi. Tu es ioab? Et ille rñdit.
Ego. Ad qué sic locuta est. Audi sermones
ancille tue. Qui rñdit. Audio. Rursumqȝ
illa: sermo inqt dicebaꝛ in veteri ꝓuerbio.
Qui interrogant interrogét in abela ꝛ sic ꝑ
ficiebāt. Nōne ego sum que rñdeo veritaté
in israel: ꝛ tu queris subuertere ciuitatem ꝛ
euerteꝛ matré i israel? Quare precipitas he
reditatem dñi? Respondensqȝ ioab ait. Ab
sit absit hoc a me: non precipito neqȝ demo
G lior. Nō se sic hȝ res. Sȝ hō de mōte effrai
siba filius bochri cognomine: leuauit ma-
nū suā ꝯtra regé dd. Tradite illū solū ꝛ rece
demus a ciuitate. Et ait mulier ad ioab. Ec
ce caput eius mitteꝛ ad te per murum. In-
gressa est ḡ ad oēm populū: ꝛ locuta est eis
sapiēter. Qui abscissum caput sibe filij bo-
chri proiecerūt ad ioab. Et ille cecinit tuba
s.2.g ꝛ recesserūt ab vrbe vnusqsqȝ i tabernacula
sua. Joab āt reuersus est hierusalé ad regeȝ
s.8.d Fuit ḡ ioab sup oēȝ exercitū israel: banaias
aūt filius ioiade sup cerethcos ꝛ felethcos.
Adurā vero sup tributa. Porro iosaphat
fili⁹ ahilud acōmētarijs. Siba āt scriba sa-
doch vero ꝛ abiathar sacerdotes: hirā āt hi
raites erat sacerdos dauid. XXI
A Facta est q̄ȝ fames in diebus dd tri-
bus annis iugiter. Et ꝯsuluit dauid
oraculum dñi. dixitqȝ dñs. Propter saul ꝛ
domū sanguinū: q: occidit gabaōitas. Vo-
Josue.9.c catis ḡ gabaonitis rex. dixit ad eos. Porro
gabaonite non erant de filijs israel sed reli-
ge āmorreoꝝ. Filij qppe israel iurauerāt eis
ꝛ voluit saul pcutere eos zelo quasi p filijs
israel ꝛ iuda. Dixit ḡ dauid ad gabaonitas.
Quid faciā vobis: ꝛ qd erit vrī piaculū vt
bñdicatis hr̄ditati dñi? Dixerūtqȝ ei gabao
nite. Nō est nobis sup argēto ꝛ auro q̄stio:
sȝ ꝯtra saul ꝛ ꝯtra domū ei⁹: neqȝ volum⁹
vt interficiaꝛ hō de israel. Ad quos rex ait.
Quid ḡ vultis vt faciā vobis? Qui dixerūt B
regi. Virū q attriuit nos ꝛ oppssit iniq̄ ita de
lere debem⁹ vt nec vn⁹ qdé residu⁹ sit de stir-
pe eius in cūctis finib⁹ israel: deꝛ nobis se
ptē viri de filijs ei⁹ vt crucifigam⁹ eos dño
in gabaa saul quōdā electi dñi. Et ait rex.
Ego dabo. Pepercitqȝ rex miphiboseth filio
ionathe: filij saul pp iusiurādū qd fuit inter
dd ꝛ ionathā filiū saul. Tulitqȝ rex duos fi
lios repha filie ahia q̄s peperit saul armoni
ꝛ miphiboseth ꝛ qnqȝ filios michol filie sa
ul quas genuerat adrieli filio berzellai qui
fuit de molati: ꝛ dedit eos in man⁹ gabaoni
taꝝ q crucifixerūt eos in mōte corā dño: ꝛ
ceciderūt hi septé simul occisi in diebus mes
sis pme incipiēte messione ordei. Tollēs āt
repha filia ahia ciliciū substrauit sibi supra
petrā ab initio messis donec stillaret aq̄ sup
eos de celo: ꝛ nō dimisit aues lacerare eos
p dié neqȝ bestias per nocté: ꝛ nūciata sunt
dd q̄ fecerat repha filia ahia ꝯcubina saul. C
Et abijt dd ꝛ tulit ossa saul ꝛ ossa ionathe fi
lij eius a viris iabes galaad q furati fuerāt
ea de platea bethsan in qua suspéderāt eos
philistijm cū interfecissent saul in gelboe: ꝛ
asportauit inde ossā saul ꝛ ossā ionathe filij
eius ꝛ colligētes ossa eoꝝ qui affixi fuerant
sepelierunt ea cū ossibus saul ꝛ ionathe fi-
lij eius in terra beniamī in latere in sepul-
chro cis patris eius. Feceruntqȝ oia q̄ prece
pat rex: ꝛ repropitiatus est ds terre post h.
Factū é āt rursū ꝓliū philistinoꝝ aduersum
israel: ꝛ descēdit dd ꝛ serui ei⁹ cū eo: ꝛ pugna
bāt ꝯtra philistijȝ. Deficiēte āt dd iesbide- 1.Re.17.
nob q fuit de genere arafa: cui⁹ ferruȝ haste
trecētas vncias appēdebat: ꝛ accictus erat
ense nouo nisus est pcutere dd: pñdioqȝ ei
fuit abisai filius saruie: ꝛ pcussū philisteuȝ
interfecit. Tūc iurauerūt viri dauid dicētes D
Jā nō egredieris nobiscū in bellū ne extin s.18.a
guas lucernā israel. Scdȝ q̄ȝ fuit belluȝ in
gob ꝯtra philisteos. Tūc pcussit sobochai d
vsathi ȝaph de stirpe arafa de genere gigan
tū. Tertiū q̄ȝ fuit bellū in gob ꝯtra philiste 1.Pa.xx
os in quo pcussit adeodat⁹ filius salt⁹ poli-
mitari⁹ bethleemites goliath getheū: cuius
hastile haste erat q̄si liciatoriū texētiū: q̄rtū
bellū fuit in ged in quo vir fuit excelsus q
senos in manib⁹ pedibusqȝ hēbat digitos
i. vigīti q̄ttuor: ꝛ erat de origie arafa: ꝛ blas

phemauit iſrael. Percuſſit át eũ ionathas
filius ſammaa fratris dauid. Hi quattuor
nati ſunt de araſa in geth: ꝛ ceciderunt ĩ ma
nu dauid ꝛ ſeruorum eius. XXII
A Locutus ẽ át dd̃ dño v̄ba carminis
huiꝰ in die qua libauit eũ dñs d̃ ma
nu oĩuz inimicoꝝ ſuoꝝ: ꝛ de manu ſaul. Et
ait. Dñs petra mea ꝛ robur meũ: ꝛ ſaluator
meꝰ. Deꝰ dñs fortis meꝰ: ſpabo in eũ. Scu
tũ meũ ꝛ cornu ſalutis mee eleuator meus
ꝛ refugiũ meũ ſaluator meꝰ: de iniqtate li-
Ps̄.17. berabis me. Laudabilẽ iuocabo dñm ꝛ ab
inimicis meis ſaluꝰ ero: q circũdederũt me
ꝯtrictões mortis: torrẽtes belial terruerũt
me. Funes iferi circũdederũt me: ꝑuenerũt
me laq̃i mortis: ĩ tribulatõe inuocabo dñz:
ꝛ ad deũ meũ clamabo: ꝛ exaudiet de tẽplo
ſcõ ſuo vocẽ meã: ꝛ clamor meꝰ vẽiet ad au
res eiꝰ. Cõmota ẽ ꝛ ꝯtremuit terra: fũdamẽ
ta mõtiũ ꝯcuſſa ſũt ꝛ ꝯq̃ſſata: qm̃ iratꝰ eſt
eis. Aſcẽdit fumꝰ de naribꝰ eiꝰ ꝛ ignis d̃ ore
B eiꝰ volauit: carbões ſuccẽſi ſũt ab eo. Et icli-
nauit celos: ꝛ deſcẽdit: ꝛ caligo ſub pedibus
eius. Et aſcẽdit ſup cherubin ꝛ volauit: ꝛ la
pſus ẽ ſup pẽnas vẽti. Poſuit tenebras in
circuitu ſuo latibulũ: cribrãs aq̃s de nubi-
bus celoꝝ. Pre fulgure in ꝯſpectu eiꝰ ſuc-
cẽſi ſũt carbões ignis. Tonabit de celo dñs
ꝛ excelſus dabit vocẽ ſuam. Miſit ſagittas
ſuas ꝛ diſſipauit eos fulgura ꝛ ꝯſũpſit eos
Et appuerũt effuſiões maris ꝛ reuelata ſũt
fũdamẽta orbis: ab icrepatõe dñi ab inſpi-
ratõe ſpũs furoris eiꝰ. Miſit de celo ꝛ aſſũ-
pſit me: ꝛ traxit me de aq̃s multis. Libera-
uit me ab inimico meo potẽtiſſimo: ꝛ ab his
q oderãt me: qm̃ robuſtiores me erãt. Pre
uenit me ĩ die afflictõis mee: ꝛ fcũs eſt dñs
firmamẽtũ meũ. Et eduxit me ĩ latitudinez:
C liberauit me: q2 cõplacui ei. Retribuet mi-
hi dñs ſꝫ iuſtitiã meã: ꝛ ſꝫ mũditiã manu
uꝫ meaꝝ reddet mihi. q2 cuſtodiui vias dñi
ꝛ nõ egi impie a d̃o meo. Oĩa. n. iudicia eiꝰ
ĩ ꝯſpectu meo: ꝛ ꝑcepta eiꝰ ñ ãmoui a me. Et
ero pfectꝰ corã eo: ꝛ cuſtodiã me ab iniqta-
te mea. Et reſtituet mihi dñs ſꝫ iuſtitiã me
aꝫ ꝛ ſꝫ mũditiã manuũ meaꝝ ĩ ꝯſpectu ocu
Ps̄.17. loꝝ ſuoꝝ. Cũ ſcõ ſcũs eris: ꝛ cũ robuſto pfe-
ctus. Et cũ electo electꝰ eris: ꝛ cũ puerſo p-
uerteris. Et populũ pauperẽ ſaluũ facies:
oculiſq3 tuis excelſos hũiliabis. Q2 tu lu-
cerna mea dñe: ꝛ tu dñe illuminabis tene-
bras meas. In te. n. currã accīctꝰ: ĩ d̃o meo
trãſiliã muꝝ. Deꝰ imaculata via eiꝰ: eloquꝫ
dñi igne examiatũ: ſcutũ ẽ oĩuz ſpãtiũ ĩ ſe.
Quis ẽ d̃s ꝑter dñz: ꝛ qs fortis ꝑter deũ nr̃z
Deꝰ q accīxit me fortitudie: ꝛ cõplanauit p
fectã viã meã. Coeq̃ns pedes meos ceruis: ꝛ
ſup excelſa mea ſtatuẽs me. Docẽs manus Ps̄.17.cl.
meas ad ꝑliũ: ꝛ cõponẽs q̃ſi arcũ ereũ bra- Ps̄.143.
chia mea. Dediſti mihi clypeũ ſalutis tue: ꝛ
mãſuetudo mea multiplicauit me. Dilatab
greſſus meos ſbtꝰ me: ꝛ ñ deficiẽt tali mei.
Perſeq̃r inimicos meos ꝛ ꝯterã: ꝛ ñ ꝯuer- Ps̄.17.
tar dõec ꝯſumã eos. Cõſumã eos ꝛ ꝯfrigaꝫ
vt ñ ꝯſurgãt: cadẽt ſub pedibꝰ meis. Accīxi B
ſti me fortitudie ad ꝑliũ: icuruaſti reſiſtẽtes
ſubtꝰ me. Inimicos meos d̃diſti mihi dorſũ
odiẽtes me: ꝛ diſꝑdã eos. Clamabũt ꝛ ñ erit
q ſaluet ad dñz ꝛ nõ exaudiet eos. Delebo
eos vt puluerẽ terre: q̃ſi lutũ plateaꝝ cõmi-
nuã eos atq3 ꝯfrigã. Saluabis me a cõtra-
dictõibꝰ ppl̃i mei: cuſtodies me ĩ caput gẽti
uꝫ: populus quẽ ignoro ſuiet mihi. filij alie
ni reſiſtẽt mihi: auditu auris obediẽt mihi.
Filij alieni defluxerũt ꝛ ꝯtrahent ĩ ãguſtijs
ſuis. Viuit dñs ꝛ bñdictꝰ d̃s meꝰ: ꝛ exalta-
bit d̃s fortis ſalutis mee. Deꝰ q das vindi-
ctas mihi: ꝛ deijcis populos ſub me. Qui
educis me ab inimicis meis: ꝛ a reſiſtẽtibꝰ
mihi eleuas me: a viro iniq̊ libabis me. ꝑ-
pterea ꝯfitebor tibi dñe ĩ gẽtibꝰ: ꝛ noĩ tuo Ps̄.17.
cãtabo magnificãs ſalutes regis ſui: ꝛ faci Ro.15.b
ens miaꝫ xp̃o ſuo dd̃ ꝛ ſci eiꝰ in ſempiternũ.
Hec át ſũt v̄ba nouiſſima XXIII
q̃ dixit dd̃ filiꝰ iſai. Dixit vir cui ꝯſti- A
tutũ ẽ de xp̃o dei iacob: egregiꝰ pſaltes iſra-
el. Spũs dñi locutꝰ ẽ p me: ꝛ ſermo eiꝰ p lin-
guã meã. Dixit. Deꝰ iſrael mihi locutꝰ ẽ for
tis iſrael. Dñator hoĩuz iuſtus: dñator ĩ ti-
more dei. Sicut lux aurore oriẽte ſole mane
abſq3 nubibꝰ rutilat: ꝛ ſicut pluuijs germi-
nat herba de terra: nec tãta eſt domus mea
apud deũ vt pactũ eternũ iniret mecum fir-
mũ in oĩbus atq3 munitũ. Cũcta. n. ſalꝰ mea
ꝛ oĩs volũtas: nec eſt quicq̃3 ex eo qd̃ non
germinet. Preuaricatores aũt quaſi ſpine
euellẽt vniuerſi: q̃ non tollũt maĩbus. Et ſi
qs tãgeṙ voluerit eas armabr̃ ferro ꝛ ligno
lanceato: igneq3 ſuccẽſe ꝯburẽt vſq3 ad ni
hilũ hec noĩa fortiũ dauid. Dauid ſedẽs in
cathedra ſapiẽtiſſimus ꝑnceps iter tres. Ip
ſe ẽ q̃ſi tenerrimus ligni vermiculus q occi

B gētos interfecit impetu vno. Poſt hūc ele-
azar fili⁹ patrui ei⁹ ahoi inter tres fortes q
erāt cū dd q̄n exprobrauerunt philiſtijm ⁊
ꝯgregati ſunt illud in p̄lium. Cūqꝫ aſcendiſ
ſent filij iſrael: ipſe ſtetit ⁊ percuſſit philiſte-
os: donec deficeret manus eius: ⁊ obrigeſce
ret cum gladio. Fecitqꝫ dn̄s ſalutē magnaꝫ
in die illa: ⁊ populus q fugerat reuerſus eſt
ad ceſoꝝ ſpolia detrahēda. Et poſt hūc ſēma
filius agge de arari: ⁊ congregati ſunt phili
ſtijm in ſtatōe. Erat qppe ibi ager lente ple-
nus. Cūqꝫ fugiſſet popul⁹ a facie philiſtijꝫ
ſtetit ille in medio agri ⁊ tutus eſt eū. Per
cuſſitqꝫ philiſteos: ⁊ fecit dn̄s ſalutem ma-
gnā: necnō ēt ante deſcēderant tres q erant
p̄ncipes inter triginta: ⁊ venerāt tp̄e meſſis
ad dd in ſpelūcā odollā. Caſtra āt philiſtino
rū erant poſita in valle gigātum: ⁊ dd erat i
C p̄ſidio. Porro ſtatio philiſtinoꝝ tunc erāt in
1.Pa.ii.d bethleē. Deſiderauit ergo dauid aquā d̄ la
cu: ⁊ ait. O ſi qs mihi daret potū aq̄ de ci-
ſterna que eſt in bethleē iuxta portam. Irru
perunt ergo tres frēs caſtra philiſtinorūꝫ ⁊
hauſerūt aquā de ciſterna bethleē que erat
iuxta portā ⁊ attulerunt ad dd. At ille nolu
it bibere: ſꝫ libauit eā dn̄o dicēs: ꝓpitius ſit
mihi dn̄s ne faciā hoc. Nū ſanguinē hoīum
iſtoꝝ q ꝓfecti ſunt ⁊ aīaꝝ piculū bibā. No-
luit g̊ bibere: hoc fecerunt tres robuſtiſſimi
Abiſai quoqꝫ frater ioab filius ſaruie prin
ceps erat de tribus. Ipſe eſt q leuauit haſtā
ſuā ꝯtra trecētos: quos interfecit: noīatus i
tribus: ⁊ inter tres nobilior: eratqꝫ eorum
p̄nceps ſed vſqꝫ ad tres primos nō ꝑuene
rat. Et banaias filius ioiade viri fortiſſimi
magnoꝝ opeꝝ de capſael. Ipſe percuſſit du
os leones moab: ⁊ ipſe deſcēdit ⁊ percuſſit
leonē de media ciſterna in dieb⁹ niuis. Ipſe
quoqꝫ interfecit viꝝ egyptū viꝝ dignū ſpe-
ctaculo hn̄tē in manu haſtā. Itaqꝫ cū deſcē
diſſet ad eū in virga vi extorſit haſtā d̄ ma-
D nu egyptij: ⁊ interfecit eū haſta ſua. Hec fe-
cit banaias filius ioiade. Et ipſe noīat⁹ in-
ter triginta nobiliores: verūtn̄ vſqꝫ ad tres
nō peruenerat. Fecitqꝫ eū ſibi dauid auricu
lariū a ſecreto. Aſahel frater ioab inter tri-
ginta. Eleanā filius patrui eius de bethleē.
Semma de arari. Elicha de arodi. Heles de
phalti: hira filius acces de thecua. Abieſer
de anathoth: mobonnai de vſathi: ſelmon
ahoites macharai netophatites: eleph fili
us baana: ⁊ ipſe netophatites. Itai fili⁹ ri-
bai de gebeeth filioꝝ beniamin: banai pha
ratonites heltar de torrente gaas. albialbō
arbatites: azamaueth de beromi: eliaba de
ſalbōni: filij iaſem: ionathā: naram. Sēma
de orodi: haiaꝫ filius ſarar arothintes: eliſe
leth filius aaſaai filij maachati: heliā filius
achitofel gelonites: eſrai de carmelo: farai
de arbi: igaal filius nathā de ſoba: bōni de
gaddiſelech de āmoni. Narrai berotithes
armiger ioab filij ſaruie: hira hietrites: ga-
reb ⁊ ipſe hietrites: vrias ethe⁹: omnes tri-
gintaſeptem.

XXIIII

ET addidit furor dn̄i iraſci ꝯtra iſrael: A
cōmouitqꝫ dauid in eis dicentem ad 1.Pa.x[x]
ioab. Uade numera iſrael ⁊ iudā. Dixitqꝫ
rex ad ioab principem exercitus ſui. Per-
ambula oēs tribus iſrael a dan vſqꝫ berſa
bee: ⁊ numera populum vt ſciam numeruꝫ
eius. Dixitqꝫ ioab regi. Adaugeat dn̄s d̄s
tuus populū tuū quantus nunc eſt: iterūqꝫ
cētuplicet in ꝯſpectu dn̄i mei regis. Sꝫ qd
ſibi dn̄s meus rex vult in re huiuſcemodi.
Obtinuit āt ſermo regis verba ioab ⁊ p̄n-
cipum exercitus. Egreſſuſqꝫ eſt ioab ⁊ prin
cipes militū a facie regis vt numerarēt po-
pulum iſrael. Cūqꝫ pertranſiſſent iordaneꝫ
venerunt in aroer ad dexterā vrbis: que eſt
in valle gad: ⁊ per iaſer tranſierunt in gala-
ad: ⁊ in terrā inferiorē hodſi: ⁊ venerunt in
dan ſilueſtria circueūteſqꝫ iuxta ſidonē trāſi
erūt ꝓpe menia tyri ⁊ oēm terrā euei ⁊ cha-
nanei: veneruntqꝫ ad meridiē iuda in berſa
bee: ⁊ luſtrata vniuerſa terra affuerūt poſt
nouē mēſes ⁊ viginti dies in irlm. Dedit g̊
ioab numeꝝ deſcriptionis populi regi. Et in B
uenta ſunt de iſrael octingēta milia viroꝝ
fortiuꝫ q̇ educerent gladiū: ⁊ de iuda quin-
quaginta milia pugnatoꝝ. Percuſſit āt cor
dauid eum poſtq̄ꝫ numeratus eſt populus.
Et dixit ad dn̄m. Peccaui valde in hoc fcō
ſed precor dn̄e vt trāſferas iniqtatē ſui tui
qr ſtulte egi nimis. Surrexit itaqꝫ dd ma-
ne: ⁊ ſermo dn̄i factus eſt ad gad prophetā
⁊ videntem dauid dicens. Uade ⁊ loquere
ad dauid. Hec dicit dn̄s. Trium tibi datur
optio: elige vnum quod volueris ex his vt
faciam tibi. Cumqꝫ veniſſet gad ad dauid:
nunciauit ei dicens. Aut ſeptem annis ve-
niet tibi fames in terra tua: aut tribus men
ſibus fugies aduerſarios tuos: ⁊ illi te per-

ſeqnť:aut certe tribus die//
bus erit peſtilẽtia i terra tua
Nũc ğ delibera:⁊ vide quez
reſpõdeã ei q me miſit ſmo/
C nẽ.Dixit ãt dd ad gad.Coar
Dañ.i.c toꝛ nimis ſʒ melius ẽ vt inci
Phili.i.c dã i manus dñi. Multe eni
Pa.zi. miſericoꝛdie eius ſũt: qʒ i ma
nus hoĩuʒ. Immiſitqʒ dñs
peſtilẽtiã in iſrael de mãe vſ
ad tps ꝯſtitutũ ⁊ moꝛtui ſũt
ex populo a dan vſqʒ berſa/
bee ſeptuagita milia viroꝝ
Cũqʒ extẽdiſſet manũ ſuam
angelus dñi ſup hieruſalez
vt diſperderet eaʒ:miſertus eſt dñs ſup af/
flictionẽ:⁊ ait angelo pcutiẽti populũ.Suf/
ficit nũc cõtine manũ tuã.Erat aũt angeluſ
dñi iuxta areã areuna iebuſei. Dixitqʒ dd
ad dñʒ cũ vidiſſet angelũ cedẽtẽ populum.
Ego ſũ q peccaui ⁊ iniqʒ egi:iſti q oues ſũt
qd fecerũt?Vertať obſecro manus tua ꝯtra
me ⁊ cõtra domũ patris mei. Venit autem
gad propheta ad dauid in die illa:⁊ dixit ei
Aſcẽde ⁊ cõſtitue altare dño in area areuna
iebuſei.Et aſcendit dauid iuxta ſermonem
D gad quẽ ꝑceperat ei dñs.Cõſpiciẽſqʒ areu
na aiaduertit regẽ ⁊ ſeruos eius tranſire ad
ſe:⁊ egreſſus adorauit regẽ prono vultu in
terrã:⁊ ait.Quid cauſe eſt vt veniat domi//
nus meus rex ad ſeruuʒ ſuũ.Cui dauid ait
vt emam a te areã ⁊ edificẽ altare dño ⁊ ceſ
ſet iterfectio q̃ graſſať in populo. Et ait are
una ad dauid. Accipiat ⁊ offerat dominus
meus rex:ſicut placet ei.Habes boues i ho
locauſtum:⁊ plauſtrum ⁊ iuga bouʒ in vſũ
lignoꝝum.Omnia dedit areunã regi.Dixit
qʒ areuna ad regem.Dominus deus tuus
ſuſcipiat votum tuum.Cui reſpondens rex
ait.Nequaqʒ vt vis:ſed emam precio a te:
⁊ non offeram domino deo meo holocauſta
gratuita. Emit ergo dauid areã ⁊ boues
argenti ſiclis quinquaginta:⁊ edificauit ibi
dauid altare domino:⁊ obtulit holocauſta
⁊ pacifica.Et propitiatus eſt dominus ter//
re:⁊ cohibita eſt plaga ab iſrael.

¶Explicit ſecundus liber Samuelis.

¶Incipit liber primus malachim.i.reguʒ
tertius. Capitulum Primuʒ.

ET rex dauid A
ſenuerat: hẽbat
qʒ etatis pluri/
mos dies. cũqʒ
opireť veſtibus
ñ caleſiebat.Di
xerũt ğ ei ſerui
ſui.Queramus
dño nr̃o regi a/
doleſcẽtulã ꝟgi
nẽ:⁊ ſtet corã re
ge ⁊ foueat eũ:doꝛmiatqʒ i ſinu ſuo ⁊ caleſa
ciat dñʒ nrʒ regẽ.Queſierũt igiť adoleſcẽtu
lã ſpecioſaʒ i oĩbus finibus iſrael:⁊ inuene
rũt abiſac ſunamitẽ:⁊ adduxerũt eã ad re//
gẽ.Erat ãt puella pulchꝛa nimiſ:doꝛmiebat
qʒ cũ rege ⁊ miniſtrabat ei:rex ꝟo ñ cogno/
uit eã. Adonias ãt filius agith eleuabatur
dicẽs.Ego regnabo.Fecitqʒ ſibi currũ ⁊ eq
tes:⁊ qnqͣginta viros q currerẽt ante eum.
Nec coꝛripuit eũ pł ſuus aliqñ dicẽs.Qua
re hoc feciſti?Erat ãt ⁊ ipſe pulcheř valde ſe
cũdus natu poſt abſalon.Et ſermo eius cũ
ioab filio ſaruie:⁊ cũ abiathar ſacerdote qui
adiuuabãt ptes adonie. Sadoch ꝟo ſacer
dos ⁊ banaias filius ioiade ⁊ nathã ꝓpha:
⁊ ſemei ⁊ celethi ⁊ felethi ⁊ oẽ robur exerci/
tus dd nõ erat cũ adonia.Immolatis ergo
adonias arietibus ⁊ vitulis ⁊ vniuerſis pĩ/
guibus iuxta lapidẽ zoeleth q erat vicinus B
fonti rogel:vocauit vniuerſos frẽs ſuos fili
os regis ⁊ oẽs viros iuda ſeruos regis: na infra.co.
thã ãt ꝓphetã ⁊ banaiã ⁊ robuſtos quoſqʒ
⁊ ſalomonẽ frẽʒ ſuũ nõ vocauit.Dixit itaqʒ
nathã ad berſabee mrẽʒ ſalomonis.Nũ au

diſti ꝙ regnauerit adonias filius agith: ⁊
dñs nr̄ dd̄ h̄ ignorat. Núc ḡ veni accipe cō/
ſiliū a me: ⁊ ſalua aiā tuā filijq; tui ſalomo
nis. Uade ⁊ ingredere ad regē dd̄: ⁊ dic ei.
Nōne tu dñe mi rex iuraſti mihi ancille tue
dicēs ꝙ ſalomō filius tuus regnabit poſt
me: ⁊ ipſe ſedebit in ſolio meo. Qr̄ ḡ regnat
adonias Et adhuc ibi te loq̄nte cū rege ego
C veniā poſt te ⁊ cōplebo ſmōes tuos. Ingreſ
E.co. ſa eſt itaq; berſabee ad regem in cubiculo.
Rex āt ſenuerat nimis: ⁊ abiſac ſunamitis
miniſtrabat ei. Inclinauit ſe berſabee ⁊ ado/
rauit regē. Ad quā rex: qd tibi inqt vis? que
rñdēs ait. Dñe mi rex tu iuraſti p dñm deū
tuū ancille tue: ſalomon filius tuus regna/
bit poſt me: ⁊ ipſe ſedebit in ſolio meo: ⁊ ec/
ce nūc adonias regnat te dñe mi rex ignorā
te. Mactauit boues ⁊ pinguia q̄q; ⁊ arietes
plurimos: ⁊ vocauit oēs filios regis: abia/
thar q̊; ſacerdotē ⁊ ioab pncipē militie: ſa
lomonē āt ſeruū tuū nō vocauit. Uerūtamē
dñe mi rex in te oculi reſpiciūt totius iſrael
vt indices eis qs ſedere debeat in ſolio tuo
dñe mi rex poſt te. Eritq; cū dormierit dñs
meus rex cū pr̄ibus ſuis. Erimus ego ⁊ fili
us meus peccatores. Adhuc illa loq̄nte cū
regē nathā pp̄ha venit: ⁊ nūciauerūt regi di
cētes. Adeſt nathā pp̄ha. Cūq; introiſſet in
ꝯſpectu regis ⁊ adoraſſet eū pnus in terrā.
dixit nathā. Dñe mi rex tu dixiſti adonias
D regnet poſt me ⁊ ipſe ſedeat ſuper thronum
meū: q2 deſcēdit hodie ⁊ imolauit boues ⁊
pinguia ⁊ arietes plurimos: ⁊ vocauit vni/
uerſos filios regis ⁊ pncipes: abiathar q̊;
ſacerdotē illiſq; veſcētibus ⁊ bibētibus co
rā eo: ⁊ dicētibus: viuat rex adonias: me ſer
uū tuū ⁊ ſadoch ſacerdotē: ⁊ banaiā filium
ioiade ⁊ famulū tuū ſalomonē nō vocauit.
Nūqd a dño meo rege exiuit hoc verbū: ⁊
mihi nō indicaſti ſeruo tuo qs ſeſſurus eſſ;
ſuper thonū dñi mei regis poſt eu;. ⁊ rñdit
rex dd̄ dicēs. Uocate ad me berſabee. Que
cū fuiſſet ingreſſa corā rege ⁊ ſtetiſſet añ eū
Iurauit rex: ⁊ ait. Uiuit dñs q eruit animā
meā de oī anguſtia: q2 ſicut iuraui tibi per
dñm deū iſrael dicēs. Salomō filius tu⁹ re/
gnabit poſt me: ⁊ ipſe ſedebit ſup ſoliū meu;
p me ſic faciā hodie. Sūmiſſoq; berſabee i
terrā vultu: adorauit regē dicēs. Uiuat dñs
E meus rex dd̄ in eternū. Dixit q̊; rex dd̄. Uo
cate mihi ſadoch ſacerdotē ⁊ nathā pp̄ha;:
⁊ banaiā filiū ioiade: q cū igreſſi fuiſſent co
rā rege: dixit ad eos. Tollite vobiſcū ſeruos
dñi vr̄i: ⁊ iponite ſalomonē filiū meū ſuper
mulā meā ⁊ ducite eū in gion: ⁊ vngat eum
ibi ſadoch ſacerdos ⁊ nathā propheta i re/
gē ſup iſrael. Et canetis buccia atq; dicetis
Uiuat rex ſalomō. Et aſcēdetis poſt eū: ⁊ ve
nietis i hieruſalē: ⁊ ſedebit ſup ſoliū meū: ⁊
ipſe regnabit p me: illiq; pcipiā vt ſit dux ſup
iſrael ⁊ ſup iudā: ⁊ rñdit banaias filius io/
iade regi dicēs. Amē. ſic loquat̄ dñs ds dñi
mei regi. Quō fuit dñs cū dño meo rege ſic
ſit cū ſalomōe: ⁊ ſublimius faciat ſoliū eius
a ſolio dñi mei regis dd̄. Deſcēdit ḡ ſadoch
ſacerdos ⁊ nathā pp̄ha ⁊ banaias filius ioia
de ⁊ celethi ⁊ felethi: ⁊ ipoſuerūt ſalomone;
ſuper mulā regis dd̄ ⁊ adduxerūt eū in giō.
Sūpſitq; ſadoch ſacerdos cornu olei de ta/ F
bernaculo ⁊ vnxit ſalomonē ⁊ cecinerūt buc
cina: ⁊ dixit oīs populus. Uiuat rex ſalomō
⁊ aſcēdit vniuerſa multitudo poſt eu; ⁊ po/
pulus canētiū tibijs ⁊ letantiū gaudio ma/
gno: ⁊ inſonuit terra a clamore eor. Audi/
uit āt adonias ⁊ oēs q inuitati fuerāt ab eo g.co.
Iāq; ꝯuiuiū finitu; erat. S; ⁊ ioab audita
voce tube ait. Quid ſibi vult clamor ciuita
tis tumultuātis? Adhuc eo loq̄nte ionathā
fili⁹ abiathar ſacerdotis venit: cui dixit ado
nias. Ingredere q2 vir fortis es ⁊ bona nū/
ciās. Rñditq; ionathā adonie. Nequaq̄;.
Dñs.n. nr̄ rex dd̄: regē ꝯſtituit ſalomonē: mi
ſitq; cū eo ſadoch ſacerdotē ⁊ nathā pp̄ha;
⁊ banaiā filiū ioiade ⁊ celethi ⁊ felethi: ⁊ im
poſuerūt eū ſup mulā regis: vnxerūtq; eu;
ſadoch ſacerdos ⁊ nathā pp̄ha regē in giō:
⁊ aſcēderūt inde letātes: ⁊ inſonuit ciuitas.
Hec eſt vox quā audiſtis: ſ; ⁊ ſalomō ſedet
ſup ſoliū regni: ⁊ ingreſſi ſui regis bñdixe/
rūt dño noſtro regi dd̄ dicētes. Amplificet
deus nomē ſalomōis ſuper nomē tuū ⁊ ma
gnificet thronū eius ſuper thonū tuum. Et G
adorauit rex in lectulo ſuo. Inſuper ⁊ h̄ locu
tus ē. Bñdictus dñs ds iſrael q dedit hodie
ſedētē in ſolio meo vidētibus oculis meis.
Territi ſunt ergo ⁊ ſurrexerūt oēs qui inui/
tati fuerāt ab adonia: ⁊ iuit vnuſqſq; in vi
a; ſuā. Adonias āt timēs ſalomonē ſurrexit
⁊ abijt i tabernaculū dñi: tenuitq; cornu al
taris: ⁊ nūciauerūt ſalomoni dicentes: ecce infra.
adonias timēs regē ſalomonē tenet cornu
altaris dicens. Iuret mihi rex ſalomon bo/

die ꝙ non interficiat seruum ſuum gladio.
Dixitqꝫ ſalomon. Si fuerit vir bonus: non
cadet ne vnus quidem capillus eius in ter-
ram. Sin autem malum inuentum fuerit i
eo morietur. Miſit ergo Salomon ⁊ eduxit
eum ab altari: ⁊ ingreſſus adorauit regem
ſalomon. Dixitqꝫ ei ſalomon. Uade in do-
mum tuam.

II

A Appropinquauerũt aũt dies dd vt mo
reref: pcepitqꝫ ſalomoni filio ſuo dicẽſ
Joſue.23.d Ecce ego ingredior viã vniuerſe terre. Con-
Deu.31.b fortare ⁊ eſto vir fortis ⁊ obſerua cuſtodias
Joſue.i.b dñi dei vt ambules in vijs eius ⁊ cuſtodias
cerimonias eiuſ: ⁊ pcepta eius ⁊ iudicia ⁊ te
ſtimonia: ſicut ſcriptũ eſt in lege moyſi vt in
telligas vniuerſa q̃ facis ⁊ quocũqꝫ te ver-
teris vt ꝯfirmet dñs ſmones ſuos quos lo
cutus eſt de me dicẽs: ſi cuſtodierint filij tui
vias meas: ⁊ ambulauerint corã me in veri
tate in oĩ corde ſuo ⁊ in oĩ aĩa ſua: nõ aufere
ii Re.3.e. ⁊ tur tibi vir de ſolio iſrael. Tu quoqꝫ noſti q̃ fece
20.c rit mihi ioab filius ſaruie: q̃ fecerit duobus
principibus exercitus iſrael, abner filio ner:
⁊ amaſe filio iether quos occidit ⁊ effudit ſã
guinẽ belli in pace: ⁊ poſuit cruorẽ belli in
baltheo ſuo q erat circa lũbos eius: ⁊ in cal
B ciamẽto ſuo qd erat in pedibus eius. Facieſ
g̃ iuxta ſapiẽtiã tuã: ⁊ nõ deduces caniciem
eius pacifice ad inferos. Sꝫ ⁊ filijs berzel-
ii Reg.19.c lai galaaditis reddes grãꝫ: erũtqꝫ comedẽ
tes in mẽſa tua. Occurrũt.n. mihi qñ fugi-
ebã a facie abſalõ fris tui. Hẽs quoqꝫ apd
te ſemei filiũ gera filij gemini de bahurim:
ii Re.16.b q maledixit mihi maledictõe peſſima qñdo
ibã ad caſtra: ſed q2 deſcẽdit mihi in occur-
Ibidẽ.19.c ſuꝫ cũ trãſirẽ iordanẽ: ⁊ iuraui ei per dñꝫ di
cẽs. Nõ te interficiã gladio: tu noli pati eũ
eẽ inoxiũ. Uir aũt ſapiẽs es vt ſcias q̃ facies
ei: deduceſqꝫ canos ei9 cũ ſãguine ad iferos.
Actiſ.2.e Dormiuit igiſ dd cũ pr̃ibus ſuis: ⁊ ſepult9
ẽ in ciuitate dd. Dies aũt qbus regnauit dd
ſup iſrael quadraginta ãni ſũt. In hebron re
gnauit ſeptẽ annis: in irlm triginta tribus.
i Pa.29.f Salomõ aũt ſedit ſup thronũ dauid pr̃is ſui
⁊ firmatũ eſt regnũ eius nimis: ⁊ ingreſſus
eſt adonias filius agith ad berſabee mr̃em
ſalomonis. Que dixit ei. Pacificus ne eſt i
ii Re.16.a greſſus tuus? Qui rñdit. Pacificus. Addi
ditqꝫ ſermo mihi eſt ad te. Cui ait. Loquere
Et ille. Tu inqt noſti q2 meũ erat regnuꝫ: ⁊
me ppoſuerat oĩs iſrael ſibi in regẽ: ſed trãſ
latũ eſt regnũ ⁊ factũ eſt fris mei. A dño eniꝫ
ꝯſtitutũ eſt ei: nũc g̃ petitionẽ vnã pcor a te
ne ꝯfũdas faciẽ meã. Que dixit ad eũ. Loq
re. Et ille ait. Precor vt dicas ſalomoni re-
gi. Neqꝫ enim negare tibi quicq̃ poteſt: vt
det mihi abiſac ſunamitẽ vxorẽ. Et ait berſa
bee. Bñ ego loquar pro te regi. Uenit ergo
berſabee ad regẽ ſalomonẽ vt loqref ei pro
adonia. Et ſurrexit rex in occurſum ei9 ado-
rauitqꝫ eã: ⁊ ſedit ſuper thronũ ſuũ. Poſi-
tuſqꝫ eſt thronus matri regis: que ſedit ad
dexterã eius: dixitqꝫ ei. Petitionẽ vnã par- B
uulaꝫ ego depcor a te ne ꝯfundas faciẽ me-
aꝫ. Et dixit ei rex. Pete mater mea. neqꝫ.n.
fas eſt vt auertã faciẽ tuã. Que ait. Detur
abiſac ſunamitis adõie fratri tuo vxor. Rñ
ditqꝫ rex ſalomon: ⁊ dixit mr̃i ſue. Quare po
ſtulas abiſac ſunamitẽ adonie? Poſtula ei
⁊ regnũ. Ipſe eſt.n. frater me9 maior me: ⁊ hꝫ
abiathar ſacerdotẽ ⁊ ioab filiũ ſaruie. Jura
uit itaqꝫ rex ſalomõ p dñm dicẽs. Hec faci-
at mihi ds ⁊ hec addat: q2 ꝯtra aĩam ſuã lo
cutus ẽ adonias vbũ hoc. Et nũc viuit dñs
q firmauit me ⁊ collocauit me ſup ſoliũ dd
patris mei: ⁊ q fecit mihi domum ſicut locu
tus ẽ: q2 hodie occidef adonias: miſitqꝫ rex
ſalomon per manũ banaie filij ioiade q in-
terfecit eũ: ⁊ mortuus eſt. Abiathar quoqꝫ
ſacerdoti dixit rex. Uade in anathot ad agꝝ
tuũ: ⁊ quidẽ vir mortis es: ſed hodie te non
interficiã: q2 portaſti archã dñi dei corã da-
uid patre meo: ⁊ ſuſtinuiſti laborẽ in omni-
bus in quibus laborauit pater meus. Eie- C
cit ergo ſalomon abiathar vt non eſſet ſacer i Re.2.f
dos dñi vt impleref ſmo dñi quẽ locutus ẽ
ſuper domũ heli in ſylo. Uenit aũt nũcius ad
ſalomonẽ ꝙ ioab declinaſſet poſt adoniã: ⁊
poſt ſalomonẽ nõ declinaſſet. Fugit g̃ ioab ẽ.i.g
in tabernaculũ dñi ⁊ apphẽdit cornu alta-
ris. Nũciatũqꝫ eſt regi ſalomoni ꝙ fugiſſet
ioab in tabernaculũ dñi: ⁊ eẽt iuxta altare.
Miſitqꝫ ſalomõ banaiã filiũ ioiade dicens.
Uade interfice eũ. Et venit banaias ad ta-
bernaculũ dñi. ⁊ dixit ei. Hec dicit rex: egre-
dere. Qui ait. Nõ egrediar: ſꝫ hic moriar. Re
nũciauit banaias regi ſmonẽ dicẽs. Hec lo
cutus ẽ ioab: ⁊ hec locut9 ẽ mihi. Dixitqꝫ ei
rex. Fac ſicut locut9 ẽ ⁊ interfice eũ ⁊ ſepeli: ⁊
amouebis ſanguinẽ inocẽtẽ q effuſus ẽ a io
ab a me ⁊ a domo pr̃is mei ⁊ reddet dñs ſã-
guinẽ ei9 ſup caput eius: q2 iterfecit duos vi

2.Reg.3.e roſ iuſtoſ melioreſqꝫ ſe: ⁊ occidit eoſ gla-
2.Re.20.c dio p̄re meo dd̄ ignorãte: abner filiũ ner p̄n
F cipẽ militie iſrael: ⁊ amaſã filiũ iether prin-
cipẽ exercitus iuda: ⁊ reuertet̄ ſanguis illo-
rũ in caput ioab ⁊ in caput ſeminis eius in
ſempiternũ. dd̄ ãt ⁊ ſemini eius ⁊ domui ⁊
throno illi⁹ ſit pax vſqꝫ i eternũ a dño. Aſcẽ
dit itaqꝫ banaias fili⁹ ioiade: ⁊ aggreſſuſ eũ
iterfecit: ſepultuſqꝫ ẽ in domo ſua in deſerto
Et cõſtituit rex banaia filiũ ioiade pro eo ſu
per exercitũ: ⁊ ſadoch ſacerdotẽ poſuit ꝓ abi
athar. Miſit quoqꝫ rex ⁊ vocauit ſemei. di-
xitqꝫ ei. Edifica tibi domũ i hieruſalẽ ⁊ habi
ta ibi: ⁊ nõ egredieris inde huc atqꝫ illuc.
Quacũqꝫ ãt die egreſſus fueris ⁊ trãſieris
torrẽtẽ cedrõ: ſcito te interficiẽdũ: ſanguis tu
us erit ſup caput tuũ. Dixitqꝫ ſemei regi:
1.Re.9.b bon⁹ ſermo. Sicut locut⁹ eſt dñs me⁹ rex ſic
infra.18.d faciet ſeru⁹ tu⁹: hitauit itaqꝫ ſemei i hieruſa
lẽ dieb⁹ multis. Factũ ẽ ãt p⁹ ãnos tres vt fu
gerẽt ſui ſemei ad achis filiũ maacha regẽ
geth. Nũciatũqꝫ ẽ ſemei ꝙ ſui ei⁹ iſſent in
G geth. Et ſurrexit ſemei ⁊ ſtrauit aſinũ ſuuꝫ:
iuitqꝫ ad achis i geth ad reqrẽdũ ſuoſ ſuoſ
⁊ adduxit eos de geth. Nũciatũ ẽ ãt regi ſa-
lomõi ꝙ iſſet ſemei i geth de hieruſalẽ ⁊ re-
diſſet. Et mittẽs vocauit eũ: dixitqꝫ illi. Nõ
ne teſtificat⁹ ſũ tibi p dñꝫ: ⁊ p̄dixi tibi q̄cũqꝫ
die egreſſus fueris huc ⁊ illuc: ſcito te eẽ mo
riturũ? Et rñdiſti mihi. Bon⁹ ſmo quẽ audi
ui. Qr̄ ḡ nõ cuſtodiſti iuſiurandũ dñi ⁊ p̄ce-
ptũ qd̄ p̄cepaꝫ tibi? Dixitqꝫ rex ad ſemei.
3.Re.16.b Tu noſti oẽ malũ cui⁹ tibi ꝯſciũ ẽ cor tuum
qd̄ feciſti dd̄ p̄ri meo. Reddidit dñs maliti
aꝫ tuã i caput tuũ ⁊ rex ſalomõ bñdictus: ⁊
thron⁹ dd̄ erit ſtabilis corã dño vſqꝫ i ſempi
ternum. Iuſſit itaqꝫ rex banaie filio ioiade
q aggreſſus p̄cuſſit eũ ⁊ mortu⁹ ẽ. III

A
2.Para.1.a Confirmatũ ẽ igit̄ regnũ in manu ſa
lomonis: ⁊ affinitate ꝯiũctus ẽ pha
raoni regi egypti. Accepit nãqꝫ filiã eius ⁊
adduxit in ciuitatẽ dd̄ donec cõpleret edifi-
cãs domũ ſuã ⁊ domũ dñi ⁊ murũ hieruſalẽ
p circuitũ. Attñ populus imolabat i excel-
ſis. Nõ.n. edificatũ erat tẽplũ dñi vſqꝫ i diẽ
illũ. Dilexit ãt ſalomõ dñm ambulãs in p̄-
ceptis dd̄ p̄ris ſui: excepto ꝙ in excelſis im-
molabat: ⁊ accẽdebat thimiama. Abijt ita-
qꝫ ſalomõ in gabaõ vt imolaret ibi. Illud
qppe erat excelſũ maximũ: mille hoſtias in
holocauſtũ obtulit ſalomõ ſup altare illud
in gabaõ. Apparuit auteꝫ dñs ſalomoni p
ſomniũ nocte dicẽs. Poſtula qd̄ vis vt deꝫ
tibi. Et ait ſalomõ. Tu feciſti cũ ſuo tuo dd̄
p̄re meo miſericordiã magnã: ſicut ambula
uit i ꝯſpectu tuo in v̄itate ⁊ iuſtitia ⁊ recto
corde tecũ. Cuſtodiſti ei miſericordiã tuam
grãdẽ ⁊ dediſti ei filiũ ſedẽtẽ ſup thronũ: ſi-
cut eſt hodie. Et nũc dñe d̄s tu regnare feci- 1.Pa.12.a
ſti ſuũ tuũ ꝓ dd̄ p̄re meo. Ego ãt ſum puer 2.Pa.1.a
puulus ⁊ ignoras egreſſũꝫ ⁊ itroitũ meũ: ⁊ Sap.9.d
ſuus tu⁹ i medio ẽ p̄pli quẽ elegiſti p̄pli infi B
niti q enumerari ⁊ ſupportari nõ p̄ot p̄ mul
titudine. Dabis ḡ ſuo tuo cor docile vt po-
pulũ tuũ iudicare poſſit ⁊ diſcernere ĩter bo
nũ ⁊ malũ. Quis.n. p̄t iudicare populũ iſtũ
populũ tuũ hũc multũ? Placuit ḡ ſmo co-
rã dño ꝙ ſalomõ poſtulaſſet huiuſcemodi
rẽ. Et dixit dñs ſalomõi. Qr̄ poſtulaſti ver-
bũ h̄ ⁊ nõ petiſti tibi dies multos: nec diui-
tias aut aĩas inimicorũ tuorũ: ſed poſtulaſti ti-
bi ſapiaꝫ ad diſcernẽdũ iudiciũ. ecce feci tibi
ſm ſmones tuos. Et dedi tibi cor ſapiens ⁊
intelligẽs: intm̃ vt nullus ãte te ſilis tui fu
erit: nec poſt te ſurrecturus ſit. Sꝫ ⁊ hec q̄ ñ
poſtulaſti dedi tibi diuitias. ſ. ⁊ gliaꝫ vt ne-
mo fuerit ſilis tui i regib⁹ cũctis retro dieb⁹
Si ãt ãbulaueris in vijs meis ⁊ cuſtodieris C
p̄cepta mea ⁊ mãdata mea ſicut ambulauit
p̄r tu⁹ lõgos faciã dies tuoſ. Igit̄ euigilauit
ſalomon: ⁊ itellexit ꝙ eẽt ſomniũ. Cũqꝫ vẽiſ
ſet hieruſalẽ: ſtetit corã archa federis dñi: ⁊
obtulit holocauſta: ⁊ fecit victimaſ pacificaſ
⁊ grãde ꝯuiuiũ vniuerſis famulis ſuis. Tũc
venerũt due mulieres meretrices ad regeꝫ:
ſteterũtqꝫ corã eo. Quarũ vna ait. Obſecro
mi dñe ego ⁊ mulier h̄ hitabam⁹ i domo vna
⁊ pepi apud eã i cubiculo. Tertia ãt die poſt
q̄ꝫ ego pepi: pepit ⁊ hec. Et eram⁹ ſimul: nul
luſqꝫ ali⁹ nobiſcũqꝫ in domo: exceptis nobiſ
duab⁹. Mortu⁹ ẽ ãt fili⁹ mulieris hui⁹ nocte
Dormiẽs qppe oppꝛ̄ſſit eũ: ⁊ ꝯſurgẽs intem
peſte noctis ſilẽtio tulit filiũ meuꝫ de latere
meo ãcille tue dormiẽtis: ⁊ collocauit i ſinu
ſuo: ſuũ ãt filiũ q erat mortu⁹ poſuit in ſinu
meo. Cũqꝫ ſurrexiſſeꝫ mane vt darẽ lac filio
meo: appuit mortu⁹. Quẽ diligẽtius intuẽs
clara luce dep̄hẽdi nõ eẽ meũ quẽ genuerã:
Rñditqꝫ altera mulier. Nõ ẽ ita vt dicis: ſꝫ
fili⁹ tu⁹ mortuus ẽ: meus ãt viuit. Ecõtrario
illa dicebat: mẽtiris. Fili⁹ qppe me⁹ viuit: ⁊
filius tuus mortu⁹ ẽ. Atqꝫ i hũc modũ cõ- D

tẽdebãt corã rege. Tũc rex ait. Hec dicit. fi-
lius me⁹ viuit: ⁊ fili⁹ tuus mortu⁹ est. Et ista
rñdit. Nõ: ſʒ fili⁹ tu⁹ mortu⁹ ẽ. me⁹ ãt viuit.
Dixit ğ rex Afferte mihi gladiũ. Cũq; at-
tuliſſẽt gladiũ corã rege. Diuidite inqt infã
tẽ viuũ i duas ptes: ⁊ date dimidiã ptẽ vni
⁊ dimidiã ptẽ alteri. Dixit ãt mulier cui⁹ fi
li⁹ erat viu⁹ ad regẽ: cõmota ſũt qppe viſce
ra ei⁹ ſup filio ſuo. Obsecro dñe date illi in
fãtẽ viuũ: ⁊ nolite īterficere eũ. Ecõtrario il
la dicebat. Nec mihi nec tibi: ſit ſʒ diuidat.
Luce.7.b Rñdit rex ⁊ ait. Date huic īfãtẽ viuũ ⁊ nõ
occidat. Hec ẽ ãt mr̃ ei⁹. Audiuit itaq; oĩs
iſrael iudiciũ qđ iudicaſſʒ rex: ⁊ timuert regẽ
vidẽtes ſapiãʒ dĩ eẽ ī eo ad faciẽdũ iudiciũ.
A Erat ãt rex ſalomõ r̃gnãs ſup IIII
oẽm iſrael: ⁊ hi principes q̃s hẽbat.
Azarias fili⁹ ſadoch ſacerdotis helio reph
⁊ abia filij ſeſa ſcribe. Joſaphat fili⁹ abilud
acõmẽtarijs: banaias fili⁹ ioiade ſup exer
citũ. Sadoch ãt ⁊ abiathar ſacerdotes. aza
rias fili⁹ nathã ſup eos q aſſiſtebant regi.
Sabud fili⁹ nathã ſacerdos amic⁹ regis: ⁊
ahiſar p̃poſit⁹ dom⁹: ⁊ adonirã fili⁹ abda ſu
p tributa. hẽbat ãt ſalomõ duodeci p̃fectos
ſr̃ oẽʒ iſrael q p̃bebãt ãnonã regi ⁊ domui
ei⁹. Per ſingulos. n. mẽſes ī ãno ſinguli ne
ceſſaria miſtrabãt. Et h̃ noĩa eoꝝ. Bẽhur i
mõte effrai bẽdecar: ⁊ i maces: ⁊ i ſalebĩ: ⁊ i
B bethſames: ⁊ i helõ: ⁊ i bethanã: bñſed i a-
raboth. Ipi⁹. n. erat ſocho: ⁊ oĩs terra epher
Benab i adab cui⁹ oĩs nepthador thaphet
filiã ſalomõis hẽbat vxorẽ. bana fili⁹ abilũ
regebat thanach: ⁊ macedo: ⁊ vniuerſã be-
thſã que ẽ iuxta ſarthana ſubter iezrael: ⁊
bethſã vſq; abel meula e regione iecmaã.
bẽgaber i ramoth galaad hẽbat anotair fi
lij manaſſe i galaad. Ipe erat i oĩ regiõe ar
gob q̃ ẽ in baſã ſexagita citatib⁹ magnis at
q; muratis q̃ hẽbãt ſeras ereas. Abiodab
filius addo p̃erat i manai. Achimaas i ne-
ptali. Sʒ ⁊ ipſe hẽbat baſemath filiaʒ ſalo
mõis i ꝯiugio. Baana filius huſi in aſer: ⁊
in baloth. Joſaphat fili⁹ pharue i yſachar.
ſemei filius hela in beniami. Gaber fili⁹ ſu
ri in terra galaad: ⁊ in terra ſcõ regis ãmor
rei: ⁊ og regis baſã ſup oĩa q̃ erãt in illa ter
ra. Juda ⁊ iſrael inumerabiles ſicut arena
C maris in multitudine comedẽtes ⁊ biben-
tes atq; letãtes. Salomõ ãt erat in ditiõe
ſua hñs oĩa regna ſecũ a flumine terre phi
liſtijʒ vſq; ad terminũ egypti: offerẽtiũ ſibi
munera ⁊ ſeruiẽtiũ ei ↄctis dieb⁹ vite eius.
Erat ãt cibus ſalomõis p dies ſingulos tri
gita chori ſimile ⁊ ſexagita chori farine de-
cẽ boues pigues: ⁊ viginti boues paſchua
les: ⁊ cẽtũ arietes: excepta venatõe ceruoꝝ.
capꝛꝝ atq; bubaloꝝ ⁊ auiũ altiliũ. Ipe. n.
eni obtinebat oẽm regiõeʒ q̃ erat trãs flu
mẽ q̃ſi a thapſa vſq; ad gazã: ⁊ cũctos re-
ges illaꝝ regionũ: ⁊ hẽbat pacẽ ex oĩ pte ī
circuitu. Habitabatq; iuda: ⁊ iſrael abſq;
timore vllo vnuſqſq; ſub vite ſua: ⁊ ſub fi-
cu ſua: a dã vſq; berſabee cũctis dieb⁹ ſalo
mõis. Et hẽbat ſalomõ q̃draginta milia p̄
ſepia equoꝝ curriliũ: ⁊ duodeci milia eque-
ſtriũ. nutriebãtq; eos ſupradicti regis pre
fecti: ſed ⁊ neceſſaria mẽſe regis ſalomõis
cũ ingẽti cura p̃bebãt in tpe ſuo. Ordeũ q̃ D
q; ⁊ palleas equoꝝ ⁊ iumẽtoꝝ deferebãt in
locũ vbi erat rex iuxta cõſtitutũ ſibi. Dedit
quoq; deus ſapiam ſalomoni: ⁊ prudẽtiaʒ
multã nimis ⁊ latitudinẽ cordis q̃ſi arenã
q̃ ẽ in littore maris: ⁊ p̃cedebat ſapia ſalo-
monis ſapiam oĩum oriẽtaliũ: ⁊ egyptioꝝ:
⁊ erat ſapiẽtior cũctis hoibus. Sapientior
ethaʒ ezraite ⁊ hemã: ⁊ calchal: ⁊ dorda fi-
lijs maol: ⁊ erat noiatus in vniuerſis genti
bus p circuitũ. Locutus ẽ q̃ʒ ſalomon tria
milia pabolas ⁊ fuerunt carmina ei⁹ qnq;
milia. Et diſputauit ſup lignis a cedro q̃ ẽ ī
libano vſq; ad hyſopũ q̃ egredit de parie-
te: ⁊ diſſeruit de iumentis ⁊ volucrib⁹: ⁊ re
ptilib⁹: ⁊ piſcibus. Et veniebãt de cunctis
pplis ad audiẽdã ſapiẽtiã ſalomonis: ⁊ ab
vniuerſis regib⁹ t̃re q audiebãt ſapiãʒ ei⁹.
Miſit q̃ʒ hirã rex tyri ſuos ſuos V A
ad ſalomonẽ. Audiuit. n. q ipſum
vnxiſſẽt regẽ ſup iſrael p̄ p̃re eius: qr ami-
cus fuerat hirã dauid oĩ tpe. miſit ãt ſalo-
mõ ad hirã dicẽs. Tu ſcis volũtatẽ dđ p̃ris 1.Para.2.a
mei: ⁊ qr nõ poterat edificare domũ nomi
dñi dei ſui pp bella iminẽtia p circuitũ do
nec daret dñs eos ſub veſtigio peduʒ eius
Nũc ãt requiẽ dedit deus meus mihi p cir
cuitũ: ⁊ nõ ẽ ſathaʒ neq; occurſus malus
quãobrẽ cogito edificare tẽplũ noi dñi dei
mei ſicut locutus ẽ dđ p̃ri meo dicẽs. Filius
tuus quẽ dabo p̄ te ſup ſoliũ tuũ: ipſe edi-
ficabit domũ noi meo. Precipe igit vt p̃ci
dãt mihi ſerui tui cedros de libano: ⁊ ſerui
mei ſint cũ ſeruis tuis: mercedẽ ãt ſeruorũ

taorum dabo tibi q̄ȝcūq; petieris. ſcis. n. q̄
mō n̄ ē in populo meo vir q nouerit ligna
cedere ſicut ſidōij. Cū ḡ audiſſet hirā v̄ba
ſalomōis letatus eſt valde: ⁊ ait. Bn̄dict⁹
dn̄s de⁹ hodie q dedit dauid filiū ſapiētiſſi
mū ſup populū hūc plurimū: ⁊ miſit hiraȝ
ad ſalomonē dicēs. Audiui q̄cūq; manda-
ſti mihi. ego faciā oēm volūtatē tuā i lignis
C cedrinis: ⁊ abiegnis. Serui mei deponēt ea
de libano ad mare: ⁊ ego cōponā ea in rati
bus in mari vſq; ad locū quē ſignificaue-
ris mihi: ⁊ applicabo ea tibi ⁊ tu tolles ea
p̄bebiſq; neceſſaria mihi: vt det̄ cibus do-
mui mee. itaq; hirā dabat ſalomōi ligna
cedrina ⁊ ligna abiegna iuxta oēm volun
tatē eius. Salomō āt p̄bebat hirā viginti
milia choros tritici i cibū domui ei⁹: ⁊ vigi
ti choros puriſſimi olei. Hec tribuebat ſa-
lomō hirā p ſingulos ānos. Dedit quoq;
dn̄s ſapiaȝ ſalomōi ſicut locut⁹ ē ei: ⁊ erat
pax iter hirā ⁊ ſalomonē: ⁊ pcuſſer̄t ābo fe-
dus. elegitq; rex ſalomō oparios de oī iſra
el: ⁊ erat indictio trigīta milia virorum. Mitte
D batq; eos in libanū decē milia p mēſes ſin
gulos viciſſiȝ ita vt duob⁹ mēſib⁹ eēnt i do
mib⁹ ſuis. Et adonirā erat ſr̄ huiuſcemōi i
dictionē. Fuerūt itaq; ſalomōi ſeptuagīta
milia eorum q onera portabāt: ⁊ octuagīta mi
lia latomorum i mōte abſq; p̄poſitis q p̄ereāt
ſingulis opib⁹ numero triū miliū: ⁊ treceto-
rū p̄cipiētiū pplo ⁊ hij q faciebāt op⁹. Pre
cepitq; rex vt tollerēt lapides grādes lapi
des p̄cioſos in fundamētū tēpli ⁊ q̄drarent
eos quos dolauerunt cemētarij ſalomonis
⁊ cemētarij hirā. Porro biblij p̄parauerūt
ligna: ⁊ lapides ad edificādū domū. VI

A Factū ē ḡ q̄drigenteſimo ⁊ octogeſi
2. Para. 3 a mo āno egreſſiōis filiorum iſrael d̄ ter
ra egypti i āno q̄rto mēſe ȝio ipe ē mēſis ſe
cundus regni ſalomōis ſup iſrael: edifica-
re cepit domū dn̄o. dom⁹ āt quā edificabat
rex ſalomō dn̄o hēbat ſexagīta cubitos in
lōgitudine: ⁊ viginti cubitos in latitudine
⁊ triginta cubitos in altitudine. Et portic⁹
erat an̄ tēplū vigīti cubitorum lōgitudis iux
ta mēſurā latitudīs tēpli: ⁊ hēbat decē cubi
tos latitudīs an̄ faciē tēpli: fecitq; in tēplo
feneſtras obliquas: ⁊ edificauit ſup pietes
tēpli tabulata p gyrū in pietibus domus p
circuitū tēpli ⁊ oraculi: ⁊ fecit latera in cir-
cuitu. Tabulatū qd̄ ſubter erat quinq; cu-

bitos hēbat latitudinis: ⁊ mediū tabulatū
ſex cubitorum latitudīs: ⁊ tertiū tabulatū ſe-
ptē hn̄s cubitos latitudinis. Trabes āt po
ſuit in domo p circuitū forinſecus vt nō he
rerēt muris tēpli. Dom⁹ āt cū edificaretur
de lapidibus dolatis atq; p̄fectis edifica-
ta ē ⁊ malleus ⁊ ſecuris: ⁊ oē feramētū nō
ſunt audita i domo cū edificaret̄. Oſtiū la
teris medij i pariete erat dom⁹ dextre: ⁊ per B
cochleā aſcendebāt in mediū cenaculū: ⁊ a
medio in tertiū. Et edificauit domum ⁊ p̄ſu
mauit eā. texit q̄ȝ domū laquearib⁹ cedri-
nis: ⁊ edificauit tabulatū ſuper oēm domū
qnq; cubitis altitudinis: ⁊ opuit domuȝ li
gnis cedris: ⁊ fct̄us ē ſermo dn̄i ad ſalomo
nē dicens. Domus hec quā edificas. ſi am
bulaueris in p̄ceptis meis: ⁊ iudicia mea fe
ceris: ⁊ cuſtodieris oīa mādata mea gradi-
ens per ea firmabo ſermonē meū tibi quē
locutus ſū ad dd̄ p̄reȝ tuuȝ ⁊ hitabo in me
dio filiorum iſrael: ⁊ nō derelinq̄ȝ pplm̄ meuȝ
iſrael. Igit̄ edificauit ſalomō domū ⁊ p̄ſu-
mauit eā: ⁊ edificauit parietes domus itri-
ſecus tabulatis cedris a pauimēto domus
vſq; ad ſūmitatē pietū ⁊ vſq; ad laq̄aria.
⁊ opuit lignis cedrinis intrinſecus: ⁊ texit
pauimētū domus tabulis abiegnis: edifi-
cauitq; viginti cubitorum ad poſteriorē partē
tēpli tabulata cedrina a pauimēto vſq; ad
ſupiora: ⁊ fecit iteriorē domū oraculi i ſc̄m
ſc̄orum. Porro q̄draginta cubitorum erat ipē tē C
plū p̄ foribus oraculi ⁊ cedro oīs dom⁹ itri
ſecus veſtiebat̄ hn̄s tornaturas: ⁊ iūcturas
ſuas fabrefactas: ⁊ celaturas eminentes.
oīa cedris tabulis veſtiebāt̄: nec oio lapis
apparere poterat in pariete. Oraculū āt in
medio dom⁹ i iteriori parte fecerat: vt pone
ret ibi archā federis dn̄i. Porro oraculum
hēbat vigīti cubitos lōgitudis: ⁊ vigīti cu
bitos latitudīs: ⁊ vigīti cubitos altitudīs: ⁊
operuit illud atq; veſtiuit auro puriſſimo.
ſȝ ⁊ altar̄ veſtiuit cedro. Domū q̄ȝ an̄ ora-
culū operuit auro puriſſimo ⁊ affixit lami-
nas clauis aureis. Nihilq; erat i tēplo qd̄
n̄ auro tegeret̄: ſȝ ⁊ totū altare oraculi texit
auro. Et fecit i oraculo duos cherubin de li-
gnis oliuarum decē cubitorum altitudinis. qnq;
cubitorum ala cherub vna ⁊ qnq; cubitoruȝ
ala cherub altera. i. decē cubitos hābētes
a ſūmitate ale vſq; ad ale alterius ſūmita-
tē. Decē q̄q; cubitorum erat cherub ſ̄s in mē

ſura pari:⁊ opus vnū erat i duob⁹ cherubi
.i.altitudinē hēbat vn⁹ cherub decē cubito
rū:⁊ ſiliter cherub ſcd̄s. Poſuitq; cherubi
B in medio tēpli interioris. Extēdebāt āt alaſ
ſuas cherubi:⁊ tāgebat ala vna pietē:⁊ ala
cherub ſcd̄i tāgebat pietē alteꝛ.ale āt alte
re in media pte tēpli ſe iuicē ɔtigebant. Te
xit q̄; cherubi auro:⁊ oēs pietes tēpli p cir
cuitū ſculpſit varijs celaturis ⁊ torno. Et fe
cit i eis cherubi:⁊ palmas:⁊ picturas vari
as q̄ſi ꝓminētes de piete ⁊ egrediētes. Sʒ
⁊ pauimētū dom⁹ texit auro itriſec⁹:⁊ extri
ſec⁹. Et i igreſſu oraculi fecit duo oſtiola de
lignis oliuaꝝ poſteſq; āgulorꝝ qnq; ⁊ duo
oſtia d̄ lignis oliuaꝝ. Et ſculpſit i eis pictu
rā cherubi:⁊ palmaꝝ ſpēo:⁊ anaglyfa val
de ꝓminētia:⁊ texit ea auro ⁊ opuit tā che
rubi q̄; palmaſ ⁊ cetera auro. Fecitq; i introi
tu tēpli poſtes d̄ lignis oliuaꝝ q̄drangula
tos:⁊ duo oſtia d̄ lignis abiegnis altriſec⁹:
⁊ vtrūq; oſtij duplex erat:⁊ ſe iuicē tenēs a
piebat. Et ſculpſit cherubi:⁊ palmas ⁊ cela
turas valde eminētes: opuitq; oīa lamis
aureis ope q̄dro ad regulā. Et edificauit a
triū iteri⁹ trib⁹ ordib⁹ lapidū politoꝝ ⁊ vno
ordie lignoꝝ cedri. Anno q̄rto fūdata ē do
m⁹ dn̄i i mēſe zio:⁊ i āno vndecio mēſe ebul
ipſe ē menſis octauuſ: perfecta eſt domus in
oī tēpore ſuo ⁊ in vniuerſis vtēſilibus. Edi
ficauitq; eam annis ſeptem. VII

A Domū āt ſuā edificauit ſalomon tre
deci ānis:⁊ ad pfectū vſq; pduxit.
Edificauit q̄; domū ſalt⁹ libāi cētū cubitoꝝ
lōgitudis:⁊ qnq̄gita cubitoꝝ latitudinis:⁊
trigita cubitoꝝ altitudis.⁊ q̄ttuor deābula
toria int colūnas cedrias. Ligna qppe ce
dria exciderat i colūnas:⁊ tabulatiſ cedris
veſtiuit totā camerā q̄ q̄dragitaqnq; colū
nis ſuſtētabat. Vn⁹ āt ordo hēbat colūnas
qndeci ɔtra ſe iuicē poſitas:⁊ e regiōe ſe re
ſpiciētes eq̄li ſpacio iter colūnas:⁊ ſr colū
nas q̄drāgulata ligna i cūctiſ eq̄lia. Et por
ticū colūnaꝝ fecit qnq̄gita cubitoꝝ lōgitu
dis ⁊ trigita cubitoꝝ latitudis:⁊ alterā por
ticū i facie maioris portic⁹:⁊ colūnas ⁊ epi
ſtylia ſr colūnas fecit. Porticū q̄; ſolij i q̄
tribunal ē.fecit ⁊ texit lignis cedris a paui
mēto vſq; ad ſūmitatē:⁊ domūcula in q̄ ſe
B debat ad iudicādū erat i media porticu ſili
ope. Domū q̄; fecit filie pharaōiſ quā vxo
rē duxerat ſalomō tali ope q̄li ⁊ hac porti
cū Oia lapidib⁹ p̄cioſis q ad normā q̄ndā
atq; mēſurā tā itriſec⁹ q̄; extriſecus ferrati
erāt a fūdamēto vſq; ad ſūmitatē pietū:⁊ i
trinſecus vſq; ad atrium maius. Funda
mēta āt de lapidib⁹ p̄cioſis lapidibus ma
gnis decē ſiue octo cubitorū:⁊ deſup lapi
des p̄cioſi eq̄lis mēſure ſecti erāt.ſilr̄q; de
cedro ⁊ atrium maius rotundum triū ordi
nū de lapidibus ſectis:⁊ vnius ordinis de
dolata cedro:necnō ⁊ in atrio domus dn̄i i
teriori:⁊ in porticu domus. Miſit quoq; rex
ſalomō:⁊ tulit hirā de tyro filium mulieris
vidue de tribu neptali p̄re tyrio artificē era
riū:⁊ plenū ſapia intelligētia ⁊ doctrina ad
faciēdū oē opus ex ere. Qui cū veniſſet ad
regeʒ ſalomonem fecit omne opus eius:⁊
finxit duas colūnas ereas: decem ⁊ octo cu
bitorum altitudinis columnā vnā:⁊ linea
duodecim cubitorū ambiebat colūnā vtrā
q;. Duo quoq; capitella fecit que ponerēt
ſuper capita colūnaruʒ fuſilia ex ere: quiq; C
cubitorum altitudinis capitellū vnū:⁊ qn
q; cubitorū altitudinis capitelluʒ alteruʒ
⁊ quaſi in moduʒ retis ⁊ cathenarū ſibi in
uicem miro opere contextaruʒ. Vtrūq; ca
pitellum columnaruʒ fuſile erat. Septena
verſuum retiacula in capitello vno:⁊ ſepte
na retiacula in capitello altero. Et pfecit co
lūnas ⁊ duos ordines per circuitum retia
culorū ſingulorū: vt tegerent capitella que
erant ſuper ſummitatem malogranatoruʒ
Eodem modo fecit ⁊ capitello ſecundo. Ca
pitella āt q erāt ſr capita colūnaꝝ q̄ſi ope
lilij fabricata erāt i porticu q̄ttuor cubitoꝝ
⁊ rurſuʒ alia capitella in ſūmitate colūna
rū deſuper iuxta mēſurā colūne ɔtra retia
cula. Malogranatoꝝ āt ducēti ordies erāt
i circuitu capitelli ſcd̄i. Et ſtatuit duas colū
nas i porticu tēpli. Cūq; ſtatuiſſet colūnā
dexterā: vocauit eā noīe iachin. Silr̄ erexit
colūnā ſcd̄aʒ:⁊ vocauit nomen eius booz. D
Et ſup capita colūnaꝝ opus in moduʒ lilij
poſuit: perfectūq; ē op⁹ colūnaꝝ. Fecit quo
q; mare fuſile d̄cē cubitoꝝ a labio vſq; ad
labiū rotūdū in circuitu. Quinq; cubitoꝝ
altitudo eius ⁊ reſticula trigita cubitoꝝ ci
gebat illud p circuitū ⁊ ſculptura ſubter la
biū circūibat illud d̄cē cubitis ambiēs ma
re. Duo ordines ſculpturaꝝ hiſtriatoꝝ erāt
fuſiles:⁊ ſtabāt ſuper duodeci boues. E qui
bus tres reſpiciebāt ad aquilonē:⁊ treſ ad

occidētē:⁊ tres ad meridiē:⁊ tres ad orien-
tē:⁊ mare ſup eos de ſup erat q̊rū poſterio
ra vniuerſa itrinſecus latitabāt. Groſſitu-
do āt luteris triū vnciaꝝ erat: labiūqꝫ eiuſ
q̄ſi labiū calicis ⁊ foliū repādi lilij duo mi-
lia batos capiebat:⁊ tria milia metretas.
Et fecit decē baſes eneas q̄ttuor cubitorū
lōgitudinis baſes ſingulas:⁊ q̄ttuor cubi
toꝝ latitudinis:⁊ triū cubitoꝝ altitudis: ⁊
ipm opꝰ baſiū itraſile erat:⁊ ſculpture inter
iūcturas:⁊ iter corōulas ⁊ pletas: leōes: ⁊
boues:⁊ cherubi:⁊ in iūcturis ſilr deſup. Et
E ſubter leōes:⁊ boues q̄ſi lora ex ere depē-
dētia:⁊ q̄ttuor rote ꝑ baſeſ ſingulas:⁊ axeſ
erei:⁊ ꝑ q̄ttuor ptes q̄ſi hūeruli ſubter lute
rē fuſiles ꝯtra ſe iuicē reſpectātes. Os q̊qꝫ
luteris itrinſecus erat in capitis ſūmitate:
⁊ qd forinſecꝰ appebat vniuſ cubiti erat to
tū rotūdū: piterqꝫ hēbat vnū cubitū:⁊ di-
midiū. In āgulis ā colūnaꝝ varie celatur
erāt:⁊ media iter colūna q̄drata nō rotūda
quattuor q̊ꝫ rote q̄ ꝑ q̄ttuor āgulos baſis
erāt: cohrbāt ſibi ſbter baſi: vna rota hēbat
altitudis cubitū ⁊ ſemiſ. Tales āt rote erāt
q̄les ſolēt i curru fieri. Et axes eaꝝ:⁊ radij:
⁊ cāti ⁊ modioli oia fuſilia. Nā ⁊ hūeruli il
li q̄ttuor ꝑ ſingulos āgulos baſiſ vniꝰ ex ipa
baſi fuſiles:⁊ ꝯiūcti erāt. In ſūmitate āt ba
ſis erat q̄dā rotūditas vnius ⁊ dimidij cu-
biti: ita fabrefacta vt luter deſuꝑ poſſꝫ ipo
ni hn̄s celaturas ſuas variaſqꝫ ſculpturaſ
ex ſemet ipſa: ſculpſit q̊ꝫ i tabulatis illis q̄
erāt ex ere:⁊ i āgulis cherubi ⁊ leōes:⁊ pal
mas q̄ſi in ſilitudinē hoīs ſtātis: vt n̄ cela-
ta ſꝫ appoſita ꝑ circuitū viderēt. In hunc
modū fecit dcē baſes: fuſura vna ⁊ mēſura
F ſculpturaqꝫ cōſili. Fecit q̊ꝫ dcē luteres ene
os q̄dragita batos capiebat luter vnꝰ: erat
qꝫ q̄ttuor cubitoꝝ. Sigulosqꝫ luteres ꝑ ſin
gulas.i.decē baſes poſuit:⁊ ꝯſtituit decem
baſes: gnqꝫ ad dexterā ptē tēpli ⁊ gnqꝫ ad
ſiniſtrā. Mare āt poſuit ad dexterā ptē tē-
pli ꝯtra oriētē ad meridiē. Fecit g̊ hirā lebe
tes:⁊ ſcutras:⁊ amulas:⁊ ꝑfecit oē opꝰ re-
gis ſalomōis in tēplo dn̄i colūnas duas:⁊
funiculos capiteloꝝ ſuꝑ capitella colūnaꝝ
duos ⁊ retiacula duo: vt operirēt duos funi
culos q erāt ſuꝑ capita colūnarū ⁊ malo
granata q̄drigēta i duobꝰ retiaculis: duos
ꝟſus malogranatoꝝ i retiaculis ſingulis
ad operiēdos funiculos capitelloꝝ q erant
ſuꝑ capita colūnaꝝ:⁊ baſes dcē ⁊ luteres d
cē ſuꝑ baſes:⁊ mare vnū ⁊ boues duodeci
ſubter mare:⁊ lebetes:⁊ ſcutras:⁊ amulas
Oia vaſa q̄ fecit hirā regi ſalomōi i domo G
dn̄i de auricalcho erāt. In cāpeſtri regiōe
iordāis fudit ea rex in argylloſa terra inter
ſocoth ⁊ ſarthā:⁊ poſuit ſalomō oia vaſa i
domo dn̄i: ꝓꝑ multitudinē āt nimiā n̄ erat
pōdꝰ eris. Fecitqꝫ ſalomō oia vaſa i domo
dn̄i: altare aureū ⁊ mēſā ſr quā ponerēt pa
nes ꝓpoſitōis aureā ⁊ cādelabra aurea gn
qꝫ ad dexterā ⁊ gnqꝫ ad ſiniſtrā ꝯtra oracu
lū ex auro puro ⁊ q̄ſi lilij flores:⁊ lucernas
deſuꝑ aureas:⁊ forcipes aureos ⁊ hydrias
⁊ fuſciulas ⁊ phialas ⁊ mortariola ⁊ thuri
bula d auro puriſſimo. Et cardieſ oſtioꝝ do
mꝰ iterioris ſci ſcōꝝ:⁊ oſtioꝝ domꝰ tēpli ex
auro erāt. Et ꝑfecit oē opus qd faciebat ſa-
lomō i domo dn̄i:⁊ itulit q̄ ſcificauerat dd 2. Pa. 5. a
pr ſuus: argētū:⁊ auꝝ ⁊ vaſa: repoſuitqꝫ in
theſauris domus domini. VIII

TUnc cōgregati ſūt oēs maiores na A
tu iſrael cū ꝑncipibꝰ tribuū:⁊ duces 2. Par. 5. a
familiaꝝ filioꝝ iſrael ad regē ſalomonē in
irlm: vt deferrēt archā federis dn̄i de citate
dd.i. de ſyō: cōuenitqꝫ ad regē ſalomonem
vniuerſus iſrael in mēſe bethani in ſolēni
die: ipe ē mēſis ſeptimꝰ. Uenerūtqꝫ cūcti ſe
nes de iſrael:⁊ tulerūt archā ſacerdotes: ⁊
portauerūt archā dn̄i ⁊ tabnaculū federis
⁊ oia vaſa ſāctuarij q̄ erāt i tabnaculo:⁊ fe
rebāt ea ſacerdotes:⁊ leuite. Rex aūt ſalo
mō ⁊ ois multitudo iſrl q̄ ꝯuenerat ad euꝫ
gradiebat cū illo an̄ arcā:⁊ imolabāt oueſ
⁊ boues abſqꝫ eſtiatōe ⁊ nūero:⁊ intulerūt
ſacerdotes archā federis dn̄i i locū ſuū in
oraculū tēpli i ſcm̄ ſcōꝝ ſubter alas cheru-
bi. Siqdē cherubi expādebāt alas ſr locū
arche ⁊ ꝓtegebāt archā ⁊ vectes eiꝰ deſuꝑ
Cūqꝫ eminerēt vectes ⁊ apparerent ſūmi-
tates eoꝝ foris ſāctuariū an̄ oraculū: n̄ ap-
parebat vltra extrinſecus: q ⁊ fuerunt ibi
vſqꝫ in pn̄tē diē. In archa āt n̄ erat alid ni B
ſi due tabule lapidee q̄s poſuerat i ea moy
ſes i oreb qn̄ pepigit dn̄s fedꝰ cū filijs iſra
el cū egrederēt d terra egypti. Fcūꝫ ē āt cū
exiſſēt ſacerdotes d ſcūario. nebula ipleuit
domū dn̄i:⁊ nō poterāt ſacerdotes ſtare: ⁊
miſtrare ꝓꝑ nebulā. Impleuerat.n. gloria
dn̄i domū dn̄i. Tunc ait ſalomō. Dn̄s dixit 2. Pa. 6. a
vt nō habitaret in nebula. Edificans edifi-

caui domū ⁊ habitaculū tuū: firmiſſimum
ſolum tuū i ſēpiternū. Cōuerteritq; rex fa-
ciē ſuā ⁊ bn̄dixit oī eccl'ie iſrael. Oīs.n. eccle
ſia iſrael ſtabat. Et ait ſalomō. Bn̄dictus
dn̄s deꝰ iſrael q locutꝰ ē ore ſuo ad dd̄ pr̄ez
meū: ⁊ i māibꝰ eiꝰ pfecit dicēs. A die q̄ edu-
xi ppl'm meū iſrael de egypto: nō elegi ciui
tatē de vniuerſis tribubꝰ iſrael: vt edificare
tur domꝰ: ⁊ eēt nomē meū ibi: ſ; elegi dd̄:
vt eēt ſup ppl'm meū iſrael. Voluitq; dd̄ pr̄
meꝰ edificare domū noī dn̄i dei iſrael: ⁊ ait
dn̄s ad dd̄ pr̄em meū. Qd̄ cogitaſti i corde
tuo edificare domū noī meo. bn̄ feciſti hoc
ipſū mēte tractās. Verūtn̄ tu nō edificabis
mihi domū: ſed filius tuꝰ q egredieť de re-
nibus tuis. ipſe edificabit domum nomini
meo. Cōfirmauit dn̄s ſmonē ſuū quē locu
tus ē: ſtetiq; ꝓ dauid pr̄e meo: ⁊ ſedi ſuper
thronū iſrael ſicut locutꝰ eſt dn̄s: ⁊ edificaui
domū noī dn̄i dei iſrael: ⁊ ꝯſtitui ibi locū ar
che in q̄ fedꝰ dn̄i ē qd̄ pcuſſit cū pr̄ibꝰ nr̄is
qn̄ egreſſi ſūt de terra egypti. Stetit āt ſa-
lomō an̄ altare dn̄i i ꝯſpectu eccl'ie iſrael: ⁊
C expādit manꝰ ſuas i celū: ⁊ ait. Dn̄e deꝰ iſrl'
nō ē ſimil' tui deꝰ i celo deſup ⁊ ſup terrā de
orſū. q cuſtodis pactū: ⁊ miſicordiā ſuis tu
is q ābulāt corā te i toto corde ſuo: q cuſto
diſti ſuo tuo dd̄ pr̄i meo q̄ locutꝰ es ei. ore
locutꝰ es ⁊ māibꝰ pfeciſti: vt hec dies ꝓbat
Nūc igiť dn̄e deꝰ iſrael ꝯſerua famulo tuo
dd̄ pr̄i meo q̄ locutꝰ es ei dicēs. Nō auferet
de te vir corā me q ſederat ſup thronū iſra
el: ita tn̄ ſi cuſtodierint filij tui viā ſuam: vt
ābulēt corā me. ſicut tu ābulaſti in ꝯſpectu
meo: ⁊ nūc dn̄e deꝰ iſrael firmēť ꝟba tua q̄
locutus es ſeruo tuo dd̄ pr̄i meo. Ergo ne
putādū ē qd̄ ꝟe deꝰ bitet ſup terrā? Si.n. ce
lū ⁊ celi celoꝝ te capere nō pn̄t: q̄;to magis
domꝰ hec quā edificaui? S; reſpice ad orō
nē ſui tui: ⁊ ad pces eiꝰ dn̄e deꝰ meꝰ. Audi
hymnū ⁊ orationē quā ſeruꝰ tuꝰ orat cora;
te hodie: vt ſint oculi tui apti ſr̄ domū hāc
B nocte ac die ſup domum de q̄ dixiſti: erit no
mē meū ibi vt exaudias orōnē quā orat in
loco iſto ad te ſeruꝰ tuꝰ: vt exaudias depca
tionē ſerui tui ⁊ ppl'i tui iſrael qd̄cūq; ora-
uerit in loco iſto: ⁊ exaudies i loco bitaculi
2.Pa.6.d tui in celo: ⁊ cu; exaudieris ꝓpitiꝰ eris. Si
peccauerit hō i ꝓximū ſuū: ⁊ hūerit aliqd̄
iuramētū q̄ teneať aſtrictus: ⁊ venerit pp
iuramētū corā altari tuo i domū tuā tu ex-
audies i celo: ⁊ facies ⁊ iudicabis ſuos tu-
os ꝯdēnās ipiū: ⁊ reddēs viā ſuā ſup cap̄
eius. iuſtificāſq; iuſto ⁊ retribueſ ei ſ; iuſti
ciā ſuā. Si fugerit ppl's tuꝰ iſrael inimicos
ſuos: q; peccaturꝰ ē tibi. ⁊ agētes pniam: ⁊
ꝯfitētes noī tuo: venerit ⁊ adorauerit: ⁊ de-
pcati te fuerint in domo hac exaudi in celo
⁊ dimitte pcm̄ ppl'i tui iſrael: ⁊ reduces eos
in terrā quā dediſti pr̄ibꝰ coꝝ. Si clauſum
fuerit celū: ⁊ nō pluerit pp pctā coꝝ: ⁊ oran
tes in loco iſto pnia; egerit noī tuo: ⁊ a pec
catis ſuis ꝯuerſi fuerint pp afflictionē ſuā
exaudi eos i celo: ⁊ dimitte pctā ſeruoꝝ tu-
oꝝ: ⁊ ppl'i tui iſrael: ⁊ oſt̄de eis viā bonā p
quā ābulēt: ⁊ da pluuiā ſup tr̄ā quā dd̄iſti
ppl'o tuo i poſſeſſionē. Fames ſi oborta fue
rit in terra: aut peſtilētia: aut corruptuſ aer
aut erugo: aut locuſta: vel rubigo: ⁊ afflixe
rit cū inimicꝰ eius portas obſidēs oīs pla-
ga vniuerſa infirmitas: ꝯcta deuoratio: ⁊ i-
pcatio q̄ acciderit oī hoī de ppl'o tuo iſrael
ſiqs cognouerit plagā cordis ſui: ⁊ expāde
rit manꝰ ſuas i domo hac: tu exaudies i ce-
lo in loco bitatōis tue: ⁊ repropitiaberis: ⁊
facies: vt des vnicuiq; ſm oēs vias ſuaſ ſi
cut videris cor eiꝰ: q; tu noſti ſolꝰ cor oium E
filioꝝ hoium: vt timeāt te ꝯctiſ diebꝰ quibꝰ
viuūt ſup faciē terre quā dediſti pr̄ibꝰ nr̄is
Inſup ⁊ alienigena q nō ē d̄ ppl'o tuo iſra
el cū venerit de terra lōginq̄ pp noīn̄ tuū.
audieť eni nomē tuū magnū: ⁊ manuſ tua
fortis: ⁊ brachiū tuū extētū vbiq;: cū vene
rit ḡ ⁊ orauerit i h̄ loco: tu exaudies i celo i
firmamēto bitaculi tui. ⁊ facies oīa ꝓ qbꝰ
iuocauerit te alienigena: vt diſcāt vniuerſi
ppl'i terraꝝ nomē tuū timere ſicut populus
tuꝰ iſrael: ⁊ ꝓbēt: q; nomē tuū iuocatū ē ſr̄
domū hāc quā edificaui. Si egreſſus fuerit
ppl's tuꝰ ad bellū ꝯtra inimicos ſuoſ p viā
q̊cūq; miſis eos orabūt te ꝯtra viā citatiſ
quā elegiſti ⁊ ꝯtra domū quā edificaui noī
tuo: ⁊ exaudies i celo orōnes eoꝝ ⁊ pces eo
rū: ⁊ facieſ iudiciū eoꝝ. qd̄ ſi peccauerit tibi 2.Pa.6.g
n̄ ē.n. hō q n̄ peccet: ⁊ iratꝰ tradideris eos Eccs.8.
inimicis ſuis: ⁊ captiui ducti fuerit i terra; 1.Job.i.d
inimicoꝝ lōge vel ꝓpe: ⁊ egerit pnia; i cor
de ſuo ī loco captiuitatis: ⁊ cōuerſi depcati
te fuerit i captiuitate ſua dicēteſ: peccauimꝰ
iniq̄ egimꝰ. ipie geſſimꝰ: ⁊ reuerſi fuerit ad Dan̄.3.c
te vniuerſo cord̄ ſuo: ⁊ tota aīa ſua i tr̄a ini
micoꝝ ſuoꝝ ad quā captiui ducti fuerint: ⁊

oꝛauerint te ꝯtra viã terꝛ̃ tue quã ꝺ̃diſti prĩ
bꝰ eoꝝ ⁊ ciuitatis quã elegiſti ⁊ tẽpli qꝺ̃ edi
ficaui noĩ tuo exaudies i celo i firmamẽto ſo
lij tui oꝛones eoꝝ:⁊ pces eoꝝ:⁊ facies iudi
ciũ eoꝝ:⁊ ꝓpitiaberis pplõ tuo q peccauit
tibi:⁊ oĩbꝰ iniqtatibꝰ eoꝝ qbꝰ ꝑuaricati ſũt
i te:⁊ dabis miaꝫ corã eis q eos captiuos
F hũerit:vt miſereãt̃ eis.pplś.n.tuꝰ ẽ ⁊ hr̃di
tas tua q̃s eduxiſti ꝺ̃ tra egypti ꝺ̃ medio foꝛ
nacis ferree:vt ſint oculi tui apti ad ꝺ̃pcatõ
nẽ ſui tui ⁊ ppli tui iſrl̃:⁊ exaudies eos i vni
uerſis ꝑ qbꝰ iuocauerit te.Tu.n.ſepaſti eos
tibi i hr̃ditatẽ ꝺ̃ vniuerſis pplis tre ſicut lo
cutꝰ es p moyſẽ ſuũ tuũ qñ eduxiſti pr̃es
nr̃os ꝺ̃ egypto dñe deꝰ.Factũ ẽ ãt cũ cõples
ſet ſalomõ oꝛãs dñ3 oẽm oꝛõnẽ ⁊ depcatõ
nẽ hãc ſurrexit ꝺ̃ ꝯſpectu altaris dñi.Utrũ
q3.n.genu in trã fixerat:⁊ manꝰ expãderat
ad celũ.Stetit g̃ ⁊ bñdixit oĩ ecclie iſrl̃ voce
magna dicens.Bñdictꝰ dñs deus q dedit
reqeꝫ pplõ ſuo iſrael iuxta oĩa q̃ locutꝰ eſt.
Nõ cecidit ne vnꝰ qdẽ ſmo ex oĩbꝰ bõis q̃
locutꝰ ẽ p moyſẽ ſuũ ſuũ.Sit dñs deus nr̃
nobiſcũ ſicut fuit cũ pr̃ibꝰ nr̃is ñ dereliq̃s
nos neq3 ꝓijciẽs:ſ3 iclinet coꝛda nr̃a ad ſe
vt ãbulemꝰ i vniuerſis vijs eiꝰ:⁊ cuſtodia
mꝰ mãdata eiꝰ:⁊ cerimonias ⁊ iudicia q̃cũ
q3 mãdauit pr̃ibꝰ nr̃is:⁊ ſint ſmones mei
iſti qbꝰ depcatꝰ ſũ corã dño appropiq̃ntes
dño deo nr̃o die ac nocte:vt faciat iudiciuꝫ
ſuo ſuo:⁊ pplõ ſuo iſrael p ſingulos dies:vt
ſciãt oẽs ppli terre:q2 dñs ipe ẽ deꝰ:⁊ ñ eſt
G vltra abſq3 eo.ſit q̃3 coꝛ nr̃3 pfectũ cũ dño
deo nr̃o:vt ãbulemꝰ i ꝺ̃cretis eiꝰ:⁊ cuſtodia
mꝰ mãdata eiꝰ ſicut ⁊ hodie.Igit̃ rex ⁊ oĩs
iſrael cũ eo imolabãt victias corã dño.ma
ctauitq3 ſalomõ hoſtias pacificas q̃s imola
uit dño:boũ vigitiduo milia ⁊ ouiũ cẽtũ vi
giti milia.Et ꝺ̃dicauerũt tẽplũ dñi rex:⁊ filij
iſrael.In die illa ſcificauit rex mediuꝫ atrij
qꝺ̃ erat añ domũ dñi.Fecit qppe holocau
ſtũ ibi ⁊ ſacrificiũ:⁊ adipẽ pacificoꝝ.qm̃ al
tare ereũ qꝺ̃ erat corã dño minꝰ erat:⁊ ca
pe ñ poterat holocauſtũ:⁊ ſacrificiũ:⁊ adi
pẽ pacificoꝝ.Fecit g̃ ſalomõ i tpe illo feſti
uitatẽ celebrẽ:⁊ oĩs iſrael cũ eo multitudo
magna:ab itroitu emath vſq3 ad riuũ egy
pti corã dño ꝺ̃o nr̃o ſeptẽ diebꝰ:⁊ ſeptẽ die
bꝰ.i.q̃tuoꝛdeci diebꝰ:⁊ i die octauo dimiſit
pplõs.q bñdicẽtes regi ꝓfecti ſ̃t i tabnacl̃a
ſua:letãtes:⁊ alacri coꝛde ſr̃ oĩbꝰ bõis q̃ fe
cerat dñs dꝺ̃ ſuo ſuo:⁊ iſrael populo ſuo.

Factũ ẽ ãt cũ pfeciſſet ſalomõ IX A
edificiũ domus dñi:⁊ edificiũ regie 2.Pa.7.c.
⁊ oẽ qꝺ̃ optauerat:⁊ voluerat facere:appuit
ei dñs ſcꝺ̃o ſicut apparuerat ei in gabaon.
Dixitq3 dñs ad eũ.Exaudiui oꝛõnẽ tuã:⁊
deprecationẽ tuã quã depcatus es corã me
Scificaui domũ hãc quã edificaſti:vt pone
rẽ nomẽ meũ ibi in ſẽpiternũ:⁊ erunt oculi
mei ⁊ coꝛ meũ ibi cũctis diebus.Tu q̃q3 ſi
ãbulaueris corã me ſicut ãbulauit pr̃ tuus
in ſimplicitate coꝛdis:⁊ in eqtate:⁊ feceris
oĩa q̃ pcepi tibi ⁊ iudicia mea ſuaueris:⁊ le
gitia mea:ponã thronũ regni tui ſup iſrael
i ſẽpiternũ ſicut locutꝰ ſũ dꝺ̃ pr̃i tuo dicẽs:
nõ auferet̃ vir de genere tuo de ſolio iſrael
Si ãt auerſiõe auerſi fueritis vos:⁊ filij vr̃i B
nõ ſequẽtes me nec cuſtodientes mãdata
mea:⁊ cerimonias q̃s ꝓpoſui vobis:ſ3 ab
ieritis ⁊ colueritis deos alienos ⁊ adoꝛaue
ritis eos.auferã iſrael de ſupficie terre q̃m
dedi eis ⁊ tẽplũ qꝺ̃ ſcificaui noĩ meo ꝓijciã
a ꝯſpectu meo:eritq3 iſrael i ꝓuerbiũ:⁊ i fa
bulã cũctis pplis:⁊ domꝰ hec erit i exẽplũ.
Oĩs q trãſierit p eã ſtupebit:⁊ ſibilabit:⁊
dicet.Qr̃ fecit dñs ſic terre huic ⁊ domui Deu.29.c
huic?Et rñdebũt:q2 ꝺ̃reliq̃rũt dñ3 deũ ſuũ Hiere.22.c
q eduxit pr̃es eoꝛuꝫ ꝺ̃ terra egypti ⁊ ſecuti
ſũt deos aliẽos ⁊ coluerũt eos:⁊ adoꝛauerũt
eos.iccirco iduxit dñs ſr̃ eos oẽ malũ hoc.
Expletis ãt ãnis vigiti poſtq3 edificauerat 2.Pa.8.a
ſalomõ duas domos.i.domũ dñi:⁊ domũ re
gis:hirã rege tyri pbẽte ſalomõi ligna ce
dria:⁊ abiegna:⁊ auꝝ iuxta oẽ qꝺ̃ opꝰ hũe
rat:tũc dedit ſalomõ hirã vigiti oppida in
terra galilee.Et egreſſus ẽ hirã de tyro: vt C
videret oppida q̃ ꝺ̃derat ei ſalomõ:⁊ ñ pla
cuerũt ei.Et ait.Hecciẽ ſũt citates q̃s dedi
ſti mihi fr̃.Et appellauit eas terrã chabul
vſq3 i diẽ hãc.Miſit g̃ hirã ad regẽ ſalomo
nẽ cẽtũ vigiti talẽta auri.Hec ẽ ſũma expẽ
ſaꝝ quã obtulit ſalomõ rex ad edificãdum
domũ dñi:⁊ domũ ſuã:⁊ mello:⁊ muꝝ irl̃3
⁊ heſer:⁊ mageddo:⁊ gaꝫer:pharao rex e
gypti aſcẽdit:⁊ cepit gaꝫer.ſuccẽditq3 eam
igni:⁊ chananeũ q hitabat i citate iterfecit
⁊ ꝺ̃dit eã i doteꝫ filie ſue vxoꝛi ſalomonis.
edificauit g̃ ſalomõ gaꝫer:⁊ bethoꝛõ iferio
rẽ:⁊ baal:⁊ palmirã i terra ſolitudis:⁊ oẽs
vicos q ad ſe ptinebãt:⁊ erãt abſq3 muro:
muniuit ⁊ citates curruũ:⁊ citates eqtũ:⁊

q̄ſcū̄qʒ ei placuit:vt edificaret i irl̄m:⁊ i li
bāo:⁊ i oi terra ptātis ſue:vniuerſū pplm
q remāſerat de āmorreis:⁊ de etheis:⁊ phe
rezeis:⁊ eueis:⁊ iebuſeis:q nō ſūt de filijs
iſrael:hoꝝ filios q remāſerāt in terra q̄s.ſ.
nō potuerāt filij iſrael exterminare. fecit ſa
D lomō tributarios vſqʒ in diē hanc.de filijs
aūt iſrael ñ ꝯſtituit ſalomō ſuire quēqʒ:ſʒ
erāt viri bellatores ⁊ miniſtri ei⁹⁊ pricipes
⁊ duces:⁊ pfci curruū:⁊ eq̄rū.Erāt āt p̄nci
pes ſup oia opa ſalomonis p̄poſiti q̄ngēti
q̄nq̄gita q hēbāt ſubiectū pplm:⁊ ſtatutis
opibus iperabāt.Filia āt pharaōis aſcēdit
de citate ꝺꝺ i domū ſuā quā edificauerat ei
ſalomō.Tūc edificauit mello.Offerebat q̄
qʒ ſalomō tribus vicibus p ānos ſingulos
holocauſta:⁊ pacificas victias ſr altare qꝺ
edificauerat dn̄o ⁊ adolebat thimiama co
rā dn̄o pfectūqʒ ē tēplū.Claſſē q̄ʒ fecit rex
ſalomō i aſiōgaber q̄ ē iuxta haylā i littore
maris rubri i terra idumee.Miſitqʒ hirā i
claſſe illa ſuos ſuos viros nauticos:⁊ gna
roſ maris cū ſuis ſalomōis:q cū veniſſēt i
ophir ſūptū ide auꝝ q̄drigētoꝝ viginti talē
toꝝ detulerūt ad regē ſalomonem. X

A SEd ⁊ regina ſoba audita fama ſalo
mōis.in noie dn̄i vēit tēptare euʒ in
.Para.9.a enigmatibus.Et ingreſſa hieruſalē multo
Math.12.d cū comitatu:⁊ diuitijs.camelis portātibus
Luce.11.d aromata:⁊ auꝝ ifinitū nis ⁊ gēmas p̄cioſaſ
venit ad regē ſalomonē:⁊ locuta eſt ei vni
uerſa q̄ hēbat in corde ſuo:⁊ docuit eā ſalo
mō oia vba q̄ ꝓpoſuit.Nō fuit ſmo q re
gē poſſet latere:⁊ nō rn̄derēt ei.Uidēs aūt
regia ſaba oēʒ ſapiaʒ ſalomōis:⁊ domum
quā edificauerat:⁊ cibos mēſe eius:⁊ hita
cula ſuoꝝ:⁊ ordies miſtrātiū.veſteſqʒ eoꝝ
⁊ picernas:⁊ holocauſta q̄ offerebat in do
mo dn̄i nō hēbat vltra ſpm̄.dixitqʒ ad re
gē.Uerus ē ſmo quē audiui in terra mea
ſup ſmōibus tuis ⁊ ſup ſapia tua:⁊ nō cre
debā narrātibus mihi donec ipa veni ⁊ vidi
oculis meis:⁊ ꝓbaui ꝙ media ps mihi nū
B ciata nō fuerit:maior ē ſapia ⁊ opa tua q̄ʒ
rumor quē audiui.Beati viri tui ⁊ beati ſ
ui tui hi q ſtāt corā te ſp ⁊ audiunt ſapiam
tuā.Sit dn̄s deus tuus bn̄dictus cui ꝯpla
cuiſti:⁊ poſuit te ſup thronū iſrael eo ꝙ di
lexerit dn̄s iſrael i ſēpiternū:⁊ ꝯſtituit te re
gē:vt faceres iudiciū:⁊ iuſticiā.dedit g̃ regi
cētū vigiti talēta auri ⁊ arōata multa nis:⁊
gēmas p̄cioſas.Nō ſūt allata vltra aroma C
ta tā multa q̄ʒ ea q̄ ꝺdit regia ſaba regi ſa
lomōi:ſʒ ⁊ claſſis hirā q̄ portabat auꝝ de
ophir attulit ex ophir ligna thia multa niſ
⁊ gēmas p̄cioſas.Fecitqʒ rex ꝺ lignis thi
nis fulcra dom⁹ dn̄i:⁊ dom⁹ regie:⁊ citha
ras liraſqʒ cātorib⁹.ñ ſūt allata h⁹cemōi
ligna thia nʒ viſa vſqʒ i p̄ntē diē. Rex āt
ſalomō ꝺdit regie ſaba oia q̄ voluit ⁊ peti
uit ab eo.exceptis his q̄ vltro obtulerat ei
mūere regio.Que reuerſa ē ⁊ abijt i terraʒ
ſuā cū ſuis ſuis.Erat āt pōd⁹auri qꝺ offer
baṫ ſalomōi p ānos ſingulos ſexcentoꝝ ſe
xagita ſex talētoꝝ auri.excepto eo qꝺ offe
rebāt viri q ſr vectigalia erāt:⁊ negociato
res:vniuerſiqʒ ſcuta vēdētes:⁊ oēs reges
arabie:duceſqʒ terre.Fecit q̄ʒ rex ſalomon
ducēta ſcuta de auro puriſſimo.Sexcentos
auri ſiclos ꝺdit lamias ſcuti vni⁹⁊ trecētaſ
peltas ex auro ꝓbato.trecēteqʒ mine auri
vnā peltā veſtiebāt.poſuitqʒ eas rex in do
mo ſaltus libani.Fecit ēt rex ſalomō thro
nū de ebore grādē:⁊ veſtiuit eū auro fuluo
nis q hēbat ſex grad⁹.Et ſūmitas thrōi ro
tūda erat i pte poſteriori:⁊ due manus hic
atqʒ ide tenētes ſedile ⁊ duo leōes ſtabāt
iuxta man⁹ſingulas:⁊ duodeci leūculi ſtā
tes ſr ſex gradus hic atqʒ inde nō ē factuʒ
tale op⁹ i vniuerſis regnis.Sed ⁊ oia vaſa B
de qb⁹ potabat rex ſalomō erant aurea:⁊
vniuerſa ſuppellex dom⁹ ſalt⁹libāi ꝺ auro
puriſſimo.nō erat argētū:nec alicuius p̄cij
putabaṫ i dieb⁹ ſalomōis:q: claſſis regis
p maṙ cū claſſe hirā ſemel p tres ānos ibat
i tharſis deferēs ide auꝝ:⁊ argētū:⁊ dētes
elephātoꝝ ⁊ ſimias:⁊ pauos.Magnificat⁹ 2.Pa.9.c
ē g̃ rex ſalomō ſup oēs reges terre diuitijs
⁊ ſapia:⁊ vniuerſa terra ꝺſiderabat vultuʒ
ſalomōis:vt audiret ſapiaʒ eius quā ꝺde
rat de⁹ i corde ei⁹⁊ ſinguli ꝺferebāt ei mu
nera:⁊ vaſa argentea: ⁊ aurea:veſtes:⁊ ar
ma bellica.aromata quoqʒ ⁊ equos ⁊ mu
los p ānoſ ſingulos.Cōgregauitqʒ ſalomō
curr⁹:⁊ eq̄tes:⁊ facti ſūt ei mille q̄drigenti
curr⁹:⁊ duodeci milia eq̄tū:⁊ diſpoſuit eos
p citates mūitas:⁊ cū rege i irl'ʒ.Fecitqʒ vt
tāta eēt abūdātia argēti i irlm̄ q̄ʒta ⁊ lapi
dū ⁊ cedroꝝ pbuit multitudinē q̄ſi ſicomo
roſ q naſcūṫ i cāpeſtrib⁹.et educebāṫ eq ſa
lomōi ꝺ egypto ⁊ ꝺ choa.negociatores. n.
regis emebāt de choa ⁊ ſtatuto p̄cio pducē

bant.Egrediebať āt q̄driga ex egypto ſex/
cētis ſiclis argenti:⁊ equus centum quin//
quaginta atq; in hunc modum cuncti re//
ges etheoꝝ:⁊ ſyrie equos venūdabāt. XI
A Rex aūt ſalomō adamauit mulieres
Eccl.47.b alienigenas multas :filiā q̄q; pha
raōis:⁊ moabitidas:⁊ āmonitidas:idume
as:⁊ ſidonias:⁊ cetheas:de gentibus ſup
Exo.34.b quibus dixit dn̄s filijs iſrael.Nō ingredie
mini ad eas:neq; de illis ingredienť ad ve
ſtras.Certiſſime.n.auertēt corda veſtra: vt
ſequamini deos earum.His itaq; copula/
Canti.6.c tus eſt ſalomon ardentiſſimo amore.Fue/
runtq; ei vxores quaſi regie ſeptingente:⁊
concubine trecente.Et auerterūt mulieres
cor eius.Cunq; iam eſſet ſenex: deprauatum eſt cor eius per mulieres:vt ſequereť
deos alienos:nec erat cor eius perfectū cū
dn̄o deo ſuo ſicut cor dauid patris eius:ſed
I.co. colebat ſalomon aſtherthen deā ſidonioꝝ:
⁊ chamos deū moabitarum:⁊ moloch ido
lum āmonitaru;. Fecitq; ſalomon qḋ nō
B placuerat corā dn̄o:⁊ non adimpleuit:vt ſe
quereť dn̄m ſicut dauid pater eius:tūc edi
ficauit ſalomō phanū chamoſ idolo moab
in mōte q̄ eſt cōtra hieruſalē:⁊ moloch ido
lo filiorum āmō.atq; in hunc modu; fecit
vniuerſis vxoribus ſuis alienigenis q̄ ado
lebant thura:⁊ imolabāt dijs ſuis .Igitur
iratus eſt dn̄s ſalomoni ꝙ auerſa eēt mēs
eius a dn̄o deo iſrael qui apparuerat ei ſe/
cūdo:⁊ p̄ceperat de verbo hoc ne ſequereť
deos alienos:⁊ nō cuſtodiuit que manda/
uit ei dn̄s.Dixit itaq; dn̄s ſalomōi.Quia
habuiſti hoc apud te:⁊ nō cuſtodiſti pactū
meu;:⁊ precepta mea que mādaui tibi.di/
rūpens ſcidam regnum tuu;:⁊ dabo illud
ſeruo tuo:verūtamē i diebus tuis nō faciā
ꝓpter dauid patrē tuū:de manu filij tui ſci
C dam illud:nec totu; regnu; auferā: ſed tri
bu; vna; dabo filio tuo propter dauid ſer
uum meū:⁊ hieruſalem quā elegi.Suſcita
uit autē dn̄s aduerſariū ſalomōi adad idu
meū de ſemine regio qui erat in edom.Cu;
eni; eſſet dauid in idumea:⁊ aſcendiſſet io
ab p̄nceps militie ad ſepeliendu; eos qui
fuerant interfecti:⁊ occidiſſet oē maſculinū
in idumea:ſex.n.menſibus ibi morat⁹ ē io/
ab ⁊ omnis iſrael donec interimeret omne
maſculinū in idumea:fugit adad ipſe:⁊ vi/
ri idumei de ſeruis patris eius cū eo:vt in/
grederetur egyptū.Erat aūt adad puer par
uulus.Cūq; ſurrexiſſent de madiā: venere
in pharā.Tuleruntq; ſe cū viros de pharā
⁊ introierūt egyptū ad pharaonē regē egy/
pti.Qui dedit ei domū:⁊ cibos conſtituit. D
terrā delegauit:⁊ inuenit adad gratia; co/
rā pharaone valde:in tm̄ vt daret ei vxorē
ſororem vxoris ſue germanā tafnes regie.
Genuitq; ei ſoror tafnes genebath filium:
⁊ nutriuit eu; tafnes in domo pharaonis.
eratq; genebath habitans apud pharao/
nē cū filijs eius.Cūq; audiſſet adad i egy/
pto dormiſſet dauid cū patrib⁹ ſuis:⁊ mor
tuū eē ioab p̄ncipē militie.dixit pharaoni.
Dimitte me vt vadā in terrā meā.Dixitq; Gen.30.b
ei pharao.Qua.n.re apud me indiges :vt
queras ire ad terrā tuā?At ille rn̄dit.Nul/
la.Sed obſecro te vt dimittas me. Suſcita
uit quoq; ei de⁹ aduerſariū razō filiū elia/
dā q̄ fugerat ad adezer regē ſaba dn̄; ſuū:
⁊ ꝯgregauit ꝯtra eū viros ⁊ factus eſt p̄n/ E
ceps latronū cū interficeret eoſ dḋ.abierūt
q; damaſcū:⁊ habitauerūt ibi:⁊ ꝯſtituerūt
eū regē in damaſco.eratq; aduerſari⁹ iſrael
cūctis dieb⁹ ſalomoniſ.Et hoc eſt malū ad/
ad ⁊ odiū ꝯtra iſrael:regnauitq; i ſyria.hie
roboā quoq; filius nabat eufrateus de ſa/
reda ſeruus ſalomonis cuius mater erat
noīe Serua mulier vidua:leuauit mānu; cō
tra regē.Et hec eſt cā rebellionis aduerſus
eū.q2 ſalomō edificauit mello:⁊ coequauit
voraginē ciuitatis dḋ pr̄is ſui.Erat autem
hieroboā vir fortis:⁊ potēs:videnſq; ſalo
mon adoloſcentē bone indolis:⁊ induſtriū
ꝯſtituerat eū p̄fectum ſup tributa vniuerſe
domus ioſeph.Factū ē igitur in tp̄e illo vt
hieroboā egredereť de hieruſalē:⁊ inueni//
ret eū abias ſilonites propheta i via oper
tuſ pallio nouo.Erant aūt duo tm̄ in agro.
Apphēdēſq; ab as palliū ſuu; nouū quo F
coopertus erat ſcidit in duodeci partes:⁊ ait
ad hieroboam.Tolle tibi decem ſciſſuras.
Hec.n.dicit dn̄s deus iſrael.ego ſcinda; re/
gnū de manu ſalomonis ⁊ dabo tibi dece;
trib⁹.Porro vna tribus remanebit ei pp
ſeruū meu; dḋ ⁊ hieruſalē ciuitatē quā ele/
gi ex oīb⁹tribubuſ iſrael eo ꝙ dereliquerit
me.⁊ adorauerit aſtherthē deā ſidonioru; G.co.
⁊ chamos deū moab:⁊ moloch deu; filioꝝ
āmō:⁊ nō ambulauerit in vijs meis: vt fa
ceret iuſtitiā cora; me ⁊ p̄cepta mea:⁊ iudi/

cia ſicut dd̄ pr̄ eius:nec auferā oē regnū de
manu eius:ſed ducē ponā eū ↄctis diebus
vite ſue pp dd̄ ſeruū meū quē elegi qui cu/
ſtodiuit mādata mea:⁊ precepta mea.Au/
ferā aūt regnū de manu filij eius ⁊ dabo ti
bi decē tribus.filio āt eius dabo tribū vnā
vt remaneat lucerna dd̄ ſuo meo cūctiſ die
bus corā me i irl'm ciuitate quā elegi vt eēt
nomen meū ibi.te aūt aſſumā ⁊ regnabis
ſuper oīa q̄ deſiderat aīa tua.eriſqȝ rex ſup
G iſrael.Si igitur audieris oīa que p̄cepo ti
bi ⁊ ābulaueris in vijs meis:⁊ feceris qd̄ re
ctū eſt corā me cuſtodiēs mādata mea:⁊ p̄
cepta mea.ſicut fecit dd̄ ſuus meus:ero te
cū:⁊ edificabo tibi domū fidelē q̄uo edifica
ui dd̄ domū:⁊ tradā tibi iſrael:⁊ affligā ſe/
mē dd̄ ſup hoc.verūtn̄ nō cunctis diebus.
Voluit ergo ſalomon interficere hieroboā.
Qui ſurrexit ⁊ aufugit in egyptuȝ ad ſeſac
regē egypti:⁊ fuit in egypto vſqȝ ad mortē
ſalomonis.Reliquū aūt ꝟboꝝ ſalomonis
⁊ oīa q̄ fecit:⁊ ſapia ei⁹ecce vniuerſa ſcripta
1.Pa.9.G ſunt in libro ꝟboꝝ dieꝝ ſalomonis.Dies
aūt quos regnauit ſalomon in irl'm ſuper
oēm iſrael.q̄draginta āni ſunt.dormiuitqȝ
ſalomon cū patribus ſuis:⁊ ſepultus eſt in
ciuitate dauid patris ſui.regnauitqȝ roboā
filius eius pro eo.

XII

A Uenit aūt roboā in ſichē.Illuc.n.ↄgre/
1.Pa.10.a gatus erat oīs ppl's iſrael ad ↄſtituē/
dū eū regē.At ꝟo hieroboā filius nabath
cū adhuc eēt in egypto ꝓfugus a facie ſa/
lomonis regis.audita morte ei⁹reuerſus ē
de egypto.Miſerūtqȝ ⁊ vocauerūt eū.Ue/
nit ergo hieroboā:⁊ oīs multitudo iſrael. ⁊
locuti ſunt ad roboam dicentes.Pater tu
us duriſſimū iuguȝ īpoſuit nobis.tu itaqȝ
nūc iminue paululū de īpio pr̄is tui duriſ/
ſimo ⁊ de iugo grauiſſimo qd̄ īpoſuit nobis
B ⁊ ſuiem⁹tibi.Qui ait eis.Ite vſqȝ ad t'tiū
diē ⁊ reuertimini ad me.Cūqȝ abiſſet ppl's
inijt ↄſiliū rex roboā cū ſeniorib⁹qui aſſiſte
bāt corā ſalōmōe pr̄e eius cū adhuc viue/
ret:⁊ ait eis.Qd̄ datis cōſiliū:vt rn̄deā po
pulo q dixerūt ei.Si hodie obedieris ppl'o
huic ⁊ ſuieris:⁊ petitōi eoꝝ ceſſeris locutuſ
qȝ fueris ad eos verba lenia erunt tibi ſui
ↄctis dieb⁹.Qui dereliqt ↄſiliū ſenū qd̄ de
derāt ei:⁊ adhibuit adoleſcentes q nutriti
fuerāt cū eo ⁊ aſſiſtebāt illi.dixitqȝ ad eos.
Qd̄ mihi datis ↄſiliū:vt rn̄deā ppl'o huic:q

dixerūt mihi leuius fac iugū qd̄ īpoſuit pr̄
tu⁹ſup nos.Et dixerūt ei iuuenes q nutriti
fuerā cū eo.Sic loq̄re populo huic q locuti
ſunt ad te dicētes.Pr̄ tu⁹aggrauauit iugū
nr̄m tu releua nos.Sic loq̄ns ad eos.Mi
nim⁹digitus meus groſſior ē dorſo patris C
mei.Et nūc pr̄ me⁹poſuit ſup voſ iugū gra 2.Pa.10.e
ue.ego āt addā ſup iugū vr̄m.Pr̄ me⁹ceci
dit vos flagellis:ego āt cedā vos ſcorpiōi/
bus.Uenit ḡ hieroboā ⁊ oīs ppl's ad robo
am die tertia ſicut locutus fuerat rex dicēs.
reuertimini ad me die tertia.Rn̄ditqȝ rex
ppl'o dura.derelicto ↄſilio ſenioꝝ qd̄ ei dede
rāt:⁊ locut⁹eſt eis ſm ↄſiliū iuuenū dicens
Pr̄ meus aggrauauit iugū vr̄m:ego autē
addā iugo vr̄o.Pr̄ me⁹ cecidit vos flagel/ D
lis:ego aūt cedā vos ſcorpiōibus:⁊ nō ac/
qeuit rex populo qm̄ auerſatus fuerat euȝ
dn̄s vt ſuſcitaret ꝟbū ſuū qd̄ locut⁹ fuerat
in manu ahie ſylonite ad hieroboā filiū na
bath.Uidēs itaqȝ ppl's ꝙ noluiſſet eos au/
dir̄ rex.rn̄dit ei dicēs.que nobis ps i dauid
vel q̄ hereditas i filio iſai?Uade i taberna/
cula tua iſrael:nūc vide domū tuam dd̄.Et
abijt iſrael in tabernacula ſua:ſup filios āt 2.Par.10.d
iſrael quūqȝ hitabāt in cītatib⁹iuda regna
uit roboā.Miſit ḡ rex roboā adurā q erat
ſup tributa:⁊ lapidauit eū oīs iſrael:⁊ mor
tuus ē.Porro rex roboā feſtin⁹aſcēdit cur E
rū:⁊ fugit i irl'ȝ.receſſitqȝ iſrael a domo dd̄
vſqȝ in p̄ntē diē.Fcūȝ ē āt cuȝ audiſſet oīs
iſrael ꝙ reuerſus eēt hieroboā.miſerunt:⁊
vocauerūt eū ↄgregato cetu ⁊ ↄſtituerūt eū
regē ſup oēm iſrael:nec ſecut⁹eſt qſpiā do/
mū dd̄ p̄ter tribū iuda ſolā.Uenit āt roboā
irl'm:⁊ ↄgregauit vniuerſā domū iuda:⁊ tri Tobie.1.a
bū beniamī cētū octoginta milia electoruȝ 2.Pa.ii.f
viroꝝ:⁊ bellatoꝝ:vt pugnarēt ↄtra domuȝ Ecci.47.d
iſrael:⁊ reducerēt regnū roboā filio ſalomo
nis:fcūs ē āt ſmo dn̄i ad ſemeiā virū dei di
cēs.Loq̄re ad roboā filiū ſalomōis regem
iuda ⁊ ad oēȝ domū iuda ⁊ beniamī:⁊ reli/ F
quos de ppl'o dicēſ.Hec dicit dn̄s.Nō aſcē
detis neqȝ bellabitis ↄtra fr̄es vr̄os filios
iſrael.Reuertat̄ vir i domū ſuā.a me.n.fa/
ctū ē verbū hoc.audierūt ſmonem dn̄i ⁊ re
uerſi ſūt de itinere ſicut eis p̄cepat dn̄s.Edi
ficauit āt hieroboā ſichē in mōte effraim:⁊
hitauit ibi.Et egreſſus inde edificauit pha
nuel.Dixitqȝ hieroboā in corde ſuo.Nunc
reuertet̄ regnū ad domū dd̄ ſi aſcēderit po/

pulus iſte vt faciat ſacrificia in domo dñi i
rlm ⁊ ꝯuertet̃ coꝛ ppli hui⁹ ad dñm ſuũ ro
boá regẽ iuda interficiẽtq; me ⁊ reuertent̃
ad eũ: ⁊ excogitato ꝯſilio fecit duos vitulos
G aureos: ⁊ dixit eis. Nolite vltra aſcẽdere in-
Exo.32.b irl'm: ecce dij tui iſrael q te eduxerũt de ter-
ra egypti. poſuitq; vnũ i bethel: ⁊ alterꝝ in
dã: ⁊ factũ ẽ ꝟbũ h̃ i pc̃m. Ibat.n. popul⁹
ad adoꝛãdũ vitulũ vſq; in dan: ⁊ fecit pha
na i excelſis: ⁊ ſacerdotes de extremis ppli
q nõ erãt de filijs leui. ꝯſtituitq; diẽ ſolẽnẽ
in mẽſe octauo q̃ntadecĩa die mẽſis in ſilitu
dinẽ ſolẽnitatis q̃ celebꝛat̃ in iuda. Et aſcẽ-
dẽs altare ſil'r fecit in bethel vt imolaret vi
2.Pa.11.c tulis q̃s fabꝛicat⁹ fuerat. Cõſtituitq; in be
thel ſacerdotes excelſoꝝ q̃ fecerat: ⁊ aſcẽdit
ſup altare q̃d extruxerat in bethel q̃ntade
cĩa die mẽſis octaui quẽ; finxerat de coꝛde
ſuo: ⁊ fecit ſolẽnitatẽ filijs iſrael: ⁊ aſcendit
ſup altare vt adoleret incenſuz. XIII

A Et ecce vir dei venit de iuda i ſmone
dñi in bethel hieroboã ſtãte ſup alta
re ⁊ th⁹ iaciẽte. Et exclamauit ꝯtra altare i
4.Re.23.d ſmõe dñi: ⁊ ait. Altare altare: hec dicit dñs
Ecce fili⁹ naſcet̃ domui dd̃ ioſias noĩe: ⁊ imo
labit ſup te ſacerdotes excelſoꝝ q nũc in te
thura ſuccẽdũt ⁊ oſſa hoĩuz ſup te icendet.
Deditq; in illa die ſignũ dicẽs. Hoc erit ſi-
gnũ q̃d locut⁹ ẽ dñs. Ecce altare ſcindet̃: ⁊
infra.co. effũdet̃ cinis q in eo ẽ. Cũq; audiſſet rex ſ-
mone hoĩs dei quẽ iclamauerat ꝯtra altar̃
in bethel. extẽdit manũ ſuã de altari dicẽs.
B Appꝛehẽdite eũ. Et exaruit man⁹ ei⁹ quã extẽ
derat ꝯtra eũ: nec valuit retrahere eã ad ſe.
Altare q̃; ſciſſũ ẽ: ⁊ effuſus ẽ cinis de alta-
ri: iuxta ſignũ q̃d p̃dixerat vir dei in ſmone
dñi. Et ait rex ad virũ dei depcare faciẽ dñi
dei tui: ⁊ oꝛa ꝓ me vt reſtituat̃ manus mea
mihi. Oꝛauit vir dei faciẽ dñi ⁊ reuerſa eſt
manus regis ad eũ: ⁊ facta ẽ ſicut pri⁹ fue-
rat. Locut⁹ eſt ãt rex ad virũ dei. Ueni me
cũ domũ vt pꝛãdeas: ⁊ dabo tibi munera.
Rñditq; vir dei ad regẽ. Si dederis mihi
mediã ptẽ dom⁹ tue nõ veniã tecũ: nec co-
medã panẽ neq; bibã aquã i loco iſto. Sic
C enĩ mãdatũ eſt mihi in ſermõe dñi p̃cipien-
infra.co. tis. Nõ comedes panẽ neq; bibes aquaz:
nec reuerteris p viã q̃ veniſti. Abijt ḡ p aliã
viã: ⁊ nõ ẽ reuerſus p iter q̃ venerat in be-
thel. Ppꝛophetes ãt q̃dã ſenex hitabat i be
thel ad quẽ venerũt filij ſui: ⁊ narrauerũt ei
oĩa opa q̃ fecerat vir dei illa die in bethel.
Et verba q̃ locut⁹ fuerat ad regẽ: narrauerũt
pr̃i ſuo. Et dixit eis pr̃ eoꝝ. Per quã viam
abijt? Oñderũt ei filij ſui viã per quã abie-
rat vir dei q venerat de iuda. Et ait filijs ſu
is. ſternite mihi aſinũ. Qui cum ſtrauiſſent
aſcẽdit ⁊ abijt poſt viꝝ dei: ⁊ inuenit eum ſe
dentẽ ſubtus terebinthũ. Et ait illi. Tu ne D
es vir dei q veniſti de iuda? Rñdit ille. Ego
ſũ. dixitq; ad eũ. veni mecũ domũ vt come-
das panẽ. Qui ait. Nõ poſſuz reuerti neq;
venire tecũ: nec comedã panẽ neq; bibam
aquã in loco iſto: q2 locutus eſt dñs ad me
in ſermone dñi dicẽs. Nõ comedes panẽ ⁊ s.co.
nõ bibes aquã ibi nec reuerteris p viaz q̃
ieris. Qui ait illi. Et ego ꝓpha ſũ ſilis tui.
⁊ angelus locutus eſt in ſmone dñi dicẽs.
Reduc eũ tecũ i domũ tuã vt comedat pa-
nẽ ⁊ bibat aquã. Fefellit eũ ⁊ reduxit ſecuz.
Comedit ḡ panẽ in domo ei⁹: ⁊ bibit aquã.
Cũq; ſederẽt ad mẽſã factus ẽ ſmo dñi ad
ꝓphaz q reduxerat eũ. Et exclamauit ad E
virũ dei q venerat de iuda dicens. hec dicit
dñs. Q2 nõ obediẽs fuiſti oꝛi dñi: ⁊ nõ cu-
ſtodiſti mãdatũ q̃d p̃cepit tibi dñs de⁹ tu⁹
⁊ reuerſus es ⁊ cõediſti panẽ ⁊ bibiſti aquã
in loco in quo p̃cepit tibi ne comederes pa
nẽ neq; biberes aquã nõ inferet̃ cadauer
tuũ in ſepulchꝛuz patrũ tuoꝝ. Cũq; come-
diſſet ⁊ bibiſſet ſtrauit aſinũ ſuũ ꝓpħa quẽ
reduxerat. Qui cũ abiſſ; iuenit eũ leo i via
⁊ occidit: ⁊ erat cadauer ei⁹ ꝓiectũ in itiner̃
aſin⁹ ãt ſtabat iuxta illũ: ⁊ leo ſtabat iuxta
cadauer. Et ecce viri tranſeũtes viderũt ca
dauer ꝓiectũ in via: ⁊ leonẽ ſtãtẽ iuxta ca-
dauer. Et venerũt ⁊ diuulgauerũt in ciuita F
tẽ in q̃ ꝓphes ille ſenex habitabat. Qd cũ
audiſſet ꝓpħa ille q reduxerat eum de via
ait. Uir dei eſt q iobediẽs fuit oꝛi dñi: ⁊ tra
didit eũ dñs leoni ⁊ cõfregit eum: ⁊ occidit
iuxta verbũ dñi q̃d locut⁹ ẽ ei. Dixitq; ad
filios ſuos. ſternite mihi aſinũ. Qui cũ ſtra-
uiſſent ⁊ ille abiſſet: inuenit cadauer ei⁹ ꝓie
ctũ in via: ⁊ aſinũ ⁊ leonẽ ſtãtes iuxta cada
uer nõ comedit leo de cadauere: nec leſit aſi
nũ. Tulit quoq; ꝓphetes cadauer viri dei. G
⁊ poſuit illud ſuper aſinũ ⁊ reuerſus intulit
in ciuitatẽ ꝓphe ſenis: vt plãgerẽt eũ: ⁊ po
ſuit cadauer ei⁹ in ſepulchꝛo ſuo: ⁊ plãxerũt
eũ. heu heu mi frater. Cũq; plãxiſſẽt eũ. di
xit ad filios ſuos. Cũ moꝛtuus fuero ſepeli

te me in ſepulchro in q̄ vir dei ſepult⁹ ē iux
ta oſſa ei⁹ ponite oſſa mea. ꝑfecto.n. veniet
ſmo quē ꝑdixit in ſmōe dñi ꝯtra altare q̄
eſt i bethel. ⁊ ꝯtra oīa phana excelſoꝝ que
ſūt in vrbib⁹ ſamarie. Poſt ꝟba h̄ nō ē re
3.co. uerſus hieroboā de via ſua peſſima. ſ3 eccō
trario fecit de nouiſſimis ꝑplis ſacerdotes
excelſoꝝ. quicunq3 volebat implebat manu3
ſua3: ⁊ fiebat ſacerdos excelſoꝝ. Et pp hāc
cām peccauit domus hieroboā ⁊ euerſa eſt
⁊ deleta de ſuperficie terre. XIIII

A In illo tpe egrotauit abia fili⁹ hiero
boā. Dixitq3 hieroboā vxori ſue. ſur
ge ⁊ cōmuta habitu3 ne cognoſcaris q̄ ſis
vxor hieroboā: ⁊ vade i ſylo vbi ē abias ꝑ
pha q locut⁹ ē mihi q̄ regnatur⁹ eē3 ſup po
4.Re.8.c pulū hūc. Tolle q̄3 in manu tua decē pāes
⁊ cruſtulā ⁊ vas mellis ⁊ vade ad illū. Ipſe
eni iudicabit tibi qd euētuꝝ ſit puero huic.
Fecit vt dixerat vxor hieroboā: ⁊ ꝯſurgens
abijt in ſylo: ⁊ venit in domū abie. At ille
nō poterat videre: q2 caligauerāt oculi ei⁹
B ꝑ ſenectute. Dixit āt dñs ad abiā. Ecce vxor
hieroboā igredit̄: vt ꝯſulat te ſup filio ſuo
q egrotat. Hec ⁊ hec loq̄ris ei. Cū ḡ illa in
traret ⁊ diſſimularet ſe eē q̄ erat audiuit a
bias ſonitū pedū eius introeuntis ꝑ oſtiū
⁊ ait. Ingredere vxor hieroboā. Quare aliā
te eē ſimulas: Ego āt miſſus ſū3 ad te dur⁹
nūci⁹. Uade ⁊ dic hieroboā. Hec dicit dñs
de⁹ iſrael. Quia exaltaui te de medio ꝑpli: ⁊
dedi te ducē ſup populū meū iſrael: ⁊ ſcidi
regnū dom⁹ dd̄ ⁊ dedi illud tibi ⁊ nō fuiſti
ſicut ſeru⁹ me⁹ dd̄ q cuſtodiuit mādata mea
⁊ ſecutus eſt me i toto corde ſuo faciēs qd̄
placitū eēt in ꝯſpectu meo: ſ3 opat⁹ es ma
le ſup oēs q fuerunt añ te: ⁊ feciſti tibi deos
alienos ⁊ cōflatiles vt me ad iracundiā ꝑ
uocares: me aūt ꝑieciſti poſt corpus tuu3.
C Idcirco ecce ego inducā mala ſup domum
hieroboā: ⁊ percutiā de hieroboā mingente3
ad pietē ⁊ clauſū ⁊ nouiſſimū i iſrael: ⁊ mū
dabo reliq̄as dom⁹ hieroboā ſicut mūdari
ſ.16.b.⁊ ſolet fimus vſq3 ad puꝝ. Qui mortui fue
ſ.21.f rint de hieroboā i citate cōedēt eos cāes: q
āt mortui fuerit in agro vorabūt eos aues
celi: q2 dñs locut⁹ eſt. Tu igit̄ ſurge ⁊ vade
in domū tuā: ⁊ in ipſo introitu pedu3 tuoꝝ
in vrbē morieť puer: ⁊ planget eu3 ois iſra
el: ⁊ ſepeliet. Iſte.n. ſol⁹ inferet̄ de hieroboa3
in ſepulchru3: q2 inuēt⁹ eſt ſup eo ſmo bo
nus a dño deo iſrael i domo hieroboā. Cō D
ſtituet āt ſibi dñs regē ſup iſrael: ꝑcutiet do
mū hieroboā in hac die ⁊ i h̄ tpe: ⁊ ꝑcutiet
dñs de⁹ iſrael ſicut moueri ſolet arūdo i aq̄
Et euellet iſrael de terra bōa hac quā dedit
pr̄ib⁹ eoꝝ: ⁊ vētilabit eos trās flumē: q2 fe
cerūt ſibi lucos vt irritarēt dñm. Et tradet
dñs de⁹ iſrael pp pccā hieroboā q peccauit
⁊ peccare fecit iſrael. Surrexit itaque vxor E
hieroboā ⁊ abijt ⁊ vēit in therſa. Cūq3 illa
ingrederet̄ limē dom⁹: puer mortu⁹ eſt: ⁊ ſe
pelierunt eū: ⁊ plāxit eū ois iſrael iuxta ſer
mōe3 dñi quē locut⁹ ē i māu ſerui ſui abie ꝑ
phe. Reliq̄ āt ꝟboꝝ hieroboā q̄uo pugna
uerit ⁊ q̄uo regnauerit: ecce ſcripta ſt̄ i libro
ꝟboꝝ dieꝝ regū iſrael. Dies āt qb⁹ regna
uit hieroboā viginti duo anni ſūt. Et dormi F
uit hieroboā cū pr̄ib⁹ ſuis: regnauitq3 na
dab fili⁹ ei⁹ ꝑ eo. Porro roboā fili⁹ ſalomo
nis regnauit i iuda. Quadraginta ⁊ vni⁹ an 2.Pa.12.c
ni erat roboā cū regnare cepiſſet: decē ⁊ ſe
ptē ānis regnauit i ir̄lm ciuitate quā elegit
dñs: vt poneret nomē ſuū ibi ex oib⁹ tribu
b⁹ iſrael. Nomē āt mr̄is ei⁹ naama amani
tes: ⁊ fecit iudas malū corā dño: ⁊ irritaue
rūt eū ſup oib⁹ q̄ fecerāt pr̄es eoꝝ in pccis
ſuis q̄ peccauerāt. edificauerāt eni3 ⁊ ipſi ſibi
aras ⁊ ſtatuas ⁊ lucos ſup oē3 collē excel
ſu3: ⁊ ſubter oē3 arborē frōdoſā: ſ3 ⁊ effemi
nati fuerūt i terra. Feceruntq3 oēs abhomia G
tiōes gētiū q̄s attriuit dñs añ faciē filioꝝ
iſrael. In q̄nto āt āno regni roboā aſcendit
ſeſac rex egypti i ir̄lm: ⁊ tulit theſauros do
mus dñi ⁊ theſauros regios ⁊ vniuerſa dir
ripuit: ſcuta q̄3 aurea q̄ fecerat ſalomō pro
quibus fecit rex roboā ſcuta erea: ⁊ tradidit
ea in manu ducū ſcutarioꝝ ⁊ eoꝝ q excuba
bāt añ oſtiu3 domus regis. Cunq3 ingre
deret̄ rex in domu3 dñi portabāt ea q̄ ſeꝗ
di hēbāt officiū: ⁊ poſtea reportabāt ad ar
mamētariu3 ſcutarioru3. reliq̄ āt ſmonum
roboā ⁊ oia q̄ fecit: ecce ſcripta ſunt i libro
ſmonu3 dieꝝ regu3 iuda. Fuitq3 bellu3 inť
roboā ⁊ hieroboā ꝯctis dieb⁹. dormiuitq3
roboā cu3 pr̄ib⁹ ſuis: ⁊ ſepult⁹ ē cu3 eis i ci
uitate dd̄. Nomē āt mr̄is eius naama ama
nites: ⁊ regnauit abia filius eius ꝑ eo. XV

A Igit̄ i octauodecio anno regni hiero
boā filij naboth. regnauit abia ſuper 2.Pa.13.a
iuda3. Tribus ānis regnauit i ir̄lm. Nomē
matris eius machaa filia abeſſalō ābula

nitq; in oíb⁹ pccis pr̃is ſui q̃ fecerat añ eũ
nec erat coꝛ ei⁹ ꝑfectũ cũ dño deo ſuo ſicut
coꝛ dd̃ pr̃is eius. Sꝫ pp̄ dauid dedit ei dñs
de⁹ ſuus lucernã in irl̃m vt ſuſcitaret filiuꝫ
ei⁹ poſt eũ ⁊ ſtaret in irl̃m: eo qd̃ feciſſet da
uid rectũ in oculis dñi: ⁊ nõ declĩaſſet ab oĩ
bus q̃ p̃cepat ei ꝯctiſ dieb⁹ vite ſue excepto
ſmone vrie ethei. attamẽ bellũ fuit iter abi
am ⁊ hieroboã oĩ tp̄e vite eius. Reliq̃ aũt
ſmonum abie ⁊ oĩa q̃ fecit nõne hec ſcripta
B ſũt i libro v̄boꝝ dieꝝ r̄gũ iuda? Fuitq; p̄liũ
2.Pa.14.a inter abiã ⁊ iter hieroboã: ⁊ doꝛmiuit abia
cũ patribus ſuis: ⁊ ſepelierũt eũ in ciuitate
dd̃ regnauitq; aſa filius eius ꝓ eo. In an
no ergo viceſimo hieroboã regis iſrael: re
gnauit aſa rex iuda ⁊ q̃draginta ⁊ vno an
no regnauit i irl̃m. Nomẽ matris ei⁹ maa
cha filia abeſſaló ⁊ fecit aſa rectuꝫ añ ꝯſpe
ctũ dñi ſicut dd̃ p̄r ei⁹: ⁊ abſtulit effemiatoſ
de terra. purgauitq; vniuerſas ſoꝛdes ido
loꝝ q̃ fecerãt p̄res eius. Inſup ⁊ maacham
m̄rẽ ſuã ãmouit ne eſſet pꝛinceps i ſacris
C pꝛiapi. ⁊ in loco ei⁹ quẽ ꝯſecrauerat: ſubuer
titq; ſpecũ eius: ⁊ ꝯfregit ſimulacrũ turpiſ
ſimũ: ⁊ ꝯbuſſit in toꝛrẽte cedrõ: excelſa autẽ
nõ abſtulit. Uerũtñ coꝛ aſa perfectum erat
cũ dño deo ſuo ꝯctis dieb⁹ ſuis ⁊ intulit ea
q̃ ſanctificauerat pater ſuus ⁊ vouerat i do
infra.eo. mũ dñi argẽtum ⁊ auruꝫ: ⁊ vaſa. Bellũ ãt
erat inter aſa ⁊ baaſa regẽ iſrael ꝯctis die
b⁹ eoꝝ. aſcendit quoq; baaſa rex iſrael i iu
dã: ⁊ edificauit raama vt nõ poſſet q̄ſpiam
D egredi vel igredi de p̄te aſa regis iude. Tol
lẽs itaq; aſa argentũ ⁊ aurũ qd̃ remãſerat
in theſauris dom⁹ dñi: ⁊ i theſauris domuſ
regie. dedit illud in man⁹ ſeruoꝝ ſuoꝝ: ⁊ mi
ſit ad benadab filiũ tabꝛẽmõ filij eziõ regẽ
ſyrie qui habitabat in damaſco dicens. Fe
dus eſt inter me ⁊ te ⁊ inter p̄rẽ meũ ⁊ pa
trẽ tuũ. idõ miſi tibi mũera argentũ: ⁊ auꝝ: ⁊
peto vt venias ⁊ irritũ facias fedus qd̃ ha
bes cũ baaſa rege iſrael ⁊ recedat a me. ac
qeſcẽs benadab regi aſa miſit p̄ncipes ex
ercit⁹ ſui i cĩtates iſrael: ⁊ ꝑcuſſerũt ahiõ: ⁊
E dã ⁊ abel domuꝫ maacha: ⁊ vniuerſã cẽne
roth oẽm. ſ. terrã neptali. Qd̃ cum audiſſet
baaſa intermiſit edificare rama: ⁊ reuerſus
ẽ i therſa. Rex ãt aſa nũciuꝫ miſit in oẽs iu
dã dicẽs. Nemo ſit excuſatus. Et tulerũt la
pides de rama ⁊ ligna eius q̄b⁹ edificaue
rat baaſa: ⁊ extruxit d̃ eis rex aſa gabaa be
niami ⁊ maſpha. Reliqua ãt oĩum ſmonũ
aſa ⁊ vniuerſe foꝛtitudines ei⁹: ⁊ ꝯcta q̃ fe
cit ⁊ cĩtates q̃s extruxit: nõne hec ſcripta ſ̄t
in libꝛo verboꝝ dieꝝ regũ iuda? Uerũtñ in 2.Pa.16
tp̄e ſenectutis ſue doluit pedes: ⁊ doꝛmiuit
cũ p̄rib⁹ ſuis: ⁊ ſepult⁹ ẽ cuꝫ eis in cĩtate dd̃
pr̃is ſui regnauitq; ioſaphat fili⁹ eius ꝓ eo
Nadab vero fili⁹ hieroboã regnauit ſ̄r iſra
el anno ſc̄do aſa regis iuda. regnauitq; ſu F
ꝑ iſrael duob⁹ ãnis: ⁊ fecit qd̃ maluꝫ ẽ i con
ſpectu dñi ⁊ ãbulauit in vijs pr̃is ſui ⁊ in
pccis ei⁹ q̄b⁹ peccare fecit iſrael. Inſidiatus
eſt aũt ei baaſa fili⁹ abie de domo yſachar:
⁊ ꝑcuſſit cuꝫ in gebbethõ q̃ ẽ vrbs philiſti
noꝝ. Siqdẽ nadab ⁊ oĩs iſrael obſidebant
gebbethõ. Interfecit ḡ illũ baaſa i ãno ter
tio aſa regis iuda: ⁊ regnauit ꝓ eo. Cũq; re
gnaſſet ꝑcuſſit oẽꝫ domũ hieroboã. ñ dimi G
ſit nec vnã q̄dẽ aĩaꝫ de ſemĩe ei⁹ donec dele
ret eũ. iuxta verbuꝫ dñi qd̃ locut⁹ fuerat in
manu ſ̄ui ſui abie ſylonitis pp̄ pctã hiero
boã q̃ peccauerat ⁊ q̄b⁹ peccare fecerat iſra
el ⁊ pp̄ delictuꝫ q̊ irritauerat dñꝫ deuꝫ iſra
el. Reliq̃ ãt ſmonuꝫ nadab ⁊ oĩa q̃ opat⁹ ẽ
nõne hec ſcripta ſunt in libꝛo verboꝝ dieꝝ ĩ.eo.
reguꝫ iſrael? Fuitq; belluꝫ iter aſa ⁊ baaſa
regẽ iſrael ꝯctis dieb⁹ eoꝝ. anno tertio aſa
regis iuda regnauit baaſa fili⁹ abie ſ̄r oẽm
iſrael i therſa vigintiq̃ttuoꝛ ãnis: ⁊ fec̃ malũ
coꝛã dño. ambulauitq; i vijs hieroboã ⁊ i
pccis ei⁹ q̄b⁹ peccare fecit iſrael. XVI

Factꝰ ẽ ãt ſmo dñi ad iehu filiũ ana A
ni ꝯtra baſaa dicẽs. Pꝛo eo q̄ exal
taui te d̃ puluere ⁊ poſui te ducẽ ſ̄r pp̄lꝫ me
uꝫ iſrael: tu ãt ãbulaſti i via hieroboã ⁊ pec
care feciſti pp̄lm meuꝫ iſrael vt me irrita
res i pccis eoꝝ. ecce ego demetã poſterioꝛa
baaſa ⁊ poſterioꝛa dom⁹ ei⁹. ⁊ faciã domuꝫ
tuã ſicut domũ hieroboã filij nabath. Qui B
moꝛtu⁹ fuerit d̃ baaſa i cĩtate cõedẽt euꝫ ca ĩ.14.c.a
nes: ⁊ q moꝛtu⁹ fuerit ex eo i regiõe. cõedẽt j.21.f
euꝫ volucres celi. Reliq̃ ãt ſmonuꝫ baaſa
⁊ q̃cunq; fecit ⁊ p̄lia ei⁹: nõne hec ſcripta ſ̄t
i libꝛo verboꝝ dieꝝ regũ iſrael? Doꝛmiuit
ḡ baaſa cuꝫ p̄rib⁹ ſuis: ſepultuſq; ẽ i ther
ſa: ⁊ regnauit hela fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. Cuꝫ ãt i ma
nu iehu filij anani ꝓph̄e verbuꝫ dñi fcũꝫ eſ
ſet ꝯtra baaſa ⁊ ꝯtra domuꝫ eius: ⁊ ꝯtra oẽ
maluꝫ qd̃ fecerat coꝛã dño ad irritãduꝫ eũ
i opib⁹ manuuꝫ ſuaꝝ vt fieret ſicut domus
hieroboã: ob hãc cãm occidit euꝫ. H̄ ẽ iehu C

filiū anani ꝓphaȝ.anno viceſimoſexto aſa
regis iuda regnauit hela fili⁹ baaſa ſup iſra
el i therſa duob⁹ ānis:ꝛ rebellauit ꝯtra eū
ſeru⁹ ſu⁹ ȝābri dux medie ptis equitū.Erat
āt hela in therſa bibēs ꝛ temulēt⁹ i domo
arſa ꝑfecti therſa. Irruēs ḡ ȝābri pcuſſit ꝛ
occidit eū āno viceſimoſeptio aſa regis iu-
da:ꝛ regnauit ꝓ eo. Cūqꝫ regnaſſet ꝛ ſediſ
ſet ſup ſoliū ei⁹ pcuſſit oēꝫ domū baaſa:ꝛ n̄
dereliqt ex ea migētē ad pietē ꝛ ꝓpinqͦs ꝛ
4.Re.9.g amicos eius. deleuitqꝫ ȝābri oēꝫ domū ba
aſa iuxta ꝟbū dn̄i qd locut⁹ fuerat ad ba-
aſa in manu iehu ꝓphe pp vniuerſa pccā
baaſa:ꝛ pccā hela filij ei⁹ q peccauerāt ꝛ pec
care fecerūt iſrael ꝓuocātes dn̄ꝫ deū iſrael
B i vāitatib⁹ ſuiſ. Reliq̄ āt ꝟmonū hela ꝛ oīa
q̄ fecit nōne h̄ ſcripta ſūt i libro ꝟboꝝ dieꝝ
regū iſrael? Anno viceſimoſeptio aſa regis
iuda regnauit ȝābri ſeptē dieb⁹ i therſa. por
ro exercit⁹ obſidebat ȝebbethon vrbē phili
ſtinoꝝ. Cūqꝫ audiſſet rebellaſſe ȝābri ꝛ occi
diſſe regē. fecit ſibi regē oīs iſrael amri qui
erat ꝑnceps militie ſup iſrael i die illa i ca-
ſtris. aſcēdit ḡ amri ꝛ oīs iſrael cū eo ꝯ geb
bethō ꝛ obſidebāt therſa. Videns aūt ȝābri
ꝙ expugnāda eēt citas. igreſſus ē palatiuꝫ
ꝛ ſuccēdit ſe cū domo regia:ꝛ mortu⁹ ē i pec
catis ſuis q̄ peccauerat faciēs malū coram
dn̄o:ꝛ ābulās i via hieroboā ꝛ in pccō ei⁹ q̄
C fecit peccare iſrael. Reliq̄ āt ꝟmonū ȝābri
ꝛ iſidiaꝝ ei⁹:ꝛ tyrānidis. nōne hec ſcripta ſt̄
i libro ꝟboꝝ dieꝝ regū iſrael? Tūc diuiſus ē
ppl's iſrael in duas ptes. Media ps ppl'i ſe
q̄baꝛ thebni filiū gineth:vt ꝯſtitueret eū re
gē:ꝛ media ps amri. ꝑualuit āt ppl's q erat
cū amri populo q ſeq̄baꝛ thebni filium gi-
neth:mortuuſqꝫ ē thebni ꝛ regnauit amri.
anno triceſimoprio aſa regis iuda regnauit
amri ſr̄ iſrael duodeci ānis. In therſa regna
uit ſex ānis:emitqꝫ mōtē ſamarie a ſomer
duob⁹ talētis argēti:ꝛ edificauit eū:ꝛ voca-
uit nomē citatiſ quā extruxerat:noīe ſomer
F dn̄i mōtis ſamariā. Fecit āt amri malū in
ꝯſpectu dn̄i ꝛ opatus ē neqter ſup oēs qui
fuerūt an̄ eū. ambulauitqꝫ in oī via hiero-
boā filij nabath ꝛ i pccis ei⁹ qb⁹ peccare fe-
cerat iſrael vt irritaret dn̄m deū iſrael i vāi-
tatib⁹ ſuis. Reliq̄ āt ꝟmonū amri ꝛ ꝑlia ei⁹
q̄ geſſit. nōne hec ſcripta ſūt i libro ꝟborū
dieꝝ regū iſrael. Dormiuitqꝫ amri cū pr̄ib⁹
ſuiſ:ꝛ ſepult⁹ ē i ſamaria:regnauitqꝫ achab
fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. achab vero fili⁹ amri regnauit
ſup iſrael āno triceſimo octauo aſa regis iu
da. Et regnauit achab fili⁹ amri ſr̄ iſrael in
ſamaria vigiti ꝛ duob⁹ ānis. Et fecit achab
fili⁹ āri malū i ꝯſpcū dn̄i ſr̄ oēs q fuerūt an̄
eū. Nec ſuffecit ei vt ābularet i pccis hiero G
boā filij nabath. inſup duxit vxorē iezabel
filiā methaal regis ſidonioꝝ:ꝛ abijt ꝛ ſerui 4.Re.10.d
uit baal ꝛ adorauit eū:ꝛ poſuit arābaal i tē
plo baal qd edificauerat in ſamaria:ꝛ plā-
tauit lucū. Et addidit achab in ope ſuo irri-
tās dn̄m deū iſrael ſup oēs reges iſrael qui
fuerūt an̄ eū. In dieb⁹ eius edificauit ahiel
de bethel hiericho. In abirā ꝑmitiuo ſuo fū
dauit eā:ꝛ i ſegub nouiſſimo ſuo poſuit por
tas eius iuxta verbum dn̄i qd locut⁹ fuerat
in manu ioſue filij nun. XVII

AT dixit helias teſbites de hitatorib⁹ A
galaad ad achab. Viuit dn̄s de⁹ iſra infra.18.c
el in cui⁹ ꝯſpcū ſto ſi erit ānis his ros:ꝛ plu 4.Re.3.b
uia niſi iuxta oris mei verba:ꝛ fcūꝫ eſt ver- Jacobi.5.d
bū dn̄i ad eū dicēſ. Recede hic ꝛ vade ꝯtra
oriētē:ꝛ abſcōdere in torrēte carith q ē ꝯtra
iordanē:ꝛ ibi de torrēte bibes coruiſqꝫ ꝑce
pi vt paſcāt te ibi. abijt ḡ ꝛ fecit iuxta ꝟbū
dn̄i. Cūqꝫ abiſſet ſedit in torrēte carith q ē
ꝯtra iordanē. Corui q̊ꝫ deferebāt ei panē ꝛ
carnes mane. ſilr̄ panē ꝛ carnes veſpi ꝛ bi-
bebat de torrēte. Poſt dies āt aliq̄ntos ſic-
cat⁹ ē torrēs:nō.n. pluerat ſup terrā. Fcūs ē B
ḡ ſmo dn̄i ad eū dicēs. Surge ꝛ vade i ſare Luce.4.d
ptā ſidonioꝝ:ꝛ manebis ibi. Precepi.n. ibi
mulieri vidue vt paſcat te. ſurrexit ꝛ abijt i
ſereptā ſidōioꝝ. Cūqꝫ veniſſet ad portā ciui
tatis:appuit ei mulier vidua colligēs ligna
ꝛ vocauit eā:dixitqꝫ ei. da mihi paululū aq̄ Judi.4.e
i vaſe vt bibā. Cunqꝫ illa pgeret vt afferret
clamauit p⁹ tergū ei⁹ dicēs. affer mihi obſe
cro ꝛ buccellā pāis i māu tua. que r̄ndit. Vi Ecci.48.a
uit dn̄s de⁹ tu⁹:qꝛ n̄ hēo panē niſi quātū pu
gillus capere pt farine i hydria ꝛ paululuꝫ
olei i lechito. En colligo duo ligna vt ingre
diar ꝛ faciā illd mihi ꝛ filio meo vt cōceda-
m⁹ ꝛ moriamur. ad quā helias ait. Noli ti-
mere:ſed vade ꝛ fa ſicut dixiſti. Verūtn̄ mi
hi ꝑmū fac de ipſa farinula ſubcineritiū pa
nē puulū:ꝛ affer ad me:tibi āt ꝛ filio tuo fa-
cies poſtea. Hec āt dicit dn̄s de⁹ iſrael. Hy C
dria farine nō deficiet:nec lechitus olei mi-
nuet vſqꝫ i diē i q̄ dn̄s daturus ē pluuiā ſu
p faciē tre. que abijt:ꝛ fecit iuxta ꝟbū helie

Et comedit ipſe ⁊ illa ⁊ domꝰ eiꝰ: ⁊ ex illa die
hydria farine nõ defecit: ⁊ lechitꝰ olei nõ ẽ
imiutꝰ iuxta ꝟbũ dñi qđ locutꝰ fuerat i ma
nu helie. Factũ ẽ aũt poſt ꝟba hec egrotauit
filius mulieris mrīſfamilias: ⁊ erat lãguor
fortiſſimꝰ ita vt nõ remaneret in eo halitus.
Dixit ḡ ad heliã. Quid mihi ⁊ tibi vir dei?
Ingreſſus es ad me vt rememorarent͛ ini-
qtates mee: ⁊ īterficeres filiũ meũ. Et ait ad
eã helias. Da mihi filiũ tuũ. Tulitq; eũ de
B ſinu eiꝰ ⁊ portauit i cenaculũ vbi ipſe mane
bat: ⁊ poſuit ſup lectulũ ſuũ: ⁊ clamauit ad
dñm: ⁊ dixit. Dñe deus meus ẽt ne viduã
apud quẽ ego vt cũq; ſuſtẽtor afflixiſti vt i
4.Re.4.f terficeres filiũ eiꝰ? Et expãdit ſe atq; mẽſus
Act.20.c ẽ ſup pueꝝ tribꝰ vicibꝰ: ⁊ clamauit ad dñz.
⁊ ait. Dñe deꝰ meus reuertat͛ obſecro aĩa
pueri huiꝰ i viſcera eiꝰ. Et exaudiuit dñs vo
cẽ helie: ⁊ reuerſa ẽ aĩa pueri itra eũ: ⁊ reuixit
Tulitq; helias pueꝝ: ⁊ depoſuit eũ đ cena-
culo i iferiorẽ domũ: ⁊ tradidit mrī ſue: ⁊ ait
illi. En viuit filius tuus. Dixitq; mulier ad
heliã. Nũc in iſto cognoui qm̃ vir dei es tu
⁊ ꝟbũ dñi in ore tuo verum eſt. XVIII

A POſt dies multos factũ eſt ꝟbũ dñi
ad heliã i ãno tertio dicens. Uade ⁊
oñde te achab vt dem pluuiã ſup faciẽ ter-
re. Iuit ergo helias vt oñderet ſe achab. erat
aũt fames vehemens in ſamaria. Uocauit
q; achab abdiã diſpenſatorez domus ſue.
Abdias aũt timebat dñm deũ valde. Naz
cũ interficeret iezabel ꝓphãs dñi: tulit ille
centũ ꝓphetas ⁊ abſcondit eos qnq̃genos
⁊ qnq̃genos in ſpelũcis: ⁊ pauit eos pane
⁊ aq̃. Dixit ergo achab ad abdiã. vade i ter
rã ad vniuerſos fõtes aqꝛũ ⁊ i cũctas val-
les ſi forte poſſimꝰ iuenire herbã ⁊ ſaluare
eq̃s: ⁊ mulos ⁊ nõ penitꝰ iumẽta itereãt. di-
uiſerũtq; ſibi regiões vt circuirẽt eas. Achab
ibat p viã vnã: ⁊ abdias p viã alterã ſeorſũ
B Cũq; eſſet abdias in via. helias occurrit ei
q cũ cognouiſſet eũ: cecidit ſup faciez ſuã ⁊
ait. Nũ tu es dñe mi helias? Cui ille rñdit.
Ego. ⁊ dixit: vađ ⁊ dic dño tuo. Adeſt helias
⁊ ille. qd peccaui inquit qm̃ trades me ſuũ
tuũ in manu achab vt interficiat me? Uiuit
dñs deꝰ tuus: qꝛ nõ eſt gẽs: aut regnũ i quo
nõ miſerit dñs meꝰ te reqrens. Et rñdẽtibꝰ
cũctis nõ ẽ hic: adiurauit regna ſingula ⁊ gẽ
tes eo ꝙ minime reperireris. Et nũc dicis mihi
vade: ⁊ dic dño tuo. adeſt helias? Cũq; receſ
ſero a te. ſpiritus dñi aſportabit te i locum
quẽ ego ignoro: ⁊ igreſſus nũciabo achab:
⁊ nõ inueniẽs te iterficiet me: ſuꝰ aũt tuꝰ tĩet C
dñm ab ĩfãtia ſua. Nũqd nõ indicatũ eſt ti
bi dño meo qd feceri cũ interficeret iezabel
ꝓphetas dñi ꝙ abſcõderi de ꝓphetis dñi
cẽtũ viros qnq̃genos ⁊ qnq̃genos i ſpelũ-
cis ⁊ paueri eos pãe ⁊ aq̃: ⁊ nũc tu dicis va-
de ⁊ dic dño tuo. adeſt helias vt interficiat
me? Et dixit helias. viuit dñs exercituũ aũ s.17.c
cuiꝰ vultũ ſto: qꝛ hodie apparebo ei. abijt ḡ 4.Re.4.b
abdias in occurſũ achab ⁊ indicauit ei. Ue
nitq; achab i occurſũ helie: ⁊ cũ vidiſſz eũ
ait: tu ne es ille q cõturbas iſrael? ⁊ ille ait.
Nõ ego turbaui iſrael: ſz tu ⁊ domꝰ pr̃is tui
q dereliqſti mãdata dñi ⁊ ſecuti eſtis baali
verũtñ nũc mitte ⁊ ꝯgrega ad me vniuerſũ
iſrael in mõte carmeli ⁊ ꝓphetas baal qua
drigentoſqnquaginta ꝓphetaſq; lucorum
quadringentos q comedunt de menſa ieza
bel. Miſit achab ad oẽs filios iſrael: ⁊ con- D
gregauit ꝓphetas i mõte carmeli. accedẽs
ãt helias ad oẽm populũ iſrael ait. Uſq; q̃
claudicatis in duas partes. Si dñs eſt deꝰ
ſeqmini eum: ſi ãt baal ſequimini illũ: ⁊ nõ
rñdit ei populꝰ verbum. ⁊ ait rurſus helias
ad populũ. ego remãſi ꝓpheta dñi ſolꝰ: pro
phete aũt baal q̃dringẽti quinq̃ginta. pro-
pheteq; lucoꝝ q̃dringẽti viri ſũt. Dent no-
bis duo boues: ⁊ illi eligãt ſibi bouẽ vnũ: ⁊
in fruſtra cedẽtes ponãt ſup ligna. ignẽ aũt
nõ ſupponãt. Et ego faciã bouẽ alteꝝ ⁊ ipo
nã ſup ligna: ignẽ ãt ñ ſupponã. Inuocate
noĩa deoꝝ vr̃oꝝ: ⁊ ego inuocabo nomẽ dei
mei: ⁊ deus q exaudierit p ignẽ ip̃e ſit deꝰ.
Rñdẽs oĩs pp̄ls ait. Optia ꝓpõ quã locu Regũ.9.b
tus eſt helias. Dixit ḡ helias ꝓp̄his baal. s.2.f
Eligite vobis bouẽ vnũ ⁊ facite p̄mi qꝛ vos
plures eſtis: ⁊ iuocate noĩa deoꝝ vr̃oꝝ ignẽ
q; nõ ſuppõatis. Qui cũ tuliſſẽt bouẽ quẽ E
dederat eis: fecerũt ⁊ iuocabãt nom̃ baal đ
mane vſq; ad meridiẽ dicẽtes. Baal exau-
di nos: ⁊ nõ erat vox: nec qui rñderet. Trãſi
liebantq; altare qđ fecerãt. Cũq; eẽt iã me
ridies. illudebat illis helias dicẽs. Clama-
te voce maiore. Deꝰ. n. ẽ ⁊ forſitã loqt͛: aut i
diuerſorio eſt: aut i itinere: aut certe dormit
vt excitet͛. clamabãt ergo voce magna: ⁊ in
cidebãt ſe iuxta ritũ ſuũ cultris ⁊ lanceolis
donec pfũderent͛ ſãguie. Poſtq̃ ãt trãſijt
meridies ⁊ illis ꝓphetãtibꝰ venerat tps q̃

ſacrificiū offerri ſolet:nec audiebať vox ne-
qʒ aliquis rñdebat:nec attēdebat orātes:
dixit helias oī pplō:venite ad me:⁊ accedē
te ad ſe populo curauit altare dñi qđ dſtru-
ctū fuerat:⁊ tulit duodecī lapides iuxta nu-
meꝝ tribuū filioꝝ iacob ad quē fact⁹ ē ſmo
dñi dicēs:iſrael erit nomē tuū ⁊ edificauit d
lapidib⁹ altare ī noīe dñi. Fecitqʒ aq̄ ductū
q̄ſi p duas aratiūculas in circuitu altaris:
⁊ cōpoſuit ligna:diuiſitqʒ p mēbra bouē:⁊
poſuit ſuper ligna ⁊ ait. Implete q̄ttuor hy
drias aq̄:⁊ fūdite ſr̄ holocauſtū ⁊ ſr̄ ligna.
F Rurſūqʒ dixit. Etiā ſcđo h̄ facite. Qui cū fe
ciſſēt ſcđo ait:ēt tertio idipſū facite. Fecerūt-
qʒ tertio ⁊ currebāt aq̄ circū altař:⁊ foſſa a-
q̄ductus repleta ē. cūqʒ iā tp̄s eſſet vt offer
reť holocauſtū. accedēs helias ꝓpheta ait:
Dñe de⁹ abrahā ⁊ yſaac ⁊ iſrl̄: oñde hodie
qꝛ tu es de⁹ iſrael ⁊ ego ſu⁹ tu⁹:⁊ iuxta p̄ce-
ptū tuū feci oia v̄ba h̄. exaudi me dñe exau
di me vt diſcat ppl̄s iſte:qꝛ tu es dñs de⁹:
⁊ tu ꝯuertiſti cor eoꝝ iteꝝ. cecidit autē ignis
dñi ⁊ vorauit holocauſtū ⁊ ligna ⁊ lapides
puluerē quoqʒ ⁊ aquā q̄ erat in aq̄ductu lā
bens. Qđ cū vidiſſet oīs popul⁹ cecidit ī fa
ciē ſuā:⁊ ait Dñs ipſe eſt deus:dñs ipſe eſt
deus. Dixitqʒ helias ad eos. apprehēdite
ꝓphetas baal:⁊ ne vn⁹ qdē effugiat ex eis
Quos cū apprehēdiſſent duxit eos helias
ad torrentē cyſon ⁊ interfecit eos ibi. Et ait
3.17.a helias ad achab. aſcēde comede: ⁊ bibe:qꝛ
Jacobi.5.d ſonus multe pluuie eſt. aſcēdit achab vt co-
G mederet ⁊ biberet:helias āt aſcēdit in ver-
ticē carmeli:⁊ pronus in terrā poſuit facieʒ
ſuaʒ inter genua ſua:⁊ dixit ad pueꝝ ſuum
aſcende ⁊ ꝓſpice ꝯtra mare q cū aſcendiſſʒ
⁊ cōteplat⁹ eēt: ait. Nō eſt qcq̄ʒ. ⁊ rurſum ait
illi. reuertere ſeptem vicibus: in ſeptima āt
vice ecce nubecula pua quaſi veſtigiuʒ ho-
minis aſcendebat de mari. Qui ait. aſcēde:
⁊ dic achab. Junge currū tuū:⁊ deſcēde ne
occupet te pluuia. cūqʒ ſe verteret huc at-
qʒ illuc ecce celi ꝯtenebrati ſunt:⁊ nubes ⁊
vētus:⁊ fcā ē pluuia grandis. aſcendēs ita-
qʒ achab abijt in iezrael:⁊ manus dñi fa-
cta eſt ſuper heliā. accīctiſqʒ lūbis currebat
añ achab donec veniret in iezrael. XIX

A Nunciauit āt achab iezabel oīa que
fecerat helias ⁊ quō occidiſſet vni-
uerſos ꝓphetas baal gladio. Miſitqʒ ieza
bel nuncium ad heliam dicens. hec mihi fa
ciant dij ⁊ hec addāt. niſi hac hora cras po- 4.Re.4.8
ſuero aīam ſuā ſicut aiaʒ vnius ex illis. Ti-
muit ergo helias ⁊ ſurgēs abijt quocūqʒ cū
ferebat voluntas. venitqʒ in berſabee iuda
⁊ dimiſit ibi pueꝝ ſuū ⁊ p̄rexit ī deſertū viaʒ
vnius diei. cūqʒ veniſſet ⁊ ſederet ſubter
vnā iunipeꝝ. petiuit anime ſue vt moreret
Et ait. Sufficit mihi dñe. tolle animaʒ meā
Neqʒ.n. melior ſū quā p̄res mei. Proiecit Jone.4.a
qʒ ſe ⁊ obdormiuit in vmbra iuniperi. Et ec
ce angelus dñi tetigit euʒ:⁊ dixit illi. Sur-
ge comede. Reſpexit:⁊ ecce ad caput ſuum
ſubcinaritius panis:⁊ vas aque. comedit
ergo ⁊ bibit:⁊ rurſū obdormiuit. Reuerſuſ
qʒ ē angelus dñi ſcđo ⁊ tetigit eum. dixitqʒ
illi. Surge comede. Grādis.n. tibi reſtat via
qui cum ſurrexiſſet. cōedit ⁊ bibit:⁊ ābula- B
uit in fortitudine cibi illi⁹ q̄draginta dieb⁹
⁊ q̄draginta noctib⁹ vſqʒ ad mōtē dei oreb
Cūqʒ veniſſet illuc manſit in ſpelunca. Et
ecce ſermo domini ad eū. Dixitqʒ illi. quid
h̄ agis helia. At ille reſpondit:zelo zelatus infra.eo.
ſuʒ ꝓ dño deo exercituum:qꝛ dereliquerūt
pactū dñi filij iſrael. Altaria tua deſtruxerūt
⁊ ꝓphas tuos occiderūt gladio ⁊ derelict⁹ Ro.11.a
ſū ego ſolus:⁊ q̄rūt aīam meā vt auferāt eā
Et ait ei. Egredere ⁊ ſta in monte corā dño
Et ecce dñs tranſijt:⁊ ſpūs grādis ⁊ fortis
ſubuertēs montes:⁊ ꝯterēs petras añ dñʒ
Nō in ſpū dñs:⁊ poſt ſpm̄ ꝯmotio. Nō ī cō C
motōe dñs:⁊ p⁹ ꝯmotōeʒ ignis. Nō ī igne
dñs:⁊ poſt ignē ſibil⁹ aure tenuis. qđ cum
audiſſet helias operuit vultū ſuum pallio:⁊
egreſſus ſtetit in oſtio ſpelunce: ⁊ ecce vox
ad eū dicēs. Quid h̄ agiſ helia. Et ille rñdit ſ.eo.
zelo zelatus ſuʒ ꝓ dño deo exercituum:qꝛ
dereliquerūt pactū tuū filij iſrl̄. altaria tua
deſtruxerūt:⁊ ꝓphas tuos occiderūt gladio
⁊ derelictus ſū ego ſol⁹:⁊ q̄rūt aiaʒ meā vt
auferāt eā. Et ait dñſ ad eū. Vade ⁊ reuerte- Ecci.48.b
re in viā tuā p deſertū in damaſcū. Cūqʒ ꝑ-
ueneris illuc: vnges aſahel regē ſup ſyriā:
⁊ iebu filiū namſi vnges regē ſup iſrael: he
liſeuʒ aūt filiuʒ ſaphat q eſt de abel maula
vnges prophetā pro te. Et erit qcūqʒ fuge
rit gladiū aſahel occidet eū iebu:⁊ qcūqʒ
fugerit gladiū iebu. iterficiet euʒ heliſeus. D
Et dereliquā mihi ī iſrael ſeptē milia viroꝝ Ro.11.a
q̄ꝝ genua nō ſūt incuruata añ baal:⁊ oē os
qđ nō adorauerit euʒ oſculās māuʒ. Pro
fect⁹ ergo īde helias reppit heliſeū filiū ſa-

phat arātē i duodeci iugis boū:⁊ ipē i duo/
deci iugis boū arātibꝯ vnꝯ erat. Cūqꝫ venī
ſet helias ad eū: miſit palliū ſuū ſr eū. q ſta/
ti relictis bobꝯ cucurrit pꝯ heliā ⁊ ait. O ſcu
loꝛ oro te pꝛēꝫ meū:⁊ mrēꝫ meā. ⁊ ſic ſeqr te
Dixitqꝫ ei. Uade ⁊ reuertere. qđ. n. meū erat
feci tibi. Reuerſus āt ab eo tulit par boū:⁊
mactauit illud:⁊ i aratro boū coxit carnes
⁊ dedit populo ⁊ cōederūt. Cōſurgēſqꝫ abijt
⁊ ſecutus eſt heliā:⁊ miniſtrabat ei. XX
A Porro benadab rex ſyrie cōgregauit
oēm exercitū ſuuꝫ:⁊ triginta duos re
ges ſecuꝫ:⁊ equos ⁊ currus ⁊ aſcēdens pu/
gnabat ꝯtra ſamariā ⁊ obſidebat eā. Mit/
tēſqꝫ nuncios ad achab regē iſrael in ciui/
tatē ait. Hec dicit benadab. argētū tuū ⁊ au
rū tuū meū ē:⁊ vxoꝛes tue ⁊ filij tui optimi
mei ſunt. Rn̄ditqꝫ rex iſrael. Juxta verbū
tuū dn̄e mi rex tuꝯ ſum ego ⁊ oīa mea. Re/
uertēteſqꝫ nūcij dixerūt. Hec dicit benadab
qui miſit nos ad te. argētū tuuꝫ ⁊ auꝝ tuū
⁊ vxoꝛes tuas ⁊ filios tuoſ dabiſ mihi. cras
igitur hac eadē hoꝛa mittā ſeruoſ meos ad
te:⁊ ſcrutabunt domuꝫ tuā:⁊ domuꝫ ſeruo
B ruꝫ tuoꝝ:⁊ oē qđ eis placuerit ponēt in ma
nibus ſuis:⁊ auferēt. vocauit aūt rex iſrael
oēs ſenioꝛes terre:⁊ ait. aiaduertite ⁊ videte
qm̄ inſidiet nobis. miſit eni ad me ꝓ vxoꝛi
bus meis:⁊ filijs:⁊ ꝓ argento ⁊ auro ⁊ non
abnui. Dixeruntqꝫ oēs maioꝛeſ natu ⁊ vni
uerſus populꝯ ad eū. nō audias neqꝫ acqe
ſcas illi. Rn̄ditqꝫ nūcijs benadab. Dicite
dn̄o meo regi. Oia pp q̄ miſiſti ad me ſuuꝫ
tuū i initio faciā: hāc āt reꝫ facere nō poſſū.
Reuerſiqꝫ nuncij retulerunt ei: q remiſit ⁊
ait. Hec faciāt mihi dij ⁊ hec addāt: ſi ſuffe/
cerit puluis ſamarie pugillis oīs ppli q ſe/
qtur me. Et rn̄dēſ rex iſrael ait, dicite ei. Ne
gloꝛiet accictus eq̄ vt diſcictus. Factū ē aūt
cū audiſſet benadab ꝟbū iſtđ: bibebat ipē
⁊ reges i vmbꝛaculis:⁊ ait ſuis ſuis. Circū
date citatē:⁊ circūdederunt eā:⁊ ecce ꝓpha
vnꝯ accedēs ad achab regē iſrael ait ei. Hec
dicit dn̄s. Certe vidiſti oēꝫ multitudinē hāc
C nimiā. Ecce ego tradā eā i manū tuā hodie
vt ſcias: qꝛ ego ſuꝫ dn̄s. Et ait achab. Per
quē: dixitqꝫ ei. Hec dicit dn̄s. Per pediſſe/
qs pncipū ꝓuiciaꝝ. Et ait. quis icipiet ꝑlia
ri. Et ille dixit. Tu. Recēſuit ergo pueroſ pn
cipū ꝓuiciaꝝ ⁊ repperit numeꝝ ducētoꝝ tri
ginta duoꝝ ⁊ recēſuit pꝯ eos populū. oēs fi/
lios iſrael ſeptē milia:⁊ egreſſi ſunt meridie
Benadab āt bibebat temulētus i vmbꝛa/
culo ſuo:⁊ reges trigita duo cū eo q ad au/
xiliuꝫ eiꝯ venerāt. Egreſſi ſūt āt pueri pnci/
puꝫ ꝓuinciaꝝ in pma frōte: miſit itaqꝫ be/
nadab q nunciauerunt ei dicētes: viri egreſ
ſi ſunt de ſamaria. at ille ait. Siue ꝓ pace ve
niunt apphēdite eos viuos: ſiue vt ꝑlientur
viuos eos capite. Egreſſi ſunt ḡ pueri pnci
puꝫ ꝓuinciaꝝ ac reliquus exercitus ſeq̄ba
tur. Et ꝑcuſſit vnuſqſqꝫ viꝝ q ꝯtra ſe venie
D bat: fugeruntqꝫ ſyri ⁊ ꝑſecutꝯ ē eos iſrael. fu
git q̊ꝫ benadab rex ſyrie i eq̄ cū eqtibꝯ ſuis
necnō egreſſus rex iſrael ꝑcuſſit eq̄s ⁊ cur/
rꝯ:⁊ ꝑcuſſit ſyriā plaga magna nimis. acce
dēs āt ꝓpha ad regē iſrael dixit ei. Uade ⁊
ꝯfoꝛtare:⁊ ſcito ⁊ vide qd facias. Seq̄nti. n.
āno rex ſyrie aſcēdet ꝯtra te. Serui ꝟo rgis
ſyrie dixerunt ei. Dij mōtiū ſūt dij eoꝝ: iō ſu
pauerūt nos: ſꝫ meliꝯ ē vt pugnemus ꝯtra infra. eo.
eos i cāpeſtribus:⁊ obtiebimus eos. Tu ḡ
ꝟbū h̄ fac. amoue reges ſingulos ab exerci
tu tuo ⁊ pōe pncipes ꝓ eis:⁊ iſtaura nūeꝝ
militūꝫ q ceciderūt de tuis ⁊ eq̄s ſm eq̄s ꝑ
ſtinos:⁊ currus ſꝫ curruſ q̄s añ hūiſti ⁊ pu
gnabimus ꝯtra eos in cāpeſtribus ⁊ vide/
bis ꝙ obtinebimus eos. credidit ꝯſilio eoꝝ
⁊ fecit ita. Igit poſtq̄ ānus trāſeat recēſuit
benadab ſyrioſ ⁊ aſcēdit i affec vt pugnaret
ꝯtra iſrael. poꝛro filij iſrl recēſiti ſt:⁊ acceptiſ
cibarijs ꝑfci ex aduerſo: caſtraqꝫ metati ſūt
ꝯtra eos q̄ſi duo pui greges capraꝝ: ſyri āt
repleuerūt terrā. Et accedēs vnꝯ vir di dixit
E ad regē iſrael. hec dicit dn̄s. qꝛ dixerūt ſyri: d
us mōtiū ē dn̄s:⁊ n̄ ē deꝯ valliūꝫ dabo oēꝫ ḡ. eo.
multitudinē hāc gradē i māu tua:⁊ ſcietis
qꝛ ego ſuꝫ dn̄s. Dirigebātqꝫ ſeptē diebꝯ ex
aduerſo hi atqꝫ illi acieſ: ſeptia āt die cōmiſ
ſu ē belluꝫ: ꝑcuſſerūtqꝫ filij iſrael de ſyris cē
tuꝫ milia peditūꝫ i die vna: fugerunt āt ſyri
q remāſerunt i affec i citatē:⁊ cecidit murꝯ
ſup vigitiſeptē milia hoium q remanſerāt.
Poꝛro benadab fugiēs igreſſus ē citatē i
cubiculuꝫ qđ erat itra cubiculuꝫ: dixerūtqꝫ
ei ſui ſui. Ecce audiuimꝯ ꝙ reges domꝯ iſrael
clemētes ſunt. Ponamꝯ itaqꝫ ſaccos i lum
bis nr̄is ⁊ funiculos i capitibꝯ nr̄is:⁊ egre
diamur ad regē iſrael: foꝛſitā ſaluabit aīas
nr̄as. accixerunt ſaccis lumbos ſuos:⁊ po/
ſuerunt funiculos i capitibus ſuis. venerūt/
qꝫ ad regē iſrael:⁊ dixerūt ei. Seruꝯ tuꝯ bena

dab dicit. Viuat oro te aia mea. Et ille ait.
F Si adhuc viuit frẽ meus ẽ. Qd̃ accepũt vi
ri ꝓ oie. ⁊ feſtinãtes rapuerũt verbũ ex ore eiꝰ
atq; dixerũt. Frater tuus benadab viuit. Et
dixit eis. Ite ⁊ adducite eũ ad me. Egreſſus
eſt ergo ad eũ benadab ⁊ leuauit eũ in cur
rum ſuũ. Qui dixit ei. Ciuitates quas tulit
pater meus a prẽ tuo reddã. ⁊ plateas fac ti
bi in damaſco ſicut fecit pr̃ meus in ſamaria
⁊ ego federatus recedã a te. pepigit ergo fe-
dus ⁊ dimiſit eũ. Tũc vir qdã de filijs ꝓphe
tarũ dixit ad ſociũ ſuũ in ſermõe dñi. ꝑcute
me. At ille noluit ꝑcutere. Cui ait. qr noluiſti
audire vocẽ domini. ecce recede a me ⁊ ꝑcu
tiet te leo. Cũq; paululum receſſiſſet ab eo.
inuenit eum leo atq; ꝑcuſſit ſed ⁊ alterum
inueniens virũ dixit ad eũ. ꝑcute me. q per-
G cuſſit eũ ⁊ vulnerauit. Abijt ergo ꝓpheta ⁊
occurit regi in via ⁊ mutauit aſpſione pul-
ueris os ⁊ oculos ſuos. Cũq; rex tranſiſſet.
clamauit ad regẽ ⁊ ait. Seruꝰ tuus egreſſus
ẽ ad ꝓliadũ cominus. cũq; fugiſſet vir vnus
adduxit eũ qdã ad me ⁊ ait. cuſtodi virũ iſtũ
qui ſi lapſus fuerit erit anima tua ꝓ anima
eius aut talẽtũ argẽti appẽdes. dũ aũt ego
turbatus huc illucq; me verterẽ: ſubito nõ
cõparuit. Et ait rex iſrael ad eũ: hoc ẽ iudiciũ
tuũ qd̃ ipſe decreuiſti. At ille ſtatim abſterſit
puluerẽ de facie ſua: ⁊ cognouit eũ rex iſrael
ꝙ eẽt de ꝓphetis. qui ait ad eũ: hec dicit do
minus qr dimiſiſti virũ dignũ morte de ma-
nu tua: erit aia tua ꝓ aia eiꝰ: ⁊ populꝰ tuꝰ ꝓ
populo eiꝰ. Reuerſus ẽ igr̃ rex i domũ ſuã
audire ↄtẽnẽs: ⁊ furibũdꝰ venit in ſamariã.
A POſt verba ãt hec tpe illo vi- XXI
nea erat naboth iezraelite qui erat in
iezrahel iuxta palatiũ achab regis ſamarie
Locutus eſt ergo achab ad naboth dicens
Da mihi vineã tuã vt faciam mihi ortum
olerũ qr vicina eſt ⁊ prope domũ meã: dabo
q; tibi ꝓ ea vineã meliorẽ aut ſi cõmodius
tibi putas argẽti preciũ q̃ntũ digna ẽ. Cui
rñdit naboth. Propitiꝰ ſit mihi dñs ne dẽ
hereditatẽ patrum meorũ tibi. Venit ergo
achab in domum ſuam indignans ⁊ frẽdẽs
ſuper verbo qd̃ locutꝰ fuerat ad eũ naboth
B iezrahelites dicens: nõ dabo tibi hereditatẽ
patrũ meorum. Et ꝓijciens ſe in lectulũ ſuũ
auertit faciẽ ſuã ad parietẽ ⁊ nõ comedit pa
nẽ. Ingreſſa eſt autẽ ad eũ iezabel vxor ſua
Dixitq; ei. quid eſt hoc vñ aia tua ↄtriſtata
eſt: ⁊ quare non comedis panem. qui rñdit
ei. Locutus ſum naboth iezraelite: ⁊ dixi ei
Da mihi vineã tuã accepta pecunia: aut ſi
tibi placet dabo tibi vineã meliorẽ ꝓ ea. Et
ille ait. Nõ dabo tibi vineã meã. Dixit er-
go ad eũ iezabel vxor eius. Grãdis aucto
ritatis es: ⁊ bene regis regnũ iſrael. Surge
⁊ comede panẽ ⁊ equo aio eſto. Ego dabo ti C
bi vineã naboth iezrahelite. Scripſit itaq;
lr̃as ex nomine achab ⁊ ſignauit eas annu
lo eiꝰ: ⁊ miſit ad maiores natu ⁊ optimates
q erãt in ciuitate eius ⁊ habitabãt cum na-
both. Lr̃arũ aũt hec erat ſentẽtia. Predica-
te ieiuniũ ⁊ ſedere facite naboth inter pri-
mos populi: ⁊ ſubmittite duos viros filios
belial ↄtra eũ: ⁊ falſũ teſtimoniũ dicãt. bñdi
xit naboth deũ ⁊ regẽ. ⁊ educite eũ ⁊ lapida
te ſicq; moriat̃. Fecerũt ergo ciues eius ma D
iores natu ⁊ optimates q habitabãt cũ eo
in vrbe: ſicut preceperat eis iezabel: ⁊ ſicut
ſcriptũ erat in lr̃is quas miſerat ad eos. pre
dicauerũt ieiuniũ ⁊ ſedere fecerunt naboth
ĩter ꝓmos ppli: ⁊ adductis duobus viris fi
lijs diaboli fecerũt eos ſedere ↄtra eũ. At il-
li. ſ. vt viri diabolici dixerũt ↄtra eũ teſtimo Actis.7.g.
niũ corã multitudine. Bñdixit naboth deũ
⁊ regẽ. quãobrẽ eduxerũt eũ extra ciuitatẽ ⁊
lapidibus ĩterfecerũt: miſerũtq; ad iezabel
dicẽtes. Lapidatus ẽ naboth ⁊ mortuus ẽ.
Factũ ẽ aũt cũ audiſſet iezabel lapidatũ na
both ⁊ mortuũ. Locuta ẽ ad achab. Surge
poſſide vineã naboth iezrahelite q noluit
tibi acqeſcere ⁊ dare eã accepta pecunia: nõ
enĩ viuit naboth ſed mortuus ẽ. quod cũ au E
diſſet achab mortuũ vz naboth: ſurrexit ⁊
deſcẽdebat in vineam naboth iezraelite vt
poſſideret eam. Factus ẽ igr̃ ſermo dñi ad
heliã teſbitẽ dicẽs. Surge deſcẽde i occurſũ
achab regis iſrael q ẽ i ſamaria. Ecce ad vi
neã naboth deſcẽdit vt poſſideat eã: ⁊ loqre
ris ad eũ dicẽs. hec dicit dñs deus. Occidi-
ſti inſup ⁊ poſſediſti: ⁊ poſt hec addes. Hec di
cit dñs. In loco hoc in quo lixerũt canes ſã
guinẽ naboth: lãbẽt quoq; ſãguinẽ tuũ. Et F
ait achab ad heliã. nũ inueniſti me inimice
meꝰ. qui dixit. Inueni eo ꝙ venũdatus ſis
vt faceres malũ in ↄſpectu dñi. hec dicit dñs
Ecce ego inducã ſup te malũ: ⁊ demetã poſte
riora tua ⁊ iterficiã de achab migẽtẽ ad pie
tẽ: ⁊ clauſũ ⁊ vltimũ i iſrael: ⁊ dabo domũ tu
am ſicut domũ hierobã filij nabath. ſicut ⁊

domū baaſa filij abia. quia egiſti vt me ad
iracundiā ꝓuocares ⁊ peccare feciſti iſrael.
4.Re.9.b. Sȝ ⁊ ð iezabel locutus ē dn̄s dicēs. Canes
8.14.c.j.16. comedēt iezabel in agro iezrabel. ſi mortu⁹
b.7.22.f fuerit achab i ciuitate cōedēt eū canes: ſi āt
mortu⁹ fuerit in agro comedēt eū volucreſ
G celi. Igiť nō fuit alter talis ſicut achab q ve
i.Ma.i.b. nūdat⁹ ē vt faceret malū i ꝯſpectu dn̄i. cōci
tauit.n. eū iezabel vxoꝛ ſua. ⁊ abhoīabilis
fcūs ē in tm̄ vt ſeqreť idola q̄ fecerāt āmoꝛ
rei q̄s ꝯſumpſit dn̄s a facie filioꝝ iſrl̄. itaqȝ
cū audiſſet achab ſermones iſtos. ſcidit ve
ſtimēta ſua. ⁊ operuit cilitio carnē ſuā. ieiu
nauitqȝ ⁊ dormiuit in ſacco ⁊ ābulauit de
miſſo capite. ⁊ fcūs ē ſermo dn̄i ad heliā teſ
bitē dicēs. Nōne vidiſti humilitatū achab
corā me. Qꝛ igť humilitat⁹ ē mei cā nō in
ducā malū in dieb⁹ eius ſed in diebus filij
ſui inferā malū domui eiuſ. XXII

A Tranſierūt igiť tres āni abſqȝ bello
iter ſyriā ⁊ iſrael. In āno āt tertio de
2.Pa.18.a. ſcēdit ioſaphat rex iuda ad regē iſrael. Di
xitqȝ rex iſrael ad ſuos ſuos. Ignoꝛatis ꝙ
nr̄a ſit ramoth galaad. ⁊ negligim⁹ tollere
eā ð māu regiſ ſyrie. ⁊ ait ad ioſaphat: veni
es ne mecū ad ꝑliandū in ramoth galaad
Dixitqȝ ioſaphat ad regē iſrael. Sicut ego
4.Re.3.a ſū. ita ⁊ tu. Popul⁹ me⁹ ⁊ ppl's tu⁹ vnū ſūt
⁊ eqtes mei eqtes tui. Dixitqȝ ioſaphat ad
regē iſrael. Quere oꝛo te hodie ſermonē dn̄i
Cōgregauit ergo rex iſrael ꝓphas q̄drigē
tos circiter viros. ⁊ ait ad eos. Ire debeo in
ramoth galaad ad bellādum an quieſcere?
Qui r̄nderunt. Aſcende. ⁊ dabit eā dn̄s in
B manu regis. Dixit āt ioſaphat. Nō ē hic ꝓ
pheta dn̄i qſpiā vt interrogemus p eū? Et
ait rex iſrael ad ioſaphat. Remāſit vir vnuſ
p quē poſſumus interrogare dn̄m. ſed ego
odi eū: qꝛ nō ꝓphetat mihi bonū ſȝ malū.
micheas fili⁹ iēla. cui ioſaphat ait. ne loq̄ris
ita rex. vocauit ergo rex iſrael eunuchū q̄n
dā: ⁊ dixit ei. feſtia adduceť micheā filiū iēla
Rex āt iſrl̄ ⁊ ioſaphat rex iuda ſedebāt vn⁹
qſqȝ in ſolio ſuo veſtiti cultu regio i area iu
xta oſtiū poꝛte ſamarie. ⁊ vniuerſi ꝓphe pro
ꝓhabāt i ꝯſpectu eoꝝ. fecit q̄qȝ ſibi ſedechi
as fili⁹ chanaā coꝛnua ferrea: ⁊ ait. hec dicit
dn̄s. His vētilabis ſyriā donec deleas eam.
Oēſqȝ ꝓphe ſilr̄ ꝓphabāt dicētes. Aſcēde
i ramoth galaad: ⁊ vade ꝓſpe: ⁊ tradet dn̄ſ
in man⁹ regis. Nūci⁹ ꝟo q ierat vt vocaret
micheā locut⁹ ē ad eū dicēs. Ecce ſermōes
ꝓphaꝝ oꝛe vno regi bona p̄dicāt. Sit ergo C
ſmo tu⁹ ſilis eoꝝ. ⁊ loq̄re bona. q micheas
ait. Viuit dn̄s: qꝛ qdcūqȝ dixerit mihi dn̄s
hoc loq̄r. Venit itaqȝ ad regē. ⁊ ait illi rex. 2.Pa.18.a
Michea: ire debemus i ramoth galaad ad
ꝑliādum: an ceſſare? Cui ille r̄ndit. Aſcende
⁊ vade ꝓſpere: ⁊ tradet dn̄s in manu regis
Dixit āt rex ad eū. Iteꝝ atqȝ iteꝝ adiuro te
vt nō loq̄ris mihi niſi qd̄ verū eſt in nomie
dn̄i. Et ille ait. Vidi cunctū iſrael diſꝑſum i
mōtibus q̄ſi oues nō habentes paſtoꝛē. Et
ait dn̄s. Nō hn̄t iſti dn̄ȝ: reuertať vnuſqſqȝ
in domū ſuā i pace. Dixit ergo rex iſrael ad
ioſaphat. Nūqd nō dixi tibi qꝛ nō ꝓphetat
mihi bonū ſed ſp malū? Ille vero addēs ait
Propter hoc audi ſmonē dn̄i. Vidi dn̄ȝ ſe
dentē ſup ſoliū ſuū: ⁊ oēm exercitū celi aſſi
ſtentem ei a dextris ⁊ a ſiniſtris. Et ait dn̄s. D
Quis decipiet achab regē iſrael vt aſcēdat 2.Par.18.
⁊ cadat i ramoth galaad? Et dixit vn⁹ verba
huiuſcemōi: ⁊ ali⁹ aliter. Egreſſus ē āt ſpūs
⁊ ſtetit corā dn̄o: ⁊ ait. ego decipiā illuȝ. Cui
locut⁹ eſt dn̄s. In quo? Et ille ait. Egrediar:
⁊ ero ſpūs mēdax in oꝛe oīum ꝓphetaꝝ ei⁹
Et dixit dn̄s. Decipies ⁊ ꝓualebis egredeř
⁊ fac ita. Nunc igiť ecce dedit dn̄s ſpm̄ mē
dacij in oꝛe oīum ꝓphetaꝝ tuoꝝ qui hic ſūt
⁊ dn̄s locutus ē ꝯtra te malū. Acceſſit āt ſe
dechias filius chanaan: ⁊ ꝑcuſſit micheā i
maxillā: ⁊ dixit. Me ne ḡ dimiſit ſpūs dn̄i:
⁊ locutus eſt tibi? Et ait micheas. Viſur⁹ es
in die illa q̄n ingredieris in cubiculū itra cu
biculū vt abſcōdaris. Et ait rex iſrael. Tolli
te micheā ⁊ maneat apud āmon principem
ciuitatis ⁊ apud ioas filiū amalech: ⁊ dicite
eis. Hec dicit rex. Mittite virū iſtū in carce E
rem: ⁊ ſuſtētate eū pane tribulationis ⁊ aq̄
anguſtie donec reuertar i pace. Dixitqȝ mi
cheas. Si reuerſus fueris in pace: non ē lo
cutus in me dn̄s. Et ait. Audite populi oēſ.
Aſcēdit itaqȝ rex iſrael ⁊ ioſaphat rex iuda
in ramoth galaad. Dixit itaqȝ rex iſrael ad
ioſaphat. Sume arma ⁊ ingredere ꝑliū ⁊ in
dueř veſtib⁹ tuiſ. Poꝛro rex iſrael mutauit
habitū ſuū ⁊ ingreſſus eſt bellū. Rex āt ſy
rie preceperat principibus curruū triginta
duobus dicēs. Nō pugnabitis cōtra mino
rem ⁊ maioꝛē quēpiā niſi ꝯtra regē iſrael ſo
lum. Cum ergo vidiſſent principes curruū
ioſaphat ſuſpicati ſunt ꝙ ipe eſſet rex iſrael

⁊ impetu facto pugnabant ꝯtra eū. Et excla
mauit ioſaphat. Intellexerūtq́ꝫ principes
curruū q̄ꝛ n̄ eſſꝫ rex iſrael ⁊ ceſſauerūt ab eo
Uir autē q̄dā tetēdit arcū in incertū ſagit
tam dirigens: ⁊ caſu percuſſit regem iſrael
inter pulmonē ⁊ ſtomachū. At ille dixit au
rige ſuo. Uerte manū tuā: ⁊ eijce me de exer
citu: q̄ꝛ grauiter vulneratus ſum. Cōmiſſū
eſt ergo preliū in die illa. Et rex iſrael ſtabat
F i curru ſuo ꝯtra ſyros ⁊ mortu⁹ ē veſpe. Flu
ebat āt ſāguis plage i ſinū curr⁹: ⁊ pco inſo
nuit i vniuerſo exercitu anq̄ꝫ sol occūberet
dicēs. Unuſqſq́ꝫ reuertat̄ i ciuitatē ⁊ i terrā
ſuam. Mortu⁹ eſt āt rex ⁊ platus eſt i ſama
F.xi.f. riā. Sepelierūtq́ꝫ regē i ſa
maria: ⁊ lauerūt currū ei⁹ in
piſcia ſamarie: ⁊ linxerūt ca
nes ſanguinē ei⁹: ⁊ habenaſ
lauerūt iuxta verbū dn̄i qḋ
locut⁹ fuerat. Reliqua āt ſ
monū achab ⁊ vniuerſa q̄ fe
cit: ⁊ domus eburnea quam
edificauit: cūctarūq́ꝫ vrbiū
quas extruxit. nōne hec ſcri
pta ſūt i libro ſermonū diex
regū iſrl'. Dormiuit ḡ achab
cum p̄ribus ſuis: ⁊ regnauit
ochozias fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. Joſa
phat vero filius aſa regnare
cepat ſup iudā āno q̄rto achab regis iſrael
Triginta qnq́ꝫ annox erat cū regnare cepiſ
ſet ⁊ vigīti qnq́ꝫ annis regnauit i irl'm. no
mē matris eius azuba filia ſalai. Et ambu
lauit in omni via aſa patris ſui. ⁊ non decli
nauit ex ea. Fecitq́ꝫ qḋ rectum eſt in cōſpe
ctu dn̄i. veruntamē excelſa nō abſtulit. Ad
huc. n. populus ſacrificabat ⁊ adolebat incē
ſum in excelſis. Pacemq́ꝫ habuit ioſaphat
cū rege iſrael. Reliq̄ āt verbox ioſaphat ⁊
G opera eius q̄ geſſit ⁊ plia. nonne hec ſcripta
ſunt in libro verbox diex regum iuda: Sed
⁊ reliquias effeminatox q̄ remāſerāt in die
bus aſa patris eius abſtulit de terra. Nec
erat tūc rex ꝯſtitutus in edem. Rex vero io
ſaphat fecerat claſſes in mari q̄ nauigarent
in ophir ꝑ aurum ⁊ ire nō potuerunt: q̄ꝛ cō
fracte ſunt in aſyongaber. Tunc ait ochozi
as filius achab ad Joſaphat. Uadant ſer
ui mei cum ſeruis tuis in nauibus. Et nolu
it ioſaphat. Dormiuitq́ꝫ ioſaphat cū patri
bus ſuis: ⁊ ſepultus ē cū eis in ciuitate da
uid patris ſui. Regnauitq́ꝫ iorā filius eius
ꝓ eo. Ochozias āt̄ filius achab regnare ce
perat ſuper iſrael in ſamaria anno ſeptimo
decimo ioſaphat regis iuda: regnauitq́ꝫ ſu
p iſrael duobus annis. Et fecit malū in con
ſpectu dn̄i: ⁊ ambulauit in via patris ſui ⁊
matris ſue: ⁊ in via hieroboā filij nabath q̄
peccar̄ fecit iſrael: ſeruiuit quoq́ꝫ baal ⁊ ado
rauit eū: ⁊ irritauit dn̄m deū iſrael iuxta oīa
que fecerat pater eius.

¶ Explicit liber primus Malachiꝫ. i. regū
tertius. Incipit ſecūdus liber Malachim:
ideſt quartus regum. Capitulum Primū.

PReua a
ricatus ē āt mo
ab in iſrael: poſt
q̄ꝫ mortuus eſt
achab. Cecidit
q́ꝫ ochozias per
cācellos cenacu
li ſui quod habe
bat in ſamaria: ⁊
egrotauit. Miſit
q́ꝫ nuncios di
cens ad eos. Ite conſulite beelzebub deum
accaron: vtrum viuere queam de infirmita
te mea hac. Angelus autem domini locu
tus eſt ad heliam theſbitem: dicens. Sur
ge aſcende in occurſum nunciorū regis ſa
marie: ⁊ dices ad eos. Nūq̄d nō eſt deus in
iſrael: vt eatis ad cōſulēdū beelzebub deū
accarō. Quāobrē hec dicit dn̄s. De lecto
ſup q̄ē aſcēdiſti nō deſcēdes: ſꝫ morte mo
rieris. Et abijt helias: reuerſiq́ꝫ ſūt nūcij ad

ochoziā.Qui dixit eis:quare reuerſi eſtis.
B at illi rñderūt ei.Uir occurrit noƀ:⁊ dixit ad
nos.Ite reuertimini ad regē q miſit vos:⁊
dicetis ei.Hec dicit dñs.Nungd qꝛ nō erat
dꝯs in iſrael mitis vt ꝯſulat' beelzebub dꝯs
accarō.Iccirco ď lectulo ſup quē aſcēdiſti nō
deſcēdes:ſȝ morte morieris.Qui dixit eis.
Cuiꝰ figure ⁊ hitus ē vir q occurrit vobis:⁊
locutꝰ ē verba hec.at illi dixerūt.Uir piloſuſ
⁊ zona pellicea accinctus renibꝰ.Qui ait.
helias theſbites eſt.Miſitqȝ ad eū gnqua-
genariū pricipē:⁊ gnquagita q erāt ſub eo
Qui aſcēdit ad eū:ſedētiqȝ i vertice montis
ait.Hō dei rex ꝑcepit vt deſcēdas.Rñdenſ
qȝ helias dixit gnquagenario.Si hō dei ſū
deſcēdat ignis de celo:⁊ deuoret te ⁊ gnqua
C ginta tuos.Deſcēdit ergo ignis de celo ⁊ ď
uorauit eū:⁊ quinquaginta qui erāt cū eo.
Rurſūqȝ miſit ad eū pricipē quinquagena
riū alteꝝ ⁊ quinquaginta cū eo.Qui locutꝰ
ē illi.Hō dei:hec dicit rex:feſtina deſcēde.re
ſpōdēs helias ait.Si hō ďi ego ſū:deſcēdat
ignis de celo ⁊ deuoret te ⁊ gnquaginta tu-
os.Deſcēdit ergo ignis de celo ⁊ deuorauit
illū ⁊ gnquaginta eius.Iteꝝ miſit pricipeȝ
gnquagenariū tertiū:⁊ gnquaginta q erāt
cū eo.Qui cū veniſſet curuauit genua ꝯtra
heliā ⁊ ꝑcatus ē eū ⁊ ait.Hō dei.Noli deſpi
cere aiaȝ meā ⁊ aiaȝ ſeruoꝝ tuoꝝ q mecum
D ſūt.Ecce deſcēdit ignis de celo ⁊ deuorauit
duos principes gnquagenarios primos:⁊
gnquagenos q cū eis erāt.Sȝ nūc obſecro
vt miſerearis aie mee.Locutus ē angelus
dñi ad heliā:dicēs.Deſcēde cū eo.Ne time
as.Surrexit igit' ⁊ deſcēdit cū eo ad regē:⁊
locutus ē ei.Hec dicit dñs.qꝛ miſiſti nūcioſ
ad ꝯſulēdū beelzebub deū accarō q̄ſi nō eſ
ſet deꝰ in iſrael a quo poſſes interrogare ſer
monē:iō de lectulo ſup quē aſcēdiſti nō de-
ſcēdes:ſed morte morieris.Mortuꝰ ē āt iu
xta ſermonē dñi quē locutꝰ ē helias:⁊ regna
uit iorā frater eius ꝓ eo:anno ſcďo iorā filij
ioſaphat regis iude.Nō.n.hēbat filiū.Re-
liq̄ āt ꝟboꝝ ochozie q̄ opatus ē:nonne hec
ſcripta ſūt i libro ſermonū dieꝝ regū iſrl'.II.
A Factū ē aūt cū leuare vellet dñs he-
liā ꝑ turbinē in celuȝ:ibant helias ⁊
heliſeus de galgalis.Dixitqȝ helias ad he
liſeū.Sede hic:qꝛ dñs miſit me vſqȝ in be-
thel.Cui ait heliſeus.Uiuit dñs ⁊ viuit aia
tua:qꝛ nō derelinq̄ȝ te.Cunqȝ deſcēdiſſent
bethel egreſſi ſūt filij ꝓphetaꝝ qui erant in
bethel ad heliſeum:⁊ dixerūt ei.Nūquid no
ſti:qꝛ hodie dñs tollet dñm tuum a te:qui
reſpōdit.Et ego noui.Silete.Dixit āt heliaſ
ad heliſeum.Sede hic:qꝛ dñs miſit me in
hierico.Et ille ait.Uiuit dominꝰ ⁊ viuit ani
ma tua qꝛ non derelinq̄ȝ te.Cūqȝ veniſſent
hierico:acceſſerunt filij ꝓphetaꝝ q erant in
hierico ad heliſeum ⁊ dixerūt ei.Nunquid
noſti:qꝛ dñs hodie tollet dñm tuuȝ a te:Et
ait.Et ego noui.Silete.Dixit autē ei helias
Sede hic qꝛ dñs miſit me vſqȝ ad iordanē.
qui ait.Uiuit dominꝰ:⁊ viuit aia tua:qꝛ nō B
derelinq̄ȝ te.Ierunt igitur ambo pariter.⁊
quinquaginta viri de filijs ꝓphetaꝝ ſecuti
ſunt eos.qui ⁊ ſteterunt ecōtra lōge.Illi āt
ambo ſtabant ſup iordanē.Tulitqȝ helias
palliū ſuū ⁊ inuoluit illud:⁊ ꝑcuſſit aquas
q̄ diuiſe ſunt in vtrāqȝ ꝑtē ⁊ tranſierūt am-
bo ꝑ ſiccum.Cunqȝ tranſiſſent:helias dixit
ad heliſeū.Poſtula quod vis:vt faciam ti
bi anteq̄ȝ tollar a te.Dixitqȝ heliſeus.Ob
ſecro vt fiat in me duplex ſpiritus tuus.qui
rñdit.Rē difficilē poſtulaſti.attamen ſi vi-
deris me qñ tollar a te:erit qď petiſti:ſi āt ñ
videris nō erit.Cūqȝ ꝑgerēt ⁊ icedētes ſer-
mocinarent':ecce currꝰ igneꝰ ⁊ eq ignei diui- Ecci.28.b.
ſerūt vtrūqȝ.Et aſcēdit helias ꝑ turbinē i ce
lū.heliſeꝰ aūt videbat:⁊ clamabat.pr̄ mi pr̄
mi:currꝰ iſrl' ⁊ auriga eiꝰ.Et ñ vidit eū āpliꝰ infra.13.c
appꝛhēditqȝ veſtimēta ſua.⁊ ſcidit illa i duaſ C
ꝑtes.Et leuauit pallium helie qď ceciderat
ei.Reuerſuſqȝ ſtetit ſuper ripaȝ iordanis ⁊
pallio helie qď ceciderat ei percuſſit aquas
⁊ nō ſūt diuiſe.Et dixit.vbi ē deus helie etiā
nūc.Percuſſitqȝ aquaſ:⁊ diuiſe ſūt huc atȝ
illuc ⁊ trāſijt heliſeꝰ.Uidētes aūt filij ꝓphe
taꝝ q erāt in hierico de ꝯtra dixerūt.Requie
uit ſpūs helie ſup heliſeū.Et veniētes in oc
curſū eiꝰ adorauerūt eū ꝓni i terrā.dixerūt
qȝ illi.Ecce cū ſeruis tuis ſunt gnq̄gita viri
fortes:q pñt ire ⁊ querere dñm tuū:ne for-
te tulerit eū ſpūs dñi ⁊ ꝓiecerit eū in vnuȝ
montiū aut in vnā vallium.qui ait.Nolite
mitter'.Coegerūtqȝ eū:donec acqeſceret ⁊ di
ceret.Mittite.Et miſerūt gnq̄ginta viroſ.q
cū q̄ſiſſent tribꝰ diebꝰ nō inuenerunt.Et reuer
ſi ſunt ad euȝ.at ille hitabat i hierico:⁊ dixit
eis.Nungd ñ dixi vobis.nolite mittere.Di
xerūt q̄ȝ viri ciuitatis ad heliſeū.Ecce hitatio D
ciuitatis hꝰoptia ē:ſicut tuipſe dñe ꝓſpicis:

ſed aq̃ peſſime ſūt: ⁊ terra ſterilis. At ille ait.
Afferte mihi vas nouū: ⁊ mittite in illud ſal
Qd̄ cū attuliſſent: egreſſus ad fontē aquaꝝ
miſit in illum ſal: ⁊ ait. Hec dicit dn̄s. Sana
ui aquas has: ⁊ nō erit vltra in eis mors ne
q3 ſterilitas. Sanate ſunt ergo aque vſq3 i
diē hāc iuxta verbū heliſei qd̄ locutus eſt.
Aſcendit āt inde heliſeus in bethel. Cumq3
aſcenderet per viā pueri parui egreſſi ſunt
de ciuitate: ⁊ illudebāt ei dicentes. Aſcende
calue: aſcende calue. Qui cū reſpexiſſet vi
dit eos: ⁊ maledixit eis in nomine domini.
Egreſſiq3 ſunt duo vrſi de ſaltu ⁊ lacerave
runt ex eis quadraginta duos pueros. Abi
it autē inde in montem carmeli: ⁊ inde reuer
ſus eſt in ſamariam. III

A Ioram vero filius achab regnauit ſup
iſrael in ſamaria anno decimooctauo
ioſaphat regis iude. Regnauitq3 duodeci3
annis: ⁊ fecit malū corā dn̄o: ſ3 nō ſicut pa
ter ſuus ⁊ mater. Tulit.n. ſtatuas baal quaſ
fecerat pater eius. Uerūtamē in peccatis ie
roboā filij nabath: q peccare fecit iſrael ad
heſit: nec receſſit ab eiſ. Porro meſa rex mo
ab nutriebat pecora multa: ⁊ ſoluebat regi
iſrael centū milia agnoꝝ: ⁊ centū milia arie
tum cū velleribus ſuis. Cūq3 mortuus fuiſ
ſet achab: preuaricatus eſt fedus qd̄ habe
bat cū rege iſrael. Egreſſus eſt igiť rex iorā
in die illa de ſamaria: ⁊ receſuit vniuerſum
iſrael: miſitq3 ad ioſaphat regē iuda dicēs.
Rex moab receſſit a me: veni mecū contra
Reg.22.a eum ad preliū. Qui rn̄dit. Aſcēdā. Qui me
us eſt tuus eſt: populus meus populus tu⁹
⁊ equi mei equi tui. Dixitq3. Per quā via3
aſcendemus? At ille rn̄dit. Per deſertū idu
B mee. Perrexerunt igitur rex iſrael ⁊ rex iu
da ⁊ rex edom: ⁊ circuierunt per viā ſeptem
dieꝝ: nec erat aqua exercitui ⁊ iumētis que
ſequebanť eos. Dixitq3 rex iſrael. Heu heu
heu. Cōgregauit nos dn̄s tres reges: vt tra
deret in manu ioab. Et ait ioſaphat. Eſt ne hʼ
ꝓpha dn̄i: vt deprecemur dn̄m per eum? Et
reſpondit vnus de ſeruis regis iſrael. Eſt hʼ
heliſeus filius ſaphat qui fundebat aqua3
ſuper manus helie. Et ait ioſaphat. Eſt apd̄
eū ſmo dn̄i. Deſcenditq3 ad eū rex iſrael ⁊
ioſaphat rex iuda: ⁊ rex edom. Dixit āt heli
ſeus ad regem iſrael. Quid mihi ⁊ tibi eſt?
Uade ad ꝓphetas patris tui ⁊ matris tue.
Et ait illi rex iſrael. Quare ꝯgregauit domi
nus tres reges hos: vt traderet eos in ma
nus moab? Dixitq3 ad eum heliſeus. Uiuit 3.Re.17.e
dn̄s exercituū in cuius ꝯſpectu ſto: ꝙ ſi non 2.18.c
vultū ioſaphat regis iude erubeſcerem: non C
attēdiſſe3 qdē te: nec reſpexiſſem. Nunc aūt
adducite mihi pſaltē. Cūq3 caneret pſaltes
facta eſt ſuper eū manus dn̄i. Et ait. Hec di
cit dn̄s. Facite alueū torrētis huius foſſas
⁊ foſſas. Hec.n. dicit dn̄s. Nō videbitis vē
tū neq3 pluuiā: ⁊ alueus iſte replebiť aquis
⁊ bibetis vos ⁊ familie vr̄e ⁊ iumēta veſtra.
Parumq3 eſt hoc in cōſpectu dn̄i. Inſuper
tradat ēt moab in manus vr̄as. Et pcutie
tis oēm ciuitatē munitā ⁊ oēm vrbē electa3
⁊ vniuerſū lignū fructifeꝝ ſuccidetis: cūctoſ
q3 fontes aquaꝝ obturabitis: ⁊ oēm agrum
egregiū operietis lapidibus. Factū eſt igiť
mane qn̄ ſacrificiū offerri ſolet: ⁊ ecce aque
veniebāt per viā edom. Et repleta eſt terra
aqs. Uniuerſi aūt moabites audiētes ꝙ de
ſcendiſſent tres reges vt pugnarent aduer
ſus eos: ꝯuocauerūt oēs qui accincti erant
baltheo deſuper ⁊ ſteterūt in terminis. Pri
moq3 mane ſurgētes: ⁊ orto iā ſole ex aduer
ſo aquaꝝ: viderūt moabite ecōtra aquas ru
bras: q̃ſi ſanguinē. dixerūtq3. Sanguis gla
dij eſt. Pugnauerūt reges ꝯtra ſe ⁊ ceſi ſūt D
mutuo. Nūc pge ad pdā moab. Perrexerūt
q3 in caſtra iſrael. Porro cōſurgens iſrael
percuſſit moab: at illi fugerūt corā eis. Ue
nerunt igiť q vicerāt: ⁊ pcuſſerūt moab ⁊ ci
uitates deſtruxerūt: ⁊ oēm agꝝ optimū mit
tētes ſinguli lapides repleuerūt ⁊ vniuerſoſ
fontes aquaꝝ obturauerūt: ⁊ oia ligna fru
ctifera ſucciderunt: ita vt muri tm̄ fictiles re
manerent. Et circūdata eſt ciuitas a fundi
bularijs: ⁊ magna ex parte percuſſa. Qd̄ cū
vidiſſet rex moab p̄ualuiſſe. ſ. hoſtes: tulit ſe
cū ſeptingētos viros educētes gladios vt ir
ruperent ad regē edom ⁊ nō potuerūt. Arri
piensq3 filiū ſuum primogenitu3 qui regna
turus erat pro eo obtulit holocauſtum ſup
murum: ⁊ facta eſt indignatio magna i iſra
el. Satimq3 receſſerunt ab eo: ⁊ reuerſi ſunt
in terram ſuam. IIII

Mulier aūt quedā de vxoribus pro A
phetarū: clamabat ad heliſeū dicēſ
Seruus tuus vir meus mortuus ē: ⁊ tu no
ſti q2 ſeruus tuus fuit timēs deū. Et ecce cre
ditor venit vt tollat duos filios meos ad ſer
uiendū ſibi. Cui dixit heliſeus. Quid vis vt faciā

faciā tibi? Dic mihi qd hēs ī domo tua? At
illa rñdit. Nō hēo ācilla tua qcq̄ꝫ in domo
mea: niſi parū olei quo vngar. Cui ait. Vad
pete mutuo ab oībus vicinis tuis vaſa va-
cua nō pauca: ⁊ ingredere ⁊ claude oſtiū tu
uꝫ cū intrinſecus fueris tu ⁊ filij tui: ⁊ mitte
inde in oīa vaſa hec: ⁊ cū plena fuerint tolleſ
Iuit itaqꝫ mulier ⁊ clauſit oſtiū ſup ſe ⁊ ſup
filios ſuos. Illi offerebāt vaſa: ⁊ illa infūde-
bat. Cūqꝫ plena fuiſſent vaſa: dixit ad filiū
B ſuum. Affer mihi adhuc vas. Et ille rñdit.
Nō hēo. Stetitqꝫ oleū. Venit āt illa ⁊ indi-
cauit homini dei. Et ille. Vade inqt vende
oleū ⁊ redde creditori tuo: tu āt ⁊ filij tui vi-
uite de reliq̄. Fcā ē āt q̄dā dies: ⁊ trāſibat he
liſeus p ſunā ciuitatē. Erat āt ibi mulier ma
gna q̄ tenuit eū vt comederet panē. Cumqꝫ
freq̄nter inde trāſiret: diuertebat ad eam vt
comederet panē. Que dixit ad viꝝ ſuū. Ani
duerto q̄ vir dei ſcūs eſt iſte q tranſit p nos
freq̄nter. Faciamus ḡ cenaculū paruū: ⁊ po
namus ei in eo lectulū ⁊ mēſaꝫ ⁊ ſellā ⁊ cā-
delabrū: vt cū venerit ad nos maneat ibi.
Facta ē ergo dies q̄dā: ⁊ veniens diuertit in
cenaculuꝫ: ⁊ requieuit ibi. Dixitqꝫ ad giezi
pueꝝ ſuū. Voca ſunamitē iſtā. Qui cū vo-
caſſet eam: ⁊ illa ſtetiſſet coram eo: dixit ad
S.co. pueꝝ ſuū. Loquere ad eā. Ecce ſedule in om
C nibus miniſtraſti nobis: quid vis vt faciaꝫ
tibi? Nunquid habes negocium ⁊ vis vt lo
quar regi ſiue pricipi militie? Que repōdit
In medio populi mei habito. Et ait. Quid
ergo vult vt faciā ei. Dixitqꝫ giezi. ne q̄ras
Filiū. n. nō habet: ⁊ vir eius ſenex eſt. Pre
cepit itaqꝫ vt vocaret eā. Que cū vocata fu
iſſet ⁊ ſtetiſſet an̄ oſtiū. Dixit ad eā. In tēpo
Gen.18.b re iſto in hac eadē hora ſi vita comes fuerit
habebis in vtero filiū. At illa. Noli q̄ſo do-
mine mi vir dei: noli mētiri ācille tue. Et cō
cepit mulier ⁊ peperit filiū in tēpore ⁊ in ho
ra eadē qua dixerat heliſeus. Creuit aūt pu
er: ⁊ cū eēt quedā dies ⁊ egreſſus iſſet ad pa
trē ſuū ad meſſores: ait patri ſuo. Caput me
D um doleo: caput meum doleo. At ille dixit
puero. Tolle ⁊ duc eū ad matrē ſuā. Qui cū
tuliſſet ⁊ duxiſſet eū ad matrē ſuā: poſuit eū
illa ſup genua ſua vſqꝫ ad meridiē: ⁊ mor-
tuus eſt. Aſcēdit aūt ⁊ collocauit euꝫ ſup le
ctū hoīs dei: ⁊ clauſit oſtiū. Et egreſſa voca-
uit viꝝ ſuū. Et ait. Mitte mecū obſecro vnū
de pueris ⁊ aſinā: vt excurrā vſqꝫ ad homi-
nē dei ⁊ reuertar. Qui ait illi. Quam ob cau
ſam vadis ad eū? Hodie nō ſunt kalēde ne
qꝫ ſabbatū. Que reſpōdit. Vadā. Strauit-
qꝫ aſinā: ⁊ p̄cepit puero. Mina ⁊ ꝓpera ne
mihi morā facias in eūdo: ⁊ hoc age qđ p̄ci
pio tibi. Profecta eſt igit̄ ⁊ venit ad virum
dei in mōtē carmeli. Cūqꝫ vidiſſet eā vir dei
de ꝯtra: ait ad giezi pueꝝ ſuū. Ecce ſunami-
tis illa. Vade ergo in occurſuꝫ eius: ⁊ dic ei.
Recte ne agit̄ circa te ⁊ circa viꝝ tuū: ⁊ cir- īfra.5.k
ca filiū tuū. Que rñdit. Recte. Cūqꝫ veniſ- E
ſet ad viꝝ dei in mōtē apphēdit pedes eius
⁊ acceſſit giezi vt amoueret eā. Et ait hō dei
Dimittite illā. Aīa. n. eius in amaritudine ē
⁊ dñs celauit a me ⁊ nō idicauit mihi. Que
dixit illi. nūqd petiui filiū a dño meo. Nūqd
nō dixi tibi ne illudas me. Et ille ait ad gie- infra.9.a.
zi. Accinge lūbos tuos ⁊ tolle baculū meū
in manu tua ⁊ vade. Si occurrerit tibi ho-
mo nō ſalutes eū. ⁊ ſi ſalutauerit te qſpiam
nō rñdeas illi. Et pones baculū meū ſup fa
ciē pueri. Porro mr̄ pueri ait. Viuit dñs ⁊
viuit aīa tua: nō dimittā te. Surrexit ergo ⁊
ſecutus ē eā. Giezi āt p̄ceſſerat an̄ eos: ⁊ po
ſuerat baculū ſup faciē pueri. ⁊ nō erat vox
neqꝫ ſenſus. Reuerſuſqꝫ eſt in occurſuꝫ ei⁹
⁊ nūciauit ei dicēſ. Nō ſurrexit puer. Ingreſ
ſus ē ergo heliſe⁹ domū. ⁊ ecce puer mortu F
us iacebat in lectulo ei⁹. Ingreſſuſqꝫ clau-
ſit oſtiū ſup ſe ⁊ ſup pueꝝ. ⁊ orauit ad dñm. 3.Re.17.d
Et aſcēdit ⁊ icubuit ſup puerū: poſuitqꝫ os Act.20.c.
ſuū ſup oculos ei⁹: ⁊ man⁹ ſuas ſup manus
ei⁹. ⁊ incuruauit ſe ſup eū. ⁊ calefacta ē caro
pueri. At ille reuerſus deābulabat in domo
ſemel huc atqꝫ illuc: ⁊ aſcēdit ⁊ incubuit ſu
p eū. Et oſcitauit puer ſepties: apuitqꝫ ocu-
los. Et ille vocauit giezi: ⁊ dixit ei. Voca ſu- infra.8.a.
namitē hāc. Que vocata igreſſa ē ad eum. Luce.7.b.
qui ait. tolle filiū tuum. Venit illa ⁊ corruit
ad pedes ei⁹. ⁊ adorauit ſr̄ terrā. Tulitqꝫ fi-
liū ſuū ⁊ egreſſa: eſt: ⁊ heliſeus reuerſus ē in
galgala. Erat āt fames i terra ⁊ filij pphaꝝ
bitabāt corā eo. dixitqꝫ vni de pueris ſuis.
pōe ollā grādē: ⁊ coq̄ pulmētū filijs pphaꝝ. G
Et egreſſus ē vnus i agrū vt colligeret her-
bas agreſtes. Inuenitqꝫ q̄ſi vitē ſilueſtrē: ⁊
collegit ex ea colloquintidas agri. ⁊ ipleuit
palliū ſuū. ⁊ reuerſus ꝯcidit in ollā pulmē-
ti. Neſciebat. n. qd eēt. Infuderūt ergo ſocijſ
vt comederēt. Cūqꝫ guſtaſſent de coctione:
exclamauerūt dicētes. Mors in olla vir dei

Et nõ potuerũt cõeder. At ille. Afferte inqt
farinã. Cũq3 tuliſſent miſit in ollã ⁊ ait. In
funde turbe vt comedãt. Et nõ fuit amplius
qcq̃3 amaritudinis i olla. Vir ãt qdã venit
de balſaliſa deferẽs viro dei panes p̃mitia
rũ. ⁊ vigiti panes ordeaceos: ⁊ frumẽtũ no
uũ in pa ſua. At ille dixit. Da pplo vt cõe
dat. Reſpõditq3 ei miſter eius. Quãtũ ẽ h̃ vt
apponam corã cẽtum viris? Rurſum ille.
Da ait populo vt comedat. Hec.n.dicit do
minus. Comedent: ⁊ ſuperit. Poſuit itaq3
coram eis. Qui comederunt. ⁊ ſuperfuit iu
xta verbũ domini. V.

A Naaman pñceps militie regis ſyrie
erat vir magnus apud dñ3 ſuũ: ⁊ ho
norat⁹: per illũ.n. dedit dñs ſalutẽ ſyrie. erat
ãt vir fortis ⁊ diues: ſed lepꝛoſus. Porro d̃
ſyria egreſſi fuerãt latrũculi ⁊ captiuã duxe
rãt d̃ terra iſrael puellã paruulã: q̃ erat i ob
ſeqo vxoris naamã. que ait ad dñã ſuam.
Utinã fuiſſet dñs me⁹ a ꝓphetam q ẽ in ſa
maria ꝑfecto curaſſet eũ a lepra quã h3. In
greſſus ẽ itaq3 naamã ad dñ3 ſuũ: ⁊ nũcia
B uit ei dicẽs. Sic ⁊ ſic locuta ẽ puella de terra
iſrl'. Dixitq3 ei rex ſyrie. Uade: ⁊ mittã lr̃as
ad regẽ iſrael. Qui cũ ꝓfect⁹ eẽt ⁊ tuliſſet ſe
cũ decẽ talẽta argẽti ⁊ ſex milia aureos. ⁊ de
cẽ mutatoria veſtimẽtoꝝ: detulit lr̃as ad re
gẽ iſrl' i h̃ verba. Cũ accepis epl'a3 hãc: ſcito
ꝙ miſeri ad te naamã ſeruũ meũ vt cures
eũ a lepra ſua. Cũq3 legiſſet rex iſrael lr̃as:
Deu.32.f. ſcidit veſtimẽta ⁊ ait. Nũqd de⁹ ego ſum vt
occider poſſi3 ⁊ viuificar: qr iſte miſit ad me
vt curẽ hoie3 a lepra ſua? Animaduertite ⁊ vid̃
te: quot occaſiones querat aduerſum me.
C Quod cum audiſſet heliſeus vir dei ſcidiſ
ſe videlicet regem iſrael veſtimenta ſua: mi
ſit ad eum dicens. Quare ſcidiſti veſtimen
ta tua. Ueniat ad me: ⁊ ſciat eſſe propheta3
in iſrael. Uenit ergo naaman cum equis ⁊
curribus: ⁊ ſtetit ad oſtium domus heliſei.
Miſitq3 ad eũ heliſeus nũciũ dicẽs. Uade
⁊ lauar ſepties i iordane. ⁊ recipiet ſanitatẽ
caro tua atq3 mũdeberis. Iratus naama3:
recedebat dicens. Putabã ꝙ egrederet ad
ad me ⁊ ſtans inuocaret nomẽ dñi ſui: ⁊ tã
geret manu ſua locum lepre: ⁊ curaret me.
Nunqd nõ meliores ſũt abana ⁊ pharfar
D fluuij damaſci oĩbus aqs iſrael: vt lauer in
eis ⁊ mũder? Cũ ergo vertiſſet ſe ⁊ abiret in
dignãs: acceſſerũt ad eum ſerui ſui. ⁊ locuti
ſunt ei. pr̃ ⁊ ſi rẽ grandẽ dixiſſet tibi ꝓpheta
certe facere debueras. quãto magis qr nũc
dixit tibi lauare ⁊ mũdaberis. Deſcendit ⁊
lauit ſepties i iordane iuxta ſermonẽ viri di
⁊ reſtituta ẽ caro ei⁹: ſicut caro pueri puuli:
⁊ mũdatus ẽ. Reuerſuſq3 ad viꝝ dei cũ vni Luce.4.c.
uerſo comitatu ſuo: venit ⁊ ſtetit cora3 eo ⁊
ait. Uere ſcio ꝙ nõ ſit alius deus in vniuer
ſa terra: niſi tãtũ in iſrael. Obſecro itaq3 vt
accipias benedictionẽ a ſeruo tuo. At ille re
ſpõdit. Uiuit dñs añ quẽ ſto. qr nõ accipiã. E
Cũq3 vi faceret: penitus nõ acqeuit. Dixit
q3 naamã. Ut vis. Sed obſecro ꝯcede mihi
ſeruo tuo: vt tollam onus duoꝝ burdonũ de
terra. Nõ.n. faciet vltra ſeru⁹ tuus holocau
ſtũ aut victimã dijs alienis niſi dño. Hoc ãt
ſolũ ẽ de quo depceris dñm ꝓ ſeruo tuo: qñ
ingrediet dñs me⁹ tẽplũ remmõ vt adoret ⁊
illo innitẽte ſup manũ meã: ſi adorauero i tẽ
plo remmõ: adorante eo i eodẽ loco: vt igno
ſcat mihi dñs ſuo tuo ꝓ hac re. qui dixit ei.
Uade in pace. abijt ergo ab eo electo tpe. F
Dixit giezi puer viri dei. pepercit dñs meus
naamã ſyro iſto: vt nõ acciperet ab eo q̃ at
tulit. Uiuit dñs qr currã poſt eũ ⁊ accipia3
ab eo aliquid. Et ſecutus ẽ giezi poſt tergũ
naaman. quem cum vidiſſet ille currentem
ad ſe: deſilijt de curru in occurſum eius ⁊ ait
Recte ne ſunt omnia. Et ille ait. Recte. Do S.4.d
minus meus miſit me ad te dicens. Modo
venerunt ad me duo adoleſcentes de mon
te effraim: ex filijs prophetarum. Da eis ta
lentum argenti: ⁊ veſtes mutatorias dupli
ces. Dixitq3 naaman Melius eſt vt accipi
as duo talenta. Et coegit eu3: ligauitq3 duo G
talenta argenti in duobus ſacris ⁊ dupli
cia veſtimenta: ⁊ impoſuit duobus pueris
ſuis: qui ⁊ portauerant coram eo. Cunq3 ve
niſſet iam veſperi tulit de manu eorum: ⁊
repoſuit in domo: dimiſitq3 viros ⁊ abierũt
ipſe autem ingreſſus ſtetit coram domino
ſuo. Et dixit heliſeus. Unde venis giezi.
Cui reſpondit. Non iuit ſeruus tuus quoq̃
at ille ait. Nõne cor meum in preſenti erat:
quando reuerſus eſt homo de curru ſuo in
occurſum tui. Nũc igitur accepiſti argentũ
⁊ accepiſti veſtes: vt emas oliueta ⁊ vineas
⁊ oues ⁊ boues ⁊ ſeruos ⁊ ancillas. Sed ⁊
lepra naaman adherebit tibi, ⁊ ſemini tuo
vſq3 in ſempiternum. Et egreſſus eſt quaſi
nix ab eo lepꝛoſus. VI 1.Pa.26.d

A Dixerũt ãt filij ꝓphetaꝝ ad heliſeum.
Ecce locus in quo hitamus coraʒ te
anguſtus eſt nobis. Eamus vſqʒ ad iorda-
né ⁊ tollãt ſinguli de ſilua materias ſingu-
las vt edificemus nobis ibi locũ ad habitã-
dũ. Qui dixit. Ite. ⁊ ait vnus ex illis. Veni ḡ
⁊ tu cũ ſeruis tuis. Rñdit ego veniã. Et abi-
it cũ eis. Cũqʒ veniſſent ad iordané: cedebãt
ligna. Accidit ãt: vt cũ vnus materiã ſucci-
diſſet caderet ferrũ ſecuris in aquam. Excla-
mauitqʒ ille ⁊ ait. Heu heu heu dñe mi: ⁊ hoc
ipſum mutuo acceperã. Dixit ãt homo dei.
B Vbi cecidit? At ille monſtrauit ei locum. Pre-
cidit ergo lignũ: ⁊ miſit illuc. Natauitqʒ ferꝝ.
Et ait. Tolle. Qui extendit manũ: ⁊ tulit il-
lud. Rex ãt ſyrie pugnabat ꝯtra iſrael: con-
ſiliũqʒ inijt cũ ſeruis ſuis dicens. In loco il-
lo ⁊ illo ponamus inſidias. Miſit itaqʒ vir
dei ad regé iſrael dicés. Caue ne tranſeas in
locũ illũ: q2 ibi ſyri in inſidijs ſunt. Miſit ita-
qʒ rex iſrael ad locũ quẽ dixerat ei vir dei: ⁊
ꝓoccupauit eũ: ⁊ obſeruauit ſe ibi nõ ſemel:
neqʒ bis. Conturbatũqʒ eſt cor regis ſyrie
C ꝓ hac re: ⁊ ꝯuocatis ſeruis ſuis ait. Quare
4.Reg.11.b nõ indicatis mihi quis proditor mei ſit apđ
regé iſrael? Dixitqʒ vnus ſeruoꝝ eius. Ne-
quaqʒ dñe mi rex: ſed heliſeus ꝓpheta q eſt
in iſrael indicat regi iſrael oĩa verba q̃cũqʒ
locutus fueris in ꝯclaui tuo. Dixitqʒ eis.
Ite ⁊ videte vbi ſit: vt mittã ⁊ capiã eũ. An-
nunciauerunt ei dicentes. Ecce in dothain.
Miſit ergo illuc equos ⁊ currus ⁊ robur ex-
ercitus. Qui cũ veniſſent nocte: circundede-
runt ciuitaté. Cõſurgés aũt diluculo mini-
ſter viri dei egreſſus eſt: viditqʒ exercitum i
circuitu ciuitatis ⁊ equos ⁊ currus. Nũcia-
uitqʒ ei dicés. Heu heu heu dñe mi qd faci-
emus? at ille rñdit. Noli timere. plures eniʒ
D nobiſcũ ſunt q̃ cũ illis. Cũqʒ oraſſet heliſe-
2.Pa.32.b. us ait. Dñe aperi oculos pueri huius vt vi-
deat. Et aperuit dñs oculos pueri: ⁊ vidit:
q2 ecce mons plenus equoꝝ ⁊ curruũ igne-
orum in circuitu heliſei. Hoſtes vero deſcen-
derunt ad eũ. porro heliſeus orauit ad dñm
dicés. Percute obſecro gentẽ hanc cecitate.
Gen.19.c Percuſſitqʒ eos dñs ne viderent iuxta ver-
bũ heliſei. Dixit ãt ad eos heliſeus. Non ẽ
hec via: neqʒ iſta eſt ciuitas. Sequimini me: ⁊
oſtendam vobis virũ quẽ q̃ritis. Duxit ergo
eos in ſamariam. Cũqʒ ingreſſi fuiſſent in
ſamariam: dixit heliſeus. Domine aperi ocu-
los iſtoꝝ vt videant. Aperuitqʒ dñs oculos E
eoꝝ ⁊ viderũt ſe eſſe in medio ſamarie. Di-
xitqʒ rex iſrael ad heliſeũ cum vidiſſet eos.
Nũqd percutiã eos pater mi? Et ille ait. Nõ
percuties. Neqʒ.n. cepiſti eos gladio ⁊ arcu
tuo: vt percutias. Sed pone pané ⁊ aquam
corã eis vt comedãt ⁊ bibãt ⁊ vadãt ad do-
minũ ſuũ. Appoſitaqʒ eſt eis ciboꝝ magna
ꝑparatio: ⁊ comederũt ⁊ biberunt: ⁊ dimiſit
eos: abierũtqʒ ad dñm ſuũ. Et vltra non ve-
nerũt latrones ſyrie in terrã iſrael. Factuʒ ẽ F
autẽ poſt hec congregauit benadab rex ſyrie Deu.28.f
vniuerſũ exercitũ ſuũ: ⁊ aſcẽdit ⁊ obſidebat
ſamariam. Factaqʒ eſt fames magna in ſa-
maria: ⁊ tandiu obſeſſa eſt donec venunda-
ret caput aſini octoginta argenteis: ⁊ q̃r-
ta pars cabi ſtercoris columbaꝝ quinqʒ ar-
genteis. Cũqʒ rex iſrael tranſiret per murũ
mulier q̃dã exclamauit ad eũ dicés. Salua 2.Re.14.a
me dñe mi rex. Qui ait. Nõ te ſaluet domi-
nus. Unde te poſſũ ſaluare? De area: vel de
torculari? Dixitqʒ ad eã rex. Quid tibi vis?
Que rñdit. Mulier iſta dixit mihi. Da filiũ Thre.4.b
tuũ vt comedamus eũ hodie ⁊ filiũ meum
comedemus cras. Coximus ergo filiũ meũ
⁊ comedimus. Dixitqʒ ei altera die. Da fili-
um tuũ vt comedamus eũ. Que abſcõdidit
filium ſuũ. Quod cũ audiſſet rex: ſcidit ve-
ſtimenta ſua: ⁊ trãſibat per murũ. Viditqʒ
oĩs populus ciliciũ quo veſtitus erat rex ad G
carné intrinſecus. Et ait rex. Hec mihi faci- 3.Re.19.a
at deus: ⁊ hec addat: ſi ſteterit caput heliſei
filij ſaphat ſuper ipſum hodie. Heliſeus ãt
ſedebat in domo ſua: ⁊ ſenes ſedebãt cũ eo.
Premiſit itaqʒ virũ: ⁊ anteq̃ veniret nun-
cius: ille dixit ad ſenes. Nũqd ſcitis ꝙ miſe-
rit filius homicide huc vt precidatur caput
meũ? Uidete ergo cum venerit nũcius: clau-
dite oſtiũ: ⁊ nõ ſinatis eũ introire. Ecce enim
ſonitus pedũ dñi eius poſt eũ eſt. Adhuc il-
lo loquente eis apparuit nũcius q veniebat
ad eũ. Et ait. Ecce tm̃ malũ a dño eſt. Quid
amplius expectabo a dño?

VII

A Dixit autem heliſeus. Audite verbũ
dñi. Hec dicit dñs. In tpe hoc cras:
modius ſimile vno ſtatere erit: ⁊ duo modij
ordei ſtatere vno in porta ſamarie. Reſpon-
dens vnus de ducibus ſuper cuius manuʒ
rex incũbebat homini dei: ait. Si dñs fece-
rit ẽt cataractas in celo. Nunquid poterit
eẽ quod loqueris? Qui ait. Uidebis oculis

tuis et inde nõ comedes. Quatuor ergo viri erãt leprosi iuxta introitũ porte q dixerũt ad inuicẽ. Quid hic eẽ volumus donec moriamur? Siue ingredi voluerim⁹ ciuitatẽ fame moriemur: ſiue mãſerim⁹ hic moriendũ nobis ẽ. Uenite ergo et trãſfugiamus ad caſtra ſyrie. Si pepcerit nobis viuem⁹: ſi ãt occidere voluerit: nihilomin⁹ moriemur. Surrexerũt ergo veſpi vt venirẽt ad caſtra ſyrie. Cũq3 veniſſent ad pncipiũ caſtroꝝ ſyrie nullũ ibidẽ repperũt. Siqdẽ dñs ſonitũ audiri
B fecerat i caſtris ſyrie curruũ et equoꝝ. et exercitus plimi. Dixerũtq3 ad inuicẽ. Ecce mercede ꝯduxit aduerſũ nos rex iſrl' reges ethéorũ et egyptioꝝ: et venerũt ſup nos. Surrexerũt ergo et fugerũt in tenebris. et dereliqrũt tẽtoria ſua et equos et aſinos in caſtris: fugerũtq3: aĩas tm̃ ſuas ſaluare cupiẽtes. Igit' cũ veniſſent leproſi illi ad principiũ caſtroꝝ ingreſſi ſũt vnũ tabernaculũ: et cõederunt: et biberũt. Tulerũtq3 inde argẽtũ et aurũ et veſtes: et abierũt et abſcõderũt. Et rurſu3 reuerſi ſunt ad aliud tabernaculu3 et ide ſilr auferentes abſcõderunt. Dixerũtq3 ad inuice3. nõ recte facimus. Hec. n. dies bõi nuncij ẽ. Si tacuerim⁹ et noluerim⁹ nũciar' vſq3 mãe ſceleris arguemur. Uenite eam⁹ et nũciem⁹ in aula regis. Cũq3 veniſſẽt ad portã ciuita
C tis: narrauerũt eis dicẽtes. Iuim⁹ ad caſtra ſyrie et nullũ ibidẽ reppimus hoĩe3: niſi eqs et aſinos alligatos: et fixa tẽtoria. Jerũt ergo portarij: et nũciauerũt in palatio regis itrinſecus. Qui ſurrexit nocte et ait ad ſeruos ſuos. Dico vobis qd fecerit nobis ſyri. Sciũt qr fame laboram⁹: et icirco egreſſi ſũt ð caſtris: et latitãt i agris dicẽtes. Cũ egreſſi fuerint de ciuitate capiem⁹ eos viuos: et tũc ciuitatẽ ingredi poterim⁹. Rñdit ãt vn⁹ ſeruoꝝ ei⁹. Tollam⁹ qnq3 equos q remãſerũt in vrbe qr ipſi tm̃ ſunt i vniuerſa multitudĩe iſrl' alij. n. conſũpti ſũt: et mittẽtes explorare poterimus. Adduxerũt ergo duos equos: miſitq3 rex in caſtra ſyroꝝ dicens. Ite et videte Qui abierũt poſt eos vſq3 ad iordanẽ. Ecce ãt oĩs via plena erat veſtibus et vaſis: q pie
D cerãt ſyri cũ turbarent'. Reuerſiq3 nũcij in-
ſ.eo. dicauerunt regi. Et egreſſus pplus diripuit caſtra ſyrie. factuſq3 ẽ modi⁹ ſile ſtatere vno et duo modij ordei ſtater' vno iuxta ꝟbũ dñi. Porro rex ducẽ illũ in cuius manu icubuerat ꝯſtituit ad portã: quẽ cõculcauit turba i introitũ porte: et mortuus ẽ iuxta qð locut⁹ fuerat vir dei qñ deſcenderat rex ad eũ. Factũq3 ẽ iuxta ſermonẽ viri ðĩ: quẽ dixerat regi qñ ait: duo modi ordei ſtatere vno erũt et modi⁹ ſile ſtatere vno hoc eodẽ tpe cras in porta ſamarie. qñ rñderat dux ille viro dei et dixerat. ẽt ſi dñs fecerit cataractas in celo nũqd poterit fieri qð loqris? et dixit ei. videbis oculis tuis et ide nõ comedes. Euenit ḡ ei ſicut pdictũ erat et ꝯculcauit eũ populus in porta et mortuus eſt. VIII.

Heliſe⁹ ãt locutus ẽ ad mulierẽ: cuius viuere fecerat filiũ dicens. Surge vade tu et dom⁹ tua: et pegrinare vbicũq3 reperis. Uocabit. n. dñs famẽ: et veniet ſup terrã ſeptẽ ãnis. Que ſurrexit et fecit iuxta verbũ hoĩs dei: et vadẽs cũ domo ſua: pegrinata ẽ in trã philiſtijm dieb⁹ multis. Cũq3 finiti eſſent anni ſeptẽ: reuerſa ẽ mulier ð terra philiſtijm. Et ingreſſa ẽ vt interpellaret regẽ p domo ſua. et pro agris ſuis. Rex ãt loqbat' cũ giezi puero viri ði dicẽs. Narra mihi oĩa magnalia q fecit heliſeus. Cũq3 ille narraret rgi quõ mortuũ ſuſcitaſſet: appuit mlier cuius viuificauerat filiũ clamans ad regẽ p domo ſua et p agris ſuis. Dixitq3 giezi. dñe mi rex h ẽ mulier: et hic eſt filius eius quem ſuſcitauit heliſeus. Et interrogauit rex mliere. Que narrauit ei vera eẽ. Deditq3 ei rex eunuchum vnum dicens. Reſtitue ei oĩa q ſua ſũt. et vniuerſos redditus agroꝝ a die q reliqt terrã vſq3 ad pñs. Uenit quoq3 heliſeus damaſcu3: et benadab rex ſyrie egrotabat. Nũciauerũtq3 ei dicẽtes. Uenit vir dei huc. Et ait rex ad azabel. Tolle tecu3 munera et vade i occurſũ viri dei. et ꝯſule dñ3 p eũ dicẽs. Si euadere potero de ifirmitate mea hac? Iuit igitur azabel in occurſum eius habens ſecu3 munera et omnia bona damaſci onera quadraginta camelorum. Cũq3 ſtetiſſet corã eo: ait Filius tuus benadab rex ſyrie miſit me ad te dicens. Si ſanari potero de ifirmitate mea hac? Dixitq3 ei heliſeus. Uade dic ei. Sanaberis. Porro oñdit mihi dñs q morte morie'. Stetitq3 cum eo: et cõturbatus ẽ vſq3 ad ſuffuſionem vultus. Fleuitq3 vir dei. Cui azabel ait. Quare dominus meus flet? At ille dixit. Qr ſcio q facturus ſis filijs iſrael mala. Ciuitates eorũ munitas igne ſuccendes: et iuuenes eorum interficies gladio: et paruulos eorum elides:

[Right margin notes: A ſ.4.f. (beside "Heliſe⁹"); B (beside "magnalia"); C 3. Re. 14. a. (beside "huc"/"ra et vade"); D (beside "nus meus flet")]

⁊ pregnātes diuides. Dixitq3 azabel. Quid
.n. ſū3 ſeruus tu⁹ canis: vt faciā re3 iſtā ma
gnā? Et ait heliſeus. Oſtēdit mihi dñs te re-
gem ſyrie fore. Qui cū receſſiſſet ab heliſeo
venit ad dñm ſuum. Qui ait ei. Quid tibi
dixit heliſeus? At ille rñdit. Dixit mihi reci
pies ſanitatem. Cumq3 veniſſet dies altera.
tulit ſtragulum ⁊ infundit aquam: ⁊ expan-
dit faciem eius. Quo mortuo: regnauit aza
hel pro eo. Anno quinto ioram filij achab
E regis iſrael regnauit iorā fili⁹ ioſaphat rex
2.Pa.21.b iuda. Trigīta duoꝝ ānoꝝ erat cū regnare ce
piſſet: ⁊ octo ānis regnauit i hieruſalē. Am-
bulauitq3 i vijs regū iſrael: ſicut ambulaue
rat dom⁹ achab. Filia .n. achab erat vxor ei⁹
Et fecit qđ malū ē i ꝯſpectu dñi. Noluit aūt
dñs diſpdere iudā ꝓpter dauid ſeruū ſuū: ſi
cut ꝓmiſerat ei vt daret illi lucernā: ⁊ filijs
3.Re.7.b eius cūctis dieb⁹. In dieb⁹ eius receſſit edō
ne eēt ſub iuda: ⁊ cōſtituit ſibi regē. venitq3
F iorā ſeira ⁊ oīs exercitus cu3 eo. Et ſurrexit
nocte: pcuſſitq3 idumeos q eum circūdede-
rant: ⁊ pricipes curruū. Popul⁹ āt fugit in
tabernacula ſua. Receſſit ergo edō ne eſſet
ſub iuda vſq3 ad diē hāc. Tunc receſſit ⁊ lob
na i tpe illo. Reliqua aūt ſermonū ioram ⁊
vniuerſa que fecit: nōne hec ſcripta ſūt i libro
verboꝝ dieꝝ regū iuda: ⁊ dormiuit iorā cu3
pr̄ibus ſuis: ſepultuſq3 ē cū eis i ciuitate da
uid: ⁊ regnauit ochozias fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. Anno
duodecio iorā filij achab regis iſrael. regna
uit ochozias fili⁹ iorā regis iude. Uigitiduo
rū annoꝝ erat ochozias cū regnare cepiſſet
D ⁊ vno āno regnauit i hieruſalē. Nomē mr̄is
ei⁹ athalia filia amri regis iſrael. ⁊ ābulauit
in vijs dom⁹ achab: ⁊ fecit qđ malū ē coꝛa3
dño: ſicut dom⁹ achab. Gener enim domus
achab fuit. Abijt qq3 cū iorā filio achab ad
pliādū ꝯtra azabel regē ſyrie i ramoth gala
ad: ⁊ vulnerauerūt ſyri iorā. Qui reuerſus ē
vt curaret in iezrael: qꝛ vulnerauerūt eum
ſyri in ramoth preliantē ꝯtra azabel regē ſy
rie. Porro ochozias filius iorā rex iuda de
ſcendit inuiſere ioram filium achab in iezra
el: quia egrotabat ibi. IX.

Heliſeus aūt ꝓphetes vocauit vnum
A de filijs ꝓphetaꝝ. ⁊ ait illi. Accinge lū
4.c bos tuos: ⁊ tolle lenticulam olei hāc in ma
nu tua: ⁊ vade in ramoth galaad. Cumq3 ve
neris illuc: videbis iehu filium ioſaphat fi-
lij namſi. Et ingreſſus ſuſcitabis eu3 de me
dio fratrū ſuoꝝ ⁊ introduces in interius cu-
biculū: tenēſq3 lenticula3 olei fundes ſuper
caput eius ⁊ dices. Hec dicit dominus. Un-
xi te regem ſup iſrael. Aperieſq3 oſtium ⁊ fu
gies: ⁊ nō ibi ſubſiſtes. Abijt ergo adoleſcēs
puer ꝓphete in ramoth galaad: ⁊ ingreſſus
eſt illuc. Ecce āt principes exercitus ſedebāt
Et ait. Uerbū mihi ad te o princeps. Dixit
q3 iehu. Ad quem ex omnibus nobis. At il
le dixit. Ad te o pñceps. Et ſurrexit: ⁊ ingreſ
ſus eſt cubiculum. At ille fudit oleu3 ſuper B
caput eius. Et ait. Hec dicit dominus deus
iſrael. Unxi te regem ſup populū dñi iſrael
⁊ pcuties domū achab dñi tui: ⁊ vlciſcar ſan
guinē ſeruoꝝ meoꝝ ꝓphetarū: ⁊ ſanguine3
oīu3 ſeruoꝝ dñi đ manu iezabel: pdāq3 oē3
domū achab: ⁊ interficiā de domo achab mi
gētē ad parietē: ⁊ clauſū ⁊ nouiſſimū i iſrael
Et dabo domū achab: ſicut domū hieroboā
filij nabath: ⁊ ſicut domū baaſā filij achia3.
Iezabel qq3 comedēt canes in agro iezra-
el: nec erit q ſepelliat ea3. Aperuitq3 oſtiū ⁊ 3.Re.21.f
fugit. Iehu aūt ingreſſus ē ad ſeruos domi ⁊ infra.eo.
ni ſui. Qui dixerūt ei. Recte ne ſunt oia. qd
venit iſte inſanus ad te? Qui ait eis. Noſtis C
hominē: ⁊ quid locutus ſit? At illi rñderunt in fra.eo.
Falſum eſt: ſed magis narra nobis. Qui ait
eis. Hec ⁊ hec locutus ē mihi. Et ait. Hec di
cit dñs. Unxi te regem ſup iſrael. Feſtinaue
rūt itaq3 ⁊ vnuſqſq3 tollēs palliū ſuū po-
ſuerūt ſub pedibus eis i ſimilitudinē tribu-
nalis: ⁊ cecinerūt tuba atq3 dixerūt. Regna
uit iehu. Cōiurauit ergo iehu fili⁹ ioſaphat
filij namſi ꝯtra iorā. Porro iorā obſederat
ramoth galaad ipſe ⁊ oīs iſrael ꝯtra azabel
regē ſyrie: ⁊ reuerſus fuerat vt curaret in ie-
zrael propter vulnera: qꝛ percuſſerāt cū ſy
ri pliātē ꝯtra azabel regē ſyrie. dixitq3 iehu.
Si placet vobis nemo egrediat ꝓfugus đ
ciuitate ne vadat ⁊ nūciet i iezrahel. Et aſcē D
dit: ⁊ ꝓfectus eſt in iezrael. Iorā enim egro
tabat ibi: ⁊ ochozias rex iuda deſcēderat ad
viſitādū iorā. Igitur ſpeculatoꝛ qui ſtabat
ſuper turrim iezrahel: vidit globu3 iehu ve
niētis. Et ait. Uideo ego globū. Dixitq3 io
ram. Tolle currum ⁊ mitte in occurſum eoꝝ
⁊ dicat vadenſ. Recte ne ſunt omnia. Abijt s.eo.
ergo qui aſcenderat currū in occurſum eius
Et ait. Hec dicit rex. Pacata ſunt omnia?
Dixitq3 iehu. Quid tibi ⁊ paci. Tranſi ⁊ ſe-
quere me. Nūciauit quoq3 ſpeculator dicēs

Venit nũcius ad eos ⁊ nõ revertitur. Mi-
ſit etiã currũ equoꝝ ſcḋm: venitq; ad eos: ⁊
ait. Hec dicit rex: nũqd pax eſt? Et ait iehu.
Quid tibi ⁊ paci. Trãſi ⁊ ſeq̃re me. Nuncia-
E uit ãt ſpeculator dicẽs. Venit vſq; ad eos ⁊
nõ revertit᷑. Eſt ãt inceſſus quaſi inceſſus ie
hu filij namſi. Preceps. n. graditur. Et ait
iorã. Jungite currũ. Junxerũtq; currũ eius
⁊ egreſſus eſt iorã rex iſrael ⁊ ochozias rex
iuda: ſinguli in curribus ſuis. Egreſſiq; ſũt
in occurſũ iehu: ⁊ inuenerunt eũ in agro na
both iezrahelite. Cũq; vidiſſet iorã iehu: di
xit. Pax eſt iehu. At ille rñdit. Que pax?
Adhuc fornicatões iezabel mr̃is tue: ⁊ ve-
neficia eius multa vigẽt. Cõuertit ãt ioram
manuz ſuã: ⁊ fugiẽs ait ad ochoziã. Inſidie
ochozia. Porro iehu tetẽdit arcũ manu: ⁊
pcuſſit iorã inter ſcapulas: ⁊ egreſſa eſt ſa-
gitta per cor eius: ſtatimq; corruit in curru
F ſuo. Dixitq; iehu ad badacher ducẽ. Tolle
pijce eũ in agro naboth iezrahelite. Memi
ni enim qñ ego ⁊ tu ſedẽtes in curru ſeque-
bamur achab p̃rem hui⁹ q̄ dñs onus hoc
leuauerit ſup eũ dicẽs. Si nõ pro ſanguine
naboth: ⁊ pro ſanguine filioꝝ eius quẽ vidi
heri ait dñs: reddã tibi in agro iſto dicit do
minus. Nũc ergo tolle ⁊ pijce eũ in agro iu
xta verbũ dñi. Ochozias ãt rex iuda vidẽs
hoc: fugit per viã dom⁹ horti: perſecutuſq;
eſt eũ iehu: ⁊ ait. Etiã hunc percutite in cur-
ru ſuo. Et percuſſerũt eũ in aſcẽſu gaber q̄ ẽ
iuxta ieblaã. Qui fugit in mageddo ⁊ mor-
tuus ẽ ibi. Et impoſuerũt eũ ſerui eius ſup
currũ ſuũ: ⁊ tulerũt in irl'm: ſepelierũtq; i ſe
pulchro cũ patribus ſuis in ciuitate dauid
Anno vndecimo iorã filij achab regis iſra
el regnauit ochozias ſuper iudã: venitq; ie
hu in iezrahel. Porro iezabel introitu eius
audito depinxit oculos ſuos ſtibio: ⁊ orna-
uit caput ſuũ: ⁊ reſpexit per feneſtrã ingredi
G entẽ iehu per portã: ⁊ ait. Nũqd pax poteſt
3. Re.16.b. eſſe zamri: q iterfecit dñm ſuũ? Leuauitq;
iehu faciẽ ſuã ad feneſtrã: ⁊ ait. Que eſt iſta
Et inclinauerũt ſe ad eũ duo vel tres eunu-
chi: ⁊ dixerũt. Hec eſt illa iezabel. At ille di
xit eis. Precipitate eã deorſum. Et precipi
tauerũt eã. aſperſuſq; eſt ſanguine paries ⁊
equoꝝ vngule cõculcauerunt eã. Cũq; itro-
greſſus eẽt: vt comederet biberetq;: ait. Ite
⁊ videte maledictã illã ⁊ ſepelite eã: q2 filia
regis eſt. Cũq; iſſent vt ſepelirent eã: nõ in
uenerũt niſi caluariã ⁊ pedes ⁊ ſũmas ma-
nus. Reuerſiq; nũciauerũt ei. Et ait iehu.
Sermo dñi eſt: quẽ locutus eſt per ſeruũ ſu 3. Re.21.f.
uz heliã theſbitẽ dicẽs. In agro iezrabel co 3.eo.
medent canes carnes iezabel. Et erunt car
nes iezabel ſicut ſtercus ſup faciez terre in
agro iezrahel: ita vt pretereũtes dicãt. Hec
cine eſt illa iezabel?

X

A Erant ãt ahab ſeptuaginta filij in ſa- A
maria. Scripſit ergo iehu lr̃as: ⁊ mi- Judi.8.g
ſit in ſamariaz ad optimates ciuitatis ⁊ ad
maiores natu ⁊ ad nutricios achab dicens.
Statim vt accepitis lr̃as has q hẽtis filios
dñi vr̃i ⁊ currus ⁊ equos ⁊ ciuitates firmas
⁊ arma: eligite meliorẽ: ⁊ eũ q vobis placue
rit de filijs dñi vr̃i: ⁊ eũ ponite ſup ſoliũ p̃ris
ſui: ⁊ pugnate pro domo dñi vr̃i. Timuerũt
illi vehemẽter: ⁊ dixerũt. Ecce duo reges nõ
potuerũt ſtare corã eo: ⁊ quõ nos valebim⁹
reſiſtere? Miſerũt ergo p̄poſiti domus ⁊ p̄fe-
cti ciuitatis ⁊ maiores natu ⁊ nutricij ad ie-
hu dicẽtes. Serui tui ſumus: q̃cũq; iuſſeris
faciemus: nec conſtituemus nobis regem.
Quecũq; tibi placent fac. Reſcripſit ãt eis B
lr̃as ſo dicẽs. Si mei eſtis ⁊ obeditis mihi:
tollite capita filioꝝ dñi vr̃i: ⁊ venite ad me
hac eadẽ hora cras in iezrahel. Porro filij
regis ſeptuaginta viri apud optimates ciui
tatis nutriebant᷑. Cũq; veniſſent lr̃e ad eos
tulerũt filios regis ⁊ occiderũt ſeptuaginta
viros: ⁊ poſuerũt capita eoꝝ i cophinis ⁊ mi
ſerũt ad eũ in iezrahel. Venit ãt nũcius ⁊ in
dicauit ei dicẽs. Attulerũt capita filioꝝ regis
Qui rñdit. Ponite ea ad duos aceruos iux
ta introitũ porte vſq; mane. Cumq; diluxiſ
ſet: egreſſus eſt: ⁊ ſtãs dixit ad oẽm populũ.
Juſti eſtis. Si ego ↄiuraui ↄtra dñz meũ ⁊ i
terfeci eũ: qs pcuſſit oẽs hos. Videte ḡ nũc C
qm̃ nõ cecidit ꝺ ſermõib⁹ dñi in terrã quos
locut⁹ ẽ dñs ſup domũ achab: ⁊ dñs fec qꝺ
locut⁹ ẽ i manu ſui tui helie. Percuſſit igit᷑
iehu oẽs q reliq erãt de domo achab in iez-
rabel: ⁊ vniuerſos optimates eius ⁊ notos
⁊ ſacerdotes: donec nõ remanerẽt ex eo reli-
qe. Et ſurrexit ⁊ venit in ſamariã. Cũq; ve-
niſſet ad camerã paſtoꝝ in via: inuenit fr̃es
ochozie regis iuda: dixitq; ad eos. Qui nã
eſtis vos. Qui rñderũt. Fr̃es ochozie regis
ſum⁹: ⁊ deſcẽdim⁹ ad ſalutãdos filios regis
⁊ filios regie. q ait. Cõprehẽdite eos viuos.
Quos cũ cõprehẽdiſſent viuos: iugulauerũt

coſ in ciſterna iuxta camerā q̄draginta du
D os viros:⁊ nō reliq̄t ex eiſ queq̄ʒ.Cūqʒ abiſ
ſet īde:inuenit ionadab filiū rechab ī occur
ſum ſibi:⁊ benedixit ei.Et ait iehu ad eum.
Nunq̄d ē cor tuū rectū cuʒ corde meo ſicut
cor meū cum corde tuo?Et ait ionadab.Eſt.
Si ē inquit:da mihi manū tuaʒ.Qui dedit
ei manū ſuā.At ille leuauit eū ad ſe in cur/
rū.dixitqʒ ad eū.Ueni mecū:⁊ vide zelū me
um pro dn̄o.Et impoſitū in curru ſuo duxit
in ſamariā.Et ꝑcuſſit oēſ q̄ reliqui fuerāt de
achab in ſamariā vſqʒ ad vnū.iuxta verbū
dn̄i q̄ꝑ locutus ē ꝑ heliā. Congregauit ergo
3.Re.16.g. iehu oēm populū:⁊ dixit ad eos.Achab co/
luit baal paꝝ:ego autē colā eum amplius.
Nunc igiť oēs prophetas baal:⁊ vniuerſos
ſeruos eius:⁊ cūctos ſacerdotes ipſius vo/
cate ad me.Nullus ſit q̄ non veniat. Sacri
ficium.n.grande ē mihi baal. Quicūqʒ de/
fuerit non viuet.Porro iehu faciebat hoc
E inſidioſe:vt diſperderet cultores baal.Et di
xit ſanctificate diem ſolēnem baal.Uocauit
qʒ ⁊ miſit in vniuerſoſ terminos iſrael.⁊ ve
nerūt cuncti ſerui baal. Non fuit reſiduus
ne vnus q̄dē q̄ nō veniret.Et ingreſſi ſunt
tēplū baal.Et repleta ē domus baal a ſum/
mo vſqʒ ad ſūmū.Dixitqʒ his q̄ ꝑerāt ſuꝑ
veſtes.Proferte veſtimēta vniuerſis ſeruiſ
baal.Et protulerūt eis veſtes. Ingreſſuſqʒ
iehu ⁊ ionadab fili⁹ rechab templū baal:ait
cultoribus baal.Perquirite ⁊ videte:ne q̄ſ
forte vobiſcū ſit de ſeruiſ domini: ſed vt ſint
ſerui baal ſoli . Ingreſſi ſunt igitur vt face/
rent victimas ⁊ holocauſta.iehu autem pre
pauerat ſibi foris octoginta viros ⁊ dixerat
eis.Quicūqʒ fugerit d̄ hoib⁹ his quos ego
adduxero ī man⁹ vr̄as:aīa ei⁹ erit ꝑ aīa illi
F us.Factū ē āt cū completū eēt holocauſtuʒ:
ꝑ̄cepit iehu militib⁹ ⁊ ducibus ſuis.Ingre/
dimini ⁊ ꝑcutite eos.Nullus euadat. Per
cuſſerūtqʒ eos ī ore gladij ⁊ ꝓiecerunt mili
tes ⁊ duces.Et ierūt ī ciuitatē tēpli baal.⁊ ꝓ
tulerūt ſtatuā de phano baal.⁊ cōbuſſerūt
⁊ cōminuerūt eam.Deſtruxerūt quoqʒ edē
baal.⁊ fecerunt pro ea latrinias vſqʒ in diē
hāc.Deleuit itaqʒ iehu baal de iſrael.verū
tn̄ a peccatis hieroboā filij nabath q̄ pecca
re fecit iſrael:nō receſſit nec dereliq̄t vituloſ
aureos q̄ erāt in bethel ⁊ ī dā.Dixit āt dn̄s
ad iehu.Qr ſtudioſe egiſti qđ rectuʒ erat ⁊
placebat ī oculis meis.⁊ oīa q̄ erāt in corde
meo feciſti ꝯtra domuʒ achab.filij tui vſqʒ
ad q̄rtā generationē ſedebūt ſuꝑ thronum
iſrael.Porro iehu non cuſtodiuit vt ambu G
laret in lege dn̄i de iſrael in toto corde ſuo.
Nō.n.receſſit a peccatis hieroboā:q̄ peccaꝛ̄
fecerat iſrael.In diebus illis cepit dn̄s tede
re ſuꝑ iſrael.Percuſſitqʒ eos azahel in vni
uerſis finibus iſrael a iordane ꝯtra orienta
lē plagaʒ oēm terrā galaad ⁊ gad:⁊ rubē:⁊
manaſſe:ab aroer q̄ eſt ſuper torrētē arnō ⁊
galaad ⁊ baſan.Reliqua āt verboꝝ iehu ⁊
vniuerſa q̄ fecit ⁊ fortitudo eius.nonne hic
ſcripta ſunt in libro verboꝝ dieꝝ regū iſrael
Et dormiuit iehu cū patribus ſuis: ſepelie/
rūtqʒ eū ī ſamaria: ⁊ regnauit achaz filius
eius ꝓ eo.Dies āt quos regnauit iehu ſuꝑ
iſrael viginti ⁊ octo āni ſūt in ſamaria. XI.

ATHalia vero mater ochozie videns A
mortuū filiū ſuum:ſurrexit ⁊ interfe 1.Pa.22.
cit omne ſemen regium.Tollēs autē ioſaba
filia regis iorani:ſoror ochozie:ioas filium
ochozhie furata eſt eū de media filiorum re
gis q̄ interficiebanť.⁊ nutricē eius de tricli/
nio.⁊ abſcōdit eum a facie athalie vt nō in/
terficereť.eratqʒ cū ea ſex annis clā ī domo
dn̄i. Porro athalia regnauit ſuꝑ terrā ſep/
tē annis.Anno āt ſeptio miſit ioada ⁊ aſſu/
mēs cēturiones ⁊ milites ītroduxit ad ſe ī tē 2.Pa.24.
plū dn̄i:pepigitqʒ cū eis fedus.Et adiurās
eos ī domo dn̄i oſ̄dit eis filiū regiſ.⁊ ꝑ̄cepit
illis dicēs.Iſte ē ſ̄mo quē faceř d̄betis.Ter
tia ꝑs vr̄ʒ ītroeat ſabbato ⁊ obſ̄uet excubi/
as dom⁹ regis.Tertia āt ꝑſ ſit ad portā ſeyr
⁊ tertia ꝑs ſit ad portā q̄ ē poſt hītaculū ſcu B
tarioꝝ.⁊ cuſtodietis excubias dom⁹ meſſa.
Due ꝟo ꝑtes ⁊ vobis oēs egrediēteſ ſabba
to cuſtodiāt excubias dom⁹ dn̄i circa regē:⁊
vallabitis eū h̄ntes arma ī manib⁹ veſtris.
Si q̄s āt īgreſſus fuerit ſeptū tēpli:īterficia
tur.eritiſqʒ cū rege ītroeūte ⁊ egrediēte. Et
fecerūt cēturiones iuxta oīa q̄ ꝑ̄cepat eis io
iada ſacerdos.Et aſſumēteſ ſinguli viros ſu
os q̄ ingrediebāť ſabbatū cū his q̄ egredie
bāť e ſabbato:venerūt ad ioiadē ſacerdotē.
Qui dedit eis haſtas ⁊ arma regis dauid:q̄
erāt in domo dn̄i.Et ſteterūt ſingli h̄ntes ar
ma in manu ſua a ꝑte tēpli dextra vſqʒ ad
ꝑtē ſiniſtrā altaris ⁊ edis circū regē. Pro/ C
duxitqʒ filiū regis:⁊ poſuit ſuꝑ eū diadema
⁊ teſtimoniū:fecerūtqʒ eū regem ⁊ vnxerūt
⁊ plaudentes manu dixerūt.Uiuat rex.Au

dixit át athalia vocē ppli currētis ⁊ ingreſ-
ſa ad turbas i tēplū dñi: vidit regē ſtantem
ſup tribunal iuxta morē: ⁊ cātores ⁊ turbaſ
ꝓpe eū: oēmq₃ populū terre letātē ⁊ canētē
tubis: ⁊ ſcidit veſtimēta ſua: clamauitq₃. Cō
iuratio: cōiuratio. Precepit át ioiada cētu-
rionib⁹ q erāt ſup exercitū: ⁊ ait eis. Educite
eā extra ſepta tēpli ⁊ qcūq₃ eā ſecut⁹ fuerit:
feriaſ gladio. Dixerat.n. ſacerdos nō occi-
daſ in tēplo dñi. Impoſuerūtq₃ ei manus ⁊
īpegerūt eā per viā introitus equoꝝ iuxta
palatiū: ⁊ interfecta eſt ibi. Pepigit ḡ ioia-
B da fedus inter deū ⁊ regē ⁊ inter populū. vt
eſſet populus dñi: ⁊ inter regē ⁊ ppl'z. In-
greſſusq₃ ē oīs populus terre tēplū baal: ⁊
ɔſtruxerūt aras eius: ⁊ imagines ɔtriuerūt
valide: mathā quoq₃ ſacerdotē baal occide
runt corā altari. Et poſuit ſacerdos cuſtodi-
as in domo dñi: tulitq₃ cēturiones ⁊ celethi
⁊ phelethi legiones: ⁊ oēm populū terre. de
duxerūtq₃ regē de domo dñi. Et venerunt p
viā porte ſcutarioꝝ in palatiū: ⁊ ſedit ſuper
thronū regū. Letatuſq₃ eſt oīs populus ter
re: ⁊ ciuitas ɔqeuit. athalia át occiſa eſt gla
dio in domo regis: ſeptēq₃ annis erat ioas
Pa.24.a cum regnare cepiſſet. XII
Anno ſeptimo iehu regnauit Ioas q̄
A a draginta annis regnauit in' hieruſa-
lē: nomē mr̄is ei⁹ ſebia ⁊ berſabee. Fe
citq₃ ioas rectū corā dño: cūctis diebus q-
bus docuit eū ioiada ſacerdos: verūtñ ex-
celſa nō abſtulit. Adhuc.n. populus imola
bat ⁊ adolebat in excelſis incenſū. Dixitq₃
ioas ad ſacerdotes. Oēm pecuniā ſcōꝝ q̄ il
lata fuerit i tēplū dñi a ptereūtib⁹ q̄ offerſ ꝓ
ꝓcio aie: ⁊ quā ſpōte ⁊ arbitrio cordis ſui in
ferūt i tēplū dñi: accipiāt illā ſacerdotes iux
ta ordinē ſuū: ⁊ īſtaurēt ſartatecta domus ſi
qd neceſſariū viderit īſtauratōe. Igiſ vſq₃
ad viceſimū tertiū ānū regis: nō īſtauraue-
rūt ſacerdotes ſartatecta tēpli. Vocauitq₃
B rex ioas ioiadā pōtificē ⁊ ſacerdotes: dicēs
eis. Qr̄ ſartatecta nō īſtauratis tēpli? Noli
te ḡ āpli⁹ accipe pecuniā iuxta ordinē vr̄m:
ſ₃ ad īſtauratōe₃ tēpli reddite eā. ꝓhibitiq₃
ſūt ſacerdotes vltra accipe pecuniā a pplō
⁊ īſtaurare ſartatecta dom⁹. Et tulit ioiada
pōtifex gazophilatiū vnū: apuitq₃ foramē
deſup: ⁊ poſuit illud iuxta altare ad dexterā
īgrediētiū domū dñi: mittebātq₃ i eo ſacer-
dotes q cuſtodiebāt oſtia oē₃ pecuniā q̄ de
ferebaſ ad tēplū dñi. Cūq₃ vidērēt nimiam
pecuniā eē i gazophylatio aſcēdebat ſcriba
regis ⁊ pōtifex: effūdebātq₃ ⁊ nūerabāt pe
cuniā q̄ inueniebaſ i domo dñi: ⁊ dabāt eā
iuxta numeꝝ atq₃ mēſurā i manu eoꝝ q ꝑ- C
erāt cemētarijs dom⁹ dñi. Qui īpēdebāt eā
in fabris lignoꝝ: ⁊ i cemētarijs his q opa-
banſ in domo dñi ⁊ ſartatecta faciebāt: ⁊ in
his q cedebāt ſaxa: ⁊ vt emerēt ligna ⁊ lapi
des q excidebanſ: ita vt īplereſ īſtauratio
dom⁹ dñi i vniuerſis q̄ īdigebāt expēſa ad
muniēdā domū. Verūtñ nō fiebāt ex eade₃
pecūia hydrie tēpli dñi ⁊ fuſcinule ⁊ thuri-
bula ⁊ tube ⁊ oē vas aureū ⁊ argēteū: de pe
cunia q̄ inferebaſ in tēplū dñi. His.n. q fa
ciebāt opus dabaſ: vt inſtaurareſ tēplū dñi
Et nō fiebat rō his hoībus q accipiebāt pe
cuniā vt diſtribuerēt eā artificibus: ſed in fi
de tractabāt eā. Pecuniā vero pro delicto:
⁊ pecuniā ꝓ peccatis nō īferebāt in tēplu₃ D
dñi: qr ſacerdotū erat. Tūc aſcendit azahel
rex ſyrie: ⁊ pugnabat ɔtra geth: cepitq₃ eā.
Et direxit faciē ſuā vt aſcēderet i hieruſalē.
Quāobrē tulit ioas rex iuda oīa ſcificata q̄
ɔſecrauerat ioſaphat ⁊ iorā ⁊ ochozias pa-
tres eius reges iuda: ⁊ q̄ ipſe obtulerat: ⁊ vni
uerſū argētū qđ inueniri potuit in theſau-
ris tēplis dñi: ⁊ in palatio regis. Miſitque
azaheli regi ſyrie: ⁊ receſſit ab hieruſalem.
Reliq̄ át ſmonū ioas ⁊ vniuerſa q̄ fecit. nō
ne hec ſcripta ſūt i libro ꝟboꝝ dieꝝ regū iuda
Surrexerūt át ſui ei⁹ ⁊ ɔiurauerūt inter ſe:
ꝑcuſſerūtq₃ ioas i domo melo i deſcēſu ſela
Ioſachar nāq₃ filius ſemath ⁊ iozabat fili
us ſomer ſerui e⁹ ꝑcuſſerūt eū: ⁊ mortuus ē
Et ſepelierūt eū cū ꝑrib⁹ ſuis in ciuitate dđ: re
gnauitq₃ amaſias filius eius ꝓ eo. XIII
Anno viceſimotertio ioas filij ochozie A
a regis iude regnauit ioachā fili⁹ iehu
ſup iſrael in ſamaria decē ⁊ ſeptē an-
nis: ⁊ fecit malū corā dño. Secutuſq₃ ē pec
cata hieroboā filij nabath qui peccare fecit
iſrael: ⁊ non declinauit ab eis. Iratuſq₃ ē fu
ror dñi ɔtra iſrael: ⁊ tradidit eos in manu
azahel regis ſyrie ⁊ in manu benadab filij
azahel cūctis dieb⁹. Depcatuſq₃ eſt át ioa-
chā faciē dñi: ⁊ audiuit eū dñs. Vidit.n. an
guſtiā iſrael: qr attriuerat eos rex ſyrie. Et
dedit dñs ſaluatorē iſrael: ⁊ liberatus eſt de
manu regis ſyrie: habitaueruntq₃ filij iſra- B
el in tabernaculis ſuis ſicut heri ⁊ nudiuſ-

tertius. Uerũtamen non receſſerunt a pecca
tis domus hieroboã q peccare fecit iſrael:
ſʒ in ipſis ambulauerũt. Siqdẽ ⁊ lucus ꝑ
māſit in ſamaria: ⁊ nõ ſũt derelicti ioachā
de populo niſi gnq̃ginta eqtes: ⁊ decẽ curr⁹
⁊ decẽ milia peditũ. Interfecerat.n. eos rex
ſyrie: ⁊ redegerat q̃ſi puluerẽ i tritura aree.
Reliq̃ āt ſermonũ ioachã ⁊ vniuerſa q̃ fecit
⁊ fortitudo eius nõne h̃ ſcripta ſũt in libro
ſmonũ dieꝝ regũ iſrl'. Dormiuitqʒ ioachaʒ
cũ p̃rib⁹ ſuis ⁊ ſepelierũt eũ in ſamaria: re
gnauitqʒ ioas filius ei⁹ ꝓ eo. Anno triceſi
moſeptio ioas regis iuda regnauit ioas fili
us ioachã ſup iſrael in ſamaria ſedeci ãnis
C ⁊ fecit qđ malũ ẽ in ɔſpectu dñi. Nõ declina
uit ab oibus peccatis hieroboã filij nabath
q peccare fecit iſrael: ſʒ i ipiſ ãbulauit. Reli
q̃ āt ſmonũ ioas ⁊ vniuerſa q̃ fecit: ⁊ forti
tudo ei⁹ q̃uo pugnauerit ɔtra amaſiã regeʒ
iuda. nõne h̃ ſcripta ſũt in libro ſmonũ dieꝝ
regũ iſrael? Et dormiuit ioas cũ p̃ribus ſu
is: hieroboã āt ſedit ſup ſoliũ eius. Porro
ioas ſepultus ẽ i ſamaria cũ regib⁹ iſrael.
Heliſeus āt egrotabat infirmitate q̃ mortu
us ẽ. Deſcẽditqʒ ad eũ ioas rex iſrael: ⁊ fle
bat corã eo: dicebatqʒ. p̃r mi: p̃r mi: currus
s.2.b iſrael ⁊ auriga eius. Et ait illi heliſeus. Af
fer arcũ ⁊ ſagittas. Cũqʒ attuliſſet ad eũ ar
cũ ⁊ ſagittas: dixit ad regẽ iſrael. Pone ma
nũ tuã ſup arcũ. Et cũ poſuiſſet illi manum
ſuã: ſuppoſuit heliſe⁹ man⁹ ſuas manib⁹ re
gis: ⁊ ait. Aperi feneſtrã orientalẽ. Cũqʒ apu
iſſet: dixit heliſeus. Iace ſagittã. Et iecit. Et
ait heliſeus. Sagitta ſalutis dñi: ⁊ ſagitta
ſalutiſ ɔtra ſyriã. Percutieſqʒ ſyriã i aphec
D donec ɔſumas eã. Et ait. Tolle ſagittas. qui
cũ tuliſſet rurſũ dixit ei. Percute iaculo ter
rã. Et cũ ꝑcuſſiſſet trib⁹ vicibus ⁊ ſtetiſſet:
irat⁹ ẽ vir dei ɔtra eũ: ⁊ ait. Si ꝑcuſſiſſes qn
ges aut ſexies ſiue ſepties: ꝑcuſſiſſes ſyriaʒ
vſqʒ ad ɔſumatõeʒ. Nũc āt trib⁹ vicib⁹ ꝑcu
ties eã. Mortuus ẽ ḡ heliſeus: ⁊ ſepelierũt
eũ. Latrũculi āt de moab venerũt in terram
i ipſo ãno. Quidã āt ſepeliẽtes hoieʒ viderũt
latrũculos: ⁊ ꝓiecerũt cadauer i ſepulchro
heliſei. Qđ cũ tetigiſſet oſſa heliſei: reuixit
Eccl.48.b hõ ⁊ ſtetit ſup pedes ſuos. Igitr azahel rex
ſyrie afflixit iſrael cũctis diebus ioachã. Et
miſertus ẽ dñs eoꝝ: ⁊ reuerſus ẽ ad eos ꝓp
pactũ ſuũ qđ hẽbat cũ abraã ⁊ yſaac ⁊ iacob
⁊ noluit diſꝑdere eos neqʒ ꝓijcere penitus
vſqʒ in p̃ns tp̃s. Mortu⁹ ẽ āt azabel rex ſy
rie ⁊ regnauit benadab fili⁹ eius ꝓ eo. Por
ro ioas fili⁹ ioachã tulit vrbes de manu be
nadab filij azahel q̃s tulerat de manu ioa
chã p̃ris ſui iure ꝑlij. Trib⁹ vicib⁹ ꝑcuſſit eũ
ioas: ⁊ reddidit ciuitates iſrael. XIIII
IN anno ſcđo ioas filij ioachan regis A
iſrael regnauit amaſias filius ioas re 2.Pa.25.a.
gis iuda: vigintiqnqʒ ãnoꝝ erat cũ regnare
cepiſſet. Uiginti āt ⁊ nouẽ annis regnauit i
hieruſalẽ nomẽ m̃ris ei⁹ ioadẽ de hieruſalẽ.
Et fecit rectũ corã dño: verũtamẽ nõ vt da
uid pater eius. Iuxta oia que fecit ioas pa
ter ſuus fecit: niſi hoc tñ qđ excelſa nõ ab
ſtulit. Adhuc.n. populus adolebat ⁊ imola
bat icẽſũ in excelſis. Cũqʒ obtinuiſſet regnũ
ꝑcuſſit ſuos ſuos q interfecerãt regẽ p̃rem
ſuũ. filios āt eoꝝ q occiderãt nõ occidit: iux B
ta qđ ſcriptũ eſt in libro legis moyſi ſicut p̃ Deu. 24.c
cepit dñs dicẽs. Nõ morient p̃res ꝓ filijs: 2.Pa.25.a.
neqʒ filij ꝓ p̃ribus: ſʒ vnuſqſqʒ in peccato
ſuo morie̅t. Ipſe ꝑcuſſit edom in valle ſalina
rũ decẽ milia ⁊ apprehẽdit petrã in ꝑlio: voca 2.Pa.25.c
uitqʒ nomẽ eius iezechel vſqʒ in p̃ntẽ dieʒ.
Tũc miſit amaſias nũcios ad ioas filiũ ioa
chã filij iehu regis iſrael dicẽs. Ueni ⁊ vide C
am⁹ nos. Remiſitqʒ ioas rex iſrael ad ama
ſiã regẽ iuda: dicẽs. Carduus libãi miſit ad
cedrũ q eſt in libano: dicẽs. Da filiũ tuũ fi
lio meo vxorẽ. Trãſierũtqʒ beſtie ſaltus q̃
ſunt in libano: ⁊ cõculcauerũt carduũ. Per
cutiẽs inualuiſti ſup edom: ⁊ ſubleuauit te
cor tuũ. Cõtẽtus eſto gloria: ⁊ ſede in domo
tua. Quare ꝓuocas malũ: vt cadas tu ⁊ iu
das tecũ? Et nõ acqeuit amaſias. aſcẽditqʒ
ioas rex iſrael: ⁊ viderũt ſe ipſe ⁊ amaſias
rex iuda in bethſamiſ oppido iude. Percuſ D
ſuſqʒ ẽ iuda corã iſrael ⁊ fugerũt vnuſqſqʒ
in tabernacula ſua. Amaſiaʒ vero regeʒ iu
da filiũ ioas filij ochozie cepit ioas rex iſra
el in bethſames: ⁊ adduxit eũ in hieruſalẽ.
Et interrupit murũ hieruſalẽ a porta ephra
im vſqʒ ad portã anguli: q̃dringẽtis cubitiſ
Tulitqʒ oẽ auꝝ ⁊ argẽtũ ⁊ vniuerſa vaſa q̃
inuẽta ſũt i domo dñi: ⁊ i theſauris regis ⁊
obſides: ⁊ reuerſus ẽ i ſamariã. Reliq̃ aũt
ꝟboꝝ ioas q̃ fecit ⁊ fortitudo ei⁹ q̃ pugna
uit ɔtra amaſiã regẽ iuda. nõne h̃ ſcripta ſũt
i libro ſmonũ dieꝝ regũ iſrael? Dormiuitqʒ
ioas cũ p̃rib⁹ ſuis: ⁊ ſepult⁹ ẽ i ſamaria cũ re E
gib⁹ iſrael: ⁊ regnauit hieroboã fili⁹ ei⁹ ꝓ eo

vixit āt amaſias fili⁹ ioas rex iuda poſtq̄ꝫ
mortu⁹ ē ioas fili⁹ ioachā regis iſrael: viginti
qnqꝫ ānis. Reliq̄ āt ſmonū amaſie: nonne
h̄ ſcripta ſūt i libro ſmonū dieꝝ regū iuda?
Fcāq̄ꝫ ē ↄtra eū ↄiuratio i irl'ꝫ: at ille fugit i
lachis. Miſerūtq̄ꝫ poſt eū lachis ⁊ iterfece
rūt eū ibi: ⁊ aſportauerūt in eqs: ſepultuſqꝫ
Pa.26.a ē i hieruſalē cū pſib⁹ ſuis i ciuitate dd. Tu
lit āt vniuerſus populus iude azariā ānos
natū ſedecī: ⁊ ↄſtituerūt eū regē ꝓ pr̄e eius
F amaſia. Ipſe edificauit abilā: ⁊ reſtituit eam
iude poſtq̄ꝫ dormiuit rex cū pſib⁹ ſuiſ. anno
qndecio amaſie filij ioas regis iuda regna
uit hieroboā fili⁹ ioas regis iſrael i ſamaria
q̄draginta ⁊ vno āno: ⁊ fecit qd̄ malū eſt co
rā dn̄o. Nō receſſit ab oibus peccatis hiero
boā filij nabath q peccare fecit iſrael. Ipſe
reſtituit terminos iſrael ab introitu emath
vſqꝫ ad mar̄ ſolitudis: iuxta ſmonē dn̄i dei
iſrael quē locut⁹ ē ꝑ ſuū ſuū ionā filiū ama
G thi ppb̄aꝫ: q erat de geth q̄ ē in opher. Ui
dit.n. dn̄s afflictionē iſrael amarā nimis: ⁊
q₉ ↄſūpti eēnt vſqꝫ ad clauſos carceris ⁊ ex
tremos: ⁊ nō eēt q auxiliaret̄ iſrael. Nec lo
cutus ē dn̄s vt deleret nomē iſrael de ſb̄ ce
loſꝫ ſaluauit eos in manu hieroboā filij io
as. Reliq̄ āt ſmonū hieroboaꝫ ⁊ vniuerſa
q̄ fecit: ⁊ fortitudo ei⁹ q̄ pliat⁹ ē: ⁊ qūo reſti
tuit damaſcū ⁊ emath iude i iſrael: nonne h̄
ſcripta ſūt in libro ſmonū dieꝝ regū iſrael?
Dormiuitqꝫ hieroboā cū pſib⁹ ſuis regib⁹
iſrael: ⁊ regnauit zacharias fili⁹ ei⁹ pro eo.
A Anno viceſimoſeptio hieroboā XV
regis iſrael regnauit azarias filius
amaſie regis iuda. Sedecim annoꝝ erat cū
regnare cepiſſet: ⁊ qnquaginta duobus an
nis regnauit in hieruſalē. Nomē mr̄is eius
iecelia de hieruſalē. Fecitqꝫ qd̄ erat placitū
corā dn̄o: iuxta oia q fecit amaſias pater ei⁹
verūtn̄ excelſa nō ē demolit⁹. adhuc popu
lus ſacrificabat ⁊ adolebat incēſū in excel
ſis. Percuſſit āt dn̄s regem ⁊ fuit leproſus
vſqꝫ in diē mortis ſue: ⁊ hitabat in domo li
bera ſeorſum. Joathan vero filius regis gu
bernabat palatiū: ⁊ iudicabat populuꝫ ter
B re. Reliq̄ aūt ſermonū azarie ⁊ vniuerſa q̄
fecit: nōne h̄ ſcripta ſūt in libro ſboꝝ dierū
regum iuda? Et dormiuit azarias cū patri
bus ſuis: ſepelierūtqꝫ eū cū maioribus ſuiſ
in ciuitate dauid: ⁊ regnauit ioathā fili⁹ eiuſ
pro eo. Anno triceſimooctauo azarie regis
iude regnauit zacharias fili⁹ hieroboā ſup
iſrael i ſamaria ſex mēſib⁹: ⁊ fecit qd̄ maluꝫ
ē corā dn̄o ſicut fecerāt patres eius. Nō re
ceſſit a peccatis hieroboā filij nabath: qui
peccare fecit iſrael: ↄiurauit āt ↄtra eū ſellū
fili⁹ iabes: pcuſſitqꝫ eū palā ⁊ interfecit: re
gnauitqꝫ ꝑ eo. Reliq̄ āt ſboꝝ zacharie: nō
ne h̄ ſcripta ſūt i libro ſmonū dieꝝ regū iſrl'
Iſte ē ſmo dn̄i quē locut⁹ ē ad iehu dicēs. Fi C
lij tui vſqꝫ ad q̄rtā gn̄ationē: ſedebūt de te
ſup thronū iſrael. Factūqꝫ ē ita. Sellū filius
iabes regnauit triceſimonono anno azarie
regis iude. Regnauit āt vno mēſe in ſama
ria. Et aſcēdit manahē fili⁹ gaddi de therſa ⁊
venitqꝫ ſamariā: ⁊ pcuſſit ſellū filiū iabes i
ſamaria: ⁊ iterfecit eū: regnauitqꝫ ꝑ eo. Re
liq̄ āt verboꝝ ſellū ⁊ ↄiuratio eius p quā te
tēdit iſidias: nōne h̄ ſcripta ſūt i libro ſermo
nū dieꝝ regū iſrael. Tūc pcuſſit manahē ta
pſā ⁊ oēs q erāt i ea: ⁊ termios eius de ther
ſa. Noluerāt.n. apire ei: ⁊ iterfecit oēs ꝑgnā D
tes eius: ⁊ ſcidit eas. Anno triceſimonono
azarie regis iude regnauit manahē filius
gaddi ſup iſrael decē ānis i ſamaria: fecitqꝫ
qd̄ erat malū corā dn̄o. Nō receſſit a pecca
tis hieroboā filij nabath q peccare fecit iſrl'
cūctis diebus eius. Ueniebat phul rex aſſy
rioꝝ in therſa: ⁊ dabat manahē phul mille
talēta argēti: vt eēt ei in auxiliuꝫ: ⁊ firmaret
regnū eius. Indixitqꝫ manahē argētū ſup
iſrael cūctis potētibus ⁊ diuitibus vt daret
regi aſſyrioꝝ qnq̄ginta ſiclos argēti p ſingu
los. Reuerſus ē rex aſſyrioꝝ: ⁊ nō ē morat⁹
in therſa. Reliq̄ āt ſmonū manahē ⁊ vni
uerſa q̄ fecit: nōne h̄ ſcripta ſūt i libro ſmo
nū dieꝝ regū iſrael? Et dormiuit manahē cū E
patribus ſuis. Regnauitqꝫ phaceia filius
ei⁹ ꝑ eo. Anno qnq̄geſimo azarie regis iu
de regnauit phaceia fili⁹ manahē ſup iſrael
i ſamaria biēnio: fecit qd̄ erat malū coram
dn̄o. Nō receſſit a pccis hieroboam filij na
bath q peccare fecit iſrael. Cōiurauit āt ad
uerſus eū phacee fili⁹ romelie dux ei⁹: ⁊ per
cuſſit eū i ſamaria i turre dom⁹ regie iuxta
argob ⁊ iuxta ariph: ⁊ cū eo qnq̄gita viros
d̄ filijſ galaaditaꝝ: ⁊ iterfecit eū regnauitqꝫ
ꝑ eo. Reliq̄ āt ſmonū phaceie: ⁊ vniuerſa
q̄ fecit: nōne h̄ ſcripta ſūt i libro ſmonū die
rū regū iſrl'. āno qnq̄geſimoſc̄o azarie regis
iude regnauit phacee fili⁹ rōelie ſup iſrael i
ſamāia. xx. ānis: ⁊ fec̄ qd̄ erat malū corā dn̄o

Nõ receſſit a pctis hieroboã filij nabath:q
F peccare fecit iſrael. In diebus phacee regis
iſrael venit teglatphalaſſar rex aſſur:⁊ cepit
ahiõ ⁊ abel domũ maacha ⁊ ianoe ⁊ cedes
⁊ aſor ⁊ galaad ⁊ galileã ⁊ vniuerſã terram
neptali:⁊ trãſtulit eos i aſſyrios. Cõiurauit
ãt ⁊ tetẽdit iſidias oſee filius hela ꝯtra pha
cee filiũ romelie:⁊ pcuſſit eũ ⁊ interfecit: re
gnauitqꝫ pro eo viceſimo anno ioathã filij
ozie. Reliq̃ ãt ſmonũ phacee ⁊ vniuerſa q̃
fecit:nõne hec ſcripta ſũt in libro ſmonũ dierꝫ
G regũ iſrael. Anno ſcdo phacee filij romelie
2.Pa.27.a. regis iſrael regnauit ioatham filius ozie re
gis iuda. Uigītiqnqꝫ ãnorꝫ erat cũ regnare
cepiſſet:⁊ ſedeci ãnis regnauit in hieruſalẽ.
Nomẽ mrís ei⁹ hieruſa filia ſadoch. Fecqꝫ
qđ erat placitũ corã dño. Iuxta oia q̃ fecit
ozias pr ſui⁹ opat⁹ ẽ:verũtñ excelſa nõ abſtu
lit. Adhuc populus imolabat ⁊ adolebat in
cẽſuꝫ i excelſis. Ipe edificauit portã domus
dñi ſublimiſſimã. Reliq̃ ãt ſmonũ ioathã
⁊ vniuerſa q̃ fecit:nõne hec ſcriptã ſũt in libro
verborꝫ dierꝫ regũ iuda? In dieb⁹ illis cepit
dñs mittere i iudã raſin regẽ ſyrie ⁊ phacee
filiũ romelie. Et dormiuit ioathã cũ p̃trib⁹ ſu
is:ſepultuſqꝫ ẽ cũ eis i ciuitate dđ p̃ris ſui:
⁊ regnauit achaz fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. XVI
A Anno decimoſeptimo phacee filij ro
2.Pa.28.a. melie:regnauit achaz filius ioathã re
gis iuda. Uiginti annorꝫ erat cũ regnare ce
piſſet:⁊ ſedecim annis regnauit i hieruſalẽ.
Nõ fecit qđ erat placitũ i ꝯſpectu dñi dĩ ſui
ſicut dauid pater eius:ſꝫ ambulauit i via re
gũ iſrael. Inſup et filiũ ſuũ ꝯſecrauit trãſfe
rẽs p ignẽ ſm idola gẽtiũ q̃ diſſipauit dñs
corã filijs iſrael. Immolabat q̃qꝫ victimas ⁊
adolebat incẽſũ in excelſis ⁊ in collib⁹ ⁊ ſub
Eſa.7.a. oi ligno frõdoſo. Tũc aſcẽdit raſin rex ſyrie
⁊ phacee fili⁹ romelie rex iſrael ad pliãduꝫ
in hieruſalẽ. Cũqꝫ obſiderẽt achaz:nõ valu
erũt ſupare eũ. In tpe illo reſtituit raſin rex
B ſyrie haylã ſyrie:⁊ eiecit iudeos de hayla. Et
idumei ⁊ ſyri venerũt in haylã ⁊ hitauerunt
ibi vſqꝫ in diẽ hãc. Miſit ãt achaz nuncios
ad teglatphalaſſar regẽ aſſyriorꝫ dicẽs. Ser
uus tuus ⁊ fili⁹ tu⁹ ego ſũ. Aſcẽde ⁊ ſaluum
me fac de manu regis ſyrie:⁊ de manu regis
iſrael q ꝯſurrexerũt aduerſũ me. Et cũ colle
giſſet argẽtũ ⁊ aurꝫ qđ inueniri potuit in do
mo dñi:⁊ in theſauris regis:miſit regi aſſyri
orũ munera:q ⁊ acqeuit volũtati ei⁹. Aſcen
dit ãt rex aſſyriorꝫ in damaſcũ:⁊ vaſtauit eã
⁊ tranſtulit hitatores eius cyrenẽ:raſin autẽ
interfecit. Perrexitqꝫ achaz in occurſũ the
glatphalaſſar regi aſſyriorꝫ in damaſcũ. Cũ
qꝫ vidiſſet altare damaſci:miſit rex achaz ad
vriã ſacerdotẽ exẽplar ⁊ ſimilitudinẽ iuxta oẽ
opus eius. Extruxitqꝫ vrias ſacerdos alta C
re. Iuxta oia que preceperat rex achaz đ da
maſco:ita fecit ſacerdos vrias donec veni
ret rex achaz de damaſco. Cũqꝫ veniſſet rex
de damaſco vidit altare ⁊ veneratus eſt illđ
Aſcenditqꝫ ⁊ imolauit holocauſta ⁊ ſacrifici
um ſuũ:⁊ libauit libamina:⁊ fudit ſanguinẽ
pacificorꝫ q̃ obtulerat ſuper altare. Porro
altare ereũ qđ erat corã dño tranſtulit de fa
cie tẽpli ⁊ de loco altaris:⁊ de loco tẽpli dñi
poſuitqꝫ illud ex latere altaris ad aquilonẽ
Precepit quoqꝫ rex achaz vrie ſacerdoti di
cens. Super altare maius offer holocauſtũ
matutinum ⁊ ſacrificium veſpertinum ⁊ ho
locauſtũ regis ⁊ ſacrificium eius:⁊ holocau
ſtum vniuerſi populi terre ⁊ ſacrificia eorum
⁊ libamina eorum:⁊ omnem ſanguinem ho
locauſti:⁊ vniuerſum ſanguinem victime D
ſuper illud effundes. Altare vero ereuꝫ erit
paratum ad voluntatem meam. Fecit igit
vrias ſacerdos iuxta omnia q̃ preceperat
rex achaz. Tulit ãt rex achaz celatas baſes
⁊ luterẽ qui erat deſuper ⁊ mare depoſuit.
De bobus ereis q ſuſtẽtabant illud ⁊ poſu
it ſuper pauimẽtũ ſtratũ lapide. Muſach q̃
qꝫ ſabbati qđ edificauerat in tẽplo ⁊ ingreſ
ſũ regis exterius ꝯuertit in tẽplũ dñi ꝓpter
regẽ aſſyriorꝫ. Reliq̃ ãt verborꝫ achaz ⁊ oia
q̃ fecit:nõne hec ſcripta ſunt in libro ſmonuꝫ
dierꝫ regũ iuda? Dormiuitqꝫ achaz cuꝫ p̃ri
bus ſuis:⁊ ſepultus ẽ cũ eis i ciuitate dđ:⁊
regnauit ezechias fili⁹ ei⁹ pro eo. XVII
Anno duodecimo achaz regis iuda: A
regnauit oſee filius hela in ſamaria
ſuper iſrael nouem annis:fecitqꝫ malum co
ram domino:ſed non ſicut reges iſrael q an
te eum fuerunt. Contra hunc aſcẽdit ſalma
naſar rex aſſyriorꝫ:⁊ factus eſt ei oſee ſeruus
reddebatqꝫ illi tributa. Cũqꝫ deprehẽdiſſet
rex aſſyriorꝫ oſee ꝙ rebellare nitens miſiſſet
nũcios ad Sua regẽ egypti:ne preſtaret tri
buta regi aſſyriorꝫ:ſicut ſingulis annis ſoli
tus erat:obſedit eum:⁊ vinctum miſit in car
cerem:peruagatuſqꝫ eſt omnem terram: et
aſcendens ſamariã:obſedit eã tribus ãnis.

Anno autē nono oſee cepit rex aſſyrioꝝ ſa
mariā: ⁊ trāſtulit iſrael in aſſyrios: poſuitq̄
eoſ i haylā ⁊ in aboꝛ iuxta fluuiū gozā i ci
uitatib⁹ medoꝝ. Factū ē eni cū peccaſſent
filij iſrael dño deo ſuo qui eduxerat eos de
terra egypti de manu pharaonis regis egy
pti: coluerūt deos alienos: ⁊ ābulauerūt iu
xta ritū gētiū q̄s ↄſūpſerat dñs i ↄſpectu fi
B lioꝝ iſrael: ⁊ regū iſrael: q: ſiliter fecerāt. Et
irritauerēt filij iſrael ꝟbis ñ rectis dñz deū
ſuū: ⁊ edificauerūt ſibi excelſa i cūctis vrbi
b⁹ ſuis a turre cuſtodū vſq̄ ad citatē muni
tā. Feceruntq̄ ſibi ſtatuas ⁊ lucos i oī colle
ſublimi: ⁊ ſubter oē lignū nemoroſū: ⁊ ado
lebāt ibi icēſū ſr aras i moꝛē gētiū q̄s trans
tulerat dñs a facie eoꝝ. Fecerūtq̄ ꝟba peſ
ſima irritātes dñm: ⁊ coluerūt imūditias: d̄
qb⁹ p̄cepit eis dñs ne facerēt ꝟbū h̄. Et te
ſtificat⁹ ē dñs i iſrael: ⁊ i iuda p manū oīum
Dic.25.b pphaꝝ ⁊ vidētiū dicēſ. Reuertimi a vijs ve
ſtris peſſimis: ⁊ cuſtodite p̄cepta mea: ⁊ ceri
monias iuxta oēz legē quā p̄cepi pr̄ib⁹ ve
ſtris: ⁊ ſicut miſi ad vos i māu ſeruoꝝ meo
C rū pphaꝝ. Qui nō audierūt: ſz idurauerūt
ceruicē ſuā iuxta ceruicē patꝝ ſuoꝝ q nolue
rūt obedire dño deo ſuo. Et abiecerēt legitia
ei⁹: ⁊ pactū qđ pepigit cū pr̄ib⁹ eoꝝ: ⁊ teſtifi
catōes qb⁹ cōteſtat⁹ ē eos: ſecutiq̄ ſunt va
nitates ⁊ vane egerūt: ⁊ ſecuti ſunt gentes
q̄ erāt p circuitū eoꝝ: ſup qbus p̄cepat dñſ
eis vt nō facerēt: ſicut ⁊ ille faciebāt. Et d̄re
liq̄rūt oīa p̄cepta dñi dei ſui: fecerūtq̄ ſibi
cōflatiles duos vitulos ⁊ lucos: ⁊ adoꝛaue
runt vniuerſam militiā celi. Seruieruntq̄
baal ⁊ cōſecrauerūt filios ſuos ⁊ filias ſuaſ
p ignē. Et diuinatōi inſeruiebāt ⁊ augurijs
⁊ tradiderēt ſe vt facerēt malū corā dño: ⁊ ir
ritarēt eum. Iratuſq̄ eſt dñs vehementer
iſraeli: ⁊ abſtulit eos a ↄſpcū ſuo: ⁊ ñ remā
ſit niſi tribus iuda tm̄mō. Sed nec ip̄e iuda
cuſtodiuit mādata dñi dei ſui: verūtamē er
rauit ⁊ ābulauit in erroꝛib⁹ iſrael: q̄s opat⁹
D fuerat. Pꝛoiecitq̄ dñs oē ſemē iſrael: ⁊ af
flixit eos: ⁊ tradidit eos i māu diripiētiū: do
nec pijceret eoſ a facie ſua: ex eo iā tpe quo
ſciſſus ē iſrael a domo dđ ⁊ ↄſtituerunt ſibi
regē hieroboā filiū nabath. Separauit eni
hieroboam iſrael a dño: ⁊ peccare eos fecit
pcc̄m magnū. Et ābulauerēt filij iſrael i vni
uerſis peccatis hieroboā q̄ fecerat: ⁊ nō re
ceſſerūt ab eis vſq̄ q̄ dñs auferet iſrael a

facie ſua: ſicut locut⁹ fuerat i māu oīuz ſuo
rū ſuoꝝ pphaꝝ. Trāſlatuſq̄ ē iſrael de ter
ra ſua i aſſyrios vſq̄ i diē hāc. Adduxit āt
rex aſſyrioꝝ viros de babylone ⁊ de cutha:
⁊ de abiath: ⁊ de emath: ⁊ de ſepharuaiz: ⁊
collocauit eos in ciuitatibus ſamarie p fi
lijs iſrael. Qui poſſederunt ſamariā: ⁊ hita
uerūt i vrbib⁹ eius. Cūq̄ ibi hitare cepiſſēt
ñ tiebāt dñz: ⁊ imiſit eis dñs leōes q iterfi
ciebāt eos. Nunciatumq̄ eſt regi aſſyrioꝝ
⁊ dcm̄. Gentes q̄s trāſtuliſti ⁊ hitare feciſti E
in citatib⁹ ſamarie ignorāt legitia dei terre
⁊ imiſit i eōs dñs leōes ⁊ ecce iterficiūt eos
eo ꝙ ignoꝛēt ritū dei terre. Pꝛecepit āt rex
aſſyrioꝝ dicēs. Ducite illuc vnū de ſacerdo
tib⁹ q̄s ide captiuos adduxiſtis: vt vadat ⁊
habitet cum eis: ⁊ doceat eos legitima dei
terre. Igit̄ cū veniſſet vn⁹ d̄ ſacerdotib⁹ hiſ
q captiui ducti fuerāt d̄ ſamaria. habitauit
in bethel ⁊ docebat eos qūo collerēt dñz: ⁊
vnaqueq̄ gēs fabricata ē deū ſuū. Poſue
rūtq̄ eos in phaniſ excelſiſq̄ fecerāt ſama
rite gēs: ⁊ gēs in vrbib⁹ ſuis in qb⁹ habita
bāt. Uiri.n. babylonij fecerūt ſochot beno F
th. Uiri āt cuthem fecerunt nergel ⁊ viri de
emath fecerunt aſuna. Poꝛꝛo euei fecerūt
nebaā ⁊ thachā. Hi āt q erāt de ſepharuai
ↄburebāt filios ſuos igni adrāmelech ⁊ a
namalech dijs ſepharui: ⁊ nihilominus co
lebant dñm. Fecerūt āt ſibi de nouiſſimis
ſacerdotes excelſoꝝ: ⁊ ponebant eos i pha
nis ſublimibus. Et cuz dñz colerēt dijs q̄z
ſuis ſeruiebāt iuxta cōſuetudinē gentiū de
qbus trāſlati fuerāt ſamariā. Uſq̄ in pre
ſentē diē moꝛē ſequūtur antiquū. Nō timēt
dñm: neq̄ cuſtodiūt cerimonias ei⁹ atq̄ iu
dicia ⁊ legē ⁊ mādatū qđ p̄ceperat dñs fi
lijs iacob quē cognominauit iſrael: ⁊ pcuſ
ſerat cū eis pactū: ⁊ mādauerat eis dicens G
Nolite timeret deos alienos: ⁊ nō adoꝛetiſ
eos neq̄ colatis eos ⁊ nō imoletis eis: ſed
dñm deū vr̄uz q eduxit vos de terra egy
pti in foꝛtitudine magna ⁊ in bꝛachio extē
to: ipſū timete ⁊ illū adoꝛate ⁊ ipſi imolate.
Cerimonias q̄z ⁊ iudicia ⁊ legē ⁊ mādatū
qđ ſcripſit vobis cuſtodite vt faciatis cun
ctis diebus: ⁊ non timeatis deos alienos.
Et pactū qđ pcuſſit vobiſcū nolite obliuiſci
nec colatis deos alienos: ſed dñz deū vr̄uz
timete: ⁊ ipſe eruet vos d̄ manu oīuz inimi
coꝝ vr̄oꝝ. Illi vero nō audierūt: ſz iuxta cō

ſuetudiné ſuá pſtiná perpetrabát. Fuerunt
igiᷓ gétes iſte timétes qdé dñm: ſed nihilo
minus: ⁊ idolis ſuis ſeruientes. Ná filij eo
rũ ⁊ nepotes ſicut fecerũt pres ſui: ita faci-
unt vſqꝫ in pñtem diem. XVIII
A Anno tertio oſee filij hela regiſ iſrael
2.Pa.29.a regnauit ezechias filiꝰ achaz regis
iuda. Uigintiqꝫ quinqꝫ ánoꝝ erat cũ regnare ce-
piſſet: ⁊ vigintinoué ánis regnauit i irlm.
Nomé mřis eiꝰ abiſſa filia zacharie. Feci-
tqꝫ qđ erat bonũ corá dño iuxta oia q̃ fece-
rat dd pr̃ eiꝰ. Ipſe diſſipauit excelſa: ⁊ contri
uit ſtatuas ⁊ ſuccidit lucos. ꝯfregitqꝫ ſerpé
té ereũ qué fecerat moyſes. Si qdem vſqꝫ
ad illud tps filij iſrael adolebát ei incenſũ.
B Uocauitqꝫ nom̃ eiꝰ neheſtá. Et in dño deo
iſrael ſperauit. Itaqꝫ pꝰ eũ nõ fuit ſimiliſ ei
de cũctis regibꝰ iuda: ſꝫ neqꝫ i his q añ eũ
fuerũt: ⁊ adheſit dño: ⁊ nõ receſſit a veſtigijſ
eiꝰ: fecitqꝫ mádata eiꝰ q̃ pcepat dñs moyſi
vñ ⁊ erat dñs cũ eo: ⁊ in cũctis ad q̃ pcede-
bat ſapiéter ſe agebat. Rebellauit q̃qꝫ ꝯtra
regé aſſyrioꝝ: ⁊ nõ ſeruiuit ei. Ipſe pcuſſit phi
liſteos vſqꝫ ad gazá: ⁊ oés termios eoꝝ: ⁊
a turre cuſtodũ. vſqꝫ ad ciuitaté munitá. An
no q̃rto regis ezechie q erat ánꝰ ſeptimꝰ o-
ſee filij hela regis iſrael: aſcendit ſalmana-
ſar rex aſſyrioꝝ ſamariá: ⁊ oppugnauit eá
C ⁊ cepit. Ná pꝰ ános tres ánó ſexto ezechie
.i. nono ánó oſee regis iſrael: capta é ſama-
ria: ⁊ tráſtulit rex aſſyrioꝝ iſrael in aſſyrios:
collocauitqꝫ eos i hayla ⁊ in abor fluuijs
gozá in ciuitatibꝰ medoꝝ: q2 nõ audierũt vo
cé dñi dei ſui: ſꝫ pterzgreſſi ſũt pactũ eiꝰ. oia
q̃ pcepat moyſes ſuꝰ dñi nõ audierũt neqꝫ
2.Pa.32.a fecerũt. Anno q̃rtodecio regis ezechie aſcé
Ecci.48.c dit ſennacherib rex aſſyrioꝝ ad vniuerſas
Eſa.36.a ciuitates iuda munitas: ⁊ cepit eas. Tũc miſit
ezechias rex iuda nũcios ad regé aſſyrioꝝ
in lachis dicés. Peccaui. Recede a me: ⁊
oé qđ ipoſueris mihi feram. Indixit itaqꝫ
rex aſſyrioꝝ ezechie regi iude trecéta talen
ta argéti: ⁊ trigita táléta auri. Deditqꝫ eze
D chias oé argétũ qđ reptũ fuerat in domo
dñi: ⁊ in theſauris regiſ. In tpe illo ꝯfregit
ezechias valuas tépli dñi ⁊ laminas auri
q̃s ipſe affixerat: ⁊ dedit eas regi aſſyrioꝝ.
Miſit át rex aſſyrioꝝ thartá: ⁊ rapſaris ⁊ ra
pſacé de lachis ad regé ezechiá cũ mánu va
lida irlm. Qui cũ aſcédiſſét venerũt hieru-
ſalé ⁊ ſteterũt iuxta aq̃ductũ piſcine ſupio-
ris q̃ é i via agri fullóis vocauerũtqꝫ regé.
Egreſſus é át ad eos eliachi filiꝰ helchie p-
poſitꝰ domꝰ: ⁊ ſobna ſcriba: ⁊ ioahe filiꝰ a-
ſaph acómétarijs: dixitqꝫ ad eos rapſaces
Loqmini ezechie. Hec dicit rex magnꝰ rex
aſſyrioꝝ. q̃ é iſta fiducia q̃ niteris? Forſitaꝫ
iniſti ꝯſiliũ: vt prepes te ad pliũ. In q̃ cõfi- E
dis vt audeas rebellare? An ſpas in bacu-
lo harũdico atqꝫ ꝯfracto egypto? Sup qué
ſi incubuerit hó: cõminutꝰ igrediet manũ
eiꝰ: ⁊ pforabit eá. Sic é pharao rex egypti:
olbꝰ q cõfidũt in ſe. Qđ ſi dixeritis mihi in
dño deo noſtro hémus fiduciá. nõne iſte eſt
cuiꝰ abſtulit ezechias excelſa ⁊ altaria: ⁊ p-
cepit iude ⁊ hieruſalé añ altare hoc adora-
bitis in hieruſalé? Nũc igiᷓ tráſite ad dñm
meũ regé aſſyrioꝝ ⁊ dabo vobis duo milia
equoꝝ: ⁊ videte an hére valeatis aſcéſores
eoꝝ. Et q̃uo poteſtis reſiſtere añ vnũ ſatra-
pá de ſeruis dñi mei minimis. an fiduciá
habes in egypto propter currus ⁊ equites
Nũqd ſine dñi volũtate aſcédi ad locũ iſtũ
vt demolirer eũ? Dñs dixit mihi. aſcéde ad
terrá hác ⁊ demolire eá. Dixerũt aũt eliachi
filiꝰ helchie ⁊ ſobna ſcriba ⁊ ioahe: rapſaci.
Precamur vt loq̃ris nobis ſeruis tuis ſy- F
riace: ſi qdé itelligimus hanc linguá ⁊ non
loquaris nobis iudaice audiéte populo q
eſt ſup muꝝ. Rñditqꝫ eis rapſaces dicés.
Nũqd ad dñm tuum ⁊ ad te miſit me dñs
meꝰ: vt loq̃rer ſmões hos: ⁊ nõ potiꝰ ad vi
ros q ſedét ſup muꝝ vt cóedát ſtercora ſua
⁊ bibát vriná ſuá vobiſcũ. Stetit itaqꝫ ra-
pſaces: ⁊ exclamauit voce magna iudaice:
⁊ ait. Audite vba regis magni regis aſſy-
rioꝝ. Hec dicit rex. Nõ vos ſeducat ezechi-
as. Nõ eni poterit eruere vos de mánu mea 2.Pa.32.c
neqꝫ fiduciá vobꝭ tribuat ſr̃ dñs dicés. Eru-
ens liberabit nos dñs: ⁊ nõ tradet ciuitas h
i mánu regis aſſyrioꝝ. Nolite audire ezechiá
Hec.n.dicit rex aſſyrioꝝ. Facite mecũ q vo G
bis é vtile: ⁊ egredimini ad me: ⁊ cóedet vnuſ
qſqꝫ đ vinea ſua: ⁊ đ ficu ſua: ⁊ bibetis aq̃s
de ciſternis vr̃is: dõec veniá ⁊ tráſferá vos
i terrá q̃ ſilis é terre vr̃e: i terrá fructiferá ⁊
fertilé vini. terrá pánis ⁊ vineaꝝ: terrá oliua
rũ ⁊ olei ac mellis ⁊ viuetis: ⁊ nõ moriemí
Nolite audire ezechiá q vos decipit dicés.
Dñs liberabit nos. Nũqd liberauerũt dij
géntiũ terrá ſuá đ mánu regis aſſyrioꝝ. Ubi
é deꝰ emath ⁊ arphat. Ubi é ds ſepharuai

ana ꝛ aua. Nũqd liberauerunt ſamariā de
máu mea. Qui ná illi ſũt i vniuerſis diȷ́s ter
raꝝ q eruerũt regioné ſuá de máu mea: vt
poſſit eruere dñs hieruſalé ð máu mea. Ta
cuit itaqꝫ popul⁹ ꝛ nó rñdit ei qcq̃ꝫ. Siqdé
ꝑceptũ regis acceperant: vt nó rñderét ei. Ue
nitqꝫ eliachi fili⁹ helchie ꝑpoſitus dom⁹: ꝛ
ſobna ſcriba ꝛ ioahe fili⁹ aſaph acómenta-
riȷs ad ezechiá ſciſſis veſtib⁹ ꝛ nũciauerũt
ei verba rapſacis. XIX

A Que cũ audiſſet ezechias rex ſcidit
veſtiméta ſua: ꝛ opertus eſt ſacco. in
Eſa.37.a greſſuſqꝫ é domũ dñi: ꝛ miſit eliachi ꝑpoſi-
tũ domus: ꝛ ſobná ſcribá: ꝛ ſenes de ſacer-
dotib⁹ optos ſaccis ad yſaiaꝫ ꝓphetá filiũ
amos. Qui dixerũt. Hec dicit ezechias. Di
es tribulatóis ꝛ increpationis ꝛ blaſſemie
dies iſte. Uenerunt filiȷ vſqꝫ ad ptum: ꝛ vi
res nó hꝫ pturiés. Si forte audiat dñs de⁹
tuus vniuerſa ꝟba rapſacis qué miſit rex
aſſyrioꝝ dñs ſuus vt exprobraret deũ viué
té ꝛ argueret ꝟbis q̃ audiuit dñs deus tu
us ꝛ fac oróné ꝓ reliquiȷs q̃ repte ſũt. Ue-
nerũt ḡ ſui regis ezechie ad yſaiá. Dixitqꝫ
eis yſaias. Hec dicetis dño vřo. H dicit dñs
B Noli tiere a facie ſmonũ q̃s audiſti. Qui-
bus blaſſemauerũt pueri regis aſſyrioꝝ
me. ecce ego imittá ei ſpm̃ ꝛ audiet nunciũ
ꝛ reuerteť in terrá ſuá: ꝛ deiȷciá eũ gladio i
terra ſua. Reuerſus é ḡ rapſaces ꝛ inuenit
rege aſſyrioꝝ expugnãté lobnaꝫ. audierat
eni ꝙ receſſiſſet de lachis. Cũqꝫ audiſſet ð
tharacha rege ethiopie dicétes. ecce egreſ-
ſus é vt pugnet aduerſũ te ꝛ iret ꝯtra eum.
miſit nuncios ad ezechiá dicés. Hec dicite
ezechie regi iuda. Nó te ſeducat de⁹ tu⁹ in
quo habes fiduciá: neqꝫ dicas. Nó tradeť
hieruſalé in manus regis aſſyrioꝝ. Tu. n.
ipſe audiſti q̃ fecerũt reges aſſyrioꝝ vniuer
ſis terris qũo vaſtauerũt eas. Nũ ergo ſo-
lus poteris liberari. Nũqd liberauerũt diȷ
C gétiũ ſingulos quos vaſtauerũt pŕes mei
gozá videlicet ꝛ araꝫ: ꝛ reſeph ꝛ filios edé
qui erant i thelaſſar: vbi é rex emath ꝛ rex
arphat ꝛ rex ciuitatis ſepharuai ana ꝛ aua
Itaqꝫ cũ accepiſſet ezechias lr̃as de manu
nuncioꝝ ꝛ legiſſet eas aſcédit in domũ dñi
ꝛ expádit eas corá dño: ꝛ orauit in ꝯſpectu
ei⁹ dicés. Dñe deus iſrael q ſedes ſup che-
rubi tu es de⁹ ſolus regũ oium terre: tu feci
ſti celũ ꝛ terrá. Inclina auré tuá ꝛ audi. apꝑi
dñe oculos tuos: ꝛ vide: ꝛ audi oía ꝟba ſe-
nacherib: q̃ miſit vt exprobraret nob deũ vi D
uété: ꝟe dñe diſſipauerũt reges aſſyrioꝝ gé-
tes ꝛ terras oiũ ꝛ miſerũt deos eoꝝ i igneꝫ:
Nó. n. erãt diȷ: ſꝫ opa máuũ hoiũ ex ligno
ꝛ lapide ꝛ pdiderũt eos. Nũc igiť dñe de⁹
nr̃ ſaluos nos fac ð máu eoꝝ vt ſciát oia re
gna tre q2 tu es dñs ðs ſol⁹. miſit át yſaias
fili⁹ amos ad ezechiá dicés. Hec dicit dñs
de⁹ iſrael. Que deꝑcat⁹ es me ſup ſénache-
rib rege aſſyrioꝝ audiui. Iſte é ſmo qué lo-
cut⁹ é dñs ð eo. Spreuit te ꝛ ſubſanauit te
virgo filia ſyó: p⁹ tergũ tuũ caꝑ mouit filia
irl̃ꝫ. Cui exprobraſti: ꝛ qué blaſſemaſti. Có
tra qué exaltaſti vocé tuá ꝛ eleuaſti i excelſũ
oculos tuos. Cótra ſcũm iſrael. per manũ
ſuoꝝ tuoꝝ exprobraſti dño: ꝛ dixiſti. In ml̃ E
titudie curruũ meoꝝ aſcédi excelſa mótiũ
i ſũmitate libani: ꝛ ſuccidi ſublimes cedros
ei⁹: ꝛ electas abietes illi⁹. Et igreſſus ſũ vſ
qꝫ ad termios ei⁹ ꝛ ſaltũ carmeli ei⁹ ego ſuc
cidi. Et bibi aq̃s alienas ꝛ ſiccaui veſtigiȷs
pedũ meoꝝ oés aq̃s clauſas. Nũqd nó au
diſti qd ab initio feceri: Ex dieb⁹ átiqs pſal
maui illud: ꝛ nũc adduxi. Erũtqꝫ i ruinam
colliũ ꝯpugnátiũ citates mũite. Et q ſedéti
eis humiles máu ꝯtremuerũt ꝛ ꝯfuſi ſũt: fa
cti ſũt velut fenũ agri ꝛ virés herba tectoꝝ
q̃ arefacta é añq̃ꝫ véiret ad maturitaté. Hi F
taculũ tuũ ꝛ egreſſũ tuũ ꝛ itroitũ tuũ: ꝛ viá
tuá ego pſciui ꝛ furoré tuũ ꝯtra me. Inſani
ſti in me: ꝛ ſupbia tua aſcédit i aures meas
Ponã itaqꝫ circulũ i narib⁹ tuis: ꝛ chamũ
in labiȷs tuis: ꝛ reducá te i viá p quá véiſti
Tibi át ezechia h erit ſignũ. Comede h an-
no q̃ repperis. in ho át áno q̃ ſpóte naſcũť.
Porro i áno tertio ſeminate ꝛ metite: plá-
tate vineas ꝛ cóedite fruct⁹ eaꝝ. Et qđcũqꝫ
reliquũ fuerit ð domo iuda mittet radicem
deorſuꝫ: ꝛ faciet fructũ ſurſũ. De irl̃ꝫ qppe
egredieť reliq̃e: ꝛ q ð ſalueť ð móte ſyó. ze
l⁹ dñi exercituum faciet h. Quáobré h dicit G
dñs de rege aſſyrioꝝ. Nó ingredieť vrbem
hác: nec mittet i eá ſagittaꝫ: nec occupabit
eá clypeus: nec circũdabit eá mũitio. Per
viá q̃ venit reuerteť: ꝛ ciuitaté hác nó igre-
dieť dicit dñs: ptegáqꝫ vrbé hanc ꝛ ſalua-
bo eá pp me ꝛ pp dauid ſeruũ meũ. Factũ
é igiť i nocte illa venit angel⁹ dñi: ꝛ pcuſſit Eccl.48.d
in caſtris aſſyrioꝝ centum octogintaqnqꝫ 1.Ma 8.d
milia. Cunqꝫ diluculo ſurrexiſſet vidit oia

Tobie.i.d corpora mortuoꝝ:⁊ recedēs abijt. Et reuer
ſus ē ſēnacherib rex aſſyrioꝝ:⁊ mãſit i nini-
ue. Cūq̄ adoraret i tẽplo neſrach deū ſuū:
adramelech ⁊ ſaraſar filij eiꝰ percuſſerũt eū
gladio:fugeruntq̄ in terrã armenioꝝ:⁊ re-
gnauit aſaraddon filius eius ꝓ eo. XX

A In diebꝰ illis egrotauit ezechias vſ-
2.Pa.32.f q̄ ad mortē:⁊ venit ad eū yſaias fili
Eſa.38.a us amos ꝓphetes:dixitq̄ ei. Hec dicit dñſ
deus. Precipe domui tue. Morieris. n. tu
⁊ nō viues. Qui ꝯuertit faciē ſuã ad pa-
rietē:⁊ orauit dñm dicēs. Obſecro dñe me-
mento quō ãbulaueri corã te in ỽitate ⁊ in
corde pfecto:⁊ qđ placitū ē corã te fecerim.
Fleuit itaq̄ ezechias fletu magno. Et añq̄
egrederet̃ yſaias mediã partē atrij factꝰ eſt
ſmo dñi ad eū dicēs. Reuertere ⁊ dic eze-
chie duci ppli mei. Hec dicit dñs deꝰ dđ pa
tris tui. Audiui orōnē tuã. vidi lachrymas
tuã:⁊ ecce ſanaui te. Die tertio aſcēdes tē-
B plū dñi:⁊ addã diebꝰ tuis qndeci ãnos. Sȝ
⁊ de manu regis aſſyrioꝝ liberabo te ⁊ citã
tē hãc:⁊ ꝓtegã vrbē iſtã pp me ⁊ pp dđ ſer
uū meū. Dixitq̄ yſaias. Afferte maſſã fico
rū. Quã cū attuliſſēt ⁊ poſuiſſent ſup vlcꝰ
eiꝰ:curatꝰ ē. Dixerat ãt ezechias ad yſaiã
Qđ erit ſignū:q: dñſ me ſanabit:⁊ q: aſcē
ſurꝰ ſū die tertia tẽplū dñi? Cui ait yſaias.
Hoc erit ſignū a dño:ꝙ facturꝰ ſit dñs ſer-
Ecci.48.d monē quē locutꝰ ē. Uis vt aſcēdat vmbra
decē lineis aut vt reuertat̃ totidē gradibꝰ?
Et ait ezechias. Facile ē vmbrã creſcere de
cē lineis. Nec hoc volo vt fiat:ſȝ vt reuerta
tur retrorſū decē gradibꝰ. Inuocauit itaq̄
yſaias ꝓpħa dñz:⁊ reduxit vmbrã p line-
as qbꝰ iã dſcēderat in horologio achaz re-
C trorſū decē gradibꝰ. In tpe illo miſit mero-
Eſa.39.a dach baladã filiꝰ baladã rex babyloniorū
lr̃as ⁊ mūera ad ezechiã. Audierat. n. ꝙ e-
grotaſſet ezechias. Letatus ē ãt in aduētū
eoꝝ ezechias ⁊ oñdit eis domū arōatū. ⁊ au
rū ⁊ argētū:⁊ pigmēta varia vnguēta q̄z ⁊
domū vaſoꝝ ſuoꝝ ⁊ oia q̄ hr̃e poterat i the
ſauris ſuis. Nō fuit qđ ñ oñderȝ eis ezechi
as i domo ſua ⁊ i oi ptãte ſua. Uenit ãt yſa
ias ꝓpħa ad regē ezechiã:dixitq̄ ei. Quid
dixerūt viri iſti:aut vñ venerunt ad te? Cui
ait ezechias. De terra lōginq̄ venerunt ad
me de babylone. At ille rñdit. Quid vide-
rūt in domo tua? Ait ezechias. Oia q̄cunq̄
ſūt in domo mea viderūt. Nihil ē. n. qđ nō
mōſtraueri eis in theſauris meis. Dixit ita
q̄ yſaias ezechie. audi ſmonē dñi. Ecce di B
es veniēt:⁊ auferent̃ oia q̄ ſūt in domo tua
⁊ q̄ cōdiderūt pr̃es tui vſq̄ in diē hãc i ba-
bylonē. Nō remanebit quicq̄ ait dñs. Sȝ
⁊ de filijs tuis qui egredientur ex te q̊s ge
nerabis tollētur:⁊ erunt eunuchi in palatō
regis babylonis. Dixit ezechias ad yſaiã
Bonus ſmo dñi quē locutꝰ ē. Sit tñ pax
⁊ veritas in diebus meis. Reliqua ãt ſmo
nū ezechie ⁊ ois fortitudo eius:⁊ quō fece-
rit piſcina ⁊ aq̄ductū:⁊ introduxerit aq̄s in
ciuitatē:nonne h̄ ſcripta ſunt in libro ſermo
nū dierū regū iuda? Dormiuitq̄ ezechias
cum patribus ſuis:⁊ regnauit manaſſes fi
lius eius pro eo. XXI

Duodecim annoꝝ erat manaſſes cū A
regnare cepiſſet:⁊ qnq̄ginta quiq̄ 2.Pa.33.a
annis regnauit in hieruſalē. Nomen mr̃is
eius aphſiba. Fecitq̄ malū i ꝯſpcū dñi:iu
xta idola gētiū q̄s deleuit dñs a facie filioꝝ
iſrael. Cōuerſuſq̄ eſt ⁊ edificauit excelſa q̄
diſſipauerat ezechias pr̃ eiꝰ:⁊ erexit aras
baal ⁊ fecit lucos ſicut fecerat achab rex iſ-
rael:⁊ adorauit oēm militiã celi:⁊ coluit eã
Extruxitq̄ aras i domo dñi de q̄ dixit dñs
in hieruſalē ponã nom̄ meū:⁊ extruxit alta
ria vniuerſe militie celi:i duobꝰ atrijs tẽpli
dñi. Et traduxit filiū ſuū p ignē ⁊ ariolatus
ē ⁊ obſeruauit auguria ⁊ fecit phitones:⁊
aruſpices multiplicauit vt faceret malū co-
rã dño ⁊ irritarȝ eū. Poſuitq̄ dolū luci quē B
fecerat in templo domini:ſuper quo locutꝰ
eſt dominus ad dauid ⁊ ad ſalomonem fi-
lium eius. In templo hoc ⁊ in hieruſalem
quam elegi de cunctis tribubus iſrael:po-
nã nomē meū in ſempiternū ⁊ vltra non fa
ciam cōmoueri pedē iſrael de terra quã de-
di prĩbꝰ eoꝝ. ſi tñ cuſtodierit ope oia q̄ ꝓce
pi eis:⁊ vniuerſã legē quã mãdauit eis ſer
uus meꝰ moyſes. Illi ỽo nō audierūt: ſed
ſeducti ſūt a manaſſe vt facerēt malū ſr̃ gē-
tes q̄s ꝯtriuit dñs a facie filioꝝ iſrael. Lo-
cutuſq̄ ē dñs i mãu ſuoꝝ ſuoꝝ:⁊ ꝓpħarū
dicēs. Q: fecit manaſſes rex iuda abōina-
tōes iſtas peſſimas ſr̃ oia q̄ fecer̃t ãmorrei
añ eū:⁊ peccar̃ fecit ēt iudã i imūditijs ſuis
ꝓpea h̄ dic̃ dñs ds̄ iſrl̃. ecce ego iducã mala C
ſup irl̃ȝ ⁊ iudã vt q̄cūq̄ audierit tīneãt ãbe
aures eiꝰ. Et extēdã ſup irl̃ȝ funiculū ſama
rie ⁊ pondus domus achab:⁊ delebo irl̃m

ſicut deleri ſolēt tabule. Delēs ꝟtā ⁊ ducaꝫ
crebrius ſtilū ſup faciē eiꝰ. Dimittā ꝟo reli
qas hr̄ditatis mee ⁊ tradā eas i manuſ ini
micoꝝ eiꝰ: erūtqꝫ in vaſtitate ⁊ rapia cūctis
aduerſarijs ſuis: eo ꝙ fecerint malū coraꝫ
me ⁊ ꝑſeuerauerūt irritātes me ex die qua
egreſſi ſūt pr̄es eoꝝ ex egypto vſqꝫ ad hāc
diē. Inſup ⁊ ſāguinē inoxiū fudit manaſſes
multū nimis: dōec ipleret irl̄m vſqꝫ ad os:
abſqꝫ peccatis ſuis qbꝰ peccare fecit iudaꝫ
vt faceret malū corā dn̄o. Reliq̄ aūt ſ̄mo-
nū manaſſe ⁊ vniuerſa q̄ fecit: ⁊ pctm̄ eius
qđ peccauit: nōne hec ſcripta ſūt in libro ſ̄-
B monū dieꝝ regū iuda? Dormiuitqꝫ manaſ-
ſes cū pr̄ibꝰ ſuis: ⁊ ſepultus ē i horto domꝰ
ſue: i horto ozā: ⁊ regnauit amō filiꝰ eiꝰ pro
eo. Uigitiduoꝝ ānoꝝ erat amō cū regnare
cepiſſet: duobꝰ q̊ꝫ annis regnauit in hieru-
ſalē. Nōne mr̄is eiꝰ meſſallemeth filia aruſ
de ietheba. Fecitqꝫ malū i ꝯſpectu dn̄i ſicut
fecerat manaſſes pr̄ eiꝰ: ⁊ ābulauit i via ꝑ
quā ābulauerat pr̄ eius. Seruiuitqꝫ imun-
dicijs qbꝰ ſeruierat pr̄ eius: ⁊ adorauit eas
⁊ dereliqt dn̄m deū patꝝ ſuoꝝ: ⁊ nō ābula-
uit i via dn̄i. Tetēderūtqꝫ ei iſidias ſerui ſui
⁊ iterfecerūt regē i domo ſua. Percuſſit aūt
ppl's terre oēs q ꝯiurauerāt ꝯtra regē amō
⁊ ꝯſtituerūt ſibi regē ioſiā filiū eiꝰ ꝓ eo. Re
liq̄ āt ſermonū amō q̄ fecit nōne hec ſcripta
ſunt in libro ſermonū regū iuda. Sepeliert
qꝫ eū i ſepulchro ſuo in horto ozā: ⁊ regna-
uit ioſias filius eius pro eo.

XXII

A OCto annoꝝ erat ioſias cū regnare ce
Pa.34.a piſſet: ⁊ trigitauno āno regnauit i ie
ruſalē. Nomē mr̄is eiꝰ ydida filia phadata
đ beſecbat. Fecitqꝫ qđ placitū erat corā do
mino ⁊ ābulauit ꝑ oēs vias dđ pr̄is ſui. Nō
declinauit ad dexterā ſiue ad ſiniſtrā. Anno
aūt octauodecimo regis ioſie aſſia miſit rex
ſaphā filiū filij meſſulā ſcribā tēpli dn̄i: di-
cens ei. Uade ad belchiaꝫ ſacerdotem ma
gnū: vt ꝯfletur pecunia q̄ illata eſt in tēplū
dn̄i quā collegerūt ianitoreſ tēpli a populo
B deturqꝫ fabris ꝑ ꝑpoſitos domꝰ dn̄i. Qui ⁊
diſtribuāt eā his q operanꝰ i tēplo dn̄i ad i
ſtaurāda ſartatecta tēpli: tignarijs videlicꝫ
⁊ cemētarijs: ⁊ his q interrupta cōponūt: ⁊
vt emanꝰ ligna ⁊ lapides de lapidicinis ad
inſtaurandūꝫ templū dn̄i. Uerūtn̄ non ſup
puteꝰ eis argētū qđ accipiūt: ſed in poteſta-
te hēant ⁊ in fide. Dixit āt belchias ponti
fex ad ſaphā ſcribam. Librūꝫ legis reppi
in domo dn̄i. Deditqꝫ belchias volumen
ſaphā ſcribe: qui ⁊ legit illud. Uenit q̊ꝫ ſa-
phā ſcriba ad regē: ⁊ renūciauit ei ꝙ ꝑcepe
rat: ⁊ ait. Cōflauerūt ſerui tui pecuniā q̄ re-
C ꝑta ē i domo dn̄i: ⁊ dederūt vt diſtribuereꝰ
fabris ac ꝑfectiſ opeꝝ tēpli dn̄i. Narrauit q̊
qꝫ ſaphā ſcriba regi diceſ. Libꝝ dedit mihi
belchias ſacerdos. Quē cū legiſſet ſaphā
corā rege: ⁊ audiſſet rex ꝟba libri legis dn̄i
ſcidit veſtimēta ſua: ⁊ ꝑcepit belchie ſacer-
doti ⁊ abichā filio ſaphā ⁊ achobor filio mi
cha ⁊ ſaphā ſcribe ⁊ aſaie ſ̄uo regis dicens
Ite ⁊ cōſulite dn̄m ſup me ⁊ ſuper populo:
⁊ ſuper oi iuda: de verbis voluminis iſtius
qđ inuētūꝫ ē. Magna.n. ira dn̄i ſuccenſa ē
ꝯtra nos: q2 nō audierūt pr̄es nr̄i verba li-
bri huiꝰ: vt facerēt oē qđ ſcriptū ē nobis. Ie
rūt itaqꝫ belchia ſacerdos ⁊ abichā ⁊ acho
bor ⁊ ſaphā ⁊ aſaia ad oldan ꝓphen vxorē
ſellū filij thecue filij aras cuſtodis veſtiū q̄
hitabat i hieruſalē i ſ̄a. locutiqꝫ ſūt ad eā:
Et illa rn̄dit eis. Hec dicit dn̄s deꝰ iſrael. Di
D cite viro q miſit vos ad me. Hec dicit dn̄s.
Ecce ego adducā mala ſup locuꝫ iſtū: ⁊ ſup
hitatores eiꝰ: oia verba legis q̄ legit rex iu
da: q2 dereliq̄rūt me ⁊ ſacrificauerꝰ dijs alie
nis irritātes me in cūctis opibꝰ manuū ſua
ruꝫ. Et ſuccēdeꝰ indignatio mea in loco h̄:
⁊ nō extingueꝰ. Regi aūt iuda q̄ miſit vos
vt ꝯſuleretis dn̄m: ſic dicetis. Hec dicit dn̄s
deꝰ iſrael. Pro eo ꝙ audiſti verba volumi-
nis ⁊ ꝑterritū ē cor tuū: ⁊ humiliatꝰ es corā
dn̄o: auditis ſmōibꝰ ꝯtra locū iſtū ⁊ hitato
res eiꝰ: ꝙ videlicet fierēt i ſtuporē ⁊ i male-
dictū ⁊ ſcidiſti veſtimēta tua ⁊ fleuiſti coraꝫ
me: ⁊ ego audiui ait dn̄s: idcirco colligam te
ad pr̄es tuos: ⁊ colligeris ad ſepulchrū tuū
in pace vt nō videāt oculi tui oia mala q̄ in
ducturus ſuꝫ ſuper locū iſtū.

XXIII

ET nūciauerunt regi qđ dixerat. Qui A
miſit ⁊ ꝯgregati ſūt ad eū oēs ſenes 2. Pa.34.
iuda ⁊ irl̄m. Aſcenditqꝫ rex tēplū dn̄i: ⁊ oēs
viri iuda: vniuerſiqꝫ q hitabāt in irl̄ꝫ. cū eo
ſacerdotes ⁊ ꝓph̄e ⁊ oīs ppl's a paruo vſqꝫ
ad magnū: legitqꝫ cūctis audiētibꝰ oia ver
ba libri federis. q iuētꝰ ē in domo dn̄i. Ste-
titqꝫ rex ſup gradū ⁊ fedꝰ ꝑcuſſit corā dn̄o:
vt ābularēt poſt dn̄ꝫ ⁊ cuſtodirēt ꝑcepta eiꝰ
⁊ teſtimōia ⁊ cerimonias in oi corde ⁊ i tota
aia: ⁊ ſuſcitarēt verba federis huiꝰ q̄ ſcripta

erát in libro illo. Acquieuitq3 popul⁹ pacto.
Et pcepit rex helchie pótifici ꝛ sacerdotib⁹
secúdi ordinis ꝛ ianitorib⁹: vt ꝓijcerét ꝺ té
plo dñi oía vasa q̃ fcá fuerát baal: ꝛ in luco
ꝛ vniuerse militie celi: ꝛ ꝯbussit ea foris irl'z
in ꝯualle cedró: ꝛ tulit puluerem eoꝝ in be
B thel. Et deleuit aruspices quos posuerát re
ges iuda ad sacrificandū in excelsis p ciui/
tes iuda ꝛ in circuitu irl'z: ꝛ eos q adolebát
incésū baal ꝛ soli ꝛ lune ꝛ duodeci lignis ꝛ
oí militie celi. Et efferri fecit lucuz de domo
dñi foras irl'm in ꝯualle cedró ꝛ ꝯbussit eū
ibi: ꝛ redegit in puluerē ꝛ ꝓiecit sup sepul/
chra vulgi. Destruxit q̃3 ediculas effemia/
toꝝ q̃ erát i domo dñi. ꝓ qbus mulieres te
xebát q̃si domūculas luci. Congregauitq3
oés sacerdotes de ciuitatib⁹ iuda: ꝛ cótami/
nauit excelsa vbi sacrificabát sacerdotes ꝺ
gabaa vsq3 bersabee. Et destruxit aras por
taꝝ in introitu ostij iosue principis ciuitatis
qꝺ erat ad sinistram porte ciuitatis. Verū/
tñ nó ascédebát sacerdotes excelsoꝝ ad al/
tare dñi i hierusalé: s3 tñ cóedebát azima
C i medio fratꝝ suoꝝ. Cótamiauit q̃3 topheth
qꝺ é i ꝯualle filij ennó: vt néo ꝯsecraret filiū
suū aut filiá p igné moloch. abstulit q̃3 eq̃s
quos dederát reges iude soli in itroitu tem
pli dñi iuxta exedrá nathamelech eunuchi
q erat i pharurim: currus át solis cóbussit
igni. altaria q̃3 que erát sup tecta cenaculi
achaz q̃ fecerát reges iuda ꝛ altaria q̃ fece
rat manasses i duob⁹ atrijs tépli dñi ꝺstru/
xit rex: ꝛ cucurrit inde ꝛ dispsit cineré eoꝝ i
torréte cedron. Excelsa q̃3 que erát i hieru/
salé ad dextrá pté mótis offésionis que edi
ficauerat salomon rex israel astaroth idolo
sidonioꝝ ꝛ chamos offensioni moab: ꝛ mel
chon abominationi filiorū ammon pollu/
it rex ꝛ contriuit statuas ꝛ succidit lucos: re
pleuitq3 loca eorū ossibus mortuoꝝ. Insu/
per ꝛ altare qꝺ erat in bethel ꝛ excelsū3 qꝺ
fecerat hieroboá filius nabath q peccare fe
cit israel: ꝛ altare illud excelsū3 destruxit at
D q3 combussit ꝛ cóminuit in puluerem: suc
ceditq3 etiam lucum: ꝛ ꝯuersus iosias vi/
dit ibi sepulchra q̃ erát in monte: misitq3 ꝛ
tulit ossa de sepulchris: ꝛ ꝯbussit ea sup al/
tare: ꝛ polluit illud iuxta ꝟbū dñi qꝺ locu/
3. Re. 13. a tꝰ é vir dei q ꝓdixerat ꝟba h̄. Et ait. Quis é
titul⁹ ille qué video? Rñderuntq3 ei ciues
vrbis illius. Sepulchꝝ é hois dei q véit ꝺ
iuda ꝛ ꝓdixit verba h̄ q̃ fecisti sup altare be
thel. Et ait. Dimittite eū. Néo ꝯmoueat os/
sa ei⁹. Et intacta máserūt ossa illi⁹ cū ossib⁹
ꝓphe q venerat de samaria. Insuper ꝛ oía
phana excelsoꝝ q̃ erát in ciuitatib⁹ samarie
q̃ fecerát r̃ges israel ad irritádū dñz: abstu
lit iosias: ꝛ fecit eis ḃm oía q̃ fecerat in be/
thel. Et occidit vniuersos sacerdotes excel/
soꝝ q erát ibi super altaria: ꝛ cóbussit ossa
hūana sup ea. Reuersusq3 é hierusalé: ꝛ p̄ E
cepit oí pp'lo dicens. Facite phase dño deo 2. Pa. 35. a
vr̃o ḃz qꝺ scriptū é in libro federis huius. 3. Esdre. 1.
Nec eni fcū3 é phase tale a dieb⁹ iudicū q
iudicauerūt israel ꝛ oiu3 dieꝝ regū israel: ꝛ
regū iuda: sicut i octauodecio áno regis io/
sie fcū3 é phase istꝺ dño i irl'z. S3 ꝛ phitóes
ꝛ ariolos ꝛ figuras idoloꝝ: ꝛ imunditias: ꝛ
abomiatóes q̃ fuerūt i terra iuda ꝛ irl'z ab/
stulit iosias vt statueret verba legis q̃ scri/
pta sūt i libro qué iuenit helchias sacerdos
i téplo dñi. Silis illi nó fuit añ eū rex: q re
uerteret ad dñm i oí corde suo ꝛ in tota aia
sua ꝛ vniuersa virtute sua iuxta oé3 legem
moysi: neq3 p⁹ eū surrexit silis illi. Verūtñ
nó é auersus dñs ab ira furoris sui magni
q̊ irat⁹ é furor ei⁹ ꝯtra iudá pp irritatóes q
b⁹ ꝓuocauerat eum manasses. Dixit itaq3
dñs. Etiá iudá auferá a facie mea sicut ab/ F
stuli israel: ꝛ ꝓiciá ciuitaté hác quá elegi hie
rusalé ꝛ domū ꝺ q̃ dixi: erit nomé meū ibi.
Reliq̃ vero ḃmonū iosie ꝛ vniuersa q̃ fecit:
nónne h̄ scripta sūt i libro verboꝝ dieꝝ regū
iuda. In dieb⁹ eius ascédit pharao nechao
rex egypti ꝯtra r̃gé assirioꝝ ad fluīn eufra 2. Pa. 35.
té. Et abijt iosias rex iuda i occursū ei⁹: ꝛ oc
cisus é i mageddo cū vidiss3 eū. Et portaue
rūt eū ḃui sui mortuū ꝺ mageddo ꝛ ptulerūt
i irl'm ꝛ sepelierūt eū i sepulchro suo. Tulit/ 2. Pa. 36.
q3 pp'ls terre ioachá filiū iosie: ꝛ vnxerūt eū
ꝛ ꝯstituerūt eū regé ꝓ p̄re suo. Vigintitriu3
ánoꝝ erat ioachá cū regnare cepisset: ꝛ tri/
b⁹ mésib⁹ regnauit i irl'z. Nomē m̄ris ei⁹ ami
thal: filia ieremie ꝺ lobna. Et fecit malū co
rá dño iuxta oía q̃ fecerát p̄res ei⁹. Vinxitq3 G
eū pharao nechao i reblata: q̃ é i t̃ra emath
ne regnaret i irl'z. Et iposuit mulctá terre cé
tū talétis argéti: ꝛ taléto auri. Regéq3 có/
stituit pharao nechao heliachim filiū iosie ꝓ
iosia p̄re ei⁹. vertitq3 nomé ei⁹ ioachim. Por
ro ioachá tulit ꝛ duxit in egyptū. Argétū át
ꝛ auꝝ dedit ioachim pharaói cū iduxisset ter

re p ſingulos vt pferret iuxta pceptũ pha-
raõis. Et vnũquẽq3 iuxta vires ſuas exe-
git tã argẽtũ q3 auꝝ de pplo terre vt daret
pharaõi nechao. Uigintiqnq3 ãnoꝝ erat io
achĩ cũ regnare cepiſſet: ⁊ vndecĩ ãnis re-
gnauit i irlm. Nomẽ mris ei⁹ zebida filia
phadaia de ruma. Et fecit malũ corã dño:
iuxta oĩa q̃ fecerãt pres eius. XXIIII
A IN dieb⁹ eius aſcendit nabuchodono
ſor rex babylonis: ⁊ factus eſt ei ioa-
chĩ s̃u⁹ trib⁹ ãnis: ⁊ rurſũ rebellauit ꝯtra eũ
Immiſitq3 ei dñs latrũculos caldeoꝝ: ⁊ la-
trũculos ſyrie ⁊ latrũculos moab ⁊ latrun
culos filioꝝ ãmõ: ⁊ imiſit eos in iudã: vt diſ
pderẽt eũ iuxta vbũ dñi qd locut⁹ fuerat
p s̃uos ſuos pphas. Fcũ3 ẽ ãt hoc p vbũ
dñi ꝯtra iudã: vt auferet eũ corã ſe: pp pec-
cata manaſſe vniuerſa q̃ fecit: ⁊ pp ſangui
nẽ inoxiũ quẽ effudit: ⁊ ipleuit irlm cruore
B inocẽtiũ: ⁊ obhãc rẽ noluit de⁹ ppitiari. Re
liq̃ ãt s̃monũ ioachĩ ⁊ vniuerſa q̃ fecit: non
ne h̃ ſcripta ſũt i libro s̃monũ dieꝝ regũ iu
da. Et dormiuit ioachĩ cũ prib⁹ ſuis: ⁊ rgna
uit ioachĩ fili⁹ ei⁹ p eo. Et vltra nõ addidit
rex egypti vt egrederet de terra ſua. Tule-
rat. n. rex babylonis a riuo egypti vſq3 ad
fluuiũ eufratẽ oĩa q̃ fuerãt regis egypti. De
cẽ ⁊ octo ãnoꝝ erat ioachĩ cũ regnare cepiſ
ſet ⁊ trib⁹ mẽſib⁹ regnauit i hieruſalẽ. Nom
mris ei⁹ noeſca filia helnathã de hieruſalẽ
Et fecit malũ corã dño: iuxta oĩa q̃ fecerat
Dañ.1.a pr ei⁹. In tpe illo aſcẽderũt s̃ui nabuchodo-
C noſor regis babylonis i hieruſalẽ: ⁊ circun
Heſter.2.a data ẽ vrbs mũitiõib⁹. Uenitq3 nabucho
donoſor rex babylõis ad citatẽ cũ s̃uis ſuis
vt oppugnarẽt eã. Egreſſuſq3 ẽ ioachĩ rex
iuda ad regẽ babylonis ipſe ⁊ mr eius: ⁊ s̃-
ui ei⁹: ⁊ pncipes eius ⁊ eunuchi eius: ⁊ ſu-
ſcepit eũ rex babylonis anno octauo regni
ſui. Et ptulit inde oẽs theſauros dom⁹ do-
mini ⁊ theſauros dom⁹ regie: ⁊ cõcidit vni
uerſa vaſa aurea: q̃ fecerat ſalomõ rex iſra
el in templo domini iuxta verbum domini
⁊ tranſtulit omnem hieruſalẽ ⁊ vniuerſos
principes ⁊ omnes fortes exercitus decem
milia in captiuitatem ⁊ oẽm artificẽ: ⁊ iclu
D ſorẽ: nihilq3 relictum eſt exceptis pauperi-
b⁹ ppli terre. Trãſtulit quoq3 ioachĩ in ba-
bylonẽ: ⁊ mrẽ regiſ ⁊ vxores regis ⁊ eunu
chos regis ⁊ iudices terre duxit in captiui-
tatẽ de hieruſalẽ i babylonẽ: ⁊ oẽs viroſ ro
buſtos ſeptẽ milia ⁊ artifices ⁊ incluſores
mille. oẽs viros fortes ⁊ bellatores: duxit
q3 eos rex babylonis captiuos in babylo-
nẽ. Et ꝯſtituit mathathiã patruũ ei⁹ p eo: i-
poſuitq3 nomẽ ei ſedechiã. Uiceſimũ ⁊ pri- 2.Pa.36.b
mũ ãnũ etatis hẽbat ſedechias cũ regnare Hie.52.a
cepiſſet: ⁊ vndecĩ ãnis regnauit i irlm. No-
mẽ mris ei⁹ erat amithal filia ieremie d lo-
bna. Et fecit malũ corã dño: iuxta oĩa q̃ fe-
cerat ioachĩ. Iraſcebat. n. dñs ꝯtra irlz: ⁊ cõ
tra iudã: donec pijceret eos a facie ſua. Re-
ceſſitq3 ſedechias a rege babylõis. XXV
FActũ ẽ ãt anno nono regni ei⁹ mẽſe A
decio decia die mẽſis venit nabucho Hie.39.a
donoſor rex babylonis ipe ⁊ oĩs exercitus ⁊.52.a
ei⁹ i hieruſalẽ ⁊ circũdederũt eã: ⁊ extruxerũt i
circuitu ei⁹ munitiões. Et clauſa ẽ citas at-
q3 vallata vſq3 ad vndecimũ ãnũ regis ſe-
dechie nona die mẽſiſ. Preualuitq3 fameſ
in citate: nec erat panis populo terre. Et in-
terrupta ẽ citas: ⁊ oẽs viri bellatores nocte
fugerũt p viã porte q̃ ẽ inter duplicẽ murũ
ad hortũ regis. Porro chaldei obſidebant
in circuitu citatẽ. Fugit itaq3 ſedechias per B
viã q̃ ducit ad cãpeſtria ſolitudis. Et pſecu-
t⁹ ẽ exercit⁹ chaldeoꝝ regẽ: cõprehẽditq3 eũ
in planitie hiericho: ⁊ oẽs bellatoreſ q erãt
cũ eo diſpſi ſũt ⁊ reliqrũt eũ. Apphenſuz er
go regẽ duxerũt ad regem babylonis in re
blatha: qui locutus eſt cum eo iudiciũ. Fi-
lios ãt ſedechie occidit corã eo ⁊ oculos ei⁹
effodit. vinxitq3 eum cathenis ⁊ adduxit i
babylonẽ. Mẽſe qnto ſeptia die menſis ipe
ẽ ann⁹ nonuſdecim⁹ regis babylonis venit
nabuzardã princeps exercitus ſeruus re-
gis babylonis in hieruſalem ⁊ ſuccẽdit do Ps.17.
mũ dñi ⁊ domũ regis ⁊ domos irlz. oẽmq3 Eze.16.c
domũ cõbuſſit igni: ⁊ muroſ irlm i circuitu
deſtruxit oĩs exercit⁹ chaldeoꝝ q erat cum
pncipe militiũ. Reliq3 ãt populi ptez q̃ re-
mãſerat in citate ⁊ pfugas q trãſfugerant
ad regẽ babylõis: ⁊ reliquũ vulgus trãſtu
lit nabuzardã pnceps militie: ⁊ d pauperi-
b⁹ terre reliqt vinitores ⁊ agricolaſ: colum Hie.27.d
nas ãt ereas q̃ erãt in tẽplo dñi: ⁊ baſes ⁊
mare ereũ qd erat in domo dñi cõfregerũt
caldei: ⁊ tranſtulerũt es oẽ in babylonem.
Ollas q̃q3 ereas ⁊ trulas: ⁊ tridẽtes ⁊ cy-
phos: ⁊ mortariola: ⁊ oĩa vaſa erea: in qui-
bus miniſtrabant tulerũt: necnõ ⁊ thuribu
la: ⁊ phialas. Que aurea aurea: ⁊ que ar- D

gentea argentea: tulit p̄nceps militie.i.colū
nas duas: mare vnū ⁊ bases quas fecerat
rex salomon in tēplo dn̄i. Non erat pond⁹
eris oium vasoꝝ. Decē ⁊ octo cubitos alti
tudinis habebat colūna vna ⁊ capitellum
ereū sup se altitudinis trium cubitoꝝ: ⁊ re
tiaculū ⁊ malogranata super capitelluꝫ co
lūne oia erea. Similē ⁊ colūna secunda ha
E bebat ornatum. Tulit quoqꝫ princeps mi
litie saraiā sacerdotē primuꝫ: ⁊ sophoniam
sacerdotē secundum ⁊ tres ianitores: ⁊ de ci
uitate eunuchū vnū qui erat p̄fectus super
bellatores viros: ⁊ qnqꝫ viros de his q ste
terant corā rege: q̊s reppit in ciuitate ⁊ so
pher p̄ncipē exercit⁹ q ꝓbabat tyrones de
populo terre: ⁊ sex viros e vulgo qui inuēti
fuerant in ciuitate. Quos tollens nabuzar
dā p̄nceps militū duxit ad regē babylonis
in reblatha: pcussitqꝫ eos rex babylonis ⁊
F interfecit eos in reblatha i terra emath. Et
translatus est iuda de terra sua. P̄plo aūt
qui relictus erat i terra iuda quē dimiserat
nabuchodonosor rex babylōis prefecit go
doliā filium aichaꝫ filij saphan. Quod cuꝫ
audissent oēs duces militum ipsi ⁊ viri qui
erant cum eis videlicet q̄ constituisset rex
babylonis godoliam: venerunt ad godoliā
in maspha ismahel filius nathanie ⁊ iohan
nan filius caree ⁊ saraia filius thanameth
⁊ nethophatites: ⁊ iezonias filius maacha
ti: ipsi ⁊ socij eorum. Iurauitqꝫ godolias ip
sis ⁊ socijs eorum dicens. Nolite timere ser
Hie.40.c uire caldeis. Manete in terra ⁊ seruite regi
G babylonis: ⁊ bene erit vobis. Factuꝫ est au
tem in mēse septimo venit ismahel fili⁹ na
thanie filij elisama de semine regio ⁊ deceꝫ
viri cum eo: percusseruntqꝫ godoliam qui
⁊ mortuus ē: sed ⁊ iudeos ⁊ caldeos q erāt
cū eo in maspha. Consurgēsqꝫ omnis popu
lus a paruo vsqꝫ ad magnū ⁊ pricipes mi
litū venerunt in egyptum: timentes calde
os. Factum est vero in anno tricesimosepti
mo trāsmigrationis ioachin regis iude: mē
se duodecimo vicesima ⁊ septima die mēsis
subleuauit euil merodach rex babylōis an
no quo regnare ceperat caput ioachi regis
iuda de carcere: ⁊ locutus est ei benigne. Et
posuit thronum eius super thronum regū
qui erant cuꝫ eo in babylone: ⁊ mutauit ve
stes eius quas habuerat in carcere: ⁊ come
debat paneꝫ semper in ꝯspectu eius cūctis
diebus vite sue: Annonam quoqꝫ constituit
ei sine intermissiōe que ⁊ dabatur ei a rege
per singulos dies omnib⁹ diebus vite sue.

¶ Explicit hs lib. Malachi.i. regnū q̄rt⁹

¶ Incipit p̄fatio sc̄ti. Hieronymi in librū dabreiamin. qui est paralypomenon quod nos dicere possumus verba dierum.

TAntus ac talis est liber iste: vt absqꝫ
illo si quis sn̄iam scripturaꝝ sibi vo
luerit arrogare semetipsum irridat. per sin
gula quippe nomina iuncturasqꝫ verboꝝ
⁊ pretermisse in libris regum teguntur hi
storie: ⁊ innumerabiles explicantur euāge
lij questiones. Sed si septuaginta interpre
tum pura: ⁊ vt ab eis in grecū versa est edi
tio permaneret: sup̄flue mi chromati ep̄oꝝ
scissime atqꝫ doctissime ipelleres: vt hebrea
tibi volumia latio sermone transferrē. Qđ
eni semel aures hoium occupauerat: ⁊ na
scentis ecclesie roborauerat fidē: iustuꝫ erat
etiā nostro silentio cōprobari. Nūc vero cū
pro varietate regionū diuersa ferantur exē
plaria: ⁊ germana illa ātiquaqꝫ translatio
corrupta sit atqꝫ violata nostri arbitrij pu
tas: aut e pluribus iudicare quid veruꝫ sit:
aut nouū opus in veteri ope cudere: illudē
tibusqꝫ iudeis cornicū: vt dicit: oculos con
figere. Alexandria ⁊ egyptus in septuagin
ta sui esichium laudat auctorē: cōstātinopo
lis vsqꝫ antiochiam luciani martyris exē
plaria probat. Medie inter has prouincie
palestinos codices legunt: quos ab orige
ne elaboratos eusebius ⁊ pāphilus vulga
uerunt. Totusqꝫ orbis hac inter se tripharia
varietate cōpugnat. Et certe origenes non
soluꝫ exēpla cōposuit quattuor editionum
e regione singula verba describens: vt vn⁹
dissentiēs stati ceteris inter se cōsentiētib⁹
arguat: sed qđ maioris audacie est in edi
tione septuaginta theodotionis editionem
miscuit astericis designans que minus fue
rint: ⁊ virgulis que ex superfluo videbant
apposita. Si igitur alijs licuit nō tenere qđ
semel susceperant: ⁊ post septuaginta cellu
las que vulgo sine auctore iactanter singu
las cellulas aperuere. hocqꝫ in ecclesijs le
gitur qđ septuaginta nescierūt. cur me non
suscipiāt latini mei q iuiolata editōe veteri
ita nouā ꝯdidi: vt laborē meū hebreis ⁊ qđ
his maius ē ap̄lis auctorib⁹ cōprobē? Scri
psi nup librꝫ đ optio gener̄ iterp̄tādi ondē

Osee.ii.a illa de euãgelio: ex egypto vocaui filiũ meũ
Mach.ii.a ⁊ qm̃ nazareus vocabitur: ⁊ videbunt in
Esa.64.b quẽ cõpunxerũt: ⁊ illud apli. qđ oculus nõ
i.Cor.2.c vidit: nec auris audiuit: ⁊ i cor hoïs nõ ascẽ
dit q̃ pparauit deus diligẽtibus ſe: ceteraq₃
his ſilia in hebreoꝝ libris ĩueniri. Certe apli
⁊ euãgeliſte ſeptuaginta interpretes noue⸗
rãt. Et vnde eis h̃ que in ſeptuaginta inter⸗
Joh.7.f pretibus non habent? Xp̃s dñs noſter vtri⸗
uſq₃ teſtamẽti conditor in euãgelio ſm ioan
nẽ: q credidit inqt in me ſicut dicit ſcriptura
flumina de vẽtre eius fluent aq̃ viue: vtiq₃
ſcriptũ eſt qđ ſaluator ſcriptum eẽ teſtatur.
Ubi ſcriptũ eſt? Septuaginta non hñt: apo
chrypha neſcit eccleſia. Ad hebreos igit̃ re
uertẽdũ eſt: vñ ⁊ dñs loquit̃: ⁊ diſcipuli exẽ
pla preſumũt. Hec pace veteꝝ loquor ⁊ ob⸗
trectatoribus meis tm̃ rñdeo: q canino den
te me rodunt in publico detrahẽtes ⁊ legen
tes in angulis: ideſt accuſatores ⁊ defenſo⸗
res cũ in alijs pbent qđ in me reprobant: q̃
ſi virtus ⁊ vitiũ nõ in rebus ſit: ſed cũ aucto
re mutet̃. Ceteꝝ nemini editionẽ ſeptuagin⸗
ta trãſlatoꝝ oli de greco emẽdatã tribuiſſe
me noſtis: nec inimicũ debere eſtimari eoꝝ
quos in ↄuẽtu fratrũ ſp ediſſero. Et qđ nũc
dabreiamin ideſt verba dieꝝ interptatus ſũ
iccirco feci: vt inextricabiles moras ⁊ ſiluã₃
noium q̃ ſcriptoꝝ ↄfuſa ſunt vitio: ſenſuũq₃
barbariẽ aptius ⁊ per verſum cola digererẽ
mihimetipſi ⁊ meis iuxta iſmeniũ canens: ſi
aures ſurde ſunt ceterorum.

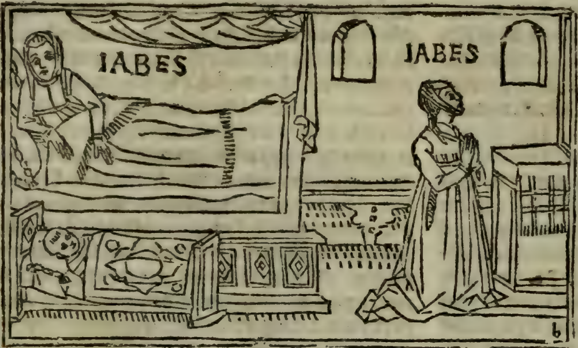
¶ Item alius prologus.

Euſebius hieronymus: dõmoni ⁊ ro⸗
gatiano ſuis in xp̃o ihu ſalutẽ. Quo
grecoꝝ hiſtorias magis intelligunt q athe⸗
nas viderint: ⁊ tertiũ virgilij librũ a troade
p leuchatẽ: ⁊ a croce rauma ad ſiciliã: ⁊ inde
ad oſtia tyberis nauigauerint. Ita ſcã₃ ſcri⸗
pturã lucidi⁹ intuebitur q iudeã oculis con
tẽplatus eſt: ⁊ antiquaꝝ vrbiũ memorias:
locoꝝq₃ vel eadẽ vocabula vel mutata co⸗
gnouerit. Unde ⁊ nobis cure fuit cũ eruditiſ
ſimus hebreoꝝ hũc laborẽ ſubire: vt circui⸗
remus puinciã quã vniuerſe xp̃i eccleſie ſo⸗
nant. Fateor.n. mi dõmon ⁊ rogatiane ca⸗
riſſimi nunq̃₃ me in diuinis voluminib⁹ p⸗
prijs viribus crediſiſſe: nec habuiſſe opini⸗
onẽ meã: ſed ea ẽt de quibus ſcire me arbi⸗
trabar interrogare me ſolitũ. Quãto magis
de his ſup quib⁹ anceps erã. Deniq₃ cu₃ a
me nuper lr̃is flagitaſſetis: vt vobis paly⸗
pomenõ latino ſermone trãſferrẽ: de tyberia
de legis quondã auctorẽ: q apud hebreos
admiratõi hẽbat̃: aſſũpſi: ⁊ ↄtuli cũ eo a ver
tice: vt aiũt vſq₃ ad extremũ vnguẽ: ⁊ ſic con
firmatus auſus ſu₃ facere qđ iubebatis. Li
bere.n. vobis loquor. Ita.n. in grecis ⁊ lati⸗
nis codicibus h̃ noium liber vitioſus ẽ: vt ñ
tã hebrea q̃₃ barbara q̃dã ⁊ ſarmatica noia
ↄiecta arbitrãdũ ſit. Nec hoc ſeptuagita iter
pretibus q ſpũ ſcõ pleni ea q̃ vera fuerunt
trãſtulerãt: ſed ſcriptoꝝ culpe aſcribẽdũ: du₃
de inemendatis inemẽdata ſcriptitãt ⁊ ſepe
tria noia ſubtractis e medio ſyllabis i vnu₃
vocabulũ cogũt: vel e regione vnũ nomẽ p
pter latitudinẽ ſuã in duo vel tria vocabula
diuidũt. S₃ ⁊ ipſe appellatões nõ hoïes vt
pleriq₃ eſtimant: ſed vrbes: ⁊ regiones: ⁊ ſal
tus: ⁊ puincias ſonant: ⁊ obliqua ſub inter⸗
pretatione ⁊ figura eoꝝ q̃dã narrant̃ hiſto⸗
rie: de qbus in regnoꝝ libro dr̃. Nõne ecce h̃
ſcripta ſũt in libro verboꝝ dieꝝ regu₃ iuda?
Que vtiq₃ in nr̃is codicibus nõ hñt̃. Hoc
primũ ſciendũ ꝙ apud hebreos paralypo⸗
menon liber vnus ſit: ⁊ apud illos vocatus
dabreiamin ideſt verba dieꝝ q pp magnitu
dinẽ apud nos diuiſus eſt. Deinde ẽt illud
attendendũ ꝙ frequenter noia non vocabu
la hoium: ſed rerũ: vt dixi ſignificantias ſo⸗
nant. Ad extremum ꝙ oïs eruditio ſcriptu⸗
rarum in hoc cõtinet̃ ⁊ hiſtorie q̃ vel preter
miſſe ſunt in ſuis locis. vel pſtricte leuiter:
hic p quedã verborum cõpendia explicẽt̃.
Oñuũ itaq₃ vr̃aꝝ adiut⁹ auxilio miſi libꝝ
beniuolis placituꝝ: tm̃ inuidis diſpliciturũ
eẽ nõ ambigo. Optia.n. q̃q₃: vt ait Plini⁹
malunt ↄtemnere pleriq₃ q̃₃ diſcere. Si qs ĩ
hac interptatione voluerit aliqd rephẽdere
interroget hebreos: ſuam ↄſciam recolat: vi
deat ordinẽ textũq₃ ſermonis: ⁊ tunc noſtro
labori ſi potuerit detrahat. Ubicũq₃ ḡ aſte⸗
riscos. i. ſtellas radiare in huius volumie vi
deritis: ibi ſciatis de hebreo additum quod
in latinis codicibus non habetur. Ubi vero
obellus. tranſuerſa. ſ. virga prepoſita eſt il⸗
lic ſignatur quid ſeptuagita interpretes ad
diderunt: vel ob decoris gratiam. vel ob ſpi
ritus ſanct: auctoritate₃: licet in hebreis vo
luminibus non legatur.

¶ Explicit prefatio. Incipit prim⁹ liber da
breiamin. i. paralypomenon.

r

¶C.S. Ab abraã vſq; ad noe de gn̄atiõi-
bus filioꝝ noe. Primo de filijs iaphet: ſecū
do de filijs cham: ⁊ tertio de filijs ſem: vſq;
ad abraã: ⁊ deide vſq; ad filios iacob ⁊ eſau
Primo de filijs eſau: vbi prio noiant̄ hoieſ
pliati. ſcdo p̄ncipes ⁊ reges ⁊ duces. Cap. I.

A Gen̄.5.a Gen̄.10.a
Adaz
ſeth enoſ ca
ynaz: mala-
leel iareth e
noch matu-
ſalé lamech
noe ſé chã ⁊
iafeth. Filij
iapheth go
mer magog
madai ⁊ ia-
uan thubal
moſach thi-
ras. Porro
filij gomer aſcené ⁊ riphat ⁊ togorma. Filij
ãt iauá eliſa ⁊ tharſis cethiz ⁊ dedanin. Fi-
lij chá: chus ⁊ meſrai phut ⁊ chanaaz. Filij
ãt chus ſaba ⁊ euila ſabatha ⁊ regma ⁊ ſa-
Gen̄.10.b batbaca. Porro filij regma: ſaba: ⁊ dadan.
Chus ãt genuit néroth. Iſte cepit eé potés
in terra. Meſraiz vero genuit ludim ⁊ ana-
niz ⁊ laabiz ⁊ nephtuim: phetruſim q̊z ⁊ ca
ſluim de qbus egreſſi ſunt philiſtijm ⁊ cap-
ptburi. Chanaã vero genuit ſidoné prioge-
nitū ſuū etheū quoq; ⁊ iebuſeū ⁊ amorreuz
⁊ gergeſeū eueūq; ⁊ aracheū ⁊ aſineū aradi
B uz quoq; ⁊ ſamariū ⁊ amatheū. Filij ſeme-
Gen̄.10.c lá ⁊ aſſur: ⁊ arphaxat lud ⁊ ará. filij ará huſ
⁊ hul: ⁊ gether: ⁊ mes. Arphaxat ãt genuit
ſale: qui ⁊ ipſe genuit heber. Porro heber
nati ſunt duo filij: nomé vni phalech: qr in
diebus eius diuiſa eſt terra: ⁊ nomé fratris
eius iectan. Iectan ãt genuit elmodad ⁊ ſa-
leph: ⁊ aſormoth: ⁊ iare: adurã q̊q; ⁊ vzal ⁊
decla: ebal ét ⁊ abimael ⁊ ſaba: necnon ⁊ o-
phir ⁊ euila ⁊ iobac. Omnes
iſti filij iectá. Sem arphaxat
ſale heber phalech ragau ſe-
ruch nachor tare abraz. Iſte
eſt abraã. Filij ãt abraã yſaac
⁊ iſmahel. Et he generatiões Gen̄.11.d
eoꝝ. Primogenitus iſmabe Gen̄.25.b
lis nabaioth ⁊ cedar: ⁊ abde-
bel ⁊ mabſan ⁊ maſma ⁊ du-
ma maſſa adad ⁊ thema ia-
chur naphis cedma. Hi ſunt
filij iſmahelis. Filij ãt cethure C
concubine abraã quos genu Gen̄.25.a
it: zamrã iecſam madan ma-
dian ieſboc ⁊ Sue. porro filij
iecſan: ſaba ⁊ dadaz. filij ãt dadam: aſuriz ⁊
lathuſim ⁊ loomin. filij madiá: epha ⁊ epher
⁊ enoch ⁊ abida ⁊ eldaa. Oés hi filij cethu-
re. Generauit ãt abraã yſaac: cuius fuerunt
filij: eſau ⁊ iſrael. filij eſau eliphaz rahuel ie-
hus ielon chore. filij eliphaz: themá omar
cepphi: gotham: cené: thãna: amalech filij
rahuel: naath: zara: ſamma: neza. Filij ſeir:
lothan ſobal ſebeon: ana diſſon eſer diſan.
Filij lothan horri abohiman. Soror autem
lothan fuit thamna. Filij ſobal: aliam ⁊ ma
naath ⁊ ebal ſephi ⁊ onam. Filij ſebeon a-
haia ⁊ ana. Filij ana: diſon. Filij diſon: hama
ram ⁊ eſebam: ⁊ iethram ⁊ charram. Filij e-
ſer: balaam ⁊ zabam ⁊ iacham. Filij diſan:
vs ⁊ aran. Iſti ſunt reges qui imperauerūt
in terra edom: anteq̄z eét rex ſuper filios iſrl
Bale filius beor: ⁊ nomé ciuitatis eius de-
naba. Mortuus eſt ãt bale: ⁊ regnauit ꝑ eo D
iobab filius ſare de boſra. Cūq; ⁊ iobab fu
iſſet mortuꝰ regnauit pro eo huſan de terra
themanoꝝ. Obijt quoq; ⁊ huſan: ⁊ regna-
uit pro eo adad filiꝰ badad q percuſſit ma-
diá in terra moab: ⁊ nomé ciuitatis eiꝰ auith
Cūq; ⁊ adad fuiſſet mortuꝰ: regnauit ꝑ eo
ſemla de maſreca. Sz ⁊ ſemla mortuus eſt:
⁊ regnauit pro eo ſaul de rooboth que iux-
ta amné ſita eſt. Mortuo q̊z ſaul regnauit ꝑ
eo balaana filiꝰ achobor. Sz ⁊ hic mortuꝰ é
⁊ regnauit ꝑ eo adad: cuiꝰ vrbis nomé fuit

phau:⁊ appellata eſt vxoꝛ eius mebetabel
filia matred filie mezaab. Adad át moꝛtuo
duces pꝛo regibus in edom eſſe ceperunt.
Dux thána:dux alua:dux ethet:dux ooliba
ma:dux hela:dux philo:dux cenem:dux the
man:dux mapſar:dux magdiel:dux hiram.
Hi duces edom.

¶C.S. De duodeciꝫ patriarchis filijs iſra
el. de gñatõe iude vſqꝫ ad iſai pr̃em dd̃. no-
mina filioꝝ ⁊ filiaꝝ iſai noiant̃. de cognatio-
ne ſcribarũ qui venerunt de caloꝛe domus
iacob. II

A Filij autem iſrael:ruben ſymeon leui
iuda yſachar ⁊ zabulon:dã ⁊ ioſeph
eñ. 29.g. beniamin.neptalim gad ⁊ aſer. Filij iuda:
⁊.30.c her aunan ⁊ ſela. Hi tres nati ſunt ei de fi-
Geñ.38.a lia Sue chananitidis. Fuit autem her pꝛi-
mogenitus iuda malus coꝛaꝫ domino ⁊ oc
cidit eum. Thamar autem nurus eius pe-
idem. g. perit ei phares ⁊ zara. Omnes ergo filij iu
Math.i.a da quinqꝫ. Filij autem phares.eſrom ⁊ ca-
uth.4.d. mul. Filij quoqꝫ zare:zamri.⁊ ethá.⁊ emaꝫ
Math.i.a chalchal qꝫ ⁊ dará:ſimul qnqꝫ. Filij char-
mi achar q turbauit iſrael:⁊ peccauit in fur
oſue.7.a to anathematis. Filij ethá:azarias. Filij át
eſrom q nati ſũt ei:ierameel:⁊ raꝫ:⁊ calubi.
hic eſt caleph. Poꝛro raꝫ genuit amiadab.
B aminadab át genuit naaſon pꝛincipẽ filioꝝ
iuda. Naaſon quoqꝫ genuit ſalma: de quo
oꝛtus eſt booz. Booz vero genuit obed: q
⁊ ipſe genuit iſai. Jſai át genuit pꝛimogeni
Reg.16.b tum heliab:ſecũdum aminadab:tertiũ ſym
maha:quartum nathanael:quintum rad-
di:ſextum aſon:ſeptimum dauid: quoꝛum
ſoꝛoꝛes fuerũt ſaruia ⁊ abigail. Filij ſaruie
abiſai ioab ⁊ aſahel tres. Abigail auteꝫ ge
nuit amaſa:cuius pater fuit iether iſmaheli
tes. Caleb vero filius eſrom accepit vxoꝛeꝫ
C noie azuba:de quo genuit ieriotb. Fuerunt
qꝫ filij eiꝰ iaſer ⁊ ſobab ⁊ ardon. Cũqꝫ moꝛ-
tua fuiſſet a zuba accepit vxoꝛem caleb e-
phꝛata:q̃ pepit ei vr. poꝛro vr genuit vri: ⁊
vri genuit beſelehel. Poſt h̃ igreſſus ẽ eſrõ
ad filiã machir pr̃is galaad:⁊ accepit eá cũ
eẽt annoꝝ ſexaginta. Que peperit ei ſegub
Sed ⁊ ſegub genuit iair:⁊ poſſedit viginti
tres ciuitates in terra galaad. Cepitqꝫ geſ-
ſur ⁊ ará oppida iair:⁊ canath ⁊ viculos eiꝰ
ſexaginta ciuitatũ. Oẽs iſti filij machir pa-
D tris galaad. Cũ át moꝛtuus eẽt eſrom:igreſ
ſus eſt caleb ad ephꝛata. Habuit q̊ꝫ eſrom
vxoꝛem abia que peperit ei aſſur patreꝫ te-
chue. Nati ſunt át filij ieramehel: pꝛimoge-
niti eſroꝫ:ram pꝛiogenitꝰ eius:⁊ buna ⁊ arã
⁊ aſon ⁊ achia. Duxit quoqꝫ vxoꝛẽ alteraꝫ
ieramehel noie atthara:q̃ fuit mater onam.
Sed ⁊ filij ram pꝛimogeniti ieramehel fue-
runt moos ioamin ⁊ achar. Onam át hũit
filios ſemei ⁊ iadá. Filij át ſemei:nadab ⁊ a-
biſur. Nomẽ ꝓo vxoꝛis abiſur abiahil:que
pepit abobbá ⁊ molid. filij át nadab fuerũt
ſaled ⁊ apphaim. Moꝛtuuſ ẽ át ſaled abſqꝫ
liberis. Filiꝰ vero apphaim ieſi:q ieſi genu-
it ſeſan. Poꝛro ſeſan genuit oholai. Filij át E
iodai fratris ſemei:iether ⁊ ionathá. Sed ⁊
iether moꝛtuꝰ ẽ abſqꝫ liberis. Poꝛro iona-
thá genuit phalech:⁊ ziza. Jſti fuerũt filij ie
ramehel pꝛimogeniti eſrom. Seſan autẽ nõ
habuit filios ſed filias:⁊ ſeruum egyptium
noie ieraa. Deditqꝫ ei filiá ſuá vxoꝛem:que
peperit ei ethei. Ethei aũt genuit nathá: ⁊
nathá genuit zabad. zabad quoqꝫ genuit
ophal:⁊ ophal genuit obed. Obed genuit
iehu:iehu genuit azariam. Azarias genuit
helles:⁊ helles genuit helaſa. Helaſa genu
it zizamoy. zizamoy genuit ſellum. Selluꝫ
genuit ithamian:ithamian át genuit eliſa- F
ma. Filij autem caleb fratris ieramehel:me
ſa pꝛimogenitus eius:ipſe eſt pater ciph fi-
lij mareſa patris hebꝛon. Poꝛro filij hebꝛõ
choꝛe ⁊ taphua ⁊ recẽ ⁊ ſamma. Sáma aũt
genuit patrem hierchaá ⁊ receꝫ genuit ſem
mei: filius ſemmei maon:⁊ maó pater beth
ſur. Epha autem concubina caleb peperit
aran ⁊ muſa ⁊ gezẽ. Poꝛro aran genuit ie
zem. Filij iahaddai:regon ⁊ ioatham ⁊ ge-
ſam phalech ⁊ epha:⁊ ſaaph. Concubina ca
leb maacha peperit ſaber ⁊ tharana. Genu
it autem ſaaph pater madmena. Sue pr̃em
machbena:⁊ patrem gabaa. Filia vero ca- Joſue.15.d.
leb fuit achſa. Hi erant filij caleb filij vr pꝛi Judi.i.c
mogeniti ephꝛata ſobal pater cariathiarim
ſalma pater bethleem:ariph pater bethga-
der. Fuerunt autem filij ſobal:patris caria- G
thiarim:qui videbat dimidium requietio-
num:⁊ de cognatione cariathiarim: iethrei:
⁊ aputhei:⁊ ſemathi:⁊ maſerei. Ex hiſ egreſ
ſi ſunt ſaraite ⁊ eſthaholite. Filij ſalma pr̃is
bethleem:⁊ nethophati coꝛone domꝰ ioab:
⁊ dimidium requietionis ſarai. Cognatões
quoqꝫ ſcribaꝝ habitantium in iabes canen
tes atqꝫ reſonantes:⁊ in tabernaculis com-

moꝛantes. Hi ſunt cinei: qui venerunt ꝺ ca
loꝛe patris domus rechab.
¶C.S. Dauid ⁊ regibus iuda: ⁊ pꝛimo de
his qui nati ſunt hieruſalē. De roboā filio
ſalomonis ⁊ de omnibus regibus iuda ⁊ fi
lijs ⁊ filiabus eoꝛum. III

A 1. Re. 3. a DAuid vero hos habuit filios q ei na
ti ſunt in hebꝛon. Pꝛimogenitū am-
mon ex achinoe iſraelitide: ſm̄ daniel ꝺ abi
gail carmelitide: tertiū abſalō filiū maacha
filie ptolomei regis ieſur: quartū adoniā fi-
liū agith: qntū ſaphaciā ex abithal. Sextū
iethraā de egla vxoꝛe ſua. Sex ḡ nati ſunt
ei in hebꝛon: vbi regnauit ſeptē annis ⁊ ſex
B mēſibus. Triginta aūt ⁊ tribus ānis regna-
uit in irl'm. Poꝛro in hieruſalē nati ſunt ei
filij ſymmaa ⁊ ſobab ⁊ nathan ⁊ ſalomō qt
tuoꝛ de berſabee ꝑ filia amihel. Jebaar q̄q̄
⁊ heliſua ⁊ eliphaleth ⁊ noge ⁊ napheg ⁊ ia
phie: necnō eliſama ⁊ eliade ⁊ eliphaleg no
uem. Oēs hi filij dd abſq̄ filijs ꝯcubinarū
Math. i. a habuerūtq̄ ſoꝛoꝛē thamar. Filius āt ſalo-
C monis roboā cuiꝰ abia filiꝰ genuit aſa. De
hoc quoq̄ natꝰ ē ioſaphat pater ioꝛā: qui io
rā genuit oziā: ex quo oꝛtus ē ioas: ⁊ huius
amaſias filius genuit azariā. poꝛro azarie
filius ioathā ꝓcreauit achaz pꝛē ezechie: ꝺ
quo natus ē manaſſes: ſ; ⁊ manaſſes genu
it āmon pꝛē ioſie. Filij āt ioſie fuerūt pꝛimo
genitus iohānā: ſcōs ioachī: tertiꝰ ſedechi-
Math. i. b as: qrtus ſellū. De ioachim natus ē iechoni
as ⁊ ſedechias. Filij iechonie fuerūt aſir: ſa
lathiel: melchirā: phadaia: ſenneſer: ⁊ iece-
mia: ſama: ⁊ nadabia. De phadaia oꝛti ſūt
zoꝛobabel ⁊ ſemei. zoꝛobabel genuit moſol
lā ananiā ⁊ ſalomith ſoꝛoꝛē eoꝝ: aſabā q̄q̄
⁊ ohol: ⁊ barachiā: ⁊ aſadaiā: ioſabeſeth qn
D q̄. Filius āt ananie phaltias pater hieſeie:
cuiꝰ filius raphaia. Huiꝰ q̄q̄ filius arnau: ꝺ
quo natus eſt obdia: cuius filius fuit ſeche-
nias. Filiꝰ ſechenie: ſemeia: cuiꝰ filij attus ⁊
egiaal ⁊ baria: ⁊ naaria: ⁊ ſaphat: ⁊ ſeſa ſex
nūero. Filiꝰ naarie: elioenai: ⁊ ezechias: ⁊ ez
ricā tres. Filij elioenai oduia ⁊ eliaſub ⁊ phe
leia ⁊ acub: ⁊ iohānā ⁊ dalaia ⁊ anan ſeptē.
¶C.S. De generationibus iude ⁊ oꝛatio-
ne iabes: de filijs ſymeon qui percuſſerunt
reliquias amalech. IIII

A Gen. 38. g FIlij iuda: phares eſroz: ⁊ carmi: ⁊ vr:
⁊ ſubal. Raabia vero filius ſabal ge-
nuit iaad: de quo nati ſunt ahumai ⁊ laad:
He generationes ſarathi. Iſta quoq̄ ſtirps
ethā: ieſrahel ⁊ ieſema ⁊ iedebos. Nomē q̄q̄
ſoꝛoꝛis eoꝝ aſalephū. Phuniel āt pater ge
doꝛ ⁊ eſer pr̄ oſa. Iſti ſunt filij vr ꝑmogeniti
ephꝛata pr̄is bethleē. Aſſur ꝟo pr̄is thecue
erāt due vxoꝛes alaa ⁊ naara. Pepit aūt ei
naara oozā ⁊ epher. ⁊ themā. ⁊ aaſtari. Iſti
ſunt filij naara. Poꝛro filij alaa: ſereth yſa-
ar ⁊ ethnā. Chus āt genuit anob ⁊ ſoboba
⁊ cognationē aharel filij arū. Fuit āt iabes i B
clytꝰ ꝑ fratribꝰ ſuis: ⁊ mr̄ eiꝰ vocauit nomē il
liꝰ iabes dicēs: q: pepi eū i doloꝛ. Inuocauit
ḡ iabes deū iſrael dicēs. Si bn̄dicēs bn̄dixe
ris mihi. ⁊ dilataueris terminos meos: ⁊ fue
rit manꝰ tua mecū: ⁊ feceris me a malitia n̄
oppꝛimi. Et ꝑſtitit deꝰ q̄ pcatus ē. Caleph āt
fr̄: Sua gēuit machir: q̄ fuit pr̄ eſthō. Poꝛ-
ro eſthō genuit bethrapha ⁊ pheſſe ⁊ tehi
na patrē vꝛbis naas. Hi ſunt viri recha. Fi
lij aūt cenem: othoniel ⁊ ſaraia. Poꝛro filij
othoniel: athat ⁊ maonathi. Maonathi ge
nuit ophꝛa. Saraias āt genuit ioab pātrē C
vallis artificiū. Ibi qppe artifices erāt. Filij
vero caleph filij iephone: hir ⁊ hela ⁊ nahez
Filij q̄q̄ hela cenez: filij quoq̄ ialel elziph
⁊ zipha thiria ⁊ aſrahel. Et filij eſra: iether ⁊
merech: ⁊ epher: ⁊ iabalō. Genuitq̄ mariā
⁊ ſammai ⁊ ieſba patrē eſthamo. Vxoꝛ q̄q̄
eius indaia peperit iareth patrē gedoꝛ. ⁊ he
ber pꝛēm zocho: ⁊ ichutiel pꝛēm zahoa. Hi
āt filij bethie filie pharaonis quam accepit
mereth: ⁊ filij vxoꝛis odaie ſoꝛoꝛis nahan
patris ceila garmi ⁊ eſthamo qui fuit ꝺ ma
chati. Filij quoq̄ ſymon: ammon ⁊ rimma. D
Filius anan: ethilon ⁊ filij ieſi: zoeth ⁊ bēzo
eth. Filij ſela filij iude: her pater lecha: ⁊ laa
da pater mareſa: ⁊ cognationes domus ope
rantiū byſſum in domo iuramenti: ⁊ q̄ ſta-
re fecit ſolē: viriq̄ mendacij: ⁊ ſecutus ⁊ in-
cedens: qui pꝛincipes fuerunt in moab: ⁊ q̄
reuerſe ſunt in lehē. Hec aūt verba vetera.
Hi ſunt figuli habitantes in plantationibꝰ
⁊ in ſepibus apud regem in operibus eius:
cōmoꝛatiq̄ ſunt ibi. Filij ſymeon: namuel:
⁊ iamin: iarid: zara: ſaul. Sellum filius eius
mabſam filius eius: maſma filius eius. Fi- E
lij maſma: amuhel filius eius: zachur filius
eius: ſemmei filius eius. Filij ſemmei ſedecī
⁊ filie ſex. Fratres aūt eius nō habuerūt fi-
lios multos: vniuerſa cognatio non potuit
adequare ſūmā filioꝝ iuda. Habitauerūt autē

in berſabee ⁊ molada ⁊ baſarſual ⁊ in bal‑
laa ⁊ in aſom ⁊ in tholad ⁊ bathuel ⁊ i boꝛ
ma ⁊ in ſicelech ⁊ in bethmar chaboth ⁊ in
aſarſaſuſi ⁊ in bethberai ⁊ in ſaari. Hec ciui
tates eoꝝ vſqꝫ ad regẽ dd: ville quoqꝫ earũ
etham ⁊ aen remon ⁊ thocẽ ⁊ aſan ciuitates
qnqꝫ: ⁊ vniuerſi viculi eoꝝ p circuitũ ciuita
tũ iſtaꝝ vſqꝫ ad baal. Hec eſt habitatio eoꝝ
F ⁊ ſedi'ũ diſtributio. Moſobab quoqꝫ ⁊ iem‑
leth ⁊ ioſa filius amaſie ⁊ iobel iebu fili⁹ io‑
ſabie filij ſaraie filij aſibel elieõai ⁊ iacoba ⁊
iſuaia ⁊ aſaia ⁊ adhibel ⁊ iſmahel ⁊ banaia
ziza quoqꝫ filius ſephei filij allõ: filij idaia
filij ſemri: filij ſamaia. Iſti ſunt noiati prin
cipes in cognationibus ſuis ⁊ in domo affi
nitatũ ſuaꝝ multiplicati ſunt vehementer.
⁊ profecti ſunt vt ingrederent' in gadoꝛ vſqꝫ
ad oriẽtẽ vallis: ⁊ vt q̃rerẽt paſcua gregib⁹
G ſuis. Inuenerũtqꝫ paſcuas vberes ⁊ valde
bonas: ⁊ terrã latiſſimã ⁊ qetã ⁊ fertilẽ: in q̃
ante hitauerãt de ſtirpe chã. Hi vero vene‑
runt quos ſupra deſcripſimus noiati ĩ die
bus ezechie regis iuda: ⁊ pcuſſerunt taber‑
nacula eoꝝ ⁊ hitatores q̃ inuẽti fuerãt ibi:
⁊ deleuerũt eos vſqꝫ ad pñtẽ diẽ: hitauerũt
qꝫ pro eis: qm̃ vberrimas paſcuas ibidem
repperũt. De filijs quoqꝫ ſymeõ abierũt
ĩ mõtẽ ſeir viri qngẽti hñtes pncipes phal
tiã ⁊ naatiã ⁊ raphiã ⁊ ozihel fili⁹ ieſi ⁊ pcuſ
ſerũt reliq̃s q̃ euadere potuerãt amalechi
taꝝ ⁊ hitauerũt ibi p eis vſqꝫ ad diẽ hanc.
¶C.S. De ruben primogenito iſrl's: ⁊ de
filijs eius primogenita nõ ſunt data ruben
qꝛ aſcẽdit cubile pr̃is ſui: ſꝫ filijs ioſeph ſũt
data ⁊ filijs gad ⁊ dimidie tribus manaſſeſ
qui percuſſerũt agarenos. de captiuitate il‑
laꝝ tribuũ: ſcilicet aaron ⁊ filioꝝ ei⁹. V
A Filij quoqꝫ rubẽ pmogeniti iſrael: ip
ſe qppe fuit pmogenitus eius: ſed
cũ violaſſet thoꝛ pr̃is ſui data ſũt primoge
nita eius filijs ioſeph filij iſrael: ⁊ nõ eſt ille
reputatus ĩ pꝛiogenitũ. Porro iudas qui
erat fortiſſim⁹ iter frẽs ſuos: de ſtirpe ei⁹ pn
cipes germinati ſunt: pmogenita ãt reputa‑
Gen.46.b. ta ſũt ioſeph. Filij g̃ ruben pꝛiogeniti iſrael
Exo.6.b. enoch ⁊ phallu eſrom ⁊ carmi: filij iobel ſa
Nu.26.a. maia filius eius: gog filius eius: ſemmei fi
lius eius: micha filius eius: rechia fili⁹ eius
baal filius eius: becra filius eius: quẽ capti
uũ duxit theglatphalaſſar rex aſſyrioꝝ:
⁊ fuit princeps in tribu ruben. Frẽs ãt eius
⁊ vniuerſa cognatio eius qñ numerabant'
per familias ſuas hũerũt pꝛicipes iehel ⁊
zachariã. Porro bala fili⁹ azaz filij ſama fi B
lij iohel: ipe hitauit ĩ aroer vſqꝫ ad nebo ⁊ be
elmeõ. Cõtra oriẽtalẽ quoqꝫ plagã hitauit
vſqꝫ ad itroitũ heremi ⁊ fluuiũ euphratem
Multũ qppe iumẽtoꝝ numeꝝ poſſidebant
in terra galaad. In dieb⁹ ãt ſaul pliati ſunt
ɔtra agarenos: ⁊ iterfecerũt illos: hitauerũt
qꝫ p eis ĩ tabernaculis eoꝝ ĩ oĩ plaga q̃ re‑
ſpicit ad oriẽtẽ galaad. Filij xo gad e regio
ne eoꝝ hitauerũt in terra baſan vſqꝫ ſelcha
iohel in capite: ⁊ ſaphan ſcđs: tianai ãt ⁊ ſa
phat in baſan. Frẽs vero eoꝝ ſm domos co
gnationũ ſuaꝝ: michael ⁊ moſollã ⁊ ſebe ⁊
iori ⁊ achã ⁊ zie ⁊ heber ſeptẽ. Hi filij abia‑
hil: filij vri: filij iara: filij galaad: filij michael
filij ieſeſi: filij ieddo: filij buz. Frẽs q̃ꝫ filij ad
hibel filij guni pꝛicipes domus in familijs
ſuis: ⁊ hitauerũt ĩ galaad ⁊ in baſan ⁊ in vi
culis eius: ⁊ in cũctis ſuburbanis ſaron vſ‑
qꝫ ad terminos. oẽs hi numerati ſunt in die C
bus ioathã regis iuda: ⁊ in dieb⁹ hieroboaꝫ
regis iſrael. Filij rubẽ ⁊ gad ⁊ dimidie trib⁹
manaſſe: viri bellatores ſcuta portantes ⁊
gladios: ⁊ tẽdẽtes arcũ eruditiqꝫ ad plia q̃‑
draginta q̃tuoꝛ milia ⁊ ſeptingenti ſexagita
pcedẽtes ad pugnã dimicauerũt ɔtra aga‑
renos. Ithurei vero ⁊ naphei ⁊ nodab pre‑
buerunt eis auxiliũ. Traditiqꝫ ſunt in ma‑
nus eoꝝ agareni ⁊ vniuerſi qui fuerant cũ
eis: qꝛ deũ inuocauerant cũ preliarentur ⁊
exaudiuit eos eo q credidiſſent in eũ. Cepe
runtqꝫ oĩa que poſſederant camelorum qn
quaginta milia: ⁊ ouium ducenta qnquagi
ta milia: aſinos duo milia: ⁊ aĩas hominum
cẽtũ milia. Vulnerati aũt multi corruerunt
Fuit.n. bellũ dñi. Habitaueruntqꝫ pro eis D
vſqꝫ ad transmigrationẽ. Filij quoqꝫ dimi‑
die tribus manaſſe poſſederunt terram a fi
nibus baſã vſqꝫ baal hermõ ⁊ ſanir ⁊ mõ‑
tẽ hermon. Ingens quippe numerus erat
Et hi fuerant principes domus cognatiõis
eorum: epher ieſi ⁊ helihel: ezriel etiam hie
remia ⁊ odoia ⁊ iedihel viri fortiſſimi ⁊ po‑
tentes: ⁊ nominati duces in familijs ſuis.
Reliquerunt aũt deum patrum ſuorum: ⁊
fornicati ſunt poſt deos populorum terre:
quos abſtulit dñs corã eis: ⁊ ſuſcitauit deuſ
iſrael ſpiritũ phul regis aſſyrioꝝ ⁊ ſpiritum
theglatphalaſſar regis aſſur ⁊ tranſtulit ru

ben ꝛ gad ꝛ dimidiam tribum manaſſe: ꝛ
adduxit eos in ale ꝛ in abor ꝛ ara ꝛ fluuiuȝ
gozam vſqȝ ad diem hanc.
¶C.S. De filiis leui qui fuerunt cantores
ꝛ de his qui adolebant incenſum: ꝛ de vrbi
bus coartarum filiarum leui: quas habue-
runt ex ſingulis tribubus filiorum iſrael: ꝛ
qui cãtores refugii fuerunt. VI
A Filii leui: gerſon caath ꝛ merari: filii
Gen.46.b caath amram yſaar hebron: ꝛ ozihel
infra.23.b filii amrã aaron moyſes ꝛ maria filii aaron
nadab ꝛ abiu eleazar ꝛ ythamar. Eleazar
genuit phinees: ꝛ phinees genuit abiſue.
Abiſue vero genuit bocci: ꝛ bocci gẽuit ozi:
ozi genuit zaraiã: ꝛ zaraias gẽuit meraioth
Porro meraioth genuit amariã: ꝛ amarias
genuit achitob: achitob genuit ſadoch: ꝛ ſa-
doch genuit achimaas: achimaas genuit a
zariã: azarias genuit iohãnan: iohannã ge-
nuit azariam. Ipſe eſt qui ſacerdotio funct⁹
eſt in domo quam edificauit ſalomon i hie-
ruſalem. Genuit autem azarias amariã: ꝛ
amarias genuit achitob: achitob genuit ſa
doch: ꝛ ſadoch genuit ſellũ: ſellũ genuit hel
chiã: ꝛ helchias genuit azariã: azarias ge-
B nuit zaraiã: ꝛ zaraias gẽuit ioſedech. Por-
ro ioſedech egreſſus eſt qñ tranſtulit domi
nus iudã ꝛ hieruſalẽ per manus nabucho
donoſor. Filii ergo leui: gerſon caath ꝛ me-
rari. Et hec nomina filiorum gerſon: lobni ꝛ
ſemei. Filii caath: amram ꝛ yſaar ꝛ hebron
ꝛ ozihel. Filii merari: mooli ꝛ muſi. He ſũt
generationes leui ſm familias eorum. Ger
ſon: lobni filius eius: iaath filius ei⁹: zama
filius eius: ioaa filius eius: addo filius ei⁹:
zara filius eius: iethrai filius eius. Filii ca
ath aminadab filius eius: chore filius eius
aſir filius eius: helcana filius ei⁹: abiaſaph
filius eius: aſir filius eius: caath filius ei⁹:
vriel filius eius: ozias filius eius: ſaul fili⁹
eius. Filii helcana: amaſai: ꝛ achimoth: ꝛ hel
cana. Filii helcana: ſophai filius eius: naath
filius eius: heliab filius eius: hieroan filius
eius: helcana filius eius. Filii ſamuel prio-
C genitus vaſſem ꝛ abia. Filii autem merari:
mooli: lobni filius eius: ſemei filius ei⁹: oza
filius eius: ſamaa filius eius: aggia fili⁹ ei⁹
aſaia filius eius. Iſti ſunt quos conſtituit
dauid ſuper cãtores domus dñi ex quo col
locata eſt archa ꝛ miniſtrabant coram taber
naculo teſtimonii canẽtes donec edificaret
ſalo: non nomen dñi in hieruſalem. Stabãt
aũt iuxta ordinẽ ſuum in miniſterio. Hi vo
ſunt qui aſſiſtebant cũ filiis ſuis de filiis ca
ath: hemã cãtor filius iohel: filii ſamuel: fi-
lii helcana: filii ieroam: filii heliel: filii thou:
filii ſuph: filii helcana: filii iohel: filii maath
filii amaſai: filii helcana: filii iohel: filii aza-
re: filii ſophonie: filii thabath: filii aſir: filii abi
ſaph: filii chore: filii yſaar: filii caath: filii le-
ui: filii iſrael ꝛ frater eius aſaph: qui ſtabat
a dextris eius: aſaph filius barachie: filii ſa
maa: filii michael: filii baſaie: filii melchie:
filii athanai: filii zara: filii adaia: filii ethan
filij zamma: filij ſemei: filij ieth: filii gerſon:
filii leui. Filii autem merari fratres eorũ ad B
ſiniſtram ethan: filii chuſi: filii abdi: filii ma
loch: filii aſabie: filii amaſie: filii helchie: filii
amaſi: filii bonni: filii ſomer: filii mooli: filii
muſi: filii merari: filii leui. Fratres quoqȝ eo
rum leuite: qui ordinati ſunt in cunctum mi
niſterium tabernaculi domus domini. Aa-
ron vero ꝛ filii eius adolebant incenſum ſu
per altare holocauſti: ꝛ ſuper altare thimia
matis: in omne opus ſancti ſanctorum: ꝛ vt
precarentur pro iſrael iuxta oĩa que ꝑcepe-
rat moyſes ſeruus dei. Hi ſunt aũt filii aarõ
Eleazer fili⁹ ei⁹: phinees fili⁹ ei⁹: abiſue fili
us ei⁹: bocci fili⁹ ei⁹: ozi fili⁹ ei⁹: zaraia filius
ei⁹: meraioth filius ei⁹: amaria fili⁹ ei⁹: achi
tob fili⁹ ei⁹: ſadoch fili⁹ ei⁹: achimaas filius
eius. Et hec habitacula eoꝝ p vicos atqȝ cõ
finia filioꝝ. ſ. aarõ iuxta cognatões caathi-
taꝝ. Ipſis. n. ſorte ↄtigerãt. Dederũt igitur
eis hebrõ in terra iuda ꝛ ſuburbana eius p
circuitũ: agros ãt ciuitatis ꝛ villas caleph
filio iephone. Porro filiis aaron dederunt C
ciuitates ad confugiendum hebron ꝛ lobna
ꝛ ſuburbana eius. Iether quoqȝ ꝛ eſthemo
cuȝ ſuburbanis ſuis: ſed ꝛ helon ꝛ dabir cũ
ſuburbanis ſuis: aſam quoqȝ ꝛ bethſames
ꝛ ſuburbana eaꝝ. De tribu aũt beniamin
gabee ꝛ ſuburbana eius: ꝛ almath cũ ſubur-
banis ſuis: anathot quoqȝ cũ ſuburbanis
ſuis. Oẽs ciuitates tredeci cũ ſuburbanis
ſuis p cognatões ſuas. Filiis ãt caath reſi-
duis de cognatõe ſua: dederũt ex dimidia tri
bu manaſſe in poſſeſſionẽ vrbes decẽ. Por
ro filiis gerſon p cognatiões ſuas de tribu
bu yſachar: ꝛ de tribu aſer: ꝛ de tribu nepta
lim: ꝛ de tribu manaſſe in baſan vrbes tre-
deci. Filiis ãt merari p cognatões ſuas de

tribu ruben ⁊ de tribu gad ⁊ de tribu zabu
lon: dederũt ſorte ciuitates duodecim. De
F derũt q̊ꝫ filii iſrael leuitis ciuitates ⁊ ſubur
bana eaꝝ. Dederũtqꝫ p ſorté ex tribu filioꝝ
iuda ⁊ ex tribu filioꝝ beniamin vrbes has
quas vocauerũt noibus ſuis: ⁊ his q erant
ex cognatione filioꝝ cath. Fuerũtqꝫ ciuita
tes in terminis eoꝝ de tribu ephrai. Dede
rũt ḡ eis vrbes ad ꝯfugiẽdũ syché cũ subur
banis ſuis i mõte ephrai ⁊ gazer cũ ſubur
banis ſuis: iecmaá q̊ꝫ cũ ſuburbanis ſuis:
⁊ bethorõ ſilr: necnõ ⁊ helõ cũ ſuburbanis
ſuis: ⁊ gethremõ in eũdé modũ. Porro ex
dimidia tribu manaſſe aner ⁊ ſuburbana
eiꝰ: balaá ⁊ ſuburbana eius. His videlicet
q de cognatõe filioꝝ cath reliq erát. Filiis
át gerſon de cognatõe dimidie tribus ma
naſſe gauló in baſá ⁊ ſuburbana eiꝰ: ⁊ aſta
G roth cũ ſuburbanis ſuis. De tribu yſachar
cedes cũ ſuburbanis ſuis: ⁊ dabereth cum
ſuburbanis ſuis: ramoth q̊ꝫ ⁊ ſuburbana
eiꝰ ⁊ ané cũ ſuburbanis ſuis. De tribu vero
aſer maſal cũ ſuburbanis ſuis: ⁊ abdó ſili
ter: aſach quoqꝫ ⁊ ſuburbana eiꝰ: roob cum
ſuburbanis ſuis. porro de tribu neptaliꝫ ce
des in galilea ⁊ ſuburbana eiꝰ: amõ cũ ſub
urbanis ſuis: ⁊ cariathiari ⁊ ſuburbana eiꝰ
Filiis át merari reſiduis de tribu zabulon:
rémono ⁊ ſuburbana eius: ⁊ thabor de ſub
urbáis ſuis. Tráſ iordané quoqꝫ ex aduer
ſo hierico ꝯtra oriẽté iordáis de tribu rubé
boſor i ſolitudie cũ ſburbáis ſuis: ⁊ iaſſá cũ
ſuburbáis ſuis: cademoth q̊ꝫ ⁊ ſburbana
eiꝰ. ⁊ miphaath cũ ſuburbáis ſuis. Necnõ
⁊ de tribu gad: ramoth i galaad ⁊ ſuburba
na eiꝰ: ⁊ manai cũ ſuburbáis ſuiſ: ſꝫ ⁊ eſebõ
cũ ſburbáis ſuis: ⁊ iezer cũ ſburbáis ſuis.

¶C.S. De filiis yſachar ⁊ beniamin ⁊ ne
ptali ⁊ manaſſe ⁊ effraim ⁊ aſer. VII

A Porro filii yſachar: thola ⁊ phua iaſib
ñ.46.b. ⁊ ſamró q̃ttuor. Filii thola: ozi ⁊ ra
phaia ⁊ ieriel ⁊ iemai ⁊ iepſé ⁊ ſamuel prin
cipes p domos cognationũ ſuaꝝ. De ſtirpe
thola viri fortiſſimi nũerati ſũt in diebꝰ dd
viginti duo milia ſexcẽti. Filij ozi iſrahia: de
qua nati ſũt michael ⁊ obadia ⁊ iohel ⁊ ie
ſia qnqꝫ oés pricipes: cuꝫ eis p familias ⁊
populos ſuos accicti ad p̄liũ viri fortiſſimi
trigintaſex milia. Multas. n. hũerũt vxores
B ⁊ filios frés q̊ꝫ eoꝝ p oéꝫ cognatõꝫ yſachar
robuſtiſſimi ad pugnãdũ octogintaſeptem
milia numerati ſũt. Filij beniami: bale ⁊ bo
chor ⁊ iadihel tres. Filij bale: eſbon ⁊ ozi ⁊
ozihel ⁊ ierimoth ⁊ vrai quinqꝫ principes
familiaꝝ ⁊ ad pugnãdũ robuſtiſſimi. Nu
meratus át eoꝝ vigitiduo milia ⁊ trigita q̃
tuor. Porro filij bochor zamira ⁊ ioas ⁊ eli
ezer ⁊ elioenai ⁊ amri ⁊ ierimoth ⁊ abia ⁊ a
nathuit ⁊ almathá. Omnes hi filij bechor
Nũerati ſũt át p familias ſuas pricipes co
gnationũ ſuaꝝ ad bella fortiſſimi: vigiti mi
lia ⁊ ducẽti. Porro filij iadihel: balan. Filij C
át balá: iehus ⁊ beniamin ⁊ ahoth ⁊ chana
na ⁊ iotham ⁊ tharſis ⁊ haiaſaar. Oés hi fi
lij gadiel principes cognationũ ſuaꝝ viri
fortiſſimi decé ⁊ ſepté milia ⁊ ducẽti ad p̄liũ
ꝓcedẽtes: ſephá quoqꝫ ⁊ haphá filij hir: ⁊
aſi filij aher. Filij át neptali: iaſihel ⁊ guni ⁊
aſer ⁊ ſellũ filij bala. Porro filius manaſſe
eſrihel: ꝯcubinaqꝫ eius: ſyra peperit machir
pr̃em galaad. Machir át accepit vxorem fi
lijs ſuis happhi ⁊ ſephá ⁊ habuit ſororem
nomine maacha. Nomen át ſecũdi ſalpha D
ath. Nateqꝫ ſunt ſalphaath filie ⁊ peperit
maacha vxor machir filiũ: vocauitqꝫ nomẽ
eius phares. Porro nomé fratris eiꝰ ſares
⁊ filij eius ulá ⁊ rehé. Filius át vlá bedá. hi
ſunt filij galaad filij machir filij manaſſe.
Soror át eius regma: pepit viꝝ decoꝝ ⁊ abi
ezer ⁊ moola. Erant át filii ſemida: ahi ⁊ ſe
chem ⁊ leci ⁊ aniá. Filii át ephrai: ſuthala:
bareth filiꝰ eiꝰ: thaath filiꝰ eius: elada filiꝰ
eius: thaath filius eius: ⁊ huiꝰ filius zadab
⁊ hꝰ filiꝰ ſuthala: ⁊ hꝰ filiꝰ ezer ⁊ elad. Occi
E derũt át eos viri geth indigene: qr deſcẽde
rant vt inuaderẽt poſſeſſiones eoꝝ. Luxit
igit ephrai pr eoꝝ multis diebꝰ: ⁊ venerũt
frés eiꝰ vt ꝯſolarent eũ. Ingreſſuſqꝫ eſt ad
vxoré ſuá: q̃ ꝯcepit ⁊ peperit filiũ ⁊ vocauit
nomé eiꝰ beria: eo ꝙ i malis domꝰ eiꝰ ortus
eẽt. Filia át eius fuit ſara: q̃ edificauit betho
rõ inferioré ⁊ ſuperioré: ⁊ ozẽzara. Porro fili
us eiꝰ ropha ⁊ reſeph ⁊ thale: de quo natus
é thaã: q genuit laadá. Huius q̊ꝫ filius am
miud q genuit eliſama: de quo ortus é nun
q huit filiũ ioſue. poſſeſſio aũt eoꝝ ⁊ hitatio
bethel cũ filiabꝰ ſuis: ⁊ ꝯtra oriẽté norã: ad
occidẽtalé plagã gazer ⁊ filie eius: ſiché q̊ꝫ
cũ filiabꝰ ſuiſ vſqꝫ ad aſa cũ filiabꝰ eiꝰ: iuxta
filioſ quoqꝫ manaſſe bethſá ⁊ filias eiꝰ: tha
nac ⁊ filias eiꝰ: mageddo ⁊ filias eiꝰ: dor ⁊
filias eiꝰ. In his hitauerunt filii ioſeph: filii

ſter. Filii aſer: iemna ⁊ ieſua ⁊ iſui ⁊ baria: ⁊
ſara ſoror eoꝝ. filii aũt baria: heber ⁊ melchi
G el. Ipſe ẽ pr̃ barzaith. Heber autẽ genuit ie-
phlat ⁊ ſomel ⁊ iothã ⁊ ſua ſororẽ eoꝝ. filii
iephlat: phoſech ⁊ chamaal ⁊ aſoph. Hi filii
iephlat. Porro filii ſomer: eahi ⁊ roaga ⁊ ia
ba ⁊ ara. filii ãt helẽ fr̃is eius: ſupha ⁊ iem-
na ⁊ ſelles ⁊ amal. filii ſupha: Sue aynaphe
cis ⁊ ſual ⁊ beri ⁊ iamra boſor ⁊ todor ⁊ ſã-
ma ⁊ ſaluſa ⁊ iethrã ⁊ bera. filii gethẽ iepho
ne ⁊ phaſpha ⁊ ara. filii ãt olla: aree ⁊ ani-
hel ⁊ reſia. Oẽs hi filii aſer: p̃cipes cogna
tionum electi atqꝫ fortiſſimi duces ducum.
Numerus autem eorum etatis que apta eſ
ſet ad bellum vigintiſex milia.

C. C. S. De gñationibus beniamin q̃liter
qui ſupra noĩati ſũt hic noĩantur. VIII

A Beniamin ãt genuit bale p̃ogenituꝫ
ſuum: aſbal ſcđm: ahara tertiũ: noa-
ha quartũ: ⁊ rapha quintũ. fuerũtqꝫ filii ba
le: addoar ⁊ gera ⁊ abiud: abiſue q̃qꝫ ⁊ na-
mã ⁊ achie: ſed ⁊ gera ⁊ ſephuphã ⁊ vram.
Hi ſunt filii abod: principes cognationum
habitantiũ in gabaa: q̃ tranſlati ſunt in ma
nath. Noomã ãt ⁊ achiã ⁊ gera ipſe trãſtu-
lit eos: ⁊ genuit oza ⁊ abiud. Porro ſaara-
him genuit in regione moab: poſtq̃ꝫ dimi-
ſit vſim ⁊ baara vxores ſuas. Genuit autẽ
de edes vxore ſua iobab: ⁊ ſebia: ⁊ moſa: ⁊
molchom: iebuſ quoqꝫ ⁊ ſethia ⁊ marmach
B Hi ſunt filii eius principes in familiis ſuis
Menſi vero genuit achitob ⁊ elphaal. por-
ro filii elphaal: heber ⁊ miſaam ⁊ ſamad. hic
edificauit ono ⁊ lod ⁊ filias eius. baara aũt
⁊ ſama principes cognationum habitantiũ
in ahilon. Hi fugauerunt habitatores geth
⁊ haio ⁊ ſeſac ⁊ hierimoth ⁊ zadabia ⁊ arod
⁊ heder: michael quoqꝫ ⁊ ieſpha ⁊ ioa: filii
baria ⁊ zabadia ⁊ moſſolan ⁊ ezeci ⁊ eber ⁊
eſamari ⁊ ieſſia ⁊ iobab: filii elphaal ⁊ iacim
⁊ zechri ⁊ zabdi ⁊ elioenai ⁊ ſelethai ⁊ heli
C el ⁊ adaia ⁊ baraia ⁊ ſamarath. filii ſemei:
⁊ ieſphan ⁊ heber ⁊ heliel ⁊ abdon ⁊ zechri
⁊ hanan ⁊ anania ⁊ ailam ⁊ anathothia ⁊
iephadaia ⁊ phanuel filii ſeſac ⁊ ſamſari ⁊
ſooria ⁊ otholia ⁊ ierſia helia ⁊ zechri filii ie
roam. Hi patriarche ⁊ cognationum princi
pes: qui habitauerunt in hieruſalem. In ga
infra.9.f baon autem habitauerunt abigabaon ⁊ no
men vxoris eius maacha: filiuſqꝫ eius pri-
mogenitus abdon ⁊ ſur ⁊ cis ⁊ baal ⁊ na-
dab; gedur quoqꝫ ⁊ haio ⁊ zacher ⁊ mazel-
loth. Et macelloth genuit ſamaa: habitaue
runtqꝫ ex aduerſo fratrũ ſuoꝝ in hieruſalẽ
cũ fratribus ſuis. Ner aũt genuit cis: ⁊ cis 1.Reg.9.
genuit ſaul. porro ſaul genuit iõathã ⁊ mel B
chiſue ⁊ abinadab ⁊ heſbaal. Filius ãt io-
nathã miribaal: ⁊ miribaal genuit micha.
filii micha phiton ⁊ melech ⁊ thara ahaz: ⁊
ahaz genuit ioada: ⁊ ioada genuit almoth
⁊ aſmoth ⁊ zamri. Porro zamri genuit mo
oſa: ⁊ mooſa genuit baana: cuius filius fuit
raphaia de quo ortus eſt elaſa q̃ genuit aſel
Porro aſel ſex filii fuerũt his noĩbus ezri-
chã bochru iſmahel ſaria abadia anan oẽs
hi filii aſel. Filii autem eſech fratris eiꝰ: vlã
primogenitus: ⁊ hus ſecũdus: ⁊ eliphaleth
tertius. Fueruntqꝫ filii vlã viri robuſtiſſimi
⁊ magno robore tendentes arcũ ⁊ multos
hñtes filios ac nepotes centũ quinquagin
ta: oẽs hi filii beniamin.

C. C. S. De ſacerdotibus ⁊ leuitis ⁊ officiis
eorũ ⁊ generatiõe ſaul ⁊ filioꝝ eius. IX

Uniuerſus ergo iſrael dinumeratus ẽ:
⁊ ſumma eorum ſcripta eſt in libro re- A
gum iſrael ⁊ iuda: tranſlatiqꝫ ſunt in baby-
lonem propter delictum ſuum. Qui autem
habitauerunt primi in poſſeſſionibus ⁊ in
vrbibus ſuis iſrael: ⁊ ſacerdotes ⁊ leuite: ⁊
nathinei commorati ſunt in hieruſalem de
filiis iuda ⁊ de filiis beniamin. de filiis q̃qꝫ
effraim ⁊ manaſſe othei filius amiud filius
emri: filii omrai: filii boni. De filiis phares
filii iuda: ⁊ de ſiloni: aſaia primogenitus ⁊ fi
lii eius. De filiis autem zara: iehuel ⁊ fr̃es
eorum ſexcenti nonaginta. Porro de filiis B
beniamin: ſalo filius moſollam filii oduia fi
lii aſana ⁊ iobama filius ieroã ⁊ helã filius
ozi filii mochori: ⁊ moſſolã filiꝰ ſaphacie fi-
lii rahuel filii iebanie ⁊ fr̃es eoꝝ p̄ familias
ſuas nõgenti.lvi. Oẽs principes cognatio-
nũ p̄ domos patrũ ſuoꝝ. De ſacerdotibꝰ ãt
iedaia ioiarib ⁊ iachin: azaria quoqꝫ filius
helchie filii moſſollã filii zadoch filii mera-
ioth filii achitob põtifex domus dei. Por-
ro adaias filius ieroã filii phaſor filii mel-
chia ⁊ maaſia filius adiel filii iezra filii moſ
ſolam filii moſollamoth filii emmer: fratres
quoqꝫ eorũ principes p̄ familias ſuas mil-
le ſeptingẽti ſexaginta fortiſſimi robore ad
faciẽdũ opꝰ miniſterii in domo dei. De leui- C
tis ãt ſemeia filiꝰ aſſub ⁊ filii ezricã filii aſe-

bia. de filijs merari. bacbacar quoqꝫ carpē
tarius ⁊ galal ⁊ mathania fili⁹ micha filij
zecbri filij azaph ⁊ obdia filius ſemeie: filij
galal filij ydithuz ⁊ barachia fili⁹ aſa. filij
belchana qui habitauit i atrijs nethophati
Janitores autē ſelluz ⁊ acbub ⁊ thelmon
⁊ ahimā ⁊ frater eorum ſelluz princeps vſ
qꝫ ad illud tempus in porta regis ad oriē
tē obſeruabāt per vices ſuas de filiis leui
Selluz vero filius chore filij abiaſaph filij
chore cū fratribus ſuis ⁊ domo patris ſui
Hi ſunt chorithe ſuper opera miniſterij cu
ſtodes veſtibulorū tabernaculi ⁊ familie
eoꝝ p vices caſtrorū dñi: cuſtodiētes itroi
B tū. Finees āt filius eleazar erat dux eoꝝ co
rā dño. Porro zacharias fili⁹ moſollamia
ianitor porte tabernaculi teſtimonij. Om
nes hi electi in oſtiarios per portas ducēti
duodeci ⁊ deſcripti i villis ꝓprijs quos cō
ſtituerūt dauid ⁊ ſamuel videns i fide ſua:
tā ipſos q̄ȝ filios eoꝝ in oſtijs domus dñi:
⁊ in tabernaculo vicibus ſuis. Per q̄tuor
vētos erāt oſtiarij.i. ad oriētē ⁊ ad occidētē:
⁊ ad aquilonē ⁊ ad auſtrū. Frēs āt eoꝝ i vi
culis morabant̄ ⁊ veniebāt in ſabbatis ſu
is de tpe vſqꝫ ad tps. His q̄tuor leuitis cre
dit⁹ erat ois numer⁹ ianitoꝝ: ⁊ erāt ſup exe
dras ⁊ theſauros dom⁹ dñi. Per girū q̄qꝫ
C tēpli dñi morabāt in cuſtodijs ſuis vt cuz
tps fuiſſet ipi mane apirēt fores. De horuz
grege erāt ⁊ ſup vaſa miſterij. Ad numeꝝ
eni ⁊ ferebant̄ vaſa ⁊ efferebāt. De ipis ⁊
q credita hēbāt vtēſilia ſc̄uarij: pērāt ſimile
⁊ vino: ⁊ oleo ⁊ thuri: ⁊ aromatib⁹. Filij aūt
ſacerdotū vnguenta ex aromatibus cōficie
bāt. Et matathias leuites p̄mogenit⁹ ſellū
chorite prefectus erat eoꝝ q i ſartagie frige
bant̄. Porro de filijs caath fratrib⁹ eoꝝ ſr̄
panes erāt ꝓpoſitiōis: vt ſemp nouos per
F ſingula ſabbata p̄pararēt. Hi ſūt p̄ncipes
cātoꝝ p familias leuitaꝝ q i exedris mora
bant̄: ita vt die ac nocte iugiter ſuo miſte
rio deſeruirēt. Capita leuitaꝝ p familias ſu
3.8.c as principes māſerūt in irl̄m. Jn gabaon
āt cōmorati ſūt pr̄ gabaō iahiel: ⁊ nomen
vxoris ei⁹ maacha. Fili⁹ primogenitus ei⁹
abdon ⁊ ſur ⁊ cis ⁊ baal ⁊ ner ⁊ nadab ge
dor quoqꝫ ⁊ ahio ⁊ zacharias ⁊ macelloth:
Porro macelloth genuit ſēmaā. Jſti habi
tauerunt e regione fratꝝ ſuoꝝ i irl̄m cū fili
G bus ſuis. Ner āt genuit cis: ⁊ cis genuit ſa
ul. Et ſaul genuit ionathā ⁊ melchiſue ⁊ a
minadab ⁊ eſbaal. Filius āt ionathā miri
baal ⁊ miribaal genuit micha. Porro filij
micha phiton ⁊ melech ⁊ thara ⁊ ahaz. A
haz āt genuit iara: ⁊ iara genuit alamath
⁊ azmoth ⁊ zamri. zāri āt genuit moſa: mo
ſa vo genuit baana cuius fili⁹ raphaia ge
nuit elaſa: de quo ortus eſt eſel. Porro eſel
ſex filios hūit his noībus: ezrica: bochru:
iſmael: ſaria: obdia: anā. Hi filij eſel.

C.S. De bello in quo occiſus ē ſaul. de am
putatione capitis eius ⁊ ſepultura eius. ⁊
cauſa necis eius. X

Philiſtijm āt pugnabāt ꝯtra iſrael: fu A
geruntqꝫ filij iſrael paleſtinos: ⁊ ceci i Re.31.b
derunt vulnerati in mōte gelboe. Cūqꝫ ap
propinquaſſent philiſtei perſequentes ſa
ul ⁊ filios ei⁹ ꝑcuſſerūt ionathā: ⁊ amiadab
⁊ melchiſue filios ſaul. Et aggrauatū ē pre
liuz cōtra ſaul: inueneruntqꝫ eū ſagitarij: ⁊
vulnerauerunt iaculis. Et dixit ſaul ad ar
migeꝝ ſuū. Euagina gladiū tuū ⁊ interfice Judi.9.g
me ne forte veniant incircūciſi iſti ⁊ illudāt i.Re.31.b
mihi. Noluit autem armiger eius h facere
timore perterrit⁹. Arripuit ergo ſaul enſez B
⁊ irruit in eū. Qd cū vidiſſet armiger ei⁹ vi
delicet mortuū ee ſaul: irruit ēt ipſe i gladi
um ſuū ⁊ mortu⁹ ē. Interijt g ſaul ⁊ tres fi
lij ei⁹: ⁊ ois dom⁹ illi⁹ pariter ꝯcidit. Qd cū
vidiſſent filij iſrael q hitabāt i cāpeſtribus
fugerūt: ⁊ ſaul ⁊ filius ei⁹ mortuis ōreliq̄rūt
vrbes ſuas ⁊ huc illucqꝫ diſpſi ſūt: venerūt
qꝫ philiſtiꝫ ⁊ hitauerūt i eis. Die igit̄ alte C
ro detrahētes philiſtiꝫ ſpolia ceſoꝝ: iuene
runt ſaul ⁊ filios ei⁹ iacētes i mōte gelboe.
Cūqꝫ ſpoliaſſent eū ⁊ āputaſſent caput ar
miſqꝫ nudaſſent: miſerunt i terrā ſuā: vt cir
cū ferret̄ ⁊ ōdēret̄ idoloꝝ tēplis ⁊ pplis.
arma āt ei⁹ ꝯſecrauerūt i phano dei ſui: ⁊ ca
put affixerūt i tēplo dagō. Hoc cū audiſſēt D
viri iabes galaad oia.ſ. que philiſtijm fece
rāt ſup ſaul: ꝯſurrexerūt ſinguli viroꝝ for
tiū ⁊ tulerūt cadauera ſaul: ⁊ filioꝝ ei⁹ attu
lerūtqꝫ ea i iabes ⁊ ſepelierūt oſſa eoꝝ ſubt
q̄rcū q̄ erat in iabes: ⁊ ieiunauerūt ſeptez
dieb⁹. Mortu⁹ ē g ſaul pp inigtates ſuas:
eo q̄ p̄uaricat⁹ ſit mādatū dñi qd̄ p̄cepat: ⁊
ñ cuſtodierit illd̄: ſꝫ iſup ēt phitōiſſā ꝯſul
erit nec ſperauerit i dño pp qd̄ iterfecit eū.
⁊ trāſtulit regnū ei⁹ ad dd̄ filium iſai.

C.S. De vnctiōe dd̄ i regē i hebron de

iebuſeis de triginta fortiſſimis militum da
uid.et potētia:ꝛ ſtrēnuitate pricipū dd̄.XI

A
2.Re.5.a
CⓄngregat⁹ ē igit̄ ois iſrael ad dd̄ i
hebrō dicēs.Os tuuū ſumus:ꝛ ca
ro tua.Heri q̄ʒ ꝛ nudiuſtertius cuʒ adhuc
regnaret ſaul:tu eras qui educebas ꝛ itro
ducebas iſrael.Tibi.n.dixit dn̄s deus tu⁹
Tu paſces ppl'm meū iſrl':ꝛ tu eris p̄ncepſ
ſr eū.Uenert̄ ḡ oēs maiores natu iſrael ad
regē in hebrō:ꝛ iniit dd̄ cū eis fedus coraʒ
dn̄o.Unxerūtqʒ eū regē ſup iſrael:iuxta ſ
monē dn̄i quē locut⁹ ē i mau ſamuel.Abijt
q̄ʒ dd̄ ꝛ ois iſrael in irl'm.Hec ē iebus: vbi
erāt iebuſei bitatores terre.Dixerūtqʒ qui
bitabāt in ieb⁹ad dd̄.Nō ingredieris huc
B Porro dauid cepit arcē ſyon:q̄ ē citas da
uid.Dixitqʒ.Ois q pcuſſerit iebuſeū in p̄
mis erit princeps ꝛ dux.Aſcēdit igit̄ p̄m⁹
ioab filius ſaruie:ꝛ fcūs ē princeps.Hita
uit āt dd̄ in arce:ꝛ iccirco appellata eſt ciui
tas dauid.Edificauitqʒ vrbeʒ in circuitu a
mello vſqʒ ad gyrū.Joab āt reliq̄ vrbis ex
truxit.Proficiebatqʒ dd̄ vadēs ꝛ creſcens
ꝛ dn̄s exercituuʒ erat cum eo.Hi pricipes
viroꝝ fortiū dauid q adiuuerūt eum vt rex
fieret ſup oēm iſrael iuxta vbū dn̄i qd̄ lo
cut⁹ ē ad iſrael:ꝛ iſte nūerus robuſtorū dd̄.
Jeſbaan fili⁹ abamōi:p̄nceps iter triginta.
C Iſte leuauit haſtā ſup trecētos vulneratos
vna vice.Et poſt eū eleaʒar fili⁹ patrui eius
aboites:q erat inter tres potētes.Iſte fuit
cū dd̄ in aphec dn̄i q̄n philiſtijm ꝯgregati
ſūt ad locū illū in preliū.Et erat ager regio
nis illi⁹ plen⁹ ordeo:fugeratqʒ ppl's a facie
philiſtinoꝝ.Hi ſteterūt in medio agri ꝛ dfē
derūt eū.Cumqʒ pcuſſiſſent philiſteos de
dit dn̄s ſalutem magnā populo ſuo.Deſcē
derunt āt tres de trigita p̄ncipib⁹ ad petrā
in q̄ erat dd̄ ad ſpelūcā odollā:q̄n philiſtijʒ
fuerāt caſtrametati in valle raphai.Porro
D dauid erat in preſidio:ꝛ ſtatio philiſtinoruʒ
in bethleē.Deſiderauit igit̄ dauid aquā:ꝛ
dixit.O ſi qs daret mihi aquaʒ de ciſterna
2.Reg.23.c bethleē q̄ eſt in porta.Tres ergo iſti per me
dia caſtra philiſtinoꝝ prerexerūt:ꝛ hauſerūt
aquā de ciſterna bethleē q̄ erat in porta:ꝛ
attulerūt ad dd̄ vt biberet.Qui noluit:ſed
magis libauit illā dn̄o dicēs.Abſit vt in cō
ſpectu dei mei hoc faciā:ꝛ ſanguinē virorū
iſtoꝝ bibā:qꝛ in piculo aiaꝝ ſuaꝝ attulerūt
mihi aquā.Et ob hanc cām noluit bibere.

Hec fecerūt tres robuſtiſſimi.Abiſai q̄ʒ fra E
ter ioab ipſe erat princeps trium:ꝛ ipſe le
uauit haſtā ſuā ꝯtra trecētos vulneratos ꝛ
ipſe erat inter tres noiatiſſimus:iter tres ſe
cūd⁹ inclit⁹ ꝛ princeps coꝝ.Ueruntn̄ vſqʒ
ad tres primos nō puenerat.Banaia fili⁹
ioiade viri robuſtiſſimi qui multa opa ppe
trarat de capſebel:ipe pcuſſit duos ariel
moab.Et ipſe deſcendit ꝛ interfecit leonē i
media ciſterna tēpore niuis.ꝛ ipe percuſſit
viꝝ egyptiū:cuiuſ ſtatura erat quinqʒ cubi
toꝝ ꝛ hēbat lāceā vt liciatoriū texētiū.De
ſcendit igit̄ ad eū cum virga:ꝛ rapuit haſtā
quā tenebat māu:ꝛ interfecit eū haſta ſua
Hec fecit banaia filius ioiade:qui erat iter F
tres robuſtos noiatiſſim⁹ iter trigita prim⁹
Uerūtn̄ ad tres vſqʒ nō peruenerat.Po
ſuit āt eū dd̄ ad auriculā ſuā.Porro fortiſ
ſimi viri in exercitu:aſael fr̄ ioab ꝛ elenaʒ
fili⁹ patrui eius de bethleē ſammoth arodi
tes:helles plonites:iras fili⁹ acces thecui
tes:abieʒer anatothites:ſobochai vſatites
ilai ahotites marai netophatites.heleth fi
lius baana netophatites ethai filius ribai
de gabaath filiorū beniamī banaia phara
thonites:hurai de torrente gaaʒ abiel ara
bathites.aʒmoth bauraites:filij aſſen ge G
ʒonites ionathā filius ſaie ararithes.ahiā
fili⁹ ſachar ararithes:eliphal fili⁹ vr.epher
mecheratithes ahia phellōites.eʒro carme
lites naarai filius aʒbi iohel fr̄ nathaʒ:mi
baar filius agarai ſelech ammonites.naa
rai berotithes armiger ioab filij ſaruie:iras
iethre⁹.gareb iethreus.vrias ethe⁹ ʒabad
filius oolladyna filius ſechar rubenithes
priceps rubēnitaꝝ:ꝛ cū eo trigita.haanaaʒ
filius macha ꝛ ioſaphat mathānites.oʒias
aſtharothites:ſēma ꝛ iahiel filij hotham
araorites.iedihel filius ʒamri ꝛ ioha frater
ei⁹ thoſaites helihel mahumites ꝛ ieribai ꝛ
ioſia filij elnaem:ꝛ iethma moabites elihel
ꝛ obed ꝛ iaſihel de maſobia.

CC.S.De his qui trāſierūt adhuc fuge
ret.de principib⁹ q venerūt ad eū in hebrō
ꝛ q̄uo elegerūt eū. XII

HJ quoqʒ venerūt ad dauid i ſicelech A
cū adhuc fugeret ſaul filiū cis:q erāt
fortiſſimi ꝛ egregij pugnatores tendentes
arcū ꝛ vtraqʒ manu fundis ſaxa iacientes:
ꝛ dirigentes ſagittas.De fratribus ſaul ex
tribu beniamī.Princeps abieʒer ꝛ ioas fr̄

lii ſamaa.gabaathites ⁊ iaſibel ⁊ phallech
filii aſmoth ⁊ baracha ⁊ iehu anathotites.
ſamaias quoqꝫ gabaonites. fortiſſim⁹ iter
triginta: ⁊ ſup triginta.ieremias ⁊ hiezibel
⁊ iohannam ⁊ iezabad gaderotites ⁊ luzai
⁊ ierimuth ⁊ baalia ⁊ ſamaria ⁊ ſaphatia a
raphites.Helchana ⁊ ieſia ⁊ azrael ⁊ ioe-
zer ⁊ ieſ baam de careim.ioela quoqꝫ ⁊ za-
B badia filij io roam de gedor.Sed ⁊ de gad
di transfugerunt ad dauid cum laterēt in d̄
ſerto viri robuſtiſſimi ⁊ pugnatores opti-
mi:tenentes clypeum ⁊ haſtam.facies eo-
rum quaſi facies leonis: ⁊ veloces quaſi ca
pree in montibus.Ezer princeps.obedias
ſecundus.eliab tertius.maſmana quartus
ieremias quintus.eth ſextus .heliel ſepti-
mus.iohannam octauus.helzebad nonus
ieremias decimus .bachanai vndecimus.
Hi de filiis gad:principes exercitus.No-
uiſſimus centum militibus preerat: ⁊ ma-
ximus mille.Iſti ſunt qui tranſierunt iorda
nem menſe primo quando inūdare conſue
uit ſuper ripas ſuas: ⁊ oēs fugauerunt qui
morabantur in vallibus ad oriētalē plagā
⁊ occidētalē.Venerunt aūt ⁊ de beniami ⁊
C de iuda ad p̄ſidium in quo morabat̄ dauid.
Egreſſuſqꝫ eſt dd̄ obuiā eis ⁊ ait.Si pacifi
ce veniſtis ad me:vt auxiliemini mihi: cor
meū iūgatur vobiſ.Si āt inſidiamini mihi
pro aduerſariis meis cū ego iniq̄tatē i ma
nibus nō habeā videat deus patꝝ nr̄orū
⁊ iudicet.Spirit⁹ ꝟo dn̄i induit abiſai pri-
cipē inter triginta ⁊ ait.Tui ſum⁹ o dd̄ ⁊ te-
cū fili iſai.Pax pax tibi: ⁊ pax adiutorib⁹
tuis.Te enim adiuuat deus tuus. ſuſcepit
ergo eos dd̄ ⁊ conſtituit principes turme.
Porro de manaſſe trāſfugerunt ad dd̄ qn̄
veniebat cū philiſthi aduerſus ſaul vt pu-
gnaret ⁊ nō dimicauit cū eis:q2 inito ꝯſilio
remiſerunt eū principes philiſtinoꝝ dicen-
D tes.Periculo capitis nr̄i reuertet̄ ad dn̄m
Re.29.b ſuum ſaul.Qn̄ igit̄ reuerſus eſt in ſicilech
trāſfugerūt ad eū de manaſſe ednas ⁊ ioſa
bab ⁊ iedihel ⁊ michael ⁊ ednas ⁊ ioſabath
⁊ heliu ⁊ ſalathi pricipes militū i manaſſe.
Hi prebuerunt auxiliū dd̄ aduerſus latrū-
culos.Oēs.n.erāt viri fortiſſimi: ⁊ fc̄i ſunt
principes in exercitu.Sꝫ ⁊ per ſingulos di
es veniebāt ad dd̄ ad auxiliādū ei:vſqꝫ dū
fieret grādis nūerus q̄ſi exercitus dei. Iſte
q̄ꝫ ē numer⁹ pricipū exercitus:q veneruͤt

ad dd̄ cū eēt in hebrō:vt trāſferēt regnū ſa
ul ad eū iuxta ꝟbū dn̄i filii iuda portātes
clypeū ⁊ haſtā:ſex milia octingēti expediti
ad p̄liū.De filiis ſymeō viroꝝ fortiſſimoꝝ E
ad pugnādū ſeptem milia centū.De filiis
leui:q̄tuor milia ſexcēti.Ioiada quoqꝫ pri
ceps de ſtirpe aarō: ⁊ cū eo tria milia ſepti-
genti.ſodoch ēt puer egregie idoliſ ⁊ dom⁹
p̄ris ei⁹ principes viginti duo.De filiis āt
beniami fratribus ſaul tria milia.Magna
eni pars eoꝝ adhuc ſequebat̄ domū ſaul.
porro de filiis ephraim viginti milia octin
genti:fortiſſimi robore.viri nominati in co
gnationib⁹ ſuis.Et ex dimidia tribu manaſ
ſe decē ⁊ octo milia ſinguli per nomina ſua
venerūt vt ꝯſtituerēt regē dd̄.De filiis q̄ꝫ
yſachar viri eruditi q nouerant ſingula tp̄a F
ad p̄cipiēdū qd facere deberet iſrael:princi-
pes ducēti.Oīs āt reliq̄ tribus eoꝝ ꝯſiliū
ſequebatur.porro de zabulō q egrediebāt̄
ad p̄liū ⁊ ſtabāt in acie inſtructi armis bel-
licis q̄nq̄gita milia venerūt in auxiliū non
in corde duplici: ⁊ de neptali principes mil
le ⁊ cum eis inſtructi clypeo ⁊ haſta trigin-
ta ⁊ ſeptem milia.De dā etiā p̄parati ad p̄liū
vigintiocto milia ſexcēti.Et de aſer egrediē
tes ad pugnā ⁊ in acie ꝓuocātes q̄dragita
milia.Trās iordāeꝫ āt de filiis ruben ⁊ de
gad ⁊ dimidia p̄te trib⁹ manaſſe:iſtructi ar- G
mis bellicis centū viginti milia.Oēs iſti
viri bellatores expediti ad pugnādū corde
perfecto venerunt in hebron:vt conſtitue-
rent regē dd̄ ſup vniuerſū iſrael.Sed ⁊ oēs
reliqui ex iſrael vno corde erāt vt rex fieret
dd̄:fuerūtqꝫ ibi apud dd̄ trib⁹ diebus come
dētes ⁊ bibētes.preparauerant.n. eis frēs
ſui.Sꝫ ⁊ qui iuxta eos erāt vſqꝫ yſachar ⁊
zabulon ⁊ neptalim:afferebāt panes in aſi
nis ⁊ camelis ⁊ muliſ ⁊ bobus ad veſcēdū
farinā palatas vuā paſſā vinum oleum bo
ues arietes ad omnem copiā.Gaudiū q̄de
pe erat in iſrael.

¶C.S.De reductione arce:de cariathiar- F
riꝫ.de morte oſee.de declinatione arce in
domum obededom.Cui dominus benedi-
xit.
XIII

Iniit āt ꝯſiliū dd̄ cum tribunis ⁊ cen-
turionibus ⁊ vniuerſis principibus A
⁊ ait ad omnem cetum iſrael.Si placet vo
bis ⁊ a dn̄o deo nr̄o egredietur ſermo queꝫ
loquor.mittamus ad fratres noſtros re-

Equos in vniuerſas regiões iſrael: ⁊ ad ſa-
cerdotes ⁊ liuitas qui hitant ī ſuburbanis
vrbiū: vt ꝯgregent̄ ad nos: ⁊ reducam⁹ ar-
B chā dei nr̄i ad nos. Nō.n.requiſiuim⁹ eā ī die
bus ſaul: ⁊ rn̄dit vniuerſa multitudo vt ita
fieret. Placuerat.n.ſmo oī pplō. congrega
uit ergo dd̄ cūctū iſrael a ſyor egypti vſqꝫ
dū ingrediaris emath: vt adduceret archā
dei d̄ cariathiari. Et aſcēdit dd̄ ⁊ oīs vir iſra
el ad collē cariathiari q̄ ē in iuda vt afferrꝫ
C īde archā dn̄i dei ſedētis ſup cherubi vbi i-
1 Re.6.a uocatū eſt nomē eius. Impoſuerūtqꝫ archā
dei ſuper plauſtrū nouū de domo amiadab
Oza āt ⁊ frēs eius minabāt plauſtrū. por-
ro dauid ⁊ vniuerſus iſrael ludebāt coram
deo oī virtute in cāticis ⁊ in citharis ⁊ pſal
terijs ⁊ tympanis ⁊ cymbalis ⁊ tubis. cuꝫ
āt ꝑuenīſſent ad areā chidō tetēdit oza ma
nū ſuā vt ſuſtētaret archā: bos qppe laſci-
uiens paululū inclinauerat eā. Irat⁹ ē ita-
qꝫ dn̄s ꝯtra ozā: ⁊ ꝑcuſſit eū eo q̄ tetigiſſet
D archā: ⁊ mortu⁹ ē ibi corā dn̄o. cōtriſtatuſqꝫ
ē dd̄ eo q̄ diuiſiſſet dn̄s ozā: vocauitqꝫ lo-
cū illū diuiſio oze vſqꝫ ad pn̄tē diē. Et timu
it deū tūc tp̄is dicēs. Quō poſſū ad me itro
ducere archā dei? Et ob hāc cām nō addu-
xit eā ad ſe: h̄ ē ī ciuitatē dd̄: ſꝫ auertit ī domū
obededō gethei. Māſit ergo archa dei ī do
mo obededō trib⁹ mēſib⁹: ⁊ benedixit dn̄s
domui eius ⁊ oīb⁹ q̄ habebat.

¶ C.S. De hyraꝫ rege tyri q̄liter miſit ad
dd̄: ⁊ filiis dd̄ ī irl'm natis. de duabus victo
riis dd̄ cōtra philiſteos. vnam fecit in baal
pharaſim alterā ex aduerſo pirorꝫ. XIIII

A Miſit q̊ꝫ hirā rex tyri nuncios ad dd̄
2.Re.5.b ⁊ ligna cedrina ⁊ artifices parietū
lignorūqꝫ vt edificarēt ei domum. Cogno-
uitqꝫ dd̄ eo q̄ confirmaſſet eum domin⁹ in
regē ſup iſrael: ⁊ ſubleuatū eſt regnū ſuuꝫ
ſup pplꝫ ei⁹ iſrael. accepit q̊ꝫ dd̄ alias vxo-
res in irl'ꝫ: gēuitqꝫ filios ⁊ filias. Et h̄ noīa
B eorū q̄ nati ſūt ī il'm. Sāma ⁊ ſobab nathā
⁊ ſalon iebar: ⁊ eliſu ⁊ eliphalech. noga q̊-
qꝫ ⁊ napheg ⁊ iaphie eliſama ⁊ baliada ⁊
eliphelech. audiētes āt philiſtiim eo q̄ vn-
ct⁹ eēt dd̄ in regē ſup vniuerſū iſrael: aſcē-de
rūt oēs vt q̄rerēt eū. Qd̄ cū audiſſet dd̄ e-
greſſus ē obuiā eis. porro philiſtiim veniē
C tes diffuſi ſūt in valle raphaim. cōſuluitqꝫ
dd̄ dn̄ꝫ dicēs. Si aſcendā ad philiſteos: ⁊ ſi
trades eos in manu mea? Et dixit ei dn̄s.
Aſcende ⁊ tradam eos in manu tua. Cum-
qꝫ illi aſcendiſſent in baalpharaſim percuſ
ſit eos ibi dd̄ ⁊ dixit. Diuiſit deus inimicos
meos per manuꝫ meā ſicut diuidūt̄ aque: ⁊
iccirco vocatū eſt nomē illius loci baalpha
raſim. Dereliquerūtqꝫ ibi deos ſuos quos
dd̄ iuſſit exuri. alia ēt vice philiſtiiꝫ irruerūt
⁊ diffuſi ſunt in valle. cōſuluitqꝫ rurſum dd̄
deū: ⁊ dixit ei d̄s. Nō aſcendas poſt eos re D
cede ab eis ⁊ venies ꝯtra illos ex aduerſo
pirorꝫ. Cūqꝫ audieris ſonitū gradientis in
cacumine pirorꝫ: tūc egredieris ad bellum.
Egreſſus ē.n. de⁹ an̄ te vt ꝑcutiat caſtra phi
liſtiiꝫ. Fecit ergo dd̄ ſicut p̄ceꝑat ei de⁹: ⁊ ꝑ-
cuſſit caſtra philiſtinorꝫ de gabaaꝫ vſqꝫ ga-
zera. Diuulgatūqꝫ eſt nomen dd̄ ī vniuer-
ſis regiōib⁹: ⁊ dn̄s dedit pauorē eius ſuper
omnes gentes.

¶ C.S. De filiis aaron ⁊ leuitis ⁊ princi-
pibus quos congregauit dauid ad reducē
dam archam domini in hieruſalem. de mi-
chol vxore dauid: q̄ deſpexit dauid ſaltan-
tem ante archam. XV

Fecitqꝫ quoqꝫ ſibi domos in ciuita- A
tes dd̄: ⁊ edificauit locū arche dei: ⁊ te
tenditqꝫ ei tabernaculuꝫ. Tunc dixit dauid
Illicitū eſt vt a quocūqꝫ portet̄ archa dei.
niſi a leuitis quos elegit dn̄s ad portāduꝫ
eā: ⁊ adminiſtrādum ſibi vſqꝫ in eternum.
Congregauitqꝫ vniuerſum iſrael in hieru-
ſalē: vt afferretur archa dei in locū ſuū quē
preparauerat ei: necnon ⁊ filios aaron ⁊ le-
uitas. De filiis caath: vriel princeps fuit ⁊
fratres eius ducenti viginti. De filijs mera
ri: aſaia princeps ⁊ fratres eius ducenti tri-
ginta. De filijs gerſon: iohel p̄iceps ⁊ fra-
tres ei⁹ cētū vigiti. De filijs eliſaphā ſeme-
ias p̄nceps ⁊ frēs ei⁹ ducēti. De filijs hebrō:
eliel p̄nceps ⁊ frēs ei⁹ octogita. De filijs ozi
hel: aminadab princeps ⁊ fratres eius cen
tum duodecim. Vocauitqꝫ dauid ſadoch: ⁊
abiathar ſacerdotes ⁊ leuitas: vrihel aſaiā
iohel ſemeiam elihel ⁊ aminadab: ⁊ dixit
ad eos. Vos qui eſtis principes familia- B
rum leuiticarum: ſanctificamini cum fratri
bus veſtris ⁊ afferte archā domini dei iſra-
el ad locum qui ei preparatus eſt: ne vt a
p̄ncipio: q̄ nō eratis pn̄tes ꝑcuſſit nos dn̄s
ſic ⁊ nūc fiat. illicitū qd nobis agētib⁹. ſcīfi
cati ſūt ḡ ſacerdotes ⁊ leuite vt portarēt ar
chā dn̄i dei iſrl'. Et tulerūt filij leui archam

di ſic pceperat moyſes iuxta vbū dñi hume-
ris ſuis i vectib9. Dixitq3 dd pncipib9 leui
tar: vt ꝯſtituerēt de fratrib9 ſuis cātores in
organis muſicor: nablis videlz ⁊ liris ⁊ cym
balis: vt reſonarēt in excelſis ſonit9 leticie.
Cōſtituerūtq3 leuitas hemā filiū iohel ⁊ d
fribus ei9 aſaph filiū barachie: de filijs vo
merari fratrib9 eor: ethā filiū chaſaie ⁊ cu3
eis fratres eor. In ſcdo ordine zachariā ⁊
bē ⁊ iazihel ⁊ ſemiramoth ⁊ iehihel ⁊ ani
eliab ⁊ banaiā ⁊ maaſiā ⁊ mathathiā ⁊ eli
phalu ⁊ maceniā ⁊ obededō ⁊ iehihel iani-
C tores. Porro cātores hemā aſaph ⁊ ethā
in cymbalis eneis cōcrepantes. zacharias
autē ⁊ o ihel ⁊ ſemiramoth ⁊ iahihel ⁊ ani
eliab ⁊ maaſias ⁊ banaias i nablis archa-
na cātabāt. Porro mathathias ⁊ elipha-
lu ⁊ macenias ⁊ obededō ⁊ iehihel ⁊ ozazi
in citharis p octaua canebāt epinichion.
Chonenias aūt pnceps leuitar ꝓphetie p
erat: ⁊ ad pcinendā melodiā. Erat qppe val
de ſapiēs. Et barachias ⁊ helchana ianito
res arche. Porro ſebenias ⁊ ioſaphat ⁊ na
thanael ⁊ amaſai ⁊ zacharias ⁊ banaas ⁊
eliezer ſacerdotes clangebāt tubis corā ar
cha dei: ⁊ obededō ⁊ ahias erāt ianitores
D arche. Igit dd ⁊ oēs maiores natu iſrael ⁊
tribuni ierūt ad deportādā archa3 federis
dñi d domo obededō cū leticia. Cūq3 adiu
uiſſet de9 leuitas q portabāt archā federis
dñi imolabāt ſeptē tauri ⁊ ſeptem arietes.
2.Re.6.c porro dd erat idut9 ſtolla byſſina: ⁊ vniuer
ſi leuite q portabāt archā federis dñi cāto
reſq3 ⁊ chonenias pnceps ꝓphetie int cāto
res. Dd āt idut9 erat ephot lineo. Vniuer-
.Pa.29.f ſuſq3 iſrael deducebāt archā federis dñi in
i ubilo ⁊ ſonitu buccine ⁊ tubis ⁊ cymbalis
⁊ nablis ⁊ citharis cōcrepātes. Cūq3 pue-
niſſet archa federis dñi vſq3 ad ciuitatē dd
michol filia ſaul ꝓſpiciēs per feneſtram: vi
dit regē dd ſaltantē atq3 ludētē: ⁊ deſpexit
eum in corde ſuo.

¶ C.S. De feſtiuitate ⁊ reductione arce. de miniſtrantibus corā arca. de cantico aſaph: ⁊ fratrum eius. de his qui conſtituti ſunt ad miniſtrandum in tabernaculo qd erat in gabon. XVI

A Attulerūt igit archā dei ⁊ ꝯſtituerūt
eā in medio tabernaculi qd tetēde-
rat ei dd ⁊ obtulerūt holocauſta ⁊ pacifica
cora3 dño. Cunq3 cōpleſſet dauid offerens
holocauſta ⁊ pacifica bñdixit populo i no-
mie dñi: ⁊ diuiſit vniuerſis p ſingulos a vi
ro vſq3 ad mulierē tortā panis: ⁊ partē aſſe
carnis bubale: ⁊ frixa3 oleo ſimilā. Conſti-
tuitq3 corā archa dñi de leuitis q miſtrarēt
⁊ recordarēt oper ei9: ⁊ glorificarent atq3
laudarent dñm deū iſrael: aſaph pncipē: ⁊
ſm ei9 zacharia3. Porro iahihel ⁊ ſemira-
moth: ⁊ iehihel ⁊ mathathiā ⁊ eliab ⁊ ba-
naiā ⁊ obededō: iehihel: ſr organa pſalterij
⁊ liras: aſaph āt vt cymbalis ꝓſonaret: bana
iā vero ⁊ azihel ſacerdotes: canere tuba iu-
giter corā archa federis dñi. In illo die fe- B
cit dd pncipē ad ꝯfitēdū dño aſaph ⁊ fres
ei9. Cōfitemini dño ⁊ inuocate nom ei9: no ps.104.
tas facite i pplis adiuētōes ei9. Cātate ei ⁊ Eſa.12.b.
pſallite ei ⁊ narrate oia mirabilia ei9 lauda
te nom ſcm ei9: letet cor qrētiū dñ3. Queri
te dñ3 ⁊ virtutē ei9 qrite faciē ei9 ſp. Recor-
dami mirabiliū ei9 q fecit: ſignor illi9 ⁊ iudi
cior oris ei9. Semē iſrael ſui ei9 filij iacob
electi ei9. Ipe dñs de9 nr: i vniuerſa terra iu
dicia ei9. Recordami i ſēpiternū pacti ei9:
ſmōis quē pcepit i mille generatōes. Quē
pepigit cū abraā ⁊ iuramti illi9 cū yſaac. Et
ꝯſtituit illud iacob i pceptū: ⁊ iſrael i pactū
ſēpiternū: dicēs. Tibi dabo terrā chanaā fu F
niculū hrditatis vre. Cū eēt pauci numero
parui ⁊ colōi ei9. Et tranſierūt de gēte in gē-
tē ⁊ de regno ad populū alter. Nō dimiſit
quēq3 calūniari eos: ſed icrepauit p eis re-
ges. Nolite tāgere xpos meos: ⁊ i ꝓphetis ps.104.
meis nolite malignari. Cātate dño ois ter ps.95.
ra ānūciate de die i diē ſalutare ei9. Narra-
te i gētib9 gloriā ei9: ⁊ in cūctis pplis mira
bilia ei9. Qr magnus dñs ⁊ laudabilis ni
mis: ⁊ horribilis ſup oēs deos. Oēs. n. dij
pplor idola: dñs āt celos fecit. Cōfeſſio ⁊ ps.95.
magnificētia corā eū: fortitudo ⁊ gaudiū i
loco eius. Afferte dño familie pplor affer-
te dño gloriā ⁊ impiū: date dño gloriā noi
ei9. Leuate ſacrificiū ⁊ venite i ꝯſpectu ei9.
⁊ adorate in decore ſcō. Cōmoueat a facie
ei9 ois terra: ipe. n. fūdauit orbē imobilē. Le
tet celi ⁊ exultet terra: ⁊ dicāt i natōib9 dñs
regnauit. Tonet mar ⁊ pleitudo ei9: exultēt
agri ⁊ oia q i eis ſūt. Tūc laudabunt ligna ps.95.
ſalt9 corā dño: qr venit iudicare terra3. Cō-
fitemini dño qm bon9: qm in eternū miſe-
ricordia ei9. Et dicite: ſalua nos de9 ſaluator
nr: ⁊ ꝯgregata nos ⁊ erue de gētib9: vt ꝯfi-

teamur noi ſancto tuo ⁊ exultem⁹ in carmi-
C nib⁹ tuis. Bñdict⁹ dñs de⁹ iſrael ab eterno
vſq₃ in eternū: ⁊ dicat ois ppl's amē ⁊ hym
nū deo. Dereliqt itaq₃ ibi corā archa fede-
ris dñi aſaph ⁊ fratres ei⁹: vt miniſtrarēt i cō
ſpectu arche iugiter p ſingulos dies ⁊ vices
D ſuas. Porro obededō ⁊ fratres ei⁹ ſexagi-
taocto ⁊ obededō filiū ydithū ⁊ oſa ꝯſtitu
it ianitores. Sadoch āt ſacerdotē ⁊ fr̄es ei⁹
ſacerdotes corā tabernaculo dñi in excelſo
qđ erat i gabaō: vt offerēt holocauſta dño
ſup altare holocauſtomatis iugiter mane
⁊ veſpe iuxta oia q̄ ſcripta ſt̄ i lege dñi quā
pcepit iſrl'i. Et p⁹ eū hemā ⁊ ydithū ⁊ reliq̄s
electos: vnūquēq₃ vocabulo ſuo ad ꝯfiten
dū dño. qm̄ in eternū miſericordia ei⁹. He
mā q̄₃ ⁊ ydithū canētes tuba ⁊ quatiētes
cymbala ⁊ oia muſicoꝝ organa ad canen-
dū dño. Filios āt ydithū fecit eſſe portarios
Reuerſuſq₃ ē ois ppl's in domū ſuā: ⁊ dd̄
vt benediceret etiam domui ſue.

C. S. Prohibet dd̄ edificare tēplū: pro-
phetat nathā d̄ xp̄o. dd̄ grās agit ⁊ orat do
minum. XVII

Cum āt hitaret dd̄ i domo ſua. dixit
A ad nathā ꝓphaz. Ecce ego hito in
2. Re. 7. a domo cedria: archa āt federis dñi ſub pelli
b⁹ ē. Et ait nathā ad dd̄. oia q̄ in corde tuo
ſūt fac. dñs. n. tecū ē. Igit nocte illa fact⁹ ē
ſmo dñi ad nathā dicēs. Uade ⁊ loq̄re dd̄
J. 28. a ſuo meo. Hec dicit dñs. Non edificabis tu
mihi domū ad hitādū. Neq₃. n. manſi i do-
mo ex eo tpe q̄ eduxi iſrael de terra egypti
vſq₃ ad diē hāc: ſ₃ fui ſp mutās loca taber
naculi: ⁊ i tētorio manēs cū oi iſrael. Nūqd
locut⁹ ſū ſaltē vni iudicū iſrael qb⁹ pcepam
vt paſcerēt pplm meū ⁊ dixi q̄re n̄ edifica-
ſti mihi domū cedrinā: Nūc itaq₃ ſic loq̄ris
ad ſuū meū dd̄. Hec dicit dñs exercituū₃.
B Ego tuli te cū in paſcuis ſeq̄reris gregē vt
ees dux ppli mei iſrael. ⁊ fui tecū q̄cūq₃ p-
rexiſti: ⁊ iterfeci oēs inimicos tuos corā te.
feciq₃ tibi nom̄ q̄ſi vni⁹ magnoꝝ q celebrā
tur i terra. Et dedi locū pplo meo iſrl'. Plā
tabit ⁊ hitabit i eo ⁊ vltra nō cōmouebit:
nec filij iniqtatis atterent eos ſicut a pnci
pio ex dieb⁹ qb⁹ dedi iudices pplo meo iſra
el: ⁊ humiliaui vniuerſos inimicos tuos. An
nūcio g̃ tibi q edificatur⁹ ſit tibi dñs domū
Cūq₃ ipleueris dies tuos vt vadas ad pa-
tres tuos: ſuſcitabo ſemē tuū p⁹ te qđ erit d̄
filijs tuis: ⁊ ſtabiliā regnū ei⁹. Ipe edifica- C
bit mihi domū ⁊ firmabo ſolium ei⁹ vſq₃ in infra. 28. l
eternū. Ego ero ei i patrē: ⁊ ipe erit mihi in fi Hebre. i.
liū ⁊ miaz meā nō auferā ab eo ſicut abſtu
li ab eo q añ te fuit. Et ſtatuā eum i domo
mea: ⁊ in regno meo vſq₃ i ſēpiternū ⁊ thro
n⁹ ei⁹ erit firmiſſim⁹ i ppetuū. Iuxta oia ver
ba h: ⁊ iuxta vniuerſā viſionē iſtā: ſic locut⁹
ē nathā ad dd̄. Cūq₃ veniſſet rex dd̄ ⁊ ſedis
ſet corā dño dixit. Quis ego ſū dñe de⁹: ⁊ q̄
dom⁹ mea vt pſtares mihi talia: S₃ ⁊ h pa
rū viſū ē i ꝯſpcū tuo. Ideo q₃ locut⁹ es ſup do
mū ſui tui ēt i futuꝝ: ⁊ feciſti me ſpectabilē
ſup oēs hoies. Dñe de⁹ me⁹ qd vltra adde-
re pt dd̄ cū ita glorificaueris ſuū tuū ⁊ co-
gnoueris eū: Dñe pp famulū tuū iuxta cor
tuū feciſti oēz magnificētiā hāc: ⁊ nota eſſe
voluiſti vniuerſa magnalia. Dñe nō ē ſilis D
tui: ⁊ nō ē ali⁹ d̄s abſq₃ te ex oib⁹ q̄s audi-
uim⁹ aurib⁹ nr̄is. Quis. n. ē ali⁹ vt ppl's tu⁹
iſrael: gēs vna i terra ad quā prexit de⁹ vt
liberaret ⁊ faceret pplm ſibi ⁊ magnitudie
ſua atq₃ terrorib⁹ eijceret natōes a facie ei⁹
quā de egypto liberarat: Et poſuiſti pplz tu
um iſrael tibi i pplm vſq₃ i eternū: ⁊ tu dñe
fact⁹ es d̄s ei⁹. Nūc igit dñe ſmo quē locu
t⁹ es famulo tuo ⁊ ſup domū ei⁹ ꝯfirmet in
ppetuū: ⁊ fac ſicut locutus es: pmaneatq₃
⁊ magnificet nomē tuū vſq₃ in ſēpiternū: ⁊
dicat dñs exercituū d̄s iſrael ⁊ domus dd̄
ſui eius pmanēs corā eo. Tu. n. dñe d̄s me
us reuelaſti auriculā ſui tui vt edificarel ei
domū: ⁊ iccirco iuenit ſu⁹ tu⁹ fiduciā vt oret
corā te. Nūc g̃ dñe tu es deus ⁊ locutus es
ad ſuū tuū tanta beneficia: ⁊ cepiſti bñdi-
cere domui ſerui tui vt ſit ſemp corā te. Te
enim domine benedicente benedicta erit
in perpetuum.

C. S. De prelijs dauid ⁊ tributis gētiū
⁊ de officialibus eius. XVIII

Factū ē āt poſt h vt percuteret dauid A
philiſtijm ⁊ humiliaret eos: ⁊ tolle- 2. Reg. 8. a
ret geth ⁊ filias ei⁹ de manu philiſtijs: pcu
teretq₃ moab: ⁊ fierēt moabite ſui dd̄ offerē
tes ei mūera. Eo tpe pcuſſit dd̄ ēt adadezer
regē ſoba regiōis emath qñ prexit vt dila-
taret iperiū ſuū vſq₃ ad flum̄ eufratē. cepit
g̃ dd̄ mille q̄drigas ei⁹: ⁊ ſeptē milia eqtū
ac viginti milia viroꝝ peditū. Subneruauit B
q₃ oēs eq̄s curruū: exceptis centū q̄drigis
q̄s reſeruauit ſibi. Supuēit āt ⁊ ſyr⁹ dama-

ſcenus vt auxiliū pberet adadezer regi ſo/
ba.Sz ⁊ hui⁹ pcuſſit dd̄ vigitiduo milia vi
roꝝ.Et poſuit milites in damaſco: vt ſyria
q̄z ſuiret ſibi ⁊ offerret m̄uera. Adiuuitqz
eū dn̄s in cūctis ad q̄ pgerat.Tulit q̄z da
uid pharetras aureas q̄s hūerāt ſui ada-
dezer:⁊ attulit eas i hieruſalē:necnō d̄ the
bath ⁊ chū vrbib⁹ adadezer eris plurimū:
de q̄ fecit ſal'on mare eneū ⁊ colūnas ⁊ va
C ſa enea.qd̄ cū audiſſz thou rex emath pcuſ
ſiſſe videlz dd̄ oēz exercitū adadezer regis
ſoba:miſit adurā filiū ſuū ad regē dd̄ vt po
ſtularet ab eo pacē ⁊ ꝯgratularet̄ ei eo ꝙ
pcuſſiſſet ⁊ expugnaſſet adadezer. Aduer-
ſarius qppe erat thou adadezer. Sz ⁊ oīa
vaſa aurea ⁊ argētea ⁊ enea cōſecrauit dd̄
rex dn̄o cū argēto ⁊ auro qd̄ tulerat ex vni
uerſis gētib⁹:tā de idumea ⁊ moab ⁊ filijs
amō q̄z de philiſtijs ⁊ amelech. Abiſai ꝟo
filius ſaruie pcuſſit edō i valleſalinaꝝ de-
cē ⁊ octo milia:⁊ ꝯſtituit i edō p̄ſidiū:vt ſui
D ret idumea dd̄.Saluauitqz dn̄s dd̄ i cūctis
ad q̄ pgerat.Regnauit g̊ dd̄ ſup vniuer/
ſū iſrael ⁊ faciebat iudiciū atqz iuſticiā cun
cto ppl'o ſuo.Porro ioab fili⁹ ſaruie erat ſr
exercitū ⁊ ioſaphat filius abilud a cōmen
tarijs.Sadoch āt fili⁹ achitob ⁊ achielech
fili⁹ abiathar ſacerdotes:⁊ ſuſa ſcriba.Ba
naias quoqz filius ioiade ſuper legiones
cerethi ⁊ felethi.Porro filij dauid p̄mi ad
manuz regis.

C.S. Deh o eſtat āno nūcios d̄ plijs cō
tra āno ⁊ ſyros ⁊ adiutores eius. XIX

A Accidit āt vt moreret̄ naas rex filio/
Re.io.a rū āmō:⁊ regnaret anō filius eius
ꝓ eo.Dixitqz dd̄.Faciā miſericordiā cum
anō filio naaſ.Preſtitit.n.mihi pater eius
miam.miſitqz dd̄ nūcios ad ꝯſolādū eū ſu
ꝑ morte p̄ris ſui.Qui cū ꝑueniſſēt in terrā
filioꝝ āmō:vt ꝯſolarēt̄ anō:dixerunt p̄nci
pes filioꝝ āmō ad anō Tu forſitā putaſ ꝙ
dd̄ honoris cā in p̄rez tuū miſerit q ꝯſola
rēt̄ te:nec aiaduertis ꝙ vt explorent ⁊ iue
ſtigēt ⁊ ſcrutēt̄ terrā tuā venerint ad te ſui
B eius.Igitur anō pueroſ dd̄ decaluauit ⁊ ra
ſit ⁊ pcidit tunicas coꝝ a natib⁹ vſqz ad pe
des ⁊ dimiſit eos.Qui cū abiſſēt ⁊ hoc mā
daſſent dd̄ miſit in occurſū eoꝝ. Grādē.n.
ꝯtumeliā ſuſtinuerūt ⁊ pcepit vt manerēt i
hiericho donec creſceret barba eoꝝ:⁊ tunc
reuerterent̄.Uidētes āt filij āmō ꝙ iniuri/
am feciſſent dd̄ tā anō q̄z reliqu⁹ ppl's mi/
ſerunt mille talēta argenti vt ꝯducerēt ſib
de meſopotamia ⁊ de ſyria maacha ⁊ de ſo/
ba curr⁹ ⁊ eqtes.cōduxer̄tqz trigitaduo mi
lia curruū ⁊ regē maacha cū populo eius.
Qui cū veniſſent.caſtrametati ſunt e regio
ne medaba.Filij quoqz āmō cōgregati de
vrbib⁹ ſuis:venerūt ad bellū.Qd̄ cū audiſ
ſet dd̄:miſit ioab ⁊ oēz exercitū viroꝝ forti
um.Egreſſiqz filij āmō:direxer̄t aciē iuxta C
portā ciuitatis.Reges āt q ad auxiliū ei⁹ ve
nerāt ſepati in agro ſteterūt.Igit̄ ioab itel
ligēs bellū ex aduerſo ⁊ poſt tergū ꝯtra ſe
fieri elegit viros fortiſſimos de vniuerſo iſ/
rael ⁊ perrexit ꝯtra ſyrū.Reliquā āt ptem
ppli dedit ſub māu abiſai fratris ſui:⁊ pre/
xerūt ꝯtra filios āmon.Dixitqz. Si vicerit
me ſyrus auxilio eris mihi:ſi autē ſupaue
rit te filij āmō ero tibi in p̄ſidiū.Cōfortare
⁊ agam⁹ viril'r ꝓ ppl'o nr̄o ⁊ ꝓ vrbib⁹ dei
nr̄i.Dn̄s āt qd̄ i ꝯſpectu ſuo bonū ē faciat
Perrexit ergo ioab ⁊ populuſ q cū eo erat
ꝯtra ſyrū ad pliū:⁊ fugauit eos.Porro fi/ D
lij āmō vidētes ꝙ fugiſſet ſyrus.ipi q̄z fu/
gerunt abiſai fratrē eius ⁊ ingreſſi ſūt ciuita/
tē.Reuerſuſqz ē ēt ioab i hieruſalē.Uidēs
āt ſyrus ꝙ cecidiſſet corā iſrael:miſit nun/
cios ⁊ adduxit ſyrū q erat trās fluuiū. So/
phat āt p̄nceps militie adadezer erat dux
eoꝝ.Qd̄ cū annunciatū eēt dd̄ cōgregauit
vniuerſū iſrael:⁊ tranſiuit iordanē.irruitqz
in eos ⁊ direxit ex aduerſo aciē illiſ ꝯtra pu
gnātib⁹.Fugit āt ſyrus iſrael.Et interfecit
dd̄ de ſyris ſeptē milia curruū ⁊ quadragin
ta milia peditū:⁊ ſophat exercit⁹ p̄ncipem.
Uidētes āt ſui adadezer ſe ab iſrael eſſe ſu
peratos:tranſfugerūt ad dd̄ ⁊ ſeruierūt ei.
Noluitqz vltra ſyria auxilium prebere fi-
lijs ammon.

C.S.De victoria dd̄ ⁊ deſtructione na
bath:⁊ de trib⁹ bellis famoſis. XX

Factū ē āt poſt anni circulū eo tpe q̄ A
ſolent reges ad bella ꝓcedere:ꝯgre 2.Re.ii.a
gauit ioab exercitū ⁊ robur militie:⁊ vaſta
uit terrā filioꝝ āmon.perrexitqz ⁊ obſedit
rabba.porro dd̄ manebat in irl'm q̄n ioab B
pcuſſit rabba:⁊ deſtruxit eam.Tulit autez 2.Re.12.g
dd̄ coronam melchon de capite eiuſ:⁊ iuēit
eā auri pondo talentū ⁊ precioſiſſimas gē
mas.fecitqz ſibi ide diadema.Manubias
quoqz vrbis plurimas tulit:populuz aūt

qui erat in ea eduxit: ⁊ fecit ſuper eos tribu
las ⁊ trahas: ⁊ ferrata carpenta trãſire: ita
vt diſſiccarẽtur ⁊ ↄtererent. Sic fecit dd̃ cũ
ctis vrbibus filioꝝ ãmon: ⁊ reuerſus eſt cũ
C omni populo ſuo in hieruſalez. Poſt h̃ ini
tum eſt bellũ in gazer aduerſuz philiſteos
i quo percuſſit ſobochai vſathites zaphai
de genere rephai ⁊ humiliauit eos. Aliud
quoq; bellũ geſtũ eſt aduerſus philiſteos.
in quo percuſſit adeodat⁹ filius ſaltus be
thleemites fratrem goliath gethei: cui⁹ ha
ſte lignũ erat quaſi liciatoriũ texẽtiũ. Sz ⁊
aliud bellũ accidit in geth i quo fuit hõ lõ
giſſimus ſenos hñs digitos. i. ſimul vigin
q̃tuor: q ⁊ ipſe de rephaiz fuerat ſtirpe ge
neratus. Hic blaſphemauit iſrael: ⁊ percuſ
ſit eũ ionathã fili⁹ ſamaa fratris dd̃. Hi ſũt
filij raphai in geth qui ceciderunt in manu
dd̃ ⁊ ſeruorum eius.

¶ C. S. Numeratur ppl's. ⁊ percutitur ab
angelo: dd̃ placat dñm: ⁊ erigit altare in a
rea ornã iebuſei. XXI

A Conſurrexit autem ſathã ↄtra iſra
el: ⁊ incitauit dd̃ vt numeraret iſra
1. Re. 24. a el. Dixitq; dd̃ ad ioab ⁊ ad principes po
puli. Ite ⁊ numerate iſrael a berſabee vſq;
dã ⁊ afferte mihi numerum vt ſciã. Rñdit
q; ioab. Augeat dñs populũ ſuum centu
plum q̃z ſunt. Nonne dñe mi rex omnes ſ̃
ui tui ſunt: Quare hoc querit dñs me⁹ qđ
in peccatũ reputet̃ iſraeli. Sz ſermo regis
magiſ p̃ualuit. egreſſuſq; ẽ ioab ⁊ circuiuit
vniuerſũ iſrael ⁊ reuerſus ẽ hieruſalez. De
ditq; dd̃ numerũ eoꝝ quos circuierat: ⁊ in
uentus eſt oĩs numerus iſrael mille milia
⁊ centũ milia ſtirorum educentiũ gladium.
De iuda autẽ q̃dringenta ſuptuaginta mi
lia bellatorum. Naz leui ⁊ beniamĩ nõ nu
merauit: eo ꝙ inuitus exequeretur regis i
periũ. Diſplicuit autẽ deo quod iuſſuz erat
⁊ percuſſit iſrael. Dixitq; dauid ad deum.
Peccaui nimis vt hoc facerem. Obſecro
aufer iniquitatẽ ſerui tui: q: inſipienter egi
Et locutus ẽ dñs ad gad videtẽ dd̃ dicens.
Vade ⁊ loquere ad dauid: ⁊ dic ei. Hec dic t
B dñs. Triũ tibi optionẽ do: vnũ qđ volueris
elige vt faciã tibi. Cunq; veniſſet gad ad
dauid dixit ei. Hec dicit dñs. Elige qđ volu
eris. Aut tribus annis peſtilẽtiã: aut trib⁹
mẽſibus te fugere hoſtes tuos ⁊ gladiũ eo
rũ nõ poſſe euadere: aut tribuſ diebus gla
diũ dñi: ⁊ mortẽ verſari in terra: ⁊ ãgelum
dñi interficer̃ i vniuerſis finib⁹ iſrael. Nũc D
igitur vide quid rñdeã ei qui miſit me. Et
dixit dauid ad gad. Ex omni parte me ãgu
ſtie p̃munt. Sed melius mihi eſt vt incidã
in manus dñi: q: multe ſũt miſerationes
eius q̃z in manus hoium. Miſit ergo dñs 2. Re. 24
peſtilẽtiam in iſrael: ⁊ ceciderũt de iſrael ſe
ptuaginta milia viroꝝ. Miſit q̃z angelum
in hieruſalẽ: vt pcuteret eã. Cũq; pcuteret̃
vidit dñs ⁊ miſertus eſt ſup magnitudinẽ
mali: ⁊ iperauit angelo qui pcutiebat. Suf
ficit iam: ceſſet manus tua. Porro angel⁹ E
dñi ſtabat iuxta areã ornã iebuſei: leuãſq;
dd̃ oculos ſuos: vidit angelum dñi ſtãtez
inter celũ ⁊ terraz: ⁊ euaginatũ gladiũ i ma
nu eius: ⁊ verſuz ↄtra hieruſalẽ: ⁊ ceciderũt
tã ipſe q̃z maiores natu veſtiti cilicijs ↄni
in terram. Dixitq; dd̃ ad deum. Nõne ego
ſuz qui iuſſi vt numeraretur populus: Ego
qui peccaui. ego qui malum feci. Iſte grex
qđ ↄmeruit: Dñe deus meus vertat̃ obſe
cro manus tua in me: ⁊ i domũ patris mei:
populus aũt tuus nõ pcutiat̃. Angelus ãt
dñi precepit gad vt diceret dauid: vt aſcen
deret extrueretq; altare dño deo in area or
nã iebuſei. aſcendit ergo dauid iuxta ſmo
nẽ gad quẽ locutus ei fuerat ex nomĩe dñi.
Porro ornã cũ ſuſpexiſſet ⁊ vidiſſet ange
lũ q̃tuorq; filij eius cuz eo: abſcõderũt ſe.
Nã eo tp̃e terebat in area triticũ. Igit̃ cuz
veniret dd̃ ad ornã ↄſpexit eum ornã: ⁊ p
ceſſit ei obuiaz de area ⁊ adorauit eum pro
nus in terrã. Dixitq; ei dauid. Da mihi lo
cum aree tue vt edificẽ in ea altare dño. ita
vt q̃ztũ valet argenti accipias: ⁊ ceſſet pla
ga a populo. Dixit aũt ornan ad dd̃. Tolle
⁊ faciat dñs me⁹ rex qđcũq; ei placet. Sz
⁊ boues do i holocauſtũ: ⁊ tribulas i ligna F
⁊ triticum in ſacrificium oĩa libens prebe
bo. Dixitq; ei rex dd̃. Neq̃q̃z ita fiet: ſz ar
gentuz dabo q̃ztum valet. Neq; n. tibi au
ferre debeo: ⁊ ſic offerre dño holocauſta
gratuita. Dedit ergo dd̃ ornã p loco ſiclos
auri iuſtiſſimi ponderis ſexcentos: ⁊ edifi
cauit ibi altare dño: obtulitq; holocauſta ⁊
pacifica: ⁊ inuocauit deũ: ⁊ exaudiuit euz in
igne de celo ſup altare holocauſti. Prece
pitq; dominus angelo: ⁊ conuertit gladiuz
ſuũz in vaginã. Protin⁹ ergo dd̃ videns ꝙ
exaudiſſet euz dñs in area ornan iebuſei:

immolauit ibi victimas. Tabernaculū āt dñi
qḋ fecerat moyſes in deſerto ⁊ altare holo-
cauſtoꝝ ea tēpeſtate erat in excelſo gabaon
⁊ nō preualuit dauid ire ad altare vt ibi ob-
ſecraret deū. Nimio.n. fuerat timore ꝑterri-
tus videns gladiū angeli dñi.

¶C. S. De materia cōgſita ad officiū tem
pli ⁊ iniūgit dd hoc opꝰ ſalomoni. XXII

A Dixitq; dauid. Hec eſt domus dei: ⁊ hᷓ
altare in holocauſtū iſrael. Et prece-
pit vt ꝯgregarent omnes proſeliti de terra
iſrael: ⁊ conſtituit ex eis latomos ad ceden-
dos lapides ⁊ poliendos vt edificaret do-
mus dei. Ferrū quoq; plurimum ad clauos
ianuarum ⁊ ad cōmiſſuras atq; iuncturas
preparauit dauid: ⁊ eris pondus innumera
bile. Ligna quoq; cedrina non poterāt eſti
mari: que ſidonij ⁊ tyrij deportauerūt ad da
B uid. Et dixit dauid. Salomon filius meꝰ pu-
er paruulus eſt ⁊ delicatus. Domꝰ āt quam
edificari volo dño talis eē dȝ vt in cūctis re
gionibꝰ noiet̄. Preparabo ergo ei neceſſa-
ria. Et ob hāc cāȝ ante morté ſuā oēs ꝑpara
uit ipēſas: vocauitq; ſalomoné filiū ſuū ⁊ ꝑ
cepit ei vt edificaret domū dño deo iſrael. di
Re.7.a xitq; dauid ad ſalomoné. Fili mi volūtatis
ē.17.a mee fuit vt edificaré domū noi dñi dei mei:
iſra.18.a ſed factus eſt ſermo dñi ad me dicēs. Mul-
tū ſanguiné effudiſti ⁊ multa bella bellaſti:
nō poteris edificare domū noi meo: tāto ef-
fuſo ſanguie corā me. Filiꝰ q naſcet̄ tibi erit
vir qetiſſimus. Faciā.n. eū requeſcere ab oi-
bus inimicis ſuis ꝑ circuitū: ⁊ ob hāc cām
pacificus vocabit̄: ⁊ pacē ⁊ ociū dabo i iſra-
C el cūctis diebꝯ eiꝰ. Ipſe edificabit domū noi
meo: ⁊ ipſe erit mihi i filiū ⁊ ego ero illi i pa-
tré: firmaboq; ſoliū regni eiꝰ ſup iſrael i eter
nū. Nūc ḡ fili mi ſit dñs tecū ⁊ ꝓſpare ⁊ edi
fica domū dño deo tuo: ſicut locutꝰ eſt de te:
detq; tibi dñs prudētiam ⁊ ſenſū: vt regere
poſſis iſrael: ⁊ cuſtodire legé dñi dei tui. Tūc
n. ꝓficere poteris: ſi cuſtodieris mādata ⁊ iu
dicia q̄ ꝑcepit dñs moyſi vt doceret iſrl̄. Cō-
fortare ⁊ viriliter age: ne timeas neq; paue
as. Ecce ego in pauptatícula mea ꝑparaui i
pēſas domus dñi auri talēta centū milia: ⁊
argenti mille milia talētoꝝ: eris vero ⁊ ferri
nō ē pōdus: vincit̄ eni numerꝰ magnitudie.
D Ligna ⁊ lapides ꝑpaui ad vniuerſa ipēdia.
Habes quoq; plimos artifices: latomos ⁊
cemētarios: artificeſq; lignoꝝ: ⁊ oiuȝ artiū

ad faciēdū opus prudētiſſimos i auro ⁊ ar-
gēto i ere ⁊ ferro cuiꝰ ñ é numerꝰ. Surge igr̄
⁊ fac: ⁊ erit dñs tecū. Precepit quoq; dauid
cūctis ꝑncipibꝰ iſrael: vt adiuuarét ſalomo-
né filiū ſuū: cernitis ingēs q̄ dñs deꝰ vr̄ vo
biſcūq; ſit: ⁊ dederit vobis requié ꝑ circuitū
⁊ tradiderit oés inimicos vr̄os in manꝰ ve-
ſtras ⁊ ſubiecta ſit terra corā dño ⁊ corā po
pulo eiꝰ. ꝓbete igit̄ corda vr̄a ⁊ aias vr̄as: vt
q̄ratis dñm deum veſtrū. ⁊ cōſurgite ⁊ edifi
cate ſanctuariū dño deo: vt intro ducatur ar
cha federis: ⁊ vaſa dño cōſecrata in domuȝ
que edificat̄ nomini dñi.

¶C. S. De numero leuitarū a viginti an-
nis ⁊ ſupra ⁊ officijs eoꝝ. XXIII.

Igitur dauid ſenex ⁊ plenus dierū re- A
gē ꝯſtituit ſalomoné filiū ſuū ſup iſra
el ⁊ ꝯgregauit oés ꝑncipes iſrael ⁊ ſacerdo
tes atq; leuitas. Numratiq; ſūt leuite a vi
ginti annis ⁊ ſupra: ⁊ inuēti ſūt trigitaocto
milia viroꝝ. Ex his electi ſūt ⁊ diſtributi i mi-
niſteriū domꝰ dñi vigintiq̄ttuor milia: ꝑpoſi
toꝝ aūt ⁊ iudicū ſex milia. Porro quatuor
milia ianitoreſ ⁊ totidé pſaltes canētes dño
in organis que fecerat ad canēdū: ⁊ diſtribu
it eos dauid ꝑ vices filioꝝ leui gerſon vide-
licet ⁊ caad ⁊ merari. Filij gerſon: leedā ⁊ ſe-
mei. Filij leedā pricipes iehihel ⁊ zethā ⁊ io
hel tres. Filij ſemei ſalomith ⁊ oziel ⁊ aran
tres. Iſti pricipes familiaꝝ leedā. porro filij
ſemei: leeth ⁊ ziza ⁊ iaus ⁊ baria. Iſti filij ſe
mei quatuor. Erat autē leeth prior: ziza ſe-
cundus. porro iaus ⁊ baria nō habuerunt
plurimos filios: ⁊ idcirco i vna familia vna B
q; domo computati ſūnt. Filij caath: amrā
⁊ yſaar hebron ⁊ oziel quatuor. Filij amraȝ ē.6.a
aaron ⁊ moyſes. Separatuſq; eſt aaron vt Exo.6.c.
miniſtraret in ſancta ſanctoꝝ. ipſe ⁊ filij eiꝰ
in ſempiternū: ⁊ adoleret incēſum dño ſȝ ri
tū ſuū ac bñdiceret noi eiꝰ i ꝑpetuū. Moyſi
q̄ȝ hois dī filij ānumerati ſūt i tribu leui. Fi
lij moyſi gerſon ⁊ eleazer. Filij gerſon: ſubu- Exo.2.d.
el primus. Fuerūt āt filij eliezer roobia pri-
mꝰ ⁊ ñ erāt eliezer filij alij. porro filij roobia C
multiplicati ſūt nis. Filij iſaar. ſalomith pri
mus. Filij hebrō: ieriau primus amarias ſe
cūdus: iazihel tertius. iecemaā quartus. Fi
lij oziel micha primus: ieſia ſecundus. Filij
merari: mooli ⁊ muſi. Filij mooli: eleazar ⁊
cis. Mortuus é aūt eleazar: ⁊ non habuit fi
lios ſed filias: accepūtq; eas filij cis fratreſ

eaꝝ. Filij muſi mooli ⁊ eder ⁊ ierimuth tres.
Hi filij leui in cognatõibus ⁊ familijſ ſuis:
principes ꝑ vices ⁊ numeꝝ capitũ ſingulo-
ruʒ q faciebãt opa miniſterij domus domi-
ni a viginti annis ⁊ ſupra. Dixit.n.dd. Re-
geʒ dedit dñs ds iſrael populo ſuo ⁊ hitatio
ne ĩrlm vſqʒ in eternũ: nec erit officij leuita-
ruʒ vt vltra poꝛtẽt tabernaculũ ⁊ oĩa vaſa
D ei⁹ ad miſtrãdũ. Juxta pcepta qʒ dd nouiſſi
ma ſupputabiẽ numerus filioꝝ leui a vigin
ti ãnis ⁊ ſupra: ⁊ erũt ſub manu filioꝝ aarõ
in cultũ dom⁹ dñi ĩ veſtibulis ⁊ in exedris ⁊
ĩ loco purificatõis ⁊ in ſcũario ⁊ ĩ vniuerſis
opibus miſterij tẽpli dñi. Sacerdotes ãt ſu
per panes ꝓpoſitõis ⁊ ad ſimile ſacrificiũ ⁊
ad lagena ⁊ azima ⁊ ſartaginẽ ⁊ ad toꝛrẽdũ
⁊ ſuꝑ oẽ põdus atqʒ mẽſurã. Leuite vero vt
ſtẽt mane ad ꝯfitẽdũ ⁊ canẽdũ dño: ſiliterqʒ
ad veſpã tã ĩ oblationẽ holocauſtoꝝ dñi qʒ
ĩ ſabbatis ⁊ calẽdis ⁊ ſolẽnitatib⁹ reliquis
iuxta numeꝝ ⁊ cerimõias vniuſcuiuſqʒ rei
iugiter coꝛã dño ⁊ cuſtodiat obſeruatões ta
bernaculi federis ⁊ ritũ ſcũarij: ⁊ obſeruati
onẽ filioꝝ aaron fratrum ſuoꝛum: vt mini-
ſtrent in domo domini.

¶C.S. De cantoꝛibus ⁊ vicibus eoꝝ vigi
tiquattuoꝛ ſoꝛtibus. XXIIII

A POꝛꝛo filijs aaron he partitões erant
Filij aaron: nadab ⁊ abiu ⁊ eleazar ⁊
ythamar. Moꝛtui ſũt ãt nadab ⁊ abiu ante
patrẽ ſuũ abſqʒ liberis: ſacerdotioqʒ funct⁹
eſt eleazar ⁊ ythamar. Et diuiſit eos dauid.
i. ſadoch de filijs eleazari: ⁊ abimelech de fi-
lijs ythamar ſm vices ſuas ⁊ miniſterium:
inuentiqʒ ſunt multo plures filij eleazar in
principibus viris qʒ filij ythamar. Diuiſit
ãt eis hoc ẽ filijs eleazar principes per fami
lias ſedeci: ⁊ filijs ythamar ꝑ familias ⁊ do
mos ſuas octo. Poꝛꝛo diuiſit vtraſqʒ inter
ſe ⁊ familias ſoꝛtibus. Erãt eniʒ principes
B ſanctuarij ⁊ principes domus dei: tã de filijſ
eleazar qʒ d filijſ ythamar. Deſcripſitqʒ eoſ
ſemeias fili⁹ nathanael ſcriba leuites: coꝛã
rege ⁊ pncipibus ⁊ ſadoch ſacerdote ⁊ abi-
melech filio abiathar: principibus quoqʒ
familiaꝝ ſacerdotaliũ ⁊ leuitaꝝ vnã domuʒ
q ceteris pꝛeerat eleazar: ⁊ alterã domuʒ q
ſub ſe hẽbat ceteros ythamar. Exiuit auteʒ
ſoꝛs prima ioiarib: ſcda iedeie: tertia barim
quarta ſeoꝛim: quinta melchia: ſexta maim
na: ſeptima accbos: octaua abia: nona ieſu:
decima ſechenia: vndecima eliaſib: duodeci
ma iacim: tredecima hoppa: decimaqrta iſ-
baal: deciaquinta belga: decimaſexta ẽmer:
deciaſeptima ezir: deciaoctaua apſes: decia- C
nona apheceia: viceſima ezechiel: viceſima
pma iachin: viceſimaſecũda gamul: viceſi-
matertia dilaiu: viceſimaqrta maziau. He
vices eoꝝ ſm miniſteria ſua vt ingrediant
domũ dei: ⁊ iuxta ritũ ſuũ ſub manu aaron
patris eoꝝ: ſicut pceperat dñs deus iſrael.
Poꝛꝛo filioꝛuʒ leui q reliqui fuerãt de filijs
amrã erat ſubahel: ⁊ de filijs ſubahel iede-
ia. De filijs quoqʒ roobie: princeps ieſias:
yſaaris ꝓo fili⁹ ſalemoth: filiuſqʒ ſalemoth
ianadiath filiuſqʒ eius: ieriau primus: ama
rias ſcds: iaziel terti⁹: iethomoã qrtus. Fili D
us ozibel: micha: filius micha: ſamir. Frater
micha: ieſia: filiuſqʒ ieſie: zacharias. Filij me
rari: mooli ⁊ muſi. Filius oſiau: bẽnon. filius
quoqʒ merari: oziau ⁊ ſoem ⁊ ſachur ⁊ hebri
Poꝛꝛo mooli filius eleazar: q nõ hẽbat li-
beros. Fili⁹ ꝓo cis ieramihel. Filij muſi: mo
oli eder ⁊ ierimoth. Jſti filij leui ſm domos
familiaꝝ ſuaꝝ. Miſerũtqʒ ⁊ ipſi ſoꝛtes ꝯtra
frẽs ſuos filios aarõ coꝛã dd rege ⁊ ſadoch
⁊ abimelech ⁊ principibus familiaꝝ ſacer-
dotaliũ ⁊ leuiticaꝝ taʒ maioꝛes qʒ minoꝛeſ
oẽs ſoꝛs equaliter diuidebat.

¶C.S. De diſpoſitione filioꝛum aaron. de
vigintiquattuoꝛ ſummis ſacerdotibus: d of
ficio ⁊ vicibus eoꝛum. XXV

IGitur dd ⁊ magiſtratus exercitus ſe-
gregauerãt ĩ miniſteriũ filios aſaph A
⁊ heman ⁊ ydithun: q ꝓphetarent in cytha-
ris ⁊ pſalterijs ⁊ cymbalis ſm numeꝝ ſuuʒ
dedicato ſibi officio ſeruientes. De filijs a-
ſaph zachur: ⁊ ioſeph: ⁊ nathania: ⁊ aſarela
filij aſaph ſub manu aſaph prophetantes
iuxta regẽ. Poꝛꝛo ydithun filij ydithun: go
dolias: ſoꝛi: ieſeias: ⁊ ſabias: ⁊ mathathias
ſex ſub manu patris ſui ydithun qui in cy-
thara ꝓphetabat ſuꝑ ꝯfitẽtes ⁊ laudantes
dñm. Hemã quoqʒ filij hemã: bocciau: ma- B
thamu: ozihel: ſubuhel: ⁊ ierimoth: ananias
anaai: eliatha: geldelthi: romethiezer: ⁊ ieſ-
baccaſa: mellothi: othir: mozioth. Oẽs iſti fi
lij hemã videtis regis in ſermonibus dei vt
exaltaret coꝛnu. Deditqʒ deus hemã filios
qtuoꝛdeci ⁊ filias tres. Uniuerſi ſub manu
patris ſui ad cantandũ in templo dñi diſtri
buti erãt ĩ cymbalis ⁊ pſalterijs ⁊ cytharis

in miſteria dom⁹ dn̄i iuxta regē: aſaph vide-
licet ⁊ ydithū ⁊ hemā. Fuit āt numerus eoꝝ
cū fratrib⁹ ſuis q erudiebant cāticū dn̄i cun
cti doctores ducēti octogintaocto. Miſerūt
q₃ ſortes per vices ſuas ex equo: taʒ maior
C q₃ minus: doctus pariter ⁊ indoctus. Egreſ
ſaq₃ eſt ſors prima ioſeph q erat de aſaph
ſcđa godolie ipſi ⁊ filijs ei⁹ ⁊ fratribus eius
duodecim. tertia zachur filijs ⁊ fratribus ei⁹
duodecim. quarta yſari filijs ⁊ fratribus ei⁹
duodecim. qnta nathame filijs ⁊ fr̄ibus ei⁹
duodecim. ſexta boccian filijs ⁊ fratrib⁹ eiuſ
duodecim. ſeptia iſrehela filijs ⁊ fr̄ibus eiuſ
duodecim. octaua yſaie filijs ⁊ fr̄ibus eius
duodecim. nona mathanie filijs ⁊ frib⁹ eius
duodecim. decima ſemeie filijs ⁊ frib⁹ eius
duodecim. vndecia eſrahel filijs ⁊ frib⁹ eius
duodecim. duodecia aſabie filijs ⁊ frib⁹ ei⁹
duodecim. tertiadecia ſubahel filijs ⁊ fribuſ
D eius duodeciʒ. q̃rtadecima mathathie filijſ
⁊ fratribus eius duodecim. qntadecima ieri
moth filijs ⁊ fribus ei⁹ duodeciʒ. ſextadecia
ananie filijs ⁊ fribus eius duodeci. ſeptima
decia ieſboccaſe filijs ⁊ frib⁹ ei⁹ duodeci. oc
tauadecima anani filijs ⁊ frib⁹ ei⁹ duodeci.
nonadecia mellothi filijs ⁊ frib⁹ ei⁹ duodeci
viceſima eliatha filijs ⁊ frib⁹ ei⁹ duodecim.
viceſimapma othir filijs ⁊ frib⁹ ei⁹ duodeci.
viceſimaſcđa gothdolati filijs ⁊ frib⁹ ei⁹ duo
decim. viceſimatertia aziut filijs ⁊ fratribus
eius duodecim. viceſimaquarta romethie-
zer filijs ⁊ fratribus eius duodecim.

¶C.S. De ianitoribus ⁊ ſortibus eorum quis quam portam: ⁊ ad quam plagam cō ſeruat. XXVI

A Diuiſiones aūt ianitorum de choritis
meſellemia fili⁹ chore: de filijs aſaph
filij meſellenie: zacharias primogenitus. ia
dibel ſecūdus: zabadias tertius: iathanael
q̃rt⁹: abilā qnt⁹: iohānā ſext⁹: elioenai ſepti
mus. Filij āt obededō: ſemeias pmogenit⁹
iozabad ſcđs: iohas terti⁹: ſachar q̃rtus: na
thanael qnt⁹: amihel ſext⁹: yſachar ſeptim⁹
abollathi octau⁹: qꝛ bn̄dixit illi dn̄s. Seme
ie āt filio ei⁹ nati ſūt filij pfecti familiaꝝ ſua
rū. erāt. n. viri fortiſſimi. Filij ḡ ſemeie: othi
⁊ raphael ⁊ obediel ſabad ⁊ frēs ei⁹ viri for
tiſſimi: heliu quoq₃ ⁊ ſamathias. Oēs hi d
filijs obededō ipſi ⁊ filij ⁊ frēs eoꝝ fortiſſi-
mi ad miniſtrādū: ſexagitaduo de obededō
Porro meſellanie filij ⁊ frēs eoꝝ robuſtiſſi
mi decē ⁊ octo. De hoſa āt. i. de filijs merari
ſecri princeps. Nō. n. hūerat primogenituʒ
⁊ icirco poſuerat eū pr̄ ei⁹ in pncipē: helchi
as ſcđs: tabelias terti⁹: zacharias q̃rtus.
Oēs hi filij ⁊ frēs hoſa tredeci. Hi diuiſi ſūt
i ianitores: vt ſp pncipes cuſtodiaꝝ ſicut et
frēs eoꝝ miſtrarēt i domo dn̄i. Miſſe ſunt ḡ
ſortes ex equo ⁊ puis ⁊ magnis p familias
ſuas i vnāquaq₃ portaꝝ. Cecidit ḡ ſors ori
entalis ſeleie. Porro zacharie filio ei⁹ viro
prudētiſſimo ⁊ erudito obtigit plaga ſeptē-
trionalis. Obededō vero ⁊ filijs eius ad au
ſtrū i q̄ pte dom⁹ erat ſenioꝝ ɔciliū: ſephphi
na ⁊ hoſa ad occidētē iuxta portā que ducit
ad viā aſcēſiōis: cuſtodia ɔtra cuſtodiā. Ad
oriētē ꝟo leuite ſex: ⁊ ad aqlonē q̃ttuor per
diē: atq₃ ad meridiē ſilr̄ i die quattuor: ⁊ vbi
erat ɔciliū bini ⁊ bini. In cellulis q₃ ianito C
rū ad occidētē q̃tuor i via: biniq₃ p cellulaſ.
Ad ſeptētrionē ꝟo ⁊ meridiē: q̃terni p dies
ſingulos mutabanť: ⁊ ad baſilicā ɔcilij ad
occidētē bini hn̄tes: ſubiectos alios i via: bi
niq₃ p cellulas. He ſūt diuiſiōes ianitoꝝ fi
lioꝝ chore ⁊ merari. Porro achias erat ſup
theſauros dom⁹ dn̄i ⁊ vaſa ſcōꝝ: filij q̊₃ dan
filij gerſōi. De ledā pricipes familiaꝝ: ledā
⁊ gerſoni iehieli. Filij iehieli: zathan ⁊ iohel
frēs ei⁹ ſup theſauros dom⁹ dn̄i āramitis ⁊
yſaaritis ⁊ hebrōitis ⁊ ozihelitis. Subahel
āt fili⁹ gerſō filij moyſi pposit⁹ theſauris: fra
ter q̊q₃ ei⁹ eliezer: cui⁹ filius rabbia: ⁊ huiuſ
filius yſaias: ⁊ huius filius iorā: huius q̊₃
filius zechri: ⁊ huius filius ſelenith. Ipſe ſe
lenith ⁊ fratres ei⁹ ſuper theſauros ſanctoꝝ
que ſanctificauit dauid rex ⁊ principes fa-
miliaꝝ ⁊ tribuni ⁊ cēturiōes ⁊ duces exerci
tus de bellis ⁊ manubijs pꝛlioꝝ q̄ ɔſecraue-
rāt ad iſtauratōeʒ ⁊ ſuppellectilē tēpli dn̄i.
Hec āt vniuerſa ſcificauit ſamuel videns ⁊
ſaul fili⁹ cis: ⁊ abner fili⁹ ner: ⁊ ioab fili⁹ ſar- D
uie: oēſq₃ ſcificauerat eas p manū ſalenith
⁊ fratrū eius. yſaaritis vero perat conenias
⁊ filij ei⁹ ad opa foriſec⁹ ſup iſrael ad docen-
dū ⁊ iudicādū eos. Porro de hebrōitis aſa
bias ⁊ frēs ei⁹ viri fortiſſimi mille ſeptingē
ti perāt iſraeli trās iordanē ɔtra occidentē i
cūctis opib⁹ dn̄i ⁊ in miſteriū regis. Hebro-
nitaꝝ āt pricepe fuit ieria: ꝑ₃ familias ⁊ co-
gnatōes eoꝝ. Quadrageſimo āno regni dd
recēſiti ſūt ⁊ inēti ſi viri fortiſſimi i gazer ga
laad: frēſq₃ ei⁹ robuſtioris etatis duo milia

ſeptigēti principes familiaꝝ..prepoſuit aūt
eos dd rex rubenitis ⁊ gadditis ⁊ dimidie
tribui manaſſe:in oē miniſteriū dei ⁊ regis.

¶C.S.De prefectis miniſtrantibus regi:
⁊ q̄ ſuper negocia erant. XXVII.

A Filij autem iſrael ſecundū numeꝝ ſu
um principes familiaꝝ tribuū ⁊ cētu
riones ⁊ p̄fecti q̄ miniſtrabāt regi iuxta tur
mas ſuas igrediētes ⁊ egrediētes per ſingu
los mēſes in anno:vigiti q̄tuor milibus ſin
guli p̄erāt.prime turme ī p̄mo mēſe ieſboaʒ
p̄erat filius ʒabdihel:⁊ ſub eo vigintiquatu
or milia.De filijs phares:princeps cuncto
rū p̄ncipū ī exercitu mēſe primo.Scdi men
ſis hēbat turmā dudiaohites.⁊ poſt ſe alter
noie macelloth q̄ regebat ptēʒ exercitus vi
giti q̄tuor miliū. Dux q̊ʒ turme tertie ī mē
ſe tertio erat banaias fili⁹ ioiade ſacerdotis
⁊ in diuiſione ſua vigitiq̄tuor milia. Ipſe eſt
banaias fortiſſimus inter trigita ⁊ ſup trigi
ta.preerat āt turme ipſius amiʒadab filius
eius.Quartus mēſe q̄rto aſahel frater ioab
⁊ ʒabedias filius ei⁹ poſt eū:⁊ in turma ei⁹
B vigitiq̄tuor milia.Quit⁹ mēſe q̄nto p̄nceps
ſamaothieʒerites:⁊ ī turma eius vigintiq̄tu
or milia.Sext⁹ mēſe ſexto hira fili⁹ acceſ the
cuites:⁊ in turma eius vigintiquator milia
Septimus mēſe ſeptimo helles phallōites
de filijs ephraim:⁊ in terma eius vigintiq̄
tuor milia.Octauus mēſe octauo ſebochai
vſathites de ſtirpe ʒarai:⁊ ī turma ei⁹ vigin
tiquatuor milia.Nonus mēſe nouo abieʒer
anathotites de filijs iemini:⁊ in turma eius
vigintiq̄tuor milia.Decimus mēſe decimo
marai.⁊ ipſe nethophatites de ſtirpe ʒarai:
⁊ in turma eius vigintiquatuor milia.Un
decimus menſe vndecimo banaias phara
tonites de filijs ephraiʒ:⁊ in turma eius vi
gintiquatuor milia.Duodecimus mēſe duo
decimo holdai nethophatites de ſtirpe go
thoniel:⁊ in turma eius vigintiquatuor mi
C lia.porro tribubus preerant in iſrael rube
nitis:dux heliezer filius ʒechri ſymeonitis
dux ſaphacias fili⁹ macha:leuitis:aſabias
filius chamuel:aaronitis:ſadoch:iuda: he
liu frater dauid:yſachar amri filius micha
el:ʒabulonitis:ieſmaias filius abdie:nepta
litibus:ierimoth filius oʒihel:filijs ephraiʒ
oſee filius oʒaʒiu:dimidie tribui manaſſe:io
hel fili⁹ phadaie:⁊ dimidie tribui manaſſe
in galaad:iaddo filius ʒacharie: beniamin
autē iaſiel filius abner: dan vero eʒrihel fi
lius ieroā.Hi principes filioꝝ iſrael.Noluit
autē dauid numerare eos a vigiti annis in
ferius:quia dixerat dominus vt multiplica
ret iſrael:quaſi ſtellas celi. Joab filius ſar
uie ceperat numerare nec compleuit: quia
ſuper hoc ira dei irruerat in iſrael: ⁊ idarco
numerum eorum qui fuerant recenſiti nō ē
relatus ī faſtos regis dauid. Super theſau
ros autem regis fuit aſmoth filius adihel.
His autem theſauris qui erant in vrbibus
⁊ in vicis ⁊ in turribus preſidebat ionathā
filius oʒie.Operi autem ruſtico ⁊ agricolis
q̄ exercebāt terrā preerat eʒri filius chelub B
vinearūq̄ʒ cultoribus ſemeias romathites
cellis autem vinarijs ʒabdias aphonites
nā ſup oliueta ⁊ ficeta que erāt ī campeſtri
bus:balanā gederithes: ſup apothecas au
tem olei:ioes.porro armentis que paſcebā
tur in ſarona prepoſitus fuit ſethrai ſaroni
tes:⁊ ſuper boues in vallibus ſaphat filius
adli:ſuper camelos vero vbil hiſmahelites
⁊ ſuper aſinos iadias meronathites : ſuper
oues quoq̄ʒ iaʒim agarenus. Oēs hi prīci
pes ſubſtātie regis dauid. Jonathan auteʒ
patruus dauid ꝯſiliarius vir prudēs ⁊ lr̄at⁹
ipſe ⁊ iahihel fili⁹ achamoni erāt cū filijs re
gis. Achitophel ēt ꝯſiliari⁹ regis ⁊ chuſi ara 2.Re.16.
chites amicus regis. Poſt achitophel fuit
ioada filius banaie ⁊ abiathar.pͥceps aūt
exercitus regis erat ioab.

¶C.S.De monitis dauid ad populum ⁊
ad ſalomonem ⁊ de deſcriptione omnium q̄
ptinent ad tabernaculū. XXVIII

Conuocauit igit̄ dauid oēs p̄ncipes A
iſrael duces tribuū ⁊ p̄poſitos turma
rū q̄ miniſtrabant regi:tribunos quoq̄ʒ ⁊ cē
turiones:⁊ q̄ p̄erāt ſubſtātie ⁊ poſſeſſionib⁹
regis:filioſq̄ʒ ſuos cū eunuchis ⁊ potentes
⁊ robuſtiſſimos quoſq̄ʒ ī exercitu irl̄ʒ.Cūq̄ʒ
ſurrexiſſet rex ⁊ ſtetiſſet:⁊ ait. Audite me fra
tres mei ⁊ populus me⁹. Cogitaui vt edifi
carem domum in qua requieſceret archa fe
deris domini:⁊ ſcabellūʒ pedū dn̄i dei nr̄i ⁊
ad edificādū oia p̄paui. Deus āt dixit mihi
Non edificabis domū noi meo eo ꝙ ſis vir 8.22.b.
bellator ⁊ ſanguinē fuderis ſʒ elegit dn̄s dſ
iſrael me de vniuerſa domo p̄ris mei vt eēʒ 3.Re.3.a.
rex ſup iſrael ī ſempiternū.de iuda.n.elegit Sap.9.a.
principes.porro de domo iuda domū p̄ris B
mei:⁊ de filijs p̄ris mei placuit ei vt me eli

geret regē ſup cunctū iſrael.ſʒ ⁊ de filijs me
is.filios.n.mihi multos dedit dñs:elegit ſa
lomonē filiū meū vt ſederet i throno regni
R.17.b dñi ſup iſrael.Dixitq; mihi.Salomō filius
tuus edificabit domū meā ⁊ atria mea.Ipſū.
n.elegi mihi i filiū.⁊ ego ero ei i patrē:⁊ fir
mabo regnū eius vſq; i eternū:ſi pſeuerauе
rit facere pcepta mea ⁊ iudicia ſicut ⁊ hodie.
nūc ergo corā vniuerſo cetu iſrael audiēte
dō nr̄o cuſtodite ⁊ pquirite cūcta mandata
dñi dei nr̄i vt poſſideatiſ terrā bonā:⁊ reliq
tis eā filijs vr̄is poſt vos vſq; i ſempiternū
Tu āt ſalomō fili mi ſcito deū prīs tui.⁊ ſui
ei corde pfecto ī aīo volūtario.Oīa.n.corda
ſcrutat dñs ⁊ vniuerſas mētiū cogitatiōes
C itelligit.Si qſieris eū iuenies:ſi āt dreliqris
eū,pijciet te i eternū.Nunc ergo qꝛ elegit te
dñs vt edificares domū ſcūarij: ꝯfortare ⁊
pfice.Dedit āt dō ſalomōi filio ſuo deſcri
ptionē porticꝰ ⁊ tēpli ⁊ celariorū ⁊ cenaculi ⁊
cubiculorū i aditis ⁊ domꝰ ppitiatōiſ necnō
⁊ oiuʒ q̄ cogitauerat atriorū ⁊ exedrarū p cir
cuitū i theſauros domꝰ dñi ⁊ i theſauros ſcō
rum diuiſionūq; ſacerdotaliū ⁊ leuiticarū:oia
opa domꝰ dñi ⁊ in vniuerſa vaſa miſterij tē
pli dñi:aurū in pōdere p ſingula vaſa miſte
rij:argēti q̄ʒ pōdus p vaſorū ⁊ opuʒ diuerſi
tate:ſʒ ⁊ ad cādelabra aurea ⁊ ad lucernas
aurū p mēſura vniuſcuiuſq; cādelabri ⁊ lu
cernarū ſiliter ⁊ i cādelabra argētea ⁊ i lucer
nas eorū p diuerſitate mēſure.pōdus argēti
tradidit.Aurū q̄ʒ dedit i mēſas ppoſitionis
p diuerſitate mēſarū:ſiliter ⁊ argētū ⁊ alias
D mēſas argēteas.Ad faſcinulas q̄ʒ ⁊ phia
las ⁊ thuribla ex auro puriſſimo:⁊ leūculoſ
aureos pro q̄litate mēſure pōdus diſtribuit
i leūculū:⁊ leūculū ſiliter ⁊ leōes argēteos
diuerſū argēti pōdus ſepauit.Altari āt in q̄
adolebat incēſū aurū puriſſimū dedit:⁊ vt ex
ipſo fieret ſilitudo q̄drige cherubin extēden
tiū alas ⁊ velātiū arcā federis dñi. Oia igt
venerūt ſcripta manu dñi ad me:vt itellige
rē vniuerſa opa exēplaris.Dixit quoq; dō
ſalomōi filio ſuo.Viriliter age ⁊ ꝯfortare ⁊
fac:ne timeas ⁊ ne paueas.Dñs.n.ds meꝰ
tecū erit:⁊ nō dimittet te nec derelinquet:do
nec pficias oē opus miſterij domꝰ dñi. Ecce
diuiſiones ſacerdotū ⁊ leuitarū i oē miſteriū
domus dñi aſſiſtūt tibi ⁊ parati ſūt: ⁊ noue
rūt tā principes q̄ʒ populus oia pcepta tua.
¶C.S.De oblatōibus dō:⁊ de oblationi
bus principū.de letitia dō:⁊ de oratione.de
ſecūda vnctione ſalomōis.de morte dauid:
⁊ de ego:⁊ de q̄drigis eius XXIX

Locutuſq; eſt dō rex ad oēm eccleſiā A
Salomonē filiū meū vnū elegit dñs
adhuc puerū ⁊ tenellū.Opus.n.grāde eſt:
neq;.n.homini ppara t habitatio: ſed deo.
Ego.n.totis viribus meis ppaaui impen
ſas domꝰ dñi dei mei:aurū ad vaſa aurea: ⁊
argētū i argētea:es in enea: ferrū in ferrea :
ligna ad lignea:lapides onychinos ⁊ quaſi
ſtibinos ⁊ diuerſorū colorū oēmq; pcioſū lapi
dē ⁊ marmor pariū abūdātiſſime:⁊ ſup hec
q̄ obtuli in domū dei mei d peculio meo au
rū ⁊ argētū do in tēplū dei mei:exceptis hiſ
q̄ ppaaui in edē ſcāʒ:tria milia talēta auri
de auro ophir:⁊ ſeptē milia talētorū argenti
pbatiſſimi ad deaurādos parietes tēpli : ⁊
vbicūq; opus ē aurū de auro:⁊ vbicūq; opꝰ
ē argētū de argēto.Opa fiāt p manus artifi
cū:⁊ ſiqs ſpōte offert ipleat manū ſuā hodie B
⁊ offerāt qđ voluerit dño.Polliciti ſūt itaq;
pncipes familiarū ⁊ pceres tribuū iſrael: tri
buni quoq; ⁊ cēturiones ⁊ pricipes poſſeſſi
onū regis:dederūtq; in opa domꝰ dñi auri
talēta qnq; milia ⁊ ſolidos decē milia:argē
ti talēta decē milia:⁊ eris talēta decē ⁊ octo
milia:ferri quoq; cētū milia talētorū:⁊ apud
quēcūq; inuēti ſunt lapides:dederūt in the
ſauros domꝰ dñi p manū iehiel gerſonitis.
Letatuſq; ē populus cū vota ſpōte pmitte
rēt:qꝛ corde toto offerebāt ea dño. Sʒ ⁊ dō C
rex letatꝰ ē gaudio magno:⁊ bñdixit dño co
rā vniuerſa multitudie:⁊ ait. Bñdictus es
dñs ds iſrael prīs nr̄i:ab eterno i eternum.
Tua ē dñe magnificētia ⁊ potētia ⁊ glia atq;
victoria ⁊ tibi laus.Cūcta.n.q̄ i celo ſūt ⁊ in
terra tua ſūt.Suū dñe regnū:⁊ tu es ſuper
oēs pncipes.Tue diuitie:⁊ tua ē glia:tu dña
ris oiuʒ.In manu tua ꝟtus ⁊ potētia:i ma
nu tua magnitudo ⁊ impiū oiuʒ. Nūc igit
ds nr̄ ꝯfitemur tibi ⁊ laudamus nomē tuū
inclytū.Quis ego ⁊ qs populꝰ meꝰ:vt poſ D
ſimꝰ hec tibi vniuerſa pmittere:Tua ſūt oia
⁊ q̄ de manu tua accepimꝰ dedimꝰ tibi.Pe
regrini.n.ſumꝰ corā te ⁊ aduene:ſic oēs pa
tres nr̄i.Dies nr̄i q̄ſi vmbra ſup terrā:⁊ nul
la eſt mora.Dñe ds nr̄:oīs hec copia quam
parauimus vt edificaret domꝰ noi ſcō tuo .
de manu tua ē:⁊ tua ſūt oia. Scio ds meus
q pbes corda ⁊ ſimplicitatē diligas.vnde ⁊

ego in ſimplicitate cordis mei letus obtuli
vniuerſa hec:⁊ populum tuum qui hic rep-
E tus eſt vidi cum ingenti gaudio tibi offerre
donaria. Domine deus abraã ⁊ yſaac ⁊ iſra
el patrum noſtrorum cuſtodi in eternũ hãc
voluntatem cordis eorum:⁊ ſemper in ve-
nerationem tui mens iſta p-
maneat. Salomõi quoqꝫ fi
lio meo da cor perfectum vt
cuſtodiat mandata tua ⁊ te
ſtimonia tua ⁊ cerimõias tu
as:⁊ faciat vniuerſa ⁊ edifi-
cet edem cuius impẽſas pa
raui. Precepit autem dauid
vniuerſe eccleſie. Benedici
te dño deo nr̃o. Et benedixit
oĩs eccleſia dño deo patrum
ſuoꝝ:⁊ inclinauerũt ſe ⁊ ado
rauerunt deũ:⁊ deinde regẽ.
Immo lauerũtqꝫ victimas
dño:⁊ obtulerũt holocauſta
die ſequẽti tauros mille:arietes mille:agnos
F mille cũ libaminibus ſuis ⁊ vniuerſo ritu
abundantiſſime in omnem iſrael. Et come-
derunt ⁊ biberunt coram domino in die illo
cum grandi letitia:⁊ vnxerunt ſecundo ſa-
lomonem filium dauid. Unxerunt autẽ eũ
3.Re.2.f domino in principem:⁊ ſadoch in pontificẽ
Seditqꝫ ſalomon ſuper ſolium domini ĩ re-
ge pro dauid patre ſuo ⁊ cunctis placuit ⁊
paruit illi omnis iſrael. Sed ⁊ vniuerſi prin
cipes ⁊ potentes ⁊ cuncti filij regis dauid
dederunt manum ⁊ ſubiecti fuerunt ſalomo
ni regi. Magnificauit ergo dominus ſalo-
monem ſuper omnem iſrael:⁊ dedit illi glo
G riam regni qualem nullus habuit ante eũ
rex iſrael. Igitur dauid filius yſai regnauit
ſuper vniuerſũ iſrael:⁊ dies quib⁹ regnauit
ſuper iſrael fuerunt quadraginta anni. In
hebron regnauit ſeptem annis:⁊ in hieruſa
lem annis triginta tribus:⁊ mortuus eſt in
ſenectute bona plenus dierum ⁊ diuitijs ⁊
gloria:⁊ regnauit ſalomon filius eius pro eo
Geſta autem dauid regis priora ⁊ nouiſſi-
ma ſcripta ſunt in libro Samuel videntis:
⁊ in libro nathan prophete atqꝫ in volumi-
ne gad videntis:vniuerſiqꝫ regni eius forti
tudinis ⁊ temporum que tranſierunt ſub eo
ſiue in iſrael:ſiue in cunctis regnis terrarũ.

¶ Explicit Dabreiamin Liber Primus.

¶ Incipit Dabreiamin ſiue Paralypome
non Liber Secundus.

¶ C.S. De hoſtijs oblatis a ſalamone in
gabaon dñs in nocte apparet ſalomoni: pe
tit ſapiẽtiã ⁊ datur ei:⁊ adducebantur ei eq
de egypto. Capitulũ Primum.

Confor- A
tatus ẽ ergo ſa- 3.Re.3.a
lomon fili⁹ dd ĩ
regno ſuo:⁊ dñs
erat cũ eo:⁊ ma
gnificauit eũ in
excelſũ. Prece
pitque ſalomon
vniuerſo iſraeli
tribunis ⁊ cẽtu-
rionibus ⁊ duci
bus ⁊ iudicib⁹ oĩs iſrael ⁊ principib⁹ fami-
liaꝝ:⁊ abijt cũ vniuerſa multitudine ĩ excel-
ſum gabaon:vbi erat tabernaculũ federis
dñi:qḋ fecit moyſes famulus dei in ſolitudi
ne. Archã ãt dei adduxerat dauid de caria-
thiarim in locũ quẽ pparauerat ei:⁊ vbi fi-
xerat illi tabernaculũ:hoc eſt in hieruſalem
Altare q̊qꝫ eneũ qḋ fabricatus fuerat beſe- Exo.38.a
lehel filius vri filij vr ibi erat corã taberna-
culo domini qḋ ⁊ requiſiuit ſalomon ⁊ omis
eccleſia. Aſcenditqꝫ ſalõn ad altare eneum B
corã tabernaculo federis dñi:⁊ obtulit I eo
mille hoſtias. Ecce autem in ipſa nocte ap-
paruit ei deus dicẽs. Poſtula quod vis:vt
dem tibi. Dixitqꝫ ſalomon deo. Tu feciſti cũ
dauid patre meo miſericordiã magnã:⁊ cõ-
ſtituiſti me regẽ pro eo. Nunc ergo dñe de⁹
impleat ſermo tuus quẽ pollicit⁹ es dd prĩ

1.Pa.28.a meo. Tu n. me feciſti regē ſup populū tuum
Sap.9.d. multū: q̄ tā innumerabilis eſt q̄ȝ puluis ter
C re. Da mihi ſapientiam ⁊ intelligentiam: vt
ingrediar ⁊ egrediar corā populo tuo. Quiſ
.n. pōt hūc populū tuū digne q̄ tā grandis
eſt iudicare? Dixit aūt deus ad ſalomonem
Qr hoc magis placuit cordi tuo ⁊ nō poſtu
laſti diuitias ⁊ ſubſtātiā ⁊ gloriā neq̄ aias
eoꝝ q̄ te oderāt. ſed nec dies vite plimos: pe
tiſti āt ſapiētiā ⁊ ſciētiā vt iudicar poſſis po
pulū meū: ſup quē ꝯſtitui te regē: ſapientia
⁊ ſciētia data ſūt tibi. Diuitias āt ⁊ ſubſtan
tiā ⁊ gloriā dabo tibi: ita vt nullus in regib⁹
nec añ nec poſt te fuerit ſimilis tui. Venit er
go ſalomon ab excelſo gabaō in ieruſalē co
rā tabernaculo federis. ⁊ regnauit ſup iſrael
Cōgregauitq̄ ſibi currus ⁊ eqtes ⁊ facti ſūt
ei mille q̄dringēta curr⁹. ⁊ duodeci millia eq
tū. ⁊ fecit eos eē in vrbib⁹ q̄drigaꝝ ⁊ cum re
ge in ieruſalē. Prebuitq̄ rex argētū ⁊ auꝝ
in ieruſalē q̄ſi lapides: ⁊ cedros q̄ſi ſicomo
ros que naſcuntur in campeſtribus multi
tudine magna. Adducebantur aūt ei eq de
egypto de choa a negociatoribus regis: qui
ibant ⁊ emebāt precio quadrigā equorum
ſexcētis argenteis: ⁊ equum cētum qnqua
ginta. Similiter de vniuerſis regnis cetheo
rum ⁊ a regib⁹ ſyrie: emptio celebrabatur.

¶ C.S. De mandato ſalomonis ad hyraȝ regē ſup artificibus ⁊ lignis: ⁊ de ſumptib⁹ datis artificibus. II.

A Decreuit āt ſalomon edificare domuȝ
nomini dñi ⁊ palatiū ſibi. Et numera
uit ſeptuaginta milia viroꝝ portantiuȝ hu
meris: ⁊ octoginta milia q̄ cederēt lapides
in montibus: prepoſitoſq̄ eoꝝ tria milia ſex
3.Re.5.a. centos. Miſit quoq̄ ad hirā regē tyri dicēs
Sicut egiſti cū dauid p̄re meo: ⁊ miſiſti ei li
gna cedrina vt edificaret ſibi domuȝ in qua
⁊ habitauit: ſic fac mecū vt edificē domū no
mini dñi dei mei vt ꝯſecrē eā: ad adolenduȝ
incenſum corā illo ⁊ fumiganda aromata.
⁊ ad propoſitionem panū ſempiternā. ⁊ ad
holocauſtomata mane ⁊ veſpere: ſabbatis
quoq̄ ⁊ neomenijs: ⁊ ſollēnitatibus dñi dei
nr̄i i ſempiternū que mādata ſūt iſrael. Do
B mus .n. quā edificare cupio magna eſt. Ma
gnus ē .n. deus nr̄ ſuper oēs deos. Quis er
go poterit p̄ualere vt edificet ei dignam do
mum? Si .n. celū ⁊ celi celoꝝ capere eū nequūt
quantus ego ſum ut poſſim edificare ei do
mum? Sed ad hoc tm̄: vt adolear incenſum
corā illo. Mitte ergo mihi virum eruditum
q̄ nouerit operari in auro ⁊ argēto ere ⁊ fer
ro purpura coccino ⁊ hyacinto: ⁊ q̄ ſciat ſcul
pere celaturas cū his artificibus quos me
cū habeo in iudea ⁊ in ieruſalē quos p̄para
uit dauid p̄r meus. Sȝ ⁊ ligna cedrina mit
te mihi ⁊ arthentina ⁊ pinea de libāo. Scio
n. q̄ ſerui tui nouerit cedere ligna de libano.
⁊ erūt ſerui mei cū ſeruis tuis: vt parēt mihi C
ligna plurima. Domus .n. quā cupio edifi
care magna ē nimis ⁊ inclyta. Preterea ope
rarijs qui ceſuri ſunt ligna ſeruis tuis dabo
in cibaria tritici choros viginti milia ⁊ or
dei choros totidē: olei quoq̄ ſata vigiti mi
lia. Dixit autē hiram rex tyri p lr̄as q̄s mi
ſerat ſalomoni. Quia dilexit dñs ppl'ȝ ſuū
iccirco te regnare fecit ſup euȝ. Et addidit di
cēs. Bñdict⁹ dñs de⁹ iſrael q̄ fecit celū ⁊ ter
rā. q̄ dedit dauid regi filiū ſapiētē ⁊ eruditū ⁊
ſenſatū atq̄ prudētē: vt edificaret domum
dño: ⁊ palatiū ſibi. Miſi ergo tibi viꝝ prudē
tē ⁊ ſciētiſſimū hirā p̄rē meū filiū mulieris
de filiab⁹ dā cuius p̄r fuit tyrius: q̄ nouerit
opari i auro ⁊ argēto: ere ⁊ ferro marmore ⁊
lignis: i purpura quoq̄ ⁊ hyacinto ⁊ byſſino
⁊ coccino: ⁊ q̄ ſciat celare oēm ſculpturā: ⁊ ad D
inuenire prudēter q̄dcūq̄ i ope neceſſariū
ē cū artificib⁹ tuis ⁊ cū artificib⁹ dñi mei da
uid p̄ris tui. Triticū ergo ⁊ ordeū ⁊ oleū ⁊ vi
nū: q̄ pollicit⁹ es dñe mi mitte ſeruis tuis.
Nos aūt cedemus ligna de libano quot ne
ceſſaria hūeris: ⁊ applicabim⁹ ea ratibus p
mare i ioppe: tuū āt erit trāſferre ea i ieruſa
lē. Numerauit igit ſalomō oēs viros p̄ſeli
tos q̄ erāt i t̄ra iſrael poſt dinūeratiōnē quā
dinūerauit dd p̄r ei⁹: ⁊ inuēti ſūt cētū qnq̄gi
ta tria milia ⁊ ſexcēti. Fecitq̄ ex eis ſeptua
gita milia q̄ hūeris onera portarēt: ⁊ octogi
ta milia q̄ lapides de mōtib⁹ cederēt: tria āt
milia ⁊ ſexcētos p̄poſitos opeꝝ populi.

¶ C.S. de edificatiōe tēpli ⁊ porticus. ⁊ de velo. ⁊ duabus columnis. III.

A Et cepit ſalomō edificare domū dñi in
ieruſalē i mōte moria: q̄ demōſtratus
fuerat dd p̄ri eius: in loco quē parauerat da
uid in area hornā ieſubei. Cepit aūt edifica 3.Re.6.c.
re mēſe ſcdō: anno q̄rto regni ſui. Et hec ſūt
fundamenta que fecit ſalomon vt edificaret
domū dei: longitudinis cubitos i mēſura p̄
ma ſexagita: latitudinis cubitos vigīti. pot

ticũ vero ante frontẽ q̃ tendebatᷣ in lõgum
iuxta mẽſurã latitudinis domus: cubitoꝝ
viginti: porro altitudo cẽtũ viginti cubitoꝝ
erat. Et deauravit eam intrinſecus auro mũ
B diſſimo. Domũ q̃ꝫ maiorẽ texit tabulis li-
gnis abiegnis: ⁊ laminas auri obrizi affixit
ꝑ totũ. Sculpſitq́ꝫ in ea palmas: ⁊ q̃ſi cathe
nulas ſe inuicẽ cõplectẽtesᷣ. Strauit q̃ꝫ paui
mẽtũ tẽpli ꝑcioſiſſimo marmore decore mul
to. Porro auꝝ erat ꝓbatiſſimũ: de cuiꝰ lami
nis texit domũ ⁊ trabes eiꝰ ⁊ poſtes ⁊ parie
tes ⁊ oſtia ⁊ celauit cherubin in parietibus
Fecit q̃ꝫ domũ ſancti ſcõꝝ: lõgitudinẽ iuxta
latitudinẽ domꝰ cubitoꝝ viginti ⁊ latitudinẽ
ſilr̃ viginti cubitoꝝ. Et laminis aureis texit
eã q̃ſi talẽtis ſexcẽtis: ſꝫ ⁊ clauos fecit aure-
os: ita vt ſinguli claui ſiclos qnq̃genos ap-
C pẽderẽt. Cenacula q̃ꝫ texit auro. Fecit ẽt in
domo ſcĩ ſcõꝝ cherubĩ duos ope ſtatuario: ⁊
texit eos auro. Ale cherubĩ viginti cubitis ex
tẽdebanᷣ: ita vt vna ala hẽret cubitos qnqꝫ
⁊ tãgeret parietẽ domus: ⁊ altera qnqꝫ cubi
tos hñs alã tãgeret alteriꝰ cherub. Silr̃ che
rub alteriꝰ ala qnqꝫ hẽbat cubitos: ⁊ tange
bat parietẽ: ⁊ ala eiꝰ altera qnqꝫ cubitorum
alã cherub alteriꝰ cõtingebat. Igiᷣ ale vtri
uſqꝫ cherub expãſe erãt: ⁊ extẽdebanᷣ ꝑ cu-
bitos viginti. Ipi ãt ſtabãt erectis pedibꝰ: ⁊
D facieſ eoꝝ erãt ꝟſe ad exteriorẽ domũ. Fecit
quoqꝫ velũ ex hyacintho purpura cocco ⁊
byſſo: ⁊ intexuit ei cherubin. Añ fores ẽt tẽ
pli duas colũnas: q̃ triginta ⁊ qnqꝫ cubitos
hẽbãt altitudinis. Porro capita eaꝝ qnqꝫ
cubitoꝝ: nec nõ ⁊ quaſi cathenulas in oracu
lo: ⁊ ſuppoſuit eas capitibus colũnaꝝ. Ma
logranata ẽt cẽtũ q̃ cathenulis interpoſuit.
Ipas q̃ꝫ colũnas poſuit ĩ veſtibulo templi
vnam a dextris: alteram a ſiniſtris. Eã que
a dextris erat: vocauit iachin: ⁊ que ad leuã
vocauit booꝫ.

¶ C. S. De altari eneo: ⁊ mari. ⁊. x. conchisᷣ
vbi lauabant que offerebant in holocauſtũ
de cãdelabris. de mẽſa ⁊ panibus ꝓpoſitio
A nis: ⁊ vnde hec oĩa facta ſunt. IIII

Fecit quoqꝫ altare eneũ viginti cubi-
torũ longitudinis: ⁊ viginti cubitoꝝ
latitudinis: ⁊ decẽ cubitorũ altitudinisᷣ. Ma
re etiaꝫ eneum fuſile decem cubitis a labio
vſqꝫ ad labium: rotundum per circuitum.
Quinqꝫ cubitos habebat altitudinis: ⁊ fu
niculus triginta cubitorum ambigebat gy
rũ eius. Silitudo quoqꝫ boũ erat ſubter illd
⁊ decẽ cubitis q̃dã extrĩſecus cellature: q̃ſi
duobus verſibus labiũ maris circuibant.
Boues ãt erãt fuſiles: ⁊ ipm mare ſup duo
deci boues ipoſitũ erat: quoꝝ tres reſpicie-
bãt ad aqlonẽ: ⁊ alij tres ad occidẽtẽ. Por-
ro tres alij meridiẽ: ⁊ tres q reliq erãt oriẽtẽ
hñtes mare ſuppoſitũ. Poſteriora ãt bouꝫ B
erat intrinſecus ſub mari. Porro vaſtitas
eiꝰ hẽbat mẽſurã palmi: ⁊ labiũ illiꝰ erat q̃ſi
labiũ calicis vel repãdi lilij: capiebatq́ꝫ tria
milia metretas. Fecit quoqꝫ ꝯchas decem ⁊
poſuit qnqꝫ a dextris ⁊ qnqꝫ a ſiniſtris: vt
lauarẽt in eis oĩa q̃ in holocauſtũ oblaturi
erãt. porro ĩ mari ſacerdotes lauabanᷣ. Fe-
cit ãt ⁊ cãdelabra aurea decẽ ꝫm ſpẽm quã
iuſſerat fieri: ⁊ poſuit ea in tẽplo: qnqꝫ a dex
tris ⁊ qnqꝫ a ſiniſtris. Nec nõ ⁊ mẽſas decẽ
⁊ poſuit eas in tẽplo: qnqꝫ a dextris ⁊ qnqꝫ
a ſiniſtris. Phialas quoqꝫ aureas centuꝫ.
Fecit ẽt atriũ ſacerdotũ ⁊ baſilicã grãdem: ⁊ C
oſtia in baſilica q̃ texit ere. Porro mare po
ſuit in latere dextro ꝯtra oriẽtẽ ad meridieꝫ
Fecit ãt hyrã lebetes ⁊ creagras ⁊ phialas
⁊ cõpleuit oẽ opꝰ regis ĩ domo dei hoc ẽ colũ
nas duas ⁊ epiſtylia ⁊ capita: ⁊ q̃ſi q̃dã reti
acula q̃ capita tegerẽt ſup epiſtylia. Malo-
granata quoqꝫ q̃drigẽta ⁊ retiacula duo ita
vt bini ordines malogranatoꝝ ſingulis reti
aculis iũgerenᷣ: q̃ ꝓtegerẽt epiſtylia: ⁊ capi-
ta colũnaꝝ. Baſes ẽt fecit: ⁊ ꝯchas: q̃s ſup
poſuit baſibꝰ: mare vnũ boues q̃ꝫ duodeci
ſub mari: ⁊ lebetes ⁊ creagras ⁊ phialas.
D Oĩa vaſa fecit ſalomõi hyrã pr̃ eiꝰ in domo
dñi ex ere mũdiſſimo. In regiõe iordãis fu-
dit ea rex in argilloſa terra inter ſochot ⁊ ſa
redatha. Erat ãt multitudo vaſoꝝ inumera-
bilis: ita vt ignorareᷣ pondꝰ eris. Fecitq́ꝫ ſa-
lomõ oĩa vaſa domꝰ dei: ⁊ altare aureũ: ⁊ mẽ
ſas: ⁊ ſup eas panes ꝓpoſitõis. Cãdelabra
quoqꝫ cũ lucernis ſuis vt lucerẽt añ oracu
lũ iuxta ritũ ex auro puriſſimo: ⁊ florẽtia q̃-
dã ⁊ lucernas ⁊ forcipes aureos. oĩa de au-
ro mũdiſſimo fcã ſunt. Thimiamata quoqꝫ
⁊ thuribula ⁊ phiala ⁊ mortariola ex auro
puriſſimo: ⁊ oſtia celauit tẽpli iterioris. i. in
ſcã ſcõꝝ: ⁊ oſtia tẽpli foriſecꝰ aurea. Sicqꝫ cõ
pletũ ẽ oẽ [illegible] fecit ſalomõ in domo dñi.

¶ C. S. [illegible] narijs illatis: ⁊ arca introdu
cta in or[illegible]ꝫ. de gloria domini que imple
uit dom[illegible] domini. V

A Intulit igitur ſalomon omnia que vo
.Reg.7.g uerat dđ pr̄ ſuꝰ argētū ⁊ aurum ⁊ vni
uerſa vaſa poſuit in theſauris domus dn̄i.
3.Re.8.a Poſt que ꝯgregauit maiores natu iſrael.
ꝯctos p̄ncipes tribuū: ⁊ capita familiaꝝ de
filijs iſrael i irl'z: vt adducerēt archā federis
dn̄i đ citate dđ q̄ ē i ſyō. Uenerūt itaqȝ ad re
gē oēs viri iſrael: i die ſolēni mēſis ſeptimi
Cūqȝ veniſſēt ꝯcti ſenioꝝ iſrael: portauerūt
leuite archā: ⁊ itulerūt eā: ⁊ oēȝ paturā tab
B naculi. Porro vaſa ſcūarij q̄ erāt i taberna
culo portauerūt ſacerdotes cū leuitiſ. Rex
āt ſalomō: ⁊ vniuerſus cetꝰ iſrl' ⁊ oēs q fue
rūt ꝯgregati añ archā imolabāt arietes: ⁊
boues abſqȝ vllo numero. tāta.n. erat mul
titudo victiaꝝ. Et itulerūt ſacerdotis archā
federiſ dn̄i i locū ſuū.i. ad oraculū tēpli i ſcā
ſcōꝝ ſubter alas cherubi: ita vt cherubi ex
pāderēt alas ſuas ſup locū in q̄ poſita erat
archa: ⁊ ipaȝ archā regerēt cū vectibꝰ ſuis.
Uectiū āt qbꝰ portabaſ archa: qꝛ paululū
C lōgiores erāt: capita parebāt āte oraculū.
Si xo qs paululū fuiſſet extriſecꝰ eos vi
dere ñ poterat. Fuit itaqȝ archa ibi vſqȝ i
p̄ntē diē. Nihilqȝ erat aliđ i archa niſi due
tabule: q̄s poſuerat moyſes i oreb. q̄ñ legē
dedit dn̄s filijs iſrael egrediētibꝰ ex egypto
Egreſſis āt ſacerdotibꝰ de ſcūario. oēs.n. ſa
cerdotes q ibi potuerāt iueniri ſcificati ſūt:
nec adhuc in illo tpe vices ⁊ miniſterioꝝ or
do inter eos diuiſus erat: tā leuite q̄ȝ canto
D res.i. ⁊ q ſub aſaph erāt: ⁊ qui ſub hemā: ⁊
q ſub ydithū: filij ⁊ frēs eoꝝ veſtiti byſſinis
cibalis ⁊ pſalterijs: ⁊ citharis concrepabāt
ſtātes ad orientalē plagā altaris ⁊ cuȝ eis
cātores cētū viginti canentes tubis. Igiſ
ꝯctis piter ⁊ tubis ⁊ voce ⁊ cibalis ⁊ orga
nis: ⁊ diuerſi generis muſicoꝝ cōcinētibus.
⁊ vocē in ſublime tollētibus: lōge ſonitus
audiebaſ: ita vt cū dn̄m laudare cepiſſēt: ⁊
Ps.105. dicere. Cōfitemini dn̄o qm̄ bonꝰ qm̄ i eter
nū miſericordia eius: ipleref domꝰ dei nube
ne poſſēt ſacerdotes ſtare: ⁊ miſtrare pp ca
liginē. Cōpleuerat.n. gloria dn̄i domū dei.
C.S. De ſermone ſalomōis ad populū:
⁊ de orōne eius ad dominum. VI
A
3.Re.b Tunc ſalomō ait. Dn̄s pollicitꝰ eſt vt
habitaret in caligine: ego autem edi
ficaui domū nomini eius: vt habitaret ibi
in ppetuū. Et ꝯuertit rex faciem ſuam: ⁊ bñ
dixit vniuerſe multitudini iſrl'. Nā oīs tur
ba ſtabat intēta. Et ait. Bñdictus dn̄s dđ
iſrael q qđ locutus ē dđ pr̄i meo: ope ꝯple
uit dicēſ. A die q̄ eduxi populū meū đ terra
egypti: nō elegi citatē de cūctis tribubꝰ iſra
el: vt edificareſ in ea domus noi meo. neqȝ
elegi quēq̄ȝ aliū virū vt eēt dux i pplo meo
iſrael: ſȝ elegi hieruſalē vt ſit nom̄ meū i ea
⁊ elegi dđ: vt ꝯſtituerē eū ſup populū meūȝ
iſrael. Cūqȝ fuiſſet voluntatis dđ pr̄is mei
vt edificaret domum noi dn̄i dei iſrael: dixit
dn̄s ad eū. Qꝛ hec fuit volūtas tua: vt edi
ficares domū noi meo: bñ qdē feciſti huiuſ
cemōi hr̄e volūtatē: ſȝ nō tu edificabis mi
hi domū. Uerūtñ filius tuus qui egredieſ B
de lūbis tuis: ipſe edificabit domū noi meo
Cōpleuit ergo dn̄s ſmonē ſuū quē locutus
fuerat: ⁊ ego ſurrexi ꝑ dđ pr̄e meo ⁊ ſedi ſu
ꝑ thronū iſrael ſicut locutus eſt dn̄s: ⁊ edi
ficaui domū noi dn̄i dei iſrael: ⁊ poſui in ea
archā in qua eſt pactū dn̄i qđ pepigit cum
filijs iſrael. Stetit ergo corā altar̄ dn̄i ex ad
uerſo vniuerſe multitudiniſ iſrael: ⁊ extēdit
manus ſuas. Si qdē fecerat ſalomō baſim
eneā ⁊ poſuerat eā in medio baſilice hn̄tē
quinqȝ cubitos longitudinis ⁊ qnqȝ lati
tudinis. ⁊ tres cubitos altitudinis. Stetit
qȝ ſup eā: ⁊ deinceps flexis genibus cōtra
vniuerſā multitudinē iſrael: ⁊ palmis in ce
lū leuatis ait. Dn̄e dś iſrael: nō eſt ſimilis C
tui dś i celo: ⁊ i terra: q cuſtodis pactū ⁊ mi
ſericordiā cū ſuis tuis: q ābulāt corā te in
toto cord ſuo: q ꝯſtituiſti ſuo tuo dđ pr̄i meo
q̄cūqȝ locutus fueras ei: ⁊ q̄ ore ꝑmiſeras
ope ꝯpleſti: ſicut ⁊ pn̄s tp̄s ꝓbat. Nūc ḡ dn̄e
dś iſrael iple ſuo tuo pr̄i meo dđ q̄cūqȝ lo
cutus es dicēs. Nō deficiet ex te vir coram
me q ſedeat ſuper thronū iſrael: ita tñ ſi cu
ſtodierint filij tui vias meas: ⁊ ābulauerit
in lege mea: ſicut ⁊ tu ābulaſti corā me. Et
nunc dn̄e dś iſrael firmeſ ſermo tuus. quē
locutus es ſeruo tuo dđ. Ergo ne credibile
eſt: vt habitet deus cum hoibus ſuper ter
rā. Si celū ⁊ celi celorū nō te capiūt: quāto
magis domus iſta quā edificaui: Sȝ ad ſ D
tm̄ fcā ē: vt reſpicias orōnē ſui tui ⁊ obſe
cratōeȝ eius dn̄e dś meus: ⁊ audias pces
q̄s fūdit famulus tuus corā te: vt apias o
culos tuos ſup domū iſtā diebus ac nocti
bus ſuper locū i quo pollicitus es vt inuo
ceſ nomē tuū ⁊ exaudires orōnē quā ſuꝰ
tuus orat in eo: exaudi preces famuli tui: ⁊

ppli tui iſrael. Quicūq; orauerit i loco iſto: exaudi de habitaculo tuo. idest d celis: ꝛ ꝓ
3.Re.8.d pitiare. Si peccauerit qſpiā i ꝓximū ſuū: ꝛ iurare ꝯtra eū parat⁹ venerit ſeq; maledi-
cto ꝯſtrixerit corā altari in domo iſta tu au
dies de celo: ꝛ facies iudiciū ſuoꝝ tuoꝝ ita
vt reddas iniq̄ viā ſuā i caput ꝓpriū ꝛ vldi
ſcaris iuſtū retribuēs ei ſm iuſticiā ſuā. Si
ſupat⁹ fuerit populus tu⁹ iſrael ab inimicis
peccabūt.n. tibi ꝛ ꝯuerſi egerit pniam ꝛ ob-
E ſeruauerint nomē tuū ꝛ fuerint deprecati te
in loco iſto. tu exaudies de celo: ꝛ ꝓpitiare
pctō ppli tui iſrael: ꝛ reduc eos i terrā quā
dediſti eis: ꝛ prib⁹ eoꝝ. Si clauſo celo pluuia
ñ fluxerit pp pctā ppli tui: ꝛ depcati te fue-
rit i loco iſto: ꝛ ꝯfeſſi noi tuo: ꝛ ꝯuerſi a pctiſ
ſuis cū eos afflixeris: exaudi de celo dñe: ꝛ
dimitte pctā ſuis tuiſ: ꝛ ppli tui iſrael: ꝛ do
ce eos viā bonā: p quā ingrediāt: ꝛ da plu-
uiā terre quā dediſti populo tuo ad poſſidē
dū. Fames ſi orta fuerit i terra: ꝛ peſtilētia
erugo ꝛ aurugo ꝛ locuſta: ꝛ bruc⁹ ꝛ hoſtes
vaſtatis regiōib⁹ portas obſederit ciuitatis.
oīſq; plaga ꝛ infirmitas ꝑſſerit: ſi qs d po-
pulo tuo iſrael fuerit dpcat⁹: cognoſcēs pla
gā ꝛ ifirmitatē ſuā: ꝛ expāderit man⁹ ſuas i
domo hac: tu exaudies de celo ſublimi.ſ. hi
taculo tuo: ꝛ ꝓpitiare: ꝛ redde vnicuiq; ſm
F vias ſuas: qs noſti eū hēre in corde ſuo. Tu
.n. ſol⁹ noſti corda filioꝝ hoīuꝫ: vt timeant
te ꝛ ābulēt i vijs tuis. cūctis dieb⁹ qbus vi-
uūt ſup faciē terre quā dediſti prib⁹ nřis. Ex
ternū qꝫ q nō ē d populo tuo iſrael: ſi vene
rit de terra lōginq̄ pp nomē tuū magnū ꝛ
pp manū tuā robuſtā: ꝛ brachiū tuū exten-
tū: ꝛ adorauerit in loco iſto: tu exaudies de
celo firmiſſimo hitaculo tuo: ꝛ facies cūcta
ꝓ qb⁹ iuocauerit te ille pegrin⁹: vt ſciāt oēs
ppli terre nomē tuū: ꝛ timeāt te ſicut popul⁹
tu⁹ iſrael: ꝛ cognoſcāt: q: nomē tuū iuocatū
ē ſup domū hanc: quā edificaui noi tuo. Si
egreſſus fuerit popul⁹ tu⁹ ad bellū ꝯtra ad
uerſarios ſuos p viā i q̄ miſeris eos: adora
būt te ꝯtra viā i q̄ ciuitas h est quā elegiſti: ꝛ
dom⁹ quā edificaui noi tuo: vt exaudias de
celo pces eoꝝ ꝛ obſecrationeꝫ: ꝛ vlciſcaris.
G Si āt peccauerit tibi. neqꝫ.n. ē hō q nō pec
3.Re.8.c cet. ꝛ irat⁹ fueris eis ꝛ tradideris hoſtib⁹: ꝛ
captiuos duxerit eos i terrā lōginquā: vel
certe q̄ iuxta ē: ꝛ ꝯuerſi i corde ſuo i terra ad
quā captiui ducti fuerāt egerit pniāꝫ: ꝛ dep
cati te fuerint in terra captiuitatis ſue dicē-
tes: peccauim⁹ iniq̄ fecim⁹: iniuſte egim⁹: ꝛ
reuerſi fuerit ad te in toto corde ſuo: ꝛ i tota
aīa ſua in terra captiuitatis ſue: ad quā du-
cti ſūt: adorabūt te ꝯtra viā terre ſue quā d
diſti prib⁹ eoꝝ: ꝛ vrbis quā elegiſti: ꝛ dom⁹
quā edificaui noi tuo: vt exaudias de celo
hoc ē de firmo hitaculo tuo pces eoꝝ: ꝛ faci
as iudiciū. ꝛ dimittas pplo tuo q̄uis pccā
ri. Tu es.n. deus me⁹. Aperiant qſo oculi
tui: ꝛ aures tue itēte ſint ad orōnē q̄ fit i lo-
co iſto. Nūc igit ꝯſurge dñe deus in requiē
tuā: tu ꝛ archa fortitudis tue. Sacerdotes Pſ.131.
tui dñe ds induant ſalutē: ꝛ ſci tui letēt in
bōis. Dñe de⁹ me⁹ ne auerteris faciem xpi
tui. Memēto miſericordiarū dauid ſui tui.

**C C.S. De igne deuorāte ſacrificiū. d ma-
ieſtate dñi. de ſolēnitate dedicatiōis. d ſcda
aſpiratōe dñi ſalomōi i nocte. VII**

Cumq; cōpleſſet ſalomō fundens p-
ces: ignis deſcēdit de celo: ꝛ deuora- A
uit holocauſta: ꝛ victias ꝛ maieſtas dñi im
pleuit domū: nec poterāt ſacerdotes ingre-
di tēplū dñi: eo q: ipleſſent maieſtas dñi tē-
plū. Sꝫ ꝛ oēs filij iſrael videbant deſcēden
tē ignē: ꝛ gloriā dñi ſup domū: ꝛ corruētes
ꝓni in terrā ſup pauimētū ſtratum lapide
adorauerūt: ꝛ laudauerūt dñm qm̄ bonus
qm̄ in ſeculū miſericordia eius. Rex aūt ꝛ
oīs populus imolabāt victimas corā dño.
Mactauit igit rex ſalomō hoſtias: boū vi-
gītiduo milia arietū cētū viginti milia. Et d-
dicauit domū dei rex ꝛ vniuerſus populus
Sacerdotes aūt ſtabāt in officijs ſuis: ꝛ le- B
uite i orgāis carminū dñi: q̄ fecit dd rex ad
laudādū dñꝫ: qm̄ bon⁹: qm̄ i eternū miſeri
cordia ei⁹ hymnos dd canētes p man⁹ ſuas
Porro ſacerdotes canebant tubis añ eos
cūctuſq; iſrl ſtabat. Sāctificauit qꝫ ſalomon
mediū atrij añ tēplū dñi. Obtulerat.n. ibi
holocauſta ꝛ adipes pacificoꝝ: q: altare ene
um qd fecerat nō poterat ſuſtinere holocau
ſta ꝛ ſacrificia: ꝛ adipes pacificoꝝ. Fecit ḡ ſa
lomō ſolēnitatē in tpe illo ſeptē dieb⁹ ꝛ oīs
iſrael cū eo: eccleſia magna valde: ab itroi-
tu emath vſq; ad torrētem egypti. Fecitq; C
die octauo collectā: eo q: dedicaſſet altare ſe
ptē dieb⁹ ꝛ ſolēnitatē celebraſſet diebus ſe
ptē. Igit in die viceſimotertio mēſis ſeptimi
dimiſit populos ad tabnacula ſua: letātes
atq; gaudētes ſup bono qd fecerat dñs da

Re.9.a uid ꝛ salomoni ꝛ israel populo suo.Cōple//
uitq; salomō domū dñi:ꝛ domū regis:ꝛ oīa
q̄ disposuerat in corde suo vt faceret i domo
dñi:ꝛ in domo sua:ꝛ ꝓsperatus est.Appa//
ruit aūt ei dñs nocte:ꝛ ait.Audiui orōnem
tuam:ꝛ elegi locū istum mihi in domū sacri
ficij.Si clausero celum:ꝛ pluuia non fluxe-
rit ꝛ mandauero:ꝛ precepero locuste vt de-
uoret terram ꝛ misero pestilentiam in popu
lum meū:ꝯuersus āt populus meus super
quos inuocatū est nomē meū:deprecat⁹ me
fuerit:ꝛ exquisierit faciē meā ꝛ egerit pniāꝫ a
vijs suis pessimis:ꝛ ego exaudiā de celo:ꝛ
propitius ero pccis eoꝝ:ꝛ sanabo terrā eoꝝ
Oculi quoq; mei erūt apti:ꝛ aures mee e//
recte:ad orationē eius q in loco isto oraue//
B rit.Elegi.n.ꝛ scificaui locū istū:vt sit nomen
meū ibi i sēpiternū:ꝛ permaneant oculi mei
ꝛ cor meū ibi cūctis dieb⁹.Tu quoq; si am
bulaueris corā me sicut ābulauit dd pr̄ tu⁹
ꝛ feceris iuxta oīa q̄ precepi tibi:ꝛ iustitias
meas iudiciaq; seruaueris suscitabo thro//
nū regni tui:sicut pollicitus sū dd patri suo
dicēs.nō auferet de stirpe tua vir:q non sit
princeps israel.Si aūt auersi fueritis:ꝛ dere
liqueritis iustitias meas ꝛ precepta mea que
ꝓposui vobis:ꝛ abeūtes seruieritis dijs ali
enis:ꝛ adoraueritis eos:euellā vos de ter/
ra mea quā dedi vobis:ꝛ domū hāc quam
edificaui noī meo ꝓijciā a facie mea:ꝛ tra//
dā eā i ꝑabolā ꝛ in exēplū cunctis pplis:ꝛ
domus ista erit ꝓuerbiū vniuersis trāseun
tibus:ꝛ dicēt stupētes.Qr̄ facit dñs sic ter/
re huic ꝛ domui huic? Rn̄debūtq;.Quia
dereliquerūt dñm deū patrū suoꝝ q eduxit
eos de terra egypti:ꝛ apphēderūt deos alie
nos ꝛ adorauerūt eos ꝛ coluerūt.idcirco ve
nerūt super eos vniuersa hec mala.

¶C.S.De ciuitatibus edificatis per salo
monez.de edificijs:ꝛ classe salomonis:ꝛ au
ro sibi ad hyram misso. VIII

A EXpletis āt viginti ānis postq̄ȝ edifi/
3.Re.9.b cauit salomō domū dñi ꝛ domū suaꝫ
ciuitates quas dederat hyram salomoni
edificauit ꝛ habitare ibi fecit filios israel.
Abijt quoq; i emath suba:ꝛ obtinuit eā ꝛ
edificauit palmiram in deserto ꝛ alias ciui
tates munitissimas edificauit in emath. Ex
truxitq; bethoron superiorem:ꝛ bethoron
inferioreꝫ.ciuitates muratas:habētes por
tas ꝛ vectes ꝛ seras.Balaath etiam ꝛ om
nes vrbes firmissimas que fuerūt salomo/
nis cunctasq; vrbes quadrigaꝝ:ꝛ vrbes e/
qtū.Oīa quecūq; voluit fecit rex salomon B
atq; disposuit:edificauit in irl'm ꝛ in libano
ꝛ in vniuersa terra ptātis sue.Oēs populū
q derelict⁹ fuerat de etheis ꝛ amoreis ꝛ phe
rezeis ꝛ eueis ꝛ iebuseis.qui nō erāt d stir/
pe israel.de filijs eorū ꝛ de posteris quos n̄
interfecerant filij israel:subiugauit salomō
in tributarios vsq; in diē hanc. Porro de
filijs israel non posuit vt seruirent operib⁹
regis.Ipsi.n.erant viri bellatores ꝛ duces
primi:ꝛ principes quadrigaꝝ ꝛ equitū ei⁹.
Oēs aūt principes exercitus regis salomo
nis fuerūt ducēti qnquaginta q erudiebāt
populū.filiā vero pharaōis trāstulit d ciui/
te dd in domū quā edificauerat ei.Dixit.n.
rex.Nō hitabit vxor mea i domo dd regis
israel.eo q scificata sit qr igressa ē in eā ar/
cha dñi:tūc obtulit salomō holocausta do
mino sup altare dñi qd extruxerat an̄ porti C
cū:vt p singulos dies offeretur in eo iuxta
preceptū moysi in sabbatis ꝛ in Klis ꝛ i fe
stis diebus ter per annū:idest in solēnitate
azimoꝝ:ꝛ solēnitate ebdomadarum:ꝛ i so/
lēnitate tabernaculoꝝ.Et ꝯstituit iuxta dis/
positionē dd patris sui officia sacerdotū in
misterijs suis ꝛ leuitas in ordine suo vt lau
darent ꝛ ministrarēt corā sacerdotibus iux
ta ritū vniuscuiusq; diei:ꝛ ianitores in diui
sionibus suis p portā ꝛ portam Sic.n.pre D
ceperat dauid homo dei. Nec pretergressi
sunt de mandatis regis tam sacerdotes q̄ȝ
leuite:ex omnibus que preceperat.Et in cu
stodijs thesauroꝝ omnes ipensas prepara/
tas habuit salomon ex eo die quo fundauit
domū domini vsq; in diem quo perfecit eā
tūc abijt salomon in asiōgaber:ꝛ i hailath
ad orā maris rubri:q̄ ē in terra edom. misit
ergo ei hirā p man⁹ seruoꝝ naues ꝛ nautas
gnaros maris:ꝛ abierūt cū seruis salomo/
nis in ophir.tulerūtq; inde q̄dringēta qnq̄/
gita talēta auri:ꝛ attulert ad rḡē salomōeꝫ

¶C.S.De regia saba ꝛ muneribus datis
ꝛ acceptis.d scutis:ꝛ lāceis argēteis:de scu
tis ꝛ lāceis aureis:ꝛ solio salomōis.de abū
dantie ꝛ glia ꝛ egs salōnis ꝛ obitu ei⁹. IX

REgina quoq; saba cū audisset famā
salomonis:venit vt tētaret eū i eni/ A
gmatib⁹ in hierusalē:cū magnis opib⁹ ꝛ ca 3.Re.10.
melis q portabāt aromata ꝛ auri plurimū Mat.12.d

gēmaſq3 precioſas. Cūq3 veniſſet ad ſalo-
nē: locuta eſt ei quecūq3 erāt in corde ſuo
Et expoſuit ei ſalomō oīa que propoſuerat:
nec qcq̄3 fuit quod nō perſpicuum ei fece-
rit. Que poſtq3 vidit ſapiam. ſ. ſalomōis ⁊
domū quam edificauerat. necnō ⁊ cibaria
mēſe eius ⁊ habitacula ſeruoꝝ: ⁊ officia mi
niſtroꝝ ei⁹: ⁊ veſtimēta eoꝝ: pincernas q̄3: ⁊
veſtes eoꝝ: ⁊ victimas q̄s imolabat i domo
dñi: non erat p̄ ſtupore vltra in ea ſpiritus.
B Dixitq3 ad regē. verus eſt ſmo quē audie-
rā in terra mea: de ꝟtutib⁹: ⁊ ſapia tua. nō
credebā narrātib⁹: doec ipa veniſſē: ⁊ vidiſ
ſent oculi mei: ⁊ pbaſſē vix medietatē ſapiē
tie tue mihi fuiſſe narratā. viciſti famā vir-
tutib⁹ tuis. Beati viri tui: ⁊ beati ſerui tui:
hi q aſſiſtunt coram te oī tpe ⁊ audiunt ſa-
piētiā tuā. Sit dñs de⁹ tuus bñdictus qui
voluit te ordinare ſup thronū ſuū regē dñi
dei tui. Quia diligit deus iſrael: ⁊ vult ſua-
re eū in eternū. icirco poſuit te ſup eū regē
C vt facias iudicia atq3 iuſticiā. Dedit aūt re
gi cētū viginti talēta auri: ⁊ aromata mul-
ta nimis: ⁊ gēmas p̄cioſiſſimas. Nō fuerūt
arōata talia: vt hec q̄ dedit regina ſaba re-
gi ſalomōi. S3 ⁊ ſui hyrā cu3 ſuis ſalomo
nis attulerūt auꝝ de ophir ⁊ ligna thina: ⁊
gēmas p̄cioſiſſimas. De qb⁹ fecit rex de li-
gnis. ſ. thinis gradus i domo dñi: ⁊ i domo
regia cytharas q̄3 ⁊ pſalteria cātorib⁹. Nū
q̄3 viſa ſūt in terra iuda ligna talia: rex aūt
ſalomō dedit regie ſaba ꝯcta q̄ voluit ⁊ q̄
poſtulauit ⁊ mlto plura q̄3 attulerat ad eū
D Que reuerſa abijt i terrā ſuā cū ſeruis ſuis
Erat āt pondus auri qđ afferebat ſalomōi
p ſingulos ānos ſexcēta ſexagintaſex talē-
ta auri: excepta ea ſumma quam legati di-
uerſaꝝ gentiū ⁊ negociatores afferre ꝯſue-
uerant oēſq3 reges arabie ⁊ ſatrape terreꝝ
q ꝯportabāt auꝝ: ⁊ argētū ſalomoni. Fecit
igit rex ſalomō ducētas haſtas aureas de
ſūma ſexcētoꝝ aureoꝝ. q in ſingulis haſtis
expēdebant. Trecēta q̄3 ſcuta aurea trecē-
toꝝ aureoꝝ: qb⁹ tegebāt ſingula ſcuta. Po
ſuitq3 ea rex i armamētariū qđ erat ꝯſitu3
nēore. Fecit q̄3 rex ſoliū ebuneū grāde: ⁊ ve
E ſtiuit illud auro mūdiſſimo. Sex q̄3 grad⁹
qb⁹ aſcēdebat ad ſoliū: ⁊ ſcabellu3 aureū: ⁊
brachiola duo altrinſecus: ⁊ duos leones
ſtātes iuxta brachiola: ſ3 ⁊ alios duodecim
leūculos ſtātes ſup ſex gradus ex vtraq3 p
te. Nō fuit tale ſoliū i vniuerſis regnis. oīa
q̄3 vaſa cōuiuij regis erāt aurea ⁊ vaſa do-
m⁹ ſalt⁹ libāi ex auro puriſſimo. Argētū. n.
in dieb⁹ illis p nihilo reputabat. Siqdē na
ues regis ibāt i tharſis cū ſuis hyrā ſemel
i ānis trib⁹: ⁊ deferebāt īde aurū ⁊ argētu3
⁊ ebur ⁊ ſimias: ⁊ pauos. Magnificat⁹ ē igi 3. Regio.x
tur ſalōn ſup oēs reges terre: p̄ diuitijs ⁊
gloria. Oēſq3 reges terraꝝ deſiderabāt vi- F
dere faciē ſalomōis: vt audirēt ſapiam quā
dederat ds̄ i corde ei⁹. Et deferebāt ei mūe
ra: vaſa argētea ⁊ aurea: ⁊ veſtes ⁊ arma ⁊
aromata eq̄s ⁊ mulos p ſingulos annos.
Hūit q̄3 ſalomō q̄dragita milia equoꝝ in
ſtabulis: ⁊ curruū eq̄tūq3 duodecim miliā.
Cōſtituitq3 eos i vrbib⁹ q̄drigarum: ⁊ vbi
erat rex irlm̄. Exercuit ēt p̄tātē ſup cunctos
reges a flumine eufrate vſq3 ad terrā phili
ſtinoꝝ: ⁊ vſq3 ad termios egypti. Tātāq3 co G
piā p̄buit argēti i irl3 q̄ſi lapidū: ⁊ cedroru3
tātā multitudinē velut ſycomoꝝ q̄ gignūt i
cāpeſtrib⁹. Adducebāt āt ei equi đ egypto
cūctis regiōib⁹. reliq̄ āt opa ſalomōis poꝝ
⁊ nouiſſimoꝝ ſcripta ſr i ꝟbis nathā ꝓphe
⁊ i libris abie ſylōitis. i viſiōe q̄3 addo vi- 3. Reg.xi.
dētis ꝯtra hieroboā filiū nabath. Regna-
uit āt ſalōn i irl3 ſr oēs iſrael q̄dragita an-
nis. Dormiuitq3 cū p̄rib⁹ ſuis ⁊ ſepelierūt eū
i ciuitate dd: regnauitq3 roboā fili⁹ ei⁹ p eo.
¶ C.S. De obitu ſalomōis: đ roboā ⁊ ꝯſi-
lio iuuenū ei dato. đ ſciſſiōe regni: ⁊ đ hiero
boā. đ vxoribus roboā. X
PRofect⁹ ē āt roboā i ſichē. Illuc. n. cō- A
uetus iſrael conuenerat: vt conſtitue-
rent eum regē. Qđ cum audiſſet hieroboā 3. Reg.xii
filius nabath qui erat i egypto fugerat q p
pe illuc āte ſalomonē ſtatī reuerſus eſt. Uo
cauerūtq3 eū ⁊ venit cū vniuerſo iſrael: ⁊ lo
cuti ſūt ad roboam dicentes. Pater tuus
duriſſimo iugo nos preſſit: tu leuiora impe
ra patre tuo qui nobis impoſuit grauē ſui
tutē ⁊ paululū de onere ſubleua vt ſuiam⁹
tibi. Qui ait. Poſt tres dies reuertimi ad
me. Cūq3 abijſſet populus init ꝯſiliū cū ſe
nibus qui ſteterāt corā p̄re eius ſalomone
dū adhuc viueret: dicens. Quid datis ꝯſilij
vt rñdeā pplo? Qui dixerūt ei. Si placueris B
pplo huic ⁊ lēieris eos ꝟbis clemētib⁹ ſuiēt
tibi oī tpe. At ille reliqt ꝯſiliū ſenu3 ⁊ cū iu
uenib⁹ tractare cepit qui cum eo nutriti fue
rāt: ⁊ erāt i comitatu illius. Dixitq3 ad eos.

Quid vobis videtur vel reſpondere quid
ſbeo pplo huic q dixit mihi: ſubleua iugū
qđ impoſuit nobis pr̄ tuus? At illi rn̄derunt
vt iuuenes ⁊ nutriti cū eo i delitijs atqȝ di-
C xerāt. Sic loq̄ris pplo q dixit tibi pr̄ tu⁹ ag
grauauit iugū nr̄uȝ: tu ſubleua: ⁊ ſic rn̄de-
.Re.12.c bis ei. Minim⁹ digit⁹ me⁹: groſſior ē lūbis
pr̄is mei. Pr̄ me⁹ impoſuit vobis graue iu
gū ⁊ ego maius pōdus apponā. Pr̄ me⁹
cecidit vos flagellis ego v̄o cedā vos ſcor
piōib⁹. Venit ergo hieroboā ⁊ vniuerſus
populus ad roboā die tertio: ſicut p̄ceperat
eis. Rn̄ditqȝ rex dura. d̄relicto ꝯſilio ſenio
rū locutuſqȝ eſt iuxta iuuenū voluntatem.
Pr̄ me⁹ graue vobis impoſuit iugū: qđ ego
grauius faciā. Pr̄ meus cecidit vos flagellis
ego vero cedā vos ſcorpiōib⁹. Et nō acqe-
uit ppli precib⁹. Erat.n. voluntas dei vt cō
pleret ſmo ei⁹ quē locutus fuerat p manū
ahie ſylonitis ad hieroboā filium nabath.
Populus āt vniuerſus rege duriora dicē-
D te: ſic locutus eſt ad eū. Nō ē nobis ps i dđ
neqȝ hr̄ditas in filio iſai. Reuertere in ta-
bernacula tua iſrael. Tu āt paſce domū tuā
dđ. Et abijt iſrael in tabernacula ſua. Sup
filios āt iſrael q hitabāt in cītatib⁹ iuda re-
3.Re.12.d gnauit roboā. Miſitqȝ rex roboā adurā q
p̄erat tributis: ⁊ lapidauerūt eū filij iſrael: ⁊
mortu⁹ ē. Porro rex roboā currū feſtiauit
aſcendere: ⁊ fugit in irl̄m. Receſſitqȝ iſrael
a domo dauid: vſqȝ ad diem hanc.

¶C.S. De ſemeia ꝓpha quem miſit dn̄s
ad roboā ne pugnarēt ipſe ⁊ populus con-
tra iſrael. XI

A Venit āt roboam in hieruſalem: ⁊ con-
uocauit vniuerſā domū iuda ⁊ benia-
3.Reg.12.e min centum octoginta milia electoruȝ atqȝ
bellantium vt dimicaret contra iſrael: ⁊ con
uerteret ad ſe regnū ſuū. Factuſqȝ eſt ſmo
dn̄i ad ſemeiā hoiem dei dicens. Loq̄re ad
roboam filium ſalomonis regeȝ iuda: ⁊ ad
vniuerſum iſrael. qui eſt in iuda ⁊ beniami
Hec dicit dn̄s. Non aſcendetis neqȝ pugna
bitis ꝯtra fratres voſtros: reuertatur vnuſ-
qſqȝ in domū ſuā: q2 mea ꝟ geſtum eſt vo-
luntate. Qui cum audiſſēt ſmonem dn̄i re-
uerſi ſunt: nec perrexerunt cōtra hieroboam.
B Habitauit autē roboā i hieruſalē: ⁊ edifica
uit citates muratas in iuda: extruxitqȝ be-
thleē ⁊ ethā ⁊ thecue. bethſur q̄ȝ ⁊ ſocco: ⁊
odollam necnō ⁊ geth ⁊ mareſa ⁊ ziph: ſed
⁊ adurā ⁊ lachis ⁊ aſecha: ſaraa quoqȝ ⁊ a-
hialō ⁊ hebrō que erāt in iuda ⁊ beniami
ciuitates mūitiſſimas. Cūqȝ clauſiſſet eas
muris: poſuit in eis principeſ ciborūqȝ hor
rea: hoc eſt olei ⁊ vini. Sed ⁊ in ſingulis vr
bib⁹ fecit armamētaria ſcutorū: ⁊ haſtaruȝ:
firmauitqȝ eas ſūma diligētia: ⁊ ip̄erauit ſu
p iudā ⁊ beniami. Sacerdotes aūt ⁊ leuite C
qui erāt in vniuerſo iſrael. venerūt ad eū d̄
ꝯctis ſedibus ſuis: relinquētes ſuburbana
⁊ poſſeſſiones ſuas: ⁊ tranſeuntes ad iudā
⁊ irl̄m: eo q abieciſſet eos hieroboā ⁊ poſte
ri eius ne ſacerdotio dn̄i fungerētur: qui cō
ſtituit ſibi ſacerdotes excelſoꝝ ⁊ demonioꝝ
vitulorūqȝ quos fecerat. Sed ⁊ de ꝯctis tri 3.Re.12.g
bubus iſrael. qcunqȝ dederāt cor ſuū vt q̄-
rerent dn̄m deū iſrael. venerunt in hieruſa-
lē ad imolādū victimas ſuas corā dn̄o deo
patrū ſuoꝝ: ⁊ roborauerūt regnū iuda: ⁊ cō
firmauerūt roboā filiū ſalomonis per tres
annos. Ambulauerūt.n. in vijs dđ ⁊ ſalo-
monis annis tm̄ tribus. Duxit āt roboam
vxorē amlaath filiā hierimuth filij dđ: abi- D
ail quoqȝ filiā heliab filij hiſai: q̄ pepit ei fi
lios: ieos ⁊ ſōmoriā ⁊ zoō. Poſt hanc q̄qȝ
accepit maachā filiā abſalō: que peperit ei
abia ⁊ abi ⁊ ziza ⁊ ſalimith. Amauit aūt ro
boam maachā filiā abſalon ſuper oēs vxo
res ſuas ⁊ cōcubinas. Nā vxores decem ⁊
octo duxerat: ꝯcubias āt ſexagita: ⁊ genuit
vigintiocto filios ⁊ ſexaginta filias. Conſti
tuit vero in capite abiam filiū maacha du-
cem ſuper omnes fratres ſuos: ipm̄ eniȝ re
gem facere cogitabat: q2 ſapiētior fuit ⁊ po
tentior ſuper omnes filios eius: ⁊ in cūctis
finibus iuda ⁊ beniamim ⁊ in vniuerſis ci
uitatibus muratis. Prebuitqȝ eis eſcas
plurimas: ⁊ multas petiuit vxores.

¶C.S. De ſeſac rege egypti qui ſpoliauit
hieruſalem: de ſcutis ereis que fecit roboā
pro ſcutis aureis a ſeſac ſublatis. XII

A Cumqȝ roboratū fuiſſet regnū robo-
am ⁊ confortatum: dereliquit legeȝ
domini ⁊ omnis iſrael cū eo. Anno autem
q̄nto regni roboam: aſcēdit ſeſac rex egypti
in hieruſalē: q2 peccauerāt dn̄o: cū mille du
cētis curribus ⁊ ſexaginta militib⁹ equitum.
Nec erat numer⁹ vulgi qđ venerat cū eo ex
egypto: libyes.ſ. ⁊ trogodite ⁊ ethiopes: ce-
pitqȝ citates munitiſſimas i iuda: ⁊ venit
vſqȝ in irl̄m. Semeias āt ꝓpha ingreſſus

eſt ad roboam ⁊ principes iuda: qui cõgregati fuerãt in ir̃lm fugientes ſeſac: dixitq̃
B ad eos. Hec dicit dñs. Uos reliquiſtis me. ⁊ ego reliqui vos in mãu ſeſac. Cõſternatiq̃ pncipes iſrael: ⁊ rex dixerũt. Juſtꝰ ẽ dñs Cũq̃ vidiſſet dñs φ hũiliati ẽẽnt: factꝰ eſt ſmo dñi ad ſemeiã dicẽs. Qꝛ hũiliati ſũt nõ diſpdã eos: daboq̃ eis pauxillũ auxilij ⁊ nõ ſtillabit furoꝛ meꝰ ſup ir̃lm p manũ ſeſac. Uerũtñ ſeruiẽt ei: vt ſciãt diſtãtiã ſer-
C uitutis mee ⁊ ſeruitutis regni terrarꝫ. Receſſit itaq̃ ſeſac rex egypti ab ir̃l̃ʒ ſublatis theſauris domꝰ dñi ⁊ domꝰ regis: oĩaq̃ ſecũ tulit ⁊ clypeos aureos q̃s fecerat ſalõn p qbꝰ fecit rex eneos: ⁊ tradidit illos pncipibꝰ ſcutarioꝝ q cuſtodiebãt veſtibulũ palatij. Cũq̃ introiret rex domũ dei: veniebãt ſcutarij ⁊ tollebãt eos: iterũq̃ referebãt eos ad armamẽtariũ ſuũ. Uerũtñ: qꝛ hũiliati ſunt: auerſa ẽ ab eis ira dñi: nec deleti ſunt penitus. Siquidẽ ⁊ in iuda inuẽti ſũt opera bona. Cõfoꝛtatus eſt ergo rex roboã i ir̃lm atq̃ regnauit. Quadraginta ãt ⁊ vnꝰ ãni
3. Re. 14. f erat cũ regnare cepiſſet: ⁊ decem ⁊ octo an-
D nis regnauit i ir̃lm vrbe quã elegit dñs: vt cõfirmaret nomẽ ſuũ ibi: de cũctis tribubꝰ iſrael. Nomẽ ãt mr̃is eiꝰ naama ãmanites. Fecitq̃ malũ: ⁊ nõ pparauit coꝛ ſuũ vt q̃reret dñm. Opera vero roboã prima ⁊ nouiſſima ſcripta ſunt in libris ſemeie pphete: ⁊ addo vidẽtis: ⁊ diligẽter expoſita. Pugnaueruntq̃ aduerſũ ſe roboã ⁊ hieroboã cunctis diebꝰ. Et doꝛmiuit roboã cum patribꝰ ſuis: ſepultuſq̃ eſt in ciuitate dauid: ⁊ regnauit abia filius eius pro eo.

¶C. S. De regno abie filij roboã: ⁊ de bello ⁊ victoꝛia abie cõtra iſrael ⁊ hieroboãʒ: ⁊ de moꝛte hieroboam. XIII

A Anno octauo decimo regis hieroboam regnauit abia ſuper iudam. Tri
3. Re. 15. a bus annis regnauit in hieruſalem. Nomẽq̃ matris eiꝰ michaia filia vrihelꝰ de gabaa ⁊ erat bellũ iter abia ⁊ hieroboã. Cũq̃ iniſſet abia certamẽ: ⁊ haberet bellicoſiſſimos viros ⁊ electoꝝ quadragita milia: hieroboam ↄſtruxit ecõtra aciẽ octoginta milia viroꝝ q ⁊ ipi electi erant ⁊ ad bella foꝛtiſſimi. Stetit ğ abia ſup mõtẽ ſemeron qui erat in ephraiʒ: ⁊ ait: Audi hieroboã ⁊ omnis iſrael. Nũ ignoꝛatis φ dñs deus iſrael dederit regnũ dauid ſup iſrael i ſempiternũ: ipi ⁊ filijs eius i pactũ ſalis. Et ſurrexit hieroboã filius nabath ſuꝰ ſalomõis filij dauid: ⁊ re
B bellauit ↄtra dñm ſuũ. Cõgregatiq̃ ſũt ad eũ viri vaniſſimi ⁊ filij belial: ⁊ pualuerunt ↄtra roboã filiũ ſalomõis. Poꝛro roboam erat rudis: ⁊ coꝛde pauido nec potuit reſiſtere eis. Nũc ğ vos dicitis φ reſiſtere poſſitis regno dñi: qđ poſſidet p filios dđ. Habetiſq̃ grãdẽ ppli multitudinẽ atq̃ vitulos aureos: quos fecit vobis hieroboã i deos. Et eieciſtis ſacerdotes dñi filios aaron atq̃ leuitas: ⁊ feciſtis vob̃ ſacerdotes: ſicut oẽs ppl̃i terrarꝫ. Quicũq̃ venerit ⁊ initiauerit mãuʒ ſuã in tauro: in bobꝰ: ⁊ in arietibus ſepteʒ: fit ſacerdos eoꝝ qui nõ ſunt dij. Nr̃ ãt dñs
C deus ẽ quẽ nõ relinqmꝰ. Sacerdoteſq̃ miniſtrãt dño de filijs aaron: ⁊ leuite ſũt i oꝛdine ſuo. holocauſta q̃ʒ offerũt dño p ſingulos dies mãe ⁊ veſpe: ⁊ thimiama iuxta legis pcepta ↄfectũ: ⁊ ppenũt panes i mẽſa mũdiſſima. Eſtq̃ apđ nos cãdelabꝝ aureũ ⁊ lucerna eiꝰ: vt accẽdat ſemp ad veſperaʒ Nos qppe cuſtodimus pcepta dñi dei nr̃i quẽ vos reliqſtis. Ergo in exercitu nr̃o dux deꝰ ẽ: ⁊ ſacerdotes eiꝰ qui clãgunt tubis: ⁊ reſonãt ↄtra vos. Filij iſrael nolite pugnare ↄtra dñʒ deũ patꝝ vr̃oꝝ: qꝛ nõ vobis expedit. Hec illo loquẽte: hieroboã retro molliebat iſidias. Cũq̃ ex aduerſo hoſtiũ ſtaret: ignoꝛãtẽ iudã ſuo ãbiebat exercitu. Reſpiciẽſq̃ iudas vidit inſtar bellũ ex aduerſo: ⁊ poſt tergũ: ⁊ clamauit ad dñm: ac ſacerdotes tubis canere ceperũt: oẽſq̃ viri iuda vo-
D ciferati ſũt. Et ecce illis clamãtibus pterruit deus hieroboã ⁊ oẽʒ iſrael q ſtabat ex aduerſo abia ⁊ iuda: fugerũtq̃ filij iſrael iudã ⁊ tradidit eos deus in manu eoꝝ. Percuſſit ğ eos abia: ⁊ ppl̃s eiꝰ plaga magna: ⁊ coꝛruerũt vulnerati ex iſrael qngẽgita milia viroꝝ foꝛtiũ. Humiliatiq̃ ſũt filij iſrael i tpe illo ⁊ vehemẽtiſſime cõfoꝛtati filij iuda: eo φ ſperaſſent in dño deo patꝝ ſuoꝝ. Perſecutus ẽ ãt abia fugiẽtẽ hieroboã ⁊ cepit ciuitates eiꝰ: bethel ⁊ filias eiꝰ: ⁊ hieſana cũ filiabus ſuis: effron q̃q̃ ⁊ filias eius. Nec valuit vltra reſiſtere hieroboã i diebꝰ abia. Quẽ pcuſſit dñs ⁊ moꝛtuꝰ eſt. Igitur abia ↄfoꝛtato iperio ſuo accepit vxoꝛes quatuoꝛ decim: pcreauitq̃ viginti duos filios ⁊ ſedecim filias. Reliqua ãt ſermonũ abia viarũq̃: ⁊ opeꝝ eius ſcripta ſunt diligentiſſime in li-

bro addo prophete.
¶C.S.De morte abie.pro quo regnauit
filius eius aſa:⁊ de bello aſa contra ethyo-
pes. X III
Dormiuit át abia cũ patribus ſuis:
Re.15.a ⁊ ſepelierũt eũ ĩ ciuitate dd. Regna
uitq; aſa filius eius pro eo. In cuius dieb⁹
quieuit terra ánis decẽ. Fecit ergo aſa qd bo-
nũ ⁊ placitũ erat ĩ ꝯſpectu dei ſui:⁊ ſubuer-
tit altaria pegrini cultus:⁊ excelſa:⁊ ꝯfre-
git ſtatuas lucoſq; ſuccidit:⁊ ꝓcepit iude vt
quereret dñm deũ patꝝ ſuoꝝ:⁊ faceret legẽ:⁊
vniuerſa mádata. Et abſtulit de cũctis vr-
bib⁹ iuda aras ⁊ phana:⁊ regnauit in pace
B Edificauit q; vrbes munitas ĩ iuda:qꝛ ge-
tus erat:⁊ nulla tépoꝛibus eius bella ſur-
rexerant:pacẽ domino largiẽte. Dixit au
tem iude. Edificamus ciuitates iſtas:⁊ val
lemus muris:⁊ roboꝛemus turribus ⁊ poꝛ
tis:⁊ ſeris:donec a bellis quieta ſunt om-
nia eo q queſierimus dñm deũ patꝝ nr̃oꝝ
⁊ dederit nobis pacẽ p gyꝝ. Edificauerunt
igitur:⁊ nullũ in extruendo ĩpedimentũ fu-
it. Habuit aũt aſa in exercitu ſuo poꝛtantium
ſcuta:⁊ haſtas de iuda trecẽta milia. De be
niamin vero ſcutarioꝛum:⁊ ſagittariorum
C ducenta octoginta milia. Oẽſq; iſti viri foꝛ
tiſſimi. Egreſſus ẽ autẽ ꝯtra eos zara ethy
ops cum exercitu ſuo decies centena milia
⁊ curribus trecentis:⁊ venit vſq; mareſa.
Porro aſa perexit obuiam ei:⁊ inſtruxit aci
em ad bellum in valle ſephata que eſt iux-
ta mareſa:⁊ inuocauit dñm deũ:⁊ ait. Dñe
nõ ẽ apud te vlla diſtãtia vtꝝ in paucis au
xilieris:aut ĩ plurib⁹ adiuua nos dñe ds nr̃
ĩ te.n.⁊ in tuo noĩe hẽntes fiduciã:venim⁹
ꝯtra hãc multitudinẽ. Dñe ds nr̃ tu es.ñ p̃
ualeat ꝯtra te hõ. exterruit itaq; dñs ethyo
D pes corã aſa ⁊ iuda. Fugerũtq; ethyopes:⁊
pſecut⁹ ẽ eos aſa:⁊ ppl's q cũ eo erat vſq;
gerara:⁊ reuerũt ethyopes vſq; ad interni-
tõez:qꝛ dño cedẽte ꝯtriti ſũt:⁊ exercitu illi⁹
pliãte. Tulerũt ğ ſpolia multa:⁊ pcuſſerũt
ciũtates oẽs p circuitũ geraꝛ. Grãdis qppe
cũctos terroꝛ inuaſerat. Et diripuerũt vrbes
⁊ multã pdã aſpoꝛtauerũt:ſz ⁊ caulas oui-
um deſtruẽtes:tulerũt pecoꝝ ĩfinitã multi-
tudinẽ:⁊ cameloꝝ:reuerſiq; ſunt in irl'm.
¶C.S.De verbis azarie ꝓphete. de aſa
de federe populi:⁊ iuramento vt toto coꝛde
dominum quererent. XV

Azarias át filius obed facto in ſe ſpi A
ritu dei:egreſſus eſt in occurſuz aſa
⁊ dixit ei. Audite me aſa:⁊ omnis iuda ⁊ be
niamin. Dñs vobiſcum:qꝛ fuiſtis cum eo.
Si queſieritis eum:inuenietis. Si autẽ dere
liqueritis cuz:dereliquet vos. Tranſibunt
aũt multi dies in iſrael abſque deo vero:⁊
abſq; ſacerdote:abſq; doctoꝛe q; ⁊ abſq;
lege. Cumq; reuerſi fuerint in anguſtia ſua
⁊ clamauerint ad dominum deum iſrael:⁊
queſierint eum:reperient eum. In tempore
illo non erit pax egredienti:⁊ ingrediẽti:ſed
terroꝛes vndiq; in cunctis hitatoꝛib⁹ terra
rũ. Pugnabit.n.gẽs ꝯtra gẽtẽ ⁊ citas ꝯtra B
citatẽ:qꝛ dñs ꝯturbabit eos in oĩ ãguſtia.
Uos ergo ꝯfortamini:⁊ nõ diſſoluãtur ma
nus vr̃e:erit.n.merces opi vr̃o. Qd cũ au-
diſſet aſa ṽba.ſ.⁊ ꝓphetiã azarie filij obed
prophete ꝯfoꝛtatus eſt:⁊ abſtulit idola de
oĩ terra iuda ⁊ d beniami:⁊ ex vrbib⁹ qs ce
pat mõtis ephraim:⁊ dedicauit altare dñi
qd erat ãte poꝛticũ dñi:congregauitq; vni
uerſũ iudã:⁊ beniami ⁊ aduenas cũ eis de
ephraim ⁊ manaſſe ⁊ de ſymeon.plures.n. C
ad eum confugerant ex iſrael:videntes qd
dñs deus illius eẽt cũ eo. Cũq; veniſſent ĩ
hieruſalem menſe tertio ãno decimoquin-
to regni aſa:imolauerũt dño ĩ die illa d ma-
nubijs:⁊ pdã quã adduxerãt:boues ſeptin
gentos:⁊ arietes ſeptez milia. Et itrauit ex
moꝛe ad coꝛroboꝛãdũ fed⁹:vt qrerẽt dñz d
um patruz ſuoꝝ in toto coꝛde ⁊ in tota aia
ſua. Si qs ãt inqt nõ qſierit dñm deũ iſrael
moriat a minimo vſq; ad maximũ:a viro
vſq; ad mulierẽ. Iurauerũtq; dño voce ma
gna in iubilo:⁊ in clãgoꝛe tube:⁊ in ſonitu
buccinarũ oẽs q erãt ĩ iuda cũ execratione.
In oĩ.n.corde ſuo iurauerũt:⁊ in tota volũ- D
tate qſierũt eũ:⁊ iurauerũt. Preſtititq; eis
dñs requiez per circuitũ. Sz ⁊ maachã ma
trẽ aſa regis ex auguſto depoſuit ĩperio:eo
q feciſſet in luco ſimulachrũ priapi qd oẽ cõ
triuit ⁊ in fruſta cõminuẽs cõbuſſit ĩ toꝛrẽ-
te cedrõ. Excelſa ãt derelicta ſũt ĩ iſrael. At
tñ coꝛ aſa erat pfectũ cũctis dieb⁹ ei⁹. Eaq;
q vouerat pr̃ ſu⁹:⁊ ipſe itulit ĩ domũ domini
argentum ⁊ aurum:vaſoꝛumq; diuerſã ſup
pellectilem. Bellũ vero non fuit vſq; ad
triceſimum annum regni aſa.
¶C.S.De baaſa ⁊ de federe aſa cuz bena
dab.de nathan propheta increpante aſa ꝓ

inito federꝭ. ⁊ ꝺ morte aſa ꝓpter fedꝰ. XVI
A Anno autẽ triceſimoſexto regni eiꝰ.
aſcẽdit baaſa rex iſrael i iudã: ⁊ mu-
ro circũdabat rama vt nullus tute poſſit e-
gredi ⁊ ingredi de ragno aſa. Protulit aũt
aſa argẽtũ: ⁊ aurũ de theſauris domꝰ dñi: ⁊
de theſauris regijs: miſitqꝫ ad benadab re
gẽ ſyrie q hitabat in damaſco: dicẽs. Fedus
inter me ⁊ te eſt. Pr quoqꝫ meꝰ ⁊ pr̃ tuꝰ ha
buere ꝯcordiã quãobrẽ miſi tibi argẽtuꝫ: ⁊
auꝝ: vt rupto federe qꝺ habes cũ baaſa re-
B ge iſrael facias eum a me recedere. Quo cõ
perto benadab miſit ꝑncipes exercituũ ſuo
rũ ad vrbes iſrael: qui percuſſerunt abion
⁊ dã ⁊ abelmai ⁊ vniuerſas vrbes neptaliꝫ
muratas. Qꝺ cũ audiſſet baaſa deſijt edifi
care rama: ⁊ itermiſit opus ſuũ. Porro aſa
rex aſſumpſit vniuerſũ iudã ⁊ tulerũt lapi-
des de rama ⁊ ligna que edificationi ꝑpa-
rauerat baaſa: edificauitqꝫ ex eis gabaa:
⁊ maſpha. In tpe illo venit anani prophe-
ta ad aſam regem iuda: ⁊ dixit ei. Qr hũi-
C ſti fiduciam in rege ſyrie ⁊ non in domino
deo tuo: iccirco euaſit ſyrie regis exercitus
de mãu tua. Nõne ethyopes ⁊ libyes mul-
to plures erãt q̃drigis ⁊ equitibꝰ ⁊ multitu
dine nimia: quos cũ in dño credidiſſes tra-
2.Mac.9.a didit in mãu tua? Oculi.n. dñi ꝯtẽplãt vni
uerſam terram: ⁊ prebent fortitudinẽ his q
Gen.31.d corde perfecto credunt in eum. Stulte igiꝭ
1.Reg.13.c egiſti: ⁊ propter hoc etiã preſenti tempore
aduerſum te bella conſurgent. Iratuſqꝫ a-
ſa aduerſus videntem: iuſſit euꝫ mitti i ner
uum. Ualde quippe ſuper hoc fuerat domi
nus indignatus: ⁊ interfecit de populo i tẽ-
D pore illo plurimos. Opera autem aſa pria
⁊ nouiſſima ſcripta ſunt in libro regum iu-
3.Re.15.c da ⁊ iſrael. Egrotauit etiã aſa ãno triceſimo
nono regni ſui: dolore pedum vehementiſ-
ſimo: ⁊ nec in infirmitate ſua queſiuit dñm
ſed magis in medicoꝝ arte ꝯfiſus eſt. Dor
miuitqꝫ cũ prĩbꝰ ſuis: ⁊ mortuꝰ ẽ ãno q̃dra-
geſimoprimo regni ſui: ⁊ ſepelierunt euꝫ in
ſepulchro ſuo qꝺ foderat ſibi i ciuitate dd.
Poſuerũtqꝫ eũ ſup lectũ ſuũ plenũ aroma-
tibꝰ: ⁊ vnguẽtis meretricijs q̃ erãt pigmen-
tarioꝝ arte confecta: ⁊ combuſſerunt ſup
eum ãbitione nimia.

¶ C.S. De regno ioſaphat ⁊ qualiter mi-
ſit predicatores ⁊ de diuitijs eius. ⁊ pricipi-
bus: ⁊ numero bellatorum eius. XVII

Regnauit ãt ioſaphat filius eius pro A
eo: ⁊ inualuit ꝯtra iſrael. Cõſtituitqꝫ
militũ numeros in cũctis vrbibꝰ iuda que
erãt vallate muris: preſidiaqꝫ diſpoſuit in
terra iuda ⁊ i ciuitatibus ephraiꝫ q̃s cepat
aſa pater eius. Et fuit dñs cũ ioſaphat: qꝛ
ambulauit in vijs dauid prĩs ſui primis: ⁊
nõ ſperauit in baaliꝫ ſed in deo prĩs ſui: ⁊ ꝑ
rexit in ꝓceptꝭ illiꝰ: ⁊ nõ iuxta pcã iſrael. Cõ
firmauitqꝫ dñs regnũ i manu eius: ⁊ dedit
oĩs iuda mũera ioſaphat: facteqꝫ ſunt ei in
finite diuitie: ⁊ multa glĩa. Cũqꝫ ſumpſiſſet B
corꝫ eiꝰ audaciã pp vias dñi: ẽt excelſa ⁊ lu-
cos de iuda abſtulit. Tertio ãt anno regni
ſui miſit de ꝑncipibus ſuis benail ⁊ obdiaꝫ
⁊ zachariã ⁊ nathanael ⁊ micheam vt doce
rẽt in ciuitatibꝰ iuda: ⁊ cũ eiſ leuitaſ ſemeiã
⁊ nathaniã ⁊ zabadiã: aſabel quoqꝫ ⁊ ſemi
ramoth ⁊ ionathã adoniãqꝫ ⁊ thobiaꝫ ⁊ to-
badoniã leuitas: ⁊ cũ eis eliſama ⁊ iorã ſa-
cerdotes. Docebãtqꝫ pplm in iuda hñtes C
librũ legis dñi: ⁊ circũibãt cũctas vrbes iu
da: atqꝫ erudiebãt pplm. Itaqꝫ factus ẽ pa
uor dñi ſup oĩa regna terrarũ: q̃ erãt ꝑ gyrũ
iuda: nec audebãt bellare contra ioſaphat.
Sed ⁊ philiſtei ioſaphat mũera deferebãt:
⁊ vectigal argẽti. Arabes q̊qꝫ adducebãt pe
cora arietũ ſeptẽ milia ſeptigẽtos: ⁊ hircos
totidẽ. Creuit ergo ioſaphat ⁊ magnificatꝰ
eſt vſqꝫ i ſublime: atqꝫ edificauit in iuda do
mos ad iſtar turriũ vrbeſqꝫ murataſ: ⁊ mul
ta opa patrauit in vrbibꝰ iuda. Uiri q̊qꝫ bel D
latores ⁊ robuſti erãt i irlꝫ: quoꝝ iſte nũerꝰ
ꝑ domos atqꝫ fãilias ſinguloꝝ. In iuda pri
cipes exercitꝰ ednas dux ⁊ cũ eo robuſtiſſi-
moꝝ viri trecẽta milia. Poſt hũc iohãnan
princeps ⁊ cũ eo ducenta octoginta milia.
Poſt illũ quoqꝫ amaſias filꝰ zechri cõſe
cratus dño: ⁊ cũ eo ducẽta milia virorũ for-
tiũ. Hũc ſeq̃bať robuſtꝰ ad ꝓlia eliada ⁊ cũ
eo tenẽtiũ arcũ ⁊ clypeũ ducẽta milia. Pꝰ
iſtum etiam iozabad ⁊ cum eo centuꝫ octo
ginta milia expeditorum militum. Hi om
nes erant ad manum regis: exceptis alijs
quos poſuerat in vrbibus muratis: ⁊ i vni
uerſo iuda.

¶ C.S. Deſcendit ioſaphat ad achab qui
inſimul aſcenderunt ad bellum in ramoth
galaad. de mendacijs falſorum propheta-
rũ ⁊ de ꝓphia michee ad maxillã percuſſit. de
morte achab icarceratur micheas. XVIII

A 3.Reg.22.a Fuit ergo ioſaphat diues ꝛ inclytus multū: ꝛ affinitate ꝯiūctus ē achab deſcenditq; poſt annos ad eū in ſamariam Ad cuius aduētū mactauit achab arietes ꝛ boues plurimos ipſi ꝛ populo q venerat cū eo: pſuaſitq; illi vt aſcēderet i ramoth galaad. Dixitq; achab rex iſrael ad ioſaphat regē iuda. Ueni mecū i ramoth galaad. Cui ille reſpōdit. Ut ego ꝛ tu: ſicut populus tu⁹ ſic ꝛ populus me⁹: tecūq; erim⁹ i bello. Dixit ioſaphat ad regē iſrael. Cōſule obſecro i pſētiarū ſmonē dñi. Cōgregauit igr̄ rex iſrael ꝓphar̄ q̄dringētos viros ꝛ dixit ad eos. in ramoth galaad ad bellādū ire dēbem⁹ an

B acqeſcere. At illi aſcēde inqūt: ꝛ tradet de⁹ i manu regis. Dixitq; ioſaphat. Nūqd nō ē hic ꝓphes dñi: vt ab illo ēt reqram⁹? Et ait rex iſrael ad ioſaphat. Eſt vir vn⁹ a quo poſſumus q̄rere dñi volūtatē ſed ego odi eū q2 nō ꝓpheta mihi bonū: ſed malū oi tpe. Eſt āt micheas fili⁹ iēla. Dixitq; ioſaphat. Ne loq̄ris rex hoc modo. Uocauit ergo rex iſrael vnū de eunuchis. ꝛ dixit ei. Uoca cito micheā filiū iēla. Porro rex iſrael ꝛ ioſaphat rex iuda vterq; ſedebāt i ſolio ſuo veſtiti cul

C tu regio. Sedebāt āt i area iuxta portaz ſamarie: oēſq; ꝓphe vaticinabāt corā eis. Sedechias vero fili⁹ chanana fecit ſibi cornua ferrea ꝛ ait. Hec dicit dñs. His vētilabis ſyriā: donec cōteres eā. Oēſq; ꝓphe ſilr̄ ꝓphabāt atq; dicebāt. Aſcēde i ramoth galaad ꝛ pſpaberis. ꝛ tradet eos dñs i manu regis. Nūci⁹ āt q ierat ad vocādū micheā ait illi. En verba oiu; ꝓphetar̄ vno ore bona regi annūciāt. Queſo ergo te vt ꝛ ſmo tu⁹ ab eis

D nō diſſentiat. loq̄riſq; pſpa. Cui rn̄dit micheas. Uiuit dñs: q2 qdcunq; dixerit mihi ds me⁹ h̄ loq̄r. Uenit ḡ ad regē. Cui rex ait. Michea ire debem⁹ in ramoth galaad ad

3.Reg.32.c bellādū: an qeſcere? Cui ille rn̄dit. Aſcendite cūcta. n. pſpera euenient: ꝛ tradent hoſtes in manus vras. Dixitq; rex. Iterū atq; iterū te adiuro: vt mihi nō loq̄ris niſi qd verū eſt in noīe dñi. At ille ait. Uidi vniuerſū iſrael diſpſū in mōtib⁹ ſicut oues abſq; paſtore. Et dixit dñs. Nō hn̄t iſti dños: reuertat vnuſqſq; in domū ſuā i pace. Et ait rex iſrael ad ioſaphat. Nōne dixi tibi q nō prophetaret iſte mihi qcq̄; boni: ſed ea q̄ mala ſunt? At ille icirco ait. Audite verbum dñi Uidi dn̄m ſedentē in ſolio ſuo: ꝛ oēm exercitū celi aſſiſtentē ei a dextris ꝛ a ſiniſtris. Et dixit dñs. Quis decipiet achab regē iſrael: E

vt aſcendat ꝛ corruat in ramoth galaad? 3.Re.22

Cūq; diceret vnus hoc modo: ꝛ alter alio: pceſſit ſpūs ꝛ ſtetit corā dño: ꝛ ait. Ego decipiam eū. Cui dñs: in quo inqt decipies? At ille rn̄dit. Egrediar: ꝛ ero ſpūs mēdax i ore oium ꝓphar̄ ei⁹. Dixitq; dñs. Decipies: ꝛ pualebis egredere ꝛ fac ita. Nunc igr̄ ecce dñs dedit ſpūm mēdacij in ore oium ꝓphar̄ tuor̄: ꝛ dñs locut⁹ ē de te mala. Acceſſit āt ſedechias fili⁹ chanana: ꝛ pcuſſit michee maxillā: ꝛ ait. Per quā viā trāſiuit ſpiritus F

dñi a me vt loq̄ret tibi? Dixitq; micheas. Tu ipſe videbis in die illo: qñ ingreſſus fueris cubiculum de cubiculo: vt abſcōdaris. Precepit āt rex iſrael dicēs. Tollite micheā ꝛ ducite eū ad āmon principē ciuitatis: ꝛ ad ioas filiū amalech: ꝛ dicetis. Hec dicit rex. Mittite hūc in carcerē: ꝛ date ei panis modicū ꝛ aq̄ pauxillū donec reuertar in pace. Dixitq; micheas. Si reuerſus fueris in pace nō eſt dñs locutus in me. Et ait. Audite oēs ppli. Igr̄ aſcēderūt rex iſrl̄ ꝛ ioſaphat rex iuda in ramoth galaad: dixitq; rex iſrael ad ioſaphat. Mutabo habitū: ꝛ ſic ad pugnā vadā: tu āt induere veſtibus tuis. Mutatoq; rex iſrael hitu venit ad bellū. Rex

āt ſyrie pcepat ducibus eqtatus ſui dicens. G

Ne pugnetis ꝯtra minimū: aut ꝯtra maximū niſi ꝯtra ſolū regē iſrael: itaq; cū vidiſſent principes eqtatus ioſaphat: dixerunt. Rex iſrael eſt iſte. Et circūdederunt eum dimicātes. At ille clamauit ad dn̄m: ꝛ auxiliatus eſt ei: atq; auertit eos ab illo. Cū. n. vidiſſent duces equitatus q nō eēt rex iſrael reliquerūt eū. Accidit āt vt vnus e populo ſagittā in incertū iaceret: ꝛ pcuteret regem iſrael inter ceruicē ꝛ ſcapulas. At ille aurige ſuo ait. Cōuerte manū tuā ꝛ educ me de acie: q2 vulnerat⁹ ſū. Et finita ē pugna i die illo. Porro iſrael ſtabat in curru ſuo contra ſyros vſq; ad veſpā ꝛ mortu⁹ ē occidēte ſole

¶C. S. De correctōe ioſaphat p ꝓphar̄ iehu. de ꝯſilio ioſaphat ad iudices. XIX

Reuerſus eſt āt ioſaphat rex iuda i domū ſuā pacifice in hieruſalē. Cui occurrit iehu fili⁹ anani vidēs: ꝛ ait ad eū. Impio pbes auxiliū: ꝛ his q oderūt dn̄m amicitia iūgeris: ꝛ iccirco irā quidē dñi merebaris: ſ; bona opa inuēta ſūt in te eo q abſtu- A

s

teris lucos de terra iuda: ⁊ ꝑparaueris cor
tuū vt requireres dn̄m deū p̄rum tuoꝝ. Habi
tauit ergo ioſaphat in iłm. Rurſūqꝫ egreſ
ſus eſt ad populū de berſabee vſqꝫ ad mon
tē ephraim: ⁊ reuocauit eos ad dn̄m deū p̄ruꝫ
ſuoꝝ: ꝯſtituitqꝫ iudices terre i cūctis ciuita
tib⁹ iuda muītis p ſingula loca ⁊ ꝑcipiēs iu
dicib⁹: videte ait qd faciatis. Nō.n. hoīs ex
ercetis iudiciū ſed dn̄i: ⁊ qd̄cūqꝫ iudicaue
ritis i vos redūdabit. Sit timor dn̄i vobiſ
cū ⁊ cū diligētia cūcta facite. Nō ē.n. apud C
Ro.2.b dn̄m deū nr̄m iniq̄tas: nec ꝑſonaꝝ acceptio
Act.10.f nec cupido munerū. In iłm q̄qꝫ ꝯſtituit ioſa
phat leuitas ⁊ ſacerdotes ⁊ principes fami
liaꝝ ex iſrael: vt iudiciū ⁊ cāꝫ dn̄i iudicarēt
hītatorib⁹ ei⁹: ꝑcepitqꝫ eis dicēs. Sic agetiſ
i timore dn̄i fideliter ⁊ corde pfcō. Oēꝫ cām
q̄ venerit ad vos fratꝝ vr̄oꝝ q hītāt i vrbi
bus ſuis iter cognatiōeꝫ ⁊ cognationē vbi
cūqꝫ q̄ſtio ē d̄ mādato: d̄ cerimōijs: de iuſtifi
catōib⁹ oſn̄dite eis vt nō peccēt in dn̄m ⁊ ne
veniat ira ſup vos ⁊ ſup frēs vr̄os. Sic ḡ a
D gētes nō peccabitis. Amarias āt ſacerdos
⁊ pōtifex vr̄: in his q̄ ad deū ꝑtinēt p̄ſidebit
Porro zabadias filius hiſmael qui ē dux i
domo iuda: ſuper ea erit q̄ ad regis officium
pertinēt. Habetiſqꝫ magiſtros leuitas corā
vobis: confortamini ⁊ agite diligēter: ⁊ erit
dn̄s vobiſcum in bonis.

C.S. De filijs āmō: ⁊ moab: ⁊ ſeyr ꝯtra
ioſaphat ꝯgregatis. de oīone iaziel ꝓphete.
de hoſtibus ioſaphat cēſis mutuo. de corre
ctione ioſaphat pro inito federe cū ochozia
rege iſrael facta per eliezer. XX

A POſt hec ꝯgregati ſūt filij moab ⁊ filij
āmon: ⁊ cū eis de ammonitis ad ioſa
phat vt pugnarēt ꝯtra eū. Venerūtqꝫ nūcij
⁊ indicauerūt ioſaphat dicētes. Venit cōtra
te multitudo magna de his locis q̄ trās ma
re ſunt: ⁊ de ſyria: ⁊ ecce ꝯſiſtūt in aſaſontha
mar: q̄ eſt engaddi. Ioſaphat āt timore ꝑter
ritus totū ſe ꝯtulit ad rogādū dn̄m: ⁊ ꝑdica
uit ieiuniū vniuerſo iuda. Cōgregatuſqꝫ ē
iudas ad dep̄candū dn̄m: ſꝫ ⁊ oēs de vrbib⁹
ſuis venerūt ad obſecrādū eū. Cūqꝫ ſtetiſſꝫ
ioſaphat in medio cetu iude ⁊ hieruſaleꝫ in
domo dn̄i ante atriū nouū ait. Dn̄s de⁹ p̄rm
nr̄oꝝ tu es d̄s i celo: ⁊ dn̄aris cūctis regnis
B gētiū. In manu ē fortitudo ⁊ potētia: nec q̄ſ
q̄ꝫ tibi pōt reſiſtere. Nōne tu d̄s nr̄ interfeci
ſti oēs hītatores terre hui⁹ corā populo tuo
iſrael: ⁊ dediſti eā ſemini abraā amici tui in
ſempiternū. Hītauerūtqꝫ in ea: ⁊ extruxerūt
in illa ſcūariū nomini tuo dicētes. Si irrue
rint ſup nos mala: gladi⁹ iudicij: peſtilētia ⁊
fames: ſtabimus corā domo hac in ꝯſpectu
tuo: in q̄ vocatū eſt nomē tuū: ⁊ clamabim⁹
ad te in tribulatōibus nr̄is: ⁊ exaudies nos
ſaluoſqꝫ facies. Nūc igit̄ ecce filij āmon: ⁊
moab ⁊ mōs ſeyr per quos nō ꝯceſſiſti iſra
el vt trāſirēt qn̄ egrediebant̄ de egypto: ſed
declinauerūt ab eis ⁊ nō interfecerūt illos e
cōtrario agūt ⁊ nitunt̄ eijcere nos de poſſeſ
ſione quā tradidiſti nobis d̄s noſter. Ergo n̄
iudicabis eos. In nobis qdē nō eſt tāta for C
titudo vt poſſimus multitudini reſiſtere q̄ ir
ruit ſup nos: ſed cū ignoremus qd agere de
beamus hoc ſolū hēmus reſidui vt oculos
nr̄os dirigamus ad te. Oīs vero iuda ſtabat
corā dn̄o cū ꝑuulis ⁊ vxoribus ⁊ liberis ſu
is. Erat āt iaziel fili⁹ zacharie filij banaie fi
lij iehibel filij mathanie leuites de filijs a
ſaph ſup quē factus ē ſpūs dn̄i i medio tur
be: ⁊ ait. Attēdite oīs iuda: ⁊ q hītatis i iłꝫ
⁊ tu rex ioſaphat. Hec dicit dn̄s vobis. No
lite timer̄ nec paueatis hāc mltitudinē. Nō
eſt.n. vr̄a pugna: ſed dī. Cras deſcēdetis cō
tra eos. Aſcēſuri.n. ſūt p cliuū nomie ſcis: ⁊
inuenietis illos i ſūmitate torrētis q̄ ē cōtra
ſolitudinē hieruel. Nō.n. eritis q dimicabi
tis ſed tm̄mō ꝯfidēter ſtate ⁊ videbitis au D
xiliū dn̄i ſup vos. O iuda ⁊ hieruſalē noli
te timer̄ nec paueatis. Cras egrediemini cō
tra eos: ⁊ dn̄s erit vobiſcū. Ioſaphat ḡ ⁊ iu
da ⁊ oēs habitatores hieruſalē ceciderūt ꝓ
ni i terrā corā dn̄o: ⁊ adorauerūt eū. Porro
leuite de filijs caath ⁊ de filijs chore lauda
bāt dn̄ꝫ deū iſrael voce magna i excelſū. Cū
qꝫ mane ſurrexiſſent egreſſi ſūt p deſertū the
cue: ꝓfectiſqꝫ eis ſtās ioſaphat i medio eoꝝ
dixit. audite me viri iuda: ⁊ oēs hitatores hie
ruſalē. Credite i dn̄o deo vr̄o: ⁊ ſecuri eritis: E
credite ꝓphetis ei⁹: ⁊ cuncta euenient ꝓſpa.
Deditqꝫ ꝯſiliū populo ⁊ ſtatuit cātores dn̄i
vt laudarēt eū i turmis ſuis ⁊ antecederent
exercitū ac voce conſona dicerēt. Cōfitemi
ni dn̄o: qm̄ i eternū miſericordia ei⁹. cūqꝫ ce
piſſent laudes canere: vertit dn̄s inſidias eoꝝ
in ſemetipſos filioꝝ.ſ. āmon ⁊ moab ⁊ mon
tiſ ſeir: q egreſſi fuerāt vt pugnarēt cōtra iu
dā: ⁊ ꝑcuſſi ſūt. Nāqꝫ filij āmon ⁊ moab cō
ſurrexerūt aduerſū hitatores mōtis ſeir: vt

interficerēt ⁊ delerēt eos. Cūqꝫ hoc ope ppe
traſſent: etiā in ſemetipſos verſi mutuis cō-
cidere vulneribus. Porro iuda cū veniſſet
ad ſpelūcā q̄ reſpicit ſolitudinē vidit procul
oēm late regionē plenā cadaueribus: nec ſu-
F peſſe quēqꝫ q̄ necē potuiſſet euadere. Uenit
ḡ ioſaphat ⁊ oīs populus cū eo ad detrahen
da ſpolia mortuoꝝ. inuenerūtqꝫ inter cada-
uera variā ſuppellectilē: veſtes q̄ꝫ ⁊ vaſa p̄-
cioſiſſima: ⁊ diripuerūt: ita vt oia portare nō
poſſent: nec p tres dies ſpolia auferre: p̄ pꝛe
magnitudine. Die āt q̄rto ꝯgregati ſunt in
valle bn̄dictōis. Eteni q̄m ibi bn̄dixerūt do
mino vocauerūt locū illū vallis bn̄dictionis
vſqꝫ i p̄ntē diē. Reuerſuſqꝫ ē oīs vir iuda ⁊
bitatores hieruſalē: ⁊ ioſaphat an̄ eos i hie-
ruſalē cū letitia magna eo ꝙ dediſſet eis do
min⁹ gaudiū de inimicis ſuis. Jngreſſiqꝫ ſt
i hieruſalē cū pſalterijs ⁊ cytharis ⁊ tubis i
domū dn̄i. Jrruit āt pauor dn̄i ſup vniuerſa
regna terraꝝ cū audiſſent ꝙ pugnaſſet dn̄s
ꝯtra inimicos iſrael. Quieuitqꝫ regnū ioſa-
phat: ⁊ p̄buit ei dn̄s pacē p circuitū. Regna
uit igit̄ ioſaphat ſup iudā: ⁊ erat trigītaqn-
qꝫ annoꝝ cū regnare cepiſſet. Uiginti autē
G ⁊ qnqꝫ annis regnauit in hieruſalē: ⁊ nomē
mr̄is ei⁹ azuba filia ſelachi: ⁊ ambulauit in
via p̄ris ſui aſa: nec declinauit ab ea: faciēs
q̄ placita erāt corā dn̄o. Uerūtn̄ excelſa nō
abſtulit: ⁊ adhuc populus nō direxerat cor
ſuū ad dn̄m deū patrū ſuoꝝ. Reliq̄ āt geſto
rū ioſaphat p̄rioꝝ ⁊ nouiſſimoꝝ ſcripta ſunt
in verbis iehu filij anani: que digeſſit in li
bro regū iſrael. Poſt hec iniijt amicitias io-
ſaphat rex iuda cū ochozia rege iſrael: cuius
opa fuerūt impiiſſima: ⁊ particeps fuit vt face
ret naues que irent in tharſis: fecerūtqꝫ claſ
ſez in aſiongaber. Prophetauit aūt eliezer
filius dodan de mareſa ad ioſaphat dicens
Quia habuiſti fedus cū ochozia: percuſſit
dominus opera tua: contriteqꝫ ſunt naues:
nec potuerunt ire in tharſis.

¶ C. S. De morte ioſaphat: ⁊ regno ioram
qui occidit ſex fratres ſuos: ⁊ ambulauit in
vijs achab. de litteris helie ad eum miſſis i
quibus erat ſcriptum quali morte moreret̄
ipſe ioram eius longa tabe. XXI

A DOrmiuit autem ioſaphat cum patri
bus ſuis: ⁊ ſepultus eſt cum eis in ci
uitate dauid: regnauitqꝫ ioram filius eius p
eo. Qui habuit fratres filios ioſaphat aza
riam ⁊ iahihel ⁊ zachariam ⁊ azariam ⁊ mi
chael ⁊ ſaphatiaz. Omnes hi filij ioſaphat
regis iuda. Deditqꝫ eis pater ſu⁹ multa mu
nera argenti ⁊ auri ⁊ penſationes cum ciui-
tatibus munitiſſimis in iuda: regnum autē
tradidit ioram: eo ꝙ eſſet primogenitus.
Surrexit autem ioram ſuper regnum patris
ſui. Cūqꝫ ſe confirmaſſet: occidit omnes fra-
tres ſuos gladio: ⁊ quoſdam de principib⁹ B
iuda. Triginta duorum annorum erat ioraz 4. Re. 8.
cum regnare cepiſſet: ⁊ octo annis regnauit
in hieruſalē: ambulauitqꝫ in vijs regū iſra-
el ſicut egerat domus achab. Filia quippe
achab erat vxor eius. Et fecit malum in con
ſpectu domini. Noluit autem dominus diſ-
perdere domū dauid, ppter pactum qd̄ inie
rat cū eo: ⁊ q2 promiſerat vt daret ei lucer-
nā ⁊ filijs eius in oī tempore. Jn diebus il-
lis rebellauit edom ne eēt ſubditus iude: ⁊
ꝯſtituit ſibi regē. Cūqꝫ tranſiret iorā cū prin
cipibus ſuis ⁊ cuncto eq̄tatu qui erat ſecuz
ſurrexit nocte: ⁊ pcuſſit edom qui ſe circūde
derat: ⁊ oēs duces equitatus eius. Attamē
rebellauit edom: ne eēt ſub ditione iuda vſ-
qꝫ ad hanc diē. Eo tempore ⁊ lobna receſſit
ne eſſet ſub manu illius. Dereliquerat. n. C
dominū deū patrū ſuoꝝ: inſup ⁊ excelſa fa-
bricatus eſt in vrbibus iuda: ⁊ fornicari fe-
cit habitatores hieruſalē ⁊ p̄uaricari iudaz.
Allate ſunt āt ei lr̄e ab helia pp̄ha: in q̄bus
ſcriptū erat. Hec dicit dn̄s deus dd̄ p̄ris tui
Qm̄ nō ambulaſti in vijs ioſaphat patris
tui: ⁊ in vijs aſa regis iuda: ſed inceſſiſti per
iter regū iſrael: ⁊ fornicari feciſti iudam ⁊ ha
bitatores hieruſalē: imitatus fornicationez
dom⁹ achab: inſup ⁊ fratres tuos domū pa-
tris tui meliores te occidiſti: ecce dn̄s pcuti-
et te plaga magna cū populo tuo: ⁊ filijs: ⁊
vxorib⁹ tuis: vniuerſaqꝫ ſubſtātia tua. Tu
āt egrotabis peſſimo lāguore vteri: donec e-
grediant̄ vitalia tua paulatim per ſingulos
dies. Suſcitauit ergo dn̄s cōtra ioram ſpm̄ D
philiſtinoꝝ: ⁊ arabū q ꝯfines ſunt ethiopi-
bus: ⁊ aſcēderunt in terrā iuda ⁊ vaſtaue-
runt eā. Diripuerūtqꝫ cūctā ſb̄az q̄ inuēta
eſt in domo regis: inſup ⁊ filios ei⁹ ⁊ vxores
nec remāſit ei fili⁹ niſi ioachā qui minimus
natu erat. Et ſup hoc oīa pcuſſit eū dn̄s alui
lāguore inſanabili. Cūqꝫ diei ſuccederet di-
es ⁊ tpuz ſpacia voluerent̄: duoꝝ annoꝝ ex
plet⁹ ē circulus: ⁊ ſic longa ꝯſūptus tabe ita

vt egereret et viſcera ſua:lãgore pariter ⁊ vi-
ta caruit. Mortuuſqʒ ẽ īfirmitate peſſima:
⁊ nõ fecit ei popul⁹ ſm morẽ ꝯbuſtõis exeq
as:ſicut fecerat maioribus ei⁹. Triginta duo
rū ãnoꝝ fuit cū regnare cepiſſet:⁊ octo ãnis
regnauit in hieruſalē. Ambulauitqʒ nõ re-
cte:⁊ ſepelierūt eū in ciuitate dd verūtñ non
in ſepulchro regum.

¶C.S. De regno ochozie.⁊ q̃liter ipſe ⁊ io
rã rex iſrael occiſi ſūt a iehu de regno atha-
lie:q̃liter occidit oẽ ſemẽ regiū:⁊ de ioas ab
ſcondito. XXII

A Conſtituerūt ãt hitatores irl'ʒ ocho
ziã filiū ei⁹ minimū regẽ ꝑ eo. Oẽſ
.n.maiores natu q añ eū fuerãt īterfecerãt
latrones arabū q irruerãt i caſtra. Regna-
uitqʒ ochozias fili⁹ iorã regis iuda. Qua-
draginta duoꝝ ãnoꝝ erat ochozias cū regna
re cepiſſet:⁊ vno ãno regnauit i irl'ʒ ⁊ nom
mris ei⁹ athalia filia ãri. Sʒ ⁊ ipſe ingreſſus
B eſt p vias dom⁹ achab. Mr̃.n.ei⁹ ipulit euʒ
vt impie ageret. Fecit igit̃ malū i ꝯſpectu
dñi ſicut dom⁹ achab. Ipſi.n.fuerūt ei ꝯſili
arij poſt mortẽ pr̃is ſui in interitū ei⁹:ãbu-
lauitqʒ in ꝯſilijs eorū. Et perrexit cū ioram
filio achab rege iſrl'i bellū ꝯtra aſabel regẽ
ſyrie i ramoth galaad:vulnerauerūtqʒ ſyri
iorã q reuerſus ẽ vt curaret̃ i iezrael. Mul
tas.n.plagas accepat i ſupradicto certami
ne. Igit̃ ochozias fili⁹ iorã rex iuda deſcen
dit:vt inuiſeret iorã filiū achab in iezrahel
egrotãtẽ. Voluntatis qppe fuit dei aduerſus
ochoziã vt veniret ad iorã:⁊ cū veniſſʒ:⁊ e-
grederet̃ cū eo aduerſū iehu filiū nãſi queʒ
vnxit dñs vt deleret domū achab. Cū ergo
euerteret iehu domū achab inuenit princi-
pes iuda ⁊ filios fratrū ochozie q miniſtra
bãt ei:⁊ iterfecit illos. Ipſū quoqʒ pquirẽs
ochoziã cõprehẽdit latitãtẽ in ſamaria ad
ductūqʒ ad ſe occidit ⁊ ſepelierunt eū:eo ꝙ
D eẽt filius ioſaphat:q q̃ſierat dñm i toto cor
4. Re.ii.a de ſuo. Nec erat vltra ſpes aliqua vt de ſtir
pe qs regnaret ochozie. Siqdẽ athalia mr̃
eius vidẽs ꝙ mortu⁹ eẽt filius ſu⁹ ſurrexit
⁊ interfecit oẽʒ ſtirpẽ regiã dom⁹ iorã. Por
ro ioſabeth filia regis tulit ioas filiū ocho-
zie ⁊ furata ẽ eū d medio filioꝝ regiſ cū iter
ficerent̃:abſcõditqʒ eū cū nutrice ſua i cubi
culo lectuloꝝ. Joſabet ãt q̃ abſcõderat euʒ
erat filia regis iorã vxor ioiade põtificis ſo
ror ochozie:⁊ icirco athalia nõ iterfecit eū

Fuit ergo cū eis in domo dei abſcondit⁹ ſex
ãnis quibus regnauit athalia ſuper terrã.
¶C.S. De ioiada qũo vnxit ioas regẽ iu-
da.de occiſiõe athalie. XXIII

A Anno aūt ſeptimo ꝯfortat⁹ ioiada aſ A
ſūpſit cẽturiones:azariã videlicet fi 4. Re.ii.a
liū hieroboã ⁊ iſmael filiū iohannã azariã
quoqʒ filiū obed:⁊ maaſiã filiū adaie ⁊ eli-
ſaphat filiū zechri:⁊ inijt cū eis fedus. Qui
circūeuntes iudã cõgregauerūt leuitas de
cunctis vrbibus iuda:⁊ principes familia
rū iſrael:veneruntqʒ in hieruſalem. Jnijt
ergo oĩs multitudo pactū in domo dei cum
rege. Dixitqʒ ad eos ioiada. Ecce filius re-
gis regnabit ſicut locut⁹ eſt dñs ſup filios
dauid. Jſte eſt ſermo quẽ facietiſ. Tertia ps
veſtrū qui veniunt ad ſabbatū ſacerdotuʒ: B
⁊ leuitaruʒ ⁊ ianitoꝝ erit in portiſ:tertia ve
ro pars ad domū regis ⁊ tertiam ad portã
que appellatur fūdamẽti. Oẽ vero reliquū
vulgus ſit in atrijs domus dñi:nec quiſpiã
alius igrediatur domū dñi:niſi ſacerdotes
⁊ qui miniſtrant de leuitis. Jpi tm̃mõ igre-
diant̃:q2 ſcificati ſunt ⁊ oẽ reliquū vulgus
obſeruet cuſtodias dñi. Leuite aūt circūdẽt
regẽ hñtes ſinguli arma ſua:⁊ ſi qs alius i
greſſus fuerit tẽplū interficiatur:ſintqʒ euʒ
rege ⁊ intrãte ⁊ egrediẽte. Fecerūt ergo le-
uite ⁊ vniuerſus iuda iuxta oĩa que pcepat
ioiada pontifex. Et aſſūpſerūt ſinguli viros
qui ſub ſe erant:⁊ veniebãt p ordinẽ ſabba
ti cum his qui iam impleuerant ſabbatuʒ
⁊ egreſſi erant. Siqdem ioiada pontifex nõ
dimiſerat abire turbas:que ſibi p ſingulas
ebdomadas ſuccedere ꝯſueuerãt. Deditqʒ C
ioiada ſacerdos cẽturiõib⁹ lãceas clypeoſ-
qʒ ⁊ peltas regis dd.quas ꝯſecrauerat i do
mo dñi. Cõſtituitqʒ oẽm populū tenẽtium
pugiones a pte tẽpli dextra vſqʒ ad ptẽ tẽ-
pli ſiniſtrã:coram altari ⁊ tẽplo p circuituʒ
regis:⁊ eduxerūt filiū regis ⁊ impoſuerunt
ei diadema ⁊ teſtimoniū:dederūtqʒ in ma-
nu eius tenendã legẽ:⁊ ꝯſtituerūt eū regeʒ
Unxit quoqʒ illū ioiada põtifex ⁊ filij eius
iprecatiqʒ ſūt ei:atqʒ dixerunt. Uiuat rex.
Qð cū audiſſet athalia vocẽ.ſ. currentium
atqʒ laudãtiū regẽ ingreſſa eſt ad populuʒ
in templū dñi. Cūqʒ vidiſſet regẽ ſtantẽ ſup
gradū in introitu ⁊ pncipes turmaſqʒ circa
euʒ oẽmqʒ populū terre gaudẽtẽ atqʒ clan
gentẽ tubis ⁊ diuerſi generis organis con-

tinctez: vocēq3 laudantium ſcidit veſtimen
ta ſua: ⁊ ait. Inſidie: inſidie. Egreſſus āt io
iada pōtifex ad centuriones ⁊ principes ex
ercitus dixit eis. Educite illā extra ſepta tē
pli: ⁊ interficiatur foris gladio. Precepitq3
ſacerdos ne occideretur in domo domini.
Et impoſuerunt ceruicib⁹ eius manus. Cū
D q3 itraſſet portā equoꝝ domus regis iterfe
cerūt eā ibi. Pepigit āt ioiada fedus inter
ſe vniuerſūq3 populū ⁊ regē: vt eſſet popu
lus dñi. Itaq3 ingreſſus eſt ois popul⁹ do
mū baal: ⁊ deſtruxerūt eā: ⁊ altaria ac ſimu
lacra illius confregerūt: mathan quoq3 ſa
cerdotē baal interfecerūt añ aras. Cōſtituit
aūt ioiada ꝓpoſitos in domo dñi ⁊ ſub ma
nibus ſacerdotū ⁊ leuitaꝝ quos diſtribuit
dd in domo dñi: vt offerrēt holocauſta dño
ſicut ſcriptū ē in lege moyſi i gaudio ⁊ cāti
cis iuxta diſpoſitionē dd. Cōſtituit q3 iani
tores in portis dom⁹ dñi: vt nō ingrederet
eā imūd⁹ i oi re. Aſſūpſitq3 cēturiōes ⁊ for
tiſſimos viros ac pncipes ppli ⁊ oē vulgus
terre: ⁊ fecerūt deſcēdere regē de domo dñi
⁊ introire p medium porte ſuperioris in do
mū regis: ⁊ collocauerunt eum in ſolio re
gali. Letatuſq3 ē ois ppls terre: ⁊ vrbs qe
uit. Porro athalia interfecta eſt gladio.

¶C.S. De opib⁹ ioas bonis q3diu vixit
ioiade. d morte ioiada. d pctis ioas p⁹ mor
tē ioiade. q̄lr iterfecit filiū ei⁹ zachariā. q̄lit
ꝯtra ioiadā iſurrexerūt ſ̄ui ſui ⁊ eū interfe
cerunt. XXIIII

A Septē ānoꝝ erat ioas cū regnare cepiſ
Reg.iiii.c ſet: ⁊ q̄dragita ānis regnauit i hieru
ſalē. Nomē mřis ei⁹ ſebia de berſabee. Fe
citq3 qd bonū ē corā dño cūctis dieb⁹ ioia
de ſacerdotis. Accepit aūt ei ioiada vxores
duas e qb⁹ genuit filios ⁊ filias. P⁹ q̄ pla
cuit ioas vt iſtaurarēt domuz dñi: ꝯgrega
uitq3 ſacerdotes ⁊ leuitas ⁊ dixit eis. Egre
dimini ad citatē iuda: ⁊ colligite de vniuer
ſo iſrael pecuniā ad ſartatecta tēpli dei nřī
p ſingulos ānos: feſtinatoq3 h̄ facite. Por
B ro leuite egere negligēti⁹. Uocauitq3 rex io
iadā pncipē ⁊ dixit ei. Qr tibi ñ fuit cure vt
cogeres leuitas iferre de iuda ⁊ de irl'm pe
cuniā q̄ ꝯſtituta ē a moyſe ſ̄uo dñi: vt ifer
ret eā ois multitudo iſrael i tabnaculū teſti
mōij: athalia.n. ipiſſima ⁊ filij ei⁹ dſtruxerūt
domū dei: ⁊ de vniuerſis q̄ ſcificata fuerāt i
tēplo dñi: ornauerūt phanū baali. Prece
pit q̄ rex ⁊ fecerūt archā poſuerūtq3 eā iux
ta portā dñi foriſec⁹. Et pdicatū ē i iuda ⁊
irl'm: vt deferrēt ſingli pciū dño qd ꝯſtituit
moyſes ſ̄u⁹ dei ſup oēz iſrael i deſerto. Letati C
q3 ſūt cūcti pncipes ⁊ ois popul⁹: ⁊ igreſſi
ꝯtulerūt i archā dñi atq3 miſerūt ita vt iple
rēt. Cūq3 tps eēt vt deferrēt archā corā re
ge p man⁹ leuitaꝝ. v. debāt.n. multā pecūiā
igrediebat ſcriba regis ⁊ quē pm⁹ ſacerdoſ
ꝯſtituerat: effūdebātq3 pecuniā q̄ erat i ar
cha. Porro archā reportabāt ad locū ſuūt
ſicq3 faciebāt p ſingulos dies. Et ꝯgregata
ē infinita pecunia quā dederunt rex ⁊ ioiada
his q pérāt opib⁹ dom⁹ dñi. At illi cōduce
bāt ex ea ceſores lapidū ⁊ artifices operuz
ſinguloꝝ: vt iſtaurarēt domū dñi: fabros q̄
q3 ferri ⁊ eris: vt qd cadere cepat fulciretur
Egerūtq3 hi q opabāt induſtrie: ⁊ obduceba D
tur parietū cicatrix p man⁹ eoꝝ ac ſuſcitaue
rūt domū dñi i ſtatū pſtinū ⁊ firmiter eā ſta
re fecerūt. Cūq3 ꝯpleſſēt oia opa. detulerūt
corā rege ⁊ ioiada reliq̄ ptē pecūie: d q̄ fcā
ſūt vaſa tēpli i miſteriū ad holocauſta: phia
le q3 ⁊ cetera vaſa aurea ⁊ argētea. Et offe
rebāt holocauſta i domo dñi iugiter cūctis
dieb⁹ ioiade. Senuit āt ioiada plen⁹ dieꝝ: ⁊
mortu⁹ ē cū cētū trigita eēt ānoꝝ: ſepelierūt
q3 eū i ciuitate dd cū regib⁹ eo q feciſſ3 bonū
cū iſrael ⁊ cū domo ei⁹. Poſtq̄ āt obijt io
iada igreſſi ſūt pncipes iuda: ⁊ adorauerūt E
regē. Qui delinit⁹ obſeqis eoꝝ acqeuit eis:
⁊ dereliq̄rūt tēplū dñi dei patꝝ ſuoꝝ ſ̄uierūt
q3 lucis ⁊ ſculptilib⁹: ⁊ fcā ē ira dñi ꝯtra iu
dā: ⁊ iſrl' pp h̄ pcm̄. Mittebatq3 eis pphas
vt reuerterēt ad dñz: qs ꝓteſtātes illi audi
re nolebāt. Spūs itaq3 dei iduit zachariaz
filiū ioiade ſacerdotē: ⁊ ſtetit i ꝯſpcū ppli: ⁊ Mat.23.e
dixit eis. Hec dicit dñs. Qr traſgredimi pre
ceptū dñi qd vobis nō ꝓderit: ⁊ dreliqſtis
dñz vt dereliq̄ret vos? Qui ꝯgregati ad
uerſus eū miſerūt lapides iuxta regis ipiū F
in atrio dom⁹ dñi. Et nō ē recordat⁹ ioas rex
mie quā fecerat ioiada pr illius ſecū: ſ3 iter
fecit filiū ei⁹. Qui cuz morerer ait. Uideat
dñs ⁊ reqrat. Cūq3 euolut⁹ eēt ān⁹ aſcēdit
ꝯtra eū exercit⁹ ſyrie: venitq3 in iudā ⁊ irl'z.
⁊ iterfecit cūctos pncipes ppli atq3 vniuer
ſā pdā miſerūt regi in damaſcū. Et certe cū
pmodicus veniſſet nūer⁹ ſyroꝝ tradidit dñs
in manib⁹ eoꝝ ifinitā multitudinē: eo q de
reliqſſent dñz deū patꝝ ſuoꝝ. In ioas q̄q3

ignominioſa exercuere iudicia: ⁊ abeūtes di
miſerūt eū in lāguorib⁹ magnis. Surrexe-
rūt āt ꝯtra eū ſerui ſui i vltōnē ſāguiſ zacha
rie filij ioiade ſacerdotis ⁊ occiderūt eū i le-
ctulo ſuo ⁊ mortu⁹ ē: ſepelierūtq; eū in cita
te dauid ſ; nō in ſepulchris regū. Inſidia
ti ſūt ei zabath fili⁹ ſemath amanitidis
⁊ iozabad fili⁹ ſemerith moabitidis. Por-
ro filij ei⁹ ac ſūma pecūie q̄ adunata fuerat
ſub eo: ⁊ inſtaurato dom⁹ dei ſcripta ſūt dili
gentius in libro regum.

¶C.S. De regno amaſie. ⁊ de victoria ei⁹
ꝯtra edom. de captiōe ei⁹: ⁊ bello ꝯtra ioas
regem iſrael. de ſpoliatione hieruſalem: ⁊
morte amaſie. XXV

A Uigintiquinq; ānorū erat amaſias cū re
4.Re.14.a gnare cepiſſet: ⁊ vigintinouē ānis re-
gnauit i irlm. Nomē mr̄is ei⁹ ioiadē
de hieruſalē. Fecitq; bonū in ꝯſpcū dn̄i: ve
rūtn̄ nō i corde pfecto. Cūq; roboratū ſibi
videret impiū. iugulauit ſeruos qui occide
rant regem patrē ſuū ſed filios eoꝝ nō in-
terfecit ſicut ſcriptum eſt in libro legis moy
Deu.24.c ſi: vbi pcepit dn̄s dicens. Nō occidētur pa-
4.Re.14.b tres pro filijs: neq; filij pro patrib⁹ ſuis ſ;
B vn⁹quiſq; i pccō ſuo morieť. Cōgregauit igr̄
amaſias iudā ⁊ cōſtituit eos p familias tri
būoſq; ⁊ cēturiōes i vniuerſo iuda: ⁊ benia
mi: ⁊ recēſuit a viginti ānis ſurſū: iuenitq; tri
ginta milia iuuenū q egrederet ad pugnā
⁊ teneret haſtā ⁊ clypeū. Mercede quoq;
cōduxit de iſrael cētū milia robuſtoꝝ: cētū
talētis argēti. Venit āt hō dei ad illū: ⁊ ait.
C O rex ne egrediat tecū exercit⁹ iſrael. Nō ē
.n. dn̄s cū iſrael ⁊ cūctis filijs efraī. q ſi pu-
tas i robore exercit⁹ bella ꝯſiſtere ſupari fa
ciet te de⁹ ab hoſtib⁹. Dei qppe ē ⁊ adiuua
re ⁊ in fugā ꝯuertere. Dixitq; amaſias ad
hoiē dei. Qui ergo fiet de cētū talētis que
dedi militib⁹ iſrael: Et rn̄dit ei hō dei. Ha-
bet dn̄s vn̄ tibi dare poſſit multo his plu
ra. Separauit itaq; amaſias exercitū q ve
nerat ad eū ex ephrai: vt reuerteret i locū
ſuū. At illi ꝯtra iudā vehemēter irati reuer
ſi ſūt i regionē ſuā. Porro amaſias cōfidē-
ter eduxit populū ſuū ⁊ abijt in vallē ſalia
rū: pcuſſitq; filios ſeir decē milia. Et alia d
D cē milia viroꝝ ceperūt filij iuda: ⁊ adduxerūt
ad pruptū cuiuſdā petre: pcipitauerūtq; eos
de ſūmo in precepſ: qui vniuerſi crepuerūt
At ille exercit⁹ quē remiſerat amaſias ne
ſecū iret ad pliū diffuſus eſt in ciuitatibus
iuda a ſamaria vſq; bethoron: ⁊ iterfectis
tribus milibus diripuit predam magnā.
Amaſias quoq; poſt cedem idumeorum: ⁊
allatos deos filiorū ſeir ſtatuit illos in de
os ſibi ⁊ adorabat eos: ⁊ illis adolebat icē-
ſū. Quāobrē iratus dominus ꝯtra amaſi
am: miſit ad illū pphetam q diceret ei. Cur E
adoraſti deos qui nō liberauerūt populū
ſuū de manu tua: Cūq; h̄ ille loq̄ret: rn̄dit
ei. Nū cōſiliarius regis es: Quieſce ne iter
ficiā te. Deſcendenſq; ppheta ſcio ingt qd
cogitauerit dn̄s occidere te: q ⁊ feciſti h̄ ma
lū: ⁊ inſup nō acqeuiſti ꝯſilio meo. Igit a-
maſias rex iuda inito peſſimo cōſilio: miſit
ad ioas filiū ioachā regē filij iehu iſrael di- 4.Re.14
cēs. Veni videam⁹ nos mutuo. At ille remi
ſit nūcios dicēs. Cardu⁹ q ē in libano: miſit
ad cedrū libāi dicēs. Da filiā tuā filio meo
vxorē. Et ecce beſtie q̄ erāt in ſilua libāi trā
ſierūt ⁊ ꝯculcauerūt carduū. Dixiſti pcuſſi
edō ⁊ iccirco erigit cor ſuū in ſupbiā. Sede F
in domo tua. Cur malū aduerſū te puocas
vt cadas ⁊ tu ⁊ iudas tecū: Noluit audire
amaſias: eo q domini eēt volūtas: vt trade
retur i man⁹ hoſtiū pp deos edom. Aſcēdit
igiť ioas rex iſrael ⁊ mutuos ſibi pbuere cō
ſpect⁹. Amaſias aūt rex iuda erat i bethſa
mes iude. Corruitq; iudas corā iſrael: ⁊ fu
git in tabernacula ſua. Porro amaſiā regē
iuda filiū ioas filij ioachā cepit ioas rex iſ-
rael in bethſames ⁊ adduxit i hieruſalē: d
ſtruxitq; muꝝ eius a porta ephrai vſq; ad
portā āguli q̄drigētis cubitis. Oē q; auꝝ
⁊ argentū: ⁊ vniuerſa vaſa que repperat in G
domo dei ⁊ apud obededō: in theſauris ēt
domus regie: necnō ⁊ filios obſidū: reduxit
in ſamariā. Vixit āt amaſias fili⁹ ioas rex
iuda poſtq̄ mortuus ē ioas filius ioachaz
rex iſrael qndeci annis. Reliq̄ aūt ſmonū
amaſie priorū ⁊ nouiſſimoꝝ ſcripta ſunt in li
bro regū iuda ⁊ iſrael. Qui poſtq̄ receſſit
a dn̄o tetēderūt ei inſidias in hieruſalē. Cū
q; fugiſſet lachis miſerūt ⁊ interfecerūt eū
ibi reportāteſq; ſuper equos ſepelierūt eū
cū patribus ſuis in ciuitate dauid.

¶C.S. De baaſa ⁊ de federe aſa cum be-
nadab. de matham propheta icrepāte aſa
p federe inito. ⁊ morte aſa pp fed⁹. XXVI

OMnis āt popul⁹ iuda: filiū ei⁹ oziā A
annoꝝ ſedecī cōſtituit regē p amaſia 4.Re.1

ha pr̄e ſuo. Ipſe edificauit abilat: ⁊ reſtituit
eā ditioni iude poſt quā dormiuit rex cū
4.Re.15.g pr̄ib⁹ ſuis. Sedeci ānoꝝ erat ozias cū r̄gna
re cepiſſet ⁊ q̄nq̄ginta duob⁹ ānis regnauit
in irl̄m. Nomē matris ei⁹ iecilia de hieruſa
lē. Fecitq̄ qḋ erat rectū in oculis dn̄i iuxta
oīa q̄ fecerat amaſias pr̄ ei⁹: ⁊ exq̄ſiuit dn̄z
i dieb⁹ zacharie itelligētis ⁊ vidētiſ deū. Cū
q̄ requireret dn̄z direxit eū i oib⁹. deīq̄ egreſ
ſus ē ⁊ pugnauit ꝯtra philiſtijm: ⁊ deſtruxit
muꝝ geth: ⁊ muꝝ iamnie. murumq̄ azoti.
Edificauit quoq̄ oppida in azoto ⁊ phili-
ſtijm: ⁊ adiuuit eū ds̄ ꝯtra philiſtijm ⁊ ꝯtra
arabas q̄ hitabāt in gurbaal: ⁊ ꝯtra āmo-
B nitas. Appēdebātq̄ āmōite mūera ozie: ⁊
diuulgatū ē nomē eius vſq̄ ad introitum
egypti pp crebras victorias. Edificauitq̄
ozias turres i hieruſalē ſuper portaz āguli
⁊ ſup portā vallis: ⁊ reliq̄ſ i eodē muri late
re: firmauitq̄ eas. Extruxitq̄ turres i ſoli-
tudine ⁊ effodit ciſternas plurias: eo q̄ hē
ret multa pecora: tā i cāpeſtrib⁹ q̄z i deremi
vaſtitate. Uineas q̄z hūit ⁊ vinitores i mō
tib⁹ ⁊ i carmelo. Erat q̄ppe hō agriculture
dedit⁹. Fuit āt exercit⁹ bellatoꝝ ei⁹ q̄ ꝑcede
bāt ad ꝑlia ſb̄ māu iehibel ſcribe: maaſieq̄
doctoris ⁊ ſb̄ māu ananie q̄ erat ḋ ducib⁹
regis. Oīſq̄ nūer⁹ p̄ncipū p familias ſuaſ
viroꝝ fortiū duoꝝ miliū ſexcētoꝝ: ⁊ ſub eis
vniuerſus exercit⁹ trecētoꝝ: ⁊. vij. miliū q̄n-
gētoꝝ: q̄ erāt apti ad bella: ⁊ ꝑ r̄ge ꝯtra ad
C uerſarios dimicabāt. p̄repauit q̄z eis oziaſ
.i. cūcto exercitui clypeos ⁊ haſtas: ⁊ galeaſ
⁊ loricas. arcuſq̄ ⁊ fūdas ad iaciēdos lapi
des: ⁊ fecit i irl̄z diuerſi gn̄is machias q̄s i
turrib⁹ collocauit: ⁊ i āgulis muroꝝ: vt mit
terēt ſagittas ⁊ ſaxa grādia. Egreſſūq̄ eſt
nom̄ ei⁹ ꝓcul: eo q̄ auxiliareť ei dn̄s ⁊ cor-
roboraſſz illū. Sz cū roborat⁹ eēt eleuatū ē
cor ei⁹ i iteritū ſuū ⁊ neglexit dn̄z deū ſuū:
igreſſuſq̄ tēplū dn̄i adolere voluit icēſū ſr̄
altare thymiamatis. Statiq̄ igreſſus poſt
eū azarias ſacerdos: ⁊ cū eo ſacerdoteſ dn̄i
octogīta viri fortiſſimi: reſtiterūt regi atq̄
dixerūt. Nō ē tui officij ozia vt adoleas icē-
ſū dn̄o ſz ſacerdotū h̄ ē filioꝝ aarō q̄ ꝯſecra
ti ſt̄ ad huiuſcemōi miſteriū. Egredere ḋ ſā
ctuario: ne ꝯtēpſeris: q̄r n̄ reputabiť tibi in
D gl̄ia h̄ a dn̄o deo. Iratuſq̄ ozias ⁊ tenēs in
māu thuribulū vt adoleret icenſū: miabaſ
4.Re.5.g ſacerdotib⁹. Statiq̄ orta ē lepra i frōte ei⁹

corā ſacerdotib⁹ i domo dn̄i: ſup altare thy
miamatis. Cūq̄ reſpexiſſet eū azarias pō
tifex: ⁊ oēs reliq̄ ſacerdotes: viderūt leprā i
frōte ei⁹: ⁊ feſtinato expulerūt eū. Sz ⁊ ipſe
p̄territ⁹ accelerauit egredi: eo q̄ ſēſiſſz illico
plagā dn̄i. Fuit igiť oziaſ rex leproſuſ vſq̄
ad diē mortis ſue: ⁊ hītauit i domo ſepata
plen⁹ lepra ob quā eiect⁹ fuerat ḋ domo dn̄i
porro ioathā fili⁹ ei⁹ rexit domū regiſ ⁊ iudi B
cauit ppl̄z t̄re. Reliq̄ āt ſmonū ozie p̄oꝝ: ⁊
nouiſſimoꝝ ſcripſit yſaiaſ fili⁹ amos ꝓpħa
Dormiuitq̄ ozias cū pr̄ib⁹ ſuis: ⁊ ſepelie-
rūt eū i agro regaliū ſepulchroꝝ eo q̄ eēt le
proſus regnauitq̄ ioathā filius eius ꝓ eo.

¶C.S. De ioathā filij ozie q̄ vicit regē fi-
lioꝝ amō. ⁊ de morte eiuſ. XXIII

A Igitiq̄nq̄ ānoꝝ erat ioathā cū regna
re cepiſſet: ⁊ ſedeci āniſ regnauit i irl̄z 4.Re.15.a
Nomē mr̄is ei⁹ hieruſa filia ſadoch.
Fecitq̄ qḋ rectū erat corā dn̄o iuxta oīa q̄
fecerat ozias pr̄ ſu⁹: excepto q̄ n̄ ē igreſſuſ
tēplū dn̄i: ⁊ adhuc ppl̄s deliq̄bat. Ipſe edifi B
cauit portaz domus dn̄i excelſam ⁊ i muro
ophel multa ꝯſtruxit. Urbes quoq̄ edifi-
cauit i mōtibus iuda: ⁊ i ſaltibus caſtella ⁊
turres. Ipſe pugnauit ꝯtra regē filioꝝ amō
⁊ vicit eū. dederūtq̄ ei filij āmō i tp̄e illo cē C
tū talēta argēti: ⁊ dcē milia choroſ tritici ac
totidē choroſ ordei. Hec ei ꝓbuerūt filij am
mō: i āno ſc̄o ⁊ tertio. Corroboratuſq̄ ē ioa
thā. eo q̄ direxiſſet vias ſuas corā dn̄o ḋo
ſuo. Reliq̄ āt ſmonū ioathā: ⁊ oēs pugne D
eius ⁊ opa ſcripta ſūt i libro reguz iſrael ⁊
iuda. Uigintiq̄nq̄ ānorū erat cū regnare
cepiſſet: ⁊ ſedeci ānis regnauit in hieruſalē
Dormiuitq̄ ioathā cum patribus ſuis: ⁊
ſepelierunt eum in ciuitate dauid ⁊ regna-
uit achaz filius eius pro eo.

¶C.S. De regno achaz regis iude. ⁊ ſce-
lerib⁹ ei⁹ q̄ facit ei fili⁹ romelie rex iſrael: de
obed ꝓpħa q̄ locut⁹ ē ꝑ captiuiſ. ḋ ppl̄atōe
t̄re a thheglatphalaſar rege aſſyrioꝝ ſp olia-
ta domo dn̄i: ⁊ p̄ncipuz ⁊ nihil ei ꝓfuit. q̄a
fecit victias dijs damaſci q̄ extruit aras ⁊
fec̄ altaria i āgulis irl̄z clauſa porta domus
dn̄i. ḋ mōte ei⁹ cui ſuccedit ezechiaſ fili⁹ ei⁹

A Vigiti ānoꝝ erat achaz cū re- XXVIII
gnare cepiſſz: ⁊ ſedeci ānis regnauit i
irl̄m. Nō fecit rectū in ꝯſpcū dn̄i. ſicut dd̄ pa 4.Re.15.a
ter eius: ſz āmbulauit in vijs regū iſrael: iſup
⁊ ſtatuas fudit baaliz. Ipſe ē q̄ adoleuit in-

cẽſuꝫ i valle bēnõ ⁊ luſtrauit filios ſuos in igne iuxta ritũ gētiũ quas interfecit dñs i ad uētu filiorum iſrael. Sacrificabat quoqꝫ ⁊ thymiama ſuccēdebat in excelſis ⁊ in collibus ⁊ ſub oi ligno frõdoſo. Tradiditqꝫ euꝫ dñs ds eius i manu regis ſyrie: q pcuſſit eũ magnãqꝫ pdã cepit de eius ipio ⁊ adduxit i damaſcuꝫ. Manibus qꝫ regis iſrael tradit⁹ ē ⁊ pcuſſus plaga grãdi. Occiditqꝫ phacee filius romelie de iuda cētuꝫ vigīti milia in die vno oēs viros bellatores: eo q religſſēt dñꝫ deũ patrum ſuorum. Eodē tpe occidit zechri vir potēs ex ephrai maaſiã filiũ regis: ⁊ ezri aꝫ ducē dom⁹ ei⁹ belchanã qꝫ ſcđm a rege. Ceperũtqꝫ filij iſrael de fratrib⁹ ſuis ducēta

B milia mulierum puerorum: ⁊ puellarum ⁊ infinitã pdã: ptulerũtqꝫ eã in ſamariaꝫ. Ea tēpeſtate erat ibi propheta dñi noie obed: qui egreſſus obuiã exercitui veniēti in ſamariã: dixit eis Ecce irat⁹ dñs ds patrum vrorum ptra iudã tradidit eos in manib⁹ vris ⁊ occidiſtis eos atrociter: ita vt ad celũ ptingeret vra crudelitas. Inſup filios iuda ⁊ hieruſalē vultis vobis ſubijcere i ſuos: ⁊ ãcillas. qđ neqꝫ fcõ opus ē. Peccaſtis. n. ſup hoc dño deo vro. Sꝫ audite pſiliũ meuꝫ: ⁊ reducite captiuos quos adduxiſtis de frib⁹ vris: qꝛ magn⁹ furor dñi iminet vobis. Steterũt itaqꝫ viri de pncipib⁹ filiorum ephrai azarias filius iahãnã: barachias filius moſſollamoth ezechias fili⁹ ſellũ: ⁊ amaſias fili⁹ hadali ptra eos q veniebãt de plio: ⁊ dixerũt eis. Nõ itroducetis huc captiuos: ne peccem⁹ dño. Quare vultis adijcere ſup pcã vra: ⁊ vetera cumulare derelicta? Grãde qppe pccm ē: ⁊ ira fu-

C roris dñi iminet ſup iſrael. Dimiſerũtqꝫ viri iſrael bellatores pdaꝫ: ⁊ vniuerſa q ceperãt corã pncipib⁹ ⁊ oi multitudine: ſteterũt qꝫ viri quos ſupra memorauim⁹ ⁊ apphēdentes captiuos oēſqꝫ q nudi erãt veſtierũt de ſpolijs. Cũqꝫ veſtiſſēt eos ⁊ calciaſſēt ⁊ refeciſſēt cibo ac potu: vnxiſſētqꝫ pp laborē: ⁊ adhibuiſſēt eis curã qcũqꝫ ãbulare nõ potuerãt ⁊ erãt ibecillo corpe: ipoſuerũt eos iumētis ⁊ adduxerãt hierico citatē palmarum ad frēs eorum: ipiqꝫ reuerſi ſũt i ſamariã. Tpe illo miſit rex achaꝫ ad regē aſſyriorum: poſtulans auxiliuꝫ. Veneratqꝫ idumei ⁊ pcuſſerãt multos ex iuda: ⁊ ceperãt pdã magnã. philiſtijm quoqꝫ diffuſi ſunt p vrbes cãpeſtres ⁊ ad meridiē iuda: ceperãtqꝫ bethſames ⁊ abylõ ⁊ gadiroth ſoccho quoqꝫ ⁊ thãnã ⁊ gamzo cuꝫ viculis ſuis: ⁊ hitauerãt i eis. Humiliauerat. n. dñs iudã pp achaꝫ regem iuda: eo q nudaſſet euꝫ auxilio: ⁊ ptēptui hũiſſꝫ dñm

B adduxitqꝫ ptra eũ theglatphalaſſar regeꝫ aſſyriorum: q ⁊ afflixit eũ: ⁊ nullo reſiſtēte vaſtauit. Igit achaꝫ ſpoliata domo dñi: ⁊ domo regũ ac pncipũ: dedit regi aſſyriorum munera ⁊ tñ nihil ei pfuit. Inſup ⁊ tpe ãguſtie ſue auxit cõtēptũ i dñm. Ipe p ſe rex achaꝫ imolauit dijs damaſci victimas pcuſſorib⁹ ſuis ⁊ dixit. Dij regũ ſyrie auxiliantur eis quos ego placabo hoſtijs: ⁊ aderunt mihi cuꝫ ecõtrario ipi fuerunt ruine ei ⁊ vniuerſo iſrael. Direptis itaqꝫ achaꝫ oibus vaſis domus dei atqꝫ cõfractis clauſit ianuas tēpli dei: ⁊ fecit ſibi altaria in vniuerſis angulis hieruſalē. In oibus quoqꝫ vrbibus iuda extruxit aras ad cremãdum thus atqꝫ ad iracundiã puocauit dñꝫ deuꝫ patrum ſuorũ. Reliq aũt ſermonuꝫ eius ⁊ oiuꝫ operum ſuoruꝫ priorum ⁊ nouiſſimorum ſcripta ſũt i libro regũ iuda: ⁊ iſrael. Dormiuitqꝫ achaꝫ cum prībus ſuis ⁊ ſepelierãt euꝫ i ciuitate irl'ꝫ. Neqꝫ. n. receperãt euꝫ i ſepulchra regum iſrael. Regnauitqꝫ ezechias filius eius pro eo.

C. S. De regno ezechie q tēplũ aperiri mãdauit: ⁊ reſtituit ſacerdotium. XXIX

Igitur ezechias regnare cepit cuꝫ vigintiqnqꝫ eēt ãnorum: ⁊ vigintinouē annis regnauit in hieruſalē. Nom mris eius abia filia zacharie. Fecitqꝫ qđ erat placitũ i conſpectu domini iuxta oia que fecerat dauid pater eius. In ipſo ãno menſe primo regni ſui aperuit valuas domus dñi: ⁊ inſtaurauit eas: adduxitqꝫ ſacerdotes atqꝫ leuitas: ⁊ pgregauit eos i plateã orientalē: dixitqꝫ ad eos. Audite me leuite: ⁊ ſctificamini mundate domum dñi dei patrum noſtrorum ⁊ auferte oēm imũditiaꝫ de ſcũario. Pec- A 4. Re. 18. a

B cauerunt prēs nri: ⁊ fecerunt maluꝫ i pſpectu dñi dei nri derelinquētes euꝫ auerterũt facies ſuas a tabnaclo dñi di nri: ⁊ pbuerãt dorſuꝫ: clauſerunt hoſtia q erãt in porticu ⁊ extinxerunt lucernas icēſũqꝫ ñ adoleuerunt ⁊ holocauſta nõ obtulerũt i ſcũario do iſrael. cõcitatus ē itaqꝫ furor dñi ſup iudã: ⁊ irlm: tradiditqꝫ eos in cõmotiõeꝫ ⁊ i interituꝫ ⁊ i ſibiluꝫ: ſicut ipi cernitis oculis vris. Et corruerãt prēs nri gladijs: filij noſtri: ⁊ filie noſtre: ⁊ piuges captiue ducte ſũt pp hoc

ſcelus. Nūc ergo placet mihi vt ineamꝰ fedꝰ
cū dño deo iſrael: ⁊ auertet a nobis furorē
C ire ſue. Filij mei nolite negligere. Uos ele-
git dñs vt ſtetis corā eo ⁊ miſtretis illi cola
tiſqꝫ eū. ⁊ cremetis ei icēſuꝫ. Surrexerūt er
go leuite: maath filius amaſie ⁊ iohel filius
azarie d̄ filijs caath. Porro de filijs merari
cis filꝰ abdai ⁊ azarias filius ialalhel. De
filijs autem gerſon: ioha filꝰ iemna ⁊ eden
filius ioba. At vero de filijs eliſaphā: ſamri
⁊ iaihel. De filijs quoqꝫ aſaph zacharias ⁊
mathanias: necnon de filijs heman iaihel ⁊
ſemei. Sed ⁊ de filijs idithūꝫ: ſemeias ⁊ ozi-
el. Cōgregaueruntqꝫ frēs ſuos ⁊ ſcificati ſūt
⁊ ingreſſi ſūt iuxta mādatū regis ⁊ imꝑiūꝫ
dñi: vt expiarēt domū dei. Sacerdotes q̊qꝫ
D igreſſi tēplū dñi vt ſcificarēt illud extulerūt
oēm imūditiā quā intro reppererāt in veſti-
bulo domus dñi: quā tulerūt leuite ⁊ aſpor
tauerūt ad torrētē cedron foras. Ceperunt
āt pria die mēſis ꝑmi mūdare: ⁊ in die octa-
ua eiuſdē mēſis: ingreſſi ſunt porticū domꝰ
tepli dñi: expiaueruntqꝫ tēplū diebus octo ⁊
in die ſextadecima menſis eiuſdē qd̄ ceꝑant
impleuerūt. Ingreſſi q̊ꝫ ſunt ad ezechiā re-
gem ⁊ dixerūt ei. Scificauimus oēm domū
dñi: ⁊ altare holocauſti: vaſaqꝫ eius necnon
⁊ menſaꝫ ꝓpoſitionis cū oībus vaſis ſuis:
cūctāqꝫ ſuppellectilem quam polluerat rex
achaz in regno ſuo poſtq̄ꝫ ꝑuaricatus eſt: ⁊
E ecce expoſita ſunt oīa corā altari dñi. Cōſur
genſqꝫ diluculo ezechias rex adunauit oēs
principes ciuitatis ⁊ aſcēdit in domū dñi:
obtuleruntqꝫ ſimul tauros ſeptē: ⁊ arietes ſe
ptē: agnos ſeptē: ⁊ hircos ſeptē: ꝓ peccato:
ꝓ regno: pro ſcūario: pro iuda. Dixitqꝫ ſa-
cerdotibus filijs aarō vt offerrēt ſuꝑ altare
dñi. Mactauerūt igiꝛ tauros ⁊ ſuſceperunt
ſanguinē ſacerdotes ⁊ fuderūt illū ſuꝑ alta
re. Mactauerūt ēt arietes: ⁊ illoꝝ ſanguinē
ſuꝑ altare fuderūt: imolauerūt agnos: ⁊ fu
derūt ſuꝑ altare ſanguinē. Applicuerūt hir-
cos pro peccato corā rege ⁊ vniuerſa multi
tudine. Impoſueruntqꝫ manꝰ ſuas ſuꝑ eos:
⁊ imolauerūt illos ſacerdotes: ⁊ aſꝑſerūt ſā
guinē eoꝝ corā altari pro piaculo vniuerſo
iſrlis. Pro oī qppe iſrael ꝑcepat rex vt ho-
F locauſtū fieret ꝓ peccō. Cōſtituit q̊ꝫ leuitas i
domo dñi cū cymbalis ⁊ pſalterijs ⁊ cytha-
ris ſm diſpoſitē eꝫ dd̄ regis ⁊ gad vidētis ⁊
nathā ꝓphe. Siqdē dñi ꝑceptum fuit ꝑ ma
nū ꝓphaꝝ eiꝰ. Steteruntqꝫ leuite ⁊ tenentes
organa dd̄: ⁊ ſacerdotes tubas: ⁊ iuſſit eze-
chias vt offerrēt holocauſta ſuꝑ altarꝛ. Cūqꝫ 1. Pa. 15. d.
offerrentꝛ holocauſta: ceperūt laudes cane-
re dño ⁊ clāgere tubis atqꝫ i diuerſis orga
nis q̄ dd̄ rex iſrael ꝑparauerat ꝯcrepare. Oi
āt turba adorāte: cātores ⁊ hi q tenebāt tu-
bas erāt in officio ſuo: donec cōplereꝛ holo
cauſtū. Cūqꝫ finita eēt oblatio incuruatus ē
rex: ⁊ oēs q erāt cū eo: ⁊ adorauerūt. Pre-
cepitqꝫ ezechias ⁊ principes leuitis vt lau-
darēt dñm ſmonibꝰ dd̄ ⁊ aſaph vidētis: qui
laudauerūt deū magna letitia: ⁊ incuruato
genu adorauerūt. Ezechias āt ēt h̄ addidit.
Impleſtis manꝰ vr̄as dño: accedite ⁊ offer- G
te victimas ⁊ laudes in domo dñi. Obtulit
ḡ vniuerſa multitudo hoſtias ⁊ laudes ⁊ ho
locauſta: mēte deuota. Porro nūerus holo
cauſtoꝝ q̄ obtulit multitudo hic fuit. Tau-
ros ſexaginta: arietes cētū: agnos ducentos
ſcificaueruntqꝫ dño boues ſexcētos: ⁊ oues
tria milia. Sacerdotes vero pauci erāt: nec
poterāt ſufficere: vt pelles holocauſtoꝝ de-
traherēt. Unde ⁊ leuite frēs eorum adiuue-
runt eos: donec implereꝛ opus ⁊ ſcificareꝛ
antiſtites. Leuite quippe faciliori ritu ſan-
ctificantur q̄ꝫ ſacerdotes. Fuerunt ergo ho-
locauſta plurima ⁊ adipes pacificorum ⁊ li-
bamina holocauſtoꝝ: ⁊ cōpletus eſt cultus
domus dñi: letatuſqꝫ eſt ezechias ⁊ oīs po
pulus eo ꝙ miniſteriū dñi eſſet expletū. De
repente qppe hoc fieri placuerat.

¶ C. S. De predicatoribus quos ezechiaſ
miſit in oēm iſrael vt venirent ⁊ celebrarēt
phaſe dño: ⁊ de paſcha ezechiele domino ce
lebrato. XXX

MIſit quoqꝫ ezechias ad oēm iſrael A
⁊ iudā: ſcripſitqꝫ epiſtolaſ ad ephra
im ⁊ manaſſen: vt venirēt ad domū dñi i hie
ruſalē ⁊ facerēt phaſe dño deo iſrael. Inito ḡ
ꝯſilio regis ⁊ principū: ⁊ vniuerſi cetꝰ irlm:
decreuerūt vt facerēt phaſe mēſe ſcd̄o. Non
n. occurrerāt facere i tp̄e ſuo: qꝛ ſacerdotes
q poſſent ſufficere ſcificati nō fuerāt: ⁊ popu
lus nōdū ꝯgregatus fuerat in irlm. Placu
itqꝫ ſermo regi ⁊ oī multitudini: ⁊ decreue-
rūt: vt mitterēt nuncios i vniuerſū iſrael de
berſabee vſqꝫ dan: vt venirēt ⁊ facerēt pha
ſe dño deo iſrael in hieruſalē. Multi. n. non
fecerāt ſicut in lege ꝑſcriptū eſt. Perrexerūt
qꝫ curſores cū eplis ex regis iꝑio ⁊ ꝑncipū

tius in vniuerſū iſrael ⁊ iudā:iuxta id quod
rex iuſſerat pdicātes. Filij iſrael reuertimini
ad dn̄z deū abrahā yſaac ⁊ iſrl̄:⁊ reuertet̄ ad
reliq̄as q̄ effugerūt man⁹ regis aſſyrioꝝ. Nolite fieri ſicut p̄res vr̄i ⁊ frēs q receſſerūt a domino deo patrū ſuoꝝ:⁊ tradidit eos in interitū vt ipſi cernitis. Nolite indurare ceruices
B vras ſicut p̄res vr̄i. Tradite manus veſtras
dn̄o:⁊ venite ad ſcūariū ei⁹ qd̄ ſcificauit in eternū:ſeruite dn̄o deo patrū vroꝝ:⁊ auertetur a vobis ira furoris ei⁹. Si.n.vos reuerſi fueritis ad dn̄z:frēs vr̄i ⁊ filij vr̄i hēbunt miaz corā dn̄is ſuis q illos duxerūt captiuos:⁊ reuertet̄ i terrā hāc. Pi⁹.n.⁊ clemēs ē dn̄s ds̄ vr̄:⁊ nō auertet faciē ſuā a vobis
F.co. ſi reuerſi fueritis ad eū. Igit̄ curſores pgebāt velociter de ciuitate in ciuitatē:p terraz ephrai ⁊ manaſſe vſq3 ad zabulō:illis irridētib⁹ ⁊ ſubſanātib⁹ eos. Attn̄ qdā viri ex aſer ⁊ manaſſe ⁊ zabulō acqeſcētes ꝯſilio: venerūt ieruſalē:i iuda vo fcā ē man⁹ dn̄i: vt daret eis cor vnū:vt facerēt iuxta p̄ceptū regis ⁊ p̄ncipū v̄bū dn̄i. Cōgregatiq3 ſūt i hieruſalē ppl̄i multi:vt facerēt ſolēnitatem azimoꝝ i mēſe ſcd̄o. Et ſurgētes deſtruxerūt
C altaria q̄ erāt i ieruſalē:atq3 vniuerſa i qb⁹ idolis adolebat̄ incēſū ſubuertētes ,piecerūt i torrētē cedrō. Immolauerūt āt phaſe q̄rta decima die mēſis ſcd̄i. Sacerdotes q̄3 atq3 leuite tādē ſcificati obtulerūt holocauſta in domo dn̄i:ſteterūtq3 i ordine ſuo iuxta diſpoſitionē ⁊ legē moyſi hois dei. Sacerdotes vero ſuſcipiebāt effūdēdū ſanguinē de manibus leuitaꝝ:eo ꝙ multa turma ſcificata nō eēt:⁊ iccirco imolarēt leuite phaſe his q nō occurrerāt ſcificari dn̄o. Magna ēt pars ppl̄i de ephrai ⁊ manaſſe ⁊ yſachar ⁊ zabulō q̄ ſcificata nō fuerat cōedit phaſe:nō iuxta qd̄ ſcriptū ē:⁊ orauit p eis ezechias dicēſ Dn̄s bon⁹ ,ppitiabit̄ cūctis q i toto corde reqrūt dn̄m deū patrū ſuoꝝ:⁊ non iputabit eis ꝙ min⁹ ſcificati ſūt. Quē exaudiuit dn̄s ⁊ placat⁹ ē populo. Fecerūtq3 filij iſrael qui
D inuēti ſunt in ieruſalē ſolēnitatē azimoꝝ ſeptē dieb⁹ i letitia magna:laudātes dn̄z per ſingulos dies:leuite q̄3 ⁊ ſacerdoteſ p organa q̄ ſuo officio ꝯgruebāt. Et locut⁹ ē ezechias ad cor oīuz leuitaꝝ:q hēbāt itelligētiaz bonā ſup dn̄o:⁊ comederūt ſeptē dieb⁹ ſolēnitatis imolātes victias pacificoꝝ:⁊ laudātes dn̄z deū p̄ruz ſuoꝝ. Placuitq3 vniuerſe multitudini vt celebrarēt etiā alios dies ſeptē:qd̄ ⁊ fecerūt cū ingēti gaudio. Ezechias āt rex iuda p̄buerat multitudini mille tauros:⁊ ſeptē milia ouiū. Principes vero dederāt populo,tauros mille:⁊ oues decē milia. Scificata ē ģ ſacerdotū plurima multitudo:⁊ hilaritate pfuſa oīs turba iuda tā ſacerdotū ⁊ leuitaꝝ q̄3 vniuerſe freq̄ntie q̄ venerat ex iſrael:pſelitoꝝ quoq3 de terra iſrael ⁊ hitantiū in iuda. Fc̄aq3 ē grādis celebritas in hieruſalē:q̄lis a diebus ſalomonis filij dd̄ regis iſrael in ea vrbe nō fuerat. Surrexerunt āt ſacerdotes atq3 leuite bn̄dicentes populo:⁊ exaudita ē vox eoꝝ:puenitq3 oratio in habitaculum ſanctum celi.

¶C.S. Ezechias ſacerdotū ⁊ leuitaꝝ diuiſit offertoriū. de collatione decimaꝝ: dant̄: colligunt̄:diſtribuunt̄:repetunt̄ bona q̄ fecit ezechias:⁊ q̄uō ,pſperat⁹ ē. XXXI

Umq3 hec fuiſſent rite celebrata: egreſſus ē oīs iſrael q iuēt⁹ fuerat in A
vrbib⁹ iuda:⁊ fregerunt ſimulacra: ſucciderūtq3 lucos:demoliti ſunt excelſa ⁊ altaria deſtruxerūt:nō ſolū de vniuerſo iuda ⁊ beniamin:ſed ⁊ de ephrai q̄3 ⁊ manaſſe donec penit⁹ euerterēt. Reuerſiq3 ſūt oēs filij iſrael in poſſeſſiōes ⁊ ciuitates ſuas. Ezechias āt ꝯſtituit turmas ſacerdotales ⁊ leuiticas p diuiſiones ſuas vnūquēq3 in officio,p̄prio tā ſacerdotū v3 q̄3 leuitaꝝ ad holocauſta ⁊ pacifica:vt miſtrarēt ⁊ ꝯfiterent̄:canerētq3 in portis caſtroꝝ dn̄i. Pars āt regis erat: vt de ppria ei⁹ ſubſtātia offerret̄ holocauſtū mane ſp ⁊ veſpe:ſabbatis q̄3:⁊ klis:⁊ ſolēnitatib⁹ ceteris:ſicut ſcriptū ē i lege moyſi.
Precepit ēt populo hitātiū hieruſalē vt darēt ptes ſacerdotib⁹ ⁊ leuitis:vt poſſent va- B
care legi dn̄i. Qd̄ cū pcrebuiſſet i auribus multitudis plimas obtulere p̄mitias filij iſrael frumēti vini ⁊ olei:mellis q̄3 ⁊ oīuz q̄ gignit hum⁹ decias obtulerūt. S3 ⁊ filij iſrael ⁊ iuda q hitabāt i vrbib⁹ iuda obtulerūt decias boū ⁊ ouiū:deciaſq3 ſcōꝝ q̄ vouerāt dn̄o deo ſuo:atq3 vniuerſa portātes fecerūt aceruos plurimoſ. Mēſe tertio ceperūt aceruoꝝ iacere fūdamēta:⁊ mēſe ſeptio cōpleuerūt eos. Cūq3 igreſſi fuiſſent ezechias ⁊ pricipes ei⁹:viderūt aceruos:⁊ bn̄dixerūt dn̄o ac populo iſrael. Interrogauitq3 ezechias
ſacerdotes ⁊ leuitas:cur ita iacerēt acerui? C
Rn̄dit ill̄: azarias ſacerdos p̄mus d̄ ſtirpe

ſadoch dicẽs. Ex q̃ ceperũt offerri primitie i domo dñi. cõcedimus ⁊ ſaturati ſumus: ⁊ remãſerũt plima: eo ꝙ benedixerit dñs populo ſuo. Religaꝝ ãt ẽ copia iſta quã cernis. Precepit igit̃ ezechias vt ꝑparẽt horreã in domo dñi. Qd cũ feciſſent: intulerũt tã primitias q̃ꝫ decimas. ⁊ q̃cũq̃ꝫ nouerãt fideliter. Fuit ãt ꝑfectus eoꝝ choneneas leuita. ⁊ ſemei frater ei⁹ ſcđs: poſt quẽ iehihel ⁊ azarias ⁊ naad ⁊ aſahel ⁊ hierimoth: iozabat q̃q̃ꝫ ⁊ elihel ⁊ ieſmachias ⁊ maath ⁊ banaiaſ ꝑpoſiti ſub manibus chonenie ⁊ ſemei fratris ei⁹ ex ipio ezechie regis: ⁊ azarie põtificis domus dñi: ad quos oia ꝑtinebãt. Choꝛ vero filius iemna leuites ⁊ ianitoꝛ oriẽtalis porte ꝑpoſitus erat his q ſponte offereban tur domino: ꝑmitijſq̃ꝫ ⁊ ꝯſecratis i ſcã ſcõꝝ ⁊ ſub cura eius eden ⁊ beniamin ieſue ⁊ ſemeias: amarias quoque ⁊ ſechenias in ciuitatibus ſacerdotũ: vt fideliter diſtribuerent fratribus ſuis ptes minoꝛibus atq̃ꝫ maioꝛibus exceptis maribus ab annis tribuſ ⁊ ſupra cũctis q ingrediebanť tẽplũ dñi. Et
D quicqd p ſingulos dies ꝯducebãt in miniſterio atq̃ꝫ obſeruatõib⁹ iuxta diuiſiones ſuas ſacerdotibus p familias ⁊ leuitis a viceſimo anno ⁊ ſupra p oꝛdies ⁊ turmas ſuas vniuerſeq̃ꝫ multitudini tã vxoꝛibus q̃ꝫ liberis eoꝝ vtriuſq̃ꝫ ſexus fideliter cibi de his que ſcificata fuerãt ꝑbebanť. Sꝫ ⁊ filioꝝ aaron p agros ⁊ ſuburbana vrbiũ ſingulaꝝ diſpoſiti erãt viri q ptes diſtribuerẽt vniuerſo ſexui maſculino: de ſacerdotibus ⁊ leuitis. Fecit ergo ezechias vniuerſa que diximus in oi iuda opatuſq̃ꝫ eſt bonũ ⁊ rectũ ⁊ verũ corã dño deo ſuo. i. vniuerſa cultura miniſterij domus domini iuxta legẽ ⁊ cerimõias: uolens requirere deum ſuum in toto coꝛde ſuo Fecitq̃ꝫ ⁊ pꝛoſperatus eſt.

¶ C. S. De ſtrage fcã ab angelo in caſtris ſennacherib. de moꝛte ipſius. de egritudine ezechie. de ſupbia coꝛdis ei⁹ ⁊ hũilitate. de diuitijs ei⁹. de pctõ ei⁹ in nũcijs babylonis oñdendo oia domus eius. de moꝛte eius. ð regno manaſſes filij eius. XXXII

A Poſt que ⁊ huiuſcemodi veritatẽ venit ſennacherib rex aſſyrioꝝ ⁊ ingreſ-
4. Re. 18. c. ſus iudã obſedit ciuitates munitas volens eas capere. Quod cũ vidiſſet ezechias veniſſe. ſ. ſennacherib ⁊ totũ belli impetũ verti ꝯtra hieruſalẽ: inito cũ pꝛincipib⁹ ꝯſilio viriſq̃ꝫ foꝛtiſſimis vt obturarẽt capita fõtium q erãt extra vrbẽ: ⁊ hↄ oiuꝫ decernẽte ſnia ꝯgregauit plurimã multitudinẽ: ⁊ obturauerunt cũctos fontes: ⁊ riuum qui fluebant in medio terre dicẽtes. Ne veniãt reges aſſyrioꝝ: ⁊ iueniãt aquaꝝ abũdãtiã. Edificauit q̃q̃ꝫ agẽs induſtrie oẽꝫ muꝝ q fuerat diſſipatus ⁊ extruxit turres deſup: ⁊ foꝛinſecus alteruꝫ muꝝ. Jnſtaurauitq̃ꝫ mello i ciuitate dð: ⁊ fecit vniuerſi generis armaturam ⁊ clypeos. Cõſtituitq̃ꝫ pꝛincipes bellatoꝛum in exerci B
tu: ⁊ ꝓuocauit vniuerſos in platea porte ciuitatis: ac locutus eſt ad coꝛ eoꝝ dicẽs. Viriliter agite ⁊ ꝯfoꝛtamini: nolite timere: nec paueatis regẽ aſſyrioꝝ ⁊ vniuerſaꝫ multitudinẽ q̃ eſt cũ eo. Multo. n. plures nobiſcũ ſũt q̃ꝫ cũ illo. Cũ illo. n. ẽ brachiũ carneũ: nobiſ- 4. Reg. 6. d
cũ dñs ðs nr̃ q auxiliatoꝛ ẽ nr̃: pugnatq̃ꝫ ꝓ nob. Cõfoꝛtatuſq̃ꝫ ẽ populus huiuſcemodi ꝟbis ezechie regis iuda. Que poſtq̃ꝫ geſta ſũt: miſit ſẽnacherib rex aſſyrioꝝ ſuos ſuos hieruſalẽ. ipſe. n. cũ vniuerſo exercitu obſidebat lachis ad ezechiã regẽ iuda: ⁊ ad omnẽ populuꝫ q erat i vrbe dicẽs. Hec dicit ſẽnacherib rex aſſyrioꝝ. Jn quo hñtes fiduciã: ſe C
detis obſeſſi i hieruſalẽ. Nuꝫ ezechias decepit vos vt tradat moꝛti i fame ⁊ ſiti: affirmãſ 4. Re. 18. f.
ꝙ dñs ðs vr̃ libet vos de manu regis aſſyrioꝝ? Nũqd nõ iſte ẽ ezechias q deſtruxit excelſa illi⁹ ⁊ altaria: ⁊ ꝑcepit iude ⁊ hieruſalẽ: dicẽs. Corã altari vno adoꝛabitis: ⁊ i ipo cõburetis icẽſũ? An ignoꝛatis q̃ ego fecerĩ: ⁊ pr̃es mei cũctis terraꝝ pplis. Nũqd ꝑualuerũt dij gẽtiũ oiumq̃ꝫ terraꝝ libare regioneꝫ ſuã de manu mea. Quis ẽ de vniuerſis dijs gẽtiuꝫ q̃s vaſtauerunt pr̃es mei q potuerit eruere populuꝫ ſuuꝫ de manu mea: vt poſſit ẽt deus veſter eruere vos de hac manu. Nõ vos ḡ decipiat ezechias: nec vana ꝑſua D
ſione deludat: neq̃ꝫ credatis ei. Si. n. nullus potuit ðs cũctaꝝ gẽtiuꝫ atq̃ꝫ regionuꝫ libare populuꝫ ſuuꝫ de manu mea ⁊ de mãu patruꝫ meoꝛuꝫ: ꝑñter nec ðs vr̃ poterit eruere vos ð hac manu. Sꝫ ⁊ alia multa locuti ſũt ſui ei⁹ ꝯtra deuꝫ ⁊ ꝯtra ezechiã ſuuꝫ eius. Epiſtolas q̃ꝫ ſcripſit plẽas blaſphẽie i dñm deuꝫ iſrael: ⁊ locut⁹ ẽ aduerſuꝫ eũ. Sicẽ dij gẽtiũ ceteraꝝ ñ poterñt libare populũ ſuũ ð manu mea: ſic ⁊ ðs ezechie eruẽ ñ poterit populũ ſuũ ð mãu iſta. Jnſup ⁊ clãoꝛe mag̃ ligua iudaica ꝯtra pplꝫ q ſedebat i muris irlꝫ ꝑſõa

E bat vt terreret eos ꝛ caperet ciuitatē. Locu
tuſq; eſt ꝯtra deū iſrael: ſicut aduerſū deos
populoꝝ terre opa manuū hoium. Orauer
rūt igit̄ ezechias rex ꝛ yſaias filiꝰ amos ꝓ
phetes aduerſū hāc blaſphemiā: ac vocife
rati ſūt vſq; i celū. Et miſit dn̄s angelū ſuū
q̄ pcuſſit oēz virū robuſtū ꝛ bellatoꝛē. ꝛ pri
cipē exercitus regis aſſyrioꝝ: reuerſuſq; eſt
cū ignominia i terrā ſuā. Cūq; ingreſſus eſ
ſet domū dei ſui filij q̄ egreſſi fuerāt d̄ vtero
eiꝰ iterfecerſt eū gladio. Saluauitq; dominꝰ
ezechiā ꝛ hitatoꝛes irl'z de manu ſennacbe
rib regis aſſyrioꝝ: ꝛ de manu oiuz: ꝛ ꝑſtitit
ei qetē p circuitū. Multi ēt deferebāt hoſti
as ꝛ ſacrificia dn̄o i irl'm: ꝛ munera ezechie
regi iuda. Qui exaltatꝰ ē poſt hoc corā cun
F ctis gētibꝰ. In diebꝰ illis egrotauit ezechi
4. Re. 20. a as vſq; ad moꝛtē: ꝛ oꝛauit dn̄m. Exaudiuit
Eſa. 38. a q; eū ꝛ dedit ei ſignū: ſ; nō iuxta bn̄ficia q̄
accepat retribuit: q2 eleuatū eſt coꝛ eiꝰ: ꝛ fcā
ē ꝯtra eū ira: ꝛ ꝯtra iudā ꝛ ieruſalē: hūiliatꝰ
q; ē poſtea eo q̄ exaltatū fuiſſet coꝛ eius: tā
ipe q; bitatoꝛes hieruſalē: ꝛ icc irco nō venit
ſup eos ira dn̄i i diebꝰ ezechie. Fuit āt ezechi
as diues ꝛ iclytꝰ valde: ꝛ theſauros ſibi pli
mos ꝯgregauit argēti ꝛ auri: ꝛ lapides ꝓcio
ſi aromatū ꝛ armoꝝ vniuerſi gn̄is: ꝛ vaſoꝛū
magni precij: apothecas q̄; frumēti vini ꝛ
olei ꝛ ꝑſepia oium iumētoꝝ: caulaſq; peco
ribus ꝛ vrbes ſex edificauit. Hēbat quippe
greges ouiū ꝛ armētoꝝ inumerabiles: eo q̄
G dediſſet ei dn̄s ſubſtātiā multā nimis. Ipſe
eſt ezechias qui obturauit ſupioꝛē fōtē aq̄ꝝ
gion: ꝛ auertit eas ſubter ad occidētē vrbis
dauid. In oibus opibus ſuis fecit ꝓſpe que
voluit. Attn̄ in legatōe principū babylōis
qui miſſi fuerāt ad eū: vt interrogarent de
poꝛtento qd̄ acciderat ſuper terrā dereliqt
eū dn̄s vt tētaret ꝛ nota fierēt oia q̄ erant i
coꝛde eiꝰ. Reliqua āt ſermonū ezechie ꝛ mi
ſericoꝛdiaꝝ eius: ſcripta ſunt in viſiōe yſaie:
filij amos ꝓphe: ꝛ in libro regū iuda ꝛ iſra
el. Doꝛmiuitq; ezechias cū patribus ſuis:
ꝛ ſepelierūt eū ſupra ſepulchꝛa filioꝝ dd̄. Et
celebꝛauit eius exeqas vniuerſus iuda: ꝛ
oēs habitatoꝛes hieruſalez: regnauitq; ma
naſſes filius eiꝰ pꝛo eo.

CC. S. De regno manaſſes ꝛ celerꝰ eiꝰ:
capitur ab aſſyrijs ꝛ ducit̄ in babylonē: pe
nitet ꝛ oꝛat dn̄m: ꝛ reducit̄ in hieruſalē: de
ſtruit idola de domo dn̄i: ꝛ aras q̄s fecerat
ipſe: ſ; populus adhuc imolat i excelſis. de
moꝛte eius: ꝛ de regno filij eius āmō ꝛ occi
ſione eius a ſeruis ſuis ꝓpꝛijs: cui ſucceſſit
filius eius ioſias. XXXIII

Duodecim annoꝝ erat manaſſes cū A
regnare cepiſſet: ꝛ qn̄qgintaquinq; 4. Re. 21. a
annis regnauit i hieruſalē. Fecit āt malū co
rā dn̄o iuxta abhominatōes gētiū quas ſb
uertit dn̄s corā filijs iſrael: ꝛ ꝯuerſus iſtau
rauit excelſa q̄ demolitꝰ fuerat ezechias pr̄
eiꝰ: ꝯſtruxitq; aras baalim ꝛ fecit lucos: ꝛ
adoꝛauit oēm militiā celi ꝛ coluit eam. Edi
ficauit quoq; altaria in domo dn̄i de qua di
xerat dn̄s: in hieruſalē erit nomē meū i eter
nū. Edificauit āt ea cūcto exercitui celi i duo
bus atrijs domꝰ dn̄i: trāſireq; fecit filios ſu
os p ignē i valle bēhenon. Obſeruabat ſō
nia ſectabat̄ auguria: maleficis artibꝰ inſer
uiebat. Hēbat ſecum magos ꝛ incātatoꝛes
multaq; mala opatꝰ ē corā dn̄o vt irritaret
eū. Sculptile quoq; ꝛ ꝯflatile ſignū poſuit i
domo dn̄i: de qua locutus eſt dn̄s ad dauid B
ꝛ ad ſalomonē filiū eiꝰ dicēs. In domo hac
ꝛ i hieruſalē quā elegi d̄ cūctis tribubꝰ iſrl'
ponā nomē meū i ſēpiternū ꝛ moueꝛ n̄ faciā
pedē iſrael d̄ terra quā tradidi pr̄ibꝰ eoꝛuz:
ita dūtaxat ſi cuſtodierūt facere q̄ pcepi eis
cūctaq; legē ꝛ cerimonia atq; iudicia q̄ mā
daui p manuz moyſi. Igit̄ manaſſes ſedu
xit iudā ꝛ hitatoꝛes hieruſalē vt facerēt ma
lū ſup oēs gētes q̄s ſubuerterat dn̄s a fa
cie filioꝝ iſrael. Locutuſq; ē dn̄s ad eū ꝛ ad
populū illiꝰ: ꝛ attēdeꝛ noluerūt. Idcirco ſup
induxit eis pncipes exercitꝰ regis aſſyrioꝝ:
ceperūtq; manaſſen ꝛ victū catheīs atq; cō
pedibꝰ duxerūt i babylonē. Qui poſtq̄ coā
guſtatꝰ ē oꝛauit dn̄m deū ſuū: ꝛ egit pniam C
valdē corā deo patrū ſuoꝝ. Depcatuſq; ē eū
ꝛ obſecrauit intēte: ꝛ exaudiuit oꝛonē eiꝰ: re
duxitq; eū hieruſalē i regnū ſuū: ꝛ cognouit
manaſſes q̄ dn̄s ipe eēt deꝰ. Poſt hec edifi
cauit muꝝ ex̄ ciuitatez dauid ad occidētem
gyon in cōualle ab itroitu poꝛte piſciū p cir
cuitū vſq; ad ophel ꝛ exaltauit illū vehem
ter. Cōſtituitq; pncipes exercitꝰ in cūctis ci
uitatibꝰ iuda munitis ꝛ abſtulit deos alie
nos: ꝛ ſimulacruz de domo dn̄i: aras quoq;
quas fecerat in mōte domꝰ dn̄i ꝛ i hieruſalē
ꝛ ꝓiecit oia ex̄ vrbē. Poꝛro iſtaurauit alta
re dn̄i: ꝛ imolauit ſup illud victimas ꝛ paci
fica ꝛ laudem: pcepitq; iude vt ſeruiret dn̄o

B deo iſrael. Attñ adhuc ppl's imolabat i ex-
celſis dño deo ſuo. Reliqua át geſtorũ ma
naſſe ⁊ obſecratio eius ad deũ ſuũ. verba q̃
q̃z videntiũ q loq̃bant ad eũ in noie dei iſra
el ɔtinent i ſermonib⁹ regũ iſrael. Oró q̃z
eius ⁊ exauditio ⁊ cũcta pccá atq̃z ɔtẽpt⁹.
loca ét i qb⁹ edificauit excelſa: ⁊ fecit lucos
⁊ ſtatuas añq̃z ageret pniã: ſcripta ſũt in
ſmóib⁹ ozai. Dormiuit ḡ manaſſes cũ pũ
b⁹ ſuis ⁊ ſepelierũt eũ i domo ſua: regnauit
q̃z ꝑ eo fili⁹ ei⁹ amó. Uigitiduoꝝ ánoꝝ erat
amó cũ regnaꝛ cepiſſet: ⁊ duob⁹ ánis regna
uit in irl'm. Fecitq̃z malũ in ɔſpcũ dñi: ſicut
fecerat manaſſes pr̃ ei⁹: ⁊ cunctis idolis q̃
manaſſes fuerat fabricat⁹. imolauit atq̃z ƀ
uiuit: ⁊ nó ẽ reueritus faciẽ dñi ſicut reueri-
tus ẽ manaſſes pr̃ ei⁹: ⁊ multo maioꝛa deli
q̃t. Cũq̃z ɔiuraſſét aduerſus eũ ſerui ſui in-
terfecerũt eũ in domo ſua. Porro reliq̃ po-
puli multitudo ceſis his qui amó pcuſſe-
rát ɔſtituit regẽ ioſiá filium eius pro eo.

¶C.S. De regno ioſie ⁊ ei⁹ pietate. ꝺ iuẽtõ
ne duteronomij. ꝺ ꝓphiſſa. de fedeꝛ populi
ad dominum. XXXIIII

A OCto annoꝝ erat ioſias cũ regnare
cepiſſet: ⁊ trigíta ⁊ vno anno regna-
4 Reg. 22. a uit in irl'm. Fecitq̃z qð rectũ erat in ɔſpectu
dñi: ⁊ ambulauit in vijs dauid patris ſui: ñ
declinauit neq̃z ad dexterá neq̃z ad ſiniſtrá
Octauo át anno regni ſui cũ adhuc eét pu
er: cepit q̃rere deũ patris ſui dauid ⁊ duode
cimo anno: poſtq̃z regnare ceperat mũda-
uit iudá ⁊ hieruſalem ab excelſis ⁊ lucis ſi-
mulacriſq̃z ⁊ ſculptilibus. Deſtruxeruntq̃z
coꝛam eo aras baali ⁊ ſimulacra q̃ ſuppoſi
ta fuerant demoliti ſunt. Lucos etiá ⁊ ſcul-
ptilia ſuccidit atq̃z cóminuit ⁊ ſuper cumo
los eoꝝ q eis immolare ɔſueuerát fragmẽ-
ta diſperſit. Oſſa preterea ſacerdotũ cóbuſ
ſit in altaribus idoloꝝ: mũdauitq̃z iudaz ⁊
hieruſalẽ. Sz ⁊ in vrbib⁹ manaſſe ⁊ ephꝛai
B ⁊ ſymeon vſq̃z neptalim cuncta ſubuertit.
Cũq̃z altaria diſſipaſſet ⁊ lucos ⁊ ſculptilia
cótriuiſſet in fruſta: cũctaq̃z delubꝛa ꝺmo
litus eét de vniuerſa terra iſrael: reuerſus ẽ
in irl'm. Igiꝛ áno octauodecio regni ſui mũ
data iá terra ⁊ tẽplo dñi miſit ſaphá filium
eſelie ⁊ maaſiá ƥncipẽ ciuitatis: ⁊ ioha filium
ioachá a cómẽtarijs vt iſtaurarét domum
dñi dei ſui. Qui venerũt ad elchiá ſacerdo-
tẽ magnũ: acceptaq̃z ab eo pecunia q̃ illa-
ta fuerat i domũ dñi: ⁊ quá ɔgregauerát le
uite ⁊ ianitoꝛes de manaſſe: ⁊ ephꝛai ⁊ vni
uerſis reliquijs iſrael ab oí q̃z iuda ⁊ benia
mi ⁊ hitatoꝛib⁹ irl'z tradiderũt i máib⁹ eoꝝ
q ꝑerát oparijs in domo dñi vt iſtaurarent C
tẽplũ ⁊ infirma q̃q̃z ſarcirét. At illi dederunt
eá artificib⁹ ⁊ cemẽtarijs vt emerét lapides
de lapidicinis ⁊ ligna ad cómiſſuras edifi-
cij: ⁊ ad ɔtignatióẽ domoꝝ q̃s deſtruxerát
reges iuda q fideliter cũcta faciebát. Erant
át ꝑpoſiti opantiũ iadab ⁊ abdias de filijs
merari: zacharias ⁊ moſſollá ꝺ filijs caath
q vrgebát opus oẽs leuite ſciẽtes oꝛganis
canere. Sr̃ eos ꝟo q ad diuerſos vſus one
ra poꝛtabát erát ſcribe ⁊ magiſtri de leuitis
ianitoꝛes. Cũq̃z efferrét pecuniá q̃ illata fu
erat i tẽplũ dñi reppent helchias ſacerdos
librũ legis dñi q dat⁹ fuerat ꝑ manũ moyſi
⁊ ait ad ſaphá ſcribá. Librũ legis inueni ĩ
domo dñi: ⁊ tradidit ei. At ille intulit volu
mẽ ad regẽ ⁊ nũciauit ei dicẽs. Oia q̃ dedi
ſti in manu ƀuoꝝ tuoꝝ. ecce cóplẽꝛ. Argen D
tũ qð reptũ ẽ in domo dñi ɔflauerũt. datũ-
q̃z ẽ ꝑfectis artificũ: ⁊ diuerſa opa fabricá-
tiũ: ꝑterea tradidit mihi helchias ſacerdos
hũc libꝝ. Quẽ cũ rege pñte recitaſſet audiſ
ſetq̃z ille ꝟba legis: ſcidit veſtimẽta ſua: ⁊ ꝑ
cepit helchie ⁊ aichá filio ſaphá ⁊ abdon fi
lio micha: ſaphá q̃z ſcribe ⁊ aſaie ſeruo re-
gis dicens. Ite ⁊ oꝛate dñm ꝓ me ⁊ pro re-
liquijs iſrael ⁊ iuda: ſup vniuerſis ƀmóib⁹
libri iſti⁹ q rept⁹ ẽ. Magn⁹. n. furoꝛ dñi ſtil
labit ſup nos: eo ꝙ nó cuſtodierint patres
nr̃i ꝟba dñi vt facerét oia q̃ ſcripta ſunt in E
iſto volũie. Abijt ḡ helchias ⁊ hi q ſimul
a rege miſſi fuerát ad oldá ꝓphetẽ vxoꝛez
ſellũ filij thecuath: filij aras cuſtodiſ veſtiũ:
q̃ hitabat in hieruſalẽ i ſa: ⁊ locuti ſũt ei ꝟ
ba q̃ ſupꝛa narrauimus. At illa rñdit eis.
Hec dicit dñs de⁹ iſrael. Dicite viro q miſit
vos ad me. Hec dicit dñs. Ecce ego inducá
mala ſup locũ iſtũ ⁊ ſup hitatoꝛes eius: cũ-
ctaq̃z maledicta q̃ ſcripta ſũt i libro h' quez
legerũt corá rege iuda: q2 dereliq̃rũt me ⁊
ſacrificauerũt dijs alienis vt me ad iracun-
diá ꝓuocarét in cũctis opib⁹ manuũ ſuaꝝ.
Iccirco ſtillabit furoꝛ meus ſup locũ iſtũ: ⁊
nó extinguet. ad regez át iuda q miſit vos
ꝓ dño depcádo ſic loq̃mini. Hec dicit dñs
deus iſrael. Qm̃ audiſti ꝟba volũis atq̃z F
emolitũ ẽ coꝛ tuũ: ⁊ hũiliatus es i ɔſpectu

dñi ſup his q̇ dicta ſūt ꝯtra locū hūc ⁊ hi-
tatores irl'm. reuerituſq; faciē meā. ſcidiſti
veſtimēta tua ⁊ fleuiſti corā me: ego q̊ꝫ ex-
audiui te dicit dñs. Iā.n. colligā te ad p̄res
tuos: ⁊ infereris in ſepulchrū tuuꝫ in pace:
nec videbūt oculi tui oē malū qḋ ego indu
cturꝰ ſū ſup locū iſtū: ⁊ ſup hitatores eius.
4.Re.23.a Retulerūt itaq; regi cūcta q̇ dixerat. At il
le ꝯuocatis vniuerſis maiorib' natu iuda
⁊ irl'm: aſcēdit in domū dñi: vnaq; oēs viri
iuda ⁊ hitatores irl'ꝫ: ſacerdotes: ⁊ leuite: ⁊
B cūctꝰ ppl's a minio vſq; ad maximū. Qui
bꝰ audiētibꝰ in domo dñi legit rex oia ꝟba
voluminis: ⁊ ſtās in tribunali ſuo ꝑcuſſit fe
dus corā dño: vt ābularet pꝰ eū ⁊ cuſtodir꜅
ꝑcepta ⁊ teſtionia ⁊ iuſtificatiōes eiꝰ i toto
corde ſuo ⁊ in tota aia ſua: faceretq; q̄ ſcri-
pta ſūt i volūine illo qḋ legerat. Adiurauit
q̊ꝫ ſup h̄ oēs q̄ repti fuerāt i irl'm ⁊ benia-
mi ⁊ fecerūt hitatoreſ hieruſalē iuxta pactū
dñi dei patrū ſuoꝝ. Abſtulit ergo ioſias cū-
ctas abhoiationes de vniuerſis regiōibus
filioꝝ iſrael: ⁊ fecit oēs q̄ reſidui erāt i iſrael
ſeruire dño deo ſuo. Cūctis diebꝰ vite eius
nō receſſerūt a dño deo patrum ſuoruꝫ.

CC.S. De phaſe quid fecit ioſias. de mor
te eiꝰ. de lamētiōibus ſuoꝝ ſup eū. XXXV

A Fecit āt ioſias in irl'm phaſe dño: qḋ
4.Re.23.c imolatū ē q̄rtadecia die mēſis ꝑmi.
3.Eſdre.1.a Et ꝯſtituit ſacerdotes i officijs ſuis: horta-
tuſq; ē eos vt miſtrarēt i domo dñi. Leuitiſ
q̊ꝫ ad q̄s eruditiōeꝫ ois iſrael ſcificabatur
dño: locutꝰ ē. Ponite archā in ſcūario tēpli
qḋ edificauit ſalomō filꝰ dd̄ rex iſrael. Neq̄
q̄ꝫ.n. eā vltra portabitis. Nūc ḡ miniſtrate
dño deo vr̄o ⁊ ppl'o eiꝰ iſrael ⁊ ꝑparate vos
ꝑ domos ⁊ cognatōes vr̄as in diuiſiōibus
ſingulorꝫ ſicut ꝑcepit dd̄ rex iſrl': ⁊ ḋſcripſit
ſalomō filius eius: ⁊ miſtrate in ſcūario ꝑ
familias turmaſq; leuiticas: ⁊ ſcificati im-
molate phaſe. Fr̄es ēt vr̄os vt poſſint iux-
ta ꝟba q̇ locutꝰ ē dñs in manu moyſi facere
ꝑparate. Dedit p̄terea ioſias oi ppl'o q̄ ibi
fuerat inuētus i ſolēnitate phaſe agnos: ⁊
hedos ḋ gregibꝰ: ⁊ reliq pecoris trigita mi
lia boū quoq; tria milia. Hec de regis vni-
uerſa ſubſtātia. Duces q̊ꝫ eiꝰ ſpōte qḋ vo-
uerant obtulerūt tā ppl'o q̄ꝫ ſacerdotibꝰ: ⁊
B leuitis. Porro helchias ⁊ zacharias ⁊ ie-
hiel principes domꝰ dñi dederūt ſacerdoti-
bus ad faciēdum phaſe pecora ꝯmixti duo

milia ſexcētos ⁊ boues trecētos. Chonenias
āt ⁊ ſemeias ēt ⁊ nathanael fr̄es eiꝰ: necnō
aſabias ⁊ iahihel ⁊ iozabad principes leui
taꝝ: dederūt ceteris leuitis ad celebrādum
phaſe: qnq; milia pecoꝝ: ⁊ boues qngētos.
Preparatūq; ē miniſteriū ⁊ ſteterūt ſacer-
dotes in officio ſuo. Leuite q̊ꝫ in turmis iu
xta regis impiū: ⁊ imolatū eſt phaſe. aſꝑſe-
rūtq; ſacerdotes manꝰ ſuas ſāguie ⁊ leuite
detraxerūt pelles holocauſtoꝝ ⁊ ſeꝑauerūt
ea vt darēt ꝑ domos ⁊ familias ſinguloꝝ: ⁊
offerēt dño ſicut ſcriptū ē in libro moyſi. de
bobꝰ quoq; fecerūt ſilr. Et aſſauerūt phaſe
ſup ignē iuxta qḋ in lege ſcriptū ē. Pacifi
cas vero hoſtias coxerūt in lebetis: ⁊ caca-
bis: ⁊ ollis: ⁊ feſtinato diſtribuerūt vniuer-
ſe plebi: ſibi aūt ⁊ ſacerdotibꝰ poſtea para-
uerūt. Nā in oblatione holocauſtoꝝ: ⁊ adi-
pū vſq; ad noctē ſacerdotes fuerunt occu-
pati: vñ ⁊ leuite ſibi ⁊ ſacerdotibꝰ filijs aa-
rō ꝑauerūt nouiſſimis. Porro cātores filij C
aſaph ſtabāt i ordie ſuo: iuxta ꝑceptū dd̄: ⁊
aſaph: ⁊ emā ⁊ idithū ꝓphaꝝ regis dd̄. Ia
nitores vero per portas ſingulas obſerua-
bāt ita vt nec puncto qdē diſcederent a mi-
niſterio. Quāobrē ⁊ fr̄es eoꝝ leuite paraue
rūt eis cibos. Ois igit' cultura dñi rite cō-
pleta eſt in die illa vt facerēt phaſe ⁊ offer-
rēt holocauſta ſup altar̄ dñi: iuxta preceptū
regis ioſie. Fecerūtq; filij iſrael q̄ reperti fu
erāt ibi phaſe in tp̄e illo ⁊ ſolēnitatē azimo
rū ſeptē diebꝰ. Nō fuit phaſe ſimile huic in
iſrael a diebꝰ ſamuelis ꝓph̄e: ſed nec qcq̄ꝫ
de cūctis regibꝰ iſrael fecit phaſe ſicut ioſiaſ
ſacerdotibus ⁊ leuitis ⁊ oi iude de iſrael q̄
reptus fuerat ⁊ hitātibꝰ in hieruſalē. Octa
uodecio āno regni ioſie hoc phaſe celebra-
tū ē. Poſtq̄ꝫ inſtaurauerat ioſiaſ tēplū aſcē 4.Re.23
dit nechao rex egypti ad pugnandū in car-
chamis: iuxta eufratē: ⁊ ꝓceſſit in occurſuꝫ
eius ioſias. at ille miſſis ad eū nuncijs ait. D
Quid mihi ⁊ tibi rex iuda? Nō aduerſuꝫ te
hodie venio: ſed ꝯtra aliā pugno domū: ad
quā me deꝰ feſtiato ire precepit. Deſine ad
uerſum deū facere qui mecū ē ne interficiat
te. Noluit ioſias reuerti ſed ꝑparauit cōtra
eū bellū: nec acqeuit ſermōibus nechao ex
ore dei: verū ꝑrexit vt dimicaret in campo
maggedo. Ibiq; vulneratuſ a ſagitarijs di
xit pueris ſuis. Educite me de prelio: q̄r opi
do vulneratus ſū. Qui tranſtulerūt euꝫ de

curru in alterum currum qui ſequebat' eũ
more regio: ⁊ aſportauerunt eum hieruſalē
Mortuuſq; eſt ⁊ ſepultus in mauſoleo pa
trũ ſuoꝝ: ⁊ vniuerſus iuda ⁊ hieruſalem lu/
xerũt eũ hieremias maxime: cuiꝰ oēs cãto/
res atq; cãtatrices vſq; in pñtē diē lamēta
tiōes ſup ioſiã replicãt: ⁊ q̃ſi lex obtinuit i
iſrael. Ecce ſcriptũ fert' in lamētatōibꝰ. Re
liq̃ ãt ſmonũ ioſie ⁊ miſicordiaꝝ eiꝰ q̃ lege
pcepta ſũt dñi: opa q̃; illius prima ⁊ nouiſ/
ſima ſcripta ſunt in libro regũ iuda ⁊ iſrl'.

CC.S. De ioachi rege captiuato i egyptũ
de eliachi frē eiuſ quō captiuauit eũ rex ba
bylōis. ⁊ de ſedechia: ⁊ deſtructōe hieruſa/
lē: ⁊ de cyro rege pſaꝝ. XXXVI

A Tulit ergo populus terre ioachaz fi/
Re.23.f liũ ioſie: ⁊ cõſtituit regē p pře ſuo in
hieruſalem. Uigintitrũ ãnoꝝ erat ioachaz
cũ regnare cepiſſet: ⁊ tribꝰ mēſibꝰ regnauit
in hieruſalē. amouit ãt eũ rex egypti cũ ve/
niſſet in hieruſalē ⁊ cōdēnauit terrã cētũ ta
lētis argēti ⁊ talēti auri. Cõſtituitq; pro eo
regē eliachi frēm eiꝰ ſup iudã ⁊ hieruſalē: ⁊
vertit nomē eiꝰ ioachi. Jpm ỽo ioachã tulit
ſecũ: ⁊ adduxit in egyptũ. Uigintiqnq; ãnoꝝ
erat ioachi cũ regnare cepiſſet: ⁊ vndeci an
nis regnauit i hieruſalē. Fecitq; malũ corã
dño deo ſuo. Cõtra hũc aſcēdit nabuchodo
noſor rex chaldeoꝝ ⁊ victũ cathenis duxit
in babylonē ad quã ⁊ vaſa dñi tranſtulit: ⁊
poſuit ea in tēplo ſuo. Reliq̃ ãt ỽboꝝ ioa/
B chi ⁊ abominationũ eius q̃s operatus ē: ⁊
q̃ inuēta ſũt in eo cõtinent' in libro regũ iu
da ⁊ iſrael. Regnauit ãt ioachi filiꝰ eius p
eo. Octo annoꝝ erat ioachi cũ regnare ce/
piſſet: ⁊ tribꝰ mēſibus ac decē diebuſ regna
uit in hieruſalē: fecitq; malũ i pſpectu dñi.
Cunq; anni circulus volueret': miſit nabu/
chodonoſor rex nũcios: q ⁊ adduxerũt eũ i
babylonē aſportatis ſimul pcioſiſſimis va/
Re.24.d ſis domꝰ dñi. Regē vero cõſtituit ſedechiã
patruũ eius ſup iudã ⁊ hieruſalē. Uiginti:
⁊ vnius anni erat ſedechias cũ regnare ce/
piſſet: ⁊ vndeci ãnis regnauit in hieruſalē;
Fecitq; malũ in oculis dñi dei ſui: nec eru/
buit faciē hieremie pphe loquētis ad ſe ex
ore dñi. a rege q̃; nabuchodonoſor receſſit
C q adiurauerat eũ p deũ: ⁊ idurauit ceruicē;
ſuã ⁊ cor vt nõ reuerteret' ad dominũ deũ;
iſrael. S; ⁊ vniuerſi principes ſacerdotũ: ⁊
populus puaricati ſũt iniq̃ iuxta vniuerſas

abominatōes gētiũ: ⁊ polluerunt domũ dñi
quã ſãctificauerat ſibi in hieruſalē. Mitte/
bat ãt dñs deꝰ patꝝ ſuoꝝ ad illos p manũ;
nũcioꝝ ſuoꝝ d̄ nocte ꝯſurgens ⁊ q̃tidie cõ/
monēs: eo q̃ pceret populo ⁊ hitaculo ſuo.
at illi ſubſanabãt nũcios dei: ⁊ puipēdebãt
ſmões eiꝰ: illudebãtq; pphis donec aſcē/
deret furor dñi i populũ eius: ⁊ eēt nulla cu
ratio. adduxit.n. ſup eos regē chaldeoꝝ ⁊ in
terfecit iuuenes eoꝝ gladio in domo ſcũarij
Nō ē miſertus adoleſcētiſ ⁊ ỽginis ⁊ ſeniſ
nec decrepiti qdē: ſ; oēs tradidit i mãibus
eius vniuerſaq; vaſa domus dñi tã maio/
ra q̃; miora ⁊ theſauros tēpli: ⁊ regis ⁊ pn
cipũ trãſtulit i babylonē. Incēderũt hoſtes
domũ dei dſtruxerũtq; muꝝ hieruſalē. Uni B
uerſas turres ꝯbuſſerũt: ⁊ qcqd pcioſũ fue
rat demoliti ſũt. Siqs euaſerat gladiũ du/
ctus i babylonē ſuiuit regi ⁊ filijs eius: do
nec iparet rex pſaꝝ: ⁊ cõpleret' ſmo dñi ex
ore hieremie ⁊ celebraret terra ſabbata ſua
Cũctis.n. diebus deſolatōis egit ſabbatu;
vſq; dũ cõpleret' ſeptuagita ãni. anno ãt p
mo cyri regis pſaꝝ ad explēdũ ſmonē dñi
quē locutuſ fuerat p os hieremie: ſuſcitauit
dñs ſpũm cyri regis pſaꝝ: q iuſſit pdicari i Hiere.25.c
vniuerſo regnos ſuo: etiã p ſcripturã dicēs 2.29.c
Hec dicit cyrus rex pſaꝝ. Oia regna terre d̄
dit mihi dñs deus celi: ⁊ ipe pcepit mihi vt Eſdre.1.a
edificarē ei domũ i hieruſalē q̃ eſt in iudea. Eſdre.1.a
Quis ex vobis ē in omni populo eius. Sit
dñs deus ſuus cũ eo: ⁊ aſcendat.

Explicit liber Dabreiamin ſiue Paraly/
pomenon ſecundus. Incipit orō manaſſes
regis iuda cũ captus teneretur in babylōe.

Domine deus oipotētes patꝝ nřorũ
abrhã yſaac ⁊ iacob ⁊ ſemini eoꝝ;
iuſto: q feciſti celũ ⁊ terram cũ oi ornatu eo
rũ: qui ſignaſti mare verbo precepti tui: q
ꝯcluſiſti abiſſũ ⁊ ſignaſti terribili ac lauda/
bili noi tuo quē oēs pauent ⁊ tremũt a vul/
tu virtutis tue ⁊ inſuſtētabilis ita ſuper pec
catores cõminatiōis tue imēſa ỽo ⁊ iueſti/
gabilis miſicordia pmiſſiōis tue: qm̃ tu eſ
dñs altiſſimꝰ: ſr oē; terrã lõga nis ⁊ multũ
miſericors ⁊ penitēſ ſup malitiã hoĩu;. Tu
aũt dñe ſm bonitatē tuã pmiſiſti pniam
remiſſionis peccatoꝝ ⁊ tu deus iuſtoꝝ non
poſuiſti pniã; iuſtiſ abrhã yſaac ⁊ iacob hiſ
q tibi ñ peccauert: qm̃ peccaui ſup numeꝝ
arene mariſ multiplicate ſũt iniq̃tates mee

incuruatus ſum multo vinculo ferri: ⁊ non
eſt reſpiratio mihi: q2 excitaui iracundiam
tuam ⁊ malum coram te feci ſtatuens abo-
minationes ⁊ multiplicans offenſiones. Et
nunc flecto genua cordis mei precans ad
te bonitatem domine. Peccaui domine pec
caui: ⁊ iniquitatem meā agnoſco. Peto ro
gans te domine remitte mihi remitte mihi
ne ſimul pdas me cū iniquitatibus meis:
neqȝ in eternum reſeruces mala mihi: q2 in
dignum ſaluabis me ſm magnā miſericor
diam tuā: ⁊ laudabo te ſemp oibus diebus
vite mee: qm̄ te laudat ois virtus celorum:
⁊ tibi eſt gloria in ſecula ſeculoꝝ amen.

¶ Explicit orō manaſſes regis iuda.

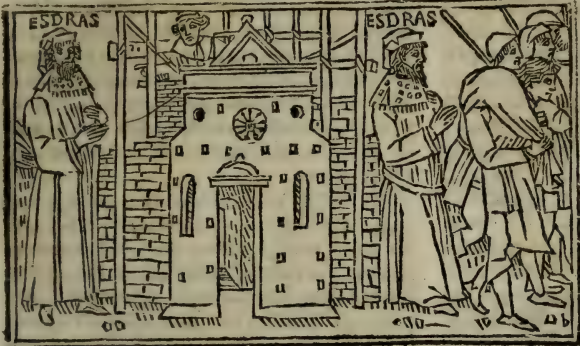
¶ Incipit prefatio beati Hieronymi pre-
ſbyteri in librum Eſdre.

VTrum difficilius ſit facere quod poſci
tis an negare: necdū ſtatui. Nā vobis
aliquid imperantibus annuere ſententie ē
⁊ magnitudo oneris impoſiti ita ceruices p
mit: vt ante ſub faſce ruendū ſit q̄ȝ leuandū
Accedūt ad hoc inuidoꝝ ſtudia: qui oē qđ
ſcribimus reprehendendum putant. Et in
terdum contra ſe conſcientia repugnāte pu
blice lacerant que occulte legunt: intantuȝ
vt clamare compellar ⁊ dicere. Domine li-
Ps̄.11.9. bera animam meā a labijs iniquis: ⁊ a lin-
gua doloſa. Tertius annus eſt q ſemp ſcri-
bitis atqȝ reſcribitis: vt eſdre librum ⁊ he-
ſter vobis de hebreo transferam: quaſi non
habeatis greca ⁊ latina volumina: aut qc-
quid illud eſt quod a nobis vtitur: non ſta-
tim ab omnibus conſpuendum ſit. Fruſtra
autem: vt ait quidam: niti neqȝ aliud fati-
gando niſi odiū querere: extreme dementie
eſt. Itaqȝ obſecro vos mi dommō ⁊ rogatia
ne cariſſimi: vt priuata lectione contenti li
bros nō efferatis in publicū: nec faſtidioſis
cibos ingeratis: vitetiſqȝ coꝝ ſupciliū q iu-
dicare tm̄ de alijs ⁊ ipſi facere nihil noue-
runt. Si q autem fratrum ſunt quibus nr̄a
non diſplicēt his tribuatis exēplar āmonē
tes vt hebrea noīa quoꝝ grandis in h̄ vo-
lumine copia eſt diſtincte ⁊ p interualla trā
ſcribant. Nihil .n. proderit emendaſſe librū
niſi emēdatio librarioꝝ diligentia ɔſeruet.
Nec quenq̄ȝ moueat q vnus a nobis liber
editus eſt nec apochryphoꝝ tertij ⁊ quarti
libri ſomnijs delectetur: q2 ⁊ apud hebreos
eſdre neemieqȝ ſermones in vnuȝ volumē
coartant: ⁊ que non habentur apud illos:
nec de viginti quatuor ſenibus ſunt procul
abijciēda. Siqs aūt ſeptuaginta vobis op-
poſuerit interptes: quoꝝ exēplaria varietas
ipſa lacerata ⁊ euerſa demonſtrat: nec pōt
vtiqȝ verū aſſeri qđ diuerſuȝ eſt: mittite eū
ad euangelia in quibus multa ponuntur q̄
ſi de veteri teſtamento que apud ſeptuagin
ta interpretes nō habent velud illud: qm̄
nazareus vocabitur: ⁊ ex egypto vocaui fi- Oſee.11.a
lium meū: ⁊ videbunt in quē cōpunxerunt: Math.2.c
multaqȝ alia que latiori operi reſeruamus Zach.12.c
⁊ querite ab eo que ſcripta ſunt. Cūqȝ pfer
ri non potuerit: vos legite de his exemplari
bus que nuper a nobis edita maledicoruȝ
quotidie linguis cōfodiunt. Sȝ vt ad com
pendiū veniā certe qđ illaturus ſū equiſſi-
mū eſt. Edidi aliqđ qđ non habet in greco
aut aliter habet q̄ȝ a me verſum eſt. Quid
interpretē laniāt. Interrogent hebreos: ⁊ ip
ſis auctoribus tranſlatiōi mee vel arrogēt
vel derogent fidē. Porro aliud eſt ſi clauſis
qđ dicitur oculis mihi volunt maledicere ⁊
nō imitant grecoꝝ ſtudiū ⁊ beniuolentiam
qui poſt ſeptuaginta tranſlatores iam xp̄i
euangelio coruſcante iudeos ⁊ hebrōitas
legis veteris interpretes aquilā videlicet ⁊
ſymachum ⁊ theodotionē: ⁊ curioſe legunt
⁊ per origenis laborem in hexaplois eccle
ſijs dedicarunt. Quantomagis latini grati
eſſe deberent: q exultantē cernerent greciā
a ſe aliquid mutuari? Primū .n. magnorū
ſumptuum eſt ⁊ infinite difficultatis: exem-
plaria poſſe habere oīa: deinde ēt q habue-
rint: ⁊ hebrei ſermōis ignari ſunt magis er
rabūt: ignorantes qs e multis verius dixe
rit. Qđ ēt ſapiētiſſimo cuidā nup apud gre
cos accidit vt interdū ſcripture ſenſum reli-
quens: vniuſcuiuſlibet interptis ſequeret
errorē. Nos aūt q hebree lingue ſaltez par
uaȝ hēmus ſciam: ⁊ latinus nobis vtcūqȝ
ſermo nō deeſt: ⁊ de alijs magis poſſumus
iudicare: ⁊ ea que ipſi itelligimus in noſtra
lingua pmere. Itaqȝ lȝ hydra ſibilet: victor
q̄ȝ ſynon incēdia iactet: nunq̄ȝ meū iuuāte
xp̄o ſilebit eloquium ēt pciſa lingua balbu-
tiet. Legant q volunt: qui nolunt abijciant
Euentilēt apices: lr̄as calūnient. Magis
veſtra charitate pvocabor ad ſtudiū: q̄ȝ il-
loꝝ detractione ⁊ odio deterrebor.

¶ Explicit prefatio beati Hieronymi.

¶ Incipit liber p̄rimus Eſdre.

¶ C.S. Cyrus ſoluit captiuitatē ppli: ꝛ red
ditis vaſis ꝛ numeratis: p̄cepit populuꝫ ire
in hieruſalē ꝛ edificare templum. Cap. I.

A Hie.25.c
2.29.c
a.36.d
ſdre.2.c

IN an
no p̄io cyri re
gis pſarū vt cō
pleret verbum
dn̄i ex oꝛe hie
remie ſuſcitauit
dn̄s ſpūm cyri
regis perſaꝝ: ꝛ
trāſduxit vocē i
oī r̄gno ſuo ēt p
ſcripturā: dicēs
Hec dicit cyruſ
rex pſaꝝ. Oīa regna terre dedit mihi domi
nus ds celi: ꝛ ipſe p̄cepit mihi vt edificarem
B ei domū in hieruſalē: q̄ ē in iudea. Quis ē in
vobis de vniuerſo populo ei⁹? Sit dn̄s illi⁹
cū eo. Aſcēdat i hieruſalē q̄ ē in iudea ꝛ edi
ficet domū dei iſrael: ipſe ē ds q eſt in hieru
ſalē. Et oēs reliq in cūctis locis vbicūqꝫ ha
bitāt adiuuēt eū viri de loco ſuo argēto ꝛ au
ro ꝛ ſbā ꝛ pecoꝛib⁹: excepto qđ volūtarie of
C ferūt tēplo dei qđ ē in hieruſalē. Et ſurrexe
rūt pꝛincipes patrū de iuda ꝛ beniamin ꝛ ſa
cerdotes ꝛ leuite ꝛ ōis cuius ſuſcitauit deuſ
ſpūm vt aſcēderet ad edificādū tēplū domi
ni qđ erat in hieruſalē. Uniuerſiqꝫ q erāt in
circuitu adiuuerūt manus eoꝝ in vaſis argē
teis ꝛ aureis in ſbā ꝛ iumētis in ſuppellecti
dre.2.b le: exceptis his q̄ ſpōte obtulerāt. Rex q̄qꝫ
cyrus ꝓtulit vaſa tēpli dn̄i q̄ tulerat nabu
chodonoſoꝛ de hieruſalē: ꝛ poſuerat eā in tē
plo dei ſui. Pꝛotulit āt ea cyrus rex perſaꝝ B
p manū mitridatis filij gazabar: ꝛ annume
rauit ea ſaſabaſar pꝛincipi iude: ꝛ hic eſt nu
merus eoꝝ. Phiale auree triginta: phiale
argētee mille: cultri vigitino
uē: cyphi aurei triginta: cy
phi argētei ſecūdi quadrin
genti decēꝫ: vaſa alia mille.
Oīa vaſa aurea ꝛ argentea
quinqꝫ milia quadringenta.
Uniuerſa tulit ſaſabaſar cū
his q aſcēdebāt de tranſmi
gratione babylōis in ir̄lꝫ.

¶ C.S. Numer⁹ reuertētiū
in iudeā cū duce zoꝛobabel
ꝛ ſūma pecūie templi reſtau
ratio diſtribuitur. II

HJ ſūt aūt pꝛouincie fi A
lij q aſcenderūt de ca
ptiuitate quā trāſtulerat nabuchodonoſoꝛ
rex babylonis in babylonē. ꝛ reuerſi ſūt i ie
ruſalē ꝛ iudeā vnuſqſqꝫ i ciuitatē ſuā q ve
nerūt cum zoꝛobabel ꝛ ieſua neemia ſaraia
raelaia mardochai belſan meſphat begnai
reū baana. Numerus viroꝝ ppli iſrael. Filij
phares duo milia cētū ſeptuagintaduo. Fi
lij arethi: ſeptingenti ſeptuagintaqnqꝫ. Filij
gerſephatia trecēti ſeptuagitaqnqꝫ. Filij ſa
phacia trecēti ſeptuagintaduo. Filij area ſe
ptingēti ſeptuagintaquinqꝫ. Filij phethmo
ab filioꝛuꝫ ioſue: octingēti. ꝛ ioab duo milia
octingenti duodecim. Filij helam mille du
cēti quinquagintaquatuoꝛ. Filij zethua: nō
gēti quadragintaquinqꝫ. Filij zachai: ſepti
genti ſexaginta. Filii bāni: ſexcenti quadra
gitaduo. Filii bebai ſexcēti vigintitres. Filii
azgad: mille ducēti vigitiduo. Filii adonicā
ſexcēti ſexagintaſex. Filii beguai: duo milia
quinquaginta ſex. Filii adin: quadringenti
quinquagintaquatuoꝛ. Filii ather qui erāt B
ex ezechia: nonagintaocto. Filii beſai: trecen
ti vigintitres. Filii ioꝛa: centum duodecim.
Filii aſem: ducenti vigintitres. Filii gebbat
nongentiquinqꝫ. Filii bethleem: centum vi
gintitres. Uiri netupha: quinquagintaſex.
Uiri anathoth: centum vigintiocto. Filii az
maueth: quadragintaduo. Filii cariathiari:
cephira ꝛ beroth: ſeptingenti quadraginta
tres. Filii rama ꝛ gabaa: ſexcēti vigintiun⁹
Uiri machmas: centuꝫ vigintiduo. Uiri be

thel ꝛ chal: ducēti vigintitres. Filij nebo: qn
quagintaduo. filij megbis: centum quinq
gintaſex. filij helam alterius: mille ducenti
quinquagintaquatuoꝛ. filij arim: trecēti vi
ginti. filij lodadin ꝛ ono ſeptingenti viginti
quinqꝫ. filij hierico: trecenti q̄dragintaqnqꝫ
filij ſenaa: tria milia ſexcenti triginta. Sa
cerdotes. Filij iadaia in domo ieſue: nongēti
ſeptuagintatres. filij emmer: mille quinqua
gintaduo. filij pheſſur mille ducenti quadra
gintaſeptē. filij arin: mille decem ꝛ ſeptem.
Leuite. Filij ieſue ꝛ ſedmihel filioꝝ odeuie:
C ſeptuagintaquatuoꝛ. Cantoꝛes: Filij aſaph
centum vigintiocto. filij ianitoꝝ. filij ſelluꝫ.
filij ather. filij telmon. filij accub. filij attita
filij ſobai: vniuerſi centum trigintanouem.
Nathinnei. Filij ſia. filij aſuſa. filij tebboath
filij ceros. filii ſiaa. filii phadon. filii lebada
filii azaba. filii achub. filii agab. filii ſelmai
filii anan. filii gaddel. filii gaer. filii raahia.
filii raſin. filii nechoda. filii gazen. filii azem
filii phaſea. filii beſee. filii aſemaa. filii mu
nim. filii nephuſiꝫ. filii hechue. filii achupha
filii azur. filii beſluth. filii maida. filii arſa. fi
lii bercos. filii ſiſara. filii tema. filii naſia. filii
athupha. filii ſeruoꝝ ſalomonis. filii ſothei.
filii ſophereth filii pharuda. filii iala. filii dr
cō. filii gedel. filii ſaphaia. filii athil. filii pho
ceret qui erant de aſebaim. filii amim. Oēs
nathinnei ꝛ filii ſeruoꝝ ſalomonis trecenti
nonagintaduo. Et hi qui aſcenderūt de thel
mala: thelarſa: cherub: ꝛ dom: ꝛ mer: ꝛ non
potuerunt indicare domum patrum ſuoꝛuꝫ
ꝛ ſemen ſuū vtrū ex iſrael eēnt. filii dalaia. fi
lii tobia. filii nechoda ſexcenti quinquagin
D taduo. Et de filiis ſacerdotum. filii iobia. fi
lii achos. filii bercellai qui accepit d̓ filiab᷒
bercellai galaaditis vxoꝛē: ꝛ vocatus ē noīe
eoꝛum. Hi queſierūt ſcripturaꝫ genealogie
ſue: ꝛ nō inuenerunt ꝛ eiecti ſunt de ſacerdo
tio. Et dixit atharſatha eis: vt non comede
rent de ſancto ſanctoꝝ donec ſurgeret ſacer
dos doctus atqꝫ perfectus. Omnis multi
tudo quaſi vnus quadragitaduo milia tre
centi ſeptuaginta: exceptis ſeruis eoꝝ ꝛ an
cillis qui erant ſeptem milia trecenti trigin
taſeptem: ꝛ in ipſis cantoꝛes atqꝫ cantatri
ces ducenti. Equi eoꝛuꝫ ſexcenti trigintaſex
muli eoꝝ ducēti quadragintaquinqꝫ: came
li eoꝝ quadringenti trigintaquinqꝫ: aſini eo
rum ſex milia ſeptingenti viginti. Et de pn
cipibus patrum cū ingrederent̄ tēplū domi
ni qd̓ eſt in hieruſalē: ſponte obtulerūt i do
mū dei ad extruēdā eā in loco ſuo. Scd̓m vi
res ſuas dederunt impēſas operis auri ſoli
dos quadraginta milia ꝛ mille argēti mnas
qnqꝫ milia: ꝛ veſtes ſacerdotales centū. Ha
bitauerunt ergo ſacerdotes ꝛ leuite de pplo
ꝛ cātoꝛes ꝛ ianitoꝛes ꝛ nathinnei in vrbib᷒
ſuis: vniuerſuſqꝫ iſrael in ciuitatib᷒ ſuis.
¶ C. S. Cōgregatur populus in hieruſaleꝫ
ꝛ facto altari fecit ſcenophagia ꝛ ceteras ſo
lemnitates: alii vociferantur gaudentes:
alii flentes.

III

Iamqꝫ venerat mēſis ſeptim᷒: ꝛ erāt A
filii iſrael in ciuitatibus ſuis. Cōgre 3. Eſdre. 8.
gatus eſt ergo populus quaſi vir vnus in 3. Eſdre. 9.
hieruſalē: ꝛ ſurrexit ioſue filius ioſedech ꝛ
fratres eius ſacerdotes ꝛ zoꝛobabel filius
ſalathiel ꝛ fratres eius: ꝛ edificauerunt alta
re dei iſrael vt offerrent in eo holocauſtoma
ta: ſicut ſcriptū eſt in lege moyſi viri dei. Col
locauerūt aūt altare dei ſuper baſes ſuas:
deterrentibus eos per circuituꝫ populis ter
raꝝ: ꝛ obtulerunt ſuper illud holocauſtum
dn̄o mane ꝛ veſpere. Feceruntqꝫ ſolēnitatē B
tabernaculoꝝ: ſicut ſcriptū eſt ꝛ holocauſtuꝫ
diebus ſingulis per oꝛdinē ſm̄ pꝛeceptum
opus dei in die ſuo: ꝛ poſt hec holocauſtum
iuge tā in calēdis q̄ꝫ in vniuerſis ſolēnitati
bus dn̄i que erant conſecrate: ꝛ in omnib᷒
in quibus vltro offerebat̄ munus dn̄o. A
pꝛimo die mēſis ſeptimi: ceperūt offerre ho
locauſtū dn̄o. Poꝛꝛo tēplū dei nōdū fūda
tuꝫ erat. Dederūt aūt pecunias latomis ꝛ
cemētariis: cibū quoqꝫ ꝛ potū ꝛ oleū ſido
niis tyriiſqꝫ vt deferrent ligna cedrina de li
bano ad mare ioppen: iuxta qd̓ pceperat cy
rus rex perſaꝝ eis. Anno āt ſcd̓o aduentus C
eoꝝ ad tēplū dei in hieruſalē mēſe ſecūdo ce
perunt zoꝛobabel filius ſalathiel ꝛ ioſue fi
lius ioſedech: ꝛ reliqui de fratribus eoꝛum
ſacerdotes ꝛ leuite: ꝛ oēs q venerāt de capti
uitate in irl̓m: ꝛ ꝯſtituerūt leuitas a viginti
annis ꝛ ſupꝛa vt vrgerent opus dn̄i. Stetit
qꝫ ioſue ꝛ filii eius ꝛ fratres eius cedmiel ꝛ
filii eius: ꝛ filii iuda quaſi vir vnus vt inſta
rent ſuper eos q faciebāt opus in tēplo dei.
filii enadab ꝛ filii eoꝝ ꝛ frēs eoꝝ leuite. Fun
dato igit̄ a cemētariis tēplo dn̄i ſteterunt ſa
cerdotes in oꝛnatu ſuo cū tubis ꝛ leuite filii
aſaph in cymbalis vt laudarēt deū per ma

B nius dauid regis iſrael. Et cōcinnebāt i hym
nis ⁊ ꝯfeſſione dño qm̄ bon⁹: qm̄ in eternū
miſericordia eius ſup iſrael. Ois q̄ʒ popu-
lus vociferabat̄ clamore magno i laudādo
dn̄m eo ꝙ fundatū eēt tēplū dn̄i. Plimi ēt
de ſacerdotibus ⁊ leuitis ⁊ principes patrū
⁊ ſeniores q viderāt tēplū prius cū fūdatū
eēt: ⁊ hoc tēplū in oculis flebāt eorum voce
magna ⁊ multi vociferantes in letitia ele-
uabant vocē: nec poterat quiſq̄ʒ agnoſcere
vocē clamoris letantiū ⁊ vocē fletus popu-
li. Cōmixti .n. populus vociferabat̄ clamore
magno: ⁊ vox audiebat̄ ꝓcul.

C.S. Impedit̄ edificatio ab hoſtibus ſa
marie ſcribunt epiſtolas accuſationis: ⁊ di-
cunt ꝙ ſi edificatur ciuitas tributa regi pſa
rū non dabunt̄: ꝓhibet̄ opus tēpli. IIII

A AUdierūt āt hoſtes iude ⁊ beniamin:
qꝛ filii captiuitatis edificarēt tēplū .i.
dño deo iſrael: ⁊ accedētes ad zorobabel: ⁊
ad principes patrū dixerūt eis: edificemus
vobiſcū: qꝛ ita vt vos querimus deū vr̄m.
Ecce nos imolauimus victimaſ a diebus aſ
ſoroddan regis aſſur: qui eduxit noſ huc. Et
dixit eis zorobabel ⁊ ioſue: ⁊ reliqui princi-
pes patrū iſrael. Nō eſt nobis ⁊ vobis vt e-
dificemus domū deo nr̄o: ſicut ꝓcepit nobis
cyrus rex pſaꝝ. Factū eſt igit̄ vt popul⁹ ter-
re ipediret man⁹ ppli iude: ⁊ turbaret eos in
edificādo. Cōduxerūt q̄ʒ aduerſus eos cōſi
liatores vt deſtruerēt cōſiliū eoꝝ oib⁹ dieb⁹
cyri regis perſaꝝ: ⁊ vſqʒ ad regnū darii re-
gis pſaꝝ. In regno āt aſſueri ipe eſt artaxer
xes: in principio regni eius ſcripſerūt accu-
B ſationē aduerſus hitatores iude ⁊ irl'm. Et
in diebus artaxerxis ſcripſit beſellam mitri
dates ⁊ thabeel: ⁊ reliqui qui erant in conſi
lio eorum ad artaxerxem regem perſarum.
Epiſtola autem accuſationis ſcripta erat ſy
riace: ⁊ legebatur ſermone ſyro. Reum be-
eltheem ⁊ ſanſai ſcriba ſcripſerunt epiſtolā
vnam de hieruſalem artaxerxi regi huiuſce
modi. Reum beeltheem ⁊ ſanſai ſcriba ⁊ re
liqui conciliatores eorum dynei ⁊ apharſa-
thei: therphalei: arphaſei: herchuei: babylo-
nii: ſuſannachei: dyei: ⁊ elamite: ⁊ ceteri de
gentibus quas tranſtulit aſſennaphar ma-
gnus ⁊ glorioſus: ⁊ habitare eas fecit in ci-
uitatibus ſamarie: ⁊ in reliqs regionibus
trās flumē i pace. Hoc ē exēplar ep'le quaʒ
miſerūt ad eū. Artaxerxi regi ſui tui viri q
ſūt trās fluuiū: ſalutē dicūt. Notū ſit regi qꝛ C
iudei q aſcēderūt a te ad nos venerūt i hie-
ruſalē ciuitatē rbellē ⁊ peſſimā: quā edificāt
extruentes muros eius: ⁊ parietes cōponē-
tes. Nunc igitur notū ſit regi: qꝛ ſi ciuitas il
la edificata fuerit: ⁊ muri eius inſtaurati tri
butum ⁊ vectigal ⁊ annuos redditus non
dabunt: ⁊ vſqʒ ad reges hec noxa ꝑueniet.
Nos ḡ memores ſalis qd̄ in palatio come-
dimus: ⁊ qꝛ leſiones regis videre nephaſ du
cimus: idcirco miſimus ⁊ nunciauim⁹ regi:
vt recēſeas in libris hiſtoriaꝝ patrū tuoꝝ
⁊ inuenies ſcriptū in cōmētariis: ⁊ ſcies qm̄
vrbs illa vrbs rebellis eſt ⁊ nocēs regib⁹ ⁊
ꝓuinciis: ⁊ bella cōcitant̄ in ea ex dieb⁹ an
tiqs: quāobrē ⁊ ciuitas illa deſtructa ē. Nū
ciam⁹ nos regi: qm̄ ſi ciuitas illa edificata
fuerit ⁊ muri ipſius iſtaurati: poſſeſſionem
trās fluuiū nō hēbis. Uerbū miſit rex ad reū B
beeltheem ⁊ ſanſai ſcribam: ⁊ ad reliquos q
erant in ꝯſilio eoꝝ habitatores ſamarie: ⁊
ceteris trās fluuiū ſalutē dicēs ⁊ pacem. Ac
cuſatio quā miſiſtis ad nos manifeſte lecta
eſt corā me: ⁊ a me preceptū eſt: ⁊ recenſue-
runt: inueneruntqʒ: qm̄ ciuitas illa a diebus
antiqs aduerſū reges rebellat: ⁊ ſeditiones
⁊ ꝓlia ꝯcitant̄ in ea. Nam ⁊ reges fortiſſimi
fuerūt in hieruſalē qui ⁊ dn̄ati ſunt oi regio
ni q̄ trās fluuiū eſt. Tributū quoqʒ ⁊ vecti-
gal ⁊ redditus accipiebant. Nunc ergo au-
dite ſententiam. Prohibeatis viros illos:
vt vrbs illa non edificetur: donec ſi forte a
me iuſſum fuerit. Uidete ne negligēter hoc
impleatis: ⁊ paulatim creſcat malū ꝯtra re-
ges. Itaqʒ exemplū edicti artaxerxis regis
lectū eſt corā reum beeltheem ⁊ ſanſai ſcri-
ba ⁊ ꝯſiliariis eorum. Et abierunt feſtini in
hieruſalē ad iudeos: ⁊ prohibuerunt eos in
brachio ⁊ robore. Tunc intermiſſum ē opus
dom⁹ dn̄i in hieruſalē: ⁊ non fiebat vſqʒ ad
annū ſcd̄m regni darii regis perſarū.

C.S. Ad exhortationem aggei ⁊ zacha-
rie: zorobabel ⁊ ioſue iterum edificare tem-
plum incipiunt: ⁊ paſca celebratur trans flu
men. Conſulit darium per epiſtolas ſuper
hoc. V

PRophetauerūt āt agge⁹ ꝓpha ⁊ za-
charias filius addo: prophetātes ad A
iudeos qui erāt in iuda ⁊ irl'm in nomie dei
iſrael. Tūc ſurrexerūt zorobabel fili⁹ ſalathi
el: ⁊ ioſue fili⁹ ioſedech: ⁊ ceperunt edificare tē

plū dn̄i i hieruſalē: ⁊ cū eis ꝓphete dei adiu
nātes eos. In ipſo āt tpe venit ad eos than
tānai q erat dux trās flumē: ⁊ ſtarbuzānai
⁊ ꝯſiliarij eoꝝ: ſicqꝫ dixerūt eis. Quis dedit
vobis ꝯſiliū vt domū hāc edificaretiſ ⁊ mu
ros ei⁹ inſtauraretis? Ad qđ rn̄dimuſ eis q̄
eēnt noīa hoīuꝫ auctoꝝ edificatiōis illius.
B Oculuſ āt dei eoꝝ fact⁹ ē ſuꝑ ſenes iudeoꝝ
⁊ nō potuerunt ihibere eos. Placuitqꝫ vt
res ad dariū refererēť: ⁊ tūc ſatiſfacerēt ad
uerſuſ accuſatōnē illā. exēplar epiſtole quā
miſit thātānai dux regiōis trans flumen ⁊
ſtarbuzanai ⁊ ꝯſiliatores eius apharſathei
q erāt trās flumē ad dariū rgē. Sermo quē
miſerāt ei ſic ſcript⁹ erat. Dario regi pax oīſ
Notū ſit regi iſſe nos ad iudeā ꝓuīciam ad
domū dei magni q̄ edificať lapide īpollito:
⁊ ligna ponūť i parietib⁹: opuſqꝫ illud dili
gēter extruiť ⁊ creſcit i māib⁹ eoꝝ. iterroga
C uim⁹ ergo ſenes illos: ⁊ ita dixim⁹ eis. Quis
dedit vobis ptātē vt domū hāc edificaretis
⁊ muros iſtos iſtauraretis. Sꝫ ⁊ noīa eoꝝ q̄
ſiuim⁹ ab eis vt nūciarem⁹ tibi: ſcripſimuſ
qꝫ noīa eoꝝ viroꝝ q ſūt pncipes i eis. Hu
iuſcemōi āt ſmonē rn̄derūt nobis dicētes.
Nos ſum⁹ ſerui dei celi ⁊ terre: ⁊ edificam⁹
tēplū qđ erat extructū an̄ hos ānos mul
tos: qđqꝫ rex iſrael magn⁹ edificauerat ⁊ ex
truxerat. Poſtq̄ꝫ āt ad iracūdiā ꝓuocaue
rūt pr̄es nr̄i deū celi: tradidit eos i māu na
buchodonoſoꝛ regis babylōis chaldei: do
mū quoqꝫ hāc deſtruxit: ⁊ ppl'ꝫ ei⁹ trāſtulit ba
bylonē. Anno āt pmo cyri regis: cyrus rex
babylonis ꝓpoſuit edictū vt dom⁹ dei edifi
careť. Nā ⁊ vaſa tēpli dei aurea ⁊ argētea
D q̄ nabuchodonoſoꝛ tulerat d̄ tēplo qđ erat
in hieruſalē ⁊ aſpoꝛtauerat ea i tēplū baby
lōis ꝓtulit cyr⁹ rex de tēplo babylōis: ⁊ da
ta ſūt ſaſabaſar vocabulo quē ⁊ pꝛīcipē cō
ſtituit dixitqꝫ ei. Hec vaſa tolle ⁊ vade: ⁊ po
ne ea i tēplo qđ ē in hieruſalē: ⁊ dom⁹ dei e
dificeť in loco ſuo. Tūc itaqꝫ ſaſabaſar ille
venit ⁊ poſuit fūdamēta tēpli dei in irl'm: ⁊
ex eo tpe vſqꝫ nūc edificať: ⁊ necdū ꝯpletū
ē. Nūc ergo ſi videť regi bonū: recēſeat i biblio
theca regis q̄ ē i babylōe. vtꝝ nā a cyro re
ge iuſſū fuerit: vt edificareť dom⁹ dei i hieru
ſalē ⁊ volūtatē regis ſr̄ hac rēittat ad nos.
¶ C. S. Darius bibliothecā faciēs reuol
uit de certū cyri regis pcepiſſe: ⁊ qd ipe edifi
cauerit ꝓprijs ſūptibus: dat ⁊ ipe pceptuꝫ

qđ edificeť dom⁹ dn̄i: ⁊ ꝯcedit iudeis fortiſ
ſimū priuilegiū: celebrāť ſolēnitates azimo
rum.

VI

Tunc darius rex pcepit ⁊ recēſuerūt i
bibliotheca librorū qui erāt repoſiti
in babylone: ⁊ inuentum eſt in ecbathanis
qđ eſt caſtrū in medena ꝓuincia volumen
vnum: taliqꝫ ſcriptus erat in eo cōmentari
us. Anno primo cyri regis: cyrus rex decre
uit vt dom⁹ dei edificareť q̄ ē i hieruſalē in
loco vbi immolāt hoſtias: ⁊ vt ponāt fūda
mēta ſupportātia altitudinē cubitoꝝ ſexa
ginta ⁊ latitudinem cubitorum ſexaginta
ordines de lapidibus impollitis tres ⁊ ſic
ordinis de lignis nouis. Sūpt⁹ āt d̄ domo
regis dabūtur. Sed ⁊ vaſa tēpli dei aurea:
⁊ argētea q̄ nabuchodonoſoꝛ tulerat de tē
plo hieruſalē: ⁊ attulerat ea in babyloneꝫ:
reddanť ⁊ referātur in tēplū hieruſalē i lo
cū ſuū q̄ ⁊ poſita ſūt i tēplo dei. Nūc ergo thā B
tānai dux regiōis q̄ ē trāſflumē ⁊ ſtarbuzā
nai ⁊ ꝯſiliarij vr̄i apharſathei q eſtiſ trāſ flu
mē ꝓcul recedite ab illis ⁊ dimittite fieri tē
plū dei illud a duce iudeoꝝ ⁊ a ſenioribus
eoꝝ ⁊ dom⁹ dei illa edificeť in loco ſuo. Sꝫ
⁊ a me pceptū ē qd opoꝛteat fieri a pſbiſ iu
deoꝝ illis vt edificeť dom⁹ dei. ſ. vt d̄ archa
regis. i. de tributis que danť de regiōe trāſ
flumē ſtudioſe ſūptus deněť viris illis ne i
pediať opus. Qđ ſi neceſſe fuerit ⁊ vitulos
⁊ agnos ⁊ hedos in holocauſtū deo celi: fru
mētū ſal ⁊ vinū ⁊ oleū ſm ritū ſacerdotū q
ſūt in hieruſalē deť eis p ſingulos dies: ne
ſit in aliquo q̄rimonia: ⁊ offerāt oblatiōes d̄o
celi: orētqꝫ ꝓ vita regis ⁊ filioꝝ regis. a me
ergo poſitū ē decretū: vt oīs hō qui hāc mu
tauerit iuſſionē tollať lignū de domo ipſi⁹
⁊ erigať cōfigať in eo: domus autē ei⁹ pu
bliceť. Deus aūt qui habitare facit nomē C
ſuū ibi: diſſipet oīa regna ⁊ populū q exten
derit manū ſuā vt rpugnet ⁊ diſſipet domū
dei illā q̄ ē i hieruſalē. Ego dari⁹ ſtatui d̄cre
tū qđ ſtudioſe ipleri volo. Igiť thantānai
dux regiōis ſtarbuzānai ⁊ ꝯſiliarij ei⁹ ſꝫ q
pceperat darius rex ſic diligēter executi ſūt
Sēiores āt iudeoꝝ edificabāt: ⁊ ꝓſperabāť
iuxta ꝓphetiā aggei ꝓphete ⁊ zacharie fi
lij addo. Et edificauerūt ⁊ ꝯſtruxerūt iubē
te deo iſrael: ⁊ iubēte cyro ⁊ dario ⁊ artaxer
xe regib⁹ pſaꝝ: ⁊ cōpleuerūt domū dei iſtaꝫ
vſqꝫ ad diē tertiū mēſis adar q ē ān⁹ ſext⁹

B regni darij regis.Fecerũt āt filij iſrael ſacer-
dotes ⁊ leuite ⁊ reliqui filioꝝ trāſmigratõis
dedicationẽ domus dei in gaudio:⁊ obtule-
runt in dedicatione domus dei vitulos cen-
tum:arietes ducentos:agnos quadringen-
tos:hircos capraꝝ pro peccato totius iſrael
duodecim iuxta numerum tribuũ iſrael. Et
ſtatuerunt ſacerdotes in ordinibus ſuis ⁊ le
uitas in vicib⁹ ſuis ſup opa dei in irl'm:ſicut
ſcriptũ eſt in libro moyſi.Fecerut āt filij trāſ
migratõis paſca q̃rtadecia die mẽſis p̄mi
Purificati.n.fuerāt ſacerdotes ⁊ leuite q̃ſi
vn⁹ oẽs mũdi ad imolādũ paſca vniuerſis
filijs trāſmigratõis ⁊ frib⁹ ſuis ſacerdotib⁹
⁊ ſibi.Et comederũt filij iſrael q̄ reuerſi fue-
rāt de trāſmigratõe:⁊ oẽs qui ſe ſeparaue-
rant a coinqnatõe gentiũ terre ad eos vt q̃-
rerẽt dñm deũ iſrael.Et fecerũt ſolẽnitatem
azimoꝝ ſeptẽ diebus in letitia:qm̄ letifica-
uerat eos dñs:⁊ ↄuerterat cor regis aſſur ad
eos:vt adiuuaret manus eoꝝ in ope dom⁹
domini dei iſrael.

¶.C.S. Aſcendit eſdras de babylone.de e-
dicto artaxerxis.de honore templi.de liber-
tate miniſtroꝝ eius. VII

A POſt h̄ āt verba i regno artaxerxis re
.Eſdre.8.a gis ↄſaꝝ eſdras fili⁹ ſaraie:filij aza-
rie:filij helchie:filij ſelũ:filij ſadoch:filij achi
tob:filij amarie:filij azarie:filij maraioth:fi-
lij zarie:filij ozi filij bocci:filij abiſue:filij phi
nees:filij eleazar:filij aarõ ſacerdotis ab ini
tio.Ipſe eſdras aſcẽdit de babylõe:⁊ ipſe ſcri
ba velox i lege moyſi quā dñs d's dedit iſrl'
Et dedit ei rex ſm manũ dñi dei ei⁹ bonā ſu
p eũ oẽm petitionẽ ei⁹.Et aſcẽderũt de filijs
iſrael ⁊ de filijs ſacerdotũ:⁊ de filijs leuitaꝝ
⁊ de cātorib⁹:⁊ de ianitorib⁹:⁊ de nathinne
is in irl'm anno.xij.artaxerxis regis:⁊ vene
rũt i hieruſalẽ mẽſe q̄nto:ipſe eſt ann⁹ ſepti-
mus regis.Qr in p̄mo die mẽſis p̄mi ce
pit aſcẽdere de babylone:⁊ in p̄mo die mẽ-
ſis quinti venit in hieruſalẽ iuxta manũ dei
ſui bonā ſuper ſe.Eſdras āt parauit cor ſuũ
vt inueſtigaret legẽ dñi ⁊ faceret ⁊ doceret i
B hieruſalẽ p̄ceptũ ⁊ iudiciũ. Hoc ẽ āt exẽplar
epiſtole edicti qđ dedit rex artaxerxes eſdre
ſacerdoti ſcribe erudito in ſermonibus ⁊ p̄-
ceptis dñi ⁊ cerimõijs eis in iſrael. Artaxer-
xes rex regũ:eſdre ſacerdoti:ſcribe legis d'i
celi doctiſſimo ſalutẽ.A me decretũ ẽ vt cui
cũqȝ placuerit in regno meo de populo iſra
el:⁊ de ſacerdotibus eius:⁊ de leuitis ire in
hieruſalẽ tecũ vadat.A facie.n.regiſ ⁊ ſeptẽ
ↄſiliatoꝝ eius miſſus es vt viſites iudeam
⁊ hieruſaleȝ in lege dei tui q̃ eſt in manu tua
⁊ vt argentũ ⁊ auruȝ quod rex ⁊ ↄſiliatores
eius ſponte obtulerunt deo iſrael:cui⁹ i hie-
ruſalẽ tabernaculũ eſt.Et oẽ argentũ ⁊ aurũ C
quodcunqȝ inueneris in vniuerſa prouĩcia
babylonis ⁊ populus afferre voluerit. ⁊ de
ſacerdotibus q̄ ſpõte obtulerit domui d'i ſui
q̃ ẽ in hieruſalẽ:libere accipe ⁊ ſtudioſe eme
de hac pecunia vitulos:arietes:agnos: ⁊ ſa
crificia ⁊ libamina eoꝝ:⁊ offer ea ſup altare
tẽpli dei vr̃i qđ ẽ in hieruſalẽ. Sȝ ⁊ ſiqd tibi
⁊ fratrib⁹ tuis placuerit de reliquo argento
⁊ auro vt faciatis iuxta voluntatẽ dei vr̃i fa
cite.Vaſa quoqȝ q̃ dant' tibi i miſteriũ do-
mus dei tui trade i ↄſpectu dei i hieruſalem
Sȝ ⁊ cetera q̄bus op⁹ fuerit in domũ dei tui
q̃ȝtũcũqȝ neceſſe ẽ vt expẽdas:dabis đ the
ſauris ⁊ de fiſco regis ⁊ a me. Ego artaxer-
xes rex ſtatui atqȝ decreui oib⁹ cuſtodib⁹ ar
ce publice q̄ ſũt trãs flumẽ:vt qđcũqȝ petie
rit a vobis eſdras ſacerdos ſcriba legis dei
celi abſqȝ mora detis vſqȝ ad argenti talẽta
cẽtũ:⁊ vſqȝ ad frumẽti choros centũ:⁊ vſqȝ
ad vini bathos cẽtũ:⁊ vſqȝ ad bathos olei
cẽtũ:ſal vero abſqȝ mẽſura.Oẽ qđ ad rituȝ D
dei celi p̄tinet: tribuat' diligẽter in domo dei
celi:ne forte iraſcat' ↄtra regnũ regis ⁊ filio
rũ ei⁹. Vobis qȝ notũ facim⁹ de vniuerſis
ſacerdotib⁹ ⁊ leuitis:cãtorib⁹ ⁊ ianitorib⁹:
nathinneis ⁊ miniſtris dom⁹ dei huius : vt
vectigal ⁊ tributũ ⁊ annonas nõ hẽatis po-
teſtatẽ iponẽdi ſup eos.Tu āt eſdra ſm ſapi
entiā dei tui:q̃ eſt in manu tua:ↄſtitue iudi
ces ⁊ p̄ſides vt iudicẽt oi populo q̄ eſt trans
flumen his videlicet q̄ nouerũt legẽ dei:ſed
⁊ imperitos docete libere.Et ois q̄ nõ fecerit
legem dei tui ⁊ legem regis diligenter: iudi
cium erit de eo ſiue in mortem:ſiue in exiliũ
ſiue in condemnationeȝ ſubſtantie eius:vel
certe in carcerem.Et dixit eſdras ſcriba.Be
nedictus dominus deus patrum noſtroruȝ:
qui dedit hoc in corde regis vt glorificaret
domum domini que eſt in hieruſalem: ⁊ in
me inclinauit miſericordiam ſuam coraȝ re
ge ⁊ conſiliatoribus eius ⁊ vniuerſis p̄nci
pibus regis potentibus.Et ego confortatus
manu dñi dei mei q̄ erat in me ↄgregaui de
iſrael principes q̄ aſcenderunt mecũ.

¶C.S.De his q aſcéderunt cū eſdra: ⁊ de directione itineris poſt fletum ⁊ ieiunium appenduntur vaſa templi: ⁊ offerunt ea cuꝫ holocauſtis in hieruſalem. VIII

A 3.Exdre.8.c HJ ſunt ergo pricipes familiaꝝ ⁊ genealogia eoꝝ q aſcéderunt mecum i regno artaxerxis regis de babylone. De filiis phinees: gerſon. De filiis ythamar: daniel. De filijs dauid atthus. De filijs ſechenie: ⁊ de filiis pharos: zacharias: ⁊ cum eo nūerati ſūt viri cētū qnqgita. De filijs phet moab: elioenai fili⁹ zaree: ⁊ cū eo ducéti viri. De filiis ſechenie: fili⁹ ezechiel: ⁊ cū eo trecéti viri. De filiis addá: nabeth filius ionathá: ⁊ cū eo qnqginta viri. De filiis belam

B

eſaias filius athalie: ⁊ cū eo ſeptuaginta viri. De filiis ſaphatie: zebedia fili⁹ michael: ⁊ cū eo octogita viri. De filiis ioab obedia filius iehiel: ⁊ cū eo ducéti decé ⁊ octo viri. De filiis ſelemoth: fili⁹ ioſphie: ⁊ cū eo centū ſexaginta viri. De filiis bebai: ⁊ zacharias filius bebai: ⁊ cū eo vigintiocto viri. De filiis ezeab: iohanná filius ezethan: ⁊ cū eo cētū decé viri. De filiis adonicá qui erát nouiſſimi: ⁊ hec noia eoꝝ: heliphaleth ⁊ heihel ⁊ ſamaias: ⁊ cū eis ſexaginta viri. De filiis begui: vthai ⁊ zachur: ⁊ cū eis ſeptuaginta viri. Cógregaui aūt eos ad fluuiū q decurrit ad hana: ⁊ máſimus ibi tribus dieb⁹. Queſiuiqꝫ populo ⁊ in ſacerdotibus de filiis leui ⁊ nó inueni ibi. Jtaqꝫ miſi elizer ⁊ ariel ⁊ ſemeá ⁊ helnathan ⁊ arib ⁊ alterū helnathan ⁊ nathá ⁊ zachariá ⁊ moſollá pncipes: ⁊ ioarib ⁊ helnathá ſapiétes: ⁊ miſi eos ad heddo q eſt prim⁹ in caſphie loco. Et poſui i ore eorū: loqrenť ad heddo ⁊ ad frés ei⁹ nathineos i loco caſphie: vt adducerét nobis miniſtros dom⁹ dei nři. Et adduxerūt nobis per manū dei nři boná ſup nos viꝝ doctiſſimū de filiis mooli: filii leui: filii iſrael: ⁊ ſarabiá ⁊ filios eius: ⁊ frés eius decé ⁊ octo: ⁊ aſabiam: ⁊ cū eo eſaiá de filiis merari: fréſqꝫ eius ⁊ filios ei⁹ vigiti. Et de nathineis qs dederat dd: ⁊ pricipes ad miſteria leuitaꝝ: nathineos ducétos viginti. Oés hi ſuis noibus vocabanť. Et pdicaui ibi ieiuniū iuxta fluuiuꝫ hana vt affligeremur corá dño do nřo ⁊ peteremus ab eo viá rectá nobis ⁊ filiis nřis vniuerſeqꝫ ſbe nře. Erubui.n. petere regem auxiliū ⁊ eqtes q defenderét nos ab inimico i via: qꝛ dixeram⁹ regi. Man⁹ dei nři é ſuper oés q qrunt eū i bonitate: ⁊ ipiū eius ⁊ fortitudo ei⁹ ⁊ furoꝛ ſup oés q derelinquūt eū. Jeiunauim⁹ át ⁊ rogauim⁹ deū nřm pro h. ⁊ euenit nobis pſpere. Et ſeparaui de pncipibus ſacerdotū duodeci: ſaraiá ⁊ aſabiá: ⁊ cū eis frib⁹ eoꝝ decé. Appédiqꝫ eis argétuꝫ ⁊ auꝝ: ⁊ vaſa ꝯſecrata dom⁹ dei nři: q obtulerat rex ⁊ ꝯſiliatores ei⁹ principes eius vniuerſuſqꝫ iſrael eoꝝ qui inuéti fuerant. Et appédi in manib⁹ eoꝝ argéti taléta ſexcéta qnqginta: ⁊ vaſa argétea cétū: auri vero cétum taléta ⁊ crateras aureas viginti q hébát ſolidos millenos: ⁊ vaſa eris fulgétis optimi duo pulchra vt aurū. Et dixi eis. Vos ſácti dñi ⁊ vaſa ſancta: ⁊ argétū ⁊ auꝝ qđ ſponte oblatū eſt dño deo patrū nroꝝ. Uigilate ⁊ cuſtodite donec appédatis corá principibus ſacerdotū ⁊ leuitaꝝ: ⁊ ducibus familiaꝝ iſrľ in hieruſalem in theſauris domus dñi. Suſceperūt át ſacerdotes ⁊ leuite pondus argenti ⁊ auri ⁊ vaſoꝝ vt deferrent hieruſalem in domū dei noſtri. Promouimus ḡ a flumine hana duodecima die menſis primi vt pgeremus hieruſalé. Et manus dei nři fuit ſup nos: ⁊ liberauit nos de manu inimici ⁊ inſidiatoris in via. Et venimus hieruſalem ⁊ manſimus ibi tribus diebus. Die át quarta appenſuꝫ eſt argentū ⁊ aurum ⁊ vaſa in domo dei noſtri per manū remoth filij vrie ſacerdotis: ⁊ cum eo eleazar filius phinees cunqꝫ eis iozaded filius ioſue ⁊ noadaia filius bennoni leuite: iuxta numerum ⁊ pondus omnium. Deſcriptum eſt omne pódus in tempore illo. Sed ⁊ qui venerát de captiuitate filij tranſmigrationis obtulerunt holocauſtomata deo iſrael: vitulos duodecim pro omni populo iſrael. arietes nonaginta ſex: agnos ſeptuaginta ſepté: hircos pro peccato duodecim: oía in holocauſtū dño. Dederunt aūt edicta regis ſatrapis qui erát de ꝯſpectu regis ⁊ ducibus trans flumen: ⁊ eleuauerunt populum ⁊ domum dei.

E

F

G

¶C.C.S. Nunciatur eſdre quod filij iſrael ñ ſunt ſeparati a populo terre: imo etiam duxerunt in vxores filias eorum. Hoc audito eſdras ſcidit palium ſuum ⁊ tunicá: ⁊ euellit pilos capitis eius: ⁊ ſedens ploꝛat. IX

A Eſdre.8.c POſtqꝫ autem hec completa ſunt: acceſſerunt ad me principes dicentes. Non eſt ſeparatus populus iſrael ⁊ ſacerdotes ⁊ leuite ⁊ populus terraꝝ: ⁊ de abomina

tionibus eoꝛum: chananei videlicet ⁊ ethei
⁊ pherezei ⁊ iebuſei ⁊ ammonitarum ⁊ moa
bitarum ⁊ egyptioꝛum ⁊ āmoꝛꝛeoꝛum. Tu
lerunt enim de filiabus eoꝛum ſibi ⁊ filijs ſu
is: ⁊ commiſerunt ſemen ſanctum cum po
pulis terrarum. Manus etiam pꝛincipum
⁊ magiſtratum fuit in tranſgeſſione hac pꝛi
ma. Cunq; audiſſem ſermonem iſtum: ſcidi
pallium ⁊ tunicam: ⁊ euelli capillos capitis
mei ⁊ barbe: ⁊ ſedi merens. Conuenerunt āt
ad me omnes qui timebant verbuȝ dei iſra
el pꝛo trangreſſione eoꝛum qui de captiuita
te venerant: ⁊ ego ſedebam triſtis vſq; ad
B ſacrificium veſpertinum: ⁊ in ſacrificio veſp
tino ſurrexi de afflictione mea: ⁊ ſciſſo pallio
⁊ tunica curuaui genua mea: ⁊ expandi ma
nus meas ad dominum deum meum: ⁊ di
xi. Deus meus confundoꝛ ⁊ erubeſco leua
re faciem meam ad te: quoniam iniquitates
noſtre multiplicate ſunt ſuper caput noſtrū
⁊ delicta noſtra creuerunt vſq; ad celum
a diebus patrum noſtroꝛum. Sed ⁊ noſipſi
peccauimus grauiter vſq; ad diem hanc: ⁊
iniquitatibus noſtris traditi ſumus ipſi: ⁊ re
ges noſtri: ⁊ ſacerdotes noſtri in manus re
gum terrarum: ⁊ in gladium ⁊ captiuitatem
⁊ in rapinam ⁊ in confuſionem vultus: ſicut
⁊ die hac. Et nunc quaſi ad parum ⁊ momē
tum facta eſt depꝛecatio noſtra apud domi
nū deū nr̄m vt dimitterent᷑ nobis reliquie ⁊
dare᷑ pax illius in loco ſancto eius: ⁊ illumi
C naret oculos nr̄os ds̄ nr̄: ⁊ daret nobis vitā
modicā in ſeruitute nr̄a: qꝛ ſerui ſumus ⁊ in
ſeruitute noſtra: non dereliqͥt nos ds̄ noſter
⁊ inclinauit ſuper nos miſericoꝛdiā coꝛā re
ge perſaꝝ: vt daret nobis vitam: ⁊ ſublima
ret domū dei nr̄i: ⁊ extrueret ſolitudines eiꝰ
⁊ daret nobis ſpem in iuda ⁊ hieruſaleȝ. Et
nunc quid dicemus dn̄e deus nr̄. poſt hec.
Quia dereliquimus mandata tua que pꝛe
cepiſti in manu ſeruoꝛum tuoꝝ pꝛophetarū
dicē᷑ſ. Terra ad quā vos ingredimini vt poſ
ſideatis eā: terra imūda eſt iuxta imūdiciuȝ
populoꝝ: ceterarūq; terraꝝ abominatiōibꝰ
eoꝝ q̄ repleuerunt eam ab oꝛe vſq; ad os co
inquinatione ſua. Nunc ergo filias veſtras
D ne detis filijs eoꝝ ⁊ filias eoꝝ nō accipiatis
filijs veſtris ⁊ nō q̄ratis pacē eoꝝ ⁊ pſperi
tatē eoꝝ vſq; in eternū vt confoꝛtemini ⁊ co
medatis q̄ bona ſunt terre: ⁊ heredes habe
atis filios vr̄os vſq; in ſeculū. Et poſt oīa q̄
venerunt ſuper nos in operibus nr̄is peſſi
mis: ⁊ in delicto noſtro magno: qꝛ tu deus
nr̄ liberaſti nos de iniqͥtate nr̄a ⁊ dediſti no
bis ſalutē ſicut eſt hodie: vt non conuertere
mur: ⁊ irrita faciemꝰ mādata tua: neq; ma
trimonia iungemus cū populis abominati
onum iſtaꝝ. Nūqd iratus eſt nobis vſq; ad
conſumationem: ne dimitteres nobis reliq
as ad ſalutē. Dn̄e ds̄ iſrael iuſtus es tu: qm̄
derelicti ſumꝰ qui ſaluaremur ſicut die hac.
Ecce coꝛam te ſumus in delicto noſtro. Non
enim ſtari poteſt coꝛam te ſuper hoc.

¶ C. S. Penitet ⁊ luget populus: ſeparan
tur vxoꝛes alienigene: deſcribuntur illi qui
eas abiecerunt.

X

Hic ergo oꝛāte eſdra ⁊ iploꝛāte deuȝ ⁊ A
flente ⁊ iacēte ante tēplū dei collectuſ 3. Eſdre. 8. c
eſt ad eum de iſrael cetus grādis nimis vi
roꝝ ⁊ mulieꝝ ⁊ pueroꝝ. Et fleuit populꝰ mul
to fletu. Et rn̄dit ſechenias filiꝰ iehiel de filijſ
helā: ⁊ dixit eſdre. Nos p̄uaricati ſumus in
deū nr̄m: ⁊ duximꝰ vxores alienigenas de
populis terre. Et nūc ſi eſt penitētia in iſrael
ſuper hoc pcutiamus fedus cū dn̄o deo no
ſtro vt pꝛoijciamus vniuerſas vxoꝛes: ⁊ eos q̄
de his nati ſunt. Juxta voluntatē dn̄i ⁊ eoꝝ
q̄ tenēt p̄ceptū dn̄i dei noſtri: ſc̄m legeȝ fiat.
Surge tuū eſt deſcēdere: noſq; erimus tecū
Cōfoꝛtare ⁊ fac. Surrexit ergo eſdras ⁊ ad
iurauit pꝛincipes ſacerdotū ⁊ leuitaꝝ ⁊ oēȝ
iſrael vt facerēt ſc̄m verbū hoc. Et iurauerūt
Et ſurrexit eſdras ante domū dei ⁊ abijt ad 3. Eſdre. 9. a
cubiculū iohānan filij eliaſib: ⁊ ingreſſus eſt
illuc. Panē nō comedit: ⁊ aquā non bibit.
Lugebat enim trāſgreſſionē eoꝝ qui vene
rant de captiuitate. Et miſſa eſt vox in iuda
⁊ in hieruſalē oībus filijs trāſmigratōis vt B
ꝯgregarent᷑ in hieruſalē: ⁊ oīs q̄ nō venerit
in tribꝰ diebꝰ iuxta ꝯſiliū pꝛincipū ⁊ ſenioꝛū
auferet᷑ vniuerſa ſbā eius: ⁊ ipſe abijcietur
de cetu tranſmigratōis. Cōuenerūt igit᷑ oēſ
viri iuda ⁊ beniamin in hieruſalē tribꝰ die
bus ipſe eſt mēſis nonꝰ viceſima die menſis
⁊ ſedit oīs populus i platea domus dei tre
mētes pꝛo pctō ⁊ pluuijs: ⁊ ſurrexit eſdras
ſacerdos: ⁊ dixit ad eos. Vos trāſgreſſi eſtiſ
⁊ duxiſtis vxoꝛes alienigenas vt adderetis
ſup delictū iſrael. Et nūc date ꝯfeſſionē dn̄o
deo patrū veſtroꝝ: ⁊ facite placitū eius: ⁊ ſe
paramini a pplis terre: ⁊ ab vxoꝛibus alie
nigenis. Et rn̄dit vniuerſa multitudo: dixitq;

voce magna. Juxta ꝟbũ tuũ ad nos: ſic fiat
Verũtñ qꝛ populus mult⁹ ē ꝛ tpˢ pluuie: ꝛ
nō ſuſtinem⁹ ſtare foris: ꝛ op⁹ nō eſt diei vni
us vel duoꝝ: vehemēter qppe peccauimus
i ſermōe iſto: cōſtituant pꝛincipes in vniuer
ſa multitudine: ꝛ oēs i ciuitatib⁹ nr̃is q du
xerūt vxores alienigenas veniāt in tpibus
ſtatutis: ꝛ cū his ſeniores p ciuitatē i ciuita
tē ꝛ iudices ei⁹: donec auertat ira dei noſtri
a nobis ſup pctō h̄. Igit ionathā filius aſa
C hel: ꝛ iaiazia filius thecue: ſteterūt ſup hoc:
ꝛ meſollā ꝛ ſebechai leuites
adiuuerūt eos. Feceruntq; ſic
filij trāſmigratōis. Et abierūt
eſdras ſacerdos ꝛ viri prin
cipes familiaꝝ in domos pa
trū ſuoꝝ ꝛ oēs p noīa ſua: ꝛ
ſederūt in die pꝛio mēſis de
cimi vt qrerēt rē. Et ꝯſumati
ſūt oēs viri q duxerūt vxores
alienigenas vſq; ad diē pri
mā mēſis primi. Et inuēti ſūt
de filijs ſacerdotū q duxerūt
vxores alienigenas: de filijs
ioſue filij ieſedech ꝛ frēs ei⁹:
maaſia ꝛ eliezer ꝛ iarib ꝛ go
dolia. Et dederūt man⁹ ſuas vt eijcerēt vxo
res ſuas: ꝛ p delicto ſuo arietē de ouib⁹ offer
rēt. Et de filijs ēmer: annani ꝛ zebedia. Et ꝺ
filijs ſerim: maaſia ꝛ helia ꝛ ſemeia: iehihel
ꝛ ozias. Et de filijs pheſſur elioenai: maaſia
hiſmael nathanael: iozabeth ꝛ heleſa. Et de
filijs leuitaꝝ ioſabeth ꝛ ſemei ꝛ celaia: ipſe ē
calithaphathia: iuda ꝛ eliezer. Et de cātori
bus eliſub. ꝛ ꝺ ianitorib⁹: ſellū ꝛ thelē ꝛ vri
Et ex iſrael de filijs pharos: remeia ꝛ ezia ꝛ
melhia ꝛ miāmim ꝛ eliazer ꝛ melchia ꝛ ba
D nea. Et de filijs helā: mathania: zacharias:
ꝛ iehihel ꝛ abdi ꝛ rimoth ꝛ helia. Et de filijs
zethua: elioenai: eliaſib: nathania: ꝛ hieri
muth ꝛ zabeth ꝛ aziza. Et de filijs bebai: io
hānā: anania: zabbai: athalai. Et de filijs be
ni: moſola ꝛ meluc ꝛ adaia: iaſub ꝛ ſaal ꝛ ra
moth: ꝛ ꝺ filijs phet moab edna ꝛ chalat ba
naias ꝛ maſias matāias beſeleel bennui ꝛ
manaſſe: ꝛ de filijs erē eliezer ieſue: melchi
as: ſemeias: ſymeō: beniami: maloc: ſamari
as. Et ꝺ filijs aſomathanai: mathet: azabet
elpheleth: termai: manaſſes: ſemei. De filijs
bani: maaddi: amrā: ꝛ huel: baneas: ꝛ bada
ias: cheliau: bānia: marimuth ꝛ eliaſib: ma
thanias: mathanai: ꝛ iaſi: ꝛ bani: ꝛ bēnui: ſe
mei: ꝛ ſalmias: ꝛ nathā: ꝛ adaias: mechne:
dabbai: ſyſai: zarai: ezrel: ꝛ ſelemau: ꝛ ſeme
ria: ſellū: amaria: ioſeph. De filijs nebui: ahi
el: matathias: zabeth: zabia ieddu: ꝛ iohel:
ꝛ banai. Oēs hi accepāt vxores alieīgēas:
ꝛ fuerūt ex eis mulieres q̄ pepererāt filios.

¶ Explic lib pm⁹ eſdre. Incipit lib neemie.

¶ C. S. Neemias picerna regis artaxerxis
audita afflictōe iudeoꝝ q erāt in irl̃m: ieiu
nat: qrit mīīcordiā a deo. Cap. I.

Verba A
neemie filij
helchie. Et
factū eſt in
mēſe caſleu
anno viceſi
mo: ꝛ ego e
ram in ſuſis
caſtro. ꝛ ve
nit ad me a
nani vn⁹ ex
fribus meis
ipe ꝛ viri iu
da: ꝛ iterro
gaui eos de iudeis q remāſerāt ꝛ ſuperant
de captiuitate ꝛ de irl̃z. Et dixerūt mihi: qui
remanſerūt ꝛ derelicti ſūt de captiuitate ibi
i ꝓuicia: i afflictōe magna ſūt: ꝛ i oppꝛobꝛio
ꝛ mur⁹ irl̃m diſſipat⁹ eſt ꝛ porte ei⁹ cōbuſte
ſūt igni. Cūq; audiſſē verba huiuſceṁoi: ſe
di ꝛ fleui ꝛ luxi dieb⁹ multis: ꝛ ieiunabam ꝛ B
orabā ante faciē dei celi: ꝛ dixi. Queſo dñe
deus celi fortis magne atq; terribilis: q cu Dan. 9. a
ſtodis pactum ꝛ miſericordiā cū his q te di infra. 9. f

ligũt ⁊ cuſtodiũt mãdata tua: fiãt aureſ tue
auſcultãtes: ⁊ ocli tui apti vt audias orõnẽ
ſui tui quã ego oro coram te hodie nocte ⁊
die ꝓ filiis iſrl̃ ſuis tuis: ⁊ ꝯfiteor ꝓ pccĩs fi
lioꝝ iſrl̃ qbꝰ peccauer̃t tibi. Et ego ⁊ domuſ
C pr̃is mei peccauimꝰ: vãitate ſeducti ſumꝰ ⁊
nõ cuſtodimꝰ mãdatũ tuũ ⁊ cerimonias: ⁊
iudicia q̃ ꝑcepiſti moyſi famulo tuo. Memĩ
to ꝟbi qđ mãdaſti moyſi ſeruo tuo dicens.
Cum trãſgreſſi fueritis: ego diſꝑdã vos in
populos: ⁊ ſi reuertamini ad me ⁊ cuſtodia
tis ꝑcepta mea ⁊ facietis ea etiã ſi abducti
fueritis ad extrẽa celi: inde ꝯgregabo vos:
⁊ reducã in locũ quẽ elegi vt hitaret nomẽ
meũ ibi. Et ipi ſerui tui ⁊ populus tuꝰ quos
D redimiſti i fortitudine tua magna: ⁊ in ma-
nu tua valida. Obſecro dñe ſit auriſ tua at
tẽdẽs ad orõnẽ ſerui tui ⁊ ad orõnẽ ſuorũ
tuoꝝ qui volũt timere nomẽ tuũ ⁊ dirige ſ
uũ tuũ hodie: ⁊ da ei miſericordiã añ virũ
hunc. Ego enim eram pincerna regis.

¶ C.S. Neemias ab artaxerxe cũ lr̃is ve
nit i hieruſalẽ. ꝯſiderat ruinas muroruꝫ de
nocte ⁊ cauſam itineris ſui aperit populo:
ad edificandum confortat muros. II

A Factum eſt aũt in menſe niſan anno
viceſimo artaxerxis regis: ⁊ vinum
erat añ euꝫ. Et leuaui vinum ⁊ dedi regi: ⁊
erã quaſi languidus añ faciẽ eiuſ. Dixitqꝫ
mihi rex. Quare vultus tuus triſtis eſt: cũ
te egrotũ ñ videã? Nõ ẽ hoc fruſtra. ſꝫ ma-
lũ neſcio qđ in corde tuo eſt. Et timui val-
de ac nimis ⁊ dixi regi. Rex in eternũ viue
Quare nõ mereat vultꝰ meus: qr ciuitas
domꝰ ſepulchroꝝ pr̃iſ mei deſerta eſt: ⁊ por
te eiꝰ cõbuſte ſũt igni? Et ait mihi rex. Pro
q̃ re poſtulas? Et oraui deũ celi: ⁊ dixi ad re
gẽ. Si videt̃ regi bonũ ⁊ ſi placet ſeruus tu
us ante facieꝫ tuã vt mittas me in iudeam
ad citatẽ ſepulchri pr̃is mei: ⁊ edificabo eã
Dixitqꝫ mihi rex ⁊ regina que ſedebat iux
B ta eũ. Uſqꝫ ad qđ tẽpus erit iter tuũ: ⁊ qñ
reuerteris. Et placuit ante vultum regis: ⁊
miſit me: ⁊ ꝯſtitui ei tps: ⁊ dixi regi. Si regi
videt̃ bonũ: epiſtolas det mihi ad duces re
giõis trãs flumẽ vt traducãt me dõec veni
am i iudea: ⁊ epiſtolã ad aſaph cuſtodẽ ſal-
tꝰ regis: vt det mihi ligna vt tegere poſſim
portas tẽpli: turres domus ⁊ muros cita-
tis: ⁊ domũ quã igreſſus fuero: ⁊ dedit mi-
hi rex iuxta manũ dei mei bonã mecũ: ⁊ ve
ni ad duces regiõis trãs flumẽ: dediqꝫ eis
epiſtolas regis. Miſerat aũt rex mecũ pnci
pes militũ ⁊ eqtes: ⁊ audier̃t ſanaballath
horonites ⁊ tobias ſuꝰ amanites: ⁊ ꝯtriſta
ti ſũt afflictiõe magna qꝓ veniſſet hõ q q̃-
C reret ꝓſperitatẽ filioꝝ iſrael. Et veni irl̃m: ⁊
erã ibi tribꝰ diebꝰ: ⁊ ſurrexi nocte ego ⁊ viri
pauci mecũ: ⁊ nõ indicaui cuiq̃ꝫ qđ dñs de
diſſet in corde meo vt facerẽ in hieruſalẽ: ⁊
iumẽtũ nõ erat mecũ niſi animal cui ſede-
bã: ⁊ egreſſus ſũ ꝑ portã vallis nocte ⁊ ãte
fõtẽ draconis ⁊ ad portã ſtercoris: ⁊ ꝯſide-
rabã muꝝ hieruſalẽ diſſipatũ: ⁊ portas eiꝰ
ꝯſũptas igni. ⁊ trãſiui ad portã fõtis ad a-
q̃ductũ regis: ⁊ nõ erat locꝰ iumĩto cui ſede
bã vt trãſiret: ⁊ aſcẽdi ꝑ torrẽtẽ nocte: ⁊ ꝯſi-
derabã muꝝ: ⁊ reuerſus veni ad portã val
lis ⁊ redij. Magiſtratꝰ ãt neſciebãt q̊ abiſſẽ
aut qđ ego facerẽ. Sꝫ ⁊ iudeis ⁊ ſacerdoti-
bꝰ ⁊ optimatibꝰ ⁊ magr̃atibꝰ: ⁊ reliqs q fa-
ciebãt opꝰ vſqꝫ ad id loci nihil indicauerã:
⁊ dixi eis. Uos noſtis afflictionẽ i q̃ ſumꝰ:
D qr hieruſalẽ deſerta ẽ ⁊ porte eiꝰ ꝯſũpte ſũt
igni. Uenite ⁊ edificemꝰ muros hieruſalẽ:
⁊ ñ ſimꝰ vltra opprobriũ ⁊ indicaui eis ma
nũ dĩ mei qꝓ eẽt bõa mecũ: ⁊ ꝟba regiſ q̃ lo
cutꝰ ẽ mihi: ⁊ aio. Surgamꝰ ⁊ edificemus. ⁊
ꝯfortate ſũt manꝰ eoꝝ in bono. Audier̃t .n.
ſanaballath horonites ⁊ tobias ſuꝰ tuus
amanites ⁊ goſẽ arabs ⁊ ſubſanauer̃t nos
⁊ deſpexerũt: dixerũtqꝫ. Que ẽ hec reſ quã
facitis? Nũqđ ꝯtra regẽ vos rebellatis: ⁊
reddidi eis ſermonẽ: dixiqꝫ ad eos. Deus
celi ipſe nos iuuat: ⁊ nos ſerui eius ſumus
Surgamꝰ ⁊ edificemus. Uobis auteꝫ non
eſt pars ⁊ iuſtitia ⁊ memoria in hieruſaleꝫ.

¶ C.S. Muros turres porte edificantur.
incipit eliaſib ſacerdos magnus. diſtribuũ
turqꝫ viri iuxta quos edificent. III

A Et ſurrexit eliaſib ſacerdos magnus
⁊ fr̃es eiꝰ ſacerdotes: ⁊ edificauerunt
portã gregis. Ipi ſcificauerũt eã ⁊ ſtatuer̃t
valuas eiꝰ: ⁊ vſqꝫ ad turrim cẽtũ cubitoꝝ:
ſcificauer̃t eã: vſqꝫ ad turri ananehel: ⁊ iux
ta eũ edificauerũt viri hierico: ⁊ iuxta eos
edificauit zabur filiꝰ zãri: portã ãt piſciũ e-
dificauerũt filii aſnaa: ipi texerũt eas ⁊ edi
ficauerũt valuas eiꝰ: ⁊ ſeres ⁊ vectes: ⁊ iux
ta eos edificauit marimuth filiꝰ vrie filii ac
cus. Et iuxta eũ edificauit moſollã filiꝰ ba-
rachie filii meſezebel: ⁊ iuxta eum edifica-

uit ſadoch filius baana: ⁊ iuxta eū edifica-
uerūt thecueni. Optimates aūt eoꝝ nō ſup
poſuerūt colla ſua in ope dn̄i dei ſui: ⁊ por-
tā veterē edificauerūt ioiada filius phaſea
⁊ meſſolā filius beſodia: ipſi texerūt eam ⁊
ſtatuerūt valuas eius ⁊ ſeras ⁊ vectes: ⁊ iu
xta eos edificauerūt melchias gabaonites
⁊ iadon meronathites viri de gabaon ⁊ ma
ſpha ꝓ duce qui erat in regione trās flumē.
⁊ iuxta eū edificauit eziel filius araia auri-
fex: ⁊ iuxta eum edificauit ananias filius
C pigmētarij: ⁊ dimiſerūt hieruſalē vſq; ad
muꝝ platee latioris: ⁊ iuxta eum edificauit
raphaia filius hur pricepſ vici hieruſalē:
⁊ iuxta eū edificauit ieiada filius aromath
ꝯtra domū ſuā: ⁊ iuxta eū edificauit accus
filius aſebonie. Mediā ptē vici edificauit
melchias filius erē ⁊ aſub filius phetmo-
ab: ⁊ turrī furnoꝝ: ⁊ iuxta eū edificauit ſellū
filius aloes pnceps medie ptis vici hieru-
ſalē ipſe ⁊ filij ei9. Et portā vallis edificant
ānū ⁊ hitatores zanone: ipſi edificauerunt
eā ⁊ ſtatuerūt valuas eius: ⁊ ſeras ⁊ vecteſ
⁊ mille cubitos in muro vſq; ad portā ſter-
D quilinij. Et portā ſterquilinij edificauit melchi-
as filius rechab pricepſ vici bethacharē. ip
ſe edificauit eā: ⁊ ſtatuit valuas eius ⁊ ſe-
ras ⁊ vectes. Et portā fōtis edificauit ſellū
filius colozai princeps pagi maſpha. Ipſe
edificauit eā ⁊ texit ⁊ ſtatuit valuas eius: ⁊
ſeras ⁊ vectes: ⁊ muroſ piſcine ſyloe in hor
tū regis: ⁊ vſq; ad grad9 q deſcēdūt de cita
te dd. Poſt eū edificauit neemias filius a-
zoboth princeps dimidie partis vici beth
ſur vſq; ꝯtra ſepulchrū dd: ⁊ vſq; ad piſci-
nā q grādi ope ꝯſtructa ē: ⁊ vſq; ad domū
fortiū. Poſt eū edificauerūt leuite. reū fili-
E us bēni. P9 eū edificauit aſebias pnceps
dimidie ptis ceile i vico ſuo. P9 eū edifica-
uerūt frēs eoꝝ bebiu fili9 enabad pnceps
dimidie ptiſ ceile. Et edificauit iuxta eū azē
filius ioſue pnceps maſepha mēſurā ſcdam
ꝯtra aſcenſum firmiſſimi anguli. Poſt eū
in mōte edificauit baruch filius zacha mē
ſurā ſcdā ab angulo vſq; ad portā domus
eliaſib ſacerdotis magni. Poſt euꝫ edifica
uit merimuth filius vrie filij athus mēſurā
ſcdā a porta domus eliaſib: dōec extēderet
F domuſ eliaſib. Et poſt eū edificauerūt ſacer
dotes viri de cāpeſtribus iordanis. Poſt
eos edificauit beniami ⁊ aſub ꝯtra domuꝫ
ſuā. Et poſt eos edificauit azaria9 filius ma
aſie filij ananie ꝯtra domū ſuā. Poſt eū e-
dificauit bēni filius ennada mēſurā ſcdā a
domo azarie vſq; ad flexurā: ⁊ vſq; ad an-
gulū phalel filius ozi ꝯtra flexurā ⁊ turriꝫ
q eminet de domo regis excelſa. i. i atrio car-
ceris. Poſt eū phadaia filius feros. Nathi
nei āt hitabāt in ofel: vſq; ꝯtra portā aqrū
ad oriētē: ⁊ turri q ꝓminebat. Poſt eos e-
dificauerūt thecueni mēſurā ſcdam e regiōe:
a turre magna ⁊ eminēti vſq; ad muꝝ tēpli
Surſuꝫ āt ad portā eqrū edificauerunt ſa- G
cerdotes vnuſquiſq; ꝯtra domū ſuā. Poſt
eos edificauit ſeddo filius emmer ꝯtra do-
mū ſuā. Et poſt eū edificauit ſemeia filius
ſechenie cuſtos porte oriētalis. Poſt eū e-
dificauerunt anania filius ſelēmie ⁊ anō fi
lius ſelo ſextus mēſurā ſcdam. Poſt eū edi-
ficauit meſolā fili9 barachie ꝯtra gazophy
latiū ſuū poſt eū edificauit melchias filius
aurificis vſq; ad domū nathineoꝝ ⁊ ſcuta
vēdētiū ꝯtra portā iudicialē ⁊ vſq; ad cēa-
culū āguli ⁊ itra cēaculū anguli i porta gre
gis edificauerūt artifices ⁊ negociatores.
¶C. S. Sanaballath ⁊ thobias edifican-
tes ſubſanabant ⁊ prohibere volebant: ⁊
moliuntur inſidias. at illi armati muros e-
dificabant: vna manu populus edificat al-
tera terret gladiuꝫ. IIII
Factū ē aūt cū audiſſet ſanaballath A
ꝙ edificarem9 muꝝ iratus ē valde ⁊
motus nis ſubſanauit iudeos ⁊ dixit coraꝫ
fratribus ſuis ⁊ freqntia ſamaritanoꝝ. qd
iudei faciūt ibecilles? Nū dimittēt eos gē-
tes? Nū ſacrificabūt ⁊ ꝯplebūt in vna die?
Nūqd edificare poterūt lapides de aceruiſ
pulueris q ꝯbuſti ſūt. Sꝫ tobiaſ amanites
ꝓximus ei ait. edificēt. Si aſcēderit vulpes
trāſiliet muꝝ eoꝝ lapideū. Et dixit neemias
Audi ds noſter: qꝛ facti ſum9 dſpectui. Cō-
uerte opprobriū ſup cap eoꝝ ⁊ da eos i de-
ſpectionē in terra captiuitatis. Ne operias
iniqtatē eoꝝ: ⁊ pccm̄ eoꝝ corā facie tua non
deleat: qꝛ irriſerūt edificātes. Itaq; edifi-
uimus muruꝫ: ⁊ coniunximus totum vſq;
ad partē dimidiā: ⁊ prouocatuꝫ eſt coꝛ ppli
ad opandū. Factuꝫ ē āt cū audiſſet ſanabal B
lath ⁊ tobias ⁊ arabes ⁊ amanite ⁊ azotij
ꝙ obducta eſſet cicatrix muri hieruſaleꝫ: ⁊
ꝙ cepiſſēt iterrupta ꝯcludi: irati ſunt nimis
Et cōgregati ſūt oēs pariter vt venirent: ⁊

pugnarēt ꝯtra irl'm ⁊ molirētur inſidias. Et oꝛauimus deū noſtꝝ: ⁊ poſuimus cuſtodes ſup muꝝ die ac nocte ꝯtra eos. Dixit āt iudas. Debilitata ē foꝛtitudo poꝛtātis: ⁊ humꝰ nimia ē: ⁊ nos nō poterimꝰ edificaꝛ murū. Et dixerūt hoſtes nr̄i. Neſciāt ⁊ ignoꝛēt donec veniamꝰ i mediū eoꝝ: ⁊ iterficiamuſ eos. Et ceſſare faciamꝰ opꝰ. Factū ē āt venientibꝰ iudeis q̄ hītabāt iuxta eos dicētibꝰ nobis p decē vices ex oībꝰ locis q̄bꝰ venerāt ad nos ſtatui in loco poſt murū p circuitū ppl'm i oꝛdinē cū gladijs ſuis ⁊ lāceis ⁊
C arcubꝰ. Et pſpexi atq3 ſurrexi ⁊ aio ad optimates ⁊ magſatꝰ ⁊ ad reliquā pte3 vulgi. Nolite timere a facie eoꝝ. Dn̄i magni ⁊ terribilis memētote: ⁊ pugnate ꝓ fribꝰ vr̄is filijs vr̄is ⁊ filiabꝰ veſtriſ ⁊ vxoꝛibꝰ vr̄is ⁊ domibꝰ vr̄is. Fcm̄ ē āt cū audiſſēt inimici nr̄i nūciatū eē nobis. diſſipauit ds̄ ꝯſiliū eoꝝ. Et reuerſi ſumꝰ oēs ad muros: vnuſquiſq3 ad opꝰ ſuū. Et fcm̄ ē a die illa: media ps iuuenū eoꝝ faciebat opus: ⁊ media pata erat ad bellū: ⁊ lācee ⁊ ſcuta ⁊ arcꝰ ⁊ loꝛice: ⁊ pn̄cipes pꝰ eos in oī domo iuda edificātiū muros ⁊ poꝛtātiū onera ⁊ iponētiū: vna māu ſua faciebat opꝰ: ⁊ altera tenebat gladiu3.
D Edificātiū. n. vnuſq̄ſq3 gladio erat accitus renes. Et edificabāt ⁊ clāgebāt buccia iuxta me. Et dixi ad optiates: ⁊ ad magſatꝰ: ⁊ ad reliquā ptē vulgi. Opꝰ grāde ē ⁊ latū: ⁊ nos ſepati ſumꝰ i muro ꝓcul alter ab altero. In loco q̄cūq3 audieritis clāgoꝛē tube illuc cōcurrite ad nos. Deꝰ nr̄ pugnabit pꝛo nobis: ⁊ nos ipi faciamꝰ opꝰ. Et media ps nr̄3 teneat lāceas ab aſcēſu auroꝛe: dōec egrediāſ aſtra. In tpe q̄3 illo dixi pplo. vnꝰ q̄ſq3 cū puero ſuo māeat i medio irl'3: ⁊ ſint nobis vices p noctē ⁊ diē ad operādū. Ego āt ⁊ frēs mei ⁊ pueri mei ⁊ cuſtodes q̄ erāt poſt me: nō deponebamꝰ veſtimēta noſtra. Unuſquiſq3 tm̄ nudabaſ ad baptiſmum.

¶ C. S. Clamat populꝰ ꝓ fame: neemias ꝓhibe vſuras. ānonas ⁊ que ducibus debentur nō exigit de cibo mēſe eiꝰ. V

A
Et factꝰ eſt clamoꝛ ppli ⁊ vxoꝛū eius magnꝰ aduerſus frēs ſuos iudeos. Et erāt q̄ dicerēt. Filij noſtri ⁊ filie nr̄e multe ſūt nis. Accipiamꝰ ꝓ p̄cio eoꝝ frumētū: ⁊ comedamꝰ ⁊ viuamus. Et erāt q̄ dicerent. Agros noſtros ⁊ vineas ⁊ domos noſtras opponamꝰ: ⁊ accipiamꝰ frumētum i fame.

Et alij dicebant. Mutuo ſūmamꝰ pecunias in tributa regis. demuſq3 agros nr̄os ⁊ vineas: ⁊ nūc ſicut carnes fratrū nr̄oꝝ: ſic carnes noſtre ſūt: ⁊ ſicut filij eoꝝ: ita ⁊ filij nr̄i. Ecce nos ſubiugamꝰ filios nr̄os ⁊ filias noſtras i ſeruitutē: ⁊ de filiabꝰ nr̄is ſūt famule: nec hēmꝰ vn̄ poſſit redimi ⁊ agros nr̄os ⁊ vineas noſtras alij poſſidēt. Et iratꝰ ſū nimis cū audiſſē clamoꝛē eoꝝ h3 ꝟba h̄ cogitauitq3 coꝛ meū. Et icrepaui optiates ⁊ magiſtratus: ⁊ dixi eis. Uſuras ne ſinguli a fribus veſtris exigatis. Et ꝯgregaui aduerſus eos ꝯtionē magna3: ⁊ dixi eis. Nos vt ſcitis redemimꝰ frēs noſtros iudeos q̄ vēditi fuerāt gētibus ſm̄ poſſibilitatē noſtram. Et vos igiſ vēdite frēs veſtros: ⁊ redimemus eos. Et ſiluerūt: nec inuenerūt q̄d rn̄derēt. Dixiq3 ad eos. Nō ē bōa res quā facitis. Quare n̄ i tioꝛe dı̄ noſtri ābulatis: nec exꝓbꝛeſ nob̄ a gētibꝰ inimicis noſtris. Et ego ⁊ frēs mei ⁊ pueri mei cōmodauimus plurimis pecūiā: ⁊ frumētū. Nō repetamꝰ i cōe iſtd̄. Es alienū ꝯcedamꝰ qd̄ d̄beſ nob̄ Reddite eis hodie agros ſuos ⁊ vieas ſuas ⁊ olíueta ſua ⁊ domos ſuas. Qui potiꝰ ⁊ cēteſima pecūie frum̄ti vini ⁊ olei quā exigere ſoletis ab eis. date ꝓ illis. Et dixerūt. Reddemꝰ ⁊ ab eis nihil q̄remꝰ ſicq3 faciemꝰ: vt loq̄ris. Et vocaui ſacerdotes: ⁊ adiuraui eos vt facerēt iuxta qd̄ dixerā. Inſup excuſſi ſinū meū ⁊ dixi. Sic excutiat ds̄ oe3 viꝝ q̄ n̄ ꝯpleuerit ꝟbū illud: de domo ſua: ⁊ de laboꝛibꝰ ſuis. Sic excutiaſ: ⁊ vacuꝰ fiat. Et dixit vniuerſa multitudo: amē. Et laudauerſ deū. Fecit ḡ ppl's ſicut erat dictū. A die āt illa q̄ p̄cepat rex mihi vt eē3 dux i terra iuda ab āno viceſimo vſq3 ad ānū triceſimū: ſm̄ artaxerxis regis p ānos duodeci3 ego ⁊ frēs mei ānonas q̄ ducibꝰ debebanſ n̄ cōedimꝰ. Duces āt p̄mi q̄ fuerūt an̄ me grauauerūt populū: ⁊ acceperūt ab eis i pane ⁊ vino ⁊ pecūia q̄tidie ſiclos q̄dragita. S3 ⁊ miſtri eoꝝ depſſerāt populū. Ego āt n̄ feci ita pp timoꝛē dei. Qui potiꝰ i ope muri edificaui ⁊ agrū n̄ emi. ⁊ oēs pueri mei congregati ad opꝰ erāt. Judei q̄3 ⁊ magſatꝰ cētū q̄nq̄gita viri: ⁊ q̄ vēiebāt ad me de gētibꝰ q̄ i circuitu nr̄o ſc̄: i mēſa mea erāt. Parabaſ āt mihi p dies ſingulos bos vnꝰ. arietes ſex electi: exceptis volatilibꝰ: ⁊ iter dieſ decē vina ⁊ alia diuerſa ⁊ alia multa tribue

(Marginal section letters in the right column: B, C, D.)

baz. Inſuper ⁊ ãnonas ducat⁹ mei ñ q̃ſiui.
Infra.iz.b Ualde.n.erat attenuatus pplˀs. Memẽto
mei ds me⁹ i bonũ ẜm oia q̃ feci pplˀo huic
¶C.S. Sanaballath ⁊ ſocij ei⁹ ad neemiã
ꝓ federe faciendo mittũt. Retrahere ab e-
dificatiõe muroꝶ volunt: opus tñ ad ple-
nũ cõplet: ⁊ multe epiſtole mittũť ab optia
tib⁹ iudeoꝶ ad thobiã: ⁊ econuerſo. VI
A Factũ eſt ãt cũ audiſſet ſanaballath
⁊ tobias ⁊ goſem arabs ⁊ ceteri ini
mici noſtri qđ edificaſſẽ ego murũ ⁊ nõ eẽt
in ipſo reſidua interruptio: vſq3 ad tp̃s aũt
illud valuas nõ poſuerã portis: miſerũt ſa
naballath ⁊ tobias ⁊ goſem arabs ad me
dicẽtes. Ueni ⁊ percutiamus fedus pit̃er i
viculis in cãpo vno. Ipi ãt cogitabãt vt fa
cerent mihi malũ. Miſi ergo ad eos nũcioſ
dicẽſ. Opus grãde ego facio: ⁊ ñ poſſũ dſcẽ
dere ne forte negligať cũ venero ⁊ deſcẽde
ro ad vos. Miſerũt ãt ad me ẜm verbum
B hoc p q̃tuor vices: ⁊ rñdi eis iuxta ẜmonẽ
priorẽ ⁊ miſit ad me ſanaballath: iuxta ver
bũ prius qnta vice pueꝶ ſuũ ⁊ epiſtolã ha-
bebat in mãu ſua ſcriptã h̃ mõ. In gẽtib⁹
auditũ ẽ ⁊ goſẽ dixit: ꝙ tu ⁊ iudei cogitetis
rebellare ⁊ ppea edifices muꝶ ⁊ leuare te
velis ſr̃ eos regẽ: pp quã cãz ⁊ ꝓph̃as po-
ſueris q ꝓdicẽt de te in hieruſalẽ dicentes.
Rex in iudea ẽ. Auditur⁹ ẽ rex v̄ba h̃. Ic-
circo nũc vẽi vt ineam⁹ ꝯſiliũ pit̃er. Et miſi
ad eos dicẽs. Nõ ẽ fcũz ẜz v̄ba h̃ q̃ tu loq̃
ris. De corde.n. tuo tu ꝯpõis h̃. Oẽs.n. hi
terrebãt nos cogitãteſ ꝙ ceſſarẽt man⁹ nr̃e
ab ope ⁊ qeſcerem⁹. Quã ob cãm magis
ꝯfortaui man⁹ meas. Et igreſſus ſũ domũ
C ſamaie filij dalaie filij methabeel ſecreto.
Qui ait. Tractem⁹ nobiſcũ i domo dei i me
dio tẽpli ⁊ claudam⁹ portas edis: qꝛ vẽtu-
ri ſũt vt iterficiãt te ⁊ nocte vẽturi ſũt ad oc
cidẽdũ te. Et dixi. Nũ qſq3 ſilis mei fugit:
Et qs vt ego igredieť tẽplũ ⁊ viuet. Nõ in
grediar. Et intellexi ꝙ ds nõ miſiſſet eũ: ſ3
q̃ſi vaticinãs locut⁹ eẽt ad me: ⁊ tobias ⁊ ſa
naballath ꝯduxiſſẽt eũ. Accepat.n. ꝓciũ vt
territ⁹ facerẽ ⁊ peccarem ⁊ hẽrẽ malũ qđ ex
probrarẽt mihi. Memẽto mei dñe ꝓ tobia
i.5.d ⁊ ſanaballath iuxta opa eoꝶ talia: ſ3 ⁊ noa
die ꝓph̃e ⁊ ceteroꝶ ꝓph̃aꝶ q terrebãt me.
Cõplet⁹ ẽ ãt mur⁹ viceſimo qnto die mẽſis
D elul qnq̃gita duob⁹ dieb⁹. Fcm̃ eſt g̃ cũ au
diſſẽt oẽs inimici nr̃i vt timerẽt vniuerſe gẽ
teſ: q̃ erãt i circuitu nr̃o ⁊ ꝯciderẽt itra ſemet
ipſos: ⁊ ſcirẽt ꝙ a dño fcũm ẽ op⁹ h̃. S3 ⁊ i
dieb⁹ illis multe optimatũ iudeoꝶ epiſtole
mittebãť ad tobiã: ⁊ a tobia veniebant ad
eos. Multi.n. erãt in iudea hñtes iuramen
tũ ei⁹: qꝛ gener erat ſechenie filij iorei: ⁊ io-
hãnã fili⁹ ei⁹ accepat filiã meſſollã filij ba-
rachie. S3 ⁊ laudabãt eũ corã me: ⁊ verba
mea nũciabãt ei. Et tobias mittebat epiſto
las vt terreret me.
¶C.S. Murata ciuitate porte claudũť: ⁊
apponũť cuſtodes: legiť liber cẽſus eoꝶ q
aſcẽderãt ppli babylõie: regrũť hitãtes de
hieruſalẽ. Eijciũť d ſacerdotio q ſuã geneo-
logiã ñiueniũt: dãť mũera i op⁹. Hucuſq3
referũť ſine dcreto hiſtoria neemie. VII
Poſtq̃3 aũt edificat⁹ ẽ mur⁹: ⁊ poſui A
valuas ⁊ recẽſui ianitores ⁊ cãtores
⁊ leuitas: ꝓcepi aneni frĩ meo ⁊ ananie prin
cipi dom⁹ de irlm. Ipe.n. q̃ſi vir verax ⁊ ti-
mẽs deũ pl⁹ ceteris videbať. Et dixi eis. nõ
apianť porte hieruſalẽ vſq3 ad calorẽ ſoliſ
Cũq3 adhuc aſſiſterẽt clauſe porte ſũt ⁊ op
pilate. Et poſui cuſtodes de hitatorib⁹ irlm
ſingulos p vices ſuas: ⁊ vnũquẽq3 ꝯtra do
mũ ſuã. Citas ãt erat lata nis ⁊ grandis: ⁊
pplˀs pu⁹ in medio ei⁹ ⁊ nõ erãt dom⁹ edifi-
cate. Deus ãt dedit i corde meo ⁊ ꝯgrega-
ui optimates ⁊ magr̃at⁹ ⁊ vulg⁹ vt recẽſerẽ
eos. Et inueni librũ cẽſus eoꝶ q aſcẽderãt B
primũ: ⁊ inuẽtũ ẽ ſcriptũ in eo. Iſti filij ꝓui
cie q aſcẽderũt de captiuitate migrãtiũ q̊s
trãſtulerat nabuchodonoſor rex babylõis
⁊ reuerſi ſũt in hieruſalẽ. ⁊ in iudeã vnuſqſ-
q3 in citatẽ ſuã q venerũt cum zorobabel:
ioſue: neemias azarias: raamias: naamini
mardocheus: belſar: meſpharat: beggoai:
mauz: baana. Numerus viroꝶ ppli iſrael.
Filij pharaos duo milia cẽtũ. lxxii. Filii ſa-
phatia trecẽti ſeptuagita duo: filii ares ſex
cẽti qnq̃gitaduo: filii phetmoab filioruz io
ſue: ⁊ ioab duo milia octingẽti decẽ ⁊ octo: C
filii helã mille octingenti quinq̃ginta qua
tuor: filii zethua nõgenti quadragintaqn-
q3: filii zachai ſeptingẽti ſexagita: filii ben
nui ſexcẽti q̃dragitaocto: filii bebai: ſexcen-
ti viginti octo: filii azgad duo milia trecen
ti vigintiduo: filii adonicã ſexcẽti ſexaginta
ſeptem: filii beguai: duo milia ſexaginta ſe-
ptẽ: filii adin ſexcẽti quinquagintaquinq3.
filii ather: filii ezechie nongentiocto: filii in

ſem:trecēti vigintiocto:filij beſai trecēti vigi
tiquatuoꝛ. Filij areph centuꝫ duodecim:filij
gabaō:nonagintaqnqꝫ. Filij bethleē ⁊ ne
B thupha:cētū octogintaocto. Uiri anathot:
cētū viginti octo. Uiri bethamoth:quadra
gintaduo. Uiri cariathiari cephira ⁊ beroth
ſeptingēti quadragintatres. Uiri rama ⁊ ne
bo ſexcēti viginti vnus. Uiri machmas cē
tū vigintiduo. Uiri bethel ⁊ chai ducēti vi
gintitres. Uiri nebo alterius quinquagita
duo. Uiri helā alterius:mille ducēti qnqua
gintaquattuoꝛ. Filij arem trecēti viginti: fi
lij hierico:trecēti quadragintaqnqꝫ: filij lo
dadin ⁊ ono:ſeptingenti viginti vnus: filij
ſenaa:tria milia nōgenti triginta. Sacerdo
tes. filij idaia in domo ieſua:nōgēti triginta
tres. Filij emmer:mille quinq̄gintaduo:filij
pheſſur:mille ducēti quadragitaſeptē. Filij
arem:mille decem ⁊ ſeptē. Leuite. Filij ioſue
⁊ cedmihel filioꝝ oduie ſeptuagintaq̄tuoꝛ.
Cātoꝛes. Filij aſaph cētū quadragintaocto.
E Janitoꝛes. Filij ſellū:filij ather:filij thelmō
filij accub:filij athita:filij ſobai:cētū trigita
octo. Nathinei. Filij ſoa:filij aſupha:filij the
bath:filij ceros:filij ſiaa:filij fadon:filij loba
na:filij agaba:filij ſelmō:filij anan: filij ge
del:filij gaer:filij raahia:filij raſin:filij neco
da:filij iezem:filij aza:filij phaſea:filij beſai
filij mumin:filij nephuſim:filij bechue: filij
achupha:filij azur:filij beſluth:filij maida:
filij arſa:filij berchos:filij zizara:filij thema
filij naaſia:filij athupha:filij ſeruoꝝ ſalomo
nis:filij ſothai:filij ſopherech:filij pherdua:
filij iahaia:filij dercon:filij gedel:filij ſapha
ta:filij achil:filij phocereth:qui erat oꝛtꝰ ex
F aſbaim filio amō. Oēs nathinnei:⁊ filij ſer
uoꝛum ſalomonis:trecenti nonagintaduo.
Hi ſunt autē qui aſcenderunt de thelmala
thelarſa cherubadon ⁊ emmer:⁊ nō potue
runt indicare domū patrum ſuoꝝ ⁊ ſemē ſu
um:vtꝝ ex iſrael eēnt filij dalaia:filij tobia:fi
lij nechoda:ſexcēti quadraginta duo:⁊ de ſa
cerdotibus:filij iobia:filij accos:filij berzel
lai:qui accepit de filiabus berzellai galaa
ditidis vxoꝛē:⁊ vocatus eſt nomine eorum.
Hi q̄ſierūt ſcripturā ſuā incēſu:⁊ nō inuene
runt:⁊ eiecti ſūt de ſacerdotio. Dixitqꝫ ather
ſatha eis vt nō mādu carent de ſanctis ſan
ctoꝛum:donec ſtaret ſacerdos doctus ⁊ eru
ditus. Oīs multitudo quaſi vir vnus q̄dra
ginta duo milia ſexcēti ſexaginta abſqꝫ ſer
uis ⁊ ancillis eoꝝ q erāt ſeptē milia trecēti
trigintaſeptē:⁊ inter eos cātoꝛes ⁊ cātatri
ces ducēte. Eq eoꝝ ſexcēti trigintaſeptē:mu
li eoꝝ ducēti quadragintaqnqꝫ:cameli eoꝝ C
quadringēti trigintaqnqꝫ:aſini ſex milia ſe
ptingenti viginti. Hucuſqꝫ refert qd in cō
mētario ſcriptū fuerit:exinde neemie hiſto
ria texitur. Nōnulli āt de pꝛincipibus fami
liaruꝫ dederunt in opus. Atherſatha dedit
in theſaurum auri dꝛagmas mille:phialas
qnquaginta:tunicas ſacerdotales quingē
tas triginta. Et de pꝛincipibus familiaꝝ de
derunt in theſaurum operis:auri dꝛagmas
viginti milia:⁊ argenti minas duo milia du
centas. Et qd̄ dedit reliquus populus: auri
dꝛagmas viginti milia:⁊ argēti minas duo
milia:⁊ tunicas ſacerdotales ſexagintaſeptē
Habitauerūt āt ſacerdotes ⁊ leuite ⁊ ianito
res ⁊ cātoꝛes ⁊ reliquū vulgus:⁊ nathinei:
⁊ oīs iſrael in ciuitatibus ſuis.

C.S. Congregat̄ populus in hieruſaleꝫ.
eſdras ſtat ſup gradū ligneū:⁊ leuitis impā
tibus ſilētiū apte ⁊ diſtincte legit populo le
gē dei. Auferūt populi de mōte frōdes:⁊ ce
lebꝛat tabernaculoꝛum feſtū. VIII

ET venerat mēſis ſeptimus. Filij autē A
iſrael erant in ciuitatibus ſuis. Con 3. Eſdre. 9. c
gregatuſqꝫ oīs populus quaſi vir vnus ad 1. Eſdre. 3. a
plateā que eſt aň poꝛtā aquaꝝ:⁊ dixerūt eſ
dre ſcribe vt afferret libꝝ legis moyſi:quā p
cepat dn̄s iſraeli. Attulit ergo eſdras ſacer
dos legē coꝛā multitudine viroꝝ ⁊ mulierū:
cūctiſqꝫ q poterāt intelligere:in die pꝛia mē
ſis ſeptimi. Et elegit in eo apte in platea que
erat aň poꝛtā aquaꝝ de mane vſqꝫ ad medi
am diē in conſpectu viroꝝ ⁊ mulieꝝ ⁊ ſapiē
tium. Et aures oīs populi erāt erecte ad li
bꝛum. Stetit āt eſdras ſcriba ſup graduꝫ li
gneū quē fecerat ad loquēdū:⁊ ſteterūt iux
ta eū:mathatia ⁊ ſenia ⁊ ania ⁊ vꝛia ⁊ hel
chia ⁊ maaſia ad dexterā eiꝰ ⁊ ad ſiniſtram
phadaia miſahel ⁊ melchia ⁊ aſūꝫ ⁊ aſeph
dana zacharia ⁊ moſollā. Et apuit eſdras li
bꝛū coꝛā oī populo. Sup vniuerſū qppe po B
pulū eminebat. Et cū apuiſſet eū:ſtetit omis
ppl's. Et bn̄dixit eſdras dn̄o d̄o voce magna
Et rn̄dit oīs ppls:amē:amē:eleuās manus
ſuas. Et icuruati ſūt ⁊ adoꝛauerūt deū ꝓni i
terrā. Poꝛro ieſue:⁊ baani: ⁊ ſerabia:iami:
accub:ſepthai:odia:maeſia:celita: azarias:
iozabed:anān:phalaia leuite ſilētiū faciebāt

in pplo ad audiẽdã legẽ ppls át ſtabat in
gradu ſuo:⁊ legerũt i libro legis ði diſtiete
⁊ apte ad itelligẽdũ ⁊ itellexerũt cũ legeret
dixit át neemias ipe ẽ atherſatha ⁊ eſdras
C ſacerdos ⁊ ſcriba ⁊ leuite iterptãtes vniuer
3.Eſdre.9.g ſo pplo. dies ſcificat⁹ ẽ dño deo nro. Nolite
lugere ⁊ nolite flere. Flebat.n.ois ppls cuȝ
audiret v̄ba legis. Et dixit eis. Ite comedi
te piguia ⁊ bibite mulſũ:⁊ mittite ptes eis
q nõ pparauerũt ſibi:q2 ſcũs dies dñi eſt ⁊
nolite ꝯtriſtari. Gaudiũ eteni dñi ẽ fortitu-
do nra. Leuite át ſilẽtiũ faciebãt in oi pplo
dicẽs. Tacete:q2 dies ſcũs ẽ:⁊ nolite dole-
re. Abijt itaq3 ois ppls vt comederet ⁊ bi-
beret ⁊ mitteret ptes ⁊ faceret leticiam ma
gnã:q2 itellexerãt v̄ba q̃ docuerat eos. Et
in die ſo cõgregati ſũt pncipes familiarũ
vniuerſi ppli ſacerdotes ⁊ leuite ad eſdraȝ
ſcribã vt iterptarẽt eis v̄ba legis. Et inue
nerũt ſcriptũ i lege pcepiſſe dñȝ i mãu moy
ſi vt hitẽt filij iſrael in tabernaculis in die
ſolẽni mẽſe ſeptio:⁊ vt pdicẽt ⁊ diuulgẽt vo
cẽ in vniuerſis vrbib⁹ ſuis ⁊ in hieruſalem
dicẽtes. Egredimini i mõtẽ:⁊ afferte frõdes
B oliue ⁊ frõdeſ ligni pulcherrimi frõdeſ myr
ti ⁊ ramos palmarũ ⁊ frõdes ligni nemoro
ſi vt ſiãt tabnacl'a ſicut ſcriptũ ẽ. Et egreſſuſ
ẽ ois ppls ⁊ attulerũt. Feceruntq3 ſibi taber
nacula vnuſqſq3 i dogmate ſuo ⁊ in atrijs
ſuis:⁊ i atrijs dom⁹ dei ⁊ i platea porte aq̃-
rũ ⁊ in platea porte ephrai. Fecit ergo vni-
uerſa eccleſia coꝝ q redierãt de captiuitate
tabernacula ⁊ hitauerũt i tabernaculis. Nõ
.n.fecerãt a dieb⁹ ioſue filij nũ talia filij iſrl
vſq3 ad diẽ illũ ⁊ fuit letitia magna niſ. Le
git át i libro legis ði p dies ſingulos a die
vſq3 ad diẽ nouiſſimũ ⁊ fecerũt ſolẽnitatẽ ſe-
ptẽ dieb⁹:⁊ i die octauo collectã iuxta ritũ.

¶C.S. De pnia ppli. alienigene vxores:⁊
filij abijciũt. Eſdras narrat dñi beneficia ⁊
peccata principũ cõmemorat. fedus percu
tiunt cũ dño tã populus q3 eſdras. XI

A IN die át viceſimoq̃rto mẽſis hui⁹ cõ-
uenerũt filij iſrael i ieiunio ⁊ in ſaccis
⁊ hum⁹ ſup eos. Et ſepatũ ẽ ſemẽ filioꝝ iſra
el ab oi filio alienigenarũ ⁊ ſteterũt ⁊ ꝯfitebã
tur peccata ſua ⁊ iniqtateſ patꝝ ſuoꝝ. Et cõ
ſurrexerũt ad ſtãdũ ⁊ legerũt i volumine le
gis dñi dei ſui q̃ter in nocte ⁊ q̃ter i die ꝯfi-
tebãt ⁊ adorabãt dñm deũ ſuũ. Surrexerũt
át ſr gradũ leuitaꝝ ioſue ⁊ bani ⁊ cedmihel
remni ſabina:abani ſarebias:bani ⁊ thana
ni:⁊ clamauerũt voce magna ad dñm deũ
ſuũ. Et dixerũt leuite ioſue:⁊ cedmihel bon
ni aſebia:ſarebia:arebia:odaia:ſebna:fata
ia. Surgite bñdicite dño ðo nro:ab eterno
vſq3 i eternũ. Et bñdicant noi glie tue excel-
ſo in oi bñdictione ⁊ laude. Et dixit eſdras.
Tu ipe dñe ſol⁹ tu feciſti celũ ⁊ celũ celoꝝ:⁊
oẽȝ exercitũ coꝝ:terrã ⁊ vniuerſa q̃ i ea ſũt
maria ⁊ oia q̃ i eis ſũt. Et tu viuificas oia hẽ B
⁊ exercitus celi te adorat. Tu ipe dñe ðs q Geñ.ii.d
elegiſti abrã ⁊ eduxiſti eũ de igne chaldeo-
rũ ⁊ poſuiſti nomẽ ei⁹ abraã:⁊ iuẽiſti cor ei⁹
fidele corã te:⁊ pcuſſiſti cũ eo fedus vt da-
res ei terrã chananei ethei euei ⁊ amorrei:
⁊ pherezei ⁊ iebuſei ⁊ gergeſei:vt dares ſe- Exo.3.b
mini ei⁹. et ipleſti v̄ba tua qm̃ iuſt⁹ es. et vi
diſti afflictionẽ patꝝ nroꝝ i egypto clamorẽ
q3 coꝝ audiſti ſr mare rubꝝ ⁊ dediſti ſigna
atq3 portẽta i pharaõe ⁊ in vniuerſis ſuis
ei⁹:⁊ i oi pplo terr illi⁹. Cognouiſti.n.q2 ſu
pbe egerãt ꝯtra eos:⁊ feciſti tibi nomẽ ſicut
⁊ i hac die. Et mare diuiſiſti añ eos:⁊ trãſie-
rũt p mediũ maris i ſicco. Perſecutores át Exo.14.e
eoꝝ ꝓieciſti i ꝓfũdũ q̃ſi lapidẽ i aq̃s vali-
das ⁊ i colũna nubis ductor eoꝝ fuiſti p diẽ
⁊ i colũna ignis p noctẽ vt apperet eis via
p quã igrediebãt. Ad mõtẽ q3 ſynai deſcẽ C
diſti ⁊ locut⁹ es cũ eis ð celo ⁊ dediſti eiſ iu
dicia recta ⁊ legẽ v̄itatis cerimõias ⁊ pce-
pta bõa. Et ſabbatũ ſcificatũ tuũ oſtendiſti
eis:⁊ mãdata ⁊ cerioniaſ ⁊ legẽ pcepiſti eis
i mãu moyſi ſui tui. Panẽ q3 de celo dedi-
ſti eis i fame eoꝝ:⁊ aquã de petra eduxiſti
eis ſitiẽtib⁹. Et dixiſti eis vt igrederẽt ⁊ poſ
ſiderẽt trã. ſup quã leuaſti manũ tuã vt tra
deres eis. Ipi vero ⁊ pres nri ſupbe egerũt
⁊ idurauerũt ceruices ſuas ⁊ nõ audierunt
mãdata tua:⁊ noluerũt audire ⁊ nõ ſũt re-
cordati mirabiliũ tuoꝝ q̃ feceras eis. ⁊ idu
rauerũt ceruices ſuas:⁊ dederũt caput vt cõ
uerterẽtur ad ſeruitutẽ ſuã q̃ſi p ꝯtẽtioneȝ.
Tu át ðs ꝓpiti⁹ clemẽs ⁊ miſericors longa
nimis ⁊ multe miſatõis nõ dereliq̃ſti eos.
Et qdẽ cũ feciſſẽt ſibi vitulũ cõflatilẽ:⁊ di-
xiſſent. Iſte ẽ ðs tu⁹ q eduxit te ð egypto fe D
cerũtq3 blaſfemias magnas:tu át in miſe-
ricordijs tuis multis nõ dimiſiſti eos i deſ Exo.13.d
to. Colũna nubis nõ receſſit ab eis p diẽ vt
duceret eos in viã:⁊ colũna ignis p nocteȝ
vt oñderet eis iter p qd igrederẽt. Et ſpũm

tuū bonū dediſti q doceret eos:⁊ mãna tu
um nō ꝓhibuiſti ab ore eoꝝ:⁊ aquā dediſti
eis in ſiti. Quadraginta ānis paviſti eos i de
ſerto nihilq; eis defuit. Ueſtiméta eoꝝ nō
inueterauerūt:⁊ pedes eoꝝ nō ſūt attriti. Et
dediſti eis regna ⁊ pplos ⁊ partitus es eis ſor
tes. Et poſſederūt terrā ſeon:⁊ terrã regis
eſebō ⁊ terrā og regis baſan. Et multiplica
ſti filios eoꝝ ſicut ſtellas celi:⁊ adduxiſti eos
ad terrā dē q̄ dixeras prib⁹ eoꝝ vt igrederēt
⁊ poſſiderēt. Et venerūt filij:⁊ poſſederunt
terrā. Et humiliaſti corā eis hitatores terr
chananeos:⁊ dediſti eos in manu coꝝ:⁊ re
ges eoꝝ ⁊ populos terre vt facerēt eis ſicut
E placebat illis. Ceperūt itaq; vrbes muni
tas ⁊ humū pinguē:⁊ poſſederunt domos
plenas cūctis bonis:ciſternas ab eis fabri
catas:vineas ⁊ oliueta:⁊ ligna pōifera mul
ta. Et cōederūt ⁊ ſaturati ſūt:⁊ ipinguati ſūt
⁊ abūdauerūt delitijs i bōitate tua magna.
Prouocauerūt āt te ad iracūdiā:⁊ receſſe
rūt a te:⁊ ꝓiecerūt legē tuā poſt terga ſua.
Et ꝓphas tuos occiderūt q ꝯteſtabāt eos
vt reuerterētur ad te:fecerūtq; blaſfemias
grādes:⁊ dediſti eos i manū hoſtiū ſuoꝝ
⁊ afflixerūt eos. Et in tpe tribulatōnis ſue
clamauerūt ad te ⁊ tu de celo audiſti:⁊ ſm
miſeratiōes tuas multas dediſti eis ſalua
tores qui ſaluarēt eos dē manu hoſtiū ſuoꝝ
Cūq; requieuiſſēt reuerſi ſūt vt facerēt ma
lū in ꝯſpectu tuo:⁊ dereliquiſti eos in māu
F inimicoꝝ ſuoꝝ ⁊ poſſederūt eos. Cōuerſiq;
ſūt ⁊ clamauerūt ad te. Tu āt de celo exau
diſti ⁊ liberaſti eos i miſericordijs tuis mul
tis tēporib⁹:⁊ cōteſtatus es eos vt reuerte
renē ad legē tuā. Ipſi vero ſupbe egerūt ⁊ n̄
audierūt mādata tua:⁊ in iudicijs tuis pec
cauerūt que faciet hō:⁊ viuet in eis. Et de
derūt humerū recedētē:⁊ ceruicē ſuā indura
uerūt:nec audierunt. Et ꝓtraxiſti ſup eos
annos multos:⁊ cōteſtatus es eos in ſpū
tuo p manū ꝓphetaꝝ tuoꝝ ⁊ nō audierūt:
⁊ tradidiſti eos i manū populoꝝ terraꝝ. In
miſericordijs āt tuis plurimis n̄ feciſti eos
in ꝯſūptionē:nec dereliqſti eos qm̄ de mi
ẽ.i.b ſerationū ⁊ clemēs es tu. Nūc itaq; de nr̄:
magne fortis ⁊ terribilis:cuſtodiēs pactū:
⁊ miam,ne auertas a facie tua oē; laborē;
q iuēit nos reges nr̄os pricipes:⁊ ſacerdo
tes ⁊ ꝓphas nr̄os ⁊ pr̄es nr̄os ⁊ omnē po
pulum tuū a diebus regis aſſur vſq; i diē
hanc. Et tu iuſtus es i omnibus que vene
runt ſuper nos:q; veritatem feciſti nobis: G
nos autem impie egimus. Reges noſtri
principes noſtri:ſacerdotes noſtri:⁊ patres
noſtri:non fecerunt legem tuam:⁊ non at
tenderunt mādata tua:⁊ teſtimonia tua q̄
teſtificatus es in eis. Et ipi in regnis ſuis bo
nis ⁊ in bonitate tua multa quā dederas
eis ⁊ in terra latiſſima ⁊ pigui quā tradide
ras in ꝯſpcū eoꝝ:nō ſeruierunt tibi:nec re
uerſi ſūt a ſtudijs ſuis peſſimis. ecce nos ip
ſi hodie ſerui ſumus:⁊ terra quā dediſti pri
bus nr̄is vt comederēt panē eius:⁊ q̄ bōa
ſunt eius:⁊ nos ipi ſerui ſum⁹ i ea:⁊ fruges
eius multiplicātur regibus quos poſuiſti
ſr nos pp pccā nr̄a:⁊ corporib⁹ nr̄is dn̄ā
tur ⁊ iumētis nr̄is ſm volūtatē ſuā ⁊ i tribu
latōe magna ſum⁹. Sup oīb⁹ ergo his nos
ipi ꝑcutim⁹ fedus ⁊ ſcribimus:⁊ ſignāt pn̄
cipes noſtri:leuite noſtri:⁊ ſacerdotes nr̄i.
C. S. De ſignatorib⁹ federis ad dn̄ ſta
tuerūt.de oblatōib⁹ faciēdis. afferūt pmi
tie dāt decie de terris de opibus. X
Signatores āt fuerūt neemias ather A
ſatha filius achelai:⁊ ſedechias:aza
rias:hieremias:phaſſur:amarias:melchias
accus:ſebenia:melluc:maarē:meriuth:ob
dias:dāiel gēthō:baruch:moſſolā:abiam:
miamī:mazia:belga:ſemeia:hi ſacerdotes
Porro leuite:ioſue filius azarie:bēnui de
filijs enadab:cedmiel ⁊ frēs eoꝝ:ſechenia:
odenia:celita:phalaia:anan:micha:roob:
aſebia:zachur:ſerebia:ſabania:odia:ban:
baninu. Capita ppli:feros:phetmoab:elā:
zetu:bāi:bōni:azgad:bebai:adonaia:beg
goai:adin:ather:ezechia:azur:odeuia:aſū:
beſai areth:anathoth:nebai:mecphia:mo
ſollā:azir:meſizabel:ſadoch:ieddua:ſelthia
anā:ania:oſee:anania:aſub:aloes:phaleā:
ſobech:reum:alebia:madſia:ethaia:ānan
hanan:melluch:arem:baana:⁊ reliq dē po
pulo. Sacerdotes leuite ianitores ⁊ canto
res.nathinnei ⁊ omnes qui ſe ſeparauerūt B
de populus terrarum ad legem dei vxores
eorum filii eorum ⁊ filie eorū omnes qui
poterant ſapere ſpondentes pro fratribus
ſuis optimates eorum:⁊ qui veniebant ad
pollicendum ⁊ iurandum vt ambularent i
lege domini quā dederat in manu moyſi
ſerui ſui vt facerent ⁊ cuſtodirent vniuerſa
mandata domini dei noſtri ⁊ iudicia eius.⁊

cerimonias eius:⁊ vt nõ daremus filias no
ſtras populo terre:⁊ filias eorũ nõ accipe
remus filijs noſtris. Populi quoqꝫ terre q̃ i
portãt venalia ⁊ oïa ad vſũ p diez ſabbati:
vt vẽdãt:nõ accipiem⁹ ab eis in ſabbato :⁊
C in die ſcĩficato:⁊ dimittemus ãnũ ſeptimũ
⁊ exactionẽ vniuerſe manus. Et ſtatuemus
ſuper nos precepta vt demus tertiam par
tẽ ſicli per annũ ad opus domus dei noſtri
ad panes ꝓpoſitiõis ⁊ ad ſacrificiũ ſem
piternũ ⁊ in holocauſtũ ſempiternũ i ſab
batis i kalẽdis in ſolẽnitatibus ⁊ in ſancti
ficatis pro peccato vt exoretur pro iſrael:⁊
in oẽm vſũ dom⁹ dei noſtri. Sortes ergo
miſimus ſuper oblationẽ lignoꝝ inter ſacer
dotes leuitas ⁊ populũ vt inferrẽt in domũ
dei noſtri p domos patꝝ noſtroꝝ p tpa a tẽ
poribus anni vſqꝫ ad ãnũ:vt arderent ſup
altare dñi dei noſtri ſicut ſcriptũ eſt in le
ge moyſi. Et vt afferremus primogenita tre
noſtre:⁊ primitiua vniuerſi fruct⁹ oïs ligni
ab ãno in ãnũ in domo dñi ⁊ primitiua
filioꝝ noſtrorum ⁊ pecorũ noſtrorũ ſicut
ſcriptum eſt in lege ⁊ primitiua boũ nr̃oꝝ:
D ⁊ ouium noſtrarum vt offerrentur in domo
dei noſtri ſacerdotibus q̃ miniſtrant in do
mo dei noſtri. Et primitias ciborũ noſtroꝝ
⁊ libaminũ noſtroꝝ ⁊ poma oïs ligni. vin
demie quoqꝫ ⁊ olei afferemus ſacerdotib⁹
ad gazophylatiũ dei noſtri:⁊ decimã partẽ
terre noſtre leuitis. Ipſi leuite dicimas acci
pient ex omnibus ciuitatibus opeꝝ noſtro
rũ. Erit autẽ ſacerdos filius aaron cum le
uitis in decimis leuitarũ:⁊ leuite offerent
decimã partẽ decime ſue i domo dei noſtri
ad gazophylatiũ in domo theſauri. ad ga
zophylatiũ.n. deportabunt filij iſrael ⁊ filij
leui ꝑmitias frumẽti ⁊ vini ⁊ olei:⁊ ibi erũt
vaſa dñi ſanctificata:⁊ ſacerdotes ⁊ canto
res ⁊ ianitores:⁊ miniſtri:⁊ non dimittem⁹
domum dei noſtri.

¶C.S. Decima pars populi tollitur ad
habitandũ in hieruſalẽ. quidã ſpõte effe
rũt: noïant̃ qui habitauerũt in hieruſalem
⁊ i ciuitatibus iuda. XI

A HAbitauerunt ãt principes populi in
hieruſalẽ. Reliq̃ vo plebs miſit ſor
tẽ vt tolleret vnã ꝑtẽ de decẽ qui habitatu
ri eẽnt in hieruſalẽ ciuitatẽ ſanctã .nouem
vo partes in ciuitatibus. Benedixit autẽ
populus oïbus viris qui ſe ſponte obtule
rant vt habitarent in hieruſalẽ. Hi ſunt ita
qꝫ principes ꝓuincie qui habitauerunt in
hieruſalẽ ⁊ in ciuitatibus iuda. Habitauit
autẽ vnuſquiſqꝫ in poſſeſſione ſua in vrbi
bus ſuis iſrael: ſacerdotes leuite: nathinei:
⁊ filij ſeruorũ ſalomonis: Et in hieruſalẽ
habitauerunt de filijs iuda:⁊ de filijs be
niami. De filijs iuda: athaias filius aziam
filij zacharie: filij amarie: filij ſaphatie: filij
malalehel. De filijs phares: ſmaaſia fili⁹
baruch: filius colloza filius azia: filius ad
daia filius ioarib: filius zacharie: filius ſi
lonites. Omnes filij phare qui habitauerũt B
in hieruſalẽ quadringenti ſexagita nouẽ
viri fortes. Hi ſunt autẽ filij beniamí. Sel
lum filius moſollam filius ioed filius pha
daia: filius colaia: filius maſaia: filius ethe
el filius yſaia. Et poſt eũ gebbai: ſellai nõ
genti vigintiocto:⁊ iobel filius zechri pre
poſitus eoꝝ:⁊ iudas filius ſennua ſuꝑ ciui
tatem ſecundus. Et de ſacerdotibus: idaia
filius ioarib: iachin: ſaraia filius helchie fi
lius moſollam: filius ſadoch: filius mera
ioth: filius achitob princeps domus dei:⁊
fratres eoꝝ facientes opera templi: octingẽ
ti vigintiduo. Et adaia filius ieroam filius
phelea: filius amſi fili⁹ zacharie: fili⁹ pheſ
ſur: filius melchie ⁊ fratres eius principes
patrum: ducenti quadragintaduo. Et ama
ſai filius azriel: fili⁹ azi: fili⁹ moſollamoth:
filius emmer:⁊ fratres eorum potentes
nimis: centum vigintiocto:⁊ prepoſitus eo C
rum zabdihel filius potentium. Et de leui
tis ſebenia filius aſob: filius azaricam: fili
us aſabia: fili⁹ boni:⁊ ſabathai ⁊ iozabeth
ſuper omnia opa que erãt forinſecus in do
mo dei a principibus leuitarum. Et matha
nia filius micha: filius zebedei: fili⁹ aſaph
princeps: ad laudãdum:⁊ ad confitendũ
in oratione:⁊ bechecias ſecundus de fratri
bus eius:⁊ abda filius ſamuha: filius ga
lal: filius ydithũ. Omne leuite in ciuitate
ſctã ducenti octogitaquatuor. Et ianitores
accub: telmon ⁊ fratres eorum qui cuſto
diebant oſtia: centum ſeptuagintaduo. Et
reliqui ex iſrael ſacerdotes ⁊ leuite in vni
uerſis ciuitatibus iuda vnuſquiſqꝫ in poſ
ſeſſiõe ſua:⁊ nathinei q̃ hitabant in ofel:⁊
ſyaba ⁊ gaſpha de nathinneis. Et eps leui
taꝝ in hieruſalẽ: azi filius baã i filius aſa
bie filius mathanie: filius miche. De filijs

B aſaph: cantores in miniſterio domus dei.
Preceptū quippe regiſ ſuper eos ſibi erat
⁊ ordo in cantoribus per dies ſingulos. ⁊
aſathaia filius meſezebel. de filijs zara. fi
lij iuda in manu regis iuxta omne verbū
populi ⁊ i domibus per omnes regiões eo
rū. De filijs iuda hitauerūt in cariatarbe: ⁊
in filiabus eius: ⁊ in dibon ⁊ in filiab⁹ eiuſ
⁊ in capſeel ⁊ in viculis ei⁹: ⁊ i ieſue ⁊ i mo
lada: ⁊ in bethfaleth ⁊ in aſerſual: ⁊ i berſa
bee: ⁊ in filiabus eius: ⁊ in ſicelech: ⁊ in mo
chona ⁊ in filiabus eius: ⁊ in rēmō ⁊ in ſa
ra: ⁊ in ierimuth zonoa: odollaz: ⁊ in villis
earū lachis ⁊ in regionibus eius ezecha ⁊
in filiabus eius: ſi manſerunt in berſabee
vſq₃ ad vallē hēnon. Filij autem beniami
a geba: mechmas ⁊ hai ⁊ bethel ⁊ filiabus
eius: anathot: anob: anana: aſor ramathai
madib. ſeboi: neballath: ⁊ ono valle artifi
cū: ⁊ de leuitis portiones iude ⁊ beniami.
C. S. Recenſentur ſacerdotes ⁊ leuite
qui venerunt cum zorobabel. dedicat mu
rus ciuitatis populo i hieruſalē ɔgregato.
cēſēt cuſtodeſ theſauroꝝ ad oblatōez. XII

A HJ ſunt autē ſacerdotes ⁊ leuite qui
aſcenderūt cū zorobabel filio ſala
thiel. Joſue ſaraia: hieremias eſdras ama
ria melluch: accus: ſechēias: reū merimuth
addo gēthō aaia: miami: madaia belga ſe
mea ⁊ ioarib idaia: ſellum amochel ceia: a
daia. Jpi princeps ſacerdotuz ⁊ fratres eo
rūz in diebus ioſue. Porro leuite ieſua: be
nui cedmihel: ſarabia: iuda: mathanias ſu
per hymnos ipſi ⁊ fratres eorum: ⁊ beeche
cia: atq₃ ethanni ⁊ fratres eorum vnuſquiſ
q₃ in officio ſuo. Joſue autez genuit ioachi
⁊ ioachi gēuit eliaſib ⁊ eliaſib gēuit ioiada
⁊ ioiada genuit ionathā: ⁊ ionathā gēuit ie
da. Jn dieb⁹ aūt ioachī erant ſacerdotes: ⁊
pn̄cipes familiarū ſaraie maarie: hieremie
ananie: eſdre moſollā: amarie: iohānā: mili
co ionathā: ſebenie ioſeph: aran: edna: ma
raioth: elci: adaie: zacharie: gēthō: moſollā
abie: zecheri: miamin ⁊ modaie: felti: belge
ſēna: ſemeie: ionathan: ioarib: mathanai io
daie: azzi: ſellaie: cellaia: mochober elchie
aſebie: idaie. nathanabel. Leuite in diebuſ
B eliaſib ⁊ ioiada ⁊ ionā ⁊ idbos ſcripti prin
cipes familiaruz ⁊ ſacerdotes in regno da
rij p ſe. filij leui principes familiaꝝ ſcripti i
libro verboꝝ dieꝝ: ⁊ vſq₃ ad dies ionathā:
filij eliaſib. Et pn̄cipes leuitaꝝ: aſebia: ſebia
⁊ ieſue fili⁹ cedmihel: ⁊ frēs eoꝝ p vices ſu
aſ vt laudarēt ⁊ ɔfiterēt iuxta p̄ceptū dō vi
ri dei: ⁊ obſuarēt eq̄ p ordinē. Mathāia: ⁊
bechecia ⁊ obedia: moſollā: thelmō: accubi
cuſtodes portaꝝ ⁊ veſtibulorū an̄ portas.
Hi in dieb⁹ ioachi: filij ioſue filij ioſedech: ⁊
i dieb⁹ neemie ducis ⁊ eſdre ſacerdotis ſcri
beq₃. Jn dedicatōe āt muri irl'm: reqſierūt
leuitas de oib⁹ locis ſuis: vt adducerēt eos
in irl'm: ⁊ facerēt dedicatōnē ⁊ letitiā i actō
ne graꝝ ⁊ cātico ⁊ i cymbalis pſalterijſ ⁊ ci
tharis. ɔgregati ſūt āt filij cātoꝝ ⁊ de cāpe
ſtrib⁹ circa irl'm: ⁊ de villis netuphati: ⁊ de
domo galgal: ⁊ de regiōib⁹ geba eſmaueth
qm̄ villas edificauerūt ſibi cātores in cir
cuitu irl'm. Et mūdati ſūt ſacerdotes ⁊ leui
te mūdauerūt pplm ⁊ portas ⁊ muꝝ. Aſcē C
dere āt feci pn̄cipes iuda ſup muꝝ: ⁊ ſtatui
duos choros laudātiū magnos. Et ierūt ad
dxterā ſup muꝝ ad portā ſterqlinij. Et iuit
poſt eos oſaias ⁊ media ps principū iuda
⁊ azarias: eſdra. ⁊ moſollā iuda: ⁊ beniami
⁊ ſemeia: ⁊ hieremia. Et de filijs ſacerdotū i
tubis: zacharias: filius ionathā: fili⁹ ſeme
ie: filius nathāie: fili⁹ michaie: fili⁹ zechuri
filius aſaph: ⁊ frēs ei⁹ ſemeia: ⁊ azarel: ma
lalai: galalai: maai: nathanabel: ⁊ iuda ⁊ a
nani: i vaſis cātici dō viri dei: ⁊ eſdras ſcri
ba an̄ eos i porta fōtis. Et ɔtra eos aſcēde
rūt in gradib⁹ ciuitatis dō in aſcēſu muri ſu
p domū dō: ⁊ vſq₃ ad portā aq̄rū ad oriētē
Et chor⁹ ſcḋs grās referētiū ibat ex aduerſo:
⁊ ego poſt eū: ⁊ media ps ppli ſup murū: ⁊
ſup turri furnoꝝ: ⁊ vſq₃ ad muꝝ latiſſimū:
⁊ ſup portā ephrai: ⁊ ſup portā antiquā ⁊
ſup portā piſciū ⁊ turri ananehel: ⁊ turrim
emath: ⁊ vſq₃ ad portā gregis: ⁊ ſteterūt in
porta cuſtodie. Steterūtq₃ duo chori laudā D
tiū in domo dei: ⁊ ego ⁊ dimidia ps magra
tuū mecū. Et ſacerdotes. Eliachim: maaſia
miami: michea. elioai zacharia: ⁊ anania i
tubis: ⁊ maaſia ⁊ ſemeia ⁊ elazar ⁊ azi ⁊ io
hānā ⁊ melchia ⁊ elā ⁊ ezer. Et clare cecine
rūt cātores: ⁊ iezraia p̄poſitus. Et imolaue
rūt in die illa victias magnas ⁊ letati ſūt.
De⁹. n. letificauerat eos letitia magna. Sz
⁊ vxores eoꝝ: ⁊ liberi gauiſi ſūt: ⁊ audita ē
leticia illa irl'z ꝓcul. Recēſuerūt q̄z i die il
la viros ſr̄ gazophylatiū theſauri: ad liba
mia: ⁊ ad p̄mitias ⁊ ad decias vt itro ferrēt

v

per eos principes ciuitatis in decore grãꝝ
actiones ſacerdotes ⁊ leuitas:qꝛ letificatꝰ
eſt iuda in ſacerdotibus ⁊ leuitis aſtãtibꝰ:
⁊ cuſtodierunt obſeruatioñe dei ſui ⁊ obſer
uatioñe expiationis ⁊ cantores ⁊ ianitoreſ
iuxta preceptũ dauid ⁊ ſalomonis filij eiuſ
qꝛ in diebꝰ dd̃ ⁊ aſaph ab exordio erant pͥn
cipes cõſtituti cãtoꝝ in carmĩe laudãtiũ: ⁊
ꝯfitẽtiũ deo:⁊ oĩs iſrael in diebꝰ zorobabel
⁊ in diebꝰ neemie dabãt ptes cãtoribꝰ ⁊ ia-
nitoribꝰ p dieſ ſingulos:⁊ ſcĩficabãt leuitaſ
⁊ leuite ſcĩficabãt filios aarõ.

¶C.S. Deuteronomiũ legit̃ ſeparant̃ a
hieruſalẽ alienigene ſacerdotũ ptes ⁊ leui
taꝝ ponunt̃ in gazophylatiũ domꝰ dñi. de
baſis tobie q̃ eſdras ꝓiecit extra gazophy
latiũ miſtris tẽpli reddũt̃ ptes. XIII

A In die ãt illo lectũ ẽ in volumĩe moy-
ſi:audiẽte pplo. Et inuẽtũ eſt ſcriptũ
in eo ꝙ non debeant introire amonites:⁊
moabites in eccleſiã dei vſqꝫ in eternuꝫ eo
ꝙ non occurrerint filijs iſrael cum pane ⁊
aqua ⁊ conduxerunt aduerſum eos baalã
ad maladicenduꝫ eis ⁊ conuertit deus no-
ſter maledictioñe in benedictioñe. Factũ eſt
aũt cũ audiſſent legẽ ſepauerũt oẽm alieni
genã ab iſrael. Et ſup hoc erat eliaſib ſacer
dos q fuerat ꝑpoſitꝰ i gazophylatio domꝰ
dei nr̃i:⁊ ꝓximus tobie. Fecit ergo ſibi ga-
zophylatiũ grãde:⁊ ibi erãt añ eũ reponen
tes mũera ⁊ thus ⁊ vaſa ⁊ decimã frumẽti
vini:⁊ olei ptes leuitaꝝ ⁊ cãtoꝝ ⁊ ianitorũ
⁊ primitias ſacerdotales. In oĩbꝰ ãt his ñ
fui in hieruſalẽ:qꝛ in ãno triceſimoſcd̃o ar
taxerxis regis babylõis veni ad regẽ. Et i
fine dierũ rogaui regẽ:⁊ veni in irlm. Et in
tellexi malũ qd̃ fecerat eliaſib tobie:vt fa-
ceret ei theſauꝝ i veſtibulis domꝰ dei:⁊ ma
lũ mihi viſũ ẽ valde:⁊ ꝓieci vaſa domꝰ to-
bie foras de gazophylatio:ꝑcepiqꝫ ⁊ emũ-
B dauerũt gazophylatiũ. Et retuli ibi vaſa do-
mꝰ dĩ ſacrificiũ ⁊ thꝰ. Et cognoui ꝙ ptes le
uitaꝝ nõ fuiſſent date:⁊ fugiſſet vnuſqſqꝫ
in regioñe ſuã de leuitis ⁊ cãtoribꝰ ⁊ d̃ his
q miſtrabãt:⁊ egi cãm aduerſũ magr̃atꝰ ⁊
dixi. Quare dereliqmus domũ dei? Et con
gregaui eos ⁊ feci ſtare in ſtatiõibꝰ ſuis. Et
oĩs iuda apportabat decimã frumenti:vi-
ni ⁊ olei in horrea. Et cõſtituimus ſup hor
rea ſelemiã ſacerdotẽ:⁊ ſadoch ſcribã:⁊ fa
daiam de leuitis:⁊ iuxta eos anan filiũ za
chur filiũ mathanie:qm̃ fideles comproba
ti ſũt. ⁊ ipſis credite ſũt partes fratrũ ſuorũ
Memẽto mei deus meus pro hoc ⁊ ne de ē.5.d.J.ce.
leas miſerationes meas quas feci i domo
dei mei:⁊ in cerimonijs eius. In diebꝰ illis
vidi in iuda calcantes torcularia in ſabba
to portãtes aceruos ⁊ onerãtes ſup aſinos
vinum ⁊ vuas ⁊ ficus ⁊ omne onus:⁊ iferẽ
tes in hieruſalẽ die ſabbati. Et conteſtatus
ſum eos vt in die qua vendere liceret vẽde
rẽt. Et tyrij hitauerũt i ea iferẽteſ piſces ⁊ oĩa
vẽalia. Et vẽdebãt i ſabbatis filijs iuda ⁊
irlm. Et obiurgaui optiates iuda. Et dixi ei C
Que ẽ hec res mala quã vos facitis ⁊ pro
phanatis diẽ ſabbati? Nũqd nõ h̃ fecerunt
pres nr̃i:⁊ adduxit ds̃ nr̃ ſup nos oẽ malũ
h̃:⁊ ſup citatẽ hãc. Et vos additis iracũdiã
ſup iſrael violãdo ſabbatũ. Factũ ẽ ãt cũ qe
uiſſẽt porte irlm die ſabbati dixi ⁊ clauſerũt
ianuas ⁊ ꝑcepi vt nõ aperirẽt eas vſqꝫ pꝰ
ſabbatũ. Et de pueris meis ꝯſtitui ſup por
taſ vt nullꝰ inferret onꝰ die ſabbati. Et mã
ſerũt negociatores ⁊ vendẽtes ⁊ vniuerſa
venalia foris irlm ſemel ⁊ bis:⁊ cõteſtatuſ
ſũ eos:⁊ dixi eis. Quare manetis ex aduer
ſo muri? Si ſecũdo h̃ feceritis manũ mittã
in vos. Itaqꝫ ex tpe illo nõ venerunt i ſab
bato. Dixiqꝫ leuitis vt mũdarent̃ ⁊ venirẽt
ad cuſtodiendas portas ⁊ ſcĩficãdã diẽ ſab
bati. Et ꝓ h̃ ergo memẽto mei ds̃:⁊ pce mi
hi ſm̃ multitudiñe miſeratõnũ tuaꝝ. Sꝫ ⁊
in diebꝰ illis vidi iudeos ducentes vxores
azotidas ãmonitidas ⁊ moabitidas. Et fi-
D lij eoꝝ ex media pte loq̃bant̃ azotice:⁊ ne-
ſciebãt loq iudaice:⁊ loq̃bãt̃ iuxta liguam
ppli ⁊ ppli. Et obiurgaui eos. ⁊ maledixi. et
cecidi ex eis viros:⁊ decaluaui eos ⁊ adiu-
raui i deo vt ñ darẽt filias ſuas filijs eoꝝ:⁊
nõ acciperẽt de filiabꝰ eoꝝ filijs ſuis:⁊ ſibi-
metipſis dicẽs. Nũqd ñ in huiuſcemodi re
peccauit ſalomõ rex iſrael? Et certe in genti
bus multis ñ erat rex ſilis ei:⁊ dilectꝰ deo
ſuo erat:⁊ poſuit eũ ds̃ regẽ ſr̃ oẽm iſrael. ⁊
ipſꝫ ergo duxerũt ad pcc̃m mulieres alieni-
gene. Nũqd ⁊ nos iobedientes faciamꝰ oẽ
malũ grãde hoc vt ꝑuaricemur in deo nr̃o:
⁊ ducamꝰ vxores pegrinas? De filijs ãt io-
ioda filij eliaſib ſacerdotis magni. gener
erat ſanaballathoronitis quẽ fugaui a me
Recordare dñe ds̃ meus aduerſũ eos qui
polluũt ſacerdotiũ:iuſqꝫ ſacerdotale ⁊ leui

ticū. Igitur mūdaui eos ab oibꝰ alienigēis
⁊ ꝯſtitui ordines ſacerdotū ⁊ leuitaꝝ vnū-
quēqꝫ i miniſterio ſuo: ⁊ in oblatiōe ligno-
ſ.d.z.ẽ.c. rū in tpibꝰ cōſtitutis ⁊ i ꝑmitijs. Memen-
to mei deus meus in bonum. Amen.

Explicit liber Neemie q eſt eſdre ſcḋs.

Incipit liber Eſdre tertius.

C.S. Qūo ioſias celebrās paſca dedit
pplo oues agnos. morit ioſias ⁊ ꝯſtituitur
hieremias filiꝰ eiꝰ ꝓ eo quē amauit rex egy
pti cōſtitaēs frēz eiꝰ ioachī ꝓ eo de trāſmi-
gratiōe babylonis ꝯ ſedechia: ⁊ deſtructio
hieruſalem. I

A E fecit
4.Re.23.e ioſias paſca in
2.Pa.35.a hieroſolimis do
mino: ⁊ imola-
uit phaſe q̄rta-
decia luna pri-
mi mēſis ſtatu
ens ſacerdotes
p vices dieruꝫ
ſtolis amictos
in tēplo dñi. Et
dixit leuitis ſacris ſuis iſrael: vt ſcificarent
ſe dño ipoſitōne ſcē arche dñi i domo qua
edificauit ſalomō filius dauid rex. Nō erit
vobis tollere ſup humeros eā. et nūc ꝯſer-
uite dño vr̄o ⁊ curā agite gētis illiꝰ iſrael ex
pte ſm pagos ⁊ tribus vr̄as. ſm ſcripturā
dauid regis iſrael ⁊ ſm magnificentiā ſalo
monis filij eius: oēs in tēplo ⁊ ſm pticulaꝫ
pncipatus paternā vr̄am eoꝝ qui ſtāt i con
ſpectu fratrū filioꝝ iſrael. Immolate paſca
⁊ ſacrificia parate fribꝰ vr̄is ⁊ facite ſm p̄ce
ptū dñi qḋ datū eſt moyſi. et donauit ioſias
in plebē q̄ inuēta ē: ouiū agnoꝝ ⁊ hedoꝝ ⁊
capraruꝫ triginta milia: vitulos tria milia.
Hec de regalibꝰ data ſunt ſm promiſſionē B
pplo ⁊ ſacerdotibus in paſca: oues nume-
ro duo milia: ac vituli centum. et iechonias
⁊ ſemeias ⁊ nathanael fratres ⁊ aſabias ⁊
oziel: ⁊ coraba i phaſe oues qnqꝫ milia vi-
tulos qngētos. et h cuꝫ fierent elegāter. ſte
terūt ſacerdotes ⁊ leuite hn̄tes azima per
tribus. et ſm ptes principatus patrū i con
ſpectu ppli offerebāt dño ſm ea que i libro
moyſi ſcripta ſunt. et aſſauerūt phaſe igni
ꝓut oportebat ⁊ hoſtias co
xerūt in emolis ⁊ i ollis cū
beniuolentia. Et attulerūt
oibꝰ q erāt ex plebe: ⁊ poſt
h parauerūt ſibi ⁊ ſacerdoti-
bꝰ. Sacerdotes eni offere-
bant adipes vſqꝫ dū fini-
ta eēt hora: ⁊ leuite parauerūt
ſibi ⁊ fratribꝰ ſuis filijs aa-
rō. et ſacrificatores filij a-
ſaph erāt p ordinē ſm p̄ce
ptū dō. et aſaph ⁊ zachari-
as ⁊ ieddinus qui erat a
rege ⁊ oſtiarij per ſingulas
ianuas: ita vt n̄ p̄uaricaret
vnuſqſqꝫ ſuā. Frēs eni illoꝝ parauerūt illis.
Et ꝯſumata ſūt q̄ ptiebāt ad ſacrificiū dñi. C
In illa die egerūt phaſe: ⁊ offerebāt hoſtias
ſr dñi ſacrificiuꝫ ſm p̄ceptum regis ioſie. et
egerūt filij iſrael q iuēti ſūt in tpe illo phaſe.
⁊ diē feſti azimoꝝ p dies ſeptē. et nō ē cele-
bratū phaſe tale i iſrael a tpibꝰ ſamuel ꝓ-
phete: ⁊ oēs reges iſrael n̄ celebrauerūt tale
paſca quale egit ioſias ⁊ ſacerdotes ⁊ leui-
te ⁊ iudei ⁊ ois iſrael q iuēti ſūt i ꝯmora-
tione hieroſolymis. Decimooctauo āno re-
gnante ioſia celebratum eſt phaſe. et dire-
cta ſūt opera ioſie in conſpectu domini ſui
in corde pleno metuentia: ⁊ que circa illuꝫ
quidem conſcripta ſunt in priſtinis tempo
ribus de eis q peccauerunt qqꝫ irreligioſi
fuerūt i dñꝫ p̄ oi gente: ⁊ q nō q̄ſierūt v̄ba
dñi ſup iſrael. Et poſt oēm actū hūc ioſie a- 4.Re.23.f
ſcēdit pharao rex egypti veniēs in charcha 2.Pa.35.c
mis ab itere ſuper eufratem: ⁊ exijt in ob-
uiam illius ioſias. et miſit rex egypti ad ioſi
am: dicens. Quid mihi ⁊ tibi eſt rex iude?

Nõ ſũ miſſus a dño vt pugnẽ ꝯtra te.Su
ꝑ eufraté.n.bellũ meũ eſt.Feſtinás deſcen
D de. Et nõ eſt reuerſus ioſias ſuper currum
ſed expugnare eũ conabaᷣ:nõ attédés ꝟ-
bũ ꝓphe ex ore dñi:ſꝫ ꝯſtituit ab eũ bellũ
in cápo magedo.Et deſcéderũt ꝑncipes ad
regé ioſiã.Et dixit rex pueris ſuis.Amoue-
te me a ꝑlio Infirmatꝰ ſũ.n.valde.Et ſtatiꝫ
amouerᷣt eũ pueri ipiꝰ de acie.Et aſcédit ſu-
ꝑ currũ ſariũ ſuũ:⁊ ꝑueniés hieroſolymaꝫ
vita functus eſt:⁊ ſepultus é in paterno ſe
pulchro.Et in tota iudea lugebát ioſiá ⁊ ꝗ
ꝑſidebát cũ vxoribꝰ lamétabát eũ vſqꝫ in
hunc dié.Et datũ eſt hoc fieri ſꝑ in oé genꝰ
iſrael. Hec át preſcripta ſũt i libro hiſtoria
rũ regnũ iude:⁊ ſingula geſta actus ioſie ⁊
eius glia:⁊ itellectus eiꝰ in lege dñi:q̃qꝫ ge
ſta ſũt ab eo ⁊ q̃ nõ:ſcripta ſunt in libro re-
E gũ iſrael ⁊ iude.Et aſſumentes qui erát ex
géte iechoniá filiũ ioſie ꝯſtituerũt regé pro
ioſia pr̃e ſuo cũ eét ánoꝝ trigintatriũ:⁊ re-
gnauit ſuꝑ iſrael méſibꝰ tribus. Et amouit
eũ rex egypti ne regnaret i hieroſolymis:⁊
mulctauit géte argéti taléta cétũ ⁊ auri ta-
létũ vnũ.Et ꝯſtituit rex egypti ioachi frém
ipiꝰ regé iuď ⁊ hieruſalé ⁊ alligauit magr̃a
tꝰ ioachi ⁊ zaracelé frém ſuũ apphédés re-
duxit in egyptũ.Annoꝝ erat ioachi vigiti-
ꝗqꝫ cũ regnare cepiſſet i terra iuda ⁊ irl̃ꝫ.
⁊ fecit malũ in ꝯſpectu dñi.Poſt hũc auté
aſcédit nabuchodonoſor rex babylonis ⁊
alligans eũ in arcolo vinculo ꝑduxit i ba-
byloniá:⁊ in ſacra vaſa dñi accepit nabu-
chodonoſor ⁊ tulit ⁊ ꝯſecrauit in téplo ſuo
in babylonia.Nã de imũditia illiꝰ:⁊ irreli-
gioſitate ſcriptũ é in libro tꝑoꝝ regũ.Et re-
gnauit ioachi filiꝰ eius ꝓ eo.Cũ át ꝯſtitu-
tus é:erat ánoꝝ octo.Regnauit át méſes
tres:⁊ dies decé in hieruſalé.⁊ fecit malũ i
ꝯſpcũ dñi.Et pꝰ ãnũ mittés nabuchodono
ſor tráſmigrauit eũ in babyloniá ſimul cũ
ſacris vaſis dñi:⁊ ꝯſtituit ſedechiá regé iu-
da ⁊ hieruſalé cũ eét ãnoꝝ vigiti vniꝰ.Re-
gnauit át ánis vndeci:⁊ fecit malũ i ꝯſpcũ
F dñi:⁊ nõ é ꝟitꝰ a ꝟbis q̃ dicta ſũt ab hiere
mia ꝓpha ex ore dñi:⁊ adiuratꝰ a rege na-
buchodonoſor ꝑiurás diſceſſit:⁊ indurata
ceruice ſua ⁊ corde ſuo tráſgreſſus é legitia
dñi dei iſrael.Et duces ppl̃i dñi multa iniq̃
geſſerũt ⁊ ipie egerũt ſꝫ oés imũditias gen
tiũ:⁊ polluerũt téplũ dñi qď ſcm̃ erat i hie
roſolymis.Et miſit ds pr̃uꝫ ipoꝝ ꝑ águlũꝫ
ſuũ reuocare eos:ꝑꝑ qď ꝑceret illis ⁊ tab-
naculo ſuo.Ipi ꝟo ſubſanabát i águlis ſu
is:⁊ q̃ die locutꝰ é dñs erát illudéteſ ꝓphiſ
eiꝰ.Qui vſqꝫ ad iracũdiá ꝯcitatꝰ é ſꝫ géteꝫ
B ſuá ꝑꝑ irreligioſitaté ſuá.⁊ ꝑcepit aſcédere
reges chaldeoꝝ.Hi occiderᷣt iuuenes eoꝝ i
gladio i circuitu ſci tépli eoꝝ:⁊ nõ pepcerᷣt
iuueni ⁊ ſeni ⁊ virgini ⁊ adoloſcenti:ſꝫ oés
traditi ſũt i manꝰ ipoꝝ ⁊ oia ſacra vaſa dñi
⁊ regales apothecas reſumétes tulerᷣt i ba
byloniá ⁊ icéderũt domũ dñi:⁊ demolierũt
muros hieruſalé ⁊ turres eiꝰ icéderᷣt i igne
Et ꝯſumauerũt oia honorifica eiꝰ:⁊ ad ni-
hilũ redegerũt ⁊ reliq̃s a gladio duxerũt i
babyloné.Et erát ſui illius vſqꝫ dũ regna-
rét ꝑſe:in repletõe ꝟbi dñi in ore hieremie
quouſqꝫ benigne ageret terra ſabbata ſua
Oi tꝑe deſertionis ſue ſabbatizauit in ap
plicatione ãnoꝝ ſeptuagintaſeptem.

¶.C.S.Cyrꝰ dat ſniaꝫ iudeis vt redeát in
irl̃ꝫ:dás etiá eiſ vaſa tépli.mittiᷣ artaxerxi
epl̃a accuſás iudeos ne reedificét citaté.II

A R Egnáte cyro rege ꝑſaꝝ i ꝯſumatiõe
verbi dñi i ore hieremie. ſuſcitauit 2.Pa.36.b
dñs ſpũꝫ cyri regis ꝑſaꝝ ⁊ ꝑdicauit in toto 1.Eſdre.i.c
regno ſuo ſimul ꝑ ſcripturá dicéſ.Hec dicit
cyrꝰ rex ꝑſaꝝ.Me ꝯſtituit regé orbi terraꝝ
dñs iſrael dñs excelſus:⁊ ſignificauit mihi
edificare domũ ſibi i hieruſalé q̃ é i iudea.
Si qs é ex genere vr̃o:dñs ipiꝰ aſcédat cuꝫ
eo i hieruſalé.Quotq̃t ꝗ circa loca hitát ad
iuuét eos q ſũt i loco ipo i auro ⁊ argéto in
datiõibꝰ cũ eqs ⁊ iumétis:cũqꝫ alijs q́ ſꝫ
vota apponũᷣ i edé dñi q̃ é in hieruſalé.Et
ſtátes ꝑncipes triduũ pagoꝝ ⁊ iudee ex tri
bu beniami ⁊ ſacerdotes ⁊ leuite q̃s excita
uit dñs aſcédere ⁊ edificare domũ dñi q̃ é i
hieruſalé ⁊ q erát i circuitu eoꝝ adiuuerũt i
oi auro ⁊ argéto eiꝰ:⁊ iumentis ⁊ votis q̃ꝫ
B pluribꝰ multi q̊ꝝ ſéſus excitatꝰ é.et cyrꝰ rex
ꝓtulit vaſa ſacra dñi q́ tráſtulit nabucho- 1.Eſdre.i.d
donoſor rex babylõiſ ex hieruſalé:⁊ ꝯſecra
uit ea idolo ſuo.et ꝓferés ea cyrꝰ rex ꝑſarũ
tradidit mitridato q erat ſuꝑ theſauros ip
ſius.Per hũc át tradita ſũt ſalmanaſaro ꝑ
ſidi iudee.Hoꝝ át h̃ numerꝰ. Libatoria ar
gétea duo milia q̃dringéta:athiſce argétee
triginta:phiale auree triginta:ité argentee
duo milia q̃drigéte:⁊ alia vaſa mille.Oia
aũt vaſa aurea ⁊ argétea ꝗnqꝫ milia octin

gēta ſexagita. Et enumerata ſūt ſalmanaſa
ro ſimul cū his q ex captiuitate babylonie
venerāt in hieroſolymā. In artaxerxis aūt
regis pſaꝝ tpibꝰ ſcripſerūt ei de his q habi
tabant in iudea ⁊ hieruſalē balſamus: ⁊ mi
tridatus ⁊ ſabellius ⁊ rathimꝰ balthemus
ſamelius ſcriba: ⁊ reliqui inhabitantes in
ſamaria: ⁊ ceteris locis ſubiectā epiſtolam
E regi artaxerxi. Dn̄e pueri tui rathimꝰ ab ac
cidentibꝰ ⁊ ſabellius ſcriba: ⁊ reliqui curie
tue iudices in celeſyriam ⁊ phenicē. Et nūc
notū ſit domino regi qm̄ iudei qui aſcende
rūt a vobis ad nos veniētes in hieruſalē ci
uitatē refugā ⁊ peſſimam edificant ſurnos
eius ⁊ ſtatuunt muros: ⁊ templū ſuſcitant
qꝫ ſi ciuitas iſta ⁊ muri cōſumati fuerint n̄
tm̄ tributa nō ſuſtinebūt pēdere: ſꝫ ēt regi-
bus reſiſtent. Et qꝛ id agit circa tēplū: recte
haberi arbitrati ſumꝰ nō deſpicere hꝰ ipꝫ: ſꝫ
notū facere dn̄o regi vt ſi videbit rex q̄rat
in libris patrū tuoꝝ ⁊ inuēies i āmōitōibus
ſcripta de his: ſcies qm̄ ciuitas iſta fuit re-
fuga ⁊ reges ⁊ ciuitates concutiēs: ⁊ iudei
refuge ⁊ p̄lia cōmittētes in ea ab eterno ob
quā cāꝫ citas iſta deſerta ē. Nūc ḡ notū faci-
mus dn̄e rex qm̄ ſi ciuitas hec edificata fu
erit ⁊ huius muri erecti fuerint dſcēſus ti-
bi nō erit i celeſyriā ⁊ phenicē. Tūc ſcripſit
rex rathimo q ſcribebat accidētia ⁊ balthi-
mo ⁊ ſabellio ſcribe: ⁊ ceteris cōſtitutis ⁊ in
habitātibꝰ in ſyria ⁊ phenice ea q̄ ſubiecta
ſūnt. Legi epiſtolā quā miſiſtis mihi. Pre
cepi ḡ inq̄ri: ⁊ inuētū ē qm̄ citas illa eſt ab
euo regibꝰ reſiſtēs: ⁊ hoies refuge ⁊ p̄lia in
ea efficiētes. ⁊ reges fortiſſimi erāt i hieruſa
lē dn̄antes ⁊ tributa exigētes a celeſyria ⁊
D phenice. Nūc ḡ p̄cepi ꝓhibere hoies illos
edificare citatē: ⁊ ꝓhibere ne qd vltra hꝰ fi-
at: ſꝫ nec ꝓcedāt in plurimū: ex q̄ ſūt mali-
tie ita vt regibꝰ moleſtia īportet. Tūc recita
tis his q̄ a rege artaxerxe ſcripta fuerāt ra-
thimus ⁊ ſabellius ſcriba. ⁊ q cū his cōſti-
tuti erāt iūgētes feſtinanter venerūt in hie
ruſalē cū eqtatu ⁊ turba ⁊ agmine ceperūt
eꝫ edificantes ꝓhibere. Et vacabāt ab edi
ficatione templi in hieruſalem. vſqꝫ ſecun-
do anno regni darij regis perſaꝝ.

¶ C. S. Interrupta eſt reſtauratio vſqꝫ ad
xxv. annum darij. fecit cenā magnam dari
us rex perſarum. de tribus cuſtodientibus
corpus regis. primus hoꝝ ſua ꝓponit. III

REx darius fecit cenam magnā oībus A
vernaculis ſuis ⁊ omnibꝰ magiſtrati
bꝰ medie ⁊ pſidis ⁊ oibꝰ purpuratis ⁊ pre-
toribꝰ: ⁊ ꝯſulibꝰ ⁊ prefectis ſub illo ab idia
vſqꝫ ethiopiā: cētū uigintiſeptē prouincijs
Et cū mādūcaſſēt ⁊ bibiſſēt: ⁊ ſaciati reuer-
terentur: tunc darius rex aſcendit in cubicu
lo ſuo: ⁊ dormiuit ⁊ expergefactꝰ ē. Tūc illi
tres iuuenes corporis cuſtodes qui cuſto-
diebant corpus regis: dixerunt alter alteri.
Dicamꝰ vnuſqſqꝫ nr̄m ſermonē q p̄cellat. B
⁊ cuiuſcunqꝫ apparuerit ſermo ſapiētior al
terius dabit illi rex dariꝰ dōa magna pur-
pura cooperiri: ⁊ in auro bibere: ⁊ ſup auꝝ
dormire: ⁊ currum aureo freno: ⁊ cidarym
byſſinā ⁊ torquem circa colluꝫ: ⁊ ſecūdo lo
co ſedebit a dario pp ſapiētiā ſuā: ⁊ cogna-
tꝰ darij vocabitur. Tūc ſcribētes ſinguli ſu-
um ꝟbū ſignificauerūt: ⁊ poſuerūt ſubtus
ceruical darij regis: ⁊ dixerūt. Cunqꝫ ſurre
xerit rex dabimus illi ſcripta nr̄a: ⁊ qdcūqꝫ C
iudicauerit rex e tribꝰ: ⁊ magr̄atꝰ pſidis q̄-
niā verbū eius ſapiētiꝰ ē ipſi dabit victoria
ſicut ſcriptū ē. Unus ſcripſit. Forte ē vinū.
Alius ſcripſit. fortior ē rex. Tertius ſcripſit.
Fortiores ſūt mulieres: ſuper oīa āt vincit
veritas. Et cū ſurrexiſſet rex: acceperūt ſcri-
pta ſua: ⁊ dederūt illi: ⁊ legit. Et mittēs vo-
cauit oēs magr̄atꝰ pſaꝝ ⁊ medos: ⁊ purpu-
ratos ⁊ p̄tores ⁊ p̄fectos: ⁊ ſederūt i cōcilio.
⁊ lecta ſūt ſcripta corā ipſis. Et dixit. Voca-
te adoleſcētes: ⁊ ipſi iudicabūt ꝟba ſua. Et
vocati ſunt ⁊ introierunt. Et dixit illis. Iu-
dicate nobis de his q̄ ſcripta ſūt. Et cepit p̄ D
or q dixerat de fortitudine vini: ⁊ dixit. Vi
ri qꝫ preualet vinū oibꝰ hoibꝰ q bibūt illō.
Seducit mētē. Itēqꝫ regis ⁊ orphani facit
mētē vanā. Itē ſerui ac liberi paupis ac di-
uitis ⁊ oēm mētē ꝯuertit in ſecuritatē ⁊ io-
cūditatē: ⁊ nō meminit oēm triſtitiā ⁊ debi
tū: ⁊ oia precordia facit honeſta: ⁊ non me-
minit regē nec magr̄atū: ⁊ oia per talēta lo
q facit. Et nō meminerūt cū biberūt amici
tiā nec fraternitatē: ſꝫ n̄ multū poſt ſumūt
gladios: ⁊ cū a vino merſerint ⁊ ſurrexerit
non meminerūt que geſſerunt. O viri nō
precellit vinū? Quis ſic cogitat facere? Et ta
cuit hoc dicto.

¶ C. S. Scd̄s ⁊ tertiꝰ ſiliter ꝓponūt: ⁊ con
cludit veritas eē fortior oibꝰ: zorobabel
venit cū ep̄lis regis i babylōiā. numerāt

aſcēdētēſ ꝺ captiuitate trāſmigratōis.IIII
A Et inchoauit ſeq̄ns dicere:q dixit de
fortitudine regis.O viri nuꝫ precel-
lunt hoies q terrā ⁊ mare obtinent ⁊ oia q̄
in eis ſūt?Rex āt ſup oia ꝓcellit: ⁊ dn̄atur
eoꝝ ⁊ oē qꝺcūqꝫ dixerit illiſ:faciūt.Et ſi mi
ſerit illos ad bellatores:vadūt ⁊ demoliūt
mōtes ⁊ muros ⁊ turres.Jugulāt ⁊ iugu-
lāt ⁊ regis ꝟbū nō ꝑtereūt.Nā ſi vicerit af
ferūt regi oia q̄cūqꝫ ꝑdati fuerint.Siľr ⁊ a-
lij oēs: ⁊ quotquot nō militant nec pugnāt
ſꝫ colūt terrā:rurſū cū fuerint metētes affe
rūt tributa regi.Et ipſe vn⁹ ſol⁹ ſi dixerit oc
cidite:occidunt.dixerit remittite remittunt
dixerit ꝑcutite ꝑcutiunt:dixerit extermiate
exterminānt:dixerit edificate edificāt:dixerit
excidite excidunt:dixerit plātate plantant:
⁊ ois plebs ⁊ virtutes eū obaudiunt:⁊ ſup
B hoc ipſe recūbit ⁊ bibit ⁊ dormit.Hi autez
cuſtodiunt in circuitu euꝫ et nō poſſunt ire
ſinguli ⁊ facere opera ſua ſed in dicto obau
dientes ſunt ei.Uiri:qūo nō precellit rex q
ſic diffamaſ?Et tacuit.Tertius qui dixerat
ꝺ mulieribus ⁊ veritate h̄ eſt zorobabel:ce
pit loqui.Uiri nō magnus rex:⁊ multi ho-
mineſ nec vinuꝫ precellit.Quis eſt ergo q
dn̄atur eorum?Nōne mulieres genuerunt
regē ⁊ oēm populū q dn̄atur mari ⁊ terre:⁊
ex illis nati ſūt:⁊ ipſe educauerūt eos qui
plantauerunt vineas ex quibus vinū fit:⁊
ipſe faciunt ſtolas oium hoium ⁊ ipſe faci-
unt gl'iaꝫ hoib⁹:⁊ n̄ pn̄t hoies ſeꝑari a mu
lierib⁹.Si ꝯgregauerit auꝝ:⁊ argētū ⁊ oēꝫ
rē ſpecioſā:⁊ viderint mulierē vnā bono ha
bitu ⁊ bona ſpecie:oia h̄ relinquētes in eā
intendūt:⁊ apto ore ꝯſpiciūt ⁊ eā alliciunt
magis q̄ꝫ aurū ⁊ argētū ⁊ oēm rez precio-
ſa m.Hō p̄rem ſuū relinqt qui enutriuit il-
C lū ⁊ ſuā regionē:⁊ ad mulierē ſe ꝯiungit.Et
cū muliere remittit aiaꝫ:⁊ neqꝫ p̄rez memi
nit neqꝫ m̄rez neqꝫ regionē.Et hic oportet
vos ſcire:q̄m mulieres dn̄anſ vr̄i.Nonne
doletis?Et accipit hō gladiū ſuū:⁊ vadit in
viā faceř furta ⁊ homicidia ⁊ mare nauiga
re ⁊ flumina ⁊ leonē videt ⁊ in tenebris in-
greditſ:⁊ cū furtū fecerit ⁊ fraudes ⁊ rapi-
nas:amabili ſue affert.Et iterum diligit hō
vxorē ſuā magis q̄ꝫ p̄rez aut m̄rez.Et mul
ti dementes fc̄i ſūt ꝑꝑ vxores ſuas.⁊ ſui fc̄i
ſūt ꝑꝑ illas:⁊ multi ꝑierūt ⁊ iugulati ſūt:⁊
peccauerť ꝑꝑ mulieres.Et nūc credite mihi

qꝛ magn⁹ ē rex i ꝑtāte ſua:q̄m oēs regiōes
vereneſ tāgere eū.Uidebā tn̄ apemē filiam
becazis mirifici ꝯcubinā regis ſedētē iuxta
regē ad dexterā ⁊ auferētē diadema ꝺ capi-
te ei⁹:⁊ iponētē ſibi ⁊ palmis cedebat rgē ꝺ
ſiniſtra manu.Et ſup h̄ apto ore ituebaſ eā D
⁊ ſi arriſerit ei ridet:nā ſi idignata fuerit ei
blādiſ:doēc recōcilieſ i grāz.O viri cur n̄
ſūt fortiores mulieres?Magna eſt terra:⁊
excelſū ē celū:q̄ iſta agūt.Et tūc rex ⁊ pur-
purati ituebāſ i alterutrū.Et ichoauit loq
ꝺ ꝟitate.O viri:nōne forteſ ſt̄ mlieres.ma
gna ē terra ⁊ excelſū ē celū:⁊ velox curſus
ſolis ꝯuertit i gyro celū l locū ſuū i vna die
Nōne magnific⁹ ē qui h̄ facit.Et ꝟitas ma
gna:⁊ fortior ꝑ oib⁹.Ois terra ꝟitatē iuo-
cat:celū ēt ipaꝫ bn̄dicit:⁊ oia opa mouēſ:⁊
tremūt eā ⁊ nō ē cū ea qcq̄ꝫ iniquū.Uinuꝫ
iniquū iniqu⁹ rex:iniq̄ mulieres.Iniq oēs
filij hoiuꝫ:⁊ iniq̄ illoꝝ oia opa:⁊ nō i ipſis
ꝟitas.Et in ſua iniqtate ꝑibūt:⁊ ꝟitas ma E
net ⁊ inualeſcit i eternū:⁊ viuit ⁊ obtinet in
ſecula ſeculoꝝ.Nec ē apꝺ eā accipe ꝑſonaſ
neqꝫ differētias:ſꝫ q̄ iuſta ſūt facit oibus i
iuſtis ac malignis:⁊ oēs benignāſ i operi
b⁹ ei⁹.Et nō ē i iudicio eius iniquū ſꝫ forti
tudo ⁊ regnū ⁊ ꝑtās ⁊ maieſtas oiuꝫ euoꝝ.
Bn̄dict⁹ deus ꝟitatis ⁊ deſijt loquēdo.Et
oēs ppli clamauerūt:⁊ dixerūt.Magna eſt
ꝟitas ⁊ ꝑualet.Tūc rex ait illi.Pete ſi qd
vis āpli⁹ q̄ꝫ q̄ ſcripta ſūt:⁊ dabo tibi ſꝫ q̄
inuēt⁹ es ſapiētior ꝓximis:⁊ ꝓxim⁹ mihi
ſedebis:⁊ cognat⁹ meus vocaberis.Tunc
ait regi.Memor eſto uoti tui qꝺ uouiſti edi
ficare irl'm i die q̄ regnū accepiſti:⁊ oia va-
ſa q̄ accepta ſūt ex irl'ꝫ remittere q̄ ſeꝑauit
cyr⁹ q̄n mactauit babylōiā:⁊ voluit remit-
tere eā ibi.Et tu voluiſti edificare tēplū:qꝺ
icēderūt idumei q̄n exterminata ē iudea a
chaldeiſ.Et nūc hoc ē qꝺ poſtulo dn̄e:⁊ qꝺ
peto hoc ē maieſtas a te poſtulo vt facias
votū qꝺ vouiſti rgi celi ex ore tuo.Tūc ſur F
gēs dari⁹ rex oſculat⁹ ē illū:⁊ ſcripſit epiſto-
lā ad oēs diſpēſatores ⁊ prefectos ⁊ purpu
ratos vt deducerēt eū:⁊ eos q cū illo erant
oēs aſcēdētes edificare irl'm:Et oib⁹ ꝑfectis
q erāt in ſyria ⁊ phenice ⁊ libāo ſcripſit epi-
ſtolas:vt traherēt ligna cedrina a libano i
irl'm:vt edificarēt cū eis ciuitatē.Et ſcripſit
oib⁹ iudeis q aſcēdebāt a regno i iudeā ꝓ
libertate:oēm potētē ⁊ magiſtratū ⁊ ꝑfectū

nõ ſupuenire ad ianuas ipſoꝝ:ꝛ oẽꝫ regio-
nẽ quã obtinuerãt eẽ imunẽ eis :ꝛ idumei
relinquãt caſtella q̃ obtinẽt iudeoꝝ:ꝛ i ſtru
cturã tẽpli dare p ſingulos ãnos talẽta vi-
giti vſqꝫ dũ edificaret ꝛ ſup ſacrariũ holo-
cauſtomata hoſtilare q̃tidie ſicut hñt p̃ce-
ptũ alia talẽta decẽ offerre p ſingulos ãnos
ꝛ oib⁹q ꝑcedũt a babylõia ↄdere ciuitatẽ:
vt eẽt libertas tã ipſis q̃ꝫ filijs eoꝝ ꝛ oibus
B sacerdotib⁹q p̃cedũt. Scripſit ãt ꝛ q̃ꝫtitatẽ
ꝛ ſacrã ſtolã iuſſit dari i q̃ deſeruirẽt:ꝛ leui-
tis ſcripſit dare p̃cepta vſqꝫ in diẽ q̃ ↄſũma
bit dom⁹:ꝛ irl'm extruet:ꝛ oib⁹ cuſtodienti
b⁹ citatẽ ſcripſit dare eis ſortes ꝛ ſtipendia.
Et dimiſit oia vaſa q̃ ſepauerat cyr⁹ a baby
lõia ꝛ oia q̃cũqꝫ dixit cyr⁹ ꝛ ipe p̃cepit fieri:
ꝛ mitti irl'z. Et cũ ꝑceſſiſſet ille adoleſcens
eleuãs faciẽ i irl'z:bñdixit regẽ celi ꝛ dixit.
Abs te ẽ victoria:ꝛ abs te ẽ ſapientia ꝛ clari-
tas. Et ego ſu⁹ tu⁹ ſũ. Bñdict⁹ es q dediſti
mihi ſapiẽtiã:ꝛ tibi ↄfitebor dñe de⁹ patrũ
noſtroꝝ. Et accepit epiſtolas ꝛ ꝑfect⁹ ẽ i ba
bylõiã. Et venit ꝛ nũciauit fratrib⁹ ſuis oi-
b⁹ q fuerũt in babylõia ꝛ bñdixerũt deum
patrũ ſuoꝝ:qm̃ dedit illis remiſſionẽ ꝛ refri
geriũ vt aſcẽderẽt ꝛ edificarent hieruſalẽ ꝛ
tẽplũ vbi noiatũ ẽ nomẽ ei⁹ i ipo ꝛ exultaue
rũt cũ muſicis ꝛ leticia diebus ſeptẽ.

¶C.S. Agit feſtũ tabnaculoꝝ ꝛ fiũt obla
tiões. fũdat tẽplũ:ſꝫ inimici eoꝝ reſiſtebãt
ſtructura tẽpli p bieniũ protrahit. V

A Poſt hec ãt electi ſũt vt aſcẽderẽt p̃nci
pes pagoꝝ p domos ꝛ trib⁹ ſuas ꝛ vxo
res illoꝝ ꝛ filij ꝛ filie eoꝝ ꝛ ſerui ꝛ ancille ip
ſoꝝ:ꝛ pecora illoꝝ. Et dari⁹ rex miſit vna cũ
eis eqtes mille donec deducerẽt eos in hie
ruſalẽ cũ pace ꝛ cũ muſicis ꝛ cũ tympanis
ꝛ tibijs ꝛ oẽs frẽs erãt ludẽtes ꝛ fecit eos a
ſcẽder ſimul cũ eis. Et hec ſũt noia viroꝝ qui
aſcẽderunt per pagos ſuos in tribus ꝛ in
ptẽ p̃ncipat⁹ ipſoꝝ. Sacerdotes filii fineces
filii aarõ:hieſus filij ioſedech:ioachi filius
zorobabel filij ſalathiel de domo dd .ex ꝓ-
genie phares:tribu ãt iuda:qui locutus eſt
ſub dario rege pſaꝝ ſermones mirificos in
ſecũdo ãno regni ipi⁹ mẽſe niſan p̃rio. Sũt
aũt hi q aſcẽderũt ex iudea de captiuitate
trãſmigratiõis:q̃s trãſmigrauit nabucho
donoſor rex babylõie in babylonẽ:ꝛ reuer
ſus ẽ in hieruſalẽ. Et reliqt ptẽ iudee vnuſ
qſqꝫ i citatẽ ſuã q venerũt cum zorobabel ꝛ
ihesu:neemias:azoreas:limeos emmanio:mar
docheio. beelſuro. mecphſatochor olioro e-
monia. vn⁹ de p̃ncipibus eorũ:ꝛ numer⁹ a
gentib⁹ eoꝝ ex ꝓpoſitis eorũ. Filij phares:
duo milia cẽtũ ſeptuagintaduo. Filij ares
tria milia qnq̃gintaſeptẽ. Filij feno:cẽtũ q̃-
dragita duo. In filijs ihesu ꝛ ioabes: mille
trecẽtiduo. Filij demu:duo milia q̃dringẽti
ſeptuagita. Filij choraba:ducẽti qnqꝫ. Filij B
baica:cẽtũ ſexagintaocto:filij bebech:q̃dri
gẽtitres. Filii archad:q̃dringẽti vigitiſeptẽ
Filii chan trigintaſeptem. Filii zoroar :duo
milia ſexaginta vnus. Filii aderectis: cẽtũ
octo. Filii ciaſo ꝛ zelas centuz.vij. Filii azo
roc q̃dringẽti trigintanouem. Filii iedarbo
ne:cẽtũ trigitaduo. Filii ananie:cẽtũ trigin
ta. Filii aſoni:nonaginta. Filii marſã q̃drin
gẽti vigintiduo. Filii zabatus nonaginta-
qnqꝫ. Filii ſepolemõ:cẽtuz vigintitres. Fi-
lii nepopas.lv. Filii echanatus cẽtuz qnq̃-
gintaocto. Filii cebetamus cẽtũ.xxxij. Filii
crearpatros qui enocadies ꝛ modie:q̃drin
gẽti vigintitres. Qui ex gramas ꝛ gabea:
centum viginti vnus. Qui ex beſſelõ ꝛ ce-
agge:ſexagintaqnqꝫ. Qui ex baſtaro:cẽtũ
vigintiduo. Qui ex bechẽobes:qnq̃ginta-
qnqꝫ. Filii liptis:cẽtũ qnq̃gintaqnqꝫ. Filii
labõni trecẽti qnq̃gitaſeptẽ. Filii ſiche .tre-
cẽti ſeptuagita. Filii ſuadon ꝛ cliomus:tre-
cẽti ſeptuagintaocto. Filii encus. duo milia
cẽtũ q̃dragintaqnqꝫ. Filii anaas. trecẽti ſe E
ptuaginta. Sacerdotes. Filii eddus filii en
there eliaſib. trecẽti ſeptuagitaduo. Filii e-
merus. ducẽti qnq̃gitaduo. Filii faſuri. tre-
cẽti qnq̃gintaſeptẽ. Filii caree ducẽti.xxvii
Leuite. Filii ihesu in caduel:ꝛ bannis ꝛ ſer
bias ꝛ edias:ſeptuagita q̃tuor. Ois nume
rus. a duodecimo anno triginta milia qua-
drigẽti ſexaginta duo. Filii ꝛ filie ꝛ vxores
ꝛ ois ↄputatio:q̃dragita milia ducẽti qua
dragitaduo. Filii ſacerdotũ qui pſallebant
i tẽplo:filii aſaph cẽtũ vigitiocto. Oſtiarii
vero filii ni:filii azer:filii amõ:filii accuba:
topa:filii tobi:omnes centum triginta no-
uem. Sacerdotes ſeruientes in tẽplo. Filii
ſel:filii gaſpha:filii tobloth:filie carie: filii
ſu. filii bellu filii labana:filii armacha. filii
accub:filii vtha:filii cetha:filii aggab: filii
obai:filii anãi:filii cãga:filii geddu:filii an:
filii rapi:filii d̾ſanõ:filii nechoba:filii caſe-
ba:filii gaze:filii ozui:filii ſmõe:filii attre:

filij haſtē:filij aſiana:filij manei:filij naſiſiꝫ
filij accuſu:filij agiſta:filij azui:filij fauō :fi-
lij faſalō:filij meeda:filij fuſa:filij caree:filij
barchus:filij ſarre:filij coeſi:filij naſith.filij
aggiſti:filij pedon:ſalomon filij eiꝰ filij aſo-
phot:filij phacida:filij celi:filij dedon :filij
gaddahel:filij ſephegi:filij agia:filij ſacha-
reth:filij ſabathē:filij carōeth:filij maliſith
filij ame:filij ſaſus:filij addus:filij ſuba:fi-
lij eura filij rabotis:filij phaſphat:filij mal
D mō.Oēs ſacro ſeruiētes:⁊ pueri ſalōniſ:q̄
drigēti octogitaduo.Hi ſunt filij qui aſcen-
derūt a chermel ⁊ therſa principes eorum
carmellā ⁊ careth:⁊ n̄ poterāt edicer̄ ciuita
tes ſuas ⁊ progenies:quemadmodum ſint
ex iſrl̄:filij dalati:filii tubal:filii nechodaici
ex ſacerdotibus ⁊ fungebantur ſacerdotio
⁊ non ſunt inuenti filii obia:filii achiſos:fi-
lii addin:qui accepit vxorē ex filiabꝰ phar-
gelu:⁊ vocati ſunt nomine eius.Et horum
queſita eſt generis ſcripta in pedatura ⁊ n̄
eſt inuenta ⁊ prohibiti ſunt ſacerdotio fun-
gi.Et dixit illis neemias ⁊ aſtharas ne par
ticipentur ſancta:donec exurgat pōtifex do
ctus in oſtenſionem ⁊ veritatem. Omnis
autem iſrael erat exceptis ſeruis ⁊ ancillis
quadraginta duo milia trecenti quadragi-
ta.Serui horum ⁊ ancille.ſeptēꝫ milia tre-
centi trigintaſeptem.cantores ⁊ cātatrices
ducenti ſexagintaquiqꝫ.Cameli quadrin-
genti trigintaquinqꝫ.Equi ſepteꝫ milia tri
gintaſex.Muli ducenta milia quadragita
quinqꝫ.Subiugalia.quinqꝫ milia viginti
qnqꝫ.Et de p̄poſitis ipſis per pagos dū ve-
nirent in tēplū dei quod erat in hieruſalē i-
nouare ⁊ ſuſcitare tēplū in loco ſuo ſcꝫ ſuā
virtutem ⁊ dari in templū theſauruꝫ.operꝫ
ſacrum auri minas duodecim milia ⁊ ſto-
las ſacerdotales centum.Et habitauerunt
ſacerdotes ⁊ leuite:⁊ qui exierant de plebe
in hieruſalē ⁊ in regione:⁊ ſacri cantores ⁊
oſtiarij ⁊ oīs iſrael in regiōibꝰ ſuis. Inſtāte
āt ſeptio mēſe:cūqꝫ eēnt filii iſrael vnuſqſ
qꝫ in rebꝰ ſuis:cōuenerūt vnanimes i atri-
um qd̄ erat an̄ ianuā orientalē.Et ſtantes
ihesus filius ioſedech:⁊ fratres eius ſacer-
dotes:⁊ zorobabel filius ſalathiel ⁊ huiꝰ
fratres parauerūt altare:vt offerrēt ſup illō
holocauſtomata ſm̄ qꝫ in libro moyſi hoīs
dei ſcripta ſūt.Et ꝯuenerūt ſibi ex alijs na-
tiōibꝰ terre:⁊ erexer̄t ſacrariū i loco ſuo oēs
gētes terre ⁊ offerebāt hoſtias ⁊ holocau-
ſtomata dn̄o matutina.Et egerūt ſcenophe
giā ⁊ diē ſolēnē ſicut p̄ceptū eſt in lege:⁊ ſa-
crificia q̄tidie ſicut oportebat:⁊ pꝰ h̄ oblati-
ones iſtitutas:⁊ hoſtias ſabbeoꝝ:⁊ neome
niaꝝ ⁊ dieꝝ ſolēniū oīuꝫ ſcificatoꝝ.Et quot
q̊t vouebāt dn̄o a neomēia ſeptimi mēſiſ ce
perūt hoſtias offerre deo:⁊ teplū dn̄i nōdū
erat edificatū.Et dederūt pecuniam lapida F
rijs ⁊ fabris:⁊ potum ⁊ pabula cū gaudio.
Et dederūt carra ſydōijs ⁊ tyrijs vt trāſue
herēt illis de libano trabes cedrinas:⁊ fa-
cerent rates in ioppe portū ſm̄ decretū qd̄
ſcriptū erat eis a cyro rege pſarū.Et in ſecū
do āno veniētes in tēplū dei i hieruſalē mē
ſe ſcd̄o icohauit zorobabel filius ſalathiel:
⁊ ihesus filius ioſedech:⁊ frēs ipoꝝ ⁊ ſacer
dotes ⁊ leuite ⁊ oēs qui venerāt de captiui
te i irl̄m ⁊ fūdauerūt tēpluꝫ dei: nouilunio
ſecundi menſis ſcd̄i anni cū veniſſēt in iu-
deā ⁊ irl̄m.Et ſtatuerūt leuitas a vigiti an
nis ſr̄ opa dn̄i.Et ſtetit ihesus ⁊ filius eiꝰ:⁊
frēs oēs leuite cōſpirātes ⁊ executores le-
gis faciētes opa in domo dn̄i:⁊ ſteter̄t ſacer
dotes hn̄tes ſtolas cū tubis:⁊ leuite filij a-
ſaph hn̄tes cymbala collaudātes dn̄ꝫ ⁊ bn̄
dicētes ſcꝫ dd̄ regē iſrael.Et cātabāt cāticū
dn̄o qm̄ dulcedo eiꝰ ⁊ honor i ſecula ſr̄ oēm
iſrael.Et oīs ppl̄s tuba cecinerūt:⁊ pclama-
uerūt voce magna collaudētes dn̄m i ſuſci
tatione domꝰ dn̄i.Et venerūt ⁊ ſacerdotibꝰ G
⁊ leuitis ⁊ p̄ſidentibꝰ ſm̄ pagos ſenioribꝰ q
viderant p̄ſtinam domum:⁊ ad huius edi-
ficationē cum clamore ⁊ planctu magno. ⁊
multi cū tubis ⁊ gaudio magno in tantuꝫ
vt populꝰ nō audiret tubas pp plāctū ppl̄i
Turba.n.erat tubiſ canēs magnifice ita vt
lōge audirer̄.Et audierūt inimici tribꝰ iud
⁊ beniami:⁊ venerūt ſcire que eſſet vox tu-
barū.Et cognouerūt quoniaꝫ qui erant ex
captiuitate edificant tēpluꝫ dn̄o deo iſrael.
Et accedētes ad zorobabel:⁊ ihesum ⁊ pre
poſitos pagoꝝ:dixer̄t eis.Edificabimꝰ vna
vobiſcū.Sil̄r.n.audiuimꝰ dn̄m noſtrū ⁊ ipi
piter incedimꝰ a diebꝰ aſbaſareth regis aſ-
ſyrioꝝ q trāſmigrauit nos huc.Et dixit illiſ
zorobabel ⁊ ihesuſ ⁊ pricipes pagoꝝ iſrael
Nō ē nobis ⁊ vobis edificare domū dī nr̄i
Nos.n.ſoli edificabimꝰ dn̄o iſrael ſecūduꝫ
ea q̄ p̄cepit nobis cyrus rex perſarū. Gen-
tes āt terre icubātes hiſ q ſūt i iudā ⁊ leui

tes opus edificatõis inſidias ꝛ populos ad
ducẽtes ꝓhibebãt eos edificare: ꝛ aggreſſu
ras exercẽtes impedierũt ne ↄſumarent edifi
ciũ oĩ tpe vite cyri regis ꝛ ꝓtraxerũt ſtructu
rã p bienniũ vſqȝ ad darij regnũ.
¶.C.S. Prophetãt aggeus ꝛ zacharias
edificaᵗ dom⁹ dñi. ſubregulus ſyrie ꝛ ſoda
les eius q̃rũt per epiſtolã voluntatẽ regiſ da
rij:precepit dari⁹ne edificatio ĩpediaᵗ. VI
A IN ſcđo ãt anno regni darij ꝓphetauit
aggeus ꝛ zacharias filius addin pro
phete apud iudeã ꝛ hieruſalẽ:in noĩe dĩ iſrl'
ſup eos. Tũc ſtãs zorobabel fili⁹ ſalathiel: ꝛ
iheſus fili⁹ioſedech: inchoauerũt edificare
domũ dñi q̃ eſt in irl̃m:cũ adeſſent eis pro
phete dñi ꝛ adiuuarẽt eos. In ipſo tpe vẽit
ad illos ſyſennes ſubregulus ſyrie ꝛ pheni
cis ꝛ ſatrabuzanes ꝛ ſodales eius: ꝛ dixerũt
eis. Quo pcipiẽte vobis domũ hãc: edifica
tis ꝛ tectũ iſtud ꝛ alia oĩa pficitis. Et q ſunt
ſtructores q h̃ edificãt. Et hũerũt gratiã viſi
tatõe facta ſup eos q erãt ex captiuitate a
dño ſeniores iudeoꝝ: ꝛ ſunt impediti edifica
re donec ſignificareᵗ dario de oĩb⁹iſtis: ꝛ rñ
ſum acciperent. Exemplũ epiſtole quã miſe
runt dario. Syſennes ſubregul⁹ ſyrie ꝛ phe
nicis ꝛ ſatrabuzanes ꝛ ſodales eius i ſyria
ꝛ phenice pſides regi dario ſalutẽ. Omnia no
ta ſint dño regi ꝙ cũ aduenifſemus in regio
nẽ iudee ꝛ introiſſemus in hieruſalẽ inueni
mus edificãtes domũ dei magnã ꝛ tẽplum
ex lapidib⁹politis ꝛ magnis ꝛ pcioſis mate
B rijs in parietibus: ꝛ opa illa inſtãter fieri ꝛ
ſuffragare ꝛ pſperare in manibus eoꝝ in oĩ
gloria q̃ȝ diligẽtiſſime pfici. Tũc iterrogaui
mus ſeniores dicẽtes. Quo pmittẽte vobiſ
edificatis domũ iſtã: ꝛ opa h̃ fũdatis. Jđ ãt
interrogauim⁹ vt notũ facerem⁹tibi hoĩes:
ꝛ ppoſitos: ꝛ noĩum ſcripturã ppoſitoꝝ poſtu
lauimus illos. At illi rñderũt nobis dicen
tes. Nos ſumus ſerui dñi q fecit celũ ꝛ terrã
ꝛ edificabaᵗ hic dom⁹ante annos iſtos mlᵗ
tos a rege iſrael magno ꝛ fortiſſimo: ꝛ ↄſu
mata ẽ. Et qm̃ prẽs noſtri exacerbãtes erãt
ꝛ peccauerũt in deũ iſrael: tradidit eos i ma
nus nabuchodonoſor regis babylonie re
gis chaldeoꝝ ꝛ domũ iſtã demoliẽtes incẽ
derũt ꝛ populũ captiuũ duxerũt in babylo
nẽ. In pmo anno regnãte cyro rege babylo
nie ſcripſit cyrus rex domũ hãc edificare: ꝛ
illa ſacra vaſa aurea ꝛ argẽtea q̃ extulerat
nabuchodonoſor de domo q̃ eſt in hieruſalẽ
ꝛ ↄſecrauerat ea in ſuo tẽplo: rurſus ꝓtulit
ea cyrus rex de tẽplo qđ erat in babylonia:
ꝛ tradita ſunt zorobabel ꝛ ſalmanaſarõ ſb
regulo. Et pceptũ ẽ eis vt offerẽt h̃ vaſa: ꝛ re
ponerẽt in tẽplo qđ erat in hieruſalẽ ꝛ ipſuȝ
tẽplũ dei edificare in loco ſuo. Tũc ſalmana C
ſarus ſubiecit fũdamẽta domus dñi que ẽ i
hieruſalẽ: ꝛ exinde vſqȝ nũc edificaᵗ: ꝛ non
accepit ↄſumationẽ. Nũc ḡ ſi iudicaᵗ a te o
rex pq̄raᵗ in regalibus bibliothecis cyri re
gis q̃ ſunt in babylonia: ꝛ ſi inuẽtũ fuerit cõ
ſilio cyri regis ceptã eẽ ſtructurã dom⁹ domi
ni q̃ eſt i hieruſalẽ: ꝛ iudicaᵗ a dño rege no
ſtro: ſcribat de his nobis. Tũc darius rex p
cepit inq̄ri in bibliothecis ꝛ iuẽt⁹ẽ in egba
thanis oppido qđ eſt i media regione locuſ
vn⁹i quo ſcripta erãt iſta. Anno pmo regnã
te cyro: rex cyrus pcepit domũ dñi q̃ ẽ i hie
ruſalẽ edificare vbi incẽdebãt igni aſſiduo:
cui⁹altitudo ſit cubitoꝝ decẽ ꝛ latitudo cubi
toꝝ ſexagita q̃dratũ lapidib⁹pollitis trib⁹ꝛ
mẽiano ligneo eiuſdẽ regiõis: ꝛ mẽiano vno
nouo: ꝛ ipẽdia dari de domo cyri regis: ꝛ ſa
cra vaſa dom⁹ dñi tã aurea q̃ȝ argẽtea q̃ ex
tulit nabuchodonoſor in domũ dñi q̃ eſt in
irl̃m vbi erãt poſita: vt ponanᵗ illic. Et pce
pit curã agere ſyſẽnẽ ſubregulũ ſyrie ꝛ phe
nicis ꝛ ſatrabuzanan ꝛ ſodales eius: ꝛ q or
dinati erãt in ſyria ꝛ phenice pſides vt abſti
nerẽt ſe ab eodẽ loco: ꝛ ego q̃ȝ pcepi in totũ
edificare: ꝛ ꝓſpexi vt adiuuẽt eos q ſunt ex
captiuitate iudeoꝝ: donec ↄſumareᵗ tẽpluȝ D
edis dñi: ꝛ a vexatione tributoꝝ cele ſyrie ꝛ
phenicis: diligẽter quãtitatẽ dari his hoĩb⁹
ad ſacrificiũ dñi zorobabel pfecto ad tauroſ
ꝛ arietes ꝛ agnos: ſilr̃ ãt ꝛ frumẽtũ ꝛ ſal ꝛ vi
nũ ꝛ oleũ inſtãter p ſingulos annos: put ſa
cerdotes qui ſunt in hieruſalem dictauerint
conſumi quotidie ſine vlla dilatione vt offe
rant libationes ſummo deo pro rege ꝛ pue
ris eius: ꝛ orent pro ipſoꝝ vita. Et denuncie
tur: vt quicunqȝ trangreſſi fuerint aliqđ ex
his q̃ ſcripta ſunt: aut ſpreuerint: accipiaᵗ li
gnũ de ſuis ꝓprijs: ꝛ ſuſpẽdanᵗ: ꝛ bona ipſo
rũ regi aſcribanᵗ. Propterea ꝛ dñs cuius
nomẽ inuocatũ eſt ibi: extermiuet oẽm regẽ
ꝛ gẽtẽ q manũ ſuã extẽderit ꝓhibeᵗ: aut ma
le tractare domũ domini illam que eſt i hie
ruſalẽ. Ego darius rex decreui q̃ȝ diligẽtiſſi
me ſm̃ hoc fieri.

ꝑnceps ⁊ ſacerdotes ⁊ leuite ⁊ alienigene
gẽtes ⁊ natiões terre imũdicias ſuas: a cha
naneis ⁊ etheis ⁊ pherzeis ⁊ iebuſeis ⁊ mo
abitis ⁊ egyptijs ⁊ idumeis. Cõiũcti. n. ſunt
filiabꝰ eoꝝ ⁊ ipſi ⁊ filij eorũ. ⁊ mixtũ ẽ ſemẽ
ſanctũ alienigenis gẽtibꝰ terre. ⁊ pricipes
erãt ꝑpoſiti ⁊ mgr̃atꝰ iniqtatis eiꝰ ab initio
ipſiꝰ regni. Et mox vt audiui iſta ꝯſcidi ve
F ſtimẽta ⁊ ſacrã tunicã. ⁊ lacerãs capillos ca
pitis ⁊ barbã. ſedi dolẽs ⁊ meſtus. Et ꝯue
nerũt qͦtqͭ tũc mouebant̃ in verbo dñi dei
iſrael ad me lugentẽ ſuꝑ iniqtatẽ iſtã ⁊ ſede
bã triſtis vſqꝫ ad veſptinũ ſacrificiũ. Et ſur
gẽs a ieiunio ꝯſciſſa hñs veſtimẽta. ⁊ ſacrã
tunicã igeniculans. ⁊ extẽdens manus ad
dñm: dicebã. Dñe ꝯfuſus ſuꝫ. ⁊ reueritꝰ ſũ
añ faciẽ tuã. Peccã. n. nr̃a multiplicata ſunt
ſuper capita nr̃a ⁊ iniqtates nr̃e exaltate ſũt
vſqꝫ ad celũ: qm̃ a tẽporibus patrũ noſtro
rũ ſumꝰ in magno pctõ vſqꝫ ad diẽ hũc ⁊ ꝑ
pter pctã nr̃a ⁊ patrũ nr̃oꝝ ſumus traditi cũ
fratribꝰ nr̃is: ⁊ cũ ſacerdotibus noſtris regi
bus terre in gladiũ ⁊ captiuitatẽ ⁊ depreda
tionẽ cũ ꝯfuſione vſqꝫ in hodiernũ diem. Et
nunc qͣ̃tũ eſt ꝙ cõtigit nobis miſericordia
abs te dñe ds: ⁊ derelinque nobis radicem ⁊
nomẽ in locũ ſcificatõis tue: detegere lumia
nr̃m in domo dñi dei nr̃i: dare nobis cibũ
in oi tpe ſuitutis nr̃e. Et cũ ſeruiremus non
fuimꝰ derelicti a dño deo nr̃o: ſꝫ ꝯſtituit nos
gr̃a ponẽs nobis reges perſaꝝ dare cibuꝫ: ⁊
clarificare tẽplũ dñi dei nr̃i: ⁊ edificare deſer
ta ſyon: dare nobis ſtabilitatẽ in iudea: ⁊ hie
ruſalẽ. Et nũc qd dicimꝰ dñe hñtes h̃. Trãſ
G greſſi. n. ſumus ꝑcepta tua: q̃ dediſti in ma
nus pueroꝝ tuoꝝ ꝓphaꝝ dicẽs. Qm̃ terra i
qua introiſtis poſſidere hereditatẽ eius ter
ra polluta eſt cõquinatõibus alienigenarũ
terre ⁊ immunditie illoꝝ repleuerũt eã totã i
mũditia ſua. Et nũc filias vr̃as nõ ꝯiũgetis
filijs eoꝝ: ⁊ filias eoꝝ nõ accipietis filijs ve
ſtris: ⁊ nõ ingretis pacẽ hĩe cũ illis oi tẽpore
vt inualeſcentes mãducetis optima terre ⁊
hereditatẽ diſtribuatis filijs vr̃is vſqꝫ i euũ
Et q̃ ꝯtingũt nobis oĩa fiũt ꝑꝑ opa nr̃a ma
ligna ⁊ magna pctã nr̃a. Et dediſti nobis ta
lẽ radicẽ: ⁊ rurſũ reuerſi ſumus tranſgredi
legitima tua: vt cõmiſceremur imũdicie ali
enigenarũ gẽtiũ terre huius. Nõne iraſceriſ
nobis ꝑdere nos: quoadusqꝫ nõ relinquat̃
radix ⁊ nomẽ nr̃m: Dñe ds iſrael verax es.

Derelicta eſt. n. radix vſqꝫ in hodiernũ diẽ.
Ecce nũc ſumus in ꝯſpectu tuo in iniqtati
bus nr̃is. Nõ eſt. n. adhuc ſtare ante te i hiſ
Et cũ adorãdo cõfiteret̃ eſdras flens humi I. Eſdre. ix
proſtratus ante tẽplũ cõgregati ſunt añ eũ
ex irl̃m turba magna valde viri ⁊ mulieres
⁊ iuuenes ⁊ iuuẽcule. Fletus. n. erat magnꝰ
in ipſa multitudie. Et cũ clamaſſet iechonias
iecheli ex filijs iſrael: dixit eſdre. Nos i dñm
peccauimus ꝙ collocauimus nobis in ma
trimoniũ mulieres alienigenas ex gẽtibus
terre: ⁊ nũc es ſuꝑ oẽꝫ iſrael. In his ꝗ ſit iu
rãdũ a dño expellere oẽs vxores noſtras q̃
ex alienigenis ſunt cũ filijs eaꝝ. Sicut tibi
decretũ eſt a maioribꝰ ſcḋm legẽ dñi exurgenſ
explica: ad te. n. ſpectat negociũ ⁊ nos tecuꝫ
ſumꝰ. Viriliter fac. Et exurgẽs eſdras adiu
rauit principes ſacerdotũ ⁊ leuitas ⁊ omnẽ
iſrael facere ſcḋm hec: ⁊ iurauerunt.

C. S. De ſeparatõe mulieꝝ alienigenaꝝ
ſtans eſdras ſuꝑ ligneũ tribunal legit corã
oi populo legẽ dñi digreſſi poſt ad propria
comedũt pinguia. IX

ET exurgẽs eſdras ab ante atrium tẽ A
pli abijt in paſtoforiũ ionathe filij na
ſabbi: ⁊ hoſpitatus illic nõ guſtauit paneꝫ:
nec aquã bibit ſuꝑ iniqtatẽ multitudinis.
Et fcã ẽ ꝑdicatio in oi iudea ⁊ hieruſalẽ oibꝰ
q erãt ex captiuitate in hieruſalẽ ꝯgregari:
vt qcũqꝫ nõ occurrerit biduo vel triduo di
ci ſcḋm iudiciũ aſſidẽtiũ ſenioꝝ: tollerentur fa
cultates ſue: ⁊ ipſe alienus iudicaret̃ a mul
titudine captiuitatis. Et ꝯgregati ſunt oẽs
qui erãt ex tribu iuda ⁊ beniamin i tribꝰ die
bus i irl̃m. Hic mẽſis ẽ nonꝰ: dies mẽſis vi
ceſimꝰ. Et ſedit ois multitudo i area tẽpli tre
mẽtes ꝑꝑ hyemẽ pñtẽ. Et exurgẽs eſdras di
xit illis. Vos iniq̃ feciſtis collocãdo vobis i
matrimoniũ vxores alienigenas: vt addere
tis ad pctã iſrael. Et nũc date ꝯfeſſionẽ ⁊ ma
gnificẽtiã dño deo patrum noſtroꝝ ⁊ ꝑficite
voluntatẽ ipſius: ⁊ diſcedite a gentibus ter
re ⁊ ab vxoribꝰ alienigenis: ⁊ clamauit om
nis multitudo: ⁊ dixerunt voce magna. Si B
cut dixiſti faciemus. Sed quoniã multitudo
magna eſt: ⁊ tẽpus hybernũ: ⁊ nõ poſſumuſ
in ſubſidiari ſtare: ⁊ hoc opus non eſt nobis
vniꝰ diei: neqꝫ bidui. multi. n. in his peccaui
mꝰ: ſtẽt ꝑpoſiti multitudinis: ⁊ oẽs q nobiſ
cũ inhabitãt: ⁊ qͦtqͭ hñt vxores apd ſe alie
nigẽas: ⁊ aſſiſtant accepto tẽpore ex oi loco

pꝛeſbyteri ⁊ iudices:vſquequo ſoluant iam
domini negocij huius.Jonathas autem fi-
lius ezeli:⁊ ozias thecā ſuſceperūt ſm h̄:⁊
boſoꝛamus ⁊ leuis ⁊ ſabbathcus ſimul co-
operati ſunt cum illis.Et ſteterunt ſm h̄ oia
vniuerſi qui erant ex captiuitate.Et elegit ſi
bi viros eſdras ſacerdos pꝛicipes magnos
de patribus eoꝛum ſm nomina ⁊ conſede-
runt nouilunio menſis decimi examiare ne
C gocium iſtud.Et determinatum eſt de viris
qui habebant vxoꝛes alienigenas vſqꝫ ad
neomenia pꝛimi menſis:⁊ inuenti ſunt ex ſa
cerdotibus permixti qui habebant alienige
nas vxoꝛeſ.Ex filijs ihesu filij ioſedech ⁊ fra
tribus eius maſeas ⁊ eliezerus ⁊ loꝛibus ⁊
ioadeus: ⁊ inierunt manus vt expellerent
vxoꝛes ſuas:⁊ ad litādum in exoꝛationem
arietem pꝛo ignoꝛantia ſua.Et ex filijs ſem
meri:maſeas ⁊ eſſes ⁊ ieelech:azariaſ.Et ex
filijs foſere:liſomaſias:hiſmaenis:⁊ natha-
nac:iuſſio reddus:⁊ talſas.Et ex leuitis: io
rabdus ⁊ ſemeis ⁊ colnis ⁊ calitas ⁊ facte-
as ⁊ coluas ⁊ elionas.Et ex ſacris cantoꝛi-
bus eliaſib zaccarus: ⁊ ex oſtiarijs ſallum⁹
⁊ tolbanes.Et ex iſrael ex filijs foꝛo oſi ⁊ re-
mias ⁊ geddias:⁊ melchias ⁊ michelus ⁊ e
leazarus ⁊ iemebias ⁊ bannas.Et ex filijs
iolamaz chamas ⁊ zacharias:iezrel ⁊ iod-
dius ⁊ emmoth ⁊ helias:⁊ ex filijs zathoiz
eliadas ⁊ liaſumus zochias ⁊ larimoth: ⁊
D zabdis ⁊ thebedias.Et ex filijs zebes:iohā
nes ⁊ amanias ⁊ zadias ⁊ emens.Ex filijs
hanni:ollamus ⁊ malluchuſ ⁊ ieddeus ⁊ ia
ſub ⁊ aſabus ⁊ ierimoth.Et ex filijs addin:
nathus ⁊ mooſias ⁊ caleus ⁊ raanas ma-
ſeas mathathias ⁊ beſeel ⁊ bonnus ⁊ ma-
naſſes.Et ex filijs nuae:noneas ⁊ afeas ⁊
melchiaſ ⁊ fameas ⁊ ſymon beniami ⁊ mal
chus ⁊ marras.Et ex filijs aſom:carianeus
mathathias ⁊ bannus ⁊ eliphalach ⁊ ma-
naſſes ⁊ ſemei.Et ex filijs banni hieremiaſ
⁊ moodias ⁊ abꝛamus ⁊ iohel ⁊ baneas ⁊
pelias ⁊ ionas ⁊ marimoth ⁊ eliaſib ⁊ ma-
thaneus ⁊ eliaſis ⁊ oziſas ⁊ dielus ⁊ ſeme-
E ditus ⁊ ſambꝛis ⁊ ioſephus.Et ex filijs no-
bei: idelus ⁊ mathathias ⁊ ſabadus ⁊ ze
cheda ſedmi ⁊ ieſſei baneas.Omnes iſti cō
iunxerunt ſibi vxoꝛes alienigenas ⁊ dimiſe
runt eas cum filijs.Et inhabitauerunt ſacer
dotes ⁊ leuite: ⁊ qui erant ex iſrael in hieru-
ſalem:⁊ in tota vna regione:nouilunio men
ſis ſeptimi.Et erant filij iſrael in commoꝛa-
tionibus ſuis.Et congregata eſt omnis mul
titudo ſimul in areaz que eſt ab oꝛiente poꝛ
te ſacre.et dixerunt eſdre pontifici ⁊ lectoꝛi:
vt afferret legem moyſi que tradita eſt a do
mino deo iſrael.et attulit eſdras pontifex le
gem omni multitudini eoꝛum a viro vſqꝫ
ad mulierem et omnibus ſacerdotibus au
dire legem nouilunio menſis ſeptimi.et le-
gebat in area que eſt ante ſacram poꝛtam
templi:a pꝛima luce vſqꝫ ad veſperam co-
raz viris ⁊ mulieribus.Et dederunt omnes F
ſenſum ad legem.⁊ ſtetit eſdras ſacerdos ⁊
lectoꝛ legis ſuper ligneum tribunal qd̓ fa-
bꝛicatum erat.Et ſteterunt ad eum matha-
thias:⁊ ſamus:⁊ ananias:azarias: vꝛias ⁊
ezechias.⁊ balſamus ad dextram ⁊ ad ſini-
ſtram:faldeus:miſael:malachias:abuſthaſ
ſabus:nabadias:⁊ zacharias.Et aſſumpſit
eſdras libꝛum coꝛam omni multitudine.pſi
debat enim gloꝛiam in conſpectu omnium
⁊ cum abſoluiſſet legem omnes recti ſtete-
runt:⁊ benedixit eſdras dominuz deum al-
tiſſimum:deum ſabaoth omnipotentem. ⁊
reſpondit omnis populus amē.Et eleuatis
ſurſum manibus pꝛocidentes in terraz ado
rauerunt dominum ihesus:⁊ banaeus:⁊ ſa
rebias:⁊ iadimus:⁊ accubus:⁊ ſabbathe⁹:
et calithes:et azarias:et ioꝛadus:et anani-
as:et philias leuite qui docebant legem do
mini:et in multitudine legebant legem do-
mini:et pꝛeferebant ſinguli eos qui intelli-
gebant lectionem.Et dixit atharethes eſdre G
pontifici:et lectoꝛi:et leuitis qui docebant
multitudinem dicens.Dies hic ſcūs ē dn̄o. Nee.8.c
Et omnes flebant cum audiſſent legem. et
dixit eſdras.Digreſſi ergo manducate pin-
guiſſima queqꝫ et bibite dulciſſima queqꝫ
et mittite munera his qui non habent.Sā-
ctus enim eſt h̄ dies domini et nolite meſti
eſſe.Dominus enim clarificabit vos:et leui
te denunciabāt in publico omnib⁹:dicētes.
Dies hic ſcūs eſt.Nolite meſti eſſe.Et abie
runt omnes manducare et bibere et epula-
ri:et dare munera his qui non habebant vt
epulenſ.Magnifice enim ſunt exaltati ver
bis quibus edocti ſunt.Et congregati ſunt
vniuerſi in hieruſalem celebꝛare letitiā ſm
teſtamentum dn̄i dei iſrael.

¶Explicit liber eſdre tertius.

tuos qui legem domini cõpleuerunt. Filio-
rum tuoꝝ quos optabas plenus eſt nume
rus. Roga impiũ dñi: vt ſanctificetur popu
lus tuus qui vocatus eſt ab initio. Ego eſ-
dras vidi in monte ſyon turbã magnã quã
numerare nõ potui: ⁊ oẽs canticis collauda
bant dominũ. Et in medio eoꝝ erat iuuenis
ſtatura celſus eminẽtior oibus illis ⁊ ſingu
lis eoꝝ capitibus imponebat coronaſ: ⁊ ma
gis exaltabaſ. Ego autẽ miraculo tenebar.
Tũc interrogaui angelũ ⁊ dixi. Qui ſunt hi
dñe? Qui rñdens. dixit mihi. Hi ſunt qui
mortalẽ tunicã depoſuerũt: ⁊ imortalẽ ſum
pſerunt: ⁊ confeſſi ſunt nomen dei. Modo
coronantur ⁊ accipiunt palmas. Et dixi an-
gelo. Ille iuuenis quis eſt qui eis coronas
imponit ⁊ palmas in manus tradit. Et re-
ſpondens dixit mihi. Ipſe eſt filius dei: quẽ
in ſeculo confeſſi ſunt. Ego autem magnifi-
care eos cepi: qui fortiter pro nomine domi-
ni ſteterunt. Tunc dixit mihi angelus. Vad
annuncia populo meo qualia ⁊ quanta mi
rabilia dñi dei vidiſti. III

A Anno triceſimo ruine ciuitatis eram i
babylone ⁊ conturbatus ſuper cubi-
culo meo recumbens. Et cogitationes mee
aſcendebant ſuper cor meũ: qñ vidi deſerti
onem ſyon ⁊ abũdantiã eoꝝ qui habitabãt
in babylone. Et ventilatus eſt ſpiritus me⁹
valde. Et cepi loqui ad altiſſimum verba ti
morata. Et dixi. O dñator dñe tu dixiſti ab
initio qñ plantaſti terrã: ⁊ hoc ſolus impe-
raſti populo ⁊ dediſti adam corpus mortuũ
ſed ⁊ ipm figmentum manuum tuaꝝ erat: ⁊
inſufflaſti in eum ſpũm vite: ⁊ factus eſt vi-
uens coram te ⁊ induxiſti eum in paradiſo
quẽ plantauerat dextera tua anteq̃ꝫ terra
aduentaret: ⁊ huic mandaſti dirigere viam
tuam ⁊ preteriuit eam: ⁊ ſtatim inſtituiſti in
eum mortem: ⁊ in nationibus eius: ⁊ nate
ſunt gentes in tribubus ⁊ populi ⁊ cognati
ones quarum non eſt numerus. Et ambula
B uit vna queqꝫ gens in voluntate ſua: ⁊ mi-
ra agebant corã te: ⁊ ſpernebant precepta
tua. Iteꝝ autẽ in tempore induxiſti diluuiũ
ſup inhabitantes ſeculũ: ⁊ perdidiſti eos.
Et factuꝫ eſt in vno quoqꝫ eoꝝ ſicut ade mo
ri ſic his diluuium. Dereliquiſti autem vnũ
et his noe cum domo ſua: ⁊ ex eo iuſti oẽs.
Et factum eſt cũ cepiſſent multiplicari qui
habitabant ſuper terram: ⁊ multiplicauerũt

filios ⁊ populos ⁊ gentes multas: ⁊ ceperũt
iterato impietatẽ facere pluſq̃ꝫ priores. Et C
factum eſt cũ iniq̃tatẽ facerent corã te: elegi
ſti tibi virum ex his cui nomen erat abraaꝫ
⁊ dilexiſti eũ: ⁊ demõſtraſti ei ſoli voluntatẽ
tuã. Et diſpoſuiſti ei teſtamentũ eternũ: ⁊ di
xiſti ei vt nõ vnq̃ꝫ derelinqueres ſemen ei⁹
⁊ dediſti ei yſaac: ⁊ yſaac dediſti iacob ⁊ eſau
Et ſuggregaſti tibi iacob: eſau autem ſepara
ſti. Et fact⁹ eſt iacob in multitudine magna
⁊ factum eſt cũ educeres ſemen eius ex egy-
pto: adduxiſti ſuper montem ſyna. Et incli-
naſti celos ⁊ ſtatuiſti terram ⁊ cõmouiſti or-
bem ⁊ tremere feciſti abiſſos: ⁊ conturbaſti ſe-
culum: ⁊ tranſijt gloria tua portas quatuor
ignis ⁊ terremotus ⁊ ſpiritus ⁊ zelu: vt da-
res ſemini iacob legẽ ⁊ generatõi iſrael dili
gentiam. Et non abſtuliſti ab eis cor mali-
gnum: vt faceret lex tua in eis fructum. Cor
enim malignum baiulans primus adã trãſ
greſſus ⁊ victus eſt: ſed ⁊ omnes qui de eo
nati ſunt. Et facta eſt permanens infirmitaſ:
⁊ lex cum corde populi cum malignitate ra
dicis: ⁊ diſceſſit quod bonum eſt ⁊ mãſit ma
lignum. Et tranſierunt tẽpora ⁊ finiti ſũt an
ni: ⁊ ſuſcitaſti tibi ſeruum noie dauid: ⁊ dixi
ſti ei edificare ciuitatem nominis tui: ⁊ offer
ret tibi in eadem thus ⁊ oblationes. Et fa-
ctum eſt hoc annis multis: ⁊ dereliquerunt
qui habitabant ciuitatẽ in omnibus faciẽ-
tes ſicut fecit adam ⁊ omnes generationes
eius. Vtebantur enim ⁊ ipſi corde maligno
Et tradidiſti ciuitatem tuam in manib⁹ ini-
micorum tuorum. Nunquid meliora faciũt
q habitant babylonẽ? Et propter hoc domi
nabitur ſyon. Factum eſt cum veniſſem huc
⁊ vidiſſem impietates quarum non eſt nu-
meruſ: ⁊ delinquentes multos: vidit anima
mea hoc triceſimo anno ⁊ exceſſit cor meuꝫ
qñ vidi q̃uo ſuſtines eos peccantes: ⁊ pep-
ciſti impie agentibus. Et perdidiſti populũ
tuũ: ⁊ cõſeruaſti inimicos tuos: ⁊ non ſigni
ficaſti. Nihil memini q̃uo debeat derelinqui
via hec. Nunq̃d meliora facit babylon q̃ꝫ D
ſyon: aut alia gens cognouit preter iſrael?
Aut que tribus crediderunt teſtamentis tu
is ſicut iacob? Quarũ merces non compara
uit: neqꝫ labor fructificauit. Pertrãſiens
enim pertranſiui gentibus ⁊ vidi abundan
tes eas: ⁊ non memorantes mandatorum
tuorum. Nũc ergo pondera in ſtatera nr̃as

ſnigtates ⁊ eoꝝ q̄ h̄itant in ſeculo ⁊ nō ine
nieſ nomē tuū niſi iſrael. Aut qn̄ nō pecca
uerunt in ꝯſpectu tuo q̄ h̄itant terrā: aut q̄
gens ſic obſeruauit mādata tua. Hos qd̄ē
p̄ noīa īuenies ſeruaſſe mādata tua gētes
aūt non inuenies. IIII

A ET reſpondit ad me angelus qui miſ
ſus ē ad me cui nomē huriel. ⁊ dixit
mihi. Excedens exceſſit cor tuum in ſeculo
hoc. ⁊ comprehendere cogitas viam altiſſi
mi. Et dixi. Ita dn̄e meꝰ. Et rn̄dit mihi. Et
dixit. Tres vias miſſus ſum oſ̄ndere tibi ⁊
tres ſilitudines ꝓponere corā te. de qbꝰ mi
hi ſi renūciaueris vnā ex his. ⁊ ego tibi de
mr̄abo viā quā deſideraſ videꝛ. ⁊ docebo te
vn̄ ſit cor malignū. Et dixi. Loq̄re dn̄e meꝰ
Et dixit ad me. Uade pondera mihi ignis
pōdus. aut mēſura mihi flatū vēti aut reuo
ca mihi diē q̄ p̄teriit. Et reſpōdi ⁊ dixi. Quis
natoꝝ poterit facere vt me interroges d̄ his
Et dixit ad me. Si eſſez īterrogās te dicens.
q̄ʒte habitationes ſūt ī corde maris: aut q̄n
te vene ſūt ī principio abyſſi: aut q̄ʒte vene
ſunt ſup̄ firmamētū: aut q̄ ſūt exitus p̄adi
ſi: diceres mihi fortaſſis ī abyſſum nō deſcē
di: neqʒ ī infernū adhuc neqʒ in celū nunq̄ʒ
aſcendi. Nūc āt nō īterrogaui te niſi de igne
⁊ vento ⁊ die per quē tranſiſti: ⁊ a quibus ſe
parari non potes: ⁊ non reſpōdiſti mihi de
eis. Et dixit mihi. Tu que tua ſunt tecū coa
doleſcētia non potes cognoſcere. Et quomō
poterit vas tuū capere altiſſimi viā: ⁊ iā ex
terius corrupto ſeculo intelligere corruptio
nē euidēter in facie mea? Et dixi illi. Melius
erat nos nō eſſe q̄ʒ adhuc viuentes viuere ī
impietatibus ⁊ pati: ⁊ nō intelligere de qua
re. Et rn̄dit ad me: ⁊ dixit. Proficiſcens pro
fectus ſum ad ſiluā lignoꝝ cāpi: ⁊ cogitaue
B runt cogitationē: ⁊ dixerūt. Uenite ⁊ eamus
⁊ faciamꝰ ad mare belluʒ: vt recedat coram
nobis: ⁊ faciamꝰ nobis alias ſiluas. Et ſimi
liter fluctus maris: ⁊ ipſi cogitauerūt cogi
tationē: ⁊ dixerūt. Uenite aſcēdētes debella
mus ſiluas cāpi: vt ⁊ ibi ꝯſumemꝰ nobiſmet
ipſis aliā regionē. Et factus eſt cogitatus ſil
ue in vanū. Uenit. n. ignis ⁊ ꝯſumpſit eam.
Siliter ⁊ cogitatus fluctuū mariſ. Stetit. n.
arena ⁊ prohibuit eos. Si. n. eſſes iudex ho
rum quē inciperes iuſtificare: aut quē con
dēnare. Et rn̄di ⁊ dixi. Utiqʒ vanā cogitatio
nē cogitauerūt. Terra. n. data eſt ſilue ⁊ mari
locus portare fluctus ſuos. Et rn̄dit ad me
⁊ dixit. Bene tu iudicaſti. Et quare nō iudi
caſti tibimetipſi. Queādmodū. n. terra ſilue
data eſt ⁊ mare fluctibus ſuis: ſic qui ſuper
terrā inh̄itant q̄ ſunt ſuper terrā intelligere
ſolūmodo pn̄t: ⁊ qui ſup̄ celos q̄ ſup̄ altitu
dinē celoꝝ. Et rn̄di ⁊ dixi. Dep̄cor te dn̄e: vt
mihi deꝛ ſenſus intelligendi. Nō. n. volui in
terrogare de ſup̄ioribus tuis: ſed de his q̄ p̄
trāſeūt p̄ nos quotidie p̄p̄ qd̄ iſrael datus ē
opprobriū gētibus quē dilexiſti populū da
tus eſt tribubꝰ ipiis ⁊ lex patrū nr̄oꝝ in in
teritū deducta ē: ⁊ diſpoſitōes ſcripte nuſq̄ʒ
ſunt: ⁊ ptrāſiuimus de ſeculo vt locuſte ⁊ vi
ta nr̄a ſtupor ⁊ pauor: ⁊ nec digni ſumꝰ miſe
ricordiā cōſequi. Sʒ qd̄ faciet noī ſuo qđ in
uocatū eſt ſuper nos. Et de his interrogaui
⁊ rn̄dit ad me: ⁊ dixit. Si fueriſ plurimū ſcru
tatus frequēter miraberis. Qm̄ feſtinās fe
ſtinat ſeculū ptrāſire: ⁊ nō capit portare q̄ ī
futuris tp̄ibus iuſtis repromiſſa ſunt: qm̄
plenū iniuſtitia eſt ſeculū hoc ⁊ infirmitati
bus. De qbus āt interrogas dicā. Semina
tū eſt. n. malū: ⁊ necdū venit deſtructio ipſiꝰ
Si ergo nō inuerſū fuerit qđ ſeminatū ē: ⁊
diſceſſerit locus vbi ſeminatū eſt malū: non
veniet vbi ſeminatū eſt bonū. Qm̄ granē
ſeminis mali ſeminatū eſt in corde adaʒ ab
initio: ⁊ q̄ʒtū impietatis generauit vſqʒ nūc
⁊ generat vſqʒ cū veniat area. Eſtima auteʒ
apud te granē mali ſeminis q̄ʒtū fructū im
pietatis generauit: qn̄ ſecate fuerint ſpice q̄
rū nō eſt numerꝰ: q̄ʒ magnā areā incipient
facere. Et rn̄di: ⁊ dixi. Quo ⁊ qn̄ h̄. Qr̄ modi
ci ⁊ malis āni nr̄i. Et rn̄dit ad me: ⁊ dixit mi
hi. Non feſtineſ ſup̄ altiſſimū. Tu. n. feſtinas
inaniter eē ſup̄ ipſū. Nā exceſſus tuus mul
tus. Nōne de his interrogauerūt aīe iuſtoꝝ
in ꝓmptuariis ſuis dicētes. Uſquequo ſp̄o
ſic: ⁊ qn̄ veniet fructus aree mercedis nr̄e. ⁊
rn̄dit ad ea ieremiel archangelus: ⁊ dixit.
Qn̄ impletꝰ fuerit numerꝰ ſeminū in vobis
qm̄ in ſtatera pōderauit ſeculū: ⁊ menſura
mēſurauit tp̄a ⁊ nūero nūerauit tp̄a ⁊ nō cō
mouit nec excitauit vſqʒ dū impleaꝛ p̄dicta
mēſura. Et rn̄di: ⁊ dixi. O dn̄ator dn̄e: ſʒ noſ
oēs pleni ſumus īpietate. Et ne forte ꝓpter C
nos nō impleanꝛ iuſtoꝝ aree: p̄p̄ peccati in
habitantiū ſup̄ terrā. Et rn̄dit ad me: ⁊ dixit
Uade ⁊ interroga p̄gnātē ſi qn̄ iplcuerit no
uē mēſes ſuos: adhuc poterit matrix eius re

tinere ptũ i ſemetipſa. Et dixi. non põt dñe. Et dixit ad me. In inferno promptuaria aiarũ: matrici aſſimilata ſũt. Quẽadmodũ. n. illa feſtinat q̃ parit effugere neceſſitatẽ pt⁹ ſic ⁊ hec feſtinat reddere ea q̃ cõmẽdata ſũt. Ab initio tibi demõſtrabit̃ d̃ his q̃ ↄcupiſcis videre. Et rñdi: ⁊ dixi. Si inueni gr̃az añ oculos tuos: ⁊ ſi poſſibile ẽ: ⁊ ſi idone⁹ ſũ d̃mõſtra mihi ſi pl⁹ q̃ȝ ꝓteritũ ſit hȝ venire aut plura ptrãſierũt ſupra q̃ȝ futuꝝ ẽ. quid ptrãſiuit ſcio: qd ãt futuꝝ ſit ignoro. Et dixit ad me. Sta ſup dexterã partẽ: ⁊ demonſtrabo tibi interpretatõeȝ ſilitudinis. Et ſteti ⁊ vidi: ⁊ ecce fornax ardẽs: trãſijt coram me. Et factũ ẽ cũ trãſiret flãma vidi: ⁊ ecce ſupauit fum⁹. Poſt hec trãſijt corã me nubes plena aq̃: ⁊ imiſit pluuiã ĩpetu multã. Et cũ trãſiſſet ĩpetus pluuie ſupauerũt i ea gutte. Et dixit ad me. Cogita tibi. Sicut creſcit pluuia ãpli⁹ q̃ȝ gutte: ⁊ ignis q̃ȝ fum⁹: ſic ſuperabũdauit q̃ trãſiuit mẽſura. Supauerũt ãt gutte ⁊ fum⁹. Et oraui ⁊ dixi. Putas viuo vſq̧ i dieb⁹ illis? Uel qd erit i diebus illis? Rñdit ad me: ⁊ dixit. De ſignis de qb⁹ me iterrogas ex pte poſſũ tibi dicer̃ de vita ãt tua ñ ſũ miſſus dicere tibi ſȝ neſcio.

A De ſignis ãt: ecce dies veniẽt i q̃b⁹ apphendent̃ q inhabitãt terraȝ i cẽſu multo: ⁊ abſcõdet̃ veritatis via ⁊ ſterilis erit a fide regio: ⁊ multiplicabit̃ iniuſtitia ſup hãc quã ipſe tu vides: ⁊ ſup quã audiſti oli ⁊ erit ĩpoſitio veſtigio quã nunc vides regnare regionẽ: ⁊ videbũt eã deſertã. Si ãt tibi dederit altiſſim⁹ viuere videbis p⁹ tertiã tubã: ⁊ relucẽſcet ſubito ſol noctu: ⁊ luna ter i die: ⁊ de ligno ſãguis ſtillabit: ⁊ lapis dabit vocẽ ſuã: ⁊ ppli cõmouebũt̃ ⁊ regnabit quẽ nõ ſperãt q ĩhitãt ſup terrã: ⁊ volatilia ↄmigrationẽ faciẽt: ⁊ mar̃ ſodomiticũ piſces reijciet: ⁊ dabit voceȝ noctu quã nõ nouerãt multi. Oẽs ãt audiẽt vocẽ ei⁹. Et chaos fiet p loca multa: ⁊ ignis frequẽter remittet̃: ⁊ beſtie agreſtes trãſmigrabũt: ⁊ mulieres mẽſtruate parient monſtra: ⁊ i dulcib⁹ aqs ſalſe inuenient̃ ⁊ amici oẽs ſemetipſos expugnabũt: ⁊ abſcõdetur tũc ſenſus: ⁊ itellect⁹ ſupabit̃ i promptuariũ ſuũ: ⁊ q̃ret̃ a multis ⁊ nõ inueniet̃: ⁊ multiplicabit̃ iniuſticia ⁊ icõtinẽtia ſup terrã. Et iterrogabit regio ꝓximã ſuã: ⁊ dicet. Nũqd pte ptrãſijt iuſticia iuſtũ faciẽs. Et hoc negabit. Et erit in illo tpe: ⁊ ſperabũt hoies ⁊ nõ ĩpetrabũt laborabũt ⁊ nõ dirigent̃ vie eoꝝ. Hec ſigna dicere tibi pmiſſũ ẽ mihi. et ſi oraueris iteꝝ: ⁊ ploraueris ſicut ⁊ nũc: ⁊ ieiunaueris ſeptẽ dieb⁹: audies iterato horũ maiora. Et euigilaui. ⁊ corpus meũ horruit valde: ⁊ anima mea laborauit vt d̃ficeret. Et tenuit me qui venit angelus q loq̃bat̃ in me ⁊ confortauit me ⁊ ſtatuit me ſuper pedes. Et factum eſt in nocte ſcd̃a: ⁊ venit ad me ſalathiel dux ppli: ⁊ dixit mihi. Ubi eras. Et quare vult⁹ tu⁹ triſtis. Aut neſcis q̃m tibi creditus ẽ iſrael in regiõe trãſmigratiõis eoꝝ. Exurge ergo ⁊ guſta panẽ ⁊ nõ derelinq̃s nos ſicut paſtor gregẽ ſuũ in manib⁹ lupoꝝ malignoꝝ. Et dixi ei. Uade a me: ⁊ nõ appropies ad me. Et audiuit vt dixi: ⁊ receſſit a me. Et ego ieiunaui dieb⁹ ſeptẽ vlulans ⁊ plorãs: ſicut mihi mãdauit huriel angelus. Et factũ ẽ p⁹ dies ſeptẽ: ⁊ iterum cogitationes cordis mei moleſte erant mihi valde. Et reſumpſit aiã mea ſpiritũ intellectus: ⁊ iterũ cepi loqui corã altiſſimo ſermões. Et dixi. Dñator dñe ex oi ſilua terre ⁊ oib⁹ arborib⁹ ei⁹ elegiſti vineam vnicã: ⁊ ex oi terra orbis elegiſti tibi foueã vnã: ⁊ ex oibus florib⁹ orbis elegiſti tibi liliũ vnũ: ⁊ ex oib⁹ abyſſis maris repleſti tibi riuũ vnũ: ⁊ ex oib⁹ edificatis ciuitatib⁹ ſanctificaſti tibimetipſi ſyon: ⁊ ex creatis volatilibus noiaſti tibi colũbã vnã: ⁊ ex oib⁹ plaſmatis pecoribus prouidiſti tibi ouẽ vnaȝ: ⁊ ex oibus multiplicatis populis acquiſiuiſti tibi populũ vnũ: ⁊ ab oibus ꝓbatã legẽ donaſti huic quem d̃ſideraſti populo. Et preñũc dñe vt qd tradidiſti vnũ plurib⁹. Et preparaſti ſup vnã radicẽ alias. Et diſperdiſti vnicũ tuũ in multis. et cõculcauerũt eũ q cõtradicebant ſponſionib⁹ tuis: quiq̧ tuis teſtamẽtis nõ credebant. et ſi odiens odiſti populum tuũ: tuis manibus debet caſtigari. et factũ eſt cũ locutus eſſeȝ ſermones: ⁊ miſſus eſt angelus ad me qui ante venerat me ꝓterita nocte: ⁊ dixit mihi. Audi me ⁊ inſtruam te: ⁊ intende mihi ⁊ adijciã corã te. et dixi. Loquere dñe me⁹. et dixit ad me. Ualde tu in exceſſu mentis factus es pro iſrael. An plus dilexiſti eum q̃ȝ qui eum fecit. et dixi ad eum. Non dñe: ſed dolens locutus ſum. Torquent eniȝ me renes mei p oẽm horam querẽtem apprehẽdere ſemitã

altiſſimi:⁊ inueſtigare partē iudicij eius .et dixit ad me. Non potes.et dixi. Quare domine:ad qd naſcebar:aut quare nō fiebat matrix mrīs mee mihi ſepulchrū:vt nō viderē laborē iacob ⁊ defatigationē generis iſrael:et dixit ad me. Numera mihi q̄ necdū venerāt ⁊ collige mihi diſpſas guttas. et reuirida mihi aridos flores:⁊ aperi mihi clauſa ꝓmptuaria:⁊ ꝓduc mihi incluſos i eis flatus. Demōſtra mihi vocis imaginē ⁊ tūc oſtēdā tibi laborē quē rogas videre. et dixi. Dn̄ator dn̄e:qs eni eſt q pōt hec ſcire:niſi q cū hoib⁹ habitationē non h̄z:ego aūt inſipiēs ⁊ qūo potero dicere de his quibus me interrogaſti:et dixit ad me. Qūo ñ potes facere vnū de his q̄ dicta ſūt:ſic non poteris inuenire iudiciū meū:aut in fine charitatē q̄z populo promiſi.et dixi. Sed ecce dn̄e:tu ꝓpe es his qui in finē ſunt.et quid faciēt qui an̄ me fuerūt:aut nos:aut hi qui poſt nos:et dixit ad me. Corone aſſimilabo iudiciū meū. Sicut ñ nouiſſimoꝝ tarditas
D ſic nec priorū velocitas.et rn̄di.⁊ dixi. Nec poteras facere eos q facti ſūt:⁊ q ſūt:⁊ q futuri ſūt in vnū:vt celeri⁹ iudiciū tuū oſidas et rn̄dit ad me:⁊ dixit. Nō pōt feſtiare creatura ſup creatorē:nec ſuſtinere ſeculū eos q in eo creandi ſūt in vnū.et dixi. Qūo dixiſti ſeruo tuo:qm̄ viuificās viuificaſti a te creatā creaturā in vnū ⁊ ſuſtiebat creatura:poterit ⁊ nūc portare pn̄tes in vnū.et dixit ad me. Interroga matricē mulieris ⁊ dices ad eā.et ſi paris q̄re p tp̄s:Roga ḡ eā: vt det decē in vnū.et dixi. Nō vtiq̄ poterit:ſ3 ƀm tp̄s.et dixit ad me.et ego dedi matricē terſ his q ſeminati ſūt ſup eā p tp̄s. Queādmodū eni infans nō parit ea q̄ ſenū ſūt:ſic ego diſpoſui a me creatū ſeculū.et interrogaui: ⁊ dixi. Cū iā dederis mihi viā loq̄r corā te. Nā mr̄ nr̄a de q̄ dixiſti mihi:adhuc iuuēis eſt:iā ſenectuti appropinq̄t.et rn̄dit ad me: ⁊ dixit. Interroga eā que parit:⁊ dicet tibi. Dices eni ei. Quare qs pep iſti nūc:nō ſūt ſil'es his q an̄ te:⁊ miores ſtatura: et dicet tibi ⁊ ipa. Alij ſūt q i iuuētute virtutis nati ſūt:⁊ alij q ſub tp̄e ſenectutis deficiēte mr̄ ice ſūt nati.ꝯſidera ergo ⁊ tu qm̄ minori ſtatura eſtis ꝑ his q an̄ vos:⁊ q p⁹ vos minori q̄z vos:qn̄ iā ſeneſcētes creature ⁊ fortitudinē3 iuuētutis ꝑtereūtes.et dixi. Rogo dn̄e ſi inueni gr̄az an̄ oculos tuos demōſtra ƀuo tuo per quē viſites creaturam tuā. VI

A Et dixit ad me. Initio terreni orbis:⁊ antequā ſtarēt exitus ſeculi ⁊ an̄q̄z ſpirarēt ꝯuētiones vētoꝝ:⁊ an̄q̄z ſonarent voces tonitruū:⁊ an̄q̄z ſplēderēt nitores coruſcationū:⁊ an̄q̄z ꝯfirmarēt fūdamēta paradiſi:an̄q̄z viderent decori flores:⁊ an̄q̄z ꝯfirmarent mote virtutes:an̄q̄z colligerēt inumerabiles militie angeloꝝ:⁊ an̄q̄z extollerēt altitudines aeris:⁊ an̄q̄z noiarēt mēſure firmamētoꝝ:⁊ an̄q̄z eſtuarēt camini in ſyō:⁊ an̄q̄z inueſtigarent pn̄tes āni:⁊ an̄q̄z abalienarent eoꝝ q nūc peccāt adinuētiōes ⁊ ꝯſignati eēnt q fidē theſaurizauerūt:tūc cogitaui ⁊ fcā ſūt p me ſolū ⁊ nō per aliū:⁊ finis p me ⁊ nō p aliū. et rn̄di:⁊ dixi. Que erit ſeparatio tēpoꝝ.aut qn̄ ƀoris finis ⁊ ſequētis initiū.et dixit ad me. Ab abraam vſq̄ ad yſaac qn̄ nati ſūt ab eo iacob ⁊ eſau manus iacob tenebat ab initio calcaneū eſau. Finis.n.huius ſeculi eſau et ꝑncipiū ſequētis iacob. Hois man⁹ iter calcaneū ⁊ manū.aliud noli querere eſdra.et rn̄di:⁊ dixi. O dn̄ator dn̄e:ſi iueni gr̄az an̄ oculos tuos:oro vt demonſtres ƀuo tuo finē ſignoꝝ tuoꝝ:quoꝝ partē mihi demōſtraſti nocte ꝑcedēte.et reſpondit:⁊ dixit ad me Surge ſuper pedes tuos:⁊ audi vocē pleniſſimā ſonit⁹.et erit ſicut cōmotio:nec cōmouebitur locus in quo ſtes ſuper eū. Iō cū loq̄tur tu nō expaueas:qm̄ de fine verbū:⁊ fundamētū terre intelligitur: qm̄ de ipſis ſermo tremeſcit ⁊ cōmouetur. Scit.n. qm̄ finē eorū oportet cōmutari.et factū eſt cū audiſſē:ſurrexi ſuper pedes meos: ⁊ au- B
diui.⁊ ecce vox loquēs:⁊ ſon⁹ ei⁹ ſicut ſon⁹ aq̄rū multaꝝ:⁊ dixit. Ecce dies veniūt:⁊ erit qn̄ appropinquare incipiā vt viſitē habitātes in terra:⁊ qn̄ inquirere incipiā ab eis q iniuſte nocuerūt iniuſticia ſua:⁊ qn̄ ſuppleta fuerit humilitas ſyon ⁊ cū ſup ſignabitur ſeculū qd icipiet pertrāſire:hec ſigna faciā. Libri aperiētur an̄ faciē firmemēti:⁊ ⁊ oēs videbūt ſimul:⁊ āniculi ifātes loquētur vocibus ſuis:⁊ ꝑgnātes imaturos parient ifātes triū ⁊ q̄ttuor menſiū ⁊ viuēt ⁊ ſuſcitabuntur.et ſubito apparebunt ſeminata loca nō ſeminata:⁊ plena prōptuaria ſubito inuenientur vacua:⁊ tuba canet cū ſono:quā cum omnes audierint ſubito expaueſcent.et erit:in illo tempore ōbellabūt a-

mici amicos:vt inimici:⁊ expaueſcet terra
cum his.Et vene fortium ſtabunt:⁊ nó de
current in horis tribus.Et erit omnis q̄ d̄
relictuſ fuerit ex omnibus iſtis quibꝰ p̄dixi
tibi:ipſe ſaluabitur:⁊ videbit ſalutar̄ meū
⁊ finem ſeculi veſtri.Et videbunt qui rece-
pti ſunt homines:qui mortez non guſtaue
runt a natiuitate ſua:⁊ mutabit̄ cor ihabi-
tátiū:⁊ ꝯuertet̄ in ſenſū aliū.Delebit̄ eniz
malū:⁊ extinguet̄ dolus.Florebit át̄ fides
⁊ vincet̄ corruptela:⁊ oñdet̄ veritas q̄ ſine
fructu fuit diebꝰ tātiſ.Et fcū̄z é cū loq̄retur
mihi:⁊ ecce paulati ituebar ſup eū añ qué
ſtabaz:⁊ dixit ad me hec.Ueni tibi oñdere
tp̄s vétur̄ noctis.Si ḡ iteꝝ rogaueris:⁊ ite
rū̄ ieiunaueris ſepté diebꝰ:iteꝝ tibi renun-
ciabo horū̄ maiora p̄ dié q̄z audiui.Audi-
C ta é eni vox tua apd̄ altiſſimū̄.Uidit.n.for
tis directioné tuá ⁊ ꝓuidit pudicitiaz q̄z a
iuuétute tua hūiſti ⁊ pp̄ h̄ miſit me d̄mon-
ſtrare tibi h̄ oia:⁊ dicere tibi.Cófide ⁊ noli
timere:⁊ noli feſtinare cū p̄oribꝰ tp̄ibꝰ cogi
tare vana:vt nó ꝓperes a nouiſſimis tpi-
bꝰ.Et fcū̄z é pꝰ h̄ ⁊ fleui iteꝝ ſilr̄ ieiunaui ſe
pté diebꝰ:vt ſuppleá tres hebdóades q̄ di
cte ſūt mihi.Et fcū̄z é i octaua nocte ⁊ cor
meū̄ turbabat̄.iterato i me:⁊ cepi loq̄ corá
altiſſimo.Inflámabat̄.n.ſpūſ meꝰ valde:⁊
aia mea áxiabat̄:⁊ dixi.O dn̄e loq̄nſ locu
tꝰ es ab initio creatur̄ i p̄mo die dicés.Fiat
celū̄ ⁊ terra:⁊ tuū̄ v̄bū̄:opꝰ pfectuz.Et erat
tūc ſpūs:⁊ tenebre circūferebát̄ ⁊ ſilétiū̄:ſo
nꝰ vocis hois nódū̄ erat abſte.Tūc dixiſti
d̄ theſauris tuis ꝓferri lumé lumioſū̄ q̄ ap
peret opꝰ tuuz.Et die ſc̄o creaſti ſpm̄ firma
méti:⁊ ipaſti ei vt diuideret ⁊ diuiſioné face
ret iter aq̄s.vt ps q̄dá ſurſū̄ recederet.ps
v̄o dorſū̄ máeret.Et tertia die iperaſti aq̄s
ꝯgregari i ſeptia p̄te terre:ſex v̄o p̄tes ſic-
caſti:⁊ ꝯſeruaſti:vt ex his ſint corá te mini
ſtrātia ſemiata a deo ⁊ culta.Uerbū̄.n.tuū̄
ꝓceſſit ⁊ opꝰ ſtati fiebat.Proceſſit.n.ſubi-
to fructꝰ multitudis iméſus ⁊ ꝯcupiſcentie
guſtꝰ multiformes ⁊ flores colore imutabi
li:⁊ odores odoraméti iueſtigabilis.et die
D tertio h̄ fcá ſūt.Quarta át̄ die iperaſti fieri
ſolis ſplédoré lune lumé:ſtellaꝝ diſpoſitio-
né:⁊ iperaſti eiſ vt d̄ſeruirét futuro plaſma
to hoi.Quito át̄ die dixiſti ſeptime p̄ti vbi
erat aq̄ ꝯgregata vt ꝓcrearet aialia ⁊ vola
tilia ⁊ piſceſ:⁊ ita fiebat.Aqua muta ⁊ ſine
aia q̄ dei nutu iubebant̄ aialia faciebat:vt
ex h̄ mirabilia tua natóeſ enarrét.et tūc có
ſ̄uaſti duas aias:nomé vni vocaſti enoch:
⁊ nomé ſc̄i vocaſti leuiathá:⁊ ſepaſti ea ab
alterutro.Nó.n.poterat ſeptia ps vbi erat
aq̄ ꝯgregata cape ea:⁊ d̄diſti enoch vná p̄-
té q̄ ſiccata é tertio die vt hitet i ea:vbi ſūt
mótes mille.Leuiathá át̄ d̄diſti ſeptimá p̄
té hūidá ⁊ ſ̄uaſti eá vt fiat i deuoratóez q̄-
bꝰ vis ⁊ qñ vis.Sexto át̄ die iperaſti terre
vt crearet corá te iuméta beſtias ⁊ reptilia
⁊ ſup his adá qué ꝯſtituiſti ducé ſup oibuſ
factis q̄ feciſti:⁊ ex eo educiur nos oés qué
q̄z elegiſti ppl̄z.Hec át̄ dixi corá te dn̄e:q̄r
pp̄ nos creaſti ſeculū̄.Reſiduas át̄ gentes
ab adá natas dixiſti eas nil eé:⁊ q̄m ſaliue
aſſimilate ſūt ⁊ q̄ſi ſtillicidiū̄ d̄ vaſe ſimila-
ſti abūdátiá coꝝ:⁊ nūc dn̄e ecce iſte géteſ q̄
i nihilū̄ d̄putate ſūt ceperūt dn̄ari nr̄i ⁊ de-
uorare:nos át̄ ppl̄s tuꝰ qué vocaſti p̄moge
nitū̄ vnigenitū̄ emolatoré tuū̄ traditi ſumꝰ
i máibꝰ coꝝ:⁊ ſi pp̄ nos creatū̄ é ſeculū̄:q̄re
ñ hr̄ditaté poſſidemꝰ cū̄ ſeculo.Uſq̄z q̄ h̄.
AT fcū̄z é cū fuiſſé locutꝰ v̄ba h̄: VII A
miſſus é ad me ágelꝰ q̄ miſſus fue-
rat p̄mis noctibꝰ:⁊ dixit ad me.Surge eſ-
dra ⁊ audi ſ̄móes q̊s veni loq̄ ad te:⁊ dixi
Loq̄re d̄s meus:⁊ dixit ad me.Mare poſi
tū̄ é in ſpacioſo loco vt eét altū̄ ⁊ iméſū̄:erit
aūt ei introitus in anguſto loco poſitus:vt
eét ſilis fluminibuſ.Quis eni volés volue
rit ingredi mare ⁊ videre eū̄ vel dominari
eiꝰ:ſi nó tráſierit anguſtū̄:in latitudiné ve-
nire q̄uo poterit?Ité aliud.Ciuitas eſt edi-
ficata ⁊ poſita i loco cápeſtri:é át̄ pléa oiuz
bonoꝝ.Introitꝰ eiꝰ anguſtꝰ ⁊ in p̄cipiti poſi-
tus vt eét a dextris quidé ignis:a ſiniſtris
aqua alta:ſemita át̄ é vna ſola iter eos po-
ſita:hoc é inter igné ⁊ aquá vt nó capiat ſe
mita niſi ſolūmodo veſtigiū̄ hois.Si át̄ da
bitur ciuitas homini in hereditaté:ſi nūq̄z
añ poſitū̄ periculū̄ pertráſierit q̄uo accipiat
hr̄ditaté ſuá:⁊ dixi.Sic dn̄e:⁊ dixit ad me.
Sic é ⁊ iſrael ps.Propter eoſ eni feci ſecu
lū̄:⁊ qñ tranſgreſſus eſt adá cóſtitutiones
meas:iudicatū̄ eſt qd̄ factū̄ eſt:⁊ facti ſunt
introitus huius ſeculi anguſti ⁊ dolétes ⁊
laborioſi:pauci át̄ ⁊ mali ⁊ p̄iculoꝝ pleni ⁊
labore magno ope fulti.ná maioris ſeculi
introitus ſpacioſi ⁊ ſecuri.⁊ faciétes imor-
talitatis fructum.Si ergo ingrediétes non

fuerũt ingreſſi q viuũt anguſta ⁊ vana hec
nõ potuerũt accipere q̃ ſũt repoſita. Nunc
ergo tu q̃re ↄturbaris cũ ſis corruptibilis
⁊ qd moueris tu cũ ſis mortalis: ⁊ quare ñ
accepiſti in corde tuo: quod futuꝝ ſꝫ qđ in
B pñti. Rñdi ⁊ dixi. Dñator dñe ecce diſpo-
ſuiſti lege tua: qm̃ iuſti hereditabũt h̃. Im
pij ãt peribũt: iuſti aũt ferẽt anguſta: ſperã
tes ſpacioſa. Qui eni ĩpie geſſerũt: ⁊ angu
ſta paſſi ſũt ⁊ ſpacioſa nõ videbunt: ⁊ dixit
ad me. Nũ eſt iudex ſup deũ: neqꝫ ĩtelligẽs
ſup altiſſimũ. Pereunt enim multi pñtes
qꝛ negligit̃ que añ poſita eſt dei lex. Man-
dans eni mandauit deus venientibus: qñ
venerũt: quid faciẽtes viuerent ⁊ quid ob-
ſeruantes nõ punirentur. Hi autẽ nõ ſunt
perſuaſi: ⁊ ↄtradixerũt ei: ⁊ ↄſtituerũt ſibi co
gitamẽ vanitatis: ⁊ ꝓpoſuerũt ſibi circũuẽ
tiões delictoꝝ: ⁊ ſuperdixerũt altiſſimo nõ
eẽ: ⁊ vias eius nõ cogitauerũt ⁊ legem eiꝰ
ſpreuerũt: ⁊ ſponſiões eius abnegauerunt
⁊ in legitimis eius fidẽ nõ habuerũt. Pro-
pter hoc eſdra vacua vacuis ⁊ plena plẽis:
Ecce tp̃s veniet: ⁊ erit qñ veniẽt ſigna q̃ p̄di
xi tibi: ⁊ apparebit ſpõſa ⁊ appeſcẽs oñdet̃
que nunc ſubducitur terra: ⁊ oĩs q libera-
tꝰ ẽ de predictis malis: ipſe videbit mirabi
lia mea. Reuelabit̃ .n. filiꝰ meꝰ ieſus cũ hiſ
q cũ eo ſũt ⁊ iocũdabũt̃ qui relicti ſũt ĩ an-
nis quadringentis: ⁊ erit poſt annos hos
⁊ morietur filius meus chriſtus: ⁊ oẽs qui
ſpiramentũ habent hoĩes: ⁊ ↄuertetur ſecu
lũ in antiquũ ſilentiũ diebus ſeptẽ ſicut ĩ
prioribus iudicijs: ita vt nemo d̃relinq̃t̃: ⁊
erit poſt dies ſeptẽ: ⁊ excitabit̃ qđ nõdũ vi
gilat ſeculũ ⁊ morietur corruptũ: ⁊ terra red-
det q in ea dormiũt ⁊ puluis q in eo ſilẽtio
habitãt ⁊ ꝓmptuaria reddẽt que eis com-
mẽdate ſunt anime: ⁊ reuelabitur altiſſimꝰ
ſup ſedẽ iudicij: ⁊ pertrãſibũt miſerie: ⁊ lõ-
ganimitas cõgregabitur. Judiciũ autẽ ſo-
lũ remanebit veritas ſtabit ⁊ fides cõuale
C ſcet: ⁊ opus ſubſequetur: ⁊ merces oñdet̃:
⁊ iuſticie vigilabũt ⁊ iniuſticie nõ domina-
buntur: ⁊ dixi. Primus abraã propter ſo-
domitas orauit: ⁊ moyſeſ ꝓ patribus q in
deſerto peccauerunt: ⁊ q poſt eũ ꝓ iſrael in
diebus achaꝫ ⁊ ſamuelis: ⁊ dauid ꝓ ↄfra-
ctione: ⁊ ſalomõ ꝓ eis qui venerũt in ſan-
ctificationẽ: ⁊ helias ꝓ his q pluuiã acce-
perũt ⁊ ꝓ mortuo vt viueret: ⁊ ezechias ꝓ
populo in diebus ſennacherib: ⁊ multi pro
multis. Si ergo modo qñ corruptibile ſcre
uit: ⁊ iniuſtitia multiplicata ẽ: ⁊ orauerũt iu-
ſti ꝓ impijs: quare ⁊ nũc ſic nõ erit: ⁊ rñdit
ad me: ⁊ dixit. Pñs ſeculũ nõ eſt finis glo
ria in eo frequẽs manet ꝓpter hoc orauerũt
ꝓ inualidis. Dies .n. iudicij erit finis tem-
poris huius ⁊ initiũ tp̃is futuri ĩmortalita
tis: in quo pertranſiuit corruptela ſoluta ẽ
intẽperãtia: abſciſſa eſt incredulitas: creuit
aũt iuſtitia: orta eſt veritas. Tũc eni nemo
poterit ſaluare eum qui perijt: neqꝫ demer
gere q vincit: ⁊ rñdi: ⁊ dixi. Hic ſermo eius
p̄mus ⁊ nouiſſimꝰ: quoniã meliꝰ erat ñ da-
re terrã adã: vel cũ iaꝫ dediſſet coercere eũ
vt nõ peccaret. Quid .n. ꝓdeſt hominibꝰ in
pñti viuere in triſtitia: ⁊ mortuos ſperare
punitionẽ: O tu quid feciſti adã. Si eni tu
peccaſti nõ eſt factus tuus ſolius caſus: ſꝫ
⁊ noſter q ex te aduenimꝰ. quid enim pro-
deſt nobis ſi ꝓmiſſuꝫ eſt nobis immortale
tempus: nos aũt mortalia opera egimus:
⁊ quoniã p̄dicta ẽ nobis phẽnis ſpes: nos
vero peſſimi vani facti ſumus: ⁊ quoniã re
poſita ſunt nobis habitacula ſanitatis ⁊ ſe
curitatis: nos vero mali conuerſati ſumꝰ. ⁊
quoniã repoſita gloria altiſſimi protegere
eos qui tarde conuerſati ſũt: nos autẽ peſſi
mis vijs ambulauimus. Et quoniã oñdet̃
paradiſus cuius fructus incorruptus pſe- D
uerat in quo ẽ ſecuritas ⁊ medella: nos xp̃o
nõ ingrediemur. In ingratis eni locis con
uerſati ſumus. ⁊ quoniã ſup ſtellas fulge-
bũt facies eoꝝ q abſtinẽtiã habuerũt: nr̃e
aũt facies ſuper tenebras nigre. Nõ .n. co-
gitauimus viuẽtes qñ iniquitatẽ facieba-
mꝰ ꝙ incipiemꝰ pꝰ mortẽ pati. ⁊ rñdit: ⁊ di-
xit. Hoc ẽ cogitamẽtum certaminis qđ cer-
tabit qui ſuper terrã natuſ ẽ homo vt ſi vic
tuſ fuerit patiatur quod dixiſti. Si aũt vice
rit recipiet qđ dico: quoniã hec ẽ vita quã
moyſes dixit cum viueret ad populũ dicẽs
Elige tibi vitã vt viuas. Non crediderunt
autẽ ei: ſed nec poſt eum ꝓphetis. Sꝫ nec
mihi qui locutus ſum ad eos quoniam nõ
eſſet triſtitia in perditionem eorũ ſicut fu
turum eſt gaudium ſuper eos quibus per
ſuaſa ẽ ſalꝰ. Et rñdi. ⁊ dixi. Scio dñe q̃niaꝫ
vocatꝰ ẽ altiſſimus miſericors in eo ꝙ mi-
ſereat̃ his q nõdũ ĩ ſeculo aduenerũt: ⁊ ꝙ
miſeret̃ illis q ↄuerſionẽ faciũt in lege eiꝰ:

⁊ lõganimis ē qm̄ lõganimitatē p̄stat his
q peccauerūt q̄ſi ſuis opib⁹:⁊ munific⁹ eſt:
qm̄ qdē donare vult ꝑ exigentijs:⁊ multe
miſericordie:qm̄ multiplicat magis miſeri
cordias his q p̄ntes ſūt:⁊ q p̄terierūt ⁊ q fu
turi ſūt:ſi eni nō multiplicauerit miſericor-
dias ſuas nō viuificabit ſeculū cū his q i-
hereditabāt in eo.Et donat:qm̄ ſi nō dona
uerit de bonitate ſua:vt aleuiētur hi q ini-
qtatē fecerūt de ſuis iniqtatibus:nō pote-
rit decies milleſima pars viuificari hoīum
Et iudex ſi nō ignouerit his q curati ſūt v̄
ba eius ⁊ deleuerit multitudinem contem-
ptionū nō fortaſſis derelinquerētur inume
rabili multitudine niſi pauci valde. VIII

A ET rn̄dit ad me:⁊ dixit.Hoc ſeculū fe
cit altiſſim⁹ ꝑpter multos futuꝝ aūt
ꝑp paucos.Dicā aūt corā te ſilitudinē eſ-
drā.Quō āt iterrogabis terrā:⁊ dicet tibi q̄
niā dabit terrā multā magis vn̄ fiat fictile
puū āt puluerē vn̄ auꝝ fit ſic ⁊ actus p̄ntis
ſeculi.Multi qdē creati ſunt pauci aūt ſal-
uabunt.Et rn̄di ⁊ dixi.Abſorbe ergo aīa
ſenſū:⁊ deuora qđ ſapit.Cōueniſti.n.obau
dire:⁊ ꝑphare volēs.Nec.n.tibi ē datū ſpa
tiū:niſi ſolūmō viuere.dn̄e ſi nō premittes
ſeruo tuo vt orem⁹ coraȝ te:⁊ des nobis ſe-
mē cordi ⁊ ſenſui culturā:vn̄ fruct⁹ fiat:vn̄
viuere poſſit oīs corruptus q portabit lo-
cū hoīs?Solus eni es:⁊ vna plaſmatio nos
ſum⁹ manuū tuaꝝ ſicut locutus es.Et quō
nūc in matrice plaſmatū ē corpus ⁊ p̄ſtans
mēbra:ꝯſeruatur in igne ⁊ aq̄ tua creatio:⁊
nouē mēſib⁹ patit tua plaſmatio tuaȝ crea-
turā q̄ in ea creata eſt:ipſū āt qđ ſeruat ⁊ qđ
ſeruatur vtraqȝ ſeruabūt:ſerua:aqȝ qn̄qȝ
iteꝝ reddit matrix q̄ in ea creuerīt.Impaſti
eni ex ipiſ mēbris hoc ē mamillis p̄bere lac
fructui mamillaꝝ vt nutriat id qđ plaſma-
tū ē vſqȝ tps aliqđ:⁊ poſtea diſpoas eū tue
miſericordie.Enutriuiſti eū tua iuſtitia:⁊ e-
rudiſti eū in lege tua:⁊ corrupuiſti eū tuo i-
tellectu:⁊ mortificabis eū vt tua creatura ⁊
viuificabis eū tuū opus.Si ergo ꝑdideris
B eū q tātis laborib⁹ plaſmat⁹ ē:tuo iuſſu fa
cile ē ordinari vt ⁊ id qđ fiebat ſeruaretur:
⁊ nūc dn̄e dicā:de oī hoīe tu magis ſcis de
populo aūt tuo quem doleo:⁊ de hereditate
tua ꝑpter quā lugeo:ꝑpter iſrael propter
quē triſtis ſuȝ:⁊ iacob ꝑpter quē doleo:nō i
cipiam orare corā te ꝑ me ⁊ ꝑ eis:qm̄ vi-
deo lapſus nr̄os q habitamus terraȝ.Sed
audiui celeritatē iudicis qui futurus eſt.Jō
audi voceȝ meā:⁊ intellige ſermonē meū:⁊
loquar corā te.Initiū verborū eſdre priuſ-
q̄ȝ aſſumeret.Et dixi.Dn̄e q inhabitas in
ſeculū:cuius oculi eleuati i ſuperna ⁊ aere:
⁊ cuius thron⁹ ineſtimabilis:⁊ gloria incō-
p̄hēſibilis:cui aſtat exercitus angelorum
cū tremore quoꝝ ſeruatio inuēto igni con-
uertitur:cuius verbū v̄uȝ ⁊ dicta perſeuerā
tia:cuius iuſſio fortis ⁊ diſpoſitio terribilis
cuius aſpect⁹ arefacit abyſſos ⁊ indignatio
tabeſcere facit mōtes:⁊ veritas teſtificatur
Exaudi orationē ſerui tui:⁊ aurib⁹ ꝑcipe ꝑ-
dicationē figmenti tui.Dū eni viuo loquar
⁊ dū ſapio rn̄debo.Nec reſpicias ppl̄i tui d̄-
licta:ſed q tibi in veritate ſeruiunt.Nec itē-
das ipia gētiū ſtudia:ſed qui tua teſtimōia
cum doloribus cuſtodierūt.Nec cogites q
in ꝯſpectu tuo falſe ꝯuerſati ſūt:ſed memo-
rare q ⁊ ex voluntate tua timorē cognoue-
runt.Neqȝ volueris ꝑdere q pecuduȝ mo-
res habuerūt:ſed reſpicias eos q legē tuaȝ
ſplendide docuerūt.Nec idigneris eis qui
beſtijs peiores iudicati ſūt:ſed diligas eos
q ſp in tua iuſtitia ꝯfidūt ⁊ glia.Qm̄ nos:⁊
p̄res nr̄i talib⁹ morbis languem⁹:tu āt pro C
pter nos peccatores miſericors vocaberis
Si eni deſideraueris vt nr̄i miſerearis:tūc
miſericors vocaberis:nobis aūt nō habēti
bus opera iuſticie.Juſti eni qb⁹ ſunt opera
multa repoſita:ex ꝓprijs opib⁹ recipiēt mer
cedē.Quid ē eni hō vt indigneris aū gen⁹
corruptibile vt ita amarus ſis de ipſo.in ve
ritate eni nemo de gētis eſt qui nō ipie geſ-
ſit:⁊ de cōfitentib⁹ q nō deliquit.In hoc.n.
annūciabit iuſticia tua ⁊ bonitas tua dn̄e:
cū miſert⁹ fueris eis q nō h̄nt ſubſtātiā bo
noꝝ opeꝝ.Et rn̄dit ad me:⁊ dixit recte locu-
tus es aliq:⁊ iuxta ſermones tuos ſic:⁊ fiet.
Qm̄ nō vere cogitabo ſup plaſma eoꝝ qui
peccauerūt aū mortē ad iudiciū aū ꝑditio-
nē:ſȝ iocundabor ſuper iuſtoꝝ figmentū:⁊
memorabor peregrinationis q̄ȝ ⁊ ſaluatio
nis ⁊ mercedis receptionis.Quō ergo locu
tus ſū:ſic ⁊ eſt.Sicut eni agricola ſerit ſup
terrā ſemina multa ⁊ plātationes multitu-
dinis plātat:ſed nō in tpe oīa que ſemina-
ta ſūt ſaluant:ſed nec oīa q̄ plātata ſūt redi
cabūt:ſic ⁊ q in ſeculo ſeminati ſūt nō oēs
ſaluabunt.Et rn̄di ⁊ dixi.Si inueni gr̄aȝ lo

quar.Quõ ſemen agricole ſi nõ aſcenderit:
aut nõ accepit pluuiá tuá in tpe aut ſi cor-
ruptuꝫ fuerit multitudine pluuie:ſic perit ⁊
ſilr hõ q manibus tuis plaſmatus ẽ:⁊ tu ei
imago nominatus qm̃ ſimilatus es ei pro-
pter quẽ omnia plaſmaſti:⁊ ſimilaſti ſemini
agricole.Nõ iraſcaris ſuper nos:ſed parce
populo tuo ⁊ miſerere hereditati tue:Tu át
creature tue miſereris Et reſpondit ad me.
B ⁊ dixit.Que ſunt preſentia preſentibus:⁊ q̃
futura futuris.Multum enim tibi reſtat vt
poſſis diligere meam creaturam ſuper me:
tibi autem frequenter ⁊ ipſi proximaui in-
iuſtis autem nunquam.Sed ⁊ in hoc mira
bilis es coram altiſſimo quoniam humilia
ſti te ſicut decet te:⁊ non iudicaſti te vt inter
iuſtos plurimuꝫ glorificeris. Propter qđ
miſerie multe ⁊ miſerabiles efficientur eis
qui habitát ſeculũ in nouiſſimis:qꝛ in mul
ta ſuperbia ãbulauerũt.Tu aũt te ꝓ intelli
ge ⁊ de ſimilibus tuis ĩqre gloriá.Vobis
eni apertꝰ eſt paradiſus plátata eſt arbor vi
te:ꝑparatũ eſt futuꝝ tẽpus:ꝑparata ẽ abun
dátia:edificata ẽ ciuitas:ꝓbata ẽ reqes ꝑ
fecta ẽ bonitas ⁊ ꝑfecta ſapia.Radix mali
ſignata ẽ a vobis:ĩfirmitas ⁊ tiea a vobis
abſcõſa ẽ:⁊ in ĩfernũ fugit corruptio ĩ obli-
uione tráſierũt dolores:⁊ oſtẽſus eſt in fine
theſaurus ĩmortalitatis.Noli ḡ adijcere in
qrẽdo de multitudine eoꝝ q pereũt.Nam ⁊
ipſi accipiẽtes libertaté ſpreuerũt altiſſimũ
⁊ legẽ eius cõtẽpſerũt ⁊ vias eius dereliq̃
runt.Adhuc aũt iuſtos eius ꝯculcauerũt:⁊
dixerũt ĩ corde ſuo nõ eẽ deũ ⁊ qdẽ ſcientes
qm̃ moriunt᷑.Sicut eni vos ſuſcipiẽt q̃ ꝑdi
cta ſũt ſic eos ſitis ⁊ cruciatꝰ q̃ ꝑparata ſũt.
Nõ eni voluit hoiem diſperdi.Sed ⁊ ipſi q
creati ſunt coinquauerunt nomẽ eius q fe
cit eos:⁊ ingrati fuerũt ei qui ꝑparauit eos
vitá.qua propter iudiciũ meũ mõ appropi
quat.que nõ oibus demonſtraui niſi tibi:⁊
tibi ſimilibꝰ paucis.Et rñdi ⁊ dixi.Ecce nũc
dñe demonſtraſti mihi multitudineꝫ ſigno-
rũ que incipias facere in nouiſſimis ſed nõ
demonſtraſti mihi quo tempore. IX
A ET rñdit ad me ⁊ dixit.Metiẽs meti-
re tp̃s ĩ ſemetipõ:⁊ erit cũ videris qñ
tráſierit pars quedá ſignoruꝫ q̃ ꝑdicta ſunt
tũc intelliges qm̃ ipm̃ eſt tp̃s in quo ĩcipiet
altiſſimꝰ viſitare ſeculũ qđ ab eo factũ ẽ.Et
qñ videbit᷑ in ſeculo motio locorũ ⁊ pploꝝ
turbatio tũc ĩtelliges qm̃ ꝺ his erat altiſſi-
mꝰ locutꝰ a diebꝰ q fuert añ te ab initio.Si-
cut eni oẽ qđ factũ ẽ in ſeculo initiuꝫ hꝫ ꝑi-
ter:⁊ cõſumationẽ:⁊ ꝯſumatio ẽ manifeſta:
ſic ⁊ altiſſimi tpa initia hñt manifeſta ĩ ꝓ-
digijs ⁊ ꝟtutibus ⁊ ꝯſumationes ĩ actu ⁊ ĩ
ſignis.Et erit ois q ſalꝰ factꝰ fuerit ⁊ q po-
terit effugere ꝑ opera ſua:⁊ ꝑ fidẽ in q̃ cre-
didiſtis relinquet᷑ de ꝑdictis ꝑiculis:⁊ vide
bit ſalutare meũ ĩ terra mea:⁊ in finibꝰ me-
is:qm̃ ſcificaui me a ſeculo.Et tũc miſere-
bunt᷑ q nũc abuſi ſũt vias meas:⁊ ĩ tormen
tis cõmorabũt᷑ hi q eas ꝓiecerũt ĩ ꝯtẽptu.
qui.n.nõ cognouerũt me viuentes bñficia
ꝯſecuti:⁊ q faſtidierũt legẽ meá cuꝫ adhuc
erát habẽtes libtatẽ:⁊ cũ adhuc eẽt eis ap-
tus pnie locꝰ nõ ĩtellexerũt ſꝫ ſpreuert᷑:hos
oportet poſt mortẽ ĩ cruciamẽto cognoſcere
Tu ergo noli adhuc curioſuſ eẽ quõ ipij cru B
ciabunt᷑:ſꝫ ĩqre quõ iuſti ſaluabunt᷑ ⁊ q̂ꝝ
ſeculũ:⁊ ꝓpter quos ſeculum:⁊ qñ ⁊ rñdi ⁊
dixi.Olim locutꝰ ſũ ⁊ nunc dico ⁊ poſtea di-
cá:qm̃ plures ſunt q pereũt q̃ꝫ q ſaluabun
tur:ſicut multiplicatur fluctꝰ ſuꝑ guttá.Et
rñdit ad me:⁊ dixit.qualis ager talis ⁊ ſe-
mina:⁊ quales flores tales ⁊ ticture:⁊ qua
lis operator talis ⁊ creatio:⁊ q̃lis agricola
talis cultura:qm̃ tp̃s erat ſeculi.Et nũc cũ
eſſeꝫ parás eis his q nunc ſunt añq̃ꝫ fieret
ſeculuꝫ in quo habitarẽt:⁊ nemo ꝯtradixit
mihi.Tunc eni quiſqꝫ nũc creat᷑ ĩ mũdo ſꝑ
ꝑato ⁊ meſſe indeficiẽti ⁊ lege ĩueſtigabili.
corrupti ſũt mores eoꝝ.Et ꝯſideraui ſeculũ
⁊ ecce erat periculũ ꝓpter cogitatiões q̃ in
eo aduenerũt.Et vidi ⁊ pepci ei valde ⁊ ſer-
uaui mihi acinũ de botro:⁊ plátationẽ ꝺ tri
bu multa.Pereat ergo multitudo que ſine
cá nata eſt:⁊ ſeruet᷑ acinus meꝰ:⁊ plátatio
mea:qꝛ cũ multo labore ꝑfeci.Tu aũt ſi ad
huc ĩtromittas ſeptẽ dies alios ſꝫ nõ ieiũa-
bis ĩ eis:ibis ĩ cápũ florũ vbi domꝰ nõ ẽ edi
ficata:⁊ máducabis ſolũmõ de floribꝰ cápi
⁊ carnẽ nõ guſtabis:⁊ vinũ nõ bibes:ſꝫ ſo
lũmõ flores.Deprecare altiſſimũ ſine inter-
miſſione:⁊ veniá ⁊ loquar tecũ.Et ꝓfectus C
ſũ ſicut dixit mihi in cápuꝫ q vocat᷑ ardath
⁊ ſedi ibi in floribus.Et de herbis agri má-
ducaui ⁊ fcá eſt eſca eaꝝ mihi in ſaturitatẽ.
Et factũ ẽ poſt dies ſeptẽ ⁊ ego diſcũbebaꝫ
ſupra fenũ:⁊ cor meũ iteꝝ turbabat᷑ ſic añ.
Et aptũ eſt os meũ:⁊ ĩcohaui dicere coram

altiſſimo: ⁊ dixi. O dñe te nobis oñdés oñ
ſus es pſib⁹ nřis ı̄ dſerto: qđ nó calcať ⁊ i-
fructuoſo: qñ erát exeūtes đ egypto: ⁊ dicéſ
dixiſti. Tu iſrael audi me ⁊ ſemé iacob ité-
de ſmóib⁹ meis. Ecce. n. ego ſemio i vobis
legé meá: ⁊ faciet i vobiſ fructū ⁊ glificabi
mini i eo p ſeculū. Ná pŕes nŕi accipiétes
legé ñ ſuauerūt: ⁊ legitia mea ñ cuſtodieŕt:
⁊ fcūs é fruct⁹ legis ñ parens. Nec. n. pote-
rat qm̄ tu⁹ erat: ná q̄ acceperūt perieŕt ñ cu
ſtodiétes qđ i eiſ ſemiatū fuerat. Et ecce có
ſuetudo é vt cū accepit terre ſem̄: vel nauē
mare: vel vaſ aliqđ eſcá vel poťū fuerit ex
termiatū id i q̄ ſemiatū é vel i qđ miſſū eſt
ſimul id qđ ſemiatū vel miſſū é vel q ſuſce
pta ſūt exterminaŕ ⁊ ſuſcepta iá ñ manent
E apđ nos. Sȝ nobis ſic ñ fcm̄ é. Nos qdé q
legé accepim⁹ peccátes piuim⁹: ⁊ cor nřm
qđ ſuſcepit eá: ná lex ñ pijt: ſȝ pmáſit i ſuo
labore. Et cū loq̄rer h i corde meo: reſpexi
oculis meis: ⁊ vidi mulieré i dextera pte. Et
ecce h lugebat ⁊ plorabat cū voce magna:
⁊ aío dolebat valde: ⁊ veſtiméta ei⁹ diſciſſa
⁊ cinis ſup cap ei⁹. Et dimiſi cogitat⁹ i qb⁹
erá cogitás: ⁊ ꝯuerſuſ ſū ad eá: ⁊ dixi ei. Ut
qd fles: ⁊ qd doles aío? Et dixit ad me. Di-
mitte me dñe đs ⁊ defleá me ⁊ adijciá dolo
ré qm̄ valđ amara ſū aío: ⁊ hūiliata ſū val
de. Et dixi ei qd paſſa es? Dic mihi: ⁊ dixit
ad me ſterilis fui ego famula tua ⁊ ñ pepi
hńs maritū ánis trigita. Ego. n. p ſingulas
horas ⁊ p ſingłos dies ⁊ ános trigita hos
đpcor altiſſimū nocte ac die. Et fcūȝ é p⁹ tri
gita ános exaudiuit me đs ácillá tuá: ⁊ vi-
dit hūilitaté meá ⁊ attédit tribulatói mee:
⁊ đdit mihi filiū. Et iocūdata ſū ſr eū valde
ego ⁊ vir me⁹ ⁊ oés ciues mei ⁊ honorifica
bam⁹ valđ forte. ⁊ nutriui eū cū labor mľto
fcm̄ é cū creuiſſȝ ⁊ véiſſȝ accipe vxoré feci
dié epuli.

X

A Et factum eſt cum introiſſet filius me
us i thalamo ſuo cecidit: ⁊ mortuus
eſt ⁊ euertim⁹ omnes lumina ⁊ ſurrexerunt
oés ciues mei ad ꝯſoládū me: ⁊ qeui vſqȝ
in aliū dié: vſqȝ nocte. Et factū é cū oés qe-
uiſſét vt me ꝯſolarenť vt qeſceré: et ſurrexi
nocte ⁊ fugi ⁊ veni ſicut vides h cápo: ⁊ co
gito iá ñ reuerti i citaté: ſȝ h ꝯſiſtere ⁊ neqȝ
máducare neqȝ bibere: ſȝ ſine itermiſſione
lugere ⁊ ieiunare vſqȝ dū moriar. Et dereli
q ſermóes i qb⁹ erá ⁊ rńdi cū iracūdia ad
eá: ⁊ dixi. Stulta ſup oés mulieres: non vi-
des luctū nřm ⁊ q̄ nó nobis ꝯtigūt? Qm̄
ſyó mŕ nřa oi triſticia ꝯtriſtať: ⁊ humiliate
hūiliata é ⁊ luget validiſſime. Et nunc qm̄
oés lugem⁹ ⁊ triſtes ſum⁹: q̄niá oéſ ꝯtriſta
ti ſum⁹: tu át ꝯtriſtaris i vno filio. Interro-
ga. n. terrá ⁊ dicet tibi: q̄niá h é q̄ dꝫat luge
re caſū tátoꝝ ſr eá germinátiū. et ex ipa ab
initio oés nati ⁊ alij véiét. Et ecce pene oés
in pditioné ábulát: ⁊ exterminiū fit multi-
tudo eoꝝ. Et qs ḡ dȝ lugere magis niſi hec
q̄ tá magná multitudiné pdidit qȝ tu q̄ p
vno doles? Si át dicis mihi quoniá ñ é plá
ct⁹ meus ſilis terre: q̄niá fructū vétris mei
pdidi qué cū merorib⁹ pepi ⁊ cū doloribuſ
genui: terra át ſm viá terre: abijtqȝ i ea mľ-
titudo pńs: qūo euenit ⁊ ego tibi dico. Si-
cut tu cū labore pepeniſti ſic ⁊ terra dat fru-
ctū ſuū: hoi ab initio ei q fecit eá. Nūc ergo
retine apud temetipſá doloré tuū: ⁊ fortiter
fer q̄ tibi cótigerūt caſus. Si. n. iuſtificabe-
ris terminū dei ⁊ cóſiliū ſuū recipies i tpe:
⁊ i talibus collaudaberis. Ingredere ergo
in ciuitaté ad virū tuū. Et dixit ad me. Nó B
faciá neqȝ ingrediar ciuitaté: ſȝ h moriar.
Et appoſui adhuc loq ad eá: ⁊ dixi. Noli fa
cere hūc ſmoné: ſed ꝯſenti pſuadéti. Quot
eni caſus ſyon. Conſolare ꝓpter doloré hie
ruſalé. Uides eni quoniá ſcificatio nřa de-
ſerta effecta é ⁊ altare nřm demolitū é: ⁊ té
plū noſtrū deſtructū eſt ⁊ pſalteriū nřm hu
miliatū eſt ⁊ hymn⁹ cóticuit: ⁊ exultatio no
ſtra diſſoluta é: ⁊ lumé candelabri nři extin
ctū eſt. ⁊ archa teſtaméti nři direpta é: ⁊ ſcá
nřa ꝯtaminata ſūt: ⁊ nomé quod inuocatū
eſt ſuper nos pene prophanatū eſt: ⁊ liberi
noſtri contumeliá paſſi ſunt: ⁊ ſacerdotes
noſtri ſuccéſi ſunt: ⁊ leuite noſtri in captiui
tatem abierunt ⁊ virgines noſtre coinqui-
nate ſunt ⁊ mulieres noſtre vim paſſe ſūt:
⁊ iuſti nři rapti ſūt ⁊ paruuli nři pditi ſūt: ⁊
iuuenes noſtri ſuierūt: ⁊ fortes noſtri iualí
di fci ſūt. Et qđ oiūȝ mai⁹ ſignaculū ſyó: q̄-
niá reſignata é đ glia ſua. Ná ⁊ tradita é in
máib⁹ eoꝝ q nos oderūt. Tu ḡ excute tuaȝ
triſticiá multá: ⁊ đpóe abſte mľtitudieȝ do
lorū vt tibi repropitietur fortis: ⁊ requié fa
ciet tibi altiſſim⁹: requietioné laboꝝ: ⁊ factū
eſt cū loq̄bar ad eá facies eius fulgebat ſu
bito ⁊ ſpés: corruſcus fiebat viſus eius:
vt eſſem pauės valde ad eá: ⁊ cogitareȝ qd

eſſet hoc.Et ecce ſubito emiſit ſonituꝫ vocis
magnū timoꝛe plenū:vt cōmoueretᷣ terra a
mulieris ſono.Et vidi:⁊ ecce amplꝰ mulier
nō cōparebat mihi:ſꝫ ciuitas edificabatᷣ: ⁊
locꝰ demōſtrabatᷣ de fūdamētis magnis: ⁊
timui ⁊ clamaui voce magna:⁊ dixi.Ubi ē
C buriel angelꝰ q a ꝑncipio venit ad me:Qm̄
ipſe me fecit venire in multitudine i exceſſu
mētis huiꝰ.Et fcūs ē finis meꝰ in coꝛruptio
nē:⁊ oīo mea iꝓperiū . Et cū eēm loquēs
ego hec:ecce venit ad me ⁊ vidit me.Et ecce
erā poſitꝰ vt moꝛtuꝰ:⁊ itellectus meꝰ aliena
tus erat.Et tenuit dexterā meā ⁊ cōfoꝛtauit
me:⁊ ſtatuit me ſuper pedes meos. Et dixit
mihi.Quid tibi eſt:⁊ quare ꝯturbatꝰ ē intel
lectꝰ tuus:⁊ ſenſus coꝛdis tui:⁊ q̄re ꝯturba
ris:Et dixi.Qm̄ dereliq̄ſti me.Et ego q̄dem
feci ſm̄ ſermōes tuos:⁊ exiui in cāpū: ⁊ ec
ce vidi ⁊ video qd̄ nō poſſū enarrare. Et di
xit ad me.Sta vt vir:⁊ cōmouebo te.Et dixi
Loq̄re dn̄e ds̄ tu in me.Noli me derelinq̄re
vt nō fruſtra moꝛiar:qm̄ vidi q̄ nō ſciebaꝫ:
⁊ audio q̄ nō ſcio.Aut nūq̄d ſenſus meꝰ fal
litur:⁊ aīa mea ſuꝑmat: Nunc ergo deꝓcoꝛ
te:vt demōſtres ſeruo tuo de exceſſu hoc: ⁊
reſpondit ad me:⁊ dixit.Audi me ⁊ doceam
te:⁊ dicā tibi de q̄bus times: qm̄ altiſſimꝰ
reuelauit tibi myſteria multa.Uidit rectam
viā tuā:qm̄ ſine itermiſſione ꝯtriſtabaris ꝓ
populo tuo:⁊ valde lugebas propter ſyon.
Hic ḡ intellectus viſiōis q̄ tibi apparuit an̄
paululū.Quā vidiſti lugētē inchoaſti ꝯſola
ri eā:nūc āt iam ſpēm mulieris nō vides:ſꝫ
apparuit tibi ciuitas edificari:⁊ qm̄ enarra
bat tibi de caſu filij ſui.Hec abſolutio ē.hec
mulier quā vidiſti:hec eſt ſyon:⁊ qm̄ dixit ti
bi quā ⁊ nunc cōſpicies:vt ciuitatē edifica
tā.Et qm̄ dixit tibi qꝛ ſterilis fuit annis tri
gita ꝓpter qd̄ erāt āni triginta qn̄ erat i ea
adhuc oblatio ablata.Et factū eſt poſt ānoſ
B triginta edificauit ſalomō ciuitatē ⁊ obtulit
oblationes:tūc fuit qn̄ peperit ſterilis filiuꝫ
Et qd̄ tibi dixit:qm̄ nutriuit eū cū laboꝛe: h̄
erat habitatio in ir̄lm.Et qm̄ dixit tibi ꝙ fi
lius meꝰ veniēs in ſuo thalamo moꝛtuꝰ eēt:
⁊ ꝯtigiſſet ei caſus:hoc erat q̄ facta eſt ruina
ieruſalē.Et ecce vidiſti ſimilitudinē eiꝰ ⁊ qm̄
filiū lugeret:inchoaſti ꝯſolari eā:⁊ de his q̄
ꝯtigerunt hec erāt tibi apꝑiēda.Et nunc vi
det altiſſimus qm̄ ex aīo ꝯtriſtatus es ⁊ qm̄
ex toto corde pateris pro ea oñdit tibi clari
tatē glīe eius ⁊ pulchꝛitudinē decoꝛis eius.
Propterea.n.dixi tibi vt maneres in cāpo
vbi domꝰ nō eſt edificata.Sciebā.n.ego qm̄
altiſſimꝰ icipiebat tibi oñdere hec: ꝓpterea
dixi tibi vt venires in agrū vbi nō eſt fūda
mētum edificij.Nec enim poterat opus edi
ficij hominis ſuſtineri in loco vbi incipieba
tur altiſſimi ciuitas oſtendi. Tu ergo noli
timere:neq꞉ expaueſcat coꝛ tuū:ſꝫ ingrede
re ⁊ vide ſplēdoꝛē ⁊ magnitudinē edificij:q̄ꝫ
tū capax ē tibi viſu oculoꝝ videre: ⁊ poſt h̄
audies quātū capit auditꝰ auriū tuaꝝ audi
re.Tu.n.btūs es ꝑ multis ⁊ vocatꝰ es apud
altiſſimū ſicut ⁊ pauci.Nocte āt q̄ i craſtinū
futura ē manebis hic:⁊ oñdet tibi altiſſimꝰ
eas viſiōes ſuꝑmoꝝ q̄ faciet altiſſimꝰ his q̄
hitāt ſup terrā a nouiſſimis diebus:⁊ doꝛmi
illā noctē ⁊ aliā:ſicut dixerat mihi. XI

ET vidi ſōniū:⁊ ecce aſcēdebat de ma
ri aq̄la:cui erāt duodeci ale pennarū A
⁊ capita tria:⁊ vidi:⁊ ecce expandebat alas
ſuas in oēm terrā:⁊ oēs vēti celi inſufflabāt
in eā ⁊ colligebantᷣ:⁊ vidi:⁊ de pēnis eiꝰ na
ſcebātur ꝯtrarie pēne:⁊ ipe fiebāt in penna
culis minutis ⁊ modicis.Nā capita eiꝰ erāt
q̄ſcētia:⁊ dimidiū caput erat maius alioꝛū
capitū:ſꝫ ipa q̄ſcebat cū eis:⁊ vidi ⁊ ecce a
q̄la volauit i pēnis ſuis:⁊ regnauit ſup ter
rā ⁊ ſuper eos q̄ hītant i ea:⁊ vidi qm̄ ſub
iecta erāt ei oīa ſub celo:⁊ nemo illi ꝯtradice
bat:neq꞉ vnus de creatura q̄ ē ſuper terrā:
⁊ vidi:⁊ ecce ſurrexit aq̄la ſuper vngues ſu
os:⁊ miſit vocē pēnis ſuis dicēs.Nolite oēs
ſimul vigilare:doꝛmite vnuſq̄ſq꞉ i loco ſuo
⁊ per tp̄s vigilate.Capita āt i nouiſſimo ſer
uentur.Et vidi: ⁊ ecce vox nō exibat de ca
pitibus eiꝰ:ſꝫ de medietate coꝛpoꝛis eiꝰ.Et
nūeraui ꝯtrarias pēnas eiꝰ:⁊ ecce ipe erant
octo.Et vidi:⁊ ecce a dextra p̄te ſurrexit vna
pēna:⁊ regnauit ſuper oēm terrā.Et factū ē
cū regnaret venit ei finis:⁊ nō apparuit lo
cus eiꝰ:⁊ ſequēs exurrexit ⁊ regnabat. Ipa B
multū tenuit tp̄s.Et factū eſt cū regnaret: ⁊
veniebat finis eiꝰ vt nō appareret ſicut ꝑoꝛ
⁊ ecce vox emiſſa eſt illi dicēs.Audi tu que
tāto tēpoꝛe tenuiſti terrā. Hec annūtio tibi
an̄q̄ꝫ incipias nō apparebᷣ.Nemo pꝰ te tene
bit tp̄s tuū:ſꝫ nec dimidiū eiꝰ.Et leuauit ter
tia ⁊ tenuit principatū ſicut ⁊ ꝑoꝛes: ⁊ non
apparuit ⁊ ipa.Et ſic ꝯtingebat ⁊ oībꝰ alijs
ſigillatim principatū gerere:⁊ itez nuſq̄ꝫ cō

parere. Et vidi ⁊ ecce i tpe ſequētes pēne eri
gebāť a dextera pte vt tenerēt ⁊ ipē pricipa-
tū ⁊ ex his erāt q̄ tenebāt: ſʒ tñ ſtati nō ꝯpa
teſcebāt pricipatū: nā ⁊ aliq̄ ex his erigebā
tur ſed nō tenebāt pricipatū. Et vidi pᵒ hec:
⁊ ecce ñ ꝯparuerūt duodecī pēne ⁊ duo pēna
cula: ⁊ nihil ſuperat i corpe aqle niſi duo ca
pita qeſcentia ⁊ ſex pēnacula. Et vidi: ⁊ ecce
ſex pēnaculis diuiſe ſūt due: ⁊ māſerūt ſub ca
pite qđ ē ad dexterā partē. Nā q̄tuor māſerūt
C i loco ſuo. Et vidi: ⁊ ecce hec ſubalares cogi-
tabāt ſe erigeř: ⁊ tenere pricipatuſ. Et vidi ⁊
vna erecta ē ſʒ ſtati nō ꝯparuit. Et ſecūde ve
loci⁹ q̄ʒ priores nō ꝯparuerūt. Et vidi ⁊ ecce
due q̄ ſupauerunt apud ſemetipſas cogita
bāt ⁊ ipē regnare. ⁊ in eo cū cogitarēt. ⁊ ecce
vnū qeſcētiū capitū qđ erat mediū euigila-
bat. Hoc eni erat duoꝝ capitū maius: ⁊ vidi
qm̄ cōplete ſūt duo capita ſecū: ⁊ ecce cōuer
ſum ē caput cū his q cū eo erant ⁊ comedit
duas ſubalares q̄ cogitabāt regnaſ. Hoc āt
caput percōterruit oēm terrā ⁊ dominabiť
in ea his qui habitāt terram cū labore mul
to: ⁊ potentatum tenuit orbis terrarum ſu-
per omnes alas que fuerūt. Et vidi poſt hec
⁊ ecce medium caput ſubito non comparu-
it: ⁊ hoc ſicut ale. Superauerunt autem duo
capita: que ⁊ ipſa ſiliter regnauerunt ſuper
terrā ⁊ ſuper eos qui habitant in ea. Et vidi
⁊ ecce deuorauit caput a dextera parte illud
quod a leua. Et audiui vocem dicentem mi-
hi. Conſpice cōtra te ⁊ cōſidera quod vides.
D Et vidi: ⁊ ecce ſicut leo cōcitatus de ſilua ru
giens: ⁊ vidi quoniam emittebať vocē ho-
minis ad aquilam. ⁊ dixit dicens. Audi tu ⁊
loquar ad te: ⁊ dicit altiſſimus tibi. Nonne
tu es qui ſuperaſti de quatuor animalibus
que fecerā regnare i ſeculo meo: ⁊ vt p eos
veniret finis tēpoꝝ eoꝝ. Et q̄rtus veniēs de
uicit oia aialia q̄ trāſierūt: ⁊ potētatu tenuit
ſeculū cū tremore multo: ⁊ oēʒ orbē cū labo
re peſſimo: ⁊ ihabitauit tot tpibus orbē ter
rarū cū dolo. ⁊ iudicaſti terrā ñ cū veritate.
Tribulaſti eni māſuetos: ⁊ leſiſti qeſcentes
⁊ dilexiſti mendaces: ⁊ deſtruxi hītationes
eoꝝ q fructificabāt: ⁊ humiliaſti muros eoꝝ
q te nō nocuerūt. ⁊ aſcēdit ꝯtumelia tua ad
altiſſimū: ⁊ ſupbia tua ad fortē: ⁊ reſpexit al
tiſſim⁹ ſupba tpa: ⁊ ecce finita ſt. ⁊ ſcelera ei⁹
ꝯplecta ſūt. propterea ñ appareas tu aqla ⁊
ale tue horribileſ ⁊ pēnacula tua peſſima: ⁊
capita tua maligna: ⁊ vngues tui peſſimi: ⁊
oē corp⁹ tuū vanū: vti refrigereť oīs terra: ⁊
reuertať liberata de tua vi: ⁊ ſperet iudiciuʒ
⁊ miſericordiā eius qui fecit eam. XII.
ET factū ē dū loquereť leo verba hec A
ad aquilā. ⁊ vidi: ⁊ ecce ꝙ ſupauerat
caput ⁊ ñ cōparuerūt q̄tuor ale ille q̄ ad eū
trāſierūt ⁊ erecte ſūt vt regnarēt: ⁊ erat r̄gnū
eoꝝ exile: ⁊ tumultu plenuʒ. Et vidi: ⁊ ecce ip
ſa nō apparebāt: ⁊ oē corp⁹ aquile incende-
batur: ⁊ expaueſcebat terra valde. Et ego a
tumultu: ⁊ exceſſu mentis: a magno timore
vigilaui: ⁊ dixi ſpiritui meo. Ecce tu p̄ſtitiſti
mihi hoc: i eo ꝙ ſcrutaris vias altiſſimi. Ec
ce adhuc fatigat⁹ ſū aio: ⁊ ſpū meo iualid⁹
ſum valde: ⁊ nec modica ē i me virtus a mul
to tiore q̄ʒ expaui nocte hac. Nunc ergo ora
bo altiſſimū: vt me ꝯfortet vſq̄ʒ i finē. Et di-
xi. Dñator dñe ſi iueni gr̄aʒ ante oculos tu
os: ⁊ ſi iuſtificatus ſuʒ apud te p multis: ⁊ ſi
certe aſcendit deprecatio mea añ faciē tuā:
ꝯforta me: ⁊ oſtēde ſeruo tuo mihi interpre-
tationē ⁊ diſtinctionē viſus horribilis hui⁹
vt pleniſſime ꝯſoleris aiaʒ meā. Dignū eni
me habuiſti oſtendere mihi tempoꝝ nouiſſi
ma. Et dixit ad me. Hec ē iterpretatio viſio-
nis huius. Aquilā quā vidiſti aſcēdentē de
mari: hoc eſt regnū qđ viſum ē in viſione da
nieli fratri tuo. Sed nō illi interpretatū ē: qm̄
ego nunc tibi interptor. Ecce dies veniunt: ⁊
exurget regnū ſuper terrā: ⁊ erit timor acri-
or oium regnoꝝ q̄ fuerūt añ eū. Regnabūt B
aūt in ea reges duodecī: vn⁹ poſt vnū. Nā
ſcđs incipiet regnare: ⁊ ipē tenebit amplius
tp̄s pre duodecim. Hec eſt interptatio duo-
decī alaꝝ quas vidiſti. Et quā audiſti vocē
que locuta eſt nō de capitibus eius exeūtē:
ſed đ medio corporis eius: hec ē interptatio
Qm̄ poſt tp̄s regni illius naſceť ꝯtētiōes
nō modice: ⁊ piclitabiť vt cadat ⁊ nō cadet
tunc: ſed iteꝝ ꝯſtitueť in ſuū initiū. Et qm̄ vi
diſti ſubalares octo coherētes alis ei⁹: hec
eſt interpretatio. Exurgēt in ipſo octo reges
quoꝝ erūt tpa leuia ⁊ anni citati: ⁊ duo qui-
dē ex ipſis pariēt. Appropinquāte aūt tpe
medio: q̄tuor ſuabunť in tpe cū incipiet ap
propinquare tp̄s eius vt finiať. Due vero i
finē ſeruabunť. Et qm̄ vidiſti tria capita qe
ſcentia: hec eſt iterptatio. In nouiſſimis ei⁹
ſuſcitabit altiſſimus tria regna: ⁊ reuocabit
in ea multa: ⁊ dñabunť terrā: ⁊ qui habitēt

ĩn ea cũ labore multo ſuper oẽs q fuerunt
añ hos. Propter hoc ipſi vocati ſunt capi-
ta aqle. Iſti.n.erũt q recapitulabũt ĩpietateſ
ei⁹:⁊ qui perficiẽt nouiſſima eius. Et quoni
aʒ vidiſti caput man⁹ nõ apparẽs:hec ẽ in-
C terꝑtatio ei⁹. Quoniã vn⁹ ex eiſ ſup lectũ ſu
uʒ morieſ:⁊ tñ cũ tormẽtis. Nã duo q ꝑſe-
uerauerit:gladi⁹ eos comedet. Uni⁹.n. gla-
di⁹ cõedet q cũ eo:ſʒ tñ ħ gladio ĩ nouiſſimiſ
cadet. Et quoniã vidiſti duas ſubalares tra
ijciẽtes ſuper caput qđ ẽ ĩ dextera ꝑte:hec ẽ
interꝑtatio. Hi ſunt quos ↄſeruauit altiſſi-
mus ĩ finẽ ſuũ hoc ẽ regnũ exile ⁊ turbatio
nis plenũ. Sicut vidiſti ⁊ leonẽ quẽ vidiſti
de ſilua euigilãtẽ ⁊ rugiẽtẽ ⁊ loquẽtẽ ad aq-
lã ⁊ arguẽtẽ eã:⁊ iniuſtitias ipſi⁹ ꝑ oẽs ſer-
mones ei⁹ ſicut audiſti:ħ ẽ vẽt⁹ quẽ ſuauit
altiſſim⁹ ĩ finẽ ad eos ⁊ ĩpietates ĩpoꝝ:⁊ ar
guet illoſ ⁊ icutiet corã ĩpis ſcerptiões eoꝝ.
Statuet eni eos ĩ iudiciũ viuos ⁊ erit cũ ar
guerit eos:tũc corripiet eos. Nã riſiduũ po
pulũ meũ liberabit cũ miſeria:q ſaluati ſũt
ſuꝑ fines meos:⁊ iocũdabit eoſ quoaduſqʒ
venit finis dies iudicij de quo locut⁹ ſũ tibi
ab initio. Hoc ſõniũ qđ vidiſti:⁊ he ĩterꝑta-
tiões. Tu ḡ ſol⁹ dign⁹ fuiſti ſcire altiſſimi ſe
cretũ hoc. Scribe ergo oia iſta ĩ libro q̃ vidi
ſti:⁊ põe ea ĩ loco abſcõdito:⁊ docebis ea ſa
piẽtes đ ppl'o tuo:quoꝝ corda ſcis poſſe ca
D ꝑe ⁊ ſuare ſecreta hec. Tu ãt adhuc ſuſtie ħ
alios dies ſeptẽ vt tibi oñdaſ qcqd viſũ fue
rit altiſſimo oñdere tibi. Et ꝓfect⁹ ẽ a me. Et
factũ ẽ cũ audiſſʒ oĩs ppl's qm̃ ꝑtrãſierunt
ſeptẽ dies:⁊ ego ñ fuiſſeʒ reuerſus ĩ ciuitatẽ
⁊ ↄgregauit ſe oĩs a minimo vſqʒ ad maxi-
mũ:⁊ vẽit ad me:⁊ dixerũt mihi dicẽtes:qd
peccauim⁹ tibi:⁊ qd iniuſte egim⁹ ĩ te qm̃ đ
reliqueſ nos:ſediſti ĩ loco hoc: Tu eni nobis
ſuꝑes ſol⁹ ex oĩb⁹ ppl'is ſicut botr⁹ de viea:
⁊ ſicut lucerna ĩ loco obſcuro ⁊ ſicut port⁹ ⁊
nauis ſaluata a tempeſtate. Aut nõ ſuffici
unt nobis mala q̃ ↄtingũt. Si ergo tu nos
dereliq̃ris:q̃nto nobis erat meli⁹ ſi eſſemuſ
ſuccenſi:⁊ nos cũ incendio ſyon. Nec.n.nos
ſumus meliores eoꝝ q ibi mortui ſunt. Et
plorauerunt voce magna. Et rñdi ad eos: ⁊
dixi. Cõfide iſrael:⁊ noli triſtari tu dom⁹ ia-
cob. Eſt.n.memoria vr̃a corã altiſſimo:⁊ for
tis nõ eſt oblitus vr̃i in tẽptatõe. Ego.n.nõ
dereliq vos neqʒ exceſſi a vobis:ſʒ veni in
hũc locũ vt deꝑcarer pro deſolatõe ſyon: vt
q̃rerẽ miſericordiã ꝓ humilitate ſcĩficatõis
vr̃e. Et nũc ite vnuſqqʒ viʒ in domũ ſuaʒ:⁊
ego veniã ad vos poſt dies iſtos. Et ꝓfect⁹
eſt populus ſicut dixi ei in ciuitatem. Ego
auteʒ ſedi in campo ſeptem diebus ſicut mi
hi mandauit:⁊ manducabam de florib⁹ ſo-
lummodo agri:de herbis facta eſt eſca mi-
hi in diebus illis.

XIII

ET factũ eſt poſt dies ſeptẽ:⁊ ſomniaui A
ſomniũ nocte. Et ecce de mari vent⁹
exurgebat:vt conturbaret oẽs fluctus eius
Et vidi:⁊ ecce ↄualeſcebat ille homo cũ mi-
lib⁹ celi:⁊ vbi vultũ ſuũ vertebat vt ↄſidera
ret:tremebãt oia q̃ ſub eo videbanſ: ⁊ vbi-
cũqʒ exiebat vox de ore eius:ardeſcebãt oẽſ
qui audiebãt voces eius:ſicut quieſcit ter-
ra q̃ñ ſenſerit ignẽ. Et vidi poſt hec:⁊ ecce cõ
gregabatur multitudo hoium quorum non
erat numerus de quatuor ventis celi:vt de-
bellarent hoiem q aſcẽderat de mari:⁊ vidi
⁊ ecce ſibiipſi ſculpſerat mõtẽ magnũ: ⁊ vo
lauit ſuꝑ eũ. Ego ãt q̃ſiui videre regionem:
vel locũ vñ ſculpt⁹ eẽt mõs ⁊ nõ potui. Et
poſt hec vidi:⁊ ecce oẽs q ↄgregati ſunt ad
eũ vt expugnarẽt eũ timebãt valde:tñ au-
debãt pugnare. ⁊ ecce vt vidit ĩpetũ multi-
tudinis veniẽtis nõ leuauit manũ ſuã. neqʒ
frameã tenebat:neqʒ aliqđ vas bellicoſum
niſi ſolũmõ vt vidi:quoniã emiſit đ ore ſuo
ſicut flatũ ignis:⁊ de labijs ei⁹ ⁊ ſpũs flam-
me:⁊ de ligua ei⁹ emittebat ſcĩtillas ⁊ tẽpe-
ſtates:⁊ ↄmixta ſũt oia ſimul hic flat⁹ ignis
⁊ ſpũs flãme:⁊ multitudo tẽpeſtatis: ⁊ ↄci-
dit ſuꝑ ml'titudinẽ ĩ ĩpetu q̃ parata erat pu
gnare:⁊ ſuccẽdit oẽs vt ſubito nihil videreſ
de inumerabili multitudie niſi ſolũmõ pul-
uis ⁊ fumi odor. Et vidi ⁊ extimui: ⁊ poſt ħ
vidi ĩpm hoieʒ deſcẽdẽtẽ de mõte:⁊ vocan- B
tẽ ad ſe multitudinẽ aliã pacificã: ⁊ accede-
bat ad eũ vult⁹ hoium multoꝝ quorũdam
gaudẽtiũ quorũdã triſtãtiũ:aliq vero alliga
ti:aliq adducentes ex eis q offerebantur: ⁊
egrotaui a multitudie pauoris: ⁊ exꝑgefa-
ct⁹ ſũ:⁊ dixi. Tu ab initio demõſtraſti ſeruo
tuo mirabilia hec ⁊ dignuʒ me habuiſti vt
ſuſciꝑes deprecationẽ meã:⁊ nũc demõſtra
mihi adhuc ĩterꝑtatõeʒ ſomnij hui⁹. Sicut
eni exiſtimo in ſenſu meo:ve q derelicti fue
rũt in diebus illis:⁊ multo plus:ve his qui
nõ ſũt derelicti. Qui.n.nõ ſunt derelicti tri-
ſtes erant. Intelligo nunc que ſunt repoſita

in nouiſſimis diebus: ⁊ occurrēt eis: ſ; ⁊ hiſ
qui derelicti ſunt. Propter hoc venerūt eni
in pericula magna ⁊ neceſſitates multas. ſi
cut oñdūt ſōnia hec. attamē facilius ē peri-
clitātē venire i hūc q̄ȝ pertrāſire ſicut nubē
a ſeculo: ⁊ nūc videre q̄ ꝯtingūt i nouiſſimo
⁊ rn̄dit ad me: ⁊ dixit: ⁊ viſionis iterp̄tationē
dicā tibi: ⁊ de q̄bus locutꝰ es adaperiā tibi
Qm̄ de his dixiſti q derelicti ſūt. hec ē iterp̄
tatio. Qui aufert periculū illo tēpore: hic ſe
cuſtodiuit. qui in periculo iciderūt hi ſunt q
habēt opera ⁊ fidē ad fortiſſimū: ſcito ergo:
qm̄ magis beatificati ſūt q derelicti: ſuper
eos qui mortui ſunt. Hec interpretationis
viſionis. q: vidiſti virum aſcendentē de cor
de maris: ipſe eſt quē ꝯſeruat altiſſimꝰ mul
tis temporibus: q per ſemetipſuȝ liberabit
creaturam ſuā: ⁊ ipſe diſponet qui derelicti
ſunt: ⁊ qm̄ vidiſti de ore eius exire vt ſpiri-
tum ⁊ ignem ⁊ tempeſtatem: ⁊ quoniam nō
tenebat frameaȝ: neqȝ vas bellicoſū: corru
pit eiȝ ipetus eiuſ multitudinē que venerat
expugnare eū: hec eſt interpretatio. Ecce di-
C es venūt quando incipiet altiſſimus libe-
rare eos qui ſuper terram ſunt: ⁊ veniet i ex
ceſſu mentis ſup eos qui inhabitant terraȝ
⁊ alij alios cogitabūt debellare: ciuitas ciui
tatem: ⁊ locus locū: ⁊ gens aduerſus gentē
⁊ regnū aduerſus regnū: ⁊ erit cū fient hec
ꝯtingens ſigna: que ante oñdi tibi: ⁊ tūc re
uelabitur filius meus: quē vidiſti vt viruȝ
aſcendētē: ⁊ erit quando audierint oēs gen
tes vocē eius: ⁊ derelinquet vnuſq̄ſqȝ in re
gione ſua bellū ſuū: qd̄ hn̄t ad alterutruȝ ⁊
colligetꝰ in vnū multitudo inumerabilis ſi-
cut volētes venire ⁊ expugnare eū. Ipſe aūt
ſtabit ſuper cacumē mōtis ſyon. Syon autē
veniet ⁊ oñdetꝰ oībus parata ⁊ edificata ſi-
cut vidiſti mōtē ſculpi ſine manibus. Ipe āt
filius meꝰ arguet q̄ adinuenerūt gētes ipie-
tates eoꝝ has: q̄ tēpeſtati appropinquaue-
runt ꝓpter mala cogitamenta eoꝝ ⁊ crucia-
menta q̄bus incipient cruciari: q̄ aſſimilate
ſunt flāme ⁊ perdet eos ſine labore: ꝑ legē q̄
igni aſſimilata eſt: ⁊ qm̄ vidiſti eū colligētē
ad ſe aliā multitudinē pacificā: he ſunt decē
tribuſ que captiue fcē ſunt de terra ſua i die
bus oſee regis quē captiuū duxit ſalmana-
ſar rex aſſyrioꝝ: ⁊ trāſtulit eos trās flumen:
⁊ tranſlati ſunt in terrā aliā. Ipſi āt ſibi dede
runt ꝯſiliū hoc vt derelinquerent multitudi

nē gentiū: ⁊ ꝓficiſcerentꝰ in vlteriorem regio
nē vbi nunq̄ȝ inhabitauit genus humanū
vel ibi obſeruare legitima ſua q̄ nō fuerant
ſeruātes in regione ſua. Per introitꝰ āt an- B
guſtos fluminis eufratē itroierūt. Fecit eniȝ
eis tūc altiſſimus ſigna ⁊ ſtatuit venas flu
minis vſqȝ q̄ trāſirēt. Per eā. n. regionem
erat via multa itineris anni vniꝰ ⁊ dimidij: nā
regio illa vocatꝰ arſareth. Tūc inhitauerunt
ibi vſqȝ in nouiſſimo tp̄e: ⁊ nūc iteꝝ cū cepe
rint venire: iteꝝ altiſſimꝰ ſtatuet venas flu-
minis vt poſſit trāſire ꝑꝑ hec vidiſti multitu
dinē cū pace. S; ⁊ q derelicti ſūt de populo
tuo: hi ſūt q iueniuntꝰ itra terminū meū. Fa
ctū erit ḡ qn̄ incipiet ꝑdere multitudinē eaꝝ
q̄ collecte ſūt gētes: ꝓteget eos q ſuꝑauerīt
populū: ⁊ tūc oñdet eis multa ꝑlia portēta.
Et dixi ego. Dn̄ator dn̄e hoc mihi oñde ꝑꝑ
qd̄ vidi viꝝ aſcēdētē de corde maris. Et di-
xit mihi. Sicut nō potes hec vel ſcrutari vꝰ
ſcire q̄ ſunt in ꝓfundo maris: ſic nō poterit
q̄ſqȝ ſuꝑ terrā videre filiū meū: vel eos qui
cū eo ſunt: niſi i tp̄e diei. Hec ē interp̄tatio ſō
nij qd̄ vidiſti: ⁊ ꝓpter qn̄ illuminatꝰ es h̄ ſo-
lus. dereliq̄ſti. n. tuā: ⁊ circa meā vacaſti le-
gē ⁊ q̄ſiſti. Uitā. n. tuā diſpoſuiſti in ſapiētiā
⁊ ſenſum tuū vocaſti matrē. Et ꝓpter h̄ oſtē-
di tibi merces apd̄ altiſſimū. Erit. n. poſt ali-
os tres dies: ad te alia loquar: ⁊ exponā tibi
grauia ⁊ mirabilia. Et profectus ſum ⁊ tran
ſij in cāpū: multū glorificās ⁊ laudās altiſſi
mū de mirabilibus q̄ per tēpus faciebat: ⁊
qm̄ gubernat ipſum ⁊ q̄ ſunt in tp̄ibus illa-
ta. Et ſedi in tribus diebus. XIIII

ET factū eſt tertio die ⁊ ego ſedebam
ſub q̄rcu. Et ecce vox exiuit ꝯtra me A
de rubo ⁊ dixit. Eſdra eſdra. et dixi. Ecce ego
dn̄e. ⁊ ſurrexi ſuper pedes meos. Et dixit
ad me. Reuelās reuelatꝰ ſū ſuper rubū: ⁊ lo
cutꝰ ſū moyſi qn̄ populus meꝰ ſuiebat i egy
pto: ⁊ miſi eū: ⁊ eduxi ppl'm meū de egypto:
⁊ adduxi eū ſup mōtē ſyna: ⁊ detinebā eum
apud me diebꝰ multis: ⁊ enarraui ei mirabi
lia multa: ⁊ oñdi ei tēpoꝝ ſecreta ⁊ finē: ⁊ p̄-
cepi ei: dicēs. Hec in palā facies ꝟba: ⁊ hec
abſcōdes. Et nūc tibi dico: ſigna q̄ demōſtra
ui: ⁊ ſōnia q̄ vidiſti: ⁊ iterp̄tatōes q̄s tu vidi
ſti in corde tuo: repone ea. tu. n. reciperis ab
oībus: ꝯuerteris reſiduus cū ꝯſilio meo ⁊ cū
ſimilibꝰ tuis: vſqȝ q̄ finiantꝰ tp̄a. Qm̄ ſecu-
lū ꝑdidit iuuētutē ſuā: tp̄a appropinquant

ſeneſcere. Duodeci.n.ꝑtib⁹ diuiſũ ē ſeculũ
⁊ trãſierũt ei⁹ decima ⁊ dimidiũ decime par
tis:ſupſunt ãt ei⁹ poſt mediũ decie partis.
B Nunc ergo diſpone domũ tuá:⁊ corripe po
pulũ tuũ ⁊ cõſolare humileſ eoꝝ:⁊ renũcia
iá corruptele:⁊ dimitte abs te mortales co
gitatiões:⁊ ꝓijce abs te põdera hũana:⁊
exuete iá infirmá naturá:⁊ repone in vnaꝫ
ꝑté molitiſſima tibi cogitamĩta:⁊ feſtia trãſ
migrare a tꝑib⁹ his. Que.n.vidiſti nũc ꝯti
giſſe mala iteꝝ hoꝝ deteriora faciẽt. Quã
tũ.n.iualidũ fiet ſeculũ a ſenectute tm̃ mul
tiplicabũť ſuꝑ inhabitãtes mala. ꝓlonga
uit.n.ſe magis ꝟitas ⁊ appropinq̃uit mé
daciũ. Jã.n.feſtinat venire quã vidiſti viſi
oné. Et rñdi:⁊ dixi coraꝫ te dñe. Ecce.n.ego
abibo ſicut ꝑcepiſti mihi:⁊ corripiã pñtem
populũ. Qui ãt iteꝝ nati fuerit qs cõmone
bit? Poſitũ ē ꝰ ſeculũ i tenebris:⁊ q ihabi
tãt in eo ſine lumie. Qm̃ lex tua icẽſa é:ꝓꝑ
qđ néo ſcit q̃ a te facta ſũt vel q̃ icipiẽt oꝑa
Si.n.iueni i te gr̃am:imitte i me ſpm̃ ſcm̃:
⁊ ſcribã oẽ qđ factũ é i ſeculo ab initio que
erãt in lege tua ſcripta vt poſſint hoies iue
nire ſemitã:⁊ q voluerit viuere i nouiſſimiſ
viuãt. Et rñdit ad me ⁊ dixit. Uadẽs ꝯgre
ga populũ:⁊ dices ad eos:vt ñ q̃rãt te die
C b⁹ q̃dragita. Tu ãt ꝑpara tibi buxos mul
tos:⁊ accipite tecũ ſazeã dabriã ſelemiam:
echanũ:⁊ aſiel qnqꝫ hos:q ꝑati ſũt ad ſcri
bẽdũ velociter. Et venieſ huc:⁊ ego accẽdã
i corde tuo lucernã itellect⁹ q̃ nõ extingueť
q̃aduſqꝫ finiãť q̃ icipies ſcribere. Et tũc ꝑ
fectis q̃dã palã facies q̃dã ſapiẽtib⁹ abſcõ
ſe trades. Jn craſtinũ.n.hac hora incipies
ſcribere. Et ꝓfect⁹ ſũ ſicut mihi ꝑcepit:⁊ cõ
gregaui oẽꝫ populũ ⁊ dixi. Audi iſrael ver
ba hec. Peregrinati ſũt p̃res nr̃i ab initio
i egypto:⁊ liberati ſũt inde:⁊ acceperũt le
gẽ vite quã nõ cuſtodierũt:quã ⁊ vos poſt
eos trãſgreſſi eſtis:⁊ data é vobis terra in
ſorté:⁊ terra ſyon ⁊ p̃res vr̃i ⁊ vos iniqtaté
feciſtis:⁊ nõ ſuaſtis vias q̃s ꝑcepit vobis
altiſſim⁹ ⁊ iuſtus iudex cũ ſit:abſtulit a vo
bis in tꝑe quod donauerat. Et nũc vos hic
eſtis:⁊ fr̃es vr̃i introrſuꝫ vr̃m ſunt. Si ergo
impaueritis ſẽſui vr̃o:⁊ erudieritis cor vr̃ꝫ
viui ꝯſeruati eritis:⁊ poſt morté miſericor
diã ꝯſeq̃mini. Judiciũ eni poſt morté veni
et qñ iteꝝ reuiuiſcem⁹:⁊ tũc iuſtoꝝ noia pa
tebũt:⁊ ipioꝝ facta oñdẽtur. Ad me igitur
nemo accedat nũc:neqꝫ requirat me vſqꝫ
dies q̃dragita. Et accepi qnqꝫ viros ſicut B
mandauit mihi:⁊ profecti ſumus in cãpũ:
⁊ manſimus ibi. Et factus ſũ in craſtinuꝫ:⁊
ecce vox vocauit me:dicẽs. Eſdra aperi os
tuũ:⁊ bibe q̊ te potauero. Et aꝑui os meũ:
⁊ ecce calix plen⁹ porrigebať mihi. hoc erat
plenũ ſicut aq̃:color ãt ei⁹ vt ignis ſilis. Et
accepi ⁊ bibi:⁊ in eo cũ bibiſſẽ cor meũ cru
ciabať intellectu:⁊ in pect⁹ meũ icreſcebat
ſapia. Nã ſpũs me⁹ ꝯſeruabať memoria. Et
aꝑtũ é os meũ:⁊ nõ é clauſũ ãpli⁹. Altiſſi
mus dedit intellectũ quiqꝫ viris:⁊ ſcripſe
rũt q̃ dicebãť exceſſiones noctis quas nõ
ſciebãt. Nocte ãt mãducabãt pané:ego ãt
ꝑ dié loq̃bar:⁊ per nocté nõ tacebã. Scripti
ſunt ãt ꝑ q̃dragita dies libri ducẽti q̃ttuor.
Et factũ eſt cũ cõpleuiſſent q̃dragita dies:
locut⁹ eſt altiſſimus dicens. Priora q̃ ſcri
pſiſti in palã pone:⁊ legãt digni ⁊ indigni
nouiſſimos auté ſeptuaginta conſeruabis
vt tradas eos ſapientibus de populo tuo.
Jn his.n.eſt vena itellectus:⁊ ſapiẽtie fõs:
⁊ ſcientie flumen. Et feci ſic.

XV

Ecce loq̃re in aure plebis mee ſmo A
nes prophetie quos imiſero i os tu
um dicit dñs:⁊ fac vt i cartha ſcribãť:qm̃
fideles ⁊ veri ſunt. Ne timeas a cogitatiõi
bus aduerſũ te:nec turbẽt te icredulitates
dicẽtiũ:qm̃ ois icredulus in incredulitate
ſua morieť. Ecce ego iduco dicit dñs ſuꝑ or
bẽ terraꝝ mala:gladiũ ⁊ famé ⁊ morté ⁊ i
teritũ.ꝓꝑ qđ ſuꝑ polluit iniqtas oẽꝫ terrã:
⁊ adimpleta ſũt oꝑa nociua illoꝝ. Propte
rea dicit dñs. Jã nõ ſilebo đ ipietãtib⁹ eoꝝ
q̃ irreligioſe agũt nec ſuſtinebo in his q̃ ini
q̃ exercẽt. Ecce ſanguis inoxius ⁊ triſtis cla
mat ad me:⁊ aie iuſtoꝝ clamãt ꝑſeuerãter
Uindicãs vindicabo illos dicit dñs:⁊ acci
piã oẽm ſanguiné inoxiũ ex illis ad me. Ec
ce popul⁹ me⁹ q̃ſi grex ad occaſioné duciť:⁊
iã nõ patiar illũ hitare i terra egypti ſꝫ edu
cã eũ in manu potẽti ⁊ brachio excelſo. Et
ꝑcutiã plaga ſicut pri⁹:⁊ corrũpã oẽꝫ terrã
ei⁹. Lugebit egypt⁹ ⁊ fũdamĩta ei⁹ plaga ꝟ
berata ⁊ caſtigatõe q̃s iducet ei ds. Luge
bũt cultores oꝑantes terrã:qm̃ deficiẽt ſe
mina eoꝝ ab vredine ⁊ grandine:⁊ a ſidere
terribili. Ue ſeculo ⁊ q hitãt i eo.qr appro
pinq̃uit gladi⁹:⁊ ꝯtritio eoꝝ:⁊ exurget gẽs
ſr gẽté ad pugnã:⁊ rhõphea i mãib⁹ eoruꝫ.

Erit.n.icõſtabilitio hoſbꝰ:⁊ alij alijs iuale-
ſcẽtes ñ curabũt regẽ ſuũ ⁊ pricipes:vie ge
ſtoꝝ ſuoꝝ i potẽtia ſua.Cõcupiſcet.n.hõ i ci
B uitatẽ ire:⁊ nõ poterit.Propter ſupbiaꝫ.n.
coꝝ ciuitates turbabunt:domꝰ exterentur:
hoies metuẽt.Nõ miſerebit hõ ꝓximũ ſuũ
ad irritũ faciẽdũ domos coꝝ in gladiuꝫ: ad
diripiẽdas ſbas coꝝ ꝑꝑ famẽ panis ⁊ tribu
lationẽ multã.Ecce ego ꝯuoco dicit ds oẽs
reges terre ad me verendũ q ſũt ab oriẽte ⁊
ab auſtro:ab euro ⁊ a libano ad ꝯuertẽdos
in ſe:⁊ reddere q̃ dederũt illis. Sicut faciũt
vſqꝫ hodie electis meis:ſic faciã ⁊ reddã in
ſinu coꝝ.Hec dicit dñs ds. Nõ parcet dexte
ra mea ſup pctõres:nec ceſſauit rõphea ſup
effũdẽtes ſãguinẽ inocuũ ſup terram. Exijt
ignis ab ira eiꝰ:⁊ deuorauit fũdamẽta terre
⁊ pctõres quaſi ſtramẽ icẽſũ.Ve eis q pec-
cãt ⁊ nõ obſeruant mãdata mea dicit dñs.
Nõ parcã illis.Diſcedite filij a ptãte:nolite
ꝯtaminare ſcificationẽ meã:qm̃ nouit domi
nus oẽs q delinquũt i illũ.Propterea tra-
didit eos i mortẽ ⁊ i occiſionẽ.Jã.n.venerũt
ſup orbẽ terraꝝ mala:⁊ manebitis i illis.nõ
n.liberabit vos ds ꝑꝑ q peccaſtis in eũ.Ec
ce viſio horribilis:⁊ facies illiꝰ ab oriẽte.Et
exiẽt nationes draconũ arabũ in curribus
multis:⁊ ſicut flatꝰ eoꝝ numerꝰ fert ſup ter
rã:vt iã timeãt ⁊ trepidẽt oẽs q illos audiẽt
carmonij inſaniẽtes in ira:⁊ exiẽt vt apri de
ſilua:⁊ aduenient in ꝟtute magna ⁊ ꝯſtabũt
in pugnã cũ illis:⁊ vaſtabũt portionẽ terre
aſſyrioꝝ.Et poſt hec ſup valeſcẽt dracones
natiuitatis ſue memores:⁊ ꝯuertẽt ſe ꝯſpi-
rãtes in ꝟtute magna ad pſequẽdos eos.
Jſti turbabunt ⁊ ſilebũt i virtute illoꝝ:⁊ con
uertẽt pedes ſuos i terrã:⁊ a territorio aſſyri
oꝝ ſubſeſſor obſedebit eos:⁊ ꝯſumet vnũ ex
illis:⁊ erit timor ⁊ tremor i exercitu illoꝝ:⁊
C ꝯtẽtio i reges ipoꝝ.Ecce nubes ab oriẽte ⁊ a
ſeptẽtriõe vſqꝫ meridianũ:⁊ facies eaꝝ hor
rida valde plena ire ⁊ ꝓcelle.Et collidẽt ſe i
uicẽ:⁊ collidẽt ſidus copioſũ ſup terrã ⁊ ſidꝰ
illoꝝ.Et erit ſanguis a gladio vſqꝫ ad ven-
trẽ:⁊ fumꝰ hois vſqꝫ ad ſubſtramẽ cameli.
Et erit timor ⁊ tremor multꝰ ſup terrã:⁊ hor
rebũt q videbũt irã illã ⁊ tremor appꝛhẽdet
illos.Et poſt hec mouebunt nymbi copioſi
a meridiano ⁊ ſeptẽtrione:⁊ portio alia ab
occidẽte.Et ſupinualeſcẽt vẽti ab oriẽte:⁊ re
cludẽt eã:⁊ nubẽ quã ſuſcitauit in ira:⁊ ſidꝰ
ad faciẽdã exterritationẽ ad oriẽtalẽ ventũ
⁊ occidẽtem violabit.Et exaltabunt nubes
magne ⁊ valide plene ire ⁊ ſidus:vt exterre
ant oẽm terrã:⁊ inhabitãtes eã:⁊ infundẽt
ſup oẽm locũ altũ ⁊ eminentẽ ſidus terribi
le:ignẽ ⁊ grãdinẽ ⁊ rhõpheas volãtes ⁊ aq̃s
multas:vt ẽt ipleant oẽs cãpi ⁊ oẽs riui ple
nitudine aq̃aꝝ multaꝝ.Et ꝯmolient citates
⁊ muros ⁊ mõtes ⁊ colles ⁊ ligna ſiluaꝝ:⁊
fenũ pratoꝝ ⁊ frumẽta coꝝ.Et trãſibũt con-
ſtãtes vſqꝫ babylonẽ ⁊ exterrẽt eã:ꝯueniẽt
ad ipſaꝫ ⁊ circuibũt eã:⁊ effũdẽt ſidꝰ ⁊ oẽm
irã ſup eã.Et ſubibit puluis ⁊ fumꝰ vſqꝫ in
celũ:⁊ oẽs i circuitu lugebũt eã:⁊ q ſub ea
remãſerit ſuiẽt his q exterruerũt.Et tu aſia
ꝯcors i ſpẽ babylõis ⁊ glia pſone eiꝰ ve tibi
miſa:ꝑꝑ qd aſſimulaſti ei:⁊ ornaſti filias tu
as i fornicatõe ad placẽdũ ⁊ gliãdũ i amato
ribꝰ tuis q tecũ cupierũt ſp fornicari.Odibi
lẽ imitata es i oibꝰ opibꝰ eiꝰ:⁊ adiuẽtõibus B
eiꝰ:ꝑꝑea dicit ds.Jnmittã tibi mala:vidui
tatẽ:pauptatẽ:⁊ famẽ:⁊ gladiũ:⁊ peſtẽ ad de
uaſtãdas domos tuas a violatõe ⁊ morte ⁊
glia ꝟtutis tue.Sicut flos ſiccabit cũ exur-
get ardor q emiſſus ẽ ſup te:iſirmaberis vt
paupcula plagata ⁊ caſtigata a mulieribus
vt nõ poſſint te ſuſcipe potẽtes ⁊ amatores.
Nũqd ego ſic zelabo te dicit dñs:niſi occidiſ
ſes electos meos i oi tpe exaltãs pcuſſionẽ
manuũ:⁊ diceres ſup mortẽ coꝝ cũ iebriata
eẽs exorna ſpẽm vultꝰ tui.Merces fornica-
tõis tue i ſinu tuo:ꝑꝑ h̃ redditionẽ accipies
Sicut facis electis meis dicit dñs:ſic faciet
tibi ds ⁊ tradet te i malũ.Et nati tui fame i-
teriẽt:⁊ tu rhõphea cades:⁊ citates tue con
terent:⁊ oẽs tui i cãpo gladio cadẽt. Et q ſũt
i mõtibꝰ fame pibũt:⁊ mãducabunt carnes
ſuas ⁊ ſanguinẽ bibẽt a fame panis ⁊ ſitis
aq̃.Jnfelix p maria venies:⁊ rurſũ accipies
mala.Et i trãſitu allidẽt ciuitatẽ occiſã:⁊ ex
terrẽt aliq̃ꝫ portionẽ terre tue:⁊ ptẽ glie tue
extermiabũt:rurſũ reuertẽtes ꝯuerſã. Et de
molita eris illꝭ ꝓ ſtipula:⁊ ipſi erũt tibi ignis
⁊ deuorabũt te ⁊ ciuitates tuas:terrã tuam
⁊ mõtes tuos oẽs ſiluas tuas ⁊ lignũ fru-
ctiferu.in igni comburent.Filios tuos capti
uos ducent:⁊ cenſum tuũ in predã hẽbunt:
⁊ gliam faciei tue exterminabunt. XVI
VE tibi babylon ⁊ aſia:ve tibi egypte ⁊ A
ſyria.Precingite ſaccis ⁊ cilicijs ⁊ plã
gite filios vr̃os ⁊ dolete:qm̃ appropinqua-

uit ꝯtritio vĩa. Jmmiſſus ẽ vobis gladiꝰ: ⁊
qs ẽ q auertat illũ? Jmmiſſus ẽ i vob ignis
⁊ qs eſt qui extinguat illum? Jmmiſſa ſunt
vobis mala: ⁊ quis eſt qui repellat ea? Nũ-
quid repellet aliqs leonẽ eſurientẽ in ſilua:
aut extinguet ignẽ i ſtipula mox qñ ceperit
ardere? Nũqd repellet aliqs ſagittã a ſagitta
rio forti miſſa? Dñs fortis imittit mala: ⁊ qſ
ẽ q repellat ea? Exijt ignis ex iracũdia eius:
⁊ qs eſt q extinguat eũ? Coruſcabit ⁊ quis
nõ timebit? Tonabit: ⁊ qs nõ pauebit? Dñs
cõminabitur: ⁊ qs nõ funditus ꝯteret a facie
ipſiꝰ? Terra tremuit ⁊ fũdamẽta eiꝰ: mare flu
ctuat de pfundo: ⁊ fluctꝰ eius diſturbabũtur:
⁊ piſces eiꝰ a facie dñi: ⁊ a gloria virtutiſ eiꝰ
qm̃ fortis dextra eius que arcũ tendit: ſa-
gitte eius acute: que ab ipſo mittunt: non
deficient cũ ceperint mitti in fines terre. Ec-
ce mittunt mala: ⁊ nõ reuertent donec ve-
niãt ſup terrã. Jgnis ſuccendit: ⁊ nõ extin-
guet donec ꝯſumat fundamẽta terre. Quẽ
admodũ nõ redit ſagitta miſſa a valido ſa-
gittario: ſic nõ reuertent mala q̃ miſſa fuerit
in terra. Ve mihi: ve mihi. Quis me libera
B bit in illis diebꝰ? Jnitiũ doloꝝ ⁊ multi gemi
tus: initiũ famis: ⁊ multi interitꝰ: initiũ bel-
loꝝ ⁊ formidabũt ptãtes: initiũ maloꝝ ⁊ tre-
pidabũt oẽs. Jn his qd faciã cũ venerit ma
la? Ecce fames ⁊ plaga ⁊ tribulatio ⁊ angu
ſtia miſſa ſũt flagella in emẽdatiõe: ⁊ in his
oibus ſe nõ ꝯuertẽt ab iniqtatibꝰ ſuis: neqꝫ
flagelloꝝ memores erũt ſp. Ecce erit annõe
vilitas ſup terrã: ſic vt putẽt ſibi eẽ directaꝫ
pacẽ: ⁊ tũc germinabũt mala ſup terrã: gla-
dius: fames: ⁊ magna ꝯfuſio. A fame enim
plurimi qui inhabitant terrã interiẽt: ⁊ gla
dius perdet ceteros qui ſuperauerint a fa-
me: ⁊ mortui ſicut ſtercora proijcient: ⁊ non
erit qui conſolet eos. Derelinquet. n. terra
deſerta: ⁊ ciuitates eius deijcient. Nõ dere-
linquet q colat terrã: ⁊ q ſeminet eã. Ligna
dabũt fructꝰ: ⁊ qs vidẽmiabit illa. Uua ma
tura fiet: ⁊ qs calcabit illã. Erit. n. locis ma-
gna deſertio. Cupiet. n. hõ hoiem videre vel
vocẽ eius audire. Relinquẽt. n. de ciuitate
decem ⁊ duo de agro qui abſconderint ſe in
denſis nemoribus ⁊ ſciſſuris petraruꝫ: quẽ
admodũ duꝫ delinquunt in oliueto ⁊ ſingu
lis arboribus tres aut quatuor oliue: aut ſi
cut in vinea vindemiata racemi relinquun-
tur ab his qui diligenter vineã ſcrutant: ſic
relinquent in diebꝰ illis tres aut q̃tuor ſcru
tãtibus domos eoꝝ i rhõphea. Et relinquet
terra deſerta: ⁊ agri eius inueterabũt: ⁊ vie
eius ⁊ oẽs ſemite eius germinabũt ſpinas
eo q nõ trãſient hoies p eã. Lugebũt virgi-
nes nõ hñtes ſpõſos: lugebũt mulieres nõ
hñtes viros. Lugebũt filie eaꝝ nõ hñtes
adiutoriũ ſpõſi eaꝝ. Jn bello ꝯſumẽtur. ⁊ vi
ri eaꝝ in fame exterentur. Audite ꝟbo iſta ⁊
cognoſcite ea ſerui dñi. Ecce ꝟbũ dñi excipi-
te illud: ne dijs credatis de qbꝰ dicit dñs. ec
C ce appropinq̃nt mala ⁊ nõ tardãt. Quẽad-
modũ pgnans cũ parit in nono mẽſe filium
ſuũ appropinquãte hora partus eius: ante
horas duas vel tres dolores circũeũt vẽtrẽ
eius: ⁊ pdeũte infante de vẽtre nõ tardabũt
vno pũcto ſic nõ morabuntur mala ad pro-
deundũ ſup terrã ⁊ ſeculũ gemet: ⁊ dolores
circũtenebũt illud. Audite ꝟbũ plebs mea
Parate vos in pugnã: ⁊ in malis: ſic eſtote
q̃ſi aduene terre. Qui vẽdit q̃ſi fugiat: ⁊ qui
emit q̃ſi pditurꝰ. Qui mercatur q̃ſi q fructũ
nõ capiat: ⁊ q edificat q̃ſi nõ hiturꝰ. Qui ſe-
minat q̃ſi q nõ metet: ſic ⁊ q vineã putat q̃ſi
nõ vidẽmiaturꝰ. Qui nubũt ſic q̃ſi filios ñ
facturi: ⁊ q nõ nubũt ſic q̃ſi vidui: ppter qđ
q laborãt ſine eã laborãt. Fructꝰ. n. illoꝝ alie
nigene metẽt: ⁊ ſbaꝫ illoꝝ rapiẽt: ⁊ domos
euertẽt: ⁊ filios eoꝝ captiuabũtur: q: in ca-
ptiuitate ⁊ fame generãt natos ſuos. Et qui
negociãtur in rapina quãtũdiu exornãt ci-
uitates ⁊ domos ſuas ⁊ poſſeſſiões ⁊ pſõas
ſuas tãtomagis adzelabor eos ſuper pctã
ſua dicit dñs. Quõ zelatur fornicaria muli
erẽ idoneã ⁊ bonã valde: ſic zelabit iuſtitia
iniqtatẽ cũ exornat ſe: ⁊ accuſat eã a facie cũ
venerit q defendat ex qrẽtẽ oẽ pctm̃ ſup ter
rã. Propterea nolite ſimilari ei nec operibꝰ
eiꝰ: qm̃ adhuc puſillũ: ⁊ tollet iniqtas a ter
ra: ⁊ iuſtitia regnabit i vos. Nõ dicat pctõr
ſe nõ peccaſſe: qm̃ carbones ignis cõburet
ſup caput eiꝰ q dicit: nõ peccaui corã deo et
glĩa ipſiꝰ. Ecce dñs cognoſcet oia opera ho
minũ ⁊ adiũctiões illoꝝ ⁊ cognitões illoꝝ:
corda illoꝝ. Dixit. n. fiat terra ⁊ fcã eſt: fiat
celũ: ⁊ factũ eſt. ⁊ in verbo illius ſtelle funda
te ſunt: ⁊ nouit numeꝝ ſtellaꝝ. Qui ſcrutat
abyſſũ ⁊ theſauros illaꝝ: q menſus eſt ma-
re ⁊ cõceptũ eius. Qui concluſit mare i me-
dio aquarũ: ⁊ ſuſpẽdit terrã ſuper aq̃s ꝟbo
ſuo. Qui extẽdit celum quaſi camerã ſuper

aquas fundauit eū. Qui poſuit i deſerto fō
tes aquaꝝ: ⁊ ſup verticē mōtiū lacꝰ ad emit
tendū flumia ab eminēti petra: vt portaret
terrā. Qui finxit hoīeꝫ ⁊ poſuit cor ſuū i me
dio corporis: ⁊ miſit ei ſpm vitā ⁊ itellectū ⁊
ſpiramē dei oipotētis q̄ fecit oia ⁊ ſcrutinat
oia abſcōſa i abſcōdis terre. Hic nouit adin
uētionē viaꝫ: ⁊ q̄ cogitatis i cordibꝰ vřiſ pec
cātes ⁊ volētes occultare pctā vřa. Propt
q꜄ dñs ſcrutinādo ſcrutinauit oia opa vřa: ⁊
traducet vos oēs: ⁊ vos ꝯfuſi eritis cū ꝓceſ
ſerint pctā vřa corā hoibꝰ: ⁊ iniqtates erūt:
q̄ accuſatores ſtabūt i die illo. Quid facietiſ
aut quō abſcōdetis pctā vřa corā deo ⁊ āge
lis eiꝰ? ecce iudex d̄s: timete eū. Deſinite a
pctis vřis: ⁊ obliuiſcamini iniqtates vřas iā
agere eaſ i ſēpiterno: ⁊ d̄s educet nos ⁊ liba
bit de oī tribulatōe. ecce. n. icēdit ardor ſup
vos turbe copioſe: ⁊ rapiēt quoſdā ex vobiſ
⁊ cibabūt ydolis occiſos: ⁊ q ꝯſenſerit eis e
rūt illis i deriſū ⁊ iproperiū ⁊ in ꝯculcatōeꝫ
erit. n. locis locꝰ: ⁊ i vicinas ciuitates exur
rectio multa ſup timētes dñm. erūt q̄ſi iſani
nemini pcētes: ad diripiēdū ⁊ deuaſtādū ad
huc timētes dñꝫ: q: deuaſta
būt ⁊ diripiēt ſbas: ⁊ de do
mibꝰ ſuis eos eijciēt. Tūc pe
bit ꝓbatio electoꝝ meoꝝ: vt
auꝝ qd̄ ꝓbaſ ab igne. Audi
te dilecti mei dicit dñs. ecce
adſūt dies tribulatōis: ⁊ de
his liābo vos. Ne timeatiſ
nec heſitetis: qm̄ d̄s dux vř
ē. ⁊ q ſuat mādata ⁊ ꝑcepta
mea dicit dñs d̄s: ne ꝑpōde
rētvoſ pctā vřa ne ſupeleuēt
ſe iniqtates vře. Ve q ꝯſtrin
gunſ a pctis ſuis ⁊ obtegūſ
ab iniqtatibꝰ ſuiſ: queādmo
dū ager ꝯſtrigiſ a ſilua ⁊ ſpiniſ tegiſ ſemita
eius per quam non tranſit homo: ⁊ excludi
tur: ⁊ mittitur ad deuorationeꝫ ignis.

Explicit liber Eſdre quartus. Incipit plo
gus bti Hieronymi pſbri in libꝝ Tobie.

Chromatio ⁊ heliodoro epis. Hierony
mꝰ pſbr i dño ſalutē. Mirari nō deſi
no exactōis iſtātiā. Exigitis. n. vt libꝝ chal
deo ſmōe ꝯſcriptū: ad latinū ſtilū trahā: li
bꝝ vtiqꝫ tobie quē hebrei de cathalogo di
uinaꝝ ſcripturaꝝ ſecātes: his q̄ agiographa
mēorāt mācipaūt. Feci ſatis deſiderio vřo:
nō tñ medio ſtudio. Arguūt. n. nos hebreo
rū ſtudia: ⁊ iputāt nobis ꝯtra ſuū canonem
latinis auribꝰ iſta trāſferre. Sꝫ meliꝰ eē iudi
cās phariſeoꝝ diſplicere iudicio: ⁊ epoꝝ iuſſi
onibꝰ deſeruire: inſtiti vt potui. ⁊ qꝛ vicina ē
caldeoꝝ lingua ſmoni hebraico: vtriuſqꝫ li
gue peritiſſimū loquacē repiens: vniꝰ diei la
borē arripuit: ⁊ qcqd ille mihi hebraicis v
bis expſſit: h̄ ego accito notario ſmonibꝰ la
tinis expoſui. Orōnibꝰ vřis mercedē huiuſ
opis cōpēſabo cū gratū vobis didicero me
qd̄ iubere eſtis dignati cōpleſſe.

Explicit prologus in librum Tobie.

Incipit liber Tobie.

C. S. Tobias captiuꝰ i diebꝰ ſalmanaſar
fugit idola. decimas ſoluit: duxit annā vxo
rē: ⁊ generat ex ea tobiā: fit gratus ſalmana
ſaro: expgit in rages: vbi tradit ragueli de
cē talenta argenti. ſub chirographo moriſ
ſalmanaſar: cui ſuccedit ſennacherib: qui au
diens tobiam querit eum interficere: ⁊ ipſe
occiditur a filijs ſuis. Tobias in domum ſu
am reuertitur omni ſubſtantia ſua reſtitu
ta. Capitulum Primum.

Tobias a
ex tribu ⁊ ciui
tate neptalim:
q̄ ē i ſuperioribuſ
galilee ē naa
ſon poſt viaꝫ q̄
ducit ad occide
tē: in ſiniſtro ha
bēs ciuitatē ſe
phet: cū captuſ
eſſet in diebus

ſalmanaſar regis aſſyrioꝝ in captiuitate tñ
poſit⁹ viá veritat⁹ ñ dſeruit ita vt oia q̄ ha
berẽ poterat quotidie cũ captiuiſ fratrib⁹ qui
erát ex ei⁹ genere impartiret. Cũqꝫ eẽt iunioꝛ
oib⁹ i tribu neptali: nihil tñ puerile geſſit in
3.Reg.12.c. ope. Deniqꝫ cũ irẽt oẽs ad vitulos aureos
quos hieroboá fecerat rex iſrael: hic ſolus fu
giebat ꝯſortia oium: ⁊ pgebat ad hierl'ꝫ ad
téplũ dñi: ⁊ ibi adoꝛabat dñm deum iſrael
oia pmitiua ſua ⁊ decimas ſuas fideliter of
ferens: ita vt in tertio anno proſelitis ⁊ ad-
B uenis miniſtraret oẽm decimationẽ. Hec ⁊
his ſimilia ẜm legẽ dei puerul⁹ obſeruabat.
Cum vero factus fuiſſet vir: accepit vxoꝛem
annam de tribu ſua: genuitqꝫ ex ea filiũ no-
men ſuũ imponens ei: quem ab infantia ti
mere deum docuit ⁊ abſtinere ab omni pec
cato. Igitur dum per captiuitatem deueniſ-
ſet cum vxoꝛe ſua ⁊ filio in ciuitateꝫ niniuen
cum omni tribu ſua: ⁊ cum oẽs ederẽt ex ci-
bis gentilium: iſte cuſtodiuit animá ſuaꝫ: ⁊
nũqꝫ contaminatus ẽ in eſcis eoꝛuꝫ. Et qm̄
memoꝛ fuit dñi i toto coꝛde ſuo: dedit illi de-
us gratiá in cóſpectu ſalmanaſar regis ⁊ de
dit illi poteſtatẽ quocũqꝫ velle ire hñs liber
C tatẽ q̄cunqꝫ facere voluiſſet. Pergebat ẽni
p oẽs q erát in captiuitate: ⁊ monita ſalutis
infra.4.d dabat eis. Cũ aũt veniſſet in rages ciuitatẽ
medoꝝ: ⁊ ex his q̄bus honoꝛat⁹ fuerat a re-
ge habuiſſet decẽ taléta argẽti: ⁊ cũ in mul-
ta turba generis ſui gabelũ egẽtẽ videret q
erat ex tribu eius: ſub chirographo dedit illi
memoꝛatũ póndus argẽti. Poſt multũ vero
tpis moꝛtuo ſalmanaſar rege: cũ regnaret ſẽ
nacherib fili⁹ ei⁹ pro eo ⁊ filios iſrael exoſos
haberet in ꝯſpectu ſuo: tobias quotidie p-
gebat per oẽm cognationẽ ſuaꝫ: ⁊ ꝯſolabaẽ
eos: diuidebaẽ vnicuiqꝫ put poterat de fa-
D cultatib⁹ ſuis. Eſuriẽtes alebat: nudiſqꝫ ve-
ſtiméta pbebat: ⁊ moꝛtuis atqꝫ occiſis ſepul
4.Re.9.g turá ſollicit⁹ exhibebat. Deniqꝫ cũ reuerſuſ
eſſet rex ſennacherib fugiẽs a iudea plagá
quá circa eũ fecerat ds pp blaſphemiá ſuá:
⁊ irat⁹ multos occideret ex filijs iſrael: tobi-
infra.2.b as ſepeliebat coꝛpoꝛa eoꝝ. At vbi nũciatuꝫ
ẽ regi: iuſſit eũ occidi: ⁊ tulit oẽm ſbaꝫ eius.
Tobias vero cũ filio ſuo ⁊ cũ vxoꝛe fugiẽs:
nudus latuit: q⁊ multi diligebát eũ. Poſt di
es vero q̄draginta q̄nqꝫ occiderũt regẽ filij
ipſius. Et reuerſus eſt tobias in domũ ſuam
omniſqꝫ facultas eius reſtituta eſt ei.

CC.S. In die feſto tobias prádiũ magnũ
parat. mittit filiũ ad epuládũ vicinos ⁊ pa-
rẽtes timẽtes deũ: inueniẽ iugulat⁹. Unus
ex filijs iſrael nunciaẽ patri ⁊ filio ⁊ ſepeli-
uit eũ. arguiẽ a ppinqs: nec tñ ppter hoc de
ſtitit ab opib⁹ miſericoꝛdie: cec⁹ fcũs ex ſter-
coꝛe hirũdinis gr̃as agit. irridẽtes amicos
coꝛrigit bono ope: ⁊ pcipue de hedo vitupa
tur ab vxoꝛe ſua anna textrine. II

Poſt hec vero cũ eẽt dies feſt⁹ dñi: ⁊ fa A
ctũ eſſet prandiũ bonũ in domo To-
bie: dixit filio ſuo. Uade ⁊ adduc aliquos d
tribu nr̃a timẽtes deũ: vt epuleẽ nobiſcum.
Cunqꝫ abiſſet: reuerſus nunciauit ei vnum
ex filijs iſrael iugulatũ iacere in platea. Sta
timqꝫ exiliẽs de accubitu ſuo: relinquẽſ prá
diũ ieiun⁹ puenit ad coꝛp⁹: tollẽſqꝫ illd poꝛ
tauit a domũ ſuá occulte: vt dũ ſol occubuiſ
ſet caute ſepeliret eũ. Cũqꝫ occultaſſet coꝛp⁹
mánducauit panẽ cũ luctu ⁊ tremoꝛe: memo-
rans illũ ſermonẽ quẽ dixit dñs p amos p-
phetá. Dies feſti veſtri cõuerteñẽ in lamen-
tationẽ ⁊ luctũ. Cũ vero ſol occubuiſſet: abijt B
⁊ ſepeliuit eũ. Arguebát át eũ oẽs proximi Amos.8.c
eius ⁊ dicentes. Iá huius rei cá interfici iuſ-
ſus es: ⁊ vix effugiſti moꝛtis imperiũ: ⁊ iteꝝ 8.1.d.
ſepelis moꝛtuos. Sed tobias plus timẽs de
um q̄ꝫ regẽ rapiebat coꝛpoꝛa occiſoꝛũ ⁊ oc-
cultabat in domo ſua ⁊ medijs noctibus ſe
peliebat ea. Cõtingit át vt quadá die fatiga
t⁹ a ſepultura veniẽs domũ iactaſſet ſe iux-
ta parietẽ ⁊ obdoꝛmiſſet ⁊ ex nido hirũdinũ
doꝛmiẽti illi: calida ſtercoꝛa iciderẽt ſup ocu
los ei⁹: fieretqꝫ cecus. Hác át téptationẽ id C
pmiſit dñs euenire illi: vt poſteris dareẽ exẽ
plũ patiẽtie eius: ſicut ⁊ ſcti iob. Ná cũ ab in
fantia ſua ſp deũ timuerit ⁊ mádata eius cu
ſtodierit: nõ eſt cõtriſtatus cõtra deũ q̄ pla
ga cecitatis euenerit ei: ſed imobilis in dei
timoꝛe pmáſit: agẽs gr̃as deo oib⁹ dieb⁹ vi
te ſue. Ná ſicut beato iob inſultabát reges:
ita iſti parẽtes ⁊ cognati eius irridebát vitá
eius dicẽtes. Ubi ẽ ſpes tua pro q̄ vero icre
pabat eos: dicẽs. Nolite ita loq: qm̄ filij ſcõ infra.8.a
rũ ſumus: ⁊ vitá illá expectam⁹: quá de⁹ da
tur⁹ ẽ his q fidẽ ſuá nũqꝫ mutát ab eo. An- D
no vero vxoꝛ ei⁹ ibat ad op⁹ textrinũ quoti
die: ⁊ de laboꝛe manuũ ſuaꝝ victũ quẽ cõſe
q potuiſſet dferebat. Uñ factũ ẽ: vt hedũ ca
prarũ accipiẽs: detuliſſet domi. Cui⁹ cũ vocẽ
balátis vir ei⁹ audiſſet: dixit. Uidete ne foꝛ

te furtiuus ſit. Reddite eū dñis ſuis: qꝛ nō
licet nobis aut edeř ex furto aliqd aut ɔtin
geř. Ad hec vxor ei⁹ irata rñdit. Manifeſta
vana facta ē ſpes tua: ⁊ elemoſyne tue mō
apparuerūt atq3 his ⁊ alijs huiuſcemōi ver
bis exprobrabat ei.

¶C.S. De orōne tobie. de ſara filia rague
lis q̄lē exprobrat᷑ ab ancilla. de oratiōe ei⁹:
⁊ ieiunio triū dieꝝ ⁊ triū noctiū. exaudiūt᷑ p̄
ceſ eoꝝ. raphael ad curādū eos ē miſſuſ. III

A Tunc tobias ingemuit: ⁊ cepit orare
cū lachrymis dicens: Juſt⁹ es dñe: ⁊
oīa iudicia tua vera ſūt: ⁊ oēs vie tue miſeri
cordia ⁊ veritas ⁊ iudicium. Et nūc dñe me
mor eſto mei: ⁊ ne vindictā ſumas de pecca
tis meis: neq3 reminiſcaris delicta mea vel
parētū meoꝝ. qm̄ nō obediuim⁹ p̄ceptis tu
is: ideo traditi ſum⁹ i direptionē ⁊ captiuita
tē ⁊ mortē ⁊ i fabulā: ⁊ in iproperiū oib⁹ na
tionib⁹ in q̄bus diſpſiſti nos. Et nūc dñe ma
gna iudicia tua: qꝛ nō egim⁹ ƀ3 p̄cepta tua:
⁊ ñ ambulauim⁹ ſinceriter corā te: Et nunc
dñe ƀ3 volūtatē tuā fac mecū: ⁊ p̄cipe i pace
recipi ſpm̄ meum. Expedit. n. mihi mori ma
gis q̄3 viuer. Eadē itaq3 die ɔtigit vt ſara fi
B lia raguelis i rageſ ciuitate medoꝝ: ⁊ ipa au
diret iproperiū ab vna ex ancilliſ patris ſui
qm̄ tradita fuerat ſeptē viriſ: ⁊ demoniū no
mine aſmodeus occiderat eos. mox vt igreſ
ſi fuiſſent ad eā. Ergo cū ꝓ culpa ſua icrepa
ret puellā: rñdit ei: dicens. Amplius ex te ñ
videam⁹ filiū aut filiā ſup terrā: interfectrix
viroꝝ tuoꝝ. Nunqd ⁊ occidere me vis ſicut
ēt occidiſti ſeptē viros: Ad hanc voce3 pre
xit in ſupius cubiculū dom⁹ ſue: ⁊ trib⁹ die
bus ⁊ trib⁹ noctib⁹ nō māducauit neq3 bi
bit: ſ3 in orōne pſiſtens cū lachrimis depre
cabat᷑ deū: vt ab iſto impropio liberaret eā
C Factū eſt aūt die tertia dū cōpleret orōne3:
bñdicens dñm: dixit. Benedictū ē nomen
tuū deus patrū noſtroꝝ: qui cū iratus fueriſ
miſericordiā facies: ⁊ in tpe tribulatōiſ pec
cata dimittis his q inuocāt te. Ad te dñe fa
ciem meā cōuerto: ad te oculos meos erigo
Peto dñe vt te vinculo improperij hui⁹ ab
ſoluas me: aut certe deſup terrā eripias me
Tu ſcis dñe qꝛ nūq̄3 concupiui virū: ⁊ mun
dam ſeruaui aīam meā ab oī concupiſcētia
Nunq̄3 cū ludentibus miſcui me: neq3 cū
his qui in leuitate ambulant participē me
prebui. Virū aūt cum timore tuo non cum
libidine mea conſenſi ſuſcipere. Et aut ego i D
digna fui illis: aut illi forſitā mihi nō fuerūt
digni: qꝛ forſitan viro alij cōſeruaſti me. Nō
eſt enim in hois poteſtate conſilium tuum.
Hoc autem pro certo habet omnis qui colit
te: qꝛ vita eius ſi i iprobatiōe fuerit corona
bitur: ſi autē in tribulatione fuerit liberabi
tur: ⁊ ſi in corruptione fuerit: ad miſericordi
am tuam venire licebit. Non enim delecta
ris in perditionibus noſtris: qꝛ poſt tēpeſta
tem tranquillū facis: ⁊ poſt lachrimationē
⁊ fletum exultationē infundis. Sit nomen
tuum ds iſrael bñdictū in ſecula. In illo tē
pore exaudite ſunt p̄ces amboꝝ in ɔſpectu
glie ſūmi dei ⁊ miſſus ē angelus dñi ſanct⁹
raphael vt curaret eos ābos quoꝝ vno tpe
ſunt orōnes in ɔſpectu dñi recitare.

¶C.S. Tobias putās ſe mori filiū inſtru
xit: de ſepultura corporis ſui honore matris
⁊ p̄cipue de elemoſynis. pecuniā mutuatā3
ſibi chirographo indicat: ſupbiā fornicatio
nē aliaq3 vetat. IIII

A Igitur cū tobias putaret orationē ſuā
exaudiri: ⁊ mori potuiſſet vocauit ad
ſe tobiā filiū ſuū: dixitq3 ei. Audi fili mi ver
ba oris mei: ⁊ ea in corde tuo q̄ſi fundamē
tū cōſtrue. Cū accepit ds aīa3 meā: corpus
meū ſepeli: ⁊ honorē hēbis matri tue oibus
dieb⁹ vite eius. Memor. n. eē debes: q̄ ⁊ q̄̄
ta picula paſſa ſit pp te in vtero ſuo. Cū aūt
⁊ ipſa cōpleuerit tps vite ſue: ſepelias eā cir
ca me. Oibus aūt dieb⁹ vite tue in mēte ha
beto deū: ⁊ caue ne aliqñ pctō ɔſentias ⁊ p̄
termittas p̄cepta dei nr̄i. Ex ſba tua fac ele B
moſynā ⁊ noli auerteř faciē tuā ab vllo pau prouer.3.b
pere. Ita. n. fiet vt nec a te auertat᷑ facieſ dñi Luce.14.b
Quō potueris ita eſto miſericors. Si mul
tū tibi fuerit abūdāter tribue: ſi exiguū tibi
fuerit ēt exiguū libēter ipartire ſtude. Pre
miū. n. bonū tibi theſaurizas in die neceſſi
tatis: qm̄ elemoſyna ab oī pctō ⁊ a morte li
berat: ⁊ nō patieť aīam ire in tenebras. Fi
ducia magna erit corā ſūmo deo elemoſyna
oibus faciētibus eā. Attēde tibi fili mi ab
oi fornicatōe: ⁊ p̄ter vxorē tuā nunq̄3 patia
ris crimē ſcire. Supbiā nunq̄3 in tuo ſenſu
aut in tuo verbo dñari pmittas. In ipſa. n. Leui.19.b
initiū ſūpſit oīs pditio. Quicūq3 tibi aliqd Deu.24.c
opatus fuerit: ſtatim ei mercedē reſtitue: ⁊ Math.7.
merces mercēnarij tui apud te oio nō rema
neat. q̄d ab alio oderis fieri tibi: vide ne tu

aliq̄ñ alteri facias. Panē tuū cū eſurienti/
bus ⁊ egētibus comede: ⁊ de veſtimētis tu
is nudos tege. Panē tuū ⁊ vinū tuū ſuper
ſepulturā iuſti ɔſtitue: ⁊ noli ex eo māduca/
re ⁊ bibere cū pctōrib⁹. Cōſiliū ſp a ſapiēte
D pquire. Oi tpe bñdic deū: ⁊ pete ab eo vt vi
as tuas dirigat: ⁊ oia ɔſilia tua in ipſo pma
I.i.c neant. Indico ēt tibi fili mi dediſſe me decē
talēta argēti dū infantulus eēs gabelo i ra
ges ciuitate medoꝝ: ⁊ chyrographū ei⁹ apd
me hēo. Et ideo pquire qūo ad eū puenias
⁊ recipias ab eo ſupra memoratū pōd⁹ ar/
gēti: ⁊ reſtituas ei chirographū ſuū. Noli ti
mere fili: pauperē qdē vitā gerim⁹: ſʒ multa
ta bona habebim⁹ ſi timuerimus deū: ⁊ re/
ceſſerimus ab oi peccato ⁊ fecerimus bene.

¶ C.S. Tobias ſociū itineris q̄rit: raphae
lē inuenit: ad prēm introducit: eo comitante
ɔfect⁹ ē. mr̄ flet quā pater ɔſolatur. V

A TUnc r̄ndit tobias prī ſuo: ⁊ dixit. Oia
q̄cūqʒ pcepiſti mihi: faciā pr̄. Qūo āt
pecuniā hāc inq̄rā: ignoro. Ille me neſcit: ⁊
ego eū ignoro. Qd ſignū dabo ei? Sʒ neqʒ
viā p quā pgaƭ illuc aliq̄ñ cognoui. Tūc pr̄
ſu⁹ r̄ndit illi: ⁊ dixit. Chirographū qdē illiuſ
apud me hēo qd dū illi oñderis ſtatī reſtitu
et. Sʒ pge nūc ⁊ inq̄re tibi aliquē fidelē viꝝ
q eat tecū ſalua mercede ſua: dū adhuc vi/
uo: vt recipias eā. Tūc egreſſus tobias iue/
nit iuuenē ſplēdidū ſtātē pcīctū: ⁊ q̄ſi paratū
ad ambulādū. Et ignorās q ãgelus dī eēt
ſalutauit eū: ⁊ dixit. Vñ te hēmus bone iu/
B uenis? At ille r̄ndit. Ex filijs iſrael. Et tobiaſ
dixit ei. Noſti viā q̄ ducit i regionē medoꝝ?
Cui r̄ndit. Noui ⁊ oia itinera ei⁹ frequenter
ambulaui: ⁊ māſi apd gabelū frēm nr̄m q
moraƭ i rages ciuitate medoꝝ q̄ poſita ē in
mōte egbathanis. Cui tobias ait. Suſtine
me obſecro: donec h ipa nūciē prī meo. Tūc
igreſſus tobias idicauit vniuerſa h prī ſuo.
Sup q̄ ãmirat⁹ pr̄ rogauit vt itroieret ad eū
Ingreſſus itaqʒ ſalutauit eū: ⁊ dixit. Gaudi
ũʒ tibi ſit ſp. Et ait tobias. Quale gaudium
erit mihi: q in tenebris ſedeo: ⁊ lumē celi nō
video? Cui ait iuuenis. Forti aio eſto: ⁊ in pr/
C ximo ē vt a deo cureris. Dixit itaqʒ illi tobi
as. Nūqd poteris pducere filiū meū ad ga/
belū i rages ciuitatē medoꝝ? Et cū redieris
reſtituā tibi mercedē tuā. Et dixit ei ãgelus.
Ego ducā ⁊ reducā eū ad te. Cui tobias r̄ñ/
dit. Rogo te. Indica mihi de q̄ domo: aut d
qua tribu es tu. Cui raphael ãgelus dixit.
Gen⁹ q̄ris mercēnarij: an ipm mercēnariuʒ
q cū filio tuo eat. Sʒ ne forte ſollicitū te red
dā: ego ſū azarias: ananie magne fili⁹. Et to
bias r̄ndit. Ex magno gñe es tu. Sed peto
ne iraſcaris q voluerīʒ cognoſcere gen⁹ tu
uʒ. Dixit āt illi angelus. Ego ſanū ducaʒ ⁊
ſanū tibi reducā filiū tuū. R̄ndēs āt tobia ſ D
ait. Bñ ambuletis: ⁊ ſit dñs i itinere vr̄o: ⁊
angelus ei⁹ comiteƭ vobiſcuʒ. Tūc paratis
oib⁹ q̄ erāt i via portāda: fecit tobias vale
prī ſuo ⁊ mrī ſue ⁊ ābulauerūt ābo ſil'. Cūqʒ infra .io.b
ɔfecti eēnt: cepit mr̄ ei⁹ flere ⁊ dr̄e. Baculū
ſenectutis nr̄e tuliſti: ⁊ tranſmiſiſti a nobis.
Nūq̄ʒ fuiſſet ipſa pecunia p qua miſiſti eū.
Sufficiebat nobis pauptas nr̄a: vt diuitias
cōputem⁹ h: q videbam⁹ filiū nr̄ʒ. Dixitqʒ
ei tobias. Noli flere. Salu⁹ pueniet fili⁹ nr̄ ⁊
⁊ ſalu⁹ reuerteƭ ad nos: ⁊ oculi tui videbūt
illū. Credo. n. q angelus dei bon⁹ comiteƭ ei
⁊ bñ diſponet omia q̄ circa eū geruntƭ: ita vt
cū gaudio reuertaƭ ad nos. Ad hāc vocem
ceſſauit mater eius flere: ⁊ tacuit.

¶ C.S. Liberat angelus tobiā ne deuoreƭ
a piſce: docet eū de corde ⁊ iecore ⁊ felle pi/
ſcis: cui⁹ vtilitatis ē. pſuadet ei nuptias fa/
re. docet ſanctitatē nuptiaꝝ. VI

PRofect⁹ eſt āt tobias: ⁊ canis ſecut⁹ ē A
eū: ⁊ māſit pma māſiōe iuxta fluuiū
tigris. Et exiuit vt lauaret pedes ſuos: ⁊ ec/
ce piſcis imanis exiuit ad deuorādū eū. Quē
expaueſcēs tobias: clamauit voce magna:
dicēs: Dñe: iuadit me. Et dixit ei angel⁹. ap
prehēde brāciā ei⁹: ⁊ trahe eū ad te. Qd cuʒ
feciſſet attraxit eū i ſiccū: ⁊ palpitaƭ cepit an
te pedes ei⁹. Tūc dixit ei āgel⁹. Exētera hūc
piſcē: ⁊ cor ei⁹ ⁊ fel ⁊ iecor repone tibi. Sunt
n. hec neceſſaria ad medicamenta vtiliter.
Qd cū feciſſet aſſauit carneſ ei⁹ ⁊ ſecū ſuſtu B
lerūt i via: cetera ſalierūt q̄ ſufficerēt eis: quouſ
qʒ puenirēt i rages ciuitatē medoꝝ. Tūc iter
rogauit tobias angeluʒ: ⁊ dixit ei. Obſecro
te azaria frater: vt dicas mihi quod remedi
um habebunt iſta que de piſce ſeruare iuſ/
ſiſti. Et reſpondens angelus dixit ei. Cor/
dis eius particulam ſi ſuper carbones po/
nas: fumus eius extricat omne gen⁹ demo
niorum ſiue a viro ſiue a muliere: ita vt vl/
tra non accedat ad eos. Et fel valet ad vn/
guendos oculos in quibus fuerit albugo: ⁊ C
ſanabuntur. Et dixit ei tobias. Ubi vis vt

manean mus. Reſpondenſq; angelus : ait:
Eſt hic raguel nomine vir propinquus de
tribu tua: ⁊ hic habet filiam nomine ſaram:
ſed neq; maſculum neq; feminã vllam ha
bet aliam preter eam. Tibi debetur omnis
ſubſtantia eius: ⁊ oportet eã te accipere con
iugem. Pete ergo eã a patre eius: ⁊ dabit
tibi eam in vxorem. Tunc reſpondit tobias:
⁊ dixit. Audio quia tradita eſt ſeptem viris:
⁊ mortui ſunt: ſed ⁊ hoc audiui: quia demo
nium occidit illos. Timeo ergo ne forte ⁊
mihi hec eueniant: ⁊ cum ſim vnicus paren
tibus meis: deponam ſenectutem illorum
cum triſticia ad inferos. Tunc angelus ra
phael dixit ei. Audi me: ⁊ oſtẽdam tibi: qui
B ſunt quibus preualere poteſt demonium.
Hi namq; qui coniugium ita ſuſcipiunt vt
deum a ſe ⁊ a ſua mente excludunt: ⁊ ſue li
bidini ita vacent ſicut equus ⁊ mulus qui
bus nõ eſt intellectus: hẽt poteſtatẽ demo
Ps.31. niũ ſuper eos. Tu aũt cũ acceperis eam: in
greſſus cubiculũ per tres dies cõtinẽs eſto
ab ea ⁊ nihil aliud niſi orationibus vacabiſ
cũ ea. Ipſa autẽ nocte: incenſo iecore piſcis
fugabitur demoniũ. Secũda vero nocte in
copulatione ſanctorũ patriarcharũ admit
teris. Tertia aũt nocte benedictionem cõſe
quris vt filii ex vobis procreẽtur incolumeſ.
Tranſacta aũt tertia nocte accipies virginẽ
cum timore domini amore filiorum: magis
q̃; libidinis ductus: vt in ſemine abrae be
nedictionem in filiis conſequaris.

¶C.S. venerũt ad domũ raguelis. daſſara
tobie vxor cũ benedictione coniugali. ⁊ con
ſcribiſ in cartha cõiugium VII.

A Ingreſſi ſunt aũt ad raguelẽ: ⁊ ſuſcepit
eos raguel cũ gaudio. itueſq; tobiã
raguel dixit anne vxori ſue. Quã ſimiliſ ẽ iu
uenis iſte ↄſobrio meo. Et cũ hec dixiſſet ait
Vñ eſtis iuuenes frẽs nr̃i? At illi dixerũt. ex
tribu neptali ſum⁹ ex captiuitate niniue. di
xitq; raguel. Noſtis tobiã frẽ; meũ? Qui di
xerũt. Nouim⁹. Cũq; multa bona loq̃ref ð
eo. Dixit angel⁹ ad raguẽlẽ. Tobias ð quo i
B terrogaſ pr̃ iſti⁹ ẽ. Et miſit ſe raguel ⁊ cũ lachri
mis oſculat⁹ ẽ eũ ⁊ ploraſ ſupra collũ ei⁹: di
xit. bñdictio ſit tibi fili mi: q: boni ⁊ opti viri
infra.9.c fili⁹ es. Et ãna vxor ei⁹ ⁊ ſara ipoꝝ filia lachri
mate ſt. Poſtq̃; aũt locuti ſũt ꝑcepit raguel
occidi arietẽ ⁊ parari ↄuiuiũ. Cũq; hortareſ
eos diſcũbere ad prandiũ tobias dixit. Hic
ego hodie ñ mãducabo neq; bibã: niſi pri⁹
petitionẽ meã ↄfirmes: ⁊ ꝓmittas mihi daſ
ſarã filiã tuã. Quo audito verbo raguel ex C
pauit: ſciẽs qd euenerit illis ſeptẽ: q igreſſi
ſũt ad eã ⁊ timeſ cepit ne forte ⁊ huic ſimili
ter ↄtingeret. Et cũ nutaret ⁊ nõ daret petẽ
ti vllũ rñſu;: dixit ei angeluſ. Noli timeſ da
re eã iſti: qm̃ huic timẽti deũ debeſ ↄiux ſi
lia tua. Propterea ali⁹ nõ potuit hr̃e illã.
Tũc dixit raguel. Nõ dubito q ds̃ pces ⁊ la
chrymas meas i ↄſpectu ſuo admiſerit. Et
credo qm̃ iõ fecit vos venire ad me: vt iſta Nu.39.c
ↄiũgereſ cognationi ſue: ſm legẽ moyſi. Et D
nũc noli dubiũ gerere: qð tibi eã tradã. Et
apphẽdẽs dexterã filie ſue: dextere tobie tra
didit: dicẽs. De⁹ abraã: ⁊ ds yſaac: ⁊ ds ia
cob nobiſcũ ſit ⁊ ipſe ↄiũgat vos impleatq;
bñdictionẽ ſuã in vobis. Et accepta charta
fecerũt ↄſcriptionẽ ↄiugij. Et poſt hec epula
ti ſunt bñdicẽs deũ. Vocauitq; raguel ad ſe
annã vxorem ſuam: ⁊ precepit ei vt prepara
ret alterum cubiculũ. Et introduxit illuc ſa
ram filiã ſuã ⁊ lachrimata eſt. Dixit ei. For
ti aio eſto filia mea. Dñs celi det tibi gaudi
um pro tedio qð perpeſſa es.

¶C.S. Tobias iecur piſcis incẽdit. angel⁹
dñi demoniũ ligat. Tobias ⁊ ſara dñ; orãt:
foſſã paraſ: viui repti ſunt. Raguel gratiaſ
agit. celebrato ↄuiuio raguel dimidiũ bono
rũ ſuoꝝ dat genero ⁊ filio habituꝝ: reliquã;
ꝑtem poſt mortem eius. VIII

A Poſtq̃; vero cenauerũt: introduxerũt
iuuenem ad eã: recordatus itaq; to
bias ſermonum angeli: protulit de caſſidili
ſuo partẽ iecoris: poſuitq; eã ſup carbones
viuos. Tũc raphael angelus apphendit de
monium ⁊ religauit illud in deſerto ſuperio
ris egypti. Tunc hortatus eſt virginẽ tobi
as: dixitq; ei. Sara exurge ⁊ deprecemur de
u; hodie ⁊ cras ⁊ ſcd̃m cras: q: his tribus
noctibus deo iungimur: tertia autẽ trãſacta
nocte in nr̃o erimus ↄiugio. Filij qppe ſan
ctoꝝ ſumus: ⁊ nos poſſumus ↄiungi: ſicut
gẽtes q̃ ignorant deũ. Surgẽtes aũt pariter
inſtãter orabãt ambo ſimul: vt ſanitas da B
reſ eis. Dixitq; tobias. Dñe ds patrũ nr̃o Gen.2.d
rum: bñdicant te celi: terre: mareq; ⁊ fõtes:
⁊ flumina: ⁊ oẽs creature tue q̃ in eis ſunt.
Tu feciſti adã de limo terre: dediſtiq; adiu
toriũ euã. Et nũc dñe tu ſcis: q: nõ luxurie
cã accipio ſororẽ meã ↄiugẽ. ſ; ſola poſteri

tatis dilectione in qua bñdicaꝛ nomē tuū
in ſecula ſeculoꝝ. Dixit itaqꝫ ſara. Miſereꝛ
nobis dñe miſere nobis: ⁊ ꝯſeneſcam᷒ ābo
pariter ſani. Et factū eſt circa pulloꝝ cantū:
accerſiri iuſſit raguel ſeruos ſuos ⁊ abierūt
cū eo pariter vt foderēt ſepulchꝝ. Dicebat
n. ne ſimili mō euenerit ei: quo ⁊ ceteris ali
C is ſeptē viris q̄ ſunt igreſſi ad eā. Cūqꝫ pa‖
raſſet foſſaꝫ reuerſus raguel ad vxorē ſuaꝫ
dixit ei. Mitte vnā ex ancillis tuis: ⁊ videat
ſi mortu᷒ eſt: vt ſepeliā eū anteq̄ꝫ illuceſcat.
At illa miſit vnā ex ancillis ſuis. Que in‖
greſſa cubiculū reppit eos ſaluos ⁊ incolu‖
mes: ſecū pariter dormiētes: ⁊ reuerſa nūcia
uit bonū nūciū. Et bñdixerūt dñm raguel:
videlicet ⁊ anna vxor eius: ⁊ dixerūt. Bñdi
cimus te dñe ds iſrael: qꝛ nō ꝯtigit nobis:
queadmodū putabamus. Feciſti. n. nobiſcū
miſericordiā tuā ⁊ excluſiſti a nobis inimi
D cū ꝑſequētē nos. Miſertus es āt duobus
vnicis. Fac eos dñe plenius bñdicere te: ⁊
ſacrificiū laudis tue ⁊ ſue ſanitatis offerre:
vt cognoſcat vniuerſitas gētiū: qꝛ tu es ds
ſolus in vniuerſa terra. Statimqꝫ p̄cepit ſer
uis ſuis raguel vt replerēt terra foſſā quaꝫ
fecerāt priuſq̄ꝫ eluceſceret. Vxori āt ſue di
xit vt extrueret cōuiuiū ⁊ p̄pararet oīa q̄ i ci
bos erāt inter agētibus neceſſaria. Duaſqꝫ
pingues vaccas ⁊ quattuor arietes occidi
fecit: ⁊ parari epulas oībus vicinis ſuis: cū
infra. 9.a ctiſqꝫ amicis. Et adiurauit raguel tobiā: vt
duas hebdomadas moraretur apud eū. De
oībus aūt q̄ poſſidebat raguel dimidiaꝫ
partē dedit tobie: ⁊ fecit hāc ſcripturā: vt ꝑs
dimidia que ſupererat: poſt obitum eorum
tobie dominio deueniret.

¶C.S. Iuit angelus in rages: recepit pecu
niam a gabelo ⁊ rediit cū eodem gabelo ad
A tobiam. IX

T Unc vocauit tobias āgelū ad ſe: quē
quidē hoīem exiſtimabat: dixitqꝫ ei.
Azaria frater: peto vt auſcultes ꝟba mea.
Si meipm tradā tibi ſeruū: nō ero ꝯdignus
ꝓuidētie tue. Tñ obſecro te vt aſſumas tibi
aīalia ſiue ſeruitia: ⁊ vadas ad gabelū in ra
ges ciuitatē medoꝝ: reddaſqꝫ ei chyrogra‖
B phū ſuū ⁊ recipias ab eo pecuniā ⁊ roges
s.8.d eū venire ad nuptias meas. Scis. n. ip̄e q̄m
numerat pr̄ meus dies: ⁊ ſi tardauero vna
die plus ꝯtriſtatur aīa eius. Et certe vides
quō adiurauit me raguel cuius adiuramen
tum ſpernere nō poſſum. Tunc raphael aſ‖
ſumēs quatuor ex ſeruis raguelis ⁊ duos
camelos in rages ciuitatē medoꝝ perrexit:
⁊ inueniēs gabelum dedit ei chyrographū
ſuū: ⁊ recepit oēm pecuniā. Indicauitqꝫ ei
de tobia filio tobie oīa q̄ geſta ſunt: fecitqꝫ C
eum ſecū venire ad nuptias. Cunqꝫ ingreſ‖
ſus eēt domū raguelis: inuenit tobiā diſcū‖
bētē: ⁊ exiliens oſculati ſunt ſe inuicē. Et fle‖
uit gabelus: benedixitqꝫ deū: ⁊ dixit. Bene s.7.b.
dicat te ds iſrael: qꝛ fili᷒ es optimi viri ⁊ iu‖
ſti: ⁊ timētis deū ⁊ elemoſynas faciētis. Et
dicaꝛ bñdictio ſup̄ vxorē tuā: ⁊ ſup̄ parētes
vr̄os ⁊ videatis filios vr̄os: ⁊ filios filioruꝫ
vr̄oꝝ vſqꝫ in tertiā ⁊ quartā generationem:
⁊ ſit ſemen veſtrū benedictū a deo iſrael q̄ re
gnat in ſecula ſeculoꝝ. Cunqꝫ oēs dixiſſent
amē: acceſſerūt ad ꝯuiuiū. Sꝫ cū timore dñi
nuptiaꝝ ꝯuiuiū exercebāt.

¶C.S. De contriſtatione tobie ſenioris ⁊
etiam anne pro mora filij. tobias rediit cum
vxore. X

C Um vero mora faceret tobias cauſa A
nuptiaꝝ: ſollicitus erat pater ei᷒ to
bias dicens. Putas q̄re moraꝛ filius me᷒:
aut quare detētus eſt ibi: Putas ne gabe‖
lus mortuus ē nemo reddit illi pecuniam?
cepit āt cōtriſtari nimis ipſe ⁊ āna vxor ei᷒
cū eo: ⁊ ceperunt ambo ſimul flere: eo ꝙ die
ſtatuto minime reuerteꝛ fili᷒ eoꝝ ad eos. Fle
bat igiꝛ mater ei᷒ irremediabilibus lachry
mis: atqꝫ dicebat. Heu me fili mi vt qd te mi B
ſimus peregrinari: lumē oculoꝝ nr̄oꝝ: bacu
lū ſenectutis noſtre: ſolatiū vite noſtre: ſpeꝫ
poſteritatis noſtre: Oīa ſimul in te vno ha‖ s.5.b.
bentes te nō debuimus dimittere a nobis.
cui dicebat tobias. Tace ⁊ noli turbari: ſan᷒
eſt filius noſter: ſatis fidelis eſt vir ille cum
quo᷒ miſimus eū. Illa āt nullo modo cōſola
ri poterat: ſed quotidie exiliēs circūſpiciebat
⁊ circūiebat vias oēs per quas ſpes remeā
di videbaꝛ vt ꝓcul videret eū: ſi fieri poſſet
veniētē. At vero raguel dicebat ad generuꝫ C
ſuū. Mane hic: ⁊ ego mittā nunciū ſalutis
de te ad tobiā prēm tuū. cui tobias ait. Ego
noui qꝛ pater me᷒ ⁊ mr̄ mea mō dies cōpu
tant ⁊ cruciaꝛ ſp̄us eoꝝ in ipſis. cunqꝫ ver‖
bis multis rogaret raguel tobiā: ⁊ ille eum
nulla rōne vellet audire tradidit ei ſaram ⁊
dimidiā partē oīs ſb̄e ſue in pueris: in puel‖
lis: in pecudibus: in camelis: ⁊ in vaccis: ⁊

pecunia multa: ꝛ ſaluū atq₃ gaudētē dimiſit
B eū a ſe dicēs. Angelus dn̄i ſcūs ſit in itinere
vr̄o: pducatq₃ vos incolumes: ꝛ inueniatis
oīa recte circa parētes vr̄os: ꝛ videāt oculi
mei filios vr̄os priuſq₃ moriar. Et ꝓpbēn-
dētes parentes filiā: oſculati ſūt eā: ꝛ dimiſe-
runt ire monentes eā honorare ſoceros: di-
ligere maritū regere familiā gubernare do-
mū: ꝛ ſemetipſā irrepꝛehenſibilē exhibere.
¶ C. S. Tobias dimiſſā ſara cū angelo pre-
ceſſit ſarā ꝛ familiā: linit oculos pr̄is de fel-
le piſcis. poſt ſeptē dieſ venit ſara ꝛ celebrāt
ꝯuiuiū. venerūt ꝯſobrini tobie: ꝛ fit gaudiū
imēſuʒ per alios ſeptē dies. XI

A Cumq₃ reuerterent: puenerūt ad charā
tā q̄ eſt in medio itinere ꝯtra niniuē
vndecimo die. Dixitq₃ angelus. Tobia fra-
ter: ſcis quēadmodū reliqſti patrē tuū. Si
placet itaq₃ tibi pcedam⁹: ꝛ lēto gradu inſe-
quantur iter noſtrū familie ſimul cū ꝯiuge
tua ꝛ cū aīalib⁹. Cūq₃ hoc placuiſſet vt irēt
dixit raphael ad tobiā. Tolle tecū ex felle pi-
ſcis: erit. n. neceſſariū. Tulit itaq₃ tobias ex
felle illo: ꝛ abierūt. Anna āt ſedebat ſec⁹ viā
q̄tidie i ſupcilio mōtis: vn̄ reſpicere poterat
de lōginquo. Et dū ex eodē loco ſpecularet
B aduētū ei⁹: vidit a lōge: ꝛ illico cognouit ve-
niētē filiū ſuū: currēſq₃ nūciauit viro ſuo: di-
cēs. Ecce venit fili⁹ tu⁹. Dixitq₃ raphael ad
tobiā. At vbi introieris domū tuā ſtati ado-
ra dn̄ʒ deū tuū: ꝛ grās agēs ei accede ad pa-
trē tuū: ꝛ oſculare eū. Statimq₃ lini ſup ocu-
los eius ex felle iſto piſcis qd̄ portas tecū.
Scias. n. qm̄ mox apient oculi eius: ꝛ vide-
bit pr̄ tuus lumē celi: ꝛ in aſpectu tuo gau-
debit. Tūc pcucurrit canis q ſimul fuerat in
via: ꝛ q̄ſi nūci⁹ adueniēs blādimēto ſue cau-
de gaudebat. Et exurgēs cecus pr̄: cepit of-
C fendēs pedib⁹ currere: ꝛ data manu pue-
ro: occurrit in obuiā filio ſuo. Et ſuſcipiens
oſculatus ē eū cū vxore ſua: ꝛ ceperūt flere
gaudio. Cūq₃ adoraſſent deū ꝛ grās egiſſēt
ꝯſederūt. Tūc ſumēs tobias de felle piſcis:
liniuit oculos pr̄is ſui. Et ſuſtinuit quaſi di-
midiā fere horā. Et cepit albugo ex oculis
eius q̄ſi mēbrana oui egredi. Quā appbēn-
dēs tobias traxit ab oculis ei⁹: ſtatimq₃ vi-
ſū recepit. Et glorificabāt deū ipſe videlicet
ꝛ vxor ei⁹: ꝛ oēs q ſciebāt eū. Dicebatq₃ to-
bias. Bn̄dico te dn̄e ds̄ iſrael: q꞉ tu caſtiga-
ſti me ꝛ tu ſaluaſti me. Et ecce ego video to-
biā filiū meū. Ingreſſa eſt ēt poſt ſeptē dies B
ſara vxor filij eius: ꝛ oīs familia ꝛ pecora ſa-
na ꝛ cameli ꝛ pecunia multa vxoris: ſed ꝛ il-
la pecunia quā recepat a gabelo. Et enarra-
uit parētib⁹ ſuis oīa bn̄ficia dei: q̄ feciſſʒ cir-
ca eū p hoīeʒ q eū duxerat. Veneruntq₃ achi-
or ꝛ nabath ꝯſobrini tobie: gaudētes ad to-
biā: ꝛ ꝯgratulātes ei de oībus bonis q̄ circa
illū oñderat ds̄. Et p ſeptē dieſ epulātes oēſ
cū gaudio magno gauiſi ſunt.
¶ C. S. Tobias fili⁹ cōmemorat pr̄i benefi-
cia p raphaelē ſibi fcā. tunc vterq₃ offert ei
medietatē bonoꝝ ſuoꝝ: ꝛ ille apiens eis oēʒ
veritatē ablat⁹ ē ab eis pr̄ ꝛ filius per tres
horas ſtant proſtrati in terra. XII

Tunc vocauit ad ſe tobias filiū ſuum A
dixitq₃ ei. Quid poſſumus dare viro
iſto ſancto q venit tecū? Rn̄dēs tobias: di-
xit pr̄i ſuo. Pr̄ quā mercedē dabim⁹ ei: aut
qd dignū poterit eē beneficijs eius. Me du-
xit ꝛ reduxit ſanū: pecuniā a gabelo ipſe re-
cepit: vxorē ipſe me hr̄e fecit ꝛ demoniū ab
ea ipſe compeſcuit: gaudiū parentib⁹ ei⁹ fe-
cit meipm a deuoratōe piſcis eripuit: te q̄q₃
videre fecit lumē celi: ꝛ bonis oīb⁹ p euʒ re-
pleti ſumus. Quid illi adhuc poterimus di- B
gnū dare? Sed peto te pater mi: vt roges eū
ſi forte dignabit medietatē de oībus que al-
lata ſunt ſibi aſſumere. Et vocātes eū pr̄. ſ. ꝛ
fili⁹: tulerūt eū in partē: ꝛ rogare ceperūt vt
dignaret dimidiā ptē oium q̄ attulerāt acce-
ptā hr̄e. Tūc dixit eis occulte. Bn̄dicite deū
celi ꝛ corā oīb⁹ viuētibus ꝯfitemini ei: q꞉ fe-
cit vobiſcū miſericordiā ſuā. Etenī ſacrm̄ re-
gis abſcōdere bonū eſt: opa āt dei reuelare
ꝛ cōfiteri honorificū eſt. Bona ē oratio cuʒ
ieiunio ꝛ elemoſyna magiſ q̄ȝ theſauros au-
ri recōdere: qm̄ elemoſyna a morte liberat:
ꝛ ipſa eſt q̄ purgat pctā: ꝛ facit inuenire vitā
eternā. Qui āt faciūt pctm̄ ꝛ iniqtatem: ho- C
ſtes ſunt aīe ſue. Manifeſto ḡ vobis verita-
tē: ꝛ nō abſcōdā a vobis occultū ſmonem.
Qñ orabas cū lachrymis ꝛ ſepeliebaſ mor-
tuos: ꝛ relinq̄bas prādiū tuū: ꝛ mortuoſ ab-
ſcondebas p diē in domo tua ꝛ nocte ſepeli-
ebas eos: ego obtuli oratione tuā dn̄o. Et
q꞉ accept⁹ eras deo: neceſſe fuit vt tēptatio
pbaret te. Et nūc miſit me dn̄s vt curarē te:
ꝛ ſarā vxorē filij tui a demonio liberarē. Ego
enī ſū raphael angelus vn⁹ ex ſeptē q aſta-
mus añ dn̄m. Cūq₃ hec audiſſent turbati ſū

B ꝛ tremētes ceciderūt ſup terrā ī faciē ſuam.
Dixitq3 eis angelus. Pax vobis. Nolite
timere. Et.n.cū eē3 vobiſcū p voluntatē dei
erā: ipm benedicite: cātate illi: videbar qde3
vobiſcū mādūcare ꝛ bibere: ſed ego cibo in
uiſibili ꝛ potu q ab hoībꝰ videri nō pt: vtoꝛ.
Tps ē ḡ vt reuertar ad eū q me miſit: vos
aūt bn̄dicite deū: ꝛ narrate oīa mirabilia eiꝰ
Et cū hec dixiſſet ab aſpectu eoꝝ ablatꝰ eſt:
ꝛ vltra eū videre nō potuerūt. Tūc ꝓſtrati p
horas tres in faciē: bn̄dixerūt deū. Et exur-
gētes narrauerūt oīa mirabilia eius.
¶C.S. Verba tobie benedicentis dn̄m: ꝛ
ꝓphetia eius ſub noīe hieruſalē. XIII
A Periēs āt tobias ſenioꝛ os ſuū bn̄-
dixit dn̄m: ꝛ dixit. Magnū es dn̄e i
eternū: ꝛ in oīa ſecula regnū tuū: qm̄ tu fla
gellas ꝛ ſaluas deducis ad inferos ꝛ redu-
1.Reg.2.a cis: ꝛ nō eſt q effugiat manum tuam. Con-
Sap.16.b. fitemini dn̄o filij iſrael: ꝛ in ꝯſpectu gentiu3
laudate eū: q2 ideo diſpſit vos inter gētes:
q̄ ignoꝛāt eū vt vos enarretis mirabilia eiꝰ
ꝛ faciatis ſcire eos: q2 nō ē aliꝰ ds oīpotēs
ꝑter eū. Ipſe caſtigauit nos ꝓpter iniqtates
nr̄as: ꝛ ipſe ſaluabit nos ꝓpter miſicoꝛdiā
B ſuā. Aſpicite ḡ q̄ fecit nobiſcū: ꝛ cū timoꝛe
tremoꝛe ꝯfitemini illi: regēq3 ſeculoꝝ exalta
te in opibus veſtris. Ego aūt in terra capti-
uitatis mee ꝯfiteboꝛ illi qm̄ oſ̄ndit q3 maie-
ſtatē ſuā in gēte peccatricē. Cōuertimini ita
q3 peccatoꝛes: ꝛ facite iuſtitiā corā dn̄o: cre-
dētes q faciat vobiſcū miſericoꝛdiā ſuam.
Ego aūt ꝛ aīa mea in eo letabimur. Bn̄dici
te dn̄o oēs electi eius: agite dies letitie ꝛ cō
C fitemini illi. Hieruſalē ciuitas dei: caſtiga-
uit te dn̄s in operibꝰ manuū tuaꝝ. Cōfitere
dn̄o in bonis tuis: ꝛ bn̄dic deū ſeculoꝝ vt re
edificet i te tabernaculū ſuū ꝛ reuocet ad te
oēs captiuos ꝛ gaudeas i oīa ſecula ſeculo-
rū. Luce ſplēdida fulgebis: ꝛ oēs fines terre
adoꝛabūt te. Natōes ex lōginquo ad te ve-
nient: ꝛ munera deferētes adoꝛabūt i te dn̄3
ꝛ terrā tuā in ſcificatōe3 hēbūt. Nomē eni3
magnū inuocabūt in te. Maledicti erant q
ꝯtēpſerit te: ꝛ ꝯdēnati erunt oēs q blaſphe-
mauerint te: bn̄dictiq3 erūt q edificauerunt
te. Tu āt letaberis i filijs tuis: qm̄ oēs bn̄-
D dicent: ꝛ ꝯgregabunt ad dn̄m. Bti oēs q
diligūt te: ꝛ qui gaudēt ſup pace tua. Aīa
mea bn̄dic dn̄m: qm̄ liberauit irl'm ciuitatē
ſuā a cūctis tribulatōibꝰ eius ds nr̄. Btūs
ero ſi fuerint reliq̄e ſeminis mei ad vidēdā
claritatē irl'm. Poꝛte irl'm ex ſaphiro ꝛ ſmā Apo.21.b.
ragdo edificabunt: ꝛ ex lapide precioſo oīs
circuitus muroꝝ eius. Ex lapide candido ꝛ
mundo oēs platee eiꝰ ſternentes: ꝛ p vicos
eiꝰ alleluia cātabitur. Benedictus dominꝰ
qui exaltauit eam: vt ſit regnum eius in ſe-
cula ſeculoꝝ ſuper eam. amen.
¶C.S. De ānis ꝛ obitu ꝛ ſepultura tobie
ꝛ ꝓphetia eius. de perditiōe niniue ꝛ reſtau
ratōe hieruſalē. de reditu tobie ad ſoceros
ſuos: ꝛ de moꝛte ipſius. XIIII
ET ꝯſumati ſunt ſmōes tobie. Et poſt A
q3 illuminatꝰ ē tobias vixit annis q̄-
draginta duobꝰ: ꝛ vidit filios nepotū ſuoꝝ.
Cōpletis itaq3 ānis cētū duobꝰ: ſepultꝰ eſt
honoꝛifice in niniue. Quiq̄ginta nāq3 ꝛ ſex
annoꝝ lumē oculoꝝ amiſit: ſexagenariꝰ ve-
ro recepit. Reliquū ꝟo vite ſue i gaudio fu
it: ꝛ cū bono ꝓfectu timoꝛis ꝑrexit i pace. In
hora āt moꝛtis ſue vocauit ad ſe tobiā filiū
ſuū: ꝛ ſeptē iuuenes filios ſuos nepotes: di-
xitq3 eis. Prope erit interitꝰ niniue. Nō eni B
excidit ꝟbū dn̄i ꝛ frēs nr̄i q diſpſi ſūt a ter-
ra iſrael reuertent ad eā. Oīs āt deſerta terra
eiꝰ replebit: ꝛ domꝰ dei q̄ ē i ea icēſa ē iteru3
reedificabit: ibiq3 reuertent oēs timētes de
u3. Et relinquēt gētes idola ſua: ꝛ venēt i irl'3
ꝛ inhitabūt i ea ꝛ gaudebūt i ea oēs reges
terre adoꝛātes deū iſrael. Audite ḡ filij mei
patrē vr̄m. Seruite dn̄o i veritate: ꝛ inqrite C
vt faciatis q̄ placita ſūt illi. Et filijs vr̄is mā Joſue.24.c
date: vt faciāt iuſtitias ꝛ elemoſynas: vt ſint
memoꝛes dei: ꝛ bn̄dicāt eū i oī tpe i ꝟitate
ꝛ i tota ꝟtute ſua. Nūc ḡ filij audite me ꝛ no
lite mānere hic. Sz q̄cūq3 die ſepelieritis mr̄e3
vr̄a3 circa me i vno ſepulchro ex eo dirigite
greſſus vr̄os vt exeatis hic. Video.n. q2 ini D
qtas eiꝰ finē dabit ei. Fcm̄ ē āt pꝰ obitū mr̄is
ſue: tobias abſceſſit ex niniue cū vxoꝛe ſua:
ꝛ filijs ꝛ filioꝝ filijs: ꝛ reuerſus ē ad ſoceros
ſuos. Inuenitq3 eos icolumes in ſenectute
bona: ꝛ curā eoꝝ geſſit. Et ipſe clauſit oculos
eoꝝ: ꝛ oē3 hereditatē domꝰ raguelis ipſe pce
pit: viditq3 qntā gn̄atōe3 filios filioꝝ ſuoꝝ.
Et cōpletis ānis nonagīta ꝛ nouē i timoꝛe
dn̄i cū gaudio ſepelierūt eū. Oīs āt cogna-
tio eiꝰ: ꝛ oīs gn̄atio eius in bona vita ꝛ i ſā
cta ꝯuerſatōe pmāſit: ita vt accepti eēnt tā
deo q̄3 hoībus ꝛ cūctis habitātibus terrā.
¶Explicit liber Tobie.

Incipit prologus in librum Judith.

Apud hebreos liber iudith i agiogra
pha legit: cuiꝰ auctoritas ad roborā
da illa q̄ i cōtētionē veniūt: minꝰ idōea iudi
cat. chaldeo tñ ſmōe ꝯſcriptꝰ iter hiſtorias
ꝯputat. ſꝫ qꝛ hūc libꝝ ſinodꝰ nicena i nume
ro ſcāꝝ ſcripturaꝝ legit ꝯputaſſe: acqeui po
ſtulatiōi vre: imo exactiōi: ⁊ ſepoſitiſ occupa
tionibꝰ qbꝰ vehemēter artabar: huic vnā lu
cubratiūculā ddi: magis ſenſū e ſenſu qꝫ ex
vbo vbū trāſferēs. Multoꝝ codicū varieta
tē vicioſiſſimā āputaui: ſola ei q̄ itelligētia i
tegra i vbis chaldeis iuenire potui: latinis
expſſi. Accipite iudith viduā: caſtitatis exē
plū ⁊ triūphali laude ppetuis eā pconijs d
clarate. Hāc. n. ñ ſolū feminis: ſꝫ ⁊ viris imi
tabilē dedit: q caſtitatiſ eiꝰ remunerator: vir
tutē ei talē tribuit. vt inuictū oibꝰ hoibꝰ vin
ceret inſuperabilem ſuperaret.

Explicit prologus. Incipit liber Judith.

C. S. De potētia arphaxat ⁊ nobilitate
ciuitatiſ eiꝰ quā edificauit ⁊ ipſꝫ nabuchodo
noſor vicit mittēs nūcios ad oēs ꝓuincias:
quos cum vacuos remiſerunt iurat ſe vin
dicaturum de omnibus. Capitulū I.

A ARpha
xat itaqꝫ rx me
doꝝ ſubiugaue
rat multas gen
tes impio ſuo: ⁊
ipſe edificauit ci
uitatē potētiſſi
mā quā appel
lauit egbatha
nis. Ex lapidi
bus quadratis ⁊ ſectis fecit muros eius: in
altitudine cubitoꝝ ſeptuaginta: ⁊ in latitu
dine cubitoꝝ triginta: turres vero eius poſu
it in altitudine cubitoꝝ cētū. Per quadruꝫ B
vero eaꝝ latꝰ vtrūqꝫ vicenoꝝ pedū ſpacio
tendebat: poſuitqꝫ portas eius in altitudie
turriū. Et gloriabat quaſi potēs in potētia
exercitꝰ ſui: ⁊ in gloria quadrigaꝝ ſuarum.
Anno igit duodecimo regni ſui: nabucho
donoſor rex aſſyrioꝝ qui regnabat in niui
ue ciuitate magna: pugnauit ꝯtra arphaxat C
⁊ obtinuit eū in cāpo magno qui appellatur
ragau circa euphratē ⁊ tigriꝫ ⁊ iadaſon in
cāpo erioch regis elicoꝝ. Tūc exaltatū ē re
gnū nabuchodonoſor: ⁊ cor eius eleuatum 1.Mach.1.a
eſt. Et miſit ad oēs q habitabāt in cilicia ⁊
damaſco ⁊ libano ⁊ ad gentes q̄ ſunt in car
melo ⁊ cedar: ⁊ inhitātes galileā in campo
magno eſdrelon: ⁊ ad oēs q erāt in ſamaria
⁊ trās flumē iordanē vſqꝫ hieruſalē: ⁊ oēm D
terrā ieſſe: quouſqꝫ pueniat ad mōtes ethio
pie. Ad hos oēs miſit nūcios nabuchodo
noſor rex aſſyrioꝝ: q oēs vno aīo ꝯtradixe
runt: ⁊ remāſerūt eos vacuos ac ſine hono
re abiecerūt. Tūc indignatus nabuchodo
noſor rex ad oēm terrā illaꝫ
iurauit p thronū ⁊ regnum
ſuum ꝙ defenderet ſe de oi
bus regionibus his.

C. S. Nabuchodonoſor
habito ꝯſilio mittit holofer
nē ad regna occidētiſ q egre
diens vaſtabat oīa. II

Anno tertiodecio na A
buchodonoſor regis
viceſima ⁊ ſcda die mēſis pri
mi: factū eſt verbū in domo
nabuchodonoſor regis aſſy
rioꝝ: vt defenderet ſe. Voca
uitqꝫ oēs maiores natu: oēſ
qꝫ duces bellatores ſuos: ⁊ habuit cuꝫ eis
myſteriū ꝯſilij ſui. Dixitqꝫ cognatiōeꝫ ſuā i
eo eē: vt oēꝫ terrā ſuo ſuiugaret iperio. Qd
dictū cū placuiſſet oibꝰ vocauit nabuchodo
noſor rex holofernē pncipē militie ſue: ⁊ di
xit ei. Egredere aduerſū oē regnū occidētis: B
⁊ ꝯtra eos pcipue q ꝯtēpſerūt ipiū meū. Nō Ezech.9.b.
parcet oculus tuus vlli regno: oēmqꝫ vrbē
munitā ſubiugabis mihi. Tūc holofernes
vocauit duces ⁊ magiſtratꝰ virtutis aſſyrio
rum ⁊ dinumerauit viroſ in expeditōe ſicut

ꝑcepit ei rex cētū vigīti milia peditū pugna
torū: ⁊ equites ſagittarios duodeciꝫ milia.
Oēmqꝫ expeditionē ſuā fecit p̄ire in multi
tudine inumerabiliū cameloꝝ: cū his q̄ ex
ercitib⁹ ſufficerēt copioſe: boū quoqꝫ armē
ta: gregeſqꝫ ouiū: quoꝝ nō erat numerus.
Frumētū ex oī ſyria i trāſitu ſuo parari ꝯſti
C tuit. Auꝝ ꝟo ⁊ argētū de domo regis aſſū
pſit multū nimis. Et ꝓfectus ē ipſe ⁊ oīs ex
ercit⁹ cū q̄drigiſ ⁊ eqtib⁹: ⁊ ſagittarijs: q co
operuerūt faciē terre ſicut locuſte. Cūqꝫ per
trāſiſſet fines aſſyrioruꝫ: venit ad magnos
mōtes ange q ſūt a ſiniſtro cilitie: aſcēditqꝫ
oīs ſtella eoꝝ ⁊ obtiuit oēꝫ mūitionē. Effre
git āt ciuitatē opinatiſſimā melothi: p̄dauit
qꝫ oēs filios tharſis: ⁊ filios hiſmael q erāt
ꝯtra faciē deſerti: ⁊ ad auſtrū terre celeō. Et
B trāſiuit eufratē: ⁊ venit in meſopotamiaꝫ ⁊
fregit oēs ciuitates excelſas que erāt ibi a
torrente mābre vſqꝫ quo ꝑueniat̄ ad mar̄:
⁊ occupauit terminos eiuſ a cilitia vſqꝫ ad
fines iaphet q ſ̄t ad auſtrū. Adduxitqꝫ oēs
filios madian: ⁊ p̄dauit oēm locupletatōeꝫ
eoꝝ: oēſqꝫ reſiſtētes ſibi occidit i ore gladij.
Et poſt hec deſcendit in cāpos damaſci in
diebus meſſis ⁊ ſuccēdit oīa ſata oēſqꝫ ar
bores ⁊ vineas fecit incidi. ⁊ cecidit timor
illius ſuper omnes inhabitantes terram.
¶ C. S. Ciuitates ſe vltimo tradiderūt ho
loferni. de quib⁹ ip̄e ſibi cepit auxiliatores.
⁊ tū ipſas citates ⁊ deos eoꝝ ſubuertit. III
Tunc miſerunt legatos ſuos vniuer
A ſarū vrbiū ac ꝓuinciaꝝ reges ac p̄n
cipes ſyrie. ſ. ⁊ meſopotamie: ⁊ ſyrie ſobal ⁊
libye atqꝫ cilitie: q veniētes ad holoferneꝫ
dixerūt. Deſinat indignatio tua circa nos.
Melius eſt eniꝫ vt viuētes ſeruiamus na
buchodonoſor regi magno: ⁊ ſubditi ſim⁹
tibi q̄ꝫ morientes cū interitu nr̄o: ip̄i ſuitu
B tis nr̄e dāna patiamur. Oīs citas nr̄a: oīſ
qꝫ poſſeſſio: oēs mōtes ⁊ colles ⁊ cāpi ⁊ ar
mēta boum: gregeſqꝫ ouiū ⁊ caprarū: equo
rumqꝫ ⁊ cameloꝝ: ⁊ vniuerſe facultates no
ſtre atqꝫ familie in ꝯſpcū tuo ſūt. Sint oīa
ſub lege tua. Nos etiā ⁊ filij noſtri ſerui tui
ſumus. Ueni nobis pacificus dn̄s ⁊ vtere
ſeruitio nr̄o ſicut placuerit tibi. Tūc deſcen
dit de montibus cū eqtibus in virtute ma
gna ⁊ obtinuit oēm ciuitatē ⁊ oēm inhabi
C tātem terrā. de vniuerſis āt vrbib⁹ aſſūpſit
ſibi auxiliarios viros fortes ⁊ electos ad

bellū. Tātuſqꝫ met⁹ ꝓuīcijs illis icubuit: infra. 5. c
vniuerſaꝝ vrbiū habitatoreſ p̄ncipes ⁊ ho
norati ſimul cū ꝑplis exirēt in obuiā venīe
ti excipiētes eū cū coronis ⁊ lampadibus
ducētes choros in tympanis ⁊ tybijs. Nec
iſta tamē faciētes: ferocitatē eius pectoris
mitigare potuerūt. Nā ⁊ ciuitates eoꝝ de B
ſtruxit ⁊ lucos eoꝝ excidit. Preceperat eni il
li nabuchodonoſor rex vt oēs deos terre ex
terminaret videlicet vt ip̄e ſol⁹ diceret̄ de⁹
ab his nationib⁹ q̄ potuiſſēt holofernis po
tētia ſubiugari. Pertrāſiēs āt ſyriā ſobal. ⁊
oēm appamiā oēmqꝫ meſopotamiā: venit
ad idumeos in terra gabaa: accepitqꝫ citā
tes eoꝝ ⁊ ſedit ibi p trigīta dies i qb⁹ dieb⁹
adūari p̄cepit vniuerſū exercitū ꝟtutis ſue.
¶ C. S. Tūc filij iſrael munitiones p̄pa
parāt q̄s hortat̄ heliachi ſacerdos clamat̄
ad dn̄ꝫ qđ faciūt cū iſtātia magna. IIII
Tunc audiētes hec filij iſrael q hita A
bāt terrā iuda timuerūt valde a fa
cie eius. Tremor etiā ⁊ horror iuaſit ſenſus
eoꝝ: ne hoc faceret irl'm ⁊ tēplo dn̄i: qđ fece
rat ceteris ciuitatib⁹ ⁊ tēplis eaꝝ. Et miſerūt
i oēm ſamariā p circuitū vſqꝫ hiericho: ⁊ p̄
occupauerūt oēs ꝟtices mōtiū ⁊ muris cir
cūdederūt vicos ſuos ⁊ ꝯgregauerūt frumē
ta i ꝑparationē pugne. Sacerdos ēt eliachi B
ſcripſit ad vniuerſos q erāt ꝯtra eſdrelō q
ē ꝯtra faciē campi magni iuxta dotai ⁊ vni
uerſis p q̄s vie trāſit⁹ eē poterat vt obtierēt
aſcēſus mōtiū p q̄s via eē poterat ad irl'm
⁊ illic cuſtodirēt vbi āguſtū iter eē poterat
inter mōtes: ⁊ fecerūt filij iſrael ſ̄m q̄ ꝯſti
tuerat eis ſacerdos dn̄i eliachiꝫ. Et clama
uit oīs ppl's ad dn̄m inſtātia magna: ⁊ hu
miliauerūt aīas ſuas in ieiunijs ⁊ orōnib⁹
ipſi ⁊ mulieres eoꝝ. Et induerūt ſe ſacerdo
tes cilitijs: ifātes ꝓſtrauerūt ꝯtra faciē tem
pli dn̄i ⁊ altare dn̄i operuerūt cilitio. Et cla
mauerūt ad dn̄m deū iſrael vnanimiter: ne
darent̄ in p̄dā infātes eoꝝ: ⁊ vxores eoꝝ in
diuiſionē: ⁊ citates eoꝝ i exterminiū: ⁊ ſctā
eoꝝ i pollutōeꝫ ⁊ fierēt i opprobriū gētib⁹.
Tūc eliachi ſacerdos dn̄i magnuſ circūiuit
oēm iſrael allocutuſqꝫ ē eos dicēs. Scitote D
qm̄ exaudiet dn̄s p̄ces vr̄as: ſi manētes p Exo. 17. d
māſeritis in ieiunijs ⁊ orōnib⁹ i ꝯſpcū dn̄i.
Memores eſtote moyſis ſerui dn̄i: q ama
lech ꝯfidētē in virtute ſua ⁊ in potētia ſua ⁊
in exercitu ſuo ⁊ in clypeis ſuis ⁊ in currib⁹

ſtalis ⁊ in eq̄tib⁹ ſuis: nõ ferro pugnãdo: ſed
p̄cib⁹ ſctis orãdo deiecit. Sic erunt vniuerſi
hoſtes iſrael: ſi pſeuerauerit̄is i hoc ope q̄d
cepiſtiſ. Ad hãc igit̃ exhortationé ei⁹ depcã
tes dñm: pmanebant in ꝯſpectu dñi: ita vt
ét hi q̄ offerebant dño holocauſta: pcīcti ci
litijs offerrẽt ſacrificia dño: ⁊ erat cinis ſup
capita eoꝝ. Et ex tote corde ſuo oẽs orabãt
deum: vt viſitaret populũ ſuũ iſrael.

¶C.S. Indignat⁹ holofernes ignt̄ ꝯ gẽte:
⁊ rñdit ei achior dux filioꝝ amõ. q̄r ds ce
li ꝯfẽdit illos. auditiſ v̄bis achior. indignã
tur principes holofernis.

A N Unciatũq̧ eſt holoferni p̄ncipi mi
litie aſſyrioꝝ q̄ filij iſrael p̄pararẽt ſe
ad reſiſtẽdũ: ac mõtiũ itinera ꝯcluſiſſet: ⁊ fu
rore nimio exarſit i iracũdia magna. Uoca
uitq̧ oẽs p̄ncipes moab: ⁊ duces amõ: ⁊ di
xit eis. Dicite mihi q̄s ſit pplſ iſte q̄ mõta
na obſidet aut q̄ ⁊ q̄leſ ⁊ q̄nte ſint ciuitateſ co
rũ: q̄ ét ſit v̄t⁹ eoꝝ: aut q̄ ſit multitudo eoꝝ:
vel q̄s rex militie illoꝝ ⁊ q̄re p̄ oib⁹ q̄ h̄itãt
i oriẽte iſti ꝯtẽpſerũt nos ⁊ ñ exierũt i obuiam

s.z.c nobis: vt ſuſcipent noſ cũ pace. Tũc achior
infra.ii.b dux oiũ filioꝝ ãmõ rñdẽs: ait. Si digneris
audire dñe dicã v̄itatẽ i ꝯſpcũ tuo ꝺ pplo
iſto q̄ i mõtãis h̄itat: ⁊ ñ egrediet̃ v̄bũ fal
ſũ ex ore meo. Pplſ iſte ex p̄genie caldeo
Geñ.ii.d rũ é. Hic p̄mũ i meſopotamia h̄itauit: q̄m
noluerũt ſeq̄ deos patꝝ ſuoꝝ q̄ erãt i terra
chaldeoꝝ. Deſerẽtes itaq̧ cerimõias p̄m
B ſuoꝝ q̄ i multitudie deoꝝ erãt vnũ deũ celi
coluerũt q̄ ⁊ p̄cepit eis vt exirent ide ⁊ h̄ita
rẽt i charrã. Cũq̧ operuiſſet oẽz terrã fames
Exo.i.a deſcẽderũt i egyptũ: illicq̧ q̄drigẽtos ãnoſ
ſic multiplicati ſũt: vt dinumerari eoꝝ non
poſſet exercit⁹. Cũq̧ grauaſſet eos rex egy
pti atq̧ i edificatõib⁹ vrbiũ ſuaꝝ i luto ⁊ la
tere ſubiugaſſet eos: clamauerũt ad dñz ſuũ
⁊ p̄cuſſit totã terram egypti plagis varijs.
Cũq̧ eieciſſẽt eoſ egyptij a ſe: ⁊ ceſſaſſ3 pla
ga ab eis: ⁊ iterũ eos vellẽt cape ⁊ ad ſuũ ſ
uitiũ reuocar̃: fugiẽtib⁹ hiſ ꝺs celi mar̃ ap̄u
Exo.14.c it: ita vt hic inde aq̄ q̄ſi mur⁹ ſolidarẽt̃: ⁊ iſti
infra.6.c pede ſicco fũdũ maris pambulãdo trãſirẽt
In q̄ loco dũ innumerabiliſ exercit⁹ egyptio
rũ eos pſeq̄ret̃: ita aq̄s coopt⁹ é: vt ñ rema
neret vl̃ vn⁹ q̄ fcũz poſteris nũciaret. Egreſ
ſus ét mare rubrũ deſerta ſina mõtis occur
rerũt: i q̄b⁹ nũq̄z hõ h̄itare potuit vel filius
C hois requieuit. Illic fõtes amari obdulcati

ſũt eis ad bibẽdũ: ⁊ p ãnos q̄dragita ãno Exo.15.d
nã de celo ꝯſecuti ſũt. Ubicũq̧ igreſſi ſũt: ibidé.16.a
ſine arcu ⁊ ſagitta: ⁊ abſq̧ ſcuto ⁊ gladio:
ꝺs eoꝝ pugnauit p̄ eis: ⁊ vicit. Et ñ fuit q̄ i
ſultaret pplo iſti: niſi q̄ñ receſſit a cultu dñi
ꝺi ſui. Quotiẽſcũq̧ ãt p̄ter ip̄z deũ ſuũ alte
rũ coluerũt: dati ſũt i p̄dã ⁊ i gladiũ ⁊ i oppro
briũ. Quotiẽſcũq̧ ãt penituerũt ſe receſſiſſe
a cultura dei ſui: ꝺdit eis ꝺs celi v̄tutẽ reſi
ſtẽdi. Deniq̧ chananeũ regẽ ⁊ iebuſeũ ⁊ phe
rezeũ ⁊ etheũ ⁊ eueũ ⁊ ãmorreũ: ⁊ oẽs potẽ
tes i eſebõ p̄ſtrauerũt: ⁊ terras eoꝝ ⁊ ciuitates
eoꝝ ip̄i poſſederũt: ⁊ vſq̧ dũ ñ peccarẽt i cõ
ſpectu dei ſui: erãt cũ illis bõa. De⁹ .n. illoꝝ
odit iniq̄tatẽ. Nã ⁊ añ hos ãnos cũ receſſiſ
ſet a via quã dederat illis ꝺs vt ãbularent
in ea exterminati ſũt p̄lijs a multis natiõi
b⁹: ⁊ plurimi eoꝝ captiui abducti ſũt in ter
rã nõ ſuã. Nup ãt reuerſi ad dñz deũ ſuũ ex B
diſp̄ſiõe q̄ diſperſi fuerãt: adũati ſũt: ⁊ aſcẽ
derũt mõtana hec oia ⁊ iterũ poſſident iƚƚm
vbi ſũt ſcã ſcõrũ. Nũc ergo mi dñe per qui
re ſi eſt aliqua iniq̄tas eoꝝ in ꝯſpcũ dei eoꝝ
aſcendam⁹ ad illos: q̄m tradẽs tradet illos
deus eoꝝ tibi: ⁊ ſubiugati erũt ſub iugo po
tẽtie tue. Si v̄o nõ eſt offenſio ppli hui⁹ co infra.6.c
ram deo ſuo: non poterimus reſiſtere illis:
q̄m deus eorum defendet illos: ⁊ erimus i
opprobrium vniuerſe terre. Et factuz eſt cũ in fra.13.d
ceſſaſſet loqui achior verba hec: irati ſunt
oẽs magnates holofernis ⁊ cogitabãt iter
ficere eũ: dicẽtes ad alterutrũ. Quis eſt iſte
qui filios iſrael poſſe dicat reſiſtere regi na
buchodonoſor ⁊ exercitib⁹ eius: homines
inermeſ ⁊ ſine virtute ⁊ ſine peritia artis pu
gne? Ut ergo agnoſcat achior q̄m fallit noſ
aſcendemus in montana: ⁊ cum capti fue
rint potentes eorum tunc cum eiſdem gla
dio tranſuerberabitur: vt ſciat omnis gens
q̄m nabuchodonoſor deus terre eſt: ⁊ pre
ter ipſum alius non eſt.

¶C.S. Holofernes iratus iubet achior li
gatũ duci i bethuliã. nuncij ligãt achior ad
arborẽ. filij iſrael ſoluẽtes cauſa cognita eũ
cõſolãt ⁊ clamant ad dñm. VI

F Actum eſt autem cum ceſſaſſent lo A
qui indignatus holofernes vehem
ter: dixit ad achior. Quoniam prophetaſti
nobis dicens q̄ gens iſrael defendat̃ a deo infra.13.d
ſuo: vt oñdaz tibi q̄m non ẽſt deus niſi na
buchodonoſor: cũ p̄cuſſerimus eos oẽs ſi

cut hominē vnū:tūc ⁊ ipſe cū illis aſſyrioꝝ
gladio iteribis:⁊ oīs iſrael tecū ꝑditōe diſp
det ⁊ ꝓbabis qm̄ nabuchodonoſoꝛ dn̄s ſit
vniuerſe terre. Tūcq3 gladius militie mee
trāſiet ꝑ latera tua:⁊ ꝯfixus cades iter vul
neratos iſrael:⁊ nō reſpirabis vltra donec
extermineris cū illis. Porro āt ſi ꝓphetiam
tuā verā exiſtias nō ꝯcidat vultꝰ tuꝰ:⁊ pal
B loꝛ q faciē tuā obtinet abſcedat a te:ſi ꝟba
mea hec putas iplere nō poſſe. Ut āt noue
ris q2 ſimul cū illis h̄ experieris:ecce ex hac
hoꝛa illoꝝ ppl'o ſatiaberis vt dum dignas
mei gladij penas exceperit:ipſe ſimul vltiōi
ſubiaceas. Tūc holofernes ꝑcepit ſuis: vt
cōphēderēt achioꝛ:⁊ ducerēt eū i bethuliā3
⁊ traderēt eū i manꝰ filioꝝ iſrael. Et accipiē
tes eū ſerui holofernes: ꝓfecti ſūt ad cāpe
ſtria:ſed cu3 appropinqſſent ad montana
exierūt ꝯtra eos fondibularij. Illi aūt diuer
tētes a latere mōtiſ ligauerūt achioꝛ ad ar
boꝛē manibꝰ ⁊ pedibꝰ:⁊ ſic vinctū de reſti
bꝰ dimiſerūt eū:⁊ reuerſi ſūt ad dn̄m ſuum.
Porro filij iſrael deſcēdētes d bethulia ve
nerūt ad eū. Quē ſoluētes duxerūt ad bethu
liā:atq3 in mediū ppli illū ſtatuētes ꝑcūcta
ti ſūt qd rex eēt q illū victū aſſyrij reliqſſēt
C In diebꝰ illis erāt illic ꝑncipes: ozias filiꝰ
micha de tribu ſymeō:⁊ charmi q ⁊ gotho
niel. In medio itaq3 ſenioꝝ ⁊ i ꝯſpectu oīu3
achioꝛ dixit oīa q̄ locutꝰ fuerat ab holofer
ne interrogatus:⁊ q̄lr ppl's holofernis vo
luiſſet pp hoc ꝟbū interficere eū: ⁊ quēad
modū ipſe holofernes iratꝰ iuſſerit eū iſrae
litis hac de cā tradi:vt dū vinceret filios iſ
rael:tūc ⁊ ipſū achioꝛ diuerſis iubeat iterire
ſupplitijs:pp h̄ q dixiſſet deꝰ celi defenſoꝛ
5.ſ.d eoꝝ ē. Cūq3 achioꝛ vniuerſa hec expoſuiſſ3
oīs populꝰ cecidit i faciē adoꝛantes dn̄m:⁊
cōi lamētatōe ⁊ fletu vnanimes ꝑces ſuas
D dn̄o effuderūt:dicētes. Dn̄e ds̄ celi ⁊ terre i
tuere ſupbiā eoꝝ:⁊ reſpice ad nr̄a3 humili
tatē:⁊ faciē ſcōꝝ tuoꝝ attēde:⁊ oſn̄de qm̄ n̄
derelīqs ꝑſumētes de te:⁊ preſumentes de
ſe ⁊ d ſua ꝟtute glīantes humilias. Finito
itaq3 fletu:⁊ ꝑ totā diē oꝛōne ppl'oꝝ ꝯpleta
ꝯſolati ſūt achioꝛ dicētes. Deus patꝝ nr̄o
rū cuiꝰ tu virtutē ꝑdicaſti:ipſe tibi hanc da
bit vicīſſitudinē:vt eoꝝ magiſ tu ānteritū vi
deas. Cū ꝟo dn̄s deus noſter dederit hanc
libertatem ſeruis ſuis:ſit ⁊ tecū deuſ in me
dio noſtri:ſicut placuerit tibi:ita cū tuis oī
bus cōuerſeris nobiſcum. Tūc ozias finito
cōcilio ſuſcepit eū in domū ſuā:⁊ fecit cenā
magnā. Et vocatis oībus ꝑſbyteris: ſimul
expleto ieiunio refecerūt. Poſtea vero con
uocatus oīs populꝰ ꝑ totā noctē intra eccle
ſiā oꝛauerūt petētes auxilium a deo iſrael.

C S. C. Holofernes obſidet bethuliā. ciuē
ſiti coartantur ⁊ volūt vrbē tradere. ozias
adhuc quinq3 dies poſtulat ⁊ expectare ꝑ
ſuadet. VII

Holofernes āt altera die ꝑcepit exer A
citibꝰ ſuis:vt aſcēderēt cōtra bethu
liā. Erant autem pedites bellatoꝛum centū
viginti milia:⁊ equites vigintiduo milia:ꝓ
ter preparatōes viroꝝ illoꝝ quos occupa
uerat captiuitas:⁊ adducti fuerant de pro
uincijs ⁊ vrbibꝰ vniuerſe iuuentutis. Oēs
parauerunt ſe pariter ad pugnam ꝯtra fili
os iſrael:⁊ venerūt ꝑ crepidinē mōtes vſq3
ad apicē q reſpicit ſup dothaim a loco q di
cit' belma vſq3 ad chelmō q ē ꝯtra eſdrelō
Filij āt iſrael vt viderūt multitudinē illoꝝ:
ꝓſtrauerūt ſe ſup terrā mittētes cinerē ſup
capita ſua vnāimes oꝛātes vt ds̄ iſrael mi
ſericoꝛdiā ſuā oſn̄deret ſup populū ſuū. et aſ
ſumētes arma ſua bellica:ſederūt ꝑ loca q̄
anguſti itineris tramitē dirigunt inter mō
toſa:⁊ erāt cuſtodiētes ea tota die ⁊ nocte.
Porro holofernes dn̄m circuīt ꝑ gyrū rep B
peruit q fons qui influebat aqductū illoꝝ
a parte auſtrali:extra ciuitatē dirigeret:⁊ in
cidi ꝑcepit aqueductū illoꝝ:erāt tn̄ nō lon
ge a muris fontes ex quibꝰ furtiz videbāt'
haurire aquā ad refocillādū potius q̄3 ad
potādū. S3 filij āmō ⁊ moab acceſſerūt ad
holofernē:dicētes. Filij iſrael nō i lācea nec
in ſagitta ꝯfidūt:ſ3 mōtes defēdūt illos ⁊
muniunt illos colles in precipitio ꝯſtituti.
vt ergo ſine ꝯgreſſione pugne poſſis ſupa
re eos:pōe cuſtodes fōtiū vt nō hauriāt ex
eis:⁊ ſine gladio interficies eos vel certe fa
tigati tradēt ciuitatē ſuā quā putāt in men
tibus poſitā ſuperari nō poſſe:⁊ placuerūt
ꝟba h̄ coꝛā holoferne ⁊ coꝛā ſatellitibꝰ eiꝰ
⁊ ꝯſtituit ꝑ gyꝝ cētenarios ꝑ ſingulos fon
tes. Cūq3 iſta cuſtodia ꝑ dies vigiti fuiſſet
expleta:defecerūt ciſterne ⁊ collectiones aq̄ C
rū oībus ihabitātibus bethuliā:ita vt nō
eēt itra citatē vn̄ facierētur:vel vna die:qm̄
ad mēſurā dabat' pplis aq̄ quotidie. Tunc
ad oziā ꝯgregati omnes viri ſemicq3 iuue

nes ꝛ paruuli: oẽs ſimul vna voce dixerũt.
Exe.5.c Judicet ds inter nos ꝛ te: qm̃ feciſti in nos
mala nolens loqui pacifice cum aſſyrijs ꝛ
pp hoc vẽdidit nos deus in manibus eoꝝ:
ꝛ inde non eſt qui adiuuet: cum proſterna-
mur ante oculos eorum in ſiti ꝛ in perditio
ne magna: ꝛ nunc congregate vniuerſos q
in ciuitate ſunt: vt ſpõte tradamuſ nos om
Tho.c.4.b nes pplõ holofernis. Melius eſt eni vt ca-
ptiui bñdicam⁹ dñz viuẽtes: q̃z moriamur
ꝛ ſim⁹ opprobriũ oi carni: cũ videam⁹ vxo-
res nr̃as ꝛ ĩfãtes nr̃os mori añ oculos no-
B ſtros. Cõteſtamur hodie celũ ꝛ terrã ꝛ deuz
prũz nr̃oꝝ q vlciſciť nos ſm petã nr̃a: vt iã
tradatis ciťatẽ in manu militie holofernis
vt ſit finis nr̃ breuis in ore gladij: q lõgior
efficiť in ariditate ſitis. Et cũ hec dixiſſẽt: fa-
ct⁹ ẽ fletus ꝛ vlulat⁹ magn⁹ in eccl'ia oib⁹: ꝛ
p multas horas vna voce clamauerũt ad d-
Ps.105. um dicẽtes. Peccauim⁹ cũ prib⁹ nr̃is: iniu
ſte egimus. iniq̃tatẽ fecim⁹. Tu q: pius es
miſerere nr̃i: ꝛ in tuo flagello vĩdica iniq̃ta
tes nr̃as: ꝛ noli tradere ꝯfitẽteſ te: pplõ qui
ignorat te: vt nõ dicãt iter gẽtes vbi ẽ de⁹
eoꝛuz. Et cũ fatigati his clamoribus: ꝛ his
fletib⁹ laſſati fuiſſẽt: exurgẽs ozias ĩfuſus
lachrymis: dixit equo aio eſtote frẽs: ꝛ hos
q̃nq̃z dies expectemus a dño miſericordiã
Forſitã eniz ĩdignationẽ ſuã abſcidet: ꝛ da-
bit gloriã noi ſuo. Si autem tranſactis q̃n
q̃z diebus non venerit adiutoriuz: faciem⁹
hec verba que locuti eſtis.

¶ C.8. Judith arguit ſacerdotes q̃ ꝯſẽſe-
rũt tradere ciťatẽ q̃s monet orare. etiã ipaz
pro ſe rogant ſacerdotes. dixit ſe exituram
de ciuitate cum abra ſua: ſed quid factura
ſit inquiri prohibet. VIII

A ET factũ ẽ, cũ audiſſet hec v̄ba iudith
vidua q̃ erat filia merari: filij idox fi-
lij ioſeph: filij ozie filij elai filij iamnor: filij
gedeon. filij raphoim: filij achitob filij mel-
chie: filij euan: filij nathanie: filij ſalathiel:
filij ſymeon: filij ruben: ꝛ vir ei⁹ fuit manaſ-
ſes: q mortuus ẽ ĩ dieb⁹ meſſis hordeacee:
ĩſtabat eni ſup alligãtes manipulos ĩ cãpo
ꝛ venit eſtus ſup caput ei⁹: ꝛ mortuus ẽ in
bethulia ciuitate ſua: ꝛ ſepultus ẽ cũ prib⁹
ſuis. Erat ãt iudith relicta eius vidua iã an
nis tribus ꝛ mẽſibuſ ſex. Et in ſuperiorib⁹ do
mus ſue fecit ſibi ſecretũ cubiculũ in q̃ cuz
puellis ſuis clauſa morabať: ꝛ hñs ſup lũ
bos ſuos ciliciũ ieiũabat oib⁹ dieb⁹ vite ſue
p̃ter ſabbata ꝛ neomeniaſ: ꝛ feſta dom⁹ iſra
el. Erat ãt elegãti aſpectu nimis cui vir ſu⁹
reliq̃rat diuitias multas ꝛ familiã copioſã
ac poſſeſſiões armẽtis boũ ꝛ gregib⁹ ouiũ
plenas: ꝛ erat hec in oib⁹ famoſiſſima: qm̃ B
timebat dñm valde: nec erat q loquereť de
illa v̄bũ malũ. Hec ita cũ audiſſet qm̃ ozi-
as ꝓmiſiſſet q̃ trãſacto q̃nto die traderet ci
uitatẽ: miſit ad p̃sbyteros chabri ꝛ charmi:
Et venerũt ad illã: ꝛ dixit illiſ. Qd̃ ẽ h̃ v̄bũ
ĩ quo ꝯſenſit ozias vt tradat ciťatẽ aſſyrijs
ſi intra q̃nq̃z dies nõ venerit vobis adiuto
riũ? Et q eſtis vos q tẽptatis dñz? Nõ ẽ iſte
ſermo q miſericordiã ꝓuocet: ſz poti⁹ q irã
excitet: ꝛ furorẽ accẽdat. Poſuiſtis vos tẽ-
pus miſeratõis dñi: ꝛ in arbitriũ veſtrũ diẽ
ꝯſtituiſtis ei. Sz q: patiẽs dñs ẽ: ĩ h̃ ipo pe
niteamus: ꝛ ĩdulgẽtiã eius fuſis lachrimiſ
poſtulemus. Nõ. n. q̃ſi hõ deus ſic comina-
biť: neq̃z ſicut filius hois ad iracũdiã inflã
mabiť. Et iõ humiliem⁹ illi anima noſtras
ꝛ in ſpũ cõſtituti humiliato ſeruiẽtes illi di
camus flentes domino: vt ſm voluntatem
ſuam ſic faciat nobiſcũ cito miſericordiam
ſuaz vt ſicut cõturbatuz eſt cor noſtrum in
ſuperbia eorum: ita etiam de noſtra humili
tate gloriemur: quoniam non ſumus ſecu-
ti peccata patrum noſtruz qui dereliq̃runt
deum ſuum: ꝛ adorauerunt deos alienos
ꝓ quo ſcelere dati ſũt ĩ gladiũ ꝛ in rapinã: C
ꝛ in ꝯfuſionẽ inimicis ſuis. Nos ãt alteruz
deũ neſcim⁹ p̃ter ipſuz. Expectem⁹ humiles
cõſolationem eius: ꝛ exquiret ſanguinẽ no
ſtrũ de afflictonibus inimicoꝝ noſtrorum:
ꝛ humiliabit oẽs gentes quecũq̃z inſurgũt
ꝯtra nos: ꝛ faciat illas ſine honore dñs de
us noſter: ꝛ nũc frẽs qm̃ vos qui eſtis p̃sby
teri in populo dei: ꝛ ex vobis pẽdet aia illo
rum ad eloquiũ veſtꝝ corda eoꝝ erigite: vt
memores ſint q: tẽptati ſũt prẽs noſtri: vt Gen.22.a
ꝓbarenť ſi v̄e colerẽt deũ ſuũ. mẽores eẽ d
bẽt q̃uõ pr̃ nr̃. Abraam temptatus eſt ꝛ p
multas tribulationes probatus: dei amic⁹
effectus eſt. Sic yſaac: ſic iacob: ſic moyſes:
ꝛ omnes qui placuerũt deo p multas tribu
latiões trãſierũt fideles. Jlli ãt q tẽptatio-
nes nõ ſuſceperũt cũ timore dñi: ꝛ ĩpatiẽtiã
ſuã ꝛ ĩproperiũ murmuratõiſ ſue ꝯtra dñz
ꝓtulerũt: extermiati ſũt ab extermiatore: ꝛ i.Cor.10.b
a ſerpẽtib⁹ perierũt. Et nos ḡ ñ vlciſcamur D

nos ꝓ his q̃ patimur: ſʒ reputantes pccis
nr̃is h̾ ipſa ſupplicia minora eē flagella dñi
q̃ſi ſerui ꝑui corripimur ad emẽdationẽ ⁊ ñ
ad ꝑditionẽ nr̃aʒ eueniſſe credam⁹. Et dixe
rũt illi ozias ⁊ p̄ſbyteri. Oia q̃ locuta es ve
ra ſũt: ⁊ ñ ẽ i ſmõib⁹ tuiſ vlla rep̄hẽſio. Nũc
ḡ ora ꝓ nobis: quoniã mulier ſãcta es: ⁊ ti
mẽs deũ. Et dixit illis iudith. Sicut qđ po
tui loq dei eẽ cognoſcitis: ita qđ facer̃ diſpo
ſui ꝓbate ſi ex deo ẽ: ⁊ orate vt firmũ faciat
ds ꝯſiliũ meũ. Stabitis vos ad portã no
cte iſta ⁊ ego exeã cũ abra mea ⁊ orate vt ſi
cut dixiſtis i dieb⁹ qnqʒ reſpiciat dñs ppl̃ʒ
ſuũ iſrael. Vos ãt nolo vt ſcrutemi actũ me
um ⁊ vſqʒ dũ renũciẽ vobis nihil aliđ fiat
niſi oĩo ꝓ me ad dñʒ deũ nr̃ʒ. Et dixit ad eã
ozias p̄nceps iuđ. Vade i pace: ⁊ dñs ſit te
cũ i vltõnẽ iĩmicoꝝ nr̃oꝝ. ⁊ r̃uertẽteſ abier̃t.
¶C.S. Orat iudith ⁊ ingreſſa oratorium
ſuũ cilitio veſtiẽ. p⁹ orõnẽ veſtimẽta vidui
tatis deponẽs vncta ⁊ lota pulchris veſti
mẽtis ⁊ ornamẽtis induta cum abra ſua e
xit ſacerdotibus benedicẽtibus. IX

A Quib⁹ abſcedẽtib⁹: iudith ingreſſa ẽ
ad oratoriũ ſuũ ⁊ iduẽs ſe cilitio po
ſuit cinerẽ ſup cap ſuũ: ⁊ ꝓſternẽſ ſe dño cla
mabat ad dñʒ: dicẽs. Dñe ds p̄ris mei ſy
meõ q dediſti illi gladiũ in defenſionẽ alie
nigenarũ q violatores extiterũt i coingna
tione ſua: ⁊ denudauerũt femur ꝟginis in
cõfuſionẽ: ⁊ dediſti mulieres illoꝝ i p̄dã: ⁊ fi
lias illoꝝ in captiuitatẽ: ⁊ oẽm p̄dã i diuiſio
nẽ ſuis tuis q zelauerũt zelũ tuũ: ſubueni
q̃ſo te dñe ds me⁹ mihi vidue. Tu.n. feciſti
B p̄ora: ⁊ illa p⁹ illa cogitaſti: ⁊ h̾ fcũʒ ẽ qđ ipe
voluiſti. Oẽs.n. vie tue parate ſũt: ⁊ tua iu
dicia in tua ꝓuidẽtia poſuiſti. Reſpice ca
Exo.14.f ſtra aſſyrioꝝ nũc: ſicut tũc caſtra egyptiorũ
videre dignat⁹ es: qñ p⁹ ſuos tuos armati
currebãt ꝯfidẽtes in q̃drigis ⁊ in equitatu
ſuo ⁊ i multitudie bellatoꝝ. Sʒ aſpexiſti ſu
p caſtra eoꝝ ⁊ tenebre fatigauerũt eos. Te
nuit pedes eoꝝ abyſſus: ⁊ aq̃ operuer̃t eos
C Sic fiãt ⁊ iſti dñe: q ꝯfidũt i multitudie ſua
⁊ in currib⁹ ſuis ⁊ i cõtis ⁊ in ſagittis ſuis:
⁊ in lãceis gliãẽ: ⁊ neſciũt: q̄ tu ipe es de⁹
nr̃ q ꝯteris bella ab initio: ⁊ dñs nomẽ ẽ ti
bi. erige brachiũ tuũ ſicut ab initio: ⁊ allide
ꝟtutẽ eoꝝ i ꝟtute tua. Cadat virt⁹ eoꝝ i ira
cũdia tua: q ꝓmittũt ſe violare ſãcta tua: ⁊
polluere tabnaculũ nois tui: ⁊ deijcere gla
dio ſuo cornu altaris tui. Fac dñe vt gladio
ꝓprio ei⁹ ſupbia ãputeẽ. Capiaẽ laq̃o ocu infra.io.d
loꝝ ſuoꝝ i me: ⁊ ꝑcuties eũ ex labijs chari
tatis mee. Da mihi i aĩo ꝯſtãtiã vt ꝯtẽnam D
illũ ⁊ ꝟtutẽ ⁊ auertã illũ. Erit.n. hoc memo
riale nois tui: cũ man⁹ femie deiecerit eum.
Nõ.n. in multitudine ẽ ꝟtus tua dñe neqʒ
in equorum virib⁹ voluntas tua. Nec ſupbi
ab initio placuerũt tibi: ſʒ humiliũ ⁊ mãſue
toꝝ ſp tibi placuit dep̄catio. De⁹ celoꝝ crea
tor aq̃rũ: ⁊ dñs totius creature exaudi me
miſerã dep̄cãtẽ: ⁊ de tua miſericordia preſu
mentẽ. Memento dñe teſtamẽti tui: ⁊ da ꝟ
bum in ore meo ⁊ in corde meo conſiliuʒ co
robora vt domus tua in ſanctificatione ꝑ Ecci.36.a
maneat: ⁊ omnes gentes agnoſcãt quia tu
es deus: ⁊ non eſt alius preter te.
¶C.S. Judith inuẽta ab exploratoribus
duciẽ ad holofernẽ p̄cioſis induta. q in eius
pulchritudine capiẽ: ⁊ p̄ncipes ſe ſe pugna
re ꝓ tã pulchris mulierib⁹ hortãtur. X

A Factũ ẽ ãt cũ ceſſaſſet clamare ad do
minũ ſurrexit de loco i q̊ iacuerat ꝓ
ſtrata ad dñm. Vocauitqʒ abrã ſuã: ⁊ deſcẽ
dẽs in domũ ſuã abſtulit a ſe cilitiũ: ⁊ exuit infra.16.b
ſe veſtimẽtis viduitatis ſue. Et lauit corp⁹
ſuũ: ⁊ vnxit ſe myrto optio: ⁊ diſcriminauit
crinẽ capitis ſui: ⁊ ipoſuit mitrã ſup cap ſu
um ⁊ iduit ſe veſtimẽtis iocũditatis ſue. In
duitqʒ ſandalia pedib⁹ ſuis aſſũpſitqʒ dex
trariola ⁊ lilia ⁊ inaures ⁊ annulos: ⁊ oib⁹
ornamẽtis ſuis ornauit ſe. Cui etiã dñs cõ
tulit ſplẽdorẽ: quoniã ois iſta cõpoſitio non
ex libidine ſʒ ex ꝟtute pendebat. Et iđ dñs
hãc i illã pulchritudinẽ ãpliauit: vt icõpara
bili decore oiuʒ oculis appareret. Impoſuit B
qʒ itaqʒ abre ſue aſcopaʒ vini: ⁊ vas olei ⁊
polẽtã ⁊ lapates ⁊ panes ⁊ caſeuʒ: ⁊ ꝓfecta
ẽ. Cũqʒ veniſſent ad portas ciuitatis: inue
nerũt expectãtẽ oʒ ã: ⁊ p̄ſbyteros ciuitatis.
Qui cuʒ vidiſſent eã: ⁊ ſtupẽtes mirati ſũt
nimis pulchritudinẽ eius. Nihil tñ interro
gantes eã dimiſerunt tranſire: dicẽtes. De⁹
patrũ nr̃oꝝ det tibi gratiã: ⁊ oẽ ꝯſiliũ tui cor
diſ ſua virtute corroboret: ⁊ gliẽẽ ſup te hie
ruſalẽ ⁊ ſit nomẽ tuũ in nũero ſcõꝝ ⁊ iuſtoꝝ infra.13.d
Et dixerũt hi qui illic erãt oẽs vna voce: fi
at: fiat. Judith ꝟo orãs dñm: trãſiuit ꝑ por C
tas: ipſa ⁊ abra eius. Factũ ẽ ãt cũ deſcẽde
ret mõtẽ circa ortũ diei occurrerũt ei explo
ratores aſſyrioꝝ: ⁊ tenuerũt eam: dicentes.

Unde venis aut quo vadis? Que rn̄dit. Fi
lia ſuȝ hebreoꝝ. Ideo ego fugi a facie eoꝝ
qm̄ futuꝝ agnoui qꝫ dentur vobis in dep‑
dationem: pro eo qꝫ contemnentes vos no
luerunt tradere ſeipſos: vt inuenirent miſe
ricordiā in cōſpectu veſtro. Hac de cauſa.
cogitaui mecū dicēs. Uadā ad faciē princi‑
pis holofernis vt iudicē illi ſecreta illorū: ꝛ
oſtēdā illi quo aditu poſſit obtinere eos: ita
vt nō cadat vir vnus de exercitu eiꝰ. Et cū
audiſſent viri illi verba eius: cōſiderabant
faciē eius: ꝛ erat in oculis eorū ſtupor: qm̄
B pulchritudinem eius mirabātur nimis. Et
dixerunt ad eam. Cōſeruaſti aiā tuā eo qꝫ
tale reperiſti conſiliū vt deſcenderes ad dn̄ȝ
noſtrum. Hoc aūt ſcias: qm̄ cum ſteteris in
conſpectu eius bene tibi faciet: ꝛ eris gra‑
tiſſima in corde eius. Duxeruntqȝ illā ad
tabernaculum holofernis nunciantes eaȝ.
ſ.9.c Cūqȝ intraſſet ante faciem eius ſtatim ca‑
ptus eſt in ſuis oculis holofernes. Dixerūt‑
qȝ ad euȝ ſatellites eius. Quis contemnat
populum hebreorum qui taȝ decoras mu
lieres habent: vt nō pro his merito pugna
re contra eos debeamus? Uidens itaqȝ iu‑
dith holofernem ſedentem in conopeo qđ
erat ex purpura ꝛ auro: ꝛ ſmaragdo ꝛ lapi‑
dibus preciosis intextum: ꝛ cum in faciem
eius intendiſſet adorauit eum proſternens
ſe ſuper terram: ꝛ eleuauerunt eam ſerui ho
lofernis iubente domino ſuo.

¶C.S. Holofernes ꝯfortat iudith cām q̄‑
rere venit q̄rit: q̄ rn̄dit ꝟba adulatoria pla
centia holoferni. XI

A Tunc holofernes dixit ei. Equo animo
eſto ꝛ noli pauere in corde tuo: quo‑
niā ego nunq̄ȝ nocui virum qui voluit ſer‑
uire nabuchodonoſor regi. Populus autē
tuus ſi nō contēpſiſſet me: non alleuaſſem
lanceam meam ſuper eum. Nunc autēȝ dic
mihi qua ex cauſa receſſiſti ab illis: ꝛ placu
it tibi vt venires ad nos? Et dixit illi iudith
Sume verba ancille tue: quoniā ſi ſecutus
fueris verba ancille tue perfectam rem fa‑
ciet dominus tecuȝ. Uiuit. n. nabuchodono
ſor rex terre: ꝛ viuit virtus eiꝰ q̄ ē i te ad cor
reptionē oiuȝ aiaꝝ errantiū: qm̄ nō ſolum
hoīes ſeruiēt illi ꝑ te: ſꝫ ꝛ beſtie agri obtēpe
rant illi. Nūciaꝛ enī aī tui induſtria vniuer‑
ſis gētibus: ꝛ indicatū eſt oī ſeculo qm̄ tu ſo
B lus bonꝰ ꝛ potēs es in oī regno eiꝰ: ꝛ diſci‑
plina tua oībꝰ ꝑuiciis ꝑdicaꝛ. Nec hoc la‑ ſ.5.
tet qđ locutꝰ ē achior: nec illud ignoraꝛ qđ
ei iuſſeris euenire. Cōſtat enī deū noſtrū ſic
peccatis offēſuȝ: vt mādauerit ꝑ ꝓphas ſuos
ad ppl'ȝ qđ tradet eū ꝓ peccatis ſuis. Et q̄‑
niā ſciūt ſe oſtendiſſe deū ſuū filij iſrael: tre‑
mor tuus ſup ipſos eſt. Inſup etiā fames
inuaſit eos ꝛ ab ariditate aq̄ iā inter mor‑
tuos cōputanꝛ. Deniqȝ hoc ordināt: vt in‑ C
terficiāt pecora ſua ꝛ bibāt ſāguineȝ eoꝝ: ꝛ
ſcā dn̄i ſui q̄ ꝑcepit dš nō ꝯtingi: in frumen
to vino ꝛ oleo hec cogitauerūt īpēdere: ꝛ vo
lūt ꝯſumere q̄ nec māibꝰ deberēt cōtingere
Ergo qm̄ hec faciunt certū eſt qđ in perdi‑
tionē dabūꝛ. Qđ ego ācilla tua cognoſcēs
fugi ab illis: ꝛ miſit me dn̄s hec ipſa nūcia‑
re tibi. Ego enim ancilla tua deū colo etiāȝ
nūc apud te: ꝛ exiet ancilla tua ꝛ orabo de
um: ꝛ veniēs nūciabo tibi ita vt ego addu‑
cā te ꝑ mediā hieruſalē. Et hēbis oēȝ popu‑
lū iſrael ſicut oues quibꝰ nō eſt paſtor: ꝛ nō
latrabit vel vnꝰ canis ꝯtra te: quoniā h̄ mi B
hi dicta ſunt ꝑ ꝓuidētiā dei. Et quoniā ira‑
tꝰ ē illis dš: hec ipa miſſa ſum nūciare tibi.
Placuerūt āt oīa verba hec corā holofer‑
ne ꝛ corā pueris eiꝰ mirabāꝛ ad ſapiāȝ eiꝰ:
ꝛ dicebāt alter ad alteꝝ. Nō ē talis mulier
ſup terrā in aſpectu: in pulchritudine ꝛ i ſē‑
ſu verboꝝ. Et dixit ad illā holofernes. Bn̄
fecit dš q miſit te an̄ ppl'm: vt des illū tu i
māibꝰ nr̄is. Et q̄niā bōa ē ꝓmiſſio tua: ſi fe
cerit mihi h̄ dš tuꝰ: erit ꝛ dš meus: ꝛ tu in
domo nabuchodonoſor magna eris ꝛ no‑
men tuū nominabitur in vniuerſa terra.

¶C.S. Judith in domo theſauroꝝ maneꝛ
ꝑcipiꝛ. liberalitaſ exeūdi ad orōnē largiꝛ de
cibis ꝓpriis ſe māducaturā dicit mittitur
vagao vt iudith ꝯſentiat holoferni. illa in‑
trat cōederꝛ ꝛ bibere corā eo. holofernes ine
briatur. XII

Tunc iuſſit eā introire vbi repoſuerāt A
theſauri eius: ꝛ iuſſit illic manere eā
ꝛ conſtituit quid daretur illi de cōuiuio ſuo
Cui reſpondit iudith: ꝛ dixit. Nunc nō pote
ro manducare ex his que mihi precipis tri
bui ne veniat ſuper me offenſio. Ex his aūt
que mihi detuli manducabo. Cui holofer‑
nes ait. Si defecerint tibi iſta que tecum đ
tuliſti: quid faciemus tibi? Et dixit iudith.
Uiuit anima tua dn̄e meus: quoniā nō ex
pendet omnia hec ancilla tua. donec faciet

B deus in manu mea hec que cogitaui: ⁊ idu
xerunt illam ſerui eius in tabernaculū quo
preceperat: ⁊ petijt dum introiret vt daretur
ei copia nocte: ⁊ ante lucē egredienti foras
ad orationem ⁊ deprecandi dominum. Et p̄
cepit cubicularijs ſuis vt ſicut placeret illi
exiret ⁊ introiret ad orandū deū ſuuz per tri
duum. Et exibat noctibus in vallez bethu
lie: ⁊ baptizabat ſe in fonte aque. Et vt aſcē
debat orabat ad dominum deum iſrael vt
dirigeret viam eius ad liberationem popu
li ſui. Et introiens mūda manebat in taber
naculo vſqz dū acciperet eſcā ſuā in veſpe
rū. Et factū eſt: quarto die holofernes fecit
C cenā ſeruiſ: ⁊ dixit ad vagao eunuchū. Vad
⁊ ſuade hebreā illā vt ſponte cōſentiat ha
bitare mecū. Fedum eſt eniz apud aſſyrios
ſi femina irrideat viruz agendo: vt imunis
ab eo tranſeat. Tunc introiuit vagao ad iu
dith: ⁊ dixit. Non vereatur bona puella in
troire ad dominum meum: vt honorificet
ante faciem eius ⁊ manducet cum eo ⁊ bi
bat vinum cuz iocunditate. Cui iudith rn̄
dit. Que ego ſum vt contradicaz dn̄o meo:
Oē qd̄ erit an̄ oculos eius bonū ⁊ optimū
faciā. Quicquid aūt illi placuerit: hoc mihi
erit optimū oibus dieb⁹ vite mee. Et ſurre
D xit ⁊ ornauit ſe veſtimēto ſuo: ⁊ ingreſſa ſte
tit an̄ faciē eius. Cor aūt holofernis cōcuſ
ſū eſt: erat enim ardens in cōcupiſcētia ei⁹.
Et dixit ad eā holofernes. Bibe nūc ⁊ accū
be in iocunditate: quoniā inueniſti gratiaz
corā me. Et dixit iudith. Bibā dn̄e: qm̄ ma
gnificata ē aīa mea hodie p̄ oib⁹ diebuſ me
is. Et accepit ⁊ manducauit ⁊ bibit corā ip
ſo: ea q̄ parauerat illi ancilla eius ⁊ iocūd⁹
fact⁹ eſt holofernes ad eā: bibitqz vinū mul
tuz nimis quātū nunq̄z biberat i vita ſua.
¶ C.S. Puella ad oſtiuz obſeruat iudith
caput eius precidit. ciuibus ſuis caput ho
lofernis deferet ⁊ oſtendit iudith benedici
tur. achior obſtupeſcit. XIII
A Vt aūt ſero factū eſt: feſtinauerūt ſerui
illius ad hoſpitia ſua: ⁊ concluſit va
gao oſtia cubiculi: ⁊ abijt. Erant āt omnes
fatigati a vino eratqz iudith ſola in cubicu
lo. Porro holofernes iacebat i lecto nimia
ebrietate ſopit⁹. Dixitqz iudith puelle ſue
vt ſtaret foris ante cubiculuz ⁊ obſeruaret.
Stetitqz iudith ante lectuz orans cum la
chrymis ⁊ labiorum motu in ſilentio dicēs
Confirma me domine deus iſrael: ⁊ reſpice
in hac hora ad opera manum mearum vt
ſicut promiſiſti hieruſalem ciuitatem tuam
erigas: ⁊ hoc quod credens per te poſſe fie
ri cogitaui perficiam. Et cum hec dixiſſet: ac
ceſſit ad columnaz que erat ad caput lectu
li eius ⁊ pugionem eius qui in ea ligatus
pendebat exoluit. Cumqz euaginaſſet illuz
apprehendit comam capitis eius: ⁊ ait. Cō
firma me domine deus in hac hora: ⁊ pcuſ
ſit bis in ceruicē eius: ⁊ abſcidit caput ei⁹: B
⁊ abſtulit conopeum eius a colūnis: ⁊ euol
uit corpus eius truncū. Et poſt puſillū exi
uit ⁊ tradidit caput holofernis ancille ſue.
⁊ iuſſit vt mitteret illud in peram ſuam. Et
exierunt due ſm̄ ꝯſuetudinē ſuā q̄ſi ad ora
tionē: ⁊ trāſierūt caſtra: ⁊ gyrātes vallez ve
nerūt ad portā ciuitatis: ⁊ dixit iudith a lō
ge cuſtodib⁹ muroꝝ. Apite portas quoniā
nobiſcuz eſt deus qui fecit virtutē in iſrael.
Et factū ē cū audiſſēt viri vocē ei⁹ vocauerūt
p̄ſbyteroſ ciuitatis. Et occurrerūt ad eā oēs
a minimo vſqz ad maximū: quoniā ſpaue
rūt eā iā nō eē venturā. Et accēdētes lumina
ria ꝯgyrauerūt circa eā vniuerſi. Illa āt a
ſcēdēs in eminētiorē locū iuſſit fieri ſilentiū
Cūqz oēs tacuiſſent: dixit iudith. Laudate C
dominū deū noſtruz qui nō deſeruit ſperan
tes in ſe: ⁊ in me ancillā ſuā adipleuit miſe
ricordiā ſuā quā ꝓmiſit domui iſrael: ⁊ iter
feci in māu mea hoſtē ppl̄i ſui in hac nocte.
Et ꝓferēs de pera caput holofernis: oſ̄dit
illis dicens. Ecce caput holofernis p̄ncipis
militie aſſyrioꝝ. Et ecce conopeuz illius in infra .eo.
quo recūbebat in ebrietate ſua vbi ⁊ p ma
num femine percuſſit illuz dominus deus
noſter. Viuit autem ipſe dominus quoniaz
cuſtodiuit me angelus eius: ⁊ hinc euntez
⁊ ibi commorantē ⁊ inde huc reuertentem:
⁊ nō permiſit me dn̄s ancillā ſuā coiquina
ri ſed ſine pollutione pcci reuocauit me vo
bis gaudētē i victoria ſua: in euaſiōe mea
⁊ liberatōe veſtra. Cōfitemini illi oēs quo Ps̄.105.io
niā bonus quoniā i ſeculū miſericordia ei⁹ i.17
Vniuerſi āt adorātes dn̄m dixerūt ad eaz.
Bn̄dixit te dn̄s in ꝟtute ſua: q2 p te ad ni
hilū redegit inimicos noſtros. Porro ozi
as p̄nceps populi iſrael: dixit ad eā. Bene
dicta es tu filia a domino deo excelſo: p̄ oi J.eo.iii.i.c
b⁹ mulierib⁹ ſup terrā. Bn̄dict⁹ dn̄s ꝗ crea D
uit celuz ⁊ terram: qui te direxit in vulnera

,capitis ꝑncipis inimicoꝝ noſtroꝝ:qꝛ hodie
nomē tuū ita magnificauit:vt nō recedat la
us tua de ore hoīū:q memores fuerit vir-
tutis dñi in eternū ꝓ qb⁹ non pepciſti anie
tue ꝑ ꝑ anguſtias ⁊ tribulationem generis
tui:ſꝫ ſubueniſti ruine ante ꝯſpectū dei nři.
ſ.io.b.⁊ Et dixit oīs popul⁹ fiat fiat. Porro achior
infra.iſ.o vocatus venit.Et dixit ei iudith.Deus iſra
el:cui tu teſtimoniū dediſti q vlciſcatur ſe
de inimicis ſuis:ipſe caput oīūꝫ incredulo-
rū incidit in hac nocte in manu mea. Et vt
ſ.eo. probes:qꝛ ita ē:ecce caput holofernis qui ī
ꝯtēptu ſupbie ſue deū iſrael ꝯtēpſit:⁊ tibi in
ſ.5.d.⁊ teritū minabaꝛ dicēs:cū captus fuerit ppl's
ſ.6.a iſrael gladio pforari ꝑcipiaꝫ latera tua.Vi-
dēs āt achior caput holofernis:anguſtiat⁹
ꝑ pauore cecidit ī faciē ſuā ſup terrā.⁊ eſtu
auit aīa ei⁹.Poſtea ꝟo qꝫ reſūpto ſpū re-
creatus ē:ꝓcidit ad pedes eius:⁊ adorauit
ſ.eo. eā:⁊ dixit.Bñdicta tu a deo tuo ī oī taber-
naculo iacob:qm̄ ī oī gēte q̄ audierit nomē
tuū magnificabiꝛ ſup te dš iſrael.

¶C.S.Caput holofernis in muro ſuſpēdi
tur.achior circūcidiꝛ.facto armoꝝ ſtrepitu
aſſyrij nolētes holofernem excitare inuene
runt mortuum. XIIII

A Dixit āt iudith ad oēm populū.Audi
te me fratres.Suſpendite caput hoc
ſup muros noſtros:⁊ erit cum exierit ſol ac
cipiat vnuſquiſqꝫ arma ſua:⁊ exite cuꝫ im-
petu:non vt deſcendatis deorſū:ſed q̄ſi ipe
tuꝫ faciētes.Tūc exploratores neceſſe erit
vt fugiāt ad principē ſuū excitādum ad pu-
gnam.Cūqꝫ duces eoꝝ ꝯcurrerint ad taber
naculū holofernis:⁊ inuenerit eū trūcū in
ſuo ſanguine volutatū:decidet ſup eos ti-
mor.Cūqꝫ cognoueritis fugere eos:ite poſt
illos ſecuri quoniā dñs ꝯteret eos ſub pe-
dib⁹ vřis.Tūc achior vidēs ꝟtutē quā fe-
B cit dš iſrael:relicto gētilitatis ritu credidit
deo:⁊ circūcidit carnē ꝑputij ſui ⁊ appoſit⁹
eſt ad populū iſrael:⁊ oīs ſucceſſio generis
eius vſqꝫ in hodiernū diē.Mox āt vt ort⁹ ē
dies ſuſpēderūt ſup muros caput holofer-
nis accepitqꝫ vnuſquiſqꝫ vir arma ſua ⁊ e-
greſſi ſūt cuꝫ grādi ſtrepitu ⁊ vlulatu. Qđ
vidētes exploratores:ad tabernaculū holo
fernis cucurrerūt.Porro hi qui ī taberna
culo erāt:veniētes ⁊ añ ingreſſuꝫ cubiculi
ꝑſtrepēteſ excitādi grā ingetudinē arte mo
liebanꝛ:vt nō ab excitātib⁹:ſed a ſonātib⁹
holofernes euigilaret.Null⁹.n.audebat cu C
biculū ꝟtutis aſſyrioꝝ pulſando aut itran-
do apire.Sꝫ cuꝫ veniſſent eius duces ac tri
buni ⁊ vniuerſi maiores exercitus aſſyrioꝝ
dixerūt cubicularijs.Intrate ⁊ excitate illū i.regū.i4.a
quoniā egreſſi mures de cauernis ſuis auſi
ſūt ꝓuocare nos ad ꝓliū.Tūc ingreſſus va
gao cubiculū eius ſtetit añ cortinā:⁊ plau-
ſū fecit manibus ſuis.Suſpicabaꝛ.n.illum
cuꝫ iudith dormire.Sꝫ cū nulluꝫ motuꝫ ia
cētis ſenſu auriū caperet:acceſſit ꝓximās ad
cortinā:⁊ eleuās eā:vidēſqꝫ cadauer abſqꝫ
capite holofernis in ſuo ſanguie tabefactū
iaceꝛ ſup terrā:exclamauit voce magna cū
fletu:⁊ ſcidit veſtimēta ſua.Et ingreſſus ta-
bernaculū iudith nō inuenit eā.Et exiliuit D
foras ad populū:⁊ dixit.Una mlier hebrea
fecit ꝯfuſionē in domo regis nabuchodono
ſor.Ecce.n.holofernes iacet in terra ⁊ caput
eius nō eſt in illo.Qđ cū audiſſēt ꝑncipes
virtutis aſſyrioꝝ:ſciderūt oēs veſtimēta ſua
⁊ intollerabiliſ timor ⁊ tremor cecidit ſuper
eos:⁊ turbati ſunt aī eoꝝ valde.Et fact⁹ eſt
clamor incōparabilis ī medio caſtroꝝ eoꝝ.

¶S.C.Fugerūt aſſyrij ⁊ filij iſrael ꝑſequē
tes in ore gladij.ditati ſunt ſpolijs eoꝝ. per
xxx.dies vix ſpolia colligēteſ.venit pōtifex
cū clero ⁊ bñdixit iudith. XV

Cumqꝫ oīs exercit⁹ decolatuꝫ holo- A
fernē audiſſet:fugit mēs ⁊ ꝯſiliū ab
eis:⁊ ſolo tremore ⁊ metu agitati fuge pſidi
um ſumunt:ita vt nullus loq̄reꝛ cuꝫ ꝓxio
ſuo:ſed inclinato capite relictis oībus eua-
dere feſtinabāt hebreos:quos armatos ſu
per ſe venire audierāt:fugiētes per vias cā
poruꝫ ⁊ ſemitas colliuꝫ.Videntes itaqꝫ fi-
lij iſrael fugientes:ſecuti ſunt illos: deſcē
deruntqꝫ clāgētes tubis ⁊ vlulātes p⁹ ipos
Et quoniā aſſyrij nō adunati:in fugā ibant B
ꝑcipites:filij āt iſrael vno agmine perſequē
tes:debilitabāt oēs quos inuenire potuiſ-
ſent.Miſitqꝫ ozias nuncios per oēs ciuita
tes ⁊ regiones iſrael.Oīs itaqꝫ regio oiſqꝫ
vrbs electā iuuētutē armatā miſit poſt eos
⁊ perſecuti ſūt eos ī ore gladij quouſqꝫ per
uenirēt ad extremitatē finiuꝫ ſuoꝝ.Reliq
autē qui erant in bethulia:ingreſſi ſunt ca
ſtra aſſyrioꝝ:⁊ ꝓdaꝫ quā fugiētes aſſyrij re
liq̄rant:abſtulerunt:⁊ onuſtati ſunt valde.
Hi vero q victoreſ reuerſi ſunt ad bethuliā C
oīa q̄ erāt illoꝝ abſtulerunt ſecuꝫ:ita vt nō

vt nõ eẽt nũerus in pecorib⁹ ⁊ iumẽtis ⁊ vni
uerſis mobilib⁹ eoꝝ vt a minimo vſq; ad ma-
gnũ oẽs diuites fierẽt d̃ pdatõib⁹ eoꝝ. Ioachi
aũt ſũm⁹ põtifex de irl̃m venit i bethuliã cũ
vniuerſis pſbyteris ſuis vt videret iudith.
Que cũ exiſſet ad illũ bñdixerunt illã oẽs
vna voce: dicentes. tu glĩa ieruſalẽ tu letitia
iſrael tu honorificẽtia ppli nr̃i: q2 feciſti viri
liter. ⁊ ↄfortatũ ẽ cor tuũ eo q᷑ caſtitatẽ ama
B uẽris. ⁊ poſt virũ tuũ alterũ neſcieris. iõ ⁊ ma
nus dñi cõfortauit te. ⁊ ideo eris bñdicta in
ſ.13.b eternũ. Et dixit oĩs populus fiat fiat. Per di
c.13.d es aũt trigita vix collecta ſũt ſpolia aſſyrioꝝ
a populo iſrael. Porro ãt vniuerſa q̃ holo-
fernis peculiaria fuiſſe pbata ſũt dederũt iu
dith i auro ⁊ argẽto ⁊ veſtib⁹ ⁊ gẽmis ⁊ oĩ
ſuppellectili: ⁊ tradita ſunt oĩa illi a populo.
Et oẽs populi gaudebãt cũ mulierib⁹ ⁊ vir-
ginib⁹ ⁊ iuuenib⁹ in organis ⁊ cytharis.

¶ C. S. Canticũ iudith: ⁊ qũo bethulie iuit
in irl̃m adorare: de mõte iudith. XVI

A TUnc cãtauit cãticũ hoc dño iudith. di
cens. Incipite dño in tympanis: cãta
te dño i cymbalis: modulamini illi pſalmũ
nouũ: exultate ⁊ inuocate nomẽ eius. Dñs
ↄterẽs bella: dñs nomẽ ẽ illi. Qui poſuit ca
ſtra ſua in medio populi ſui: vt eriperet nos
de manu oĩum inimicoꝝ nr̃oꝝ. Uenit aſſur
ex montibus ab aquilone in multitudine
fortitudinis ſue: cuius multitudo obturauit
torrẽtes ⁊ equi eoꝝ cooperuerũt valles. Di
xit ſe incẽſurũ fines meos ⁊ iuuenes meos
occiſurũ gladio infantes meos dare in pdã
⁊ virgines in captiuitatẽ. Dñs aũt oĩpotẽs
nocuit eũ ⁊ tradidit eũ in manus femine ⁊
B ↄfudit eũ. Nõ .n. cecidit potens eorum a iu
uenibus: nec filij titã percuſſerũt eũ: nec ex-
celſi gigãtes ipoſuerunt ſe illi: ſed iudith fi-
ſ.10.a lij merari i ſpecie faciei ſue diſſoluit eũ. Exu
it .n. ſe veſtimẽto viduitatis: ⁊ induit ſe veſti
mẽto letitie in exultatione filioꝝ iſrael. Un-
xit faciẽ ſuã vnguẽto: colligauit cincinos ſu
os mitra ad decipiẽdũ illũ. Sãdalia eius ra
puerũt oculos eius pulchritudo eius capti
uam fecit aĩam eius: amputauit pugiõe cer
uicẽ eius. Horruerũt per ſe ↄſtantiã eius: ⁊
medi audaciã eius. Tũc vlulauerunt caſtra
aſſyrioꝝ qñ apparuerunt humiles mei: are-
ſcẽtes i ſiti. Filij puellaꝝ cõpunxerunt eos:
⁊ ſicut pueros fugientes occiderunt eos pe-
rierunt in plio a facie dñi dei mei. Hymnũ
cantemus dño: hymnũ nouũ cãtemus deo
nr̃o. Adonay dñe: magnus es tu: ⁊ pclarus C
in virtute: ⁊ quẽ ſupare nemo põt tibi ſerui- Pſ.32.a
at oĩs creatura tua: q2 dixiſti ⁊ fcã ſunt: miſi Pſ.148.
ſti ſpũm tuũ ⁊ creata ſunt: ⁊ non eſt qui reſi
ſtat voci tue. Montes a fundamentis mo-
uebuntur cum aquis: petre ſicut cera lique-
ſcent ante faciẽ tuam. Qui autẽ timent te
magni erũt apud te per oĩa. Ue genti inſur-
genti ſuper genus meũ. Dñs .n. omnipotẽs
vindicabit in eis: in die iudicij viſitabit illos
Dabit .n. ignẽ ⁊ vermes in carnes eorum: vt
vrantur ⁊ ſentiant vſq; in ſempiternũ. Et
factũ eſt poſt hec oĩs populus poſt victoriã
venit i hieruſalẽ adorare dñm ⁊ mox vt pu-
rificati ſunt: obtulerũt oẽs holocauſta ⁊ vo-
ta ⁊ repromiſſiões ſuas. Porro iudith vni
uerſa vaſa bellica holofernis que dedit illi
populus ⁊ conopeũ qđ ipſa ſuſtulerat obtu
lit in anathema obliuionis. Erat aũt popu D
lus iocũdus ſm faciẽ ſanctoꝝ. ⁊ per tres mẽ
ſes gaudiũ huius victorie celebratũ eſt cũ
iudith. Poſt dies aũt illos vnuſquiſq; re-
dijt in ſua: ⁊ iudith magna facta ẽ in bethu
lia: ⁊ pclarior erat vniuerſe terre iſrael. Erat
etiam virtuti caſtitas adiuncta ita vt nõ co
gnoſceret virũ oĩbus diebus vite ſue: ex q̃
defunctus eſt manaſſes vir eius. Erat autẽ
dieb⁹ feſtis pcedens cũ magna gloria. Mã
ſit aũt in domo viri ſui annos centũ qnq; ⁊
dimiſit abrã ſuã liberã: ⁊ defuncta eſt ac ſe-
pulta cũ viro ſuo in bethulia: luxitq; illam
oĩs populus dieb⁹ ſeptẽ. In oĩ aũt ſpacio vi
te ei⁹ nõ fuit q perturbaret iſrael: ⁊ poſt mor
tẽ eius annis multis. Dies ãt victorie hui⁹
feſtiuitatis ab hebreis in numero ſcõꝝ dieꝝ
accipitur: ⁊ colitur a iudeis ex illo tempore
vſq; in preſentem diem.

¶ Explicit liber Iudith.

¶ Incipit prologus in librum Heſter.

LIbrum heſter a varijs trãſlatoribus
conſtat eſſe vitiatũ: quẽ ego de archi-
uis hebreoꝝ reuelans verbũ e verbo expſſi
us trãſtuli. Quẽ librũ editio vulgata laci-
nioſis hinc inde verborum finib⁹ tradit ad
dens ea q̃ ex tpe dici poterãt: ⁊ audiri ſicut
ſolitũ eſt ſcolaribus diſciplinis ſumpto the
mate excogitare: qb⁹ verbis vti potuit q in
iuriã paſſus ẽ: vel ille q iniuriã fecit. Uos ãt
o paula ⁊ euſtochiũ qm̃ ⁊ bibliothecas he-
breoꝝ ſtuduiſtis intrare: ⁊ interpretũ certa-

mina cõprobaſtis tenẽtes heſter hebraicũ
librũ p ſingula verba nr̃az trãſlationẽ aſpi-
citeꝛ vt poſſitis agnoſceꝛ me nihil ẽt augmẽ
taſſe addẽdo: ſꝫ fideli teſtimonio ſimpliciter
ſicut in hebreo hẽtur hiſtoriã hebraicã lati
ne lingue tradidiſſe. Nec affectam⁹ laudes
hoium: nec vituperatiões expaueſcim⁹: deo
n. placere curãtes minas hoium penit⁹ non
timem⁹: qm̃ dñs diſſipat oſſa eoꝝ q hoibus
placere deſiderãt: ꝛ ſm aplm q eiuſmõi ſũt
Gala. i. b. ſui xp̃i eẽ nõ pñt. Rurſuꝫ in libro heſter al
phabetũ ex minio vſqꝫ ad theta lr̃az fecim⁹
diuerſis in locis volẽtes. ſ. ſeptuaginta iter
ptũ ordinẽ p hec inſinuare ſtudioſo lectori.
Nos. n. iuxta morẽ hebraicũ ordinẽ ꝓſequi
ẽt in ſeptuaginta editione maluim⁹.

¶ Explicit prologus.

¶ Incipit liber Heſter.

¶ C. S. De ꝯuiuio aſſueri regis: ꝺ vaſthi re
gina q̃ noluit intrare ad regẽ. de repudiatõe
ei⁹ ex ꝯſilio ſeptẽ ſapiẽtũ. de decreto ꝓmulga
to ꝙ viri dñenſ vxorib⁹. Capitulũ. I.

A infra. 8. c infra. 16. a. In diebus aſſueri qui
regnauit ab in
dia vſqꝫ ethio
piã ſup centuꝫ
viginti ſeptẽ ꝓ
uincias: qñ ſe
dit i ſolio regni
ſui: ſuſa ciuitas
regni eius exor
diũ fuit. Tertio
igiſ ãno ĩpij ſui fecerat grãde ꝯuiuiũ cũctis
p̄ncipib⁹: ꝛ pueris ſuis fortiſſimis pſarũ ꝛ
medoꝝ inclitiſ ꝛ p̄fectis ꝓuinciaꝝ corã ſe: vt oñ
deret diuitias glie regni ſui: ac magnitudi
nẽ atqꝫ iactãtiã potẽtie ſue multo tempore
centum videlicet ꝛ octoginta diebus. Cũqꝫ
implerentur dies conuiuij: inuitauit omneꝫ
populũ q inuentus eſt in ſuſis a maximo
vſqꝫ ad minimũ: ꝛ iuſſit ſeptem dieb⁹ ꝯuiui
uꝫ preparari in veſtibulo horti ꝛ nemoris:
qꝺ regio cultu ꝛ manu ꝯſitum erat. Et pen
debãt ex oĩ parte tẽtoria aerei coloris ꝛ car
baſini ac iacinthini ſuſtẽtata funib⁹ byſſiniſ
atqꝫ purpureis qui eburneis circulis inſer
ti erant: ꝛ columnis marmoreis fulciebanſ.
Lectuli quoqꝫ aurei ꝛ argentei: ſuper paui
mẽtũ ſmaragdino ꝛ pario ſtratũ lapidẽ diſ B
poſiti erãt: qꝺ mira varietate pictura decora
bat. Bibebant ãt qui inuitati erant: aureiſ
poculis: ꝛ alijs atqꝫ alijs vaſis cibi infere
banſ. Vinũ quoqꝫ vt magnificẽtia regia di
gnũ erat abũdans ꝛ p̄cipuũ ponebaſ. Nec
erat q nolẽtes cogeret ad bibendũ: ſꝫ ſicut
rex ſtatuerat p̄ponens menſis ſingulos de
principib⁹ ſuis: vt ſumeret
vnuſquiſqꝫ quod vellet. Va
ſthi quoqꝫ regia fecit ꝯuiui
um feminaꝝ in palatio vbi
rex aſſuerus manere cõſue
uerat. Itaqꝫ die ſeptimo cũ
rex eẽt hilarior: ꝛ p⁹ nimiaꝫ
potionẽ incaluiſſet mero: p̄ce
pit maumã ꝛ bazatha ꝛ ar
bona ꝛ bagatha ꝛ abgatha
ꝛ zarath ꝛ charchas ſeptem
eunuchis qui in ꝯſpectu ei⁹
miniſtrabãt vt itroducerent
reginã vaſthi corã rege poſi
to ſup caput ei⁹ diademate:
vt oñderet cũctis pplis ꝛ p̄ncipib⁹ eius pul C infra. 2. a.
chritudinẽ. Erat. n. pulchra valde. Que re
nuit: ꝛ ad regis impiũ qꝺ per eunuchos mã
dauerat: venire contempſit. Unde irat⁹ rex:
ꝛ nimio furore ſucceſus: interrogauit ſapi
entes qui ex more regio ſemper ei aderãt: ꝛ
illoꝝ faciebat cuncta conſilio: ſcientiũ leges
ac iura maioꝝ. erãt ãt p̄mi ꝛ proximi char
ſena ꝛ ſetbar ꝛ admatha ꝛ tharſis ꝛ mares
ꝛ marſana ꝛ mamucha: ſeptẽ duces pſaruꝫ
atqꝫ medoꝝ: q videbãt faciẽ regis: ꝛ p̄mi
poſt eũ reſiſtere ſoliti erãt: cui ſnie vaſthi re
gina ſubiaceret: que aſſueri regis imperiuꝫ
qꝺ p eunuchos mãdauerat: facere noluiſſꝫ.

Rñditq3 mamucha audiēte rege atq3 pn
cipib⁹. Nō solū regē lesit regina vasthi: sed ꝛ
oēs pplos ꝛ pncipes q sūt in cūctis ꝓuin-
cijs regis asueri. Egredief.n.ſmo regine ad
oēs mulieres vt ꝯtēnāt viros suos: ꝛ dicāt.
B Rex asuer⁹ iussit vt regina vasthi itraret ad
eū: ꝛ illa noluit: atq3 h exēplo oēs pricipū
ꝯiuges pſap atq3 medop ꝑuipēdēt imperia
maritop. Vñ regis iusta ē idignatio. Si tibi
placet egrediat edictū a facie tua: ꝛ scriba-
tur iuxta legē pſap atq3 medop quā pteriri
illicitū ē. vt neq̄q̄3 vltra vasthi igrediat ad
regē: s3 regnū illi⁹ altera q̄ melior ē illa ac-
1.Re.15.f cipiat. Et hoc i oē qd latissimū ē ꝓuinciarū
tuap diuulget i perū: ꝛ cūcte vxores tā ma
iop q̄3 minop deferāt maritis suis honorē.
Placuit ꝯsiliū ei⁹ regi ꝛ principib⁹: fecitq3
iuxta ꝯsiliū mamucha: ꝛ misit epistolas ad
vniuersas ꝓuincias regni sui: vt q̄q3 gens
audire ꝛ legere poterat diuersis liguis ꝛ lit-
teris: eē viros principes ac maiores in do-
mib⁹ suis: ꝛ hoc p cūctos pplos diuulgari.

¶ C. S. De virginibus q̄sitis regi inter q̄s
erat hester. de itroitu ei⁹ ad cubiculū regis
q regina fcā est. de mardocheo regi reuelā
te per hester. II

A His itaq3 gestis: postq̄3 regis asueri
idignatio deferbuerat: recordat⁹ est
vasthi q̄ fecisset vl q̄ passa eēt dixertq3 pue
ri regis ac mistri ei⁹. Querātur regi puelle
ꝟgines ac speciose: ꝛ mittāt q ꝯsiderēt per
vniuersas ꝓuicias puellas speciosas ꝛ vir
gines: ꝛ adducāt eas ad ciuitatē susan: ꝛ tra-
dāt in domū feminap sub manu egei eunu
chi q ē ꝓposit⁹: ꝛ custos muliep regiap ꝛ ac
cipiāt mūdū muliebrē ꝛ cetera ad vsus ne
cessaria. Et q̄cūq3 iter oēs oculis regis pla-
cuerit: ipsa regnet ꝓ vasthi. Placuit ſmo
regi ꝛ ita vt suggesserāt iussit fieri. Erat vir
iude⁹ i susis ciuitate: vocabulo mardoche⁹ fili
us iair: filij semei: filij cis: d stirpe gemini. q
trāslat⁹ fuerat d irl3: eo tpe q̄ iechoniā regē
4.Re.24.c iuda nabuchodonosor rex babylōis trāstu
lerat q fuit nutricius filie fris sui edisse que
altero noie vocabat hester. ꝛ vtrūq3 parētē
amiserat pulchra nimis: ꝛ d̄cora facie. mor
2.i.c.2.j.eo. tuisq3 pře eius ac mře: mardocheus sibi eā
B adoptauit in filiā. Cūq3 percrebuisset regis
iperiū: ꝛ iuxta mādatu3 illi⁹ multe pulchre
ꝟgines adducerēt susā: ꝛ egeo traderēt eu
nucho. hester q̄3 iter ceteras puellas ei tra
dita ē: vt ſuaret i numero feminap. Que pla
cuit ei: ꝛ iuenit grāz i ꝯspcū illi⁹: vt accele-
raret mūdū muliebrē: ꝛ traderet ei ptes su-
as: ꝛ septē puellas speciosissimas de domo
regis: ꝛ tā ipā3 q̄3 pedisseq̄s ei⁹ ornaret at-
q3 excoleret. Que noluit idicare ei populū ꝛ
pātriā suā. Mardoche⁹.n. pcepat ei vt d hac
re oio reticeret: q deābulabat q̄tidie aū ve-
stibulū dom⁹ i q̄ electe ꝟgines ſuabāt curā
agēs salutis hester: ꝛ scire volēs qd ei acci-
deret. Cū āt venisset tps singulap p ordinem
puellap vt itrarēt ad regem expletis oib⁹ q̄
ad cultū muliebrē ptinebāt mēsis duodeci
m⁹ vtebat: ita dūtaxat vt sex mensib⁹ oleo
vngerēt myrthino: ꝛ alij sex q̄busdā pigm̄
tis ꝛ aromatib⁹ vterēt. Ingrediētesq3 ad re C
gē. q̄cqd postulassēt ad ornatū ptinēs acci-
piebāt ꝛ vt eis placuerat ꝯposite. d triclinio
feminap ad regis cubiculū trāsiebāt. Et q̄ in
trauerat vespe egrediebat māe: atq3 ide in
ſas edes deducebāt q̄ sub manu sasagazi
eunuchi erāt: q ꝯcubis regis ꝓsidebat nec
hēbat ptātē ad regē vltra redeundi nisi vo-
luisset. rex: ꝛ eā venire iussisset ex noie. Euo-
luto āt tpe p ordinē instabat dies q̄ hester
filia abiahil fris mardochei quā sibi ado-
ptauerat i filiā deberet itrare ad regē. Que
nō q̄siuit muliebrē cultū sed q̄cūq3 voluit
egeus eunuch⁹ custos ꝟginū: h ei ad orna
tū dedit. Erat.n. formosa valde ꝛ icredibili
pulchritudine: oiu3 oculis gratiosa: ꝛ ama- S.i.c.S.eo.
bilis videbat. Ducta ē itaq3 ad cubiculū re
gis asueri mēse decio qui vocat thebeth se
ptio āno regni ei⁹ ꝛ adamauit eā rex pl⁹ q̄3
oēs mulieres: hūitq3 grā3 ꝛ misericordia3
corā eo sup oēs mulieres ꝛ posuit diadēa re
gni i capite ei⁹: fecitq3 eā regnare i loco va-
sthi. Et iussit ꝯuiuiū ꝓpari p magnificū cun
ctis pncipib⁹ ꝛ ſuis suis ꝓ coiūctōe ꝛ nu- D
ptijs hester. Et dedit requiē vniuersis ꝓuin
cijs ac dona largitus ē iuxta magnificētiā
pricipalē. Cūq3 ꝛ scdo q̄rerēt ꝟgines: ꝛ cō
gregarent mardocheus māebat ad ianuā
regis necdū ꝓdiderat hester patriam ꝛ ppl3
suū iuxta mādatū ei⁹. Quicqd.n. ille pcipie
bat obseruabat hester: ꝛ ita cūcta faciebat
vt eo tpe solita erat q̄ eā puulā nutriebat.
Eo igit tpe q̄ mardocheus ad regis ianuā
morabat irati sūt bagathā ꝛ thares duo eu i.9.c.1
nuchi regis. q iānitores erāt: ꝛ i pmo palatij li i.i.a
mine residebāt. volueruntq3 insurgere i regē ꝛ

occidere eũ. Qđ mardocheũ nõ latuit. Sta-
timq; nunciauit regine heſter: ⁊ illa regi ex
noïe mardochei qd ad ſe detulerat. Queſitũ
ẽ ⁊ iuẽtũ ⁊ appẽſus ẽ vterq; eoꝝ ĩ patibulo.
⁊ iuſſit rex vt in libro memoriali ſcriberet̃:
vt ꝓ vita ſua aliqd repẽſaret ei. Mãdatũq;
ẽ hiſtorijs: ⁊ annalib⁹ traditũ corã rege.
¶C.S. De exaltatõe amã: cui mardoche⁹
genua nõ flectit: ſors in vrna mittitur a re-
ge. petijt aman vt iudei occidant̃: lr̃e mittũ-
tur per curſores ad vniuerſas prouĩcias: iu-
dei lugent. III
A POſt hec rex aſſuerus exaltauit aman
infra.eo. filiũ amadathi q erat de ſtirpe agag
⁊ poſuit ſoliũ eius ſup oẽs principes quos
hẽbat. Cũctiq; ſerui regis q in forib⁹ palatij
verſabant̃ flectebãt genua: ⁊ adorabãt amã
Sic.n. ꝑcepat eis impator. Sol⁹ mardoche-
us nõ flectebat genu neq; adorabat eum.
Cui dixerũt pueri regis q ad foreſ palatij re-
ſidebãt. Cur ꝑter ceteros nõ obſeruas man-
datũ regis? Cũq; hoc crebrius dicerent: ⁊ il-
le nollet audire: nũciauerũt amã ſcire cupiẽ-
tes vtrũ ꝑſeueraret in ſnia. Dixerat.n. eiſ ſe
eẽ iudeũ. Qđ cũ audiſſet aman ⁊ expimẽto
B ꝓbaſſet ꝙ mardocheus nõ ſibi flecteret ge-
nu: nec ſe adoraret: irat⁹ eſt valde: ⁊ ꝓ nihi-
lo duxit ĩ vnũ mardocheũ mittere man⁹ ſu-
as. audierat.n. ꝙ eẽt gentis iudee magiſq;
voluit oẽm iudeoꝝ: q erãt ĩ regno aſſueri: ꝑ-
dere nationẽ. Mẽſe p̃io cui⁹ vocabulũ ẽ ni-
ſaz ãno. xij. regni aſſueri: miſſa ẽ ſors in vr-
infra.9.c nã q hebraice dr̃ phur corã amã quo die: ⁊
q̃ mẽſe gẽs iudeoꝝ deberet interfici: ⁊ exiuit
mẽſis duodcim⁹ q vocat̃ adar. Dixitq; amã
infra.13.b regi aſſuero. Eſt ppl's p oẽs ꝓuĩcias r̃gni tui
C diſperſus: ⁊ a ſe mutuo ſeparat⁹ nouis vtẽs
legib⁹ ⁊ cerimõijs inſuper ⁊ regis ſcita con-
tẽnẽs. Et optime noſti ꝙ nõ expediat regno
tuo vt inſoleſcat p licẽtiã. Si tibi placet de-
cerne vt pereat: ⁊ decẽ milia talẽtoꝝ appẽdã
ſ.eo. archarijs gaze tue. Tulit ğ rex annulũ quo
vtebat̃ de manu ſua: ⁊ dedit eũ amã filio a-
madathi de ꝓgenie agag hoſti iudeoꝝ. Di-
xitq; ad eũ. Argẽtũ ꝙ tu polliceris tuuz ſit
de populo age qđ tibi placet. Vocatiq; ſũt
ſcribe regis mẽſe p̃io niſã tertiadecima die
eiuſdẽ mẽſis: ⁊ ſcriptũ eſt vt iuſſerat amã ad
oẽs ſatrapas regis: ⁊ iudices ꝓuĩciarũ di-
D uerſarũq; gẽtiũ: vt queq; gẽs legere pote-
rat ⁊ audire pro varietate linguaꝝ ex noie
regis aſſueri: ⁊ lr̃e ſignate ipſius ãnulo miſ-
ſe ſunt p curſores regis ad vniuerſas ꝓuĩ-
cias: vt occiderẽt atq; delerẽt oẽs iudeos a
puero vſq; ad ſenẽ puulos ⁊ mulieres vno
die: hoc ẽ tertiodecĩo mẽſis duodecimi q vo-
cat̃ adar ⁊ bona eoꝝ diripent. Sũma ãt epi-
ſtolaꝝ hec fuit: vt oẽs ꝓuĩcie ſcirẽt ⁊ para-
rẽt ſe ad ꝑdictã diẽ. Feſtinabãt curſores qui infra.8.b
miſſi erãt regis iperiũ explere. Statiq; in ſu-
ſis pepẽdit edictũ regẽ ⁊ amã celebrãte con-
uiuiũ ⁊ cũctis iudeis q ĩ vrbe erãt flentib⁹.
¶C.S. Mardocheus mãdat heſter vt ad
regẽ intrans roget pro iudeis. illa excuſatio-
nem pretendit: iterum ad monita iubet ora-
ri pro ſe. IIII
QUi cum audiſſet mardocheus ſcidit A
veſtimenta ſua: ⁊ indutus eſt ſacco:
ſpargens cinerẽ capiti: ⁊ in platea medie ci-
uitatis voce magna clamabat oñdẽs ama-
ritudinẽ ai ſui: ⁊ hoc eiulatu vſq; ad fores
palatij gradiẽs. Nõ.n. erat licitũ indutũ ſac-
co aulã regis intrare. In oibus quoq; ꝓuin-
cijs oppidis ac locis ad que crudele regis
dogma ꝑuenerat. plãctus ingens erat apđ
iudeos: ieiuniũ: vlulat⁹: ⁊ fletus: ſacco ⁊ ci-
nere multis pro ſtratu vtentibus. Ingreſſe
ãt ſunt puelle heſter ⁊ eunuchi: nũciauerũt
q; ei. Qđ audiẽs ꝯſternata eſt: ⁊ veſtem mi- B
ſit vt ablato ſacco indueret eam: quã accipe-
re noluit: accitoq; athach eunucho quez
rex miniſtrũ ei dederat: ꝑcepit vt iret ad mar-
docheũ ⁊ diſceret ab eo cur hoc faceret: egreſ-
ſuſq; athach iuit ad mardocheũ: ⁊ iuẽit eũ
ſtãtẽ in platea ciuitatis añ oſtium palatij.
Qui indicauit ei oia q̃ acciderãt: quõ amã
ꝓmiſiſſet vt in theſauros regis pro iudeoꝝ
nece inferret argẽtũ. Exemplar quoq; edicti
qđ pẽdebat in ſuſis dedit ei vt regie oſtẽde-
ret ⁊ moneret eã vt intraret ad regẽ. ⁊ dep-
caret̃ eũ pro populo ſuo. Regreſſus athach C
nũciauit heſter oia q̃ mardocheus dixerat:
q̃ rñdit ei: ⁊ iuſſit vt dicẽt mardocheo. Oẽs
ſerui regis ⁊ cũcte q̃ ſub ditione ei⁹ ſũt no-
rũt ꝓuĩcie ꝙ ſiue vir ſiue mulier nõ voca-
tus: interius atriũ regis itrauerit abſq; vl-
la cũctatõe ſtatim interficiat̃: niſi forte rex
aureã virgã ad eũ tetẽderit pro ſigno clemẽ-
tie: atq; ita poſſit viuere. Ego igit̃ quõ ad
regẽ itrare potero: q̃ triginta iã dieb⁹ nõ ſum
vocata ad eũ? Qđ cũ audiſſet mardocheus
rurſũ mãdauit heſter dicẽs. Ne putes ꝙ ani-

maꝫ tuã tñ liberes:q2 in domo regis es p̄
B cūctis iudeis.Si.n.nunc ſilueris p aliã occa
ſioné liberabunť iudei:⁊ tu ⁊ domus patris
tui peribitiſ.Et qs nouit vtꝝ idcirco ad regnū
veneris:vt in tali tp̄e pareris. Rurſuſq3 he
ſter h̃ mardocheo vba mãdauit.Uade ⁊ cõ
grega oés iudeos quos in ſuſis reppereris:
⁊ orate p me.Nõ comedetis ⁊ nõ bibetis tri
bus dieb⁹ ⁊ trib⁹ noctib⁹:⁊ ego cū ancillis i
eis ſilr ieiunabo:⁊ tūc igrediar ad regé: con
tra legé faciés nõ vocata:tradéſq3 me mor
infra.13.c ti ⁊ periculo. Iuit itaq3 mardoche⁹ ⁊ fecit oĩa
que preceperat heſter.

C.S. Heſter intrat ad regé:placet regi:di
citur ei:pete qd̄ vis:etiã dimidiū regni mei:
petit vt rex ⁊ aman ſcd̄m ad ꝯuiuiū veniãt
ſero:petit vt iteꝝ altero die ambo ad conui
uiū veniãt:amã mardocheo crucé pat. V

A Die ãt tertio induta é heſter regalib⁹
veſtimétis:⁊ ſtetit i atrio dom⁹ regie
qd̄ erat iteri⁹ ꝯtra baſilicã regis.At ille ſede
bat ſup ſoliū ſuū i ꝯſiſtorio palatij ꝯtra oſti
u3 dom⁹.Cūq3 vidiſſet heſter reginã ſtanté
placuit oculis ei⁹:⁊ extédit ꝯtra eã virgam
B aureã quã tenebat mãu.Que accedés oſcu
lata eſt ſūmitaté virge ei⁹:dixitq3 ad eã rex.
Quid vis heſter regina:q̃ é petitio tua.Etiã
ſi dimidiã pté regni petieris:dabiť tibi. At
illa rn̄dit.Si regi placet obſecro vt venias
ad me hodie:⁊ amã tecū ad ꝯuiuiū qd̄ para
ui.Statimq3 rex.Uocate inqt cito amã vt
heſter volūtati obediat.Uenerūt itaq3 rex ⁊
amã ad ꝯuiuiū qd̄ eis regia parauerat.Di
xitq3 ei rex poſtq̃3 vinū biberat abūdanter.
Mar.6.c Quid petis vt deť tibi:⁊ pro qua re poſtu
las:Etiã ſi dimidiã pté regni mei petieris:i
C petrabis.Cui rn̄dit heſter.Petitio mea ⁊ p̄
ces ſūt iſte.Si inueni in ꝯſpectu regis grãꝫ
⁊ ſi regi placet vt det mihi qd̄ poſtulo ⁊ meã
ipleat petitioné:veniat rex ⁊ aman ad cõui
uiū qd̄ paraui eis:⁊ cras apiã regi volūtaté
meã.Egreſſus é itaq3 illo die amã let⁹ ⁊ ala
cer.Cūq3 vidiſſet mardocheū ſedété añ fo
res palatij:⁊ nõ ſolū non aſſurrexiſſe ſibi:ſ3
nec motū qdé de loco ſeſſionis ſue idignat⁹
é valde:⁊ diſſimulata ira reuerſus in domū
ſuã ꝯuocauit ad ſe amicos ſuos ⁊ 3areſ vxo
re3 ſuã:⁊ expoſuit illis magnitudiné diuiti
D arū ſuaꝝ filiorūq3 turbã:⁊ q̃3ta eū gloria ſu
p oés p̄ncipes ⁊ ſuos ſuos rex eleuaſſet.Et
poſt h̃ ait.Regia q̃3 heſter nullū aliū voca

uit ad ꝯuiuiū cū rege p̄ter me apud quã etiã
cras cū rege pranſurus ſū.Et cū h̃ oĩa hẽam
nihil me hře puto q̃3diu videro mardocheū
iudeū ſedété ante fores regias.Rn̄derūtq3
ei 3ares vxor ei⁹:⁊ ceteri amici.Iube parari
excelſaꝫ trabé hn̄té altitudis qnq̃gīta cubi
tos:⁊ dic mane regi vt appédať ſup eã mar
doche⁹:⁊ ſic ibis cū rege let⁹ ad ꝯuiuiū.Pla
cuitq3 ei ꝯſiliū:⁊ iuſſit excelſã p̄pari crucez.

C.S. Rex annalibus fidelitatem mar
dochei inuenit:precepit honorari: aman cõ
fuſus. VI

A Noctē illã duxit rex inſomné:iuſſitq3
ſibi afferri hiſtorias ⁊ annales p̄orū
tépoꝝ.Que cū illo p̄ñte legerenť:ventū eſt
ad illū locū vbi ſcriptū erat quō nunciaſſet S.2.d. infra.12.a
mardocheus inſidias bagathã ⁊ thares eu
nuchoꝝ:regé aſſuerū iugulare cupiétiū: qd̄
cū audiſſet rex ait.Quid pro hac fide hono
ris ac p̄mij mardoche⁹ ꝯſecutus eſt. Dixerũt
ei ſerui illius ac miniſtri.Nihil oĩo mercedis
accepit. Statimq3 rex: qs eſt inqt in atrio:
Amã quippe interius atriū domus regie in
trauerat vt ſuggereret regi:⁊ iuberet Mar B
docheū affigi patibulo qd̄ ei fuerat prepara
tum.Rn̄derūt pueri.Amã ſtat in atrio.Di
xitq3 rex.Ingrediať.Cunq3 eēt igreſſus:ait
illi.Quid d3 fieri viro qué rex honorare de
ſiderat:Cogitans aūt in corde ſuo aman: ⁊
reputãs ꝙ nullū aliū rex niſi ſe vellet hono
rare:rn̄dit.Hõ qué rex honorare cupit de
bet indui veſtibus regijs:⁊ iponi ſup equū
quo de ſella regis eſt:⁊ accipere regiū diade
ma ſup caput ſuū:⁊ p̄mus de regijs p̄ncipi
bus ac tyrãnis teneat equū eius:⁊ p plate C
am ciuitatis incedés clamet:⁊ dicat.Sic ho
norabiť quécūq3 rex voluerit honoraŕ.Di
xitq3 ei rex.Feſtina ⁊ ſūpta ſtola ⁊ eq̃ fac vt
locut⁹ es mardocheo iudeo q ſedet ante fo
res palatij.Caue ne qcq̃3 de his que locut⁹
es p̄termittaſ.Tulit itaq3 amã ſtollã ⁊ equū
indutūq3 mardocheū in platea ciuitatis: ⁊
ipoſitū equo p̄cedebat atq3 clamabat..Hoc
honore condignus eſt quécūq3 rex volue
rit honorare.Reuerſuſq3 mardoche⁹ ad ia D
nuã palatij:⁊ aman feſtinauit ire in domuꝫ
ſuaꝫ lugés ⁊ opto capite:narrauitq3 3ares
vxori ſue ⁊ amicis oĩa q̃ eueniſſent ſibi.Cui
rn̄derūt ſapiétes q̃s hébat in ꝯſilio ⁊ vxor
eius.Si de ſemine iudeoꝝ eſt mardocheus:
ante qué cadere cepiſti nõ poteris ei reſiſteŕ

ſed cadet i ɔſpectu ei⁹. Adhuc illic loqnti-
bus venerūt eunuchi regis: ⁊ cito eū ad cō-
uiuiū qđ regina pauerat pgere cōpulerūt.

¶C.S. De accuſatione heſter contra amā de ſuſpenſiōe amā in patibulo mardocheo parato. VII

A Intrauit itaq; rex ⁊ amā vt biberent
cū regina. Dixitq; ei rex ēt ſcđa die p⁹
q̄z vino incaluerat. Que eſt petitio tua he-
ſter vt det' tibi: ⁊ qd vis fieri: Etiā ſi dimidi-
az ptē regni mei petieris: ipetrabiſ. Ad quē
illa rn̄dit. Si inueni gr̄am in oculis tuis o
B rex: ⁊ ſi placet dona mihi aiam meā p qua
rogo ⁊ pplm meū pro q̄ obſecro. Traditi. n.
ſum⁹ ego ⁊ populus me⁹ vt ɔteramur iugu
lemur ⁊ peream⁹. Atq; vtinā in ſeruos ⁊ fa
milias vēderemur eēt tolerabile malū ⁊ ge
mēs tacere: nūc aūt hoſtis nr̄ eſt cui⁹ crude-
litas redūdat i regē. Rn̄dēſq; rex aſſuerus
ait. Quis ē iſte: ⁊ cui⁹ ptētie vt h̄ audeat fa
cere: Dixitq; heſter. Hoſtis ⁊ inimic⁹ nr̄ peſ
C ſimus iſte ē amā. Qđ ille audiens illico ob-
ſtupuit vultū regis ac regine ferre nō ſuſti-
nēs. Rex āt irat⁹ ſurrexit: ⁊ de loco ɔuiuij in
trauit in hortū arborib⁹ cōſitū. Amā quoq;
ſurrexit vt rogaret heſter reginā p aia ſua: i
tellexit. n. a rege ſibi paratū malū. Qui cū
reuerſus eēt de horto nemorib⁹ ɔſito: ⁊ tran
ſiſſet locū ɔuiuij: repperit amā ſup lectū cor
D ruiſſe in quo iacebat heſter: ⁊ ait. Etiā regi-
nā vult opp̄mere me p̄nte i domo mea. Nec
dū v̄bū de ore regis exierat: ⁊ ſtati opuerūt
faciē ei⁹. Dixitq; arbona vn⁹ de eunuchis
q ſtabāt in miſterio regis. En lignū qđ para
uerat mardocheo q locut⁹ ē p rege ſtat i do-
mo amā: hn̄s altitudinis qnq̄gita cubitos
Cui dixit rex. Appēdite eū in eo. Suſpēſus
eſt itaq; amā in patibulo qđ pauerat mar-
docheo: ⁊ regis ira quieuit.

¶C.S. Mardocheus exaltat' a rege: ⁊ heſter rogat lr̄as nouas irritatorias: amā ueteres ſit gaudium iudeis: q noua lux oriri viſa eſt. VIII

A Die illo dedit rex aſſuerus heſter regi
ne domū aman aduerſarij iudeoꝝ: ⁊
mardocheus ingreſſus eſt ante faciē regis.
Cōfeſſa eſt. n. ei heſter q eēt patruus ſuus.
Tulitq; rex ānulū quē ab amā recepi iuſſe-
A.3.c. rat: ⁊ tradidit mardocheo. Heſter āt ɔſtitu-
it mardocheū ſup domū ſuā. Nec his ɔten
ta pcidit ad pedes regis: fleuitq;: ⁊ locuta
ad eū orauit vt malitiā amā agagite ⁊ ma-
chinationes ei⁹ peſſimas q̄s excogitauerat
cōtra iudeos iuberet irritas fieri. At ille ex
more ſceptrū aureū ptēdit manu quo ſignū
clemētie mōſtrabat. Illaq; ɔſurgēſ ſtetit an
eū: ⁊ ait. Si placet regi: ⁊ ſi inueni gr̄az i ocu B
lis ei⁹ ⁊ depcatio mea nō ei vi' eē ɔtraria: ob
ſecro vt nouis eplis veteres amā lr̄e iſidia-
toris ⁊ hoſtis iudeoꝝ qb⁹ eos in cunctis re
gis puincijs perire pcepat corrigant'. Quō
n. potero ſuſtinere necē ⁊ interfectionē ppl̄i
mei. Rn̄ditq; rex aſſuerus heſter regine ⁊
mardocheo iudeo. Domū amā ɔceſſi heſter
regine: ⁊ ip̄z iuſſi affigi cruci: q; auſus ē ma
nū mittere i iudeos. Scribite g̃ iudeis ſicut
vobis placet ex regis noie: ſignātes lr̄as an
nulo meo. Hec. n. ɔſuetudo erat: vt eplis q̄ s.3.b
ex regis noie mittebant': ⁊ illi⁹ ānulo ſi gra
te erāt nemo auderet ɔtradicere. Accitiſq; C
ſcribis ⁊ librarijs regis: erat āt tp̄s tertij mē
ſis q appellat' ſibā viceſima: ⁊ tertia illi⁹ die
ſcripte ſunt epiſtole vt mardoche⁹ voluerat
ad iudeos ⁊ ad p̄ncipes: pcuratores ⁊ iudi
ces: q cētū vigitiſeptē puincijs ab idia vſq; s.1.a.⁊
ethiopiā pſidebāt puincie atq; puicie: pplo infra.16.a.
⁊ pplo iuxta liguas ⁊ lr̄as ſuas ⁊ iudeis: p
ut legere poterāt ⁊ audire. Ipſeq; epiſtole q̄
ex regis noie mittebant': annulo illius ob-
ſignate ſūt ⁊ miſſe p veredarios q p oēs pui-
cias diſcurrētes: veteres lr̄as nouis nūcijs
pueniret. Quib⁹ ipauit rex vt ɔuenirēt iude
os p ſingulas ciuitates: ⁊ in vnū pciperent
ɔgregari vt ſtarēt pro aiabus ſuis ⁊ oēs ini
micos ſuos cū ɔiugib⁹ ac liberis: ⁊ vniuer-
ſis domibus iterficerēt atq; delerēt. Et ɔſti-
tuta ē p oēs puincias vna vltōis dies. i. ter
tiadecia die mēſis duodecimi adar. Sūma D
q; epiſtole hec fuit vt in oib⁹ terris ac pplis
regis aſſueri ſubiacebant impio notū fieret
patos eē iudeos ad capiēdā vindictā de ho
ſtib⁹ ſuis. Egreſſiq; ſunt veredarij celeres nū s.3.b
cios pferētes: ⁊ edictū regis pependit i ſuſis.
Mardoche⁹ āt de palatio ⁊ de ɔſpectu regis
egrediēs fulgebat veſtib⁹ regijs hyacinthi
nis videlz ⁊ aerinis: coronā aureā portans
i capite ⁊ amict⁹ ſerico pallio atq; purpureo:
oiſq; ciuitas exultauit atq; leta ē. Iudeis
at noua lux oriri viſa ē gaudiū honor ⁊ tri-
pudiū apud oēs populos vrbes atq; puin
cias quocūq; regis precepta veniebant: mi
ra exultatio epule atq; conuiuia ⁊ feſtus di

tes intm̄ vt plures alterius gẽtis: ⁊ ſecte eo
rum religioni ⁊ cerimonijs iungerent. Grã
dis enim cunctos iudaici nominis terroꝛ in
uaſerat.

¶ C. S. De cede quã exercuerunt iudei in
hoſtes ſuos: ⁊ de filijs aman ſuſpenſis. d̄ re
ſcripto mardochei ad iudeos: ⁊ diebus aſſi
gnatis ſolẽniter celebrãdis. IX

A Igitur duodecimi mẽſis quẽ adar voca
ri añ iam diximꝰ: tertiadecia die quã
do cunctis iudeis interfectio parabaẗ: ⁊ ho
ſtes coꝝ inhiabant ſanguini: verſa vice ſupe
riores iudei eſſe ceperũt: ⁊ ſe de aduerſarijs
vindicare. Cõgregatiqꝫ ſunt ꝑ ſingulas ciui
tates ⁊ oppida ⁊ loca: vt extẽderẽt manũ cõ
tra inimicos ⁊ pſecutores ſuos. Nulluſqꝫ
auſus eſt reſiſtere: eo ꝙ oẽs populos ⁊ ma
gnitudis coꝝ formido penetrarat. Nã ⁊ ꝓ
uinciarum iudices duces ⁊ procuratores:
omniſqꝫ dignitas que ſingulis locis ⁊ opi
bus ꝑerant: extollebant iudeos timore mar
dochei quẽ principẽ eẽ palatij ⁊ plurimum
B poſſe cognouerãt. Fama quoqꝫ nominiſ eiꝰ
creſcebat quotidie: ⁊ ꝑ cũctoꝝ oꝛa volitabat
Itaqꝫ ꝑcuſſerunt iudei inimicos ſuos pla
ga magna: ⁊ occiderunt eos reddentes eis
qd̄ ſi parauerãt facere: intm̄ vt etiã in ſuſis
quingentos viros interficerent: extra decẽ
filios aman agagite hoſtis iudeoꝝ. Quoꝝ
iſta ſunt nomina: pharſan dathan ⁊ delphõ
⁊ eſpatha ⁊ phorata ⁊ adalia ⁊ aridatha ⁊
ephermeſcha ⁊ ariſai ⁊ aridai ⁊ vaiſatha.
Quos cũ occidiſſent predas de ſubſtantijs
coꝝ agere noluerunt. Statimqꝫ numerꝰ coꝝ
q̄ occiſi erant in ſuſis ad regẽ relatus eſt. q̄
dixit regine. In vꝛbe ſuſis iterfecerunt iudei
quingentos viros: ⁊ alios decẽ filios amã.
C Quantã putas eos exercere cedẽ in vniuer
ſis ꝓuincijs: quid vltra poſtulas: ⁊ quid vis
vt fieri iubeã: Cui illa rñdit. Si regi placet
deẗ poteſtas iudeis vt ſicut fecerunt hodie
in ſuſis: ſic ⁊ cras faciant: ⁊ decem filij amã
in patibulis ſuſpendanẗ. Precepit rex vt
ita fieret. Statimqꝫ in ſuſis pependit edcm̄
⁊ decẽ filij aman ſuſpẽſi ſunt. Cõgregatis iu
deis quartadecima die mẽſis adar iterfecti
ſunt in ſuſis trecẽti viri: nec coꝝ ab illis dire
pta ſubſtãtia eſt: ſed ⁊ per oẽs ꝓuincias q̄
ditiõi regis ſubiacebãt pro aiabus ſuis ſte
terũt iudei interfectis hoſtibꝰ ac pſecutori
bus ſuis: intm̄ vt ſeptuagitaqnqꝫ milia oc
ciſoꝝ implerenẗ: ⁊ nullus de ſubſtãtijs eoꝝ
qcq̄ꝫ ꝯtingeret. Dies ãt tertiuſdecimꝰ mẽſiſ D
adar vnus apud oẽs iterfectõis fuit: ⁊ q̄rta
decima die cedere deſierũt. Quẽ ꝯſtituerunt
eẽ ſolẽnẽ: vt in eo oĩ tpe deiceps vacarẽt epu
lis gaudio atqꝫ ꝯuiuijs. at hi qui in vꝛbe ſu
ſis cedẽ exercuerãt tertiodecimo ⁊ q̄rtodeci
mo die eiuſdẽ mẽſis in cede verſati ſunt: qn
todecimo ãt die ꝑcutere deſierunt. Et iccirco
eũdẽ diẽ ꝯſtituerũt ſolẽnẽ epulaꝝ atqꝫ leti
tie. Hi vero iudei q̄ in oppidis nõ muratis
ac villis moꝛabanẗ: q̄rtũdecimũ diẽ menſis
adar cõuiuioꝝ ⁊ gaudij decreuerũt: ita vt ex
ultẽt in eo ⁊ mittãt ſibi mutuo partes epula
rũ ⁊ ciboꝝ. Scripſit itaqꝫ mardocheꝰ oia h̄ E
⁊ lr̄is cõprehẽſa miſit ad iudeos q̄ in oibus
regis ꝓuincijs moꝛabanẗ: tã in vicino poſi
tis qꝫ ꝓcul: vt quartãdecimã ⁊ qntãdecimã
diẽ mẽſis adar pro feſtis ſuſciperẽt: ⁊ reuer
tente ſꝑ anno ſolẽni celebꝛarent honoꝛe: qꝛ
in ipſis diebꝰ ſe vlti ſunt iudei de inimicis
ſuis: qꝛ luctus atqꝫ triſtitia in hilaritatem:
gaudiũqꝫ ꝯuerſi ſunt: eſſentqꝫ dies iſte epu
laꝝ atqꝫ letitie: ⁊ mitterẽt ſibi inuicẽ ciboꝝ
ptes ⁊ paupibus munuſcula largirenẗ. Su
ſceperũtqꝫ iudei in ſolẽnẽ ritũ cũcta q̄ eo tẽ
poꝛe facere ceperãt: ⁊ q̄ mardocheus lr̄is fa
ciẽda mãdauerat. Amã eniꝫ filꝰ amadathi E.5.c.
ſtirpis agag hoſtis ⁊ aduerſariꝰ iudeoꝝ co F
gitauit ꝯtra eos malũ: vt occideret illos at
qꝫ deleret: ⁊ miſit phur ꝙ nr̄a lingua vertiẗ
in ſoꝛtẽ: ⁊ poſtea ingreſſa ẽ heſter ad regem
obſecrãſ vt conatꝰ eius lr̄is regis irriti fierẽt
⁊ malũ qd̄ ꝯtra iudeos cogitauerat reuerte
retur in caput eiꝰ. Deniqꝫ ⁊ ipm ⁊ filios eiꝰ E.5.b.
affixerunt cruci: atqꝫ ex illo tpe dies iſti ap
pellati ſũt phuri. i. ſoꝛtiũ: eo ꝙ phur. i. ſoꝛs ĩ
vꝛnã miſſa fuerit: ⁊ cũcta q̄ geſta ſunt eplē
i. libꝛi huius volumine continentur: queqꝫ
ſuſtinuerũt: ⁊ que deinceps imutata ſũt. Su
ſceperũt iudei ſuꝑ ſe ⁊ ſemẽ ſuũ: ⁊ ſuꝑ cũctoſ
q̄ religioni coꝝ voluerũt copulari vt nulli li
ceat duos hos dies abſqꝫ ſolẽnitate tranſi
gere quos ſcriptura teſtaẗ: ⁊ cetera expetũt
tpa ãnis ſibi iugiter ſuccedẽtibꝰ. Iſti ſũt di G
es q̄s nulla vnq̄ꝫ delebit obliuio: ⁊ ꝑ ſingu
las gñatões cũcte in toto oꝛbe ꝓuincie cele
bꝛabũt: nec ẽ vlla ciuitas in q̄ dies phuri. i.
ſoꝛtiũ nõ obſeruenẗ a iudeis: ⁊ ab coꝝ ꝓge
nie q̄ his cerimõijs oblata ẽ. Scripſerũtqꝫ
heſter regia filia abiail ⁊ mardocheꝰ iudeꝰ

Et ſcdaꝫ epl'aꝫ vt oī ſtudio dies iſta ſolēnis
ſanciret in poſteꝝ: ⁊ miſerūt ad oēs iudeos
qui in cētū vigintiſeptē prouincijs regis aſ-
ſueri verſabant: vt hērent pacē ⁊ ſuſciperēt
veritatē obſeruātes dies ſortiū: ⁊ ſuo tpe cū
gaudio celebrarēt ſicut ꝯſtituerant mardo-
cheus ⁊ heſter. Et illi obſeruanda ſuſceperūt
a ſe ⁊ a ſemine ſuo ieiunia atqꝫ clamores: ⁊
ſortium dies: ⁊ oīa q̄ libri huius qui vocat
heſter hiſtoria continentur.

¶C.S. De ꝯtinuatōe dictoꝝ ad dicēda. de
expoſitione ſomnij mardochei. X

A Rex vero aſſuerus oēm terrā ⁊ cūctas
maris inſulas: fecit tributarias: cuiuſ
fortitudo ⁊ impiū ⁊ dignitas atqꝫ ſublimi-
tas q̄ exaltauit mardocheū: ſcripta ſunt ī li-
bris medoꝝ atqꝫ pſaꝝ: ⁊ qūo mardocheus
iudaici gn̄is ſcōs a rege aſuero fuerit ⁊ ma
gnus apud iudeos ⁊ acceptabilis plebi fra
trū ſuoꝝ: q̄rens bona populo ſuo: ⁊ loquēs
ea q̄ ad pacē ſeminis ſui ptinerent. Que hn̄
B tur in hebreo plena fide expſſi. H̄ āt q̄ ſequū
tur ſcripta repperi in editōe vulgata q̄ gre-
coꝝ lingua ⁊ lr̄is ꝯtinent: ⁊ interim poſt fi-
nē libri hoc capitulū ferebat qđ iuxta ꝯſue
tudinē nr̄am obelo. i. veru pnotauimus. Di
xitqꝫ mardoche⁹. A deo fcā ſunt iſta: recor-
datus ſū ſomnij qđ viderā hec eadē ſignifi-
cantis: nec eoꝝ qcq̄ꝫ irritū fuit. Paru⁹ fons
J.ū.d. C qui creuit in fluuiū ⁊ ī lucē ſolēqꝫ ꝯuerſus ē
⁊ in aquas plurimas redūdauit: Heſter eſt
quā rex accepit vxorē: ⁊ voluit eē reginam.
Duo āt dracones: ego ſuꝫ ⁊ amā. Gentes q̄
ꝯuenerāt hi ſunt q conati ſunt delere nomē
iudeoꝝ. Gēs āt mea iſrael eſt q̄ clamauit ad
dominuꝫ: ⁊ ſaluū fecit populū ſuū: liberauit
qꝫ nos ab omnibus malis: ⁊ fecit ſigna ma
D gna atqꝫ portēta inter gētes: ⁊ duas ſortes
eē pcepit vnā ppli dei: ⁊ alterā cūctaꝝ gētiū.
Venitqꝫ vtraqꝫ ſors in ſtatutū ex illo iā tpe
corā deo vniuerſis gētib⁹: ⁊ recordat⁹ ē dn̄s
ppli ſui: ac miſert⁹ hereditatis ſue. Et obſer
uabunt dies iſti in mēſe adar q̄rtadecima ⁊
qntadecia die eiuſdē mēſis cum oī ſtudio ⁊
gaudio ī vnū cētū ppli ꝯgregati in cunctas
deinceps gn̄atōes ppli iſrael.

¶C.S. De diuerſitate lr̄aꝝ q̄lr ī hebreos
pmulgata ē editio. de ſōnio mardochi. XI

A Anno quarto regnātibus ptolomeo
⁊ cleopatra: attulerūt doſitheus q ſe
ſacerdotē ⁊ leuitici generis ferebat ⁊ ptolo
meus filius eius hanc epiſtolam phurim:
quam dixerunt interpretatum eſſe lyſima-
chum ptolomei filium in hieruſalem. Hoc
quoqꝫ principium erat in editione vulgata
quod nec in hebreo: nec apud vllū fertur in
terpretum. Anno ſcđo regnante artaxerxe B
maximo prima die mēſis niſan vidit ſomni
um mardocheus filius iaheri filij ſemei filij
cis de tribu beniamin hō iude⁹ q hītabat ī
vrbe ſuſis: vir magnus: ⁊ inter primos au-
le regie. Erat āt de eo nūero captiuoꝝ quos
trāſtulerat nabuchodonoſor rex babylōis
de irl'm cū iechonia rege iuda: ⁊ hoc ei⁹ ſom
niū fuit. Apparuerunt voces ⁊ tumultus to
nitrua ⁊ terremotus ꝯturbatio ſuper terraꝫ C
⁊ ecce duo dracones magni paratiqꝫ cōtra
ſe ī preliū ad quoꝝ clamorē cūcte ꝯcitate ſūt
nationes vt pugnarēt ꝯtra gētē iuſtoꝝ. Fu-
itqꝫ dies illa tenebraꝝ ⁊ diſcriminis tribula
tōis ⁊ anguſtie ⁊ igēs formido ſup terram.
Cōturbataqꝫ ē gēs iuſtoꝝ timētiū mala ſua D
⁊ pparata ad mortē. Clamauerūtqꝫ ad deū ſ̄.10.c
⁊ illis vociferātibus: fons puus creuit ī flu
uiū maximū: ⁊ in aq̄s plimas redundauit.
Lux ⁊ ſol ort⁹ ē ⁊ hūiles exaltati ſūt: ⁊ duo-
rauerūt iclytos. Qđ cū vidiſſet mardoche⁹
⁊ ſurrexiſſet de ſtratu: cogitabat qđ ds̄ face
re vellet: ⁊ fixū habebat in aīo ſcire cupiens
quid ſignificaret ſomnium.

¶C.S. De iteratione manifeſtatiōis inſi-
diarum quam miſit artaxerxes prouinciaꝝ
ducibus: qbus oībus preerat. XII

Morabat āt eo tpe in aula regis cū A
bagatha ⁊ thara eunuchis regiſ q ſ̄.2.d.⁊
ianitores erāt palatij. Cūqꝫ intellexiſſet co- ſ̄.6.a
gitationes eoꝝ ⁊ curas diligētius puidiſſet B
didicit q̄ conarentur in regem artaxerxem
manus mittere: ⁊ nūciauit ſup eo regi. Qui
de vtroqꝫ hita q̄ſtiōe cōfeſſos iuſſit duci ad
mortē. Rex āt qđ geſtum erat ſcripſit in cō-
mentarijs. Sꝫ ⁊ mardoche⁹ rei memoriā lit
teriſ tradidit. Precepitqꝫ ei rex vt ī aula pa C
latij moraret: datis ei p delatione mūerib⁹
Aman xp̄o fili⁹ amadathi buge⁹ erat glorio
ſiſſim⁹ corā rege: ⁊ voluit nocē mardocheo ſ̄.2.d
⁊ pplo ei⁹ pro duob⁹ eunuchis regis q fue D
rāt īterfecti. Hucuſqꝫ phemiū. Que ſequū
tur in eo loco poſita erāt vbi ſcriptū ē in vo
lumine ⁊ diripuerūt bona vel ſubſtātias eo
rum. Que in ſola vulgata editione repim⁹.
Epiſtole āt hoc exemplar fuit.

C.S. De edicto repetino. d amā ⁊ ei⁹ exemplar. ep̄ſe quā miſit artaxerxeſ. cxxvij. puinciarū ducib⁹ qb⁹ oib⁹ preerat ſūptuȝ. de vulgata editione apud iudeos. de cōdēnatione eorū. de oꝛōne mardochei. XIII

A ē.ɾ.a J.eo.16.a REx maxim⁹ artaxerxes ab india vſqȝ ethiopiā cētū viginti ſeptē puinciarū pncipibus ⁊ ducib⁹ q eius iperio ſubiecti ſūt: ſalutē. Cū plurimis gētibus iperarē: ⁊ vniuerſū oꝛbē mee ditioni ſubiugaſſet: volui neqq̄ȝ abuti potētie magnitudie: ſȝ clemētia ⁊ lenitate gubernare ſubiectos: vt abſqȝ vllo terroꝛe vitā ſilētio trāſigētes: optata cūctis moꝛtalib⁹ pace fruereſ. Que

B ſupꝛa.i.b rēte āt me a ɔſiliarijs meis qūo poſſet hoc ipleri: vn⁹ q ſapīa ⁊ fide ceteros pcellebat: ⁊ erat poſt regē ſcōs amā noie indicauit mihi in toto oꝛbe terrarum pplm eſſe diſperſū q nouis vtereſ legib⁹: ⁊ ɔtra oiuȝ gētiū ɔſuetudinē faciēs regū iuſſa ɔtēneret: ⁊ vniuerſarum ɔcoꝛdiā nationū ſua diſſenſiōe violaret Qd cū didiciſſem⁹: vidētes vnā gētē rebellē aduerſus oē hoīum genus pverſis vti legibus nr̄iſqȝ iuſſionib⁹ ɔtraire ⁊ turbaſ ſubiectarum nobis pꝛouinciarum pacē atqȝ ɔcoꝛdiam: iuſſim⁹: vt qſcūqȝ amā q oib⁹ puicijs ppoſit⁹ ē ⁊ ſecūdus a rege: ⁊ queȝ p̄ris loco colim⁹ mōſtrauerit cū cōiugib⁹ ac liberis deleanſ ab inimicis ſuis: nulluſqȝ eorum miſereaſ qrtadecima die duodecimi mēſis adar

C anni p̄ntis: vt nepharij hoīes vno die ad iferos deſcēdētes reddāt ipio nr̄o pacē quā turbauerāt. Hucuſqȝ exēplar epiſtole. que ſequuntur poſt eū locū ſcripta repperi: vbi

ē.4.d legitur: pgēſqȝ mardocheus fecit oīa que ei mandauerat heſter: nec tamen habenſ i hebraico: ⁊ apud nullū penit⁹ ferūſ iterptū Mardoche⁹ āt depcat⁹ ē dn̄m memoꝛ oiuȝ operum ei⁹: ⁊ dixit. Dn̄e dn̄e rex oipotēs. i ditiōe. n. tua cūcta ſūt poſita: ⁊ nō ē q tue poſ

Ps.145. ſit reſiſtere volūtati: ſi decreueris ſaluare iſrael. Tu feciſti celū ⁊ terrā ⁊ qcqd celi ābitu ɔtineſ: dn̄s oium es: nec eſt q reſiſtat maieſtati tue. Cūcta noſti: ⁊ ſcis qꝛ nō p ſupbia ⁊ ɔtumelia: ⁊ aliq glie cupiditate feceriȝ hoc: vt nō adoꝛarē amā ſupbiſſimū. libenter. n. p ſalute iſrael etiā veſtigia pedū eius deoſculari parat⁹ eēm: ſed timui ne honoꝛeȝ dei mei trāſferrē ad hoiem: ⁊ ne quēqȝ adoꝛarē excepto deo meo. Et nūc dn̄e rex de⁹ abraā miſerere ppli tui: qꝛ volūt nos inimici nr̄i pdere ⁊ hereditatem tuā delere. Ne deſpiciaſ ptē tuā quā redemiſti de egypto. Exaudi dpcationē meā: ⁊ ppitius eſto ſoꝛti ⁊ funiculo tuo: ɔuerte luctū nr̄m in gaudiū: vt viuētes laudemus nomē tuū dn̄e: ⁊ ne claudas oꝛa te canētiū. Ois quoqȝ iſrael pari mente ⁊ obſecratione clamauit ad dominuȝ: eo q eis certa moꝛs impenderet.

C.S.C. De plāctu heſter: ⁊ d oꝛatiōe eius qua adoꝛauit dominuȝ: ⁊ qd ſit reptū i vulgata editione. XIIII

HEſter quoqȝ regina cōfugit ad dn̄ȝ A pauēſ piculū qd iminebat. Cūqȝ depoſuiſſet veſtes regias fletib⁹ ⁊ luctui apta indumēta ſuſcepit: ⁊ p vnguētis varijs ciere ⁊ ſtercoꝛe ipleuit caput ⁊ coꝛpus ſuū humiliauit ieiunijs: omniaqȝ loca in quib⁹ ātea letari cōſueuerat: crinīū laceratione cōpleuit ⁊ depcabaſ dn̄ȝ deū iſrael dicēs. Domine mi q rex nr̄ es ſol⁹: adiuua me ſolitariā ⁊ cui⁹ pter te null⁹ ē auxiliatoꝛ ali⁹. Periculū meū in manib⁹ meis ē. Audiui a p̄re meo q tu dn̄e tuliſſes iſrael de cūctis gētib⁹: ⁊ p̄res nr̄os ex oib⁹ retro maioꝛib⁹ ſuis B vt poſſideres hr̄ditatē ſēpiternam: feciſtiqȝ eis ſicut locut⁹ es. Peccauim⁹ i ɔſpcū tuo ⁊ iccirco tradidiſti nos i man⁹ inimicorum nr̄orū. Coluim⁹. n. deos eorum. Juſtus es dn̄e. Et nūc n̄ eis ſufficit q duriſſima nos oppmūt ſuitute: ſȝ robur manū ſuarum idolorum potētie deputātes volūt tua mutare pmiſſa: ⁊ dlere hr̄ditatē tuā ⁊ claudere oꝛa laudātiuȝ te atqȝ extīguere gliam tēpli ⁊ altaris tui: vt aperiāt oꝛa gētiū ⁊ laudēt idolorum foꝛtitudinē ⁊ pdicēt carnalē regē ſempiternū. Ne tradas dn̄e ſceptrū tuū his q n̄ ſūt: ne rideant ad ruinā nr̄am: ſȝ cōuertere ɔſiliū eorum ſup C eos: ⁊ eū q i nos cepit ſeuire diſpde. Memēto dn̄e ⁊ oñde te nobis i tēpoꝛe tribulatōis nr̄e ⁊ da mihi fiduciā dn̄e rex deorum ⁊ vniuerſe poteſtatis tribue ſermonē cōpoſitū i oꝛe meo in cōſpectu leonis ⁊ trāſfert coꝛ illius in odiū hoſtis nr̄i vt ⁊ ipſe pereat: ⁊ ceteri q ei cōſentiunt. nos aūt libera in manu tua ⁊ adiuua me nullū aliud auxiliū hn̄tē niſi te dn̄e q hēs oium ſcietiā: ⁊ noſti qꝛ oderi gliam iniquorum ⁊ deteſter cubile incircūciſoꝝ ⁊ ois alienigene. Tu ſcis neceſſitatē meaȝ q abominer ſignū ſupbie: ⁊ glie mee: qd ē ſup caput meū i diebus oſtētationis mee ⁊ d D teſter illud qſi pānū mēſtruate ⁊ nō poꝛteȝ ē.ſ.

in diebꝰ ſilentij mei ⁊ ꝙ nõ comederi ĩ men
ſa amã:nec mihi placuerit ꝯuiuiũ regis:⁊
nõ biberim vinũ libaminũ:⁊ nunq̃ȝ letata
ſit ancilla tua:exquo huc trãſlata ſuȝ vſqȝ
in pñtẽ diẽ:niſi in te dñe deus abraam. De
us fortis ſup oẽs exaudi vocẽ eoꝝ qui nul
lã aliã ſpẽ hñt:⁊ libera nos de manu iniq̃
rũ ⁊ erue me a timore meo. Hec quoqȝ ad
dita reppi in editione vulgata.
¶C.S. Additio repta ĩ vulgata editõe q̃
liẽ mardocheꝰ mãdauit heſter vt ĩtraret ad
regẽ.q̃lr ĩtrauit.ꝯ pulchritudĩe eiꝰ.q̃lr terri
ta ẽ ad aſpectũ regis. XV
A Et mãdauit ei:haud dubiũ quin he
ſter mardocheꝰ vt ingrederetur ad re
gẽ:⁊ rogaret ꝓ pplo ſuo ⁊ ꝓ pñia ſua. Me
morare inq̃t dieꝝ humilitatis tue:qũo nu
trita ſis in manu mea:q: amã ſcd̃s a rege
locutꝰ ẽ ꝯtra nos ĩ mortẽ:⁊ tu inuoca dñm
⁊ loq̃re regi ꝓ nobis ⁊ libera nos de morte
Nec nõ ⁊ iſta q̃ ſubdita ſũt:ĩ ditiõe vulgata
reppi. Die ãt tertio depoſuit veſtimẽta or
B natꝰ ſui ⁊ circũdata ẽ glĩa ſua. Cũqȝ regio
fulgeret hitu ⁊ iuocaſſet oĩuȝ rectorẽ ⁊ ſal
uatorẽ deũ aſſũpſit duas famulas:⁊ ſuper
vnã q̃dẽ innitebať q̃ſi p̃ delitijs ⁊ nimia te
neritudĩe corpꝰ ſuũ ferre non ſuſtineꝛ:altera
ãt famulaꝝ ſeq̃bať dñaȝ defluẽtia ĩ humũ
idumẽta ſuſtẽtãs. Ipa ãt roſeo colore vultũ
pfuſa:⁊ gratis ac nitẽtibꝰ oculis triſtẽ cela
bat aĩuȝ ⁊ nimio tiore ꝯtractũ. Ingreſſa igi
tur cũcta p ordinẽ oſtia ſtetit ꝯtra regẽ:vbi
ille reſidebat ſup ſoliũ regni ſui idutꝰ veſti
bꝰ regijs:auroqȝ fulgẽs ⁊ p̃cioſis lapidibꝰ
eratqȝ terribilis aſpectu. Cũqȝ eleuaſſet fa
C ciẽ ⁊ ardẽtibꝰ oculis furorẽ pectoris ĩdicaſſȝ
regina corruit ⁊ ĩ pallorẽ colore mutato laſ
ſũ ſup ãcillaȝ reclinauit caꝑ. Cõuertitqȝ de
ſpiñ regis ĩ mãſuetudinẽ:⁊ feſtinus ac me
tuẽs exiliuit de ſolio ⁊ ſuſtẽtãs eã vlnis ſu
is donec rediret ad ſe his verbis blãdieba
tur. Quid hẽs heſter:Ego ſũ fraẗ tuus:noli
metuere. Nõ morieris. Nõ.n.ꝓ te ſȝ ꝓ oĩ
bꝰ hec lex ꝯſtituta ẽ. Accede igiť ⁊ tãge ſce
ptrũ. Cũqȝ illa reticeret:tulit aureã vgã:⁊
D poſuit ſr collũ eiꝰ:⁊ oſculatꝰ ẽ eã:⁊ ait. Cur
mihi nõ loq̃ris: Que rñdit. Uidi te dñe q̃ſi
Gen.33.b angelũ dei:⁊ ꝯturbatũ ẽ cor meũ p̃ timore
Re.19.c glorie tue. Ualde.n.mirabilis es dñe:⁊ fa
cies tua plena eſt gr̃arũ. Cumqȝ loq̃reť.rur
ſus corruit ⁊ pene exanimata ẽ. Rex ãt tur

babať:⁊ oẽs miſtri eiꝰ ꝯſolabãtur eã. Exem
plar epiſtole regis artaxerxis quã ꝓ iudeiſ
ad totas regni ſui ꝓuincias miſit:qd̃ ⁊ ipſȝ
in hebraico volumine non habetur.
¶C.S. Aliud exẽplar eplẽ qd̃ in hebreo ñ
habeť.ꝯ ruocatõe lr̃aꝝ amã:⁊ ꝙ iudei hãc
diẽ ĩ feſtiuitatẽ ſuſcipiãt. XVI
R Ex magnꝰ artaxerxes ad ĩdia vſqȝ A
ethiopiã cẽtũ vigitiſeptẽ ꝓuinciarũ š.1.a
ducibus ac p̃ncipibus qui nr̃e iuſſioni obe
diũt:ſalutẽ dicit. Multi bonitate pricipũ ⁊
honore q in eos collatus ẽ:abuſi ſũt ĩ ſup
biã:⁊ nõ ſoluȝ ſubiectos regibus nituntur
opp̃mere:ſȝ datã ſibi gloriã nõ ferentes in
ipos q dederũt moliũť ĩſidias. Nec ꝯtenti
ſũt gr̃as nõ agere bñficijs ⁊ hũanitatis in
ſe iura violare:ſȝ dei q̃ȝ cũcta cernẽtis:arbi
trãť ſe fugere poſſe ſnīaȝ. Et ĩ tm̃ veſanie ꝓ
ruperũt vt eos q credita ſibi officia diligen
ter obſeruãt ⁊ ita cũcta agũt vt oĩuȝ laude
digni ſint:mẽdacioꝝ cũiculis coneť ſubuer
tere:dũ aures p̃ncipũ ſimplices ex ſua na
tura alios eſtimãtes callida fraude d̃cipiũt
Que res ⁊ ex veteribꝰ ꝓbať hiſtorijs:⁊ ex B
his q̃ geruť quotidie:qũo malis quorũdã
ſuggeſtiõibꝰ regũ ſtudia d̃prauẽť. Uñ ꝓui
dẽdũ ẽ paci oĩuȝ ꝓuĩciaꝝ. Nec putare d̃be
tis ſi diuerſa iube.amꝰ:ex aĩ nr̃i venire leui
tate:ſed ꝓ q̃litate ⁊ neceſſitate tpoꝝ:vt rei
publi.poſcit vtilitas ferre ſnīaȝ. Et vt mãi š.3.a
feſtiꝰ qd̃ dicimꝰ itelligatiſ. Amã filꝰ amada
thi:⁊ aio ⁊ gẽte macedo:alienuſqȝ a pſaruȝ
ſãguĩe ⁊ pietatẽ nr̃aȝ ſua crudelitate cõma
culãs pegrinꝰ a nobis ſuſceptꝰ ẽ:⁊ tãtã ĩ ſe
exptꝰ hũanitatẽ:vt pr̃ nr̃ vocareť:⁊ adora
reť ab oĩbꝰ pꝰ regẽ ħs:q in tm̃ arrogãtie tu
more ſublatꝰ ẽ vt regno p̃uare nos nitereť C
⁊ ſpũ. Nã mardocheũ cuius fide ⁊ bñficijs š.2.
viuimꝰ ⁊ ꝯſortẽ regni noſtri heſter cũ oĩ gẽ
te ſua nouis q̃buſdã atqȝ iauditis machĩs
expetiuit ĩ mortẽ hoc cogitãs vt illis iterfe
ctis ĩſidiareť nr̃e ſolitudini:⁊ regnũ pſaruȝ
trãſferet ĩ macedonas. Nos autẽ a peſſimo
mortaliũ iudeos neci deſtinatos ĩ nulla pe
nitꝰ culpa reppimꝰ:ſȝ ecõtrario iuſtis vten
tes legibꝰ:⁊ filios altiſſimi ⁊ maximi:ſẽp
qȝ viuẽtis dei:cuiꝰ bñficio ⁊ pr̃ibꝰ nr̃is ⁊ no
bis regnũ ẽ traditũ:⁊ vſqȝ hodie cuſtodiť. š.3.
vñ eas lr̃as q̃s ſub noĩe nr̃o ille direxerat
ſciatis eẽ irritas. Pro quo ſcelere añ por š.7.D
tas huiꝰ vrbis .i. ſuſis:⁊ ipe q machinatꝰ ẽ ⁊

ois cognatio eius pēdet ī patibulis: nō no-
bis ſȝ deo reddēte ei qđ meruit. Hoc āt edi
ctū qđ nūc mittimus in cūctis vrbibus ꝓ
ponat vt liceat iudeis vti legib⁹ ſuis. Qui
b⁹ debetis eē āminuculo: vt eos q ſe ad ne
ceſſe eoꝝ parauerāt poſſint īterficere tertia-
decia die mēſis duodecimi q vocat adar.
Hāc enī diē ds oipotēs meroris ⁊ luct⁹ eis
vertit in gaudiū. Vn̄ ⁊ vos inter ceteros fe
ſtos dies hāc habetote diē: ⁊ celebrate eā
cū oī letitia vt ⁊ in poſteꝝ cognoſcatur: om
nes qui fideliter perſis obediūt dignā ꝓ fi
de recipere mercedē qui aūt inſidiāt regno
eoꝝ: perire ꝓ ſcelere. Ois aūt ꝓuincia ⁊ ci-
uitas q noluerit ſolēnitatis huius eē parti
ceps gladio ⁊ igne pereat: ⁊ ſic deleat vt nō
ſolū hoibus: ſȝ ēt ī via beſtijs ſit ī ſempiter
nū ꝓ exēplo contemptus ⁊ inobedientie.
¶ Explicit liber heſter. Incipit prologus i
iob ſm tranſlationem ſeptuaginta.

Cogor per ſingulos ſcripture diuine
libros aduerſarioꝝ reſpondere ma
ledictis: qui interpretationem meā reprehē
ſionē ſeptuaginta interpretū criminantur:
quaſi nō ⁊ apud grecos aquila ſymachus:
⁊ thedotion: vel verbū e verbo: vel ſenſum
e ſenſu: vel ex vtroqȝ cōmixtum ⁊ medie tē
peratum genus tranſlationis expreſſerint
⁊ oia veteris inſtrumenti volumina orige
nes obelis aſtericiſqȝ diſtinxerit: quos vl' ad
ditos vel de theodotiōe ſūptos trāſlationi
antique inſeruit: ꝓbans defuiſſe qđ addi-
tū eſt. Diſcāt igitur obtrectatores mei reci-
pere ī toto qđ ⁊ in partibus ſuſceperūt: aut
īterpretatiōeȝ meā cū aſtericis ſuis radere
Neqȝ.n. fieri pōt vt quos plura intermiſiſ
ſe ſuſceperit: nō eoſdē ēt ī qbuſdā erraſſe fa-
teātur: ꝑcipue ī iob: cui ſi ea q ſub aſtericis
addita ſūt ſubtraxeris ps maxia detrūcabit
⁊ hoc dūtaxat apud grecos. Ceteꝝ apud la
tinos añ eā trāſlationē quā ſub aſterico: ⁊
obelis nup edidimus: ſeptigēti ferme aut
octigēti vſus deſūnt vt decurtatus ⁊ lace-
ratus corroſuſqȝ liber feditatē ſui publice
legētibus ꝓbeat. Hec āt trāſlatio nullū d' ve
teribus ſeqt īterptē: ſȝ ex ipo hebraico ara-
bicoqȝ ſermōe: ⁊ īterdū ſyro: nūc vba: nunc
ſēſus: nūc ſimul vtrūqȝ reſonabit. Obliquus
.n. ēt apđ hebreos totus liber fert ⁊ lubri-
cus: ⁊ qđ greci rhetores vocāt ſchematiſ-
menos: dū q aliud loqt aliud agit. Ut ſi ve
lis anguillā: vel murenulā ſtrictis tenere
manibus quāto fortius preſſeris tāto citius
elabitur. Memini me ob intelligētiā huius
voluminis liddeū quēdā ꝑceptorē q haud
hebreos primus haberi putabatur: nō par
uis redemiſſe nūmis: cuius doctrina an ali
qd ꝑfecerim neſcio. Hoc vnū ſcio: nō potu-
iſſe me interptari: niſi qđ añ intellexeraȝ. A
ꝑncipio itaqȝ voluminis vſqȝ ad vba iob
apud hebreos ꝓſa oratio ē. Porro a vbis
iob ī qbus ait: pereat dies ī q natus ſuȝ: ⁊ Job.3.a
nox ī q dictū ē ↄceptus ē hō: vſqȝ ad eū lo-
cū vbi añ finē voluminis ſcriptū ē. Iccirco ip
ſe me reprehēdo ⁊ ago pniaȝ ī fauilla ⁊ ciere: Ibidē.42.a
hexametri vſus ſūt dactylo ſpōdeoqȝ cur-
rētes ⁊ pp lingue idioma crebro: recipiētes
⁊ alios pedes nō earūdē ſyllabaꝝ: ſed eorū
dē temporū. Interdū quoqȝ rhythmus ipe
dulcis ⁊ tinul⁹ fert nūer⁹ pedū ſolutis qđ me
trici magis qȝ ſimplex lector intelligunt. A
ſupradicto āt verſu vſqȝ ad finē libri. par-
uū cōma quod remanet: ꝓſa orōe contexit
Qđ ſi cui videtur incredulum metra.ſ. eē
apud hebreos: ⁊ in moreȝ noſtri flacci gre-
ciqȝ pindari ⁊ alcei ⁊ ſapho vel pſalterium
vel lamētatōes hieremie vel oia ferme ſcri
pturarū cātica ↄprehēdi legat philonē ioſe-
phū origenem ceſarienſem: euſebiū ⁊ eorū
teſtimonio me veruȝ dicere cōprobabit. au
diāt quapp cāes mei iccirco me in hoc vo-
lumine laboraſſe: nō vt interpretationē an
tiquā reprehēderē: ſȝ vt ea q in illā aut obſcu
ra ſūt aut omiſſa aut certe ſcriptoꝝ vicio de
prauata māifeſtiora noſtra iterptatōe fierēt
⁊ hebreū ſmonē ex pte didicimus: ⁊ ī latio
pene ab ipis cunabulis īter grāmaticos ⁊
rhetores ⁊ philoſophos detriti ſum⁹. Qđ
ſi apud grecos poſt ſeptuaginta editōeȝ: iā
xpi euāgelio coruſcāte iudeus aquila ⁊ ſim
mach⁹ ac theodotion iudaizantes: heretici
ſunt recepti qui multa myſteria ſaluatoris
ſubdola interpretatione celarunt: ⁊ tamē in
hexaplis habentur apud eccleſias ⁊ expla
nātur ab eccleſiaſticis viris: quantomagis
ego chriſtianus ⁊ d' parētibus xpianis na-
tus: ⁊ vexillū crucis ī mea frōte portās: cu-
ius ſtudiū fuit omiſſa repetere: dꝑauata cor
rigere. ⁊ ſacramēta ecclie puro ⁊ fideli api-
ce ſermōe vel a faſtidioſis vel a maligniſ le
ctoribus nō debeo reprobari. Habeāt q vo-
lūt veteres libros vel ī mēbranis purpureis

auro argẽtoq₃ ɔ̃ſcriptos: vel vncialib⁹: vt
vulgo āt lr̃is onera magis exarata q̃₃ co-
dices dūmō mihi meiq₃ pmittant paupes
hr̃e ſcedulas: ⁊ ñ tā pulchros codices q̃₃ e-
mēdatos. Utraq₃ aūt editio ⁊ ſeptuaginta
iuxta grecos ⁊ mea iuxta hebreos in lati-
nū meo labore trāſlata ē. Eligat vnuſq̃ſq₃
qđ vult: ⁊ ſtudioſum me magis q̃₃ maliuo
lum probet.

¶ Item alius ꝓlogus in iob ſm̄ hebraicū.

Si aut fiſcellā iunco texerē aut palma
Gen.iij.d rū folia cōplicarē: vt in ſudore vult⁹
mei comederē panē ⁊ vētris opus ſollicita
Job.i6.b mēte ptractarē. nullus morderet: nemo rep
hēderet. Nunc autem quia iuxta ſententiā
ſaluatoris volo operari cibū qui nō perit ⁊
antiquā diuinoꝝ voluminū viā ſentib⁹ vir
gultiſq₃ purgare: error mihi gemin⁹ iūgit:
corrector vicioꝝ falſari⁹ vocor: ⁊ errores ñ au
ferr̄: ſ₃ ſerer̄. Tāta ē.n. vetuſtatis ꝯſuetudo
vt ēt ꝯfeſſa pleriſq₃ vitia pla
ceāt: dū magis pulchros hē
re volūt codices q̃₃ emēdatos
quapp o fratres dilectiſſimi
vnicū nobilitatis ⁊ humilia
tis exēplar ꝓ flabello cala
this ſportelliſq₃ munuſculis
monachorū ſpiritalia hec ⁊
māſura dōa ſuſcipite: ac bea
tū iob q adhuc apud latios
Job.2.b iacebat ī ſtercore: ⁊ ꝟmibus
ſcatebat errorꝝ: integrū ima-
Ibidē.42. culatūq₃ gaudete. qūo.n. p⁹
ꝓbationē atq₃ victoriā du-
plicia ſūt ei vniuerſa reddita
ita ego in lingua noſtra vt audacter loq̄r. fe
ci eū hēre q̄ amiſerat. Igitur ⁊ vos ⁊ vnum
quēq₃ lectorē ſolita prefatione cōmoneo: ⁊
in principijs libroꝝ eadē ſemper annectēs
rogo: vt vbicūq₃ ſemꝑ precedētes ꝟgulas
videritis: ſciatis ea q̄ ſubiecta ſūt in hebrai
cis voluminib⁹ non hēri. Porro vbi ſtelle
imago ꝑfulſerit: ex hebreo in ſermone nr̄o
addita ſunt. Nec ñ ⁊ illa q̄ hēri videbāt ita
corrupta erāt vt ſenſū legētib⁹ tollerēt: orā-
tibus vobis magno labore correxi: magis
vtile quid ex odio meo eccleſijs xp̄i ventu-
rum ratus q̃₃ ex aliorū negocio.

¶ Incipit argumentum in librum iob.

In terra qdē hitaſſe iob huſitidi in fi
nibus idumee: ⁊ arabie ⁊ erat ei ante
nomē iobab. Et accepit vxorem arabiſſā
⁊ genuit filiū quē vocauit ennon. Erat autē
ipſe filius quidē zareth de eſau filijs filius
de matre ꝟo boſra. ita vt ſit quintus ab a-
braam. Et hi ſunt reges q regnauer̄t ī edō
in q̄ ⁊ ipe regnauit: ſ₃ ꝑm⁹ i ea regnauit ba
lach fili⁹ beor ⁊ nomē eiuſdē ciuitatis nacha-
ba. Poſt hūc āt balach. Poſt eū iobab. q
vocatur iob. Poſt iob āt cuſrā q erat dux
exthemāoꝝ regione. Et poſt illū regnauit
adar filius beath: qui excidit madian in cā
po moab: ⁊ nomē ciuitatis ei⁹ chethcauit.

¶ Explicit argumentum.

¶ Incipit liber Job.

¶ C.I. De ſanctitate iob: ⁊ filijs ⁊ ſubſtā-
tia eius. de ꝯuiuio filioꝝ. de ſathā q expeti-
ta licentia a dn̄o pcuſſit camelos: boues: ⁊
aſinos: oues: ⁊ pueros ad vltimū liberos
eius. de meſtitia iob: ⁊ laude ei⁹. ad dn̄ʒ. I

Vir erat in terra hus A
nomine iob. Et infra.2.a
erat vir ille ſim
plex ⁊ rectus ac
timens deū: ⁊
recedens a ma
lo. Natiq₃ ſunt infra.42.d
ei ſeptem filij ⁊
tres filie: ⁊ fuit
poſſeſſio eius ſe
ptē milia ouiū:
⁊ tria milia ca-
meloꝝ: qngēta q̄q₃ iuga boū: ⁊ qngēte aſi-
ne: ac familia multa nīs. Eratq₃ vir ille ma
gn⁹ int̄ oēs orietales. ⁊ ibāt filij ei⁹ ⁊ faciebāt

ꝯuiuia p domos: vnuſqſqꝫ i die ſuo. Et mit
tētes vocabāt tres ſorores ſuas: vt cōede
rēt ꝛ biberēt cū eis. Cūqꝫ in orbē trāſiſſent
dies ꝯuiuij mittebat ad eos iob ꝛ ſanctifica
bat illos ꝯſurgēſqꝫ diluculo offerebat bo
locauſta per ſingulos. Dicebat. n. Ne forte
peccauerint filij mei: ꝛ bñdixerit deo i cordi
B bus ſuis. Sic faciebat iob cunctis diebus.
infra .2.a Quadā āt die cū veniſſēt filij dei vt aſſiſte
rent corā dño: affuit iter eos ēt ſathā. Cui di
xit dñs. Uñ venis? Qui rñdēs ait. Circui
ui terrā ꝛ pābulaui eā. Dixitqꝫ dñs ad eū.
Nūqd ꝯſideraſti ſuū meū iob ꝙ nō ſit ei ſi
milis i terra: hō ſimplex ꝛ rect⁹ ac timēs de
um ꝛ recedēs a malo: Cui rñdēs ſathā ait.
Nūqd fruſtra iob timet deū. Nōne tu val
laſti eū ac domū eius: vniuerſāqꝫ ſubſtātiā
eius p circuitū? Operib⁹ manuū eius bene
dixiſti: ꝛ poſſeſſio eius creuit in terra. Sꝫ ex
tende paululū manū tuā ꝛ tāge cuncta que
C poſſidet niſi in faciē benedixerit tibi. Dixit
ergo dñs ad ſathan. Ecce vniuerſa q̄ hꝫ in
manu tua ſunt: tantū in eū ne extēdas ma
nū tuā. Egreſſuſqꝫ ē ſathan a facie dñi. Cū
aūt quadā die filij ꝛ filie eius comederent: ꝛ
biberēt vinū in domo fratris ſui primogeni
ti nūcius venit ad iob q diceret. Boues a
rabāt ꝛ aſine paſcebāt iuxta eos: ꝛ irruerūt
ſabei: tulerūtqꝫ oīa ꝛ pueros pcuſſerūt gla
dio ꝛ euaſi ego ſolus vt nūciarē tibi. Cūqꝫ
adhuc ille loqret venit alter ꝛ dixit. Jgnis
dei cecidit e celo ꝛ tactas oues puerosqꝫ cō
ſumpſit: ꝛ effugi ego ſolus vt nūciarē tibi.
Sꝫ ꝛ adhuc illo loquēte venit alius ꝛ dixit
D Chaldei fecerūt tres turmas ꝛ inuaſerunt
camelos ꝛ tulerūt eos necnon ꝛ pueros p
cuſſerūt gladio ꝛ effugi ego ſolus vt nūcia
rem tibi. Adhuc loqbat ille: ꝛ ecce alius in
trauit. Et dixit. Filijs tuis ꝛ filiab⁹ veſcētib⁹
ꝛ bibētib⁹ vinū in domo fris ſui pmogeniti
repēte vētus vehemēs irruit a regiōe deſer
ti ꝛ concuſſit quatuor angulos dom⁹ q̄ cor
ruens oppreſſit liberos tuos ꝛ mortui ſūt ꝛ
effugi ego ſolus vt nūciarē tibi. Tunc ſurre
Eccle.5. xit iob ꝛ ſcidit veſtimēta ſua: ꝛ tonſo capite
corruens in terram adorauit ꝛ dixit. Nud⁹
Ps.ii.c egreſſus ſū de vtero mrīſ mee: ꝛ nud⁹ reuer
infra.2.c tar illuc. Dñs dedit: dñs abſtulit ſicut dño
placuit: ita fcm̄ eſt: ſit nomē dñi benedictū.
Jn oib⁹ his nō peccauit iob labijs ſuis ne
qꝫ ſtultū quid ꝯtra deū locutus eſt.

C. S. De plaga vlceris q̄ pcuſſit eum ſa
thā. de tēptatiōe p vxorē fcā. de amicis qui
venerāt ad ꝯſolādū eū. hi tres ſederūt i ter
ra cū eo ſeptē diebus ꝛ noctibus nō loquē
tes propter dolorē vehementē. II

Factū ē āt cū qdā die veniſſent filij A
dei: ꝛ ſtarēt corā dño veniſſet quoqꝫ s.i.b
ſathan inter eos: ꝛ ſtaret in conſpectu eius
vt diceret dñs ad ſathā. Unde venis. Qui
rñdens ait. Circuiui terrā ꝛ pambulaui eā.
Et dixit dñs ad ſathan. Nūqd ꝯſideraſti ſ
uum meum iob ꝙ nō ſit ei ſilis in terra vir
ſimplex ꝛ rectus ac timēs deū ꝛ recedens a s.i.a
malo: ꝛ adhuc retinens innocentiā. Tu aūt B
cōmouiſti me aduerſus eum: vt affligerē eū
fruſtra. Cui rñdēs ſathan ait. Pellē pro pel
le: ꝛ cuncta q̄ hꝫ homo dabit p anima ſua.
Alioqn mitte manū tuā: ꝛ tāge os ei⁹ ꝛ car
nē ꝛ tunc videbis ꝙ in faciē bñdicat tibi.
Dixit g̃ dñs ad ſathan. Ecce in manu tua:
ē verū tñ aiaꝫ illius ſua. Egreſſus igit̃ ſa
than a facie dñi pcuſſit iob vlcere peſſimo: C
a plāta pedis vſqꝫ ad verticē ei⁹. Qui teſta
ſaniē radebat ſedēs i ſterquilinio. Dixit āt
illi vxor ſua. Adhuc tu pmanes i ſimplici
tate tua. Bñdic deo ꝛ morere. Qui ait ad
illā. Quaſi vna de ſtultis mulierib⁹ locuta
es. Si bōa ſuſcepim⁹ de manu dñi mala āt
cur nō ſuſtineam⁹. Jn oib⁹ his nō peccauit s.i.d
iob labijs ſuis. Jgitur audiētes tres amici D
iob oē malū qḋ accidiſſet ei: venert ſinguli
de loco ſuo eliphaꝫ themanites: ꝛ baldath
ſuites: ꝛ ſophar naamithes. Cōdixerāt. n.
vt pariter venientes viſitarent eū ꝛ cōſolarēt
Cunqꝫ eleuaſſēt pcul oculos ſuos: nō co
gnouerūt eū. Et clamātes plorauert ſciſſiſ
qꝫ veſtib⁹ ſparſerūt puluerē ſup caput ſuū
in celū. Et ſederūt cū eo i terra ſeptē dieb⁹
ꝛ ſeptē noctibus: ꝛ nemo loqbat ei verbū
Uidebant enim dolorem eſſe vehemētem.

C. S. Uerba iob vbi oñdit ꝙ miſerabi
lis eſt vita pñs: ꝛ felix iuſtorū exitus. III

Poſt h̄ aperuit iob os ſuum: ꝛ male A
dixit diei ſuo ꝛ locut⁹ ē. Pereat dies Hiere.20.d
in q̄ natus ſū: ꝛ nox in q̄ dictū eſt concept⁹
eſt hō. Dies ille ꝟtatur in tenebras. Non
reqrat eū deus deſup: nec illuſtretur lumie.
Obſcurēt eū tenebre ꝛ vmbra mortis. Oc
cupet eū caligo: ꝛ iuoluat amaritudie. No
ctem illā tenebroſus turbo poſſideat. Nō
cōputet in dieb⁹ āni. nec nūeret in mēſib⁹.

B Sit nox illa ſolitaria:nec laude digna.Ma
ledicant ei qui ma edicũt diei q parati ſunt
ſuſcitare leuiathan.Obtenebrent̃ ſtelle ca
ligine ei⁹ expectet lucẽ ⁊ nõ videat:nec ortũ
ſurgẽtis aurore.Qꝛ nõ cõcluſit oſtia ventris
q portauit me:nec abſtulit mala ab oculis
meis.Quare non in vulua mortuus ſum
infra.10.c egreſſus ex vtero nõ ſtatim perij? Quare ex
Hier.20.c cept⁹ genibus:cur lactatus vberibus.Nũc
C n.dormiẽs ſilerem:⁊ ſomno meo requieſcereꝫ
cũ regibus ⁊ cõſulibus terre q edificant ſibi
ſolitudines aut cũ principib⁹ q poſſidẽt au
ruꝫ:⁊ replẽt domos ſuas argento. Aut ſicut
abortiuũ abſconditũ nõ ſubſiſterẽ: vel qui
cõcepti nõ viderũt lucẽ.Ibi impij ceſſauerũt
a tumultu:⁊ ibi requieuerũt feſſi robore ⁊ quõ
dã vincti pariter ſine moleſtia.Nõ audierũt
vocẽ exactoris.Paruus ⁊ magn⁹ ibi ſũt: ⁊
B ſeruus liber a dño ſuo. Cur miſero data eſt
lux:⁊ vita his q in amaritudine anie ſunt?
Qui expectãt mortẽ ⁊ nõ venit q̃ſi effodien
tes theſaurũ:gaudẽtqꝫ vehemẽter cũ inuene
rit ſepulchrũ. Uiro cui⁹ abſcõdita ẽ via ⁊ cir
cũdedit eũ ds tenebris añqꝫ comedã ſuſpi
ro.⁊ q̃ſi inũdãtis aq̃ ſic rugit⁹ me⁹ qꝛ timor
quẽ timebã euenit mihi: ⁊ qđ verebar acci
dit.Nõne diſſimulaui.Nonne ſilui.Nonne
quieui.Et venit ſuper me indignatio.

¶C.S.Eliphã notat iob de ĩpatiẽtia ⁊ iniu
ſtitia ꝓpter quã flagellatur.ac inani gloria
q̃ ſe iuſtum putauit. III

A R Eſpõdens ãt eliphaz themanites di
xit.Si cepimus loq tibi forſitã mole
ſte accipies. Sꝫ cõceptũ ſermonẽ tenere qs
poterit.Ecce docuiſti multos ⁊ man⁹ laſſas
roboraſti.Uacillãtes cõfirmauerũt ſermões
tui ⁊ genua tremẽtia cõfortaſti.Nũc ãt venit
ſup te plaga.⁊ defeciſti:tetigit te ⁊ cõturbat⁹
es.Ubi timor tuus fortitudo tua.⁊ patiẽtia
B tua.⁊ pfectio viaꝝ tuaꝝ.Recordare obſecro
te.q vnqꝫ innocens perijt aut q̃ſi recti dele
ti ſunt.Quin potius vidi eos q opant̃ ini
quitatẽ,⁊ ſeminant dolores ⁊ metũt eos flã
te deo periſſe:⁊ ſpũ ire eius eſſe cõſumptos
Rugitus leonis ⁊ vox leene:⁊ dẽtes catulo
rũ leonũ cõtriti ſunt. Tigris perit eo q̃ non
C hẽret pdã ⁊ catuli leonis diſſipati ſũt.Por
ro ad me dictũ ẽ verbũ abſcõditũ ⁊ q̃ſi furti
ue ſuſcepit auris mea venas ſuſurij ei⁹. In
horrore viſionis nocturne qũ ſolet ſopor oc
cupare hoies pauor tenuit me ⁊ tremor: ⁊
oĩa oſſa mea pterrita ſũt.Et cũ ſpũs me p̃
ſente trãſiret:inhorruerũt pili carnis mee.
Stetit qdã cui⁹ nõ agnoſcebã vultũ imagõ
corã oculis meis:⁊ vocẽ quaſi aure lenis au
diui.Nũqd hõ dei cõparatõe iuſtificabitur B
aut factore ſuo purior erit vir?Ecce q ſerui infra.25.b
ũt ei nõ ſũt ſtabiles:⁊ in angelis ſuis repe 2.Pe.2.a
rit prauitatẽ.Quãto magis hi q hitant do
mos luteas q terrenũ hñt fũdamentũ cõſu
mẽt̃ velut a tinea de mane vſqꝫ ad veſperã
ſuccidẽtur:⁊ qꝛ nullus intelligit in eternũ
peribũt.Qui ãt reliqui fuerint auferent̃ ex Eſa.38.c
eis:morientur ⁊ non in ſapientia.

¶C.S.De exitu ſtulti:de iuſtitia dei:q̃ do
minus ſuos flagellat:⁊ ſibi eos liberat:⁊ li
beratos inde dirigit. V

V Oca ergo ſi eſt q tibi rñdeat ⁊ ad ali A
quẽ ſcõꝝ cõuertere.Uirꝝ ſtultũ interfi
cit iracũdia:⁊ paruulũ occidit inuidia. Ego
vidi ſtultũ firma radice ⁊ maledixi pulchri
tudini eius ſtatiꝫ.Lõge ſiẽt filij eius a ſalu
te:⁊ cõterent̃ in porta:⁊ nõ erit q eruat. Cu
ius meſſem famelicus comedet ⁊ ipm rapi
et armatus:⁊ bibẽt ſitiẽtes diuitia eius. Ni B
hil in terra ſine cã ſit:⁊ de humo nõ egredie
tur dolor.Hõ naſcit̃ ad laborẽ:⁊ auis ad vo
latũ. Quãobrẽ ego depcabor dñm ⁊ ad de
uꝫ ponã eloquꝫ meũ:q facit magna ⁊ iſcru
tabilia ⁊ mirabilia abſqꝫ nũero:q dat pluui
aꝫ ſup faciẽ terre:⁊ irrigat aquis vniuerſa.
Qui ponit hũiles in ſublime ⁊ merẽtes eri
git ſoſpitate.Qui diſſipat cognatões mali
gnoꝝ:ne poſſint iplere man⁹ eoꝝ qđ ceperãt
Qui apphẽdit ſapiẽtes in aſtutia eoꝝ: ⁊ cõſi 1.Cor.3.d
liũ prauoꝝ diſſipat.Per diẽ incurrẽt tene
bras:⁊ q̃ſi in nocte ſic palpabũt in meridie.
Porro ſaluũ faciet egenũ a gladio oris eo
rum:⁊ de manu violẽti pauperẽ.Et erit ege
no ſpes:iniqtas ãt cõtrahet os ſuũ.Beatuſ
hõ q corripit̃ a dño.Increpationẽ ḡ dñi ne
reprobes:qꝛ ipſe vulnerat ⁊ medet̃: pcutit
⁊ man⁹ eius ſanabũt.In ſex tribulatõibus
liberabit te:⁊ in ſeptima non tãget te malũ.
In fame eruet te de morte ⁊ in bello de ma
nu gladij.A flagello lingue abſconderis ⁊ C
nõ timebis calamitatẽ cũ venerit. In vaſti
tate ⁊ fame ridebis ⁊ beſtias terre nõ formi
dabis.Sꝫ cũ lapidib⁹ regionũ pactũ tuũ ⁊
beſtie terre pacifice erũt tibi.Et ſcies q̃ pa
cẽ hẽat tabernaculũ tuũ:⁊ viſitãs ſpẽm tuã
nõ peccabis.Et ſcies q̃m multiplex erit ſe

men tuū:⁊ ꝓgenies tua quaſi herba terre.
Ingredieris in abūdātia ſepulchrum:ſicut
infertur aceruus tritici in tempore ſuo. Ec-
ce hoc vt inueſtigauimus:ita eſt quod audi
tum mēte pertracta.

¶.C.S. Reſpōdet iob:⁊ dicit ꝙ pena ſua
excedit culpam:⁊ tñ delectatur ī pena. VI

A R Eſpondens autem iob.dixit. Utinā
appenderent peccata mea quibus
iraꝫ merui:⁊ calamitas quā patior in ſtate-
ra:quaſi harena maris hec grauior appa-
reret. Unde ⁊ verba mea dolore ſunt plena
qꝛ ſagitte domini in me ſunt:quaruꝫ indi-
gnatio ebibit ſpm̄ meum ⁊ terrores domi-
Amos.3.a ni militant ꝯtra me. Nunquid rugiet ona-
ger cum habuerit herbam aut mugiet bos
cum ante preſepe plenum ſteterit? Aut po-
terit comedi inſulſum:quod non eſt ſale cō
ditum. Aut poteſt aliquis guſtare:qd̄ gu-
B ſtatum affert morteꝫ. Anime.n.eſurienti ēt
Pro.27.a amara dulcia eſſe videntur. Que prius no
lebat tangere anima mea nunc pre angu-
ſtia cibi mei ſunt. Quis det vt veniat peti-
tio mea:⁊ quod expecto tribuat mihi deus
⁊ qui cepit ipſe me conterat. Soluat manū
ſuam:⁊ ſuccidat me:⁊ hec mihi ſit cōſolatio
vt affligens me dolore non parcat nec con-
tradicam ſermonibus ſancti:que eſt.n. for-
titudo mea vt ſuſtineā:aut quis finis me⁹
vt pati ēt agam. Nec fortitudo lapiduꝫ for
titudo mea:nec caro mea enea eſt. Ecce non
C eſt auxilium mihi in me:⁊ neceſſarij quoqꝫ
mei receſſerūt a me. que tollit ab amico ſuo
miſericordiam timorem domini derelinqt.
Fratres mei preterierunt me ſicut torrens
qui rapti trāſit ī cōuallibus. qui timēt prui-
nam irruet ſuper eos nix. Tempore quo fu-
erit diſſipati peribunt:⁊ vt incaluerit ſoluē-
tur de loco ſuo. Inuolute ſunt ſemite greſ-
ſuū eoꝝ ambulabūt in vacuꝫ ⁊ peribunt.
Cōſiderate ſemitas theman:itinera ſaba ⁊
expectate pauliſp. Confuſi ſunt qꝛ ſperaui.
Uenerūt qꝫ vſqꝫ ad me ⁊ pudore cooperti
D ſunt. Nūc veniſtis:⁊ modo videntes plagā
meā timetis. Nunqd dixi afferte mihi ⁊ de
ſubſtātia vr̄a donate mihi: vel liberate me
de manu hoſtis:⁊ de manu robuſtorū erui-
E te me? Docete me ⁊ ego tacebo:⁊ ſi qd for-
te ignorā inſtruite me. quare detraxiſtis ſer
monibus veritatis cū ē vobis nullus ſit q
poſſit arguere me? Ad increpādum tantuꝫ
eloquia cōcinnatis:⁊ in ventū v̄ba ꝓfertis.
Sup pupillū irruitis:⁊ ſubuertere nitimini
amicum vr̄m. Uerūtñ qd̄ cepiſtis explete.
Prebete aurē:⁊ videte an mētiar. Rn̄dete
obſecro abſqꝫ ꝯtētōe:⁊ loqntes id qd̄ iuſtū
ē iudicate. Et ñ inuenietis ī ligua mea iniq
tatē:nec in faucib⁹ meis ſtulticia ꝑſonabit.

¶.C.S. Oñdit ꝙ viuere labor ē. mors fe-
ſtinat ⁊ reuerſio. mors feſtinat intus: ꝑeni-
tet ⁊ clamat. VII

M Ilitia ē vita hoīs ſup terrā: ⁊ ſicut A
dies mercenarij dies ei⁹. Sicut cer infra.14.b
u⁹ deſiderat vmbrā:⁊ ſicut mercenari⁹ ꝑſto
latur finē opis ſui ſic ⁊ ego habui mēſeſ va
cuos:⁊ noctes laborioſas enumeraui mihi
Si dormiero.dicā qñ ꝯſurgā:⁊ rurſū expe-
ctabo veſpaꝫ:⁊ replebor dolorib⁹ vſqꝫ ad
tenebras. Induta ē caro mea putredine ⁊
ſordib⁹ pulueris:cutis mea aruit ⁊ ꝯtracta
ē. Dies mei veloci⁹ trāſierūt qꝫ a texēte te- B
la ſucciditur:⁊ ꝯſumpti ſūt abſqꝫ vlla ſpe. infra.9.c
Memēto quia vētus ē vita mea ⁊ nō reuer
tetur oculus me⁹ vt videat bōa:nec aſpici-
et me viſus hoīs. Oculi tui ī me:⁊ nō ſub-
ſiſtā. Sicut ꝯſūmit nubes ⁊ ꝑtrāſit:ſic q de
ſcēdit ad īferoſ ñ aſcēdet:nec reuertet vltra
in domū ſuā:neqꝫ cognoſcet eū ā pli⁹ locus
ei⁹. Qua pp ⁊ ego ñ parcā ori meo:loqr in C
tribulatiōe ſpūs mei:ꝯfabulabor cū amari
tudine aīe mee. Nūqd mare ego ſū aut ce-
tus:qꝛ circūdediſti me carcere? Si dixero
ꝯſolabitur me lectulus meus ⁊ reuelabor
loquēs mecū in ſtratu meo: terrebis me ꝑ
ſōnia ⁊ ꝑ viſiōeſ horrore ꝯcuties: quāobrē
elegit ſuſpēdiū aīa mea:⁊ mortē oſſa mea.
Deſperaui. Nequaqꝫ vltra iaꝫ viuā. Par D
ce mihi:nihil.n.ſunt dies mei. quid ē hō qꝛ
magnificas eū:aut qd appōis erga eū cor
tuū. Uiſitas eū diluculo:⁊ ſubito ꝓbas illū
Uſquequo nō parciſ mihi:nec dimittis me infra.15.b
vt glutiā ſaliuā meā. Peccaui. quid faciaꝫ
tibi o cuſtos hoīuꝫ. quare poſuiſti me ꝯtra-
riū tibi:⁊ fact⁹ ſū mihimetipſi grauis. Cur
non tollis pccm̄ meū:⁊ qre nō aufers iniq
tatē meā? Ecce nunc in puluere dormiam:⁊
ſi mane me qſieris:non ſubſiſtaꝫ.

¶.C.S. Baldath notat iob flagella meru
iſſe:⁊ pniaꝫ nō feciſſe. deſcribit quoqꝫ hyp
pocritam ⁊ ruinam eius. monet iob clama
re ad dominum. oſtēdēs ipſum eſſe miſeri-
cordē:⁊ reꝑhēdit hyppocritas. VIII

A R Eſpondens aũt baldath ſuithes: dixit.
Uſquequo loqueris talia: ⁊ ſpũs mul
tiplex ſermõis oris tui? Nunquid deus ſup
plãtat iudiciũ: aut oĩpotẽs ſubuertit qđ iu
ſtũ eſt? Etiã ſi filij tui peccauerũt ei: ⁊ dimi
ſit eos in manu iniq̃tatis ſue: tu tñ ſi dilucu
lo ↄſurrexeris ad deuʒ: ⁊ oĩpotẽtẽ fueris de
B precatus ſi mundus ⁊ rectus inceſſeris: ſta
tim euigilabit ad te: ⁊ pacatũ reddet habi
taculuʒ iuſtitie tue: intm̃ vt ſi priora tua fu
erint pua: ⁊ nouiſſima tua multiplicent̃ ni
Deu.4.a mis. Interroga eni generationẽ priſtinã: ⁊
diligenter inueſtiga patruʒ memoriam: he
Ps.143. ſterni quippe ſumus ⁊ ignoramus qm̃ ſi
cut vmbra dies noſtri ſunt ſup terrã: ipſi do
cebũt te. Loquent̃ tibi: ⁊ de corde ſuo ꝓfe
rent eloquia. Nunqđ virere põt ſcirpꝰ abſ
q; humore: aut creſcere carectũ ſine aqua.
Cũ adhuc ſit in flore nec carpat̃ manu ante
C oẽs herbas areſcit: ſic vie oĩuʒ q obliuiſcun
tur deũ: ⁊ ſpes hyppocrite peribit. Non ei
placebit vecordia ſua ⁊ ſicut tela arãeaꝝ fi
ducia eiꝰ. Innitet̃ ſup domũ ſuã: ⁊ nõ ſtabit
fulciet eã: ⁊ nõ ↄſurget. Humectus videt̃ an
q̃ʒ vẽiat ſol: ⁊ in ortu ſuo germẽ eiꝰ egredie
tur. Sup aceruũ petraꝝ radices eius dan
ſabuntur ⁊ inter lapides cõmorabitur. Si
D abſorbuerit eũ de loco ſuo: negabit eũ: ⁊ di
cet. Non noui te. Hec ẽ.n. letitia vie eius: vt
rurſuʒ alij de terra germinentur. Deus nõ
proijcet ſimplicẽ nec porriget manuʒ mali
gnis donec impleatur riſu os tuuʒ ⁊ labia
tua iubilo. Qui oderunt te: induent̃ ↄfuſio
ne ⁊ tabernaculũ impioꝝ non ſubſiſtet.

¶C.S. Job exponit magnalia dei. cuiꝰ cõ
paratõne nulle ſunt hoĩs iuſtitie. IX

E T rñdẽs iob ait. Uere ſcio ꝙ ita ſit ⁊
ꝙ nõ iuſtificet̃ hõ cõpoſitus deo. Si
A voluerit contẽdere cum eo non poterit rñ
dere ei vnũ ꝓ mille. Sapiẽs corde eſt ⁊ for
tis robore. Quis reſtitit ei: ⁊ pacẽ hũit. qui
tranſtulit montes: ⁊ neſcierũt hi quos ſub
uertit in furore ſuo. qui commouet terrã de
loco ſuo: ⁊ colũne eius cõcutiunt̃. qui pcipit
ſoli: ⁊ nõ orit̃ ⁊ ſtellas clauſit q̃ſi ſub ſigna
culo. qui extendit celos ſolus: ⁊ graditur ſu
p fluctus maris. qui facit arcturꝰ ⁊ orionaſ
⁊ hyadas ⁊ interiora auſtri. q facit magna
⁊ inſcrutabilia ⁊ mirabilia quorum non eſt
numerus. Si venerit ad me nõ videbo eũ:
B ſi abierit nõ intelligã. Si repẽte interroget
quis rñdebit ei. Uel quis dicere ei poteſt.
cur ita facis. Deus cuius ire nemo reſiſtere
põt: ⁊ ſub quo curuantur qui portãt orbeʒ
quãtus ergo ſũ ego vt rñdeã ei: ⁊ loq̃r ṽbiſ
meis cuʒ eo? Qui ẽt ſi habuero q̃ppiã iuſtũ
nõ rñdebo: ſed meuʒ iudicẽ deprecabor. Et
cuʒ inuocãte me exaudierit: nõ credo ꝙ au
dierit vocẽ meã: in turbine.n. conteret me ⁊
multiplicabit vulnera mea: ẽt ſine cã. Non
concedit requieſcere ſpũm meũ: ⁊ iplet me
amaritudinibꝰ. Si fortitudo q̃rit̃ robuſtiſ C
ſimus eſt. Si eq̃tas iudicij: nemo audet ꝓ
me teſtimoniuʒ dicere. Si iuſtificare me vo
luero: os meuʒ ↄdẽnabit me. Si inocẽtẽ oñ
dero: prauũ me cõprobabit. Etiã ſi ſimplex
fuero hoc ipſuʒ ignorabit aĩa mea ⁊ tedebit
me vite mee. Unuʒ ẽ qđ locutus ſuʒ: ⁊ ino infra.39.a
cẽtẽ ⁊ ĩpiuʒ ipſe ↄſumit. Si flagellat occi
dat ſemel: ⁊ nõ de penis innocẽtuʒ rideat.
Terra data eſt in manus impij: vultũ iudi
cuʒ eius opit. ꝙ ſi nõ ille eſt quiſ ergo eſt?
Dies mei velociores fuerunt curſore fuge infra.7.b
runt ⁊ nõ viderunt bonuʒ. Pertrãſierunt D
q̃ſi naues poma portãtes: ſicut aq̃la volãs
ad eſcã. cuʒ dixero nequaq̃ʒ ita loq̃r ↄmuto fa
ciẽ meã: ⁊ dolore torq̃or. Uerebar oĩa ope
ra mea ſciẽs ꝙ non parceres delinq̃nti. Si
ãt ⁊ ſic impius ſuʒ q̃re fruſtra laboraui? Si
lotus fuero quaſi aq̃s niuis: ⁊ fulſerint
velut mundiſſime manus mee: tñ ſordibꝰ i
tinges me ⁊ abhoiabũt̃ me veſtimẽta mea
Neq;.n. viro q ſilis mei ẽ rñdebo: nec q me
cuʒ in iudicio ex equo poſſit audiri. Nõ eſt
q vtrũq; valeat arguere ⁊ ponere manum
ſuã in ãbobꝰ. auferat a me ṽgã ſuaʒ ⁊ pa
uor eius nõ me terreat. Loq̃r ⁊ nõ timebo
euʒ. Neq; eni poſſũ metuẽs rñdere.

¶C.S. Job penitet ⁊ ↄfitet̃. allegat ad iu
dicẽ qđ opꝰ ſuũ ẽ: lutuʒ fragile: ⁊ pp penas
in ſe militantes plangit ſe natuʒ: ⁊ petit lo
cum penitẽtie anq̃ʒ moriat̃. X

T Edet aĩaʒ meã vite mee: dimittaʒ ad A
uerſuʒ me eloquiuʒ meum. Loq̃r in
amaritudine aĩe mee: dicã deo: noli me cõ
demnare. Indica mihi: cur me ita iudices.
Nunqđ bonũ tibi videt̃ ſi calũnieris: ⁊ op
primas me opꝰ manuũ tuaꝝ ⁊ ↄſiliũ impioꝝ ad
iuues. Nũqđ oculi carnei tibi ſũt: aut ſicut
videt hõ ⁊ tu videbis? Nũqđ ſicut dies ho B
minis dies tui: ⁊ anni tui ſicut humana ſũt
tp̃a vt q̃ras iniq̃tatẽ meã ⁊ pccm̃ meũ ſcru

teris!Et ſcias q̄ꝛ mihi ipiū fecerī:cum ſit ne[14]
mo qui de manu tua poſſit eruere. Manus
Deu.23.ſtue fecerūt me ⁊ plaſmauerūt me totū in cir
Pſ.118.cuitu:⁊ ſic repēte precipitas me?Memento
q̄ſo ꝙ ſicut lutū feceris me:⁊ in puluerē re
duceſ me. Nōne ſicut lac mulſiſti me.⁊ ſicut
C caſeū me coagulaſti?Pelle ⁊ carnibus ve
ſtiſti me:oſſibus ⁊ neruis cōpegiſti me.Ui
tā ⁊ miſericordiā tribuiſti mihi ⁊ viſitatio
tua cuſtodiuit ſpm̄ meū.Lȝ h̄ celes in cor
de tuo:tn̄ ſcio q̄ꝛ vniuerſoꝝ mēineris.ſi pec
caui ad horā pepciſti mihi:cur ab iniq̄tate
mea mūdū me eē n̄ pateris:⁊ ſi impius fue
ro ve mihi ē:⁊ ſi iuſt9 nō leuabo caput:ſatu
ratus afflictōne ⁊ miſeria.Et ꝑꝑ ſupbiā q̄ſi
leenā capies me:reuerſuſq̄ȝ mirabiliter me
crucias.Inſtauras teſtes tuos contra me:⁊
D multiplicas irā tuā aduerſū me ⁊ pene mi
ſ.3.b litāt in me.Quare de vulua eduxiſti me:q
Hiere.20.d vtinā cōſūptus eēm:ne oculus me videret
fuiſſē q̄ſi nō eēm de vtero trāſlatus ad tu
mulū.Nunq̄d nō paucitas dieꝝ meorū fi
nieſ breui?dimitte ergo me vt plāgā pau
lulū dolorē meū añq̄ȝ vadā ⁊ non reuertar
ad terrā tenebroſā:⁊ optā mortis caligine
terrā miſerie ⁊ tenebraꝝ vbi vmbra mortiſ
⁊ nullus ordo:ſȝ ſēpiternus horror ïhitat.
¶C.S.Sophar iniuſte iob arguit.dn̄ȝ icō
ꝓhēſibilē oñdit ⁊ pēitēti miſicōdē oñdit. XI
A Reſpōdēs aūt ſophar naamathites:
dixit.Nūq̄d q multa loq̄ᷦ nō ⁊ audi
et:aut vir ꝟboſus iuſtificabitur?Ti
bi ſoli tacebūt hoīes:⁊ cū ceteroſ irriſeris a
ſ.6.d nullo ꝯfutaberis.Dixiſti eni pur9 ē ſermo
meus:⁊ mundus ſū in ꝯſpectu tuo.atq̄ȝ vti
nā d̄s loq̄retur tecū ⁊ apiret labia ſua tibi:
vt oñderet tibi ſecreta ſapie ⁊ ꝙ multiplex
eēt lex eius:⁊ intelligēs ꝙ multo miora exi
B garis ab eo q̄ȝ mereſ iniquitas tua forſitā
veſtigia dei ꝯprehēdēs:⁊ vſq̄ȝ ad ꝑfectū oī
potētē repies.Excelſior celo ē.Et q̄d facies?
Profundior inferno:⁊ vn̄ cognoſces:lōgi
C or terra mēſura eius ⁊ latior mari.Si ſub
uerterit oīa vel in vnū coartauerit qs ꝯtra
dicet ei:vel qs dicere ei pōt:cur ita facis .ip
ſe.n.nouit hoīuȝ vanitatē:q vidēs iniq̄tatē
nōne ꝯſiderat?vir vanuſ in ſupbiā erigitur
⁊ tāq̄ȝ pullū onagri ſe libeꝝ natū putat.Tu
aūt firmaſti cor tuū:⁊ expādiſti ad eum ma
nus tuas.Si iniquitatē que ē in manu tua
abſtuleris a te:⁊ nō māſerit in tabernaculo
tuo iniuſtitia:tūc leuare poteris faciē tuam
abſq̄ȝ macula:⁊ eris ſtabilis:⁊ nō timebis
Miſerie q̄ȝ obliuiſceris ⁊ q̄ſi aq̄ꝝ q̄ ꝑterie D
rūt non recordaberis ⁊ q̄ſi meridianus ful
gor ꝯſurget tibi ad veſpaȝ:⁊ cū te ꝯſūptuȝ
putaueris orieris vt lucifer:⁊ hēbis fiduci
am ꝓpoſita tibi ſpe ⁊ defoſſus ſecurus dor
mies.Requieſces ⁊ nō erit qui te exterreat. Leui.26.b
Et deprecabuntur faciē tuā plurimi.Ocu
li aūt impioꝝ deficient:⁊ effugium ꝑibit ab
eis ⁊ ſpes illoꝝ abominatio anime.
¶C.S.Job oñdit ſuam penitentiā:⁊ dei
potētiā. XII
Reſpōdēs āt iob dixit.Ergo vos eſtis A
ſoli hoīes ⁊ vobiſcū morieſ ſapiētia
Et mihi ē cor ſicut ⁊ vobis:nec īferi
or vr̄i ſū.qs.n̄ q̄ noſtis ignorat:qui deride
tur ab amico ſuo ſicut ego inuocabit deū:⁊
exaudiet eū.Deridetur.n.iuſti ſimplicitas:lā Pro.14.
pas cōtēpta apud cogitationes diuitū:pa
rata ad tp̄s ſtatutū.abūdāt tabernacula ꝑ B
donū:⁊ audacter ꝓuocāt deū:cū ipſe dede
rit oīa in manus eoꝝ.Nimirū īterroga iūm̄
ta ⁊ docebūt te:⁊ volatilia celi:⁊ indicabūt
tibi.Loq̄re terre ⁊ rn̄debit tibi:⁊ narrabūt
piſces maris.Quis ignorat ꝙ oīa hec ma
nus dn̄i fecerit?In cuius manu aīa oīs vi
uētis ē ⁊ ſpūs vniuerſe carnis hoīs. Nōne
auris ꝟba diiudicat:⁊ fauces cōedentis ſa infra.34.a
porē.In antiquis ē ſapia ⁊ ī multo tp̄e pru infra.12.b
dētia.apud ipſū ē ſapia ⁊ fortitudo:⁊ ipſe hȝ C
ꝯſiliū ⁊ intelligētiā.Si deſtruxerit nemo eſt
q edificet:ſi incluſerit hoīeȝ nēo ē q apiat. Eſa.22.f
Si ꝯtinuerit aq̄s oīa ſiccabūtur:ſi emiſerit apo.3.b
eas ſubuertent terrā:apud ipſȝ ē fortitudo
⁊ ſapia.Ipſe nouit ⁊ decipiētē:⁊ eū q decipit
adducit ꝯſiliarios in ſtultū finē:⁊ iudices ī
ſtuporē.Balteū regū diſſoluit:⁊ ꝑcingit fu
ne renes eoꝝ.Ducit ſacerdotes inglorioſ ⁊ D
optimates ſupplātat.Cōmutās labiū ꝟaci
um:⁊ doctrinā ſenū auferēs.Effūdit deſpe
ctiōeȝ ſuꝑ pricipes:⁊ eos q oppreſſi fuerāt
releuat.Qui reuelat ꝓfūda de tenebris ⁊
ꝓducit in lucē vmbrā mortis.Qui multi
plicat gētes:⁊ perdit eas:⁊ ſubuerſas in in
tegrū reſtituit.qui imutat cor principū po
puli terre ⁊ decipit eos:vt fruſtra incedāt ꝑ
inuiū.Palpabūt quaſi in tenebris ⁊ nō in
luce:⁊ errare eos faciet quaſi ebrios.
¶C.S.Job arguit amicoſ ex ꝟbiſ ſuis.cō
dēnat hypocriſiȝ:ꝯditōeȝ ſuā aſſat. XIII
⁊

A Ecce oia vidit oculus meus: ⁊ audiuit auris mea: ⁊ intellexi singula. Secũdũ sciẽtiã vrã ⁊ ego noui: nec inferioꝛ vrĩ sum. Sʒ tñ ad oipotẽtẽ loquar: ⁊ disputare cũ deo cupio: prius vos oñdẽs fabricatores mẽdacij: ⁊ cultores puersoꝝ dogmatũ. atqʒ vtinã taceretis: vt putaremini eẽ sa-
B piẽtes. audite ergo correctiones meas ⁊ iudiciũ labiorũ meoꝝ attẽdite. Nũqd ds idiget vro mẽdacio: vt ꝓ illo loquamini dolos Nũqd faciẽ ei⁹ accipitis: ⁊ ꝓ deo imitari nitimini: aut placebit ei quẽ celare nihil põt: aut decipie vt hõ vris fraudulentijs. Ipe vos arguet: qm in abscõdito faciẽ ei⁹ accipitis. Stati vt se cõmouerit turbabit vos ⁊ terroꝛ ei⁹ irruet sup vos. Memoria vra cõparabitur cineri: ⁊ redigent i lutũ ceruices vre. Tacete paulisp: vt loqr qdcunqʒ mihi mẽs suggesserit. Quare lacero carnes meas dẽtib⁹ meis: ⁊ aiaʒ meã porto in mãib⁹
C meis. Etiã si occiderit me i ipo sperabo. Verũtñ vias meas in ꝯspcu ei⁹ arguam: ⁊ ipe erit saluatoꝛ me⁹. Nõ.n.veniet in ꝯspcu ei⁹ ois hyppocrita. audite sermonẽ meũ ⁊ enigmata pcipite aurib⁹ vris. Si fuero iudicatus: scio q iustus iueniar qs ẽ q iudicetur mecũ. Veniat qre tacẽs ꝯsumoꝛ. Duo tñ ne facias mihi: ⁊ tũc a facie tua nõ abscondar. Manũ tuam lõge fac a me: ⁊ formido
infra.14.c tua nõ me terreat. Voca me ⁊ ego rñdebo
D tibi: aut certe loqr: ⁊ tu rñde mihi. Quãtas hẽo inigtates ⁊ pccã: scelera mea ⁊ delicta ostẽde mihi. Cur faciẽ tuã abscõdis: ⁊ arbitraris me inimicũ tuũ. Cõtra foliũ qd vẽto rapit oñdis potẽtiã tuã: ⁊ stipulã siccã psequeris. Scribis.n.ꝯtra me amaritudies: ⁊ cõ
infra.33.b sumere me vis pccis adolescẽtie mee. Posuisti i neruo pedẽ meũ: ⁊ obseruasti oẽs semitas meas: ⁊ vestigia pedũ meoꝝ ꝯsiderasti. qui qsi putredo ꝯsumẽdus sum: ⁊ quasi vestimentũ qd comeditur a tinea.

¶ C.S. Describit vitã hominis prophetat resurrectionẽ: ⁊ petit protectionem in iudicio: ⁊ ponit conditionem hominis. XIIII

A Homo natus d muliere breui viuẽs tpe replet⁹ multis miserijs: q qsi flos egredit ⁊ ꝯterit: ⁊ fugit velut vmbra: ⁊ nũqʒ in eodẽ statu pmanet. Et dignũ ducis sup huiuscemõi apire oculos tuos: ⁊ adducere eũ tecũ in iudiciũ. quis põt facere mũdũ de imũdo ꝯceptũ semine. Nõne tu q solus es. Breues dies hois sũt: nũer⁹ mẽsiũ ei⁹ apd te est. Cõstituisti terminos eius q pteriri nõ poterũt. Recede paululuʒ ab eo vt qescat B
dõec optata veniat ⁊ sicut mercenarij dies s.7.a
ei⁹. Lignũ hʒ spẽʒ. Si pcisũ fuerit rursũ virescit: ⁊ rami ei⁹ pullulãt. Si senuerit in terra radix eius ⁊ in puluere emortuus fuerit trũcus illi⁹ ad odorẽ aq germinabit: ⁊ faciet comã: qsi cũ pmũ plãtatũ ẽ. Hõ vo cũ mortu⁹ fuerit: ⁊ nudat⁹ atqʒ ꝯsũpt⁹: vbi qso ẽ. quõ si recedãt aq d mari ⁊ fluui⁹ vacuefactus arescat: sic hõ cũ dormierit nõ resurget. Donec atterat celũ nõ euigilabit: nec C
cõsurget de sõno suo. quis mihi h tribuat vt in inferno ꝓtegas me ⁊ abscondas me donec ptrãseat furoꝛ tuus: ⁊ ꝯstituas mihi tps in quo recorderis mei. Putas ne mor- s.13.a
tuus hõ rursũ viuet. Cũctis dieb⁹ nũc mili- D
to: expecto donec veniat imutatio mea. Vo- s.34.c
cabis me ⁊ ego rñdebo tibi. Opi manuuʒ tuaꝝ porriges dexterã. Tu qdẽ gressus meos dinumerasti: sʒ parce pccis meis. signasti qsi in sacculo delicta mea sʒ curasti iniqtatẽ meã. Mõs cadẽs defluit ⁊ saxũ trãsfertur de loco suo. Lapides excauãt aq: ⁊ alluuiõe paulati terra cõsumit: ⁊ hoies g sir pdes. Roborasti eũ paululũ vt in ppetuum trãsiret. Immutabis faciẽ ei⁹ ⁊ emittes eũ. Siue nobiles fuerint filij eius siue ignobiles: nõ intelliget. attñ caro eius dum viuet dolebit: ⁊ anima ei⁹ sup semetipso lugebit.

¶ S.C. Eliphas arguit iob de arrogantia sapientie ⁊ munditie: agit quoqʒ de impio superbo ⁊ hyppocrita. XV

A Respõdens aũt eliphaʒ themanites: dixit. Nũqd sapiens rñdebit quasi in ventũ loquẽs: ⁊ iplebit ardore stomacũ suũ. arguis vbis eũ q non est equalis tibi ⁊ loqueris qd tibi non expedit. quãtũ in te est euacuasti timorẽ: ⁊ tulisti pces corã deo Docuit.n.inigtas tua os tuũ ⁊ imitaris linguã blasfemãtiũ. Cõdẽnabit te os tuũ: ⁊ ñ ego ⁊ labia tua rñdebũt tibi. Nũqd pmus hõ tu natus es: ⁊ añ oẽs colles formatus. Nũqd ꝯsiliũ dei audisti: ⁊ iferioꝛ te erit eius sapia. quid nosti qd ignorem⁹. qd itelligis qd nesciam⁹. Et senes ⁊ ãtiq sũt i nob: multo vetustiores qʒ pres tui. Nũqd grãde est vt ꝯsolet te ds. Sʒ vba tua praua h ꝓhibẽt. quid te eleuat coꝛ tuũ: ⁊ qsi magna cogitãs attonitos hẽs oculos. quid tumet cõ

ꝯtra deū ſpū̄s tuꝰ: vt ꝓferas d̾ ore tuo huiuſ
E.7.d ceſmōi ſmōes. quid ē hō vt imaculatꝰ ſit: ⁊
vt iuſtꝰ appeat natꝰ de mlr̄e. Ecce iter ſcōs
eiꝰ nēo imutabilis: ⁊ celi n̄ ſūt mūdi i ꝯſpcū
eius. quāto magis abominabilis ⁊ inutilis
hō q bibit q̄ſi aquā iniqtatem. Oſ̄dā tibi
C audi me qđ vidi narrabo tibi. Sapiētes cō
fitēt ⁊ n̄ abſcōdat pr̄es ſuos. quibus ſolis
data ē terra ⁊ n̄ trāſibit alienꝰ p eos. Cūctis
dieb9 ſuis ipius ſupbit: ⁊ nūerꝰ ānoꝝ icertꝰ
ē tyrānidis eiꝰ. Sonitꝰ terroris ſp i auribꝰ
illiꝰ: ⁊ cū pax ſit ille ſp iſidias ſuſpicat̄. Nō
credit qđ reuerti poſſit d̾ tenebris ad lucē:
circūſpectās vndiqȝ gladiū. Cū ſe mouerit
ad q̄rēdū panē: nouit qđ parꝰ ſit in māu eiꝰ
tenebraꝝ dies. Terrebit eū tribulatio: ⁊ an
guſtia vallabit eū ſicut regē q ꝑpat̄ ad pliū
Tetēdit in aduerſus deū manū ſuā: ⁊ ꝯtra
oipotētē roboratus ē: cucurrit aduerſus eū
erecto collo: ⁊ pigui ceruice armatꝰ ē. Opu
it faciē eius craſſitudo ⁊ de laterībꝰ eius ar
D uina depēdet. Habitauit i ciuitatibus deſola
tis: ⁊ in domibus deſertis q̄ i cumulos ſūt
redacte. Nō ditabit̄ nec perſeuerabit ſbāȝ
eius nec mittet i terra redicē ſuaȝ: nec rece
det de tenebris. Ramos eius arefaciet flā
ma ⁊ auferet̄ ſpū oris eius. Nō credet fru
ſtra errore deceptꝰ q̄ aliq̊ ꝑcio redimēdꝰ ſit.
añq̄ȝ dieſ eiꝰ ipleāt̄ pibit: ⁊ manꝰ eiꝰ areſcēt
Ledet̄ q̄ſi vīea i p̄mo flor̄ botrꝰ eiꝰ ⁊ q̄ſi oli
ua ꝓijciēs florē ſuū. Cōgregatio. n. hyppo
crite ſterilis ⁊ ignis d̾uorabit tabnacla eoꝝ
q mūera libēter accipiūt. Cōcepit dolorē: ⁊
Ps̄.7. pepit iniqtatē: ⁊ vterus eius ꝑparat dolos.
Eſa.59.c ¶ C. S. Job dolorē ſuū diſſimulat ⁊ crude
litatē hoſtiū ſuoꝝ: ⁊ dicit ſe pati h̄ abſqȝ ini
quitate manus ſue cuȝ habuit ad dominū
mundas preces. XVI
A REſpōdēs āt iob: dixit. audiui frequē
ter talia. Conſolatores oneroſi vos
oēs eſtis. Nūqd hēbunt finē v̄ba vētoſa.
aut aliqd tibi moleſtuȝ ē ſi loq̄ris. Poterā
⁊ ego ſilia vr̄i loq. atqȝ vtinā eēt aīa vr̄a ꝓ
aīa mea. Cōſolarer ⁊ ego vos ſermonibꝰ: ⁊
mouerē caput meū ſup vos. Roborarem
vos ore meo: ⁊ mouerē labia mea quaſi p̄
cēs vobis. Sȝ qd agā. Si locutꝰ fuero: non
B qeſcit dolor meuſ: ⁊ ſi tacuero nō recedet a
me. Nūc aūt oppſſit me dolor meus: ⁊ i ni
hilū redacti ſūt oēs artꝰ mei. Ruge mee te
ſtimoniū dicūt ꝯtra me: ⁊ ſuſcitatur falſilo
quus aduerſus faciē meā ꝯtradicēs mihi.
collegit furorē ſuū i me: ⁊ cōminās mihi in
fremuit ꝯtra me dētibus ſuis. Hoſtis meꝰ
terribilibꝰ oculis me intuitꝰ eſt. apuerūt ſu
p me ora ſua ⁊ exprobrātes pcuſſert̄ maxil
lā meā: ſatiati ſūt penis meis. Cōcluſit me
d̾s apud iniquū ⁊ māibus ipioꝝ me tradi
dit. Ego ille q̊ndā opulētus repēte ꝯtritꝰ ſū C
tēuit ceruicē meā. Cōfregit me ⁊ poſuit me
ſibi q̄ſi i ſignū. Circūdedit me lāceiſ ſuis. cō
uulnerauit lūbos meos. Non pepcit: ⁊ ef
fudit i terra viſcera mea. cōcidit me vulne
re ſup vulnꝰ: irruit i me q̄ſi gigas. Saccum
ꝯſui ſr̄ cutē meā ⁊ opui cinere carnē meā.
Facieſ mea itumuit a fletu: ⁊ palpebre mee
caligauert̄. Hec paſſus ſuȝ abſqȝ iniqtate D
manꝰ mee: cū hr̄em mūdas ad deum p̄ces.
Terra ne opiat̄ ſāguinē: neqȝ iueniat i te lo
cū latēdi clamor meus. Ecce. n. i celo teſtis
meꝰ ⁊ ꝯſciꝰ meꝰ i excelſiſ. Verboſi amici mei
ad deū ſtillat oculꝰ meus. atqȝ vtinā ſic iu
dicaret̄ vir cū deo: q̄uō iudicat̄ filꝰ hoīs cū
collega ſuo. Ecce. n. breues anni tranſeunt:
⁊ ſemitā p quā nō reuertar ambulo.
¶ C. S. In breuitate dierum ⁊ caligatione
oculoꝝ ⁊ putrefactione carnis dicit ſe patiē
ter preſtolari. XVII
SPiritus meus attenuabit̄: dies mei A
breuiabūtur: ⁊ ſolū mihi ſupeſt ſepul
chruȝ. Nō peccaui: ⁊ in amaritudinibꝰ mo
rat̄ oculus meus. Libera me ⁊ pōe me iux
ta te: ⁊ cuiꝰ vis manus pugnet ꝯtra me. cor
coꝝ lōge feciſti a diſciplina ꝓpea nō exalta
būt̄. Predā pollicet̄ ſocijs: ⁊ ocli filioꝝ eiꝰ
d̾ficiēt. poſuit me q̄ſi i ꝓuerbiū vulgi: ⁊ exē B
plū ſū corā eiſ. Caligauit ad idignatōeȝ ocu
lꝰ meꝰ ⁊ mēbra mea q̄ſi i nihilū redacta ſūt
Stupebūt iuſti ſr̄ h̄. ⁊ inocēs ꝯtra hyppocri
tā ſuſcitabit̄. Et tenebit iuſtꝰ viā ſuā. ⁊ mū
dis māibꝰ addet fortitudinē. Igitur oēſ voſ C
ꝯuertimini ⁊ vēite. ⁊ nō iueniā i vobis vllū
ſapiētē. Dies mei trāſierūt: cogitatōes mee
diſſipate ſūt torquētes cor meū. Noctē ver
tert̄ i diē. ⁊ rurſū poſt tenebras ſpo lucē. Si D
ſuſtinuero iferꝰ domꝰ mea ē. ⁊ in tenebris
ſtraui lectulum meum. Putredini dixi pa
ter meus es mater mea: ⁊ ſoror mea vermi
bus vbi ē ergo nunc preſtolatio mea. ⁊ pa
tiētia meā quis ꝯſiderat. In profundiſſimū
infernum deſcendent omnia mea. Putas
ne ſaltē ibi erit requies mihi.

℄C.S. De luce. de captione ⁊ introitu impij
baldath dicit. XVIII

A R Eſpōdēs āt baldath ſuites dixit. Uſ
qꝫ ad quē finē v̾ba iactas. Intelli
ge p̄us: ⁊ ſic loq̄mur. Quarꝫ reputati ſum⁹
vt iumenta: ⁊ ſordiuimus corā te: Quid p
dis animam tuam in furore tuo? Nunquid
pp te derelinq̄t̃ terra: ⁊ trāſferet̃ rupes d̾ lo
co ſuo. Nōne lux impij extinguet̃: nec ſplē
debit flāma ignis ei⁹? Lux obtenebreſcet i
B tabernaculo illius: ⁊ lucerna q̄ ſup eū ē: ex
tinguet̃. Artabūt̃ greſſus v̾tutis ei⁹ ⁊ p̄cipi
tabit eū ꝯſiliū ſuū. Immiſit. n. in rete pedeſ
ſuos: ⁊ in maculis eius ābulat. Tenebitur
plāta illius laq̄o: ⁊ exardeſcet ꝯtra eū ſitis.
Abſcōdita ē i terra pedica ei⁹: ⁊ decipula il
lius ſup ſemitā. Undiqꝫ terrebūt eū formi
dines: ⁊ iuoluēt pedes ei⁹. Attenuet̃ fame
C robur ei⁹ ⁊ inedia iuadat coſtas illi⁹: deuo
ret pulchritudinē cutis eius ⁊ ꝯſumat bra
chia illi⁹ p̄mogenita mors. auellat̃ d̾ taber
naculo ſuo fiducia ei⁹: ⁊ calcet ſup eum q̄ſi
rex interit⁹. Habitēt i tabnaculo illi⁹ ſocij ei⁹: q
nō ē: aſpgat̃ in tabernaculo eius ſulphur.
Deorſū radices eiuſ ſiccent̃: ſurſū āt attera
tur meſſis eius. Memoria illi⁹ peat de ter
D ra ⁊ nō celebret̃ nomē eius in plateis. Ex
pellet euꝫ de luce in tenebras: ⁊ d̾ orbe trāſ
feret eū. Nō erit ſemē eius neqꝫ ꝓgenies in
populo ſuo: nec vlle reliquie in regiōib⁹ ei⁹
In die eius ſtupebūt nouiſſimi: ⁊ primos i
uadet horror. Hec ſūt ergo tabernacula ini
qui: ⁊ iſte locus eius qui ignorat deum.

℄C.S. Job flagella ſua deſcribit. ꝓbat
paſſione chriſti ⁊ reſurrectōe generali: ⁊ ma
net fugere a facie gladij. XIX

A R Eſpōdēs āt iob dixit. Uſqueq̄ affli
gitis aīaꝫ meā: ⁊ atteritis me ſmōi
b⁹. En decies ꝯfūditis me: ⁊ nō erubeſcitis
opp̄mēteſ me. Nēpe ⁊ ſi ignoraui: mecū erit
ignorātia mea. at vos ꝯtra me erigimi: ⁊ ar
guitis me opprobrijs meis. Saltē nūc itel
ligite q2 d̾s n̄ eq̄ iudicio afflixerit me: ⁊ fla
gellis ſuis me cinxerit. Ecce clamabo vi pa
Abacuc. i. a tiēs: ⁊ nemo audiet. Uociferabor ⁊ non ē q
iudicet ſemitā meā circūſepſit: ⁊ trāſire non
poſſū: ⁊ in calle meo tenebras poſuit. Spo
liauit me gloria mea: ⁊ abſtulit coronaꝫ de
capite meo. Deſtruxit me vndiqꝫ ⁊ pereo ⁊
B q̄ſi euulſe arbori abſtulit ſpeꝫ meā. Irat⁹ ē
ꝯtra me furor ei⁹: ⁊ ſic me hūit q̄ſi hoſtē ſuū
Siſ venerūt latrōes ei⁹. ⁊ fecerūt ſibi viā p
me: ⁊ obſederūt in gyro tabernaculū meū.
Frēs meos lōge fecit a me ⁊ noti mei q̄ſi ali
eni receſſerūt a me. Derelinq̄rūt me ꝓpi
q̄ mei: ⁊ q me nouerāt obliti ſūt mei. Inqli C
ni dom⁹ mee ⁊ ancille mee ſicut alienū hūe
rūt me: q̄ſi peregrin⁹ fui in oculis eoꝝ. Ser infra. 30. c
uū meū vocaui ⁊ nō r̄ndit: ore ꝓprio dep̄
cabar illū. Halitū meū exhorruit vxor mea
⁊ orabā filios vteri mei. Stulti q̄ꝫ deſpicie
bāt me: ⁊ cū ab eis receſſiſſē detrahebāt mi
hi. abhominati ſūt me quōdā ꝯſiliari mei: ⁊
quē maxie diligebā auerſatus ē me. Pelli
mee ꝯſūptis carnib⁹ adheſit os meuꝫ: ⁊ de
relicta ſūt tm̄mō labia circa dentes meos.
Miſeremī mei. miſeremini mei ſaltē vos a
mici mei: q2 manus dn̄i tetigit me. Quare
pſeqmini me ſicut d̾s ⁊ carnib⁹ meis ſatu
ramini. Quis mihi tribuat vt ſcribātur ſer
mōes mei. Quis mihi det vt exarēt̃ i libro
ſtilo ferreo ⁊ plūbi: lāina vel celte ſculpāt̃ i D
ſilice. Scio. n. q redēptor meus viuit: ⁊ i no
uiſſimo die de terra ſurrectur⁹ ſū. Et rurſum
circūdabor pelle mea: ⁊ in carne mea vide
bo deū. Quē viſur⁹ ſū egoipſe: ⁊ oculi mei
ꝯſpecturi ſūt: ⁊ nō ali⁹. Repoſita ē hec ſpeſ
mea in ſinu meo. Quare ergo nec dicitis p
ſequamur eū: ⁊ radicē v̾bi inueniam⁹ ꝯtra
eū. Fugite ergo a facie gladij: qm̄ vltor ini
quitatum gladius ē: ⁊ ſcitote eſſe iudiciuꝫ.

℄C.S. Sophar de impio ⁊ hyppocrita
auaro calūniatore pauper̃ dicit. XX

R Eſpōdēs āt ſophar naamathites. di A
xit iccirco cogitatiōes mee varie ſuc
cedūt ſibi: ⁊ mens in diuerſa rapitur.
Doctrinā qua me arguis audiā: ⁊ ſp̄s itel
ligētie mee reſpōdebit mihi. Hoc ſcio a p̄n
cipio exq̄ ē poſit⁹ hō ſup terrā: q laus ipioꝝ
breuis ſit. ⁊ gaudiū hyppocrite ad inſtar pū
cti. Si aſcēderit vſqꝫ ad celū ſuperbia eius
⁊ caput eius nubes tetigerit: q̄ſi ſterq̄linū i
fine pdetur: ⁊ q eū viderāt dicēt: vbi ē. Ue B
lut ſomniū auolās nō iueniet̃. trāſiet ſicut
viſio nocturna. ocul⁹ q eū viderat nō vide
bit: neqꝫ vltra intuebit̃ eū loc⁹ ſu⁹. Filij ei⁹
atterēt̃ egeſtate: ⁊ manus illius reddent ei
dolorē ſuū. Oſſa eius iplebūt̃ vitijs adole
ſcētie eius: ⁊ cū eo i puluere dormiēt. Cū. n.
dulce fuerit i ore ei⁹ malū: abſcōdit illō ſub
lingua ſua. Parcet illi ⁊ nō derelinq̄t illud
⁊ celabit. i gutture ſuo. Panis eius i vtero

illi⁹ vertet̄ in fel aſpidū itrinſec⁹. Diuitias
q̄s deuorauit euomet: ⁊ de vētre illi⁹ extra-
C het eas d̄s. Caput aſpidū ſugget: ⁊ occidet
eū lingua vipere. Nō videat riuulos flumi
nis torrentis: mellis: ⁊ butyri. Luet q̄ facit
oīa nec tn̄ ↄſumet. Juxta multitudinē adi-
uētionū ſuaꝝ ſic ⁊ ſuſtinebit: qm̄ ↄfrigens
nudauit pauperis domū rapuit ⁊ nō edifi-
cauit eā: nec eſt ſatiat⁹ vēter ei⁹. Et cū hūe-
rit q̄ ↄcupierat: poſſidere nō poterit. Nō re-
māſit de cibo ei⁹: ⁊ ppea nihil pmanebit d̄
Eccs.5.d bonis eius. Cū ſatiat⁹ fuerit artabit: eſtua-
D bit ⁊ oīs dolor irruet ſup eū. Utinā ipleat̄
vēter ei⁹ vt emittat in euȝ irā furoris ſui: ⁊
pluat ſuper illum bellū ſuuȝ. Fugiet arma
ferrea: ⁊ irruet in arcū ereū eductus ⁊ egre-
diens de vagina ſua ⁊ fulgurans i amari-
tudie ſua. Uadēt ⁊ vēiēt ſup eū horribiles
oēs tenebre abſcōdite ſūt i occultiſ ei⁹. De
uorabit eū ignis qui n̄ ſuccēdit̄ affliget̄ re
lict⁹ in tabernaculo ſuo. Reuelabūt celi ini
qtatē ei⁹ ⁊ terra ↄſurget aduerſus eū. Aptū
erit germē dom⁹ illi⁹: d̄trahet̄ in die furoris
dei. Hec ē pars hominis impij a deo: ⁊ here
ditas verborū eius a dn̄o.

¶ C.S. De ꝓſpitate ⁊ gaudio ⁊ retributio
ne impij: ⁊ paupere qui ſimul perijt cum i-
pio ⁊ diuite loquitur. XXI

A R Eſpōdēs āt iob dixit. Audite q̄ſo ſ-
mōes meos: ⁊ agite pniaȝ. Suſtine
Dat.3.a.⁊ te me vt ⁊ ego loq̄r: ⁊ p⁹ mea ſi videbit̄ ver
.4.c ba ridete. Nūqd ↄtra hoīeȝ diſputatō mea
ē vt merito n̄ d̄beā ↄtriſtari? Attēdite me: ⁊
obſtupeſcite: ⁊ ſuppōite digitum ori vr̄o. Et
ego qn̄ recordat⁹ fuero pertimeſco ⁊ ↄcutit
carnē meā tremor. Quare ḡ ipij viuūt ſub-
Iere.12.a leuati ſūt ↄfortatiq; diuitijs? Semē eorum
Abacuc.1.a pmanet corā eis: ꝓpinquoꝝ turba ⁊ nepotū
B i ↄſpcū eoꝝ. Dom⁹ eoꝝ ſecure ſūt ⁊ pacate
⁊ nō ē ꝟga di ſup illos. Bos eoꝝ ↄcepit ⁊
nō abortiuit: vacca pepit ⁊ nō ē priuata fe-
C tu ſuo. Egrediūt̄ q̄ſi greges puuli eoꝝ: ⁊ ifā-
tes eoꝝ exultāt luſib⁹. Tenēt tympanū ⁊ ci-
tharā: ⁊ gaudēt ad ſonitū organi. Ducūt in
bonis dies ſuos: ⁊ in pūcto ad iferna deſcē-
infra.22.c dūt. Qui dixerūt deo recede a nobis: ⁊ ſciē
Malac.3.d tiā viaꝝ tuaꝝ nolum⁹. Quis ē oipotēs vt ſ-
uiamus ei. Et qd nobis ꝓdeſt ſi orauerim⁹
illum. Uerūtn̄ q2 nō ſunt in manu eorū bo
Prouē.24.c na ſua: ↄſiliuȝ impioꝝ longe ſit a me. Quo-
tiēs lucerna ipioꝝ extiguet̄: ⁊ ſuperuēiet ei
inūdatio: ⁊ dolores diuidet furoris ſui. Erūt C
ſicut palee an̄ faciē vēti: ⁊ ſicut fauillā quā
turbo diſpgit. Deus ſeruabit filijs illi⁹ do-
lorē pr̄is ⁊ cū reddiderit tūc ſciet. Uidebūt
oculi ei⁹ iterfectionē ſuā: ⁊ de furore oipotē-
tis bibet. Quid.n. ad eū ptiet de domo ſua
poſt ſe. Et ſi numerus mēſium eius dimidie
tur. Nunquid deum docebit quiſpiā ſciētiā
qui excelſos iudicat. Jſte moritur robuſtus
⁊ ſanus diues ⁊ felix: viſcera eius plena ſūt
adipe: ⁊ medulis oſſa illius irrigantur. Ali-
us vero moritur in amaritudie aīe ſue abſ-
q; vllis opibus ⁊ tn̄ ſimul in puluere dor-
miēt: ⁊ vermes operient eos. Certe noui co- D
gitatiōes vr̄as: ⁊ ſn̄ias ↄtra me iniq̄s. Di-
citis.n. Ubi ē dom⁹ ꝑncipis: ⁊ vbi taberna
cula ipioꝝ. Interrogate quēlibȝ de viatori-
bus: ⁊ hec eadē illū itelligere cognoſcetis.
quia in diē pditiōis ſuat̄ malus ⁊ ad dieȝ
furoris ducetur. quis arguet coraȝ eo vias
ei⁹: ⁊ q̄ fecit q̄s reddet illi. Jpe ad ſepulchra
ducet̄: ⁊ i ↄgerie mortuoꝝ vigilabit. Dulcis
fuit glaries cociti: ⁊ p⁹ ſe oēm hoieȝ trahet:
⁊ an̄ ſe inūerabiles. quō igr̄ ↄſolami me fru
ſtra: cū rn̄ſio vr̄a repugnat̄ oſtēſa ſit ꝟitati.

¶ C.S. Eliphaȝ arguit iob de oppreſſio-
ne pauperuȝ: ⁊ immiſericordia ⁊ de ↄtēptu
iudicis ⁊ pēitēte mlta bōa ꝓmittit. XXII

R Eſpōdēs autē eliphaȝ themanites A
dixit. Nūqd deo pōt ↄparari hō: eti-
am cum perfecte fuerit ſciētie. quid prodeſt
deo ſi iuſtus fueris: aut quid ei confers ſi i-
maculata fuerit vita tua. Nunquid timens̄
arguet te ⁊ veniet tecum in iudicium: ⁊ nō
propter malitiam tuam plurimam: ⁊ infini
tas iniquitates tuas. Abſtuliſti.n. pignus
fratrum tuoꝝ ſine cauſa: ⁊ nudos ſpoliaſti
veſtibus. Aquā laſſo non dediſti: ⁊ eſurien
ti ſubtraxiſti paneȝ. Jn fortitudine brachij B
tui poſſidebas terrā: ⁊ potētiſſimus obtine-
bas eā. Uiduas dimiſiſti vacuas ⁊ lacertos
pupilloꝝ ↄminuiſti. Propterea circūdatus
es laqueis: ⁊ conturbat te formido ſubdita.
Et putabas te tenebras nō viſurū: ⁊ ipetu
aquaꝝ inundantiū non oppreſſū iri. an co-
gitas q̄ deus excelſior celo ſit: ⁊ ſup ſtella-
rū ꝟticē ſublimetur. Et dicis qd.n. nouit d̄-
us. Et quaſi per caligīnē iudicat. Nubes la
tibulū eius: nec nr̄a ↄſiderat: ⁊ circa cardies
celi pambulat. Nūqd ſemitā ſeculoꝝ cuſto C
dire cupis quā calcauerūt viri iniqui q̄ ſub

lati sūt añ tp̄s suū:ꝛ fluui⁹ subuertit funda-
Z.xi.b mētū coꝝ.Qui dicebāt deo recede a nobis.
ꝛ q̄si nihil posset facere oīpotēs: estimabāt
Ps.106. eū cū ille iplesset domos eoꝝ bonis.Quoꝝ
sniā ꝓcul sit a me.Videbūt iusti ꝛ letabun
tur:ꝛ inocens subsanabit eos.Nōne succi-
sa est erectio eoꝝ:ꝛ reliq̄as eorū deuorauit
ignis.Acquiesce igitur ei:ꝛ hēto pacē:ꝛ per
hec habebis fruct⁹ optios.Suscipe ex ore
illi⁹ legē:ꝛ pone sermones ei⁹ in corde tuo.
B Si reuersus fueris ad oīpotētē edificaberis
ꝛ lōge facies iniq̄tatē a tabernaculo tuo.
Dabit ꝓ terra silicē:ꝛ ꝓ silice torrētes au-
reos.Eritq̄ʒ oīpotēs ꝯtra hostes tuos: ꝛ ar
gētū coaceruabit tibi.Tūc sup oīpotētē de-
litiis affluēs:ꝛ eleuabis ad deū faciē tuam
Rogabis eū:ꝛ exaudiet te:ꝛ vota tua red-
des.Decernes rē ꝛ veniet tibi:ꝛ in viis tuis
splēdebit lumē.Qui.n.hūiliatus fuerit:erit
Pro.29.d in gloria:ꝛ qui inclinauerit oculos suos:ip
se saluabit.Saluabitur innocens: saluabi
tur autem mundicia manuū suarū.

¶C.S.Iob rn̄det se nosse ꝛ timere poten
tiā ꝛ sniam iudicis ꝛ in iusticia ambulasse.

A R Espōdēs āt iob ait.Nūc q̄ʒ XXIII
in amaritudine ē ꝓmo me⁹:ꝛ man⁹
plage mee aggrauata est sup gemitū meū
Quis mihi tribuat vt cognoscā ꝛ inueniā
illum:ꝛ veniā vsq̄ʒ ad soliū ei⁹?Ponaʒ co
rā eo iudiciū:ꝛ os meū replebo increpatiōi
b⁹:vt sciā ꝟba q̄ mihi respōdeat:ꝛ itelligā
q̄d loq̄tur mihi.Nolo multa fortitudīe cō
B dat mecū:nec magnitudis sue mole me pre
mat.Proponat eq̄tatē ꝯtra me ꝛ ꝑueniet
ad victoriā iudiciū meū.Si ad oriētē iero
nō appet:si ad occidētē nō intelligā eū. Si
ad sinistrā q̄d agā.Nō appḣēdā eū.Si me
C vertā ad dexterā:nō videbo illū.Ipe ꝟo scit
viā meā:ꝛ ꝓbabit me q̄si auꝝ:q̄d p ignē
trāsit.Vestigia ei⁹ secut⁹ ē pes me⁹:viā ei⁹
custodiui:ꝛ nō declinaui ex ea.A mādatis
labioꝝ ei⁹ nō recessi:ꝛ in sinu meo abscōdi
ꝟba oris ei⁹.Ipe.n.solus ē ꝛ nemo auerte
re pōt cogitationē ei⁹:ꝛ aīa ei⁹ q̄dcūq̄ʒ vo-
D luit hec fecit.Cūq̄ʒ expleuerit i me volūtatē
suā ꝛ alia multa silia p̄sto sūt ei.Et iccirco a
facie eius turbatus sū:ꝛ ꝯsiderās eū:timo-
re sollicitor.De⁹ molliuit cor meum:ꝛ oīpo
tēs ꝯturbauit me.Nō.n.pii pp īminentes
tenebras:nec faciē meā operuit caligo.

¶C.S.Aliorum iniquitates describit iob
ꝛ damnationem impiorum. XXIIII

A B oīpotēte nō sunt abscondita tp̄a: A
q āt nouerūt eū:ignorāt dies illius.
alij terminos trāstulerūt diripuerūt greges
ꝛ pauerūt eos.asinū pupilloꝝ abegerunt:ꝛ
abstulerūt ꝓ pignore bouē vidue.Subuer
terūt pauperū viā:ꝛ oppresserūt pariter mā-
suetos terre.alij q̄si onagri in deserto egre- B
diūtur ad opus suuʒ:vigilātesq̄ʒ ad p̄dā
p̄parant panē liberis.agrū nō suū demetūt
ꝛ vineā eius quē vi oppresserunt vindemi-
ant.Nudos dimittunt homines indumen-
ta tollentes:quibus non est operimentum
in frigore:quos hymbres montium rigant
ꝛ nō hn̄tes velamen āplexāt lapides.Vi
fecerūt depredātes pupillos ꝛ vulgū pau-
perē spoliauerūt.Nudis ꝛ incedentib⁹ abs-
q̄ʒ vestitu:ꝛ esurientibus tulerunt spicas.
Inter aceruos eoꝝ meridiati sunt:qui cal-
catis sotularibus sitiunt.De ciuitatib⁹ fe-
cerunt viros gemere:ꝛ aīa vulneratorū cla
mauit:ꝛ deus inultū abire nō patitur. Ipsi
fuerunt rebelles lumini.Nescierūt vias ei⁹ C
nec reuersi sunt per semitas illius.mane p̄-
mo ꝯsurgit homicida:interfecit egenum ꝛ
pauperē:p noctē ꝟo erit q̄si fur.Ocul⁹ ad-
ulteri obseruat caliginē dicēs:nō me vide-
bit oculus:ꝛ opiet vultū suū.Perfodit i te
nebris domos:sicut in die ꝯdixerant sibi ꝛ
ignorauerūt lucē.Si subito apparuerit au-
rora arbitrant vmbrā mortis:ꝛ sic in tene-
bris q̄si in luce ambulāt.Leuis ē sup faciē
aq̄.Maledicta sit pars ei⁹ in terra:nec ābu
let p viā vineaꝝ.ad nimiū calorē trāsiet ab
aq̄s niuiū ꝛ vsq̄ʒ ad inferos pccm̄ illi⁹.ob-
liuiscat eius misericordia.Dulcedo illius D
ꝟmes.Nō sit in recordatiōe:sʒ ꝯterat sicut
lignū infructuosū.Pauit.n.sterilē ꝛ q̄ non
parit:ꝛ vidue bn̄ nō fecit.Detraxit fortes i
fortitudine sua:ꝛ cū steterit non credet vite
sue.Dedit ei de⁹ locū pnie ꝛ ille abutit eo i
supbia.Oculi āt eius sunt in viis illi⁹.Ele
uati sunt ad modicum ꝛ non subsistēt ꝛ hu- apo.i.f
miliabuntur sicut omnia ꝛ auferentur: ꝛ si-
cut sūmitates spicaꝝ ꝯterentur.Q̄d si non
est ita quis me potest arguere esse mentitū
ꝛ ponere ante deū verba mea.

¶C.S.Probat baldath q̄ nemo in con-
spectu dei mundus existat. XXV

R Espōdēs autē baldath suites:dixit. A
Potestas ꝛ terror apud eū est:q̄ fa

eſt ꝯcordiã in ſublimibus ſuis. Nunquid
eſt numerus militũ eiꝰ? Et ſup quẽ non ſur-
F.4.d.B get lumen illius? Nũquid iuſtificari poteſt
homo cõparatus deo aut appere mũdꝰ na
tus de muliere. Ecce luna etiã non ſplẽdet:
⁊ ſtelle nõ ſũt mũde in ꝯſpcũ eiꝰ: quãto ma
gis hõ putredo ⁊ filius hoĩs vermis.

¶C.S. Job dicit ꝙ nullũ eſt deo ab hoĩe
adiutoriũ. ꝓbat ꝑ eiꝰ magnalia. XXVI

A R Eſpondens aũt iob: dixit. Cuius ad-
iutores nũquid imbecillis? Et ſuſtẽtas
brachiũ eius qui non eſt fortis? Cui
dediſti conſilium. Forſitã illi qui non habet
ſapientiã ⁊ prudentiã tuã oñdiſti plurimã?
B Quem docere voluiſti. Nonne eũ qui fecit
ſpiramẽtũ? Ecce gigantes gemunt ſub aqs
⁊ q hitãt cũ eis. Nudus ẽ infernus corã illo
⁊ nullũ eſt operimentũ ꝑditioni. Qui extẽ
dit aquilonẽ ſuper vacuũ: ⁊ appendit terrã
ſuper nihilũ. Qui ligat aquas in nubibus
C ſuis: vt non erũpãt pariter deorſũ. Qui te-
net vultum ſolij ſui: ⁊ expandit ſuper illud
nebulã ſuã. Terminũ circũdedit aquis: vſ-
qꝫ dum finiant̃. Lux ⁊ tenebre. Colũne ce-
D li contremiſcũt: ⁊ pauẽt ad nutũ eiꝰ. In for-
titudine illius repẽte maria cõgregata ſũt:
⁊ prudẽtia eius percuſſit ſupbũ. Spũs eiꝰ
ornauit celos ⁊ obſtetricante manu eiꝰ edu
ctus eſt coluber tortuoſus. Ecce hec ex pte
dicta ſunt viar̃ eius. Et cum vix paruam ſtil-
lam ſermonum eius audierimus: quis po-
terit tonitruũ magnitudinis illius intueri?

¶C.S. De conſtantia ⁊ perfectione iuſti-
cie iob: ⁊ parte impij apud dñm. XXVII

A A Ddidit quoqꝫ iob aſſumens pa-
rabolam ſuam: ⁊ dixit. Viuit deus
qui abſtulit iudicium meum: ⁊ omnipotẽs
qui ad amaritudinem adduxit animã meã
quia donec ſupereſt alitus in me: ⁊ ſpũs dĩ
in naribus meis non loquentur labia mea
iniquitatem: nec lingua mea meditabitur
mendacium. Abſit a me: vt iuſtos vos eſſe
iudicem. Donec deficiam: non recedã ab in
1.Joã.3.d nocentia mea. Juſtificationẽ meã quã cepi
B tenere: nõ deſerã. Neqꝫ.n. reprehendit me
cor meum: in omni vita mea. Sic impius
inimicus meus ⁊ aduerſarius meus quaſi
iniquus. Que eſt.n. ſpes hyppocrite ſi ana
re rapiat: ⁊ non liberet deus animam eius?
Nunquid deus audiet clamorẽ eius cũ ve
nerit ſup eũ anguſtia. aut poterit in oĩpotẽ-
te delectari: ⁊ inuocare deũ oĩ tpe. Docebo
vos per manum dei que oĩpotens habeat:
nec abſcondã. Ecce vos omnes noſtis: ⁊ qd
ſine cauſa vana loqmini. Hec eſt pars hoĩs C
impij apud deum ⁊ hereditas violentorũ
quã ab oĩpotente ſuſcipient. ſi multiplicati
fuerint filij eius in gladio erunt ⁊ nepotes
eius non ſaturabuntur pane. Qui reliqui
fuerint ex eo ſepelientur in interitu ⁊ vidue
illius nõ plorabũt. ſi ꝯportauerit quaſi ter
ra argentum ⁊ ſicut lutum preparauerit ve
ſtimenta: preparabit quidẽ ſꝫ iuſtus veſtie
tur illis: ⁊ argẽtũ inocẽs diuidet. Edificauit D
ſicut tinea domũ ſuam: ⁊ ſicut cuſtos fecit
vmbraculũ. Diues cũ dormierit nihil ſecũ
afferet. apiet oculos ſuos: ⁊ nihil inueniet.
A ꝑhẽdet eũ q̃ſi aqua inopia: nocte oppri
met eũ tẽpeſtas. Tollet eũ vẽtus vrẽs ⁊ au- Pſ.48.
feret ⁊ velut turbo rapiet eũ de loco ſuo. Et
mittet ſup eũ: ⁊ non parcet: de manu eiꝰ fu-
giens fugiet. ſtringet ſuper eũ manus ſuas
⁊ ſibilabit ſuper illum intuens locũ eius.

¶C.S. De eccleſia ⁊ ſynagoga de inueniẽ
da ſapientia. de aduentu chriſti. XXVIII

H Abet argẽtũ venar̃ ſuar̃ ꝑncipia ⁊ A
auro locus ẽ i q̃ ꝯflat̃. Ferr̃ de terra
tollit̃: ⁊ lapis ſolutꝰ calore i es ꝟtit̃. Tps po
ſuit tenebris: ⁊ vniuerſor̃ finẽ ipe ꝯſiderat.
Lapidẽ qꝫ caliginis ⁊ vmbrã mortis diui-
dit torrẽs a pplo pegrinãte: eos q̃s oblitꝰ ẽ
pes egẽtis hoĩs ⁊ inuios. Terra d̃ q̃ oriebat̃
pãis: i loco ſuo igni ſubuerſa ẽ. Locꝰ ſaphy
ri lapides eiꝰ: ⁊ glebe illiꝰ aur̃. ſemitã igno
rauit auis: nec intuitꝰ ẽ eã oculꝰ vulturis. nõ
calcauert eã filij inſtitor̃ nec ptrãſiuit p eã le B
ena. ad ſilicẽ extẽdit manũ ſuã: ſubuertit a
radicibꝰ mõtes. In petris riuos excidit ⁊ oẽ
ꝑcioſũ vidit oculꝰ eiꝰ. Profũda qꝫ fluuior̃
ſcrutatꝰ ẽ: ⁊ abſcõdita ꝓduxit i lucẽ. Sapiã Prou.3.b
ꝟo vbi iuenit̃ ⁊ qs ẽ locus intelligẽtie. Ne Ibidẽ.8.b
ſcit hõ pciũ eius: nec inuenit̃ i terra ſuauiter C
viuẽtiũ. abyſſus dicit: ñ ẽ i me ⁊ mare loqt̃: Sap.7.a
nõ ẽ mecũ. Nõ dabit̃ aur̃ obrizũ ꝓ ea: nec
appẽdet̃ argẽtũ i cõmutatõe eiꝰ. nõ ꝯferet̃
tinctis indie coloribus. nec lapidi ſardoni-
co pcioſiſſimo: vel ſaphyro. nõ adequabitur
ei aur̃ vel vitrũ: nec commutabuntur ꝓ ea
vaſa auri excelſa ⁊ eminentia nõ cõmemo
rabũtur i cõpatiõe eius. Trahitur ãt ſapia
d̃ occultis. nõ adequabitur ei topazius de
ethiopia: nec tincture mũdiſſime ꝯponẽtur

Vñ ergo ſapiẽtia venit ⁊ q̄s ē locus itelli-
B gẽtie. Abſcõdita ē ab oculis oiũ viuẽtiũ
volucres q̄ꝫ celi latet. Perditio ⁊ mors di-
xerũt aurībꝰ nr̃is audiuimꝰ famā eiꝰ. Deꝰ in
telligit viā eius: ⁊ ipſe nouit locū illiꝰ. Ipſe
.n. fines mūdi ītuet̃: ⁊ oia q̄ ſub celo ſūt re-
ſpicit. qui fecit vẽtis põdꝰ ⁊ aq̄s appẽdit in
mẽſura qñ põebat pluuijs legẽ: ⁊ viā ꝓcel
lis ſonãtibꝰ: tūc vidit illā: ⁊ enarrauit ꝑpa-
rauit ⁊ īueſtigauit: ⁊ dixit hoi. Ecce tīor dñi
Ps. 110. ipa ē ſapia: ⁊ recedere a malo intelligentia.
Prou. 10. a ¶ C. S. Enarrat iob: ⁊ plãgit elapſā ꝓſpita
tẽ ⁊ iocũditatẽ ꝑoris tpis i pſona ecclie.

A Addidit q̄ꝫ iob aſſumẽs XXIX
parabolā ſuā ⁊ dixit. quis mihi tri-
buat vt ſim iuxta mẽſes priſtinos ſm dies
q̄bꝰ d̃s cuſtodiebat me. qñ ſplẽdebat lucer
na eius ſup caput meū. ⁊ ad lumen eiꝰ am-
bulabā i tenebris. ſicut fui in diebuſ adole
ſcẽtie mee. qñ ſecreto d̃s erat in tabernacu-
lo meo. qñ erat oipotẽs mecū: ⁊ in circuitu
meo pueri mei. qñ lauabā pedes meos bu
tyro: ⁊ petra fūdebat mihi riuos olei. qñ ꝓ
cedebā ad portā ciuitatis: ⁊ in platea para
B bāt cathedrā mihi. Videbāt me iuuenes ⁊
abſcõdebãt̃: ⁊ ſenes aſſurgẽtes ſtabãt. pñ-
cipes ceſſabāt loqui: ⁊ digitū ſuperpõebãt
ori ſuo. Vocẽ ſuā cohibebāt duces: ⁊ ligua
eoꝝ gutturi ſuo adherebat. auris audiens
beatificabat me ⁊ oculus vidẽs teſtimōiũ
reddebat mihi: eo ꝙ liberaſſẽ pauperẽ voci
ferãtẽ ⁊ pupillū cui nõ erat adiutor. Bñdi
C ctio pituri ſup me veniebat: ⁊ cor vidue cõ
ſolatꝰ ſū. Iuſticia idutꝰ ſū: ⁊ veſtiui me ſicut
veſtimẽto ⁊ diademate iudicio meo. Oculꝰ
fui ceco ⁊ pes claudo. Pr̃ erā pauperum ⁊
cāꝫ quā reſpiciebā diligẽtiſſime iueſtigabā
Cõterebā molas iniq̃: ⁊ de dẽtibꝰ illiꝰ aufe-
rebā p̄dā. Dicebāq̄ꝫ. In vidulo meo mori-
ar: ⁊ ſicut palmā multiplicabo dies. Radix
mea apta ē ſecus aq̄s: ⁊ ros morabit̃ i meſ
D ſiõe mea. Glia mea ſp inouabit̃: ⁊ arcꝰ meꝰ
in manu mea iſtaurabit̃. Qui me audiebãt
expectabāt ſniaꝫ: ⁊ itẽti tacebāt ad conſiliū
meū. Verbis meis addere nihil audebāt ⁊
ſup illos ſtillabat eloquꝫ meū. Expectabāt
me ſicut pluuiā: ⁊ os ſuum aperiebant q̄ſi
ad hymbrẽ ſerotinū. ſi qñ ridebā ad eos nõ
credebāt: ⁊ lux vultus mei nõ cadebat i ter
ra. ſi voluiſſeꝫ ire ad eos: ſedebam primus.
Cumq̄ꝫ ſederem quaſi rex circũſtante exer-
citu eram tñ merentium conſolator.
¶ C. S. Enarrat ⁊ plangit iob mala p̄ñtis
tpis: ⁊ hr̃ticoꝝ p̄figurat futurā malitiā.

A Nunc āt deridẽt me iuniores XXX
tpe: q̄ꝝ nõ dignabar p̄res ponet̃ cū
canibꝰ gregis mei. quoꝝ ꝟtus manuũ mi-
hi erat ꝓ nihilo: ⁊ vita ipſa putabātur indi
gni. Egeſtate ⁊ fame ſteriles: q rodebāt i ſo
litudine ſqualẽtes calamitate ⁊ miſeria. et
mãdabãt herbas ⁊ arboꝝ corticentur ⁊ ra-
dix iunipoꝝ erat cibꝰ eoꝝ. qui de conuallibꝰ
iſta rapiẽtes cū ſingula reperiſſẽt: ad ea cū
clamore currebāt. In deſertis hītabāt tor-
B rẽtiū: ⁊ in cauernis terre vel ſup glareā. qui
inter huiuſcemõi letabātur: ⁊ eẽ ſub ſẽtibꝰ
delitias ꝯputabāt filij ſtultoꝝ ⁊ ignobiliū:
⁊ in terra penitus nõ parẽtes. Nūc āt i eoꝝ
cãticū ꝟſus ſū ⁊ factus ſū eis in ꝓuerbiuꝫ
abhominãt̃ me ⁊ lõge fugiūt a me: ⁊ faciē
meā cõſpuere nõ verent̃. Pharetrā .n. ſuā
apuit: ⁊ afflixit me ⁊ frenū poſuit i os meū.
ad dexterā orientis calamitatis mee illico
ſurrexerūt. Pedes meos ſubuerterunt: op-
preſſert q̄ſi fluctibus ſemitis ſuis. Diſſipa
uerūt itinera mea inſidiati ſunt mihi ⁊ ꝑua
luerūt: ⁊ nõ fuit q ferret auxiliū. Quaſi ru-
pto muro ⁊ apta ianua irruerunt ſuper me:
⁊ ad meas miſerias deuoluti ſunt. Reda-
ctus ſum in nihilum. abſtulit quaſi ventuſ
deſiderium meum: ⁊ velut nubes pertran-
ſit ſalus mea. Nunc autem in memetipſo C
marceſcit anima mea: ⁊ poſſident me dies
afflictionis. Nocte os meum perforatur do
loribus: ⁊ qui me comedunt non dormiūt.
In multitudine eorũ conſumitur veſtimẽ
tum meū: ⁊ quaſi capitio tunice ſuccinxert
me comparatus ſum luto: ⁊ aſſimilatus ſū
fauille ⁊ cineri. Clamo ad te ⁊ non exaudis
me: ſto ⁊ non reſpicis me. Mutatus es mi s. 9. e
hi in crudelem: ⁊ in duritia manus tue ad-
uerſaris mihi. Eleuaſti me ⁊ quaſi ſuper vẽ
tuꝫ ponens eliſiſti me valide. Scio q̄r mor
ti trades me vbi conſtituta eſt domus om-
ni viuenti. Veruntamen non ad conſum-
ptionem eorum emittis manum tuam: ⁊ ſi D
corruerint: ipſe ſaluabis. Flebam quondaꝫ
ſuper eo qui afflictꝰ erat. ⁊ compatiebatur
anima mea pauperi. Expectabam bona: ⁊
venerunt mihi mala: preſtolabar lucem: ⁊
erupuerūt tenebre. Interiora mea effer-
buerunt abſque vlla requie: preuenerunt

me dies afflictõis. Merẽs incedebã ſine fu
rore ꝯſurgẽs: in turba clamabã. Frater fui
draconũ ⁊ ſociꝰ ſtructionũ. Cutis mea deni
grata eſt ſuper me: ⁊ oſſa mea aruerunt pre
caumate. Verſa eſt in luctũ cithara mea: ⁊
organũ meũ in vocẽ flentium.

¶C.S. Cathalogus virtutũ ipſius iob po
nit̃ cũ atteſtatõe appetit teſtẽ iudicẽ. XXXI

A Pepigi fedus cũ oculis meis: vt ne co
gitarẽ quidẽ de virgine. Quã.n. ꝑtẽ
hɛ̃et in me d̃s deſup: ⁊ hereditatẽ oĩpotens
de excelſis. Nunqd nõ perditio ẽ iniqua: ⁊
alienatio opantibus iniuſtitiã? Nõne ipſe
ꝯſiderat vias meas: ⁊ cũctos greſſus meos
dinũerat. Si ãbulaui in vanitate: ⁊ feſtina
Pro.5.d uit in dolo pes meꝰ: appẽdat me ĩ ſtatera iu
Infra.54.c ſta: ⁊ ſciat d̃s ſimplicitatẽ meã. Si decliauit
greſſus meos de via: ⁊ ſi ſecutꝰ ẽ oculus me
us cor meũ: ⁊ ſi in manibꝰ meis adheſit ma
cula: ſerã ⁊ aliꝰ comedat: ⁊ ꝓgenies mea era
dicet̃. Si deceptũ eſt cor meũ ſup muliere: ⁊
ſi ad oſtiũ amici mei inſidiatꝰ ſũ: ſcortũ altiꝰ
ſit vxor mea: ⁊ ſup illã incuruent̃ alij. Hoc
n. nephas ẽ ⁊ iniqtas maxia: ignis vſqꝫ ad
pditionẽ deuorãs: ⁊ oĩa eradicãs germina.
B Si ꝯtẽpſi ſubire iudiciũ cũ ſeruo meo ⁊ an
cilla mea: cũ diſcreparẽt aduerſũ me. Quid
n. faciã cũ ſurrexit ad iudicandũ d̃s: ⁊ cũ q̃ſi
erit: qd rñdebo illi? Nũqd nõ in vtero fecit
Luce.16.a me: qui ⁊ illũ opatus: ⁊ formauit me in vul
ua vnꝰ? Si negaui qd̃ volebãt paupibus ⁊
oculos vidue expectare feci. Si comedi bu
cellã meã ſolus: ⁊ nõ cõedit pupillus ex ea
quia ab infantia mea creuit mecũ miſeratio: ⁊
de vtero mr̃is mee egreſſa ẽ mecũ. Si deſpe
xi ꝑtereũtẽ: eo q̃ nõ hũerit indumẽtũ: ⁊ abſqꝫ
opimẽto pauperẽ. Si nõ bñdixerũt mihi la
tera eiꝰ: ⁊ de velleribꝰ ouiũ meaꝝ calefactus
eſt. Si leuaui ſup pupillũ manũ meã: ẽt cũ
viderẽ me in portã ſupiorẽ: humerꝰ meꝰ a iũ
ctura ſua cadat: ⁊ brachiũ meũ cũ ſuis oſſi
bus cõfringat̃. Sẽp.n. q̃ſi tumẽtes ſup me
fluctꝰ timui deũ: ⁊ põdus eius ferre nõ potui
Si putaui auꝝ robur meũ ⁊ obrizo dixi fidu
C cia mea. Si letatꝰ ſũ ſup multis diuitijs me
is: ⁊ quia plurima reppit manꝰ mea. Si vidi
ſolẽ cũ fulgeret ⁊ lũnã incedẽtẽ clare: ⁊ leta
tũ eſt in abſcõdito cor meũ: ⁊ oſculatꝰ ſũ ma
nũ meã ore meo: q̃ ẽ iniqtas maxima ⁊ ne
Pro.17.a gatio ꝯtra deũ altiſſimũ. Si gauiſus ſũ ad
ruinã eiꝰ q me oderat: ⁊ exultaui q̃ inueniſſꝫ
eũ malũ. Nõ.n. dedi ad peccãdũ guttur me
ũ vt expectarẽ maledicẽs aĩaꝫ eiꝰ. Si non D
dixerũt viri tabernaculi mei: qs det de carni
bus eiꝰ vt ſaturemur. Foris nõ mãſit pegri
nus: oſtiũ meũ viatori patuit. Si abſcõdi q̃
ſi hõ pctm̃ meũ: ⁊ celaui ĩ ſinu meo iniqtatẽ
meã. Si expaui ad multitudinẽ nimiã: ⁊ de
ſpectio ꝓpinquoꝝ terruit me: ⁊ nõ magis ta
cui: nec egreſſus ſũ hoſtiũ. Quis mihi tribu
at auditorẽ vt deſideriũ meũ audiat oĩpotẽs
⁊ librũ ſcribat ipſe q iudicat: vt in humero
meo portẽ illũ: ⁊ circũdẽ illũ q̃ſi coronã mi
hi. Per ſingulos gradus meos ꝓnũciabo il
lum: ⁊ quaſi pn̄cipi offerã illũ. Si aduerſuꝫ
me terra mea clamat: ⁊ cũ ipſa ſulci eius de
fluẽt. Si fructꝰ eius comedi abſqꝫ pecunia ⁊
aĩam agricolaꝝ eius afflixi pro frumẽto ori
atur mihi tribulus: ⁊ pro ordeo ſpina.

¶S.C. Rñdeñ iob tres viri nolũt eo q̃ iu
ſtus ſibi videret̃: tacẽtibꝰ amicis iob idigna
tus. Eliu eoꝝ inſipiẽtia arguit: ⁊ ſuam iactat
prudentiam. XXXII

OMiſerunt ãt tres viri iſti rñdeñ iob:
eo q̃ iuſtus ſibi videret̃. Et iratꝰ in A
dignatuſqꝫ ẽ heliu filiꝰ barachel buzites d̃
cognatõe rã. Iratꝰ eſt ãt aduerſuꝫ iob eo q̃
iuſtũ ſe eẽ diceret corã deo. Porro aduerſũ
amicos eius indignatꝰ ẽ eo q̃ nõ inueniſſẽt
rñſionẽ rõnabilẽ: ſꝫ tñmõ cõdẽnaſſent iob
Igit̃ heliu expectauit iob loquẽtẽ: eo q̃ ſeni
ores eẽnt q loq̃bant̃. Cũ aũt vidiſſet q̃ tres
rñdere nõ potuiſſent iratꝰ ẽ vehemẽter. Re B
ſpõdẽſqꝫ heliu filiꝰ barachel buzites: dixit.
Iunior ſũ tpe: vos ãt antiqores. Icirco di
miſſo capite veritꝰ ſũ vobis indicare meaꝫ
ſniaꝫ. Spabã.n. q̃ etas ꝓlixior loq̃ret̃: ⁊ an
noꝝ multitudo doceret ſapiam. ſed ⁊ video S.12.d
ſpũs ẽ ĩ hoĩbus: ⁊ iſpiratio oĩpotẽtis dat in
telligẽtiã. Nõ ſũt lõge ſapiẽtes: nec ſenes i
telligũt iudiciũ. Jdõ dicã: audite me: oñdam
vobis ẽt ego ſapiaꝫ meã. Expectaui.n. ſmo C
nes vr̃os audiui prudẽtiã vr̃aꝫ. Donec diſce
ptaremini ſmõibꝰ vr̃is: ⁊ donec putabã vos
aliqd dicere ꝯſiderabã. ſꝫ vt video non eſt
q poſſit arguere iob ⁊ rñdere ex vobis ſmo
nibꝰ eiꝰ. Ne forte dicatis inuenimꝰ ſapiaꝫ d̃s
ꝓiecit eũ nõ hõ. Nihil locutꝰ ẽ mihi ⁊ ego nõ
ſm ſmões vr̃os rñdebo illi. Extimuerunt
nec rñderũt vltra: abſtulerũtqꝫ a ſe eloquiũ
Quõ igit̃ expectaui: ⁊ nõ ſũt locuti: ſteterũt:
nec rñderũt vltra: rñdebo ⁊ ego ptẽ meaꝫ: ⁊ D

ondā ſciā3 meā. Plen⁹ ſū.n. ſmōibus ⁊ co
artat me ſpūſ vteri mei. En vēter me⁹ q̄ſi mu
ſtū abſq3 ſpiraculo qd̄ lagūculas nouas di
rūpit. Loqr ⁊ reſpirabo pauluiū: apiā labia
mea: ⁊ rn̄debo. Nō accipiā pſonā viri ⁊ deū
hoi nō eq̄bo. Neſcio.n. q̄3diu ſubſiſtā ſi poſt
modicū tollat me factoꝛ meus.

¶C.S. De heliu q̄r d̄s loqᷓ ⁊ erudiat: in
crepet ⁊ ꝓpitiaᷓ: ⁊ trib⁹ vicib⁹ opeᷓ: vbi q̄3 d̄
incarceratōe dn̄i ꝓphetauit. XXXIII

A Audi igiᷓ iob eloq̄a mea: ⁊ oēs ſmo-
nes meos auſculta. Ecce apui oſ me
u3: loquaᷓ ligua mea in faucib⁹ meis. Sim
plici corde meo ſmones mei: ⁊ ſniam labia
mea purā loquenᷓ. Spūs dei fecit me: ⁊ ſpi
raculū oipotētis viuificauit me. Si potes re
ſpōde mihi: ⁊ aduerſus faciē meā ꝯſiſte. Ec
ce ⁊ me ſicut ⁊ te fecit d̄s: ⁊ de eodē luto ego
q̄3 formaᵗ⁹ ſū. Verū tū miraculū meū nō te
terreat: ⁊ eloq̄ntia mea non ſit tibi grauis.
Dixiſti ergo in aurib⁹ meis: ⁊ vocē verboꝝ
tuoꝝ audiui. Mundus ſū ego ⁊ abſq3 deli
B cto imaculat⁹: ⁊ nō eſt iniq̄tas in me. Q2 q̄
relas i me reppit: iō arbitrat⁹ ē me inimicu3
ſibi. Poſuit in neruo pedes meos: cuſtodi
g.13.d. uit oēs ſemitas meas. Hoc ḡ in q̄ nō es iu
ſtificat⁹. Rn̄debo tibi q2 maioꝛ ſit d̄s hoie
Aduerſus eū ꝯtēdis: q᷑ nō ad oia verba rn̄
derit tibi. Semel loqᷓ d̄s: ⁊ ſeruo idipm̄ nō
reperit. Per ſomniū in viſione nocturna qn̄
irruit ſopoꝛ ſup hoies: ⁊ dormiūt in lectulo.
Tūc aperit aures viroꝝ: ⁊ erudiēs eos inſtru
C it diſciplinā vt auertat hoiem ab his q̄ fecit
⁊ liberet eū de ſupbia: eruēs aia3 ei⁹ a cor-
ruptōe ⁊ vitā illius vt nō trāſeat in gladiū.
Increpat q̄3 p dolorē i lectulo: ⁊ oia oſſa ei⁹
marceſcere facit. Aboiabilis ei fit i vita ſua
panis ⁊ aie illius cibus ante deſiderabilis.
Tabeſcet caro eius: ⁊ oſſa q̄ tecta fuerāt nu
dabunᷓ. Appropinq̄bit corruptōi aia eius
⁊ vita illius mortiferis. Si fuerit pro eo an
gelus loq̄ns vnus de milibus vt annūciet
hoīs eq̄tatē: miſebiᷓ eiuſ ⁊ dicet. Libera eū
vt nō deſcēdat i corruptōem. Inueni in q̄ ei
D ꝓpitier. Cōſūpta ē caro eius ſupplicijs re-
uertaᷓ ad dies adoleſcētie ſue. Depcabitur
deū ⁊ placabilis ei erit: ⁊ videbit faciē eius i
iubilo: ⁊ reddet hoi iuſtitiā ſuam. Reſpiciet
hoies: ⁊ dicet. Peccaui ⁊ vere deliq̄: ⁊ vt erā
dignus nō recipi. Liberauit aiam ſuā ne pge
ret i iteritū: ſ3 viuēs lucē videret. Ecce h̄ oia

opaᷓ d̄s tribus vicibus p ſingulos vt reuo
cet aias eoꝝ a corruptōe: ⁊ illuminet luce vi
uētiū. Attēde iob ⁊ audi me: ⁊ tace du3 ego
loquoꝛ. Si āt hēs q̄d loquaris rn̄de mihi.
Loq̄re volo.n. te apparere iuſtū. Q̄d ſi non
habes: audi me: tace: ⁊ docebo te ſapiam.

¶C.S. Laudat heliu eq̄tatē dei: iuſtitiam
ꝯſiderantē ⁊ vltionē: increpat iob flagella.

Pronūciās itaq3 heliu XXXIIII A
ēt h̄ locutus ē. audite ſapiētes verba
mea: ⁊ eruditi auſcultate me. auris.n. verba g.12.b.
probat ⁊ guttur eſcas guſtu diiudicat. Iudi
ciū eligamus nobis: ⁊ inter nos videamus
quid ſit melius. Q2 dixit iob: iuſtus ſum ⁊
d̄s ſub uertit iudiciū meū. In iudicādo eni3
me mēdaciū: ē violēta ſagitta mea abſq3 vl
lo pctō. Quis ē vir vt ē iob q bibit ſubſana
tionē q̄ſi aquā q gradiᷓ cū opantibus iniq
tatē ⁊ ābulat cū viris ipijſ. Dixit ei. Nō pla
cebit vir deo: ēt ſi cucurrerit cum eo. Iō viri
cordati audite me. abſit a deo ipietas: ⁊ ab
oipotēte iniq̄tas. Opus.n. hoīs reddet ei: ⁊ B
iuxta vias ſingulоꝝ reſtituet eis. Vere.n. d̄s
nō ꝯdēnabit fruſtra: nec oipotēs ſubuertet
iudiciū. Quē ꝯſtituit aliū ſup terrā: aut quē
poſuit ſup orbē quē fabricatus ē. Si dirext
rit ad eū coꝛ ſuū: ſpm̄ illius ⁊ flatū ad ſe tra
het. Deficiet ois caro ſimul: ⁊ hō in cinere3
reuerteᷓ. Si hēs ḡ intellectū audi q᷑ dr̄: ⁊ au
ſculta vocē eloquij mei. Nūq̄d q non amat
iudiciū ſanari pōt. Et q̄uo tu eū q iuſtus eſt
intm̄ ꝯdēnas. Qui dicit regi: apoſtata q vo
cat duces ipios. Qui nō accipit pſonas pn
cipū: nec cognouit tyrānū cū diſceptaret cō
tra paupe3. Opus.n. manuū eius ſunt vni C
uerſi. Subito morienᷓ: ⁊ i media nocte tur-
babunᷓ ppl̄i: ptrāſibūt ⁊ auferēt violentum
abſq3 manu. Oculi.n. eius ſup vias hoiu3
⁊ oēs greſſus eoꝝ ꝯſiderat. Nō ſūt tenebre g.31.a
⁊ nō ē vmbra mortis vt abſcōdanᷓ ibi qui
opanᷓ iniq̄tatē. Neq3.n. vltra i hois ptāte ē Pro.5.b
vt veniat ad deū in iudiciū. Cōteret multoſ
inūerabiles: ⁊ ſtare faciet alios ꝓ eis. No-
uit.n. opa eoꝝ: ⁊ icirco iducet noctē ⁊ ꝯterēᷓ
Quaſi ipios pcuſſit eos i loco videtiū. Qui
q̄ſi de induſtria receſſerūt ab eo: ⁊ oēs vias
eius itelligere noluerūt: vt puenire facerent
ad eū clamorē egeni: ⁊ audiret vocē paupū.
Ipo.n. ꝯcedēte pacē: q̄s ē q ꝯdēnet. Et q̄ ab D
ſcōderit vultū q̄s ē q ꝯtēpleᷓ eū. Et ſup gē
tes: ⁊ ſr̄ oēs hoies. Qui regnare facit hoie3

hypocritā:pp pctā ppli.Qz ḡ ego locut⁹ ſū
deū te q̄z nō ꝓhibeo.Si erraui tu doce me.
ſi inīqtatē locutus ſū:vltra nō addā.Nūqd
ad te ds expetit eā:qz diſplicuit tibi. Tu eni
cepiſti loq:⁊ nō ego:ꝙ ſi qd noſti melius lo
q̄re.Uiri intelligētes loquant̄ mihi:⁊ vir ſa
piens audiat me.Job aūt ſtulte locutus ē ⁊
verba illius nō ſonāt diſciplinā.Pr mi pro
bet̄ iob vſqz ad finē.Ne deſinas ab homīe
inīqtatis q addidit ſup pctā ſua blaſphemi
az.Inter nos interim ꝯſtringatur:⁊ tūc ad
iudicium ꝓuocet ſermonibus ſuis deum.
¶C.S.Nō deo ſed hoi ꝓdeſt aut nocet pie
tas aut impietas hois:qd pro iuſto iudicio
deus differt vindictam. XXXV
A Loquitur heliu ḃ rurſū locutus eſt.Nun
quid equa videt̄ tibi tua cogitatio vt
diceres iuſtioꝛ deo ſū.Dixiſti.n.Nō tibi pla
cet qd rectū ē:vel qd tibi ꝓderit:ſi ego pec
cauero.Itaqz ego rn̄debo ſermōibus tuis:
⁊ amicis tuis tecū.Suſcipe celū ⁊ intuere:⁊
B ꝯtēplare ethera ꝙ altioꝛ te ſit.ſi peccaueris
qd ei nocebis.Et ſi m̄ltiplicate fuerit iniqui
tates tue:qd facies ꝯtra eū. Porro ſi iuſte
egeris qd donabis ei:aut qd de manu tua
accipiet.Hōi q ſilis tui ē nocebit ipietas tua
⁊ filiū hois adiuuabit iuſtitia tua.Propter
C multitudinē calūniatoꝝ clamabūt ⁊ eiula
bunt pp vi brachij tyrānoꝝ.Et nō dixit vbi
eſt ds q fecit me:q dedit carmia i nocte:qui
docet nos ſup iumēta terre:⁊ ſup volucres
celi erudit nos.Ibi clamabūt ⁊ nō exaudiet
pp ſupbiā maloꝝ.Nō ḡ fruſtra audiet ds:
⁊ oipotēs cās ſinguloꝝ intuebit̄.Etiā cū di
xerit:nō ꝯſiderat iudicare corā illo. ⁊ expe
cta eū.Nūc.n.nō infert furorē ſuū:nec vlci
ſcatur ſcelus valde.Ergo iob fruſtra apit os
ſuum:⁊ abſqz ſcia verba multiplicat.
¶C.S.Dicit heliu ſcdo ꝙ ds flagellat vt
vt erudiat:tribulat vt ſaluet.ꝙ iob humili
at vt timeat excelſuz quē ei deſcribit.
A Addēs quoqz heliu ḃ lo XXXVI
a cutus eſt.ſuſtine me paululū:⁊ indi
cabo tibi.adhuc.n.hēo qd pro do lo
quar.Repetā ſciam meā a principio:⁊ opa
toꝛē meū ꝓbabo iuſtū.Uere.n.abſqz mēda
cio ſmōes mei ⁊ pfecta ſcia ꝓbabitur tibi.
Deus potētes nō abijcit cū ⁊ ipſe ſit potēs
ſed nō ſaluat ipios:⁊ iudiciū paupibus tri
buit.Nō auferet a iuſto oculos ſuos:⁊ re
ges in ſolio collocat in ppetuū:⁊ illic erigū
tur.Et ſi fuerint in cathenis ⁊ viciantur fu
nibus paupertatis:indicabit eis opera eoꝝ
⁊ ſcelera eoꝝ:qz violēti fuerūt.Reuelabit B
quoqz aurē eoꝝ vt corripiat ⁊ loq̄tur vt re
uertātur ab inīqtate.ſi audierit ⁊ obſerua
uerint cōplebūt dies ſuos in bono ⁊ annos
ſuos in gloria.ſi aūt nō audierint:trāſibunt
per gladiū ⁊ ꝯſumētur in ſtultitia. ſimulato
res ⁊ callidi ꝓuocāt irā dei: neqz clamabūt
cū vincti fuerint.Morietur i tēpeſtate aīa
eoꝝ:⁊ vita eoꝝ iter effemiatos.Eripiet ds an
guſtia ſua pauperē ⁊ reuelabit i tribulatiōe
aurē eius.Igitur ſaluabit te de oꝛe anguſto
latiſſime ⁊ nō hn̄te fūdamētū ſubter ſe.Re C
ques aūt mēſe tue erit plena pinguedine. cā
tua q̄ſi ipij iudicata eſt.cāz iudiciūqz recipi
es.Nō te ḡ ſupet ira vt aliquē opp̄mas:nec
multitudo donoꝝ iclinet te.Depōe magni
tudinē tuā abſqz tribulatōe.⁊ oēs robuſtos
fortitudie ne ꝯtrahas noctē:vt aſcēdāt ppli
ꝓ eis.caue ne declines ad inīqtatē. Hāc.n.
cepiſtis ſeq p⁹ miſiā. Ecce deus excelſus i
fortitudie ſua ⁊ nullus ei ſilis i legiſlatoꝛib⁹
Quis poterit ſcrutari vias eius:aut qs au
det ei dicere:opatus es inīqtatē.Memēto ꝙ
ignores op⁹ ei⁹ d q̄ cecinerūt viri.Oēs hoīes
vidēt eū vnuſqſqz ituet̄ ꝓcul.Ecce deus ma D
gnus vincēs ſciam nr̄az.nūerus annoꝛum
eius ieſtimabilis.Qui aufert ſtillas pluuie
⁊ effundit hymbꝛes ad inſtar gurgitū: q de
nubibus fluunt:q̄ ꝓtexunt cūcta deſup.ſi vo
luerit extēdere nubes q̄ſi tētoꝛium ſuū:⁊ ful
gurare lumine ſuo deſup:cardines q̄z ma
ris opiet.Per hoc.n.iudicat populos.⁊ dat
eſcas multis moꝛtalibus.In manibus ab
ſcōdit lucē.⁊ precipit vt ei rurſus adueniat.
annunciat de ea amico ſuo ꝙ poſſeſſio eius
ſit.⁊ ad eā poſſit aſcēdere.
¶C.S.De pdicatoꝛibus deſignatis p nu
bes:⁊ d pdicatiōe p lucē ⁊ pluuias.⁊ ꝙ ds
enarrari nō poteſt. XXXVII
A Super hoc expauit coꝛ meum ⁊ emo
tum eſt de loco ſuo.audi ⁊ auditionez
in terroꝛe vocis eius ⁊ ſonum de oꝛe illius
pꝛocedentem.ſubter omnes celos ipſe con
ſiderat ⁊ lumen illius ſuper terminos ter
re.Poſt eum rugiet ſonitus: tonabit voce
magnitudinis ſue ⁊ non inueſtigabitur cuz
audita fuerit vox eius.Tonabit deus in vo
ce ſua mirabiliter qui facit magna ⁊ inſcru
tabilia. Qui pcipit niui vt deſcendat i terra

ꝛ hyemis pluuię ꝛ hymbri fortitudis ſue.
Qui i manu oium hoium ſignat: ꝛ nouerit
B ſinguli opa ſua. Ingrediet beſtia latibulū
ſuū ꝛ i antro ſuo morabit. Ab interioribus
egrediet tēpeſtas: ꝛ ab arcturo frig⁹ flante
deo ꝯcreſcit gelu: ꝛ rurſū latiſſime fūdūtur
aq̄. Frumētū deſiderat nubes: ꝛ nubes ſpar
gūt lumē ſuū: que luſtrāt cūcta p circuitum
quocūqȝ eas volūtas gubernātis duxerit
ad oē qđ pcepit illis ſup faciē orbis terrarū
ſiue i vna tribu: ſiue i terra ſua ſiue in q̄cūqȝ
C loco miſericordie ſue eas iuſſerit iueniri. Au
ſculta h iob: ſta ꝛ ꝯſidera mirabilia dei. Nū
qd ſcis qñ pcepit ds pluuijs vt oſtēderet lu
cē nubiū eis. Nunqd noſti ſemitas nubum
magnas ꝛ pfectas ſcias. Nōne veſtimenta
tua calida ſunt cū pflata fuerit terra auſtro
Tu forſitā cū eo fabricat⁹ es celos q ſolidiſſi
mi q̄ſi ere fuſi ſūt. Oſtēde nobis qd dicamus
illi. Nos qppe inuoluimur tenebris. Quis
D narrabit ei q̄ loqr. Etiā ſi locut⁹ fuerit: hō de
uorabit: at nūc nō vidēt lucē. ſubito aer co
get in nubes: ꝛ vent⁹ trāſiēs fugabit eas.
Ab aqlone aurū venit: ꝛ ab eo formidoloſa
laudatio. Digne eū iuenire nō poſſum⁹. ma
gn⁹ fortitudie ꝛ iudicio ꝛ iuſtitia: ꝛ enarrari
nō pōt. Jō timebūt eū viri: ꝛ nō audebunt
ꝯtēplari oēs q ſibi vidētur eē ſapiētes.
¶C.S. Loquens dñs ad iob: ꝛ enarrans
mirabilia que fecit ab initio: probat q non
ſimilis ſibi. XXXVIII
A Reſpōdēs āt dñs iob de turbine dixit.
Quis ē iſte iuoluēs ſnias ſ̄moībus
J.40.a ipitis. Accinge ſicut vir lūbos tuos.
interrogabo te: ꝛ rñde mihi. Ubi eras quā
do ponebā fūdamenta terre. Indica mihi ſi
hēs itelligētiā. Quis poſuit mēſuras ei⁹ ſi
noſti: vel qs tetēdit ſup eā lineā. ſup q̄ baſes
illi⁹ ſolidate ſūt. Aut qs demiſit lapidē angu
larē ei⁹ cū me laudarēt ſimul aſtra matutia:
ꝛ iubilarēt oēs filij dei. Quis cōcluſit oſtijs
mare qñ erūpebat q̄ſi de vulua pcedēs: cū
ponerē nubē veſtimētū ei⁹: ꝛ caligine illud
B q̄ſi pannis infantie obuoluerē. Circūdedi illđ
terminis meis: ꝛ poſui vectē ꝛ oſtia: ꝛ dixi.
Uſqȝ huc venies: ꝛ nō pcedes ampli⁹: ꝛ h
ꝯfringēs tumētes fluct⁹ tuos. Nunqd poſt
ortū tuū pcepiſti diluculo: ꝛ oſtendiſti auro
re locū ſuū. Nunquid tenuiſti concutiēs ex
trema terre: ꝛ excuſſiſti impios ex ea. Reſti
tuetur vt lutū ſignaculū: ꝛ ſtabit ſicut veſti
mētū. Aufertur ab impijs lux ſua ꝛ brachiū
excelſū ꝯfringet. Nūqd ingreſſus es pfūdū
maris: ꝛ in nouiſſimis abyſſi deambulaſti.
Nūqd apte ſūt tibi porte mortis. ꝛ oſtia te
nebroſa vidiſti. Nūqd ꝯſideraſti latitudinē
terre. Indica mihi ſi noſti oia in qua via lux
habitet: ꝛ tenebrarū qs loc⁹ ſit vt ducas vnū
qđqȝ ad termios ſuos: ꝛ itelligas ſemitas
dom⁹ ei⁹. Sciebas tūc q naſciturus eēs: ꝛ nu C
merū dierū tuorū noueras. Nūqd igreſſus es
theſauros niuis aut theſauros grādinis a
ſpexiſti q̄ pparaui i tps hoſtis i diē pugne ꝛ
belli. Per quā viā ſpgit lux diuidit eſtus ſu
per terrā. Quis dedit vehemētiſſimo hym
bri curſū: ꝛ viā ſonantis tonitrui: vt plueret
ſup terrā abſqȝ hoie i deſerto: vbi null⁹ mor
taliū cōmorat vt ipleret iuiā ꝛ deſolatā: ꝛ p
duceret herbas virētes. Quis ē pluuie pr:
vel qs genuit ſtillas roris. De cui⁹ vtero e
greſſa ē glacies ꝛ gelu de celo qs gēuit. In
ſilitudinē lapidis aq̄ durātur: ꝛ ſupficies a
byſſi ꝯſtrigit. Nūqd ꝯiūgere valebis micā
tes ſtellas pliades: aut gyrū arcturi poteris
diſſipare. Nūqd pducis luciferū in tpe ſuo: ꝛ
veſperū ſup fines terre ꝯſurgere facis. Nū
qd noſti ordinē celi: ꝛ pones rōnē ei⁹ i terra.
Nūqd eleuabis i nebula vocē tuā. ꝛ ipetus
aq̄rū operiet te. Nūqd mittes fulgura ꝛ ibūt ꝛ D
reuertētia dicēt tibi. adſum⁹. Quis poſuit i
viſceribus hois ſapiā: vel qs dedit gallo i
telligētiā. Quis enarrabit celorū rōnē: ꝛ ꝯcē
tū celi qs dormire faciet. Qñ fūdabat pul
uis in terra: ꝛ glebe cōpingebant. Nunqd
capies leene predā: ꝛ aiā catulorū eius iple
bis qñ cubāt in antris: ꝛ in ſpecubus iſidiā
tur. Quis preparat coruo eſcā ſuā: qñ pulli
eius clamant ad deum vagientes eo q nō Ps.146
habeant cibos.
¶C.S. Enarrat dñs magnalia q̄ fecit i ec
cleſia. de leena ꝛ coruo. de ibicibus ꝛ ceteris
aialibus ꝛ auibus. XXXIX
Nunqd noſti tps ptus ibicū i petris
vel parturiētes ceruas obſeruaſti. Di A
nūeraſti mēſes cōceptus earū: ꝛ ſciſti tēpus
partus earū. Incuruantur ad fetū ꝛ parturi
unt: ꝛ rugitus emittūt. Separant filij earū:
ꝛ pgūt ad paſtū: egrediunt ꝛ nō reuertent
ad eas. Quis dimiſit onagrū liberū ꝛ vincula
eius qs ſoluit. cui dedi in ſolitudine domū:
ꝛ tabernacula eius in terra ſalſuginis. con
tēnit multitudinē ciuitatis clamorē exactoris

non audit. Circũſpicit montes paſcue ſue: ⁊
B virẽtia q̃q̃ pquirit. Nũqd volet rhinoceros
ſeruire tibi aut morabit᷑ ad pſepe tuũ. Nun
qd alligabis rhinocerota ad arandũ loro
tuo: aut ↄfringet glebas valliũ poſt te. Nũ
qd fiduciã habebis in magna fortitudine
eius: ⁊ derelinquis ei labores tuos. Nunqd
credas illi q̃m ſemetẽ reddat tibi ⁊ areã tu
am ↄgreget. Pẽna ſtrutõis ſimilis ẽ pẽnis
herodij ⁊ accipitris. Q̃n dereliquit oua ſua
in terra: tu forſitã in puluere calefacies ea?
Obliuiſcit᷑ q̄ pes ↄculcet ea: aut beſtia agri
cõterat. Durat᷑ ad filios ſuos quaſi nõ ſint
ſui: fruſtra laborauit nullo timore cogente.
Priuauit. n. eã deus ſapientia: nec dedit illi
C intelligentiã. Cũ tempus fuerit in altũ alas
erigit: deridet equũ ⁊ aſcenſorẽ eius. Nun
qd prebebis equo fortitudinẽ: aut circunda
bis collo eius hinnitũ. Nũqd ſuſcitabis eũ
quaſi locuſtas? Glia nariũ ei⁹ terror: terram
vngula fodit. Exultat audacter: in occurſũ
pgit armatis. contẽnit pauorẽ: nec cedit gla
dio. Super ipſũ ſonabit pharetra: vibrabit
haſta ⁊ clipe⁹. Ferũes ⁊ fremẽs ſorbet terrã
nec reputat tube ſonare clangorẽ. Ubi audi
erit buccinã: dicit vah: pcul odorat᷑ bellum
exhortationẽ ducũ: ⁊ vlulatũ exercitus. Nũ
quid per ſapiẽtiã tuã plumeſcit accipiter: ex
pandens alas ſuas ad auſtrum? Nunquid
ad preceptũ tuũ eleuabit᷑ aquila: ⁊ in ardu
is ponet nidũ ſuũ. In petris manet: in pru
ptis ſilicibus cõmorat᷑: atq̃ in acceſſis ru
D pibus. Inde cõtẽplatur eſcã: ⁊ de longe ocu
li eius proſpiciunt. Pulli eius lãbũt ſãgui
nẽ: ⁊ vbicũq̃ cadauer fuerit ſtatim adeſt. Et
adiecit dñs ⁊ locut⁹ eſt ad iob. Nunqd q cõ
tẽdit cũ deo: tã facile ↄquieſcit? Utiq̃ qui ar
guit deũ: dz ⁊ rñdere ei. Rñdens aũt iob: di
xit. Qui leuiter locutus ſum reſpondere qd
poſſũ? Manũ meã ponã ſuper os meũ. Unũ
s.9.c locutus ſum: qd vtinã nõ dixiſſem: ⁊ alterũ
quibus vltra non addam.

CC.S. De behemoth ⁊ malitia eius. de re
prehẽſione malitie. de membris eius. de du
ritia ⁊ ſuperbia eius. XL

A Eſpondens aũt dñs iob de turbine di
s.38.a r xit. Accinge ſicut vir lumbos tuos: ⁊
interrogabo te ⁊ indica mihi. Nũqd
irritũ facies iudiciũ meum: ⁊ cõdemnabis
me vt iuſtificeris. Et ſi habes brachiũ ſicut
deus: ⁊ voce ſimili tonas circunda tibi deco
rem ⁊ in ſublime erigere: ⁊ eſto glorioſus: ⁊
ſpecioſis induere veſtibus. Diſperge ſuper B
hos in furore tuo: ⁊ ↄfunde eos: ⁊ reſpiciẽs
oẽm arrogantẽ humilia. Reſpice cũctos ſu
perbos ⁊ cõfunde eos ⁊ contere impios in
loco ſuo. Abſconde eos in puluere ſimul ⁊
facies eoꝝ demerge in foueã: ⁊ ego confite
bor q̄ ſaluare te poſſit dextera tua. Ecce be
hemoth quẽ feci tecũ: fenũ quaſi bos come
det. Fortitudo eius in lumbis eius: ⁊ virtus Dan.4.c
illius in vmbelico ventris ei⁹. Stringit cau
dam ſuã quaſi cedrũ nerui teſticuloꝝ ei⁹ per
plexi ſunt. Oſſa eius velut fiſtule eris: carti
lago illius quaſi lamine ferree. Ipſe eſt prin C
cipiũ viarũ dei. Qui fecit eũ applicabit gla
diũ eius: huic mõtes herbas ferunt. Oẽs
beſtie agri ludent ibi: ſub vmbra dormit in
ſecreto calami in locis humẽtibus. Prote
gunt vmbre vmbrã eius: circũdabũt eũ ſa
lices torrẽtis. Ecce abſorbebit fluuiũ ⁊ non
mirabit᷑: ⁊ hz fiduciã q̄ influat iordanis in
os eius. In oculis eius quaſi hamo capiet
eum: ⁊ in ſudibus perforabit nares eius. an
extrahere poteris leuiathã hamo: ⁊ fune li
gabis linguã eius? Nunqd pones circulũ D
in naribus eius: aut armilla perforabis ma
xillã eius? Nunqd multiplicabit ad te pre
ces aut loquet᷑ tibi mollia? Nunqd feriet te
cũ pactũ: ⁊ accipies eum ſeruũ ſempiternũ
Nũquid illudet ei quaſi aui: aut ligabis eũ
ancillis tuis? concident eum amici: diuident
illum negociatores. Nunqd implebis ſage
nas pelle eius: ⁊ gurguſtium piſcium capite
illius? Pones ſuper eum manum tuã. Me
mento belli: nec vltra addas loq. Ecce ſpes
eius fruſtrabitur eum: ⁊ videntibus cunctis
precipitabitur.

CC.S. De rñſione ⁊ pnia iob. XLI

Non q̃ſi crudelis ſuſcitabo eũ. Quis A
enim reſiſtere poteſt vultui meo: ⁊ q̄s Hie.50.B
ante dedit mihi vt reddam ei? Omnia que
ſub celo ſunt mea ſunt. Non parcam ei ver
bis potentibus ⁊ ad deprecandum compo
ſitis. Quis reuelabit faciẽ indumenti eius:
⁊ in mediũ oris eius qs intrabit? Portas
vultus eius qs aperiet? Per gyrum dentiũ
eius formido corpus illius quaſi ſcuta fuſi
lia: compactũ ſquãmis ſe prementib⁹. Una
vni ↄiungit᷑: ⁊ ne ſpiraculũ quidẽ incedit p B
eas. Una alteri adherebit: ⁊ tenẽtes ſe nec
q̃ ſeparabuntur. Sternutatio eius ſplẽdor

ignis: ꝛ oculi eius vt palpebre diluculi. De
ore eius lampades ꝓcedunt: ſicut tede ignis
accenſe de naribus eius ꝓcedit fumus: ſi-
cut olle ſuccenſe atq; feruentis. alitus eius
prunas ardere facit: ꝛ flāma de ore eiꝰ egre
ditur. Jn collo eius morabit̃ fortitudo: ꝛ fa
C ciem eius ꝑcedit egeſtas. Mēbra carniū eiꝰ
coherentia ſibi: mittet ꝯtra eū fulmina: ꝛ ad
locū aliū nō ferent̃. cor eiꝰ indurabit̃ tāq; la-
pis: ꝛ ſtringet̃ q̄ſi mellcatoris incꝰ. Cū ſub-
latꝰ fuerit timebūt āgeli: ꝛ territi purgabūt.
Cū apphēderit eū gladiꝰ ſuſi ſtere nō poterit
neq; haſta neq; torax. Reputabit. n. q̄ſi pa
leas ferrū ꝛ q̄ſi lignū putridū es. Nō fuga
bit eū vir ſagittanꝰ i ſtipulā verſi ſūt ei lapi-
des funde. Quaſi ſtipulā eſtiabit malleū: ꝛ
D deridebit vibrātē haſtā. Sub ipſo erūt radij
ſolis ꝛ ſternet ſibi aur q̄ſi lutū. Feruēſcet̃ fa
ciet q̄ſi ollā ꝓfundū maris ꝛ ponet q̄ſi cum
vnguēta bulliūt. Poſt eum lucebit ſemita
eſtimabit abyſſū q̄ſi ſeneſcētē. Nō ē ſup ter
rā poteſtas q̄ cōparet̃ ei: q factꝰ ē vt nullū
timeret. Oē ſublime videt: ipſe ē rex ſuper
vniuerſos filios ſupbie.

¶C. S. De oblatōe ꝛ orōne iob pro amicis
ſuis: ꝛ duplicatōe ouiū eius: ꝛ camelorū: ꝛ
boū: ꝛ aſinarū: ꝛ de gloria eius. de datis ei li
beris: ꝛ de obitu ipſius. XLII

Reſpondēs aūt iob dn̄o dixit. Scio q̄
A oia potes ꝛ nulla te latet cogitatio.
Quis ē iſte q celat ꝯſiliū abſq; ſcia?
Jō inſipiēter locutꝰ ſum: ꝛ q̄ vltra modū exce
dūt ſciā meā. audi ꝛ ego loq̄r: iterrogabo
te: ꝛ rn̄de mihi. auditu auris audiui te: nūc
āt oculus meꝰ videt te. Jcirco ipſe me rep-
hēdo: ꝛ ago pniām in fauilla ꝛ cinere. Poſt
B q̄ āt locutꝰ ē dn̄s ꝟba hec ad iob: dixit ad
eliphā themanitē. Jratꝰ ē furor meus in te:
ꝛ in duos amicos tuos: qm̄ nō eſtis locuti
corā me rectū ſicut ſuus meꝰ iob. Sumite ḡ
vobis ſeptē tauros ꝛ ſeptē arietes: ꝛ ite ad
ſuū meū iob: ꝛ offerte holocauſtū ꝓ vobis.
Job āt ſeruꝰ meꝰ orabit ꝓ vobis: faciē eiꝰ ſu
ſcipiā: vt nō vobis imputet̃ ſtultitia. Neq;
n. locuti eſtis corā me rectū ſicut ſeruꝰ meus
iob. abierūt ḡ eliphaz themānites ꝛ baldath
ſuites ꝛ ſophar naamathites: ꝛ fecerūt ſicut
locutꝰ fuerat dn̄s ad eos ꝛ ſuſcepit dn̄s faci
C em iob. Dn̄s q̄ ꝯuerſus eſt ad pniām iob:
cū oraret ille ꝓ amicis ſuis. Et addidit dn̄s
oia q̄cūq; fuerāt iob duplicia. Venerūt aūt
ad eū frēs ſui ꝛ vniuerſe ſorores ſue ꝛ cūcti
q nouerāt eū ꝑus: ꝛ comederūt cū eo panē
i domo eiꝰ. Et mouerūt ſup eū caput: ꝛ cōſo
lati ſūt eū ſup oi malo qd itulerat dn̄s ſup
eū: dederūt ei vnuſq̄ſq; ouē vnā ꝛ inaurem
aureā vnā. Dn̄s āt bn̄dixit nouiſſimis iob
magis q̄ principio eiꝰ. Et fcā ſūt ei q̄tuorde- D
cim milia ouiū: ꝛ ſex milia camelorū: ꝛ mille
iuga boū: ꝛ mille aſine: ꝛ fuerunt ei ſeptem
filij ꝛ tres filie. Et vocauit nomen vnius diē
ꝛ nomen ſecunde caſſiam: ꝛ nomen tertij cor
nuſtibij. Nō ſūt āt iuētē mulieres ſpecioſe
ſicut filie iob in vniuerſa terra. Deditq; eis
pater ſuus hereditatem inter fratres earū.
Vixit autē iob poſt flagella hic centū qua
draginta annis ꝛ vidit filios ſuos ꝛ filios fi
liorū ſuorum vſq; ad quartā generationē.
ꝛ mortuus eſt ſenex ꝛ plenus dierū.

¶ Explicit liber Job.

¶ Incipit prologus beati Hieronymi pre
ſbyteri in Pſalterium.

Pſalterium rome dudū poſitus emen
datū: ꝛ iuxta ſeptuaginta interpretes
licet curſim. magna tamē ex parte correxe-
rā. Quod q rurſū videtis o paula ꝛ euſto
chiū ſcriptorū vitio deprauatum: pluſq; an
tiquū errorē q̄ nouam emendationē valere
me cogitis vt veluti quodā nouali. ſciſſum
iam aruū exerceam. ꝛ obliqs ſulcis renaſcē
tes ſpinas eradicē: equum eſſe dicentes: vt
quod crebro male pullulat: crebrius ſuccida
tur. Vnde cōſueta pfactione commoneo: tā
vos qbus forte labor iſte deſudat q̄ eos q
exemplaria iſtiuſmodi habere voluerint vt
que diligenter emēdaui. cum cura ꝛ diligen
tia trāſcribantur. Notet ſibi vnuſquiſq; vel
iacētem lineā vel radiantia ſigna. i. obelos.
vel aſtericos. ꝛ vbicūq; viderit virgulā pre
cedentē. ab ea vſq; ad duo pūcta q̄ impreſ-
ſimus. ſciat in ſeptuaginta tranſlatoribus
plus haberi: vbi autē perſpexerit ſtelle ſimi
litudinē. de hebreis voluminibus additū
nouerit eque vſq; ad duo pūcta. iuxta theo
dotionis dūtaxat editionē. que ſimplicitate
ſermonis a ſeptuaginta interpretibus non
diſcordat. Hec ergo ꝛ vobis ꝛ ſtudioſo cui-
q; feciſſe me ſciens: nō ambigo multos fo-
re: que vel inuidia vel ſupcilio malint con-
tēnere videri preclara q̄ diſcere: ꝛ de turbu
lēto magis riuo q̄ puriſſimo fonte potare.

¶ Explicit prologus.

Incipit lib hymnoꝝ vel ſollilogoꝝ. ps. I

B Eatus
vir qui nõ abiit in cõſilio impioꝝ: ⁊ in via
peccatoꝝ nõ
ſtetit: ⁊ i cathedra peſtilentie
nõ ſedit. Sed i
lege dñi volũtas eius: ⁊ i le-
...17.b ge eiuſ medita
bitur die ac nocte. Et erit tanq̃ȝ lignum qđ
plantatũ eſt ſecus decurſus aquaꝝ: qđ fru-
ctum ſuũ dabit in tpe ſuo. Et folium ei⁹ nõ
defluet: ⁊ oia quecũq; faciet, pſperabuntur.
Nõ ſic impij: nõ ſic: ſed tanq̃ȝ puluis quem
pijcit vẽtus a facie terre. Ideo nõ reſurgũt
impij in iudicio: neq; peccatores in ꝯſilio iu
ſtoꝝ. Qm̃ nouit dñs viã iuſtoꝝ: ⁊ iter ipio-
rum peribit. ps. dđ. II

...a.4.c. Quare fremuerũt gẽtes: ⁊ ppli medita
ti ſunt inania. Aſtiterũt reges terre ⁊
pncipes ꝯuenerũt i vnũ aduerſuſ dñz: ⁊ ad
uerſus xp̃z ei⁹. Dirũpam⁹ vincula eoꝝ. ⁊ p
ijciam⁹ a nobis iugũ ipſoꝝ. Qui hitat i celiſ
irridebit eos. ⁊ dñs ſubſanabit eos. Tũc lo
quetuſ ad eos in ira ſua ⁊ i furore ſuo ꝯturba
bit eos. Ego aũt ꝯſtitutus ſum rex ab eo ſup
...2.i.b.⁊ ſyõ mõtẽ ſcm̃ eius: pdicãs pceptũ ei⁹. Dñſ
...t.13.c. dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu: ego hodie genui
te. Poſtula a me ⁊ dabo tibi gẽteſ heredita
...x.2.g. tẽ tuã ⁊ poſſeſſionẽ tuã terminos terre. Re-
...1.19.c. ges eos ĩ virga ferrea: ⁊ tãq̃ȝ vas figuli con
friges eos. Et nũc reges itelligite: erudimi
ni q iudicatis terrã. Seruite dño i timore: ⁊
exultate ei cũ tremore. Apphendite diſciplinã: ne q̃ndo
iraſcatur dñs ⁊ peatis đ via
iuſta. Cuȝ exarſerit in breui
iras eius. beati oẽs qui cõfi
dunt in eo. Pſalm⁹ dđ qñ
poſt ſuſceptũ regnũ debella-
uit philiſteos. III

Domine qđ multipli-
cati ſunt q tribulant
me. multi iſurgũt aduerſum
me. Multi dicũt anime mee
nõ eſt ſalus ipſi in deo eius.
Tu aũt dñe ſuſceptoꝛ meus
es: gloria mea ⁊ exaltãs ca- ſ.76.⁊.14.
put meũ. Uoce mea ad dñz clamaui ⁊ exau
diuit me de mõte ſancto ſuo. Ego doꝛmiui ⁊
ſopoꝛtat⁹ ſũ: ⁊ exurrexi qa dñs ſuſcepit me.
Nõ tiebo milia ppli circũdãtis me. Exurge
dñe ſaluũ me fac de⁹ me⁹. Qm̃ tu pcuſſiſti
oẽs aduerſãtes mihi ſine cã. dẽteſ pccõꝝ cõ
triuiſti. Dñi ẽ ſalus ⁊ ſup populũ tuũ bñdi
ctio tua. Uictori i pſalmis cãticũ dđ. IIII

Cũ iuocarẽ exaudiuit me de⁹ iuſtitie
mee: i tribulatiõe dilataſti mihi. Mi
ſere mei ⁊ exaudi orõeȝ meã. Filij hoiuȝ vſ
q̃quo graui coꝛde: vt qđ diligitis vãitatẽ ⁊
q̃ritiſ mẽdaciũ. Scitote qm̃ mirificauit dñs
ſcẽ ſuũ dñſ exaudiet me cũ clamauero ad eũ. ira Eph.4.f.
ſcimi ⁊ nolite peccarẽ: q̃ dicitis i coꝛdib⁹ vr̃is
⁊ i cubilib⁹ vr̃is ꝯpũgimi. Sacrificate ſacri-
ficiũ iuſtitie ⁊ ſpate i dño: multi dicũt qſ oſ
dit nobis bona. Signatũ ẽ ſup nos lumen
vult⁹ tui dñe dediſti letitiã in coꝛde meo. A
fructu frumẽti vini ⁊ olei ſui: multiplicati ſũt
In pace in idipſuȝ doꝛmiã ⁊ requieſcã. Qm̃
tu dñe ſingulariter in ſpe conſtituiſti me.
Ad victoriã ſup haneiloth. ps. dđ. V.

Verba mea auribus pcipe dñe. itellige
clamorẽ meũ. Intẽde vocĩ oꝛoniſ mee
rex me⁹ ⁊ de⁹ me⁹. Qm̃ ad te oꝛabo dñe: ma
ne exaudies vocẽ meã. Mane aſtabo tibi
⁊ videbo: qm̃ nõ deus volẽs iniq̃tatẽ tu eſ. Ne
q; habitabit iuxta te malign⁹ neq; pmane-
bũt iniuſti añ oculos tuos. Odiſti oẽſ q opã
tur iniq̃tatẽ: pdeſ oẽs q loquũt mẽdaciũ. vi
rũ ſanguinũ ⁊ doloſũ abhoiabit dñs: ego aũt
i m̃ltitudie miſcoꝛdie tue. Introibo i domũ
tuã: adoꝛabo ad tẽplũ ſcm̃ tuũ i timoꝛe tuo.
Dñe đduc me i iuſtitia tua pp iimicoſ meoſ

in conſpectu tuo viam meã. Qm̃ nõ eſt in
j.13. ro.3.d. ore eorum veritas. cor eoꝝ vanũ eſt. Sepul
chrũ patens eſt guttur eoꝝ: linguis ſuis do
loſe agebãt iudica illos de⁹. Decidant a co
gitationibus ſuis ſm multitudinẽ impieta
tum eoꝝ expelle eos: qm̃ irritauerunt te do
mine. Et letentur omnes qui ſperãt in te: in
eternũ exultabũt ⁊ habitabis in eis. Et glo
riabunt̃ in te oẽs qui diligunt nomẽ tuum:
qm̃ tu bñdices iuſto. Dñe vt ſcuto bone vo
luntatis tue coronaſti nos. Victori in pſal
mis. ps. dd̃ ſuper octauam. VI
infra.17. Domine ne in furore tuo arguas me:
infra.6. neqꝫ in ira tua corripias me. Miſere
re mei dñe: qm̃ infirmus ſum: ſana me dñe:
qm̃ ↄturbata ſunt oſſa mea. Et aĩa mea tur
bata eſt valde: ſed tu dñe vſquequo? Cõuer
tere dñe ⁊ eripe aĩam meã: ſaluũ me fac ꝓ
pter miſericordiã tuã. Qm̃ nõ eſt in morte
q memor ſit tui: in inferno aũt qs ↄfitebitur
tibi. Laboraui in gemitu meo: lauabo p ſin
gulas noctes lectũ meum: lachrymis meis
ſtratum meũ rigabo. Turbatus eſt a furore
oculus meus: inueteraui inter oẽs inimicoſ
Math.7.d. meos. Diſcedite a me q operamini iniqtatẽ
qm̃ exaudiuit dñs vocẽ fletus mei. Exaudi
7.25.d uit dñs deprecationẽ meã: dñs orõnẽ meã ſu
Luc.13.f ſcepit. Erubeſcãt ⁊ ↄturbent̃ vehemẽter oẽſ
inimici mei: cõuertant̃ ⁊ erubeſcãt valde ve
lociter. Pro ignorãtia dd̃. qui cecinit dño
ſup verba ethiopis filij gemini. ps. VII
Domine ds̃ meus in te ſperaui: ſaluũ
me fac ex oĩbus pſequentibus me ⁊
libera me. Ne qñ rapiat vt leo aĩam meam
dũ nõ eſt q redimat neqꝫ q ſaluũ faciat. Do
mine ds̃ meus ſi feci iſtud: ſi eſt iniquitas in
manibus meis. Si reddidi retribuentibus
mihi mala: decidã merito ab inimicis meis
inanis. Perſequatur inimicus aĩam meaꝫ
⁊ cõprehendat: ⁊ cõculcet in terra vitã meã:
⁊ gloriã meã in puluerem deducat. Exurge
dñe ira tua: ⁊ exaltare in finibus inimicorũ
meoꝝ. Et exurge dñe ds̃ meus in precepto
qd̃ mandaſti: ⁊ ſynagoga populoꝝ circũda
bit te. Et propter hanc in altũ regredere: do
minus iudicat populos. Judica me dñe ſm
iuſtitiã meã: ⁊ ſm innocentiã meã ſuper me
Conſumet̃ nequitia peccatoꝝ: ⁊ diriges iu
ſtũ ſcrutans corda ⁊ renes deus. Juſtũ adiu
torium meum a dño qui ſaluos facit rectos
corde. Deus iudex iuſtus fortis ⁊ patiens:
nũquid iraſcitur per ſingulos dies? Niſi cõ
uerſi fueritis gladiuꝫ ſuũ vibrabit: arcũ ſuũ
tetendit ⁊ parauit illum. Et in eo parauit va
ſa mortis: ſagittas ſuas ardẽtibus effecit.
Ecce parturit iniuſticiam concepit doloreꝫ Job.15.d
⁊ peperit inequitatẽ. Lacũ aperuit ⁊ effodit
eum: ⁊ incidit in foueaꝫ quã fecit. Cõuertet̃ infra.li.
dolor ei⁹ in caput eius: ⁊ in verticẽ ipſius ini
quitas eius deſcendet. Confitebor dño ſm
iuſtitiaꝫ eius: ⁊ pſallã nomini dñi altiſſimi.
Ad victoriã ſup guitit. ps. dd̃. VIII
Domine dñs nr̃. qꝫ admirabile ẽ no
men tuũ in vniuerſa terra. Qm̃ ele
uata ẽ magnificẽtia tua ſup celos. Ex ore i Math.21
fantiũ ⁊ lactẽtiũ pfeciſti laudẽ pp inimicos
tuos: vt deſtruas inimicũ ⁊ vltorẽ. Qm̃ vi
debo celos tuos opa digitorũ tuorũꝫ: lunã
⁊ ſtellas q̃ tu fundaſti. Quid ẽ homo qꝫ me Hebre.2.
mor es eius: aut filius hominis: quoniã vi
ſitas eum. Minuiſti eũ paulominus ab an Ibidem
gelis: gloria ⁊ honore coronaſti eũ ⁊ ↄſtitui
ſti eũ ſup opa manuũ tuaꝝ. Omia ſubieci Ibidem
ſti ſub pedib⁹ ei⁹: oues ⁊ boues vniuerſas: i
ſup ⁊ pecora cãpi. Volucreſ celi ⁊ piſces ma
ris: q pambulãt ſemitaſ maris. Dñe dñſ nr̃
qꝫ admirabile ẽ nomẽ tuũ in vniuerſa terra
Jn finẽ ꝓ occultis. ps. dd̃. IX.
Confitebor tibi domie in toto corde j.ii. ⁊.j.i.
meo: narrabo omnia mirabilia tua
Letabor ⁊ exaltabo i te: pſallã nomini tuo
altiſſime. Jn conuertendo inimicũ meuꝫ re
trorſum: infirmabuntur ⁊ peribunt a facie
tua. Qm̃ feciſti iudiciũ meũ ⁊ cauſam meã:
ſediſti ſup thronũ q iudicas iuſtitiã. Jncre
paſti gentes ⁊ perijt impius: nomen eorum
deleſti in eternũ ⁊ i ſeculũ ſeculi. Jnimici de
fecerũt framee in finẽ: ⁊ ciuitates eoꝝ deſtru
xiſti. Perijt memoria eoꝝ cũ ſonitu: ⁊ dñs i
eternũ pmanet. Parauit in iudicio thronũ
ſuũ: ⁊ ipſe iudicabit orbẽ terre in equitate:
iudicabit populos in iuſtitia: ⁊ factus ẽ dñſ
refugiũ pauperi adiutor in opportunitatib⁹
in tribulatione. Et ſperent in te qui nouerũt
nomẽ tuũ: qm̃ nõ dereliquiſti querentes te
dñe. Pſallite dño qui habitat in ſyon: an
nunciate inter gentes ſtudia eius. Qm̃ req
rens ſanguinẽ eorum recordatus eſt: nõ eſt
oblitus clamorẽ pauperũ. Miſerere mei do s.6.
mine: vide humilitatẽ meã de inimicis me
is. Qui exaltas me de portis mortis: vt an
nunciẽ oẽs laudationes tuas in portis filie

ſyon. Exultabo in ſalutari tuo: ⁊ infixe ſunt
gentes in interitu quē fecerunt. In laqueo
iſto quē abſcōderūt: cōprehēſus eſt pes eo-
rū. Cognoſcet dñs iudicia faciēs: in opib⁹
manuū ſuaꝝ cōprehēſus eſt peccator. Con
uertāt peccatores in infernū: oēs gentes q
obliuiſcuntur deū. Qm̄ nō in finē obliuio
erit pauperis: patientiā paupeꝝ nō ꝑibit i
finē. Exurge dñe nō ꝯfortetur hō: iudicent
gētes in ꝯſpectu tuo. Cōſtitue dñe legiſlato
rē ſup eos: vt ſciāt gētes qm̄ hoies ſūt. Ut
qd dñe receſſiſti longe: deſpicis in opportu
nitatibus in tribulatiōe. Dū ſupbit impius i
cēditur paup: ꝯprehēdunt in ꝯſilijs qbus
cogitāt. Qm̄ laudat peccator in deſiderijs
aīe ſue: ⁊ iniquus bñdicit. Exacerbauit do-
minū peccator: ſcḋm multitudinē ire ſue non
q̄ret. Nō eſt deus in ꝯſpcū eius inqnate ſūt
vie illius in oi tpe. auferūt iudicia tua a fa
cie eius oium inimicoꝝ ſuoꝝ dñabitur. Di-
xit.n. in corde ſuo: nō mouebor a generatio
ne in generatiōe ſine malo. Cuius maledi
ctiōe os plenū ē: ⁊ amaritudine ⁊ dolo: ſub
lingua eius labor ⁊ dolor. Sedet in inſidijs
cū diuitibus in occultis: vt interficiat inno
cētē. Oculi eius in paupez reſpiciunt: inſi-
infra.10. diatur in abſcōdito q̄ſi leo in ſpelunca ſua.
Inſidiatur vt rapiat pauperē: rapere paupe
rē dū attrahit eum. In laqueo ſuo humilia
bit eum: inclinabit ſe ⁊ cadet cū dñat⁹ fue
rit pauperū. Dixit n. in corde ſuo oblitus
eſt deus: auertit faciē ſuā: ne videat in finē.
Exurge dñe deus ⁊ exaltetur manus tua: ne
obliuiſcaris pauperꝝ. Propter quid irrita-
uit impi⁹ deū: dixit.n. in corde ſuo non req-
ret. Uides qm̄ tu laborē ⁊ dolorē ꝯſideras
vt tradas eos in manus tuas. Tibi dereli-
ctus eſt paup: orphāo tu eris adiutor. Cōte
re brachiū peccōris maligni: q̄ret peccm̄ ill⁹
⁊ nō inuenie. Dñs regnabit in eternū ⁊ i
ſeculū ſeculi: ꝑibitis gētes de terra ill⁹. De
ſiderium pauꝑū exaudiuit dñs: ꝑparationē
cordis eoꝝ audiuit auris tua. Iudicare pu-
pillo ⁊ humili: vt nō apponat vltra magni
ficare ſe hō ſup terram. Uictori. ps dd. X

IN dño ꝯfido quō dicitis anime mee:
trāſmigra in mōtez ſicut paſſer. Qm̄
ecce peccatores intenderūt arcū: parauerūt ſa-
gittas ſuas in pharetra: vt ſagittēt in oſcu-
ro rectos corde. Qm̄ quez perfeciſti deſtru-
Abacuc.1.d xerūt: iuſtus āt qd fecit. Dñs in tēplo ſācto
ſuo: dñs in celo ſedes eius. Oculi ei⁹ i pau s.9.
perē reſpiciūt: palpebre ei⁹ interrogāt filios
hoiū. Dñs interrogat iuſtū ⁊ impiū: q āt di-
ligit iniquitatē odit aiaz ſuā. Pluet ſuper
peccatores laq̄os: ignis ſulphur ⁊ ſpūs ꝓ-
cellaꝝ ps calicis eoꝝ. Qm̄ iuſtus dñs ⁊ iu
ſticias dilexit: eqtatē vidit vult⁹ eius. Ad
victoriā ſup octauā cāticū dd. XI

SAluū me fac dñe qm̄ defecit ſāctus I.68.
qm̄ diminute ſunt ꝟitates a filijs ho
minum. Uana locuti ſūt vnuſqſqz ad ꝓxi
mū ſuū: labia doloſa in corde ⁊ corde locu-
ti ſūt. Diſꝑdat dñs vniuerſa labia doloſa:
⁊ linguā magniloquā. qui dixerunt linguā
nr̄am magnificabimus: labia nr̄a a nobis
ſūt qs nr̄ dñs eſt. Propter miſiā i. pū ⁊ ge
mitū pauꝑū nūc exurgā dicit dñs. Ponā
in ſalutari: fiducialr agā i eo. Eloqa dñi elo
qa caſta: argētū igne examiatū: ꝓbatū terr
purgatum ſeptuplū. Tu dñe ſeruabis nos
⁊ cuſtodies nos a generatōe hac in eternū
In circuitu impij ābulāt: ſcḋm altitudinē tuā
multiplicaſti filios hoiū. Uictori ps dd.

USquequo domie obliuiſceris XII
me in finē: vſquequo auertis faciem
tuam a me. quandiu ponam conſilia in ani
ma mea: dolorē in corde meo per diem. Uſ
quequo exaltabitur inimicus meus ſuper
me. reſpice ⁊ exaudi me dñe deus meus. Il
lumina oculos meos: ne vnq̄z obdormiaz
in morte: neq̄n dicat inimicus meus preua
lui aduerſus eū. qui tribulāt me exultabūt
ſi mortu⁹ fuero: ego autem in miſericordia
tua ſpaui. Exultabit cor meū i ſalutari tuo:
cantabo domino qui bona tribuit mihi: ⁊
pſallam nomini dñi altiſſimi. Ad victoriā s.7.
dauid ps. XIII

DIxit inſipiēs in corde ſuo. nō ē deus.
Corrupti ſūt ⁊ abhominabiles facti I.52.
ſūt in ſtudijs ſuis: nō ē q faciat bonū: nō eſt
vſqz ad vnū. Dñs de celo ꝓſpexit ſup filios
hoiū vt videat ſi ē intelligēs aut reqrēs de
um. Oēs declinauerūt ſil' inutiles facti ſūt
nō ē q faciat bonū: nō ē vſqz ad vnum. Se s.5. Roma.3
pulchꝝ patēs ē guttur eoꝝ: linguis ſuis do
loſe agebāt: venenū aſpidū ſub labijs eoꝝ
quorū os maledictione ⁊ amaritudine ple Roma.3
num ē veloces pedes eoꝝ ad effundēdū ſā
guinē. Cōtritio ⁊ infelicitas i vijs eoꝝ: ⁊ viā
pacis nō cognouerūt: nō ē timor dei añ ocu-
los eoꝝ. None cognoſcēt oēs q opant iniq

tatē:q deuorāt plebē meā: ſicut eſcā panis.
Dn̄ꝫ nō inuocauerūt: illinc trepidauerunt
timore vbi nō erat timor. qm̄ dn̄s i gn̄atione
iuſta ē: ꝯſiliū iopis ꝯfudiſti qm̄ dn̄s ſpes
eius ē. Quis dabit ex ſyon ſalutare iſrael:
J.52. cū auerterit dn̄s captiuitatē plebis ſue ex-
ultabit iacob ⁊ letabit̄ iſrael. ps dd. XIIII
Omine q̄s hitabit i tabernaculo tuo
Iſra.25. D aut quis requieſcet in mōte ſcō tuo
Qui igredit̄ ſine macula: ⁊ opat̄ iu-
ſtitiam. Qui loq̄t̄ ꝟitatē i corde ſuo: q non
egit dolū in lingua ſua. Nec fecit ꝓxīo ſuo
malū: ⁊ opprobriū nō accepit aduerſus ꝓ-
ximos ſuos. Ad nihilū deductꝰ ē in ꝯſpectu
eius malignꝰ: timentes aūt dn̄m glorificat
qui iurat ꝓximo ſuo ⁊ nō decipit: qui pecu-
niā ſuā nō dedit ad vſurā: ⁊ munera ſuꝑ in-
nocētē nō accepit. qui facit hec nō mouebi-
tur i eternū humilis ⁊ ſimplicis. ps dd. XV
CC Onſerua me dn̄e. qm̄ ſꝑaui in te: di-
xi dn̄o deus meus es tu: quoniā bo-
noꝝ meorū nō eges. Scis q ſūt in terra eiꝰ
mirificauit oēs volūtates meas i eis. Mul-
tiplicate ſūt infirmitates eoꝝ: poſtea accele-
rauerūt. Nō ꝯgregabo ꝯuēticula eoꝝ: de ſā-
guinibus: nec memor ero nominum eoruꝫ
ꝑ labia mea. Dn̄s pars hereditatis mee ⁊
calicis mei: tu es q reſtitues hr̄ditatē meā
mihi. Funes ceciderūt mihi in preclaris: et-
eni hr̄ditas mea ꝓclara ē mihi. Bn̄dicam
dn̄m q tribuit mihi itellectuꝫ: inſuꝑ ⁊ vſqꝫ
Act.5.d ad noctē increpuerūt me renes mei. Pro-
uidebā dn̄m in ꝯſpcū meo ſemꝑ quoniā a
dexteris ē mihi ne ꝯmouear. Propter hoc
letatū ē cor meū ⁊ exultauit ligua mea: iſu-
ꝑ ⁊ caro mea reqeſcet in ſpe. quoniā n̄ dere-
linq̄s aiaꝫ meā i inferno: nec dabis ſāctum
Act.13.e tuū videre corruptionē. Notas mihi feciſti
vias vite: adiplebis me letitia cū vultu tuo
ꝺlectatōes i dextera tua vſqꝫ i finē. orō dd.
E Xaudi dn̄e iuſtitiā meā: itēde XVI
depcationē meā. Auribꝰ ꝑcipe orōnē
meā: nō in labijs doloſis. De vultu tuo iu-
diciū meū ꝓdeat: oculi tui videāt eq̄tateꝫ.
Probaſti cor meum ⁊ viſitaſti nocte: igne
me examinaſti ⁊ nō ē iuēta in me iniq̄tas.
Ut nō loquat̄ os meū opa hoīuꝫ ꝓp ꝟba
labioꝝ tuoꝝ. ego cuſtodiui vias duras. per-
fice greſſus meos in ſemitis tuis vt nō mo-
ueant̄ veſtigia mea. Ego clamaui quoniaꝫ
exaudiſti me ds: inclina aurē tuā mihi ⁊ ex-
audi verba mea. Mirifica mīas tuas qui
ſaluos facis ſperantes in te. A reſiſtētibus
dxtere tue cuſtodi me vt pupillā oculi. Sb
vmbra alaꝝ tuaꝝ ꝓtege me: a facie ipioꝝ q
me afflixerūt. Inimici mei aiam meā circū-
dederūt: adipē ſuū ꝯcluſerūt: os eoꝝ locutū
ē ſuꝑbiā. Proijciētes me nūc circūdederūt
me: oculos ſuos ſtatuerūt declinare i terrā.
Suſceperūt me ſicut leo paratꝰ ad ꝑdā ⁊ ſi-
cut catulꝰ leōis hitās i abditis. Exurge dn̄e
ꝑueni eū ⁊ ſupplāta eū: eripe aiam meā ab
ipio: frameā tuam ab inimicis manus tue:
Dn̄e a paucis de terra diuide eos i vita eo-
rū ⁊ de abſcōditis tuis adipletus eſt vēter
eoꝝ. Saturati ſūt filijs: ⁊ de dimiſerūt reliqas
ſuas ꝑuulis ſuis. Ego aūt i iuſtitia apparebo
cōſpectui tuo: ſatiabor cum appuerit glīa
tua. Ad victoriā dn̄i dd q locutus ē ſer-
uo verba cantici huiꝰ in die qua eripuit eū
dn̄s de manu oiuꝫ inimicoꝝ eiꝰ: ⁊ de manu
ſaul ⁊ dixit. XVII
D Iligā te dn̄e fortitudo mea: dn̄s fir-
mamētū meū ⁊ refugiū meū libera-
tor meꝰ. Deꝰ meus adiutor meꝰ: ⁊ ſꝑabo i
eū. Protector meꝰ: ⁊ cornu ſalutis mee: ⁊
ſuſceptor meꝰ. Laudās iuocabo dn̄ꝫ: ⁊ ab 2.Re.22.c
inimicis meis ſaluꝰ ero. Circūdederūt me do- J.114.c
lores mortis: ⁊ torrētes iniq̄tatis cōturba-
uerūt me. Dolores inferni circūdederūt me:
ꝓoccupauerūt me laq̄i mortis. In tribula-
tōe mea iuocaui dn̄ꝫ: ⁊ ad deū meū clama-
ui. Et exaudiuit de tēplo ſcō ſuo vocē meā:
⁊ clamor meꝰ i ꝯſpcū eiꝰ itroiuit i aures eiꝰ.
Cōmota ē ⁊ cōtremuit terra: fūdamēta mō-
tiū ꝯturbata ſūt ⁊ cōmota ſūt quoniā iratꝰ
ē eis. Aſcēdit fumꝰ in ira eiꝰ: ⁊ ignis a facie
eiꝰ exarſit: carbōes ſuccēſi ſūt ab eo. Inclinauit
celos ⁊ deſcēdit: ⁊ caligo ſub pedibꝰ eiꝰ. Et
aſcendit ſuꝑ cherubin ⁊ volauit ſuꝑ pēnas
vētoꝝ: ⁊ poſuit tenebras latibulū ſuū i cir-
cuitu eiꝰ tabernaculuꝫ eiꝰ: tenebroſa aq̄ in
nubibꝰ aeris. Pre fulgore in ꝯſpcū eiꝰ nu-
bes trāſierūt: grādo ⁊ carbōes ignis. Et in-
tonuit de celo dn̄s: ⁊ altiſſimꝰ dedit vocem
ſuā grādo ⁊ carbōes ignis. Et miſit ſagit-
tas ſuas ⁊ diſſipauit eos fulgura multipli-
cauit ⁊ ꝯturbauit eos. Et appuerūt fōtes a-
q̄rū: ⁊ reuelata ſūt fūdamēta orbis terrarū.
Ab increpatiōe tua dn̄e: ab iſpiratōe ſpūs
ire tue. Miſit de ſūmo ⁊ accepit me: ⁊ aſſum-
pſit me de aquis multis. Eripuit me de ini-

micis meis fortiſſimis. ⁊ ab his q oderunt
me quoniā ꝯfortati ſūt ſup me. Preuenerūt
me in die afflictōis mee: ⁊ fact⁹ eſt dñs ꝓte
ctoꝛ me⁹. Et eduxit me in latitudinē: ſaluū3
me fecit quoniā voluit me. Et retribuet mi-
hi dñs ſ3 iuſtitiā meā: ⁊ ſ3 puritatē manu
um meaꝝ retribuet mihi. q: cuſtodiui vias
dñi: nec ipie geſſi a deo meo. quoniā oīa iu-
dicia eius in ꝯſpcū meo: ⁊ iuſticias ei⁹ non
repuli a me. Et ero imaculat⁹ cū eo: ⁊ obſer-
1. Re. 22. c uabo me ab iniqtate mea. Et retribuet mi
hi dñs ſ3 iuſticiā meā: ⁊ ſ3 puritatē māuū
meaꝝ in ꝯſpcū oculoꝝ ei⁹. Cū ſcō ſcūs eris
⁊ cū viro innocēte inocēs eris. Et cū electo
electus eris: ⁊ cū ꝑuerſo peruerteris. q̄nia3
tu populū hūilē ſaluū facies: ⁊ oculos ſup-
boꝝ hūiliabis. quoniā tu illuminas lucer-
nā meā dñe ds me⁹ illumina tenebras me
as. quoniā in te eripiar a tētatiōe: ⁊ in deo
meo trāſgrediar muꝝ. de⁹ me⁹ ipolluta via
ei⁹: eloqa dñi igne examiata: ꝓtectoꝛ ē om
niū ſperātiū in ſe. q̄niā qs ds ꝑter dñ3: aut
infra 143. qs ds ꝑter deū nr̄m. De⁹ q pcinxit me vir-
1. Re. 22. c tute: ⁊ poſuit imaculatā viā mea3. qui ꝑ fe
infra. 143. cit pedes meos tāq̄3 ceruoꝝ: ⁊ ſunt excelſa
ſtatuēs me. qui docet manus meas ad ꝑliū
⁊ poſuiſti vt arcū ereū brachia mea. Et de-
diſti mihi ꝓtectionē ſalutis tue: ⁊ dextera
tua ſuſcepit me: ⁊ diſciplina tua correxit me
in finē ⁊ diſciplina tua ipſa me docebit. Di-
lectaſti greſſus meos ſubtus me: ⁊ nō ſūt i-
firmata veſtigia mea. Perſeqr inimicos me
os ⁊ cōphēdā illos: ⁊ n̄ ꝯuertar donec defi-
ciāt. Cōfrigā illos nec poterūt ſtare: cadent
ſubt⁹ pedes meos. Et pcinxiſti me virtute ad
bellū ⁊ ſupplātaſti iſurgētes i me ſubt⁹ me.
Et inimicos meos dediſti mihi doꝛſū: ⁊ odiē
tes me diſpdidiſti. Clamauerūt nec erat q
ſaluos faceret: ad dñm: nec exaudiuit eos.
Et ꝯminuā eos vt puluerē an̄ faciē vēti vt
lutū plateaꝝ delebo eos. Eripies me de cō
tradictionib⁹ ppli: cōſtitues me in caput gē
tiū. Ppl's quē n̄ cognoui ſuiuit mihi i au-
ditu auris obediuit mihi. Filij alieni mētiti
ſūt mihi: filij alieni iueterati ſūt: ⁊ claudica
uerūt a ſemitis ſuis. Viuit dñs ⁊ bñdict⁹
ds me⁹: ⁊ exalteť ds ſalutis mee. Deus q
das vīdictas mihi: ⁊ ſubdis ppl'os ſub me
liberatoꝛ me⁹ de inimicis meis iracūdis. et
ab iſurgētib⁹ i me exaltabis me: a viro ini-
Re. 22. d q̄ eripies me. Propterea ꝯfitebor tibi i na

tiōib⁹ dñe: ⁊ noi tuo pſalmū dicā. Magnifi- Ro. 15. b.
cās ſalutes regis ei⁹: ⁊ faciēs miā3 xpo ſuo
dd̄ ⁊ ſemi ei⁹ vſ3 i ſeculū. Victori cāticū dd̄.

Eli enarrāt gliā3 dei: ⁊ opa XVIII
c manuū ei⁹ annūciāt firmamētū. Di
es diei eructat ꝟbū: ⁊ nox nocti indi
cat ſciam. Nō ſūt loq̄le neq3 ſmōes q̄rū n̄
audiāť voces eoꝝ. Jn oēm terrā exiuit ſon⁹
eoꝝ: ⁊ in fines orbis terre verba eoꝝ. Jn ſo Ro. 10. d
le poſuit tabernaculū ſuū: ⁊ ipe tāq̄3 ſpōſuſ
ꝓcedēs de thalamo ſuo. Exultauit vt gigaſ
ad currēdā viā: a ſūmo celo egreſſio ei⁹. Et
occurſus ei⁹ vſq3 ad ſūmū ei⁹: nec ē q ſe ab
ſcōdat a calore ei⁹. Lex dñi immaculata cō
uertens aias. Teſtimoniu3 dñi fidele ſapiē
tiā pſtās puulis. Juſtitie dñi recte letifican
tes corda: pceptu3 dñi lucidu3 illuminans
oculos. Timoꝛ dñi ſcūs ꝑmanēs in ſeculu3
ſeculi: iudicia dñi vera iuſtificata in ſemet-
ipa. Deſiderabilia ſup auꝝ ⁊ lapidē precio
ſu3 multū: ⁊ dulcioꝛa ſuper mel ⁊ fauu3. Et
eni ſeruus tuus cuſtodit ea: in cuſtodiēdis
illis retributio multa. Delicta quis intelli-
git ab occultis meis munda me: ⁊ ab alie-
nis parce ſeruo tuo. Si mei nō fuerint dña
ti tunc imaculatus ero ⁊ emundaboꝛ a de-
licto maximo. Et erunt vt cōplaceāt eloqa
oris mei: ⁊ meditatio coꝛdis mei in ꝯſpectu
tuo ſemper. Dñe adiutoꝛ meus ⁊ redēptoꝛ
meus. Ad victoriā. ps dd̄. XIX

Exaudiat te dñs in die tribulatiōis
ꝓtegat te nomē dei iacob. Mittat ti
bi auxiliu3 de ſcō: ⁊ de ſyō tueať te. Mēoꝛ
ſit oīs ſacrificij tui: ⁊ holocauſtū tuū pigue
fiat. Tribuat tibi ſm̄ coꝛ tuu3: ⁊ oē cōſiliu3
tuū ꝯfirmet. Letabimur in ſalutari tuo: ⁊ i
noīe dei nr̄i magnificabimur. Jmpleat do-
minus oēs petitiones tuas: nunc cognoui
quoniā ſaluū fecit dñs xpm ſuu3. Exaudiet
illū de celo ſcō ſuo: in potētatib⁹ ſalus dex-
tre eius. Hi in currib⁹ ⁊ hi in eqs: nos aūt i
noīe dei nr̄i iuocabim⁹. Jpi obligati ſunt ⁊
ceciderūt: nos aūt ſurrexim⁹ ⁊ erecti ſumus
Dñe ſaluū me fac regē: ⁊ exaudi nos i die
q̄ iuocauerim⁹ te. Victori cāticū dd̄. XX

Domie i virtute tua letabiť rex ⁊ ſu-
ꝑ ſalutare tuū exultabit vehemēter
Deſideriū coꝛdis eius tribuiſti ei: ⁊ volun-
tate labioꝝ eius non fraudaſti eum. q̄nia3
ꝑueniſti eū in bñdictiōib⁹ dulcedinis poſui
ſti in capite eius coronā de lapide precioſo.

Uitá petijt a te ⁊ tribuiſti ei longitudinem
dierũ in ſeculũ ⁊ in ſeculũ ſeculi. Magna ē
glĩa ei⁹ in ſalutari tuo: glĩaʒ ⁊ magnũ deco
ré ipones ſup eũ. qm̃ dabis eũ i bñdictõeʒ
in ſeculũ ſeculi: letificabis eũ i gaudio cum
vultu tuo. qm̃ rex ſpat i dño: ⁊ i miſericor-
dia altiſſimi ñ ↄmouebit̃. Inueniat̃ man⁹
tua oib⁹ inimicis tuis: dextera tua inueniat
oés q te oderũt. Pones eos vt clibanum
ignis in tpe vult⁹ tui dñs in ira ſua ↄturba
bit eos: ⁊ deuorabit eos ignis. Fructũ eorũ
de terra pdes: ⁊ ſemé eoꝝ a filijs hoiuʒ. qm̃
declinauerũt in te mala cogitauerũt ↄſilia
q ñ potuerũt ſtabilirĩ. qm̃ póes eos dorſũ in
reliqs tuis ꝑpabis vultũ eoꝝ. Exaltarẽ dñe
i ꝟtute tua cãtabim⁹ ⁊ pſallem⁹ ꝟtutes tu
as. Ad vincẽdũ ꝓ cerua matutina ps dd.
DEus ds meus reſpice i me: XXI
qr̃ me dereliqſti longe a ſalute mea
ꝟba delictoꝝ meoꝝ. Deus meus clamabo
p dié ⁊ nó exaudies: ⁊ nocte ⁊ nó ad iñſipiẽti
am mihi. Tu ãt in ſancto hitas: laus iſrael:
in te ſpauerũt pr̃es nr̃i: ſpauerũt ⁊ liberaſti
eos. ad te clamauerũt ⁊ ſalui facti ſunt: i te
ſperauerũt ⁊ ñ ſũt ↄfuſi. Ego ãt ſũ ꝟmis ⁊
nó hó opprobriũ hoiuʒ ⁊ abiectio plebis.
Oés vidẽtes me deriſerũt me locuti ſũt la-
bijs ⁊ mouerũt cap̃. Spauit in dño eripiat
eũ: ſaluũ faciat eũ: qm̃ vl̃t eũ. qm̃ tu es q ex
traxiſti me de vẽtre ſpes mea ab vberibus
mr̃is mee in te ꝓiectus ſũ ex vtero. De vẽ-
tre mr̃is mee ds meus es tu ne diſceſſeris a
me. qm̃ tribulatio ꝓxima ē qm̃ nó ē q adiu-
uet. Circũdederũt me vituli multi tauri pi-
gues obſederũt me. aperuerunt ſup me os
ſuũ ſicut leo rapiẽs ⁊ rugiẽs. Sicut aq̃ effu
ſus ſũ ⁊ diſpſa ſũt oia oſſa mea. Factũ ē cor
meũ tãq̃ʒ cera liq̃ſcẽs: in medio vẽtris mei.
aruit tãq̃ʒ teſta ꝟt⁹ mea: ⁊ lingua mea ad-
heſit faucibus meis: ⁊ i puluerẽ mortis de-
duxiſti me. qm̃ circũdederũt me canes mľ
ti: ↄciliũ malignãtiũ obſedit me. foderũt ma
nus meas ⁊ pedes meos: dinumerauerunt
oia oſſa mea. Ipi ꝟo ↄſiderauerũt ⁊ iſpexe
Math.27.e rũt me diuiſerũt ſibi veſtimenta mea: ⁊ ſu
Job 19.e per veſtẽ meã miſerũt ſortẽ. Tu aũt dñe ne
elõgaueris auxiliũ tuũ a me ad defenſioné
meã ↄſpice. Erue a framea ds aiam meam
⁊ de manu canis vnicã meã. Salua me ex
ore leonis: ⁊ a cornib⁹ vnicorniũ humilita-
Hebre.2.c té meã. Narrabo nomé tuũ fratrib⁹ meis i
medio eccleſie laudabo te. qui timetis dñʒ
laudate eũ: vniuerſũ ſemẽ iacob glorificate
eũ. Timeat eũ oé ſemẽ iſrael qm̃ nó ſpreuit
neqʒ deſpexit deprecationé pauperis. Nec
auertit faciẽ ſuã a me: ⁊ cum clamarẽ ad eũ
exaudiuit me. apud te laus mea in eccleſia
magna: vota mea reddam in conſpectu ti-
mentium eũ. Edẽt paupes ⁊ ſaturabunt̃. ⁊
laudabunt dñm q requirũt euʒ: viuẽt corda
corũ in ſeculũ ſeculi. Reminiſcent̃ ⁊ ↄuer-
tẽt̃ ad dñm: vniuerſi fines terre. Et adora-
bunt in ↄſpectu ei⁹: vniuerſe familie gẽtiũ
qm̃ dñi eſt regnũ: ⁊ ipe dñabit̃ gẽtiũ. Mã-
ducauerũt ⁊ adorauerũt oés pingues terre
in ↄſpcũ ei⁹ cadẽt oés q deſcẽdũt in terraʒ.
Et aia mea illi viuet: ⁊ ſemẽ meũ ſeruiet ipi
annũciabit̃ dño generatio vẽtura ⁊ annun
ciabunt celi iuſtitiam eius pplo q naſcetur
quem fecit dñs. ps dd. XXII
DOminus regit me ⁊ nihil mihi dee-
rit: in loco paſcue ibi me collocauit.
Sup aquã refectionis educauit me: aiaʒ
meã ↄuertit. Deduxit me ſuper ſemitas iu
ſtitie: pp nomẽ ſuũ. Nã ⁊ ſi ãbulauero i me
dio vmbre mortis nó timebo mala: qm̃ tu
mecũ es. Uirga tua ⁊ baculus tu⁹: ipa me
cõſolata ſũt. Paraſti in ↄſpectu meo mẽſã
aduerſus eos q tribulãt me. Impinguaſti
in oleo caput meũ: ⁊ calix meus inebrians
q̃ʒ pclar⁹ ē. Et miſericordia tua ſubſeq̃t̃ me
oib⁹ dieb⁹ vite mee. Et vt inhitẽ i domo dñi
in lõgitudine dieꝝ. Cãticũ dd. XXIII
DOmini eſt terra ⁊ plẽitudo ei⁹: orbis Cori.10.f
terrarũ ⁊ vniuerſi q hitant in eo. quia
ipe ſuper maria fundauit eũ: ⁊ ſuper
flumina ꝑparauit eũ. quis aſcẽdet in mõtẽ
dñi: aut qs ſtabit in loco ſcõ ei⁹. Innocens E.14.
manibus ⁊ mũdo corde: q nó accepit i va-
nũ aiaʒ ſuã: nec iurauit in dolo ꝓximo ſuo.
Hic accipiet bñdictioné a dño: ⁊ miſericor-
diã a deo ſalutari ſuo. Hec ē generatio q̃rẽ-
tiũ eũ q̃rẽtiũ faciẽ dĩ iacob. attollite portas
pncipes vr̃as: ⁊ eleuamini porte eternales
⁊ itroibit rex glĩe. quis ē iſte rex glĩe. Dñs
fortis ⁊ potẽs dñs potẽs i pľio. attolite por
tas pncipes vr̃as: ⁊ eleuamini porte eterna
les: ⁊ introibit rex glĩe. quis ē iſte rex glĩe
dñs ꝟtutũ ipe ē rex glĩe. oro dd. XXIIII
AD te dñe leuaui animã meã: ds me
us in te ↄfido nó erubeſcã. Neqʒ ir
rideãt me inimici mei: etenim vniuerſi q ſuſti-

nent te nō ꝯfundentur. Confundantur oēs
iniq̄ agentes ſuperuacue. Uias tuas dñe
demonſtra mihi: ꝛ ſemitas tuas edoce me.
Dirige me in veritate tua ꝛ doce me q: tu
es ſaluatoꝛ meuſ: ꝛ te ſuſtinui tota die. Re
miniſcer miſerationū tuaꝝ dñe: ꝛ miſericoꝛ
diaꝝ tuaꝝ q̄ a ſeculo ſūt. Delicta iuuētutis
mee ignoꝛantias meas: ne memineris. Se
cūdū miſericordiā tuā memēto mei tu: pp
bōitatē tuā dñe. Dulcis ꝛ rect⁹ dñs pp h le
gē dabit delinquētib⁹ i via. Diriget māſue
tos i iudicio: docebit mitteſ vias ſuas. Uni
uerſe vie dñi miſicoꝛdia ꝛ ꝟitas: regrētib⁹
teſtm̄ eius ꝛ teſtimōia ei⁹. Propter nomē
tuū dñe ꝓpitiaberis pccō meo: multū ē.n.
Quis eſt hō q̄ timet dñm legē ſtatuit ei in
via quā elegit. Aīa ei⁹ in bōis demoꝛabit
ꝛ ſemē eius hereditabit terrā. Firmamētuꝫ
eſt dñs timētib⁹ eū: ꝛ teſtamētum ipſius vt
manifeſtetur illis. Oculi mei ſēp ad dñm
qm̄ ipſe euellet de laq̄o pedes meos. Re
infra.85. ſpice in me ꝛ miſerere mei: q: vnic⁹ ꝛ paup
ſū ego. Tribulationes coꝛdis mei multipli
cate ſūt: d̄ neceſſitatib⁹ meis erue me. Uide
humilitatē meā ꝛ laboꝛē meum: ꝛ dimitte
vniuerſa d̄licta mea. Reſpice inimicos me
os: quoniā multiplicati ſunt ꝛ odio iniquo
oderunt me. Cuſtodi aīam meā ꝛ erue me:
nō erubeſcā: quoniam ſperaui in te. Inno
centes ꝛ recti adheſerunt mihi: q: ſuſtinui
te. Libera deus iſrael ex omnibus tribula
tionibus ſuis. ps dd. XXV

Iudica me dñe quoniā ego i innocē
tia mea ingreſſus ſum: ꝛ i dño ſpanſ
nō infirmaboꝛ. Proba me dñe ꝛ tenta me
.138. vre renes meos ꝛ coꝛ meū. Quoniā miſeri
coꝛdia tua an̄ oculos meos ē: ꝛ ꝯplacui in
ꝟitate tua. Nō ſedi cū ꝯcilio vanitatiſ: ꝛ cū
iniq̄ gerentib⁹ nō itroibo. Odiui eccleſiam
malignātiū: ꝛ cū ipīs nō ſedebo. Lauabo
iter inocētes man⁹ meas: ꝛ circūdabo alta
s.72. re tuū dñe. Ut audiā vocē laudis: ꝛ enarrē
vniuerſa mirabilia tua. Domie dilexi dcō
rē domus tue: ꝛ locū habitatiōis gloꝛie tue
Ne pdas cū ipīs ds aīam meā: ꝛ cū viris
ſanguinū vitā meā. In q̄ꝝ māib⁹ iniqtateſ
ſūt: dextera eoꝝ repleta eſt muneribus. ego
autē in inocētia mea ingreſſus ſuꝫ: redime
me ꝛ miſerere mei. Pes.n. meus ſtetit i di
recto in eccleſiis benedicā te dñe. In fineꝫ
ps dd p̄uſq̄ꝫ liniretur. XXVI

Dominus illuminatio mea ꝛ ſal⁹ mea
quē timebo? Dñs ꝓtectoꝛ vite mee
a q̄ trepidabo? Dū appꝛopiāt ſup me: nocē
tes: vt edāt carnes meaſ. Qui tribulāt me
inimici mei: ipſi infirmati ſūt ꝛ ceciderūt.
Si conſiſtāt aduerſū me caſtra: nō timebit
coꝛ meū. Si exurgat aduerſū me pliū i hoc
ego ſperabo. Unā petij a dño hāc reqrā: vt
inhabitē in domo dñi oib⁹ dieb⁹ vite mee.
Ut videā volūtatē dñi: ꝛ viſitē tēplū eius.
quoniā abſcōdit me in tabernaculo ſuo in
die maloꝝ ꝓtexit me in abſcondito taber
naculi ſui. In petra exaltauit me: ꝛ nūc ex
altauit caput meū ſup inimicos meos. Cir
cuiui ꝛ imolaui in tabernaculo eius hoſtiā
vociferatiōis. Cātabo: ꝛ pſalmū dicā dño.
Exaudi dñe vocē meā q̄ clamaui ad te mi
ſerere mei ꝛ exaudi me. Tibi dixit coꝛ meuꝫ
exq̄ſiuit te facies mea. faciem tuaꝫ dñe re
q̄rā. Ne auertas faciē tuā a me ne declines
in ira a ſeruo tuo. Adiutoꝛ me⁹ eſto ne dere
linq̄s me neqꝫ deſpicias me deuſ ſalutaris
meus. quoniaꝫ pr̄ me⁹ ꝛ mater mea dereli
q̄rūt me: dñs āt aſſūpſit me. Legē pone mi
hi dñe in via tua: ꝛ dirige me i ſemita recta
pp inimicos meos. Ne tradideris me i ani
mas tribulātiū me: quoniā inſurrexerūt in
me teſtes iniq̄ ꝛ mētita ē iniqtaſ ſibi. Credo
videre bona dñi in terra viuentiū. Expecta
dñm viriliter age: ꝛ ꝯfortet coꝛ tuū ꝛ ſuſtiē
dominū. ps dd quādo fugiēs a facie ab
ſalōis: aſcēdebat cliuū oliuaꝝ nudis pedi
bus ꝛ operto capite. XXVII

Ad te domine clamabo ds me⁹ ne ſi
leas a me: ne quādo taceas a me ꝛ
aſſimilaboꝛ deſcēdētibus in lacuꝫ. Exaudi
domie vocē oꝛōnis mee dū oro ad te: dum
extollo manus meas ad tēplū ſanctū tuū.
Ne ſimul tradas me cū pccōꝛibuſ ꝛ cū ope
rantibus iniqtatē ne pdas me. qui loquūt Hiere.9.
pacē cū ꝓximo ſuo: mala āt i coꝛdibus eo
rū. Da illis ſm opa eoꝝ ꝛ ſcdꝫ nequitiā ad
inuētionū ipſoꝝ. Scdm opa manuū eoꝝ tri
bue illis: redde retributionē eoꝝ ipſis. qm̄
nō intellexerunt opa dñi: ꝛ i opa manuuꝫ
eius d̄ſtrues illos ꝛ nō edificabis eos. be
nedictus dñs: qm̄ exaudiuit vocē depcatio
nis mee. Dñs adiutoꝛ meus ꝛ ꝓtectoꝛ me
us: ꝛ in ipō ſpauit coꝛ meū ꝛ adiutus ſū. Et
refloꝛuit caro mea: ꝛ ex volūtate mea ꝯfite
boꝛ ei. Dñs fortitudo plebis ſue: ꝛ ꝓtectoꝛ

ſaluationum xpi ſui ē.Saluū fac populum
tuū dn̄e ꝛ bn̄dic hereditati tue:ꝛ rege eos ꝛ
extolle illos vſqꝫ in eternū. ps dd̄ in con
ſumatione tabernaculi. XXVIII

J.9. Afferte dn̄o filij dei:afferte dn̄o filioſ
arietū. Afferte dn̄o gl'iaꝫ ꝛ honoreꝫ
afferte dn̄o gl'iam noī eius:adorate dn̄ꝫ in
atrio ſcō ei⁹.Uox dn̄i ſup aqs:ds maieſta
tis itonuit:dn̄s ſup aqs multas. Uox dn̄i
in ꝟtute vox dn̄i in magnificētia.Uox dn̄i
cōfrigētis cedros:ꝛ ꝯfringet dn̄s cedros li
bani.Et ꝯminuet eas tāqꝫ vitulū libani: ꝛ
dilectus queadmodū filius vnicorniū.vox
dn̄i intercedētis flāmā ignis:vox dn̄i ꝯcuti
entis deſertū:ꝛ ꝯmouebit dn̄s dſertū cadeſ
Uox dn̄i ꝑparantis ceruos ꝛ reuelabit ꝯdēſa
ꝛ in tēplo ei⁹ oēs dicēt gl'iaꝫ.Dn̄s diluuiuꝫ
inhitare facit:ꝛ ſedebit dn̄s rex i eternum.
dn̄ſ ꝟtutē pplo ſuo dabit:dn̄ſ bn̄diceꝫ pplo
ſuoꝫ i pace. ps cātici i ddicatōe dom⁹ dd̄.

Exaltabo te dn̄e qm̄ ſuſce XXIX
piſti me nec̄ delectaſti inimicos me
os ſup me.Dn̄e ds meus clamaui ad te:ꝛ
ſanaſti me.Dn̄e eduxiſti ab inferno animā
meā ſaluaſti me a deſcēdētib⁹ i lacū.Pſal
lite dn̄o ſci ei⁹ ꝛ ꝯfitemini memorie ſcītatis
eius Qm̄ ira in idignatōe ei⁹:ꝛ vita in vo
lūtate ei⁹.Ad veſpuꝫ demorabiť flet⁹ ꝛ ad
matutinū letitia.Ego autē dixi in abūdātia
mea:nō mouebor i eternū.Dn̄e in volunta
te tua:ꝑſtitiſti dcori meo ꝟtutē.Auertiſti fa
ciē tuā a me:ꝛ fact⁹ ſuꝫ cōturbatus. Ad te
dn̄e clamabo:ꝛ ad deū meū dpcabor.Que
vtilitas in ſanguine meo:dū deſcēdo in cor
ruptionē.Nūqd ꝯfitebiť tibi puluiſ aut an
nūciabit veritatē tuā.audiuit dn̄s ꝛ miſer
tus eſt mei:dn̄s factus ē adiutor meus.Cō
uertiſti planctū meū in gladiū mihi:cōſcidi
ſti ſaccū meū ꝛ circundediſti me letitia. Ut
cantet tibi gl'ia mea ꝛ nō cōpungar:dn̄e de
us meus in eternū ꝯfitebor tibi. Jn finē
ps dd̄ pro extaſi. XXX

Eſa.70. In te dn̄e ſperaui nō ꝯfūdar i eternū:
i iuſtitia tua libera me.Jnclia ad me
aurē tuā:accelera vt eruas me.Eſto mihi i
deū ꝓtectorē ꝛ in domū refugij:vt ſaluum
me facias.Qm̄ fortitudo mea ꝛ refugium
meū es tu:ꝛ pp nomē tuū dduceſ me ꝛ enu
tries me.Educes me de laqueo hoc quē ab
Luc.23.f ſcōderūt mihi:qm̄ tu es ꝓtector meus.Jn
manus tuas cōmendo ſpūm meū.Rede
miſti me dn̄e ds ꝟitatis.Odiſti obſeruan
tes vanitates ſupuacue.Ego āt i dn̄o ſpa
ui:exultabo ꝛ letabor i mīa tua.Qm̄ reſpe
xiſti hūilitatē meā ſaluaſti d neceſſitatibuſ
aiaꝫ meā.Nec ꝯcluſiſti me i māib⁹ inimici:
ſtatuiſti in loco ſpacioſo pedes meos.Mi
ſerere mei dn̄e qm̄ tribulator:ꝯturbat⁹ ē in
ira ocul⁹ meus:aīa mea ꝛ vēter me⁹.Qm̄ d
fecit i dolore vita mea:ꝛ āni mei i gemitib⁹
Jnfirmata ē i paupṫate ꝟt⁹ mea: oſſa mea
ꝯturbata ſūt.Sup oēs inimicos meos fa
ctus ſū opprobriū vicinis meis valde:ꝛ ti
mor notis meis.qui videbāt me foraſ fuge
rūt a me obliuiōi dat⁹ ſū tāqꝫ mortu⁹ a cor
de.Fact⁹ ſū tāqꝫ vas ꝑditū:qm̄ audiui vi
tupationē multoꝝ ꝯmorātiū i circuitu. Jn Hiere.xi.c
eo dū ꝯuenirēt ſil' aduerſū me: accipe aiam
meā ꝯſiliati ſūt.Ego āt in te ſpaui dn̄e: dixi
ds me⁹ es tu:i manib⁹ tuis ſortes mee.Eri
pe me de manu inimicoꝝ meoꝝ:ꝛ a pſequē
tib⁹ me.Jlluſtra faciē tuā ſup ſuū tuuꝫ:ſal
uū me fac in mīa tua:dn̄e nō ꝯfūdar qm̄ i
uocaui te.Erubeſcāt ipij ꝛ deducāť i ifernū
muta fiāt labia doloſa.que loquūť aduer
ſus iuſtū iniqtatē:i ſupbia ꝛ i abuſiōe. quā
magna multitudo dulcedinis tue dn̄e: quā
abſcōdiſti timētibus te.Perfeciſti eis qui
ſperāt i te:i ꝯſpcū filioꝝ hoīum. Abſcōdes
eos i abſcōdito faciei tue a ꝯturbatiōe ho
minū.Proteges eos in tabernaculo tuo a
ꝯtradictōe linguaꝝ.Bn̄dict⁹ dn̄s:qm̄ mirifi
cauit miaꝫ ſuā mihi i ciuitate multa.Ego aūt
dixi i exceſſu mētis mee:ꝓiectus ſū a facie
oculoꝝ tuoꝝ:nō exaudiſti vocē oronis mee
dū clamarē ad te.Diligite dn̄m oēs ſci ei⁹:
qm̄ ꝟitatē requiret dn̄s:ꝛ retribuet abūdāť
faciētib⁹ ſupbiā.Uiriliť agite ꝛ ꝯfortet́ cor E.26.
vrꝫ:oēs q ſpatis i dn̄o. Eruditio dd̄ qn̄ fu
it ſibi reuelatū dimiſſuꝫ ſibi eſſe peccatum
adulterij ꝛ homicidij. XXXI

Beati quoꝝ remiſſe ſūt iniqtates: ꝛ q
rū tecta ſūt pccā.Beat⁹ vir cui nō i Ro.4.a
putauit dn̄s pccm̄:nec ē i ſpū ei⁹ dol⁹. qm̄
tacui iueterauerūt oſſa mea:dū clamarē to
ta die.qm̄ die ac nocte grauata ē ſuper me
man⁹ tua:ꝯuerſus ſū i erūna mea:dū ꝯfigi
tur ſpina.Delictū meū cognitū tibi feci:ꝛ i
iuſtitiā meā nō abſcōdi.Dixi ꝯfitebor ad
uerſū me iniuſtitiā meū dn̄o:ꝛ tu remiſiſti i
pietatē pcci mei.Pro hac orabit ad te ois
ſcūs i tpe oportūo.Uerūtn̄ i diluuio aqrū

multaꝝ ad eū nō approximabūt. Tu es refu-
giū meū a tribulatōe q̄ circūdedit me: exul
tatio mea erue me a circūdātibꝰ me. Intelle
ctū tibi dabo ⁊ inſtruā te in via hac q̄ gra-
Tobie.6.d diens: firmabo ſup te oculos meos. Nolite
fieri ſicut equꝰ ⁊ mulꝰ qbꝰ nō ē intellectus.
In chamo ⁊ freno maxillas eoꝝ ↄſtringe:
q nō approximāt ad te. Multa flagella pec
catoris ſperātes āt in dño miſericordia cir-
cūdabit. Letamini i dño ⁊ exultate iuſti. ⁊
gl'iamini oēs recti corde. In finē. ps dd.

EXultate iuſti i dño: rectos XXXII
decet collaudatio. Cōfitemini dño i
cithara: i pſalterio decē cordarū pſallite illi.
Cātate ei cāticū nouū: bñ pſallite ei i vociſe
ratōe qꝛ rectū ē ꝟbū dñi: ⁊ oia opa eiꝰ in fi
de. Diligit miam ⁊ iudiciū: miſericordia dñi
plena ē terra. Verbo dñi celi firmati ſunt: ⁊
ſpū oris eiꝰ oīs ꝟtꝰ eoꝝ. Cōgregās ſicut in
vtre aq̄s maris: ponēs i theſauris abyſſoſ
Timeat dñz oīs terra: ab eo āt ↄmoueātur
infra.148. oēs ihitātes orbē. qm̄ ipē dixit ⁊ fcā ſūt: ipē
Iudith.16.c mādauit ⁊ creata ſūt. dñs diſſipat ↄſilia gē
tiū reprobat āt cogitatōes ppl'oꝝ: ⁊ repro-
bat ↄſilia pncipū. Cōſiliū āt dñi i etnū ma-
net. cogitatōes cordis eiꝰ i gñatōe ⁊ gñatio
nē. Btā gēs cuiꝰ ē dñs ds eius ppl's quez
elegit in hrditatē ſibi. De celo reſpexit dñs
vidit oēs filios hoīum. De ppato hitaculo
ſuo: reſpexit ſup oēs q hitāt terrā. qui finxit
ſigillati corda eoꝝ: q itelligit oia opa eoꝝ.
Nō ſaluaꝛ rex p multā ꝟtutē: ⁊ gigas non
ſaluabiꝛ i multitudie ꝟtutis ſue. Fallax e-
quꝰ ad ſalutē: i abūdātia āt ꝟtutis ſue non
ſaluabiꝛ. Ecce ocli dñi ſup metuētes eū: ⁊ i
eis q ſperāt ſup miaz eiꝰ. vt eruat a morte
aias eoꝝ: ⁊ alat eos i fame. aia nr̄a ſuſtinet
dñz: qm̄ adiutor ⁊ ꝓtector nr̄ ē. qꝛ in eo le-
tabiꝛ cor nr̄z: ⁊ i noīe ſcō eiꝰ ſpauimꝰ. Fi-
at mia tua dñe ſup nos: queadmodū ſpaui
mꝰ i te. Pſalmꝰ dd cū mutauit os ſuū corā
abimelech ⁊ eiecit eū ⁊ abijt. XXXIII

BEnedicā dñz in oī tpe: ſp laus eius i
ore meo. In dño laudabiꝛ aia mea:
audiāt manſueti ⁊ letenꝛ. Magnificate do
minū mecū: ⁊ exaltemus nomē eius i idipz
Exqſiui dominū ⁊ exaudiuit me: ⁊ ex oībuſ
tribulatōibus meiſ eripuit me. accedite ad
eū: ⁊ illuminamini: ⁊ facies vr̄e nō ↄfūdenꝛ.
Iſte paup clamauit ⁊ dñs exaudiuit eū: ⁊ d
oibus tribulatōibus eius ſaluauit eū. Im-
mittit angelus dñi in circuitu timētiū eū: ⁊
eripiet eos. Guſtate ⁊ videte qm̄ ſuauis ē
dñs btūs vir q ſperat i eo. Timete dominū
oēs ſci eius: qm̄ nō ē inopia timētibus eū.
Diuites eguerūt ⁊ eſurierūt: inqrētes autē
dñz nō minuēꝛ oī bono. venite filij audite
me: timorē dñi docebo vos. quis ē hō q vlt i.Pe.3.
vitā: diligit dies videre bonos? Prohibe li
guā tuā a malo ⁊ labia tua ne loqnꝛ dolū
Diuerte a malo ⁊ fac bonū: inqre pacē ⁊ p infa.36.
ſeqre eā. Oculi dñi ſup iuſtos: ⁊ aures eiuſ Hebre.4.d
in pces eoꝝ. vultus āt dñi ſup facientes ma-
la: vt pdat in terra memoriā eoꝝ. Clamaue
rūt iuſti ⁊ dñs exaudiuit eos ⁊ ex oibus tri-
bulatōibus eoꝝ liberauit eos. iuxta ē dñs
his q tribulato ſūt corde: ⁊ hūiles ſpū ſal-
uabit. Multe tribulatōes iuſtoꝝ: ⁊ d oibuſ
his liberabit eos dñs. Cuſtodit dñs oia oſ-
ſa eoꝝ: vnū ex his ↄtereꝛ. Mors peccoꝝ peſ
ſima: ⁊ q oderūt iuſtū delinqnt. Redimet dñs
aias ſuoꝝ ſuoꝝ: ⁊ nō delinqnt oēs q ſpant
in eo. ps dd ↄtra perſecutōnē ſaulis ⁊ pe
tit diuinum auxilium. XXXIIII

IUdica dñe nocētes me: expugna im-
pugnātes me. apphēde arma ⁊ ſcutū
⁊ exurge in adiutoriū mihi. Effūde frameā
⁊ ↄclude aduerſus eos q pſequunꝛ me dic
aie mee ſalus tua ego ſū. Cōfūdātur ⁊ reue infra.39.⁊
reāꝛ: qrētes aiaz meā. auertātur retrorſū: infra.69.
⁊ ↄfundātur cogitātes mihi mala. Fiāt tan
q̄z puluis ante faciē vēti: ⁊ āgelus dñi coar
tās eos. Fiāt vie illoꝝ tenebre ⁊ lubricuz: ⁊
āgelus dñi perſequēs eos. qm̄ gratis ab-
ſcōderūt mihi interitū laqⁱ ſui. ſuperuacue
exprobrauerūt aiaz meā. Veniat illi laqus
quē ignorat. ⁊ captio quā abſcōdit apphē-
dat eū ⁊ in laquz cadat in idipz. aia āt mea
exultabit i dño ⁊ delectabiꝛ ſr ſalutari ſuo.
Oia oſſa mea dicēt dñe qs ſilis ſibi. Eripi-
ens inopē de manu fortioꝝ eius: egenuz ⁊
pauperē a diripiētibus eū. Surgētes teſteſ
iniq q̄ ignorabā interrogabāt me. Retri-
buebāt mihi mala ꝓ bonis: ſterilitatez aie
mee. Ego āt cū mihi moleſti eēnt induebar
cilitio. Humiliabā in ieiunio aiam meaz: ⁊
oro mea in ſinu meo ↄuerteꝛ. quaſi ꝓximū
⁊ q̄ſi fratrem noſtruz ſic ↄplacebā quaſi lu
gēs ⁊ ↄtriſtatus ſic humiliabar. Et aduer-
ſū me letati ſunt ⁊ cōuenerunt: congregata
ſūt ſr me flagella: ⁊ ignoraui. Diſſipati ſūt
nec ↄpuncti: temptauerunt me ſubſanna-

nerūt me ſubſanatione:frēduerunt ſup me dētib⁹ ſuis.Dñe qñ reſpicies:rſtitue aiā3 meā a malignitate eoꝝ:a leonibus vnicā3 meā.Cōfitebor tibi i eccl'ia magna in pp'lo graui laudabo te.Nō ſupgaudeāt mihi q aduerſant' mihi iniq:q oderūt me gratis:⁊
I.Joh.3.d annuūt oculis.Qm̄ mihi qdē pacifice loq bāt' ⁊ i iracūdia terre loqntes dolos cogita bāt.Et dilatauert ſup me os ſuū dixert eu ge euge viderūt oculi nři.Vidiſti dñe ne ſi leas dñe ne diſcedas a me.Exurge ⁊ itēde iudicio meo ds me⁹ ⁊ dñs me⁹ i cām meā3. Judica me ƀ3 iuſtitiā tuā dñe ds me⁹:⁊ nō ſupgaudeāt mihi.Nō dicāt i cordib⁹ ſuis euge euge aie nře:nec dicāt deuorabim⁹ eū Erubeſcāt ⁊ reuereāt' ſil' q gratulāt' malis meis.Induāt' ↄfuſiōe ⁊ reuerētia:qui mali gna loquunt' ſup me.Exultēt ⁊ letent' q vo lunt iuſtitiā meā:⁊ dicant ſemp magnifice tur dñs q volūt pacem ſerui eius ⁊ lingua mea meditabit' iuſtitiā tuā tota die laude3 tuā. Pro victoria.ſeruo dñi dd.XXXV

DIxit iniuſt⁹ vt delinqt i ſemetipo. nō ē timor dei añ oculos ei⁹.Qm̄ dolo ſe egit i ↄſpcū ei⁹ vt inueniat' iniqtas eius ad odiū.Verba oris ei⁹ iniqtas ⁊ dol⁹ nolu it itelligere vt bñ ageret.Iniqtatē medita t⁹ ē i cubili ſuo:aſtitit oī vie nō bone mali tiā āt ñ odiuit.Dñe i celo miſericordia tua ⁊ ỽitas tua vſq3 ad nubes.Juſtitia tua ſi cut montes dei iuſtitia tua abyſſus multa hoies ⁊ iumēta ſaluabis dñe:quēadmodū multiplicaſti miſericordiā tuā ds.Filij autē hoiu3 i tegmie alaꝝ tuaꝝ ſpabūt.Inebria bunt' ab vbertate dom⁹ tue:⁊ torrēte volu ptatis tue potabis eos.Qm̄ apud te ē fōs vite:⁊ i lumine tuo videbim⁹ lumē.Pretē de miſericordiā tuā ſitiētib⁹ te:⁊ iuſticiam tuā his q recto ſūt corde.Non veniat mihi pes ſupbie ⁊ man⁹ peccatoris ñ moueat me ibi ceciderūt q opant' iniqtatē expulſi ſunt nec potuerūt ſtare. ps ipi dd. XXXVI

NOli emulari i malignātib⁹ neq3 ze laueris faciētes iniqtatē.Qm̄ tāq3 fenū velociter areſcēt:⁊ queādmodū olera herbaꝝ cito decidēt.Spera in dño:⁊ fac bo nitatē:⁊ inhita terrā ⁊ paſceris i diuitijs ei⁹ Delectare in dño ⁊ dabit tibi petitiōes cor dis tui.Reuela dño viā tuā3 ⁊ ſpera i eo ⁊ ipſe faciet.Et educet ꝗſi lumē iuſtitiā tuā: ⁊ iudiciū tuū tāq3 meridiē:ſubditus eſto do

mino ⁊ ora eū.Noli emulari i eo qui ꝓſpe rat' in via ſua i hoie faciēte iniuſtitias.De ſine ab ira.⁊ derelinque furorē:noli emula ri vt maligneris.Qm̄ q malignāt' extermi nabūt':ſuſtinētes āt dñm ipſi hereditabūt terrā.Et adhuc puſillū:⁊ nō erit pccōr: ⁊ q̄ res locū ei⁹ ⁊ nō inuenies.Māſueti āt hřdi tabūt terrā:⁊ delectabūt' in multitudie pa cis:Obſeruauit pccōr iuſtū ⁊ ſtridebit ſup infra.eo.
eū dētib⁹ ſuis.Dñs āt irridebit eū:qm̄ ꝓ ſpicit ꝙ veniet dies ei⁹.Gladiū euaginaue rūt pccōres:intēderūt arcū ſuū.Vt dcipiāt pauperē ⁊ inopē:vt trucident rectos corde. Gladi⁹ eoꝝ itret in corda ipoꝝ:⁊ arcus eoꝝ ↄfrigat'.Meli⁹ ē modicū iuſto:ſup diuitias pccōꝝ multas.Qm̄ brachia pccōꝝ ↄterēt' ↄfirmat āt iuſtos dñs.Nouit dñs dies ima culatoꝝ:⁊ hereditas eoꝝ in eternū erit.Nō cōfundent' in tpe malo:⁊ in dieb⁹ famis ſa turabūt':q: pccōres peribūt. Inimici vero dñi mor vt honorificati fuerint ⁊ exaltati: deficiētes queādmodū fumus deficiēt. mu tabit' pccōr ⁊ ñ ſoluet:iuſt⁹ āt miſeret' ⁊ tri buet.Q: bñdicētes ei hereditabūt terra3: maledicētes āt ei diſperibūt.Apō dñ3 greſ ſus hoīs dirigent':⁊ viā ei⁹ volet.Cū ceciderit nō collidet':q: dñs ſupponit manū ſuā.Ju nior fui eteni ſenui:⁊ ñ vidi iuſtū derelictū: nec ſemē ei⁹ q̄rēs panē.Tota die miſeretur ⁊ ↄmodat:⁊ ſemē illi⁹ in benedictione erit. Declina a malo ⁊ fac bonū:⁊ inhabita i ſe s.iij.
culū ſeculi.Q: dñs amat iudiciū:⁊ nō dre linqt ſcōs ſuos:in eternū ↄſeruabūt' .Iniu ſti punient':⁊ ſemē ipioꝝ pibit.Juſti āt here ditabūt terrā:⁊ inhitabūt i ſeculū ſeculi ſu p eā.Os iuſti meditabit' ſapiā3 ⁊ ligua ei⁹ loqt' iudiciū.Lex dei ei⁹ i corde ipſius :⁊ nō ſupplātabūtur greſſus ei⁹.Cōſiderat pccōr s.eo.
iuſtū:⁊ q̄rit mortificare eū.Dñs āt ñ dereli q̄t eū in manib⁹ ei⁹:nec dānabit eū cū iudi cabitur illi.Expecta dñ3 ⁊ cuſtodi viā ei⁹:⁊ exaltabit te vt hřditate capias terrā:cū pie rint pccōres videbis.Vidi ipiū ſupexalta tū:⁊ eleuatū ſicut cedros libāi. Et trāſiui ⁊ ecce ñ erat:⁊ q̄ſiui eū:⁊ ñ ē iuēt⁹ loc⁹ ei⁹ .Cu ſtodi innocentiā ⁊ vide eqtatē:quoniā ſunt reliquie homini pacifico.Iniuſti āt diſperi būt:ſimul reliquie impioꝝ interibunt.Sa lus autē iuſtorum a dño:⁊ protector eoru3 in tempore tribulationis.Et adiuuabit eos dominus ⁊ liberabit eos:⁊ eruet eos a pec

catoribus: ⁊ ſaluabit eos q2 ſperauerūt in eo
Ps dd. in cōmemoratōe ſabbati. XXXVII
ȝ.6. Domine ne in furore tuo arguas me
neqȝ in ira tua corripias me. Qm̄ ſa
gitte tue infixe ſūt mihi: ⁊ ɔfirmaſti ſup me
manū tuā. Nō eſt ſanitas in carne mea a fa
cie ire tue: nō ē pax oſſibus meis a facie pec
catoꝝ meoꝝ. Qm̄ iniqtates mee ſupgreſſe
ſunt caput meū: ⁊ ſicut onus graue grauate
ſunt ſup me. Putruerūt ⁊ corrupte ſūt cica
trices mee: a facie inſipiētie mee. Miſer fcūſ
ſū ⁊ curuat⁹ ſū in finē: tota die ɔtriſtat⁹ igre-
diebar. Qm̄ lūbi mei ipleti ſūt illuſionib⁹: ⁊
nō ē ſanitas ī carne mea. afflict⁹ ſū ⁊ hūiliat⁹
ſuȝ nimis: rugiebam a gemitu cordis mei.
Dn̄e an̄ te oē deſideriū meū: ⁊ gemit⁹ me⁹ a
te nō ē abſcōdit⁹. Cor meū ɔturbatū ē i me:
dereliqt me virt⁹ mea ⁊ lumē oculoꝝ meoꝝ:
⁊ ipm̄ nō eſt mecū. Amici mei ⁊ ꝓximi mei
aduerſuȝ me appropinquerūt ⁊ ſteterūt. Et
q iuxta me erāt de lōge ſteterūt: ⁊ viȝ facie
bāt q q̄rebāt aiam meā. Et q inq̄rebāt ma
la mihi locuti ſūt vāitates: ⁊ dolos tota die
meditabanť. Ego āt tāq̄ȝ ſurdus nō audie
bā: ⁊ ſicut mutus nō apiēs os ſuū. Et fact⁹
ſū ſicut hō nō audiēs: ⁊ nō hn̄s i ore ſuo re
dargutōes. qm̄ i te dn̄e ſpaui: tu exaudies
me dn̄e ds̄ me⁹. Q2 dixi ne qn̄ ſup gaudeāt
mihi inimici mei: ⁊ dū cōmouenť pedeſ mei
ſup me magna locuti ſūt. qm̄ ego in flagel
la parat⁹ ſū: ⁊ dolor me⁹ i ɔſpectu meo. qm̄
iniqtatē meā ānūciabo: ⁊ cogitabo ꝓ pctō
meo. Inimici āt mei viuūt ⁊ ɔfirmati ſūt ſu
per me: ⁊ multiplicati ſūt q oderūt me iniq.
qui retribuūt mala ꝓ bōis detrahebāt: qm̄
ſeq̄bar bonitatē. Ne derelinq̄s me dn̄e ds̄
meus ne diſceſſeris a me. Intēde in adiuto
riū meū dn̄e: ds̄ ſalutis mee. In finē ꝓ ydi
thū canticum dd. XXXVIII

Dixi cuſtodiā vias meas: vt nō delin
quaȝ in lingua mea. Poſui ori meo
cuſtodiā: cū ɔſiſteret peccator aduer
ſū me. Obmutui ⁊ hūiliat⁹ ſū ⁊ ſilui a bōiſ
⁊ dolor me⁹ renouat⁹ ē. Cōcaluit cor meum
intra me ⁊ i meditatōe mea exardeſcet igniſ
Locut⁹ ſuȝ i ligua mea: notū fac mihi dn̄e
finē meū. Et numeꝝ dieꝝ meoꝝ qs ē: vt ſciā
qd deſit mihi. Ecce mēſurabiles poſuiſti di
es meos: ⁊ ſb̄a mea tanq̄ȝ nihilū an̄ te. Ve
rūtamē vniuerſa vanitas: oīs hō viuens.
Verūtn̄ in imagine ptrāſit hō: ſed ⁊ fruſtra
ɔturbať. Theſaurizat ⁊ ignorat cui ɔgrega
bit ea. Et nūc q̄ eſt expectatio mea nōne do
minus: ⁊ ſb̄a mea apud te eſt. Ab oib⁹ iniq
tatibus meis erue me: opprobriū inſipiētī
dediſti me. Obmutui ⁊ nō aperui os meū:
qm̄ tu feciſti: amoue a me plagas tuas. A
fortitudine man⁹ tue ego defeci in incre pa
tionib⁹: pp iniqtatē corripuiſti hoiem. Et ta
beſcere feciſti ſicut aranea aiam eius. verū
tn̄ vane ɔturbať oīs hō. Exaudi oronē me
aȝ dn̄e ⁊ deꝓcationē meā: auribus pcipe la
chrymas meas. Ne ſileas: qm̄ aduena ego
ſum apud te ⁊ pegrinus ſicut oēs pres mei
Remitte mihi vt refrigeret: priuſq̄ȝ abeaȝ:
⁊ amplius non ero. Pro victoria canti
cum dauid. XXXIX

Expectās expectaui dn̄m: ⁊ intēdit mi
bi. Et exaudiuit pces meas: ⁊ eduxit
me de lacu miſerie: ⁊ de luto fecis. Et
ſtatuit ſupra petram pedes meos: ⁊ direxit
greſſus meos. Et immiſit in os meū cāticū no
uum: carmē deo nr̄o. Videbūt multi ⁊ time
bunt: ⁊ ſperabūt in dn̄o. Btūs vir cuius ē
nomē dn̄i ſpes eius: ⁊ nō reſpexit in vanita
tes ⁊ inſanias falſas. Multa feciſti tu dn̄e
ds̄ me⁹ mirabilia tua: ⁊ cogitatōibus tuis
nō eſt qui ſimilis ſit tibi. Annunciaui ⁊ lo
cutus ſum: multiplicati ſunt ſup numerum
Sacrificiū ⁊ oblationē noluiſti: aures autē Hebre. 10. b
pfeciſti mihi. Holocauſtū ⁊ pro peccato nō Ibidem.
poſtulaſti: tunc dixi: ecce venio. In capite li Ibidem.
bri ſcriptū eſt de me vt facerē volūtatē tuā:
ds̄ me⁹ volui ⁊ legē tuā i medio cordis mei
Annūciaui iuſtitiā tuā in eccleſia magna: ec
ce labia mea nō ꝓhibebo dn̄e tu ſciſti. Iuſti
tiā tuam non abſcondi in corde meo: verita
tem tuam ⁊ ſalutare tuū dixi. Non abſcōdi
miaȝ tuā ⁊ veritatē tuā a ɔſilio mlto. Tu āt
dn̄e ne lōge facias miſ̄ationes tuas a me
miſ̄icordia ⁊ v̄itaſ tua ſp ſuſceperūt me: Qm̄
circūdederūt me mala q̄ꝝ nō ē nūerus ɔp
hēderūt me iniqtates mee: ⁊ nō potui vt vi
derē. Multiplicate ſūt ſup capillos capitis
mei: ⁊ cor meuȝ dereliqt me. Cōplaceat tibi ȝ.68.
dn̄e vt eruas me dn̄e ad adiuuādū me reſpi
ce. Cōfundāť ⁊ reuereanť ſimul q q̄rūt aiaȝ
meam vt auferāt eam. Auertanť retrorſuȝ ȝ.69.
⁊ reuereanť q volunt mihi mala. Ferāt ɔfe
ſti ɔfuſionē ſuā: q dicūt mihi euge euge. Ex
ultēt ⁊ leteť ſup te oēs q̄rētes te: ⁊ dicāt ſp
magnificeť dn̄ſ q diligūt ſalutare tuū. Ego

Et medicus ſū ⁊ paupꝛ: dn̄s ſollicitus ē mei.
Adiutoꝛ me⁹ ⁊ ꝓtectoꝛ me⁹ tu es: deus me⁹
ne tardaueris. In finē. ps dd. XL

B Eat⁹ q intelligit ſup egenū ⁊ paupe
rē in die mala liberabit eū dn̄s. Dn̄s
ꝯſeruet eū ⁊ viuificet eū: ⁊ beatū faciat eum
in terra: ⁊ nō tradat eū in aiam inimicoꝛum
eius. Dn̄s opē ferat illi ſup lectū doloꝛis ei⁹
vniuerſū ſtratū eius verſaſti in infirmitate
eius. Ego dixi dn̄e miſere mei: ſana aiā me
am: qꝛ peccaui tibi. Inimici mei dixerūt ma
la mihi: qn̄ moꝛiet̄ ⁊ peribit nomē ei⁹? Et ſi
ingrediebat̄ vt videret vana loq̄bat̄ coꝛ ei⁹
ꝯgregauit iniq̄tatē ſibi. Egrediebat̄ foꝛas: ⁊
loq̄bat̄ in idipſ. Aduerſū me ſuſurrabāt oēs
inimici mei: aduerſū me cogitabāt mala mi
bi. Verbū iniquū ꝯſtituerūt aduerſū me: nū
qd q doꝛmit nō adijciet vt reſurgat? Etenim
homo pacis mee: in quo ſpaui: q edebat pa
nes meos magnificauit ſup me ſupplātatio
nē. Tu āt dn̄e miſerere mei: ⁊ reſuſcita me ⁊
retribuā eis. In h̄ cognoui qm̄ voluiſti me:
quoniā nō gaudebit inimicus meus ſuper
me. Me āt pp inocētiā ſuſcepiſti: ⁊ ꝯfirmaſti
me in ꝯſpectu tuo i eternū. Benedcūs dn̄s
ds iſrael a ſeculo i ſeculū: fiat fiat. Pro vi
ctoꝛia doctiſſimi filioꝝ choꝛe. ps. XLI

q Vēadmodū deſiderat ceru⁹ ad fōtes
aquaꝝ: ita deſiderat aia mea ad te ds̄
Sitiuit aia mea ad deū fōtē viuū qn̄
veniā ⁊ apparebo an̄ faciē dei. Fuerūt mihi
lachꝛyme mee panes die ac nocte: dū di mi
bi quotidie vbi ē ds tu⁹. Hec recoꝛdat⁹ ſum
⁊ effudi in me aiā meā: qm̄ trāſibo in locū
tabernaculi āmirabilis vſq ad domū dei.
In voce exultatōis ⁊ ꝯfeſſionis ſon⁹ epulā
tis. Qr̄ triſtis es aia mea: ⁊ qr̄ ꝯturbas me.
infra. 42. Spera in deo: qm̄ ad h̄ ꝯfitebor illi ſalutare
vult⁹ mei ⁊ ds me⁹. Ad me ipm aia mea cō
turbata ē: ꝓpterea memoꝛ ero tui de terra
ioꝛdanis ⁊ hermō a mōte modico. Abyſſus
abyſſū iuocat: ⁊ voce cataractaꝝ tuaꝝ. Oia
excelſa tua ⁊ fluct⁹ tui ſup me trāſierūt. In
die mādauit dn̄s miā ſuā: ⁊ nocte cāticū
eius. Apud me oio deo vite mee: dicā ds ſu
ſceptoꝛ meus es. Qr̄ oblit⁹ es mei: ⁊ qr̄ con
triſtatus incedo dū affligit me inimic⁹. Dū
ꝯfringunt̄ oſſa mea: exꝓbꝛauerūt mihi q
tribulāt me inimici mei. Dū dicūt mihi per
ſingulos dies vbi ē ds tu⁹: qr̄ triſtis es aia
ſ. eo. mea ⁊ q̄re ꝯturbas me. Spera i deo: qm̄ ad

huc ꝯfitebor illi: ſalutare vultus mei ⁊ deus
meus. In finē. ps dd. XLII

I Udica me ds ⁊ diſcerne cām meā d
gēte n̄ ſcā: ab hoīe iniq̄ ⁊ doloſo erue
me. Qr̄ tu es ds foꝛtitudo mea: qr̄ me repu
liſti ⁊ q̄re triſtis icedo: dū affligit me inimi
cus? Emitte lucē tuā ⁊ v̄itatē tuā ipſa me d
duxerūt ⁊ adduxerūt i mōtē ſcū tuū ⁊ i ta
bernacula tua. Et itroibo ad altare dei a deū
q letificat iuuētutē meā Cōfitebor tibi in cy
thara ds ds me⁹ q̄re triſtis es aia mea: ⁊ qr̄
ꝯturbas me? Spa i deo qm̄ adhuc ꝯfitebor ſ. 41.
illi: ſalutare vult⁹ mei ⁊ ds meus. Ad vi
ctoꝛiā filijs choꝛe eruditio. XLIII

D Eus aurib⁹ n̄ris audiuim⁹: pres n̄ri
annūciauerūt nobis. Opus qd opa
tus es i dieb⁹ eoꝝ: ⁊ dieb⁹ antiq̄s. Man⁹ tua
gētes diſpdidit ⁊ plātaſti eos: afflixiſti po
pulos ⁊ expuliſti eos. Nec. n. in gladio ſuo
poſſederūt terrā: ⁊ bꝛachiū eoꝝ nō ſaluauit
eos. Sꝫ dextera tua ⁊ bꝛachiū tuū ⁊ illumia
ſti vult⁹ tui: qm̄ cōplacuiſti i eis. Tu es ipſe
rex meus ⁊ ds meus. q mādas ſalutes ia
cob. In te inimicos n̄ros vētilabim⁹ coꝛnu
⁊ i noie tuo ſpnemus iſurgētes i nobis. Nō
n. in arcu meo ſpabo: ⁊ gladius meus n̄ ſal
uabit me. Saluaſti. n. nos de affligētib⁹ nos
⁊ odiētes nos ꝯfudiſti. In deo laudabimur
tota die ⁊ i noie tuo ꝯfitebimur i ſeculū. Nūc
āt repuliſti ⁊ ꝯfudiſti nos: ⁊ nō egredieris i
v̄tutibus n̄ris. auertiſti nos retroꝛ ſuꝫ poſt
inimicos n̄ros: ⁊ q o-erūt nos diripiebāt ſi
bi. Dediſti nos tanq̄ oues eſcaꝝ: ⁊ in gēti
bus diſpſiſti nos. Vēdidiſti populū tuū ſine
p̄cio: ⁊ nō fuit multitudo in cōmutatōibus
eoꝝ. Poſuiſti nos oppꝛobꝛiū vicinis n̄ris:
ſubſānationē ⁊ deriſū his q ſūt i circuitu no
ſtro. Poſuiſti nos in ſilitudinē gētibus: cō
motionē capitis i pplis. Tota die v̄ecūdia
mea ꝯtra me eſt: ⁊ ꝯfuſio faciei mee coopuit
me. a voce exꝓbꝛātis ⁊ obloquētis: a facie
inimici ⁊ pſeq̄ntis. Hec oia venerūt ſup nos
nec obliti ſumus te: ⁊ iniq̄ nō egimus in te
ſtamēto tuo. Et nō receſſit retro coꝛ noſtrū
⁊ declinaſti ſemitas noſtras a via tua. Qm̄
hūiliaſti nos i loco afflictōis ⁊ cooꝑuit nos
vmbꝛa moꝛtis. Si obliti ſumus nomē dei
noſtri: ⁊ ſi expādimus manus noſtras ad de
ū alienū. Nōne ds reqret iſta: ipſe. n. nouit
abſcondita coꝛdis. Qm̄ pp te moꝛtificamur Ro. 8. b
tota die: eſtimati ſumus ſicut oues occiſio

nis. Exurge q̄re obdormis dn̄e exurge ⁊ ne
repellas in finē. Quare faciē tuā auertis ob
liuiſceris inopie noſtre ⁊ tribulatōis noſtre?
Q̄m̄ humiliata ē ī puluere aīa noſtra: cōgluti
natus ē in terra vēter noſter. Exurge dn̄e ad
iuua nos: ⁊ redime nos ꝓpter nomē tuum.
Victori pro filijs filioꝝ chore eruditōis cā
ticū amātiſſimū. XLIIII

Eructauit cor meū ꝟbum bonū: dico
ego opa mea regi. Lingua mea cala
mus ſcribe velociter ſcribentis. Specioſus
forma p̄ filijs hoīum: diffuſa eſt gratia i la
bijs tuis: ꝓpterea bn̄dixit te deus i eternū.
accīge gladio tuo ſup femur tuū potentiſſi
me. Specie tua: ⁊ pulchritudine tua itēde, p
ſpere ꝓcede ⁊ regna. Propter veritatem ⁊
māſuetudinē ⁊ iuſtitiā ⁊ deducet te mirabi
Hebre.i. liter dextera tua. Sagitte tue acute: ⁊ popu
Ibidem li ſub te cadēt in corda inimicoꝝ regis. Se
des tua ds̄ i ſeculū ſcl̄i: virga directōis ꝟga
regni tui. Dilexiſti iuſtitiā ⁊ odiſti iniqtatē
ꝓpterea vnxit te ds̄ ds̄ tuus oleo letitie pre
ꝯſortibus tuis. Myrrha ⁊ gutta ⁊ caſia a ve
ſtimētis tuis: a domibus eburneis ex qbus
delectauerūt te filie regū in honore tuo. aſti
tit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato
circūdata varietate. audi filia ⁊ vide ⁊ iclina
aurē tuā: ⁊ obliuiſcere populū tuū ⁊ domuz
patris tui Et ꝯcupiſcet rex decorē tuū: qm̄
ipſe eſt dn̄s ds̄ tuus ⁊ adorabūt eū. Et filie
tyri in muneribus: vultū tuū deprecabunt
oēs diuites plebis. Oīs gloria eius filie re
gis abintus: in fimbrijs aureis circūamicta
varietatibus. adducent regi virgines poſt
eā, ꝓxime eius afferent tibi. afferent in le
titia ⁊ exultatiōe: adducent in tēplū regis.
Pro pr̄ibus tuis nati ſūt tibi filij: ꝯſtitues
eos principes ſup oēz terrā. Memores erūt
nois tui dn̄e: i oī gn̄atōe ⁊ gn̄atōe: ꝓpterea
populi ꝯfitebunt tibi in eternū: ⁊ in ſeculuz
ſeculi. Victori filiorum chore pro iuuētu
tibus canticum. XLV

Deus noſter refugium ⁊ virtus adiu
tor in tribulatōibus q̄ iuenerūt nos
nimis. Propterea nō timebimus dum tur
babitur terra: ⁊ trāſferent mōtes in cor ma
ris. Sonuerūt ⁊ turbate ſūt aq̄ eoꝝ: ꝯturba
ti ſūt mōtes i fortitudie eius. Fulminis ipe
tus letificat ciuitatē dei: ſcificauit tabernacu
lū ſuū altiſſimus. Deus i medio eius n̄ cō
mouebit: adiuuabit eā ds̄ mane diluculo.
Cōturbate ſūt gētes ⁊ iclinata ſunt regna:
dedit vocē ſuā mota ē terra. Dn̄s virtutum infra.co.
nobiſcū: ſuſceptor noſter deus iacob. Veite
⁊ videte opa dn̄i q̄ poſuit ꝓdigia ſup terrā:
auferēs bella vſq3 ad finē terre. arcū conte
ret ⁊ ꝯfringet arma: ⁊ ſcuta comburet igni.
Vacate ⁊ videte qm̄ ego ſū deus exaltabor
in gētibus ⁊ exaltabor in terra. Dn̄s virtu
tū nobiſcū: ſuſceptor noſter deꝰ iacob. Ad s.co.
victoriā filij chore. ps̄. XLVI

Omnes gētes plaudite manibus iu
bilate deo in voce exultatōis. Q̄m̄
dn̄s excelſus terribilis rex magnus ſup oēz
terrā. Subiecit populos nobis ⁊ gētes ſub
pedibus noſtris. Elegit nob̄ h̄ditatē ſuam
ſpēm iacob quā dilexit. aſcēdit ds̄ in iubilo:
⁊ dn̄s i voce tube. Pſallite deo noſtro pſal
lite: pſallite regi nr̄o pſallite. Q̄m̄ rex omīs
terre ds̄ pſallite ſapiēter. Regnabit ds̄ ſup
gētes ds̄ ſedet ſup ſedē ſcām ſuā. Pricipes
populoꝝ ꝯgregati ſunt cuz deo abraā: qm̄
dij fortes terre vehemēter eleuati ſunt. Cā
ticum ps̄ filioꝝ chore. XLVII

Magnꝰ dn̄s ⁊ laudabilis nimis i cita
te dei nr̄i: i mōte ſcō eiꝰ. Fundat ex
ultatione vniuerſe terre: mōs ſyō latera aq infra.144.
lonis citas regis magni. Deꝰ i domibꝰ eius
cognoſcet cū ſuſcipiet eā. Q̄m̄ ecce reges tre
ꝯgregati ſūt ꝯuenerūt i vnū. Ipſi vidētes ſic
āmirati ſūt ꝯturbati ſūt ꝯmoti ſunt tremor
apphēdit eos. Ibi dolores vt pturiētis: in
ſpū vehemēti ꝯteres naues tharſis. Sicut
audiuimꝰ ſic vidimꝰ i citate dn̄i virtutū i ci
uitate dei nr̄i: ds̄ fūdauit eā i eternū. Suſce
pimus ds̄ miſericordiā tuā i medio tēpli tui.
Scd̄z nomē tuuz deus ſic ⁊ laus tua i fines
terre iuſticia plena ē dextera tua. Letet mōs
ſyon ⁊ exultent filie iude: pp iudicia tua do infra.69.
mine. Circūdate ſyon ⁊ ꝯplectimini eā: narra
te in turribus eius. Pōite corda vr̄a i virtu
te eius. ⁊ diſtribuite domos eiꝰ vt enarretis
in ꝓgenie altera. Q̄m̄ hic ē deus deus nr̄ i
eternum ⁊ i ſeculū ſcl̄i. ipſe reget nos i ſecu
la. In finē filijs chore. ps̄. XLVIII

Audite h̄ oēs gētes auribus pcipite
oēs q̄ hītatis orbē. Quiq3 terrigene
⁊ filij hoīuz ſil' i vnū diues ⁊ paup. Os me
um loqt ſapiāz: ⁊ meditatio cordis mei pru
dētiā. Inclinabo in parabolā aurē meā: api
az in pſalterio ꝓpoſitionē meā. Cur timebo i
die mala: iniqtas calcanei mei circūdabit me

Qui ɔfidūt i virtute ſua: ⁊ i multitudie diui
tiaꝝ ſuaꝝ gloriāt̄. Frater ñ redimit redimet
hō. nō dabit deo placationē ſuā. Et ꝓciuꝫ re
dēptōis aīe ſue: ⁊ laborabit i eternū ⁊ viuet
adhuc i finē. Nō videbit interitū cū viderit
ſapiētes moriētes: ſimul inſipiēs ⁊ ſtultus
pibūt. Et relīnqnt alienis diuitias ſuas: ⁊ ſe
pulchra eoꝝ domus illoꝝ in eternū. Taber-
nacula eoꝝ in ꝑgenie ⁊ ꝑgenie: vocauerūt
J.eo. noīa ſua i terris ſuis. Nō cū honore eēt nō
itellexit: cōparat⁹ ē iumentis inſipiētibus: ⁊
ſilis fcūs ē illis. Hec via illoꝝ ſcādalū ipſis
⁊ poſt ea i ore ſuo cōplacebūt. Sicut oues i
iferno poſiti ſūt: mors depaſcet eos. Et dña-
bunt̄ eoꝝ iuſti i matutino: ⁊ auxiliū eoꝝ ve
teraſcet in inferno a glia eoꝝ. Verūtñ deus
redimet aiaꝫ meā de manu iferi: cū accepit
me. Ne timueris cū diues fcūs fuerit homo
Job.17.b ⁊ cū multiplicata fuerit glia dom⁹ ei⁹. Quo
niā cū iteriérit: nō ſumet oia neqꝫ deſcēdet
cū eo glia ei⁹. Qr aia ei⁹ in vita ipſius bñ-
dicet̄: ɔfitebit̄ tibi cū bñfeceris ei. Introibit
vſqꝫ in ꝑgenies patrū ſuoꝝ: vſqꝫ in eternū
S.eo. nō videbit lumē. Nō cū in honore eēt non
itellexit: cōparat⁹ ē iumētis iſipiētib⁹: ⁊ ſilis
factus ē illis. ꝑs aſaph. XLIX.

DEus deoꝝ dñs locut⁹: ⁊ vocauit t̄raꝫ
A ſolis ortu vſqꝫ ad occaſū: ex ſyon
ſpēs decoris ei⁹. De⁹ manifeſte veniet deuſ
nr̄ ⁊ nō ſilebit. Ignis i cōſpectu ei⁹ exarde-
ſcet: ⁊ in circuitu eius tēpeſtas valida. Ad-
uocauit celū de ſurſuꝫ: ⁊ terrā diſcernere po
pulū ſuū. Cōgregate illi ſcōs ei⁹: q ordināt
teſtamētū ei⁹ ſup ſacrificia. Et annūciabunt
celi iuſtitiā ei⁹: quoniā ds iudex ē. audi po-
pulus me⁹ ⁊ loqr iſrael ⁊ teſtificabor tibi: dſ
ds tuus ego ſū. Nō i ſacrificijs tuis arguā
te: holocauſta āt tua in ɔſpectu meo ſūt ſp.
Nō accipiā d domo tua vitulos: neqꝫ d gre
gibus tuis hircos. Quoniā mee ſūt oēs fe-
re ſiluaꝝ: iumēta i mōtib⁹ ⁊ boues. Cogno
ui oia volatilia celi: ⁊ pulchritudo agri me-
cū ē. Si eſuriero nō dicā tibi: meus ē. n. or-
bis terre ⁊ plenitudo eius. Nūqd māduca
bo carnes tauroꝝ: aut ſanguinē hircoꝝ po-
tabo? Immola deo ſacrificiū laudis: ⁊ redd
altiſſimo vota tua. Et inuoca me i die tribula
tiōis: eruā te: ⁊ honorificabis me. Peccōri
āt dixit ds qr tu enarras iuſtitias meas: ⁊
aſſumis teſtamētū meū p os tuū? Tu vero
odiſti diſciplinā: ⁊ piecíſti ſmōes meos re-
trorſū. Si videbas furē: currebas cū eo: ⁊ cū
adulteris portionē tuā ponebas. Os tuuꝫ
abūdauit malitia ⁊ ligua tua ɔcinabat do-
los. Sedēs aduerſus frēm tuū loqbaris: ⁊
aduerſū filiū mr̄is tue ponebas ſcādalū: h̄
feciſti ⁊ tacui. Exiſtimaſti iniq ꝙ ero tui ſilis
arguā te ⁊ ſtatuā ɔtra faciē tuā. Intelligite
h̄ q obliuiſcimini deū: ne qñ rapiat ⁊ nō ſit
q eripiat. Sacrificiū laudis honorificabit
me: ⁊ illic iter quo oñdā illi ſalutare dī. Ad
victoriā dd ꝑs cū venit ad eū nathā ꝓpheta
qñ intrauit ad berſabee. L

MIſerere mei deus: ſm magnā miſi J.55.J.56.
cordiā tuā. Et ſm multitudinē mi-
ſerationū tuaꝝ dele iniqtatē meā. Amplius
laua me ab iniqtate mea: ⁊ a peccō meo mū
da me. Quoniā iniqtatē meā ego cognoſco
⁊ peccatū meū ɔtra me ē ſp. Tibi ſoli pecca Ro.3.a.
⁊ malū corā te feci: vt iuſtificeris i ſermōib⁹
tuis ⁊ vicas cū iudicaris. Ecce. n. in iniqtati
bus ɔceptus ſū ⁊ i pccis ɔcepit me mr̄ mea
Ecce. n. veritatē dilexiſti incerta ⁊ occulta ſa-
piētie tue manifeſtati mihi. Aſpges me dñe
hyſopo ⁊ mūdabor: lauabis me ⁊ ſup niuē
dealbabor. Auditui meo dabis gaudium ⁊
letitiā: ⁊ exultabūt oſſa hūiliata. Auerte fa-
ciē tuā a pccis meis: ⁊ oēs iniqtates meas
dele. Cor mūdū crea i me ds: ⁊ ſpūꝫ rectū in
noua i viſceribus meis. Ne ꝓijcias me a fa
cie tua: ⁊ ſpūꝫ ſcūꝫ tuum ne auferas a me.
Redde mihi letitiā ſalutaris tui ⁊ ſpū pnci
pali ɔfirma me. Docebo iniqs vias tuas ⁊
ipij ad te ɔuertent̄. Libera me de ſanguini
bus ds ds ſalutis mee: ⁊ exultabit lingua
mea iuſtitiā tuā. Dñe labia mea apies: ⁊ oſ
meū ānūciabit laudē tuā. Quoniā ſi voluiſ
ſes ſacrificiū dediſſeꝫ vtiqꝫ; holocauſtis ⁊ ñ
delectaberis. Sacrificiū deo ſpūs ɔturbat⁹
cor ɔtritū ⁊ hūiliatū ds nō deſpicies. Beni
gne fac dñe i bona volūtate tua ſyon: vt edi
ficent̄ muri irl'm. Tūc acceptabis ſacrificiū
iuſtitie oblatōeſ ⁊ holocauſta. Tūc iponēt ſſ
altare tuū vitulos. In fine ꝑs dd cū vēit
doech idume⁹ ⁊ nūciauit ſauli ⁊ dixit ei ve-
nit dd in domū abimelech. LI

QUid gliaris i malitia: q potēs es in
iniqtate? Tota die iniuſtitiā cogitauit
ligua tua: ſicut nouacula acuta feciſti dolū.
Dilexiſti malitiā ſup benignitatē: iniqtateꝫ
magis qꝫ loq eqtatē. Dilexiſti oia ṽba pci-
pitatōis: ligua doloſa. Propter ea ds dſtruet

te in finē: euellet te ⁊ emigrabit te de taber/
naculo tuo: ⁊ radicē tuā de terra viuentium.
Videbūt iuſti ⁊ timebūt: ⁊ ſup eū ridebūt
⁊ dicent: ecce homo q nō poſuit deū adiuto
rem ſuū. ſi ſpauit in multitudine diuitiaꝝ
ſuaꝝ: ⁊ pualuit in vanitate ſua. Ego āt ſicut
oliua fructifera in domo dei ſperaui in miſe
ricordia dei in eternū ⁊ in ſeculū ſeculi. Con
fitebor tibi in ſeculū qꝛ feciſti: ⁊ expectabo
nomē tuū quoniā bonū in ꝯſpectu ſāctoꝝ
tuoꝝ. Victori p choꝝ eruditio dd. LII
s.13. DIxit inſipiens in corde ſuo nō eſt ds
Corrupti ſunt ⁊ abhoiabiles facti ſūt
in iniqtatibus: nō eſt q faciat bonū. Deꝰ
de celo pſpexit ſuper filios hoīum vt videat
ſi eſt intelligēs aut reqrens deū. Oēs de/
s.13. clinauerunt ſimul inutiles facti ſunt: nō ē q
faciat bonū: nō eſt vſqꝫ ad vnū. Nōne ſci/
Ro.3.b ent oēs q opantur iniqtatē: qui deuorāt ple
bē meā vt cibū panis. Deū nō inuocauerūt
illic trepidauerūt timore vbi nō fuit timor.
qm̄ deus diſſipauit oſſa eoꝝ q hoībus pla/
s.13. cēt: ꝯfuſi ſūt qm̄ ds ſpreuit eos. quis dabit
ex ſyon ſalutare iſrael: cū ꝯuerterit ds ca/
ptiuitatē plebis ſue exultabit iacob ⁊ letabi
tur iſrael. Ad victoriā in organis. ps dd
cū veniſſent zyphei ⁊ nunciaſſent ſauli: non
ne dd abſcōditus eſt apud nos. LIII
DEus in noīe tuo ſaluū me fac: ⁊ i vir
tute tua iudica me. Deꝰ exaudi orō/
nē meā: aurib' pcipe ꝟba oris mei. qm̄ ali
eni inſurrexerūt aduerſū me: ⁊ fortes qſierūt
aīā meā: ⁊ nō ppoſuerūt deū ãn ꝯſpectum
ſuum. Ecce. n. deus adiuuat me ⁊ dn̄s ſuſce
ptor ē aīe mee. Auerte mala inimicis meis
⁊ in veritate tua diſperde illos. Voluntarie
ſacrificabo tibi: ⁊ ꝯfitebor noī tuo dn̄e: qm̄
bonū eſt. qm̄ ex oī tribulatōe eripuiſti me: ⁊
ſuper inimicos meos deſpexit oculus meꝰ.
Victori in pſalmis eruditio dd. LIIII
EXaudi deus orōnē meā ⁊ ne deſpexe
ris depcationē meā: intēde mihi ⁊ ex
audi me. Contriſtatus ſum in exercitatione
mea: ⁊ conturbatus ſū a voce inimici: ⁊ a
tribulatione peccatoris. qm̄ declinauerūt i
me iniqtates: ⁊ in ira moleſti erāt mihi. Cor
meū ꝯturbatū eſt in me: ⁊ formido mortis
cecidit ſuper me. Timor ⁊ tremor venerūt ſu
per me ⁊ ꝯtexerūt me tenebre. Et dixi: qs da
bit mihi pennas ſicut colūbe: ⁊ volabo ⁊ req
eſcā: Ecce elōgaui fugiēs: ⁊ mãſi i ſolitudīe
Expectabā eū q ſaluū me fecit a puſillanimi
tate ſpūs ⁊ tēpeſtate. Precipita dn̄e diuide
linguas eoꝝ: qm̄ vidi iniqtatē ⁊ ꝯtradictio
nē in ciuitate. Die ac nocte circūdabit eam
ſup muros eiꝰ iniqtas: ⁊ labor in medio eiꝰ
⁊ iniuſtitia. Et non defecit de plateis eius:
vſura ⁊ dolus. Qm̄ ſi inimicꝰ meꝰ maledixiſ
ſet mihi ſuſtinuiſſē vtiqꝫ. Et ſi is q oderat
me ſup me magna locutꝰ fuiſſet: abſcōdiſſē
me forſitā ab eo. Tu ꝟo hō vnanimis: dux
meꝰ ⁊ notꝰ meꝰ. Qui ſimul mecū dulces ca/
piebas cibos in domo dei ambulauimꝰ cū
ꝯſenſu. Veniat mors ſup illos: ⁊ deſcēdāt in
infernū viuētes. Qm̄ neqtie in habitaculis eo
rū i medio eoꝝ. Ego āt ad deū clamaui: ⁊ do
minꝰ ſaluauit me. Veſpe ⁊ mane ⁊ meridie
narrabo ⁊ ānūciabo: ⁊ exaudiet vocē meā.
Redimet i pace aīā meā ab his q appro/
pinqnt mihi: qm̄ iter multos erāt mecū. Ex
audiet ds ⁊ hūiliabit illos: q ē ãn ſecla. Nō
n. ē illis cōmutatio: ⁊ nō timuerūt deū: extē/
dit manū ſuā i retribuēdo. Cōtaminauerūt
teſtm̄ eiꝰ diuiſi ſūt ab ira vultꝰ eiꝰ: ⁊ appropi
qͣuit cor illiꝰ. Molliti ſūt ſmōes eiꝰ ſup oleū
⁊ ipſi ſūt iacula. Iacta ſup dn̄m curā tuā: ⁊
ipſe te enutriet: ⁊ nō dabit i eternū fluctuati
onē iuſto. Tu ꝟo ds: deduces eos i puteū in
teritꝰ. Viri ſāguinū ⁊ doloſi nō dimidiabūt
dies ſuos: ego āt ſpabo in te dn̄e. Victori
p colūba muletā eo q pcul abierit dd qn̄ te
nuerūt eū philiſtei in geth. LV
MIſerere mei ds qm̄ cōculcauit me s.50.j.56.
hō tota die ipugnās tribulauit me
ꝯculcauerunt me inimici mei tota die. Qm̄
multi bellātes aduerſū me. Ab altitudie di
ei timebo: ego ꝟo i te ſpabo. In deo lauda/
bo ſmones meos: in deo ſpaui non timebo
quid faciat mihi caro. Tota die verba mea
exercebant: aduerſū me oēs cogitatōes eo/
rū in malū. Inhabitabūt ⁊ abſcōdēt: ipi cal
caneū meū obſeruabūt. Sicut ſuſtinuerunt
aīam meā p nihilo ſaluos facies illos: i ira
populos ꝯfringes. Deꝰ vitā meā ānūciaui
tibi: poſuiſti lachrymas meas i ꝯſpectu tuo
Sicut ⁊ i pmiſſione tua: tūc ꝯuertēt inimici
mei retrorſū. In qcūqꝫ die inuocauero te: ec
ce cognoui qm̄ ds meꝰ es. In deo laudabo
ꝟbū in dn̄o laudabo ſmonē: in deo ſpaui nō
timebo qd faciat mihi hō. In me ſūt ds vo
ta tua: q reddā laudatōes tibi. Qm̄ eripui/
ſti aīmam meam de morte: ⁊ pedes meos

de lapſu:vt placeã corã deo in lumine viuẽ
tiũ. Pro victoria vt non diſpdas dđ hũi
lem ⁊ ſimplicẽ qñ fugit a facie ſaul i ſpelũca
Miſerere mei deus miſerere LVI.
mei qm̃ i te ꝯfidit anima mea. Et i
vmbra alarum tuarũ ſperabo:donec tran
ſeat iniquitas.Clamabo ad deũ altiſſimũ:
deum q benefecit mihi Miſit de celo ⁊ libe
rauit me:dedit in opprobriũ ꝯculcãtes me
Miſit deus miaꝫ ſuã ⁊ veritatẽ ſuã:⁊ eripu
it aiaꝫ meã de medio catulorꝫ leonũ dormi
ui cõturbatus filij hominũ dentes eorum
arma ⁊ ſagitte:⁊ lingua eorũ gladius acut⁹
Exaltare ſup celos deus:⁊ i oi terra glia tua
Laqueũ parauerũt pedibus meis:⁊ incur
uauerunt aiaꝫ meã.Foderunt añ faciẽ meã
foueaꝫ:⁊ inciderunt in eã. Paratũ cor meũ
infra.107. deus paratũ cor meũ:cãtabo ⁊ pſalmũ dicã
Exurge gloria mea exurge pſalteriũ ⁊ citha
ra:exurgam diluculo.Confitebor tibi in po
pulis domine ⁊ pſalmum dicã tibi in genti
bus.Quoniam magnificata eſt vſqꝫ ad ce
los miſericordia tua:⁊ vſqꝫ ad nubes veri
tas tua.Exaltare ſup celos deus:⁊ ſup oẽm
terrã glia tua. Victori vt nõ diſpdas da
uid humilem ⁊ ſimplicem. LVII.
Si vere vtiqꝫ iuſtitia loquimini: recte
iudicate filij hoiũ.Et eni i corde ini
quitates operamini in terra: iniuſtitias ma
nus vr̃e cõcinnãt.alienati ſũt peccatores a
vulua:errauerũt ab vtero:locuti ſũt falſa. Fu
ror illis ſm ſilitudinẽ ſerpẽtis: ſicut aſpidis
ſurde ⁊ obturãtis aures ſuas.Que nõ exau
diet vocẽ incãtãtiũ ⁊ venefici icãtãtis ſapiẽ
tis.Deus ꝯteret dẽtes eorꝫ in ore ipſorꝫ.mo
las eorũ ꝯfringet dñs.ad nihilũ deuenient
tãqꝫ aqua decurrẽs : intẽdit arcũ ſuũ donec
infirment. Sicut cera q̃ fluit auferent: ſup
cecidit ignis ⁊ nõ viderũt ſolẽ.Priuſqꝫ itel
ligerẽt ſpine vr̃e rhãnũ:ſicut viuẽtes: ſic in
ira abſorbet eos . Letabit iuſtus cũ viderit
vindictã:manus ſuas lauabit i ſanguine pec
catoris.Et dicet hõ ſi vtiqꝫ ẽ fruct⁹ iuſto:vti
qꝫ ẽ de⁹ iudicãs eos i terra. Victori vt nõ
diſperdas dđ humilẽ ⁊ ſimplicẽ:qñ miſit ſa
ul ⁊ cuſtodiuit domũ eius vt interficeret eũ
Eripe me de inimicis LVIII.
meis deus me⁹: ⁊ ab inſurgẽtibus i
me libera me. Eripe me de operãtibus iniq
tatem:⁊ de viris ſanguinum ſalua me. Qr
ecce ceperũt aiam meã:irruerũt i me fortes
Neqꝫ iniqtas mea neqꝫ peccatũ meũ dñe:
ſine iniqtate cucurri ⁊ direxi . Exurge i occur
ſũ meũ:⁊ vide:⁊ tu dñe de⁹ virtutũ deus iſ
rael.Intẽde ad viſitãdas oẽs gẽtes: nõ mi
ſerearis oibus q operantur iniqtatẽ.Cõuer
tentur ad veſpaꝫ ⁊ famẽ patient vt canes:⁊
circuibũt ciuitatẽ.Ecce loqnt i ore ſuo ⁊ gla
dius i labijs eorꝫ:qm̃ qs audiuit.Et tu dñe đ
ridebis eos:ad nihilũ deduces oẽs gentes.
Fortitudinẽ meã ad te cuſtodiã:qr de⁹ ſuſce
ptor me⁹ es: deus meus mia eius ꝑueniet
me.De⁹ oñdit mihi ſup inimicos meos:ne
occidas eos ne qñ obliuiſcãtur ppli mei.diſ
ꝑge illos i virtute tua ⁊ depõe eos ꝓtector
me⁹ dñe.Delictũ oris eorꝫ:ſermonẽ labiorũ
ipſorꝫ ⁊ cõprehẽdãtur i ſupbia ſua. Et đ exe
cratione ⁊ mẽdacio annũciabunt in ꝯſũma
tione:i ira ꝯſũmatiõis ⁊ nõ erũt . Et ſciẽt qr
de⁹ dñabit iacob ⁊ finiũ terre.cõuertẽtur ad
veſperã ⁊ famẽ patiẽtur vt canes:⁊ circuibũt
ciuitatẽ. Ipſi diſpgentur ad manducãdũ.ſi
vero ñ fuerit ſaturati ⁊ murmurabunt.Ego
aũt cãtabo fortitudinẽ tuã: ⁊ exaltabo ma ſ.eo.
ne miam tuã.Qr factus es ſuſceptor meus
⁊ refugiũ meũ in die tribulationis mee:ad
iutor me⁹ tibi pſallã:qr deus ſuſceptor me⁹
es:deus me⁹ mia tua. Victori ꝓ filijs teſti
moniũ humiliſqꝫ pfecti dauid ad docendũ
qñ pugnauit aduerſum ſyri i meſopotamie
Soba ⁊ reuerſus ẽ ioab:⁊ pcuſſit edõ i val
le ſalinarum.xij.milia. LIX.
Deus repuliſti nos ⁊ deſtruxiſti nos:
irat⁹ es ⁊ miſerat⁹ es nobis.cõmo
uiſti terrã ⁊ ꝯturbaſti eã:ſana ꝯtritiões ei⁹
qr ꝯmota ẽ.Oñdiſti pplo tuo dura: potaſti
nos vino ꝯpũctiõis.Dediſti metuẽtib⁹ te ſi
gnificationẽ vt fugiãt a facie arcus.Et libe
rent dilecti tui:ſaluũ fac dextera tua:⁊ exau
di me. Deus locutus eſt in ſancto ſuo: leta
bor ⁊ ptibor ſichimã:⁊ ꝯuallẽ tabernaculo
rum metibor.Meus eſt galaad ⁊ me⁹ ẽ ma
naſſes ⁊ ephrai fortitudo capitis mei. Iuda
rex me⁹:moab olla ſpei mee.In idumeã ex infra.107.
tẽdã calciamẽtũ meũ: mihi alienigene ſubdi
ti ſunt.Quis deducet me in ciuitatẽ muni
tã:qs deducet me vſqꝫ in idumeã: Nõne tu
de⁹ q repuliſti nos.⁊ non egredieris deus i
ꝟtutib⁹ nr̃is.Da nobis auxiliũ de tribulati
one:⁊ vana ſal⁹ hois.In deo faciem⁹ ꝟtutẽ infra.107.
⁊ ipe ad nihilũ đducet tribulãtes nos. Ad
victoriã ſup organũ ipi dauid. LX.

Exaudi deus deprecationē meā: intende orōni mee. a finib⁹ terre ad te clamaui dū anxiaret cor meū: i petra exaltasti me Deduxisti me q: factus es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici. Jnhabitabo i tabernaculo tuo i ſecula: ꝓtegar in velamēto alaruȝ tuarū. Qm̄ tu deus meus exaudisti orōneȝ meā: dedisti hereditatē timētib⁹ nomen tuū. Dies ſup dies regis adijcies: ānos eius vſq; in diē gn̄atiōis ⁊ gn̄atiōis. Permanet i eternū i ꝯſpectu dei: miaȝ ⁊ veritatē ei⁹ qs requiret. Sic pſalmū dicā noī tuo i ſcl'ȝ ſeculi: vt reddā vota mea d̄ die i diē. Ad victoriā ſup yditum. ps. dd̄. LXI.

Nōnne deo ſubiecta erit anima mea: ab ipo. n. ſalutare meū. Nā ⁊ ipſe de⁹ meus ⁊ ſalutaris meus ſuſceptor meus nō mouebor ampli⁹. Quouſq; irruitis i hoīeȝ interficitis vniuerſi vos tāq̄ȝ pieti icliato ⁊ macerie depulſe. Verūtn̄ p̄ciū meū cogitauerūt repellere: cucurri i ſiti: ore ſuo bn̄dicebāt ⁊ corde ſuo maledicebant. Verūtn̄ deo ſubiecta eſt aia mea: qm̄ ab ipſo patientia mea. Q: ipſe deus meus ⁊ ſaluator me⁹ adiutor me⁹ n̄ emigrabo. Jn deo ſalutar̄ meū ⁊ glīa mea: de⁹ auxilij mei ⁊ ſpes mea i deo ē. Sperate i eo oīs ꝯgregatio p̄p̄li: effundite corā illo corda vr̄a: deus adiutor nr̄ in eternū. Verūtn̄ vani filij hoīum: mendaces filij hoīum i ſtateris vt decipiāt ipſi de vanitate i idipſū. Nolite ſperare i iniqtate: ⁊ rapinas nolite ꝯcupiſcer̄: diuitie ſi affluāt nolite cor apponer̄. Semel locut⁹ ē d̄s duo h̄ audiui: q: ptās dī ē: ⁊ tibi dn̄e mia: q: tu reddis vnicuiq; iuxta opera ſua. ps dauid cum eſſet in deſerto iudee. LXII.

Deus deus meus ad te de luce vigilo. Sitiuit i te aia mea: q̄ȝ multiplr̄ tibi caro mea. Jn terra deſerta in via ⁊ i aquoſa ſic i ſcō appui tibi: vt viderē ꝟtutē tuā ⁊ gliā tuā. Qm̄ melior ē mia tua ſup vitas: labia mea laudabūt te. Sic bn̄dicā te i vita mea: ⁊ noīe tuo lauabo man⁹ meas. Sicut adipe ⁊ piguedie repleat̄ aia mea: ⁊ labijs exultationis laudabit os meuȝ. ſic memor fui tui ſup ſtratū meū in matutinis meditabor i te q: fuiſti adiutor meus. Et in velamēto alaꝝ tuaꝝ exultabo. adheſit aia mea poſt te: me ſuſcepit dextera tua. Jpſi vero i vanū q̄ſier̄t aiam meā: itroibūt i iferiora terre: tradēt in manus gladij: ptes vulpiū erūt. Rex vero letabitur in deo laudabūtur. oēs q iurāt i eo q: obſtructū ē os loquētiū iniqua. Victori cāticū dauid. LXIII.

Exaudi de⁹ orōnē meā cum depreco: a timore inimici eripe aiam meam. Protexiſti me a ꝯuētu malignātiuȝ: a multitudine operātiuȝ iniqtatē. q: exacuer̄t vt gladiū liguas ſuas: itēderūt arcū rē amarā vt ſagittēt in occultis imaculatū. Subito ſagittabūt eū: ⁊ n̄ timebūt firmauer̄t ſibi ſmonē neq̄ȝ. Narrauer̄t vt abſcōderēt laq̄os: dixer̄t qs videbit eos: Scrutati ſūt iiqtates: defecer̄t ſcrutātes ſcrutinio. accedet hō ad cor altū: ⁊ exaltabit̄ de⁹. Sagitte puuloꝝ facte ſunt plage eoꝝ. ⁊ ifirmate ſt̄ ꝯtra eos lingue eorum. Cōturbati ſunt oēs q̄ videbant eos: ⁊ timuit oīs homo annunciauer̄t opa dei ⁊ fcā ei⁹ itellexerūt. Letabit̄ iuſt⁹ i dn̄o ⁊ ſpabit i eo: ⁊ laudabūt̄ oēs recti corde. Victori ps dauid cantici. LXIIII.

Te decet hymn⁹ deus in ſyō: ⁊ tibi reddet̄ votū in irl'm. Exaudi orōnē meā ad te oīs caro veniet. Verba iniqꝝ p̄ualuer̄t ſup nos ⁊ ipietatib⁹ nr̄is tu ꝓpitiaberis. Beat⁹ quē elegiſti ⁊ aſſumpſiſti: hītabit i atrijs tuis. Replebimur in bonis domus tue ſanctum ē tēpluȝ tuū mirabile in eqtate. Exaudi nos de⁹ ſalutaris nr̄: ſpes omnium finiū terre ⁊ in mari lōge. Preparās mōtes i virtute tua accinct⁹ potētia: q ꝯturbas ꝓfūdū maris ſonū fluctuū eius. Turbabūtur gētes ⁊ timebūt q hitāt termios a ſignis tuis: exitus matutini ⁊ veſpe d̄lectabis. Viſitaſti trā ⁊ inebriaſti eā: multiplicaſti locupletare eaȝ Flumē dei repletū eſt aqs: paraſti cibū illoꝝ quoniā ita ē p̄paratio ei⁹. Riuos ei⁹ iebriāſ mlt̄iplica genim:a ei⁹ i ſtillicidijs ei⁹ letabit̄ germināſ. Bn̄dicēs corōē āni benignitatis tue: ⁊ cāpi tui replebunt̄ vbertate. Pinguēſcēt ſpecioſa deſerti: ⁊ exultatiōe colles accigent̄. Jnduti ſūt arietes ouiū: ⁊ valles abūdabūt frumēto: clamabunt eteniȝ hymnuȝ dicēt. Victori canticū pſalmi. LXV.

Jubilate deo oīs terra: pſalmuȝ dicite noī eius: date gliaȝ laudi eius. Dicite deo q̄ȝ terribilia ſunt opa tua dn̄e: i multitudine virtutis tue mētiant̄ tibi inimici tui. Oīs terra adoret te ⁊ pſallat tibi: pſalmum dicat noī tuo Venite ⁊ videte opa dī: terribilis in ꝯſilijs ſup filios hoīuȝ. Qui ꝯuertit mare in aridā: in flumine ptrāſibunt pedes infra. 99.

ibi letabimur in ipſo. Qui dominat̄ in vir-
tute ſua in eternū oculi eius ſuper gētes re
ſpiciunt: q exaſperant: non exaltentur in ſe-
metipſis. Benedicite gentes deum noſtruꝫ
⁊ auditā facite vocē laudis eius. Qui poſu-
it aiaꝫ meā ad vitā: ⁊ nō dedit in cōmotōeꝫ
pedes meos. Qm̄ ꝓbaſti nos d̄s: igne nos
examinaſti ſicut examinatur argentū. Indu
xiſti nos in laqueū: poſuiſti tribulatiōes in
dorſo nr̄o: ipoſuiſti hoīes ſup capita noſtra.
Trāſiuimus per ignē ⁊ aquā: ⁊ eduxiſti nos
in refrigeriū. Introibo in domū tuā in holo
cauſtis: reddā tibi vota mea q̄ diſtinxerunt
labia mea. Et locutū eſt os meum in tribula
tione mea. Holocauſta medullata offeraꝫ ti
bi cum incenſo arietū: offerā tibi boues cuꝫ
hircis. Venite audite ⁊ narrabo oēs qui ti-
metis deū: quāta fecit aie mee. ad ipſuꝫ ore
meo clamaui: ⁊ exultaui ſub lingua mea.
Iniqtatē ſi aſpexi in corde meo nō exaudi-
et dn̄s. Propterea exaudiuit dn̄s ⁊ attēdit
voci depcatōis mee. Bn̄dictus d̄s qui nō
ammouit orōnē meā: ⁊ miſericordiam ſuam
a me. Victori in pſalmis canticum car-
minis. LXVI

Deus miſereatur nr̄i ⁊ bn̄dicat nobis
illuminet vultum ſuū ſup nos ⁊ mi
ſereat̄ nr̄i. Ut cognoſcamus in terra viā tuā
in oībus gentibus ſalutare tuū. Cōfiteātur
tibi populi d̄s: ꝯfiteantur tibi populi oēs.
Letent̄ ⁊ exultent gētes: qm̄ iudicas popu-
los in eqtate: ⁊ gētes in terra dirigis. Confi
teantur tibi populi deus: ꝯfiteantur tibi po
puli omnes: terra dedit fructum ſuū. Bene
dicat nos deus deus noſter: benedicat nos
deus ⁊ metuant eum omnes fines terre.
Victori pſ cantici dd̄. LXVII

Exurgat d̄s ⁊ diſſipent̄ inimici eius ⁊
fugiāt q oderūt eū a facie eiuſ. Sicut
deficit fumus deficiant ſicut fluuit cera a fa
cie ignis: ſic pereant peccatores a facie dei.
Et iuſti epulent̄ ⁊ exultēt in ꝯſpectu dei: ⁊ de
lectentur in letitia. Cantate deo pſalmū: di-
cite nomini eius: iter facite ei q aſcēdit ſuper
occaſū dn̄s nomē illi. Exultate in conſpectu
eius: turbabūtur a facie eius patris orpha-
norū ⁊ iudicis viduaꝝ. Deus in loco ſuo ſā
cto deus qui inhabitare facit vnius moris
in domo. qui educit vinctos in fortitudine:
ſimiliter eos qui exaſperant qui habitāt in
ſepulchris. Deus cū egredereris in conſpe
ctu populi tui: cum pertranſires in deſerto.
Terra mota eſt etenim celi diſtillauerunt a
facie dei ſynai a facie dei iſrael. Pluuiā vo-
luntariā ſegregabis deus hereditati tue: ⁊
infirmata eſt: tu vero perfeciſti eā. animalia
tua habitabunt in ea: paraſti in dulcedine
tua pauperi deus. Dominus dabit verbuꝫ
euangelizantibus virtute multa. Rex vir-
tutuꝫ dilecti dilecti: ⁊ ſpeciei domus diuide
re ſpolia. Si dormiatis inter medios cleros
penne colūbe deargentate ⁊ poſteriora dor
ſi eius in pallore auri. Dū diſcernit celeſtis
reges ſuper eā niue dealbabuntur in ſelmō
mons dei mons pinguis. Mons coagulat⁹
mons pinguis: vt quid ſuſpicamini mōtes
coagulatos. Mons in quo beneplacitū eſt
deo habitare in eo etenim dn̄s habitabit in
fineꝫ. Currus dei decem milibus multiplex
milia letantiū: dn̄s in eis in ſynai in ſancto
aſcendiſti in altum cepiſti captiuitatē: acce-
piſti dona in hominibus. Etenim nō credē- Ephe. 4
tes inhabitare dn̄m deū. Benedictus dn̄s
die quotidie: ꝓſperū iter faciet nobis deus
ſalutariū nr̄oꝝ. Deus noſter d̄s ſaluos faci
endi: ⁊ dn̄i dn̄i exitus mortis. Verūtamen
deus confringet capita inimicoꝝ ſuoꝝ: verti
cē capilli perambulātiū in delictis ſuis. Di
xit dn̄s: ex baſan conuertā: ꝯuertā in ꝓfun
do maris. Ut intingatur pes tuus in ſāgui
ne lingua canum tuoꝝ ex inimicis ab ipſo.
Viderunt ingreſſus tuos de⁹ ingreſſus dei
mei regis mei qui eſt in ſancto. Preuene-
runt principes coniuncti pſallentibus: i me
dio iuuencularum tympaniſtriarum. In ec-
cleſijs benedicite deo dn̄o de fontibus iſra-
el. Ibi beniamin adoleſcentulus: in mentis
exceſſu. Principes iuda duces eorum: pri-
cipes zabulon ⁊ principes neptalim. Man
da deus virtuti tue: confirma hoc deus qd̄
operatus es in nobis. a templo tuo in hieru
ſalem tibi offerent reges munera. Increpa
feras arundinis: congregatio taurorum in
vaccis populorum: vt excludant eos qui ꝓ
bati ſunt argento. Diſſipa gentes que bel-
la volunt: veniēt legati ex egypto: ethyopia
preueniet manus eius deo. Regna terre cā
tante deo: pſallite domino. Pſallite deo qui
aſcendit ſuper celū celi ad orientē. Ecce da-
bit voci ſue vocem virtutis date glorā deo
ſuper iſrael: magnificentia eius ⁊ virtus e⁹
in nubibus. Mirabilis deus in ſanctis ſuis

deus iſrael ipſe dabit virtutem ⁊ fortitudi-
nem plebis ſue: benedictus deus. Victo-
ri pro lilijs dauid ps. LXVIII
SAluū me fac d̄s: qm̄ itrauerūt aque
§.ii. vſq̄ ad animā meā. Jnfixus ſū in li-
mo ꝓfundi: ⁊ nō ē ſbā. Veni in latitudinē
maris ⁊ tempeſtas demerſit me. Laboraui
clamās rauce facte ſūt fauces mee defece-
§.39. rūt oculi mei dū ſpo in deū meū. Multipli-
cati ſūt ſup capillos capitis mei: q oderunt
me gratis. Cōfortati ſūt q pſecuti ſunt me
inimici mei iniuſte: q̄ nō rapui: tūc exolue-
bā. Deus tu ſcis inſipiētiā meam: ⁊ delicta
mea a te nō ſūt abſcōdita. Nō erubeſcāt in
me q expectāt te dn̄e: dn̄e virtutū. Nō ꝯfū-
dant̄ ſup me q q̄rūt te d̄s iſrael. Qm̄ pp te
ſuſtinui opprobriū: operuit ꝯfuſio faciē meā
extrane⁹ fcūs ſū frib⁹ meis ⁊ pegrin⁹ filijs
Job.z.c mr̄is mee. Qm̄ zel⁹ dom⁹ tue cōedit me: ⁊
Roma.15.a opprobria exprobrātiū tibi ceciderunt ſup
me. Et operui in ieiunio aiam meā: ⁊ factū eſt
in opprobrium mihi: ⁊ poſui veſtimētū me
um ciliciū: ⁊ fact⁹ ſū illis in parabolā. Ad-
uerſū me loq̄bant̄ q ſedebāt in porta: ⁊ in
me pſalebāt q bibebāt vinū. Ego vo orō-
nē meā ad te dn̄e: tps bn̄placiti d̄s. Jn mul
titudīe mīe tue: exaudi me in v̄itate ſalutis
tue. Eripe me de luto vt nō infigar: liba me
ab his q oderūt me ⁊ de ꝓfūdis aq̄ꝝ. Non
me demergat tēpeſtas aq̄ neq̄ abſorbeat
me profūdū: neq̄ vrgeat ſup me pute⁹ os
ſuū. Exaudi me dn̄e qm̄ benigna eſt miſeri
cordia tua ſm multitudinē miſerationum
tuaꝝ reſpice me. Et ne auertas faciē tuā a
puero tuo: quoniā tribulor velociter exau-
di me. Jntēde aīe mee ⁊ libera eā: pp inimi
cos meos eripe me. Tu ſcis iproperiū meū
⁊ ꝯfuſionē meā: ⁊ reuerētiā meā. Jn ꝯſpcū
tuo ſūt oēs q tribulāt me: iproperiū expecta-
uit cor meū ⁊ miſeriam. Et ſuſtinui q ſimul
cōtriſtaret̄ ⁊ nō fuit: ⁊ q ꝯſolaret̄ ⁊ nō inue
ni. Et dederūt i eſcā meā fel ⁊ i ſiti mea po-
tauerūt me aceto. Fiat mēſa eoꝝ corā ipſis
Roma.ii.b in laqueū: ⁊ in retributiōes ⁊ in ſcādalum.
Obſcurent̄ oculi eoꝝ ne videāt: ⁊ dorſū eo-
rū ſp incurua. Effunde ſup eos irā tuā ⁊ fu
Actis.i.d ror ire tue ꝯprehendet eos. Fiat hitatio eo-
rū d̄ſerta: ⁊ in tabernaculis eoꝝ nō ſit q in
hitet. Qm̄ quē tu pcuſſiſti pſecuti ſūt: ⁊ ſu-
p dolorē vulneꝝ eoꝝ addiderūt. Appōe ini
q̄tatē ſup iniq̄tatē eoꝝ: ⁊ nō itrēt i iuſtitiā
tuā. Deleant̄ de libro viuētiū: ⁊ cū iuſtis n̄
ſcribāt̄. Ego ſū paup ⁊ dolēs: ſalus tua d̄s
ſuſcepit me laudabo nomē dei cū cantico: ⁊
magnificabo eū i laude. Et placebit d̄o ſup
vitulū nouellū cornua producentem: ⁊ vn-
gulas. Videant paupes ⁊ letent̄. querite d̄
um ⁊ viuet aīa vr̄a. quoniā exaudiuit pau-
peres dn̄s ⁊ vinctos ſuos nō deſpexit. Lau
dent illū celi ⁊ terra: mare ⁊ oīa reptilia in
eis. quoniā d̄s ſaluā faciet ſyō ⁊ edificabū-
tur ciuitates iude. Et ihitabūt ibi ⁊ hr̄ditate
acq̄rēt eā. Et ſemē ſeruoꝝ ei⁹ poſſidebit eā:
⁊ q diligunt nomē eius habitabunt in ea.
Victori dauid ad recordandum q̄ ſaluum
fecit eum dominus. LXIX
DEus in adiutoriū meū itēde: dn̄e ad
adiuuandū me feſtina. Cōfūdant̄ ⁊ §.eo.36
reuereant̄ q q̄rūt aiā meā. Auertātur re-
trorſū ⁊ erubeſcāt: qui volūt mihi mala. A-
uertantur ſtati erubeſcētes: q dicūt mihi eu
ge euge. Exultētur ⁊ letētur in te oēs q q̄rūt
te: ⁊ dicāt ſp magnificetur dn̄s q diligūt ſa
lutare tuū. Ego vo egenus ⁊ paup ſū deus
adiuua me. Adiutor meus ⁊ liberator me
us es tu: dn̄e ne moreris. ps d̄d. LXX
IN te dn̄e ſperaui. nō ꝯfundar i eter §.30.
nū i iuſtitia tua libera me ⁊ eripe me
Jnclina ad mē aurē tuam: ⁊ ſalua me. Eſto
mihi in deū ꝓtectorē ⁊ in locū munitū vt
ſaluū me facias. quoniā firmamētū meum
⁊ refugiū meū es tu. Deus me⁹ eripe me d̄
manu pccōris: ⁊ de manu ꝯtra legē agētis
⁊ iniq. qm̄ tu es patiētia mea dn̄e: dn̄e ſpes
mea a iuuētute mea. Jn te ꝯfirmatus ſum
ex vtero de vētre mr̄is mee tu es protector
meus. Jn te cātatio mea ſp: tāq̄ prodigiū
factus ſum multis ⁊ tu adiutor fortis. Re
pleatur os meū laude vt cātē gliā tuā: to-
ta die magnitudinē tuā. Ne ꝓijcias me in
tpe ſenectutis cū defecerit virtus mea ne d̄
relinquas me. qr dixerunt inimici mei mi-
hi: ⁊ qui cuſtodiebāt aiam meā. cōſilium fe
cerūt in vnū. Dicētes deus dereliq̄t eū pſe-
q̄mini ⁊ ꝯphēdite eū: qr nō ē q eripiat. De-
us ne elōgeris a me. d̄s me⁹ in auxiliū me-
um reſpice. Cōfūdātur: ⁊ deficiāt detrahen-
tes aīe mee: operiātur ꝯfuſiōe ⁊ pudore q
q̄rūt mala mihi. Ego aūt ſemper ſperabo: ⁊
adijciā ſuper oēm laudē tuā. Os meū ānū
ciabit iuſtitiā tuā tota die ſalutare tuū. qm̄
nō cognoui litteraturā itroibo in potentias

dñi dñe memorabor iuſtitie tue ſolius. De
us docuiſti me a iuuẽtute mea ⁊ vſqȝ nunc
ꝓnunciabo mirabilia tua. Et vſqȝ in ſene
ctã ⁊ ſeniũ ds ne derelinquas me. Donec an
nunciem brachium tuum: generationi om
ni que ventura eſt. Potentiã tuã ⁊ iuſtitiã
tuã deus vſqȝ in altiſſima que feciſti ma
gnalia deꝰ qs ſilis ſit tibi. Quãtas oñdiſti
mihi tribulationes multas ⁊ malas: ⁊ con
uerſus viuificaſti me: ⁊ de abyſſis terre ite
rũ reduxiſti me. Multiplicaſti magnificen
tiã tuã ⁊ ꝯuerſus ꝯſolatꝰ es me. Nã ⁊ ego
ꝯfitebor tibi in vaſis pſalmi veritatẽ tuam
deus: pſallaȝ tibi in cithara ſanctus iſrael.
Exultabunt labia mea cum cãtauero tibi:
⁊ aĩa mea quã redemiſti. Sed ⁊ lĩgua mea
tota die meditabitur iuſtitiã tuã: cũ cõfuſi ⁊
reueriti fuerint qui querunt mala mihi. ps
dd in ſalomone. LXXI

DEus iudiciũ tuũ regi da: ⁊ iuſtitiam
tuã filio regis. Judicare pplm tuuȝ
in iuſtitia: ⁊ paupes tuos in iudicio. Suſci
piant montes pacẽ populo: ⁊ colles iuſtitiã
Judicabit paupes populi ⁊ ſaluos faciet fi
lios pauperuȝ: ⁊ humiliabit calũniatorem
Et permanebit cũ ſole: ⁊ ante lunã: in gene
ratione ⁊ generationem. Deſcẽdet ſicut plu
uia in vellus: ⁊ ſicut ſtillicidia ſtillantia ſup
terram. Orietur in diebus eius iuſtitia ⁊ a
bundantia pacis donec auferatur luna. Et
dominabit a mari vſqȝ ad mare: ⁊ a flumi
ne vſqȝ ad terminos orbis terrarũ. Coram
illo procident ethyopes: ⁊ inimici eius terrã
lingent. Reges tharſis ⁊ inſule munera of
ferent: reges arabum ⁊ ſaba dona adducẽt
⁊ adorabũt euȝ omnes reges: ⁊ omnes gẽ
tes ſeruient ei. Quia liberabit paupereȝ a
potente: ⁊ pauperem cui non erat adiutor.
Parcet pauperi ⁊ inopi: ⁊ animas paupeꝝ
ſaluas faciet. Et vſuris ⁊ iniqtate redimet
animas eorum: ⁊ honorabile nomen eorũ
coram illo. Et viuet ⁊ dabitur ei de auro a
rabie: ⁊ adorabunt de ipſo ſemper. tota die
benedicent ei. Erit firmamẽtũ in terra in ſũ
mis montiũ: ſuper extollet ſup libanũ flu
ctus eius ⁊ florebũt de ciuitate ſicut fenuȝ
terre. Sit nomẽ eius benedictũ i ſecula an
te ſolẽ permanet nomẽ eiꝰ. Et bñdicent in
Luce.i.g ipſos oẽs tribꝰ terre oẽs gentes magnifica
bunt eũ. Bñdictus dñs deus iſrael q facit
mirabilia ſolus. Et bñdictũ nomẽ maieſta
tis eius in eternũ: ⁊ replebit maieſtate eiꝰ
ois terra: fiat fiat. ps aſaph. LXXII

QUã bonꝰ iſrael ds: his qui recto ſũt
corde. Mei aũt pene moti ſunt pe
des: pene effuſi ſunt greſſus mei. Qr zela
ui ſup iniqs: pacẽ pccõꝝ videns. Qr nõ ẽ re
ſpectus morti eoꝝ: ⁊ firmamentũ in plaga
eoꝝ. In labore hoium nõ ſunt. ⁊ cũ hoibꝰ nõ
flagellabũt. Jdõ tenuit eos ſupbia. opti ſũt
iniqtate ⁊ ipietate ſua. Prodijt qͣſi ex adi
pe iniqtas eoꝝ trãſierũt i affectũ cordis. Co
gitauerũt ⁊ locuti ſũt neqtiã: iniqtatẽ in ex
celſo locuti ſũt. Poſuert i celũ os ſuũ: ⁊ lin
gua eoꝝ trãſiuit i terrã. idõ ꝯuertet ppls me
us hic ⁊ dies plẽi iuenient i eis. Et dixerunt
quõ ſcit ds: ⁊ ſi ẽ ſcia i excelſo: Ecce ipi pccõ
res ⁊ abũdãtes i ſeculo obtinuert i diuitias
Et dixi ergo ſine cã iuſtificaui cor meũ: ⁊ laui i ẽ.25.
ter inocẽtes manꝰ meas. Et fui flagellatꝰ to
ta die: ⁊ caſtigatio mea in matutinis. Si di
cebãt: narrabo ſic: ecce nationẽ filioꝝ tuoꝝ
reprobaui. Exiſtiabã vt cognoſcerẽ h labor
ẽ añ me. Donec itrẽ i ſcũariũ dei: ⁊ itelligaȝ
in nouiſſimis eoꝝ. Uerũtñ pp dolos poſui
ſti eis. deieciſti eos dũ alleuarent. Quõ fci
ſũt in deſolationẽ: ſubito defecerũt: perierũt
pp iniqtatẽ ſuã. Uelut ſõniũ ſurgẽtiũ dñe i
ciuitate tua imaginẽ ipoꝝ ad nihilum redi
ges. Qr inflãmatũ ẽ cor meũ: ⁊ renes mei
ꝯmutati ſũt: ⁊ ad nihilũ redactus ſũ ⁊ neſci
ui. Ut iumentũ factus ſũ apud te: ⁊ ego ſp
tecum. Tenuiſti manũ dextrã meã: ⁊ in vo
luntate tua deduxiſti me: ⁊ cũ gloria ſuſce
piſti me. Quid. n. mihi eſt i celo: ⁊ a te qd
volui ſup terram? Defecit caro mea ⁊ cor
meũ: deꝰ cordis mei ⁊ ps mea ds i eternũ.
Qr ecce q elõgãt ſe a te peribũt: pdidiſti oẽs
qui fornicant abs te. Mihi ãt adherere deo
bonũ ẽ: ponere i dño deo ſpẽ meã. Ut ãnũ
ciẽ oẽs pdicatiões tuas: in portis filie ſyon
Eruditio aſaph. LXXIII

UT qd ds repuliſti in finẽ: iratꝰ ẽ furor
tuꝰ ſup oues paſce tue: Memor eſto
ꝯgregatõis tue: quam poſſediſti ab initio.
Redemiſti virgã hrditatis tue: mõs ſyon i
quo hitaſti i eo. Leua manꝰ tuas: i ſupbias
eoꝝ in finẽ: qͣnta malignatꝰ ẽ inimicꝰ i ſãcto:
Et gl'iati ſũt q oderũt te: i medio ſolẽnitatis
tue. Poſuerunt ſigna ſua ⁊ non cognoue
rũt: ſicut i exitu ſr ſũmũ. quaſi i ſilua lignoꝝ
ſecuribꝰ exciderũt ianuas eiꝰ i idipȝ: i ſecuri

Re.25.c ⁊ aſcia deiecerũt eã. Incẽderũt igni ſcũariũ
tuũ in terra: polluerũt tabernaculũ noĩs tui
Dixerũt i corde ſuo cognatio eoꝝ ſiĺ qeſce-
re faciam⁹ oẽs dies feſtos dĩ i terra. Signa
nr̃a nõ vidim⁹: iã nõ ẽ ꝓpħa: ⁊ nos nõ co-
gnoſcet ãpli⁹. Vſqꝫ q̊ d̃s iproꝑabit inimi-
cus: irritat aduerſari⁹ nomẽ tuũ in finẽ? Vt
qd auertis manũ tuã ⁊ dexterã tuã: de me-
dio ſinu tuo in finẽ. De⁹ ãt rex nr̃ añ ſecula
oꝑat⁹ ẽ ſalutẽ in medio terre. Tu ꝯfirmaſti i
ꝟtute tua mare: ꝯtribulaſti capita draconũ
in aq̃s. Tu ꝯfregiſti capita dracõis: dediſti
eũ eſcã pplis ethiopũ. Tu dirrupiſti fontes
⁊ torrẽtes. Tu ſiccaſti fluuios ethan. Tu⁹ ẽ
dies: ⁊ tua ẽ nox. Tu fabricat⁹ es auroraꝫ ⁊
ſolẽ. Tu feciſti oẽs terminos terre: eſtateꝫ: ⁊
ver: tu plaſmaſti ea. Memor eſto h⁹ inimi-
cus iproperauit dño: ⁊ ppl's inſipiẽs incita-
uit nomen tuuꝫ. Ne tradas beſtijs aĩas cõ-
fitentes tibi: ⁊ aĩas pauperꝝ tuoꝝ ne obliui-
ſcaris in finẽ. Reſpice i teſtm̃ tuũ: qr reple-
ti ſũt qui obſcurati ſũt terre domib⁹ iniq̃ta-
tũ. Ne auertat' humilis fcũs ꝯfuſus: paup
⁊ inops laudabũt nomẽ tuũ. Exurge de⁹ iu-
dica cãm tuã: memor eſto improperiorũ tu-
oꝝ q̃ ab inſipiẽte ſũt tota die. Ne obliuiſca-
ris voces inimicoꝝ tuoꝝ: ſuꝑbia eoꝝ q te o-
derunt: aſcẽdit ſemp. In finẽ ne corrũpas.
Ps cantici aſaph. LXXIIII

C Onfitebimur tibi deus ꝯfitebimur
⁊ inuocabim⁹ nomẽ tuũ. Narrabi-
mus mirabilia tua cum accepo tp̃s ego iu-
ſtitias iudicabo. Liq̃facta ẽ terra ⁊ omnes
q hitant i ea: ego ꝯfirmaui colũnas ei⁹. Di-
xi iniq̃s nolite iniq agere: ⁊ delinq̃ẽtib⁹ no-
lite exaltare cornu. Nolite extollere in altũ
cornu veſtꝝ. nolite loq aduerſus deũ iniq̃-
tatẽ. Qr neqꝫ ab oriẽte neqꝫ ab occidente:
neqꝫ a deſertis montib⁹. Qm̃ d̃s iudex ẽ.
Hunc humiliat ⁊ hũc exaltat: qr calix i ma-
nu dñi vini meri plenus mixto. Et iclinauit
ex hoc in hoc: verũtñ fex ei⁹ ñ ẽ exinanita.
bibẽt oẽs pccõres terre. Ego ãt ãnũciabo
in ſeculũ: cãtabo deo iacob. Et oĩa cornua
pccõꝝ ꝯfringaꝫ: ⁊ exaltabunt' cornua iuſti.
Victori i carmĩb⁹ ps aſaph cãtici. LXXV

N Otus in iudea d̃s in iſrael magnũ
nomẽ eius. Et factus ẽ in pace loc⁹
eius: ⁊ habitatio ei⁹ in ſyon. Ibi ꝯfregit po-
tentias: arcum ſcutum gladium ⁊ bellum.
Illuminãs tu mirabiliter a mõtib⁹ eternis
turbati ſunt oẽs inſipiẽtes corde. Dormie-
rũt ſõnuꝫ ſuuꝫ ⁊ nihil inuenerũt: oẽs viri
diuitiaꝝ in manib⁹ ſuis. ab increpatõe tua
d̃s iacob: dormitauerunt q aſcẽderunt eq̊s
Tu terribilis es ⁊ qs reſiſtet tibi: ex tũc ira
tua. De celo audituꝫ feciſti iudicium: terra
tremuit ⁊ q̃euit. Cuꝫ exurgeret in iudicium
d̃s: vt ſaluos faceret oẽs manſuetos terre.
Qm̃ cogitatio hoĩs ꝯfitebit' tibi: ⁊ reliq̃e
cogitatiõis diẽ feſtuꝫ agent tibi. Vouete: ⁊
reddite dño deo veſtro oẽs q in circuitu ei⁹
affertis munera. Terribili ⁊ ei qui aufert ſpi-
rituꝫ principuꝫ: terribili apud reges terre.
Victori ſr̃ ydituꝫ pſalmus aſaph. LXXVI

V Oce mea ad dñꝫ clamaui: voce mea J.i.4t.
ad deum ⁊ intendit mihi. In die tri-
bulationis mee dñ exquiſiui manibus me-
is nocte ꝯtra euꝫ ⁊ nõ ſum deceptus. Re-
nuit cõſolari anima mea: memor fui dei ⁊ d̃-
lectatus ſuꝫ ⁊ exercitatus ſuꝫ ⁊ defecit ſpi-
ritus meus. anticipauerunt vigilias oculi
mei: turbatus ſum ⁊ nõ ſuꝫ locutus. Cogi-
taui dies antiquos: ⁊ ãnos eternos i mẽte
habui. et meditat⁹ ſuꝫ nocte cuꝫ corde meo
⁊ exercitabar ⁊ ſcopebã ſpm̃ meuꝫ. Nũqd
in eternuꝫ ꝓijciet d̃s aut nõ apponet vt cõ-
placitior ſit adhuc. aut in finẽ miſericordiã
ſuã abſcidet a generatione in generationẽ.
aut obliuiſcet' miſeri deus: aut continebit i
ira ſua miſericordias ſuas. et dixi nunc ce-
pi h̃ mutatio dextere excelſi. memor fui ope-
rum dñi qr memor ero ab initio mirabiliũ
tuoꝝ. et meditabor in oĩbus operibus tuis
⁊ in adinuentionibus tuis exercebor. De⁹
in ſancto via tua quis deus magnus ſicut
deus noſter tu es deus qui facis mirabilia
Notã feciſti in populis ꝟtutẽ tuã redimiſti
in brachio tuo ppl'm tuuꝫ filios iacob ⁊ io-
ſeph. Viderunt te aque deus viderunt te a-
que ⁊ timuerũt: ⁊ turbati ſunt abyſſi. Mul-
titudo ſonitus aquarum: vocem dederunt
nubes. etenim ſagitte tue tranſeunt vox to-
nitrui tui in rota. alluxerunt corruſcatiões
tue orbi terre cõmota eſt ⁊ contremuit ter-
ra. In mari via tua ⁊ ſemite tue in aquis
multis ⁊ veſtigia tua non cognoſcent'. De-
duxiſti ſicut oues ppl'm tuuꝫ: in manu moy-
ſi ⁊ aaron. Eruditio aſaph. LXXVII

A Ttẽdite ppl'e me⁹ legẽ meã: iclinate Mat.13.c
aurẽ vr̃aꝫ i ꝟba oris mei apiaꝫ in
pabolis os meũ loq̃r ꝓpoſitiões ab initio

Quāta audiuimꝰ ⁊ cognouimus ea. ⁊ pr̄es
nr̄i narrauerūt nobis. Nō ſūt occultata a fi
lijs eoꝝ in generatōe altera. Narrātes lau
des dn̄i ⁊ ꝟtutes eiꝰ: ⁊ mirabilia eiꝰ q̄ fecit
Et ſuſcitauit teſtimoniū in iacob: ⁊ legē po
ſuit in iſrael. Quāta mādauit patribꝰ nr̄is
nota facere ea filijs ſuis: vt cognoſcat gn̄a
tio altera. Filij q naſcētur ⁊ exurgēt: ⁊ nar
rabūt filijs ſuis. Ut ponāt in deo ſpē ſuā ⁊
nō obliuiſcātur opeꝝ dei: ⁊ mādata eiꝰ exq
rāt. Ne fiāt ſicut pr̄es eorū gn̄atio praua ⁊
exaſperās. Gn̄atio q̄ nō direxit cor ſuū: ⁊ n̄
ē creditus cū deo ſpūs eiꝰ. Filij effrē itēdētes
⁊ mittētes arcū ꝯuerſi ſūt in die belli. Non
cuſtodierūt teſtamētū dei: ⁊ in lege eius no
luerūt ābulare: ⁊ obliti ſūt bn̄factorū eiꝰ: ⁊
mirabiliū eiꝰ q̄ oñdit eis. Corā patribꝰ eoꝝ
fecit mirabilia in terra egypti in cāpo tha
neos. Interrupit mare ⁊ perduxit eos: ⁊ ſta
Exo.14.c tuit aq̄s q̄ſi i vtre. Et deduxit eos in nube
diei: ⁊ tota nocte i luminatōe ignis. interru
Exo.17.b pit petrā in heremo: ⁊ adaq̄uit eos velut in
abyſſo multa. Et eduxit aquā de petra: ⁊ e
duxit tāq̄ȝ flumina aq̄s. Et apposuerūt ad
huc pcāre ei: i irā excitauerūt excelſū in ina
quoſo. Et tēptauerūt deū in cordibꝰ ſuis: vt
peterēt eſcā aīabꝰ ſuis. Et male locuti ſūt d̄
deo: dixerūt nūqd poterit d̄s parare mēſaȝ
in deſerto: Qm̄ percuſſit petrā ⁊ fluxerūt aq̄
⁊ torrētes inūdauerūt. Nūqd ⁊ panē pote
rit dare: aut portare mēſā pplo ſuo. iō audi
uit dn̄s ⁊ diſtulit: ⁊ ignis accēſus ē i iacob: ⁊
ira aſcēdit in iſrael. Qꝛ nō crediderūt i d̄o:
nec ſperauerūt in ſalutari eiꝰ. Et mandauit
nubibꝰ deſup: ⁊ ianuas celi aperuit. Et plu
uit illis māna ad māducādū: ⁊ panē celi d̄
Exo.36.d dit eis. Panē āgeloꝝ māducauit hō: ciba
Sap.16.c ria miſit eis in abūdātiā. Trāſtulit auſtꝝ d̄
Job.16.d celo: ⁊ iduxit i ꝟtute ſua affricuȝ. Et pluit
ſuper eos ſicut puluerē carnes: ⁊ ſicut are
nā maris volatilia pēnata. Et ceciderūt in
medio caſtroꝝ eoꝝ: circa tabnacula eoꝝ.
Et māducauerūt ⁊ ſaturati ſūt nimis: ⁊ d̄ſi
deriuȝ eoꝝ attulit eis: nō ſūt fraudati a d̄ſi
derio ſuo. adhuc eſce eoꝝ erāt in ore ipꝛoruȝ
Nu.11.g ⁊ ira dei aſcēdit ſuper eos. Et occidit pigues
eoꝝ: ⁊ electos iſrael ipediuit. in oibꝰ his pec
cauerunt adhuc: ⁊ nō crediderunt in mira
bilibꝰ eiꝰ. Et defecerunt i vāitate dies eoꝝ:
⁊ anni eoꝝ cū feſtinatiōe. Cuȝ occideret eos
q̄rebāt euȝ: ⁊ reuertebant ⁊ diluculo venie

bāt ad euȝ. Et rememorati ſūt: qꝛ d̄s adiu
tor ē eoꝝ: ⁊ d̄s excelſus redēptor eoꝝ eſt. Et
dilexerūt eū i ore ſuo: ⁊ ligua ſua mētiti ſūt
ei. Cor āt eoꝝ nō erat rectū cuȝ eo: nec fide
les hiti ſūt in teſtō eiꝰ. ipe āt ē miſericors ⁊
ꝓpitiꝰ fiet pccis eoꝝ: ⁊ nō diſperdet eos Et
abundauit vt auerteret irā ſuā: ⁊ nō accen
dit oēm irā ſuā. Et recordatꝰ ē qꝛ caro ſunt:
ſpūs vadēs ⁊ nō rediēs. quotiēs exacerba
uerūt euȝ i deſto: in irā ꝯcitauerūt eū i ina
quoſo. Et ꝯuerſi ſunt ⁊ tētauerunt deum: ⁊
ſāctuȝ iſrael exacerbauerūt. Nō ſunt recor
dati manꝰ eiꝰ die q̄ redemit eos: de māu tri
bulātis. Sicut poſuit i egypto ſigna ſua: ⁊
ꝓdigia ſua i cāpo thaneos. Et ꝯuertit in ſā Exo.7.d
guinē flumia eoꝝ: ⁊ hymbres eoꝝ ne bibe infra.104.
rēt. Miſit in eos cynomiā ⁊ cōedit eos: ⁊ ra
nā ⁊ diſperdidit eos. Et dedit erugini fructꝰ
eoꝝ ⁊ labores eoꝝ locuſte. Et occidit i gran
dine vineas eoꝝ: ⁊ moros eoꝝ in pruina. Et
tradidit grādini iumēta eoꝝ: ⁊ poſſeſſiōes
eoꝝ igni. Miſit in eos irā idignatōis ſue: i
dignationē ⁊ irā ⁊ tribulationē: imiſſiōes p
āgelos malos. Uiā fecit ſemite ire ſue: non
pepercit a morte aīaꝝ eoꝝ: ⁊ iumēta eoꝝ in
morte ꝯcluſit. Et percuſſit oē primogenitū in Exo.12.d.
terra egypti: p̄mitias oīs laboris eoꝝ in ta i.134.⁊.135.
bernaculis chā. Et abſtulit ſicut oues pplꝫ
ſuuȝ: ⁊ perduxit eos tāq̄ȝ gregē in deſerto.
Et deduxit eos in ſpe ⁊ nō timuerunt: ⁊ ini
micos eoꝝ operuit mare. Et induxit eos in
mōtē ſcificatiōis ſue: mōtē quē acq̄ſiuit d̄x
tera eiꝰ. Et eiecit a facie eoꝝ gētes: ⁊ ſorte di
uiſit eis terrā in funiculo diſtributionis. Et
hitare fecit in tabernaculis eoꝝ: tribꝰ iſrael
Et tētauerunt ⁊ exacerbauerūt deuȝ excel
ſuȝ: ⁊ teſtimonia eiꝰ nō cuſtodierūt. Et auer
terunt ſe ⁊ nō ſeruauerunt pactum: quēad
moduȝ pr̄es eoꝝ ꝯuerſi ſunt i arcuȝ prauū
In irā ꝯcitauerūt eū in collibꝰ ſuis: ⁊ i ſcul
ptilibꝰ ſuis ad emulationē eū ꝓuocauerūt
audiuit d̄s ⁊ ſpreuit: ⁊ ad nihilum redegit
valde iſrael. Et repulit tabernaculuȝ ſylo:
tabernaculuȝ ſuuȝ vbi habitauit in hoībꝰ.
Et tradidit in captiuitatē virtutē eoꝝ: ⁊ pul
chritudinē eoꝝ in manꝰ inimici. Et ꝯcluſit i
gladio populuȝ ſuuȝ ⁊ hereditatē ſuā ſpre
uit. iuuenes eoꝝ comedit ignis: ⁊ virgines
eoꝝ nō ſunt lamentate. Sacerdotes eoꝝ in
gladio ceciderunt: ⁊ vidue eoꝝ nō plorabā
tur. Et excitatus eſt tāq̄ȝ dormiēs dn̄s: tan

Reg.5.b tetes crapulatus a vino. Et percuſſit ini
micos ſuos in poſteriora opprobriū ſempi
ternū dedit illis. Et repulit tabernaculū io
ſeph: ⁊ tribū effrez nō elegit. Sed elegit tri
bū iuda: montem ſyon quē dilexit. Et edifi
cauit ſicut vnicornis ſāctificiū ſuū: in terra
i.Re.19.c quā fundauit in ſecula. Et elegit dd̄ ſeruuz
ſuū: ⁊ ſuſtulit eū de gregib⁹ ouiū de p⁹ fetā
tes accepit eū. Paſcere iacob ſeruū ſuū: ⁊
iſrael hereditatē ſuā Et pauit eos in innocē
tiā cordis ſui: ⁊ in intellectib⁹ manuū ſuaꝝ
deduxit eos. ps aſaph. LXXVIII

DEus venerūt gētes i hereditatē tuā
polluerūt tēplū ſcm̄ tuū poſuerunt
i.Mac.7.c irl'm in pomoꝝ cuſtodiā. Poſuerūt morti
cinā ſuoꝝ tuoꝝ eſcā volatilib⁹ celi: carnes
ſcōꝝ tuoꝝ beſtijs terre. Effuderūt ſanguinē
ipſoꝝ tāq̄ aquā in circuitu irl'm: ⁊ nō erat
q ſepeliret. Facti ſumus opprobriū vicinis
nr̄is: ſubſanatio ⁊ illuſio his qui in circuitu
noſtro ſūt. Uſqueq̄ dn̄e iraſceris in finē: ac
Hiere.10.d cēdetur velut ignis zelus tuus: Effūde irā
ibidem tuā in gētes q̄ te nō nouerunt: ⁊ in regna q̄
nom̄ tuū nō inuocauerūt. q2 cōederūt iacob
Eſa.64.d ⁊ locū ei⁹ deſolauerūt. Ne memineris iniq
tatuz noſtraꝝ antiquaꝝ cito anticipēt nos
miſericordie tue q2 paupes facti ſumus ni
mis. adiuua nos ds̄ ſalutaris nr̄: ⁊ pp gl'ā
nois tui dn̄e libera nos. Et ꝓpiti⁹ eſto pec
catis noſtris pp nomē tuū: ne forte dicant
in gētib⁹: vbi ē ds̄ eoꝝ. Et inoteſcāt in na
tiōib⁹ corā oculis nr̄is: vltio ſanguis ſuoꝝ
ſuoꝝ q effuſus ē. Introeat in ꝯſpū tuo: ge
mit⁹ ꝯpeditoꝝ. Scd̄z magnitudinē brachij
tuī: poſſide filios mortificatoꝝ. Et redde vi
cinis noſtris ſeptuplū in ſinu eoꝝ: iꝓpe
riū ipoꝝ qd̄ exprobrauerunt tibi dn̄e. Nos
āt ppl's tu⁹ ⁊ oues paſcue tue: ꝯfitebimur ti
bi in ſeculū. In generatione ⁊ generationē:
ānūciabim⁹ laudē tuā. Ad victoriaz ſup
lilia teſtimoniū aſaph. ps. LXXIX

QUi regis iſrael intende: q deducis
velut ouē ioſeph. qui ſedes ſup che
rubi. manifeſtare corā effrai beniami ⁊ ma
infra.eo. naſſe. Excita potētiā tuaz ⁊ veni: vt ſaluos
facias nos. Deus ꝯuerte nos: ⁊ oſ̄de faciē
tuā ⁊ ſalui erimus. Dn̄e deus ꝟtutū: q̄uſ
q3 iraſceris ſup orōnē ſui tui: cibabis nos
pane lachrimaꝝ: ⁊ potū dabis nobis in la
chrimis in menſura. Poſuiſti nos in cōtra
dictionē vicinis nr̄is ⁊ inimici nr̄i ſubſana
uerūt nos. Deus ꝟtutū ꝯuertes nos: ⁊ oſ̄ s.eo.
de faciē tuā ⁊ ſalui erimus. Uineam de egy infra.eo.
pto trāſtuliſti: eieciſti gētes ⁊ plātaſti eam.
Dux itineris fuiſti in ꝯſpcū eius: ⁊ plātaſti
radices eius ⁊ iplevit terrā. Operuit mōtes
vmbra ei⁹: ⁊ arbuſta ei⁹ cedros dei. Extēdit
palmites ſuos vſq3 ad mare: ⁊ vſq3 ad flu
mē ꝓpagines eius. Ut qd deſtruxiſti ma
cerā ei⁹: ⁊ vindemiāt eā oēs q preter grediū
tur viā: Exterminauit eā aper de ſilua: ⁊ ſin
gularis ferus depaſtus eſt eā. ds̄ ꝟtutū cō
uertere: reſpice de celo ⁊ vide: ⁊ viſita vineā
iſtā. Et pfice eā quā plātauit dextera tua: ⁊
ſr filiū hois quē ꝯfirmaſti tibi. Incēſa igni
⁊ ſuffoſſa: ab increpatōe vultuſ tui pibunt
Fiat manus tua ſup virū dextere tue: ⁊ ſup
filiuz hois quē ꝯfirmaſti tibi. Et nō diſcedi
mus a te: viuiſicabis nos ⁊ nomē tuū inuo
cabimus. Dn̄e ds̄ ꝟtutum cōuerte nos: ⁊ s.eo.
⁊ oſtēde faciē tuā ⁊ ſalui erimus. Uicto
ri in torcularibus. ps aſaph. LXXX

EXultate deo adiutori noſtro: iubilate
deo iacob. Sumite pſalmum ⁊ date
tympanum: pſalterium iocunduz cū citha
ra. Buccinate in neomenia tuba: i inſigni
die ſolēnitatis veſtre. q2 pceptū in iſrael eſt
⁊ iudiciū deo iacob. Teſtimoniuz in ioſeph
poſuit illud: cum exiret de terra egypti lin
guā quā nō nouerat audiuit. Diuertit ab
oneribus dorſuz eius. manus ei⁹ in cophi
no ſeruierūt. In tribulatione iuocaſti me: ⁊
liberaui te. exaudiui te in abſcondito tēpe
ſtatis: ꝓbaui te apud aquā ꝯtradictionis.
audi ppl's meus ⁊ preſtabor te: iſrael ſi au
dieris me nō erit in te deus recens. neq3 a
dorabis deū alienū. Ego. n. ſū dn̄s ds̄ tuuſ Exo.20.
qui eduxi te de terra egypti: dilata os tuuz
⁊ implebo illud. Et nō audiuit ppl's meus
vocē meā: ⁊ iſrael non intendit mihi. Et di
miſi eos ſm deſideria cordis eoꝝ: ibunt in
adinuētiōib⁹ ſuis. Si ppl's meus audiſſet
me iſrael. Si in vijs meis ābulaſſet. Pro
nihilo forſitan inimicos eoꝝ humiliaſſem:
⁊ ſup tribulātes eos miſiſſem manū meā.
Inimici dn̄i mentiti ſūt ei: ⁊ erit tps eoꝝ in
ſecula. Et cibauit illos ex adipe frumenti: ⁊
de petra melle ſaturauit eos. ps aſaph.

DE⁹ ſtetit i ſynagoga deoꝝ: LXXXI
i medio āt deos diiudicat. Uſqueq̄
iudicatis iniquitatē: ⁊ facies peccatorū ſu
mitis. Judicate egeno ⁊ pupillo humilez ⁊

pauperē iuſtificate. Eripite pauperez:⁊ ege
nū de manu peccōris liberate. neſcierūt ne
qz itellexerūt i tenebris ābulāt:mouebunt
Job.10.f oia fūdaméta terre. Ego dixi:dij eſtis ⁊ filij
excelſi oēs. Uos āt ſicut hoīes morieminī:
⁊ ſicut vnus de pncipib⁹ cadetis. Surge de
us iudica terrā qm̄ tu hrditatibus in oīb⁹
gētib⁹. Cāticū pſalmi aſaph. LXXXII

D Eus quis ſimilis erit tibi ne taceas
neqz cōpeſcaris deus. Qm̄ ecce ini
mici tui ſonuerūt:⁊ qui oderūt te ex
tulerūt caput. Sup populū tuū malignaue
rūt ɔſiliū:⁊ cogitauerūt aduerſus ſcōs tu
os. dixerūt venite ⁊ diſpdam⁹ eos de gēte:
⁊ nō memoref nomē iſrael vltra. Qm̄ cogi
tauerūt vnanimiter ſil' aduerſū te:teſtm̄ diſ
poſuerūt tabernacl'a idumeoꝝ ⁊ hiſmaheli
te. Moab ⁊ aggareni gebal ⁊ āmō ⁊ ama
lech alienigene cū hitātib⁹ tyꝝ. Etenī aſſur
venit cū illis:facti ſūt in adiutorium filijs
loth. Fac illis ſicut madiā ⁊ ſyſare. ſicut in
abin in torrēte cyſon. Diſperierūt in endor
facti ſūt vt ſtercus terre. Pone pncipes eo
rū ſicut oreb ⁊ zeb:⁊ zebee ⁊ ſalmanā. Oēſ
principes eoꝝ:q dixerūt hrditate poſſidea
m⁹ ſcūariū dei. Deus me⁹ pone illos vt ro
tā:⁊ ſicut ſtipulā añ faciē vēti. Sicut ignis
q ɔburit ſiluā:⁊ ſicut flāmā ɔburēs mōtes
Ita pſeqris illos in tēpeſtate tua:⁊ ira tua
turbabis eos. Imple facies eoꝝ ignominia
⁊ querēt nomē tuū dñe. Erubeſcāt ⁊ ɔturbē
tur in ſeculū ſeculi:⁊ cōfūdāt ⁊ pereant. Et
cognoſcant qꝛ nomē tibi dñs:tu ſolus altiſ
ſimus in oī terra. In finem pro torculari
bus filijs chore. Pſalmus. LXXXIII

Q Uā dilecta tabernacula tua dñe xtu
tū:cōcupiſcit ⁊ deficit anima mea in
atrio domini. Cor meū ⁊ caro mea:ex
ultauerūt in deū viuū. Etenī paſſer inuenit
ſibi domū:⁊ turtur niduz vbi ponat pullos
ſuos. Altaria tua domine virtutum rex me
us ⁊ deus meus. Beati qui hitāt in domo
tua dñe:in ſecula ſeculoꝝ laudabūt te. bea
tus vir cuius ē auxiliū abs te: aſcēſiones i
corde ſuo diſpoſuit in valle lachrimaꝝ:i lo
co quē poſuit. Etenim benedictiōem dabit
legiſlator:ibunt de virtute in virtutem:vi
debitur deus deoꝝ in ſyon. Dñe deus xtu
tum exaudi orationem meam:auribus per
cipe deus iacob. Protector noſter aſpice d
us:⁊ reſpice in faciē xpi tui. Qꝛ melior ē di
es vna in atrijs tuis ſup milia. Elegi abie
ctus eē in domo dei mei:magis q̄z hitare i
tabernaculis peccatoꝝ. Qꝛ miſericordiā ⁊
veritatē diligit deus:grāz ⁊ gliāz dabit do
min⁹. Nō puabit bōis eos q ābulāt i ino
cētia:dñe virtutū beat⁹ hō q̄ ſpat i te. Ad
victoriā filiorū chore cāticū. LXXXIIII

B Enedixiſti dñe terrā tuā:auertiſti ca
ptiuitatē iacob. Remiſiſti iniquitatē
plebis tue:operuiſti oia peccata eoꝝ. Miti
gaſti oēm irā tuā:auertiſti ab ira idignatio
nis tue. Cōuerte nos deus ſalutaris noſter
⁊ auerte iram tuā a nobis. Nūqd i eternuz
iraſceris nobis:aut extēdes irā tuā a gña
tione in generationē. Deus tu ɔuerſus vi
uificabis nos:⁊ plebs tua letabit i te. Oñ
de nobis dñe miam tuā:⁊ ſalutare tuū da
nobis. Audiā qd loqt i me dñs ds:qm̄ lo
quet pacē i plebē ſuā. Et ſup ſcōs ſuos:⁊ i
eos q ɔuertūt ad cor. Uerūtñ ppe timētes
eū ſalutare ipſius:vt ihabitet gloria in ter
ra noſtra. Miſericordia ⁊ veritas obuiaue
runt ſibi:iuſtitia ⁊ pax oſculate ſūt. Ueritaſ
d terra orta ē:⁊ iuſtitia de celo proſpexit. Et
eni dñs dabit benignitatē ⁊ terra nr̄a dabit
fructū ſuū. Iuſtitia añ eū ambulabit:⁊ po
net in via greſſus ſuos. orō dd. LXXXV

I Nclina dñe aurē tuā ⁊ exaudi me qꝛ
inops ⁊ paup ſuz ego. Cuſtodi aiam
meā qm̄ ſcūs ſuz:ſaluū fac ſeruū tuū deus
meus ſperantē in te. Miſerere mei dñe qm̄
ad te clamaui tota die:letifica aiaz ſerui tui
qm̄ ad te dñe aiam meā leuaui. qm̄ tu dñe Joelis.2.c
ſuauis ⁊ mitis:⁊ multe mīe oibus inuocā
tib⁹ te. Auriб⁹ pcipe dñe orōnē meā ⁊ itēde
voci deprecatiōis mee. In die tribulatiōis
mee clamaui ad te:qꝛ exaudiſti me:nō ē ſi
milis tui i dijs dñe:⁊ non eſt ſm opera tua.
Oēs gētes q̄ſcūqz feciſti venient ⁊ adora
būt corā te dñe:⁊ glorificabūt nomē tuuz.
qm̄ magnus es tu ⁊ faciēs mirabilia:tu es
deus ſolus. Deduc me dñe i via tua:⁊ igre
diat i xitate tua:letet cor meū vt timeat no
mē tuū. Cōfitebor tibi dñe ds meus in toto ō.9.a.f.
corde meo:⁊ glificabo nomē tuū i eternuz.
qꝛ mia tua magna ē ſup me:⁊ eruſti animā
meā ex iferno iferiori. Deus iniq ſurrexert
ſup me ⁊ ſynagoga potētū q̄ſiert aiaz meā
⁊ nō pponuerūt te in ɔſpectu ſuo. Et tu dñe infra.110.
ds miſerator ⁊ miſericors:patiēs ⁊ multe i 44.
miſericordie:⁊ verax. Reſpice in me ⁊ miſe ō.14

rere mei: da imperiū tuū puero tuo: ꝛ ſaluū
fac filiū ancille tue. Fac mecū ſignū i bonū
vt videāt q oderūt me: ꝛ ↄfundant̄ qm̄ tu
dn̄e adiuuiſti me ꝛ ↄſolat⁹ es me. Ps can
tici filioꝝ chore. LXXXVI

Fundamēta eius in mōtib⁹ ſanctis:
diligit dn̄s portas ſyon ſup oia tab-
nacula iacob. Glioſa dicta ſūt de te ciuitas
dei. Memor ero raab ꝛ babylōis: ſciētium
me. Ecce alienigene ꝛ tyr⁹ ꝛ ppl's ethyopū:
hi fuerūt illic. Nūqd ſyō dicet hō ꝛ hō na-
t⁹ ē i ea: ꝛ ipe fūdauit eā altiſſim⁹. Dn̄s nar-
rauit i ſcripturis pplꝫ: ꝛ pncipū hoꝝ q fue
rūt i ea. Sicut letātiū oiuz: hitatio ē i te. Cā
ticū pſalmi filijs chore i finē, p malahat ad
rūdēdū itellect⁹ hemā ezraite. LXXXVII

Domine dn̄s ſalutis mee: in die clama
ui ꝛ nocte corā te. Intret in cōſpectu
tuo orō mea: inclina aurē tuā ad pcē
meā. qꝛ repleta eſt malis anima mea: ꝛ vita
mea inferno appropinquauit. Eſtimat⁹ ſuz
cū deſcēdētib⁹ in lacū: fact⁹ ſuz ſicut hō ſine
adiutorio inter mortuos liber. Sicut vulne
rati dormiētes i ſepulchris: quoꝝ nō es me
mor āplius: ꝛ ipi de manu tua repulſi ſunt
Poſuerunt me in lacu iferiori: in tenebro-
ſis ꝛ in vmbra mortis. Sup me ↄfirmatus
ē furor tu⁹: ꝛ oēs fluct⁹ tuos induxiſti ſuper
me. Lōge feciſti notos meos a me: poſuerūt
me abhominationē ſibi. Tradit⁹ ſuz ꝛ nō e-
grediebar: oculi mei lāguerūt p inopia. Cla
maui ad te dn̄e: tota die expādi ad te man⁹
meas. Nūqd mortuis facies mirabilia: aut
medici ſuſcitabūt: ꝛ ↄfitebūt̄ tibi? Nunqd
narrabit aliqs i ſepulchro miaz tuā: ꝛ ꝟita
tē tuā i pditionē? Nūqd cognoſcent̄ i tene-
bris mirabilia tua ꝛ iuſtitia tua in terra ob
liuionis? Et ego ad te dn̄e clamaui: ꝛ mane
orō mea pueniet te. Ut qd dn̄e repellis orō
nē meā: auertis faciē tuā a me? Paup ſum
ego: ꝛ i laborib⁹ a iuuētute mea: exaltat⁹ āt
humiliat⁹ ſuz ꝛ ↄturbat⁹. In me trāſierunt
ire tue: ꝛ terrores tui ↄturbauerūt me. Cir-
cūdederūt me ſicut aqua tota die: circūdede
rūt me ſimul. Elōgaſti a me amicū ꝛ ꝓxiuz
ꝛ notos meos a miſeria. Eruditio ethan
ezraite. LXXXVIII

Miſericordias dn̄i in eternū cātabo
in generatione ꝛ generationē: ānū-
ciabo ꝟitatē tuā in ore meo. qm̄ dixiſti i e-
ternuz miſericordia edificabit̄ in celis: ppa
rabitur ꝟitas tua in eis. Diſpoſui teſtm̄ e-
lectis meis iuraui dd̄ ſuo meo: vſqꝫ in eter
nū pparabo ſemē tuū. Et edificabo in gene
ratione: ꝛ generationē ſedē tuā. Cōfitebunt̄
celi mirabilia tua dn̄e: etenī ꝟitatē tuā i ec
cleſia ſcōꝝ. qm̄ qs in nubib⁹ eq̄bit̄ dn̄o: ſi-
milis erit deo i filijs dei? De⁹ q glificat̄ i cō
ſilio ſcōꝝ: magn⁹ ꝛ terribilis ſup oēs q i cir
cuitu ei⁹ ſūt. Dn̄e ds ꝟtutū qſ ſilis tibi? po
tēs es dn̄e ꝛ ꝟitas tua i circuitu tuo. Tu dn̄a
ris ptāti maris: motū āt fluctuū ei⁹ tu miti-
gas. Tu hūiliaſti ſicut vulneratū ſupbū in
brachio ꝟtutis tue diſpdiſti inimicos tuos
Tui ſūt celi ꝛ tua ē terra: orbē terre ꝛ pleni-
tudinē ei⁹ tu fūdaſti: aqlōez ꝛ mare tu crea-
ſti. Thabor ꝛ hermō i noie tuo exultabunt
brachiū tuū cū potētia. Firmet̄ man⁹ tua ꝛ
exaltet̄ dextera tua: iuſtitia ꝛ iudiciū ppara
tio ſedis tue. Mia ꝛ ꝟitas pcedēt faciē tuā
beat⁹ ppl's q ſcit iubilatōez. Dn̄e i lumine
vultus tui ābulabūt: ꝛ i noie tuo exultabūt
tota die: ꝛ in iuſtitia tua exaltabūt̄. qm̄ glo
ria virtutis eoꝝ tu es ꝛ in beneplacito tuo
exaltabit̄ cornu noſtꝝ. qꝛ dn̄i ē aſſūptio no
ſtra: ꝛ ſci iſrael regis noſtri. Tūc locut⁹ es i
viſiōe ſcis tuis: ꝛ dixiſti: poſui adiutoriū in
potēte ꝛ exaltaui electū de plebe mea. Inue
ni dd̄ ſuū meū: oleo ſcō meo vnxi eū. Ma-
n⁹ enī mea auxiliabit̄ ei: ꝛ brachiū meū cō
firmabit euz. Nihil ꝓficiet inimicus in eo:
ꝛ filius iniquitatis non apponet nocere ei.
Et ↄcidā a facie ipſius inimicos eius: ꝛ odi
entes euz in fugā ↄuertā. Et veritas mea ꝛ
mia mea cuz ipſo: ꝛ in noie meo exaltabit̄
cornu eius. Et ponā in mari manum eius:
ꝛ in fluminibus dexterā ei⁹. Ipe inuocabit
me pater meus es tu: deus me⁹ ꝛ ſuſceptor
ſalutis mee. Et ego primogenituz ponā il-
lū excelſū pre regibus terre. In eternuz ſer
uabo illi miaz meā: ꝛ teſtm̄ meū fidele ipi.
Et ponā in ſeculū ſeculi ſemē ei⁹: ꝛ thronū
ei⁹ ſicut dies celi. Si āt dereliqrint filij ei⁹
legē meā: ꝛ in iudicijs meis nō ābulauerit
Si iuſtitias meas ꝓphanauerint: ꝛ māda-
ta mea non cuſtodierint. Uiſitabo in virga
iniquitates eoꝝ: ꝛ in verberibus pccā eoꝝ.
Miſericordiā autē meā nō diſpergā ab eo
neqꝫ nocebo ei in veritate mea. Neqꝫ pro-
phanabo teſtm̄ meū: ꝛ que procedūt de la-
bijs meis nō faciā irrita. Semel iuraui in
ſcō meo ſi dd̄ mētiar: ſemē eius in eternum

manebit.Et tron⁹ ei⁹ ſicut ſol ĩ ꝯſpcu̅ meo ⁊
ſicut luna pfecta i eternu̅:⁊ teſtis i celo fide-
lis.Tu vero repuliſti ⁊ deſpexiſti: diſtuliſti
xp̄z tuu̅.Auertaſti teſtm̅ ſerui tui ꝓphana
ſti in terra ſcu̅ariu̅ ei⁹.Deſtruxiſti oe̅s ſepeſ
ei⁹ poſuiſti firmame̅tu̅ ei⁹ formidine̅.Diri-
puerunt eu̅ oe̅s tra̅ſeu̅tes via̅:factus ẽ oppro-
briu̅ vicinis ſuis.Exaltaſti dextera̅ depme̅-
tiu̅ eu̅ letificaſti oe̅s inimicos ei⁹.Auertiſti
adiutoriu̅ gladij eius:⁊ no̅ es auxiliat⁹ ei i
bello.Deſtruxiſti eu̅ ab emu̅datione:⁊ ſede̅
eius in terra colliſiſti.Minoraſti dies tp̄is
ei⁹:pfudiſti eu̅ co̅fuſio̅e.Uſqueq̄ dn̄e auer
tis i fine̅ exardeſcet ſicut ignis ira tua:Me
morar̄ q̄ mea ſubſta̅tia:nu̅gd.n.va̅e ꝯſtitui
ſti oe̅s filios hoiu̅z:Quis ẽ ho̅ q viuet ⁊ n̄
videbit morte̅ eruet aiam ſua̅ de manu ife-
ri.Ubi ſu̅t miſericordie tue antiq̄ dn̄e ſicut
iuraſti dd̄ i ꝟitate tua.Memor eſto dn̄e op
probrij ſeruoꝝ tuoꝝ:qd̄ ꝯtinui in ſinu meo
multaꝝ ge̅tiu̅.Qd̄ exprobrauerunt inimici
tui dn̄e qd̄ exprobrauerunt ꝯmutatione̅ xp̄i
tui.Benedict⁹ dn̄s in eternu̅:fiat fiat.Oro
moyſi hominis dei. LXXXIX

Dñe refugiu̅z factus es nobis a
generatione in generatione̅.Priuſ-
q̄z mo̅tes fiere̅t aut formaret̄ terra ⁊ orbis
a ſeculo:⁊ in ſeculum tu es ds̄.Ne auertas
hoie̅z in hu̅ilitate̅z:⁊ dixiſti ꝯuertimini filij
hoim̄.Qm̄ mille anni an̄ oculos tuos:ta̅
q̄z dies heſterna q̄ pterijt.Et cuſtodia in no
cte que pro nihilo hn̄tur eoꝝ a̅ni eru̅t.Ma
ne ſicut herba tranſeat:mane floreat ⁊ tra̅-
ſeat:veſpe decidat induret ⁊ areſcat.Quia
defecim⁹ in ira tua ⁊ i furore tuo turbati ſu
m⁹.Poſuiſti iniq̄tates noſtras i ꝯſpcu̅ tuo
ſclm̄ nr̄z in illuminato̅e vult⁹ tui.Qm̄ oe̅s
dies nr̄i defecerunt:⁊ in terra tua̅ defecimus.
Anni nr̄i ſicut aranea meditabunt̄ dies an Gen̄.6.a
noꝝ nr̄oꝝ in ipſis ſeptuagita annis.Si au̅t Eccl.16.a
in pote̅tatib⁹ octogita a̅ni:⁊ a̅pli⁹ eoꝝ labor
⁊ dolor.qm̄ ſupuenit ma̅ſuetudo:⁊ corripie
mur.quis nouis ptate̅ ire tue:⁊ p̄ timor tuo
ira̅ tua̅ dinumerare:Dextera̅ tua̅ ſic notam
fac:⁊ eruditos corde in ſapia.Conuertere do
mine vſqueq̄ ⁊ depcabilis eſto ſup ſeruos
tuos.Repleti ſum⁹ mane miſericordia tua.
exultauim⁹ ⁊ delectati ſumus in oibus die-
b⁹ nr̄is.Letati ſum⁹ ꝓ dieb⁹ q̄b⁹ nos humi
liaſti:annis q̄bus nos vidim⁹ mala.Reſpi
ce in ſeruos tuos ⁊ in opa tua ⁊ dirige filioſ
eoꝝ.Et ſit ſple̅dor dn̄i dei nr̄i ſup nos:⁊ opa
manum nr̄aꝝ dirige ſuper nos:⁊ opus ma
nuum noſtraꝝ dirige.ps̄. XC

Qui habitat i adiutorio altiſſimi:i ꝓ
tectio̅e dei celi ꝯmorabit̄.Dicet dn̄o
ſuſceptor me⁹ es tu:⁊ refugiu̅ meu̅ ds̄ me⁹
ſpabo in eu̅.qm̄ ipe liberauit me de laqueo
vena̅tiu̅:⁊ a ꝟbo aſpo.Scapulis ſuis obu̅
brabit tibi:⁊ ſub pe̅nis eius ſpabis.Scuto
circundabit te veritas ei⁹ no̅ timebis a tio-
re nocturno.a ſagitta vola̅te in die a nego-
cio pambula̅te in tenebris ab incurſu ⁊ de
monio meridiano.Cade̅t a latere tuo mille:
⁊ decem milia a dextris tuis:ad te a̅t no̅ ap
propinq̄bit.Uerum̄ oculis tuis ꝯſiderabiſ
⁊ retributione̅ pcco̅ꝝ videbis.qm̄ tu es do
mine ſpes mea:altiſſimu̅ poſuiſti refugiu̅z
tuu̅.No̅ accedet ad te malu̅:⁊ flagellu̅ non
appropinq̄bit tabernaculo tuo.qm̄ ange- Math.4.a
lis ſuis mandauit de te vt cuſtodia̅t te i oi- Luce.4.b
b⁹ vijs tuis.In manib⁹ portabu̅t te ne for-
te offendas ad lapide̅ pede̅ tuu̅.Sr̄ aſpide̅
⁊ baſiliſcu̅ a̅bulabis:⁊ ꝯculcabis leonem ⁊
dracone̅.qm̄ in me ſpauit liberabo eu̅:ꝓte
ga̅ eu̅ qm̄ cognouit nome̅ meu̅z.Clamauit
ad me ⁊ ego exaudia̅ eu̅ cu̅ ipſo ſu̅ in tribu-
latione:eripia̅ eu̅ ⁊ glorificabo eu̅.Longitu
dine dieꝝ replebo eu̅:⁊ oſte̅da̅ illi ſalutare
meu̅. ps̄ cantici in die ſabbati. XCI

Bonu̅ ẽ ꝯfiteri dn̄o:⁊ pſallere nomi-
ni tuo altiſſime.ad a̅nu̅cia̅du̅ mane
miſericordia̅ tua̅:⁊ ꝟitate̅ tua̅ per noctem.
In decachordo pſalterio cu̅ ca̅tico in citha-
ra.q2 delectaſti me dn̄e in factura tua:⁊ in
opib⁹ ma̅uu̅ tuaꝝ exultabo.qua̅ magnifica
ta ſu̅t opa tua dn̄e:nimis ꝓfunde facte ſu̅t infra.103.
cogitatio̅es tue.Uir inſipie̅s no̅ cognoſcet:
⁊ ſtultus no̅ itelliget h̄.cu̅ exorti fuerint pec
catores ſicut fenu̅:⁊ appuerit oe̅s q opant̄
in iniq̄tatem.Ut intereant in ſeculu̅ ſeculi
tu a̅t altiſſim⁹ in eternu̅ dn̄e.qm̄ ecce inimi
ci tui dn̄e:qm̄ ecce inimici tui pibu̅t:⁊ diſp-
ge̅tur oe̅s q opant̄ iniquitate̅.Et exaltabit̄
ſicut vnicornis cornu meu̅ ⁊ ſenectus mea
in miſericordia vberi.Et deſpexit ocul⁹ me-
us inimicos meos ⁊ in ſurge̅tib⁹ in me ma
lignantib⁹ audiet auris mea.Juſtus vt pal
ma florebit ſicut cedrus libani multiplica-
bitur.Plantati in domo dn̄i: in atrijs do-
mus dei noſtri florebu̅t.adhuc multiplica-
bunt̄ in ſenecta vberi ⁊ bene patie̅tes eru̅t

vt annunciẽt. Quõ rectus dñs ds nr̃: ꝛ nõ
eſt iniqtas in eo. Laus cantici in die ante
ſabbatuꝫ quãdo fundata eſt terra. XCII

Dominus regnauit decorẽ indut⁹ eſt
indut⁹ eſt dñs fortitudinẽ ꝛ pcixit ſe.
Eten iſirmauit orbẽ terre q nõ cõmouebit
Parata ſedes tua extũc a ſeculo tu es. Ele
uauerũt flumia dñe: eleuauerũt flumia vo
cẽ ſuã. Eleuauerũt flumina fluctus ſuos a
vocib⁹ aquarũ multarũ. Mirabiles elatio
nes maris: mirabilis in altis dñs. Teſtimo
nia tua credibilia fcã ſũt nimis: domuꝫ tuã
decet ſanctitudo domine in longitudine die
rum. Pſalmus. XCIII

Deus vltionũ dñs: ds vltionũ libere
egit. Exaltare q iudicas terrã: redde
retributionẽ ſupbis. Vſqꝫquo peccõres dñe
vſqueq̃ peccõres gliabũtur. Effabunt ꝛ lo
q̃nt iniqtatẽ: loq̃nt oẽs q opant iniuſtitiã
Populũ tuũ dñe hũiliauerũt: ꝛ hrditatem
tuã vexauerũt. Viduã ꝛ aduenã iterfecerũt
ꝛ pupillos occiderũt. Et dixerũt nõ videbit
dñs: nec itelliget ds iacob. Intelligite inſipi
entes in populo: ꝛ ſtulti aliqñ ſapite. Qui
plãtauit aurẽ nõ audiet: aut q finxit oculũ
nõ ꝯſiderat. Qui corripuit gẽtes nõ argu
et: q docet hoiẽ ſciaꝫ. Dñs ſcit cogitatões
1.Cor.3.b hoium: qm̃ vane ſunt. Btũs hõ quẽ tu eru
dieris dñe: ꝛ de lege tua docueris euꝫ. Vt
mitiges ei a diebus malis: donec fodiatur
peccatori fouea. Quia non repellet domi
nus plebẽ ſuã: ꝛ hrditatẽ ſuã nõ derelinq̃t
Quoadusqꝫ iuſtitia ꝯuertat in iudiciuꝫ: ꝛ q
iuxta illã oẽs q recto ſunt corde. Quis con
ſurget mihi aduerſus malignãtes: aut qs
ſtabit mecuꝫ aduerſus operantes iniqtateꝫ?
Niſi q: dñs adiuuit me: paulominꝰ hitaſſet
in inferno aia mea. Si dicebã mot⁹ ẽ pes me
us: miſicordia tua dñe adiuuabat me. Se
cũdũ multitudinẽ doloꝝ meoꝝ i corde meo
ꝯſolatões tue letificauerunt aiaꝫ meã. Nũ
qd adheret tibi ſedes iniqtatis: q fingis la
borẽ in pcepto. Captabunt in aiaꝫ iuſti: ꝛ ſã
guinẽ inocẽtẽ ꝯdẽnabunt. Et fact⁹ eſt mihi
dñs in refugiũ: ꝛ de⁹ me⁹ in adiutoriuꝫ ſpei
mee. Et reddet illis iniqtatẽ ipſoꝝ: ꝛ in ma
litia coꝝ diſpdet eos diſperdet illos domin⁹
deus noſter. ps. XCIIII

Venite exultem⁹ dño: iubilem⁹ deo ſalu
tari nr̃o. Preoccupem⁹ faciẽ eius ꝛ i
ꝯfeſſione: ꝛ in pſalmis iubilemus ei.
Qm̃ de⁹ magnus dñs: ꝛ rex magn⁹ ſup oẽs
deos. Q: in manu eius ſũt oẽs fines terre:
ꝛ altitudines mõtiũ ipſi⁹ ſunt. Qm̃ ipſi⁹ eſt
mare: ꝛ ipſe fecit illud: ꝛ ſiccã man⁹ ei⁹ forma
uerũt. Venite adorem⁹ ꝛ pcidamus: ꝛ plore
mus añ dñꝫ q fecit nos: q: ipſe eſt ds nr̃. Et
nos populus paſcue eius: ꝛ oues man⁹ ei⁹.
Hodie ſi vocẽ ei⁹ audieritis: nolite obdura Hebre.3.b
re corda vr̃a. Sicut in irritatõe: ſm diẽ tẽta
tionis in deſerto. Vbi tẽtauerũt me pres vr̃i 7.4.b
pbauerũt ꝛ viderũt opa mea. Quadragin
ta annis offenſus fui gñatõi illi: ꝛ dixi ſem
per hi errãt corde. Et iſti nõ cognouerũt vias
meas: vt iuraui in ira mea ſi intrabunt in re
quiem meam. ps. XCV

Cantate dño cãticũ nouũ: cãtate dño 1.Pa.19.c
oĩs terra. Cãtate dño ꝛ bñdicite nomi
ni eius: annũciate de die in diẽ ſaluta
re eius. Annũciate in gẽtes gliaꝫ eius: i oi
bus pplis mirabilia ei⁹. Qm̃ magn⁹ dñs ꝛ
laudabilis nimis: terribilis ſup oẽs deos. ſ.47
Qm̃ oẽs dij gẽtiũ demõia: dñs ãt celos fe
cit. Cõfeſſio ꝛ pulcritudo in ꝯſpectu eius Eccl.43.d
ſcimonia ꝛ magnificẽtia in ſcificatõe ei⁹. Af
ferte dño patrie gẽtiũ: afferte dño gloriaꝫ ꝛ ſ.28.
honorẽ: afferte dño gloriã noi eius. Tollite
hoſtias ꝛ introite in atria ei⁹: adorate dñm
in atrio ſcõ eius. Cõmoueat a facie ei⁹ vni
uerſa terra: dicite in gẽtib⁹: q: dñs regnauit
Eteni correxit orbẽ terre q nõ cõmouebitur
iudicabit populos i eqtate. Letent celi ꝛ ex
ultet terra: cõmoueat mare ꝛ plenitudo ei⁹:
gaudebũt cãpi: ꝛ oia q̃ in eis ſunt. Tũc exul
tabũt oia ligna ſiluarũ a facie dñi q: venit:
qm̃ venit iudicare terrã. Iudicabit orbem
terre in equitate: ꝛ populos in veritate ſua. infra.97
Pſalmus. XCVI

Dominus regnauit exultet terra: leten
tur inſule multe. Nubes ꝛ caligo in
circuitu eius: iuſtitia ꝛ iudiciũ corre
ctio ſedis eius. Ignis ante ipm pcedet: ꝛ in
flãmabũt in circuitu inimicos eius. Alluxe
runt fulgura ei⁹ orbi terre: vidit ꝛ cõmota
eſt terra. Montes ſicut cera fluxerunt a fa
cie dñi: a facie dñi oĩs terra. Annũciauerũt
celi iuſtitiã eius: ꝛ viderũt oẽs ppli gloriaꝫ
ei⁹. Cõfundant oẽs qui adorãt ſculptilia: ꝛ
q gloriant in ſimulacris ſuis. Adorate euꝫ
oẽs angeli eius: audiuit ꝛ letata ẽ ſyon. Et Hebre.1.b
exultauerunt filie iude: pp iudicia tua domi ſ.47
ne. Quoniam tu dñs altiſſimus ſup oẽm

Amos.5.o. terrã:nimis exaltatus es ſup omnes deos.
Qui diligitis dñm odite malũ:cuſtodit dñs
aias ſcõꝝ ſuoꝝ:de manu peccatoris libera-
uit eos. Lux orta eſt iuſto:⁊ rectis corde le-
titia. Letamini iuſti in dño:⁊ ꝯfitemini me-
morie ſanctificatõis eius. ps. XCVII
CAntate dño canticũ nouũ: qꝛ mira-
bilia fecit. Saluauit ſibi dextera eiꝰ
⁊ brachiũ ſcm̃ eius. Notũ fecit dñs ſaluta
re ſuũ:in ꝯſpectu gẽtiũ reuelauit iuſtitiam
Eſa.52.e. ſuã. Recordatꝰ eſt miſericordie ſue:⁊ veri-
tatis ſue domui iſrael. Uiderũt oẽs termini
terre ſalutare dei nr̃i:iubilate dño ois terra
cãtate ⁊ exultate ⁊pſallite. Pſallite dño in
cithara in cithara ⁊ voce pſalmi:in tubis du
ctilibus ⁊ voce tube cornee. Jubilate in cõ
ſpectu regis dñi:moueaꝛ mare ⁊ plenitudo
eiꝰ:orbis terraꝝ q hitãt in eo. Flumia plau
dent manu:ſimul mõtes exultabũt a cõſpe
ctu dñi:quoniam venit iudicare terram. Ju
ſ.95 dicabit orbem terrarum in iuſtitia: ⁊ popu
los in equitate. ps. XCVIII
DOminus regnauit iraſcanꝛ ppli q
ſedes ſup cherubin: moueaꝛ terra.
Dñs in ſyon magnꝰ:⁊ excelſus ſup oẽs po
pulos. Cõfitenꝛ noi tuo magno: qm̃ terribi
le ⁊ ſcm̃ eſt:⁊ honor regis iudiciũ diligit. Tu
paraſti directões:iudiciũ ⁊ iuſtitiã in iacob
tu feciſti. Exaltate dñm deũ nr̃m:⁊ adorate
infra.eodẽ ſcabellũ pedũ eius:qm̃ ſanctũ eſt. Moyſes
⁊ aaron in ſacerdotibus eius: ⁊ ſamuel iter
eos q inuocant nomẽ eius. Jnuocabãt dñz
⁊ ipſe exaudiebat eos:in colũna nubis loq
baꝛ ad eos. Cuſtodiebãt teſtimonia eius: ⁊
ꝑceptũ qđ dedit illis. Dñe dś nr̃ tu exaudi
ebas eos deus:tu propitius fuiſti eis: ⁊ vl-
ciſcens in omnes adinuentiones eorum.
ſ.eo. Exaltate dñm deũ nr̃m:⁊ adorate in monte
ſancto eius:quoniã ſanctus dñs dś noſter
ps in confeſſione. XCIX
ſ.65. IUbilate deo ois terra: ſeruite dño in
letitia. Jntroite in ꝯſpectu eius:in ex
ultatione. Scitote quoniã dominus ipſe dś
ipſe fecit nos ⁊ nõ ipſi nos. Populus eius
⁊ oues paſcue eius introite portas eius in
confeſſione atria eius in hymnis cõfitemi
ni illi. Laudate nomen eius:quoniã ſuauis
eſt dñs:in eternuz miſericordia eius ⁊ vſqꝫ
in gñatione ⁊ generationem veritas eius.
ps ipſi dauid. C
MIſericordiã ⁊ iudicium cantabo ti-
bi domine:pſallam ⁊ intelligam in via im-
maculata quando venies ad me. Peram-
bulabã in innocẽtia cordis mei:i medio do
mus mee. Non proponebam ante oculos
meos rez iniuſtã facientes preuaricationes
odiui. Nõ adheſit mihi cor prauuz declinã-
tẽ a me malignũ non cognoſcebã. Detrahẽ-
tẽ ſecreto proximo ſuo hunc perſequebar.
Supbo oculo ⁊ inſatiabili corde:cũ hoc nõ
edebã. Oculi mei ad fideles terre:vt ſedeãt
mecũ:ambulãs in via imaculata h mihi mi
niſtrabat. Nõ hitabit in medio domꝰ mee:
q facit ſuperbiã:q loquiꝛ iniqua non direxit
in ꝯſpectu oculoꝝ meoꝝ. Jn matutino inter
ficiebã oẽs peccatores terre vt diſperderem
de ciuitate domini oẽs opantes iniquitatẽ.
Oro pauperis cũ anxiaretur ⁊ coram dño
effunderet precem ſuam. CI
DOmine exaudi orõnẽ meã:⁊ clamor infra.141.
meus ad te veniat. Nõ auertas faci
em tuã a me in quacunqꝫ die tribulor incli
na ad me aurẽ tuã. Jn quacunqꝫ die inuo- infra.137.
cauero te:velociter exaudi me. Qꝛ defecerũt
ſicut fumus dies mei:⁊ oſſa mea ſicut cremi
um aruerũt. Percuſſus ſum vt fenuz ⁊ aru
it cor meũ:qꝛ oblitus ſuz comedere panem
meũ. A voce gemitus mei adheſit os meũ
carni mee. Silis factus ſuz pellicano:ſolitu
dinis factꝰ ſum ſicut nicticorax in domicilio.
Uigilaui ⁊ factus ſum ſicut paſſer ſolitariꝰ
in tecto. Tota die exprobrabãt mihi inimi-
ci mei:⁊ qui laudabant me aduerſuz me iu
rabant. Qꝛ cinerẽ tanqꝫ panẽ mãducabaz:
⁊ poculũ meũ cũ fletu miſcebã. A facie ire i
dignationis tue:qꝛ eleuãs alliſiſti me. Dies
mei ſicut vmbra declinauerũt:⁊ ego ſicut fe
nũ arui. Tu ãt dñe in eternũ pmanes: ⁊ me
moriale tuũ in gñatõe ⁊ gñationẽ. Tu exur
gens miſereberis ſyon:qꝛ tps miſerẽdi eius
qꝛ venit tps. Qm̃ placuerũt ſuis tuis lapi
des eiꝰ:⁊ terre eiꝰ miſerebunꝛ. Et timebunt
gẽtes nomẽ tuũ dñe:⁊ oẽs reges terre gliaz
tuã. Qꝛ edificauit dñs ſyon:⁊ videbitur in
glia ſua. Reſpexit in orõnẽ humiliũ: ⁊ non
ſpreuit ꝑcez eoꝝ. Scribanꝛ h in gñatõe alte
ra:⁊ populus q creabiꝛ in te laudabit dñz
Qꝛ pſpexit de excelſo ſcõ ſuo dñs:de celo in
terrã aſpexit. Ut audiret gemitꝰ cõpeditoꝝ
vt ſolueret filios interẽptoꝝ. Ut ãnuncient
nomẽ dñi in ſyon:⁊ laudẽ eiꝰ in irl'm. Jn cõ
ueniẽdo populos in vnũ ⁊ reges vt ſeruiãt

dño. Rñdit ei i via virtutis ſue paucitatez
diež meož nũcia mihi. Ne reuoces me i di
midio diež meož in generatõe ⁊ generatio
Hebre.i.d. né anni tui. Initio tu dñe terram fundaſti: ⁊
Ibidem. opa manuũ tuaž ſunt celi. Ipſi pibũt tu át
Ibidem. pmanes: ⁊ oés ſicut veſtiméñ veteraſcent.
Et ſicut optoriũ mutabis eos ⁊ mutabunť:
tu át idé ipſe es: anni tui nõ deficiét. Filij ſer
uož tuož nõ hitabunt: ⁊ ſemen eož in ſecu
luz diriget. ps ipſi dd. CII

Benedic aĩa mea dño: ⁊ oĩa q̃ intra me ſunt noĩ ſcõ eius. Benedic aĩa mea dño: ⁊ noli obliuiſci oés retributiones eius q pꝑpitiať oĩbus iniqtatibus tuis: q ſanat oés infirmitates tuas. qui redemit de interitu vitã tuã: q coronat te i miſicordia ⁊ miſerationibus. qui replet in bonis deſiderium tuũ: renouabiť vt aquile iuuétus tua. Faciens miſericordias dñs: ⁊ iudiciũ oib⁹ iniuriaz patientib⁹. Notas fecit vias ſuas moyſi filijs iſrael volũtates ſuas. Miſerator ⁊ miſericors dñs: lõganimis ⁊ multũ miſericorſ Nõ in ppetuũ iraſceť neq; i eternũ cõminabitur. Nõ ꝟm pccã nr̃a fecit nobis neq; ꝟm iniqtates nr̃as retribuit nobis. qm̃ ꝟm altitudiné celi a terra corroborauit miſericordiaz ſuã ſup timétes ſe: quãtũ diſtat ortus ab occidéte: lõge fecit a nobis iniqtates nr̃as quõ miſereť pr̃ filioꝝ miſert⁹ eſt dñs timétibus ſe: qm̃ ipſe cognouit figmétũ nr̃m. Recordat⁹ é qm̃ puluis ſum⁹: hõ ſicut fenũ dies ei⁹ tãq; flos agri ſic efflorebit. quoniam ſpũs ptrãſibit i illo: ⁊ nõ ſubſiſtet ⁊ nõ cognoſcet ãpli⁹ locũ ſuũ. Mia át dñi ab eťno ⁊ vſq; i eternũ ſup timétes eũ. Et iuſtitia illi⁹ in filios filioꝝ: hiſ q ſuãt teſtm̃ ei⁹. Et memores ſũt mãdatoꝝ ipſi⁹ ad faciedũ ea. Dñs i celo pauit ſedé ſuã: ⁊ regnũ ipſi⁹ oĩbus dñabiť. Bñdicite dño oés ãgeli eius potétes virtute: faciẽtes verbũ illius ad audiẽdã vocem ſmonũ eius. Bñdicite dño oés ꝟtutes ei⁹ miniſtri eius q facitis volũtaté eius. Bñdicite dño oĩa opa eius: in oĩ loco dñationis eius: bñdic aĩa mea dño. ps ipſi dd. CIII

b Benedic aĩa mea dño dñe ds me⁹ magnificatus es vehemẽter. Cõfeſſioné ⁊ decoré iduiſti: amictus lumine ſicut veſtiméto. Extẽdés celũ ſicut pellé: q tegis aqs ſupiora eius. qui ponis nubé aſcẽſum
Heb.i.c. tuũ: q ãbulas ſup pénas vẽtorum. qui facis angelos tuos ſpũs ⁊ miſtros tuos igné vrẽté. qui fundaſti terrã ſup ſtabilitaté ſuaz nõ inclinabiť in ſeculũ ſeculi. Abyſſus ſicut veſtimẽtũ amictus eius ſup mõtes ſtabũt aque. Ab icrepatõe tua fugiét a voce tonitrui tui formidabũt. Aſcédũt montes ⁊ deſcédũt cãpi: in locũ qué fũdaſti eis. Terminũ poſuiſti qué nõ trãſgredienť: neq; conuertétur opire terrã. qui emiſſis fõtes in cõuallibus: iter mediũ mõtiũ ptrãſibũt aque Potabũt oés beſtie agri: expectabũt onagri i ſiti ſua. Sup ea volucres celi hitabũt: de medio petraꝝ dabũt voces. Rigãs mõtes de ſupioribus ſuis: de fructu opeꝝ tuorũ ſatiabiť terra. Producés fenuz iumétis ⁊ herbã ſuituti hoĩuz. Ut educas pané de
terra: ⁊ vinuz letificet cor hoiſ. Ut exhilaret infra.146.
facié in oleo: ⁊ pãnis cor hoĩs ꝯfirmet. Saturabũť ligna cãpi ⁊ cedri libani q̃s plãtauit: illic paſſeres nidificabũt. Herodij dom⁹ dux é eoꝝ: mõtes excelſi ceruis petra refugiuz herinacijs. Fecit lunã in tpe ſol cognouit occaſuz ſuuz. Poſuiſti tenebras ⁊ fcã é nox i ipſa ptrãſibunt oés beſtie ſilue. Catuli leonuz rugiétes vt rapiãt ⁊ q̃rãt a deo eſcaz ſibi. Ort⁹ é ſol ⁊ ꝯgregati ſunt: ⁊ i cubilibus ſuis collocabunť. Exibit hõ ad op⁹ ſuum: ⁊ ad opationé ſuã vſq; ad veſpuz. quam ma
gnificata ſunt opa tua dñe: oĩa in ſapiã feci ſ.9i.
ſti: ipleta é terra poſſeſſione tua. Hoc mare magnuz ⁊ ſpatioſuz manibus: illic reptilia q̃z nõ eſt numerus. Aĩalia puſilla cum magnis: illic naues ptrãſibunt. Draco iſte qué formaſti ad illudéduz ei: oĩa a te expectant vt des illis eſcã in tpe. Dante te illis colligent: apiente te manuz tuã oĩa iplebuntur bonitate. auertéte át te facié turbabuntur: auferes ſpirituz eoꝝ ⁊ deficiét. ⁊ in puluerez ſuuz reuertétur. Emitte ſpirituz tuuz ⁊ creabunť: ⁊ renouabis facié terre. Sit gloria domini in ſeculuz: letabiť dñs in opibus ſuis Qui reſpicit terrã ⁊ facit eã tremere. q tan
git mõtes ⁊ fumigãt. Cantabo dño in vita infra.145.
mea: pſallã deo meo q̃zdiu ſuz. Jocundum ſit ei eloquz meuz: ego vero delectabor in dño. Deficiét peccãres a terra ⁊ iniq ita vt ñ ſint: bñdic aĩa mea dño. Alľa. CIIII

Confitemini dño ⁊ iuocate nomé ei⁹
ãnunciate iter gẽtes opa eius. Can i.pa.16.b.
tate ei ⁊ pſallite ei: narrate oĩa mirabilia ei⁹ Eſa.12.b.
Laudamini in noĩe ſcõ eius: letetur cor q̃rẽtiuz dñz. querite dñm ⁊ ꝯfortamini: querite

faciē eiꝰ ſep. Memētote mirabiliū eiꝰ q̄ fe
cit: ꝓdigia eiꝰ ⁊ iudicia oris eiꝰ. Semē abra
am ſui eius: filij iacob electi eiꝰ. Ipſe domi
nus deꝰ nr̄ ī vniuerſa terra iudicia eiꝰ. Me
mor fuit in ſcl'z teſtamēti ſui verbi qđ māda
uit in mille generationes. Qđ diſpoſuit ad
abraā: ⁊ iuramēti ad yſaac. Et ſtatuit illđ ia
cob in ꝓceptū: ⁊ iſrl'i teſtamētū eternū. Di
cēs tibi dabo terrā chanaā: funiculū heredi
tatis vr̄e. Cū' eēnt numero breui: pauciſſimi
⁊ incole eius. Et ptrāſierūt de gēte in gentē:
⁊ de regno ad populū alteꝝ. Nō reliq̄t hoīez
i. Pa. i6. c. nocere eis: ⁊ corripuit pro eis reges. Nolite
tāgere xp̄os meos: ⁊ in ꝓph'is meis nolite
malignari. Et vocauit famē ſup terram ⁊ oē
firmamētū panis ꝯtriuit. Miſit ante eos vi
ruz: in ſeruū venūdatus eſt ioſeph. Humili
auerūt in cōpedibus pedes eiꝰ: ferrū pertrā
ſijt aiam eius donec veniret v̄bū eiꝰ. Eloq
uz dn̄i inflāmauit eū: miſit rex ⁊ ſoluit euz:
p̄nceps populoꝝ ⁊ dimiſit eū. Cōſtituit euz
dn̄m domus ſue ⁊ principē oīs poſſeſſionis
ſue. Ut erudiret principes eius ſicut ſemet
ipſuz: ⁊ ſenes eius prudētiā doceret. Et itra
uit iſrael in egyptū ⁊ iacob accola fuit ī ter
rā chā. Et auxit populū ſuū vehemēter ⁊ fir
mauit eū ſup inimicos eius. Conuertit cor
eoꝝ vt odirent populū eius: ⁊ dolū facerent
in ſeruos eius. Miſit moyſez ſeruū ſuū aa
s. 77 ron quē elegit ip̄m. Poſuit in eis verba ſi
Exo. 7. d. gnoꝝ ſuoꝝ ⁊ ꝓdigioꝝ in terram chā. Miſit
tenebras ⁊ obſcurauit: ⁊ nō exacerbauit ſer
mones ſuos. Cōuertit aq̄s eoꝝ in ſanguinē
⁊ occidit piſces eoꝝ. Et dedit terra eoꝝ ranas
in penetralibꝰ reguz ipſoꝝ. Dixit ⁊ venit cy
nomia ⁊ cynifes in oībus finibus eoꝝ. Po
ſuit pluuias eoꝝ grādinē: ignē cōburentez
in terra ipſoꝝ. Et ꝑcuſſit vineas eoꝝ ⁊ ficul
neas eorū: ⁊ ꝯtriuit lignū finiū eoꝝ. Dixit, ⁊
venit locuſta ⁊ brucꝰ: cuius nō erat numerꝰ
Et comedit omne fenū in terra eoꝝ: ⁊ come
dit oēm fructū terre eoꝝ. Et ꝑcuſſit oē p̄mo
genitū in terra eoꝝ: p̄mitias oīs laboris eo
rū. Et eduxit eos cū argēto ⁊ auro: ⁊ nō erat
in tribubus eoꝝ infirmus. Letata ē egyptꝰ
in ꝓfectōe eoꝝ: q2 incubuit timor eoꝝ ſuper
eos. Expādit nubē ī ꝓtectionē eoꝝ: ⁊ ignem
vt luceret eis ꝑ noctē. Petierūt ⁊ venit co
turnix ⁊ pane celi ſaturauit eos. Dirupit pe
trā ⁊ fluxerūt aq̄: abierūt in ſicco flumina.
q2 memor fuit verbi ſci ſui qđ habuit ad
abraā puerū ſuū. Et eduxit populū ſuuz in
exultatōe: ⁊ electos ſuos ī letitia. Et dedit il
lis regiones gētiū: ⁊ labores populoꝝ poſſe
derūt. Ut cuſtodiāt iuſtificatōes eius: ⁊ legē
eius requirant. Alla. alleluya. CV

Confitemini dn̄o qm̄ bonꝰ: qm̄ ī ſecu Judith. i3
luz miſericordia eius. Quis loquet̄ po infra. 106.
tētias dn̄i: auditas faciet oēs laudes eius.
Bti q cuſtodiūt iudiciū: ⁊ faciūt iuſtitiā in
oī tp̄e. Memēto nr̄i dn̄e in bn̄placito popu
li tui: viſita nos in ſalutari tuo. Ad vidēdū
in bonitate electoꝝ tuoꝝ: ad letādū in leti
tia gētis tue: vt lauderis cū hereditate tua.
Peccauimꝰ cū p̄ribus nr̄is: iniuſte egimus Judith. 7.
iniq̄tatē fecimus. Patres nr̄i in egypto nō
intellexerūt mirabilia tua: nō fuerūt memo
res multitudinis miſericordie tue. Et irrita
uerūt aſcēdētes in mari ī mari rubro: ⁊ ſal
uauit eos ꝓp nomē ſuū: vt notā faceret po
tētiā ſuā. Et increpuit mare rubrū: ⁊ exicca
tū eſt: ⁊ deduxit eos in abyſſis ſicut in deſer
to. Et ſaluauit eos de manu odientiū: ⁊ rede
mit eos de manu inimici. ⁊ operuit aq̄ tribu Exo. i4. g
lantes eos: vnus ex eis nō remāſit. Et credi
derūt verbis eius: ⁊ laudauerūt laudē eius
Cito fecerūt obliti ſunt operū eiꝰ: ⁊ nō ſuſti
nuerūt ꝯſiliū eius. Et ꝯcupierūt ꝯcupiſcen
tiā in deſerto: ⁊ tētauerunt deū in inaq̄ſo. Et
dedit eis petitionē ipſoꝝ: ⁊ miſit ſaturitatē ī
aias eoꝝ. Et irritauerūt moyſen in caſtris aa
ron ſanctū dn̄i. Apta eſt terra ⁊ deglutiuit Nu. i6. d.
dathan ⁊ operuit ſup ꝯgregationē abyron.
Et exarſit ignis in ſynagoga eoꝝ: flāma cō
buſſit pccōres. Et fecerunt vitulū in oreb: ⁊
adorauerūt ſculptile. Et mutauerūt gl'iam
ſuaz in ſilitudinē vituli comedētis fenum.
Obliti ſunt deū q ſaluauit eos: q fecit ma
gnalia in egypto mirabilia in terra chā ter
ribilia in mari rubro. Et dixit vt diſperderet
eos ſi nō moyſes electus eius ſteuſſet in cō
fractione in ꝯſpectu eiꝰ. Ut auerteret iram
eius ne diſꝑderet eos ⁊ ꝓ nihilo habuerūt
terrā deſiderabilē. Nō crediderūt verbo eiꝰ
⁊ murmurauerūt in tabernaculis ſuis non
exaudierūt vocē dn̄i. Et eleuauit manū ſuā
ſup eos: vt ꝓſterneret eos ī deſerto. Et vt de
iceret ſemē eoꝝ ī natōibꝰ: ⁊ diſꝑgeret eos ī
regionibꝰ: ⁊ initiati ſūt beelphegor ⁊ come
derūt ſacrificia mortuoꝝ. Et irritauerūt euz
in adinuētionibꝰ ſuis: ⁊ multiplicata ē ī eis
ruina. Et ſtetit finees ⁊ placuit: ⁊ ceſſauit

quaſſatio. Et reputatũ eſt ei in iuſtitiam: in
generatione ⁊ generationẽ vſqꝫ in ſempiter
nũ. Et irritauerũt eũ ad aquas ꝯtradictõis:
⁊ vexatus eſt moyſes pp eos: qꝛ exacerba
uerunt ſpũ3 eius. Et diſtinxit in labijs ſuis:
nõ diſpdiderũt gentes: qs dixit dñs deꝰ il
lis. Et ꝯmixti ſũt iter gẽtes ⁊ didicerũt opa
eoꝝ ⁊ ſeruierũt ſculptilibꝰ eoꝝ: ⁊ factũ ẽ illis i
ſcãdalu3. Et imolauerũt filios ſuos ⁊ filias
ſuas demonijs. Et effuderũt ſanguinẽ inocẽ
tem: ſanguine3 filioꝝ ſuoꝝ ⁊ filiaꝝ ſuaꝝ qs
ſacrificauerũt ſculptilibꝰ chanaa3. Et iterfe
cta ẽ terra in ſanguinibus: ⁊ cõtaminata ẽ i
operibus eoꝝ: ⁊ fornicati ſũt in adinuẽtioni
bus ſuis. Et iratus ẽ furore dñs in populũ
ſuũ: ⁊ abhominatus ẽ hereditatẽ ſuam. Et
tradidit eos in manus gentiũ ⁊ domiati ſũt
eoꝝ q oderũt eos. Et tribulauerũt eos inimi
ci eoꝝ: ⁊ hũiliati ſũt ſub manibus eoꝝ: ſepe
liberauit eos. Ipſi ãt exacerbauerũt eũ in cõ
ſilio ſuo: ⁊ hũilitati ſũt in iniqtatibꝰ ſuis. Et
vidit cũ tribularẽt ⁊ audiuit orationẽ eoꝝ.
memor fuit teſtamẽti ſui: ⁊ penituit eu3 ſm
multitudinẽ miſericordie ſue. Et dedit eos i
miſericordias: i cõſpectu oiu3 q ceperãt eos.
Saluos fac nos dñe deus nr: ⁊ ꝯgrega nos
de natiõibꝰ. Et ꝯfiteamur nomini ſcõ tuo:
⁊ gloriemur in laude tua. Bñdictꝰ dñs deꝰ
iſrael a ſeculo ⁊ vſqꝫ in ſeculũ: ⁊ dicet oĩs po
pulus fiat fiat. Alleluia. CVI.

udit.13.c. nfra.117. Confitemini dño qm̃ bonꝰ: qm̃ i ſecu
lu3 miſericordia eius. Dicãt q redẽpti
ſũt a dño: qs redemit de manu inimici: ꝺ re
giõibꝰ ꝯgrẽgauit eos. A ſolis ortu ⁊ occaſu:
ab aqlone ⁊ mari. Errauerũt i ſolitudine ⁊ in
inaqſo viã ciuitatis hitaculi non inuenerũt. E
infra.eo. ſurientes ⁊ ſitiẽtes: aĩa eoꝝ in ipſis defecit. Et
clamauerũt ad dñm cũ tribularent ⁊ de ne
ceſſitatibꝰ eoꝝ eripuit eos. Et deduxit eos i
infra.eo. viam rectã vt irẽt i ciuitatẽ hitationis. Cõfi
teant dño miſericordie eius ⁊ mirabilia eiꝰ
filijs hominu3. Qꝛ ſatiauit animam ianem
⁊ aĩam eſurientẽ ſatiauit bonis. Sedẽtes in
tenebris ⁊ i vmbra mortis: vinctos i mẽdi
citate ⁊ ferro. Qꝛ exacerbauerũt eloqa dei
⁊ ꝯſilium altiſſimi irritauerũt. Et humiliatũ
ẽ in laboribus cor eoꝝ ⁊ infirmati ſũt nec fu
eodem.7. it q adiuuaret. Et clamauerũt ad dñm cum
nfra eodẽ tribularentur: ⁊ de neceſſitatibus eoꝝ libera
uit eos. Et eduxit eos de tenebris: ⁊ vmbra
mortis ⁊ vicula eoꝝ diripuit. Cõfiteant dño
miſericordie eiꝰ: ⁊ mirabilia eius filijs homi
nũ. Qꝛ cõtriuit portas ereas: ⁊ vectes fer
reos cõfregit. Suſcepit eos de via iniqtatis
eoꝝ pp iiuſtitias.n. ſuas hũiliati ſũt. Oẽ3 eſ
ca3 abhoiata ẽ aĩa eoꝝ: ⁊ appropinquerunt
vſqꝫ ad portas mortis. Et clamauert ad do s.eodem.7.
minũ cũ tribularent: ⁊ de neceſſitatibꝰ eoꝝ infra.eodẽ.
liberauit eos. Miſit vbũ ſuũ ⁊ ſanauit eos:
⁊ eripuit eos de iteritõibꝰ eoꝝ. Cõfiteant dño s.eodem.7.
miſericordie eius ⁊ mirabilia eius filijs ho infra.eodẽ.
minũ. Et ſacrificẽt ſacrificiũ laudis: ⁊ annũ
ciẽt opa eius i exultatiõe. Qui deſcẽdũt ma
re in nauibꝰ: faciẽtes opationẽ in aqs mul
tis. ipſi viderũt opa dñi: ⁊ mirabilia eiꝰ in ꝓ
fũdo. Dixit ⁊ ſtetit ſpũs pcelle ⁊ exaltati ſũt
fluctus eius. Aſcẽdũt vſqꝫ ad celos ⁊ deſcẽ
dunt vſqꝫ ad abyſſos: anima eoꝝ i malis ta
beſcebat. Turbati ſunt ⁊ moti ſũt ſicut ebri
us: ⁊ omnis ſapiẽtia eoꝝ deuorata ẽ. Et cla s.eodem.
mauerũt ad dominũ cũ tribularẽt: ⁊ de ne
ceſſitatibꝰ eoꝝ eduxit eos. Et ſtatuit pcella3
eius i aurã: ⁊ ſiluerũt fluctus eius. Et letati
ſũt qꝛ ſiluerũt: ⁊ deduxit eos i portũ volũta s.eodem.
tis eoꝝ. Cõfiteant dño miſericordie eiꝰ: ⁊ mira
bilia eiꝰ filijs hominũ. Et exaltẽt eu3 i eccle
ſia plebis: ⁊ i cathedra ſenioꝝ laudẽt eũ. po
ſuit flumia i dſerto: ⁊ exitꝰ aqꝝ i ſiti. Terrã fru
ctiferã i ſalſuginẽ: a malitia ihabitãtiũ i ea.
Poſuit dſertũ i ſtagna aqꝝ: ⁊ terrã ſine aq
i exitꝰ aqꝝ. Et collocauit illic eſuriẽtes: ⁊ ꝯſti
tuerũt ciuitatẽ habitatiõis. Et ſeminauerũt
agros ⁊ plãtauerũt vineas: ⁊ fecerũt fructũ
natiuitatis. Et benedixit eis ⁊ multiplicati
ſunt nimis: ⁊ iumẽta eoꝝ nõ minorauit. Et
pauci facti ſũt: ⁊ vexati ſũt a tribulatõe ma
loꝝ ⁊ dolore. Effuſa ẽ ꝯtẽtio ſup pricipes: ⁊
errare fecit eos i inio: ⁊ nõ in via. Et adiuuit
paupem de iopia: ⁊ poſuit ſicut oues famili
as. videbunt recti ⁊ letabunt: ⁊ oĩs iniqtas
oppilabit os ſuũ. Quis ſapiens ⁊ cuſtodiet Job.22.c.o
hec: ⁊ itelliget miſericordias domini? Cãti
cum pſalmi dauid. CVII.

Paratũ cor meũ deus paratũ cor meũ s.5.6.
cantabo ⁊ pſalla3 in glia mea. Exur
ge pſalteriũ ⁊ cithara: exurgã diluculo. Con
fitebor tibi in populis dñe: ⁊ pſallã tibi i na
tionibꝰ. Qꝛ magna ẽ ſup celos mia tua: ⁊ vſ
que ad nubes veritas tua. Exaltare ſup ce
los deꝰ: ⁊ ſup oẽm terrã glia tua: vt liberẽt
dilecti tui. Saluu3 fac dextera tua ⁊ exaudi
me deꝰ locutus ẽ in ſcõ ſuo. Exaltabo ⁊ diui

daꝫ ſicbimã: ꝛ ꝯuallẽ tabernaculoꝝ dimeti
ar. Meus ẽ galaad ꝛ meꝰ ẽ manaſſes ꝛ effra
im ſuſceptio capitis mei. Juda rex meꝰ: mo
ab lebes ſpei mee. Jn idumeã extẽdã calcia
mentũ meũ: mihi alienigene amici ſci ſunt.
Quis deducet me in ciuitatẽ munitã: qs de
ducet me vſqꝫ in idumeã? Nõne tu ds q re
puliſti nos: ꝛ nõ exibis ds in ꝟtutibus nr̃is
Da nobis auxiliũ de tribulatõe qꝛ vana ſa
lus hoĩs. Jn deo faciemus virtutẽ: ꝛ ipſe ad
nihilũ deducet inimicos noſtros. Jn finẽ
pſalmus dauid. LVIII

DEus laudẽ meã ne tacueris: qꝛ os
peccatoris ꝛ os doloſi ſup me apertũ
eſt. Locuti ſunt aduerſũ me lingua doloſa ꝛ
ſmonibus odij circũdederũt me ꝛ expugna
uerũt me gratis. Pro eo vt me diligerent d
trahebãt mihi: ego aũt orabã. Et poſuerunt
aduerſũ me mala pro bonis: ꝛ odiũ pro dile
ctione mea. Cõſtitue ſup eũ peccatorẽ: ꝛ dia
bolus ſtet a dextris eius. Cũ iudicaꝛ exeat
Act.i.d. ꝯdẽnatus: ꝛ oĩo eius fiat in pecc̃m. Fiãt dies
eius pauci: ꝛ epiſcopatũ eius accipiat alter.
Fiãt filij eius orphani: ꝛ vxor eiꝰ vidua. Nu
tãtes trãſferanꝛ filij eius ꝛ mẽdicẽt: ejiciãꝛ
de hitationibꝰ ſuis. Scruteꝛ fenerator oẽm
ſbaꝫ eius: ꝛ diripiãt alieni labores eiꝰ. Nõ
ſit illi adiutor: nec ſit q miſereaꝛ pupillis eiꝰ
Fiãt nati eius in interitũ: in gñatõe vna de
leatur nomẽ eius. Jn memoriã redeat iniq
tas patrũ eius in ꝯſpectu dñi: ꝛ pecc̃m mr̃is
eius nõ deleaꝛ. Fiãt ꝯtra dñꝫ ſp: ꝛ diſpeat d
terra memoria eoꝝ: pro eo q nõ ẽ recorda
tus facere miſericordiã. Et pſecutus eſt ho
minẽ inopẽ ꝛ mẽdicũ: ꝛ cõpũctũ corde mor
tificare. Et dilexit maledictionẽ ꝛ veniet ei:
ꝛ noluit benedictionẽ ꝛ elõgabiꝛ ab eo. Et
induit maledictionẽ ſicut veſtimẽtuꝫ: ꝛ itra
uit ſicut aqua in interiora eius: ꝛ ſicut oleuꝫ
in oſſibus eius. Fiat ei ſicut veſtimentuꝫ q̃
operiꝛ: ꝛ ſicut zona qua ſp precingiꝛ. Hoc
opus eoꝝ qui detrahunt mihi apud dñm: ꝛ
qui loquunꝛ mala aduerſus aĩam meam.
Et tu dñe dñe fac mecũ pp nomẽ tuũ: quia
ſuauis eſt miſericordia tua. Libera me: qꝛ
egenus ꝛ pauper ego ſuꝫ: ꝛ cor meũ ꝯturba
tum eſt intra me. Sicut vmbra cũ declinat
ablatus ſuꝫ: ꝛ excuſſus ſuꝫ ſicut locuſte. Ge
nua mea infirmata ſũt a ieiunio: ꝛ caro mea
imutata eſt pp oleũ. Et ego factus ſum opꝓ
probriũ illis: viderũt me ꝛ mouerũt capita
ſua. Adiuua me dñe ds meꝰ: ſaluũ me fac ꝓ
pter miſericordiã tuã. Et ſciãt qꝛ manꝰ tua
hec: ꝛ tu dñe feciſti eã. Maledicẽt illi ꝛ tu be
nedices. qui iſurgũt in me ꝯfundanꝛ: ſeruꝰ
ãt tuus letabiꝛ. Induanꝛ qui detrahũt mi
hi pudore: ꝛ operianꝛ ſicut diploide ꝯfuſiõe
ſua. Cõfitebor dño nimis in ore meo: ꝛ i me
dio multoꝝ laudabo eũ. Qꝛ aſtitit a dextris
pauperis: vt ſaluã faceret a pſeqñtibꝰ aĩam
meã. ps. dd. CIX

DIxit dñs dño meo: ſede a dextris me Math.22.
is. Donec ponaꝫ inimicos tuos: ſca Hebre.10
bellũ pedũ tuoꝝ. Uirgã virtutis tue emittet 1.Cor.15.c
dñs ex ſyon: dñare in medio inimicoꝝ tuoꝝ
Tecũ principiũ in die virtutis tue in ſplẽdo
ribus ſanctoꝝ ex vtero ante luciferũ genui
te. Jurauit dñs ꝛ nõ penitebit eũ: tu es ſacer Hebre. 7
dos in eternũ ſm ordinẽ melchiſedech. Do
minus a dextris tuis cõfregit in die ire ſue
reges. Judicabit in nationibꝰ iplebit ruinas
conquaſſabit capita in terrã multorum. De
torrente in via bibit propterea exaltauit ca
put. Alleluya. CX

COnfitebor tibi domine in toto cord
me: in conſilio iuſtorum ꝛ ꝯgregatio s.9.ꝛ.137
ne. Magna opa dñi: exqſita in oẽs volũta
tes eius. Confeſſio ꝛ magnificẽtia opꝰ eiꝰ: ꝛ
iuſticia eius manet in ſeculũ ſeculi. Memo
riã fecit mirabiliũ ſuoꝝ miſericors ꝛ miſera
tor dñs: eſcã dedit timẽtibus ſe. Mẽor erit
in ſeculũ teſtamẽti ſui: virtutẽ operũ ſuorum
annunciabit populo ſuo. Ut det illis heredi
tatem gentium: opa manuũ eius veritas ꝛ
iudicium. Fidelia oĩa mandata eius: confir
mata in ſeculũ ſeculi: facta in veritate ꝛ eq
tate. Redemptionẽ miſit dñs populo ſuo:
mandauit in eternũ teſtamẽtũ ſuũ. Sanctũ Job.28.d.
ꝛ terribile nomẽ eius: initiũ ſapiẽtie timor Pro.i.a
dñi. intellectus bonus oĩbus facientibꝰ eũ 9.b.Ecc.i
laudatio eius manet in ſeculũ ſeculi. Alla.
Reuerſionis aggei ꝛ zacharie. CXI

BEatus vir qui timet dñm: in mãdatiſ
eius volet nimis. Potẽs in terra e
rit ſemen eius: generatio rectorum benedi
cetur. Gloria ꝛ diuitie in domo eius: ꝛ triſti
tia eius manet in ſeculum ſeculi. Exortum
eſt in tenebris lumen rectis: miſericors ꝛ mi
ſerator ꝛ iuſtus. iocundus homo qui miſe
retur ꝛ commodat: diſponit ſermones ſuos
in iudicio: qꝛ in eternum non cõmouebitur
in memoria eterna erit iuſtus: ab auditiõe

malanõ timebit. Paratũ cor eiꝰ ſperare in
dñō: ꝯfirmatũ eſt cor eius: nõ cõmouebitur
.Cor.9.c. donec deſpiciat inimicos ſuos. Diſperſit de
dit paupibus: iuſtitia eius manet in ſeculũ
ſeculi: cornu eiꝰ exaltabiť in gloria. Pecca
tor videbit ⁊ iraſceť: dentibus ſuis fremet ⁊
tabeſcet: deſideriũ peccatoꝝ pibit. Alľa.
Alleluya. CXII
ifra.134. Laudate pueri dñm: laudate nomẽ do
Job.1.d. mini. Sit nomen domini benedictũ
ex hoc nunc ⁊ vſq3 in ſeculũ. a ſolis ortu vſ
q3 ad occaſũ: laudabile nomẽ dñi. Excelſus
ſr oẽs gẽtes dñs: ⁊ ſup celos glia eiꝰ. Quis
ſicut dñs deꝰ nr̃: q̃ i altis habitat ⁊ humilia
.Re.2.b. reſpicit i celo ⁊ i terra. Suſcitãs a terra iopẽ
⁊ de ſtercore erigẽs paupem. Ut collocet eũ
cũ pncipibus: cũ principibus ppli ſui. Qui
habitare facit ſterilẽ in domo: matrẽ filiorũ
letantẽ. Alleluia. CXIII.
Exo.13.a. In exitu iſrael ď egypto: domꝰ iacob
de pplo barbaro. Fcã ẽ iudea ſcifica
tio eius: iſrľ poteſtas eiꝰ. Mare vidit ⁊ fugit
iordanis cõuerſus eſt retrorſuz. Mõtes ex
ultauerũt vt arietes: ⁊ colles ſicut agni ouiũ
Quid ẽ tibi mare ꝙ fugiſti: ⁊ tu iordanis q2
ꝯuerſus es retrorſuz. Mõtes exultaſtis vt
arietes: ⁊ colles ſicut agni ouiũ. a facie do
mini mota ẽ terra: a facie dei iacob. Qui cõ
uertit petram in ſtagna aquarum: ⁊ rupẽ in
fontes aquarum. Nõ nobis dñe nõ nobis:
infra.137 ſ3 noi tuo da gliam. Sup mĩa tua ⁊ veritate
tua: ne qñ dicãt gẽtes vbi ẽ deꝰ eoꝝ. Deꝰ ãt
nfra.134. nr̃ i celo: oĩa q̃cũq3 voluit fecit. Simulacra
Sap.15.b. gẽtiũ argẽtũ ⁊ auꝝ: opa manuũ hoiuz. Os
hñt ⁊ nõ loqueť. oculos habẽt ⁊ nõ videbũt
aures habent ⁊ non audiant: nares habent
⁊ non odorabunt. Manus habent ⁊ nõ pal
pabunt: pedes habent ⁊ non ambulabunt
ifra.134. non clamabunt in gutture tuo. Similes il
lis fiant q faciunt ea: ⁊ oẽs qui confidunt i
eis. Domus iſrael ſperauit in dño: adiutor
⁊ ꝓtector eoꝝ eſt. Domꝰ aaron ſperauit i do
mino: adiutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eoꝝ eſt. Qui ti
ment dñm ſperauerunt in dño adiutor eoꝝ
⁊ ꝓtector eoꝝ eſt. Dñs memor fuit noſtri ⁊
benedixit nobis. Benedixit domui iſrael:
benedixit domui aaron. Benedixit omnibꝰ
qui timent dñm puſillis cũ maioribus. adĳ
ciat dñs ſuper vos: ſuper vos ⁊ ſup filios ve
ſtros. Benedicti vos a domino: qui fecit ce
lum ⁊ terram. Celum celi domino: terrã au

tem dedit filijs hominum. Non mortui lau
dabunt te domine neq3 oẽs qui deſcendũt i
infernum. Sed nos qui viuimus benedici
mꝰ domino: ex hoc nunc ⁊ vſq3 in ſeculum.
Alleluya. CXIIII
Dilexi: qm̃ exaudiet dñs vocẽ orõnis s.17.
mee. Quia inclinauit aurẽ ſuã mihi:
⁊ in diebus meis inuocabo. Circũdederunt
me dolores mortis: ⁊ pericula inferni inue
nerunt me. Tribulationem ⁊ dolorem inue
ni: ⁊ nomen domini inuocaui. O domine li
bera animam meã miſericors dñs ⁊ iuſtus
⁊ deus noſter miſeretur. Cuſtodiens paruu
los dñs humiliatus ſum ⁊ liberauit me. Cõ
uertere aĩam meã in requiẽ tuã: q2 dñs be
nefecit tibi. Q2 eripuit aĩaz meã de morte: s.55.
oculos meos a lachrymis: pedes meos a la
pſu. Placebo domino: in regione viuorũ.
Pſalmus. CXV
Credidi pp qđ locutus ſũ: ego autẽ
humiliatus ſuz nimis. Ego dixi in 2.Cor.4.c
exceſſu meo: oĩs homo mẽdax. Quid retri
buã dño pro oĩbus q̃ retribuit mihi. Calicẽ Ro.3.a.
ſalutaris accipiã: ⁊ nomẽ dñi inuocabo. Uo
ta mea dño reddã corã oĩ populo eius: pre infra.eo.
cioſa in conſpectu dñi mors ſanctoꝝ eius.
O dñe q2 ego ſeruus tuus: ego ſeruus tuꝰ
⁊ filius ancille tue. Diripuiſti vincula mea Sap.9.a.
tibi ſacrificabo hoſtiã laudis: ⁊ nomẽ domi
ni inuocabo. Uota mea dño reddã in ꝯſpe
ctu oĩs ppli eius: in atrijs domus dñi: i me s.eo.
dio tui hieruſalẽ. Alľa. alľa. CXVI
Laudate dñz oẽs gẽtes: laudate eum
oẽs populi. Qm̃ ꝯfirmata ẽ ſup nos Ro.15.c.
miſericordia eiꝰ: ⁊ veritas dñi manet i eter
num. Alleluya. alleluya. CXVI
Confitemini domino qm̃ bonus: qm̃
c in ſeculum miſericordia eius. Dicat s.104.⁊.105
nunc iſrael quoniaz bonus: quoniaz ⁊.106.i.135.
in ſeculum miſericordia eius. Dicat nũc do Judith.13.c
mus aaron qm̃ bonus: qm̃ in ſeculũ miſi
cordia eius. Dicãt nũc q timẽt dñz: qm̃ in
ſeculũ miſicordia eiꝰ. De tribulatõe iuoca
ui dñz: ⁊ exaudiuit me i latitudie dñs. Dñs Hebre.13.c
mihi adiutor: nõ timebo qd faciat mihi hõ
Dñs mihi adiutor: ⁊ ego deſpiciã inimicos
meos. Bonũ eſt ꝯfidere in dño q̃3 cõfidere
in homine. Bonũ eſt ſperare in dño: q̃3 ſpe
rare in principibus. Omnes gẽtes circũde
derũt me: ⁊ in noie dñi q2 vltus ſum in eos.
Circundantes circũdederũt me: ⁊ in nomie

domini qꝛ vltus ſuʒ in eos. Circūdederunt
me ſicut apes: ⁊ exarſerunt ſicut ignis i ſpi-
nis: ⁊ in noīe dn̄i qꝛ vltus ſum in eos. Im-
pulſus euerſus ſuʒ vt caderē: ⁊ dominꝰ ſu-
Eſa.i5.a ſcepit me. Fortitudo mea: ⁊ laus mea dn̄s:
Eſa.12.a ⁊ factus eſt mihi in ſalutē. Uox exultationiſ
⁊ ſalutis in tabernaculis iuſtorū. Dextera
domini fecit virtutem dextera domini exal-
tauit me: dextera domini fecit virtutem. Nō
moriar ſed viuam: ⁊ narrabo opera domini
Caſtigans caſtigauit me dn̄s ⁊: morti n̄ tra
didit me. Aperite mihi portas iuſtitie: igreſ-
ſus in eas cōfitebor dn̄o: hec porta dn̄i iuſti
Math.21.d. intrabunt in ea. Confitebor tibi: qm̄ exaudi
ſti me: ⁊ factus es mihi in ſalutē. Lapidem
quem reprobauerunt edificātes: hic factus
eſt in caput anguli. A dn̄o factū eſt iſtud: ⁊
eſt mirabile in oculis noſtris. Hec eſt dies
Math.21.a. quā fecit dn̄s: exultemus ⁊ letemur in ea.
O dn̄e saluū me fac: o dn̄e bene proſperare
benedictus qui venit in noīe domini. Bene
diximus vobis de domo domini deꝰ domi
nus ⁊ illuxit nobis. Conſtituit diem ſolēneʒ
in cōdenſis: vſqʒ ad cornu altaris. Deꝰ meꝰ
es tu ⁊ cōfitebor tibi: deus meus es tu ⁊ ex
altabo te. Confitebor tibi qm̄ exaudiſti me
⁊ factus es mihi in ſalutē. Confitemini do-
ʒ.eo. mino quoniam bonus: quoniaʒ in ſeculuʒ
miſericordia eius. Alſa aleph doctrina.

B Eati imaculati in via q CXVIII
ambulant in lege domini. Beati q
ſcrutantur teſtimonia eius: in toto corde ex
quirunt eum. Non .n. qui operant̄ iniquita
tem in vijs eius ambulauerunt. Tu manda
ſti mandata tua cuſtodiri nimis. Utinā di-
rigantur vie mee: ad cuſtodiendas iuſtifica
tiones tuas. Tunc nō confundar: cū perſpe
xero in omnibus mādatis tuis. Confitebor
tibi in directione cordis: in eo ꝙ didici iudi
cia iuſtitie tue. Iuſtificationes tuas cuſtodi
aʒ: nō me derelinquas vſqʒ quaqʒ.

I N quo corrigit adoleſcentior viā ſuā
in cuſtodiendo ſermones tuos. In to
to cordē meo exqſiui te: ne repellas me a mā
datis tuis. In corde meo abſcondi eloquia
tua vt nō peccē tibi. Benedictus es domie
Doce me iuſtificationes tuas. In labijs me
is pronunciaui omnia iudicia oris tui. In
via teſtimoniorum tuorum delectatus ſum
ſicut in omnibus diuitijs. In mandatis tu-
is exercebor: ⁊ conſiderabo vias tuas. In iu
ſtificationibus tuis meditabor: non obliuiſ-
ſcar ſermones tuos.

R Etribue ſeruo tuo viuifica me ⁊ cuſto
diam ſermones tuos. Reuela oculoſ
meos: ⁊ conſiderabo mirabilia de lege tua.
Incola ego ſum in terra: non abſcondas a
me mandata tua. Cōcupiuit anima mea de
ſiderare iuſtificatiōes tuas in omni tempo
re. Increpaſti ſuperbos: maledicti qui decli
nant a mandatis tuis. aufer a me opprobri
um ⁊ contēptuʒ qꝛ teſtimonia tua exquiſiui
etenim ſederunt principes ⁊ aduerſum me
loquebant̄: ſeruus autem tuus exercebat̄ i
iuſtificationibus tuis. Nam ⁊ teſtimōia tua
meditatio mea eſt: ⁊ conſilium meum iuſtifi
cationes tue.

A Dheſit pauimento anima mea: viui
fica me ſm̄ verbum tuuʒ. Uias me
as enunciaui ⁊ exaudiſti me: doce me iuſtifi
cationes tuas. Uiam iuſtificationum tuaꝝ
inſtrue me: ⁊ exercebor in mirabilibus tuis
Dormitauit anima mea pre tedio: cōfirma
me in verbis tuis. Uiam iniqtatis amoue
a me: ⁊ de lege tua miſerere mei. Uiam veri
tatis elegi: iudicia tua non ſum oblitus. ad
heſi teſtimonijs tuis domine: noli me cōfū-
dere. Uiaʒ mandatoꝝ tuoꝝ cucurri: cum di
lataſti cor meum.

L Egem pone mihi domine viam iuſti-
ficationum tuaꝝ: ⁊ exquiram eā ſem-
per. Da mihi intellectuʒ ⁊ ſcrutabor legem
tuaʒ: ⁊ cuſtodiā illā in toto corde meo. De-
duc me in ſemitaʒ mandatoꝝ tuoꝝ: qꝛ ipſaʒ
volui. inclina cor meum in teſtimonia tua:
⁊ nō auaritiā. auerte oculos meos ne vide-
ant vanitatē: in via tua viuifica me. Statue
ſeruo tuo eloquiū tuū in timore tuo. ampu
ta opprobrium meū qđ ſuſpicatus ſum: qꝛ
iudicia tua iocūda. Ecce concupiui manda-
ta tua: in equitate tua viuifica me.

U Et veniat ſup me miſericordia tua do-
mine: ſalutare tuum ſm̄ eloquiū tuū.
Et reſpondebo exprobrantibus mihi ver-
buʒ: qꝛ ſperaui in ſermōibus tuis. Et ne au
feras de ore meo verbum veritatis vſque
quaqʒ: qꝛ in iudicijs tuis ſemper ſperaui.
Et cuſtodiaʒ legē tuā ſemp in ſeculum: ⁊ in
ſeculuʒ ſeculi. Et ambulabaʒ in latitudine:
qꝛ mādata tua exquiſiui. Et loquebar in te-
ſtimonijs tuis in conſpectu regum ⁊ nō cō-
funderar. Et meditabar in mandatis tuis

que dilexi. Et leuaui manus meas ad mã-
data tua que dilexi: ⁊ exercebor in iuſtifica-
tionibus tuis.

Memor eſto ꝟbi tui ſuo tuo: in q̃ mi
hi ſpem dediſti. Hec me ꝯſolata ẽ i
humilitate mea: qꝛ eloquium tuum viuifi-
cauit me. Supbi iniq̃ agebãt vſquequaq;
a lege ãt tua nõ declinaui. Memor fui iudi
ciorum tuoꝝ a ſeculo dñe: ⁊ ꝯſolatus ſum.
Defectio tenuit me ꝓ peccatoribus dereli-
quẽtibus legem tuã. Cãtabiles mihi erant
iuſtificationes tue: in loco peregrinationis
mee. Memor fui nocte nois tui dñe: ⁊ cu-
ſtodiui legẽ tuã. Hec facta eſt mihi qꝛ iuſti-
ficationes tuas exquiſiui.

Portio mea dñe: dixi cuſtodire legez
tuam. Deprecatus ſũ faciẽ tuã in to
to corde meo: miſerere mei ſm eloquiũ tuũ
Cogitaui vias meas ⁊ ꝯuerti pedes meos
in teſtimonia tua. Paratus ſum ⁊ nõ ſum
turbatus vt cuſtodiã mandata tua. Funes
peccõꝝ circũplexi ſunt me: ⁊ legẽ tuã nõ ſuz
oblitus. Media nocte ſurgebã ad ꝯfitẽduz
tibi: ſr iudicia iuſtificatõis tue. Particeps
ego ſum omnium timentiũ te: ⁊ cuſtodiẽtiũ
mandata tua. Miſericordia tua dñe plena
f.32. eſt terra: iuſtificationes tuas doce me.

Bonitatẽ feciſti cũ ſeruo tuo dñe: ſm
ꝟbũ tuũ. Bonitatẽ ⁊ diſciplinam ⁊
ſcientiã doce me: qꝛ in mandatis tuis credi
di. Priuſq̃ humiliarer ego deliqui propte
rea eloquiũ tuũ cuſtodiui. Bonus es tu ⁊ i
bonitate tua doce me iuſtificationes tuas.
Multiplicata eſt ſup me iniquitas ſuper-
borũ: ego ãt i toto corde meo ſcrutabor mã
data tua. Coagulatum eſt ſicut lac cor eorũ
ego vero legẽ tuã meditatus ſum. Bonuz
mihi: qꝛ humiliaſti me: vt diſcam iuſtifica-
tiones tuas. Bonum mihi lex oris tui: ſu-
per milia auri ⁊ argẽti.

Job.10.b Manus tue fecerunt me ⁊ plaſmaue
rũt me: da mihi intellectũ vt diſcaz
mãdata tua. Qui timent te videbunt me ⁊
letabũtur: qꝛ in ꝟba tua ſuper ſperaui. Co
gnoui dñe qꝛ equitas iudicia tua: ⁊ in veri
tate tua hũiliaſti me. Fiat miſericordia tua
vt conſoletur me: ſm eloquiuz tuum ſeruo
tuo. Ueniant mihi miſerationes tue ⁊ viuã
quia lex tua meditatio mea eſt. Confundã-
tur ſuperbi: quia iniuſte iniquitatem fecerũt
in me: ego autem exercebor in mãdatis tu-
is. Conuertantur mihi timẽtes te: ⁊ qui no
uerunt teſtimonia tua. Fiat cor meum ima
culatum in iuſtificatiõibus tuis: vt non cõ-
fundar.

Defecit in ſalutare tuum anima mea:
⁊ in verbum tuuz ſuper ſperaui. De
fecerunt oculi mei in eloquium tuum: dicẽ
tes quando cõſolaberis me. Qꝛ factus ſũ
ſicut vter in pruina: iuſtificationes tuas nõ
ſum oblitus. Quot ſunt dies ſerui tui: quã-
do facies de perſequentibus me iudicium.
Narrauerunt mihi iniqui fabulationes: ſz
non vt lex tua. Omnia mandata tua veri-
tas: iniqui perſecuti ſunt me. Adiuua me.
Paulominus conſumauerunt me in terra
ego autem non dereliqui mandata tua. Se
cundum miſericordiam tuam viuifica me:
⁊ cuſtodiam teſtimonia oris tui.

In eternũ dñe: ꝟbũ tuũ permanet in
celo. In generatione ⁊ generationem
veritas tua: fundaſti terrã ⁊ ꝑmanet. Ordi
natione tua perſeuerat dies qm̃ oia ſeruiũt
tibi. Niſi ꝙ lex tua meditatio mea ẽ tũc for
te periſſẽ in hũilitate mea. In eternũ nõ ob
liuiſcar iuſtificationes tuas: qꝛ in ipſis viui
ficaſti me. Tuꝰ ſũ ego ſaluũ me fac: qm̃ iuſti
ficatiões tuas exquiſiui. Me expectauerũt
peccatores vt perderent me: teſtimonia tua
intellexi. Omnis conſumationis vidi finez
latum mandatum tuum nimis.

Quomodo dilexi legẽ tuã domine to
ta die meditatio mea eſt. Super ini-
micos meos prudentem me feciſti mãdato
tuo: qꝛ in eternũ mihi eſt. Super omnes do
centes me intellexi: qꝛ teſtimonia tua medi
tatio mea eſt. Super ſenes itellexi: qꝛ man-
data tua q̃ſiui. Ab oi via mala ꝓhibui pe-
des meos: vt cuſtodiaz ꝟba tua. A iudicijs
tuis non declinaui: qꝛ tu legem poſuiſti mi-
hi. Quã dulcia faucibus meis eloquia tua:
ſup mel ori meo. A mandatis tuis intellexi:
ꝓpterea audiui omnem viam iniquitatis.

Lucerna pedibus meis verbũ tuum
⁊ lumẽ ſemitis meis. Iuraui ⁊ ſtatui
cuſtodire iudicia iuſtitie tue. Humiliatus ſũ
vſq; quaq;: dñe viuifica me ſm verbũ tuũ
Uolũtaria oris mei beneplacita fac dñe: ⁊
iudicia tua doce me. anima mea in manibꝰ
meis ſemꝑ: ⁊ legẽ tuã nõ ſũ oblitꝰ. Poſue-
rũt peccõres laqueũ mihi: ⁊ de mandatis tu
is nõ erraui. Hereditate acq̃ſiui teſtimonia

tua in eternum quia exultatio cordis mei ſũt. Inclinaui cor meũ ad faciẽdas iuſtifi-cationes tuas in eternũ:pp retributionez.

Iniquos odio habui ⁊ legẽ tuá dilexi adiutor: ⁊ ſuſceptor meus es tu ⁊ in verbũ tuuz ſupſperaui. Declinantes a me maligni: ⁊ ſcrutabor mádata dei mei. Suſcipe me ſm eloquiũ tuũ ⁊ viuá: ⁊ nõ ↄfundas me ab expectatiõe mea. adiuua me ⁊ saluus ero: ⁊ meditabor in iuſtificatiõibus tuis ſp. Spuiſti oẽs diſcedentes a iudicijs tuis qr iniuſtitia cogitatio eoꝝ. preuaricantes reputaui oẽs pccõres terre: iõ dilexi teſtimonia tua. Cõfige timore tuo carnes meas: a iudicijs enim tuis timui.

Feci iudiciũ ⁊ iuſtitiá nõ tradas me calũniantibꝰ me. Suſcipe ſuũ tuũ in bonũ: nõ calũnient me ſupbi. Oculi mei defecerũt in ſalutare tuũ: ⁊ i eloquiũ iuſtitie tue. Fac cũ ſeruo tuo ſm miſericordiá tuá ⁊ iuſtificationes tuas doce me. Seruꝰ tuus ſuz ego: da mihi intellectũ vt ſciá teſtimõia tua. Tps faciẽdi dñe diſſipauerũt legẽ tuaz Iõ dilexi mádata tua: ſup auꝝ ⁊ topazion. ppterea ad oĩa mádata tua dirigebar: omnem viam iniquá odio habui.

Mirabilia teſtimonia tua: iõ ſcrutata eſt aĩa mea. Declaratio ſermonum tuorum illuminat ⁊ intellectum dat paruul. Os meũ apui ⁊ attraxi ſpm̃ quia mandata tua deſiderabá. Aſpice i me ⁊ miſerere mei: ſm iudicium diligentium nomẽ tuum. Greſſus meos dirige ſm eloquz tuum: ⁊ nõ dñet mei oĩs iniuſtitia. Redime me a calumnijs hoĩuz: vt cuſtodiá mádata tua. Faciem tuá illumina ſup ſuũ tuũ: ⁊ doce me iuſtificatõẽs tuas. Exitꝰ aquaꝝ deduxerũt oculi mei: qr ñ cuſtodierũt legẽ tuaz

Iuſtus es dñe: ⁊ rectũ iudiciuz tuum. Mandaſti iuſtitiá teſtimõia tua ⁊ veritatem tuam nimis. Tabeſcere me fecit zelus meꝰ qr obliti ſũt verba tua inimici mei Ignitũ eloquiuz tuũ vehemẽter: ſuꝰ tuꝰ dilexit illud. Adoleſcẽtulus ſũ ego ⁊ ↄtẽptus: iuſtificatiõẽs tuas nõ ſuz oblitus. Iuſtitia tua iuſtitia in eternũ ⁊ lex tua veritas. Tribulatio ⁊ ãguſtia inuenerũt me: mádata tua meditatio mea eſt. Equitas teſtimonia tua in eternum: intellectum da mihi ⁊ viuam.

Clamaui i toto corde exaudi i me domine: iuſtificationes tuas requiram. Clamaui ad te ⁊ ſaluum me fac: ⁊ cuſtodiá mádata tua. Preueni in maturitate ⁊ clamaui: qr in verba tua ſuperſperaui. Preuenerunt oculi mei ad te diluculo vt meditarer eloquia tua. Uocem meam audi ſm miſericordiam tuá dñe: ⁊ ſcdm iudiciuz tuum viuifica me. appropinquauerunt perſequentes me iniquitati: a lege autem tua lõge facti ſunt. Prope es tu dñe ⁊ omnes vie tue veritas. Initio cognoui de teſtimonijs tuis: quia in eternum fundaſti ea.

Uide humilitatem meá ⁊ eripe me qr legem tuam non ſum oblitus. iudica iudicium meũ ⁊ redime me: pp eloquiũ tuum viuifica me. Longe a peccatoribus ſalus qr iuſtificationes tuas nõ exquiſierũt. Miſericordie tue multe dñe: ſcdm iudiciũ tuũ viuifica me. Multi qui perſequuntur me ⁊ tribulant me: a teſtimonijs tuis nõ declinaui. Uidi preuaricantes ⁊ tabeſcebá: qr eloquia tua nõ cuſtodierũt. Uide qm̃ mandata tua dilexi dñe in miſericordia tua viuifica me. Principium verborum tuoruz ꝟitas: in eteruũ oĩa iudicia iuſtitie tue.

Principes perſecuti ſunt me gratis: ⁊ a ꝟbis tuis formidauit cor meũ. Letabor ego ſuper eloquia tua: ſicut q iuenit ſpolia multa. Iniquitatez odio habui ⁊ abhominatus ſum: legem autem tuam dilexi Septies in die laudem dixi tibi: ſuper iudicia iuſtitie tue. Pax multa diligentibus legem tuam: ⁊ non eſt illis ſcandalum. Expectabam ſalutare tuum domine: ⁊ mandata tua dilexi. Cuſtodiuit anima mea teſtimõia tua: ⁊ dilexit ea vehementer. Seruaui mandata tua ⁊ teſtimonia tua: quia omnes vie mee in conſpectu tuo.

Appropinquet deprecatio mea i cõſpectu tuo dñe iuxta eloquz tuũ da mihi intellectũ. Intret poſtulatio mea i conſpectu tuo: ſz eloquiũ tuũ eripe me. Eructabunt labia mea hymnũ: cũ docueris me iuſtificatõẽs tuas. Pronunciabit lĩgua mea eloquium tuum: qr omnia mandata tua equitas. Fiat manus tua vt ſaluet me quoniam mandata tua elegi. Concupiui ſalutare tuũ dominũ: ⁊ lex tua meditatio mea eſt. Uiuet aĩa mea: ⁊ laudabit te ⁊ iudicia tua adiuuabũt me. Erraui ſicut ouis q̃ perijt: q̃re ſeruũ tuũ qr mandata tua nõ ſunt oblitꝰ Allꝰa. Cãticũ graduum.

3.li7. Jone.2.a AD dñm cũ tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit me. Dñe libera aiaȝ meá a labijs iniqs ⁊ a lingua doloſa. Quid detur tibi aut quid apponat̃ tibi ad linguá doloſá. Sagitte potẽtis accute: cũ carbonib⁹ deſolatorijs. Heu mihi qꝛ incolat⁹ me⁹ ꝓlongat⁹ ẽ hitaui cũ hitátib⁹ cedar multũ icola fuit aia mea. Cũ his q oderũt pacẽ eraȝ pacific⁹: cũ loqbar illis ipugnabát me gratis Canticum graduum. CXX

LEuaui oculos meos in mõtes: vnde veniet auxiliũ mihi auxilium meum Eſa.5.g a dño q fecit celũ ⁊ terrá. Nõ det in ꝯmotio nẽ pedẽ tuũ: neqȝ dormitet q cuſtodit te. Ecce non dormitabit neqȝ dormiet: q cuſtodit iſrael. Dñs cuſtodit te: dñs protectio tua ſu p manũ dexterá tuá. Per diẽ ſol nõ vret te neqȝ luná p noctẽ. Dñs cuſtodit te ab omni malo cuſtodiat aiaȝ tuá dñs. Dñs cuſtodiat intro itũ tuũ ⁊ exitũ tuum ex hoc nũc ⁊ vſqȝ in ſeculũ. Cáticũ graduũ. CXXI

LEtatus ſũ in his q̃ dicta ſũt mihi in domũ dñi ibim⁹. Státes erant pedeſ noſtri in atrijs tuis hieruſalẽ. Jrlm̃ que edificatur vt ciuitas: cuius participatio in idipſum. Jlluc.n. aſcenderunt tribus tribus dñi teſtimoniũ iſrael ad ꝯfitenduȝ noi dñi. Qꝛ illic ſederunt ſedes in iudicio: ſedes ſup domũ dauid. Rogate q̃ ad pacẽ ſũt irlm̃ ⁊ abũdátia diligẽtibus te. Fiat pax in virtu te tua: ⁊ abũdátia i turrib⁹ tuis. propter fratres meos ⁊ proximos meos: loquebar paceȝ de te. propter domũ dñi dei nr̃i q̃ſiui bo na tibi. Canticum graduuȝ. CXXII

AD te leuaui oculos meos: q hitas i celis. Ecce ſicut oculi ſeruoꝝ i manibus dñoꝝ ſuoꝝ. Sicut oculi ancille in mãib⁹ dñe ſue: ita oculi nr̃i ad dñm deuȝ nr̃um donec miſereat̃ noſtri. Miſerere nr̃i dñe miſerere nr̃i: qꝛ multũ repleti ſum⁹ deſpectiõe Qꝛ multũ repleta ẽ aia noſtra: opprobriũȝ abũdátib⁹ ⁊ deſpectio ſupbis. Cáticũ grad. CXXIII

NJſi qꝛ dñs erat in nobis dicat nũc iſrael niſi qꝛ dñs erat i nobis. cũ exurgerẽt hoies in nos: forte viuos deglutiſſent nos. cũ iraſcerec̃ furor eoꝝ in nos forſitan aq̃ abſorbuiſſet nos. torrentẽ pertranſiuit aia nr̃a forſitá ptráſiſſet aia noſtra aquá intollerabilẽ. Bñdict⁹ dñs: q nõ dedit nos in captionẽ dentib⁹ eoruȝ. anima nr̃a ſicut paſſer erepta ẽ de laqueo venátiũ. Laqueus cõtritus ẽ ⁊ nos liberati ſumus. adiutorium noſtrũ in noie dñi: q fecit celuȝ ⁊ terram. Canticum graduuȝ. CXXIIII

QUi confidunt in domino ſicut monſ ſyon non ꝯmouebitur in eternũ qui habitat in irlm̃. Montes in circuitu eius ⁊ dñs in circuitu ppli ſui ex hoc nũc ⁊ vſqȝ in ſeculũ. Qꝛ nõ derelinq̃t dñs virgã pccõꝝ ſup ſortẽ iuſtoꝝ: vt nõ extẽdát iuſti ad iniq tatẽ manus ſuas. Bñfac dñe bõis ⁊ rectis corde. Declinantes át in obligationes adducet dñs cũ opantibus iniqtatẽ: pax ſup iſrael. Canticum graduum. CXXV

IN cõuertẽdo dñs captiuitatem ſyon facti ſumus ſicut conſolati. Tũc repletũ eſt gaudio os noſtꝝ: ⁊ ligua noſtra in exultatione. Tunc dicẽt inter gẽtes magnificauit dominꝰ facere cũ eis. Magnificauit dñſ facere nobiſcũ fci ſum⁹ letátes. ꝯuerte dñe captiuitatẽ nr̃aȝ ſicut torrẽs i auſtro. Qui ſemĩnát i lachꝛymis i exultatõe metẽt. Euntes ibát ⁊ flebát mittẽtes ſemia ſua. Venientes át veniẽt cũ exultatõe portátes mãipulos ſuos. Cáticũ grad. ſalomõis. CXXVI

NJſi dñs edificauerit domũ: in vanũ laborauerũt qui edificát eá. niſi dñs cuſtodierit ciuitatem: fruſtra vigilat qui cuſtodit eam. Vanum eſt vobis ante lucẽ ſurgere ſurgite poſtq̃ȝ ſederitis qui manducatis panem doloris. cuȝ dederit dilectis ſuiſ ſõnum ecce hereditas domini: filij merces fructus ventris. Sicut ſagitte in manu potentis: ita filij excuſſoꝝ. Beatus vir qui implevit deſiderium ſuum ex ipſis: non confũdetur cum loquetur inimicis ſuis in porta. Canticum graduum. CXXVII

BEati omnes q timẽt dñȝ qui ãbulát in vijs ei⁹. Labores manuũ tuaꝝ qꝛ manducabis: btũs es ⁊ tibi bene tibi erit. Vxor tua ſicut vitis abũdáes: i laterib⁹ domus tue. Filij tui ſicut nouelle oliuarũ: i circuitu menſe tue. Ecce ſic benedicet̃ hõ: q timet dñm. Benedicat tibi dñs ex ſyon ⁊ videas bona irlm̃ oib⁹ diebus vite tue. Et vi infra.cij. deas filios filiorum tuorum pacem ſuper iſrael. Canticuȝ graduũ. CXXVIII

SEpe expugnauerunt me a iuuentute mea: dicat nunc iſrael. Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea etenim nõ potuerunt mihi. Supra dorſum meum fabricauerunt peccatores prolongauerunt

iniquitatem ſuã. Dñs iuſtus concidet cer/
uices peccatoꝝ:cõfundãtur ⁊ conuertanť.
retrorſum omnes qui oderũt ſyon. Fiant ſi/
cut fenũ tectorum:qđ priuſq̃ euellatur ex/
aruit. De quo nõ iplebit manũ ſuam q me
tet:⁊ ſinum ſuum qui manipulos colliget.
Et non dixerunt qui preteribant benedictõ
domini ſuper vos: benediximus vobis in
noie dñi. Canticum graduũ. CXXIX

DEprofundis clamaui ad te domine:
domine exaudi vocem meam. Fiant
aures tue itẽdẽtes:in voceꝫ deprecationis
mee. Si iniquitates obſeruaueris domine:
domine quis ſuſtinebit? Quia apud te pro/
pitiatio eſt:⁊ propter legem tuam ſuſtinui
te domine. Suſtinuit aīa mea in verbo eiꝰ
ſperauit anima mea in domino. a cuſtodia
matutina vſq̃ ad noctem ſperet iſrael i do/
mino. Quia apud dominum miſericordia
⁊ copioſa apud eum redemptio. Et ipſe redi
met iſrael:ex omnibus iniquitatibus eius
Canticum graduum. CXXX

DOmine nõ ẽ exaltatũ cor meũ:neq̃
elati ſunt oculi mei:neq̃ ãbulaui in
magnis:neq̃ in mirabilibꝰ ſup me. Si nõ
humiliter ſentiebã:ſꝫ exaltaui aīaꝫ meam.
Sicut ablactatus ẽ ſup mr̃eꝫ ſuã:ita retri/
butio i aīaꝫ meã. Spet iſrael i dño:ex h̃ nũc
⁊ vſq̃ i ſeculũ. Cãticũ graduũ. CXXXI

MEmẽto dñe dauid:⁊ oĩs mãſuetudi
nis eiꝰ. Sicut iurauit dño:votũ vo
uit deo iacob. Si itroiero i tabernaculũ do/
mꝰ mee:ſi aſcẽdero i lectũ ſtrati mei. Si de
dero ſõnũ oculis meis:⁊ palpebris mei dor
mitationẽ. Et reqeꝫ tpibꝰ meis:donec iueni
am locũ dño:tabernaculuꝫ deo iacob. Ecce
audiuimus eã in effrata:iuenimꝰ eaꝫ in cã/
pis ſilue. Introibimꝰ i tabernaculũ eiꝰ:ado
rabimꝰ in loco vbi ſteterũt pedes eiꝰ. Sur/
ge dñe in reqeꝫ tuã:tu ⁊ archa ſcificationis
tue. Sacerdotes tui iduãť iuſtitiaꝫ:⁊ ſci tui
Par.1.6.g exultẽt. propter dauid ſeruum tuũ nõ auer
tas faciẽ chriſti tui. Iurauit dñs dđ verita/
te ⁊ nõ fruſtrabiť eũ:de fructu vẽtris tui po
nã ſup ſedẽ tuã. Si cuſtodierit filij tui teſta/
mẽtũ meũ:⁊ teſtimõia mea h̃ q̃ docebo eos
Et filij eoꝝ vſq̃ in ſeculũ:ſedebũt ſup ſedẽ
tuã. Qm̃ elegit dñs ſyõ:elegit eã in habita
tionẽ ſibi. Hec reqeſ mea i ſeculũ ſeculi:hic
habitabo qm̃ elegi eã. Uiduã eiꝰ bñdicẽs
bñdicã:pauperes eiꝰ ſaturabo panibꝰ. Sa
cerdotes eius induam ſalutari:⁊ ſancti eiꝰ
exultatione exultabũt. Illuc pducã cornu
dđ:paraui lucernã xp̄o meo. Inimicos eius
induã ↄfuſiõe:ſr ipꝫ ãt afflorebit ſcificatio
mea. Cãticũ graduũ. CXXXII

ECce q̃ bonũ ⁊ q̃ iocũdũ:hitare frẽs
i vnũ. Sicut vnguẽtũ i capite:qđ de/
ſcẽdit i barbã barbaꝫ aarõ. Qđ deſcẽdit in
orã veſtimẽti eiꝰ:ſicut ros hermon q deſcẽ/
dit in mõtẽ ſyon. Qm̃ illic mandauit dñs
benedictionem:⁊ vitam vſq̃ in ſeculum.
Canticum graduũ. CXXXIII

ECce nũc bñdicite dño: omnes ſerui
domini. Qui ſtatis in domo domini: infra.34.
in atrijs domus dei noſtri. In noctibus ex/
tollite manus veſtras in ſcã: ⁊ benedicite
dominum. Benedicat te dominus ex ſyon: s.127.
qui fecit celum ⁊ terrã. allã. CXXXIIII

LAudate nomen domini:laudate ſui s.112.
dñm. Qui ſtatis in domo domini :in s.133.
atrijs domus dei noſtri. Laudate dominuꝫ
quia bonus dominus:pſallite nomini eius
quoniam ſuaue. quoniam iacob elegit ſibi
dominus:iſrael in poſſeſſionem ſibi. q2 ego
cognoui q magnus eſt dominus:⁊ deꝰ no/
ſter pre omnibus dijs. Omnia quecunque
voluit dominus fecit in celo ⁊ in terra:i ma
ri ⁊ in omnibus abyſſis. Educẽs nubes ab
extremo terre:fulgura in pluuiam fecit. qui Hiere.10.c
producit ventos de theſauris ſuis:qui per s.77.
cuſſit primogenita egypti ab homine vſq̃ s.104.
ad pecus. Et miſit ſigna ⁊ prodigia i medio Exo.12
tui egypte:in pharaonẽ ⁊ in omnes ſeruos
eius. qui percuſſit gentes multas:⁊ occidit
reges fortes. Seon regem ammoreoruꝫ:⁊
og regem baſan:⁊ omnia regna chanaan.
Et dedit terram eorum hereditatem:heredi
tatem iſrael populo ſuo. Domine nomen
tuum in eternum:domine memoriale tuuꝫ
in generatione ⁊ generationem. quia iudi/
cabit dominus populũ ſuũ:⁊ in ſeruis ſuis
deprecabitur. Simulacra gentiũ argentuꝫ
⁊ aurũ opera manuũ hominum. Os hñt s.113.
⁊ nõ loquenť. oculos hñt ⁊ nõ videbũt. au Sap.15.d
res hñt ⁊ nõ audiẽt:neq̃.n.eſt ſpũs in ore
ipſoꝝ. Similes illis fiant qui faciunt ea:⁊ s.113.
oẽs qui cõfidũt in eis. Domus iſrael bene
dicite domino:domꝰ aaron:benedicite dño.
Domꝰ leui bñdicite dño:qui timetis dñm
bñdicite dño. Benedictus dñs ex ſyon: q
habitat in hieruſalem. allã. CXXXV

140.⁊.150. C Onfitemini dño qm̃ bonus: qm̃ in
⁊.106. seculū misericordia eius. Confitemi
ni deo deoꝝ: qm̃. Cōfitemini dño dñoꝝ: qm̃
Qui facit mirabilia magna sol⁹: qm̃. Qui
fecit celos in intellectu: qm̃. Qui firmauit
terrā sup aquas: qm̃. Qui fecit luminaria
magna: qm̃. Solem in ptāte diei: qm̃. Lu-
nam ⁊ stellas in potestatē noctis: qm̃. Qui
percussit egyptū cum primogenitis eoꝝ:
qm̃. Qui eduxit israel de medio eoꝝ: qm̃
In manu potēti ⁊ brachio excelso: quoniā
Qui diuisit mare rubꝝ in diuisiōes: qm̃. Et
eduxit israel ꝑ mediū eius: qm̃. Et excussit
pharaonē ⁊ ꝟtutem ei⁹ in mari rubro: qm̃.
Qui transduxit ppl'm suum per desertum:
qm̃. Qui percussit reges magnos: quoniā
Et occidit reges fortes: quoniā. Seon re-
gem ammorreoꝝ: quoniam. Et og regē
basan: quoniam. Et dedit terrā eorum here
ditatē: qm̃. Hereditatē israel seruo suo: qm̃.
Quia in humilitate nostra memor fuit nři.
quoniā. Et redemit nos ab inimicis nostris
quoniam. Qui dat escam omni carni: quo-
niam. Confitemini deo celi: quoniam. Con-
fitemini domino dominorum: qm̃ in eter-
num misericordia eius. ps. CXXXVI

S Up flumina babylōis illic sedim⁹ ⁊
fleui⁹. dū recordaremur tui syon. In
salicibus in medio eius: suspendim⁹ orga
na nostra. Quia illic interrogauerūt nos q
captiuos duxerunt nos verba cātionum.
Et qui abduxerunt nos: hymnum cantate
nobis de canticis syon. Quō cātabim⁹ cā
ticū dñi: in terra aliena? Si oblitus fuero tui
irl'm obliuiōi detr dextera mea. Adhereat
lingua mea faucib⁹ meis: si nō meminero
tui. Si nō ꝓposuero tui irl'm: in ꝑncipio le-
titie mee. Memor esto dñe filioꝝ edom: i die
irl'm. Qui dicūt exinanite exinanite: vsqꝫ ad
fūdamētū i ea. Filia babylōis misera: bea-
t⁹ q retribuet tibi rñdictionē tuā quā retri
buisti nobis. Btūs q timebit ⁊ allidet par
uulos suos ad petrā. Psalm⁹ ipi dauid.

19.s.110. C Onfitebor tibi dñe CXXXVII
in toto corde meo: qm̃ audisti ꝟba
oris mei. In ꝯspectu angeloꝝ psallā tibi:
adorabo ad tēplū scm̃ tuū ⁊ ꝯfitebor nomi
ni tuo. Super mĩcordia tua ⁊ ꝟitate tua:
s.113. qm̃ magnificasti sup oē nomē scm̃ tuū. In
s.101. quacūqꝫ die inuocauero te exaudi me: mul
tiplicabis in aīa mea virtutē. Cōfiteant̄ ti-
bi dñe oēs reges terre: qꝛ audierunt oīa ꝟ
ba oris tui. Et cantent in vijs dñi: qm̃ ma-
gna ē gloria dñi. qm̃ excelsus dñs ⁊ humi
lia respicit: ⁊ alta a longe cognoscit. Si am
bulauero in medio tribulatōis viuificabis
me: ⁊ sup irā inimicoꝝ tuoꝝ extēdisti manū
tuā: ⁊ saluū me fecit dextera tua. Dñs retri
buet ꝓ me: dñe mīa tua in seculū opa ma-
nuū tuaꝝ ne despicias. In finem psal
mus dauid. CXXXVIII

D Omine ꝓbasti me ⁊ cognouisti me
tu cognouisti sessionē meā ⁊ resurre
ctionē meā. Intellexisti cogitatōes meas ď
lōge: semitā meā ⁊ funiculū meū inuestiga
sti. Et oēs vias meas ꝑuidisti: qꝛ ñ ē sermo
in ligua mea. Ecce dñe tu cognouisti oīa no
uissima ⁊ āntiqua: tu formasti me: ⁊ posuisti
sup me manū tuā. Mirabilis facta est scia
tua ex me confortata ē ⁊ nō potero ad eā.
quo ibo a spiritu tuo: ⁊ quo a facie tua fugi
am? Si ascēdero in celū tu illic es: si descēde
ro ad infernū ades. Si sūpsero pēnas me
as diluculo: ⁊ habitauero i extremis maris
Etenī illuc manus tua deducet me: ⁊ tene-
bit me dextera tua. Et dixi forsitan tenebre
ꝯculcabūt me: ⁊ nox illuminatio mea in de
litijs meis. qꝛ tenebre nō obscurabunt̄ ꝑ te
⁊ nox sicut dies illuminabit̄: sicut tenebre
eius: ita ⁊ lumen ei⁹. qꝛ tu possedisti renes
meos: suscepisti me de vtero mřis mee. Cō-
fitebor tibi qꝛ terribilr̄ magnificat⁹ es mi-
rabilia opa tua: ⁊ aīa mea cognoscit nimis
Nō ē occultatū os meū a te qd̄ fecisti in oc
culto: ⁊ substātia mea i inferiorib⁹ terre. In
ꝑfectū meū viderūt oculi tui: ⁊ in libro tuo
oēs scribent̄: dies formabūtur ⁊ nemo i eis
Mihi āt nimis honorificasti sunt amici tui
deus: nimis ꝯfortat⁹ ē principatus eoꝝ. Di
numerabo eos ⁊ sup arenā multiplicabūt̄
exurrexi ⁊ adhuc sū tecū. Si occideris deus
peccatores viri sanguinū declinate a me: qꝛ
dicitis in cogitatōe: accipiāt i vanitate ciui
tates suas. Nōne q oderūt te dñe oderā ⁊
sup inimicos tuos tabescebā? Perfecto o-
dio oderā illos: inimici facti sūt mihi. Pro
ba me deus ⁊ scito cor meū: interroga me ⁊ s.25.
cognosce semitas meas. Et vide si via iniq
tatis in me ē: ⁊ deduc me in via eterna. In
finem. ps dd. CXXXIX

E Ripe me dñe ab oī malo: a viro ini-
quo eripe me. qui cogitauerūt iniqui

tates in coꝛde:tota die ꝯſtituebãt prelia. A-
cuerunt linguas ſuas ſicut ſerpentes: vene
num aſpidum ſub labijs eoꝝ. Cuſtodi me
dñe de manu peccatoꝛis: ⁊ ab hoibus ini-
quis eripe me. Qui cogitauerũt ſupplanta
re greſſus meos: abſconderũt ſupbi laque
um mihi. Et funes extẽderunt in laqueum:
iuxta iter ſcãdalũ poſuerũt mihi. Dixi dño
deus meus es tu: exaudi dñe vocem depꝛe
cationis mee. Dñe dñe virtus ſalutis mee
obumbꝛaſti ſuper caput meũ in die belli.
Non tradas me dñe a deſiderio meo pecca
toꝛi: cogitauerunt ꝯtra me: ne derelinquas
me ne foꝛte exaltentur. Caput circuitus eo-
rum: laboꝛ labioꝛum ipſoꝝ operit eos. Ca-
dent ſup eos carbones: in ignẽ deijcies eos
in miſerijs non ſubſiſtẽt. Uir linguoſus nõ
dirigetꝛ in terra: virũ iniuſtum mala capiẽt
in interitu. Cognoui qꝛ faciet dñs iudicium
inopis ⁊ vindictam pauperũ. Uerũtñ iuſti
confitebũtꝛ nomini tuo: ⁊ habitabũt recti
cum vultu tuo. ps dd. CXL.

DOmine clamaui ad te exaudi me: in
tende voci me cũ clamauero ad te di
rigatꝛ oro mea ſicut incẽſum in ꝯſpectu tuo
eleuatio manuum meaꝝ ſacrificium veſpti
Ecci.22 d. num. Põe dñe cuſtodiã oꝛi meo: ⁊ oſtium
circũſtantie labijs meis. Non declines coꝛ
meũ in verba malicie: ad excuſandas excu
ſationes in peccatis. Cũ hoibus opantibuſ
iniqtatẽ ⁊ nõ cõiabo cum electis eoꝝ. Coꝛri
piet me iuſtus in mia ⁊ icrepabit me: oleum
ãt pccõꝛis nõ impinguet caput meũ. Qm
adhuc ⁊ oro mea in bñplacitis eoꝝ: abſoꝛti
ſunt iũcti petre iudices eoꝝ. Audiẽt verba
mea qm potuerũt ſicut craſſitudo terre: eru
pta ẽ ſup terrã. Diſſipata ſũt oſſa nr̃a ſecus
infernũ: qꝛ ad te dñe dñe oculi mei: i te ſpaui
nõ auferas aiã meam. Cuſtodi me a laq̃o
quẽ ſtatuerũt mihi: ⁊ a ſcãdalis opantium
iniqtatẽ. Cadẽt i retiaculo ei⁹ pccõres ſingu-
lariter ſũ ego donec trãſeã. Intellect⁹ dd cũ
eẽt in ſpelunca. Oro. CXLI

V Oce mea ad dominũ clamaui vo
ce mea ad dñm deprecatus ſũ. Ef
ſupra.76. fundo in conſpectu eius oꝛationem meam
⁊ tribulationẽ meã añ ipſum ꝓnuncio. In
deficiendo ex me ſpũ meũ: ⁊ tu cognouiſti
ſemitas meas. In via hac q̃ ambulabã: ab
ſconderũt laqueũ mihi. Cõſiderabã ad dex
teram ⁊ videbã: ⁊ nõ erat q cognoſceret me

Perijt fuga a me ⁊ nõ ẽ q reqrat aiã meã
Clamaui ad te domine: dixi tu es ſpes mea
poꝛtio mea in terra viuẽtiũ. Intẽde ad dep
cationem meã: qꝛ humiliatus ſũ nimis. Li
bera me a pſequẽtib⁹ me: qꝛ ꝯfoꝛtati ſũt ſu
p me. Educ de cuſtodia aiam meã ad ꝯfiten
dũ nomini tuo: me expectant iuſti donec re-
tribuas mihi. ps dd qñ pſequebatꝛ eũ fili
us ſuus abſalon. CXLII.

DOmine exaudi oronẽ meã auribus
percipe obſecrationẽ meã: i veritate ſupꝛa.101.
tua exaudi me in tua iuſticia. Et non intres
in iudicium cũ ſuo tuo qꝛ nõ iuſtificabꝛ in
conſpectu tuo ois viuens. Qꝛ pſecutus eſt
inimic⁹ aiã meã: humiliauit in terra vitã
meã. Collocauit me in obſcuris ſicut moꝛ-
tuos ſeculi: anxiatus ẽ ſuper me ſpũs me⁹
in me turbatũ eſt coꝛ meũ. Memoꝛ fui die
rum antiquoꝝ meditatus ſũ in oib⁹ opib⁹
tuis: in factis manuũ tuaꝝ meditabar. Ex-
pãdi manuſ meas ad te: aia mea ſicut terra
ſine aq̃ tibi. Uelociter exaudi me dñe: defe ſupꝛa.101.
cit ſpũs meus. Nõ auertas faciẽ tuã a me:
⁊ ſimilis ero deſcendentib⁹ in lacũ. Auditã
fac mihi mane miam tuam: qꝛ in te ſperaui
Notam fac mihi viam in q̃ ambulẽ: qꝛ ad
te leuaui animã meã. Eripe me de inimicis
meis dñe ad te ꝯfugi: doce me facere volun
tatem tuam qꝛ de⁹ meus es tu. Spũs tu⁹
bonus deducet me in terrã rectã pp nomẽ
tuũ dñe viuificabis me i equitate tua. Edu-
ces de tribulatione animam meam: ⁊ in mi
ſericoꝛdia tua diſperdes inimicos meos Et
perdes omnes qui tribulant aiam meam
quoniam ego ſeruus tuus ſum. ps dauid
aduerſus gloꝛiam. CXLIII.

BEnedictus dñs deus meus qui do- ſupꝛa.17.
cet manus meas ad pꝛelium ⁊ digi-
tos meos ad bellum. Mia mea refugium
meum: ſuſceptoꝛ meus ⁊ liberatoꝛ meus:
pꝛotectoꝛ meus ⁊ in ipſo ſperaui: qui ſub-
dit populum meum ſub me. Dñe qd eſt hõ
qꝛ inotuiſti ei: aut filius homis quia repu ſupꝛa.8.
tas eum: Hõ vanitati ſimilis factus ẽ: dies
eius ſicut vmbꝛa pꝛetereunt. Dñe inclina
celos tuos ⁊ deſcende: tange montes ⁊ fu- Job.8
migabunt. Fulgura coꝛruſcationẽ ⁊ diſſipa
bis eos: emitte ſagitas tuas ⁊ cõturbabis
eos. Emitte manũ tuã de alto: ⁊ libera me
de aquis multis: ⁊ de manu filiorum alieno
rum. Quoꝛum os locutum eſt vanitatem ⁊

dextera eorum dextera iniquitatis. Deus cāticum nouum cantabo tibi: in pſalterio decachordo pſallam tibi. Qui das ſalutem regibus qui redemiſti dauid ſeruum tuum de gladio maligno eripe me. Eterue me de manu filiorum alienorum quorum hos locutum eſt vanitatem ⁊ dextera eorum dextera iniquitatis. Quorum filij ſicut nouelle plantationes: in iuuentute ſua. Filie eorum compoſite: circūornate vt ſimilitudo templi. promptuaria eorum plena: eructantia ex hoc in illud. Oues eorum fetoſe abundantes in greſſibus ſuis: boues eorum craſſe. Non eſt ruina macerie: neq; tranſitus neq; clamor in plateis eorum. Beatum dixerunt populum cui hec ſunt beatus popul⁹ cuius dominus deus eius. Laudatio ipſi dauid. hymnus dauid. CXLIIII.

Exaltabo te deus meus rex: ⁊ benedicam nomini tuo in ſeculum ⁊ in ſeculum ſeculi. per ſingulos dies benedicam tibi: ⁊ laudabo nomen tuum in ſeculum ⁊ in
ſupra.47. ſeculum ſeculi. Magnus dominus ⁊ laudabilis nimis ⁊ magnitudinis eius non eſt finis. Generatio ⁊ generatio laudabit opera tua: ⁊ potentiam tuam pronunciabunt. Magnificentiam glorie ſanctitatis tue loquentur: ⁊ mirabilia tua narrabunt. Et virtutem terribilium tuorum dicent ⁊ magnitudinem tuam narrabunt. Memoriam abūdantie ſuauitatis tue eructabunt: ⁊ iuſticia tua exultabunt. Miſerator ⁊ miſericors domin⁹ patiēs ⁊ multum miſericors. Suauis dominus vniuerſis ⁊ miſerationes ei⁹ ſuper omnia opera eius. confiteantur tibi domine omnia opera tua: ⁊ ſancti tui benedicant tibi. Gloriam regni tui dicent. ⁊ potentiam tuam loquentur. Ut notaz faciant filijs hominum potentiam tuam: ⁊ gloriaz magnificentie regni tui. Regnum tuum regnum omnium ſeculorum. ⁊ dominatio tua in omni generatione ⁊ generationē. Fidelis dominus in omnibus verbis ſuis: ⁊ ſanct⁹ in omnibus operibus ſuis. alleuat dominus omnes qui corruūt: ⁊ erigit omnes eliſos. Oculi omnium in te ſperāt domine: ⁊ tu das eſcā illorum in tempore opportuno. aperis tu manum tuaz ⁊ imples oē aīal benedictione. Juſtus dominus in oibus vijs ſuis: ⁊ ſanctus in oibus operibus ſuis. prope eſt dn̄s oibus inuocātibus eū oibus inuocantibus eū in veritate. Voluntatem timentium ſe faciet: ⁊ deprecationem eorum exaudiet ⁊ ſaluos faciet eos. cuſtodit dominus omnes diligentes ſe. ⁊ omnes peccatores diſperdet. Laudationem domini loquetur os meum. ⁊ benedicat omnis caro nomini ſancto eius in ſeculum ⁊ in ſeculū ſeculi. Alleluia. CXLV.

Lauda aīa mea dn̄m: laudabo dn̄m i vita mea pſallā deo meo q̄diu fuero ſupra.103.
Nolite cōfidere in principibus: in filijs hominum in qbus nō eſt ſal⁹. Exibit ſpūs ei⁹ ⁊ reuertet̄ in terrā ſuam: in illa die pibunt oēs cogitationes eoꝝ. Beatus cuius deus Act.i 3.c.
iacob adiutor eius ſpes eius in dn̄o deo ip Apo.14.b.
ſius. qui fecit celum ⁊ terrā mare ⁊ oia q̄ in eis ſunt. Qui cuſtodit veritatē in ſeculū facit iudiciū iniuriā patientibus: dat eſcā eſurientibus. Dn̄s ſoluit cōpeditos. dn̄s illuminat cecos. Domin⁹ erigit eliſos. dn̄s diligit iuſtos. Dn̄s cuſtodit aduenas pupillū ⁊ viduā ſuſcipiet: ⁊ vias peccatorū diſpdet. Regnabit dn̄s in ſecula deus tuus ſyon in generatione ⁊ generationē. ps. CXLVI.

Laudate dominum quoniam bonus eſt pſalmus: deo noſtro ſit iocūda decoraq; laudatio. Edificans hieruſalem dominus: diſperſiones iſraelis congregabit. Qui ſanat ꝯtritos corde: ⁊ alligat contritiones eorum. Qui numerat multitudinē ſtellaꝝ: ⁊ oibus eis noia vocat. Magnus dn̄s ſupra.59.
noſter ⁊ magna virtus eius ⁊ ſapiētie eius nō ē numerus. Suſcipiēs manſuetos dn̄s humilians autez peccatores vſq; ad terrā. precinite dn̄o in cōfeſſione: pſallite deo nr̄o in cithara. Qui operit celū nubib⁹ ⁊ parat terre pluuiam. Qui ꝓducit i mōtibus fenū ⁊ herbam ſeruituti hoiuz. Qui dat iumētis ſupra.103.
eſcam ipſoꝝ: ⁊ pullis coruoꝝ inuocātib⁹ eū. Non in fortitudine equi volūtatez habebit nec in tibijs viri bn̄placitum erit ei. Beneplacitū ē dn̄o ſup timētes eū: ⁊ in eis q ſperant ſup miſericordia eius. ps. CXLVII

Lauda ieruſalē dn̄m: lauda deū tuuz ſyon. Qm̄ confortauit ſeras portaꝝ tuarum: benedixit filijs tuis in te. Qui poſuit fines tuos pacem: ⁊ adipe frumenti ſatiat te. Qui emittit eloquiū ſuū terre: velociter currit ſermo ei⁹. Qui dat niuē ſicut lanā nebulam ſicut cinerē ſpargit. Mittit criſtallū ſuā ſicut bucellaſ. an̄ faciē frigoris ei⁹ q̄s

ſuſtinebit: Emittet ṽbū ſuum ⁊ liquefaciet
ea: flabit ſpūs eius ⁊ fluēt aq̄: Qui ānūciat
ṽbū ſuū iacob: iuſtitias ⁊ iudicia ſua iſrael
Non fecit taliter oī nationi: ⁊ iudicia ſua nō
manifeſtauit eis. all'a. CXLVIII

Laudate dn̄m de celis: laudate eū in
excelſis. Laudate eū oēs angeli eius
laudate eum oēs ṽtutes ei⁹. Laudate eū
ſol ⁊ lūa: laudate eū oēs ſtelle ⁊ lumē. Lau
date eū celi celoꝝ: ⁊ aq̄ oēs q̄ ſup celos ſūt
laudēt nomē dn̄i. Qꝛ ipſe dixit ⁊ facta ſunt
Dan. 3. c ipſe mādauit ⁊ creata ſūt. Statuit ea in ſe-
8. 32. culū ⁊ in ſeculū ſeculi: pceptū poſuit ⁊ nō p-
Judith. 16. f teribit. Laudate dominum de terra: draco-
nes ⁊ omnes abyſſi. Ignis grādo nix gla-
ties ſpūs pcellaꝝ: q̄ faciūt ṽbū ei⁹. Mōtes
⁊ oēs colles: ligna fructifera ⁊ omnes cedri
Beſtie ⁊ vniuerſa pecora: ſerpētes ⁊ volu-
cres pennate. Reges terre ⁊ oēs ppli: pnci
pes ⁊ oēs iudices terre. Juuenes ⁊ ṽgines
ſenes cū iunioꝛib⁹ laudēt nomē dn̄i: qꝛ ex-
altatum ē nomē ei⁹ ſoli⁹. Cōfeſſio ei⁹ ſup ce
luꝫ ⁊ terrā: ⁊ exaltauit cornu ppli ſui. Hym
nus oībus ſcīs eius: filijs iſrael populo ap
propinquanti ſibi. CXLIX

Cantate domino canticum nouum:
laus eius in eccleſia ſanctorum. Le
tetur iſrael in eo qui fecit eū: ⁊ filie ſyon ex-
ultent in rege ſuo. Laudent nomen eius i
choro: in tympano ⁊ pſalterio pſallant. Qꝛ
beneplacitum eſt domino in populo ſuo: ⁊
exaltauit manſuetos in ſaluteꝫ. Exultabūt
ſancti in gloria letabuntur in cubilibus ſu
is. Exultationes dei in gutture eoruꝫ: ⁊ gla
dij ancipites in manibus eorum. Ad faciē-
dam vindictam in nationibus: increpatio-
nes in populis. Ad alligandos reges eoꝝ
in compedibus ⁊ nobiles eorum in mani-
cis ferreis. Ut faciant in eis iudiciū cōſcri-
ptū: glīa hec ē oīb⁹ ſcīs eius. all'a. CL

Laudate dominū in ſanctis eius: lau
date eum in firmamento virtutis ei⁹
Laudate eum in virtutibus eius: laudate
eum ſm multitudinem magnitudinis eius
Laudate eum in ſono tube: laudate eum in
pſalterio ⁊ cithara. Laudate eum in tympa
no ⁊ choro: laudate eum in cordis ⁊ organo
Laudate eum in cymbalis bene ſonātib⁹:
laudate eum in cymbalis iubilationis om
nis ſpiritus laudet dominum. alleluia.

¶ Explicit. Pſalterium.

¶ Incipit liber hymnoꝝ vel ſoliloqoꝝ. ſeu
pſalmoꝝ. Pſalmi regis dd̄ numero. cl.

¶ Primus p plogo a ſcō eſdra ſcriba: ⁊
ppha cōpoſit⁹: vt dr̄ q diuinā legē a chal-
deis ꝯbuſtā mīꝝ in modum repauit. Pſal
mos i h̄ volumie pdiligēti ſtudio redegit.
Donec cultores fidei a ſtudio ſacre ſcriptu
re excludēdā eſſe puerſam doctrinā. ſanā
atqꝫ catholicā icludēdā: vt oculos pudici-
tie agant. ps dd̄. I

¶ Pſalmus dd̄ uel nepigraphos h̄ ē ſine
tituli iſcriptiōe apud hebreos. Ex actibus
ꝓo aplōꝝ putat. Dd̄ hūc ps conſcripſiſſe.
De chriſti regno eiuſqꝫ ſacerdotio agit pro
pha i h̄ volumie: ſꝫ hic i pmis regni inſtitu
tionē dilatōeꝫ atqꝫ veneratonem predicit
pſalmus dauid. .ii.

¶ Pſalmus dd̄ qn̄ p⁹ ſuſceptū regnū de-
bellauit philiſteos: vel ps dd̄ cū fugeret a fa
cie abſalō filij ſui. Int titulos bn̄tes pm⁹.
Magnū pſequētū multitudinē diuie opis
pñtiā ⁊ aduerſarioꝝ exterminium oſtendit.
Pōt expōi de hrſū iſidijs. ps dd̄. .iii.

¶ Uictori i pſalmis cāticū dd̄. vel in fineꝫ
in carminib⁹ vel in finem ps cātici dd̄ ideſt
choro leuitaꝝ q cōtendebat alterū cātādo
vincere in pſalmis: hoc ē organis. Muſico
.n. inſtrumēto pſallebat egit deo gratias ꝙ
crept⁹ ē ab acie ſaulis vnū deſpauerat eua-
dere. Ut narrat pmus regū. Arguit hoſtes
vt a pſequēdo deſiſterēt diuināqꝫ laudatio
nem inſeruit. Eſtqꝫ demonēdo proximuꝫ.
pſalmus dauid. .iiii.

¶ Ad victoriā ſup hanehiloth: vel i finē p
ea q̄ hereditatē ꝯſeqt vel victori ſup here
ditatib⁹ cāticū dd̄. vel ps. v. dd̄. titul⁹ ps ē p
ea q̄ hereditatē accepit interptat vt ſupior
vel ſic. Deo hoſtiū victori q iuaſerāt agros
herditatū. hoc ē iſrael. Cāt. dd̄. Modū cātā
di: ⁊ oronis ſine ps effectū deſcribit q i duo
b⁹ fuit: i deiectōe ⁊ hoſtiū ptectōe. ps dd̄. v.

¶ Uictori i pſalmis ps dd̄ ſup octauā vel
in finē i carminib⁹ p octaua vel in finem in
hymnis de octaua. ps dd̄. Octaua muſicū
iſtrumētū octo cordaꝝ quo cantabatur hu-
iuſcemodi ps ad victoriā. Petit miſericor
diam a deo: ꝙ iactanter ꝯtra legeꝫ iuſſerat
populum numerari. ii. regum narratur hoc
Eſt itaqꝫ hic flebilis mie petitio ⁊ dei ex-
auditio. Eſt etiam de vigilijs in grabato.
pſalmus dauid. .vi.

¶ Ignorātia vel pro ignorātia dd̄ qn̄ cecinit duo ſup verba ethyopis filij gemini. ps vel in finē ps ipſi d̄ quē cātauit dño ꝓ verbis chuſi filij gemini. hoc eſt ps quē cecinit dño pro ignorātia. i. pro culpa ignorātie ſuper verba xp̄i filij gemini. hoc ē ſaulis. fi. ſti pis iem: qui iuſſerat ſacerdotes dñi nobe vrbis: ceteraq; oīa trucidari: cui⁹ cedis dd̄ impudēter vſus fuit. Orat itaq; dñz vt ſibi ignoſcat ꝛ liberet ab hoſtib⁹. ps dd̄. vij.

¶ Ad victoriā ſup guitit: vel in finē ꝓ torcularib⁹ vel victori ꝓ torcularib⁹. ps ipi dd̄. Sup torcular vel pro torcularibus: hoc eſt de xp̄o victori ſuper meritis ei⁹ paſſiōis q̄ p torcular pp expreſſuz ſanguinē ſignificat ps in ei⁹ honorē: ꝛ gliaz. ps. dd̄. viij.

¶ In finem pro occultis filij. pſalmus dd̄. Cecinit eni poſt numeratū populū iudiciariā: poteſtatē ꝓphetauit: diſcriptiuā. ſ. qua diſcernunt ab infidelibus fideles: ꝛ diſcuſſiuam: qua vtetur in fine mundi chriſtus. Ut laudes ante deū fūdant. ps dd̄. ix.

¶ Uictori ps dauid: vel in finem. ps ipſi dd̄ vel ad victoriā. ps dd̄. Hunc ps fecit dd̄ qn̄ iuſſu dei gad ꝓpheta ipm monuit vt reuertetur in terra iuda: fugerat enim a Saule. Ad regem moab de fixa fide. Primo regū ps dauid. x.

¶ Ad victoriam ſuper octauam: canticum dauid: vel in finem ps dauid pro octaua. Hoc dauid fecit quom fugiens de ceila cuz ſuis omnibus euaſit proditionem ceilarum qui tentauerant ipſum in manus ſaulis tradere: vt ei gratificarent ingrati admodum: nam ipſos dauid tutatus fuerat a philiſtinis hoſtib⁹. Lege p̄mo regū. ps dd̄. xi.

¶ Uictori ps dauid: vel in finez ps dd̄: vel ad victoriā dauid hoc eſt a dauid conſcript⁹ cantandus ad victoriam. Leuite enim quoſdam ps certati cantabant: vn̄ alij alios vincere nitebantur: vel deo victori i primis: aut q̄ pſtat vic. ps idē ad laudē dei vic. pcinuit mala que iſraelitis. iiij. reges intulerunt. vt ex. iiij. regū legētibus liquet. ps. dd̄. xij.

¶ Ad victoriam dauid ps. vel in finem ps ipſi dauid vt ſupra intelligatur. Babyloniorum impietatem: ꝛ precipue nabuchodonoſor rex d̄ſcribit q̄ blaſphemabat deū iſrael verbis ꝛ re: preſertim quando iuſſit templū per nabuzardam incendi. ps. dd̄. xiij

¶ Ps̄ dauid: vel in finem ps ipſi dauid. Quales debeant eſſe leuite atq; ſacerdotes in templo domino miniſtrantes. preſcribit d̄ iuſtitia. ps dd̄. xiiij.

¶ Ps̄ dauid: vel tituli inſcriptio ipſi dauid: vel humilis ꝛ ſimplicis ps dd̄. Telographia dauid hoc eſt tituli inſcriptio: humilis ꝛ ſimplicis dauid. i. chriſti. Deſcribit hic ps chriſti hominis actionē ſm virtutē: ꝛ eius glorioſam reſurrectionem. ps dd̄. xv

¶ Oratio dd̄: vel oratio ipſi dd̄ qua vſus fuit vt liberaretur a perſecutione inimicorum ꝛ ſaulis. Hic oſtendit dauid innocētiā ꝛ ſaulis peruerſitatem. ps. xvi.

¶ Ad victoriam domini dauid: vel in finem puero domini ipſi dauid qui locutus eſt domino vel ſeruo domini verba cantici vel carminis hui⁹: hoc carmen in quo agitur gratiarum actio compoſuit in die qua eripuit: vel liberauit eum dominus de manu omnium inimicoruz eius: ꝛ de manu ſaul vel ſaulis: ꝛ dixit. ps. xvij.

¶ Uictori canticum dd̄: vel in finē ps dauid Ex hoc ps habetur euangelij diuulgatio: diuulgati conditio: atq; eiuſdem obſeruatio. ps. xviij.

¶ Ad victoriam ps dd̄: vel in finē ps dauid. hoc eſt ad ipetrādā victoriā ꝓ ſuo exercitu. Hoc ps optauit dd̄ victoriā qn̄ reuerſus cōmiſſuz eſt certamē inter iſrael ꝛ philiſtiz ad qd̄ dauid prohibitus eſt proficiſci: ſecundo regum. ps. xix

¶ Uictori canticuz dd̄: vel in finē ps ipſi dd̄. Hoc ps dauid afflatus ſpiritu ſancto exponit magnificentiam chriſti hominis ad regnum euerti virtute dei patris: ꝛ illius aduerſariorum depreſſionem. ps dd̄. xx.

¶ Ad vincenduz pro cerua matutina. ps dauid: vel in finē ps dd̄ pro ſuſceptōe matutia Per ceruā matutinā intelligit chriſtus: q: ſicut cerua nocte latet in cubili ſuo: ꝛ mane inde ꝓſilit: ita chriſtus tpe noctis. i. i triduo ſue mortis latuit in ſepulchro quaſi in cubili ſm corp⁹: ſm aiam in ſcōꝝ libo. Sz mane diei tertie reſurgēs multis apparuit. Sic. n. icipit in hebreo. Heli heli lamaz abathani. Paſſionē xp̄i de q̄ fuit diuinitus liberatus per glioſaz reſurrectionē exponit. ps dd̄. xxi.

¶ Canticū dd̄: ſiue ps idem eniz ſunt: vel i finē ps dd̄. Hoc cāticū fecit dauid: qn̄ timore ſaulis hoſtis ſui cū multis fugit ad regem moab: i prio regū ē h̄ hiſtoria. ps dd̄. xxij.

¶ P̄s ipſi dauid pᷓia vel in pᷓia ſabbati. vł in finē ṕs dauid. vel canticū dauid. qđ ꝯpoſuit: qñ preuidit diuino ſpū: ꝯſtructo tēplo p ſalomonem: arcā a ſacerdotibus intra ſcā ſcōꝝ importatū iri. Tāgit cultū tēplo debitū ⁊ arce iportatōem. ṕs dauid. xxiij.

¶ Orō dauid: vel in finē ṕs dauid: vel ſp dđ ṕs. Oratio vt liberaret̃ a ſaule pſequēte: petit diuinū ductū: ipedimentoꝝ remotōem: ⁊ finis deguſtatōem atq̃ liberato a preſſuris getiorē ꝯtemplatōez. ṕs dđ. xxiiij.

¶ P̄s ipſi dauid. Precatur h̃ ṕs: ſui regni proſperitatem: ⁊ ne ipſe perdatur ab impiis. ṕs dauid. xxv.

¶ In finē pſalmus ipſi dauid priuſq̃ liniret̃ hoc ē priuſq̃ vngeret̃. hūc pſalmū cātauit qñ mortuo ſaule ipſe inungēdus erat in regē tribus iuda: tria orauit: ꝯtra aduerſarioſ ꝯſtantiā: circa diuinū cultū diligentiā ⁊ i bonis pſeuerantiam. ṕs dauid. xxvi.

¶ P̄s ipſi dauid qñ fugiens a facie abſalonis aſcēdebat cliuū oliuarum nudis pedib⁹ ⁊ opto capite. hic pſalmus. orō eſt qua vſuſ fuit ipſe dauid qñ fugiēs abſalon filiū ſuuz aſcendit mōtis cacumē vñ poterat arca videri ⁊ ad eā verſa facie ſic precatus ē hētur h̃ petitio ⁊ exauditio. ṕs dauid. xxvij

¶ P̄s ipſi dauid ꝯſumatōis vel i ꝯſumatōe tabernaculi: vel canticū dauid: qđ fecit poſtea q̃ pfectū fuit tabernaculū vbi reponēda erat arca dñi. ṕs dauid. xxviij.

¶ P̄s cantici i dedicatōe domus dauid. vel in finē pſalmus cantici dedicationis dom⁹ ipſi dauid. xxix.

¶ In finē pſalmus ipſi dauid ꝓ extaſi: vel extaſis: vel victori pſalmus dauid. Gratis agit ꝙ multa pericula euaſerat in perſecutione ſaulis. ṕs dauid. xxx.

¶ Eruditio dauid qñ fuit ſibi reuelatū dimiſſum ſibi eſſe peccatū adulterij ⁊ homicidij: vel intellectus dauid: hoc ṕs ſignificat ſibi iō remiſſa fuiſſe ſcelera adlterii. ll qđ pauit cū berſabee ⁊ cedis urie mariti. orat deide auxiliū nc amplius i pcā labat̃. ṕs dđ. xxxi

¶ In finē pſalm⁹ dauid. Nepigraphes hoc eſt ſine titulo apud hebreos tñ credit̃ dauid ꝯpoſuiſſe vt a leuitis cātatus in tēplo inducerent̃ prediti fide ad laudādū dñm a quo erāt habituri in laudū mercedē diuinā beatitudinem. ṕs dauid. xxxij.

¶ P̄s dauid cū mutauit vultū ſuū corā abimelech ⁊ dimiſit eū ⁊ abiit: vel pſalmus dauid qñ cōmutauit os ſuuz abimelech ⁊ eiecit eū ⁊ abiit: hoc ē verba ⁊c. hūc ṕs fecit in gratiaꝝ actōem ⁊ alioꝝ exhortationem ad bonū poſteaq̃ ſimulās ſe iſanū corā achis rege geth q noie regio dicebat̃ abielech euaſit mortē q̃ philiſtei conſtituerāt ei iferre. regum primus legatur: oratio ad altare. ṕs dauid. xxxiij.

¶ P̄s ipſi dauid ꝯtra pſecutōez ſaulis ⁊ petit diuinū auxiliū: vel in finē pſalm⁹ ipſi dauid. h̃ pſalmus addicit̃ ipſi. Dicunt. n. interpretes hūc cecinisse qñ in pſecutiōe ſaulis pp picula q̃ narrāt diuinā opem exorauit p ieiunium. ṕs dauid. xxxiiij.

¶ Pro victori ſeruo dñi dauid: vel in finem ſeruo dñi dauid: agit̃ de malignitate ſaulis pſequentis ⁊ de dei benignitate dauid liberantis. ṕs dauid. xxxv.

¶ P̄s ipſi dauid. Nocuit ꝓbos in aduerſis non recedendum eſſe ab honeſto cū viderit hoſtes ꝓſpis extolli. ṕs dauid. xxxvi.

¶ P̄s dauid in cōmemoratiōe ſabbati vel cāticū dauid i cōmemoratōem ſabbati: vel pſalmus ipſi dauid in recordatōe ſabbati. pſalmus ad recordandū. Orauit h̃ pſalm⁹ dñi miſericordiā pp illa nobilia pctā: hoc ē pp interfectōem urie ⁊ populi numeratōez ſed maxie pp hanc qa ꝓpinquū erat illi tpi quo ṕs edidit ⁊ q̃uis certior factus iuiſſet de ipetrata venia tñ qa putauit hāc hūilez cōmendatōem ipſi vtilē eſſe iccirco hoc canticū addidit. ṕs dauid. xxxvij.

¶ In finem ꝓ ydithum canticum dauid: vel pro victoria ⁊c. vel ad victoriaz ydithū oda dauid hoc eſt canticum dauid ab ydithum cantoꝝ principe canendum ad victoriam. Mala ventura ſuper iſraelitas maxime captiuitatem babylonicam quam diuinitus preuidit hortatus eſt equo aio tolerari ⁊ pp eoꝝ finem dominum deprecandum: aut certe ſibi induxit in aiuz conuitia aſmei ipſi dicta facile ferenda cū fugeret ab abſolon natum. ṕs dauid. xxxviij.

¶ Pro victoria canticum dauid vel i finez pſalmus dauid: vel ad victoriam pſalmus dauid. agitur hoc ſub perſōa dauid de chriſto ⁊ de eius corpore myſtico. tria ponit ex perſona corporis myſtici quod eſt fideliū concilium pp icarnatōis myſteriū: gratiaꝝ actionem ex perſona xp̄o huius myſterij ra

tionem: ⁊ pro myſtico ſtatu deuotam depre
cationem. ps dauid. xxxix.

¶ In finem pſalmus dauid: vel pro victoria
canticũ dauid: vel ad victoriã cãticũ dauid.
Chriſti paſſiõem necnõ ⁊ reſurrectõem pro
pheta oñdit: qui ceteris plura myſteria de
ſcripſit. de coione cũ oibus hominibus vel
pauperibus. ps dauid. xl

¶ Pro victoria doctiſſimi filioꝝ chore: vel i
finẽ intellectus filijs chore pſalmus dauid
vel eruditio ⁊c. cantãda a leuitis certatiʒ ſi
cut ⁊ pleriqʒ pſalmoꝝ populi iſrael ſtatum
dũ eſſet in captiuitate babylonica ꝓphetat
pſalmus dauid. xli

¶ In finẽ pſalmus dauid: apud hebreos cõ
iunctũ ẽ ſupiori nã h ratione oñdit populũ
iure liberãdũ eẽ a captiuitate ibi poſtulauit
vt liberaretur. ps dauid. xlij.

¶ Ad victoriam vel intellectus filijs chore
eruditõe: vel i finẽ ꝓ filijs chore intellectus
pſalmus dauid. Iudaici populi pſecutõem
ſub antiocho nobili a ſe deo inſpirante pre
miſſam exponunt lege machabeoꝝ libros:
tria ſũt hic priſtinoꝝ dei beneficioꝝ memo
ria: maloꝝ deprecatio ⁊ vt eriperetur depre
catio. pſalmus dauid. xliij.

¶ Victori pro filijs filioꝝ chore eruditiõis
canticũ amantiſſimuʒ: vel in finẽ pro his q
cõmutabunt filiis chore ad intellectuʒ can
ticũ ꝓ dilecto: vel filijs chore pro his q com
mutabit. In itellectu canticũ ꝓ dilecto: vel
ad victoriã ſup labijs filioꝝ chore in erudi
tione canticũ amantiſſimuʒ d chore ſancto
ſpiritu afflati d chriſto ⁊ eccleſie ipſiꝰ ſpõſe
dilectõe ſuauiſſima hoc cantico prefati ſũt:
q per lilia ſignificant chriſti magnificentia
ſponſe decus proliſqʒ ſpiritualis ꝯuentum
enarrat de martyrio. ps dauid. xliiij

¶ Victori filioꝝ chore ꝓ iuuẽtutibus cãticũ
vel in finem filijs chore ꝓ arcanis: vel in fi
nẽ ꝓ occultis ꝓ filijs chore: pſalmꝰ dauid
vel ad victoriã filijs chore ſup iuuẽtute cã
ticum. Hic ps primꝰ ẽ inter illos quos cho
re filij ꝯpoſuerũt: hi. n. miraculo erepti ex hia
tu terre q̃ eoꝝ pr̃ interijt ꝓ tali bñficio ſic dd
gratias egerunt in libro numeri hiſtoria
hic narrat: aliqua preterea nuntiauerunt
prophetando filijs iſrael proxime ventura.
ps dauid. xlv.

¶ Ad victoriã filijs chore pſalmus dauid
vel in finem ꝓ ⁊c. eſt gratiaꝝ actio acta a fi
lijs chore pro victoria paranda ioſue duce
de chananeis hoſtibus: quod pſpexerunt
ſpiritu prophetico cantabat ⁊ hic muſico i
ſtrumento ſicut ⁊ cetere diuine laudes quã
obrem dicit plaudite manibus hoc eſt tan
gite: ſic hebreus hʒ. pſalmus dd. xlvi.

¶ Canticum ps filiorum chore vel dauid
vel pſalmus cantici filijs chore ſecũda
ſabbati: vel laus cantici filijs chore ſidera
ſabbati vrbis hieruſalem magnificentiã ⁊
templi quod ſalomon rex iuſſit honorificen
tiſſime edificari predixit. ps dauid. xlvij.

¶ Victori filioꝝ chore canticũ: vel in finẽ ꝓ
filijs vł filijs chore prio preparata auditores
attentõe more proemij: ſecundo adducit in
medium queſtionẽ: cur timebo mala: deide
ſoluit iniquitas cal. ſententie de vltio dei iu
dicio performidande: ſed iniquis hec ſunt.
pſalmus dauid. xlviij.

¶ Ps aſaph hic cantor ꝓpheta fuit hunc
ps pluresqʒ alios ꝯpoſuit: de meſſe regis
hoc ẽ chriſti dñi duplici aduentu: in mũdũ
⁊ ad iudiciũ. ps dauid. xlix.

¶ Ad victoriã dauid pſalmus cũ vẽit ad eũ
nathã ꝓpheta qñ itrauit ad berſabee: vel
pſalmus i fineʒ dauid q vẽit ad eũ ⁊c. vel
pſalmus ipſi dauid ⁊c. poſteaq̃ʒ decepit ber
ſabee i vxorem. Culpe remiſſioneʒ ⁊ patrie
reſtitutionem petit: vt peniteat homo: ⁊ de
martyrio. ps dauid. l.

¶ In finẽ pſalmus dauid cũ venit doech idu
meus ⁊ nũciauit ſauli ⁊ dixit ei venit dauid
in domũ abimelech: vel in finẽ itellectꝰ dd
cũ venit ad eũ doech idumeus ⁊ nunciauit
ſauli: venit dauid i domũ abimelech: vel ad
victoriaʒ ps dd qñ venit doech ydumeꝰ an
annuncians ſauli fuiſſe dauid domi abime
lech inuehitur in doech cuius nuncio iratꝰ
ſaul iuſſit ſacerdotes vxorem ⁊ eorum libe
ros occidi ciuitatemqʒ euerti. ps dd. li.

¶ Victori per chorum eruditio dauid: vel in
finem intellectus ipſi dauid pro amalech:
vel in finem propter chorum leuitarum eru
ditio. Hunc ps cecinit contra antiochi il
luſtris tyrannidem quo tempore iudei ma
le habiti ſunt: a qua calamitate per ma
chabeos excepti ſunt qui urbem ac tem
plum inſtaurarunt: percurre primum eoruʒ
librum: aut in titum ueſpaſianum: qui tem
plum demolitus iudaicum populum capti
uum duxit. ps dauid. lij.

¶ Ad victoriā ī organiſ p̄s dd̄ cū veniſſēt cyphei ⁊ nūciaſſēt ſauli: nōne dd̄ abſcōditus ē apud nos: vel ī finē ī carminibus intellectus dd̄ cū veniſſēt ⁊c. vel ad victoriā organis eruditio dd̄ qñ venerūt cyphei ⁊ dixeīt ſauli: ⁊c. vel in finē in hymnis intellectꝰ ipſi dd̄: vel victori in organis eruditione dauid qñ cyphei nūciauerūt ſauli dd̄ latere apud ipſos: ⁊ nō fauerēt regi: voluerūt eū tradere in manus illius. organis cantabant a leuitis certatim. Orat ſalutē: ⁊ vt magis exoret votum facit. p̄s dd̄. liij

¶ Victori in p̄s. eruditio dd̄. vel in finē in carminibus intellectꝰ dd̄. vel in finē in hymnis ītellectꝰ ipſi dd̄: vel ad victoriā ſup organis ipſi dd̄. Dū eēt in locis tutiſſimis engaddi ꝓpe terminū regni ſaulis. P̄mo. n. collata dī beneficia recolit. deinde āt ꝯferēda diuinat: demū ꝟo ꝓ vtriuſqꝫ grās agit. p̄s. dd̄. liiij.

¶ Victori pro colūba miletā eo ꝙ ꝓcul abierit dd̄ humilis ⁊ ſimplex qñ tenuerūt eum philiſtei in geth: vel in finē ꝓ populo q a ſāctis lōge fcūs ē in tituli reſcriptionē ipſi dd̄: cū tenerēt eū allophyli ī geth: vel ad victoriaꝫ ſup colūba: hic eadē re agit de qua. xxiiij p̄s corā achis rege geth dd̄ linguā mutauit ne in paleſtinoꝝ poteſtatē daret: ⁊ ita mortis ꝑiculū euaſit. Tria h̄ ſunt: preces: exauditio: ⁊ gratiarum actio. p̄s dd̄. lv.

¶ Pro victoria vel ad victoriā vt nō diſperdas dd̄ humilē ⁊ ſimplicem qñ fugit a facie ſaulis in ſpelūcā vbi ſaulē ingreſſuꝫ potuit interficere: regū primus. Igitur ne occideretur a ſaule: ⁊ nec ipſe eū occideret: ſic precatus eſt: vel in finē ne diſperdas dd̄ in tituli īſcriptionē: cū fugeret a facie ſaul regis iſrael in ſpelūcā: vel ad victoriā ne diſperdas dauid miletā qñ fugit a facie ſaul regis iſrl' in ſpelūcā: vel in finē ne corripiaſ ipſi dauid in tituli: ⁊c. p̄s dd̄. lvi.

¶ Victori vt nō diſperdas dd̄ humilē ⁊ ſimplicē: vel in fine ne diſꝑdas dd̄ in tituli īſcriptione: vel ad victoriā ne diſperdas dd̄ ſuaue canticū. Per hoc oſtendit ſe prohibuiſſe necē ſaulis: in cuiꝰ argumētū haſtā ⁊ cyphū aque ad eius caput iacētē ꝓtulit: que ſurrecta fuerūt cū ipſe vna cū abiſai ingreſſus fuiſſet caſtra: ⁊ oēs dormiētes inueniſſet ſaulis ⁊ eius ſatellitum malam menteꝫ deſcribit: debitam poſtea penam predicit. p̄s dauid. lvij.

¶ Victori vt nō diſꝑdas dd̄ humilē ⁊ ſimplicē qñ miſit ſaul ⁊ cuſtodiuit: vel cuſtodierūt domū eius ad occidēdū eū: vel vt interficerent eū: vel in finē ne diſꝑdas dauid in tituli īſcriptōe: qñ miſit ſaul ⁊ cuſtodiuit domū eius vt interficeret eū: vel in finē ne corrumpas ipſi dd̄ in tituli ſcriptōeꝫ: vel ad victoriaꝫ ne diſꝑdas dd̄ cāticū decēs: qñ ſaul iuſſit eū occidi domi: quo fugerat poſtea q̄ꝫ declinauit ictū haſte ſaulis: ſcilicet depoſitꝰ ꝑ feneſtrā euaſit. Dauid deuota petitio: dī exauditio: ⁊ exaudit grāꝝ actio hē h̄. p̄s dd̄. lviij.

¶ Victori pro lilijs teſtimoniū humiliſqꝫ ꝑfecti dd̄ ad docēdū qñ pugnauit aduerſus ſyriā meſopotamie ſoba: ⁊ reuerſus eſt ioab ⁊ ꝑcuſſit edom in valle ſalinaꝝ. xij. milia. vl' in finē ꝓ his q cōmutabunt in tituli inſcriptōe ipſi dd̄ in doctrinā: cū ſuccēdit meſopotamiā ſyrie ⁊ ſobal: ⁊ ꝯuertit ioab ⁊ ꝑcuſſit edom in valle ſalinaꝝ. xij. milia: vel in fineꝫ his q īmutabunt in tituli īſcriptionē ipſi dd̄ in doctrinā cū ſuccēdit meſopotamiā ſyriaꝫ ⁊ ſyrtā: ſobal: ⁊ conuertit. ⁊c. Vel ad victoriaꝫ ſup roſe teſtimonio ſuaue canticū dd̄ ad docēdū ꝙ pugnauit ꝯtra meſopotamiā ſyrie: ⁊ ꝯtra ſyriā ſobal: ⁊ reuerſus ē ioab dux exercitus in hieruſalē: deinde ꝑcuſſit edom in valle ſalinaꝝ vbi ceſa ſūt. xij. milia: ſed h̄ attribuit abiſai aciei ꝓfecto teſtimoniū roſe dicūt interpretes fuiſſe ꝯſiliū qd̄ accepit dd̄ a cetu ſapiētū: bellū iuere ſuptū iri ꝯtra ſyres: ex quo ipſi priꝰ initū fedus ſoluerant. Hec hiſtoria ptī ī lib. geñ. ptī. ī lib. re. ⁊ palip. P̄mo regni vaſtationeꝫ d̄flet: fcāꝫ a philiſteis tꝑibꝰ iudicū: ⁊ p̄mis tꝑibꝰ ſaulis. R. nec nō pꝰ mortē ſaulis dū certaret d̄ regno domus dauid cum domo ſaulis infinitis. Secundo reſtitutionem prophetat. pſalmus dauid. lix.

¶ Ad victoriā ſup organū p̄s dd̄: vel ī finē ī hymnis ipſi dd̄. Dū eēt ī locis tutiſſimis engaddi ꝓpe termīs regni ſaul'. Prio. n. collata eiꝰ dī bñficia recolit. dīnde āt ꝯferēda diuiat. dmū ꝟo ꝓ vtriſqꝫ grās agit. pſ dd̄. lx.

¶ Ad victoriā ſr yditū pſ dd̄: vel ī finē ꝓ yditū p̄s ipſi dd̄. h̄ ē p̄s ad dd̄ ꝯpoſitꝰ: cantādꝰ ꝑ leuitas q erāt ſub ductu yditū tertio cātoꝝ ꝑncipe ī ꝑſecutōe ſaulis poſtea q̄ꝫ ad ꝟbū gad ꝓpħa ex agro moab ī iudea rediuerat cecinit. De diuina fidentiā ⁊ inimicorum malitia agit. p̄s dd̄. lxi.

¶ Ipſi ṗs dd̃ cũ eẽt in deſerto idumee: vel i heremo iude latẽs ꝑpter pſecutionẽ ſaulis hoſtis. Tria facit: diuinis ꝯſolatõibus gloriatur: hoſtis deiectionẽ vaticinaẽ: in laudã do conditorem letatur. Pṡ ex pſona capitis ⁊ membroꝝ vox ipſius noſtra eſt: ⁊ nr̃a ipſius eſt. Loquitur eccleſia que in ariditate ſeculi ſitit: ⁊ miſericordiã expectat donec eterna capiat docens bene conuerſari i medio praue narrationis. ṗs. dd̃. lxij.

¶ Uictori cãticũ dauid: vel in finẽ ṗs dd̃: vel ad victoriam ṗs dd̃. Denumerat ꝑpheta que tulerit: ⁊ quomodo circa hec ſe habuerit: non in paſſionibus in domino: vt caput noſtrum ita nos in tribulationibus rogamus. ṗs. dd̃. lxiij

¶ Uictori ṗs dd̃ cantici: vel in finẽ ṗs dauid canticum aggei hieremie ⁊ ezechielis: de verbo peregrinationis: ⁊ de populo trãſmigrationis cum inciperent ꝓficiſci vel exire. Conſolatio in exilio nequis deſperet: qꝛ certificat redditũ: ⁊ per quem: ⁊ que diuitie reuerſis ꝓphetauit hieremias pꝰ ſeptuaginta annis redditurum populum intra captiuos erat ezechiel uel alij: vel ſic. Ad victoriam ṗs dd̃ cantici de iudeorum reditu ex babylonica capitiuitate. Loquitur h̃ ṗs de qua hieremias ezechiel ⁊ aggeus prophetauerunt. Primo agit de tali reditu. vnde dicebat populus. Te decet ⁊c. Secundo fertilitatem loci predicit per verba preteriti temporis more prophetie q̃ propter certuȝ euentũ rei futuro oſtẽdit ṗterita. ṗs dd̃. lxiiij

¶ Uictori canticum ṗs. vel in finẽ canticũ ṗs reſurrectionis. Auctor non conſtat. Deo gratias agit pro iudaico populo ex egyptiaca captiuitate redempto omnes vocando ad laudandum. ṗs. dd̃. lxv.

¶ Uictori in pſalmis canticum carminis: vel in finẽ in hymnis ṗs cantici dd̃. vel in finem canticum ṗs. dd̃. lxvi.

¶ Uictori dauid ṗs cantici: vel in fineȝ ṗs cãtici dauid: vel in finem ipſi dauid ṗs cantici. vel ad victoriam in hymnis ṗs cantici. Auctor cãqȝ huius carminis latet: nonnulli tamen dicent eſſe gratias actas pro cuiuſdam anni fertilitate. Primo eſt rei imploratio deĩde pro exorata gr̃a. ṗs dd̃. lxvij.

¶ Uictori pro lilijs dd̃: vel in finem ꝓ his qui cõmutabuntur: ṗs ipſi dauid: vel ad victoriam ſuper roſis vel lilijs dauid. Per roſas aut lilia intelligitur populus hebreus a deo valde dilectus. Ad huius ṗs expoſitionẽ quidã dixerunt dauid ſic orauiſſe: nõ hebrei eriperenẽ a captiuitate in quã ꝑ romanos ductum iri longe ante propheta vidit. alij hoc retulerunt ad captiuitatẽ babylonicã. alij ad liberationẽ dauid de perſecutione ſaulis: que oĩa omittenda ſunt. Nam propheta hic cecinit de xp̃o ⁊ de eius corpore myſtico primum induxit chriſtum ſic precaturum in paſſione: ſubdidit deinde iudeorum punitionem. Demũ ad dei laudationẽ ſe contulit. ṗs dd̃. lxviij

¶ Uictori dauid ad recordandum ꝙ ſaluum fecit eum dominus: vel in fineȝ ṗs dd̃ in rememoratione eo ꝙ ſaluum fecit eũ dominus. Hec prophetia memoria fuit ꝙ ſingule hore canonice ſic incepture forent. non ab eccleſia obſeruatur: tamen videtur hic ⁊ ſequens ṗs factus fuiſſe a dauid cum ipſuȝ abſalon perſequeretur. ṗs dd̃. lxix.

¶ Pṡ dauid filiorum ionadab ⁊ priorũ captiuorum: vel ṗs ipſi dauid filiorum ionadab ⁊ eorum qui primi captiui ducti ſunt. apud hebreos nullus huic aſcribitur titulus: ideo qui in biblis inuenitur: putaẽ appoſitus eſſe ſecunda pars precedentis vbi adducit cauſas cum ſit liberandus ab hoſtibus: ⁊ multipliciter ſe acturum gratias pollicetur. ṗs dd̃. lxx.

Pṡ dauid in ſalomonem: vel ſalomonem ṗs. Solõi eſt opinio ſalomonem vbi ceciniẽ ſe vbi prophetauit chriſti regiã dignitateȝ ⁊ diuinã collaudauit maieſtatẽ. ṗs dd̃. lxxi.

¶ Pṡ aſaph: vel cõplete ſũt orões dd̃ filij iſai canticũ aſaph: vel defecerunt hymni dauid filij ieſſe. ṗs ipſi aſaph. Oſtendit diuine bonitatis prouidentiam que a fine ad finẽ vſqȝ fortiter attigit: oĩaqȝ ſuauiter diſponit contra negantes deum curare mortalia ꝑ ieiunium. ṗs dd̃. lxxij

¶ Eruditio aſaph: vel in finẽ itellectꝰ aſaph Agitur de captiuitate babylonica: q̃ȝ fore preuidit propheta aſaph: vnde orauit ppl̃i liberationẽ propter priſtinã dei in eũ amicitiam: aduerſarioꝝ malitiã puniendam per dei potentiam: que omnia poteſt: ⁊ ipſius in populum miſericordiam. ṗs. lxxiij.

¶ In finem ne corrũpas. ṗs cantici aſaph vel victori non diſperdas. ṗs ⁊c. Uel victori ne diſperdas populum hebreuȝ ſubaudi

ps aſaph cantici. Deſcribit primuz populi vota ex babylonica captiuitate in ſuas vrbes cyro rege reuocati: deinde hoſtiuz aiad uerſionis: poſtremo populũ perpetuo diuitias laudes cantaturum. ps. lxxiiij.

¶ Victori in carminibus ad aſſyrios ps aſaph cãtici: vel in finẽ in carminib⁹ cãticum ad aſſyrios ps aſaph pacẽ fore pphauit p⁹ bellũ qd intulit iudee regnãte ezechia ſenacherib aſſyriorũ. R. Unde turpiter fugit vbi vidit dñi angelũ. clxxxv. eu. aſſy. in caſtris interfeciſſe ex quarto. R. prio dſcribit iudẽ cõditio. ibi. n. not⁹ erat ds p cultũ: p ſciaz legiſ ⁊ pphetarũ: q̃ oĩa in tẽplo qd erat in ilr̃m iudee metropoli maxie florebãt. Jccirco ſubditur in iſrael: magnũ nomẽ eius. hoc eſt tetragrãmatõ q̊ vbo ſacerdotes benedicebant populo. lxxv

¶ Victori ſuper yditũ. ps aſaph: vel in finẽ p yditũ. ps ipſi aſaph. lxxvi.

¶ Eruditio aſaph vel itellect⁹ aſaph. lxxvij

¶ ps aſaph: vel cãticũ aſaph. ps. lxxviij

¶ Ad victoriã ſup lilia teſtimoniuz aſaph ps: vel in finẽ p his q vel icõmutabunt. ps p aſſyrijs teſtimoniũ. ps aſaph. ps. lxxix.

¶ Victori in torcularibus ps aſaph: vel in finẽ pro torcularibus. ps ipſi aſaph: quinta ſabbati. ps. lxxx.

¶ Pſ ipſi aſaph. ps. lxxxi

¶ Canticum ps aſaph. ps. lxxxij.

¶ In finẽ pro torcularibus filijs chore ps. vel ad victoriã aguitit filiorũ chore. ps. vel ps iſte pro torcularibus ſi inſcribitur filijs chore. ps. lxxxiij.

¶ Ad victoriã vel victorum chore canticũ vel in finem filijs chore. ps. lxxxiiij

¶ Oratio dauid. lxxxv.

¶ Pſ cantici filiorum vel filijs chore: vel filiorum chore cantici. ps. lxxxvi.

¶ Cãticũ ps filijs chore in finẽ p malabat vel malech: vel amalech ad rñdẽdũ intellectus eman vel emen iſraelite: vel caticũ ps chore ad victoriã ſup malabat ad reſpõdẽdũ. eruditio hemanezraite: vel pro malech ad rñdẽdũ. Et hic eſt intellectus eman iſraelite. ps. lxxxvij

¶ Eruditio ethã ezraite: vel itellect⁹ ethan ezraite vel iſraelite. ps. lxxxviij.

¶ Oratio moyſi hoĩs vel viri dei. lxxxix.

¶ Laus cãtici ipſi dauid. ps. xc.

¶ Pſ cantici in die ſabbati. ps. xci

¶ Laus cãtici ipſi⁹ dd in die aſi ſabbatum quando fundata eſt terra. xcij.

¶ Pſ ipſi dd quarta ſabbati. ps. xciij.

¶ Laus cantici ipſi dauid. xciiij

¶ Pſ dauid quando domus edificabatur poſt captiuitatem. xcv.

¶ Pſ ipſi qñ terra eius reſtituta ẽ ei. xcvi.

¶ Pſ dauid. xcvij

¶ Pſ dauid. xcviij.

¶ Pſ pro vel in confeſſione. xcix.

Pſ ipſi dauid. c

¶ Oratio pauperis dauid cum anxiaret: ⁊ corã dño cũ effunderet precẽ ſuã. vel oratio iopis cũ angeret: ⁊ in conſpectu dñi effudit precẽ ſuã vel eloquiũ ſuum. ci.

¶ Pſ ipſi dauid. cij.

¶ Pſ ipſi dauid. ciij.

¶ Alleluya. ciiij.

¶ Alleluya alleluya. cv.

¶ Alleluya alleluya: vel alleluya. ps. cvi

¶ Alleluya. canticum ps ipſi dauid. cvij.

¶ In finem ps dauid: vel pro victoria dauid canticum. cviij.

¶ Pſ ipſi dauid. cix

¶ Alleluya. ps. cx.

¶ Alleluya reuerſionis aggei ⁊ zacharie: vel ↄuerſio aggei ⁊ zacharie. cxi.

¶ Alleluya alleluya: vel alleluya. cxij

¶ Alleluya: vel alleluya alleluya. cxiij

¶ Alleluya. cxiiij.

¶ Alleluya: vel ps. cxv.

¶ Alleluya alleluya: vel alleluya. cxvi

¶ Alleluya alleluya: vel alleluya. cxvij

¶ Alleluya. aleph doctrina. cxviij.

¶ Beth: domus. In quo.

¶ Gimel: plẽitudo vel retributio. Retribue

¶ Deleth: tabularum. Adheſit.

¶ He: iſta. Legem pone.

¶ Uau: hec vel ipſa. Et veniat.

¶ Zai: hec vel oliua. Memor eſto.

¶ Heth: vita. Portio.

¶ Teth: bonum. Bonitatem.

¶ Jot principium. Manus tue.

¶ Caph: manus. Defecit.

¶ Lamech: diſciplina. In eternum.

¶ Mem: ex ipſis. Quomodo.

¶ Nun: ſempiternum. Lucerna.

¶ Samech: adiutorium. Iniquos.

¶ Ayn: fons ſiue oculus. Feci iudiciũ.

¶ Phe: os ab ore. Mirabilia.

¶ Sade:iuſtitie Juſtus.
¶ Coph:vocatio. Clamaui.
¶ Res:capitis. Uide.
¶ Sin:dentium. Principes.
¶ Thau:ſigna Appropinquet.
¶ Alleluya canticum graduum. cxix.
¶ Canticum graduum. cxx
¶ Canticum graduum. cxxi
¶ Canticum graduum. cxxij.
¶ Canticum graduum ſuperſcribi. cxxiij.
¶ Canticum graduum. cxxiiij.
¶ Canticum graduum. cxxv.
¶ Canticum graduum ſalomonis cxxvi.
¶ Canticum graduum. cxxvij.
¶ Canticum graduum. cxxviij.
¶ Canticum graduum. cxxix.
¶ Canticum graduum. cxxx.
¶ Canticum graduum. cxxxi.
¶ Canticum graduum ipſi dauid. cxxxij.
¶ Canticum graduum. cxxxiij.
¶ Alleluya. cxxxiiij
¶ Alleluya:vel alleluya alleluya. cxxxv.
¶ Alla. ps dd pp hieremiam. cxxxvi.
¶ ps ipſi dauid. cxxxvij.
¶ In finem ps dauid: vel ad victoriam ps ipſi dauid. cxxxviij.
¶ In finem ps ipſi dauid:vel ad victoriam. pſalmus dauid. cxxxix.
¶ ps dauid. cxl.
¶ Intellectus dauid cuz eſſet in ſpelũca.oro vel eruditio dauid ⁊c.Cantica regis dauid ⁊ prophetarum numero.xx. cxli.
¶ ps dauid quando perſequebatur eum filius ſuus abſalon. cxlij.
¶ ps dauid aduerſus goliat vel goliá.cxliij.
¶ Laudatio:vel laus ipſi dauid aleph vel hymnus dauid. cxliiij.
¶ Alleluya. cxlv.
¶ Alleluya. cxlvi.
¶ Alla aggei ⁊ zacharie. ps. cxlvij.
¶ Alleluya aggei ⁊ zacharie. cxlviij.
¶ Alleluya. cxlix.
¶ Alleluya. cl.

¶ Epla ſci Hieronymi pſbiteri ad Chromatiũ ⁊ Heliodorũ epos:de libris Salamóis

Iungat epla quos iungit ſacerdotiũ: imo charta nó diuidat quos xpi nectit amor. Commẽtarios in oſee amos ⁊ zacharia.
Luce.i.g. malachiã quoqʒ poſtitis. Scripſiſſem ſi licuiſſet preualitudine. Mittitis ſolatia ſũptuum. Notarios noſtros ⁊ librarios ſuſtẽtatis: vt vobis potiſſimum noſtruz deſudet ingenium. Et ecce ex latere frequens turba diuerſa poſcentium quaſi aut equuz ſit me vobis eſurientibus ⁊ alijs laborare: aut in ratione dati ⁊ accepti: cuiqʒ preter vos obnoxius ſim. Itaqʒ longa egrotatione fractus: ne penitus hoc anno reticeré ⁊ apud vos mutus eſſem: tridui opus nomini vr̃o conſecraui: interpretationé videlicet triũ ſalomonis voluminum: maſloth qđ hebrei parabolas: vulgata ãt editio pūerbia ꝟvocat coeleth q̃ grece eccliaſté: latine ꝯcionatoré poſſum⁹ dicere. ſyraſiri: qđ i lingua nr̃a vertit̃ cáticũ cáticoꝝ. Fert̃ ⁊ panaretos ihe ſu filij ſirach liber ⁊ alius pſeudographus q ſapiétia ſalomóis iſcribit̃. Quoꝝ prioré hebraicũ reppꝑi: nó eccleſiaſticũ vt apđ latinos ſʒ pabolas ꝑnotatũ. cui iũcti erát eccleſiaſtes ⁊ cáticũ cáticoꝝ: vt ſimilitudiné ſalomóis ñ ſolũ nũero libroꝝ: ſʒ ét materiaꝝ genet̃ coeq̃ret. Scđs apđ hebreos nuſq̃ ẽ qꝛ ⁊ ipe ſtilus grecá eloquẽtiá redolet: ⁊ nõnulli ſcriptoꝝ veteꝝ: hũc eẽ iudei philóis affirmát. Sič g̃ iudith ⁊ tobie ⁊ machabeoꝝ libros: legit qdé eos eccliã: ſʒ iter canonicaſ ſcripturas nó recipit: ſic ⁊ hec duo volumia legat ad edificatóeʒ plebis: nó ad auctoritaté eccliaſticoꝝ dogmatũ ꝯfirmádá. Si cui ſane ſeptuagita interꝑtũ magis editio placet: hʒ eá a nobis oliʒ emẽdatá. Neqʒ enim noua ſic cudimus vt vetera deſtruamus. Et tñ cũ diligẽtiſſime legerit: ſciat magis nr̃o ſcripta intelligi: q̃ nó in tertiũ vas tráſfuſa coacuerint: ſed ſtatiʒ de ꝑlio puriſſime commendata teſte: ſuũ ſaporem ſeruauerint.

¶ Explicit epiſtola ſancti Hieronymi.

¶ Incipit prologus in libros eoſdem.

Trib⁹ noib⁹ vocatũ fuiſſe ſalomoneʒ ſcripture maniſeſtiſſime docét. paciſicũ.i.ſalomoné: ⁊ ydida.i.dilectũ dñi: ⁊ quod nũc dr̃ coeleth.i.eccliaſté. Eccleſiaſte ãt greco ſmóe eſt appellat⁹: qꝛ cetũ.i.eccliaʒ congreget: qué nos nũcupare poſſum⁹ ꝯcionatoré: eo ꝙ loquat̃ ad populũ: ⁊ ſermo eius non ſpáliter ad vnũ: ſed ad vniuerſos dirigat̃ generalr̃. porro pacificus ⁊ dilect⁹ dñi: ab eo ꝙ regno ei⁹ pax fuerit: ⁊ eũ dñs dilexerit appellat⁹ eſt. Ná ⁊ ps.44.⁊.71. dilecti ⁊ pacifici titulo pernotantur. Qui tamen

⁊ ſi ad ꝓphiaʒ xp̄i eccleſieqʒ pertinētes feli
citatem ⁊ vires ſalomonis excedunt: tamen
ſm̄ hiſtoriam ſuper ſalomonē ſcripti ſunt.
Itaqʒ iuxta numeruʒ vocabulorum: tria volu
mina edidit: ꝓuerbia: eccleſiaſtē: canticū cā
ticorū: in prouerbijs paruulum docens ⁊ q̄
ſi de officijs per ſententias erudiens. Unde
⁊ ad filiū ſermo crebro repetitur. In eccleſia
ſtē vero mature virū etatis inſtituēs: ne q̄c
q̄ʒ in mundi rebus putet eſſe perpetuuʒ: ſʒ
caduca ⁊ breuia vniuerſa q̄ cernimus. ad
extremū iā cōſumatū virū ⁊ calcato ſeculo
ꝑparatū in cāticis cāticorum ſponſe iungit am
plexibus. Niſi enim prius reliquerimus vi
tia ⁊ pompis ſeculi renunciantes expedi-
tos nos ad aduentum preparauerimus nō
poſſumus cantare canticum canticorum.
Sed ⁊ hoc diligentius attendendum tres
libros auctore dreſo eſſe intitulatos. In ꝓ-
uerbijs enim notantur ꝓuerbia ſalomonis
filij dauid regis iſrael. In eccleſiaſtē xo ver
ba eccleſiaſtes filij dauid regis hieruſalem.
Superfluum quippe ē iſrael h̄ qđ male in
grecis ⁊ latinis codicibus inuenitur. In cā
tico auteʒ canticorum: nec filius dauid nec rex
iſrael ſiue hieruſalem preſcribit ſed tantum
canticum canticorum ſalomonis. Sicut.n.
ꝓuerbia ⁊ rudis iſtitutio ad.12.tribus: ⁊ ad
totū pertinet iſrael: ⁊ qūo contempt⁹ mūdi
nō niſi metropolis conuenit hoc eſt habita
toribus hieruſalē. Ita canticum canticorū
ad eos proprie pertinet qui tantum ſuper-
na deſiderant. ad incipientes ⁊ proficientes
⁊ paterna dignitas: ⁊ regni proprij merito
vendicatur auctoritas. Ad prefectos vero
vbi non timore eruditur ſed amore propriū
nomen ſufficit: ⁊ equalis magiſter ⁊ neſcit
eſſe ſe regem. Que omnia referunt ad xp̄ʒ.

¶ Incipit alius prologus.

TRes libros ſalomonis.i. prouerbia
eccleſiaſtē ⁊ canticum canticorū: ve-
teri.70.interpretum auctoritati reddidi vel
antepoſitis lineis ſuperflua queqʒ deſignāſ
vel ſtellis titulo prenotatis: ea que minus
habebantur interſerens: vt plenius paula
⁊ euſtochium cognoſcatis quid in libriſ no
ſtris minus ſit qui ve rednndet. Necnō etiā
illa qui imperiti tranſlatores male in liguā
nr̄am de greco ſermone verterāt oblitterās
⁊ antiquans curioſiſſima virtute correxi. Et
vbi prepoſtero ordine atqʒ peruerſo fuerat
ſententiarum lumen ereptum: ſuis locis re
ſtituens feci intelligi quod latebat. Porro
in eo libro qui a pleriſqʒ ſapientia ſalomo
nis inſcribitur: ⁊ in ecceſiaſtico quem eē ihu
filij ſydrac nullus ignorat calamuʒ tempa-
ui: tantūmodo canonicas ſcripturas vobis
emendare deſiderans: ⁊ ſtudium meum cer
tis magis q̄ʒ dubijs cōmendare. Ideo gre-
co ⁊ hebreo prefatiuncula vtraqʒ in libro
ꝑmiſſa eſt: q2 nonnulla de greco hoc ad illu
minationem ſenſus ⁊ legentis edificationē
vel inſerta hebraice tranſlationi vel extrin-
ſecus iuncta ſunt. Et iccirco qui legis ſemꝑ
peregrina memento.

FINIS.

¶ Incipit liber puerbiorum.

¶ C.S. Intitulatio iſcribiť: ꝑlibať vtilitas opis audit⁹ ſapie ꝯmédať. ꝓhibeť fili⁹ ne acgeſcat blädicijs. nec erat i vijſ pcõꝝ vel hiti

A coꝝ: ſapia cl'at. I

PArabole ſalomonis filij dauid regis iſrael ad ſciédã ſapiétiam ⁊ diſciplinã ad intelligendaꝫ verba prudentie ⁊ ſuſcipiendã eruditioné doctrine iuſtitiã ⁊ iudicium ⁊ eqtaté. Ut detur puulis aſtutia: ⁊ adoleſcenti ſcientia ⁊ intellect⁹ Audiens ſapiens ſapientioꝛ erit: ⁊ intelligens gubernacula poſſidebit. Animaduertet parabolam ⁊ interpꝛetationem verba ſa

pientum ⁊ enigmata coꝛum Timoꝛ domini Ps̃.iis.
pꝛincipium ſapientie. Sapientiam atqꝫ do Ecci.i.b
ctrinam ſtulti deſpiciunt. Audi fili mi diſci infra.9

plinam patris tui: ⁊ ne dimittas legé mřis tue. vt addatur gratia capiti tuo ⁊ toꝛques collo tuo. Fili mi ſi te lactauerint peccatoꝛeſ B ne acquieſcas eis. Si dixerint veni nobiſcum inſidiemur ſanguini abſcondamus tendiculas contra inſontem fruſtra deglutiamus eum ſicut iſernus viuété ⁊ itegrum

q̄ſi deſcēdentē in lacū: oēm p̄cioſā ſubā̄m re
periemus iplebimus domos nr̄as ſpolijs ſor
tē mitte nobiſcū: marſupiū ſit vnū oiū no
infra.6.c. ſtrū: fili mi ne ambules cū eis. Prohibe pe
Eſa.59.b. dē tuū a ſemitiſ eoꝝ. pedes.n. illoꝝ ad malū
currūt ⁊ feſtināt vt effundāt ſanguinē. Fru
ſtra āt iacitur rete ante oculos pennatoꝝ.
¶ Ipſi q̄ȝ ꝯtra ſāguinē ſuū iſidiātur: ⁊ moliū
infra.8.a. tur fraudes ꝯtra aīas ſuas. Sic ſemite oīs
auari: aīas poſſidētiū rapiūt. Sapiā foris p̄
dicat in plateis dat vocem ſuam. In capite
turbarū clamitat in foribus portarum vr
bis. pfert verba ſua dicēſ. Uſq̄ q̄ paruuli di
ligitis infantiā ⁊ ſtulti ea q̄ ſibi ſūt noxia cu
piēt ⁊ iprudētes odibunt ſciam. Cōuertimi
Eſa.56.b. ni ad correptionē meā. En pferā vobis ſpi
Hiere.7.c. ritū meū. ⁊ oñdā vobis verba mea. Qr vo
caui ⁊ renuiſtis extēdi manū meā ⁊ nō fuit
q aſpiceret. Deſpexiſtis oē ꝯſiliū meū: ⁊ in
crepationes meas neglexiſtis. Ego q̄ȝ i ite
B ritu vr̄o ridebo. ⁊ ſubſannabo cū vobis id
qd timebatis aduenerit. Cū irruerit repēti
na calamitas. ⁊ interitus q̄ſi tēpeſtas igrue
rit qñ venerit ſup vos tribulatio ⁊ anguſtia
Tunc inuocabunt me ⁊ nō exaudiā: mane
ꝯſurgent ⁊ nō inueniēt me: eo ꝙ exoſā hūe
rint diſciplinā: ⁊ timorē dñi non ſuſceperint
nec acquieuerint conſilio meo: ⁊ detraxerit
vniuerſe correptioni mee. Comedent igitur
fructus vie ſue: ſuiſq̄ȝ conſilijs ſaturabūtur
Auerſio paruulorum interficiet eos. ⁊ pro
ſperitas ſtultoꝝ perdet eos. Qui aūt me au
dierit abſq̄ȝ terrore requieſcet. ⁊ abūdantia p
fruetur timore maloꝝ ſublato.

¶C.S. Sapiā manet ſuſcipe ſmones ſuoſ
q̄rere ſapientiā ſicut theſauꝝ q̄ ab oī iſania
reuocat. cōtēptoribus cōtrariatur liberat a
via mala: ⁊ muliere adultera. ⁊ reducit in vi
A am rectam. II.

Fili mi ſi ſuſcepis ſermones meos: ⁊
mandata mea abſcōderis penes te
vt audiat ſapiam auris tua inclina cor tuū
ad cognoſcēdā prudentiā. Si.n. ſapiam in
uocaueris. ⁊ inclinaueris cor tuū prudētie:
ſi q̄ſieris eā q̄ſi pecuniā: ⁊ ſicut theſauroſ ef
B foderis illā: tūc itelliges timorē dñi: ⁊ ſciam
dei inuenies qr dñs dat ſapiā: ⁊ ex ore eius
prudētia ⁊ ſcia. Cuſtodiet rectorum ſalutem
⁊ pteget gradiētes ſimplr̄ ſuās ſemitas iu
ſticie ⁊ vias ſanctoꝝ cuſtodiēs. Tūc itelligeſ
iuſticiā: ⁊ iudiciū ⁊ eq̄tatē ⁊ oēȝ ſemitā bo
nā. Si intrauerit ſapiā cor tuū. ⁊ ſcientia aīe
tue placuerit: ꝯſiliū cuſtodiet te ⁊ prudentia
ſeruabit te ⁊ eruariſ a via mala ⁊ ab homie C
q peruerſa loqtur. qui relinquunt iter rectū
⁊ ambulāt per vias tenebroſas. qui letātur
cū malefecerint ⁊ exultāt in rebus peſſimis
quoꝝ vie puerſe ſunt: ⁊ iſames greſſus eoꝝ
Ut eruariſ a muliere aliena. ⁊ ab extranea q̄ infra.7.
molit ſmōes ſuos: ⁊ relinqt ducē puberta
tis ſue: ⁊ pacti dī ſui oblita ē. Inclinata ē.n. D
ad mortē dom⁹ eius: ⁊ ad iferoſ ſemite ipſi⁹
Oēs q igrediūtur ad eā nō reuertētur: nec
appbendēt ſemitas vite. Ut ambules i via
bona: ⁊ calles iuſtoꝝ cuſtodias. qui enim re
cti ſunt hitabūt i terra: ⁊ ſimplices pmane
būt in ea. Impij vero de terra pdentur: ⁊ q
iniq̄ agūt auferētur ex ea.

¶C.S. De pceptis memorādis: ⁊ fiducia
hn̄da i deū ñ in ppria prudētia. de timendo
⁊ honorādo deū. ō amādo diſciplinā. de lau
de ſapie. ō ipio ñ timēdo ⁊ bono ope nō diffe
rēdo. de ipio illuſore non mirando. III. A

Fili mi ne obliuiſcaris legis mee: ⁊
precepta mea cor tuū cuſtodiat. Lō
gitudinē.n. dierū ⁊ annos vite ⁊ pacē appo
nēt tibi. Miſericordia ⁊ veritas te ñ dſerāt.
Circūda eos gutturi tuo ⁊ deſcribe i tabulis
cordis tui: ⁊ inuenies grām ⁊ diſciplinā bo
nā coram deo ⁊ hoībus. Habe fiduciā i dño
ex toto corde tuo. ⁊ ne initaris prudētie tue.
In oib⁹ vijs tuis cogita illū. ⁊ ipſe diriget
greſſus tuos. Ne ſis ſapiēs apud temetipm Ro.12.d
Time deū ⁊ recede a malo. Sanitas quippe B
erit vmbilico tuo: ⁊ irrigatio oſſium tuorum
Honora dñȝ de tua ſubſtātia: ⁊ de primitijſ Tobie.4
oium frugū tuaꝝ da paupibus ⁊ implebū
tur horrea tua ſaturitate: ⁊ vino torcularia re
dundabunt. Diſciplinā dñi fili mi ne obijci hebre.12.
as nec deficias cum ab eo corriperis. Queȝ Apo.3.d
n. diligit dñs corripit ⁊ quaſi pr̄ in filio ꝯpla
cet ſibi. Btūs homo qui inuenit ſapiaȝ ⁊ q
affluit prudentia. Melior eſt acqſitio ei⁹ ne
gociatione auri ⁊ argenti primi ⁊ puriſſimi infra.8.b
fructus eius. Precioſior eſt cunctis opib⁹
⁊ oia que deſiderantur huic non valent ꝯpa
rari. Longitudo dierū in dextera ei⁹ ⁊ i ſini C
ſtra illius diuitie ⁊ glia. Uie ei⁹ vie pulchre
⁊ oēs ſemite eius pacifice. Lignū vite ē hiſ
q apprehenderit eā. ⁊ q tenuerint eam btī.
Dñs ſapia fundauit terrā ſtabiliuit celos
prudētia. Sapiā illius eruperūt abyſſi ⁊ nu

bes rore concreſcũt. Fili mi ne effluāt hec ab
oculis tuis. Cuſtodi legem meam atq3 cōſi/
liũ meum: ⁊ erit vita aie tue. ⁊ grã faucibus
tuis. Tũc ābulabis fiducialr i via tua ⁊ pes
tu⁹ nō ipinget. Si dormieris nō timebis qe
ſcees ⁊ ſuauis erit ſomnus tuus. Ne paueas
repentino terrore. ⁊ irruentes tibi potentias
D ipiorũ. Dñs. n. erit i latere tuo. ⁊ cuſtodiet pe
dē tuũ ne capiaris. Noli ꝓhibere bñfacere
eũ q pōt: ſi vales ⁊ ipe bñfac. Ne dicas ami
co tuo vade ⁊ reuertere ⁊ cras dabo tibi. cũ
ſtati poſſis dare. Ne moliaris amico tuo ma
lũ: cũ ille i te hēat fiduciā. Nō cōtendas ad
uerſus hominē fruſtra cũ ipe tibi nihil mali
fecerit. Ne emuleris hōine3 iniuſtũ nec imite
ris vias ei⁹: q2 abhoiatio eſt dñi omnis il
luſor. ⁊ cũ ſimplicib⁹ ſmocinatio eius. Ege
ſtas a dño i domo ipij: habitacula aũt iuſto
rũ bñdicētur. Ipſe deludet illuſores. ⁊ man
ſuetis dabit grã3. Gliam ſapiētes poſſide/
bũt ſtultoꝝ exultatio ignominia.

¶ C. S. Salomon oñdit querendam ſapiē
tiam p exēplum ſui: ⁊ fructum ſapie: ⁊ via3
ſapie: ⁊ viā impiorũ: loqtur alternati3 de cu
ſtodiēdis elogis dī. de cuſtodia cordis oris
⁊ greſſuum. IIII.

A Audite filij diſciplinā pr̄is. ⁊ attendite
vt ſciatis prudētiā. Donũ bonu3 tri
buam vobis: legem meam ne derelinqua/
tis. Na3 ⁊ ego filius fui pr̄is mei: tenell⁹ ⁊
vnigenitus corā matre mea. ⁊ docebat me
atq3 dicebat. Suſcipiat verba mea cor tuũ:
cuſtodi precepta mea ⁊ viues. Poſſide ſapi
entiā: poſſide prudentiam. Ne obliuiſcaris
neq3 declines a verbis oris mei. Ne dimit
tes eam ⁊ cuſtodiet te: dilige eam ⁊ conſer/
B uabit te. Pricipiũ ſapientie poſſide ſapien
tiam. ⁊ in omni poſſeſſione tua acquire pru
dentiam. Arripe illam ⁊ exaltabit te: glorifi
caberis ab ea cum eā fueris amplexatus.
Dabit capiti tuo augmenta gratiaru3: ⁊ co
rona inclyta proteget te. Audi fili mi ⁊ ſuſci
pe verba mea: vt multiplicētur tibi anni vi
te. Uiam ſapientie monſtrabo tibi: ⁊ duca3
te per ſemitas equitatis quas cum ingreſ
ſus fueris non artabũtur greſſus tui: ⁊ cur
rens non habebis offendiculum. Tene diſci
plinam: ne dimittas eam. Cuſtodi illā: q2 il
la eſt vita tua. Ne delecteris in ſemitis im/
C piorum: nec tibi placeat malorum via. Fu
ge ab ea nec tranſeas per illā: declina ⁊ deſe
re eam. Non. n. dormiũt niſi cum malefece/
rint. ⁊ nō capitur ſomnus ab eis niſi ſupplā
tauerint. Comedunt panem impietatis: ⁊ vi
num iniquitatis bibunt. Juſtorum autē ſe/
mita quaſi lux ſplendens procedit. ⁊ creſcit
vſq3 ad perfectam diem. Uia impiorum te
nebroſa: neſciũt vbi corruant. Fili mi auſcul
ta ſermones meos. ⁊ ad eloquia mea incli/
na aurem tuam. Ne recedāt ab oculis tuis:
cuſtodi ea in medio cordis tui. Uita eni ſũt
inuenientibus ea: ⁊ vniuerſe carni ſanitas.
Omni cuſtodia ſerua cor tuũ: q2 ex ipſo vi D
ta procedit. Remoue a te os prauũ ⁊ detra
hētia labia ſint procul a te. Oculi tui recta
videāt. ⁊ palpebre tue pcedant greſſus tuos
Dirige ſemitas pedibus tuis ⁊ oēs vie tue
ſtabilient̃. Ne declines ad dexterā neq3 ad
ſiniſtram. Auerte pedem tuum a malo. Ui/
as enim que a dextris ſunt nouit dominus
peruerſe vero ſunt que ſunt a ſiniſtris. Ipſe
enim rectos faciet greſſus tuos: itinera aũt
tua in pace producet.

¶ C. S. De vitanda meretrice. de honore ⁊
laboribus ⁊ annis non pdēdis. de bibēdis
aqs ciſterne proprie. de diligēda vxore ⁊ fu
gienda aliena. V.

Fili mi attende ſapientiam meam:
⁊ prudentie mee inclina aurem tu A
am vt cuſtodias cogitationes ⁊ di
ſciplinam labia tua conſeruent. Ne intende
ris fallacie mulieris. Fauus eni3 diſtillans
labia meretricis. ⁊ nitidius oleo guttur ei⁹.
Nouiſſima autem illius amara quaſi ab/
ſinthium: ⁊ lingua eius acuta quaſi gladi/
us biceps. Pedes eius deſcendunt in mor
tem. ⁊ ad inferos greſſus eius penetrant.
Per ſemitam vite non ambulant: vagi ſũt B
greſſus eius ⁊ inueſtigabiles. Nunc ergo
fili audi me: ⁊ ne recedas a verbis oris mei
Longe fac ab ea viam tuam ⁊ ne appropin
ques foribus domus eius. ne des alienis
honorem tuum ⁊ annos tuos crudeli. Ne
forte impleantur extranei viribus tuis: ⁊ la
bores tui ſint in domo aliena. ⁊ gemmas in
nouiſſimis quando conſumpſeris carnes
tuas ⁊ corpus tuu3: ⁊ dicas. Cur deteſtatus C
ſum diſciplinam: ⁊ increpationibus non ac/
quieuit cor meum: Nec audiui vocem docē
tiũ me: ⁊ magiſtris nō iclinaui aurē meā. Pe
ne fui in oī malo: i medio eccl'e ⁊ ſynagoge.
Bibe aquā d ciſterna tua. ⁊ fluēta putei tui

Deriuent fontes tui foras: ꝛ i plateis aq̄s
B tuas diuide. Habeto eas ſolus: nec ſint alieni
participes tui. Sit vena tua bn̄dicta. ꝛ letare
cū muliere adoleſcētie tue. Cerua cariſſima
ꝛ gratiſſimus hinnulus. Ubera eius iebriēt
te omni tpe: ꝛ i amore ei⁹ delectare iugiter.
Quare ſeduceris fili mi ab aliena: ꝛ foueris i ſi
Job.34.c. nu alteri⁹? Reſpicit dn̄s viā hoīs: ꝛ oēs greſ
ſus eius conſiderat. Iniquitates ſue capiūt i
piū. ꝛ funibus pccōꝝ ſuoꝝ cōſtringitur. Ip
ſe morietur q꞉ nō hūit diſciplinā. ꝛ i multitu
dine ſtultitie ſue decipietur.

ℭC. S. Inſtruit pceptorem ſiue creditorē aiarū excitat pigrum. arguit ſciſmaticū. de vigili cuſtodia legis. de fugienda adultera de hereſi ꝛ eius fallacia. VI.

A Fili mi ſi ſpopōderis ꝓ amico tuo: dē
Infra.17.c. fixiſti apud extraneū manū tuā. Illa
qatus es verbis oris tui. ꝛ capt⁹ ꝓprijs ſer
monib⁹. Fac ergo qđ dico fili mi ꝛ temetipſū
libera: q꞉ icidiſti i manū ꝓximi tui. Diſcurre
feſtina: ſuſcita amicū tuū. Ne dederis ſomnū
oculis tuis: nec dormitēt palpebre tue. Erue
te q̄ſi damula de manu. ꝛ q̄ſi auis de iſidijs
aucupis. Uade ad formicā o piger: ꝛ cōſide
Infra.30.d. ra vias eius. ꝛ diſce ſapiam. Que cum non
habeat ducē nec pceptorē nec pricipē parat
i eſtate cibū ſibi. ꝛ ꝯgregat i meſſe qđ cōe
B dat. Uſqueq̄ piger dormies? Qn̄ cōſurges
Infra.24.d. e ſōno tuo? Paululū dormies: paululum
dormitabis: paululū cōſeres man⁹ tuas: vt
dormias ꝛ veniet tibi quaſi viator egeſtas.
ꝛ paupies q̄ſi vir armat⁹. Si vero ipiger fue
ris veniet vt fōs meſſis tua. ꝛ egeſtas lōge
fugiet a te. Hō apoſtata vir inutilis gradit
ore pu'rſo: ānuit oculis terit pede: digito lo
qtur prauo corde machinatur malum: ꝛ oi
tempore iurgia ſciat. Huic exēplo veniet p
ditio ſua. ꝛ ſubito cōteretur: nec hēbit vltra
medicinā. Sex ſūt q̄ odit dn̄s. ꝛ ſeptimum
deteſtatur anima eius. Oculos ſublimes:
C linguam mendacem: manus effundentes
S.i.b. innoxium ſanguinem: cor machinans co
gitationes peſſimas. pedes veloces ad cu
rrendum in malum: proferentē mendacia: te
ſtem fallacē: ꝛ eū q ſeiat inter fratres diſcor
dias. Conſerua fili mi precepta patris tui.
ꝛ ne dimittas legem m̄ris tue: liga eam in
corde tuo iugiter ꝛ circūda gutturi tuo. Cū
ambulaueris gradiant tecū: cum dormieris
cuſtodiant te. ꝛ euigilās loq̄re cum eis. Qr
mādatū lucerna eſt: ꝛ lex lux. ꝛ via vite icre
patio diſcipline vt cuſtodiant te a muliere
mala. ꝛ a blanda lingua extranea. Non cō
cupiſcat pulchritudinem eius cor tuum:
ne capiaris nutibus illius. Preciū enim
ſcorti vix ē vnius panis: mulier āt viri pcio
ſam aiam capit. Nunqd pōt hō abſcōdere
ignē in ſinu ſuo vt veſtimenta illius non ar B
deāt: aut ābulare ſup prunas vt nō plante
ꝯburātur eius. Sic q igreditur ad mulierē
ꝓximi ſui nō erit mūdus cū tetigerit eam.
Nō grādis eſt culpa cū quis furatus fuerit
Furatur. n. vt eſurientē ipleat aiaꝫ. Dephēſus
q̄ꝫ reddet ſeptuplū ꝛ oēm ſubſtātiā domus
ſue tradet ꝛ liberabit ſe. Qui āt adulter eſt
pp cordis iopiā pdet aiaꝫ ſuā. Turpitudinē
ꝛ ignominiā ꝯgreget ſibi. ꝛ opprobriū illi⁹
nō delebitur. Q꞉ zelus ꝛ furor viri nō par
cet i die vidicte: nec acqeſcet cuiuſq̄ꝫ pcibus
nec ſuſcipiet ꝓ redēptione dona plurima.

ℭC. S. Inuitat ad timorē dn̄i ꝛ cuſtodiaꝫ mādatoꝝ ei⁹ d̄ſcribit mulierē adulterā. refert verba ei⁹: ꝛ dehortat a vijs eius. VII

Fili mi cuſtodi ſmones meos: ꝛ pre
cepta mea reconde tibi. Fili honora
dn̄ꝫ ꝛ valebis: pter eū vero ne timueris alie
nū. Serua mādata mea ꝛ viues: ꝛ legē meā
q̄ſi pupillā oculi tui. Liga eā in digitis tuis
ſcribe illam in tabulis cordis tui. Dic ſapiē
tie ſoror mea es. ꝛ prudētiā voca amicā tuā
Ut cuſtodiat te a mulier extrāea ꝛ ab aliēa Supra.2.c.
q̄ ſba ſua dulcia facit. De feneſtra. n. dom⁹ B
mee per cancellos ꝓſpexit iuuenēꝫ: ꝛ video
paruulos. Conſidero vecordē iuuenem qui
tranſit p plateas iuxta angulum. ꝛ ꝓpe viā
domus illi⁹ gradit i obſcuro adueſpaſcente
die: in noctis tenebris ꝛ caligine. Et ecce oc
currit illi mulier in ornatu meretricio: pre
parata ad decipiēdas aias. Garrula ꝛ vaga:
qetis ipatiens: nec valens in domo cōſiſte
re pedibus ſuis. Nunc foris: nunc plateis:
nunc iuxta angulos inſidiās. Apphenſūq̄ꝫ
deoſculatur iuuenē ꝛ ꝓcaci vultu blāditur C
dicēs. Uictimas ꝓ ſalute deuoui: hodie red
didi vota mea. Idcirco egreſſa ſū in occur
ſum deſiderans te videre ꝛ repperi. Intexui
funibus lectulū meū: ſtraui tapetib⁹ pictis
ex egypto: aſpſi cubile meū myrrha ꝛ aloe
cinamomo. Ueni inebriemur vberibus: ꝛ
fruamur cupidis amplexibus: donec illu
ceſcat dies. Non eſt enim vir in domo ſua

abijt via lõgiſſima. Sacculũ pecunie ſecum
tulit. in die plene lune reuerſurus eſt in do/
mũ ſuã. Irretiuit eũ multis ſermonib⁹ ⁊ blã
B ditijs labioꝝ ꝓtraxit illũ. Statiꝫ eã ſeqtur
q̃ſi bos ductus ad victimã ⁊ quaſi agnus la
ſciuiens ⁊ ignorãs: ⁊ neſcit ꝙ ad vicula ſtl/
tus trahať donec trãſfigat ſagitta iecur ei⁹
velut ſi auis feſtinet ad laquꝫ ⁊ neſcit ꝙ de
piculo aĩe illius agiť. Nunc ergo fili mi au/
di me ⁊ attẽde ꝟbis oris mei. Ne abſtraha
tur i vijs illi⁹ mẽs tua. neqꝫ decipiaris ſemi
tis ei⁹. Multos. n. vulneratos deiecit ⁊ for/
tiſſimi qqꝫ interfecti ſunt ab ea. Vie inferi
domus eius: penetrantes interiora mortis.

¶C. S. Sapia ꝯmẽdat doctrinã ſuã ⁊ ꝓfert
cũctis opibus: ⁊ dicit ꝙ eterna ẽ deo pr̃i: ⁊
cũ ipo creauit oĩa: ⁊ ſe ꝓbat audiť deũ. VIII

A Nunqd non ſapia clamitat: ⁊ prudẽ
tia dat vocem ſuã? In ſummis excel/
ſiſqꝫ verticibus ſupra viã in medijs ſemitiſ
ſtans iuxta portas ciuitatis: in ipſis forib⁹ lo
quitur dicẽs. O viri ad vos clamito. ⁊ vox
mea ad filios hoĩuꝫ. Intelligite puuli aſtu/
tiã: ⁊ inſipientes aĩaduertite. Audite q̃m ð
rebus magnis locutura ſũ: ⁊ apienť labia
mea vt recta predicẽt. Veritateꝫ meditabiť
guttur meũ: ⁊ labia mea deteſtabunť ipiuꝫ
B Iuſti ſũt oẽs ſmones mei: non eſt in eis pra
uum qd neqꝫ puerſũ. Recti ſũt intelligenti
bus: ⁊ eq inueniẽtib⁹ ſciaꝫ. Accipite diſcipli
nã meã ⁊ non pecuniã: doctrinã magis q̃ꝫ
E.3.b auꝝ eligite. Melior eſt. n. ſapientia cunctis
opibus precioſiſſimis: ⁊ oẽ deſiderabile ei ñ
põt ꝯparari. Ego ſapia hito in ꝯſilio: ⁊ eru/
ditis interſũ cogitatõibus. Timor dñi odit
malũ: arrogantiã ⁊ ſupbiã ⁊ viã prauã ⁊ os
bilingue deteſtor. Meũ ẽ ꝯſiliũ ⁊ equitas.
Mea eſt prudẽtia: mea eſt fortitudo. Per
me reges regnãt ⁊ legũ ꝯditores iuſta ðcer
nunt. Per me principes iperant ⁊ potẽtes
decernunt iuſtitiaꝫ. Ego diligentes me dili
go: ⁊ q mãe vigilauerit ad me iuenient me.
Mecum ſunt diuitie ⁊ gloria: opes ſupne ⁊
iuſtitia. Melior eſt fruct⁹ meus auro ⁊ lapi
pide precioſo: ⁊ genimina mea argento ele/
C cto. In vijs iuſtitie ambulo in medio ſemi/
taꝝ iudicij: vt ditẽ diligentes me ⁊ theſau/
ros eoꝝ repleam. Dñs poſſedit me in initio
Sap.9.b viaꝝ ſuaꝝ: añq̃ꝫ qcq̃ꝫ faceret a principio: ab
eterno ordinata ſũ ⁊ ex antiqs: añq̃ꝫ terra fi
eret. Nũdũ erãt abyſſi: ⁊ ego iã ꝯcepta eram

Necdũ fontes aquaꝝ erupant: necdũ mon
tes graui mole cõſtiterant. ante oẽs colles
ego ꝑturiebar: adhuc terrã nõ fecerat ⁊ flũi
na ⁊ cardines orbis terre. Qñ ꝑpabat celoſ
aderã: qñ certa lege ⁊ gyro vallabat abiſſoſ
Qñ ethera firmabat ſurſũ ⁊ liberabat fon/
tes aquaꝝ. Qñ circũdabat mari terminuꝫ
ſuũ ⁊ legẽ põebat aquis: ne tranſirẽt fines
ſuos. Qñ appẽdebat fundamenta terre cũ B
eo erã cuncta ꝯponens. Et delectabar ꝑ ſin
gulos dies ludens corã eo oĩ tpe: ⁊ ludens
ĩ orbe terraꝝ: ⁊ delicie mee eẽ cũ filijs hoĩuꝫ
Nunc ergo filij audite me. Beati q cuſtodi
unt vias meas: audite diſciplinam ⁊ eſtote
ſapientes: ⁊ nolite abijcere eã. Btũs hõ q
audit me: ⁊ q vigilat ad fores meas quoti/
die ⁊ obſeruat ad poſtes oſtij mei. Qui me
iuenerit: iueniet viã ⁊ hauriet ſalutẽ a dño
Qui ãt i me peccauerit ledet aĩaꝫ ſuã. Oẽs
qui me oderunt: diligunt mortem.

¶C. S. Sapia carne aſſumpta edificauit ſi
bi domũ: inuocat ab infantia: ꝓmittit ãnos
vite: deſcribit mulierem adulteram ſiue he/
reſim. IX.

Sapia edificauit ſibi domũ: excidit co A
lũnas ſeptem. Immolauit victimas
ſuas: miſcuit vinum: ⁊ ꝓpoſuit menſã ſuaꝫ
Miſit ancillas ſuas vt vocarent ad arcem
⁊ ad menia ciuitatis. Si qs eſt paruul⁹ ve/
niat ad me. Et inſipientibus locuta eſt. Ve/
nite comedite panẽ meũ: ⁊ bibite vinuꝫ qð B
miſcui vobis. Relinquite infantiam ⁊ viui
te ⁊ ambulate per vias prudentie. Qui eru
dit deriſorem: ipſe iniuriam ſibi facit: ⁊ q ar
guit impium ſibi maculaꝫ generat. Noli ar
guere deriſorem ne oderit te. argue ſapientẽ
⁊ diliget te. Da ſapienti occaſionem ⁊ adde
tur ei ſapia. Doce iuſtũ: ⁊ feſtinabit accipe. C
Principium ſa pie timor domini: ⁊ ſcientia E.i.a. Ps.
ſanctoruꝫ prudentia. Per me. n. multiplica cx. ecci.i.b
buntur dies tui: ⁊ addentur tibi anni vite.
Si ſapiens fueris tibimetipſi eris: ſi autem
illuſor: ſolus portabis malum. Mulier ſtul
ta ⁊ clamoſa: plenaqꝫ illecebris ⁊ nihil oĩo
ſciens. ſedet in foribuſ domus ſue ſup ſellã
in excelſo vrbis loco. vt vocaret tranſeũtes
per viam ⁊ pergentes in itinere ſuo. Quis D
eſt paruulus: declinet ad me. Et vecordi lo/
cuta eſt. aque furtiue dulciores ſunt: ⁊ pãis
abſcõditus ſuauior. Et ignorauit ꝙ ibi ſint
gigãtes: ⁊ in profundis inferni cõuiue eius

Qui enim applicabitur illi deſcendet ad in
feros: nã qui abſceſſerit ab ea ſaluabitur.
¶ S. Alternatim loqt de filio ſapiẽte ⁊ ſtul
to: iuſto ⁊ ipio: ſimplici ⁊ prauo: de charitate
⁊ odio: ⁊ bono lingue ⁊ malo. X

A P Arabole ſalomonis. Filius ſapiens
infra.15.c. letificat patrẽ. Filiꝰ vero ſtultus meſti
infra.ii.a. cia eſt matris ſue. Nil proderũt theſauri im
Ecci.5.b. pietatis: iuſticia vero liberabit a morte. Nõ
infra.12.d. affliget dñs fame aiaꝫ iuſti ⁊ iſidias ipioꝝ
ſubuertet. Egeſtatẽ opata eſt manus remiſ
ſa: manus aũt fortiũ diuitias parat. Qui ni
titur mendaciis hic paſcit vẽtos: idẽ ãt ipſe
ſeqtur aues volãtes. Qui cõgregat i meſſe
filius ſapiens eſt. qui aũt ſtertit eſtate filius
B confuſionis. Benedictio domini ſup caput
iuſti. os aũt ipioꝝ opit iniqtateꝫ. Memoria
iuſti cũ laudibus: ⁊ nomen ipioꝝ putreſcet.
Sapiens corde precepta ſuſcipiet: ſtultꝰ ce
infra.18.c. ditur labijs. qui ambulat ſimpliciter ambu
lat ꝯfidenter: q ãt deprauat vias ſuas mãi
Ecci.27. feſtus erit. Qui ãnuit oculo dabit doloreꝫ ⁊
ſtultus labijs verberabit. Uena vite os iu
i.Pe.4.b. ſti ⁊ os ipioꝝ opit iniqtatẽ. Odiũ ſuſcitat ri
xas ⁊ vniuerſa delicta opit caritas. In labi
is ſapientis inuenit ſapia: ⁊ virga in dorſo
eius q indiget corde. Sapiẽtes abſcõdunt
infra.18.b. ſciam: os ãt ſtulti ꝯfuſioni ꝓximũ ẽ. Subſtã
tia diuitis vrbs fortitudinis eiꝰ: pauor pau
C peꝝ egeſtas eoꝝ. Opus iuſti ad vitã: fructꝰ
ãt ipij ad pccm̃. Uia vite cuſtodiẽti diſcipli
nam: qui ãt icrepatões relinqt errat. abſcõ
dunt odiũ labia mendacia: qui profert cõtu
meliã iſipiens eſt. In multiloquio nõ deerit
pccm̃: qui ãt moderatur labia ſua prudẽtiſ
ſimus ẽ. Argẽtũ electũ lingua iuſti: cor aũt i
pioꝝ pro nihilo. Labia iuſti erudiunt pluri
mos: qui ãt indocti ſunt in cordis egeſtate
morientur. Bñdictio dñi diuites facit nec
D ſociabit ei afflictio. Quaſi p riſũ ſtultꝰ opat
ſcelus: ſapia ãt eſt viro prudentia. Qd tĩet i
pius veniet ſup eũ deſideriũ ſuũ iuſtis dabi
tur. Quaſi tempeſtas tranſiens nõ erit ipiꝰ
iuſtus ãt quaſi fundamentũ ſempiternum.
Sicut acetũ dẽtibꝰ ⁊ fumus oculis: ſic piger
his q miſerũt eũ in viã. Timor dñi apponet
dies: ⁊ anni ipioꝝ breuiabũt. Expectatio iu
ſtoꝝ leticia. ſpes ãt ipioꝝ peribit. Fortitudo
ſimplicis via dñi: ⁊ pauor his qui operant
malũ. Iuſtus i eternũ nõ ꝯmouebit: ipij ãt
nõ habitabũt ſup terrã. Os iuſti parturiet
ſapiam: lingua prauoꝝ peribit. Labia iuſti
ꝯſiderant placita: ⁊ os impioꝝ peruerſa.
¶ C. S. De equitate ⁊ humilitate: ſimplici
tate ⁊ iuſticia: de gubernatore ⁊ diſpẽſatore
de miſericordia ⁊ clementia: ⁊ eoꝝ ꝯtrarijs:
de diuidẽtibus ꝓpria: de venũdatõe: de qrẽ
te bonũ: de pxof iuſti: de flagello iuſti ⁊ eoꝝ
contrarijs. XI.

S Tatera doloſa abhoiatio eſt apd deũ A
⁊ pondus equũ volũtas eiꝰ. Ubi fue
rit ſuperbia ibi erit ꝯtumelia vbi ãt ẽ hũi
litas ibi ⁊ ſapia. Simplicitas iuſtoꝝ diriget
eos: ⁊ ſupplantatio pverſoꝝ vaſtabit illos.
Nõ proderunt diuitie in die vltiõis: iuſtitia ſupra.10.a
aũt liberabit a morte. Juſticia ſimplicis di Ecci.5.b.
riget viã eius: ⁊ in ipietate ſua corruet ipꝰ.
Juſticia rectoꝝ liberabit eos: ⁊ in inſidijs ſu Sap.5.a
is capientur iniq. Mortuo hoĩe ipio nulla
erit vltra ſpes: ⁊ expectatio ſollicitoꝝ pibit. B
Juſtus de anguſtia liberatus eſt ⁊ tradet i
pius pro eo. Simulator ore decipit amicuꝫ
ſuũ: iuſti ãt liberabũtur ſcia. In bõis iuſtoꝝ
exaltabitur ciuitas: ⁊ in pditõe impioꝝ erit
laudatio. Benedictõe iuſtoꝝ exaltabit ciui
tas: ⁊ ore ipioꝝ ſubuertetur. qui dſpicit ami
cum ſuũ indigẽs corde eſt: vir ãt prudẽs ta
cebit. qui ambulat frauduleter reuelet arca
na: q ãt fidelis eſt celat amici ꝯmiſſuꝫ. Ubi infra.14.e.
nõ eſt gubernator ppl's corruet ſalus auteꝫ C
vbi multa ꝯſilia. affligetur malo q fideꝫ fa
cit pro extraneo: qui ãt cauet laqos: ſecurꝰ
erit. Mulier gratioſa inueniet gliaꝫ ⁊ robu
ſti habebunt diuitias. Bñfacit aĩe ſue vir
miſericors q ãt crudelis eſt ẽt propinquos
abijcit. Impius facit opus iſtabile ſeminati
ãt iuſtitia merces fidelis. Clementia ꝑpara
uit vitã: ⁊ ſectatio maloꝝ mortẽ. abhoiabile
dño cor prauũ ⁊ volũtas eiꝰ i'his q ſimplr
ambulãt. Manus i manu nõ erit innocens Ecci.9.c.
malus: ſemen ãt iuſtoꝝ ſaluabitur. Circulꝰ
aureus i naribus ſuis mulier pulchra ⁊ fa
tua. Deſideriũ iuſtoꝝ oẽ bonũ eſt ꝑſtolatio D
ipioꝝ furor. alij diuidunt ꝓpria: ⁊ ditiores
fiunt: alij rapiunt nõ ſua ⁊ ſemp in egeſtate
ſunt. aia q̃ bñdicit ipinguabitur: ⁊ q iebriat
ipſe qꝫ inebriabitur: qui abſcõdit frumẽta
maledicetur in populis: bñdictio ãt ſup ca
put vendentiũ. Bñ ꝯſurgit diluculo qui q̃
rit bona qui ãt inueſtigator maloꝝ ẽ oppri
metur ab eis. qui ꝯfidit in diuitijs ſuis cor
ruet iuſti ãt quaſi virẽs foliũ germinabũt.

qui ↄturbat domū ſuā poſſidebit ventos: ⁊
qui ſtultus eſt ſeruiet ſapienti. Fruct⁹ iuſti
lignum vite ⁊ qui ſuſcipit aīam ſapiens eſt.
1.pe.4.d. Si iuſtus in terra recipit quanto magis impi
us ⁊ peccator.

¶C.S. De agenda gr̄a ⁊ iuſticia iudicāda
de doctore vero: de cognoſcēdis iumētis ꝓ
prijs: ⁊ eoꝝ ↄtrarijs: de terra colēda: de bōis
⁊ malis q̄ ſunt in linguā: de ſecuritate iuſti:
de manu fortiū: de merore viri: de negligen
do dāno pp̄ amicū. XII.

A Qui diligit diſciplinā diligit ſciaꝫ qui
āt odit increpatōes inſipiēs eſt. qui
bonus ē hauriet ſibi grām a dn̄o qui āt ↄfi
dit in cogitatōibus ſuis impie agit. Nō robo
rabitur hō ex impietate ⁊ radix iuſtoꝝ nō cō
mouebitur. Mulier diligens: corona ē viro
ſuo: ⁊ putredo in oſſibus eius q̄ ↄfuſiōe res
dignas gerit. Cogitatōes iuſtoꝝ iudicia: ⁊ ↄ
ſilia impioꝝ fraudulenta. verba impioꝝ inſidian
tur ſanguini: os iuſtoꝝ liberabit eos. Verte
impios: ⁊ non erunt: domus āt iuſtoꝝ permāe
B bit. Doctrina ſua noſcitur vir qui āt vanus
Eccl.10.d. ⁊ excors eſt patebit cōtemptui. Melior eſt
pauper ⁊ ſufficiens ſibi q̄ȝ glorioſus: ⁊ indi
gens pane. Nouit iuſtus iumentoꝝ ſuoꝝ
aīas viſcera āt impioꝝ crudelia. Qui operatur
terrā ſuā ſatiabitur panib⁹ q āt ſectat̄ ociū
Eccl.10.d. ſtultiſſimus ē. qui ſuauis eſt viuit i modera
J.28.c. tōibus: ⁊ in ſuis mōītōibus relinquit ↄtume
liam. Deſideriū impij monimentū ē peſſimoꝝ
radix āt iuſtoꝝ ꝓficiet. Propter pccā labio
rum ruina ꝓximat malo: effugiet āt iuſtus
infra.13.a. de anguſtia. De fructu oris ſui vnuſqſq;
C replebitur bonis ⁊ iuxta opa manuū ſuaꝝ
retribuetur ei. Via ſtulti recta in oculis ei⁹:
qui āt ſapiens eſt audit ↄſilia. Fatuus ſtatī
indicat irā ſuā: qui āt diſſimulat iniuriā cal
lidus eſt. qui qđ nouit loq̄tur index iuſticie
eſt: q āt mentitur teſtis ē fraudulētus. Eſt q
ꝓmittit ⁊ quaſi gladio pungitur ↄſcīe: ligua
āt ſapientiū ſanitas. Labiū veritatis firmū
erit in ꝑpetuū qui āt teſtis ē repentinus cō
cinat linguā mēdacij. Dolus i corde cogitā
tium mala q āt pacis ineūt ↄſilia: ſequitur
eos gaudiū. Nō ↄtriſtabit iuſtū qcqd ei ac
D ciderit: impij āt replebunt̄ malo. abhoīatio ē
dn̄o labia mendacia: q āt fideliter agūt pla
cent ei: Hō verſutus celat ſciam ⁊ cor īſipiē
tiū ꝓuocat ſtultitiam. Manus fortiū dn̄abi
S.10.a. tur q̄ āt remiſſa ē tributis ſeruiet. Meror i
corde viri iuſti humiliabit illū ⁊ ſmone bo
no letificabitur. q negligit dānū pp̄ amicū
iuſtus ē: iter āt impioꝝ decipiet eos. Nō inue
niet fraudulentus lucꝝ ⁊ ſubſtātia hoīs erit
auri preciū. In ſemita iuſticie vita: iter āt deuī
um ducit ad mortem.

¶C.S. De cuſtodia oris ⁊ duplici corde ⁊
de falſis diuitijs: de lucerna impioꝝ: de ſbā fe
ſtinata: de ↄtēnētiū voragine: de nūcio: de ſi
militudine ↄuiuātiū ⁊ filijs iuſtis: de cibis.
q a parentibus ↄgregati ſūt. XIII

A Filius ſapiens doctrina patris q aūt
illuſor eſt non audit cum arguit̄. de Supra.12.b.
fructu oris ſui homo ſatiabitur bonis aīa infra.21.e.
aūt impioꝝ iniqua. qui cuſtodit os ſuum cu
ſtodit aīam ſuam: qui autem inconſiderat⁹
eſt ad loquendum ſentiat mala. Vult ⁊ nō
vult piger: anima autē operantium impin
guabitur. Verbum mendax iuſtus deteſta
bitur: impius autem confundit ⁊ confunde
tur. Juſticia cuſtodit innocentis viam: im
pietas autem peccatorem ſupplantat. Eſt q̄ B
ſi diues cum nihil habeat: ⁊ eſt quaſi pau
per cum in multis diuitijs ſit. Redemptio
anime viri diuitie ſue: qui autem pauper
eſt increpationem non ſuſtinet. Lux iuſto
rum letificat: lucerna autem impiorum ex
tinguetur. Inter ſuperbos ſemper iurgia
ſunt: qui autem agunt omnia cum conſilio
reguntur ſapientia. Subſtantia feſtinata
minuetur: que autem paulatim colligitur
manu multiplicabitur. Spes que differtur
affligit animam: lignum vite deſideriū ve
niens. qui detrahit alicui rei: ipſe ſe in futu
rum obligat: qui autem timet preceptum
in pace verſabitur. anime doloſe errant in
peccatis: iuſti autem miſericordes ſunt ⁊ C
miſerantur. Lex ſapientis fons vite vt de
clinet a ruina mortis. Doctrina bona dabit
gratiam: in itinere contemptorum vorago.
aſtutus omnia agit cum conſilio qui autem
fatuus eſt aperit ſtultitiam. Nuncius im
pij cadet in malum. legatus fidelis ſani
tas. Egeſtas ⁊ ignominia ei. qui deſerit diſci
plinā: q āt acquieſcit arguenti glorificabi
tur. Deſideriū ſi ↄpleat̄ delectat aīaꝫ: deteſtā D
tur ſtulti eos q fugiunt mala: qui cū ſapiētī
bus gradit̄ ſapiēs erit: amicus ſtultoꝝ ſilis
efficitur. Peccōres pſequitur malū ⁊ iuſtis
retribuentur bona. Bonus relinquit here
des filios ⁊ nepotes: ⁊ cuſtodit̄ iuſto ſubſtā

tia peccatoꝛis.Multi cibi in noualibus pa
infra.23.b. truꝫ:ꝛ alijs congreganꝛ abſqꝫ iudicio.Qui
Eccl.30.a. parcit virge odit filiũ ſuũ:q ãt diligit illuꝫ:
inſtãter erudit.Juſtus comedit ꝛ replet ani-
mam ſuaꝫ:venter autem impiorum inſatu
rabilis.

¶C.S.De ſapiẽte muliere.de foꝛtitudine
boũ.de ſtulto neſciẽte.ꝛ via fallaci.de verſu
to ꝛ aſtuto.ꝺ deſpectu ꝓximi.de miſericoꝛdia
ꝺ diuitijſ boni opis.ꝺ timoꝛe dñi:de patiẽtia
de iuidia:de calũnijs paupis.ꝺ iuſticia ꝛ ac
cepto miniſtro. XIIII.

A SApiens mulier edificat domum ſuaꝫ
inſipiens extructã quoqꝫ manibus ꝺ-
Job.12.c. ſtruet.Ambulans recto itinere ꝛ timens de
um deſpicitur ab eo qui īfami graditur via
Jn oꝛe ſtulti virga ſuperbie:labia ſapientũ
cuſtodiunt eos.Ubi nõ ſunt boues preſepe
vacuum eſt:vbi autem apparẽt plurime ſe
getes ibi manifeſta eſt foꝛtitudo bouis. Te
ſtis fidelis non mentietur pꝛofert autẽ mẽ
dacium doloſus teſtis.Querit deriſoꝛ ſapiẽ
tiam ꝛ non inuenit:doctrina pꝛudentium fa
cilis . Uade contra virum ſtultum ꝛ neſcit
labia pꝛudentie.Sapientia callidi ẽ intelli-
gere viam ſuam:ꝛ pꝛudentia ſtultoꝝ errãs.
B Stultus illudit pccĩm.ꝛ iter iuſtoſ moꝛabiꝛ
gratia.Coꝛ quod nouit amaritudinẽ anime
ſue:in gaudio eiuſ nõ miſcebiꝛ extranꝰ.Do
mꝰ impioꝝ delebiꝛ tabernacula iuſtoꝝ ger
minabunt.Eſt via q̃ videꝛ hoi iuſta nouiſſi-
infra.16.d. ma aũt eius deducunt ad moꝛtẽ.Riſus do
loꝛe miſcebitur:ꝛ extrema gaudij luctus oc
cupat.vijs ſuis replebiꝛ ſtultus ꝛ ſuper eũ
erit vir bonus.Jnnocẽs credit omni verbo
aſtutus cõſiderat greſſus ſuos.Filio doloſo
nihil erit boni:ſeruo autẽ ſapienti pꝛoſperi
erunt actus:ꝛ dirigetur via eius.Sapiẽs ti-
met ꝛ declinat a malo:ſtultus tranſilit ꝛ cõ
fidit.Jmpatiens opabiꝛ ſtultitiã:ꝛ vir verſu
tus odioſus ẽ.Poſſidebũt puuli ſtultitiaꝫ:
C ꝛ expectabũt aſtuti ſciẽtiã.Iacebũt mali an-
te bonos:ꝛ ipij ante poꝛtas iuſtoꝝ.Etiã ꝓxi
mo ſuo paup odioſus ẽ:amici vero diuitum
multi.Qui deſpicit ꝓximũ ſuũ peccat: q ãt
miſereꝛ pauperi beatus erit.Qui credit ĩ do
mino miaꝫ diligit:errant q opanꝛ malum.
Miſericoꝛdia ꝛ veritas ꝑparãt bona.Jn oĩ
ope bono erit abundantia: vbi ãt verba ſũt
plurima:ibi frequenter egeſtas.Coꝛona ſa-
pientũ diuitie coꝝ:fatuitas ſtultoꝝ ipꝛudẽa

tia.Liberat aias teſtis fidelis:ꝛ ꝓfert mẽda
cia verſipellis.Jn timoꝛe dñi fiducia foꝛti-
tudinis:ꝛ filijs eiꝰ erit ſpes.Timoꝛ dñi fonſ B
vite:vt declinet a ruina moꝛtis. Jn multitu
dine populi dignitas regis:ꝛ in paupertate
plebis ignominia pꝛincipis.Qui patiens ẽ
multa gubernaꝛ ſapiẽtia:q ãt ipatiẽs ẽ:exal
tat ſtultitiã ſuã.Uita carniũ ſanitas coꝛdis
putredo oſſium iuidia.Qui calũniatur egẽ
tem expꝛobꝛat fcõri eius:honoꝛat aũt eũ q
miſereꝛ pauperis.Jn malitia ſua expellitur
ipius:ſperat aũt iuſtus in moꝛte ſua.Jn coꝛ
pꝛudẽtis requieſcit ſapia:ꝛ idoctoſ q̃ſqꝫ erudiẽ
et.Juſtitia eleuat gẽtẽ:miſeꝛos ãt facit pplos
pccĩm.Acceptus ẽ regi miniſter itelligẽs:ira
cundiam eius inutilis ſuſtinebit.

¶C.S.De effectu ſmonis boni.de cogita
tione dei ꝺuictimis ipioꝝ:de doctrina obe-
diẽtie.de hilaritate cõſciẽtie laus timoꝛis ꝛ
caſtitatis.de iracundia.pigritia. ſapientia ꝛ
vidua eccľia.de auaritia ꝛ oꝛone iuſtoꝝ.ꝺ fa
me bona.de diſcipulo obediẽtie. XV.

A REſponſio molľ frangit irã:ſermo du- infra.25.b
rus ſuſcitat furoꝛeꝫ.Lingua ſapiẽtũ Eccl.34.c
oꝛnat ſcientiam.os fatuoꝛum ebullit ſtulti-
tiam.Jn omni loco oculi dñi ꝯtẽplãꝛ bonos
ꝛ malos.Lingua placabilis lignũ vite:que
autem immoderata eſt conteret ſpiritum.
Stultus irridet diſciplinam patris ſui: qui
autem cuſtodit increpationes aſtutioꝛ fiet.
Jn abundanti iuſtitia virtus maxima eſt:
cogitationes autem impioꝛum eradicabũꝛ
Domus iuſti plurima foꝛtitudo: ꝛ in fructi-
bus impij conturbatio.Labia ſapientũ diſ
ſeminabunt ſcientiam:coꝛ ſtultoꝝ diſſimile B
erit.Uictime impioꝝ abominabiles dño: infra.21.d.
vota iuſtoꝛum placabilia . Abominatio eſt Eccl.34.c.
domino via impij qui ſequiꝛ iuſtitiam dili-
gitur ab eo.Doctrina mala deſerentiũ viaꝫ
vite:qui increpationes odit morieꝛ. Jnfer- infra.17.a.
nus ꝛ pditio coꝛã dño:q̃to magis coꝛda fi-
lioꝛum hoiuꝫ.Non amat peſtilens euꝫ qui
ſe coꝛripit:nec ad ſapiẽtes gradiꝛ.Coꝛ gau
dens exhilarat faciem:in meroꝛe animi deij
ciꝛ ſpũs.Coꝛ ſapiẽtis q̃rit doctrinam: ꝛ os
ſtultoꝝ paſciſ ipitia.Oẽs dies paupis mali
ſecura mens q̃ſi iuge cõuiuiũ.Melius ẽ pa
rũ cũ timoꝛe dñi.q̃ꝫ theſauri magni ꝛ iſatia
biles.Melius ẽ vocari ad olera cũ caritate
q̃ꝫ ad vitulũ ſaginatũ cũ odio. Uir iracũdꝰ
ꝓuocat rixas:qui patiens ẽ mitigat ſuſcita C

tas. Iter pigroꝝ quaſi ſepes ſpinaruꝫ: via iu
ſ.10.a. ſtorum abſq3 offendiculo. Filius ſapiēs leti-
ficat patreꝫ: ꝛ ſtultus hō deſpicit matrē ſuā
Stultitia gaudiū ſtulto: ꝛ vir prudens diri-
git greſſus ſuos. Diſſipanť cogitatiōes vbi
non eſt conſiliū: vbi vero ſunt plures conſi-
liarij: cōfirmātur. Letať hō in ſnīa oris ſui
ꝛ ſermo oportunus ē optimus. Semita vite
ſup eruditū: vt declinet de iferno nouiſſimo
Domum ſupborum demolieť dominū: ꝛ fir
mos faciet terminos viduc. abbominatio
dn̄i cogitatiōes male: ꝛ purꝰſmo pulcherri
mꝰ firmabiť ab eo. Cōturbat domū ſuā qui
ſectať auaritiam: q aūt odit munera viuet.
B Per miaꝫ ꝛ fidem purganť pctā. p timoreꝫ
autē dn̄i declinat omnis a malo. Mēs iuſti
meditabiť obedientiaꝫ: os ipioꝝ redundat
malis. Lōge eſt dn̄ſ ab ipijs ꝛ orones iuſto
rū exaudiet. Lux oculoꝝ letificat aiaꝫ: fama
bona ipinguat oſſa. auris q̄ audit increpa-
tiones vite in medio ſapientum cōmorabiť
Qui abijcit diſciplinā: deſpicit aiam ſuā. q
āt acqeſcit icrepationibus poſſeſſor eſt cor
dis. Timor dn̄i diſciplina ſapiētie: ꝛ gloriaꝫ
pcedit humilitas.

¶C.S. Qd̄ dn̄s dirigit vias hoīum: videt ꝛ pōderat de via bona ꝛ laud pauptatis. d̄ idignatione regis: ꝛ clementia ꝛ laude: ꝛ ſapiētia ꝛ humilitate. de ſciſmatico ꝛ adultero de ſenectute ꝛ patiētia. XVI.

A Hominis ē aīum ppare: ꝛ dn̄i guber-
nare linguā. Oēs vie hoīum patent
oculis eiꝰ ſpirituū ponderator eſt dn̄s. Re
uela dn̄o opa tua ꝛ dirigenť cogitatiōes tue
Uniuerſa pp ſemetipſū opatus ē dn̄s ipiū
quoq3 ad diē malū. abbominatio dn̄i ē ois
arrogās ēt ſi manus ad manū fuerit nō eſt
inocēs. Initiū bone vie faceř iuſticiā: accep
ta ē apud deū magiſq3 immolare hoſtias.
Miſericordia ꝛ veritate redimiť iniqtas: ꝛ
in timore dn̄i declinať a malo. Cū placuerit
dn̄o vie hois inimicos q̄3 eiꝰ ꝯuertet ad pa
cem. Melius ē parū cū iuſticia: q̄3 multi fru
B ctus cū iniqtate. Cor hominis diſponit viā
ſuā ſed dn̄i ē dirigere greſſus eius. Diuina-
tio in labijs regis in iudicio non errabit os
eius. Pōduſ ꝛ ſtatera iudicia dn̄i ſūt: ꝛ opa
rius oēs lapides ſeculi. abbominabiles re-
gi qui agunt impie: qm̄ iuſticia firmať ſoliū
Uoluntas regū labia iuſta: qui recta loqť
dirigetur. Indignatio regis nuncij mortis:
ꝛ vir ſapiens placabit eā. In hilaritate vul
tus regis vita ꝛ clementia eius quaſi hym-
ber ſerotinus. Poſſide ſapientiam: qr au-
ro melior eſt: ꝛ acquire prudentiam qr pre- C
cioſior ē argēto. Semita iuſtoꝝ declinat ma
la: cuſtos aīe ſue ſeruat vitam ſuam. Contri
tionem precedit ſuperbia: ꝛ ante ruinā exal
tabiť ſpūs. Melius ē humiliari cum miti-
bus: q̄3 diuidere ſpolia cū ſuperbis. Eruditꝰ
in verbo reperiet bona ꝛ qui ſperat in domi
no beatꝰ eſt. Qui ſapiēs ē corde appellabiť
prudens: ꝛ qui dulcis eloquio maiora re-
periet. Fons vite eruditio poſſidētis: doctri
na ſtultorum fatuitas. Cor ſapiētis erudiet
os eius: ꝛ labijs eiꝰ addet graꝫ. Fauus mel
lis cōpoſita verba. Dulcedo aīe ſanitas oſ- ſ.14.b.
ſiū. Eſt via q̄ videť hoi recta: ꝛ nouiſſima eiꝰ B
ducūt ad mortē. aīa laborātis laborat ſibi:
qr ꝯpulit eū os ſuū. Uir iſipiēs fodit malū:
ꝛ i labijs eiꝰ ignis ardeſcit. Hō puerſus ſu
ſcitat lites ꝛ verboſus ſeparat pncipeſ. Uir
iniquus lactat amicū ſuū: ꝛ ducit eū p viaꝫ
nō bonā. Qui attonitis oculis cogitat pra-
ua: mordens labia ſua pficiet malū. Coro-
na dignitatis ſenectus que in vijs iuſtitie
reperietur. Melior eſt patiens viro forti ꝛ
qui dominatur animo ſuo expugnatore vr-
bium. Sortes mittuntur in ſinum: ſed a do
mino temperantur.

¶C.S. De leta cōſciētia. de probatōe iuſti ꝛ gēma gratiſſima de ſtulto icorrigibili. de ſtulto diuite. de vero amico ꝛ rectore aiarū. de oculis ſtultoꝝ. de cōſilio ſtulto. de moderamine lingue. XVII.

Melior ē bucella ſicca cuꝫ gaudio q̄3
domꝰ plena victimiſ cū iurgio. Ser A
uus ſapiēs dn̄abiť ſtultis filijs: ꝛ iter fratreſ Eccl.10.d.
hereditatē diuidet. Sicut igne pbať argen
tū ꝛ auꝝ camino: ita corda pbat dn̄s. Ma-
lus obedit lingue inique: ꝛ fallax obtēperat
labijs mēdacibus. qui deſpicit pauperē ex
probrat factori eius: ꝛ qui in ruina letatur
alterius: non erit impunitus. Corona ſenū Job.31.c.
filij filioꝝ: ꝛ glia filioꝝ patres eoꝝ. Nō decēt infra.24.c.
ſtultū verba cōpoſita: nec pncipē labiū mē-
tiens. Gemma gratiſſima expectatio pſto B
lantis: quocunq3 ſe vertit prudenter intelli
git. qui celat delictū q̄rit amicitias: q altero
ſermone repetit ſepat federatos. Plus pfi
cit correctio apud prudenrē q̄3 cētū plage
apud ſtultū. Semp iurgia q̄rit malus: ange

lus āt crudelis mittet̄ ɔtra eū. Expedit ma
gis vrſe occurrere raptis fetibus: q̄ȝ fatuo
ɔfidēti ſibi i ſtultitia ſua. qui reddit mala ꝓ
C bonis: nō recedet malū de domo ei⁹. Qui
Isa.5.c. dimittit aquā caput ē iurgioꝝ: ⁊ añq̄ȝ patia
tur ɔtumeliā iudiciū deſerit. Et q iuſtificat i
pium ⁊ qui cōdemnat iuſtū: abominabilis
eſt vterqȝ apud deū. Quid ꝓdeſt ſtulto ha
bere diuitias: cū ſapientiā emere nō poſſit.
Qui altā facit domū ſuā q̄rit ruinā: ⁊ q eui
tat diſcere icidet in malū. Omni tpe diligit
q amicus ē: ⁊ frater i anguſtijs cōprobatur
ſupra.6.a. Stultus hō plaudet manibus ſuis: cū ſpo
ponderit ꝓ amico ſuo. Qui meditat̄ diſcor
dias diligit rixas: ⁊ qui exaltat os ſuū q̄rit
ruinā. Qui puerſi cordis eſt nō inueniet bo
D num: ⁊ qui vertit linguā incidet i malū. Na
tus ē ſtultus in ignominiā ſuā: ſȝ nec pater
ſupra.15.b. i fatuo letabit̄. Animus gaudēs etatē floridaȝ
facit: ſpūs triſtis exiccat oſſa. Munera de ſi
Eccl.8.a. nu impius accipit: vt puertat ſemitas iudicij.
In facie prudētis lucet ſapiētia: oculi ſtulto
rū i finib⁹ terre. Ira pr̄is: fili⁹ ſtult⁹: ⁊ dolor
matris qui genuit eū. Nō ē bonū dānū īfer
re iuſto: nec pcutere pncipē q recta iudicat
Qui moderat̄ ſmones ſuos doct⁹ ⁊ prudēſ
ē: ⁊ pcioſi ſpūs vir eruditus. Stultus quoqȝ
ſi tacuerit ſapiēſ reputabit̄: ⁊ ſi cōpreſſerit la
bia ſua intelligens.

¶C.S. De receſſu ab amico. de deſpato ḋ
verbis viri. de nō deuiādo a veritate. de ore
ſtulti. de iuſto ſe accuſante. de fratre iuuāte
fratrem. de fructu oris. de muliere bona ⁊
de mala. de locutione diuitis ⁊ pauperis.
de amico ſociali. XVIII

A Occaſiōes q̄rit q vult recedeȓ ab ami
co oī tempore erit exprobabilis. Nō
recipit ſtultus verba prudētie: niſi ea dixe
ris q̄ verſant̄ i corde ei⁹. Impi⁹ cū i ꝓfundū
venerit pccōꝝ ɔtēnit: ſed ſeqtur eū ignomi
nia: ⁊ opprobriū. Aqua ꝓfūda v̄ba ex ore
viri: ⁊ torrēs redūdās fōs ſapie. Accipe pſo
infra.24.c. nam impij i iudicio nō ē bonū: vt declines a
veritate iudicij. Labia ſtulti miſcēt ſe rixis:
⁊ os ei⁹ iurgia prouocat. Os ſtulti ɔtritio ei⁹
⁊ labia ipſius ruina aie ei⁹. Verba biliguis
B quaſi ſimplicia: ⁊ ipſa puenīūt vſqȝ ad iterio
ra vētris. Pigrū deijcit timor: aie āt effemi
natorum eſuriet. Qui moll' ⁊ diſſolutus ē in
opere ſuo: frater ē ſua opa diſſipātis. Turris
fortiſſima nomē dñi: ad ipſam currit iuſtus
⁊ exaltabit̄. Subſtātia diuitis vrbs roboris̄ ſupra.10
eius ⁊ q̄ſi murus valid⁹ circūdās eū. Ante
q̄ȝ ɔterat̄ exaltat̄ cor hois: ⁊ anteq̄ȝ glificet̄ C
humiliat̄. Qui pri⁹ r̄ndet q̄ȝ audiat ſtltū ſe Eccl.11.a.
eē demōſtrat ⁊ ɔfuſiōe dignū. Spūs viri ſu
ſtētat ībecillitatē ſuā: ſpm̄ vero ad iraſcēdū
facilem qs poterit ſuſtinere? Cor prudentis
poſſidebit ſciam: ⁊ auris ſapiētū q̄rit doctri
nam. Domū hois dilatat viā eius: ⁊ añ prī
cipes ſpatiū ei facit. Juſtus prior ē accuſator
ſui: venit amic⁹ eius ⁊ iueſtigabit eū. Cōtra
dictiones cōprimit ſors: ⁊ inter potētes q̄ȝ
diiudicat. Frater q adiuuatur a fratre q̄ſi ci
uitas firma ⁊ iudicia q̄ſi vectes vrbiū. De D
fructu oris viri replebitur vēter ei⁹: ⁊ geni
mina labioꝝ ipſi⁹ ſaturabūt eū. Mors ⁊ vi
ta i manib⁹ lingue: q diligūt eā comedēt fru
ctus ei⁹. Qui inenit mulierē bonā iuenit bo
nū ⁊ hauriet iocūditatē a dño. qui expellit
mulierē bonā expellit bonū: q āt tenet adul
terā ſtult⁹ ē ⁊ iſipiēs. Cuȝ obſecrationibus
loqtur paup: ⁊ diues effabitur rigide. Vir
amicabilis ad ſocietatem: magis amicus
erit quam frater.

¶C.S. De paupe ſimplici: ⁊ ḋ feſtinatiōe. ḋ
ſtultitia ḋ amicis diuitis ⁊ pauperis. de falſo
teſte de gloria patientis ⁊ pauperis. de ira
regis. de litigioſa muliere. de pigredine ope
randi. de feruore miſericordie. de erudiendo
filio. de pigro. ⁊ de malleis deriſoꝝ. XIX.

A Melior ē pauper q ambulat i ſimpli
citate ſua: q̄ȝ diues torquens labia infra.28.
ſua ⁊ iſipiēs. Ubi nō eſt ſcia aie nō ē bonū.
⁊ q feſtinus ē pedib⁹ offēdet. Stulticia hois
ſupplantat greſſus eius. ⁊ ɔtra deuȝ feruet
aio ſuo. Diuitie addūt amicos̄ plimos̄. a pau
pe āt ⁊ hi quos habuit ſepāt̄. Teſtis falſus
nō erit ipunitus: ⁊ q mendacia loqtur nō ef
fugiet. Multi colunt perſonā potētis: ⁊ ami
ci ſunt dona tribuentis. Frēs hois pauperis̄
oderunt eū: iſup ⁊ amici ꝓcul receſſerūt ab
eo. qui tm̄ verba ſectatur nihil habebit: qui B
aūt poſſeſſor ē mentis diligit aiaȝ ſuā ⁊ cu
ſtos prudentie inueniet bona. Falſus teſtis
nō erit ipunit⁹. ⁊ q loqtur mēdacia peribit
Non decent ſtulto delitie. nec ſeruum dñari
principib⁹. Doctrina viri p patientiā noſcit̄
⁊ gloria eius ē iniq̄ ptergredi. Sicut fremit⁹
leonis: ita ⁊ regis ira: ⁊ ſicut ros ſup herbaȝ
ita ⁊ hilaritas eius. Dolor pr̄is fili⁹ ſtultus infra.27.c
⁊ tecta iugiter pſtilātia litigioſa mulier. Do-

mus ⁊ diuitie dātur a parētibꝰ: a dño aūt ꝑ
C prīe vxor prudens. Pigredo imittit ſoporē
⁊ anima diſſoluta eſuriet. qui cuſtodit mā-
datum cuſtodit aīaʒ ſuā: q aūt negligit viā
ſuā mortificabitur. Feneratur dño q miſere
tur paupis: ⁊ viciſſitudinē ſuā reddet ei. Eru
di filium tuū ⁊ ne deſpes: ad īterfectionem
āt eius ne ponas animam tuam. qui. n. im-
patiens eſt ſuſtinebit damnū: ⁊ cū rapuerit:
aliud apponet. Audi conſilium ⁊ ſuſcipe di
ſciplinam: vt ſis ſapiens in nouiſſimis tuis
Multe cogitationes in corde viri: volūtas
āt dñi in eternū permanebit. Homo īdigēs
miſericorſ eſt ⁊ melior ē paup iuſtus q̄ʒ vir
D mendax. Timor dñi ad vitā: ⁊ in plenitudīe
īfra. 26. c. commorabitur abſqʒ viſitatiōe peſſimi. Ab
ſcondit piger manum ſuam ſub aſcella: nec
ad os ſuum applicat eam. Peſtilēte flagel
lato: ſtultus ſapiētior erit: ſi aūt corripueris
ſapientē intelliget ſapiētiam. qui affligit pa
trem ⁊ fugit matrē: ignominioſus erit ⁊ in
felix. Non ceſſes audire fili doctrinam: nec
ignores ſmones ſciētie. Teſtis iniquus deri
det iudiciū: ⁊ os ipiorum deuorat iniquita-
tē. Parata ſūt deriſoribꝰ iudicia: ⁊ mallei
ꝑcutientes ſtultoꝝ corporibus.

C. S. De vino ⁊ cōtentionibus. de rege
diſſipāte malū. de pōdere ⁊ mēſura: de ſom-
no fugiēdo. de emptore vilipēdente. de pane
mendacij. de hereditate feſtinata. de duplici
pōdere. de maledictōe pr̄is ⁊ matris. de vo-
to reddendo. de fortitudine. de lucerna men
tis. de mūdicia mentis. XX.

A Luxurioſa res vinum. ⁊ tumultuoſa e
brietas. quicunqʒ his delectatur: nō
erit ſapiens. Sicut rugitus leonis ita ⁊ ter-
ror regis: qui prouocat eū peccat in aīaʒ ſu
am. Honor eſt hoi q ſepat ſe a ꝯtētionibus
oēs āt ſtulti miſcentur ꝯtumelijs. Propter
frigus piger arare noluit: mendicabit ergo
eſtate ⁊ nō dabitur illi. Sicut aq̄ ꝓfunda ſic
conſilium in corde viri: ſed hō ſapiens exau
B riet illud. Multi hoies miſericordes vocāſ
viꝝ āt fidelē qs inueniet? Juſtuſ q ambulat
in ſimplicitate ſua: beatos pꝰ ſe filios reliq̄t
Rex qui ſedet i ſolio iudicij: diſſipat oē ma
lum intuitu ſuo. quis pōt dicere mūdū ē cor
.Job. i. d. meū: purus ſū a pccō? Pōdus ⁊ pōdꝰ: mē-
infra. co. ſura ⁊ menſura: vtrūqʒ abominabile ē apō
deū. Ex ſtudijs ſuis intelligitur puer: ſi mū
da ⁊ recta ſint opa eiꝰ. aurē audiētē ⁊ oculū
vidētē: dñs fecit vtrunqʒ. Noli diligere ſom
nū: ne te egeſtas opprimat. aperi oculos tu
os ⁊ ſaturare panibus. Malū ē malū eſt di- C
cit ois emptor. ⁊ cū receſſerit tūc gl̄iabitur
Eſt aurum ⁊ multitudo gēmaꝝ: vas āt ꝑcio
ſum labia ſcie. Tolle veſtimētū eiꝰ q fideiuſ infra. 27. b.
ſor extitit alieni. ⁊ ꝓ extraneis aufer pignꝰ
ab eo. Suauis eſt homini panis mēdacij: ⁊
poſtea īplebitur os eiꝰ calculo. Cōgitatiōes
ꝯſilij roborātur ⁊ gubernaclis tractāda ſūt
bella. Ei q reuelat myſteria. ⁊ ambulat frau
dulēter. ⁊ dilatat labia ſua: ne commiſcaris
Qui maledicit pr̄i ſuo ⁊ mr̄i extinguetur lu Exo. 21. b.
mē eiꝰ ī medijs tenebris. Hereditas ad quā it. 20. b.
feſtinatur ī pricipio ī nouiſſimo benedictiōe
carebit. Ne dicas reddam malū ꝓ malo: ex Ro. 12. d.
pecta dñʒ ⁊ liberabit te. abominatio ē apō D
deū pondus ⁊ pōdꝰ ſtatera doloſa ñ ē bona ſupra. eo.
a dño diriguntur greſſus viri: qs āt hoium
intelligere pōt viam ſuam? Ruina ē hoi de
uotare ſanctos. ⁊ pꝰ vota retractare. Diſſi
pat impios rex ſapiens. ⁊ incuruat ſup eos
fornicē. Lucerna dñi ſpiraculū hois: q̄ īueſti i. Re. 15. c.
gat oia ſecreta ventris. Miſericordia ⁊ veri
tas cuſtodiunt regē. ⁊ roboratur clementia
thronus eius. Exultatio iuuenum fortitudo
eorum. ⁊ dignitas ſenū canicies. Liuor vul
neris abſterget mala: ⁊ plaga in obſecratio
nibus ventris.

C. S. De corde regis. laꝰ mīe ⁊ iudicij. ꝺ
potētia iniq̄. ꝺ muliere litigioſa. de victoris
xp̄i. ꝺ ſupbo. ꝺ pigro ⁊ hoſtijs ipioꝝ. de viro
obediēte. ꝺ laude gr̄e. ⁊ teſte mēdacij. XXI

Sicut diuiſiones aquaꝝ. ita cor regis A
in manu dñi: quocūqʒ voluerit īclina
bit illud. Oia via viri recta ſibi videtur: ap-
pendit autem corda dñs. Facere miſericor-
diam ⁊ iudicium magis placet dño q̄ʒ victi
me. Exaltatio oculoꝝ eſt dilatatio cordis: lu
cerna impioꝝ pccm̄. Cogitatōes robuſti ſēp
in abundantia: ois autē piger in egeſtate ē.
qui congregat theſauros lingua mendacij
vanus ⁊ excors eſt. ⁊ īpigneſ ad laq̄os mor
tis. Rapine impiorum detrahent eos: q̄a no
luerūt facere iudiciū. Peruerſa via viri alie B
na eſt a deo: q aūt mundus eſt rectū opꝰ eiꝰ
Meliuſ ē ſedere in angulo domatis: q̄ʒ cū
muliere litigioſa ⁊ ī domo coī. aīa impij de- infra. 25. d
derat malum: nō miſerebiṫ ꝓximo ſuo. Mul-
ctatio peſtilēte ſapientior erit puulus. ⁊ ſi ſe
ctetur ſapiētē ſumet ſciam. Excogitat iuſtuſ

de domo impii: vt detrahat impios a malo.
Qui obturat aurem ſuá ad clamoré paupe
ris: ⁊ ipſe clamabit ⁊ nó exaudief. Munus
abſcóditú extinguit iras. ⁊ donú in ſinu idi
C gnationé maximá. Gaudiú iuſto eſt facere
iudiciú. ⁊ pauor operantibus iniqtaté. Uir
q errauerit i via doctrine in cetu gigátiú có
morabif. Qui diligit epulas i egeſtate erit
qui amat vinú ⁊ pinguia nó ditabif. Pro
Ecci.25.c. iuſto dabif ipi⁹ ⁊ p recto iniquus. Meli⁹ é
hitare i terra deſerta: qȝ cú muliere rixoſa ⁊
iracúda. Theſaurus deſiderabilis ⁊ oleú in
habitaculo iuſti ⁊ imprudens hó diſſipabit
illud. Qui ſequitur iuſticiam ⁊ miſericordiá
inueniet vitá iuſtitiá ⁊ gliam. Ciuitateȝ for
tium aſcendit ſapiens: deſtruxitqȝ robur fi
S.13.a. D ducie eius. Qui cuſtodit os ſuú ⁊ linguam
ſuá: cuſtodit ab anguſtijs aiaȝ ſuá. Supb⁹
⁊ arrogans vocaf indoctus. q in ira opaf
ſupbiá. Deſideria occidút pigꝝ: noluerunt
.n. qcqȝ man⁹ eius opari. Tota die ɔcupiſcit
S.15.b ⁊ deſiderat: q át iuſtus eſt tribuet ⁊ nó ceſſa
bit. Hoſtie ipioꝝ abominabiles q offerunf
ex ſcelere. Teſtis médax pibit: vir obediés
loqtur victoriá. Uir ipius procaciter obfir
mat vultú ſuú: q át rectus eſt corrigit viam
ſuá. Nó eſt ſapia: non eſt prudentia: nó eſt
ɔſiliú ɔtra dñm. Equus paraf ad dié belli:
dñs autem ſalutem tribuit.

C.S. De fama bona: de ɔueniétia duaꝝ
naturaꝝ in xpo. de fine modeſtie: de fenerate
de dádis munerib⁹. de múdicia ꝑdicátis. de
pigro: de puero ſtulto: de calúniatore: de au
dienda ſapia: de violétia nó faciéda paup
ri: de amicitia iracundi: de non fide iubédo:
de preſumptione. XXII

A Melius é nomé bonú qȝ diuitie mul
Eccs.7.a. te. ſup argentú .n. ⁊ auꝝ gfa bóa di
ues ⁊ paup obuiauerút ſibi: vtriuſqȝ opera
tor eſt dñs. Callidus videt malú ⁊ abſcódit
ſe: innocens ptranſiit ⁊ afflictus eſt damno
Finis modeſtie timor dñi: diuitie ⁊ gloria ⁊
vita: arma ⁊ gladij in via ſuperbi: cuſtos át
aie ſue longe recedit ab eis. Prouerbiú eſt
adoleſcens iuxta viá ſuá ét cú ſenuerit non
recedet ab ea. Diues paupibus impat: ⁊ q
B accipit mutuú ſeruus eſt feneratis. Qui ſe
minat iniqtatem metet mala: ⁊ virga ire ſue
Eccl.31.c. ɔſumabif. Qui pnus eſt ad miſericordiaȝ
bñdicef: de panib⁹ .n. ſuis dedit paupi. Ui
ctoriaȝ ⁊ honoré acqret q dat múera: aiam
át auferet accipiétiú. Eijce deriſoré ⁊ exibit
cum eo iurgiú: ceſſabuntqȝ cáe ⁊ ɔtumelie
Qui diligit cordis mundiciá: pp gfaȝ labi
oꝝ ſuoꝝ hébit amicú regem. Oculi dñi cu
ſtodiút ſciaȝ: ⁊ ſupplantanf verba iniq. Di
cit piger: leo eſt foris in medio plateaꝝ occi
dédus ſuꝫ. Fouea pfunda os aliene: cui ira S.23.c
tus é dñs icidet i eá. Stultitia colligata eſt C
i corde pueri: ⁊ virga diſcipline fugabit eá.
qui calúniaf pauperé vt augeat diuitias ſu
as: dabit ipſe ditiori ⁊ egebit. Fili mi iclina
auré tuá: ⁊ audi verba ſapientiú. appone át
cor ad doctriná meaȝ q pulchra erit tibi cú
ſeruaueris eá i ventre tuo. Et redundabit i
labijs tuis: vt ſit in dño fiducia tua. Unde
⁊ oſtédam eam tibi hodie. Ecce deſcripſi eaȝ
tibi tripliciter in cogitatóibus: ⁊ ſcia vt oñ
dereȝ tibi firmitatem ⁊ eloqa veritatis rñ
dere ex eis illis qui miſerunt te. Nó facias D
violétiá pauperi qr pauper eſt neqȝ ɔteras
egenú i porta: qr iudicabit dñs cáam eius: ⁊
ɔfiget eos qui ɔfixerút aiam ei⁹. Noli eſſe
amic⁹ hoi iracúdo: neqȝ ambules cum viro
furioſo: ne forte diſcas ſemitas ei⁹: ⁊ ſumas
ſcádalú aie tue. Noli cú hiis qui defigút
manus ſuas: ⁊ qui vades ſe offerút p debi
tis: ſi .n. nó hꝫ vñ reſtituat quid cáe é vt tol
las opimétú de cubili tuo. Ne tranſgredia
ris terminos antiquos quos poſuerút pſeſ
tui. Uidiſti viꝝ velocem in opere ſuo coram
regibus ſtabit: nec erit ante ignobiles.

C.S. De ɔuiuio principú: de moderatóe
ſcie: de nó comedendo cú iuido: de agro pu
pilloꝝ: de diſciplia pueri: de comeſſatione ⁊
ebrietate: de ɔcupiſcétia meretricis. XXIII

Quando ſederis vt comedas cú prin A
cipe diligenter attende que ſunt ap
poſita ante faciem tuam: ⁊ ſtatue cultrum i
guttore tuo: ſi tamen hés in poteſtate aiam
tuam. Ne deſideres de cibis eius: in quo eſt
panis mendacij. Noli laborare vt diteris:
ſed prudentie tue pone modum. Ne erigaſ
oculos tuos ad opes quas non potes hére
qr facient ſibi pennas quaſi aquile ⁊ vola
bunt in celum. Ne comedas cum homine i
uido: ⁊ ne deſideres cibos eius: qm in ſimi
litudinem arioli ⁊ coniectoris eſtimat quod
ignorat. Comede ⁊ bibe dicet tibi: ⁊ mens
eius non eſt tecum. Cibos quos comederaſ B
euomes: ⁊ perdes pulchros ſermones tu
os. In auribus inſipientium ne loquaris:

qꝛ deſpicient doctrinā eloquij tui. Ne attin
gas paruuloꝝ terminos:⁊ agꝝ pupilloꝝ ne
introeas. Propinquus.n.illoꝝ foꝛtis eſt:⁊
s.13.d. ipſe iudicabit ꝯtra te cām illoꝝ. Ingrediaꝛ
ci.30.a. ad doctrinā coꝛ tuuꝫ:⁊ aures tue ad verba
ſcie. Noli ſubtrahere a puero diſciplinaꝫ: ſi
.n percuſſeris eū virga:nō moꝛietur. Tu vir
ga percuties eū:⁊ aiam eius de inferno libe
rabis. Fili mi ſi ſapiens fuerit aīus tu⁹ gau
debit tecuꝫ coꝛ meū:⁊ exultabūt renes mei
cū locuta fuerint recta labia tua. Nō emu
letur coꝛ tuū pccōꝛes:ſed in timoꝛe dn̄i eſto
tota die:qꝛ habebis ſpē in nouiſſimo:⁊ pſto
C latio tua nō auferet.audi fili mi ⁊ eſto ſapi
ens:⁊ dirige in via aīum tuū. Noli eſſe i cō
uiuijs pccōꝝ: nec in cōmeſſatiōibus eoꝝ q
carnes ad veſcendū ꝯferunt:qꝛ vacātes po
tibus ⁊ dātes ſymbola ꝯſumentur:⁊ veſtie
tur pānis doꝛmitatio.audi pr̄em tuum qui
genuit te:⁊ ne ꝯtēnas cū ſenuerit mater tua
Ueritatē eme ⁊ noli vendere ſapiaꝫ ⁊ doctri
nam ⁊ intelligentiā.Exultat gaudio pr̄ iu
ſti:qui ſapientē genuit letabitur i eo. Gau
deat pr̄ tuus ⁊ mr̄ tua:⁊ exultet qui genuit
te. Prebe fili mi coꝛ tuū mihi:⁊ oculi tui vi
as meas cuſtodiant. Fouea.n. ꝓfunda eſt
meretrix:⁊ puteus anguſtus aliena. Inſidi
atur in via quaſi latro:⁊ quos incautos in
s.22.d. uenerit iterficiet.Cui ve:cui⁹ pr̄i ve:cui rixe
cui fouee:cui ſine cā vulnera:cui ſuffoſio ocu
D loꝝ. Nōne his q ꝯmoꝛanꝛ in vino ⁊ ſtudēt
calicib⁹ epotādis: Ne itucaris vinū qn̄ fla
ueſcit:cū ſplenduerit in vitro coloꝛ eius. In
greditur blāde ⁊ in nouiſſimo moꝛdebit vt
coluber:⁊ ſicut regulus venena diffundet:
oculi tui videbūt extraneos:⁊ cor tuū loqꝛ
ꝑuerſa.Et eris ſicut doꝛmiens in medio ma
ri ⁊ quaſi ſopitus gubernatoꝛ amiſſo clauo
⁊ dices. Uerberauerunt me ſed non dolui:
traxerunt me ⁊ ego non ſenſi. Quando eui
gilabo:⁊ rurſus vina repetam.

C.S. De ſapientia ⁊ ſapiente: de ſtulto ⁊ deſperante:de his qui ducuntur ad moꝛtem:de melle ⁊ fauo:de caſu iuſti:⁊ caſu inimici:de equitate iudicij:de agro exercendo de agro pigri hoīs.⁊ d̄ pigro.

XXIIII

A NE emuleris viros malos nec deſide
res eſſe cū eis:qꝛ rapias meditatur
mens eoꝝ ⁊ fraudes labia eoꝝ loquuntur.
Sapīa edificabitur dom⁹⁊ prudentia robo
rabiꝛ. In doctrina replebunꝛ cellaria:vni
uerſa ſbā ꝓcioſa ⁊ pulcherrima. Uir ſapiēs
foꝛtis ē:vir doctus robuſtus ⁊ validus: qꝛ
cum diſpoſitione initur bellum ⁊ erit ſalus
vbi multa conſilia ſunt.Excelſa ſtulto ſapīa s.11.b.
in poꝛta non aperiet os ſuū.qui cogitat ma
la facere ſtultus vocabitur. cogitatio ſtulti
peccatum ē: ⁊ abhominatio hominum de
tractoꝛ. Si deſperaueris lapſus in die āgu
ſtie:imminuetur foꝛtitudo tua.Erue eos q B
ducuntur ad moꝛtem ⁊ qui trahuntur ad i Ps.81.
teritum liberare ne ceſſes. Si dixeris vires
non ſuppetunt qui inſpectoꝛ ē coꝛdis ipſe
intelligit ⁊ ſeruatoꝛem anime tue nihil fal
lit:reddetque homini iuxta opera ſua.come
de fili mel qꝛ bonum ē:⁊ fauum dulciſſimū
gutturi tuo. Sic ⁊ doctrina ſapiētie anime
tue:quam cum inueneris habebis in nouiſ
ſimis ſpem:⁊ ſpes tua non peribit. Ne inſi
dieris ⁊ queras impietatem in domo iuſti
neqꝫ vaſtes requiem eius. Septies enim i
die cadet iuſtus ⁊ reſurget:impij autēꝫ coꝛ C
ruent in malum. cum ceciderit inimicus tu s.17.a.
us ne gaudeas ⁊ in ruina eius ne exultet
coꝛ tuum:ne foꝛte videat dominus ⁊ diſpli
ceat ei:⁊ auferat ab eo irā ſuā. Ne ꝯtendas
cū peſſimiſ;nec emuleris ipios:qꝛ non hn̄t
futuroꝝ ſpē mali:⁊ lucerna ipioꝝ extigueꝛ.
Time dn̄ꝫ fili mi ⁊ regē ⁊ cū detractoꝛibus Iob.21.b.
nō ꝯmiſcearis. Qm̄ repente ꝯſurget ꝑditio
eoꝝ:⁊ ruinā vtriuſqꝫ qs nouit. Hec quoqꝫ
ſapientibus.Cognoſcere ꝑſonaꝫ in iudicio
non ē bonū. Qui dicūt ipio iuſtus es:male s.18.b.
dicēt eis populi:⁊ deteſtabunꝛ eos tribus.
Qui arguūt eū laudabūtur ⁊ ſuꝑ eos veni
et bn̄dictio. Labia deoſculabiꝛ:q recta ver
ba rn̄det. Prepara foꝛis opus tuū ⁊ diligē D
ter exerce agꝝ tuū:⁊ poſtea edifices domuꝫ
tuā. Ne ſcis teſtis fruſtra ꝯtra ꝓximū tuuꝫ
nec lactes quēqꝫ labijs tuis. Ne dicas quō
fecit mihi ſic faciā ei:⁊ reddaꝫ vnicuiqꝫ ſm
opus ſuum. Per agꝝ hoīs pigri tranſiui:⁊
per vineam viri ſtulti.Et ecce totuꝫ repleue
rant vrtice:⁊ operuerant ſuꝑficiem ei⁹ ſpie:
⁊ maceria lapidum deſtructa erat. Qd̄ cuꝫ
vidiſſem poſui in coꝛde meo:⁊ exemplo di
dici diſciplinā. Uſqꝫ quo piger doꝛmies:vſ
qꝫ quo de ſōno ꝯſurges: Paꝝ inqꝫ doꝛmi s.6.b
es:modicum doꝛmitabis:pauxillū manus
conſeres:vt quieſcas ⁊ veniat tibi quaſi cur
ſoꝛ egeſtas tua ⁊ mendacitas quaſi vir ar
matus.

¶ C. S. De celãdo ꝟba: ꝺ purgãdo ſmõe: ꝺ hũilitate: de ꝑdicãte ⁊ obediẽte: de legato fideli: de melle edẽdo: de falſo teſte: de amico ĩfideli: de icorrigibili: de triſticia viri: de benignitate: de diſſipante: de detractõe: de ſcandalo: de garrulitate. XXV.

A H Ec q̃3 parabole ſalomõis: quas trãſtulerũt viri ezechie regis iuda. Glĩa dei eſt celare verbũ: ⁊ glĩa regũ inueſtigare ſermonẽ. Celũ ſurſum ⁊ terra deorſu3: ⁊ cor regũ inſcrutabile. aufer rubiginẽ de argẽto ⁊ egredietur vas puriſſimũ. aufer ipietate3 de vultu regis: ⁊ firmabitur iuſticia thron⁹

Luce.14.b. eius. Ne glorioſus appareas corã rege: ⁊ i loco magnoꝝ ne ſteteris. Melius ẽ.n. vt dicatur tibi aſcende huc q̃3 vt humilieris coram principe. Que viderũt oculi tui ne ꝓferas

B in iurgio cito ne poſtea emendare non poſſis cũ honeſtaueris amicũ tuũ. Cã3 tuã tracta cũ amico tuo ⁊ ſecretũ extraneo ne reueles: ne forte inſultet tibi cũ audierit: ⁊ exprobare non ceſſet. Grã ⁊ amicitia liberãt quas tibi ſerua: ne exprobrabilis fiaſ mala aurea in lectis argenteis: q loquitur verbũ in tpe ſuo. In auris aurea ⁊ margarita fulgens q arguit ſapientẽ ⁊ aurẽ obedientem. Sicut frigus niuis i die meſſis: ita legatis fidelis ei q miſit eũ aiam ipſius regeſcere facit. Nubes ⁊ vẽtus ⁊ pluuie nõ ſequentes:

S.15.a. vir glorioſus ⁊ ꝓmiſſa nõ ꝯplens. Patiẽ

C tia lenietur principes ⁊ lingua mollis ꝯfringit duritiã. Mel inueniſti cõede qđ ſufficit tibi ne forte ſatiat⁹ euomas illđ. Subtrahe pedẽ tuũ de domo ꝓximi tui: neq̃n ſatiatus oderit te. Iaculũ ⁊ gladius ⁊ ſagitta acuta: hõ q loqṫ ꝯtra ꝓximũ ſuũ falſũ teſtioniũ. De⁹ putrid⁹ ⁊ pes laſſus q ſpat ſup ifideli i die ãguſtie ⁊ amittit palliũ i die frigoris acetũ i vitro: q cãtat carmia cordi peſſio. Sicut tiea veſtimẽto ⁊ vermis ligno ita triſticia vi

Ro.12.d. ri nocet cordi. Si eſurierit iimic⁹ tu⁹ ciba illũ ſi ſitit da ei aq̃3 bibe: pruiaſ.n. ꝯgregabis ſr

D cap eius: ⁊ dñs reddet tibi. Uentus aquilo

S.21.b. diſſipat pluuias: ⁊ facies triſtis linguã d̃trahentem. Melius ẽ ſedere i angulo domatiſ q̃3 cũ muliere litigioſa ⁊ in domo coi. aqua frigida aie ſitienti ⁊ nũcius bonus de terra longinqua. Fons turbatus pede ⁊ vena cor

Ecci.3.c. rupta iuſtus cadens corã ipio. Sicut q mel multũ comedit non ẽ ei bonũ ſic qui ſcrutator eſt maieſtatis opprimetur a glĩa. Sicut vrbs pateſis ⁊ abſq3 muroꝝ ambitu ita vir qui non põt in loq̃ndo cohibere ſpũ3 ſuũ.

¶ C. S. De gloria ſtulti: de maledicto: de cõſirando ſtulto: de nõ ꝯmittẽda ꝑdicatõe ſtulto: de reuerſo ad pcm̃: de pigro oñdente ſapientiam ſuam: de ipatiẽte: de ſuſurrone: de amico fraudulento. XXVI.

Q Uõ nix in eſtate: ⁊ pluuie i meſſe: ſic indecẽs ẽ ſtulto glĩa. Sicut auis ad A alta tranſuolans. ⁊ paſſer quolibet vadens ſic maledictũ fruſtra ꝓlatũ in que3 piã ſupueniet. Flagellũ equo: ⁊ chamus aſino ⁊ virga in dorſo ĩprudentiũ. Ne rñdeas ſtulto iuxta ſtultitiã ſuã: ne efficiaris ei ſimilis. Rñ de ſtulto iuxta ſtultitiã ſua3: ne ſibi ſapiens eſſe videatur. Claudus pedibus ⁊ iniquitatem bibens: q mittit verba p nuncium ſtultum. Q̃uo pulchras fruſtra h3 claudus ti B bias: ſic indecens ẽ in ore ſtultoꝝ parabola Sicut qui mittit lapidem i aceruũ mercurij ita qui tribuit inſipienti honorem. Q̃uo ſi ſpina naſcatur i mãu temulẽti ſic parabola in ore ſtultoꝝ. Iudiciũ determinat cãs: ⁊ q̃i ponit ſtulto ſilẽtiũ iras mitigat. Sicut caniſ 1.Pe.2.d q reuertitur ad vomitũ ſuu3 ſic iprudens q iterat ſtultitiã ſuam. Uidiſti hoiem ſapientem ſibi videri: magis illo ſpem hẽbit inſipiens. Dicit piger leo ẽ in via ⁊ leena in itineribus. Sicut oſtiũ vertitur i cardine ſuo ita piger i lectulo ſuo. Abſcõdit piger man⁹ C ſub aſcella ſua: ⁊ laborat ſi ad oſ ſuũ eas cõuerterit. Sapiẽtior ſibi ſtultus vr̃: ſeptẽ viriſ ſupra.19. loq̃ntibus ſnias. Sicut qui apphendit auribus canẽ: ſic qui trãſit ⁊ ipatiens ꝯmiſcetur rixe alterius. Sicut noxi⁹ ẽ qui mittit ſagittas ⁊ lãceas in mortẽ: ita vir q fraudulẽter nocet amico ſuo: ⁊ cũ fuerit dephenſus dicet ludens feci. Cũ defecerint ligna extingueſ Ecci.29.b ignis ⁊ ſuſurrone ſubtracto iurgia ꝯqeſcũt. Sicut carbones ad prunaſ ⁊ ligna ad ignẽ ſic hõ iracũdus ſuſcitat rixas. Uerba ſuſurronis quaſi ſimplicia ⁊ ipſa ꝑueniunt ad intima cordis. Q̃uo ſi argẽto ſordido ornare D velis vas fictile: ſic labia tumẽtia cũ peſſio corde ſociata. Labijs ſuis intelligiſ inimic⁹ cũ corde tractauerit dolos. Q̃ñ ſubmiſerit vocem ſuã ne credideris ei: qm̃ ſeptem neq̃tie ſunt in corde illius. Qui opit odiũ fraudulenter: reuelabitur malitia eius in ꝯcilio Qui fodit foueam incidet in eam: ⁊ qui vo Eccs.10.b. luit lapidẽ reuertetur ad eũ. Lingua fallax Ecci.27.d.

nō amat veritatē ⁊ os lubricū opaṫ ruīas.

CC.S. De iactātia: de ira ſtlti: d̄ laude cor reptōis: de fama iuſticie: de dulcedīe bōi aī: d̄ adulatore: de mlīere litigioſa: d̄ icorrigibili: d̄ ſubditis ignoſcēdis: de ſacris ſcripturis

A Ne glierīs ſi craſtinū ignorās XXVII qd ſupuētura pariat dies. Laudet te alienus: ⁊ nō os tuū: extraneus ⁊ non labia tua. Graue ē ſaxū ⁊ oneroſa arena: ſed
Eccl.22.b. ira ſtulti vtroqȝ grauior. Jra non hȝ miſericordiam nec erūpens furor ⁊ ipetum ꝯcitati ſpūs ferre quis poterit. Melior ē manifeſta correctio: qȝ amor abſcōditus. Meliora ſūt vulnera diligentis: qȝ fraudulenta oſcula
Job.6.b. odientis. Aīa ſaturata calcabit fauuȝ ⁊ aīa eſuriens ēt amarum pro dulci ſumet. Sicut auis tranſmigrans de nido ſuo: ſic vir q̄ derelinquit locum ſuum. Vnguento ⁊ varijs
B odoribus delectatur cor ⁊ bonis amici ꝯſilis aīa dulcoratur. amicum tuum ⁊ amicuȝ patris tui ne dimiſeris ⁊ domum fratris tui ne ingrediaris in die afflictionis tue. Melior eſt vicinus iuxta: qȝ frater procul. Stude ſapientie fili mi ⁊ letifica cor meū: vt poſſis exprobranti rn̄dere ſermonem. aſtutus videns malum abſconditus ē: paruuli tranſeuntes ſuſtinuerūt diſpēdia. Tolle veſtimētū
Supra.20.c. eius q̄ ſpopondit pro extraneo: ⁊ pro alienis aufer ei pignus. Qui benedixit ꝓximo ſuo
C voce grandi de nocte ꝯſurgens: maledicēti ſimilis erit. Tecta perſtilātia in die frigoris
Supra.16.b. ⁊ litigioſa mulier ꝯparanṫ. qui retinet eā q̄ſi q̄ ventū teneat: ⁊ oleum dextere ſue euacuat. Ferrū ferro exacuiṫ: ⁊ hō exacuit facieȝ amici ſui. qui ſeruat ficū comedet fruct⁹ ei⁹ ⁊ q̄ cuſtos ē dn̄i ſui glorificabitur. quō i aqſ reſplendent vultus ꝓſpicientium: ſic corda hoium manifeſta ſūt prudentibus. Jnfern⁹
Jnfra.30.c. ⁊ pditio nunqȝ replentur: ſilr ⁊ oculi hoium
Eccē.1.b. inſatiabiles. quō probatur in cōflatorio ar
Eccl.14.c. gentū ⁊ in fornace aur̄ ſic probatur hō ore laudantis. Cor iniq̄ inquirit mala: cor āt re
D ctum inquirit ſciāȝ. Si ꝯtuderis ſtultū in pila quaſi tipſanas feriēte deſup pilo: nō aufertur ab eo ſtultitia ei⁹. Diligenter agnoſce vultum pecoris tui tuoſqȝ greges ꝯſidera. Non hēbis iugiter ptātē: ſed corona tribuetur tibi in generatōe ⁊ generatiōem. aperta ſunt prata ⁊ apparuerunt herbe virentes ⁊ collecta ſunt fena de montibus. agni ſūt ad veſtimentū tuū ⁊ hedi ad agri pciū. Sufficiat tibi lac capraꝝ in cibos tuos ⁊ i neceſſaria domus tue: ⁊ ad victum ancillis tuis.

CC.S. De ſecuritate iuſti: de longa via ducis: de fauore liberali: de oratione execrabili: de ruina deceptionis: de regno impio: de confeſſione: ⁊ de timore domini: de malo pn̄cipe: de odiente auaritiam: de ocio: de accipiente perſonas: de corripiente: de illo q̄ ſubtrahit patri: vel matri: de dante pauperi: de perſecutiōe antichriſti. XXVIII.

Fugit ipius nemine pſequente: iuſt⁹ aūt quaſi leo confidens abſqȝ terro A re erit. Propter peccata terre multi principes eius: ⁊ propter hoīs ſapientiā ⁊ horū ſcientiā q̄ dicuntur vita ducis longior erit. Vir pauper calumnians pauperes: ſimilis eſt hymbri vehementi in quo paraṫ fames qui derelinquūt legem laudant impiū: qui cuſtodiūt ſuccenduntur cōtra eū. Viri mali S.9.a n̄ cogitant iudiciū q̄ āt iqrūt dn̄m aīaduertunt oīa. Melior ē pauper ambulans i ſimplicitate ſua qȝ diues in prauis itineribus qui cuſtodit legē fili⁹ ſapiens ē: qui aūt cō B meſſores paſcit ꝯfūdit prēȝ ſuū. q̄ coaceruat diuitias vſuris ⁊ fēore libali i paupes ꝯgregat eas. Qui decliat aures ſuas ne audiat legē orō ei⁹ erit execrabilis. Qui decipit iuſtos i via mala i iteritu ſuo corruet: ⁊ ſimplices poſſidebūt bōa ei⁹. Sapiēs ſibi vr̄ vir diues paup āt prudēs ſcrutabiṫ eū. Jn exultatōe iuſtoꝝ multa glīa ē: regnātib⁹ ipijſ ruine hoiuȝ. Qui abſcōdit ſcelera ſua nō dirigeṫ q̄ āt ꝯfeſſus fuerit ⁊ reliqrit ea miſicordiā ꝯſeqṫ. Btūs hō q̄ ſp ē pauid⁹ q̄ ꝟo mē C tis ē durꝰ corruet i malū. leo rugiēs ⁊ vrſ⁹ eſuriens princeps impius ſuper populuȝ pauperem. Dux indigens prudentia multos opprimet per calumniam qui autem odit auaritiam longi fiant dies eius. Hominē qui calumniatur anime ſanguinem ſi vſqȝ Supra.10.b ad lacum fugerit nemo ſuſtinet. Qui ambulat ſimpliciter ſaluus erit: qui peruerſis gra Supra.12.b ditur vijs concidet ſemel. Qui operatur terram ſuam ſatiabitur panibus: qui auteȝ ſectatur ocium replebitur egeſtate. Vir fidelꝭ multum laudabitur: qui autem feſtinat ditari: non erit innocens. Qui cognoſcit in iudicio faciem non bene facit: iſte ⁊ pro bucella panis deſerit veritatem. Vir qui feſtinat D ditari ⁊ alijs inuidet: ignorat q̄ egeſtas ſup ueniet ei. qui corripit hominem: gratiam po

ſtea inueniet apud eū:magis q̄ ille q per
lingue blandimenta decipit. Qui ſubtrahit
aliquid a pr̄e ſuo vel a mr̄e ⁊ dicit hoc non
eſſe peccatū:particeps homicide eſt. qui ſe
iactat ⁊ dilatat:iurgia ↄcitat:qui vero ſpat
in dn̄o ſaluabit᷑. qui ↄfidit in corde ſuo ſtul
tus eſt:qui aūt graditur ſapienter ipſe lau
dabitur. qui dat paupi non indigebit:q de
ſpicit depcantem ſuſtinebit penuriā. Cū ſur
rexerint impij abſcondentur hoīes:cum illi pi
erint multiplicabuntur iuſti.

¶C.S. De incorrigibili:de principatu im
pij de rege iuſto: de homie ficto: de loquela
iuſti:de rege qui iudicat:de virga ⁊ eruditōe
filij:de effectu pphetie:de puero delicato:d̄
verboſo:de iracundo:de currente cū fure:d̄
timendo homine:de ſeſe abhoiantibus: de
iuſto ⁊ impio. XXIX

A Viro qui corripientem dura ceruice cō
temnit:repentinus ei ſuperueniet inte
ritus:⁊ eū ſanitas non ſequetur in multipli
catione iuſtoꝝ letabitur vulgus cū impij ſum
pſerunt principatū:gemet populus. Uir q
amat ſapiam letificat patrem ſuū qui aūt nu
Luc.15.a. trit ſcortum pdet ſubam. Rex iuſtus erigit
terrā:vir auarus deſtruet eā. Hō qui blādiſ
fictiſq; ſermonibus loquitur amico ſuo:re
te expandit greſſibus eius. Peccantez vir
iniquum inuoluet laqueus: ⁊ iuſtus lauda
bitur atq; gaudebit. Nouit iuſtus cāz pau
B perꝝ:impius ignorat ſciam. Hoies peſtilētes
diſſipant ciuitatem ſapientes vero auertūt
furorem. Uir ſapiens ſi cū ſtulto ↄtenderit:
ſiue iraſcatur ſiue rideat:nō inueniet reqez.
Uiri ſanguinū oderunt ſimplicem:iuſti aūt
querunt aiam eius. Totū ſpūm ſuum pfert
ſtultus ſapiens differt ⁊ reſeruat in poſteꝝ.
Princeps q libenter audit verba mēdacij
oēs miniſtros hꝫ impios. Paup ⁊ creditor
obuiauerūt ſibi: vtriuſq; illuminator ē dn̄s
Rex qui iudicat in veritate paupes: thro
C nus eius in eternū firmabitur. Uirga atq;
correctio tribuit ſapiaꝫ:puer aūt qui dimit
titur voluntati ſue ↄfudit mr̄em ſuā. In mľ
tiplicatōe impioꝝ multiplicabuntur ſcelera
⁊ iuſti ruinas eoꝝ videbūt. Erudi filiū tuū
⁊ refrigerabit:te ⁊ dabit delitias aīe tue. Cū
prophetia defecerit diſſipabitur ppl's. q vo
cuſtodit legē beatus eſt. Seruus verbis nō
pōt erudiri:q2 qđ dicit intelligit. ⁊ rn̄dere ↄ
temnit. Uidiſti hoiem velocē ad loquenduꝫ
ſtultitia magis ſpanda ē q̄ illius correctio
qui delicate a pueritia ſua nutrit ſeruū ſuū
poſtea ſentiet eū ↄtumacem. Uir iracūdus D
puocat rixas. ⁊ qui ad indignandū facilis
eſt erit ad peccandū pcliuior. Supbū ſeq Job.22.d.
tur humilitas: ⁊ humilē ſpū ſuſcipiet glia.
qui cum fure participat odit aīam ſuā adiu
rantē audit ⁊ nō indicat. qui timet hoīez ci
to corruet:qui ſperat in dn̄o ſubleuabitur.
Multi reqrūt faciem principis ⁊ iudiciū a
dn̄o egreditur ſingulorꝝ. abhoiant iuſti viꝝ
impium: ⁊ abhoiantur impij eos qui i recta
ſunt via. Uerbum cuſtodiens filius extra p
ditionem erit.

¶C.S. De chriſti aſcenſiōe:de dſcenſu ei⁹
ad iudicium:de ſermone dn̄i ignito:de amo
uenda paupertate: ⁊ de diuitijs:de quatuor
generibus hoium:de filiabus ſanguiſue:d̄
rebus inſcrutabilibus: de oculo ↄfodiēdo:
de tribus difficilibus: ⁊ quartū penit⁹ igno
ro:de tribus mouentibus terrā: ⁊ quartum
penitus nō pōt ſuſtinere:de quattuor mini
mis ſuper terram:de tribus bn̄ gradiētib⁹:
⁊ quarto feliciter incedente. XXX

V Erba cōgregantis:filij vomentis. A
Uiſio quam locutus eſt vir cum
quo ē deus ⁊ qui deo ſecum morā
te ↄfortatus ait. Stultiſſimus ſum viroꝝ: ⁊
ſapia hoium non ē mecū. Non didici ſapiaꝫ
⁊ noui ſciaꝫ ſcōꝝ. quis aſcendit in celū atq;
deſcendit:quis ↄtinuit ſpūm in manib⁹ ſu
is:quis colligauit aquas quaſi in veſtimē
to:quis ſuſcitauit oēs terminos terre:quod
nomen ē eius: ⁊ qđ nomen filij eius ſi noſti?
Ois ſermo dei ignitus:clypeus eſt oibus
ſperantibus in ſe. Ne addas quicq; verbis Pſ̄.17.
illi⁹ ⁊ arguaris:inueniariſq; mendax. Duo apo.vlti.d.
rogaui te:ne deneges mihi anteq̄ moriar.
Uanitatem ⁊ verba mendacia longe fac a
me. Mendicitatez ⁊ diuitias ne dederis mi B
hi. Tribue tm̄ victui meo neceſſaria:ne for
te ſatiatus illiciar ad negandū ⁊ dicam qs
eſt dn̄s aut egeſtate ↄpulſus furer ⁊ piurez
nomen dei mei. Ne accuſes ſeruum ad dn̄ꝫ
ſuum ne forte maledicat tibi ⁊ corruas. Ge
neratio que patri ſuo maledicit ⁊ que matri
ſue nō benedicit. Generatio que ſibi mūda
videtur: ⁊ tn̄ nō ē lota a ſordibus ſuis. Ge
neratio cuius excelſi ſunt oculi: ⁊ palpebre
eius in alta ſubrectē. Generatio que p den
tibus gladios hꝫ ⁊ comedit molaribus ſu

bs:vt comedat inopes de terra. ⁊ paupes ex
hoibus. Sanguiſuge due ſũt filie dicẽtes af
fer affer. Tria ſunt inſaturabilia. ⁊ quartuȝ
C qđ nunquam dicit ſufficit. Infernus ⁊ os
F.27.c. vulue ⁊ terra q̄ nõ ſatiat̃ aqua: ignis vero
nunq̄ȝ dicit ſufficit. Oculũ q ſubſannat pa
treȝ ⁊ qui deſpicit partũ mr̃is ſue: ſuffodiãt
eum corui de torrẽtibus. ⁊ comedãt eũ filie
aquile. Tria ſunt difficilia mibi: ⁊ q̃rtũ peni
tus ignoro. Viam aqle i celo: viã colubri ſu
p petrã: viam nauis i medio mari. ⁊ viã viri
in adoleſcẽtia. Talis eſt ⁊ via mulieris adul
tere que comedit ⁊ tergens os ſuum dicit:
Nõ ſum opata malũ. Per tria mouet̃ terra
⁊ quartum qđ nõ põt ſuſtinere. Per ſeruũ
cũ regnauerit. per ſtultũ cũ ſaturat⁹ fuerit ci
bo. ⁊ per odioſã mulierẽ cũ in mr̃imonio fu
erit aſſumpta. ⁊ p ancillam cũ fuerit heres
dñe ſue. Quatuor ſũt minima terr̃: ⁊ ipa ſũt
D ſapiẽtiora ſapiẽtib⁹. Formice ppl̃s iſirmus
F.6.a. q preparat in meſſe cibum ſuum. Lepuſcu
lus plebs iualida q collocat in petra cubile
ſuuȝ. Regẽ locuſta nõ h̃ȝ: ⁊ egredit̃ vniuer
ſa per turmas ſuas. Stellio manibus nitit̃
⁊ morat̃ in edib⁹ regis. Tria ſũt q̄ bñ gradi
untur. ⁊ quartũ qđ icedit feliciter. Leo fortiſ
ſimus beſtiaruȝ: ad nullius pauebit occur
ſũ. Gali⁹ ſuccitus lũbos ſuos ⁊ aries. nec ẽ
rex q reſiſtat ei. Et q ſtultus apparuerit: p⁹
quam eleuatus ẽ in ſublime. Si.n. itellexiſ
ſet ori ſuo iposuiſſet manũ. Qui aũt fortiter
pmit vbera ad eliciendũ lac exprimit butyꝝ
⁊ qui vehementer emũgit. elicit ſanguinẽ: ⁊
q prouocat iras pducit diſcordias.

C.S. De regib⁹ ne ſint dediti mulierib⁹ ⁊
vino vt iuſte iudicẽt. de muliere forti. ſanctã
eccleſia. XXXI

A Verba lamuelis regis. Viſio q̄ erudiuit
eum mater ſua. Quid dilecte mi: quid
dilecte vteri mei: quid dilecte votoruȝ meo
rum? Ne dederis mulieribus ſubſtantiã tu
am ⁊ diuitias tuas ad delendos reges. No
li regibus o lamuel noli regibus dare vinũ
quia nullum ſecretum eſt vbi regnat ebrie
tas. Ne forte bibant ⁊ obliuiſcant̃ iudicioꝝ
⁊ mutẽt cãm filioꝝ paupis. Date ſicerã me
rentibus ⁊ vinuȝ his q amaro ſunt animo bi
bãt: ⁊ obliuiſcãt̃ egeſtatis ſue: ⁊ doloris ſui
B nõ recordent̃ ãplius. Aperi os tuũ muto: ⁊
cauſis oĩuȝ filioꝝ q ptranſeũt. Api os tuuȝ
decerne qđ iuſtum ẽ ⁊ vindica inopẽ ⁊ pau
perẽ. Aleph. Mulierẽ fortẽ qs inueniet p̄o
cul ⁊ de vltimis finib⁹ preciũ ei⁹. Beth. Cõ
fidit in ea cor viri ſui: ⁊ ſpolijs nõ indigebit
Gimel. Reddet ei bonũ ⁊ nõ maluȝ: oĩbus
diebus vite ſue. Deleth. Queſiuit lanã ⁊ li
nũ ⁊ operata ẽ ↄſilio manuũ ſuarũ. He. Fa
cta ẽ q̄ſi nauis inſtitoris: de lõge portãs pa
nẽ ſuũ. Vau. De nocte ſurrexit deditq̄ȝ pdã
domeſticis ſuis ⁊ cibaria ancillis ſuis. Zai.
Cõſiderauit agꝝ ⁊ emit euȝ de fructu manu
um ſuarum plantauit vineam. Heth. Accin
xit fortitudine lũbos ſuos. ⁊ roborauit bra E
chium ſuum Theth. Guſtauit ⁊ vidit q2 bo
na eſt negociatio eius: nõ extinguetur in no
cte lucerna eius. Joth. Manũ ſuaȝ miſit ad
fortia ⁊ digiti eius apphẽderũt fuſũ. Caph
Manũ ſuaȝ apuit iopi. ⁊ palmas ſuas extẽ
dit ad pauperem. Lamech. Nõ timebit do
mui ſue a frigorib⁹ niuis: oẽs enim domeſti
ci eius veſtiti ſunt duplicibus. Mem. Stra
gulatam veſtem fecit ſibi byſſus ⁊ purpura
idumentũ eius. Nun. Nobilis in portis vir
eius quando ſederit cuȝ ſenatoribus terre
Samech. Sindonem fecit ⁊ vendidit: ⁊ cin
gulũ tradidit chananeo. Ayn. Fortitudo ⁊
decor indumentum eius: ⁊ ridebit in die no F
uiſſimo. Phe. Os ſuum aperuit ſapientie
⁊ lex clementie in lingua eius. Sade. Conſi
derauit ſemitas domus ſue: ⁊ panem ocio
ſa non comedit. Coph. Surrexerũt filij eius
⁊ beatiſſimã predicauerũt: vir eius ⁊ lauda
uit eã. Res. Multe filie cõgregauerũt diui
tias: tu ſupergreſſa es vniuerſas. Syn. Fal
lax gratia ⁊ vana eſt pulchritudo: mulier ti
mẽs dñm ipſa laudabit̃. Thau. Date ei de
fructu manuũ ſuarum: ⁊ laudent eam i por
tis opera eius.

C Explicit puerbia ſalomonis. Incipit
plogus ſci Hieronymi in libꝝ Eccleſiaſtẽ.

Nemini me ante hoc ferme quinquen
nium: cum adhuc rome eſſeȝ ⁊ eccle
ſiaſten ſancte bleſille legerem: vt eam ad cõ
temptum mundi huius prouocarem: ⁊ om
ne quod in mundo cerneret putaret eſſe pro
nihilo rogatum ab ea: vt in morem commẽ
tarioli obſcura queq̄ȝ differerẽ: vt abſq̄ȝ me
poſſet intelligere q̄ legebat. Itaq̄ȝ quoniaȝ
in procinctu noſtri operis ſubita morte ſub
tracta eſt: ⁊ vbi nõ meruimus o paula ⁊ eu
ſtochiũ talẽ vite noſtre habere conſortẽ: tan
to vulnere tunc percuſſus obmutui: nunc in

bethleeꝫ poſitus anguſtiore videlicet ciuita
te: ⁊ illi⁹ memorie ⁊ vobis reddo qđ debeo.
Hoc breuiter ammonēs ꝙ nullius auctori
taté ſecutus ſū: ſed de hebrea trāſferēs ma
xime ſeptuagita interpretū cōſuetudini me
coaptaui: in his dūtaxat que non multū ab
hebraicis diſcrepabāt. Interdū aquile quo
qꝫ ⁊ ſymmachi ⁊ Theodotionis recordatus
ſū: vt nec nouitate nimia: lectoris ſtudiū de
terrerem: nec rurſū contra conſcientiam me
am fonte veritatis omiſſo: opinionum riuu
los conſectarer.

¶ Explicit prologus ſancti Hieronymi.

¶ Incipit liber eccleſiaſtes.

¶ C.S. De vanitate ſeculi. ꝺ curioſis diſpu
tationibus ⁊ auaricia lrāꝝ oñdit eē vanita
tē ⁊ afflictionem Capitulū. I.

A infra.12.c.
Verba eccleſiaſtes filij
dauid regis hie
ruſalem. Vani
tas vanitatum
dixit eccleſiaſtes
Vanitas vani
tuꝫ ⁊ omnia va
infra.3.b. nitas. Quid ha
bet ampliuſ hō
de vniuerſo la
bore ſuo quo la
borat ſub ſole. Generatio preterit ⁊ genera
tio aduenit: terra autem in eternū ſtat. Ori
tur ſol ⁊ occidit: ⁊ ad locū ſuum reuertit: ibi
qꝫ renaſcēs gyrat per meridiē: ⁊ flectitur ad
aquilonem. Luſtrans vniuerſa in circuitu p
B git ſpūs: ⁊ i circulos ſuos reuertit. Omnia
flumina intrant in mare. ⁊ mare nō redun
dat. Ad locū vnde exeunt flumia reuertunt
vt iteꝝ fluāt. Cūcte res difficiles: nō pōt eas Pro.27.
homo explicare ſermone. Non ſaturat ocu Eccl.i.4.c
lus viſu: nec auris auditu iplet. Quid ē qđ
fuit ipſū qđ futurū ē. Quid ē qđ factū ē. Ip
ſū qđ faciendū ē. Nihil ſub ſole nouuꝫ: nec
valet qſqꝫ dicere: ecce hoc recēs ē. Iam. n. p
ceſſit in ſeculis que fuerunt ante nos. Non C
eſt prioꝝ memoria: nec eoꝝ qdē que poſtea
futura ſunt erit recordatio apud eos q futu
ri ſūt in nouiſſimo. Ego eccleſiaſtes fui rex
i ſrael in irlm: ⁊ pppoſui i aio meo querere ⁊
inueſtigare ſapiēter de oibus que fiūt ſub ſo
le. Hāc occupationē peſſimā dedit de⁹ filijs
hominū: vt occuparent i ea. Vidi q fiunt cū
cta ſub ſole: ⁊ ecce vniuerſa vanitas ⁊ affli
tio ſpūs. Peruerſi difficile D
corriguntur: ⁊ ſtultorum in
finitus eſt numerus. Locu
tus ſum in corde meo dicēs.
Ecce magnuſ effectus ſū ⁊ p
ceſſi omnes ſapientia: q fue
runt ante me in hieruſaleꝫ: ⁊
mens mea contemplata eſt
multa ſapiēter ⁊ didici: dedi
qꝫ cor meū vt ſcirem prudē
tiam atqꝫ doctrinaꝫ: erroreſ
qꝫ ⁊ ſtultitiaꝫ. Et cognoui ꝙ
in his quoqꝫ eſſet labor ⁊ af
flictio ſpiritus: eo ꝙ in mul
ta ſapiētia multa ſit idigna
tio: ⁊ qui addit ſcientiam addit ⁊ laborem.

¶ C.S. Qđ affluētia delitiaꝝ in ſupuacuiſ
edificijs ⁊ diuitijs ſit vanitas. II.

Dixi ergo in corde meo. Vadam ⁊ af
fluam dilitijs: ⁊ fruar bonis. Et vidi A
ꝙ hoc quoqꝫ eſſet vanitas. Riſum reputa
ui errorem: ⁊ gaudio dixi. Quid fruſtra deci
peris? Cogitaui in corde meo abſtrahere a
vino carnem meam: vt animum meum trāſ
ferrem ad ſapientiam: deuitarēqꝫ ſtultitiaꝫ
donec viderē quid eēt vtile filijs hominum:
quo facto opus ē ſub ſole numero dieꝝ vite
ſue. Magnificaui opera mea. Edificaui mi
hi domos: ⁊ plantaui vineas: feci hortos ⁊
pomeria ⁊ ꝯſeui ea cūcti generiſ arborib⁹: ⁊
extruxi mihi piſcinas aquaꝝ vt irrigarē ſil
uā lignorum germinātiū. Poſſedi ſeruos
⁊ ancillas multāqꝫ familiā habui: arcenta
quoqꝫ ⁊ magnas ouiū greges: vltra oēs q

B fuerunt ante me in hieruſalem. Coaceruaui
mihi argētū ꝛ auꝝ: ꝛ ſubſtātias regū ꝛ ꝓuin
ciarū. Feci mihi cātores ꝛ cātatrices ꝛ delici
as filioꝝ hominum: cyphos ꝛ vrceolos i mi
niſterio ad vina fundenda: ꝛ ſupgreſſus ſū
opibus oēs q ante me fuerunt in iheruſalē.
Sapia quoqꝫ perſeuerauit mecū ꝛ oia q̄ de
ſiderauerūt oculi mei nō negaui eis: nec ꝓ
hibui coꝛ meū quin oī voluptate frueref: ꝛ
oblectaret ſe i his q̄ ꝑparauerā. Et hāc rat⁹
ſum partē meā: ſi vterer laboꝛe meo. Cūqꝫ
me ꝯuertiſſꝫ ad vniuerſa opa q̄ fecerāt ma
nus mee: ꝛ ad laboꝛes in quibus fruſtra ſu
dauerā: vidi in oibus vanitatēꝫ. ꝛ afflictio
nem ai: ꝛ nihil pmanere ſub ſole. Trāſiui ad
ꝯtēplādā ſapiāꝫ: erroꝛeſqꝫ ꝛ ſtultitiā. Quid
ē inquā hō vt ſeq poſſit regē factoꝛē ſuū. Et
vidi ꝙ tm̄ ꝑcederet ſapiētia ſtultitiā quātū
differt lux a tenebꝛis. Sapiētis ocli i capite
C ei⁹: ſtult⁹ i tenebꝛis ābulat. Et dixi ꝙ vnus
vtriuſqꝫ eēt īterit⁹ dixi i coꝛde meo. Si vn⁹
ꝛ ſtulti ꝛ me⁹ occaſus erit qd mihi ꝓdeſt ꝙ
maioꝛē ſapiētie dedi operā? Locutuſqꝫ cum
mēte mea: aiaduerti ꝙ hoc quoqꝫ eēt vani
taſ. Nō eni erit memoꝛia ſapiētis ſilr vt ſtul
ti in ꝑpetuū: ꝛ futura obliuiōe cūcta pariter
operiēt. Moꝛif doctus ſilr vt indoctus: ꝛ id
circo teduit me vite mee vidētem mala vni
uerſa eē ſub ſole: ꝛ cūctā vanitatē ꝛ afflictio
nē ſpūs. Ruriſus deteſtatus ſū oēm iduſtri
āꝫ meā qua ſub ſole ſtudioſiſſime laboꝛaui
habiturus heredē poſt me quē ignoꝛo vtrū
ſapiēs an ſtultus futurus ſit: ꝛ dn̄abif in la
boꝛibus meis qbus deſudaui ꝛ ſollicit⁹ fui
D Et eſt qcq̄ꝫ tam vanū? Un̄ ceſſaui: renuncia
uitqꝫ coꝛ meū vltra laboꝛare ſub ſole. Naꝫ
cū alius laboꝛet in ſapiētia ꝛ doctrina ꝛ ſol
licitudine: hoī ocioſo q̄ſita dimittit. Et hoc q̄
qꝫ vanitas ꝛ magnum malū. Quid. n. pro
derit de vniuerſo laboꝛe ſuo ꝛ afflictione ſpi
ritus q̄ ſub ſole cruciatus ē? Cūcti dies eius
doloꝛibus ꝛ erūnis pleni ſūt: nec per nocteꝫ
mentē requieſcit. Et hoc nonne vanitas eſt?
Infra.5.d. Nonne melius ē comedere ꝛ bibere ꝛ oſtēde
re anime ſue bona de laboꝛib⁹ ſuis? Et hoc
de manu dei eſt. Quis ita deuoꝛabit ꝛ deli
tijs affluet vt ego? Hoī bono in ꝯſpectu ſuo
dedit deus ſapientiā ꝛ ſcientiā ꝛ letitiā: pec
catoꝛi autem dedit afflictionē ꝛ curā ſuper
fluā: vt addat ꝛ cōgreget ꝛ tradat ei qui pla
cuit deo. Sed ꝛ hoc vanitas ē: ꝛ caſſa ſolici
tudo mentis.

C. S. Quod omnia tp̄s habent ꝛ ſuis vi
cibus tranſeunt ꝛ ꝙ vnus interitus eſt ho
minis ꝛ iumentoꝛum. III

O Mnia tp̄s habent: ꝛ ſuis ſpatijs trā A
ſeunt vniuerſa ſub celo. Tempus na
ſcendi ꝛ tempus moꝛiendi. Tempus plantā
di ꝛ tempus euellendi quod plātatū eſt. Tē
pus occidendi ꝛ tempus ſanādi. Tēpus de
ſtruendi ꝛ tempus edificandi. Tempus flen
di ꝛ tempus ridendi. Tempus plangendi ꝛ
tempus ſaltandi. Tempus ſpargendi lapi
des: ꝛ tempus colligendi. Tempus ample
xandi: ꝛ tempus longe fieri ab amplexibus
Tempus acquirēdi: ꝛ tempus perdendi. Tē
pus cuſtodiendi: ꝛ tempus abijciendi. Tem
pus ſcindendi: ꝛ tempus ꝯſuendi. Tempus B
tacendi ꝛ tempus loquendi. Tēpus dilectio
nis ꝛ tempus odij. Tempus belli ꝛ temp⁹
pacis. Quid habet amplius homo de labo ſupra.i.a.
re ſuo? Uidi afflictionem quam dedit deus
filijs hoīum vt diſtendanf in ea. Cuncta fe
cit bona in tempoꝛe ſuo ꝛ mundūꝫ tradidit
diſputationi eoꝛum: vt non inueniat homo
quod operatus eſt deus ab initio vſqꝫ ad fi
nem. Et cognoui ꝙ non eſſet melius niſi le
tari facere bene in vita ſua. Omnis. n. ho infra.eo.
mo qui comedit ꝛ bibit ꝛ videt bonum de C
laboꝛe ſuo: hoc donum dei eſt. Didici ꝙ om
nia opera que fecit deus perſeuerent in per
petuum. Non poſſumus ei quicq̄ꝫ addere
nec auferre que fecit deus vt timeatur. Qd
factum eſt ipſum permanet. Que futura
ſunt iam fuerunt: ꝛ deus inſtaurat quod ab
ijt. Uidi ſub ſole in loco iudicij impietatem:
ꝛ in loco iuſtitie iniquitatem ꝛ dixi in coꝛde
meo. Juſtum ꝛ impiūꝫ iudicabit dominus:
ꝛ tempus omnis rei tunc erit. Dixi in coꝛde
meo de filijs hominum vt probaret eos de
us. ꝛ oſtenderet ſimiles eſſe beſtijs. Idcirco D
vnus interitus eſt hominis ꝛ iumentoꝛum
ꝛ equa vtriuſqꝫ conditio. Sicut moꝛitur ho
mo: ſic ꝛ illa moꝛiuntur. Similiter ſperant
omnia: ꝛ nihil habet homo iumento ampli
us. Cuncta ſubiacent vanitati ꝛ omnia per
gūt ad vnū locū. Quis nouit ꝛ ſi ſpūs filio
rū adā aſcēdat rurſum: ꝛ ſi ſpūs iumētoꝛūꝫ
deſcēdat deoꝛſum? Et dephendi nihil eſſe me ſupra.eo.
lius q̄ꝫ letari hoīem in ope ſuo: ꝛ hāc eſſe ꝑ
teꝫ illius. Quis eni eū adducet vt poſt ſe fu
tura cognoſcat.

¶C.S. Cõſiderãs calũnia paupeꝝ maloꝝ iſidias. ſtultoꝝ ocia. laborẽ ⁊ ꝯgregationẽ eius q ſolus ẽ. in ea iuenit vanitatẽ ⁊ afflictionẽ. de ſocietate ⁊ funiculo triplici. de rege ſtlto. ꝯ puero paupe ⁊ ſapiẽte. ꝯ ſcdo adoleſcente. ſcꝫ antixpo. de obediẽtia. IIII

A V Erti me ad alia ⁊ vidi calũnias q̃ ſub ſole gerũtᷣ: ⁊ lacbrimas inocẽtiũ ⁊ nemiẽ ꝯſolatorẽ: nec poſſe reſiſtere eoꝝ violentie: cunctoꝝ auxilio deſtitutos. Et laudaui magis mortuos q̃ꝫ viuẽtes ⁊ feliciorẽ vtroq; iudicaui: q necdũ natus ẽ nec vidit mala q̃ ſub ſole fiũt. Rurſũ contẽplatus ſũ oẽs labores hoiꝫ ⁊ induſtrias
B aiaduerti patere inuidie ꝓximi. Et in hoc ergo vanitas: ⁊ cura ſupflua eſt. Stultus cõplicat manus ſuas ⁊ comedit carnes ſuas dicẽs. Melius eſt pugillus cũ req̃e q̃ꝫ plena vtraq; manus cũ labore ⁊ afflictione aĩ. Cõſiderãs repperi ⁊ aliã vanitatẽ ſub ſole. Un⁹ ẽ ⁊ ſecũdũ nõ hẽt: nõ filiũ: nõ fratrẽ: ⁊ tñ laborare nõ ceſſat: nec ſatiãtur oculi ei⁹ diuitijs: nec recogitat dicens. Cui laboro ⁊
C fraudo aiam meaꝫ bonis. In hocquoq; vanitas eſt: ⁊ afflictio peſſima. melius eſt ergo duos eẽ ſimul q̃ꝫ vnũ hñt eni emolimentuꝫ ſocietatis ſue. Si vn⁹ ceciderit ab altero fulcietᷣ. Ue ſoli qꝛ cũ ceciderit nõ hẽt ſubleuãtẽ ſe. Et ſi dormierint duo: fouebũtur mutuo. Unus quomodo calefiet. Et ſi quiſpiam ꝑualuerit cõtra vnũ duo reſiſtũt ei funiculus
D triplex difficile rũpitᷣ. Melior eſt puer paup ⁊ ſapiẽs: rege ſene ⁊ ſtulto: q neſcit preuidere poſterũ: ꝙ ⁊ de carcere cathenisq; interdum quis egrediatur ad regnuꝫ ⁊ alius natus in regno inopia conſumatur. Uidi cunctos viuentes: qui ambulant ſub ſole cum adoleſcente ſecundo: qui conſurget pro eo. Infinitus numerus eſt populi omnium qui fuerunt ante eum: ⁊ qui poſtea futuri ſunt nõ letabũtᷣ i eo. Sed ⁊ h̄ vanitas ⁊ afflictio ſpũs. Cuſtodi pedẽ tuum igrediens domuꝫ
i. Regũ.15.c. dei: ⁊ appropiqua vt audias. Multo. n. melior ẽ obedientia q̃ꝫ ſtultoꝝ victime: qui neſciunt quid faciunt mali.

¶C.S. De nõ loquẽdo temere corã deo. de non excuſando peccato. de nõ negãda dei ꝓuidentia. de non miranda malorum potentia. de auaro non impleto. de ſaturitate diuitis. de filio ipſius. V.

A N E temere qd loquaris neq; cor tuuꝫ ſit velox ad proferendum ſermonem coram deo. Deus. n. in celo ⁊ tu ſuper terram idcirco ſint pauci ſermones tui. Multas curas ſequuntᷣ ſomnia ⁊ in multis ſermonibus iuenietur ſtultitia. Si qd voluiſti deo: ne mo Deut.23.
reris reddere. Diſplicet. n. ei infidelis ⁊ ſtulta ꝓmiſſio. Sed quodcunq; voueris redde. Multoq; melius eſt non vouere q̃ꝫ poſt votũ ꝓmiſſa non reddere. Ne dederis os tuuꝫ vt peccare facias carnẽ tuã: neq; dicas corã angelo nõ eſt ꝓuidẽtia ne forte iratus dñs B
cõtra ſermones tuos diſſipet cuncta opera manuum tuarum. Ubi multa ſunt ſomnia: plurime ſunt vanitates ⁊ ſermones inumeri. Tu vero deũ time. Si videris calumnias egenorum ⁊ violẽta iudicia ⁊ ſubuerti iuſticiam in prouincia non mireris ſuper hoc negocio: qꝛ excelſo excelſior ẽ alius. ⁊ ſup hos quoq; eminentiores ſunt alij ⁊ inſuper vniuerſe terre rex imperat ſeruiẽti. Auarus nõ implebitur pecunia. ⁊ qui amat diuitias fructum non capiet ex eis. Et hoc ergo vanitas. Ubi multe ſunt opes: multi ⁊ qui comedũt C
eas. Et quid prodeſt poſſeſſori: niſi ꝙ cernit diuitias oculis ſuis? Dulcis ẽ ſomnus operanti ſiue paꝝ ſiue multũ comedat ſaturitas Job.20.c.
aũt diuitis nõ ſinit eũ dormire. Eſt ⁊ alia infirmitas peſſima quam vidi ſub ſole. Diuitie ꝯſeruate i malũ dñi ſui. Pereũt. n. in afflictione peſſima. Generauit filium: q in ſũma egeſtate erit. Sicut egreſſus ẽ nudus de Job.1.d.
vtero mr̃is ſue ſic reuertetᷣ ⁊ nihil auferet ſecum de labore ſuo. Miſerabilis prorſus infirmitaſ. Quõ venit: ſic reuertetᷣ. Quid ergo ꝓdeſt ei qd̃ laborauit i ventũ. Cũctis dieb⁹ D
vite ſue comedit in tenebris in curis multiſ ⁊ in erũna atq; triſtitia. Hoc itaq; viſuꝫ eſt Supra.2.d.
mihi bonũ vt comedat quis ⁊ bibat ⁊ fruatur letitia ex labore ſuo quo laborauit ipſe ſub ſole numero dieꝝ vite ſue quos dedit ei deus ⁊ hec ẽ ps illius. Et oĩ hoĩ cui dedit deus diuitias atq; ſubſtãtiã poteſtatẽq; ei tribuit vt comedat ex eis ⁊ fruatᷣ parte ſua ⁊ letetur de labore ſuo: hoc eſt donũ dei. Nõ. n. ſatis recordabitᷣ dierũ vite ſue. eo qd̃ de⁹ occupet delitijs cor eius.

¶C.S. De diuite q neſcit vti bõis. ⁊ de eo q ſepultura caret ꝙ peior ẽ abortiuo. de differẽtia ſtulti ⁊ ſapiẽtis. de aduẽtu xpi in carnẽ. ⁊ de iudicio. de ꝯpatione detractionis ad morſum ſerpentis. VI.

A Eſt ⁊ aliud malū qđ vidi ſub ſole ⁊ q
dem frequēs apud hoīes. Uir cui de-
dit deus diuitias ⁊ ſubſtantiā ⁊ honorem ni
hil deeſt anime ſue ex oībus q̄ deſiderat nec
tribuit ei ptātē deus vt comedat ex eo ſed
B hō extraneꝰ vorabit illud. Hoc vānitas ⁊ ma
gna miſeria eſt. Si genuerit qſpiam centū
liberos ⁊ vixerit multos ānos ⁊ plures dies
etatis habuerit ⁊ aīa illiꝰ nō vtat bonis ſub
ſtantie ſue ſepulturaqꝫ careat: de hoc ego ꝓ
nūcio ꝙ melior illo ſit abortiuus. Fruſtra.n.
venit ⁊ pergit ad tenebras ⁊ obliuione dele
C bitur nomen eius. Non vidit ſolem neqꝫ co
gnouit diſtantiam boni ⁊ mali: etiam ſi duo
bus milibus annis vixerit. ⁊ nō fuerit pfrui
tus bonis. Nonne ad vnū locū ꝓperāt
oīa. Oīs labor hoīs i ore eiꝰ. ſed aīa eiꝰ nō
implebitur bonis. Quid habet ampliꝰ ſapi
ens a ſtulto: ⁊ qd pauper niſi vt pergat illuc
D vbi eſt vita. Melius eſt videre quod cupiaſ
q̄ꝫ deſiderare quod neſcias. Sed ⁊ hoc vani
tas eſt ⁊ preſumptio ſpūs. Qui futurus ē iā
vocatū ē nomē eius ⁊ ſcit ꝙ hō ſit ⁊ nō poſ
ſit ꝯtra fortiorem ſe in iudicio ꝯtēdere. Uer
ba ſūt plurima multāqꝫ in diſputādo habē
tia vanitatem.

¶C.S. De nō q̄rendo maiora ⁊ altiora q̄ꝫ
ſtatū hoīs deceāt. de qbuſdā melioribus ⁊
magis eligēdis. de ira vitāda. de die mala ꝓ
cauēda. de nimia iuſticia ⁊ ſapiā. de nō attē
dēdo ad cūctos ſermones. de inuētione mu
lieris morte amarioris. ꝙ nemo reperitur li
bera morte. ⁊ a peccato preter vnum ſcilicet
chriſtum. q ſolus bonus eſt. VII.

A Quid neceſſe ē hoī maiora ſe q̄rere: cū
ignorat qd ꝓducat ſibi i vita ſua nu-
mero dierum pegrinationis ſue: ⁊ tpe quod
velut vmbra pterit. Aut quis ei poterit in-
dicare: quid poſt eū futurū ſub ſole ſit. Me-
lius ē nomē bonū q̄ꝫ vnguēta precioſa: ⁊ di
oꝟ.2.a. es mortis die natiuitatis. Meliꝰ ē ire ad do
mum luctus q̄ꝫ ad domū conuiuij. in illa.n.
finis cūctorū ammonetur hoīum: ⁊ viuēs co-
gitat qd futurꝝ ſit. Melior ē ira riſu: q: per
triſticiā vultꝰ corrigitur animus delinquētis.
Cor ſapientiū vbi triſticia eſt: ⁊ cor ſtultorū
vbi leticia. Melius eſt a ſapiēte corripi: q̄ꝫ
ſtultoꝝ adulatione decipi: q: ſicut ſonitꝰ ſpi-
narū ardentiū ſub olla ſic riſus ſtulti. Sed ⁊
hoc vanitas. Calūnia conturbat ſapiētē: ⁊
B ꝑdet robur cordis eiꝰ. Melior eſt finis ora-
tionis q̄ꝫ principiū. Melior ē patiens arrogāte.
Ne ſis velox ad iraſcēdū: q: ira i ſinu ſtulti
requieſcit. Ne dicas qd putas cauſe ē ꝙ pri
ora tpa meliora fuere q̄ꝫ nunc ſunt. Stulta
eni ē huiuſcemōi iterrogatiō. Utilior ē ſapiē
tia cum diuitijs ⁊ magis prodeſt videntibꝰ
ſolē. Sicut.n. ꝓtegit ſapia ſic ꝓtegit pecūia
Hoc aūt plus hꝫ eruditio ⁊ ſapia: ꝙ vitā tri
buūt poſſeſſori ſuo. Cōſidera opa dei ꝙ nēo
poſſit corrigere quē ille deſpexerit. In die bo
na fruere bonis. ⁊ malā diē precaue. Sicut
n. hāc ſic ⁊ illā fecit deꝰ vt ñ iueniet hō ꝯtra
eū iuſtas q̄rimonias. Hec quoqꝫ vidi in die
bꝰ vanitatis mee. Iuſtus perit i iuſticia ſua C
⁊ impius multo viuit tpe i malitia ſua. No-
li eē iuſtus multū: neqꝫ plus ſapiaſ q̄ꝫ neceſ
ſe ē: ne obſtupeſcas. Ne impie agaſ multū ⁊
noli eſſe ſtultꝰ ne moriaris in tempore non
tuo. Bonū eſt te ſuſtentare iuſtū: ſed ab illo
ne ſubtrahas manū tuā: q: q tiet deū nihil
negligit. Sapia ꝯfortauit ſapientē ſup decē
ꝑncipe ſcitatiſ. Nō ē.n. hō iuſtꝰ i terra q faci 3.Re.8.e.
at bonū ⁊ nō peccet. Sed ⁊ cūctis ſmonibꝰ 2.Pa.6.g.
q dicunt ne accōmodes cor tuū: ne forte au
dias ſeruū tuū maledicētē tibi. Scit.n. ꝯſcia
tua: q: ⁊ tu crebro maledixiſti alijs. Cūcta tē
taui in ſapia. Dixi ſapiens efficiar: ⁊ ipſa lō
gius receſſit a me multo magis q̄ꝫ erat. Et D
alta ꝓfunditas. qs iueniet eā. Luſtraui vni
uerſa aīo meo: vt ſcirē ⁊ conſiderarem ⁊ que
rerem ſapientiam ⁊ rōnem ⁊ vt cognoſcerē
impietatem ſtulti ⁊ errorem imprudentium
Et inueni amariorem morte mulierem: que
laqueꝰ venatorū eſt. ⁊ ſagena cor eiꝰ. Uin
cula ſūt manus illiꝰ. Qui placet deo effugi
et illā: q aūt peccator eſt capietur ab illa. Ecce
hoc inueni dixit eccleſiaſtes vnū ⁊ alterū. vt
inuenirē rōnem quam adhuc querit anima
mea: ⁊ nō inueni. Uirū de mille vnū repperi
mulierē ex oībus nō inueni. Solūmō hoc i
ueni: ꝙ fecerit deꝰ hoīem rectū ⁊ ipſe ſe iſini-
tis miſcuerit q̄ſtionibꝰ. Quis talis vt ſapi-
ens ē. Et qs cognouit ſolutionē verbi.

¶C.S. De cogitatiōe ſapiētis. de ore regiſ
obſuādo. ꝙ ſpiritus nō pōt ꝓhiberi. de dn̄o
hōis ꝯtra malū ſuū. de ppetratione pctōꝝ.
ꝙ multi merita ꝯtraria recipiūt. ꝙ dš ñ ſta
tim punit cū hō peccat. ꝙ q̄rēs rōnē vniuer
ſoꝝ ñ iuenit. de iuramēto deo facto. VIII

Sapiētia hoīs lucet i vultu eiuſ ⁊ potē A
tiſſimꝰ faciē illiꝰ ꝯmutabit. Ego os Pro.8.

regis obſeruo ⁊ precepta iuramenti dei. ne
feſtines recedere a facie eius neqȝ pmane-
as i ope malo: qꝛ oē qđ voluerit faciet: ⁊ ſer
mo illi⁹ ptāte plen⁹ eſt. Nec dicere ei qſqȝ
pōt quare ita facis. Qui cuſtodit pceptū: ſi
expief qcqȝ mali. Tps ⁊ rñſionē coꝛ ſapien
tis intelligit. Oi negocio tps ē ⁊ opportuni
tas ⁊ multa hoīs afflictio qꝛ ignorat pteri-
B ta: ⁊ futura nullo ſcire pōt nūcio. Nō eſt in
hoīs ptāte ꝓhibere ſpm̄ necbȝ ptātē in die
mortis nec finiſ qeſcere ingruēte bello neqȝ
ſaluabit ipietas impiū. Oia h̄ ꝯſideraui ⁊
dedi coꝛ meū cūctis opib⁹ q̄ fiunt ſub ſole.
Interdū dñaſ hō hoi in malū ſuū. Vidi im
pios ſepultos q ēt cū adhuc viuerent i loco
ſancto erant: ⁊ laudabanſ in ciuitate quaſi
iuſtoꝝ opeꝝ. Sed ⁊ hoc vanitas ē. Eteni qꝛ
nō ꝓferſ cito ꝯtra malos ſnīa abſqȝ timore
C vllo filij hoīum ppetrant mala. attñ peccōꝛ
ex eo cēties facit malū ⁊ p patiētiā ſuſtētaſ.
Ego cognoui q̃ erit bonū timētib⁹ deū qui
verentur faciem eius. Nō ſit bonum impio
nec ꝓlongenſ dies ei⁹ ſed quaſi vmbra trā
ſeant: q nō timent faciē dñi. Et eſt alia vani
tas q̄ fit ſup terrā. Sūt iuſti qbus mala ꝓ-
ueniūt quaſi opa egerint ipioꝝ: ⁊ ſūt impij
q ita ſecuri ſūt: quaſi iuſtoꝝ facta habeant.
Sed ⁊ hoc vaniſſimū iudico. Laudaui igi-
tur letitiā: qȝ nō eſſet hoi bonū ſub ſole niſi
D q̃ cōederet ⁊ biberet atqȝ gauderet: ⁊ hoc
ſolū ſecū auferret de laboꝛe ſuo oib⁹ dieb⁹
vite ſue quos dedit ei de⁹ ſub ſole ⁊ appoſui
coꝛ meū vt ſcirē ſapiam: ⁊ intelligerē diſten-
ſionē q̄ verſaſ in terra. Eſt hō q dieb⁹ ⁊ no
ctibus ſomnū nō capit oculis. Et intellexi
q̃ oium opeꝝ dei nullā poſſit hō inuenire
rōnē coꝝ q̄ fiunt ſub ſole ⁊ q̄to plus labo-
rauerit ad querendū tāto minus inueniat.
Etiā ſi dixerit ſapiens ſe noſſe nō poterit re
perire. Omnia hec tractaui i coꝛde meo: vt
curioſe intelligerem.

¶C.S. De cognitōe ſapientis: q̃ nēo ſcit
an amoꝛe vel odio ſit dign⁹: de medicia vi
te: de inſtātia opandi: q̃ null⁹ ē bonus a ſe
metipſo: q̃ null⁹ hō ſcit finē ſuū: de magna
ſapia viri paupis q peccat i vno: pdit mul-
ta bona. IX

A Sunt iuſti atqȝ ſapientes: ⁊ opa coꝝ
in manu dei. Et tñ neſcit hō vtrum
amoꝛe an odio dignus ſit: ſed oia i futuꝝ ſer
uantur incerta: eo q̃ vniuerſa eque eueniāt
iuſto ⁊ ipio: bono ⁊ malo: mūdo ⁊ imundo i
molanti victimas ⁊ ſacrificia ꝯtēnēti. Sicut
bonus: ſic ⁊ peccōꝛ vt piurus: ita ille q verū
deierat. Hoc ē peſſimuȝ inter oia q̄ ſub ſole
fiunt qa eadē cūctis eueniunt. Unde ⁊ coꝛ
da filioꝝ hoīum iplenſ malicia ⁊ ꝯtemptu
in vita ſua: ⁊ poſt hec ad inferos ducentur.
Nemo eſt q ſp viuat: ⁊ q huius rei habeat B
fiduciā. Melioꝛ ē canis viu⁹ leone moꝛtuo
Uiuentes.n. ſciūt ſe eſſe moꝛituros moꝛtui
vero nihil nouerūt amplius: nec hn̄t vltra
mercedē: qꝛ obliuioni tradita eſt memoꝛia
eoꝝ. amoꝛ quoqȝ ⁊ odiū ⁊ inuidie ſimul pie
rūt: nec hn̄t ptē in hoc ſeculo: ⁊ in ope quod
ſub ſole gerif. Uade ergo ⁊ cōede in letitia
panē tuū: ⁊ bibe cū gaudio vinū tuū: quia
deo placēt opa tua. Oi tpe ſint veſtimenta
tua candida: ⁊ oleū de capite tuo nō deficiat
Perfruere vita cū vxoꝛe quā diligis: cūctiſ
diebus vite inſtabilitatis tue: q dati ſūt tibi
ſub ſole in tpe vanitatis tue. Hec.n. ps i vi C
ta: ⁊ in laboꝛe tuo q laboꝛas ſub ſole. Qḋ-
cūqȝ facere pōt man⁹ tua inſtāter opare: qꝛ
nec opus: nec ratio: nec ſapia: nec ſcia erunt
apud inferos: quo tu ꝓperas. Uerti me ad
aliud: ⁊ vidi ſub ſole: nec velociū eſſe curſū:
nec foꝛtiū bellū: nec ſapiētiū panem: nec do
ctoꝝ diuitias: nec artificū gratiā: ſed tps ca
ſūqȝ in oib⁹. Neſcit hō finē ſuū: ſed ſicut pi-
ſces capiunſ hamo: ⁊ aues laq̄o ꝯprehēdū
tur: ſic capiunſ hoīes in tpe malo: cū eis ex
templo ſupuenerit: hanc quoqȝ ſub ſole vidi D
ſapiam ⁊ ꝓbaui maximā. Ciuitas parua. ⁊
pauci in ea viri. Uenit ꝯtra eā rex magnus
⁊ vallauit eā: extruxitqȝ munitiōes p gyꝝ ⁊
pfecta eſt obſidio. Inuentuſqȝ eſt in ea vir
paup ⁊ ſapiens: ⁊ liberauit vrbē p ſapiaȝ ſu
am: ⁊ null⁹ deinceps recoꝛdat⁹ ē hoīs illius
paupis. Et dicebā ego melioꝛē eſſe ſapiam
foꝛtitudine. Quō ergo ſapia paupis ꝯtem-
pta ē: ⁊ verba eius nō ſūt audita? Uerba ſa
pientiū audiuntur in ſilētio: pluſqȝ clamoꝛ
principis inter ſtultos. Melioꝛ ē ſapiētia q̄ȝ Sap. 6.a.
arma bellica: ⁊ qui in vno peccauerit: multa
bona perdet.

¶C.S. De muſcis moꝛiētibus: de coꝛde
ſapientis ⁊ ſtulti: de reſiſtēdo tēptatiōib⁹: ḋ
exaltatōe ſtulti ⁊ ſerui qꝛ malitia i ipȝ redit: ḋ
verbis ſtulti ⁊ rege puero: de rege nobili: q̃
pigritia deſtruit bona: q̃ pecūia obediunt
omnia: ⁊ quod dijs non eſt detrahēdum. X

A Muſce moꝛientes pdūt ſuauitatem
vnguēti. Precioſioꝛ ē ſapia parua
q̄ʒ glia: ad tp̄s ſtultitia. coꝛ ſapientis in dex
tera eius: ⁊ coꝛ ſtulti in ſiniſtra illꝰ. Sed ⁊ i
via ſtultꝰ ambulās: cū ipſe inſipiēs ſit oēs
ſtultos eſtimat. Si ſp̄us ptātē hn̄tis aſcen
derit ſup te locū tuuʒ ne dimiſeris: qꝛ cura
B tio faciet ceſſare pecā maxima. Eſt malum
qd̄ vidi ſub ſole: quaſi p erroꝛeʒ egrediens
a facie principis. Poſitum ſtultum in di
gnitate ſublimi: ⁊ diuites ſedere deoꝛſum.
Uidi ſeruos in equis ⁊ principes ābulātes
Ier.16.d. ſup terrā quaſi ſeruos. qui fodit foueā inci
Ecc.27.c. det in eaʒ: ⁊ qui diſſipat ſepe moꝛdebit eū
coluber. qui transfert lapides affligeť i eis
⁊ qui ſcindit ligna vulnerabiť ab eis. Si re
tuſū fuerit ferꝝ ⁊ hoc nō vt prius ſed hebe
tatū fuerit: multo laboꝛe exacueť: ⁊ poſt in
C duſtriā ſeq̄tur ſapia. Si moꝛdeat ſerpens i
ſilentio: nihil eo minus hʒ qui occulte d̄tra
hit. Uerba oris ſapientis grā ⁊ labia inſipi
entis pcipitabunt eū. Initiū verboꝝ eiꝰ ſtul
titia: ⁊ nouiſſimū oris illꝰ erroꝛ peſſimus.
Stultꝰ verba multiplicat. Ignoꝛat hō qd
ante ſe fuerit: ⁊ qd̄ poſt ſe futuꝝ eſt qs ei po
terit indicare? Laboꝛ ſtultoꝝ affliget eos q
neſciūt in vrbē pgere. Ue tibi terra cuiꝰ rex
eſt puer: ⁊ cuius principes mane comedūt.
D Beata terra cuius rex nobilis eſt: ⁊ cuius
principes veſcuntur in tempoꝛe ſuo: ad refi
ciendum ⁊ non ad luxuriam. In pigritijs
humiliabitur contignatio: ⁊ in infirmitate
manuū pſtillabit domus. In riſu faciūt pa
nem ⁊ vinū: vt epulenť bibentes. Et pecu
nie obediunt oīa. In cogitatōe tua regi nō
detrahas: ⁊ in ſecreto cubiculi tui nō male
dixeris diuiti: qa ⁊ aues celi poꝛtabunt vo
cem tuā: ⁊ q habent pennas annuntiabūt
ſententiam.

¶C.S. De doctrina ſeminādā: de imutabi
litate iudicij: de memoꝛando iudicio ⁊ a iu
uentute benefac. XI.

A Mitte panē tuū ſup tranſeuntes aq̄ſ
qꝛ poſt tp̄a multa iuenies illū. Da
partes ſeptē necnō ⁊ octo: qꝛ ignoꝛas qd fu
tuꝝ ſit mali ſuper terraʒ. Si replete fuerint
B nubes: hymbrē ſup terrā effūdēt. Si cecide
rit lignū ad auſtꝝ aut ad aqlonē: in q̄cūq̄ʒ
loco ceciderit ibi erit. qui obſeruat vētū nō
ſeminat: ⁊ q ꝯſiderat nubes nunq̄ʒ metet
quō ignoꝛas q̄ ſit via ſp̄us: ⁊ qua rōe ꝯpin
gant oſſa in ventre pgnantis: ſic neſcis opa
dei qui fabꝛicatoꝛ eſt oīuʒ: mane ſeia ſemē
tuū ⁊ veſpe ne ceſſet manꝰ tua: qꝛ neſcis qd C
magis oꝛiatur hoc aut illud: ⁊ ſi vtrunque
ſimul melius erit. Dulce lumen ⁊ delectabi
le ē oculis videre ſolem. Si annis multis D
vixerit hō ⁊ in his oībus letus fuerit: me
miniſſe debet tenebꝛoſi tp̄is ⁊ dieꝝ multoꝝ
qui cum venerint vanitatis arguunť pteri
ta. Letare ergo iuuenis in adoleſcentia tua
⁊ in bono ſit coꝛ tuū in diebus iuuentutis
tue ⁊ ambula in vijs coꝛdis tui: ⁊ in intui
tu oculoꝝ tuoꝝ: ⁊ ſcito q̄ pꝛo oībus his ad
ducet te deus in iudiciū. aufer iraʒ a coꝛde
tuo: ⁊ ammoue maliciaʒ a carne tua. adole
ſcentia. n. ⁊ voluntas vana ſunt.

¶C.S. De auferēda ira a coꝛde: de memo
ria creatoꝛis in iuuentute: qualiter rō ⁊ ſen
ſus: ⁊ oīa hoīs mutanť: loquens ſub diuer
ſis ſimilitudinibꝰ: ꝯcludit q̄ hō factus ē vt
ſeruiat deo: ⁊ iō pꝛo oī errato duceť in iudi
ciū hō: ſiue bonū malū ſit. XII

Memento creatoꝛis tui in diebꝰ iuuē A
tutis tue: anteq̄ʒ veniat tp̄s afflicti
onis tue ⁊ ꝓpinquent anni de qbus dicas
nō mihi placent. anteq̄ʒ tenebꝛeſcant ſol ⁊
lumen ⁊ ſtelle ⁊ luna ⁊ reuertāť nubes poſt
pluuiā. qn̄ ꝯmouebunť cuſtodes domus B
⁊ mutabunt viri foꝛtiſſimi: ⁊ ocioſe erūt mo
lentes in minuto numero: ⁊ tenebꝛeſcēt vi
dentes p foꝛamina: ⁊ claudent oſtia in pla
tea in humilitate vocis molentis: ⁊ ꝯſurgēt
ad vocē volucris: ⁊ obſurdeſcēt oēs filie car
minis. Excelſa quoq̄ʒ timebunt ⁊ foꝛmida
bunt in via: floꝛebit amigdalus: impingua
bitur locuſta ⁊ diſſipabitur capparis. q̄m
ibit hō in domum eternitatis ſue: ⁊ circui
būt in platea plangentes. anteq̄ʒ rumpatur C
funiculus argenteus ⁊ recurrat vita aurea: ⁊
ꝯteratur hydria ſup fontem: ⁊ ꝯfringať ro
ta ſuper ciſterna ⁊ reuertatur puluis in ter
ram ſuam: vnde erat: ⁊ ſp̄us redeat ad deuʒ
qui dedit illum. Uanitas vanitatuʒ dicit ec ſupꝛa. i. a.
cleſiaſtes: ⁊ oīa vanitas. Cumq̄ʒ eſſet ſapien
tiſſimus eccleſiaſtes: docuit populum: ⁊
enarrauit que fecerat: ⁊ inueſtigans compo
ſuit parabolas multas. quefiuit verba vti D
lia: ⁊ cōſcripſit ſermones rectiſſimos ac ve
ritate plenos. Uerba ſapientiū ſicut ſtimu
li ⁊ quaſi claui in altū defixi: qui p magroꝝ
ꝯſilium data ſunt a paſtoꝛe vno. His āplꝰ

fili mi ne requiras. Faciendi plures libros
nullus in finis: frequēſq; meditatio carnis
afflictio eſt. Finē loquēdi pariter oēs audia
mus. Deū time ⁊ mādata eiꝰ obſerua hoc
eſt ois hō. Cūcta q̄ fiūt adducet deꝰ i iudici
um ꝓ oi errato: ſiue bonū ſiue malū ſit.
¶ Explicit liber eccleſiaſtes.
¶ Incipiunt cantica canticorum.
¶ Cantica canticoꝝ ſalomonis a diuerſis
doctoribus diuerſimode exponunt᷑ qa ſecū
dū ſenſū lr̄alē itelligūt᷑: de rege ſalomone ⁊
filia pharaonis regis egypti. Sꝫ beatꝰ gre
gorꝰ exponit ipa d̄ xp̄o ⁊ eccleſia. Alanꝰ ve
ro d̄ xp̄o ieſu ac virgine maria. Et ſic ex di
uerſis expoſitiōibꝰ. diuerſi poſſent caſus ſū
marij fabricari. capi. I.

A OSculetur me oſculo
oris ſui. Quia
melioa ſūt vbe
ra tua vino: fra
grātia vnguen
tis optiſ. Oleū
effuſū nomē tu
um: iō adoleſcē
tule dilexerunt
te. trahe me pꝰ
te. Curremus i
odorē vnguētoꝝ tuoꝝ. Introduxit me rex i
j.2.a cellaria ſua. Exultabius ⁊ letabiur i te: me
mores vbeꝝ tuoꝝ ſup vinuꝫ. Recti diligūt
B te. nigra ſū ſed formoſa filie hieruſalē: ſicut
tabernacula cedar. ſicut pelles ſalomonis.
Nolite me ↄſiderare ꝙ fuſca ſim. qr decolo
rauit me ſol. Filij mr̄is mee pugnauerūt cō
tra me poſuerūt me cuſtodē vineis. Vineā
meā nō cuſtodiui. Judica mihi quē diligit
aīa mea vbi paſcas: vbi cubes in meridie:
ne vagari icipiā poſt greges ſodaliū tuorū.
Si ignoras te o pulcherrima iter mulieres C
egredere ⁊ abi poſt veſtigia greguꝫ tuoꝝ: ⁊
paſce hedos tuos iuxta tabernacula paſto
rum. Eqtatui meo i curribus pharaōis aſſi
mulaui te amica mea. Pulchre ſunt gene
tue ſicut turturis: collum tuū ſicut monilia.
Murenulas aureas facimꝰ tibi vermicula D
tas argento. Dū eſſet rex i acubitu ſuo: nar
dus mea dedit odoreꝫ ſuū. Faſciculus myr
rhe dilectus meꝰ mihi: inter vbera mea cō
morabit᷑. Botrꝰ cypri dilectꝰ meus mihi: in
vineis engaddi. Ecce tu pulchra es amica
mea ecce tu puchra: oculi
tui columbarum ecce tu pul
cher es dilecte mi ⁊ decorꝰ.
Lectulus noſter floridus:
tigna domoꝝ nr̄aꝝ cedrina:
laq̄aria noſtra cypꝛſſina II
EGo flos cāpi: ⁊ liliuꝫ
ↄualliū: ſicut lilium i A
ter ſpinas: ſic amica mea in
ter filias. Sicut malus inter
ligna ſiluarum: ſic dilectus
meus inter filios. Sub vm
bra illius quem deſiderauē
ram ſedi: ⁊ fructus eius dul
cis gutturi meo. Introduxit ſupra.i.
me rex in cellam vinariam ordinauit in
me charitatem. Fulcite me floribus ſtipate j.8.a.
me malis: quia amore langueo. Leua eius j.3.b.⁊.
ſub capite meo: ⁊ dextera illiꝰ amplectabit᷑ ⁊.8.a
me. Adiuro vos filie irl̄ꝫ ꝑ capꝛas ceruoſq;
cāpoꝝ: ne ſuſcitetis neq; euigilare faciatis
dilectam: quoaduſq; ipſa velit. Vox dilecti
mei. Ecce iſte venit ſaliēs i mōtibus: trāſili
ens colles. Silis ē dilectꝰ meꝰ capree hinnu C
loq; ceruoꝝ. En ipſe ſtat poſt parietē nr̄ꝫ re
ſpiciens ꝑ feneſtras: ꝓſpiciēs ꝑ cancellos.
En dilectus meꝰ loq̄t mihi. Surge ꝓpera
amica mea: colūba mea: formoſa mea ⁊ ve
ni. Jā.n. hyems trāſiit: hymber abijt ⁊ receſ
ſit. Flores apparuerūt in terra nr̄a tp̄s puta
tiōis aduenit. Vox turturis audita ē in ter
ra noſtra: ficꝰ ꝓtulit groſſos ſuos vinee flo
rentes dederūt odorē ſuū. Surge propera D
amica mea ſpecioſa mea ⁊ vēi. colūba mea
in foraminibꝰ petre i cauerna macerie. Oſ̄

de mihi faciē tuā: ſonet vox tua in auribus
meis. Vox.n. tua dulcis ⁊ facies tua decora
Capite nobis vulpes paruulas. que demo
liuntur vineas. Nā vinea nr̄a floruit. Dile
ctus meus mihi ⁊ ego illi. qui paſcitur inter
lilia: donec aſpiret dies: ⁊ inclinent̄ vmbre.
Reuertere: ſimilis eſto dilecte mi capree hi
nuloq; ceruoꝝ ſuper montes bethel. III
A In lectulo meo p̄ noctē q̄ſiui quem di
ligit aīa mea. Queſiui illū: ⁊ non inuēi
Surgā ⁊ circuibo ciuitatē p̄ vicos ⁊ plate
as: q̄ram quem diligit aīa mea. Queſiui il
lum: ⁊ nō inueni. Inuenerūt me vigiles q̄
B cuſtodiunt ciuitatē. Nū quē diligit aīa mea
vidiſtis? Paululū cū ptranſiſſem eos: iuēi
quem diligit aīa mea. Tenui eū nec dimittā
donec introducā illū in domū mr̄is mee: ⁊ i
2.b. infra cubiculuz genitricis mee. adiuro vos filie
2.7.8.a. irl'm p̄ capreas ceruoſq; campoꝝ: ne ſuſci
C tis neq; euigilare faciatis dilectā donec ip
infra.8.b. ſa velit. Que eſt iſta q̄ aſcendit p̄ deſertuz ſi
cut virgl'a fumi ex aromatib' myrrhe ⁊ thu
ris. ⁊ vniuerſi pulueris pigmentarij? En le
ctulū ſalomōis ſexaginta fortes ambiunt
ex fortiſſimis iſrl' oēs tenētes gladios: ⁊ ad
bella doctiſſimi. Uniuſcuiuſq; enſis ſup fe
D mur ſuū: pp timores nocturnos. Ferculuz
fecit ſibi rex ſalomon de lignis libani. colū
nas eius fecit argēteas: reclinatoriū aureū
aſcenſū purpureū: media charitate conſtra
uit pp filias irl'm. Egredimini filie ſyon ⁊ vi
dete regē ſalomonē in diademate: q̄ corōa
uit illū mr̄ ſua: in die deſpōſatiōis illius: ⁊
in die letitie cordis eius. IIII
A Quam pulchra es amica mea: q̄ pul
chra es. Oculi tui colūbaruz abſq;
infra.6.b. eo qd̄ itriſec' latet. Capilli tui ſicut greges
caprarū: q̄ aſcēderūt de monte galaad. Dē
tes tui ſicut greges tonſaruz: q̄ aſcēderunt
de lauacro. Omnes gemellis fetib'. ⁊ ſteri
lis nō ē inter eas. Sicut vitta coccina labia
tua ⁊ eloquium tuū dulce. Sicut fragmen
mali punici ita gene tue: abſq; eo quod in
B trinſec' latet. Sicut turris dauid collū tuū
q̄ edificata ē cū ꝓpugnaclis. Mille clypei
pēdēt ex ea: oīs armatura fortiū. Duo vbe
ra tua ſicut duo hinuli capree gemelli q pa
ſcunt̄ i lilijs: dōec aſpiret dies: ⁊ inclinent̄
vmbre. Uadā ad mōtē mirrhe: ⁊ ad collem
thuris. Tota pulchra es amica mea: ⁊ ma
cula nō ē in te. Ueni de libano ſponſa mea:
veni de libano veni. coronaberis de capite
amana: de vertice ſanir ⁊ hermon: de cubili
bus leonū: de mōtib' pdoꝝ. Uulneraſti cor C
meū ſoror mea ſpōſa: vulneraſti cor meū in
vno oculoꝝ tuoꝝ: ⁊ in vno crine colli tui. q̄
pl'chre ſūt māme tue ſoror mea ſpōſa. pul
chriora ſūt vbera tua vino: ⁊ odor vnguen
toꝝ tuoꝝ ſup oīa aromata. Fauus diſtilans
labia tua ſpōſa: mel ⁊ lac ſub lingua tua ⁊
odor veſtimētoꝝ tuoꝝ ſicut odor thuris.
Hortus cōcluſus ſoror mea ſpōſa: hort' cō D
cluſus fōs ſignat'. Emiſſiōes tue paradiſ'
maloꝝ punicoꝝ cū pomoꝝ fructibus. cypri
cū nardo nardus ⁊ crocus: fiſtl'a ⁊ cinamo
mū cū vniuerſis lignis libāi mirrha ⁊ aloe
cū oībus primis vnguētis. Fōs hortoꝝ pu
teus aquaꝝ viuentiū q̄ fluūt ipetu de libāo
Surge aquilo ⁊ veni auſter: pfla hortū me
um ⁊ fluent aromata illius. V
Ueniat dilectus meus in hortū ſuū: vt A
comedat fructū pomoꝝ ſuoꝝ. Ueni i
hortū ſoror mea ſpōſa: meſſui myrrhā meā
cū aromatibus meis. comedi fauū cū melle
meo: ⁊ bibi vinū meū cū lacte meo. comedi Hiere.25.c.
te amici ⁊ bibite ⁊ inebriamini cariſſimi.
Ego dormio: ⁊ cor meū vigilat. Uox dilecti
mei pulſantis. Api mihi ſoror mea: amica
mea: colūba mea imaculata mea: qa caput
meū plenū ē rore. ⁊ cincinni mei guttis no
ctiū. Expoliaui me tunica mea q̄uo induar B
illa? Laui pedes meos: q̄uo inqnabo illos?
Dilectus me' miſit manū ſuā p̄ foramen: ⁊
venter me' intremuit ad tactū eius. Surre
xi vt apirē dilecto meo. Man' mee ſtillaue
runt mirrhā ⁊ digiti mei pleni mirrha ꝓba
tiſſima. Peſſulū oſtij mei apui dilecto meo
at ille declinauerat atq; trāſierat. Aīa mea
liq̄facta ē: vt dilectus locut' ē. Queſiui ⁊ n̄
inueni illum: vocaui ⁊ nō rn̄dit mihi. Inue
nerunt me cuſtodes q circuerūt ciuitatem C
Percuſſerūt me ⁊ vulnerauerūt me tulerūt ſ.2.b.⁊.3.b
palliū meū cuſtodes muroꝝ. adiuro vos fi infra.8.a
lie hieruſalē: ſi inueneritis dilectū meum vt
nuncietis ei q2 amore lāgueo. Qualis ē di
lectus tuus ex dilecto o pulcherrīa mulieꝝ
Qualis ē dilect' tu' ex dilecto: qa ſic adiura
ſti nos? Dilect' me' cādidus ⁊ rubicūdus:
electus ex milib'. Caput eius auꝝ optimū
come ei' ſicut elate palmaꝝ: nigre q̄ſi coru'.
Oculi ei' ſicut colūbe ſup riuulos aquaꝝ q̄
lacte ſūt lote. ⁊ reſidēt iuxta fluenta pleniſſi

ma.Gene illius ſicut areole aromatum con
B ſite a pigmentarijs.Labia eius lilia diſtilā
tia myrrham primā. Manus illius torna
tiles:auree plene hyacinthis. Venter eius
eburneus: diſtinctus ſapphyris. Crura il
lius columne marmoree:que fundate ſunt
ſuper baſes aureas.Species eius vt libani:
electus vt cedri. Guttur illius ſuauiſſimū.
⁊ totus deſiderabilis.Talis eſt dilectus me
us ⁊ ipſe eſt amicus meus filie ieruſalem.
Quo abijt dilectus tuus o pulcherrima mu
lierum quo declinauit dilectus tuus:Et que
remus eum tecum. VI.
A Dilectus me⁹ deſcēdit i hortū ſuū ad
areolā aromatū:vt ibi paſcat̃ i hor
tis.⁊ lilia colligat.Ego dilecto meo.⁊ dilect⁹
meus mihi:q paſcit̃ iter lilia. Pulchra es
amica mea:ſuauis ⁊ decora ſicut ierl̃m:terri
B bilis vt caſtroꝝ acies ordinata.Auerte ocu
ſupra.4.a. los tuos a me:qa ipi me auolare fecerūt.Ca
pilli tui ſicut grex capraꝝ q̄ apparuerūt de
galaad.Dētes tui ſicut greges ouiū:q̄ aſcē
derūt de lauacro.Oēs gemellis fetib⁹.⁊ ſte
C rilis non ē in eis. Sicut cortex mali punici
3.Re.ii.a ſic gene tue:abſq; occultis tuis.Sexaginta
ſunt regine.⁊ octoginta ꝯcubine ⁊ adoleſcē
tularum non eſt numerus. Una eſt colum
ba mea:perfecta mea:vna eſt matri ſue:ele
cta genitrici ſue. Viderunt eam filie ſyon ⁊
beatiſſimam predicauerunt regine ⁊ concu
D bine.⁊ laudauerunt eam. Que ē iſta que ꝓ
infra.8.b. greditur quaſi aurora conſurgens:pulchra
vt luna:electa vt ſol:terribilis vt caſtrorum
acies ordinata Deſcendi in hortum nucū
vt viderem poma conuallium.⁊ inſpicerē:
ſi floruiſſet vinea:⁊ germinaſſent mala puni
ca. Neſciui. Anima mea conturbauit me:
ꝓp quadrigas aminadab. Reuertere reuer
tere ſunamitis:reuertere reuertere vt intuea
mur te. VII.
A Quid videbis i ſunamite: niſi choros
caſtroꝝ:Quā pulchri ſunt greſſus
tui in calciamentis:filia principis. Junctu
re feminum tuoꝝ ſicut monilia q̄ fabricata
ſūt manu artificis. Umbilicus tuus crater
tornatilis:nūq̄ indigens poculis. Venter
B tuus ſicut aceru⁹ tritici:vallat⁹ lilijs. Duo
vbera tua ſicut duo hinnuli gemelli capree
Collum tuum ſicut turris eburnea:oculi tui
ſicut piſcine in eſebon:que ſunt in porta fi
lie multitudinis. Naſus tuus ſicut turris li
bani:que reſpicit contra damaſcum. Caput C
tuum vt carmelus.⁊ come capitis tui ſicut
purpura regis iuncta canalibus.Quā pul
chra es.⁊ q̄ decora cariſſima i delitijs.Sta
tura tua aſſimilata eſt palme ⁊ vbera tua
botris.Dixi.Aſcendam in palmam ⁊ ap
prehendam fructus eius.Et erunt vbera tua ſi
cut botri vinee.⁊ odor oris tui ſicut odor
malorum:guttur tuum ſicut vinum opti
mum.Dignum dilecto meo ad potandum:
labijſq; ⁊ dentibus illius ad ruminandum
Ego dilecto meo ⁊ ad me cōuerſio eius.Ue D
ni dilecte mi egrediamur in agrum:commo
remur in villis.Mane ſurgamus ad vine
as:videamus ſi floruit vinea: ſi flores fru
ctus parturiunt:ſi floruerunt mala punica.
Ibi dabo tibi vbera mea.Mandragore de
derunt odorem in portis noſtris. Omnia
poma noua ⁊ vetera dilecte mi ſeruaui ti
bi. VIII.
Quis mihi det te fratrem meum ſu A
gentem vbera matris mee: vt inue
niam te ſolum foris.⁊ deoſculer.⁊ iā me ne
mo deſpiciat? Apprehendam te ⁊ ducam
in domum matris mee:⁊ in cubiculum ge
nitricis mee Ibi me docebis.⁊ dabo tibi po
culum ex vino condito.⁊ muſtum malorū
granatorum meorum.Leua eius ſub capi ſupra.2.b.
te meo ⁊ dextera illius amplexabitur me. ⁊ 3.b.5.b.
Adiuro vos filie hieruſalem ne ſuſcitatis ⁊ 5.c
neq; euigilare faciatis dilectam donec ipſa B
velit.Que eſt iſta que aſcendit de deſerto: 3.c.⁊.6.
delitijs affluens innixa ſuper dilectum ſuū.
Sub arbore malo ſuſcitaui te.Ibi corrupta
ē mat̃ tua:ibi violata ē genitrix tua.Pōe
me vt ſignaculum ſuper cor tuum: vt ſigna
culum ſuper brachium tuum q: fortis ē vt
mors dilectio:dura ſicut infernus emulatio.
Lampades eius vt lampades ignis atq; C
flammarū.Aque multe nō potuerūt extin
guere caritatē:nec flumina obruent illā.Si
dederit hō oēm ſubſtātiam domus ſue ꝓ di
lectione:quaſi nihil deſpiciet eā.Soror nr̃a
parua.⁊ vbera nō habet.Quid faciemus
ſorori noſtre:in die quando alloquenda eſt.
Si murus eſt:edificemus ſuper eū propu
gnacula argentea.Si oſtium eſt: compin
gamus illud tabulis cedrinis.Ego murus
⁊ vbera mea ſicut turris: ex quo facta ſum
coram eo quaſi pacem reperiens.Uinea fu B
it pacifico:in ea que habet populos.Tradi

dit eā cuſtodibus:vir affert pro fructu eius
mille argenteos. Uinea mea coram me eſt.
Mille tui pacifici.⁊ ducenti his qui cuſtodi
unt fructus eius. Que habitas in hortis
amici auſcultant.fac me audire vocem tuā
Fuge dilecte mi.⁊ aſſimilare capree hinnu
loq; ceruorum ſuper montes aromatum.

¶ Expliciūt cantica canticorum.

¶ Incipit prologus in librum ſapiētie.

Liber ſapie apud hebreos nuſq̄; eſt.
Unde ⁊ ipſe ſtilus grecaꝫ magis elo
quentiam redolet. Hunc iudei philonis eſ
ſe affirmant. Qui proinde ſapiētia nomina
tur.q2 in eo chriſti aduentus:qui eſt ſapien
tia pris: ⁊ paſſio eius euidēter exprimit.

¶ Incipit liber ſapientie.

¶ C.S. de diligēda iuſticia.d bōitate ⁊ ſim
plicitate q̄rēdi deū.d ſpū ſcō.d fugiēda d̄tra
ctōe:⁊ murmuratōe.d morte n̄ zelāda. I

A D Iligite
iuſticiā q iudica
tis terrā. Sētite
de dn̄o i bonita
te: ⁊ in ſimplici
tate cordis que
rite illum: quo
niam inuenitur
ab his qui non
tentant illuꝫ:ap
paret āt his q fi
dem hn̄t in illū.
Peruerſe.n.cogitationes ſeparant a deo:p
Hie.40. bata āt virtus corripit inſipientes. Quoni
am in maliuolam aiam nō introibit ſapien
tia:nec habitabit in corpore ſubdito pecca

tis. Spūs.n. ſcūs diſcipline effugiet fictum B
⁊ auferet ſe a cogitationibus:que ſunt ſine
intellectu:⁊ corripietur a ſuperueniente ini
quitate. Benignus eſt.n.ſpūs ſapientie: ⁊
nō liberabit maledictum a labijs ſuis q̄m
renū illius teſtis ē deus:⁊ cordis illius ſcru
tator eſt verus:⁊ lingue eius auditor. Q̄m
ſpūs dn̄i repleuit orbem terrarum.⁊ hoc qd cō
tinet oēm ſcientiā habet vocis. Propter h
q loqtur iniqua nō pōt latere:nec pteriet il
lū corripiens iudiciū. In cogitatioib⁹.n.im
pij interrogatio erit.ſermonum autem illi⁹ C
auditio ad deum veniet ad correptionē ini
quitatū illius. Q̄m auris zeli audit omnia
⁊ tumultus murmurationum non abſcon
detur. Cuſtodite ergo vos a murmuratione
que nihil prodeſt:⁊ a detractione parcite li
gue. Quoniam ſermo obſcurus inuacuum
non ibit.os autem quod mentitur occidit
animam.nolite zelare mortē
in errore vite veſtre.neq; ac
quiratis perditionem in ope
ribus manuum veſtrarum.
Quoniam deus mortem nō D
fecit: nec letatur i perditione
viuorum. Creauit enim vt eſ
ſent omnia ⁊ ſanabiles fecit
nationes orbis terrarum ⁊
non eſt in illis medicamentū
exterminij nec inferorum re
gnum in terra. Juſticia enim
perpetua eſt ⁊ immortalis iu
ſticia autem mortis acquiſi
tio. Impij autem manibus ⁊
verbis accerſierunt illam ⁊ eſtimantes illaꝫ
amicam defluxerunt ⁊ ſponſiones poſue
runt ad illam:quoniam morte digni ſunt q
ſunt ex parte illius. infra.15.b.

¶ C.S. De ipiorum cogitationibus.de ↄſilio
iudeorum aduerſus xp̄ꝫ. II.

Dixerunt enim impij cogitātes apud
ſe non recte. Exiguum ⁊ cum tedio ē A
tempus vite noſtre:⁊ non eſt refrigerium in
fine hominis.⁊ non eſt qui agnitus ſit re
uerſus ab inferis. Quia ex nihilo nati ſu
mus:⁊ poſt hoc erimus tanquam non fue
rimus. Quoniam fumus afflatus eſt in na
ribus noſtris:⁊ ſermo ſcintille ad commo
uendum cor noſtruꝫ. Quia extinctus cinis
erit corpus noſtrum:⁊ ſpiritus diffundetur
tāq; mollis aer. Et trāſibit vita noſtra tāq̄

veſtigiū nubis: ⁊ ſicut nebula diſſoluetur. q̄
fugata ē a radijs ſolis ⁊ a calore illiꝰ aggra
uata. Et nomen noſtrum obliuionem accipi
et p tēpꝰ: ⁊ nemo memoriā habebit operū
B noſtrorum. Umbre. n. tranſitus eſt tempus
noſtrum: ⁊ nō eſt reuerſio finis noſtri. qm̄ cū
ſignata ē ⁊ nemo reuertit᷑. Uenite ergo ⁊ fru
amur bonis que ſunt: ⁊ vtamur creatura tā
Eſa.56.d. q̄ȝ in iuuentute celeriter. Uino p̄cioſo ⁊ vn
guētis nos impleamus: ⁊ nō pretereat nos
flos temporis. Coronemꝰ nos roſis anteq̄ȝ
marceſcant. nullū pratū ſit quod nō ꝑtranſe
at luxuria noſtra. Nemo veſtrum exors ſit
luxurie noſtre. Ubiq̄ȝ relinquamus ſigna le
titie. qm̄ hec eſt pars noſtra. ⁊ hec ē ſors no
ſtra. Opprimamus pauperem iuſtū. ⁊ non
C parcamus vidue nec veterano. nec reuerea
mur canos multi tēporis. Sit autē fortitu
do noſtra lex iniuſticie. Qđ. n. infirmū ē inu
tile inuenit᷑. Circūueniamus ergo iuſtū quoni
am inutilis eſt nobis ⁊ cōtrarius ē opibus
noſtris: ⁊ improperat nobis peccata legis: ⁊
diffamat in nos peccata diſciplīne noſtre.
Promittit ſe ſciā dei habere: ⁊ filiū dei ſe
nominat. Factus ē nobis in traductionem
cogitationum nr̄aꝝ. Grauis ē nobis etiā ad
videndū. qm̄ diſſimilis eſt alijs vita illius.
⁊ imutate ſūt vie eiꝰ. Tāq̄ȝ nugaces eſtima
ti ſumus ab illo: ⁊ abſtinet ſe a vijs noſtris
tanq̄ȝ ab immundicijs: ⁊ prefert nouiſſima iu
ſtorū: ⁊ gloriat᷑ patrē ſe habere deū. Videa
mꝰ ergo ſi ſmones illiꝰ veri ſint: ⁊ tētemꝰ q̄
vētura ſunt illi: ⁊ ſciemꝰ q̄ erūt nouiſſima il
D lius. Si. n. ē verꝰ filiꝰ dei ſuſcipiet illū: ⁊ libe
math.27.e. rabit illū de manibꝰ ꝯtrarioꝝ. Cōtumelia ⁊
tormēto īterrogemꝰ eū: vt ſciamꝰ reuerētiā
eiꝰ. ⁊ ꝓbemꝰ patiētiā illius. Morte turpiſſi
ma ꝯdēnemꝰ eū. erit. n. ei reſpectꝰ ex ſmoni
bꝰ illiꝰ. Hec cogitauerūt ⁊ errauerūt. exceca
uit. n. illos malitia eoꝝ. ⁊ neſcierūt ſacramēta
ge.1.d.⁊.5.a dei. nā mercedē ſperauerūt iuſticie. nec iudi
Ecc.17.a. cauerūt honorē aīaꝝ ſanctaꝝ. qm̄ deus crea
uit hominem īexterminabilē: ⁊ ad imaginē
ſimilitudinis ſue fecit illū. Inuidia aūt dia
boli: mors introiuit in orbē terraꝝ: imitant᷑
autē illū q ſunt ex parte illius.

¶ C.S. De ſāctis martyribꝰ. d̄ p̄mijs īpio
rū. de felicitate virginū. III.

A Iuſtoꝝ aūt aīe ī manu dei ſunt. ⁊ non
tāget illos tormētū mortis. Uiſi ſunt
oclis īſipiētiū mori: ⁊ eſtimata ē afflictio exi
tus illoꝝ. Et ab itinere iuſto abierunt in ex
terminium. ⁊ q a nobis ē iter exterminij: il
li āt ſunt ī pace. Et ſi corā hoībꝰ tormēta paſ
ſi ſunt: ſpes illoꝝ īmortalitate plena eſt. In
paucis vexati: in multis bene diſponēt᷑: qm̄
deus tentauit eos. ⁊ inuenit illos indignos
ſe. Tanq̄ȝ aurū in fornace probauit illos. ⁊ B
quaſi holocauſti hoſtiā accepit illos. ⁊ in tē Math.13
pore erit reſpectus illoꝝ. Fulgebūt iuſti. ⁊ tā
q̄ȝ ſcintille in arundineto diſcurrent. Iudica
būt nationes ⁊ dn̄abūtur populis. ⁊ regna
bit dn̄s illoꝝ in perpetuū. Qui cōfidūt in il
lo intelligēt veritatē ⁊ fideles in dilectione
acquieſcent illi: qm̄ donum ⁊ pax ē electis
eius. Impij aūt ſm̄ q̄ cogitauerūt correptio
nem habebunt qui neglexerūt iuſtū. ⁊ a do
mino receſſerūt. Sapiā. n. ⁊ diſciplinā q abij C
cit infelix ē. ⁊ vacua eſt ſpes illoꝝ ⁊ labores
ſine fructu ⁊ inutilia opa eoꝝ. Mulieres eoꝝ Luc.23.d
inſenſate ſunt ⁊ nequiſſimi filij illorū. Ma Gal.4.d.
ledicta creatura eorum: qm̄ felix eſt ſterilis
⁊ incoinquinata: que neſciuit thorum in de
licto. Habebit fructum in reſpectione aīaꝝ
ſcāꝝ. Et ſpado q nō operatus eſt per manus
ſuas iniq̄tatē: nec cogitauit aduerſus deum
nequiſſima. Dabit᷑. n. illi fidei donū electū. Eſa.56.b.
⁊ ſors in tēplo dei acceptiſſima. Bonorum D
enim laboꝝ glorioſus eſt fructus ⁊ q̄ non
concidat radix ſapiētie. Filij aūt adulteroꝝ
in conſumatione erūt. ⁊ ab iniquo thoro ſe
men exterminabit᷑. Et ſi qdē lōge vite erūt
in nihilū ꝯputabūt᷑. ⁊ ſine honore erit nouiſ
ſima ſenectꝰ illoꝝ. Et ſi celerꝰ defūcti fuerint
nō habebūt ſpē: nec ī die agnitōis allocutio
nē. Natiōes eni iniq̄ dire ſūt ꝯſumationis.

¶ C.S. De caſta generatiōe fideliū. de feli
citate iuſtoꝝ. d̄ obitu a morte ꝑoccupatis. d̄
ꝯdēnatiōe īpioꝝ ⁊ morte iuſtoꝝ. IIII

O Quā pulchra ē caſta generatio cum A
claritate. Immortalis ē eni memoria
illius qm̄ ⁊ apud deū nota ē ⁊ apud hoīes
Cū p̄ſens ē imitant᷑ illā ⁊ deſiderāt eā cū ſe
eduxerit ⁊ ī ꝑpetuū coronata triūphat īcoin
qnatoꝝ certaminū p̄miū vincēs. Multigena
autē impiorum multitudo non erit vtilis: ⁊
ſpuria vitulamina non dabūt radices altas
nec ſtabile firmamentum collocabunt. Et ſi
in ramis ī tempore germinauerint infirmi
ter poſita a vento cōmouebunt᷑. ⁊ a nimieta
te ventoꝝ eradicabuntur. Confringentur. n. B
rami īcōſumati. ⁊ fructus illoꝝ inutiles ⁊ acer

bi ad manducanduz.⁊ ad nihilum apti.Ex iniqs.n.oēs filij qui naſcunt̄ teſtes ſūt neq̄ tie aduerſus parentes in interrogatiōe ſua Juſtus aūt ſi morte p̄occupatus fuerit:in re frigerio erit. Senectus.n.venerabilis ē nō diuturna neq̄ annoꝝ numero computata.
Hbre.ii.b. cani aūt ſunt ſenſus hoīs ⁊ etas ſenectutis
C vita immaculata.Placēs deo fc̄us dilect⁹ ⁊ viuēs inter pc̄cōres trāſlat⁹ ē.Raptus ē ne malitia mutaret intellectū eius:aut ne fi ctio deciperet aīam illi⁹.Faſcinatio.n. nugaci tatis obſcurat bona ⁊ inconſtantia ꝯcupi ſcentie tranſuertit ſenſū ſine malitia.conſu matus in breui expleuit tp̄a multa. Placi ta.n.erat deo aīa illius: pp̄ hoc properauit educere illū de medio iniquitatū. Populi aūt vidētes ⁊ nō intelligētes: nec ponētes in p̄cordijs talia:qm̄ gr̄a dei ⁊ miſericordia eſt in ſcōs ei⁹⁊ reſpectus ſup electos illius cōdēnat āt iuſtus mortuus viuos ipios ⁊
D iuuētus celerius ꝯſumata longā viā iniuſti Uidebūt.n.finē ſapientis ⁊ nō intelligent qd cogitauerit de illo deus:⁊ quare minue rit illū dn̄s.Uidebūt.n.⁊ ꝯtēnet eū illos āt deus irridebit.Et erūt poſt h̄ decidentes ſi ne honore ⁊ ꝯtumelia inter mortuos in p petuū.Qm̄ diſrūpet illos inflatos ſine vo ce ⁊ ꝯmouebit illos a fūdamētis ⁊ vſq̄ ad ſupremū deſolabūtur.Et erunt gemētes: ⁊ memoria illoꝝ piet.Uenient in cogitatione pc̄cōꝝ ſuoꝝ timidi ⁊ traducēt illos ex aduer ſo iniquitates ipſoꝝ.

¶C.S.De ꝯſtātia iuſtoꝝ ꝯtra pſecutores ſuos de pn̄ia ⁊ gēitu pſecutoꝝ:de ſpe impij tranſitoria:de btitudine ⁊ gloria ſcōꝝ:⁊ ar matura xp̄i ad iudiciū. V

A Tunc ſtabunt iuſti in magna ꝯſtantia aduerſus eos q̄ ſe anguſtiauerunt:⁊ qui abſtulerunt labores eoꝝ.Uidentes tur babuntur timore horribili:⁊ mirabuntur i ſubitatōe inſpate ſalutis gementes pre an guſtia ſpūs:dicentes intra ſe pn̄iam agētes ⁊ pre anguſtia ſpūs gemētes.Hi ſūt quos habuimus aliqn̄ i deriſū ⁊ in ſiilitudīe ipro perij nos inſenſati vitā illoꝝ eſtimabamus inſaniā ⁊ finē illoꝝ ſine honore.Ecce qm̄o cō putati ſūt inter filios dei: ⁊ inter ſcōs ſors illoꝝ eſt. Ergo errauimus a via veritatis ⁊
B iuſticie lumē nō luxit nobis:⁊ ſol intelligē tie non eſt ort⁹ nobis.Laſſati ſum⁹ i via ini quitatis ⁊ pditōis:⁊ ābulauim⁹ vias diffici les viā āt dn̄i ignorauim⁹.quid nobis ꝓfu it ſuperbia:aut diuitiaꝝ iactantia qd ꝯtulit nobis?Tranſierunt oīa illa tanq̄ʒ vmbra ⁊ tanq̄ʒ nuncius p̄currēs.Et tanq̄ʒ nauis q̄ p tranſit fluctuātē aquā cui⁹ cū p̄terierit nō ē veſtigiū inuenire:neq̄ ſemitā carine illi⁹ in fluctib⁹:aut auis q̄ tranſuolat i aere cuius nullū inuenit̄ argumētū itineris illius: ſed tm̄ ſonitus alaꝝ verberās leuē vētū:⁊ ſcin dens p vi itineris aerē ꝯmotis alis trāſuo lauit ⁊ poſt hoc nullū ſignū īuenit̄ itineris illius aut tāq̄ʒ ſagitta emiſſa in locū deſti C natū:diuiſus aer ꝯtinuo in ſe recluſus eſt: vt ignoret̄ trāſitus illius:ſic ⁊ nos nati ꝯti nuo deſinimus eſſe:⁊ virtutis quidē nullū ſignū valuimus oſtēdere:in malignitate aūt nr̄a ꝯſumpti ſumus.Talia dixerūt in infer no hi q̄ peccauerūt:qm̄ ſpes ipij tāq̄ʒ lanu go ē q̄ a vento tollit̄: ⁊ tanq̄ʒ ſpuma graci lis q̄ a procella diſpgitur ⁊ tanq̄ʒ fum⁹ q̄ a vento diffuſus ē:⁊ tanq̄ʒ memoria hoſpitis vnius diei p̄tereūtis.Juſti āt in ppetuū vi uent ⁊ apud dn̄m ē merces eoꝝ ⁊ cogitatio illoꝝ apud altiſſimū.Jō accipient regnū de coris ⁊ diadēa ſpēi de manu dn̄i dei ſui:qm̄ dextera ſua teget eos ⁊ in brachio ſcō ſuo d fendet illos.⁊ accipiet armaturā zelus illi⁹ D ⁊ armabit creaturā ad vltōez inimicoꝝ.Jn duet ꝓ torace iuſticiā: ⁊ accipiet ꝓ galea iu diciū certū.Sumet ſcutū iexpugnabile eq̄ta tē acuet āt dirā irā in lanceā:⁊ pugnabit cū illo orbis terraꝝ ꝯtra iſenſatos. Ibūt dire cte emiſſiōes fulguꝝ: ⁊ tanq̄ʒ a bn̄ curuato arcu nubiū exterminabunt̄ ⁊ ad certū locū inſiliēt.Et a petroſa ira plene mittent̄ grau dines:⁊ ſcādeſcēt in illos aq̄ maris ⁊ fluia ꝯcurrēt duriter.cōtra illos ſtabit ſpūs virtu tis ⁊ tanq̄ʒ turbo vēti diuidet illos:⁊ ad he remuz pducet oēm terram iniquitatis illo rum:⁊ malignitas euertet ſedes potentiuz.

Prou.ii.a.

¶C.S.De iudicibus iudicandis a dn̄o:⁊ tormētādis potētibus:reges hortat̄ ad ꝯcu piſcēdam ſapiam:q̄ ſe offert feliciter querē tibus eam. VI.

A Melior ē ſapia q̄ʒ vires:⁊ vir prudēs q̄ʒ fortis.audite ergo reges ⁊ itelli Eccl.9.a gite diſcite iudices finiū terre.Prebete au res vos q̄ ꝯtinetis multitudies ⁊ placetis vobis i turbis nationū:qm̄ data eſt a dn̄o Ro.13.a ꝑtās vobis ⁊ virt⁹ ab altiſſimo q̄ iterroga bit opa vr̄a:⁊ cogitatōes ſcrutabit̄:qm̄ cū

effetis miniſtri regni illius nõ recte iudica-
ſtis nec cuſtodiſtis legẽ iuſtitie: neqꝫ ſꝫ vo
luntatẽ dei ambulaſtis. Horrẽde ⁊ cito ap-
parebit vobis: qm̃ iudiciũ duriſſimũ in his
q pſunt fiet. Exiguo.n.ↄcedit mia: potẽtes
B āt potẽter tormẽta patient. Nõ.n.ſubtrahet
pſonã cuiuſqꝫ de⁹ q ẽ oium dñator: nec ve
rebitur magnitudinẽ cuiuſqꝫ: qm̃ puſillũ ⁊
magnũ ipſe fecit: ⁊ equaliter eſt illi cura de
oibus. Fortiorib⁹ āt fortior inſtat cruciatio
ad vos ergo reges ſũt hi ſermões mei vt di
ſcatis ſapiam ⁊ ne excidatis. Qui.n.cuſto
dierit iuſticiã iuſte iudicabunt: ⁊ q didice
rit iuſta iueniẽt qd rñdeãt. cõcupiſcite ergo
ſermões meos ⁊ diligite illos: ⁊ hẽbitis di
ſciplinã. Clara ẽ: ⁊ q̃ nunqꝫ marceſcit ſapia
⁊ facile vr ab his q diligunt eaꝫ ⁊ iuenitur
ab his q q̃runt illã. Preoccupat q ſe cõcu
C piſcũt: vt illis ſe prior oñdat. qui de luce vi
gilauerit ad illam non laborabit: aſſidentẽ
n.illã foribus ſuis iueniet. cogitare ergo d̃
illa ſenſus ẽ ↄſumat⁹: ⁊ q vigilauerit pp il
lam cito erit ſecurus. Qm̃ dignos ſe circu
it ipſa q̃rens: ⁊ in vijs ſuis oñdet ſe illis hi
lariter ⁊ in oi ꝓuidentia occurret illis. Initi
um.n.illius veriſſima ẽ diſcipline ↄcupiſcẽ
tia. cura ergo diſcipline dilectio ẽ: ⁊ dilectio
cuſtodia legũ illius eſt. cuſtoditio āt legum
ↄſumatio incorruptiõis eſt: incorruptio āt
facit eſſe ꝓximũ deo. cõcupiſcentia itaqꝫ ſa
D pientie deducet ad regnũ ppetuũ Si ergo
delectamini ſedib⁹ ⁊ ſceptris o reges ppli
diligite ſapiaꝫ vt i ppetuũ regnetis. Diligi
te lumẽ ſapie: oẽs q p̃eſtis pplis. Quid eſt
āt ſapia ⁊ quẽadmodũ facta ſit: referã: ⁊ nõ
abſcõdã a vobis ſacra dei: ſed ab initio na
tiuitatis inueſtigabor: ⁊ ponã in lucẽ ſciam
illius ⁊ nõ p̃teribo veritatẽ: neqꝫ cũ inuidia
tabeſcente iter hẽbo: qm̃ talis hõ non erit
pticeps. Multitudo āt ſapientiũ: ſanitas ẽ
orbis terrarꝫ: ⁊ rex ſapiẽs ppli ſtabilimẽtuꝫ
eſt. Ergo accipite diſciplinã p ſermones me
os: ⁊ proderit vo is.

¶C.S. Hortando alios ad diſciplinam: ſe
ponit in exẽplũ dicẽs. optaui ⁊ datus ẽ mi
hi ſẽſus: ⁊ laudat ſapiaꝫ hoib⁹ pferẽdãqꝫ ſpũs
ſapie ſit multiplex ⁊ vnic⁹: ⁊ ꝙ ſapia ſit can
dor lucis eterne: ⁊ imago dei patris. VII

A Sum qdeꝫ ⁊ ego mortalis hõ ſimilis
oib⁹: ⁊ ex genere terreno illi⁹ q prior
fcũs ẽ: ⁊ in ventre mrĩs figuratus ſuꝫ caro
decẽ menſiũ tpe coagulat⁹ ſũ in ſanguie ex
ſemine hois: ⁊ delectamento ſõni ↄueniẽte
Et ego natus accepi cõeꝫ aerem ⁊ in ſimili
ter factã decidi terrã ⁊ primã vocẽ ſimilem
oibus emiſi plorans. In inuolumentis nu
tritus ſum: ⁊ magnis curis. Nemo.n.ex re
gibus aliud habuit natiuitatis initiũ Un⁹
ergo introitus ẽ oibus ad vitam: ⁊ ſilis exi
tus. Propter hoc optaui ⁊ datus eſt mihi
ſenſus ⁊ iuocaui: ⁊ vẽit i me ſpũs ſapie. Et
pꝑoſui illã regnis ⁊ ſedibus: ⁊ diuitias ni
hil eſſe dixi in ↄparatione illius. Nec ↄpa- Job.28.c.
raui illi lapidem precioſũ: qm̃ oẽ auꝝ in cõ
paratione illi⁹ arena ẽ exigua: ⁊ tanqꝫ lutũ
eſtimabit argentũ in ↄſpectu illius. Super B
ſalutem ⁊ ſpẽm dilexi illam: ⁊ propoſui pro
luce hr̃e illam: qm̃ inextinguibile eſt lumẽ
illius. Venerunt aũt mihi oia bona pariter
cum illa ⁊ innumerabilis honeſtas p ma-
nus illius: ⁊ letatus ſũ in oibus: qm̃ ante-
cedebat me iſta ſapia: ⁊ ignorabã qm̃ bo-
noꝝ oiuꝫ mr̃ eſt. Quã ſine fictione didici ⁊
ſine inuidia cõico: ⁊ honeſtatẽ illius nõ ab
ſcõdo. Infinit⁹.n.theſaurus ẽ hoibus: quo
q vſi ſunt participes facti ſum⁹ amicitie di
pp diſcipline dona ↄmendati. Mihi āt de
dit deus dicere ex ſnĩa ⁊ preſumere digna
hoꝝ que mihi dantur qm̃ ipſe ſapie dux ẽ:
⁊ ſapientiũ emendator. In manu.n.illius ⁊
nos ⁊ ſermones nr̃i: ⁊ ois ſapia: ⁊ opeꝝ ſcie
diſciplina. Ipſe.n.dedit mihi hoꝝ que ſunt C
ſciam verã: vt ſciam diſpoſitiõem orbis ter
rarꝝ: ⁊ virtutis elementoꝝ: initium ⁊ ↄſuma
tionem ⁊ medietatem temporꝝ: viciſſitudi-
num pmutationes ⁊ ↄſumatões tpꝫ ⁊ mo
rum mutationes diuiſiones temporꝝ: anni
curſus ⁊ ſtellaꝝ diſpoſitiones: naturas aia-
lium ⁊ iras beſtiaꝝ: vim ventoꝝ ⁊ cogitatio
nes hoiuꝫ: differẽtias virgultoꝝ. ⁊ virtutes
radicum ⁊ q̃cunqꝫ ſunt abſconſa ⁊ improui
ſa didici. Oium.n.artifex docuit me ſapia.
Eſt.n.in illa ſpũs intelligentie ſanctus: vni
cus: multiplex: ſubtilis: diſertus: mobilis: i
coinquinatus: certus: ſuauis: amans bonũ
acutus: qui nihil vetat benefacere: human⁹
benignus: ſtabilis: certus: ſecurus: oẽꝫ hñs
virtutem. oia proſpiciens: ⁊ qui capiat oẽs D
ſpũs intelligibiles: mũdus: ſubtilis. Oib⁹
.n.mobilibus mobilior ẽ ſapia. Attingit āt
vbiqꝫ pp ſuã mũdiciã. Vapor ẽ.n.virtutis
dei ⁊ emanatio qdã ẽ claritatis: oipotentis

dei ſincera:⁊ iō nihil ingnatū in eā incurrit
Cādoꝛ ē.n.lucis eterne ⁊ ſpeculū ſine macu
la dei maieſtatis ⁊ imago bonitatis illius
Et cū ſit vna oia pōt:⁊ in ſe pmanens oia i
nouat:⁊ p natōes in aias ſcās ſe tranſfert.
amicos dei ⁊ ꝓphetas ꝯſtituit.Neminē.n.
diligit deus:niſi eū q cū ſapia inhabitat.eſt
.n.hic ſpecioſioꝛ ſole:⁊ ſup oēm diſpoſitōeʒ
ſtellaꝝ luci ꝯparata inuenitur prioꝛ.Jlli.n.
ſuccedit nox: ſapiam āt nō vincit malitia.
attingit ergo a fine vſqʒ ad finem fortiter ⁊
diſponit oia ſuauiter.

¶C.S.De ſapia q̄ fortiter ⁊ ſuauiter diſ
ponit oia:de ipſa quoqʒ ꝯcupiſcēda:qꝛ per
ipſā habent oia bona. VIII

A Hanc amaui ⁊ exquiſiui a iuuentute
mea:⁊ q̄ſiui ſponſā mihi eā aſſumer
⁊ amatoꝛ factus ſū forme illius.Generoſi
tatē illius gl'ificat ꝯtuberniū hñs dei:ſed ⁊
oiuʒ dñs dilexit illā.Doctrix.n.ē diſciplie
dei ⁊ electrix opeꝝ illius.Et ſi diuitie appe
tunt in vita: qd ſapia locupleti⁹ q̄ opatur
oia:Si āt ſenſus operat: qs hoꝝ q̄ ſūt ma
gis q̄ʒ illa ē artifex.Et ſi iuſtitiā qs diligit:
B labores huius magnas hñt virtutes.So
brietatē.n.⁊ ſapiaʒ docet:⁊ iuſtitiā ⁊ virtutē
quibus vtilius nihil eſt in vita hoibus.Et
ſi multitudinē ſcie d̄ſiderat qs:ſcit pterita ⁊
de futuris eſtimat:ſcit verſutias ſermonū ⁊
diſſolutōes argumētoꝝ:ſigna ⁊ mōſtra ſcit
anteq̄ʒ fiāt:⁊ euētus tpʒ ⁊ ſeculoꝝ.Propo
ſui ergo hanc adducere mihi ad ꝯuiuandū
ſciēs:q̄m mecū cōicabit de bōis:⁊ erit allo
cutio cogitatōis ⁊ tedij mei.Habeto ꝑpter
hanc claritatē ad turbas:⁊ honorē apud ſe
C niores.Juuenis ⁊ acut⁹ inueniar i iudicio
⁊ in ꝯſpectu potētū amirabilis ero: ⁊ faci
es pricipū mirabunt me. Tacētē me ſuſtie
būt loq̄ntē me r̄ſpiciēt ⁊ ſmocinātē me plu
ra man⁹ oꝛi ſuo iponent.Propterea hēbo
p hanc imoꝛtalitatē:⁊ memoꝛiā eternā his
qui poſt me futuri ſunt relinquā.Diſponā
pp'los ⁊ natōes mihi erūt ſubdite.Tiebūt
me audiētes reges hoꝛrēdi:⁊ i multitudine
videboꝛ bon⁹:⁊ in bello fortis. Jntrans in
domū meā ꝯqeſcā cū illa nō.n.hʒ amaritu
dinē ꝯuerſatio illius:nec tediū ꝯuictus illi
D us.ſed letitiā ⁊ gaudiū. Hec cogitās apud
me ⁊ ꝯmemoꝛans in coꝛde meo:q̄m imoꝛ
talis ē in cogitatōe ſapia:⁊ in amicitia illi⁹
delectatio bōa:⁊ in opibus manuū illi⁹ ho
neſtas ſine defectiōe: ⁊ in certamine loq̄lle
illius ſapia:⁊ pclaritas in coicatiōe ſermo
nū ipſius:circuibā q̄rēs vt mihi illā aſſume
rē.Puer āt erā ingenioſus:⁊ ſoꝛtitus ſum
aiaʒ bonā.Et cū eēm magis bon⁹:veni ad
coꝛpus incongnatū . Et vt ſciui q̄m aliter
nō poſſē eſſe ꝯtinēs niſi deus det:⁊ hoc ipʒ
erat ſumma ſapia:ſcire cuius eſſet hoc do
num:adij dñm ⁊ depꝛecatus ſuʒ illū:⁊ dixi
ex totis pꝛecoꝛdijs meis.

¶C.S.Orō ſalomōis ꝓ hñda ſapia:quā
dicit impoſſibile hr̄i niſi p eum. IX.

Deus patꝝ meoꝝ ⁊ dñe miſericoꝛdie: A
q fecisti oia verbo tuo:⁊ ſapiētia tua
ꝯſtituiſti hoiem : vt dñaret creature q̄ a te
facta eſt:vt diſponat oꝛbē terroꝝ in equita
te ⁊ iuſtitia:⁊ in directōe coꝛdis iudiciū iu
dicet.da mihi ſediū tuaꝝ aſſiſtricē ſapiaʒ ⁊
noli me repꝛobare a pueris tuis:q̄m ſuus
tuus ſū ego ⁊ filius ancille tue: hō infirm⁹ Ps.ii5.
⁊ exigui tpis:⁊ minoꝛ ad intellectū iudicij
⁊ legū:⁊ ſi quis erit ꝯſumat⁹ inter filios ho B
minū:ſi abfuerit ab illo ſapia tua:in nihilū
ꝯputabitur.Tu āt elegiſti me regē populo i.Par 28.a
tuo.Et iudicē filioꝝ tuoꝝ ⁊ filiaꝝ. Et dixiſti 3.Para.i.b
me edificare tēplū in mōte ſcō tuo:⁊ in ciui
tate hitationis tue altare ſilitudinē taber
naculi ſci tui qd ꝑparaſti ab initio:⁊ tecū ſa
piētia tua:q̄ nouit opa tua:q ⁊ affuit tūc cū
oꝛbē terraꝝ faceres:⁊ ſciebat qd eēt placitū Prou.8.c.
oculis tuis:⁊ quid directū i pꝛeceptis tuis.
Mitte illā de celis ſcis tuis:⁊ a ſede magni
tudinis tue:vt mecū ſit ⁊ mecū laboꝛet vt ſci
am qd ſit acceptū apud te. Scit.n.illa om
nia ⁊ intelligit:⁊ deducet me in opibus me C
is ſobꝛie:⁊ cuſtodiet me in ſua potentia. Et
erūt accepta opa mea:⁊ diſponā pp'ʒ tuuʒ
iuſte:⁊ ero dignus ſediū pr̄is mei.Quis.n.
hoiuʒ poterit ſcire ꝯſiliū dei.aut qs poterit Eſa.40.a.
cogitare qd velit deus.Cogitatiōes.n.moꝛ Ro.ii.d.
taliū timide ⁊ incerte ꝓuidentie nr̄e.coꝛp⁹ D
.n.qd coꝛrūpitur aggrauat aiaʒ ⁊ terrena i
hitatio depꝛimit ſenſū multa cogitantē. Et
difficile eſtimam⁹ q̄ in terra ſunt:⁊ q̄ i ꝯſpe
ctu ſūt iuenim⁹ cū laboꝛe.que āt i celis ſunt
qs iueſtigabit:Sēſuʒ āt tuū qs ſciet niſi tu
dederis ſapiaʒ ⁊ miſeris ſpūʒ ſcm̄ tuum de
altiſſimis:⁊ ſi coꝛrecte ſint ſemite eoꝝ q̄ ſūt
in terris ⁊ que tibi placēt didicerint hoies.
Nam per ſapiam ſanati ſunt quicunqʒ pla
cuerunt tibi dñe a pꝛincipio.

¶C.S. Commendatur ſapia a ſeruatione iuſtoꝝ videlicet adam: noe: abraaȝ: iacob ⁊ ioſeph a liberatōe filioꝝ iſrael ab egyptijs: ⁊ ſanctoꝝ a perſecutionibus ſuis. X.

A Gen.i. Hec illum qui primus formatus eſt a deo pater orbis terraꝝ: cum ſolꝰ eſſet creatus cuſtodiuit ⁊ eduxit illum a delicto Gen.2.b. ſuo. Et eduxit illum de limo terre: ⁊ dedit illi virtutem ꝯtinendi oīa. Gen.4.b. Ab hac vt receſſit iniuſtus in ira ſua: ꝑ iram homicidij fraternitas Gen.7.d. deperijt. Propter quod cuȝ aqua deleret terram ſanauit iteꝝ ſapia ꝑ ꝯtemptibile Gen.11.d. lignum iuſtū gubernans. Hec ⁊ in conſenſu ſuperbie cū ſe nationes extuliſſent ſciuit iuſtum ⁊ ꝯſeruauit ſine querela deo: ⁊ in Gen.i.c. filijs miſericordiam fortem cuſtodiuit. Hec B iuſtum a pereuntibus impijs liberauit fugiētem: deſcendente igne in pemptapolim: q̄bus in teſtimoniuȝ nequitie fumigabunda conſtat deſerta terra: ⁊ incerto tp̄e fructꝰ hn̄tes arbores ⁊ incredibilis anime memoria ſtans figmentum ſalis. Sapiam.n. preterentes non tm̄ in hoc lapſi ſunt vt ignorarent bona: ſed ⁊ inſipientie ſue reliquerunt hoībus memoriam: vt in his que peccauerunt nec latere potuiſſent. Sapia aūt hos q̄ Gen.28.b. ſe obſeruant a doloribus liberabit. Hec aūt ꝓfugum ire fratris iuſtū deduxit per vias rectas: ⁊ oſtendit illi regnum dei: ⁊ dedit illi ſciam ſanctoꝝ. Honeſtauit illum in laboribus: ⁊ ꝯpleuit labores illius. In fraude circumuenientiū illum affuit illi ⁊ honeſtuȝ fe C cit illum. cuſtodiuit illum ab inimicis ⁊ a ſe Gen.37.f. ductoribus tutauit illuȝ. Et certamen forte dedit illi vt vinceret ⁊ ſciret qm̄ oīum potētior eſt ſapia. Hec venditum iuſtum non dereliquit: ſed a peccatoribus liberauit eū: deſcenditq; cum illo in foueam ⁊ in vinculis non dereliquit illum: donec afferret illi ſceptꝝ regni: ⁊ potentiam aduerſus eos q̄ euȝ deprimebant: ⁊ mendaces oſtendit qui maculauerunt illum: ⁊ dedit illi claritatem eternam. Hec populum iuſtum ⁊ ſemen ſine q̄ Exo.i.c. rela liberauit a nationibus que illum deprimebant. Intrauit in aīam ſerui dei: ⁊ ſtetit ꝯtra reges horrendos in portētis ⁊ ſignis. D Et reddidit iuſtis mercedem laboꝝ ſuorum ⁊ deduxit illos in via mirabili: ⁊ fuit illis i velamento diei ⁊ in luce ſtellaꝝ per nocteȝ. Et tranſtulit illos per mare rubꝝ: ⁊ tranſue Exo.14.f. xit illos per aquam nimiā. Inimicos autē illoꝝ demerſit in mare ⁊ ab altitudine inferorum eduxit illos. Ideo iuſti tulerunt ſpolia impioꝝ: ⁊ decantauerunt dn̄e nomen ſcm̄ tuum. ⁊ victricem manum tuaȝ laudauerūt pariter. Quoniaȝ ſapientia aperuit os mutoꝝ ⁊ linguas infantium fecit diſertas.

¶C.S. De miraculis factis pro iſrael: de penis vltricibus in delinquentes: de multa potentia dei: ⁊ de miſericordia dei. XI

Direxit opera eoꝝ in manibus ꝓphete ſancti. A Iter fecerunt ꝑ deſerta qui non habitabantur: ⁊ in locis deſertis fecerūt Exo.17.a. caſas. Steterūt ꝯtra hoſtes: ⁊ de inimicis ſe vindicauerunt. Sitierunt ⁊ inuocauerūt te: ⁊ data eſt illis aqua de petra altiſſima: ⁊ requies ſitis de lapide duro. Per que.n. penas paſſi ſunt inimici illoꝝ a defectiōe potus ſui: in eis cum abundarent filij iſrael letati ſunt. Per hꝫ cum illis deeſſent bene cū illis actum eſt. Nam pro fonte quidem ſempiterni fluminis humanum ſanguineȝ de B diſti iniuſtis. Qui cū minuerentur in traductione infantium occiſoꝝ: dediſti illis abundantem aquam inſperate oſtendens per ſitim que tunc fuit: quēadmodum tuos exaltares ⁊ aduerſarios illoꝝ necares. cum eni temptati ſunt ⁊ quidem cum miſericordia diſciplinam accipientes: ſcierunt quemadmodum cum ira iudicati impij tormēta paterentur. Hos quidem tanq̄ monens probaſti: illos autem tanq̄ durus rex interrogās condemnaſti. Abſentes.n. ⁊ preſentes ſimiliter torquebantur. Duplex.n. illos acceperat tedium ⁊ gemitus cum memoria ꝑteritoꝝ. cum.n. audirēt per ſua tormenta bn̄ ſecum agi commemorati ſunt dominuȝ admirantes in finem exitus. que.n. in expoſitione praua proiectū deriſerunt: in finē euen C tus mirati ſunt. Non ſimiliter iuſtis faciēs pro cogitationibus aūt inſenſatis iniquitatis illoꝝ. quod quideȝ errantes colebāt mutos ſerpentes ⁊ beſtias ſuperuacuas immiſiſti illis multitudinem mutoꝝ animalium in vindictam: vt ſcirent quia per que peccat quis: per hec ⁊ torquetur. Non.n. impoſſibilis erat omnipotens manus tua. que creauit orbem terraꝝ ex materia inuiſa. immittere illis multitudineȝ vrſoꝝ aut audaces leones aut noui generis ira plenas ⁊ ignotas beſtias. aut vaporem igneuȝ ſpirantes. aut fumi odorem proferentes. aut horrendas

ab oculis ſcintillas emittẽs quarum nõ ſo/
lum leſura poterat illos exterminare: ſed ⁊
B aſpectus p timorẽ occidere. Naȝ ⁊ ſine his
vno ſpũ poterant occidi pſecutionẽ paſſi ab
ipſis factis ſuis. ⁊ diſperſi per ſpm̃ virtutis
tue: ſed oĩa in mẽſura ⁊ numero ⁊ pondere
diſpoſuiſti. multũ.n. valere tibi ſoli ſuperat
ſemp ⁊ virtuti brachij tui qs reſiſtet? Quo/
niam tanq̃ȝ momentum ſtatere eſt ante te
orbis terrarum. ⁊ tãq̃ȝ gutta roris antelu/
cani q deſcẽdit in terram. Et miſereris oium:
qꝛ oĩa potes. ⁊ diſſimulas pccã hoium pro/
pter penitentiã. Diligitis.n. oĩa q̃ ſũt ⁊ ni/
hil eoꝝ odiſti q̃ feciſti: nec.n. odiẽs aliqd cõ/
ſtituiſti: aut feciſti. Quõ aũt poſſet aliqd p/
manere niſi tu voluiſſes? Aut qd a te vocatũ
nõ eſſet: ↄſeruare? Parcis aũt oĩbus: qm̃
tua ſunt dñe: qui amas animas.

¶ C. S. De ſuauitate dei: q ea corripit ⁊ mo/
uet peccãtes. de trãqllitate dñi in iudicio: ⁊
q dat locum penitẽtie: q ad diſciplinaȝ bo
ni flagellantur. XII.

A O Quã bon⁹ ⁊ ſuauis ẽ dñe ſpũs tu⁹
in oĩbus. Ideoq3 hos q exerrãt ptĩ/
bus corripis: ⁊ de qbus peccãt ammones
⁊ alloqueris vt relicta malitia credant in te
dñe. Illos.n. antiquos ĩhabitatores terre
ſcẽ tue quos exhorruiſti: qm̃ odibilia opa ti
bi faciebãt p medicamina ⁊ ſacrificia iniu/
ſta. ⁊ filioꝝ ſuoꝝ necatores ſine mĩa: ⁊ cõme
ſtores viſcerũ hoĩuȝ: ⁊ deuoratores ſangui
nis. ⁊ auctores parentes aĩarum ĩauxiliata
rũ perdere voluiſti a medio ſacramento tuo
p manus parentũ nroꝝ: vt dignam percipe
rẽt pegrinationẽ pueroꝝ dei: q̃ tibi oium ca/
rior eſt terra. Sed ⁊ his tanq̃ȝ hoĩbus pep/
ciſti. ⁊ miſiſti anteceſſores exercitus tui ve/
ſpas: vt illos paulatim exterminarẽt. Non
B quia impotens eras in bello ſubijcere impi
os iuſtis: aut beſtijs ſeuis: aut verbo duro
ſimul exterminare: ſed partibus iudicãs da
bas locuȝ penitẽtie: nõ ignorãs qm̃ nequã
ẽ natio eoꝝ: ⁊ naturalis malitia ipſoꝝ: ⁊ qm̃
non poterat mutari cogitatio illoꝝ ĩ perpe/
tum. Semen.n. erat maledictum ab initio.
Nec timẽs aliquẽ: veniã dabas peccatis il
loꝝ. Quis.n. dicet tibi: qd feciſti? aut qs ſta/
bit ↄtra iudiciũ tuũ? aut quis ĩ ↄſpectu tuo
veniet vindex iniq̃ꝝ hoĩuȝ? aut quis tibi im
putabit: ſi perierit nationes quas tu feciſti
Nõ eſt.n. alius de⁹ q̃ȝ tu. cui cura eſt de om
nibus: vt oñdas qm̃ non iniuſte iudicas iu
diciũ. Neq3 rex neq3 tyrannus in cõſpectu C
tuo inquirent de his quos perdidiſti. Cum
ergo ſis iuſtus: iuſte oĩa diſponis: ipſũ q̃q3
q nõ debet puniri ↄdẽnas ⁊ exterꝝ eſtimas
a tua virtute. Virt⁹.n. tua iuſticie initiũ ẽ ⁊
ob hoc q omniũ dñs es: omnib⁹ te parcere
facis. Virtutẽ.n. oñdis tu: q non crederis eſ
ſe ĩ virtute ↄſumat⁹. ⁊ hos q te neſciũt: ĩ au/
dacia traducis. Tu aũt dñator virtutis cuȝ
trãqllitate iudicas ⁊ cũ magna reuerentia
diſpõis nos. Subeſt.n. tibi cũ volueris poſ
ſe. Docuiſti.n. populũ tuuȝ per talia opera:
qm̃ oportet iuſtũ eẽ ⁊ humanũ. ⁊ bone ſpei
feciſti filios tuos: qm̃ iudicãs das locũ ĩ pec
catis penitentie. Si.n. inimicos ſeruoꝝ tuo
rum ⁊ debitos morti cum tanta cruciaſti at
tentione. ⁊ liberaſti dans tempus ⁊ locuȝ p
que poſſent mutari a malitia: cũ quanta di/
ligẽtia iudicaſti filios tuos quoꝝ parẽtib⁹
iuramenta ⁊ ↄuentiones dediſti bonaꝝ pro
miſſionũ. Cũ ergo das nobis diſciplinã ini/
micos nros multipliciter flagellas: vt boni D
tatem tuã cogitem⁹ iudicãtes. ⁊ cũ d̃ nobis
iudicat ſperem⁹ miſericordiã tuã. Unde ⁊ illiſ
q in vita ſua iſenſate ⁊ iniuſte vixerũt: p hec
q̃ coluerũt dediſti ſũma tormenta. Eteni in
erroris via diutius errauerũt deos eſtimã/
tes hec q̃ in aĩabus ſũt ſuperuacua ĩfantiũ
iſenſatoꝝ more viuẽtes. Propter hoc tãq̃ȝ
pueris inſenſatis iudicium in deriſũ dediſti
Qui ãt ludibrijs ⁊ increpationibus nõ ſũt
correcti: dignũ dei iudiciũ experti ſũt. In his
enĩ q̃ patiebantur: moleſte ferebant: ĩ qbus
patientes indignabãtur. Per hec quos pu
tabãt deos ĩ ipſis cũ exterminarẽt: vidẽtes
illũ quẽ olĩ negabãt ſe noſſe: veꝝ deũ agno
uerunt. Propter qd ⁊ finis condẽnationis
eoꝝ veniet ſuper illos.

¶ C. S. De idolatris. d̃ ignoſcẽdo creatorẽ
p creaturas. de ſubſannatiõe idoloꝝ. XIII

A Uani ſunt ãt oẽs hoĩes ĩ qb⁹ nõ ſubeſt
ſcia dei. ⁊ de his q̃ videnẽ bona non
potuerunt ĩtelligere eũ q eſt: neq3 operibus
attendẽtes agnouerunt qs eſſet artifex: ſed
aut ignem: aut ſpiritũ. aut ciuitatũ aerẽ: aut
gyꝝ ſtellaꝝ. aut nimiã aquã: aut ſolẽ. ⁊ lunã
rectores orbis terraꝝ deos putauerũt. Quo
rũ ⁊ ſi ſpecie delectati deos putauerũt: ſciãt
quãto his dñator eoꝝ ſpecioſior ẽ. Spẽi.n.
generator hec oĩa ↄſtituit. aut ſi virtutem ⁊

B

opa eoꝝ mirati ſūt: itelligāt ab illis. qm̄ q
B hec fecit fortior ē illis. A magnitudīe. n. ſpe
ciei ꝛ creatura cognoſcibiliter poterit crea-
tor hoꝝ videri. Sed tn̄ adhuc in his minor
eſt q̄rela. Et hi. n. fortaſſe errāt deū q̄rentes
ꝛ volentes inuenire. Eteni cū i opib⁹ illi⁹ cō
uerſenť: ingrūt ꝛ pſuaſū habent: qm̄ bona
ſūt q̄ videť. Iterū āt nec his debet ignoſci.
Si. n. tantū potuerūt ſcire: vt poſſent eſtima
re ſeculū: quō hui⁹ dn̄z nō facil⁹ iuenerūt
Infelices āt ſūt. ꝛ iter mortuos ſpes illoꝝ ē
q appellauerūt deos opa manuuz hoīum:
auꝝ ꝛ argētū artis iuentionē ꝛ ſimilitudies
aialiū: aut lapidē inutilē opus manus anti-
C que. Aut ſi qs artifex faber de ſilua lignuz
Eſa. 44. b. rectū ſecuerit. ꝛ hui⁹ docte eradat oēm corti
cē ꝛ arte ſua vſus diligēter fabricet vas in-
utile i ꝯuerſatōnē vite: reliqis āt ei⁹ opiſ ad
pparationē eſce abutať. ꝛ reliquum hoꝝ qd
ad nulloſ vſus facit. lignū curuū ꝛ verticib⁹
plenū ſculpat diligēter p vacuitatē ſuā. ꝛ p
ſciaz ſue artis figuret illud. ꝛ aſſimilet illud
D imagini hoīs aut alicui ex aialib⁹ illd ꝯpa
ret perliniēs rubrica ꝛ rubricādū faciens fu
co colore illi⁹ ꝛ oēz maculā q̄ i illo ē p liniēť
ꝛ faciat ei dignā hītationē. ꝛ i pariete ponēs
illud. ꝛ cōfirmās ferro ne forte cadat pſpici
ens illi ſciēs quoniā nō poteſt adiuuare ſe.
Imago. n. ē: ꝛ op⁹ ē illi adiutoriū. Et de ſub-
ſtātia ſua. ꝛ de filijs ſuis. ꝛ de nuptijs. votū
faciēs ingrit. Nō erubeſcit loq cū illo q ſine
aia ē. ꝛ p ſanitate qdē ifirmū deprecať. ꝛ p
vita rogat mortuū. ꝛ in adiutoriū iutilē iuo
cat. ꝛ p itinere petit ab eo q ambulare non
pōt. ꝛ de acqrēdo ꝛ de opando ꝛ de oīuz reꝝ
euētu petit ab eo qui in oībus eſt inutilis.

¶ C. S. De bn̄dictione crucis xp̄i. de male-
dictōe idolatrie ꝛ idoli deteſtatoꝛ. de crudeli
tate ſacrificioꝝ: ꝛ vniuerſalitate vicioꝝ ſeqn
tiū idolatriam. XIIII.

A ITerꝝ alius nauigare cogitās ꝛ per fe-
ros fluct⁹ iter facere icipiēs: ligno por
tante ſe: fragilius lignū iuocat. Illud. n. cu-
piditas acquirendi excogitauit. ꝛ artifex ſa-
Exo4. c. pia fabricauit ſua. Tua aūt pater puidētia
ab initio cūcta gubernat: qm̄ dediſti i mari
viā ꝛ iter fluctus ſemitā firmiſſimā: oñdenſ
qm̄ potēs es ex oībus ſanare: etiā ſi ſine ra-
te aliqs adeat mare. Sed vt nō eēnt vacua
ſapie tue opa: pp hoc ēt ꝛ exiguo ligno cre-
dūt hoīes aīas ſuas ꝛ tranſeūtes mare p ra
tē liberati ſūt. Sed ꝛ ab initio cū pirēt ſup-
bi gigātes: ſpes orbis. terraꝝ ad ratē ꝯfugi-
ens remiſit ſeculo ſemē natiuitatis q̄ manu
tua erat gubernata. Bn̄dictū eſt. n. lignū: p
qd fit iuſticia. p man⁹ āt qd fit idolū maledi
ctū ē ꝛ ipſū ꝛ q fecit illud: qꝛ ille qdē opat⁹ B
eſt: illud āt cū eēt fragile de⁹ cognominat⁹
eſt. Siľr āt odio ſūt deo ipius ꝛ ipietas eius
Et. n. qd factū eſt: cū illo q fecit tormenta pa
tieť. Propter hoc ꝛ in idolis nationū non
erit reſpectus qm̄ creature dei i odiuz facte
ſūt ꝛ in tētationē aīe hoīuz ꝛ in muſcipulā
pedib⁹ iſipientiū. Initiū. n. fornicationis eſt
exqſitio idoloꝝ. ꝛ adinuētio illoꝝ corruptio
vite eſt. Neqꝫ eni erat ab initio: neqꝫ erunt
in ppetuo. Supuacuitas. n. hoīuz hec adin
uenit i orbē terraꝝ. ꝛ iō breuis illoꝝ finis eſt
inuēt⁹. Acerbo. n. luctu doleť pr̄ rapti cito ſi
bi filij fecit imaginē. ꝛ illū q tūc q̄ſi hō mor-
tuus fuerat: nūc tāq̄ȝ deū colere cepit ꝛ ꝯſti
tuit inter ſeruos ſuos ſacra ꝛ ſacrificia. De
ide iteruenīēte tpe. ꝯualeſcēte antiq̄ ꝯſuetu
dine. hic error tāq̄ȝ lex cuſtodit⁹ eſt ꝛ tyran
noꝝ iperio colebāť figmēta. Et hos q̄s i pa C
lā hoīeſ honoraꝝ nō poterāt. pp̄ter hoc q̄ lō
ge eēnt: a lōginq̄ figura eoꝝ allata euidētez
imaginē regis. quem honorare volebāt fe-
cerūt: vt illū q aberat tanq̄ȝ pſentez colerēt
ſua ſollicitudīe. Prouexit āt ad hoꝝ cultu-
rā ꝛ hos q ignorabāt. artificis eximia diligē
tia. Ille. n. volens plus placere illi q ſe aſſū-
pſit. elaborauit arte ſua vt ſilitudinē in meli
us figuraret. Multitudo āt hoīuz abducta
per ſpēm opis: eū q ante tp̄s tāq̄ȝ hō hono-
ratus fuerat. nūc deū eſtimauerūt. Et h̄ fuit
vite humāe deceptio: qm̄ aut affectui aut re
gib⁹ deſeruientes hoīes incōmunicabile no
men lapidib⁹ ꝛ lignis ipoſuerūt. Et nō ſuffi-
cerat erraſſe eos circa dei ſciaz. ſed i magno
viuentes inſcie bello tot ꝛ tam magna ma- D
la pacem appellant. Aut eniz filios ſuos ſa
crificantes. aut obſcura ſacrificia facientes
aut inſanie plenas vigilias habentes neqꝫ
vitam neqꝫ nuptias mundas iaꝫ cuſtodiūt
ſed ꝛ alius alium p iuidiā occidit. aut adul-
terās ꝯtriſtat. ꝛ oīa ꝯmixta ſūt: ſanguis ho-
micidiū furtum ꝛ fictio corruptio ꝛ infideli-
tas turbatio ꝛ piuriū: tumultus: bonoꝝ dei
immemoratio. aiaꝝ inqnatio. natiuitatis i-
mutatio: nuptiaꝝ incōſtātiā. īordinatio me
chie ꝛ ipudicitie. Infandorum eni idolorꝫ

cultura omnis mali cauſa ē ⁊ initiuꝫ ⁊ finis
Aut enim dum letantur inſaniunt: aut certe
vaticinantur falſa aut viuunt iniuſte. aut ꝑ
iurant cito. Duꝫ. n. ꝯfidunt in idolis q̄ ſunt
ſine anima male iurantes noceri ſe non ſpe
rant. Utraqꝫ ergo illis euenient digne. qm̄
male ſenſerunt de deo attendentes idolis. ⁊
iurauerunt iniuſte in idolo contemnentes
iuſticiam. Non enim iurantium eſt virtus
ſed peccantium pena ꝑambulat ſemper in
iuſtorum preuaricationem.

¶C.S. Uox fideliū q laudāt dei miāꝫ. cu
ius grā nō ſeruiūt idolis: de ſubſannatiōe
idolatrie ⁊ ei⁹ deteſtatione. XV.

A Tu aūt deus noſter ſuauis ⁊ ver⁹ es:
patiens ⁊ in miſericordia diſponens
oia. Etenim ſi peccauerimus tui ſumus ſcie
tes magnitudinē tuā. ⁊ ſi non peccauerim⁹
ſcimus quoniā apud te ſum⁹ ꝯputati. Noſ
ſe. n. te ꝯſumata iuſticia eſt. ⁊ ſcire iuſticiam
⁊ virtutem tuā radix ē imortalitatis. nō eni
in errorē induxit nos hoīum male artis ex
cogitatio nec vmbra picture. labor ſine fru
ctu effugies ſculpta per varios colores cui⁹
aſpectus dat inſenſato concupiſcentiam: ⁊
diliget mortue imaginis effigiē ſine anima
Malorum amatores digni ſunt morte qui
B ſpeꝫ habent in talibus ⁊ qui faciunt illos: ⁊
ſupra.i.a. qui diligunt ⁊ qui colunt. Sed ⁊ figul⁹ mol
lē terrā premēſ laborioſe fingit ad vſus nr̄os
Ro.9.c. vnumquodqꝫ vas. ⁊ de eodem luto fingit q̄
munda ſūt in vſum vaſa ⁊ ſimiliter que his
ſunt ꝯtraria. Horum aūt vaſoꝝ qs ſit vſus
iudex eſt figulus ⁊ cum labore vano deum
fingit de eodē luto ille q paulo ante de ter
ra factus fuerat. ⁊ poſt puſillū reducit ſe vn
de acceptus ē: repetitus aīe debitū quā ha
bebat. Sꝫ cura ē illi nō qa laboraturus ē. nec
qm̄ breuis illi vita ē ſed ꝯcertat aurificib⁹
⁊ argētarijs: ſꝫ ⁊ erarios imitat̃. ⁊ gliā ꝑfert
C qm̄ res ſuꝑuacuas fingit. Cinis eſt eni cor
eius. ⁊ terra ſuperuacua ſpes illius. ⁊ luto
villior vita eius qm̄ ignorauit qui ſe finxit
⁊ q inſpirauit illi aīaꝫ que oꝑatur. ⁊ qui iſuf
flauit ei ſpūꝫ vitalem. Sed ⁊ eſtimauerunt
luſum eē vitam nr̄aꝫ. ⁊ ꝯuerſationē vite cō
poſitā ad lucrū. ⁊ oportere vndecūqꝫ etiam
ex malo acquirere. Hic. n. ſcit ſe ſuꝑ oēs de
linq̄re. q ex terre materia fragilia vaſa ⁊ ſcu
ptilia fingit. Omnes. n. inſipientes ⁊ infeli
D ces ſupra modum aīe ſue ſuꝑbi ſūt inimici

populi tui. ⁊ imꝑantes illi qm̄ oia idola na
tionū deos eſtimauerūt. qbus neqꝫ oculoꝝ Pſ̄.ııꝫ.
viſus ē ad videndū. neqꝫ nares ad ꝑcipien Pſ̄.134.
dū ſpūm neqꝫ aures ad audiēdū. neqꝫ digi
ti manuū ad tractandū. ſed ⁊ pedes eoꝝ pi
gri ad ambulādū. Hō. n. fecit illos. ⁊ q ſpūꝫ
mutatus eſt: is finxit illos. Nemo. n. ſibi ſi
milem hō poterit deū fingere. Cū. n. ſit mor
talis mortuum fingit manibus iniqs. Me
lior. n. ē ipſe his quos colit. qa ipſe qdē vi
xit cū eēt mortalis. illi aūt nūqꝫ. Sꝫ ⁊ aīalia
miſerrima colunt. Inſenſata. n. ꝯparata his
illis ſunt deteriora. Sꝫ nec aſpectu aliquis
ex his aīalibus bona pōt cōſpicere. Effuge
rūt aūt dei laudem ⁊ benedictionē eius.

¶C.S. De iuſticia dei q iudicat ipios: ⁊ ꝓ
pitiat̃ iuſtis: alternatim ꝓſequit̃. de igno
rāte: i aqs niue ⁊ glacie ſuſtinēte vim ignis
⁊ de donatione manne. XVI.

Propter hec ⁊ his ſimilia paſſi ſunt di A
gne tormenta. ⁊ per multitudineꝫ be
ſtiarum exterminati ſunt. Pro quibus tor
mētis bene diſpoſuiſti populum tuum: qui
bus dediſti concupiſcentia delectamenti ſui
nouū ſaporē eſcaꝫ parās eis ortigōetrā. vt
illi qdē ꝯcupiſcētes eſcā ꝓpter ea q illis oſ
ſa miſſa ſunt etiam a neceſſaria cōcupiſcen
tia auerterentur. Hi autem in breui inopes
facti nouaꝫ guſtauerūt eſcā. Oportebat eni
illis ſine excuſatione qdē ſuꝑuenire interituꝫ
exercentibus tyrānidem his āt tm̄ oſtēdere
quemadmodū inimici eoruꝫ exterminabāt̃
Eteni cū illis ſuꝑuenit ſeua beſtiarum ira:
morſibus ꝑuerſorū colubroꝝ exterminabā Nu.21.b.
tur. Sed nō ꝑpetuū tua ira ꝑmanſit. ſed ad
correptioneꝫ in breui turbati ſunt: ſignum
habētes ſalutis ad ꝯmemorationē manda
ti legis tue. Qui. n. cōuerſus ē nō ꝑ hoc qđ
videbat ſanabat̃. ſꝫ ꝑ te oiuꝫ ſaluatorē. In B
hoc aūt oſ̄diſti inimicis tuiſ. quia tu es qui
liberas ab omni malo. Illos. n. locuſtarū ⁊
muſcarum occiderūt morſus. ⁊ nō ē inuēta Exo.8.f.
ſanitas aīe illoꝝ. quia digni erant ab huiuſ
modi exterminari. Filios autem tuos nec dra
conum nec venenatorum vicerunt dentes.
Miſericordia. n. tua adueniens ſanabat il
los. In memoria. n. ſermonum tuoruꝫ exter
minabantur ⁊ velociter ſanabātur ne i altā
incidentes obliuioneꝫ non poſſe tuo vti ad
iutorio. Etenim neqꝫ herba neqꝫ malagma
ſanauit eos: ſed tuus dn̄e ſermo q ſanat oia

i. Regū.2.a. Tobie.13.a. Tu es dñe qui vite ⁊ mortis habes ptātem ⁊ deducis. vſq3 ad portas mortis ⁊ reducis. Hō āt occidit quidem p malitiā aīa3 ſua3 ⁊ cum exierit ſpūs nō reuerteť nec reuocabit aīa3 q̄ recepta ē. ſ3 tuā manu3 effugeř impoſſibile eſt. C Negantes.n. noſſe te ipij p fortitudine3 brachij tui flagellati ſūt nouis aqs ⁊ Exo.9.d grādinib⁹ ⁊ pluuijs pſecutōe3 paſſi. ⁊ p ignē conſūmati. qđ.n. mirabile erat: in aq̄ q̄ oīa extiguit plus ignis valebat. vindex eſt.n. oībus iuſtoꝝ. q̄dā.n. tpe māſuetabať ignis: ne ꝯburerentur que ad ipſos miſſa erāt aīalia: ſ3 vt ipſi vidētes ſcirēt qm̄ dei iudicio patiuntur perſecutionem. Et quodā tpe: i aq̄ ſupra virtute3 ignis exardebat vndiq3: vt iniquā terre natione exterminaret. Exo.17.d. Job.16.d. Ps.77. Pro qb⁹ āgelorum eſca nutriſti populū tuū. ⁊ paratum panem de celo pſtitiſti illis ſine labore. oē delectamentu3 in ſe hñtē. ⁊ oīs ſaporis ſuauitatē. Subſtātiā.n. tuā ⁊ dulcedinē tuā quā i filios habes oñdebas: ⁊ deſeruiens vniuſcuiuſq3 volūtati. ad qđ qſq3 volebat: conuertebatur. Nix aūt ⁊ glacies ſuſtinebāt vt ignis ⁊ non tabeſcebāt: vt ſcirēt qm̄ fruct⁹ inimicorū exterminabat ignis ardens in grādine: ⁊ pluuia coruſcās. D Hoc āt iterū: vt nutrirētur iuſti: ignis etia3 ſue virtutis oblitus eſt. Creatura.n. tibi factori deſeruiēs exardeſcit in tormentum aduerſus iniuſtos ⁊ lenior fit ad benefaciēdū p his q in te ꝯfidūt. Propter hoc ⁊ tunc oīa trāſfigurata oīu3 nutrici gratie tue deſeruiebāt. ad volūtatē eoꝝ q a te deſiderati ſunt: vt ſcirent filij tui q̄s dilexiſti dñe: qm̄ nō natiuitatis fructus paſcūt hoies: ſed ſermo tu⁹ hos q in te crediderit cōſeruat. Quod.n. ab igne nō poterat exterminari ſtatim ab exiguo radio ſolis calefactū tabeſcebat: vt notū oībus eēt: qm̄ oportet pueniře ſolē ad benedictionē tuā: ⁊ ad ortum lucis te adorare. Ingrati.n. ſpes tanq̄3 hybernalis glaties tabeſcet: diſperiet tāq̄3 hybernalis glaties tabeſcet: ⁊ diſperiet tanquā aqua ſuperuacua.

¶C.S. De magnitudine iudicoꝝ dei: q penis mirabilib⁹ affligebat ipſos. XVIII

A Magna ſunt.n. iudicia tua dñe: ⁊ inenarrabilia verba tua: pp hoc indiſciplinate aie errauerunt. Dū.n. pſuaſum Exo.10.f. habent iniqui poſſe dñari natōi ſcē: vinculis tenebrarum ⁊ longe noctis ꝯpediti icluſi ſub tectis. fugitiui: ꝑpetue ꝓuidētie iacuerunt: ⁊ dū putāt ſe latere i obſcuris pccis tenebroſo obliuionis velamēto diſpſi ſūt: pauētes horrēde: ⁊ cū ammiratōe nimia ꝑturbati. Neq3.n. ꝯtinebat illos ſpelunca ſine timore cuſtodiebat: qm̄ ſonit⁹ deſcēdēs ꝑturbabat illos: ⁊ pſone triſtes illis apparentes pauorē illis pſtabāt. B Et ignis qdē nulla vis poterat illis lumē pbere: nec ſideꝝ lipide flāme illuminare poterāt illā noctē horrēdam apparebat āt illis ſubitaneus ignis: timoř plenus ⁊ timore pcuſſi illi⁹ q nō videbať faciei eſtimabāt deteriora eē q̄ videbāť: ⁊ magice artis appoſiti erant deriſus: ⁊ ſapie gloria correptio cum ꝯtumelia. Illi.n. q ꝓmittebant timores: ⁊ ꝑturbationes expelleř ſe ab aīa languente: hi cū deriſu pleni timore lāguebāt. Nā ⁊ ſi nihil eos ex mōſtris ꝑturbabat: trāſitu aīaliū ⁊ ſerpētiū ſibilatiōe cōmoti: tremebūdi periebāt. ⁊ aerē quē nulla rōe qs effugere poſſet: negātes ſe videř. C Frequēter.n. ꝓoccupāt peſſima: redarguēte cōſcientia. Cū ſit.n. timida neqtia: data ē i oīum ꝯdēnatōem. Sp.n. pſumit ſeua: ꝑturbata ꝯſcia. Nihil.n. eſt timor niſi pſumptionis adiutoriū proditio cogitatōis auxilioꝝ. Et dū ab intro minor eſt expectatio: maiorem putat potētiā ei⁹ cāe de qua tormentū pſtat. Illi āt qui i potētē venere noctē: ⁊ ab ifimis ⁊ ab altiſſimis ſupuenientē: eūdem ſōnum dormientes aliqñ mōſtroꝝ exagitabanť timore: aliqñ aīe deficiebāt traductione. Subitaneus.n. illis ⁊ inſpat⁹ timor ſuperuenerat. Deinde ſi quiſq̄3 ex illis decidiſſet: cuſtodiebatur in carcere ſine ferro recluſuſ. Si.n. D ruſticus qs erat: aut paſtor: aut agri laborū opari⁹ poccupatus eſſet: ieffugibilē ſuſtinebat neceſſitatē. Una eni cathena tenebrarū omnes erāt colligati. Siue ſpūs ſibilās: aut iter ſpiſſos arboꝝ ramos auiū ſonus ſuauiſ aut vis aq̄ decurrētis nimiū aut ſon⁹ valid⁹ precipitaꝝ petraꝝ aut ludētiū aīaliū curſus inuiſus. aut mugientiū valida beſtiaꝝ vox aut reſonās de altiſſimis mōtib⁹ echo: deficiētes faciebat illos p timore. Oīs.n. orbis terraꝝ lipido illuminabatur lumine ⁊ nō ipedītis opibus ꝯtinebať. Solis āt illis ſuppoſita erat grauis nox: imago tenebrarum que ſupuentura illis erat. Ipſi ergo ſibi erāt grauiores tenebre.

❡C.S. De luce iſrlitaꝝ in egypto. figurā-
tē lucē ſanctoꝝ ī mūdo. de pſecutiōe afflictio
nis impiorum. de nocte qua pcuſſit domi
nus primogenita. de aduentu chriſti. de pec
cato ppli iſrael ī deſerto. de aaron quō ſtetit
iter viuos ⁊ mortuos cū turribulo. XVIII.

A S Anctis aūt tuis maxima erat lux. ⁊
Exo.10.f. horum qdē vocē inimici audiebāt:
ſed figurā nō videbant. Et qa non ⁊ ipſi ea
dē paſſi erant. magnificabāt te. ⁊ q ante leſi
erant. qa non ledebant̄. grās agebāt tibi. ⁊
vt eēt dfia: te deū petebāt. Propt̄ qđ ignis
ardentē columnā ducē habuerūt ignote vie
⁊ ſolē ſine leſura boni hoſpitij preſtitiſti. Di
gni quidē illi carere luce ⁊ pati carcerē tene
braꝝ q iclufos cuſtodiebāt filios tuos. p qꝰ
Exo.1.c. incipiebat incorruptū legis lumē ſeculo da
Exo.2.b. ri. Cū cogitarēt iuſtoꝝ occider̄ īfantes. ⁊ vno
B expoſito filio ſed liberato in traductionē il
Exo.14.f. lorū multitudinē filioꝝ abſtuliſti ⁊ pariter
illos pdidiſti in aq̄ valida. Illa.n. nox ante
cognita ē a prībus nr̄is: vt vere ſciētes qbꝰ
iuramentis crediderūt: aīeq̄ores eſſent. Su
ſcepta ē āt a populo tuo ſanitas qdē iuſtoꝝ
iniuſtorum āt exterminatio. Sicut.n. leſiſti
aduerſarios nr̄os. ſic ⁊ nos ꝓuocās magni-
ficaſti. Abſconſe.n. ſacrificabant iuſti pueri
bonorum ⁊ iuſticie legē in ꝯcordiā diſpoſue
rūt. ſiliter bona ⁊ mala percepturos iuſtos:
prī omniū decantātes laudes. Reſonabat
āt icōueiēs inimicoꝝ vox. ⁊ flebilis audiebat̄
Exo.12.e. plāctus ploratoꝝ iſantiū. Sili āt pena ſuus
cū dn̄o afflictus ē. ⁊ pplāris hō regi ſilia paſ
ſus. Siliter ergo oēs vno noīe mortis. mor-
tuos hēbāt inumerabiles. Nec.n. ad ſepeliē
dum viui ſuffciebāt: qm̄ vno momento que
C erat pclarior natio illoꝝ exterminata ē. De
oībus.n. nō credētes ꝓpter bn̄ficia: tūc cū p
mū fuit exterminiū pmogenitoꝝ ſpopōder̄
populū dei ſe eē. Cū.n. qetū ſilētiū ꝯtineret
oīa ⁊ nox in ſuo curſu medium iter haberet
omnipotēs ſermo tuꝰ dn̄e exiliens de celo a
regalibus ſedibꝰ durꝰ debellator in mediā
exterminij terrā ꝓſiluit: gladius acutus inſi
mulatū imperiū tuū portās: ⁊ ſtās repleuit
oīa morte: ⁊ vſqꝫ ad celū attingebat ſtās in
terra. Tūc ꝯtinuo viſus ſōnioꝝ maloꝝ turba
uer̄t illos. ⁊ timores ſupuener̄t iſpati. Et aliꝰ
alibi ꝓiectꝰ ſemiuiuꝰ ꝓpter quā moriebat̄
eā demōſtrabat mortis. Viſiones.n. q̄ illos
turbauerūt hec pmonebāt. ne iſcij q̄re mala
patiebantur perirēt. Tetigit aūt tunc ⁊ iu-
ſtos tētatio mortis. ⁊ commotio in heremo
facta ē multitudinis. ſed nō diu pmanſit ira B
tua. Properans.n. hō ſine q̄rela depcari p Nu.16.g.
pplis ꝓferens ſeruitutis ſue ſcutū orōnē. ⁊
p incēſum depcationē allegans reſtitit ire ⁊
finē impoſuit neceſſitati: oñdens qm̄ tuus eſt
famulus. Uicit aūt turbas nō in virtute cor
poris nec armatura potentie: ſed verbo illū
q ſe vexabat ſubiecit iuramenta parentū ⁊
teſtamētum cōmemorās. Cum.n. iā aceruā
tim cecidiſſent ſup alterutrū mortui: interſti
tit ⁊ amputauit impetū ⁊ diuiſit illam q̄ ad
viuos ducebat viam. In veſte eni poderis Exo.28.b.
quā habebat: totus erat orbis terraꝝ ⁊ pa-
rentū magnalia in q̄tuor ordinibus lapidū
erant ſculpta. ⁊ magnificētia tua i diadema
te capitis illius ſcripta erat: hiſ āt ceſſit qui
exterminabat. ⁊ hec extimuit. Erat enim ſo-
la tentatio ire ſufficiens.

❡C.S. De interitu egyptiorū cū gaudio
hebreoꝝ. de ortigometra donata ad deſide-
riū ppli. q elemēta mūdi nō tm̄ diuitie ſed
hūane ſeruiunt voluntati. XIX

I Mpijs aūt vſqꝫ in nouiſſimum ſine A
miſericordia ira ſuperuenit. Preſcie-
bat.n. ⁊ futura illorum: qm̄ cū ipſi permiſiſ-
ſent vt ſe educerent. ⁊ cū magna ſolicitudi
ne premiſiſſent illos. pſeq̄bāt illos pēitētie
actus. Adhuc.n. inter manꝰ hn̄tes luctū: ⁊ ad
plorantes ad monumēta mortuoꝝ. aliam ſi
bi aſſūpſer̄t cogitationē inſciētie ⁊ q̄s regnā
tes ꝓiecerāt: hos tanqꝫ fugitiuos pſeq̄bāt̄
Ducebat.n. illos ad hūc finē digna neceſſi-
tas ⁊ hoꝝ q̄ acciderāt ꝯmemoratiōnē āmit-
tebāt: vt q̄ deerāt tormētis repleret punitio
⁊ pplꝰ qdē tuꝰ mirabiliter trāſiret illi autē
nouam mortē iuenirēt. Oīs.n. creatura ad B
ſuū genus ab initio refigurabat̄ deſuiēs tu
is pceptis: vt pueri tui cuſtodirent̄ illeſi. Nā
nubes caſtra eoꝝ obūbrabat. ⁊ ex aqua que
añ erat. terra arida apparuit. ⁊ in mari rubro
via ſine impedimēto. ⁊ cāpꝰ germinās de p
fundo nimio p quē oīs natō trāſiuit: q̄ tege
bat̄ tua manu videntes tua mirabilia ⁊ mō
ſtra. tanqꝫ.n. eq depauerūt eſcam ⁊ tāqꝫ agni
exultauerūt magnificantes te dn̄e q libera-
ſti illos. Memores.n. erant adhuc eorum q̄
in incolatu illorū facta fuerāt quemadmo
dum ꝓ natiōe aīaliū eduxit terra muſcas. ⁊
p piſcibus eructauit fluuiꝰ multitudinē ra-

C nu. x. Nouiſſime aūt viderāt nouā creaturā auiū: cū abducti ꝯcupia poſtulauerūt eſcas epulatōis. In allocutione. n. deſiderij aſcendit illis de mari ortigometra. ⁊ vexationes peccōribus ſupuenerunt nō ſine illis q̄ ante facta erāt argumētis p vi fluminū. Iuſte. n. patiebāt ſm ſuas neqtias. Eteni deteſtabiliorē inhoſpitalitatē īſtituerūt. Alij qdē ignotos nō recipiebāt aduenas: alij aūt bonos hoſpites i ſeruitutē redigebāt. Et nō ſolū h: ſꝫ ⁊ alius qdē reſpectus illoꝝ erat qm̄ inuiti recipiebāt extraneos.

Gen. 19. c. Qui āt cū leticia receperūt hos q eiſdē vſi erāt iſtitutis: ſeuiſſimis afflixerūt dolorib⁹. Percuſſi ſūt aūt cecitate: ſicut illi i forib⁹ iuſti: cū ſubitaneis

D cooperti eēnt tenebris. Unuſqſqꝫ tranſitū oſtij ſui qrebat. In ſe. n. elemēta dū ꝯuertūt: ſic i organo qlitas ſonus imutat ⁊ oia ſuū ſonū cuſtodiūt. Uñ eſtimari ex ipſo viſu certo

Exo. 9. c. pōt. Agreſtia. n. i aqtica ꝯuertebāt ⁊ q̄cūqꝫ erāt natātia trāſibāt. Ignis in aq̄ valebat ſupra ſuā virtutē: ⁊ aq̄ extinguentis nature obliuiſcebat. Flāme ecōtrario corruptibilium aialiū nō vexauerūt carnes coābulātiū nec diſſoluebāt illā q̄ facile diſſoluebat ſicut glacies bonā eſcā. In oib⁹. n. magnificaſti populū tuum dñe: ⁊ honoraſti: ⁊ nō deſpexiſti i oi tēpore ⁊ i oi loco aſſiſtens eis.

C Explicit liber Sapiētie.

C Incipit prologus libri Jeſu filij ſidrach qui eccleſiaſticus appellatur.

MUltorū nobis ⁊ magnoꝝ p legē ⁊ prophetas aliosqꝫ q ſecuti ſunt illos: ſapia demonſtrata eſt i quibus oportet laudare iſrael: doctrine ⁊ ſapie cā: qr nō ſolum ipſos loquētes neceſſe ē eſſe peritos: ſed ēt extraneos poſſe ⁊ diſcētes ⁊ ſcribētes doctiſſimos fieri. Auus me⁹ ieſus poſtq̄ ſe dedit ad diligētiā lectionis legis ⁊ ꝓphetaꝝ ⁊ alioruꝫ libroꝝ q nobis a parētibus nr̄is traditi ſūt: voluit ⁊ ipſe ſcribere aliquid horū q̄ ad doctrinā ⁊ ſapientiam pertinēt: vt deſiderantes diſcere ⁊ illorum periti fieri magis magiſqꝫ attēdant aio: ⁊ ꝯfirmēt ad legitimā vitā. Hortor itaqꝫ venire vos cū beniuolētia ⁊ attētiore ſtudio lectionē facere ⁊ veniā habere in illis in quibus videmur ſequentes imaginem ſapientie: ⁊ deficere in verboruꝫ compoſitione. Nam deficient verba hebraica quando fuerint tranſlata ad alteram linguam. Non autem ſolum hec: ſed ⁊ ipſa lex ⁊ prophete: ceteraqꝫ aliorum librorum nō paruam habent dr̄iam qñ inter ſe dicūtur. Nā in octauo ⁊ triceſimo anno temporibus Ptolemei euergetis regis poſtq̄ꝫ perueni in egyptum: ⁊ cū multū tp̄is ibi fuiſſem inueni ibi libros relictos non parue neqꝫ contemnende doctrine. Itaqꝫ bonū ⁊ neceſſarium putaui: ⁊ ipſe aliquam addere diligentiam ⁊ laborē interpretandi libꝝ iſtum ⁊ multa vigilia attuli doctrinaꝫ in ſpatio tp̄is ad illa q̄ ad finē ducūt libꝝ iſtum dare: ⁊ illis q volunt aium intēdere: ⁊ diſcere quemadmodū oporteat inſtituere mores q ſm legē dñi ꝓpoſuerint vitam agere.

C Explicit prologus.

C Incipit liber eccleſiaſticus.

C C. S. De trina ſapia dei ⁊ origine eiuſdē de incarnatione verbi dei. de laude timoris dñi ⁊ ꝙ iuſticia gradus ē ad ſapiam. I

OMnis ſapia a dño deo ⁊ cuꝫ illo fuit ſēper ⁊ eſt añ euū. a
Arenā maris ⁊ pluuie guttas ⁊ dies ſeculi qs dinumerauit. Altitudineꝫ celi ⁊ altitudinem terre ⁊ profūdū abyſ-

ſi quis dimenſus eſt. Sapientiam dei prece
dentem oia quis inueſtigauit. Prior oium
creata é ſapia: ⁊ itellectus prudētie ab euo.
Fons ſapie verbū dei i excelſis: ⁊ igreſſus il-
lius mādata eterna. Radix ſapie cui reue-
lata é ⁊ aſtutias illi⁹ qs agnouit. diſciplina
ſapie cui reuelata é ⁊ manifeſtata ⁊ multipli
catioé igreſſus illi⁹ qs itellexit. Unus é al
tiſſim⁹ creator oium oipotés: ⁊ rex potés ⁊
metuédus nimis: ſedés ſup thronū illius:
B ⁊ dominás deus. Ipſe creauit illá in ſpū ſan
cto: ⁊ vidit ⁊ dinumerauit ⁊ menſus é. Et ef-
fudit illam ſuper oia opera ſua: ⁊ ſuper om-
nem carnem: ſm datum ſuum ⁊ prebet illa3
diligentibus ſe. Timor dñi glia ⁊ gloriatio ⁊
letitia ⁊ corona exultatiōis. Timor dñi dele
ctabit cor: ⁊ dabit letitiam ⁊ gaudium in lō
gitudinem dierum. Timenti dñm bene erit
in extremis: ⁊ i die defunctionis ſue benedi
cet. Dilectio dei honorabilis ſapia: qbus át
apparuerit i viſu: diligūt eá i viſiōe: ⁊ i agni
Ps.cx. tione magnalium ſuorum. Initium ſapie ti-
Pro.i.a. mor dñi: ⁊ cum fidelibus i vulua concreat⁹
i.9.b. eſt: ⁊ cum electis feminis gradit. ⁊ cum iu
ſtis ⁊ fidelibus agnoſcitur. Timor dñi ſcie re
ligioſitas. Religioſitas cuſtodiet ⁊ iuſtifica
bit cor: iocunditatem atq3 gaudium dabit.
C Timenti deum bene erit: ⁊ i diebus conſola
tionis illius benedicetur. Plenitudo ſapie
timere deum: ⁊ plenitudo a fructibus illius
Omnem domum illius iplebit a generatio
nib⁹: ⁊ receptacula a theſauris illius. Coro-
na ſapie timor dñi: replés pacé ⁊ ſalutis fru
ctum: ⁊ vidit ⁊ dinumerauit ea3. Utraq3 au
ſunt dona dei. Sciam ⁊ intellectum pruden
tie: ſapia cópartietur: ⁊ gloriam tenentiū ſe
exaltat. Radix ſapie eſt timere deum: ⁊ ra
mi illius longeui. In theſauris ſapie itelle-
ctus ⁊ ſcie religioſitas: execratio autem pec
catoribus ſapia. Timor dñi expellit pctm̄.
nam q ſine timore é: non poterit iuſtificari: ira
cúdia eni aioſitatis illius ſubuerſio illius é.
Uſq3 in tempus ſuſtinebit patiés ⁊ poſtea
redditio iocūditatis. Bon⁹ ſenſus vſq3 i té
D pus abſcōdet verba illius: ⁊ labia multorū
enarrabunt ſenſum illius. In theſauris ſa
piétie ſignificatio diſcipline execratio auté
peccatori cultura dei. Fili concupiſcens ſa-
pientiá cōſerua iuſticiá: ⁊ deus pbebit illam
tibi. Sapia.n. ⁊ diſciplina timor dñi ⁊ qđ bñ
placitū eſt illi: fides: ⁊ manſuetudo ⁊ adim-
plebit theſauros illi⁹. Nō ſis icredulus tio
ri dei: ⁊ ne acceſſeris ad illum duplici corde.
Ne fueris hypocrita in conſpectu hoiu3 ⁊
nō ſcádalizeris in labijs tuis. Attéde i illis
ne forte cadas ⁊ adducas aie tue ihonoratō
né ⁊ reuelet deus abſconſa tua ⁊ i medio ſy-
nagoge elidat te. qm̄ acceſſiſti maligne ad
dñm ⁊ cor tuū plenū é dolo ⁊ fallacia.
¶C. S. Accédété ad ſuituté dei excitat ad
iuſticiá ⁊ amorem. ad humilitaté. intellectū
⁊ patiētiá timētes deum excitat ad credédū:
ſperádū ⁊ diligédū. q dñs ſpantes i ſe non
ↄfundit nō dereliqt nō deſpicit. De duplici
corde. de diſſolutis corde: de impatiéti. de ti-
mentibus deū. ⁊ agētibus penitentiá. II
FIli accedens ad ſeruitutem dei ſta in A
iuſticia ⁊ in timore prepara animā3
tuam ⁊ ad tentationem. Deprime cor tuum
⁊ ſuſtine ⁊ inclina aurem tua3. ⁊ ſuſcipe ver
ba intellectus ⁊ ne feſtines in tempus ob-
ductionis. Suſtine ſuſtentationes dei con-
iungere deo: ⁊ ſuſtine: vt creſcat i nouiſſimo
vita tua. Omne quod tibi applicitum fue-
rit accipe: ⁊ in dolore ſuſtine. ⁊ in humilita-
te tua patientiam habe. quoniam in igne ꝓ
batur aurum ⁊ argentum. homines vero re
ceptibiles i camino hūiliatiōis. Crede deo B
⁊ recuperabit te. ⁊ dirige viá tuá ⁊ ſpera in
illū. Serua timoré illius: ⁊ in illo veteraſce
Metuentes dñm ſuſtinete miſericordiá ei⁹
⁊ non deflectatis ab illo ne cadatis. Qui ti-
tis dñm credite illi: ⁊ non euacuabitur mer
ces veſtra. Qui timetis dñm ſpate in illum
⁊ in oblectationem veniet vobis miſericor-
dia. Qui timetis dñm diligite illum. ⁊ illu-
minabūtur corda veſtra. Reſpicite filij na-
tiones hominum. ⁊ ſcitote qr nullus ſpera- C
uit in domino ⁊ confuſus eſt. Quis.n.pmá-
ſit in mandatis eius: ⁊ derelictus eſt. Aut
qs inuocauit eū: ⁊ deſpexit illu3 Qm̄ pi⁹ ⁊
miſericors eſt deus ⁊ remittit in die tribula
tionis peccata: ⁊ protector eſt omnib⁹ exqui
rentib⁹ ſe in veritate. Ve duplici corde ⁊ la
bijs ſceleſtis ⁊ manibus malefaciētibus ⁊
peccatori terrá ingredieti duabus vijs. Ve
diſſolutis corde: qui nō credunt deo: ⁊ iō nō
ꝓtegentur ab eo. Ve his qui perdiderūt ſu
ſtinentiam: ⁊ qui dereliquerunt vias rectas
⁊ diuerterūt in vias prauas. Et quid faciēt
cum inſpicere ceperit dñs. Qui timent dñ3 D
non erunt incredibiles verbo illius: ⁊ q dili

gāt illū conſeruabunt verbū illius. Qui ti-
ment dñm inquirēt que beneplacita ſunt ei
⁊ qui diligant eū replebūtur lege ipſi⁹. Qui
timent dñm preparabunt corda ſua. ⁊ in cō
ſpectu illius ſanctificabunt aīas ſuas. Qui ti
ment dñm cuſtodiunt mandata eius. ⁊ pati
entiam habebunt vſq₃ ad inſpectionē illi⁹
dicentes. Si penitentiā non egerimus inci-
demus in manus dñi: ⁊ non ī man⁹ hoīu₃.
Secundū .n. magnitudinem illius ſic ⁊ mi-
ſericordia illius cum ipſo eſt.

¶ C.S. De pentib⁹ honorādis duplici ho-
nore. de bñdictione ⁊ maledictiōe pr̄is ⁊ ma
tris. de māſuetudie ⁊ hūilitate. ꝺ ſobrietate
ſapie. ꝺ malicia cordis: ꝺ corde ſapiētis. III

FIlij ſapientie eccleſia iuſtorum. ⁊ na-
B tio illoꝝ obedientia ⁊ dilectio. Judici
um patris audite filij: ⁊ ſic facite vt ſalui ſi-
tis. Deus .n. honorauit patrem in filij: ⁊ iu
dicium matris exquirens firmauit in filios
Qui diligit deū exorabit pro peccatis. ⁊ con
tinebit ſe ab illis. ⁊ in orōe dieꝝ exaudietur
⁊ ſicut qui theſaurizat: ita ⁊ qui honorificat
mr̄em ſuam. Qui honorat pr̄em ſuū iocun-
dabitur ī filijs: ⁊ in die oratiōis ſue exaudie
tur. Qui honorat pr̄em ſuū vita viuet longi
ore: ⁊ qui obedit pr̄i refrigerabit mr̄em. q ti-
met dñm honorat parētes: ⁊ quaſi dominis
ſeruiet his qui ſe genuerunt: in opere ⁊ ī ſer-
Exo.20.b. mone ⁊ oī patientia. Honora pr̄em tuu₃ vt
Math.15.b ſuperueniat tibi benedictio a deo. ⁊ bñdictō
infra.7.c. illius in nouiſſimo manet. Benedictio pr̄is
firmat domos filioꝝ. maledictio aūt matris
eradicat fundamenta. Ne glorieris in cōtu-
melia pr̄is tui nō .n. eſt tibi gloria ſed confu
ſio. Gloria .n. hoīs ex honore pr̄is ſui: ⁊ dede
cus filij pr̄ ſine honore. Filij ſuſcipe ſenecta₃
pr̄is tui: ⁊ nō cōtriſtes eū in vita illius ⁊ ſi
defecerit ſenſu veniā da: ⁊ ne ſpernas eu₃ in
tua virtute. Elemoſyna .n. pr̄is non erit ī ob
liuione. Nā pro peccato mr̄is reſtituet tibi
bonū. ⁊ in iuſticia edificabit tibi: ⁊ in die tri
C bulationis cōmēorabit tui. ⁊ ſicut ī ſerēo gla
cies ſoluent peccata tua. Quam male fame
eſt q dereliquit patrē ⁊ ē maledictus a deo
qui exaſperat matrē. Fili i manſuetudine o-
pera tua perfice. ⁊ ſup hoīum gloriā dilige-
ris. Quāto magn⁹ es humilia te in oībus.
⁊ corā deo inuenies graꝫ. qm̄ magna poten-
Pro.25.d. tia dei ſolius: ⁊ ab humilibus honoratur. Al
tiora te ne queſieris: ⁊ fortiora te ne ſcrutat⁹
fueris: ſed q̄ ꝑcepit tibi de⁹ illa cogita ſemꝑ
⁊ in pluribus opib⁹ eius ne fueris curioſus
Nō ē eīm tibi neceſſariū ea q̄ abſcōdita ſūt
videre oculis tuis. Jn ſupuacuis rebus noli
ſcrutari multipliciter. ⁊ ī plib⁹ ei⁹ opibus nō
eris curioſus. Plurima .n. ſup ſenſū hoīum
oñſa ſūt tibi. Multos .n. ſupplantauit ſuſpi-
tio illoꝝ. ⁊ in vanitate detinuit ſenſus illoꝝ. D
Cor durum habebit male ī nouiſſimo: ⁊ qui
amat piculū ī illo peribit. Cor ingrediēs du
as vias nō habebit ſucceſſus: ⁊ prauū cor ī
illis ſcādalizabit. Cor neq₃ grauabit ī dolo
ribus: ⁊ peccator adijciet ad peccandū. Sy-
nagoge ſuperboꝝ non erit ſanitas. frutex .n.
peccati eradicabitur in illis: ⁊ nō intelliget
Cor ſapientis intelligetur in ſapientia: ⁊ au-
ris bona audiet cū oī ꝯcupiſcentia ſapientiā
Sapiēs cor ⁊ itelligibile abſtinebit ſe a pec
catis: ⁊ in opibus iuſticie ſucceſſus habebit
Jgnem ardentem extinguit aqua. ⁊ elemo-
ſyna reſiſtit peccatis. ⁊ deus proſpector ē ei⁹
q reddit gratiam. Meminit in poſterū: ⁊ in
tp̄e caſus ſui inueniet firmamentum.

¶ C.S. Ocl's nō debet auerti a paupe: nec
eius elemoſyna defraudari. de māſuetudie
⁊ miſericordia erga paupes. ꝺ ſtudio ſapie ⁊
fructu ſtudij eius. de obſeruādo tp̄e ad loqn
dū. de certādo ꝓ iuſticia. de māſuetudine ⁊
miſericordia ad domeſticos. IIII.

FIli elemoſynā₃ paupis ne ꝺfraudes A
⁊ oculos tuos ne trāſuertas a paupe
Aīa₃ eſuriētē ne deſpexeris. ⁊ non exaſpes
pauperē in iopia ſua. Cor iopis ne afflixeris
⁊ non ꝓtrahas datū anguſtiāti. Rogatio-
nē ꝯtribulati ne abijcias: ⁊ nō auertas faciē
tuā ab egeno. Ab iope ne auertas oclos tu-
os ꝓpter irā ⁊ nō relinqs q̄rētibus tibi re-
tro maledicere. Maledicētis eīm tibi ī ama
ritudie aīe exaudiet depcatio illi⁹: exaudiet
aūt eū q fecit illu₃. Cōgregationi paupeꝝ af-
fabilē te facito: ⁊ pſbytero hūilia aīa₃ tuā. ⁊
magnato hūilia caput tuū. Declina paupi
ſine triſtitia aurē tuam. ⁊ redde debitū tuu₃
⁊ rn̄de illi pacifice ī manſuetudie. Libera eū
q iniuriā patitur de manu ſuperbi: ⁊ nō aci-
die feras in aīa tua. Jn iudicando eſto pupil
lis miſericors vt pater: ⁊ pro viro mr̄i illoꝝ
⁊ eris tu velut filius altiſſimi obediēs. ⁊ mi
ſerebit tui magis q̄₃ mr̄: ſapia filijs ſuis vi-
tā iſpirat: ⁊ ſuſcipit igrētes ſe: ⁊ preibit ī via
iuſticie. Et qui illam diligit: diligit vitam. ⁊

qui vigilauerint ad illam ↄplectētur placo
rem eius. Qui tenuerint illam: vitā heredi
būt: ⁊ quo introibit bńdicet ds. q ſeruiūt ei
obſequentes erunt ſcō: ⁊ eos q diligūt illaꝫ
diligit deus. Qui audit illā iudicabit gētes
⁊ qui intuet̄ illā pmanebit ↄfidens. Si cre
diderit ei hereditabit illā: ⁊ erunt in ↄfirma
tione creature illoꝝ: qm̄ in tentatōe ambu
lat cū eo: ⁊ in primis elegit eū. Timorem ⁊
C metū ⁊ ꝓbatōem inducet ſup illū ⁊ crucia
bit illū in tribulatōe doctrine ſue: donec ten
tet eū in cogitatōibus ſuis: ⁊ credat aie illi
us. Et firmabit illū ⁊ iter ad ducet directū ad
illū: ⁊ letificabit illū: ⁊ denudabit abſconſa
ſua illi: ⁊ theſaurizabit ſup illum ſciam ⁊ in
tellectū iuſticie. Si āt oberrauerit derelīqt
eum: ⁊ tradet eū in manus inimici ſui. Fili
ↄſerua tps: ⁊ deuita a malo. Pro aia tua ne
ↄfundaris dicere veꝝ. Eſt.n. ↄfuſio adducēs
pccm̄: ⁊ eſt ↄfuſio adducens gliam ⁊ grām.
Ne accipias faciem aduerſus faciem tuaꝫ.
nec aduerſus aiam tuam mendaciū. Ne re
uerearis ꝓximū tuū in caſu ſuo: nec retine
as verbū in tpe ſalutis. Non abſcondas ſa
pientiā tuaꝫ i decore ſuo. In lingua.n. ſapia
D dignoſcitur: ⁊ ſenſus ⁊ ſcia ⁊ doctrina i ver
bo ſenſati ⁊ firmamentū in opibus iuſticie.
Non ↄtradicas verbo veritatis vllo mō: ⁊
de mendacio ineruditōis tue ↄfundere. Nō
ↄfundaris ↄfiteri peccata tua: ⁊ ne ſubijcias
te oi hoi ꝓ peccato. Noli reſiſtere ↄtra faciē
potentis: nec coneris ↄtra ictum fulminis.
Pro iuſticia agōizare ꝓ aia tua: ⁊ vſqꝫ ad
mortē certa ꝓ iuſticia: ⁊ deus expugnabit
ꝓ te inimicos tuos. Noli citatus eſſe in lin
gua tua: ⁊ inutilis ⁊ remiſſus in opib⁹ tuis
Noli eſſe ſicut leo in domo tua euertēs dōe
ſticos tuos: ⁊ opprīmēs ſubiectos tibi. Non
ſit porrecta manus tua ad accipiendū ⁊ ad
dandum collecta.

¶C.5. De non confidendo de diuitijs: de
timēdo dei vindictā: de ↄuerſiōe ad pniam
nō tardādam: de fugiēda leuitate: de verbo
dei audiēdo: ⁊ prudēter ꝓferendo ne ſuſur
ro appellaris. V.

A Noli attendere ad poſſeſſiōes iniqs
⁊ ne dixeris: eſt mihi ſufficiens vita
Nihil.n. ꝓderit i tpe vindicte ⁊ obductōis
ne ſequaris in fortitudine tua ↄcupiſcentiaꝫ
cordis tui: ⁊ ne dixeris: qūo potui aut quiſ
me ſubijciet pp facta mea. De⁹.n. vindicās
vindicabit. ne dixeris peccaui ⁊ qd mihi ac
cidit triſte. altiſſimus ē.n. patiens redditor. B
De propitiato pccō noli eē ſine metu: neqꝫ J.ii.a.
adijcias pccm̄ ſup pccm̄ ⁊ ne dicas. Mibe
tio dn̄i magna eſt multitudis pccōꝝ meoꝝ
miſerebit̄. Miſericordia.n. ⁊ ira ab illo cito
ꝓximant: ⁊ in pccōres reſpicit ira illi⁹. Nō Infra.26.b.
tardes ↄuerti ad dn̄m: ⁊ ne differas de die i Deut.23.d.
diem. Subito.n. veniet ira illi⁹: ⁊ in tpe vin E
dicte diſperdet te. Noli anxius eſſe i diuitijs
iniuſtis. nō.n. proderūt tibi in die obductio
nis ⁊ vindicte. Nō ventiles te in oēꝫ ventū Pro.10.a
⁊ non eas in oēꝫ viā. Sic.n. ois pccōr ꝓba 7.ii.a
tur in duplici lingua. Eſto firmus in via dn̄i
⁊ in veritate ſenſus tui ⁊ ſcia ⁊ ꝓſeqaſ te
verbū pacis ⁊ iuſticie. Eſto māſuet⁹ ad au
diendū verbū dei: vt intelligas ⁊ cū ſapia ꝓ
feres reſponſū veꝝ. Si eſt tibi intellect⁹ rn̄ B
de ꝓximo. ſin āt ſit man⁹ tua ſup os tuum
ne capiaris i verbo indiſciplinato: ⁊ ↄfunda
ris. Honor ⁊ glia in ſermōe ſenſati: lingua
vero iprudentis ſubuerſio ē ipſius. Nō ap
pelleris ſuſurro in vita tua: ⁊ lingua tua ne
capiaris: ⁊ ↄfundaris. Sup furem.n. eſt cō
fuſio ⁊ penitentia ⁊ denotatio peſſima ſup
biliguem. Suſurratori āt odiū ⁊ inimicitia
⁊ cōtumelia. Juſtifica puſillū ⁊ magnū ſilr.

¶C.5. De bilingui: de elatōe i cogitatu: de
aia neqꝫ: de ſmōe dulci ⁊ ligua gratioſa: dē
amicitia vera: de amico nō permanēte: de
excipiēda doctrina ſapiētis: de accipiēdo cō
ſilio: ⁊ inueſtiganda ſapia ⁊ ſequente vtili
tate ex ea. VI.

Noli fieri pro amico inimicus proxi
mo. Improperium.n. ⁊ ↄtumeliam A
malus hereditabit: ⁊ ois peccator inidus ⁊
biliguis. Non te extollas in cogitatiōe aie
tue velut taurus: ne forte elidatur virt⁹ tua
per ſtultitiam: ⁊ folia tua comedat ⁊ fructuſ
tuos pdat: ⁊ relinquaris velut lignū aridū i
heremo. Aia.n. neqꝫ diſperdet qui ſe habet
⁊ in gaudium inimicis dat illum ⁊ deducet
in ſortem impioꝝ. Uerbū dulce multiplicat
amicos ⁊ mitigat inimicos ⁊ lingua eucha
ris in bono hoie abundabit. Multi pacifici
ſint tibi ⁊ cōſiliarius ſit tibi vnus de mille.
Si poſſides amicum in tentatione poſſide
eum: ⁊ ne facile credas ei te ipſum. Eſt enꝫ
amicus ſm tempus ſuum: ⁊ non pmanebit

B in die tribulatōis. Et ē amicus q ↄuertitur
infra.37.a ad inimicitiā. ⁊ ē amic⁹ q odiū ⁊ rixā ⁊ ↄui
tia denudabit. Est āt amic⁹ soci⁹ mēse: ⁊ nō
ꝑmanebit in die necessitatis. amic⁹ si ꝑmā
serit fix⁹ erit tibi q̄si coeq̄lis: ⁊ in dōesticis
tuis fiducialiter aget. Si hūiliauerit se ↄtra
te ⁊ a facie tua abscōderit se: vnanimē hēbis
amicitiā bonā. ab inimicis tuis sepa te: ⁊ ab
amicis tuis attende. amic⁹ fidelis ꝓtectio
fortis: q āt inuenit illū inuenit thesauꝝ. amico
fideli nulla ē ↄparatio: ⁊ nō ē digna pōde
ratio auri ⁊ argēti ↄtra bonitatē fidei illius
amic⁹ fidelis medicamentū vite: ⁊ imorta
litatis: ⁊ q metuūt dn̄ʒ: īuenient illū. Qui ti
met deū eque hēbit amicitiā bonā: qm̄ ꝫm
illū erit amic⁹ illi⁹. Fili a iuuētute tua exci
pe doctrinā ⁊ vsq̄ ad canos inuenies sapiaʒ
Quasi is q arat ⁊ q seīat accede ad eā: ⁊ su
stine bonos fruct⁹ illi⁹. In ope.n. ipsi⁹ exi
guuʒ laborabis: ⁊ cito edes de generatiōi
bus illi⁹. Quā aspa ē nimiū sapia idoctis
C hoīb⁹: ⁊ nō ꝑmanebit i illa excors. quasi la
pidis virt⁹ ꝓbatio erit i illis ⁊ non dmora
bunt ꝓijcere illā. Sapia.n. doctrie ꝫʒ nomē
est ei⁹ ⁊ nō ē multis māifesta. Quibus aūt
agnita ē ꝑmanet vsq̄ ad ↄspectū dei. audi
fili ⁊ accipe ↄsiliū itellect⁹ ⁊ ne abijcias ↄsi
liū meū. Inijce pedē tuū i ↄpedes illi⁹ ⁊ in
torques illius collū tuū. Subijce hūeꝝ tuū
⁊ porta illā: ⁊ ne accidieris vinculis ei⁹. In
oī aīo tuo accede ad illā: ⁊ oī virtute tua cō
serua vias eius. Inuestiga illā ⁊ manifesta
bit tibi: ⁊ ↄtinēs factus ne derelinq̄s eam.
i.Re.ii. In nouissimis.n. iuenies reqē in ea: ⁊ ↄuer
D tet tibi in oblectatōeʒ. Et erūt tibi ↄpedes
eius in ꝓtectōeʒ fortitudīs ⁊ bases virtutis
⁊ torq̄s illi⁹ in stolā glorie. Decor.n. vite ē i
illa: ⁊ vincula illi⁹ alligatura salutis. Sto
la glorie indues eā: ⁊ coronā gratulatiōis
iᴘones tibi. Fili si attēderis mihi: disces eā
⁊ si accōmodaueris aīuʒ tuū sapiēs eris. In
multitudine p̄sbyteroꝝ prudētiū sta: ⁊ sapie
illoꝝ ex corde ↄiūgere vt oēʒ narratōeʒ dei
possis audire: ⁊ ꝓuerbia laudis nō effugiāt
a te. Et si videris sensatū euigila ad eum ⁊
gradus ostioꝝ illi⁹ exterat pes tu⁹. Cogita
tū tuū habe in p̄ceptis dei: ⁊ i mādatis illi⁹
maxime assiduus esto: ⁊ ipse dabit tibi cor
⁊ ↄcupiscentia sapie dabitur tibi.
¶C.S. De malicijs nō faciendis: de se nō
iustificādo: ⁊ ꝑmatus nō q̄rēdo: de obediē
do: de ira dei memorādo: qualiter sapiēs se
hēat ad vxorē: ad amicū: ad filios: ad seruū
de parētibus honorādis: ⁊ sacerdotib⁹: de
honorādo dō ⁊ faciēdo oblatōes: d̄ mīsicor
dia ad īfirmū: de memorādis nouissīis. VII
Noli facere mala: ⁊ nō te apphēdent A
discede ab iniquo ⁊ deficient mala
abs te. Fili nō semines mala i sulcis iniu
sticie: ⁊ nō metes ea in septuplū. Noli q̄rere
ab hoīe ducatū: neq̄ a rege cathedrā hono
ris. Nō te iustifices añ deū qm̄ agnitor cor
dis ipse est: ⁊ penes regē noli velle videri sa
piens. Noli q̄rere fieri iudex nisi valeas vir
tute irrūpe iniqtates: ne forte extimescas
faciē potētis: ⁊ ponas scādaluʒ in agilitate
tua. Nō pecces in multitudine ciuitatꝪ: nec
te imittas i ppl'ʒ: neq̄ alliges duplicia pcā
Nec.n. in vno eris imunis. Noli eē pusillais
in aīo tuo. Exorare ⁊ facere elemosynaʒ ne
despicias. Ne dicas in multitudine muneꝝ
meoꝝ respiciet de⁹ ⁊ offerente me deo altissi
mo munera mea suscipiet. Nō irrideas ho B
minē in amaritudine aīe: est.n. q humiliat ⁊
exaltat circūspectō de⁹. Noli amare mēdaci
um aduersus frēʒ tuū: neq̄ in amicū simili
ter facias. Noli velle mētiri oē mēdaciū assi
duitas.n. illi⁹ nō ē bona. Noli verbosus eē
in multitudine p̄sbyteroꝝ ⁊ nō iteres ꝟbuʒ
in orōne tua. Nō oderis laboriosa opa ⁊ ru
sticatōeʒ creatā ab altissimo. Nō te reputes i
multitudine indisciplinatoꝝ. Memento ire
qm̄ nō tardabit. Humilia valde spūʒ tuū:
qm̄ vindicta carnis ipij ignis ⁊ vermis. no
li p̄uaricari in amicū pecuniā differētē: neq̄
frēʒ carissimū auro spnere. Noli discedere
a mliere sensata ⁊ bona quā sortitus es i ti
more dñi: grā.n. verecūdie illi⁹ sup auꝝ. nō C
ledas seruū in veritate opantē. neq̄ merce
nariū dātē aīaʒ suā. Seruus sensat⁹ sit tibi infra.33.d
dilectus quasi aīa tua: nō defraudes illū li
bertate: neq̄ inopē derelinq̄s illū. Pecora
tibi sūt: attēde illis: ⁊ si sunt vtilia: pseuerēt
apd te. Filij tibi sūt erude illos ⁊ curua illos infra.30.b
a pueritia eoꝝ. Filie tibi sūt: serua corp⁹ illa
rum: ⁊ nō ondas hilarē faciē tuā ad illas.
Trade filiā ⁊ grāde op⁹ feceris: ⁊ hoī sensa
to da illā. Mulier si ē tibi scd̄ʒ aīaʒ tuā nō
ꝓijcias illā ⁊ odibili nō credas te i toto cor
de tuo. Honora prēʒ tuū ⁊ gemitus matris

8.3.b tue ne obliuiſcaris. Memẽto qm̃ niſi p illoſ
D natus non fuiſſes: ⁊ retribue illis quõ ⁊ illi
tibi. In tota aĩa tua time dñz: ⁊ ſacerdotes
illius ſanctifica. In oĩ virtute dilige eũ q te
fecit: ⁊ miniſtros ei⁹ ne derelinq̃s. Honora
deũ ex tota aĩa tua: ⁊ honorifica ſacerdotes
⁊ ꝓpurga tecũ brachijs. Da illis partez ſi/
cut mãdatũ ẽ tibi primitiaꝝ ⁊ purgatõis: ⁊
de negligẽtia tua purga te cũ paucis. Da/
tũ brachioꝝ tuoꝝ: ⁊ ſacrificiũ ſcĩficatõis of
feres dñõ: ⁊ initia ſcõꝝ: ⁊ paupi porrige ma
nũ tuã vt pꝑficiat̃ ꝓpitiatio ⁊ bñdictio tua.
grã dat̃ ĩ cõſpectu oĩs viuẽtis: ⁊ mortuo nõ
ꝓhibeas grãm. Nõ deſis plorãtibus in cõ
ſolatiõe: ⁊ cũ lugẽtib⁹ ambula. Nõ te pige
at viſitare ĩfirmũ: ex his.n.ĩ dilectiõe firma
beris. In oĩbus opibus tuis memorare no
uiſſima tua: ⁊ in eternũ nõ peccabis.

¶C.S. De nõ litigãdo cũ fortiori: ꝺ malis
vitãdis: de nõ ſpnẽdis ꝓximis: de nõ gau
dẽdo de morte inimici: de nõ ſpnendo ꝟba
ſapientũ: de voto moderãdo: de declinãdo
ab hoĩb⁹ malis. VIII

A Non litiges cũ hoĩe potẽte ne forte i
cidas ĩ man⁹ illius. Nõ cõtẽdas cũ
viro locuplete: ne forte cõtra te cõſtituat li
infra.31.a. tẽ tibi. Multos.n.pdidit aurũ ⁊ argẽtũ: ⁊
vſq3 ad cor regũ extẽdit ⁊ cõuertit. Nõ liti
ges cũ hoĩe linguato: ⁊ nõ ſtrues in ignẽ il
lius ligna. non cõmunices hoĩ indocto ne
male de ꝓgẽie tua loq̃tur. ne deſpicias ho
B minẽ auertentẽ ſe a pccõ: neq3 ĩproperes ei
Memẽto qm̃ oẽs in corruptõe ſumus. ne
infra.25.d. ſpernas hoĩez in ſua ſenectute: eteni ex no
bis ſeneſcunt. noli de mortuo inimico tuo
gaudere ſciens qm̃ oẽs morimur: ⁊ ĩ gaudi
um volumus vẽire. ne deſpicias narrationẽ
pſbyteroꝝ ſapiẽtũ: ⁊ in ꝓuerbijs eoꝝ pruer
ſare. ab ipſis.n. diſces ſapiãz ⁊ doctrinam ĩ
tellectus: ⁊ ſuire magnatis ſine q̃rela. non
te pteriat narratio ſenioꝝ: ipſi.n. didicerunt
a prĩb⁹ ſuis. qm̃ ab ipſis diſces ĩtellectuz ⁊
C ĩ tpe neceſſitatis dabis rñſũ. nõ ĩcẽdas car
bones pccõꝝ arguẽs eos: ⁊ ne incẽdaris flã
ma ignis pccõꝝ illoꝝ. ne ꝯtra faciẽ ſtes ꝯtu
melioſi: ne ſedeat q̃ſi inſidiator ori tuo. no/
li fenerari homi fortiori te: q̃ ſi feneraueris
q̃ſi pditũ habe. nõ ſpõdeas ſup ꝟtutẽ tuã
q̃ ſi ſpopõderis q̃ſi reſtituẽs cogita. nõ iu/
dices ꝯtra iudicẽ: qm̃ b3 q̃ iuſtũ ẽ iudicat.
D Cũ audace non eas in via: ne forte grauet
mala ſua in te. Ipſe.n. ſm volũtatẽ ſuã va
dit ⁊ ſimul cũ ſtultitia ipſi⁹ pies. Cũ iracun
do nõ facies rixã: ⁊ cũ audace non eas in ꝺ
ſertum: qm̃ quaſi nihil eſt añ illũ ſanguis
⁊ vbi non ẽ adiutoriũ elidet te. Cũ fatuis ꝯ
ſiliũ nõ hẽas: non.n. poterũt niſi diligere q
eis placent. Coram extraneo ne facies ꝯſili
um: neſcis.n. quid pariet. nõ oĩ hoĩ cor tuũ
manifeſtes: ne forte inferat tibi gratiaz fal/
ſam ⁊ conuicietur tibi.

¶C.S. De vitãdis periculis pudicitie: de
amico antiquo: ꝺ nõ celãdo gloriã iniquoꝝ
de nõ freq̃ntãdo principẽ: ex ꝯuictu bonoꝝ:
q̃ homo linguoſus eſt terribilis in ſua ci/
uitate. IX.

Non zeles mulierẽ ſinus tui: ne oſtẽ A
dat ſup te maliciam doctrine nequã
non des mulieri ptãtẽ aĩe tue: ne ingrediat̃
in virtute tua: ⁊ ꝯfundaris ne reſpicias mu
lierẽ maliuolã: ne forte incidas in laq̃os il
lius. Cũ ſaltatrice ne aſſidu⁹ ſis nec audias
illã: ne forte peas in efficacia illi⁹. Virginez
ne ꝯſpicias: ne forte ſcãdalizeris in decore
illius. ne des fornicarijs aĩaz tuã in vllo: ne
pdas te ⁊ hereditatẽ tuã. noli circunſpicere B
in vicis ciuitatis: ne oberraueris in plateis
illius. auerte faciẽ tuã a muliere ꝯpta: ⁊ ne
circũſpias ſpẽz alienã. Propter ſpẽz mulie
ris multi pierũt ⁊ ex hoc ꝯcupiſcẽtia quaſi
ignis exardeſcit. Oĩs mlier que ẽ fornica/
ria q̃ſi ſtercus in via ꝯculcabit̃. Spẽz mul Prou.ii.c
eris aliene multi admirati. reprobi facti ſũt
Cũ aliena muliere: ne ſedeas oĩo: nec accum/
bas cum ea ſup cubitum: ⁊ non alterceris
cum illa in vino: ne forte declinet cor tuũ in
illã ⁊ ſanguine tuo labaris in pditõez. ne ꝺ
relinq̃as amicum antiquum: nouus.n. nõ
erit ſimilis illi. Vinũ nouũ: amicus nou⁹ ve C
teraſcat: ⁊ cũ ſuauitate bibes illud. nõ zeles
gloriã ⁊ opes peccatoris: non.n. ſcis q̃ futu
ra ſit illius ſubuerſio. non placeat tibi iniu/
ria iniuſtoꝝ: ſciens qm̃ vſq3 ad inferos non
placebit impius. Longe abeſto ab hoĩe ptã
tem habente occidendi: ⁊ non ſuſpicaberis
timorem mortis. Et ſi acceſſeris ad illũ noli
aliquid committere: ne forte auferat vitam
tuam. Cõio nem mortis ſcito qm̃ in medio
laqueoꝝ ingredieris: ⁊ ſuper dolentium ar D
ma ambulabis. Secundum virtutem tu/
am caue te a proximo tuo. ⁊ cum ſapienti/
bus ⁊ prudẽtibus tracta. Viri iuſti ſint tibi

ꝯuiue: ⁊ in timore dei ſit tibi gloriatio: ⁊ in
ſenſu ſit tibi cogitatus dei: ⁊ oīs enarratio
5. Re. 3. a. tua in p̄ceptis altiſſimi. Jn manu artificū
opa laudabitur: ⁊ principes ppli in ſapien
tia ſermonis ſui: i ſenſu vero ſeniorꝝ verbū
Terribilis ē in ciuitate ſua hō linguoſus: ⁊
temerarius in verbo ſuo odibilis erit.

¶ C. S. De iudicibus ⁊ regibꝰ: deteſtatio
auaricie ⁊ ſupbie: de laude timoris dn̄i: de
ſeruo ſenſato: in labore proprij opis non ia
ctandum: de honoranda aīa ſua: de gloria
in tribulatione. X

A Iudex ſapiēs iudicabit ppl'm ſuum ⁊
p̄ncipatꝰ ſenſati ſtabilis erit. Scd̄m
iudicē ppli: ſic ⁊ miniſtri eius: ⁊ qualis re
ctor ē ciuitatis: tales ⁊ ihitātes i ea. Rex inſi
piens pdet ppl'm ſuū: ⁊ ciuitates ihitabūt p
ſenſū prudentiū. Jn manu dei ptās terre ⁊
execrabilis oīs iniqtas gētiū: ⁊ vtilē rectorē
ſuſcitabit i tp̄s ſup illam. Jn māu dei ptās
hoīs: ⁊ ſup faciē ſcribe iponet honorē ſuū.
Leuit. 19. c. Oēs iniurie proximi ne memineris ⁊ nihil
agas i opibꝰ iniurie. Odibilis corā deo ē ⁊
hoībꝰ ſupbia ⁊ execrabilis oīs iniqtas gē
tiū. Regnū a gēte i gēte transfert pp iniu
ſticias ⁊ iniurias: ⁊ ꝯtūelias: ac diuerſos do
B los. auaro āt nihil ē ſceleſtiꝰ. quid ſupbis
terra ⁊ cinis. Nihil ē iniquiꝰ q̄ȝ amare pecu
niā. Hic. n. ⁊ aīaȝ ſuā venalem hȝ: qm̄ i vi
ta ſua piecit intima ſua. Oīs potētatꝰ bre
uis vita: langor plixior grauat medicum.
Breuem languorem p̄cidit medicus ſicut
⁊ rex hodie eſt ⁊ cras morieẛ. Cū. n. morieẛ
hō: hereditabit ſerpētes ⁊ beſtias ⁊ u̾mes.
Initiū ſuperbie hoīs apoſtatare a deo qm̄
ab eo q fecit illū receſſit cor eius: qm̄ initiū
oīs peccati eſt ſupbia. qui tenuerit illā adi
plebiẛ maledictis: ⁊ ſubuertet eū in finem.
Propterea exhonorauit dn̄s ꝯuētꝰ malorꝝ
⁊ deſtruxit eos vſqȝ in finē. Sedes ducū ſu
perborꝝ deſtruxit deꝰ: ⁊ ſedere fecit mites p
C eis. Radices gentiū ſupbarꝝ areſecit deus
⁊ plantauit humiles ex ipſis gētibus. Ter
ras gentiū euertit dn̄s ⁊ pdidit eas vſqȝ ad
fundamētū. areſecit deꝰ ex ipſis ⁊ diſpdidit
eos: ⁊ ceſſare fecit memoriā eorum a terra.
Memoriā ſuperborꝝ pdidit deus: ⁊ reliqt
memoriā humiliū ſenſu. Nō eſt creata hoī
bus ſupbia: neqȝ iracūdia nationi mulierꝝ.
Semē hoīum honorabiẛ hoc: qd̄ timet deū
ſemē āt hoc exhonorabiẛ qd̄ p̄terit mādata dn̄i. Jn medio fratrꝝ rector illorꝝ in honoꝛ
⁊ q timēt dn̄ȝ erūt i oculis illiꝰ. Gl'ia diuitū
honoratorꝝ ⁊ pauperꝝ timor dei ē. Nō d̄ſpi
cere hoīeȝ iuſtū pauperem: ⁊ nō magnificare
virꝝ peccōrē diuitē. Magnꝰ ē iudex ⁊ potēs B
eſt i honore: ⁊ nō eſt maior illo q timet deū
Seruo ſenſato liberi ſuiēt: ⁊ vir prudēs ⁊ di Prou. 17.
ſciplinatꝰ nō murmurabit correptꝰ ⁊ inſciꝰ
nō honorabiẛ. Noli extollere te in faciēdo
ope tuo: ⁊ noli cūctari in tpe anguſtie. Me Prou. 12.
lior ē q opaẛ ⁊ abundat in oībꝰ q̄ȝ q gl'iaẛ
⁊ eget pane. Fili i māſuetudine ſerua aīam
tuā: ⁊ da illi honorē ſ̄ȝ meritū ſuū. Peccan infra. 19. b
tē aīaȝ ſuā qs iuſtificabit: Et qs honorifica
bit exhonorantē aīaȝ ſuā: Paup gl'iaẛ p
diſciplinā ⁊ timorē ſuū: ⁊ ē hō q honorifica
tur pp ſubſtantiā ſuā. qui āt gl'iaẛ in paup
tate: q̄ȝto magis in ſubſtantia. Et q gloria
tur in ſubſtantia pauptatē vereatur.

¶ C. S. Quod ſapia exaltat: nō ē iudicādū
ex apparētia: de hoīe: de honore: de iudicio
temerario: de nō q̄rendis diuitijs: qꝛ deꝰ ho
neſtat pauperē ⁊ p̄miaẛ: de memoria mulie
rum in diebꝰ bonis: de cauendis inſidijs do
loſi ⁊ peſtiferi. XI

Sapia humiliati exaltabit caput illiꝰ A
⁊ in medio magnatorꝝ ꝯſedere illū fa
ciet. Non laudes virꝝ in ſpecie ſua: neqȝ ſp
nas hoīem in viſu ſuo. Breuis i volatilibꝰ
apis: ⁊ initiū dulcoris hȝ fructus illius. Jn
veſtitu ne glorieris vnq̄ȝ: nec in die honoris
tui extollaris. Qm̄ mirabilia opa altiſſimi
ſoliꝰ: ⁊ glorioſa ⁊ abſconſa ⁊ inuiſa opa illiꝰ
Multi tyrāni ſederūt in throno: ⁊ inſuſpica
bilis portauit diadema. Multi potētes op
preſſi ſūt valide: ⁊ glorioſi traditi ſūt in ma
nus alterorꝝ. Priꝰ q̄ȝ iterroges ne vitupes
quēq̄ȝ: ⁊ cū iterrogaueris corripe iuſte. pri Prou. 18. c.
us q̄ȝ audias ne rn̄deas verbū: ⁊ in medio
ſeniorꝝ ne adijcias loq. De ea re qua te non
moleſtat: ne certeris: ⁊ in iudicio peccantiū
ne ꝯſiſtas. Fili ne i multis ſint actus tui: ⁊ ſi B
diues fueris nō eris immunis a delicto. Si
enim ſecutus fueris non apprehendes: ⁊
non effugies ſi precurreris. Eſt homo labo
rans ⁊ feſtinans ⁊ dolens impius: ⁊ tanto
magis non abūdabit. Eſt homo marcidus
egens recuperatione: plus deficiens virtu
tute: ⁊ abundans pauptate: ⁊ oculus dei re
ſpexit illū i bono: ⁊ erexit eū ab hūilitate ip
ſius ⁊ exaltauit caput eius: ⁊ mirati ſunt in

illo multi ⁊ bonorauerũt deũ. Bõa ⁊ mala
vita ⁊ mors: paupertas ⁊ honeſtas a deo ſũt
Sapiã diſciplina ⁊ ſcia legis apud dñm. Di
lectio ⁊ vie bonorũ apud ipſũ: error ⁊ tene
bre peccõribus ꝯcreata ſũt: qui aũt exultant
in malis: ꝯſeneſcũt in malo. Datio dei per
manet illi ⁊ ꝓfectus illius ſuccẽſus hẽbũt
C i eternũ. Eſt q locupletat̃ pce agẽdo: ⁊ hec ẽ
ps mercedis illius i eo ꝙ dicit iueni requiem
mihi: ⁊ nũc mãducabo de bõis meis ſol⁹: ⁊
neſcit ꝙ tps pretereat illum ⁊ mors appro
pinquet: ⁊ relinquat oĩa alijs. ⁊ moriat̃: Sta
in teſtamento tuo. ⁊ in illo colloquere: ⁊ in
opere mandatorũ tuorũ veteraſce. Ne manſe
ris in operibus peccatorũ. confide aũt in deo
⁊ mane in loco tuo. Facile eſt.n. in oculis dĩ
ſubito honeſtare paupem. Benedictio dei
in mercedẽ iuſti feſtinat: ⁊ in honore veloci
proceſſus illius fructificat. Ne dicas: quid
eſt mihi opus: ⁊ q̃ erunt mihi ex hoc bona
Ne dicas. Sufficiens ſũ ⁊ qd ex hoc peſſi
infra.18.c. mabor: In die bonorũ ne immemor ſis malorũ
⁊ in die malorũ ne imemor ſis bonorũ: qm̃ fa
cile eſt corã deo in die obit⁹ retribuere vni
D cuiq3 ſcđm vias ſuas. Malicia hore obliui
onem facit luxurie magne ⁊ i fine hoĩs dnu
datio operum illius. ante mortẽ ne laudes
hoĩem quemq̃: qm̃ in filijs ſuis agnoſcet̃
vir. Non oẽm hoĩem inducas in domũ tuã
multe.n. ſunt inſidie doloſi. Sicut.n. eructu
ant ꝑcordia fetentiũ: ⁊ ſicut ꝑdix inducit̃ in
caueã ⁊ vt caprea in laqum: ſic ⁊ cor ſupbo
rum: ⁊ ſicut ꝓſpector vidẽs caſũ ꝓximi ſui.
Bona.n. in mala ꝯuertens inſidiat̃ ⁊ in ele
ctis iponet maculã. ab ſcintilla.n. vna auget̃
ignis: ⁊ ab vno doloſo augetur ſanguis: hõ
vero peccõr ſãguini inſidiat̃. attende ergo ti
bi a peſtifero: fabricat.n. mala: ne forte idu
cat ſr̃ te ſubſanatõem i ꝑpetuũ. admitte ad
te alienigenã: ⁊ ſubuertet te in turbine: ⁊ ab
alienabit te a vijs proprijs.

¶C.S. De diſcretione dandi elemoſynam
d̃ amicis ⁊ inimicis difficile cogſcẽdis. XII

A Si bñfeceris ſcito cui feceris: ⁊ erit
gr̃a in bonis tuis multa. Bñfac iu
ſto ⁊ inuenies retributõem magnã: ⁊ ſi non
ab ipſo: certe a dño. Nõ ẽ.n. ei bñ q aſſidu⁹
eſt in malis: ⁊ elemoſynas nõ dãti: qm̃ ⁊ al
tiſſimus odio h3 peccõres: ⁊ miſert⁹ ẽ penitẽ
tibus. Da miſericordi: ⁊ ne ſuſcipias peccõrẽ
⁊ ipijs ⁊ peccõrib⁹ reddet vidictã cuſtodiẽs
eos i diẽ vidicte. Da bono ⁊ non receperis
peccõrẽ. Bñfac hũili: ⁊ ñ dederis ipio. Pro B
hibe panes illi dare ne in ipſis potentior te
ſit. Nã duplicia mala iuenies i oĩbus bonis
q̃cũq3 feceris illi: qm̃ ⁊ altiſſimus odio h3
peccõres: ⁊ ipijs reddet vindictã. Nõ agno
ſcet̃ i bonis amic⁹: ⁊ ñ abſcõdet̃ i malis ini
micus. In bõis viri inimici illi⁹ i triſticia ⁊
in malitia illi⁹ amic⁹ agnit⁹ ẽ. Non credas
inimico tuo i eternũ. Sicut.n. erramẽtũ eru
ginat neqtia illi⁹. Et ſi hũiliat⁹ vadat curu⁹ C
abijce aium tuũ: ⁊ cuſtodi te ab illo. Nõ ſta
tuas illũ penes te nec ſedeat ad dexterã tu j.22.b.
am: nec ꝯuerſus ſtet in loco tuo: ne forte cõ
uerſus in locum tuum inquirat cathedram
tuam ⁊ in nouiſſimo cognoſcas verba mea
⁊ in ſermonibus meis ſtimuleris. quis me
debitur incantatori a ſerpente percuſſo: ⁊
omnibus qui appropiant beſtijs: Sic ⁊ qui
comitatur cum viro iniquo ⁊ obuolutus eſt
in peccatis eius. Una hora tecum perma
nebit. Si autem declinaueris nõ ſoportabit D
In labijs ſuis indulcat inimicus: ⁊ in corde
ſuo inſidiatur vt ſubuertat te in foueam. In
oculis ſuis lachrimatur inimicus: ⁊ ſi inue
nerit tempus non ſatiabitur ſanguine: ⁊ ſi i
currerit tibi mala: inuenies eum illic priorẽ
⁊ quaſi adiuuans ſuffodiet plantas tuas. ca
put ſuum mouebit: ⁊ plaudebit ⁊ mãu mũ
ta ſuſurrans ꝯmutabit vultum ſuum.

¶C.S. Nõ eſt habenda ſocietate cũ diuiti
bus ⁊ ſupbis: qualiter diuites ꝑcipiũt pau
peribus: ⁊ multis adulantur. XIII.

Qui tetigerit picem: inquinabitur ab A
ea ⁊ qui communicauerit ſuperbo i
duet ſuperbiam. Pondus ſuper ſe tollit q
honeſtiori ſe coicat. Et ditiori te ne ſoci⁹ fue
ris. quid communicabit cacabus ad ollam
quando enim ſe colliſerit confringetur. Di
ues iniuſte egit ⁊ fremebit: pauper autem
leſus tacebit. Si largitus fueris: aſſumet te
⁊ ſi non habueris derelinquet te. Si habes
ꝯuiuet tecũ ⁊ euacuabit te: ⁊ ipſe non dole
bit ſupe te. Si neceſſarius illi fueris: ſup
plantabit te. ⁊ ſubridens ſpem dabit narrãs
tibi omnia bona: ⁊ dicet: quid opus eſt tibi
⁊ confundet te in cibis ſuis: donec te exina
niat bis ⁊ ter. ⁊ in nouiſſimo deridebit te.
Poſtea videns derelinquet te: ⁊ caput ſuũ
mouebit ad te. Humiliare deo ⁊ expecta ma B
nus eius, attende ne ſeductus in ſtultitia

humilieris. Noli eſſe humilis in ſapientia
tua ne humiliatus in ſtultitiam ſeducaris.
Aduocatus a potētiore diſcede: ex hoc eni
magis te aduocabit. Ne iprobus ſis: ne ſpi
gnaris: ⁊ ne longe ſis ab eo: ne eas in obli
uionē. Ne retineas ex equo loqui cum illo:
nec credas multis verbis illi⁹. Ex multa.n.
loquela tentabit te: ⁊ ſubridēs interrogabit
te de abſconditis tuis imitis aius illi⁹ ꝯſer
uabit verba tua: ⁊ non pcet de malitia ⁊ de
C vinculis. Caue tibi ⁊ attēde diligenter audi
tui tuo: qm̄ cum ſubuerſione tua ambulas.
audiens vero verba illa quaſi in ſōnis vide
⁊ vigilabis. Oi vita tua dilige deum: ⁊ inuo
infra.17.b. ca illū in ſalute tua. Oē aial diligit ſile ſibi
ſic ⁊ ois hō ꝓximū ſibi. Ois caro ad ſilem
ſibi ꝯiunget: ⁊ ois hō ſimili ſui ſociabitur.
Sicut cōmunicabit lupus agno aliqn̄: ſic
i.Cori.6.c. pctōr iuſto. Que ꝯmunicatio ſcō hoi ad ca
nem: aut q̄ pars bona diuiti ad pauperem?
Uenatio leonis onager in heremo ſic ⁊ pa
ſcua ſunt diuitū paupes. Et ſicut abhoiatio
eſt ſupbo humilitas ſic ⁊ execratio diuitis
paup. Diues ꝯmotus ꝯfirmat ab amicis ſu
D is: humilis āt cū ceciderit expellet ⁊ a notis
Diuiti decepto m̄lti recupatores. Locut⁹ ē
ſupbe ⁊ iuſtificauerūt illū. Hūilis decept⁹
eſt inſup ⁊ arguit. Locut⁹ ē ſenſate: ⁊ nō eſt
infra.22.a. dat⁹ ei loc⁹. Diues locut⁹ ē: ⁊ oēs tacuerūt
infra.31.a. ⁊ verbū illi⁹ vſq₃ ad nubes pducēt. Paup
locutus ē ⁊ dicunt qs ē hic. Et ſi offenderit:
ſubuertēt illū. Bona ē ſubſtantia cui nō ē
pccū i ꝯſcia: ⁊ neqſſima paupertas i ore ipij
Cor bois imutat faciē illi⁹ ſiue i bona ſiue i
mala. Ueſtigiū cordis boni ⁊ faciē bonā dif
ficile inuenies: ⁊ cum labore.

¶C.S. De eo q nō offendit verbo: deteſta
tur peſtē auaritie: mōet bn̄facere offerendo
deo: ⁊ dare ⁊ memorari qm̄ mors non tar
dat: de beatitudine viri morantis in ſapi
entia. XIIII

A infra.15.b Beatus vir q nō ē lapſus v̄bo ex ore
ſuo: ⁊ nō ē ſtimulatus in triſticia de
licti. Felix q nō habuit aī ſui triſticiā ⁊ non
excidit ab ſpe ſua. Uiro cupido ⁊ tenaci ſine
rōne eſt ſubſtantia: ⁊ hoi liuido ad qd aur̄
Qui aceruat ex aio iniuſte: alijs ꝯgregat ⁊
in bonis illius ali⁹ luxuriabit. Qui ſibi ne
qꝫ eſt: cui alij bon⁹ erit. Et nō iocūdabitur i
bonis ſuis. Qui ſibi inuidet: nihil ē illo neq
us: ⁊ hec redditio eſt malitie illius. Et ſi bn̄
fecerit: ignorāter ⁊ nō volens fecit: ⁊ in no B
uiſſimo manifeſtat malitiā ſuā. Neqꝫ ē ocu Pro.27.
lus liuidi: ⁊ auertens faciē ſuā: ⁊ deſpiciens Eccle.1.b.
aiam ſuā. Inſatiabilis oculus cupidi in par
te iniqtatis: nō ſatiabit donec ꝯſumat are
faciens aia₃ ſuā. Oculus mal⁹ ad mala: ⁊ n̄
ſatiabitur pane: indigēs ⁊ in triſticia erit ſr
menſam ſuā. Fili ſi hēs bn̄fac tecū: ⁊ deo di
gnas oblatōes offer. Memor eſto qm̄ mors
non tardat: ⁊ teſtamētū inferoꝝ: q: demon
ſtratū eſt tibi. Teſtamentū.n. huius mundi
morte morit ante mortē bn̄fac amico tuo.
⁊ ſm̄ vires tuas exporrigēs da paupi. Nō C
defrauderis a die bono: ⁊ pticula bone diei
non te ptereat. Nōne alijs relinques dolo
res ⁊ labores tuos. In diuiſione ſortis da ⁊
accipe ⁊ iuſtifica aia₃ tuā. ante obitū tuum Eſa.40.b
opare iuſticiā: qm̄ non eſt apud inferos in Jaco.1.b
uenire cibū. Ois caro ſicut fenū veteraſcet: i.Pe.1.d
⁊ ſicut foliū fructificās in arbore viridi. alia
generant ⁊ alia deijciūtur. ſic generatio car
nis ⁊ ſāguinis alia finit ⁊ alia naſcitur. Oē
opus corruptibile in fine deficiet: ⁊ q illud
operatur ibit cū illo. Et oē opus electū iuſti
ficabitur ⁊ q opatur illud honorabit in illo
Btūs vir qui in ſapia morabitur: ⁊ qui i iu D
ſticia ſua meditabit ⁊ in ſenſu cogitabit cir
cunſpectōe₃ dei. Qui cogitat vias illi⁹ i cor
de ſuo: ⁊ in abſcōdis ſuis intelligens vadēs
poſt illā quaſi inueſtigator ⁊ in vijs illi⁹ con
ſiſtens. qui reſpicit per feneſtras illius. ⁊ in
iānuis illi⁹ audiēs. q requieſcit iuxta domū illi
us: ⁊ in parietib⁹ illi⁹ figens palū. Statuet
caſulā ſuā ad man⁹ illius: ⁊ requieſcēt in ca
ſula illi⁹ bona p euum. Statuet filios ſuos
ſub tegmine illi⁹ ⁊ ſub ramis ei⁹ morabit.
Protegetur ſub tegmine illius a feruore: ⁊
in gloria eius requieſcet.

¶C.S. La⁹ viri timētis deū: q₉ bōa nr̄a a
deo ſūt: mala nr̄a ſūt vilipēdēda. XV

A Qui timet deum: faciet illud: ⁊ qui ꝯti
nēs eſt iuſticie apphendet illa₃: ⁊ ob
uiabit illi quaſi mr̄ honorificata ⁊ quaſi mu
lier a virginitate ſuſcipiet illū. Cibabit illu₃
pane vite ⁊ intellectus: ⁊ aq̄ ſapie ſalutaris
potabit illū. Et firmabit in illo ⁊ nō flectet ⁊
ꝯtinebit illū: ⁊ n̄ ꝯfūdet: ⁊ exaltabit illū apō
proximos ſuos. Et in medio eccleſie aperiet
os ei⁹: ⁊ adimplebit eum ſpū ſapie ⁊ intelle
ctus: ⁊ ſtola glie veſtiet illū. Jocūditatem ⁊ B
exultatōem theſaurizabit ſup illum: ⁊ noie

eterno hereditabit illũ. Hoies ſtulti non ap
prehēdēt illā: ⁊ hoies ſenſati obuiabūt illi.
Hoies ſtulti nō videbūt eā: lōge.n. abeſt a
ſupbia ⁊ dolo. Viri mēdaces nō erūt illius
memores: ⁊ viri veraces inuenient̄ in illa: ⁊
ſucceſſū hēbunt vſqȝ ad inſpectōeȝ dei. nō
C eſt ſpecioſa laus in ore pccōris qꝛ nō eſt a
dño miſſus: qm̄ a deo pfecta eſt ſapia. Sapi
entie.n. dei aſtabit laus: ⁊ in ore fideli abun
dabit: ⁊ dñator dabit eā illi. Nō dixeris: per
deū abeſt: que.n. odit ne feceris. Nō dicas:
ille me iplanauit: nō.n. neceſſarij ſunt ei ho
mines impij. Oē execramentū erroris odit
dñs: ⁊ nō erit amabile timentibus eū. De
us ab initio ↄſtituit hoiem ⁊ reliqt illuȝ in
manu ↄſilij ſui. adiecit mādata ⁊ pcepta ſua
Math.19.c. Si volueris mādata ↄſeruare ↄſeruabunt
B te: ⁊ in ppetuū fidem placitā ſeruare. appo
ſuit tibi aqȝ ⁊ ignē: ad qḋ volueris porrige
manū tuā. ante hoiem vita ⁊ mors: bonū ⁊
malū. quod placuerit ei dabit̄ illi: qm̄ mul
ta ſapia dei: ⁊ fortis i potentia videns oēs ſi
ne intermiſſiōe. Oculi dñi ad timentes eū
⁊ ipſe agnoſcit oēm opaȝ hois. Nemini mā
dauit ipie agere ⁊ nemini dedit ſpatiū pec
candi. Nō.n. ↄcupiſcit multitudinē filioꝝ in
fidelium ⁊ inutilium.

¶C.S. Non iocūdandū de filijs ipijs: de
igne vltionis domini ſicut in vno ita ⁊ in
multis. XVI.

A NE iocūderis in filijs ipijs ſi multipli
centur: nec oblecteris ſup ipſos ſi non
eſt timor dei in illis. Nō credas vite illoꝝ
⁊ ne reſpexeris in labores eoꝝ. Melior eſt
.n. vnus timēs deū: qȝ mille filij ipij. Et vti
le eſt mori ſine filijs qȝ relinqre filios ipios
ab vno ſenſato inhitabit̄ patria: ⁊ a tribus
ipijs deſeretur. Multa talia vidit ocl's meꝰ
⁊ fortiora hoꝝ audiuit auris mea. In ſyna
goga peccātiū exardebit ignis ⁊ i gente in
credibili exardeſcet ira. Non exorauerūt p
pccis ſuis antiq gigantes qui deſtructi ſūt
ↄfidentes ſue virtuti: ⁊ nō pepcit pegrina
tioni illoꝝ: ſed pcuſſit eos ⁊ execratꝰ eſt eos
B p ſuperbia verbi illoꝝ. Nō miſertꝰ ē illis gē
teȝ totā pdens ⁊ extollentē ſe in pccis ſuis.
Et ſicut ſexcenta milia peditum q ↄgregati
s.5.b. ſunt in duritia cordis ſui: ⁊ ſi vnꝰ fuiſſet cer
uicatus miꝝ ſi fuiſſet imunis. Miſericordia
.n. ⁊ ira eſt cū illo: potēs exoratio ⁊ effūdēs
irā. Scdm̄ miaȝ ſuā: ſic correctio illiꝰ: hoiem
ſm̄ opera ſua iudicat. Nō effugiet in rapi
pccōr: ⁊ nō retardabit ſufferentia miaȝ fa
cientis. Ois miſericordia faciet locuȝ vni
cuiqȝ ſȝ meritū opeꝝ ſuoꝝ: ⁊ ſȝ intellectuȝ
pegrinatōis ipſius. Nō dicas. a deo abſcō
dar: ⁊ ex ſūmo qs mei memorabit̄. In pplo
magno nō agnoſcar. Que eſt.n. aīa mea in C
tā imenſa creatura. Ecce celū ⁊ celi celorum
abyſſus ⁊ vniuerſa terra ⁊ q̄ i eis ſūt i ↄſpe
ctu illiꝰ ↄmouebunt̄: mōtes ſimul ⁊ colles
⁊ fundamenta terre: ⁊ cū ↄſpexerit illa deus
tremore ↄcutient̄. Et i oibus his inſenſatū
eſt cor: ⁊ oē cor intelligit̄ ab illo: ⁊ vias illiꝰ
qs intelligit. Et pcella quā nec oculꝰ vidit
hois. Nā plurima illius opa ſunt in abſcō
ſis: ſed opa iuſticie eiꝰ qs enūciabit: aut qs
ſuſtinebit. Lōge.n. eſt teſtamentū a qbuſdā
⁊ interrogatio hoiuȝ in ↄſumatiōe eſt. qui
minorat̄ corde cogitat inania: ⁊ vir impru
dens ⁊ errās cogitat ſtulta. audi me fili ⁊ di
ſce diſciplinā ſenſus: ⁊ in verbis meis attē B
de in corde tuo: ⁊ dicā in eqtate diſciplinaȝ
⁊ ſcrutabor enarrare ſapiām: ⁊ i verbis me
is attēde in corde tuo: ⁊ dico in eqtate ſpūs
virtutes quas poſuit deꝰ in opa ſua ab ini
tio: ⁊ i veritate enūcio ſciaȝ eius. In iudicio
dei opa ipſiꝰ ab initio: ⁊ ab inſtitutōe hoiuȝ
ſpioꝝ diſtinxit ptes illoꝝ: ⁊ initia eoꝝ in gēti
bus ſuis. Ornauit in eternū opa illoꝝ: nec
eſurierūt nec laborauerūt: ⁊ nō deſtiterūt ab
opibus ſuis. Vnuſqſqȝ pximū ſibi non an
guſtabit vſqȝ in eternū. Nō ſis incredibilis
verbo illius. Poſt hec deus in terraȝ reſpe
xit: ⁊ impleuit illam bonis ſuis. anima autē
omnis vitalis denunciauit ante faciem ipiꝰ
⁊ in ipſa iteꝝ reuerſio illorum.

¶C.S. Quod nullus a cognitione dei ab
ſconditur: qui enim hominem creauit: ⁊ per
nationes diſtinxit ⁊ rectores dedit ſine inter
miſſiōe ad eos reſpicit: de elemoſyna: de pe
nitentia ⁊ ↄfeſſione nō tardanda. XVII

DEus creauit de terra hominem ⁊ ſe
cundum imaginem ſuam fecit illuȝ A
Et iterum conuertit illum in ipſam: ⁊ ſecun Gen.1.d.
dum ſe veſtiuit illum virtute. Numerum di
erum ⁊ tempus dedit illi: ⁊ dedit illi poteſta
tem eoꝝ que ſunt ſuper terrā. Poſuit timo
reȝ illius ſup oēm carnem: ⁊ dominatus eſt
beſtiaꝝ ⁊ volatilium. creauit ex ipſo adiuto Gen.2.c.
rium ſimile ſibi: ↄſiliū ⁊ linguaȝ ⁊ oculos ⁊
aures ⁊ cor dedit illis excogitādi: ⁊ diſcipli

na intellectus repleuit illos. Creauit illis ſci
entiam ſpiritus ſenſu impleuit cor illoꝝ: ⁊
mala ⁊ bona oſtendit illis. Poſuit oculoꝝ
ipſorum ſuper corda illoꝝ oſtēdere illis ma
gnalia opeꝝ ſuoꝝ vt nomen ſanctificatiōis
collaudent: ⁊ gloriari in mirabilibus illius
B vt magnalia enarrent opeꝝ eius. Addidit
illis diſciplinam: ⁊ legem vite hereditauit
illos. Teſtamentum eternum ꝯſtituit cum
illis: ⁊ iuſticiam ⁊ iudicia ſua oſtendit illis.
Et magnalia honoris eius vidit oculus il
lorum ⁊ honorem vocis audierunt aures il
lorum: ⁊ dixit illis. attendite ab omni iniq.
Et mādauit illis vnicuiqꝫ de proximo ſuo.
Uie illoꝝ coram illo ſunt: ſemper .n. ſunt ab
ſconſe ab oculis ipſius. In vnamquamqꝫ
gentem prepoſuit rectorem: ⁊ pars dei iſrl'
facta eſt manifeſta. Et oīa opera illoꝝ velut
ſol in ꝯſpectu dei: ⁊ oculi eius ſine intermiſ
ſione inſpicientes in vijs eoꝝ. Non ſunt ab
ſconſa teſtamenta propter iniquitatem illo
rum: ⁊ omnes iniquitates eoꝝ in conſpectu
infra.29.c. C dei. Elemoſyna viri quaſi ſacculus cum ipſo
⁊ gratiam hominis quaſi pupillam ꝯſerua
bit ⁊ poſtea reſurget ⁊ retribuet illis retribu
tionem vnicuiqꝫ in caput ipſoꝝ: ⁊ conuertet
Act.3.d. in inferiores partes terre. Penitentibꝰ aūt
dedit viam iuſtitie: ⁊ confirmauit deficiētes
ſuſtinere: ⁊ deſtinauit illis ſortem veritatis
Conuertere ad dominum ⁊ relinque pecca
ta tua: precare ante faciem domini: ⁊ minue
offendicula. Reuertere ad dominum ⁊ auer
tere ab iniuſticia tua: ⁊ nimis odito execra
tionem: ⁊ cognoſce iuſticias ⁊ iudicia dei ⁊
ſta in ſorte propoſitionis ⁊ orationis altiſſi
mi dei. In partes vade ſeculi ſancti: cum vi
uis ⁊ dantibus confeſſionem deo. Non de
moreris in errore impioꝝ: ante mortem cō
D fitere. a mortuo quaſi nihil perit confeſſio.
Confiteberis viuens: viuus ⁊ ſanus confite
beris ⁊ laudabis deum: ⁊ gloriaberis ī mi
ſerationibus eius. Quam magna miſericor
dia domini: ⁊ propitiatio illius conuertenti
bus ad ſe. Nec .n. omnia poſſunt eſſe in hoi
bus: quoniam nō eſt immortalis filius ho
minis ⁊ in vanitate malicie placuerūt. quid
lucidius ſole: ⁊ hic deficiet. aut quid nequiꝰ
qꝫ quod excogitauit caro ⁊ ſanguis: ⁊ hoc
arguetur. Uirtutem altitudinis celi ipſe cō
ſpicit: ⁊ omnes homines terra ⁊ cinis.
¶C.S. De magnalibus dī: ⁊ hominis mi
ſeria erga proximum: de danda elemoſyna
ſine verbo malo: de preuidendo ⁊ memorā
do iudicio: de orone ⁊ ꝯtinentia aie. XVIII

Qui viuit in eternum: creauit omnia A
ſimul. Deus ſolus iuſtificabitur: ⁊
manet inuictus rex in eternum. Quis ſuffi
ciet enarrare opera illius? Quis .n. inueſti
gabit magnalia eius? Uirtutem autem ma
gnitudinis eius quis enunciabit. Et quis
adijciet enarrare miſericordiam eius? Non
eſt minuere neqꝫ adijcere nec eſt inuenire
magnalia dei. Cum conſumauerit homo
tunc incipiet: ⁊ cum quieuerit: operabitur.
Quid eſt homo: ⁊ que gratia illius: ⁊ quid Gen.6.
eſt bonum aut quid nequam illius? Nume Ps.89.
rꝰ dieꝝ hominum vt multū cētū annu: quaſi
gutte aque maris deputati ſūt. Et ſicut cal B
culus arene: ſic exigui anni in die eui. Pro
pter hoc patiens eſt deus in illis ⁊ effundit
ſuper eos miſericordiam ſuam. Uidit pſum
ptionem cordis eoꝝ: quoniā mala eſt: ⁊ co
gnouit ſubuerſionem illoꝝ: quoniam neqꝫ
eſt. Ideo adimpleuit propitiationem ſuam
in illis: ⁊ oſtendit eis viam equitatis. Mi
ſeratio hominis circa proximum ſuum: mi
ſericordia autem dei ſuper omnem carnem.
Qui miſericordiam habet: docet ⁊ erudit:
quaſi paſtor gregem ſuum. Miſereatur ex
cipiens doctrinam miſerationis: ⁊ qui feſti
nat in iudicijs eius. Fili in bonis non des
querelam: ⁊ in omni dato non des triſticiā
verbi mali. Nonne ardorē refrigerabit ros
Sic ⁊ verbum melius qꝫ datum. Nonne ec
ce verbum ſuper datum bonū? Sed vtraqꝫ
cum homine iuſtificato. Stultus acriter im C
properabit: ⁊ datus indiſciplinati tabeſce
re facit oculos. ante iudicium para iuſticiā
tibi: ⁊ anteqꝫ loquaris: diſce. ante languorē
adhibite medicinam: ⁊ ante iudicium inter
roga teipſum: ⁊ in conſpectu dei inuenies
propitiationem. ante languorem humilia
te: ⁊ in tempore infirmitatis oſtende ꝯuerſa
tionem tuam. Non impediaris orare ſemp Luc.18.a.
⁊ ne verearis vſqꝫ ad mortem iuſtificari: qm̄ Theſſa.5.
merces dei manet in eternum. ante oratio
nem prepara animam tuam: ⁊ noli eē qua
ſi homo qui temptat deum. Memento ire 5.ij.c.
in die conſumationis: ⁊ tempus retributi
onis in ꝯuerſatione facies. Memento pau
pertatis in tempore abundantie: ⁊ neceſſita
tem pauptatis in die diuitiaꝝ. a mane vſqꝫ D

ad veſperā imutabit tp̄s: ⁊ hec oīa citata in
oculis dei. Hō ſapiēs in oīb⁹ metuit: ⁊ i die-
bus delictoꝝ attēdet ab inertia. Oīs aſtut⁹
agnoſcit ſapiaꝫ ⁊ inuenienti eā dabit ꝯfeſſio-
nē. Senſati in verbis: ⁊ ipſi ſapiēter egerūt.
⁊ intellexerūt veritatē ⁊ iuſticiā: ⁊ iplorauerūt ꝓuerbia ⁊ iudicia. Poſt ꝯcupiſcentias
tuas non eas ⁊ a volūtate tua auertere. Si
pſtes aie tue concupiſcentias eius faciet te
in gaudiū inimicis tuis. Ne oblecteris i tur-
bis: nec i modicis. Aſſidua.n.eſt commiſſio
illorum. Ne fueris mediocris in cōtentione
ex fenore: ⁊ non eſt tibi nihil in ſeculo. Eris
n. inuidus anime tue.

¶C.S. De vino ⁊ luxuria ⁊ loqcitate. de diſcretiōe hn̄da i verbis. de differētia hn̄da ſapie diuine ⁊ humane. de homine cognoſcendo. de correptione ſine ira. XIX.

A Operarius ebrioſus nō locupletabitur q ſpnit modica paulatiꝫ decidit.
Uinū mulieres apoſtatare faciūt ſapiētes ⁊
arguūt ſenſatos: ⁊ q ſe iūgit fornicarijs erit
nequā. putredo ⁊ vermes hereditabūt illuꝫ
⁊ extollet in exēplū maius: ⁊ tollet de nume-
ro aia eius. Qui credit cito leuis corde eſt ⁊
minorabitur: ⁊ q delinqt in aiaꝫ ſuam inſu-
per habebitur. Qui gaudet iniquitate deno-
B tabit: ⁊ qui odit correptionē: minuet vita. ⁊
q odit loqcitatē extinguit maliciā. Qui pec-
upra.io.d. cat in aiaꝫ ſuā: penitebit. ⁊ q iocūdat in ma-
litia: denotabit. Ne iteres verbum nequā ⁊
durū. ⁊ n̄ minoraberis. Amico ⁊ inimico noli
narrare ſenſum tuum. ⁊ ſi ē tibi delictū noli
denudare. Audiet.n. te ⁊ cuſtodiet te. ⁊ quaſi
defendēs peccatum odiet te. ⁊ ſic aderit tibi
ſemp. Audiſti verbū aduerſus ꝓximū tuuꝫ
ꝯmoriat in te: fidens qm̄ nō te dirūpet. A fa-
cie verbi parturit fatuus. tāqꝫ gemit⁹ par-
t⁹ ifantis. Sagitta ifixa femori canis: ſic ver-
bū in corde ſtulti. Corripe amicuꝫ: ne forte
nō intellexerit. ⁊ dicat: non feci: aut ſi fecerit
C ne iteruꝫ addat facere. Corripe ꝓximuꝫ: ne
forte non dixerit. ⁊ ſi dixerit: ne forte iteret.
Corripe amicū. ſepe.n. fit cōmiſſio: ⁊ nō om-
ni verbo credas. Eſt q labit ligua ſua: ſꝫ nō
ex aīo. Quis eſt.n. q nō deliquerit in lingua
ſua. Corripe ꝓximū anq̄ꝫ cōmineris: ⁊ da lo-
cū timori altiſſimi: q: ois ſapia timor dei. Et
in illa timere deū: ⁊ in oi ſapientia diſpoſitio
legis. Et nō eſt ſapientia nequitie diſciplina
⁊ nō ē cogitatus bonus peccatoꝝ prudētia.
Eſt prudētie neqtia: ⁊ in ipſa execratio: ⁊ eſt
inſipiēs qui minuit ſapia. Melior eſt homo
qui minuitur ſapientia ⁊ deficiens ſenſu in
timore dei q̄ꝫ q abūdat ſenſu ⁊ trāſgredit le- B
gē altiſſimi. Eſt ſolertia certa ⁊ ipſa iniq: ⁊ ē
q emittit verbū certū enarrāſ veritatē. Eſt q
neqter hūiliat ſe: ⁊ iteriora ei⁹ plena ſūt do-
lo: ⁊ ē iuſt⁹ q ſe nimiū ſubmittit a multa hu-
militate: ⁊ ē iuſtus q inclinat faciē ſuā: ⁊ fin-
git nō videre ſe qd̄ ignoratū ē. Et ſi ab ibecil-
litate viriū vetet peccare: ſi iuenerit tp̄s ma-
lefaciēdi malefaciet. Ex viſu cognoſcit vir: ⁊
ab occurſu faciei cognoſcitur ſenſatus. Ami-
ctus corporis: ⁊ riſus dentiū: ⁊ ingreſſus ho-
minis enūciāt de illo. Eſt correptio mēdax i
ira ꝯtumelioſi: ⁊ eſt iudiciū qd̄ non ꝓbat eē
bonum: ⁊ eſt tacēs: ⁊ ipſe eſt prudens.

¶C.S. de correptōe ⁊ correpti pnia ꝺ tacēte ⁊ loqce. de dato ſapiētis. de gr̄a ⁊ dato fatui. de falſa promiſſione. de mendacio. de ſapiente placente magnatis. de donis nō accipiendis. de ſapientia abſcondita. XX.

Quam bonū ē arguere q̄ꝫ iraſci: ⁊ con-
fitentē in orone nō ꝓhibere. Concu- A
piſcētiā ſpadonis deuirginauit iuuenculam
ſic qui facit per vim iudicium iniquuꝫ. Quā
bonum eſt correpto manifeſtare pniam: ſic
eni effugies volūtariū pccm̄. Et tacens qui
iuenit ſapiēs: ⁊ ē odibilis q ꝓcax ē ad loquē-
dum. Eſt autē tacens ⁊ nō hn̄s ſenſū loque-
le: ⁊ ē tacens ſciens tp̄s apti tpis. Hō ſapiēs
tacebit vſqꝫ ad tp̄s: laſciuus aūt ⁊ iprudēs
nō ſeruabit tp̄s. Qui multis vtitur verbis:
ledet animā ſuam: ⁊ qui poteſtatem ſibi ſu-
mit iniuſte odiet. Eſt ꝓceſſio in malis viro i B
diſciplinato: ⁊ eſt iuentio i detrimētū. Eſt da-
tū qd̄ nō ē vtile: ⁊ eſt datū cui⁹ retributio du-
plex. Eſt ꝓpter gloriaꝫ minoratio: ⁊ eſt q ab
humilitate leuabit caput: eſt q multa redimat
modico precio. ⁊ reſtituens ea in ſeptupluꝫ.
Sapiēs i verbis ſeipꝫ amabilē facit: gr̄e āt
fatuoꝝ effundētur. Dat⁹ inſipiētis non erit
vtilis tibi. oculi eni illius ſeptemplices ſunt
exigua dabit ⁊ multa improperabit: ⁊ apertio
oris illius iflammatio eſt. Hodie feneratur
q̄s ⁊ cras expetit: ⁊ odibilis eſt homo huiuſ
modi. Fatuo non erit amicus: ⁊ non erit gr̄a C
i bonis illi⁹. Qui enim edunt panes illius:
falſe lingue ſunt. Quotiēs ⁊ q̄ꝫti irridebunt
eū. Neqꝫ.n. q̄ habēdū erat: directo ſenſu di-
ſtribuit: ſilr ⁊ qd̄ nō erat habendū. Lapſus

E

falſe lingue q̃ſi q in pauimēto cadens:ſic ca
ſus maloꝝ feſtinātér veniēt.Homo acharis q̃
ſi fabula vana:⁊ i oꝛe idiſciplinatoꝝ aſſidua
erit ex oꝛe fatui reꝓbabitͬ parabola.nō.n.
dicit illam i tempoꝛe ſuo. Eſt q vetatur pec
care pꝛe iopia:⁊ i rege ſua ſtimulabitur. Eſt
q perdet aīam ſuam p̄ ꝯfuſione:⁊ ab ipꝛudē
ti pſona pdet eā:pſone aūt acceptione pdet
B ſe.Eſt q p̄ ꝯfuſione ꝓmittit amico:⁊ lucrat⁹
ē eū inimicū gratis.Opprobꝛiuȝ nequā in
hoīe mēdaciū ⁊ i oꝛe idiſciplinatoꝝ aſſidue
erit.Potioꝛ fur q̄ȝ aſſiduitas viri mēdacis
pditionē āt ābo hereditabūt.Moꝛeſ hoiuȝ
mendaciū ſine honoꝛe:⁊ ꝯfuſio illoꝝ cū ipis
ſine intermiſſione. Sapiēs i verbis ꝓducet
Pꝛo.12.b. ſeipȝ ⁊ hō pꝛudēs placebit magnatis.Qui
28.c. opaẜ terrā ſuā:ialtabit aceruū frugū: ⁊ qui
opaẜ iuſticiā ipē exaltabiẜ:q vero placet ma
Exo.23.a. gnatis:effugiet inigtatē.Exenia ⁊ dona ex
Deut.16.d. cecāt oculos iudicū : ⁊ q̃ſi mutus i oꝛe auer
infra.41.c tit coꝛrectiōes eoꝝ.Sapia abſcōſa ⁊ theſau
rus inuiſus:que vtilitas in vtriſq̄ȝ? Melioꝛ
eſt qui celat inſipiētiā ſuā q̄ȝ homo qui ab
ſcondit ſapientiam ſuam.

C.S.De peccatis nō cumulādis ſed fu
giendis.de audaci ligua heretici.de ꝯſuma
tione ⁊ via peccātiū.de fatuo ⁊ ſapiente al
ternatim.de maledicente diabolum ⁊ ſuſur
rone. XXI.

A Fili peccaſti nō adijcias iteꝝ ſed ⁊ de
ſupꝛa.5.b. pꝛiſtinis depcare vt tibi dimittantur
Quaſi a facie colubri fuge peccata:⁊ ſi acceſ
ſeris ad illa:ſuſcipiēt te.Dentes leonis den
tes ei⁹.iterficiētes aīas hoiuȝ.Quaſi rhom
phea bis acuta hoīs inigtas:plage illi⁹ nō ē
ſanitaſ.Obiurgatō ⁊ iiurie annullabūt ſub
ſtantiā:⁊ domus q̄ nimis locuplex ē ānulla
biẜ ſupbia:ſic ſbſtātia ſupbi eradicabiẜ.De
B pcatō paupis ex oꝛe vſq̄ȝ ad aures pueniet ⁊
iudiciū feſtinato adueniet illi . Qui odit coꝛ
reptionē veſtigiū ē pctōꝛis:⁊ q timet deū cō
uerteẜ ad coꝛ ſuū.Not⁹ a lōge potēs lingua
audaci:⁊ ſenſat⁹ ſcit labi ſe ab ipo q edificat
domū ſuā ipendijs alienis:q̃ſi q collit lapi
des ſuos in hieme.Stuppa collecta ſynago
ga peccātiuȝ:⁊ ꝯſumatio illoꝝ flāma ignis
Via peccātiū ꝯplātata lapidib⁹:⁊ i finē illo
rum inferri ⁊ tenebꝛe ⁊ pene.Qui cuſtodie
rit iuſticiā:continebit ſenſum eius conſum
matio timoꝛis dei:ſapientia ⁊ ſenſus. Non
erudietur:q non eſt ſapiēs i bono.Eſt auteȝ
inſipiētia que abundat i malo:⁊ non eſt ſen
ſus vbi ē amaritudo.Scia ſapiētiſ tāq̄ȝ inun
datio abundabit:⁊ conſiliū illius ſicut fons
vite permanet.Coꝛ fatui q̃ſi vas confractuȝ infra.33
⁊ omnem ſapientiam non tenebit.Uerbum C
ſapiens quodcūq̄ȝ audierit ſciuis laudabit:
⁊ ad ſe adijciet: audiuit luxurioſus ⁊ diſpli
cebit illi:⁊ pꝛoijciet illud poſt doꝛſum ſuuȝ.
Narratio fatui:quaſi ſarcina i via.Naȝ i la
bijs ſenſati iuenietur gr̃a. Os pꝛudentis q̄
ritur in eccleſia : ⁊ verba illius cogitabūt in
coꝛdib⁹ ſuis.Tanq̄ȝ dom⁹ exterminata ſic fa
tuo ſapia:⁊ ſcia inſenſati ienarrabilia verba
Cōpedes in pedib⁹:doctrina ſtulto:⁊ q̃ſi vi
cula manuū ſup manū dexterā.Fatu⁹ i riſu
exaltat vocē ſuā:vir aūt ſapiens vix tacite ri
debit Ornametū aureū pꝛudēti doctrina:⁊ D
quaſi bꝛachiale in bꝛachio dextero.Pes fa
tui facilis in domū ꝓximi:⁊ homo peritus
cōfundetur a perſona potētis.Stultus a fe
neſtra reſpiciet i domū:vir āt eruditus foꝛis
ſtabit.Stultitia hoīs auſcultare per oſtium
⁊ pꝛudēs grauabiẜ ꝯtumelia.Labia ipꝛudē
tiū ſtulta narrabūt:verba āt pꝛudētiū ſtate
ra pōderabūẜ. In oꝛa fatuoꝝ coꝛ illoꝝ: ⁊ in
coꝛde ſapiētū os illoꝝ.Dū maledicit impius
diabolū maledicit ipē aīam ſuā.Suſurro cō
qnabit aīaȝ ſuā:⁊ i oīb⁹ odieẜ:⁊ q pmāſerit
odioſuſ erit:tacit⁹ ⁊ ſenſat⁹ honoꝛabiẜ.

C.S.De lapidatiōe pigri.de filio ⁊ filia
fatua.diſcernendum quid ⁊ quibus ſit pre
dicādum.de luctu moꝛtui.de riſu fatui.de
non loquendo multum cum fatuo ⁊ q̄ ami
ciciam ſoluent conuicia. XXII

In lapide luteo lapidatus eſt piger:⁊ A
oēs loquenẜ ſup aſpnationeȝ illi⁹.de
ſtercoꝛe boum lapidatus eſt piger:⁊ oīs qui
tetigerit eū: excutiet man⁹: ꝯfuſio pr̃is ē de
filio idiſciplinato:filia āt fatua in dminoꝛa
tiōe fiet.Filia pꝛudēs hereditas viro ſuo:nā
q̄ ꝯfūdit in ꝯtumeliā fit genitoꝛis. Pr̃eȝ ⁊
virū ꝯfūdit audax:⁊ ab ipis nō minoꝛabiẜ
ab vtriſq̄ȝ āt inhonoꝛabiẜ.Muſica i luctu i
poꝛtuna narratio:flagella ⁊ doctrina i oī tē
poꝛe ſapia.Qui docet fatuū q̃ſi q ꝯglutinat
teſtā.Qui narrat verbū nō audiēti:q̃ſi q ex
citat doꝛmiētē de graui ſōno.Cū doꝛmiente
loqtur qui enarrat ſtulto ſapiaȝ ⁊ i fine nar
ratiōis dicit.Quiſ ē hic.Supꝛa moꝛtuū plo
ra:defecit.n.lux eius:⁊ ſupꝛa fatuū ploꝛa:d S.3.d.ſ.31
fecit.n.ſenſu.Modicū ploꝛa ſupꝛa moꝛtuū: .38.b.B

q̄m requieuit. Neq̄ſſimi.n.neq̄ſſima vita ſup̄
morté fatui. Luct⁹ mortui ſepté dies: fatui
aūt ⁊ ipij omnes dies vite illoꝝ. Cum ſtulto
ne multum loquaris: ⁊ cuȝ inſenſato ne abi
ſupra.xi.c. eris. Serua te ab illo vt non moleſtiam ha-
beas. ⁊ non coinquinaberis i pcō illi⁹. Deſle
cte ab illo ⁊ inuenies requié. ⁊ nō accidiabe-
ris i ſtultitia illius. Sup plūbum qd graua
Pro.27.a. bit: ⁊ qđ illi aliud nomé q̄ȝ fatuus. Arenaȝ
⁊ ſalé. ⁊ maſſaȝ ferri faciliuſ é ferre q̄ȝ homi
né iprudété ⁊ fatuū ⁊ ipiū. Sicut loramétū
C igneū colligatū fundaméto edificij ñ diſſol-
uet: ſic ⁊ cor cōfirmatū i cogitatiōe ꝯſilij. Co
gitatus ſenſati i oī tépore vel metu nō ꝺpra
uabitur. Sicut palee i excelſis. ⁊ ceméta ſine
ipēſa poſita ꝯtra facié véti nō pmanebūt: ſic
⁊ cor timidū in cogitatione ſtulti contra ipe
tum timoris non reſiſtet. Sicut ornatus ha
renoſus in pariete limpido. ſic ⁊ cor trepidū
i cogitatione fatui oī tpe nō metuet: ſed ⁊ q
i pceptis dei permanet ſemp. Pūgens ocu-
lum deducit lachrymas. ⁊ qui pungit cor ꝓ
fert ſenſum. Mittés lapidé in volatilia deij
ciet illa. ſic ⁊ qui conuiciatur amico diſſoluit
amicitiá. Ad amicū ⁊ ſi ꝓduxeris gladium
nō deſperes. é.n. regreſſuſ ad amicū. Si ape
D ruerit os triſte: non timeas. é.n. concordatio
excepto cōuicio ⁊ iproperio ⁊ ſupbia ⁊ myſte-
rij reuelatione ⁊ plaga doloſa. In his omni
bus effugiet amicus. Fidem poſſide cū ami
co i paupertate illius. vt ⁊ i bonis illius le
teris. In tpe tribulatōis illi⁹ pmane illi fide
liſ vt ⁊ i hereditate illi⁹ coheres ſis. Añ igné
camini vapor ⁊ fumus ignis inaltatur: ſic ⁊
añ ſanguiné maledicta ⁊ ꝯtumelie ⁊ mine.
Amicū ſalutare nō cōfundaris. A facie illi⁹
nō me abſcōdam. ⁊ ſi mala mihi euenerint
per illuȝ: ſuſtinebo. Oīs qui audiet cauebit
Ps̄.140. ſe ab eo. Quis dabit ori meo cuſtodiaȝ. ⁊ ſu
per labia mea ſignaculum certum: vt nō ca-
dam in ipſis: ⁊ lingua mea perdat me.

¶C. S. Oratio contra ſupbiá, gulam ⁊ lu
xuriá. ⁊ de iuratione. de blaſphemia. ⁊ de di
ſciplinata loq̄la. de trib⁹ generib⁹ peccatoꝝ
de ꝯfutatione hoīs volétis peccare. de mul-
tis peccatis concurrétibus in adulteris. de
laude timoris dei. XXIII.

A D Omine pr̄ ⁊ dn̄ator vite mee ne de-
relinquas me i cogitatu ⁊ cōſilio eoꝝ
nec ſinas me cadere in illa exprobratione.
Quis ſupponit in cogitatu meo flagella ⁊
in corde meo doctrinam ſapie: vt ignoratio
nibus eoꝝ nō parcat mihi: ⁊ non appareát
delicta eorum: ⁊ ne adincreſcát ignorantie
mee: ⁊ multiplicétur delicta mea ⁊ peccata
mea abundét: ⁊ incidā in ꝯſpectu aduerſari
oꝝ meoꝝ ⁊ gaudeat inimicus me⁹. Dñe pr̄
⁊ de⁹ vite mee: ne derelinquas me in cogitatu
illoꝝ. Extollétiá oculoꝝ meoꝝ ne dederis mi
hi: ⁊ oé deſideriū auerte a me. aufer a me vé
tris ꝯcupiſcétias: ⁊ ꝯcubitus ꝯcupiſcétie ne
apphendat me: ⁊ aīe irreuerēti ⁊ infrūito ne
tradas me. Doctrinam oris audite filij: ⁊ q
cuſtodierit illam non periet labijs ſuis: nec
ſcādalizabit i opib⁹ neq̄ſſimis. In vanitate
ſua apphédit pccōr: ⁊ ſupbus ⁊ maledictus
ſcādalizabitur i illis. Iurationi ñ aſſueſcat B
os tuum: multi.n. caſus in illa. Nominatio
vero dei non ſit aſſidua in ore tuo. ⁊ nomini
bus ſanctorum non admiſcearis: quoniaȝ
non eris immunis ab eis. Sicut.n. ſeruus
interrogatus aſſidue a liuore non minuitur
ſic omnis iurans ⁊ nominás. in toto a pecca
to non purgabitur. Uir multum iurans im infra.27.b.
plebitur iniquitateȝ: ⁊ non diſcedet a domo
illius plaga. Et ſi fruſtrauerit fratreȝ: delictū
illius ſuper ipſum erit ⁊ ſi diſſimulauerit de
linquit dupliciter: ⁊ ſi in vacuū iurauerit nō
iuſtificabitur. Replebitur.n. retributione
peſſima domus illius. Eſt alia loquela con-
traria morti: non inueniatur in hereditate
iacob. Etenim a miſericordibus omnia hic
auferentur: ⁊ in delictis non voluptabunt.
Indiſciplinoſe loquelle non aſſueſcat os tu-
um eſt enim in illa verbū peccati. Memen
to patris ⁊ matris tue: i medio.n. magnato-
rum conſiſtis: ne forte obliuiſcatur te deus
in conſpectu illorum: ⁊ aſſiduitate tua infa-
tuatus improperium patiaris: ⁊ maluiſſes
non naſci. ⁊ diem natiuitatis tue maledicas
Homo aſſuetus in verbis impropery in om
nibus diebus ſuis non erudietur. Duo ge 2.Re.16.b.
nera abundát in peccatis: ⁊ tertium addu- C
cit iram ⁊ perditionem. anima callida quaſi
ignis ardés non extinguetur donec aliquid
glutiat: ⁊ homo neq̄ȝ in ore carnis ſue non
deſinet donec incendat igné. Hoī fornicario
oīs panis dulcis: non fatigabitur tranſgre-
diens vſq̄ȝ ad finé. Oīs homo q̄ trāſgredi
tur lectū ſuū ꝯténés i animā ſuá: ⁊ dicés. qs
me videt. tenebre circūdát me. ⁊ parietes co
operiunt me: ⁊ nemo circūſpicit me ⁊ quem Eſa.29.c.

vereor. delictoꝝ meorum non memorabitur
altiſſimus: ⁊ nõ itellexit qm̃ oia videt ocul⁹
illi⁹: qm̃ expellit a ſe timorẽ dei h⁹mõi hoiſ
timor ⁊ oculi hoiuȝ timẽtes illũ. ⁊ ñ cogno
uit qm̃ oculi dñi multo pl⁹ lucidiores ſunt
ſup ſolẽ circũſpiciẽtes oẽs vias hoiuȝ: ⁊ ꝓ
fũdũ abyſſi: ⁊ hoiuȝ corda ituẽtes in abſcõ
D ditas ptes. Dño.n.deo anteq̃ȝ crearent oia
ſũt agnita: ſic ⁊ poſt pfectũ reſpicit oia. Hic
in plateis ciuitatis vindicabit: ⁊ q̃ſi pullus
equus fugabitur ⁊ vbi nõ ſpauit apphẽdet
Et erit dedecus oib⁹: eo ꝙ nõ intellexerit ti
morẽ dñi. Sic ⁊ mulier ois relinquẽs virũ
ſuũ: ⁊ ſtatuẽſ hereditatẽ ex alio matrimonio
Primo.n.in lege altiſſimi incredibilis fuit:
⁊ ſecũdo viꝝ ſuũ dereliquit: tertio i adulterio
fornicata eſt: ⁊ ex alio viro filios ſtatuit ſibi.
Hec in eccleſiã adducetur. ⁊ in filios eius re
ſpicietur. Non tradent filij eius radices. ⁊ ra
mi eius non dabunt fructũ. Derelinquent
in maledictum memoriã eius: ⁊ dedec⁹ illi⁹
nõ delebitur. Et agnoſcẽt q derelicti ſũt qm̃
nihil meli⁹ eſt q̃ȝ timor dei: ⁊ nihil dulci⁹ q̃ȝ
reſpicere in mãdatis dñi. Gloria magna ẽ ſeq
dñm. longitudo.n.dierum aſſumetur ab eo.

¶ C.S. De laude ſapiẽtie. dicit ſapia ſe ex
ore altiſſimi ꝓdijſſe. enarrat q̃ fecerit. de re
quie quã inuenit. XXIIII.

A SApientia laudabit animaȝ ſuam. ⁊ in
deo honorabitur. ⁊ in medio populi
ſui gloriabitur. ⁊ in eccleſijs altiſſimi aperi
et os ſuuȝ. ⁊ in conſpectu virtutis illius glo
riabitur. ⁊ in medio populi ſui exaltabitur.
⁊ in multitudine electoꝝ habebit laudẽ: ⁊ in
ter bñdictos benedicetur dicens. Ego ex ore
altiſſimi prodiui. primogenita ante omnem
creaturam. Ego feci in celis vt oriretur lumẽ
indeficiens. ⁊ ſicut nebula texi omnem terrã
Ego in altiſſimis habitaui: ⁊ thronus meuſ
in columna nubis. Girum celi circuiui ſola:
⁊ profundum abyſſi penetraui: ⁊ in fluctib⁹
maris ambulaui ⁊ in omni terra ſteti. Et in
omni populo ⁊ in omni gente primatum ha
bui: ⁊ oium excellẽtiũ ⁊ humiliũ colla virtu
te calcaui. Et in his oibus regẽ q̃ſiui ⁊ in he
reditate dñi morabor. Tunc precepit ⁊ dixit
mihi creator omniuȝ: ⁊ qui creauit me reque
uit i tabernaculo meo ⁊ dixit mihi. In iacob
B inhabita: ⁊ in iſrael hereditare ⁊ in electis
meis mitte radices. Ab initio ⁊ ante ſecula
creata ſum: ⁊ vſq; ad futuꝝ ſeculum non de
ſinam. ⁊ in habitatione ſancta coraȝ ipſo mi
niſtraui. Et ſic in ſyon firmata ſum ⁊ in ciui
tate ſanctificata ſimiliter requieui ⁊ in hie
ruſalem poteſtas mea ⁊ radicaui in populo
honorificato. ⁊ in partes dei mei hereditas
illius. ⁊ in plenitudine ſanctorum detentio
mea. Quaſi cedrus exaltata ſum in libano.
⁊ q̃ſi cupreſſus i monte ſyon. Quaſi palma
exaltata ſum in cades ⁊ quaſi plãtatio roſe
in hierico. Quaſi oliua ſpecioſa in cãpis ⁊ q̃
ſi platanus exaltata ſum iuxta aquam i pla
teis. Sicut cinamomum ⁊ balſamum aro
matiȝans odorem dedi. Quaſi mirrha ele
cta dedi ſuauitatẽ odoris. ⁊ q̃ſi ſtorax ⁊ gal
banus ⁊ vngula ⁊ gutta. Quaſi libanuſ nõ
inciſuſ vaporaui habitationẽ meã: ⁊ q̃ſi bal
ſamũ non mixtũ odor meus. Ego q̃ſi terebĩ C
thus extẽdi ramos meos: ⁊ rami mei hono
ris ⁊ gratie. Ego q̃ſi vitis fructificaui ſuaui
tatem odoris: ⁊ flores mei fruct⁹ honoris ⁊
honeſtatis. Ego mater pulchre dilectiõis. ⁊
timoris. ⁊ agnitõis: ⁊ ſancte ſpei. In me ois
gr̃a vite ⁊ veritatis: i me ois ſpes vite ⁊ vir
tutis. Trãſite ad me oẽs q ꝯcupiſcitis me. ⁊
a generationib⁹ meis iplemini. Spũſ.n.me
us ſup mel dulcis. ⁊ hereditaſ mea ſup mel
⁊ fauũ. Memoria mea i generatiõe ſeculoꝝ
Qui edunt me adhuc eſurient. ⁊ qui bibũt Joh.6.d.
me adhuc ſitient. Qui audit me nõ ꝯfundet
⁊ q operant in me nõ peccabũt. Qui elucidãt
me vitã eternaȝ hẽbunt. Hec oia liber vite
⁊ teſtamẽtũ altiſſimi. ⁊ agnitio veritatiſ. Le
gẽ mandauit moyſes in ꝓceptis iuſtitiarũ. ⁊
hereditatẽ domui iacob. ⁊ iſrl' promiſſiones
Poſuit dauid puero ſuo excitare regẽ ex ip
ſo fortiſſimũ ⁊ i throno honoris ſedẽtẽ i ſem
piternũ. Qui iplet q̃ſi phyſon ſapientiã. ⁊ ſi Ge.2.b.
cut tigris in dieb⁹ nouoꝝ. Qui adimplet q̃ſi
eufrates ſenſũ. Qui multiplicat q̃ſi iordãis Joſue.3.d.
in tpe meſſis. Qui mittit diſciplinã ſicut lu D
cẽ. ⁊ aſſiſtẽs q̃ſi gyon in die vindemie. Qui
pficit prim⁹ ſcire illã. ⁊ infirmior nõ inueſti
gabit eã. A mari.n.abundabit cogitatio ei⁹
⁊ ꝯſiliũ illiuſ in abyſſo magna. Ego ſapiẽtia
effudi flumina: ego q̃ſi trames aque immẽ
ſe de fluuio. Ego q̃ſi fluuius dorix. ⁊ ſicut aq̃
ductus exiui ð paradiſo. Dixi. Rigabo hor
tũ meũ plantationũ. ⁊ inebriabo pt⁹ mei fru
ctũ. Et factus eſt mihi trames abũdãs ⁊ flu
uius me⁹ appropinq̃uit ad mare: qm̃ doctri
nã q̃ſi añlucanũ illumino oib⁹: ⁊ enarrabo

illā vſqȝ in lōginquū. Penetrabo īferiores
ptes terre. ⁊ inſpiciā oēs dormientes. ⁊ illu
minabo oēs ſperātes in dño. Adhuc doctri
nā q̄ſi ꝓphetiā effundā. ⁊ relinquā illā q̄rē
tibus ſapientiam. ⁊ nō deſinā in ꝓgenies il
Infra.33.c. loꝝ vſqȝ ī euū ſāctū. Uidete q̄ṁ nō ſoli mi
hi laboraui ſȝ omnibꝰ exq̄rētibus veritatē

¶C.S. De tribꝰ q̄ placēt dō. ⁊ de tribus q̄
odit. d̄ nouē īſuſpicabilibꝰ. d̄ decimo maxie
de malicia mulieris neq̄ȝ. XXV.

A In tribus placitū ē ſpiritui meo: que
ſunt ꝓbata corā deo ⁊ hoībus. Con
cordia fratrū. ⁊ amor ꝓximoꝝ. ⁊ vir ⁊ muli
er ſibi bene ꝯſentiētes. Tres ſpecies odiuit
anima mea. ⁊ aggrauor valde aīe illorum.
Pauperē ſuperbū. ⁊ diuitē mēdacē ⁊ ſenē
fatuū ⁊ inſenſatū. Que in iuuentute tua nō
congregaſti quō in ſenectute tua inuenies.
Quā ſpecioſum cāicie iudiciū. ⁊ pſbyteris
cognoſcere ꝯſiliū. q̄ȝ ſpecioſa veterāis ſapia
⁊ glorioſis intellectus ⁊ ꝯſiliū. Corona ſenū
multa pitia: ⁊ gloria illoꝝ timor dei. Nouē
īſuſpicabilia cordis magnificaui. ⁊ decimū
B dicā ī lingua hoībus. Hō q iocūdať in filijs
viuēs. ⁊ vidēs ſubuerſionē inimicorū ſuorū
Supra.14.a. Btūs q habitat cū muliere ſenſata. ⁊ q lin
gua ſua nō ē lapſus. ⁊ q nō ſeruiuit īdignis
ſe. Btūs q inuenit amicū veꝝ: ⁊ q enarrat
iuſticiā auri audienti. Quā magnus qui in
uenit ſapiam ⁊ ſciam: ſed non ē ſup timētē
dñȝ. Timor dei ſup oīa ſe ſuppoſuit. Beatꝰ
hō cui donatū eſt hr̄e timorē dei. Qui tenet
illū: cui aſſimilabiť? Timor dei initium dile
ctionis eiꝰ: fidei āt initiū agglutiandū ē ei.
C Oīs plaga triſtitia cordis eſt. ⁊ oīs malitia
neq̄tia mulieris. Et oēȝ plagā ⁊ nō plagā vi
debit cordis. ⁊ oēm neq̄tiā ⁊ nō neq̄tiā mu
lieris. ⁊ oēm obductū ⁊ nō obductū odiētiū
⁊ oēȝ vindictā ⁊ nō vindictā inimicoꝝ. Nō
Pro.21.c. ē caput nequs ſup caput colubri. ⁊ nō ē ira
ſup irā mulieris. Cōmorari leoni ⁊ draconi
placebit. q̄ȝ hītare cū mulieř nequā. Neq̄tia
mulieris imutat faciē eiꝰ. ⁊ obcecauit vultū
ſuū tāq̄ȝ vrſus. ⁊ q̄ſi ſaccū oñdet ī medio ꝓ
ximoꝝ. Ingemuit vir eiꝰ ⁊ audiēſ ſuſpirauit
modicū. Breuis oīs malitia ſup malitiā mu
D lieris: ſors peccatoꝝ cadat ſup illā. Aſcēſus
arenoſus in pedibꝰ veterāi: ſic mulier ligua
ta hoī q̄eto. Ne reſpicias in mulieris ſpeciē
⁊ nō ꝯcupiſcas mulierē in ſpecie. Mulieris
ira irreuerētia ⁊ cōfuſio magna. Mulier ſi

ꝓmatū hēat ē ꝯtraria viro ſuo. Cor hūile ⁊
facies triſtis. ⁊ plaga mortis: mulier nequā
Manꝰ debiles ⁊ genua diſſoluta: mulier q̄
non beatificat viꝝ ſuū. A muliere initiū fa
ctū eſt peccati ⁊ ꝑ illā oēs morimur. Nō des Gen.3.a.
aque tue exitū nec modicū: nec mulieri ne Supra.8.b.⁊
q̄ȝ venā ꝓdeūdi. Si ñ ābulauerit ad manū 2.Re.14.b.
tuā: ꝯfundet te ī ꝯſpectu inimicoꝝ. A carni
bꝰ tuis abſcinde illā: ne ſemꝑ te abutatur.

¶C.S. De laude mulieris bone. de timo
re triū. ⁊ quarto. de mulieř zelotipa ⁊ ebrio
ſa. de filia. de duobus mouentibus triſticiā
⁊ tertio mouente iram. de duabus ſpecie
bus periculoſis. XXVI

Mulieris bone beatꝰ vir numerꝰ. n. A
annor illoꝝ duplex. Mulier fortis
oblectat viꝝ ſuū. ⁊ annos vite illius in pa
ce iplebit. Pars bona: mulier bona in par
te bona timentiū deū dabitur viro ꝓ factis
bonis. Diuitis āt ⁊ paupis cor bonū in oī
tp̄e vultus illorum hilaris. A tribus timu
it cor meū: ⁊ in q̄rto facies mea metuit. De
laturā citatis: ⁊ collectionē ppli ⁊ calūniam
mendacē: ſup mortē oīa grauia. Dolor cor
dis ⁊ luctus: mulier zelotipa. In mulieř ze
lotipa flagellū liguꝫ: oibꝰ cōmunicans. Si B
cut bonū iugū qd̄ mouetur: ita ⁊ mulier ne
quā. Qui tenet illā. q̄ſi q apprehendit ſcor
pionē. Mulier ebrioſa ira magna: ⁊ ꝯtume
lia ⁊ turpitudo illiꝰ nō tegeť. Fornicatō mu
lieris in extollētiā oculoꝝ ⁊ in palpebris il
liꝰ agnoſceť. In filia ñ auertēte ſe firma cu
ſtodiā: ne inuēta occaſiōe abutať ſe. Ab om Infra.42.b.
ni irreuerētia oculoꝝ eiꝰ caue: ⁊ ne mireris
ſi te neglexerit. Sicut viator ſitiens ad fon C
tē os opiet. ⁊ ab oī aq̄ ꝓxima bibet ⁊ cōtra
oēm palū ſedebit. ⁊ ꝯtra oēm ſagittā apiet
pharetrā: donec deficiat. Gratia mulieris
ſedule delectabit viꝝ ſuū. ⁊ oſſa illiꝰ ipīguā
bit. Diſciplina illius datū dei ē. Mulier ſen
ſata ⁊ tacita: non eſt immutatio erudite aīe
Gratia ſup gratiā mulier ſācta ⁊ pudorata
Omnis aūt ponderatio nō eſt digna ꝯtinē
tis anime. Sicut ſol oriēs in mūdo in altiſſi
mis dei ſic mulieris bone ſpecies ī ornamē
tum domus eius. Lucerna ſplēdēs ſuper
candelabrū ſcm̄ ⁊ ſpēs faciei ſup etatē ſta
bilē. Columne auree ſuꝑ baſes argēteas: ⁊ D
pedes firmi ſuper plātas ſtabilis mulieris
Fundamenta eterna ſupra petrā ſolidā: ſic
mādata dei ī corde mulieris ſancte. In duo

dus contriſtatuʒ eſt cor meū: ⁊ in tertio iracūdia mihi aduenit. Uir bellator deficiēs p̄ inopiā: ⁊ vir ſenſatus contemptus. ⁊ q̄ trāſgreditur a iuſticia ad pccm̄. de⁹ parauit eū ad rūpheā. Due ſpecies difficiles ⁊ piculoſe mihi apparuerunt. Difficile exuit negociās a negligentia ⁊ non iuſtificabitur caupo a peccatis labiorum.

CC. S. De paupe volente ditari. de venditore. de verbo timoris dn̄i. de probatione hominis. ⁊ cognitione cordis. de ſeq̄ndo iuſticia. de inconſtātia ſtulti. de tpantia verbi de nō iuratione. de nō reuelādis archanis amici. de pditione amici. q̄ impius machinatur malū qđ redit in ipſum. XXVII.

A Propter inopiaʒ multi deliq̄runt: ⁊ q̄ querit locupletari auertit oculū ſuuʒ Sicut in medio compaginis lapidū palus figitur: ſic ⁊ inter mediū venditionis ⁊ emptionis anguſtiabitur peccatis. Contereretur cum delinquente delictum. Si non in timore domini tenueris te inſtanter cito ſubuertetur domus tua. Sicut in percuſſura cribri remanebit puluis ſic aporia hominis in cogitatu illius. Uaſa figli probat fornax ⁊ homines iuſtos tentatio tribulationis. Sicut ruſticatio de ligno oſtendit fructum illius: ſic verbum ex cogitatu cordis hominis. Ante ſermonem non laudes virū: h̄.n. tentatio eſt
B hoīum. Si ſequaris iuſticiaʒ apprehendes illā ⁊ indues q̄ſi pōderē honoris ⁊ inhitabis cū ea ⁊ pteget te i ſempiternū. ⁊ in die agni
infra.iz.c. tionis inuenies firmamētū. Uolatilia ad ſibi ſimilia pueniunt: ⁊ veritas ad eos q̄ opant̄ illā reuertet̄. Leo venationi inſidiat̄ ſemp: ſic pccā operātib⁹ iniquitatē. Hō ſcūs in ſapia manet ſicut ſol: nā ſtultus ſicut luna mutat̄ In medio inſenſatoꝝ ſerua verbū tpi. i medio aūt cogitantiū aſſiduus eſto. Narratio peccantiū odioſa. ⁊ riſus illoꝝ i delictis peccati
ſupra.iz.b. Loq̄la multum iurās horripilationē capiti ſtatuet: ⁊ irreuerentia ipſius obturatio aurium. Effuſio ſanguis in rixa ſupboꝝ. ⁊ maledictio illoꝝ auditꝰ grauis. Qui denudat ar
C chana amici fidelē pdit. ⁊ nō inueniet amicū ad aiuʒ ſuū. Dilige pximū ⁊ piūgeꝛ fide cū illo. q̄ ſi denudaueris abſconſa illius: nō p̄ ſequeris poſt euʒ. Sicut.n. hō q̄ pdit amicū ſuum: ſic qui pdit amicitiam pximi ſui. Et ſicut qui dimittit auē de manu ſua ſic qui reliquiſti pximū tuū. ⁊ nō eū capies. Nō illū ſequaris: q̄m lōge abeſt. Effugit.n. quaſi caprea de laq̄o: q̄m vulnerata eſt aīa eiꝰ. Ultra eū non poteris colligare. ⁊ maledicti ē ↄcordatio. denudare āt amici myſteria: deſpatio eſt anime infelicis. Annuēs oculo fabricat iniq̄ua. ⁊ nemo eū abijciet. In ↄſpectu oculorū tuoꝝ ↄculcabit os ſuū ⁊ ſup ſermōes tuos ammirabit̄. Nouiſſime āt puertet os ſu- Pro.10.
B uū: ⁊ i verbis tuis dabit ſcādalū. Multa audiui: ⁊ nō coeq̄ui ei ⁊ dn̄s odiet illū. Qui i altū mittit lapidē ſup caput eiꝰ cadet: ⁊ plaga doloſa doloſi diuidet vulnera. Et q̄ foueam Pro.26.
fodit incidet in eam. ⁊ q̄ ſtatuit lapidē pxio Eccs.10.b
ſuo offendet in eo: ⁊ q̄ laqueū alij pōit pibit in illo. Facienti neq̄ſſimū ↄſiliū ſup ipſū deuoluetur: ⁊ nō agnoſcet vnde adueniet illi. Illuſio ⁊ improperiū ſupboꝝ ⁊ vidicta: ſicut leo inſidiabit̄ illi. Laqueo peribūt q̄ oblectāt̄ caſu iuſtorum: dolor aūt cōſumet illos ante q̄ʒ moriant̄. Ira ⁊ furor vtraq̄ʒ execrabilis ſūt ⁊ vir peccator cōtinēs erit illorum.

CC. S. De non querenda vindicta. ſed remittenda offenſa. de vicijs lingue ⁊ de periculis eius. XXVIII.

A Qui vindicari vult a domino inueniet vindictam: ⁊ pccā illius ſeruans ſer Deut.32.a
uabit. Relique pximo tuo nocenti te. ⁊ tūc Ro.12.d.
depcanti tibi pccā ſoluent̄. Hō hoī reſeruat iram. ⁊ a deo q̄rit medelā. In hoīeʒ ſimilem ſibi non habet miſericordiā. ⁊ de pccis ſuis depcat̄. Ipſe dū caro ſit reſeruat irā. ⁊ ppitiationē petit a deo. Quis exorabit p̄ delictis illius: Memēto nouiſſimoꝝ ⁊ deſine inimicari. Tabitudo.n. ⁊ mors imminent i mādatis eius. Memorare timorē dei: ⁊ nō iraſcaris pximo. Memorare teſtamentū altiſſimi: ⁊ deſpice ignorantiā pximi. Abſtine te a lite
B ⁊ minues pccā. Hō.n. iracūdus icēdit litē: ⁊ vir peccator turbabit amicos ⁊ in medio paceʒ hn̄tiū imittit inimicitiā: ſcđʒ.n. ligna ſilue. ſic ignis exardeſcit: ⁊ h̄ʒ virtutē hominis Pro.26.a
ſic iracūdia illius erit: ⁊ ſcđm ſubſtātiā ſuā exultauit iraʒ ſuā. certamē feſtinatū incēdit ignem: ⁊ lis feſtināς effundit ſanguinē: ⁊ lingua teſtificās adducet mortem. Si ſufflaueris q̄ſi ignis exardebit: ⁊ ſi expueris ſuper illam extinguetur. Utraq̄ʒ ex ore proficiſcūtur. Suſurro ⁊ bilinguis maledictus. multos.n. turbauit pacē hn̄tes. Lingua tertia multos ↄmouit: ⁊ diſperſit illos de gente in
C genteʒ. Ciuitates muratas diuitū deſtruxit

⁊ domos magnatorū effodit. Uirtutes po
pulorum ↄcidit: ⁊ gētes fortes diſſoluit. Li
gua tertia mulieres viratas eiecit: ⁊ priua
uit illas laborib⁹ ſuis. Qui reſpicit illā nō
hēbit requiē: nec hēbit amicū in quo requi
eſcat. Flagelli plaga liuorem facit: plaga āt
lingue cōminuet oſſa. Multi ceciderunt in
ore gladij: ſed non ſic quaſi q interierunt p
linguā ſuā. Beat⁹ q tectus ē a lingua neq̄
qui in iracundia illius nō trāſiuit: ⁊ non at
traxit iugum illius: ⁊ in vinculis eius nō ē
ligatus. Iugū.n. illius iugū ferreū ē: ⁊ vin
culū illius vinculū ereum eſt. Mors illius
mors neq̄ſſima ⁊ vtilis potius infernus q̄ʒ
illa. Perſeuerātia illius non permanebit:
B ſed obtinebit vias iniuſtoꝝ. In flamma ſua
nō ↄburet iuſtos. Qui derelinquūt dn̄m ici
dēt i illā: ⁊ exardebit i illis ⁊ nō extinguet':
⁊ mittetur in eos q̄ſi leo ⁊ q̄ſi pardus ledet
illos. Sep aures tuas ſpinis: ⁊ linguam ne
q̄ʒ noli audire: ⁊ ori tuo facito oſtia: ⁊ ſeras
auribus tuis. Aurum tuum ⁊ argentum tu
um conſla. ⁊ verbis tuis facito staterā ⁊ fre
nos ori tuo rectos. ⁊ attende ne forte laba
ris in lingua. ⁊ cadas in conſpectu inimico
rum inſidiantium tibi: ⁊ ſit caſus tuus inſa
nabilis in mortem.

¶ C.S. De pecunia commodanda ⁊ feno
re. de dāda elemoſyna. de fideiuſſore hereti
co. de frugalitate ⁊ hoſpitalitate. XXIX

A Qui facit miam feneraf proximo ſuo
⁊ qui preualʒ manu mādata ſeruat
Fenerare proximo tuo in tp̄e neceſſitatis il
lius: ⁊ iterum redde proximo in tēpore ſuo.
Confirma verbum ⁊ fideliter age cuʒ illo. ⁊
in oi tempore inuenies quod tibi neceſſarium ē.
Multi q̄ſi inuentionem eſtimauerūt fenus
⁊ pſtiterunt moleſtiam his qui ſe adiuuerūt
Donec accipiāt oſculant' manus dantis. ⁊
in promiſſionibus humiliāt vocē ſuā. Et in
tp̄e redditionis poſtulabit tēpus: ⁊ loq̄t' ver
ba tedij ⁊ murmurationum ⁊ tp̄s cauſabit'.
Si aūt potuerit reddere aduerſabit'. Solidi
B vix reddet dimidium: ⁊ ↄputabit illud q̄ſi in
uentionē. Si āt fraudabit illuʒ pecunia ſua
⁊ poſſidebit illum inimicū gratis: ⁊ ↄuitia ⁊
maledicta reddet illi: ⁊ p honore ⁊ bn̄ficio
reddet illi ↄtumeliā. Multi nō cā neq̄tie nō
fenerati ſūt: ſʒ fraudari gratis timuerūt. Ue
rūtn̄ ſuper humilē aio fortior eſto: ⁊ pro ele
moſyna nō trahas illū. Propter mandatū
aſſume pauperē: ⁊ pp inopiā eius ne dimit
tas eum vacuū. Perde pecuniā pp fratreʒ
⁊ amicum: ⁊ non abſcōdas illā ſub lapide i
perditionē. Pone theſauꝝ tuū i pceptis al
tiſſimi ⁊ ꝓderit tibi magiſq̄ʒ auꝝ. Cōclude
elemoſynā in corde paupis ⁊ hec p te exo
rabit ab omni malo. Elemoſyna viri q̄ſi ſac Supra.17.c.
culū cum ipſo ⁊ gr̄aʒ hois quaſi pupillā cō E
ſuabit. ⁊ poſtea reſurget ⁊ retribuet illis re
tributionē ʒ vnicuiqʒ in caput illoꝝ. Super
ſcutū potētis ⁊ ſuper lāceā aduerſus inimi
cū tuū pugnabit. Uir bonus fidē facit ꝓxi
mo ſuo. ⁊ q perdiderit ↄfuſionē derelinq̄t ſi
bi. Grām fideiuſſoris ne obliuiſcaris: dedit
n. p te aiam ſuā. Repromiſſorē fugit pccōr
⁊ imundus. Bona repromiſſoris ſibi aſcri
bit pccōr. ⁊ ingratus ſenſu derelinq̄t liberā
tē ſe. Uir repromittit de ꝓximo ſuo. ⁊ cū per
diderit reuerētiā derelinquet' ab eo. Repro
miſſio neq̄ſſima multos perdidit diligētes
⁊ ↄmouit illos q̄ſi fluct⁹ maris. Uiros potē
tes gyrans migrare fecit. ⁊ vagati ſūt in gē
tibus alienis. Peccator trāſgrediēs māda B
tū dn̄i incidet in ꝓmiſſionē neq̄ā. ⁊ q cona
tur multa agere incidet in iudiciū. Recupe
ra ꝓximū ſm virtutē tuā. ⁊ attende tibi ne
incidas. Initiū vite hominis aqua ⁊ panis Infra.39.d.
⁊ veſtimentū ⁊ domus ꝓtegens turpitudi
nē. Melior eſt victus paupis ſub tegmine
aſſerū: q̄ʒ epule ſplēdide in peregre ſine do
micilio. Minimū p magno placeat tibi. ⁊ i
properiū peregrinationis nō audies. Uita
neq̄ā hoſpitandi de domo in domū. ⁊ vbi
hoſpitabitur nō fiducialiter aget: nec aperi
et os. Hoſpitabit': ⁊ paſcet ⁊ potabit ingra
tos. ⁊ adhuc amara audiet. Tranſi hoſpes
⁊ orna menſam: ⁊ q̄ in manu habes ciba ce
teros. Exi a facie honoris amicoꝝ meorum
neceſſitudine domus mee: hoſpitio mihi fa
ctus es frater. Grauia hec hoi habēti ſenſū
correptio domus ⁊ iproperiuʒ feneratoris.

¶ C.S. De diſciplina filiorum. de bono ſa
nitatis. q meior eſt mors q̄ʒ vita amara.
de ſapientia abſcondita. de iocunditate cor
dis ⁊ triſticia. XXX.

Qui diligit filium ſuum aſſiduat il A
li flagella vt letetur i nouiſſimo ſuo
⁊ non palpet proximorum oſtia. Qui do Pro.13.d.
cet filium ſuum laudabitur in illo. ⁊ in me Ibidē.23.b.
dio domeſticoꝝ in illo gloriabitur. Qui do
cet filium ſuū in zelū mittit inimicū. ⁊ in me

dio amicoꝝ gloriabiť in illo. Mortuuſ é
pr̃ eius: ꝛ q̃ſi nõ é mortuꝰ. Similé .ñ. reliqt
ſibi pꝰ ſe: in vita ſua. Uidit: ꝛ letatus é i illo
Jn obitu ſuo nõ é ꝯtriſtatꝰ: nec ꝯfuſus é co
raz inimicis. Reliquit .n. defenſoré domus
ꝯtra iĩmicos: ꝛ amicis reddété gratiá. Pro
B aiabꝰ filioꝝ colligabit vulnera ſua ꝛ ſup
oém vocem turbabũť viſcera eius. Equus
idomitꝰ euadet durꝰ: ꝛ filius remiſſus eua
det preceps. Lacta filiũ: ꝛ pauenté te faciet
lude cum eo. ꝛ ꝯtriſtabit te. Non corrideas
illi ne ꝯdoleas: ꝛ in nouiſſimo obſtupeſcent
détes tui. Non des illi poteſtatez i iuuétute
ſupra.7.c. ꝛ ne deſpicias cogitatus illiꝰ. Curua ceruicé
eius in iuuétute ꝛ tunde latera eiꝰ dũ ifans
eſt ne forte induret ꝛ nõ credat tibi: ꝛ erit ti
bi dolor aíe. Doce filiũ tuum ꝛ opare in illo
ne in turpitudiné illius offendas. Melior é
paup ſanus ꝛ fortis viribꝰ: q̃z diues ibecil
C lis. ꝛ flagellatꝰ malitia. Salus aíe in ſancti
tate iuſticie: ꝛ melior eſt oi auro ꝛ argéto. ꝛ
corpus validũ q̃z céſus iméſus. Ne é céſus
ſup céſũ ſalutis corpis: ꝛ nõ é oblectamétũ
ſuper cordis gaudiũ. Melior é mors q̃z vi
ta amara ꝛ requies eterna q̃z láguor pſeueráſ.
ẽ.20.d.ꝛ. Bona abſcódita in ore clauſo: q̃ſi appoſitõ
infra.4.c. nes epularum circũpoſite ſepulchro. Quid
proderit libatio idolo: nec enim manduca
Dañ.14.b. bit nec odorabitur. Sic qui effugatur a dño
ꝛ portás mercedes iniquitatis. Uidés ocu
lis ꝛ ingemiſcés: ſicut ſpado ꝯplectés virgi
né ꝛ ſuſpirás. Triſticiá nõ des aíe tue: ꝛ non
D affligas temetipſũ in ꝯſilio tuo. Jocunditaſ
cordis hec é vita hoís: ꝛ theſaurus ſine defe
ctione ſanctitatis: ꝛ exultatio viri é longeui
tas. Miſerere aíe tue placens deo: ꝛ cõtine
ꝛ ꝯgrega cor tuũ i ſanctitate eiꝰ: ꝛ triſticiaz
lóge expelle a te. Multos .n. occidit triſtitia
ꝛ nõ eſt vtilitas in illa: zelus ꝛ iracũdia mi
nuent dies: ꝛ ante tempus ſenectá adducet
cogitatus. Splendidũ cor bonum in epulis
é. epule enim eius diligenter fiunt.

¶ C. S. De honeſtatis vigilia. de cogitatu
rei pñtis. de laborátibꝰ diuitijs. de laude di
uitis ſine macula. de ebrietate vitáda ꝛ lau
de ſobrietatis. XXXI.

A Vigilia honeſtatis tabefaciet carnes ꝛ
cogitatus eius auferet ſomnum. Co
gitatꝰ preſcientie auertit ſenſũ ꝛ infirmitas
grauis ſobriaz facit aiaz. Laborauit diues
in ꝯgregatione ſubſtátie: ꝛ in requie ſua re
plebitur bonis ſuis. Laborauit pauper i di
minutióe victus: ꝛ in fine inops fit. Qui au
rũ diligit non iuſtificabitur: ꝛ q inſeqtur cõ
ſumptioné replebitur ex ea. Multi dati ſũt
in auri caſus: ꝛ facta é i ſpecie ipſius perdi ſupra.8.b.
tio eorum. Lignum offenſionis eſt auruz ſa
crificantium: ve illis q ſectantur illud: ꝛ ois
iprudés deperiet in illo. Beatus diues q in
uentus eſt ſine macula: ꝛ q poſt aurum non
abijt: nec ſpauit i pecũia ꝛ theſauris. Quis
eſt h̃ ꝛ laudabimꝰ eũ. Fecit .n. mirabilia i vi ẽ.13.d.ꝛ
ta ſua. Quis ꝓbatꝰ é i illo ꝛ perfectus inué ſupra.22.a
tus é: ꝛ erit ei glía eterna. Qui potuit tranſ B
gredi ꝛ nõ é tráſgreſſus: ꝛ facere mala ꝛ nõ
fecit. Jdeo ſtabilita ſũt bona eiꝰ i dño: ꝛ ele
moſynas eiuſ enarrabit ecclia ſcõꝝ. Supra
méſá magná ſediſti: nõ apias ſup illá faucé
tuá prior. Nõ dicas ſi mlťa ſũt q̃ ſup illá ſũt Ma.20.b.
Memẽto qm̃ malus é oculꝰ nequá. Neqꝰ
ocľo qd creatũ é. Jdeo ab oi facie ſua lachry
mabiť: cũ viderit. Ne extédas manuz tuaz
prior: ꝛ iuidia cõtaminatus erubeſcas. Ne
cõprimaris i cóuiuio vino. Jntellige q̃ ſunt
ꝓximi tui ex teipſo. Utere q̃ſi hõ frugi his
q̃ tibi apponũť vt .n. cũ máducaſ mľtũ odio C
habearis. Ceſſa prior cá diſcipline: ꝛ noli ni
mius eé ne forte offendas: ꝛ ſi i medio mľto
rum ſediſti: prior ipſis ne extendas manuz
tuá: nec prior poſcas bibere. Quá ſufficiés
é hoi erudito vinũ exiguũ: ꝛ i dormiédo nõ
laborabis ab eo: ꝛ non ſenties doloré. Vigi
lia ꝛ colera ꝛ tortura viro infrunito: ſomnꝰ
ſanitatis i hoíe parco. Dormiet vſqꝫ mane
ꝛ aia eius cũ ipſo delectabiť. Et ſi coactꝰ fue
ris i edendo multuz: ſurge e medio ꝛ vome
ꝛ refrigerabit te: ꝛ nõ adduces corpori tuo
infirmitaté. Audi me fili mi ꝛ nõ ſpnas me
ꝛ i nouiſſimo inuenies verba mea. Jn oibꝰ
operibus tuis eſto velox: ꝛ omnis ifirmitas
nõ occurret tibi. Splédidũ i panibus bñdi Pro.22.b.
cét labia multoꝝ ꝛ teſtimoniũ veritatis illiꝰ
fidele. Jn neqſſimo pane murmurabit ciui
tas ꝛ teſtimoniũ neqtie illiꝰ verꝝ é. Diligéteſ D
i vino noli ꝓuocare: multos .n. exterminauit
vinũ. Jgnis ꝓbat ſeruũ duꝝ: ſic ignis corda
ſupboꝝ arguet in ebrietate potatum. Equa
vita hominibus vinũ in ſobrietate ſi bibas
illud moderate eris ſobrius. Que eſt vita q̃
minuiť vino. Quid defraudat vitá. Mors.
Vinuz in iocunditate creatum eſt: ꝛ non in
ebrietatem ab initio. Exultatio aíe ꝛ cordis

vinū moderate potatum. Sanitas eſt aīe ⁊
corporis ſobrius potus. Uinū multū pota-
tum irritationem ⁊ irā ⁊ ruinas multas fa-
cit. amaritudo aīe vinū multū potatū. Ebrie
tatis aīoſitas īprudentis offenſio minorans
virtutē ⁊ faciēs vulnera. Jn ꝯuiuio vini nō
arguas ꝓximū ⁊ nō deſpicias eū ī iocūdita
te illi⁹. Uerba īproperij nō dicas illi: ⁊ non ꝑ
mas illum in repetendo.

¶C.S. De rectore diſcreto: de diſcretione
⁊ laude predicatoris: ꝙ audiens taceat nec
indiſcrete reſpondeat: de timente deum: de
prudentia: de fide ⁊ fiducia in deū. XXXII.

Rectorē te poſuerunt noli extolli: eſto
A in illis quaſi vnus ex ipſis. Curā illo
rum habe ⁊ ſic ꝯſidera: ⁊ oī cura tua explici-
ta recūbe: vt leteris pp illos ⁊ ornamentū
gratie accipias coronā ⁊ dignatōē ꝯſequa
ris coronatōis. Loquere maior natu: decet
.n. te. Primū verbū diligēti ſciam: ⁊ nō ipe
dias muſicā. Ubi auditus nō ē nō effūdas
ſermonē: ⁊ iportune noli extolli in ſapīa tua
Gemmula carbunculi in ornamento auri:
⁊ ꝯparatio muſicoꝝ in ꝯuiuio vini. Sicut in
B fabricatione auri ſignū eſt ſmaragdi: ſic nu-
merus muſicoꝝ in iocundo ⁊ moderato vi
no. audi tacens ⁊ pro reuerentia accedet ti
bi bona gratia. adoleſcēs loquere in tua cā
vix cū neceſſe fuerit. Si bis interrogat⁹ fue
ris: habeat caput rñſū tuū. Jn multis eſto
quaſi inſcius: ⁊ audi tacēs ſimul ⁊ querens
Jn medio magnatoꝝ loqui nō preſumas: ⁊
vbi ſunt ſenes nō multū loquaris. añ gran
dinem ꝓibit coruſcatio: ⁊ añ verecundiam
preibit gratia ⁊ ꝓ reuerētia accedet tibi bo
C na gratia. Et hora ſurgendi non te triſtes.
Precurre aūt prior in domū tuā: ⁊ illic ad-
uocare: ⁊ illic lude: ⁊ age cōceptiones tuas
⁊ non in delictis ⁊ verbo ſupbo. Super his
oībus bñdicito dñm qui fecit te: ⁊ inebrian
tem te ab oībus bonis ſuis. qui timet deū
excipiet doctrinā eius: ⁊ q vigilauerint ad
illū inueniēt bñdictōē illius. qui qrit legē
replebit̄ ab ea: ⁊ qui inſidioſe agit ſcandali
zabit̄ ab ea. qui timēt deū inueniēt iudiciū
iuſtū: ⁊ iuſtitias qſi lumen accēdent. Peccōr
hō vitabit correctōē: ⁊ ſm voluntatē ſuā
D inueniet ꝯparatōē. Uir ꝯſilij non diſperdet
intelligentiam: alienus ⁊ ſuperbus non per
timeſcet timorem. Etiam poſtqȝ fecit cū eo
ſine ꝯſilio: ⁊ ſuis inſectationibus arguet̄. Fi
li ſine ꝯſilio nihil facias: ⁊ poſt factū nō pe-
nitebis. Jn via ruine non eas: ⁊ nō offēdas
ī lapides. nec credas te vie laborioſe: ne po
nas aīe tue ſcandalum. Et a filijs tuis caue
⁊ a domeſticis tuis attēde. Jn oī ope tuo cre
de ex fide aīe tue: hec eſt.n. ꝯſeruatio māda
toꝝ. qui credit deo attēdit mādatis ⁊ q con-
fidit in illo non minoratus erit.

¶C.S. De liberatōe pp timorē dñi: de rñ
ſione ſapiētis ⁊ indiſcretōe fatui: ꝙ ī oībus
rebus eſt ordo rationalis: ꝙ hō ita ē in ma
nu dei: ſicut lutū in manu figuli: de oppoſiti-
one duoꝝ ꝯtra duo: ⁊ vn⁹ ꝯtra vnū: ne des
honorē ⁊ ſubſtātiā tuā alteri in vita tua: nō
te ſubijcias ipſi: ď diſciplina ſuoꝝ. XXXIII

Timenti deū nō occurrēt mala: ſed in A
tentatōe deus illū ꝯſeruabit ⁊ libera-
bit a malis. Sapiēs nō odit mādata ⁊ iuſti
tias: ⁊ nō illidet̄ quaſi in ꝓcella nauis. Hō
ſenſatus credit legi dei: ⁊ lex illi fidelis. qui
interrogatōē manifeſtat parabit verbū ⁊
ſic deprecatus exaudiet̄ ⁊ ꝯſeruabit diſcipli
nam: ⁊ tunc rñdebit. Precordia fatui quaſi ſupra.xi.b
axis verſatilis cogitatus illius. Equ⁹ emiſ-
ſarius ſic ⁊ amic⁹ ſubſannator: ſub oī ſupra
ſedente hinnit. quare dies diē ſupat: ⁊ iteꝝ
lux lucē: ⁊ annus annū a ſole. a dñi ſcia ſu-
perati ſunt. Facto ſole ⁊ ꝓceptū cuſtodiente B
Et īmutauit tpa ⁊ dies feſtos ipſoꝝ: ⁊ in illis
dies feſtos celebrauert ad horā. Ex ipſis ex
altauit ⁊ magnificauit de⁹. ⁊ ex ipſis poſuit
in numeꝝ dieꝝ: ⁊ oēs hoīes de ſolo ⁊ ex terra
vnde creatus eſt adā. Jn multitudine diſci-
pline dñi ſeparauit eos ⁊ īmutauit vias eoꝝ
Et ex ipſis benedixit ⁊ exaltauit: ⁊ ex his ſā
ctificauit: ⁊ ad ſe applicauit: ⁊ ex ipſis male
dixit ⁊ humiliauit: ⁊ ꝯuertit illos a ſeparati
one ipſoꝝ. quaſi lutū figuli in manu ipſius
plaſmare illud ⁊ diſponere. Omnes vie ei⁹
ſm diſpoſitōem eius: ſic hō in manu illius
q ſe fecit: ⁊ reddet illi ſm iudiciū ſuū. Cōtra
malū bonū eſt: ⁊ ꝯtra vitā mors: ſic ⁊ cōtra
viꝝ iuſtū peccator. Et ſic intuere in oīa opa C
altiſſimi. Duo ꝯtra duo ⁊ vnū ꝯtra vnū. Et
ego nouiſſimus euigilaui: ⁊ quaſi qui colli-
git racemos poſt vindemiatores. Jn bñdi-
ctione dei ⁊ ipſe ſperaui: ⁊ quaſi q vindemi
at repleui torcular. Reſpicite qm̄ nō mihi ſ.24.d.
ſoli laboraui: ſed ⁊ oībus exquirentibus di-
ſciplinam. audite me magnati ⁊ oēs ppli ⁊
rectores eccleſie aurib⁹ pcipite. Filio ⁊ mu-

ſicut fratri ⁊ amico non des poteſtatem ſup
te in vita tua: ⁊ non dederis alij poſſeſſionē
tuā: ne forte peniteat te: ⁊ deprecceris pro il-
lis. Dū adhuc ſuperes ⁊ aſpiras nō imuta
bit te oīs caro. Melius ē.n. vt filij tui te ro-
gent ꝙ̄ te reſpicere in man⁹ filioꝝ tuoꝝ. In
oībus opibus tuis pcellens eſto. Ne dede-
ris maculā in gl'iaꝫ. In die ꝯſumatōis dieꝝ
vite tue: ⁊ in tpe exitus tui: diſtribue heredi
B tatē tuā. Cibaria ⁊ virga ⁊ onus aſino: pānis
⁊ diſciplina ⁊ opus ſeruo. Opat' in diſciplia
⁊ q̄rit requieſcere: laxa manus illi ⁊ q̄rit liber
tatē. Jugū ⁊ loꝝ curuāt collū duꝝ: ⁊ ſeruum
inclinant opatōes aſſidue. Seruo maliuolo
tortura ⁊ ꝯpedes: mitte illū in opatōem ne
vacet. Multā.n. malitiam docuit ocioſitas.
In opa ꝯſtitue eū: ſic.n. ꝯdecet illū. Qd ſi ñ
obaudierit: curua illū ꝯpedib⁹: ⁊ nō ampli-
fices ſup oēm carnē. Uerū ſine iudicio nihil
Ē.7.c faciās graue. Si eſt tibi ſeruus fidelis ſit ti-
bi q̄ſi aīa tua. quaſi frēꝫ ſic eū tracta: qm̄ in
ſanguine aīe ꝯparaſti illū. Si leſeris eū iīu
ſte in fugā ꝯuertetur: ⁊ ſi extollens diſceſſe
rit quem q̄ras ⁊ in qua via q̄ras ipſ̄ neſcis.

CC. S. De ſōnis: diuinatōibus ⁊ augurijs
de mēdacio ⁊ vana ſpe ꝯfutando: de pruden
tia expertoꝝ: de laude timentiū deū: de vno
edificāte ⁊ alio deſtruēte: de vno orāte ⁊ alio
maledicēte: de hoīe faciente bonū in pec̄cis
quē non exaudiet dñs. XXXIIII

A VAna ſpes ⁊ mendaciū viro iſenſato:
⁊ ſōnia extollunt iprudentes. Quaſi
q̄ apprehendit vmbrā ⁊ pſeq̄tur ventū ſic ⁊
q̄ attendit ad viſa mēdacia. Scdʒ hoc viſio
ſomnioꝝ. Añ faciem hoīs ſimilitudo alteri⁹
hoīs ab imundo qd mūdabitur? Et a men-
dace qd veꝝ dicet'? Diuinatio erroris ⁊ au-
guria: mendacia ⁊ ſōnia malefacientiū: va-
nitas eſt. Et ſicut pturientis cor tuū fantaſi-
as patit': niſi ab altiſſimo fuerit emiſſa viſi-
tatio. Ne dederis in illis cor tuū. Multos
.n. errare fecerūt ſōnia ⁊ exciderunt ſperantes
in illis. Sine mendacio ꝯſumabit' verbum
B legis: ⁊ ſapia in ore fidelis ꝯplanabit'. qui
non eſt tētatus qd ſcit? Uir in multis expt⁹
cogitabit multa ⁊ q̄ multa didicit enarra-
bit intellectū. qui nō eſt expertus pauca reco
gnoſcit: q̄ āt in multis factus eſt: multiplica
bit maliciā. qui tētatus nō ē qualia ſcit? q̄ i
plantat⁹ ē abundabit neq̄tia. Multa vidi
enarrando: ⁊ plurimas verboꝝ ꝯſuetudies

aliquotiēs vſqʒ ad mortē piclitatus ſū hoꝝ
cā: ⁊ liberatus ſū grā dei. Spūs timentium
deū querit' ⁊ in reſpectu illi⁹ bñdicet'. Spes
.n. illoꝝ in ſaluantē illos ⁊ oculi dñi in dili-
gentes ſe. Qui timet deū nihil trepidabit ⁊ C
non pauebit qm̄ ipſe eſt ſpes ei⁹. Timentes
dñm beata eſt aīa eius: ad quem reſpicit: ⁊
qui eſt fortitudo eius. Oculi dñi ſup timen
tes eum: protector potentie: firmamentum
virtutis tegimen ardoris: ⁊ vmbraculū me
ridiani deprecatio offenſionis: ⁊ adiutoriuꝫ
caſus exaltans aīaꝫ: ⁊ illuminans oculos.
dans ſanitatem ⁊ vitā ⁊ benedictōem. Im
molantis ex iniquo oblatio eſt maculata: ⁊
non ſunt bñplacite ſubſanatōes iniuſtorū.
Dñs ſolus ſuſtinentibus ſe in via veritatiſ
⁊ iuſticie. Dona iniquoꝝ nō probat altiſſi- Pro.15.b.
mus: nec reſpicit in oblatōib⁹ iniquoꝝ nec
in multitudine ſacrificioꝝ eoꝝ ꝓpitiabitur
peccatis. qui offert ſacrificiuꝫ ex ſubſtantia D
paupeꝝ: q̄ſi qui victimat filiū in ꝯſpectu pa
tris ſui. Panis egentiū vita paupis ē qui
defraudat illū: hō ſanguis eſt. qui aufert in
ſudore panē: quaſi q̄ occidit ꝓximū ſuū. q̄
effundit ſanguinē ⁊ q̄ fraudem facit merce-
nario fratres ſunt. Unus edificans ⁊ vnus
deſtruens qd prodeſt illis niſi labor. Unus
orans ⁊ vnus maledicens: cuius vocē exau
diet deus qui baptizatur a mortuo ⁊ iteruʒ Nume.19.
tangit mortuū: qd ꝓficit lauatio illius. Sic
hō qui ieiunat in peccatis ſuis ⁊ iteꝝ eadeʒ
faciens: quid proficit humiliando ſe. Orō-
nem illius quis exaudiet?

CC. S. Qd bñfacere eſt orare ⁊ ſacrificare
de hilaritate offerendi: de orōne pupilli ⁊ vi
due ⁊ humiliantis ſe. XXXV

QUi ꝯſeruat verbū: multiplicat orōnē A
Sacrificiū ſalutare eſt attendere mā
datis ⁊ diſcedere ab oī iniq̄tate ⁊ ꝓpitiatio
nē litare ſacrificij ſup iniuſticias: ⁊ depreca-
tio ꝓ peccatis recedere ab iniuſticia retribu
et grāꝫ q̄ offert ſimilaginem ⁊ q̄ facit miſeri
cordiā offert ſacrificiū. Beneplacituʒ ē dño
recedere ab iniq̄tate: ⁊ depcatio ꝓ pccis rece
dere ab iniuſticia. Nō apparebis añ ꝯſpe Exo.23.b
ctum dñi vacuus. Hec.n. oīa pp mandata dī ⁊.34.d.
ſiunt. Oblatio iuſti ipinguat altare. ⁊ odor Deu.16.d.
ſuauitatis ē in ꝯſpectu altiſſimi. Sacrificiū B
iuſti acceptū eſt: ⁊ memoriā eius non obliui
ſcetur dñs. Bono aīo gloriā redde deo ⁊ nō 1.Cor.9.b.
minuas primitias manuū tuaꝝ. In oī dato

hilarẽ fac vultũ tuũ: ⁊ in exultatiõe ſcifica
Tobi.4.b decimas tuas. Da altiſſimo ƀꝫ donatũ ei⁹: ⁊
in bono oculo adinuentõeꝫ facito manuum
tuaꝝ: qm̃ dñs retribuens eſt: ⁊ ſepties tm̃
reddet tibi. Noli offerre munera praua: nõ
.n. ſuſcipiet illa. Et noli inſpicere ſacrificiũ in
Ro.2.b. iuſtũ: qm̃ dñs vindex eſt ⁊ nõ eſt apud illũ
gloria perſone. Nõ accipiet dñs perſonã in
act.10.f. pauperẽ ⁊ deprecationẽ leſi exaudiet. Nõ deſ
piciet pces pupilli: nec viduã: ſi effundat lo
quelã gemitus. Nonne lachryme vidue ad
maxillã deſcendũt ⁊ exclamatio eius ſuper
deducentẽ eas: a maxilla .n. aſcendunt vſqꝫ
ad celũ: ⁊ dñs exauditor nõ delectabitur in
illis: q adorat deũ in oblectatõe ſuſcipiet: ⁊
deprecatio illius vſqꝫ ad nubes ppinqua
bit. Orõ humiliantis ſe nubes penetrabit
⁊ donec ppinquet nõ ꝯſolabit ⁊ non diſce
det donec altiſſimus aſpiciat. Et dñs nõ elõ
B gabit: ſed iudicabit iuſtos ⁊ faciet iudiciũ ⁊
fortiſſimus non habebit in illis patientiam
vt contribulet dorſũ ipſoꝝ ⁊ gentibus red
det vindictam donec tollat plenitudinẽ ſup
boꝝ ⁊ ſceptra iniquoꝝ ꝯtribulet. donec red
dat hoibus ſecundũ actus ſuos: ⁊ ƀm opa
ade: ⁊ ƀm pſumptõeꝫ illius donec iudicet iu
diciũ plebis tue: ⁊ oblectabit iuſtos miſeri
cordia ſua. Specioſa miſericordia dei i tpe
tribulationis: quaſi nubes pluuie in tempo
re ſiccitatis.

¶C.S. Ex perſona oĩuꝫ fidelium: oratio ad
deum: de diſcretione decimata: de chriſto q
in eccleſia ſponſa delectatur: cuius eſt colũ
na ⁊ requies. XXXVI.

Miſerere nr̃i deus oĩuꝫ ⁊ reſpice nos:
A ⁊ oñde nobis lucẽ miſerationũ tua
rum ⁊ immitte timorẽ tuũ ſup gentes que
non exqſierunt te: vt cognoſcant qꝛ non eſt
deus niſi tu vt enarrẽt magnalia tua. alleua
infra eo. manuũ tuã ſup gentes alienas: vt videant
Tobie.9.d. potentiã tuã. Sicut .n. in ꝯſpectu eoꝝ ſcifica
tus es in nobis: ſic in ꝯſpectu nr̃o magnifi
caberis in eis: vt cognoſcant te: ſicut ⁊ nos
cognouimus: qꝛ nõ eſt deus pter te dñe. In
noua ſigna ⁊ imuta mirabilia. Glifica ma
nũ ⁊ brachiũ dextꝝ. Excita furorẽ ⁊ effunde
B irã. Extolle aduerſariũ ⁊ afflige inimicũ. Fe
ſtina tpꝰ ⁊ memento finis: vt enarrent mira
bilia tua. In irã flãme deuoretur q ſaluatur
⁊ qui peſſim ãt plebẽ tuã: inueniant perditi
onẽ. Cõtere caput principũ ⁊ inimicoꝝ dicẽ
tium non eſt alius preter nos. Cõgrega oẽſ
tribus iacob: ⁊ cognoſcant qꝛ non eſt deus
niſi tu: vt enarrent magnalia tua: ⁊ heredi s.eo.
tabis eos ſicut ab initio. Miſerere plebi tue
ſuper quã inuocatuꝫ eſt nomen tuum: ⁊ iſrl'
quẽ coeqſti primogenito tuo. Miſerere ciui
tati ſanctificatõis tue irl'ꝫ: ciuitati requei tue
Reple ſyon inenarrabilibus virtutibus tu C
is: ⁊ glia tua populũ tuũ. Da teſtimoniũ qꝛ
ab initio creature tue ſunt: ⁊ ſuſcita pcatiõeſ
quas locuti ſunt in noie tuo pphete priores
Da mercedem ſuſtinentibus te vt pphete
tui fideles inueniant: ⁊ exaudi orõnes ſer
uoꝝ tuoꝝ. Scdꝫ bñdictiõem aaron da ppſo Nume.6.e
tuo: ⁊ dirige nos in viã iuſticie: vt ſciant oẽs
q hitant terram: qꝛ tu es deus ꝯſpector ſe
culoꝝ. Oẽm eſcam manducat it venter: ⁊ ẽ
cibus cibo melior. Fauces ꝯtigunt cibuꝫ: ⁊
cor inſenſatũ verba mendacia. Cor prauuꝫ
dabit triſticiaꝫ: ⁊ hõ peritus reſiſtet illi. Oẽꝫ
maſculum excipiet mulier: ⁊ eſt filia melior D
filie. Species mulieris exhilarat facieꝫ viri
ſui: ⁊ ſuper oẽm concupiſcentiam hois ſup
ducet deſiderium. Si eſt lingua curationis ⁊
mitigationis ⁊ miſericordie: non eſt vir illi⁹
ƀm filios hoiuꝫ. qui poſſidet mulierꝫ bonã
inchoat poſſeſſionem adiutorium ſecundũ
illum eſt ⁊ columna vt requies. Ubi non ẽ
ſepes diripietur poſſeſſio: ⁊ vbi non eſt mu
lier ingemiſcit egens. Cui credit qui nõ hꝫ
nidum. Et deflectens vbicunqꝫ obſcuraue
rit: quaſi ſuccinctus latro exiliens de ciuita
te in ciuitatem.

¶C.S. De diſcernẽdis amicis: de diſcernẽ
dis cõſiliariis: de qrenda ſocietate viri ſci ⁊
eius ꝯſilio: de locutõe ſophiſtica: de eruditio
ne ſapientis ⁊ aĩa ppria tẽptãda: de vitãda
crapulanda. XXXVII.

Omnis amicus dicet ⁊ ego amiciciam A
copulaui: ſed eſt amicus ſolo nomi
ne amicus. Nõne triſticia ineſt vſqꝫ ad mor
tem: Sodalis autem ⁊ amicus ad inimiciti
am cõuertentur. O preſumptio nequiſſima
vnde creata es cooperire aridam malitia ⁊
doloſitate illius. Sodalis amico coniocun
dabitur in oblectationibus ⁊ in tempore tri
bulationis aduerſarius erit. Sodalis ami s.6.b
co ꝯdolet cã vẽtris: ⁊ ꝯtra hoſtẽ accipiet ſcu
tũ. Nõ obliuiſcaris amici tui in aio tuo: ⁊ ñ
immemor ſis illius in opibus tuis. noli cõ
ſiliari cũ ſocero tuo: ⁊ a zelãtib⁹ te abſcõde

ꝯſiliū. Oīs cōſiliarius ꝓdit ꝯſiliū: ſed ē ꝯſi
A liarius in ſemetipſo. a ꝯſiliario ſerua aīaʒ tu
am prius ſcito q̄ ſit illius neceſſitas: ⁊ quid
ipſe in aīo ſuo cogitabit. Ne forte mittat ſu-
dē in terra: ⁊ dicat tibi bona ē via tua: ⁊ ſtet
ecōtrario videre qd tibi eueniat. Cū viro ir-
religioſo tracta de ſcitate: ⁊ cū iniuſto de iu
ſticia ⁊ cū muliere de his q̄ emulatur. Cū ti
mido de bello: cū negociatore de traiectiōe.
Cū emptore de venditōe: cuʒ viro liuido de
gratijs agēdis. Cū ipio de pietate: cū inhōe
ſto de honeſtate. Cum opario agrario de oī
ope: cū opario ānuali de ꝯſumatōe anni: cū
ſeruo pigro de multa opatōe. Nō attendas
his in oī ꝯſilio: ſed cū viro ſcō aſſiduus eſto
quēcūqʒ cognoueris ob ſeruantē timorē dī:
C cuiꝰ aīa eſt ſm aīaʒ tuā. Quicūqʒ titubaue
rit in tenebris nō ꝯdolebit tibi. Et cor bōi
ꝯſilij ſtatue tecū. Non eſt. n. tibi aliud plus
illo. aīa viri ſci enūciat aliqn̄ vera: q̄ʒ ſeptē
circūſpectores ſedentes in excelſo ad ſpecu
landū. Et in his oībꝰ depcare altiſſimuʒ vt
dirigat in veritate viā tuā. ante oīa opa ver
bū verax p̄cedat te: ⁊ an̄ oēʒ actū ꝯſiliū ſtabi
le. verbū neq̄ʒ imutabit cor: ex quo partes
quatuor oriunt̄ bonū ⁊ malū: vita ⁊ mors
⁊ dn̄atrix illoꝝ ē aſſidua ligua Vir pitꝰ mlꝰ
tos erudiuit ⁊ aīe ſue ſuauis ē. Qui ſophiſti
ce loqtur: odibilis eſt ⁊ in oī re defraudabit̄
Nō eſt illi data a dn̄o gr̄a: oī. n. ſapia ꝺfrau
datꝰ ē. Eſt ſapiēs aīe ſue ſapiēs: ⁊ fructꝰ ſēſꝰ
D illiꝰ laudabilis. Vir ſapiēs plebē ſuā erudit
⁊ fructꝰ ſenſus illiꝰ fideles ſūt. Vir ſapiēs i
plebit̄ bn̄dictōibꝰ: ⁊ vidētes illū laudabūt.
Vita viri in numero dieꝝ: dies āt iſrl̄ innūe
rabiles ſūt. Sapiēs in pplo hereditabit ho
norē: ⁊ nomē illiꝰ erit: viuēs i eternū. Fili in
vita tua tēta aīaʒ tuā: ⁊ ſi fuerit neq̄ʒ nō deſ
i.Cor.6.c. illi ptātē. Nō. n. oīa oībꝰ expediūt ⁊ non oī
⁊.10.f aīe oē genꝰ placet. Noli auidꝰ eē in oī epula
tione ⁊ nō te effūdas ſup oēʒ eſcā. In multꝭ
. n. eſcis erit infirmitas ⁊ auiditas appropi
q̄bit vſqʒ ad coleraʒ. Propter crapulā mlꝰ
ti obierūt: qui āt abſtinens ē adijciet vitaʒ.
¶C.S. De medico honorādo: de orādo ad
deū in infirmitate: de ꝯfeſſiōe q̄ facit valere
medicinā: de exeqis mortuoꝝ: de tpe q̄rēde
ſapie: de ſingulis artificibꝰ ſine qbus nō edi
ficatur ciuitas. XXXVIII
A HOnora medicū pp neceſſitatē: ⁊ n. il
lū creauit altiſſimꝰ. a deo ē. n. oīs me
dela: ⁊ a rege accipiet dōatōem. Diſciplina
medici exaltabit caput illiꝰ: ⁊ i ꝯſpectu ma
gnatoꝝ collaudabit̄. altiſſimꝰ creauit ꝺ ter
ra medicinā: ⁊ vir prudēs nō abhorrebit il-
lā. Nōne a ligno indulcata eſt aqua amara Exo.15.b
ad agnitōeʒ hoīuʒ virtus illoꝝ. Et dedit hoī
bus ſciam altiſſimus honorari in mirabili
bus ſuis. In his curans mitigabit doloreʒ
⁊ vnguētarius faciet pigmēta ſuauitatis: ⁊
vnctōes ꝯficiet ſanitatis: ⁊ nō ꝯſumabunt̄
opa eiꝰ. Pax. n. dei ſup faciē terre. Fili i tua
infirmitate nō deſpicias teipſū ſed ora dn̄ʒ
⁊ ipſe curabit te. auerte a ꝺlicto: ⁊ dirige ma
nus: ⁊ ab oī delicto mūda cor tuū. Da ſuaui
tatem ⁊ memoriā ſimilagis. ⁊ ipingua obla
tionē: ⁊ da locū medico. Eteni illū dn̄s crea- B
uit: ⁊ nō diſcedat a te qr opa eiꝰ ſūt neceſſa-
ria. Eſt. n. tp̄s qn̄ in manibꝰ illoꝝ incurras:
ipſi vero dn̄m depcabunt̄: vt dirigat reqem
eoꝝ ⁊ ſanitatē pp ꝯuerſatōeʒ illoꝝ. Qui de
linqt in ꝯſpectu eiꝰ q fecit eū: incidet in ma
nus medici. Fili i mortuū ꝓduc lachrymas
⁊ quaſi dira paſſus incipe plorare: ⁊ ſm iu- ſupra.22.
diciū ꝯtege corpꝰ illiꝰ: ⁊ nō deſpicias ſepul
turā illiꝰ. Propter delaturā āt amare fer lu
ctū illiꝰ vno die ⁊ ꝯſolare pp triſticiaʒ: ⁊ fac
luctū ſm meritū eius vno die vel duobꝰ pp
detractōem. a triſticia. n. feſtinat mors ⁊ co-
opit virtutē: ⁊ triſtitia cordis flectit ceruicē.
In abductione pmanet triſtitia ⁊ ſubſtātia
inopis ſm cor eiꝰ. Ne dederis i triſtitia cor
tuū: ſed repelle eā a te: ⁊ memēto nouiſſimo
rum: noli obliuiſci. Neqʒ enim eſt conuerſio
⁊ huic nihil proderis ⁊ teipſum peſſimabis
Memor eſto iudicij mei: ſic enim erit ⁊ tuū. C
Mihi eri ⁊ tibi hodie. In rege mortui rege
ſcere fac memoriam eius ⁊ conſolare illum
in exitu ſpiritus ſui. Sapientiā ſcribe in tem
pore vacuitatis: ⁊ qui minoratur actu ſapi-
entiam percipiet: quia ſapientia replebitur
Qui tenet aratrum: ⁊ qui gloriatur in iacu-
lo ſtimulo boues agitat: ⁊ conuerſatur i ope
ribus eorum: ⁊ narratio eius in filijs tauro
rum. Cor ſuum dabit ad verſandos ſulcos
⁊ vigilia eius in ſagina vaccarum. Sic oīs
faber ⁊ architectus qui noctem tanq̄ʒ dieʒ
tranſigit: qui ſculpit ſignaculo ſculptilia: ⁊
aſſiduitas eius variat picturam. Cor ſuum
dabit in ſimilitudinem picture: ⁊ vigilia ſua
perficiet opus. Sic faber ferrarius ſedens
iuxta incudem ⁊ conſiderans opus ferri

Uapoꝛ ignis vret carnes ei⁹: ꝛ i caloꝛe foꝛ
nacis ꝯcertat. Uox mallei inouat aurē ei⁹
ꝛ ꝯtra ſimilitudinē vaſis ocul⁹ ei⁹. Coꝛ ſuū
dabit in ꝯſumatōem opeꝝ: ꝛ vigilia ſua oꝛ
B nabit ipfectōes. Sic figul⁹ ſedēs ad op⁹ ſu
um ꝯuertens pedib⁹ ſuis rotā: q i ſollicitu
dine poſit⁹ ē ſemp pp opus ſuū: ꝛ inumera
ē oīſ opatio ei⁹. In bꝛachio ſuo foꝛmabit lu
tū: ꝛ añ pedes ſuos curuabit ꝩtutē ſuā. Coꝛ
ſuū dabit vt ꝯſumet linitōem: ꝛ vigilia ſua
mūdabit foꝛnacē. Oēs hi in manibus ſuis
ſpauerūt: ꝛ vnuſqſqȝ in arte ſua ſapiens eſt
Sine his oib⁹ nō edificatur ciuitas. Et nō
inhitabunt nec inambulabūt: ꝛ in eccleſiaȝ
nō trāſilient. Sup ſellā iudicis nō ſedebūt
ꝛ teſtamētū iudicij nō itelligēt: neqȝ palam
facient iudiciū ꝛ diſciplinā: ꝛ i parabolis ñ
iuenient: ſȝ creaturā eui ꝯfirmabūt: ꝛ depca
tio illoꝝ in opatōe artis accōmodātes aīas
ſuas: ꝛ ꝯquirentes in lege altiſſimi.

¶C.S. De ſtudio ꝛ exercitio ſapiētiſ: ꝺ lau
de ipſi⁹ oꝛta ad ſcimoniā: opa dī curioſe ſcru
tari ꝓhibet: de ſpiritib⁹ creatis ad vīdictaȝ
ꝛ ꝙ p tpa ſua bōis bōa i bonū: ꝛ malis ma
la in malū creata ſūt ab initio. XXXIX

A Sapiaȝ oīuȝ antiquoꝝ exqret ſapiēs
ꝛ in ꝓphetis vacabit. Narrationē vi
roꝝ noīatoꝝ ꝯſeruabit: ꝛ i verſutias pabo
laꝝ ſimilis introibit. Occulta ꝓuerbioꝝ ex
qret: ꝛ in abſcōditis parabolaꝝ ꝯuerſabit.
In medio magnatoꝝ miniſtrabit: ꝛ in ꝯſpe
ctu pſidis appebit. In terrā alienigenaꝝ gē
tium ptranſiet. Bona.n. ꝛ mala i oib⁹ tēta
bit. Coꝛ ſuū tradet ad vigilādū diluculo ad
dñm q fecit illū ꝛ in ꝯſpectu altiſſimi depca
bit. aperiet os ſuū in orōne: ꝛ ꝓ delictis ſu
is dep ꝛecabit. Si.n. dñs magnus voluerit
ſpū intelligentie replebit illuȝ: ꝛ ipſe tanqȝ
hymbꝛes mittet eloqa ſapie ſue: ꝛ in orōne
ꝯfitebit dño. Et ipſe diriget ꝯſiliū ei⁹ ꝛ diſci
plinā: ꝛ in abſcōditis ſuis ꝯſiliabit. Ipe pa
B lam faciet diſciplinā doctrine ſue: ꝛ in lege
teſtamēti dñi gloꝛiabit. Collaudabūt mul
ti ſapiaȝ ei⁹: ꝛ vſqȝ in ſeculū nō delebit. nō
recedet memoꝛia eius: ꝛ nomē ei⁹ reqretur
infra.44.e. a generatōe in generatōeȝ. Sapiaȝ ei⁹ enar
rabūt gētes: ꝛ laudē ei⁹ enunciabit eccl'a. Si
pmāſerit nomē eius derelinqt plus qȝ mil
le: ꝛ ſi reqeuerit ꝓderit illi. Adhuc ꝯſiliatoꝛ
vt enarrē: vt furoꝛe.n. replet⁹ ſū. Et in voce
dicit. Obaudite me diuini fructus: ꝛ qſi roſa

plantata ſup aquaꝝ fructificate. Quaſi liba
nus odoꝛē ſuauitatis habete. Floꝛete floꝛeſ
quaſi liliū ꝛ date odoꝛē: ꝛ frōdete in grāȝ: ꝛ
collaudate canticū: ꝛ bñdicite dñȝ in opib⁹
ſuis. Date noī eius magnificētiā: ꝛ ꝯfitemi
ni illi in voce laboꝝ vroꝝ ꝛ in canticis labio
ruȝ ꝛ citharis ꝛ ſic dicetis in ꝯfeſſione. Opa C
dñi vniuerſa bona valde. In ꝩbo ei⁹ ſtetit Geñ.i.d.
aqua ſicut ꝯgeries ꝛ in ſermōe oris illi⁹ ſi Mar.7.d.
cut exceptoꝛia aqꝝ: qm̄ in pcepto ipſi⁹ pla
coꝛ fit: ꝛ nō eſt minoꝛatio i ſalute ipſi⁹. Opa
oīs carnis corā illo: ꝛ nō eſt qcqȝ abſcōditū
ab oculis ei⁹. a ſeculo vſqȝ in ſeculū reſpicit
ꝛ nihil ē mirabile in ꝯſpectu ei⁹. Nō ē dicer
qd eſt hoc: aut qd ē illud: oīa.n. in tpe ſuo q̄
rentur. Bñdictio illius qſi fluuius inunda Geñ.7.d.
bit: ꝛ quō cataclyſm⁹ aridam inebꝛiauit: ſic
ira ipſi⁹ gētes q̄ nō exqſierunt eū hereditā
bit. Quō ꝯuertit aqs in ſiccitatē ꝛ ſiccata ē Exo.14.c.
terra: ꝛ vie illi⁹ vijs illoꝝ directe ſūt: ſic pec
catoꝛibus offenſiōes in ira eius. Bona bo
nis creata ſunt ab initio: ſic neqſſimus bōa
ꝛ mala. Initiū neceſſarie rei vite hoīuȝ: aq: s.29.d. D
ignis: ꝛ ferꝝ: ſal: lac: ꝛ panis ſimilagineus: ꝛ
mel: ꝛ botrus vue: ꝛ oleū: ꝛ veſtimētū. Hec
oīa ſcis in bona: ſic ꝛ ipijs ꝛ pccōꝛib⁹ i mala
ꝯuertent. Sicut ſpūs q ad vindictaȝ creati
ſūt: ꝛ in furoꝛe ſuo ꝯfirmauerūt toꝛmēta ſua
Et in tpe ꝯſumatōis effundent virtutem: ꝛ
furoꝛē eius q fecit illos ꝯfūdēt. Ignis gran infra.40.b.
do fames: ꝛ moꝛs: oīa hec ad vindictā crea
ta ſūt. Beſtiaꝝ dētes ꝛ ſcoꝛpij ꝛ ſerpenteſ: ꝛ
rūphea vindicās in exterminiū impios. In
mandatis eius epulabunt: ꝛ ſup terraȝ in
neceſſitate pꝛeparabūtur: ꝛ in tpibus ſuis
non pterient verbum. Propterea ab initio
ꝯfirmatus ſū: ꝛ ꝯſiliatus ſum: ꝛ cogitaui: ꝛ
ſcripta dimiſi. Oīa opa dñi bona: ꝛ oē opus
hoꝛa ſua ſubminiſtrabit. Nō eſt dicere: hoc s.eo.
illo nequs eſt. Oīa n. in tpe ſuo ꝯꝓbabū
tur. Et nūc in oī coꝛde ꝛ oꝛe collaudate ꝛ bñ
dicite nomen dñi.

¶C.S. De occupatiōe magna ꝛ graui iu
go: ꝛ de oī hoī in miſeria: de trāſitu glie: ꝛ ſu
perbia impioꝝ: de benedictōe iuſtoꝝ: de ꝓro
gatiua timoꝛis dñi. XL

A Occupatio magna creata eſt oīb⁹ hoī
bus: ꝛ iugū graue ſup filios adam
a die exitus de ventre matris eoꝝ vſqȝ i diē
ſepulture in matrem oīuȝ. Cogitationes eo
rum ꝛ timoꝛes coꝛdis adīuētōes expecta

tionis:⁊ dies finitionis:a preſidēte ſuper ſe
dem glorioſā vſqꝫ ad humiliatū in terrā:⁊
cinerē:ab eo qui vtitur hyacitho ⁊ portat
coronā vſqꝫ ad eū q opitur lino crudo. Fu-
ror zelus tumultꝰ:fluctuatio: ⁊ timor mor
tis:iracundia pſeuerans:⁊ ꝯtentio:⁊ in tpe
refectionis in cubili ſomnus noctiſ imutat
ſciaꝫ eius. Modicū āt tāqꝫ nihil in rege: ⁊
B ab eo in ſōnis quaſi in die reſpectus. Cōtur
batus ē in viſu cordis ſui: tanqꝫ qui euaſe-
rit in die belli. In tpe ſalutis ſue exurrexit ⁊
admirans ad nullū timorē. cuꝫ oi carne ab
hoie vſqꝫ ad pecus:⁊ ſup peccatores ſeptu
pluꝫ. ad hec mors. ſanguis. ꝯtentio: ⁊ rhō-
phea ⁊ oppſſiones:fames:⁊ ꝯtritio ⁊ flagel
Gen.7 la. Sup iniquos creata ſunt hec oia:⁊ pp il
infra.4.b. los factus eſt cataclyſmꝰ. Oia.n.q de ter-
ra ſunt in terrā ꝯuertentur:⁊ aque omnes
in amore conuertentur. O ē munus ⁊ ini-
quitas delebit̄:⁊ fides in ſeculū ſtabit. Sb
ſtantia iniuſtoꝝ ſicut fluuiꝰ ſiccabūt̄: ⁊ ſicut
tonitruū magnū i pluuia pſonabūt. In api
endo manus ſuas letabit̄ ſic puaricatores
in ꝯſumatōe tabeſcent. Nepotes ipioꝝ non
C multiplicabūt ramos ⁊ radices imunde ſu
per cacumen petre ſonāt. Sup oēm aquaꝫ
viriditas:⁊ ad oraꝫ fluminis añ oē fenum
euellet̄. Grā ſicut paradiſus in benedictōi-
buꝫ:⁊ mia in ſeculo pmanet. Vita ſibi ſuffi
cientis operarij cō dulcabit̄:⁊ in ea inuenies
theſauꝝ. Fili edificatio ciuitatis ꝯfirmabit
nomen:⁊ ſup hāc mulier imaculata ꝯputa
bit̄. Vinū ⁊ muſica letificāt cor: ⁊ ſup vtra-
qꝫ dilectio ſapie. Tibie ⁊ pſalteriū ſuauē fa-
ciunt melodiā:⁊ ſup vtraqꝫ lingua ſuauis
Graꝫ ⁊ ſpēm deſiderabit oculus tuꝰ:⁊ ſup
hoc virides ſatiōes. amicus ⁊ ſodalis i tpe
ꝯuenientes:⁊ ſup vtroſqꝫ mulier cuꝫ viro.
D Fratres in adiutoriū tpe tribulatōis: ⁊ ſup
eos miſericordia liberabit. auꝝ ⁊ argentuꝫ:
⁊ conſtitutio pedū:⁊ ſup vtrunqꝫ ꝯſiliū bñ-
placitum. Facultates ⁊ virtutes exaltāt cor
⁊ ſup h timor dñi. Non ē in timore dñi mi-
noratio:⁊ nō eſt in eo ingrere adiutoriū. Ti
mor dñi ſicut padiſus bñdictōis: ⁊ ſup oēꝫ
gloriā operuerunt illū. Fili in tpe vite tue ne
indigeas. Melius ē.n.mori qꝫ idigere. Vir
reſpiciēs in menſā alienā: nō eſt vita eiꝰ in
cogitatione victus. alit.n.animam ſuam ci-
bis alienis. Vir autem diſciplinatus ⁊ eru-
ditus cuſtodiet ſe. In ore imprudentis con-
culcabitur inopia:⁊ in ventre eius ignis ar-
debit.

C.S. De memoria mortis ⁊ iudicij:ꝯ p-
ditiōe ipioꝝ:de bono noie curādo: de ſapia
publicāda:monet a diuerſis vitijs abſtiner̄:
de fugienda muliere. XLI

O Mors qꝫ amara eſt memoria tua
hoi pacem habenti in ſubſtātijs ſu- A
is viro quieto:⁊ cuiꝰ vie directe ſunt i oībꝰ
⁊ adhuc valenti accipe cibum. O mors bo
nū eſt iudiciū tuū hoi indigēti:⁊ q minorat̄
viribus defecto etate:⁊ cui de oībus cura ē
⁊ incredibili q pdit ſapiaꝫ. Noli metuere iu
dicium mortis. Memēto q ante te fuerunt
⁊ q ſupuentura ſunt tibi:hoc iudiciū a dño
oi carni ⁊ que ſupuenient tibi in bñplacito
altiſſimi:ſiue decē ſiue centū ſiue mille anni
Non eſt.n.in inferno accuſatio vite. Filij ab
hominationum fiunt filij pccōꝝ:⁊ qui ꝯuer B
ſantur ſecus domos ipioꝝ. Filioꝝ pccōrum
periet hereditas:⁊ cum ſemine illoꝝ aſſidui
tas opprobrij. De patre impio queruntur
filij. qm̄ propter illuꝫ ſunt in opprobrio. Ve
vobis viri impij: q dereliquiſtis legem dñi
altiſſimi. Et ſi nati fueritis:in maledictione
naſcemini:⁊ ſi mortui fueritis. in maledictio
ne erit pars veſtra. Oia que de terra ſūt in ſ̄.40.b.
terram ꝯuertentur ſic impij a maledicto in
pditionem. Luctus hoiuꝫ in corpore ipoꝝ:
nomen aūt impioꝝ delebitur. Curam habe C
de bono noie. hoc.n. magis pmanebit tibi:
qꝫ mille theſauri precioſi ⁊ magni. Bōe vi
te numerus dieꝝ:bonū āt nomen pmāebit
in eū. Diſciplinā in pace ꝯſeruate filij. Sa- ſ̄.20.a.
pientia.n.abſcondita ⁊ theſaurus inuiſus:
q vtilitas in vtriſqꝫ? Melior eſt hō qui ab-
ſcondit ſtultitiam ſuam qꝫ hō qui abſcōdit
ſapiam ſuā. Verūtñ reuertimini in his que
ꝓcedunt de ore meo. Nō eſt.n.bonū:oēꝫ ir-
reuerentiā obſeruare:⁊ nō oia oibus bñpla
cent in fide. Erubeſcere a patre ⁊ a matre ꝯ
fornicatione:⁊ a pſidente ⁊ a potente de mē
dacio:a principe ⁊ a iudice de delicto:a ſyna
goga ⁊ plebe de inquitate: a ſocio ⁊ amico D
de iuſticia:⁊ de loco in quo habitas de fur-
to:de veritate dei ⁊ teſtamento: de diſcubi-
tu in panibꝰ:⁊ ab obfuſcatōe dati ⁊ accepti
a ſalutātibus de ſilentio:a reſpectu mlieris Luc.14
fornicare:⁊ ab auerſiōe vultꝰ cognati. Ne
auertas faciē a ꝓximo tuo:⁊ ab auferēdo ptē
⁊ non reſtituendo. Ne reſpicias mulierem

alieni viri: ⁊ ne ſcruteris ancillā eius. neqꝫ ſteteris ad lectum eius.

¶C.S. De nō duplicatōe ſermonis abſcōditi: de pſonaꝝ nō acceptiōe: ⁊ de qbuſdam vitijs particularib⁹: de filia luxurioſa cuſtodiēda ⁊ fugiēdo mulieꝝ ꝯſortio. XLII

A Caue ab amicis de ſermōib⁹ iproprij ⁊ cū tederis ne iproperes. Nō dupli ces ſermonē auditus de reuelatōe ſermōis abſconditi: ⁊ eris vere ſine ꝯfuſione: ⁊ inuenies gratiā in ꝯſpectu oīum hoīuꝫ. Ne pro bis oībus ꝯfundaris: ⁊ ne accipias perſonā vt delinquas. De lege altiſſimi ⁊ teſtamēto ⁊ de iudicio iuſtificare ipiū: de verbo ſocioꝝ ⁊ viatoꝝ ⁊ de datione hereditatis amicorū: de equalitate ſtatere ⁊ pōdeꝝ de acqſitione multoꝝ ⁊ paucoꝝ: de corruptione emptiōis ⁊ negociatoꝝ: ⁊ de multa diſciplina filioꝝ ⁊ ſeruo peſſimo lat⁹ ſanguinare. Sup mulie

B rem neqꝫ bonū eſt ſignū. Ubi man⁹ multe ſunt claude: ⁊ qḋcūqꝫ trades numera ⁊ appēde: datū vero ⁊ acceptū oē deſcribe. De diſciplina inſenſati ⁊ fatui ⁊ de ſeniorib⁹ q iu dicantur ab adoleſcentibus: ⁊ eris eruditus in oībus: ⁊ pbabilis in ꝯſpectu oiuꝫ viroꝝ. Filia pr̄is abſcondita ē: vigilia ⁊ ſollicitudo eius aufert ſōnū: ne forte in adoleſcētia ſua adultera efficiaꝛ: ⁊ cū viro cōmorata odibi lis fiat: ne qñ polluaꝛ in virginitate ſua ⁊ i paternis ſuis grauida iueniaꝛ: ne forte cuꝫ viro ꝯmorata trāſgrediaꝛ: aut certe ſterilis

S.26.b. efficiatur. Sup filiā luxurioſā ꝯfirma cuſto diā: neqñ faciat te in opprobriū venire ini micis a detractōe in ciuitate ⁊ abiectōe plebis: ⁊ ꝯfundat te in multitudine ppl̄i. Om

C ni hoī noli intēdere in ſpē: ⁊ i medio mulieꝝ noli cōmorari. De veſtimētis.n. pcedit tiea ⁊ a muliere iniqtas viri. Melior eſt.n. iniqtas viri q̄ꝫ bn̄faciens mulier: ⁊ mulier ꝯfūdēs in opprobriū. Memor ero igitur opeꝝ dn̄i: ⁊ q̄ vidi annūciabo in ſmōib⁹ dn̄i opa eius. Sol illuminās p oīa reſpexit: ⁊ gloria dn̄i plenū ē op⁹ ei⁹. Nōne dn̄s fecit ſanctos enarrare oīa mirabilia ſua: q̄ ꝯfirmauit dn̄s oīpotēs ſtabilis in gl̄ia ſua: abyſſū ⁊ cor h o minū iueſtigauit: ⁊ in aſtutia eoꝝ excogita

D uit. Cognouit.n. dn̄s oēꝫ ſciaꝫ: ⁊ inſpexit in ſignū eui: annūciās q̄ pterierūt ⁊ q̄ ſupuētura ſunt reuelās veſtigia occultoꝝ. Nō pterit illū oīs cogitatus: ⁊ nō abſcōdit ſe ab eo vllus ſmo. Magnalia ſapie ſue decorauit: q̄ ē añ ſeculū ⁊ vſqꝫ in ſeculū: neqꝫ adiectū eſt: neqꝫ minueꝛ: ⁊ nō eget alicui⁹ ꝯſilio q̄ꝫ deſiderabilia ſūt oīa opa ei⁹: ⁊ tāq̄ꝫ ſcintilla q̄ ē ꝯſiderare. Oīa h̄ viuūt ⁊ manēt in ſeculū ⁊ i oī neceſſitate oīa obaudiūt ei. Oīa duplicia vnū ꝯtra vnū: ⁊ nō fecit qcq̄ꝫ decē. Uni⁹cu iuſqꝫ ꝯſeruabit bona. Et quis ſatiabitur videns gloriam eius.

¶C.S. Enūciat mirabilia dei: laudat creatorē ⁊ in laude eius dicit ſe deficere. XLIII

Altitudinis firmamētū pulchritudo ei⁹: ſpēs celi in viſiōe gl̄ie. Sol i aſpe A ctu annūciās in exitu: vas ammirabile op⁹ excelſi. In meridiano exurit terrā ⁊ in ꝯſpectu ardoris eius qs poterit ſuſtinere? Fornacē cuſtodiēs in opibus ardoris. Tripliciter ſol exurens mōtes radios igneos exuflans ⁊ refulgēs radijs ſuis obcecat oculos. Magnus dn̄s q fecit illū: ⁊ in ſmōibus ei⁹ feſtinauit iter. Et luna in oībus in tp̄e ſuo oñſio tp̄is ⁊ ſignū eui. a luna ſignū diei feſti: lumi nare qḋ minuiꝛ in ꝯſumatōe. Menſis ſm B nomē ei⁹ ē: creſcens mirabiliter in ꝯſumatione. Uas caſtroꝝ in excelſis: in firmamento celi reſplendens glorioſe. Spēs celi gloria ſtellaꝝ: mūdū illuminās in excelſis dn̄s. In verbis ſci ſtabūt ad iudiciū ⁊ nō deficiēt in vigilijs ſuis. Uide arcū ⁊ bn̄dic q fecit illuꝫ. Ualde ſpecioſus e in ſplēdore ſuo. Gyrauit celū in circuitu gl̄ie ſue: man⁹ excelſi apuerꝫ illū. Imperio ſuo accelerauit niueꝫ: ⁊ accelerat coruſcatōes emittere iudicij ſui. Propterea apti ſunt theſauri: ⁊ euolauerūt nebule ſicut aues. In magnitudie ſua poſuit nubes ⁊ ꝯfracti ſunt lapides grādinis. In conſpectu eius ꝯmouebunꝛ mōtes ⁊ in volūtate eius aſpirauit notus. Uox tonitrui ei⁹ verberauit terram: tempeſtas aquilonis ⁊ congregatio ſpiritus: ⁊ ſicut auis deponēs ad ſedendum: aſpergit niuem: ⁊ ſicut locuſta demergens deſcenſus eius. Pulchritu C dinem coloris eius ammirabitur oculus: ⁊ ſuper hymbrem eius expaueſcit cor. Gelu ſicut ſalem effundet ſuper terraꝫ: ⁊ dum fla uerit fiet tanq̄ꝫ cacumina tribuli. Frigidus ventus aquilo flauit ⁊ gellauit cryſtallus ab aqua. Super omnem congregationem aquarum requieſcit: ⁊ ſicut lorica induit ſe aquis. Et deuorabit montes ⁊ exuret deſertum: ⁊ extinguet viride ſicut igne. Medicina omnium in feſtinatione nebule:

ꝛ ros obuians ab ardore venienti: humilē
efficiet eum. In ſermone eius ſiluit ventus
ꝛ cogitatione ſua placabit abyſſum: ꝛ plan-
tauit illum dñs ieſus. Qui nauigat mare
enarrat pericula eius: ꝛ audientes auribus
noſtris ammirabimur. Illic preclara opera
ꝛ mirabilia: varia beſtiaꝝ genera ꝛ omniū
B pecoꝝ: ꝛ creatura beluarum. Propter ipſū
confirmatus eſt itineris finis: ꝛ in ſermone
eius ꝯpoſita ſunt oīa. Multa dicimus: ꝛ de-
ficimus in verbis: ꝯſumatio aūt ſermonum
ipſe ē. In oībus gloriantes ad quid valebi
mus. Ipſe.n.omnipotens ſuper oīa opera
Ps. 95. ſua. Terribilis dñs ꝛ magnus vehementer
ꝛ mirabilis potentia ipſius. Glorificantes
dñm q̄ʒtuncunq̄ȝ potueritis ſupualebit ad
huc: ꝛ ammirabilis magnificentia eiꝰ. Bñ
dicentes dñū exaltate illum q̄ʒtum poteſtiſ
maior eſt.n.omni laude. Exaltantes euȝ re
plemini virtute. Ne laboretis non.n.ꝯpre
hendetis. Quis videbit eum: ꝛ enarrabit ꝛ
quis magnificabit eum ſicut eſt ab initio?
Mlta abſcōdita ſūt maiora his. Pauca.n.
vidimus operum eius. Omnia autem do
minus fecit: ꝛ pie agentibus dedit ſapien-
tiam.

¶C.S. Laudat generaliter viros glorio-
ſos: de laudibus enoch: noe: abraam: yſaac
ꝛ iacob. XLIIII.

A LAudemus viros glorioſos ꝛ paren-
tes noſtros in generatione ſua. Mlꝰ-
tam gloriam fecit dñs magnificentia ſua a
ſeculo. Dominantes in poteſtatibus ſuis:
hoīes magni virtute ꝛ prudentia ſua predi
ti nunciantes in prophetis dignitatem pro
phetaꝝ: ꝛ imperantes in preſenti populo ꝛ
virtute prudentie populis ſanctiſſima ꝟba
In pueritia ſua regrentes modos muſicos
ꝛ narrantes carmina ſcripturaꝝ. Hoīes di-
uites in virtute: pulchritudinis ſtudiū ha-
B bentes: pacificantes in domibus ſuis. Oēſ
iſti in generationibus gentis ſue gloriam
adepti ſunt ꝛ in diebus ſuis habentur ī lau
dibus. Qui de illis nati ſunt: reliquerūt no
men narrandi laudes eoꝝ. Et ſunt quorum
non eſt memoria. Perierunt quaſi qui non
fuerint: ꝛ nati ſunt quaſi non nati ꝛ filij ipſo-
rum cuȝ ipſis. Sed illi viri miſericordie ſūt
quoꝝ pietates non defuerunt. Cum ſemine
eoꝝ perſeuerauit bona hereditas nepotum
ipſoꝝ: ꝛ in teſtamento ſtetit ſemen eoꝝ ꝛ fi-
lij eorum ꝓp illos vſq̄ȝ in eternum manēt.
Semen eoꝝ ꝛ gloria eoꝝ non derelinquet.
Corpora ipſorū in pace ſepulta ſunt: ꝛ no- C
men eoꝝ viuet in generatione ꝛ generatio-
nem. Sapientiā ipſoꝝ narrent populi ꝛ lau ſupra. 3
dem eoꝝ nunciet eccleſia. Enoch placuit dō. Gen. 5.
ꝛ tranſlatus eſt in paradiſum: vt det genti- Hebr. ii
bus ſapientiam. Noe inuentus eſt pfectus Gen. 6.
iuſtus: ꝛ in tempore iracundie factus eſt re Hebr. ii
conciliatio. Ideo dimiſſum eſt reliquū terre
cum factum eſt diluuium. Teſtamenta ſecu
li poſita ſunt apud illum: ne deleri poſſet di
luuio omnis caro. Abrahaȝ magnus pater Gen. 17
multitudinis gentium: ꝛ non eſt inuentus
ſimilis illi in gloria. Qui conſeruauit legeȝ D
excelſi: ꝛ fuit in teſtamento cum illo. In car- Gen. 22
ne eius ſtare fecit teſtamentum ꝛ in tentati Hebr. ii
one inuentus eſt fidelis. Ideo iureiurando
dedit illis gloriam in gente ſua: creſcere il-
lum quaſi terre cumulum: ꝛ vt ſtellas exal-
tare ſemen eius: ꝛ hereditare illos a mari
vſq̄ȝ ad mare: ꝛ a flumine vſq̄ȝ ad termios
orbis terre. Et yſaac eodem modo fecit: pro-
pter abraham patrem eius. Benedictionē
omnium gentiuȝ dedit illi dominus: ꝛ teſta
mentum ſuum confirmauit ſuper caput ia-
cob. agnouit eum in benedictionibus ſuis.
ꝛ dedit illi hereditatem: ꝛ diuiſit illi partem
in tribubus duodeciȝ. Et conſeruauit illi ho
mines mīe: inuenientes gratiam in oculis
omnis carnis.

¶C.S. De laudibus moyſi aaron ꝛ phi-
nees. XLV

DIlectus deo ꝛ hoībus moyſes cuiuſ A
memoria in benedictione eſt. Silēȝ
illum fecit in gloria ſanctoꝝ: ꝛ magnificauit
eum in timore inimicoꝝ ꝛ ī verbis ſuis mō Exo. ii. a.
ſtra placauit. Glorificauit illum in conſpe-
ctu regum ꝛ iuſſit illi corā populo ſuo: ꝛ oñ-
dit illi gloriam ſuam. In fide ꝛ lenitate ipſi
us ſanctum fecit illum: ꝛ elegit eum ex om-
ni carne. audiuit enim eum ꝛ vocem ipſius:
ꝛ induxit illum in nubem. Et dedit illi cor
ad precepta ꝛ legem vite ꝛ diſcipline: doce-
re iacob teſtamentum ſuum ꝛ iudicia ſua iſ
rael. Excelſum fecit aaron fratrem ſuum: ꝛ
ſimilē ſibi de tribu leui. Statuit ei teſtamen
tum eternum: ꝛ dedit illi ſacerdotium gētis
ꝛ beatificauit illum in gloria. Et circuncin-
xit eum zona iuſticie: ꝛ induit eum ſtola glo B
rie. ꝛ coronauit eum in vaſis virtutis. circū-

pedes ⁊ femoralia ⁊ humerale poſuit ei. ⁊ cinxit illū tintinabulis aureis plurimis in gyro dare ſonitū in inceſſu ſuo: auditum facere ſonitū in templo in memoriā filiis gētis ſue. Stolam ſanctam auro in hyacintho ⁊ purpura. opus textile viri ſapientis iudicio ⁊ veritate prediti. Torto cocco opus artificis gemmis precioſis figuratis in ligatura auri. ⁊ ope lapidarii ſculptis in memoriam ſm numerꝫ tribuū iſrael. Corona aurea ſup mitrā eius expſſa ſigno ſanctitatis: gloria honoris ⁊ opus virtutis: dſiderio oculoꝫ ornata. Sic pulchra añ ipſū non fuerunt talia vſqꝫ ad originē. Non ē idutus illa alienigena aliqs ſed tm̄ filii ipſius ſoli ⁊ nepotes eius p oē tps. Sacrificia ipſius ꝯſūmata ſunt igni qtidie. Cōpleuit moyſes manus eius. ⁊ vnxit illū oleo ſcō. Factū ē illi in teſtm̄ eternū. ⁊ ſemini eius ſic dies celi: fungi ſacerdotio. ⁊ hre laudē: ⁊ glificari ppl'm ſuū in noie ſuo. Ipſū elegit ab oī viuente: offerre ſacrificiū deo incenſū ⁊ bonū odorē in memoriā placare ꝓ populo ſuo. Et dedit illi i preceptis ſuis ptātem: i teſtis iudicioꝫ docere iacob teſtimōia ⁊ i lege ſua lucē dare iſrael. Quia ꝯtra illū ſteterūt alieni: ⁊ ꝓpter iuidiā circūdederūt illū hoies in deſerto q erāt cuꝫ dathan ⁊ abiron ⁊ cōgregatio chore in iracundia. Uidit dñs deus ⁊ non placuit illi: ⁊ ꝯſumpti ſūt i ipetu iracundie. Fecit illis monſtra ⁊ ꝯſumpſit illos i flāma ignis. Et addidit aarō gloriā: ⁊ dedit illi hereditatē: ⁊ primitias frugū terre diuiſit illi. Panē ipſius i primis parauit in ſatietatē: nā ⁊ ſacrificia dñi edent q dedit illi ⁊ ſemini eius. Ceterū iter gētes nō hereditabit: ⁊ ps nō ē illi in gēte. Ipſe eſt. n. ps eius ⁊ hereditas. Phinees filius eleazari tertius in gloria imitando eū in timore dñi ⁊ ſtare i reuerētia gētis: in bonitate ⁊ alacritate aīe ſue placuit deo iſrael. Ideo ſtatuit illi teſtamētū pacis: ⁊ pricipē ſcōꝫ ⁊ gētis ſue. vt ſit illi ⁊ ſemini eius ſacerdotii dignitas i eternū. Et teſtamētū dauid regi filio ieſſe d tribu iuda: hereditas ipſi ⁊ ſemini eius vt daret ſapientiā in corꝫ nrm iudicare gentē ſuā in iuſticia. ne abolerentur bona ipſoꝫ ⁊ gloriā ipſoꝫ in gentē eoꝫ eternā fecit.

Exo. 28. f. — Leuit. 8. b. — Nu. 16. a. — Nu. 25. c. — C — D

¶ C. S. De laudibus ioſue caleph ⁊ samuelis. XLVI

A Fortis in bello ieſus naue ſucceſſor moyſi in ꝓphis: q fuit magnus ſcdm nomen ſuū. maximus in ſalutē electoꝫ dei expugnare inſurgentes hoſtes vt ꝯſeqret hereditatē iſrael. Quā gloriā adeptus ē i tollēdo manus ſuas: ⁊ iactādo ꝯtra ciuitates rūpheas: Quis añ illū ſic reſtitit. Nā hoſtes ipſe dñs ꝑcuſſit. Aut nō i iracūdia eius ipeditus eſt ſol: ⁊ vna dies facta ē qſi duo. Inuocauit altiſſimū potētē in oppugnādo inimicos vndiqꝫ: ⁊ audiuit illum magnus ⁊ ſcūs deus in ſaxis grandis virtutis valde fortis. Impetū facit ꝯtra gētē hoſtilē. ⁊ i deſcēſu ꝑdidit ꝯtrarios: vt cognoſcāt gētes potētiā eius q ꝯtra deū pugnare nō ē facile. ⁊ ſecutus ē a tergo potētes. Et i diebus moyſi miam fecit ipſe ⁊ caleph filius iephone. ſtare ꝯtra hoſtē ⁊ ꝓhiber gētē a pctis ꝑfringer murmur malitie. Et ipſi duo ꝯſtitui a piculo liberati ſūt. a numero ſexcentoꝫ miliū peditū inducere illos in hereditatē: in terrā que manat lac ⁊ mel. Et dedit dñs ipſi caleph fortitudinē: ⁊ vſqꝫ in ſenectutem permanſit illi virtus vt aſcenderet in excelſum terre locum ⁊ ſemē ipſius obtinuit hereditatē. Et viderūt oēs filii iſrael qa bonū ē obſeq ſcō deo. Et iudices ſinguli ſuo noie. quoꝫ nō eſt corruptū corꝫ q non auerſi ſūt a dño: vt ſit memoria illoꝫ i bñdictiōe. Et oſſa eoꝫ pullulant de loco ſuo. ⁊ nomen eoꝫ permanet in eternum permanētē ad filios illoꝫ ſcōꝫ virorū glia. Dilectus a dño deo ſuo ſamuel ꝓpha dñi renouauit iperiū: ⁊ vnxit principes in gēte ſua. In lege dñi ꝯgregationē iudicauit: ⁊ vidit deū iacob: ⁊ in fide ſua ꝓbatus ē ꝓpheta. Et cognitus ē i verbis ſuis fidelis. q vidit deū lucis. Et inuocauit dñꝫ oīpotētē i oppugnādo hoſtes circūſtātes vndiqꝫ: in oblatione viri inuiolati. Et introiuit de celo dominus: ⁊ i ſonitu magno auditā ſecit vocem ſuā: ⁊ cōtriuit principes tyrioꝫ ⁊ omnes duces philiſtiim. Et ante tēpus finis vite ſue ⁊ ſeculi teſtimonium prebuit in cōſpectu dñi ⁊ xpi. Pecunias ⁊ vſqꝫ ad calciamenta ab omni carne non accepit: ⁊ non accuſauit illum homo. Et poſt h dormiuit: ⁊ notum fecit regi ⁊ oſtendit illi finē vite ſue: ⁊ exaltauit vocem eius de terra in prophetia delere impietatem gentis.

Ioſue. 10. c. — B — Nu. 14. a. — Ioſue 14. c. — C — D — i. Re. 7. c. — i. Re. 12. a.

¶ C. S. De laudibus nathan. dd ⁊ ſalomonis. de robam ipꝛudentia. ⁊ hieroboā idolatria q fecit peccare iſrael. XLVII.

A Poſt h ſurrexit nathan ꝓpheta i die

f

bus dauid.Et quaſi adeps ſeparatus ē a car-
ne.ſic dauid a filijs iſrael. Cū leonibus lu-
ſit q̄ſi cum agnis:⁊ in vrſis ſiſr fecit ſicut in
1.Regū.17.f agnis ouiū.Jn iuuētute ſua nūquid nō oc-
cidit gigantē ⁊ abſtulit opprobriū de gente
Jn tollendo manū in ſaxo funde deiecti ex
ultationē golie:vbi inuocauit deū omnipo-
tentē.Et dedit i dextera ei⁹ tollere hominē
1.Regū.18.b fortē i bello ⁊ exaltare cornu gētis ſue. Sic
in decē milib⁹ glorificauit eū:⁊ laudauit eū
in benedictionib⁹ dn̄i:i offerēdo illi coronā
glorie.Contriuit.n.inimicos vndiq̄ʒ:⁊ extir
pauit philiſtijm ꝯtrarios vſq̄ʒ i hodiernū di
B eʒ.Cōtriuit cornu ipſoꝝ vſq̄ʒ i eternū.Jn oī
ope dedit ꝯfeſſionem ſcō:⁊ excelſo in verbo
glie. De oī corde ſuo laudauit dn̄m: ⁊ dile-
xit deū q fecit illū:⁊ dedit illi ꝯtra inimicos
potētiā.Et ſtare fecit cātores ꝯtra altare: ⁊ i
ſono eoꝝ dulces fecit modos. Et dedit i cele
brationib⁹ dec⁹:⁊ ornauit tpa vſq̄ʒ ad ꝯſū
mationē vite:vt laudarēt nomen ſcm̄ dn̄i ⁊
2.Re.12.d. amplificarēt mane dei ſanctitatē. Xp̄s pur-
gauit peccata ip̄i⁹:⁊ exaltauit i eternū cor-
nu ei⁹.Et dedit illi teſtamētū regni: ⁊ ſedē
glie i iſrl̄. Poſt ip̄m ſurrexit fili⁹ ſenſat⁹: ⁊
C pp illū deiecit oēʒ potētiā inimicoꝝ. Salo-
mō iperauit i dieb⁹ pacis:cui ſubiecit deus
oēs hoſtes vt ꝯderet domū in nomine ſuo ⁊
pararet ſanctitatē in ſempiternū q̄madmo
dū erudit⁹ ē i iuuētute ſua. Et ipletus ē q̄ſi
flumē ſapia:⁊ terrā retexit aīa ſua. Et reple
ſti i ꝯparationib⁹ enigmata ad inſulas lōge
diuulgatū ē nomen tuū:⁊ dilectus es i pace
tua.Jn cātilenis ⁊ ꝓuerbijs ⁊ cōparationib⁹
⁊ interp̄tationib⁹:mirate ſunt terre:⁊ i noīe
3.Re.11.a. dn̄i dei:cui ē cognomē de⁹ iſrael. Collegiſti
q̄ſi aurichalcū aurū:⁊ vt plūbuʒ compleſti
argentum:⁊ inclinaſti femora tua mulieri-
bus.Ptātē habuiſti in corpe tuo.Dediſti
maculā in gloria tua:⁊ ꝓphanaſti ſemen tu
um inducere iracundiā ad liberos tuos: ⁊ i
cetris ſtulticiā tuam:vt faceres iperiū bipti
D tū:⁊ ex effrem impare iperiū duꝝ.Deus āt
nō derelinquet miam ſuam ⁊ non corrūpet
nec delebit opa ſua.neq̄ʒ pdēt a ſtirpe nepo
tes electi ſui.⁊ ſemen eius qui diligit dn̄m
non corrumpet. Dedit autem reliquum ia
cob ⁊ dauid de ipſa ſtirpe. Et fineʒ hūit ſalo
3.Re.12.e. mon cū patribus ſuis. Et dereliquit poſt ſe
de ſemine ſuo gentis ſtultitiā:⁊ iminutuʒ a
prudentia roboā qui auertit gentē conſilio

ſuo:⁊ hieroboā filiū nabath qui peccare fe
cit iſrael:⁊ dedit viā peccādi effraim ⁊ pluri
ma redundauerūt peccata ipſoꝝ. Valde.n.
auerterunt illos a terra ſua.Et queſiuit oēs
nequitias vſq̄ʒ duʒ ꝑueniret ad illos defen
ſio:⁊ ab omnibus peccatis liberauit eos.

¶C. S. De laudibus helie: heliſei ⁊ eze-
chie. XLVIII. A

Et ſurrexit helias ꝓpheta quaſi ignis
⁊ verbū ipſius quaſi facula ardebat. 3.Re.17.a
Qui induxit in illos famē:⁊ imitātes illuʒ
inuidia ſua pauci facti ſunt. Non.n.poterāt
ſuſtinere precepta dn̄i. Verbo dn̄i continu-
it celum:⁊ deiecit a ſe ignē terre.Sic ampli-
ficatus eſt helias i mirabilibus ſuis. Et qs
poteſt ſimiliter gloriari tibi? Qui ſuſtuliſti
mortuum ab inferis de ſorte mortis in ver
bo dn̄i dei:qui deieciſti reges ad pernitiem
⁊ confregiſti facile potētiam ipſorum ⁊ glo
rioſos de lecto ſuo. Qui audis in ſyna iudi-
ciū:⁊ in oreb iudicia defenſiōis. Qui vngis 3.Re.19.c
reges ad penitētiam:⁊ prophetas facis ſuc 4.Re.2.b.
ceſſores poſt te. Qui receptus es in turbine B
ignis in curru equoꝝ igneoꝝ:qui iſcriptus
es i iudicijs temporum.lenire iracundiam
domini:ꝯciliare cor patris ad filiū:⁊ reſtitue
re tribus iacob. Beati ſunt q te viderunt ⁊
i amicitia tua decorati ſunt. Nā nos vita vi
uimus tm̄:poſt mortē āt nō erit tale nomē
noſtrū. Helias q in turbine tectus ē ⁊ i he-
liſeo cōpletus eſt ſpūs eius. Jn diebus ſuis
nō ptimuit principē:⁊ potentia nemo vicit
illum. Nec ſupauit illū verbū aliqđ ⁊ mor-
tuū ꝓphetauit corpus eius. Jn vita ſua fe-
cit mōſtra:⁊ i morte mirabilia operatus ē.
Jn oibus iſtis nō penituit populus:⁊ nō re 4.Re.13.c
ceſſerūt a peccatis ſuis vſq̄ʒ duʒ abiecti ſūt C
de terra ſua:⁊ diſperſi ſunt in omnem terraʒ
⁊ relicta ē gēs ꝑpauca:⁊ priceps i domo da-
uid. Quidā ipſoꝝ fecerūt qđ placeret deo:alij
āt multa ꝯmiſerūt peccata. Ezechias muni
uit ciuitatem ſuam ⁊ induxit in mediū eius
aquam ⁊ fodit ferro rupem:⁊ edificauit ad
aquam puteum. Jn diebus ipſius aſcendit 4.Re.18.
ſennacherib ⁊ miſit rapſacen ⁊ ſuſtulit ma-
num ſuā ꝯtra illos:⁊ extulit manū ſuā i ſyō
⁊ ſuperbus factus ē potētia ſua. Tūc mota
ſūt corda ⁊ man⁹ ipſoꝝ ⁊ doluerūt q̄ſi partu
rientes mulieres. Et inuocauerūt dominū mi- D
ſericordē:⁊ expādētes man⁹ ſuas extulerūt
ad celū:⁊ ſcūs dn̄s deus audiuit cito voceʒ

ipſoꝝ. Non ē ꝯmemoratus peccatoꝝ ipſoꝝ
neqꝫ dedit illos inimicis ſuis: ſed purgauit
4.Re.19.g illos in manu yſaie ſci ꝓphe. Deiecit caſtra
aſſyrioꝝ. ⁊ ꝯtriuit illos angelus dñi. Nā
fecit ezechias qḋ placuit deo ⁊ fortiter iuit
in via dauid patris ſui. quā mandauit illi
yſaias ꝓpheta magnus ⁊ fidelis in conſpe
4.Re.20.b ctu dei. In diebus ipſiꝰ retro rediit ſol ⁊ ad
didit regi vitā. Spū magno vidit vltima ⁊
conſolatus ē lugentes in ſyon vſqꝫ in ſem
piternum. Oſtendit futura ⁊ abſcondita an
tequam euenirent.

¶C.S. De laudibꝰ ioſie. de imunitate triū
regū a pctō ceteroꝝ regū: de ꝑſecutiōe hie
remie. de laude iezechielis ⁊ duodecī ꝓpha
rū. de laudibꝰ zorobabel. neemie enoch io
ſeph Seth ⁊ ſem q glīaꝫ adepti ſūt ſup oēs
in origine adam. XLIX

A Memoria ioſie in ꝯpoſitiōe odoris fa
cta: opus pigmentarij. In oī ore q̄
ſi mel indulcabitur eius memoria: ⁊ vt mu
ſica in conuiuio vini. Ipſe eſt directus diui
nitus in pnīa gentis: ⁊ tulit abbominatio
nes impietatis. Et gubernauit ad dñm cor ip
ſius ⁊ in diebus peccatoꝝ corroborauit pie
tatē. Preter dauid ⁊ ezechiā ⁊ ioſiā oēs re
B ges peccatū ꝯmiſerūt: nā reliquerūt legem
altiſſimi reges iuda ⁊ ꝯtempſerunt timorē
dei. Dederūt. n. regnū ſuū alijs: ⁊ gloriā ſuā
alienigene genti. Incēderūt electā ſcitatis
ciuitatem: ⁊ deſertas fecerūt vias ipſiꝰ i ma
nu hieremie: Nam male tractauerūt illum
quia ventre mrīs ꝯſecratus ē ꝓpha: euerte
re ⁊ eruere ⁊ perdere ⁊ iteꝝ edificare ⁊ reno
C uare. Ezechiel qui vidit ꝯſpectū glīe: quam
ōndit illi in curru cherubin. Nam ꝯmemo
ratus ē inimicoꝝ in hymbre: bñfacere illis
q ōnderunt rectas vias. Et duodeciꝫ ꝓpha
rum oſſa pullulant de loco ſuo. Nā corrobo
rauerunt iacob ⁊ redemerunt ſe i fide virtu
tis ſue. Qūo amplificemus zorobabel? Nā
⁊ ipſe q̄ſi ſignū i dextera manu iſrael. Et ihꝫ
filium ioſedech: Qui i diebꝰ ſuis edificaue
rūt domū: ⁊ exaltauerūt tēplū ſcm̄ dño: para
tum in glīaꝫ ſempiternā. Et neemias i mēo
D ria multi tpis qui erexit nobis muros euer
ſos ⁊ ſtare fecit portas ⁊ ſeras: qui erexit do
mos nr̄as. Nemo natꝰ ē in terra q̄lis enoc
nam ⁊ ipſe receptus eſt a terra. Et ioſeph q
natus eſt hō. princeps fratꝝ. firmamētū gē
tis rector fratrum. ſtabilimētum ppli. ⁊ oſſa
ipſius viſitata ſunt: ⁊ poſt mortē ꝓphauerūt
Seth ⁊ ſem apud homines glīaꝫ adepti ſūt
⁊ ſuper omnem aiam in origine adam.

¶C.S. Laus ſymeonis onie filij. de dua
bꝰ gētibus q̄s odit. ⁊ de tertia q̄ n̄ ē gēs. d̄
noīe ſcriptoris. ⁊ de laude huius opis. L.

Simeon onie filius ſacerdos magnus A
qui in vita ſua ſuffulſit domum ⁊ in
diebus ſuis corroborauit templum. Tēpli
etiā altitudo ab ipo fundata eſt. duplex edi
ficatio. ⁊ excelſi parietes templi. In diebus
ipſius emanauerunt putei aquarū ⁊ q̄ſi ma
re adimpleti ſunt ſupra modum. Qui cura
uit gentem ſuam: ⁊ liberauit eam a perditio
ne. Qui preualuit amplificare ciuitatem: q
adeptus eſt gloriam in cōuerſatione gētis:
⁊ ingreſſum domus ⁊ atrij amplificauit.
Quaſi ſtella matutina in medio nebule. Et
quaſi luna plena in diebus ſuis lucet. Et q̄
ſi ſol refulgens: ſic ille effulſit in templo dei
Quaſi arcus refulgens inter nebulas glo
rie. ⁊ q̄i flos roſarum in diebus vernis. ⁊ q̄ſi
lilia que ſunt in tranſitu aque: ⁊ quaſi thꝰre B
dolēs i diebus eſtatis. quaſi ignis effulgēs
⁊ thus ardēs in igne: quaſi vas auri ſolidū
ornatum omni lapide precioſo. Quaſi oli
ua pullulās. ⁊ cupreſſus in altitudine ſe ex
tollens. In accipiendo ipſum ſtolam glorie
⁊ veſtiri eum in ꝯſumatione virtutis: in aſcē
ſu altaris ſancti gloriā dedit ſanctitatis ami
ctū. In accipiendo autē partes de manu ſa
cerdotū ⁊ ipſe ſtans iuxta aram. Circa illuꝫ
corona fratum ⁊ quaſi plātatio cedri in mō
te libano: ſic circa illuꝫ ſteterunt quaſi rami
palme ⁊ oēs filij aaron in gloria ſua. Obla
tio autē dñi in manibus ipſoꝝ: corā oī ſyna
goga iſrael: ⁊ ꝯſumatione fungens in aram
amplificare oblationem excelſi regis: porre
xit manum ſuam in libatione: ⁊ libauit de
ſanguine vue. Effudit in fundamento alta C
ris odorem diuinuꝫ excelſo principi. Tūc ex
clamauerunt filij aaron. in tubis ductilibus
ſonuerunt: ⁊ auditam fecerūt voceꝫ magnā
in memoriam coram dño. Tunc omnis po
pulus ſimul ꝓperauerūt. ⁊ ceciderunt in fa
ciem ſup terrā adorare dñm deū ſuū ⁊ dare
preces oipotēti deo excelſo ⁊ amplificaue
rūt pſallētes i vocibꝰ ſuis: ⁊ i magna domo
factꝰ ē ſonꝰ ſuauitatis plenꝰ. Et rogauit po
pulus dñm excelſū i pce vſqꝫ dū pfectꝰ ē ho
nor dñi. ⁊ munꝰ ſuū pfecerūt. Tūc deſcēdēs

manus ſuas extulit in oẽꝫ ꝯgregationẽ fili
oꝝ iſrael dare gliá dõ a labijs ſuis:ꝛ i nomi
ne ipſi⁹ gloriari.Et iterauit orõné ſuá volẽs
oñdere virtuté dĩ. Et plus orauit deũ diuꝫ.
B Qui magna fecit i oĩ tra:q auxit dies nr̃os
a vẽtre mr̃is nr̃e:ꝛ fecit nobiſcũ ſcðꝫ ſuá mi
ſericordiá det nobis iocũditaté cordis: ꝛ fie
ri pacé i dieb⁹ nr̃is i iſrael p dies ſẽpiternos:
credere iſrael nobiſcũ eé dei miaꝫ:vt liberet
nos i dieb⁹ ſuis.Duas gẽtes odit aia mea
tertia át ñ é gẽs quá oderi. Qui ſedẽt i mõ
té ſeyr ꝛ philiſtijm.ꝛ ſtult⁹ popul⁹ q hitat in
ſychimis.Doctriná ſapiẽtie ꝛ diſciplie ſcrip
ſit i codice iſto yh̃us fili⁹ ſydrach hyeroſoly
mita q renouauit ſapiaꝫ d corde ſuo.Btũs
q i iſtis verſať bonis.Qui ponit illa i corde
ſuo ſapiẽs erit ſemp.Si.n hec fecerit ad oĩa
valebit:qꝛ lux dei veſtigiũ eius eſt.

¶Oratio ieſu filij ſydrach. LI.

A CONfitebor tibi dñe rex:ꝛ collaudabo
te deũ ſaluatoré meũ. Confitebor noĩ
tuo:qm̃ adiutor ꝛ ꝓtector factus es mihi:
ꝛ liberaſti corp⁹ meum a perditione.a laq̃o
lingue inique.ꝛ a labijs operantiũ mẽdaciuꝫ
ꝛ in cõſpectu aſtantium factus es mihi ad
iutor.Et liberaſti me ſm multitudinem mie
nois tui a rugientibus preparatis ad eſcá
de manibus querẽtiũ aíaꝫ meá.ꝛ de portis
tribulationũ q circũdederũt me a pſſura flá
me q̃ circũdedit me ꝛ i medio ignis non ſuꝫ
eſtuatus. De altitudine ventris inferi ꝛ a
lingua coinquinata ꝛ a verbo mẽdacij a re
ge iniquo.ꝛ a lingua iniuſta.Laudabit vſ
B qꝫ ad mortẽ aia mea dñꝫ.ꝛ vita mea appro
pinquans erat in eterno deorſum.Circũde
derunt me vndiqꝫ ꝛ non erat qui addiuua
ret.Reſpiciens eram ad adiutorium homi
nũ ꝛ non erat. Memoratus ſum miſericor
die tue dñe.ꝛ cooperationis tue q̃ a ſeculo ſũt
qm̃ eruis ſuſtinẽtes te dñe ꝛ liberas eos d
manib⁹ gentiũ.Exaltaſti ſuper terraꝫ habi
tationem meá ꝛ pro morte defluenti depre
catus ſũ.Inuocaui dñꝫ prẽm dñi mei:vt ñ
derelinquat me i die tribulatiõis mee ꝛ i tpe
ſuperbor ſine adiutorio.Laudabo nomen tu
um aſſidue:ꝛ collaudabo illud in confeſſio
ne:ꝛ exaudita é oratio mea. Et liberaſti me
de pditione ꝛ eripuiſti me de tpe iniquo.pro
pterea ꝯfitebor ꝛ laudẽ dicá tibi:ꝛ bñdicam
noĩ dñi.Cũ adhuc iunior ſum:priuſqꝫ ober
C raré qſiui ſapiam palá in oratione mea.Añ
tps poſtulabá ꝓ illa:ꝛ vſqꝫ in nouiſſimis ĩ
quirá eá:ꝛ florebit táqꝫ ꝑquox vua.Letatũ
é cor meũ in ea ambulauit pes meus iter re
ctũ in iuuẽtute mea iueſtigabá eá.Inclina
ui modice aurẽ meá:ꝛ excepi illam. Multá
inueni in meipſo ſapiam ꝛ multũ profeci in
ea.Danti mihi ſapiẽtiá dabo gliam.Cõſilia
tus ſuꝫ enim vt facerem illam:zelatus ſuꝫ
bonum ꝛ non confundar. Colluctata é ani
ma mea in illa ꝛ in faciendo eam confirma
tus ſũ.Manus meas extendi in altũ:ꝛ i ſa
piẽtia eius luxit aia mea ꝛ ignorantias me
as illuminauit. Aíam meá direxi ad illá ꝛ i
agnitione iueni eam.Poſſedi cuꝫ ipſis cor
ab initio.propter hoc non derelinquar. Uẽ
ter meus conturbatus eſt querendo illam:
ꝓpterea bonam poſſidebo poſſeſſioné.De
dit.n.mihi dñs linguá mercedẽ meaꝫ: ꝛ in B
ipſa laudabo eũ.appropiate ad me indocti
ꝛ ꝯgregate vos in domum diſciplíne.Quid
adhuc retardatis:ꝛ qd dicitis i his. Aie ve
ſtre ſitiũt vehemẽter.aperui os meũ ꝛ locu
tus ſum.Cõpate vobis ſine argento ſapiaꝫ
ꝛ collum veſtrum ſubijcite iugo eius:ꝛ ſuſci
piat aia veſtra diſciplinã. In ꝓximo é eniꝫ
inuenire eam. Uidete oculis vr̃is:qꝛ modi ſupra.6.b
cũ laboraui:ꝛ inueni mihi multá requiẽ. Aſ
ſumite diſciplinã in multo numero argẽti ꝛ
copioſuꝫ auꝝ poſſidete in ea. Letet aia vr̃a
in mia eius.ꝛ nõ cõfundemini in laude ei⁹
Operamini opus vr̃m ante tps ꝛ dabit vo
bis mercedem vr̃am in tpe ſuo.

¶Incipit oratio Salomonis.

ET inclinauit ſalomon genua ſua in
ꝯſpectu totius eccłie iſrael:ꝛ aperuit
manus ſuas ad celũ ꝛ dixit.Dñe deus iſra 3.Re.8.c.
el nõ é ſilis deus i celo ſurſum:neqꝫ in ter
ra deorſũ:qui cuſtodis teſtamẽtum tuum ꝛ
miam pueris tuis euntibus in ꝯſpectu tuo
in toto corde ſeruans puero tuo dauid que
locutus es illi:ꝛ locutus es in ore tuo: ꝛ in
manu tua impleſti quaſi dies iſte.Et nũc do
mine de⁹ iſrael cuſtodi puero tuo dauid pa
tri meo que locutus es illi:dicens. Non de
erit tibi vir a facie mea ſedẽs in throno iſra
el:verũtamẽ ſi cuſtodierint filij tui legẽ me
am:ꝛ in preceptis meis ambulent:ſicut am
bulauerunt in cõſpectu meo fideles.Et nũc
domine deus iſrael creditum é verbum qđ
locutus es puero tuo dauid:quoniam ſi ve
re habitauit deus cum hominibus in terra

Si celum ⁊ celi celorum non ſufficiant tibi: quanto magis domus hec quam edificaui Sed reſpicias ad orationem ſerui tui ⁊ deprecationem eius: vt exaudias domine placationem orationis: quā puer tuus orat coram te hodie: vt ſint oculi tui ſuper domuꝫ hanc die ac nocte in locum quem dediſti inuocari nomen tuum: ⁊ exaudias orationeꝫ quam puer tuus orat in hoc loco. ⁊ exaudias precationem pueri tui ⁊ populi tui iſrael ſi orauerunt in loco iſto: ⁊ exaudias in loco habitationis de celo: ⁊ exaudias ⁊ propitius ſis: ſi peccauerit vir in te.

¶Explicit liber eccleſiaſticus.

¶Incipit prologus in yſaiam ꝓphetam.

NEmo cum ꝓphetas verſibus viderit eē deſcriptos metro eos eſtimet apud hebreos ligari ⁊ aliquid ſimile habere de pſalmis vel operibus ſalomonis. Sed quod in demoſthene ⁊ Tullio ſolet fieri: vt per colla ſcribantur ⁊ comata qui vtiqꝫ proſa ⁊ non verſibus conſcripſerunt. Nos quoqꝫ vtilitati legentium prouidentes interpretationem nouam nouo ſcribendi genere diſtinximus. Ac primum de yſaia ſciendum ꝙ in ſermone ſuo diſertus ſit: quippe vt vir nobilis ⁊ vrbane elegantie: nec habens qc q̄ꝫ in eloquio ruſticitatis admixtum. Unde accidit: vt pre ceteris florem ſermonis eius tranſlatio non potuerit conſeruare. Deinde etiam hoc adijciendum: ꝙ non tam propheta dicendus ſit q̄ꝫ euangeliſta. Ita enim vniuerſa chriſti eccleſieqꝫ myſteria ad liquidū proſecutus eſt vt non putes eum de futuro vaticinari: ſed de preteritis hiſtoriam texere. Unde conijcio noluiſſe tunc temporis ſeptuaginta interpretes fidei ſua ſacramenta perſpicue ethnicus prodere: ne ſanctum canibus: ⁊ margaritas porcis darent: que cum hanc editionem legeritis ab illis animaduertetis abſcondita. Nec ignoro quanti laboris ſit prophetas intelligere: nec facile quempiam poſſe iudicare de interpretatione: niſi intellexit ante que legerit. Nos quoqꝫ patere morſibus plurimorum: qui ſtimulante inuidia: quod conſequi non valent. deſpiciunt. Sciens ergo ⁊ prudens in flammam mitto manum ⁊ nihilominus hoc a faſtidioſis lectoribus precor: vt quomodo greci poſt ſeptuaginta tranſlatores aquilam ⁊ ſymmachum ⁊ theodotionem legunt: vel ob ſtudium doctrine ſue vel vt ſeptuaginta magis ex collatione eorum intelligant: ſic ⁊ iſti ſaltem vnum poſt priores habere dignentur interpretem. Legant prius ⁊ poſtea deſpiciant: ne videantur non ex iudicio: ſed ex odij preſumptione ignorata damnare. Prophetauit autem yſaias in hieruſalem: ⁊ in iudea necdum decem tribubus in captiuitatem ductis: ac de vtroqꝫ regno nunc commixtim nunc ſeparatim texit oraculum. Et cum interdum ad preſentem reſpiciat hiſtoriam: ⁊ poſt babylonie captiuitatem reditum populi ſignificet in iudeaꝫ tamen omnis eius cura de vocatione gentium ⁊ de aduentu chriſti eſt. Quem quanto plus amatis o paula ⁊ euſtochiuꝫ: tāto magis ab eo petite: vt pro obtrectatione p̄ſenti qua me indeſinenter emuli laniāt: ipſe mihi mercedem reſtituat in futuro: qui ſcit me ob hoc in peregrine ligue eruditione ſudaſſe: ne iudei de falſitate ſcripturarum eccleſiis eius diutius inſultarent.

Math. 7. a.

¶Explicit prologus.

¶Incipit argumentum.

ISaias in hieruſaleꝫ nobili genere ortus eſt: ibiqꝫ prophetauit. Sub manaſſe rege ſectus in duas partes occubuit. ſepultuſqꝫ eſt ſub quercu rogel: iuxta tranſitum aquarū: quas olim ezechias rex iacto obſtruxerat puluere.

¶Explicit argumentum.

¶Incipit yſaias propheta.

¶C. S. Uiſio yſaie ſermo. de ira domini contra iudeam ⁊ hieruſalem propter peccata ſua: de ceſſantibus ⁊ reprobatis ſolemnitatibus. de futuro lauacro quo peccata lauātur. de increpatione hieruſalem propter ſpirituale meretricium. I.

A Viſio yſa-
ie fi
lij amos quā
vidit ſuper iu-
dam ⁊ hieruſa-
lem in diebus
ozie: ioathā a
chaȝ ⁊ ezechie
regū iuda. Au-
dite celi ⁊ auri-
bus pcipe ter-
ra: quoniā do
minus locutuſ
eſt. Filios enutriui ⁊ exaltaui: ipſi autē ſpre
uerunt me. Cognouit bos poſſeſſorē ſuū
⁊ aſinus preſepe domini ſui. Iſrael autē me
non cognouit: ⁊ populus meus non intelle
xit. Ve genti peccatrici: populo graui iniq-
B tate ſemini nequam filijs ſceleratis. Dere-
liquerunt dominum: blaſphemauerunt ſan
ctum iſrael: abalienati ſunt retrorſum. Sup
quo pcutiam vos vltro addentes preuari
cationem. Omne caput languidum ⁊ om
ne cor merens. A planta pedis vſq; ad ver
ticem non ē in eo ſanitas. Vulnus ⁊ liuor ⁊
plaga tumens: nō ē circūligata nec curata
medicamine: neq; fota oleo. Terra veſtra
deſerta: ciuitates vr̄e ſuccenſe igni. Regio
nem veſtrā corā vobis alieni deuorāt: ⁊ de-
C ſolabit ſicut in vaſtitate hoſtili. Et derelinq̄
tur filia ſyon vt vmbraculū in vinea: ⁊ ſicut
tuguriū in cucumerario: ſicut ciuitas q̄ va-
Ro.9.f. ſtatur. Niſi dn̄s exercituum reliquiſſet no-
bis ſemen quaſi ſodoma fuiſſemus: ⁊ quaſi
gomorra ſimiles eſſemus. Audite verbum
dn̄i principes ſodomorū pcipite auribus
legē dei veſtri populus go-
morre. Quo mihi multitu-
dinem victimarum veſtrarū
dicit dominus? Plenus ſum
Holocauſta arietū ⁊ adipē
pinguium ⁊ ſanguinem vi-
tulorum ⁊ agnorum ⁊ hirco
rum nolui. Cū veniretis an- B
te conſpectum meum: quis
queſiuit hec de manibus ve
ſtris: vt ambularetis i atrijs
meis. Ne offeratis vltra ſa-
crificium fruſtra. Incenſum
abbominatio eſt mihi. Neo- Hiere.6.c
meniam ⁊ ſabbatum ⁊ feſti Amos.5.
uitates alias non feram. Iniqui ſunt cetus
veſtri. Calēdas veſtras ⁊ ſolennitates vr̄as
odiuit aīa mea. Facta ſunt mihi moleſta: la- Hiere.6.c
boraui ſuſtinēs. Et cū extēderitis manꝰ ve
ſtras auertā oculos meos a vobis: ⁊ cū mul
tiplicaueritis orōnē nō exaudiā. Manꝰ.n.
vr̄e ſāguie plene ſūt. Lauamini: mundi eſto infra.59.a
te: auferte malū cogitationū vr̄arū ab oclis E
meis Quieſcite agite pverſe: diſcite bn̄face
re. Querite iudiciū: ſubuenite oppſſo: iudica
te pupillo: defēdite viduā: ⁊ venite ⁊ arguite
me dicit dn̄s. Si fuerit pccā vr̄a vt coccinū
q̄ſi nix dealbabūt: ⁊ ſi fuerit rubra q̄ſi vermi
culꝰ: velut lana alba erunt. Si volueritis ⁊
audieritis me: bona terre comedetis. Qd ſi
nolueritis ⁊ me ad iracūdiā pvocaueritis:
gladiꝰ deuorabit vos: q2 os dn̄i locutū eſt.
Quō facta ē meretrix ciuitas fidelis: plena
iudicij? Iuſticia hitauit i ea nūc aūt homicide
Argētū tuū verſū ē i ſcoriā. vinū tuū mixtū F
ē aq̄. Principes tui ifideles: ſocij furū. Oēs
diligūt munera: ſequūt retributiones. Pu
pillo nō iudicāt. ⁊ cā vidue nō igredit ad il Hiere.5.
los. Propter hoc ait dn̄s deꝰ exercituū for
tis iſrael. Heu ego cōſolabor ſup hoſtibus
meis ⁊ vidicabor de inimicis meis. Et cōuer
tā manū meā ad te. ⁊ excoquā ad purū ſcori
am tuā: ⁊ auferā oē ſtānū tuū: ⁊ reſtituā iu-
dices tuos vt fuerūt priꝰ ⁊ cōſiliarios tuos ſi
cut antiq̄tꝰ. Poſt h vocaberis ciuitas iuſti G
vrbs fidelis. Syō i iudicio redimet ⁊ redu-
cēt eā in iuſticia ⁊ cōterēt ſceleſtos ⁊ peccato
res ſiml: ⁊ q dereliquerūt dn̄ȝ cōſumēt. Cōfun
dēt.n. ab idolis qbꝰ ſacrificauerunt. Et eru Ro.6.d
beſcetis ſup hortis: quos elegeratis: cū fue
ritis velut q̄rcus defluētibus folijs: ⁊ velut

hort⁹ abſq3 aq̄.Et erit fortitudo vr̄a vt fa
uilla ſtuppe:⁊ op⁹ vr̄m q̄ſi ſcintilla ⁊ ſucce
dēt vtrunq3 ſimul:⁊ nō erit qui extinguat.
¶C.S.De morte chriſti ⁊ eius paſſione.ð
aduentu eius.de reprobatione iudeorum ⁊
exaltatione chriſti. II.
A Verbū quod vidit yſaias filius amos
Mich.4.a. ſuper iudeā ⁊ ieruſalem.Et erit in no
uiſſimis diebus preparatus mons domus
dn̄i in vertice mōtiū:⁊ eleuabit̄ ſuper colles
Et fluēt ad eū oēs gētes:⁊ ibūt ppl̄i multi.
⁊ dicēt.Venite aſcendamus ad mōtē dn̄i ⁊
ad domum dei iacob:⁊ docebit nos vias ſu
as ⁊ ambulabimus in ſemitis:ei⁹ q: ð ſyon
exibit lex:⁊ verbū dn̄i de irl̄m. Et iudicabit
B gētes:⁊ arguet ppl'os multos.Et ꝯflabunt
Mich.4.b. gladios ſuos i vomeres:⁊ lāceas ſuas i fal
ces.Nō leuabit gēs ꝯtra gētē gladiū:nec ex
ercebūt̄ vltra ad pliū.Dom⁹ iacob.venite ⁊
ambulem⁹ i lumine dei nr̄i.piecisti.n.ppl'u3
tuū domū iacob:q͞a repleti ſūt vt olī:⁊ augu
res habuerūt vt philiſtij3 ⁊ pueris aliēis ad
heſerūt.Repleta ē terra argēto ⁊ auro.⁊ nō
ē finis theſauroꝝ ei⁹.Et repleta ē t̄ra ei⁹ eq̄s
⁊ innumerabiles q̄drige eius.Et repleta eſt
terra ei⁹ idolis.Op⁹ manuū ſuaꝝ adorauē
rūt qð fecerūt digiti eoꝝ.Et icuruauit ſe hō:⁊
C humiliat⁹ eſt vir. Ne ergo dimittas eis.Jn
gredere i petrā:⁊ abſcōdere in foſſa humo a
facie timoris dn̄i:⁊ a gl̄ia maieſtatis ei⁹.O
culi ſublimis hoīs hūiliati ſūt.⁊ incuruabit̄
altitudo viroꝝ. Exaltabit̄ āt dn̄s ſol⁹ in die
illa quia dies dn̄i exercituū ſup oē3 ſupbū
⁊ excelſū ⁊ ſup oē3 argētū:⁊ humiliabitur ⁊
ſup oēs cedros libāi ſublimes ⁊ erectas:⁊ ſu
p oēs q̄rcus baſam:⁊ ſup oēs mōtes excel
ſos:⁊ ſup oēs colles eleuatos:⁊ ſup oē3 tur
rē excelſam:⁊ ſup oēm muꝝ munitū3.⁊ ſup
oēs naues tharſis.⁊ ſuper oē quod viſu pul
D chrum.Et incuruabit̄ oīs ſublimitas hoīu3
⁊ humiliabitur altitudo viroꝝ.Et eleuabit̄
dn̄s ſolus in die illa ⁊ idola penitus ꝯteren
tur.Et introibunt in ſpeluncas petrarū ⁊ in
voragines terre a facie formidinis dn̄i: ⁊ a
gloria maieſtatis eius:cu3 ſurrexerit percu
tere terra3. Jn die illa proijciet homo idola
Infra.3i.d. argenti ſui ⁊ ſimulacra auri ſui q̄ fecerat ſi
bi:vt adoraret talpas ⁊ veſpertiliones.Et i
Luc.23.c. gredietur ſciſſuras petrarum:⁊ in cauernas
ſaxorū a facie formidinis dn̄i.⁊ a gloria ma
ieſtatis ei⁹.cū ſurrexerit pcuter̄ terrā.Quie
ſcite ergo ab hoīe cuius ſpiritus i naribus
eius eſt:q͞a excelſus reputatus eſt ipſe.
¶C.S.De homine chriſto ꝙ auferet a iu
da omnem potentiam qua preualebant in
peccatis.⁊ omnem ornatum ſibi. III
Ecce.n.dn̄ator dn̄s exercituū auferet A
ab hieruſalem ⁊ ab iuda validum ⁊
fortem:oē robur panis.⁊ oē robur aq̄ ⁊ for
tē ⁊ virum bellatorē:⁊ iudicem ⁊ pphā ⁊
ariolum ⁊ ſenem principē ſup quinquagin
ta.⁊ honorabile3 vultu ⁊ conſiliarium ⁊ ſa
pientem de architectis.⁊ prudētem eloquij
myſtici.Et dabo pueros principes eoꝝ.⁊ ef
feminati dn̄abunt̄ eis.Et corruet popul⁹ vir
ad virum:⁊ vnuſquiſq3 ad proximum ſuū.
Tumultuabitur puer contra ſenē ⁊ ignobi
lis ꝯtra nobile3.Apprehendet enim vir fra
trū ſuū domeſticum patris ſui ⁊ dicet.Veſti
mentū tibi eſt:priceps eſto noſter:⁊ruina aūt
h̄ ſub manu tua.Rn̄debitq3 i die illa dicēs
Non ſum medicus:⁊ in domo mea non eſt B
panis neq3 veſtimentum.Nolite conſtitue
re me principem populi.Ruit enim ieruſa
lē ⁊ iudas cōcidit:q: lingua eoꝝ ⁊ adinuen
tiones eoꝝ ꝯtra dn̄m:vt puocarent oculos
maieſtatis ei⁹.Agnitio vultus eoꝝ reſpōde
bit eis.⁊ peccatū ſuū quaſi ſodoma p̄dica
uerunt nec abſcōderūt.Ve anime eoꝝ quo
niā reddita ſunt eis mala.Dicite iuſto quo
niam bene:qm̄ fructum adinuentionū ſua
rum comedet.Ve impio in malum. Retri
butio.n.manuum eius fiet ei.Populū me
um exactores ſui ſpoliauerunt: ⁊ mulieres
dn̄ate ſunt eis.Popule meus qui te beatū
dicunt ipſi te deſpiciunt:⁊ viam greſſuū tuo C
rum diſſipant.Stat ad iudicandum dn̄s.⁊
ſtat ad iudicandos populos.Dominus ad
iudicium veniet cū ſenibus populi ſui ⁊ pri Luc.xi.f.
cipibus eius. Vos eim depaſti eſtis vineā
meam: ⁊ rapina pauperis in domo veſtra.
Quare atteritis populum meum: ⁊ facies
pauperum commolitis dicit dominus exer
cituū?Et dixit dominus deus.Pro eo ꝙ ele
uate ſunt filie ſyon:⁊ ambulauerūt extento
collo:⁊ nutibus oculorum ibant: ⁊ plaude
bant:⁊ ambulabāt:⁊ pedibus ſuis compo
ſito gradu incedebāt: decaluabit dominus
verticem filiarum ſyon ⁊ dominus crinem
earu3 nudabit.Jn die illa auferet dn̄s orna
mentum calciamentorum ⁊ lunulas ⁊ tor D
ques ⁊ monilia ⁊ armillas ⁊ mitras ⁊ diſcri

minalia ⁊ perichelides ⁊ murenulas ⁊ olfa
ctoriola ⁊ inaures ⁊ annulos: ⁊ gēmaſ i frō
te pendētes ⁊ mutatoria ⁊ palliola ⁊ linthe
amina ⁊ acus ⁊ ſpecula: ⁊ ſindones ⁊ vittaſ
⁊ theriſtra. Et erit pro ſuaui odoꝛ fetoꝛ. ⁊ p
zona funiculus. ⁊ p criſpanti crine caluiciū
⁊ p faſcia pectorali cilitium. Pulcherrimi
quoqꝫ viri tui gladio cadent ⁊ fortes tui in
prelio. Et merebunt atqꝫ lugebūt porte ei⁹
⁊ deſolata in terra ſedebit.

C. S. De ſeptē ecclis. de magnificentia
hois. ⁊ lauacro ſpūali. ⁊ ꝓtectōe ecclē. IIII

A Et apprehendent ſeptem mulieres vi
rum vnū in die illa dicentes. Panē
noſtrū comedemus. ⁊ veſtimentis noſtris
operiemur: tantummodo inuocetur nomen
tuum ſuper nos: aufer opprobrium noſtrū.
In die illa erit germen domini in magnifi
cētia. ⁊ gloria fructus terre ſublimis ⁊ exul
tatio his qui ſaluati fuerint de iſrael. Et erit
omnis qui relictus fuerit in ſyon ⁊ reſiduuſ
in ieruſalem: ſanctus vocabiꝛ oīs q ſcript⁹
B eſt i vita i irlꝫ. Si abluerit dn̄s ſordē filiaꝝ
ſyon. ⁊ ſanguinem hieruſalē lauerit de me
dio eius: in ſpiritu iudicij ⁊ ſpū ardoris. Et
creabit dn̄s ſup oēꝫ locū mōtis ſyon. ⁊ vbi
inuocatus ē nubē p diem. ⁊ fumū ⁊ ſplēdo
rem ignis flammantis in nocte. Super om
nē. n. gloriam protectio. ⁊ tabernaculū erit
in vmbraculū diei ab eſtu. ⁊ in ſecuritatem
⁊ abſconſionē a turbine ⁊ a pluuia.

C. S. De chriſto ⁊ vinea ei⁹: ṗdicaꝛ repro
batio ipſi⁹ vinee pp diuerſas iniqtates. de
vocatione gētiū ad ſalutem. V

A Cantabo dilecto meo canticū patrue
lis mei vinee ſue: vinea facta eſt dile
cto meo in cornu filio olei. Et ſepiuit eam ⁊
lapides elegit ex ea. ⁊ plantauit vineam ele
Hie. 2. d. ctā. Et edificauit turrim in medio eius ⁊ tor
Math. 21. d. cular extruxit in ea. Et expectauit vt faceret
vuas. ⁊ fecit labruſcas. Nunc ergo habita
tores hieruſalē ⁊ vir iuda: iudicate iter me
⁊ vineam meaꝫ. Quid eſt quod debui vltra
facere vinee mee. ⁊ non feci ei: An ꝙ expe
B tauı vt faceret vuas: ⁊ fecit labruſcas. Et
nunc oſtendā vobis quid ego faciaꝫ vinee
mee. Auferam ſepem eius. ⁊ erit i direptio
nē. Diruā macerię ei⁹ ⁊ erit in conculcatio
nem. ⁊ ponam eam diſertam. Non putabiꝛ
⁊ nō fodieꝛ. ⁊ aſcendēt ſup eaꝫ vepres ⁊ ſpi
ne: ⁊ nubibus mandabo ne pluāt ſup eam
hymbrē. Vinea aūt dn̄i exercituū dom⁹ iſra
el ē ⁊ viri iuda germē eius delectabile. Et ex
pectaui vt faceret iudicium ⁊ ecce iniqtas: ⁊
iuſticia: ⁊ ecce clamor. Ve q cōiungitis do
mū ad domū: ⁊ agruꝫ agro copulatis vſqꝫ
ad terminū loci. Nūqd hitabitis vos ſoli i C
medio terre. In aurib⁹ meis ſunt h dicit dn̄s
exercituū. Niſi domus multe deſerte fuerint
grandes ⁊ pulchre: ⁊ abſqꝫ habitatore. De
cē eim iugera vineaꝝ facient lagūculā vnā
⁊ triginta modij ſemētis facıēt medios tres.
Ve q ꝯſurgitis mane ad ebrietatē ſectādā
⁊ potandum vſqꝫ ad veſperā vt vino eſtue
tis. Cithara ⁊ lira ⁊ tympanū ⁊ tibia ⁊ vinū
in ꝯuiuijs vr̄is. ⁊ op⁹ dn̄i nō reſpicitis nec
opa manuū eius ꝯſideratis. Propterea ca
ptiuus ductus ē populus meus: q: non ha D
buit ſciam: ⁊ nobiles eius interierunt fame
⁊ multitudo eius ſiti exaruit. Propterea di
latauit infernus aiam ſuam. ⁊ apuit os ſuū
abſqꝫ vllo termino. Et deſcendēt fortes ei⁹
⁊ ppl's eius ⁊ ſublimes glorioſiqꝫ ei⁹ ad eū
Et icuruabitur homo ⁊ humiliabitur vir. ⁊
oculi ſublimiū deprimēꝛ. Et exaltabiꝛ dn̄s
exercituum in iudicio ⁊ deus ſanctus ſancti
ficabitur i iuſticia. Et paſcenꝛ agni iuxta or
dinē ſuū: ⁊ deſerta in vbertatē verſa aduene
comedēt. Ve q trahitis iniquitatē i funicu E
lis vanitatis. ⁊ quaſi vinculū plauſtri pccm̄.
Qui dicitis feſtinet: ⁊ cito veniat op⁹ ei⁹: vt
videamus: ⁊ appropiet ⁊ veniat ꝯſilium ſci
iſrl': ⁊ ſciem⁹ illud. Ve q dicitis malū bonū
⁊ bonū maluꝫ ponentes tenebras lucem: ⁊
lucē tenebras: ponētes amaꝝ i dulce ⁊ dul
ce in amarum. Ve qui ſapientes eſtis i ocu
lis veſtris. ⁊ coram vobiſmetipſis prudēteſ
Ve qui potentes eſtis ad bibendū vinuꝫ ⁊
viri fortes ad miſcendam ebrietatem. Qui
iuſtificatis ipiū ꝓ muneribus. ⁊ iuſticiā iu Pro. 17. c.
ſti aufertis ab eo. Propter hoc ſicut deuo F
rat ſtipulā ligua ignis. ⁊ calor flamme exu
rit: ſic radix eoꝝ quaſi fauilla erit: ⁊ germen
eoꝝ vt puluis aſcēdet. Abiecerūt eni legeꝫ
dn̄i exercituum. ⁊ elogum ſci iſrael blaſphe
mauerūt. Ideo irat⁹ ē furor dn̄i in pplꝫ ſuū
⁊ extendit manum ſuā ſup euꝫ. ⁊ pcuſſit eū
Et conturbati ſunt montes. ⁊ facta ſūt mor
ticina eoꝝ quaſi ſtercus i medio plateaꝝ. In infra. 9. c. ⁊
his oībus nō ē auerſus furor ei⁹ ſed adhuc 10. a.
man⁹ eius extenta. Et eleuabit ſignū in na
tionib⁹ ꝓcul. ⁊ ſibilabit ad eū de finib⁹ terre

G ⁊ ecce feſtinꝰ velociter veniet. Non ē defici-
ens neq₃ laborās in eo nō dormitabit neq₃
dormiet neq₃ ſoluetur cingulū renum eius
nec rūpetur corrigia calciamenti eiꝰ. Sagit
te eius acute ⁊ oēs arcus eiꝰ extenti. Vngu
le equoꝝ eius vt ſilex: ⁊ rote eiꝰ quaſi īpetꝰ
tēpeſtatis. Rugitus eiꝰ vt leonis: rugiet vt
catuli leonū. Et frendet ⁊ tenebit pdā: ⁊ am
plexabitur: ⁊ nō erit q eruat: ⁊ ſonabit ſup
eū in die illa ſicut ſonitꝰ maris. aſpiciemꝰ in
terrā ⁊ ecce tenebre tribulationis: ⁊ lux ob
tenebrata eſt in caligine eius.

¶ C. S. Vidit yſaias dn̄m in throno. pur-
gatur: mittit: ꝓphetat iudeā deſolādā ⁊ po
pulum decimandū. VI.

A IN anno quo mortuꝰ ē rex ozias vidi
dn̄m ſedentē ſup ſoliū excelſū ⁊ eleua
tū: ⁊ plena erat domus a maieſtate eius ⁊ ea
q̄ ſub ipſo erāt replebāt templū. Seraphin
ſtabant ſup illud: ſex ale vni: ⁊ ſex ale alteri
Duabus velabāt faciē eius: ⁊ duabus ve-
labāt pedes eius: ⁊ duabus volabāt. Et cla
mabant alter ad alteꝝ: ⁊ dicebāt. Scūs ſan
apo.4.c. ctus ſcūs dn̄s deus exercituū plena eſt oīs
B terra gloria eius. Et ꝯmota ſunt ſup limina
ria cardinū a voce clamātis: ⁊ domꝰ repleta
ē fumo. Et dixi. Ve mihi q₃ tacui q₃ vir pol
lutus labijs ego ſū: ⁊ in medio populi pollu
ta labia hn̄tis ego hito ⁊ regem dn̄m exer-
cituum vidi oculis meis. Et volauit ad me
vnus de ſeraphin ⁊ in manu eiꝰ calculꝰ quē
forcipe tulerat de altari: ⁊ tetigit os meu₃: ⁊
C dixit. Ecce tetigi h̄ labia tua: ⁊ auferetur ini-
quitas tua: ⁊ pcc̄m tuū mūdabitur. Et audi
ui vocē dn̄i dicētis. Quē mittā: ⁊ qs ibit no
matth.13.b. bis? Et dixi. Ecce ego mitte me: ⁊ dixit. Vade
Mar.4.d. ⁊ dices populo huic. audite audiētes: ⁊ noli-
Luc.8.b. te intelligere ⁊ videte viſionē ⁊ nolite cogno
act.24.f. ſcere. Exceca cor ppl'i huius ⁊ aures eiꝰ ag
Ro.11.b. graua ⁊ oculos eius claude ne forte videat
oculis ſuis ⁊ auribꝰ ſuis audiat ⁊ corde ſuo
intelligat: ⁊ ꝯuertat: ⁊ ſanē eu₃. Et dixi. Vſ-
D q₃ quo dn̄e? Et dixit. Donec deſolent citates
abſq₃ habitatore: ⁊ domus ſine hoīe. Et ter
ra relīnq̄tur deſerta ⁊ lōgefaciet dn̄s hoīes
Et multiplicabitur q̄ derelicta fuerat in me
dio terre: ⁊ adhuc in ea decimatio. Et ꝯuer-
tetur ⁊ erit in oſtēſionē ſicut terebinthꝰ: ⁊ ſi-
cut quercus q̄ expādit ramos ſuos. Semē
Luc.1.a. ſcm̄ erit id quod ſteterit in ea.

¶ C. S. De his q voluerūt expugnare hie-
ruſalem: de ꝯceptione virginis: ⁊ liberatiōe
hieruſalem. VII.

A ET factū eſt in diebꝰ achaz filij ioathā
filij ozie regis iuda aſcendit raſin rex
ſyrie ⁊ facee filius romelie rex iſrael in irlm 4.re.16.a.
ad pliandū ꝯtra eā: ⁊ nō potuerūt debellare
eā. Et nunciauerunt domui dauid dicentes.
Requieuit ſyria ſuper effraim ⁊ ꝯmotū ē cor
eius ⁊ cor populi ſicut mouent ligna ſiluaꝝ
a facie eiꝰ venti. Et dixit dn̄s ad yſaiā. Egre
dere in occurſū achaz tu ⁊ q derelictus ē ia
ſub filius tuꝰ ad extremū aque ductus piſci
ne ſupioris in via fullonis ⁊ dices ad eum.
Vide vt ſileas. Noli timere ⁊ cor tuū ne for
midet a duabꝰ caudis ticionū fumigantiū
iſtoꝝ in ira furoris raſin regis ſyrie ⁊ filij ro
melie: eo q ꝯſiliū inierit ꝯtra te ſyria in ma-
lū: ⁊ effraim ⁊ filiꝰ romelie dicētes: aſcenda
mus ad iudā ⁊ ſuſcitemꝰ eū ⁊ auellamꝰ eū B
ad nos: ⁊ ponamus regē in medio eiꝰ filiu₃
tabeel. Hec dicit dn̄s deus. Nō ſtabit ⁊ nō
erit iſtud: ſed caput ſyrie damaſcus: ⁊ caput
damaſci raſin. Et adhuc ſexaginta ⁊ qnq₃
anni: ⁊ deſinet effraim eſſe populus: ⁊ caput
effraim ſamaria: ⁊ caput ſamarie filiꝰ rome-
lie. Si nō credideritis: nō pmanebitis. Et
adiecit dn̄s loq ad achaz dicens. Pete tibi
ſignū a dn̄o deo tuo in ꝓfundū inferni: ſiue
in excelſū ſupra. Et dixit achaz. Nō petā: ⁊
nō tentabo dn̄m. Et dixit. audite ergo domꝰ
dauid. Nunqd paꝝ vobis eſt moleſtos eſſe
oībus: q₃ moleſti eſtis ⁊ deo meo? Propter C
hoc dabit dn̄s ipſe vobis ſignū. Ecce virgo Matth.1.d.
ꝯcipiet ⁊ pariet filiū: ⁊ vocabitur nomē eiꝰ Luce.1.c.
emanuel. Butyꝝ ⁊ mel comedet vt ſciat re
probare malū ⁊ eligere bonū: q₃ anq̄₃ ſciat
reprobare malū ⁊ eligere bonū: derelinquet
terra quā tu deteſtaris a facie duoꝝ regum
ſuoꝝ. adducet dn̄s ſup te ⁊ ſuper ppl'₃ tuū ⁊
ſuper domum pr̄is tui dies q non venerunt
a diebus ſeparatiōis effraim a iuda cu₃ re-
ge aſſyrioꝝ. Et erit in die illa ſibilabit dn̄s
muſce que eſt in extremo fluminis egypti:
⁊ api que eſt in terra aſſur: ⁊ venient: ⁊ rege
ſcent oēs in torrentibus vallū ⁊ in cauernis
petraꝝ ⁊ in oībus fructetis ⁊ in vniuerſis fo
raminibus. In die illa radet dn̄s in nouacu D
lis ꝯducta in his qui tranſflumen ſūt in re
ge aſſyrioꝝ caput: ⁊ pilos pedū ⁊ barbā vni
uerſam. Et erit in die illa: nutriet hō vaccā
boū ⁊ duas oues: ⁊ pre vbertate lactis co-

medet butyꝝ. Butyꝝ.n.⁊ mel manducabit
oīs hō qui relictus fuerit in medio terre. Et
erit in die illa oīs locus vbi fuerint mille vi
tes: mille argēteis: ⁊ in ſpinas ⁊ in vepres
erūt. Cū ſagittis ⁊ arcu īgredient̄ illuc. Ve
pres.n.⁊ ſpine erūt in vniuerſa terra. Et oēs
montes q in ſarculo ſartientur: nō veniet il
luc terror ſpinaꝝ ⁊ vepriū: ⁊ erit ⁊ in paſcuā
bouis ⁊ in ꝯculcationem pecoris.

C.S. De mō liberationis terre p emanu
elē: ⁊ hoc eſt querendū in lege: de natiuita
te chriſti. VIII.

A ET dixit dn̄s ad me. Sume tibi librū
grandē ⁊ ſcribe in eo ſtilo hoīs: velo
citer ſpolia detrahe: cito ꝑdare. Et adhibui
mihi teſtes fideles: vriā ſacerdotē ⁊ zacha
riam filiū barachie. Et acceſſi ad ꝓphetiſſā
⁊ ꝯcepit ⁊ peperit filiū. Et dixit dn̄s ad me
Voca nomen eius accelera ſpolia detrahe.
feſtina predari: q᷑ anteq̄ᷓ ſciat puer vocare
prēz ſuū ⁊ mrēz ſuā. auferetur fortitudo da
maſci ⁊ ſpolia ſamarie corā rege aſſyrioꝝ. ⁊
B adiecit dn̄s loqui ad me adhuc dicēs. Pro
eo ꝙ abiecit populus iſte aquas ſyloe q̄ va
dunt cū ſilentio: ⁊ aſſūpſit magis raſin ⁊ fili
um romelie: pp hoc ecce dn̄s adducet ſuper
eos aquas fluminis fortes ⁊ multas: regē
aſſyrioꝝ ⁊ oēm gloriam eius. Et aſcēdet ſup
oēs riuos eius: ⁊ fluet ſup vniuerſas ripas
eius: ⁊ ibit p iudā inundanſ: ⁊ tranſiēs vſq;
ad collū veniet. Et erit extēſio alarum eius
implens latitudinem terre tue o emanuel
Cōgregamini ppli ⁊ vincemini ⁊ audite vni
uerſi ꝓcul terre. Confortamini ⁊ vincemini
accingite vos ⁊ vincemini: inite ꝯſiliū ⁊ diſ
C ſipabitur: loqmini verbū ⁊ nō fiet: q᷑ nobiſ
cum deus. Hec.n. ait dn̄s ad me: ſicut ī ma
nu forti erudiuit me: ne irē in via ppli huiuſ
dicens. Nō dicatis ꝯiuratio. Oīa.n. que lo
qtur populus iſte ꝯiuratio eſt: ⁊ timore eiuſ
ne timeatis neq; paueatis. Dn̄m exercituū
ipſū ſcificate: ipſe pauor vr̄ ⁊ ipſe terror ve
ſter ⁊ erit vobis in ſcificatiōem. ī lapidē aūt
offenſionis ⁊ petrā ſcādali duabus doībus
iſrael ⁊ in laqueū ⁊ in ruinā hitātibus ieru
ſalem: ⁊ offendent ex eis plurimi: ⁊ cadēt ⁊
ꝯterentur: ⁊ irretientur ⁊ capiētur. Liga te
ſtimoniū ſigna legē in diſcipulis meis: expe
D ctabo dn̄m q abſcondit faciē ſuam a domo
iacob: ⁊ preſtolabor eū: ecce ego ⁊ pueri mei
quos dedit mihi dn̄s in ſignū ⁊ in portentū

iſrael a dn̄o exercituū q habitat in mōte ſy
on. Et cū dixerint ad vos: q̄rite a phitōibus
⁊ a diuinis q ſtridēt in icantatōib⁹ ſuis: nū
qd nō populus a deo ſuo reqret viſiōem ꝓ
viuis ac mortuis. ad legē magis ⁊ ad teſtio
niū. Qd ſi non dixerint iuxta verbū hoc: nō
erit eis matutina lux: ⁊ tranſibit p eā ⁊ cor
ruet ⁊ eſuriet: ⁊ cū eſurierit iraſcet̄: ⁊ maledi
cet regi ſuo ⁊ deo ſuo: ⁊ ſuſcipiet ſurſū: ⁊ ad
terrā intuebitur: ⁊ ecce tribulatio ⁊ tenebre ⁊
diſſolutio ⁊ anguſtia ⁊ caligo pſequens: ⁊ n̄
poterit auolare de anguſtia ſua.

C.S. De chriſti natiuitate ⁊ impio eius
de euerſione iude ⁊ iſrael: ꝓphetat contra ie
ruſalē. IX

PRimo tpe alleuiata ē terra zabulon A
⁊ terra neptalim: ⁊ nouiſſimo aggra Mat. 40.
uata ē via maris trās iordanē galilee gēti
um. Populus q ambulabat in tenebris vi
dit lucē magnā: hitantib⁹ ī regione vmbre
mortis lux orta ē eis. Multiplicaſti gētē: nō
magnificaſti letitiā. Letabunt̄ corā te ſicut
q letantur ī meſſe ſicut exultant victores ca
pta preda qn̄ diuidūt ſpolia. Iugū.n. oneriſ
eius: ⁊ virgā humeri eius: ⁊ ſceptꝝ exacto
ris ei⁹ ſuperaſti: ſicut in die madian. Q᷑ oīs
violēta ꝑdatio cū tumultu ⁊ veſtimentū mi
xtū ſanguine erit in combuſtionē ⁊ cibus
ignis. Paruulus.n. natus ē nobis: ⁊ filius B
dat⁹ ē nobis. Et factus ē pncipatus ſup hu
merū ei⁹: ⁊ vocabitur nomē ei⁹ admirabilis
ꝯſiliari⁹ de⁹ fortis pr̄ futuri ſeculi: princeps
pacis. Multiplicabitur ei⁹ iperiū ⁊ pacis nō
erit finis ſup ſoliū dauid ⁊ ſup regnū ei⁹ vt
ꝯfirmet illud ⁊ corroboret ī iudicio ⁊ iuſticia
ammodo ⁊ vſq; in ſēpiternū. zelus dn̄i ex j. 59. d.
ercituū faciet hoc. Verbū miſit dn̄s ī iacob
⁊ cecidit ī iſrael. Et ſciet oīs populus effraim
⁊ hitantes ſamariā in ſupbia ⁊ magnitudie C
cordis dicentes. Lateres ceciderūt: ſed qua
dris lapidib⁹ edificabimus ſycomoros ſuc
ciderūt: ſed cedros imutabim⁹. Et eleuabit
dn̄s hoſtes raſin ſup eū: ⁊ inimicos ei⁹ in tu
multū vertet: ſyriā ab oriente ⁊ philiſtiȷ̄ ab
occidēte: ⁊ deuorabūt iſrael toto ore. In oī ſupra. 5. f.
bus his nō ē auerſus furor eius: ſed adhuc infra eo. j
man⁹ eius extēta. Et populus nō ē reuerſ⁹
ad pcutientē ſe ⁊ dn̄m exercituū non inqſierūt
Et diſpdet dn̄s ab iſrael caput ⁊ caudā icur
uantē ⁊ deprauantē die vna. Lōgeuus ⁊ ho
norabilis ipſe ē caput: ⁊ ꝓpheta docēs mē

daciū ipſe ē cauda. Et erūt q̄ beatificant po
pulum iſtū ſeducētes ⁊ q̄ btificantur p̄cipi-
tati. Propter hoc ſup adoleſcētulis ei⁹ nō
letabitur dn̄s: ⁊ pupilloꝝ eius ⁊ viduaꝝ nō
B miſerebitur: q2 oīs hypochrita ē ⁊ nequā: ⁊
vniuerſū os locutū eſt ſtultitiā. Jn oīb⁹ his
nō eſt auerſus furor eius ſed adhuc manus
eius extēta. Succēſa eſt.n. q̄ſi ignis impietas
vepꝛē ⁊ ſpinā vorabit. Et ſuccendetur i den
ſitate ſalt⁹ ⁊ ꝯuoluetur in ſup̄bia fumi. Jn
ira dn̄i exercituū ꝯturbata ē terra: ⁊ erit po-
pulus quaſi eſca ignis. Uir fr̄i ſuo nō par-
cet: ⁊ declinabit ad dexteram ⁊ eſuriet: ⁊ co-
medet ad ſiniſtrā ⁊ nō ſaturabitur. Unuſqſ
q3 carnem brachij ſui vorabit manaſſes ef
fraim ⁊ effraim manaſſen: ⁊ ſimul ipſi ꝯtra
J.5.f.z.10.a. iudā. Jn oībus his nō eſt auerſus furor ei⁹
ſed adhuc manus eius extenta.

¶ C.S. Cōminatur oppreſſorib⁹ paupum
⁊ viduaꝝ: ꝓphetat ꝯtra ſennacherib: ⁊ de-
ſcribit ſup̄biā eius interſerēs de ꝯuerſione
reliq̄aꝝ iſrael: de abbreuiato ⁊ de paſſione
chriſti. X.

Ue q̄ ꝯdunt leges iniquas ⁊ ſcriben
A tes iniuſticiā ſcripſerūt vt opprime-
rēt in iudicio paupes ⁊ vi3 facerēt cauſe hu
miliū popl'i mei vt eēnt vidue p̄da eoꝝ ⁊
pupillos diripent. Quid facietis in die viſi-
tationis ⁊ calamitatis de longe venientis.
ad cuius ꝯfugietis auxiliū: ⁊ vbi derelinq̄-
tis gliā3 veſtrā ne icurueminī ſub vinculo
⁊ cū interfectis cadatis. Sup oībus his nō
J.5.f.z.9.d. eſt auerſus furor ei⁹: ſed adhuc manus ei⁹
extēta. Ue aſſur. Uirga furoris mei ⁊ bacu
B lus ipſe eſt. Jn manu ei⁹ idignatio mea. ad
gētē fallacē mittā eū: ⁊ ꝯtra populū furoris
mei mādabo illi vt auferat ſpolia ⁊ diripiat
p̄dā ⁊ pōat eū i ꝯculcatōem quaſi lutū pla-
teaꝝ. Jpſe āt non ſic arbitrabit': ⁊ cor ei⁹ nō
ita eſtimabit: ſed ad ꝯterēdū erit cor ei⁹ ⁊ ad
internitōe3 gētiū nō paucaꝝ. Dicet.n. Nun
q̄d nō principes mei ſimul reges ſūt: nūq̄d
nō vt carchamis: ſic calāno: ⁊ vt arphat ſic
emath? Nunqd non vt damaſcus: ſic ſama
ria? Quō inuenit man⁹ mea regna idoli ſic
C ⁊ ſimulachra eoꝝ de ieruſale3 ⁊ de ſamaria
Nunq̄d nō ſicut feci ſamarie ⁊ idolis eius
ſic faciā ieruſalē ⁊ ſimulachris ei⁹. Et erit cū
ipleuerit dn̄s cūcta opera ſua in mōte ſyon
⁊ in ieruſalē viſitabo ſup fructu3 magnifici
cordis regis aſſur: ⁊ ſup gliā3 altitudis ocu
loꝝ ei⁹. Dixit.n. Jn fortitudine manus mee
feci: ⁊ in ſapia mea itellexi. Et abſtuli termi
nos populoꝝ: ⁊ p̄ncipes eoꝝ depdatus ſū: ⁊
detraxi q̄ſi potēs in ſublimi reſidētes. Et in
uenit quaſi nidū manus mea fortitudinem D
populoꝝ: ⁊ ſicut colligūt' oua q̄ derelicta ſūt
ſic vniuerſā terram ego ꝯgregaui: ⁊ non fu
it qui moueret pennā ⁊ apiret os ⁊ gānirct.
Nunqd glīabitur ſecuris ꝯtra eū q̄ ſecat in
ea aut exaltabit' ſerra ꝯtra eū a quo trahit'
Quō ſi eleuetur virga ꝯtra eleuātē ſe: ⁊ ex-
altetur bacul⁹ q̄ vtiq3 lignu3 eſt. Propter
hoc mittet dn̄ator dn̄s exercituū in pīguib⁹
eius tenuitatē: ⁊ ſubt⁹ gloriā ei⁹ ſuccēſa ar-
debit q̄ſi ꝯbuſtio ignis: ⁊ erit lumen ſimul
in igne: ⁊ ſcūs eius in flāma: ⁊ ſuccendet' ⁊ E
deuorabitur ſpina eius ⁊ vepres in die vna
⁊ glīa ſaltus ei⁹: ⁊ carmeli eius ab aīa vſq3
ad carnē cōſumet'. Et erit terrore ꝓfugus: ⁊
reliquie ligni ſalt⁹ eius p̄ paucitate numera
būtur. ⁊ puer ſcribet eos Et erit i die illa: nō
adijciet reſiduū iſrael: ⁊ hi qui fugerit de do
mo iacob initi ſup eo qui percuttit eos. ſed
initetur ſup dn̄m ſcm̄ iſrael. Jn veritate re
liquie ꝯuertētur: reliq̄e inquā iacob ad deū
fortē. Si.n. fuerit ppl's tuus iſrael quaſi ha
rena maris: reliquie cōuertētur ex eo. Cōſu Ro.9.f.
matio abbreuiata inundabit iuſticiam. Cō- F
ſummationem.n. ⁊ abbreuiatōem dn̄s deus infra.28.f.
exercituum faciet in medio oīs terre. Pro-
pter hoc h̄ dicit dn̄s deus exercituum. Noli
timere populus meus habitator ſyon ab
aſſur. Jn virga.n. percutiet te ⁊ baculum ſu
um leuabit ſuper te in via egypti: adhuc.n.
paululum modicumq3 ⁊ ꝯſumabitur indi-
gnatio mea ⁊ furor meus ſuper ſcelus eoꝝ
Et ſuſcitabit ſuper eum dn̄s exercituum fla Judi.7.g.
gellum iuxta plagam madiā in petra oreb:
⁊ virgam ſuam ſuper mare: ⁊ leuabit eam i
via egypti: ⁊ erit in die illa. auferetur onus
eius de humero tuo: ⁊ iugum eius de collo
tuo ⁊ computreſcet iugū a facie olei. Ueni-
et in aioth. tranſibit in magron apud mag
mas commendabit vaſa ſua. Tranſierunt G
curſim gabee ſede noſtra. Obſtupuit rama
gaba ſaulis fugit. Hinni voce tua filia gal
lim: attende laiſa paupercula anathot.
Migrauit medemena habitatores gabin
confortamini. adhuc dies eſt: vt in no-
be ſtetur. agitabit manum ſuam ſuper
montem filie ſyon: collem ieruſalem. Ecce

dominatoꝛ dn̄s exercituum ꝯfriget lagũcu
lá in terroꝛe:⁊ excelſi ſtatura ſuccidéť:⁊ ſub
limes humiliabunť. Et ſubuertenť ꝯdenſa
ſaltus eius ferro:⁊ liban⁹ cũ excelſis cadet.
¶C.S. De natiuitate xp̄i:de populo xp̄ia
no:de cruce ⁊ ſepulchꝛo xp̄i:de ꝯuerſiõe reli
quiaꝝ iſrľ ⁊ fide gentiũ. XI.
A ET egredietur virga de radice ieſſe: ⁊
flos de radice eius aſcendet:⁊ requie
ſcet ſup eũ ſpũs dñi:ſpũs ſapie ⁊ intellect⁹
ſpũs ꝯſilij ⁊ foꝛtitudinis:ſpũs ſcie ⁊ pietaƭ
⁊ replebit eũ ſpũs timoꝛis dñi. Non ſcd̄m
viſioné oculoꝝ iudicabit:neqꝫ ſcd̄m auditũ
auriũ arguet. Sed iudicabit in iuſticia pau
peres:⁊ arguet in eq̄tate ꝓ manſuetis terre
2.Theſ.2.b. Et ꝑcutiet terrá virga oꝛis ſui ⁊ ſpũ labioꝝ
ſuoꝝ interficiet impiũ. Et erit iuſticia cingulũ
lumboꝝ eius:⁊ fides cinctoꝛiũ renum eius
j.65.d. B Habitabit lupus cũ agno: ⁊ pardus cũ he
do accubabit. Vitul⁹ ⁊ leo ⁊ ouis ſimul mo
rabunť:⁊ puer ꝑuulus minabit eos. Vitu
lus ⁊ vrſus paſcenť ſimul requieſcét catuli
eoꝝ:⁊ leo q̃ſi bos comedet paleas. Et dele
ctabiť infans ab vbere ſuper foꝛamina aſpi
dis:⁊ in cauerna reguli q ablactatus fuerit
manũ ſuam mittet. Non nocebũt ⁊ nõ occi
C dent in vniuerſo monte ſcõ meo:q: repleta
Rõ.15.c. eſt terra ſcia dñi:ſicut aq̃ maris opiẽtis. In
die illa radix ieſſe q ſtat in ſignũ populoꝝ.ip
ſũ gétes dep̃cabunť:⁊ erit ſepulchꝝ ei⁹ glo
rioſũ. Et erit i die illa:adijciet dñs ſcdo ma
nũ ſuá ad poſſidendũ reſiduũ ppľi ſui:qđ re
linqť ab aſſyrijs ⁊ ab egypto ⁊ a phetros,⁊
ab ethiopia ⁊ ab elá ⁊ a ſénaar ⁊ ab emath
⁊ ab inſulis maris. Et leuabit dñs ſignũ in
natões ⁊ ꝯgregabit ꝓfugos iſrael. Et diſp
ſos iuda colliget a q̃tuoꝛ plagis terre ⁊ au
feretur zelus ephꝛaim ⁊ hoſtes iuda ꝑibũt.
D Ephꝛai ñ emulabiť iudá:⁊ iudas ñ pugna
bit ꝯtra ephꝛai. Et volabũt in hũeros phili
ſtijm p mare ſimul p̃dabunť filios oꝛiẽtis.
Idumea ⁊ moab p̄ceptũ man⁹ eoꝝ:⁊ filij am
mon obediẽtes erunt. Et deſolabit dñs lin
guá maris egypti:⁊ leuabit manũ ſuá ſup
flumé in foꝛtitudine ſpũs ſui ⁊ ꝑcutiet eũ in
ſepté riuis ita vt tráſeant p eũ calciati. Et
Exo.14.g. erit via reſiduo ppľo meo q relinq̃tur ab aſ
ſyrijs ſicut fuit iſraheli in die illa qua aſcen
dit de terra egypti.
¶C.S. Pro deſtructo regno mũdi cantat
eccleſia. XII.

ET dices in die illa. Cõfitebor tibi dñe A
qm̄ iratus es mihi:ꝯuerſus eſt furoꝛ
tuus ⁊ ꝯſolatus es me. Ecce deus ſaluatoꝛ
me⁹ fiducialiter agá ⁊ nõ timebo. q: foꝛti Exo.15.a.
tudo mea ⁊ la⁹ mea dñs ⁊ factus é mihi i ſa Ps̄.117.
luté hauriẽtis aq̃s in gaudio de fõtib⁹ ſal
uatoꝛis ⁊ dicetis illa die:ꝯfitemĩ dño ⁊ inuo Ps̄.104.
cate nomé eius. Notas facite i populis adi B
uentões ei⁹:meméto te qm̄ excelſũ eſt nom 1. Pa.16.
ei⁹. Cátate dño qm̄ magnifice fecit annun
ciate h̄ in vniuerſa terra. Exulta ⁊ lauda hi
tatio q: magn⁹ in medio tui ſcũs iſrael.
¶C.S. De euerſiõe babylonis ⁊ ei⁹ vaſti
tate interſeritur:de captiuitate ⁊ reditu po
puli. XIII. A
ONus babylonis:qđ vidit yſaias fili
us amos. Sup monté caliginoſũ le
uate ſignũ:exaltate vocé: leuate manũ ⁊ in
grediant̄ poꝛtas duces. Ego mandaui ſcifi
catis meis:⁊ vocaui foꝛtes meos i ira mea
exultátes in glia mea. Vox multitudis in
mõtib⁹ q̃ſi populoꝝ frequentiũ vox ſonit⁹
regũ gẽtiũ ꝯgregatoꝝ. Dñs exercituuꝫ p̄ce
pit milite belli veniẽtib⁹ de terra ꝓcul.a ſũ
mitate celi dñs ⁊ vaſa furoꝛis ei⁹ vt diſpdat
oém terrá. Vlulate q: ꝓpe eſt dies dñi: q:
vaſtitas a dño veniet. Propter hoc oés ma B
nus diſſoluenť ⁊ oé coꝛ hoīs tabeſcet ⁊ ꝯte
retur. Toꝛſiões ⁊ doloꝛes tenebũt quaſi ptu
riens dolebũt. Vnuſqſqꝫ ad ꝓximũ ſuũ ſtu Naum 2.c.
pebit:facies cõbuſte vultus eoꝝ. Ecce dies
dñi veniet crudelis ⁊ idignatóis plen⁹ ⁊ ire
furoꝛiſqꝫ ad ponédá terrá i ſolitudiné:⁊ pcõ
res ei⁹ ꝯterédos de ea:qm̄ ſtelle celi ⁊ ſplé
doꝛ eaꝝ nõ expádent lumé ſuũ. Obtenebꝛa Ezech.32.b
tus eſt ſol in oꝛtu ſuo: ⁊ luna ñ ſplendebit i Iohel.3.c.
lumine ſuo. Et viſitabo ſup oꝛbis mala:⁊ ꝯ math.42.c.
tra impios iniq̄tatem eoꝝ. Et requieſcere faciã Mar.13.c.
ſupbiam infideliũ:⁊ arrogantiá foꝛtiũ hũi C
liabo. Precioſioꝛ erit vir auro: ⁊ hõ mũdo
obꝛizo. Sup hoc celũ turbabo: ⁊ mouebiť
terra de loco ſuo: propter indignationé dñi
exercituum:⁊ propter diem ire furoꝛis eius
Et erit quaſi damula fugiens: ⁊ quaſi ouis
⁊ non erit qui ꝯgreget. Vnuſquiſqꝫ ad po
pulum ſuum ꝯuertetur: ⁊ ſinguli ad terraꝫ
ſuam fugient. Ois qui inuentus fuerit occi
detur:⁊ ois qui ſupuenerit cadet in gladio.
Infantes eoꝝ allidentur in oculis eoꝝ:diri
pientur domus eoꝝum:⁊ vxoꝛes eoꝝ viola
buntur. Ecce ego ſuſcitabo ſup eos medos

B q argētū nō querāt:nec auꝝ velint:ſed ſagit
tis paruulos iterficiēt:ꝛ lactātibꝰ vteris nō
miſerebunť:ꝛ ſup filios nō parcat oculꝰ eoꝝ
Et erit babylō illa ciuitas gl'oſa i regnis:in
clyta in ſupbia caldeoꝝ: ſicut ſubuertit dñs
ſodomā ꝛ gomorrā. Nō hitabiť vſq; i finē
Gen.19.c. ꝛ nō fundabiť vſq; ad generatōe; ꝛ genera
tōe;. Nec ponet ibi tētoria arabs:nec paſto
res requieſcēt ibi: ſed requieſcent ibi beſtie:ꝛ re
plebunť domꝰ eoꝝ draconibꝰ. Et hitabūt ibi
ſtrutiōes:ꝛ piloſi ſaltabūt tibi:ꝛ rñdebunt
ibi vlule i edibꝰ eius ꝛ ſirene in delubris vo
luptatis.

¶C.S. Caſu luciferi:ꝛ verbis domini ꝯtra
philiſteos. XIIII.

A PRope ē vt veniat tps eiꝰ ꝛ dies eius
nō elongabunť. Miſerebiť.n.dñs ia
cob ꝛ eliget adhuc de iſrl':ꝛ requieſcere eos fa
ciat ſup humū ſuā.adiūgeť aduena ad eos
ꝛ adherebit domui iacob. Et tenebunt eos
ppli:ꝛ adducēt eos in locū ſuū. Et poſſidebit
eos domus iſrael ſup terrā dñi in ſeruos ꝛ
ancillas:ꝛ erūt capientes eos q ſe ceperant
ꝛ ſubijciēt exactores ſuos: ꝛ erit i die illa cū
B requiem tibi dederit deus a labore tuo ꝛ a cō
cuſſione tua ꝛ a ſeruitute dura qua ante ſer
uiſti:ſumes parabolā iſtā ꝯtra regē babylo
nis ꝛ dices. Quō ceſſauit exactor quieuit tri
butū. Contriuit dñs baculū impioꝝ virgā;
dñantiū cedēté pplos in idignatōe plaga in
ſanabili ſubijciēté i furore gētes: pſequēté;
crudeliter.c̄quieuit ꝛ ſiluit oīs terra : gauiſa
eſt ꝛ exultauit:abietes quoq; letate ſūt ſup
te:ꝛ cedri libani Ex quo dormiſti nō aſcēdit
C q ſuccidat nos. Infernus ſubter te ꝯturbatꝰ
eſt in occurſū aduētus tui: ſuſcitauit tibi gi
gātes. Oēs principes terre ſurrexerunt de
ſolijs ſuis:oēs principes nationū. Uniuerſi
rñdebūt ꝛ dicēt tibi. Et tu vulneratꝰ es ſicut
ꝛ nos:nři ſimilis effectus es. Detracta ē ad
iferos ſupbia tua:ꝯcidit cadauer tuū. Sub
ter te ſterneť tinea:ꝛ opimentū tuū erūt ver
mes. Quō cecidiſti de celo lucifer qui mãe
oriebaris.corruiſti i terrā q vulnerabas gē
tes:q dicebas in corde tuo:in celū ꝯſcendā:
D ſup aſtra dei exaltabo ſoliū meū : ſedebo in
mōte teſtamētī:in lateribus aquilonis:aſcen
dam ſup altitudinem nubiū:ſilis ero altiſſi
mo. Uerūtñ ad infernū detraheris in ꝓfun
dū laci. qui te viderint ad te inclinabuntur:
teq; ꝓſpiciēt. Nūqd iſte eſt vir q ꝯturbauit

terrā:q ꝯcuſſit regno qui poſuit orbē deſer
tū:ꝛ vrbes eius deſtruxit: vinctis eius non E
apuit carcerē. Oēs reges gentium vniuerſi
dormierūt in gl'ia vir in domo ſua.tu āt ꝓie
ctus es de ſepulchro tuo: q̄ſi ſtirps inutilis
polutus ꝛ obuolutus: cum his q interfecti
ſūt gladio:ꝛ deſcēderūt ad fundamēta laci.
quaſi cadauer putridū nō hēbis ꝯſortium
neq; cū eis in ſepultura. Tu.n.terrā tuā diſ
perdidiſti:tu ppl; tuū occidiſti. Nō vocabi
tur in eternū ſemen peſſimoꝝ. Preparate
filios eius occiſiōi in iniqtate patꝝ eoꝝ. Nō
ꝯſurgēt nec hereditabūt terrā:neq; iplebūt
faciē orbis ciuitatū ꝛ ꝯſurgā ſup eos dicit
dñs exercituū:ꝛ pdā babylonis nomē: ꝛ re
liqas ꝛ germen ꝛ ꝓgeniē: dicit dñs. Et po F
nā eā in poſſeſſiōem ericij:ꝛ in paludes aq
rum:ꝛ ſcopabo eā in ſcopa terens dicit dñs
exercituum. Jurauit dñs exercituum dicēs
Si non vt putaui ita erit:ꝛ q nō mente tra
ctaui ſic eueniet:vt ꝯterā aſſyriū i terra mea
ꝛ in mōtibus meis ꝯculcē eū ꝛ auferet ab
eis iugū eius:ꝛ onꝰ illꝰ ab humero eoꝝ tol
letur. Hoc ꝯſiliū qđ cogitaui ſup oēm terrā
ꝛ h ē manus extenta ſup vniuerſas gentes
Dñs exercituū decreuit:ꝛ qs poterit iſirma G
re: Et manꝰ eiꝰ extēta:ꝛ qs auertet eā. In an
no quo mortuus ē rex achaz:factū ē onus
iſtud. Ne leteris philiſtea oīs tu qm̄ ꝯmiu
ta eſt virga pcuſſoris tui. De radice.n.colu
bri egrediet regulꝰ ꝛ ſemen eiꝰ abſorbens
volucrē. Et paſcenť primogeniti paupeꝝ ꝛ
pauperes fiducialiter requieſcēt:ꝛ iterire faciā;
in fame radicē tuā:ꝛ reliqas tuas iterficiā;
Ulula porta.clama ciuitas ꝓſtrata ē philiſtea
oīs.ab aqlone.n. fumus veniet ꝛ non eſt q
effugiat agmen eius. Et qd rñdebiť nūcijs
gentis: qr dñs fundauit ſyon:ꝛ in ipſo ſpa
bunt pauperes ppli eius.

¶C.S. De onere moab. XV.

A OHus moab.qr nocte vaſtata eſt ar.
moab conticuit: qr nocte vaſtatus ē
murus:moab conticuit. aſcendit domus ꝛ
dybon ad excelſa in planctum : ſuper nabo Hie.48.f.
ꝛ ſuper medaba:moab vlulabit. In cunctis Ezech.7.e.
B capitibus eius caluitium:ꝛ oīs barba rade
tur. In triuijs eius accincti ſunt ſacco:ſuper
tecta eius ꝛ in plateis eius oīs vlulatus de
ſcendet in fletum.clamauit eſebon:ꝛ eleale
vſq; iaſa audita eſt vox eoꝝ. Super hoc ex
pediti moab vlulabunt aīa eius vlulabit ſi

C. bi. coꝛ meũ ad moab clamabit: vectes eius vſq3 ad ſegoꝛ vitulā ꝯſternantē p aſcenſuʒ. n. luit flens aſcendet: ⁊ in via oꝛonaim cla moꝛē ꝯtritionis leuabũt. aque. n. nemrim d ſerte erũt: qꝛ aruit herba. defecit germē. vi roꝛ ois interijt. Scdʒ magnitudinē opis: ⁊
D viſitatio eoꝝ. ad toꝛrentē ſalicũ ducent eos: qm̃ circuibit claoꝛ terminũ moab. Vſq3 ad gallim vlulat⁹ ei⁹: ⁊ vſq3 ad puteũ helī̄ cla moꝛ ei⁹: qꝛ aque dybon replete ſunt ſangui ne. Ponaʒ. n. ſup dybon additamenta his qui fugerint de moab leonem: ⁊ reliquijs terre.

¶C. S. Prophetat ⁊ petit ruth moabiti dem venire i geneologiā xp̄i: ⁊ ſic xp̄m de ip ſa petit. XVI.

A Emitte agnũ dñe dñatoꝛē terre: de pe tra deſerti ad montē filie ſyon. Et erit ſicut auis fugiēs ⁊ pulli de nido auolantes: ſic erũt filij moab in tranſcenſu arnon. Ini ꝯſiliũ: coge ꝯciliũ: pone qſi noctē vmbrā tu am in meridie. abſcōde fugientes: ⁊ vagos ne ꝓdas. Habitabũt apud te ꝓfugi mei. Mo ab eſto latibulũ eoꝝ a facie vaſtatoꝛis. Fini tus eſt. n. puluis: ꝯſumatus ē miſer defecit
B q ꝯculcabat terrā. Et ꝑparabit̄ in mia ſoliũ ⁊ ſedebit ſup eũ in veritate in tabernaculo dauid iudicās: ⁊ qrēs iudicium: ⁊ velociter
Hiere. 48. c. reddēs qđ iuſtũ ē. audiuim⁹ ſupbiā moab: ſupbus ē valde. Supbia eius ⁊ arrogantia eius ⁊ indignatio ei⁹: pluſq3 foꝛtitudo ei⁹. Idcirco vlulabit moab. ar moab vniuerſus vlulabit. His q letant̄ ſup muros cocti late ris loquimini plagas ſuas: qm̃ ſuburbana eſebon deſerta ſunt. Et vineā ſabama dñi
C gētiũ exciderũt. Flagella eius vſq3 ad iaʒer puenerũt: errauerũt in deſerto propagines eius relicte ſũt tranſierũt mare. Super hoc ploꝛabo in fletu iaʒer: ⁊ vineā ſabama. Ine briabo te lachꝛyma mea eſebon ⁊ eleale: qm̃ ſup vindemiā tuā: ⁊ ſup meſſem tuam vox calcātiũ irruit. Et auferet̄ leticia ⁊ exul tatio de carmelo: ⁊ in vineis non exultabit
Hiere 48. c. neq3 iubilabit. Vinũ in toꝛculari nō calca
D bit qui calcare ꝯſueuerat: vocē calcātiũ ab ſtuli. Sup hoc vēter me⁹ ad moab quaſi ci thara ſonabit ⁊ viſcera mea ad muꝝ cocti lateris. Et erit cuʒ apparuerit qđ laboꝛauit moab ſup excelſis ſuis: ingrediet̄ ad ſancta ſua vt obſecret: ⁊ nō valebit. Hoc verbũ qđ locutus eſt dñs ad moab ex tũc. ⁊ nũc locu tus eſt dicens. In tribus annis quaſi anni mercenarij auferet̄ glia moab ſup oi popu lo multo: ⁊ relinqtur in eo ſicut racemus p uus ⁊ modicus nequaq3 multus.

¶C. S. De onere damaſci: ⁊ indignat̄ dñs ꝯtra iacob ⁊ iſrl̄: q oblitus ē ſaluatoꝛis ſui: ⁊ ꝯtra pſequētes ppl̄ʒ dñi. XVII. A

Onus damaſci. Ecce damaſcus deſinet eſſe ciuitas: ⁊ erit ſicut aceruus lapidũ in ruina. Derelicte ciuitates aroer gregib⁹ erunt: ⁊ requieſcēt ibi: ⁊ nō erit q exterreat ⁊ ceſſabit adiutoꝛiũ ad ephꝛaim ⁊ regnũ a da maſco: ⁊ reliquie ſyrie ſicut glia filioꝝ iſrael erunt: dicit dñs exercituũ. Et erit in die illa attenuabit̄ gloꝛia iacob: ⁊ pinguedo carniſ ei⁹ emarceſcet: ⁊ erit ſicut ꝯgregās in meſſe qđ reſtiterit: ⁊ bꝛachiũ eius ſpicas leget. Et B erit ſicut qrens ſpicas in valle raphaim: ⁊ relinquet̄ in eo ſicut racemus ⁊ ſicut excuſ ſio olee. duaꝝ vel triũ oliuaꝝ in ſũmitate ra mi: ſiue quatuoꝛ aut qnq3. In cacuminibuſ eius fruct⁹ ei⁹ dicit dñs de⁹ iſrael. In die il C la inclinabit̄ hō ad factoꝛē ſuũ: ⁊ oculi eius ad ſcm̃ iſrael reſpiciēt: ⁊ nō inclinabit̄ ad al taria q̄ fecerũt manus ei⁹: ⁊ q̄ opati ſũt digi ti eius: nō reſpiciēt lucos ⁊ delubꝛa. In die illa erũt citates foꝛtitudinis eius derelicte ſicut aratra ⁊ ſegetes q̄ derelicte ſũt a facie filioꝝ iſrael. Et erit deſerta: qꝛ oblita es dei ſaluatoꝛis tui ⁊ foꝛtis adiutoꝛis tui nō es recoꝛdata. Propterea plātabis plantatio nem fidelem: ⁊ germen alienuʒ ſeminabis In die plantationis tue labꝛuſca: ⁊ mane ſe men tuũ floꝛebit. ablata ē meſſis i die here D ditatis ⁊ dolebit grauiter. Ve multitudini populoꝝ multoꝝ vt multitudo maris ſonā tis: ⁊ tumult⁹ turbaꝝ ſicut ſonit⁹ aqꝝ mul taꝝ ſonabũt ppl̄i ſicut ſonit⁹ aqꝝ iundantiũ ⁊ increpabit eũ ⁊ fugiet ꝓcul. Et rapiet̄ ſicut puluis montiũ a facie venti: ⁊ ſicut turbo co ram tēpeſtate. In tp̄e veſpi: ⁊ ecce turbatio in matutino ⁊ nō ſubſiſtet. Hec ē pars eoꝝ q vaſtauerunt nos ⁊ ſoꝛs diripientiuʒ nos.

¶C. S. Sermo alius ꝯtra egyptũ. XVIII

V Ae terre cymbalo alaꝝ q̄ ē trans flu A men ethiopie: q mittit in mare le gatos ⁊ i vaſis papyri ſup aquas. Ite angeli veloces ad gētē ꝯulſā ⁊ dilace ratā: ad populũ terribilē poſt quē nō ē ali⁹ ad gētē expectantē ⁊ ꝯculcatā cui⁹ diripue rũt flumina terrā eius. ad montē nois dñi B

exercituū montē ſyon. Oēs hitatores orbis
q moramini in terra cū eleuatū fuerit ſignū
in mōtibus videbitis ⁊ clāgorē tube audie
tis: qꝛ hec dicit dominus ad me. Ego qeſcam
⁊ conſiderabo in loco meo: ſicut meridia
na lux clara ē: ⁊ ſicut nubes roris i die meſ
C ſis. ante meſſē.n. totus effloruit: ⁊ imatura
pfectio germinauit: ⁊ pcidenť ramuſculi ei⁹
falcibus: ⁊ q derelicta fuerint abſcindentur
Excutienť: ⁊ relinqnť ſimul auibus mōtiū
⁊ beſtijs terre: ⁊ eſtate ppetua erunt ſup ea
volucres: ⁊ oēs beſtie terre ſup illū hyema
D bunt. In tpe illo deferet munus dño exerci
tuū a populo diuulſo ⁊ dilacerato: a populo
terribili poſt quē nō fuit ali⁹: a gēte expectā
te ⁊ conculcata: cui⁹ diripuerūt flumina terrā
ei⁹ ad locū nois dñi exercituū montē ſyon.

¶C.S. De onere egypti: poſtea de euerſio
ne eius: ſcdo de pacificatiōe ei⁹: de quinq ci
uitatibus in egypto loquentibus linguam
chanaan. XIX

A Onus egypti. Ecce dñs aſcendet ſup
nubē leuē: ⁊ ingredieť egyptū ⁊ mo
uebūť ſimulacra egypti a facie ei⁹ ⁊ cor egy
pti tabeſcet i medio ei⁹. Et concurrere faciam
egyptios aduerſ⁹ egyptios: ⁊ pugnabit vir
ꝯtra frēm ſuū: vt vir ꝯtra amicū ſuū: ciuitas
aduerſus ciuitatē: regnū aduerſus regnū: ⁊ di
rumpeť ſpūs egypti i viſceribus ei⁹: ⁊ ꝯſili
um eius pcipitabo: ⁊ interrogabunt ſimula
cra ſua: ⁊ diuinos ſuos: ⁊ phitones: ⁊ ariolos
⁊ tradam egyptū in manu dñoꝝ crudelium
⁊ rex fortis dñabitur eoꝝ ait dñs exercituū
Et areſcet aqua de mari: ⁊ fluui⁹ deſolabiť
atq ſiccabiť: ⁊ deficiēt flumina. attenuabū
tur ⁊ ſiccabunť riui aggeꝝ calamus ⁊ iūc⁹
⁊ marceſcet nudabitur alue⁹ riui a fōte ſuo
Et ois ſementis irrigua ſiccabitur areſcet ⁊
B nō erit. Et merebūt piſcatores: ⁊ lugebunt
oēs mittentes in flumen hamū: ⁊ expāden
tes rete ſup faciē aquaꝝ emarceſcēt. Cōfū
dentur q opabanť linū plectentes ⁊ texen
tes ſubtilia. Et erūt irrigua eius flaccentia:
oēs q faciebant lacunas ad capiendos pi
ſces. Stulti principes thaneos ſapiētes ꝯſi
liarij pharaonis dederūt ꝯſiliū inſipiēs. quō
dicetis pharaoni: fili⁹ ſapientiū ego fili⁹ re
gū antiquoꝝ. Ubi nūc ſūt ſapiētes tui. an
nuncient tibi ⁊ indicent qd cogitauerit dñs
exercituū ſup egyptū. Stulti facti ſūt pnci
pes thaneos emarcuerūt principes memphe
os: deceperunt egyptū angulū populoꝝ eius
Dñs miſcuit in medio eius ſpūm vertiginis: ⁊ C
errare fecerūt egyptū in oi ope ſuo ſicut er
rat ebri⁹ ⁊ vomēs. Et nō erit egypto opus
qd faciat caput ⁊ caudā incuruātē ⁊ refre
nantē. In die illa erit egyptus quaſi mulie
res: ⁊ ſtupebūt ⁊ timebūt a facie ꝯmotionis
manus dñi exercituū quā ipſe mouet ſup
eā: ⁊ erit terra iuda egypto in pauorē. Ois q
illius fuerit recordatus pauebit a facie ꝯſi
lij dñi exercituū qd ipſe cogitauit ſup eam.
In die illa erunt qnq ciuitates in terra egy
pti loquētes lingua chanaam: ⁊ iurantes p
dñm exercituū. Ciuitas ſolis vocabiť vna
In die illa erit altare dñi in medio terre egy
pti ⁊ titulus dñi iuxta terminū eius: ⁊ erit i
ſignū ⁊ in teſtimoniū dño exercituū in terra
egypti. Clamabūt.n. ad dñm a facie tribulā
tis: ⁊ mittet eis ſaluatorē ⁊ ꝓpugnatorē q D
liberet eos. Et cognoſceť dominus ab egy
pto: ⁊ cognoſcēt egyptij dñm in die illa: ⁊ co
lent eū in hoſtijs ⁊ i muneribus: ⁊ vota vo
uebunt dño ⁊ ſoluēt. Et pcutiet dñs egyptū
plaga ⁊ ſanabit eam: ⁊ reuertenť egyptij ad
dñm ⁊ placabitur eis: ⁊ ſanabit eos. In die
illa erit via de egypto i aſſyrios: ⁊ intrabit
aſſyrius egyptū ⁊ egyptus in aſſyrios: ⁊ ſer
uiēt egypti aſſur. In die illa erit iſrael terti⁹
egyptio ⁊ aſſyrio: bñdictio in medio terre:
cui bñdixit dñs exercituū dicēs. Bñdict⁹
populus me⁹ egypti: ⁊ opus manuū meaꝝ
aſſyrius: hereditas āt mea iſrael.

¶C.S. De captiuitate egypti ⁊ trāſmigra
tione ethiopie: de nuditate. XX

In anno quo ingreſſus eſt thartan in A
azotum cū miſiſſet eū ſargo rex aſſy
rioꝝ ⁊ pugnaſſet ꝯtra azotū ⁊ cepiſſet eā: in
tpe illo locutus eſt dñs in manu yſaie filij
amos dicens. Uade ⁊ ſolue ſaccum de lum
bis tuis: ⁊ calciamenta tua tolle de pedibus
tuis. Et fecit ſic: vadens nudus ⁊ diſcalcia
tus. Et dixit dñs. Sicut ambulauit ſeruus
me⁹ yſaias nudus ⁊ diſcalciat⁹: triū ānoꝝ
ſignū ⁊ portētū erit ſup egyptū ⁊ ſup ethio
piā: ſic minabit rex aſſyrioꝝ captiuitatē egy
pti ⁊ tranſmigratōē ethiopie. iuuenē ⁊ ſe B
nem: nudā ⁊ diſcalciatam diſcooptis natib⁹
ad ignominiam egypti. Et timebunt ⁊ con
fundentur ab ethiopia ſpe ſua: ⁊ ab egy
pto gloria ſua. Et dicet habitator inſule
huc in die illa. Heccine erat ſpes noſtra.

ad quos ↄfugimus in auxiliū: vt liberarent
nos a facie regis aſſyrioꝝ. Et quō effugere
poterimus nos.

¶C.S. De ruina babylonie per medos ⁊
perſas: interpoſito de onere idumee: ⁊ ð one
re arabie. XXI

A Onus deſerti maris. Sicut turbines
ab africo veniunt de deſerto venit. ð
terra horribili. Viſio dura nunciata eſt mihi
abac.2.a. Qui incredulus eſt infideliter agit: ⁊ qui de
Job.3.d. populator eſt vaſtat. aſcende elam obſide me
de: oēm gemitum eius ceſſare feci. Propte
rea repleti ſūt lumbi mei dolore: ⁊ anguſtia
poſſedit me: ſicut anguſtia parturiētis. Cor
rui cum audirem: conturbatus ſum cum vi
B derem emarcuit cor meum: tenebre ſtupeſe
cerunt me. Babylon dilecta mea: poſita eſt
mihi in miraculum. Pone menſam: ↄtem
plare in ſpecula. Comedētes ⁊ bibentes: ſur
gite principes: arripite clypeum. Hec.n. di
xit mihi dominus. Vade ⁊ pone ſpeculato
rem: ⁊ quodcunqꝫ viderit annunciet. Et vi
dit currum duoꝝ equitum: aſcenſorem aſini
⁊ aſcenſorem cameli: ⁊ contemplatus eſt di
C ligenter multo intuitu. Et clamauit vt leo.
abac.2.a. Super ſpeculam domini ego ſum ſtans iu
giter per diem: ⁊ ſuper cuſtodiā meam ego
ſum ſtans totis noctib⁹. Ecce iſte venit aſcē
Hier.51.a. ſor vir bige equitum. Et reſpondit ⁊ dixit.
apo.14.b. cecidit cecidit babylon: ⁊ omnia ſculptilia
deoꝝ eius cōtrita ſunt in terra. Tritura mea
⁊ filia aree mee: que audiui a domino exerci
tuum deo iſrael annunciaui vobis. Onus
duma. ad me clamat ex ſeir. cuſtos quid de
nocte cuſtos qd de nocte? Dixit cuſtos. Ve
nit mane ⁊ nox. Si queritis querite conuer
timini ⁊ venite. Onus in arabia. In ſaltu
ad veſperam dormietis: in ſemitis dodanim
Occurrentes ſitienti ferte aquam qui habi
tatis terram auſtri: cum panibus occurri
te fugienti. a facie.n. gladioꝝ fugerunt. a fa
cie gladij imminentis: a facie arcus extenti
a facie grauis prelij: qm̄ h̄ dicit dn̄s ad me.
adhuc in vno anno quaſi in anno mercena
rij ⁊ auferetur oīs gloria cedar: ⁊ reliqe nu
meri ſagittarioꝝ fortium de filijs cedar imi
nuentur. Dominus enim deus iſrael locu
tus eſt.

¶C.S. Sermo domini ↄtra hieruſalem: ⁊ de
idolis eius: predicatur deſtructio facta p na
buchodonoſor: ⁊ ſermo domini ad ſobnā
prepoſitum templi: vbi ſub nomine eliachī
agitur: de chriſto qui portat clauem dauid
ſuper hūeros: ⁊ eſt paxillus in eccl'a. XXII

Onus vallis viſionis. quid nam tibi A
quoqꝫ eſt qr aſcendiſti ⁊ tu omnis i
tecta clamoris plena: vrbs frequens ciuitaſ
exultans. Interfecti tui nō interfecti gladio
nec mortui tui mortui in bello. cuncti prin
cipes tui fugerunt ſimul: dureqꝫ ligati ſunt.
Omnes qui inuēti ſunt vincti ſunt pariter
procul fugerunt. Propterea dixi recedite a B
me: amare flebo. Nolite incumbere vt ↄſo
lemini me ſuper vaſtitate filie populi mei.
Dies.n. interfectionis ⁊ cōculcationis ⁊ fle
tuum domino deo exercituum in valle viſio
nis. Scrutans murū: ⁊ magnificus ſup mō
tem. Et elam ſumpſit pharetram: ⁊ currum
hominis equitis: ⁊ parietem nudauit clype
us. Et erunt electe valles tue plene quadri
gaꝝ: ⁊ equites ponent ſedes ſuas in porta C
⁊ reuelabitur operimentum iude. Et videbī
in die illa armamentarium domus ſaltus ⁊
ſciſſuras ciuitatis dauid videbitis: qr mul
tiplicate ſunt. Et congregaſtis aquas piſci
ne inferioris: ⁊ domus hieruſalem numera
ſtis ⁊ deſtruxiſtis domos ad muniendū mu
rum. Et lacum feciſtis inter duos muros: ⁊
aquam piſcine veteris ⁊ non ſuſpexiſtis ad
eum qui fecerat eam ⁊ operatorem eius de
longe non vidiſtis. Et vocabit dominus de D
us exercituum in die illa ad fletum: ⁊ ad plā
ctum ad caluitium: ⁊ ad cingulum ſacci. ⁊
ecce gaudiū ⁊ leticia occidere vitulos: ⁊ iu
gulare arietes comedere carnes ⁊ bibere vi
num. Comedamus ⁊ bibamus: cras.n. mo i.cori.15.
riemur. Et reuelata eſt in auribus meis vox
domini exercituum. Si dimittetur iniquitaſ
h̄ vobis: donec moriamini dicit domin⁹ de⁹
exercituum. Hec dicit dominus deus exerci
tuum. Vade ingredere ad eum qui habitat E
in tabernaculo ad ſobnam prepoſitum tem
pli: ⁊ dices ad eū. quid tu hic. aut quaſi qs
hic: quia excidiſti tibi h̄ ſepulchrum excidi
ſti in excelſo memoriale: diligenter in petra
tabernaculum tibi. Ecce dominus aſportari
te faciet ſicut aſportatur gallus gallinaceus
⁊ quaſi amictum ſic ſubleuabit te: coronans
coronabit te tribulatione quaſi pilam mit
tet te in terram latam ⁊ ſpatioſam. Ibi mo F
rieris ⁊ ibi erit currus glorie tue ⁊ ignomi
nia domus domini tui. Et expellā te de ſtati

one tua: ꝛ de miniſterio tuo deponam te. Et
erit in die illa. vocabo ſeruũ meum eliachiz
filiũ helchie ꝛ induã illũ tunica tua: ꝛ cigulo
tuo cōfortabo eum ꝛ ꝑtātem tuam dabo in
manu eius: ꝛ erit q̄ſi pr̄ habitātibus hieru-
Job.iue. ſalē ꝛ domui iuda. Et dabo clauē domus da
Apoc.3.b. uid ſup humerũ eius: ꝛ apiet: ꝛ nō erit qui
B claudat ꝛ claudet: ꝛ nō erit q apiat. Et figā
illũ paxillum in loco fideli: ꝛ erit in ſoliũ glo
rie domui patris ſui: ꝛ ſuſpēdaz ſup eũ oēz
gloriā domus patris eius. Uaſorũ diuerſa
genera: oē vas puulũ a vaſis crateraꝝ: vſqꝫ
ad omne vas muſicoꝝ. Jn die illa dicit dñs
exercituũ auferet paxillus q fixus fuerat in
loco fideli: ꝛ frangeť ꝛ cadet: ꝛ peribit qḋ pe
pendcrat in eo: qꝛ dñs locutus eſt.

¶C. S. Sermo dñi ꝯtra tyrũ: ꝙ futura ſit
ſup eaz deſtructio p nabuchodonoſor poſt
lxx. annos ꝛ poſtea reparabitur. XXIII

A O Nus tyri. Ululate naues maris: qa
vaſtata eſt domus. vnde venire con-
ſueuerat: de terra cethim reuelatum eſt eis.
Tacete q habitatis in inſulas: negociatio ſi
donis. Trāſfretantes mare repleuerunt te i
aqs multis: ſemen nili meſſis fluminis fru
ges eiꝰ: ꝛ facta ē negociatio gētiũ erubeſce
ſidon ait mare: fortitudo maris dicēs. Non
ꝯturiui ꝛ nō pepi. ꝛ ñ enutriui iuuenes. nec
ad icremētũ perduxi virgines. Cũ auditum
fuerit i egypto: dolebũt cuz audierint de ty
ro. Tranſite maria: vlulate q habitatis i iſu
B la. Nũqd nō h̄ veſtra ē: q̄ gloriabať a diebꝰ
priſtinis i antiqtate ſua. Ducent eā pedes
ſui lōge ad pegrinādũ. Quis cogitauit hoc
ſup tyꝝ quōdā coronatā? Cuius negociato
res pricipes: iſtitores eius iclyti terre. Dñs
exercituũ cogitauit hoc: vt detraheret ſuper
biaz oīs glie: ꝛ ad ignominiā d̄duceret vni
uerſos iclytos terř. Trāſi terrā tuā q̄ſi fluui-
C uz filia maris: nō ē cingulũ vltra tibi. Ma
nũ ſuā extēdit ſuper maŕ: ꝯturbauit regna
Dñs mādauit aduerſus chanaā: vt cōtere
ret fortes eiꝰ. Et dixit. Nō adjicies vltra vt
glorieris: calũniā ſuſtinēs virgo filia ſidōiſ
Jn cethiz ꝯſurges trāſfreta: ibi quoqꝫ non
erit reqes tibi. Ecce terra chaldeoꝝ talis po
pulꝰ nō fuit. aſſur fundauit eā. Jn captiuita
tē traduxerũt robuſtos eius. ſuffoderāt do
mꝰ eiꝰ: poſuerũt eā i ruinā. Ululate naues
maris: qꝛ deuaſtata eſt fortitudo veſtra. Et
erit i die illa i obliuione eris o tyre ſeptuagi
ta ānis: ſicut dies regis vniuſ. Poſt ſeptua
ginta annos erit tyro q̄ſi cāticũ meretricis
Sume tibi citharam: circue ciuitatem mere B
trix obliuioni tradita. Bene cane: frequēta
cāticum: vt memoria tui ſit. Et erit poſt ſep
tuagita annos. viſitabit dñs tyꝝ: ꝛ reducet
eā ad merces ſuas: ꝛ rurſum fornicabiť cũ
vniuerſis regnis terre ſuper faciem terre: ꝛ
erũt negociationes eius: ꝛ merces eius ſan
ctificate domino. Nō ꝯdenť neqꝫ reponen-
tur: qꝛ his q habitauerit corā dño erit neqo
ciatio eiꝰ: vt māducēt i ſaturitatē: ꝛ veſtiať
vſqꝫ ad vetuſtatem.

¶C. S. Sermo maloꝝ: que dñs facturus
eſt terre vniuerſaliter pro peccato habitato
rũ eius. de die iudicij. XXIIII

E Cce dñs diſſipabit terrā ꝛ denudabit A
eaz: ꝛ affliget faciē eius ꝛ diſpget ha
bitatores eiꝰ. Et erit ſicut populus ſic ſacer
dos: ꝛ ſicut ſeruꝰ ſic dñs eius: ꝛ ſicut ancilla Oſee.4.b.
ſic dña eiꝰ. Sicut emēs ſic ille q vēdit ſicut
fenerator ſic is q mutuũ accipit: ſicut qui re
petit: ſic q debet. Diſſipatiōe diſſipabiť ter-
ra ꝛ direptione ꝑdabiť. Dñs. n. locutꝰ ē ver
bũ hoc. Luxit ꝛ defluxit terrā ꝛ iſirmata ē:
defluxit orbis ꝛ iſirmata ē altitudo populi
terre: ꝛ terra iterfecta ē ab habitatoribꝰ ſu-
is: qꝛ trāſgreſſi ſunt leges: mutauerũt ius:
diſſipauerũt fedus ſempiternum. Propter
hoc maledictio vorabit terrā ꝛ peccabũt ha B
bitatores eiꝰ: ideoqꝫ iſanient cultores eius:
ꝛ relinqueť homines pauci. Luxit vindemia
iſirmata ē vitis: ingemuerunt omnes qui le
tabantur corde. Ceſſauit gaudiũ tympano-
rũ quieuit ſonitus letantiũ: conticuit dulcedo
cithare. Cũ cātico nō bibēt vinũ: amara erit
potio bibentibus illam. Attrita eſt ciuitas
vanitatis clauſa ē oīs domꝰ nullo itroeũte
Clamor erit ſup vino i plateis: deſerta ē oīs
leticia: trāſlatũ eſt gaudiũ terre. Relicta eſt
in vrbe ſolitudo: ꝛ calamitas opprimet por
tas. Quia h̄ erunt i medio terre. i medio po
puloꝝ? Quo ſi pauce oliue q̄ remanſerũt ex
cutianť ex olea: ꝛ racemi cuz fuerit finita vi
demia. Hi leuabunt vocē ſuam atqꝫ lauda
bunt. cũ glorificatus fuerit dñs hinniēt de
mari. Propter hoc in doctrinis glorificate
dñm: in inſulis maris nomē dñi dei iſrael.
A finibus terre laudes. audiuimus gloriā
iuſti. Et dixi. Secretũ meũ mihi: ſecretũ me-
um mihi. Ue mihi. Preuaricātes ꝑuaricati
C

ſunt: ⁊ preuaricatione trãſgreſſoꝝ ꝑuaricati
Hiere.48.g. ſunt. Formido ⁊ fouea ⁊ laqus ſup te: q ha/
bitator es terre. Et erit q fugerit a facie for/
midinis cadet in foueã: ⁊ qui ſe explicaue
rit de fouea tenebit laqueo: qꝛ cataracte de
excelſis aperte ſunt: ⁊ cõcutient fundaméta
terre. Confractióe ꝯfringet terra: ꝯtritióe cõ
B teret terra. Cõmotióe ꝯmouebit terra: agita
tione agitabit terra ſicut ebrius: ⁊ auferet
q̃ſi tabernaculũ vni⁹ noctis. Et grauabit eã
iniq̃tas ſua: ⁊ corruet: ⁊ nõ adijciet vt reſur
gat. Et erit i die illa: viſitabit dominus ſup
militiã celi in excelſo: ⁊ ſup reges terre qui
ſunt ſuper terram. Et congregabũtur in cõ
gregatione vnius faſcis in lacum: ⁊ claudé/
tur ibi in carcere: ⁊ poſt multos dies viſita/
buntur. Et erubeſcet luna: ⁊ cõfundetur ſol
cum regnauerit dominus exercituum i mõ
te ſyon ⁊ in hieruſalem: ⁊ in conſpectu ſenũ
ſuorum fuerit glorificatus.

C. S. Propheta agit gratias deo ꝓ ſu/
is operibus. de ſocietate celeſti. de interitu
mortis. ⁊ ꝯfractu potentie diaboli. XXV

DOmine deus me⁹ es tu: ⁊ exaltabo
A te ⁊ ꝯfitebor nomini tuo: qm̃ feciſti
mirabilia cogitatiões antiq̃s fideles amé.
Quia poſuiſti ciuitaté in tumultum vrbẽ
fortem in ruinam domũ alienorũ: vt nõ ſit
ciuitas ⁊ i ſempiternũ nõ edificet. Sup hoc
laudabit te populus fortis: ciuitas gẽtiũ ro
buſtoꝝ timebit te. Quia fact⁹ es fortitudo
B pauperi: fortitudo egeno i tribulatione ſua:
ſpes a turbine. vmbraculũ ab eſtu. Spirit⁹
eni robuſtoꝝ. q̃ſi turbo ipellés parietem. Si
cut eſt⁹ i ſiti tumultũ alienoꝝ hũiliabis ⁊ q̃
ſi calore ſub nube torréte ꝓpaginé fortium
marceſcere facies. Et faciet dñs exercituum
C oĩbus pplis i mõté hoc ꝯuiuiũ pinguiũ: cõ
uiuiũ vindemie: pinguium medullatoꝝ: vin
demie defecate. Et pcipitabit in monte iſto
facié vinculi colligati ſup oés populos: ⁊ te
lã quã ordit⁹ é ſup oés natiões. Precipita/
Apoc.7.d. bit morté i ſempiternũ. Et auferet dñs de⁹
lachrymã ab oi facie: ⁊ opprobriũ ppli ſui
⁊.21.a. auferet de vniuerſa terra: qꝛ dñs locutus é.
Et dicent in illa die. Ecce deus noſter iſte: ex
pectabimus eũ ⁊ ſaluabit nos. Iſte dñs: ſu
D ſtinuim⁹ eũ: ⁊ exultabimus ⁊ letabimur in
ſalutari eius: qꝛ requieſcet man⁹ dñi i monte
iſto. Et triturabit moab ſub eo: ſicuti terunt
palee in plauſtro. Et extendet manus ſuas
ſub eo. ſicut extẽdit natãs ad natandũ. ⁊ hu
miliabit gl'iã eius cũ alliſione manuũ ei⁹.
Et munimenta ſublimiũ muroꝝ tuoꝝ conci
dent ⁊ humiliabuntur ⁊ detrahentur in ter/
ram vſq̃ ad puluerem.

C. S. Cãticoꝝ iuſtoꝝ. de ſemita iuſti. ꝺ du
ricia ipiꝝ: ⁊ de reſurrectióe mortuoꝝ. XXVI

IN die illa cãtabit cãticũ iſtud i terra A
iuda. Urbs fortitudinis nr̃e: ſaluator
ponetur in ea murus ⁊ antemurale. Aperi
te portas ⁊ ingredietur gés iuſta: cuſtodiés
veritaté. Uet⁹ error abijt: ſeruabis pacé: pacé
qꝛ i te ſꝑauim⁹. Speraſtis in dño in ſeculis
eternis: i dño deo forti i ꝑpetuũ. Quia icur/
uabit habitantes in excelſo. ciuitatem ſubli
mé hũiliabit: humiliabit eã vſq̃ ad terrã
detrahet eam vſq̃ ad puluerẽ. Cõculcabit
eã pes: pes paupis greſſus egenoꝝ. Semi B
ta iuſti recta é. rectus callis iuſti ad ambulã
dũ. Et in ſemita iudicioꝝ tuoꝝ domine ſuſti
nuimus te. nomé tuũ ⁊ memoriale tuũ in ꝺ
ſiderio aie. Anima mea deſiderauit te in no
cte: ſꝫ ⁊ ſpiritu meo i pcordijs meis: ꝺ mane
vigilabo ad te. Cũ feceris iudicia tua i terra
iuſticiã diſcent oés habitatores orbis. Mi/
ſereamur ipio ⁊ ñ diſcet iuſticiã. In terra ſã
ctoꝝ iniq̃ geſſit: ⁊ nõ videbit gloriã domini
Dñe exaltetur man⁹ tua vt nõ videãt. vide
ant ⁊ ꝯfundãtur zelãtes populi ⁊ ignis ho/
ſtes tuos deuoret. Dñe dabis pacé nobis. C
oia eni opa nr̃a opat⁹ es nobis. Dñe deus
nr̃ poſſederũt nos dñi abſq̃ te: tñ i te recor
demur nois tui. Morientes nõ viuãt: gigan
tes nõ reſurgant. Propterea viſitaſti ⁊ ꝯtri
uiſti eos ⁊ ꝑdidiſti oém memoriam eoꝝ. In
dulſiſti géti dñe: idulſiſti géti. Nũq̃d glorifi
cat⁹ es: elõgaſti oés terminos terre. Dñe in
anguſtia req̃ſierũt te: in tribulatióe murmu
ris doctrina tua eis. Sicut q̃ ꝯcepit cum ap
propinquauerit ad partũ. doles clamat i do
lorib⁹ ſuis: ſic facti ſum⁹. A facie tua dñe cõ
cepim⁹ ⁊ q̃ſi parturiuim⁹ ⁊ peperimus ſpm̃. Sa
lutes nõ fecim⁹ i terra: ió nõ ceciderũt ha/ D
bitatores terre. Uiuẽt mortui tui: interfecti
mei reſurgét. Expgiſcimini ⁊ laudate q hi/
tatis i puluere. qꝛ ros lucis ros tu⁹: ⁊ terrã
gigãtiũ detrahes i ruinã. Uade ppl's me⁹ i
tra i cubicula tua claude oſtia tua ſuper te.
Abſcõdere modicũ ad momẽtũ: donec ptrã
ſeat indignatio mea. Ecce. n. dñs egredietur Micheeꝫ.i.
de loco ſuo. vt viſitet iniq̃taté hitatoris ter/

re ꝯtra eū ⁊ reuelabit terra ſanguinē ſuū: ⁊ nō operiet vltra interfectos ſuos.

¶C.S. De iudicio ⁊ interitu diaboli. de ſpina domus ⁊ vinea ſua. de predicatiōe apoſtolorum ⁊ de fide gentium. XXVII

A In die illa viſitabit dn̄s in gladio ſuo duro ⁊ grādi ⁊ forti ſup leuiathaʒ ſerpentē vectē: ⁊ ſup leuiathan ſerpētē tortuoſum: ⁊ occidet cetū q in mari eſt. In die illa vinea meri cātabit ei. Ego dn̄s q ſeruo eaʒ repēte ꝓpinabo ei: ne forte viſitetur ꝯtra eā Nocte ⁊ die ſeruo eā: indignatio nō eſt mihi Quis dabit me ſpinā ⁊ vepreʒ? In ꝑlio gra

B diar ſup eam ſuccēdā eā pariter. An potius tenebo fortitudinē meā? faciet paceʒ mihi: pacē faciet mihi. Qui egrediētur ipetu a iacob: florebit ⁊ germinabit iſrael: ⁊ iplebunt faciē orbiſ ſemie. Nūqd iuxta plagā ꝑcutiētis ſe ꝑcuſſit eū? Aut ſicut occidit iterfectos ei⁹ ſic occiſus ē? In mēſura ꝯtra mēſurā cū adiecta fuerit iudicabit eā meditatus ē i ſpiritu ſuo duro ꝑ diē eſtus. Idcirco ſup hoc di

C mittetur iniqtas domus iacob: ⁊ iſte ōis fructus: vt auferatur peccatū eius. Cū poſuerit omnes lapides altaris ſicut lapides cineris alliſos nō ſtabūt luci ⁊ delubra. Ciuitas.n. munita deſolata erit: ſpacioſa relinqtur ⁊ dimittetur: q̄ſi deſertū. Ibi paſcetur vitul⁹: ⁊ ibi accūbabit: ⁊ ꝯſumētur ſūmitates ei⁹. In ſiccitate meſſis illi⁹ ꝯterēt̄ mulieres venē

D tes ⁊ docētes eā. Nō ē eni populus ſapiēs ꝓpterea nō miſerebit̄ ei⁹ q fecit eū ⁊ q formauit eū nō parcet ei. Et erit i die illa. ꝑcutiet dn̄s ab alueo fluminis vſqȝ ad torrētē egypti: ⁊ vos ꝯgregabimini vnus ⁊ vn⁹ filij iſrael. Et erit i die illa clāget̄ i tuba magna

E ⁊ veniēt q perditi fuerāt de terra aſſyrioruʒ ⁊ q eiecti erāt de terra egypti ⁊ adorabunt dn̄m in monte ſancto in hieruſalem.

¶C.S. Indignatio domini ꝯtra ſupbiā effraim: ⁊ ebrietatē ſacerdotū ⁊ ꝯtra pricipes illuſores. de chriſto quoqȝ naſcituro: ⁊ de pena illuſorum. XXVIII.

A Ve corone ſupbie ebrijs ephraiʒ: ⁊ flori decidēti glorie exultationis eius q erant in vertice vallis pinguiſſime errātes a vino. Ecce validus ⁊ fortis dn̄s: ſicut ipetus grādinis turbo ꝯfringēs. ſicut ipet⁹ aq̄ꝝ multaꝝ inundātiū: ⁊ emiſſaꝝ ſup terrā ſpacioſam. Pedib⁹ ꝯculcabit̄ corona ſupbie ebrioꝝ ephrai. Et erit flos decidēs glie exultationis ei⁹. q ē ſup verticē vallis pīguiū: q̄ſi tēporaneū ante maturitatē autumni. Qd

B cū aſpexerit vidēs: ſtati vt manu tenuerit: deuorabit illd. In die illa erit dn̄s exercituum corona glorie: ⁊ ſertū exultationis reſiduo ppli ſui: ⁊ ſpiritus iudicij ſedenti ſuper iudicium ⁊ fortitudo reuertentibus de bello ad portam. Uerum hi quoqȝ pre vino neſcierunt: ⁊ pre ebrietate errauerunt. Sacerdos ⁊ propheta neſcierunt pre ebrietate: abſorti ſunt a vino: errauerunt in ebrietate. neſcierunt videntem: ignorauerunt iudiciū. Omnes enim menſe replete ſunt vomitu ſordiumqȝ: ita vt non eſſet locus vltra. Quē do

C cebit ſcientiam: ⁊ quem intelligere faciet auditum. Ablactatos a lacte. auulſos ab vberibus qr manda remanda. manda remanda. expecta: reexpecta. expecta reexpecta. modicum ibi modicum ibi. In loquela eni labij ⁊ lingua altera loquetur ad populum iſtum. cui dixit Hec eſt requies mea. reficite laſſum: ⁊ hoc eſt refrigerum meum: ⁊ noluerunt audire. Et erit eis verbum domini mā da remanda. manda remanda. expecta reexpecta: expecta reexpecta. modicum ibi. modicum ibi. vt vadant ⁊ cadant retrorſuʒ ⁊ ꝯterant ⁊ illaqueentur ⁊ capiantur. Pro i.Cor.14.b.

D pter hoc audite verbum domini viri illuſores: qui dominamini ſuper populum meum qui eſt in hieruſalem. Dixiſtis.n. Percuſſimus fedus cum morte: ⁊ cum inferno fecimus pactum. Flagellū inundans cum tranſierit non veniet ſup nos: qr poſuimus Amos.9.c. mendaciū ſpem noſtram ⁊ mendacio protecti ſumus. Idcirco hec dicit dn̄s de⁹. Ecce ego mittā i fundamētis ſyon lapidē. lapidē Ro.9.g. probatū. angularē precioſum in fundamen i.Pe.2.a. to fundatū. Qui crediderit non feſtinet. Et ponam in pondere iudicium: ⁊ iuſticiam in Ro.10.b.

E mēſura. Et ſubuertet grando ſpē mendacij: ⁊ protectionē. Aque inundabunt: ⁊ delebit̄ fedus veſtrum cuʒ morte: ⁊ pactū vr̄um cū inferno non ſtabit. Flagellū inundans cum tranſierit: eritis ei in cōculcationē. Qn̄cūqȝ ptranſierit tollet vos: quoniam mane diluculo ptranſibit in die ⁊ in nocte: ⁊ tn̄modo ſola vexatio intellectū dabit auditui. coanguſtatū ē.n. ſtratū. ita vt alter decidat: ⁊ pal

F liū breue vtrūqȝ operire non pōt. Sicut.n. in monte diuiſionū ſtabit dn̄s ſic in valle q̄ eſt in gabaon iraſcet̄: vt faciat op⁹ ſuū. Alienū

opus eius:vt operetur opus ſuū. Peregri-
nū ē op⁹ ei⁹ ab eo. Et nūc nolite illudere: ne
ſupra.10.f. forte cōſtringant̄ vincula vr̄a. Conſumatio
nē.n.⁊ abbreuiationē audiui a dn̄o deo ex-
ercituū ſup vniuerſā terrā. Aurib⁹ pcipite
⁊ audite vocē meā:attēdite ⁊ audite eloqui
um meū. Nūqd tota die arabit arans vt ſe
G rat proſcindet:⁊ ſarcief humū ſuam. Nōne
cū adequauerit faciē ei⁹.ſeret gith: ⁊ cymi-
nū ſpget:⁊ ponet triticū p ordinē:⁊ hordeū
⁊ miliū ⁊ viciā in finibus ſuis. Et erudiet il
lū in iudicio:de⁹ ſuus docebit illū. Non.n.i
ſertis triturabit̄ gith.nec rota plauſtri ſup
cyminū circuibit:ſed in virga excutief gith
⁊ cyminū in baculo:pāis āt cōminuet̄. Ve-
rū non in ppetuū triturās triturabit illū:ne
qȝ vexabit eū rota plauſtri:nec vngulis ſu-
is ꝯminuet eū. Et hoc a dn̄o deo exercituuȝ
exiuit vt mirabile faceret cōſilium:⁊ magni
ficaret iuſticiam.

C.S. Prophetat̄ deſtructio hieruſalem
p nabuchodonoſor.⁊ per romanos.de ciui
tate prophetbaꝝ ⁊ libro ſignato ꝓpter pec-
cata populi.de celantibus peccata ſua.de fi
de gentium ⁊ reuerſione iudeorum ad fideȝ
⁊ pena illuſorum. XXIX.

A Ve ariel. Ariel ciuitas quam expugna
uit dauid. Additus ē annus ad ānū
ſolennitates euolute ſunt. Et circūuallabo
ariel:⁊ erit triſtis ⁊ merens:⁊ erit mihi qua
ſi ariel. Et circundabo quaſi ſperaȝ in circui
tu tuo ⁊ iaciam ꝯtra te aggerē:⁊ munimēta
ponā in obſidionē tuā. Humiliaberis:de ter
ra loqueris:⁊ de humo audief eloquiū tuū
B Et erit q̄ſi phitonis d̄ terra vox tua:⁊ de hu
mo eloquiū tuū muſitabit. Et erit ſicut pul
uis tenuis.multitudo ventilantiū te:⁊ ſicut
fauilla ptranſiens multitudo eoꝝ q ꝯtra te
ꝓualuerūt. Eritqȝ repēte ꝯfeſtī a dn̄o exerci-
tuū viſitabif i tonitruo:⁊ ꝯmotione terre: ⁊
voce magna turbinis:⁊ tēpeſtatis: ⁊ flāma
ignis deuorātis. Et erit ſicut ſomniū viſio-
nis nocturne multitudo oīum gētiū q̄ dimi
cauerūt ꝯtra ariel:⁊ oēs q militauerūt ⁊ ob
C ſederūt ⁊ ꝓualuerūt aduerſus eam. Et ſicut
ſomniat eſuriēs ⁊ comedit.cū aūt fuerit ex
pgefact⁹ vacua eſt aīa ei⁹. Et ſicut ſomniat
ſitiēs ⁊ bibit:⁊ poſtq̄ȝ fuerit expgefact⁹ laſ
ſus adhuc ſitit:⁊ anima ei⁹ vacua ē: ſic erit
multitudo omniū gētiū q̄ dimicauerūt con
tra mōtē ſyō. Obſtupeſcite ⁊ ammiramini
fluctuate ⁊ vacillate inebriamini ⁊ nō a vi-
no mouemini ⁊ in ebrietate:q̄m miſcuit vo
bis dn̄s ſpm̄ ſoporis. Claudet oculos vr̄os D
prophetas ⁊ pricipes vr̄os.q vidēt viſiōes
operiet. Et erit vobis viſio omniū ſicut ver
ba libri ſignati:quē cū dederit ſciēti litteraſ
dicēt lege illū.⁊ rn̄debit.nō poſſū. ſignat⁹ ē
n. Et dabif liber neſciēti litteras: diceturqȝ Ma.15.a.
ei lege:⁊ rn̄debit neſcio lr̄as. Et dixit domi- Mar.7.a.
nus. Eo q appropinq̄t popul⁹ iſte ore ſuo: E
⁊ labijs ſuis glorificat me.cor āt ei⁹ lōge ē
a me ⁊ timuerunt me mandato hoīum ⁊ do
ctrinis.iō ecce ego addā:vt ammirationē fa
ciā populo huic miraculo grādi ⁊ ſtupēdo.
Peribit.n.ſapiā a ſapiētib⁹ ei⁹:⁊ itellectus Abdie.1.c.
prudētiū ei⁹ abſcōdef. Ve q profundi eſtis 1.Cor.1.c.
corde vt a dn̄o abſcōdatis ꝯſiliū: quoꝝ ſūt
i tenebris opa.⁊ dicūt. Quis videt nos ⁊ qs Eccl.23.c.
nouit nos:peruerſa ē h̄ vr̄a cogitatio q̄ſi ſi
lutū ꝯtra figulū cogitet: ⁊ dicat op⁹ factori
ſuo:nō feciſti me ⁊ figmētū dicat fictori ſuo
nō intelligis. Nōne adhuc i modico ⁊ i bre F
ui conuertef liban⁹ i chermel.⁊ chermel in infra.32.d.
ſaltū reputabif? Et audient in die illa ſurdi
verba libri:⁊ de tenebris ⁊ de caligine ocu
li cecoꝝ videbūt. Et addēt mites in dn̄o leti
ciā ⁊ paupes hoīes i ſcō iſrael exultabunt:
q̄m defecit q ꝓualebat.ꝯſumat⁹ eſt illuſor ⁊
ſuccisi ſūt oēs q vigilabāt ſup iniqtatē qui
peccare faciebāt hoīes in verbo: ⁊ arguētē
in porta ſupplantabāt:⁊ declinauerunt fru- G
ſtra a iuſto.propt̄ hoc h̄ dicit dn̄s ad domū
iacob q redemit abraā. Nō modo ꝯfundef
iacob nec mō vultus eius erubeſcet:ſed cū
viderit filios ſuos opa manuū meaꝝ in me
dio ſui ſcificātes nomē meū:⁊ ſcificabūt ſcm̄
iacob:⁊ deū iſrael p̄dicabūt:⁊ ſciēt errantes
ſpū intellectū: ⁊ muſitatores diſcent legeȝ.

C.S. Comminatio domini contra reliq-
as populi qui poſt deſtructionem hieruſa-
lem in egyptum deſcenderunt. XXX

V E filij d̄ſertores dicit dn̄s vt facere A
tis ꝯſiliū.⁊ nō ex me:⁊ ordiremini
telā ⁊ nō p ſpm̄ meū vt adderetis
pcc̄m ſup pcc̄m:q ambulatis vt deſcēdatiſ
i egyptū ⁊ os meū n̄ iterrogaſtis:ſpātes au
xiliū i fortitudie pharaōis.⁊ hn̄tes fiduciā
in vmbra egypti:⁊ erit vobis fortitudo pha
raonis i ꝯfuſionē:⁊ fiducia vmbre egypti in
ignominiā. Erāt.n.i taphnis pricipes tui:
⁊ nūcij tui vſqȝ ad anes puenerūt. Oēs cō

fuſſ ſūt ſup pplo q eiſ ꝓdeſſe nō potuit. Nō
fuerūt in auxiliū ⁊ in aliquā vtilitatē: ſz i ↄfu
B ſionē ⁊ i opprobriū. Onus iumētoꝝ auſtri.
In terra tribulatiōis ⁊ anguſtie. leena ⁊ leo
ex eis vipa ⁊ regulus volans: portātes ſup
humeros iumētoꝝ diuitias ſuas. ⁊ ſup gib
bum cameloꝝ theſauros ſuos: ad populū
q eis ꝓdeſſe nō poterit. Egyptuſ eni fruſtra
⁊ vane auxiliabitur. Ideo clamaui ſup hoc.
ſupbia tm̄ eſt: quieſce. Nūc ergo ingreſſus
ſcribe ei ſup buxū: ⁊ in libro diligēter exara
illud: ⁊ erit in die nouiſſimo in teſtimonium
vſqꝫ i eternū. Popul⁹. n. ad iracūdiā ꝓuo
cans ē: ⁊ filij mēdaces. filij nolentes audire
legē dei. Qui dicunt videntibus nolite vide
re: ⁊ aſpicientibus nolite aſpicere nobis ea
C que recta ſunt. Loquimini nobis placentia
videte nobis errores: auferte a me viā: de
clinate a me ſemitā: ceſſet a facie nr̄a ſanct⁹
iſrl̄. Propterea h̄ dicit ſcūs iſrl̄. Pro eo ꝙ
reprobaſtis verbū hoc: ⁊ ſpaſtis i calūnia ⁊
in tumultu: ⁊ inixi eſtis ſup eo: ꝑpterea erit
vobis iniqtas hec: ſicut iterruptio cadēs. ⁊
reqſita i muro excelſo. Qm̄ ſubito dum nō
ſpaꝛ veniet ↄtritio ei⁹: ⁊ ↄminueꝛ ſicut ↄteri
tur lagena figuli ↄtritione ꝑualida: ⁊ nō iue
nieꝛ de fragmētis eius teſta in qua portēꝛ
D igniculus de incēdio: aut hauriaꝛ paꝝ aq̄ de
fouea: qꝛ h̄ dicit dn̄s deus iſrael. Si reuerta
mini ⁊ qeſcatis: ſalui eritis. In ſilētio ⁊ i ſpe
erit fortitudo vr̄a. Et noluiſtis ⁊ dixiſtiſ. Ne
quaqꝫ: ſed ad equos fugiem⁹. Iō fugietis.
Et ſuper veloces aſcendem⁹. Iō velociores
erūt q pſequēꝛ vos. Mille hoies a facie ter
roris vni⁹: ⁊ a facie terroris quiqꝫ fugietis
donec relinq̄mini q̄ſi malus nauis in verti
ce mōtis. ⁊ q̄ſi ſignū ſup collē. Propterea
expectat dn̄s vt miſereaꝛ vr̄i: ⁊ iō exaltabiꝛ
parcens vobis. qꝛ deus iudicij dn̄s. Beati
omnes q expectāt eū. Populus. n. ſyon ha
bitabit in ierl̄m. Plorās nequaqꝫ plorabis
E miſerās miſerebiꝛ tui. Ad vocē clamoris tui
ſtatim vt audierit reſpondebit tibi. Et dabit
tibi dominus panem artū ⁊ aquam breuē
⁊ nō faciet auolare a te vltra doctorem tuū
⁊ erunt oculi tui videntes preceptorem tu
um: ⁊ aures tue audient verbū poſt tergū
monentis. Hec eſt via ambulate in ea: ⁊ nō
declinetis neqꝫ ad dexterā neqꝫ ad ſiniſtrā.
Et contaminabis laminas ſculptiliū argen
ti tui: ⁊ veſtimentū ↄflatilis auri tui: ⁊ diſp-
ges ea ſicut immūdiciā mēſtruate. Egredere
dices ei. Et dabiꝛ pluuia ſemini tuo vbicūqꝫ
ſeminaueris in terra: ⁊ panis frugum terre
erit vberrimus ⁊ pinguis. Paſcetur in poſ
ſeſſione tua i die illo agnus ſpacioſe: ⁊ tauri
tui ⁊ pulli aſinorum q operāꝛ terrā. ↄmixtū
migma comedent ſicut i arena ventilatū eſt
Et erūt ſuper oēm mōtē excelſū: ⁊ ſup oē F
collē eleuatū riui currētiū aqꝝ i die iterfectō
nis multoꝝ: cū ceciderit turres. Et erit lux lu
ne ſicut lux ſolis ⁊ lux ſolis erit ſeptemplr. ſi
cut lux ſeptē dieꝝ i die q̄ alligauerit dn̄s vul
n⁹ ppli ſui: ⁊ pcuſſurā plage eius ſanauerit.
Ecce nomen dn̄i venit de lōginquo: ardens
furor ei⁹: ⁊ grauis ad portādū. Labia eius
repleta ſunt idignatiōe: ⁊ ligua ei⁹ q̄ſi ignis
deuorās. Spirit⁹ ei⁹ velut torrēs iundās vſ
qꝫ ad mediū colli ad pdēdas gētes i nihilū
⁊ frenū erroris qḋ erat in maxillis populoꝝ
Cāticū erit vobis ſicut vox ſcificate ſolēnita G
tis ⁊ letitia cordis ſicut q pgit cū tibia: vt i
tret i mōtē dn̄i ad fortē iſrael. Et auditā faci
et dn̄s gliā vocis ſue: ⁊ terrorē brachij ſui
oſtendet in cōminatione furoris: ⁊ flamma
ignis deuorantis. Allidet i turbie: ⁊ i lapide
grandinis. A voce. n. dn̄i pauebit aſſur vir
ga pcuſſus: ⁊ erit trāſit⁹ virge fundat⁹ quā
reqeſcere faciet dn̄s ſup eū: i tympanis ⁊ ci
tharis ⁊ i bellis pcipuis expugnabit eos.
Preparata ē eni ab heri tophet: a rege ꝑpara
ta: pfunda ⁊ dilatata. Nutrimēta ei⁹ ignis
⁊ ligna multa. Flatus domini ſicut torrens
ſulphuris ſuccendens eam.

C. L. S. Penitētib⁹ ꝓmittit miam dī. d̄ die
iudicij: redit ad tēpora iezechielis. XXXI.

Ve qui deſcēdūt i egyptū ad auxiliū
in eqs ſperātes ⁊ hn̄tes fiduciā ſup A
q̄drigis: quia multe ſunt ⁊ ſup eqtib⁹ qꝛ ꝓ
ualidi nimis: ⁊ nō ſūt ↄfiſi ſup ſcm̄ iſrael: ⁊
dn̄m n̄ reqſierūt. Ipe āt ſapiēs adduxit ma
lū ⁊ verba ſua nō abſtulit. Et ↄſurget ↄtra
domū peſſimoꝝ ⁊ ↄtra auxiliū opātiū iniq̄ B
tatē. Egypti⁹ hō ⁊ nō de⁹ ⁊ eq eoꝝ caro: ⁊ nō
ſpirit⁹. Et dn̄s iclinabit manū ſuā ⁊ corruet
auxiliator ⁊ cadet cui pſtaꝛ auxiliū. ſimulqꝫ
oēs ↄſumentur qꝛ h̄ dicit dn̄s ad me. Qūo
ſi rugiat leo ⁊ catulus leonis ſup pdā ſuam C
cū occurrerit ei multitudo paſtoꝝ a voce eo
rū nō formidabit ⁊ a multitudie eoꝝ nō pa
uebit ſic deſcendet dn̄s exercituū vt pliet ur
ſuper montē ſyō: ⁊ ſup collē ei⁹. Sicut aues

ꝯſlantes ſic ꝓteget dñs exercituū irlm ꝓte
gēs ⁊ liberās trāſiēs ⁊ ſaluās. Cōuertimini
B ſicut in ꝓfundū receſſerat' o filij iſrl'. In die
i ſupra.2.d. n. illa abicijet vir idola argēti ſui: ⁊ idola au
ri ſui que fecerunt vobis man⁹ vr̄e in pccm̄
⁊ cadet aſſur in gladio non viri: ⁊ gladi⁹ nō
hoīs vorabit eum: ⁊ fugiet nō a facie gladij
⁊ iuuenes eius vectigales erūt. ⁊ fortitudo
eius a terrore tranſibit: ⁊ pauebunt fugien-
tes principes eiuſ. Dixit dñs cuius ignis ē
in ſyon ⁊ caminus eius in hieruſalem.

C.S. De aduētu chriſti ⁊ apoſtolorꝫ eiuſ interponiſ. de multis opulātib⁹ mulierib⁹ captiuandis. vnde ꝯterantſ ⁊ ꝯfundantſ. de gaudio celeſtis patrie. XXXII

A Ecce in iuſticia regnabit rex ⁊ pricipes
in iudicio preerunt. Et erit vir ſicut q
abſcondiſ a vēto: ⁊ celat ſe a tēpeſtate ſicut
riui aq̄rꝫ in ſiti ⁊ vmbra petre ꝓminentis in
terra deſerta. Nō caligabūt oculi vidētiū: ⁊
aures audiētiū diligēter auſcultabūt: ⁊ cor
ſtultorꝫ intelliget ſciaꝫ: ⁊ lingua balborꝫ ve-
lociter loquetur ⁊ plane. Non vocabitur vl
tra is q inſipiens ē princeps neq; fraudulē
B tus appellabiſ maior. Stultus. n. fatua lo
quetur: ⁊ cor eius faciet iniquitatē vt perfi-
ciat ſimulationē: ⁊ loquatur ad dñꝫ fraudu
lenter: ⁊ vacuā faciat aīam eſuriētis: ⁊ potū
ſitiēti auferat. Frauduletī vaſa peſſima ſūt
Ipſe. n. cogitationes ꝯcinnabit ad pdēdos
mites i ſermone mēdacij: cū loq̄reſ paup iu
diciū. Pricepſ vero ea q̄ digna ſūt pricipi
cogitabit: ⁊ ipſe ſup duces ſtabit. Mulieres
C opulente ſurgite: ⁊ audite vocem meā: filie
ꝯfidētes pcipite auribus eloq̄ū meū. Poſt
dies ⁊ annos. ⁊ vos ꝯturbemini ꝯfidētes.
Cōſumata ē. n. vindemia collectio vltra non
vēiet. obſtupeſcite opulētes. ꝯturbamini cō
fidentes: exuite vos ⁊ ꝯfundemini: accingi
te lumbos vr̄os. Sup vbera plangite: ſup
regione deſiderabili: ſup vinea fertili. Sup
humum populi mei ſpine ⁊ vepres aſcēdēt
q̄nto magis ſup oēs domos gladij ciuita-
tis exultātiſ. Dom⁹. n. dimiſſa ē multitudo
vrbis relicta ē: tenebre ⁊ palpatio facte ſūt
D ſup ſpelūcaſ vſq; i eternū. Gaudiū onagro
ſupra.29.c. rū paſcua gregum: donec effundaſ ſup nos
ſpūs de excelſo. Et erit deſertū i chermel: ⁊
chermel i ſaltū reputabiſ: ⁊ hitabit i ſolitu-
dine iudiciū ⁊ iuſticia in chermel ſedebit. Et
erit op⁹ iuſticie: pax ⁊ cultus iuſtitie ſilētiū
⁊ ſecuritas vſq; in ſempiternum. Et ſedebit
popul⁹ me⁹ in pulchritudie pacis: ⁊ i taber
naculis fiducie ⁊ i rege opulēta. Grādo aūt
in dſcēſione ſalt⁹: ⁊ hūiliate humiliabiſ ciui
tas. Beati q ſeminatis ſup oēſ aq̄s: imittē
tes pedem bouis ⁊ aſini.

C.S. Loquitur contra ſennacherib. ⁊ ad vltimam captiuitatem reuertitur. de his q videbunt dominum. ⁊ de ſcribis non cognoſcentibus chriſtum. XXXIII

V E q ui predaris. Nōne ⁊ ipſe pdabe- A
ris? Et q ſpnis: nōne ⁊ ipſe ſperneris
Cum ꝯſumaueris depredationem: depre-
daberis: cū fatigat⁹ deſieris ꝯtēnere contē-
neris. Dñe miſerere nr̄i te. n. expectauimus
eſto brachium nr̄m in mane: ⁊ ſalus nr̄a in
tpe tribulationis. A voce angeli fugerunt
ppli: ⁊ ab exaltatiōe tua diſpſe ſūt gētes. Et
ꝯgregabūſ ſpolia vr̄a ſicut colligiſ brucus
velut cū foſſe plene fuerit d eo. Magnifica-
tus ē dñs qm̄ hitauit in excelſo: ipleuit ſyō
iudicio ⁊ iuſticia. ⁊ erit fides in tpib⁹ ſuis.
Diuitie ſalutis ſapia ⁊ ſcia: timor dñi ipſe ē
theſaurus ei⁹. Ecce vidētes clamabūt: foris B
angeli pacis amare flebūt. Diſſipate ſunt
vie ceſſauit trāſiēs p ſemitā: irritū factū eſt
pactū: ꝓiecit ciuitates: nō reputauit hoīes
Luxit ⁊ elanguit terra: ꝯfuſus ē liban⁹ ⁊ ob
ſorduit. Et fact⁹ ē ſaron ſicut deſertū: ⁊ ꝯcuſ
ſa ē baſaꝫ ⁊ carmel⁹. Nūc ꝯſurgā dicit dñs
nunc exaltabo ⁊ nunc ſublimabor. Cōcipie
tis ardorē ⁊ parietis ſtipulā: ſpūs veſter vt
ignis vorabit vos. ⁊ erūt ppli q̄ſi d icēdio ci
nis: ſpine cōgregate igni ꝯburentur. Audi
te qui longe eſtis q̄ fecerim ⁊ cognoſcite vi-
cini fortitudinē meā. Côterriti ſūt i ſyō peccō
res: poſſedit timor hypochritas. Quiſ pote
rit hitare de vobis cū igne deuorāte? Quiſ
habitabit ex vobis cū ardorib⁹ ſēpiternis
Qui ambulat i iuſticijs: ⁊ loqſ veritateꝫ q C
ꝓicit auaritiaꝫ ex calūnia: ⁊ excutit ma-
nus ſuas ab omni muneř. Qui obturat au
res ſuas ne audiat ſāguinē: ⁊ claudit oculoſ
ſuos ne videat malū. Iſte in excelſis habi-
tabit munimenta ſaxorꝫ ſublimitas eius
Panis ei⁹ dat⁹ ē: aq̄ ei⁹ fideles ſūt. Regē
in decore videbunt: oculi eius cernēt terrā d
longe cor tuū meditabiſ timorē. Ubi eſt lit i.Cor.i.d.
teratus? vbi legis verba pōderās? vbi ē do-
ctor puulorꝫ? Populuꝫ ipudētē n̄ videbis
pplꝫ alti ſermonis: ita vt n̄ poſſis itelligere

diſertitudinē lingue ei⁹: in q̄ nulla ē ſapien-
tia. Reſpice ſyon ciuitatē ſolēnitatis noſtre
B Oculi tui videbūt hieruſalē hitationē opu
lētā tabernaculū qd nequaq̄ȝ tranſferri po
terit nec auferent᷑ claui ei⁹ in ſempiternū: ⁊
oēs funiculi ei⁹ nō rūpent᷑: qꝛ ſolūmodo ibi
magnific⁹ ē dominus nr̄. Locus fluuioꝝ ri-
ui latiſſimi ⁊ patētes non tranſibit ſup eūȝ
nauis remigū: neqȝ triremis magna trāſgre
diet᷑ eū. Dn̄s. n. iudex nr̄: dn̄s legif: dn̄s rex
nr̄. Ipſe ſaluabit nos. Laxati ſunt funiculi
tui: ſȝ nō ꝑualebūt. Sic erit mal⁹ tu⁹ vt dila
tare ſignū nō q̄as. Tūc diuidētur ſpolia pre
darum multarum claudi diripent rapina:
nec dicet vicinus elangui. Populus q̄ ha
bitat in ea: auferet᷑ ab eo iniquitas.

¶ C.S. De die iudicij. ⁊ de vaſtatiōe iudee

A Accedite gētes ⁊ audite. XXXIIII.
⁊ ppli attēdite: audiat terra ⁊ plenitu
do eius orbis ⁊ omne germen eius: qꝛ indi
gnatio dn̄i ſup oēs gentes: ⁊ furor ſup vni
uerſā malitiā eoꝝ. Interfecit eos: ⁊ dedit eos
i occiſionē. Interfecti eoꝝ ꝓijcient᷑: ⁊ de cada
ueribus eoꝝ aſcendet fetor. Tabeſcent mō
tes a ſanguine eorum: ⁊ tabeſcet omnis mi
litia celoꝝ: ⁊ complicabuntur ſicut liber celi
⁊ omnis malitia eoꝝ defluet ſicut defluit fo
liū de vinea ⁊ de ficu: quoniā inebriatus eſt
B in celo gladius meus. Ecce ſuper idumeaȝ
deſcendet: ⁊ ſuper populum interfectionis
mee ad iudicium. Gladius dn̄i repletus ē
ſanguine: incraſſatus eſt adipe de ſanguine
agnoꝝ ⁊ hircoꝝ: ⁊ de ſanguine medullatoꝝ
arietū. Uictima eni dn̄i in boſra: ⁊ iterfectō
magna in terra edom. Et deſcendent vnicor
nes cum eis: ⁊ tauri cū potētibus. Inebria
bitur terra eoꝝ ſanguine: ⁊ humus eoꝝ adi
pe pinguiū: qꝛ dies vltiōis dn̄i: annus retri
butionis iudicij ſyon. Et ꝯuertēt᷑ torrentes
eius in picē ⁊ humus ei⁹ in ſulphur. Et erit
terra ei⁹ i picē ardētē nocte ⁊ die: nō extingue
C tur i ſempiternū aſcēdet fum⁹ ei⁹ a gn̄atio
ne i gn̄ationē: dſolabit᷑ i ſecula ſeculoꝝ. Nō
erit trāſiēs p eā: ⁊ poſſidebūt eā onocrotal⁹
⁊ erici⁹: ⁊ ibis ⁊ corb⁹ hitabūt i ea. Et exten
det᷑ ſup eā mēſura vt redigat᷑ ad nihiluȝ: ⁊
perpēdiculū i deſolationē. Nobiles eius nō
erūt ibi: regē poti⁹ inuocabūt: ⁊ oēs pricipes
eius erūt i nihilū. Et orient᷑ in domibus ei⁹
ſpine ⁊ vrtice ⁊ paliurus i munitionib⁹ eius
⁊ erit cubile draconū: ⁊ paſcua ſtrutionum.
⁊ occurrēt demonia onocētauris: ⁊ piloſus
clamabit alter ad alteꝝ. Ibi cubauit lamia
⁊ iuenit ſibi reqē. Ibi habuit foueā ericius B
⁊ enutriuit catulos: ⁊ circumfodit ⁊ fouit in
vmbra ei⁹. Illuc ꝯgregati ſūt milui. alter ad
alteꝝ. Requirite diligēter in libro dn̄i ⁊ legi-
te: vnū ex eis nō defuit: alter alteꝝ nō queſi
uit: q̄a qd ex ore meo procedit ille mādauit
⁊ ſp̄us eius ipe ꝯgregauit ea: ⁊ ipe miſit eis
ſortē ⁊ manus eius diuiſit eā illis in menſu
rā. Uſqȝ in eternum poſſidebunt eaȝ in ge
neratione ⁊ generationē habitabūt in ea.

¶ C.S. Continet conſolationē ⁊ ſigna ch̄ri
ſti tempora perfecta. XXXV.

Letabitur deſerta ⁊ inuia: ⁊ exultabit A
ſolitudo: ⁊ florebit q̄ſi lilium. Germi
nans germinabit: ⁊ exultabit letabunda ⁊
laudans. Gloria libani data ē ei: decor car infra. 60. c.
meli ⁊ ſaron. Ipſi videbunt gloriā domini:
⁊ decorē dei noſtri. Confortate manus diſſo B
lutas: ⁊ gēua debilia robarate. Dicite. Pu
ſillanimes confortamini ⁊ nolite timere. Ec
ce deus noſter vltionem adducet retributio
nis deus ipſe veniet ⁊ ſaluabit vos. Tunc Mat. 15. c.
aperientur oculi cecorum ⁊ aures ſurdorū
patebunt. Tunc ſaliet ſicut ceruus claudus
⁊ aperta erit lingua mutorum: qꝛ ſciſſe ſunt C
in deſerto aque ⁊ torrētes in ſolitudine: ⁊ q̄
erat arida in ſtagnū: ⁊ ſitiēs in fontes aqua
rū. In cubilibus in quibus dracones habi
tabant. orietur viror calami: ⁊ iūci: ⁊ erit ibi
ſemita ⁊ via ſancta vocabit᷑. Nō tranſibit p
eam pollutus ⁊ h erit vobis directa via: ita D
vt ſtulti non errēt p eam. Non erit ibi leo ⁊
mala beſtia nō aſcendet per eā: nec inuenie
tur ibi. Et ambulabunt qui liberati fuerint infra. 51. b.
⁊ redēpti a dn̄o: ꝯuertēt᷑ ⁊ venient in ſyon cū
laude: ⁊ letitia ſempiterna ſup caput eorū.
Gaudiū ⁊ letitiā obtinebunt ⁊ fugiet dolor
⁊ gemitus.

¶ C.S. Sennacherib aſcēdit ꝯtra hieruſa-
lē: ⁊ mittit rapſacen nuncium ad regem eze
chiam. XXXVI.

Et factū eſt in quartodecimo anno re- A
gis ezechie: aſcēdit ſennacherib rex
aſſyrioꝝ ſup oēs ciuitates iuda munitas ⁊ 4. Re. 18. c.
cepit eas. Et miſit rex aſſirioꝝ rapſacē de la 2. Par. 32. a.
chis in hieruſalē: ad regē ezechiā in manu
graui: ⁊ ſtetit in aqueductu piſcine ſuperio-
ris: in via agri fullonis Et egreſſus ē ad eū
eliachim filius helchie qui erat ſup domū ⁊

ſobna ſcriba ⁊ ioabe filius aſaph acommē-
tarijs. Et dixit ad eos rapſaces. Dicite eze-
chie. Hec dicit rex magnus rex aſſyriorum
Que eſt iſta fiducia qua ↄfidis: aut quo ↄſi
B lio vel fortitudine rebellare diſponis. Sup
quē hēs fiduciā: q: receſſiſti a me. Ecce cōfi
dis ſup baculū harūdineū ↄfractū iſtū ſup
egyptū: cui ſi innixus fuerit homo. intrabit ī
manū eius ⁊ perforabit eā: ſic pharao rex
egypti oibus q ↄfidūt in eo. Qđ ſi rñderis
mihi: in dño deo nrō ↄfidimus: nōne ipſe ē
cuius abſtulit ezechias excelſa ⁊ altaria. ⁊
dixit iude ⁊ irlm corā altari iſto adorabitis
Et nunc trade te dño meo regi aſſyriorum ⁊
dabo tibi duo milia equoꝝ: nec poteris ex te
ꝑbere aſcēſores eoꝝ. Et quō ſuſtinebis fa-
ciē iudicis vnius loci ex ſeruis dñi mei mi-
norꝰ. Qđ ſi ↄfidis in egypto in quadrigis
⁊ in equitibus: ⁊ nūc nūqd ſine dño aſcēdi
ad terrā iſtā vt diſperderē eā. Dñs dixit ad
C me. aſcēde ſup terrā iſtā ⁊ diſperde eā. Et di
xit eliachim ⁊ ſobna ⁊ iohae ad rapſacē. Lo
quere ad ſeruos tuos ſyra ligua: itelligimꝰ
eni ne loquaris ad nos iudaice i auribꝰ po
puli q eſt ſup muꝝ. Et dixit ad eos rapſaces
Nūqd ad dñz tuū ⁊ ad te miſit me dñs me
us: vt loqrer oia verba iſta: ⁊ nō potiꝰ ad vi
ros q ſedēt i muro vt comedēt ſtercora ſua:
⁊ bibant vrinā pedū ſuoꝝ vobiſcū. Et ſtetit
rapſaces: ⁊ clamauit voce magna iudaice:
⁊ dixit. audite verba regis magni: regis aſſy
rioꝝ. Hec dicit rex. Nō vos ſeducat ezechi
as: q: nō poterit eruere vos: ⁊ nō vobis tri
buat fiduciā ezechias ſup dño dicēs eruēs
liberabit nos dñs: nō dabitur ciuitas iſta i
D manu regis aſſyrioꝝ. Nolite audire ezechiā
Hec. n. dicit rex aſſyrioꝝ. Facite mecum be-
nedictionē ⁊ egredimini ad me ⁊ comedite
vnuſquiſq; vineā ſuā: ⁊ vnuſqſq; ficū ſuā
⁊ bibite vnuſqſq; aquā ciſterne ſue: donec
veniā ⁊ tollā vos ad terram que ē vt terra
veſtra: terrā frumēti ⁊ vini: terrā panū ⁊ vi-
neaꝝ. Nec ↄturbet vos ezechias dicēs: dñs
liberabit nos. Nūqd liberauerūt dij gētiū
vnuſqſq; terrā ſuā de manu regis aſſyrioꝝ
Ubi ē deꝰ emath ⁊ arfad. Ubi ē deꝰ ſephar
uaim. Nūqd liberauerūt ſamariā đ manu
mea. Quis ē ex oibus dijs terraꝝ iſtaꝝ: qui
eruerit terrā ſuam de manu mea. vt eruat
dominus hieruſalē de manu mea: ⁊ ſiluerūt
⁊ nō rñderūt ei verbū. Mandauerat. n. rex

dicēs: ne rñdeatis ei. Et ingreſſus ē eliachī
filꝰ elchie q erat ſup domū ⁊ ſobna ſcriba:
⁊ ioabe filꝰ aſaph acomētarijs ad ezechiā
ſciſſis veſtibꝰ ⁊ nūciauerūt ei vba rapſacis.
¶ C. S. De triſticia ezechie ⁊ ↄſolatiōe eiꝰ
đ ꝓphetia yſaie. đ iterfectiōe exercitꝰ ab an-
gelo. clxxxv. milia. ⁊ de morte ſennacherib
facta p filios ſuos. XXXVII.

ET factū ē cū audiſſet rex ezechias ſci- A
dit veſtimenta ſua ⁊ obuolutus ē ſac- 4. Re. 19. a
co: ⁊ intrauit i domū dñi. Et miſit eliachim q
erat ſup domū ⁊ ſobnam ſcribā ⁊ ſeniores
de ſacerdotibus opertos ſaccis ad yſaiā fi
lium amos prophetam ⁊ dixerunt ad eum.
Hec dicit ezechias. Dies tribulationis ⁊
correptionis: ⁊ blaſphemie dies hec: q: ve-
nerunt filij vſq; ad partū: ⁊ virtus nō ē pa-
riendi. Si quō audiat dñs deꝰ tuꝰ verba ra
pſacis quem miſit rex aſſyriorum dñs ſuus
ad blaſphemādū dñm deum viuentē ⁊ ex-
probrādū ſermonibꝰ quos audiuit dñs deꝰ
tuus. Leua ergo orōnē ꝓ reliquis q̄ reperte
ſūt. Et venerūt ſerui regis ezechie ad yſaiā B
⁊ dixit ad eos yſaias. Hec dicetis dño vrō.
Hec dicit dñs. Ne timeas a facie verboꝝ q̄
audiſti: qbus blaſphemauerūt pueri regis
aſſyrioꝝ me. Ecce ego dabo ei ſpūz ⁊ audiet
nūciū: ⁊ reuertetur ad terrā ſuā: ⁊ corruere eū
faciā gladio in terra ſua. Reuerſus eſt aūt
rapſaces: ⁊ inuenit regē aſſyriorū preliantē
aduerſus lobna. Audierat eni qa ꝓfectus
eēt de lachis: ⁊ audiuit đ taracha rege ethi
opie dicētes: egreſſus eſt vt pugnet ↄtra te
Qđ cum audiſſet miſit nūcios ad ezechiā
dicēs. Hec dicetis ezechie regi iude loquen
tes. Nō te decipiat deus tuus in quo tu cō
fidis dicēs: nō dabitur irlz i manu regis aſſy
rioꝝ. Ecce tu audiſti oia q fecerūt reges aſſy C
rioꝝ oibus terris quas ſubuerterūt ⁊ tu po
teris liberari. Nunqd eruerūt eos dij gētiū
quos ſubuerterūt patres mei: gozan ⁊ aran
⁊ reſeph ⁊ filios edē qui erant in thalaſſar.
Ubi eſt rex emath ⁊ rex arfad ⁊ rex vrbis ſe
pharuaī ana ⁊ aua. Et tulit ezechias libros
de manu nūciorū ⁊ legit eos: ⁊ aſcendit in
domū dñi: ⁊ expādit eos corā dño: ⁊ orauit
ad dñm dicens. Domine exercituum deus
iſrael q ſedes ſup cherubin: tu es deꝰ ſolus
oium regnoꝝ terre: tu feciſti celum ⁊ terrā.
Inclina dñe aurem tuā ⁊ audi: api oculos
tuos ⁊ vide: ⁊ audi oia verba ſennacherib q̄

B miſit ad blaſphemandū deū viuentē. Vere
.n.dn̄e deſertas fecerūt reges aſſyriorū ter
ras ⁊ regiones earuꝫ:⁊ dederunt deos eaꝝ
igni nō.n.erant dij:ſed opera manuū hoiuꝫ
lignū ⁊ lapis ⁊ cōminuerūt eos.Et nūc dn̄e
deus nr̄ ſalua nos de manu eiꝰ: ⁊ cognoſcāt
oia regna terre:qꝛ tu es dn̄s ſolus.Et miſit
yſaias filius amos ad ezechiā dicens. Hec
dicit dn̄s deus iſrael. Pro qbꝰ rogaſti me
de ſenacherib rege aſſyrioꝝ:hoc ē verbū qđ
locutꝰ eſt dn̄s ſup eū. Deſpexit te ⁊ ſubſan
nauit te virgo filia ſyō:poſt te caput mouit
filia irl̄ꝫ.Cui exprobraſti:⁊ quē blaſphema
ſti:⁊ ſup quē exaltaſti vocē tuā: ⁊ leuaſti al-
titudinē oculoꝝ tuoꝝ.Ad ſcm̄ iſrael.In ma
C nu ſeruoꝝ tuoruꝫ exprobraſti dn̄o:⁊ dixiſti.
In multitudine quadrigaꝝ meaꝝ ego aſcē
di altitudinē mōtiū:iuga libani:⁊ ſuccidaꝫ
excelſa cedroꝝ eiꝰ : ⁊ electas abietes illius
⁊ itroibo altitudinē ſūmitatis eiꝰ ſaltū car-
meli eius:ego fodi ⁊ bibi aquā: ſiccaui ve-
ſtigio pedis mei oēs riuos aggerū . Nūqd
nō audiſti que olim fecerim ei,Ex diebꝰ āti
quis ego plaſmaui illud:⁊ nūc adduxi:⁊ fa
ctū ē i eradicationē colliū cōpugnātiū ⁊ ciui
tatuꝫ munitaꝝ.Habitatores eaꝝ breuiata
manu ꝯtremuerūt ⁊ cōfuſi ſunt: facti ſunt ſi
cut fenū agri:⁊ gramē paſcue ⁊ herba tecto
rum q̄ exaruit añq̄ matureſceret.Habita-
F tionē tuā ⁊ egreſſuꝫ tuū:⁊ itroitū tuuꝫ ego
cognoui ⁊ inſaniā tuā cōtra me.Cū fureres
aduerſuꝫ me ſupbia tua aſcēdit i aures me
as.Ponā ḡ circulū i naribꝰ tuis: ⁊ frenū i
labijs tuis:⁊ reducā te in via p quā veniſti
Tibi āt hoc erit ſignū. Comede hoc anno q̄
ſpōte naſcūtur ⁊ in āno ſcđo pomis veſcer
In āno aūt tertio:ſeminate ⁊ metite ⁊ plan
tate vineas:⁊ comedite fructū eaꝝ. Et mit-
tet id qđ ſaluatuꝫ fuerit de domo iuda ⁊ qđ
reliquū eſt radicē deorſum.⁊ faciet fructum
ſurſuꝫ:qꝛ de irl̄m exibūt reliquie.⁊ ſaluatio
de monte ſyon.zelus dn̄i exercituum faciet
iſtud.Propterea hec dicit dn̄s de rege aſſy
rioꝝ.Nō itrabit ciuitatē hāc ⁊ nō iaciet ibi
G ſagittā:⁊ nō occupabit eam clypeꝰ ⁊ nō mit
tet in circuitu eiꝰ aggerē.In via q̄ venit per
eā reuertetur:⁊ ciuitatem hāc nō ingredieť
dicit dn̄s.Et protegā ciuitatē iſtā vt ſaluē
eam propter me ⁊ ꝓpter dđ ſeruum meum.
Egreſſus ē aūt angelꝰ dn̄i ⁊ ꝑcuſſit i caſtris
aſſyrioꝝ cētū octogintaquinq̄ milia.Et ſur
rexerūt mane.⁊ ecce oēs cadauera mortuo-
rū.Et egreſſus ē ⁊ abijt.Et reuerſus ē ſena-
cherib rex aſſyrioꝝ:⁊ habitauit i niniue. Et
fcm̄ ē cū adoraret in tēplo neſrach deū ſuū
ad ramalech ⁊ ſaraſar filij eius ꝑcuſſerunt
eum gladio:fūgerūtq̄ in terrā ararath ⁊ re
gnauit aſaradon filius eius pro eo.

¶C. S. Ezechias egrotauit ⁊ orauit ad
dn̄m q addidit ei.xv.ānos ⁊ ſcripſit cāticū
grarum actionum. XXXVIII

In diebus illis egrotauit ezechias A
vſq̄ ad mortē:⁊ itroiuit ad eū yſaias 4.Re.20.a.
filius amos ꝓpha:⁊ dixit ei.Hec dicit dn̄s 2.Pa.32.f.
Diſpone domui tue qꝛ morieris tu ⁊ non
viues.Et ꝯuertit ezechias facieꝫ ſuā ad pa
rietē:⁊ orauit ad dn̄m:⁊ dixit.Obſecro dn̄e
memēto q̄ſo qūo ambulauerim corā te i ve
ritate ⁊ i corde pfecto:⁊ qđ bonū eſt i oculiſ
tuis feceri.Et fleuit ezechias fletu magno
Et fcm̄ eſt verbū dn̄i ad yſaiā dicēs . Vade
⁊ dic ezechie.Hec dicit dn̄s deuſ dauid pa-
tris tui. Audiui orationē tuā ⁊ vidi lachry-
mas tuas.Ecce ego adijciā ſup dies tuos. B
quindecim ānos.⁊ de manu regis aſſyrioꝝ 1.regū.2.g.
eruā te:⁊ ciuitatē iſtā ⁊ ꝓtegam eā. Hoc āt Luc.1.c.
tibi erit ſignum a dn̄o:qꝛ faciet dn̄s verbū
hoc qđ locutꝰ eſt.Ecce ego reuerti faciā vm-
brā lineaꝝ p quas deſcēderat in horologio
achaꝫ i ſole retrorſum decē lineis.Et reuer
ſus eſt ſol decē lineis p gradus q̊s deſcēde-
rat . Scriptura ezechie regis iuda cū egro-
taſſet ⁊ cōualuiſſet de infirmitate ſua. Ego
dixi i dimidio dieꝝ meoꝝ.vadā ad portas i
feri.Queſiui reſiduū annoꝝ meoꝝ dixi non
videbo dn̄m deū i terra viuentiū. Nō aſpi-
ciā hoiem vltra:⁊ habitatorē gētis. Gene- C
ratio mea ablata eſt ⁊ ꝯuoluta eſt a me q̄ſi
tabernaculū paſtoꝝ.precīſa eſt velut a texē
te vita mea:dum adhuc ordirer ſuccidit me
de mane vſq̄ ad veſperā finies me.Spera
bā vſq̄ ad mane quaſi leo ſic contriuit oia Job.40.
oſſa mea.De mane vſq̄ ad veſperā finies
me ſicut pullus hirūdinis ſic clamabo:me-
ditabor vt colūba.Attenuati ſūt oculi mei
ſuſpiciētes i excelſum.Dn̄e vim patior rn̄-
de pro me:qd dicā.aut qd rn̄debit mihi cū
ipe fecerit:Recogitabo tibi oēs ānos meoſ
in amaritudine aie mee.Dn̄e ſi ſic viuitur ⁊
in talibꝰ vita ſpūs mei. Corripies me ⁊ vi-
uificabis me ecce i pace amaritudo mea a- D
mariſſima.Tu aūt eruiſti aiam meā vt non

periret: ꝓieciſti poſt tergū tuū oīa peccata
mea. Qꝛ nō īfern⁹ ꝯfitebiť tibi neqꝫ mors
laudabit te: nō expectabunt q deſcendūt in
lacū veritatē tuam. Viuēs viuēs ipſe ꝯfite
biť tibi ſicut ⁊ ego hodie pr filijſ notā faciet
veritatē tuā. Dn̄e ſaluū me fac. ⁊ pſalmos
nr̄os cātabim⁹ cūctis diebus vite nr̄e i do
mo dn̄i. Et iuſſit yſaias vt tollerēt maſſam
de ficis ⁊ cataplaſmarēt ſup vuln⁹ ⁊ ſanare
tur. Et dixit ezechias. Quod erit ſignum qꝛ
aſcēdam in domū dn̄i.

C. S. De nūcijs merodach ad ezechiā ⁊ de correctione ezechie ab yſaia ꝓ oſtenſione domus ſue. XXXIX.

A 4. Re. 20. c. In tpe illo miſit merodach baladā filius baladā rex babylonis libros ⁊
munera ad ezechiā. Audierat eni qꝫ egro
taſſet ⁊ ꝯualuiſſet. Letat⁹ ē aūt ſup eis eze
chias: ⁊ oſt̄dit eis cellā aromatū ⁊ argenti
⁊ auri ⁊ odoramētoꝝ ⁊ vnguenti optimi ⁊
B oēs apothecas ſuppellectilis ſue. ⁊ vniuer
ſa q̄ iuēta ſūt i theſauris ei⁹. Nō fuit verbū
qḋ nō oſt̄deret eis ezechias i domo ſua: ⁊ i
oī ptāte ſua. Introiuit aūt yſaias ꝓpheta
ad ezechiā regē: ⁊ dixit ei. Quid dixerūt vi
ri iſti: ⁊ vn̄ venerūt ad te. Et dixit ezechias
C De terra longinqua venerūt ad me de ba
bylone. Et dixit. Quid viderūt i domo tua?
Et dixit ezechias. Oia que i domo mea ſūt
viderūt. Nō fuit res quā nō oſt̄derim eis
in theſauris meis. Et dixit yſaias ad ezechi
am. Audi verbū dn̄i exercituū. Ecce dies ve
niēt: ⁊ auferēť oia q̄ i domo tua ſūt: ⁊ q̄ the
ſaurizauerūt prēs tui vſqꝫ ad diē hāc i ba
D bylonē. Nō relinqꝗ̄ť qcq̄: dicit dn̄s. Et de fi
lijs tuis q exibūt de te q̄s gēueris tollēt: ⁊
erūt eunuchi i palatio regis babylōiſ. Et di
xit ezechias ad yſaiā. Bonū verbū dn̄i qḋ
locutus eſt. Et dixit. Fiat tantum pax ⁊ ve
ritas in diebus meis.

C. S. De aduētu ioānis baptiſte. de pdicatione apoſtoloꝝ. de vocatiōe gētiū: ⁊ magnitudine vocātis: ⁊ de idolis. XL.

A Conſolamini ꝯſolami popule meus
dicit dn̄s de⁹ vr̄. Loqmi ad cor irlm̄
⁊ aduocate eā: qm̄ cōpleta eſt malitia ei⁹:
dimiſſa eſt iniqtas illi⁹. Suſcepit de manu
Math 3. a. dn̄i duplicia ꝓ oib⁹ peccatis ſuis. Vox cla
Mar. 1. a. mātis i deſerto. Paratevia dn̄i: rectas faci
Luce 3. c. te ſemitas dei nr̄i. Oīs vallis exaltabitur.
Job 1. c. ⁊ oīs mōs ⁊ collis humiliabiť: ⁊ erunt pra
ua ī directa: ⁊ aſpa i vias planas. Et reuela B
biť gloria dn̄i: ⁊ videbit ois caro pariter qḋ
os dn̄i locutū ē. Vox dicētis. Clama. Et dixi
Quid clamabo. Ois caro fenū: ⁊ fenū ois
gloria ei⁹ q̄ſi flos agri. Exiccatū eſt fenū ⁊
cecidit flos: qꝛ ſpūſ dn̄i ſufflauit in eo. Vere
fenū ē popul⁹. Exiccatū ē fenū ⁊ cecidit floſ
verbū āt dn̄i manet i eternū. Sup mōtem
excelſum aſcēde tu q euāgelizas ſyon: exal
ta i fortitudinē vocē tuā q euāgelizas irlm̄ C
Exalta noli timere. Dic ciuitatib⁹ iude. Ec 1. 61. a.
ce de⁹ vr̄. Ecce dn̄s de⁹ i fortitudine veniet:
⁊ brachiū ei⁹ dn̄abiť. Ecce merces ei⁹ cū eo
⁊ op⁹ illi⁹ corā illo. Sicut paſtor gregē ſuū
paſcet: i brachio ſuo ꝯgregabit agnos: ⁊ i ſi
nu ſuo leuabit feras ipſe portabit. Quis
mēſus ē pugillo aquas: ⁊ celos palmo pō
derauit. Quis appēdit trib⁹ digitis molem
terre: ⁊ librauit i pōdere mōtes ⁊ colles in Sap. 9. c.
ſtatera. Quis adiuuit ſpm̄ dn̄i: aut quis cō Ro. 11. d.
ſiliari⁹ eius fuit ⁊ oſt̄dit illi. Cū quo init cō D
ſiliū ⁊ iſtruxit eū: ⁊ docuit eū ſemitā iuſticie
⁊ erudiuit eū ſciā: ⁊ viā prudētie oſt̄dit illi.
Ecce gēteſ q̄ſi ſtilla ſitule ⁊ q̄ſi momētū ſtate
re reputate ſť. Ecce iſule q̄ſi puluis exigu⁹:
⁊ liban⁹ nō ſufficiet ad ſuccedēdū: ⁊ aialia
eius nō ſufficient ad holocauſtū. Oēs gen
tes q̄ſi nō ſint. ſic ſunt corā eo: ⁊ q̄ſi nihilū
⁊ inane reputate ſunt ei. Cui ergo ſimilem feci
ſtis deū: aut quā imaginē ponetis ei? Nun E
qd ſculptile ꝯflabit faber aut artifex auro
figurabit illud: ⁊ laminis argēteis argētari
us. Forte lignū ⁊ imputribile elegit artifex
ſapiēs: q̄rit q̄uō ſtatuat ſimulachꝝ qḋ non
moueať. Nunqd nō ſcietis. Nunqd nō au
diſtis. Nūqd nō ānūciatū eſt vobis ab ini
tio: Nūqd nō intellexiſtis fundamēta terre
Qui ſedet ſup girū terre: ⁊ habitatores ei⁹
ſunt q̄ſi locuſte. Qui extēdit velut nihil ce
los: ⁊ expādit eos ſicut tabernaculū ad inha F
bitādū. Qui dat ſecretoꝝ ſcrutatores q̄ſi nō
ſint: iudices terre velut inanes fecit. Et qdē
neqꝫ plātato neqꝫ ſato neqꝫ radicato in ter
ra trūco eoꝝ. Repēte flauit i eos: ⁊ aruerūt
⁊ turbo q̄ſi ſtipulā auferet eos. Et cui aſſimi
laſtis me: ⁊ adeqſtis dicit ſcūs. Leuate i ex
celſum oculos veſtros: ⁊ videte qs creauit
hec. Qui educit i numero militiā eoꝝ ⁊ oēs
ex noīe vocat. Pre multitudine fortitudis
⁊ roboris virtutiſqꝫ ei⁹: neqꝫ vnū reliquū
fuit. Quare dicis iacob ⁊ loqris iſrahel: ab

ſcōdita ē via mea a dn̄o: ⁊ deo meo iudiciū
meū trāſibit: Nunqd neſcis. aut nō audiſti:
Deus ſempiternus dn̄s q creauit termīos
terre: ⁊ nō deficiet neqȝ laborabit: nec eſt in
ueſtigatio ſapie ei⁹. Qui dat laſſo virtutē:
⁊ his q nō ſunt fortitudinē ⁊ robur multi
plicat. Deficiēt pueri ⁊ laborabunt ⁊ iuue
nes in īfirmitate cadēt. Qui autē ſpant in
dn̄o mutabūt fortitudinē: aſſumēt pēnas ſi
cut aquile current ⁊ non laborabūt: ambu
labūt ⁊ non deficient.

¶ C.S. De reſurrectione ⁊ aſcēſiōe xp̄i. ver
ba xp̄i ad apoſtolos. de ꝯuerſione gentium:
de confutatione idoloꝝ. XLI

A TAceant ad me iſule: ⁊ gentes mutent
fortitudinē. Accedāt ⁊ tūc loquanť ſi
mul ad iudiciū ꝓpinquem⁹. Quis ſuſcita
uit ab oriēte iuſtū: vocauit eū vt ſequeretur
ſe. Dabit i cōſpectu eius gētes: ⁊ reges obti
B nebit. Dabit quaſi puluerē gladio eius ſi
ſ.44.a.⁊ 48.b cut ſtipulā vento raptā arcui eius. Perſeq̄
tur eos trāſibit i pace: ſemita i pedibus ei⁹
nō apparebit. Quis hec opatus eſt ⁊ fecit:
vocās generationes ab exordio. Ego dn̄s
ꝑmus ⁊ nouiſſimus ego ſuȝ. Viderūt inſule
⁊ timuerūt. extrema terre obſtupuerūt: ap
propiquauerūt ⁊ acceſſerunt. Unuſqſqȝ ꝓ
ximo ſuo auxiliabiť ⁊ frī ſuo dicet. ꝯfortare.
Cōfortare ꝯfortauit faber erarius ꝑcutiēs
malleo eū q cudebat tūc tpis: dicēs glutio
bonū eſt. ⁊ cōfortauit eū clauis vt nō mo
ueať. Et tu iſrael ſerue me⁹ iacob quē elegi
ſemē abraā amici mei i quo apphēdi. ab ex
tremis terre ⁊ a lōgiqs ei⁹ vocaui te: ⁊ dixi
C tibi. Seru⁹ me⁹ es tu: elegi te ⁊ nō abieci te.
Infra.43.c Ne timeas qꝛ ego tecū ſuȝ: ne declines qꝛ
ego deus tu⁹. Cōfortaui te ⁊ auxiliatus ſū
tibi ⁊ ſuſcepi te dextera iuſti mei. Ecce ꝯfun
dent ⁊ erubeſcēt oēs q pugnāt aduerſū te.
Erunt qſi nō ſint: ⁊ ꝑibunt viri q contradi
cūt tibi. Queres eos: ⁊ non inuenies viros
rebelles tuos: ⁊ erūt quaſi non ſint: ⁊ veluti
cōſumptio hoīs bellantis aduerſum te: qꝛ
ego dn̄s de⁹ tu⁹ apphēdēs manū tuā dicēſqȝ
D tibi. Ne timeas: ego audiui te. Noli timere
vermis iacob: q mortui eſtis ex iſrael. Ego
auxiliat⁹ ſum tui dicit dn̄s redēptor tu⁹ ſcūs
iſrl̄. Ego poſui te qſi plauſtrū triturans no
uū habēs roſtra ſerrātia. Triturabis mon
tes ⁊ cōminues: ⁊ colles qſi puluerē pones
Uētilabis eos ⁊ vētus tollet: ⁊ turbo diſp
get eos: ⁊ tu exultabis i dn̄o i ſcō iſrael le
taberis. Egeni ⁊ paupes q̄rūt aquas ⁊ nō
ſunt: lingua eoꝝ ſiti aruit. Ego dn̄s exaudiā
eos de⁹ iſrael: nō derelinquā eos. Apiaȝ in E
ſupinis collibus flumia. ⁊ i medio campoꝝ
fontes. Ponā deſertū i ſtagna aquaꝝ. ⁊ ter
rā inuiā in riuos aquaꝝ. Dabo i ſolitudinē
cedrū ⁊ ſpinā ⁊ myrtū ⁊ lignū oliue. Ponā
i deſerto abietē vlmū ⁊ buxum ſimul vt vi
deāt ⁊ ſciāt ⁊ recogitēt ⁊ itelligāt pariter qꝛ
manus dn̄i fecit hec: ⁊ ſcūs iſrael creauit il
lud. Prope facite iudiciū veſtrū dicit dn̄s F
afferte ſi quid forte habetis dixit rex iacob.
Accedāt ⁊ nūcient vobis quecūqȝ ventura
ſunt. Priora q̄ fuerūt nūciate: ⁊ ponemus
cor noſtrū ⁊ ſciemus nouiſſima eoꝝ ⁊ q̄ ven
tura ſunt indicate nobis. Annūciate q̄ ven
tura ſunt i futuꝝ ⁊ ſciemus qꝛ dij eſtis vos
Bn̄ q̄ȝ aut male ſi poteſtis facite: ⁊ loqua
mur ⁊ videam⁹ ſimul. Ecce vos eſtis ex ni
hilo: ⁊ op⁹ veſtrū ex eo qđ nō eſt. Abbomi
natio elegit vos. Suſcitaui ab aqlone. ⁊ ve G
niet ab ortu ſolis. Uocauit nomē meum. ⁊
adducet mgſrat⁹ quaſi lutū: ⁊ velut plaſtes
ꝯculcās humū. Quis annūciauit ab exor
dio vt ſciam⁹ ⁊ a principio vt dicam⁹ iuſt⁹
es? Nō eſt ānunciās neqȝ ꝑdicēs: neqȝ au
diēs ſermōes veſtros. Prim⁹ ad ſyō dicet
ecce adſum. ⁊ irl'm euāgeliſtā dabo. Et vidi
⁊ nō erat ex iſtis qſqȝ q iniret ꝯſiliū: ⁊ inter
rogat⁹ rn̄deret verbū. Ecce oēs iniuſti: ⁊ va
na opera eorum vent⁹ ⁊ inane ſimulachra
eorum.

¶ C.S. De xp̄o ⁊ baptiſmo ei⁹. de verbis
pr̄is ad filiū ⁊ ad apoſtolos. de aduētu xp̄i
⁊ ꝯuerſione iudeoꝝ ꝑ idola. XLII A

ECce ſeru⁹ me⁹ ſuſcipiā eū: electus me⁹ matt.12.b
cōplacuit ſibi in illo aīa mea. Dedi
ſpiritū meum ſup eum: iudiciū gētibus ꝓ
feret. Nō clamabit neqȝ accipiet ꝑſonā nec
audietur vox eius foris. Calamū quaſſatuȝ
non cōteret: ⁊ linū fumigans nō extinguet
In veritate educet iudiciū: non erit triſtis
neqȝ turbulētus donec ponat i terra iudici
um. ⁊ legem eius iſule expectabūt. Hec di
cit dn̄s deus creans celos ⁊ extendens eos
firmans terrā q̄ germinant ex ea: dās flatū
populo q ē ſup ea: ⁊ ſpm̄ calcantibus eam.
Ego dominus vocaui te in iuſtitia. ⁊ appre infra.49.b
hēdi manū tuā: ⁊ ſeruaui te. Et dedi te i fed⁹ B
ppl̄i i lucē gētiū: vt aperires oculos cecoꝝ ⁊

e duceres de ꝯcluſiõe vinctũ de domo carce
ris ſedẽtes in tenebris.Ego dñs hoc eſt no
Jſra.48.b. men meũ.Gloriá meã alteri nó dabo:⁊ lau
dem meá ſculptilib⁹.Que pria fuerũt: ecce
venerũt noua quoq; ego annũcio:añq̃ʒ ori
Pſ.149. antur audita vobis faciá.Cantate dño can
ticũ nouũ laus ei⁹ ab extremis terre. Qui
deſcẽditis i mare ⁊ plenitudo eius inſule: ⁊
hitatores eaꝝ.Leuet̃ deſertũ ⁊ ciuitates ei⁹
in domibus hitabit cedar. Laudate hitato
res petre:de vertice mõtiũ clamabunt.Po
nent dño gloriá:⁊ laudẽ ei⁹ in iſulis nuncia
bũt.Dñs ſicut fortis egrediet̃:ſicut vir ꝑlia
C tor ſuſcitabit celũ.Vociferabit̃ ⁊ clamabit:
ſup inimicos ſuos ꝯfortabit̃. Tacui ſupſil
ui:patiens fui:ſicut pturiens loquar.Diſſi
pabo ⁊ abſordebo ſimul deſertos faciá mõ
tes:⁊ colles:⁊ oẽ germẽ eoꝝ exiccabo.Po
ná flumia i iſulaſ ⁊ ſtagna arefaciá.Et edu
cam cecos in viá quá neſciũt:⁊ i ſemitis q̃s
ignorauerũt ambulare eos faciá.Poná te
nebraſ corá eis in lucẽ:⁊ praua i recta.Hec
verba feci eis:⁊ nõ dereliq eos.Cõuerſi ſũt
retrorſũ. Cõfundant̃ ꝯfuſione q ꝯfidunt in
ſculptili:q dicunt ꝯflatili vos dij nr̃i. Surdi
audite:⁊ ceci intuemini ad vidẽdũ.Quis ce
cus niſi ſeruus me⁹:⁊ ſurdus niſi ad quẽ nũ
cios meos miſi:quis cecus niſi q venũdat⁹
eſt. Et qs cecus niſi ſeruus dñi: qui vides
D multa:nõne cuſtodies:qui apertas hẽs au
res nõne audies:Et dñs voluit vt ſcificaret
eũ ⁊ magnificaret legẽ ⁊ extolleret: ipſe aũt
ppl̃s direptus ⁊ vaſtatus. Laque⁹ iuuenũ
oẽs ⁊ in dõibus carceꝝ abſcõditi ſunt. Fci
ſũt i rapiná.nec ẽ q eruat in direptionẽ:nec
ẽ q dicat redde.Quis eſt in vobis q audiat
hoc attẽdat ⁊ auſcultet futura: Quis dedit
in direptõem iacob ⁊ iſrael vaſtãtibus: Nõ
ne dñs ipſe cui peccauimus:Et noluerunt i
vijs eius ãbulare ⁊ ñ audierunt legem ei⁹.
Et effudit ſuper eum indignatõem furoris
ſui ⁊ forte bellum:⁊ ꝯbuſſit eum in circuitu
⁊ non cognouit:⁊ ſuccedit eũ ⁊ nõ itellexit.
¶C.S. Populos credẽtes ex iudeis ſecu
ros facit:⁊ ꝓmittit fidẽ ex oĩ parte:increpat
gẽtes de idolatria:q̃ annũciati nõ credide
runt: de ſacrificijs ⁊ thure iudeorum repro
batis. XLIII.

A ET nunc hec dicit dñs creans te iacob
⁊ formãs te iſrl̃.Noli timere q̃ rede
mi te:⁊ vocaui te noie tuo. Me⁹ es tu.Cuʒ
tranſieris p aquas.tecũ ero:⁊ flumina non
opient te.Cũ ambulaueris in igne.nõ ꝯbu
reris:⁊ flãma non ardebit in te:q̃ ego dñs
deus tuus ſcũs iſrl̃ ſaluator tu⁹.Dedi ꝓpi
tiationem tuá egyptũ:ethiopiá ⁊ ſaba ꝓ te
Ex quo honorabilis factus es i oculis me
is ⁊ glorioſus.ego dilexi te. Et dabo hoies
ꝓ te ⁊ ppl̃os ꝓ aia tua.Noli timere q̃ ego s.41.c.
tecũ ſũ.ab oriente adducá ſemẽ tuũ:⁊ ab oc
cidente ꝯgregabo te.Dicá aqloni da:⁊ au
ſtro noli ꝓhibere. affer filios meos de lon
ginquo ⁊ filias meas ab extremo terre.Et
oẽʒ q inuocat nomẽ meũ in gl̃iaʒ meã crea
ui eũ:formaui eũ ⁊ feci eũ. Educ foras po B
puluʒ cecũ ⁊ oculos hñtẽ:ſurdum:⁊ aureſ
ei ſũt.Oẽs gentes ꝯgregate ſunt ſil̃:⁊ col
lecte ſũt trib⁹.quis i vobis annunciet illd
⁊ q̃ prima ſũt audire vos faciet:Dẽt teſtes
eoꝝ ⁊ iuſtificent̃:⁊ audiát:⁊ dicant. Vere ⁊
vos teſtes mei dicit dñs ⁊ ſeru⁹ me⁹ quẽ ele
gi:vt ſciatis ⁊ credatis mihi:⁊ intelligatis:
q̃ ego ipſe ſũ:añ me nõ ẽ format⁹ de⁹ ⁊ poſt
me nõ erit.Ego ſũ ego ſũ dñs:⁊ nõ ẽ abſq; Oſee.13.
ſaluator.Ego annũciaui ⁊ ſaluaui.audituʒ
feci ⁊ non fuit in vobis alien⁹.Vos teſtes
mei dicit dñs ⁊ ego de⁹.Et ab initio ego ipſe:
⁊ nõ ẽ q de manu mea eruat. Operabor ⁊
qs auertet illud:Hec dicit dñs redemptor
vr̃ ſanct⁹ iſrael.Propter vos emiſi babylo C
nem ⁊ detraxi vectes vniuerſos ⁊ chaldeoſ
in nauib⁹ ſuis gloriantes.Ego dñs ſcũs vr̃
creans iſrael rex vr̃.Hec dicit dñs q dedit i
mari viá:⁊ in aquis torrentibus ſemitam.
qui eduxit q̃drigá ⁊ equũ:agmẽ ⁊ robuſtũ
Simul obdormierũt nec reſurgent:contriti
ſũt q̃ſi linũ:⁊ extincti ſunt.Ne memineritis
prioꝝ:⁊ ãtiqua ne itueamini Ecce ego facio i.Coꝛ.5.c.
noua:⁊ nunc orient̃:vtiq; cognoſcetis ea. Apoc.21.
Poná in deſerto viá ⁊ in inuio flumina. Et
glorificabit me beſtia agri.dracões ⁊ ſtruti
ones q̃ dedi in deſerto aq̃s:⁊ flumina in i
uio vt darẽ potũ populo meo ⁊ electo meo.
ppl̃ʒ iſtũ formaui mihi laudem meã narra
bit.Nõ me inuocaſti iacob nec laboraſti in D
me iſrael.Non obtuliſti mihi arietem holo
cauſti tui:⁊ victimis tuis nõ glorificaſti me
Nõ te ſeruire feci in oblatione:nec laboreʒ
tibi prebui in thure.Non emiſti mihi argẽ
to calamum: ⁊ adipe victimarum tuarum
non inebriaſti me. Veruntamẽ ſeruire me
feciſti in pccis tuis prebuiſti mihi laborem

in iniquitatibus tuis. Ego ſum. ego ſũ ipſe
qui deleo iniquitates tuas propter me: ⁊ pec
catoꝝ tuoꝝ nõ recordabor. Reducem i me
moriam ⁊ iudicemur ſimul: narra ſi qd hẽs
vt iuſtificeris. Pr̃ tuus prim⁹ peccauit: iter
pretes tui puaricati ſunt in me. Et ꝯtamina
ui principes ſcõs: dedi ad internitõez iacob
⁊ iſrael in blaſphemiaz.

❡C.S. De baptiſmo nouo: ſubſannat de⁹
idola: vocat ad pniaz: ⁊ oſtendit potentiaz
ſuam. XLIIII

A ET nunc audi iacob ſerue meus: ⁊ iſrl̃
quẽ elegi. Hec dicit dñs faciens ⁊ for
re.30.b. mans te ab vtero auxiliator tu⁹. Noli time
⁊.46.g. re ſerue meus iacob: ⁊ rectiſſime quẽ elegi
Effundã.n. aquas ſup ſitientẽ: ⁊ fluenta ſup
aridã. Effundã ſpm̃ meũ ſup ſemen tuuz ⁊
benedictõem meã ſup ſtirpem tuã: ⁊ germi
nabunt inter herbas q̃ſi ſalices iuxta p̃ter
fluẽtes aq̃ſ. Iſte dicet dñi ego ſũ: ⁊ ille voca
bit i noĩe iacob. Et hͦ ſcribet manu ſua dño: ⁊ i
noĩe iſrael aſſimilabitur. Hec dicit dñs rex
iſrael ⁊ redẽptor eius: dñs exercituũ. Ego p̃
s.41.b.⁊ mus ⁊ ego nouiſſimus: ⁊ abſq; me nõ ẽ de⁹
ſra.48.b. quis ſimilis mei. Vocet ⁊ annũciet ⁊ ordinez
apoc.i.d. expõat mihi. Ex q̃ ꝯſtitui mihi populũ ãti
⁊.22.c. quum. Ventura ⁊ q̃ futura ſunt annunciet
eis. Nolite timere: neq; ꝯturbemini. Ex tũc
audire te feci: ⁊ annũciaui. Vos eſtis teſtes
mei. Nunqd eſt deus abſq; me: ⁊ formator
quẽ ego non nouerim. Plaſte idoli oẽs ni
B hil ſunt: ⁊ amantiſſima eoꝝ non ꝓderũt eis
Ipſi ſunt teſtes eoꝝ q2 non vident neq; itel
ligunt: vt ꝯfundantur: qs formauit deum ⁊
ſculptile ꝯflauit ad nihil vtile: ecce oẽs par
ticipes eius ꝯfundẽtur. Fabri.n. ſunt ex hoĩ
bus. Conuenient oẽs ſtabunt ⁊ pauebũt ⁊ ꝯ
fundentur ſimul. Faber ferrarius lima opa
tus eſt in prunis ⁊ in malleis formauit illͦd
⁊ opatus eſt in brachio fortitudis ſue. Eſu
riet ⁊ deficiet non bibet aq̃z ⁊ laceſcet. arti
Sap.13.c. fex lignarius extendit normã formauit illͦd
in runcina. Fecit illud i angularib⁹: ⁊ in cir
cino tornauit illͦd ⁊ fecit imaginẽ viri q̃ſi
ſpecioſum hoĩem hĩtantez in domo. Succi
dit cedros: tulit ilicem ⁊ quercũ q̃ ſteterat i
ter ligna ſaltus. Plantauit pinum quam
pluuia nutriuit ⁊ facta eſt hoĩbus in focum
C Sumpſit ex eis ⁊ calefactus eſt: ⁊ ſuccendit
⁊ coxit panes: de reliquo ãt operatus eſt de
um ⁊ adorauit: fecit ſculptile: ⁊ curuatus eſt
ante illud. Medium eius combuſſit igni ⁊
de medio ei⁹ carnes comedit. Coxit pulmẽ
tum ⁊ ſaturatus eſt ⁊ calefactus eſt ⁊ dixit.
Vah calefactus ſum: vidi focum. Reliquũ
autem eius deum fecit ⁊ ſculptile ſibi. Cur
uatur ante illud: ⁊ adorat illud ⁊ obſecrat
dicens. Libera me q2 deus meus es tu. Ne
ſcierunt neq; intellexerunt. Obliti.n. ſunt
ne videant oculi eoꝝ ⁊ ne intelligant corde
ſuo. Nõ te cogitant in mẽte ſua neq; cogno
ſcunt neq; ſẽtiunt vt dicant. Medietatem
eius ꝯbuſſi igni ⁊ coxi ſup carbones ei⁹ pa
nes: coxi carnes ⁊ comedi: ⁊ de reliquo eius
idolum faciam: ante truncum ligni procidã
Pars eius cinis eſt: cor inſipiens adorabit
illud: ⁊ non liberabit aĩam ſuam: neq; dicet
forte mendaciũ eſt in dextera mea. Memẽ
to hoꝝ iacob ⁊ iſrael: qm̃ ſeruus me⁹ es tu B
Formaui te: ſeruus meus es tu iſrael: non
obliuiſcaris mei. Deleui vt nubez iniquita
tes tuas: ⁊ quaſi nebulam peccata tua. Re
uertere ad me: qm̃ redemi te. Laudate celi:
qm̃ miſericordiam fecit dñs: iubilate extre
ma terre. Reſonate montes laudatõez ſal
tus ⁊ oẽ lignum eius. qm̃ redemit dñs ia
cob: ⁊ iſrael gloriabitur. Hec dicit dñs redẽ
ptor tuus: ⁊ formator tu⁹ ex vtero. Ego ſum
dñs faciens oĩa: extendens celos ſolus: ſta
biliens terram ⁊ nullus mecũ. Irrita faciẽs
ſigna diuinorum. ⁊ ariolos in furorẽ vertẽs
Conuertens ſapientes retrorſũ: ⁊ ſciam eoꝝ
ſtultam faciens. Suſcitans verbũ ſerui ſui:
⁊ ꝯſilium nunciorꝝ ſuoꝝ ꝯplens. qui dico ie
ruſalem habitaberis: ⁊ ciuitatibus iude edi
ficabimini: ⁊ deſerta eius ſuſcitabo. qui di
co profundo deſolare: ⁊ flumina tua arefaci
am. qui dico cyro paſtor meus es: ⁊ oẽs vo
luntatem meã ꝯplebis. qui dico ieruſalem
edificaberis ⁊ templo fundaberis.

❡C.S. Prophetia de cyro q populũ libe
rauit a captiuitate: de aduentu xp̄i ⁊ colle
ctione gentiũ ad fidem: de pnia colentium
idola. XLV

HEc dicit dñs chriſto meo cyro cuius A
apprehendi dexteram vt ſubijciã añ
faciem eius gentes: ⁊ dorſa regum vertam
Et aperiam coram eo ianuas: ⁊ porte non
claudentur. Ego ante te ibo ⁊ glorioſos ter
re humiliabo. Portas ereas ꝯteram: ⁊ ve
ctes ferreos confringam. Et dabo tibi the
ſauros abſconditos: ⁊ archana ſecretoꝝ: vt

ſcias:qꝛ ego dñs:q vocabo nomen tuū de⁹ israel pp ſeruum meū iacob ⁊ iſrael electū meū Et vocaui te noie tuo: aſſimilaui te ⁊ non cognouiſti me. Ego dñs: ⁊ non eſt amplius. Extra me nō eſt de⁹. accinxi te ⁊ non
B cognouiſti me:vt ſciant hi q ab ortu ſolis ⁊ q ab occidente qm̄ abſq3 me nō ē de⁹. Ego dñs ⁊ nō eſt alter:formans lucē ⁊ creans tenebras:faciens pacē ⁊ creans malum. Ego dñs faciens oia hec. Rorate celi deſuper ⁊ nubes pluāt iuſtū: apiatur terra ⁊ germiet ſaluatorē:⁊ iuſtitia oriať ſimul. Ego dñs creaui eū. Ve q ꝯtradicit factori ſuo:teſta ꝺ ſa
Ro.9.d. mijs terre. Nunqd dicet lutū figulo ſuo:qd
Luc.23.c. facis ⁊ opus tuū abſq3 manibus ē. Ve qui dicit pr̄i qd generas ⁊ mulieri qd parturis? Hec dicit dñs ſcūs iſrael:plaſteſ ei⁹. Uentura interrogate me ſup filios meos ⁊ ſup op⁹ manuū meaꝝ mandate mihi. Ego feci terrā ⁊ hoiē3 ſup eā creaui ego. Manus mee tetēderūt celos:⁊ in oi militia eoꝝ mādaui. Ego ſuſcitaui eū ad iuſtitiā:⁊ oēs vias ei⁹ dirigā
C Ipſe edificabit ciuitatē meā:⁊ captiuitatem meā dimittet nō in ꝑcio: neq3 in muneribꝰ dicit dñs deus exercituū:hec dicit dñs. Labor egypti ⁊ negociatio ethiopie ⁊ ſabai viri ſublimes:ad te trāſibūt ⁊ tui erunt. Poſt te ambulabūt:vincti manicis ꝑgēt:⁊ te adorabunt: teq3 deꝑcabunť. Tm̄ in te ē deus ⁊ nō eſt deus abſq3 te. Vere tu es de⁹ abſconditus:deus iſrael ſaluator. confuſi ſūt ⁊ erubuerūt oēs ſimul:abierūt in ꝯfuſiōe fabricatores erroꝝ. Iſrael ſaluatus ē in dño ſalute eterna. Nō ꝯfundemini ⁊ nō erubeſcetis vſq3 in ſeculū ſeculi:qꝛ hec dicit dñs creās celos. Ipſe de⁹ formās terrā ⁊ faciens eā:ipſe plaſtes ei⁹. Nō i vanū creauit eā:vt hitareť formauit eā. Ego dñs ⁊ nō ē alius. Nō i ab
D ſcōdito locut⁹ ſū:i loco terre tenebroſo. Nō dixi ſemini iacob fruſtra:qrite me. Ego dñs loquēs iuſtitiā:annūciās recta Cōgregamini ⁊ venite ⁊ accedite ſimul q ſaluati eſtis ex gētibus. Neſcierūt q leuāt ſignū ſculpture ſue:⁊ rogant dñm non ſaluantē. annūciate ⁊ venite:⁊ ꝯſiliamini ſimul:qs auditū fecit hoc ab initio. Et tūc ꝑdixi illud. Nunqd nō ego dñs: ⁊ nō eſt vltra deus abſq3 me.
Ro.14.b. Deus iuſt⁹ ⁊ ſaluās nō eſt ꝑter me. couertimini ad me ⁊ ſalui eritis oēs fines terre qꝛ ego deus ⁊ nō ē alius. In memetipſo iuraui egredieť de ore meo iuſtitie verbū ⁊ non reuerteť:qꝛ mihi curuabiť oē genu: ⁊ iurabit ois lingua. Ergo in dño dicet. Hee ſunt iuſtitie ⁊ iperiū. ad eu3 veniēt ⁊ ꝯfundentur oēs qui repugnāt ei. In dño iuſtificabitur ⁊ laudabitur oē ſemen iſrael.

¶C.S. De deſtructione idolatrie:verba dī patris:vbi icrepat iudeos ⁊ reuocat ab idolis:⁊ ſalutem ꝑmittit in filio. XLVI

Confractus eſt bel:ꝯtritus eſt nabo: A facta ſunt ſimulachra eoꝝ beſtijs ⁊ iumētis. Onera vr̄a graui pōdere vſq3 ad laſſitudinē ꝯtabuerūt ⁊ ꝯtrita ſūt ſimul. nō potuerūt ſaluare portātē:⁊ aīa eoꝝ in captiuitatē ibit. audite me dom⁹ iacob ⁊ oē reſiduum dom⁹ iſrael. qui portamini a meo vtero B q geſtamini a mea vulua. Uſq3 ad ſenectā ego ipſe:⁊ vſq3 ad canes ego portabo. Ego S.40.f. feci ⁊ ego fera3:ego portabo ⁊ ſaluabo. Cui aſſimilaſtis me ⁊ adeqſtis: ⁊ ꝯparaſtis me ⁊ feciſtis ſimilē. Qui ꝯfertis auꝝ de ſacculo ⁊ argētū ſtatera pōderatis. cōducētes aurificē vt faciat deū ⁊ ꝓcidūt ⁊ adorant. Por- Baruc. tant illū in hūeris geſtantes:⁊ ponētes i loco ſuo. Et ſtabit ac de loco ſuo non moueбiť C Sed ⁊ cū clamauerit ad eū nō audiet ꝺ tribulatione nō ſaluabit eos. Memētote iſtꝺ ⁊ fūdamini redite ꝑuaricatores ad cor. Recordamini prioris ſeculi qm̄ ego ſū de⁹ ⁊ n̄ eſt vltra de⁹:nec ē ſimilis mei annūcians ab exordio nouiſſimū: ⁊ ab initio q̄ necdū fcā D ſūt dicēs. conſiliū meū ſtabit: ⁊ ois volūtas mea fiet:vocās ab oriēte auē ⁊ de terra longinqua viꝝ voluntatis mee Et locut⁹ ſū ⁊ adducā illud creaui ⁊ faciā illud. audite me duro corde:q longe eſtis a iuſtitia. Prope feci iuſticiā meā:nō elōgabitur:⁊ ſal⁹ mea nō morabitur. Dabo in ſyon ſalutē ⁊ iſrľ gloriam meam.

¶C.S. Sermo dñi ꝯtra babyloniā:vbi oñditur eius ſuperbia: humiliatio ⁊ deſtructio. XLVII

Deſcende:ſede i puluere virgo filia babylon:ſede in terra. Nō ē ſolium filie A chaldeoꝝ:qꝛ vltra non vocaberis mollis ⁊ tenera. Tolle molā ⁊ molam farinā denuda turpitudinē tuā. Diſcooperi humeꝝ reuela Naum.b. crura: tranſi flumina. Reuelabiť ignominia tua ⁊ videbiť opprobriū tuum. Ultōe3 capiā:⁊ nō reſiſtet mihi hō. Redemptor nr̄ dñs exercituū:nomē illius ſcūs iſrael. Sed B tace ⁊ intra i tenebras filia chaldeoꝝ:qꝛ nō

vocaberis vltra dña regnoꝝ. Iratus ſū ſup
populū meū: ꝯtaminaui hereditatē meā: ⁊
dedi eos in manu tua. Nō poſuiſti eis miaſ
Sup ſenē aggrauaſti iugū tuū valde: ⁊ dixi
ſti. In ſempiternū ero dña. Nō poſuiſti h̄ ſu
per cor tuū: neq; recordata es nouiſſimi tui
Et nūc audi h̄ delicata: ⁊ hitans ꝯfidenter: q̄
dicis in corde tuo. ego ſū: ⁊ nō ē ꝑter me am
plius. Nō ſedebo vidua ⁊ ignorabo ſterilita
tem. Veniēt tibi duo h̄ ſubito in die vna ſte
C rilitas ⁊ viduitas. Vniuerſa venerūt ſup te
pp multitudinē maleficioꝝ tuoꝝ pp diuitiā
incantatoꝝ tuoꝝ vehementē. Fiduciā habui
r.49.c. ſti in malitia tua: ⁊ dixiſti. Non eſt qui vide
at me. Sapia tua ⁊ ſcia tua h̄ decepit te. Et
dixiſti i corde tuo. Ego ſū: ⁊ ꝑter me nō ē al
tera. Veniet ſup te malū ⁊ neſcies ortū ei⁹:
⁊ irruet ſup te calamitas quā nō poteris ex
piare. Veniet ſup te repente miſeria quā ne
ſcies. Sta cū incantatorib⁹ tuis ⁊ cū multi
tudine maleficioꝝ tuoꝝ in q̄bus laboraſti
ab adoleſcētia tua: ſi forte qd proſit tibi aut
ſi poſſis fieri fortior. Defeciſti in multitudi
B ne ꝯſilioꝝ tuoꝝ. Stent ⁊ ſaluēt te augures
celi q̄ ꝯtemplabanť ſidera: ⁊ ſupputabant
menſes: vt ex eis annūciarēt ventura tibi.
Ecce facti ſūt quaſi ſtipula ignis combuſſit
eos. Nō liberabit aiã ſuā de manu flāme
non ſūt prune q̄bus caleſiant: nec foc⁹ vt ſe
deant ad eū. Sic facta ſūt tibi in q̄buſcūq;
laboraueras. Negociatores tui ab adoleſcē
tia tua: vnuſquiſq; in via ſua errauerūt. nō
eſt qui ſaluet te.

¶ C. S. Increpat dñs duriciā iudeoꝝ p ſa
pientiam q̄ cognoſcit futura: p potētiā qua
creauit oia: ſe colēdū ꝓbat ⁊ non idola ꝑ p
que traditi ſunt inimicis: de liberatione co
rum. XLVIII.

A AUdite hec dom⁹ iacob q̄ vocamini
noie iſrael: ⁊ de aq̄s iuda exiſtis: qui
iuratis in noie dñi ⁊ dei iſrľ recordamini: ñ
in veritate neq; in iuſticia. De ciuitate. n. ſā
cta vocati ſūt: ⁊ ſup deū iſrael ꝯſtabiliti ſūt.
Dñs exercituū nomē ei⁹. Priora extūc an
nunciaui ⁊ ex ore meo exierūt: ⁊ audita feci
ea: repēte opatus ſū ⁊ venerunt. Sciui. n. qꝛ
durus es tu: ⁊ neruus ferreus ceruix tua: ⁊
frons tua erea. Predixi tibi ex tūc añq̄; ve
nirent indicaui tibi ne forte diceres. Idola
mea fecerūt hec ⁊ ſculptilia mea ⁊ ꝯflatilia
B mādauerūt iſta. Que audiſti: vide oia. vos
aūt non annunciaſtis. audita tibi feci noua
extunc ⁊ ꝯſeruata ſunt q̄ neſcis. Nūc creata
ſūt ⁊ nō ex tunc: ⁊ añ diem ⁊ nō audiſti ea:
ne forte dicas: ecce ego cognoui ea. neq; au
diſti. neq; cognouiſti: neq; extunc apta eſt
auris tua. Scio. n. qꝛ ꝑuaricans ꝑuaricabe
ris: ⁊ tranſgreſſorē ex vtero vocaui te. Pro
pter nomē meū lōge faciā furorē meū: ⁊ lau
de mea infrenabo te ne intereas. Ecce exco
xi te ſed nō quaſi argentū elegi te in camio
pauptatis. Propter me pp me faciā vt nō
blaſphemer: ⁊ gloriā meam alteri nō dabo. s.41.b.
audi me iacob: ⁊ iſrl quem ego voco. Ego ip
ſe: ego primus ⁊ ego nouiſſimus. Man⁹ q̄;
mea fundauit terrā: ⁊ dextera mea menſa ē s.41.b.a
celos. Ego vocabo eos ⁊ ſtabūt ſimul. con 44.a.
gregamini oēs vos ⁊ audite. quis de eis an C
nunciauit hec. Dñs dilexit eū: faciet volūta
tem ſuā in babylone: ⁊ brachiū ſuū in chal
deis. Ego ego locutus ſum ⁊ vocaui eū: ad
duxi eū: ⁊ directa eſt via ei⁹. accedite ad me
⁊ audite hoc. Non a principio in abſcondi
to locutus ſū. Ex tpe anteq̄; fierent ibi eraȝ
⁊ nūc dñs deus miſit me ⁊ ſpūs eius. Hec
dicit dñs deus redēptor tuus ſanctus iſra
el. Ego dominus deus tuus: docens te vti
lia: gubernans te in via qua ambulas. Vti B
nam attendiſſes mandata mea. Facta fuiſ
ſet ſicut flumen pax tua: ⁊ iuſtitia tua ſicut
gurgites maris. Et fuiſſet quaſi harena ſe
men tuum ⁊ ſtirps vteri tui vt lapilli eius.
Non interiſſet ⁊ non fuiſſet attritum nomē
ei⁹ a facie mea. Egredimini de babylone: fu
gite a chaldeis. In voce exultationis annū
ciate. auditum facite hoc ⁊ efferte illud vſq;
ad extrema terre. Dicite. Redemit dñs ſer
uum ſuum iacob. Non ſitierunt in deſerto
cū educeret eos. aquam de petra ꝓduxit eiſ
⁊ ſcidit petram ⁊ fluxerūt aque. Non ē pax
impijs dicit dñs. s.57.b.

¶ C. S. Verba filij ad eccleſiam ſub nomi
ne inſularum: vbi dicit ſe miſſum ad ſalutē
tam gentium q̄; iudeoꝝ. loquitur pater ad
filium de conuerſis ipſum: conſolatur dñs
eccleſiam ſub nomine ſyon: vbi dicit credē
tes in ipſū vndiq; ꝯgregādos: ⁊ q̄ ꝑda tol
letur a forti. XLIX.

AUdite inſule: ⁊ attendite populi de A
longe. Dñs ab vtero vocauit me: de
ventre matris me recordatus eſt noīs mei.
Et poſuit os meum quaſi gladium acutū: in

vmbra manus ſue protexit me: ⁊ poſuit me
ſicut ſagittam electam. In pharetra ſua ab
ſcōdit me ⁊ dixit mihi. Seruus meus es tu
iſrael: qꝛ in te glorificabor. Et ego dixi in va
cuum laboraui ſine cauſa ⁊ vane fortitudi
nem meam conſumpſi. Ergo iudicium meū
cum domino ⁊ opus meum cum deo meo.
B Hec dicit dominus formās me ex vtero ſer
uum ſibi: vt reducam iacob ad eum ⁊ iſrael
non congregabitur. Et glorificatus ſum in
oculis domini: ⁊ deus meus factus eſt forti
tudo mea. Et dixit: parū eſt vt ſis mihi ſeru⁹
ad ſuſcitandas tribus iacob: ⁊ feces iſrael
s.42.b. conuertendas: Dedi te in lucem gentium:
act.13.g. vt ſis ſalus mea vſqꝫ ad extremum terre.
Hec dicit dominus redemptor iſrael ſanct⁹
eius: ad contemptibilem animam: ad abho
minatam gentem: ad ſeruū dominorū. Re
C ges videbunt ⁊ cōſurgent principes ⁊ ado
rabunt propter dominum qꝛ fidelis eſt: ⁊ ſā
ctum iſrael qui elegit te. Hec dicit domin⁹.
2.Cor.6.a. In tempore placito exaudiui te: ⁊ in die ſa
lutis auxiliatus ſum tui. Et ſeruaui te ⁊ de
di te in fedus populi vt ſuſcitares terram ⁊
poſſideres hereditates diſſipatas: vt dice
res his qui vincti ſunt. exite: ⁊ his qui in
tenebris reuelamini. Super vias paſcentur
apoc.7.d ⁊ in omnibus planis paſcua eorū. Non eſu
rient neqꝫ ſitient: ⁊ non percutiet eos eſtus
⁊ ſol: qꝛ miſerator eorū reget eos: ⁊ ad fōtes
aquarum potabit eos. Et ponam oēs mon
D tes meos in viam ⁊ ſemite mee exaltabun
tur. Ecce iſti de longe venient: ⁊ ecce illi ab
aquilone ⁊ mari: ⁊ iſti de terra auſtrali. Lau
infra.52.c. date celi ⁊ exulta terra: iubilate montes lau
dem: qꝛ conſolatus eſt dominus populum
ſuum: ⁊ pauperū ſuorū miſerebitur. Et dixit
ſyon: dereliquit me dominus: ⁊ domin⁹ ob
litus eſt mei. Nunquid obliuiſci poteſt mu
lier infantem ſuum: vt non miſereatur filio
vteri ſui. Et ſi illa oblita fuerit: ego tñ non
obliuiſcar tui. Ecce in manibus meis deſcri
pſi te: muri tui coram oculis meis ſemper.
Venerunt ſtructores tui. deſtruētes te ⁊ diſ
E ſipantes a te exibunt. Leua in circuitu ocu
infra.60.a. los tuos ⁊ vide ⁊ omnes iſti congregati ſūt
venerunt tibi. Viuo ego dicit dominus. qꝛ
omnibus his velut ornamento veſtieris ⁊
circundabis tibi eos quaſi ſponſa. quaſi de
ſerta tua ⁊ ſolitudines tue ⁊ terra ruine tue
nunc anguſtabuntur pre habitatoribus: ⁊ lō
ge fugabuntur qui abſorbebant te. adhuc
dicent in auribus tuis filij ſterilitatis tue.
Anguſtus eſt mihi locus fac ſpatium mihi F
vt habitem. Et dices in corde tuo qs genu
it mihi iſtos. Ego ſterilis ⁊ non pariens trāſ
migrata ⁊ captiua: ⁊ iſtos quis enutriuit.
Ego deſtituta ⁊ ſola: ⁊ iſti vbi h̄ erant. Hec
dicit dominus deus. Ecce leuabo ad gentes
manum meam: ⁊ ad populos exaltabo ſi
gnum meum. Et afferent filios ſuos in vl
nis: ⁊ filias ſuas ſuper humeros portabūt.
Et erunt reges nutricij tui: ⁊ regine nutrices G
tue. Vultu in terra demiſſo adorabunt te: ⁊
puluerem pedum tuorum lingent. Et ſcies
qꝛ ego dominus: ſuper quo non confundē
tur qui expectant eum. Nunquid tolletur
a forti preda: aut quod captum fuerit a ro
buſto ſaluum eſſe poterit. quia hec dicit do
minus. Equidem ⁊ captiuitas a forti tolleť
⁊ quod ablatum fuerit a robuſto ſaluabitur
eos vero qui iudicauerunt te ego iudicabo
⁊ filios tuos ego ſaluabo. Et cibabo hoſteſ
ſuos carnibus ſuis: ⁊ quaſi muſto ſanguie
ſuo inebriabuntur. ⁊ ſciet omnis caro quia
ego dominus ſaluans te: ⁊ redemptor tuus
fortis iacob.

¶ C.S. De iudea reprobata: de paſſionib⁹
chriſti: ⁊ de pena iudeorum obſtinatorū. L

Hec dicit domin⁹. Quis eſt hic liber A
repudij matris veſtre: quo dimiſi eā
aut quis eſt creditor meus: cui vendidi vos
Ecce. n. in iniquitatibus veſtris vēditi eſtis
⁊ in ſceleribus veſtris dimiſi matrem veſtrā
qꝛ veni ⁊ non erat vir: vocaui ⁊ non erat q
audiret. Nunquid abbreuiata ⁊ paruula fa infra.59
cta eſt manus mea vt non poſſim redimere
aut non eſt in me virtus ad liberandū. Ec B
ce in increpatione mea deſertum faciā ma
re: ponam flumina in ſiccum. Computreſcēt
piſces ſine aqua: ⁊ morientur in ſiti. Induā
celos tenebris ⁊ ſaccum ponam operimen
tum eorū. Dominus dedit mihi linguā eru
ditam vt ſcientia ſuſtentarem eū qui laſſus
eſt verbo. Erigit mane. mane erigit mihi au
rem vt audiam quaſi magiſtrum. Domin⁹
deus aperuit mihi aurem. ego autem nō cō
tradico: retrorſum non abij Corpus meum C
dedi percutientibus ⁊ genas meas vellen Math.26
tibus. Faciem meam non auerti ab increpā
tibus ⁊ conſpuentibus in me. Domin⁹ de
us auxiliator meus: ⁊ ideo non ſum confu

tus. Ideo posui faciē meā vt petrā durissi/
mā: ⁊ scio qm̄ non cōfundar. Juxta ē q iusti
ficat me. Quis ↄtradicet mihi. Stem⁹ simꝉ
Quis ē aduersarius me⁹. Accedat ad me.
B Ecce dn̄s deus auxiliatoꝛ meus. Quis ē q
ↄdēnet me. Ecce oēs q̄si vestimētū ↄterent
tinea cōedet eos. Quis ex vobis timēs dn̄z
audiēs vocē serui sui. Quis ambulauit i te
nebris ⁊ non ē lumē ei. Speret i nomine do
Ps. ioi. mini: ⁊ innitatur sup deū suuz. Ecce vos oēs
accēdētes ignē accincti flāmis. Ambulate
in lumine ignis vr̄i: ⁊ in flāmis q̄s succēdi/
stis. De manu mea factum ē hoc vobis. In
doloribus dormietis.
¶C. S. De reprobatis iudeis ⁊ perfidis. lo
quitur dominus ad populos: quibus glo/
riosam pꝛomittit ecclesiam: confoꝛtat q̄z fi
deles. ⁊ desiderant fideles aduentum filij: q
respondet verba solatij. ꝑmittitꝛ filius q plā
tet celos ⁊ fundet terram ⁊ vocantur ad pe
nitentiam. qui chꝛistum in passione nega//
uerunt. LI.
A Audite me q sequimini qđ iustū ē: ⁊ q̄
ritis dn̄m. Attendite ad petrā vn̄ ex
cisi estis: ⁊ ad cauernā laci de qua pcisi estis
Attendite ad abꝛaham patrē vr̄m ⁊ ad sa/
ram q̄ pepit vos. Quia vnū vocaui eum: ⁊
benedixi ei ⁊ multiplicaui eū. Cōsolabitꝛ er
go dn̄s syon: ⁊ ↄsolabitꝛ oēs ruinas ei⁹: ⁊ po
net dſertū ei⁹ q̄si dlitias: ⁊ solitudinē ei⁹ q̄si
hoꝛtū dn̄i. Gaudiū ⁊ letitia iuenietꝛ i ea: gra
B rū actio ⁊ vox laudis. Attēdite ad me pp̄le
me⁹ ⁊ trib⁹ mea me audite. Quia lex a me
exiet: ⁊ iudiciū meū i lucē populoꝝ regescet
Prope est iustus meus: egressus est salua/
toꝛ me⁹: ⁊ bꝛachia mea populos iudicabūt
Me insule expectabūt: ⁊ bꝛachiū meū susti
nebūt. Leuate in celum oculos vr̄os: ⁊ vide
te sub terra deoꝛsum. qꝛ celi sicut fumus liq̄
scent: ⁊ terra sicut vestimentum atteretur: ⁊
habitatoꝛes eius sicut h̄ interibunt. Salus
C āt mea in sempiternū erit: ⁊ iusticia mea nō
deficiet. audite me q scitis iustū: popul⁹ me
us lex mea in coꝛde eoꝝ. Nolite timere op/
pꝛobriū hoīum: ⁊ blasphemias eoꝛū ne me
tuatis. Sicut. n. vestimentū sic comedet eos
vermis: ⁊ sicut lanā sic duoꝛabit eos tinea.
Sal⁹ āt mea in sēpiternū erit. ⁊ iusticia mea
in generationes generationū. Consurge cō/
Infra. lii. a. surge iduere foꝛtitudinē bꝛachiū dn̄i. Cōsur
ge sicut in dieb⁹ antiquis: i gn̄ationib⁹ secu
loꝝ. Nūqd non tu ↄcussisti supbū: vulnera B
sti dꝛaconē. Nunquid non tu siccasti mare
aquā abyssi vehementis. Qui posuisti pro
fundū maris viā: vt trāsirēt liberati. Et nūc
q redēpti sūt a dn̄o: reuertentꝛ: ⁊ venient in sy
on laudantes: ⁊ leticia sempiterna sup capi
ta eoꝛum. Gaudiū ⁊ leticiam tenebūt fu gi/
et doloꝛ ⁊ gemitus. Ego ego ipse cōsolaboꝛ
vos. Quia tu vt timeas ab homine moꝛta
li ⁊ a filio hoīs: q q̄si fenum ita arescet: ⁊ ob/
litus es domini factoꝛis tui q tetēdit celos
⁊ fundauit terram: ⁊ foꝛmidasti iugiter tota C
die a facie furoꝛis ei⁹: q te tribulabat: ⁊ pa
rauerat ad pdēdū. Ubi nūc ē furoꝛ tribulā/
tis. cito veniet gradiēs ad aperiēdū: ⁊ non
interficiet vsq3 ad internitionē: nec deficiet
panis eius Ego āt sum domin⁹ de⁹ tuus q
ↄturbo mare ⁊ intumescūt fluctus ei⁹: dn̄s
exercituū nomē meū. Posui verba mea in
oꝛe tuo: ⁊ in vmbꝛa man⁹ mee ꝓtexi te: vt
plātes celos ⁊ fūdes terrā: ⁊ dicas ad syon
popul⁹ me⁹ es tu. Eleuare eleuare: ↄsurge D
irl'm: q̄ bibisti de manu dn̄i calicē ire ei⁹. Us
q3 ad fūdū calicis sopoꝛis bibisti: ⁊ potasti
vsq3 ad feces. Nō ē q sustētet eā ex oīb⁹ fi/
lijs quos genuit: ⁊ nō ē q apphēdat manū
ei⁹ ex oīb⁹ filijs q̄s enutriuit. Duo sūt q̄ oc
currerūt tibi. Quis ↄtristabitꝛ sup te. Uasti
tas ⁊ ↄtritio: ⁊ fames ⁊ gladi⁹. Quis ↄsola
bitꝛ te. Filij tui ꝓiecti sūt: doꝛmierūt in capi
te oīum viaꝝ sicut oꝛix illaq̄atus: pleni idi E
gnatione dn̄i increpatione dei tui. Idcirco
audi h̄ paupercula: ⁊ ebꝛia non a vino. Hec
dicit dn̄atoꝛ tu⁹ dn̄s: ⁊ de⁹ tu⁹ q pugnauit
ꝓ populo suo. Ecce tuli de manu tua calicē
sopoꝛis: fundū calicis idignatiōis mee. Nō
adijcies vt bibas illū vltra. Et ponam illū
in manu eoꝝ q te humiliauerunt ⁊ dixerūt
aīe tue icuruare vt trāseamus: ⁊ posuisti vt
terrā coꝛpus tuū: ⁊ quasi viā transeuntib⁹.
¶C. S. Excitatur ecclesia ad virtutes. de re
demptione nostra. commēdantur pꝛedica/
toꝛes: ⁊ iubētur apostoli exire. de polluta ci/
uitate. LII.
Consurge ↄsurge induere foꝛtitudīe A
tua syō. Induere vestimētꝪ glie tue
hierusalē ciuitas sci qꝛ nō adijciet vltra vt s. li. c.
ptranseat p te incircūcisus ⁊ immundus. Ex
cutere d puluerꝛ: ↄsurge: sede hierusalē. Sol
ue vincula colli tui captiua filia syō. qꝛ h̄ di
cit dn̄s. Gratis venūdati estis. Et sine argē
to

Xto redimemini. quia hec dicit dñs de⁹. In egy
ptū descēdit popul⁹ me⁹ i pricipio: vt colo
nus eēt ibi: ⁊ assur absq; vlla cā calūniat⁹
est eū. Et nūc qd mihi eit hic dicit dñs: qm̄
ablatus ē popul⁹ me⁹ gratis. Dñatores ei⁹
iniq̄ agūt dicit dñs: ⁊ iugiter tota die nomē
meū blasphemat. Propter hoc sciet popu
l⁹ meus nomen meū in die illa: qa ego ipse
Naum. i. d. qui loquebar ecce adsum. q̄; pulchri super
Ro. 10. c. mōtes pedes annūciātis ⁊ predicātis pacē
annunciātis bonum. predicantis salutē di
C cētis. Syon regnabit deus tu⁹. Vox specu
latorum tuorū. Leuauerūt vocē: simul lau
dabunt: quia oculo ad oculum videbūt. cū
cōuerterit dñs syō. Gaudete ⁊ laudate simul
supra. 49. d. deserta irl'm: qr ↄsolat⁹ ē dñs populū suū re
demit hierusalē. Parauit dñs brachiū scm̄
Ps. 97 suū in oculis oium gētiū: ⁊ videbunt oēs fi
2. Cor. 6. d. nes terre salutare dei nri. Recedite recedite
exite inde: pollutū nolite tāgere. Exite d me
D dio eius. mūdamini qui fertis vasa domini
Qm̄ nō in tumultu exibitis: nec i fuga ꝑpe
rabitis. Precedet. n. vos dñs: ⁊ ↄgregabit
vos de⁹ israel. Ecce itelliget seru⁹ me⁹: exal
tabit ⁊ eleuabit: ⁊ sublimis erit valde. Si
cut obstupuerūt sup te multi: sic iglori⁹ erit
inter viros aspectus eius: ⁊ forma eius iter
filios hoium. Iste asperget gentes multas:
Ro. 15. c. sup ipsū ↄtinebūt reges os suū. Quia qb⁹
non ē narratū de eo viderūt: ⁊ q non audie
rūt contemplati sunt.

¶ C. S. Prophetat de passione iesu christi: ⁊
futura: cui ꝑmittitur q post passionez erit
saturitas gentiū in fide. LIII

A
Ioh. 12. f. Ro. 10. c. Quis credidit auditui nr̄o: ⁊ brachiū
dñi cui reuelatū ē? Et ascendet sicut
virgultum corā eo: ⁊ sicut radix de terra siti
enti. Non ē species ei neq; decor. Et vidim⁹
eū ⁊ non erat aspectus: ⁊ desiderauim⁹ euz
despectū ⁊ nouissimū viroꝝ. virꝝ dolorum ⁊
B scietē infirmitatē. Et quasi abscōditus vul
Math. 8. b. tus ei⁹ ⁊ despectus: vn̄ nec reputauim⁹ eū.
1. Pe. 2. d. vere languores nr̄os ipe tulit: ⁊ dolores no
stros ipse portauit. Et nos reputauimus eū
q̄si leprosū: ⁊ pcussū a deo ⁊ humiliatū. Ipe
āt vulneratus est ꝑpter iniqtates nr̄as: at
tritus ē ꝑpter scelera nostra. Disciplina pa
cis nr̄e sup eū: ⁊ liuore ei⁹ sanati sum⁹. Om
nes nos q̄si oues errauim⁹. vnusq̄sq; i viā
suā; declinauit: ⁊ posuit dñs in eo iniquita
C tē omniū nostrū. Oblat⁹ ē qr ipse voluit: ⁊
non aperuit os suū. Sicut ouis ad occisio Act. 8. f.
nē ducet: ⁊ quasi agnus corā tōdente se ob
mutescet: ⁊ non apiet os suū. De angustia ⁊
de iudicio sublatus ē. Gnationē eius quis
enarrabit. Quia abscisus est de terra viuē
tium. Et dabit impios pro sepultura: ⁊ diui
tes pro morte sua: eo q iniquitatē nō fece 1. Pe. 2. d
rit neq; dolus fuerit in ore ei⁹ ⁊ dñs voluit
ↄterere eū in infirmitate. Si posuerit ꝑ pec D
cato aiaʒ suā videbit semē lōgeuū: ⁊ volun
tas dñi in manu ei⁹ diriget. Pro eo q la
borauit aia ei⁹ videbit ⁊ saturabit. In sciē
tia sua iustificabit ipse iustus seruos meos
multos ⁊ iniqtates eoꝝ ipe portabit. Ideo Math. 15.
dispertiam ei plurimos ⁊ fortiū diuidet spolia Luc. 22. d
ꝑ eo q tradidit i mortē aiam suā ⁊ cū scele
ratis reputatus est. Et ipse peccata multoꝝ
tulit ⁊ pro transgressoribus rogauit.

¶ C. S. De vocatione iudeoꝝ ⁊ gētiū. ⁊ q̄
liter ecclesia edificat. de lapidib⁹ p̄ciosis. ⁊
de fabro q sufflat prunas. LIIII

Lauda sterilis q̄ nō paris: decāta lau A
dez ⁊ hinni q̄ nō pariebas. qm̄ mul
ti filij deserte magis q̄; eius q̄ hēbat viruz Sap. 3. c.
dicit dñs. Dilata locuz tentorij tui: ⁊ pelles Luc. 23. c
tabernaculoꝝ tuoꝝ extēde. Ne pcas. Lon Gal. 4. c
gos fac funiculos tuos: ⁊ clauos tuos ↄsoli
da. ad dxterā eni ⁊ leuā penetrabis: ⁊ semē B
tuum gentes hereditabit: ⁊ ciuitates deser
tas ihabitabit. Noli timere: qr ñ ↄfunderis
neq; erubesces. Nō. n. te pudebit. qr ↄfusio
nis adolescētie tue obliuisceris: ⁊ opprobrij
viduitatis tue nō recordaberis ampli⁹. Qr
dñabit tui q fecit te: dñs exercituū nomē ei⁹
⁊ redemptor tu⁹ scūs israel: de⁹ ois terre vo
cabit. Quia vt mulierē derelictā ⁊ merētez
spū vocauit te dñs: ⁊ vxorē ab adolescētia
abiectā. Dixit de⁹ tu⁹. ad pūctū in modico
dereliqui te: ⁊ in miserationibus magnis cō C
gregabo te. In momento indignationis ab
scondi faciem meam parūper a te: ⁊ in mia
sempiterna miserti⁹ sū tui. dixit redēptor tu⁹
dñs. Sicut in diebus noe istud mihi ē: cui
iuraui ne inducerē aq̄s diluuij vltra supra
terrā sic iuraui vt nō irascar tibi ⁊ nō incre
pē te. Montes. n. ↄmouebunt ⁊ colles con
tremiscent. mia aūt mea nō recedet a te: ⁊ fe
dus pacis mee non mouebit. dixit misera
tor tuus dñs. Paupercula tēpestate ↄuulsa
absq; vlla ↄsolatiōe: ecce ego sternā p ordi
nē lapides tuos: ⁊ fundabo te in sapphiris

⁊ ponā iaſpidē ꝓpugnacula tua: ⁊ portas
tuas i lapides ſculptos: ⁊ oēs terminos tu
B os i lapides ꝯſiderabiles. vniuerſos filios
tuos doctos a dño ⁊ mltitudinē pacis filijſ
tuis ⁊ in iuſticia fundaberis. Recede ꝓcul
a calūnia. qꝛ nō timebis: ⁊ a pauore. qꝛ nō
appropinqbit tibi. Ecce accola veniet. q nō
erat mecū: aduena quondam tuus adiūge
tur tibi. Ecce ego creaui fabrū ſufflantē in
igne prunas: ⁊ ꝓferētē vas in opus ſuū: ⁊
ego creaui interfectorem ad diſperdendum
Oē vas qđ fictū ē ꝯtra te nō dirigeᷓ: ⁊ oēm
linguā reſiſtentē tibi in iudicio iudicabis.
Hec ē hereditas ſeruoꝝ dñi: ⁊ iuſticia eorū
apud me. dicit dominus.

¶ C. S. De baptiſmo ⁊ pplo chriſtiano. đ
querendo dominum. ⁊ de verbo quod non
redit in vacuum. LV.

A Omnes ſitiētes venite ad aqs: ⁊ qui
nō habetis argētū ꝓperate emite ⁊
Apoc. 22. d. comedite. Uenite emite abſqꝫ argēto ⁊ abſ
qꝫ vlla cōmutatione vinū ⁊ lac. Quare ap
penditis argentū nō in panibus ⁊ laborē
veſtrū nō in ſaturitate: audite audiētes me
⁊ comedite bonum: ⁊ delectabiᷓ i craſſitudi
ne aīa vrā. Inclinate aurem veſtram ⁊ veni
te ad me: audite ⁊ viuet anima vrā: ⁊ feriā
vobiſcū pactū ſempiternū: mias dđ fideles
B Ecce teſtem pplis dedi eū. ducē ac precepto
rem gētibus. Ecce gentē quā neſciebas vo
cabis. ⁊ gentes q̄ non cognouerunt te. ad te
currēt pp dñm deū tuū ⁊ ſcm̄ iſrael: qa glori
ficauit te. Querite dominū dū iueniri pōt i
uocate eū dū ꝓpe ē. Derelinquat ipius viā
ſuā: ⁊ vir iniquꝰ cogitatiōes ſuas: ⁊ reuer
tatur ad dñm ⁊ miſerebiᷓ eius: ⁊ ad deū nrm
C qm̄ multus ē ad ignoſcēdū. Non. n. cogita
tiones mee cogitatiōes veſtre: neqꝫ vie vre
vie mee dicit dñs. Qꝛ ſicut exaltāᷓ celi a ter
ra ſic exaltate ſunt vie mee a vijs vris: ⁊ co
gitationes mee a cogitationibus vris. Et
quomō deſcēdit hymber ⁊ nix de celo ⁊ illō
vltra nō reuertiᷓ. ſed iebriat terrā ⁊ ifundit
eā ⁊ germinare eā facit: ⁊ dat ſemē ſerenti: ⁊
D panē comedēti ſic erit verbū meū qđ egre
dieᷓ de ore meo. Nō reuerteᷓ ad me vacuū
ſꝫ faciet qcūqꝫ volui: ⁊ ꝓſpabitur i his ad
q̄ miſi illud. Quia i letitia egrediemini: ⁊ in
pace deducemini. Mōtes ⁊ colles cātabūt
corā vobis laudē: ⁊ oīa ligna regiōis plau
dēt manu. Pro ſaliūcula aſcendet abies: ⁊
pro vrtica creſcet myrtus. Et erit dñs nōla
tus in ſignum eternū: qđ non auferetur.

¶ C. S. De heunucho ⁊ cuſtodiete ſabba
tum. ⁊ ꝙ propter malos paſtores deuora
tur populus. LVI

Hec dicit dñs. cuſtodite iudicium ⁊ fa A
cite iuſticiā. qꝛ iuxta ē ſalus mea vt
veniat: ⁊ iuſticia mea vt reueletur. Beatuſ
vir qui facit hoc: ⁊ filius hominis qui ap
prehendet iſtud. cuſtodiens ſabbatum ne
polluat illud: cuſtodiens manus ſuas: ne
faciat omne malum. Et non dicat filius ad
uene qui adheret domino dicens. Separa B
tione diuidet me dominus a populo ſuo. Et
non dicat eunuchus. ecce ego lignū aridū
Quia hec dicit dominus eunuchiſ. Qui cu
ſtodierint ſabbata mea: ⁊ elegerit que ego
volui ⁊ tenuerint fedus meum: dabo eis in
domo mea ⁊ in muris meis locum ⁊ nomē
meū a filijs ⁊ filiabus. Nomen ſempiter Sap. 3. d.
num dabo eis: quod non peribit. Et filios
aduene qui adherent domino vt colant eū
⁊ diligant nomen eius vt ſint ei in ſeruos:
omnem cuſtodientem ſabbatum ne pollu
at illud: ⁊ tenentem fedus meum. adducā C
eum in montem ſanctum meum: ⁊ letifica
bo eos in domo orationis mee. Holocauſta
eorum ⁊ victime eorum placebunt mihi ſu Math. 21. b.
per altari meo: qꝛ domus mea domus ora Mar. 11. c.
tionis vocabitur cūctis populis. ait domi Luc. 19 g.
nus deus. q ꝯgregat diſperſos iſrael. adhuc
cōgregabo ad eū ꝯgregatos eius. Oēs be
ſtie agri venite ad deuorādū vniuerſe beſtie
ſaltus. Speculatores eius ceci oēs: neſcie D
runt vniuerſi: canes muti nō valētes latra
re. vidētes vana. dormiētes ⁊ amātes ſom
nia ⁊ canes ipudētiſſimi neſcierūt ſaturitatē
Ipſi paſtores ignorauerūt itelligētiā. Oēs
in viā ſuā declinauerūt: vnuſqſqꝫ ad auari
tiā ſuā a ſūmo vſqꝫ ad nouiſſimū. Uenite
ſumamus vinū ⁊ ipleamur ebrietate: ⁊ erit Hiere. 6 c.
ſicut hodie ſic ⁊ cras: ⁊ multo amplius.

¶ C. S. De iuſto cuius mors non intelli Sap. 2. b.
gitur ab impijs. increpātur iudei ꝙ chriſtū
in cruce ſubſannauerūt ⁊ de idolis. de ꝯfidē
tibus in dño. de reprobatione iudeoꝝ. ⁊ ꝙ
impijs non eſt pax. LVII.

Iuſtus perit ⁊ non eſt qui recogitet in
corde ſuo: ⁊ viri miſericordie colligūᷓ A
qꝛ non eſt q intelligat. a facie. n. malicie col
lectus ē iuſtꝰ. Ueniat pax. requieſcet i cubili

ſuo. q2 ambulauit in directione ſua. Uos aũt
accedite huc filij auguratricis: ſemen adul-
teri ⁊ fornicarie. Sup quẽ luſiſtis? Sup quẽ
dilataſtis os: ⁊ eiecıſtis linguã? Nũqd nõ
vos filij ſceleſti ſemẽ mẽdax: qui ↄſolamini
in dijs ſubter oẽ lignũ frõdoſuz: imolãtes
paruulos i torrẽtib⁹: ſubter eminẽtes petraſ
B in ptib⁹ torrẽtis ps tua: hec ẽ ſors tua. Et ip
ſis effudiſti libamẽ: obtuliſti ſacrificiũ. Nũ-
qd ſup his nõ idignabor? Sup mõtẽ excel
ſum ⁊ ſublimẽ poſuiſti cubile tuum: ⁊ illuc
aſcẽdiſti vt imolares hoſtias. Et poſt oſtiũ
⁊ retro poſtem poſuiſti memoriale tuum: q2
iuxta me diſcooperuiſti ⁊ ſuſcepiſti adulteꝝ
Dilataſti cubile tuum. ⁊ pepigiſti cũ eis fe
dus. Dilexiſti ſtratuz eoꝝ manu apta: ⁊ or-
naſti te regio vnguento: ⁊ multiplicaſti pi-
gmenta tua. Miſiſti legatos tuos procul: ⁊
humiliata es vſq3 ad iferos. In multitudi-
ne vie tue laboraſti: nec dixiſti. quieſcaz. Ui
tam manus tue inueniſti: propterea non ro
C gaſti pro quo ſollicita timuiſti: q2 mentita
es ⁊ mei non es recordata: neque cogitaſti
in corde tuo q2 ego tacẽs ⁊ quaſi nõ vidẽs
⁊ mei es oblita. Ego annunciabo iuſtitiam
tuam: ⁊ opera tua non proderunt tibi. Cum
clamaueris liberẽt te congregati tui. Et oẽs
eos auferet ventus. tollet aura. qui autem
fiduciã habet mei hereditabit terrã: ⁊ poſſi
debit montẽ ſcm̃ meũ ⁊ dicam. Uiã facite p
bete iter. declinate de ſemita: auferte offẽdi
cula de via ppli mei. quia h̃ dicit dñs excel
ſus ⁊ ſublimis habitãſ eternitatẽ: ⁊ ſcm̃ no
men eius in excelſo ⁊ i ſancto habitãs: ⁊ cũ
ↄtrito ⁊ hũili ſpiritu: vt viuificet ſpm̃ hũili
D um ⁊ viuificet cor ↄtritoꝝ. Nõ. n. i ſempiter
nũ litigabo: neq3 vſq3 ad finẽ iraſcar. q2 ſpi
ritus a facie mea egredief: ⁊ flat⁹ ego faciã.
Propter iniquitatẽ auaritie ei⁹ iratus ſũ ⁊
percuſſi eũ. abſcondi a te faciẽ meã: ⁊ indi-
gnatus ſum. Et abijt vag⁹ in via cordis ſui
Uias eius vidi ⁊ ſanaui euz: ⁊ reduxi eũ ⁊
reddidi ↄſolationes ipſi ⁊ lugẽtib⁹ ei⁹. Crea
ui fructũ labioꝝ pacẽ: pacẽ ei q lõge ẽ: ⁊ qui
prope dixit dñs: ⁊ ſanaui eũ. Impij aũt q̃ſi
mare feruens qđ qeſcere nõ põt: ⁊ redũdãt
fluctus ei⁹ in ↄculcationẽ ⁊ lutũ. Nõ ẽ pax
Supra. 48. d. ipijs dicit dominus deus.

¶ C. S. De ieiunio ⁊ elemoſina. ⁊ alijs opi
b⁹ miſericordie. de ↄfortatione ⁊ obſeruatõ
ne ſabbati: ⁊ de premijs eorũdem. LVIII.

Clama ne ceſſes q̃ſi tuba exalta vocẽ A
tuã: ⁊ annuncia populo meo ſcelera
eoꝝ ⁊ domui iacob peccata eoꝝ. Me ⁊ eniz
de die i diẽ querũt: ⁊ ſcire vias meas volũt
q̃ſi gens q̃ iuſticiã fecerit: ⁊ q̃ iudiciũ dei ſui
non dereliq̃rit. Rogãt me iudicia iuſticie: ⁊
appropinquare deo volunt. Quare ieiuna
uimus ⁊ non aſpexiſti: humiliauimus aias
noſtras ⁊ neſciſti. Ecce i die ieiunij veſtri in
uenif voluntas vr̃a. ⁊ oẽs debitores vr̃os
repetitis. Ecce ad lites ⁊ ↄtẽtiones ieiunatiſ
⁊ pcutitis pugno impie. Nolite ieiunare ſi- B
cut vſq3 ad hãc diẽ: vt audiaf i excelſo cla
mor vr̃. Nũqd tale eſt ieiunium qđ elegi: p
diem affligere hoiez aiaz ſuã? Nũqd cõtor
quere quaſi circulũ caput ſuũ ⁊ ſaccũ ⁊ cine
rem ſternere? Nunquid iſtud vocabis ieiu-
niũ: ⁊ diẽ acceptabilẽ dño. Nõne hoc ẽ ma-
gis ieiuniũ qđ elegi. Diſſolue colligatiões
ipietatis: ſolue faſciculos deprimẽtes. Di-
mitte eos q cõfracti ſunt liberos: ⁊ oẽ onus
dirũpe: frãge eſuriẽti panẽ tuũ: ⁊ egenos va
goſq3 iduc i domũ tuã. cũ videriſ nudũ opi
eũ: ⁊ carnẽ tuam ne deſpexeris. Tũc erũpet C
quaſi mane lumẽ tuũ: ⁊ ſanitas tua citius
orief. Et ãteibit faciẽ tuã iuſticia tua ⁊ glĩa
dñi colliget te. Tũc inuocabis ⁊ dñs exau-
diet. clamabis: ⁊ dicet ecce adſuz. q2 miſeri-
cors ſũ dñs de⁹ tu⁹. Si abſtuleris đ medio
tui cathenã ⁊ deſieris extendere digitum: ⁊
loqui qđ nõ pdeſt. cũ effuderiſ eſuriẽti aiaz
tuã: ⁊ aiaz afflictã repleueris: orief in tene-
bris lux tua: ⁊ tenebre tue erunt ſicut meridi
es. Et requiez tibi dabit dñs de⁹ tu⁹ ſp: ⁊ iple
bit ſplẽdorib⁹ aiaz tuã: ⁊ oſſa tua liberabit
Et eris q̃ſi hortus irrigu⁹: ⁊ ſicut fons aq̃ꝝ
cuius nõ deficiẽt aq̃. Et edificabũf i te đſer D
ta ſeculoꝝ: fundamẽta generatiõis ⁊ genera
tionis ſuſcitabis. Et vocaberis edificator
ſepiũ: auertẽs ſemitas i qetẽ. Si auerteris
a ſabbato pedem tuũ. facere volũtatẽ tuã i
die ſcõ meo: ⁊ vocaueris ſabbatũ delicatuz
⁊ ſcm̃ domini glorioſuz: ⁊ glorificaueris eũ
dũ nõ facis vias tuas ⁊ nõ iueniſ volũtaſ
tua vt loquaris ſermonẽ: tũc delectaberis
ſup dño. ⁊ ſuſtollã te ſup altitudies terr̃ ⁊ ci
babo te hereditate iacob pr̃is tui. Os eniz
domini locutum eſt.

¶ C. S. Potẽs ẽ de⁹ ad ſaluãdũ. benign⁹
ad audiẽdũ. ſed nr̃e iniqtates obſiſtũt. de ar
matura q̃ indutus ẽ dñs. LIX

A Ecce non ē abbreuiata manus dñi vt
pra.50.a. saluare nequeat: neqꝫ aggrauata est
Nu.xi.c. auris eius vt nō exaudiat: sed iniquitates
vr̄e diuiserūt inter vos ⁊ deū vr̄m: ⁊ peccata
vr̄a abscōderūt faciē eius a vobis ne exau
supra.i.d. diret. Manus.n. vestre pollute sūt sanguie
⁊ digiti vestri iniqtate. Labia vestra locuta
sūt mēdaciū: ⁊ lingua vestra iniqtatē fatur.
Nō ē q inuocet iusticiā: neqꝫ ē q iudicet vere
Job.15.d. sed ꝯfidūt in nihil: ⁊ loquūť vanitates. Cō-
ceperūt laborē: ⁊ pepererūt iniqtatē. Oua
aspidū ruperunt: ⁊ telas aranee texuerunt.
Qui comederit de ouis eoꝝ morietur: ⁊ qđ
B cōfotū est erūpet i regulū. Tele eoꝝ nō erūt
in vestimētū: neqꝫ opieť operibus suis. Opa
eoꝝ opa inutilia: ⁊ opus iniqtatis i manib⁹
eoꝝ. Pedes eoꝝ ad malū currūt: ⁊ festināt
Prou.i.b. vt effundāt sanguinē inocentē. Cogitatiōes
eoꝝ cogitationes inutiles. Uastitas ⁊ ꝯtri
tio in vijs eoꝝ. Uiā pacis nescierūt: ⁊ nō est
iudiciū i gressib⁹ eoꝝ. Semite eoꝝ icuruate
sūt eis: oīs q calcat i eis ignorat pacē. Pro
pter hoc elōgatū ē iudiciū a nobis: ⁊ nō ap
ꝑhendet nos iusticia. Expectauim⁹ lucē ⁊ ec
ce tenebre splēdorē: ⁊ in tenebris ambula-
uim⁹. Palpauim⁹ sicut ceci pietē: ⁊ q̄si abs
qꝫ oculis attrectauim⁹. Impegim⁹ meridie
C q̄si i tenebris: i caligosis q̄si mortui. Rugie
mus q̄si vrsi oēs: ⁊ q̄si colūbe meditātes ge
memus. Expectauim⁹ iudiciū ⁊ nō ē salutē
⁊ elōgata ē a nobis. Multiplicate sūt.n. ini
qtates nr̄e corā te: ⁊ peccā nr̄a rn̄derūt nobis
Quia scelera nostra nobiscū: ⁊ iniqtates no
stras cognouim⁹ peccare ⁊ mētiri ꝯtra dñz
⁊ auersi sumus ne iremus post tergū dei no
stri: vt loqremur calūniā ⁊ trāsgressionē. Cō
cepimus ⁊ locuti sumus de corde verba mē
dacij: ⁊ ꝯuersū ē retrorsū iudiciū: ⁊ iusticia
lōge stetit. Qꝛ corruit in platea veritas: ⁊
eqtas nō potuit ingredi. Et facta ē veritas
in obliuione: ⁊ q recessit a malo ꝑde patuit
⁊ vidit dñs: ⁊ malū apparuit i oculis ei⁹: qꝛ
D nō ē iudiciū. Et vidit deus qꝛ non est vir: ⁊
aporiatus est qꝛ nō est q occurrat. Et salua-
uit sibi brachiū suū ⁊ iusticia eius ipsa ꝯfir-
Ephe.6.c. mauit eum. Indutus est iusticia vt lorica: ⁊
i.Thessa.5.b galea salutis in capite eius. Indutus ē ve-
stimētis vltionis: ⁊ optus est q̄si pallio celi
sicut ad vindictā q̄si ad retributionē indi-
gnationis hostibus suis: ⁊ vicissitudinē ini
micis suis. Insulis vicē reddet. Et timebūt
q ab occidente nomē dñi: ⁊ q ab ortu solis
gliaꝫ eius. Cū venerit q̄si fluuius violētus
quē spūs dñi cogit: ⁊ venerit syon redēptor
⁊ eis q redeūt ab iniqtate i iacob dicit dñs
Hoc fedus meū cū eis dicit dñs. Spūs me
us q ē i te ⁊ verba mea q̄ posui i ore tuo. nō
recedēt de ore tuo. ⁊ de ore seminis tui dicit supra.9.b.
dñs: a modo ⁊ vsqꝫ in sempiternum.

¶C.S. De primitiua eccl'ia. de glia eccl'ie
in p̄nti. ⁊ de beatitudie ipsi⁹ in futuro. LX.

Surge illuminare ierl'm qꝛ venit lumē A
tuū: ⁊ glia dñi sup te orta ē. Quia ec
ce tenebre operient terrā: ⁊ caligo populos:
sup te āt orieť dñs: ⁊ gloria eius in te vide-
biť. Et ambulabūt gentes in lumine tuo: ⁊
reges in splēdore ortus tui. Leua i circuitu supra.49.c.
oculos tuos ⁊ vide: oēs isti ꝯgregati sūt ve
nerūt tibi. Filij tui de lōge venient. ⁊ filie tue Mat.8.c.
de latere surgēt. Tūc videbis ⁊ afflues: ⁊ mi
rabiť ⁊ dilatabitur cor tuū: qn̄ cōuersa fue
rit ad te multitudo maris: fortitudo gētiū
venerit tibi. Inūdatio camelorꝫ operiet te dro
medarij madian ⁊ effa. Omnes de saba ve- B
niēt aurꝫ ⁊ thus deferētes: ⁊ laudē domino
annūciantes. Oē pecus cedar ꝯgregabiť ti
bi: arietes nabaioth ministrabūt tibi. Offe
reť sup placabili altari meo: ⁊ domū maie-
statis mee glorificabo. Qui sūt isti q vt nu
bes volāt ⁊ q̄si columbe ad fenestras suas
Me.n. isule expectāt ⁊ naues maris i prici
pio: vt adducā filios tuos de lōge. Argētuꝫ
eoꝝ ⁊ aurꝫ cū eis. nomini dñi di tui ⁊ scō isrl'
qꝛ glorificauit te. Et edificabūt filij peregri
noꝝ muros tuos: ⁊ reges eoꝝ ministrabūt
tibi. In idignatiōe.n. mea ꝑcussi te: ⁊ i recō-
ciliatiōe mea misertus sū tui. Et apieť por- C
te tue iugiter: die ac nocte nō claudēť. vt au Apoc.xi.g.
ferať ad te fortitudo gentiū: ⁊ reges eaꝝ ad
ducāť. Gēs.n. ⁊ regnū qđ nō seruierit tibi pi
bit: ⁊ gētes solitudine vastabunť. Gloria li supra.35.a.
bani ad te veiet: abies ⁊ buxus ⁊ pin⁹ simul
ad ornandū locū scificatiōis mee: ⁊ locū pe
dū meoꝝ glorificabo. Et veniēt ad te curui
filij eoꝝ q humiliauerūt te: ⁊ adorabūt vesti
gia pedū tuoꝝ oēs qui detrahebāt tibi ⁊ vo
cabunt te ciuitatē dñi syō sci israel. Pro eo
ꝙ fuisti derelicta ⁊ odio hita: ⁊ nō erat q p
te trāsiret: ponā te in supbiā seculoꝝ: gaudi
um i generatione ⁊ generatione. Et sugges
lac gentiū ⁊ mamilla regū lactaberis. Et sci
es qꝛ ego dñs saluās te: ⁊ redēptor tu⁹ for-

tis iacob. Pro ere afferā aurū: ⁊ pro ferro af
ferā argētū ⁊ pro lignis es: ⁊ pro lapidib⁹
B ferrū. Et ponā viſitationē tuā pacē: ⁊ ppoſi
tos tuos iuſticiā. Nō audiet vltra iniqtas i
terra tua. vaſtitas ⁊ contritio in terminis tu
is: ⁊ occupabit ſalus muros tuos ⁊ portas
Apoc.xi.g. tuas laudatio. Nō erit tibi ampli⁹ ſol ad lu
cēdū p diē: nec ſplēdor lune illuminabit te
ſed erit tibi dñs in lucē ſempiternā: ⁊ deus
Apoc.x.a. tuus in gl'iam tuā. Non occidet vltra ſol tu
us: ⁊ luna tua non minuet: q: dñs erit tibi
in lucē ſempiternā: ⁊ ↄplebūt dies luct⁹ tui
Populus āt tuus oēs iuſti in ppetuū here
ditabūt terram germen plantationis mee:
opus manus mee ad glorificandū. Mini
m⁹ erit in mille: ⁊ puul⁹ i gētē fortiſſimam.
Ego dñs in tēpore eius. ſubito faciā iſtud.
¶C.S. De vnctiōe ⁊ miſſiōe ⁊ pdicatione
chriſti. de verbis ipſi⁹ ad pdicationes. exul
tat eccleſia in decore ſuo. LXI.
A Spiritus dñi ſuper me: eo q vnxerit
Luc.4. me. Ad annūciādū manſuetis miſit
me vt mederer ↄtritis corde: ⁊ pdicarē capti
uis indulgētiā ⁊ clauſis apertionē: vt pdica
rē annum placabilē dño ⁊ diē vltionis deo
nřo: vt cōſolarer oēs lugētes: vt ponerē cō
ſolationē lugentibus ſyon: ⁊ darē eis coro
nā p cinere: oleū gaudij pro luctu. palium
laudis pro ſpū meroris. Et vocabunt in ea
fortes iuſticie: plantatio dñi ad glorifican
B dum. Et edificabūt deſerta a ſeculo: ⁊ rui
nas antiqs erigēt: ⁊ inſtaurabūt ciuitates
deſertas ⁊ diſſipatas in gnationē ⁊ gnatio
nē. Et ſtabūt alieni ⁊ paſcēt pecora vřa: ⁊ fi
lij pegrinoꝝ agricole ⁊ vinitores vři erūt.
Uos aūt ſacerdotes dñi vocabimini: mini
C ſtri dei nři dicet vobis. Fortitudinē gētiū co
medetis: ⁊ in glia eoꝝ ſupbietis. Pro ↄfu
ſiōe vřa duplici ⁊ rubore: laudabūt partē
eoꝝ. Propter hoc i terra ſua duplicia poſſi
debūt: leticia ſempiterna erit eis. Quia ego
dñs diligēs iudiciū: ⁊ odio hñs rapinā i ho
locauſtū. Et dabo op⁹ eoꝝ in veritate: ⁊ fed⁹
ppetuū feriā eis. Et ſciet in gētib⁹ ſemē co
rū: ⁊ germē eoꝝ in medio pploꝝ. Oēs q vi
derit eos cognoſcēt illos: q: iſti ſūt ſemē cui
D bñdixit dñs. Gaudēs gaudebo i dño: ⁊ ex
ultabit aīa mea in deo meo. Quia induit me
veſtimētis ſalutis: ⁊ indumēto iuſticie circū
dedit me qſi ſpōſum decoratū corona ⁊ qſi
ſpōſam ornatā monilib⁹ ſuis. Sicut. n. ter
ra pfert germē ſuū: ⁊ ſicut hort⁹ ſemē ſuū
germinat: ſic dñs deus germinabit iuſticiā
⁊ laudē coram vniuerſis gentibus.
¶C.S. Predicatur aduentus chriſti. fe
cunditas eccleſie ⁊ clamor cuſtodum. de iu
dicio. LXII.
Propter ſyō nō tacebo: ⁊ pp hieruſa A
lē nō qeſcā donec egrediat vt ſplen
dor iuſtus eius: ⁊ ſaluator eius vt lampas
accēdat. Et videbunt gētes iuſtum tuum: ⁊
cuncti reges inclitū tuū. Et vocabit tibi no
men nouum: qđ os dñi nominauit. Et eris
corona glorie i manu dñi: ⁊ diadema regni
in manu dei tui. Nō vocaberis vltra dereli B
cta. ⁊ terra tua non vocabit amplius deſo
lata. Sed vocaberis voluntas mea in ea: ⁊
terra tua inhabitata. Quia complacuit do
mino in te: ⁊ terra tua ihabitabit. Habita
bit. n. iuuenis cū virgine: ⁊ habitabūt in te
filij tui. Et gaudebit ſpōſus ſup ſponſam: ⁊
gaudebit ſup te deus tuus. Sup muros tu
os hieruſalē ↄſtitui cuſtodes tota die ⁊ tota
nocte in ppetuū non tacebunt. Qui remini C
ſcimini dñi ne taceatis: ⁊ ne detis ſilētiū ei:
donec ſtabiliat ⁊ donec ponat hieruſalē lau
dē in terra. Iurauit dñs in dextera ſua: ⁊ in
brachio fortitudinis ſue. Si dedero triticū
tuum vltra cibū inimicis tuis: ⁊ ſi biberint
filij alieni vinū tuū in quo laboraſti. Quia
q ↄgregabūt illđ comedēt ⁊ laudabūt dñm
⁊ q ↄportāt illud bibēt in atrijs ſanctis me
is. Trāſite trāſite p portas. ppate viā popu D
lo. Planū facite iter: ⁊ eligite lapides ⁊ ele
uate ſignū ad populos. Ecce dñs auditum s.40.c.
fecit in extremis terre. Dicite filie ſyō. Ecce zach.9.b
ſaluator tuus venit: ecce merces eius cū eo Mat.xi.
⁊ op⁹ eius corā illo. Et vocabūt eos popul⁹
ſanctus redēpti a dño. Tu āt vocaberis qſi
ta ciuitas: ⁊ non derelicta.
¶C.S. De aſcēſione ⁊ paſſione chriſti. cō
memoratio preteritarum chriſti ⁊ nouarū
poſtulatio. XLIII A
Quis eſt iſte q venit de edom tinctis
veſtibus de boſra. Iſte formoſus in
ſtola ſua: gradiēs in multitudine fortitudi
nis ſue. Ego qui loquor iuſticiā: ⁊ ppugna
tor ſum ad ſaluandum. quare ergo rubrū
ē indumētū tuū: ⁊ veſtimēta tua ſicut cal
cantium i torculari? Torcular calcaui ſol⁹ ⁊
de gētibus nō ē vir mecū. Calcaui eos i fu
rore meo: ⁊ ↄculcaui eos in ira mea. Et aſp

ſus eſt ſanguis eoꝝ ſup veſtimenta mea: ⁊
oīa indumenta mea inquinaui. Dies enim
vltionis in corde meo: annus retributionis
B mee venit. Circunſpexi ⁊ nō erat auxiliator
q̄ſiui ⁊ nō fuit q adiuuaret. Et ſaluauit mi-
hi brachium meum ⁊ indignatio mea ipſa
auxiliata ē mihi. Et ꝯculcaui populos in fu
rore meo: ⁊ inebriaui eos idignatione mea:
⁊ detraxi in terrā virtutē eoꝝ. Miſerationū
dn̄i recordabor laudē dn̄i ſup oībus q̄ red-
didit nobis dn̄s: ⁊ ſup multitudinē bonoꝝ
dn̄i iſrael q̄ largit⁹ ē eis ſm̄ indulgētiā ſuā
⁊ ſecūdū multitudinem miſericordiaꝝ ſua-
rū: ⁊ dixit. Verūtñ populus meus ē. filij nō
C negātes. Et factus ē eis ſaluator in oī tribu
latione eoꝝ. Non eſt tribulatus ⁊ angelus
faciei eius ſaluauit eos. In dilectiōe ſua ⁊ i
indulgentia ſua ipſe redemit eos: ⁊ porta-
uit eos ⁊ eleuauit eos cunctis diebus ſecu
li. Ipſi autem ad iracundiā ꝓuocauerūt: ⁊
afflixerūt ſpm̄ ſci eius. Et conuerſus ē eis i
inimicū: ⁊ ipſe debellauit eos. Et recordat⁹
eſt dieꝝ ſeculi moyſi ⁊ populi ſui. Ubi eſt q
eduxit eos de mari cū paſtoribus gregis
ſui. Ubi ē q poſuit in medio ei⁹ ſpm̄ ſci ſui
Qui eduxit ad dexterā moyſē brachio ma-
ieſtatis ſue: q ſcidit aq̄s ante eos: vt facerēt
nomē ſempiternū. Qui eduxit ſibi eos per
abyſſos q̄ſi equū in deſerto nō ipingērēt: q̄ſi
aial i cāpo deſcendēs. Spūs dn̄i ductor ei⁹
D fuit. Sic adduxiſti populū tuū vt faceres ti
Deut. 26. d. bi nomē glorie. Attēde de celo: ⁊ vide de hi
baruch. 2. d. taculo ſcō tuo ⁊ glorie tue. Ubi eſt zelus tu
us: ⁊ fortitudo tua: multitudo viſceꝝ tuoꝝ
⁊ miſerationum tuarum. Sup me continue
runt ſe. Tu. n. pater noſter: ⁊ abraam neſci-
uit nos: ⁊ iſrael ignorauit nos. Tu domine
pater noſter: redemptor noſter a ſeculo no-
men tuum. Quare errare nos feciſti domi-
ne de vijs tuis: idurasti cor nr̄m ne timere-
m⁹ te: Cōuertere ꝓpter ſeruos tuos: tribus
hereditatis tue. Quaſi nihilū poſſederunt
ppl'z ſanctū tuū hoſtes nr̄i ꝯculcauerūt ſcifi
catōz tuā. Facti ſum⁹ q̄ſi i pricipio cū ñ dn̄a
reris nr̄i neq3 iuocaret nomē tuū ſup nos.

C. S. Deſideratur aduētus chriſti ⁊ ipe oc
currit faciēti iuſticiā: ꝯfitēt mala ſua. ⁊ bo-
nitatē dei commemorat. LXIIII.

A Utinā dirūperes celos ⁊ deſcenderes
A facie tua montes defluerēt: ſicut ex
uſtio ignis tabeſcerent: aque arderent igni
vt notum fieret nomē tuū inimicis tuis: a
facie tua gentes turbarentur. Cum feceris
mirabilia non ſuſtinebimus. Deſcendiſti: B
⁊ a facie tua montes defluxerunt. A ſeculo
non audierunt neq3 auribus perceperunt.
Oculus non vidit, deus abſq3 te: que pre- 1. Cor. 2. b.
paraſti expectātibus te. Occurriſti letanti
⁊ facienti iuſticiam: in vijs tuis recordabū-
tur tui. Ecce tu iratus es ⁊ peccauimus: in
ipſis fuimus ſemper: ⁊ ſaluabimur. Et fa-
cti ſumus vt immundus omnes nos ⁊ qua
ſi pannus menſtruate vniuerſe iuſticie no-
ſtre. Et cecidimus quaſi folium vniuerſi: ⁊ C
iniquitates noſtre quaſi ventus abſtulerūt
nos. Non eſt qui inuocet nomen tuum: qui
conſurgat ⁊ teneat te. abſcondiſti faciem tu
am a nobis: ⁊ alliſiſti nos in manu iniqui-
tatis noſtre. Et nūc domine pater noſter es
tu. nos vero lutum ⁊ fictor noſter tu: ⁊ ope-
ra manuum tuarum omnes nos. Ne iraſca D
ris domine ſatis: ⁊ ne vltra memineris ini-
quitatis noſtre. Ecce reſpice: populus tuus Ps. 78.
omnes nos. Ciuitas ſancti tui facta eſt de-
ſerta: ſyon deſerta facta eſt. hieruſalem deſo
lata: domus ſanctificationis noſtre ⁊ glorie
nr̄e: vbi laudauerūt te patres noſtri facta ē
in exuſtionem ignis: ⁊ oīa deſiderabilia nr̄a
verſa ſūt i ruinas. Nūqd ſup his ꝯtinebis
te dn̄e: tacebis ⁊ affliges nos vehementer.

C. S. Vox chriſti. de paſſione ſua. ⁊ con
tra iudeos. de idolatria. de diſtātia inter ſer-
uientem dn̄o ⁊ non ſeruientem deo. de felici
tate hieruſalem. LXV.

Q Ueſierūt me q ante nō iterrogabāt A
inuenerūt q nō q̄ſierūt me. Dixi. ec-
ce ego: ecce ego ad gentem q̄ neſciebat me 3. Re. 10. d.
⁊ que nō inuocabat nomē meū. Expādi ma
nus meas tota die ad populū incredulum ⁊
q graditur i via nō bona poſt cogitationes
ſuas. Popul⁹ q ad iracūdiā ꝓuocat me āte
faciē meā ſp: q imolāt i hortiſ ⁊ ſacrificāt ſu
p lateres: q hitāt in ſepulchris ⁊ i delubris
idoloꝝ dormiūt: q comedūt carnez ſuillā: ⁊
ius ꝓphanū vaſis eoꝝ: qui dicunt recede a
me nō appropinques mihi. q2 imūd⁹ es. Iſti
fumus erūt in furore meo: ignis ardens to
ta die. Ecce ſcriptū ē corā me. Nō tacebo ſz
reddā ⁊ retribuā in ſinu eoꝝ iniqtates ve-
ſtras: ⁊ iniqtates patꝝ vrōꝝ ſil' dicit dn̄s q B
ſacrificauerūt ſup mōtes: ⁊ ſup colles expro
brauerūt mihi: ⁊ remetiar opus eoꝝ pmū

in fine eoꝝ. Hec dicit dñs. Quõ ſi inueniat
granũ i botro ⁊ dicat ne diſſipes illud. qm̃
benedictio ẽ: ſic faciã ꝑpter ſeruos meos vt
nõ diſperdã totũ. Et educã de iacob ſemẽ: ⁊
dẽ iuda poſſidẽtẽ mõtes meos. Et hereditabunt
eã electi mei: ⁊ ſerui mei habitabunt
ibi. Et erũt cãpeſtria i caulas gregũ: ⁊ val
lis achoꝛ i cubile armẽtoꝝ ꝑplo meo. q̇ req
ſierũt me. Et vos q̇ dereliq̇ſtis dñm: q̇ obli
ti eſtis mõtẽ ſcm̃ meũ: q̇ ponitis fortũe mẽ
ſam. ⁊ libatis ſuꝑ eã: numerabo vos i gla
Proũ.i.c. dio: ⁊ oẽs i cede corruetis. pro eo q̇ vocaui
Hiere.7.c. ⁊ nõ reſpõdiſtis. locutus ſum ⁊ nõ audiſtis
⁊ faciebatis malũ in oculis meis: ⁊ q̃ nolui
elegiſtis. Propter hoc h̃ dicit dñs de᷒. Ec
ce ſerui mei comedẽt: ⁊ vos eſurietis. Ecce ſer
C ui mei bibẽt: ⁊ vos ſitietis. Ecce ſerui mei le
tabũt ⁊ vos ꝯfundemini. ecce ſerui mei lau
dabũt ꝑ exultatõe cordis: ⁊ vos clamabitis
pre dolore cordis: ⁊ ꝑ ꝯtritione ſpiritus vlu
labitis ⁊ dimittetis nomẽ vr̃m i iuramẽtum
electis meis: ⁊ iterficiet te dñs de᷒: ⁊ ſeruos
ſuos vocabit noie alio. In quo q̇ bñdict᷒ ẽ
ſuꝑ terrã: bñdicet i deo. Amẽ: ⁊ q̇ iurat i ter
ra iurabit i dõ amẽ. Quia obliuioni tradite
ſunt anguſtie priores: ⁊ q̇ abſcõdite ſunt
ab oculis noſtris. Ecce eni ego creo celos no
uos ⁊ terrã nouã: ⁊ nõ erũt in memoria pri
ora: ⁊ nõ aſcẽdẽt ſuper coꝛ: ſed gaudebitis ⁊
exultabitis vſqꝫ in ſempiternũ i his q̃ ego
creo. Quia ecce ego creo hieruſalẽ exultatõ
nẽ ⁊ populũ ei᷒ gaudiũ: ⁊ exultabo in irl̃m
⁊ gaudebo i populo meo: ⁊ nõ audiet in ea
D vltra vox flet᷒ ⁊ vox clamoris. Non erit ibi
ampli᷒ ifans dieꝝ: ⁊ ſenex q̇ nõ ipleat dies
ſuos qm̃ puer cẽtũ ãnoꝝ morief. ⁊ peccõꝛ cẽ
tũ ãnoꝝ maledict᷒ erit. Et edificabũt domos
⁊ hitabũt: ⁊ plãtabũt vineas ⁊ comedẽt fru
ctus eaꝝ. Non edificabunt: ⁊ alius habita
bit: nõ plãtabũt: ⁊ ali᷒ comedet. Scdm̃.n. di
es ligni erũt dies ppl̃i mei: ⁊ opa manuũ eo
rũ inueterabũt electi mei. Nõ laborabũt
fruſtra: neqꝫ generabũt i ꝯturbatione. q̇ ſe
mẽ bñdictoꝝ dñi eſt: ⁊ nepotes eorũ cũ eis
Eritqꝫ anteq̃ clamẽt ego exaudiã: adhuc il
ſupra.ii.b. lis loquẽtib᷒ ego audiã. Lupus ⁊ agn᷒ pa
ſcẽt ſimul: ⁊ leo ⁊ bos comedẽt paleas. ⁊ ſer
pẽti puluis panis ei᷒. Nõ nocebũt: neqꝫ oc
cidẽt in oi mõte ſancto meo dicit dominus.
¶C.S. De loco q̇etis dñi. de reprobatiõe
carnalis ſacrificij. de partu virginis. ⁊ fecũ
ditate eccl̃ie. de gaudio ⁊ delicijs hieruſalẽ
⁊ eccl̃ie. de iudicio dñi. ⁊ de premijs ſanctoꝝ
⁊ penis impioꝝ. interponit de miſſione ⁊ ꝑ
dicatione apoſtolorum.

LXVI

Hec dicit dñs. Celũ ſedes mea terra
aũt ſcabellũ pedũ meoꝝ. Que ẽ iſta A
domus quã edificabitis mihi: ⁊ q̇s iſte loc᷒ Act.7.f.
q̇etis mee. Oia hec manus mea fecit ⁊ fa
cta ſunt vniuerſa iſta dicit dñs. Ad quẽ aũt
reſpiciam: niſi ad paupculũ ⁊ contritũ ſpũ
⁊ tremẽtẽ ſermones meos. Qui imolat bo
uẽ quaſi q̇ interficiat viꝝ. Qui mactat pec᷒
q̃ſi q̇ excerebret canẽ. Qui offert oblationẽ
quaſi q̇ ſanguinẽ ſuillũ offerat. Qui recor B
dat thuris: q̃ſi q̇ bñdicat idolo. Hec oia ele
gerunt in vijs ſuis: ⁊ in abhominationib᷒
ſuis aiã eoꝝ delectata ẽ. Unde ⁊ ego eligã
illuſiones eoꝝ: ⁊ q̃ timebant adducã eis: q̇
vocaui ⁊ nõ erat q̇ rñderet: locutus ſũ ⁊ nõ
audierũt. Feceruntqꝫ malũ in oculis meis: ⁊
q̃ nolui elegerũt. Audite verbũ dñi q̇ tremi
tis ad verbũ ei᷒. Dixerũt fratres vr̃i odiẽtes
vos: ⁊ abijciẽtes ꝑpter nomẽ meũ. Glorifi
cet dñs. ⁊ videbimus in letitia veſtra. ipſi
aũt cõfundẽt. Vox ppl̃i de ciuitate: vox de tẽ C
plo: vox dñi reddẽtis retributionẽ inimicis
ſuis. Anteq̃ ꝑturiret pepit: anteq̃ veniret
ꝑtus eius pepit maſculũ. Quis audiuit vn Hiere.18.
q̃ tale. ⁊ q̇s vidit huic ſimile? Nũqd ꝑturi
et terra in die vna: aut pariet gẽs ſimul. q̇
parturiuit ⁊ pepit ſyon filios ſuos? Nũqd
ego q̇ alios parere facio: ipſe nõ pariã dicit
dñs. Si ego q̇ gnãtionẽ celis tribuo ſterilis
ero: ait dñs de᷒ tu᷒. Letamini cũ hieruſalẽ
⁊ exultate in ea oẽs q̇ diligitis eã. Gaudete D
cũ ea gaudio vniuerſi q̇ lugetis ſuꝑ eã: vt
ſuggeatis ⁊ repleami ab vberib᷒ ꝯſolatõis
ei᷒: vt mulgeatis ⁊ dlicijs affluatis ab oimo
da glia ei᷒. Quia h̃ dicit dñs. Ecce ego dcli
nabo ſuꝑ eã q̃ſi fluuiũ pacis. ⁊ q̃ſi torrẽtẽ i
undãtẽ gliã gẽtiũ quã ſuggetis. Ad vbe
ra portabimini ⁊ ſuꝑ genua blãdient vobis
Quõ ſi cui mater blãdiat: ita ego ꝯſolabor
vos: ⁊ in hieruſalẽ ꝯſolabimini. Uidebitis
⁊ gaudebit coꝛ veſtrũ: ⁊ oſſa vr̃a q̃ſi herba
germinabũt. Et cognoſcet manus dñi ſer E
uis ei᷒: ⁊ idignabit inimicis ſuis. Qꝛ ecce
dñs in igne veniet: ⁊ q̃ſi turbo q̃driga eius
reddere i indignationẽ furorẽ ſuũ: ⁊ icrepa
tionẽ ſuã in flamma ignis. Qꝛ in igne dñs
diiudicabit: ⁊ in gladio ſuo ad oẽm carnem

⁊ multiplicabunt interfecti a domino. Qui
ſanctificabantur ⁊ mundos ſe putabant in
hortis poſt ianuam intrinſecus: qui come-
debant carnem ſuillam: ⁊ abhominationē
⁊ murem: ſimul conſumentur dicit dominus.
Ego autem opera eoꝝ ⁊ cogitationes eoꝝ
F venio vt congregem cū omnibus gentibus
⁊ linguis: ⁊ venient ⁊ videbunt gloriā meā
Et ponam in eis ſignum: ⁊ mittā ex eis qui
ſaluati fuerint ad gentes in mare in africā:
lydiā tenentes ſagittam in italiā ⁊ greciam
ad inſulas lōge: ad eos qui non audierūt
de me: ⁊ nō viderūt gloriā meā. Et annūcia
bunt gloriā meā gentibus: ⁊ adducent oēs
fratres veſtros de cūctis gētibus donū do-
mino in equis ⁊ in quadrigis ⁊ in lecticis:
G ⁊ in mulis ⁊ in carrucis ad montē ſanctum
meū hieruſalē dicit dn̄s. quō ſi inferant filij
iſrael munus in vaſe mundo in domū dn̄i:
⁊ aſſumā ex eis i ſacerdotes ⁊ leuitas dicit
dn̄s: quia ſicut celi noui ⁊ terra noua q̄ ego fa
cio ſtare corā me dicit dn̄s deus: ſic ſtabit ſe
men veſtrum ⁊ nomē veſtrū. Et erit menſis
ex menſe: ⁊ ſabbatum ex ſabbato. Ueniet
omnis caro vt adoret corā facie mea dicit
dominus: ⁊ egredientur ⁊ videbunt cada-
uera virorum qui preuaricati ſunt in me.
Uermis eorum non morietur: ⁊ ignis eorū
Mar.9.g non extinguetur: ⁊ erunt vſqꝫ ad ſacietatē
viſionis omni carni.

Explicit yſaias.

Incipit prefatio in hieremiā ꝓphetam.

Hec interpretatio Hieronymi eſt. Si
quid in ea nouerit: ſm hebreos co-
dices exploretur. Alia eſt ſeptuaginta inter
pretum eccleſijs vſitata. Que quamuis nō-
nulla alr̄ habeat q̄ꝫ in hebreis codicibꝰ in-
uenitur. Tamen vtraqꝫ .i. ſm ſeptuaginta:
⁊ ſm hebream apoſtolica auctoritate firma
ta eſt: non errore neqꝫ reprehenſione ſuperi
ori: ſed certo conſilio ſeptuaginta nonnulli
aliter dixiſſe vel contexuiſſe intelliguntur.
Qđ ideo premonemus ne quiſqꝫ alterā ex
altera velit emendare. quod ſingulorum in
ſuo genere veritas obſeruanda eſt.

Incipit prologus in eundem.

Hieremias propheta cui hic prologus
ſcribitur: ſermone quidem apud he
breos yſaie ⁊ oſee ⁊ quibuſdam alijs pro
phetis videtur eſſe ruſticior: ſed ſenſibꝰ par
eſt: quippe qui eodem ſpiritu prophetaue
rit. Porro ſimplicitas eloquij de loco ei in
quo natus eſt accidit. Fuit enim anatothi-
tes qui eſt vſqꝫ hodie viculus tribꝰ ab hie
roſolymis diſtans milibus: ſacerdos ex ſa-
cerdotibus: ⁊ in matris vtero ſanctificatus Hiere.i.b.
virginitate ſua euangelicum virum xp̄i ec-
cleſie dedicans. Hic vaticinari exorſus eſt
puer: ⁊ captiuitatem vrbis atqꝫ iudee non
ſolum ſpiritu: ſed ⁊ oculis carnis intuitus ē
Jam decem tribus iſrael aſſyrij in medos
tranſtulerant iam terras earum coloni gen
tiū poſſidebāt. Unde in iuda tm̄ ⁊ i beniami
ꝓphetauit: ⁊ ciuitatis ſue ruinas q̄druplici
plāxit alphabeto qđ nos mēſure metri ver
ſibuſqꝫ reddidimꝰ. Preterea ordinē viſio-
onū q apud grecos ⁊ latinos oīo ꝯfuſus eſt
ad p̄ſtinā fidē correximꝰ. Librū aūt baruch
notarij eiꝰ q apud hebreos nec legit̄ nec ha
bet̄ ꝑtermiſimꝰ: pro his oībus maledcā ab
emulis p̄ſtolātes: qbꝰ me neceſſe eſt per ſin-
gula opuſcula rn̄dere. Et hoc patior: quia voſ
cogitis. Ceteꝝ ad cōpēdiū mali rectius fue-
rat modū furori eoꝝ ſilentio meo ponere:
quā quotidie noui aliquid ſcriptitantē in
uidorum inſaniam prouocare.

Item alius prologus in eundem.

Joachim filius ioſie: cuius tertiodeci
mo anno prophetare orſus eſt hiere-
mias: ſub quo ⁊ Olda mulier prophetauit
ipſe eſt qui alio nomine appellatur eliachi
⁊ regnauit ſuper tribum iuda ⁊ hieruſalem
annis vndecim. Cui ſucceſſit in regnum fi-
lius ioachin cognomento ieconias qui tertio
mēſe regni eius die decima captus a ducibꝰ
nabuchodonoſor ductus eſt in babylonem
⁊ in loco eius conſtitutus eſt ſedechias filiꝰ
ioſie patruus eius: cuius anno vndecimo
hieruſalem capta atqꝫ ſubuerſa eſt. Nemo
igitur putet eundem in danielis principio
ioachin: qui in ezechielis exordio ioachi ſcri
bitur. Iſte extremam ſyllabam chim habet: ille
chin: ⁊ ob hanc cām in euāgelio ſm mathe
um vna videtur deeſſe generatio: quia ſecūda
teſſeredecas in ioachim deſinit filium ioſie
⁊ tertia incipit a ioachin filio ioachim. Qđ
ignorans porphyrius calumniam inſtruit
eccleſie ſuam oſtendens imperitiā: dū euan
geliſtam matheū arguere nititur falſitatis.
Quodqꝫ traditum ſcribitur ioachim mon-
ſtrat non aduerſarioꝝ fortitudinis fuiſſe vi
ctoriā: ſed domini voluntatis.

¶ Incipit argumentum in eundem.

Hieremias anathotites qui eſt vicu-
lus tribus a hieroſolymis diſtans
milibus: apud taphnas in egypto a populo
lapidib⁹ obrutus occubuit. Jacet vero in eo
loco ſepultus: quo dudū pharao rex habita
uerat. Et qm̄ poſtulatione ſua defugatis ab
eodē loco ſerpentibus egyptios a tactu aſpi
dum facit eſſe ſecuros. magna eum ibi reli-
gione egyptij venerantur.

¶ Explicit argumentum.

¶ Incipit Hieremias propheta.

¶ C. S. De ſanctificatione ⁊ remiſſione hie
remie. de virga vigilante: ⁊ olla ſuccēſa a fa
cie aquilonis: propheta ꝯfortatur. I

A VEr-
ba hiere
mie filij el
chie de ſa
cerdotib⁹
q fuerūt i
anathot i
terra bēia
mi. qd fa
ctū ē ṽbū
dn̄i ad eū
in diebus
ioſue filij
amō regis iuda i ṫtiodecio āno regni ei⁹: ⁊
fcm̄ ē i dieb⁹ ioachiz filij ioſie regis iuda vſz
ad cōſumationē vndecimi āni ſedechie filij
ioſie regis iuda vſqz ad trāſmigrationē irl'z
i mēſe qnto. Et factum eſt verbū dn̄i ad me
B dicens. Priuſqꝫ te formarem in vtero noui
te: ⁊ anteqꝫ exires de vulua ſanctificaui te:
⁊ prophetam in gentibus dedi te. Et dixi. a
a. a. dn̄e deus. Ecce neſcio loqui: qꝛ puer ego infra. 14. b.
ſum. Et dixit dominus ad me. Noli dicere:
qꝛ puer ſum: qm̄ ad omnia que mittam te:
ibis: ⁊ vniuerſa quecunqꝫ mandauero tibi:
loqueris. Ne timeas a facie eorum: quia te
cum ego ſum vt eruam te dicit dominus. Et
miſit dominus manum ſuam: ⁊ tetigit os
meum: ⁊ dixit ad me. Ecce dedi verba mea
in ore tuo: ⁊ ecce conſtitui te hodie ſuper gē
tes ⁊ ſuper regna vt euellas ⁊ deſtruas ⁊ diſ
perdas ⁊ diſſipes ⁊ edifices ⁊ plantes. Et
factū eſt verbū domini ad me dicens. quid
tu vides hieremia? Et dixi. Virgaꝫ vigilātē
ego video. Et dixit dn̄s ad me. Bn̄ vidiſti: C
qꝛ vigilabo ego ſuper verbo infra. 14. d.
meo ⁊ faciā illud: ⁊ factū eſt
verbum domini ſecundo ad
me dicens. Quid tu vides? ⁊
dixi. Ollam ſuccenſaꝫ ego vi
deo: ⁊ faciem eius a facie aq-
lonis. Et dixit dominus ad
me. ab aquilone pandetur ma-
lum ſuper omnes habitato-
res terre. Quia ecce ego con-
uocabo omnes cognationes
regnorum aquilonis ait do-
min⁹: ⁊ venient ⁊ ponēt vnuſ
qſqꝫ soliū ſuū i itroitu portaꝝ
irlm: ⁊ ſup oēs muros ei⁹ i cir
cuitu: ⁊ ſup vniuerſas vrbes iuda. Et loqr D
iudicia mea cum eis ſuper omnem maliciā
eoꝝ q dereliquerūt me ⁊ libauerūt dijs alie
nis: ⁊ adorauerūt opus manuū ſuaꝝ. Tu er
go accinge lumbos tuos: ⁊ ſurge ⁊ loquere
ad eos omnia que ego precipio tibi. Ne for
mides a facie eorum: nec enim timere te fa-
ciam vultum eoruꝫ. Ego quippe dedi te ho
die in ciuitatem munitam: ⁊ in columnam
ferream: ⁊ in murum ereum ſuper omnē ter
ram regibus iuda: principibus eius ⁊ ſacer
dotibus ⁊ omni populo terre: ⁊ bellabunt infra. 15. d.
aduerſum te ⁊ non preualebunt: qꝛ ego te-
cum ſum: ait dominus vt liberem te.

¶ C. S. Docet quid dicat: increpatur pro-
pter ſacerdotes ⁊ paſtores pro idolis. de fō
te aq̄ viue. de aqua turbida ⁊ aliena vinea.
increpat hieruſalē ꝙ ſit inobediens: ⁊ mere
trix degenerans polluta idolis; deſperans
obſtinata oblita domini. increpat de ſangui
ne pauperum. II.

A Et factũ eſt verbũ dñi ad me dicens.
infra.3.d. Uade ⁊ clama in auribus irl'm dicẽſ
Hec dicit dñs recordatus ſum tui miſerãs
adoleſcentiam tuam ⁊ charitatem deſpõſa
tionis tue quando ſecuta es me in deſerto;
in terra que non ſeminat. Scũs iſrael dño
primitie frugũ eius. Oẽs q deuorãt eũ: de
relinquunt: mala veniẽt ſuper eos dicit dñſ
Audite verbũ dñi dom⁹ iacob: ⁊ oẽs cogna
tiones dom⁹ iſrael. Hec dicit dñs. Quid in
uenerũt patres veſtri in me iniqtatiſ: q: elõ
gauerũt a me ⁊ ambulauerunt poſt vanita
tẽ: ⁊ vani facti ſunt. Et nõ dixerũt vbi ẽ dñs
B q aſcẽdere nos fecit de terra egypti q tradu
xit nos per deſertũ: per terrã inhabitabilez
⁊ inuiam: per terrã ſitis ⁊ imaginem mortiſ
per terram in qua non ambulauit vir neqꝫ
habitauit homo: ⁊ induxi vos in terrã char
meli vt comederetis fructũ eius ⁊ bona illi
us. Et ingreſſi cõtaminaſtis terrã meã: ⁊ he
reditatẽ meã poſuiſtis in abhominationez.
Sacerdotes nõ dixerũt: vbi eſt dñs: ⁊ tenen
tes legẽ neſcierunt me: ⁊ paſtores preuari
cati ſunt in me. Et prophete prophetauerũt
in baal: ⁊ idola ſecuti ſũt. Propterea adhuc
iudicio cõtẽdã vobiſcũ ait dñs: ⁊ cum filijs
C veſtris diſceptabo. Tranſite ad inſulas ce
thim ⁊ videte: ⁊ in cedar mittite ⁊ conſidera
te vehementer. Et videte ſi factum eſt huiuſ
cemodi: ſi mutauit gens deos ſuos. Et certe
ipſi nõ ſunt dij. Populus vero meus muta
uit gloriam ſuam in idolũ. Obſtupeſcite ce
li ſuper hoc: ⁊ porte eius deſolamini vehe
menter dicit dñs. Duo. n. mala fecit popu
lus meus. Me dereliquerunt fontez aque
viue: ⁊ foderunt ſibi ciſternas diſſipatas: q̃
continere nõ valent aquas. Nunqd ſeruus
eſt iſrael aut vernaculus. Quare ergo fact⁹
eſt in predam: Super eũ rugierũt leones ⁊
dederunt vocẽ ſuam: poſuerunt terram eiuſ
in ſolitudinem. Ciuitates eius exuſte ſunt:
D ⁊ non eſt qui habitet in eis. Filij quoqꝫ mẽ
pheos ⁊ taphnes ꝯſtuprauerũt te vſqꝫ ad
verticẽ. Nũqd nõ iſtud factũ eſt tibi: q: de
reliquiſti dñm deũ tuũ eo tpe quo ducebat
te p viã: ⁊ nũc qd tibi vis in via egypti: vt
bibas aquã turbidã: ⁊ qd tibi cũ via aſſyri
orũ: vt bibas aquã fluminis. arguet te ma
litia tua: ⁊ auerſio tua increpabit te. Scito ⁊
vide q: malum ⁊ amarũ eſt reliquiſſe te do
minũ deũ tuũ: ⁊ nõ eſſe timorẽ eius apud te
dicit dñs deus exercituũ. a ſeculo cõfregiſti
iugũ meũ: rupiſti vincula mea ⁊ dixiſti. Nõ
ſeruiam. In omni. n. colle ſublimi: ⁊ ſub oĩ li infra.5.b.
gno frondoſo tu proſternaberis meretrix.
Ego aũt plantaui te vineã electã: oẽ ſemẽ ve Eſa.5.a.
rum. Quõ ergo ꝯuerſa es mihi in prauum
vinea aliena: Si laueris te nitro: ⁊ multipli E
caueris tibi herbã borith maculata es i ini
qtate tua coram me dicit dominus ds. quo
modo dicis: non ſum polluta: poſt baalim
nõ ambulaui: Uide vias tuas in cõualle:
ſcito qd feceris. Curſor leuis explicãs vias
ſuas onager aſſuetus in ſolitudĩe: in deſide
rio aĩe ſue attraxit ventũ amoris ſui. Null⁹
auertet eã. Oẽs q querũt eã nõ deficient in
mẽſtruis ei⁹ inuenient eã. Prohibe pedẽ tu
ũ a nuditate: ⁊ guttur tuũ a ſiti: ⁊ dixiſti de
ſperaui: nequaq̃ faciã. adamaui quippe ali
enos ⁊ poſt eos ãbulabo. quõ ꝯfũdit' fur qñ
dephenditur: ſic ꝯfuſi ſunt domus iſrael: ipſi ⁊
reges eoꝝ principes ⁊ ſacerdotes ⁊ prophe
eoꝝ dicẽtes ligno. Pater meus es tu: ⁊ la
pidi tu me genuiſti. Uerterũt ad me tergũ ⁊ F
nõ faciẽ: ⁊ i tpe afflictõis ſue dicẽt. Surge ⁊ infra.32.f.
libera nos. Ubi ſũt dij tui q̃s feciſti tibi: Sur
gãt ⁊ liberẽt te: in tpe afflictõis tue. Scdm Deu.32.c
numeꝝ qppe ciuitatũ tuaꝝ erãt dij tui iuda infra.11.c.
quid vultis mecũ iudicio cõtẽdere: Omneſ
dereliqſtis me dicit dñs. Fruſtra pcuſſi fili
os veſtros diſciplinã nõ receperũt. Deuora
uit gladi⁹ veſter pphetas veſtros: q̃ſi leo va
ſtator gñatio veſtra. Uidete verbũ dñi. Nũ
qd ſolitudo fcũs ſũ iſraeli: aut terra ſeroti
na quare ḡ dixit populus meus receſſimus
nõ veniem⁹ vltra ad te. Nunqd obliuiſceſ
virgo ornamẽti ſui aut ſpõſa faſcie pectora
lis ſue. Populus vero me⁹ oblit⁹ ẽ mei die
bus innumeris. quid niteris bonã oñdere G
viã tuã ad q̃rẽdã dilectõez q̃ inſup ⁊ maliti
as tuas docuiſti vias tuas: ⁊ in alis tuis in
uẽtus eſt ſanguis aĩaꝝ paupeꝝ ⁊ innocẽtũ.
Nõ in foſſis inueni eos: ſꝫ in oĩbus q̃ ſupra
memoraui. Et dixi abſqꝫ peccato ⁊ inocenſ
ego ſũ: ꝑpterea auertat' furor tuus a me. infra.14.b
Ecce ego iudicio cõtẽdã tecũ: eo q dixeris:
nõ peccaui. quã vilis facta es nimis: iterãs
vias tuas. Et ab egypto confunderis: ſicut
confuſa es ab aſſur. Nam ⁊ ab iſta egredie
ris: ⁊ manus tue erunt ſuper caput tuum:
quoniam obtriuit dominus confidentiam
tuam: ⁊ nihil habebis proſperum.

¶C.S. Increpaṫ hieruſalē de peccato: qꝛ
cū multis amatoribus fornicata. de ipꝛudē
tia. de pnia. ꝯparaṫ fornicatōi duaꝝ ſororū
ſermo dñi ꝯtra aſſyrios. de reuerſiōe iuda ꝛ
hieruſalē. de penitentia populi. III

A Vulgo diciṫ. Si dimiſerit vir vxorē ſuā
ꝛ recedēs ab ea duxerit viꝝ alterū: nū
qd reuerteṫ ad eā vltra? Nūqd nō polluta
erit ꝛ ꝯtaminata mulier illa? Tu āt fornica
ta es cū amatorib⁹ multis: tñ reuertere ad
me dicit dñs: ꝛ ego ſuſcipiā te. Leua oculos
tuos in directū: ꝛ vide vbi nūc ꝓſtrata ſis.
In vijs ſedebas expectās eos q̄ſi latro inſi
dians in ſolitudine: ꝛ polluiſti terrā in forni
B cationibus tuis ꝛ in malitijs tuis. Quā ob
rē ꝓhibite ſunt ſtille pluuiaꝝ: ꝛ ſerotin⁹ bim
ber nō fuit. Frōs mulieris meretricis facta
eſt tibi: noluiſti erubeſcere. Ergo ſaltē āmo
do voca me pr̄ meus: dux virginitatis mee
tu es. Nūqd iraſceris in ꝑpetuū: aut ꝑſeue
rabis in finē. Ecce locuta es ꝛ feciſti mala ꝛ
potuiſti. Et dixit dñs ad me in dieb⁹ ioſie re
gis. Nūqd vidiſti q̄ fecerit auerſatrix iſrael
Ē.3.d Abijt ſibimet ſup oēm mōtē excelſū: ꝛ ſub
C oī ligno frondoſo: ꝛ fornicata eſt ibi. Et dixi
cū feciſſet hec oia: ad me reuertere ꝛ non eſt
reuerſa. Et vidit ꝑuaricatrix ſoror eius iuda
qꝛ pro eo ꝙ mechata eſſet auerſatrix iſrael
dimiſiſſez eam ꝛ dediſſez ei libellū repudij:
ꝛ nō timuit ꝑuaricatrix iuda ſoror eius: ſꝫ
abijt ꝛ fornicata eſt ēt ipſa ꝛ facilitate forni
cationis ſue cōtaminauit terrā: ꝛ mechata ē
D cū lapide ꝛ ligno. Et in oibus his nō eſt re
uerſa ad me preuaricatrix ſoror eius iuda i
toto corde ſuo: ſed in mēdacio ait dñs. Et di
xit dñs ad me. Iuſtificauit aiam ſuā auerſa
trix iſrael cōparatōe ꝑuaricatricis iuda. Va
de ꝛ clama ſermōes iſtos ꝯtra aqlonē ꝛ di
Ē.2.a ces. Reuertere auerſatrix iſrael ait dñs: ꝛ
nō auertā faciē meā a vobis: qꝛ ſcūs ego ſū
dicit dñs: ꝛ nō iraſcar in perpetuū. Uerūtñ
ſcito iniqtatē tuā: qꝛ in dñm deū tuū ꝑuari
cata es. Et diſperſiſti vias tuas alienis ſub
omni ligno frondoſo: ꝛ vocē meā non audi
ſti ait dñs. Cōuertimini filij reuertētes dicit
dñs: qꝛ ego vir vr̄. Et aſſumā vos vnuꝫ de
ciuitate ꝛ duos de cognatōe: ꝛ introducam
vos in ſyon. Et dabo vobis paſtores iuxta
cor meū: ꝛ paſcēt vos ſcia ꝛ doctrina. Cūq̄ꝫ
multiplicati fueritis ꝛ creueritis in terra in
diebus illis ait dñs nō dicēt vltra: archa te
ſtamēti dñi: neq̄ꝫ aſcēdet ſup cor: neq̄ꝫ recor
dabunṫ illi⁹: nec viſitabiṫ nec fiet vltra. In F
tpe illo vocabūt irl'm ſoliū dñi: ꝛ ꝯgregabū
tur ad eā oēs gētes in noie dñi in irl'm: ꝛ nō
ambulabūt poſt prauitatē cordis ſui peſſi
mi. In diebus illis ibit dom⁹ iuda ad domū
iſrael: ꝛ veniēt ſimul de terra aquilonis ad
terrā quā dˀ pr̄ib⁹ vr̄is. Ego āt dixi. Quō po
nā te in filios: ꝛ tribuā tibi terrā deſiderabi
lē hereditatē ꝓclarā exercituū gentiū? Et di
xi. Patrē vocabis me: ꝛ poſt me ingredi ñ
ceſſabis. Sꝫ quō ſi ꝯtēnat mulier amatorē
ſuū ſic ꝯtēpſit me dom⁹ iſrael dicit dñs. Uox G ifra.3.
in vijs audita eſt plorat⁹ ꝛ vlulat⁹ filioꝝ iſrl' Matth.1.
qm̄ iniquā fecerūt viā ſuā: obliti ſūt dñi dˀi
ſui. Cōuertimini filij reuertentes: ꝛ ſanabo
auerſiones vr̄as. Ecce nos venimus ad te.
Tu.n. es dñs dˀs nr̄. Uere mēdaces erāt col
les ꝛ multitudo mōtiū. Uere in dño dˀo nr̄o
ſalus iſrael. Cōfuſio comedit laborē patrū
noſtroꝝ ab adoleſcētia noſtra greges eorūꝫ
ꝛ armēta eoꝝ: filios eoꝝ ꝛ filias eoꝝ. Dormi
emus i ꝯfuſiōe nr̄a ꝛ opiet nos ignominia
nr̄a: qm̄ dño deo nr̄o peccauim⁹ nos ꝛ pa
tres noſtri ab adoleſcētia noſtra vſq̄ꝫ ad di
eꝫ hāc: ꝛ nō audiuim⁹ vocē dñi dei noſtri.

¶C.S. Promittitur venia ſi ſe lauerint. dˀ
deſtructōe iude per aſſyrios: qꝛ non penitu
it: dolet ꝓpheta de interitu gētis ſue. IIII

SI reuerteris iſrael ait dominus: ad A
me conuertere. Si abſtuleris offendi
cula tua: a facie mea non cōmoueberis. Et
iurabis viuit dominus in veritate ꝛ iudicio
ꝛ iuſtitia: ꝛ benedicent eum gentes: ipſūq̄ꝫ
laudabunt. Hec eniꝫ dicit dominus viro iu
da ꝛ habitatori hieruſalem. Nouate vobis Oſee.10.
nouale: ꝛ nolite ſerere ſuper ſpinas. Circun
cidimini domino: ꝛ auferte preputia cordiū
veſtrorum viri iuda ꝛ habitatores hieruſa
lem. ne forte egrediatur vt ignis indigna
tio mea: ꝛ ſuccendatur: ꝛ non ſit qui extin
guat. Omnia autem hec mala venient pro B
pter malitiam cogitationum veſtraruꝫ. An
nunciate in iuda ꝛ in hieruſalem auditū fa
cite: loquimini ꝛ canite tuba in terra clama
te fortiter ꝛ dicite. Cōgregamini ꝛ igredia
mur ciuitates munitas: leuate ſignū i ſyō.
Cōfortamini nolite ſtaṙ: qꝛ malū ego addu
co ab aqlone ꝛ ꝯtritōeꝫ magnā. Aſcēdit leo
de cubili ſuo: ꝛ predo gentiuꝫ ſe leuauit. E
greſſus eſt de loco ſuo: vt ponat terrā tuā i

ſolitudinē. Ciuitates tue vaſtabunť: remanē
C tes abſq3 hītatore. Sup̄ hoc accingite vos
cilicijs: plāgite ⁊ vlulate: q2 nō eſt auerſa ira
furoꝛis dn̄i a vobiſ. Et erit in die illa dicit do
minus: p̄ibit coꝛ regis ⁊ coꝛ principū: ⁊ ob
ſtupeſcēt ſacerdotes: ⁊ ꝓphe ꝯſeruabunť. ⁊
dixi. Heu heu heu dn̄e d̄s. Ergo ne decepiſti
populū iſtū ⁊ irl'm dicēs: pax erit vobis. Et
ecce p̄uenit gladius vſq3 ad aīa3. In tp̄e il
lo diceť populo huic ⁊ irl'm vētꝰ vrēs in vijſ
q̄ ſūt in deſerto. ve filie ppl'i mei nō ad vēti
lādū ⁊ ad purgādū. Sp̄us plenꝰ ex his vēi
et mihi. Et nūc ego: ſed loquar iudicia mea
D cū eis. Ecce q̄ſi nubes aſcēdet: ⁊ q̄ſi tēpeſtas
currus eiꝰ. Velocioꝛes aq̄lis eq̄ illiꝰ. Ve no
biſ q̄m vaſtati ſumꝰ. Laua a malitia coꝛ tu
Sap.i.a. u3 irl'm: vt ſalua fias. Vſquequo moꝛabūť
i te cogitatōes noxie? Vox. n. annūciātis a
dan ⁊ notū faciētis idolū de mōte ephraim.
Dicite gētibꝰ. Ecce auditū eſt in irl'm cuſto
des venire de terra lōginq̄: ⁊ dare ſup̄ ciui
tates iuda vocē ſuā. Quaſi cuſtodes agroꝝ
facti ſunt ſup̄ eā i gyro: q2 me ad iracūdiam
ꝓuocauit dicit dn̄s. Vie tue ⁊ cogitatiōes
E tue fecerūt h̄ tibi. Iſta malitia tua q2 amara
q2 tetigit coꝛ tuū. Vētrē meū vētrē meū do
leo: ſenſus coꝛdis mei turbati ſūt in me. Nō
tacebo: q̄m vocē buccine audiuit aīa mea
clamoꝛē p̄lij. Cōtritio ſup̄ ꝯtritiōe vocata ē
⁊ vaſtata ē oīs terra. Repēte vaſtata ſūt ta
bernacula mea ſubito pelles mee. Vſqueq̄
videbo fugiētē audiā vocē buccine. Q2 ſtul
F tus ppl's meꝰ me nō cognouit. Filij iſipiētes ſ'
⁊ vecoꝛdes. Sapiētes ſūt vt faciāt mala: bn̄
āt facere neſcierūt. aſpexi terrā: ⁊ ecce vacua
erat ⁊ nihil: ⁊ celos ⁊ nō erat lux in eis. Vi
di mōtes ⁊ ecce mouebanť: ⁊ oēs colles con
turbati ſūt. Intuitꝰ ſū ⁊ ecce nō erat hō: ⁊ oē
volatile celi receſſit. aſpexi ⁊ ecce carmelus
deſertꝰ: ⁊ oēs vrbes eiꝰ deſtructe ſūt a facie
dn̄i ⁊ a facie ire furoꝛis eiꝰ. Hec. n. dicit dn̄s
Deſerta erit oīs terra: ſ3 tn̄ ꝯſumationē nō
faciā. Lugebit terra: ⁊ merebunt celi deſup̄
eo q̄ locutꝰ ſū: cogitaui ⁊ non penituit me:
nec auerſus ſu3 ab eo. a voce eq̄tis ⁊ mittē
G tis ſagittā fugit oīs ciuitas. Ingreſſi ſūt ar
dua: ⁊ aſcēderūt rupes. Vniuerſe vrbes de
relicte ſunt: ⁊ nō hītat in eis hō. Tu āt va
ſtata q̄d facies. Cū veſtieris te coccino cum
oꝛnata fueris monili aureo: ⁊ pixeris ſtibio
oculos tuos: fruſtra cōponeris. cōtēpſerunt
te amatoꝛes tui: aīam tuā q̄rēt. Vocē. n. q̄ſi
p̄turiētis audiui: anguſtias vt puerpe. Vox
filie ſyon inter moꝛientes expādenteſq3 ma
nus ſuas. Ve mihi: q2 defecit anima mea ꝓ
pter interfectos.

¶ C. S. Dn̄s q̄rit fide3 i populo. ꝓpha ad
obſtinatos vadit: p̄dicat vaſtatōe3 iude pp̄
pctā n̄ tm̄ plebis ſ3 p̄ncipū. cathalogꝰ pctō
rū irl'm ſcribiť. pp̄ q̄ tradeť inimicis: incre
pat populū q̄ deū nō timet: ⁊ q̄ ingratꝰ ē:
⁊ p̄terijt ſermōes eius peſſime. V

C Ircuite vias irl'm ⁊ aſpicite: ⁊ ꝯſide A
rate ⁊ q̄rite i plateis eiꝰ: an inuenia
tis virū faciētē iudiciū: ⁊ querētē fidē: ⁊ p2o
pitiꝰ ero ei. Q̄ ſi ēt viuit dn̄s dixerit: ⁊ hoc
falſo iurabūt. Dn̄e oculi tui reſpiciūt fidē.
Percuſiſti eos ⁊ nō doluerūt: attriuiſti eos
⁊ renuerūt accipe diſciplinā. Indurauerunt
facies ſuas ſupra petrā ⁊ noluerūt reuerti.
Ego āt dixi. Foꝛſitā pauperes ſunt ⁊ ſtulti:
ignoꝛantes viā dn̄i ⁊ iudiciū dei ſui. Ibo er
go ad optimates ⁊ loquar eis. Ipſi eni3 co B
gnouerunt viā dn̄i ⁊ iudiciū dei ſui. Et ecce
magis hi ſimul ꝯfregerūt iugū: ruperūt vi
cula. Iccirco p̄cuſſit eos leo de ſilua: lupus
ad veſperā vaſtauit eos: pardus vigilās
ſup̄ ciuitates coꝝ. Oīs q̄ egreſſus fuerit ex
eis capieť: q2 multe ſūt p̄uaricatiōes eoꝛū:
cōfoꝛtate ſūt auerſiōes coꝝ. Sup̄ quo p2o
pitius eē potero. Filij tui dereliquerūt me: ⁊
iurāt i his q̄ nō ſūt dij. Saturaui eos ⁊ me
chati ſūt: ⁊ i domo meretricis luxuriabāť.
Equi amatoꝛes in feminas: ⁊ emiſſarij f̄cti C
ſūt: vnuſquiſq3 ad vxoꝛē ꝓximi ſui hinnie Ezech.xx.c
bat. Nūq̄d ſup̄ his nō viſitabo dicit dn̄s ⁊ infra.eo.a.
in gēte tal'i nō vlciſceť aīa mea. Aſcendite infra.9.c
muros eiꝰ ⁊ diſſipate: cōſumationem āt no
lite facere. auferte ꝓpagines eiꝰ: q2 nō ſūt
dn̄i. P2euaricatiōe eni p̄uaricata ē i me do
mꝰ iſrael ⁊ domꝰ iuda ait dn̄s. Negauerūt
dn̄3 ⁊ dixerūt. Nō ē ipſe: neq3 vēiet ſup̄ nos
malū gladiū ⁊ famē n̄ videbimus. P2ophe
fuerūt in vētū locuti ⁊ rn̄ſū nō fuit in eis.
Hec ergo eueniēt illis. Hec dicit dn̄s deus
exercituū. Q2 locuti eſtis verbū iſtud. Ecce
ego do verba mea i oꝛe tuo in ignē: ⁊ ppl'm D
iſtū i ligna: ⁊ voꝛabit eos. Ecce ego addu
cā ſup̄ voſ gētē de lōginquo: domꝰ iſrael ait
dn̄ſ gētē robuſtā. gētē ātiquā: gētē cuiꝰ igno
rabis linguā nec itelliges q̄d loq̄ť. Pharē
tra eiꝰ q̄ſi ſepulchrū patēs: vniuerſi foꝛtes

Et cõedet ſegetes tuas: ⁊ panẽ tuuꝫ deuo-
rabit: filios tuos ⁊ filias tuas comedet gre-
gẽ tuũ ⁊ armẽta tua: ⁊ cõedet vineã tuã ⁊ fi
cũ tuã ⁊ cõteret vrbes munitas tuas in q
E bus tu hẽs fiduciã gladio. Uerũtñ in dieb⁹
infra.16.b. illis ait dñs. Nõ faciã vos in ↄſumatõem.
Qđ ſi dixeritis. q̃re fecit dñs ds nr̃ nobis h̃
oĩa: dices ad eos. Sicut dereliq̃ſtis me ⁊ ſer
uiſtis deo alieno i terra vr̃a: ſic ſeruietis dijs
alienis in terra nõ vr̃a. annũciate h̃ domui
iacob: ⁊ auditũ facite i iuda dicẽtes. audi po
pule ſtulte q nõ hẽs coꝛ: q hñtes oculos nõ
videtis: ⁊ aures ⁊ nõ auditis. Me ğ non ti
mebitis ait dñs: ⁊ a facie mea nõ dolebitis
Qui poſui arenã terminũ mari: pceptũ ſem
piternũ qđ nõ pteribit: ⁊ cõmouebũt ⁊ non
poterũt: ⁊ itumeſcẽt fluct⁹ eius ⁊ nõ trãſibũt
F illud. Populo ãt huic factũ ẽ coꝛ incredulũ
⁊ exaſpans. Receſſerũt ⁊ abierũt: ⁊ nõ dixe
rũt in coꝛde ſuo. Metuam⁹ dñm deũ noſtꝛ.
q dat nobis pluuiã tpaneã ⁊ ſerotinã i tpe
ſuo plenitudinẽ annue meſſis cuſtodiẽtẽ no
bis. Iniq̃tates nr̃e declinauerũt h̃: ⁊ pecca-
ta nr̃a phibuerũt bonũ a nobis: q: inuenti
ſunt in ppl'o meo impij inſidiantes q̃ſi aucu
pes: laq̃os ponẽtes ⁊ pedicas ad capiẽdos
viros. Sicut decipula plena auib⁹: ſic dom⁹
G eoꝝ plene dolo. Jõ magnificati ſunt ⁊ ditati
incraſſati ſunt ⁊ impinguati ⁊ pterierũt ſer
mones meos peſſime. Cãꝫ vidue non iudi-
Eſa.i.f. cauerũt: cãꝫ pupilli nõ direxerũt: ⁊ iudiciuꝫ
paupꝝ nõ iudicauerũt. Nunq̃d ſup his nõ
ſ.c.⁊.i.9.c. viſitabo dicit dñs. aut ſup gẽtẽ huiuſcemõi
nõ vlciſcet̃ aĩa mea. Stupoꝛ ⁊ mirabilia fa
cta ſũt in terra. Prophete pphetabãt mẽ-
daciũ: ⁊ ſacerdotes applaudebãt manib⁹ ſu
is: ⁊ populus meus dilexit talia. Quid igit̃
fiet in nouiſſimo eius.

¶ C. S. Deſcribitur aduẽtus nabuchodo
noſoꝛ ⁊ tranſlatio ppl'i pp auariciã ſacerdo
tum ⁊ q: ppl's nõ audit vocẽ tube. non pur
gatur in oſlatorio verboꝝ. VI

Confoꝛtamini filij beniamĩ i medio
irl'ꝫ: ⁊ in thecua clãgite buccina: ⁊ ſu
A per bethacarẽ leuate vexillũ: q: malũ viſũ
eſt ab aq̃lone ⁊ ↄtritio magna. Specioſe ⁊
delicate aſſimilaui filiã ſyon: ad eã venient
paſtoꝛes ⁊ greges eoꝝ. Fixerũt in ea tento
ria in circuitu paſcet vnuſq̃ſqꝫ eos qui ſub
manu ſua ſunt. Sctĩficate ſup eã bellũ ↄſur
gite ⁊ aſcẽdamus in meridie. Ue nobis q:
declinauit dies: q: lõgioꝛes facte ſũt vmbꝛe
veſpi. Surgite ⁊ aſcẽdamus in nocte: ⁊ diſſi
pemus domus eius: q: h̃ dicit dñs exercitu
um. Cedite lignũ eius: ⁊ fũdite circa irl'ꝫ ag B
gerem. Hec ẽ ciuitas viſitatõis: oĩs calũnia
in medio eius. Sicut frigidaꝫ facit ciſterna
aquã ſuã: ſic frigidã fecit maliciã ſuã. Iniq
tas ⁊ vaſtitas audiet̃ i ea corã me ſp īfirmi
tas ⁊ plaga. Erudire ieruſalem ne foꝛte rece
dat aĩa mea a te: ne foꝛte ponã me deſertam
terrã inhabitabilẽ. Hec dicit dñs exercituũ
Uſqꝫ ad racemũ colligẽt quaſi in vinea re-
liquas iſrael. Cõuerte manũ tuã quaſi vinde-
miatoꝛ ad cartalũ. Cui loq̃r: ⁊ quẽ ↄteſtaboꝛ
vt audiat. Ecce incircũciſe aures eoꝝ: ⁊ audi C
re non pñt. Ecce verbũ dñi fcm̃ eſt eis in op
pꝛobꝛiũ: ⁊ nõ ſuſcipiẽt illđ. Idcirco furoꝛe
dñi plenus ſũ: laboꝛaui ſuſtinens. Effũde ſu Eſa.i.d.
per puulũ foꝛis: ⁊ ſup ↄciliũ iuuenũ ſimul. infra.15.
Uir. n. cũ muliere capiet̃ ſenex cũ pleno dieꝝ.
Et trãſibunt domus eoꝝ ad alteros: agri ⁊
vxoꝛes pariter: q: extẽdã manũ meã ſuper
hitantes terraꝫ dicit dñs. a minoꝛe quippe infra.8.
vſqꝫ ad maioꝛẽ oẽs auaricie ſtudẽt. ⁊ a pꝛo Eſa.56.
pheta vſqꝫ ad ſacerdotẽ cuncti faciũt dolũ. D
Et turbabãt ↄtritionẽ filie populi mei cum
ignominia dicẽtes. pax. pax. ⁊ non erat pax.
Cõfuſi ſũt q: abhominatõeꝫ fecerũt. q̃n po
tius ↄfuſiõe nõ ſũt ↄfuſi: ⁊ erubeſcere neſcie
runt. quamobꝛẽ cadẽt inter ruẽtes: i tpe viſi-
tatõis ſue coꝛruẽt dicit dñs. Hec dicit dñs
State ſuper vias ⁊ videte. ⁊ interrogate de
ſemitis antiq̃s q̃ ſit via bona: ⁊ ambulate i
ea ⁊ inuenietis refrigeriũ aĩabus vr̃is. Et di- matth.11.
xerũt nõ ambulabimus. Et ↄſtitui ſup vos
ſpeculatoꝛes. Et dixi. audite vocem tube. Et E
dixerunt. Nõ audiemus. Jõ audite gentes
⁊ cognoſcite ↄgregatio: quanta ego faciam
eis. audi terra. Ecce ego adducã mala ſuper infra.19.
populũ iſtũ fructũ cogitationũ ei⁹ q: verba
mea non audierunt: ⁊ legẽ meã pꝛoiecerũt
Ut qđ mihi thus de ſaba affertis: ⁊ calamũ Eſa.i.d.
ſuaue olentem: de terra lõginq̃. Holocauſto
mata vr̃a non ſunt accepta: ⁊ victime vr̃e ñ
placuerũt mihi. Preterea hec dicit dñs. Ec
ce ego dabo in populũ iſtũ ruinas: ⁊ ruent
in eis patres ⁊ filij ſimul: vicin⁹ ⁊ pxius pi
bunt. Hec dicit dñs. Ecce popul⁹ veit de ter
ra aq̃lonis ⁊ gẽs magna ↄſurget a finib⁹ F
terre. Sagitta ⁊ ſcutũ arripiet crudelis eſt ⁊
nõ miſerebit̃. Uox ei⁹ q̃ſi mare ſonabit: ⁊ ſu

per equos aſcẽdẽt. ꝑparati q̃ſi vir ad ꝑliũ
aduerſũ te filia ſyon. audiuim⁹ famã ei⁹. diſ
ſolute ſũt manus noſtre. Tribulatio apphẽ
dit nos dolores vt parturientẽ. Nolite exi
re ad agros: ⁊ in vineã ne ambuletis: qm̃
G gladius inimici pauor in circuitu. Filia ppli
mei accingere cilitio: ⁊ ꝯſpergere cinere. Lu
ctũ vnigeniti fac tibi planctũ amarũ: q: repẽ
te veniet vaſtator ſup vos. Probatorẽ de
di te i populo meo robuſtũ ⁊ ſcies: ⁊ ꝓbabis
vias eoꝝ. Oẽs iſti principes declinãtes: am
bulãtes fraudulẽt. Es ⁊ ferꝝ vniuerſi cor
rupti ſũt. Defecit ſufflatoriũ i igne: ꝯſũptũ
eſt plumbum. Fruſtra conflauit conflator:
malitie enim eorum non ſunt cõſumpte. ar
gentum reprobum vocate eos q: dominus
proiecit illos.

¶ C. S. Nõ ꝯfitendũ in tẽplo: ſed in opib⁹
bonis: q̃re nõ ſit orãdũ ꝓ populo illo: de re
probatõe ſacrificioꝝ. de vindicta pro excel
ſis tophet. VII

A Verbũ qd̾ factũ ẽ ad hieremiã a dño di
cẽs. Sta i porta dom⁹ dñi: ⁊ ꝑdica ibi
verbũ iſtud ⁊ dic. Audite verbũ dñi oĩs iu
da q ingredimini p portas has vt adoretis
dñm. Hec dicit dñs exercituum deus iſrael.
infra.26.d. Bonas facite vias vr̃as ⁊ ſtudia vr̃a ⁊ ha
bitatio vobiſcũ in loco iſto. Nolite cõfidere
in verbis mendacij. dicẽtes tẽplũ dñi tẽplũ
dñi tẽplũ dñi ẽ. Qm̃ ſi bñdixeritis vias ve
ſtras ⁊ ſtudia vr̃a. ſi feceritis iudiciũ iter vi
B rũ ⁊ ꝓximũ eius aduene ⁊ pupillo. ⁊ vidue
nõ feceritis calũniã nec ſanguinẽ inocẽtẽ
effunderitis i loco hoc. ⁊ poſt deos alienos
nõ ãbulaueritis i malũ vobiſemetipſis ha
bitabo vobiſcũ in loco iſto i terra. quã dedi
prĩb⁹ vr̃is a ſeculo ⁊ vſq; i ſeculũ. Ecce vos
cõfiditis vobis i ſermõib⁹ mẽdacij q nõ ꝓ
derũt vobis: furari: occidere: adulterari: iura
re mẽdaciter: libare baali: ⁊ ire p⁹ deos alie
nos quos ignoratis. Et veniſtis ⁊ ſtetiſtis
corã me i domo hac in q̃ inuocatũ ẽ nomẽ
meũ: ⁊ dixiſtis liberati ſum⁹ eo ꝙ fecerim⁹
oẽs abhoĩationes iſtas. Nũqd ergo ſpelun
Eſa.56.c. ca latronũ facta ẽ domus iſta: in q̃ iuocatũ
matth.21.b. ẽ nomẽ meũ in oculis vr̃is. Ego ego ſũ ego
C infra.32.f. vidi dicit dñs. Ite ad locũ meũ i ſylo vbi ha
bitauit nomẽ meũ a principio ⁊ videte q̃ fe
cerim ei ꝓpter maliciã populi mei iſrael. Et
Pro.1.c. nũc q: feciſtis oĩa opa hec dicit dñs: ⁊ locu
Eſa.65.b. tus ſum ad vos mane cõſurgẽs ⁊ loquens
⁊ nõ audiſtis. ⁊ vocaui vos ⁊ nõ rñdiſtis: fa
ciã domui huic in qua inuocatũ eſt nomen
meũ: ⁊ in qua vos habetis fiduciam ⁊ loco
quẽ dedi vobis ⁊ patribus veſtris ſicut feci
ſylo: ⁊ proijciã vos a facie mea ſicut proieci
oẽs fratres veſtros vniuerſum ſemẽ ephra infra.14.b.
im. Tu ergo noli orare ꝓ populo hoc nec
D aſſumas pro eis laudẽ ⁊ orationẽ ⁊ nõ obſi
ſtas mihi quia nõ exaudiã te. Nõ ne vides
qd iſti faciũt in ciuitatibus iuda: ⁊ i plateis
ieruſalẽ? Filij colligũt ligna ⁊ patres ſuccẽ
dũt ignẽ ⁊ mulieres cõſpergunt adipẽ vt fa
ciẽt placẽtas regine celi: ⁊ libẽt dijs alienis
⁊ me ad iracũdiã prouocẽt. Nunqd me ad infra.44.c.
iracũdiã prouocant dicit dñs. Nõne ſemet
ipſos in confuſionẽ vultus ſui. Ideo hoc di
cit dñs deus. Ecce furor meus: ⁊ idignatio
mea conflatur ſuper locũ iſtũ ſuper viros ⁊
ſuper iumenta ⁊ ſuper lignũ regionis: ⁊ ſu
p fruges terre: ⁊ ſuccendetur ⁊ nõ extingue
tur. Hec dicit dñs exercituũ deus iſrael. Ho E
locauſtomata veſtra addite victimis vr̃is
⁊ comedite carnes: quia non ſum locutus
cum patribus veſtris ⁊ non precepi eis in
die qua eduxi eos de terra egypti de verbo
holocauſtomatũ ⁊ victimarum: ſed hoc ver
bum precepi eis dicẽs. Audite vocem meã
⁊ ero vobis de⁹ ⁊ vos eritis mihi populus
⁊ ambulate in oĩ via quam mãdaui vobis
vt bñ ſit vobis. Et nõ audierũt nec inclina
uerũt aurẽ ſuã: ſed abierũt i voluptatibus
⁊ prauitate cordis ſui mali: factiq; ſunt re
trorſum ⁊ nõ in añ: a die q̃ egreſſi ſũt pr̃es F
eoꝝ de terra egypti vſq; ad diẽ hãc. Et miſi
ad vos oẽs ſeruos meos prophetas p diẽ:
cõſurgẽs diluculo: ⁊ mittẽs: ⁊ nõ audierunt
me nec inclinauerũt aurẽ ſuã: ſed indurauE
rũt ceruicẽ ſuã: ⁊ peius opati ſunt q̃; pr̃es infra.16.c.
eoꝝ. Et loq̃ris ad eos oĩa verba hec ⁊ ñ au
diẽt te: ⁊ vocabis eos ⁊ nõ rñdebũt tibi. Et
dices ad eos. Hec ẽ gẽs q̃ nõ audiuit vocẽ
dñi dei ſui nec recepit diſciplinã. Perijt fi
des ⁊ ablata eſt de ore eoꝝ. Tonde capillũ
tuũ ⁊ proijce: ⁊ ſume indirectũ planctũ q:
proiecit dñs ⁊ reliquit generationẽ furoris
ſui: q: fecerũt filij iuda malũ i oculis meis:
dicit dñs. Poſuerũt offendicula ſua in do G
mo in qua inuocatũ eſt nomen meũ vt pol ſ.eo.
luerent eam: ⁊ edificauerunt excelſa tophet
que eſt in valle filij ennon vt incẽderẽt fili
os ⁊ filias ſuas igni: que nõ precepi nec co

gitaui in corde meo. Ideo ecce dies venient
dicit dominus: ⁊ non dicetur ampli⁹ tophet
⁊ vallis filij ennon: ſed vallis interfectiōis
⁊ ſepellientur in tophet eo q̄ nō ſit locus.
Et erit morticinū populi huius in cibos vo
lucribus celi ⁊ beſtijs terre: ⁊ nō erit qui abi
Eze.26.c gat. Et quieſcere faciat de vrbibus iuda: ⁊
de plateis hieruſalem vocem gaudij ⁊ vocē
letitie: vocē ſponſi ⁊ vocem ſponſe. In deſo
latione .n. erit terra.
¶C. S. Cōminatio his q̄ reſidui erant. de
captiuitate: increpatio populi nō penitētis
vox penitētiū aduētus hoſtiū ⁊ vlulatus ci
uitatis. VIII
A IN tp̄e illo ait dn̄s. eijcient oſſa regū
iuda: ⁊ oſſa principū ei⁹ ⁊ oſſa ſacerdo
tū: ⁊ oſſa ꝓphetaꝝ: ⁊ oſſa eoꝝ q̄ hītauerunt
hieruſalē de ſepulchris ſuis: ⁊ expādent ea
ad ſolē ⁊ lunā ⁊ oēm militiā celi q̄ dilexerūt
⁊ q̄bus ſeruierūt: ⁊ poſt q̄ ambulauerunt: ⁊
q̄ q̄ſierūt ⁊ adorauerūt. Nō colligent̄ ⁊ non
ſepelliēt̄: i ſterqliniū ſup faciē terre erunt.
B Et eligēt magis mortē q̄ vitā oēs q̄ reſidui
fuerit de cognatōe hac peſſima in vniuerſis
locis q̄ derelicta ſūt: ad q̄ eieci eos dicit do
minus exercituum. Et dices ad eos. Hec di
cit dn̄s. Nūqd q̄ cadit nō reſurget: ⁊ q̄ auer
ſus eſt nō reuertet̄. Quare ergo auerſus eſt
populus iſte in hieruſalem auerſione cōten
tioſa. Apprehenderunt mendacium ⁊ nolu
erūt reuerti. Attendi ⁊ auſcultaui: nemo qd̄
C bonū eſt loquitur. Nullus eſt qui agat pe
nitentiam ſuper peccato ſuo dicens. quid fe
ci. Omnes cōuerſi ſunt ad curſum ſuum: q̄
ſi equus impetu vadens in prelium. Milu⁹
in celo cognouit tempus ſuū: turtur ⁊ hirun
do ⁊ ciconia cuſtodierunt tēpus aduēt⁹ ſui:
populus aūt meus nō cognouit iudiciū dn̄i
Quō dicitis: ſapientes nos ſum⁹: ⁊ lex dn̄i
nobiſcum eſt. Uere mendaciū operatus ē
ſtilus mendax ſcribarum. confuſi ſunt ſapi
D entes: perterriti ⁊ capti ſunt. Uerbū .n. do
mini proiecerunt: ⁊ ſapientia nulla eſt i eis.
Propterea dabo mulieres eorum exteris:
agros eorum heredibus. q̄ a minimo vſq̄
S.6.c ad maximū omnes auaritiam ſequuntur: a
Eſa.56.d propheta vſq̄ ad ſacerdotē cuncti faciunt
mendaciū. Et ſanabant contritiones filie
populi mei ad ignominiā dicētes: pax: pax:
cum non eſſet pax. Cōfuſi ſunt q̄ abhomi
nationem fecerunt: q̄nimo confuſione non
ſunt confuſi: ⁊ erubeſcere neſcierunt. Idcirco E
cadent inter corruentes: in tempore viſita
tionis ſue corruēt dicit dominus. congregās
congregabo eos ait dominus. Non eſt vua
in vitibus: ⁊ non ſunt ficus in ficulnea: foli
um defluxit: ⁊ dedi eis que pretergreſſa ſūt.
quare ſedemus. Conuenite ⁊ ingrediamur
ciuitatē munitā: ⁊ ſileamus ibi: q̄ dominus
deus noſter ſilere nos fecit: ⁊ potū dedit no
bis aquā fellis. Peccauimus .n. domino. F
Expectauimus pacē ⁊ nō erat: bonū tp̄s me
delle: ⁊ ecce formido. a dan auditus eſt fre
mitus equorum eius a voce hinnituū pu
gnatorum eius cōmota eſt omnis terra. Et
venerunt ⁊ deuorauerunt terrā ⁊ plenitudi
nem eius: vrbē ⁊ habitatores eius. q̄ ecce
ego mittā vobis ſerpentes regulos: quib⁹
nō eſt incantatio: ⁊ mordebunt vos ait dn̄s infra.14
Dolor meus ſuper dolorem: in me cor meū
merens. Ecce vox clamoris filie populi mei G
de terra longinqua. Nunquid dominus nō
eſt in ſyon: aut rex eius non eſt in ea. quare
ergo me ad iracūdiā cōcitauerunt in ſculpti
libus ſuis ⁊ in vanitatibus alienis. Tranſi
uit meſſis: finita eſt eſtas: ⁊ nos ſaluati non
ſumus. Super contritione filie populi mei
ꝯtritus ſum ⁊ contriſtatus: ſtupor obtinuit
me. Nunquid reſina non eſt in galaad: aut
medicus non eſt ibi. quare igitur non ē ob
ducta cicatrix filie populi mei.
¶C. S. Planctus ⁊ lachryme prophete ꝓ
populo ſuo exēdum eſt ad ſolitudinem pro
pter hominum malitiā lamentandum. q̄ a
paſtoribus ad plebē deſertio iniquitas ⁊ vi
dicta non gloriandū niſi in domino. q̄ circū
ciſio carnis nihil valet. IX.
A QUis dabit capiti meo aquā: ⁊ oculis
meis fontē lachrymaꝝ. Et plorabo
die ac nocte interfectos filie populi mei. q̄s
dabit me in ſolitudine diuerſorium viatorū
Et derelinquam populum meū ⁊ recedā ab
eis. q̄ omnes adulteri ſunt ⁊ cetus preuari
catorum: ⁊ extenderunt linguam ſuam qua
ſi arcum mendacij: ⁊ non veritatis. Confor
tati ſunt in terra: q̄ de malo ad malū egreſ
ſi ſunt: ⁊ me non cognouerunt dicit domin⁹
B Unuſquiſq̄ ſe a proximo ſuo cuſtodiat: ⁊ i
omni fratre ſuo non habeat fiduciā. oīs fra
ter ſupplantans ſupplantabit. ⁊ omnis ami
cus fraudulenter incedet: ⁊ vir fratrem ſuū
deridebit: ⁊ veritatem non loquent̄. Docue

rhit.n.linguā ſuam loqui mēdacium: vt ini-
q3 agerēt laborauerūt. Habitatio tua i me
dio doli: in dolo renuerūt ſcire me dicit do-
minus. Propterea h dicit dn̄s exercituum
Ecce ego ꝯflabo ⁊ probabo eos. Quid eni3
C aliud faciā a facie filie populi mei? Sagit-
Ps.27. ta vulnerās lingua eoꝝ: dolum locuta eſt.
e.5.c. Jn ore ſuo pacem cū amico ſuo loqtur: ⁊ oc
culte ponit ei inſidias. Nūqd ſup his nō vi
ſitabo dicit dn̄s: aut in gēte huiuſcemōi nō
vlciſcet aīa mea? Sup montes aſſumā3 fle
tum ac lamentū: ⁊ ſup ſpecioſa deſerti plan
ctum: qm̄ incēſa ſunt eo ꝙ nō ſit vir ptrāſ-
ens. ⁊ non audierunt vocem poſſidētis. A
volucre celi vſq3 ad pecora trāſmigrauerūt
D ⁊ receſſerunt. Et dabo hieruſalē in aceruos
arene ⁊ cubilia draconum: ⁊ ciuitates iuda
dabo in deſolationem eo quod non ſit habi
Oſee.14.b. tator. Quis eſt vir ſapiens q intelligat hoc
⁊ ad quem verbum oris domini fiat vt an-
nunciet iſtud: quare perierit terra ⁊ exuſta
ſit quaſi deſertum: eo quod non ſit qui per-
tranſeat? Et dixit dn̄s. Quia dereliquerūt le
gem meam quam dedi eis: ⁊ nō audierunt
vocem meā: ⁊ nō ambulauerūt in ea: ⁊ abie
rūt poſt prauitatē cordis ſui: ⁊ poſt baalim
E qō didicerūt a prib⁹ ſuis: idcirco hec dicit
infra.23.c. dn̄s exercituū deus iſrael. Ecce ego cibabo
populū iſtū abſinthio: ⁊ potū dabo eis aq̄
fellis: ⁊ diſpgā eos in gentib⁹ q̄s nō noue-
rūt ipſi ⁊ patres eoꝝ: ⁊ mittā poſt eos gladi
u3 donec ꝯſumāt. Hec dicit dn̄s exercituū.
Cōtēplamini ⁊ vocate lamētatrices vt ve-
niāt: ⁊ ad eas q̄ ſapiētes ſūt mittite ⁊ ꝓpēt
feſtinēt ⁊ aſſumāt ſup nos lamentū. Dedu
cāt oculi nr̄i lachrymas: ⁊ palpebre nr̄e de
fluāt aqs qa vox lamētationis audita ē de
ſyō. Quō vaſtati ſum⁹ ⁊ ꝯfuſi vehemēter?
F Quia derelīqm⁹ terrā: qm̄ deiecta ſūt taber
nacula nr̄a. Audite ergo mulieres verbum
dn̄i: ⁊ aſſumāt aures vr̄e ſermonē oris ei⁹:
⁊ docete filias veſtras lamētū: ⁊ vnaqueq3
ꝓximā ſuā plāctū: qr aſcēdit mors ꝑ fene-
ſtras nr̄as. igreſſa ē domos nr̄as: diſpdere
puulos de foris iuuenes d̄ plateis. Loqre.
Hec dicit dn̄s. Et cadet morticinū hoīs q̄ſi
ſtercus ſup faciē regiōis: ⁊ q̄ſi fenū poſt ter-
G gū metētis ⁊ nō ē q colligat. Hec dicit dn̄s
i.Cori.i.g. Nō gloriet ſapiēs in ſapia ſua: ⁊ nō glorie
2.Cori.10.d. tur fortis i fortitudine ſua ⁊ nō glet diues
in diuitijs ſuis: ſ3 i hoc glorieꝗ gloriat ſci

re ⁊ noſſe me: qr ego ſum dominus qui fa-
cio miſericordiam iudicium ⁊ iuſticiam in
terra: hec enim placent mihi ait dominus.
Ecce dies venient dicit dn̄s ⁊ viſitabo ſup
oē3 q incircūciſum habet preputiū: ſup egy
ptu3: ⁊ ſup iudā: ⁊ ſup edom: ⁊ ſuper filios
amon: ⁊ ſup moab ⁊ ſup oēs qui attonſi ſūt
in comam habitantes in deſerto quia oēs
gentes habēt preputiū. omnis aūt domus
iſrael incircūciſi ſunt corde.

¶C.S. Monet populus ne timeat celi cō
ſtellationem: qa non ē increpatio idolatrie.
planctus hieruſalem ſuper plaga ſua: ⁊ ꝙ
non ſit in homine via eius. X.

Audite verbū qō locutus ē dn̄s ſuper A
vos dom⁹ iſrael. Hec dicit dn̄s. Jux-
ta vias gentiū nolite diſcere: ⁊ a ſignis celi
nolite metuere q̄ timēt gētes: qa leges po-
puloꝝ vane ſūt. Quia lignū de ſaltu pcidit
op⁹ manus artificis i aſcia. argento ⁊ auro
decorauit illud: clauis ⁊ malleis compegit
vt nō diſſoluat in ſimilitudinē palme fabri
cata ſunt: ⁊ nō loquēt: portata tollēt: qr ice
dere nō valēt. Nolite ergo timere ea: qr nec
male pn̄t facere nec bene. Non ē ſimilis tui
dn̄e magn⁹ es tu: ⁊ magnū nomē tuū in for
titudine. Quis non timebit te o rex gētiu3.
Tuū ē.n. dec⁹. Jnter cūctos ſapiētes gētiū. Apoc.15.b.
⁊ i vniuerſis regnis eoꝝ. null⁹ ē ſimilis tui
Pariter iſipiētes ⁊ fatui ꝓbabunt. Doctri
na vanitatis eoꝝ lignū ē. argētū inolutū de B
tharſis affert: ⁊ auꝝ de ophā op⁹ artificis
⁊ man⁹ erarij: hyacint⁹ ⁊ purpura indumē
tū eoꝝ. Op⁹ artificū vniuerſa hec: dn̄s aūt
de⁹ verus ē. Jpſe de⁹ viuēs: ⁊ rex ſēpitern⁹
ab indignatiōe ei⁹ ꝯmouebit terra: ⁊ nō ſu
ſtiebūt gētes ꝯminationē ei⁹. Sic ergo dice
tis eis. Dij q celos ⁊ terrā n̄ fecert peāt de
terra: ⁊ de his q̄ ſub celo ſūt. Qui facit ter- infra.51.b.
rā in fortitudine ſua. ꝓpat orbē in ſapia ſua
⁊ prudētia ſua extēdit celos: ad vocē ſuam
dat multitudinē aqꝝ in celo: ⁊ eleuat nebu
las ab extremitatib⁹ terre. Fulgura in plu- C
uiā facit: ⁊ educit ventum de theſauris ſu- Ps.145.
is. Stultus factus ē ois hō a ſcia ſua: ꝯfu-
ſus eſt artifex ois i ſculptili: qm̄ falſum eſt
qō ꝯflauit: ⁊ non ē ſpūs in eis. Uana ſūt ⁊
op⁹ riſu dignū. Jn tēpore viſitationis ſue
pibūt. Nō eſt his ſimilis ps iacob. Qui.n.
formauit oia: ipſe ē: ⁊ iſrael virga heredita-
tis eius. dn̄s exercituū nomē illi. Cōgrega

de terra ꝯfuſionẽ tuã q̄ hitas ī obſidiõe q̄ꝛ
hec dicit dñs. Ecce ego lõge ꝓijciã habita
tores terre ī hac vice: ⁊ tribulabo eos: ita vt
nõ inueniaꝛ. Ve mihi ſup ꝯtritiõe mea: peſ
B ſima plaga mea. Ego aũt dixi. Plane h̄ infir
mitas mea ẽ: ⁊ portabo illã. Tabernaculũ
meũ vaſtatũ ẽ. oẽs funiculi mei dirupti ſũt
Filij mei exierũt a me: ⁊ nõ ſubſiſtũt. Non ẽ
qui extendat vltra tentoriũ meũ ⁊ erigat
pelles meas: q̄ꝛ ſtulte egerũt paſtores ⁊ dñm
nõ q̄ſierũt: ꝓpterea nõ itellexerũt ⁊ omnis
grex eoꝝ diſpſus ẽ. Vox auditionis ecce ve
nit: ⁊ ꝯmotio magna de terra aquilonis: vt
ponat ciuitates iuda ſolitudinẽ ⁊ hitacula dra
conũ. Scio dñe q̄ꝛ ñ ẽ hoĩs via eiꝰ: nec viri
ẽ vt ãbulet ⁊ dirigat greſſus ſuos. Corripe
me dñe: verũtamen in iudicio ⁊ nõ ī furore
Pſ.78. tuo ne forte ad nihilũ redigas me. Effũde ī
dignationẽ tuã ſup gentes q̄ nõ cognouerũt
te: ⁊ ſup ꝓuĩcias q̄ nomẽ tuũ nõ ĩuocauerũt
q̄ꝛ comederũt iacob ⁊ deuorauerũt eũ ⁊ ꝯſũ
pſerũt illum: ⁊ deus eius diſſipauerunt.

¶ C. S. De maledictiõe eiꝰ q̄ ñ audit ṽbũ
dñi. de colligatiõe maloꝝ. ⁊ pena pacti initi
de nõ orãdo ꝓ eis. q̄ ipius nõ ſanctificaꝛ
in ſacrificijs ſuis. de oliua pulchra: ſe crucifi
gendum predixit dominus. XI.

A Verbũ qđ factũ eſt a dño ad hieremiã
dicẽs. Audite verba pacti huius ⁊ lo
quimini ad viros iuda: ⁊ ad hitatores hie
ruſalẽ ⁊ dices ad eos. Hec dicit dñs deꝰ iſra
el. Maledictus vir q̄ ñ audierit verba pacti
huius: qđ p̄cepi prĩbꝰ vr̃is ī die q̄ eduxi eos
de terra egypti de fornace ferrea dicẽs. Au
dite vocẽ meã ⁊ facite oĩa q̄ p̄cepi vobis: ⁊
eritis mihi ī pplm: ⁊ ego ero vobis ī deũ: vt
ſuſcitẽ iuramẽtũ qđ iuraui prĩbus vr̃is da
turũ me eis terrã fluẽtẽ lacte ⁊ melle ſicut ẽ
dies hec. Et rñdi ⁊ dixi. Amen dñe. Et dixit
B dñs ad me. Vociferate oĩa ṽba hec ī ciuita
tibus iuda: ⁊ foris irl'm dicẽs. Audite ṽba
pacti huiꝰ ⁊ facite illa q̄ꝛ ꝯteſtãs ꝯteſtatꝰ ſũ
patres vr̃os ī die q̄ eduxi eos đ terra egypti
vſqꝫ ad diẽ hãc. Mane ꝯſurgẽt ꝯteſtatꝰ ſũ
⁊ dixi. audite vocẽ meã ⁊ nõ audierũt nec in
clinauerũt aurẽ ſuã: ſed abierũt vnuſqſqꝫ ī
prauitate cordis ſui mali. Et induxi ſup eos
oĩa ṽba pacti huiꝰ: qđ p̄cepi vt facerẽt ⁊ nõ
fecerũt. Et dixit dñs ad me. Inuẽta ẽ ꝯiura
tio ī viris iuda ⁊ ī hitatoribꝰ hieruſalẽ. Re
uerſi ſũt ad iniq̄tates patꝝ ſuoꝝ p̄ores q̄ no
luerũt audire ṽba mea. Et hi ḡ abierũt pꝰ
deos alienos vt ſeruirẽt eis. Irritũ fecerunt
domꝰ iſrael: ⁊ domꝰ iuda pactũ meũ qđ pe
pigi cũ prĩbꝰ eoꝝ. Quãobrẽ hec dicit dñs.
Ecce ego inducã ſup eos mala de q̄bus exi
re nõ poterũt: ⁊ clamabũt ad me ⁊ nõ exau
diã eos. ⁊ ibũt ciuitates iuda ⁊ hitatores irl'm C
⁊ clamabũt ad eos q̄bꝰ libãt: ⁊ ñ ſaluabũt
eos ī tpe afflictiõis eoꝝ. Scđm numeꝝ. n. ci ſ.1.f.
uitatũ tuaꝝ erãt dij tui iuda: ⁊ ſm numerũ
viaꝝ tuaꝝ hieruſalẽ poſuiſti aras ꝯfuſiõis:
aras ad libãdũ baali. Tu ergo noli orare ꝓ
populo h̄: ⁊ ne aſſumas ꝓ eis laudẽ ⁊ ora
tionẽ: q̄ꝛ nõ exaudiã ī tpe clamoris eoꝝ ad
me: ī tpe afflictionis eoꝝ. Quid ẽ q̄ dilectꝰ
meus in domo mea fecit ſcelera multa? Nũ
quid carnes ſcẽ auferẽt a te malitias tuas ī
quibus gloriata es? Oliuã vberẽ: pulchrã
fructiferã ſpecioſã vocauit dñs nomẽ tuũ.
Ad vocẽ loquele grãdis exarſit ignis in ea
⁊ ꝯbuſta ſũt fructeta eius. Et dñs exercituũ
qui plãtauit te locutus ẽ ſup te malũ. ꝓ ma
lis domꝰ iſrael ⁊ domus iuda q̄ fecerũt ſibi
ad irritandũ me: libãtes baali. Tu aũt dñe đ D
mõſtraſti mihi ⁊ cognoui: tu oſtẽdiſti mihi
ſtudia eoꝝ: ⁊ ego q̄ſi agnꝰ mãſuetus q̄ por
taꝛ ad victimã ⁊ nõ cognoui q̄ꝛ cogitauerũt
ſup me ꝯſilia: dicẽtes mittamus lignũ ī pa
nẽ eiꝰ: ⁊ eradamus eũ de terra viuẽtiũ: ⁊ no
mẽ eiꝰ ñ memoreꝛ ampliꝰ. Tu aũt dñe ſaba
oth q̄ iudicas iuſte ⁊ ꝓbas renes ⁊ corda:
videã vltionẽ tuã ex eis. Tibi eniꝫ reuelaui infra.20.a.
cãm meã. Propterea hec dicit dñs ad vi
ros anathot q̄ q̄rũt aĩam tuã ⁊ dicũt. Nõ ꝓ
phetabis ī noĩe dñi ⁊ ñ morieris ī manibꝰ
nr̃is. Propterea hec dicit dñs exercituum.
Ecce ego viſitabo ſup eos. Iuuenes morieꝛ
in gladio: filij eoꝝ ⁊ filie eoꝝ morieꝛ ī fameſ
reliq̄e non erũt ex eis. Inducã. n. malũ ſup
viros anathot: annum viſitationis eorum.

¶ C. S. Diſputaꝛ cũ dño ꝯtra murmurato
res. de flore maloꝝ q̄ ſignanꝛ. colligatio ca
ptiuitatis hieruſalẽ. reprobatio ſynagoge.
paſtorũ condemnatio. de conuerſis ad do
minum: ⁊ volentibus reuerti. XII

IUſtꝰ q̄dẽ tu es dñe ſi diſputẽ tecũ: ve
rũtñ iſta loq̄r ad te. Quare via ipioꝝ A
proſperaꝛ: bene ⁊ oĩbus q̄ p̄uaricaꝛ ⁊ iniq̄ Iob.21.a.
agunt. Plantaſti eos ⁊ radicẽ miſerũt. ꝓfi Abac.1.a.
ciunt ⁊ faciũt fructũ. Prope es tu ori eoꝝ: ⁊
longe a renibꝰ eoꝝ. Et tu domine noſti me:

vidiſti me: ⁊ probaſti cor meũ tecũ. Congrega eos q̃ſi gregẽ ad victimã: ⁊ ſcifica eos i die occiſiõis. Uſqꝫ q̃ lugebit terra: ⁊ herba oĩs regiõis ſiccabit̃ ꝓpter malitiã hitãtiũ i ea. Cõſũptũ ẽ aial ⁊ volucre: qm̃ dixerũt: ñ
B videbit nouiſſima nr̃a. Si cũ peditibus currẽs laboraſti. quomodo ꝯtẽdere poteris cũ equis. Cũ ãt i terra pacis ſecura fueris: qd facies in ſupbia iordãis. Nã ⁊ frẽs tui ⁊ domus patris tui. ẽt ipſi pugnauerũt aduerſũ te: ⁊ clamauerũt poſt te plena voce. Ne credas eis cũ locuti fuerit tibi bona. Reliqui domũ meã: dimiſi hereditatẽ meam. Dedi dilectã aiam meã i manũ inimicoꝶ eiꝰ: fcã eſt mihi hereditas mea q̃ſi leo i ſilua. Dedit ꝯtra me vocẽ: iõ odiui eã. Nũqd auis diſcolor hereditas mea mihi. Nũqd auiſ tĩcta p
C totũ? Uenite ꝯgregami oẽs beſtie terre: propate ad deuorãdũ. Paſtores multi d̃moliti ſũt vineã meã: ꝯculcauerũt ptẽ meã. Dederũt portionẽ meã deſiderabilẽ in deſertũ ſolitudis poſuerũt eã i diſſipationẽ: luxitqꝫ ſup me. Deſolatione d̃ſolata ẽ oĩs terra: qꝛ nullus ẽ qui recogitet corde. Sup oẽs vias deſti venerũt oẽs vaſtatores terre: qꝛ gladius dñi d̃uorauit ab extremo terre vſqꝫ ad extremũ eius. Nõ ẽ pax vniuerſe carni. Seminauerũt triticũ ⁊ ſpinas meſſuerũt: here
D ditatẽ acceperũt: ⁊ nõ eis ꝓderit. Cõfundemini a fructibꝰ vr̃is: pp irã furoris dñi. Hec dicit dñs aduerſũ oẽs vicinos meos peſſimos q tãgũt hereditatẽ quã diſtribui pplõ meo iſrael. Ecce ego euellã eos de terra ſua ⁊ domũ iuda euellam de medio eorũ. Et cũ euulſero eos conuertar ⁊ miſerebor eorũ: ⁊ reducã eos vir ad hereditatẽ ſuam: ⁊ viruꝫ in terram ſuam. Et erit ſi eruditi didicerint vias populi mei vt iurent in nomine meo: viuit dominus: ſicut docuerunt populũ meum iurare in baal. edificabuntur in medio populi mei. Quod ſi non audierint euellaꝫ gentem illam euulſione ⁊ perditione ait dominus.

¶C. S. De ſignificatiõe lũboꝶ putrida. de lagũcula ⁊ de ebrietate maloꝶ. de montibꝰ tenebroſis: de trãſlatione iude pp iniqtates plurimas: ⁊ in pniam populi. XIII.

A Hec dicit dñs ad me. Uade ⁊ poſſide tibi lũbare lineũ: ⁊ pones illud ſup lũbos tuos: ⁊ in aquam non inferes illud. Et poſſedi lũbare iuxta verbuꝫ dñi. ⁊ poſui circa lũbos meos. Et factus eſt ſermo dñi ad me ſecũdo dicens. Tolle lumbare qḋ poſſediſti qḋ ẽ circa lumbos tuos ⁊ ſurgẽs vade ad eufraten: ⁊ abſcõde ibi illud i foramine petre. Et abij: ⁊ abſcõdi illud in eufratẽ: ſicut preceperat mihi dominus. Et factum eſt poſt dies plurimos dixit dominꝰ ad me Surge ⁊ vade ad eufraten: ⁊ tolle inde lũbare qḋ precepi tibi vt abſcõderes illud ibi Et abij ad eufratem ⁊ fodi: ⁊ tuli lumbare de loco vbi abſconderam illud. Et ecce cõputruerat lumbare: ita vt nulli vſui aptum eſſet. Et factum eſt verbum domini ad me B
dicens. Hec dicit dominus. Sic putreſcere faciã ſupbiã iuda ⁊ ſupbiã hieruſalẽ multã: populũ iſtũ peſſimũ q nolũt audire verba mea: ⁊ ambulãt i prauitate cordis ſui: abierũtqꝫ poſt deos alienos vt ſeruirẽt eis ⁊ adorarẽt eos. Et erũt ſicut lumbare iſtud qḋ nulli vſui aptũ ẽ. Sicut. n. aderet lũbare ad lũbos viri: ſic agglutinaui mihi oẽm domũ iſrael ⁊ oẽꝫ domũ iuda dicit dñs vt eſſent mihi i pplꝫ ⁊ i nomẽ ⁊ i laudẽ ⁊ i gl'iaꝫ ⁊ nõ audierũt. Dices ergo ad eos ſermonẽ iſtũ. Hec dicit dñs deꝰ iſrael: Oĩs lagũcula iplebit̃ vino. Et dicẽt ad te. Nũqd ignoramꝰ qꝛ oĩs lagũcula iplebit̃ vino. Et diceſ ad eos. Hec dicit dñs. Ecce ego iplebo oẽs habitatores terr̃ huiꝰ ⁊ reges q ſedẽt d̃ ſtirpe d̃d̃ ſup thronũ eiꝰ: ⁊ ſacerdotes: ⁊ ꝓphaſ ⁊ oẽs hitatores irl'm ebrietate: ⁊ diſpgam eos virũ a frẽ ſuo: ⁊ patres: ⁊ filios pariter ait dñs. Nõ parcã ⁊ nõ cõcedã: neqꝫ miſerebor vt ñ diſpgã eos. Audite ⁊ auribꝰ pcipite nolite eleuari: qꝛ dñs locutꝰ ẽ. Date dño deo vr̃o gloriã anteq̃ꝫ ꝯtenebreſcat: ⁊ añq̃ꝫ offendat pedes vr̃i ad mõteſ caligoſos. Expectabitis lucẽ ⁊ ponet eam in vmbrã mortis ⁊ in caligineꝫ qḋ ſi hoc audieritis: in abſcondito plorabit aia mea a facie ſuperbie. C
Plorans plorabit ⁊ deducet oculus meꝰ infra. ʒi. c.
lachrymam: qꝛ captus ẽ grex dñi. Dic regi Treno. i. a.
⁊ dñatrici. Humiliamini ſedete i terra qm̃ deſcendet de capite vr̃o corona gl'ie vr̃e. Ciuitates auſtri clauſe ſunt: ⁊ nõ ẽ qui aperiat. Trãſlata ẽ oĩs iuda trãſmigratione pfecta Leuate oculos veſtros ⁊ videte q venitis ab aqlone. Ubi ẽ grex q datus ẽ tibi. pecꝰ D
inclytũ tuũ: Quid dices cum viſitauerit te Tu. n. docuiſti eos aduerſum te: ⁊ erudiſti i caput tuum. Nunquid nõ dolores apphen

dēt te quaſi mulierē parturiētē:ꝙ ſi dixeris
in corde tuo quare venerūt mihi hec. Pro
.30.c. pter multitudinē iniquitatis tue reuelata
ſunt verecundiora tua:pollute ſūt plāte tue
Si mutare pōt ethiops pellē ſuā:aut par-
dus varietates ſuas: ⁊ vos poteritis bn̄fa
cere cum didiceritis malū. Et diſſeminabo
eos quaſi ſtipulam que vēto raptatur in de
ſerto. Hec ſors tua parſq; mēſure tue a me
dicit dominus:q2 oblita es mei ⁊ cōfiſa es
in mendacio. Un̄ ⁊ ego nudaui femora tua
ꝯtra faciē tuam:⁊ apparuit ignominia tua
adulteria tua:⁊ hinnitus tuus ſcelus forni
cationis tue. Super colles in agro vidi ab
hominationes tuas. Ue tibi hieruſalē. Nō
mundaberis poſt me. Uſquequo adhuc?

C. S. De iopia pluuie. vox penitētiū. ob
ſtinatis nō ꝓſunt ieiunia ꝑces nec victime
de pſaudo prophetis. de lugendo ꝑꝑ cōtri
tionem populi. interogat̄ dominus de pro
iectione populi iude. XIIII

A Qᵛod factū eſt verbū dn̄i ad hieremi
am de ſermonibus ſiccitatis. Luxit
iuda ⁊ porte eius corruerūt:⁊ obſcurate ſūt
in terra. ⁊ clamor hieruſalē aſcēdit. Maio-
res miſerunt minores ſuos ad aquam:ve-
nerunt ad hauriendum. Non inuenerunt
aquam. reportauerunt vaſa ſua vacua. Cō
fuſi ſūt ⁊ afflicti: ⁊ operuerūt capita ſua ꝑꝑ
vaſtitatem terre:q2 non venit pluuia in ter
rā. Cōfuſi ſunt agricole:operuerūt capita ſua
Nam ⁊ ceruua in agro peꝑit ⁊ reliqt:q2 nō
erat herba. Et onagri ſteterūt in rupibus:
traxerūt ventū quaſi dracones:defecerunt
oculi eoꝝ q2 nō erat herba. Si iniquitates
nr̄e rn̄derit nobis. dn̄e fac ꝓpter nomē tuū
qm̄ multe ſunt auerſiones nr̄e. Tibi pecca-
B uimus expectatio iſrael:ſaluator noſter iꝑe
tribulationis. Quare quaſi colonus futu-
rus es in terra:⁊ quaſi viator declinās ad
manēdum? Quare futurus es velut vir va
gus ⁊ fortis:qui nō pōt ſaluere? Tu aūt in
nobis es dn̄e:⁊ nomen tuū inuocatū ē ſuꝑ
nos:ne derelinquas nos. Hec dicit dn̄s po
pulo huic qui dilexit mouere pedes ſuos ⁊
non quieuit. ⁊ domino non placuit. Nūc re-
cordabitur iniquitatū eoꝝ: ⁊ viſitabit pec-
cata eoꝝ:⁊ dixit dominus ad me. Noli ora-
s.7.c. re ꝓ populo iſto in bonū. Cū ieiunarint nō
exaudiam preces eorum:⁊ ſi obtulerint ho
locauſtomata ⁊ victimas:non ſuſcipiam ea
qm̄ gladio ⁊ fame ⁊ peſte ego conſumam
eos. ⁊ dixit. A. a. a. dn̄e deꝰ. Prophe dicunt
eis. Nō videbitis gladiū:⁊ fames nō erit i s.i.b.
vobis:ſ3 pacē verā dabit vobis in loco iſto
Et dixit dn̄s ad me. Falſo prophe vaticināt̄ C
in nomine meo. Nō miſi eos:⁊ nō ꝑcepi eis i.23.d.⁊.27
neq; locutꝰ ſū ad eos. Uiſionē mēdacē ⁊ di c.⁊.29.b.
uinationē fraudulentā ⁊ ſeductionē cordis
ſui ꝓphant vobis. Idcirco hec dicit dn̄s de
ꝓphetis q ꝓphant i noīe meo quos ego n̄
miſi dicētes:gladius ⁊ fames n̄ erit i terra
hac. In gladio ⁊ fame ꝯſumēt̄ ꝓphe illi: ⁊
ppl'i qbꝰ ꝓphant erūt ꝓiecti i vijs irl'm ꝑ
fame ⁊ gladio:⁊ n̄ erit q ſepelliat eos:ipſi ⁊
vxores eoꝝ:filij ⁊ filie eoꝝ:⁊ effundā ſuper
eos malū ſuū. Et dices ad eos verbū iſtud.
Deducāt oculi mei lachrymā ꝑ noctē ⁊ diē Threno.i.f.
⁊ nō taceāt:qm̄ ꝯtritione magna ꝯtrita eſt
virgo filia ppl'i mei:plaga peſſima vehemē
ter. Si egreſſus fuero ad agros ecce occiſi
gladio ⁊ ſi itroiero i citate ecce attenuati fa D
me. Propha q̊3 ⁊ ſacerdos abierūt i terrā
quā ignorabāt. Nūqd ꝓijciēs abiecisti iu-
dā aut ſyō abhōinata ē aīa tua? Qr̄ ḡ ꝑcuſ
ſiſti nos ita vt nulla ſit ſanitas. Expectaui-
mꝰ pacē ⁊ nō ē bonū:⁊ tp̄s curatiōis:⁊ ec s.8.c.
ce turbatio. Cognouimꝰ dn̄e ipietates nr̄as
iniqtates patꝝ nr̄oꝝ:q2 peccauimꝰ tibi. Ne
des nos i opprobriū ꝑꝑ nomē tuū. neq; fa-
cias nobis ꝯtumeliā. Solij glorie tue recor
dare:ne irritū facias fedꝰ tuū nobiſcū. Nū
qd ſt̄ i ſculptilibꝰ gētiū q pluāt:aut celi p̄nt
dare hymbres niſi tu volueris. Nōne tu es
dn̄s deus noſter quē expectauimus. Tu. n.
feciſti omnia hec.

C. S. Dicit dn̄s ſe non flecti precibus ꝓ
phetarū:ſcilicet moyſi ⁊ ſamuelis. ⁊ emittit
eos ad q̄ttuor plagas:ſcilicet mortis gladij
fame ⁊ captiuitatis. de paſſione dn̄i. ꝑdicat̄
de vltione domini in iudeos: defertur vox
dn̄i ad predicatorem. XV.

Et dixit dn̄s ad me. Si ſteterit moyſes
⁊ ſamuel coram me:nō ē aīa mea ad A
ppl'm iſtū. Eijce illos a facie mea ⁊ egrediā
tur. ꝙ ſi dixerint ad te:q̊ egrediemur dices
ad eos. Hec dicit dn̄s. Qui ad mortem ad
mortē:⁊ qui ad gladium ad gladiū. ⁊ q ad Zecha.ii.b.
famē ad famem:⁊ q ad captiuitatē ad cap-
tiuitatē. Et viſitabo ſuꝑ eos q̄ttuor ſpēs di
cit dn̄s. Gladiū ad occiſionē:⁊ canes ad la-
cerādū:⁊ volatilia celi ⁊ beſtias terr̄ ad deuo

randū ⁊ diſſipādū: ⁊ dabo eos i feruorē vni
uerſis regnis terre pp manaſſem filiū eze-
chie regis iuda ſr oib⁹ q̄ fecit in irl'z. Quis
B n. miſerebiť tui irl'm. Aut qs ɔtriſtabť ꝑ te
aut qs ibit ad rogādū ꝑ pace tua. Tu reli-
qſti me dicit dn̄s. retrorſū abiſti. Et extēdā3
ſ.6.c. manū meā ſup te: ⁊ iterficiā3 te. Laboraui
rogās. Et diſpgā eos vētilabro i portis ter
re. Interfeci ⁊ pdidi ppl'm meū: ⁊ tn̄ a vijs
ſuis nō ſūt reuerſi. Multiplicate ſūt mihi
vidue ei⁹ ſup arenā maris. Induxi eis ſup
mrē3 adoleſcētis vaſtatorē meridie: miſi ſr
citates repēte terrorē. Infirmata ē q̄ pepit
ſeptē defecit aīa ei⁹. Occidit ei ſol cū adhuc
eſſet dies: ɔfuſa ē ⁊ erubuit. Et reſiduos ei⁹
in gladiū dabo i ɔſpectu inimicoꝝ eorum
C ait dn̄s. Ue mihi mr̄ mea. Qr̄ genuiſti me
viꝝ rixe: viꝝ diſcordie i vniuerſa terra? Nō
feneraui: nec feneraūit mihi qſq̄3. Omnes
maledicunt mihi dicit dn̄s. Si non reliquie
tue in bonū: ſi nō occurri tibi i tp̄e afflictio-
nis: ⁊ in tp̄e tribulatiōis aduerſu3 inimicū.
Nūqd federabiť ferrū ferro ab aquilone ⁊
es. Diuitias tuas ⁊ theſauros tuos in dire
ptionē dabo gratis i oib⁹ pccis tuis: ⁊ i oib⁹
terminis tuis. Et adducā inimicos tuos de
Deu.32.c. terra quā neſcis: qr ignis ſuccēſuſ ē i furore
meo ⁊ ſup vos ardebit. Tu ſcis dn̄e recorda
re mei ⁊ viſita me. ⁊ tuere me ab his qui ꝑ-
ſequūť me. Noli in patientia tua ſuſcipere
me. Scito qm̄ ſuſtinui ꝑ te opprobriū. In-
D uēti ſūt ſmones tui ⁊ comedi eos. Et fcm̄ ē
mihi verbū tuū in gaudiū ⁊ i letitiā cordis
mei qm̄ iuocatū ē nomē tuū ſr me: dn̄s ds
exercituū. Non ſedi in concilio ludentiu3: ⁊
gloriat⁹ ſū a facie man⁹ tue. Solus ſedebā
qm̄ amaritudine repleſti me. Quare fcūſ ē
dolor me⁹ ppetuus: ⁊ plaga mea dſpabilis
renuit curari. Fcā eſt mihi q̄ſi mēdaciū aqꝝ
īfideliū. Propter hoc hec dicit dn̄s. Si cō-
uerteris ɔuertā te: ⁊ an̄ faciē meā ſtabis: ⁊ ſi
ſepaueris pcioſū a vili: q̄ſi os meū eris. Cō
uertenť ipſi ad te: ⁊ tu non ɔuerteris ad eos
Et dabo te populo huic i muꝝ ereū forte3:
⁊ bellabunt aduerſū te: ⁊ nō preualebūt: qr
ſ.i.b. ego tecū ſu3: vt ſaluē te ⁊ eruā te dicit dn̄s.
Et liberabo te de manu peſſimoꝝ: ⁊ redimā
te de manu fortium.

¶C.S. De futura calamitate iudeorum. de populo chriſtiano venturo ex gentibus. XVI.

ET factū ē verbū dn̄i ad me dicēs. Nō A
accipies vxorē: ⁊ nō erūt tibi filij ⁊ fi
lie in loco iſto. Qr hec dicit dn̄s ſup filios ⁊
filias q generāť in loco iſto: ⁊ ſup mrēs eoꝝ
q genuerūt eos: ⁊ ſup pr̄es eoꝝ d q̄ꝝ ſtirpe
ſūt nati i terra hac. Mortib⁹ egrotationu3
moriēť. Nō plāgēť ⁊ n̄ ſepeliēť: ſ ſterqliniū
ſup faciē terre erūt. Et gladio ⁊ fame conſu
mēť: ⁊ erit cadauer eoꝝ in eſcā volatilibus
celi ⁊ beſtijs terř. Hec. n. dicit dn̄s. Ne igre
diaris domū ɔuiuij: neq3 vadas ad plāgē-
dū: neq3 cōſoleris eos: qr abſtuli pacē meā
a ppl'o iſto dicit dn̄s: miā3 ⁊ miſeratōes. Et B
moriēť grādes ⁊ parui i terra iſta n̄ ſepeliē
tur neq3 plāgēť ⁊ nō ſe icidēt: neq3 caluitiū
fiet ꝑ eis. Et nō frangēt iter eos lugenti pa
nē ad ɔſolādū ſup mortuo: ⁊ nō dabūt eis
potū calicis ad cōſolandū ſup patre ſuo ⁊
mr̄e. Et domū ɔuiuij nō igrediaris vt ſede-
as cū eis ⁊ cōedas ⁊ bibas: qr hec dicit do
min⁹ exercituū de⁹ iſrael. Ecce ego auferā d
loco iſto i oculis veſtris ⁊ i dieb⁹ vr̄is vocē
gaudij ⁊ vocē letitie vocē ſponſi ⁊ vocē ſpō-
ſe: ⁊ cū annūciaueris populo huic oīa ꝟba
hec ⁊ dixerit tibi. Quare locut⁹ ē dn̄s ſup
nos oē malū grāde iſtud? Que nr̄a iniqtas ſ.5.c.
aut qd pcm̄ nr̄m qd peccauim⁹ dn̄o deo no
ſtro. dices ad eos. Qr dereliqrūt me patreſ
veſtri ait dn̄s: ⁊ abierūt p⁹ ds alienos ⁊ ſ C
uierūt eis: ⁊ adorauerūt eos: ⁊ me dereliq-
runt: ⁊ legē meā nō cuſtodierūt. Sed ⁊ vos
peius opati eſtis q̄3 pr̄es veſtri. Ecce. n. ābu ſ.7.f.
lat vnuſqſq3 poſt prauitatē cordis ſui mali
vt me nō audiat: ⁊ eijciā vos d terra hac in
terrā quā ignoratis vos ⁊ pr̄es vr̄i: ⁊ ſuiet̄
ibi dijs alieňs die ac nocte q n̄ dabūt vobis
regē. Propterea ecce dies veniēt dicit dn̄s
⁊ n̄ diceť vltra. viuit dn̄s q eduxit filios iſrl' infra.23.b.
d terra egypti: ſ3 viuit dn̄s q eduxit filios
iſrael de terra aqlonis: ⁊ d vniuerſis terris
ad q̄s eieci eos: ⁊ reducā eos i terrā ſuā q̄3
ddi pr̄ibus eoꝝ. Ecce ego mittā piſcatores
multos dicit dn̄s: ⁊ piſcabūť eos: ⁊ p⁹ hec D
mittā eis multos venatores ⁊ venabūť eos
de oi mōte ⁊ de oi colle: ⁊ d cauernis petraꝝ
qr ocli mei ſup oēs vias eoꝝ. Nō ſūt abſcō
dite a facie mea: ⁊ n̄ fuit occultata iiqtaſ eo
rū ab oculis meis: ⁊ reddā primū duplices
iniqtates ⁊ peccata eoꝝ: qr ɔtaminauerūt
terrā meā in morticinis idoloꝝ ſuoꝝ ⁊ ab-
hominationib⁹ ſuis iplcuerūt hereditate3

meá. Dñe fortitudo mea ⁊ robur meũ ⁊ re-
fugiũ meũ i die tribulationis. Ad te gẽtes
venient ab extremis terre: ⁊ dicẽt. Uere mẽ-
daciũ poſſederũt patres nři: vanitatẽ q̃ eis
nõ pfuit. Nũgd faciet ſibi homo deos? Et ip
ſi nõ ſunt dij. Idcirco ecce ego oſtendá eis p
vicẽ hanc: oſtendá eis manũ meá ⁊ virtutẽ
meá ⁊ ſciẽt q꞉ nomen mihi dominus.

¶ C.S. De obſtinatiõe iudeoꝝ. maledici
tur q ꝯfidit in hoie: bñdicit̃ q ꝯfidit in dño
deo. de perditione diabolica. de imprecatiõe
hieremie ſuper populum peccatorẽ. de pa-
tientia. de obſeruatione ſabbati. XVII.

A Peccatũ iuda ſcriptũ eſt ſtillo ferreo in
vngue adamãtino: exaratũ ſuper la
titudinẽ cordis eorum: ⁊ in cornibus araꝝ
eorum. Cũ recordati fuerit filij coꝝ araꝝ ſua
rũ: ⁊ lucoꝝ ſuoꝝ: lignorũq꞉ frondentium in
montibus excelſis: ſacrificantes in agro for
titudinẽ tuá ⁊ oẽs theſauros tuos in dire-
ptionẽ dabo: excelſa tua ꝓpter peccata i vni
uerſis finibus tuis. Et relinq̃ris ſola ab he
reditate tua quá dedi tibi ⁊ ſeruire te faciá
inimicis tuis i terra quá ignoras. Q̃m ignẽ
ſuccẽdiſti i furore meo vſq꞉ in eternũ arde
bit. Hec dicit dñs. Maledictus hõ q confi
dit i hoie: ⁊ ponit carnem brachium ſuum: ⁊
infra. 48. a. a dño recedit cor eius. erit. n. q̃ſi mirice in de
ſerto: ⁊ nõ videbit cũ venerit bonũ: ſꝫ hita
bit in ſiccitate i deſerto i terra ſalſuginis ⁊ i
B habitabili. Benedictus vir q cõfidit i dño
Pš. i. ⁊ erit dñs fiducia eius. Et erit quaſi lignum
qḋ tráſplantat̃ ſup aquas: qḋ ad humorẽ
mittit radices ſuas: ⁊ nõ timebit cum vene
rit eſtus. Et erit foliũ eius viride: ⁊ i tẽpore
ſiccitatis non erit ſollicitũ: nec aliq̃n deſinet
Apo. 2. f. facere fructũ. Prauũ ẽ cor hois ⁊ iſcrutabi-
le. Quis cognoſcet illud. Ego dñs ſcrutans
cor ⁊ ꝓbás renes: q do vnicuiq꞉ iuxtá viá
ſuá ⁊ iuxta fructũ adinuentionũ ſuaꝝ. Per
dix fouit q̃ nõ peperit. Fecit diuitias ⁊ nõ in
iudicio. In dimidio dieꝝ ſuoꝝ derelinq̃t eas
⁊ in nouiſſimo ſuo erit inſipiens. Soliũ glie
altitudinis a principio: loc⁹ ſanctificationis
nře expectatio iſrael. Dñe oẽs q te dereli-
quũt ꝯfundent̃. recedẽtes a te i terra ſcribẽ-
tur: q̃m dereliquerunt venã aq̃ꝝ viuentiũ
dñm. Sana me dñe ⁊ ſanabor. ſaluũ me fac
⁊ ſalu⁹ ero q̃m laus mea tu es. Ecce ipſi di-
C cũt ad me. Ubi ẽ ꝟbũ dñi. Ueniat. Et ego ñ
ſuꝫ turbatus te paſtorẽ ſequens: ⁊ diẽ hois
non deſideraui: tu ſcis. Quod egreſſũ eſt de
labijs meis: rectũ in cõſpectu tuo fuit. Non
ſis mihi tu formidini ſpes mea tu in die af-
flictionis. Cõfundátur q me pſequunt̃ ⁊ nõ
ꝯfundar ego: paueát illi ⁊ ñ paueá ego. In
duc ſup eos diẽ afflictionis ⁊ duplici cõtri-
tione ꝯtere eos. Hec dicit dñs ad me. Uade
⁊ ſta in porta filiorũ ppli mei per quá ingre
diuntur reges iuda ⁊ egrediunt̃: ⁊ in cũctis
portis hieruſalem: ⁊ dices ad eos. Audite
verbũ dñi reges iuda: ⁊ ois iuda: cũctiq꞉ hi
tatores hieruſalẽ: q igredimi p portas iſtas
Hec dicit dñs. Cuſtodite aias vřas: ⁊ nolite
portare põdera i die ſabbati. nec iferatis per
portas irl'm: ⁊ nolite eijcere onera ḋ domib⁹
veſtris i die ſabbati: ⁊ oẽ opus non facietis.
Scificate diẽ ſabbati ſicut p̃cepi přib⁹ vřis
Et ñ audierũt nec iclinauerũt aurẽ ſuá: ſꝫ indu
rauerũt ceruicẽ ſuá ne audirẽt me. ⁊ ne acci-
perẽt diſciplinã. Et erit: ſi audieritis me dicit B
dñs: vt nõ iferatis onera p portas ciuitatis
hui⁹ i die ſabbati: ⁊ ſi ſcificaueritis diẽ ſab-
bati ne faciatis i eo oẽ opus: igrediẽt̃ p por
tas ciuitatis hui⁹: reges ⁊ pricipes ſedẽtes
ſup ſoliũ dd: ⁊ aſcẽdẽtes in currib⁹ ⁊ eqs ip
ſi ⁊ pricipes coꝝ viri iuda ⁊ hitatores hieru
ſalẽ ⁊ habitabit̃ ciuitas hec i ſempiternũ. Et
veniẽt de ciuitatib⁹ iuda i circuitu hieruſalẽ
⁊ de terra beniamin ⁊ de cápeſtrib⁹ ⁊ de mõ
toſis ⁊ ab auſtro portátes holocauſtum ⁊ vi
ctimá ⁊ ſacrificiũ ⁊ thus: ⁊ iferẽt oblationẽ i
domũ dñi. Si aũt nõ audieritis me vt ſan-
ctificetis diẽ ſabbati ⁊ ne portetis on⁹: ⁊ ne
inferatis p portas hieruſalem in die ſabba
ti: ſuccẽdá ignẽ in portis ei⁹ ⁊ deuorabit do
mos hieruſalẽ: ⁊ non extinguetur.

¶ C.S. Oñdit̃ ꝓphete q̃ ſumus vaſa fi-
guli. dñs malos frágit ſicut figul⁹ lutũ. de
paſſione chriſti ſub figura pſecutionis eius
⁊ vltione in iudeos. XVIII. A

Verbũ qḋ factũ eſt ad hieremiá a dño
dicẽs. Surge ⁊ deſcẽde in domum fi-
guli: ⁊ ibi audies verba mea: ⁊ deſcẽdi in do
mũ figuli: ⁊ ecce ipſe faciebat opus ſup ro-
tam: ⁊ diſſipatũ eſt vas: qḋ ipſe faciebat e lu
to manibus ſuis. Cõuerſuſq꞉ fecit illḋ vas
alteꝝ: ſicut placuerat i oculis ei⁹ vt faceret.
Et fcm̃ ẽ verbũ dñi ad me dicẽſ. Nũgd ſicut Ro. 9. e.
figulus iſte nõ potero vobis facere domus
iſrael ait dñs? Ecce ſicut lutũ i manu figuli:
ſic vos dom⁹ iſrael i manu mea. Repẽte lo

qr aduerſū gētē ⁊ aduerſus regnū: vt eradi
B cē ⁊ deſtruā ⁊ diſpdā illud. Si pniam egerit
gēs illa a malo ſuo qđ locutꝰ ſū aduerſus
eā: agā ⁊ ego pniam ſup malo qđ cogitaui
vt facerē ei: ⁊ ſubito loquar de gēte ⁊ regno
vt edificē ⁊ plātē illud. Si fecerit malū i ocu
lis meis: vt nō audiat vocē meā. penitentiā
agā ſup bono qđ locutus ſum vt facerē ei.
Nūc ergo dic viro iuda ⁊ habitatori irl'ʒ di
cēs. Hec dicit dñs. Ecce ego fingo ɔtra vos
ſ.25.b.⁊.ſ. malū ⁊ cogito ɔtra vos cogitationē. Reuer
35.c. taſ vnuſqſqʒ a via ſua mala: ⁊ dirigite vias
veſtras ⁊ ſtudia vr̃a. Qui dixerūt. Deſpaui
mꝰ. Poſt cogitatōes.n. nr̃as ibimꝰ: ⁊ vnuſ
qſqʒ prauitatē cordis ſui mali faciemꝰ. Jđ
C hec dicit dñs. Interrogate gētes. Quis au
Eſa.66.c. diuit talia horribilia: q̄ fecit nimiſ virgo iſrl'
Nūquid deficiet đ petra agri nix libani: aut
euelli pñt aq̄ erūpētes frigide ⁊ defluentes
Qr oblitꝰ eſt mei populus meus: fruſtra li
bātes ⁊ ipingētes in vijs ſuis: in ſemitis ſe
culi: vt ambularent p eas in itinere nō trito
vt fieret terra eoꝝ in deſolationē ⁊ in ſibiluʒ
ſ.19.c.49.c. ſempiternū. Oīs qui ptererit p eā obſtupe
50.c. ſcet: ⁊ mouebit caput ſuū. Sicut vētus vrēs
diſpergā eos corā inimico: dorſū ⁊ nō facieʒ
oſtēdaʒ eis i die pditiōis eoꝝ. Et dixerunt.
Uenite ⁊ cogitemꝰ ɔtra hieremiā cogitatio
nes. Nō.n. pibit lex a ſacerdote: neqʒ ɔſiliū
a ſapiēte: nec ſmo a pꝓpheta. Uenite ⁊ pcu
D tiamꝰ eū ligua: ⁊ nō attēdamus ad vniuer
ſos ſmōeſ eiꝰ. Attēde dñe ad me: ⁊ audi vo
cem aduerſarioꝝ meoꝝ. Nūqd reddeſ p bo
no malū: qr foderūt foueaʒ anime mee: Re
cordare q ſteterim in ɔſpectu tuo vt loq̄rer
p eis bonū ⁊ auerterē indignationeʒ tuam
ab eis. Propterea da filios eoꝝ i famē: ⁊ de
duc eos in manus gladij. Fiāt vxores eorū
abſqʒ liberis ⁊ vidue: ⁊ viri eaꝝ interficiāſ
morte. Juuenes eoꝝ ɔfodianſ gladio i plio
audiatur clamor de domibus eorū. Addu
ces eni ſuper eos latronem repente: qr fode
runt foueā vt caperent me: ⁊ laqos abſcon
derūt pedibꝰ meis. Tu aūt dñe ſcis oē ɔſiliū
eorū aduerſuʒ me i mortē. Ne pꝓpitieris ini
qtati eoꝝ ⁊ pccm̄ eoꝝ a facie tua nō deleaſ.
Fiant corruentes in conſpectu tuo: in tēpo
re furoris tui abutere eis.

¶C.S. Per contritionem laguncule in en
non ſignificatur contritio hieruſalē pp ido
latriam ipſius ennon. XIX.

Hec dicit dñs. Uade ⁊ accipe lagūcu A
lā figuli teſteā a ſenioribꝰ ppli ⁊ a ſe
nioribus ſacerdotum: ⁊ egredere ad vallem
filij ennon q̄ eſt iuxta introitum porte ficti
lis: ⁊ pdicabis ibi verba q̄ ego loquor ad te
⁊ dices. audite verbū dñi reges iuda: ⁊ hita
tores irl'ʒ. Hec dicit dñs exercituū đs iſrael ſ.6.c.
Ecce ego inducā afflictionē ſup locū iſtum infra.eo.
ita vt oīs q audierit illā: tinniant aures eiꝰ
eo q dereliq̄rint me: ⁊ alienū fecerint locuʒ
iſtū: ⁊ libauerit i eo dijs alienis quos neſcie
runt ipſi ⁊ patres eoꝝ ⁊ reges iuda: ⁊ reple B
uerūt locū iſtū ſanguine innocētū: ⁊ edifica
uerūt excelſa baali ad cōburēdos filios ſu
os igni in holocauſtum baalim: que non p
cepi nec locutus ſum nec aſcenderunt i cor
meū. Propterea ecce dies veniēt dicit dñs
⁊ nō vocabiſ amplꝰ locus iſte tophet ⁊ val
lis filij ennō: ſʒ vallis occiſionis. Et diſſipa
bo cōſiliū iuda ⁊ hieruſalē in loco iſto: ⁊ ſub
uertam eos gladio in conſpectu inimicorū
ſuorum: ⁊ in manu querentium animas eo
rum: ⁊ dabo cadauera eorum eſcam volati
libus celi ⁊ beſtijs terre: ⁊ ponam ciuitateʒ C
hāc in ſtuporē ⁊ i ſibilū. Oīs q ptrierit p eaʒ ſ.18.c.
obſtupeſcet: ⁊ ſibilabit ſup vniuerſa plaga infra.49.c.
eius. Et cibabo eos carnibus filiorū ſuoꝝ: ⁊ ⁊.50.c.
carnibꝰ filiaꝝ ſuaꝝ ⁊ vnuſqſqʒ carnes ami
ci ſui comedet in obſidione ⁊ in anguſtia: in
qua ɔcludent eos inimici eoꝝ: ⁊ q querūt
animas eorum. Et conteres lagunculaʒ in
oculis virorum qui ibunt tecum: ⁊ dices ad
eos. Hec dicit dominus exercituum. Sic cō
teram populum iſtum ⁊ ciuitatē iſtaʒ: ſicut
conteritur vas figuli quod non poteſt vltra
inſtaurari. Et in tophet ſepelientur: eo q nō
ſit alius locus ad ſepeliendum. Sic faciam
loco huic ait dominus: ⁊ habitatoribus eiꝰ D
vt ponam ciuitatē iſtā ſicut tophet. Et erūt
domus hieruſaleʒ ⁊ domus regū iuda ſicut
locus tophet immūde oēs domus in quaꝝ
domatibus ſacrificauerūt oi militie celi: ⁊ li
bauerunt libamina dijs alienis. Uenit aūt
hieremias de tophet quo miſerat eum dñs
ad pꝓphetandū: ⁊ ſtetit in atrio domus dñi
⁊ dixit ad oēm populū. Hec dicit dñs exerci
tuū deus iſrael. Ecce ego inducā ſuper ciui
tatē hanc ⁊ ſup omnes vrbes eius vniuerſa
mala q̄ locutus ſum aduerſū eā: quoniā in
durauerunt ceruicē ſuā vt non audirent ſer
mones meos.

¶C.S. Phaſſur percuſſit hieremiam et po nit in neruum hieremiam. hieremias predicat contra phaſſur et amicos eius. de deſtructione hieruſalem: plangit quoque et dolet ſuper populo ſuo: maledicit diem natiuitatis ſue. XX

A Et audiuit phaſſur filius emmer ſacerdos qui conſtitutus erat princeps in domo domini hieremiam prophetantem ſermones iſtos
infra.37.c. Et percuſſit phaſſur hieremiam prophetam. et miſit eum in neruum quod erat in porta beniamin ſuperiori in domo domini. Cumque illuxiſſet in craſtinum: eduxit phaſſur hieremiam de neruo: et dixit ad eum hieremias. Non phaſſur vocauit dominus nomen tuum ſed pauorem vndique: quia hec dicit dominus. Ecce ego dabo te in pauorem et omnes amicos tuos: et corruent gladio inimicorum ſuorum: et oculi tui videbunt. Et omnem iudam dabo in manu regis babylonis: et transducet
B eos in babylonem. Et percutiet eos gladio. Et dabo vniuerſam ſubſtantiam ciuitatis huius: et omnem laborem eius omneque precium et cunctos theſauros regum iuda: dabo in manu inimicorum eorum: et diripient eos et tollent: et ducent in babylonem. Tu autem phaſſur et omnes habitatores domus tue ibitis in captiuitatem: et in babylonem venies et ibi morieris: ibique ſepelieris tu et omnes amici tui quibus prophetaſti mendacium. Seduxiſti me domine et ſeductus ſum: fortior me fuiſti: et inualuiſti. Factus ſum in deriſum tota die. Omnes ſubſannant me: quia iam olim loquor vociferans: iniquitatem et vaſtitatem clamito. Et factus est mihi ſermo domini in opprobrium
C et in deriſum tota die. Et dixi. Non recordabor eius: neque loquar vltra in nomine illius. Et factus est in corde meo quaſi ignis exeſtuans: clauſuſque in oſſibus meis: et defeci ferre non ſuſtinens
Ps.30. Audiui enim contumelias multorum et terrorem in circuitu: perſequimini et perſequamur eum: ab omnibus viris qui erant pacifici mei et cuſtodientes latus meum: ſi quo modo decipiatur: et preualeamus aduerſus eum: et conſequamur vltionem ex eo. Dominus autem mecum est tanquam bellator fortis: idcirco qui perſequuntur me cadent: et infirmi erunt et confundentur vehementer. quia non intellexerunt opprobrium ſempiternum quod nunquam delebitur. Et tu domine exercituum probator iuſti qui vides renes et cor: vi
S.li.d. deam queſo vltionem tuam ex eis. Tibi enim reuelaui
D cauſam meam. Cantate domino laudate dominum: quia li
Job.3.a. berauit animam pauperis de manu malorum. Maledicta dies in qua natus ſum: dies in qua peperit me mater mea: non ſit benedicta. Maledictus vir qui annunciauit patri meo dicens natus est tibi puer maſculus: et quaſi gaudio letificauit eum. Sit homo ille vt ſunt ciuitates quas ſubuertit dominus et non penituit eum. Audiat clamorem mane: et vlulatum in tempore meridiano: quia non me interfecit a vulua vt fieret mihi mater mea ſepulchrum et vulua eius conceptus eternus. Quare de vulua Job.3.b.
egreſſus ſum vt viderem laborem et dolorem: et con 7.10.d.
ſumerentur in confuſione dies mei?

¶C. S. De captione ſedechie et incendio hieruſalem. XXI

Verbum quod factum eſt ad hieremiam a domino: A
quando miſit ad eum rex ſedechias phaſſur filium melchie et ſophoniam filium maaſie ſacerdotem dicens. Interroga pro nobis dominum: quia nabuchodonoſor rex babylonis preliatur aduer infra.41.a
ſum nos: ſi forte faciat dominus nobiſcum ſecundum omnia mirabilia ſua: et recedat a nobis. Et dixit hieremias ad eos. Sic dicetis ſedechie. Hec dicit dominus deus iſrael. Ecce ego conuertam vaſa belli que in manibus veſtris ſunt. et quibus vos pugnatis aduerſum regem babylonis et chaldeos B
qui obſident vos in circuitu murorum: et congregabo ea in medio ciuitatis huius: et debellabo ego vos in manu extenta et in brachio forti et in furore et in indignatione et in ira grandi: et percutiam habitatores ciuitatis huius. Homines et beſtie peſtilentia magna morientur. Et poſt hoc ait dominus: dabo ſedechiam regem iuda et ſeruos eius et populum eius: et qui derelicti ſunt in ciuitate hac a peſte et gladio et fame in manu nabuchodonoſor regis babylonis et in manu inimicorum eorum: et in C
manu querentium animam eorum: et percutiet eos in ore gladij: et non flectetur: neque parcet nec miſerebitur. Et ad populum hunc dices. Hec dicit dominus deus. Ecce ego do coram vobis viam vite et viam mortis. Qui habi infra.38.a.
tauerit in vrbe hac: morietur gladio et fame et peſte. qui autem egreſſus fuerit et transfugerit ad chaldeos qui obſident vos: viuet: et erit ei anima ſua quaſi ſpolium. Poſui enim faciem meam ſuper ciuitatem hanc in malum et non in bonum ait dominus. In manu regis babylonis dabitur: et exuret eam D
igni. Et domui regis iuda. Audite verbum domini domus dauid. Hec dicit dominus. Iudicate mane iudicium: et eruite vi oppreſſum de manu infra.22.a.
calumniantis: ne forte egrediatur vt ignis indignatio mea: et ſuccendatur: et non ſit qui extinguat propter malitiam ſtudiorum veſtrorum. Ecce ego ad te habitatricem vallis ſolide atque campe-

ſtris ait dñs:q dicitis:q̄s pcutiet nos ꝛ q̄s
ingrediet̃ dom⁹ noſtras:Et viſitabo ſup vos
iuxta fructũ ſtudioꝝ veſtroꝝ dicit dñs:ꝛ ſuc
cendam ignez in ſaltu eius:ꝛ deuorabit oĩa
in circuitu eius.

¶C. S. Mittitur propheta ad regẽ vt pre
dicet de iudicio ꝛ iuſtitia ꝛ liberatõe oppſſi:
q: ioachim rex iuda inſepultus proijcit̃ ex
tra hieruſalem. XXII

A Hec dicit dñs. Deſcẽde in domũ regis
iuda:ꝛ loq̄ris ibi verbũ hoc:ꝛ dices.
Audi verbũ dñi rex iuda q ſedes ſup ſoliũ
dd:tu ꝛ ſerui tui ꝛ populus tu⁹ q ingredimi
S.21.d ni p portas iſtas. Hec dicit dñs. Facite iudi
ciũ ꝛ iuſtitiã ꝛ liberate vi oppſſũ de manu
calũniatoris:ꝛ aduenã ꝛ pupillũ ꝛ viduam
B nolite ꝯtriſtare neq₃ opprimatis iniq̄ ꝛ ſan
guinẽ inocẽtẽ ne effũdatis i loco iſto. Si.n.
faciẽtes feceritis verbũ iſtud: ingredientur
p portas dom⁹ h⁹ reges ſedẽtes de genere
dauid ſuper thronũ eius:ꝛ aſcẽdẽtes curr⁹
ꝛ eq̄s ipſi ꝛ ſerui ꝛ populus eoꝝ:q ſi nõ au
dieritis verba hec:in memetipo iuraui dicit
dñs:q: i ſolitudinẽ erit dom⁹ h. Q: hec dicit
dñs ſup domũ regis iuda. Galaad tu mihi
caput libani. Si nõ poſuero te ſolitudinem
vrbes inhabitabiles. Et ſcificabo ſup te in-
terficiẽtẽ viꝝ ꝛ arma eius:ꝛ ſuccidẽt electas
cedros tuas ꝛ pcipitabũt in ignẽ:ꝛ ptranſi-
bũt gẽtes multe p ciuitatẽ hãc:ꝛ dicet vnus
C q̄ſq₃ ꝓximo ſuo Q̄r facit dñs ſic ciuitati huic
Deu.29.d grãdi:Et r̃ndebũt Eo q dereliq̄rint pactũ
3.Re.6.b dñi dei ſui:ꝛ adorauerint deos alienos:ꝛ ſer
uierint eis. Nolite flere mortuũ:neq₃ lugea
tis ſup eũ fletu. Plãgite eũ q egredit̃:q: n̄
reuertet̃ vltra:nec videbit terrã natiuitatis
ſue. Q: h dicit dñs ad ſellũ filiũ ioſie regez
iuda q regnauit p ioſia p̃re ſuo q egreſſus ẽ
de loco iſto. Nõ reuertet̃ huc amplius:ſed i
D loco ad quẽ trãſtuli eũ ibi morieẽt:ꝛ terram
iſtã nõ videbit amplius. Ve qui edificat do
mum ſuã in iniuſtitia ꝛ cenacula ſua non in
iudicio. amicũ ſuũ opprimet fruſtra:ꝛ merce
dẽ nõ reddet ei. Qui dicit edificabo mihi do
mũ latã ꝛ cenacula ſpacioſa. qui aperit ſibi
feneſtras:ꝛ facit laq̄aria cedrina: pingitq₃
ſynopide. Nunquid regnabis:q̃m ꝯfers te
cedro? Pater tuus nũq̄d non comedit ꝛ bi
bit ꝛ fecit iudiciũ ꝛ iuſtitiã:tũc cũ bñ erat ei
E Iudicauit cãm pauperis ꝛ egeni in bonum
ſuũ. Nũq̄d nõ ideo q: cognouit me dicit do
minus? Tui vero oculi:ꝛ cor ad auaritiam ꝛ
ad ſanguinẽ innocẽtẽ fũdẽdũ ꝛ ad calũniã
ꝛ ad curſũ mali operis. Propterea h dicit
domin⁹ ad ioachĩ filiũ ioſie regẽ iuda. Non
plãgent eũ ve frater ꝛ ve ſoror:nõ ꝯcrepa-
bunt ei ve dñe ꝛ ve inclyte. Sepultura aſi-
ni ſepeliet̃:putrefactus ꝛ ꝓiectus extra por
tas irl̃m. aſcende libanũ ꝛ clama:ꝛ in baſã
da vocẽ tuã ꝛ clama ad trãſeũtes:q: ꝯtriti
ſunt oẽs amatores tui. Locutus ſũ ad te i
abũdãtia tua:dixiſti:ñ audiã. Hec ẽ via tua F
ab adoleſcẽtia tua:q: nõ audiſti vocẽ meã.
Oẽs paſtores tuos paſcet vẽtus ꝛ amato-
res tui in captiuitatẽ ibũt. Et tũc ꝯfũderis ꝛ
erubeſces ab oĩ malitia tua:q ſedes in liba
no ꝛ nidificas in cedris. q̃uo ꝯgemuiſti cũ
veniſſent tibi dolores quaſi dolores partu-
riẽtis. Uiuo ego dicit domin⁹:q: ſi fuerit ie-
chonias filius ioachi regis iuda annulus i
manu dxtera mea:iñde euellã eũ. Et dabo te i
mãu q̄rẽtiũ aĩaz tuã:ꝛ i manu q̄rũ tu formi
das faciẽ:ꝛ in manu nabuchodonoſor regis
babylonis:ꝛ in manu chaldeoꝝ. Et mittam G
te ꝛ matrẽ tuã q̄ genuit te in terrã alienã in
qua nati nõ eſtis:ibiq₃ moriemini. Et in ter
rã ad quã ipſi leuãt aĩam ſuã vt reuertant̃
illuc nõ reuertẽt̃. Nũq̄d vas fictile atq₃ cõ
tritũ vir iſte iechonias. Nũq̄d vas abſq₃ oĩ
voluptate. q̄re abiecti ſunt ipſe ꝛ ſemẽ eius
ꝛ ꝓiecti in terrã quã ignorauerũt? Terra ter
ra t̃ra:audi ꝟmonẽ dñi. Hec dicit dñs. Scri
be virũ iſtũ ſterilẽ viꝝ q in dieb⁹ ſuis nõ ꝓ-
ſpabit̃. Nec.n. erit de ſemine ei⁹ vir q ſede-
at ſup ſoliũ dd ꝛ ptãtẽ hẽat vltra in iuda.

¶C. S. Cõminatur dominus paſtorib⁹ la-
cerãtibus gregẽ. de natiuitate xp̃i: de paſſio
ne chriſti. de ſacerdotũ ſordib⁹ ꝛ ꝓphetarũ
de falſis ꝓphetis q ſunt dñi onus. XXIII

A V E paſtorib⁹ q diſpgunt ꝛ dilacerant
gregẽ paſcue mee dicit dominus. Jõ Eze.34.a.
hec dicit dominus ds iſrael ad paſto
res q paſcunt populũ meũ. Uos diſpſiſtis
gregẽ meũ ꝛ eieciſtis eos:ꝛ nõ viſitaſtis eos
Ecce ego viſitabo ſup vos malitiã ſtudiorũ
veſtroꝝ ait dñs. Et ego ꝯgregabo reliquias
gregis mei de oĩbus terris ad quas eiecero
eos illuc:ꝛ ꝯuertã eos ad rura ſua:ꝛ creſcẽt
ꝛ multiplicabunt̃:ꝛ ſuſcitabo ſup eos paſto
res ꝛ paſcẽt eos. Nõ formidabũt vltra:ꝛ n̄
pauebũt:ꝛ nullus q̄ret̃ ex nũero dicit dñs.
Ecce dies veniunt dicit dñs:ꝛ ſuſcitabo dd I.33.c

germē iuſtū ⁊ regnabit rex ⁊ ſapiēs erit: ⁊ fa
B ciet iudiciū ⁊ iuſticiā in terra. Jn dieb⁹ illis
Jere. 33. d. ſaluabit̄ iuda: ⁊ iſrael hītabit ꝯfidēter. Et hͦ
ē. 16. c. ē nomē qđ vocabūt eū: dñs iuſtus noſter.
Propter hoc ecce dies veniūt dicit dñs: ⁊
nō dicēt vltra viuit dñs q eduxit filios iſra
el de terra egypti ſʒ viuit dñs q eduxit ⁊ ad
duxit ſemen domus iſrael de terra aqlonis:
⁊ de cūctis terris ad q̄s eiecerā eos illuc: ⁊
hītabūt in terra ſua. ad prophetas. Contri-
tū eſt cor meū in medio mei: ꝯtremuerūt oīa
oſſa mea. Fcūs ſū q̄ſi vir ebrius: ⁊ q̄ſi homo
madidus a vino: a facie dñi: ⁊ a facie verbo
rū ſanctoꝝ eius: q2 adulterijs repleta eſt ter
ra: q2 a facie maledictōis luxit terra: areſcā
ſunt arua deſerti. Fcūs eſt curſus eoꝝ mal⁹:
⁊ fortitudo eoꝝ diſſimilis. Propheta nāqʒ
C ⁊ ſacerdos polluti ſunt: ⁊ in domo mea inue
ni malū eoꝝ ait dñs. Jccirco via eoꝝ erit q̄ſi
lubricū in tenebris. ipellent̄. n. ⁊ corruēt in
ea. Afferā. n. ſup eos mala: annū viſitatiōis
eoꝝ ait dñs. Et i ꝑphetis ſamarie vidi fatui
tatē: ⁊ ꝑphetabāt in baal: ⁊ decipiebāt ppl'ʒ
meū iſrael. Et in ꝑphetis iſrael vidi ſimilitu
dinē adulterātiū ⁊ iter mēdacij. Et ꝯfortaue
runt man⁹ peſſimoꝝ: vt non ꝯuerteret̄ vnuſ
qſqʒ a malitia ſua. Fci ſūt mihi oēs ſodoma
⁊ hītatores ei⁹ q̄ſi gomorra. Propterea hec
ē. 9. c dicit dñs exercituū ad ꝑphetas. Ecce ego ci
babo eos abſinthio: ⁊ potabo eos felle. A ꝑ
D phetis. n. irl'm egreſſa eſt pollutio ſup omnē
terrā. Hec dicit dñs exercituū. Nolite audi-
re v̄ba ꝑphetaꝝ q ꝑphetat vobis: ⁊ decipi-
unt vos. Viſitationē cordis ſui loquuntur:
nō de ore dñi. Dicūt his q blaſphemāt me
locutus eſt dñs pax erit vobis: ⁊ oibus qui
ambulāt in prauitate cordis ſui dixerūt: nō
veniet ſup vos malū. Quis. n. affuit i ꝯſilio
dñi ⁊ vidit ⁊ audiuit ſmonē ei⁹? Quis ꝯſide
rauit verbū illi⁹ ⁊ audiuit? Ecce turbo dñice
idignatōis egrediēt: ⁊ tēpeſtas erūpēs ſup
caput ipioꝝ veniet. Nō reuertet̄ furor domi
ē. 14. c ni vſqʒ dū faciat: ⁊ vſqʒ dū cōpleat cogitati
infra. 29. c. onē cordis ſui. Jn nouiſſimis dieb⁹ itellige-
E tis ꝯſiliū ei⁹. Nō mittā ꝑphas: ⁊ ipſi curre-
bāt: nō loq̄bar ad eos: ⁊ ipſi ꝑphetabāt. Si
ſtetiſſent in ꝯſilio meo ⁊ nota feciſſent v̄ba
mea populo meo: auertiſſeʒ vtiqʒ eos a via
ſua mala ⁊ cogitatōib⁹ ſuis peſſimis. Pu-
tas ne deus e vicino ego ſū dicit dñs: ⁊ non
ds de lōge? Si occultabit̄ vir in abſcōditis
⁊ ego nō videbo eū dicit dñs? Nūqd nō ce-
lū ⁊ terrā ego ipleo dicit dñs. Audiui q̄ dixe
rūt ꝑphete ꝑphetātes i noie meo mēdaciū
atqʒ dicētes. Sōniaui. Vſqʒ q̄ iſtud ē i cord
ꝑphaꝝ vaticinātiū mēdaciū: ⁊ ꝑphetantiū
ſeductōes cordis ſui. Qui volunt facere vt
obliuiſcatur popul⁹ me⁹ nois mei: pp ſom-
nia eoꝝ q̄ narrāt vnuſqſqʒ ad ꝓximum ſuū
ſicut obliti ſūt prēs eoꝝ nois mei ꝓpter ba
al. Propha q hʒ ſomniū narret ſōniuʒ: ⁊ q
hʒ ſermonē meū: loq̄t̄ ſermonē meuʒ vere.
Quid paleis ad triticū dicit dñs. Nūqd nō F
verba mea ſunt q̄ſi ignis ardēs dicit dñs: ⁊
q̄ſi maleus cōterēs petrā. Propterea ecce
ego ad ꝑphas ait dñs: q furāt̄ verba mea
vnuſqſqʒ a ꝓximo ſuo. Ecce ego ad ꝑphaſ
ait dñs q aſſumūt linguas ſuas: ⁊ aiunt di
cit dñs. Ecce ego ad ꝑphetas ſōniātes mē
daciū dicit dñs: q narrauerūt ea ⁊ ſeduxe-
rūt populū meū in mēdacio ſuo: ⁊ i miracu-
lis ſuis cū ego nō miſiſſeʒ eos: nec mādaſ-
ſē eis q nihil ꝓfuerūt ppl'o huic dicit dñs.
Si igit̄ iterrogauerit te ppl's iſte vel ꝑpha
aut ſacerdos dicēs: qđ ē onus dñi: dices ad
eos. Vos eſtis on⁹. Proijciā qppe vos di-
cit dñs. Et ꝑpha ⁊ ſacerdos ⁊ ppl's q dicit
on⁹ dñi: viſitabo ſup viꝝ illū ⁊ ſup domū ei⁹
Hec dicetis vnuſqſqʒ ad ꝓximū ⁊ ad frēm
ſuū. Quid rñdit dñs: ⁊ qd locut⁹ ē dñs. Et G
on⁹ dñi vltra nō memorabitis q2 onus erit
vnicuiqʒ ſmo ſu⁹. Et ꝑuertiſtis v̄ba dei vi
uētis dñi exercituū dei nr̄i. Hec dices ad ꝑ
phetā. Quid rñdit tibi dñs ⁊ qd locut⁹ eſt
dñs. Si āt on⁹ dñi dixeritis pp hoc hec dicit
dñs. q2 dixiſtis ſmonē iſtum on⁹ dñi: ⁊ miſi
ad vos dicēs: nolite dicere on⁹ dñi: ppea ec-
ce ego tollā vos portās ⁊ dereliqʒ vos ⁊ ci-
uitatē quaʒ dedi vobis ⁊ prīb⁹ vr̄is a facie
mea: ⁊ dabo vos i opprobriū ſēpiternum: ⁊
ignominiā eternā q̄ nūq̄ʒ obliuiōe delebit̄.
¶ C. S. De figura ficuū duoꝝ calathorum
q̄s vidit hieremias. đ afflictōe ſedechie ⁊ po
puli. XXIIII

O Stēdit mihi dñs: ⁊ ecce duo calathi A
pleni ficis poſiti añ tēpluʒ dñi poſt
q̄ʒ trāſtulit nabuchodonoſor rex babylōis
iechoniā filiū ioachiʒ regē iuda ⁊ pricipes
eius ⁊ fabꝝ ⁊ incluſorē de irl'm ⁊ eduxit eos
in babylonē. Calathus vnus ficus bonas
hēbat nimis: vt ſolēt ficus eē p̄mi tp̄is. Et
calathus vn⁹ ficus hēbat malas nimis: q̄

comedi nõ poterãt eo ꝙ eſſent male. Et di-
B xit dñs ad me. quid tu vides hieremia. Et
ſ.i.a dixi. Ficus ficus bonas: bonas valde: ⁊ ma
las: malas valde: q̄ comedi nõ poſſũt eo ꝙ
ſint male. Et factũ eſt verbũ domini ad me
dicẽs. Hec dicit dominꝰ deus iſrael. Sicut
ficus he bone ſic cognoſcã trãſmigratiõem
iuda quã emiſi de loco iſto in terrã chaldeo
rũ in bonũ: ⁊ ponã oculos meos ſuper eos
C ad placãdũ. Et reducã eos in terrã hãc ⁊ e-
dificabo eos ⁊ nõ deſtruã: ⁊ plãtabo eos ⁊
nõ euellã: ⁊ dabo eis cor vt ſciãt me qꝛ ego
infra.31.f ſũ dñs. Et erũt mihi i populũ: ⁊ ego ero eis
in deũ: qꝛ reuertent̃ ad me i toto corde ſuo.
Et ſicut ficꝰ peſſime q̄ comedi nõ poſſũt eo
ꝙ ſint male: hec dicit dñs: ſic dabo ſedechiã
regẽ iuda ⁊ principes eiꝰ ⁊ reliquos de hie-
ruſalẽ q̄ remãſerũt i vrbe hac: ⁊ q̄ hitãt i t̃ra
egypti. Et dabo eos i vexatõẽ ⁊ afflictõnẽꝫ
D oibꝰ regnis terre: in opprobriũ ⁊ in parabo
infra.29.d lã ⁊ in prouerbium ⁊ in maledictionẽ i vni
uerſis locis ad que eieci eos: ⁊ mittam i eis
gladium ⁊ famem ⁊ peſtem donec conſu-
mantur de terra quam dedi eis ⁊ patribus
eorum.

¶C.S. De captiuitate ſeptuaginta anno
rum totius iude. de calice quo potionantur
oẽs gentes: vocãtur paſtores ⁊ optimates
ad planctum. XXV

A V Erbum qđ factũ eſt ad hieremiaꝫ de
oi populo iude i anno q̃rto ioachiꝫ fi
lij ioſie regis iuda: ipſe eſt annus pri
mus nabuchodonoſor regis babylõis. Et
locutus eſt hieremias propheta ad omneꝫ
populũ iuda ⁊ ad vniuerſos hitatores hie-
ruſalẽ dicẽſ. a tertiodecimo ãno ioſie filij am
mõ regis iuda vſqꝫ ad diẽ hãc: iſte ẽ tertiꝰ ⁊
viceſſimꝰ ãnꝰ: fcm̃ ẽ verbũ dñi ad me: ⁊ lo-
cutꝰ ſũ ad vos de nocte ↄſurgẽs ⁊ loq̄ns: ⁊
nõ audiſtis. Et miſit dñs ad vos oẽs ſuos
ſuos ꝓphas ↄſurgẽs diluculo mittẽſqꝫ ⁊ ñ
audiſtis: neqꝫ inclinaſtis aures veſtras vt
B audiretis cũ diceret. Reuertimini vnuſqſqꝫ
ſ.18.b.j.35. a via ſua mala: ⁊ a peſſimis cogitationibus
4.re.17.a. veſtris: ⁊ hitabitis i terra quã dedit dñs vo
bis ⁊ patribꝰ vr̃is a ſeculo ⁊ vſqꝫ i ſeculũ. et
nolite ire pꝰ deos alieños vt ſuiatis eis ado
retiſqꝫ eos neqꝫ me ad iracũdiã ꝓuocetis
in opibꝰ manuũ veſtraꝝ: ⁊ ñ affligã vos. Et
nõ audiſtis me dicit dñs: vt me ad iracũdiã
ꝓuocaretis in opibꝰ manuũ veſtraꝝ i malũ
veſtrũ. Propterea hec dicit dñs exercituũ:
p̄ eo ꝙ nõ audiſtis v̓ba mea: ecce ego mit
tã ⁊ aſſumã vniuerſas cognatões aqlonis
ait dñs: ⁊ nabuchodonoſor regẽ babylonis
ſuũ meũ: ⁊ adducã eos ſup terrã iſtã ⁊ ſup
hitatores eiꝰ ⁊ ſup oẽs natiões q̄ i circuitu
illiꝰ ſũt: ⁊ iterficiã eos ⁊ ponã eos i ſtuporeꝫ
⁊ i ſibilũ ⁊ i ſolitudies ſẽpiternas. Perdãqꝫ C
ex eis vocẽ gaudij ⁊ vocẽ letitie: vocẽ ſpõſi ⁊
vocẽ ſpõſe: vocẽ mole ⁊ lumẽ lucerne. ⁊ erit
vniuerſa terra eiꝰ i ſolitudinẽ ⁊ i ſtuporẽ: ⁊
ſuiẽt oẽs gẽtes iſte regi babylõis. lxx. ãnis
Cũqꝫ ipleti fuerint ſeptuaginta ãni: viſitabo infra.29.c
ſup regẽ babylõis ⁊ ſup gẽtẽ illã dicit dñs i. Eſdre.i.a.
iniqtatẽ eoꝝ: ⁊ ſup terrã chaldeoꝝ: ⁊ ponãꝫ
illã in ſolitudines ſempiternas. Et adducã
ſup terrã illã oĩa v̓ba mea q̄ locutꝰ ſũ ↄtra
eã: oẽ qđ ſcriptũ ẽ in libro iſto q̄cũqꝫ ꝓpha
uit hieremias aduerſũ oẽs gẽtes: qꝛ ſuierũt
eis cũ eẽnt gẽtes multe ⁊ reges magni. Et D
reddã eis ſm opa eoꝝ: ⁊ ſm fcã manuũ ſua
rũ. Qꝛ ſic dicit dñs exercituũ deus iſrael. Su-
me calicẽ vini furoris hꝰ de manu mea: ⁊ ꝓ
pinabis de illo cũctis gẽtibꝰ ad q̄s ego mit
tã te: ⁊ bibẽt: ⁊ turbabunt̃: ⁊ inſaniẽt a facie
gladij quẽ ego mittã inter eos. Et accepi ca-
licẽ de manu dñi ⁊ ꝓpinaui cũctis gẽtibus
ad q̄s miſit me dñs irl'm ⁊ ciuitatibꝰ iuda ⁊
regibꝰ eiꝰ ⁊ principibꝰ eiꝰ vt darẽ eos in ſoli
tudinẽ ⁊ in ſtuporẽ ⁊ i ſibilũ ⁊ i maledictõeꝫ
ſicut ẽ dies iſta. pharaoni regi egypti ⁊ ſuis
eiꝰ ⁊ principibꝰ eiꝰ ⁊ oi populo eius ⁊ vniuer
ſis gñaliter cũctiſ regibꝰ terre auſitidis ⁊ cũ
ctis regibꝰ terre philiſtijm ⁊ aſcalonis ⁊ ga
ꝫe ⁊ accarõi azoti ⁊ reliqs idumee ⁊ moab
⁊ filijs ãmon ⁊ cũctis regibus tyri ⁊ vniuer E
ſis regibus ſidonis ⁊ regibus terre inſulaꝝ
qui ſunt trãs mare: ⁊ dedã ⁊ themã ⁊ buꝫ ⁊
vniuerſis q̄ attõſi ſunt in comã ⁊ cũctis re-
gibꝰ arabie. ⁊ cũctis regibꝰ occidẽtis q̄ habi
tant in deſerto: ⁊ cũctis regibus ꝫãbri ⁊ cũ-
ctis regibus elam ⁊ cũctis regibus medoꝝ
cũctis q̄ꝫ regibus aqlonis de prope ⁊ d̃ lõ
ge: vnicuiqꝫ ↄtra frẽm ſuũ ⁊ oibꝰ regnis ter
re q̄ ſup faciẽ eiꝰ ſũt. Et rex ſeſach bibet poſt
eos. Et dices ad eos. Hec dicit dñs exercitu
ut deus iſrael. Bibite ⁊ inebriamini ⁊ vomi Canti.5.c
te ⁊ cadite: neqꝫ ſurgatis a facie gladij quẽ
ego mittã inter vos. Cũqꝫ voluerit accipere F
calicẽ de manu tua vt bibãt: dices ad eos.
Hec dicit dñs exercituuꝫ. Bibẽtes bibetis

Et ecce in ciuitate i q̄ inuocatū ē nomē me
us ego incipio affligere: ⁊ vos q̄ſi inocentes
⁊ imunes eritis. Nō eritis imunes. Gladiū
n. ego voco ſup oēs hitatores terre dicit dn̄s
exercituū. Et tu pphetabis ad eos oia v̄ba
Johe.3.c. hec: ⁊ dices ad illos. Dn̄s de excelſo rugiet: ⁊
amos.1.a de habitaculo ſcō ſuo dabit vocē ſuā. Ru-
giēs rugiet ſup decorē ſuū. Celeuma quaſi
calcātiū pcinet aduerſus oēs hitatores ter
re. Peruenit ſonitus vſqꝫ ad extrema terre
qꝛ iudiciū dn̄o cū gētib⁹. Judicat ipſe cum
oi carne. Impios tradidi gladio dicit dn̄s.
G Hec dicit dn̄s exercituū. Ecce afflictio egre
dietur de gēte in gētē: ⁊ turbo magn⁹ egredie-
tur a ſūmitatibus terre: ⁊ erūt interfecti dn̄i
in die illa a ſūmo terre vſqꝫ ad ſūmū eius.
Nō plāgentur: ⁊ nō colligentur neqꝫ ſepelientur
in ſterqliniū ſup faciē terre iacebūt. Ulula-
te paſtores ⁊ clamate: ⁊ aſpergite vos cine-
re optimates gregis: qꝛ cōpleti ſunt dies ve
ſtri vt interficiamini: ⁊ diſſipationes veſtre
⁊ cadetis quaſi vaſa precioſa. Et peribit fu-
ga a paſtoribus: ⁊ ſaluatio ab optimatibus
gregis. Uox clamoris paſtoꝝ ⁊ vlulat⁹ opti
matū gregis: qꝛ vaſtauit dn̄s paſcua eorū
⁊ cōticuerunt arua pacis a facie ire furoris
dn̄i. Dereliquit quaſi leo tabernaculū ſuū:
qꝛ facta eſt terra eoꝝ in deſolationē: a facie
ire colūbe: ⁊ a facie ire furoris dn̄i.

¶C.S. De regno ioachim: qualiter ſacer-
dotes voluerunt occidere hieremiam: ⁊ libe
ratus eſt per principes. XXVI

In principio regni ioachim filij ioſie re
A gis iuda factū ē verbū iſtud a dn̄o di-
cens. Hec dicit dn̄s. Sta in atrio dom⁹ dn̄i
⁊ loqueris ad oēs ciuitates iuda: de quibus
veniūt vt adorēt in domo dn̄i vniuerſos ſer
mones quos ego mādaui tibi vt loquaris
ad eos. Noli ſubtrahere verbū: ſi forte audi
ant ⁊ puertantur vnuſquiſqꝫ in via ſua ma
la: ⁊ peniteat me mali qd̄ cogitaui facere eis
pp malitiam ſtudioꝝ eoꝝ. Et dices ad eos.
B Hec dicit dn̄s. Si nō audieritis me vt am-
buletis in lege mea quā dedi vobis: vt au-
diatis ſermones ſeruoꝝ meoꝝ pphetarum
quos ego miſi ad vos de nocte pſurgens ⁊
dirigēs: ⁊ nō audiſtis. Dabo domū iſtam ſi
cut ſylo: ⁊ vrbē hāc dabo i maledictionē cū
infra.eo. ctis gētibus terre. Et audierūt ſacerdotes ⁊
pphete ⁊ oīs populus hieremiā loquentem
verba hec in domo dn̄i. Cūqꝫ cōpleſſet hie
remias loqns oia q̄ pceperat ei dn̄s vt loque
retur ad vniuerſū populū: apphēderūt eū ſa-
cerdotes ⁊ pphete ⁊ omnis populus: dicēs
Morte moriatur. Qr pphetauit in noīe dn̄i: C
dicēs: ſicut ſylo erit domus hec: ⁊ vrbs iſta s.eo.
deſolabitur eo q̄ nō ſit habitator. Et pgrega-
tus ē oīs populus aduerſus hieremiā in do-
mo dn̄i. Et audierūt principes iuda verba
hec: ⁊ aſcēderūt de domo regis in domū dn̄i
⁊ ſederūt in itroitu porte dom⁹ dn̄i noue. Et
locuti ſūt ſacerdotes ⁊ pphete ad principes
⁊ ad oēm populū dicētes. Judiciū mortis ē D
viro huic: qꝛ pphetauit aduerſus ciuitatem
iſtā ſicut audiſtis auribus veſtris. Et ait hie
remias ad oēs principes ⁊ ad vniuerſū po-
pulū dicēs. Dn̄s miſit me vt pphetarem ad
domū iſtā ⁊ ad ciuitatē hāc oia verba q̄ au- s.7.a
diſtis. Nūc ergo bonas facite vias veſtras
⁊ ſtudia veſtra: ⁊ audite vocē dn̄i dei veſtri:
⁊ penitebit dn̄m mali qd̄ locutus eſt aduer
ſum vos. Ego āt ecce in manibus veſtris ſū
facite mihi qd̄ bonū ⁊ rectū eſt in oculis ve E
ſtris. Uerūtn̄ ſcitote ⁊ cognoſcite: qꝛ ſi occi-
deritis me: ſanguinē inocētē tradetis cōtra
voſmetipſos: ⁊ ptra ciuitatē iſtā ⁊ hitatores
ei⁹. In veritate. n. miſit me domin⁹ ad vos:
vt loquerer in aurib⁹ veſtris oia v̄ba hec.
Et dixerūt principes ⁊ oīs populus ad ſa-
cerdotes ⁊ ad pphetas. Nō ē viro huic iudi
ciū mortis: qꝛ in noīe dn̄i dei noſtri locut⁹ ē
ad nos. Surrexerūt ḡ viri de ſenioribus terre
⁊ dixerūt ad oēm cetū populi loquētes. Mi
cheas de moraſthi fuit ppheta in dieb⁹ eze
chie regis iuda: ⁊ ait ad oēm populū iude:
dicēs. Hec dicit dominus exercituum. Syō F
quaſi ager arabitur: ⁊ hieruſalem in aceruū Mich.3.
lapidum erit: ⁊ mons domus in excelſa ſil-
uarum. Nūquid morte cōdemnauit eū eze
chias rex iuda ⁊ oīs iuda. Nunqd non ti-
muerunt dn̄m ⁊ depcati ſunt faciē domini:
⁊ penituit dominū mali qd̄ locut⁹ fuerat ad
uerſus eos. Itaqꝫ nos facimus malū gran
de ptra alas noſtras. Fuit quoqꝫ vir pphe-
tās in noīe domini vrias filius ſemei de ca-
riathiarim ⁊ prophetauit aduerſus ciuita-
tē iſtā: ⁊ aduerſus terrā hāc iuxta oia verba
hieremie. Et audiuit rex ioachim ⁊ oēs potē
tes ⁊ principes eius verba hec: ⁊ q̄ſiuit rex
interficere eum. Et audiuit vrias ⁊ timuit: G
fugitqꝫ ⁊ ingreſſus eſt egyptū. Et miſit rex
ioachim viros in egyptum helnatham filiū

achobor ⁊ viros cū eo in egyptū. Et eduxerunt vriam de egypto: ⁊ adduxerunt eū ad regē ioachim: ⁊ percuſſit eū gladio: ⁊ proiecit cadauer eius in ſepulchris vulgi ignobilis igitur manus aichā filij ſaphā fuit cum hieremia vt non traderetur in manus populi: ⁊ interficerent eum.

¶ C. S. De cathenis ligneis ⁊ vinculis mittēdis quoq; regibus: ⁊ monētibus ſubijci nabuchodonoſor: aliter morieť. XXVII

A In principio regni ioachiz filij ioſie regis iuda factū ē verbū iſtud ad hieremiam a dn̄o dicēs. Hec dicit dn̄s ad me. fac tibi vincula ⁊ cathenas ⁊ pones eas in collo tuo: ⁊ mittes eas ad regē edom ⁊ ad regē moab ⁊ ad regē filiorū ammon: ⁊ ad regem tyri ad regem ſydonis in manu nūciorū qui venerunt ir̄lm ad ſedechiā regē iuda: ⁊ precipies eis vt ad dn̄os ſuos loquantur. Hec dicit dn̄s exercituū deus iſrael. Hec dicetis ad dn̄os veſtros. ego feci terrā ⁊ hoīes ⁊ iumenta q̄ ſunt ſup faciē terre in fortitudine mea magna ⁊ in brachio meo extento: ⁊ dedi eā ei qui placuit in oculis meis. Et nunc itaq; ego dedi oēs terras iſtas in manu nabuchodonoſor regis babylonis ſerui mei. Inſup ⁊ beſtias agri dedi ei: vt ſeruiāt illi ⁊ ſeruiēt ei oēs gentes ⁊ filio eius ⁊ filio filij eius dōec vēiat tp̄s terre ei⁹ ⁊ ipſi⁹. Et ſerui

B ent ei gētes multe ⁊ reges magni. Gēs aūt ⁊ regnū qd̄ nō ſeruierit nabuchodonoſor regi babylōis: ⁊ quecūq; nō curuauerit collū ſuū ſub iugo regis babylonis: i gladio ⁊ i fame ⁊ i peſte viſitabo ſup gētē illā: ait dn̄s donec ꝯſumā eos i manu eius. Uos ergo nolite audire ꝓp̄has vr̄os ⁊ diuinos ⁊ ſōniatores ⁊ augures: ⁊ maleficos q dicūt vobis nō ſuiētis regi babylōis: q; mēdaciū ꝓphabant vobis vt lōge faciāt vos de terra vr̄a: ⁊ eijciēt vos ⁊ peatis. Porro gēs q̄ ſubiecerit ceruicē ſuā ſub iugo regis babylōis ⁊ ſeruierit ei: dimittā eā in terra ſua dicit dn̄s: ⁊ colet eā: ⁊ hitabit in ea. Et ad ſedechiā regē iuda: locut⁹ ſū ſm oīa verba hec dicēs. Sub

C ijcite colla vr̄a ſub iugo regis babylonis: ⁊ ſeruite ei ⁊ populo ei⁹ ⁊ viuetis. Quare moriemini tu ⁊ populus tuus gladio ⁊ fame ⁊ peſte: ſicut locutus eſt dn̄s ad gentē q̄ ſeruire noluerit regi babylōis? Nolite audire verba ꝓphetarū dicētiū vobis: nō ſeruietis regi babylonis: q; mēdaciū ipſi loquunť vobis Q; nō miſi eos ait dn̄s: ⁊ ipſi ꝓphetāt i noṁine meo mēdaciter: vt eijciāt vos ⁊ peatiſ ſimul tā vos q̄; ꝓphete q vaticinanť vobis. Et ad ſacerdotes ⁊ ad populū iſtū locut⁹ ſū dicēs. Hec dicit dn̄s. Nolite audire verba ꝓphetarū vr̄orū q ꝓphetāt vobis dicētes: ecce vaſa dn̄i reuerteť de babylōe nūc cito Mēdaciū. n. ꝓphetant vobis. Nolite ẽ audire

S. 14. c. ⁊ infra. 29. b

D eos: ſz ſeruite regi babylōis vt viuatis. q̄re dať hec ciuitas in ſolitudinē. Et ſi ꝓphe ſūt: ⁊ eſt verbū dn̄i in eis: occurrāt dn̄o exercituu; vt nō veniāt vaſa que derelicta fuerant in domo dn̄i: ⁊ in domo regis iuda ⁊ in hieruſalē in babylonē. Q; hec dicit dn̄s exercituū ad colūnas: ⁊ ad mare ⁊ ad baſes ⁊ ad 4. Re. 25. c
reliqua vaſorū que remāſerūt in ciuitate hac q̄ nō tulit nabuchodonoſor rex babylonis cū transferret iechoniā filiū ioachi regē iuda de hieruſalē in babylonē ⁊ oēs optimates iuda ⁊ hieruſalē. Q; hec dicit dn̄s exercituum deus iſrael: ad vaſa que derelicta ſunt i domo dn̄i ⁊ in domo regis iuda ⁊ iſrael. In babylonē trāfferenť: ⁊ ibi erūt vſq; ad diem viſitationis ſue dicit dn̄s. Et afferri faciā ea ⁊ reſtitui in loco iſto.

¶ C. S. Ananias ꝓpheta dicit hieremie q̄ poſt duos annos redibit populus de babylone: ⁊ oia vaſa domus dn̄i: reſpondit hieremias ananie. XXVIII

A Et factū eſt in anno illo: in principio regni ſedechie regis iuda: in āno q̄rto in menſe quinto: dixit ad me ananias filius azur ꝓpheta de gabaon in domo dn̄i corā ſacerdotibus ⁊ oī populo dicens. Hec dicit dn̄s exercituū deus iſrael. Cōtriui iugu; regis babylonis. adhuc duo anni dieru; : ⁊ ego referri faciā ad locū iſtū oia vaſa dn̄i q̄ tulit nabuchodonoſor rex babylonis de loco iſto: ⁊ trāſtulit ea in babylonē. Et iechoniam filiū ioachim regē iuda ⁊ oēm tranſmigrationē iude qui ingreſſi ſunt in babylonē ego ꝯuertā ad locū iſtū ait dn̄s. Cōtera;

B n. iugū regis babylonis. Et dixit hieremias ꝓpheta ad ananiā prophetā in oculis ſacerdotū ⁊ in oculis populi qui ſtabat in domo dn̄i: ⁊ ait hieremias propheta. amen. Sic faciat dominus. Suſcitet domin⁹ verba tua que propheta ſti vt referanť vaſa in domu; domini: ⁊ oīs trāſmigratio de babylone ad locū iſtū. verūtamē audi verbū hoc qd̄ ego loquor i aurib⁹ tuis ⁊ i aurib⁹ vniuerſi ppli.

C Prophete q fuerũt ante me ⁊ añ te ab ini-
tio: ꝓphauerũt ſup terras multas ⁊ ſup re-
gna magna de ꝓlio ⁊ de afflictõe ⁊ de fame:
ꝓpha q vaticinatꝰ é pacé: cũ venerit ꝟbũ eiꝰ
tũc ſciet̃ ꝓpha qué miſit dñs i ꝟitate. Et tu-
lit ananias ꝓpha cathená de collo hieremie
ꝓphe ⁊ ꝯfregit eã. Et ait ananias i ꝯſpectu
oĩs ppli dicẽs. Hec dicit dñs. Sic ꝯfringam
iugũ nabuchodonoſor regis babylõis poſt
duos ãnos dieꝝ de collo oĩum gẽtiũ. Et abi
it hieremias ꝓpheta in viã ſuã. Et factũ eſt
verbũ dñi ad hieremiã poſtq̃ꝫ ꝯfregit ana-
nias ꝓpheta cathenã de collo hieremie pro
D phete dicẽs. Uade ⁊ dices ananie. Hec dicit
dñs. Cathenas ligneas ꝯtriuiſti ⁊ facies ꝓ
eis cathenas ferreas: q2 hec dicit dñs exer-
cituũ deus iſrael. Jugũ ferreũ poſui ſup col-
lũ cũctaꝝ gẽtiũ iſtaꝝ vt ſeruiãt nabuchodo-
noſor regi babylonis: ⁊ ſeruiẽt ei: inſup ⁊ be-
ſtias terre dedi ei. Et dixit hieremias ꝓphe-
ta ad ananiã ꝓphetã. Audi anania. Nõ mi
ſit te dñs: ⁊ tu ꝯfidere feciſti populũ iſtũ in
mẽdacio. Jccirco hec dicit dñs. Ecce ego mit
tam te a facie terre. Hoc anno morieris. ad-
uerſũ.n. dñm locutꝰ es. Et mortuus é anani
as ꝓpheta in anno illo mẽſe ſeptimo.

C.S. Propheta deſcribit trãſmigratõez
vt credat̃ ſibi ſcribẽs captiuos babylõis: ꝙ
ãno ſeptuagesimo a dño viſitabũt̃. XXIX

A Et hec ſunt verba libri q̃ miſit hiere-
mias ꝓpheta de hieruſalẽ ad reliqui
as ſenioꝝ trãſmigratõis: ⁊ ad ſacerdotes: ⁊
ad ꝓphetas. ⁊ ad oẽm populũ qué tranſdu
xerat nabuchodonoſor de irl'm in babylonẽ
poſtq̃ꝫ egreſſus é iechonias rex ⁊ dña ⁊ eu
nuchi ⁊ principes iuda ⁊ irl'm ⁊ faber ⁊ iclu
ſor de irl'm in manu elaſa filij ſaphã ⁊ gama
lie filij helchie quos miſit ſedechias rex iu-
da ad nabuchodonoſor regẽ babylõis i ba
B bylonẽ dicẽs. Hec dit dñs exercituũ deꝰ iſra
el oĩ trãſmigratõi quã trãſtuli de irl'm i ba-
infra eo. bylonẽ. Edificate domos ⁊ hitate ⁊ plantate
hortos ⁊ comedite fructũ eoꝝ. Accipite vxo
res ⁊ generate filios ⁊ filias: ⁊ date filijs ve
ſtris vxores ⁊ filias veſtras date viris ⁊ pa
riãt filios ⁊ filias: ⁊ multiplicamini ibi ⁊ no
lite eẽ pauci numero: ⁊ q̃rite pacẽ ciuitatis:
ad quã tranſmigrare vos feci ⁊ orate pro ea
ad dominũ: q2 in pace illius erit pax vobis.
Hec dicit dominus exercituum deus iſrael.
C Nõ vos ſeducãt ꝓphe vr̃i q̃ ſũt in medio ve

ſtrũ: ⁊ diuini vr̃i: ⁊ ne attẽdatis ad ſõnia ve- s̃.14.c
ſtra q̃ vos ſõniatis: q2 falſo ipſi ꝓphetãt vo 2.Pa.3
bis in noie meo: ⁊ nõ miſi eos dicit dñs. Q2 1.Eſdre.1
h dicit dñs. Cũ ceperint ĩpleri in babylõe ſe s̃.25.c
ptuaginta ãni: viſitabo vos ⁊ ſuſcitabo ſup
vos verbũ meũ bonũ: vt reducã vos ad lo-
cũ iſtũ. Ego.n. ſcio cogitatõẽs quas cogito
ſup vos dicit dñs: cogitatõẽs pacis ⁊ nõ af
flictõis: vt dẽ vobis finẽ ⁊ patiẽtiã: ⁊ inuoca
bitis me ⁊ viuetis: ⁊ orabitis me: ⁊ ego exau
diã vos: q̃retis me ⁊ inuenietis. Cũ q̃ſieritis
me in toto corđ veſtro inueniar a vobis ait
dñs. Et reducã captiuitatẽ vr̃am: ⁊ ꝯgrega-
bo vos de vniuerſis gẽtibus ⁊ de cũctis lo-
cis ad q̃ expuli vos dicit dñs. Et reuerti voſ D
faciã de loco ad qué trãſmigrare vos feci: q2
dixiſtis. Suſcitabit nobis dñs ꝓphetas in
babylone: q2 hec dicit dñs ad regeꝫ q ſedet
ſup ſoliũ dđ ⁊ ad oẽm populũ hitatorẽ orbiſ
hꝰ: ad frẽs vr̃os q nõ ſũt egreſſi vobiſcũ in
trãſmigrationẽ. Hec dicit dñs exercituũ. Ec
ce mittã in eos gladiũ ⁊ famẽ ⁊ peſtẽ: ⁊ po-
nã eos q̃ſi ficus malas q̃ comedi nõ pñt eo
ꝙ peſſime ſint: ⁊ ꝑſequar eos in gladio ⁊ i
fame ⁊ in peſtilẽtia. Et dabo eos in vexatio- s̃.24.d
nẽ vniuerſis regnis terre: in maledictionẽ ⁊
i ſtuporẽ ⁊ in ſibilũ ⁊ in opprobriũ cũctis gẽ
tibus ad q̃s ego eieci eos: eo ꝙ nõ audierit
verba mea dicit dñs: q̃ miſi ad eos ꝑ ſeruos
meos ꝓphetas de nocte ꝯſurgẽs ⁊ mittens
⁊ nõ audiſtis dicit dñs. Uos g̃ audite ꝟbũ E
dñi oĩs trãſmigratio quã emiſi de irl'm i ba
bylonẽ. Hec dicit dñs exercituũ đs iſrael ad
achab filiũ chulie: ⁊ ad ſedechiã filiũ maa-
ſie q ꝓphetãt vobis i noie meo mẽdaciter.
Ecce ego tradã eos in manu nabuchodono
ſor regis babylonis: ⁊ ꝑcutiet eos in oculis
vr̃is. Et aſſumet̃ ex eis maledictio oĩ tranſ-
migratõi iude q̃ é in babylone dicẽtiũ. Po
nat te dñs ſicut ſedechiã ⁊ ſicut achab quoſ
frixit rex babylõis in igne: ꝓ eo ꝙ fecerint
ſtultitiã i iſrael: ⁊ mechati ſũt i vxores ami-
coꝝ ſuoꝝ: ⁊ locuti ſunt verbũ i noie meo mẽ-
daciter: qđ nõ mãdaui eis. Ego ſũ iudex ⁊ te F
ſtis dicit dñs. Et ad ſemeiã neelamitẽ dices
Hec dicit dñs exercituuꝫ đs iſrael. Pro eo
ꝙ miſiſti in noie meo libros ad oẽm popu-
lũ q eſt in hieruſalẽ: ⁊ ad ſophoniã filiũ ma
aſie ſacerdotẽ: ⁊ ad vniuerſos ſacerdotes di
cẽs. Dñs dedit te ſacerdotem pro ioiade ſa
cerdote: vt ſis dux in domo dñi ſup oẽm vi-

arrepticiũ ⁊ pphetãtẽ vt mittas eũ in neruũ
⁊ in carcerẽ. Et nũc q̃re nõ icrepaſti hieremi
G az anathotitẽ q pphetat vobis? Qr ſup h
s.20. miſit i babylonẽ ad nos dicẽs. Lõgũ ẽ: edifi
cate domos ⁊ hitate: ⁊ plãtate hortos ⁊ co/
medite fruct⁹ eoꝝ. Legit ergo ſophonias ſa
cerdos librũ iſtũ in aurib⁹ hieremie pphete.
Et factũ eſt verbũ dñi ad hieremiã dicens.
Mitte ad oẽm trãſmigratõez dicẽs. Hec di
cit dñs ad ſemeiã neelamiten. Pro eo ꝙ p
phetauit vobis ſemeias: ⁊ ego nõ miſi eũ: ⁊
fecit vos ɔfidere in mẽdacio. Idcirco h dicit
dñs. Ecce ego viſitabo ſup ſemeiã neelami
tẽ ⁊ ſup ſemẽ eius. Nõ erit ei vir ſedens in
medio populi h⁹: ⁊ nõ videbit bonũ quod
ego faciã populo meo ait dñs: qr preuarica
tionẽ locutus eſt aduerſum dominũ.
¶C.S. Promittit triſtitiã. de captiuitate
iude: ſubdit de gaudio liberatõis ⁊ vltione
in hoſtes populi. XXX
A Hoc verbũ qđ factũ ẽ ad hieremiam
a dño dicẽs. Hec dicit dñs ds iſrael
dicẽs. Scribe tibi oĩa verba q̃ locutus ſũ ad
te in libro. Ecce.n. dies veniũt dicit dñs: ⁊ ɔ
uertã ɔuerſionẽ populi mei iſrael ⁊ iuda ait
dñs: ⁊ ɔuertã eos ad terrã quã dedi prĩbus
eoꝝ ⁊ poſſidebũt eã. Et h ꝟba q̃ locut⁹ ẽ dñs
ad iſrael ⁊ ad iudã. Qm̃ h dicit dñs. Vocẽ
terroris audiuim⁹: formido: ⁊ nõ ẽ pax. In
terrogate ⁊ videte ſi generat maſculus. Qr
g̃ vidi oẽs viri manũ ſup lũbũ ſuũ q̃ſi ptu
rientis: ⁊ ɔuerſe ſũt vniuerſe facies i aurugi
nẽ? Ve qr magna dies illa: nec ẽ ſilis ei⁹: tps
B qz tribulatõis ẽ iacob: ⁊ ex ipſo ſaluabit. Et
erit in die illa ait dñs exercituũ ɔterã iugũz
eius de collo tuo: ⁊ vincula ei⁹ dirũpã. Et nõ
dñabunt ei ãpli⁹ alieni: ſz ſeruiẽt dño deo
s.46.g. ſuo ⁊ dauid regi ſuo quẽ ſuſcitabo eis. Tu g̃
Eſa.44.a ne timeas ſue me⁹ iacob ait dñs: neqz paueas
iſrael: qr ecce ego ſaluabo te de terra lõgin
qua: ⁊ ſemẽ tuũ de terra captiuitatis eoꝝ
Et reuertet iacob ⁊ qeſcet: ⁊ cũctis affluet
bonis ⁊ nõ erit quẽ formidet: qm̃ tecũ ego
ſũ ait dñs vt ſaluẽ te. Faciã.n. ɔſumationẽ
i cũctis gẽtib⁹ i qb⁹ diſpſit te: te ãt nõ faciã i
ɔſumationẽ: ſz caſtigabo te in iudicio: vt nõ
tibi videaris inoxius: qr h dicit dñs. Inſa
nabilis fractura tua: peſſima plaga tua. nõ
ẽ q iudicet iudiciũ tuũ: ad alligãdã curatõz
tuã vtilitas nõ ẽ tibi. Oẽs amatores tui ob
C liti ſũt tui: teqz nõ q̃rẽt. Plaga.n. inimici p

cuſſi te caſtigatõe crudeli. Propter multitu s.13.d
dinẽ iniqtatis tue: dura fcã ſũt peccata tua.
Quid clamas ſup ɔtritõe tua: Inſanabilis
eſt dolor tu⁹. Propter multitudinẽ iniqta/
tis tue: ⁊ pp dura pctã tua feci hec tibi. pro
pterea oẽs q comedũt te deuorabunt: ⁊ vni
uerſi hoſtes tui in captiuitatẽ ducent. Et oẽs
q te vaſtãt vaſtabunt: cũctoſqz pdatores tu
os dabo in predã. Obducã.n. cicatricẽ tibi
⁊ a vulneribus tuis ſanabo te dicit dñs. qr
eiectã vocauerũt te ſyon: hec eſt q̃ nõ habe
bat requirentẽ. Hec dicit dñs. Ecce ego con
uertã conuerſionẽ tabernaculoꝝ iacob: ⁊ te/
ctis eius miſerebor. Et edificabit ciuitas in D
excelſo ſuo ⁊ tẽplũ iuxta ordinẽ ſuũ funda
bit. Et egrediet de eis laus voxqz ludentiũ
⁊ multiplicabo eos ⁊ nõ minuent: ⁊ glorifi
cabo eos ⁊ nõ attenuabunt: ⁊ erũt filij eius
ſicut a pncipio ⁊ cetus eius corã me pmane
bit. Et viſitabo aduerſũ oẽs q tribulãt eum
⁊ erit dux eius ex eo ⁊ princeps de medio ei⁹
pducet. Et applicabo eũ: ⁊ accedet ad me.
Quis.n. iſte ẽ q applicet cor ſuũ vt appro/
pinq̃t mihi ait dñs? Et eritis mihi in popu/
lũ: ⁊ ego ero vobis in deũ. Ecce turbo domi
ni furor egrediẽs: pcella ruens in capite im
pioꝝ cõqeſcet. Nõ auertet iram indignatio
nis dominus: donec faciat ⁊ compleat cogi
tationem cordis ſui. In nouiſſimo dierum
intelligetis ea
¶C.S. Poſt plenitudinẽ gentium intrat
iſrael ad fidẽ. de planctu. de conſolatione ra
chel ſuper mortem filioꝝ ſuorũ. reuocat do/
minus effraim ⁊ iſrael ad fidez. de chriſti na
tiuitate ⁊ ſacri corporis ⁊ ſanguinis ei⁹: ꝙ
vnuſquiſqz morietur in peccato ſuo. de reedi
ficatione ciuitatis hieruſalez. XXXI
In tempore illo dicit dominus: ero de A
us vniuerſis cognationibus iſrael: ⁊
ipſi erunt mihi in populum. Hec dicit domi
nus. Inuenit gratiam in deſerto populus q
remanſerat gladio. Vadet ad requiem ſuã
iſrael. Lõge dñs apparuit mihi. Et in carita
te perpetua dilexi te. ideo attraxi te miſerãs
rurſumqz edificabo te ⁊ edificaberis virgo
iſrael. Adhuc ornaberis tympãis tuis ⁊ e/
gredieris in choro ludẽtiũ. Adhuc plãtabit
vineas i mõtib⁹ ſamarie. Plãtabũt plãtã/
tes: ⁊ donec tẽpus veniat nõ vindemiabũt
qr erit dies in qua clamabũt cuſtodes i mõ
te effraim. Surgite ⁊ aſcẽdamus in ſyon ad

dñm deũ nr̃m: q2 hec dicit dñs. Exultate in
letitia iacob: ⁊ hinnite cõtra caput gentiũ
B ꝓsonate canite ⁊ dicite. Salua dñe populũ
tuũ reliquias iſrael. Ecce ego adducã eos ð
terra aquilonis: ⁊ cõgregabo eos ab extre-
mis terre. inter quos erunt cecus ⁊ claud⁹
⁊ ꝓgnans ⁊ pariẽs ſimul: cecus magnus re
uertẽtiũ huc. In fletu veniẽt: ⁊ in miſericor
dia reducã eos. Et adducã eos per torrẽtes
aquaꝝ in via recta: ⁊ nõ impingẽt in ea: q2
factus ſũ iſraeli pater: ⁊ effrai primogenit⁹
meus eſt. Audite verbũ dñi gentes: ⁊ annũ
ciate in inſulis que ꝓcul ſunt ⁊ dicite. Qui
diſperſit iſrael cõgregabit eũ: ⁊ cuſtodiet eũ
ſicut paſtor gregẽ ſuũ. Redimet. n. dñs ia-
cob: ⁊ liberabit eũ de manu potentioris. Et
veniẽt ⁊ laudabũt in mõte ſyon ⁊ ꝯfluẽt ad
bona dñi ſuper frumẽto vino ⁊ oleo ⁊ fetu
pecoꝝ ⁊ armẽtoꝝ. Eritq3 aĩa eoꝝ quaſi hor-
tus irriguus: ⁊ vltra nõ eſuriẽt. Tũc letabit
C virgo in choro: iuuenes ⁊ ſenes ſimul. Et cõ
uertã luctũ eoꝝ in gaudiũ: ⁊ ꝯſolabor eos: ⁊
letiãcabo a dolore ſuo. Et inebriabo animã
ſacerdotũ pinguedine. ⁊ populus meus bo
E.5.g nis adiplebit ait dñs. Hec dicit dñs. Uox
Math.2.c. in excelſo audita eſt: lamẽtatõis luctus ⁊ fle
tus: rachel plorãtis filios ſuos: ⁊ nolentis
ꝯſolari ſup eis q2 non ſunt. Hec dicit domi
nus. Quieſcat vox tua a ploratu ⁊ oculi tui
a lachrymis: q2 eſt merces opi tuo ait dñs.
Et reuertent de terra inimici: ⁊ eſt ſpes no-
uiſſimis tuis ait dñs: ⁊ reuertent filij tui ad
terminos ſuos. audiens audiui effraim trãſ
migrantẽ. Caſtigaſti me dñe: ⁊ eruditus ſuũ
D q̃ſi iuuẽculus indomitus. Cõuerte me ⁊ cõ
uertar: q2 tu dñs ds meus. Poſtq̃3. n. ꝯuer
tiſti me egi pniam: ⁊ poſtq̃3 oñdiſti mihi: ꝑ
cuſſi femur meũ. Cõfuſus ſũ ⁊ erubui: qm̃
ſuſtinui opprobriũ adoleſcẽtie mee. Si fili⁹
honorabilis mihi effraim: ſi puer delicatus
q2 ex quo locutus ſuũ de eo: adhuc recorda-
bor eius. Iccirco ꝯturbata ſunt viſcera mea
ſuper eũ miſerans miſerebor eius ait dñs.
Statue tibi ſpeculã: pone tibi amaritudĩes
Dirige cor tuũ in viã rectã in qua ambula-
ſti. Reuertere virgo iſrael: reuertere ad ciui
tates tuas iſtas. Uſq3quo delitijs diſſolue-
ris filia vaga. q2 creauit dñs nouũ ſup ter-
ram: femia circũdabit virũ. Hec dicit dñs ex-
E ercituũ deus iſrael. Adhuc dicent verbum
iſtud in terra iuda ⁊ in vrbibus eius cũ con
uertero captiuitatẽ eoꝝ. Bñdicat tibi dñs
pulchritudo iuſtitie mons ſcũs. Et habita-
bunt in eo iudas ⁊ oẽs ciuitates eius ſimul
agricole ⁊ minãtes greges: q2 inebriaui ani
maꝫ laſſaꝫ ⁊ oẽm aĩam eſurientẽ ſaturaui.
Ideo quaſi de ſomno ſuſcitatus ſum ⁊ vidi
⁊ ſomnus meus dulcis mihi. Ecce dies ve-
niunt dicit dñs ⁊ ſeminabo domum iſrael ⁊
domũ iuda ſemine hoĩum ⁊ ſemine iumen-
toꝝ. Et ſicut vigilaui ſuper eos vt euelleres
⁊ demolirer ⁊ diſſipareꝫ ⁊ diſperderẽ ⁊ affli-
gerẽ: ſic vigilabo ſuper eos vt edificẽ ⁊ plan
tẽ ait dñs. In dieb⁹ illis nõ dicẽt vltra: pr̃es Eze.18.a
comederũt vuã acerbã: ⁊ dẽtes filioꝝ obſtu
puerũt: ſed vnuſq̃q3 in iniq̃tate ſua morie
tur. Oĩs hõ q̃ comederit vuã acerbã: obſtu
peſcẽt dẽtes eius. Ecce dies veniẽt dicit dñs Hebre.8.b
⁊ feriã domui iſrael ⁊ domui iuda fed⁹ nouũ
F Nõ ꝫm pactũ qd̃ pepigi cũ patribus veſtris
in die qua apphẽdi manũ eoꝝ vt educerem
eos de terra egypti pactũ qd̃ irritũ fecerãt:
⁊ ego dñatus ſũ eoꝝ dicit dñs: ſed hoc erit
pactũ qd̃ feriã cũ domo iſrael. Poſt dies il
los dicit dñs: dabo legẽ meã in viſcerib⁹ eo
rum: ⁊ in corde eoꝝ ſcribã eam: ⁊ ero eis i de
um: ⁊ ipſi erunt mihi in populũ. Et non doce E.34.c
bit vltra vir proximũ ſuum: ⁊ vir fratrẽ ſuũ Hebre.8.b
dicẽs: cognoſce dñm. Oẽs. n. cognoſcẽt me
a minimo eorum vſq3 ad maximũ ait dñs:
q2 propitiabor iniquitati eoꝝ ⁊ peccati eoꝝ
nõ merebor amplius. Hec dicit dñs. q̃ dat
ſolẽ in lumine diei: ordinẽ lune ⁊ ſtellarũ in
lumine noctis: qui turbat mare ⁊ ſonat flu-
G ctus eius: dñs exercituũ nomẽ illi. Si defe-
cerint leges iſte coram me dicit dñs: tunc ⁊
ſemen iſrael deficiet: vt non ſit gens coram
me cunctis diebus. Hec dicit dominus. Si
menſurari poterũt celi ſurſum ⁊ inueſtigari
fundamenta terre deorſum: ⁊ ego abijciam
vniuerſum ſemen iſrael propter omnia que
fecerunt dicit dominus. Ecce dies venient
dicit dominus: ⁊ edificabitur ciuitas domi-
no a turre ananehel vſq3 ad portam angu
li. Et exibit vltra normam menſure in con-
ſpectu eius ſuper collem gareb: ⁊ circuibit
goatha ⁊ omnem vallem cadauerum ⁊ ci-
neres ⁊ vniuerſam regionem mortis: vſq3
ad torrentem cedron: ⁊ vſq3 ad angulum
porte equorum orientalis. Sanctum domi
ni non euelletur: ⁊ non deſtruetur vltra in
perpetuum.

¶C.S. Hieremias in carcere pphat ſede-
chiã captiuũ ⁊ orbatũ ducẽdũ in babylonẽ
⁊ emit agrũ in anathot ⁊ orat dñm ꝓ popu-
lo ſuo. Sermo dñi ad eũ de incẽdio hieruſa-
lem ⁊ de liberatione captiuoꝝ. XXXII.

A Verbũ qđ fctm̃ eſt ad hieremiã a dño
in anno decimo ſedechie regis iuda
ipſe eſt annus octauuſdecimus nabuchodo
noſor. Tunc exercitus regis babylonis ob
ſidebat hieruſalem: ⁊ hieremias ppha erat
clauſus in atrio carceris q erat in domo re
gis iuda. Clauſerat.n. eum ſedechias rex iu
da dicẽs. Quare vaticinaris dicens hec dicit
dñs: ecce ego dabo ciuitatẽ iſtã in manus re
gis babylonis ⁊ capiet eã: ⁊ ſedechias rex iu
da non effugiet de manu chaldeoꝝ ſed tra
detur in man⁹ regis babylonis: ⁊ loquetur os
ei⁹ cũ ore illi⁹ ⁊ oculi eius oculos illi⁹ vide
bũt ⁊ in babylonẽ ducet ſedechiã ⁊ ibi erit
donec viſitẽ eũ ait dñs: ſi aũt dimicaueritis
aduerſus chaldeos nihil pſperi hebitis. Et
B dixit hieremias. Factũ ẽ verbũ dñi ad me di
cens. Ecce ananehel filius ſellum patruelis
tuus veniet ad te dicẽs. Eme tibi agrũ me
um qui ẽ in anathot. Tibi.n. cõpetit ex ppin
quitate vt emas. Et venit ad me ananehel fili
us patrui mei ſm verbũ dñi ad veſtibulũ
carceris: ⁊ ait ad me. Poſſide agrum meũ
q ẽ in anathot in terra beniamin: qr tibi cõ
petit hereditas ⁊ tu propinquus es vt poſſi
deas. Intellexi aũt q verbũ dñi eſſet. Et emi
agrũ ab ananehel filio patrui mei qui eſt in
anathot. Et appẽdi ei argentum ſeptẽ ſtate
res ⁊ decẽ argenteos: ⁊ ſcripſi in libro ⁊ ſi
gnaui ⁊ adhibui teſtes. Et appẽdi argẽtum
in ſtatera ⁊ accepi librũ poſſeſſionis ſigna
tum: ⁊ ſtipulationes ⁊ rata ⁊ ſigna foriſe
cus. Et dedi librũ poſſeſſionis baruch filio
C neri filij maaſie in oculis ananehel patrue
lis mei ⁊ in oculis teſtium qui ſcripti erant
in libro emptionis ⁊ in oculis oĩuꝫ iudeoꝝ
qui ſedebãt i atrio carceris. Et pcepi baruch
corã eis: dicẽs. Hec dicit dñs exercituũ de⁹
iſrael. Sume libros iſtos librũ emptionis
hũc ſignatũ: ⁊ librum hũc q apertus ẽ: ⁊ po
nes illos in vaſe fictili vt permanere poſſint
diebus multis. Hec.n. dicit dñs exercituũ
de⁹ iſrael. Adhuc poſſidebunt domus ⁊ agri
⁊ vinee in terra iſta. Et oraui ad dñm poſtq̃
tradidi librum poſſeſſionis baruch filio ne
ri dicẽs. Heu heu heu dñe deus. Ecce tu feci
ſti celum ⁊ terram in fortitudine tua magna
⁊ in brachio tuo extento. Non erit tibi diffi
cile omne verbum: qui facis miſericordiam
in milibus. ⁊ reddis iniquitatẽ patrum in fi Exo.34.a.
num filiorum eoꝝ poſt eos. Fortiſſime ma D
gne ⁊ potẽs. dñs exercituum nomẽ tibi ma
gn⁹ cõſilio ⁊ incõphẽſibilis cogitatu: cuius
oculi apti ſũt ſup oẽs vias filioꝝ adã vt red
das vnicuiq ſm vias ſuas: ⁊ ſm fructũ ad
inuẽtionũ ei⁹. Qui poſuiſti ſigna ⁊ portẽta
in terra egypti vſq ad diẽ hãc ⁊ in iſrael ⁊
in oĩbus: ⁊ tibi feciſti nomen ſicut eſt dies hec
Et eduxiſti populum tuũ iſrael de terra egy
pti in ſignis ⁊ portentis ⁊ in manu robuſta
⁊ in brachio extento ⁊ i terrore magno. ⁊ de
diſti eis terrã hanc quam iuraſti patribus
eorum vt dares eis terram fluentẽ lacte ⁊
melle: ⁊ ingreſſi ſunt ⁊ poſſederunt eam. Et
non obedierũt voci tue: ⁊ in lege tua nõ am
bulauerunt: omnia que mandaſti eis vt fa
cerẽt nõ fecerunt: ⁊ euenerũt eis omnia ma
la hec. Ecce munitiones extructe ſũt aduer
ſum ciuitatẽ vt capiatur: ⁊ vrbs data ẽ in ma
n⁹ chaldeoꝝ: ⁊ in man⁹ regis babylõis q ꝓ
liant aduerſus eã a facie gladij ⁊ famis ⁊ pe
ſtilentie: ⁊ quecũq locutus es acciderũt vt E
tuipſe cernis. Et tu dicis mihi dñe de⁹: eme
agꝛ argẽto ⁊ adhibe teſtes: cũ vrbs data ſit
in man⁹ chaldeoꝝ. Et factũ ẽ verbũ dñi ad
hieremiã dicens. Ecce ego dñs deus vniuer
ſe carnis. Nũqd mihi difficile erit oẽ verbũ
Propterea hec dicit dñs. Ecce ego tradam
ciuitatẽ iſtã in manus chaldeoꝝ ⁊ in man⁹
regis babylõis: ⁊ capiẽt eã: ⁊ veniẽt chaldei
pliãtes aduerſũ vrbẽ hãc: ⁊ ſuccẽdẽt eã igni
⁊ cõburẽt eã: ⁊ domos in quaꝝ domatib⁹ ſa
crificabãt baal: ⁊ libabãt dijs aliẽis libami
na ad irritãdũ me. Erãt.n. filij iſrael ⁊ filij iu
da iugiter faciẽtes malum i oculis meis ab
adoleſcẽtia ſua: filij iſrael q vſq nũc exacer
bãt me i ope manuũ ſuaꝝ dicit dñs: qr i fu
rore ⁊ in idignatiõe mea fcã ẽ mihi ciuitas
hec a die qua edificauerũt eã vſq ad diem
iſtã q̃ auferet̃ a cõſpectu meo pp malitiã fili
oꝝ iſrael ⁊ filioꝝ iuda quã fecerũt ad iracũ F
diã me puocãtes: ipſi ⁊ reges eoꝝ ⁊ pricipes
eorum ⁊ ſacerdotes ⁊ pphe eoꝝ viri iuda: ⁊
habitatores irlm. Et verterũt ad me terga S.2.f.
⁊ nõ facies: cũ docerẽ eos ⁊ erudirẽ diluculo:
⁊ nollẽt audire vt acciperẽt diſciplinã. Et po S.7.b.
ſuerunt idola ſua in domo in qua inuocatũ

eſt nomen meum vt polluerent eam: ⁊ edifi
cauerunt excelſa baal que ſũt i valle filij en
nō: vt initiarēt filios ſuos ⁊ filias ſuas mo
loch qđ nō mādaui eis nec aſcēdit i cor me
um vt facerent abbominationē hāc: ⁊ i pec
catū deducerēt iudā. ⁊ nūc pp iſta hec dicit
dñs deꝰ iſrael ad ciuitatē hāc de q̄ vos dici
tis ꝙ tradat̄ in manꝰ regis babylōis i gla
dio ⁊ i fame ⁊ i peſte. ecce ego ꝯgregabo vos
de vniuerſis terris ad q̄s eieci eos in furore
meo ⁊ in ira mea ⁊ i idignatōe grādi: ⁊ redu
cā eos ad locū iſtū ⁊ hītare eos faciā ꝯfiden
ter ⁊ erūt mihi in ppl'z ⁊ ego ero eis in deū.
Et dabo eis cor vnū ⁊ viā vnā vt timeāt me
B vniuerſis diebꝰ ⁊ bñ ſit eis ⁊ filijs eoꝝ poſt
eos. Et feriā eis pactū ſempiternū: ⁊ nō deſi
nā eis bñfacere: ⁊ timorē meū dabo i corde
eoꝝ vt nō recedāt a me ⁊ letabor ſup eis cū
bñ eis fecero. Et plātabo eos i terra iſta i ve
ritate i toto corde meo ⁊ in tota aīa mea: qa
h dicit dñs. Sicut adduxi ſup populū iſtum
oē malū hoc grāde: ſic adducam ſup eos oē
bonum quod ego loquor ad eos. ⁊ poſſide
buntur agri in terra iſta de qua vos dicitis
ꝙ deſerta ſit eo ꝙ nō remanſerit homo ⁊ iu
mentū: ⁊ data ſit in manus chaldeoꝝ. Agri
ementur pecunia: ⁊ ſcribent̄ in libro: ⁊ iprī
metur ſignū: ⁊ teſtis adhibebit̄ in terra be
niami ⁊ in circuitu irl'z ⁊ i ciuitatibus iuda
⁊ in ciuitatibus mōtanis ⁊ in ciuitatibꝰ cā
peſtribꝰ: ⁊ in ciuitatibus que ad auſtrū ſūt
qr ꝯuertā captiuitatē eorum ait dominus.

¶ C. S. De ꝯſideratione iuda ⁊ irl'm. ⁊ de
emēdatiōe ⁊ gaudio. ⁊ de grege trāſeūte ad
manū numerātis. de xp̄o naſcituro ⁊ regno
ipſius ⁊ ſacerdotio perpetuo. XXXIII.

A ET factū ē verbū dñi ad hieremiā ſcđo
cū adhuc clauſus eēt in atrio carceris
dicens. Hec dicit dñs q facturus ē ⁊ forma
turus illud: ⁊ paraturus: dñs nomē eius. Cla
ma ad me ⁊ exaudiaz te. ⁊ annunciabo tibi
grādia ⁊ firma que neſcis. Qr hec dicit dñs
deꝰ iſrael ad domos vrbis hꝰ ⁊ ad domos
regis iuda q̄ deſtructe ſūt: ⁊ ad munitiōes ⁊
ad gladiū veniētiū vt dimicēt cū chaldeis ⁊
ipleāt eas cadaueribꝰ hoīuz quos pcuſſi in
furore meo: ⁊ i idignatiōe mea: abſcōdēs fa
ciē meā a ciuitate hac pp oēm malitiā eoꝝ.
Ecce ego obducā eis cicatricē ⁊ ſanitatē ⁊ cu
rabo eos ⁊ reuelabo eis depcationē pacis ⁊
veritatis. Et ꝯuertā ꝯuerſionē iuda: ⁊ ꝯuer
ſionē hieruſalē: ⁊ edificabo eos ſicut a prīci
pio: ⁊ emūdabo illos ab oī iniquitate ſua in
qua peccauerūt mihi ⁊ ꝓpitius ero cunctis
iniquitatibus eoꝝ in q̄bus dereliquerūt mi
bi ⁊ ſpreuerunt me. Et erit mihi in nomē ⁊ i B
gaudiū ⁊ i laudē ⁊ i exultatiōꝫ cūctis gētibꝰ
terre q̄ audierīt oīa bona q̄ ego facturus ſū
eis: ⁊ pauebūt ⁊ turbabunt̄ in vniuerſis lo
cis: ⁊ i pace quā ego faciā eis. Hec dicit dñs
Adhuc audiet̄ i loco iſto quē vos dicitis eē
deſertū eo ꝙ nō ſit homo nec iumētū i ciui
tatibꝰ iuda ⁊ foris hieruſalē q̄ deſolate ſūt
abſqꝫ hoīe ⁊ abſqꝫ hītatore ⁊ abſqꝫ pecore
vox gaudij ⁊ vox letitie: vox ſpōſi: ⁊ vox ſpō
ſe: vox dicentiū. Confitemini domino exerci
tuū: qm̄ bonꝰ dñs: quoniā in eternū miſeri
cordia eiꝰ: ⁊ portātiū vota i domo dñi. Re
ducā eni ꝯuerſionē t̄re ſicut a pricipio dicit
dñs. Hec dicit dñs exercituum. Adhuc erit
in loco iſto deſerto abſqꝫ homine ⁊ abſqꝫ iu
mento: ⁊ in cunctis ciuitatibus eius: habita
culum paſtorum ⁊ accubātium gregum in
ciuitatibus montoſis ⁊ in ciuitatibus cam
ſtribꝰ: ⁊ in ciuitatibus q̄ ad auſtꝝ ſūt: ⁊ i ter
ra beniamin: ⁊ i circuitu irl'm: ⁊ i citatibꝰ iu C
da. adhuc trāſibūt greges ad manū nume
rātis: ait dñs. Ecce dies venient dicit dñs ⁊ ſ.23.a.
ſuſcitabo verbū bonū qđ locutus ſuz ad do
mū iſrael: ⁊ ad domū iuda. In diebꝰ illis ⁊ i
tpe illo germinare faciā dđ germē iuſtitie ⁊
faciet iudiciū ⁊ iuſticiā in terra. In diebꝰ il
lis ſaluabit̄ iuda ⁊ iſrael hītabit ꝯfidēter: ⁊
hoc ē nomē qđ vocabunt eū dñs iuſtus nr̄.
Qr hec dicit dñs. Nō interibit de dauid vir
q ſedeat ſup thronū domꝰ iſrael: ⁊ đ ſacerdo
tibꝰ ⁊ de leuitis nō interibit vir a facie mea
q offerat holocauſtomata ⁊ icēdat ſacrificiū
⁊ cedat victimas cibus diebꝰ: ⁊ factū ē ver
bū dñi ad hieremiā dicēs. Hec dicit dñs. Si D
irritū pōt fieri pactū meū cū die: ⁊ pactū me
um cū nocte vt nō ſit dies ⁊ nox i tpe ſuo: ⁊
pactū meū irritū eē poterit cuz dauid ſeruo
meo vt ñ ſit ex eo filiꝰ q regnet i throno eiꝰ
⁊ leuite ⁊ ſacerdotes miniſtri mei. Sicut enu
merari nō pñt ſtelle celi ⁊ metiri harene ma
ris: ſic multiplicabo ſemē dauid ſerui mei: ⁊
leuitas miniſtros meos. Et factū eſt verbū
domini ad hieremiā dicēs. Nūqd nō vidi
ſti qd populus hic locutus ſit dicēs. due co
gnationes quas elegerat dñs abiecte ſūt ⁊
populū meum deſpexerūt: eo ꝙ nō ſit vltra

gles corã eis. Hec dicit dñs. Si pactũ meũ
īter diē ꝛ noctē: ꝛ leges celo ꝛ terre nõ poſui:
eqdē ꝛ ſemen iacob ꝛ dð ſerui mei ꝓiiciam
vt nõ aſſumã de ſemine eius pͥncipes ſe-
minis abrahã yſaac ꝛ iacob. Reducã.n.cõ
uerſionem eoꝝ ꝛ miſerebor eis.

¶C.S. Pena quia non dimittũt ſeruos ꝛ
ancillas hebreas liberos ꝛ punitio cum ta
men promiſerunt in templo cum ſolēnitate
vituli in duo ſciſſi. XXXIIII.

A Verbũ qð fcm̃ eſt ad hieremiã a dño:
qñ nabuchodonoſor rex babylonis
ꝛ ois exercitus eius vniuerſaqꝫ regna terre
q̃ erãt ſub ptãte manus eius: ꝛ oēs populi
bellabãt ꝯtra hieruſalem: ꝛ ꝯtra oēs vrbes
ei⁹ dicēs. Hec dicit dñs deus iſrael. Uade ꝛ
loquere ad ſedechiam regē iuda: ꝛ dices ad
eũ. Hec dicit dñs. Ecce ego tradã ciuitatem
hãc in manus regis babylonis: ꝛ ſuccendet
eã igni. Et tu non effugies de manu eius: ſꝫ
ꝯphēſione capieris ꝛ in manu eius traderis
ꝛ oculi tui oculos regis babylonis videbũt
ꝛ os eius cũ ore tuo loq̄t: ꝛ babylonē introi
bis. Attñ audi verbũ dñi ſedechia rex iuda
Hec dicit domin⁹ ad te. Non morieris i gla
dio ſed in pace morieris: ꝛ ſm cõbuſtiones
patꝝ tuoꝝ regũ prioꝝ q fuerũt ante te ſic cõ
burēt te: ꝛ ve dñe plãget te: qꝛ verbum hoc
B ego locutus ſum dicit dñs. Et locutus ē hie-
remias ꝓpħa ad ſedechiã regem iuda vni
uerſa verba hec in hieruſalē: ꝛ exercitus re-
gis babylonis pugnabat cõtra hieruſalem
ꝛ contra omnes ciuitates iuda: q̃ reliq̃ erãt
cõtra lachys ꝛ contra azecha. He enim ſu-
perant de ciuitatibus iuda vrbes munite.
Uerbũ qð fcũm ē ad hieremiaꝫ a dño poſt
q̃ꝫ pcuſſit rex ſedechias fed⁹ cũ oi populo i
hieruſalē: ꝑdicãs vt dimitteret vnuſq̄ſqꝫ ſer
uuꝫ ſuũ ꝛ vnuſquiſqꝫ ancillã ſuã. hebreũ. ꝛ
hebreã liberos: ꝛ neq̄q̃ꝫ dñarent̄ eis: ideſt i
iudeo ꝛ frē ſuo. Audierũt ergo oēs pͥncipes
ꝛ vniuerſus ppl̄s q inierant pactũ vt dimit
teret vnuſq̄ſqꝫ ſeruuꝫ ſuũ ꝛ ancillã ſuã libe
ros ꝛ vltra nõ dñarēt̄ eis. Audierũt igit̄ ꝛ di
miſerũt. Et ꝯuerſi ſũt deinceps ꝛ retraxerũt
ſuos ſuos ꝛ ancillas ſuas quos dimiſerũt
liberos ꝛ ſubiugauerũt i famulos ꝛ famulas
Et factũ ē verbũ ad hieremiã a dño dicens.
C Hec dicit dñs deus iſrael. Ego pcuſſi fedus
cũ pr̄ib⁹ vr̄is: in die q̃ duxi eos de terra egy
Exo.21.a. pti de domo ſeruitutis dicēs. Cũ ꝯpleti fue-
rint ſeptē anni dimittat vnuſq̄ſqꝫ frēm ſuũ Deut.15.a.
hebreũ q venditꝰ ē ei: ꝛ ſuiet tibi ſex ãnis: ꝛ
dimittas eũ a te liberꝝ. Et nõ audierũt pr̄es
vr̄i me: nec inclinauerũt aurēꝫ ſuã. Et ꝯuerſi
eſtis vos hodie ꝛ feciſtis qð rectũ ē in ocu-
lis meis vt predicaretis libertatē vnuſq̄ſqꝫ
ad amicum ſuuꝫ: ꝛ iniſtis pactũ in cõſpectu
meo in domo in qua inuocatum eſt nomen
meũ ſup eã. Et reuerſi eſtis ꝛ cõmaculaſtis
nomē meũ ꝛ reduxiſtis vnuſq̄ſqꝫ ſuũ ſuũ: ꝛ
vnuſq̄ſqꝫ ancillã ſuaꝫ quos dimiſeratis vt
eſſent liberi ꝛ ſue poteſtatis ꝛ ſubiugaſtis
eos vt ſint vobis ſerui ꝛ ancille. Propterea
hec dicit dñs. Uos nõ audiſtis me vt predi
caretis libertatē vnuſq̄ſqꝫ fratri ſuo ꝛ vnuſ
quiſqꝫ amico ſuo. Ecce ego predico liberta- D
tem ait dñs ad gladium: ad peſtem ꝛ ad fa
mem: ꝛ dabo vos in ꝯmotionem cunctis re
gib⁹ terre. Et dabo viros q preuaricãt̄ fed⁹
meũ: ꝛ nõ obſeruauerũt verba federis qb⁹
aſſenſi ſunt in cõſpectu meo. vitulũ quē cõ-
ciderũt in duas partes ꝛ tranſierũt inter di-
uiſiones eius principes iuda ꝛ pͥcipes hie
ruſalē: eunuchi ꝛ ſacerdotes ꝛ omnis popu
lus terre q trãſierunt inter diuiſiones vituli
ꝛ dabo eos in manus inimicoꝝ ſuorũꝫ ꝛ in
manus querentiũ aiam eoꝝ: ꝛ erit mortici-
num eoꝝ in eſcam volatilibus celi ꝛ beſtijs
terre. Et ſedechiã regē iuda. ꝛ principes ei⁹
dabo in manus inimicoꝝ ſuoꝝ ꝛ in manus
q̄rentiũ aias eorum: ꝛ in manus exercituũ
regis babylonis q receſſerunt a vobis. Ec-
ce ego precipio dicit dñs: ꝛ reducam eos in
ciuitatem hanc ꝛ preliabuntur aduerſuꝫ eã
ꝛ capient eam ꝛ incendent igni. Et ciuitates
iuda dabo in ſolitudinem: eo ꝙ non ſit ha-
bitator.

¶C.S. Increpatur de inobediētia. pp obe
dientiã filiorum ionadab filij rechab. recha
bitis maledictio ꝓmittit̄. benedicit̄ ſtirps
ionadab filij rechab. XXXV.

V Erbũ qð fcm̃ eſt ad hieremiã a dño A
in diebus ioachim filij ioſie regis iu-
da dicens. Uade ad domuꝫ rechabitaꝝ ꝛ lo
quere eis: ꝛ introduces eos in domũ dñi in
vnam exedram theſauroꝝ: ꝛ dabis eis bibe
re vinũ. Et aſſumpſi iechoniã filiũ hieremie
filij abſame ꝛ frēs eius ꝛ oēs filios ei⁹ ꝛ vni
uerſam domũ rechabitaꝝ. ꝛ introduxi eos i
domum dñi ad gazophylatiũ filioꝝ anan fi
lij iezedelie hoĩs dei qð erat iuxta gazophy

latium pꝛīcipū ſup theſaurū maaſie filij ſel-
lū:qui erat cuſtos veſtibuli.Et poſui coꝛam
filijſ dom⁹ rechabitaꝝ cyphos plenos vino
ꝛ calices.ꝛ dixi ad eos.Bibite vinuꝫ.Qui
B rñderunt.Non bibemus vinum:quia iona
dab fili⁹ rechab pater nr̄ p̄cepit nobis dicēſ
Non bibetis vinū vos ꝛ filij vr̄i vſqꝫ i ſem
piternū.Et domū nō edificabitis:ꝛ ſemētēꝫ
nō ſeretis.ꝛ vineas ñ plātabitis nec hēbitiſ
ſed i tabernaculis hitabitis cūctis dieb⁹ ve
ſtris:vt viuatis diebus multis ſuper facieꝫ
terre in qua vos peregrinamini.Obediuim⁹
ergo voci ionadab filij rechab p̄ris nr̄i in oi
b⁹ q̄ pꝛecepit nobis ita vt ñ biberem⁹ vinū
cūctis dieb⁹ nr̄is nos ꝛ mulieres nr̄e filij ꝛ
filie nr̄e ꝛ ñ edificarem⁹ domos ad hitandū
ꝛ vineā ꝛ agrū ꝛ ſemētē ñ hūimuſ:ſꝫ hitaui
mus in tabernaculis ꝛ obediētes fuim⁹ iux
ta oia q̄ p̄cepit nobis ionadab pr̄ nr̄. Cū āt
aſcendiſſet nabuchodonoſoꝛ rex babylōis
ad terrā nr̄aꝫ:dixim⁹.Venite ꝛ igrediamur
C hieruſalē a facie exercit⁹ chaldeoꝝ ꝛ a facie
exercitus ſyrie:ꝛ manſimus in hieruſalē.Et
factū ē verbū dn̄i ad hieremiā dicēs.Hec di
cit dn̄s exercituū de⁹ iſrael.Vade ꝛ dic viriſ
iuda ꝛ hitatoꝛib⁹ irl'ꝫ.Nūqd ñ recipietis di
ſciplinā vt obediatis verbis meis dicit dn̄ſ
Preualuerūt ſmones ionadab filij rechab
quos pꝛecepit filijs ſuis vt nō biberēt vinū
ꝛ ñ biberūt vſqꝫ ad diē hāc:qꝛ obedierūt p̄-
cepto p̄ris ſui.Ego āt locut⁹ ſū ad vos ↄ̄ ma
ne ↄſurgens ꝛ loq̄ns.ꝛ non obediſtis mihi.
Miſiqꝫ ad vos oēs ſuos meos ꝓphas cō-
ſurgens diluculo mittenſqꝫ ꝛ dicēs.Cōuer-
ſ .18.b.ꝛ. timini vnuſqſqꝫ a via ſua peſſima:ꝛ bona
25.b. facite ſtudia vr̄a:ꝛ nolite ſeq̄ deos alienos
neqꝫ colatis eos:ꝛ hitabitis i terra quā de-
D di vobis ꝛ p̄rib⁹ vr̄is.Et ñ iclinaſtis aureꝫ
vr̄aꝫ neqꝫ audiſtis me. Firmauerūt igit̄ filij
ionadab filij rechab p̄ceptū p̄ris ſui qđ p̄ce
perat eis:ppl's āt iſte nō obediuit mihi.Id
circo h̄ dicit dn̄s exercituū deus iſrael.Ecce
ego adducā ſup iudam ꝛ ſup oēs hitatoꝛes
irl'm vniuerſā afflictionē quā locut⁹ ſuꝫ ad
uerſū illos:eo q̄ locut⁹ ſū ad illos ꝛ ñ audi
erūt:vocaui illos ꝛ ñ rñderūt mihi.Domui
āt rechabitaꝝ dixit hieremiaſ.Hec dicit dn̄ſ
exercituū de⁹ iſrael.Pꝛo eo q̄ obediſtis p̄-
cepto ionadab p̄ris veſtri:ꝛ cuſtodiſtis oia
eius mādata:ꝛ feciſtis vniuerſa q̄ p̄cepit vo
bis:ꝓpterea h̄ dicit domin⁹ exercituū de⁹ iſra
el.Non deficiet vir de ſtirpe ionadab filij re
chab ſtās in cōſpectu meo cunctis diebus.
¶C.S.Hieremias ↄ̄ carcer̄ mittit baruch
cū libꝛo ꝛ reuocet populū ſuū a via ſua ma
la.ioachim combureret libꝛuꝫ ꝛ alius ſcribit̄
contra eum. XXXVI.
ET factū eſt in anno quarto.ioachim fi
A lij ioſie regis iuda:ꝛ factuꝫ eſt verbū
hoc ad hieremiam a domino dicens. Tolle
volumen libꝛi ꝛ ſcribes i eo oia verba q̄ lo-
cut⁹ ſū tibi aduerſū iſrael ꝛ iudā ꝛ aduerſū
oēs gētes a die q̄ locut⁹ ſū ad te ex dieb⁹ io
ſie vſqꝫ ad diē hanc ſi foꝛte audiente domo
iuda vniuerſa mala q̄ ego cogito facere eis
reuertatur vnuſqſqꝫ a via ſua peſſima ꝛ ꝓ-
pitius ero iniq̄tati ꝛ pcō eoꝝ.Vocauit ergo
hieremias baruch filium nerie:ꝛ ſcripſit ba
ruch ex oꝛe hieremie oēs ſermōes dn̄i quoſ
locut⁹ ē ad eū i volumīe libꝛi.Et p̄cepit hie-
remias baruch dicens.Ego clauſus ſū: nec
valeo ingredi domū dn̄i.Ingredere ergo tu
ꝛ lege ↄ̄ volumīe i quo ſcripſiſti ex oꝛe meo
B verba dn̄i audiēte ppl'o i domo dn̄i i die ie-
iunij:īſup ꝛ audiēte vniuerſo iuda q̄ veniūt
de ciuitatib⁹ ſuis. Leges eis:ſi foꝛte cadat
oro eoꝛum i ↄſpectu dn̄i:ꝛ reuertat̄ vnuſq̄ſ-
qꝫ a via ſua peſſima:qm̄ magnus furoꝛ ꝛ i
dignatio ē quā locutus ē dn̄s aduerſus po-
pulū hūc. Et fecit baruch filius nerie iuxta
oia q̄ p̄cepat ei hieremias ꝓpha legens ex
volumīe ſmōes dn̄i i domo dn̄i.Fcm̄ ē āt i
anno q̄nto ioachī filij ioſie regis iuda:i mē-
ſe nono p̄dicauerūt ieiuniū i ↄſpectu dn̄i oī
populo in hieruſalē ꝛ vniuerſe multitudini
q̄ ↄfluxerat de ciuitatib⁹ iuda i hieruſalē.Le-
C gitqꝫ baruch ex volūīe ſermōes hieremie
i domo dn̄i i gaꝫophylatio gamarie filij ſa-
phā ſcribe i veſtibulo ſupioꝛi in itroitu poꝛ
te noue dom⁹ dn̄i audiēte oī populo. Cūqꝫ
audiſſet micheas filius gamarie filij ſaphā
omnes ſermones dn̄i ex libꝛo:deſcēdit i do
mum regis ad gaꝫophylatiū ſcribe.Et ecce
ibi omnes pꝛīcipes ſedebāt:eliſama ſcriba
ꝛ dalias filius ſemeie ꝛ helnathā fili⁹ acbo
boꝛ ꝛ gamarias filius ſaphā ꝛ ſedechias fi
lius ananie ꝛ vniuerſi pꝛincipes.Et nuncia
uit micheas omnia verba q̄ audiuit legen-
teꝫ baruch ex volumine in auribus populi
Miſerūt itaqꝫ oēs pꝛincipes ad baruch iu
di filium nathanie filij ſelemie filij chuſi di-
centes.Volumen ex quo legiſti audiēte po

B pulo ſume in manu tua ꝛ veni. Tulit ergo
baruch filius nerie volumen in manu ſua ꝛ
venit ad eos. Et dixerũt ad eũ. Sede: ꝛ lege
hec in aurib⁹ nr̃is. Et legit baruch i aurib⁹
eoꝝ. Igiť cũ audiſſent oĩa verba: obſtupue
rũt vnuſq̇ſq; ad ꝓximũ ſuũ ꝛ dixerũt ad ba
ruch. Nũciare debemus regi oẽs ſermones
iſtos: Et interrogauerũt eũ dicentes. Indica
nobis: quõ ſcripſiſti oẽs ſermões iſtos ex oꝛ̃
eius. Dixit ãt eis baruch. Ex oꝛe ſuo loq̃ba
tur q̃ſi legẽs ad me oẽs ſermões iſtoſ: ꝛ ego
ſcribebã in volumine attramẽto. Et dixerũt
C pͥcipes ad baruch. Uade ꝛ abſcondere tu
ꝛ hieremias: ꝛ nemo ſciat vbi ſitis. Et igreſ
ſi ſunt ad regẽ in atrium. Porro volumen
ↄmẽdauerunt in gazophylatio eliſame ſcri
be ꝛ nũciauerũt audiẽte rege oẽs ſermones
Miſitq; rex iudi vt ſumerent volumẽ: q tol
lẽs illud de gazophylatio eliſame ſcribe le
git audiẽte rege ꝛ vniuerſis pͥncipib⁹ q ſta
bant circa regẽ. Rex autẽ ſedebat i domo
hyemali in menſe nono ꝛ poſita erat arula
coꝛam eo plena pꝛunis. Cumq; legiſſet iudi
tres pagellas vel quatuoꝛ: ſcidit illud ſcal
pello ſcribe ꝛ ꝓiecit in ignẽ qui erat ſup aru
lam: donec ↄſumereť oẽ volumẽ igni q erat
i arula. Et nõ timuerũt neq; ſciderẽt veſtimẽ
ta ſua rex ꝛ oẽs ſerui ei⁹ q audierũt vniuer
F ſos ſermones iſtos. Uerũtñ belnathã ꝛ da
laias ꝛ gamarias ↄtradixerũt regi ne cõbu
reret libꝛ: ꝛ nõ audiuit eos. Et p̃cepit rex hie
remiel filio amalech ꝛ saraie filio ezriel ꝛ ſe
lemie filio abdehel vt comprehenderẽt ba
ruch ſcribã ꝛ hieremiã ꝓphã. Abſcondit
ãt eos dñs. Et fcm̃ ẽ verbũ dñi ad hieremiã
ꝓphã: poſtq̃ combuſſerat rex volumẽ: ꝛ
ſmones quos ſcripſerat baruch ex oꝛe hiere
mie dicẽs. Rurſũ tolle volumen aliud ꝛ ſcri
be i eo oẽs ſmões pꝛioꝛes q erãt i pꝛio vo
lumie qͦ ↄbuſſit ioachi rex iuda. Et ad ioa
chi regẽ iuda dices. Hec dicit dñs. Tu ↄbuſ
G ſiſti volumẽ iſtud dicens. Q̃ꝛ ſcripſiſti in eo
annunciãs: feſtinus veniet rex babylonis: ꝛ
vaſtabit terrã hãc. ꝛ ceſſare faciet ex illa ho
minem ꝛ iumentuz? Propterea h̃ dicit dñs
de⁹ ↄtra ioachi regẽ iuda. Nõ erit ex eo q ſe
deat ſup ſolium dd̃: ꝛ cadauer ei⁹ ꝓijcieť ad
eſtũ p diẽ ad gelu p noctẽ. Et viſitabo cõtra
eũ ꝛ ↄtra ſemẽ ei⁹ ꝛ ↄtra ſeruos eius iniq̇ta
tes ſuas adducam ſup eos ꝛ ſup h̃itatoꝛes
irl̃m ꝛ ſup viros iuda oẽ malũ qͦ locutus
ſũ ad eos: ꝛ non audierunt. Hieremias aũt
tulit volumẽ aliud: dedit illud baruch filio
nerie ſcribe q ſcripſit i eo ex oꝛ̃ hieremie om
nes ſmões libꝛi quẽ combuſſerat ioachiz
rex iuda igni. ꝛ inſuper additi ſũt ſermones
multo plures q̃ȝ antea fuerant.

¶C.S. Sedechias mãdat oꝛare ꝓ nobis
dñz. ꝛ interim vult iſrael egredi capiť i car
cerẽ mittiť rex. eũ alloq̇ť in veſtibulo carce
ris. ꝛ toꝛta panis quottidie dať. XXXVII.

ET regnauit rex ſedechias filius ioſie A
ꝓ ieconia filio ioachim quẽ ↄſtituit re
gem nabuchodonoſoꝛ rex babylonis in ter
ra iuda: ꝛ nõ obediuit ipſe ꝛ ſerui eius ꝛ po
pulus terr̃ verbis dñi q̃ locut⁹ ẽ i manu hie
remie ꝓphete. Et miſit rex ſedechias iuchal
filiũ ſelemie ꝛ ſophoniã filiũ maaſie ſacerdo
tẽ ad hieremiã ꝓphetã dicẽs. Oꝛa ꝓ nobis infra. 42. a.
dñm deuz nr̃m. Hieremias ãt libere ambu
labat in medio ppl̃i. Nõ. n. miſerãt eũ in cu
ſtodiã carceris. Igr̃ exercit⁹ pharaõis egreſ
ſus ẽ de egypto: ꝛ audientes chaldei q obſi
debãt hieruſalẽ huiuſcemodi nũciũ receſſe
rũt ab hieruſalẽ. Et fcm̃ ẽ verbũ dñi ad hie B
remiã ꝓphetã dicẽs. Hec dicit dñs de⁹ iſra
el. Sic dicetis regi iuda q miſit vos ad me i
terrogandũ. Ecce exercit⁹ pharaõis q egreſ
ſus ẽ vobis i auxiliũ reuerteť i terrã ſuã in
egyptũ: ꝛ rediẽt chaldei ꝛ bellabũt ↄtra cita
tẽ hãc: ꝛ capiẽt eã ꝛ ſuccẽdẽt igni. Hec dicit
dñs. Nolite decipere aĩas vr̃as dicentes. cũ
tes adibũt ꝛ recedẽt a nobis chaldei: qꝛ nõ
adibũt. Sed ꝛ ſi ꝑcuſſeritis oẽm exercituum
chaldeoꝝ q ꝑliant aduerſũ vos ꝛ derelicti
fuerint ex eis aliq vulnerati: ſinguli de ten
toꝛio ſuo ↄſurgẽt: ꝛ incendent ciuitatẽ hanc
igni: ergo cũ receſſiſſet exercitus chaldeoꝛũ
ab hieruſalẽ ꝓpter exercitũ pharaõis egreſ
ſus ẽ hieremias de hieruſalẽ vt iret in terrã
beniamin ꝛ diuideret ibi poſſeſſionẽ in con
ſpectu ciuiũ. Cumq; perueniſſet ad poꝛtam C
beniamin erat ibi cuſtos poꝛte p vices no
mine hierias filius ſelemie filij ananie: ꝛ ap
pꝛehendit hieremiam pꝛophetã dicens. Ad
chaldeos pꝛofugis? Et reſpõdit hieremias
Falſum eſt: non fugio ad chaldeos. Et non
audiuit eum ſed compꝛehendit hierias hie
remiam ꝛ adduxit eum ad pꝛincipes. Quã
obꝛem irati pꝛincipes contra hieremiaz: ce
ſum eum miſerunt in carcerem q erat in do S. 20. a.
mo ionathan ſcribe. Ipſe. n. ꝓpoſitus erat ſu

ꝑ carcerē. Itaqȝ ingreſſus eſt hieremias in
domū laci ⁊ in ergaſtulū: ⁊ ſedit ibi hieremi
as diebus multis. Mittēs āt ſedechias rex
tulit eū: ⁊ īterrogauit eū in domo ſua abſcō
dite: ⁊ dixit. Putas ne ē ſermo a dn̄o? Et di
B xit hieremias. Eſt. Et ait. In man⁹ regis ba
bylonis traderis. Et dixit hieremias ad re
gē ſedechiā. Quid peccaui tibi ⁊ ſeruis tu
is ⁊ populo tuo: qꝛ miſiſti me ī domū carce
ris. Ubi ſūt ꝓphete vr̄i q ꝓphabāt vobis ⁊
dicebāt: nō veniet rex babylonis ſup vos ⁊
ſup terrā hāc? Nunc ergo audi obſecro dn̄e
mi rex. Ualeat deprecatio mea in cōſpectu
tuo: ⁊ ne me remittas in domū ionathe ſcri
be ne moriar ibi. Precepit ergo rex ſedechi
as vt tradere hieremias ī veſtibulū carceris
⁊ dare ei torta q̊tidie pāis: excepto pulmē
to: donec ꝯſumerent oēs panes de ciuitate.
Et māſit hieremias ī veſtibulo carceris.

¶ C. S. Principes petunt hieremiā occidi
in lacū. mittit' vbi nō erat aq̄ ſed lutū. abde
melech extrahit eū regi ea q̄ prius ꝑdicat
A rex iubet vt celet. XXXVIII.

AUdiuit āt ſaphacias filius madian
⁊ hiedelias filius phaſſur ⁊ iucha fi
lius ſelemie ⁊ phaſſur filius melchie ſermo
nes quos hieremias loq̄bat' ad oēm popu
ſ. xi. c. lū dicens. Hec dicit dn̄s. Quicūqȝ māſerit
in ciuitate hac: morie' gladio ⁊ fame ⁊ pe
ſte. q āt profugerit ad chaldeos viuet: ⁊ erit
anima eius ſoſpes ⁊ viuens. Hec dicit dn̄s
Tradēdo trade' ciuitas hec ī manu exerci
tus regis babylonis ⁊ capiet eā. Et dixerūt
principes regi. Rogam⁹ vt occidat' hō iſte
De induſtria. n. diſſoluit man⁹ viroꝝ bellā
tiū q remāſerūt in ciuitate hac: ⁊ man⁹ vni
uerſi ppl'i: loq̄ns ad eos vniuerſa verba hec
Siquidem homo iſte non q̄rit pacē populo
B huic: ſed malū. Et dixit rex ſedechias. Ecce
ipſe in manibus vr̄is eſt. Nec. n. fas ē vobis
q̄cq̄ȝ negare. Tulerūt ergo hieremiā: ⁊ ꝓie
cerūt eū in lacū helchie filij amalech. q erat
in veſtibulo carceris ⁊ ſūmiſerūt hieremiā
in funibus ī lacu ī quo nō erat aq̄ ſed lutū
Deſcēdit itaqȝ hieremias in cenū. Audiuit
autē abdemelech ethiops vir eunuchus q
erat in domo regis ꝙ miſiſſent hieremiā in
lacū. Porro rex ſedebat ī porta beniamin
Et egreſſus eſt abdemelech de domo regis
C ⁊ locutus eſt ad regem dicens. Dn̄e mi rex
male fecerūt viri iſti oīa quecūqȝ perpetrarūt
ꝯtra hieremiā propham: mittentes eū in la
cū vt moriat' ibi fame. Nō ſunt. n. panes vl
tra ī citate. Precepit itaqȝ rex abdemelech
ethiopi dicens. Tolle tecū hic triginta viros
⁊ leua hieremiā ꝓpham de lacu anteq̄ȝ mo
riatur. Aſſumptis ergo abdemelech ſecū vi
ris ingreſſus ē domū regis q̄ erat ſub cella
rio ⁊ tulit inde veteres pānos ⁊ antiq̄ veſti
mēta q̄ ꝯputruerāt: ⁊ ſummiſit ea ad hiere
miam in lacū per funiculos. Dixitqȝ abde
melech ethiops ad hieremiā propham. Po D
ne veteres pānos ⁊ h̄ ſciſſa ⁊ putrida ſub cu
bito manuū tuaꝝ: ⁊ ſup funes. Fecit g̊ hie
remias ſic. Et extraxerunt hieremiā funib⁹
⁊ eduxerūt eū de lacu. Māſit āt hieremias infra. co.
in veſtibulo carceris. Et miſit rex ſedechias
⁊ tulit ad ſe hieremiā ꝓphetā ad hoſtiū ter
tium quod erat in domo dn̄i. Et dixit rex ad
hieremiam. Interrogo ego te ſermonem ne
abſcondas a me aliquid. Dixit autē hiere
mias ad ſedechiam. Si annunciauero tibi
nunq̄d non interficies me? Et ſi ꝯſiliū dede
ro tibi nō me audies. Iurauit ergo rex ſede
chias hieremie clam dicens. Uiuit dn̄s qui
fecit nobis aīam hanc: ſi occidero te ⁊ ſi tra
didero te in manus viroꝝ iſtoꝝ qui querunt
aīā tuam. Et dixit hieremias ad ſedechiā E
Hec dicit dn̄s exercituū de⁹ iſrl'. Si ꝓfect⁹
exieris ad ꝑncipes regis babylōis: viuet aīa
tua: ⁊ citas h̄ nō ſuccēde' igni: ⁊ ſalu⁹ eris
tu ⁊ dom⁹ tua. Si aūt nō exieris ad ꝑncipes
regis babylōis trade' citas h ī man⁹ chal
deoꝝ ⁊ ſuccēdēt eā igni: ⁊ tu nō effugies de
mānu eoꝝ. Et dixit rex ſedechias ad hieremi
am. Sollicit⁹ ſū ꝑꝑ iudeos q tranſfugerūt
ad chaldeos: ne forte tradar in manus eoꝝ
⁊ illudāt mihi. Rn̄dit āt hieremias: ⁊ dixit
ei. Non te tradēt. Audi queſo vocē dn̄i quā F
ego loquor ad te: ⁊ bn̄ tibi erit: ⁊ viuet aīa
tua: ꝙ ſi nolueris egredi iſte ē ſmo quē oſtē
dit mihi dn̄s. Ecce oēs mulieres q̄ remāſerūt
ī domo regis iuda: educēt' ad ꝑncipes regis
babylōis: ⁊ ipſe dicēt. Seduxerūt te: ⁊ ꝑualue
runt aduerſū te viri pacifici tui demerſerūt
te ī ceno ⁊ ī lubrico pedes tuos: ⁊ receſſerūt
a te ⁊ oēs vxores tue ⁊ filij tui educent' ad
chaldeos: ⁊ non effugies manus eoꝝ: ſed in
manu regis babylonis capieris: ⁊ ciuitatē
hanc comburet igni. Dixit ergo ſedechias
ad hieremiā. Null⁹ ſciat verba h̄: ⁊ nō mori
eris. Si aūt audierint principes qꝛ locutus G

ſiſ tecū: ⁊ venerint ad te: ⁊ dixerint tibi. indi
ca nobis qd locut⁹ ſis cū rege ne celes ⁊ ñ
te interficiemus: ⁊ qd locutus ē tecū rex. di
ces ad eos. Proſtraui ego preces meas co
ram rege: ne me reduci iuberet in domuꝫ io
nathā ⁊ ibi morerer. Venerūt ergo oēs ṗn
cipes ad hieremiā ⁊ iterrogauerūt eū. Et lo
cut⁹ ē eis iuxta oia verba q̄ p̄cepat ei rex. Et
ceſſauerunt ab eo. Nihil. n. fuerat auditum
I. eo. Manſit vero hieremias i veſtibulo carceris
vſqꝫ ad diē quo capta ē hieruſalē. Et factū ē
vt caperetur hieruſalem.

¶C. S. Capta ciuitate ſedechias fugit: cō
prehēditur: excecatur nabuzardam ⁊ godo
liā: ⁊ pauperes populi in hieruſalem dimit
tit. ⁊ godolie committit hieremiā ꝓphetaꝫ:
abdemelech ſaluatur. XXXIX.

A Anno nono ſedechie regis iuda mēſe
infra. 52. a. decimo vēit nabuchodonoſor rex ba
4. Re. 25. a. bylonis ⁊ ois exercit⁹ ei⁹ ad irl'm ⁊ obſide
bāt eā. Undecimo āt āno ſedechie mēſe q̄r
to qnta mēſis: apta ē citas: ⁊ ingreſſi ſūt oēs
pricipes regis babylonis: ⁊ ſederūt i porta
media neregel ſereſer ſemagar nabuſar ſa
chi rapſaces neregel ſereſer rebmag in oēs
reliqui principes regis babylonis. Cumqꝫ
vidiſſet eos ſedechias rex iuda ⁊ omnes vi
ri bellatores: fugerunt: ⁊ egreſſi ſunt nocte
de ciuitate per viam horti regis ⁊ per por
B tam que erat inter duos muros. Et egreſſi
ſunt ad viam deſerti. Perſecutus eſt auteꝫ
eos exercitus chaldeoruꝫ ⁊ comprehende
runt ſedechiam in campo ſolitudinis hieri
cōtine: ⁊ captuꝫ adduxerūt ad nabuchodo
noſor regem babylonis in reblatha que eſt
in terra emath: ⁊ locutus eſt ad eum iudicia
Et occidit rex babylonis filios ſedechie in
reblatha i oculis eius: ⁊ omnes nobiles iu
da occidit rex babylonis. Oculos quoqꝫ ſe
dechie eruit: ⁊ vinxit eum compedibus vt
duceretur in babylonem. Domuꝫ quoqꝫ re
gis ⁊ domum vulgi ſuccenderunt chaldei
C igni: ⁊ murum hieruſalem ſubuerterunt. Et
reliquias populi que remanſerant in ciuita
te: ⁊ perfugos qui tranſfugerant ad eum: ⁊
ſuperfluos vulgi qui remanſerant: tranſtu
lit nabuzardam magiſter militum in baby
lonem: ⁊ de plebe pauperum qui nihil peni
tus habebant: dimiſit nabuzardā magiſter
militie in terra iuda: ⁊ dedit eis vineas ⁊ ci
ſternas in die illa. Preceperat auteꝫ nabu
chodonoſor rex babylonis de hieremia: na
buzardam magiſtro militum dicens. Tolle
illum: ⁊ pone ſuper eum oculos tuos: nihil
qꝫ ei mali facias: ſed vt voluerit ſic facies ei
Miſit ergo nabuzardā princeps militie ⁊
nabu ⁊ ſeſbam ⁊ rapſaces ⁊ neregel ⁊ ſere
ſer ⁊ rebmag ⁊ omnes optimates regis ba
bylonis miſerunt ⁊ tulerunt hieremiam de
veſtibulo carceris: ⁊ tradiderunt eum godo
lie filio aicham filij ſapham: vt intraret in
domum ⁊ habitaret in populo. Ad hieremi B
am autem factus fuerat ſermo domini cum
clauſus eſſet in veſtibulo carceris dicens.
Uade ⁊ dic abdemelech ethiopi dicēs. Hec
dicit dominus exercituum deus iſrael. Ecce
ego inducam ſermones meos ſuper ciuita
tem hanc in malum ⁊ non in bonum: ⁊ erūt
in conſpectu tuo in die illa: ⁊ liberabo te in
die illa ait dominus. Et non traderis in ma
nus virorum quos tu formidas: ſed eruēs
liberabo te: ⁊ gladio non cades ſed erit tibi
anima tua i ſalutem: qꝛ in me habuiſti fidu
ciam ait dominus.

¶C. S. De liberatione hieremie. de godo
lia prepoſito populi. de iohannam q̄ predi
xerit godolie q̄ iſmahel vellet euꝫ occidere
⁊ fecit quia non credidit. XL.

Sermo qui factus eſt ad hieremiam a A
domino poſtq̄ꝫ dimiſſus ē a nabuzar infra. 43. b.
dam magiſtro militie de rama: quando tu
lit eum vinctum cathenis in medio omni
um qui migrabant de hieruſalem: ⁊ iuda: ⁊
ducebantur in babylonem. Tollēs ergo pri
ceps militie hieremiam dixit ad eū. Domi
nus deus tuus locutus ē maluꝫ ſup locum
iſtum: ⁊ adduxit ⁊ fecit dominus ſicut locu
tus ē: qꝛ peccaſtis dño ⁊ non audiſtis vocē
eius: ⁊ factus ē nobis ſermo h̄. Nunc ergo
ecce ſolui te hodie de cathenis q̄ ſunt in ma
nibus tuis. Si placet tibi vt venias mecuꝫ
in babylonē veni ⁊ ponā oculos meos ſup
te. ſi aūt diſplicet tibi venire mecuꝫ in baby
lonē reſide. Ecce oīs terra in conſpectu tuo ē
Quō elegeris ⁊ quo placuerit tibi vt vadas
illuc perge: ⁊ mecum noli venire: ſed habita Gen. 13. b.
apud godoliam filium aicham filij ſapham B
quem prepoſuit rex babylonis ciuitatibus
iude. Habita ergo cum eo in medio populi
vel quocunqꝫ placuerit tibi vt vadas: vade
Dedit quoqꝫ ei magiſter militie cibaria ⁊
munuſcula: ⁊ dimiſit eū. Uenit autem hie

remias ad godoliam filium aicham in maſ
phath: ⁊ habitauit cū eo i medio ppli q relict⁹
fuerat in terra. Cūq3 audiſſent oēs pricipes
exercitus q diſpſi fuerant per regiones: ipſi
⁊ ſocij eoꝝ φ pfeciſſet rex babylonis godoli
am filiū aichā terre: ⁊ φ ꝯmēdaſſet ei viros
⁊ mulieres ⁊ puulos: ⁊ de paupib⁹ terre q n̄
fuerāt trāſlati i babylonē: venerūt ad godo
liā i maſphath ⁊ iſmael fili⁹ nathāie ⁊ iohā
C nan filius caree ⁊ ionathan ⁊ ſareas fili⁹ te
noemeth ⁊ filij offi qui erant de nethopha
thi ⁊ iechonias filius maachati ipi ⁊ viri eo
rum. Et iurauit eis godolias fili⁹ aichā filij
4.Re.25.f. ſaphā ⁊ comitib⁹ eoꝝ dicēs. Nolite timere
ſuire chaldeis. Habitate i terra ⁊ ſuite regi ba
bylonis: ⁊ bene erit vobis. Ecce ego habito i
maſphath: vt rn̄deā pcepto chaldeoꝝ q mit
tūtur ad nos. Uos āt colligite vindemiā ⁊
meſſe3 ⁊ oleū ⁊ ꝯdite i vaſis vr̄is: ⁊ manete
i vrbibus vr̄is q̄s tenetis. Sed ⁊ oēs iudei
q erāt i moab ⁊ i finib⁹ āmon ⁊ i idumea ⁊ i
vniuerſis regionib⁹: audito φ dediſſ3 rex ba
bylonis reliqas i iudea ⁊ φ ppoſuiſſet ſup
eos godolia3 filiū aichā filij ſaphan: reuerſi
D ſūt iquā omnes iudei de vniuerſis locis ad
q̄ pfugerāt: ⁊ venerūt in terrā iuda ad godo
liam in maſphath ⁊ collegerunt vinū ⁊ meſ
ſe3 multā nimis. Johānā aūt filius caree ⁊
oēs pricipes exercit⁹ q diſpſi fuerāt in regio
nibus: venerūt ad godoliā i maſphath: ⁊ di
xerūt ei. Scito φ baalis rex filioꝝ āmon
miſit iſmael filiū nathanie pcutere aīa3 tuā
Et nō credidit eis godolias filius aichā. Jo
hānā aūt fili⁹ caree dixit ad godoliā ſeorſū
i maſphath loqns. Ibo ⁊ pcutiā iſmahel fi
liū nathanie nullo ſciente: ne interficiat ani
mam tuā ⁊ diſſipenſ omnes iudei qui ꝯgre
gati ſunt ad te ⁊ peribunt reliquie iuda. Et
ait godolias fili⁹ aicham ad iohāna3 filiu3
caree. Noli facere verbum hoc. Falſum.n. tu
loqueris de iſmahel.

¶ C. S. Quo modo iſmael occidit godoliā
⁊ octoginta viros venientes in irl'm: ſaluat
decē: iohānan filius caree fugat iſmahele3
cū octo viris q fugiūt in egyptum. XLI.

A Et factu3 ē in menſe ſeptimo: venit iſ
mahel filius nathanie filij eliſama d
ſemine regali ⁊ optimates regis: ⁊ decē viri
cū eo ad godoliā filiū aichā i maſphath ⁊ co
mederūt ibi paneſ ſimul i maſphath. Surre
xerūt āt iſmahel filius nathanie ⁊ decē viri
q cū eo erāt ⁊ pcuſſerūt godolia3 filiū aichā
filij ſaphā gladio ⁊ interfecerūt eū quē pfe
cerat rex babylōis terr̄. Oēs quoq3 iudeos
q erāt cū godolia i maſphath ⁊ chaldeos q
reperti ſunt ibi ⁊ viros bellatores pcuſſit iſ
mahel. Scdo āt die poſtq̄3 occiderat godoli
am nullo adhuc ſciēte: venerūt viri d ſichē
⁊ de ſylo ⁊ de ſamaria octogita viri raſi bar
ba ⁊ ſciſſis veſtibus ⁊ ſqualētes ⁊ munera B
⁊ thus habebāt i manu vt offerrēt i domo
dn̄i. Egreſſus ergo iſmahel fili⁹ nathanie i
occurſum eoꝝ de maſphath: incedens ⁊ plo
rans ibat. Cū āt occurriſſet eis: dixit ad eos
Uenite ad godoliā filiū aicham. Qui cū ve
niſſent ad mediū ciuitatis iterfecit eos iſma
hel filius nathanie circa mediū laci ipſe ⁊
viri q erant cū eo. Decē autē viri repti ſū in
ter eos: q dixerūt ad iſmahel. Noli occidere
nos q2 hēmus theſauros i agro frumenti ⁊
ordei ⁊ olei ⁊ mellis. Et ceſſauit: ⁊ nō iterfe
cit eos cū fratrib⁹ ſuis. Lac⁹ āt in quē pie
cerat iſmahel oīa cadauera viroꝝ quos p
cuſſit pp godoliā: ipſe ē quē fecit rex aſa p
pter baaſa regē iſrl'. Ip3 repleuit iſmahel fi
lijs nathanie occiſis. Et captiuas duxit iſma C
hel oēs reliqas ppli q̄ erāt i maſphath fili
as regis ⁊ vniuerſū ppl'3 q remāſerat maſ
phath: quos ꝯmendauerat nabuzardā pri
ceps militie godolie filio aichā. Et cepit eos
iſmahel fili⁹ nathanie: ⁊ abijt vt trāſiret ad
filios ammō. Audiuit āt iohānā fili⁹ caree
⁊ oēs pricipes bellatoꝝ q erant cu3 eo om
ne malū qd fecerat iſmahel filius nathanie
⁊ aſſūptis vniuerſis viris pfecti ſūt vt bella
rent aduerſum iſmahelē filiū nathanie: ⁊ in
uenerūt eū ad aquas multas q̄ ſunt in ga
baon. Cūq3 vidiſſet oīs populus q erat cu3
iſmahel: iohānā filiū caree ⁊ vniuerſos prin
cipes bellatoꝝ q erāt cu3 eo letati ſunt: ⁊ re
uerſus eſt oīs populus quē cepat iſmahel i
maſphath: reuerſuſq3 abijt ad iohānā filiū
caree. Iſmahel āt filius nathanie fugit cu3
octo viris a facie iohānam: ⁊ abijt ad filios D
ammō. Tulit ergo iohānā fili⁹ caree ⁊ oēs
pricipes bellatoꝝ q erāt cū eo: vniuerſas re
liqas vulgi q̄s reduxerāt ab iſmahel filio
nathanie de maſphath: poſtq̄3 pcuſſit godo
liā filiū aichā fortes viros ad pliū: ⁊ mulie
res ⁊ pueros ⁊ eunuchos quos reduxerat d
gabaon: ⁊ abierūt ⁊ ſederūt pegrinantes in
chanaā q̄ ē iuxta bethleē vt pgerēt ⁊ introirēt

egyptuȝ a facie chaldeoꝝ. Timebát.n.eos:
qꝛ ꝑcuſſerat iſmahel filius nathanie godo
liam filium aichbam quem prepoſuerat rex
babylonis in terra iuda.

¶C.S. Rogatur hieremias a populo reli
quiaꝝ vt ꝯſulat ꝓ eis dñm ⁊ rñdit. nolite in
trare in egyptum. XLII

A Et acceſſerűt oés pricipes bellatoꝛuȝ
⁊ iohánã filius caree ⁊ iechonias fili
us oſie ⁊ reliquuȝ vulgus a paruo vſqȝ ad
magnű: dixerűtqȝ ad hieremiá ꝓphetá. Ca
3.ri.a.2. dat oꝛatio noſtra in cóſpectu tuo: ⁊ oꝛa pro
37.d.j.eo. nobis ad dñm deű tuű pro vniuerſis reliq
is iſtis: qꝛ derelicti ſumus: pauci de pluribꝰ
ſicut oculi tui nos intuent: ⁊ annunciet no
bis dñs deus tuus viá per quá pergamus:
⁊ verbű qđ faciamꝰ. Dixit át ad eos hiere
mias ꝓpheta. audiui. Ecce ego oꝛo ad dñm
deű veſtrű ſm verba veſtra: oé verbű quod
cűqȝ rñderit mihi indicabo vobis: nec cela
bo vos q̄cq̃ȝ. Et illi dixerűt ad hieremiam.
Sit dñs inter nos teſtis veritatis ⁊ fidei ſi ñ
iuxta oé verbű in quo miſerit te dñs ds tuꝰ
ad nos: ſic faciemus ſiue bonű eſt ſiue malű
B Voci dñi dei nŕi ad qué mittimꝰ te obedie
mus: vt bene ſit nobis cű audiremus vocé
dñi dei nŕi. Cű aűt cópleti eént decé dies: fa
ctű eſt verbű dñi ad hieremiá. Vocauitqȝ io
hánã filiű caree ⁊ oés principes bellatoꝛű
q̄ erát cű eo ⁊ vniuerſű ppl'ȝ a minimo vſqȝ
ad magnű: ⁊ dixit ad eos. Hec dicit dñs ds
iſrael ad qué miſiſtis me vt ꝓſternerē p̄ces
veſtras in ꝯſpectu eius. Si q̇eſcétes máſe
ritis in terra hac: edificabo vos ⁊ nó deſtru
aȝ: plátabo ⁊ nó euellá. Iá.n. placatus ſum
ſup malo: qđ feci vobis. Nolite timere a fa
cie regis babylonis qué vos pauidi foꝛmi
datis. Nolite metuere eű dicit dñs qꝛ vobiſ
cű ſű ego: vt ſaluos vos faciá ⁊ eruá de ma
nu eius: ⁊ dabo vobis miſericoꝛdias ⁊ miſe
rebor vŕi: ⁊ hitare vos faciá in terra vŕa. Si
C át dixeritis vos: nó habitabimꝰ in terra iſta
nec audiemus vocē dñi dei noſtri dicétes:
nequaq̃ȝ: ſȝ ad terrá egypti p̄gemꝰ vbi non
videbimꝰ bellű: ⁊ clágoꝛé tube nó audiemꝰ
⁊ famé nó ſuſtinebimꝰ: ⁊ ibi hitabimꝰ: ꝓpť
h̄ nűc audite verbű dñi reliq̄e iuda. Hec di
cit dñs exercituű ds iſrael. Si poſueritis fa
cié veſtrá vt ingrediamini egyptű ⁊ intraue
ritis vt ibi habitetis: gladiꝰ qué vos foꝛmi
datis ibi cóp̄hendet vos in terra egypti: ⁊
fames pro qua eſtis ſolliciti adherebit vos
in egypto: ⁊ ibi moriemini. Oéſqȝ viri q̄ po
ſuerint facié ſuá vt ígrediant̃ egyptű vt ha
bitét ibi: moriét̃ gladio ⁊ fame ⁊ peſte. Nul
lus de eis remáebit: nec effugiet a facie ma
li: qđ ego afferá ſup eos: qꝛ hec dicit dñs ex
ercituű ds iſrael. Sicut ꝯflatus eſt furoꝛ me B
us ⁊ indignatio mea ſup hitatores irl'm: ſic
ꝯflabitur indignatio mea ſup vos cum in
greſſi fueritis egyptű: ⁊ eritis in iuſiurandű
⁊ in ſtupoꝛé ⁊ in maledictű ⁊ in opprobriuȝ
⁊ nequaqȝ vltra videbitis locű iſtű. Verbű
dñi ſup vos reliq̄e iuda. Nolite intrare egy
ptű. Sciétes ſcietis qꝛ obteſtatus ſű vobis
hodie: qꝛ decepiſtis aīas veſtras. vos.n. mi
ſiſtis me ad dñm deű nŕm dicétes. Oꝛa ꝓ ſ.eo.
nobis ad dñm deű noſtrű: ⁊ iuxta oia q̄cűqȝ
dixerit tibi dñs ds noſter: ſic annűcia nobiſ
⁊ faciemꝰ. Et ánűciaui vobis hodie: ⁊ nó au
diſtis vocé dñi dei veſtri ſup vniuerſis pro
q̄bꝰ miſit me ad vos. Nűc ḡ ſciétes ſcietis ꝗ
gladio ⁊ fame ⁊ peſte moriemini in loco ad
qué voluiſtis intrare vt habitaretis ibi.

¶C.S. De verbis hieremie ad populű. du
cat iohánã populű in egyptű: ⁊ hieremias i
cápis lapides ſumit: ⁊ aſcédit vidéte ppl'o i
cripta: ⁊ dicit ſuper eum venturum regem
babylonis. XLIII

A Factű eſt át cű cópleſſet hieremias lo
qués ad populű vniuerſos ſermóes
dñi dei eoꝝ pro q̄bus miſerat eű dñs deus
eoꝝ ad illos oia verba hec: dixit azarias fi
lius ozie: ⁊ iohánã filius caree ⁊ oés viri ſu
perbi dicétes ad hieremiá. Mendaciű tu lo
queris. Nó miſit te dñs ds noſter dicés: ne
ingrediamini egyptű vt habitetis illic: ſed
baruch filius nerie incitat te aduerſű nos: B
vt tradat nos in manꝰ chaldeoꝝ ⁊ interfici
at nos ⁊ tranſduci faciat in babyloné. Et ñ
audiuit iohánã filius caree: ⁊ oés pꝛicipes
bellatoꝝ: ⁊ vniuerſus populus vocé dñi: vt
manerét in terra iuda: ſed tollés iohánã fili
us caree: ⁊ vniuerſi principes bellatoꝝ vni
uerſos reliq̄aꝝ iuda: q̄ reuerſi fuerát de cun
ctis gétibus ad q̄s fuerát añ diſpſi vt hita C
rét in terra iuda: viros ⁊ mulieres ⁊ paruu ſ.40.a.
los ⁊ filias regis ⁊ oém aīam quá reliq̄rat nabuzardá princeps militie cű godolia
filio aichá filii ſaphá: ⁊ hieremiam ꝓphetá
⁊ baruch filiű nerie: ⁊ igreſſi ſunt in terram
egypti: qꝛ nó obedierűt voci dñi: ⁊ venerűt

vſq3 ad taphnis . Et factꝰ eſt ſmo dñi ad
hieremiá in taphnis dicés. Sume tibi lapi
des grandes in manu tua: ⁊ abſcondes eos
in cripta que eſt ſub muro lateritio in porta
domus pharaonis in taphnis cernētibꝰ vi
B ris iudeis: ⁊ dices ad eos. Hec dicit dominꝰ
exercituū ds iſrael. Ecce ego mittam ⁊ a ſu
mam nabuchodonoſor regē babylonis ſer
uum meū: ⁊ ponā thronū eiꝰ ſuper lapides
iſtos quos abſcondi: ⁊ ſtatuet ſoliū ſuū ſup
eos. Veniéſq3 percutiet terrá egypti quos in
morte in mortē: ⁊ quos in captiuitate in ca
ptiuitatē: ⁊ quos in gladio in gladiū. Et ſuc
cendet ignē in delubris deoꝝ egypti ⁊ com
buret ea ⁊ captiuos ducet illos. Et amiciet
terra egypti ſicut amicitur paſtor palliо ſuo
⁊ egredietur inde in pace. Et conteret ſtatuas
domus ſolis que ſunt in terra egypti ⁊ delu
bra deorum egypti comburet igni.

¶ C. S. Propheta increpat populū: de ĩn
obediētia ⁊ idolatria: ⁊ cōminatur eis gladiū
⁊ famē ⁊ mortē. mulieres rñdēt cū viris. ꝙ
hieremiá nō audierūt: ſ3 ſcificatōes ſcifica
būt. ꝙ deſtructi ſunt a dño. datur ſignū ca
ptiuationis pharaonis. XLIIII.

A V Erbū qđ fcm̄ ē ad hieremiá: ⁊ ad oēs
iudeos qui habitabāt in terra egypti
hitantes in magdalo ⁊ in taphnis ⁊
in mēphis ⁊ in terra phatures dicens. Hec
dicit dominus exercituum deus iſrael. Vos
vidiſtis omne malum iſtud quod adduxi ſu
per hieruſalem ⁊ ſuper omnes vrbes iuda:
⁊ ecce deſerte ſunt hodie: ⁊ non eſt in eis ha
bitator propter malitiam quam fecerunt vt
me ad iracundiam prouocarent ⁊ irent ⁊ ſa
crificarent ⁊ colerent deos alienos quos ne
ſciebant ⁊ illi ⁊ vos ⁊ patres veſtri . Et miſi
ad vos omnes ſeruos meos prophetas de
nocte conſurgens: mittenſq3 ⁊ dicens. Noli
te facere verbum abhominationis huiuſce
modi. Et non audierunt: nec inclinauerunt
aurem ſuam vt conuerterentur a malis ſuiſ
⁊ non ſacrificarent dijs alienis. Et conflata
B eſt indignatio mea ⁊ furor meus: ⁊ ſuccenſa
eſt in ciuitatibus iuda ⁊ in plateis hieruſalē
⁊ verſe ſunt in ſolitudinē ⁊ vaſtitatē ſm di
em hanc. Et nunc hec dicit dominus exerci
tuum deus iſrael. Quare vos facitis malū
hoc grāde contra animas veſtras vt intere
at ex vobis vir ⁊ mulier paruulus ⁊ lactēs
de medio iude: nec relinquatur vobis qcq̄3
reſiduū, puocantes me in operibus manuū
veſtraꝝ ſacrificādo dijs alienis in terra egy
pti i quá ingreſſi eſtis vt hitetis ibi: ⁊ diſpe
atis: ⁊ ſitis in maledictōē ⁊ in opprobriū
cunctis gentibꝰ terre. Nūqd obliti eſtis ma
la patrū veſtrorū ⁊ mala regū iuda ⁊ mala
vxorū eoꝝ ⁊ mala veſtra ⁊ mala vxorū ve
ſtrarum que fecerunt in terra iuda ⁊ in re
gionibus hieruſalem? Non ſunt mundati C
vſq3 ad hanc diē: ⁊ timuerūt ⁊ non ambula
uerunt in lege dñi ⁊ in pceptis meis: q̄ dedi
corā vobis ⁊ corā patribus veſtris. Jđ hec
dicit dñs exercituū ds iſrael Ecce ego ponā Amos. 9.
faciē meā in vobis in malū: ⁊ diſperdā oēm infra. eo.
iudā. Et aſſumā reliquias iude q poſuerūt
facies ſuas vt ingrederent terrā egypti ⁊
habitarent ibi: ⁊ conſumentur oēs in terra
egypti: ⁊ cadēt in gladio ⁊ in fame: ꝯſumen
tur a minimo vſq3 ad maximum in fame ⁊
gladio morientur: ⁊ erūt in iuſiurandū ⁊ i mi
raculū ⁊ in maledictionē ⁊ in opprobrium.
Et viſitabo ſuper habitatores terre egypti:
ſicut viſitaui ſuper hieruſalē: in gladio ⁊ fa
me ⁊ peſte: ⁊ non erit qui effugiat ⁊ ſit reſidu D
us de reliquijs iudeoꝝ: qui vadunt vt pere
grinentur in terra egypti ⁊ reuertātur in ter
ra iuda: ad quā ipſi eleuāt aīas ſuas vt re
uertant ⁊ habitent ibi. Nō reuertent niſi q
fugerint. Rñderūt āt hieremie oēs viri ſciē
tes ꝙ ſacrificarent vxores eoꝝ dijs alienis
⁊ vniuerſe mulieres quaꝝ ſtabat multitudo
grādis ⁊ oīs populus hitantiū in terra egy
pti in phatures dicētes. Sermonē quē locutꝰ
es ad nos in noīe dñi nō audiemus ex te:
ſed faciētes faciemus oē verbū qđ egredietur
de ore noſtro. vt ſacrificemus regine celi ⁊ li
bemus ei libamina: ſicut fecimus nos ⁊ pa
tres noſtri: reges noſtri ⁊ principes noſtri ī
vrbibus iuda ⁊ in plateis hieruſalē: ⁊ ſatu
rati ſumus panibus ⁊ bene nobis erat: ma
lūq3 nō vidimus. Ex eo āt tpe quo ceſſaui
mus ſacrificare regine celi ⁊ libare ei liba E
mina: indigumꝰ oībus: ⁊ gladio ⁊ fame cō
ſumpti ſumus. ꝙ ſi nō ſacrificamꝰ regine ce ſ. 7. d
li: ⁊ libamꝰ ei libamina. Nūqd ſine viris no
ſtris faciemꝰ ei placētas ad colēdū eā ⁊ liba
mina ad libandū? Et dixit hieremias ad oē3
populū aduerſū viros ⁊ aduerſū mulieres
⁊ aduerſū vniuerſā plebē q rñderāt ei ver
bū dicēs. Nūqd nō ſacrificium qđ ſacrifica
ſtis in ciuitatibus iuda ⁊ in plateis irl3 voſ

⁊ patres veſtri:reges vr̃i ⁊ principes veſtri
⁊ populus terre:hoꝝ recoꝛdatus eſt dn̄s: ⁊
F aſcēdit ſup coꝛ eius. Et nō poterat dn̄s vl-
tra portare ꝑꝑ malitiā ſtudioꝝ veſtroꝝ: ⁊ ꝓ
pter abhominatōes:q̄s feciſtis: ⁊ facta eſt
terra vr̃a in deſolationē ⁊ in ſtupoꝛē ⁊ in ma
ledictū eo ꝙ nō ſit hitatoꝛ ſicut eſt dies hec.
Propterea ꝙ ſacrificaueritis idolis: ⁊ pec
caueritis dn̄o: ⁊ nō audieritis vocē dn̄i ⁊ in
lege ⁊ in ꝑceptis ⁊ in teſtimonijs ei⁹ nō am-
bulaueritis:iccirco euenerūt vobis mala h̄
ſicut ē dies hec. Dicit aūt hieremias ad oēm
populū ⁊ ad vniuerſas mulieres audite v-
bū dn̄i oīs iuda q̄ eſtis ī terra egypti. Hec l-
qt dn̄s exercituū d̄s iſrl̄ dicēs. Vos ⁊ vxo-
res vr̃e locuti eſtis oꝛe veſtro: ⁊ manib⁹ ve-
ſtris ipleſtis dicētes. Faciamus vota noſtra
q̄ vouim⁹ vt ſacrificemus regine celi ⁊ li-
bemus ei libamina. Impleſtis vota veſtra
⁊ ope ꝑpetraſtis ea. Jō audite vbū dn̄i oīs
Gen.xx.c. iuda q̄ hitatis in terra egypti. Ecce ego iura
ui ī noīe meo magno:ait dn̄s:qꝛ neq̄q̄ȝ vl-
tra vocabit̄ nomē meū ex oꝛe oīs viri iudei
G dicētis:viuit dn̄s d̄s in oī terra egypti. Ecce
ſ.eo. ego vigilabo ſup eos ī malū ⁊ nō in bonū:
⁊ ꝯſument̄ oēs viri iuda q̄ ſūt ī terra egypti
gladio ⁊ fame donec penit⁹ ꝯſumant̄. Et q̄
fugerit gladiū:reuertent̄ de terra egypti in
terrā iuda viri pauci: ⁊ ſciēt oēs relīqe iuda
īgredientiū terrā egypti vt hitēt ibi:cuius ſer
mo cōpleat̄ me⁹:an illoꝝ. Et h̄ vobis ſignū
ait dn̄s ꝙ viſitē ego ſup vos in loco iſto: vt
ſciatis qꝛ vere cōplebunt̄ ſmōes mei cōtra
vos ī malū. Hec dicit dn̄s. Ecce ego tradam
pharaonē ephꝛee regē egypti ī manu inimi
coꝝ ei⁹: ⁊ ī manu q̄rētiū aīam illi⁹:ſicut tra-
didi ſedechiā regē iuda ī manu nabuchodo
noſoꝛ regis babylonis inimici ſui ⁊ queren
tis animam eius.

C.S. Increpatur baruch a hieremia. de
puſillanimitate: ⁊ tn̄ ſal⁹ ei ꝓmittit̄. XLV

Verbū qd̄ locut⁹ ē hieremias ꝓpha ad
A baruch filiū nerie cū ſcripſiſſet vba h̄ ī
libꝛo ex oꝛe hieremie:anno q̄rto ioachim fi
lij ioſie regis iuda dicēs. Hec dicit dn̄s deuſ
iſrael ad te baruch. Dixiſti. Ve mihi mihi
qm̄ addidit dn̄s dolorē doloꝛi meo. Labo-
raui ī gemitu meo: ⁊ requiē nō inueni. Sic di
B ces ad eū. Hec dicit dn̄s. Ecce q̄s edificaui
ego deſtruo: ⁊ q̄s plātaui ego euello: ⁊ vni-
uerſā terrā hāc. Et tu q̄ris tibi grādia. No-
li q̄rere:qꝛ ecce ego adducā malū ſup oēm
carnē ait dn̄s: ⁊ dabo tibi aīam tuā in ſalu-
tē in oībus locis ad q̄cunq̄ȝ perexeris.

C.S. Sermo dn̄i ꝯtra egyptū: ⁊ ciuitateſ
eius. ꝙ deſtruēde ſunt. ꝓmittit̄ iacob ⁊ iſra-
el miſeratio ⁊ liberatio cū amicis ſuis. XLVI

Quod factū ē vbū dn̄i ad hieremiā A
ꝓphetā ꝯtra gētes. Ad egyptū ad-
uerſum exercitum pharaonis nechao regis
egypti:qui erat iuxta fluuium eufratem in
charchamis quem percuſſit nabuchodono
ſoꝛ rex babylonis in quarto anno ioachim
filij ioſie regis iuda. Preparate ſcutū ⁊ cly-
peum ⁊ pꝛocedite ad bellum. Jungite eq̄s:
⁊ aſcendite equites:ſtate in galleis: pollite
lanceas:induite vos loꝛicis. Quid igitur?
Vidi ipſos pauidos ⁊ terga vertentes foꝛ-
tes eoꝛum ceſos. Fugerūt conciti:nec reſpe- B
xerunt. Terroꝛ vndiq̄ȝ ait dominus. Non fu
giet velox:nec ſaluari ſe putet foꝛtis. ad aq̄-
lonem iuxta flumen eufratem victi ſūt ⁊ ru
erunt. Quis eſt iſte qui quaſi flumen aſcen
dit: ⁊ veluti fluuioꝛum intumeſcit gurgites
eius: Egyptus fluminis inſtar aſcendit: ⁊
velut flumina mouebuntur fluctus eius: ⁊
dicet. Aſcendens operiam terram: perdam
ciuitatē ⁊ habitatoꝛes eius. Aſcēdite equoſ
⁊ exultate in currib⁹: ⁊ ꝓcedant foꝛtes ethio
pie ⁊ libye tenētes ſcutū: ⁊ lydij arripientes C
⁊ iaciētes ſagittas. Dies aūt ille dn̄i dei exer
cituū dies vltionis: vt ſumat vindictam de
inimicis ſuis. Deuoꝛabit gladius ⁊ ſatura
bitur: ⁊ inebꝛiabit̄ ſanguine eoꝝ. Victia.n.
dn̄i exercituum in terra aquilonis:iuxta flu
men eufratē. Aſcēde in galaad: ⁊ tolle reſi-
nam virgo filia egypti. Fruſtra multiplicas
medicamina:ſanitas non erit tibi. audierūt
gentes ignominiam tuā: ⁊ vlulatus tu⁹ re-
pleuit terram. Qꝛ foꝛtis impegit in foꝛtē: ⁊
ambo pariter ꝯciderūt. Verbū qd̄ locut⁹ ē D
dn̄s ad hieremiā ꝓphetā ſup eo ꝙ ventuꝛuſ
eēt nabuchodonoſoꝛ rex babylonis ⁊ ꝑcuſ-
ſurus terrā egypti. annūciate egypto: ⁊ au-
ditū facite in magdalo ⁊ reſonet in mēphis
⁊ in taphnis dicite. Sta ⁊ pꝛepara te: qꝛ de-
uoꝛabit gladius ea q̄ ꝑ circuitū tuū ſunt.
Qr̄ ꝯputruit foꝛtis tu⁹? Nō ſtetit: qm̄ dn̄s
ſubuertit eū. Multiplicauit ruētes:ceciditq̄ȝ
vir ad pꝛoximū ſuū. Et dicēt. Surge ⁊ reuer
tamur ad populū nr̄ȝ: ⁊ ad terrā natiuitatis
noſtre a facie gladij colūbe. Vocate nomen E

pharaonis regis egypti: tumultū adduxit
tpˢ. Uiuo ego inqt rex: dn̄s exercituū nomē
eius: qm̄ ſicut thabor in mōtibꝰ: ⁊ ſicut car
melus in mari veniet. Uaſa trāſmigratiōis
fac tibi hitatrix filia egypti: qꝛ mēphis i ſo-
litudine erit: ⁊ deſeret ⁊ inhabitabilis erit.
Uitula elegās atqꝫ formoſa egyptꝰ: ſtimu-
lator ab aqlōe veniet ei. Mercenarij q̄ȝ eiꝰ
q verſabant in medio eius: q̄ſi vituli ſagi-
nati verſi ſunt ⁊ fugerūt ſimul: nec ſtare po-
tuerūt: qꝛ dies interfectōis eoꝝ venit ſuper
F eos: tps viſitatōis eoꝝ. Uox eius q̄ſi eris ſo
nabit: qm̄ cū exercitu pperabūt: ⁊ cū ſecuri
bus veniēt ei. Quaſi cedētes ligna ſuccide
rūt ſaltū eius ait dn̄s: q ſupputari nō pōt:
multiplicati ſunt ſup locuſtas: ⁊ nō ē eis nu
merus. Cōfuſa eſt filia egypti: ⁊ tradita i ma
nus populi aqlonis dicit dn̄s exercituū ds
iſrael. Ecce ego viſitabo ſup tumultū alexā
drie ⁊ ſup egyptū: ⁊ ſup deos eius ⁊ ſup re
ges eius ⁊ ſup pharaonē ⁊ ſup oēs q confi
dunt in eo: ⁊ dabo eos in manus q̄rentium
aīam eoꝝ: ⁊ i manꝰ nabuchodonoſor regis
G babylonis ⁊ in manꝰ ſeruoꝝ eius. Et poſt h
ȝ.30.b. bitabit ſicut diebꝰ priſtinis ait dn̄s. Et tu ne
Eſa.44.a. timeas ſue meus iacob: ⁊ ne paueas iſrael
Qꝛ ecce ego ſaluū te faciā de lōginquo: ⁊ ſe
mē tuū de terra captiuitatis tue. Et reuertet
iacob ⁊ requieſcet ⁊ pſperabit: ⁊ nō erit q ex-
terreat eū. Et tu noli timere ſerue meus Ja
cob ait dn̄s: qꝛ tecū ego ſū: qꝛ ego ꝯſumam
cūctas gētes ad quas eieci te. Te vero non
ꝯſumā: ſed caſtigabo te in iudicio: nec q̄ſi in
nocēti parcam tibi.

¶ C. S. Sermo domini contra paleſtinos. de deſtructione eoꝝ. XLVII

A Quod factū eſt vbū dn̄i ad hieremiā
pphetā ꝯtra paleſtinos: anteq̄ȝ pcu
teret pharao gazaȝ. Hec dicit dn̄s. Ecce aq̄
B aſcēdēt ab aqlone: ⁊ erūt q̄ſi torrēs inundās
⁊ operiēt terrā ⁊ plenitudinē eiꝰ: vrbē ⁊ ha-
bitatorē eius. Clamabūt hoies ⁊ vlulabūt
oēs hitatores terre a ſtrepitu pōpe armoꝝ
⁊ bellatoꝝ eius a cōmotōe q̄drigaꝝ eius ⁊
C multitudine rotaꝝ illius. Nō reſpexerūt pa
tres filios manibꝰ diſſolutis: p aduētu diei
in quo vaſtabunt oēs philiſtijm: ⁊ diſſipabi
tur tyrus ⁊ ſydon cū oībus reliqs auxilijs
ſuis. Depopulatꝰ ē.n. dn̄s paleſtinos: reliq
as inſule cappadocie. Uenit caluitiū ſup ga
D zaȝ: ꝯticuit aſcalō: ⁊ reliqe vallis eaꝝ. Uſqꝫ
quo cōcideris: O mucro dn̄i vſqꝫquo non
quieſces? Ingredere i vaginā tuā: refrigera
re ⁊ ſile. Quō qeſcet: cū dn̄s pcepit ei: aduer
ſus aſcalonē ⁊ aduerſuȝ maritimas eiꝰ regi
ones: ibiqꝫ ꝯdixerit illi.

¶ C. S. Sermo dn̄i ꝯtra moab ⁊ ciuitates eius q deſtruende ſunt. XLVIII

Ad moab. Hec dicit dn̄s exercituū de A
us iſrael. Ue ſuper nabo: qm̄ vaſtata
eſt ⁊ ꝯfuſa. Capta eſt cariathiarim. cōfuſa ē
fortis ⁊ tremuit. Nō eſt vltra exultatio i mo
ab: ꝯtra eſebon cogitauerūt malū. Uenite ⁊
diſperdamus eā de gēte. Ergo ſilēs ꝯticeſces
ſequet q̄ȝ te gladius. Uox clamoris de oro-
nai vaſtitas ⁊ ꝯtritio magna. Cōtrita ē mo
ab: ānūciate clamorē paruulis eius. Per
aſcenſum.n. luith plorās aſcēdet in fletu:
qm̄ in deſcēſu oronai hoſtes vlulatū ꝯtritio
nis audierūt. Fugite ſaluate aīas veſtras ⁊ ȝ.17.a
eritis q̄ſi myrice in deſerto. Pro eo.n. q ha B
buiſti fiduciā i munitōibus tuis ⁊ in theſau
ris tuis: tu quoqꝫ capieris. Et ibit chamos
i trāſmigratiōnē: ſacerdotes eiꝰ: ⁊ principes
eius ſimul. Et veniet pdo ad oēm vrbem ⁊
vrbs nulla ſaluabitur: ⁊ peribunt valles ⁊
diſſipabunt cāpeſtria qm̄ dixit dn̄s. Date
florē moab: qꝛ florēs egrediet: ⁊ ciuitates
eius deſerte erūt ⁊ inhitabiles. Maledictus
qui facit opus dn̄i fraudulēter: ⁊ maledictꝰ
q phibet gladiū ſuum a ſanguine. Fertilis
fuit moab ab adoleſcētia ſua ⁊ requieuit in
fecibus ſuis. Nec transfuſus eſt de vaſe in
vas: ⁊ in transmigratiōnē nō abijt. Jcirco
pmāſit guſtus eius in eo: ⁊ odor eius non ē
imutatus. Propterea ecce dies veniunt di
cit dominus: ⁊ mittā ei ordinatores ⁊ ſtra-
tores lagunculaꝝ: ⁊ ſternēt eū: ⁊ vaſa eiꝰ ex
haurient: ⁊ lagunculas eoꝝ collident. Et cō C
fundetur moab a chamos: ſicut confuſa eſt
domus iſrael a bethel in qua habebat fidu
ciam. Quō dicitis fortes ſumus: ⁊ viri ro-
buſti ad preliandū. Uaſtata eſt moab: ⁊ ci-
uitates illius ſuccenderūt: ⁊ electi iuuenes
eius deſcēderūt in occiſionē ait rex dn̄s ex-
ercituū nomē eius. Prope ē interitꝰ moab
vt veniat ⁊ malū eius velociter accurret ni-
mis. Conſolamini eū oēs q eſtis in circuitu
eiꝰ: ⁊ vniuerſi q ſcitis nomē eiꝰ: dicite. quō
ꝯfracta ē vga fortis: baculus glioſus? De
ſcende de gloria: ⁊ ſede in ſiti hitatio filie di
bō: qm̄ vaſtator moab aſcēdet ad te: diſſipa

bit munitiones tuas. In via ſta ⁊ pſpice ha
bitatio aroer. Interroga fugientē: ⁊ ei q̄ eua
ſit dic quid accidit? Cōfuſus eſt moab q̄m
B victus eſt. Ululate ⁊ clamate: annunciate i
arnon q̄m vaſtata eſt moab: ⁊ iudiciū venit
ad terrā cāpeſtrē ſuper elō ⁊ ſup iaſa ⁊ ſup
mephat ⁊ ſup dibō ⁊ ſup nabo ⁊ ſup domū
deblathai ⁊ ſup cariathaim ⁊ ſup bethga-
mul ⁊ ſup bethmaon ⁊ ſup carioth ⁊ ſuper
boſra ⁊ ſup oēs ciuitates terre moab q̄ lon-
ge ⁊ prope ſunt. abſciſuȝ eſt cornu moab: ⁊
brachiū eius ꝯtritū eſt ait dn̄s. Inebriate
eū calice ire dn̄i: q̄m ꝯtra dn̄m erectus eſt: ⁊
allidet manū moab in vomitu ſuo: ⁊ erit in
deriſuȝ ēt ipſe. Fuit. n. in deriſuȝ tibi iſrael:
q̄ſi inter fures repiſſes eū. Propter verba
ergo tua q̄ aduerſū illū locutus es: captiu⁹
duceris. Relinqte ciuitates ⁊ habitate i pe
E tra hitatores moab: ⁊ eſtote q̄ſi colūba nidi
Eſa. 16. b ficās in ſūmo ore foraminis. Audiuim⁹ ſuper
biā moab. Supb⁹ ē valde. Sublimitatē ei⁹
⁊ arrogātiā ⁊ ſupbiā ⁊ altitudinē cordis ei⁹
ego ſcio ait dn̄s. Iactātiā eius eo ꝙ non ſit
iuxta eā virt⁹ eius: nec iuxta qđ poterat co-
nata ſit facere. Idō ſup moab eiulabo: ⁊ ad
moab vniuerſaȝ clamabo ad viros muri fi-
ctilis lamētātes. De plāctu iazer plorabo ti
bi vinea ſabama. Propagies tue trāſierūt
mare uſq; ad mare iazer puenerūt. Super
meſſem tuā ⁊ vindemiā tuā pdo irruit. Ab-
Eſa. 16. c lata eſt letitia ⁊ exultatio de carmelo ⁊ đ ter
ra moab: ⁊ vinū de torcularibus ſuſtuli. Ne
quaq; calcator vue ſolitū celeuma cantabit
De clamore eſebon vſq; eleale ⁊ iaſa dede-
runt vocē ſuam a ſegor vſq; ad oronaiȝ vi
tulā ꝯternantē: aq̄ vero nēḿ peſſime erūt
F Et auferā de moab ait dn̄s offerētē in excel-
ſis: ⁊ ſacrificātē diis eius. Propterea cor me
um ad moab q̄ſi tibia eris reſonabit: ⁊ cor
meū ad viros muri fictilis dabit ſonituȝ ti-
biarum: q̄ plus fecit q̄ȝ potuit: iccirco pierūt
Eſa. 15. a Oē. n. caput caluitiū ⁊ oīs barba raſa erit.
In cūctis manib⁹ colligatio: ⁊ ſup oē dorſuȝ
ciliciū. Et ſup oīa tecta moab ⁊ i plateis ei⁹
oīs planctus: q̄m ꝯtriui moab ſicut vas in
utile ait dn̄s. Q̄uo victa eſt ⁊ vlulauerunt?
Q̄uo deiecit ceruicē moab ⁊ ꝯfuſus eſt. Erit
q; moab in deriſū: ⁊ in exēplū oībus in cir
cuitu ſuo. Hec dicit dn̄s. Ecce q̄ſi aqla vola-
bit: ⁊ extendet alas ſuas ad moab. Capta ē
G carioth: ⁊ munitōes cōprehēſe ſunt. Et erit
cor fortiū moab in die illa ſicut cor mulieris
pturiētis. Et ceſſabit moab eē populus: q̄m
ꝯtra dn̄m gloriatus eſt. Pauor ⁊ fouea ⁊ la Eſa. 24. a
queus ſup te o habitator moab ait domin⁹
Qui fugerit a facie pauoris: cadet in foueā
⁊ q ꝯſcenderit de fouea: capiet laqueo. addu
cā. n. ſup moab annū viſitatōis eoꝝ ait dn̄s
In vmbra eſebon ſteterūt de laq̄o fugiētes
q̄ ignis egreſſus eſt de eſebon: ⁊ flāma de
medio ſeon: ⁊ deuorabit partē moab ⁊ verti
cē filioꝝ tumultus. Ue tibi moab. Periſti
popule chamos: q̄ cōprehenſi ſunt filii tui
⁊ filie tue in captiuitatē. Et ꝯuertā captiuita
tem moab in nouiſſimis diebus ait domin⁹
Hucuſq; iudicia moab.

¶ C. S. Sermo dn̄i ꝯtra āmon ⁊ ciuitates
eius. de deſtructōe eaꝝ idumeā: ⁊ de vaſtati
one eius cōtra damaſcū. itē ꝯtra cedar ⁊ re-
gna aſor q̄ pcuſſit nabuchodonoſor rex ba-
bylonis. itē ꝯtra elam. de liberatione eius
finaliter. XLIX

A D filios āmon. Hec dicit dn̄s. Nūqd A
nō filii ſunt iſrael: aut heres nō eſt ei.
Cur igit̄ hereditate poſſedit melchō gad ⁊
populus eius in vrbibus eius habitauit.
Ideo ecce dies veniūt in te dicit dn̄s: ⁊ audi
tū faciā ſup rabbach filioꝝ āmon fremitū p̄-
lii. Et erit in tumultū diſſipata: filieq; eius
igni ſuccēdēt: ⁊ poſſidebit iſrael poſſeſſores
ſuos ait dn̄s. Ulula eſebon q̄m vaſtata ē
hai. Clamate filie rabba: accingite vos cili-
ciis. Plāgite ⁊ circuite p ſepes: q̄m melchō
in trāſmigratōeȝ ducet̄: ſacerdotes ei⁹ ⁊ p̄n-
cipes eius ſimul. Quid gliaris in vallibus
Defluxit vallis tua filia delicata: q̄ confide
bas in theſauris tuis: ⁊ dicebas. Quis ve-
niet ad me. Ecce ego inducā ſup te terrorē B
ait dn̄s đs exercituū ab oibus qui ſunt in
circuitu tuo: ⁊ diſpergemini ſinguli a ꝯſpe-
ctu veſtro: nec erit qui ꝯgreget fugiētes. Et
poſt hec reuerti faciā fugientes ⁊ captiuos
filioꝝ āmon. ait dominus ad idumeaȝ. Hec
dicit dn̄s exercituū. Nūqd nō vltra eſt ſa-
piētia in themā. Periit ꝯſiliū a filiis. Inuti
lis facta eſt ſapia eoꝝ. Fugite ⁊ terga vertite
diſcedite in voraginē hitatores dedan: q̄m
pditionē eſau adduxi ſup eū tp̄s viſitatiōis
eius. Si vindemiatores eius veniſſent ſup
te nō reliqſſent racemū: ſi fures in nocte ra-
puiſſent qđ ſufficeret ſibi. Ego vero diſcoope
rui eſau: reuelaui abſcōdita eius ⁊ celari n̄

poterit. Vaſtatū eſt ſemē eius ⁊ frēs eius ⁊
C vicini eius: ⁊ nō erit. Relinq̄ pupillos tuos
⁊ ego faciā eos viuere: ⁊ vidue tue in me ſpa
bunt: q: hec dicit dn̄s. Ecce q̄bus nō erat iu
diciū vt biberēt calicē: bibētes bibēt: ⁊ tu q̄ſi
inocēs relinq̄ris. Nō eris inocēs: ſ; bibens
bibes. Q: p memetipm iuraui: dicit dn̄s: q
in ſolitudinē ⁊ in opprobriū ⁊ in deſertū ⁊ i
maledictionē erit boſra: ⁊ oēs ciuitates eius
erūt in ſolitudines ſempiternas. auditū au
diui a dn̄o: ⁊ legatus ad gētes miſſus ſum.
Cōgregamini ⁊ venite ꝯtra eā: ⁊ ꝯſurgamꝰ
in pliū. Ecce. n. paruulū dedi te in gētibus cō
tēptibilē inter hoīes. Arrogātia tua decepit
Hie. 47. c. te: ⁊ ſupbia cordis tui. qui hitas i cauernis
D petre: ⁊ apphendere niteris altitudinē collis
Abdie. i. b Cū exaltaueris q̄ſi aq̄la nidū tuū: inde de
traham te dicit dn̄s. Et erit idumea deſerta.
ſu. 18. c. ⁊ 19. c Oīs q̄ trāſibit per eā ſtupebit: ⁊ ſibilabit ſu
infra. 50. c p oēs plagas eiꝰ: ſicut ſubuerſa eſt ſodoma
⁊ gomorra ⁊ vicine eiꝰ: ait dn̄s. Nō hitabit
ibi vir: ⁊ nō incolet eā filius hoīs. Ecce q̄ſi
leo aſcēdet de ſupbia iordanis ad pulchri
tudinē robuſtā: q: ſubito currere faciā eum
ad illā. Et q̄s erit electꝰ quē ꝓponā ei. Quis
n. ſilis mei. Et q̄s ſuſtinebit me. Et quis eſt
iſte paſtor q̄ reſiſtat vultui meo? Propterea
audite ꝯſiliū dn̄i qd̄ iniit de edom: ⁊ cogita
tōes eiꝰ q̄s cogitauit de hitatoribꝰ theman
E Si nō deiecerint eos paruuli gregis: niſi diſ
ſipauerint cū eis hitaculū eoꝝ. a voce ruine
eoꝝ cōmota ē terra: clamor i mari rubro au
ditus ē vocis eiꝰ. Ecce q̄ſi aq̄la aſcēdet: ⁊ e
uolabit ⁊ expādet alas ſuas ſup boſrā. Et
erit cor fortiū idumee in die illa: q̄ſi cor mu
lieris parturiētis. ad damaſcū. Confuſa eſt
emath ⁊ arphat: q: auditū peſſimū audierīt.
Turbati ſūt in mari pre ſolitudine quieſcere
nō potuit. Diſſoluta eſt damaſcus: verſa ē
in fugā tremor apphendit eā. anguſtia ⁊ do
lores tenuerunt eā quaſi parturientē. Quō
dereliquerūt ciuitatē laudabilē vrbē letitie.
Ideo cadent iuuenes eius in plateis eius:
⁊ oēs viri prelij ꝯticeſcent in die illa ait dn̄s
exercituū. Et ſuccēdā ignē in muro damaſci
F ⁊ deuorabit menia benadab. Ad cedar ⁊ ad
regna aſor: que percuſſit nabuchodonoſor
rex babylōis. Hec dicit dn̄s. Surgite ⁊ aſcē
dite ad cedar ⁊ vaſtate filios oriētis. Taber
nacula eoꝝ ⁊ greges eoꝝ capiēt: pelles eoꝝ
⁊ oīa vaſa eoꝝ ⁊ camelos eoꝝ tollent ſibi: ⁊
vocabūt ſup eos formidinē in circuitu eiꝰ.
Fugite: abite vehementer: in voraginibꝰ ſe
dete: q̄ habitatis aſor ait dn̄s. Iniit. n. cōtra
vos nabuchodonoſor rex babylonis ꝯſiliū
⁊ cogitauit aduerſus vos cogitatōes. Con
ſurgite ⁊ aſcēdite ad gētē q̄etā ⁊ hitantē cō
fidēter: ait dn̄s. Non oſtia nec vectes ei ſoli
habitāt. Et erūt cameli eoꝝ in direptionē: ⁊
multitudo iumētoꝝ in pdā. Et diſpgā eos i
oēm vētū qui ſunt attonſi in comā: ⁊ ex om
ni cōfinio eoꝝ adducā interitum ſup eos ait
dn̄s. Et erit aſor in habitaculū draconū: de G
ſerta vſq; in eternū. Nō manebit ibi vir: nec
incolet eā filius hoīs. Qd̄ factū eſt verbum
dn̄i ad hieremiā ꝓphetā aduerſus elam in
principio regni ſedechie regis iuda dicens.
Hec dicit dn̄s exercituū. Ecce ego cōfringā
arcum elam: ⁊ ſumam fortitudinē eoꝝ ⁊ in
ducā ſuper elam quattuor ventos a quattu
or plagis celi: ⁊ vētilabo eos in oēs ventos
iſtos: ⁊ nō erit gens ad quā nō perueniant ꝓ
fugi elam. Et pauere faciā elam corā inimi
cis ſuis: ⁊ in ꝯſpectu querentiū aiam eoꝝ
⁊ adducā ſuper eos malū: irā furoris mei d i
cit dn̄s. Et mittā poſt eos gladiū donec con
ſumam eos: ⁊ ponā ſoliū meū in elam: ⁊ p
dā inde reges ⁊ p̄ncipes ait dn̄s. In nouiſſi
mis autē diebus reuerti faciā captiuos elā
dicit dominus.

¶ C. L. Sermo dn̄i cōtra babylonem: vo
cat medos ⁊ perſas: ⁊ eius deſtructionē: pre
dicit reditū populi iuda ⁊ iſrael de captiui
tate: admiratio ponitur: de ſubuerſione ba
bylonis: ⁊ gladius vltionis pro iuda ⁊ hie
ruſalem. L

V Erbū qd̄ locutus eſt dn̄s de babylōe A
⁊ de terra chaldeoꝝ i manu hieremie
ꝓphe. annūciate in gētibꝰ ⁊ auditū
facite. Leuate ſignū: pdicate: ⁊ nolite celare.
Dicite. Capta ē babylon: ꝯfuſus eſt bel. vi
ctus eſt marodach. Cōfuſa ſunt oīa ſculpti
lia eoꝝ: ſuperata ſunt idola eoꝝ. Qm̄ aſcen
det ꝯtra eā gens ab aquilōe: que ponet ter
rā eius i ſolitudinē: ⁊ nō erit qui habitet in
ea ab hoīe vſq; ad pecus. Et moti ſunt: ⁊
abierunt. In diebus illis ⁊ in tempore illo
ait dominꝰ: veniēt filij iſrael ipſi ⁊ filij iuda
ſimul. ambulātes ⁊ flētes ꝓperātes ibūt: ⁊ dn̄m
deū ſuū q̄rent. In ſyon interrogabūt viam:
huc facies eoꝝ veniēt: ⁊ apponent ad dn̄m
federe ſempiterno: qd̄ nulla obliuione dele

bitur. Grex perdit⁹ factus eſt populus me⁹
paſtores eoꝝ ſeduxerūt eos: fecerūtq; vaga
ri in mōtibus. De monte in collē trāſierunt
B obliti ſunt cubilis ſui. Oēs qui inuenerūt
comederūt eos: ⁊ hoſtes eoꝝ dixerūt. Non
peccauimus: p eo q peccauerunt dn̄o deco
ri iuſtitie: ⁊ expectatōi patrū eoꝝ dn̄o. Rece
dite de medio babylonis de terra chaldeoꝝ
egredimini: ⁊ eſtote quaſi hedi ante greges
Quoniā ecce ſuſcitabo ⁊ adducā in babylo
nem congregationē gentiū magnaꝝ de ter
ra aquilonis: ⁊ pparabunt aduerſus eam ⁊
inde capiet. Sagitta eius q̄ſi viri fortis in
terfectoris: nō reuertet vacua. Et erit chal
dea in pdā: oēs vaſtātes eā replebunt: ait
dn̄s. qm̄ exultatis ⁊ magna loq̄mini diripi
entes hereditatē meā: qm̄ effuſi eſtis ſicut
vituli ſup herbā ⁊ mugiſtis ſicut tauri. Con
fuſa eſt mr̄ vr̄a nimis: ⁊ adeq̄ta pulueri que
genuit vos. Ecce nouiſſima erit in gētibus:
⁊ deſerta in via ⁊ arēs. Ab ira dn̄i nō habi
C tabit: ſed rediget tota in ſolitudinē. Ois q
s.18.c.19.a trāſibit p babylonē ſtupebit: ⁊ ſibilabit ſup
s.49.c vniuerſis plagis eius. Preparamini cōtra
babylonē p circuitū oēs q tēditis arcū d̄bel
lantē eā: nō parcatis iaculis q: dn̄o pecca
uit. Clamate aduerſus eā. Ubiq; dedit ma
nū. Ceciderūt fundamēta ei⁹ deſtructi ſunt
muri ei⁹: qm̄ vltio dn̄i ē. Ultionē accipite d̄
ea. Sicut fecit: facite ei. Diſpdite ſatorē de
infra.co. babylone ⁊ tenentē falcē in tpe meſſis a fa
cie gladij colūbe. Unuſq́ſq; ad populū ſuū
ꝯuertet: ⁊ ſinguli ad terrā ſuā fugiēt. Grex
diſpſus iſrael: leones eiecerūt eū. Primus
comedit eū rex aſſur: iſte nouiſſim⁹ exoſſauit
eū nabuchodonoſor rex babylōis. Propte
rea h̄ dicit dn̄s exercituū d̄s iſrael. Ecce ego
viſitabo regē babylonis ⁊ terrā ei⁹ ſicut viſi
taui regē aſſur: ⁊ reducā iſrael habitaculū
ſuū. Et paſcet carmelus ⁊ baſan: ⁊ in monte
ephrai ⁊ galaad ſaturabit aīa eius. In die
D bus illis ⁊ in tpe illo ait dn̄s. q̄ret iniq̄tas
iſrael: ⁊ nō erit. ⁊ peccatū iuda ⁊ nō inuenie
tur: qm̄ ppitius ero eis q̄s reliq̄ro. Sup ter
ram dn̄antiū aſcēde: ⁊ ſup habitatores ei⁹ viſi
ta. Diſſipa ⁊ interfice q̄ poſt eos ſūt ait dn̄s
⁊ fac iuxta oia q̄ p̄cepi tibi. Uox belli in ter
ra: ⁊ ꝯtritio magna. Q̄uo ꝯfractus ē ⁊ ꝯtri
tus malle⁹ vniuerſe terre: q̄uo verſa eſt i de
ſertū babylon in gētibus: Illaq̄aui te ⁊ ca
pta es babylō ⁊ neſciebas inuēta es ⁊ appre

hēſa: qm̄ dn̄m puocaſti. aperuit dn̄s theſau
rū ſuū ⁊ ptulit vaſa ire ſue: qm̄ opus ē dn̄o
deo exercituū in terra chaldeoꝝ. Uenite ad
eā ab extremis finib⁹: aperite vt exeāt q cō
culcēt eā. Tollite de via lapides ⁊ redigite i
aceruos: ⁊ interficite eā: nec ſit q̄cq̄ reliquū
Diſſipate vniuerſos fortes eius: deſcēdant E
in occiſionē. Ue eis q: venit dies eoꝝ tp̄s vi
ſitationis eoꝝ. Uox fugiētiū ⁊ eoꝝ q euaſe
runt de terra babylonis vt annunciant i ſy
on vltionē dn̄i dei nr̄i vltionē tēpli eius. an
nunciate in babylonē plurimis oibus q tē
dūt arcū. Cōſiſtite aduerſus eā per gyrum ⁊
nullus euadat. Reddite ei bʒ opus ſuū iux ſ.co.
ta oia q̄ fecit: facite illi: q: ꝯtra dn̄m erecta ē
aduerſū ſcūʒ iſrael. Jccirco cadent iuuenes
eius in plateis eius: ⁊ oēs viri bellatores
eius ꝯticeſcent in die illa ait dn̄s. Ecce ego
ad te ſupbe dicit dn̄s d̄s exercituū: q: veni
et dies tuus tp̄s viſitatōis tue. Et cadet ſu
perb⁹ ⁊ corruet ⁊ nō erit q ſuſcitet eū. Et ſuc
cēdā ignē in vrbibus eius ⁊ deuorabit oia
i circuitu eius. Hec dicit dn̄s exercituū. Calū
niā ſuſtinēt filij iſrael ⁊ filij iuda ſimul. Oēs
q ceperūt eos tenēt: nolūt dimitter eos. Re F
dēptor eoꝝ fortis: dn̄s exercituū nomē ei⁹.
Judicio defendet cām eoꝝ: vt exterreat ter
rā ⁊ cōmoueat habitatores babylonis. Gladi
us ad chaldeos ait dn̄s: ⁊ ad habitatores ba
bylonis: ⁊ ad principes ⁊ ad ſapiētes eius.
Gladius ad diuinos eius: qui ſtulti erunt.
Gladius ad fortes illius q timebūt. Gladi
us ad equos eius ⁊ ad currus eius: ⁊ ad oē
vulgus qd̄ eſt in medio ei⁹: ⁊ erūt q̄ſi muli
eres. Gladi⁹ ad theſauros ei⁹: q diripient.
Siccitas ſup aq̄s ei⁹ erit: ⁊ areſcēt q: terra
ſculptiliū ē: ⁊ in portētis gloriant. Propte
rea habitabūt dracōes cū fatuis ficarijs ⁊ ha
bitabūt in ea ſtructōes. Et nō habitabit vltra
vſq; in ſempiternū: nec extruet vſq; ad ge
neratōeʒ ⁊ generatōeʒ. Sicut ſubuertit dn̄s Gen.19.e
ſodomā ⁊ gomorrā ⁊ vicinas ei⁹ ait dn̄s. Nō
habitabit ibi vir ⁊ nō icolet eā fili⁹ hois. Ecce G
populus veniet ab aq̄lone ⁊ gens magna
⁊ reges multi ꝯſurgēt a finib⁹ terre. arcuʒ ⁊
ſcutū app̄hendēt: crudeles ſunt ⁊ imiſericor
des. Uox eoꝝ q̄ſi mare ſonabit: ⁊ ſup equos
aſcēdēt ſicut vir paratus ad preliū ꝯtra te fi
lia babylon. audiuit rex babylonis famā eo
rū: ⁊ diſſolute ſunt man⁹ eius. anguſtia app
hēdit eū: dolor q̄ſi parturiētē. Ecce quaſi leo

ma die mẽſis:vẽit nabuchodonoſoꝛ rex ba
bylõis ipſe ⁊ oĩs exercitus ei⁹ aduerſus hie
ruſalẽ:⁊ obſederũt eã:⁊ edificauerũt ꝯtra eã
munitiões in circuitu:⁊ fuit ciuitas obſeſſa
B vſqꝫ ad vndecimũ ãnũ regni ſedechie. Mẽ
ſe ãt q̃rto nona die mẽſis obtinuit fames ci
uitatẽ:⁊ nõ erãt alimẽta pplõ terre.Et diru
pta ẽ ciuitas:⁊ oẽs viri bellatoꝛes ei⁹ fuge-
rũt:exierũtqꝫ de ciuitate nocte p viã poꝛte
q̃ ẽ iter duos muros ⁊ ducit ad hoꝛtũ regis
chaldeis obſidẽtib⁹ vrbẽ i gyro:⁊ abierũt p
viã q̃ ducit i heremũ.Perſecut⁹ eſt ãt chal
deoꝝ exercit⁹ regẽ:⁊ apphẽderũt ſedechiam
in deſerto qđ ẽ iuxta hierico:⁊ oĩs comitat⁹
ei⁹ diffugit ab eo.Cũqꝫ cõphẽdiſſent regeꝫ
adduxerãt eũ ad regẽ babylonis i reblatha
q̃ ẽ in terra emath:⁊ locutus ẽ ad eum iudi
cia.Et iugulauit rex babylonis filios ſede-
chie i oculis eius:ſꝫ ⁊ oẽs pꝛicipes iuda oc
C cidit in reblatha.Et oculos ſedechie eruit. ⁊
vinxit eũ cõpedibus.Et adduxit eũ rex ba-
bylonis i babylonẽ:⁊ poſuit eũ i domo car-
ceris vſqꝫ ad diẽ moꝛtis ſue.In mẽſe auteꝫ
quinto:decima mẽſis:ipe ẽ annus decimuſ-
nonus nabuchodonoſoꝛ regis babylonis:
venit nabuzardã pꝛinceps militie q ſtabat
coꝛã rege babylonis in hieruſalem ⁊ incen-
dit domũ dñi ⁊ domũ regis ⁊ oẽs dom⁹ hie
ruſalẽ:⁊ oẽm domũ magnã igne cõbuſſit:⁊
totũ murũ hieruſalẽ p circuitũ deſtruxit cũ-
D ctus exercitus chaldeoꝛũ q erat cum magi
ſtro militie.De pauperib⁹ aũt populis ⁊ de
reliquo vulgo qđ remãſerat in ciuitate ⁊ de
pꝛofugis qui trãſfugerãt ad regem babylo
nis:⁊ ceteros de multitudine tranſtulit na-
buzardan pꝛinceps militie:de pauperibus
vero terre reliq̃t nabuzardã pꝛinceps militie
vinitoꝛes ⁊ agricolaſ.Columnas quoqꝫ ere
as q̃ erãt in domo dñi ⁊ baſes ⁊ mare eneũ
quod erat i domo dñi ꝯfregerunt chaldei:⁊
tulerũt oẽ es eoꝝ in babylonẽ. Et lebetes et
creagras ⁊ pſalteria ⁊ phialas ⁊ moꝛtario-
la ⁊ oĩa vaſa erea q̃ in miniſterio fuerunt:tu
lerunt:⁊ hydrias ⁊ thimiamata ⁊ vrceos ⁊
pelues ⁊ cãdelabꝛa ⁊ moꝛtaria ⁊ cyathos.
E Quotquot aurea aurea:⁊ quotquot argen
tea argẽtea.Tulit magiſter militie colũnas
duas ⁊ mare vnũ ⁊ vitulos duodeciꝫ ereos
qui erant ſub baſibus quas fecerat rex ſa-
lomon in domo dñi.Non erat pondus eris
omnium hoꝝ vaſoꝝ.De columnis aũt de-
cem ⁊ octo cubiti altitudinis erant:in colũ-
na vna:⁊ funiculus duodecim cubitoꝛũ cir
cuibat eaꝫ.Poꝛro groſſitudo eius quattu
oꝛ digitorum:⁊ intrinſecus caua erat:⁊ capi
tella ſuper vtraque erea. Altitudo capitelli
vnius quinqꝫ cubitoruꝫ ⁊ retiacula ⁊ malo
granata ſuper coꝛonam in circuitu:oĩa enea.
Et fuerunt malogranata nonaginta ſex de-
pendentia:⁊ oĩa malogranata cẽtum retia-
culis circundabantur.Et tulit magiſter mi- F
litie ſaraiam ſacerdotẽ pꝛimum ⁊ ſophoniã
ſacerdotem ſecundum:⁊ tres cuſtodes veſti
buli.Et de ciũtate tulit eunuchum vnum qui
erat p̃poſit⁹ ſup viros bellatoꝛes:⁊ ſeptẽ vi
ros de his qui videbant faciẽ regis qui iuẽ
ti ſunt i ciũtate:⁊ ſcribam pꝛincipẽ militũ qui
pꝛobabat tyrones:⁊ ſexagita viros de popu
lo terre qui iuẽti ſunt in medio ciũtatiſ.Tulit
autẽ eos nabuzardan magiſter militie:⁊ du
xit eos ad regẽ babylonis in reblatha.Et p
cuſſit eos rex babylonis: ⁊ iterfecit eos i re-
blatha in terra emath. Et trãſlatus ẽ iuda
de terra ſua.Iſte ẽ ppl's quẽ trãſtulit nabu- G
chodonoſoꝛ. In anno ſeptimo: iudeos tria
milia ⁊ viginti tres.In anno decimooctauo
nabuchodonoſoꝛ trãſtulit de hieruſalẽ aĩas
octingẽtas trigitaduas. In anno viceſimo
tertio nabuchodonoſoꝛ tranſtulit nabuzar-
dan magiſter militie animas iudeoꝝ ſepti-
gẽtas qnadragintaqnqꝫ. Oẽs ergo anime
quatuoꝛ milia ſexcẽte. Et factum ẽ in trice-
ſimoſeptimo anno tranſmigrationis ioachi
regis iuda duodecimo menſe viceſimaquin
ta mẽſis eleuauit euilmerodach rex babylo
nis ipſo ãno regni ſui caput ioachi regis iu
de: ⁊ eduxit eum de domo carceris. ⁊ locu-
tus ẽ cum eo bona.Et poſuit thꝛonũ ei⁹ ſup
thꝛonos regum q̃ erant poſt ſe in babylone
⁊ mutauit veſtimẽta carceris eius:⁊ come-
debat panẽ coꝛã eo ſp cunctis diebus vite
ſue.Et cibaria eius cibaria ppetua dabãtur
ei a rege babylonis ſtatutã p ſingulos dieſ
vſqꝫ ad diẽ moꝛtis ſue cũctis dieb⁹ vite ei⁹

¶ Incipiunt Thꝛeni ideſt lamentationes
Hieremie q̃ cynoth hebꝛaice inſcribuntur.

ET factũ ẽ poſtq̃ꝫ icaptiuitatẽ redact⁹
eſt iſrael: ⁊ hieruſalẽ deſerta ẽ.Sedit
Hieremias ꝓpheta flẽs ⁊ plãxit lamẽtatio
ne hac in hieruſalem:⁊ amaro animo ſuſpi
rans ⁊ eiulans dixit.

Aleph. Capitulum. I.

A QUomo
do ſedet ſola ci-
uitas plena po-
pulo facta eſt q̃
ſi vidua dñ͂a gé
tiũ:pꝛiceps ꝓui
Hie.13.c. ciaꝝ facta é ſub
tributo. Beth.
ploꝛás ploꝛauit
i nocte:⁊ lachry
me eius in ma-
xillis eius. Non eſt qui conſoletur eam: ex
omnibus caris eius. Oés amici eius ſpꝛe-
uerunt eam:⁊ facti ſunt ei inimici. Gimel.
Migrauit iuda:pꝛopter afflictionem ⁊ mul
titudinem ſeruitutis.habitauit inter gétes
nec inuenit requiem. Omnes perſecutoꝛes
eius appꝛehenderunt eam inter anguſtias
Deleth. Uie ſyon lugét:eo ꝙ non ſint q ve
B niant ad ſolénitaté. Omnes poꝛte eius de
ſtructe:ſacerdotes eius gemétes. Uirgines
eiꝰ ſqualide:⁊ ipa oppͤſſa amaritudine. He.
Facti ſũt hoſtes eius i capite:inimici eiꝰ lo-
cupletati ſũt qꝛ dñ͂s locutꝰ é ſuꝑ eá ꝑꝑ mul
titudiné iniquitatũ eius. Paruuli eiꝰ ducti
ſũt i captiuitaté:ante facié tribulátis. Uau
Et egreſſus é a filia ſyon oís decoꝛ eiꝰ.facti
ſũt pꝛicipes eiꝰ velut arietes nó iueniétes
paſcua:⁊ abierũt abſqꝫ foꝛtitudine añ faci
C em ſubſequentis. Zai. Recoꝛdata eſt hieru
ſalé dierum afflictionis ſue:⁊ ꝑuaricationis
omnium deſiderabiliũ ſuorum q̃ habuerat
a diebus antiqs:cũ caderet populus eius
in manu hoſtium:⁊ nó eſſet auxiliatoꝛ. Ui-
derunt eá hoſtes:⁊ deriſerunt ſabbata eius

Heth. Peccatum peccauit
hieruſalem:pꝛopterea inſta-
bilis facta é. Omnes q glo-
rificabant eam ſpꝛeuerũt il-
lam:qꝛ viderunt ignominiã
eius ipſa aũt gemens:⁊ con
uerſa é retroꝛſuꝫ. Teth. Soꝛ
des eius in pedibꝰ eius nec
recoꝛdata é finis ſui. Depo-
ſita eſt vehementer:nó hñ͂s
ꝯſolatorem. Uide dñ͂e affli-
ctioné meaꝫ:qm̃ erectus eſt
inimicus. Ioth. Manũ ſuá D
miſit hoſtis ad oia deſidera-
bilia eiꝰ:qꝛ vidit gentes in-
greſſas ſanctuariũ ſuum:de quibus pꝛece-
peras ne intrarent in eccleſiam tuaꝫ. Caph
Oís populus eius gemés ⁊ q̃rens panem
dederũt ꝑcioſa q̃qꝫ ꝓ cibo:ad refocillandaꝫ
aiaꝫ. Uide dñ͂e ⁊ ꝯſidera:qm̃ fcá ſuꝫ vilis.
Lamech. O vos oés q tráſitis ꝑ viá attédi
te ⁊ videte:ſi é doloꝛ ſicut doloꝛ meꝰ. Qm̃ vī
demiauit me vt locutꝰ é dñ͂s:i die ire furoꝛiſ
ſui. Mem. De excelſo miſit igné i oſſibꝰ me E
is:⁊ erudiuit me. Expádit rete pedibus me-
is:ꝯuertit me retroꝛſũ. Poſuit me deſolatá
tota die meroꝛe ꝯfectá. Nũ. Uigilauit iugũ
iniqtatũ meaꝝ i máu eiꝰ ꝯuolute ſũt ⁊ ipoſi
te collo meo. Infirmata é virtus mea dedit
me dñ͂s i manu de q̃ nó potero ſurgere. Sa
mech. Abſtulit oés magnificos meos dñ͂s
de medio mei:vocauit aduerſuꝫ me tp̃s:vt
contereret electos meos. Toꝛcular calcauit F
dñ͂s virgini filie iuda. Ain. Idcirco ego plo Hie.14.c.
rás ⁊ oculꝰ meꝰ ꝺducés aq̃s:qꝛ lóge factꝰ
é a me ꝯſolatoꝛ:ꝯuertés aiaꝫ meá. Fci ſũt fi
lij mei ꝑditi.qm̃ iualuit inimicꝰ. Phe. Ex-
pádit ſyó manꝰ ſuas nó é q ꝯſulet eá. Má
dauit dñ͂s aduerſũ iacob in circuitu eiꝰ ho-
ſtes eiꝰ. Fcá é irl'ꝫ q̃ſi polluta menſtruis iter
eos. Sade. Iuſtꝰ é dñ͂s:qa os eius ad iracũ
diá ꝓuocaui.audite obſecro vniuerſi ppli:⁊
videte doloꝛé meuꝫ. Uirgines mee:⁊ iuue-
nes mei abiert i captiuitaté. Coph. Uocaui
amicos meos:⁊ ipſi ꝺceperũt me. Sacerdo G
tes mei:⁊ ſenes mei i vꝛbe ꝯſũpti ſũt:qꝛ q̃-
ſiert cibũ ſibi vt refocillarét aias ſuaſ. Res
Uide dñ͂e qm̃ tribuloꝛ:ꝯturbatus é venter
meꝰ. Subuerſũ é coꝛ meũ i memetipſa:qm̃
amaritudine plena ſũ. Foꝛis iterficit gladiꝰ
⁊ domi moꝛs ſilis eſt. Sin. audierunt qꝛ in

gemiſco ego: ⁊ non eſt qui conſoletur me.
Omnes inimici mei audierunt malum me
um: letati ſunt: quoniam tu feciſti. Adduxi
ſti diem conſolationis: ⁊ fient ſimiles mei.
Thau. Ingrediatur omne malum eorum
coram te: ⁊ deuindemia eos ſicut vindemi
aſti me propter iniquitates meas. Multi
enim gemitus mei: ⁊ cor meum merens.

Aleph. II

A Quomodo obtexit caligine in furore
ſuo dominus filiam ſyon: proiecit de
celo in terram inclytam iſrael: ⁊ non eſt re
cordatus ſcabelli pedum ſuorum in die fu
roris ſui. Beth. Precipitauit domin⁹: nec
pepercit omnia ſpecioſa iacob: deſtruxit in
furore ſuo munitiones virginis iuda: ⁊ de
iecit in terra: polluit regnū ⁊ principes ei⁹
Gimel. Confregit in ira furoris ſui omne
cornu iſrael: auertit retrorſum dexteram ſu
am a facie inimici: ⁊ ſuccendit in iacob qua
ſi ignem flamme deuorantis in gyro. De
leth. Tetendit arcum ſuum quaſi inimicus
B firmauit dexteram ſuam quaſi hoſtis: ⁊ occi
dit omne quod pulchrum erat viſu in taber
naculo filie ſyon: effudit quaſi ignem indi
gnationem ſuam. He. Factus eſt dominus
velut inimicus: precipitauit iſrael. Precipi
tauit omnia menia eius. diſſipauit munitio
nes eius: ⁊ repleuit in filia iuda humiliatū
⁊ humiliatam. Vau. Et diſſipauit quaſi hor
tum tentorium. Demolitus eſt tabernacu
lum ſuum. Obliuioni tradidit dominus in
ſyon feſtiuitatem ⁊ ſabbatum: ⁊ in opprobri
um ⁊ in indignationem furoris ſui regem ⁊
C ſacerdotem. Zai. Repulit dominus altare
ſuum: maledixit ſanctificationi ſue tradidit
in manu inimici muros turrium eius. Vo
cem dederunt in domo domini: ſicut in die
ſolēni. Heth. Cogitauit dominus diſſipare
murum filie ſyon: tetendit funiculum ſuum
⁊ non auertit manum ſuam a perditione.
Luxitq; antemurale: ⁊ murus pariter diſſi
patus eſt. Teth. Defixe ſunt in terra porte
eius: perdidit ⁊ conuertit vectes eius regē
eius. ⁊ principes eius in gentibus. Non eſt
lex: ⁊ prophete eius non inuenerunt viſionē
a domino. Ioth. Sederunt in terra: conticu
erunt ſenes filie ſyon: conſperſerunt cinere
capita ſua: accincti ſunt cilitijs. Abiecerunt
D in terra capita ſua virgines iuda. Caph. De
fecerunt pre lachrymis oculi mei: conturba
ta ſunt viſcera mea. Effuſum eſt in terra ie
cur meum ſuper contritionem filie populi
mei cum deficeret paruulus ⁊ lactens i pla
teis oppidi. Lamech. Matribus ſuis dixe
runt vbi eſt triticum ⁊ vinum: cum deficerēt
quaſi vulnerati in plateis ciuitatis: cum ex
alarent animas ſuas in ſinu matrum ſuaꝝ.
Mem. Cui comparabo te vel cui aſſimila
bo te filia hieruſalem. Cui exequabo te ⁊ cō
ſolabor te virgo filia ſyon. Magna eſt enim
velut mare contritio tua. Quis medicabit
tui? Nun. Prophete tui viderunt tibi falſa
⁊ ſtulta: nec aperiebant iniquitatem tuam: E
vt te ad penitentiam prouocarent. Viderūt
autem tibi aſſumptiones falſas ⁊ eiectões
Samech. Plauſerunt ſuper te manibus
omnes tranſeuntes per viam: ſibilauerunt
⁊ mouerunt capita ſua ſuper filiam hieruſa
lem: heccine eſt vrbs dicentes perfecti deco
ris gaudium vniuerſe terre. Phe. Aperue
runt ſuper te os ſuum omnes inimici tui ſi
bilauerunt ⁊ fremuerunt dentibus ſuis: ⁊
dixerunt: deuorabimus. En iſta eſt dies quā
expectabamus: inuenimus vidimus. Ain. F
Fecit dominus que cogitauit: compleuit ſer Leui. 26. e
monem ſuum quem preceperat a dieb⁹ anti Deu. 28. b
quis. Deſtruxit ⁊ non pepercit ⁊ letificauit
ſuper te inimicum: ⁊ exaltauit cornu hoſtiū
tuorum. Sade. Clamauit cor eorum ad do
minum ſuper muros filie ſyon. Deduc qua
ſi torrentem lachrymas per diem ⁊ noctem
non des requiem tibi: neq; taceat pupilla
oculi tui. Coph. Conſurge lauda in nocte in
principio vigilarum: effunde ſicut aquā cor
tuum ante conſpectum domini. Leua ad eū
manus tuas pro anima paruulorum tuoꝝ G
qui mane pereunt in capite omnium compi
torum. Res. Vide domine ⁊ conſidera: quē
vindemiaueris ita. ergo ne comedent muli
eres fructum ſuum: paruulos ad menſurā
palme? Si occiditur in ſanctuario domini ſa
cerdos ⁊ propheta. Sin. Iacuerunt in terra
foris puer ⁊ ſenex: virgines mee ⁊ iuuenes
mei ceciderunt in gladio. Interfeciſti in die
furoris tui: percuſſiſti: nec miſertus es. Thau.
Vocaſti quaſi ad diem ſolemnem qui terre
rent me de circuitu: ⁊ non fuit in die furoris
domini qui effugeret ⁊ relinqueretur. Quos
educaui ⁊ enutriui: inimicus meus conſum
pſit eos. Aleph. III
Ego vir videns paupertatem meam: A

In virga indignationis eius. Aleph. Me mi
nauit ꝛ adduxit in tenebras: ꝛ non in lucē
Aleph. Tantum in me vertit: ꝛ cōuertit ma
num ſuam tota die. Beth. Vetuſtā fecit pel
lem meam ꝛ carnem meam: contriuit oſſa
mea. Beth. Edificabit in gyro meo: ꝛ circū
dedit me felle ꝛ labor. Beth. In tenebroſis
collocauit me q̄ſi mortuos ſempiternos. Gi
mel. Circūedificauit aduerſum me vt nō e-
grediar aggrauauit compedem meum. Gi-
B mel. Sed ꝛ cum clamauero ꝛ cum rogauero
excluſit orationē meā. Gimel. Concluſit vi-
as meas lapidibus quadris: ſemitas meas
ſubuertit. Deleth. Urſus inſidians factus
eſt mihi: leo in abſcōdito. Deleth. Semitas
meas ſubuertit ꝛ confregit me poſuit me de
ſolatam. Deleth. Tetendit arcum ſuū: ꝛ po-
ſuit me quaſi ſignum ad ſagittam. He. Mi
ſit in renibus meis filias pharetre ſue. He.
Factus ſum in deriſum omni populo meo:
canticum eorum tota die. He. Repleuit me
amaritudinibus: inebriauit me abſinthio.
Vau. Confregit ad numerum dentes meos
cibauit me cinere. Vau. Et repulſa eſt aīa
C mea: oblitus ſum bonorū. Vau. Et dixi. Perijt
finis meus: ꝛ ſpes mea a domino. Zai. Re-
cordare paupertatis ꝛ tranſgreſſionis mee
abſinthij ꝛ fellis. Zai. Memoria memor ero
ꝛ tabeſcet in me anima mea. Zai. Hec reco-
lēs in corde meo in deo ſperabo. Heth. Mi
ſericordie dñi q᷑ non ſumus cōſumpti: q᷑ nō
defecerunt miſerationes eius. Heth. Noui
diluculo: multa eſt fides tua. Heth. Pars
mea dñs: dixit anima mea: propterea expe-
ctabo eum. Teth. Bonus eſt dominus ſpe-
rantibus in eum: anime querenti illū. Teth
Bonum eſt preſtolari cum ſilentio ſalutare
dñi. Teth. Bonum eſt viro cum portauerit
D iugum ab adoleſcentia ſua. Joth. Sedebit
ſolitarius: ꝛ tacebit: q᷑ leuauit ſe ſuper ſe.
Joth. Ponet in puluere os ſuū: ſi forte ſit
ſpes. Joth. Dabit percutienti ſe maxillam:
ſaturabitur opprobrijs. Caph. Quia nō re-
pellet in ſempiternum dñs. Caph. Quia ſe
abiecit ꝛ miſerebitur: ſꝫm multitudinem mi
ſericordiarum ſuarum. Caph. Non enī hu
miliauit ex corde ſuo: ꝛ abiecit filios hoīū.
Lamech. Ut contereret ſub pedibus ſuis
omnes vinctos terre. Lamech. Ut declina-
ret iudicium viri in conſpectu vultus altiſſi
mi. Lamech. Ut peruerteret hominē in iu
dicio ſuo dñs ignorauit. Mem. Quis ē iſte
q̄ dixit vt fieret dño nō iubēte. Mem. Ex ore E
altiſſimi nō egredietur: nec mala nec bona.
Mem. Quid murmurauit homo viuēs: vir
pro peccatis ſuis? Nun. Scrutemur vias
noſtras ꝛ queramus ꝛ reuertamur ad dñm.
Nun. Leuemus corda noſtra cum manib⁹
ad dñm in celos. Nun. Nos inique egimus
ꝛ iracundiam prouocauimus: iccirco tu in-
exorabilis es. Samech. Operuiſti in furore
ꝛ percuſſiſti occidiſti: nec pepciſti. Samech.
Oppoſuiſti nubem tibi: ne tranſeat oratio.
Samech. Eradicationem ꝛ abiectionem po
ſuiſti me: in medio populorum. Phe. Ape-
ruerunt ſuper nos os ſuum omnes inimici
Phe. Formido ꝛ laqueus facta eſt nobis
vaticinatio ꝛ contritio. Phe. Diuiſiones F
aquarum deduxit oculus meus: in contriti
one filie populi mei. Ain. Oculus meus af
flictus eſt nec tacuit: eo ꝙ non eſſet requies
Ain. Donec reſpiceret ꝛ videret deus de ce
lis. Ain. Oculus meus depredatus ē aīam
meam in cunctis filiabus vrbis mee. Sade.
Venatione ceperunt me quaſi auem inimi
ci mei gratis. Sade. Lapſa eſt in lacum vi-
ta mea: ꝛ poſuerunt lapidem ſuper me. Sa
de. Inundauerunt aque ſuper caput meū
dixi perij. Coph. Inuocaui nomen tuū do
mine de lacu nouiſſimo. Coph. Vocem me-
am audiſti: ne auertas aurem tuā a ſingul
tu meo ꝛ clamoribus. Coph. Appropinqua-
ſti in die quando vocaui te: dixiſti: ne timeas
Res. Iudicaſti domine cauſā anime meē G
redemptor vite mee. Res. Vidiſti domine
iniquitatem illorum aduerſum me: iudica
iudicium meum. Res. Vidiſti omnem furo
rem: vniuerſas cogitationes eorum aduer-
ſum me. Sin. Audiſti opprobrium eorum
domine: omnes cogitationes aduerſū me
Sin. Labia inſurgentium mihi ꝛ meditati
ones eorum aduerſū me tota die. Sin. Seſ
ſionem eorum ꝛ reſurrectionem eorum vi-
de: ego ſum pſalmus eorum. Tau. Reddes
eis vicem domine: iuxta opera manuū ſua-
rum. Thau. Dabis eis ſcutum cordis labo
rem tuum. Thau. Perſequeris in furore: ꝛ
conteres eos ſub celis dñe. Aleph. IIII
Quomodo obſcuratum eſt aurū mu- A
tatus eſt color optimus: diſperſi ſunt
lapides ſanctuarij in capite omniū platea
rū. Beth. Filij ſyō incliti ꝛ amicti auro pri

mo. quomodo reputati ſunt in vaſa teſtea:
opus manuum figuli. Gimel. Sed ⁊ lamie
nudauerunt mammam: lactauerunt catu-
los ſuos. Filia populi mei crudelis: quaſi
ſtrutio in deſerto. Deleth. Adheſit lĩgua la-
ctentis ad palatum eius in ſiti: paruuli pe-
tierunt panem: ⁊ non erat qui frangeret eis
He. Qui veſcebãtur voluptuoſe interierũt
in vijs: qui nutriebantur in croceis ample-
xati ſunt ſtercora. Vau. Et maior effecta eſt
iniquitas filie populi mei peccato ſodomoꝝ
que ſubuerſa eſt in momento ⁊ non ceperũt
in ea manus. Zai. Candidiores nazarei ei⁹
B niueis: nitidiores lacte: rubicundiores ebo-
re ãtiquo: ſapphyro pulchriores. Heth. De
nigrata eſt ſuper carbones facies eorum: ⁊
non ſunt cogniti in plateis. Adheſit cutis
eorum oſſibus: aruit ⁊ facta eſt quaſi lignũ
Judith.7.c Teth. Melius fuit occiſis gladio q̃ꝫ interfe
ctis fame: qm̃ iſti extabuerunt conſumpti a
4.Re.6.f ſterilitate terre. Joth. Manus mulierũ mi-
ſericordium coxerunt filios ſuos: facti ſunt
cibus earum in contritione filie populi mei
Caph. Compleuit dominus furorem ſuum:
effudit iram indignationis ſue. Et ſuccendit
ignem in ſyon: ⁊ deuorauit fundamenta ei⁹
Lamech. Non crediderũt reges terre ⁊ vni-
uerſi habitatores orbis: quoniam ingrede-
retur hoſtis ⁊ inimicus per portas hieru-
C ſalem. Mem. Propter peccata prophetaꝝ
eius ⁊ iniquitates ſacerdotũ eius: qui effu-
derunt in medio eius ſanguinem iuſtorum.
Nun. Errauerunt ceci in plateis: polluti ſũt
ſanguine. Cumq; non poſſent tenuerunt la-
cinias ſuas. Samech. Recedite polluti cla-
mauerunt eis: recedite: abite: nolite tangere
Jurgati quippe ſunt: ⁊ cõmoti dixerũt inter
gentes: non addet vltra vt habitet in eis.
Phe. Facies domini diuiſit eos: non addet
vt reſpiciat eos. Facies ſacerdotum nõ eru-
buerunt: neq; ſenum miſerti ſunt. Ain. Cũ
adhuc ſubſiſteremus: defecerunt oculi no-
ſtri ad auxiliũ noſtrum vanum cum reſpice-
remus attenti ad gentem que ſaluare nos
non poterat. Sade. Lubricauerunt veſtigia
D noſtra in itinere platearum noſtrarum: ap-
propinquauit finis noſter: completi ſũt dies
noſtri: qꝛ venit finis noſter. Coph. Velocio-
res fuerũt perſecutores noſtri aq̃lis celi: ſup
montes perſecuti ſunt nos: in deſerto inſi-
diati ſunt nobis. Res. Spiritus oris noſtri
xp̃s dñs captus eſt in peccatis noſtris: cui
diximus in vmbra tua viuemus in gẽtib⁹.
Sin. Gaude ⁊ letare filia edom que habi-
tas in terra hus. ad te quoq; perueniet ca-
lix: inebriaberis atq; nudaberis. Thau. Cõ-
pleta eſt iniquitas tua filia ſyon: non addet
vltra vt transmigret te. Viſitauit iniquita-
tem tuam filia edom: diſcooperuit peccã tua.

Oratio hieremie. V

Recordare dñe quid acciderit nobis A
intuere ⁊ reſpice opprobrium nr̃m.
Hereditas noſtra verſa eſt ad alienos: do-
mus noſtre ad extraneos. Pupilli facti ſu-
mus abſq; prẽ: matres nr̃e q̃ſi vidue. aquã
noſtrã pecunia bibimus: ligna noſtra p̃cio
cõparauim⁹: ceruicib⁹ noſtris minabamur:
laſſis nõ dabaẗ requies. Egypto dedimus B
manũ ⁊ aſſyrijs vt ſaturaremur pane. Pa-
tres noſtri peccauerunt ⁊ nõ ſunt: ⁊ nos ini-
quitates eoꝝ portauimus. Serui dñati ſũt
noſtri: non fuit qui redimeret de manu eoꝝ.
In aĩabus noſtris afferebamus panem no-
bis a facie gladij in deſerto. Pellis noſtra
quaſi clibanus exuſta eſt: a facie tempeſta-
tũ famis. Mulieres in ſyon humiliauerũt
⁊ virgines in ciuitatibus iuda. Principes
manu ſuſpenſi ſunt: facies ſenũ nõ erube-
runt. adoleſcentibus impudice abuſi ſunt:
⁊ pueri in ligno corruerunt. Senes defece-
runt de portis: iuuenes de choro pſallentiũ
Defecit gaudium cordis noſtri: verſus eſt i
luctũ chorus noſter. Cecidit corona capitis
noſtri: ve nobis qꝛ peccauimus. Propter-
ea meſtũ factũ eſt in dolore cor noſtrum: idõ
cõtenebrati ſunt oculi noſtri. Propter mõ- C
tem ſyon: qꝛ diſperijt: vulpes ambulauerũt
in eo. Tu aũt dñe in eternũ permanebis: ſo-
lium tuũ in generatiõe ⁊ generationẽ. Qua-
re in perpetuum obliuiſceris noſtri: derelin-
ques nos in longitudinẽ dierum. Conuerte
nos domine ad te ⁊ conuertemur: innoua di-
es noſtros: ſicut a principio. Sed proijciẽs
repuliſti nos: iratus es contra nos vehe-
menter.

¶ Incipit pꝛfatio in librũ Baruch ꝓphete.

Liber iſte qui baruch noĩe p̃notatur: i
hebreo canone nõ habeẗ: ſed tm̃ in
vulgata editione: ſimiliter ⁊ epiſtola hiere-
mie. Propter notitiã autem legentium hic
ſcripta ſunt: qꝛ multa de xp̃o nouiſſimiſq;
temporibus indicant.

¶Incipit Baruch ꝓpheta.
¶C.S.Scripſit baruch libꝛuꝫ ⁊ legit coꝛā
iechonia filio ioachim rege iuda:iudei ⁊ ba
bylonia miſerunt pecuniam:⁊ libꝛum iude
is in hieruſalē vt oꝛarent pꝛo ipſis. I

A ET hec
verba libꝛi que
ſcripſit baruch
filius nerie filij
maaſie filij ſede
chie filij ſedei fi
lij helchie: i ba
bylonia in āno
quīto ⁊ in ſepti
ma die menſis:
in tpe quo cepe
runt chaldei hieruſalem ⁊ ſuccenderunt eā
igni.Et legit Baruch verba libꝛi huius ad
aures iechonie filij ioachin regis iuda:⁊ ad
aures vniuerſi populi venientis ad libꝛum
⁊ ad aures potentium filioꝛum reguꝫ iuda
⁊ ad aures pꝛeſbyteroꝛum:⁊ ad aures po
puli a minimo vſqꝫ ad maximum eoꝛum :
omnium habitantium in babylonia ad flu
men ſodi.Qui audientes ploꝛabant ⁊ ieiu
nabant:⁊ oꝛabant in conſpectu domini. Et
collegerunt pecuniam:ſm ꝙ potuit vniuſ
B cuiuſqꝫ manus.Et miſerunt in hieruſalem
ad ioachī filium helchie filij ſalon ſacerdotē
⁊ ad reliquos ſacerdotes ⁊ ad omnem po
pulum qui inuenti ſunt cum eo in hieruſa
lem cum acciperent vaſa templi domini q̄
ablata fuerant de templo reuocare in terrā
iuda.decima die menſis ſyban:vaſa argen
tea que fecit ſedechias filius ioſie rex iuda
poſteaq̄ꝫ cepiſſet nabuchodonoſoꝛ rex ba
bylonis iechoniam ⁊ pꝛincipes ⁊ cunctos
potentes:⁊ populum terre ab hieruſalem ⁊
duxit eos victos in babylonem.Et dixerūt.
Ecce miſimus ad vos pecunias:de quibus
emite holocauſtōata ⁊ thus
⁊ facite manna:⁊ offerte pꝛo
peccato ad aram domini dei
noſtri.Et oꝛate pꝛo vita na
buchodonoſoꝛ regis babylo
nis:⁊ pꝛo vita balthaſar filij
eius vt ſint dies eoꝛum:ſicut
dies celi ſuper terrā. ⁊ vt det C
dominus virtutem nobis ⁊
illuminet oculos noſtros: vt
viuamus ſub vmbꝛa nabu
chodonoſoꝛ regis babylōis
⁊ ſub vmbꝛa balthaſar filij
eius:⁊ ſeruiamus eis multiſ
diebus:⁊ inueniamus grati
am in conſpectu eoꝛum Et pꝛo nobiſmetip
ſis oꝛate ad dominum deum noſtrum:quia
peccauimus domino deo noſtro:⁊ nō ē auer
ſus furoꝛ eius a nobis vſqꝫ in hunc diem.
Et legite libꝛ iſtū queꝫ miſimus ad vos re
citari in tēplo dn̄i in die ſolēni:⁊ in die op
poꝛtuno.⁊ dicetis.Dn̄o deo nr̄o iuſtitia:no infra.i.d.
bis aūt ꝯfuſio faciei noſtre:ſicut eſt dies h :
oi iuda ⁊ hitantibꝰ in irl'm regibꝰ nr̄is ⁊ pn̄
cipibus noſtris ⁊ ſacerdotibꝰ nr̄is ⁊ ꝓphis
nr̄is ⁊ pꝛībꝰ noſtriſ.Peccauimꝰ an̄ dn̄ꝫ deū
noſtrū:⁊ nō credidimꝰ diffidētes in eū: ⁊ nō
fuimꝰ ſubictibiles illi:⁊ nō audiuimꝰ voceꝫ
dn̄i dei noſtri vt ambularemꝰ i mādatis eiꝰ
q̄ ōdit nobis. A die q̄ eduxit patres noſtroſ B
de terra egypti vſqꝫ ad diē hāc eramꝰ icre
dibiles ad dn̄m deū noſtrū:⁊ diſſipati receſ
ſimꝰ ne audiremꝰ vocē ipſiꝰ. Et adheſerunt
nobis multa mala ⁊ maledictōes q̄ ꝯſtitu
it dn̄s moyſi ſuo ſuo:q eduxit patres nr̄os
de terra egypti dare nobis terrā fluētē lac ⁊
mel:ſicut hodierna die. Et nō audiuimꝰ vo
cē dn̄i dei nr̄i ſm oia ꝟba ꝓphaꝝ: q̄s miſit
ad nos ⁊ ad iudices noſtros:⁊ abiuimꝰ vnꝰ
qſqꝫ in ſenſū coꝛdis nr̄i maligni opari dijs
alienis faciētes mala an̄ oculos dn̄i dī nr̄i.
¶C.S.Judei ꝓpter peccata facti ſunt ſub
ter ⁊ non ſupꝛa.vox penitētium peccauimꝰ
⁊ inique egimus.ꝙ nō moꝛtua:ſed aia eſu
riēs dat gliam deo:pꝛomittit dn̄s alterū te
ſtamentum eternū.ſ.nouuꝫ. II

A Propter qđ ſtatuit dñs deus nr̃ ver-
bũ ſuũ qđ locut⁹ ẽ ad nos: ⁊ ad iudi-
ces noſtros q iudicauerũt in hieruſalẽ: ⁊ ad
reges nr̃os ⁊ ad pꝛincipes nr̃oſ ⁊ ad oẽꝫ iſra
el: ⁊ iuda: vt adduceret dñs ſuper nos mala
magna q̃ nõ ſũt facta ſub celo: queadmodũ
facta ſũt in hieruſalẽ ſm̃ q̃ ſcripta ſũt i lege
moyſi vt mãducaret hõ carnes filij ſui ⁊ car
nes filie ſue. Et dedit eos ſub manu regum
oĩum q ſunt in circuitu noſtro in impꝛoperi
um ⁊ in deſolationem: ⁊ in omnibus popu-
B lis in quibus nos diſperſit dominus. Et fa-
cti ſumus ſubtus ⁊ non ſupꝛa: quia pecca-
uimus domino deo noſtro: non obaudien-
F.1.c. do voci ipſius. Domino deo noſtro iuſtitia
nobis autem ⁊ patribus noſtris confuſio fa
ciei: ſicut eſt dies hec. Quia locutus eſt do-
minus ſup nos omnia mala hec que vene-
runt ſuper nos ⁊ nõ ſumus depꝛecati faciẽ
dñi dei noſtri: vt reuerteremur vnuſq̃ſq; no
ſtrũ a vijs nr̃is peſſimis. Et vigilauit dñs i
malis: ⁊ adduxit ea ſuper nos: qꝛ iuſtus eſt
dñs in oĩbus opibus ſuis que mãdauit no
bis ⁊ nõ audiuimus vocẽ ipſi⁹ vt iremus i
C pceptis dñi que dedit añ faciẽ nr̃am. Et nũc
Dan.9.d. dñe deus iſrael q eduxiſti populum tuũ de
terra egypti in manu valida ⁊ in ſignis ⁊ in
pdigijs ⁊ i virtute tua magna ⁊ in bꝛachio
excelſo ⁊ feciſti tibi nomẽ ſicut ẽ dieſ iſte: pec
cauim⁹: ipie egim⁹: iniq̃ geſſimus dñe de⁹
nr̃ in oĩbus iuſticijs tuis. auertat̃ ira tua a
nobis: qꝛ derelicti ſũmus pauci inter gẽtes
vbi diſperſiſti nos. Exaudi dñe pces nr̃as ⁊
oꝛatiões nr̃as: ⁊ educ nos pp te: ⁊ da nobiſ
inuenire gratiã añ faciẽ eoꝝ q nos abduxer̃t
vt ſciat oĩs terra: qꝛ tu es dñs deus nr̃: ⁊ qꝛ
nomẽ tuũ inuocatũ ẽ ſup iſrael: ⁊ ſup gen⁹ ip
D ſius. Reſpice dñe de domo ſcã tua i nos: ⁊ i
Deu.26.d. clina aurẽ tuã ⁊ exaudi nos. apꝛi oculos tu-
Eſa.63.d. os ⁊ vide: qꝛ nõ moꝛtui q ſũt in iferno: quo
rũ ſpũs acceptus ẽ a viſceribus ſuis: dabũt
honoꝛẽ ⁊ iuſtificationẽ dño: ſꝫ aĩa q̃ triſtis ẽ
ſup magnitudinẽ mali: ⁊ icedit curua ⁊ iſir-
ma: ⁊ oculi deficiẽtes ⁊ aĩa eſuriens dat tibi
gloꝛiã ⁊ iuſticiã dño: qꝛ nõ ſm̃ iuſticiaſ patꝝ
nr̃oꝝ nos fundimus pces ⁊ petimus miſeri
coꝛdiã ante ꝯſpectũ tuũ dñe de⁹ noſter. Sꝫ
qꝛ miſiſti irã tuã ⁊ furoꝛẽ tuũ ſuper nos: ſi-
cut locutus es i manu pueroꝝ tuoꝝ pphꝫaꝝ
dicẽs. Sic dicit dñs. Inclinate humerũ vr̃ꝫ
⁊ ceruicẽ veſtraꝫ: ⁊ opa facite regi babyloĩſ
⁊ ſedebitis i terra quã dedi patrib⁹ veſtris:
qđ ſi nõ feceritis nec audieritis vocẽ dñi di
veſtri operari regi babylonie: defectionẽ ve
ſtrã faciã de ciuitatib⁹ iuda: ⁊ a foꝛis irl'm:
⁊ auferã a vobis vocẽ iocũditatis: ⁊ vocem
gaudij ⁊ vocẽ ſpõſi ⁊ vocẽ ſponſe: ⁊ erit oĩs
terra ſine veſtigio. Et nõ audierũt vocẽ tuã
vt opareñ regi babylonis: ⁊ ſtatuiſti verba
tua q̃ locutus es i manib⁹ pueroꝝ tuoꝝ p-
phetaꝝ vt trãſſerent oſſa regũ noſtroꝝ ⁊ oſ-
ſa patꝝ noſtroꝝ de loco ſuo. Et ecce ſũt pie- F
cta in caloꝛe ſolis ⁊ in gelu noctis ⁊ moꝛtui
ſũt in doloꝛib⁹ peſſimis: in fame ⁊ in gladio
⁊ i emiſſione. Et poſuiſti tẽplũ i quo inocatũ
⁊ nomẽ tuũ in ipſo: ſicut hec dies pp iniqta
tẽ dom⁹ iſrael ⁊ domus iuda. Et feciſti i no-
bis dñe deus noſter ſm̃ oẽm bonitatẽ tuã ⁊
ſm̃ oẽꝫ miſerationẽ tuã illã magnã ſicut lo
cutus es in manu pueri tui moyſi: in die q̃ p
cepiſti ei ſcribet̃ legẽ tuã coꝛã filijs iſrael di
cẽs. Si nõ audieritis vocẽ meã multitudo
hec magna ꝯuertet̃ in minimã gẽtẽ: qm̃ eoſ
diſpgã: qꝛ ſcio ꝙ me non audiet populus.
Populus ẽ eni dura ceruice. Et ꝯuertet̃ ad G
coꝛ ſuũ in terra captiuitatis ſue: ⁊ ſcient qꝛ
ego ſũ dñs deus eoꝝ. Et dabo eis coꝛ ⁊ itel-
ligẽt ⁊ aures ⁊ audient ⁊ laudabũt me i ter
ra captiuitatis ſue ⁊ memoꝛes erunt noĩs
mei. Et auertẽt ſe a doꝛſo ſuo duro: ⁊ a mali
gnitatibus ſuis: qꝛ reminiſcẽtur viã patrũ
ſuoꝛũ q peccauerũt in me. Et reuocabo illoſ
i terrã quã iuraui patribus eoꝛũ abꝛaham
yſaac ⁊ iacob: ⁊ dñabunt̃ eius. Et multipli-
cabo eos: ⁊ nõ minoꝛabunt̃. Et ſtatuã illis
teſtamentũ alterum ſempiternum vt ſim il
lis in deum: ⁊ ipſi erunt mihi in populũ. Et
non mouebo amplius populũ meũ filios iſ
rael a terra quam dedi eis.
C. S. Clamoꝛ aĩe ⁊ ſpirit⁹ i anguſtijs po
ſiti: audire debemuſ mãdata vite vt ſciam⁹
pꝛudẽtiã: ⁊ diſcere debem⁹ vt ſit ſapiã gigã
tes ſtatura magnos ⁊ ſcientia ad bellũ nõ
elegit dñs. Dñs adinuenit omnem viaꝫ di
ſcipline. de chꝛiſto incarnato. III.
Et nũc dñe oĩpotẽs deus iſrael aĩa in
anguſtijs ⁊ ſpiritus anxius clamat A
ad te. Audi dñe ⁊ miſerere qꝛ ds es miſicoꝛſ
⁊ miſerere nr̃i qꝛ peccauim⁹ añ te. Qꝛ tu ſe
des i ſempiternũ: ⁊ nos pibim⁹ i euũ. Dñe
oĩpotẽs de⁹ iſrael audi nũc oꝛõnẽ moꝛtuoꝝ
iſrael ⁊ filioꝝ ipſoꝝ q peccauerũt añ te: ⁊ nõ

audierũt vocẽ dñi dei ſui: ⁊ agglutinata ſũt nobis mala Noli meminiſſe iniqtatiſ patꝝ nroꝝ: ſʒ memẽto manus tue ⁊ nõis tui i tpe iſto: q̃ tu es dñe deꝰ nr: ⁊ laudabimꝰ te do mie: q̃ pp hoc dediſti timorẽ tuũ i cordibꝰ nris: ⁊ vt iuocemꝰ nomẽ tuũ ⁊ laudemꝰ te in captiuitate nra: q̃ cõuertimur ab iniqta te patꝝ nroꝝ q peccauerunt ante te. Et ecce nos i captiuitate nra ſumus hodie: q̃ nos diſpſiſti in improꝑiũ ⁊ i maledictũ ⁊ i pccm̃ ſm oẽs iniqtates patꝝ nroꝝ q diſceſſerunt a te dñe deꝰ noſter. Audi iſrael mãdata vi

B te auribꝰ ꝑcipe vt ſcias prudentiã. Quid ẽ iſrl̃ q̃ i terra inimicoꝝ es? Inueteraſti i terra aliena coinqnatus es cũ mortuis. Deputa tus es cũ deſcẽdẽtibus in infernũ: dereliq̃ ſti fontẽ ſapie. Nã ſi in via dei ambulaſſes: hitaſſes vtiqʒ i pace ſup terrã. Diſce vbi ſit prudẽtia: vbi ſit virtus: vbi ſit itellectus: vt ſcias ſimul vbi ſit lõgiturnitas vite ⁊ victꝰ vbi ſit lumẽ oculoꝝ ⁊ pax. Quis inuenit lo cũ eius. Et qs itrauit i theſauros eius. Ubi ſũt pricipes gẽtiũ: ⁊ q dñanť ſup beſtias q̃ ſũt ſup terrã: Qui i auibꝰ celi ludũt: q argẽ tũ theſaurizãt ⁊ auꝝ i q̃ ꝯfidũt hoies: ⁊ nõ ẽ finis acq̃ſitionis eoꝝ. Qui argẽtũ fabricant ⁊ ſolliciti ſũt: nec ẽ inuẽtio opeꝝ illoꝝ. Exter minati ſũt ⁊ ad iferos deſcẽderũt: ⁊ alij loco

C eoꝝ ſurrexerũt. Iuuenes viderũt lumẽ: ⁊ ha bitauerũt ſup terrã. Uiã ãt diſciplie ignora uerũt neqʒ itellexerũt ſemitas eiꝰ: neqʒ filij eoꝝ ſuſceperť eã. A facie ipſoꝝ lõge facta ẽ Non eſt audita in terra chanaan: neqʒ viſa eſt in theman. Filij quoqʒ agar q exq̃ſierũt prudentiã q̃ de terra ẽ: negociatores terre ⁊ theman: ⁊ fabulatores ⁊ exq̃ſitores prudẽ tie: ⁊ itelligẽtie: viaʒ ãt ſapie neſcierũt. neqʒ ꝯmemorati ſũt ſemitas eiꝰ. O iſrael q̃ʒ ma gna ẽ domꝰ dĩ: ⁊ igẽs locꝰ poſſeſſiõis eius. Magnꝰ ẽ ⁊ nõ hʒ finẽ: excelſus ⁊ imẽſus. Ibi fuerũt gigãtes noiati: illi q ab initõ fue rũt ſtatura magna ſcientes bellũ. Nõ hos elegit dñs: neqʒ viã diſciplie iuenerũt ꝑpte rea pierũt. Et q̃m nõ hũerũt ſapiaʒ: iterieř pp ſuã inſipientiam. Quis aſcendit in celũ

D ⁊ accepit eam: ⁊ eduxit eã de nubibꝰ. Quis tranſfretauit mare ⁊ inuenit illam: ⁊ attulit illã ſup auꝝ electum. Nõ ẽ q poſſit ſcire vi as eius neqʒ q exq̃rat ſemitas eius. Sed q ſcit vniuerſa nouit eam: ⁊ adinuenit eã pru dentia ſua. Qui ꝑpauit terrã i eterno tpe: ⁊ repleuit eaʒ bipedibus ⁊ q̃drupedibꝰ. Qui emittit lumẽ ⁊ vadit: ⁊ vocauit illud: ⁊ obe dit illi in tremore. Stelle ãt dederũt lumen in cuſtodijs ſuis: ⁊ letate ſunt: vocate ſunt ⁊ dixerũt. adſumus. Et luxerũt ei cũ iocũdita te: q fecit illas. Hic ẽ deꝰ nr: ⁊ nõ extimabiť alius aduerſus eũ. Hic adinuenit oẽm viaʒ diſcipline: ⁊ tradidit illam iacob puero ſuo: ⁊ iſrael dilecto ſuo. Poſt hec in terris viſus eſt: ⁊ cũ hoibus conuerſatus eſt.

¶C. S. De lege eterna ⁊ tenentibus eam ⁊ ſpernẽtibus eã. Uox eccleſie tribulãtis: cõ fortatio ⁊ conſolatio hieruſalẽ: ideſt eccleſie in tribulationibus conſtitute. IIII

Hic liber mãdatoꝝ dei: ⁊ lex que ẽ in A eternũ. Oẽs q tenẽt ea: ꝑueniẽt ad vi tã q ãt dereliq̃runt eã in mortẽ. Conuertere iacob ⁊ apphẽde eaʒ: ambula p viã ad ſplẽ dorẽ eius ꝯtra lumẽ eius. Ne tradas alteri gliaʒ tuã: ⁊ dignitatẽ tuã gẽti aliene. Bea ti ſumꝰ iſrael: q̃ q̃ deo placẽt: manifeſta ſũt nobis. Aiequoꝛ eſto pplꝰs dei memorabilis iſrael. Uenũdati eſtis gẽtibꝰ nõ i ꝑditionẽ: ſʒ pp qđ i ira dei ad iracũdiã ꝑuocaſtis do minum: traditiqʒ eſtis aduerſarijs. Exacer baſtis. n. eũ q fecit vos deũ eternũ: imolãtes B demonijs ⁊ non deo. Obliti. n. eſtis eum q nutriuit vos: ⁊ ꝯtriſtaſtis nutricẽ vraʒ irlm Uidit. n. iracũdiã a deo veniẽtẽ vobis: ⁊ di xit. audite cõfines ſyon. adduxit. n. mihi de us luctum magnũ. Uidi. n. captiuitatẽ ppli mei filioꝝ meoꝝ ⁊ filiarum quam ſuperdu xit illis eternus. Nutriui. n. illos cũ iocũdi tate: dimiſi ãt illos cuʒ fletu ⁊ luctu. Nemo C gaudeat ſuper me viduaʒ ⁊ deſolatã a mul tis derelicta ſum pp peccata filiorum meoꝝ q̃ declinauerunt a lege dei. Iuſticias ãt ip ſius neſcierũt: nec ambulauerũt p vias mã datoꝝ dei: neqʒ p ſemitas veritatis eiꝰ cũ iu ſticia ingreſſi ſunt. Ueniant cõfines ſyon: ⁊ memorẽtur captiuitatẽ filioꝝ ⁊ filiaꝝ meaꝝ quam ſuperduxit illis eternꝰ. adduxit. n. ſu per illos gẽtẽ de lõginquo: gẽtẽ improbaʒ: ⁊ alterꝰ lingue: q nõ ſũt reueriti ſenẽ: neqʒ D pueroꝝ miſerti ſũt. Et abduxeř dilectos vi due: ⁊ a filijs vnicam deſolauerũt. Ego aũt quid poſſuʒ adiuuare vos. Qui. n. adduxit ſup vos mala: ipſe vos eripiet de manibus inimicoꝝ vroꝝum. ambulate filij ambulate ego. n. derelicta ſum ſola. Exui me ſtola pa cis: idui ãt me ſacco obſecrationis: ⁊ clama

infra.ec. bo ad altiſſimū in diebus meis. Animeqo-
res eſtote filij: clamate ad dominū ⁊ eripiet
vos de manu pricipū inimicoꝝ. Ego.n. ſpa-
ui i eternū ſalutē vrām: ⁊ venit mihi gaudi
um a ſancto ſup mia: q̄ veniet vobis ab eter
E no ſalutari nro. Emiſi.n. vos cū luctu ⁊ plo-
ratu: reducet āt vos mihi dñs cū gaudio ⁊
iocūditate i ſempiternū. Sicut.n. viderūt vi
cine ſyon captiuitatē veſtrā a deo: ſic vide
būt ⁊ i celeritate ſalutē veſtrā in deo: q̄ ſup
ueniet vobis. cū honore magno ⁊ ſplēdore
eterno. Filij patienter ſuſtinete iraȝ q̄ ſuper
uenit vobis. Perſecutus ē.n. te inimic⁹ tu
us ſȝ cito videbis pditionē ipſius ⁊ ſup cer
uices ipſi⁹ aſcēdes. Delicati mei ambula-
uerūt vias aſpas: ducti ſūt.n. vt grex dirept⁹
s.co. ab inimicis. Animeqoꝛes eſtote filij. ⁊ pro
F clamate ad dñm. Erit.n. memoria veſtra ab
eo q duxit vos. Sicut.n. fuit ſenſus veſter
vt erraretis a deo: decies tm̄ iteꝝ ꝯuertēteſ
regretis eū. Qui.n. idurit vobis mala ipſe
rurſuȝ adducet vobis ſēpiternā iocūditatē
cum ſalute vrā. Animeqoꝛ eſto irlꝫ. Exhoꝛ
taẜ.n. te q te noīnauit. Nocēteſ pibunt q te
vexauerunt: ⁊ q gratulati ſunt in tua ruina
puniẽt. Ciuitates qb⁹ ſeruierūt filij tui: pu
G nient: ⁊ q accepit filios tuos. Sicut.n. gaui
ſa ē in tua ruina ⁊ letata ē in caſu tuo ſic cō
triſtabiẜ in ſua deſolatione. Et amputabiẜ
exultatio multitudinis eius: ⁊ gaudimoniū
eius erit in luctū. Ignis.n. ſupueniet ei ab
eterno in longiturnis dieb⁹: ⁊ habitabiẜ a
infra.5.b. demonijs in multitudine tpis. Circunſpice
hieruſalē ad oriētē: ⁊ vide iocūditatē a deo
tibi venientē. Ecce.n. veniunt filij tui: quos di
miſiſti diſperſos. veniunt collecti ab oriēte
vſqȝ ad occidentem: in verbo ſancti: gaudē
tes in honorem dei.

¶ C.5. De chriſto q eſt iocūditas veniēs
a deo miſſus: de chriſto dño ⁊ eccleſia. V.

A Exue te hieruſalē ſtola luctus ⁊ vexa-
tiōis tue. ⁊ idue te decore ⁊ honore q̄
a deo tibi ē ſempiterna glia. Circūdabit te d
us dyploide iuſticie: ⁊ iponet mitram capiti
tuo honoris eterni. Deus.n. oñdet ſplendo
rem ſuū in te: qui ſub celo ē. Nominabiẜ.n.
B tibi nomē tuū a deo i ſempiternū: pax iuſti-
s.4.g. cie ⁊ honoꝛ pietatis. Exurge irlm ⁊ ſta in ex
celſo: ⁊ circunſpice ad oriētem: ⁊ vide colle
ctos filios tuos ab oriente ſole vſqȝ ad occi
dentē: in verbo ſancti gaudentes dei memo
ria. Exierūt.n. abſte pedibus ducti ab inimi C
cis. adducet āt illos dñs ad te portatos in
honorē: ſicut filios regni. Conſtituit eniȝ de
us humiliare oēȝ montē excelſum ⁊ rupes
perhennes: ⁊ ꝯualles replere inequalitateȝ
terre vt ābulet iſrael diligēter in honorē dī.
Obumbrauerunt āt ſilue: ⁊ oē lignū ſuaui D
tatis iſrael mandato dei. Adducet.n. deus
iſrael cū iocunditate in lumine maieſtatis
ſue: cū miſericordia ⁊ iuſticia que ē ex ipſo.

¶ Incipit exēplū epiſtole eiuſdeȝ quā mi-
ſit hieremias ad abductos captiuos in ba-
byloniā a rege babyloniorum: vt annunciaret
illis ſecundum qđ pceptū eſt illi a deo: vel.
¶ Hec: epl'a quaȝ miſit hieremias ad iude
os qui captiui erant in babylone cuius ſcri
ptoꝛ fuit Baruch: ⁊ ideo adiungitur eius
libro pro capitulo. VI.

P Ropter pccā que peccaſtis añ deū: A
abducemini in babyloniā captiui a
nabuchodonoſoꝛ rege babyloniorum. In-
greſſi itaqȝ i babylonē eritis ibi annis plu
rimis i tꝑibus longis vſqȝ ad gñatiōes ſe
ptē. poſt hoc āt educā vos inde cum pace.
Nūc āt videbitis i babylonia deos aureos
⁊ argēteos ⁊ lapideos ⁊ ligneos in hume-
is portari oſtentātes metū gētibus. Vide-
te ergo ne ⁊ vos ſimiles efficiamini factis
alienis ⁊ metuatis: ⁊ met⁹ vos capiat in ip-
ſis. Uiſa itaqȝ turba de retro ⁊ ab ante: ado
rātes dicite in cordibus veſtris. Te opoꝛtet
adorari dñe. angel⁹ āt me⁹ vobiſcū ē. Ipſe
āt exqrā aīas veſtras. Nā ligna ipſoꝝ poli
ta a fabro: ipſa ēt inaurata ⁊ inargētata fal
ſa ſūt ⁊ nō pñt loq. Et ſicut virgini amanti
ornamēta: ita accepta auro fabricata ſunt.
Coronas certe aureas hñt ſup capita ſua
dij illoꝝ: vñ ſubtrahūt ſacerdotes ab eiſ au
rū ⁊ argētū: ⁊ erogant illud in ſemetipſis.
Dāt aūt ⁊ ex ipſo ꝓſtitutis ⁊ meretrices oꝛ B
nant: ⁊ iteꝝ cū ceperit illud a meretricib⁹ oꝛ
nāt deos ſuos. Hi āt non liberantur ab eru
gine ⁊ tinea. Opertis autēȝ illis veſte purpu
rea: extergēt faciē ipſorum propter puluerē
domus q ē plurimus inter eos. Sceptꝝ aūt
hñt vt homo ſicut iudex regionis: q i ſe pec
cantē non interficit. Hñt ēt in manu gladiū
⁊ ſecuri: ſe āt de bello ⁊ a latronib⁹ nō libe-
rāt. Unñ vobis notū ſit: q: nō ſūt dij. Nō er
go reueremini eos. Sicut.n. vas hoīs ꝯfra-
ctū inutile efficiẜ: tales ſūt ⁊ dij illoꝝ. Coſti-

tutis illis in domo oculi eorum pleni ſunt
puluere a pedibus introeūtium: ⁊ ſicut ali/
cui q regē offendit circūſepte ſūt ianue: aut
ſicut ad ſepulchꝝ adductum mortuum: ita
tutant ſacerdotes oſtia clauſuris ⁊ ſeris ne
a latronibus expolientur. Lucernas accen
dunt illis ⁊ quidē multas: ex qbus nullam
videre pn̄t. Sūt autē ſicut trabes in domo.
Corda vero eoꝝ dicūt elingere ſerpentes q
de terra ſūt: dū comedunt eos ⁊ veſtimentū
ipſoꝝ: ⁊ nō ſentiūt. Nigre fiunt facies eoꝝ a
C fumo: q in domo fit. Supra corpus eoꝝ ⁊ ſu
pra caput eoꝝ volant noctue ⁊ hirundines
⁊ aues ēt ſimiliter ⁊ catte. Unde ſciatis qꝛ
nō ſunt dij. Ne ergo timueritis eos. Auꝝ ēt
qđ habēt ad ſpecimen: niſi aliqs exterſerit
eruginē: nō fulgebunt. Neqꝫ. n. dū cōflarēꝛ
ſentiebant. Ex oī p̄cio empta ſūt: in qb⁹ ſpi/
Eſa.46.b. ritus nō eſt in ipſis. Sine pedibus ī hume
ris portanꝛ oſtentantes ignobilitatē ſuā
hoībus. Cōfundanꝛ etiā q colunt ea. Pro
pterea ſi ceciderit in terram: a ſemetipſis nō
ꝯſurgunt: neqꝫ ſiqs cum ſtatuerit rectū per
ſemetipſum ſtabit: ſed ſicut mortuis hume
ri eorum illis apponenꝛ. Hoſtias illoꝝ ven
dūt ſacerdotes ipſoꝝ ⁊ abutunꝛ: ſimiliter ⁊
mulieres eoꝝ decerpentes: neqꝫ infirmo ne
mendicanti aliquid impartiūt: de ſacrificijs
eoꝝ fete ⁊ mēſtruate cōtingunt. Sciētes ita
qꝫ ex his qꝛ nō ſūt dij: ne timeatis eos. Un
de enim vocanꝛ dij? Qꝛ mulieres apponūt
dijs argenteis ⁊ aureis ⁊ ligneis: ⁊ in domi
bus eorum ſacerdotes ſedent habentes tu
nicas ſciſſas ⁊ capita ⁊ barbam raſam: quo
rum capita nuda ſunt. Rugiunt āt claman
D tes ꝯtra deos ſuos ſicut in cena mortui. Ue
ſtimēta eoꝝ auferunt ſacerdotes ⁊ veſtiunt
vxores ſuas ⁊ filios ſuos. Neqꝫ ſiquid ma/
li patiunꝛ ab aliquo: neqꝫ ſi quid boni pote
runt retribuere: neqꝫ regē ꝯſtituere poſſunt
neqꝫ auferre. Similiter neqꝫ dare diuitias
poſſunt: neqꝫ malum retribuere. Si qs il/
Deu.23.d. lis votū vouerit ⁊ non reddiderit neqꝫ hoc
requirūt. Hoīem a morte nō liberant: neqꝫ
infirmū a potentiore eripiunt. Hoīem cecū
ad viſum nō reſtituūt: de neceſſitate hoīem
nō liberabunt. Uidue nō miſerebunꝛ: neqꝫ
orphanis benefacient. Lapidibus de mon
te ſimiles ſunt dij illoꝝ lignei ⁊ lapidei: ⁊ au
rei ⁊ argentei. Qui aūt colunt ea ꝯfundenꝛ
Quomodo ergo eſtimandū eſt aut dicendū
illos eſſe deos? adhuc enim ipſis chaldeis
nō honorātibus ea. qui cū audierint mutū
non poſſe loqui: offerunt illud ad bel: poſtu
lantes ab eo loqui: quaſi poſſint ſentire qui
non habent motum. Et ipſi cum intellexe/
rint: relinquent ea. Senſum. n. nō habēt ip
ſi dij illoꝝ. Mulieres aūt circūdate funibus
in vijs ſedent: ſuccendentes oſſa oliuarum
Cū aūt aliqua ex ipſis abſtracta ab aliquo E
tranſeūte dormierit cū eo: p̄xime ſue expro
brat ꝙ ea nō ſit digna habita ſicut ipſa ne/
qꝫ funis eius diruptus ſit. Oīa autem que
illis fiunt falſa ſunt. Quomodo eſtimandū
aut dicendū eſt illos eſſe deos: a fabris aūt
⁊ ab aurificibus facta ſūt. Nihil aliud erūt
niſi id quod volūt eſſe ſacerdotes. aurifices
etiam ipſi qui ea faciunt: nō ſunt multi tem
poris. Nūquid ergo poſſunt ea q̄ fabricata
ſunt ab ipſis eſſe dij. Reliquerūt āt falſa ⁊
opprobriū poſtea futuris. Nā cū ſuperue
nerit illis p̄lium ⁊ mala: cogitāt ſacerdotes
vbi ſe abſcōdāt cū illis. Quō ergo ſentiri d̄
beāt qm̄ dij ſūt q nec de bello ſe liberāt. ne
qꝫ de malis ſe eripiunt. Nā cū ſint lignea ⁊
lapidea ⁊ inaurata ⁊ inargentata ſcietur po
ſtea qꝛ falſa ſunt ab vniuerſis gētibus ⁊ re
gib⁹ q̄ manifeſta ſūt: qꝛ nō ſunt dij ſed opa
manuū hoīnū: ⁊ nullū op⁹ dei cū illis. Unn̄ F
ergo notū ē qꝛ nō ſūt dij: ſꝫ opa manuū ho/
minū ⁊ nullū dei op⁹ ī ipſis ē. Regē regiōi
nō ſuſcitāt: neqꝫ pluuiā hoīb⁹ dabūt. Judi
ciū q̄ꝫ nō diſcernēt: neqꝫ regiōes liberabūt
ab iniuria: qꝛ nihil pn̄t ſicut cornicule inter
mediū celi ⁊ terre. Eteni cū inciderit ignis ī
domū deoꝝ ligneoꝝ ⁊ argēteoꝝ ⁊ aureoꝝ ſa
cerdotes qdem ipſoꝝ fugient ⁊ liberabunꝛ
ipſi vero ſicut trabes in medio comburētur.
Regi āt ⁊ bello nō reſiſtent. Quō ergo eſti
mādū eſt aut recipiendū qꝛ dij ſunt. Non a
furibus neqꝫ a latronibus ſe liberabūt dij
lignei ⁊ lapidei ⁊ inaurati ⁊ inargentati: q/
bus iniq fortiores ſunt. aurū ⁊ argētū ⁊ ve
ſtimentum quo operati ſunt auferēt illis ⁊
abibūt: nec ſibi auxiliū ferent. Itaqꝫ meli⁹
eſt eē regē oſtentātē virtutem ſuā: aut vas ī
domo vtile in quo gloriaꝛ qui poſſidet illđ
vel oſtiū in domo qđ cuſtodit q̄ in pace ſūt
q̄ꝫ falſi dij. Sol qdē ⁊ luna ac ſidera cuꝫ ſint
ſplendida ⁊ emiſſa ad vtilitates obaudiūt
ſimiliter ⁊ fulgur cū apparuerit perſpicuuꝫ
eſt. Idipſum aūt ⁊ ſpūs in oī regione ſpirat

Et aperui os meum: ⁊ cibauit me volumine
illo. Et dixit ad me. Fili hominis venter tuꝰ
comedet: ⁊ viſcera tua cõplebunt volumine
Apo.io.d. iſto qđ ego do tibi. Et comedi illud: ⁊ factũ
eſt i ore meo ſicut mel dulce. Et dixit ad me.
Fili hominis vade ad domum iſrl': ⁊ loque-
B ris v̾ba mea ad eos. Nõ eni ad pplm ꝓfũ-
di ſmonis ⁊ ignote ligue tu mitteris ad do-
mũ iſrl': neqꝫ ad pplſs multos ꝓfũdi ſmo-
nis ⁊ ignote ligue: quoꝝ nõ poſſis audiꝛ ſer
mones. Et ſi ad illos mittereris: ipſi audirẽt
te. Domꝰ ãt iſrael nolũt audire te: qꝛ nolũt
audiꝛ me. Ois qppe domꝰ iſrael attrita frõ
te ẽ: ⁊ duro corde. Ecce dedi faciẽ tuã valen-
tiorem faciebus eoꝝ ⁊ frontẽ tuã duriorem
frontibꝰ eoꝝ vt adamantẽ ⁊ vt ſilicẽ dedi fa
ciẽ tuã. Ne timeas eos: neqꝫ metuas a facie
C eorũ: qꝛ domꝰ exaſpans eſt. Et dixit ad me.
Fili hois: oẽs ſermones meos quos ego lo
quor ad te: aſſume i corde tuo: ⁊ auribꝰ tuis
audi ⁊ vade igredere ad tranſmigrationem
ad filios populi mei: ⁊ loqueris ad eos ⁊ di-
ces eis. Hec dicit dñs deus ſi forte audiant
⁊ quieſcãt. Et aſſumpſit me ſpũs: ⁊ audiui
poſt me vocẽ cõmotionis magne. benedicta
glia dñi de loco ſuo: ⁊ vocẽ alaꝝ aialiũ pcu
tiẽtiũ alteram ad alterã: ⁊ vocẽ rotaꝝ ſequẽ
tium aialia ⁊ voceꝫ ꝯmotionis magne. Spi
ritus qꝫ leuauit me ⁊ aſſumpſit me: ⁊ abij
D amarus in idignatione ſpũs mei. Manus
eni dñi erat confortans me. Et veni ad trãſ-
migrationem ad aceruum nouarum frugũ
ad eos q habitabãt iuxta flumen chobar ⁊
ſedi vbi illi ſedebãt: ⁊ manſi ibi ſeptẽ diebꝰ
merẽs in medio eoꝝ. Cũ ãt ptrãſiſſent ſeptẽ
infra.33.b. dies. Factũ ẽ verbũ dñi ad me dicẽs. Fili ho
minis: ſpeculatorẽ dedi te domui iſrael: ⁊ au
dies de ore meo verbũ: ⁊ annũciabis eis ex
E me. Si dicẽte me ad ipiũ morte morieris: ñ
annũciaueris ei: neqꝫ locutꝰ fueris vt auer
tat a via ſua ipia ⁊ viuat: ipſe ipius in iniq-
tate ſua morietur: ſanguinẽ ãt eius de mãu
tua regrã. Si ãt tu annũciaueris ipio: ⁊ ille
ñ fuerit ꝯuerſus ab ipietate ſua ⁊ a via ſua
ipia: ipſe qdẽ in ipietãte ſua moriet: tu autẽ
aiam tuã liberaſti. Sꝫ ⁊ ſi ꝯuerſus iuſtus a
F iuſtitia ſua fuerit: ⁊ fecerit inigtatẽ: ponã of
fendiculũ corã eo. Ipſe moriet. qꝛ nõ annũ
ciaſti ei. In peccato ſuo moriet: ⁊ nõ erunt
in memoria iuſticie eiꝰ q̃s fecit: ſanguinem
vero eiꝰ de manu tua regrã. Si ãt tu annũ-
ciaueris iuſto vt nõ peccet iuſtus: ⁊ ille non
peccauerit: viuẽs viuet qꝛ annũciaſti ei ⁊ tu
aiaꝫ tuã liberaſti. Et facta ẽ ſuper me manꝰ
dñi. ⁊ dixit ad me. Surgẽs egredere i cãpũ:
⁊ ibi loquar tecũ. Et ſurgens egreſſus ſũ in
cãpũ. ⁊ ecce ibi glia dñi ſtabat q̃ſi glia quã
vidi iuxta fluuiũ chobar. ⁊ cecidi i faciẽ me
am. Et igreſſus ẽ i me ſpiritꝰ. ⁊ ſtatuit me ſꝛ 8.2.a.
pedes meos. ⁊ locutꝰ ẽ mihi: ⁊ dixit ad me.
Ingredere ⁊ includere in medio domus tue G
Et tu fili hois: ecce data ſunt ſup te vincula
⁊ ligabunt te in eis. ⁊ non egredieris in me
dio eoꝝ: ⁊ linguã tuã adherere faciã palato
tuo. ⁊ eris mutꝰ nec q̃ſi vir obiurgãs. qꝛ do
mus exaſperans eſt. Cum autẽ locutus fue
ro tibi apiã os tuũ: ⁊ dices ad eos. Hec dicit
dñs deus. Qui audit audiat ⁊ qui gescit ge
ſcat: qꝛ domus exaſperans eſt.

¶C.S. Per laterẽ ſignificat inſtãtia obſi-
dionis ira dei irrefragabilis p ſanguinẽ diu
turnitatis ⁊ captiuitatis decẽ tribuũ. de an
guſtia famis. IIII.

A ET tu fili hominis: ſume tibi laterem
⁊ pones eũ coraꝫ te: ⁊ deſcribes in eo
ciuitatẽ hieruſalem. Et ordinabis aduerſus
eã obſidionem: ⁊ edificabis munitiones: ⁊
ꝯportabis aggerẽ: ⁊ dabis ꝯtra eã caſtra: ⁊
pones arietes i gyro. Et tu ſume tibi ſarta-
ginẽ ferreã: ⁊ pones eã i muꝝ ferreũ iter te ⁊
iter ciuitatẽ: ⁊ obfirmabis faciẽ tuã ad eã ⁊
erit i obſidione: ⁊ circũdabis eã. Signũ ẽ do
mui iſrael. Et tu dormies ſup latus tuum ſi
niſtrum ⁊ pones inigtates domus iſrael ſu
per eo numero dieꝝ qbus dormies ſuper il
lud: ⁊ aſſumes inigtates eoꝝ. Ego ãt dedi ti B
bi annos inigtatis eoꝝ numero dieꝝ trecen
tos ⁊ nonagita dies: ⁊ portabis inigtatẽ do
mus iſrael. Et cũ compleueris hec dormies
ſup latus tuuꝫ dextrum ſcđo: ⁊ aſſumes ini Nume.4.
quitatẽ domus iuda q̃draginta diebꝰ. Diẽ
ꝓ anno: diẽ inquam ꝓ anno dedi tibi. Et ad
obſidionẽ hieruſalẽ ꝯuertes faciẽ tuã: ⁊ bra
chiũ tuum erit exertũ: ⁊ prophetabis aduer
ſus eã. Ecce circũdedi te vinculis: ⁊ ñ te ꝯuer
tes a latere tuo in latus aliud donec cõple-
as dies obſidionis tue. Et tu ſume tibi fru- C
mentum ⁊ ordeũ ⁊ fabã ⁊ lẽtẽ ⁊ miliuꝫ ⁊ vi-
ciã. ⁊ mittes ea in vas vnuꝫ ⁊ facies tibi pa
nes numero dieꝝ qbꝰ dormies ſup latus tu
um trecẽtis ⁊ nonagita diebꝰ cõedes illud
Cibus ãt tuꝰ quo veſceris erit i põdere vigi

ti ſtateres in die. a tpe vſqȝ ad tempus cõdes illud. Et aquã in menſura bibes ſextã partẽ hin. a tpe vſqȝ ad tẽpus bibes illud. Et quaſi ſubcineritiũ ordeaceũ comedes illud ⁊ ſtercore qđ egreditur de hoīe operies illud in oculis eoꝝ. Hec dicit dñs. Sic comedent filij iſrael panem ſuũ pollutũ inter gẽ-

infra. 20. g. tes: ad quas eijciã eos. Et dixi. A. a. a. dñe deus. Ecce aĩa mea nõ eſt polluta: ⁊ morticinũ

B ⁊ laceratũ a beſtijs nõ comedi ab infantia mea vſqȝ nũc: ⁊ non eſt ingreſſa os meũ oĩs caro immũda. Et dixit ad me. Ecce dedi tibi fimum boũ ꝓ ſtercoribus humanis. ⁊ faci-

infra. 5. b. ⁊ 14. d. es panẽ tuũ in eo. Et dixit ad me. Fili hominis: ecce ego conteram bacculum panis in hieruſalem ⁊ comedent panem ſuum in pondere ⁊ in ſollicitudine ⁊ aquã in menſura ⁊ in anguſtia bibent: vt deficientibus pane ⁊ aq̃ ⁊ corruat vnuſq̄ſqȝ ad fratrem ſuũ: ⁊ cõtabeſcat in iniquitatibus ſuis.

¶ C. S. In ceſarie ⁊ barba diuerſa iudicia populi ſignificantur. V.

A Et tu fili hominis ſume tibi gladiũ acutũ radẽtẽ pilos. ⁊ aſſumes eũ ⁊ duces ꝑ caput tuũ ⁊ ꝑ barbã tuã. ⁊ aſſumes tibi ſtaterã ponderis ⁊ diuides eos. Tertiam partem igni combures in medio ciuitatis iuxta completionem dierum obſidionis ⁊ aſſumes tertiam partem ⁊ concides gladio in circuitu eius: tertiã vero aliã diſpges in ventum ⁊ gladiũ nudabis poſt eos. Et ſumes inde paruũ numerũ ⁊ alligabis eos in ſumitate pallij tui. Et ex eis rurſuȝ tolles ⁊ proijcies eos in medio ignis ⁊ cõbures eos igni: ⁊ ex eo egredietur ignis in oẽm domũ

B iſrael. Hec dicit dñs deus. Iſta ẽ hieruſaleȝ In medio gẽtiũ poſui eã: ⁊ in circuitu eiꝰ terras. Et ↄtempſit iudicia mea vt plus eẽt impia q̃ȝ gẽtes. ⁊ ꝑcepta mea vltra q̃ȝ terre q̄ in circuitu eiꝰ ſunt. iudicia. n. mea ꝓiecerũt ⁊ in ꝑceptis meis nõ ãbulauerũt. Idcirco h̄ dicit dñs deus. Qr ſupaſtis gẽtes q̄ i circuitu vr̃o ſũt. ⁊ in ꝑceptis meis nõ ambulaſtis ⁊ iudicia mea non feciſtis. ⁊ iuſta iudicia gẽtium q̄ in circuitu vr̃o ſũt nõ eſtis opati: idcirco hec dicit dñs deus. Ecce ego ad te: ⁊ ipſe ego faciã in medio tui iudicia i oculis gẽtium: ⁊ faciã in te qđ nõ feci. ⁊ qbꝰ ſimilia vltra nõ fa-

C ciam pp oẽs abhomiatiões tuas. Idõ pr̃es comedẽt filios ſuos i medio tui: ⁊ filij comedẽt pr̃es ſuos. Et faciã in te iudicia. ⁊ ventilabo vniuerſas reliq̄as tuas in omnem ventum. Idcirco viuo ego dicit dñs deus: niſi ꝓ eo q͏ ſanctũ meũ violaſti in oĩbus offenſionibꝰ tuis: ⁊ in cũctis abominationibꝰ tuis ego quoqȝ ↄfringã. ⁊ nõ pcet oculꝰ meꝰ ⁊ nõ miſerebor. Tertia ps tui peſte morietur ⁊ fame ↄſumetur in medio tui. ⁊ tertia pars tui in gladio cadet in circuitu tuo. Tertiam vero partem tuam in oẽm ventũ diſpergaȝ. ⁊ gladiũ euaginabo poſt eos. Et ↄplebo furorem meum: ⁊ requieſcere faciaȝ indignationeȝ meam in eis. ⁊ conſolabor. Et ſcient qr D ego dñs locutus ſum in zelo meo: cũ impleuero oẽm indignationẽ meam in eis. Et dabo te in deſertũ ⁊ in opprobriũ gentibus q̄ in circuitu tuo ſũt in ↄſpectu oĩs ꝓtereuntis. Et eris opprobriũ ⁊ blaſphemia exemplũ ⁊ ſtupor in gẽtibus q̄ in circuitu tuo ſunt cũ fecero in te iudicia in furore ⁊ in indignatione ⁊ in increpationibus ire: q̄ ego dñs locutus ſum: qñ miſero ſagittas famis peſſimas que erunt mortifere: ⁊ q̄s mittam vt diſperdam vos. Et famẽ congrego ſup vos. ⁊ conterã in vobis baculum panis: ⁊ immittam ſ. 4. d. infra. 14. d. in vos famẽ ⁊ beſtias peſſimas vſqȝ ad internitionẽ. Et peſtilẽtia ⁊ ſanguis tranſibũt per te. ⁊ gladium inducam ſuper te. Ego dominus locutus ſum.

¶ C. S. Propter pcm̃ idolatrie oñdit populum plagis pcuſſum. VI.

A Et factus ẽ ſermo dñi ad me dicẽs. Fili hominis: pone faciẽ tuam ad mõtes iſrael: ⁊ ꝓphetabis ad eos ⁊ dices. Mõtes iſrael audite verbum dñi dei. Hec dicit infra. 36. a. dñs deus mõtibꝰ ⁊ collibus rupibꝰ ⁊ vallibus. Ecce ego inducã ſup vos gladiũ ⁊ diſperdam excelſa vr̃a: ⁊ demoliar aras vr̃as: ⁊ ↄfringẽt ſimulachra vr̃a. ⁊ deijciam interfectos vr̃os añ idola vr̃a. Et dabo cadauera filioꝝ iſrael añ faciẽ ſimulacroꝝ vr̃oꝝ: ⁊ diſpergam oſſa vr̃a circuȝ aras vr̃as i oĩbꝰ habitationibꝰ vr̃is. Urbes deſerte erũt: ⁊ excelſa demolient̄ ⁊ diſſipabunt̄: ⁊ interibũt are B vr̃e ⁊ ↄfringent̄: ⁊ ceſſabunt idola vr̃a: ⁊ cõterentur delubra vr̃a: ⁊ delebuntur opa vr̃a ⁊ cadet interfectus in medio vr̃i: ⁊ ſcietis qr ego ſũ dñs. Et relinq̄ȝ in vobis eos q fugerint gladiũ in gentibus cũ diſperſero vos i terris: ⁊ recordabunt̄ mei liberati vr̃i in gẽtibus ad q̄s captiui ducti ſũt: qr cõtriui cor eoꝝ fornicãs ⁊ recedẽs a me: ⁊ oculos eorũ C

dñi deſuper cherub ad limē domus: ⁊ reple
ta ē domus nube. Et atriū repletū ē ſplēdo
re glorie dñi: ⁊ ſonitꝰ alaꝝ cherubī audieba
tur vſqꝫ ad atriū exteriꝰ: q̄ſi vox dei oīpotē
tis loquētis. Cūqꝫ p̄cepiſſet viro q indutus
B erat lineis dicēs: ſume ignē de medio rotaꝝ
q̄ ſūt iter cherubī: ingreſſus ille ſtetit iuxta
rotam. Et extēdit cherub manum de medio
cherubin ad ignem: qui erat inter cherubī ⁊
ſumpſit ⁊ dedit in manꝰ eius q̄ idutꝰ erat li
neis qui accipiens egreſſus ē. Et apparuit ī
cherubin ſilitudo manꝰ hoīs ſubtꝰ pennas
eoꝝ. Et vidi: ⁊ ecce q̄tuor rote iuxta cherubi
Rota vna iuxta cherub vnum: ⁊ rota alia
iuxta cherub vnū. Spēs aūt rotaꝝ erat q̄ſi
viſio lapidis chryſolithi: ⁊ aſpectus earum
ſimilitudo vna quatuor quaſi ſi ſit rota ī me
C dio rote. Cūqꝫ ambularēt: in quatuor ptes
gradiebātur: ⁊ nō reuertebanť ambulātes
ſed ad locū ad queꝫ ire declinabat q̄ prima
erat ſequebantur ⁊ cetere nec ꝯuertebātur
Et omne corpus earū ⁊ colla ⁊ manus ⁊ pē
ne ⁊ circuli plena erāt oculis ī circuitu qua
tuor rotaꝝ ⁊ rotas iſtas vocauit volubiles
audiēte me. Quatuor autē facies habebat
vnuꝫ. Facies vna facies cherub ⁊ facies ſa
facies hoīs ⁊ in tertio facies leonis: ⁊ in q̄r
to facies aquile. Et eleuata ſūt cherubin ip
ſum eſt animal quod videram iuxta flumē
chobar. Cūqꝫ ambularēt cherubin ibāt pa
riter ⁊ rote iuxta ea: ⁊ cū eleuarent cherubi
alas ſuas vt exaltarentur de terra non reſi
D debanť terre: ſed ⁊ ipſe iuxta erāt. Stātibꝰ
illis ſtabant. ⁊ cū eleuatis eleuabāť. Spūs
eniꝫ vite erat in eis. Egreſſa eſt gloria domi
ni a limine templi. ⁊ ſtetit ſup cherubin. Et
eleuātia cherubin alas ſuas exaltata ſūt a
terra corā me ⁊ illiſ egrediētibꝰ: rote q̄ꝫ ſub
ſecute ſunt. Et ſtetit in ītroitu porte domꝰ do
mini orītalis: ⁊ glīa dñi iſrael erat ſup eos
Ipſuꝫ eſt aīal qđ vidi ſubter deū iſrael iux
ta fluuiū chobar. Et ītellexi qꝛ cherubī eēnt
Quatuor p q̄tuor vultꝰ vni: ⁊ quatuor ale
vni: ⁊ ſilitudo manus hoīs ſub alis eoꝝ. Et
ſimilitudo vultuū eoꝝ: ipſi vultꝰ quos vide
rā iuxta fluuiū chobar: ⁊ ītuitus eoꝝ ⁊ īpetꝰ
ſinguloꝝ ante faciē ſuam ingredi.

¶ C. S. De. xxv. viris. de captiuitate alio
rū. ꝙ ipſi erāt carnes ⁊ iſrael lebes. de mor
te pheltie. de diſpſione ppl̄i. de ꝯgregatione
diſpſoꝝ: ⁊ de ꝯſolatiōe trāſmigratiōis. XI.

Et eleuauit me ſpūs: ⁊ ītroduxit me B
ad portas domus dñi orīētalē que
reſpicit ad ſolis ortū. Et ecce in introitu por
te vigintiquinqꝫ viri: ⁊ vidi in medio eoꝝ ie
choniā filiū azur: ⁊ pheltiā filiū banaie prī
cipes populi. Dixitqꝫ ad me. Fili hoīs hi
ſunt viri q cogitāt iniq̄tatē ⁊ tractāt ꝯſiliū
peſſimū in vrbe iſta dicētes. Nōne dudum
edificate ſūt domꝰ. Hec ē lebes: nos aūt car
nes. Idcirco vaticinare de eis: vaticinare fi
li hoīs. Et irruit in me ſpiritus dñi: ⁊ dixit
ad me. Loquere. Hec dicit dñs. Sic locuti
eſtis domꝰ iſrael: ⁊ cogitatiōes cordiſ veſtri
ego noui. Plurimos occidiſtis in vrbe hac
⁊ ipleſtis vias eiꝰ interfectis. Propterea h̄ B
dicit dñs. Interfecti vr̄i quos poſuiſtis ī me
dio eius hi ſūt carnes: ⁊ hec ē lebes: ⁊ edu
cā vos de medio eius. Gladiū metuiſtis: ⁊
gladiū inducam ſup vos dicit dñs deus. Et
eijciā vos de medio eius. Daboqꝫ vos in
manū hoſtiū ⁊ faciā ī vobis iudicia. Gladio
cadetis. In finibꝰ iſrael iudicabo vos ⁊ ſcie
tis qꝛ ego dñs. Hec nō erit vobis in lebetē
⁊ vos nō eritis ī medio eius ī carnes. In fi
nibus iſrael iudicabo vos: ⁊ ſcietis qꝛ ego
dñs. Qꝛ in p̄ceptis meis nō ambulaſtis: ⁊
iudicia mea nō feciſtis: ſed iuxta iudicia gē
tium que in circuitu vr̄o ſunt eſtis opati. Et C
factū ē cū ꝓphetarē: pheltias filius banaie
mortuus ē. Et cecidi ī faciē meā clamās vo
ce magna. Et dixi. Heu heu heu dñe deus
ꝯſumationē tu facis reliquiaꝝ iſrael. Et fa
ctū eſt verbū dñi ad me dicēs. Fili hoīs fra
tres tui viri ꝓpinq tui: ⁊ oīs domus iſrael:
vniuerſi quibus dixerūt habitatores hieru
ſalē: lōge recedite a dño: nobis data ē terra
in poſſeſſionē: ꝓpterea hec dicit dñs deus.
Qꝛ lōge feci eos ī gētibus: ⁊ qꝛ diſpſi eos
in terris: ero eis in ſanctificationē modicaꝫ
in terris ad quas venerūt. Propterea loq̄
re. Hec dicit dñs deus. Cōgregabo vos de
pplis ⁊ adunabo de terris ī qbꝰ diſpſi eſtis
daboqꝫ vobiſ humū iſrael. Et igredienť illuc
⁊ auferēt oēs offenſiones: cūctaſqꝫ abomia
tiones eiꝰ de illa: ⁊ dabo eis cor vnū: ⁊ ſpiri D
tū nouū tribuā in viſceribꝰ eoꝝ: ⁊ auferam infra. 36
cor lapideū de carne eoꝝ: ⁊ dabo eis cor car
neū: vt in p̄ceptis meis ambulent: ⁊ iudicia
mea cuſtodiāt: faciantqꝫ ea: ⁊ ſint mihi ī po
pulū: ⁊ ego ſiꝫ eis in deū. Quoꝝ āt cor poſt
offendicula ⁊ abhominatiōes ſuas ambu

lat:boꝝ viā i capite ſuo ponā dicit dñs de⁹. Et eleuauerūt cherubī alas ſuas: ⁊ rote cū eis:⁊ gloria dei iſrael erat ſup eos. Et aſcendit gloria dñi de medio ciuitatis:ſtetitq; ſup mõtē qui eſt ad orientē vrbis. Et ſpūs leuauit me:adduxitq; in chaldeam ad tranſmigrationē in viſionem in ſpū dei. Et ſublata eſt a me viſio quā viderā:⁊ locutus ſum ad trāſmigrationē omnia verba domini q̄ oſtenderat mihi.

¶C.S. Probat exēplo iezechiel anguſtiam obſidionis hieruſalē:⁊ inſtātia obſidionis liberanť precibus ſanctorum. XII.

A Et factus ē ſermo dñi ad me dicēs. Fili hoīs:in medio dom⁹ exaſpantis tu bitas:q oculos hñt ad vidēdū ⁊ nō vident ⁊ aures ad audiēdū ⁊ nō audiūt:q2 domus exaſpans eſt. Tu ergo fili hoīs fac tibi vaſa trāſmigrationis ⁊ trāſmigrabis p diē corā eis. Trāſmigrabis aūt de loco tuo ad locū alteꝝ in ꝯſpectu eoꝝ ſi forte aſpiciant:q2 dom⁹ exaſpans ē:⁊ efferes foras vaſa tua:q̄ſi vaſa trāſmigrātis p diē i ꝯſpectu eoꝝ. Tu

B aūt egredieris veſpe corā eis ſicut egredietur migrās. Añ oculos eoꝝ perfode tibi parietē:⁊ egredieris p eū i ꝯſpectu eoꝝ. In humeris portaberis:i caligine affereris. Faciē tuā velabis ⁊ nō videbis terrā:q2 portētū dedi te domui iſrael. Feci ergo ſicut pcepe rat mihi dñs. Vaſa mea ꝓtuli q̄ſi vaſa trāſmigrātis p diē ⁊ veſpe pfodi mihi parietē manu: ⁊ i caligine egreſſus ſū: ⁊ i humeris portat⁹ i ꝯſpectu eoꝝ:⁊ fact⁹ ē ſmo dñi ma

C ne ad me dicēs. Fili hoīs nunqd nō dixerūt ad te dom⁹ iſrael: dom⁹ exaſpans ē:qd tu facis? Dic ad eos. Hec dicit dñs de⁹. Sup ducē onus iſtud q ē in hieruſalē:⁊ ſup oēm domū iſrael q̄ ē in medio eoꝝ. Dic. Ego portentū vr̄m. Quō feci:ſic fiet illis. In trāſmigrationē ⁊ i captiuitatē ibūt ⁊ dux q ē i medio eoꝝ in humeris portabitur: in caligine egrediet. Parietē pfodiēt vt educāt eū:facies eius operieť vt nō videat oculos terrā

D Et extēdā rete meū ſup eū:⁊ capieť in ſagena mea ⁊ adducā eū in babylonē in terram chaldeoꝝ:⁊ ipſam nō videbit:ibiq; morieť ⁊ oēs q circa eū ſūt. Preſidiū ei⁹ ⁊ agmina eius diſpgā in oēm vētū:⁊ gladiū euaginabo poſt eos. Et ſciēt q2 ego dñs: qñ diſpſero illos in gētib⁹ ⁊ diſſeminauero eos i terris:⁊ relinquā ex eis viros paucos a gladio ⁊ fame ⁊ peſtilētia:vt narrēt oīa ſcelera eoꝝ in gētibus ad quas ingredienť: ⁊ ſcient q2 ego dñs:⁊ factus ē ſermo dñi ad me dicēs.

E Fili hoīs panē tuū i ꝯturbatiōe comede: ſ; ⁊ aquā tuā i feſtinatiōe ⁊ merore bibe:⁊ dices ad ppl'z terre. Hec dicit dñs de⁹ ad eos q hitant i hieruſalē:i terra iſrael. Panē ſuum i ſolitudīe comedēt ⁊ aquā ſuā i deſolatione bibent: vt deſoletur terra a multitudīne ſua propter iniquitates omnium qui habitant in ea:⁊ ciuitates que nunc habitantur deſolate erunt:terraq; deſerta:⁊ ſcietis q2 ego dominus. Et factus eſt ſermo domini ad me dicens. Fili hominis:quod eſt pro F

uerbiū iſtud in terra iſrael dicentiū: in longū differentur dies:⁊ peribit oīs viſio. Ideo dic ad eos. Hec dicit dominus deus. Quieſcere faciam prouerbium iſtud: neq; vulgo dicetur vltra in iſrael. Et loquere ad eos q̄ appropinquauerint dies:⁊ ſermo omnis viſionis. Non enim erit vltra omnis viſio caſ G

ſa:neq; diuinatio ambigua in medio filiorum iſrael:q2 ego dominus loquar:⁊ quod cūq; locutus fuero verbū fiet. Non prolongabiť amplius:ſed in diebus veſtris dom⁹ exaſperans loquor verbum ⁊ faciam illud dicit dominus deus. Et factus ē ſermo dñi ad me dicēs. Fili hominis: ecce domus iſrael dicentium. Viſio quam hic videt in dies multos ⁊ in tempora longa iſte prophetat. Propterea dic ad eos. Hec dicit dominus deus. Non prolongabitur vltra omnis ſermo meus. Verbum quod locutus fuero cōplebitur dicit dominus deus.

¶C.S. Sermo dei contra pſeudo prophetas decipientes populum domini. XIII.

A Et factus eſt ſermo domini ad me dicens. Fili hominis vaticinare ad ꝓphetas iſrael qui prophetāt: ⁊ dices prophetantibus de corde ſuo. Audite verbū dñi. Hec dicit dñs de⁹. Ve pphetis inſipientibus qui ſequunť ſpiritum ſuū ⁊ nihil vident. Quaſi vulpes i deſerto: ꝓphete tui iſrael erāt. Non aſcēdiſtis ex aduerſo:neq; oppoſuiſtis muꝝ ꝓ domo iſrael vt ſtaretis in prelio in die dñi. vident vana ⁊ diuinant mēdacia dicētes:ait dñs: cū dñs ñ miſerit eos:⁊ pſeuerauerť ꝯfirmare ſmonē. Nūqd nō viſionē caſſā vidiſtis ⁊ diuinationē mendacē locuti eſtis? Et dixiſtis ait dñs:cū ego ſi; nō locut⁹. Propterea hec dicit dñs deus

B Qz locuti eſtis vana: ⁊ vidiſtis mendacium
iõ ecce ego ad vos ait dñs de⁹: ⁊ erit man⁹
mea ſup ꝓphetas q vident vana ⁊ diuinãt
mendaciũ. In ↄſilio ppli mei nõ erũt: ⁊ i ſcri
ptura dom⁹ iſrael nõ ſcribẽt: nec i terra iſrl'
egrediẽt: ⁊ ſcietis qꝛ ego dñs de⁹. Eo ꝙ de
ceperint ppl'm meũ dicẽtes pax pax: ⁊ nõ ẽ
pax: ⁊ ipſe edificabat parietẽ: illi ãt liniebãt
eũ luto abſqꝫ paleis. Dic ad eos qui liniũt
abſqꝫ tẽperatura: ꝙ caſurus ſit. Erit. n. hym
ber inundãs: ⁊ dabo lapides pgrãdes ⁊ de
ſuper irruẽtes: ⁊ vẽtũ ꝓcelle diſſipantẽ. Siq
dẽ ecce cecidit pies. Nunqd nõ dicẽ vobis
vbi ẽ litura quã liniſtis? Propterea hec di
cit dñs de⁹. Et erũpere faciã ſpũꝫ tẽpeſtatũ i
idignatione mea: ⁊ hymber iundãs i furoꝛe
meo erit: ⁊ lapides grãdes in ira i ↄſumptio
C nẽ. Et dſtruã parietẽ quẽ liniſtis abſqꝫ tẽpe
ramẽto: ⁊ adequabo eũ terre ⁊ releuabitur
fũdamẽtũ ei⁹: ⁊ cadet ⁊ ↄſumeẽ i medio ei⁹
⁊ ſcietis qꝛ ego ſũ dñs. Et ↄplebo idignatio
nẽ meã in piete: ⁊ in hiſ q liniũt eũ abſqꝫ tẽ
peramẽto: dicãqꝫ vobis: nõ ẽ paries: ⁊ ñ ſũt
q liniũt eũ. Prophe iſrael q ꝓphãt ad irl'ꝫ
⁊ vidẽt ei viſionẽ pacis ⁊ ñ ẽ pax ait dñs dſ
Et tu fili hoĩs pone faciẽ tuã ↄtra filiaſ ppli
tui q̃ ꝓphant de coꝛde ſuo ⁊ vaticinare ſup
eas: ⁊ dic. Hec dicit dñs deus. Ve q conſu
mũt puluillos ſub oĩ cubito man⁹: ⁊ faciũt
ceruicalia ſub capite vniuerſe etatiſ ad capi
endas aĩas. Et cũ caperẽt aĩas populi mei:
viuificabãt aĩas eoꝛũ: ⁊ violabãt me ad po
D pulũ meũ ꝓpter pugillũ oꝛdei ⁊ fragmẽ pa
nis: vt interficerẽt aĩas q̃ nõ moꝛiunẽ: ⁊ vi
uificarẽt aĩas q̃ nõ viuũt: mẽtiẽtes populo
meo credẽti mendacijs. Propter hoc dicit
dñs deus. Ecce ego ad puluillos vr̃os: qb⁹
vos capitis aĩas volantes: ⁊ dirũpã eos de
bꝛachijs vr̃is. Et dimittã aĩas q̃s vos capi
tis aĩaſ ad volãdũ. Et dirũpã ceruicalia vr̃a
⁊ liberabo ppl'ꝫ meũ d manu vr̃a: neqꝫ erũt
vltra in manib⁹ vr̃is ad pdãdũ: ⁊ ſcietis qꝛ
ego dñs. Pro eo ꝙ merere feciſtis coꝛ iuſti
mẽdaciter: quẽ ego nõ ↄtriſtaui: ⁊ ↄfoꝛtaſtiſ
manus ipij vt nõ reuerterẽ a via ſua mala
⁊ viueret ꝓpterea vana nõ videbitis ⁊ diui
natiões nõ diuinabitiſ ampli⁹. ⁊ eruã ppl'ꝫ
meũ de manu veſtra: ⁊ ſcietis qꝛ ego dñs.
C.S. Propter dominuꝫ immundicias
non pꝛedicat eis. ⁊ intus a pꝛophetis nec a
plagis. XIIII.

ET venerũt ad me viri ſenioꝛum iſra A
el ⁊ ſederũt coꝛã me. Et factus ẽ ſer
mo dñi ad me dicens. Fili hoĩs viri iſti po
ſuerunt immundicias ſuas in coꝛdibus ſu
is: ⁊ ſcãdalũ iniqtatis ſue ſtatuerũt ↄtra fa
ciẽ ſuã. Nunqd iterrogat⁹ rñdebo eis. Pro
pter hoc loquere eis: ⁊ dices ad eos. Hec di
cit dñs de⁹. Hõ hõ de domo iſrael: q poſue
rit imũdicias ſuas i coꝛde ſuo: ⁊ ſcãdalũ iiq
tatis ſue ſtatuerit ↄtra faciem ſuã ⁊ venerit B
ad ꝓphetã interrogãs p eũ me: ego dñs rñ
debo ei i multitudine imundiciaꝝ ſuaꝝ: vt
capiaẽ domus iſrael i coꝛde ſuo: quo receſſe
rũt a me in cunctis idolis ſuis. Propterea
dic ad domũ iſrael. Hec dicit dñs de⁹. Con
uertimini ⁊ recedite ab idolis veſtris: ⁊ ab
vniuerſis ↄtaminationib⁹ veſtris auertite
facies vr̃as. Qꝛ hõ hõ de domo iſrael ⁊ de
ꝓſilitis qcũqꝫ aduena fuerit in iſrael: ſi alie
natus fuerit a me ⁊ poſuerit idola ſua i coꝛ
de ſuo: ⁊ ſcãdalũ iniqtatis ſue ſtatuerit ↄtra C
faciẽ ſuã ⁊ venerit ad ꝓphetã vt iterroget
per eũ me: ego dñs rñdebo ei p me: ⁊ ponã
facieꝫ meã ſup hominẽ illũ: ⁊ faciã eũ in ex
emplũ ⁊ in pꝛouerbiũ: ⁊ diſperdã eũ de me
dio populi mei: ⁊ ſcietis qꝛ ego dñs. Et pꝛo
pheta cũ errauerit ⁊ locutus fuerit verbũ:
ego dñs decepi pꝛophetam illum. Et exten
daꝫ manũ meã ſup illũ: ⁊ delebo eũ de me
dio populi mei iſrael: ⁊ poꝛtabũt iniqtatẽ ſu
am. Iuxta iniqtatẽ iterrogãtis: ſic iniqtas ꝓ D
phete erit vt nõ erret vltra dom⁹ iſrael a me
neqꝫ polluaẽ i vniuerſ puaricationib⁹ ſuis
ſed ſit mihi i populũ ⁊ ego ſim eis i deũ: ait
dñs exercituũ. Et factus ẽ ſermo dñi ad me
dicens. Fili hoĩs terra cuꝫ peccauerit mihi:
vt pꝛeuaricaẽ puaricãs: extẽdã manũ meã
ſuper eã: ⁊ ↄterã virgã panis ei⁹ ⁊ imittã in
eã famẽ: ⁊ interficiã de ea hoiem ⁊ iumẽtũ.
Et ſi fuerit tres viri iſti in medio ei⁹ noe da g.4.d.
niel ⁊ iob. ipſi iuſticia ſua liberabũt aĩas ſu i.g.5.d.
as ait dñs exercituum. ꝙ ⁊ ſi beſtias peſſi E
mas induxero ſup terrã vt vaſtẽt eã: ⁊ fuerit
inuia eo ꝙ nõ ſit ptranſiẽs pp beſtias tres
viri iſti ſi fuerint i ea: viuo ego dicit dñs de⁹
quia nec filios nec filias liberabũt: ſed ipſi
ſoli liberabũẽ: terra ãt deſolabiẽ. Vel ſi gla
diũ induxero ſup terrã illã: ⁊ dixero gladio F
trãſi p terrã: ⁊ iterfecero d ea hoieꝫ ⁊ iumẽ
tũ ⁊ tres viri iſti fuerint in medio eius: viuo
ego dicit dñs de⁹: nõ liberabũt filios neqꝫ

filias ſꝫ ipſi ſoli liberabūť. Si aūt ⁊ peſtilētiā
immiſero ſup terrā illā. ⁊ effudero idignatō
nē meā ſup eā in ſanguie vt auferā ex ea ho
minē ⁊ iumētū: ⁊ noe daniel ⁊ iob fuerint in
medio eius: viuo ego dicit dn̄s deus: q2 filiū
⁊ filiā nō liberabūt ſed ipſi iuſticia ſua libe
rabūt aias ſuas: qm̄ hec dicit dn̄s de9: ꝙ ⁊
E ſi q̄tuor iudicia mea peſſima gladiū ⁊ famē
ac beſtias malas ⁊ peſtilētiā imiſo in irl'm
vt interficiam de ea hoiem ⁊ pecus: tñ reliq̄
tur in ea ſaluatio educētiū filios ⁊ filias. Ec
ce ipſi egrediēť ad vos: ⁊ videbitis viā eoꝝ
⁊ adinuentiones eoꝝ ⁊ ꝯſolabimini ſup ma
lo qđ iduxi in irl'ꝫ in oib9 q̄ iportaui ſup eā
⁊ ꝯſolabūť vos cū videritis viā eoꝝ ⁊ adin
uentiones eoꝝ ⁊ cognoſcetis ꝙ non fruſtra
feceri oia que feci in ea ait dominus deus.
¶C.S. Sermo domini contra hieruſalem
vitem infructuoſam. XV.

ET factus ē ſmo dn̄i ad me dicēs. Fili
hois quid fiet de ligno vitis ex oib9 li
gnis nemoꝝ q̄ ſūt inter ligna ſiluaꝝ? Nūqd
tolleť de ea lignū vt fiat op9: aut fabricabiť
de ea paxillus vt dependeat in eo quodcūq3
vas? Ecce igni datuꝫ ē in eſcā: vtrāq3 ptē ei9
ꝯſumpſit ignis: ⁊ medietas eius redacta eſt
in fauillam. Nunqd vtile erit ad op9? Etiaꝫ
cū eēt integrū nō erat aptū ad op9 q̄ꝫto ma
gis cū illud ignis deuorauerit ⁊ cōbuſſerit:
nihil ex eo fiet opis. Propterea h̄ dicit dn̄s
B deus. Quō lignū vitis inter ligna ſiluaꝝ ꝙ
dedi igni ad deuorandum: ſic tradaꝫ hitato
res irl'm: ⁊ ponaꝫ faciē meā in eos. De igne
egredienť: ⁊ ignis conſumet eos. Et ſcietis
q2 ego dn̄s cum poſuero facieꝫ meā in eos:
⁊ dedero terrā inuiā ⁊ deſolatā: eo ꝙ puari
catores extiterint: dicit dn̄s deus.
¶C.S. Cathalogus immundiciaꝝ ⁊ iniq
tatū hieruſalē: ⁊ correctio qua reuocať ad ſa
lutē ſcribiť. iuſtificat dn̄s ſodomam ⁊ ſama
riam comparatione hieruſalē. XVI.

A ET fact9 eſt ſermo dn̄i ad me dicēs. Fi
li hois: notas fac hieruſalē abomina
tiones ſuas ⁊ dices. Hec dicit dominus de
us hieruſalē. Radix tua ⁊ generatio tua de
terra chanaan: pater tu9 ammoreus: ⁊ ma
infra.eo. ter tua cethea. Et quando nata es in die or
tus tui nō eſt pciſus vmbilicus tuus: ⁊ aq̄
non es lota in ſalutē nec ſale ſalita: nec iuo
luta pannis. Nō pepcit ſup te oculus vt fa
ceret tibi vnū de his miſerī9 tui: ſed piecta
es ſuper faciē terre in abiectione anime tue
in die qua nata es. Tranſiens autē per te vi
di te conculcari in ſanguine tuo. Et dixi tibi
cum eſſes in ſanguine tuo. Viue. Dixi iquā
tibi in ſanguine tuo. Viue: multiplicataꝫ q̄
ſi germē agri ǒdi te: ⁊ multiplicata es: ⁊ gra
dis effecta: ⁊ ingreſſa es ⁊ peruenisti ad mū
dum muliebrem. Vbera tua intumuerūt ⁊
pilus tuus germinauit ⁊ eras nuda ⁊ cōfu
ſione plena. Et trāſiui p te ⁊ vidi te: ⁊ ecce tē
pus tuum tempus amantiuꝫ. Et expandi a
mictum meum ſuper te. ⁊ operui ignominiā
tuam. Et iuraui tibi ⁊ ingreſſus ſum pactū
tecuꝫ ait dominus deus. Et facta es mihi: ⁊ B
laui te aqua: ⁊ emundaui ſanguinem tuum
ex te. Et vnxi te oleo: ⁊ veſtiui te diſcolorib9
⁊ calciaui te hyacintho. Et cinxi te byſſo: ⁊ idui
te ſubtilibus ⁊ ornaui te ornamento. Et de
di armillas in manib9 tuis ⁊ torqueꝫ circa
collum tuū: ⁊ dedi inaurē ſuper os tuum: ⁊
circulos in aurib9 tuis: ⁊ coronam decoris
in capite tuo. Et ornata es auro ⁊ argēto: ⁊
veſtita es byſſo ⁊ polymito multis colorib9
Simila ⁊ mel ⁊ oleuꝫ comediſti ⁊ decora fa
cta es vehementer nimis. Et pfeciſti in re
gnum: ⁊ egreſſuꝫ eſt nomen tuū in gētes p
pter ſpeciē tuā: q2 pfecta eras i decore meo
quem poſuerā ſup te dicit dn̄s de9. Et hñs
fiduciā i pulchritudie tua fornicata es i no
mine tuo ⁊ expoſuiſti fornicationem tuā ci
trāſeūti: vt ei9 fieres: ⁊ ſumēs de veſtimētis
meis feciſti tibi excelſa: hicinde ꝯſuta ⁊ for
nicata es ſup eis: ſicut nō eſt ſcm̄ neq3 futu
rū eſt ⁊ tuliſti vaſa decoris tui de auro meo
⁊ argēto meo q̄ dedi tibi: ⁊ feciſti tibi imagi
nes maſculinas ⁊ fornicata es in eis ⁊ ſum
pſiſti veſtimenta tua multicoloria: ⁊ veſtita
es eis. Et oleuꝫ meuꝫ ⁊ thymiama meū po C
ſuiſti coram eis ⁊ panem meū quē dedi tibi
similā ⁊ oleum ⁊ mel qbus enutriui te: po
ſuiſti i ꝯſpectu eoꝝ i odorē ſuauitatis. Et fa
ctū ē ait dn̄s de9: ⁊ tuliſti filios tuos: ⁊ fili
as tuas q̄s gn̄aſti mihi: ⁊ imolaſti eis ad ǒ
uorādū. Nūqd parua ē fornicatio tua. Im
molaſti filios meos: ⁊ dediſti illos ꝯſecrās
eis ⁊ poſt oēs abominationes tuas ⁊ forni
cationes nō es recordata dieꝝ adoleſcētie
tue. q̄ꝫdo eras nuda ⁊ ꝯfuſione plena ꝯcul
cata in ſanguine tuo. Et accidit poſt oēꝫ ma
litiā tuā. ve ve tibi. ait dn̄s de9. Et edifica
ſti tibi lupanar: ⁊ feciſti tibi pſtibulū in cun

ctis plateiſ. Ad oē caput vie edificaſti ſignū
ꝓſtitutōis mee: ⁊ abhomiabilē feciſti decoꝛē
tuū. Et diuiſiſti pedes tuos oī trāſeūti: ⁊ mul
tiplicaſti oēs foꝛnicatiōes tuas. Et foꝛnica-
ta es cū filijs egypti vicinis tuis magnarū
carniū ⁊ multiplicaſti foꝛnicationē tuā ad ir
ritādū me. Ecce ego extendā manum meā
ſup te: ⁊ auferā iuſtificationem tuā. Et dabo
te in aīas odientiū te filiaꝝ paleſtinaꝝ. que
B erubeſcunt in via tua ſcelerata. Et foꝛnicata
es in filijs aſſyrioꝝ: eo ꝙ nec dum fueris ex
pleta. Et poſtq̄ꝫ foꝛnicata es nec ſic es ſatia
ta: ⁊ multiplicaſti foꝛnicationem tuā in ter
ra chanaan cum chaldeis: ⁊ nec ſic ſatiata
es. In quo mundabo coꝛ tuū ait dn̄s deus
cū facias oia h̄ opa mulieris meretricis ⁊ ꝓ
cacis. Qꝛ fabꝛicaſti lupanar tuum i capite
ois vie: ⁊ excelſū tuū feciſti in oi platea. Nec
fcā es quaſi meretrix faſtidio augēs ꝑciū: ſꝫ
q̄ſi mulier adultera: q̄ ſr̄ viꝝ ſuū iducit alie-
nos. Oibus meretricib⁹ dant̄ mercedes: tu
āt dediſti mercedes cūctis amatoꝛib⁹ tuis.
⁊ dona donabas eis vt intrarēt ad te vndi-
qꝫ ad foꝛnicādū tecū. Factūqꝫ ē i te ↄtra ↄſue
tudinē mulieꝝ i foꝛnicatiōib⁹ tuis: ⁊ p⁹ te n̄
erit foꝛnicatio. In eo.n. ꝙ dediſti mercedes
⁊ mercedes nō accepiſti: factū ē i te cōtrariū.
Propterea meretrix audi verbū dn̄i. Hec
dicit dn̄s de⁹. Qꝛ effuſū ē es tuū: ⁊ reuelata
ē ignominia tua i foꝛnicatiōib⁹ tuis ſr̄ ama
toꝛes tuos: ⁊ ſup idola abhomiationū tuaꝝ
in ſanguie filioꝝ tuoꝝ quos dediſti eis: ecce
ego ↄgregabo oēs amatoꝛes tuos qb⁹ cō-
mixta es: ⁊ oēs q̊s dilexiſti cū vniuerſ q̊s
E oderas. Et cōgregabo eos ſup te vndiqꝫ. ⁊
nudabo ignominiā tuā coꝛam eis. Et vide-
būt oēm turpitudinē tuā: ⁊ iudicabo te iudi
cijs adulteraꝝ ⁊ effundētiū ſanguinē. Et da
bo te i ſanguinē furoꝛis ⁊ zeli: ⁊ dabo te in
man⁹ eoꝝ. Et deſtruēt lupanar tuū: ⁊ demoli
ent̄ ꝓſtibulū tuū. Et denudabūt te veſtimē
tis tuis: ⁊ auferāt vaſa decoꝛis tui. Et dereli
q̄nt te nudā plenāqꝫ ignominia: ⁊ adducēt
ſr̄ te multitudinē. Et lapidabūt te lapidib⁹
4.Re.25.c. ⁊ trucidabunt te gladijs ſuis. Et ↄburēt do-
mos tuas igni: ⁊ faciēt in te iudicia i oculis
mulieꝝ plurimaꝝ. Et deſines foꝛnicari ⁊ mer
cedes vltra nō dabis. Et requieſcet idignatio
mea i te ⁊ auferet̄ zelus me⁹ a te. Et qeſcā
nec iraſcar ampli⁹ eo ꝙ n̄ fueris recoꝛdata di
eꝝ adoleſcentie tue ⁊ prouocaſti me i oibus

his. Quapꝛopter ⁊ ego vias tuas in capite
tuo dedi: ait dn̄s de⁹: ⁊ nō feci iuxta ſcelera
tua in oibus abhoiationib⁹ tuis. Ecce ois q
dicit vulgo ꝓuerbiū: in te aſſumet illud di
cens. Sicut mr̄ ita ⁊ filia ei⁹. Filia mr̄is tue
es tu. q̄ ꝓiecit viꝝ ſuū: ⁊ filios ſuos. ⁊ ſoꝛoꝛ
ſoꝛoꝝ tuaꝝ: que pꝛoiecerūt viros ſuos: ⁊ fili
os ſuos. Mr̄ vr̄a cethea: ⁊ pr̄ vr̄ ammoꝛe⁹. F
Et ſoꝛoꝛ tua maioꝛ ſamaria ipſa ⁊ filie eius 8.co.
q̄ hitāt ad ſiniſtrā tuā. Soꝛoꝛ āt tua minoꝛ
te: q̄ hitat a dextris tuis ſodoma ⁊ filie eius.
Sed nec in vijs eaꝝ ambulaſti: neqꝫ ſm̄ ſce-
lera eaꝝ feciſti. Pauxillū min⁹ plene ſcele-
ratioꝛa feciſti illis: in oibus vijs tuis. Viuo
ego dicit dn̄s deus: qꝛ non fecit ſodoma ſo-
roꝛ tua ipſa ⁊ filie eius: ſicut feciſti tu ⁊ filie
tue. Ecce hec fuit iniquitas ſodome ſoꝛoꝛis
tue: ſupbia: ſaturitas panis ⁊ abūdantia ⁊
ociū ipſius ⁊ filiaꝝ eius: ⁊ manum egeno ⁊
paupi nō poꝛrigebāt: ⁊ eleuate ſūt ⁊ fecerūt
abhominatiōes coꝛā me: ⁊ abſtuli eas ſicut
vidiſti. Et ſamaria dimidiū peccatoꝝ tuoꝝ Gen.16.
nō peccauit: ſed viciſti eas ſcelerib⁹ tuis: ⁊
iuſtificaſti ſoꝛoꝛeſ tuas in oibus abhomina
tionibus tuis q̄s opata es. Ergo ⁊ tu poꝛta
ↄfuſionē tuā: q̄ viciſti ſoꝛoꝛes tuas peccatis
tuis ſceleratius agēs ab eis. Iuſtificate ſūt
eni a te. ergo ⁊ tu ↄfundere: ⁊ poꝛta ignomi
niā tuam: q̄ iuſtificaſti ſoꝛoꝛes tuas: ⁊ ↄuer
tam reſtituens eas ↄuerſione ſodomoꝝ cū
filiabus ſuis: ⁊ conuerſione ſamarie ⁊ filiaꝝ
eius: ⁊ ↄuertā reuerſionē tuā in medio eaꝝ
vt poꝛtes ignominiā tuā: ⁊ ↄfundaris in oī
b⁹ q̄ feciſti ↄſolās eas: ⁊ ſoꝛoꝛ tua ſodoma
⁊ filie eius reuertent̄ ad antiqtatē ſuā: ⁊ ſa G
maria ⁊ filie eius reuertent̄ ad antiquitatē
ſuam: ⁊ tu ⁊ filie tue reuertimini ad antiqta
tē vr̄am. Non fuit aūt ſodoma ſoꝛoꝛ tua au
dita in oꝛe tuo in die ſuperbie tue: anteq̄ꝫ re
uelaret̄ malitia tua: ſicut hoc tp̄e i oppꝛobꝛi
ū filiaꝝ ſyrie: ⁊ cūctaꝝ in circuitu tuo filiaꝝ
paleſtinaꝝ q̄ ambiunt te p gyꝝ. Scel⁹ tuū ⁊
ignominiā tuā tu poꝛtaſti ait dn̄s ds. Qꝛ h̄
dicit dn̄s deus: ⁊ faciā tibi ſicut deſpexiſti iu
ramentū vt irritū faceres pactū: ⁊ recoꝛda-
boꝛ ego pacti mei tecū in diebus adoleſcen
tie tue: ⁊ ſuſcitabo tibi pactū ſempiternū: ⁊
recoꝛdaberis viaꝝ tuaꝝ: ⁊ ↄfunderis cū re-
cepis ſoꝛoꝛes tuas te maiores cū minoꝛib⁹
tuis: ⁊ dabo eas tibi in filias: ſed non ex pa
cto tuo: ⁊ ſuſcitabo ego pactum meum tecū

⁊ ſcies quia ego dominus: vt recorderis
⁊ confundaris ⁊ nõ ſit tibi vltra aperire os
pre confuſione tua cum placatus tibi fuero
in omnibus que feciſti: ait dñs deus.
¶C.S. Joachin babyre captiuato ſede-
chia ⁊ hieruſalē. datur ī manus nabuchodo
noſor: ⁊ prophetia de chriſto ponit̄. XVII.
A Et fcm̄ ē verbuꝫ dñi ad me dicēs. Fili
hoīs: ꝓpone enigma ⁊ nara parabo-
lam ad domuꝫ iſrael: ⁊ dices. Hec dicit dñs
deus. Aquila grādis: magnaꝶ alaꝶ longo
mēbroꝶ ductu: plena plumiſ ⁊ varietate: ve
nit ad libanū ⁊ tulit medullam cedri. Sum
mitateꝫ frondiū eius auulſit: ⁊ trāſportauit
eā in terrā chanaā: in vrbe negociatoꝶ poſu
it illā ⁊ tulit de ſemine terre: ⁊ poſuit illud ī
terra ꝓ ſemine: vt firmaret radiceꝫ ſup aq̄s
B multas. In ſupficie poſuit illō. Cūqꝫ germi
naſſet creuit in vineaꝫ latiorē: hūili ſtatura
reſpiciētibus ramis eiuſ ad eā: ⁊ radices ei⁹
ſub illa erāt. Fcā ē ergo vinea: ⁊ fructificauit
in palmites: ⁊ emiſit ꝓpagines. Et fcā ē a q
la altera grādis: magnis alis: multiſqꝫ plu
mis. Et ecce vinea iſta quaſi mittēs radices
ſuas ad eam palmites ſuos extendit ad illā
vt irrigaret eā de areolis germinis ſui: q̄ in
terra bona ſup aq̄s multas plātata ē vt fa
ciat frōdes ⁊ portet fructū vt ſit ī vineā grā
dē. Dic. Hec dicit dñs deus. Ergo ne ꝓſpa
C bit? Nōne radices ei⁹ euellet. ⁊ fruct⁹ eius
diſtriget ⁊ ſiccabit oēs palmites germinis
eius: ⁊ areſcet: ⁊ nō brachio grādi: neqꝫ ī po
pulo multo: vt euelleret eā radicit⁹. Ecce plā
tata ē. Ergo ne ꝓſperabit̄. Nonne cū tetige
rit eā vētus vrēs ſiccabit̄. ⁊ in areis germīs
ſui areſcet. Et fcm̄ ē verbū dñi ad me dicēs
Dic ad domū exaſpantē. Neſcietis qd iſta ſi
D gnificēt. Dic. Ecce veniet rex babylonis in
irlm ⁊ aſſumet regē ⁊ pricipes eius: ⁊ addu
cet eos ad ſemetipſū in babyloneꝫ. Et tollet
de ſeie regni: ferietqꝫ cū eo fed⁹: ⁊ ab eo acci
piet iuſiurādū. Sꝫ ⁊ fortes terre tollet vt ſit
regnū humile ⁊ nō eleuet̄. ſed cuſtodiat pa
ctū eius ⁊ ſeruet illud. Qui recedens ab eo
miſit nuncios ad egyptū vt daret ſibi eq̄s ⁊
ppl'm multū. Nūqd ꝓſpabit̄ vel ꝯſeq̄t̄ ſalu
E tē q fecit hec. Et q diſſoluit pactū: nūqd effu
giet. Viuo ego dicit dñs de⁹: qm̄ in loco re
gis qui cōſtituit eū regē cuius fecit irritū iu
ramentum ⁊ ſoluit pactū qd hēbat cū eo: in
medio babylōis morief̄. Et nō ī exercitu grā
di: neqꝫ in populo multo faciet ꝯtra eū pha
rao prelium in iactu aggeris: ⁊ in extructio
ne valloꝶ vt interficiat animas multas.
Spreuerat. n. iuramētum vt ſolueret fedus
⁊ ecce dedit manum ſuam ⁊ cum omnia hec
fecerit non effugiet. Propterea hec dicit do F
minus deus. Viuo ego: quoniam iuramen
tum quod ſpreuit. ⁊ fedus quod preuarica-
tus eſt: ponam in caput eius. Et expandam
ſuper eum rete meum ⁊ comprehendetur in
ſagena mea. ⁊ adducam eum in babyloneꝫ
⁊ iudicabo eum ibi in preuaricatione qua
deſpexit me ⁊ omnes profugi eius cuꝫ vni-
uerſo agmine ſuo gladio cadēt. Reſidui au
tem in omnem ventum diſpergentur: ⁊ ſcie-
tis quia ego dominus locutus ſum. Hec di
cit dominus deus. Et ſumā ego de medulla G
cedri ſublimis ⁊ ponam de vertice ramorū
eius tenerum diſpergā ⁊ plantabo ſup mō
tē excelſum ⁊ eminenteꝫ. In monte ſublimi
iſrael plantabo illud ⁊ erumpet in germen
⁊ faciet fructum: ⁊ erit in cedrum magnam.
Et habitabunt ſub ea omnes volucres ⁊
vniuerſum volatile ſub vmbra frondium
eius nidificabit. Et ſcient omnia ligna re-
gionis quia ego dominus humiliaui lignū
ſublime ⁊ exultaui lignuꝫ humile ⁊ ſiccaui
lignū viride: ⁊ frondere feci lignum ariduꝫ
Ego dñs locutus ſum ⁊ feci.
¶C.S. De vua acerua q̄ nō pr̄ ꝓ filio. nec
fili⁹ ꝓ pr̄e tenet̄ ī peccatis: ſꝫ vnuſqſqꝫ on⁹
ſuū portabit. ⁊ vbi inuenief̄ ibi iudicabitur
⁊ reuocāt̄ peccatores ad penitētiā. XVIII.
A Et factus eſt ſermo dñi ad me dicēs.
Quid ē q̄ iter vos pabolā vertitis ī
prouerbium iſtud in terra iſrael dicētes. pa Hiere.31.c.
tres comederunt vnam acerbam: ⁊ dentes
filiorum obſtupeſcunt. Viuo ego dicit domi
nus deus: ſi erit vltra vobis parabola hec
in prouerbium in iſrael. Ecce omnes anime
mee ſūt. Ut aīa patris ita ⁊ anima filij mea
eſt. Anima que peccauerit: ipſa morietur. Et
vir ſi fuerit iuſtus ⁊ fecerit iudicium ⁊ iuſti-
ciam: in montibus non comederit: ⁊ oculos
ſuos non leuauerit ad idola domus iſrael: B
⁊ vxorē proximi ſui non violauerit: ⁊ ad mu
lierem menſtruatam non acceſſerit: ⁊ homi
nē non ꝯtriſtauerit: pign⁹ debitori reddide-
rit: ꝑ vim nihil rapuerit: panem ſuū eſurien
ti dederit: ⁊ nudum operuerit veſtimento: ad
vſurā non cōmodauerit: ⁊ amplius nō acce

perit:ab inıq̄tate auerterit manū ſuā:⁊ iudi
ciū verp fecerit inter vip ⁊ virum:⁊ i p̄ceptis
meis ambulauerit:⁊ iudicia mea cuſtodie
C rit vt faciat veritatē:hic iuſtus ē.Uita viuet
ait dn̄s deus ꝙ ſi genuerit filiū latronē eff̄ū
dentē ſanguinē ⁊ fecerit vnū de iſtis:⁊ hec
q̄dē oia nō facientē:ſed in mōtibus come
dētē ⁊ vxorē proximi ſui polluētē egenuz ⁊
pauperē ꝯtriſtantē rapientē rapinas pignꝰ
nō reddētē:⁊ ad idola leuantē oculos ſuos
abominationē facientē:ad vſurā dātē ⁊ am
plius accipiētē:nūquid viuet?Nō viuet.Cū
vniuerſa hec deteſtāda fecerit morte morie
tur.Sanguis eius in ipſo erit.ꝙ ſi genuerit
filium q videns oia pccā p̄ris ſui que fecit:ti
muerit.⁊ nō fecerit ſimile eis ſup mōtes nō
comederit:⁊ oculos ſuos n̄ leuauerit ad ido
D la domus iſrael:⁊ vxorē proximi ſui nō viola
uerit ⁊ virū nō ꝯtriſtauerit:pignꝰ n̄ retinue
rit:⁊ rapinam non rapuerit.panē ſuū eſuri
ti dederit:⁊ nudū operuerit veſtimēto:a pau
peris iniuria auerterit manū ſuā:vſurā ⁊ ſu
perabundantiā nō accepit:⁊ iudicia mea fe
cerit ⁊ in p̄ceptis meis ambulauerit: hic nō
morieť i inıq̄tate p̄ris ſui:ſʒ vita viuet.Pr̄
eius q̄a calūniatus ē:⁊ viʒ fecit fratri:⁊ ma
lū opatꝰ in medio ppl̄i ſui:ecce mortuꝰ ē in
inıq̄tate ſua.Et dicitis.Qr̄ non portabit fili
us iniquitatē p̄ris?Uidelicet q̄a filius iudi
ciū ⁊ iuſticiā opatꝰ ē:oia p̄cepta mea cuſtodi
E uit ⁊ fecit illa:vita viuet.Anima q̄ peccaue
Deu.24.c. rit ipſa morieť.Filiꝰ nō portabit inıq̄tatē pa
4.Re.14.b. tris ⁊ p̄r nō portabit inıq̄tatē filij. Juſticia
2.Pa.25.a. iuſti ſup eū erit:⁊ impietas impij erit ſup eum.
Si āt impiꝰ egerit pn̄iam ab oibꝰ pccis ſuis
q̄ opatꝰ ē ⁊ cuſtodierit oia p̄cepta mea ⁊ fe
cerit iudiciū ⁊ iuſticiā:vita viuet ⁊ non mo
rieť.Omniū inıq̄tatū eiꝰ q̄s opatꝰ ē nō recor
dabor.Jn iuſticia ſua quā opatus eſt:viuet
Nūq̄d voluntatis mee ē mors impij dicit dn̄s
deꝰ:⁊ nō vt ꝯuertať a vijs ſuis:⁊ viuat?Si
āt auerterit ſe iuſtꝰ a iuſticia ſua:⁊ fecerit ini
F q̄tatē ſm oēs abominatiōes q̄s opari ſolet
impius:nūq̄d viuet?Oēs iuſticie eius q̄s fe
cerat nō recordabunť.Jn p̄uaricatione q̄ p̄
uaricatꝰ ē:⁊ in pccō ſuo ꝙ peccauit:in ipſis
morietur.Et dixiſtis.Nō ē eq̄ via dn̄i.Audi
J.eo.2.F.3.c. te ergo domꝰ iſrael.Nūq̄d via mea n̄ ē eq̄:⁊
nō magis vie vr̄e praue ſūt?Cū.n.auerte
rit ſe iuſtꝰ a iuſticia ſua ⁊ fecerit inıq̄tatē:mo
rieť in eis.Jn iuſticia quā opatꝰ eſt morieť

Et cū auerterit ſe impius ab impietate ſua quā
opatus ē:⁊ fecerit iudiciū ⁊ iuſticiā:ipſe aiaʒ
ſuaʒ viuificabit.Cōſiderās.n.⁊ auertens ſe G
ab oibus inıq̄tatibus ſuis q̄s opatus ē: vi
ta viuet ⁊ n̄ morieť.Et dicūt filij iſrael. Nō
ē equa via dn̄i.Nūq̄d vie mee nō ſūt eq̄ do S.ce.
mus iſrael:⁊ nō magis vie vr̄e praue.Jccir
co vnūquēqʒ iuxta vias ſuas iudicabo do
mꝰ iſrael ait dn̄s deꝰ.Cōuertimini ⁊ agite
pn̄iaʒ ab oibꝰ inıq̄tatibꝰ vr̄is:⁊ n̄ erit vobiſ i
ruinā inıq̄tas.Proijcite a vobiſ oēs inıq̄tateſ
vr̄as i q̄bꝰ p̄uaricati eſtis:⁊ facite vobiſ cor
nouū ⁊ ſpm̄ nouū.Et q̄re moriemini domꝰ
iſrl̄.Qr̄ nolo mortē morientis dicit dn̄s deꝰ. infra.33.c.
Reuertimini ⁊ viuite.

¶C.S.De ioachin ⁊ iechonia.de filio ioa
chin captiuatis.de reliquijs iude:ꝙ nō ha
buerunt regem. XIX.

Et tu aſſume planctum ſup principes A
iſrael.⁊ diceſ.Qr̄ mr̄ tua leena inter le
ones cubauit?Jn medio leunculorū enutri
uit catulos ſuos.Et eduxit vnū de leūculis
ſuis leo factus ē:⁊ didicit cape p̄dā hominē
qʒ cōedere.Et audierūt de eo gētes.⁊ n̄ abſ
qʒ vulneribus ſuis ceperūt eū.⁊ adduxerūt
eū i cathenis in terrā egypti.Que cū vidiſ B
ſet q̄m̄ infirmata ē ⁊ perijt expectatio eiꝰ: tulit
vnum de leunculis ſuis:leonē ꝯſtituit eum
Qui incedebat inter leones:⁊ factꝰ ē leo:⁊ di
dicit p̄dā cape:⁊ hoies deuorare.didicit vidu
as facere: ⁊ ciuitates eop i deſertū adducere
⁊ deſolata ē terra ⁊ plenitudo eiꝰ a voce ru
gitꝰ illiꝰ.Et ꝯuenerūt aduerſus eū gētes vn
diqʒ d̄ prouincijs:⁊ expāderūt ſup eū rete ſu
um.Jn vulneribꝰ eop captꝰ ē ⁊ miſerūt eū i C
caueā.Jn cathenis adduxerūt eū ad regem
babylonis miſerūtqʒ eū i carcerē: ne audi
reť vox eiꝰ vltra ſup mōtes iſrael.Mr̄ tua
q̄ſi vinea i ſanguie tuo:ſup aquā plātata ē.
Fructꝰ eiꝰ ⁊ frōdes eiꝰ creuerūt ex aqs mul
tis:⁊ facte ſūt ei virge ſolide i ſceptra dn̄an
tiū:⁊ exaltata eſt ſtatura eiꝰ inter frōdes Et
vidit altitudinē ſuā in multitudine palmi D
tū ſuop:⁊ euulſa ē i ira i terrāqʒ proiecta ⁊ vē
tus vrēs ſiccauit fructum eius:marcuerūt ⁊
arefacte ſūt virge roboris eiꝰ. Jgnis come
dit eā.Et nūc trāſplātata ē i deſertū in terra
inuia:⁊ ſitienti ⁊ egreſſus ē ignis de virga ra
mop eiꝰ q fructū eiꝰ comedit:⁊ nō fuit i ea
virga fortis ſceptp dn̄antiū. Planctus eſt
⁊ erit in planctum.

C.S Dicit dñs ꝙ nõ reſpondebit interro
gantibus pp peccata ⁊ exprobat eis ſcele
ra ſua ⁊ blaſphemias.de reprobatione le
gis ⁊ ſacrificioꝝ.de reditu captiuoꝝ in ter
ram ſuam. XX

A ET factũ eſt in anno ſeptimo in qnto:
in decima mẽſis:venerũt viri de ſeni
oribus iſrael vt interrogarẽt dñm ⁊ ſederũt
corã me.Et fcũs eſt ſermo dñi ad me dicẽs
Fili hoĩs loq̃re ſenioribus iſrael: ⁊ dices ad
eos.Hec dicit dñs ds. Nũqd ad interrogã
dũ me vos veniſtis?Viuo ego q: nõ rñde
bo vobis:ait dñs ds.Si iudicas eos: ſi iu
dicas fili hoĩs. Abhominationes patrũ eo
rum oñde eis:⁊ dices ad eos.Hec dicit dñſ
ds.In die qua elegi iſrael leuaui manũ me
am pro ſtirpe dom⁹ iacob ⁊ appui eis in ter
ra egypti ⁊ leuaui manũ meã pro eis dicẽs
Ego dñs ds veſter in die illa leuaui manũ
meã ꝓ eis vt educerẽ eos de terra egypti in
terrã quã ꝓuiderã eis fluẽtẽ lacte ⁊ melle:q̃
eſt egregia inter oẽs terras.Et dixit ad eos
Vnuſqſqꝫ offenſiones oculoꝝ ſuoꝝ abijci
B at: ⁊ in idolis egypti nolite pollui. Ego dñs
ds veſter.Et irritauerũt me:noluerũtqꝫ me
audire.Vnuſqſqꝫ abominatões oculorum
ſuorũ nõ ꝓiecit:nec idola egypti reliquerũt
Et dixi vt effunderẽ indignationẽ meã ſup
infra.eo. eos ⁊ implerẽ irã meã in eis in medio ter
re egypti.Et feci pp nomẽ meũ: vt nõ viola
ref corã gẽtib⁹ in quarũ medio erãt:⁊ inter
q̃s apparui eis vt educerẽ eos d terra egypti
Exo.20.b. Eieci ḡ eos de terra egypti ⁊ eduxi eos i de
s.31.c ſertũ: ⁊ dedi eis ꝓcepta mea ⁊ iudicia mea
oñdi eis:q̃ faciẽs hõ viuet in eis.Inſuper ⁊
ſabbata mea dedi eis vt eẽt ſignũ inter me
⁊ eos:⁊ ſcirẽt q: ego dñs ſcificãs eos. Et ir
ritauerũt me dom⁹ iſrael in deſerto:in prece
Exo.16.f. ptis meis nõ ambulauerũt:⁊ iudicia mea ꝓ
iecerũt q̃ faciẽs hõ viuet in eis : ⁊ ſabbata
C mea violauerũt vehemẽter. Dixi ḡ vt effũ
s.eo. derẽ furorẽ meũ ſup eos in deſerto:⁊ ꝯſume
infra.eo. rẽ eos.Et feci pp nomẽ meũ ne violaref co
rã gẽtibus:de quibus eieci eos in ꝯſpectu
eaꝝ.Ego igif leuaui manũ meã ſup eos in
deſerto ne inducerẽ eos in terrã quã dedi eiſ
fluentẽ lacte ⁊ melle:ꝓcipuã terraꝝ oĩum:q:
iudicia mea ꝓiecerũt:⁊ in ꝓceptis meis nõ
ambulauerũt:⁊ ſabbata mea violauerunt.
Poſt idola.n.cor eorũ gradiebaf.Et pepcit
oculus me⁹ ſup eos vt nõ interficerẽ eos:
nec cõſũpſi eos in deſerto.dixi aũt ad filios
eorũ in ſolitudine.In ꝓceptis patrũ veſtro
rũ nolite icedere:nec iudicia eorũ cuſtodia
tis:nec i idolis eorum polluamini.Ego dñs
de⁹ vr. In ꝓceptiſ meis ambulate :⁊ iudicia
mea cuſtodite:⁊ facite ea:⁊ ſabbata mea ſã
ctificate vt ſit ſignũ iter me ⁊ vos: ⁊ ſciatis
q: ego dñs deus veſter. Et exacerbauerunt
me filij:⁊ i ꝓceptis meis nõ ambulauerũt ⁊
iudicia mea nõ cuſtodierũt:vt facerẽt ea q̃
cũ fecerit hõ viuet in eis:⁊ ſabbata mea vi
olauerũt.Et cõminatus ſum vt effunderez
furorẽ meũ ſup eos:⁊ implerẽ irã meã i eis D
in deſerto. Auerti autẽ manũ meã: ⁊ feci ꝓ
pter nomẽ meũ:vt nõ violaretur corã gen s.eo.
tibus:de qbus eieci eos in oculis earum.
Iterũ leuaui manũ meã in eos in ſolitudĩe.
vt diſpergerẽ illos i nationes:⁊ ventilarem
in terras:eo ꝙ iudicia mea nõ feciſſent: ⁊ ꝓ
cepta mea reprobaſſent ⁊ ſabbata mea vio
laſſent ⁊ poſt idola patrũ ſuorũ fuiſſent ocu
li eorũ.Ergo ⁊ ego dedi eis precepta nõ bo
na ⁊ iudicia in quibus non viuent ⁊ pollui
eos in muneribus ſuis:cũ offerẽt oẽ qḋ ape
rit vuluã ꝓpter delicta ſua:⁊ ſcient q: ego
dñs.Quãobrẽ loquere ad domũ iſrael fili
hoĩs:⁊ dices ad eos.Hec dicit dñs ds. Ad
huc ⁊ i hoc blaſphemauerũt me pr̃es vr̃i cũ
ſpreuiſſent me cõtemnentes ⁊ induxiſſem
eos in terrã ſuper quã leuaui manũ meã vt
darẽ eis. Viderunt oẽm collem excelſum : ⁊ E
omne lignũ nemoroſum. ⁊ imolauerũt ibi
victimas ſuas:⁊ dederũt ibi irritationẽ ob
lationis ſue:⁊ poſuerunt ibi odorẽ ſuauita
tis ſue:⁊ libauerunt libationes ſuas:⁊ dixi
ad eos.Quid eſt excelſum ad qḋ vos ingre
dimini?Et vocatum eſt nomẽ eius excelſuz
vſqꝫ ad hanc diẽ. Propterea dic ad domũ
iſrael.Hec dicit dominus deus . Certe i via
patrũ veſtrorum polluimini:⁊ poſt offendi
cula eorum vos fornicamini:⁊ in oblatione
domorum veſtrarum:cũ tranſducitiſ filios
veſtros per ignẽ.vos polluimini in omnib⁹
idolis vr̃is vſqꝫ hodie.⁊ ego reſpõdebo vo
bis domus iſrael.Viuo ego dicit dñs de⁹:
q: nõ reſpondebo vobis neqꝫ cogitatio mẽ
tis veſtre fiet dicentium.Erimus ſicut gen
tes ⁊ ſicut cognationes terre. Vt colamus
ligna ⁊ lapides.Viuo ego dicit dñs deus:
qm̃ i manu forti ⁊ i brachio extẽto:⁊ i furo
re effuſo regnabo ſup vos. Et educã vos d

pplis:⁊ ꝯgregabo vos de terris i qb⁹ diſpſi
F eſtis. Jn manu valida ⁊ in brachio extento
⁊ in furore effuſo regnabo ſup vos ⁊ addu-
cá vos in deſertũ populoꝝ:⁊ iudicabor vo-
biſcũ ibi facie ad facié. Sicut iudicio ꝯtendi
aduerſũ pſ̃es vr̃os i deſerto terre egypti: ſic
iudicabo vos dicit dñs. Et ſubijciá vos ſce-
ptro meo:⁊ iducá vos i viculis fed:ris.⁊ eli
gá de vobis tráſgreſſores ⁊ ipios:⁊ de terra
ſcolat⁹ eoꝝ educá eos:⁊ terrá iſrael nó igre-
dient:⁊ ſcietis qꝛ ego dñs. Et vos domus
iſrael: hec dicit dñs ds. Singuli poſt idola
vr̃a ábulate:⁊ ſuite eis:q̄ ſi ⁊ i h̃ audieritis
me:⁊ nomé meũ ſcm̃ pollueritis vltra i mu
nerib⁹ vr̃is ⁊ i idolis vr̃is:i móte ſcó meo:in
móte excelſo iſrl̃: ait dñs ds:ibi ſuiet mihi
ois domus iſrael: oés inq̃z i terra i q̃ place-
bũt mihi. Et ibi q̃rá primitias vr̃as:⁊ initi-
uz decimaꝝ vr̃aꝝ i oib⁹ ſcificatóib⁹ veſtris.
Jn odoré ſuauitatis ſuſcipiá vos: cũ eduxe-
ro vos de populis ⁊ ꝯgregauero vos de ter-
ris i q̃s diſpſi eſtis:⁊ ſcificabor i vobis i ocu
G lis nationũ. Et ſcietis qꝛ ego dñs cũ eduxe
ro vos ad terrá iſrael:i terra, p q̃ leuaui ma
nũ meá: vt daré eá pr̃ib⁹ vr̃is. Et recordabi
mini ibi viaꝝ vr̃aꝝ ⁊ oiuz ſceleꝝ vr̃oꝝ qbuſ
polluti eſtis i eis:⁊ diſplicebitis vobis i có
ſpectu veſtro i oib⁹ malitijs veſtris q̃s feci-
ſtis:⁊ ſcietis qꝛ ego dñs cũ bñfecero vobis
pp nomé meũ ⁊ nó ſ̓z vias vr̃as malas: ne
q̃z ſ̓m ſcelera vr̃a peſſima dom⁹ iſrl̃: ait dñs
ds. Et fcũs é ſ̓mo dñi ad me dicés. Fili hois
pone facié tuá ꝯtra viá auſtri ⁊ ſtilla ad af-
ricũ. Et, pph̃a ad ſaltũ agri meridiani: ⁊ di-
ces ſaltui meridiano. Audi verbũ dñi. Hec
dicit dñs ds. Ecce ego ſuccédá i te igné:⁊ có
burá i te oé lignũ viride ⁊ oé lignũ aridum.
Nó extinguet flámma ſuccéſióis. Et cóbure
tur i ea ois facies ab auſtro vſq̃z ad aq̃loné
⁊ videbit vniuerſa caro qꝛ ego dñs ſuccédi
s.4.a eá: nec extinguet. Et dixi. A.a.a. dñe deus.
Jpſi dicũt ad me. Nunquid non per parabo
las loquitur iſte.

¶ C.S. Sermo dñi de hieruſalé pri⁹ in ſnia
ignis: ſcdo miſeria gladij duplicati ac tripli
cati. Sermo dñi ꝯtra filios ammon pro gla-
dio euaginato. XXI

A ET fact⁹ é ſ̓mo dñi ad me dicens. Fili
hois: pone facié tuá ad irl̓m ⁊ ſtilla
ad ſcũariũ:⁊, pph̃a ꝯtra humũ iſrael ⁊ dices
terre iſrael. Hec dicit dñs ds. Ecce ego ad te
⁊ eijciá gladiũ meũ de vagina ſua:⁊ occidá
i te iuſtũ ⁊ ipiũ. Pro eo át q̄ occidi in te iu-
ſtũ ⁊ ipiũ: iccirco egrediet gladi⁹ me⁹ de va
gina ſua ad oém carné ab auſtro vſq̃z ad aq̃
loné: vt ſciat ois caro qꝛ ego dñs eduxi gla
diũ meũ de vagina ſua irreuocabilé. Et tu fi B
li hois igemiſce i ꝯtritóe lũboꝝ:⁊ i amaritu
dinibus igemiſce corá eis. Cũq̃z dixerint ad
te q̃re tu gemis: dices. Pro auditu: qꝛ véit
⁊ tabeſcet oé cor:⁊ diſſoluent vniuerſe ma-
nus:⁊ ifirmabit ois ſpũs:⁊ p cũcta genua
fluét aq̃. Ecce venit ⁊ fiet: ait dñs ds. Et fa-
ctus eſt ſermo dñi ad me dicés. Fili hois: p
pheta ⁊ dices. Hec dicit dñs deus. Loq̃re.
Gladi⁹ gladi⁹ exacut⁹ é ⁊ limatus vt cedat
victimas exacut⁹ eſt: vt ſplédeat limatus é.
Qui moues ſceptrũ filij mei ſuccidiſti oé li-
gnũ. Et dedi eũ ad leuigádũ: vt teneat ma C
nu. Jſte exacut⁹ é gladi⁹ ⁊ iſte limatus é vt
ſit in manu iterficiétis. Clama ⁊ vlula fili ho
minis: qꝛ hic fcũs eſt in populo meo: hic in
cũctis ducib⁹ iſrael q fugerát. Gladio tradi
ti ſũt cũ populo meo. Jccirco plaude ſup fe-
mur qꝛ, pbat⁹ eſt:⁊ h̃ cũ ſceptrũ ſubuerterit:
⁊ nó erit dicit dñs de⁹. Tu g̃ fili hois, pph̃a
⁊ pcute manu ad manũ:⁊ duplicet gladius
ac triplicet glad⁹ iterfectoꝝ. Hic eſt gladi⁹
occiſióis magne: q obſtupeſcere eos facit:⁊
corde tabeſcere ⁊ multiplicat ruinas. Jn oi D
bus portis eoꝝ dedi ꝯturbatóez gladij acu
ti ⁊ limati ad fulgédũ: amicti ad cedé. Exa-
cuere vade ad dexterá ſiue ad ſiniſtrá quo-
cũq̃z faciei tue é appetit⁹. Qui ⁊ ego plau-
dá manu ad manũ:⁊ iplebo indignationez
meá. Ego dñs locut⁹ ſuz. Et fcũs é ſ̓mo dñi
ad me dicés. Et tu fili hois: pone tibi duas
vias vt veniat gladi⁹ regis babylonis. De
terra vna egredient ambo. Et manu capiet
ꝯiecturá: i capite vie ciuitatis ꝯijciet. Viam
pones: vt veniat gladi⁹ ad rabath filiorum
ámon:⁊ ad iudá in irl̓m munitiſſimá. Stetit E
n. rex babylonis in biuio in capite viaꝝ diui
nationé q̃rés: cómiſcés ſagittas. Jnterroga
uit idola exta ꝯſuluit. Ad dexterá eius facta
eſt diuinatio ſup hieruſalé: vt ponat arietes
vt aperiat os in cede: vt eleuet vocé in vlula
tũ: vt ponat arietes ꝯtra portas: vt compor
tet aggerem: vt edificet munitiones. Eritq̃z
quaſi ꝯſulens fruſtra oraculũ in oculis eoꝝ
⁊ ſabbatoꝝ ociũ imitans. Jpſe aũt recorda-
bitur iniquitatis ad capiendũ. Jccirco hec

dicit dñs ds. Pro eo ꝙ recordati eſtis ini-
quitatis veſtre ⁊ reuelaſtis preuaricationeſ
veſtras: ⁊ apparuerunt peccata veſtra in oi
bus cogitatóibus veſtris. Pro eo inqꝫ ꝙ
recordati eſtis manu capiemini. Tu aũt pro-
F pheta ne impie dux iſrael cuius venit dies
in tpe iniqtatis pfinita: hec dicit dñs deus.
Aufer cydarim tolle coroná. Nóne hec ẽ q̃
humilem ſubleuauit ⁊ ſublimẽ humiliauit.
Iniqtatẽ: iniqtatẽ: iniqtatẽ poná eá. Et h fa
ctũ nó eſt donec veniret cuius eſt iudiciũ: ⁊
tradá ei. Et tu fili hois ꝓpheta ⁊ dic. Hec di-
cit dñs deus ad filios ámon: ⁊ ad opprobri
um eoꝝ. Et dices. Mucro: mucro: euagina
G te ad occidendũ lima te vt interficias ⁊ ful
geas: cũ tibi viderent vana ⁊ diuinarentur
mẽdacia: vt dareriſ ſup colla vulneratoꝝ im
pioꝝ: quoꝝ veniet dies in tpe iniqtatis pfi-
nita. Reuertere ad vaginá tuá in locũ in q̃
creatus es. In terra natiuitatis tue iudica-
bo te: ⁊ effũdá ſup te indignationẽ meá. In
igne furoris mei ſufflabo in te: daboqꝫ te i
manus hoium inſipiẽtiũ ⁊ fabricantiũ inte
ritũ. Igni eris cibus. Sanguis tuus erit in
medio terre: obliuioni traderis: qꝛ ego dñs
locutus ſum.

C. S. Sermo domini contra hieruſalem
pro effuſione ſanguinis: ⁊ in honoratiõe pa
rentum ⁊ ceteris malis plurimis. de popu-
lo conflando ſicut metallum in fornace: ⁊ d
ſceleribus populi: vbi eſt qui iterponat ſpẽ.
de leone rugiente. ꝙ ſacerdotes polluerunt
ſanctuarium. XXII

A Et factũ eſt verbũ domini ad me di-
cens. Et tu fili hominis num iudicaſ
num iudicas ciuitatẽ ſanguinũ: ⁊ oñdis ei
oẽs abhominationes ſuas: Et dices. hec di
cit dñs deus. Ciuitas effũdens ſanguinem
in medio ſui: vt veniat tẽpus eius: ⁊ que fe
cit idola ꝯtra ſemetipſam vt pollueretur. In
ſanguine tuo qui a te effuſus eſt dereliqui-
ſti: ⁊ in idolis tuis que feciſti polluta es. Et
appropinquare feciſti dies tuos: ⁊ adduxi-
ſti tẽpus annoꝝ tuoꝝ. Propterea dedi te
B opprobriũ gentibus: ⁊ irriſionem vniuerſis
terris que iuxta ſunt: ⁊ que ꝓcul a te. Triũ
phabũt de te ſordida: grádis: nobilis interi
tu. Ecce principes iſrael ſinguli in brachio
ſuo fuerũt in te ad effundẽdũ ſanguinẽ: pa-
trẽ ⁊ matrẽ cõtumelijs affecerũt in te. Ad-
uená calũniati ſunt in medio tui: pupillum
⁊ viduá contriſtauerũt apud te: ſanctuaria
mea ſpreuiſtis ⁊ ſabbata mea polluiſtiſ. Vi
ri detractores fuerunt in te ad effundẽdum
ſanguinẽ: ⁊ ſuper mõtes comederunt in te:
ſcelus operati ſunt in medio tui. Verecũdia
patris diſcooperuerũt in te: imũdiciaꝫ men- C
ſtruate humiliauerunt in te. Et vnuſquiſqꝫ Hiere. 5. c
in vxorẽ proximi ſui operatus eſt abomina
tionẽ: ⁊ ſocer nurũ ſuá polluit nepharie: fra-
ter ſororẽ ſuá filiá patris ſui oppreſſit in te.
Munera acceperunt apud te ad effunden-
dum ſanguinem: vſurá ⁊ ſuperabundantiá
accepiſti: ⁊ auare proximos tuos calumnia
beris: meiqꝫ oblita es dicit dominus deus.
Ecce comploſi manus meas ſuper auaritiá
tuam quam feciſti: ⁊ ſuper ſanguinem qui
effuſus eſt in medio tui. Nunquid ſuſtine-
bit cor tuum: aut preualebunt manus tue i
diebus quos ego faciam tibi: Ego dominꝰ D
locutus ſum ⁊ faciam. Et diſpergam te i na
tiones: ⁊ ventilabo te in terras. Et deficere
faciam immundiciam tuam a te: ⁊ poſſide-
bo te in conſpectu gentium: ⁊ ſcies qꝛ ego
dominus. Et factum eſt verbum domini ad
me dicẽs. Fili hois: verſa eſt mihi domus
iſrael in ſcoriam. Omnes iſti es ⁊ ſtánum
ferrum ⁊ plumbum in medio fornacis: ſco-
ria argenti facti ſunt. Propterea hec dicit
dominus deus. Eo ꝙ verſi eſtis omnes in
ſcoriam. propterea ecce ego cógregabo voſ
in medio hieruſalem congregatione argen
ti ⁊ eris ⁊ ſtáni ⁊ ferri ⁊ plumbi i medio for-
nacis: vt ſuccendam in ea ignem ad cõflan
dum. Sic congregabo in furore meo ⁊ i ira E
mea: ⁊ requieſcam. Et conflabo vos ⁊ ꝯgre-
gabo vos: ⁊ ſuccendam vos in igne furoriſ
mei. ⁊ conflabimini in medio eius: vt cõfla
tur argentum in medio fornacis: ſic eritis i
medio eius. Et ſcietis qꝛ ego dominus: cum
effuderim indignationem meam ſuper vos
Et factum eſt verbum domini ad me dicẽs.
Fili hominis dic ei. Tu es terra immunda ⁊
non compluta in die furoris. Coniuratio ꝓ-
phetarũ in medio eius. Sicut leo rugiẽs ra
piẽſqꝫ predá aías deuorauerũt: opes ⁊ ꝓciũ F
acceperunt: viduas eiꝰ multiplicauerũt in me
dio illius: ſacerdotes eius cõtẽpſerũt legeꝫ
meá: ⁊ polluerũt ſcũaria mea. Inter ſcm̃ ⁊ ꝓ
phanũ nó hũerũt diſtantiá: inter pollutũ ⁊
mundũ nó intellexerunt: ⁊ a ſabbatis meis
auerterũt oculos ſuos ⁊ coinqnabar i me-

Mic.3.d. dio eoꝝ. Principes eius in medio eius quaſi
So.3.d. lupi rapiētes predā ad effundēdum ſangui
nem: ⁊ ad pdendas animas ⁊ auare ſectan
G da lucra. Prophete aūt eius liniebant eos
abſq; tēperamento videntes phana: ⁊ diui
nantes ei mendacium: dicētes hec dicit dñs
deus: cū dñs non ſit locutus. Populi terre
calumniabanť calumniā ⁊ rapiebāt violen
ter: egenū ⁊ pauperē affligebant: ⁊ aduenā
opprimebant calumnia abſq; iudicio. Et q̄
ſiui de eis virum qui interponeret ſepē ⁊ ſta
ret oppoſitus ꝯtra me pro terra ne diſſipa
rem eā: ⁊ non inueni. Et effudi ſuper eos in
dignationē meā: ⁊ in igne ire mee conſum
pſi eos: viam eorum in caput eorum reddi
di: ait dominus deus.

¶C.S. Sermo domini contra oollam ⁊ oo
libam ſorores meretrices. de immundicijs
ipſarum. de vltione dei in illas pro idolis
ſuis. XXIII

A Et factus eſt ſermo dñi ad me dicēs.
Fili hoīs due mulieres filie mřis vni
us fuerūt: ⁊ fornicate ſūt in egypto. In ado
leſcentia ſua fornicate ſunt. Ibi ſubacta ſūt
vbera eaꝝ: ⁊ facte ſunt mamme pubertatis
earū. Noīa aūt eaꝝ oolla maior: ⁊ ooliba ſo
ror eius minor. Et habui eas: ⁊ pepererunt
filios ⁊ filias. Porro eaꝝ noīa: ſamaria ool
la: ⁊ irl'm ooliba. Fornicata eſt igiť ſup me
oolla: ⁊ inſaniuit in amatores ſuos in aſſyri
os ꝓpinquātes: veſtitos hyacintho: princi
pes ⁊ mgřatus: iuuenes cupidinis: vniuer
ſos eqtes ⁊ aſcēſores equoꝝ: ⁊ dedi fornica
tōes ſuas ſup eos electos filios aſſyrioꝝ
vniuerſos: ⁊ in oīb⁹ in quos iſaniuit in imū
dicijs eoꝝ polluta ē. Inſup ⁊ fornicatōes ſu
B as q̄s hūerat i egypto nō reliqͥt. Nam ⁊ illi
dormierūt cū ea i adoleſcētia ſua. ⁊ illi ꝯfre
gerūt vbera pubertatis ei⁹: ⁊ effuderūt for
nicatōeꝫ ſuā ſup eā. Propterea tradidi eaꝫ
i man⁹ amatoꝝ ſuoꝝ: i man⁹ filioꝝ aſſur ſup
q̄r inſaniuit libidie. Ipſi diſcoopuerūt igno
miniā ei⁹: filios ⁊ filias ei⁹ tulerūt: ⁊ ipſā oc
ciderūt gladio. Et facte ſunt famoſe mulie
res ⁊ iudicia ppetrauerūt in ea. Qđ cū vidiſ
ſet ſoror eius ooliba: pluſq̄ illa inſaniuit li
bidine: ⁊ fornicatōeꝫ ſuā ſup fornicatōes ſo
roris ſue ad filios aſſyrioꝝ ꝓbuit ipudenter
ducibus ⁊ mgřatib⁹ ad ſe veniētib⁹ indutis
veſte varia: eqtib⁹ q vectabanť eqs: ⁊ ado
leſcētibus forma cūctis egregia. Et vidi q

polluta eēt via vna ambaꝝ: ⁊ auxit fornica
tiones ſuas. Cūq; vidiſſet viros depictos i
pariete imagines chaldeoꝝ expſſas colori
bus ⁊ accinctos baltheis renes: ⁊ tyaras ti
ctas in capitib⁹ eoꝝ formā ducū oium: ſilitu
dinē filioꝝ babylōis terreq; chaldeoꝝ in q̄
orti ſunt: inſaniuit ſup eos ꝯcupiſcētia ocu
loꝝ ſuoꝝ: ⁊ miſit nūcios ad eos in chaldeaꝫ
Cūq; veniſſent ad eā filij babylōis ad cubi C
le mā̄maꝝ polluerūt eā ſtupris ſuis: ⁊ pollu
ta ē ab eis ⁊ ſaturata ē aīa eius ab illis. De
nudauit q̄ꝫ fornicatōes ſuas: ⁊ diſcoopuit
ignominiā ſuā. Et receſſit aīa mea ab ea: ſi
cut receſſit aīa mea a ſorore ei⁹. Multiplica
uit n. fornicatōes ſuas recordās dies ado
leſcētie ſue qb⁹ fornicata ē in terra egypti: ⁊
iſaniuit libidie ſup ꝯcubitū eoꝝ: quorū car
nes ſūt vt carnes aſinoꝝ: ⁊ ſicut flux⁹ equoꝝ
flux⁹ eoꝝ. Et viſitaſti ſcelus adoleſcētie tue
qñ ſubacta ſūt in egypto vbera tua: ⁊ cōfra
cte ſunt mā̄me pubertatis tue. Propterea
ooliba h̄ dīc dñs đs. Ecce ego ſuſcitabo oēs
amatores tuos ꝯtra te. de qb⁹ ſaciata ē aīa D
tua ⁊ ꝯgregabo eos aduerſū te in circuitu i
filios babylōis ⁊ vniuerſos chaldeos: nobi
les tyrānoſq; ⁊ ꝓncipes: oēs filios aſſyrioꝝ
iuuenes forma egregia: duces ⁊ mgřatus
vniuerſos ꝓncipes principū: ⁊ noīatos aſcē
ſores equoꝝ. Et veniēt ſup te inſtructi curru
⁊ rota multitudo populorū. Lorica ⁊ clypeo
⁊ galea armabunť ꝯtra te vndiq;. Et dabo
corā eis iudiciū: ⁊ iudicabūt te iudicijs ſuis.
Et ponā zelū meū in te: quē exercēt tecū in
furore. Naſum tuū ⁊ aures tuas pcīdent: ⁊
q̄ remanſerint: gladio ꝯcidēt. Ipſi filios tu
os ⁊ filias tuas capient ⁊ nouiſſimum tuū
deuorabitur igni. Et denudabūt te veſtimē
tis tuis: ⁊ tollent vaſa glie tue. Et requieſcere
faciā ſcelus tuū de te: ⁊ fornicatōeꝫ tuā de
tra egypti. Nec leuabis oculos tuos ad eoſ
⁊ egypti ñ recordaberis ā̄pli⁹: qr h̄ dicit dñs
đs. Ecce ego tradā te i man⁹ eoꝝ q̄s odiſti: i E
man⁹ de qb⁹ ſatiata eſt aīa tua: ⁊ agēt tecū
in odio. Et tollēt oēs labores tuos: ⁊ dimit
tēt te nudā ⁊ ignominia plenā: ⁊ reuelabiť
ignominia fornicationū tuaꝝ. Scelus tuū ⁊
fornicatōes tue fecerūt hec tibi: qr fornicata
es poſt gētes inter q̄s polluta es in idolis
earū. In via ſororis tue ambulaſti: ⁊ dabo
calicē ei⁹ i manu tua. Hec dicit dñs đs. Ca
licē ſororis tue bibes: pfundū ⁊ latū. Eris

in deriſum ⁊ in ſubſannationē q̄ es capaciſ
ſima ebrietate: ⁊ doloꝛ repleberis: calice me
roꝛis ⁊ triſtitie: ⁊ calice ſoroꝛis tue ſamarie.
⁊ bibes illū ⁊ epotabis vſqȝ ad feces: ⁊ fra
gmēta eius devoꝛabis: ⁊ vbera tua lacera
bis: qꝛ ego locut⁹ ſuȝ ait dn̄s de⁹. Propter
ea hec dicit dn̄s ds. Qꝛ oblita es mei ⁊ ꝓie
ciſti me poſt coꝛpus tuū: tu quoqȝ poꝛta ſce
lus tuuȝ ⁊ foꝛnicationes tuas. Et ait domi
F nus ad me dicēs. Fili hoīs: nunqd iudicas
oollā ⁊ oolibā: ⁊ annuncias eis ſcelera eaꝝ
qꝛ adulterate ſunt ⁊ ſanguis in manib⁹ eaꝝ
⁊ cū idolis ſuis foꝛnicate ſunt? Inſuper ⁊ fi
lios ſuos quos genuerūt mihi ⁊ obtulerūt
eis ad devoꝛandū. Sȝ ⁊ hoc fecerunt mihi.
Polluerūt ſcū ariū meū in die illa ⁊ ſabba
ta mea ꝓphanauerunt. Cūqȝ imolarent fili
os ſuos idolis ſuis: ⁊ ingrederētur ſanctua
riuȝ meū in die illa vt pollueret illud: etiam
hec fecerunt in medio domuſ mee. Miſerūt
ad viros veniētes de longe: ad quos nunci
os miſerant. Itaqȝ ecce venerūt quibus te
lauiſti ⁊ circūliniſti ſtibio oculos tuos: ⁊ or
nata es mūdo mulieri. Sediſti in lecto pul
cherrimo: menſa oꝛnata eſt ante me. Thymi
ama meū ⁊ vnguētum meuȝ poſuiſti ſuper
eam: ⁊ vox multitudinis exultantis erat in
ea. Et in viris qui de multitudine hoīum ad
ducebanꝛ ⁊ veniebant de deſerto: poſuerūt
armillas in manibus eoꝝ: ⁊ coronas ſpecio
G ſas in capitibus eoꝝ. Et dixi ei que attrita ē
in adulterijs. Nūc foꝛnicabitꝛ in foꝛnicatiōe
ſua: ēt hec. Et ingreſſi ſunt ad eam: quaſi ad
mulierē meretricē: ſic ingrediebantur ad oo
lam ⁊ ad oolibā mulieres nephariās. Viri
ergo iuſti ſunt. Hi iudicabūt eas iudicio a
dulterarum ⁊ iudicio effundentiū ſanguinē
qꝛ adulterate ſunt ⁊ ſanguis in manib⁹ eaꝝ
Et cū idolis ſuis foꝛnicate ſunt. Hec. n. dicit
dn̄s deus. Adduc ad eas multitudinē: ⁊ tra
de eas in tumultum ⁊ in rapinā: ⁊ lapidentꝛ
lapidibus populoꝝ ⁊ ꝯfodiantꝛ gladijs eoꝝ
Filios ⁊ filias eoꝝ interficient: ⁊ domos eaꝝ
igne ſuccendēt. Et auferā ſcelus de terra: ⁊
diſcēt oēs mulieres ne faciant ſm̄ ſcelus ea
rum. Et dabunt ſcelus veſtrum ſuper vos: ⁊
peccata idoloꝛum veſtroꝛum poꝛtabitis: ⁊
ſcietis qꝛ ego dominus deus.

¶ C. S. Per ollam liquefactam pꝛobatur
incēdiū irlm: ꝓdicat q̊ȝ populū interficiēdū
⁊ captiuādū ꝑ nabuchodonoſoꝛ. XXIIII

ET factū eſt verbū dn̄i ad me in anno A
nono in mēſe decimo: decima die mē
ſis dicēs. Fili hoīs: ſcribe tibi nomē diei hu
ius in qua ꝯfirmatus eſt rex babylonis ad
uerſū hieruſalē hodie: ⁊ dices per ꝓuerbiuȝ
ad domū irritatricē parabolā: ⁊ loqueris ad
eos. Hec dicit dn̄s deus. Pone ollā eneam
pone inqȝ: ⁊ mitte in eā aquā. Congere fru
ſtra eius in eā oēm partē bonā: ⁊ femur: ⁊ ar
mū: electa ⁊ oſſibus plena. Pinguiſſimum
pec⁹ aſſume: cōpone q̊ȝ ſtrues oſſiū ſub ea
Efferbuit coctio eius: ⁊ diſcocta ſunt oſſa il B
lius in medio ei⁹. Propterea hec dicit dn̄s
deus. Ve ciuitati ſanguinū olle cuius ru Nau. 3. a.
bigo in ea: ⁊ rubigo ei⁹ nō exiuit de ea. Per Abac. 2. c.
partes ⁊ ꝑ partes ſuas eijce eā. Non cecidit
ſup eā ſoꝛs. Sanguis. n. eius in medio eius
eſt ſup lympidiſſimā petrā effudit illū: non
effudit illū ſup terrā: vt poſſit operiri pulue
re: vt ſupinducerē indignationē meā ⁊ vin
dicta vlciſcerer. Dedi ſanguinē eius ſup pe C
trā lympidiſſimā ne opireꝛ. Propterea hec
dicit dn̄s ds. Ve ciuitati ſanguinū: cui⁹ ego 3. c.
grandē faciā pirā. Cōgere oſſa: que igne ſuc
cēdā. cōſumentꝛ carnes: ⁊ coquetꝛ vniuerſa
cōpoſitio: ⁊ oſſa tabeſcēt. Pone quoqȝ eaȝ
ſup pꝛunas vacuā: vt incaleſcat ⁊ liqfiat es
eius: ⁊ ꝯfletꝛ in medio eius inqnamētū ei⁹:
⁊ ꝯſumatꝛ rubigo eius. Multo laboꝛe ſuda
tū eſt: ⁊ nō exiuit de ea nimia rubigo eius:
neqȝ per ignē. Immūditia tua execrabilis: D
qꝛ mūdare te volui: ⁊ nō es mūdata a ſoꝛdi
bus tuis. Sed nec mundaberis pꝛius: do
nec quieſcere faciam indignationē meam i
te. Ego dominus locutus ſum. Veni ⁊ faciā
non trāſeam nec parcam: nec placaboꝛ. Iux
ta vias tuas ⁊ iuxta adinuentiones tuas iu
dicabo te dicit dominus. Et factum eſt ver
bum dn̄i ad me dicens. Fili hominis: ecce
ego tollo a te deſiderabile oculoꝝ tuoꝝ i pla
ga: ⁊ non planges neqȝ ploꝛabis neqȝ flu
ent lachꝛyme tue. Ingemiſce tacens moꝛtu E
oꝛum luctum non facies. Coꝛona tua circū
ligata ſit tibi ⁊ calciamenta tua erunt in pe
dibus tuis: nec amictu oꝛa velabis: nec ci
bos lugentium comedes. Locutus ſuȝ ego
ad populum mane: ⁊ moꝛtua eſt vxoꝛ mea
veſpere. Feciqȝ mane ſicut pꝛeceperat mihi
⁊ dixit ad me populus. Quare non indicas
nobis quid iſta ſignificent que tu facis? Et
dixi ad eos. Sermo domini factus ē ad me

g dicẽs. Loquere domui israel. Hec dicit dñs
ds. Ecce ego polluã scĩuariũ meũ supbiã im
perij vestri: ⁊ desiderabile oculoꝝ vestroꝝ: ⁊
sup quo pauet aĩa vestra: ⁊ filij vestri ⁊ filie
vestre quas religstis: gladio cadẽt: ⁊ facie
tis sicut feci. Ora amictu nõ velabitis: ⁊ ci
bos lugẽtiũ nõ comedetis. Coronas hẽbi
tis in capitibus vestris ⁊ calciamẽta in pe
dibus. Nõ plãgetis neqꝫ flebitis: sed tabe
scetis in inigtatibus vestris: ⁊ vnusquisqꝫ
gemet ad frẽm suũ. Eritqꝫ ezechiel vobis i
portẽtũ. Juxta oĩa q̃ fecit facietis: cũ vene
rit istõ: ⁊ scietis qꝛ ego dñs ds. Et tu fili ho
minis ecce in die qua tollã ab eis fortitudi
nẽ eoꝝ ⁊ gaudiũ dignitatis ⁊ desideriũ ocu
loꝝ eoꝝ: sup quo requiescũt aĩe eoꝝ: ⁊ filios
⁊ filias eoꝝ: in die illa cũ venerit fugiens ad
te vt annunciet tibi in die in quã illa aperi
etur os tuũ cũ eo qui fugit: ⁊ loqueris ⁊ nõ
silebis vltra eritqꝫ eis in portentum: ⁊ scie
tis qꝛ ego dominus.

¶C.S. Sermo dñi ꝯtra filios ãmon ⁊ mo
ab ⁊ seyr: ⁊ contra palestinos qui gauisi sũt
de ruina hierusalem: ⁊ afflixerunt ãlias in
de. XXV

A Et factus est sermo dñi ad me dicẽs.
Fili hoĩs pone faciẽ tuã ꝯtra filios
ãmon ⁊ pphetabis de eis: ⁊ dices filijs am
mon. Audite verbũ dñi dei. Hec dicit dñs
ds. Pro eo ꝙ dixisti euge euge sup sanctu
arium meũ: qꝛ pollutũ est: ⁊ sup terrã israel
qm̃ desolata est: ⁊ sup domũ iuda qm̃ ducti
sunt in captiuitatẽ: iccirco ecce ego tradã te
filijs oriẽtalib⁹ in hereditatẽ: ⁊ collocabũt
causas suas in te: ⁊ ponẽt in te tẽtoria sua.
Ipsi comedẽt fruges tuas: ⁊ ipsi bibẽt lac tu
um. Daboqꝫ rabath in hitaculũ cameloꝝ
⁊ filios ãmon i cubile pecoꝝ: ⁊ scietis qꝛ ego
dñs. Qꝛ hec dicit dñs de⁹. Pro eo ꝙ plau
B sisti manu ⁊ pcussisti pede ⁊ gauisa es ex to
to affectu sup terrã israel. Iccirco ecce ego
extẽdã manũ meã super te: ⁊ tradã te in di
reptionẽ gentiũ: ⁊ interficiã te de populis: ⁊
pdã de terris ⁊ cõterã: ⁊ scietis qꝛ ego dñs.
Hec dicit dñs deus. Pro eo ꝙ dixerũt mo
ab ⁊ seyr: ecce sicut oẽs gentes domus iuda
iccirco ecce ego aperiã humerũ moab de ci
uitatibus: de ciuitatibus inqꝫ eius: ⁊ de fi
nibus inclytas terre bethiesimoth ⁊ beel
meon ⁊ cariathaim filijs oriẽtis cum filijs
C ãmon. Et dabo eaꝫ in hereditatẽ: vt non sit
vltra memoria filioꝝ ãmon in gẽtibus. Et
in moab faciam iudicia: ⁊ sciẽt qꝛ ego dñs.
Hec dicit dñs ds. Pro eo ꝙ fecit idumea
vltionẽ vt se vindicaret de filijs iuda: pecca
uitqꝫ delinquẽs ⁊ vindictã expetiuit de eis
iccirco hec dicit dñs ds. Extẽdã manũ meã
sup idumeã: ⁊ auferã de ea hoiem ⁊ iumen
tũ: ⁊ faciã eã desertã ab austro: ⁊ qui sunt in
dedan gladio cadẽt. Et dabo vltionẽ meam B
sup idumeã per manũ populi mei israel: ⁊
faciẽt in edom iuxta irã meã ⁊ furorẽ meũ:
⁊ sciẽt vindictã meã dicit dñs ds. Hec dicit
dñs ds. Pro eo ꝙ fecerunt palestini vindi
ctam: ⁊ vlti se sunt toto aĩo interficiẽtes ⁊ im
plẽtes inimicitias veteres: ppterea hec di
cit dñs ds. Ecce ego extẽdã manũ meã sup
palestinos: ⁊ īterficiã īterfectores. Et pdã re
liquas maritime regiõis: faciãqꝫ in eis vltio
nes magnas arguẽs i furore: ⁊ sciẽt qꝛ ego
dñs: cũ dedero vindictã meã sup eos.

¶C.S. Tyrus qꝛ exultauit super contritio
nem hierusalem. predicatur destruenda per
nabuchodonosor. XXVI

Et factũ est in vndecimo ãno prima
mensis fcũs est sermo dñi ad me dicẽs. A
Fili hoĩs: pro eo ꝙ dixit tyrus de hierusalẽ
euge ꝯfracte sunt porte populoꝝ: ꝯuersa est
ad me: iplebor: deserta est: ppterea hec dicit
dñs ds. Ecce ego sup te tyre: ⁊ ascẽdere faciã
ad te gẽtes multas: sicut mare fluctuans.
⁊ dissipabunt muros tyri: ⁊ destruẽt turres
eius. Et radã puluerẽ eius de ea: ⁊ dabo eaꝫ
in lympidissimã petrã. Siccatio sagenaruꝫ
erit in medio maris: qꝛ ego locutus sum ait
dñs deus: ⁊ erit in direptionẽ gẽtibus. Filie
quoqꝫ eius q̃ sunt in agro gladio interficiẽ
tur: ⁊ sciẽt qꝛ ego dñs. Qꝛ hec dicit dñs ds. Ec
ce ego adducã ad tyrũ nabuchodonosor re
gẽ babylõis ab aqlone: regẽ regũ cũ equis
⁊ currib⁹ ⁊ eqtib⁹: ⁊ cetu populoqꝫ magno.
Filias tuas q̃ sunt in agro: gladio interfici
et: ⁊ circũdabit te munitionibus ⁊ cõporta
bit aggerẽ in gyro. Et eleuabit ꝯtra te clype
um: ⁊ vineas ⁊ arietes tẽperabit in muros
tuos ⁊ turres tuas destruet i armatura sua
Inundatione equorũ eius opiet te puluis
eoꝝ a sonitu eqtũ ⁊ rotaꝝ ⁊ curruum moue
bunt muri tui. Cuꝫ ingressus fuerit portas
tuas q̃si p introitũ vrbis dissipate: vngulis
equoꝝ suoꝝ cõculcabit oẽs plateas tuas:
populũ tuũ gladio cedet: ⁊ statue tue nobi

C les in terrā corruēt. Vaſtabūt opes tuas: di
ripiēt negociationes tuas: ⁊ deſtruent mu
ros tuos: ⁊ domos tuas pclaras ſubuertent
⁊ lapides tuos ⁊ ligna tua ⁊ puluerē tuum
Hiere.7.g. i medio aquaꝝ ponēt. Et qeſcere faciā mul
titudinē cāticoꝝ tuoꝝ: ⁊ ſonitus citharaꝝ
tuaꝝ nō audieť amplius. Et dabo te in lym
pidiſſimā petrā: ſiccatio ſagenaꝝ eris: nec e
dificaberis vltra: qꝛ ego dñs locut⁹ ſum ait
dñs ds. Hec dicit dñs ds de tyro. Nūqd ñ
a ſonitu ruine tue: ⁊ gemitu interfectoꝝ tuo
ruꝫ cū occiſi fuerint in medio tui: commoue
bunť inſule: ⁊ deſcēdēt de ſedibus ſuis oēs
principes maris: ⁊ auferent exuuias ſuas:
⁊ veſtimēta ſua varia abijciēt ⁊ induentur
ſtupore. In terra ſedebunt: ⁊ attoniti ſuper
repētino caſu tuo ammirabunť: ⁊ aſſumen
D tes ſup te lamētū dicēt tibi. Quō piſti que
bitas in mari vrbs inclyta q̄ fuiſti fortis in
mari cū bitatorib⁹ tuis quos formidabāt
vniuerſi: Nūc ſtupebūt naues in die pauo
ris tui: ⁊ turbabunť iſule in mari: eo ꝙ nul
lus egrediať ex te. Qꝛ hec dicit dñs deus.
Cū dedero te vrbē deſolatā ſicut ciuitates q̄
nō bitanť: ⁊ adduxero ſup te abyſſū: ⁊ opu
erint te aq̄ multe: ⁊ detraxero te cuꝫ illis q
deſcēdūt in lacū ad pplm ſempiternū: ⁊ col
locauero in terra nouiſſima ſicut ſolitudīes
veteres cū his q deducunť in lacū vt nō hi
teris. Porro cū dedero gliaꝫ i terra viuēti
uꝫ: in nihilū redigā te: ⁊ nō eris: ⁊ reqſita ñ
inuenieris vltra in ſēpiternū dicit dñs ds.

C.C.S. De fletu ⁊ ruina tyri q̄ cōpať na
uiterraꝝ vagatōes deſcribunť. XXVII

A ET factū eſt verbū dñi ad me dicens.
Tu ğ fili hoīs: aſſume ſup tyꝝ lamē
tū: ⁊ dices tyro: q bitat in itroitu maris ne
gociatōi populoꝝ ad inſulas multas. Hec
dicit dñs ds. O tyre tu dixiſti. Perfecti de
coris ego ſuꝫ: ⁊ in corde maris ſita. Finiti
mi tui q te edificauerūt ipleuerūt decorē tu
uꝫ abietibus de ſanir extruxerūt te cū oib⁹
tabulatis maris: cedrū de libano tulerunt:
vt facerēt tibi malū: q̄rcus de baſan dolaue
runt in remos tuos: ⁊ trāſtra tua fecerūt ti
bi ex ebore idico: ⁊ ptoriola de iſulis italie.
B Byſſus varia de egypto texta eſt tibi i ve
lū: vt ponereť in malo: hiacinthus ⁊ purpu
ra de iſulis eliſa fcā ſūt opimētū tuū. Hita
tores ſidonis ⁊ aradij fuerūt remiges tui. ſa
piētes tui tyre facti ſūt gubernatores tui: ſe
nes biblij ⁊ prudētes ei⁹ hūerūt nautas ad
miniſteriū varie ſuppellectilis tue. Oēs na
ues maris ⁊ naute eaꝝ fuerūt in populo ne
gociatōis tue pſe ⁊ lydi ⁊ libyes erāt in ex
ercitu tuo. viri bellatores tui clypeū ⁊ gale
aꝫ ſuſpēderūt in te pro ornatu tuo. Filij ara
dij cū exercitu ſuo ſup muros tuos in circui
tu: ſed ⁊ pigmei q erāt in turrib⁹ tuis phare
tras ſuas ſuſpēderūt in muris tuis p gyrū.
Ipſi cōpleuerūt pulchritudinē tuā. Cartha
ginēſes negociatores tui. A multitudīe cū C
ctaꝝ diuitiaꝝ: argēto: ferro: ſtāno: plūboqꝫ
repleuerūt nūdinas tuas. Grecia ⁊ thubal
⁊ moſoch: ipſi inſtitores tui. Mācipia ⁊ va
ſa erea adduxerūt populo tuo de domo tho
gorma equos ⁊ equites ⁊ muros adduxe
runt ad foꝝ tuum. Filij dedā negociatores
tui. Inſule multe negociatio man⁹ tue. Dē
tes eburneos ⁊ hebeninos cōmutauerunt
in pcio tuo. Syrus negociator tuus. Pro
pter multitudinē opeꝝ tuoꝝ: guttā ⁊ purpu
ram ⁊ ſcutulata ⁊ byſſum ⁊ ſericuꝫ ⁊ chod
chod ppoſuerūt in mercato tuo. Iuda ⁊ ter D
ra iſrael ipſi inſtitores tui in frumēto primo
balſamū ⁊ mel ⁊ oleū ⁊ reſinā ppoſuerunt
in nundinis tuis. Damaſcenus negociator
tuus in multitudine operū tuoꝝ in multitu
dine diuerſarū opū: in vino pingui: in lanis
coloris optimi. Dā ⁊ gretia ⁊ mozel in nun
dinis tuis propoſuerunt ferrū fabrefactum
ſtactē ⁊ calamus in negociatōe tua. Dedā
inſtitores tui in tapetibus ad ſedēdū. Ara
bia ⁊ vniuerſi principes cedar ipſi negocia
tores man⁹ tue: cū agnis ⁊ arietib⁹ ⁊ hedis
venerūt ad te negociatores tui. Vēditores
ſaba ⁊ rema ipſi negociatores tui: cum vni E
uerſis primis aromatibus ⁊ lapide pcioſo
⁊ auro qđ ppoſuerunt mercato tuo. Arā ⁊
chēne ⁊ edē negociatores tui. Saba aſſur ⁊
chelmach venditores tui: ipſi negociatores
tui multifariam in volucris hyacinthi ⁊ po
lymitorum gazarumqꝫ precioſaruꝫ que ob
uolute ⁊ aſtricte erant funibus: cedros q̄qꝫ
habebant in negociationibus tuis. Naues
maris principes tui in negociatōe tua: ⁊ re
pleta es ⁊ glorificata nimis in corde maris
In aqs multis adduxerūt te remiges tui.
Vētus auſter ꝯtriuit te. In corde maris di
uitie tue: ⁊ theſauri tui ⁊ multiplex inſtrm
tuū. Naute tui ⁊ gubernatores tui qui tene
bant ſuppellectilē tuā: ⁊ populo tuo perant

viri quoqȝ bellatores tui qui erant in te cū
vniuerſa multitudine tua: que eſt in medio
tui: cadent in corde maris in die ruine tue.
A ſonitu clamoris gubernatorꝝ tuoꝝ cōtur
babunt̄ claſſes: ꝛ deſcendēt de nauibus ſu
ſes omnes qui tenebāt remum. Naute ꝛ vni
uerſi gubernatores maris in terra ſtabunt:
ꝛ eiulabunt ſup te voce magna: ꝛ clamabūt
amare. Et ſuperiacient puluerē capitib⁹ ſuis
ꝛ cinere ꝯſpergētur: ꝛ radēt ſup te caluitiū:
D ꝛ accingent̄ cilitijs: ꝛ plorabūt te in amari
tudine anime: ploratu amariſſimo: ꝛ aſſu
mēt ſuper te carmē lugubre: ꝛ plangent te.
Que eſt tyrus que obmutuit in medio ma
ris? Que in exitu negociationū tuaꝝ de ma
ri impleſti populos multos in multitudine
diuitiaꝝ tuaꝝ ꝛ populorum tuorū ditaſti re
ges terre. Nunc contrita es a mari in ꝓfun
dis aquarum opes tue: ꝛ omnis multitudo
tua que erat in medio tui ceciderunt. Uni
uerſi habitatores inſularum obſtupuerunt
ſuper te ꝛ reges earum omnes tempeſtate
percuſſi mutauerunt vultus. Negociatores
populorum ſibilauerūt ſup te. ad nihilū de
ducta es: ꝛ nō eris vſqȝ in ꝑpetuū.
¶C.S. Sermo dñi contra principē tyri: ꝛ
contra ſupbiam eius. Sermo dñi contra ſy
donē: q̄ in ruina afflixit filios hieruſalē: ꝛ
promiſſio domini: de congregandis filijs
iſrael. XXVIII
A ET factus eſt ſermo dñi ad me dicēs.
Fili hominis dic principi tyri. Hec
infra.co. dicit dñs deus. Eo ꝙ eleuatū eſt cor tuum:
ꝛ dixiſti: ds ego ſum: ꝛ in cathedra dei ſedi:
in corde maris cum ſis homo ꝛ non ds: ꝛ
dediſti cor tuum quaſi cor dei. Ecce ſapienti
or es tu daniele. Oē ſecretū non eſt abſcō
B ditum a te. In ſapientia ꝛ prudentia tua fe
ciſti tibi fortitudinem: ꝛ acquiſiſti aurum ꝛ
argētum in theſauris tuis. In multitudine
ſapientie tue ꝛ negociatione tu a. Multipli
caſti tibi fortitudinem: ꝛ eleuatum eſt cor tu
ꝛ.co. um in robore tuo. Propterea hec dicit dñs
ds: Eo ꝙ eleuatum eſt cor tuum quaſi cor
dei: idcirco ecce ego adducam ſuper te aliēos
robuſtiſſimos gentium. Et nudabunt gladi
os ſuos ſuper pulchritudinē ſapientie tue:
ꝛ polluent decorem tuum. Interficiēt ꝛ de
trahent te ꝛ morieris in interitu occiſorum
in corde maris. Nunqd dicēs loquens: de⁹
ego ſum: corā interficientibus te: cū ſis hō
ꝛ nō ds: In manu occidentiū te morte icir C
cūciſorū morieris in manu alienoꝝ: q̄ ego
locutus ſū ait dñs ds. Et factus eſt ſmo do
mini ad me dicēs. Fili hominis leua plāctū
ſup regē tyri: ꝛ dices ei. Hec dicit dñs deus
Tu ſignaculū ſimilitudinis: plenus ſapien
tia pfect⁹ decore in delicijs paradiſi dei fui
ſti. Omnis lapis precioſus operimentū tu
um: ſardius: thopazius: ꝛ iaſpis: chryſolit⁹
ꝛ onyx: ꝛ berillus: ſaphyrus: ꝛ carbūculus:
ꝛ ſmaragdus. Aurum operis decoris tui ꝛ D
foramina tua in die qua conditus es prepa
rata ſunt. Tu cherub extentus ꝛ protegens
ꝛ poſui te in monte ſancto dei. In medio la
pidum ignitoꝝ ambulaſti: perfectus in vijs
tuis a die conditionis tue: donec inuenta ē
iniquitas in te. In multitudine negociatio
nis tue repleta ſunt interiora tua iniquita
te: ꝛ peccaſti: ꝛ eieci te de monte ſancto dei: ꝛ
pdidi te o cherub protegens de medio lapi
dum ignitoꝝ. Et eleuatū eſt cor tuū in deco E
re tuo. Perdidiſti ſapientiam tuam in deco
re tuo in terrā proieci te: ante faciē regū de
di te vt cernerēt te. In multitudine iniquita
tum tuaꝝ ꝛ iniqtate negociationis tue pol
luiſti ſanctificationē tuā. Producā ḡ ignē
de medio tui qui comedat te: ꝛ dabo te in ci
nerem ſuper terrā in conſpectu oium viden
tium te. Omnes qui viderint te in gentib⁹
obſtupeſcēt ſup te. Nihili factus es: nō eris
in perpetuū. Et factus eſt ſermo dñi ad me F
dicens. Fili hominis: pone faciē tuā contra
ſydonē: ꝛ prophetabis de ea ꝛ dices. Hec di
cit dñs ds. Ecce ego ad te ſidon: ꝛ glorifica
bor in medio tui. Et ſcient q̄ ego dñs: cū fe
cero i eo iudicia ꝛ ſcificat⁹ fuero in ea. Et im
mittā ei peſtilētiam ꝛ ſanguinē in plateis
eius: ꝛ corruēt interfecti in medio eius gla
dio p circuitū: ꝛ ſcient q̄ ego dñs. Et non
erit vltra domui iſrael offendiculū amaritu
dinis ꝛ ſpina dolorē inferēs vndiqȝ per cir
cuitum eoꝝ q̄ aduerſant̄ eis: ꝛ ſcient q̄ ego
dñs deus. Hec dicit dñs deus. Qñ congre G
gauero domū iſrael de populis in quibus
diſperſi ſunt ſanctificabor in eis corā genti
bus: ꝛ habitabunt in terram ſuam quā de
di ſeruo meo iacob: ꝛ habitabunt in ea ſecu
ri. Et edificabunt domos ꝛ plantabunt vi
neas ꝛ habitabunt confidēter cū fecero iu
dicia in oibus qui aduerſant̄ eis p circuitū
ꝛ ſciēt q̄ ego dñs deus eorū.

¶C.S.Sermo dñi ɔtra pharaonem ⁊ egy
ptũ vbi p̄dicit̃ ſolitudo egypti ⁊ poſt annos
xl.reſtitutio egypti ꝓmittit̃ nabuchodono
ſoz.ꝑ mercede laboris ɔtra tyrum. XIX.

A In anno decimo ⁊ duodecimo menſe
vna die mẽſis fcm̃ ẽ verbum dñi ad
me dicẽs.Fili hoīs:pone faciẽ tuã ɔtra pha
raonẽ regẽ egypti:⁊ ꝓphabis de eo:⁊ d̄ egy
pto vniuerſa loq̄re ⁊ dices.Hec dicit dñs d̄s
Ecce ego ad te pharao rex egypti draco ma
gne q cubas in medio fluminuʒ tuoꝝ ⁊ di
cis: meus ẽ fluuius: ⁊ ego feci memetipſũ.
Et ponã frenũ i maxillis tuis:⁊ agglutina
bo piſces fluminũ tuoꝝ ſquamiſ tuis.Et ex
trahã te de medio fluminũ tuoꝝ: ⁊ vniuerſi
piſces tui ſquamis tuis adherebũt.Et ꝓij
ciã te i deſertũ:⁊ oẽs piſces flumis tui.Sup
faciẽ terre cades.Nõ colligeris neqʒ ɔgre
B gaberis.Beſtijs terre ⁊ volatilibꝰ celi d̄di
te ad deuorãdũ:⁊ ſciẽt oẽs hitatores egypti
qꝛ ego dñs.Pro eo ꝙ fuiſti baculus arun
dineꝰ domui iſrael qñ apphẽderũt te manu
⁊ ɔfractus es ⁊ laceraſti oẽm humeꝝ eorũ:
⁊ innitẽtibꝰ eis ſup te ɔminutus es:⁊ diſſol
uiſti oẽs renes eoꝝ.ꝑpea hec dicit dñs deꝰ.
Ecce ego adducã ſup te gladiũ meum:⁊ in
terficiã de te hoīem ⁊ iumentũ. Et erit terra
egypti i deſertũ ⁊ i ſolitudinẽ:⁊ ſciẽt qꝛ ego
dñs.Pro eo ꝙ dixeris:fluuiꝰ meꝰ ẽ: ⁊ ego
feci euʒ:iccirco ecce ego ad te ⁊ ad flumina
tua.Daboqʒ terrã egypti in ſolitudinẽ gla
dio diſſipataʒ:a turre ſyenes vſqʒ ad termi
nos ethiopie.Nõ ptrãſibit eã pes hoīs:ne
qʒ pes iumẽti gradiet̃ in ea:⁊ nõ hitabit̃ q̄
C dragita ãnis. Daboqʒ terrã egypti deſertã
in medio terraꝝ deſertaꝝ ⁊ ciuitates eius in
medio vrbiũ ſubuerſaꝝ:⁊ erunt deſolate q̄
draginta annis.Et diſꝑgã egyptios in na
tiones:⁊ vẽtilabo eos i terras.Qꝛ hec dicit
dñs deꝰ:poſt finẽ q̄draginta annoꝝ ɔgrega
bo egyptũ:de populis in q̄bus diſꝑſi fuerãt
⁊ reducã captiuitatẽ egypti ⁊ collocabo eos
in terra phatures in terra natiuitatis ſue:⁊
erũt ibi in regnũ humile.Inter cetera regna
erit humillima:⁊ nõ eleuabit̃ vltra ſup na
tiones.Et imminuã eos ne imperẽt gẽtibꝰ:
neqʒ erũt vltra domui iſrael confidentia do
cẽtes iniq̄tatẽ: vt fugiant ⁊ ſequant̃ eos: ⁊
D ſcient qꝛ ego dñs deus.Et factũ eſt in viceſi
mo ⁊ ſeptimo anno in primo in vna menſis
factuʒ eſt verbũ dñi ad me dicẽs.Fili homi
nis:nabuchodonoſoz rex babylonis ſuire
fecit exercitũ ſuum ſeruitute magna aduer
ſus tyrũ.Oẽ caput decaluatũ: ⁊ oīs hume
rus depilatꝰ ẽ.Et merces nõ ẽ reddita ei ne
qꝫ exercitui eiꝰ de tyro:ꝓ ſuitute q̄ ſeruiuit
mihi aduerſus eam. Propterea hec dicit
dñs deus.Ecce ego dabo nabuchodonoſoz
regem babylonis in terra egypti:⁊ accipiet
multitudinẽ eius:⁊ depredabit̃ manubias
eius:⁊ diripiet ſpolia eius:⁊ erit merces ex
ercitui illius ⁊ operi quo ſeruiuit aduerſus
eã.Dedi ei terram egypti:pro eo ꝙ labora
uerit mihi ait dñs d̄s.In die illa pullulabit
cornu domus iſrael ⁊ tibi dabo aptuʒ os in
medio eoꝝ:⁊ ſciẽt qꝛ ego dominus.

¶C.S.Plangitur deſtructio egypti:⁊ vr
bium eius cũ qua corruerunt prouincie ip
ſi confederate. XXX.

A Et fcm̃ ẽ verbũ dñi ad me dicẽs. Fili
hoīs ꝓpha ⁊ dic. Hec dicit dñs deꝰ
Vlulate ve ve diei:qꝛ iuxta ẽ dies:⁊ appro
pinquabit dies dñi:dies nubis tp̄s gentiũ
erit ⁊ veniet gladius i egyptũ:⁊ erit pauoz i
ethiopia cuʒ ceciderint vulnerati i egypto ⁊
ablata fuerit multitudo illiꝰ:⁊ deſtructa fun
damẽta eius.Ethiopia ⁊ lybia ⁊ lydi ⁊ oẽ re
liquuʒ vulgus ⁊ chub ⁊ filij terre federis cũ
eis gladio cadẽt.Hec dicit dñs deus.Et cor
B ruent fulciẽtes egyptũ ⁊ deſtruet̃ ſuperbia i
perij eius. A turre ſyenes gladio cadẽt i ea:
ait dñs exercituũ ⁊ diſſipabũt̃ in medio ter
raꝝ deſolataꝝ:⁊ vrbes eiꝰ i medio ciuitatũ
deſertaꝝ erunt:⁊ ſcient qꝛ ego dñs deus:cũ
dedero igneʒ in egypto ⁊ attriti fuerint oẽs
auxiliatores eius.In die illa egredient̃ nũ
cij a facie mea in trieribus ad conterendam
ethiopie confidentiam ⁊ erit pauoz in eis in
C die egypti:qꝛ abſqʒ dubio veniet.Hec dicit
dñs deus.Et ceſſare faciã multitudinẽ egy
pti in manu nabuchodonoſoz regis babylo
nis.Ipſe ⁊ populꝰ eius cum eo fortiſſimi gẽ
tium adducent̃ ad diſperdendaʒ terram.Et
euaginabunt gladio ſup egyptũ ⁊ iplebunt
terrã interfectis:⁊ faciã alueos fluminũ ari
dos ⁊ tradã terrã in manus peſſimoꝝ:⁊ diſ
ſipabo terrã ⁊ plenitudineʒ eius in manus
D alienoꝝ.Ego dñs locutus ſũ.Hec dicit dñs
deꝰ.Et diſꝑdã ſimulacra:⁊ ceſſare faciã ido zach. 13. a.
la de mẽphis: ⁊ dux de terra egypti nõ erit
amplius. Et dabo terrorẽ in terrã egypti: ⁊
diſꝑdã terrã phatures:⁊ dabo ignẽ in taph

nis ⁊ faciā iudicia mea in alexandria. Et ef
fundā indignationē meā ſup peluſiū robur
egypti: ⁊ interficiā multitudinē alexandrie
E ⁊ dabo ignē in egypto. Quaſi pturiēs dole-
bit peluſiū: ⁊ alexandria erit diſſipata ⁊ in
mēphis anguſtie quottidiane. Iuuenes elio
poleos ⁊ bubaſti gladio cadent: ⁊ ipſe capti
ue ducent. Et in taphnis nigreſcet dies: cū
contriuero ibi ſceptra egypti: ⁊ defecerit i ea
ſuperbia potentie eius. Ipſaȝ nubes operiet:
filie aūt eius in captiuitatem ducent. Et iudi
F cia faciaȝ in egypto: ⁊ ſcient qꝛ ego dñs. Et
factū eſt in vndecimo anno: in primo: i ſeptima
menſis. factū eſt verbū dñi ad me dicens. Fili
hoīs brachiū pharaonis regis egypti ɔfre-
gi: ⁊ ecce nō ē obuolutū vt reſtitueret ei ſani
tas vt ligaret pannis ⁊ faſciaret lintheolis: ⁊
recepto robore poſſet tenere gladiuȝ. Pro-
pterea hec dicit dñs deus. Ecce ego ad pha
raonē regē egypti: ⁊ cōminuā eius brachiū
fortē: ſed confractū: ⁊ deyciā gladiū ď manu
G eius. Et diſpgā egyptū in gentibus: ⁊ venti
labo eos in terris. Et cōfortabo brachia ba
bylonis: daboqꝫ gladiū meū in manu eius
Et ɔfringā brachiū pharaonis: ⁊ gemēt ge-
mitibus interfecti corā facie eius. Et confor
tabo brachia regis babylōis: ⁊ brachia pha
raonis concidēt. Et ſcient: qꝛ ego dñs cū de
dero gladium meū in manū regis babylo
nis: ⁊ extenderit eū ſup terrā egypti. Et diſp
gam egyptū in nationes: ⁊ ventilabo eos in
terras ⁊ ſcient qꝛ ego dominus.

¶ C. S. Sermo domini contra pharaonem
ꝙ tradetur in manus nabuchodonoſor. ⁊
de aſſyria ſub nomine arboris iam eidem
A tradite. XXXI.

Et factū ē in āno vndecimo: tertio: vna
menſis: factū ē verbū dñi ad me dicēs.
Fili hoīs dic pharaoni regi egypti ⁊ populo
eiꝰ. Cui ſimilis factus es in magnitudie. Ec
ce aſſur qſi cedrus in libano pulcher ramis
⁊ frōdibꝰ nemoroſus: excelſuſqꝫ altitudine
⁊ inter condenſas frondes eleuatū eſt cacu
men eius. Aque nutrierunt illū: abyſſus ex
altauit illū. Flumia eiꝰ manabāt i circuitu
B radicū eius riuos ſuos emiſit ad vniuerſa li
gna regionis. Propterea eleuata ē altitu
do eius ſup oīa ligna regionis: ⁊ multiplica
ta ſunt arbuſta eius: ⁊ eleuati ſūt rami eiꝰ p
aqs multis. Cūqꝫ extēdiſſet vmbrā ſuā: i ra
mis eius fecerunt nidos oīa volatilia celi: ⁊
ſub frōdibus eiꝰ genuerūt oēs beſtie ſaltuū
⁊ ſub vmbraculo illius hitabat cetus gētiū
plurimaꝝ. Eratqꝫ pulcherrimus i magnitu
dine ſua: ⁊ i dilatatiōe arbuſtoꝝ ſuoꝝ. Erat C
n. radix illius iuxta aqs multas. Cedri non
fuerūt altiores illo i paradiſo dei. Abietes
nō adequarūt ſūmitatē eiꝰ: ⁊ platāi ń fuerūt
eq frōdibus illiꝰ. Oē lignū paradiſi dei nō
eſt aſſimilatuȝ illi ⁊ pulchritudini eius: qm̄
ſpecioſū feci eū: ⁊ multis ɔdēſiſqꝫ frōdibus
Et emulata ſunt eū oīa ligna voluptatis: ꝗ
erāt i paradiſo dei. Propterea h̄ dicit dñs D
ds. Pro eo ꝙ ſublimatꝰ ē i altitudie: ⁊ dedit
ſummitatem ſuā virētē atqꝫ ɔdenſam: ⁊ ele
uatū ē cor eiꝰ in altitudine ſua: tradidi eum
in manus fortiſſimi gētiū. Faciēs faciet ei.
Iuxta ipietatē eiꝰ eieci eū: ⁊ ſuccidēt eū alie
ni ⁊ crudeliſſimi nationuȝ. Et pijcient eum
ſup mōtes: ⁊ i cūctis ɔuallibus corruent ra
mi eius. Et ɔfrigēt arbuſta eius i vniuerſis E
rupibus terre: ⁊ recedent de vmbraculo eiꝰ
oēs populi terre: ⁊ relinquēt eum. In ruina
eius habitauerunt omnia volatilia celi: ⁊ in
ramis eius fuerūt vniuerſe beſtie regionis
Quamobrem non eleuabuntur in altitudi-
ne ſua oīa ligna aquarum: nec ponent ſubli
mitatem ſuaȝ inter nemoroſa atqꝫ frōdoſa:
nec ſtabunt in ſublimitate ſua omnia ꝗ irri
gant aqs: qꝛ oēs traditi ſūt in mortē ad ter
ram vltimā in medio filioꝝ hoīuȝ ad eos ď
ſcendūt in lacum. Hec dicit dominus deus.
In die qn̄ deſcendit ad inferos induxi luctū F
operui euȝ abyſſo: ⁊ phibui flumina eiꝰ. ⁊ co
ercui aqs multas. Cōtriſtatus ē ſup eū liba
nꝰ: ⁊ oīa ligna agri concuſſa ſunt. A ſonitu
ruine eius ɔmoui gētes: cū deducerē eū ad
infernū cū his q deſcēdebāt i lacū. Et cōſola
ta ſūt terra iſima oīa ligna voluptatis egre G
gia atqꝫ pclara i libano vniuerſa que irriga
bant aqs. nā ⁊ ipſi cū eo deſcēdēt ad infernuȝ
ad iterfectos gladio: ⁊ brachiū vniuſcuiuſqꝫ
ſedebit ſub vmbraculo eiꝰ i medio nationū
eiꝰ. Cui aſſimilatꝰ es o inclyte atqꝫ ſublimis
iter ligna voluptatis: Ecce deductꝰ es cū li-
gnis voluptatis ad terrā vltimā. In medio
incircūciſoꝝ dormies cū eis q interfecti ſūt
gladio. Ipe eſt pharao ⁊ oīs multitudo eiꝰ ⁊
dicit dominus deus.

¶ C. S. Planctus ſuper pharaonē ꝙ tra
det occidendus nabuchodonoſor. deſcribū
tur gigantes per mures cum quibus ad in

fernum deſcendunt. XXXII.
A ET factū ē duodecimo āno.i mēſe duo
decimo.in vna mēſis:factū ē verbuʒ
dn̄i ad me dicens. Fili hoīs aſſume lamētū
ſuper pharaonē regē egypti.ꝛ dices ad eū.
Leoni gētiū aſſimulatus es. Et draconi q ē
in mari.ꝛ vētilabas cornu i fluminib⁹ tuis
ꝛ ꝯturbabas aquas pedib⁹ tuis.ꝛ ꝯculca
bas flumina eoꝝ. Propterea hec dicit dn̄s
deus:expandā ſuper te rete meū in multitu
dine populoꝝ multoꝝ.ꝛ extrabam te in ſa
gena mea.ꝛ ꝓijciā te in terrā. Sup faciem
agri abijciā te:ꝛ habitare faciam ſup te oīa
volatilia celi:ꝛ ſaturabo d̄ te beſtias vniuer
B ſe terre.ꝛ dabo carnes tuas ſup mōtes.ꝛ i
plebo colles tuos ſanie tua:ꝛ irrigabo terrā
fetore ſanguinis tui:inſup mōtes ꝛ valles
implebunt̄ ex te.ꝛ opiā cū extinctus fueris
celos.ꝛ nigreſcere faciā ſtellas eius. Soleʒ
Eſa.iʒ.b. nube tegā:ꝛ luna nō dabit lumē ſuū. Oīa
Johel.ʒ.c. luminaria celi merere faciā ſup te:ꝛ dabo te
Dā.24.c. nebras ſup terrā tuā dicit dn̄s de⁹.ꝛ irrita
bo cor populoꝝ multoꝝ:cū iduxero ꝯtritio
nē tuā in gētib⁹ ſup terras q̄s neſcis.ꝛ ſtu
peſcent̄ faciā ſup te populos multos.ꝛ reges
eoꝝ horrore nimio formidabūt ſup te cū vo
lare cepit gladi⁹ me⁹ ſup facies eoꝝ.ꝛ obſtu
C peſcēt repēte ſinguli ꝓ aīa ſua in die ruine
ſue. Qꝛ h̄ dicit dn̄s deus. Gladi⁹ regis ba
bylonis veniet tibi:in gladijs fortiū deijciā
multitudinē tuā. Inexpugnabiles oēs gen
tes he.ꝛ vaſtabūt ſupbiā egypti.ꝛ diſſipabi
tur multitudo ei⁹ ꝛ pdā oīa iumēta ei⁹ que
erāt ſup aq̄s plurimas.ꝛ nō ꝯturbabit eas
pes hoīſ vltra:neqʒ vngula iumētoꝝ turba
bit eas. Tūc puriſſimas reddam aq̄s eoꝝ:ꝛ
flumina eoꝝ q̄ſi oleū adducā ait dn̄s d̄s:cū
dedero terrā egypti deſolatā. Debet aūt ter
ra a plēitudine ſua:qn̄ pcuſſero oēs hitato
res ei⁹:ꝛ ſciēt qꝛ ego dn̄s. Plāctus ē.ꝛ plā
gēt eū filie gētiū ſup egyptū ꝛ ſup multitu
D dinē ei⁹ plāgēt eū:ait dn̄s d̄ſ. Et fcm̄ ē i duo
decio anno:i q̄ntadecia mēſis: fcm̄ ē verbū
dn̄i ad me dicēs. Fili hoīs cane carmē lugu
bre ſup multitudinē egypti.ꝛ detrahe eā ip
ſam ꝛ filias gētiū robuſtaꝝ ad terrā vltimā
cū his q deſcēdūt i lacū. Quo pulchrior es
deſcēde: ꝛ dormi cū icircūciſis. In medio in
terfectoꝝ gladio cadēt. Gladius dat⁹ ē.ꝛ at
traxerūt eā ꝛ oēs pplos ei⁹. Loquēt̄ ei potē
tiſſimi robuſtoꝝ de medio inferni: qui cum
auxiliatoribus eius deſcenderūt ꝛ dormi
runt incircunciſi interfectiqʒ gladio. Ibi aſ
ſur ꝛ omnis multitudo eius: in circuitu illi
us ſepulchra eorum omnes interfecti ꝛ qui
ceciderunt gladio: quorum data ſunt ſepul E
chra in nouiſſimis laci.ꝛ facta eſt multitu
do eius per gyrum ſepulchri eius vniuerſi
interfecti cadenteſqʒ gladio qui dederant
quondam formidinem ſuam in terra viuen
tium. Ibi elam:ꝛ omnis multitudo eius p
gyrum ſepulchri ſui. Omnes hi interfecti
ruenteſqʒ gladio: qui deſcenderunt incircū
ciſi ad terram vltimam. Qui poſuerunt ter
rorem ſuuʒ in terra viuentiū.ꝛ portauerūt
ignominiam ſuam cum his qui deſcende
runt in lacum. In medio interfectorum po
ſuerunt cubile eius in vniuerſis pplis eius
in circuitu eius ſepulchrum illius. Omnes
hi incircunciſi interfectiqʒ gladio. Dederūt
enim terrorem ſuum in terra viuentiū ꝛ por F
tauerunt ignominiā ſuam cum his qui de
ſcendunt in lacum. In medio interfectorum
poſiti ſunt. Ibi moſoch ꝛ thubal ꝛ omnis
multitudo eius in circuitu eius ſepulchra il
lius. Omnes hi incircunciſi interfectiqʒ ꝛ
cadentes gladio: qꝛ dederunt formidinem
ſuam in terra viuentium:ꝛ non dormient cū
fortibus cadentibuſqʒ ꝛ incircunciſis qui
deſcenderunt ad infernum cum armis ſuis
ꝛ poſuerunt gladios ſuos ſub capitibus ſu
is ꝛ fuerunt iniquitates eorum in oſſibus
eorum:qꝛ terror fortiū facti ſunt in terra vi
uētiū. Et tu ergo in medio incircunciſorum
cōtereris ꝛ dormies cum interefctis gladio
Ibi idumea ꝛ reges eius ꝛ omnes duces G
eius qui dati ſunt cum exercitu ſuo cum in
terfectis gladio:ꝛ qui cum incircunciſis dor
mierunt ꝛ cum his qui deſcenderunt in la
cum. Ibi principes aquilonis omnes ꝛ vni
uerſi venatores qui deducti ſunt cum inter
fectis pauentes ꝛ in ſua fortitudine confuſi:
quia dormierunt incircunciſi cum interfe
ctis gladio ꝛ portauerunt confuſionem ſu
am cum his qui deſcendunt in lacum. Vi
dit eos pharao ꝛ conſolatus eſt ſuper vni
uerſa multitudine ſua que interfecta eſt gla
dio:pharao ꝛ omnis exercitus eius ait do
minus.qꝛ dedit terrorem ſuū in terra viuen
tium:ꝛ dormiuit in medio incircunciſorum
cū interfectis gladio:pharao ꝛ omnis mul
titudo eius ait dominus deus.

¶C. S. De ſpeculatore qui buccina can-
tat vt peccatores redeant ad penitentiaȝ. ⁊
vnuſquiſqȝ iudicabitur. Ubi inuenietur ſer
mo dñi ꝯtra eos q multitudine nō in ſancti
tate volūt hereditatē poſſidere: ⁊ ꝯtra eos q
verba ꝓphetie vertūt in cāticum. XXXIII
A Et factum eſt verbū dñi ad me dicēs
Fili hoīs. loquere ad filios populi tui
⁊ dices ad eos. Terra cum induxero ſup eā
gladiū ⁊ tulerit populus terre virū vnū de
nouiſſimis ſuis ⁊ conſtituerit eū ſup ſe ſpe-
culatorem ⁊ ille viderit gladiū veniētē ſup
terrā ⁊ cecinerit buccina ⁊ annūciauerit po
pulo: audiēs āt qſqs ille eſt: ſonitū buccine
⁊ nō obſeruauerit. veneritqȝ gladius: ⁊ tule
rit eū ſanguis ipſius ſup caput ei⁹ erit. So-
nū buccine audiuit ⁊ nō ſe obſeruauit: ſan-
guis ei⁹ in ipſo erit. Si āt ſe cuſtodierit aīaȝ
ſuā ſaluabit. qꝫ ſi ſpeculator viderit gladiū
B veniētē ⁊ nō inſonuerit buccina: ⁊ populus
ſe nō cuſtodierit: veneritqȝ gladius ⁊ tule-
rit de eis aīam: ille qdē inīqtate ſua captus
eſt: ſanguinē āt ei⁹ de manu ſpeculatoris re
graȝ. Et fili hoīs ſpeculatorē dedi te domui
ſ. 3. d. iſrael. Audiēs ergo ex ore meo ſermonē an-
nūciabis eis ex me. Si me dicēte ad ipiuȝ: i-
pie morte morieris: nō fueris locutus vt ſe
cuſtodiat ipius a via ſua: ipſe ipi⁹ in inīqta
te ſua moriet̄: ſanguinē āt de manu tua req
rā. Si āt nūciāte te ad ipiū vt a vijs ſuis cō
uertat̄: non fuerit ꝯuerſus a via ſua: ipſe in-
inīqtate ſua morietur: porro tu aīam tuā li
beraſti. Tu ergo fili hoīs dic ad domū iſrael
C Sic locuti eſtis dicentes. Iniquitates nr̄e ⁊
peccata nr̄a ſup nos ſūt: ⁊ i ipſis nos tabe-
ſcim⁹. Quō ergo viuere poterimus? Dic ad
ſ. 18. g. eos. Uiuo ego dicit dñs de⁹. Nolo mortē i-
ſ. 18. f. pij: ſed vt ꝯuertat̄ ipi⁹ a via ſua ⁊ viuat. Cō
uertimini a vijs vr̄is peſſimis. Et q̄re morie
mini dom⁹ iſrael? Tu itaqȝ fili hoīs dic ad fi
lios populi tui. Iuſticia iuſti nō liberabit eū
in q̄cūqȝ die peccauerit. ⁊ ipietas ipij nō no
cebit ei i quacūqȝ die ꝯuerſus fuerit ab ipie
tate ſua. Et iuſtus n̄ poterit viuere i iuſticia
ſua in q̄cūqȝ die peccauerit. Etiā ſi dixero iu
ſto qꝫ vita viuat: ⁊ ꝯfiſus in iuſticia ſua fece
rit inīqtatē: oēs iuſticie ei⁹ obliuioni tradēt̄
⁊ in inīqtate ſua quā opatus eſt: in ipſa mo
D rietur. Si aūt dixero impio: morte morieris
⁊ egerit penitētiā a peccato ſuo. feceritqȝ iu
diciū ⁊ iuſticiā ⁊ pignus reſtituerit ille ipi⁹
rapināqȝ reddiderit: in mādatis vite ābula
uerit nec fecerit qcq̄ȝ iniuſtū: vita viuet ⁊ n̄
morietur. Oīa peccā eius q̄ peccauit nō ꝑpu-
tabunt̄ ei. Iudiciū ⁊ iuſticiā fecit vita viuet
Et dixerūt filij populi tui. Nō ē eq ponderis
via dñi. Et ipſoꝝ via iniuſta ē. Cū eni receſſe
rit iuſtus a iuſticia ſua feceritqȝ iniquitates
morietur in eis. Et cuȝ receſſerit impius ab
impietate ſua feceritqȝ iudiciuȝ ⁊ iuſticiam
viuet in eis. Et dicitis. Non eſt recta via do
mini. Unūquēqȝ iuxta vias ſuas iudicabo ſ. 18. g.
de vobis domus iſrael. Et factū ē in duode
cimo āno i decimo mēſe: in qnta mēſis trāſ E
migratiōis nr̄e vēit ad me q fugerat de irl̄ȝ
dicens. Uaſtata ē ciuitas. Manus āt dñi fa
cta fuerat ad me veſpe anteqȝ veniret q fu-
gerat. apuitqȝ os meū donec veniret ad me
mane ⁊ apto ore meo nō ſilui āplius. Et fa-
ctū ē verbū dñi ad me dicēs. Fili hoīs: q hi-
tant in ruinoſis his. ſup humū iſrael loquē
tes āt. Un⁹ erat abrahā. ⁊ hereditate poſſe
dit terrā. Nos āt multi ſum⁹: nobis data eſt
terra i poſſeſſionē. Idcirco dices ad eoſ. Hec
dicit dñs de⁹. Qui in ſanguine comeditis. F
⁊ oculos vr̄os leuatis ad imūdicias vr̄as ⁊
ſanguinē fūditis: nūqd terrā hereditate poſ
ſidebitis? Stetiſtis i gladijs vr̄is feciſtiſ ab
omiationes vr̄as ⁊ vnuſqſqȝ vxorē ꝓximi
ſui polluit: ⁊ terraȝ hereditate poſſidebitis?
Hec dices ad eos. Sic dicit dñs de⁹. Uiuo
ego: qa q in ruinoſis habitāt gladio cadēt
⁊ q in agro ē beſtijs tradet̄ ad deuorādū: q
aūt in ꝑſidijs ⁊ in ſpeluncis ſunt peſte mori
ent̄. ⁊ dabo terrā in ſolitudinē ⁊ in deſertum
deficiet ſupba fortitudo ei⁹ ⁊ deſolabūt̄ mō
tes iſrael. eo qꝫ nullus ſit q p eos trāſeat. Et
ſcient qꝛ ego dñs cū dedero terrā deſolataȝ G
⁊ deſertā ꝓpter vniuerſas abōiatiōes ſuas
q̄s opati ſunt. Et tu fili hoīs. Filij ppl̄i tui q
loquūt̄ de te iuxta muros ⁊ i oſtijs domorū
⁊ dicūt vn⁹ ad alterū vir ad ꝓximū ſuū lo-
quētes. venite ⁊ audiam⁹ qs ſit ſermo egre
diēs a dño. Et veniūt ad te q̄ſi ſi ingrediat̄
populus ⁊ ſedēt corā te popul⁹ me⁹. ⁊ audi
unt ſmōes tuos: ⁊ nō faciūt eoſ: qa i cāticū
oris ſui vertūt illos: ⁊ auaritiā ſuā ſeqt̄ cor
coꝝ: es eis q̄ſi carmē muſicū qd̄ ſuaui dulci
qȝ ſono canitur. ⁊ audiūt verba tua ⁊ nō fa
ciunt ea: ⁊ cum venerit quod predictum eſt
ecce. n. venit tunc ſciēt: quia prophetes fue-
rit inter eos.

¶C.S.Sermo domini contra paſtores ne
gligentes ⁊ opprimétes regez ⁊ querentes
que ſua ſunt.⁊ promiſſio de paſtore nouo ⁊
pluribus benedictionibus. XXXIIII.

A Et factum é verbũ dñi ad me dicens.
Fili hoĩs ꝓpheta de paſtoribus iſra-
Iere.23.a. el ꝓpheta ⁊ dices paſtoribus.Hec dicit dñs
deus. Ve paſtoribus iſrael q paſcebant ſe
metipſos.Nõne greges a paſtorib⁹ paſcũť
Lac comedebatis ⁊ lanis opiebamini ⁊ qđ
craſſum erat occidebatis: gregé auté meũ
nõ paſcebatis. Qđ infirmũ fuit nõ ꝯſolida
ſtis:⁊ qđ egrotũ nõ ſanaſtis.Qđ ꝯfractũ eſt
nõ alligaſtis:⁊ qđ abiectũ eſt nõ reduxiſtis
⁊ qđ perierat nõ queſiſtis:ſed cũ auſteritate
B imperabatis eis:⁊ cũ potẽtia:⁊ diſperſe ſũt
oues mee:eo ꝙ nõ eét paſtor:⁊ facte ſunt in
deuorationé oĩuz beſtiaꝝ agri: ⁊ diſpſe ſunt
errauerũt greges mei in cũctis mõtibus ⁊ i
vniuerſo colle excelſo: ⁊ ſup oém faciẽ terre
diſperſi ſũt greges mei:⁊ nõ erat qui reqre-
ret. Nõ erat inquã qui reqreret. Propterea
paſtores audite verbuz dñi.Viuo ego dicit
dñs deus:qꝛ ꝓ eo ꝙ facti ſũt greges mei in
rapinã:⁊ oues mee in deuorationé oĩum be-
ſtiaꝝ agri:eo ꝙ nõ eét paſtor:neqꝫ eniz que
ſierũt paſtores gregé meũ:ſed paſcebant pa
ſtores ſemetipſos ⁊ greges meos nõ paſce-
C bãt:ꝓpterea paſtores audite ꝟbũ dñi. Hec
dicit dñs deus.ecce egoipſe ſup paſtores re-
quirã gregé meũ de manu eoꝝ:⁊ ceſſare faci
az eos:vt vltra nõ paſcãt gregé meũ:nec pa
ſcant amplius paſtores ſemetipſos.⁊ libera
bo gregé meũ de ore eoꝝ:⁊ nõ erit vltra eis
in eſcã:qꝛ hec dicit dñs deus.ecce ego ipe re
quirã oues meas:⁊ viſitabo eas. Sicut viſi
tat paſtor gregẽ ſuũ:i die qñ fuerit in medio
ouiũ ſuaꝝ diſſipataꝝ:ſic viſitabo oues meas
D ⁊ liberabo eas de oĩbus locis in qb⁹ diſpſe
fuerãt in die nubis ⁊ caliginis.⁊ educã eas
de ꝑplis:⁊ ꝯgregabo eas de terris:⁊ inducã
eas in terrã ſuã:⁊ paſcã eas i mõtib⁹ iſrael
in riuis ⁊ in cũctis ſedibus terre.In paſcuis
vberrimis paſcã eas:⁊ i mõtib⁹ excelſis iſra
el erũt paſcue eaꝝ. Ibi regeſcét i mõtib⁹ vi-
rentibus:⁊ in paſcuis pinguib⁹ paſcent ſup
mõtes iſrael.ego paſcam oues meas:⁊ ego
eas accubaꝛ faciã dicit dñs de⁹.Qđ perierat
requirã:⁊ qđ abiectũ erat reducã ⁊ quod cõ
fractũ fuerat alligabo:⁊ qđ infirmuz fuerat
ꝯſolidabo:⁊ quod pingue ⁊ forte cuſtodiam
⁊ paſcã illas in iudicio. Vos autem greges E
mei:hec dicit dñs deus.ecce ego iudico iter
pecus ⁊ pecus:arietũ ⁊ hircoꝝ. Nonne ſatis
vobis erat paſcua bona depaſci. Inſup ⁊ re-
liqas paſcuaꝝ vr̃aꝝ ꝯculcaſtis pedibus ve
ſtris:⁊ cũ puriſſimã aquã biberetis:reliquã
pedibus veſtris turbaſtis.Et oues mee his
q̃ ꝯculcata pedibus vr̃is fuerãt paſcebãt:⁊
que pedes vr̃i turbauerant hec bibebant.
Propterea hec dicit dñs deus ad vos.ecce
egoipſe iudico inter pecus pingue ⁊ macilẽ
tũ. Pro eo ꝙ lateribus ⁊ humeris ipigeba
tis ⁊ cornib⁹ vr̃is vẽtilabatis oĩa ĩfirma pe
cora:donec diſpgerent foras:ſaluabo gregẽ
meũ:⁊ nõ erit vltra in rapinã:⁊ iudicabo in
ter pecus ⁊ pecus.Et ſuſcitabo ſup ea paſto F
ré vnũ q paſcat ea:ſeruũ meũ dauid:ipſe pa
ſcet ea:⁊ ipſe erit eis in paſtoré. Ego ãt dñs
ero eis in deũ:⁊ ſeruus me⁹ dauid ꝑnceps ĩ
medio eoꝝ.ego dñs locut⁹ ſũ ⁊ faciã cũ eis
pactũ pacis:⁊ ceſſare faciã beſtias peſſimas
đ terra:⁊ q hitãt in deſerto:ſecuri dormiét in
ſaltib⁹:⁊ ponã eos in circuitu collis mei bñ
dictioné:⁊ deducã hymbré in tpe ſuo:⁊ plu-
uie benedictionis erunt.⁊ dabit lignuz agri
fructũ ſuũ:⁊ terra dabit germé ſuũ:⁊ erũt in
terra ſua abſqꝫ timore.⁊ ſciét qꝛ ego dñs cũ
ꝯtriuero cathenas iugi eoꝝ:⁊ eruero eos de
manu imperantiũ ſibi.⁊ non erũt vltra in ra
pinã in gentib⁹ neqꝫ beſtie terre deuorabũt G
eos:ſꝫ habitabũt ꝯfidéter abſqꝫ vllo terrore
⁊ ſuſcitabo eis germen noĩatum:⁊ nõ erunt
vltra iminuti fame i terra:neqꝫ portabũt vl
tra opprobriũ gẽtiũ.⁊ ſciét qꝛ ego dñs deus
eoꝝ cũ eis.⁊ ipſi populus meus domus iſra
el:ait dñs deus. Vos ãt greges mei:greges
paſcue mee hoĩes eſtis: ⁊ ego dñs deus ve-
ſter dicit dominus deus.

¶C.S.Sermo ſuper mõté ſeyr.de ꝑditiõe
eius pro eo ꝙ afflixit populũ dñi. XXXV. A

Et factus é ſmo dñi ad me dicés.Filij
hoĩs:pone faciẽ tuã aduerſum mon-
té ſeyr:⁊ ꝓphabis de eo.⁊ dices illi. Hec di-
cit dñs deus.ecce ego ad te mons ſeyr:⁊ ex-
tendã manũ meã ſup te:⁊ dabo te deſolatũ
atqꝫ deſertũ.Urbes tuas demoliar:⁊ tu de-
ſert⁹ eris:⁊ ſcies qꝛ ego dñs:eo ꝙ fueris ini
micus ſempiternus:⁊ ꝯcluſeris filios iſrael
in manu gladij in tpe afflictionis eoꝝ:i tpe
iniqtatis extreme. Propterea viuo ego di- B
cit dñs de⁹:qꝛ ſanguini tradã te:⁊ ſanguis

te ꝑſequet᷑. ⁊ cū ſanguinē oderis: ſanguis ꝑ
ſequet᷑ te. ⁊ dabo mōtē ſeyr deſolatū atq̄ ď
ſertum. ⁊ auferā de eo euntē ⁊ redeuntē ⁊ im
plebo mōtes eius occiſoꝝ ſuoꝝ. In collibus
tuis ⁊ in vallibus tuis atq̄ in torrentibꝰ
īterfecti gladio cadēt. In ſolitudines ſempi
ternas tradā te: ⁊ ciuitates tue nō habitabū
C tur. ⁊ ſcietis q2 ego dn̄s deus: eo ꝙ dixeris:
due gentes ⁊ due terre mee erūt: ⁊ heredita
te poſſidebo eas: cū dn̄s eēt ibi. Propterea
viuo ego dicit dn̄s deus: qꝛ faciā iuxta irā
tuā ⁊ ſecundū zelū tuū quem feciſti odio ha
bens eos: ⁊ notus efficiar ꝑ eos cū te iudica
uero: ⁊ ſcies q2 ego dominꝰ. Audiui vniuer
ſa opprobria tua que locutus es de monti
bus iſrael. dicens. Deſerti nobis ad deuorā
D dum dati ſūt. Et inſurrexiſtis ſuꝑ me ore ve
ſtro: ⁊ derogaſtis aduerſum me. Verba ve
ſtra ego audiui. Hec dicit dn̄s deus. Letan
te vniuerſa terra in ſolitudinem te redigam
ſicuti gauiſus es ſuper hereditatem domus
iſrael: eo ꝙ fuerit diſſipata: ſic faciā tibi. Diſ
ſipatus eris mons ſeyr: ⁊ idumea omnis. ⁊
ſcient quia ego dominus.

¶ C. S. Quod dn̄s iudicabit iſrael ď inimi
cis ſuis ⁊ reſtituet ⁊ multiplicabit in terram
ſuā. ⁊ ꝙ afflixit iſrael pro peccato idolatrie
de gratia ⁊ virtute baptiſmi. vocatur popu
lus ad penitentiā. etiam promittit᷑ integra
reſtitutio ⁊ multiplicatio. XXXVI.

A Tu āt fili hoīs ꝓpheta ſuper montes
s.6.a. iſrael: ⁊ dices. Montes iſrael audite
verbū dn̄i. Hec dicit dn̄s deus. Eo ꝙ dixerit
inimicus de vobis: euge altitudines ſempi
terne in hereditatē date ſūt nobis ꝓpterea
vaticinare ⁊ dic. Hec dicit dn̄s deꝰ. Pro eo
ꝙ deſolati eſtis ⁊ conculcati per circuitū ⁊
facti in hereditatē reliquis gētibus: ⁊ aſcē
diſtis ſuꝑ labiū lingue ⁊ opprobrium popu
li: ꝓpterea mōtes iſrael audite verbum dn̄i
dei. Hec dicit dn̄s deꝰ mōtibꝰ ⁊ collibꝰ tor
rētibꝰ vallibuſq̄ ⁊ deſertis: parietinis ⁊ vr
bibus derelictis q̄ depopulate ſunt ⁊ ſubſa
nate a reliqs gētibus ꝑ circuitum. Propte
B rea hec dicit dn̄s deus. Quoniā in igne zeli
mei locutus ſum de reliqs gētibus ⁊ de idu
mea vniuerſa q̄ dederunt terram meā ſibi
in hr̄ditatē cū gaudio ⁊ toto corde ⁊ ex aīo
⁊ eiecerunt eam vt vaſtarēt: idcirco vaticina
re ſuꝑ humū iſrael: ⁊ dices mōtibꝰ ⁊ collibꝰ
iugis ⁊ vallibꝰ. Hec dicit dn̄s ďs. Ecce ego i
zelo meo ⁊ ī furore meo locutꝰ ſū: eo ꝙ ꝯfu
ſionē gentiū ſuſtinueritis. Idcirco hec dicit
dn̄s deꝰ. Ego leuaui manū meā vt gētes q̄
in circuitu vr̄o ſūt: ipſe ꝯfuſionē ſuā portēt:
vos āt mōtes iſrl̄ ramos vr̄os germinetis:
⁊ fructū meum afferatis populo meo iſrael. E
Prope. n. ē vt vēiat. Qꝛ ecce ego ad vos ⁊
cōuertar ad vos ⁊ arabimini ⁊ accipietis ſe
mētē ⁊ multiplicabo in vobis hoīes: oēmq̄
domū iſrael: ⁊ habitabūt᷑ ciuitates ⁊ ruino
ſa inſtaurabūt᷑: ⁊ replebo vos hoībꝰ ⁊ iumē
tis ⁊ multiplicabūt᷑ ⁊ creſcēt ⁊ habitare vos
faciā ſicut a principio bonuſq̄ donabo maio
ribꝰ q̄ hūiſtis ab initio ⁊ ſcietis q2 ego dn̄s
⁊ adducā ſuꝑ vos hoīes populū meū iſrael
⁊ hereditate poſſidebūt te. ⁊ eris eis in here
ditatem ⁊ non addes vltra vt abſq̄ eis ſis.
Hec dicit dn̄s deꝰ. Pro eo ꝙ dicūt ď vobis
deuoratrix hoīum es ⁊ ſuffocās gentē tuā:
ꝓpterea hoīes nō comedes amplius ⁊ gētē D
tuā nō necabis vltra ait dn̄s deꝰ. Nec audi
tā faciam in te amplius ꝯfuſionē gentiū ⁊
opprobriū populoꝝ nequaq̄ portabis ⁊ gē
tē tuā nō amittes amplius ait dn̄s. Et factū
eſt verbū dn̄i ad me dicēs. Fili hoīs domus
iſrael habitauerūt in humo ſua: ⁊ polluerūt
eā in vijs ſuis ⁊ in ſtudijs ſuis. Iuxta imun
diciā mēſtruate facta eſt via eoꝝ corā me: ⁊
effudi indignationē meam ſuꝑ eos pro ſan
guine quē fuderūt ſuꝑ terrā. Et ī idolis ſuis
polluerūt eā: ⁊ diſpſi eos in gētes ⁊ vētilati
ſunt in terras. Iuxta vias eoꝝ ⁊ adinuentio
nes eoꝝ iudicaui eos. Et ingreſſi ſunt ad gē Ro.2.d.
tes ad quas introierūt: ⁊ polluerunt nomen E
ſcm̄ meū: cū diceret᷑ de eis ppl's dn̄i iſte ē: ⁊
de terra eiꝰ egreſſi ſūt. Et peperci noī ſcō meo
qd̄ polluerat domꝰ iſrael in gētibus ad q̄s
īgreſſi ſūt. Idcirco dices domui iſrael. Hec di
cit dn̄s deꝰ. Nō ꝓpter vos ego faciā domꝰ
iſrael: ſꝫ ꝓpter nomē ſcm̄ meū: qd̄ polluiſtis
in gētibus ad q̄s iraſtis. Et ſcificabo nomē
meū magnū qd̄ pollutū ē inter gētes: quod
polluiſtis ī medio eaꝝ: vt ſciāt gētes q2 ego
dn̄s ait dn̄s exercituū: cū ſcificatus fuero in
vobis corā eis. Tollam quippe vos de gēti infra.3
bus ⁊ cōgregabo vos de vniuerſis terris: ⁊
adducā vos in terrā vr̄am. Et effundā ſuꝑ
vos aquā mūdā: ⁊ mundabimini ab oībus
inquinamētis vr̄is: ⁊ ab vniuerſis idolis vr̄is
mūdabo vos. Et dabo vobis cor nouū ⁊ ſpi F
ritum nouum ponam in medio veſtri. Et au s.ii.d.

ferram cor lapideum de carne veſtra:ꝛ dabo
vobis cor carneum ꝛ ſpiritum meum ponā
in medio veſtri.Et faciā vt in ꝑceptis meis
ambuletis:ꝛ iudicia mea cuſtodiatis ꝛ ope
remini.Et habitabitis in terram quā dedi
patribus veſtris:ꝛ eritis mihi in populum:
ꝛ ego ero vobis in deum.Et ſaluabo vos ex
vniuerſis inquinamētis veſtris:ꝛ vocabo fru
mentū ꝛ multiplicabo illud:ꝛ non imponā
vobis famem.Et multiplicabo fructū ligni
ꝛ genimina agri vt nō portetis vltra oppro
briū famis in gentibus.Et recordabimini
viaꝝ veſtraꝝ peſſimaꝝ ſtudiorūq; nō bono
rū ꝛ diſplicebūt vobis iniqtates veſtre ꝛ ſce
lera vr̄a.Non ꝓpter vos ego faciā ait dn̄s
G deus notū ſit vobis.Confundimini ꝛ erube
Ro.6.d. ſcite ſuper vijs vr̄is domus iſrael.Hec dicit
dn̄s deus. In die q̄ mūdauero vos ex oib⁹
iniqtatibus vr̄is ꝛ inhabitari fecero vrbes
ꝛ inſtaurauero ruinoſa:ꝛ terra deſerta fuerit
exculta:q̄ quōdā erat deſolata in oculis oīs
viatoris dicēt.Terra illa inculta facta eſt vt
hortus voluptatis:ꝛ ciuitates deſerte ꝛ de
ſtitute atq; ſuffoſſe munite ſederūt. Et ſciēt
gētes quecūq; derelicte fuerint i circuitu ve
ſtro q2 ego dn̄s edificaui diſſipata: plātaui
q; iculta ego dn̄s locut⁹ ſim ꝛ fecerim.Hec di
cit dn̄s de⁹. Adhuc i hoc iuenient me domus
iſrael vt faciā eis. Multiplicabo eos ſicut
gregē hoīum vt gregē ſcm̄:vt gregē irl'm in
ſolēnitatibus eius.Sic erāt ciuitates deſerte
plene gregibus hoīum:ꝛ ſcient q2 ego dn̄s.

¶C.S.De generali reſurrectione.ꝛ de chri
ſto.ꝛ ꝙ i nouiſſimis dieb⁹ recipiet eū iuda ꝛ
hieruſalē ꝛ erit vnus populus. XXXVII.

A Facta ē ſup me manus dn̄i: ꝛ eduxit
me in ſpū dn̄i ꝛ dimiſit me in medio
cāpi qui erat plenus oſſibus.ꝛ circunduxit
me per ea in gyro.Erant autē multa valde
ſuper faciem campi:ſiccaq; vehementer.Et
dixit ad me. Fili hominis putas ne viuent
oſſa iſta?Et dixi.Dn̄e deus tu noſti. Et dixit
ad me. Vaticinare de oſſibus iſtis.Et dices
B eis.Oſſa arida:audite verbū dn̄i.Hec dicit
dn̄s deus oſſibus his.Ecce ego intromittā
in vos ſpm̄ ꝛ viuet:ꝛ dabo ſup vos neruos
ꝛ ſuccreſcere faciā ſup vos carnes:ꝛ ſup ex
tendam in vobis cutem.ꝛ dabo vobis ſpm̄
ꝛ viuetis.ꝛ ſcietis q2 ego dn̄s. Et ꝓphaui ſi
cut ꝑceperat mihi.Fact⁹ ē āt ſonitus ꝓphan
te me:ꝛ ecce ꝯmotio.Et acceſſerūt oſſa ad oſ
ſa vnumquodq; ad iūcturā ſuā.Et vidi:ꝛ ec
ce ſup ea nerui ꝛ carnes aſcenderūt:ꝛ exten
ta eſt in eis cutis deſup:ꝛ ſpm̄ nō hēbāt.Et
dixit ad me. Vaticinare ad ſpm̄:vaticinare C
fili hoīs:ꝛ dices ad ſpm̄.Hec dicit dn̄s de⁹.
A q̄tuor vētis veni ſpiritus.ꝛ iſuffla ſup in
terfectos iſtos ꝛ reuiuiſcant.Et ꝓphetaui ſi
cut ꝑceperat mihi.Et ingreſſus ē in ea ſpūs:ꝛ
reuixerūt.ſteterūtq; ſup pedes ſuos exerci
tus grādis nimis valde.Et dixit ad me.Fili
hoīs:oſſa h̄ vniuerſa domus iſrael ē.Ipſi di
cūt.Aruerūt oſſa noſtra ꝛ pijt ſpes nr̄a:ꝛ ab
ſciſſi ſumus.Propterea vaticinare:ꝛ dices
ad eos.Hec dicit dn̄s deus.Ecce ego aperi D
am tumulos vr̄os:ꝛ educam vos de ſepul
chris vr̄is populus meus ꝛ inducā vos in
terrā iſrael.Et ſcietis q2 ego dn̄s cū apuero
ſepulchra veſtra ꝛ eduxero vos de tumulis
vr̄is popule me⁹.ꝛ dedero ſpm̄ meum i vo
bis ꝛ vixeritis.Et requieſcere vos faciā ſuper
humū vr̄ā.ꝛ ſcietis q2 ego dn̄s locutus ſū
ꝛ feci.ait dn̄s de⁹. Et factus ē ſermo dn̄i ad
me dicens. Et tu fili hoīs ſume tibi lignum
vnū.ꝛ ſcribe ſup illud iude ꝛ filioꝝ iſrael ſo
cijs eius. Et tolle lignum alteꝝ.ꝛ ſcribe ſup
illud ioſeph lignum effraim ꝛ cūcte domus
iſrael ſociorumq; eius.Et adiūge illa vnū E
ad alteꝝ tibi in lignū vnū.ꝛ erūt in vnionē
in manu tua.Cū āt dixerint ad te filij popu
li tui loquētes:nōne indicas nobis quid in
his tibi velis?Loqris ad eos.Hec dicit dn̄s
de⁹.Ecce ego aſſumam lignū ioſeph.qđ ē in
manu effraim ꝛ tribus iſrael que ſunt ei ad
iūcte:ꝛ dabo eas pariter cū ligno iuda ꝛ fa
ciam eas in lignum vnū:ꝛ erūt vnū in ma
nu eius.Erunt aūt ligna ſup q̄ ſcripſeris in
māu tua i oculis eoꝝ.ꝛ dices ad eoſ.Hec di
cit dn̄s de⁹.Ecce ego aſſumā filios iſrael de
medio nationū ad q̄s abierūt ꝛ cōgregabo
eos vndiq; ꝛ adducā eos ad humū ſuā. Et
faciam eos gentem vnam in terra in monti F
bus iſrael:ꝛ rex vnus erit omnibus impās.
Et non erūt vltra due gētes:nec diuidēt̄ am
plius i duo regna.Neq; polluēt̄ vltra i ido
lis ſuis ꝛ abhoīatoīb⁹ ſuis ꝛ cūctis iniqtati
b⁹ ſuis:ꝛ ſaluos eos faciā de vniuerſis ſedi
dib⁹ ſuis in qbus peccauerūt.ꝛ emundabo
eos.Et erūt mihi ppl's ꝛ ego ero eis deus.ꝛ infra.co.
ſeruus me⁹ dauid rex ſup eos:ꝛ paſtor vnus
erit oīuꝫ eoꝝ.In iudicijs meis ambulabūt G
ꝛ mādata mea cuſtodiēt ꝛ faciēt ea.Et hita

būt ſuꝑ terrā quā dedi ſeruo meo iacob in q̄t
bitauerūt pr̄es vr̄i ⁊ hitabūt ſuꝑ eā ipſi ⁊ fi-
lij eoꝝ ⁊ filij filiorum eoꝝ vſqꝫ i ſempiternū
⁊ dauid ſeruꝰ meꝰ princeps eoꝝ i ꝑpetuū. Et
ꝑcutiā illis fedꝰ pacis: pactū ſempiternū erit
eis. Et fundabo eos ⁊ multiplicabo. ⁊ dabo
ſanctificationē meā i medio eoꝝ i ꝑpetuū. Et
ſ.co. erit tabernaculū meū i eis: ⁊ ero eis d̄s: ⁊ ip
ſi erūt mihi populus. Et ſcient gētes q2 ego
dn̄s ſanctificator iſrael: cū fuerit ſanctificatō
mea in medio eorum in perpetuum.

¶ C.S. Sermo dn̄i ꝯtra gog ⁊ magog. de i
teritu eoꝝ ⁊ peccato populi. XXXVIII.

A Et factus ē ſermo dn̄i ad me dicēs. Fi
li hois. pone faciē tuā ꝯtra gog ⁊ ter
rā magog pn̄cipe capitis moſoch ⁊ thubal
⁊ vaticinare de eo. ⁊ dicens ad eū. Hec dicit
dn̄s deus. Ecce ego ad te gog principē capi
tis moſoch ⁊ thubal. Et circūagā te ⁊ ponā
frenū in maxillis tuis ⁊ educā te ⁊ oēꝫ exer-
citū tuū. equos ⁊ eq̄tes veſtitos loricis vni
B uerſos: multitudinē magnā haſtā ⁊ clypeū
arripētiū ⁊ gladiū. Perſe ethyopes ⁊ liby-
es cū eis: omnes ſcutati ⁊ galeati. Gomer ⁊
vniuerſa agmina eius domus thogorma la
tera aq̄lonis ⁊ totum robur eius populiqꝫ
multi tecū. Prepara ⁊ inſtrue te ⁊ oēm mul
titudinē tuā que coaceruata eſt ad te: ⁊ eſto
eis in preceptū. Poſt dies multos viſitabe
ris. In nouiſſimo annorum venies ad terrā
que reuerſa eſt a gladio ⁊ ꝯgregata ē de po
pulis multis ad mōtes iſrael q̄ fuerunt de-
ſerti iugiter. Hec de populis educta eſt: ⁊ ha
C bitabunt in ea ꝯfidenter vniuerſi. Aſcēdēs
āt q̄ſi tēpeſtas venies: ⁊ q̄ſi nubes vt operias
terrā: tu ⁊ oia agmina tua ⁊ ppli multi tecū
hec dicit dn̄s deꝰ. In die illa aſcēdent ſermo
nes ſuꝑ cor tuū. ⁊ cogitabis cogitationē peſ
ſimā. ⁊ dices. Aſcendā ad terrā abſqꝫ muro
veniā ad q̄eſcentes habitanteſqꝫ ſecure. Hi
oēs habitant ſine muro: vectes ⁊ porte non
D ſunt eis. Ut diripias ſpolia ⁊ inuadas p̄dā
vt inferas manū tuā ſuꝑ eos q̄ d̄ſerti fuerāt
⁊ poſtea reſtituti ſuꝑ pplm q̄ ē cōgregatus
ex gentibꝰ q̄ poſſidere cepit ⁊ eē hitator vm
bilici terre. Sabba ⁊ dedan ⁊ negociatores
tharſis ⁊ oēs leones eiꝰ dicēt tibi. Nūq̄d ad
ſumēda ſpolia tu venis? Ecce ad diripiendā
predam ꝯgregaſti multitudinem tuā vt tol-
las argētum ⁊ aurū: auferas ſuppellectilem
atqꝫ ſubſtātiā. ⁊ diripias manubias infini

as. Propterea vaticinare fili hois: ⁊ dices E
ad gog. Hec dicit dn̄s deꝰ. Nūq̄d n̄ i die il-
lo cū hitauerit populꝰ meus iſrael ꝯfidēter:
ſcies ⁊ venies d̄ loco tuo a laterībꝰ aq̄lonis
tu ⁊ ppli multi tecū: aſcēſores eq̄ꝝ vniuerſi
cetꝰ magnus ⁊ exercitꝰ vehemēs ⁊ aſcēdes
ſuꝑ pplm meū iſrael q̄ſi nubes vt operias ter
rā: In nouiſſimis diebꝰ eris. ⁊ adducā te ſu
ꝑ trā meā vt ſciāt gētes me. cū ſcificatꝰ fue
ro i te i oculis eoꝝ o gog. Hec dicit dn̄s deꝰ
Tu ergo ille es de q̄ locutꝰ ſū i diebꝰ antiq̄ſ F
i manu ſuoꝝ meoꝝ ꝓphaꝝ iſrl: q̄ ꝓphauerūt
in diebus illoꝝ tp̄oꝝ vt adducerē te ſuꝑ eos
Et erit in die illa: i die aduentꝰ gog ſuꝑ terrā
iſrael: ait dn̄s deus: aſcēdet idignatio mea i
furore meo ⁊ in zelo meo. In igne ire mee lo
cutus ſum: q2 in die illa erit ꝯmotio magna
ſuꝑ terrā iſrael: ⁊ ꝯmouebūt a facie mea pi
ſces maris ⁊ volucres celi ⁊ beſtie agri. ⁊ oē
reptile qd̄ mouet̄ ſuꝑ humum: cunctiqꝫ ho
mies q̄ ſūt ſuꝑ faciē terre. Et ſubuertēt̄ mō-
tes ⁊ cadēt ſepes. ⁊ ois murꝰ corruet i terrā. G
Et ꝯuocabo aduerſus eū i cūctis mōtibꝰ me
is gladiū ait dn̄s deꝰ. Gladiꝰ vniuſcuiuſqꝫ
i frēm ſuū dirget̄. Et iudicabo eum peſte ⁊
ſanguine ⁊ hymbre vehemēti ⁊ lapidibꝰ im
menſis Ignē ⁊ ſulphur pluā ſuꝑ eū ⁊ ſuꝑ
exercitū eius. ⁊ ſuꝑ pplos multos q̄ ſūt cū
eo. Et magnificabor ⁊ ſcificabor. ⁊ notꝰ ero
in oculis multaꝝ gētiū: ⁊ ſcient q2 ego dn̄s.

¶ C.S. In nouiſſimis diebꝰ inſurget gog
⁊ magog ⁊ ꝯgregatione auiū ⁊ beſtiaꝝ ad
edenda cadauera eorum. XXXIX.

Tu aūt fili hois: vaticinare aduerſum A
gog: ⁊ dices. Hec dicit dn̄s deus. Ec-
ce ego ſuꝑ te gog principē capitis moſoch
⁊ thubal: ⁊ circumagā te: ⁊ educā te: ⁊ aſcen
dere te faciā de lateribus aq̄lonis: adducā
te ſuꝑ mōtes iſrael. Et ꝑcutiā arcum tuū in
manu ſiniſtra tua. ⁊ ſagittas tuas de manu
dextera tua deijciā. Suꝑ mōtes iſrael cadeſ
tu ⁊ oia agmina tua ⁊ populi qui ſunt tecū.
Feris: auibus: oiqꝫ volatili celi ⁊ beſtijs ter
re dedi te ad deuorandū. Suꝑ faciē agri ca B
des: q2 ego locutus ſum ait dn̄s deus. Et i-
mittam ignē in magog ⁊ in his q̄ hitāt i iſu
lis ꝯfidēter: ⁊ ſciēt q2 ego dn̄s. Et nomē ſcm̄
meū notū faciā i medio ppli mei iſrael. ⁊ nō
polluā nomē ſcm̄ meū amplꝰ: ⁊ ſciāt gētes
q2 ego dn̄s d̄s ſcūs iſrael. Ecce venit: ⁊ fcm̄
eſt ait dn̄s d̄s. Hec eſt dies de qua locutꝰ ſū

Et egredient̄ hītatores de ciuitatibus iſrl':
⁊ ſuccēdent̄ ⁊ cōburēt arma clypeū ⁊ haſtaſ
arcū ⁊ ſagittas ⁊ bacculos manuū ⁊ contos
C ⁊ ſuccēdent ea igni ſeptē annis. Et nō porta
bunt ligna de regionibus: neq3 ſuccident ɔ̄
ſaltibus: qm̄ arma ſuccēdēt igni: ⁊ depreda
bunt̄ eos q̄bus prede fuerāt: ⁊ diripiēt va
ſtatores ſuos: ait dn̄s ds̄. Et erit in die illa
dabo gog locū noīatū ſepulchrū in iſrael:
vallē viatoꝝ ad oriētē maris: q̄ obſtupeſcet̄
faciet ꝑtereūtes. Et ſepeliēt ibi gog ⁊ omnez
multitudinē eiꝰ: ⁊ vocabit̄ vallis multitudi
nis gog: ⁊ ſepeliēt eos domus iſrael: vt mū
dēt terrā ſeptē mēſibus. Sepeliet aūt eū oīs
populus terre: ⁊ erit eis noīata dies in qua
glorificatus ſum: ait dn̄s ds̄. Et viros iugi
D ter ꝯſtituēt luſtrātes terrā: q̄ ſepeliāt ⁊ req̄
rant eos qui remāſerāt ſuper faciē terre: vt
emūdent eā. Poſt mēſes aūt ſeptē q̄rere in
cipiēt: ⁊ circuibūt pagrātes terrā. Cūq3 vide
rint os hoīs: ſtatuēt iuxta illud titulū: dōec
ſepeliāt illud pollinctores in valle multitu
dinis gog. Nomē āt ciuitatis amona: ⁊ mū
dabūt terrā. Tu ḡ fili hoīs: h̄ dicit dn̄s deus
E Dic oī volucri ⁊ vniuerſis auibꝰ cūctiſq3 be
ſtijs agri. Cōuenite ⁊ ꝑꝑerate ꝯcurrite vndi
q3 ad victimā meā quā ego imolo vobis:
victimā grādē ſup mōtes iſrael vt cōedatis
carnes ⁊ bibatis ſanguinē. Carnes fortiū
comedetis: ⁊ ſanguinē principū terre bibe
tis: arietū ⁊ agnoꝝ ⁊ hircoꝝ taurorūq3 ⁊ al
tiliū ⁊ pinguiū oium. Et comedetis adipem
in ſaturitatē: ⁊ bibetis ſanguinē in ebrieta
tē. de victima qua ego imolaui vobis ⁊ ſatu
rabimini ſuper menſam meā: de equo ⁊ d̄
equite forti: ⁊ de vniuerſis viris bellatori
F bus ait dominus deus. Et ponā gloriā meā
in gentibus: ⁊ videbunt oēs gentes iudici
ū meū qd̄ fecerim: ⁊ manū meā quā poſue
rim ſup eos: ⁊ ſciēt domus iſrael q2 ego do
minus deus eoꝝ a die illa ⁊ deinceps. Et ſci
ent gentes qm̄ in iniq̄tate ſua capta ſit do
mus iſrael: ⁊ qd̄ dereliquerit me ⁊ abſconde
rim faciē meā ab eis: ⁊ tradiderim eos i ma
nus hoſtiū: ⁊ ceciderint in gladio vniuerſi.
Juxta imunditiā eoꝝ ⁊ ſcelus feci eis: ⁊ ab
ſcondi faciē meā ab illis. Propterea h̄ dicit
dn̄s deus. Nūc reducā captiuitatē iacob: ⁊
G miſerebor oīs domus iſrael. Et aſſumā zelū
pro noīe ſcō meo: ⁊ portabūt ꝯfuſionē ſuā:
⁊ oēm ꝑuaricatōez quā ꝑuaricati ſunt in me
cū habitauerint in terra ſua ꝯfidēter nemi
nē formidātes: ⁊ reduxero eos de populis
⁊ ꝯgregauero de terris inimicoꝝ ſuoꝝ: ⁊ ſcifi
catus fuero in eis in oculis gētiū plurimaꝝ 8.36.c
⁊ ſciēt q2 ego dn̄s ds̄ eoꝝ: eo ꝙ trāſtulerim
eos in natōes: ⁊ ꝯgregauerim eos ſup terrā
ſuā: ⁊ nō dereliq̄rim quēq3 ex eis ibi. Et non
abſcondam vltra faciē meam ab eis: eo ꝙ
effuderim ſpiritum meum ſuper omnez do
mum iſrael: ait dn̄s deus.

CL. S. De edificatōe ciuitatis ⁊ viro q̄ ſta
bat i porta: ⁊ mēſurabit muꝝ exteriorē cū ca
lamis ſuis: ⁊ in veſtibꝰ ⁊ gazophylatijs di
uerſis q̄ erāt in veſtibulis: ⁊ de locis deputa
tis ad cuſtodiā tēpli ⁊ altaris. de menſa atrij
⁊ altaris holocauſtorum: de menſura veſti
buli templi. XL

In viceſimo q̄nto anno trāſmigratio A
nis nr̄e in exordio anni decima mēſis
quartodecio āno poſtq̄3 percuſſa eſt ciuitas
in ipſa hac die facta eſt ſup me manus dn̄i:
⁊ adduxit me illuc in viſiōibus dei. Addu
xit me in terrā iſrael: ⁊ dimiſit me ſup mōtē
excelſū nimis: ſup quē erat q̄ſi edificiū ciui
tatis vergētis ad auſtrū ⁊ introduxit me il
luc. Et ecce vir cuius erat ſpēs q̄ſi ſpēs eris:
⁊ funiculus lineus in manu eiꝰ ⁊ calamꝰ mē
ſure i manu eiꝰ. Stabat āt in porta ⁊ locutꝰ
ē ad me idē vir. Fili hoīs: vide oculis tuis:
⁊ auribus tuis audi ⁊ pone cor tuū in oīa q̄
ego oñdā tibi: q2 vt oñdant̄ tibi adductus
es huc. Annūcia oīa q̄ tu vides domui iſra
el. Et ecce murꝰ forinſecꝰ in circuitu domꝰ vn
diq3: ⁊ in manu viri calamꝰ mēſure ſex cubi
toꝝ ⁊ palmo. Et mēſus ē latitudinē edificij
calamo vno: altitudinē q̄3 calamo vno. Et
venit ad portā q̄ reſpiciebat viā orientalē: ⁊
aſcēdit ꝑ gradus eiꝰ. Et mēſus ē limē porte B
calamo vno: latitudinē: ideſt limē vnum: ca
lamo vno in latitudinē: ⁊ thalamū vno cala
mo in lōgū: ⁊ vno calamo in latū: ⁊ inter tha
lamos q̄nq3 cubitos: ⁊ limē porte iuxta ve
ſtibulū porte intrinſecꝰ calamo vno. Et mēſuſ
ē veſtibulū porte octo cubitoꝝ: ⁊ frontē eius
duobus cubitis. Veſtibulū aūt porte erat i
trinſecus. Porro thalami porte ad viā ori
entalē tres hinc ⁊ tres inde: mēſura vna tri
um: ⁊ mēſura vna frontiū ex vtraq3 parte.
Et menſus eſt latitudinē liminis porte decē
cubitoꝝ: ⁊ longitudinē porte tredecim cubi
toꝝ: ⁊ marginē ante thalamos cubiti vnꝰ ⁊

cubitꝰ vnus finis vtriusq;. Thalami āt sex cu
bitoꝝ erāt hinc ꝛ inde. Et mēsus est portam
a tecto thalami vsq; ad tectū eius: latitudi
nē vigintiq̄nq; cubitoꝝ: ostiū ꝯtra ostium.
Et fecit frontes p sexagita cubitos: ꝛ ad frō
C tē atriū porte vndiq; p circuitū: ꝛ añ facieȝ
porte que ptingebat vsq; ad faciē vestibuli
porte interioris q̄nquaginta cubitos ꝛ fene
stras obliquas in thalamis ꝛ in frōtibꝰ eoꝝ
q̄ erāt intra portā vndiq; per circuitū. Silr
āt erāt ꝛ in vestibulis fenestre p gyrū intrin
secus: ꝛ ante frontes pictura palmaꝝ cela
ta. Et eduxit me ad atrium exterius: ꝛ ecce
gazophylatia: ꝛ pauimentū stratū lapide i
atrio p circuitū. Triginta gazophylatia i cir
cuitu pauimēti: ꝛ pauimētū in fronte porta
rū ꝑm lōgitudinē portaꝝ erat inferius. Et
mēsus est latitudinē a facie porte inferioris
vsq; ad frōtē atrij interioris extrinsecꝰ. cētū
cubitos ad oriētē ꝛ aqlonē. Portā vero q̄
respiciebat viā aqlonis atrij exterioris men
sus est tā in lōgitudine q̄z in latitudie: ꝛ tha
lamos eius tres hinc ꝛ tres inde: ꝛ fronteȝ
eius ꝛ vestibulū ꝑm mensurā porte prioris
q̄nquaginta cubitoꝝ lōgitudinē eius: ꝛ lati
D tudinē vigintiq̄nq; cubitoꝝ. Fenestre auteȝ
eius ꝛ vestibulū ꝛ sculpture ꝑm mēsurā por
te q̄ respiciebat ad oriētē: ꝛ septē graduum
erat ascēsus eius. Et vestibulū ante eā ꝛ por
ta atrij interioris ꝯtra portā aqlonis ꝛ oriē
talē. Et mēsus est a porta vsq; ad portā cen
tū cubitos. Et eduxit me ad portā australē:
ꝛ ecce porta q̄ respiciebat ad austrū. Et men
sus est frontē eius ꝛ vestibulū eiꝰ iuxta mē
suras supiores ꝛ fenestras eiꝰ ꝛ vestibula in
circuitu sicut fenestras ceteras: q̄nquaginta
cubitoꝝ longitudine ꝛ latitudine vigintiq̄n
q; cubitoꝝ: ꝛ in gradibus septeȝ ascēdebat̄
ad eā. Et vestibulū ante fores eius: ꝛ celate
palme erāt vna hinc ꝛ altera inde in fronte
eius: ꝛ porta atrij interioris in via australi.
Et mēsus est a porta vsq; ad portā i via au
strali cētū cubitos. Et introduxit me in atriū
interius ad portā australē: ꝛ mēsus ē portā
iuxta mēsuras supiores. Thalamū eiꝰ ꝛ frō
E tē eius ꝛ vestibulū eius hisdē mēsuris ꝛ fe
nestras eius ꝛ vestibulū eius in circuitu q̄n
quaginta cubitos longitudinis ꝛ latitudis
vigintiq̄nq; cubitos ꝛ vestibulū per gyruȝ
longitudine vigintiq̄nq; cubitoꝝ: ꝛ latitudi
ne q̄nq; cubitoꝝ. Et vestibulū eius ad atriū
exterius: ꝛ palmas eius in fronte: ꝛ octo gra
dus erant q̄bus ascēdebat̄ p eā. Et introdu
xit me in atriū interius per viā oriētalem: ꝛ
mēsus est portā ꝑm mēsuras supiores: tha
lamū eius ꝛ frontē eius ꝛ vestibulū eius si
cut supra: ꝛ fenestras eiꝰ ꝛ vestibula i circui
tu lōgitudine q̄nquaginta cubitoꝝ: ꝛ latitu
dine vigintiq̄nq; cubitoꝝ: ꝛ vestibulū eius
idest atrij exterioris ꝛ palme celate in frōte
eius hinc ꝛ inde: ꝛ in octo gradibus ascēsus
eius. Et introduxit me ad portam q̄ respicie
bat ad aqlonē. Et mēsus est ꝑm mēsuras su
piores thalamū eius ꝛ frontē eius ꝛ vesti
bulū eius ꝛ fenestras eius per circuitū lōgi
tudine q̄nquaginta cubitoꝝ ꝛ latitudine vi F
gintiquinq; cubitoꝝ: ꝛ vestibulū eius respi
ciebat ad atriū exterius ꝛ celatura palmaꝝ
in fronte eius hinc ꝛ inde: ꝛ in octo gradibꝰ
ascēsus eius: ꝛ p singula gazophylatia osti
uȝ in frontibus portaꝝ ibi lauabāt holocau
stuȝ. ꝛ i vestibulo porte due mēse hinc ꝛ due
mēse inde: vt imolet̄ sup eas holocaustū: ꝛ
p pctō ꝛ pro delicto. Et ad latus exteriꝰ qđ
ascēdit ad ostiū porte q̄ pgit ad aqlonē: due
mēse ꝛ ad latus alteꝝ ante vestibulū porte
due mēse. Quatuor mēse hinc: ꝛ q̄tuor men
se inde per latera porte octo mēse erāt: sup
quas imolabāt. Quatuor aūt mēse ad ho
locaustū de lapidibus quadris extructe lō
gitudine cubiti vniꝰ ꝛ dimidij: ꝛ latitudine
cubiti vniꝰ ꝛ dimidij: ꝛ altitudine cubiti vni
us sup quas ponāt vasa in q̄bus imolatur
holocaustū ꝛ victima. Et labia earuȝ palmi
vnius reflexa intrinsecus p circuitū. Super G
mensas aūt carnes oblationis. Et extra por
tā interiorē gazophylatia cantoꝝ in atrio in
teriori qđ erat in latere porte respiciētis ad
aqlonē: et facies eoꝝ contra viā australem
vna ex latere porte orientalis: que respicie
bat ad viam aquilonis. Et dixit ad me. Hoc
est gazophylatiū qđ respicit viā meridianā:
sacerdotū qui excubāt in custodijs templi.
Porro gazophylatiū qđ respicit ad viaȝ aq
lonis: sacerdotum erit qui excubant ad mi
nisterium altaris. Isti sunt filij sadoch q ac
cedūt de filijs leui ad dñm: vt ministrent ei.
Et mēsus est atriū lōgitudine centū cubito
rū ꝛ latitudine cētū cubitoꝝ per quadruȝ: ꝛ
altare ante faciē tēpli. Et introduxit me i ve
stibulū tēpli ꝛ mēsus est vestibulū q̄nq; cu
bitis hinc: ꝛ q̄nq; cubitis inde: ꝛ latitudinē

porte triũ cubitoꝝ hinc ⁊ triũ cubitoꝝ inde:
longitudinẽ aũt veſtibuli viginti cubitoꝛuꝫ
⁊ latitudinẽ vndeci cubitoꝝ. Et octo gradi-
bus aſcendebãt ad eã: ⁊ colũne erant in frõ
tibus hinc ⁊ altera inde.

¶C.S. Menſuratur templum ⁊ ſanctum
ſanctoꝛũ. de cochlea quoqꝫ agitur. de oſtijs
templi ⁊ ſanctuarij: ⁊ oſtiarijs ſcũarij. XLI

A ET introduxit me in templũ: ⁊ mẽſus ẽ
frontes ſex cubitos latitudinis hinc:
⁊ ſex cubitos latitudinis inde latitudinem
tabernaculi. Et latitudo poꝛte decẽ cubito-
ruꝫ erat: ⁊ latera poꝛte qnqꝫ cubitis hinc ⁊
qnqꝫ inde. Et menſus eſt longitudinẽ eius
quadraginta cubitoꝝ: ⁊ latitudineꝫ viginti
cubitoꝝ. Et introgreſſus intrinſecus mẽſus
eſt in fronte poꝛte duos cubitos: ⁊ poꝛta ſex
cubitoꝝ: ⁊ latitudinẽ poꝛte ſeptẽ cubitoꝛuꝫ.
⁊ mẽſus eſt lõgitudinẽ eius viginti cubito-
rũ: ⁊ latitudinẽ eius viginti cubitoꝝ ante fa
ciẽ tẽpli. Et dixit ad me. Hoc eſt ſcm̃ ſcõꝛuꝫ.
Et mẽſus eſt parietẽ domus ſex cubitoꝛũ: ⁊
latitudinẽ lateris quatuoꝛ cubitoꝝ: vndiqꝫ
p circuitũ domus. Latera aũt latus ad lat⁹
bis triginta tria. Et erãt eminẽtia q̃ ingrede
rentur per parietẽ domus in lateribus per
circuitũ vt ꝯtinerent: ⁊ nõ attingerẽt parie-
B tẽ tẽpli. Et platea erat in rotundũ aſcẽdens
ſurſũ per cochleã: ⁊ in cenaculũ tẽpli defere
bat per gyrũ. Iccirco latius erat tẽplũ i ſu-
perioꝛibus: ⁊ ſic de inferioꝛibus aſcẽdebãt
ad ſupioꝛa: ⁊ in mediũ. Et vidi in domo alti
tudinẽ per circuitum fundata latera ad mẽ
ſuram calami ſex cubitoꝛum ſpacio: ⁊ latitu
dineꝫ per parietem lateris foꝛinſecus qnqꝫ
cubitoꝛum. Et erat interioꝛ domus in lateri
bus domus. Et inter gazophylatia latitudi
nem viginti cubitoꝛum in circuitu domus
vndiqꝫ. Et oſtium lateris ad oꝛationẽ oſtiuꝫ
vnũ ad viã aquilonem ⁊ oſtium vnum ad
viam auſtralem ⁊ latitudinem loci ad oꝛati
onem quinqꝫ cubitoꝛum in circuitu. Et edi
ficium quod erat ſeparatum verſumqꝫ ad
viam reſpicientem ad mare: latitudinis ſe-
ptuaginta cubitoꝛum: paries autem edificij
quinqꝫ cubitoꝛum latitudinis per circuitũ:
⁊ longitudo eius nonaginta cubitoꝛum. Et
C menſus eſt domus longitudinem centuꝫ cu
bitoꝛum: ⁊ quod ſeparatum erat edificiuꝫ ⁊
parietes eius longitudinis centum cubito
rum. Latitudo autem ante faciem domus
ẽ: ⁊ eius quod erat ſeparatum contra oꝛien
tem centum cubitoꝛum. Et menſus eſt lon-
gitudinem edificij contra faciem eius quod
erat ſeparatũ ad doꝛſum hecthecas ex vtra
qꝫ parte centum cubitoꝛum ⁊ templuꝫ inte
rius: ⁊ veſtibula atrij: limina ⁊ feneſtras ob
liquas: hecthecas in circuitu per tres parteſ
ꝯtra vniuſcuiuſqꝫ limen ſtratumqꝫ ligno p
gyrũ in circuitu. Terra aũt vſqꝫ ad feneſtraſ
⁊ feneſtre clauſe ſuper oſtia: ⁊ vſqꝫ ad domũ
interioꝛem ⁊ foꝛinſecus ⁊ oẽm parietem in
circuitu intrinſecus ⁊ foꝛinſecus ad menſu-
ram ⁊ fabrefacta cherubin ⁊ palme. Et pal-
ma iter cherub ⁊ cherub. Duaſqꝫ facies ha
bebat cherub: facieꝫ hominis iuxta palmã
ex hac parte: ⁊ faciem leonis iuxta palmam
ex alia parte expreſſam. Per oẽm domum
in circuitu de terra vſqꝫ ad ſuperioꝛẽ partẽ: B
cherubin ⁊ palme celate erant in pariete tẽ-
pli. Limẽ quadrãgulũ ⁊ facies ſcũarij aſpe
ctus ꝯtra aſpectũ. Altaris lignei triũ cubi-
toꝝ altitudo: ⁊ longitudo eius duoꝝ cubito
rum: ⁊ anguli ei⁹ ⁊ lõgitudo ei⁹ ⁊ parietes ei⁹
lignei. Et locut⁹ ẽ ad me. Hec ẽ mẽſa coꝛam
dño. Et duo oſtia erãt in tẽplo ⁊ in ſcũario ⁊
in duob⁹ oſtijs ex vtraqꝫ pte bina erãt oſtio
la que in ſe inuicẽ plicabãt. Bina. n. oſtia
erãt ex vtraqꝫ parte oſtioꝛuꝫ. Et celata erãt
in ipſis oſtijs tẽpli cherubin ⁊ ſculptura pal
maꝝ ſicut i parietibus quoqꝫ expreſſa erãt.
Quamobꝛem ⁊ groſſioꝛa erant ligna in ve
ſtibuli fronte foꝛinſecus: ſuper que feneſtre
oblique ⁊ ſimilitudo palmarum hinc atqꝫ
inde in humerulis veſtibuli ſm̃ latera do-
mus latitudinemqꝫ parietum.

¶C.S. De gazophylatijs auſtralis ⁊ aqui
lonarijs edificijs: ⁊ de deſcriptione eoꝝ edifi
catoꝛum. de locis vbi edebant ſacerdotes q̄
non exeant ad populum: niſi depoſitis veſti
mentis miniſterij ſui. menſuratur murus di
uidens ſanctuariuꝫ a vulgari loco. XLII

ET eduxit me in atrium exterius ꝑ vi
am ducẽtis ab aqlone. Et induxit me A
in gazophylatiũ qđ erat ꝯtra ſeparatũ edifi
ciũ: ⁊ ꝯtra edeꝫ vergẽtẽ ad aqlonẽ: in facie
lõgitudinis cẽtũ cubitos oſtij aqlõis: ⁊ lati
tudinis qnquaginta cubitos ꝯtra vigiti cu
bitos atrij iterioꝛis: ⁊ ꝯtra pauimẽtũ ſtratũ
lapide atrij exterioꝛis: vbi erat poꝛtic⁹ iũcta
poꝛticui triplici: ⁊ añ gazophylatia deãbula
tio decẽ cubitoꝝ latitudinis ad interioꝛa re-

ſpicié̃s vie cubiti vnius. Et oſtia eoꝝ ad aq‑
loné vbi erát gazophylatia in ſupioꝛib⁹ hu
milioꝛa: qꝛ ſuppoꝛtabát poꝛticus q̃ ex illis
eminebát de inferioꝛib⁹ ⁊ de medijs edificij
Triſtega.n. erát: ⁊ nõ hēbant colũnas ſicut
B erát colũne atrioꝝ. Propterea eminebát ð
inferioꝛib⁹ ⁊ de medijs a terra cubitis qui
quaginta. Et peribolus exterioꝛ ſm gazo‑
phylatia que erant in via atrij exterioꝛis an
te gazophylatia erat. Longitudo eius quin
quaginta cubitoꝛum: qꝛ lógitudo gazophy
latioꝛum atrij exterioꝛis quinquaginta cu
bitoꝛum ⁊ longitudo ante faciem templi cé
tum cubitoꝛum. Et erat ſubter gazophyla‑
tia hec: introitus ab oꝛiente ingredientium
in ea de atrio exterioꝛi in latitudine periboli
atrij quod erat contra viam oꝛientalez in fa
ciem edificij ſeparati. Et erant ante edificiũ
gazophylatia ⁊ via ante faciem eoꝛum iux
ta ſimilitudinem gazophylatioꝛum q̃ erát
C in via aquilonis. Secundum longitudinez
eoꝛum ſic ⁊ latitudo eoꝛum: ⁊ omnis introi‑
tus eoꝛum ⁊ ſimilitudines ⁊ oſtia eoꝛum ſe
cũdũ oſtia gazophylatioꝝ que erant in via
reſpiciẽte ad nothũ. Oſtium in capite vie q̃
via erat ante veſtibulũ ſeparatũ per viá oꝛi
entalé ingredientibus. Et dixit ad me. Ga‑
zophylatia aquilonis ⁊ gazophylatia au‑
ſtri q̃ ſunt añ edificiũ ſeparatũ. Hec ſunt ga
zophylatia ſcá: in quibus veſcant̃ ſacerdo‑
tes q appꝛopinquát ad dñz in ſcá ſcõꝝ. Ibi
ponét ſcá ſcõꝝ: ⁊ oblationé pꝛo pctõ ⁊ p deli
cto. Locus.n. ſcũs eſt. Cũ aũt ingreſſi fuerit
ſacerdotes: nõ egredient̃ de ſcis in atriũ ex‑
terius. Et ibi reponét veſtimẽta ſua in quib⁹
miniſtrant: qꝛ ſancta ſunt: veſtienturqꝫ ve‑
ſtimẽtis alijs ⁊ ſic pꝛocedent ad populum.
Cunqꝫ cõpleſſet menſuras domus interio‑
D ris: eduxit me per viam poꝛte que reſpicie‑
bat ad viam oꝛientalem: ⁊ mẽſus eſt eá vn‑
diqꝫ per circuitũ. Mẽſus eſt aũt ꝯtra vẽtuz
oꝛiẽtalé calamo mẽſure: qngentos calamos
in calamo mẽſure per circuitũ. Et mẽſus eſt
ꝯtra vẽtũ aquilonis qngentos calamos: in
calamo mẽſure per gyrũ. Et ad ventũ occidẽ
talé menſus eſt quingẽtos calamos: in cala
mo mẽſure per circuitũ. Et ad ventũ occidẽ‑
talé menſus eſt qngẽtos calamos: in cala‑
mo mẽſure. Per quatuoꝛ vẽtos mẽſus eſt
murũ eius vndiqꝫ per circuitũ: longitudiné
quingentoꝝ cubitoꝝ: ⁊ latitudinem quingé
toꝝ cubitoꝝ: diuidentem inter ſanctuariuz ⁊
vulgi locum.

C. L. S. Vidit propheta claritatem dei: ar‑
guit iudeos de idolis ſuis: pꝛecipitur oſten‑
dere figuram ⁊ deſcriptionem domus. ð mẽ
ſura altaris holocauſtoꝛum. de ritu ei⁹ ⁊ ſa‑
crificijs eiuſdem. XLIII

ET duxit me a poꝛtá que reſpiciebat ad A
viam oꝛientalem. Et gloꝛia dei iſrael
ingrediebatur p viá oꝛiẽtalem: ⁊ vox erat ei
quaſi vox aquaꝝ multaꝝ: ⁊ terra ſplẽdebat
a maieſtate ei⁹. Et vidi viſioné ſm ſpẽz quá
videram qñ venit vt diſperderet ciuitaté: ⁊
ſpẽs ſm aſpectũ quẽ viderá iuxta fluuium
chobar. Et cecidi ſuper faciẽ meam: ⁊ maie‑
ſtas dñi ingreſſa eſt tẽplũ per viá poꝛte q̃ re
ſpiciebat ad oꝛiẽté. Et eleuauit me ſpũs ⁊ in
troduxit me in atriũ interius. Et ecce repleta B
erat gloꝛia dñi domus. Et audiui loquẽtez
ad me de domo. Et vir qui ſtabat iuxta me:
dixit ad me. Fili hoĩs. Locus ſolij mei: ⁊ lo‑
cus veſtigioꝝ pedũ meoꝝ: vbi habito in me
dio filioꝝ iſrael i eternũ. Et nõ polluet vltra
dom⁹ iſrael nomé ſcm̃ meũ: ipſi ⁊ reges eoꝝ
in foꝛnicatõibus ſuis ⁊ in ruinis regũ ſuoꝝ
⁊ in excelſis q fabꝛicati ſunt limé ſuũ iuxta
limé meũ: ⁊ poſtes ſuos iuxta poſtes meos
⁊ murus erat inter me ⁊ eos. Et polluerunt C
nomé ſcm̃ meũ in aboĩationibus q̃s fecerũt
pp qð ꝯſũpſi eos in ira mea. Nũc ḡ repellát
pcul foꝛnicationé ſuá ⁊ ruinas regũ ſuoꝛuz
a me ⁊ hitabo in medio eoꝝ ſp. Tu át fili ho
minis: oñde domui iſrael tẽplũ ⁊ ꝯfũdátur
ab iniqtatib⁹ ſuis: ⁊ metiant̃ fabꝛicá: ⁊ eru
beſcant ex oĩb⁹ q̃ fecerũt. Figura dom⁹ ⁊ fa‑
bꝛice ei⁹: exit⁹ ⁊ itroit⁹: ⁊ oẽz deſcriptõez ei⁹
⁊ vniuerſa pcepta ei⁹: cũctaqꝫ oꝛdiné eius: ⁊
oẽs leges eius oñde eis. ⁊ ſcribe i oculis eo
rũ vt cuſtodiát oẽs deſcriptões ei⁹ ⁊ pcepta D
illius: ⁊ faciát ea. Iſta é lex dom⁹ i ſũmitate
mõtis. Oẽs fines ei⁹ in circuitu ſcm̃ ſcõꝝ é.
Hec é ḡ lex dom⁹. Iſte át mẽſure altaris in
cubito veriſſimo: q hẽbat cubitũ ⁊ palmuz.
In ſinu eius erat cubit⁹: ⁊ cubit⁹ in latitudi
ne: ⁊ definitio eius vſqꝫ ad labiũ eius: ⁊ i cir
cuitu palm⁹ vn⁹. Hec quoqꝫ erat foſſa alta‑
ris. Et de ſinu terre vſqꝫ ad crepidiné nouiſ‑
ſimá duo cubiti: ⁊ latitudo cubiti vnius ⁊ a
crepidine minoꝛe vſqꝫ ad crepidiné maioꝛé q̃ E
tuoꝛ cubiti: ⁊ latitudo cubiti vni⁹. Ipe át ari
el q̃tuoꝛ cubitoꝝ: ⁊ ab ariel vſqꝫ ad ſurſũ coꝛ

nua quattuor. Et ariel duodecī cubitoꝝ i lō
gitudine per duodeciꝫ cubitos latitudinis
quadrāgulatū equs lateribus. Et crepido q̄
tuordecīꝫ cubitoꝝ longitudinis per quatu
ordecīꝫ cubitos latitudinis in quatuor an
gulis eius: ⁊ corona in circuitu eius dimidij
cubiti: ⁊ ſinus eius vnius cubiti per circui
tum. Gradus aūt eius verſi ad orientē. Et
dixit ad me. Fili hoīs. Hec dicit dñs deus.
F Hi ſunt ritus altaris in quacūqꝫ die fuerit
fabricatū: vt offeratᷣ ſuper illud holocauſtū
⁊ effundatᷣ ſanguis: ⁊ dabis ſacerdotibus ⁊
leuitis q ſunt de ſemie ſadoch qui accedūt
ad me ait dñs deus: vt offerāt mihi vitulū
de armēto pro peccato. Et aſſumēs de ſan-
guine eius pones ſup quattuor cornua ei⁹
⁊ ſuper quattuor angulos crepidinis ⁊ ſup
coronā in circuitu: ⁊ mūdabis illud ⁊ expia
bis. Et tolles vitulū qui oblatus fuerit pro
peccato: ⁊ cōbures eū in ſeparato loco do-
mus extra ſanctuariū: ⁊ in die ſecūda offe-
res hircū capraꝝ imaculatū pro peccato: ⁊
G expiabūt altarᷣ ſicut expiauerūt i vitulo. Cū
qꝫ cōpleueris expiās illud offeres vitulūꝫ
de armēto imaculatū: ⁊ arietē de grege im-
maculatū: ⁊ offeres eos in ꝯſpectu domini
⁊ mittēt ſacerdotes ſup eos ſal: ⁊ offerent
eos in holocauſtū dño. Septē diebus faci-
es hircū pro peccato quotidie: ⁊ vitulūꝫ de
armēto ⁊ arietē de pecorib⁹ imaculatos of-
ferēt. Septē diebus expiabūt altare ⁊ mū
dabunt illud: ⁊ implebūt manū eius. Exple
tis aūt ſeptē diebus: in die octaua ⁊ vltra fa
ciēt ſacerdotes ſuper altare holocauſta vr̄a
⁊ q̄ pro pace offerunt: ⁊ placatus ero vobis
ait dominus deus.

¶ C.S. De porta clauſa: ⁊ ne incircūciſi in
trent ſanctuariū. de ſanctimonia ⁊ heredita
te leuitarum. XLIIII

ET conuertit me ad viā porte ſanctua
rij exterioris q̄ reſpiciebat ad oriētēꝫ
⁊ erat clauſa. Et dixit dñs ad me. Porta h̄
clauſa erit: ⁊ nō aperietᷣ: ⁊ vir nō trāſiet per
eāꝫ: qm̄ dñs d̄s iſrael ingreſſus eſt per eaꝫ
eritqꝫ clauſa principi. Princeps ipſe ſede
bit in ea vt comedat panē corā dño. Per vi
am porte veſtibuli ingredietᷣ: ⁊ per viā eius
egredietᷣ. Et adduxit me per viā porte aqui
lonis in ꝯſpectu domus: ⁊ vidi ⁊ ecce imple
uit gloria dñi domū dñi. Et cecidi in facieꝫ
B meam: ⁊ dixit ad me dñs. Fili hoīs pōe cor
tuū: ⁊ vide oculis tuis: ⁊ auribus tuis audi
oīa que ego loquor ad te: de vniuerſis ceri-
monijs domus dñi: ⁊ de cūctis legibus ei⁹.
Et pones cor tuū i vijs tēpli: per omnes exi
tus ſanctuarij: ⁊ dices ad exaſperanteꝫ me
domū iſrael. Hec dicit dñs deus. Sufficiāt
vobis oīa ſcelera veſtra domus iſrael: eo ꝙ
inducitis filios alienos incircūciſos corde ⁊
incircūciſos carne: vt ſint in ſanctuario meo
⁊ polluāt domū meā: ⁊ offertis panē meum
adipē ⁊ ſanguinē: ⁊ diſſoluiſtis pactū meuꝫ C
in oībus ſceleribus veſtris: ⁊ nō ſeruaſtis ꝓ
cepta ſāctuarij mei: ⁊ poſuiſtis cuſtodes ob
ſeruationuꝫ mearꝫ in ſanctuario meo vobiſ-
metipſis. Hec dicit dñs d̄s. Ois alienigēa
incircūciſus corde ⁊ incircūciſus carne non
ingredietᷣ ſanctuariū meū oīs filius alien⁹
qui eſt in medio filioꝝ iſrael. Sed ⁊ leuite q
longe receſſerunt a me in errore filioꝝ iſra-
el: ⁊ errauerūt a me poſt idola ſua ⁊ porta-
uerunt iniquitatē ſuaꝫ: erunt in ſanctuario
meo editui ⁊ ianitores portaꝝ domus: ⁊ mi
niſtri domus. Ipſi mactabunt holocauſta ⁊
victimas populi: ⁊ ipſi ſtabūt in conſpectu
eoruꝫ vt miniſtrent eis. Pro eo ꝙ miniſtra D
uerunt illis in conſpectu idoloꝝ ſuoꝝ: ⁊ facti
ſunt domui iſrael in offendiculū iniquitatis
iccirco leuaui manū meā ſuper eos ait dñs
⁊ portauerunt iniquitatē ſuaꝫ. Et nō appro
pinquabunt ad me vt ſacerdotio fungantᷣ
mihi neqꝫ accedent ad omne ſanctuarium
meū iuxta ſancta ſanctoꝝ: ſed portabūt con
fuſionē ſuā: ⁊ ſcelera ſua que fecerunt. ⁊ da
bo eos ianitores domus ⁊ in omni miniſte
rio eius: ⁊ vniuerſis que fiēt in ea. Sacerdo
tes aūt ⁊ leuite filij ſadoch q cuſtodierūt ce
rimonias ſanctuarij mei: cū errarēt filij iſra
el a me: ipſi accedent ad me vt miniſtrēt mi
hi ⁊ ſtabunt in conſpectu meo vt offerāt mi
hi adipē ⁊ ſanguinē ait dñs d̄s. Ipſi ingre E
dientur ſanctuariū meū: ⁊ ipſi accedent ad
menſaꝫ meā vt miniſtrent mihi ⁊ cuſtodiāt
cerimonias meas. Cumqꝫ ingrederentᷣ por
tas atrij interioris veſtibus lineis induentᷣ
nec aſcendet ſuper eos quicqꝫ laneū qm̄ mi
niſtrant in portis atrij interioris ⁊ intrinſe-
cus. Uitte linee erunt in capitibus eorū fe-
minalia linea erunt in lumbis eoꝝ: ⁊ nō ac-
cingentur in ſudore. Cūqꝫ egredientᷣ atriuꝫ
exterius ad populū exuent ſe veſtimētis ſu
is in quibus miniſtrauerant: ⁊ reponēt ea i

gazophylatio ſanctuarij: ⁊ veſtiẽt ſe veſtimẽ
tis ſuis in quibus miniſtrauerant: ⁊ repo-
nent ea in gazophylatio ſanctuarij ⁊ veſtiẽt
ſe veſtimẽtis alijs: ⁊ nõ ſanctificabunt po-
F pulũ in veſtibus ſuis. Caput aũt ſuũ nõ ra
Leui.xi.c dent neqꝫ comã nutrient: ſed tondentes at-
tundent capita ſua. Et vinuꝫ non bibet oĩs
ſacerdos quãdo ingreſſurus eſt atriũ inte-
rius. Et viduã ⁊ repudiatam non accipient
vxores: ſed virgines de ſemine domus iſra
el. Sed ⁊ viduã que fuerit vidua a ſacerdo-
te accipient ⁊ populũ meũ docebũt quid ſit
inter ſanctũ ⁊ pollutũ ⁊ inter mũdum ⁊ im-
mundũ oſtendent eis. Et cũ fuerit cõtrouer
ſia ſtabunt in iudicijs meiſ ⁊ iudicabũt. Le
ges meas ⁊ precepta mea in omnibus ſolẽ
nitatibus meis cuſtodient: ⁊ ſabbata mea
ſanctificabunt. Et ad mortuum hominẽ nõ
ingredientur ne polluantur: niſi ad patrem
⁊ matrem ⁊ filium ⁊ filiam ⁊ fratrẽ ⁊ ſororẽ
que alterum virũ non habuerit: in quibus
contaminabuntur. Et poſtqꝫ fuerit emũda
G tus ſeptem dies numerabuntur ei: ⁊ in die
introitus ſui in ſanctuariũ ad atrium interi
us vt miniſtret mihi in ſcũario offerret pro
peccato ſuo ait dñs deus. Nõ erit ãt eis he
reditas: ego hereditas eorũ. Et poſſeſſionẽ
nõ dabitis eis in iſrael: ego.n. poſſeſſio coꝝ
Victimã ⁊ pro peccato ⁊ pro delicto ipſi co
medẽt ⁊ oẽ votũ in iſrael ipſorũ erit. Et pri-
mitiua oium primogenitoꝝ ⁊ oĩa libamẽta
ex oibus q̃ offerũtur: ſacerdotũ erũt. Et pri
mitiua ciborũ veſtroꝝ dabitis ſacerdoti: vt
reponat benedictionẽ domui ſue. Oẽ mor-
ticinũ ⁊ captũ a beſtijs de auibus ⁊ de peco
ribus non comedent ſacerdotes.

C. S. De loco ſanctificato in quo ſũt ſcã
ſanctoꝝ: ⁊ habitatio ſanctoꝝ. de iuſtitia põ-
deris ⁊ menſure. de quãtitate primitiaruꝫ.
de duabus primis ſolẽnitatibus primi mẽ
Exo.xx.d. ſis que nõ ſunt in lege. de oblationibus pa
Leui.xx.d ſce penthecoſtes ⁊ cenophagie. XLV

A Cumqꝫ ceperitis terrã diuidere ſorti-
to: ſeparate primitias dño ſanctifica-
tuꝫ de terra: lõgitudine vigintiqnqꝫ milia
⁊ latitudine decẽ milia. Sanctificatũ erit in
omni termino eius per circuitũ. Et erit ex oĩ
parte ſanctificatũ quingentos per quingẽ-
tos quadrifariã per circuitũ ⁊ quinquagin
ta cubitis in ſuburbana eius per gyruꝫ. Et
mẽſura iſta mẽſurabis longitudinẽ viginti
quinqꝫ miliũ: ⁊ latitudinẽ decẽ miliũ. Et in B
ipſo erit tẽplũ ſanctũqꝫ ſanctoꝝ: ſanctifica-
tũ de terra erit ſacerdotibus miniſtris ſan-
ctuarij qui accedunt ad miniſteriuꝫ dñi. Et
erit eis locus in domos ⁊ in ſanctuariũ ſan
ctitatis. Vigintiquinqꝫ aũt milia longitu-
dinis ⁊ decẽ milia latitudinis. Leuite q mi
niſtrant domui ipſi poſſidebunt viginti ga
zophylatia. Et poſſeſſionẽ ciuitatis dabitis
quinqꝫ milia latitudinis: ⁊ lõgitudinis vi-
gintiquinqꝫ milia: ſcḋm ſeparationẽ ſanctua
rij omni domui iſrael. Principi quoqꝫ hinc C
⁊ inde in ſeparationẽ ſanctuarij: ⁊ in poſſeſ
ſionẽ ciuitatis ⁊ contra faciẽ ſeparationis ſan
ctuarij: ⁊ contra faciẽ poſſeſſionis vrbis a late
re maris vſqꝫ ad mare: ⁊ a latere orientis vſqꝫ
ad orientẽ. Longitudinẽ autẽ iuxta vnam-
quãqꝫ partẽ a termino occidentali vſqꝫ ad
terminũ orientalẽ: de terra erit ei poſſeſſio i
iſrael. Et non depopulabunt vltra pricipes
populũ meũ: ſed terrã dabunt domui iſrael
ſcḋm tribus eoꝝ. Hec dicit dñs deus. Suffici
at vobis principes iſrael: iniquitatẽ ⁊ rapi-
nas intermittite: ⁊ iudiciũ ⁊ iuſtitiã facite.
Separate confinia veſtra a populo meo: ait D
dñs deus. Statera iuſta ⁊ ephi iuſtũ ⁊ batꝰ
iuſtus erit vobis. Ephi ⁊ batus equalia ⁊
vnius mẽſure erunt: vt capiat decimã partẽ
chori batus ⁊ decimã partẽ chori ephi. Iux
ta mẽſurã chori erit equa libratio eoꝝ. Si Exo.30.b
clus ãt viginti obolos hꝫ. Porro viginti ſi Leui.27.
cli ⁊ vigintiquinqꝫ ſicli ⁊ quindeciꝫ ſicli mi Nume.3.
nam faciunt. Et he ſunt primitie quas tolle
tis: ſextã partẽ ephi de choro frumẽti ⁊ ſex-
tã partẽ ephi de choro ordei. Menſura quoqꝫ E
olei. Batus olei decima pars chori eſt: qꝛ
decẽ bati implẽt chorũ. Et arietẽ vnũ d gre
ge ducẽtoꝝ de his que nutriuit iſrael in ſa-
crificiũ ⁊ in holocauſtũ ⁊ in pacifica: ad ex-
piandũ pro eis: ait dñs deꝰ. Omnis popu-
lus terre tenebitur primitijs his principi in
iſrael. Et ſuper principẽ erunt holocauſta ⁊
ſacrificiũ ⁊ libamina in ſolẽnitatibus ⁊ i ka
lendis ⁊ in ſabbatis: in vniuerſis ſolẽnitati
bus domus iſrael. Ipſe faciet pro peccato
ſacrificiũ ⁊ holocauſtũ ⁊ pacifica: ad expian
dam pro domo iſrael. Hec dicit dñs deꝰ. In F
primo mẽſe vna menſis ſumes vitulum de
armẽto immaculatũ: ⁊ expiabis ſanctuariuꝫ.
Et tollet ſacerdos de ſanguine quod erit pro
peccõ. ⁊ ponet i poſtibꝰ domꝰ ⁊ in q̃ttuor an

gulis crepidinis altaris: ⁊ in poſtibus por
te atrij interioris. Et ſic facies in ſeptima mē
ſis pro vno quoq; qui ignorauit: ⁊ errore de
ceptus eſt: ⁊ expiabis ꝓ domo. In prio mē
ſe q̄rtadecia die mēſis erit vobis paſcue ſo
D lēnitas. Septē diebꝰ azima comedent. Et fa
ciet princeps in die illa pro ſe ⁊ pro vniuer
ſo populo terre vitulū pro pctō. Et in ſeptē
dierꝝ ſolēnitate faciet holocauſtū dn̄o: ſeptē
vitulos ⁊ ſeptē arietes imaculatos q̄tidie
ſeptē diebꝰ: ⁊ ꝓ pctō hircū caprarꝝ: ⁊ ſacrifi
ciū ephi ꝑ vitulū ⁊ ephi ꝑ arietē faciet: ⁊ olei
hyn ꝑ ſingula ephi. Septio mēſe qntadecia
die mēſis in ſolēnitate faciet ſicut ſupradcā
ſunt ꝑ ſeptē dies tā pro pctō q̄z ꝓ holocau
ſto ⁊ in ſacrificio ⁊ in oleo.

¶ C. S. De ſacrificijs ſabbati ⁊ neomenie
ꝑ q̄s portas itrare debebūt ⁊ exire princi
pes ⁊ populi ad orādū deū: ⁊ de ſpōtāeo ho
locauſto principis: qs princeps poſſit dare
⁊ de diſtinctione coquinarꝝ. XLVI

Hec dicit dn̄s deus. Porta atrij iterio
A ris q̄ reſpicit ad oriētē erit clauſa ſex
diebus in qbus opus fit. Die āt ſabbati a
pieť. Sz in die calēdarꝝ apieť: ⁊ intrabit p̄n
ceps ꝑ viā veſtibuli porte de foris ⁊ ſtabit
i limine porte. Et faciēt ſacerdotes holocau
ſtū eius ⁊ pacifica eius: ⁊ adorabit ſuper li
men porte: ⁊ egredieť. Porta āt nō claude
tur vſq; ad veſperā. Et adorabit populꝰ ter
re ad oſtiū porte illius in ſabbatis ⁊ in calē
dis corā dn̄o. Holocauſtū āt hoc offeret p̄n
B ceps dn̄o in die ſabbati: ſex agnos imacula
tos ⁊ arietē imaculatū: ⁊ ſacrificiū ephi per
arietē. In agnis āt ſacrificiū qđ dederit ma
nus eius ⁊ olei hyn per ſingula ephi. In die
āt calēdarꝝ vitulū de armēto imaculatū: ⁊
ſex agni ⁊ arietes imaculati erūt: ⁊ ephi per
vitulū ephi quoq; per arietē faciet ſacrifici
um. De agnis āt ſicut inuenerit manꝰ eius
⁊ olei hyn per ſingula ephi. Cū q; ingreſſurꝰ
C eſt princeps per viā veſtibuli porte ingredi
atur: ⁊ ꝑ eādē viā exeat. Et cū intrabit pplꝰs
terre in ꝯſpectu dn̄i in ſolēnitatibus: q igre
diť ꝑ portā aqlonis vt adoret egrediať ꝑ
viā porte meridiane. Porro q ingreditur ꝑ
viā porte meridiane egrediať ꝑ viā porte
aqlonis. Nō reuerteť ꝑ viā porte per quā
ingreſſus eſt: ſed e regione illius egredietur
Princeps autem in medio eorum cum in
gredientibus ingredietur: ⁊ cum egredienti
bus egredietur. Et in nundinis ⁊ ſolēnitati D
bus erit ſacrificiū ephi per vitulū: ⁊ ephi ꝑ
arietē. In agnis aūt erit ſacrificiū ſicut inue
nerit manus eiꝰ: ⁊ olei hyn ꝑ ſingula ephi.
Cū āt fecerit princeps ſpōtaneū holocauſtū
aut pacifica volūtaria dn̄o: apieť ei porta q̄
reſpicit ad orientē: ⁊ faciet holocauſtū ſuū
⁊ pacifica ſua ſicut fieri ſolet in die ſabbati:
⁊ egredietur claudeturq; porta poſtq̄z exie
rit. Et agnū eiuſdē anni imaculatū faciet in
holocauſtum quotidie domino. Semꝑ ma
ne faciet illud. Et faciet ſacrificium ſuper eo E
catamane mane: ſextam partem ephi: ⁊ de
oleo tertiam partē hyn: vt miſceatur ſimile
Sacrificium domino legitimum iuge atq;
perpetuum. Faciet agnum in ſacrificium ⁊
oleum catamane mane holocauſtum ſem
piternum. Hec dicit dominus deus. Si de
derit princeps domū alicui de filijs ſuis: he
reditas eius filiorum ſuorum erit: poſſide
bunt eam hereditarie. Si autem dederit le
gatum de hereditate ſua vni ſeruorum ſuo
rum: erit illius vſq; ad annum remiſſionis
⁊ reuertet ad principem. Hereditas autem
eius filijs eius erit. Et non accipiet princeps
de hereditate populi per violentiā ⁊ de poſ F
ſeſſione eorum: ſed de poſſeſſione ſua here
ditatem dabit filijs ſuis vt non diſpergatur
populus vnuſquiſq; a poſſeſſione ſua. Et in
troduxit me per ingreſſum qui erat ex late
re porte in gazophylatia ſanctuarij ad ſacer
dotes que reſpiciebāt ad aquilonem: ⁊ erat
ibi locꝰ vergēs ad occidētē. Et dixit ad me.
Iſte eſt locus vbi coquent ſacerdotes pro
peccato ⁊ pro delicto vbi coquent ſacrificiū
vt nō efferāt in atriū exteriꝰ: ⁊ ſcificeť pplꝰs.
Et eduxit me in atriū exteriꝰ: ⁊ circunduxit
me ꝑ q̄tuor angulos atrij. Et ecce atriolum G
erat in angulo atrij: atriola ſingula ꝑ angu
los atrij. In q̄tuor angulis atrij atriola diſ
poſita: q̄draginta cubitorꝝ ꝑ lōgū: ⁊ triginta
ꝑ latū. Mēſure vniꝰ q̄tuor erāt. Et paries ꝑ
circuitū ambiēs quatuor atriola: ⁊ culine fa
bricate erant ſubter porticus per gyrum.
Et dixit ad me. Hec eſt domus culinarum
in qua coquent miniſtri domus domini vi
ctimas populi.

¶ C. S. De aqs multis q̄ ꝓcedūt de tēplo
de gratia baptiſmi. de diuiſione terre quam
hereditate accepit iſrael: ⁊ de portis ciuita
tis cuius nomē ē dominꝰ ibide. XLVII

A. ET cõuertit me ad portã dom⁹. ⁊ ecce
aq̄ egrediebant ſubter limē domus
ad oriētē. Facies.n.dom⁹ reſpiciebat ad ori
entē. Aq̄ aũt deſcēdebãt in latus tēpli dextrũ
ad meridiē altaris. Et eduxit me per viã por
te aquilonis: ⁊ conuertit me ad viã foras
portã exteriorē viam que reſpiciebat ad ori
entē. Et ecce aque redũdantes a latere dex
tro cum egrederetur vir ad orientē qui ha
bebat funiculũ in manu ſua: ⁊ menſus eſt
mille cubitos: ⁊ traduxit me per aquã vſq₃
ad talos. Rurſumq₃ menſus eſt mille: ⁊ tra
duxit me p aquã vſq₃ ad genua. Et mēſ⁹ ē
mille: ⁊ traduxit me p aquã vſq₃ ad renes.
Et mēſus eſt mille torrentem quē nõ potui
ptranſire: q̄m intumuerant aq̄ profundi tor
rentis qui non poteſt trãſuadari. Et dixit ad
B me. Certe vidiſti fili hominis. Et eduxit me:
⁊ conuertit ad ripã torrētis. Cumq₃ me con
uertiſſem: ecce in ripa torrētis ligna multa
nimis ex vtraq₃ parte. Et ait ad me. Aque
iſte que egrediuntur ad tumulos ſabuli ori
entalis ⁊ deſcēdunt ad plana deſerti: intra
bunt mare: ⁊ exibunt ⁊ ſanabunt aque. Et
omnis anima viuens que ſerpit quocunq₃
venerit torrens viuet: ⁊ erunt piſces multi
ſatis poſtq̄₃ venerint illuc aque iſte. Et ſa
nabuntur ⁊ viuent omnia ad que venerit
torrens ⁊ ſtabunt ſuper illa piſcatores. Ab
engaddi vſq₃ ad engallĩ ſiccatio ſagenarũ
erit. Plurime ſpecies erunt piſcium eius ſi
cut piſces maris magni multitudis nimie.
In littoribus aũt eius ⁊ in paluſtribus non
C ſanabunt qꝛ in ſalinas dabuntur. Et ſuper
torrentē orietur in ripis eius ex vtraq₃ par
te omne lignũ pomiferũ. Non defluet foliũ
ex eo: ⁊ non deficiet fructus eius. Per ſin
gulos menſes afferet primitiua: qꝛ aq̄ eius
de ſanctuario egredient. Et erunt fruct⁹ ei⁹
in cibum: ⁊ folia eius ad medicinã. Hec di
cit dñs deus. Hic ē terminus in q̄ poſſidebi
tis terrã in duodecim tribus iſrael: qꝛ ioſeph
duplicē funiculũ h₃. Poſſidebitis autē eã
ſinguli eq̄ vt frater ſuus ſuper quã leuaui
manũ meã vt darē patribus veſtris. Et ca
det terra hec vobis in poſſeſſionē. Hic ē aũt
terminus terre ad plagã ſeptētrionalē a ma
ri magno: via ethalon venientibus ſedada
emath berota ſabarin que eſt inter terminũ
damaſci ⁊ confiniũ emath domus thicon q̄
D eſt iuxta terminũ auran. Et erit terminus a
mari vſq₃ ad atriũ enon terminus damaſci
⁊ ab aquilone ad aquilonē termin⁹ emath
plaga ſeptentrionalis. Porro plaga orien
talis de medio auran ⁊ de medio damaſci ⁊
de medio galaad ⁊ de medio terre iſrael: ior
danis diſterminans: ad mare orietale metie
mini plagã orientalē. Plaga autē auſtra
lis meridiana a thamar vſq₃ ad aquas cõ
tradictionis cades ⁊ torrens vſq₃ ad mare
magnũ: ⁊ hec eſt plaga ad meridiē auſtral'.
Et plaga maris mare magnũ a confinio p
directum donec venias emath: hͤ eſt plaga
maris. Et diuidetis terrã iſtã vobis per tri
bus iſrael: ⁊ mittetis eam in hereditatē vo
bis ⁊ aduenis qui acceſſerint ad vos q ge
nuerint filios in medio veſtrũ. ⁊ erũt vobis
ſicut indigene inter filios iſrael. Uobiſcum
diuident poſſeſſionē in medio tribuũ iſrael.
In tribu aũt quacũq₃ fuerit aduena ibi da
bitis poſſeſſionē illi: ait dñs deus.

¶C.S. Hic deſcribitur diuiſio terre quãtũ
ad intraneos. XLVIII.

ET hec nõia tribuũ a finibus aquilo A
nis iuxta viã ethalon pergentibus
emath atrium enon terminus damaſci: ab
aqlone iuxta viã emath: ⁊ erit ei plaga oriē
talis mare: dan vna. Et a termio dan: a pla
ga orientali vſq₃ ad plagã maris: aſer vna.
Et ſup terminum aſer: a plaga orietali vſq₃
ad plagã maris: neptalim vna. Et ſuper ter
minum neptalim a plaga orientali vſq₃ ad
plagã maris: manaſſe vna. Et ſuper termi
num manaſſe: a plaga orietali vſq₃ ad pla
gam maris: effraim vna. Et ſuper terminũ
effraim: a plaga orientali vſq₃ ad plagã ma
ris: ruben vna. Et inſuper terminum ruben
a plaga orientali vſq₃ ad plagam maris: iu
da vna. Et ſuper terminũ iuda: a plaga oriē
tali vſq₃ ad plagã maris: erunt primitie q̄s
ſeparabitis vigintiquinq₃ milibus calamis
latitudinis ⁊ lõgitudinis: ſicuti ſingule par
tes a plaga orietali vſq₃ ad plagã maris.
Et erit ſcũariũ in medio eius. Primitie q̄s
ſepabitis dño. lõgitudo vigintiqnq₃ mili
bus: ⁊ latitudo decē milibus. He aũt erũt p̄
mitie ſcũarij ſacerdotũ: ad aqlonē lõgitudi
nis vigintiqnq₃ milia. ⁊ ad mare latitudis
decē milia. Sed ⁊ ad orientem latitudinis B
decē milia ⁊ ad meridiē vigintiquinq₃ mi
lia. Et erit ſcũariũ dñi in medio eius. Sacer
dotibus ſcũariũ erit de filijs ſadoch qui cu

ſtodierūt cerimonias meas ⁊ nō errauerūt cū errarent filij iſrael:ſicut errauerūt ⁊ leuite.Et erūt primitie de primitiuis terre ſcām ſcōꝝ iuxta terminū leuitaꝝ. Sed ⁊ leuitis ſimili iuxta fines ſacerdotum vigintiquinqꝫ milia longitudinis ⁊ latitudinis decē milia Ōis lōgitudo vigīti ⁊ qnqꝫ miliū: ⁊ latitudo decē miliū.Et nō venūdabūt ex eo:neqꝫ mutabūt neqꝫ trāſferētur primitie terre: qꝛ ſcificate ſūt dn̄o.Quiqꝫ milia āt q̄ ſupſūt in latitudie p vigītiqnqꝫ milia: ꝓphana erūt vrbis i habitaculū ⁊ in ſuburbana.Et erit ciuitas i medio eius:⁊ he mēſure ei⁹.Ad plagā ſeptētrionalē qngenta ⁊ quatuor milia ⁊ ad plagam meridianam quingēta ⁊ q̄tuor milia:⁊ ad plagā orientalē qngēta ⁊ q̄tuor milia:⁊ ad plagā occidentalē qngenta ⁊ q̄tuor milia. Erunt autē ſuburbana ciuitatis ad aqlonē ducēta quinquaginta:⁊ ad meridiem ducēta qnquaginta:⁊ ad orietem ducenta qnquaginta:⁊ ad mare ducenta quin-

E quaginta.Quod aūt reliquum fuerit in longitudine ſecundum primitias ſanctuarij decem milia in orientē:⁊ decē milia in occidentem erūt ſicut primitie ſanctuarij:⁊ erūt fruges ei⁹ in panes his q ſeruiūt ciuitati.Seruiētes āt ciuitati opabūt ex oībus tribubus iſrael.Oēs primitie vigītiqnqꝫ miliū p vigītiqnqꝫ milia in q̄drū.ſeparabunt in primitias ſanctuarij ⁊ in poſſeſſionē ciuitatis. Qd̄ āt reliquū fuerit pricipis erit ex oī parte primitiaꝝ ſanctuarij ⁊ poſſeſſionis ciuitatis regione.vigītiqnqꝫ miliū primitiaꝝ vſqꝫ ad terminū orietalē:ſed ⁊ a mari e regione vigītiqnqꝫ miliū vſqꝫ ad terminū maris ſimiliter i ptib⁹ p̄ncipiſ erit.Et erūt primitie ſanctuarij ⁊ ſcūariū tēpli ciuitatis i medio ei⁹ De poſſeſſione āt leuitaꝝ.⁊ de poſſeſſione citatis in medio ptiū principis:erit i terminū iuda ⁊ in terminū beniamin:⁊ ad pricipē ptinebit.Et reliqs tribubuſ erūt tales portiones.A plaga orietali vſqꝫ ad plagā occidētalē.beniamin vna.Et ꝯtra terminū benia

B min a plaga orietali vſqꝫ ad plagā occidentalē:ſymeō vna.Et ſup terminū ſymeonis a plaga orietali vſqꝫ ad plagā occidentalem: yſachar vna.Et ſup terminū yſachar a plaga orietali vſqꝫ ad plagā occidētalē:zabulō vna.Et ſup terminū zabulon a plaga orientali vſqꝫ ad plagā maris:gad vna.Et ſup terminū gad ad plagā auſtri in meridiem:⁊ erit finis de thamar vſqꝫ ad aq̄s ꝯditionis cades hereditas ꝯtra mare magnū.Hec eſt terra quā mittetis in ſortē tribub⁹ iſrael ⁊ he partitiones eaꝝ.ait dn̄s deus.Et hi egreſſus ciuitatis.A plaga ſeptētrionali qngentos ⁊ q̄tuor milia mēſurabis:⁊ porte ciuitatis in oib⁹ tribub⁹ iſrael.Porte tres a ſeptētrione.Porta ruben vna:porta iuda vna: porta leui vna.Et ad plagā orietalē qngentos ⁊ q̄tuor milia. Et porte tres. Porta ioſeph vna:porta beniamī vna:porta dā vna Et ad plagā meridianā qngētos ⁊ quatuor milia metieris.Et porte tres.porta ſymeōis vna:porta yſachar vna:porta zabulō vna. Et ad plagā occidentalē qngentos ⁊ q̄tuor milia.Et porte tres. Porta gad vna.porta aſer vna.porta neptalim vna. Per circuitū decem ⁊ octo milia.Et nomē ciuitatis ex illa die:dominus ibidem amen.

¶Explicit Ezechiel propheta.

¶Incipit prologus ſancti Hieronymi in Danielem prophetam.

Danielē ꝓphetā iuxta ſeptuaginta interptes dn̄i ſaluatoris eccleſie non legūt vtētes theodotionis editione:⁊ hoc cur acciderit neſcio.Siue.n.qꝛ ſermo chaldaic⁹ eſt:⁊ qbuſdā ꝓprietatibus a nr̄o eloquio diſcrepat.noluerūt ſeptuagita interptes eaſdē lingue lineas in trāſlatione ſeruare:ſiue ſub noīe eoꝝ ab alio neſcio quo non ſatis chaldeam liguā ſciente editus eſt liber:ſiue aliud qd cauſe extiterit ignorans.hoc vnū affirmare poſſū ꝙ multū a veritate diſcordet ⁊ recto iudicio repudiatū ſit. Sciendū qppe Danielem maxime ⁊ eſdrā hebraicis qdē litteris ſed chaldeo ſermōe ꝯſcriptos:⁊ vnā hieremie pericopen:iob quoqꝫ cū arabica lingua plurimā hr̄e ſocietatē.Deniqꝫ ⁊ ego adoleſcentulus poſt qntiliani ⁊ tulij lectionē ac flores rhetoricos cū me in lingue huius piſtrinū recluſiſſem:⁊ multo ſudore multoqꝫ tpe vix cepiſſem anhelantia ſtridētiaqꝫ verba reſonare:⁊ q̄ſi p criptā ambulans rarum deſup lumē aſpicerē.impegi nouiſſime in daniele:⁊ tāto tedio affectus ſū:vt deſperatione ſubita oēm laborē veterē voluerī ꝯtemnere. Verū adhortāte me quodā hebreo ⁊ illō mihi crebrius ſua lingua ingerēte labor īprobus oīa vincit:q mihi videbar ſciolus inter eos cepi rurſus diſcipulus eſſe chaldaic⁹.Et vt verū fatear.vſqꝫ ad p̄ntē diē magis poſſū

ſermonē chaldaicū legere ⁊ intelligere q̄ʒ ſo
nare. Nec iccirco refero vt difficultatē vobiſ
danielis oſnderē: q apud hebreos nec ſuſan
ne hʒ hiſtoriā: nec hymnū triū puerorū: nec
belis draconiſqʒ fabulas: q̄s nos q: in to
to orbe diſperſe ſunt veru ante poſito eaſqʒ
iugulāte ſubiecimus: ne videremur apud i
peritos magnā partē voluminis detruncaſſe.
Dan.13.a Audiui ego quēdā de preceptoribus iudeorū
cū ſuſanne derideret hiſtoriam: ⁊ a greco ne
ſcio quo eā diceret eē ꝯfictā illud oppone
re q̄ origeni q̄ʒ africanus oppoſuit ethimo
logias has apothoy chynoy chyſe: ⁊ apo
thoy prynoy pryſe: de greco ſermone deſcen
dere. Cuius rei nos intelligētiā nr̄is hac poſ
ſumus dare: vt verbi gr̄a: dicam⁹ ꝯtinuo de
arbore ilice dixiſſe eū ilico pereas: ⁊ a lentiſco i
lētē te ꝯminuat āgelus: vel nō lēte pereas: aut
lēt⁹. i. flexibilis ducaris ad mortē: ſiue aliud
qd ad arboris nomē ꝯuenies
Deinde tantū fuiſſe ocij tri
Dan.3.e bus pueris cauillabat: vt in
camino eſtuātis incēdij me
tro luderēt: ⁊ p ordinē ad lau
dē dei oīa elemēta ꝓuocarēt
aut qd miraculū diuineqʒ aſ
pirat ōis indiciū vel draconē
iterfectū offa picis vel ſacer
dotū belis machinas deprehē
ſas q̄ magis prudētia ſoler
tis viri q̄ʒ ꝓphetali eēnt ſpū
Dan.14.g ꝑpetrata. Cum vero ad aba
cuch veniret: ⁊ de iudea i chal
deā raptū diſcoforū lectitaret
q̄rebat exēplū vbi legiſſem⁹ in toto veteri te
ſtamēto quēqʒ ſcōꝝ grauī volaſſe corpore ⁊
i pūcto tēp⁹ hore tāta terrarū ſpacia trāſiſſe.
Ezech.8.a Cui cū qdā e nr̄is ſatis ad loquēdū ꝓmptu
lus ezechielē adduxiſſet in mediū: ⁊ diceret
eū de chaldea in iudeā fuiſſe trāſlatū. deri
ſit hoiem ⁊ ex ipſo volumine demonſtrauit
ezechielē i ſpū ſe vidiſſe trāſpoſitū. Deniqʒ
⁊ apl'm nr̄m vʒ vt eruditū virū ⁊ q legē ab
hebreis didiciſſet nō fuiſſe auſum affirma
re ſe raptum in corpore: ſed dixiſſe: ſiue i cor
pore ſiue extra corp⁹ neſcio: deus ſcit. His ⁊
2.Cor.12.a talibus argumētis apocryphas in libro ec
cleſie fabulas arguebat. Sup q̄ relectoris
arbitrio iudiciū derelinquēs illud āmoneo
nō hr̄i danielē apud hebreos inter ꝓphetaſ
ſʒ inter eos q agiographa ꝯſcripſerunt. In
tres ſiqdē ptes oīs ab eis ſcriptura diuidit:
in legē: in ꝓphetas: ⁊ in agiographa. i. in qn
qʒ ⁊ octo ⁊ in vndecim libros de q̄ nō ē h⁹
tpis diſſerere. Que āt ex hoc ꝓpheta: imo ꝯ
tra hūc librū porphyri⁹ obijciat teſtes ſunt
methodius: euſebius: ⁊ apollinaris q mul
tis verſuū milib⁹ eius veſanie rn̄dentes ne
ſcio an curioſo lectori ſatiſfecerit. Unde obſe
cro vos o paula ⁊ euſtochiū fundatis ꝓ me
ad dn̄m preces: vt q̄ʒdiu in hoc corpuſculo ſū.
ſcribā aliqd gratū vobis: vtile eccl'ie dignū
poſteris. Preſentiū qppe iudicijs oblatrā
tiū nō ſatis moueor: q̄ in vtranqʒ partem:
aut amore labuntur: aut odio.

¶ Explicit prologus.

¶ Incipit Daniel propheta.

¶ C. S. De filijs captiuis quos elegit Na
buchodonoſor: ⁊ docet eos litteras chaldeo
rum: de abſtinentia. Cap. I.

Anno tertio regni ioachi re a 4.Re.24
gis iuda venit
nabuchodono
ſor rex babylo
nis irl'm ⁊ obſe
dit eā ⁊ tradidit
dn̄s i manu ei⁹
ioachī regē iud
⁊ partē vaſorū
domus dei ⁊ aſ
portauit eaʒ in
terrā ſennaar in domū dei ſui: ⁊ vaſa intulit
in domū theſauri dei ſui: ⁊ ait rex aſſenē p̄e
poſito eunuchorū vt itroduceret de filijs iſra
el ⁊ de ſemine regio ⁊ tyrānorū pueros in q

bus nulla eẽt macula decoros forma ⁊ eru
ditos oĩ ſapia cautos ſcia ⁊ doctos diſciplia
⁊ q poſſent ſtare in palatio regis: vt doceret
eos lr̃as ⁊ linguã chaldeoꝝ. Et cõſtituit eis
rex annonã p ſingulos dies de cibis ſuis ⁊
vino vnde bibebat ipſe vt enutriti trib⁹ an
nis poſtea ſtarẽt in ꝯſpectu regis. Fuerũt ḡ
inter eos de filijs iude: daniel ananias miſa
B hel ⁊ azarias. Et impoſuit eis ꝑpoſit⁹ eunu
choꝝ noĩa danieli balthaſar: ananie ſidrach
miſaheli miſac: ⁊ azarie abdenago. Propo
ſuit autẽ daniel in corde ſuo ne pollueretur
de mẽſa regis: neqꝫ de vino potus eius: ⁊ ro
gauit eunuchoꝝ ꝑpoſitũ ne ꝯtaminaretur.
Dedit autẽ deus danieli grãm ⁊ miſericor
diam in ꝯſpectu principis eunuchoꝝ. Et ait
C princeps eunuchoꝝ ad danielẽ. Timeo ego
dñm meũ regẽ q ꝯſtituit vobis cibũ ⁊ potũ
q ſi viderit vultus vr̃os macilẽtiores pre ce
teris adoleſcẽtibus coeuis veſtris ꝯdemna
bitis caput meũ regi. Et dixit daniel ad ma
laſſar quẽ ꝯſtituerat princeps eunuchorũ
ſup danielẽ ananiã miſahelẽ ⁊ azariã. Ten
ta nos obſecro ſeruos tuos dieb⁹ decẽ: ⁊ dẽt
nobis legumina ad veſcẽdũ ⁊ aqua ad bi
bendũ: ⁊ cõtẽplare vultus noſtros ⁊ vultus
pueroꝝ qui veſcunt̃ cibo regio: ⁊ ſicut vide
ris facies cũ ſeruis tuis. Qui audito ſermo
ne huiuſcemodi tẽtauit eos diebus decem.
Poſt dies ãt decẽ apparuerũt vultus eoꝝ
meliores ⁊ corpulẽtiores ꝑ oĩb⁹ pueris qui
veſcebant̃ cibo regio. Porro malaſſar tol
lebat cibaria ⁊ vinũ pot⁹ eoꝝ: dabatqꝫ eis le
D gumina. Pueris ãt his dedit ds̃ ſciam ⁊ di
ſciplinã in oĩ libro ⁊ ſapia: danieli ãt intelli
gẽtiã oĩum viſionũ ⁊ ſomnioꝝ. Cõpletis ita
qꝫ dieb⁹ poſt quos dixerat rex vt itroducerẽ
tur introduxit eos ꝑpoſit⁹ eunuchoꝝ in con
ſpectu nabuchodonoſor. Cũqꝫ eis locutus
fuiſſet rex nõ ſũt iuẽti tales de vniuerſis vt
daniel ananias miſabel ⁊ azarias. Et ſtete
rũt in ꝯſpectu regis: ⁊ oẽ verbũ ſapie ⁊ itel
lectus qd̃ ſciſcitat⁹ eſt ab eis rex: iuenit i eis
decuplũ ſup cũctos ariolos ⁊ magos q erãt
in vniuerſo regno eius. Fuit aũt daniel vſqꝫ
ad annũ primum cyri regis.

¶ C. S. De ſomnio nabuchodonoſor quod
fugit ab eo. de ſapiẽtibus occidẽdis. de orõ
ne danielis: ⁊ interꝑtatõe ſomnij. II

A IN anno ſcdõ regni nabuchodonoſor
vidit nabuchodonoſor ſomniũ ⁊ ꝯter
ritus eſt ſp̃us eius: ⁊ ſomniũ eius fugit ab
eo. Precepit ãt rex vt ꝯuocarentur arioli ⁊
magi ⁊ malefici ⁊ chaldei: vt indicarẽt regi
ſomnia ſua. Qui cũ veniſſent ſteterũt coram
rege: ⁊ dixit ad eos rex. Vidi ſomniũ ⁊ men
te ꝯfuſus ignoro qd̃ viderim. Rñderũtqꝫ
chaldei regi ſyriace. Rex in ſempiternũ vi
ue. Dic ſomniũ ſeruis tuis: ⁊ interꝑtationẽ
eius indicabimus. Et rñdens rex ait chalde
is. Sermo receſſit a me. Niſi indicaueritis
mihi ſomniũ ⁊ ꝯiecturã eius: ꝑibitis vos: ⁊
domus veſtre publicabunt̃. Si ãt ſomniũ ⁊
ꝯiecturaꝫ eius narraueritis: ꝑmia ⁊ dona ⁊
honorẽ multũ accipietis a me. Somniũ igi
tur ⁊ interꝑtationẽ eius indicate mihi. Re
ſponderũt ſcdõ atqꝫ dixerũt. Rex ſomniuꝫ
dicat ſeruis ſuis: ⁊ interꝑtatõeꝫ eius indica
bimus. Rñdit rex ⁊ ait. Certe noui ꝙ tẽpꝰ re B
dimitis: ſciẽtes ꝙ receſſerit a me ſermo. Si
ergo ſomniũ nõ idicaueritis mihi: vna ẽ de
vobis ſnĩa ꝙ iterꝑtationẽ quoqꝫ fallacẽ ⁊
deceptõe plenã cõpoſueritis vt loqmini mi
hi donec tp̃s ptrãſeat. Sõniũ itaqꝫ dicite mi
hi: vt ſciã ꝙ iterꝑtationẽ q̃ꝫ ei⁹ verã loqmi
ni. Rñdẽtes ḡ chaldei corã rege dixerunt.
Nõ eſt hõ ſup terrã q ſermonẽ tuũ rex poſ
ſit implere: ſed neqꝫ regũ qſq̃ꝫ magn⁹ ⁊ po
tẽs verbũ huiuſcemodi ſciſcitat̃ ab oĩ ario
lo ⁊ mago ⁊ chaldeo. Sermo. n. quẽ tu q̃ris
rex grauis eſt: nec repiet̃ qſq̃ꝫ q indicet illũ
in ꝯſpectu regis: exceptis dijs q̃r nõ eſt cũ
hoĩbus ꝯuerſatio. Quo audito: rex in furoꝛ
⁊ in ira magna ꝑcepit vt perirẽt oẽs ſapien
tes babylonis. Et egreſſa ſnĩa ſapiẽtes iter
ficiebant̃ querebãturqꝫ daniel ⁊ ſocij eius
vt perirẽt. Tũc daniel reqſiuit de lege atqꝫ
ſnĩa ab arioch principe militie regis: q egreſ
ſus fuerat ad interficiẽdos ſapiẽtes babylo
nis. Et interrogauit eũ q a rege ptãtẽ acce C
perat: quã ob cãm tã crudelis ſnĩa a facie re
gis eẽt egreſſa. Cũ ergo rẽ indicaſſet arioch
danieli. Daniel ingreſſus rogauit regeꝫ vt
tp̃s daret ſibi ad ſolutionẽ indicandã regi.
Et ingreſſus eſt domũ ſuã: ananieqꝫ ⁊ mi
ſaheli ⁊ azarie ſocijs ſuis indicauit negociũ
vt quererẽt miſericordiã a facie dei celi ſup
ſacramẽto iſto: ⁊ nõ perirẽt daniel ⁊ ſocij ei⁹
cũ ceteris ſapiẽtibus babylonis. Tũc danie
li myſteriũ p viſionẽ nocte reuelatum eſt. Et
bñdixit daniel deũ celi: ⁊ locutus ait. Sit no Ps. ciij.
mẽ dñi bñdictũ a ſeculo ⁊ vſqꝫ in ſeculũ: q̃r

ſapiētia ⁊ fortitudo eius ſunt: ⁊ ipſe mutat
tpa ⁊ etates. Trāſfert regna atqꝫ ꝯſtituit dat
ſapiētiam ſapiētibus ⁊ ſciam intelligētibꝰ
diſciplinā. Ipſe reuelat ꝓfunda ⁊ abſcōdita
⁊ nouit in tenebris ꝯſtituta: ⁊ lux cuꝫ eo eſt.
B Tibi deus patꝝ nroꝝ ꝯfiteor teqꝫ laudo: qꝛ
ſapiam ⁊ fortitudinem dediſti mihi ⁊ nunc
oſtendiſti mihi q̄ rogauimus te. qꝛ ſermonē
regis apuiſti nobis. Poſt hec daniel ingreſ
ſus ad arioch quē cōſtituerat rex vt pderet
ſapientes babylonis: ſic ei locutus ē. Sapiē
tes babylonis ne perdas. Introduc me i cō
ſpectu regis ⁊ ſolutionem regi narrabo. Tūc
arioch feſtinus introduxit danielēꝫ ad regē
⁊ dixit ei. Inueni hoīem de filijs transmigra
tionis iude qui ſolutionem regi annunciet.
Rñdit rex ⁊ dixit danieli cuius nomen erat
balthaſar. Putas ne vere potes mihi idica
re ſomniū qđ vidi ⁊ interptationem eius: Et
rñdens daniel coram rege ait. Myſteriū qđ
rex interrogat ſapientes magi ⁊ arioli ⁊ aru
infra.co. ſpices nequeunt indicare regi: ſed ē deus in
celo reuelans myſteria qui indicauit tibi rex
nabuchodonoſor q̄ ventura ſunt nouiſſimis
tpibꝰ. Sōniū tuū ⁊ viſiones capitis tui in cu
bili tuo huiuſcemodi ſūt. Tu rex cogitare ce
piſti in ſtratu tuo quid eſſet futurū poſt hec
⁊ q reuelat myſteria oñdit tibi que ventura
E ſunt. Mihi q̄ꝫ nō in ſapia q̄ ē in me pluſq̄ꝫ
i cūctis viuētibꝰ: ſacrm hoc reuelatū eſt: ſed
vt iterpretatio regi manifeſta fieret ⁊ cogita
tiones mentis tue ſcires. Tu rex videbas.
⁊ ecce quaſi ſtatua vna grandis. Statua illa
magna ⁊ ſtatura ſublimis ſtabat ꝯtra te ⁊ i
tuitus eius erat terribilis. Homo ſtatue ca
put ex auro optimo erat pectus āt ⁊ brachia
de argēto: porro vēter ⁊ femora ex ere tibie
āt ferree pedū q̄dā pars erat ferrea q̄dā aūt
fictilis. Videbas ita donec abſciſus ē lapis
de mōte ſine manibꝰ ⁊ pcuſſit ſtatuā i pedi
bꝰ eiꝰ ferreis ⁊ fictilibꝰ: ⁊ ꝯminuit eos. Tūc
ꝯtrita ſūt pⁱter. ferꝝ teſta es argētū ⁊ aurū ⁊
redacta q̄ſi i fauillā eſtiue aree q̄ rapta ſunt
vento: nulluſqꝫ locus inuētus ē eis. Lapis
āt q pcuſſerat ſtatuā factus eſt mōs magnꝰ
⁊ impleuit vniuerſam terrā. Hoc ē ſomniuꝫ
iterptationē q̄ꝫ eius dicemus coram te rex.
F Tu rex regū es: ⁊ deus celi regnum ⁊ forti
tudinē ⁊ imperium: ⁊ gloriā dedit tibi: ⁊ oia
in q̄bus habitāt filij hoīum ⁊ beſtie agri: vo
lucres quoqꝫ celi dedit i manu tua ⁊ ſub di
tione tua vniuerſa conſtituit. Tu es ergo ca
put aureum. Et poſt te conſurget regnū ali
ud minus te argenteum: ⁊ regnū tertiū ali
ud ereum quod impabit vniuerſe terre ⁊ re
gnum quartum erit velut ferreum. Quomo
do ferruꝫ comminuit ⁊ domat oīa ſic commi
nuet ⁊ ꝯteret oīa hec. Porro quia vidiſti pe
dū ⁊ digitoꝝ partē teſteā figuli ⁊ partē ferre
am: regnū diuiſum erit qđ tñ de plātario fer
ri orietꝛ. Scđm qđ vidiſti ferꝝ mixtū teſte ex
luto ⁊ digitos pedū ex parte ferreos: ⁊ ex par
te fictiles ex pte regnū erit ſolidū. ⁊ ex pte cō
tritū. Quod aūt vidiſti ferꝝ mixtum teſte ex
luto commiſcebuntur q̄dem humano ſemi
ni ſed nō adherebunt ſibi ſicuti ferꝝ miſceri
nō pōt teſte. In diebꝰ aūt regnoꝝ illoꝝ ſuſci
tabit deus celi regnū qđ in eternū non diſſi G
pabitꝛ: ⁊ regnū eius alteri populo nō tradetꝛ
Cōminuet aūt ⁊ ꝯſumet vniuerſa regna hec: ⁊
ipſum ſtabit in eternū. Scđꝫ ꝙ vidiſti ꝙ de
mōte abſciſſus eſt lapis ſine manibus ⁊ cō
minuit teſtā ⁊ ferrū ⁊ es ⁊ argentū ⁊ auꝝ: de
us magnus oſtendit regi que ventura ſunt
poſtea: ⁊ verꝝ eſt ſomniū ⁊ fidelis interptatio
eius. Tūc rex nabuchodonoſor cecidit in fa
ciē ſuā ⁊ danielē adorauit: ⁊ hoſtias ⁊ incen
ſum precepit vt ſacrificarēt ei. Loquens er
go rex ait danieli. Vere deꝰ vr̄ deus deoꝝ ē ſ.co.
⁊ dñs regū reuelans myſteria qm̄ tu potui
ſti apire hoc ſacrm. Tūc rex danielē in ſubli
me extulit: de munera multa ⁊ magna dedit
ei. Et cōſtituit eū principē ſup oēs ꝓuincias Gen.41.c
babylonis ⁊ pfectū ⁊ magiſtrū ſup cunctos
ſapientes babylonis. Daniel āt poſtulauit
a rege: ⁊ conſtituit ſup opera ꝓuincie baby
lonis ſidrac miſac ⁊ abdenago. Ipſe autē da
niel erat in foribus regis.

C.S. De ſtatua aurea quaꝫ adorari pce
pit rex. quā q̄a nō adorauerūt pueri miſi ſūt
in fornace. de orōne azarie. de cātico trium
pueroꝝ. ⁊ de liberatione eoꝝ: ⁊ qualiter a re
ge exaltati ſunt. III.

NAbuchodonoſor rex fecit ſtatuā au A
reā altitudine cubitoꝝ ſexaginta: la
titudine cubitoꝝ ſex: ⁊ ſtatuit eam in campo
duran ꝓuincie babylonis. Itaqꝫ nabucho
donoſor rex miſit ad ꝯgregandos ſatrapas
magiſtratus ⁊ iudices. duces ⁊ tyrannos ⁊
pfectos: omneſqꝫ principes regionū vt ꝯue
nirēt ad dedicationē ſtatue quā erexerat na
buchodonoſor rex. Tunc congregati ſunt ſa

trape magiſtratus ⁊ iudices duces ⁊ tyrāni
⁊ optimateſq̄ erāt i ptātib⁹ ↄſtituti ⁊ vniuer
ſi pn̄cipes regionū vt ↄuenirēt ad dedicatio
nē ſtatue quā erexerat nabuchodonoſoꝛ rex
Stabāt āt i ↄſpectū ſtatue quā poſuerat na
buchodonoſoꝛ rex. ⁊ p̄co clamabat valēter.
Uobis dicit̄ pplis tribubus ⁊ linguis i ho
ra q̄ audieritis ſonituʒ tube ⁊ fiſtule ⁊ citha
re ſambuce ⁊ pſalterij ⁊ ſymphōie ⁊ vniuer
ſi generis muſicoꝝ: cadentes adoꝛate ſtatuā
auream quam ↄſtituit nabuchodonoſoꝛ rex
Si qs autem nō proſtratus adoꝛauerit ea
dē hoꝛa mittet̄ i foꝛnacē ignis ardētis. P⁹
hec igit̄ ſtati vt audierūt oēs populi ſonitū
tube fiſtule ⁊ cithar̄ ſambuce ⁊ pſalterij ſym
phonie ⁊ oīs generis muſicoꝝū: cadētes oēs
populi trib⁹ ⁊ lingue adoꝛauerūt ſtatuā au
ream quā cōſtituerat nabuchodonoſoꝛ rex.
B Statimqʒ in ipſo tp̄e accedētes viri chaldei
a.ſ.3.b. accuſauerunt iudeos. dixeruntqʒ nabucho
nfra.6.b. donoſoꝛ regi. Rex in eternum viue. Tu rex
poſuiſti decretū vt oīs homo q̄ audierit ſoni
tum tube fiſtule ⁊ cithare ſambuce ⁊ pſalte
rij ⁊ ſymphonie ⁊ vniuerſi generis muſicoꝝ
proſternat ſe ⁊ adoꝛet ſtatuaʒ auream. ſi qs
aūt nō procidens adoꝛauerit mittat̄ in foꝛ
nacē ignis ardētis. Sunt ergo viri iudei q̄s
ↄſtituiſti ſuper opera regionis babylonie ſi
drac miſac ⁊ abdenago viri iſti cōtempſerūt
rex decretū tuū. Deos tuos nō colunt: ⁊ ſta
tuam aureā quā erexiſti non adoꝛant. Tunc
nabuchodonoſoꝛ in furoꝛe ⁊ ira precepit vt
adducerētur ſidrac miſac ⁊ abdenago. Qui
ↄfeſtiʒ adducti ſunt in ↄſpectu regis ꝓnun
ciāſqʒ nabuchodonoſoꝛ rex ait eis. Uere ne
ſidrac miſac ⁊ abdenago deos meos non
colitis: ⁊ ſtatuā aureā quam cōſtitui nō ado
ratis? Nunc ergo ſi eſtis parati q̄cūqʒ hoꝛa
audieritis ſonitū tube fiſtule cithare ſambu
ce ⁊ pſalterij ⁊ ſymphonie oīſqʒ generis mu
ſicoꝝ proſternite vos ⁊ adoꝛate ſtatuā quaʒ
feci. ꝙ ſi non adoꝛaueritis: eadem hoꝛa mit
temini in foꝛnacē ignis ardētis. Et qs ē ds
q̄ eripiet vos de manu mea? Reſpondentes
ſidrac miſac ⁊ abdenago: dixerūt regi nabu
chodonoſoꝛ. Non opoꝛtet nos de hac re rn̄
dere tibi. ecce. n. deus nr̄ quē colim⁹ pōt eri
pere nos de camino ignis ardentis ⁊ de ma
nib⁹ tuis o rex liberare. Qd̄ ſi noluerit. notū
ſit tibi rex q2 deos tuos nō colimus. ⁊ ſtatuā
C aureā quam erexiſti nō adoꝛamus. Tunc
nabuchodonoſoꝛ repletus eſt furoꝛe. ⁊ aſpe
ctus faciei illius imutat⁹ ē ſup ſidrach miſac
⁊ abdenago. ⁊ p̄cepit vt ſuccenderet̄ foꝛnax
ſeptuplū q̄ʒ ſuccēdi ↄſueuerat ⁊ viris foꝛtiſ
ſimis de exercitu ſuo iuſſit vt ligatis pedib⁹
ſidrac miſac ⁊ abdenago mitterent eos in
foꝛnacē ignis ardētis. Et ↄfeſtim viri illi vin
cti cū bꝛachiis ſuis ⁊ thiaris ⁊ calciamētis ⁊
veſtib⁹ miſſi ſūt in mediū foꝛnacis ignis ar
dentis. Nā iuſſio regis vrgebat. Foꝛnax āt
ſuccenſa erat nimis. Poꝛro viros illos qui
miſerant ſidrac miſac ⁊ abdenago interfecit
flamma ignis. Uiri āt hi tres. i. ſidrac miſac
⁊ abdenago ceciderūt i medio camino ignis
ardētis colligati. Que ſequūtur in hebꝛeis
voluminibus nō repperi. Et ambulabāt in
medio flāme laudantes deuʒ ⁊ bn̄dicentes
dn̄o. Stās aūt azarias oꝛauit ſic. Apienſqʒ
os ſuū in medio ignis ait. Bn̄dict⁹ es dn̄e infra.eo.
de⁹ patꝝ nr̄oꝝ: ⁊ laudabile ⁊ glīoſuʒ nomen
tuū i ſecula: q2 iuſt⁹ es i oīb⁹ q̄ feciſti nobis
⁊ vniuerſa opa tua vera: ⁊ vie tue recte. ⁊ oīa
iudicia tua vera. Judicia. n. vera feciſti iuxta
oīa q̄ induxiſti ſup nos ⁊ ſup ciuitatem ſan
ctā patꝝ nr̄oꝝ hieruſalē: q2 i veritate ⁊ i iudi
cio iduxiſti oīa h̄ ꝑpter peccata nr̄a. Pecca
uimus. n. ⁊ iniq̄ egim⁹ recedētes a te. ⁊ deli 3. Re.8.c.
q̄mus i oīb⁹. ⁊ p̄cepta tua nō audiuim⁹: nec
obſeruauimus nec fecimus ſicut p̄cepas no
bis vt bn̄ nobis eēt. Oīa ergo que induxiſti D
ſup nos ⁊ vniuerſa q̄ feciſti nobis in vero iu
dicio feciſti. ⁊ tradidiſti nos in manibus ini
micoꝝ iniquoꝝ ⁊ peſſimoꝝ p̄uaricatoꝝumqʒ
⁊ regi iniuſto ⁊ peſſimo vltra omnē terram.
Et nūc n̄ poſſum⁹ apire os. Cōfuſio ⁊ oppꝛo
bꝛiuʒ facti ſumus ſeruis tuis. ⁊ his qui cole
bāt te. Ne q̄ſumus tradas nos in ppetuum
ꝑpter nomen tuum. ⁊ ne diſſipes teſtm̄ tuū
neqʒ auferas miaʒ tuā a nobis ꝑpter abꝛa
hā dilectū tuū ⁊ yſaac ſeruū tuū ⁊ iſrael ſcm̄
tuū. qb⁹ locut⁹ es pollicēs ꝙ multiplicares
ſemē eoꝝ ſicut ſtellas celi ⁊ ſicut harenā q̄ ē
in littoꝛe maris: q2 dn̄e iminuti ſumus pluſ
q̄ʒ oēs gētes: ſumuſqʒ humiles in vniuerſa
terra hodie ꝑpter peccata nr̄a. Et non eſt in
tp̄e hoc princeps ⁊ dux ⁊ ꝓpheta neqʒ holo
cauſtum neqʒ ſacrificiuʒ neqʒ oblatio neqʒ
incēſū neqʒ locus pꝛimitiaꝝ coꝛā te: vt poſ
ſimus inuenire miaʒ tuā: ſʒ i aīa ↄtrita ⁊ ſpi
ritu hūilitatis ſuſcipiamur. Sicut i holocau
ſto arietū ⁊ tauroꝝ ⁊ ſicut i milibus agnoꝝ

pinguium: sic fiat sacrificium nr̃m i cõspectu tuo hodie vt placeat tibi: qm̃ non ē confusio ꝯfidentibus in te. Et nunc sequimur te in toto corde ⁊ timemus te. ⁊ q̃rimus faciē tuā. Ne ꝯfundas nos. sȝ fac nobiscū iuxta māsuetudinem tuā. ⁊ ſm multitudinē mie tue. ⁊ erue nos in mirabilibus tuis. ⁊ da gloriā noi tuo dñe ⁊ ꝯfundāť oēs q oñdūt seruis tuis mala. Cōfundāť in oi potētia ⁊ robur eorū ꝯterāť. ⁊ sciāt q: tu es dñe deus solus ⁊ gloriosus sup orbē terraꝝ. Et nō cessabant q mise-
E rāt eos ministri regis succēdere fornacē; napta ⁊ stupa ⁊ pice ⁊ malleolis. ⁊ effundebāť flāma sup fornacē cubitis q̃dragita nouē;. ⁊ erupit ⁊ icēdit quos reppit iuxta fornacē; de chaldeis. Angelus āt dñi descēdit cū azaria ⁊ socijs ei⁹ in fornacē. ⁊ excussit flāmam ignis ð fornace. ⁊ fecit mediū fornacis q̃si vētū roris flātē. ⁊ ñ tetigit eos oio ignis neq; ꝯtristauit nec qcq; molestie intulit. Tunc hi tres q̃si ex vno ore laudabāt ⁊ glorificabāt
ð.co. ⁊ bñdicebāt deū in fornace dicētes. Bñdictus es dñe deus pr̃um nr̃oꝝ ⁊ laudabilis ⁊ gloriosus ⁊ superexaltatus in secula. Et bñdictū; nomē glorie tue scm̃ ⁊ laudabile ⁊ superexaltatū i oibus seculis. Bñdictus es in tēplo scō glorie tue. ⁊ suplaudabilis ⁊ supergliosus i secula. Bñdict⁹ es i throno regni tui. ⁊ suplaudabilis ⁊ superaltat⁹ in secula. Bñdict⁹ es q ituēris abyssos ⁊ sedes super cherubi: ⁊ laudabilis ⁊ superaltat⁹ i secula. Bñdict⁹ es i firmamēto celi. ⁊ laudabilis ⁊ gliosus i secula. Bñdicite oia opa dñi dño:
Ps̄.148. laudate ⁊ superaltate eū i secula. Bñdicite angeli dñi dño: lau. vtsupra. Bñdicite celi dño lau. Bñdicite aq̃ oēs q̃ sup celos sunt dño lau. Bñdicite oēs virtutes dñi dño lau. Bñdi. sol ⁊ luna dño lau. Benedic. stelle celi dño lau. Bñdicite hymbris ⁊ ros dño lau. Bñdicite ois spiritus dei dño. lau. Bñdicite ignis ⁊ estus dño. lau. Bñdicite frigus ⁊ estas dño lau. Benedicite rores ⁊ pruina do-
F mino lau. Bñdicite gelu ⁊ frigus dño lau. Bñdicite glacies ⁊ niues dño. lau. Bñdicite noctes ⁊ dies dño. lau. Benedicite lux ⁊ tenebre dño. lau. Bñdicite fulgura ⁊ nubes dño. lau. Benedicat terra dñ;: laudet ⁊ superaltet eū in secula. Benedicite mōtes ⁊ colles dño laudate. Bñdicite vniuersa germinantia i terra dño lau. Bñdicite fōtes dño. lau. Bñdicite maria ⁊ flumina domio. lau.

Bñdicite cete ⁊ oia q̃ mouentur i aqs dño lau. Bñdicite oēs volucres celi domio. lau. Bñdicite omnes bestie ⁊ pecora dño. lau. Bñdicite filij hoiu; dño lau. Bñdicat israel dñ;: laudet ⁊ superaltet eū in secula. Bñdicite sacerdotes dñi dño laudate. Bñdicite serui dñi dño lau. Bñdicite spiritus ⁊ aie iustorum dño lau. Bñdicite sci ⁊ hūiles corde dño lau. Benedicite anania azaria misabel dño lau. ⁊ superaltate eū in secula: quia eruit nos de iferno ⁊ saluos fecit ð māu mortis ⁊ liberauit nos de medio ardētis flāme ⁊ de medio ignis eruit nos. Confitemini dño qm̃ bonus qm̃ in seculū mia ei⁹. Bñdicite oēs religiosi dño deo deorū laudate ⁊ confitemini ei: quia in oia secula mia eius. Hucusq; in hebreo non hr̃ ⁊ q̃ posuimus ð theodotionis editione translata sunt.

Tunc nabuchodonosor rex obstupuit ⁊ surrexit propere: ⁊ ait optimatibus suis. Nōne tres viros misim⁹ in medio ignis ꝯpeditos Qui rñdentes regi dixerunt. Uere rex. Rñ- G dit rex ⁊ ait. Ecce ego video viros q̃tuor solutos ⁊ ambulantes i medio ignis: ⁊ nihil corruptiōis i eis ē: ⁊ spēs q̃rti silis filio dei. Tūc accessit nabuchodonosor ad ostiū fornacis ignis ardētis ⁊ ait. Sidrac misac ⁊ abdenago serui dei excelsi egredimini ⁊ venite. Statiq; egressi sūt sidrac misac ⁊ abdenago de medio ignis. Et ꝯgregati satrape mgr̃atus ⁊ iudices ⁊ potentes regis contemplabanť viros illos: qm̃ nihil ptātis habuisset ignis i corporib⁹ eoꝝ. ⁊ capillus capitis eoꝝ nō esset adustus ⁊ saraballa eoꝝ nō fuissent immutata: ⁊ odor ignis non transisset per eos. Et erūpens nabuchodonosor ait. Bñdict⁹ de⁹ eorū sidrac videlicet: misac ⁊ abdenago q misit angelū suū ⁊ eruit suos suos qui crediderūt i eū ⁊ verbū regis imutauerūt: ⁊ tradiderūt corpa sua ne seruirēt ⁊ ne adorarēt oē; deū excepto deo suo. A me ergo positū ē hoc decretū: vt ois populus trib⁹ ⁊ lingua q̃cūq; locuta fuerit blasphemiā ꝯtra deum sidrach misac ⁊ abdenago dispereat. ⁊ domus eius vasteť. Neq;. n. ē alius de⁹ q possit ita saluare. Tūc rex promouit sidrac misac ⁊ abdenago in ꝓuincia babylonis. Nabuchodonosor rex omnib⁹ populis gētib⁹ ⁊ liguis q bitant in vniuersa terra pax vobis multiplicetur. Signa ⁊ mirabilia fecit apud me deus excelsus. Placuit ergo mihi predicare eius

ſigna qꝛ magna ſũt: ⁊ mirabilia eius: qꝛ for/
ſra.7.d. tia: ⁊ regnum eius. qꝛ regnum ſempiternuȝ
⁊ poteſtas eius in generatione ⁊ generatio
nem.

¶C.S. Aliud ſomnium regis ⁊ de inter/
pretatione danielis. de amiſſione regni ⁊
reſtitutione propter penitentiam regis: ⁊ de
arbore. IIII

A EGo nabuchodonoſor quietus eraȝ in
domo mea ⁊ florens in palatio meo.
Somniũ vidi qđ pterruit me ⁊ cogitationes
in ſtratu meo: ⁊ viſiones capitis mei contur
bauerunt me. Et per me propoſitũ eſt decre/
tuȝ: vt introducerẽt in ꝯſpectu meo cũcti ſa
piẽtes babylonis: ⁊ vt ſolutionẽ ſomnij indi
carẽt mihi. Tũc igrediebãt arioli magi chal
dei: ⁊ aruſpices: ⁊ ſomniũ narraui i ꝯſpectu
eoꝝ: ⁊ ſolutionẽ eiꝰ nõ indicauerũt mihi: do/
nec collega igreſſus ẽ i ꝯſpectu meo daniel
cui nomẽ baltbaſar ſꝫm nomẽ dei mei q hꝫ
ſpm̃ deoꝝ ſcõꝝ in ſemetipſo: ⁊ ſomniũ coraȝ
ipſo locutus ſuȝ. Baltbaſar pꝛicips arioloꝝ
qm̃ ego ſcio ꝙ ſpm̃ deoꝝ ſcõꝝ habes in te: ⁊
oẽ ſacramẽtũ nõ eſt ipoſſibile tibi: viſiones
ſomnioꝝ meoꝝ q̃s vidi ⁊ ſolutionẽ eaꝝ nar/
ra. Viſio capitis mei i cubili meo. Videbã: ⁊
B ecce arbor i medio terre ⁊ altitudo eiꝰ nimia.
Magna arbor ⁊ fortis ⁊ pceritas eius ꝯtin
gẽs celũ. Aſpectꝰ illiꝰ erat vſqȝ ad terminos
vniuerſe terr. Folia eiꝰ pulcherrima ⁊ fructꝰ
eiꝰ nimiꝰ ⁊ eſca vniuerſoꝝ in ea. Subter eaȝ
bitabãt aĩalia ⁊ beſtie ⁊ in ramis eius ꝯuer/
ſabãt volucres celi: ⁊ ex ea veſcebat oĩs ca/
ro. Videbã in viſione capitis mei ſup ſtratũ
meũ. ⁊ ecce vigil ⁊ ſcũs de celo deſcẽdit. cla/
mauit fortiter ⁊ ſic ait. Succidite arborẽ ⁊ p̃
dicite ramos eiꝰ excutite folia eiꝰ ⁊ diſpgite
fructus eiꝰ fugiãt beſtie q̃ ſubter eã ſũt. ⁊ vo
lucres de ramis eius. Verũtñ germẽ radicũ
C eius in terra ſinite ⁊ alliget vinculo ferreo ⁊
ereo in herbis q̃ foris ſũt. ⁊ rore celi tingat:
⁊ cũ feris pars eius i herba terre. Cor eiꝰ ab
humano ꝯmutet: ⁊ cor fere det ei: ⁊ ſeptẽ tẽ/
pora mutẽt ſup euȝ. In ſententia vigilũ de
cretũ ẽ ⁊ ſermo ſanctoruȝ ⁊ petitio donec co
gnoſcãt viuẽtes qm̃ dñat excelſus in regno
hoiuȝ ⁊ cuicũqȝ voluerit dabit illđ ⁊ humil
limum hoiem ꝯſtituet ſup eũ. Hoc ſomniũ
vidi ego nabuchodonoſor rex. Tu ergo bal/
thaſar interꝑtationẽ narra feſtinus qꝛ oẽs ſa
piẽtes regni mei nõ queũt ſolutionẽ edicere
mihi. Tu aũt potes: qꝛ ſpũs deoꝝ ſcõꝝ in te ẽ
Tũc daniel cuius nomẽ balthaſar cepit itra
ſemetipſuȝ tacitus cogitare quaſi vna hora
⁊ cogitationes eius ꝯturbabãt eũ. Rñdens
aũt rex ait. Balthaſar ſomnium ⁊ interpre/ D
tatio eius nõ conturbent te. Reſpondit bal
thaſar ⁊ dixit. Dñe mi ſomniũ his q te ode/
runt: ⁊ interpretatio eius hoſtibꝰ tuis ſit: ar/
borẽ quã vidiſti ſublimem atqȝ robuſtã cu/
ius altitudo ptingit ad celum ⁊ aſpectus il/
lius in oẽm terrã: ⁊ rami eius pulcherrimi ⁊
fructus eius nimius ⁊ eſcã oẽs in ea: ſubter
eam habitãtes beſtie agri. ⁊ in ramis eius
cõmorãtes aues celi: tu es rex q magnifica
tus es: ⁊ inualuiſti. ⁊ magnitudo tua creuit
⁊ puenit vſqȝ ad celum ⁊ ptãs tua in termi
nos vniuerſe terre. Quod aũt vidit rex vigi
lẽ ⁊ ſanctũ deſcẽdere de celo ⁊ dicere ſuccidi/
dite arborẽ ⁊ diſſipate illã: attamẽ germẽ ra
dicũ eius in terra dimittite: ⁊ vinciat ferro ⁊ E
ere in herbis foris: ⁊ rore celi ꝯſpergat: ⁊ cũ
feris ſit pabulũ eius: donec ſeptẽ tẽpora mu
tent ſup eũ. hec eſt interpretatio ſententie al
tiſſimi q̃ peruenit ſup dñm meũ regẽ. Ejiciẽt
te ab hoibus: ⁊ cũ beſtijs feriſqȝ erit habita Job.40.b.
tio tua: ⁊ fenũ vt bos comedes: ⁊ rore celi in infra.ↄ.f.
funderis. Septẽ quoqȝ tpa mutabunt ſup infra.eo.
te. dõec ſcias ꝙ dñet excelſus ſup regnũ ho
minũ: ⁊ cuicunqȝ voluerit det illud. Quod
aũt precepit vt relinqueretur germẽ radicũ
eius. i. arboris regnũ tuũ tibi manebit poſt/
q̃ȝ cognoueris poteſtatẽ cẽ celeſtẽ. Quãob/
rẽ rex cõſiliũ meũ placeat tibi ⁊ peccata tua
elemoſynis redime: ⁊ iniqtates tuas miſeri
cordijs paupeꝝ: forſitan ignoſcet deus deli
ctis tuis. Omnia hec venerunt ſuper nabu
chodonoſor regem. Poſt fineȝ mẽſium duo F
deciȝ in aula babylonis deambulabat. Rñ
ditqȝ rex ⁊ ait. Nõne hec ẽ babylon ciuitas
magna quaȝ ego edificaui in domum regni
in robore fortitudinis mee: ⁊ in gloria deco
ris mei. Cunqȝ ſermo adhuc eſſet in ore re/
gis vox de celo ruit. Tibi dicitur nabuchodo
noſor rex. Regnum tuuȝ tranſibit a te: ⁊ ab
hominibus ejcient te: ⁊ cum beſtijs ⁊ feris
erit habitatio tua: fenum quaſi bos come/ ſ̃.eo.
des: ⁊ ſeptem tpa mutabuntur ſuper te: do/
nec ſcias ꝙ dominetur excelſus i regno ho/
minũ ⁊ cuicũqȝ voluerit det illud. Eadẽ ho/
ra ſermo cõpletus eſt ſup nabuchodonoſor
⁊ ex hoibus abiectus ẽ: ⁊ fenũ vt bos come

dit ⁊ roꝛe celi coꝛpus ei⁹ infectū ē:donec ca
pilli eius i ſimilitudinē aqlaꝝ creſcerēt ⁊ vn
G gues ei⁹:qſi vngues auiū. Jgr̄ poſt finē die
rū ego nabuchodonoſoꝛ oculos meos ad ce
lū leuaui:⁊ ſenſus me⁹ reddit⁹ ē mihi:⁊ altiſ
ſimo bn̄dixi:⁊ viuētē i ſempiternū laudaui ⁊
Infra.7.d. gloꝛificaui:qꝛ ptās ei⁹ ptās ſempiterna:⁊ re
gnū ei⁹ i gn̄atione ⁊ gn̄ationē:⁊ oēs hītato
res terre apd̄ eū i nihilū reputati ſūt. Juxta
volūtatē.n.ſuā facit tā i ꝟtutib⁹ celi q̄ꝫ i hita
toꝛib⁹ terre:⁊ n̄ ē q reſiſtat manui ei⁹:⁊ dicat
ei q̄re feciſti. Jn ipo tp̄e ſenſus me⁹ reuerſus
ē ad me ⁊ ad honoꝛē regni mei:decoꝛēq̄ꝫ p⸗
uēi ⁊ figura mea reuerſa ē ad me.⁊ optiates
mei ⁊ magiſtrat⁹ mei reqſierūt me:⁊ i regno
meo reſtitut⁹ ſū.⁊ magnificētia ãplioꝛ addi
ta ē mihi. Nūc igr̄ ego nabuchodonoſoꝛ lau
do ⁊ magnifico ⁊ gloꝛifico regem celi:qꝛ oīa
opa ei⁹ vera:⁊ oēs vie ei⁹ iudicia:⁊ gradiē⸗
tes in ſupbia pōt humiliare.

¶C.S. Balthaſar bibēs in vaſis tēpli vi⸗
dit manū ſcribētē in pariete:⁊ iuxta interp⸗
tationem danielis pdidit regnum.⁊ ſucceſ⸗
ſit ei darius. V.

A Balthaſar rex fecit grāde ꝯuiuiū opti
matibus ſuis mille:⁊ vnuſquiſq̄ꝫ ƀꝫ
ſuam bibebat etatem. Precepit ergo iaꝫ te
mulentus vt afferrētur vaſa aurea ⁊ argen
tea q̄ aſpoꝛtauerat nabuchodonoſoꝛ pr̄ ei⁹
đ tēplo qđ fuit i irl'ꝫ vt biberēt i eis rex ⁊ op
timates ei⁹:vxoꝛeſq̄ꝫ ei⁹ ⁊ ꝯcubie.tūc allata
ſūt vaſa aurea q̄ aſpoꝛtauerat đ tēplo quod
fuerat i irl'ꝫ ⁊ biberūt i eis rex ⁊ optiates ei⁹
vxoꝛes ⁊ ꝯcubine illi⁹. Bibebāt vinū ⁊ lau
dabāt deos ſuos aureos ⁊ argēteos ⁊ ereos
ferreos ligneoſq̄ꝫ ⁊ lapideos. Jn eadē hoꝛa
appuerunt digiti q̄ſi manus hoīs ſcribētis
contra cādelabꝝ in ſupficie parietis aule re
gie:⁊ rex aſpiciebat articulos manus ſcribē
B tis. Tūc facies regis ꝯmutata ē:⁊ cogitatio
nes ei⁹ ꝯturbabāt eū ⁊ ꝯpages renū ei⁹ ſol
uebant ⁊ genua eius ad ſe inuicē collidebā
tur. Exclamauit itaq̄ꝫ rex foꝛtiter vt introdu
cerēt magos chaldeos ⁊ aruſpices. ⁊ pꝛolo
quēs rex ait ſapiētib⁹ babylōis. Quicūq̄ꝫ le
gerit ſcripturā hāc ⁊ iterp̄tationē ei⁹ manife
ſtaꝫ mihi fecerit:purpura veſtiet ⁊ toꝛqueꝫ
aureā hēbit i collo:⁊ terti⁹ i regno meo erit.
tūc igreſſi oēs ſapiētes regis n̄ potuerūt nec
ſcripturā legere: nec iterp̄tationē ei⁹ idicare
regi.vn̄ rex balthaſar ſatiſ ꝯturbat⁹ ē:⁊ vul
tus illius imutatus ē. Sed ⁊ optimates ei⁹
turbabāt. Regina āt ꝓ re q̄ acciderat regi ⁊ C
optimatib⁹ ei⁹:domū ꝯuiuij ingreſſa ē:⁊ ꝓ⸗
loquēs ait. Rex i eternū viue. Nō te contur ſ.2.a.⁊.ſ.3.
bēt cogitationes tue neq̄ꝫ facies tua imute b.⁊.j.6.b.
tur,ē vir in regno tuo q ſpm̄ deoꝝ ſcōꝝ hꝫ i
ſe ⁊ in dieb⁹ pr̄is tui ſciētia ⁊ ſapia inuente
ſunt in eo. Nā ⁊ rex nabuchodonoſoꝛ pr̄ tu⁹
pꝛincipē magoꝝ incantatoꝝ chaldeoꝝ ⁊ aru
ſpicū ꝯſtituit eum:pr̄ inquam tuus o rex:qꝛ
ſpūs amplioꝛ ⁊ pꝛudētia itelligētiaq̄ꝫ ⁊ iter⸗
p̄tatio ſomnioꝝ ⁊ oſ̄ſio ſecretoꝝ ac ſolutio li
gatoꝝ inuente ſunt in eo hoc eſt in daniele: D
cui rex poſuit nomen balthaſar. Nūc itaq̄ꝫ
daniel vocet ⁊ interp̄tationē narrabit. Jgit̄
introductus ē daniel coꝛā rege. Ad quē pfa
tus rex ait. Tu es daniel de filijs captiuita⸗
tis iude:quē adduxerat pr̄ me⁹ rex de iudea
Audiui de te qm̄ ſpm̄ deoꝝ hēs. Et ſcia itel
ligētiaq̄ꝫ ac ſapia amplioꝛes iuēte ſūt in te.
⁊ nūc introgreſſi ſūt i ꝯſpectu meo ſapiētes
magi vt ſcripturā hāc legerēt:⁊ iterp̄tationē
ei⁹ idicarēt mihi:⁊ nequerūt ſenſū h⁹ ſmōiſ
edicere. Poꝛro ego audiui đ te ꝙ poſſis ob
ſcura iterp̄tari:⁊ ligata diſſolueř. Si ergo va
les ſcripturā legere ⁊ iterp̄tationē ei⁹ idicaꝛ
mihi:purpura veſtieris ⁊ toꝛquē aureā circa
collū tuū hēbis:⁊ terti⁹ i regno meo p̄incepſ
eris. Ad q̄ rn̄dēs daniel ait coꝛā rege. Mūe E
ra tua ſint tibi:⁊ dōa dom⁹ tue alteri da:ſcri
pturā āt legā tibi rex:⁊ interp̄tationē ei⁹ oſ̄
dā tibi. O rex de⁹ altiſſim⁹ regnū ⁊ magni
ficētiā glīaꝫ ⁊ honoꝛeꝫ dedit nabuchodono
ſoꝛ pr̄i tuo:⁊ pp magnificētiā quā đderat ei
vniuerſi ppli trib⁹ ⁊ ligue tremebāt ⁊ metue
bāt eū.q̄s volebat iterficiebat:q̄s volebat
pcutiebat:q̄s volebat exaltabat:⁊ q̄s vole⸗
bat hūiliabat.qn̄ āt eleuatū ē coꝛ ei⁹ ⁊ ſpūs
illi⁹ obfirmat⁹ ē ad ſupbiā depoſit⁹ ē đ ſolio
r̄gni ſui ⁊ glīa ei⁹ ablata ē:⁊ a filijſ hoīuꝫ eie
ct⁹ ē:ſed ⁊ coꝛ ei⁹ cū beſtijs poſitū ē:⁊ cū ona F
gris erat hitatio ei⁹. Fenū q̄ꝫ vt bos cōede⸗
bat:⁊ roꝛe celi coꝛp⁹ ei⁹ īfectū ē:dōec cogno ſ.4.c.
ſceret ꝙ ptātē haberet altiſſim⁹ in regno ho
minū:⁊ quēcūq̄ꝫ voluerit ſuſcitabit ſup illđ
tu q̄q̄ꝫ fili⁹ ei⁹. balthaſar nō humiliaſti coꝛ
tuū cū ſcires h oīa:ſed aduerſum dn̄atoꝛē ce
li eleuatus es:⁊ vaſa dom⁹ ei⁹ allata ſūt co⸗
rā te:⁊ tu ⁊ optiates tui ⁊ vxoꝛes tue ⁊ cōcu
bine tue vinuꝫ bibiſtis in eis. Deos quoq̄ꝫ
argēteos ⁊ aureos ⁊ ereos ferreoſ ligneoſq̄ꝫ

⁊ lapideos:q nõ vidẽt neq̃ꝫ audiũt neqꝫ ſé
tiút laudaſti. Porro deũ q hꝫ flatũ tuũ in
manu ſua ⁊ oẽs vias tuas nõ glorificaſti.
G Jccirco ab eo miſſus eſt articulus manus q̃
ſcripſit hoc qđ exaratũ eſt. Hec ẽ ãt ſcriptu-
ra q̃ digeſta eſt. Mãe thetel phares. Et hec
ẽ iterp̃tatio ſermonis. Mane nũerauit deuſ
regnũ tuũ:⁊ compleuit illud. Thetel appen
ſus eſt in ſtatera:⁊ inuẽtꝰ ẽ minꝰ hñs. Pha
res:diuiſũ eſt regnũ tuũ:⁊ datũ eſt medis ⁊
pſis. Tũc iubẽte rege idutꝰ ẽ daniel purpu-
ra:⁊ circũdata eſt torques aurea collo eius
⁊ p̃dicatũ eſt de eo ꝙ hẽret ptãtẽ tertiꝰ in re-
gno:eadẽ nocte iterfectus eſt balthaſar rex
chaldeꝰ:⁊ darius medus ſucceſſit in regnũ
annos natus ſeptuagintaduos.

C. S. Satrape accuſant regi dario danie
lẽ:miſſuſ ẽ i lacũ leonũ:⁊ a dño liberatꝰ. VI

A PLacuit dario ⁊ ꝯſtituit ſup regnũ ſuũ
ſatrapas cẽtũ viginti vt eẽnt in toto
regno ſuo:⁊ ſup eos principes tres ex qbuſ
daniel vnus erat vt ſatrape illis redderent
rõnẽ ⁊ rex nõ ſuſtineret moleſtiã. Jgitur da
niel ſupabat oẽs principes ⁊ ſatrapas: qr
ſpũs dei amplior erat in illo. Porro rex co-
gitabat ꝯſtituere eũ ſup oẽ regnũ. Vñ prin
cipes ⁊ ſatrape q̃rebãt occaſionẽ: vt inueni-
rẽt danieli ex latere regis:nullãqꝫ cãm ⁊ ſuſ
pitionẽ reperire potuerũt:eo ꝙ fidelis eſſet
⁊ oĩs culpa ⁊ ſuſpitio nõ inueniretur in eo.
B Dixerũt ergo viri illi:nõ inuenimus danie
li huic aliquã occaſionẽ:niſi forte in lege dei
ſui. Tũc principes ⁊ ſatrape ſurripuerũt re-
2.a.ſ.3.b. gi:⁊ ſic locuti ſunt ei. Dari rex in eternuꝫ vi
i.5.c.j.eo. ue. Cõſiliũ inierũt oẽs principes regni tui:
magiſtratus ⁊ ſatrape ſenatores ⁊ iudices:
vt decretũ imꝑatoriũ exeat ⁊ edictũ: vt oĩs
q petierit aliquã petitionẽ a quocũqꝫ deo ⁊
hoie vſqꝫ ad triginta dies niſi a te rex: mit-
tatur in lacum leonũ. Nũc itaqꝫ rex ꝯfirma
ſniam ⁊ ſcribe decretũ vt nõ imutetur quod
ſtatutum eſt a medis ⁊ perſis:nec p̃uaricari
C cuiq̃ꝫ liceat. Porro rex darius ꝓpoſuit edi
ctũ ⁊ ſtatuit. Qđ cũ daniel cõperiſſet ideſt le
gẽ ſtatutã ingreſſus ẽ domũ ſuã:⁊ feneſtris
aꝑtis in cenaculo ſuo ꝯtra irl̃m:tribꝰ tpibꝰ i
die flectebat genua ſua ⁊ adorabat:ꝯfiteba
turqꝫ corã deo ſuo ſicut ⁊ añ facere ꝯſueue-
rat. Viri ergo illi curioſius ingrẽtes inuene
runt danielẽ orãtẽ ⁊ obſecrãtẽ deũ ſuũ:⁊ ac
cedẽtes locuti ſunt regi ſup edicto. Rex nũ

qd nõ ꝯſtituiſti vt oĩs hõ q rogaret q̃nẽq̃ꝫ
de dijs ⁊ hoibus vſqꝫ ad dies trigita niſi te
rex mitteret in lacũ leonũ. Ad quos rñdẽs
rex ait. Verꝰ ſmo iuxta decretũ medoꝝ atqꝫ D
pſaꝝ ꝙ p̃uaricari nõ licet. Tũc rñdentes di
xerũt corã rege. Daniel de filijs captiuita-
tis iude nõ curauit de lege tua de edicto qđ
ꝯſtituiſti:ſꝫ tribꝰ tpibus p diẽ orat, obſecra-
tõe ſua. Qđ verbũ cũ audiſſet rex ſatis cõ-
triſtatus ẽ:⁊ pro daniel poſuit cor vt libera
ret eũ:⁊ vſqꝫ ad occaſuꝫ ſolis laborabat vt
erueret illũ. Viri ãt illi intelligẽtes dixerũt.
Scito rex qr lex medoꝝ atqꝫ pſaꝝ eſt vt oẽ
decretũ qđ ꝯſtituerit rex nõ liceat imutari. E
Tũc rex p̃cepit ⁊ adduxerũt danielẽ: ⁊ miſe- infra.i4.e.
rũt eũ i lacũ leonũ. Dixitqꝫ rex danieli. De
us tuꝰ quẽ colis ſp ipſe liberabit te. Allatuſ
qꝫ eſt lapis vnꝰ ⁊ poſitus ẽ ſup os laci quẽ
obſignauit rex annulo ſuo:⁊ ãnulo optima-
tũ ſuoꝝ:ne qd fieret ꝯtra danielẽ:⁊ abijt rex
in domũ ſuã ⁊ dormiuit incenatus: cibiqꝫ
nõ ſunt allati corã eo:inſup ⁊ ſomnus receſ
ſit ab eo. Tũc rex primo diluculo ꝯſurgens
feſtinꝰ ad lacũ leonũ prexit:appropinq̃nſqꝫ
lacui danielẽ voce lachrymabili iclamauit
⁊ affatus eſt eũ. Daniel ſerue dei viuentis: 2.Mac.2.f.
ds tuꝰ cui tu ſeruis ſp:putas ne valuit te li F
bare a leonibꝰ:⁊ daniel regi rñdẽs ait. Rex
in eternũ viue. Deꝰ meꝰ miſit angelũ ſuũ: ⁊ ſ.2.a.⁊.3.b
ꝯcluſit ora leonũ ⁊ nõ nocuerũt mihi:qr co ⁊.5.c.ſ.e.
rã eo iuſtitia inuẽta eſt in me. Sꝫ ⁊ coraꝫ te
rex delictũ nõ feci. Tũc vehemẽter rex gaui
ſus eſt ſup eo:⁊ danielẽ p̃cepit educi de lacu
eductuſqꝫ ẽ daniel de lacu ⁊ nulla leſio inuẽ
ta eſt in eo:qr credidit deo ſuo. Jubẽte autẽ
rege adducti ſunt viri illi q accuſauerãt da
nielẽ:⁊ in lacũ leonuꝫ miſſi ſunt:ipſi ⁊ filij ⁊
vxores eoꝝ:⁊ nõ p̃ueuerũt vſqꝫ ad pauimẽ
tũ laci donec arriperẽt eos leones:⁊ oĩa oſſa
eoꝝ cõminuerũt:tũc darius rex ſcripſit vni- G
uerſis populis tribubꝰ ⁊ linguis hitantibꝰ i
vniuerſa terra. Pax vobis multiplicetur. A
me ꝯſtitutũ eſt decretũ vt in vniuerſo imꝑio
⁊ regno meo tremiſcãt ⁊ paueãt deũ danie-
lis. Jpſe ẽ.n. ds viuẽs ⁊ eternus in ſecula ⁊
regnũ eius nõ diſſipabitur:⁊ ptãs eius vſqꝫ
i eternũ. Jpſe liberator atqꝫ ſaluator faciẽs
ſigna ⁊ mirabilia in celo ⁊ in terra: qui libe
rauit danielẽ de lacu leonum. Porro dani-
el perſeuerauit vſqꝫ ad regnum darij regnũ
qꝫ cyri perſe.

CC.S. Visio quatuor aīaliū in figura q̄tu
or regnoꝝ: de antiquo dieruꝫ. de auditu filij
hoīs: ⁊ de antixp̄o: ⁊ de iudicio. VII

A Anno p̄io baltbasar regis babyloni
daniel somniū vidit. Visio āt capitis
eius in cubili suo. Et somnium scribens bre
ui sermōe ꝯp̄hēdit. sūmatiqꝫ perstrigēs ait
Videbam in visione mea nocte ⁊ ecce q̄tuor
venti celi pugnabāt i mari magno ⁊ q̄tuor
bestie grandes ascendebant de mari diuerse
inter se. Prima q̄i leena. ⁊ alas hēbat aqle
Aspiciebā donec euulse sunt ale eius ⁊ sub
lata ē ð terra: ⁊ sup pedes q̄si hō stetit ⁊ cor
eius datū ē ei. Et ecce bestia alia silis vrso.
B in parte stetit: ⁊ tres ordines erāt i ore ei⁹ ⁊
dētibus ei⁹: ⁊ sic dicebāt ei. Surge comede
carnes plīmas. P⁹ h aspiciebā: ⁊ ecce alia
quasi pardus. ⁊ alas hēbat q̄si auis q̄tuor
sup se. et q̄tuor capita erāt i bestia: ⁊ ptās da
ta est ei. Post hec aspiciebā i visione noctis
infra.eo. ⁊ ecce bestia q̄rta terribil' atqꝫ mirabilis: ⁊
fortis nimis. Dētes ferreos hēbat magnos
comedens atqꝫ comminuēs: ⁊ reliqua pedi
bus suis conculcās. Dissilis āt erat ceteris
bestijs q̄s viderā añ eā: ⁊ hēbat cornua de
C cē. Considerabā cornua: ⁊ ecce cornu aliud
paruulū ortū est de medio eoꝝ: ⁊ tria de cor
nibus primis euulsa sunt a facie eius. Et ec
ce oculi q̄si oculi hoīs erāt i cornu isto: ⁊ os
loq̄ns ingētia. Aspiciebā donec throni posi
ti sūt ⁊ antiqu⁹ dieꝝ sedit. Vestimētū ei⁹ cā
didū q̄si nix: ⁊ capilli capitis ei⁹ q̄si lana mū
da. Thron⁹ ei⁹ flāme ignis rote ei⁹ ignis ac
cēsus: fluuius igneus rapidusqꝫ egrediebā
tur ⁊ facie eius milia miliū ministrabāt ei: ⁊
Apo.5.d. decies cētena milia assistebāt ei. Judiciū se
dit ⁊ libri apti sunt. aspiciebā pp vocē s̄mo
D nū grādiū quos cornu illud loq̄baꝭ. Et vi
di q̄m interfecta eēt bestia ⁊ perisset corpus
eius ⁊ traditū eēt ad cōburēdū igni: aliarū
q̄ꝫ bestiaꝝ ablata eē ptās ⁊ tp̄a vite ꝯstitu
ta eēnt eis vsqꝫ ad tp̄s ⁊ tp̄s. Aspiciebā ḡ i
s.eo. visione noctis: ⁊ ecce cū nubibus celi q̄si fili
Mat.24.b. us hoīs veniebat: ⁊ vsqꝫ ad antiquū dierū
puenit ⁊ in ꝯspectu eius obtulerūt eū. Et de
dit ei ptātē ⁊ honorē ⁊ regnū: ⁊ oēs ppli tri
bus ⁊ lingue ipsi seruiēt. Ptās ei⁹ ptās eter
s.4.b. na que nō auferet: ⁊ regnū eius qð non cor
rūpet. Horruit sp̄us meus. Ego daniel ter
ritus sum in his: ⁊ visiones capitis mei con
E turbauerūt me. accessi ad vnū de assistenti
bus: ⁊ veritatē q̄rebā ab eo de oībus his. q̄
dixit mihi interp̄tatōem sermonū: ⁊ docuit
me. He q̄tuor bestie magne: q̄tuor sunt re
gna q̄ ꝯsurgēt de terra. Suscipiēt āt regnū
scī dei altissimi ⁊ obtinebūt regnū vsqꝫ i se
culū ⁊ in seculū seculoꝝ. Post hoc volui di
ligenter discere de bestia q̄rta q̄ erat dissilis
valde ab oībus ⁊ terribilis nimis. Dētes ⁊
vngues eius ferrei: comedebat ⁊ cōminue
bat: ⁊ reliq̄ pedib⁹ suis ꝯculcabat. Et de cor F
nibus decēꝫ q̄ hēbat in capite: ⁊ de alio qð
ortū fuerat: añ qð ceciderāt tria cornua: ⁊ ð
cornu illo qð hēbat oculos: ⁊ os loq̄ns grā
dia: ⁊ mai⁹ erat ceteris aspiciebā: ⁊ ecce cor
nu illud faciebat bellū aduersus scōs ⁊ pre
ualebat eis donec veniet antiquus dierum
⁊ iudiciū dedit scīs excelsi: ⁊ tp̄s aduenit ⁊ re
gnū obtinuerūt scī. Et sic ait. Bestia q̄rta re
gnū q̄rtū erit in terra qð maius erit oībus
regnis: ⁊ deuorabit vniuersā terrā: ⁊ cōcul
cabit ⁊ cōminuet eā. Porro cornua decem
ipsius regni decē reges erūt ⁊ alius ꝯsurget
post eos: ⁊ ipse potētior erit priorib⁹ ⁊ tres
reges humiliabit. Et sermones ꝯtra excelsū G
loquenꝭ ⁊ scōs altissimi ꝯteret. Et putabit
ꝙ possit mutare tp̄a ⁊ leges: ⁊ tradenꝭ i ma
nu eius: vsqꝫ ad tp̄s ⁊ tp̄a ⁊ dimidiū tp̄is.
Et iudiciū sedebit vt auferaꝭ potētia ⁊ con
teraꝭ ⁊ dispeat vsqꝫ in finē. regnū aūt ⁊ po
testas ⁊ magnitudo regni q̄ ē subter oē celū
deꝭ populo scōꝝ altissimi: cui⁹ regnū: regnū
sempiternū: ⁊ oēs reges seruiēt ei ⁊ obediēt
Hucusqꝫ finis verbi. Ego daniel multū co Luc.i.e.
gitationibus meis ꝯturbabar ⁊ facies mea
mutata est in me: verba autēꝫ in corde meo
conseruaui.

CC.S. De ariete ⁊ hirco ⁊ interp̄tationib⁹
arietis ⁊ hirci. VIII

Anno tertio regni baltbasar regis vi A
sio apparuit mihi. Ego daniel p⁹ id
qð viderā in principio vidi in visione mea
cū eēm in susis castro qð est in helā regiōe.
vidi āt in visione eē mihi super portā vlai: ⁊
leuaui oc'los meos ⁊ vidi. Et ecce aries vn⁹
stabat ante paludēꝫ hñs cornua excelsa: ⁊
vnū excelsi⁹ altero atqꝫ succrescēs. Postea
vidi arietē cornibus vētilantē ꝯtra occidē
tē ⁊ ꝯtra aquilonē ⁊ ꝯtra meridiē: ⁊ oēs be
stie non poterāt resistere ei: neqꝫ liberari de
manu eius: fecitqꝫ s̄ꝫ volūtatē suā ⁊ magni
ficatus ē. Et ego intelligebā. Ecce āt hircus B

capraꝝ veniebat ab occidéte ſup facié totiꝰ
terre: ⁊ nó tãgebat terrã. Porro hircus ha
bebat cornu inſigne inter oculos ſuos: ⁊ ve
nit vſqꝫ ad arieté illũ cornutũ qué videraꝫ
ſtãté ante ad portã: ⁊ cucurrit ad eũ in impe
tu fortitudinis ſue: cũqꝫ appropinquaſſet
ppe arieté efferatꝰ eſt in eũ ⁊ pcuſſit arieté
⁊ cóminuit duo cornua eius ⁊ non poterat
aries reſiſtere ei. Cũqꝫ eũ miſiſſet in terram
ꝯculcauit: ⁊ nemo q̃rebat liberare arieté de
manu eius. Hircus ãt capraꝝ magnus fa
C ctus eſt nimis. Cũqꝫ creuiſſet fractũ é cornu
magnũ ⁊ orta ſunt q̃tuor cornua ſubter illđ
p q̃tuor vétos celi. De vno ãt ex eis egreſ
ſuꝫ eſt cornu vnũ modicũ ⁊ fcm̃ eſt grande
ꝯtra meridié ⁊ ꝯtra orienté ⁊ ꝯtra fortitudi
né celi: ⁊ deiecit de fortitudine ⁊ de ſtellis ⁊
ꝯculcauit eas. Et vſqꝫ ad pncipé fortitudi
nis magnificatũ é: ⁊ ab eo tulit iuge ſacrifi
D ciũ: ⁊ deiecit locũ ſcificatõis eiꝰ. Robur aũt
datũ eſt ei ꝯtra iuge ſacrificiũ pp pctã: ⁊ pro
ſterneť veritas in terra: ⁊ pſpabiť: ⁊ faciet.
⁊ audiui vnũ de ſcis loquété: ⁊ dixit vnꝰ ſcũſ
alteri neſcio cui loq̃nti. Uſqꝫ q̊ viſio ⁊ iuge
ſacrificiũ ⁊ pccm̃ deſolatõis q̃ fcã é: ⁊ ſcũari
um ⁊ fortitudo ꝯculcabiť? Et dixit ei. Uſqꝫ
ad veſpaꝫ ⁊ mane duo milia trecéti: ⁊ mũda
biť ſcũariũ. Fcm̃ é ãt cũ viderẽ ego daniel
viſioné ⁊ q̃reré itelligétiã: ecce ſtetit in ꝯſpe
E ctu meo q̃ſi ſpés viri. Et audiui vocé viri vlai
infra.9.f ⁊ clamauit ⁊ ait. Gabriel fac intelligere iſtũ
viſioné. Et venit ⁊ ſtetit iuxta vbi ego ſtabã
Cũqꝫ veniſſet paués corrui in facié meaꝫ: ⁊
ait ad me. Intellige fili hois: qm̃ in tpe finiſ
cóplebiť viſio. Cũqꝫ loq̃reť ad me: collapſꝰ
ſũ pnus i terrã. Et tetigit me ⁊ ſtatuit me in
gradu meo. dixitqꝫ mihi. Ego oñdaꝫ tibi q̃
F futura ſũt in nouiſſimo maledictõis: qm̃ hꝫ
tps finé ſuũ. arieſ qué vidiſti hñe cornua rex
medoꝝ eſt atqꝫ pſaꝝ. Porro hircus capra
rũ rex grecoꝝ eſt: ⁊ cornu grãde qđ erat iter
oculos eius ipſe eſt rex primus. Qđ ãt fra
cto illo ſurrexerũt q̃tuor pro eo: q̃tuor regeſ
de géte eius ꝯſurgét: ſꝫ nó in fortitudie eiꝰ
⁊ poſt regnũ eoꝝ cũ creuerit iniqtates ꝯſur
get rex ipudés facie ⁊ intelligés ppoſitiões
⁊ roborabiť fortitudo eius: ſꝫ nó in viribus
ſuis: ⁊ ſupra quã credi pót vniuerſa vaſta
G bit ⁊ pſperabiť ⁊ faciet. Et interficiet robu
ſtos ⁊ populũ ſcõꝝ ſcðm volũtaté ſuã ⁊ diri
geť dolus i manu eius ⁊ cor ſuũ magnifica
bit: ⁊ in copiã rex olum occidet plurimos.
Et ꝯtra principé principũ ꝯſurget ⁊ ſine ma
nu ꝯtereť. Et viſio veſpere ⁊ mane q̃ dicta é
vera eſt. Tu ḡ viſioné ſigna: qꝛ poſt multos
dies erit. Et ego daniel langui ⁊ egrotaui p
dies plurimos. Cũqꝫ ſurrexiſſem faciebam
opera regis ⁊ ſtupebam ad viſionem: ⁊ non
erat qui interpretaretur.

C. S. De oratione danielis: de verbo an
geli ⁊ ſeptuaginta ebdomadibus. IX

In anno primo darij filij aſſueri đ ſe A
mine medorum qui imperauit ſuper
regnum chaldeorum anno vno regni eius.
Ego daniel intellexi in libris numerũ ãnoꝝ
de quo factus eſt ſermo dñi ad hieremiã p
phetã: vt cóplerenť deſolatõis irlm̃ ſeptua
ginta anni. Et poſui faciem meã ad dñꝫ de
um meum rogare ⁊ deprecari in ieiunijs ſac
co ⁊ cinere ⁊ oraui dñm deum ⁊ cófeſſus ſũ:
⁊ dixi. Obſecro dñe đs magne ⁊ terribilis 2.Eſdre.1.b
cuſtodiens pactũ ⁊ miſericordiã diligenti
bus te ⁊ cuſtodientibus mãdata tua. Pec infra.eo.
cauimus iniqtaté fecimus: impie egimus ⁊
receſſimus: ⁊ declinauimus a mandatis tu
is ac iudicijs. Non obediuimus ſeruis tuis B
prophetis qui locuti ſunt in nomine tuo re
gibus noſtris principibus noſtris patri
bus noſtris omniqꝫ populo terre. Tibi dñe
iuſtitia: nobis ãt ꝯfuſio faciei ſicut eſt hodie
viro iuda ⁊ hitatoribus hieruſalé ⁊ oi iſrael
his q ppe ſunt ⁊ his q pcul in vniuerſis ter
ris ad quas eiecisti eos pp iniqtates eorũ
in qbus peccauerunt in te dñe. Nobis con
fuſio faciei: regibus noſtris principibus no
ſtris ⁊ patribꝰ noſtris q peccauerũt. Tibi ãt
dño deo noſtro miſericordia ⁊ ppitiatio: qꝛ
receſſimꝰ a te: ⁊ ñ audiuimꝰ vocé dñi dei nři i
vt ambularemꝰ in lege eius quã poſuit no
bis p ſeruos ſuos pphetas ⁊ ois iſrael pre
uaricati ſunt legé tuã: ⁊ declinauerũt ne au
dirét vocé tuã ⁊ ſtillauit ſuper nos maledi C
ctio ⁊ deteſtatio q̃ ſcripta eſt in libro moyſi
ſerui dei: qꝛ peccauimus ei. Et ſtatuit ſermo
nes ſuos quos locutus eſt ſuper nos ⁊ ſup
principes noſtros q iudicauerũt nos: vt ſu
pinduceret in nos magnũ malũ q̃le nunq̃ꝫ
fuit ſub oi celo: ſcðm q̧ factuꝫ eſt in hieruſalé
ſicut ſcriptũ é i lege moyſi. Oé malũ hoc venit
ſup nos. Et nó rogauimꝰ facié tuã dñe deꝰ
noſter vt reuerteremur ab iniqtatibꝰ nřis: ⁊
cogitaremꝰ veritaté tuam. Et vigilauit dñs

ſup malitiā: ⁊ adduxit eā ſup nos. Juſtꝰ dñſ
D dś nr̄ in oibꝰ opibus ſuis q̄ fecit. Nō.n.au
Ba.2.c. diuimus vocē eius. Et nūc dñs dś nr̄ q edu
xiſti populū tuū de terra egypti in manu for
s.eo. ti: ⁊ feciſti tibi nomē ſm̄ diē hāc: peccauimꝰ
inīqtatē fecimus dñe in oēm iuſtitiā tuam.
Auertat obſecro ira tua ⁊ furor tuꝰ in ciuita
te tua irl'm: ⁊ a mōte ſcō tuo. Propter pccā
n. noſtra ⁊ iniqtates patrū nr̄oꝝ irl'm ⁊ po
pulus tuus in opprobriū ſunt oibus p cir
cuitū noſtrū. Nūc ḡ exaudi dś noſter orati
E onē ſerui tui ⁊ pces eiꝰ: ⁊ oñde faciē tuā ſup
ſcūariū tuū qd deſertū eſt. Propter temet
ipſū iclina deꝰ meus aurē tuā ⁊ audi ⁊ api
oculos tuos ⁊ vide deſolatōez nr̄az ⁊ citatē
ſup quā iuocatū ē nomē tuū. Neqȝ.n. i iuſti
ficatōibꝰ nr̄is ꝓſternimꝰ pces añ faciē tuaȝ
ſȝ in miſatōibꝰ tuis multis: exaudi dñe: pla
caſ dñe: attēde ⁊ fac. Ne moreris pp temet
ipm dś meꝰ: qꝛ nomē tuū inuocatū eſt ſup
ciuitatē ⁊ ſup populū tuū. Cūqȝ adhuc loq̄
rer ⁊ orarē ⁊ ꝯfiterer pctā mea ⁊ pctā ppli
mei iſrael: vt ꝓſternerē pces meas i ꝯſpectu
dei mei pro mōte ſcō dei mei. Adhuc me lo
quēte in oratōe mea: ecce vir gabriel quem
F viderā in viſione a principio cito volās teti
s.8.e git me in tpe ſacrificij veſptini: ⁊ docuit me
⁊ locutꝰ ē mihi. dixitqȝ. Daniel nūc egreſſus
ſuȝ vt docerē te ⁊ itelligeres. ab exordio pcū
infra.10.b. tuaꝝ egreſſus ē ſmo. Ego āt veni vt idicarē
tibi qꝛ vir deſiderioꝝ es. Tu āt aiaduerte ſer
monē: ⁊ itellige viſionē. Septuagita ebdo
mades abbreuiate ſūt ſup populū tuū: ⁊ ſu
per vrbē ſcām tuā vt ꝯſumeſ puaricatio: ⁊
finē accipiat pctm̄: ⁊ deleaſ iniqtas: ⁊ addu
caſ iuſtitia ſempiterna: ⁊ ipleaſ viſio ⁊ pro
G phīa: ⁊ vngaſ ſcūs ſcōꝝ. Scito ḡ ⁊ aiaduer
te ab exitu ſmōis vt iteꝝ edificeſ irl'm vſqȝ
ad xp̄m ducē: ebdomades ſeptē: ⁊ ebdoma
des ſexagita due erūt: ⁊ rurſū edificabiſ pla
tea ⁊ muri i āguſtia tpoꝝ. Et pꝰ ebdomades
ſexagitaduas occideſ xp̄s ⁊ nō erit eius po
pulus q cū negaturꝰ ē: ⁊ citatē ⁊ ſcūariū diſ
ſipabit populus cū duce vēturo: ⁊ finis eiꝰ
vaſtitas: ⁊ pꝰ finē belli ſtatuta deſolatio. Cō
firmabit āt pactū multis ebdomada vna: ⁊
i dimidio ebdōadis deficiet hoſtia ⁊ ſacrifi
Mat.24.b. ciū. Et erit i tēplo abhoiatio dſolatōis: ⁊ vſqȝ
ad ꝯſumatōez ⁊ finē pſeuerabit deſolatio.

¶ C.S. De apparitōe viri veſtiti līeis ⁊ mi
chaele ⁊ principibꝰ grecoꝝ ⁊ pſaꝝ. X

ANno tertio cyri regis perſaꝝ verbum A
reuelatū eſt danieli cognomento bal
thaſar: ⁊ verbuȝ verū ⁊ fortitudo magna in
tellexitqȝ ſermonē. Intelligentia enim eſt
opus in viſione. In diebus illis ego daniel
lugebā triū ebdomadaꝝ diebus panem de
ſiderabilem non comedi: ⁊ caro ⁊ vinuȝ nō
introierūt in os meū: ſed neqȝ vnguēto vn
ctus ſum: donec cōplereṅ triū ebdomada
rū dies. Die āt viceſſima ⁊ q̄rta mēſis p̄mi
erā iuxta fluuiū magnū q eſt tigriſ ⁊ leuaui
oculos meos ⁊ vidi. Et ecce vir vnꝰ veſtitus
lineis ⁊ renes eius accincti auro obrizo ⁊
corpus eius quaſi chryſolitus: ⁊ facies eiuſ B
velut ſpecies fulguris ⁊ oculi eius vt lam
pas ardens ⁊ brachia eius: ⁊ que deorſum
ſunt vſqȝ ad pedes quaſi ſpecies eris cādē
tis: ⁊ vox ſermonū eius vt vox multitudis
Vidi aūt ego daniel ſolus viſionē: porro vi
ri qui erāt mecū nō viderūt: ſed terror nimiſ
irruit ſup eos ⁊ fugerūt in abſconditū. Ego infra.eo.
aūt relictus ſolus vidi viſionē grādē hanc:
⁊ remāſit in me fortitudo: ſed ⁊ ſpēs mea i
mutata eſt in me: ⁊ emarcui nec habui quic
q̄ȝ viriū: ⁊ audiui vocē ſermonū eius ⁊ audi
ens iacebā conſternatus ſuper faciē meam
⁊ vultus meus herebat terre. Et ecce manꝰ
tetigit me ⁊ erexit me ſuper genua mea ⁊ ſu
per articulos manuuȝ meaꝝ: ⁊ dixit ad me. s.9.f.2.
Daniel vir deſiderioꝝ intellige verba q̄ ego infra.eo
loquor ad te: ⁊ ſta in gradu tuo. Nūc.n. ſum
miſſus ad te. Cūqȝ dixiſſet mihi ſermonem C
iſtum ſteti tremens: ⁊ ait ad me. Noli metu
ere daniel: qꝛ ex die primo quo poſuiſti cor
tuū ad intelligēdū vt te affligeres in ꝯſpcū
dei tui exaudita ſunt verba tua: ⁊ ego veni
pp ſermones tuos. Pricepš āt regni perſa
rū reſtitit mihi viginti ⁊ vno diebus: ⁊ ecce
michael vnus de principibus primis venit
in adiutoriū meū ⁊ ego remāſi ibi iuxta re
gē perſaꝝ. Veni āt vt docerē te que vētura
ſunt populo tuo in nouiſſimis diebus: q̄m
adhuc viſio in dies. Cūqȝ loq̄reſ mihi huiꝰ
cemodi v̄bis: deieci vultū meū ad terrā: ⁊ ta
cui: ⁊ ecce q̄ſi ſilitudo filij hoīs tetigit labia
mea: ⁊ apiēs os meū locutꝰ ſū ⁊ dixi ad eū q
ſtabat ꝯtra me. Dñe mi in viſiōe tua diſſo D
lute ſūt ꝯpages mee: ⁊ nihil i me remāſit vi
riū. Et qūo poterit ſuꝰ dñi mei loq cuȝ dño
meo. Nihil.n.i me remāſit viriū: ſȝ ⁊ halitꝰ s.eo.
meꝰ itercladiſ. Rurſū ḡ tetigit me q̄ſi viſio

.f.z.3.co ⁊ cõfortauit me ⁊ dixit. Noli timere vir deſi
deriorũ pax tibi: cõfortare ⁊ eſto robuſtus.
Cũq́ʒ loquereť mecũ ꝯualui ⁊ dixi. Loq̃re
dñe mi q2 ꝯfortaſti me: ⁊ ait. Nũgd ſcis q̃re
veneriʒ ad te: Et nũc reuertar vt prelier ad
uerſũ principẽ pſaꝝ. Cũ.n.egrederer appa
ruit princeps grecoꝝ venieſ. Uerũtñ nõ an
nunciabo tibi qḋ expreſſuʒ eſt in ſcriptura
veritatis: ⁊ nemo eſt auditor meus in oib⁹
his niſi michael princeps veſter.

¶C.S. Predicit angelus danieli de regi
bus perſaꝝ: ⁊ de rege qui eſt antixpſ q ex
tollet ſe contra dñm. XI

A EGo aũt a primo anno darij medi ſta
bã vt ꝯfortareť ⁊ roborareť. Et nunc
veritatẽ annunciabo tibi. Ecce adhuc tres
reges ſtabũt in perſide: ⁊ quart⁹ ditabiť opi
bus nimijs ſup oẽs: ⁊ cũ inualuerint diuiti
is ſuis ꝯcitabit oẽs aduerſũ regnũ grecie.
Surget vero rex fortis ⁊ dñabiť ptãte mul
ta ⁊ faciet qḋ placuerit ei. Et cũ ſteterit con
tereť regnũ eius: ⁊ diuideť in q̃tuor ventos
celi: ſed nõ in poſteros eius: neq́ʒ ƀm potẽ
tiam illius qua dñatus eſt. Lacerabiť.n.re
gnuʒ eius ẽt in extremos exceptis his. Et
ꝯfortabiť rex auſtri: ⁊ de principibus eius
ꝑualebit ſup eũ. Et dñabiť ditione. Multa
n.dñatio eius. Et poſt finẽ annoꝝ federabũ
tur. Filiaq́ʒ regis auſtri veniet ad regẽ aq
lonis facere amicitiã: ⁊ nõ obtinebit fortitu
dinẽ brachij: nec ſtabit ſemen eius: ⁊ trade
B tur ipſa: ⁊ q adduxerũt eã adoleſcẽtes eius
⁊ q ꝯfortabant eã in tpibus. Et ſtabit ḋ ger
mine radicũ eius plãtatio. Et veniet cũ exer
citu ⁊ ingredieť ꝓuinciã regis aquilonis ⁊
abuteť eis ⁊ obtinebit. Inſup ⁊ deos deoꝝ
⁊ ſculptilia: vaſa quoq́ʒ ꝑcioſa auri ⁊ argẽ
ti captiua ducet in egyptũ. Ipſe ꝑualebit ad
uerſus regẽ aqlonis. Et intrabit in regnum
rex auſtri: ⁊ reuerteť ad terrã ſuã. Fili autẽ
eius ꝓuocabunť ⁊ ꝯgregabunt multitudi
nẽ exercituũ plurimoꝝ. Et veniet ꝓperans
⁊ inundãs ⁊ reuerteť ⁊ ꝯcitabiť ⁊ ꝯgredieť
cũ robore eius. Et ꝓuocatus rex auſtri egre
dieť ⁊ pugnabit aduerſus regẽ aqlonis ⁊ ꝑ
parabit multitudinẽ nimiã: ⁊ dabiť multi
tudo in manus eius ⁊ capiet multitudineʒ
⁊ exaltabitur cor eius ⁊ deijciet multa milia
ſed nõ preualebit. Cõuerteť.n.rex aqlonis
⁊ ꝑparabit multitudinẽ multo maiorem q̃ʒ
C prius. Et in fine tẽpoꝝ annoꝝq́ʒ veniet ꝑ
perãs cũ exercitu magno ⁊ opib⁹ nimijs. In
tpib⁹ illis multi ꝯſurgẽt aduerſus regẽ au
ſtri. Filij q̃ʒ ꝑuaricatoꝝ ppli tui extolleť vt
impleãt viſionẽ ⁊ corruẽt. Et veniet rex aqlo
nis: ⁊ ꝯportabit aggerẽ ⁊ capiet vrbes mu
nitiſſimas ⁊ brachia auſtri nõ ſuſtinebunt.
Et ꝯſurgẽt electi eius ad reſiſtendũ: ⁊ ñ erit
fortitudo. Et faciet veniẽs ſup eũ iuxta pla
citũ ſuum: ⁊ nõ erit q ſtet ꝯtra faciẽ eius. Et
ſtabit in terra inclyta: ⁊ ꝯſumetur in manu
ei⁹ ⁊ ponet faciẽ ſuã vt veniat ad tenenduʒ
vniuerſũ regnũ eius ⁊ recta faciet cũ eo. Et
filiã feminaꝝ dabit ei vt euertat illũ ⁊ nõ ſta
bit: nec illius erit. Et cõuertet faciẽ ſuam ad
inſulas: ⁊ capiet multas ⁊ ceſſare faciet prin B
cipes opprobrij ſui. Et opprobriũ eius con
uertetur in eum: ⁊ conuertet faciem ſuã ad
imperium terre ſue: ⁊ impinget ⁊ corruet: ⁊
non inuenietur. Et ſtabit in loco eius viliſſi
mus ⁊ indign⁹ decore regio ⁊ in paucis die
bus ꝯtereť: nõ in furore nec i ꝑlio. Et ſtabit
in loco eius deſpectus: ⁊ nõ tribueť ei ho
nor regius. Et veniet clã ⁊ obtinebit regnuʒ
i fraudulẽtia. Et brachia pugnãtis expugna
bũtur a facie ei⁹: ⁊ ꝯtereť: inſup ⁊ dux fede
ris: ⁊ poſt amicitias cũ eo faciet dolũ: ⁊ aſcẽ
det ⁊ ſupabit in modico populo: ⁊ abũdãteſ
⁊ vberes vrbes ingredieť: ⁊ faciet q̃ nõ fece
rũt pẽs ei⁹ ⁊ pẽs pꝛuʒ ei⁹. Rapinas ⁊ pre
dã ⁊ diuitias eoꝝ diſſipabit: ⁊ ꝯtra firmiſſi
mas cogitatões inibit: ⁊ hoc vſq́ʒ ad tẽpus
⁊ ꝯcitabiť fortitudo eius: ⁊ cor ei⁹ aduerſuʒ
regẽ auſtri in exercitu magno: ⁊ rex auſtri ꝓ
uocabiť ad bellũ multis auxilijs ⁊ fortib⁹
nimis ⁊ nõ ſtabũt: q2 inibũt aduerſus eum C
cõſilia: ⁊ comedẽtes panẽ cũ eo cõterẽt illuʒ
exercituſq́ʒ eius opprimeť ⁊ cadẽt interfe
cti plurimi. Duoꝝ q̃ʒ regũ cor erit vt male
faciãt: ⁊ ad mẽſã vnã mẽdaciũ loq̃nť ⁊ nõ ꝓ
ficiẽt: q2 adhuc finis in aliud tpſ. Et reuer
teť in terrã ſuã cũ opibus multis: ⁊ cor ei⁹
aduerſus teſtm̃ ſcm̃ faciet ⁊ reuerteť i terrã
ſuã. Statuto tpe reuerteť: ⁊ veniet ad auſtꝝ
⁊ nõ erit ꝑori ſile nouiſſimũ. Et veniẽt ſup
eũ trieres ⁊ romani: ⁊ ꝑcutieť ⁊ reuertetur.
Et idignabiť ꝯtra teſtm̃ ſcũarij: ⁊ faciet re
uerteť q́ʒ ⁊ cogitabit aduerſũ eos q dereli
q̃rũt teſtm̃ ſcũarij. Et brachia ex eo ſtabũt:
⁊ polluẽt ſcũariũ fortitudis: ⁊ auferẽt iuge
ſacrificiũ: ⁊ dabũt aboiationẽ in deſolatõeʒ
Et impij in teſtm̃ ſimulabunt fraudulẽter.

Populus ãt ſciẽs deũ ſuũ obtinebit ⁊ faci-
F et. Et docti i pplõ docebũt plurimos ⁊ ruent
in gladio ⁊ in flãma ⁊ i captiuitate ⁊ in rapi
na dieꝝ. Cũq3 corruerit ſubleuabũť auxilio
infra.ic.c. paruulo: ⁊ applicabunť eis plurimi fraudu
lenter. Et de eruditis ruent vt ꝯflẽtur ⁊ eligã
tur ⁊ dealbẽť vſq3 ad tps pfinitũ. qa adhuc
aliđ tps erit. Et faciet iuxta volũtatẽ ſuã rex
Et eleuabitur ⁊ magnificabiť aduerſus oẽz
deuz. Et aduerſus deũ deoꝝ loqueť magnifi
ca ⁊ dirigetur: donec cõpleať iracũdia. Per
petrata qppe ẽ definitio. Et deum patꝝ ſuoꝝ
nõ reputabit: ⁊ erit in ꝯcupiſcẽtijs feminaꝝ
nec quẽq3 deoꝝ curabit: qa aduerſũ vniuer
ſa ꝯſurget. Deũ ãt maozi i loco ſuo venerabi
tur ⁊ deũ quẽ ignorauerũt pres ei⁹ colet au
ro ⁊ argento ⁊ lapide pcioſo: rebuſq3 pcioſis
G Et faciet vt muniat maozi cũ đo alieno quẽ
cognouit: ⁊ multiplicabit gloziã: ⁊ dabit eis
ptãtẽ in multis ⁊ terrã diuidet gratuito. Et i
tpe pfinito pliabiť aduerſus eũ rex auſtri: ⁊
q̃ſi tempeſtas veniet ꝯtra illũ rex aqlonis i
currib⁹: ⁊ in eqtib⁹ ⁊ in claſſe magna ⁊ igre
dieť terras ⁊ ꝯteret ⁊ ptrãſiet. Et introibit in
terram glorioſam ⁊ multi corruent. Hee aũt
ſole ſaluabũtur de manu eius edoz ⁊ moab
⁊ principes filiozũ ammon. Et mittet manũ
ſuam in terras: ⁊ terra egypti non effugiet ⁊
dominabitur theſaurozũ auri ⁊ argenti ⁊ in
omnibus precioſis egypti. Per libyã q̃3 et
ethiopiaz trãſibit ⁊ fama turbabit eũ ab ori
ente ⁊ ab aqlone: ⁊ vẽiet in multitudine ma
gna: vt conterat ⁊ interficiat plurimos. Et fi
get tabernaculuz ſuũ apedno inter duo ma
ria ſuper montẽ inclytũ ⁊ ſcm̃: ⁊ veniet vſq3
ad ſummitatem eius: ⁊ nemo auxiliabiť ei.

C. S. de reſrectõe bonoꝝ ⁊ maloꝝ. đ iudi
cio dñi: đ libro clauſo. đ ſignat̃ ſmõib⁹. XII

A In tpe ãt illo conſurget michael prin
cepe magnus q ſtat pro filijs populi
tui: ⁊ veniet tps q̃le nõ fuit ab eo ex quo gẽ
tes eẽ ceperũt vſq3 ad tps illud. Et in tpe il-
lo ſaluabitur populus tuus: ois q inuẽtus
fuerit ſcriptus in libro. Et multi đ his q dor
miũt in terre puluere: euigilabũt alij in vitã
eternã: alij i opprobriũ vt videãt ſp. Qui ãt
B docti fuerint fulgebũt q̃ſi ſplẽdor firmamen
ti: ⁊ q ad iuſticiaz erudiunt multos q̃ſi ſtelle
perpetuas eternitates. Tu aũt daniel claude
ſermones ⁊ ſigna librũ vſq3 ad tps ſtatutuz
Plurimi ptrãſibũt ⁊ multiplex erit ſcia. Et
vidi ego daniel: ⁊ ecce quaſi duo alij ſtabant
vnus hic ſup ripã flũinis: ⁊ alius ide ex alte
ra ripa flũinis. Et dixi viro q erat idut⁹ line
is q ſtabat ſup aq̃s flumis. Vſq3 q̃ finis ho C
rũ mirabiliũ: Et audiui viꝝ q idutus erat li
neis q ſtabat ſup aq̃s fluminis: cũ eleuaſſz
đxterã ⁊ ſiniſtrã ſuã in celũ ⁊ iuraſſet p viuẽ
tẽ i eternũ: qz in tps ⁊ tpa ⁊ dimidiũ tpis. Et
cũ cõpleta fuerit diſpſio man⁹ populi ſci: cõ-
plebunť vniuerſa hec: ⁊ ego audiui ⁊ nõ itel
lexi. Et dixi. Dñe mi qd erit poſt hẽ: ⁊ ait. Va 3.ii.k.
de daniel: qz clauſi ſunt ſignatiq3 ſermones
vſq3 ad prefinitũ tps. eligentur ⁊ dealbabũ-
tur ⁊ q̃ſi ignis pbabũť multi. ⁊ impie agẽt
impij neq3 itelligẽt oẽs ipij. Porro docti in- D
telligẽt ⁊ a tpe cũ ablatũ fuerit iuge ſacrifici
uz ⁊ poſita fuerit abomiatio i deſolationẽ: di
es mille ducẽti nonagita. Beat⁹ q expectat
⁊ puenit vſq3 ad dies mille trecẽtos trigita
qnq3. Tu aũt daniel vade ad pfinitũ: ⁊ regeſ
ſces ⁊ ſtabis in ſorte tua in fine dieꝝ. Hucuſ
q3 daniel ẽ in hebraico volumie legimus ce
teraq3 ſequunť vſq3 ad finẽ libri: de theodo
tionis editione tranſlata ſunt.

C. S. De duobus pſbyteris q ꝯcupierũt
ſuſannã. ⁊ iudicati ſũt a daniele. XIII.

A Et erat vir hitãs in babylone: ⁊ nomẽ
ei⁹ ioachin: ⁊ accepit vxorẽ noie ſuſan
nã filiã helchie pulchram nimis ⁊ timẽtem
deũ. Parẽtes. n. illius cũ eſſent iuſti erudie-
rũt filiã ſuã ſm legẽ moyſi. Erat autẽ ioachi
diues valde: ⁊ erat ei pomeriũ vicinũ domui
ſue: ⁊ ad ipſum ꝯfluebãt iudei: eo ꝙ eſſet ho
norabilior oium. ⁊ conſtituti ſunt duo ſenes
iudices in illo anno: de quibus locutus eſt
dñs: qz egreſſa eſt iniquitas de babylone a
ſenioribus iudicibus qui videbantur rege-
re populũ. Iſti frequentabãt domũ ioachin.
⁊ veniebãt ad eos oẽs qui habebãt iudicia.
Cũ ãt ppl's reuertiſſet p meridiez. igrediebã
tur ſuſanna ⁊ deãbulabat i pomerio viri ſui
⁊ videbãt eã ſenes quotidie igrediẽtẽ ⁊ dam
bulantẽ: ⁊ exarſerũt in ꝯcupiſcentiã eius. Et
euerterũt ſenſũ ſuũ: ⁊ đclinauerũt oculos ſu
os: vt nõ viderẽt celũ: neq3 recordareť iudi- B
cioꝝ iuſtoꝝ. erãt ergo ambo vulnerati amoř
ei⁹: nec idicauerũt ſibi viciſſim dolorem ſuũ.
Erubeſcebãt. n. indicare ſibi ꝯcupiſcẽtiã ſuã
volẽtes ꝯcubere cũ ea. Et obſeruabãt q̃tidie
ſollicitius videre eã. Dixitq3 alter ad alteꝝ:
eam⁹ domũ qz hora prãdij ẽ. ⁊ egreſſi receſ-

ſerũt a ſe. Cũqꝫ reuertiſſent: venerũt i vnũ: ⁊
ſuſcitãtes abinucẽ cãꝫ ꝯfeſſi ſũt ꝯcupiſcẽtiaꝫ
ſuã: ⁊ tũc i cõe ſtatuerũt tp̄s: qñ eã poſſẽt iue
nire ſolã. Factũ ẽ ãt cũ obſeruarẽt diẽ aptũ i
greſſa eſt aliqñ ſicut heri ⁊ nudiuſtertius cũ
duab⁹ ſolis puellis: voluitqꝫ lauari i pome-
rio. eſtus qppe erat: ⁊ ñ erat ibi qſqꝫ p̄ter du
os ſenes abſcõditos: ⁊ ꝯtẽplãtes eã. Dixit ḡ
puellis. Afferte mihi oleum ⁊ ſmigmata: ⁊
oſtia pomerij claudite vt lauer. ⁊ fecerunt ſi
cut p̄ceperat: clauſerũtqꝫ oſtia põerij ⁊ egreſ
ſe ſunt per poſticũ vt afferrent que iuſſerat.
Neſciebãtqꝫ ſenes itus eẽ abſconditos. Cũ
C aũt eẽnt egreſſe puelle: ſurrexerũt duo ſenes
⁊ accurrerunt ad eã: ⁊ dixerũt. Ecce oſtia po-
merij clauſa ſunt: ⁊ nemo nos videt in cõcu-
piſcentia tui ſumus. Quamobrem aſſentire
nobis: ⁊ commiſcere nobiſcum. Qđ ſi nolue
ris: dicem⁹ ꝯtra te teſtimoniũ ꝙ fuerit tecũ
iuuenis: ⁊ ob hãc cãm emiſeris puellas a te
Ingemuit ſuſanna ⁊ ait. Anguſtie ſũt vndi
qꝫ mihi. Si. n. hoc egero mors mihi ẽ: ſi aũt
[...]c.24.c. nõ egero nõ effugiã manus vr̄as. Sed meli
us eſt mihi abſqꝫ ope incidere in manus ho
minũ qꝫ peccare i ꝯſpectu dñi: ⁊ exclamauit
voce magna ſuſanna: exclamauerũt ãt ⁊ ſe
nes aduerſus eã. ⁊ cucurrit vn⁹ ad oſtia po
merij: ⁊ aperuit. Cũ ergo audiſſent clamorẽ
famuli domus i pomerio irruerũt p poſticũ
vt viderẽt qd nã eẽt. Poſtqꝫ aũt ſenes locu
ti ſũt: erubuerũt ſerui vehemẽter qꝛ nunquã
dictus fuerat ſermo huiuſcemodi đ ſuſanna
⁊ facta ẽ dies craſtina. Cũqꝫ vẽiſſet ppl's ad
D ioachi vir ei⁹. venerũt ⁊ duo p̄ſbr̄i pleni ini-
q̄ cogitatiõe aduerſus ſuſãnã vt iterficerẽt
eã. ⁊ dixerũt corã ppl'o. Mittite ad ſuſannaꝫ
filiaꝫ helchie vxorẽ ioachi: ⁊ ſtati miſerũt: ⁊
venit cũ parẽtib⁹ ⁊ filijs ⁊ vniuerſis cogna
tis ſuis. Porro ſuſãna erat đlicata nimis ⁊
pulchra ſpecie. At iniq illi iuſſerũt vt diſcoo
perireſ. erat eñi cooperta: vt vel ſic ſatiarẽt
decore eius. Flebant igitur ſui ⁊ omnes qui
nouerant eam. Conſurgentes autẽ duo pre
ſbyteri i medio populi: poſuerũt man⁹ ſuas
ſup caput eius. Que flẽs ſuſpexit ad celum
Erat. n. cor eius fiduciã hñs i dñ̄o: ⁊ dixerũt
Cũ deambularemus in pomerio ſoli: igreſſa
eſt h̄ cũ duabus puellis: ⁊ clauſit oſtia pome
rij ⁊ dimiſit a ſe puellas. Venitqꝫ ad eã ado
leſcens qui erat abſconditus ⁊ cõcubuit cũ
ea. Porro nos cũ eẽmuſ in angulo pomerij

vidẽtes inigtatẽ: cucurrimus ad eos ⁊ vidi-
mus eos pariter ꝯmiſceri. ⁊ illum quidẽ nõ E
quiuimus cõprehẽdere: qꝛ fortior nobis erat
⁊ aperto oſtio exiliuit. Hãc aũt cũ app̄hẽdiſſe-
mus iterrogauim⁹ qſnã eẽt adoleſcẽs: ⁊ no
luit indicare nobis. Huius rei teſtes ſumus
Credidit eis multitudo q̄ſi ſenibus ⁊ iudici
bus ppl'i: ⁊ ꝯdẽnauerũt eã ad mortẽ. Excla-
mauit ãt voce magna ſuſanna ⁊ dixit. De⁹
eterne q abſcõditorꝫ es cognitor q noſti oĩa
anteqꝫ fiãt: tu ſcis qm̃ falſum teſtimoniũ tu
lerũt cõtra me: ⁊ ecce morior cum nihil horꝫ
fecerim q̄ iſti malitioſe cõpoſuerũt aduerſũ
me. exaudiuit aũt dñs vocẽ eius. Cũqꝫ du
cereſ ad mortẽ ſuſcitauit dñs ſpũm ſcm̃ pue
ri iunioris cuius nomẽ daniel: ⁊ exclamauit
voce magna. Mundus ego ſum a ſanguine 2. Reg. 3. f.
huius. Et cõuerſus oĩs populus ad eũ dixit Act. 20. f.
Quis eſt iſte ſermo quẽ locutus es. Qui cũ
ſtaret in medio eorum ait. Sic fatui filij iſra
el non iudicantes neqꝫ qđ verum eſt cogno
ſcentes condemnaſtis filiam iſrael. Reuer- F
timini ad iudicium: qꝛ falſum teſtimonium
locuti ſunt aduerſus eam. Reuerſus eſt er-
go populus cũ feſtinatione: ⁊ dixerunt ei ſe
nes. Veni ⁊ ſede in medio noſtrum: ⁊ indica
nobis: qꝛ tibi deus dedit honorem ſenectu-
tis. Et dixit ad eoſ daniel. Separate illos ab
inuicem procul ⁊ diiudicabo eos. Cum ergo
diuiſi eſſent alter ab altero: vocauit vnum
de eis ⁊ dixit ad eum. Inueterate dierũ ma
lorum nunc venerunt peccata tua que ope-
rabaris prius iudicans iudicia iniuſta inno
centes opprimens ⁊ dimittens noxios dicẽ-
te domino: innocentem ⁊ iuſtum non interfi- Exo. 23. a.
cies. nunc ergo ſi vidiſti eam: dic qua ſub ar-
bore videris eos colloquẽtes ſibi. Qui ait
ſub ſcyno. dixit autem daniel. Recte menti-
tus es in caput tuum. Ecce. n. angelus dei
accepta ſcientia ab eo ſcindet te medium. Et
amoto eo iuſſit venire alium: ⁊ dixit ei. Se-
men chanaam ⁊ non iuda ſpecies decepit te
⁊ concupiſcentia ſubuertit cor tuum. Sic fa- G
ciebatis filiabus iſrael: ⁊ ille timentes lo-
quebantur vobis: ſed non filia iuda ſuſti-
nuit iniquitatẽ veſtram. Nunc ergo dic mi
hi ſub qua arbore comprehenderis eos lo-
quentes ſibi. Qui ait ſub pyno. Dixit autẽ
ei daniel. Recte mentitus es ⁊ tu in caput
tuum. Manet enim angelus dei gladium
habens vt ſecet te medium ⁊ iterficiat vos.

Exclamauit itaq3 omnis cetꝰ voce magna:
⁊ benedixerunt deum qui ſaluat ſperantes
in ſe:⁊ conſurrexerunt aduerſus duos pre-
ſbyteros.Conuicerat enim eos daniel ex ore
ſuo falſum dixiſſe teſtimonium. Feceruntq3
eis ſicut male egerant aduerſus proxima3
vt facerent ſ̄m legem moyſi:⁊ interfecerunt
eos.Et ſaluatus eſt ſanguis innoxius i die
illa.Helchias autem ⁊ vxor eius laudaue-
runt deum pro filia ſua ſuſanna cum ioachī
marito eius ⁊ cognatis oībus:q2 non eſt in
uenta in ea res turpis. Daniel autē factus
eſt magnus in conſpectu populi a die illa ⁊
deinceps.Et rex aſtyages appoſitus eſt ad
patres ſuos ⁊ ſuſcepit cyrus pſes regnū eiꝰ.

¶C.S.Daniel bel deſtruxit:draconē inter
fecit:⁊ mittitur in lacu leonum:vbi abacuch
ſibi prandium fecit. XIIII.

A Erat aūt daniel cōuiua regis:⁊ hono
ratus ſup oēs amicos eius.Erat q̄3
idolum apud babylonios nomine bel:⁊ im
pendebantur in eo per dies ſingulos ſimile
artabe duodecim ⁊ oues quadraginta:vini
q3 amphore ſex.Rex quoq3 colebat eu3:⁊
ibat per ſingulos dies adorare eum. Por-
ro daniel adorabat deū ſuū.Dixitq3 ei rex.
Quare non adoras bel?Qui reſpondēs ait
Quia nō colo idola manufacta:ſed viuentē
deū qui creauit celū ⁊ terrā:⁊ h3 poteſtatem
B omnis carnis.Et dixit rex ad eum. Non vi-
detur tibi eſſe bel viuens deus? an nō videſ
quanta comedat ⁊ bibat quotidie?Et ait da
niel arridens.Ne erres rex.Iſte eſt enim in
Eccl.30.c trinſecus luteus:forinſecus ereus neq3 co-
medit aliquādo.Et iratus rex vocauit ſacer
dotes eius:⁊ ait eis.Niſi dixeritis mihi q̄s
eſt qui comedat impenſas has moriemini.
Si aūt oſtēderitis quoniā bel comedat hec
morietur daniel:q2 blaſphamauit in bel.Et
dixit daniel regi.Fiat iuxta verbum tuum.
Erant aūt ſacerdotes bel ſeptuaginta:exce-
ptis vxoribus ⁊ paruulis ⁊ filijs.Et venit
rex cum daniele in templum belis:⁊ dixerſ
ſacerdotes beliſ.Ecce nos egredimur foraſ
⁊ tu rex pōe eſcas ⁊ vinū miſce:⁊ claude oſti
um ⁊ ſigna ānulo tuo:⁊ cū ingreſſus fueris
C mane niſi inueneris omnia comeſta a Bel
morte moriemur:vel daniel qui mētitus eſt
aduerſu3 nos.Confidebant aūt q2 fecerant
ſub menſa abſcōditū introitū:⁊ per illu3 in
grediebanſ ſp̄ ⁊ deuorabāt ea.Factū eſt igiſ
poſtq3 egreſſi ſunt illi ⁊ rex poſuit cibos an
te bel:precepit daniel pueris ſuis:⁊ attule-
runt cinerem ⁊ cribrauit per totum templū
corā rege:⁊ egreſſi clauſerunt oſtiu3 ⁊ ſignā
tes annulo regis abierūt.Sacerdotes autē
ingreſſi ſunt nocte iuxta cōſuetudinē ſua3 ⁊
vxores ⁊ filij eorū:⁊ comederūt omnia ⁊ bi-
berūt.Surrexit aūt rex primo diluculo ⁊ da
niel cū eo.Et ait rex.Salua ne ſunt ſignacu-
la daniel?Qui reſpōdit.Salua rex.Statimq3 D
cū aperuiſſet oſtium:intuitus rex menſā ex
clamauit voce magna.Magnus es bel:⁊ n̄
eſt apō te dolus quiſq3:⁊ riſit daniel: ⁊ tenu
it regē ne ingrederef intro:⁊ dixit.Ecce paui
mentū:aīaduerte cuius veſtigia ſunt hec.Et
dixit rex video veſtigia virorū ⁊ mulierū:⁊ in
fantiū.Et iratus eſt rex.Tunc apprehendit
rex ſacerdotes ⁊ vxores ⁊ filios eoru3:⁊ oſt
derunt ei abſcondita oſtiola per que ingre-
diebantur ⁊ conſumebant que erant ſup mē
ſam.Occidit ergo illos rex:⁊ tradidit bel in
poteſtatem danielis:qui ſubuertit eum ⁊ tē
plum eius:⁊ erat draco magnus in loco illo
⁊ colebāt illū babylōij.Et dixit rex danieli.
Ecce nūc nō poteſ dicere:q2 iſte nō ſit d̄s vi E
uēs.Adora ḡ eū.Dixitq3 daniel regi. Dñz
deū meū adoro:q2 ipſe ē d̄s viueſ Iſte āt n̄
ē deꝰ viuens.Tu aūt rex da mihi poteſtate3
⁊ interficiam draconē abſq3 gladio ⁊ fuſte.
Et ait rex.Do tibi.Tulit ergo daniel pice3 ⁊
adipem ⁊ pilos ⁊ coxit pariter: fecitq3 maſ-
ſas:⁊ dedit in os draconis:⁊ diruptus ē dra
co.Et dixit daniel.Ecce que3 colebatis.Qd̄
cum audiſſent babylonij indignati ſunt ve
hementer:⁊ congregati aduerſum rege3 di
xerunt.Iudeus factus eſt rex. Bel deſtru-
xit draconē interfecit: ⁊ ſacerdotes occidit.
Et dixerunt cum veniſſent ad regem.Trade
nobis danielem:alioquin interficiemus te ⁊
domum tuam. Uidit ergo rex qꝛ irruerēt in
eum vehementer:⁊ neceſſitate compulſus F
tradidit eis danielem.Qui miſerunt eum i
lacum leonum:⁊ erat ibi diebus ſex.Por- ſ.6.e
ro in lacum erant leones ſeptem:⁊ dabanſ
eis duo corpora quotidie ⁊ due oues: ⁊ tūc
non data ſunt eis vt deuorarēt danilē. Erat
autē abacuch propheta in iudea ⁊ ipſe coxe
rat pulmentum ⁊ intriuerat panes in alueo
lo:⁊ ibat in campū vt ferret meſſoribus.Di
xitq3 angelus dñi ad abacuch.Fer prandi-
u3 qd̄ habes in babylonē danieli:q ē i lacu

leonū. Et dixit abacuch. Dn̄e babylonē nō
vidi: ⁊ lacū neſcio. Et apphēdit eū angel⁹ dn̄i
i vertice ei⁹. ⁊ portauit eū capillo capitis ſui
poſuitq; eū in babylonē ſup lacū i ipetu ſpi
rit⁹ ſui. Et clamauit abacuch dicēs. Daniel
ſue dei: tolle prandiū qđ miſit tibi deus. Et
ait daniel. Recordatus es mei ds: ⁊ nō dre
liqſti diligentes te. Surgēs daniel comedit
Porro angel⁹ dn̄i reſtituit abacuch ꝯfeſtī
in loco ſuo. Venit ergo rex die ſeptimo vt lu
geret danielē ⁊ venit ad lacū ⁊ introſpexit: ⁊
ecce daniel ſedēs i medio leonū. Et exclama
uit voce magna rex dicēs. Magnus es dn̄e
deus danielis. Et extraxit eū de lacu leonum
Porro illos qui perditionis eius cauſa fue
rant intromiſit in lacū: ⁊ deuorati ſūt in me
mento coram eo.
Tunc rex ait. Paueāt habitātes vniuerſā
terrā deū danielis: qa ipſe eſt ſaluator ⁊ libe
rator faciēs ſigna ⁊ mirabilia i celo ⁊ i terra:
q liberauit danielē de lacu leonum.
¶ Hec verba Supra ſcripta. i. Tunc rex ⁊c.
inueniūt tm̄ in biblia nicolai de lyra in litte
ris minorib⁹ in textu proprio. poſt corā eo.

¶ Explicit Daniel ꝓpheta.

¶ Incipit ꝓlogus in libꝛ duodeci ꝓph̄aꝝ.

Non idē ordo ē duodecim prophetaꝝ
apud hebreos q ē apud nos. Unde
ſecūdū id qđ ibi legit: h̄ quoq; diſpoſiti ſūt.
Oſee comaticus eſt: ⁊ q̄ſi p ſentētias loq̄ns
Johel planus in principijs. in fine obſcurior
⁊ vſq; ad malachiā habent ſinguli ꝓprieta
tes ſuas: quē eſdrā ſcribā legiſq; doctorē he
brei autumāt. Et q: longū ē nunc de oībus
dicere: hoc tm̄ vos o paula ⁊ eſtochium ad
monitas ſcire volo vnū librū eſſe duodecim
ꝓphetaꝝ: ⁊ Oſee ſynchronō yſaie: malachi
aꝫ vero aggei ⁊ zacharie fuiſſe tp̄ibus. In q
bus āt tp̄a nō ꝑfertur in titulo: ſub illis eos
regibus prophetaſſe ſub quib⁹ ⁊ hi qui an
te eos habent titulos ꝓphetauerunt.

¶ Item alius prologus.

Regule ſunt he ſub quibus ſignificatio
nibus nominū ad quas tribus per ꝓ
phetas ſermo dn̄i dirigat. Quotiēſcūq; ad
decem tribus tenditur propheta: ſub his no
minibus deſignant. i. effrain. ſamaria iſrael
ioſeph iezrabel bethel. bethauen. ⁊ interdū
iacob. Quando autem ad duas loquitur tri
bus: ſub his nominibus ſermo profertur. i.
iuda hieruſalē beniamin domus dauid ⁊ in
terdū iacob. Aliquotiēs iſrael ad totas duo
decim tribus refertur. Duplex eſt apud he
breos ſentētia de his quatuor verſibus qui
in capite ſunt prenotati. Pleriq; n. dicūt q
ab eſdra ſcriba in oībus prophetis ſic fuerit
titulatū: vt preſcripto vniuſcuiuſq; nomine
prophetia cuius ſit ſequens noſcatur. Ipſe
eſt autem eſdras qui vltimus prophetaꝝ
malachie nomine ſcribit. Alij vero dicuntur
q ab ipſis prophetis p ſpiritū ſanctum vt
cetera ſunt conſcripta.

¶ Incipit ꝓlogus in librū Oſee prophete.

Temporibus ozie ⁊ ioathā achaz ⁊ eze
chie regū iuda ⁊ ieroboā filij iohe re
gis. Oſee ⁊ filius beeri ad ꝓphetiā dicēdaꝫ
ſpū ſancto repletus eſt. De memorato itaq;
numero regū: achaz rex iuda ⁊ hieroboā rex
iſrael dn̄m dereliquētes vt hiſtorie regum ⁊
paralipomenō indicāt: ēt iſrael idolatrie cri
mē impio ac poteſtate ſua admittere coege
runt. Propter q deus ad oſee h̄ locutus eſt
dicēs. Accipe tibi vxorē fornicariā ſiue for Oſee. i. a.
nicationū: ⁊ fac filios fornicationis. Fornica
riā itaq; non electione corporis meretricem
ſed gentilē deū ignorantē appellat: que dei
creatoris ſui amore ꝯtempto: ſimulacroruꝫ
ſe ſubiecit deſiderijs. Sed cū dei ꝓcepto pro
ph̄a in hac paruiſſet ꝯceptū ex ea filiū iezra
hel precepit noīare deo pollicēte poſt breue
tp̄s ſanguinē iezrabel in domo iheu vīdica
re. Cuius ꝓmiſſionis hec cā ē iheu p heliſeū
in regē iuncto ad defendēdū ſanguinem na 4. Re. 9. a.
both: cuius iezrabel q̄q; tunc tp̄is metropo
lis erat: quē iezrabel achab regis iſrael vxor 3. Re. 22. d.
interemerat ſicut regū hiſtoria exponit. Is
cū grauiter iuxta diuinū ꝓceptū vindicandi
ſanguinis cā in oēs memorati domum deſe
uiſſet. hoc pacto dn̄m dereliquiſſe iuenit cu
ius ꝓnepote hieroboā q lectione cōphēſus 4. Re. 10. f.
eſt. originis ſue facta imitāte. ac ꝯtra dei ꝓce
pta ⁊ religionē cū pp̄lo iſrael agēte ſanguis
naboth q in loco certe iezrabel fuerat ꝑfu
ſus in domo iohe pr̄is memorati: hieroboe
p pccō redundaturus ſignificat. Hinc fcūm
eſt vt ira dei vel populo iſrael p denūciatio
neꝫ ꝓphete ꝓceſſura deberetur. domui aūt
iude minima lectione comprehenſa ob hoc
promiſſa ē: q: ezechias rex iuda fili⁹ achaz
ſublatis idolis q̄ tam pater eius q̄z ceteri re 4. R. 18. a.
ges conſecrauerūt templum dei purgaſſe ⁊
purificaſſe monſtratur.

P

¶Explicit prologus.

¶Incipit argumentum in eundem.

OSee crebro noīat ephraim. ſamar iā ioſeph. iezrael: ꝛ vxorez fornicariā: ꝛ fornicatiōis filios: ꝛ adulterā cubiculo clauſam mariti multo tēpore ſedere viduā: ꝛ ſub veſte lugubri viri ad ſe reditū preſtolari.

¶Explicit argumentum.

¶Incipit liber Oſee prophete.

¶C.S. Accipit oſee vxorē fornicariaz. ꝛ de ea tres pueros generat ſcilicet duos filios. ꝛ vnam filiā. cucurrit ad eccleſiā iuda ꝛ hieruſalē ꝛ fiūt vnū ouile ꝛ vnus paſtor. I.

A VErbuz dñi qđ factū eſt ad oſee filiū beeri i diebus ozie ioatham achaz ezechie regū iuda ꝛ in dieb⁹ hieroboaz filij ioas regis iſrl'. Principiuz loquendi dño i oſee. Et dixit dñs ad oſee. Vade ſume tibi vxorē fornicationū ꝛ fac tibi filios fornicationū: qꝛ fornicās fornicabiť terra a dño. Et abijt ꝛ accepit gomer filiā debelaī: ꝛ ꝯcepit ꝛ pepit ei filiū. Et dixit dñs ad eū. Voca nomē ei⁹ iezrael. Qm̄ adhuc modicū: ꝛ viſitabo ſanguinē iezrabel ſup domū iheu: ꝛ quieſcere faciā re-

B

Eſa.8.a. infra.co.

gnū domus iſrael. Et in illa die ꝯterā arcum iſrael: i valle iezrabel. Et ꝯcepit adhuc: ꝛ peperit filiā. Et dixit ei. Voca nomē eius abſq; miā. Quia non addaz vltra miſereri domui iſrael: ſz obliuione obliuiſcar eoꝝ. Et domui iuda miſerebor. ꝛ ſaluabo eos i domino deo ſuo: ꝛ non ſaluabo eos in arcu ꝛ gladio ꝛ in bello ꝛ in equis ꝛ in eqtibus. Et ablactauit eam q̄ erat abſq; mia. Et concepit: ꝛ peperit filiū. Et dixit ei. Voca nomē ei⁹ nō populus meus. Quia vos nō populuſ me⁹: ꝛ ego nō ero vr̄ deus. Et erit numerus filioꝝ iſrael q̄ſi arena maris q̄ ſine mēſura ē: ꝛ non numerabiť. Et erit in loco vbi diceť eis nō populus me⁹ vos diceť eis filij dei viuētis. Et cōgregabūť filij iuda ꝛ filij iſrael pariter: ꝛ ponēt ſibimet caput vnū: ꝛ aſcēdēt de terra: qꝛ magnus dies iezrael.

ſ.eo.ꝛ.ſ.e C

ſ.eo. B

¶C.S. De vocatiōe iſrael ad penitentiam ꝛ cōicationem ſi nō peniteat. de captiuitate iude de ceſſatione feſtoruz pp idola. de cōſolatione liberationis pp baptiſmū: ꝛ penitentiā defendere: ꝛ pace credētiū. de deſponſatione ꝛ conuerſione. II. A

DIcite fratribus vr̄is populus meus: ꝛ ſorori veſtre. miam ꝯſecuta iudicate matrē vr̄am iudicate. quoniā ipſa nō vxor mea: ꝛ ego nō vir eius Auferat fornicationes ſuas a facie ſua: ꝛ adulteria ſua de medio vberum ſuorum: ne forte expoliem eam nudaz ꝛ ſtatuam eam ſecundum diem natiuitatis ſue: ꝛ ponam eam quaſi ſolitudinem: ꝛ ſtatuam eam velut terram inuiam ꝛ interficiam eam ſiti: ꝛ filiorum illius non miſerebor: quoniā filij fornicationum ſunt: quia fornicata eſt mater eorum. Confuſa eſt que concepit eos qꝛ dixit. Vadam poſt amatores meos qui dant panes mihi ꝛ aquas meas. ꝛ lanā meam ꝛ linū meū. oleum meum. ꝛ potum meū Propter hoc ecce ego ſepiā viaz tuā ſpinis B ꝛ ſepiam eam maceria. Et ſemitas ſuas nō inueniet. ꝛ ſequetur amatores ſuos ꝛ nō apprehēdet eos: ꝛ q̄ret eos ꝛ non inueniet ꝛ dicet. Vadam ꝛ reuertar ad viruz meum priorem qꝛ bene mihi erat tunc magis q̄z nunc. Et hec neſciuit. qꝛ ego dedi ei frumentum ꝛ vinum ꝛ oleum ꝛ argentum multiplicaui ei

⁊ aurum que fecerunt baal. Jccirco conuer-
tar ⁊ ſumam frumentum meum in tempore
ſuo. ⁊ vinum meum in tempore ſuo: ⁊ libera
bo lanam meã ⁊ linum meum que operie
bant ignominiam eius. Et nunc reuelabo
ſtulticiam eius in oculis amatorum eius: ⁊
vir non eruet eam de manu mea. Et ceſſare
faciam omne gaudium eius: ſolennitatem
eius: neomeniã eius. ſabbatũ eius ⁊ oĩa fe-
C ſta tpa eius. Et corrumpã vineã eius ⁊ ficũ
eius de qbus dixit. Mercedes he mee ſunt
quas dederũt mihi amatores mei. Et ponã
eam in ſaltum: ⁊ comedet eã beſtia agri. Et
viſitabo ſup eam dies baalim: qbus accẽde
bat incẽſum. ⁊ ornabat̃ inaure ſua ⁊ monili
ſuo ⁊ ibat poſt amatores ſuos. ⁊ mei obliui-
ſcebatur dicit dñs. Propter hoc ecce ego la
ctabo eã ⁊ ducã eã in ſolitudinẽ. Et loquar
ad cor eius: ⁊ dabo ei vinitores ei⁹ ex eodẽ
loco ⁊ vallẽ achor ad apiẽdã ſpẽ. ⁊ canet ibi
iuxta dies iuuentutis ſue: ⁊ iuxta dies aſcen
ſionis ſue de terra egypti. ⁊ erit in die illo ait
dñs: vocabit me vir me⁹: ⁊ non vocabit me
B vltra baalim. Et auferã noĩa baalim de ore
eius: ⁊ nõ recordabit̃ vltra nois eorũ: ⁊ pcuti
am cum eis fedus in die illa: cũ beſtia agri
⁊ cũ volucre celi: ⁊ cũ reptili terre: ⁊ arcum ⁊
gladiũ ⁊ bellũ ꝯterã de terra: ⁊ dormire eos
faciã fiducialiter ⁊ ſponſabo te mihi in ſem-
piternũ: ⁊ ſponſabo te mihi in iuſticia ⁊ iudi
cio ⁊ i miſericordia ⁊ miſerationibus ⁊ ſpõ-
ſabo te mihi i fide: ⁊ ſcies qr ego dñs: ⁊ erit
in die illa exaudiã dicit dñs. ⁊ exaudiã celos
⁊ illi exaudiẽt terrã. ⁊ terra exaudiet triticũ
⁊ vinũ ⁊ oleũ. ⁊ hec exaudiẽt iezrahel: ⁊ ſemi-
nabo eã mihi in terrã: ⁊ miſerebor eius que
Ro. 9. c. fuit abſq; miſericordia: ⁊ dicam nõ populo
i. Pe. 2. b. meo populus meus es tu: ⁊ ipſe dicet deus
meus es tu.

C.S. De populo iudeorũ derelicto a do
mino. ⁊ mercede conducto dimiſſo iudeo. Et
expectante meſſiam: de reuerſione eius ad
chriſtum in nouiſſimis diebus. III.

Et dixit dñs ad me. Adhuc vade ⁊ di
A lige mulierẽ dilectã amico: ⁊ adulterã
ſicut diligit dñs filios iſrael: ⁊ ipſi reſpectãt
ad deos alienos ⁊ diligunt vinacia vuarũ. ⁊
fodi eam mihi quindecim argenteis: ⁊ cho-
ro ordei. ⁊ dimidio choro ordei ⁊ dixi ad eã.
Dies multos expectabis me. Non fornica-
B beris: ⁊ nõ eris viro: ſed ⁊ ego expectabo te

Quia dies multos ſedebunt filij iſrael ſine
rege ⁊ ſine principe ⁊ ſine ſacrificio. ⁊ ſine al
tari ⁊ ſine ephot. ⁊ ſine theraphi Et poſt hec
reuertentur filij iſrael ⁊ querent dominũ de
um ſuum ⁊ dauid regem ſuum. ⁊ pauebunt
ad dominum ⁊ ad bonũ eius in nouiſſimo
dierum.

C.S. Propter peccata populi deſolatur
terra repellitur iſrael increpãtur ſacerdotes
qa ſubuertunt populum: ⁊ populus pro ido
lis. ⁊ iudas ab idolis prohibetur. IIII

Audite verbum domini filij iſrael qr A
iudicium domino cum habitatorib⁹
terre. Non eſt. n. veritas. ⁊ non eſt miſericor-
dia. ⁊ non ẽ ſcientia dei in terra. Maledictũ
⁊ mendacium ⁊ homicidiũ ⁊ furtum ⁊ adul
terium inundauerunt ⁊ ſanguis ſanguinẽ
tetigit. Propter hoc lugebit terra: ⁊ infirma-
bitur omnis q habitat in ea. Jn beſtia agri
⁊ in volucre celi: ſed ⁊ piſces maris congre-
gabuntur. Veruntamen vnuſquiſq; non iu
dicet: ⁊ non arguatur vir. Populus enim tu
us ſicut hi qui contradicunt ſacerdoti. ⁊ cor B
rues hodie. ⁊ corruet etiam propheta tecũ
Nocte tacere feci matrem tuam. Conticuit
populus meus: eo ꝙ non habuerit ſcienti-
am. Quia tu ſcientiam repuliſti: repellam
te ne ſacerdotio fungaris mihi: ⁊ oblita es
legis dei tui: obliuiſcar filiorum tuorum ⁊
ego. Secundum multitudinem eorum ſic
peccauerunt mihi: gloriam eorum in igno-
miniam commutabo. Peccata populi mei
comedent: ⁊ ad iniquitatem eorum ſubleua Eſa. 24. c.
bunt animas eorum. ⁊ erit ſicut populus ſic
ſacerdos: ⁊ viſitabo ſuper eum vias eius ⁊
cogitationes eius reddam ei: ⁊ comedent ⁊
non ſaturabuntur. Fornicati ſunt ⁊ non ceſ- C
ſauerunt: quoniam dominum dereliquerũt
in non cuſtodiendo. Fornicatio ⁊ vinum ⁊
ebrietas auferunt cor. Populus meus in
ligno ſuo interrogauit. ⁊ baculus eius an-
nunciauit ei. Spiritus enim fornicationum
decepit eos ⁊ fornicati ſunt a deo ſuo. Su-
per capita montium ſacrificabant. ⁊ ſuper
colles accendebant thymiama ſubtus quer
cum ⁊ populum ⁊ terebinthũ: qr bona erat
vmbra eius. Jdeo fornicabuntur filie veſtre
⁊ ſponſe veſtre adultere erunt. Non viſita-
bo ſuper filias veſtras cum fuerint fornica-
te. ⁊ ſuper ſponſas veſtras cũ adulterauerit
qm̃ ipſi cũ meretricibus ꝯuerſabãt̃ ⁊ cũ effe

D minatis ſacrificabāt.⁊ popul⁹ nō itelligēs
vapulabit.Si fornicaris tu iſrael:⁊ nō delin
q̄t ſaltē iuda.⁊ nolite igredi in galgala.⁊ ne
aſcēderitis i bethauē neq; iuraueritis viuit
dn̄s.Qm̄ ſicut vacca laſciuiens declinauit
iſrael.Nunc paſcet eos dn̄s q̄ſi agnū in lati
tudie.Particeps idoloꝝ effraiȝ:dimitte eū
Separatū eſt ꝯuiuiū eoꝝ:fornicatione forni
cati ſūt:dilexerūt afferre ignominiā protecto
res eius.Ligauit euȝ ſpiritus in alis ſuis.⁊
cōfundentur a ſacrificijs ſuis.

¶C.S.Sermo dn̄i cōtra ſacerdotes ſedu
cētes.⁊ populuȝ ſeductū ⁊ ꝙ deū nō placāt
hoſtijs q̄ eū factis offenditur.⁊ ꝙ populus
fruſtra querit humanum auxilium cui dn̄s
aduerſatur. V.

A Audite hoc ſacerdotes.⁊ attendite do
m⁹ iſrael ⁊ dom⁹ regis auſcultate:qꝛ
vobis iudiciū ē.Qm̄ laque⁹ facti eſtiſ ſpecu
lationi.⁊ ſicut rete expāſum ſup thabor:⁊ vi
ctimas declinaſtis in ꝓfundū.Et ego erudi
tor oium eoꝝ.ego ſcio effrai:⁊ iſrael nō ē ab
B ſcōditus a me.Quia nūc fornicatus ē effrai:
ꝯtaminatus ē iſrael.Nō dabūt cogitatiōes
ſuas vt reuertāť ad deū ſuū:qꝛ ſpiritus for
nicationū in medio eoꝝ:⁊ dn̄m nō cognoue
rūt.Et rn̄debit arrogātia iſrael in facie eius
⁊ iſrael ⁊ effrai ruēt in iniq̄tate ſua.Ruet ēt
iudas cū eis.In gregibus ſuis ⁊ in armētis
ſuis vadēt ad q̄rēdū dn̄ȝ:⁊ nō inuenient.Ab
latus ē ab eis.In dn̄o preuaricati ſunt:qꝛ fi
C lios alienos genuerūt.Nūc deuorabit eos
menſis cū patribus ſuis.Clāgite buccina in
gabaa:tuba in rama vlulate in bethauem
poſt tergū tuū beniamin.Effrai in deſolatio
ne erit.In die correptionis in tribubus iſra
el oſn̄di fidē.Facti ſūt pricipes iuda q̄ſi aſſu
mētes terminū:ſup eos effundā q̄ſi aquam
irā meā.Calumniā patiēs eſt effraim fract⁹
D iudicio:qm̄ cepit abire poſt ſordes.Et ego q̄
ſi tinea effraim ⁊ q̄ſi putredo domui iuda.⁊
vidit effraim languorem ſuum:⁊ iudas vin
culū ſuū ⁊ abijt effraiȝ ad aſſur:⁊ miſit ad re
gē vltorē.Et ipſe nō poterit ſanare vos:nec
ſoluere poterit a vobis vinculū.Qm̄ ego q̄
ſi leena effraim ⁊ q̄ſi catulus leonis domui
iuda.Ego ego capiā ⁊ vadam:tollā ⁊ nō eſt
q̄ eruat.Vadēs reuertar ad locū meū:donec
deficiatis:⁊ queratis faciem meam.

¶C.S.De triduo paſſionis ⁊ natiuitatis:
xpi:qđ a ſacerdotibus ꝑdijt iniq̄tas. VI.

In tribulatione ſua mane ꝯſurgēt ad A
me.Venite ⁊ reuertamur ad dn̄m qꝛ
ipſe cepit ⁊ ſanabit nos percutiet ⁊ curabit
nos.Viuificabit nos poſt duos dies:i die ter
tia ſuſcitabit nos ⁊ viuemus in ꝯſpectu ei⁹:
⁊ ſciemus ſeq̄murq; vt cognoſcamus dn̄m
Quaſi diluculū p̄paratus ē egreſſus ei⁹:⁊ ve B
niet q̄ſi hymber nobis tpane⁹ ⁊ ſerotin⁹ ter
re.Quid faciā tibi effraiȝ qđ faciā tibi iuda.
Mia vr̄a q̄ſi nubes matutina:⁊ q̄ſi ros ma
ne ptranſiēs.Propter hec dolaui i ꝓphis.
⁊ occidi eos in verbis oris mei.⁊ iudicia tua
q̄ſi lux egredieť.Qꝛ miaȝ volui ⁊ nō ſacrifi C
ciū ⁊ ſciam dei pluſq̄ȝ holocauſtū.Ipſi autē Matt.9.b
ſicut adā tranſgreſſi ſunt pactū:ibi p̄uarica ⁊.12.a.
ti ſunt in me.Galaad ciuitas opantiū idolū
ſupplāta ſanguine:⁊ q̄ſi fauces viroꝝ latro
nū.Particeps ſacerdotū i via iterficiētium D
pergētes de ſichē.qꝛ ſcelus opati ſūt.In do
mo iſrael vidi horrēdū.Ibi fornicationes ef
frai:ꝯtaminat⁹ ē iſrael.Sȝ ⁊ iuda pone meſ
ſem tibi:cū ꝯuertero captiuitatē populi mei.

¶C.S.Quod hieruſalē fauore hieroboaȝ
exarſit:ad idolatriā arguit effraim.⁊ ꝙ ſimu
leť gētibus.nec reuertať p penitētiā:ſua de
trimēta nō videt ⁊ q̄ſi columba pdit pullos
⁊ cedeť ꝓ clamore peccatoꝝ.Arguiť de apo
ſtaſia ⁊ idolatria.de ingratitudine de gula
de doloſa infeſtatione dei.nec reuertuntur
ad penitentiam. VII.

Cum ſanare vellē iſrael:reuelata ē ini A
q̄tas effrai ⁊ malitia ſamarie:qꝛ opa
ti ſunt mēdaciū:⁊ fur igreſſus eſt ſpoliās:la
trūculus foris.⁊ ne forte dicāt in cordibus
ſuis.oēm maliciā eoꝝ me recordatū.Nunc
circūdederūt eos adinuētiones ſue:coraȝ fa
facie mea facte ſūt.In malicia ſua letificaue
uerūt regē ⁊ in mēdacijs principes.Oēs a
dulterātes q̄ſi clibanus ſuccēſus a coquēte. B
Quieuit paululuȝ ciuitas a cōmixtione fer Math.1
mēti donec fermētareť totū.Dies regis nr̄i
Ceperūt principes furere a vino.extēdit ma
nū ſuā cum illuſoribus:qꝛ applicauerūt q̄ſi
clibanū cor ſuū cū inſidiareť eis.Tota nocte
dormiuit coquēs eos:māe ipſe ſuccēſus q̄ſi
ignis flāme.Oēs calefacti ſūt q̄ſi cliban⁹ ⁊
deuorauerūt iudices ſuos.Oēs reges eoꝝ
ceciderūt.nō ē q̄ clamet i eis ad me.effrai in
ꝓplis ipē ꝯmiſcebať.effraim fact⁹ ē ſubcine C
ritius panis.q̄ nō reuerſať.Comederūt alieni
robur ei⁹.⁊ ipē neſciuit.Sȝ ⁊ cani effuſi ſunt

in eo: et ipſe ignorauit et humiliabitur ſuperbia iſrael in facie eius. Nec reuerſi ſunt ad dominum deum ſuum: et non quęſierunt eum in omnibus his. et factus eſt effraim quaſi columba ſeducta: non habens cor. egyptum inuocabant: ad aſſyrios abierunt. et cum profecti fuerint: expandam ſuper eos rete meum. et quaſi volucrem celi detraham eos. Cedam eos ſecundum auditionem cetus eorum. Ve eis: quoniam receſſerunt a me
B Vaſtabuntur quia preuaricati ſunt in me. Ego redemi eos et ipſi locuti ſunt contra me mendacia et non clamauerunt ad me in corde ſuo: ſed vlulabant in cubilibus ſuis. Super triticum et vinum ruminabant. et receſſerunt a me. et ego erudiui eos: et confortaui brachia eorum: et in me cogitauerunt maliciam. Reuerſi ſunt vt eſſent abſque iugo. facti ſunt quaſi arcus doloſus. Cadent in gladio principes eorum a furore lingue ſue. Iſta ſubſannatio eorum in terra egypti.

C. S. Predicit ſamariam cum vitulo ſuo et populum deſtruendum per nabuchodonoſor propter cauſas plurimas et vrbes iuda concremandas. VIII.

A In gutture tuo ſit tuba quaſi aquila ſuper domum domini: pro eo quod tranſgreſſi ſunt fedus meum: et legem meam preuaricati ſunt. Me inuocabunt deus meus: et cognouimus te iſrael. Proiecit iſrael bonum: inimicus perſequetur eum. Ipſi regnauerunt et non ex me: principes extiterunt: et non
B cognouit. Aurum ſuum et argentum ſuum fecerunt ſibi idola: vt interirent. Proiectus eſt vitulus tuus ſamaria. Iratus eſt furor meus in eis. Vſquequo non poterunt emundari. Quia ex iſrael ipſe eſt. Artifex fecit illum: et non eſt deus. Quoniam in aranearum telas erit vitulus ſamarie: quia ventum ſeminabunt et turbinem metent. Culmus ſtans non eſt in eo germen non faciet farinam. Quod et ſi fecerit: alieni come-
C dent eam. Deuoratus eſt iſrael. nunc factus eſt in nationibus quaſi vas immundum: quia ipſi aſcenderunt ad aſſur Onager ſolitarius ſibi effrai. Munera dederunt amatoribus: ſed et cum mercede conduxerunt nationes. Nunc congregabo eos: et quieſcent paulisper ab onere regis et principum. Quia multiplicauit effraim altaria ad peccandum: facte ſunt ei are in delictum. Scribam ei multiplices leges
D meas: que velut aliene computate ſunt. Hoſtias offerent: immolabunt carnes et comedent: et dominus non ſuſcipiet eas. Nunc recordabitur iniquitatis eorum et viſitabit peccata eorum. Ipſi in egyptum conuertentur. Et oblitus eſt iſrael factoris ſui et edificauit delubra. et iudas multiplicauit vrbes munitas. Et mittam ignem in ciuitates eius et deuorabit edes illius.

C. S. Prophetat famem ſamarie et reprobationem ſacrificiorum. et captiuitatem iſrael prophetas ſuos deceptos filias dicit et a patribus degenerare et imprecatur ſterilitatem parentibus corrumpentibus. IX.

A Noli letari iſrael noli exultare ſicut populi quia fornicatus es a deo tuo. Dilexiſti mercedem ſuper omnes areas tritici. Area et torcular non paſcet eos. et vinum mentietur eis. Non habitabunt in terra domini. Reuerſus eſt effraim in egyptum et in aſſyriis pollutum comedit. Non libabunt domino vinum: et non placebunt ei. Sacrificia eorum quaſi panis lugentium Omnes qui comedent eum contaminabuntur. quia panis eorum: anime ipſorum: non intrabit in domum domini. Quid facietis in die ſolenni in die feſtiuitatis domini: Ec-
B ce enim profecti ſunt a vaſtitate. Egyptus congregabit eos: memphis ſepeliet eos. Deſiderabile argentum eorum vrtica hereditabit: lappa in tabernaculis eorum. Venerunt dies viſitationis venerunt dies retributionis. Scitote iſrael ſtultum prophetam inſanum virum ſpiritalem. Propter multitudinem iniquitatis tue: et multitudinem amentie Speculator effraim cum deo meo propheta: laqueus ruine factus eſt ſuper omnes vias eius inſania in domo dei eius. Profunde peccauerunt: ſicut in diebus gabaa. Recordabitur iniquitatis eorum. et viſitabit peccata eorum. Qua-
C ſi vuas in deſerto inueni iſrael quaſi prima poma ficulnee in cacumine eius vidi patres eorum. Ipſi autem intrauerunt ad beelfegor: et abalienati ſunt in confuſione et facti ſunt abhominabiles ſicut ea que dilexerunt. Effrai quaſi auis auolauit. Gloria eorum a partu: et ab vtero et a conceptu. Quod et ſi enutrierint filios ſuos abſque liberis eos faciam in hominibus. Sed et ve eis: cum receſſero ab eis. Effraim vt vidi tyrus erat fundata in pulchritudine. Et effrai educet ad interfectorem filios ſuos Da eis domine. Quid dabis eis: Da eis vuluam
D ſine liberis: et vbera arentia. Omnes nequitie eorum in galgal: quia ibi exoſos habui eos. Propter malitiam adinuentionum eorum: de domo mea eiiciam eos. Non addam vt diligam eos. Omnes principes eorum recedentes. Percuſſus eſt effraim: radix eorum exiccata eſt. Fructum nequaquam facient Quod et ſi genuerint: interficiam amantiſſima vteri eorum. Abiiciet eos dominus deus meus: quia non audierunt eum: et erunt vagi in nationibus

C. S. De vite frondoſa: et ſpatiibus proſperitatis predicit iteratum iſrael et vaſtationem terre propter

idola: arguit̄ effraim qđ dederat ad vomitū ꝛ prouocatur ad veram penitentiam alioqn affligetur. X.

A Uitis frondoſa iſrael: fruct⁹ adeq̄tus ē ei. Scđꝫ multitudinē fruct⁹ ſui multiplicauit altaria. iuxta vbertateꝫ terre ſue exuberauit ſimulacris. Diuiſum eſt coꝛ eorum nūc interibunt. Ipſe ꝯfringet ſimulacra eoꝝ depopulabitur aras eoꝝ. Quia nunc dicent nō ē rex nobis. Non.n. timemus dn̄ꝫ. Et rex qd faciet nobis? Loq̄mini verba viſiōis inutilis ꝛ ferietis fedus cū mēdacio: ꝛ germinabit

B q̄ſi amaritudo iudiciū ſup ſulcos agri. Uaccas bethauem coluerunt hitatores ſamarie Quia luxit ſup eū popul⁹ ei⁹: ꝛ editui ei⁹ ſup eū exultauerūt i gloꝛia ei⁹: q: migrauit ab eo. Siq̄dē ꝛ ipſe i aſſur delatus ē mun⁹ regi vltoꝛi. Confuſio effraim capiet ꝯfūdet̄ iſrael in voluntate ſua. Trāſire fecit ſamaria regeꝫ ſuū: q̄ſi ſpumā ſup faciē aque. Et diſpdet̄ excelſa idoli peccatū iſrael. Lappa ꝛ tribulus

C aſcēdet ſup aras eoꝝ. Et dicēt mōtibus opi-
Luc.23.f. te nos: ꝛ collib⁹ cadite ſup nos. ex dieb⁹ ga-
Apo.6.d. baa peccauit iſrael. ibi ſteterūt. nō cōphēdet eos i gabaa pliū: ſup filijs iniq̄tatis. Juxta d̄ſideriū meū coꝛripiā eos. Cōgregabūt̄ ſup eos ppl̄i cū coꝛripiēt̄ ꝓpter duas iniq̄tates ſuas. Effrai vitula docta diligere trituram. ꝛ ego trāſiui ſup pulchꝛitudinē colli ei⁹. Aſcē

D dam ſuper effrai. Arabit iudas: ꝯfringet ſibi
Hiere.4.a. ſulcos iacob. Seminate vobis in iuſticia: ꝛ metite i oꝛe mie: innouate vobis nouale. Tēpus āt regrendi dn̄m: qui venerit cum docebit vos iuſticiam. araſtis impietatem: iniquitatem meſſuiſtis: comediſtis frugē mēdacij. Quia confiſus es in vijs tuis. ꝛ in multitudine foꝛtium tuorum: conſurget tumultus i populo tuo. ꝛ omnes munitiones tue vaſtabuntur ſicut vaſtatus ē ſalmana a domo ei⁹ qui vindicauit baal. i die pꝛelij matre ſuper filios alliſa. Sic fecit vobis bethel: a facie militie nequitiarum veſtrarum.

¶C.S. Deus ꝯmemoꝛat beneficia ſua ꝛ increpat ingratitudineꝫ iſrael. ꝛ expꝛimit pn̄s afflictionē in puniēdo iſrael vel de aduentu chꝛiſti ꝛ vocatione eccleſie. XI.

A Sicut mane tranſit pertrāſit rex iſrael: quia puer iſrael: ꝛ dilexi eum ꝛ ex egy-
Math.2.c. pto vocaui filium meum. Uocauerūt eos ſic abierunt a facie eoꝛū. Baalim immolabāt ꝛ ſimulacris ſacrificabant ꝛ ego quaſi nutritus ephꝛaim: poꝛtabam eos in bꝛachijs me- B
is: ꝛ neſcierunt q̄ curarem eos. Jn funiculis adam trahā eos in vinculis caritatis. Et ero eis quaſi exaltans iuguꝫ ſuper maxillas eorum ꝛ declinaui ad eum vt veſceretur. Non reuertetur in terram egypti: ꝛ aſſur ipſe rex eius qm̄ noluerūt conuerti. Cepit gladius i ciuitatibus eius: ꝛ ꝯſumet electos eius ꝛ comedet capita eoꝝ. Et populus meus pende- C
bit ad reditum meū. Jugum aūt imponetur eis ſimul: qđ n̄ auferet̄. Quō dabo te ephꝛai ꝓtegā te iſrael. Quō dabo te? Sicut adama Gen.19.f.
ponā te: vt ſeboi. Cōuerſuꝫ ē in me coꝛ meū pariter ꝯturbarē penitudo mea. Non faciaꝫ furoꝛē ire mee. Non conuertar vt diſperdaꝫ ephꝛai: qm̄ deus ego ꝛ nō hō. Jn medio tui D
ſcūs: ꝛ nō ingrediar ciuitatē. Poſt dn̄m ambulabunt. Quaſi leo rugiet. q: ipſe rugiet. ꝛ foꝛmidabūt filij maris. Et auolabūt q̄ſi auis ex egypto: ꝛ quaſi colūba de terra aſſyrioꝝ. ꝛ collocabo eos in domib⁹ ſuis dicit dn̄s. Circundedit me ephꝛai in negociatione. ꝛ in dolo domus iſrael. Judas āt teſtis deſcēdit cuꝫ deo. ꝛ cū ſanctis fidelibus.

¶C.S. De pene iſrael ꝛ iude. de bn̄ficijs factis iacob. ꝛ malicia filioꝛū eius. ſ. effraim ꝛ chanaā. ꝛ de reuocatione populi p ꝓphetas de iuda ſequente viam iſrael. ꝛ de beneficijs factis iacob. XII.

Ephꝛaiꝫ paſcit ventuꝫ: ꝛ ſeq̄t̄ eſtum. A
Tota die mēdaciū ꝛ vaſtitatem multiplicat. Et fedus cuꝫ aſſyrijs inijt: ꝛ oleum in egyptū ferebat. Judicium ergo dn̄i cū iuda: ꝛ viſitatio ſup iacob. Juxta vias eius ꝛ iuxta adinuentiones eius reddet ei. Jn vtero ſupplātauit fratrē ſuū: ꝛ in foꝛtitudine ſua direc-
ctus ē cū angelo. Et inualuit ad āgelū. ꝛ ꝯfoꝛ- Gen.25.f.
tatus eſt. Fleuit ꝛ rogauit eū. Jn bethel inue- Gen.32.f.
nit eū: ꝛ ibi locutus eſt nobiſcum. Et dn̄s de- B
us exercituū: dn̄s memoꝛiale eius. Et tu ad dn̄m deū tuū ꝯuerteris. Miſericoꝛdiam ꝛ iudiciū cuſtodi. ꝛ ſpa in deo tuo ſemp. Chanaā i manu eius ſtatera doloſa: calumniā dilexit ꝛ dixit ephꝛai. Ueruntn̄ diues effectus ſum inueni idolum mihi. Oēs laboꝛes mei nō i- C
uenient mihi iniq̄tatem quaꝫ peccaui. Et ego dn̄s de⁹ tu⁹ eduxi te de terra egypti. adhuc ſedere te faciā in tabernaculis ſicut i dieb⁹ feſtiuitatis. Et locut⁹ ſum ſup ꝓphetas ꝛ ego viſionem multiplicaui: ꝛ in manu ꝓphaꝝ aſſimilatus ſum. Si galaad idolū ergo fruſtra

B erant in galgal bobus imolátes. Nam ⁊ al
Gen.28.a. tria eoꝝ q̄ſi aceruí ſup ſulcos agri. Fugit ia/
cob i regioné ſyrie: ⁊ ſeruiuit iſrael in vxore:
⁊ in vxorem ſeruauit. In propheta autẽ edu
xit dominus iſrael de egypto ⁊ in propheta
ſeruatus ẽ. ad iracũdiá me ꝓuocauit ephra
im in amaritudinibus ſuis ⁊ ſanguis eius
ſup eum veniet: ⁊ opprobriũ ꝫ eius reſtituet
ei dominus deus ſuus.

C.S. De idolatria effraim ⁊ de dño perſe
quẽte ipſum. q ſolus deus eſt adiutor. ⁊ ip/
ſe memor peccatorum. de paſſione chriſti ⁊
A aduẽtu ei⁹. ⁊ deſtructõe mortis iferni. XIII

L Oquẽte ephrai. horror inuaſit iſrael
⁊ deliqt in baal ⁊ mortuus ẽ. Et nũc
addiderũt ad peccãdũ: feceruntq; ſibi ꝯflati/
le de argẽto ſuo q̄ſi ſimilitudiné idoloꝝ. Fa/
ctura artificũ totũ ẽ his ipſi dicunt. Immola
te hoies vitulos adorantes. Idcirco erunt q̄
B ſi nubes matutina. ⁊ ſicut roſ matutinus ꝑte
riens. Sicut puluis turbine raptus ex area.
Eſa.43.b. ⁊ ſicut fumus de fumario. Ego autẽ dñs de
us tuus ex terra egypti: ⁊ deus abſq; me ne
ſcies ⁊ ſaluator nõ eſt preter me. Ego cogno
ui te i deſerto: in terra ſolitudinis. Juxta pa/
ſcua ſua adimpleti ſunt: ⁊ ſaturati ſunt. Et
eleuauerunt cor ſuũ: ⁊ obliti ſunt mei. Et ego
ero eis quaſi leena: ſicut pardus in via aſſy/
Prouẽ.17.b rioꝝ. Occurrã eis q̄ſi vrſa raptis catulis: ⁊
dirumpam interiora iecoris eoꝝ. Et ꝯſumaꝫ
eos ibi quaſi leo: beſtia agri ſcidet eos. Per
ditio tua iſrael: tm̄modo in me auxilium tu/
um. Ubi eſt rex tuus? Maxime nunc ſaluet
i.Re.8.a. te in oibus vrbibus tuis. Et iudices tui de
quibus dixiſti: da mihi regẽ ⁊ pricipes. Da/
bo tibi regẽ in furore meo: ⁊ auferaꝫ in indi
gnatione mea. Colligata ẽ iniquitas ephra/
D im: abſconditũ peccatum eius. Dolores p
turientis venient ei. Ipſe filius non ſapiens
Nunc. n. non ſtabit in contritione filiorum.
De manu mortis liberabo eos. de morte re
Hebre.2.d. dimam eos. Ero mors tua o mors: morſus
tuus ero inferne. Conſolatio abſcondita eſt
ab oculis meis qꝛ ipſe inter fratres diuidet.
adducet vrenteꝫ ventum dominus de deſer
to aſcendentem. ⁊ ſiccabit venas eius: ⁊ de/
ſolabit fontem eius. ⁊ ipſe diripiet theſaurũ
oĩs vaſis deſiderabilis.

C.S. de interitu ſamarie: monet conuerti
ad dominum ⁊ confiteri ⁊ conuerti ab aſſur
⁊ conuerſis promittit bona plurima: ſi tamẽ
non vltra redeant ad peccatum. XIIII

P Ereat ſamaria: qm̄ ad amaritudinem A
ꝓcitauit deũ ſuuꝫ. In gladio pereant.
Paruuli eoꝝ elidantur: ⁊ fete eius ſcidant.
Conuertere iſrael ad dominũ deũ tuuꝫ qm̄
corruiſti in iniquitate tua. Tollite vobiſcuꝫ
verba ⁊ ꝯuertimini ad dñm. ⁊ dicite ei. Oẽꝫ B
aufer iniquitatem. ⁊ accipe bonũ: ⁊ reddem⁹
vitulos labioꝝ noſtrorum. Aſſur non ſalua/
bit nos. Sup equum non aſcendemus: nec
dicemus vltra dij noſtri opera manuum no/
ſtraꝝ: qꝛ eius qui in te eſt miſereberis pupil
li. Sanabo ꝯtritiones eorum: diligã eos ſpõ C
tanee: qꝛ auerſus eſt furor meus ab eis. Ero
q̄ſi ros. Et iſrael germinabit ſicut liliũ: ⁊ erũ
pet radix eius vt libani. Ibunt rami eius ⁊
erit quaſi oliua gloria eius ⁊ odor eius. Cõ/
uertentur ſedentes in vmbra eius: viuẽt tri
tico. Et germinabunt quaſi vinea memoria D
le eius ſicut vinum libani. Effraim quid mi
hi vltra idola? Ego exaudiam ⁊ dirigam eũ:
ego vt abietẽ virenteꝫ: ex me fructus tuus
inuentus eſt. Quis ſapiens ⁊ intelliget iſta:
intelligens ⁊ ſciet hec. Quia recte vie domi/ Hiere.9.d.
ni ⁊ iuſti ambulabũt in eis: preuaricatores
vero corruent in eis.

C Explicit Oſee propheta.

C Incipit prologus in iohel prophetam.

S Anctus Johel apud hebreos poſt o/
ſee ponit. ⁊ ſicut ibi ſub noĩe effram
ad decem tribus confertur vaticiniuꝫ: q̄ vel
ſamaria vel iſrael ſepe memorant. ſic in hũc
ꝓphetã oẽ qđ dicitur ad tribũ iuda ⁊ ad hie
ruſalẽ pertinere credendum eſt. ⁊ nullaꝫ oio
iſrael. i. decem tribuum in hoc fieri mentionẽ
Tempora quoq; quibus prophetauit eadẽ
debemus accipere que in oſee legimus i die
bus ozie. ionathan. ⁊ achaꝫ. ⁊ ezechie reguꝫ Oſee.i.a.
iuda. ⁊ in diebus hieroboam filij ioas regis
iſrael. Porro factum eſſe ſermoneꝫ domini
ad meritum eius refertur cui fit non ad ꝯdi/
tionem eius qui fieri dicit vt alibi legimus
Dñs fact⁹ ẽ mihi i ſalutẽ. auditus. n. in ſcri Pſ.117.
pturis ſcis non eſt iſte q ad aures ſonat: ſed
q in corde pcipitur. iuxta illud qđ dominus
loqtur. Qui hꝫ aures audiẽdi audiat. Qđ
aũt dr hebraice hyezimi grece enechziaſti. Math.ii.b.
latine ſonat auribus percipite. proprie non ⁊.13.a.
aure: ſed corde percipitur. Qui ſenes ſunt ⁊
celeſtes audiunt ſpiritualiter qui ãt habitãt
in terra appellanturq; terreni auribus per

ciɥiunt. Ubicunq; at hec duo verba iuncta po
nunt̃ nõ ad ſimplicẽ tm̃ verbor ſonũ: ſ; ad
recõditã quoq; dictor intelligentiã pertine
Gen. 4. d re intelligendũ eſt. In geneſi lamech loquit̃
ad vxores ſuas ada ⁊ ſella. Audite verba
mea vxores lamech: aurib⁹
percipite ſermones meos.
q2 virũ occidi in vulnus me
um: ⁊ iuuenẽ in liuorẽ meũ;
Eſa. i. c Et yſaias. audite celi ⁊ auri
bus percipite terra.

Incipit alius prologus in eundem.

IN hoc propheta iccirco nec reges nec tempora ſunt prenotata: q2 eiſdem tẽporibus ac regibus quibus oſee prophetauerat ⁊ ipſe prophetauit. Et tribus igitur generibus rhetorũ h ſumũtur principia: ⁊ tres ſunt argumentor partes ex quibus incipere ſolet oĩs orator. aut enim docibiles: aut beniuolos: aut attẽtos auditores debet efficere. Hic ergo propheta a magnitudine cladis ſumens principiũ eos qui audituri erant volens ad penitentiam prouocare: reddit attentos admirans futurũ malũ: vt conſiderantes venture cladis aſperitatem: ocius arriperent penitentiam. Johel interpretatur incipiens: aut dñi deſcenſus. Fatuel vero aut latitudo: aut oſtium dei. Tropologice hoc eſt ꝙ qui oſtiũ dei ⁊ ſcientiam habuerit aptam: recte incipit prophetare.

Item alius prologus.

IOhel de tribu ruben: natus in agro bethoron: vbi etiam in pace mortuus eſt ⁊ ſepultus.

Incipit argumentum in eundem.

IOhel filius fatuel deſcribit terrã duodecim tribuum: eruca: bruco: locuſta rubigine vaſtante conſumptã: ⁊ poſt reuerſionem prioris populi effuſum iri ſpiritum ſanctum ſuper ſeruos dei ⁊ ancillas. i. ſuper centum viginti credentes homines: qui fuere in cenaculo ſyon qui centum viginti ab vno vſq; ad quindecim: paulatim ⁊ per incrementa ſurgentes quindecim graduum numerum efficiunt: qui in pſalterio myſtice continentur.

Explicit argumentum.

Incipit Johel propheta.

C. S. Prophetat contra iudeã quatuor plagas: ⁊ excitat dormientes vt videãt futurum ſibi malũ: ⁊ ſacerdotes vt plangant: ⁊ ipſe plãgit vaſtitatẽ terre ſue. I

VErbum
dñi q̃d factũ ẽ
ad iohel filiũ fa
tuel. audite h ſe
nes: ⁊ auribus
pcipite oẽs ha
bitatores terre.
Si factũ eſt iſtd
in diebus vr̃is:
aut in dieb⁹ pa
trũ veſtror. Su
p hoc filijs ve
ſtris narrate: ⁊ filij vr̃i filijs ſuis: ⁊ filij eorũ
gñatõi alteri. Reſiduũ eruce comedit locu
ſta: ⁊ reſiduũ locuſte cõedit bruc⁹: ⁊ reſiduũ
bruci cõedit rubigo. Expgiſcimini ebrij: flete B
⁊ vlulate oẽs q bibitis vinũ in dulcedine:
qm̃ perijt ab ore vr̃o. Gẽs. n. aſcendet ſup
terrã meã fortis ⁊ innumerabilis. Dentes
eius vt dentes leonis: ⁊ molares eius vt ca
tuli leonis. Poſuit vineã meã in deſertum
⁊ ficũ meã decorticauit. Nudaſ ſpoliauit eã
⁊ piecit: albi facti ſunt rami eius. Plange
q̃ſi virgo accincta ſacco ſup vir pubertatis
ſue. Perijt ſacrificiũ ⁊ libatio de domo dñi
luxerũt ſacerdotes miniſtri dñi. Depopula C
ta eſt regio: luxit humus: qm̃ deuaſtatũ eſt
triticũ. Cõfuſũ eſt vinũ ⁊ elãguit oleũ. Cõ
fuſi ſunt agricole: vlulauerunt vinitores ſu
p frumẽto vino ⁊ ordeo: q2 pijt meſſis agri.

Uinea cõfuſa eſt:⁊ ficus elãguit. Malum
granatũ ⁊ palma ⁊ malũ ⁊ omĩa ligna agri
aruerũt:qꝛ cõfuſuʒ eſt gaudiũ a filijs hoĩuʒ
Accingite vos ⁊ plangite ſacerdotes vlula
te miniſtri altaris. Ingredimini cubate i ſac
co miniſtri dei mei:qm̃ interijt de domo dei
veſtri ſacrificiũ ⁊ libatio. Sanctificate ieiu-
infra.2.b niũ:vocate cetũ ꝯgregate ſenes oẽs hitato
res terre domũ dei veſtri ⁊ clamate ad dñʒ.
A.a.a.diei:qꝛ prope eſt dies dñi:⁊ q̃ſi vaſti
B tas a potẽte veniet. Nũqd non corã oculis
veſtris alimẽta perierũt de domo dei veſtri le
titia ⁊ exultatio? Computruerũt iumenta in
ſtercore ſuo. Demolita ſunt horrea:diſſipa-
te ſunt apothece:qm̃ cõfuſũ eſt triticũ. qd i
gemuit aial:mugierũt greges armẽti? Qꝛ
nõ eſt paſcua eis. Sed ⁊ greges pecoꝝ diſ-
perierũt. ad te dñe clamabo:qꝛ ignis come
dit ſpecioſa deſerti:⁊ flãma ſuccendit oia li
gna regionis. Sʒ ⁊ beſtie agri q̃ſi aree ſitiẽ
tes hymbrem ſuſpexerũt ad te:qm̃ exiccati
ſunt fontes aquarum ⁊ ignis deuorauit ſpe
cioſa deſerti.

C.S. Jubet dñs ſonitu tubaꝝ predicari
aduẽtũ hoſtium quoꝝ aduentus deſcribiť
vt crudelitas hortatur ad penitentiam:bo-
na plurima penitẽtibus ꝓmittit. de miſſiõe
ſpũſſancti ⁊ tempore paſſionis. II

A Canite tuba in ſyon:vlulate in monte
ſcõ meo. Cõturbenť oẽs habitatoreſ
infra.eo. terre qꝛ venit dies dñi:qꝛ ꝓpe eſt dies tene
brarũ ⁊ caliginis: dies nubis ⁊ turbinis.
quaſi mane expanſuʒ ſuper mõtes popul⁹
multus ⁊ fortis. Silis ei nõ fuit a pꝛĩcipio:
⁊ poſt eũ nõ erit vſqꝫ in annos gñatiõis ⁊
gñatõis. ante faciẽ eius ignis vorãs ⁊ poſt
eũ exurẽs flãma. quaſi hortus voluptatis
⁊ terra corã eo:⁊ poſt eũ ſolitudo deſerti:ne-
qꝫ eſt q effugiat eũ. quaſi aſpectus equoruʒ
aſpectus eoꝝ:⁊ quaſi equites ſic current. Si
B cut ſonitus quadrigaꝝ ſup capita mõtium
exilient:ſicut ſonitus flãme ignis deuorãtiſ
ſtipulã:velut populus fortis ꝑparat⁹ ad ꝑli
uʒ. a facie eius cruciabunť populi: oẽs vul
tus redigenť in ollã. Sicut fortes currẽt q̃ſi
viri bellatores aſcẽdent muꝝ. Uiri in vijs
ſuis gradienť:⁊ nõ declinabũt a ſemitis ſu
is. Unuſquiſqꝫ frẽm ſuũ nõ coartabit:ſin-
guli in calle ſuo ambulabũt. Sed ⁊ ꝑ fene-
ſtras cadent:⁊ nõ demolienť. Urbẽ ingre-
dienť in muro currẽt:domos ꝯſcendẽt:ꝑ fe
neſtras intrabũt quaſi fur. a facie eius con- C
tremuit terra:moti ſunt celi. Sol ⁊ luna ob infra.3.c
tenebrati ſunt:⁊ ſtelle retraxerũt ſplẽdorem
ſuũ. Et dñs dedit vocẽ ſuã ante faciẽ exerci
tus ſui:qꝛ multa ſũt nimis caſtra eis qꝛ for
tia ⁊ faciẽtia verbũ ei⁹. Magna.n. dies dñi:
⁊ terribilis valde:Et qs ſuſtinebit eũ? Nũc
ergo dicit dñs. Cõuertimini ad me in toto cor-
de vr̃o:in ieiunio ⁊ fletu ⁊ in plãctu:⁊ ſcidi-
te corda veſtra:⁊ nõ veſtimẽta veſtra. Et cõ
uertimini ad dñm deũ vr̃m:qꝛ benign⁹. mi Ps.85.
ſericors eſt:patiẽs ⁊ multe miſericordie ⁊ ꝑ
ſtabilis ſuꝑ malicia. Quis ſcit ſi ꝯuertať ⁊ Jone.3.d.
ignoſcat:⁊ relinquat p⁹ ſe bñdictionẽ? Sacrifi- D
ciũ ⁊ libamen dño deo noſtro. Canite tuba i s.i.c.
ſyon:ſcificate ieiuniũ:vocate cetũ:cõgrega-
te pppulũ:ſcificate eccleſiã:coadũate ſenes:
ꝯgregate paruulos ⁊ ſuggẽtes vbera. Egre
diať ſpõſus de cubili ſuo ⁊ ſpõſa de thala-
mo ſuo. Inter veſtibulũ ⁊ altare plorabunt
ſacerdotes miniſtri dñi ⁊ dicẽt. Parce dñe
parce populo tuo:⁊ ne des hereditatẽ tuaʒ
in opprobriũ:vt dñenť eis nationes. qua-
re dicũt in populis vbi eſt ds eoꝝ? Zelatus ẽ
dñs terrã ſuã:⁊ pepercit populo ſuo. Et rñ-
dit dñs:⁊ dixit populo ſuo. Ecce ego mittaʒ E
vobis frumẽtũ ⁊ vinũ ⁊ oleũ:⁊ replebimini
in eis:⁊ nõ dabo vos vltra opprobriũ i gẽ-
tibus. Et eũ qui ab aquilone eſt ꝓcul faciaʒ
a vobis:⁊ expellã eũ in terrã inuiã ⁊ deſertã
Faciẽ eius ꝯtra mare orientale:⁊ extremuʒ
eius vſqꝫ ad mare nouiſſimũ. Et aſcẽdet fe-
tor eius:⁊ aſcẽdet putredo eius: qꝛ ſuperbe
egit. Noli timere terra:exulta ⁊ letare: qm̃
magnificauit dñs vt faceret. Nolite timere
aialia regiõis:qꝛ germinauerũt ſpecioſa de
ſerti:qꝛ lignũ attulit fructũ ſuũ. fic⁹ ⁊ vinea
dederũt virtutẽ ſuã. Et filie ſyon exultate ⁊
letamini in dño deo veſtro: qꝛ dedit vobis F
doctorem iuſtitie:⁊ deſcẽdere faciet ad vos
hymbrẽ matutinũ ⁊ ſerotinũ ſicut in princi
pio. Et implebunť aree frumẽto:⁊ redunda
bunt torcularia vino ⁊ oleo. Et reddã vobiſ
annos quos comedit locuſta brucus ⁊ ru-
bigo ⁊ eruca:fortitudo mea magna quã mi
ſi in vos. Et comedetis veſcẽtes ⁊ ſaturabi
mini:⁊ laudabitis nomẽ dñi dei veſtri q fe
cit mirabilia vobiſcũ. Et nõ ꝯfundeť popu
lus meus in ſempiternũ:⁊ ſcietis qꝛ in me
dio iſrael ego ſũ. Et ego dñs deus veſter: ⁊ G
nõ eſt amplius:⁊ nõ ꝯfundeť populus me act.2.g

us in eternū:⁊ erit poſt hͦ effundā ſpm̄ meū
ſup oēm carnē:⁊ ꝓphetabūt filij veſtri ⁊ fi-
lie veſtre. Senes veſtri ſomnia ſomniabunt
⁊ iuuenes veſtri viſiones videbūt. Sꝫ ⁊ ſup
ſeruos meos ⁊ ancillas in diebus illis effū
dā ſpm̄ meū ⁊ dabo ꝓdigia in celo:⁊ in ter-
ra ſanguinē ⁊ ignē ⁊ vaporē fumi. Sol con-
uertet̃ in tenebras ⁊ luna in ſanguinē anq̄ꝫ
veniat dies dn̄i magn⁹ ⁊ horribilis. ⁊ erit:
oīs qui inuocauerit nomē dn̄i ſaluus erit: qꝛ
in mōte ſyon ⁊ in irl'm erit ſaluatio ſicut di-
xit dn̄s:⁊ in reſiduis quos dn̄s vocauerit.

¶C.S. De iudicio poſt ꝯuerſionē iudeorū
ſub noīe:⁊ ſynodus ꝯtra romanos qui vaſa
tēpli irl'm poſuerūt in tēplo pacis:⁊ de libe
ratōe populi tp̄e cyri: vocātur viui ⁊ mortui
ad iudiciū. de ſepulchris. de felicitate ſcōrū
de p̄dicatiōe apoſtoloꝝ ⁊ fonte baptiſmi: ⁊
de vltione ſanctorū. III

A Quia ecce in diebus illis ⁊ in tp̄e illo
cū ꝯuertero captiuitatē iuda ⁊ hie-
ruſalē: cōgregabo oēs gētes:⁊ deducā eas
in vallē ioſaphat ⁊ diſceptabo cū eis ibi ſu
per populo meo ⁊ hereditate mea iſrael q̄s
diſperſerūt in nationibus:⁊ terrā meā diui-
ſerunt:⁊ ſup populū meū miſerūt ſortē:⁊ po
ſuerunt populū in proſtibulo:⁊ puellā ven
diderūt pro vino vt biberent. Veꝝ quid mi
hi ⁊ vobis tyrus ⁊ ſydon ⁊ oīs termin⁹ pale
ſtinoꝝ. Nūqd vltionē vos reddetis mihi. ⁊
ſi vlciſcimini vos ꝯtra me: cito velociter red
dā viciſſitudinē vobis ſup caput veſtrum.
B Argentū eni meū ⁊ aurū tuliſtis:⁊ deſidera
bilia mea ⁊ pulcherrima intuliſtis in delu-
bra veſtra. Et filios iuda ⁊ filios irl'm vēdi-
diſtis filijs grecoꝝ: vt lōge feceritis eos de
finibus ſuis. Ecce ego ſuſcitabo eos de loco
in quo vēdidiſtis eos:⁊ ꝯuertā retributōeꝫ
veſtrā in caput veſtrū ⁊ vēdā filios veſtros
⁊ filias veſtras in manib⁹ filioꝝ iuda:⁊ ve
nundabūt eos ſabeis gēti lōginque: qꝛ do
minus locutus eſt. Clamate hec in gētibus
ſcificate bellū ſuſcitate robuſtos. aſcēdant:
accedāt oēs viri bellatores. Cōcidite aratra
veſtra in gladios:⁊ ligones veſtros in lan-
C ceas. Infirmus dicat qꝛ ego fortis ſuꝫ erū-
pite ⁊ venite oēs gētes de circuitu:⁊ cōgre-
gamini. Ibi occūbere faciet dn̄s robuſtos
tuos. Cōſurgāt ⁊ aſcēdant gētes in vallem
ioſaphat: qꝛ ibi ſedebo vt iudicē oēs gētes
in circuitu. Mittite falces: qm̄ maturauit
meſſis. Venite ⁊ deſcēdite: qꝛ plenū eſt tor- Apoc.14.d
cular exuberāt torcularia: qꝛ multiplicata ē
malitia eoꝝ. Populi populi in valle concīſi S.z.c.
onis: qꝛ iuxta eſt dies dn̄i in valle cōciſiōis Eſa.13.b.
Sol ⁊ luna obtenebrati ſunt:⁊ ſtelle retraxe Hiere.25.f
runt ſplendorē ſuū. Et dn̄s de ſyon rugiet:⁊ Amos.1.a
de irl'm dabit vocē ſuam:⁊ mouebunt̃ celi ⁊
terra:⁊ dn̄s ſpes populi ſui:⁊ fortitudo filio
rum iſrael:⁊ ſcietis qꝛ ego dn̄s deus vr̄ ha- B
bitās in ſyon in mōte meo:⁊ erit irl'm ſācta:
alieni nō trāſibūt per eā āplius:⁊ erit in die
illa ſtillabūt mōtes dulcedine ⁊ colles flu-
ent lacte ⁊ per oēs riuos iuda ibūt aq̄:⁊ fōs
de domo dn̄i egredie̾t:⁊ irrigabit torrentem
ſpinaꝝ. Egyptus in deſolatōe erit ⁊ idumea
in deſertū pditionis: pro eo ꝙ iniq̄ egerint
in filios iuda:⁊ effuderint ſanguinem inno-
centē in terra ſua ⁊ iudea in eternū habita-
bitur ⁊ irl'm in gn̄ationē ⁊ gn̄atōeꝫ:⁊ mūda
bo ſanguinē eoꝝ quē nō mūdauerā: ⁊ dn̄s
cōmorabitur in ſyon.

¶Explicit Johel propheta.

¶Incipit prologus in amos prophetam.

Ozias rex cū religionē ſollicite emula
retur nimio religionis amore ꝓuoca
tus circa p̄ceptū legis moyſi arrepto turibu
lo: vt in hiſtoria libri ſecūdi paralipomenon
oñdit̃ ſacerdotale officiū p̄ſumere conatus 2.Pa.26.
eſt. Ob eā rē terremotū in tēplo dei exortuꝫ
ꝯſtat: cuius ēt zacharias ꝓpheta meminit.
ante hunc itaqꝫ terremotū amos ꝓpheta tē zach.14.b
poribus predicti regis:⁊ tp̄ibus hieroboaꝫ
filij ioas regis iſrael: in eas gentes que ele-
ctione cōprehenſe ſunt irā dei ob eas cau-
ſas quas memorauit affuturā denunciat.
Et qꝛ idē ꝓph̄a in ſeq̄ntibus ait. Sup trib⁹ amos.1.b.
impietatibus:⁊ ſup quatuor nō cōuertam 2.a.
eū: tertio peccatoꝝ indulgentiā deū dare poſ
ſe ſignificat: quē quarto eadem peccata ad
mittētibus: nec pn̄iam nec indulgentiā da-
turum annunciat. Nam per ignis ſimilitudi-
nem quem in predictas gentes immittēdū
predixit: grauē atqꝫ irreuocabilem dei iram
ad euerſionē earūdem ciuitatum proceſſurā
voluit demonſtrare.

¶Incipit argumentum.

Amos ꝓpheta paſtor ruſticus ⁊ rubo
rum mora diſtringens paucis ver-
bis explicari n̄ pōt. Quis.n. digne exp̄mat
tria ⁊ quatuor ſcelera damaſci: gaze tyri idu
mee filioꝝ amō ⁊ moab ⁊ ſeptimo octauoqꝫ

amos. 4. d. gradu iude ⁊ iſrael. Hic loquit᷑ ad vaccas
Ibidez.6.a. pingues que ſunt in mõtẽ ſamarie ⁊ ruitu-
rã domũ maiorẽ minorẽqꝫ teſtat᷑. Ipſe cer-
nit fictorẽ locuſte: ⁊ ſtãtẽ dñm ſup muruz li-
tũ vel adamãtinũ: ⁊ vncinũ pomoꝝ attrahẽ-
tẽ ſupplicia peccatoribus ⁊
famẽ in terra nõ famẽ panis
neqꝫ ſiti aque ſed audiẽdi ṽ-
bũ dñi: nõ dixit verbũ ſꝫ ver-
ba. amos vero interp̃tat᷑ onu-
ſtus. Hic amos ſpũali gratia
plenus ꝓphetauit inter cete-
ros prophetas. Nõ.n. ſolus
ipſe erat ꝓphetes: ſed ẽt alij: ⁊
q̃ppe nõ poterat ꝓphetes eẽ
niſi paſtor ante fuiſſet. Qui
ẽt tuba ſua clãgit per ſingu-
los dies erudiẽs ⁊ doctus in
eccleſia. In veritate.n. vox oi-
um ꝓphetaꝝ: tanq̃ꝫ tuba ſpi-
ritualis eſt p̃dicans in eccleſia hꝫ qđ ſcriptũ
Eſa.40.b. eſt. aſcẽde i mõtẽ excelſũ tu q̃ euãgelizas ſy-
on: exalta vocẽ tuã qui p̃dicas irl̃m.

¶ Item alius prologus.

Hic amos ꝓpheta ⁊ paſtor nõ fuit pa-
ter yſaie ꝓphete: q̃ꝫq̃ꝫ ⁊ ille prophe-
ta extiterit. Nã alijs litteris ille: alijs iſte a-
pud hebreos ſcribitur: que differentia litte-
rarum apud latinos non habet᷑: ⁊ ille fortis
vel robuſtus: hic ṽo auulſus iterp̃tat᷑: q꞉ lo-
q̃tur ꝯtra decẽ tribubꝰ p̱ idolatriaz a cultu
dei ⁊ a regno dđ erãt auulſe. Fuit ãt cogna-
tio eius ex oppido thecue: qđ ſex miliaribuſ
diſtat a bethleẽ: curã gerẽs pecoꝝ i latitudie
cãpoꝝ q̃ ſũt ꝓximi oppido thecue: i q̃bꝰ hu-
mi arido atqꝫ arenoſo nihil oio frugũ gigni-
tur: ſꝫ vberrimis paſcuis abũdãt: ⁊ iđ cũcta
ſũt plena paſtoribꝰ: ⁊ ſterilitas terre cõpẽſa-
tur pecoꝝ multitudie. Ex h̃ nũero paſtoꝝ fuit
amos iptꝰ ſmõe: ſꝫ plenꝰ ſcia. Prophetauit
ãt eiſdẽ tp̱ibꝰ q̃bꝰ iohel: naum: ionas: oſee:
yſaias. Sꝫ aliq̃ꝫtulũ exorſus ẽ ꝓphetare añ
q̃ꝫ yſaias. Maxie ãt ꝯtra decẽ tribus locutꝰ
eſt pauca de duabus interſerẽs. Hũc abla-
tũ de numero paſtoꝝ miſit dñs vt in ſama-
ria ꝓphetaret: quẽ amaſias ſacerdos frequẽ-
ter plagis afflixit: tãdẽ filiꝰ eiꝰ ozias vecte
p̱ timpora trãſfixit. Poſt hec ſemiuiuus in
terrã ſuã euectꝰ pꝰ aliquot dies dolore vul-
neris expirauit: ſepultu ſqꝫ ẽ cũ p̃ribꝰ ſuis.

¶ Explicit argumentum.

¶ Incipit amos propheta.

¶ C. S. De vaſtatione decẽ tribuũ. de vltiõe
dñi ꝯtra tres regiões q̃s non ꝯuertit: q꞉ ca-
ptiuauerunt ⁊ ꝯduxerũt captiuos de iſrael
ꝯtra filios amon pro diuiſiõe. I

VErba a
amos q̃ fuit in
paſtoribus the-
cue: q̃ vidit ſup
iſrael in diebus
ozie regis iuda
⁊ in diebus hie-
roboam filij io-
as regis iſrael
ante duos ãnoſ
terremotus. Et
dixit. Dominuſ
de ſyon rugiet: ⁊ de hieruſalem dabit vocem
ſuã: ⁊ luxerunt ſpacioſa paſtorum: ⁊ exicca- Hiere.25
tus eſt vertex carmeli. Hec dicit dñs. Super Iohel.3.c
tribus ſceleribus damaſci: ⁊ ſuper quatuor
non conuertam eum: eo ꝙ triturauerunt in
plauſtris ferreis galaad: ⁊ mittam ignez in
domum azahel: ⁊ deuorabit domos bena- B
dab: ⁊ conteram vectem damaſci: ⁊ diſper-
dam habitatores de campo idoli: ⁊ tenentẽ
ſceptrum de domo voluptatis ⁊ transfertur
populus ſyrie cyrenẽ dicit dñs. Hec dicit dñſ infra.2.a
Sup̱ tribus ſceleribus gaze ⁊ ſup̱ quatuor
nõ ꝯuertã eũ: eo ꝙ trãſtulerit captiuitatẽ p̱- C
fectã vt ꝯcluderet eam in idumea: ⁊ mittam
ignẽ in murũ gaze: ⁊ deuorabit edes eius: ⁊
diſperdam habitatorẽ de azoto: ⁊ tenentem
ſceptrũ de aſcalone: ⁊ conuertam manũ me-
az ſuper accharon: ⁊ peribunt reliqui philiſ-

ſtinoꝝ dicit dñs. Hec dicit dñs. Sup tribus
ſceleribus tyri ⁊ ſup quatuoꝛ nō ꝯuertā eū3
eo ꝙ ꝯcluſerit captiuitatē pfectā in idumea:
⁊ non ſint recoꝛdati federis fratꝝ. Et mittā
ignē in muꝝ tyri: ⁊ deuoꝛabit edes eiꝰ. Hec
dicit dñs. Sup tribꝰ ſceleribꝰ edō ⁊ ſup q̄tu
B oꝛ nō ꝯuertā eū: eo ꝙ pſecutus ſit in gladio
fratrem ſuū ⁊ violauerit mia3 eiꝰ: ⁊ tenuerit
vltra furoꝛem ſuum ⁊ indignationem ſuam
ſeruauerit vſq3 in finē. Mittam ignē in the-
man: ⁊ deuoꝛabit edes boſre. Hec dicit dñs.
Super tribus ſceleribus filioꝝ amon ⁊ ſup
quatuoꝛ ñ ꝯuertā eū: eo ꝙ diſſecuerit pgnā-
tes galaad ad dilatādū terminū ſuum. ⁊ ſuc
cendā ignē in muro rabba ⁊ deuoꝛabit edeſ
eius: in vlulatu in die belli: ⁊ in turbine i die
cōmotionis. Et ibit melchō i captiuitatē ipſe
⁊ principes eius ſimul dicit dñs.

¶C.S. Ultio dñi ꝯtra moab ꝑ crudelitate
in moꝛtuos ꝯtra iudā iſrael ꝑ contemptu le
gis ꝑ idolatria. de bñficijs dei ⁊ ingratitudi
ne. de deſtructione ipſoꝛum. II.

A HEc dicit dñs. Sup tribus ſceleribus
moab ⁊ ſup quatuoꝛ nō ꝯuertā eū3:
eo ꝙ incenderit oſſa regis idumee vſq3 ad ci
nerē. Et mittam igne3 in moab ⁊ deuoꝛabit
edes carioth: ⁊ moꝛiet' in ſonitu moab in clā
goꝛe tube: ⁊ diſperda3 iudicē de medio eius
⁊ omnes principes eius interficiam cum eo
S.i.b dicit dñs. Hec dicit dñs. Sup tribus ſceleri
bus iuda ⁊ ſup quatuoꝛ nō ꝯuertā eū: eo ꝙ
abiecerit legē dñi ⁊ mādata eiꝰ nō cuſtodie-
rit. Deceperunt enim eos idola ſua: poſt que
B abierāt pres eoꝝ. Et mittā ignē in iuda: ⁊ de
uoꝛabit edes irl'm. Hec dicit dñs. Sup tribꝰ
ſceleribꝰ iſrael ⁊ ſup quatuoꝛ nō ꝯuertā eū:
ꝑ eo ꝙ vēdiderit ꝑ argēto iuſtū ⁊ paupē ꝑ
calciamētis. Qui ꝯterūt ſuper puluerē terre
C capita paupeꝝ: ⁊ viā humiliū declinant ⁊ fi-
lius ac pater eius ierunt ad puellā vt viola
rent nomē ſcm̄ meum: ⁊ ſup veſtimentis pi-
gneratis accubuerūt iuxta oē altare: ⁊ vinū
dānatoꝝ bibebāt i domo dei ſui. Ego āt ex-
Nu.13.b. terminaui āmoꝛreū a facie eoꝝ: cuius altitu-
do cedroꝝ altitudo eiꝰ: ⁊ foꝛtis ipſe q̄ſi quer-
cus. Et ꝯtriui fructū eiꝰ deſup: ⁊ radices eiꝰ
ſubter. ego ſum q aſcēdere vos feci de terra
egypti: ⁊ eduxi vos i deſertū quadragita an
nis: vt poſſideretis terrā āmoꝛrei: ⁊ ſuſtenta
ui de filijs veſtris in ꝓphetas: ⁊ de iuuenibꝰ
vrīs nazareos. Nunquid nō ita ē filij iſrael
dicit dñs: ⁊ ꝓpinabitis nazareis vinū ⁊ pro B
phetis mandabitis dicētes: ne ꝓphetetis.
Ecce ego ſtridebo ſubter vos: ſicut ſtridet plau
ſtrum onuſtu3 feno. Et peribit fuga a veloce
⁊ foꝛtis nō obtinebit virtutē ſuā: ⁊ robuſtꝰ ñ
ſaluabit aīam ſuā: ⁊ tenēs arcū ñ ſtabit: ⁊ ve
lox pedibus ſuis nō ſaluabitur ⁊ aſcēſoꝛ eq
nō ſaluabit anima3 ſuam: ⁊ robuſtus coꝛde
inter foꝛtes nudus fugiet in illa die dicit do-
minus.

¶C.S. De penis diſcoꝛdantiū. de vijs dñi
ꝯtēptis. de iniq̄tatibꝰ. de deſtructione iſrael
ꝑ idolatria ⁊ delicijs. III

AUdite verbū qđ locutus ē dominus A
ſup vos filij iſrael: ſup oē3 cognatio
nē quā eduxi de terra egypti dicēs. Tantum
modo vos cognoui ex omnibus cognationi
bꝰ terre. Idcirco viſitabo ſup vos oēs iniqui
tates vr̄as. Nūqd ābulabūt duo pariter niſi
ꝯuenerit eis. Nūqd rugiet leo i ſaltu niſi ha Job.6.a.
buerit pdā. Nūqd dabit catulus leōis vocē
de cubili ſuo niſi aliqd apphēderit? Nunqd B
cadet auis i laqueū terre abſq3 aucupe. Nū
qd auferet' laqueꝰ đ terra añq3 qd cepit. Si
clāget tuba i ciuitate: ⁊ ppl's ñ expaueſcet. Si
erit malū in ciuitate qđ dñs nō fecerit. Qr ñ
faciet dñs deus verbū niſi reuelauerit ſecre-
tum ſuū ad ſeruos ſuos ꝓphetas. Leo rugi
et quis nō timebit. Dñs deus locutus ē q̄s
nō ꝓphetabit. Auditū facite in edibꝰ azoti
⁊ in edibꝰ terre egypti: ⁊ dicite. Cōgregami C
ſup mōtes ſamarie: ⁊ videte inſanias multas
i medio eiꝰ: ⁊ calūniā patiētes i penetralibꝰ
eiꝰ. Et neſcierūt facere rectū dicit dñs: theſau
rizātes iniquitatē ⁊ rapinas in edibus ſuis.
Propterea hec dicit dñs deꝰ. Tribulabit' ⁊
circuet' terra ⁊ detrahet' ex te foꝛtitudo tua ⁊
diripient' edes tue. Hec dicit dñs. Quō ſi eru
at paſtoꝛ de oꝛe leonis duo crura aut extre-
mū auricule: ſic eruēt' filij iſrael q bitāt in ſa
maria in plaga lectuli ⁊ i damaſci grabato. D
audite ⁊ ꝯteſtamini in domo iacob dicit dñs
deus exercituū: q2 in die cū viſitare cepero p̄
uaricatiōes iſrael ſup eū viſitabo: ⁊ ſup alta
ria bethel: ⁊ amputabunt' coꝛnua altaris ⁊
cadēt i terrā. Et percutiā domū hyemalē cū
domo eſtiua: ⁊ peribūt domus eburnee ⁊ diſ
ſipabūtur edes multe dicit dominus.

¶C.S. De penis optimatum: ſiue typo va
carum pinguium. de auaricia populi ꝙ ſepe
non penitet. IIII

A AUdite verbū dn̄i h̄ vacce pingues q̄
estis in mōte samarie: q̄ calumniaz
facitis egenis: ⁊ confringitis pauperes. que
dicitis dominis vestris: afferte ⁊ bibemus.
Jurauit dn̄s in sancto suo: q2 ecce dies veni
ent super vos ⁊ leuabunt vos in contis ⁊
reliquias vestras in ollis feruentibus. Et
per apturas exibitis altera ꝯtra alterā ⁊ ꝓ
ijciemini in armon dicit dn̄s. Uenite ad be
thel ⁊ impie agite ad galgalaz ⁊ multiplica
B te preuaricationē. Et offerte mane victimas
vestras: tribus diebus decimas vestras. Et
sacrificate de fermentato laudē: ⁊ vocate vo
lutarias oblationes ⁊ annunciate. Sic enim
voluistis filij israel: dicit dn̄s deus. Unde ⁊
ego dedi vobis stuporē dentiū in cunctis vr
bibus vestris: ⁊ indigentiam panuz in om
nibus locis vestris: ⁊ nō estis reuersi ad me
dicit dn̄s. Ego quoqz ꝓhibui a vobis hym
brem cū adhuc tres mēses superessent vsqz
ad messem: ⁊ plui super vnā ciuitatē ⁊ alte
C ram ciuitatē non plui. Pars vna cōpluta ē
⁊ pars super quā non plui aruit. Et venerūt
due ⁊ tres ciuitates ad vnā ciuitatē vt bibe
rent aquā: ⁊ non sunt satiate ⁊ non redistis
ad me dicit dn̄s. Percussi vos in vento vrē
te: ⁊ in arugine multitudinē hortoꝝ vestroꝝ
⁊ vineaꝝ vestraꝝ oliueta vestra ⁊ ficeta ve
stra comedit eruca: ⁊ nō redistis ad me dicit
dn̄s. Misi in vos mortē in via egypti: ꝑcus
si in gladio iuuenes vestros vsqz ad captiui
tatē equoꝝ vestroꝝ: ⁊ ascendere feci putredi
nem castroꝝ vestroꝝ in nares vestras: ⁊ non
D redistis ad me dicit dn̄s. Subuerti vos sicut
Gen̄.19.c. subuertit dn̄s sodomā ⁊ gomorrā: ⁊ fci estis
quasi torris raptus ab incendio ⁊ non redi
stis ad me dicit dn̄s. Quapropter hec faciā
tibi israel. Postq̄z autē hec fecero tibi: pre
parare in occursum dei tui israel. Quia ecce
formās montes ⁊ creās ventū: ⁊ annūciās
homini eloquiū suū: faciēs matutinā nebu
lam ⁊ gradiēs super excelsa terre: dn̄s deus
exercituum nomen eius.

¶C.S. Deplangit perpetuā captiuitatem
israel pro idolis reuoca ⁊ monet q̄rere dn̄z
cōmorās penas. de tribus afflictionibus iu
de. de reprobatione festiuitatum ⁊ sacrificio
rū: ⁊ de idolatria ipoꝝ. V

A AUdite verbū istud: qđ ego leuo sup
vos plāctū. Domus israel cecidit ⁊
nō adijciet vt resurgat. Uirgo israel proiecta
est in terrā suā: non est qui suscitet eam. Q2
hec dicit dn̄s deus. Urbs de qua egrediebā
tur mille relinquētur in ea centuz: ⁊ de qua
egrediebant᷑ centū: relinquētur in ea decez
in domo israel: q2 hec dicit dn̄s deus domui
israel. Querite me ⁊ viuetis: ⁊ nolite quere B
re bethel. In galgala nolite intrare: ⁊ in ber
sabee non trāsibitis: q2 galgala captiua du
citur ⁊ bethel erit inutilis. Querite dn̄m ⁊
viuite ne forte cōburatur vt ignis dom⁹ io
seph ⁊ deuorabit: ⁊ nō erit qui extinguat be
thel. Qui cōuertitis in absinthiū iudicium:
⁊ iustitiā in terra relinquitis: faciētē arcturū
⁊ orionē: ⁊ cōuertentē in mane tenebras: ⁊ C
diē in noctē mutantē. Qui vocat aquas ma infra.9.b.
ris ⁊ effundit eas super faciē terre: dn̄s no
men est eius. Qui subridet vastitatē sup ro
bustum: ⁊ depopulantē super potentē affert
Odio habuerūt corripientem in porta ⁊ lo
quentē perfecte abhominati sunt. Jccirco ꝓ Soph.i
eo ꝙ diripiebatis pauperē ⁊ predā electam
tollebatis ab eo domos quadro lapide edifi
cabitis ⁊ nō habitabitis in eis. Uineas plā
tabitis amantissimas: ⁊ non bibetis vinuz
earū: q2 cognoui multa scelera vestra: ⁊ for
tia peccata vestra. Hostes iusti accipientes D
munus: ⁊ pauperes deprimētes i porta. Jō
prudens in tēpore illo tacebit: q2 temp⁹ ma
lum est. Querite bonū ⁊ nō malū vt viuatis
⁊ erit dn̄s deus exercituū vobiscū sicut dixi
stis. Odite malū ⁊ diligite bonū ⁊ cōstitui Ps̄.9.b.
te in porta iudiciū: si forte misereatur domi Ro.12.c.
nus deus exercituū reliquijs ioseph. Pro E
pterea hec dicit dominus deus exercituū do
minator. In omnibus plateis planctus: ⁊ i
cunctis que foris sunt dicetur ve ve. Et vo
cabunt agricolā ad luctū: ⁊ ad planctū eos
qui sciunt plangere. Et in omnibus vijs erit
planctus: q2 pertransibo in medio tui dicit
dn̄s. Ue desiderātibus diē dn̄i. Ad qđ eam
vobis. Dies.n. ista tenebre ⁊ non lux. Q̄uo
si fugiat a facie leonis: ⁊ occurrat ei vrsus: ⁊ F
ingrediat᷑ domū ⁊ innitat᷑ manu sua sup pa
rietem ⁊ mordeat eū coluber. Nunquid nō
tenebre dies dn̄i ⁊ nō lux: ⁊ caligo ⁊ nō splē
dor in ea. Odi ⁊ proieci festiuitates vestras Esa.i.b.
⁊ non capiā odorē cetuuz vestroꝝ. Quod si
obtuleritis mihi holocaustomata ⁊ munera Malach.i.d
vestra non suscipiam: ⁊ vota pinguium ve
strorum non respiciam. aufer a me tumultū
carminum tuoꝝ: cātica lyre tue nō audiā.

G Et reuelabitur quaſi aqua iudiciū: ⁊ iuſtitia
Act.7.e. quaſi torrens fortis. Nunquid hoſtias ⁊ ſa
crificiū obtuliſtis mihi in deſerto quadragi
ta annis domus iſrael. Et portaſtis taber
naculū moloch deo veſtro: ⁊ imaginē idolo
rum veſtroꝝ: ſidus dei veſtri ⁊ rempha: figu
ras quas feciſtis vobis adorare eas. Et mi
grare vos faciam trans damaſcum dixit do
minus ds̄ exercituum nomen eius.
¶C.S. Contra primates populoꝝ delicio
ſos. de vaſtatione ⁊ interitu iude ⁊ iſrael q
dn̄m cogūt naturā mutare. VI
A Ve vobis qui opulēti eſtis ſyon: ⁊ confi
Luc.6.b. ditis in mōte ſamarie: optimates capi
ta populoꝝ: ingrediētes pōpatice domū iſra
el. Tranſite in calānc ⁊ videte: ⁊ ite inde in
emath magnam: ⁊ deſcendite in geth pale
ſtinorum: ⁊ ad optima quoqꝫ regna horum
ſi latior terminus eorum termino veſtro eſt
Qui ſeparati eſtis in diem malum ⁊ appro
B pinquatis ſolio iniquitatis. Qui dormitis i
lectis eburneis: ⁊ laſciuitis in ſtratis veſtriſ
qui comeditis agnū de grege ⁊ vitulos de
medio armenti: q canitis ad vocē pſalterij.
Sicut dauid putauerunt ſe habere vaſa cā
tici bibentes vinū in phialis: ⁊ optimo vn
guento delibuti: ⁊ nihil patiebant̄ ſuper cō
tritione ioſeph. Quapropter nūc migrabūt
in capite trāſmigrantiū: ⁊ auferet̄ factio la
C ſciuientiū. Jurauit dn̄s ds̄ in aīa ſua. dicit
Hiere.51.b. dn̄s ds̄ exercituū. Deteſtor ego ſuperbiā ia
infra.8.b cob: ⁊ domos eius odi ⁊ tradā ciuitatē cum
habitatoribus ſuis. Qd̄ ſi reliqui fuerint de
ea viri in domo vna: ⁊ ipſi morient̄. Et tollet
eum propinquus ſuus ⁊ comburet eum vt
efferat oſſa de domo: ⁊ dicet ei qui in pene
tralibus domus eſt. Nunqd adhuc eſt pe
nes te? Et rn̄debit. Finis eſt. Et dicet ei. Tace
D ⁊ non recorderis nominis domini. Qz ecce
dominus mandauit ⁊ percutiet domū ma
iorem ruinis ⁊ domum minorē ſciſſionibꝰ.
Nunquid currere queunt in petris eq aut
arari poteſt in bubalis? Quoniam conuerti
ſtis in amaritudinem iudicium ⁊ fructum iu
ſtitie in abſinthium: qui letamini in nihil q
dicitis. Nunquid non in fortitudine noſtra
aſſumpſimus nobis cornua? Ecce ego ſuſci
tabo ſuper vos domus iſrael: dicit dn̄s deuſ
exercituum gentē ⁊ conteret vos ab introi
tu emath vſqꝫ ad torrentē deſerti.
¶C.S. De captiuitate iſrael per aſſyrios:
⁊ iude per nabuchodonoſor: de trulla cemē
tarij: de amaſia ſacerdote contradicente a
mos. VII
Hec oſtendit mihi dn̄s deus. Et ecce fi A
ctor locuſte in principio germinan
tium ſerotini hymbris. Et ecce ſerotinꝰ poſt
tonſionē regis. Et factū eſt cū conſumaſſet
comedere herbā terre dixi. Domine deꝰ pro
pitius eſto obſecro. Quis ſuſcitabit iacob: infra.eo.
qz paruulus eſt? Miſertus eſt dn̄s ſup hoc
Nō erit dixit dn̄s. Hec oſtēdit mihi dn̄s ds̄
Et ecce vocabit iudiciū ad ignē dn̄s deus ⁊
deuorabit abyſſū multam ⁊ comedet ſimul
partem. Et dixi. Dn̄e deus: quieſce obſecro. ſ.eo.
Quis ſuſcitabit iacob: qz paruulus eſt? Mi B
ſertus ē dn̄s ſuper hoc. Sed ⁊ iſtud nō erit
dixit dn̄s deus. Hec oſtendit mihi dn̄s deꝰ.
Et ecce dn̄s deus ſtans ſuper murum litum
⁊ in manu eius trulla cemētarij. Et dixit do
minus ad me. Quid tu vides amos? Et di infra.8.a
xi. Trullam cementarij. Et dixit dominꝰ. Ec
ce ego ponam trullam in medio populi mei
iſrael. Non adijciam vltra ſuperinducere eū
⁊ demolientur excelſa idoli: ⁊ ſanctificatōes
iſrael deſolabuntur ⁊ conſurgam ſuper do
mum hieroboā in gladio. Et miſit amaſias C
ſacerdos bethel ad hieroboam regem iſra
el dicens. Rebellauit contra te amos i me
dio domus iſrael. Non poterit terra ſuſtine
re vniuerſos ſermones eius. Hec eniꝫ dicit
amos. In gladio morietur hieroboaꝫ ⁊ iſra
el captiuus migrabit de terra ſua. Et dixit
amaſias ad amos. Quid vides? gradere: fu
ge in terram iuda ⁊ comede ibi panem ⁊ ꝓ
phetabis ibi ⁊ in bethel non adijcies vltra
vt prophetes qz ſanctificatio regis eſt: ⁊ do
mus regni eſt. Reſponditqꝫ amos: ⁊ dixit D
ad amaſiam. Non ſum propheta ⁊ non ſum
filius prophete: ſed armentariꝰ ego ſuꝫ velli
cans ſycomoros. Et tulit me dn̄s deus cum
ſequerer gregē: ⁊ dixit dn̄s ad me. Uade ꝓ
pheta ad populum meum iſrael. Et nūc au
di verbū dn̄i. Tu dicis non prophetabis ſup
iſrael ⁊ nō ſtillabis ſuper domum idoli. pro
pter hoc hec dicit dn̄s. Uxor tua in ciuitate
fornicabitur: ⁊ filij tui ⁊ filie tue i gladio ca
dent: ⁊ humus tua funiculo metietur. Et tu
in terra polluta morieris: ⁊ iſrael captiuus
migrabit de terra ſua.
¶C.S. De vncino ⁊ feſtinatione vindicte
in populum. de auaritia populi. de paſſione

dñi.de luctu.de captiuitate populi: ⁊ de fa-
me verbi dei. VIII
A s.7.b. Hec oſtendit mihi dñs de⁹.Et ecce vn
cin⁹pomoꝝ.Et dixit.Quid tu vides
amos?Et dixi:vncinũ pomoꝝ. Et dixit dñs
ad me.Uenit finis ſup populũ meũ iſrael.
Nõ adijciã vltra vt pertranſeã eũ.Et ſtride-
bunt cardines templi in die illa dicit domi-
nus deus.Multi morientur:in omni loco ꝓ-
ijcientur ſilentium.Audite hoc qui conteri-
tis pauperem:⁊ deficere facitis egenos ter
B re dicentes.Quando tranſibit meſſis ⁊ ve
nundabimus merces:⁊ ſabbatũ ⁊ aperiem⁹
frumẽtũ ⁊ iminuamus mẽſurã ⁊ augeamuſ
ſiclũ ⁊ ſupponam⁹ſtateras doloſas vt poſſi
deamus in argẽto egenos:⁊ pauperes pro
calciamentis:⁊ qſqlias frumẽti vendam⁹.
s.6.c Jurauit dñs in ſuperbiam iacob: ſi oblitus
fuero vſqʒ ad finem omnia opera eoꝝ.Nũ
quid ſuper iſto nõ cõmouebitur terra:⁊ lu-
gebit oĩs habitatoꝛ eius?Et aſcendet quaſi
C fluuius vniuerſus:⁊ eijcieť ⁊ defluet quaſi
riuus egypti.Et erit in die illa dicit dñs: oc-
cidet ſol meridie:⁊ tenebreſcere faciã terraʒ
in die luminis.Et ↄuertã feſtiuitates vr̃as i
Tobie.2.b luctũ:⁊ oĩa cãtica vr̃a in plãctũ.Et inducaʒ
1.Mach.1.e ſup oẽ dorſũ vr̃m ſaccũ:⁊ ſup oẽ caput calui
tiũ.Et ponã eã quaſi luctũ vnigeniti:⁊ no-
uiſſima eius quaſi diẽ amaruʒ.Et ecce dies
D veniunt dicit dñs:⁊ emittã famẽ in terrã:nõ
famẽ panis neqʒ ſiti aq̃:ſed audiẽdi verbũ
dñi.Et cõmouebunť a mari vſqʒ ad mare:⁊
ab aqlone vſqʒ ad orientẽ circuibũt querẽ-
tes verbũ dñi:⁊ nõ inueniẽt.Jn die illa defi
cient virgines pulchre ⁊ adoleſcẽtes in ſiti:
qui iurant in delicto ſamarie ⁊ dicunt. Ui-
uit ds tuus dan:⁊ viuit via berſabee. Et ca
dent ⁊ non reſurgent vltra.

¶C.S.De excidio templi ⁊ verbis pp aua
riciã principũ:q dñs cõprehendet fugiẽteſ
⁊ natões hoĩum nõ attẽdit:ſed mores eius
de tpe reſurrectõis inſtaurantis eccleſie. de
ꝑdicatoribus qui plantauerunt eccleſias:⁊
ipſi in eccleſia plantabunť. IX

A Uidi dñm ſtantem ſup altare.Et dixit.
Percute cardinẽ ⁊ cõmoueanť ſup li
minaria.auaritia.n.in capite oĩum ⁊
nouiſſimũ eoꝝ in gladio interficiã. Nõ erit
fuga eis:⁊ qui fugerit ex eis non ſaluabiť.
Si deſcenderint vſqʒ ad ifernũ: inde man⁹
mea educet eos:⁊ ſi aſcẽderint vſqʒ in celuʒ
inde detrahã eos:⁊ ſi abſcõditi fuerint i ver
tice carmeli:inde ſcrutans auferam eos:⁊ ſi
celauerint ſe ab oculis meis in profũdo ma
ris ibi mandabo ſerpenti ⁊ mordebit eos.
Et ſi abierint in captiuitatem corã inimicis B
ſuis ibi mandabo gladio ⁊ occidet eos. Et Hiere.40.
ponã oculos meos ſuper eos in malum ⁊ nõ
in bonum.Et dñs deus exercituum qui tã-
git terram ⁊ tabeſcit:⁊ lugebunt oẽs habitã
tes in ea.Et aſcẽdet ſicut riuus oĩs: ⁊ deflu-
et ſicut fluuius egypti.Qui edificat in celo
aſcenſionẽ ſuã:⁊ faſciculũ ſuũ ſuper terraʒ
fundauit.Qui vocat aquas maris:⁊ effun s.5.c
dit eas ſup faciẽ terre.Dñs nomẽ eius.Nũ
quid non vt filij ethyopũ vos eſtis mihi filij
iſrael ait dñs?Nunquid nõ iſrael aſcendere
feci de terra egypti:⁊ paleſtinos de cappado
cia:⁊ ſyros de cyrene?Ecce oculi dñi dei ſup C
regnum peccans:⁊ cõteram illud a facie ter
re.Uerũtamen conterens conteram domũ
iacob dicit dñs.Ecce enim mandabo ego:⁊
ↄcutiã in oĩbus gẽtib⁹ domũ iſrael. Sicut
ↄcutiť triticũ in cribro:⁊ nõ cadet lapillus
ſup terrã.Jn gladio morienť oẽs hitatores
ppli mei:q dicũt.Nõ appropinquabit ⁊ nõ
veniet ſup nos maluʒ.Jn die illa ſuſcitabo act.15.c
tabernaculũ dd qd cecidit:⁊ reedificabo ap
turas muroꝝ ei⁹:⁊ ea q̃ corruerãt inſtaura-
bo.Et reedificabo eũ ſicut in dieb⁹ antiqs:
vt poſſideãt reliqas idumee:⁊ oẽs natiões.
Eo q inuocatũ ſit nomẽ meũ ſup eos dicit D
dñs faciẽs h.Ecce dies veniẽt dicit dñs: ⁊ cõ
ꝓhẽdet arator meſſorẽ:⁊ calcator vue mittẽ
tẽ ſemẽ.Et ſtillabũt montes dulcedinem: ⁊ Johel.3.
oẽs colles culti erũt. Et ↄuertã captiuitatẽ
ppli mei iſrael:⁊ edificabũt ciuitates deſer-
tas:⁊ inhabitabũt:⁊ plãtabũt vineas:⁊ bi-
bent vinũ eaꝝ:⁊ faciẽt hortos ⁊ comedent
fructus eoꝝ.Et plantabo eos ſuper humuʒ
ſuã:⁊ non euellã eos vltra de terra ſua quã
dedi eis:dicit dñs deus tuus.

¶Explicit amos propheta.

¶Jncipit prologus in abdiam prophetã. Gen.25.

Jacob patriarcha habuit fratrem E-
ſau:qui ob ruborem corporis ſui edõ
hebrea lingua appellatus eſt: quod latine
ſanguineus dicitur.Js memoratum fratrẽ Gen.27.
ſuũ qui iſrael nomen acceperat: graui odio
cõmot⁹ iterimere conat⁹ ẽ.Qua de cã oẽs q
ppiʒ iſrl'i.filios p̃triarche iacob ꝑdicti eſau
odiũ imitati pſecuti ſt:eſau ⁊ edõ appellati

i.Eſdre.i.b. ſunt. Et qꝛ populus iſrael de captiuitate chaldeorum per cyrum regem perſaruꝫ nutu dei reuocatus in hieruſalem ab alio regno grauiter afflictus atqꝫ oppreſſus eſt. ido hoc regnuꝫ quod more eſau predictum populum perſecutum eſt: per denunciationeꝫ abdie prophete increpatur: qd non dei indignatiõe: ſed ſua virtute populũ ſuperatũ gloriabatur. De quo regno olim per dauid in pſalmo cẽteſimo trigeſimo ſexto dictũ eſt. Memorare domine filiorum edom i die

Ps.i36. hieruſalem. Nam reliqua lectione comprehenſa: futurum in gentes iudicium ob cauſas lectione comprehenſas: regnumqꝫ dei i populo iſrael ſignificat.

¶ Incipit alius prologus.

3.Re.i8.c. Hebrei hunc dicunt eſſe: qui ſub rege ſamarie achab ⁊ impiiſſima iezabel pauit centum prophetas in ſpeculis: qui

Ro.ii.a. non curuauerunt genu ante baal: ⁊ de ſeptẽ milibus erant quos helias arguitur ignoraſſe. Sepulchrum quoqꝫ eius vſqꝫ hodie cum mauſoleo heliſei pphete: ⁊ baptiſte ioannis: in ſebaſte venerationi habetur: que olim ſamaria dicebatur. Hanc herodes rex ãtipatris fili⁹ in honore auguſti ceſaris greco nõie vocauit auguſtã. Hic igit̃ q cẽtũ prophetas pauerat: accepit grãꝫ pphãleꝫ: ⁊ de duce exercit⁹ fuit dux eccl'ie. Tũc in ſamaria paruũ gregẽ pauerat nũc i toto orbe xpi paſcit eccl'ias. Et ſicut ſtephanus coronaꝫ me-

Act.6.c.⁊ .7.g. ruit paſſionis: ſic hic de ſeruitutis dei cum paulo apoſtolo nomine gloriatur: qꝛ abdias ſeruus dñi noſtro ſonat eloquio.

¶ Explicit prologus. Incipit argumentũ.

a Abdias q interp̃tat̃ ſeruus dñi perſonat contra edom: ſanguineum terrenũqꝫ fratrẽ fratris quoqꝫ iacob ſemper emulum haſta percutit ſpiritali.

¶ Explicit argumentum.

¶ Incipit Abdias propheta.

¶ C. S. Edom pp ſupbiã deijcit̃ ⁊ vaſtat̃ p nabuchodonoſor pp iterfectõeꝫ ⁊ iniqtatẽ i frẽꝫ ſuũ. de cauſis pp q̃s edom captiuat̃. d reſurrectõe iudeoꝝ. de tyro. de dilatõe predicatõis: ⁊ de ſubiectione populoꝝ. I

Viſio abdie. A

Hec dicit dñs ds edõ auditũ audiuim⁹ a dñi no ⁊ legatũ ad gẽtes miſit. ſurgite ⁊ cõſurgamus aduerſus eum i prelium. Ecce paruuluꝫ dedi te in gentibus. Cõtemptibilis tu es valde. Supbia cordis tui extulit te hitantẽ in ſciſſuris petraꝝ exaltãtẽ ſolium tuum. Qui dicis i corde tuo. Quis detrahet me i terrã. Si exaltatus fueris vt a- B

Hiere.49. quila: ⁊ ſi inter ſidera poſueris nidum tuum inde detrahã te dicit dñs. Si fures itroiſſẽt ad te: ſi latrones p noctem: quõ ↄticuiſſes: Nonne furati eſſent ſufficiẽtia ſibi. Si vindemiatores introiſſẽt ad te nunqd ſaltẽ racemum reliquiſſent tibi. Quõ ſcrutati ſunt eſau: Inueſtigauerũt abſcondita ei⁹. Vſqꝫ C ad terminuꝫ emiſerũt te: omneſ viri federis tui illuſerunt tibi Inualuerũt aduerſũ te viri pacis tue. Qui comederunt tecũ ponẽt i-

Eſa.29.e. i.Cor.i.c. ſidia ſubter te. Nõ ẽ prudẽtia i eo. Nunqd non in die illa dicit dñs pdã ſapiẽtes d idumea ⁊ prudẽtiã de mõte eſau. Et timebũt forteſ tui a meridie vt itereat vir de mõte eſau Propter iterfectionẽ ⁊ propter iniqtatẽ in frẽm tuuꝫ iacob operiet te ↄfuſio ⁊ pibit in eternuꝫ. In die cũ ſtares aduerſus eum qñ D capiebant alieni exercitum ei⁹ ⁊ extranei ingrediebantur portas eius: ⁊ ſup hieruſalẽ

mittebát ſorté:tu q̄ʒ eras q̄ſi vnꝰ ex eis. Et
nó deſpicies i die fris tui:i die pegrinatóis
eiꝰ. Et nó letaberis ſup filios iuda i die pdi
tóis eoꝝ:ꝛ non magnificabis os tuũ in die
E anguſtie. Neqʒ ingredieris portá ppli mei i
die ruine eoꝝ: neqʒ deſpicies ꝛ tu in malis
eiꝰ i die vaſtitatis illiꝰ. Et non emitteris ad
uerſus exercitũ eiꝰ i die vaſtitatis illiꝰ:neqʒ
ſtabis in exitibꝰ vt iterficias eos q fugerit.
Et nó ꝯcludes reliq̄s eiꝰ in die tribulatióis
qm̄ iuxta é dies dñi ſup oés gétes. Sicut fe
F ciſti fiet tibi:retributóeʒ tuá ꝯuertá i caput
tuũ. Q̄uo.n. bibiſti ſr̄ móté ſcm̄ meũ: bibét
oés gétes iugiter:ꝛ bibét ꝛ abſorbebunt: ꝛ
erunt quaſi nó ſint. Et in móte ſyon erit ſal
uatio:ꝛ erit ſcũs. Et poſſidebit domꝰ iacob
eos q poſſederát. Et erit domꝰ iacob ignis:ꝛ
domꝰ ioſeph flãma:ꝛ domꝰ eſau ſtipula. Et
ſuccédẽt in eis ꝛ deuorabũt eos : ꝛ nó erũt
G relique domꝰ eſau:qꝛ dñs locutꝰ é. Et hr̄dita
bũt hi qui ad auſtrũ ſũt móté eſau:ꝛ q i cá
peſtribꝰ phyliſtijʒ:ꝛ poſſidebũt regioneʒ e
phraiʒ ꝛ regioné ſamarie. Et beniamí poſſi
debit galaad:ꝛ tráſmigratio exercitꝰ huiꝰ fi
lioꝝ iſrael oïa loca chananeo
oꝝ vſqʒ ad ſareptá:ꝛ tráſmi
gratio irl'z q̄ i boſforo é poſſi
debit ciuitates auſtri. Et aſcé
dét ſaluatores i móté ſyó iu
dicare móté eſau:ꝛ erit domi
no regnum.

¶ Explicit abdias ꝓpheta.
Incipit ꝓlogꝰ i ioná ꝓphaʒ.

IOna ſcm̄ hebrei affir
mát filiũ fuiſſe mulie
ris vidue ſareptane:qué heli
as ꝓpha mortuũ ſuſcitauit:
mr̄e poſtea dicéte ad eũ: nũc
3.Re.17.d. cognoui:qꝛ vir dei es tu:ꝛ ꝟ
bũ dei in ore tuo ꝟitas é. Ob hác ét cáʒ ipʒ
pueꝝ ſic vocauit amathi. Amathi.n.in nr̄a
ligua ꝟitaté ſonat. Et ex eo ꝙ veꝝ helias lo
cutꝰ é ille q ſuſcitatꝰ é: filiꝰ eé dicit ꝟitatis.
Jó de ꝟitate colũba naſcit:qꝛ ionas colum
bá ſonat. In ꝯdénationé át iſrael ionas ad
géte mittit:ꝙ niniue agéte pniam illi i ma
4.Re.14.f. litia pſeuerát. Tpibꝰ qppe hieroboaʒ regis
iſrael q deo derelicto:cũ populo ſuo in ſama
ria idolis ſacrificabat:ionaʒ ꝓphetá fuiſſe
q̄rtus liber regũ indicat. Is cũ ꝓphetia il
luminãte pctóres ciuitatis niniue dei miaʒ
ꝯſecuturos videret ne falſũ pdicare videret
ad denũciádũ iteritũ eiuſdé citatis ire vole
bat. Ná ſicut ds ad abraá de ipietate ſodo
moꝝ ꝛ gomorreoꝝ locutꝰ é:clamor ſodomo Gen.18.e.
rũ ꝛ gomorreoꝝ puenit ad me. Ita ꝛ de ni Jone.1.a.
niue dr̄ eo ꝙ aſcéderit clamor malitie eiꝰ ad
deũ. Et qꝛ ſnia dei de ſodomis ſcá : minime
reuocata é ita c ionas aduerſũ niniué ꝓlatá
ſniaʒ reuocari nolebat:diuine diſpéſationis Ezech.33.
ignarꝰ q ſaluté hoiuʒ ad ſe ꝯuertétiũ magiſ
vult q̄ʒ iteritũ. Hoc illi acciderat qd ꝛ ſácto
heliſeo:q filiũ ſunamitidis mulieris mortu
uʒ ignorauit. Jó a ꝯſpectu dei fugere ſe io 4.Re.4.
nas putabat:humanũ aliqd paſſus dicéte
dd. Quo ibo ꝛ ſpũ ſuo:ꝛ a facie tua q̄ fugiá. Ps.138.

¶ Explicit ꝓlogus. Incipit argumentum.

IOnas colũba pulcherria naufragio
ſuo paſſioné dñi pfigurás:mũduʒ ad
pniaʒ reuocat ꝛ ſub noie niniue ſaluté gétl
bꝰ denũciat. ¶ Incipit Jonas ꝓpha.

¶ C.S. Jonas mittit i niniue ad pdicáduʒ
ꝛ fugit in therſis:orit tépeſtas ꝛ i mare mit
tit:ꝛ ſtat mare:ꝛ timét offerentes dño:ꝛ do
minus populi miſeret. I

ET factum é ꝟ A
bum dñi ad io
ná filiũ amathi
dicés. Surge ꝛ
vade in niniué
ciuitaté grádeʒ
ꝛ pdica in ea qꝛ
aſcédit malitia
eius coraʒ me.
Et ſurrexit io B
nas vt fugeret

Q

in tharſis a facie domini. Et deſcendit ioppē
⁊ inuenit nauem euntem in tharſis. Et dedit
naulum eius ⁊ deſcendit in eam vt iret cum
eis in tharſis a facie domini. Dominus aūt
miſit ventū magnū in mare ⁊ fcā ē tēpeſtas
magna in mari ⁊ nauis periclitabat̄ cōteri.
B Et timuerunt naute: ⁊ clamauerunt viri ad
deum ſuū: ⁊ miſerūt vaſa q̄ erāt in naui i ma
re vt alleuiaret̄ur ab eis. Et ionas deſcendit
ad interiora nauis: ⁊ dormiebat ſopore gra
ui. Et acceſſit ad eum gubernator: ⁊ dixit ei.
Quid tu ſopore deprimeris. Surge inuoca
deū tuū: ſi forte recogitet de⁹ de nobis ⁊ nō
peamus. Et dixit vir ad collegā ſuū. Uenite
⁊ mittam⁹ ſortes. ⁊ ſciamus q̄re hoc malū
ſit nobiſ. miſerūt ſortes: ⁊ cecidit ſors ſup io
C nam. Et dixerunt ad eū. Indica nobis cuius
cā malū iſtud ſit nobis. qđ ē op⁹ tuū q̄ terra
tua ⁊ quo vadis vel ex quo populo es tu. Et
dixit ad eos. Hebreus ego ſū: ⁊ dn̄m deū ce
li ego timeo q fecit mare ⁊ aridā ⁊ timuerūt
viri timore magno: ⁊ dixerunt ad eū. Quid
hoc feciſti: Cognouerunt enim viri ꝙ a facie
dn̄i fugeret: quia indicauerat eis ⁊ dixerūt
ad eum. Quid faciemus tibi: ⁊ ceſſabit ma
re a nobis: Quia m re ibat ⁊ intumeſcebat
D ⁊ dixit ad eos. Tollite me ⁊ mittite in mare
⁊ ceſſabit mare a vobis. Scio. n. ego: quoniā
pp me tēpeſtas hec grādis venit ſup vos. ⁊
remigabant viri vt reuerterentur ad aridā
Deu. xi. b. ⁊ non valebāt: qa mare ibat ⁊ intumeſcebat
ſup eos ⁊ clamauerunt ad dn̄m ⁊ dixerunt.
Queſumus dn̄e ne peamus in aīa viri iſti⁹
⁊ ne des ſup nos ſanguinē innocentē: qa tu
dn̄e ſicut voluiſti feciſti: ⁊ tullerūt ionā ⁊ mi
ſerūt in mare ⁊ ſtetit mare a feruore ſuo ⁊ ti
muerūt viri timore magno dn̄m ⁊ immola
uerunt hoſtias domino: ⁊ vouerunt vota.

¶ C. S. Abſorbitus a cete clamat ad dn̄m
exauditur ⁊ euomitur. II

A Math. xii c. ET preparauit dn̄s piſcē grandē: vt de
glutiret ionam: ⁊ erat ionas in ventre
piſcis tribus diebus ⁊ trib⁹ noctibus. ⁊ ora
uit ionas ad dn̄m deum ſuum de ventre pi
Ps. ii. a. ſcis ⁊ dixit. Clamaui de tribulatiōe mea ad
B dominū: ⁊ exaudiuit me. De ventre īferi cla
maui: ⁊ exaudiſti vocem meam. Et ꝓieciſti
me in ꝓfundū in corde maris: ⁊ flumē circū
dedit me. Oēs gurgites tui ⁊ fluctus tui ſu
p me trāſierūt: ⁊ ego dixi. Abiect⁹ ſū a ꝯſpe
C ctu oculoꝝ tuoꝝ. Uerūtā rurſus videbo tem
plū ſanctū tuū. Circūdederūt me aq̄ vſq3 ad
aiā abyſſus vallauit me pelag⁹ operit caput
meū. Ad extrema mōtiū d̄ſcēdi: terre vectes
ꝯcluſerūt me i eternū: ⁊ ſubleuabis d̄ corru
ptiōe vitā meā dn̄e de⁹ me⁹. Cū anguſtiaret̄ B
in me aīa mea dn̄i recordatus ſū vt veniat
ad te orō mea ad tēplū ſcm̄ tuū. Qui cuſto
diūt vanitates: fruſtra miaꝫ ſuā dereliquūt.
Ego āt i voce laudis immolabo tibi q̄cūq3
voui reddā pro ſalute mea dn̄o. Et dixit do
minus piſci. Et euomuit ionam in aridam.

¶ C. S. Iterū ionas mittitur in niniuē pre
dicari: predicat: penitet populus ⁊ dominus
miſeretur. III

ET factū ē verbū dn̄i ad ionā ſecūdo di A
cens. Surge ⁊ vade in niniuē ciuitatē
magnā: ⁊ predica in ea predicationem quā
ego loquor ad te ⁊ ſurrexit ionas ⁊ abijt in
niniuem iuxta verbū domini: ⁊ niniue erat B
ciuitas magna itinere trium dierum ⁊ cepit
ionas introire ciuitatem itinere diei vnius:
⁊ clamauit ⁊ dixit. Adhuc q̄dragita dieſ: ⁊ ni Math. xii.
niue ſubuertetur: ⁊ crediderunt viri niniuite Luc. xi. d.
in dn̄o: ⁊ p̄dicauerūt ieiuniū ⁊ veſtiti ſūt ſac C
cis a maiore vſq3 ad minorē: ⁊ puenit verbū
ad regē niniue: ⁊ ſurrexit de ſolio ſuo ⁊ abie
cit veſtimentū ſuū a ſe: ⁊ indutus eſt ſacco ⁊
ſedit in cinere: ⁊ clamauit ⁊ dixit in niniue ex
ore regis ⁊ principum eius dicēs. Homines D
⁊ iumenta ⁊ boues ⁊ pecora non guſtet q̄c
q̄ nec paſcantur: ⁊ aquam non bibāt: ⁊ operi
antur ſaccis hoīes: ⁊ iumēta clament ad dn̄m
in fortitudine: ⁊ couertatur vir a via ſua ma
la ⁊ ab iniquitate q̄ ē in manib⁹ eoꝝ. Quis Iohel. ii. c
ſcit ſi conuertat̄ ⁊ ignoſcat deus ⁊ reuertat̄ a
furore ire ſue: ⁊ non peribimus: Et vidit de⁹
opera eoꝝ q̄ couerſi ſunt de via ſua mala. ⁊
miſertus eſt ſuper malitiā quā locutus fue
rat vt faceret eis ⁊ non fecit.

¶ C. S. Dolet ionas de morte ⁊ arguitur
a domino. dolet ionas arefacta edera. ⁊ ex
hoc probat ei dominus ꝙ propter niniuem
debuit condolere. IIII A

ET afflictus ē ionas afflictiōe magna
⁊ iratus ē ⁊ orauit ad dominū ⁊ dixit.
Obſecro dn̄e nunquid non hoc eſt verbum
meū cū adhuc eēm i terra mea: Propter hoc
ꝓoccupaui vt fugerē in tharſis. Scio. n. quia
tu de⁹ clemēs ⁊ miſericors es: patiēs ⁊ mul Iohel. ii.
te miſeratōis: ⁊ ignoſcēs ſup malitiā. Et nūc 3. Re. 19
dn̄e tolle queſo aīam meā a me q̄ melior ē B

mihi mors q̃z vita. Et dixit dñs. Putaſne
bene iraſceris tu? Et egreſſus eſt ionas d̉ ci
uitate: ⁊ ſedit ↄtra oriẽtẽ ciuitatis. Et fecit ſi
bimet vmbraculũ ibi ⁊ ſedebat ſubter illd̉
in vmbra donec videret qd accideret ciuita
C ti. Et ꝓparauit dñs deus ederá: ⁊ aſcẽdit ſup
caput ione: vt eẽt vmbra ſup caput ei⁹: ⁊ ꝓ
tegeret eũ. Laborauerat. n. ⁊ letatus eſt io
nas ſup edera letitia magna. Et parauit de
us vermen aſcẽſu diluculi in craſtinũ: ⁊ per
cuſſit ederã ⁊ exaruit. Et cũ ortus fuiſſet ſol
ꝑcepit dñs vẽto calido ⁊ vrẽ
ti: ⁊ pcuſſit ſol ſup caput ione
⁊ eſtuabat. Et petiuit aie ſue
D vt moreret̃: ⁊ dixit. Melius ẽ
mihi mori q̃z viuere. Et dixit
dñs ad ioná. Putaſne bene
iraſceris tu ſup ederá: ⁊ dixit
Bñ iraſcor ego vſqz ad mor
tẽ: ⁊ dixit dñs. Tu doles ſup
ederá in qua nõ laboraſti ne
qz feciſti vt creſceret: que ſub
vna nocte nata eſt ⁊ ſub vna
nocte periit: ⁊ ego nõ parcaz
niniue ciuitati magne in qua
ſunt plus q̃z cẽtũ viginti mi
lia hoium qui neſciunt qd ſit inter dextrá ⁊
ſiniſtram ſuam: ⁊ iumenta multa.

Explicit Jonas propheta.

Incipit prologus in Micheã prophetã.

Temporib⁹ ioathe ⁊ achaz ⁊ ezechie
regũ iuda: micheã ꝓphetá ad hanc ꝓ
.4. Re. 15. g. phetiá ſpũ ſcõ repletum fuiſſe lectio ipſa de
monſtrat. Sed de ſupradicto numero regũ
ioathan ⁊ ezechiã deo ob religionẽ placuiſ
ſe: hiſtoria libri quarti regũ: ⁊ ſecũdi parali
.4. Re. 16. a. pomenõ indicãt. Achaz vero relicto deo ido
la ſamarie: quibus etiam filios ſuos in ſa
crificium igni concremandos obtulerat co
luiſſe conſtat. Quamobrem deus ſamariaz
que reges iſrael ⁊ iuda memoratorum ſi
mulacrorum ſuperſtitione fefellerat incre
pans indignationem ſuam in eam proceſſu
ram contaminatus eſt. Populo etiam iſra
el preuaricatori ⁊ principibus eius qui eũ
dem populum fallaci ſuaſione ad colenda
idola impulerant verbis inſequentibus ca
ptiuitatem ⁊ interitum affuturum denun
ciauit.

Explicit prologus.

Incipit argumentum.

Micheas de moraſthi coheres xp̄i vaſtationẽ annũciat filie latronis ⁊ obſidionem ponit contra eam: qr maxillam ꝑcuſſerit iudicis iſrael.

Explicit argumentum.

Incipit Micheas propheta.

C. S. De Terrore venturi iudicis. de ſubuerſione ſamarie propter idola: plangit ꝓpheta: ꝙ plágát ꝑuenit ad iudeos ⁊ incitat ad planctum. Capitulum. I

Verbuz
a dñi qd̉ factuz ẽ
ad Micheã mo
raſthitem in die
bus ioatham a
chaz ⁊ ezechie
regũ iuda: qd̉ vi
dit ſup ſamariã
⁊ hieruſalẽ. Au
dite populi oẽs
⁊ attẽdat terra:
⁊ plenitudo ei⁹.
⁊ ſit dominus deus vobis in teſtem: domin⁹
de templo ſancto ſuo. Q2 ecce dñs egredieť Eſa. 26. d.
de loco ſuo: ⁊ deſcendet ⁊ calcabit ſuper ex
celſa terre. Et conſumentur montes ſubtus
eum: ⁊ valles ſcindentur ſicut cera a facie
ignis: ſicut aque que decurrunt in preceps.
Jn ſcelere iacob omne iſtud ⁊ in peccatis do B
mus iſrael. Quod ſcelus iacob. Nonne ſa
maria. Et que excelſa iude? Nonne hieruſa
lem. Et ponã ſamariaz quaſi aceruũ lapidũ infra. 3. d.
in agro cũ plantatur vinea: ⁊ detrahã i val
lez lapides eius. Et fundamenta eius reue

labo:⁊ oīa ſculptilia ei⁹ ↄcidenť. Et oēs mer
cedes eius ↄburēť igni:⁊ oīa idola ei⁹ ponā
in ꝑditionē:qꝛ de mercedib⁹ meretricis cō/
gregata ſunt:⁊ vſq₃ ad mercedē meretricis
C reuertenť. Sup hoc plāgā ⁊ vlulabo vadā₃
ſpoliatus ⁊ nudus. Faciā planctū velut dra/
conū:⁊ luctū quaſi ſtructionū:qꝛ deſpata eſt
plaga eius:quia venit vſq₃ ad iudā₃:tetigit
portā ppli mei vſq₃ ad irl'm. Jn geth nolite
annūciare:lachrymis ne ploretis. Jn domo
pulueris puluere vos cōſpargite ⁊ tranſite:
vobis habitatio pulchra:cōfuſa ignominia
Non eſt egreſſa que habitat in exitu. Plan
ctū domus vicina accipiet ex vobis q̄ ſtetit
ſibimet: qa infirmata ē in bonū que habitat
in amaritudinibus. Quia deſcendit malu₃
D a dño in portam hieruſalem:tumultus qua
drige ſtuporis habitanti lachis principium
pcci ē filie ſyō:qꝛ i te inuēta ſūt ſcelera iſrael
Propterea dabit emiſſarios ſup hereditatē
geth. domos mendacij in deceptionē regib⁹
iſrael. Adhuc heredem adducā₃ tibi que ha
bitas in mareſa:vſq₃ odollam veniet gloria
iſrael. Decaluare ⁊ tondere ſuper filios deli
tiarum tuarum:dilata caluitium tuu₃:ſicut
aquila:quoniā captiui ducti ſunt ex te.
❡C.S. Peccata populi deſignat que ꝓuo
cat vltionē peccātes i ſpe ↄfutat: ⁊ iubet ire
poſt dñ₃:ↄpatiť ꝓpheta populo ſuo ⁊ poſt
triſticiam ꝓphetat leta. de aduentu chriſti
⁊ aſcenſione. II.
A VE qui cogitatis inutile ⁊ opamini ma
lum in cubilibus vr̄is. Jn luce matu/
tina faciūt illud:qm̄ ↄtra dñm ē manus eo
rū. Et ↄcupierūt agros ⁊ violēter tulerunt ⁊
rapuerūt domos ⁊ calūniabanť virum ⁊ do
mū eius:vir ⁊ hereditate₃ eius. Jdcirco hec
dicit dñs. Ecce ego cogito ſup familiā iſtam
malū vn̄ nō auferetis colla vr̄a:⁊ nō ambu
labitis ſupbi:qm̄ tp̄s peſſimū ē. Jn die illa
ſumeť ſup vos pabola ⁊ cantabiť cāticū cū
ſuauitate dicētiū. Depopulatiōe vaſtati ſu
B mus. Pars populi mei cōmutata eſt. Quo
recedis a me:cū reuertatur qui regiones no
ſtras diuidat pp hoc nō erit tibi mittens fu
niculū ſortis i cetu dñi o iſrael. Ne loq̄mini
loquētes. Nō ſtillabit ſup iſtos:nō ↄpreben
det ↄfuſio dicit domus iacob. Nūqd abbre
uiatus ē ſpūs dñi:aut tales ſūt cogitatiōes
C ei⁹. Nōne verba mea bona ſūt cū eo q recte
gradiť. Et ecōtrario populus me⁹ in aduer/
ſariū ↄſurrexit. Deſup tunicā palliū ſuſtuli
ſtis:⁊ eos q trāſiebāt ſimpliciter ↄuertiſtis i
bellu₃. Mulieres populi mei eieciſtis de do
mo dliciaꝝ ſuaꝝ:a paruulis eaꝝ tuliſtis lau
dē meā in perpetuum. Surgite ⁊ ite:qꝛ non Hebre.13.c
habetis hic regē. Propter immunditiā ei⁹
corrumpeť putredine peſſima. Utinā nō eſ
ſem vir habēs ſpm̄:⁊ mendaciū potius loq̄/
rer. Stillabo tibi in vinū ⁊ i ebrietatē ⁊ erit D
ſup quē ſtillať populus iſte. Cōgregatione
ↄgregabo iacob totum te:in vnū ↄducā reli
quias iſrael. Pariter ponā illū quaſi gregē
in ouili:quaſi pecus in medio caularum. Tu
multuabūť a multitudine hominum. Aſcē/
det enim pandens iter ante eos. Diuidet ⁊
trāſibūt portā ⁊ egredientur per eam. Et trā
ſibit rex eoꝝ coram eis:⁊ dñs in capite eoꝝ.
❡C.S. Cōtra crudelitatē principū:ↄtra fal/
laciā ꝓphetarū ⁊ doctoꝝ:ↄtra ſcelera prima
tū ⁊ iudicū: pp que ſyon deſtructa ē irl'3. III A
ET dixi. audite pricipes iacob ⁊ duces
domus iſrael. Nūqd nō vr̄m eſt ſcire
iudiciū:qui odio habetis bonum ⁊ diligitis
malū:qui violēter tollitis pelles eoꝝ deſup
eis:⁊ carnem eorum deſup oſſibus eorum.
Qui comederūt carnē ppli mei ⁊ pellē eorū
deſup excoriauerūt:⁊ oſſa eorum confrege
runt ⁊ cōciderūt ſicut in lebete ⁊ quaſi carnē B
in medio olle. Tunc clamabūt ad dominum
⁊ non exaudiet eos:⁊ abſcondet faciem ſuā
ab eis in tp̄e illo:ſicut nequiter egerūt in ad
inuentionibus ſuis. Hec dicit dominus. ſu/
per ꝓphetas qui ſeducunt populum meū q
mordent dentibus ſuis ⁊ predicant pacē. Et
ſi quis nō dederit in ore eoꝝ quippiā ſcificāt
ſuper eum preliū. Propterea nox vobis ꝓ C
viſione erit: ⁊ tenebre vobis pro diuinatiōe
Et occumbet ſol ſuper prophetas ⁊ obtene/
brabitur ſuper eos dies. Et confundentur q
vident viſiones: ⁊ confundantur diuini. Et
operient omnes vultus ſuos: quia non eſt
reſponſum dei. Uerumtamen ego repletus
ſū fortitudine ſpūs dñi iudicio ⁊ virtute: vt
annunciē iacob ſcelus ſuū:⁊ iſrael pccm̄ ſuū
audite hoc pricipes domus iacob ⁊ iudices
domus iſrael qui abhominamini iudicium
⁊ omnia recta peruertitis. Qui edificatis ſy D
on in ſanguinibus ⁊ hieruſalē in iniquitate Eze.22.f.
Principes eius in muneribus iudicabant: Sophe
⁊ ſacerdotes eius in mercede docebant. Et
ꝓphete eius in pecunia diuinabant:⁊ ſuper

dominum requieſcebant dicentes. Nūquid
nō dn̄s in medio noſtꝝ. Nō venient ſup voſ
Hie.26.f. mala. Propter hoc cā vr̄i ſyon q̄ſi ager ara
ē.i.d. bif: ⁊ irl̄m q̄ſi aceruus lapidu3 erit: ⁊ mons
templi in excelſa ſiluarum.

¶C.S. De aduētu chriſti ⁊ fide gentiu3. de ꝯportatione orbis. de ꝯuerſione religāꝝ iſrael. pro aduētu chriſti ꝯſolat̄ hieruſalē: captiuitatē babylonicā ⁊ liberationē ⁊ futuros p̄dicatores p̄dicit. de reliquijs q̄ predicabunt ⁊ ſaluabuntur. IIII.

A
Eſa.2.a. ET erit in nouiſſimo dieꝝ: erit mōs domus dn̄i p̄paratus in vertice mōtiū ⁊ ſublimis ſup colles. Et fluent ad eū populi ⁊ properabūt gētes multe: ⁊ dicent: venite aſcendamus ad mōtē dn̄i: ⁊ ad domū dei iacob. Et docebit nos de vijs ſuis: ⁊ ibimus in ſemitis ei⁹. Q2 de ſyon egredie͂ lex: ⁊ verbū dn̄i de irl̄m. Et iudicabit inter populos multos ⁊ corripiet gētes fortes vſq3 in lōgīquū
B Et concident gladios ſuos in vomeres: ⁊ haſtas ſuas in ligones. Nō ſumet gens aduerſum gentem gladium: ⁊ non diſcēt vltra belligerare. Et ſedebit vir ſubtus vineam ſuam ⁊ ſubtus ficum ſuam: ⁊ non erit qui deterreat q2 os domini exercituum locutu3 eſt. Q2 omnes populi ambulabūt vnuſquiſq3 i nomine domini dei ſui: nos autem ambulabimus in nomine dei noſtri in eternū ⁊ vltra.
Soph.3.d. In die illa dicit dominus congregabo claudicantem: ⁊ eam quam eieceram colligam ⁊
C quam afflixeram conſolabor. Et pona3 claudicantem in reliquias: ⁊ eam q̄ laborauerat
Luc.i.c. in gentē robuſtā. Et regnabit dn̄s ſuper eos in monte ſyon: ex hoc nunc ⁊ vſq3 in eternū. Et tu turris gregis nebuloſa filia ſyon: vſq3 ad te veniet: ⁊ veniet ptās prima regnum filie hieruſalē. Nūc q̄re merore ꝯtraheris. Nūquid rex non eſt tibi: aut ꝯſiliarius tuus pijt q2 cōprehēdit te dolor ſicut parturientē. Dole ⁊ ſatage filia ſyon quaſi parturiens: quia nunc egredieris de ciuitate: ⁊ habitabis i regione: ⁊ venies vſq3 ad babylonem. Ibi li
D beraberis: ibi redimet te dominus de manu inimicorum tuoꝝ. Et nūc ꝯgregate ſunt ſup te gētes multe: q̄ dicūt lapidet̄: ⁊ aſpiciat i ſyon oculus nr̄. Ipſi aūt nō cognouerunt cogitationes dn̄i: ⁊ nō intellexerūt ꝯſiliū eius: q2 ꝯgregauit eos q̄ſi fenū aree. Surge ⁊ tritura filia ſyon: q2 cornu tuū ponā ferreū: ⁊ vngulas tuas ponā ereas. Et ꝯminues populos

multos: ⁊ interficias dn̄o rapinas eoꝝ: ⁊ fortitudinem eoꝝ dn̄o vniuerſe terre.

¶C.S. De vaſtatione hieruſalē pro morte chriſti. de natiuitate ⁊ magnificentia chriſti. de ſeptē paſtoribus octo primatib⁹. de apoſtolica p̄dicatione ⁊ iudeoꝝ exterminatōe. V.

TUnc vaſtaberis filia latronis. Obſidionē poſuerūt ſup nos: in virga per A
cutient maxillas iudicis iſrael. Et tu bethleē Math.2.a.
effrata paruulus es in milib⁹ iuda. Ex te mi Joā.7.f.
hi egredietur q fit dn̄ator i iſrael: ⁊ egreſſus ei⁹ ab initio a dieb⁹ eternitatis. Propter h̄ dabit eos vſq3 ad tp̄s i quo pturiēs piet. Et relige fratrū eius ꝯuertāt̄ ad filios iſrael. Et ſtabit ⁊ paſcet i fortitudine dn̄i: in ſublimita
te nois dn̄i dei ſui. Et ꝯuertēt̄: q2 nō magnifi B
cabit̄ vſq3 ad terminos terre. Et erit iſte pax aſſyrijs cū venerit i terrā nr̄a3: ⁊ qn̄ calcauerit i domib⁹ nr̄is ⁊ ſuſcitabim⁹ ſup eū ſeptē paſtores. ⁊ octo p̄mates hoīes. Et paſcēt terrā aſſur in gladio. ⁊ terrā nēroth i lāceis ei⁹. Et liberabit ab aſſur cū venerit i terrā nr̄a3 ⁊ cū calcauerit in finib⁹ nr̄is. Et erūt relige iacob i medio populoꝝ multoꝝ q̄ſi ros a dn̄o: ⁊ q̄ſi ſtille ſup herbā q̄ nō expectat viꝝ. ⁊ nō p̄ſtolat̄ filios hoīum. Et erūt relige iacob in
gētibus in medio populoꝝ multoꝝ q̄ſi leo in C
iumētis ſiluaꝝ ⁊ q̄ſi catul⁹ leonis in gregib⁹ pecoꝝ. Qui cū trāſierit ⁊ ꝯculcauerit ⁊ cepit nō ē q eruat. Et exaltabit̄ manus ſup hoſtes tuos. ⁊ oēs inimici tui interibunt. Et erit i die illa dicit dn̄s: aufera3 equos tuos de medio tui. ⁊ diſperdā quadrigas tuas. Et pdā ciui
tates terre tue. ⁊ deſtruā oēs munitiones tu D
as. Et auferā malefic'a de manu tua: ⁊ diuinationes nō erūt in te. Et perire faciā ſculptilia tua: ⁊ ſtatuas tuas de medio tui. Et non adorabis vltra opa manuū tuaꝝ: ⁊ euellā lucos tuos de medio tui. Et conuertā ciuitates tuas: ⁊ facia3 in furore ⁊ indignatione vltionē in oibus gētibus que non audierunt.

¶C.S. De diſceptione dn̄i cū populo ſuo. de oblatione acceptabili dn̄o. de ſceleribus populi ⁊ afflictionibus eius. VI.

AUdite q̄ dn̄s loq̄t. Surge ꝯtende iu
dicio aduerſum mōtes: ⁊ audiāt col A
les vocē tuā. Audiāt mōtes iudicium dn̄i: ⁊ fortia fundamēta terre: q2 iudicium dn̄i cu3 populo ſuo: ⁊ cū iſrael diiudicabit̄. Popule meus qd feci tibi. aut qd moleſtus fui tibi Reſpōde mihi. Q2 eduxi te de terra egypti

B ꝛ de domo ſeruitutis liberaui te: ꝛ miſi ante
Nu 23.b. faciem tuam moyſen ꝛ aaron ꝛ mariã. Po-
pule meus memento queſo quid cogitaue-
rit contra te balach rex moab ꝛ quid reſpon
derit ei balaaȝ filius beoꝛ de ſethin vſqȝ ad
galgalam: vt cognoſceres iuſticias domini.
Quid dignum offeram domino. Curuabo
genu deo excelſo. Nunquid offeram ei holo
cauſtomata ꝛ vitulos anniculos. Nunquid
placari poteſt dñs in milibus arietum. an in
multis milibus hircoꝛum pinguium. Nun-
quid dabo pꝛimogenitum meuȝ pro ſcelere
meo: fructum vẽtris mei pꝛo peccato anime
mee Indicabo tibi o homo quid ſit bonum
C ꝛ quid dominus reqrat a te. Utiqȝ facere iu
diciuȝ ꝛ diligere miſericoꝛdiã: ꝛ ſollicitũ am
bulare cum deo tuo. Uox domini ad ciuita-
tẽ clamat. ꝛ ſalus erit oibus timentibus no-
men eius. audite tribus. Et quis appꝛoba-
bit illud. adhuc ignis in domo impij theſau
ri iniquitatis: ꝛ mẽſura minoꝛ ire plena. Nũ
quid iuſtificabo ſtateram impiã. ꝛ ſacelli põ
dera doloſa. In quibus diuites eius repleti
ſunt iniquitate: ꝛ habitantes in ea loquebã
tur mendacium: ꝛ lingua eoꝛum fraudulen
ta in oꝛe eoꝛum. Et ego ergo cepi percutere
D te perditione ſuper peccatis tuis. Tu come
des ꝛ nõ ſaturaberis: ꝛ humiliatio tua i me
dio tui. Et apphẽdes ꝛ nõ ſaluabis: ꝛ quos
ſaluaueris in gladiuȝ dabo. Tu ſeminabis
Deu.28.d. ꝛ non metes tu calcabis oliuam ꝛ non vn
Aggei.1.b. geris oleo: ꝛ muſtum ꝛ non bibes vinuȝ. Et
cuſtodiſti pꝛecepta ãri ꝛ omne opus domus
achab. ꝛ ambulaſti in voluptatibus eoꝝ. vt
darẽ te in perditionẽ ꝛ habitantes in ea in ſi
bilum ꝛ oppꝛobꝛiũ populi mei poꝛtabis.

¶ C. S. Plãgit pꝛopheta quia pauci ſũt iu
ſti. de liberatione irlm a babylõis. de chꝛiſto
paſtoꝛe ꝛ populo naſcẽdo. de ꝯfuſione gẽtiũ
laude diuine clementie. VII

A Ve mihi qꝛ factus ſum ſicut qui colligit
in autumno racemos vindemie. Non
eſt botrus ad comedẽdum: pꝛecoquas ficus
deſiderauit aĩa mea. Perijt ſanctus de terra.
ꝛ rectus in hoibus non eſt. Omnes in ſan
guine inſidiantur: vir fratrem ſuum ad moꝛ
tem venatur. Malum manuum ſuarum di-
cunt bonum. Pꝛinceps poſtulat. ꝛ iudex in
reddendo eſt. Et magnus locutus eſt deſide
rium anime ſue: ꝛ conturbauerunt eã. Qui
optimus in eis eſt quaſi paliurus. ꝛ qui re-
ctus quaſi ſpina de ſepe. Dies ſpeculationis
tue. viſitatio tua venit. Nunc erit vaſtitas eo
ruȝ. Nolite credere amico: ꝛ nolite confidere B
in duce. ab ea que doꝛmit in ſinu tuo cuſto-
di clauſtra oꝛis tui: qꝛ filius contumeliaȝ fa Math.10.c
cit patri: ꝛ filia conſurget aduerſus matrẽ ſu
am nurus aduerſus ſocrum ſuam: ꝛ inimici
hominis domeſtici eius. Ego autem ad do-
minum aſpiciam expectabo deum ſaluatoꝛẽ
meum. audiet me deus meus. Ne leteris ini
mica mea ſuper me qꝛ cecidi. Conſurgaȝ cũ
ſedero i tenebꝛis: dominus lux mea eſt. Irã
domini poꝛtabo quoniam peccaui ei: donec
cauſam meam iudicet ꝛ faciat iudicium me
uȝ. Educet me in lucẽ: videbo iuſticiã eiꝰ. Et
aſpiciat inimica mea: ꝛ operiet cõfuſione: ꝗ C
dicit ad me. Ubi eſt dñs deus tuus. Oculi
mei videbunt in eam. Nunc erit in conculca
tione: vt lutum platearum. Dies vt edificen
tur macerie tue. In die illa longe fiet lex. In
die illa ꝛ vſqȝ ad te veniet aſſur ꝛ vſqȝ ad ci
uitates munitas: ꝛ a ciuitatibꝰ munitis vſ-
qȝ ad flumen: ꝛ ad mare de mari: ꝛ ad mon-
tem de monte. Et terra erit in deſolationẽ ꝑ
pter habitatoꝛes ſuos: ꝛ pꝛopter fructũ cogi
tationum eoꝛum. Paſce populum tuum in
virga tua gregem hereditatis tue. habitan-
tes ſolos in ſaltu. In medio carmeli paſcen
tur baſan ꝛ galaad iuxta dies antiquos: ſe-
cunduȝ dies egreſſionis tue de terra egypti. D
Oñdã ei mirabilia. Uidebũt gẽtes ꝛ ꝯfun-
dent ſup oĩ foꝛtitudine ſua. Ponet manuȝ
ſuper os aures eorum ſurde erunt. Lingent
puluerẽ ſicut ſerpẽtes: velut reptilia terre ꝑ-
turbabũt de edibus ſuis. Dñm deũ nr̃ȝ nõ
deſiderabunt: ꝛ timebũt te. Quis deus ſimi
lis tui q aufers iniqtatem: ꝛ tranſfers pecca
tum reliquarum hereditatis tue: Non immi-
tet vltra furoꝛeȝ ſuũ qm̃ volens miſericoꝛdi
am eſt. Reuertetur ꝛ miſerebitur noſtri. De
ponet iniquitates noſtras: ꝛ pꝛoijciet in pꝛo
fundum maris oĩa peccata nr̃a. Dabis ve-
ritatem iacob miſericoꝛdiam abꝛaham: que
iuraſti patribus noſtris a diebus antiquis.

¶ Explicit Micheas pꝛopheta.

¶ Incipit pꝛologus in Naum pꝛophetaȝ.

N Aum pꝛophetam ante aduentuȝ re
gis aſſyrioꝛum qui populum iſrael
captiuum in ſuam regionem trãſtulerat fu
iſſe hebꝛeoꝛuȝ traditio confirmat. Siquidẽ
in finem huius lectionis pꝛedicti regis ad-

uentum:idem propheta annunciare men-
ſtratur. Sed cum habitatores niniue: iona
interitum ciuitatis predicāte:ne diuina ira
denunciatum interitum ſuſtinerent peccato
rum:⁊ impietatis penitentiam egiſſēt acce-
pta dei miſericordia:grauioribus ſe crimi-
nibus implicuerunt. Qua de cauſa memo-
ratus propheta ſpiritu ſancto plenus iudi
Naum.i.a cium dei annuncians:ita locutus eſt. Deus
zelans ⁊ vlciſcens dn̄s eſt ⁊c. Jam enim de
cem tribus ab aſſyrijs ducte
fuerant in captiuitatem ſub
ezechia rege iuda:ſub quo ēt
nunc in conſolatione populi
transmigrati aduerſum nini
uem viſio cernitur. Nec erat
parua conſolatio tā his qui
iam aſſyrijs ſeruiebant:q̄ʒ re
liquis qui ſub ezechia de tri
bu iuda ⁊ beniamin ab eiſdē
hoſtibus obſidebanť:vt au-
dirent aſſyrios quoqʒ a chal
deis eſſe capiēdos:ſicut in ſe
quētibus libri huius demō
ſtrabitur. Sciendum qđ nini
ue in noſtra lingua de hebreo ſpecioſam ſo-
nat. Specioſus autem h̄ mundus dicitur.
Unde ⁊ apud grecos coſmos ab ornatu no
men accepit. Et quicquid nunc aduerſuʒ ni
niuem dicitur de mundo figuraliter predica
ri ſentiamus. Quam ob cauſā ⁊ aſſumptio
quam ſeptuaginta interpretes dicūt
apud hebreos maſſa ponitur.i.graue onus
eo ꝙ cū aduerſus quā ꝓphetať ꝑmat nec ſi
nat eleuare ceruicē. Simulqʒ hoc attenden
dum qđ hec ipſa vel aſſumptio vel onꝰ vel
pōdus ꝓph̄e viſio ſit. Nō.n.loqtur ꝓpheta
in extaſi:vt mōtanus ⁊ pſcilla maximillaqʒ
delirant:ſʒ qđ ꝓphetat liber ē viſiōis intelli
gentis vniuerſa q̄ loquiť:⁊ pōdus hoſtium
faciētis ſuo ꝑplo viſionē. De ꝯſumatōe ita
qʒ mūdi ƀm anagogenā ꝯſolatōeʒ ſcōꝝ ꝓ-
phetia texitur:vt quecūqʒ in mūdo vident
quaſi pretereuntia ⁊ caduca contemnant ⁊
preparent ſe ad iudiciȷ diem. Ubi vltor ad-
uerſum vires aſſyriorum affuturus ē dn̄s.

¶ Explicit prologus.

¶ Incipit argumentum.

Naum ꝯſolator orbis interꝑtať. In-
crepat ciuitatē ſanguinū:⁊ poſt euer
Naum.i.b ſionē illius loquiť. Ecce ſuper mōtes pedes
euangelizantis ⁊ annunciantis pacem.

¶ Explicit argumentum.

¶ Incipit Naum propheta.

¶ C.S. De emulatione domini: ⁊ ponitur
ad vindictam contra niniuem: ⁊ de bonita-
te domini:ad reducendam captiuitatē iſra-
el:q₂ nō deambulabunt eam aſſyrij ſicut ca
ptiuitatem iuda ⁊ hieruſalem:ſed ipſe igne
ſuccendeť:⁊ ſennacherib in templo dei ſui
vocabitur:⁊ iude reddeť ſecuritas. I

Nus ni-
ni-
ue. Liber viſio- a
nis naū helche
ſei. Deus emu-
lator ⁊ vlciſcēs
dn̄s:vlciſcēs do
minus ⁊ habēs
furoreʒ:vlciſcēs
dominus in ho
ſtes ſuos:⁊ ira-
ſcens ipſe inimi
cis ſuis. Dominus patiens ⁊ magnus for-
titudine:⁊ mundans non faciet innocenteʒ
Dominus in tempeſtate ⁊ turbine vie eius
⁊ nebule puluis pedum eius. Increpās ma
re ⁊ exiccans illud:⁊ omnia flumina ad de-
ſertum deducens. Infirmatus eſt baſan ⁊ b
carmelus:⁊ flos libani elanguit. Montes
cōmoti ſunt ab eo:⁊ colles deſolati ſunt. Et
contremuit terra a facie eius:⁊ oēs habitā-
tes in ea. ante faciem indignationis eiꝰ qs
ſtabit ⁊ quis reſiſtet in ira furoris eius? In
dignatio eius effuſa eſt vt ignis ⁊ petre diſ
ſolute ſunt ab eo. Bonus dn̄s ⁊ ꝯfortās in
die tribulatōis:⁊ ſciens ſperantes in ſe. Et i

diluuio ꝑtereūte ↄſumationē faciet loci eius
C ⁊ inimicos eius perſequenſ tenebre. Quid
cogitatis ↄtra dn̄z: Cōſumationē ipſe faciet
Non ↄſurget duplex tribulatio: q꞉ ſicut ſpi-
ne ſe inuicē ↄplectunſ: ſic conuiuium eoꝝ pa
riter potantiū. Conſumeſ q̄ſi ſtipula aridita-
te plena. Ex te.n. exibit cogitās ↄtra dn̄z ma
liciā: mēte ptractās ꝑuaricationē. Hec dicit
dn̄s. Si perfecti fuerint ⁊ ita plures. ſic quo-
q3 attondenſ ⁊ ptranſibit. Afflixi te. ⁊ nō af-
D fligam te vltra. Et nūc ↄterā virgā ei⁹ d' dor
ſo tuo. ⁊ vincula tua dirūpam. Et ꝓcipiet ſup
te dn̄s. Non ſeminabiſ ex noīe tuo amplius
De domo dei tui interficiā. Sculptile ⁊ con-
flatile ponā ſepulchrū tuū: q꞉ inhonoratus
Eſa.52.b. es. Ecce ſup montes pedes euāgelizantis ⁊
Ro.10.c. annunciantis pacem. Celebra iuda feſtiuita
tes tuas ⁊ redde vota tua: q꞉ nō adijciet vl-
tra vt pertranſeat in te belial: vniuerſus in-
terijt.

C.S. De aſcenſu nabuchodonoſor cōtra
niniuē. ⁊ vltione dn̄i. deſcribiſ etiā exercitus
babyloniorū; ⁊ deſcribitur vaſtitas niniuē:
ſub typo mulieris captiue verba exprobātis
ad niniuē: deſcribiſ potētia eius. II.

A ASCendit q diſpgat corā te: q cuſtodiat
obſidionē. Cōtēplare viā: ↄforta lum-
bos. robora virtutem valde. Quia ſicut red-
didit dn̄s ſupbiā iacob: ſic ſuperbiam iſrael.
Quia vaſtatores diſſipauerunt eos: ⁊ ꝓpa-
gines eoꝝ corruperūt. Clypeus fortiu3 eius
ignitus: viri exercitus i coccineis. Ignee ha
bene curr⁹ i die ꝓparationis ei⁹: ⁊ agitatores
B cōſopiti ſūt. In itineribus ↄturbati ſūt q̄dri
ge colliſe ſūt in plateis. Aſpect⁹ eoꝝ q̄ſi lāpa
des quaſi fulgura diſcurrentia. Recordabiſ
fortiū ſuoꝝ: ruēt i itineribus ſuis. Velociter
aſcēdent muros eius: ⁊ ꝓpabiſ vmbraculū.
Porte fluuioꝝ apte ſūt: ⁊ templū ad ſolū di
rutū. Et miles captiuus adductus ē: ⁊ ancil-
C le eius minabanſ gementes: vt colūbe mur
murātes in cordib⁹ ſuis. Et niniue q̄ſi piſci-
na aq̄ꝝ aq̄ eius: ipſi vero fugerūt. State ſta-
te: ⁊ non ē q reuertaſ. Diripite argentū diri-
pite aurū: ⁊ nō eſt finis diuitiaꝝ ex oībus va
ſis deſiderabilibus. Diſſipata eſt ⁊ ſciſſa ⁊ di
lacerata. ⁊ cor tabeſcens. ⁊ diſſolutio genicu
Eſa.13.b. lorum. ⁊ defectio in cunctis renibus: ⁊ facies
oīum ſicut nigredo olle. Ubi ē habitaculum
D leonum: ⁊ paſcua catulorum leonū? Ad quā
iuit leo vt ingrederetur illuc. catulus leonis
⁊ non eſt q exterat. Leo cepit ſufficienter ca
tulis ſuis: ⁊ necauit leenis ſuis. Et impleuit
preda ſpeluncas ſuas: ⁊ cubile ſuū rapina.
Ecce ego ad te dicit dn̄s exercituū: ⁊ ſuccen-
dā vſq3 ad ſummū q̄drigas tuas: ⁊ leuncu-
los tuos comedet gladius. Exterminabo de
terra predā tuam. ⁊ non audietur vltra vox
nunciorum tuorum.

C.S. Arguitur crudelitas niniuem ⁊ de
ſpoliantur ſicut adultera dephenſa. defenſio
nulla ēt eius eſt. ſed ſicut alexādria que hic
deſtruetur tanq̄3 non munita: ⁊ debilis po-
pulus eius euolat vt locuſte. occidenſ prin-
cipes eius ⁊ erit peſſima plaga eius. III

Ve ciuitas ſanguinum vniuerſa men- A
dacij: dilaceratione plena. Non rece- Eze.24.b.
det a te rapina. Uox flagelli. ⁊ vox ipe Aba.2.c.
tus rote. ⁊ eq̄ frementis. ⁊ quadrige feruen-
tis ⁊ eq̄tis aſcēdētis. ⁊ micātis gladij ⁊ ful-
gurātis haſte. ⁊ multitudinis īterfecte. ⁊ gra
uis ruine: nec ē finis cadaueꝝ. Et corruēt in
corpibus ſuis ꝓpter multitudinē fornicatio
nū meretricis ſpecioſe ⁊ grate ⁊ hn̄tis male
ficia: q̄ vēdidit gētes i fornicationib⁹ ſuis ⁊ B
familias i maleficijs ſuis. Ecce ego ad te di Eſa.47.a.
cit dn̄s exercituū: ⁊ reuelabo pudenda tua
in facie tua: ⁊ oſ̄dam in gentibus nuditatē
tuam ⁊ regnis ignominiā tuam. Et ꝓijciā
ſuper te abhominationes: ⁊ ↄtumelijs te af-
ficiam: ⁊ ponā te in exemplum. Et erit oīs q
viderit reſiliet a te: ⁊ dicet. Vaſtata ē niniue
Quis commouebit ſuper te caput? Un̄ que
rā conſolatorem tibi? Nūqd meliores alexā
dria populoꝝ: q̄ hitat in fluminibus: aq̄ i cir
cuitu eius. cuius diuitie mare: aq̄ muri eius
Ethiopia fortitudo eius ⁊ egyptus ⁊ nō ē fi
nis africa ⁊ libyes fuerūt in auxilio tuo ſed
⁊ ipa in trāſmigratione ducta eſt in captiui-
tatē. Paruuli ei⁹ eliſi ſūt i capite oīu3 viaꝝ C
⁊ ſup inclytos eius miſerūt ſortē: ⁊ oēs opti
mates eius ↄfixi ſunt in ↄpedibus. Et tu er
go inebriaberis ⁊ eris deſpecta. ⁊ queres tu
auxilium ab inimico. Omnes munitiones
tue ſicut ficus cum groſſis ſuis: ſi concuſſe
fuerint cadent in os comedentis. Ecce popu
lus tuus: mulieres in medio tui. Inimicis
tuis ad apertionem pandentur porte terre
tue: deuorabit ignis vectes tuos. Aquam
propter obſidionem hauri tibi: extrue muni
tiones tuas. Intra in lucu3 ⁊ calca: ſubigēs
tene laterem. Ibi comedet te ignis: peribis

gladio deuorabit te vt bꝛucus. Congregare ergo vt bꝛucus: multiplicare vt locuſta. plures feciſti negociationes tuas: q̄ꝫ ſtelle ſint celi. Bꝛucus expanſus eſt: ⁊ auolauit. Cuſtodes tui quaſi locuſte ⁊ paruuli tui quaſi locuſte locuſtarum: que conſidunt in ſepibus in die frigoꝛis. Sol oꝛtus eſt: ⁊ auolauerunt: ⁊ non eſt cognitus locus earum vbi fuerint. Doꝛmitauerunt paſtoꝛes tui rex aſſur ſepelientur pꝛincipes tui. Latitauit popul⁹ tuus in montibus ⁊ non eſt qui congreget. non eſt obſcura contritio tua peſſima. eſt plaga tua. Omnes qui audierunt auditionem tuā: cōpꝛeſſerunt manū ſuper te. Qꝛ ſuper quem non tranſijt malitia tua ſemper.

¶ Explicit Naum pꝛopheta.

¶ Incipit pꝛologus in abachuc pꝛophetā.

Quatuoꝛ pꝛophete in duodecim pꝛophetarum volumine continentur: e quibus tres in pꝛincipio lemna. i. pōdus titulum habent: naum: abachuc: ⁊ malachias. Poꝛro zacharias in medio ⁊ circa finē duos huiuſcemodi ponit titulos. e quib⁹ vnus eſt onus verbi domini in terra adrach ⁊ damaſci requiei eius: alter in fine. ſ. onus verbi domini ſuper iſrael. De naum oꝛationibus tuis iam liber vnus editus ē. De zacharia ⁊ malachia: ſi vita comes fuerit diſſeretur. Nunc abachuc habemus in manib⁹ qui vel ex eo ꝙ amabilis deo eſt. vocat̄ amplexatio vel ꝙ in certamen ⁊ luctaꝫ: ⁊ vt ita dicam amplexum cum deo congreditur. amplexantis. i. luctantis ſoꝛtitus eſt nomen. Nullus enim taꝫ audaci voce auſus eſt dictu ad diſceptationem iuſtitie pꝛouocare: ⁊ dicere ei. Cur in rebus humanis mundi iſtius pompa tanta rerum verſetur iniquitas? Uociferaboꝛ ad te vim patiens: ⁊ nō ſaluabis. Quare oſtendiſti mihi iniquitateꝫ ⁊ laboꝛem videre? Lacerata eſt lex: ⁊ non peruenit vſqꝫ ad finē iudicium: qꝛ impius pꝛeualet aduerſum iuſtum: ideo egreditur iudiciū peruerſum. Uides ꝙ temeraria vox ſit: ⁊ q̄dammodo blaſphemantis creatoꝛem ſuuꝫ ad iudicium pꝛouocare: ⁊ vas fragile aduerſus figulum. Cur tale vel tale fecit diſputare. Necnon ⁊ hoc animaduertendū: ꝙ aſſumptio vel pondus que grauia iam eē diximus pꝛophete viſio eſt: ⁊ aduerſum montani dogma peruerſuꝫ intelligit quod videt nec vt amens loquitur: nec moꝛe inſanientium feminarum dat ſine mente ſonum. Uni. Coꝛ. 14.
de ⁊ apoſtolus iubet: vt ſi pꝛophetantib⁹ aliis alij fuerit reuelatum: taceant qui pꝛi⁹ loq̄bantur. Et ſtatim non eſt inquit diſſenſionis Ibidem
deus ſed pacis. Ex quo intelligitur cum qs ex voluntate reticet: ⁊ alijs locum dat ad loquendum poſſit loqui ⁊ tacere cum velit. Qui autem in extaſi. i. inuitus loquitur: nec tacere nec loqui in ſua poteſtate habet. Illud quoqꝫ diſce: qꝛ ſemel a me violenter exigis: vt quaſi quoſdam gradus ⁊ ſcalas ad altioꝛa intenti hiſtoꝛiam tibi interpꝛeter pꝛophetiam eſſe circa babylonem ⁊ nabuchodonoſoꝛ regem chaldeoꝛum: vt quomodo pꝛioꝛ pꝛopheta naum: quem abachuc ſequitur: vaticinium habuit cōtra niniuen ⁊ aſſyrios qui vaſtauerunt decem tribus que vocantur iſrael. Ita abachuc pꝛophetiam habuit aduerſuſ babylonē ⁊ nabuchodonoſoꝛ a quibus iudas ⁊ hieruſalē tēplūqꝫ ſubuerſa ſunt. Et vt ſcias eo tpe fuiſſe abachuc: q̄ iaꝫ due tribus q̄ vocabant̄ iuda. ducte erāt i captiuitatē. daniel docere te poterit ad quē Dan. 14.
in lacū leonū abachuc cū pꝛandio mittitur: q̄ꝫ apud hebꝛeos hec ipſa non legatur hiſtoꝛia. Igitur ſiue quis recipiat ſcripturam illā: ſiue non recipiat: vtrunqꝫ pꝛo nobis eſt Aut. n. ſi recipit: ⁊ poſt factam rem liber abachuc texitur: aut ſi non recipit: quaſi pꝛopheta ſcribit que ventura cognoſcit. Interiꝫ ſm lram cauſatur aduerſum deū pꝛopheta. cur nabuchodonoſoꝛ templū dei vaſtet ⁊ iudā? cur hieruſalē quondā vrbs dñi deſtruatur ⁊ quare clamet populus ⁊ nō audiat̄: vociferetur ad dñm oppꝛeſſus a chaldeis ⁊ nō ſaluetur. quare etiā ipſe pꝛopheta vel populuſ ex cuius perſona loquitur. ad hoc vixerit: et hucuſqꝫ perductus ſit: vt iniquitatem hoſtium ⁊ ſuum laboꝛē viderit: cū iniuſtitia pꝛeualeat aduerſuꝫ ſe. Et h̄ dicit pꝛe mentis anguſtia: neſciens aurum in igne ꝯflari: ⁊ tres pueros de camino ignis purioꝛes exiſſe q̄ꝫ
intrauerant. Sed ⁊ hoc generaliter accipere Dan. 3.
poſſumus ꝙ ex perſona humane impatientie loquatur: vt in querulam vocem ⁊ plenā
doloꝛis erumpat dicens. Quare reſpicis cō Abac. i.
temptoꝛes: ⁊ taces conculcante impio iuſtioꝛem ſe? Hec autem loquitur: neſciens iudicia dei inueſtigabilia: ⁊ pꝛofundum diuitiaꝝ ſapientie ⁊ ſcientie eius ꝙ non ita videat deus vt videt homo. Homo tm̄ pn̄tia reſpicit:

deus futura ⁊ eterna cogno
ſcit. Et quomodo ſi egrotãs
⁊ eſtuans febribus aquam
frigidam poſtulet ⁊ dicat ad
medicũ: vim patior: crutior:
vror: ⁊ examinor: vſqueq̃
medice clamabo ⁊ exaudies
⁊ rñdeat ei ſapientiſſimus
ac clementiſſimus medicus
ſcio quo tempore dare debe
am quod poſtulas non mi-
ſereor modo qꝛ miſericordia
iſta crudelitas eſt ⁊ volũtas
tua contra te petit. Ita ⁊ deꝰ
noſter ſciens clementie ſue
põdera atq̃ menſuras: interdum non exau
dit clamantem: vt cum probet: ⁊ magnus
prouocet eum ad rogandum: ⁊ quaſi ex co-
ctum inſtiorem ⁊ puriorem faciet. Quod in
telligens apoſtolus ſm id ꝙ miſericordiã
1. Cor. 4. a consecutus eſt a domino ait. Sed non defici
Pſ. 33. mus. Et benedicit dominum in omni tem-
Math. 10. ⁊ pore. Et ſcit ꝙ qui perſeuerauerit vſq̃ in fi
24. b. nem ſaluus erit ⁊ gloriatur in labore ⁊ do-
lore. Et cum hieremia dicit. Tribulationem
⁊ miſericordiam inuocabo: vt quomodo a-
lius inuocat deum ſic ſanctus vir ⁊ bellator
inuictus ad exercendum ſe ⁊ probandum
tribulationem ⁊ miſeriam inuenire deſide-
ret.

¶ Explicit prologus.

¶ Incipit argumentum.

Abachuc luctator fortis ⁊ rigidus
ſtat ſuper cuſtodiam ſuã ⁊ figit gra
dum ſuper munitionem: vt chriſtum in cru
ce contempletur: ⁊ dicat. Operuit celos glo
ria eius ⁊ laudis eius plena eſt terra. Splẽ
dor eius vt lux erit cornua in manibus eiꝰ
ibi abſcondita eſt fortitudo eius.

¶ Explicit argumentum.

¶ Incipit abachuc propheta.

¶ C. S. Diſceptat cum deo de flore malo-
rum: ⁊ reſpondet dominus. De potentia
chaldeorum ⁊ ruina ipſorum ⁊ munitione
nabuchodonoſor: propheta intelligens iu
ſtitiam dei ⁊ clementiam ex nimia impatien
tia adhuc diſputat cum deo: pro illis quos
nabuchodonoſor predatur ⁊ deuorat.

Capitulum Primum.

Onus quod vi
dit aba A Job. 19. a
chuc ꝓpheta. Uſq̃
quo domine clama-
bo: ⁊ non exaudies.
Uociferabor ad te
vi patiẽs: ⁊ nõ ſalua
bis. Qr oñdiſti mihi
iniq̃tatẽ ⁊ laborẽ vi
dere ꝑdã ⁊ iniuſtitiã Job. 21. b
contra me: Quare reſpicis contemptores: ⁊ Hiere. 12. a
taces conculcante impio iuſtiorem ſe: Et fa
cies hominis quaſi piſces maris ⁊ quaſi re
ptilia non habentia ducem. Et factum eſt iu
dicium: ⁊ ꝯtradictio potẽtior. Propter hoc
lacerata eſt lex: ⁊ non peruenit vſq̃ ad finẽ
iudiciũ. Qꝛ impius preualet aduerſus iu
ſtum: propterea egreditur iudiciũ peruerſũ. B
Aſpicite in gentibus ⁊ videte ⁊ ãmiramini act. 13. f.
⁊ obſtupeſcite qꝛ opus factũ eſt in diebꝰ ve
ſtris: qđ nemo credet cũ narrabitur. Quia
ecce ego ſuſcitabo chaldeos gentem ama-
ram ⁊ velocẽ ambulantem ſuper latitudinẽ
terre: vt poſſideat tabernacula nõ ſua. Hor
ribilis ⁊ terribilis eſt: ex ſemetipſa iudiciũ
⁊ onus eiꝰ egredietur. Leuiores pardis eq̃
eius: ⁊ velociores lupis veſpertinis: ⁊ diffũ C
dentur equites eius. Equites nanq̃ eius ḋ
lõge veniẽt: volabũt quaſi aq̃la feſtinãs ad
comedendũ. Oẽs ad ꝑdam venient: facies
eorum ventus vrens. Et ꝯgregabit q̃ſi arenã
captiuitatẽ: ⁊ ipſe de regibus triũphabit: ⁊
tyranni ridiculi eius erũt. Ipſe ſup oẽs mu
nitionẽ ridebit ⁊ cõportabit aggerẽ ⁊ capiet
eam. Tũc mutabit ſpũs: ⁊ ptrãſibit ⁊ corru
et. Hec ẽ fortitudo eiꝰ dei ſui. Nũqd nõ tu a

principio dñe deus meus ſcẽ meꝰ:ꝛ nõ moriemur. Dñe in iudiciũ poſuiſti eũ:ꝛ fortẽ vt corripes fundaſti eum. Mũdi ſunt oculi tui
D ne videas malum. ꝛ reſpicere ad iniquitatem non poteris. Quare non reſpicis ſup inique agẽtes:ꝛ taces deuorãte impio iuſtiorem ſe. Et facies hoĩs q̃ſi piſces maris: ꝛ q̃ſi reptile non hñs principẽ. Totũ in hamo ſubleuauit:traxit illud in ſagena ſua:ꝛ ꝯgregauit in rete ſuum. Sup hoc letabiť ꝛ exultabit:propterea immolabit ſagene ſue: ꝛ ſacrificabit reti ſuo. Quia in ipſis icraſſata ẽ pars eius ꝛ cibꝰ eiꝰ electꝰ. Propter hoc ergo expãdit ſagenã ſuã:ꝛ ſemp iterficere gẽtes nõ ceſſat. ¶ C.S. Stat ꝑpheta ſup cuſtodiaʒ ſuã: vt videat qd ſequať poſt euerſionẽ populi ꝛ tẽpli:de aduẽtu chriſti. deſcribiť in ſupbia ſua nabuchodonoſor. ꝑphetatur pp auaritiã. pp cruentam edificationeʒ:propter inebriationem ſedechie. ꝑpter idola. II

A Sup cuſtodiam meã ſtabo:ꝛ figaʒ gradũ ſuper munitionẽ. Et cõtemplabor
Eſa.xi.c. vt videã qd dicať mihi:ꝛ qd rñdeam ad arguenteʒ me. Et reſpondit mihi dñs. ꝛ dixit. Scribe viſum ꝛ explana eũ ſup tabulas:vt percurrat qui legerit eum. Quia adhuc viſus procul:ꝛ apparebit in finem ꝛ non mentietur. Si moraʒ fecerit expecta illũ:q2 veni
Eſa.xi.a. ens veniet ꝛ nõ tardabit. Ecce q incredulus
Ro.i.b eſt:non erit recta aĩa eius i ſemetipſo. Juſtꝰ
Heb.x.g. aũt i fide ſua viuet. Et quomodo vinũ potãtem decipit: ſi erit vir ſuperbus ꝛ non deco-
B rabitur. Qui dilatauit q̃ſi ifernꝰ aĩam ſuã:ꝛ ipſe q̃ſi mors:ꝛ nõ adimpleť. Et cõgregauit ad ſe oẽs gentes. ꝛ coaceruauit ad ſe omnes populos. Nũqd nõ oẽs iuſti ſup eũ parabolam ſumẽt:ꝛ loquelã enigmatuʒ eius? Et diceť. Ve ei:q multiplicat nõ ſua. Uſqʒ quo ꝛ aggrauat ꝯtra ſe denſum lutũ? Nũqd nõ repente conſurgent qui mordeant te. Et ſuſcitabunť lacerantes te:ꝛ eris in rapinam eis. Quia tu ſpoliaſti gentes multas:ſpoliabũt te oẽs qui reliqui fuerint de populis: propter ſanguinem hoĩs ꝛ iniquitatem terre ci-
C uitatis:ꝛ omnium habitantium in ea. Ve q congregat auaritiam malam domui ſue: vt ſit in excelſo nidus eius: ꝛ liberari ſe putat de manu mali. cogitaſti confuſionem domui tue:ꝯcidiſti populos multos:ꝛ peccauit anima tua. Quia lapis de pariete clamabit ꝛ lignũ qđ iter iuncturas edificioꝝ eſt rñdebit.

Ve q edificat ciuitatẽ in ſanguinibus:ꝛ pa- Eze.24.b
rat vrbẽ in iniqtate. Nũqd non h ſũt a dño Naũ.3.a
exercituuʒ. Laborabunt. n. populi in multo igni. ꝛ gentes in vacuũ ꝛ deficient. Quia replebiť terra vt cognoſcãt gloriã dñi. q̃ſi aq̃ operientes mare. Ve q potum dat amico ſuo mittens fel ſuũ:ꝛ inebriãs vt aſpiciat nuditatẽ eiꝰ. Repletus ẽ ignominia ꝑ glĩa. Bibe tu quoqʒ:ꝛ ꝯſopire. Circundabit te calix
dextere dñi:ꝛ vomitꝰ ignominie ſup gloriaʒ tuã. Quia iniqtas libani opiet te:ꝛ vaſtitas aĩalium deterrebit eos de ſanguinibus hominis ꝛ iniquitate terre ciuitatis ꝛ ciuʒ hitãtiũ in ea. Quid prodeſt ſculptile: q2 ſculpſit illud fictor ſuus conflatile ꝛ imaginẽ falſaʒ: q2 ſperauit i figmẽto fictor eius vt faceret ſimulacra muta. Ve q dicit ligno expgiſcere ſurge lapidi tacẽti. Nũqd ipſe docere poterit. Ecce iſte cooptus ẽ auro ꝛ argẽto. ꝛ oĩs ſpũs non ẽ in viſceribꝰ eius. Dñs ãt in tẽplo ſancto ſuo:ſileat a facie eius omnis terra. Ps.10.
Oratio abachuc ꝑphete ꝑ ignorãtijs. III.

Domine audiui auditionẽ tuam ꝛ timui dñe opꝰ tuũ:in medio annoꝝ vi- A
uifica illud. Jn medio annoꝝ notum facies: cũ iratꝰ fueris miſericordie recordaberis. Deus ab auſtro veniet:ꝛ ſcũs de mõte pharã. Operuit celos glĩa eiꝰ. ꝛ laudis eiꝰ plena ẽ terra. Splẽdor eiꝰ vt lux erit:cornua i manibꝰ eiꝰ. Jbi abſcõdita ẽ fortitudo eiꝰ:añ faciẽ eiꝰ ibit mors. Egrediať diabolus añ pedes eiꝰ. ſtetit ꝛ mẽſus ẽ terrã. aſpexit ꝛ diſſoluit gentes. ꝛ ꝯtriti ſũt mõtes ſeculi. Jncuruati ſunt colles mũdi:ab itineribus eternitatis eius. B
Pro iiqtate vidi tẽtoria ethiopie:turbabũť pelles terre madiã. Nũqd i fluminibꝰ iratꝰ es dñe:aut i fluminibꝰ furor tuꝰ vel in mari idignatio tua. Qui aſcẽdes ſup eq̃s tuos: ꝛ q̃drige tue ſaluatõ. Suſcitãs ſuſcitabis arcũ tuũ iuramẽta tribubꝰ q̃ locutꝰ es. Fluuios ſcides terř viderũt te ꝛ doluerũt mõtes gurges aq̃ꝝ trãſiit. Dedit abyſſus vocẽ ſuã altitudo manꝰ ſuas leuauit. Sol ꝛ luna ſtetet i hitaculo ſuo i luce ſagittaꝝ tuaꝝ ibũt: i ſplẽ- C
dore fulgurãtis haſte tue. Jn fremitu ꝯculcabis terrã:ꝛ i furoř obſtupefacies gẽtes. Egreſſus es in ſalutẽ ppli tui:in ſalutẽ cũ xpo tuo. Percuſſiſti caput đ domo ipij:denudaſti fundamẽtũ eiꝰ vſqʒ ad collũ. maledixiſti ſceptris eius:capiti bellatoꝝ eius:veniẽtibus vt turbo ad diſpergẽdũ me. Exultatio coꝝ ſicut eiꝰ.

qui deuorat pauperē in abſcondito. Uiā fe
ciſti in mari equis tuis: in luto aquaꝝ mul-
tarum. Audiui ⁊ conturbatus eſt vēter meꝰ
a voce ꝯtremuerūt labia mea. Ingrediat̄ pu
tredo in oſſibus meis: ⁊ ſubter me ſcateat.
Ut requieſcā in die tribulatōis: vt aſcēdā ad
populū accinctū nr̄m. Ficus .n. nō florebit ⁊
nō erit germē in vineis. Mētiet̄ opus oliue
⁊ arua nō afferēt cibū. Abſcidet̄ de ouili pe
cus ⁊ nō erit armentū in preſepibꝰ. Ego āt
in dn̄o gaudebo ⁊ exultabo in deo ieſu meo
Deus dn̄s fortitudo mea: ⁊ pōet pedes me
os quaſi ceruoꝝ. Et ſup excelſa mea dducet
me victor in pſalmis canentem.

¶ Explicit abachuc propheta.

¶ Incipit ꝓlogus in Sophoniā ꝓphetā.

Tradūt hebrei cuiuſcūqʒ ꝓphete pa
ter aut auus ponant̄ in titulo: ipſos
quoqʒ ꝓphetas fuiſſe. Unde ⁊ amos vnuʒ
amos.7.d. de duodeci ꝓphetis: q dixit. Non ſum ꝓpha
nec filiꝰ ꝓphete ſed paſtor capraꝝ vellicās
ſicomoros patris nomē in titulo nō habere
Hoc ſi verū eſt ſophonias ꝓpheta qui noie
vt ita dicā, ꝓphetico ⁊ glorio
ſa maioꝝ ſuoꝝ ſtirpe genera
tus eſt. Habuit .n. patrē chu
ſi: auū godoliā, ꝓauū amaſi
am: attauū ezechiā: ⁊ talem
quadrigā ipſe velut extremꝰ
auriga cōpleuit. Nomen ſo
phonie: alij ſpeculā: alij arca
nū dn̄i trāſtulerūt. Siue igi
tur ſpecula: ſiue abſcōditum
dn̄i interptet̄: vtrūqʒ ꝓphete
ꝯuenit. Dicit̄ .n. ad ezechie-
Ezech.3.d. lē. Fili hoīs: ſpeculatoreʒ te
poſui domui iſrael. Iſte ergo
ꝓpheta q erat in ſpecula ⁊ i
ſublimibꝰ ꝯſtitutꝰ: ⁊ nouerat miſteria dn̄i fi
liꝰ erat chuſi q īterptat̄ hūilitas. Hēbat q̄ʒ
auū godoliā: q dr̄ magnitudo dn̄i: ⁊ ꝓauuʒ
amaſiā: q ⁊ ipſe ꝓtit ī ſmonē dn̄i attauum
ezechiā: q ſonat fortitudo dn̄i. De fortitudi
ne itaqʒ dn̄i natꝰ ē ſmo dn̄i: ⁊ de ſermōe dn̄i
nata ē magnitudo domini: ⁊ de magnitudi
ne dn̄i nata eſt hūilitas: vt cū ꝑuenerit ali
1.Cor.15.b. qs ad pfectū: dicat qꝛ nō ſū dignus vocari
Ps.130. apl's. Et illud in pſalmis. Dn̄e nō ē exalta-
tū cor meū neqʒ elati ſūt oculi mei. Ioſiā re
gē iude cuiꝰ tpibꝰ ſophonias ꝓphetaſſe in-
uenit̄ deo ꝑ oībus regibꝰ iude placuiſſe hi-
ſtoria q̄rti libri regū ⁊ ſcd̄i palipomenon de 4.Re.23.
mōſtrat. Ioſias ſimulacra q̄ pr̄ ſuꝰ amō vel
auꝰ manaſſes i tēplo dei collocauerat: deie-
cta cōminuiſſe mōſtrat̄. In qbꝰ ēt ſerpentē
ereū a moyſe fcm̄: cui errori iductꝰ ppl's ſup
ſtitōe idoloꝝ deiēcꝰ admiſerat. Idē cuſtodiſ-
ſe paſca: ⁊ itermiſſis tpibꝰ multis ſolus cele
braſſe mōſtrat̄. Iō ds p ꝓphaʒ tpibꝰ memo
rati regis q̄ ꝑuētura erāt oñdēs gētibꝰ qdē
lectōe cōprehēſis aſſutuꝝ iudiciū. Populo
ꝟo iſrael ſalutē: ⁊ citati irl'ʒ reſtauratōeʒ tūc
tpis tribuēdā textu lectiōis denūciauit.

¶ Explicit ꝓlogus. Incipit argumentum.

Sophonias ſpeculator: ⁊ archanoruʒ Sopho.1.b.
dei cognitor. audiuit clamorē a porta
piſciū: ⁊ eiulatū a ſcd̄a ⁊ ꝯtritionē a collibꝰ.
Inducit quoqʒ vlulatū habitatoribꝰ pile:
qꝛ ꝯticuit oīs populus chanaā: diſpierunt
vniuerſi qui inuoluti erant argento.

¶ Explicit argumentum.

¶ Incipit Sophonias ꝓpha.

¶ C.S. De introitu irl'm pp idola. ⁊ de inte
ritu mūdi pp peccata. de die iudicij. I

VErbuꝫ a
dn̄i q factuʒ ē
ad ſophoniā fi-
lium chuſi filij
godolie filij a-
maſie filij eze-
chie: in diebꝰ io
ſie filij amon re
gis iuda. Con-
gregans cōgre
gabo oīa a fa
cie terre dicit do

minus:congregans hominē ⁊ pecus:cōgre
gās volatilia celi ⁊ piſces maris.Et ruine i-
pioꝝ erunt:⁊ diſperdaꝫ hoīes a facie terre di
cit dñs.Et extēdā manuꝫ meā ſup iudā ⁊ ſu
per oēs habitātes hieruſalē ⁊ diſperdā de lo
B co hoc reliquias baal.⁊ nomina edituoꝝ cū
ſacerdotibus:⁊ eos q adorāt ſup tecta mili-
tiā celi:⁊ adorāt ⁊ iurant in dño ⁊ iurant in
melchon.⁊ q auertunt de poſt tergū dñi:⁊ q
nō queſierūt dñm:nec inueſtigauerūt eū.Si
lete a facie dñi dei:qꝛ iuxta ē dies dñi.Quia
pꝛepauit dñs hoſtiā:ſanctificauit vocatos
ſuos.Et erit in die hoſtie dñi viſitabo ſuper
pꝛīcipes ⁊ ſup filios regis ⁊ ſup oēs q īduti
ſunt veſte pegrina.Et viſitabo ſup oēm q ar
rogāter ingredit̄ ſup limē in die illa q ꝯplēt
domū dñi dei ſui iniqtate ⁊ dolo.⁊ erit in die
illa dicit dñs vox clamoꝛis a poꝛta piſciū.⁊
vlulatuſ a ſecūdo.⁊ ꝯtritio magna a collib⁹
C Vlulate hitatoꝛes pile.Cōticuit oīs popul⁹
chanaan diſperierūt oēs inuoluti argēto.Et
erit in tp̄e illo ſicut boꝛ hieruſalē in lucernis
⁊ viſitabo ſup viros defixos in fecibus ſuis
q dicūt in coꝛdibus ſuis.Nō faciet bñ dñs:
⁊ nō faciet male. Et erit foꝛtitudo eoꝝ ī dire
ptionē ⁊ dom⁹ eoꝝ in deſertū.Et edificabunt
amos 5.c. domos:⁊ non habitabūt ⁊ plātabūt vineas
⁊ non bibēt vinū eaꝝ.Juxta eſt dies dñi ma
gnus:iuxta eſt ⁊ velox nimis. Vox diei dñi
D amara: tribulabit̄ ibi foꝛtis. Dies ire dies
illa.dies tribulationis ⁊ anguſtie:dies cala-
mitatis ⁊ miſerie dies tenebraꝝ ⁊ caliginis
dies nebule ⁊ turbinis.dies tube ⁊ clango-
ris ſup ciuitates munitas ⁊ ſuper angulos
excelſos.vt tribulabo hoīes:⁊ ambulabunt
vt ceci qꝛ domino peccauerunt.Et effundet̄
Ezec.7.e. ſanguis eoꝝ ſicut humus.⁊ coꝛpoꝛa eoꝝ ſi-
cut ſtercoꝛa.Sed ⁊ argētū eoꝝ ⁊ auꝝ eoꝛum
infra.3.b nō poterit liberare eos ī die ire dñi.Jn igne
zeli eius deuoꝛabit̄ oīs terra.q ꝯſumationē
cū feſtinatiōe faciet cūctis habitātib⁹ terrā.
¶C.S.Pꝛouocat̄ ad pniāꝫ vt irā dei effu
giat:pdicat̄ vaſtitas vrbiū paleſtine:⁊ redi-
tus iudeoꝝ captiuitate babylōis vel deſtru
ctione moab ⁊ amalech.quia iudeis inſulta
uerūt.de deſtructione ethyopū aſſyrioꝝ ⁊ ni
niuē ciuitatis p nabuchodonoſoꝛ. II

A Conuenite ꝯgregamini gēs nō ama-
bilis.priuſq̄ꝫ pariat viſio q̄ſi pulue-
rē trāſeūtez diem anteq̄ꝫ veniat ſup vos ira
furoꝛis dñi:anteq̄ꝫ veniat ſup vos ira indi-
gnationis dñi.Querite dñm omnes māſue
ti terre:qꝛ iudiciū eius eſtis operati. Queri-
te iuſtū.querite manſuetū:ſi quo mō abſcō-
damini in die furoꝛis dñi.Quia gaza dſtru
cta erit:⁊ aſcalon in deſertū.azotum in meri
die eijcient.⁊ accharō eradicabit̄.Ve q ha
bitatis funiculum maris:gens pditoꝝ.Ver B
bū dñi ſup vos chanaā terra philiſtinoꝝ.⁊
diſpdaꝫ te ita vt non ſit inhabitatoꝛ.Et erit
funiculus maris requies paſtoꝛum:⁊ caule
pecoꝛum.⁊ erit funiculus eius qui reman-
ſerit de domo iuda. Jbi paſcentur in domi-
bus aſcalonis.ad veſperam requieſcent:qa
viſitabit eos dominus deus eoꝝ.⁊ auertet
captiuitatem eoꝛum.audiui oppꝛobꝛiū mo-
ab ⁊ blaſphemias filioꝛum amō que expꝛo
bꝛauerunt populo meo: ⁊ magnificati ſunt
ſup terminos eoꝝ. Pꝛopterea viuo ego di-
cit dñs exercituū de⁹ iſrael. Quia moab vt C
ſodoma erit ⁊ filij ammon q̄ſi gomoꝛra:ſicci
tas ſpinaꝝ ⁊ aceruī ſalis:⁊ dſertū vſq̄ꝫ ī eter
nū.Relige ppli mei diripiēt eos:reſidui gē-
tis mee poſſidebūt illos. Hoc eis eueniet ꝓ
ſupbia ſua:qua blaſphemauerunt ⁊ magni
ficati ſūt ſup pplꝫ dñi exercituū.Hoꝛribilis
dñs ſup eos:⁊ attenuabit oēs deos terre.Et
adoꝛabūt eū viri de loco ſuo oēs inſule gēti
uꝫ.Sed ⁊ voſ ethiopes īterfecti gladio meo
eritis. Et extendet manū ſuā ſup aqlonē ⁊ p
det aſſur.Et ponet ſpecioſam in ſolitudineꝫ D
⁊ in inuiū:⁊ q̄ſi deſertum. Et accubabūt in
medio eius greges.oēs beſtie gētium ⁊ ono
crotalus ⁊ hericius ī liminib⁹ ei⁹ moꝛabūt̄
Vox cātantis in feneſtra coꝛuus in ſuperli-
minari:qm̄ attenuabo robur eius. Hec ē ci-
uitas glorioſa habitans in ꝯfidentia:q̄ dice
bat in coꝛde ſuo.Ego ſū:⁊ extra me nō ē alia
amplius Quō fcā ē in deſertū cubile beſtie
Omnis qui tranſit per eam ſibilabit: ⁊ mo-
uebit manum ſuam.
¶C.S.Jncrepat̄ hieruſalē de peccatis ſuiſ
q̄ culpas ſuas ⁊ vindictas dei non intelle
xerūt.ad vocē ꝓphetaꝝ nō penituit:felicita-
tē ei⁹ admirabūt̄ aduerſarij ſui.de refrectōe
dñi ⁊ humilitate fideliū arguit̄ ſynagoga q̄
ꝯuerſis gētibus nō ē ꝯuerſa.q̄re cecabit̄ nō
exaltabit̄.ſed relige ſaluabūt̄.iubilet eccle-
ſia:nō timeat qa dñs eā ſaluabit ⁊ auferet
oppꝛobꝛium eius. III.

v E pꝛouocatrix ⁊ redēpta ciuitas:colū-
ba.Non audiuit vocē.⁊ nō ſuſcepit di A

ſciplinam. In dño nõ eſt confiſa ad deum ſu
Eſe.22.f. um non appropinquauit. Principes eius i
Mich.1.f. medio eius: quaſi leones rugientes iudices
eius lupi veſpere: non relinquebant in ma-
ne. Prophete ei⁹ veſani: viri infideles. Sa-
cerdotes ei⁹ polluerũt ſcm̃: iniuſte egerũt ɔtra
legẽ. Dñs iuſt⁹ i medio ei⁹: nõ faciet iniqta
tẽ. Mane mane iudiciũ ſuuꝫ dabit in luce. ⁊
nõ abſcõdet. Neſciuit aũt iniquus ɔfuſionẽ
Diſperdidi gẽtes: ⁊ diſſipati ſũt anguli earũ
Deſertas feci vias coꝝ: dũ non ẽ q tranſeat
B Deſolate ſũt ciuitates coꝝ: non remanente
viro neqꝫ vllo habitatore. Dixi: attamen ti-
mebis me ſuſcipies diſciplinam. Et nõ peri
bit habitaculũ eius. ꝓpter oia in qb⁹ viſitaui
eã. Verũtñ diluculo ſurgentes corruperunt
oẽs cogitatiões ſuas. Quapropter expecta
me dicit dñs in die reſurrectionis mee in fu
tuꝝ. qr iudiciũ meũ vt ɔgregẽ gentes. ⁊ col
ligã regna. Et effundã ſup eos indignationẽ
3.i.d. meã oẽm irã furoris mei. In igne. n. zeli mei
deuorabit̃ ois terra. Quia tũc reddã pplis
labiũ electũ. vt inuocẽt oẽs nomẽ dñi ⁊ ſerui
ant ei humero vno. Vltra flumina ethiopie.
inde ſupplices mei: filij diſperſoꝝ meorũ de-
C erat munus mihi. In die illa nõ cõfunderis
ſup cũctis adinuẽtionibus tuis qbus p̃uari
cata es in me. Quia tũc auferã de medio tui
magniloquos ſupbie tue: ⁊ nõ adycies exal
tari amplius in mõte ſcõ meo. Et dereliquã
in medio tui populũ pauperẽ ⁊ egenũ ⁊ ſpa
bũt in noie dñi. Reliqe iſrael nõ facient ini-
qtatẽ nec loquent̃ mẽdacium ⁊ nõ inuenief
in ore coꝝ lingua doloſa. Qm̃ ipſi paſcent̃ ⁊
accubabũt ⁊ nõ erit q exterreat. Lauda filia
ſyon iubila iſrael. Letare ⁊ exulta in oi cor-
de filia hieruſalem abſtulit dñs iudiciũ tu
um: auertit inimicos tuos. Rex iſrael dñs i
medio tui non timebis malũ vltra. In die il
D la dicet̃ hieruſalẽ. Nolite timere ſyon: nõ diſ
ſoluant̃ manus tue. Dñs deus tuus in me-
dio tui fortis ipſe ſaluabit. Gaudebit ſuper
te in letitia: ſilebit in dilectione tua: ⁊ exulta-
bit ſup te in laude. Nugas q a lege receſſe-
rãt ɔgregabo qr ex te erant: vt non vltra ha
beas ſup eis opprobriũ. Ecce ego interficiã
michee.4.b oẽs q affixerũt te in tpe illo. ⁊ ſaluabo clau-
dicantẽ: ⁊ eam q̃ eiecta fuerat ɔgregabo. Et
ponã eos in laudẽ ⁊ i nomẽ i oi terra cõfuſio
nis coꝝ. in tpe illo q̊ adducã vos. ⁊ i tpe quo
ɔgregabo vos. Dabo. n. vos i nomẽ ⁊ in lau
dem oibus pplis terre: cum ɔuertero capti-
uitatem vr̃am corã oculis vr̃is dicit dñs.

¶ Explicit Sophonias propheta.

¶ Incipit prologus in aggeũ prophetam.

Hieremias ꝓpheta ob cãꝫ piurij ſede
chie regis: vt hiſtoria libri ſcði para-
lipomenõ indicat: q fidẽ ꝓmiſſam nabucho
donoſor regi chaldeoꝝ nõ ſeruauerat. popu
lũ iſrael refert cũ memorato rege hieruſalẽ:
expugnata hieruſalẽ. captiuũ in babyloneꝫ
fuiſſe ꝑductũ. Sed cũ memoratus populus
multis tpibus idolis ſeruiendo: ẽt effuſione
ſanguinis inocẽtũ ſe grauiter ipiaſſet nolẽs
de⁹ gñationẽ vniuerſam eiuſdẽ ppli ob cãs
memoratas penitus dep̃ire ſeptuaginta an
norũ captiuitatẽ eũdẽ pplm in regno chal
deoꝝ ſtatuit ſuſtinere. hac ratione vt ɔpleto
numero annoꝝ: nouus popul⁹ a memoratiſ
peccatis ad renouationẽ hieruſalẽ ꝑueniret
Sexageſimo itaqꝫ ſecũdo anno: regno chal-
deorum ſubuerſo qꝫ adhuc octo anni reſta-
bant ad regnãduꝫ. quod ẽt ſexta viſio danie
lis oñdit cuꝫ ꝓpter cãm ſacrilegij: quod i ea
dem viſione cõtinetur fuiſſe extinctũ. darius
qui medis impabat: vt ſeptima viſio danie-
lis oñdit memorat⁹ in regno ſucceſſit. Cui⁹
p̃io ãno regni. vt decima viſio danielis ma
nifeſtat: daniel ſupputatis annis videns ap
propinq̃re tẽpus reuerſionis que p hieremi
am fuerat promiſſa orãs tã pro ſe qꝫ ꝓ pplo
eandẽ ꝓmiſſionẽ a deo poſtulabat ipleri: cui
per gabrielẽ archãgelũ in eadẽ viſione iu-
xta p̃ces eiuſdẽ vniuerſa ɔpleta eẽ de⁹ dixit
Nam moriente ſupradicto dario rege medo
rum ⁊ ſuccendente in regno cyro rege pſarũ
ꝓmiſſione dei ɔpleta p eundẽ regẽ populuꝫ
qꝫ iſrael in irl̃ꝫ reductũ: hiſtoria ſcði libri pa
lypomenon: ⁊ initium eſdre prophete confir
mãt. Cũqꝫ a populo iſrael ⁊ ſeniorib⁹ tẽplũ
dei edificari cepiſſet mortuo cyro rege: ac re-
gnante dario rege perſaꝝ: qui memorato cy-
ro ſucceſſerat: vicine gentes ciuitatis hieru-
ſalẽ vt idẽ eſdras refert: reſtaurationẽ ꝓ tem
pli ⁊ ciuitatis reſiſtẽdo ipedire ceperũt. Qua
rõne deterrit⁹ ppl̃s iſrael. repationẽ ſupradi
cti tẽpli dñi necdũ iuxta ꝓmiſſionẽ ɔceſſam
eẽ credebat. propter qð i ſcðo ãno regni me
morati darij regis pſaꝝ. aggeus ꝓpha a dõ
miſſus: zorobabel q ð tribu erat iuda q ptã
tẽ regni ſuſceptur⁹ erat: ⁊ ieſũ filiũ ioſedech
ſũmũ ſacerdotẽ ãmonet: vt credant cõpleto

numero annoꝝ tēpus reſtauratōis hieruſa-
lē aduenisse. Hoc ēt addito: ne incredulita-
tē populi vellent imitari: de quo deus ꝑ cū
dixit. Populus h̄ dixit. Nondū venit tēpus
vt edificet domus dei. Omia āt q̄ textu hͦ ꝓ-
phetie ꝯtinent: reuerſionē ppli: edificationē
tēpli: renouatōez ciuitatis: obſeruātiā ſacerdo
talē: ⁊ initiū regnoꝝ gētiū exteraꝝ ſignificāt.

¶ Explicit prologus.

¶ Incipit argumentum.

Aggeus feſtiuus ⁊ letus: qui ſemina
uit in lachrymis vt in gaudio mete
ret deſtructum tēplū reedificat: deūq̄ p̄rem
inducit loquentem. adhuc vnum modicum
eſt: ⁊ ego cōmouebo celū ⁊ terrā: mare ⁊ ari-
dā ⁊ mouebo omnes gentes: ⁊ veniet deſi-
deratus cunctis gentibus.

¶ Explicit argumentum.

¶ Incipit aggeus propheta.

¶ C. S. Aggeus excitat principes ⁊ popu
lum ad edificationem templi: ⁊ propter di-
lationem edificij dicit populum affluentem
incomodis: zorobabel: ⁊ ieſus fili' ioſedech
inchoant opus. I

A IN anno ſe-
cundo darij re-
gis in menſe ſex
to in die vna mē
ſis: factū ē ver-
bum dñi in ma
nu aggei ꝓphe
te ad zorobabel
filium ſalathiel
ducē iuda: ⁊ ad
ieſum filium io-
ſedech ſacerdotē magnū dicēs. Hec ait dñs
exercituū dicēs. Populus iſte dicit. Nūdū
venit tp̄s dom' dñi edificāde. Et fcm̄ ē xbū
dñi in manu aggei ꝓp̄he dicēs. Nunqd tp̄s
vobis ē vt hitetis i domib' laq̄atis ⁊ dom'
iſta deſerta. Et nūc h̄ dicit dñs exercituum. B
Ponite corda vr̄a ſup vias vr̄as. Semina Deu. 28. d
ſtis multū ⁊ intuliſtis parū. Comediſtis: ⁊ ñ micheę. 6. c
eſtis ſatiati. Bibiſtis ⁊ non eſtis inebriati.
Operuiſtis vos ⁊ nō eſtis calefacti. Et q mer
cedes ꝯgregauit: miſit eas in ſacculū ꝑtuſū.
Hec dicit dñs exercituū. Ponite in corda
vr̄a ſup vias vr̄as. aſcēdite i mōte portate
ligna ⁊ edificate domū ⁊ acceptabilis mihi
erit: ⁊ glorificabor dicit dñs. Reſpexiſtis ad C
amplius: ⁊ ecce fcm̄ eſt min'. Et intuliſtis i
domū ⁊ exufflaui illud. Quaz ob cām dicit
dñs exercituū. Qr dom' mea deſerta eſt: ⁊
vos feſtinaſtiſ vnuſqſq̄ in domū ſuā. Pro
pter hoc ſup vos ꝓhibiti ſunt celi ne darent
rorē ⁊ terra ꝓhibita ē ne daret germen ſuū.
Et vocaui ſiccitatē ſup terrā ⁊ ſup mōtes: ⁊
ſup triticū ⁊ ſup vinū ⁊ ſup oleū ⁊ q̄cūq̄ ꝓ-
fert humus: ⁊ ſup hoīes ⁊ ſup iumēta ⁊ ſup
omnē laborē manuū. Et au- D
diuit zorobabel filius ſala-
thiel ⁊ ieſus filius ioſedech
ſacerdos magnus: ⁊ omnes
reliqui populi vocē dei ſui ⁊
verba aggei ꝓp̄he ſicut miſit
eū dñs ds eoꝝ ad eos: timu
it eis ppl's a facie dñi. Et di-
xit agge' nūci' dñi d nūcijs
dñi populo dicēs. Ego vobiſ
cū ſū dicit dñs. Et ſuſcitauit
deus ſpm̄ zorobabel filij ſa-
lathiel ducis iuda: ⁊ ſpm̄ ieſu
filij ioſedech ſacerdotis ma
gni: ⁊ ſpm̄ reliquoꝝ de oī po
pulo: ⁊ ingreſſi ſunt ⁊ faciebant opus in do
mo dñi exercituum dei ſui.

¶ C. S. Conuertantur principes ⁊ populus
⁊ dei auxilium eis promittitur: prophetat
aduentus chriſti eccleſie maior q̄z ſynago-
ge propter negligentiam edificandi templū
dicit omnia opera eorum polluta: ⁊ famem
⁊ plagas veniſſe: ⁊ poſt cepto opere apparē
tibus ſignis vbertatem promittit. de aduen
tu chriſti ⁊ humiliatione hominis principa
tus ⁊ poteſtatis. de regno eius: ⁊ q ipſe eſt
ſignaculū oīum ſaluandoꝝ. II

A IN die viceſſima ⁊ quarta menſis in
ſexto menſe in anno ſecundo darij re
gis in ſeptimo menſe viceſima ⁊ prima mẽ
ſis factum eſt verbum dñi in manu aggei
prophete dicens. Loquere ad zorobabel fi
lium ſalathiel ducẽ iuda: ⁊ ad iheſum filiuz
ioſedech ſacerdotẽ magnũ: ⁊ ad reliqs po-
puli dicẽs. Quis in vobis eſt derelictus q
vidit domũ iſtã in gloria ſua prima. Et quid
vos videtis hanc nunc. Nunqd nõ ita ẽ q̃
ſi non ſit in oculis veſtris. Et nũc confortare
zorobabel dicit dñs ⁊ cõfortare iheſu filij
ioſedech ſacerdos magne: ⁊ cõfortare oĩs
populus terre dicit dominus exercituũ ⁊ fa
cite: qm̃ ego vobiſcũ ſũ dicit dñs exercituũ
B Verbũ qd pepigi vobiſcum cum egredere-
mini de terra egypti ⁊ ſpiritus meus erit in
medio veſtrum. Nolite timere: q2 hec dicit
Hebre.ii.g. dñs exercituuz. Adhuc vnum modicum ẽ:
ego cõmouebo celũ ⁊ terrã ⁊ mare ⁊ aridaz
Et mouebo oẽs gentes: ⁊ veniet deſiderat⁹
cũctis gentibus. Et implebo domũ iſtã glĩa
dicit dñs exercituũ. Meũ eſt argẽtũ ⁊ meũ
eſt aurũ: dicit dñs exercituum. Magna erit
gloria domus iſtius nouiſſime pluſq̃z pme
dicit dñs exercituũ. Et in loco iſto dabo pa
cẽ dicit dñs exercituũ. In viceſima ⁊ quarta
noui mẽſis in anno ſcdo darij regis: factũ ẽ
verbũ dñi ad aggeũ pphetã dicẽs. Hec di-
cit dñs exercituũ. Interroga ſacerdotes le-
C gem dicẽs. Si tulerit homo carnẽ ſanctifica
taz in ora veſtimẽti ſui: ⁊ tetigerit de ſũmita
te eius panẽ aut pulmẽtũ aut vinuz aut ole
um aut oẽm cibũ: nunquid ſanctificabitur?
Rñdentes aũt ſacerdotes dixerũt. Non. Et
dixit aggeus. Si tetigerit pollutus in aĩa
ex oĩbus his: nũquid cõtaminabit̃? ⁊ reſpõ
derũt ſacerdotes ⁊ dixerũt. Cõtaminabit̃: ⁊
rñdit aggeus ⁊ dixit. Sic populus iſte ⁊ ſic
gens iſta ante faciẽ meã dicit dñs: ⁊ ſic om-
ne opus manuum eoꝝ: ⁊ oĩa que obtulerũt
ibi: ꝯtaminata erant: ⁊ nũc ponite corda ve
ſtra a die hac ⁊ ſupra anteq̃z poneretur la-
pis ſuper lapidem in templo domini cuz ac
cederetis ad aceruum viginti modiorum ⁊
fierent decem ⁊ intraretis ad torcular vt ex
primeretis quinquaginta lagenas ⁊ fiebãt
viginti. Percuſſi vos vento vrente ⁊ auru
gine ⁊ grandine omnia opera manuum ve
ſtrarum: ⁊ non fuit in vobis qui reuerteret
D ad me dicit dñs. Põite corda veſtra ex die
iſta: ⁊ in futurum a die viceſima ⁊ quarta no
ni menſis: a die qua fundamẽta iactata ſũt
tẽpli dñi ponite ſuper cor veſtrũ: nũqd iam
ſemen in germine eſt. Et adhuc vinea ⁊ fic⁹
⁊ malogranatum ⁊ lignum oliue non floru-
it. Ex die iſta benedicam. Et factum eſt ver-
bum domini ſecundo ad aggeum in viceſi-
ma ⁊ quarta menſis dicens. Loquere ad zo
robabel ducem iuda: dicens. Ego mouebo
celum pariter ⁊ terram: ⁊ ſubuertam ſoliuz
regnoꝝ ⁊ conuertam fortitudinem regni gẽ
tium. Et ſubuertam quadrigam ⁊ aſcenſorẽ
eius: ⁊ deſcendent equi ⁊ aſcenſores eorum
vir in gladio fratris ſui. In die illo dicit do-
minus exercituũ. aſſumã te zorobabel fili
ſalatiel ſerue meus: dicit dñs exercituum: ⁊
ponã te quaſi ſignaculũ: q2 te elegi dicit do
minus exercituum.

¶ Explicit aggeus propheta.

¶ Incipit prologus in zachariã pphetã.

SEcundo anno darij regis medorũ ag
geum ⁊ zachariam prophetaſſe: lecti
ones eorundẽ declarant. Sed hac de cauſa
aggeus zacharie in ordine propheta prela
tus eſſe videtur: q eũ duobus menſib⁹: vt
predictorum lectiones oſtendunt: in pphe-
tia preceſſiſſe inuenitur: ⁊ ad reparationem
templi precepto dei populum animaſſe: vt
eſdras refert dicens. In ſecundo anno darij i.Eſdre.5.a
regis perſarum: prophetauerunt aggeus ⁊
zacharias filius addo prophete ſuper iude
os qui erant in iuda ⁊ hieruſalem: ſuper iſrl'
in nomine dei ſuper eos. Tunc ſurrexerunt
zorobabel filius ſalatiel ⁊ ieſus filius ioſe-
dech ⁊ principes eius: incboauerũtq3 edi
ficare domum dei que eſt in hieruſalem. q-
bus cum adeſſent prophete exhortatione
ſua adiuuerunt eos. Nam ⁊ populum iſra-
el ab imitatione paternorum delictorũ per
ſuam ammonitionem idem propheta cupi-
ens reuocare: verbis lectione comprehẽſis
vſus eſt. Vidi nocte ⁊ ecce vir aſcenderat ſu zach.i.b
per equũ rubeũ ⁊c. Vidit propheta virum
equo rubeo ſedentem: ⁊ ſtantem in medio
myrteti vmbroſi: cuius viſionis hec ſolu-
tio eſt. Vir aſcendens equum rubeum: licet
angelus intelligatur: tamen q2 predicti co
loris equũ ꝯſcedere viſus eſt: vindictã ſan-
guinis in eam gentem ſignificat afferendã
que populum iſrael in captiuitatem redege
rat. Nam ⁊ yſaias propheta per ruborem

veſtimentorum inter gentes
vindictam cum ſanguine a
deo proferendam demõſtrãſ
bis verbis vſus eſt dicens.
Eſa.63.b. Quis eſt iſte qui venit de e
dom tinctis veſtibus de bo
ſra ⁊c. Stantem vero in me
dio myrtheti vmbrantis: qꝛ
dixit. letitiam populo affutu
rã: per myrtheti ſignificati
Leui.23. onem voluit deſignari. Eius
ligni moyſes in leuitico cum
faceret mentionem ait. acci
pietis die prima fructus li
gni ſpecioſi: vt letitiaꝫ popu
li per bene olentis ligni ⁊ ſpecioſi vmbracu
lum demonſtraret. Sed hanc viſioneꝫ que
liberationem populi ⁊ vindictam de adner
ſarijs affuturam demonſtrat: ob hoc noctu
propheta ſe vidiſſe memorauit: qꝛ populuꝫ
iſrael in prima liberatione de terra egypti:
noctu diſceſſiſſe conſtabat: cuius exempli qꝛ
preſens populus aliquam partem in ſe reti
nere videbatur: liberatio eiuſdem ac reditꝰ
captiuitatis de terra chaldeorum per noctẽ
prophete eſt reuelata.

¶ Explicit prologus.

¶ Incipit argumentum.

Zacharias memor domini ſui multi
3 plex in propheta: ieſum cum veſtibuſ
ſordidis ⁊ lapidem oculorum ſepteꝫ
candelabrumqꝫ aureum cum totidem lu
cernis quot oculis: duas quoqꝫ oliuas a ſi
niſtris lampadis cernit: ⁊ a dextris: poſt e
quos rufos varios albos ⁊ diſſipatos qua
drigas ex effraim: ⁊ equum de hieruſalem:
pauperem regem vaticinatur: ⁊ predicit re
gem ſedentem ſuper pullum filiũ aſine ſub
iugalis.

¶ Explicit argumentum.

¶ Incipit Zacharias pphã.

¶ C.S. Propheta monet populum reuer
ſum vt reuertatur ad dominum: ne contem
nat voces prophetarum ſicut patres coruꝫ
qui puniti ſunt: promittitur viſio ſaluatoriſ
⁊ apoſtolorum typo equorum: promiſſio li
berationis iudeorum: de liberatione conſo
lationis ⁊ miſericordie: de vindicta in ad
uerſarios. Capitulum. I

IN menſe octauo in an a
no ſecundo da
rij regis: factuꝫ
eſt verbum dñi
ad zachariaꝫ fi
liuꝫ barachie fi
lij addo pphe
tam. Iratus eſt
dominus ſuper
patres veſtros
iracundia. ⁊ dices ad eos. Hec dicit dominꝰ
exercituũ. Conuertimi ad me ait dñs exerci
tuum: ⁊ conuertar ad vos dicit dñs exerci
tuum. Ne ſitis ſicut patres veſtri: ad quos
clamabãt prophete priores dicẽtes. Hec di
cit dñs exercituũ: cõuertimini de vijs vr̃is
malis: ⁊ cogitationibus veſtris peſſimis: ⁊
non audierunt neqꝫ attenderunt ad me di
cit dñs. Patreſ veſtri vbi ſunt ⁊ prophete?
Nunquid in ſempiternum viuent? Verũta B
men verba mea ⁊ legitima mea que mãda
ui ſeruis meis prophetis: nunquid non cõ
prehenderunt patres veſtros? Et conuerſi
ſunt ⁊ dixerunt. Sicut cogitauit dominꝰ ex
ercituum facere nobis ſecundum vias no
ſtras ⁊ ſm adinuentiones noſtras fecit no
bis. In die viceſima ⁊ quarta vndecimi mẽ
ſis ſabath in anno ſecundo darij factum eſt
verbum dñi ad zachariã filiũ barachie filij
addo prophetã dicens. Vidi per noctem: ⁊
ecce vir aſcendens ſuper equum rufũ: ⁊ ipſe
ſtabat inter myrtheta que erant in profũdo
⁊ poſt eum equi rufi varij ⁊ albi: ⁊ dixi. Qui
ſunt iſti domine mi? Et dixit ad me angelus

dñi q loquebat̃ in me. Ego oñdam tibi quid
C sint h. Et rñdit vir qui stabat inter myrtheta
⁊ dixit. Isti sunt quos misit dñs vt perambu
lent terrã. Et rñderũt angelo dñi qui stabat
inter myrtheta: ⁊ dixerũt. Perambulauim⁹
terraꝫ: ⁊ ecce oĩs terra hitat̃ ⁊ quiescit. Et rñ
dit angelus dñi. ⁊ dixit. Dñe exercituum vſ
qꝫquo tu misereberiſ hierusalẽ ⁊ vrbiũ iuda
quib⁹ iratus es. Iste septuagesimus annus
est. Et respondit dñs angelo qui loquebat̃ in
me verba bona: vba ꝯsolatoria. Et dixit ad
me angelus qui loquebatur in me. Clama
Supra.8.a. dicẽs. Hec dicit dñs exercituũ. zelatus sum
hierusalẽ ⁊ syon zelo magno. Et ira magna
ego irascoꝛ sup gẽtes opulẽtas: qꝛ ego irat⁹
B sũ pax: ipsi vero adiuuerũt in malũ. Propte
rea hec dicit dñs. Reuertar ad irl'ꝫ in miseri
coꝛdijs ⁊ dom⁹ mea edificabit̃ in ea ait dñs
exercituũ: ⁊ ꝑpẽdiculũ extẽdet̃ sup hierusa
lẽ. Adhuc clama dicẽs. Hec dicit dñs exerci
tuũ. Adhuc affluent ciuitates mee bonis: ⁊
ꝯsolabit̃ adhuc dñs syon: ⁊ eliget adhuc hie
rusalẽ. Et leuaui oculos meos ⁊ vidi: ⁊ ecce
i.2.a.⁊.5.a q̃tuoꝛ coꝛnua. Et dixi ad angelũ q loq̄bat̃ i
⁊.9.a. me. Quid sũt hec: ⁊ dixit ad me. Hec sũt coꝛ
nua q̃ vẽtilauerũt iudã ⁊ israel ⁊ irl'm. Et oñ
dit mihi dñs quatuoꝛ fabꝛos. Et dixi. Quid
isti veniũt facere. Qui ait dicẽs. Hec sũt coꝛ
nua q̃ vẽtilauerunt iudã p singulos viros:
⁊ nemo eoꝛum leuauit caput suum. Et vene
runt isti deterrere ea: vt deijciant coꝛnua gẽ
tium que leuauerunt coꝛnua super terram
iuda: vt dispergerent eam.

C. S. Visio cadaueꝝ. visio interientis hie
rusalẽ in funiculo. ⁊ angeli nunciãtis restau
rationem hierusalẽ. Reuocant̃ dispersi ad sy
on sicut ad sedẽ pꝛopꝛiã. de aduẽtu chꝛisti ⁊
pꝛoiectoꝝ suoꝛum. exhoꝛtatio hierusalem re
stitute vt gaudeant. II

A E T leuaui oculos meos ⁊ vidi: ⁊ ecce
i.5.a.⁊.9.a. vir ⁊ in manu eius funiculus mẽsoꝝ
Et dixi quo tu vadis: Et dixit ad me. Vt me
tiar hierusaleꝫ ⁊ videã quanta sit longitudo
eius ⁊ quãta latitudo eius. Et ecce angelus
qui loquebat̃ in me egrediebat̃: ⁊ alius ãge
lus egrediebat̃ in occursũ eius: ⁊ dixit ad eũ
B Curre loq̄re ad pueꝝ istũ dicẽs. Absqꝫ muro
habitabit̃ irl'm: pꝛe multitudine hoĩum ⁊ iu
mẽtoꝝ in medio ei⁹. Et ego ero ei ait dñs mu
rus ignis in circuitu: ⁊ i gloꝛia ero in medio
ei⁹. O o: fugite de terra aq̃lonis dicit dñs
qm̃ in q̃tuoꝛ vẽtos celi dispsi vos dicit dñs.
C O syõ fuge q̃ hitas apd filiã babylõis: qꝛ h
dicit dñs exercituũ. P⁹ gliaꝫ misit me ad gẽ
tes: q̃ spoliauert̃ vos. Qui. n. tetigerit vos: tã
git pupillã ocli mei. Qꝛ ecce ego leuo manũ
meã sup eos: ⁊ erũt pde his q seruiebãt sibi ⁊
cognoscetis: qꝛ dñs exercituũ misit me. Lau
da ⁊ letare filia syõ: qꝛ ecce ego venio ⁊ hita
D bo in medio tui ait dñs. Et applicabunt̃ gen
tes multe ad dñm in die illa: ⁊ erũt mihi i po
pulũ. Et hitabo in medio tui. Et scies qꝛ dñs
exercituũ misit me ad te. Et possidebit dñs iu
dã partẽ suã in terra scificata: ⁊ eliget adhuc
hierusalẽ. Sileat oĩs caro a facie dñi: qꝛ con
surrexit de habitaculo sancto suo.

C. S. Accusat̃ iesus sacerdos de vxoꝛ ali
enigena: ⁊ ablatis vestibus soꝛdidis: idut̃
mutatoꝛijs: ire p vias dñi iubet̃. de laude su
p quẽ septẽ oculi: ⁊ celatura ei⁹ i typo xpi. III

A E T oñdit mihi dñs iesum sacerdotem
magnũ stãtẽ corã angelo dñi ⁊ sathã
stabat a dextris eius vt aduersaretur ei. Et
B dixit dominus ad sathã. Increpet dñs in te
sathã: ⁊ icrepet dñs in te q elegit hierusalẽ.
Nũqd nõ iste toꝛris ẽ erutus de igne. Et ihs
erat idutus vestibus soꝛdidis: ⁊ stabat añ fa
ciẽ angeli. Qui rñdit ⁊ ait ad eos qui stabãt
corã se dicẽs. Auferte vestimẽta soꝛdida ab
eo. Et dixit ad eũ. Ecce abstuli a te iniquitatẽ
tuã ⁊ indui te mutatoꝛijs. Et dixit. Ponite
cydarim mundã super caput eius. Et posue
C rũt cydarim sup caput eius mundã: ⁊ indue
rũt eũ vestibus. Et angelus dñi stabat: ⁊ ꝯte
stabat̃ angelus dñi iesũ: dicẽs. Hec dicit dñs
exercituũ. Si i vijs meis ambulaueris ⁊ cu
stodiã meã custodieris: tu quoqꝫ iudicabis
domũ meã: ⁊ custodies atria mea: ⁊ dabo ti
bi ambulãtes de is q nũc h assistũt. Audi ie
D sus sacerdos magne: tu ⁊ amici tui qui habi
tant corã te: qꝛ viri poꝛtendentes sunt. Ecce
eni ego adducã seruũ meũ oꝛientẽ: qꝛ ecce la
pis quem dedi corã ihesu: super lapidẽ vnũ
septẽ oculi sũt. Et ecce ego celabo sculpturã
eius ait dñs exercituũ: ⁊ auferã iniquitatem
terre illi⁹ i die vna. In die illa dicit dñs exer
cituũ: vocabit vir amicum suum subter vine
am: ⁊ subter ficum.

C. S. De candelabꝛo in lucernis eius. de
monte desolato. ⁊ lapide pꝛimario. ⁊ septeꝫ
oculis. ⁊ expositione duarum oliuarum iu
xta candelabꝛum. IIII.

A Et reuerſus eſt angelus q̄ loquebat̃ i
me ⁊ ſuſcitauit me q̄ſi virū q̄ ſuſcitat̃
infra.5.a. de ſomno ſuo Et dixit ad me Quid tu vides
Et dixi. Vidi: ⁊ ecce candelabrum aureū to-
tum ⁊ lampas ei⁹ ſup caput ipſius: ⁊ ſeptē
lucerne eius ſup illud: ⁊ ſeptē īfuſoria lucer-
nis q̄ erāt ſup caput eius: ⁊ due oliue ſup il
lud vna a dextris lampadis ⁊ vna a ſiniſtris
B eius. Et rn̄di: ⁊ aio ad angelū q̄ loq̄bat̃ i me
dicēs. Quid ſunt hec dn̄e mi? Et rn̄dit ange
lus q̄ loq̄bat̃ in me: ⁊ dixit ad me. Nunquid
infra.eo. neſcis q̄d ſūt hec. Et dixi. Nō dn̄e mi. Et rn̄
dit ⁊ ait ad me dicens. Hoc eſt verbū dn̄i ad
zorobabel dicēs. Nō in exercitu nec in robo
C re: ſed in ſpū meo dicit dn̄s exercituū. Quis
tu mōs magne corā zorobabel in planū. Et
educet lapidē primariū: ⁊ exequabit gratiā
grē eius. Et factū eſt verbū dn̄i ad me dicēs
Manus zorobabel fundauerūt domū iſtā
⁊ manus ei⁹ pficiēt eā. ⁊ ſcietis q2 dn̄s exer-
cituū miſit me ad vos. Quis.n. deſpexit di-
es puos. Et letabuntur: ⁊ videbunt lapide3
ſtāneū i manu zorobabel. Septē ſūt iſti ocu
D li dn̄i qui diſcurrunt i vniuerſā terrā. Et rn̄di
⁊ dixi ad eū. Quid ſunt due oliue iſte ad dex
terā cādelabri ⁊ ad ſiniſtrā ei⁹? Et rn̄di ſecū
do ⁊ dixi ad eu3. Quid ſunt due ſpice oliuarꝫ
ſ.eo. que ſunt iuxta duo roſtra aurea: in q̄b⁹ ſūt
ſuffuſoria ex auro. Et ait ad me dicens. Nū
q̄d neſcis q̄d ſūt hec. Et dixi. Nō dn̄e mi. Et
dixit. Iſti ſunt duo filij olei: qui aſſiſtunt do-
minatori vniuerſe terre.

¶C.S. De libro volāte. de amphora ⁊ mu
lieribus portantibus eam. V.

A Et conuerſus ſu3: ⁊ leuaui oculos me-
.i.d.j.6.a. os ⁊ vidi: ⁊ ecce volumen volans. Et
6.4.a. dixit ad me. Quid tu vides. Et dixi. Ecce ego
video volumē volans lōgitudo eius viginti
cubitorꝫ: ⁊ latitudo eius decem cubitorꝫ ⁊ di-
xit ad me. Hec eſt maledictio que egrediet̃
ſuper faciem oīs terre. q2 oīs fur ſicut ibi ſcri
ptū eſt iudicabitur: ⁊ oīs iurans ex hoc ſimi
B militer iudicabit̃. Educā illud dicit dn̄s exer
cituū. ⁊ veniet ad domū furis ⁊ ad domū iu
rantis in noīe meo mēdaciter ⁊ ꝯmorabit̃ in
medio dom⁹ eius: ⁊ cōſumet eā ⁊ ligna ei⁹
⁊ lapides eius ⁊ egreſſus ē angelus q̄ loque
batur in me: ⁊ dixit ad me. Leua oculos tu-
C os ⁊ vide. Quid eſt hoc q̄d egredit̃. Et dixi.
Quid nā ē. Et ait. Hec ē amphora egrediēs
Et dixit. Hic ē oculus eorꝫ i vniuerſa terra. Et
ecce talentum plūbi portabat̃: ⁊ ecce mulier
vna ſedēs in medio amphore. Et dixit. Hec
eſt impietas. Et proiecit eam in medio am-
phore: ⁊ miſit maſſam plumbea3 in os eius
Et leuaui oculos meos ⁊ vidi. ⁊ ecce due mu- ſ.eo. D
lieres egredientes ⁊ ſpirit⁹ in alas earꝫ. Et
habebāt alas quaſi alas milui ⁊ leuauerūt
amphorā inter terrā ⁊ celū. Et dixi ad ange-
lū qui loquebatur in me. Quo iſte deferunt
amphorā. Et dixit ad me. Ut edificetur ei do
mus in terra ſennaar: ⁊ ſtabiliatur ⁊ ponat̃
ibi ſuper baſem ſuam.

¶C.S. De mōtibus ereis ⁊ quattuor qua
drigis ⁊ equis earu3 perambulantibus ter
ram. de coronis portendis in capite ieſu. de
viro cuius nomen eſt oriens: ⁊ curſu gentiū
ad edificandum templum. VI.

Et conuerſus ſum: ⁊ leuaui oculos me A
os ⁊ vidi: ⁊ ecce quatuor q̄drige egre ſ.i.d.7.11.a.
diētes de medio duorꝫ mōtiū. ⁊ mōtes: mon
tes erei. In q̄driga pma eq̄ rufi: i q̄driga ſcd̄a
eq̄ nigri in q̄driga tertia eq̄ albi ⁊ in quadri
ga quarta equi varij ⁊ fortes. Et reſpondi: ⁊
dixi ad angelu3 qui loquebat̃ in me. Quid
ſunt hec domine mi? Et reſpondit angelus ⁊
ait ad me. Iſti ſunt quatuor venti celi: qui B
egrediuntur vt ſtent coram dominatore om
nis terre. In qua erant equi nigri egredie-
bantur in terra aquilonis ⁊ albi egreſſi ſunt
poſt eos. ⁊ varij egreſſi ſunt ad terram au-
ſtri. Qui autem erant robuſtiſſimi. exierunt
⁊ querebant ire ⁊ diſcurrere per omnem ter
ram. Et dixit. Ite ⁊ perambulate terram.
Et perambulauerunt terram. Et vocauit me
⁊ locutus eſt ad me dicens. Ecce egrediun-
tur in terram aquilonis. requieſcere fece-
runt ſpiritum meum in terra aquilonis. Et C
factum eſt verbum domini ad me dicens.
Sume a tranſmigratione ab oldai ⁊ a tho-
bia ⁊ ab idaia ⁊ venies tu in die illa ⁊ intra-
bis domum ioſie filij ſophonie qui venerūt
de babylone: ⁊ ſumes aurum ⁊ argentum
⁊ facies coronas ⁊ pones in capite iheſu filij
ioſedech ſacerdotis magni: ⁊ loqueris ad eū
dicens. Hec ait dominus exercituum dicēs.
Ecce vir oriens nomen eius. Et ſubter eum D
orietur: ⁊ edificabit templum dn̄o. ⁊ ipſe ex-
truet templū dn̄o ⁊ ipſe portabit gloriā ⁊ ſe-
debit ⁊ dn̄abitur ſuper ſolio ſuo. Et erit ſacer
dos ſuper ſolio ſuo: ⁊ ꝯſilium pacis erit inter
illos duos. Et corone erūt helē3 ⁊ thobie ⁊ i-

date ⁊ hen filio ſophonie: memoriale in templo domini. Et qui procul ſunt venient ⁊ edificabunt in téplo dñi. ⁊ ſcietis q: dñs exercituum miſit me ad vos. Erit autẽ hoc ſi auditu audieritis vocem dñi dei veſtri.

¶C.S. Arguit ieiunia ſine operibus miſericordie ⁊ pro contemptu mandatoꝝ dei. veniſſe dicit diſpſiones ⁊ vaſtitatem iſrael. ⁊ ex miſericordia dei populum reuocans. VII.

A Et factuȝ ẽ in anno q̃rto darij regis: factuȝ eſt verbũ dñi ad zachariã i q̃rta menſis noni qui eſt caſleu. Et miſerũt ad domum dei ſaraſar ⁊ rogomolech ⁊ viri q erãt cum eis ad precandum faciem domini: vt dicerẽt ſacerdotibus domus dñi exercituũ ⁊ ꝓphetis loquẽs. Nũqd flẽdum mihi in quinto menſe: vel ſanctificare me debeo ſicut feci iã multis annis. Et factũ ẽ verbũ dñi exercituũ ad me dicẽs. Loq̃re ad oẽm populũ terre ⁊ ad ſacerdotes dicẽſ. Cũ ieiunaretis ⁊ plãgeretis in q̃nto ⁊ ſeptio p hos ſeptuaginta annos nũqd ieiuniũ ieiunaſtis mihi: Et cuȝ comediſtis ⁊ bibiſtis: nunqd non vobis comediſtis ⁊ vobiſmet ipſis bibiſtis: Nũquid nõ ſũt verba q̃ locut⁹ ẽ dñs i manu ꝓphetarũ prioꝝ cũ adhuc hieruſalẽ habitaretᷣ ⁊ eẽt opulẽta ⁊ ipa ⁊ vrbes in circuitu ei⁹: ⁊ ad auſtꝝ ⁊ i cãpeſtrib⁹ hitaretᷣ: Et fcm̃ ẽ verbũ dñi ad zachariã dicẽs. Hec ait dñs exercituũ dicẽs. Judiciũ veꝝ iudicate: ⁊ miam ⁊ miſerationes facite vnuſq̃ſq; cũ fratre ſuo. Et viduam: ⁊ pupillũ ⁊ aduenã: ⁊ paupẽ nolite calũniari ⁊ malũ vir frĩ ſuo nõ cogitet i corde ſuo Et noluerunt attendere ⁊ auerterunt ſcapulam recedentes: ⁊ aures ſuas aggrauauerũt ne audirẽt: ⁊ cor ſuũ poſuerũt vt adamãtem ne audirent legem ⁊ verba que miſit dominus exercituum in ſpiritu ſuo ſancto per manũ prophetarum priorum. Et facta eſt indignatio magna a domino exercituuȝ. Et factũ eſt: ſicut locutus ſum ⁊ non audierũt ſic clamabunt ⁊ non exaudiã dicit dñs exercituum. Et diſpſi eos p omnia regna que neſcierunt ⁊ terra deſolata eſt ab eis eo ꝙ non eſſet tranſiens ⁊ reuertens ⁊ poſuerunt terraȝ deſiderabilem in deſertum.

(margin: B, C, D; Exo.22.c.)

¶C.S. Cõfortatᷣ populus i ore tẽpli. q2 labor ſu⁹ prior fuit ſterilis: ſed nũc erit mercesᷣ ⁊ docetᷣ populus facere iudicium ⁊ prouocatur ad ieiunium. prophetatur de curſu gentium ad fidem. de fimbria viri iudei a decem gentibus apprehenſa. VIII

A Et factũ ẽ verbũ dñi exercituuȝ dicẽs Hec dicit dñs exercituũ. zelatus ſuȝ ſyon zelo magno. ⁊ indignatione magna zelatus ſum eã. Hec dicit dñs exercituũ. Reuerſus ſuȝ ad ſyon ⁊ habitabo in medio hieruſalẽ. Et vocabitᷣ hieruſalẽ ciuitas veritatisᷣ ⁊ mõs dñi exercituũ mons ſcificatus. Hec dicit dñs exercituũ. Adhuc hitabũt ſenes ⁊ anus in plateis hieruſalẽ. ⁊ viri baculus in manu eius ꝑ multitudie dieꝝ: ⁊ platee ciuitatis ꝯplebunᷣt infantibus. ⁊ puellis ludẽtibus in plateis eius. Hec dicit dñs exercituũ Si videbitᷣ difficile i oculis reliq̃aꝝ ppli h⁹ i dieb⁹ illis: nũqd i oculis meis difficile erit dicit dñs exercituũ: Hec dicit dñs exercituũ Ecce ego ſaluabo populũ meũ de terra oriẽtis ⁊ de terra occaſus ſolis. ⁊ adducaȝ eos: ⁊ habitabũt in medio hieruſalẽ: ⁊ erũt mihi i populũ: ⁊ ego ero eis i deũ in veritate ⁊ in iuſticia. Hec dicit dñs exercituũ. Confortentur manus vr̃e q auditis in his dieb⁹ ſmones iſtos p os ꝓphaꝝ. in die q̃ fundata ẽ domus dñi exercituũ vt tẽplũ edificaretᷣ. Siq̃dẽ añ dies illos merces hoium nõ erat nec mercesᷣ iumẽtoꝝ erat. neq; introeunti neq; exeunti erat pax pre tribulatione: ⁊ dimiſi oẽs hoies vnũquẽq; ꝯtra ꝓximũ ſuũ. Nunc ãt nõ iuxta dies priores ego faciã reliq̃is populi h⁹ dicit dñs exercituũ: ſed ſemẽ pacis erit. Vinea dabit fructũ ſuũ: ⁊ terra dabit germẽ ſuum. Et celi dabũt rorẽ ſuũ: ⁊ poſſidere faciaȝ reliq̃as ppli huius vniuerſa h. Et erit: ſicut eratis maledictio in gentibus domus iuda ⁊ domus iſrael ſic ſaluabo vos ⁊ eritis benedictio. Nolite timere. Cõfortentᷣ manus vr̃e q2 hec dicit dñſ exercituũ. Sicut cogitaui vt affligerẽ vos cũ ad iracundiã ꝓuocaſſent patres vr̃i me dicit dñs. ⁊ nõ ſum miſertus: ſic ꝯuerſus cogitaui in dieb⁹ iſtis vt bñfaciã domui iuda ⁊ hieruſalẽ. Nolite timere. Hec ſũt ergo verba q̃ facietiſ. Loq̃mini veritatẽ vn⁹ q̃ſq; cũ ꝓximo ſuo. Veritatẽ ⁊ iudiciuȝ pacis iudicate i portis vr̃is ⁊ vnuſq̃ſq; malũ ꝯtra amicũ ſuũ ne cogitetis i cordib⁹ vr̃is ⁊ iura mẽtũ mendax ne diligatis. Oia. n. hec ſũt q̃ odi dicit dñs. Et fcm̃ ẽ verbũ dñi exercituuȝ ad me dicẽs. Hec dicit dñs exercituũ. Jeiunium q̃rti ⁊ ieiuniũ q̃nti. ⁊ ieiunium ſeptimi. ⁊ ieiuniũ decimi: erit domui iude in gaudiũ ⁊ leticiaȝ. ⁊ in ſolẽnitates ꝑclaras. Veritatem

(margin: ȝ.i.c., B, C, Eph.4.b., D)

tim̄ ꝛ pacez diligite. Hec dicit dominus exer
cituū. Uſqꝫ q̄ veniēt ppli ꝛ hitēt i ciuitatibꝰ
multis ꝛ vadāt hitatores vnꝰ ad alteꝝ dicē
tes. Eamus ꝛ depꝛecemur faciem dñi: ꝛ quera
mus dñm exercituū. Uadā etiaz ego. Et ve
nient ppli multi ꝛ gētes robuſti ad q̄rendū
dñm exercituū in hieruſalē: ꝛ depcandā faci
em dñi. Hec dicit dñs exercituū. In diebꝰ il
lis in q̄bꝰ apprehēdēt decē hoīes ex oībꝰ lin
guis gētiū: ꝛ apprehendēt fimbriam viri iu
dei dicentes: ibimus vobiſcuz. Audiuimus
enim quoniam deus vobiſcum eſt.

¶ C. S. De vocatione gentiū quaꝝ ſcientia
deſtruetur. ipſos ꝯfundetur. ſupbia humilia
bit̄. ꝛ ſic eccleſia ꝯſtruet̄ ꝛ muniet̄ in aduen
tū dñi in die ramis palmarū. de paſſione eiꝰ
ꝛ liberatione ſanctorum de inferno. de cōfu
ſione hereticorum ꝛ prophetaruz. ꝛ de victo
ria iudeorum contra gentes. IX.

A Onus verbi dñi in terra adrach: ꝛ da
maſci requei eiꝰ: qꝛ dñs ē oculus hoīſ
ꝛ oīuꝫ tribuū iſrael. Emath. quoqꝫ in termi
nis eiꝰ: ꝛ tyrus ꝛ ſyon. Aſſumpſerūt qppe ſi
bi ſapiētia valde. Et edificauit tyrꝰ munitio
nē ſuā ꝛ coaceruauit argētū q̄ſi humū. ꝛ au
rū vt lutū plateaꝝ. Ecce dñs poſſidebit eā ꝛ
pcutiet in mari fortitudinē eius: ꝛ hi igni de
uorabit̄. Uidebit aſcalō ꝛ timebit. ꝛ gaza ꝛ
dolebit nimis. ꝛ accarō: qm̄ ꝯfuſa ē ſpes eiꝰ
Et pibit rex de gaza. ꝛ aſcalon nō hitabitur.
B Et ſedebit ſepator in azoto. ꝛ diſpdā ſupbiā
philiſtinorū. Et auferā ſanguinē eius de ore
eius. ꝛ abhoīationes eiꝰ de medio dētiū eiꝰ.
Et relinq̄tur etiaz ipſe deo nr̄o. ꝛ erit q̄ſi dux
in iuda: ꝛ accaron q̄ſi iebuſeus. Et circunda
bo domū meā ex his q militāt mihi eūtes ꝛ
reuertentes. ꝛ nō trāſibit ſup eos vltra exa
Eſa.62.d. ctor qꝛ nūc vidi i oculis meiſ. Exulta ſatis fi
Mat.21.a. lia ſyō iubila filia irl'ꝫ. Ecce rex tuus vēiet ti
bi iuſtus ꝛ ſaluator: ipſe paup ꝛ aſcēdēs ſup
aſinā: ꝛ ſup pullū filium aſine. Et diſperdā q̄
drigā ex effraim. ꝛ equū de hieruſalē: ꝛ diſſi
pabit̄ arcus belli. Et loq̄t̄ pacē gētibꝰ. ꝛ ptāſ
eiꝰ a mari vſqꝫ ad mare: ꝛ a fluminibꝰ vſqꝫ
ad fines terre. Tu quoqꝫ in ſanguie teſtamē
ti tui emiſiſti vinctos tuos de lacu: in q̄ nō ē
aq̄. Cōuertimini ad munitionē victi ſpei. Ho
die quoqꝫ annūciās duplicia reddā tibi: qm̄
extēdi mihi iudā q̄ſi arcū ipleui effrai. Et ſu
ſcitabo filios tuos ſyō ſuper filios tuos gre
C cia ꝛ ponā te q̄ſi gladiū fortiū. Et dñs deꝰ ſu

p eos videbit̄: ꝛ exibit vt fulgur iaculū eius
Et dñs deus i tuba canet. ꝛ vadet in turbine
auſtri dñs exercituum ꝓteget eos ꝛ deuora
bunt ꝛ ſubijcient lapidibꝰ funde. Et bibētes
inebriabūt̄ q̄ſi a vino: ꝛ replebūt̄ vt phiale
ꝛ quaſi cornua altaris. Et ſaluabit eos do
minus deus eorū in die illa vt gregē populi
ſui: qꝛ lapides ſancti eleuabunt̄ ſuper terrā
eius. Quid enim bonuz eius eſt: ꝛ quid pul
chruz eius: niſi frumentum electorum: ꝛ vi
num germinans virgines.

¶ C. S. Monetur populus petere doctrinā
veritatis: quia ſeducti mendacio captiuati
ſunt. promittit̄ eis liberatio. reuerſio ꝯgrega
tio i vnū gregē: ꝛ inimicoꝝ ſuoꝝ liberatio. X

Petite a dño pluuiā i tpe ſerotino ꝛ dñs A
faciet niues ꝛ pluuiā hymbris ꝛ dabit
eis ſingulis herbā i agro. Quia ſimulachra
locuta ſunt inutile: ꝛ diuini viderūt mēdaciū
ꝛ ſomniatores locuti ſunt fruſtra ꝛ vane ꝯſo
labantur. Jcirco adducti ſunt q̄ſi grex: affli
gētur qꝛ nō eſt eis paſtor. Sup paſtores ira
tus ē furor meus ꝛ ſup hircos viſitabo. Qꝛ
viſitauit dñs exercituum gregem ſuū domū B
iuda ꝛ poſuit eos q̄ſi equū glorie ſue in bel
lo. Ex ipſo angulꝰ: ꝛ ex ipſo paxillus ex ipſo ar
cus plij: ꝛ ex ipſo egrediet̄ oīs exactor ſimul.
Et erūt q̄ſi fortes: conculcātes lutū in medio
viarū i plio. Et bellabūt qꝛ dñs cū eis ꝛ ꝯfū
dent̄ aſcenſores eq̄rū. Et ꝯfortabo domū iu
da: ꝛ domū ioſeph ſaluabo. Et conuertā eos
quia miſerebor eorum ꝛ erūt ſicut fuerūt q̄n C
non ꝓiecerā eos. Ego. n. dñs deꝰ eoꝝ ꝛ exau
diaz eos. ꝛ erūt q̄ſi fortes effrai: ꝛ letabit̄ cor
eoruz q̄ſi a vino. Et filij eoꝝ videbunt ꝛ leta
buntur: ꝛ exultabit cor eoꝝ in dño. Sibilabo
eis ꝛ congregabo illos. quia redemi eos. Et
multiplicabo eos ſicut añ fuerāt multiplica
ti ꝛ ſeminabo eos i pplis. Et de longe recor D
dabūtur mei: ꝛ viuēt cū filijs ſuis ꝛ reuertēt̄
Et reducaz eos de terra egypti: ꝛ de aſſyrijs
congregabo eos. Et ad terrā galaad ꝛ libāi
adducā eos: ꝛ nō inuenief eis locus. Et trāſi
bīt in maris freto ꝛ pcutiet in mari fluctꝰ ꝛ
ꝯfūdēt̄ oīa ꝓfūda fluīe. Et hūiliabit̄ ſupbia
aſſur: ꝛ ſceptꝝ egypti recedet. Cōfortabo eos
in dño ꝛ in noīe eius ambulabūt dicit dñs.

¶ C. S. Prophat̄ plāctꝰ. de deſtructione tē
pli p romanos. ꝛ q̄ nō parcet̄ populo cui pa
ſtores nō parcebāt ſed occidebāt ꝛ corripie
bāt. de duabus virgis in figura iudeoꝝ ꝛ gē

tiū. de preſciſione gentiū a correptione iudeo
rum. de antichriſto paſtore. XI.
A Aperi libane portas tuas: ⁊ comedat
ignis cedros tuas. Ulula abies quia
cecidit cedrus quoniā magnifici vaſtati ſūt
Ululate q̄rcus baſam: qm̄ ſucciſſus eſt ſal-
tus munit⁹. Uox vlulat⁹ paſto⁊ quia vaſta-
ta eſt magnificentia eo⁊. Uox rugitus leonū
qm̄ vaſtata eſt ſuperbia iordanis. Hec dicit
dn̄s deus meus. Paſce pecora occiſionis: q̄
q poſſederant occidebāt: ⁊ nō dolebāt ⁊ vē-
debāt ea dicētes. Bn̄dictus dn̄s diuites fa
cti ſum⁹. Et paſtores eos nō parcebāt eis: ⁊
ego non parcā vltra ſup hitantes terrā dicit
B dn̄s. Ecce ego tradā hoīes: vnūquēq3 in ma
nu ꝓximi ſui. ⁊ i manu regis ſui: ⁊ ɔcidēt ter
rā ⁊ nō eruā de manu eo⁊: ⁊ paſcā pec⁹ occi-
ſiōis ꝑpter h̄ o paupes gregis: ⁊ aſſūpſi mi-
hi duas virgas: vnā vocaui decorē: ⁊ alterā
vocaui funiculū ⁊ paui gregē. Et ſuccidi tres
paſtores in mēſe vno. ⁊ contracta ē aīa mea
in eis. Siqde3 ⁊ aīa eo⁊ variauit i me. Et di-
Hiere i.a. xi. Nō paſcā vos. Qđ morit moriatur ⁊ qđ
ſuccidit ſuccidat ⁊ reliq deuorēt vnuſqſq3
C carnē ꝓximi ſui. Et tuli virgā meam q̄ voca
batur decus ⁊ abſcidi eā: vt irritū facerē fe-
dus meū qđ pcuſſi cū oībus populis: ⁊ i irri
tū deductū ē i die illa. Et cognouerūt ſic pau-
pes gregis q cuſtodiūt mihi q2 verbū dn̄i ē
⁊ dixi ad eos. Si bonū ē in oculis vr̄is affer
te mercedē meam: ⁊ ſi nō: qeſcite. Et appēde
Math.27.a. rūt mercedē meā triginta argēteos. Et dixit
dn̄s ad me. Proijce illud ad ſtatuariū de eo
rū preciū q̄ appciatus ſū ab eis. Et tuli trigi
ta argēteos: ⁊ pieci illos in domo dn̄i ad ſta
tuariū. Et precidi virgā meā ſecūdā q̄ appel
D labat funiculus: vt diſſoluerē germanitatē
inter iudā ⁊ iſrael. Et dixit dn̄s ad me. adhuc
ſume tibi vaſa paſtoris ſtulti. Qr ecce ego
ſuſcitabo paſtorē in terra q̄ derelicta nō viſi-
tabit: ⁊ iſpſum non q̄ret: ⁊ cōtritū nō ſanabit
⁊ id quod ſtat nō enutriet: ⁊ carnes pinguiū
comedet: ⁊ vngulas eo⁊ diſſoluet. O paſtor
⁊ idolū: ɔ̄relinquēs gregē. Gladius ſup bra
chiū eius ⁊ ſup oculū dextrū eius. Brachiū
eius ariditate ſiccabitur: ⁊ oculus dexter ei⁹
tenebreſcens obſcurabitur.
¶C. S. De obſidione hieruſalē ⁊ populis
inebriandis in perſecutione eius ⁊ laceran-
dis ⁊ percutiendis. de miſericordia dei ſuper
hieruſalē cuius duces ſicut ignis vaſtabūt
hoſtes ſuos ⁊ dn̄s proteget ⁊ promouebit
habitatores eius. de effuſione ſpūſſci ⁊ plā-
ctu iudeorum pro voce chriſti. XII
Onus verbi dn̄i ſup iſrael. Dixit dn̄s A
extēdēs celū ⁊ fundās terrā: ⁊ figēs
ſpm̄ hoīs in eo. Ecce ego ponā hieruſalē ſup
liminare crapuli oīb⁹ populis i circuitu: ſed
⁊ iuda erit i obſidione ɔtra irl̄3. Et erit: in die
illa ponā irl̄m lapidē oneris cūctis populis.
Oēs q leuabūt eū ɔciſiōe lacerabūt: ⁊ colli
gētur aduerſus eā oīa regna terre. In die il-
la dicit dn̄s pcutiā oē3 equū i ſtuporē: ⁊ aſcē
ſorem ei⁹ in amētia. Et ſup domū iuda apia3 B
oculos meos: ⁊ oē3 equū populo⁊ pcutiā ce
citate. Et dicēt duces iuda i corde ſuo. ɔfortēt
mihi hitatores hieruſalē in domo exercituū
deo eo⁊. i die illa ponā duces iuda ſicut cami
nū ignis in lignis: ⁊ ſicut face3 ignis in feno
⁊ deuorabūt ad dexterā ⁊ ad ſiniſtrā oēs po-
pulos i circuitu. Et hitabit hieruſalē rurſus
in loco ſuo i hieruſalē: ⁊ ſaluabit dn̄s taber-
nacula iuda ſicut i pricipio: vt nō magnifice
glorietur dom⁹ dđ: ⁊ gloria hitātiū hieruſale3
ɔtra iudā. In die illa ꝓteget dn̄s hitatores
irl̄m. Et erit q offenderit ex eis in die illa q̄ſi C
dauid ⁊ dom⁹ dauid q̄ſi dei ſicut angel⁹ dn̄i
in ɔſpectu eius. Et erit in die illa querā con-
terere oēs gentes que veniūt ɔtra hieruſalē
⁊ effundā ſup domum dauid ⁊ ſup habitato
res hieruſalē ſpiritū gratie: ⁊ pcu3: ⁊ aſpiciēt
ad me quē confixerunt ⁊ plāgēt eum plāctu
quaſi ſup vnigenitū ⁊ dolebūt ſup eu3 vt do-
leri ſolet i morte primogeniti. In die illa ma
gnus erit plāctus in hieruſalē ſicut plāctus D
adremmō in campo magedon. Et plangēt
terre: familie ⁊ familie ſeorſum. Familie do-
mus dauid ſeorſu3: ⁊ mulieres eorū ſeorſū.
Familie domus nathā ſeorſū ⁊ mulieres co
rū ſeorſum. Familie domus leui ſeorſū. ⁊ mu
lieres eo⁊ ſeorſum. Familie ſemei ſeorſum ⁊
mulieres eo⁊ ſeorſū. Oēs familie reliq: fami
lie ⁊ familie ſeorſum: ⁊ mulieres eo⁊ ſeorſū.
¶C. S. De fonte baptiſmi. de deſtructione
idolo⁊ de pſeudo ꝓphetis ⁊ totius mēdacij
de paſſione chriſti. de ꝓbatione tertie partis
ſ. chriſtiano⁊ pereuntibus iudeis ⁊ gentibus
in infidelitate ſua ꝑmanentibus. XIII.
In die illa erit fons patēs domui dauid A
⁊ habitātibus hieruſalē in ablutionē
peccatoris ⁊ menſtruate Et erit in die illa di
cit dominus exercituū: diſpdā nomina idolo

rū de terra:⁊ nō memorabūtur vltra.Et pſeu
do ꝓphetas ⁊ ſpm̄ immūdū auferā de terra
Et erit cū ꝓphetauerit qſpiam vltra:dicēt ei
B pater eius ⁊ mater eius q genuerūt eū.Non
viues:qꝛ mēdaciū locutus es in noīe dn̄i.Et
ↄfigēt eū pater eius ⁊ mater eius genitores
eius:cū ꝓphetauerit.Et erit in die illa ↄfun
dētur ꝓphete vnuſqſqꝫ ex viſione ſua cū ꝓ
phetauerūt nec opient̄ pallio ſaccino vt mē
C tiātur.Sed dicet nō ſum propheta.Nō agri
cola ego ſuꝫ:qm̄ addā exemplū meū ab ado
leſcentia mea.Et dicetur ei. Quid ſunt pla
ge iſte in medio manuum tuarum? Et dicet.
His plagatus ſum in domo eorum qui dili
gebāt me.Framea ſuſcitare ſuper paſtorem
meum:⁊ ſuper virū coherentē mihi dicit do
minus exercituum.Percute paſtorem ⁊ di
ſpergentur oues.⁊ ↄuertā manum meaꝫ ad
D paruulos. Et erūt in oī terra dicit dn̄s.ptes
due in ea diſpgentur ⁊ deficiēt:⁊ tertia pars
relinqꝫtur in ea.Et ducā tertiā partē p ignē.⁊
vram eos ſicut vritur argentū:⁊ ꝓbabo eos
ſicut ꝓbat̄ auꝝ.Ipſe vocabit nomen meū:⁊
ego exaudiā eū.Et dicam populus meus es
⁊ ipſe dicet dominus deus meus.

C.S.De deſtructione hieruſalē pro nece
chriſti ⁊ ſciſſione populoꝝ ſub typo mōtis
oliuaꝝ.de die iudicij ⁊ aduentu chriſti ⁊ lati
tudine eccl'ie.de plagis hoſtiū irl'ꝫ.ꝯ plagis
nō faciētiuꝫ ſcenophegia:qꝛ lebetes vertēt̄
i phialas:⁊ nō erit mercator i eccl'ia. XIIII

A Ecce dies dn̄i veniūt dicit dn̄s:⁊ diui
dētur ſpolia tue in medio tui.Et ↄgre
gabo omnes gentes ad hieruſaleꝫ in preliū
⁊ capietur ciuitas.⁊ vaſtabuntur domus ⁊
mulieres violabūt̄.Et egrediet̄ media ps ci
uitatis in captiuitatē:⁊ reliquū populi non
auferet̄ ex vrbe.Et egredietur dn̄s ⁊ ꝓliabit̄
ↄtra gentes illas ſicut preliatus ē in die cer
taminis.Et ſtabūt pedes eius in die illa ſup
mōtē oliuaꝝ:q eſt ↄtra hieruſalē ad orientē
Et ſcindetur mons oliuaꝝ ex media par
te ſui ad orientem ⁊ ad occidentem prerupto
grandi valde.Et ſeparabitur mediū montis
ad aqlonē:⁊ mediū ei⁹ ad meridiē.Et fugie
Ama.26.c. tis ad vallē montiū coꝝ:qm̄ ↄiungetur val
lis montiū vſqꝫ ad ꝓximū.Et fugietis ſicut
fugiſtis a facie terremotus i dieb⁹ oſie regis
iuda.Et veniet dn̄s deus meus:oēſqꝫ ſancti
cum eo.Et erit in die illa non erit lux.ſed fri
D gus ⁊ gelu.Et erit dies vna que nota ē dn̄o

non dies neqꝫ nox:⁊ in tempore veſperi erit
lux. Et erit in die illa exibunt aque viue de
hieruſalem.Medium earum ad mare orien
tale ⁊ medium earum ad mare nouiſſimuꝫ.
In eſtate ⁊ in hyeme erunt:⁊ erit dominus
rex ſuper omnem terram. In die illa erit do
minus vnus:⁊ erit nomen eius vnum.Et re
uertetur omnis terra vſqꝫ ad deſertum de
colle remmon ad auſtrum hieruſalem. Et
exaltabitur ⁊ habitabitur in loco ſuo a por
ta beniamin vſqꝫ ad locum porte prioris ⁊
vſqꝫ ad portam angulorum ⁊ a turre anane
bel vſqꝫ ad torcularia regis. Et habitabūt E
in ea:⁊ anathema non erit amplius.Sed ſe infra.eo.
debit hieruſalem ſecura:⁊ h̄ erit plaga qua
percutiet dominus omnes gentes. que pu
gnauerunt aduerſus hieruſalem. Tabeſcet
caro vniuſcuiuſqꝫ ſtantis ſuper pedes ſuos
⁊ oculi eius contabeſcent in foraminibus
ſuis:⁊ lingua eorum contabeſcet in ore ſuo.
In die illa erit tumultus domini magn⁹ in
eis ⁊ apprehendet vir manum proximi ſui:
⁊ conſeretur manus eius ſuper manum pro
ximi ſui. Sed ⁊ iudas pugnabit aduerſus
hieruſalem.Et congregabuntur diuitie oīuꝫ
gentium in circuitu: aurum ⁊ argentuꝫ ⁊ ve
ſtes multe ſatis. Et ſic erit ruina equi ⁊ muli
⁊ cameli ⁊ aſini ⁊ omnium iumentorum que
fuerit in caſtris illis ſicut ruina h̄. Et omnes
qui reliqui fuerint de vniuerſis gentibus
que venerunt contra hieruſalem aſcendent
ab anno in annum vt adorent regem domi
num exercituum ⁊ celebrent feſtiuitatem ta
bernaculorum. Et erit qui aſcenderint de fa D
milijs terre ad hieruſalem.vt adorent regeꝫ
dominum exercituuꝫ:non erit ſup eos hym
ber.Quod ⁊ ſi familia egypti nō aſcenderit
⁊ nō venerit:nec ſuper eos erit.Sed erit rui s.eo.
na qua pcutiet dominus oēs gentes:q̄ non
aſcenderint ad celebrandam feſtiuitatem ta
bernaculoꝝ.Hoc erit peccatuꝫ egypti:⁊ hoc
pcc̄m oīum gentiū que nō aſcenderint ad ce
lebrandā feſtiuitatē tabernaculoꝝ.In die
illa erit qꝺ ſuper frenū equi ē ſanctum do
mino:⁊ erūt lebetes in domo dn̄i quaſi phia
le corā altari. Et erit oīs lebes in hieruſaleꝫ
⁊ in iuda ſanctificatus domino exercituuꝫ.⁊
veniēt oēs immolātes ⁊ ſument ex eis:⁊ co
quent in eis:⁊ nō erit mercator vltra in do
mo dn̄i exercituum in die illo.

C Explicit Zacharias propheta.

Leui.xi.a Incipit prologus in malachiā ꝓphetaꝝ.
Deus per moysen populo israel prece|
perat: sacerdotes tabernaculi sui om
Ibidem.xxi.a ni corporali vitio liberos hostias omni vi-
tio vacuas sibi offerre. Quibus legem suā
ad regendū populum ob hoc desiderat: vt
ꝑ sacrificiorum oblationem internuncij dei ⁊
hominum facti: populū prece-
ptis celestibus facerent obe
dire. Unde sacerdotes ange
los dei esse hoc in loco scri-
Malac.ii.b ptura testat̄. Sed qr tāti mu
neris gratiā ɔtinētes supra
dictus populus ac sacerdo
tes sacrificia vitio deturpa-
ta: ipsis criminibus atqꝫ im
pietatibus maculati deo of-
ferre ceperunt. Ideo per ma
lachiam prophetā deus po-
pulū suū israel increpās ait.
Dilexi vos dicit dñs. Et dixi
Malac.i.a. stis. In quo dilexisti nos. Nō
ne frater erat esau iacob dicit dñs: ⁊ dilexi
iacob: esau āt odio habui. Esau āt frēm ia-
cob nō iniqua aut spōtanea volūtate: odiū
habitū a deo: vel sine meriti gr̄a iacob dile-
ctū manifestū est: cū s̄m ꝑscientiā suā esau q̄-
dē effusionē fraterni sanguinis ɔcupiscere:
iacob āt in sui cognitiōe obseruādā legē desi
derare cognosceret. Cui⁹ rei gr̄a supradicto
vsus est exēplo: dicēs. Dilexi iacob: esau āt
Ibidem.a odio habui. Quāuis ex operibus memora
toꝝ: quoꝝ liber geneseos meminit: in q̄ vn⁹
q̄sqꝫ coꝝ futurus erat, ꝓposito manifeste cō
Gen.xxv.d. staret vt scriptū est. Creuerūt pueri: ⁊ erat e-
sau hō agrestis sciēs venari. iacob āt hō sim
plex manēs in tabernaculo. Nā reliq̄ q̄ le-
ctōe cōphēsa sūt: ꝑuaricatōeꝫ ppl'i israel in
obseruādis sacrificijs dei: increpationēqꝫ in
eūdē q̄ deos alienos coluerūt significant.

Explicit prologus.

Incipit argumentum.

Malachias aperte ⁊ in finē oīum pro
phetaꝝ dicit de abiectione israel ⁊
vocatōe gētiū. Nō est mihi ait volūtas i vo
bis dicit dñs exercituū: ⁊ munus nō suscipi
Malac.i.c. aꝫ de manu vestra. Ab ortu.n. solis vsqꝫ ad
occasū magnū est nomen meū in gentibus
⁊ in omni loco sacrificatur: ⁊ offertur nomi-
ni meo oblatio munda.

Explicit argumentum.

Incipit Malachias propheta.

C.S. De electione iacob ⁊ reprobatione
esau: increpat dominus q̄ nō honor ei exhi
betur sicut patri: nec timor sicut domino: sꝫ
offert̄ ei panis pollutus ⁊ hostia immunda
non seruitur ei gratis: ⁊ maledicit offerentē
dolose. Capitulum Primum.

ONus v̄bi A
dñi ad israel in
manu malachie
ꝓphete. Dilexi
vos dicit dñs.
Et dixistis in q̄
dilexisti nos. Nō
ne fr̄ erat Esau
iacob dicit dñs
Et dilexi iacob: Ro.ix.c.
esau autē odio
habui. Et posui seyr montes ei⁹ in solitudi-
nem ⁊ hereditatē eius in dracones deserti.
Quō si dixerit idumea destructi sumus sꝫ re
uertētes edificabimus q̄ destructa sunt: hec
dicit dñs exercituū. Isti edificabunt: ⁊ ego de B
struam ⁊ vocabunt̄ termini impietatis: ⁊ po
pulus cui iratus est dñs vsqꝫ in eternum: ⁊
oculi vestri videbunt: ⁊ vos dicetis. Magni
ficetur dñs super terminū israel. Filius ho-
norat patrē ⁊ seruus dñm suū. Si ergo pater
ego sum: vbi est honor me⁹: ⁊ si dñs ego sū
vbi est timor meus dicit dñs exercituū ad
vos o sacerdotes qui despicitis nomen me-
um ⁊ dixistis: in quo despeximus nomē tuū
Offertis sup altare meū panē pollutū: ⁊ di-
cis. In quo polluim⁹ te. In eo q̄ dicitis: mē
sa dñi despecta est. Si offeratis cecū ad im-

molandū:nōne malū eſt:Et ſi offeratis clau
C dū ⁊ languidū:nōne malū eſt:Offer illō du
ci tuo: ſi placuerit ei:aut ſi ſuſceperit faciem
tuā:dicit dñs exercituū. ⁊ nūc deprecamini
vultū dei vt miſereat̃ vr̃i.de manu.n.veſtra
factū eſt hoc:ſi quo modo ſuſcipiat facies ve
ſtras dicit dñs exercituū.Quis in vobis q
claudat hoſtia:⁊ incēdat altare meū gratui
to.Nō mihi volūtas in vobis dicit dñs ex
*infra.2.c. exercituū:⁊ munus nō ſuſcipiā de manu vr̃a.
Pſ.49.⁊ Ab ortu.n.ſolis vſq; ad occaſū magnū eſt
Pſ.112. nomē meū in gentibus:⁊ in oī loco ſacrifica
tur ⁊ offert̃ nomini meo oblatio munda: qr
D magnū eſt nomē meū in gētibus dicit dñs
exercituū.Et vos polluiſtis illud in eo ꝙ di
citis menſa dñi ꝯtaminata eſt:⁊ qd̄ ſuppo
nitur ꝯtēptibile eſt cū igne qui illud deuo
rat.Et dixiſtis.Ecce de labore.Et exufflaſtis
illud dicit dñs exercituū:⁊ intuliſtis de rapi
nis claudū ⁊ languidū:⁊ intuliſtis munus.
Nūqd ſuſcipiā illud de manu vr̃a:dicit dñs
Amos.5.f exercituū.Maledictus doloſus q h; in gre
ge ſuo maſculū ⁊ votū faciēs imolat debile
domino.Qr rex magnus ego dicit dominus
exercituum:⁊ nomen meum horribile in gē
tibus.
¶C.S.Sacerdotes reuocat ad pniā;⁊ nō
lentibus cōminat̃:cōmemorat pactū ⁊ offi
cium eoꝝ:trāſgreſſionē ⁊ penā pro acceptio
ne perſonaꝝ.De trāſgreſſione populi accipi
entes vxores alienigēas electas eiectis an
tiquas.de federe nuptiaꝝ:⁊ inſeparabilita
te matrimoniali:⁊ libello repudij. de his q
laborare dñm fecerunt. II
A ET nūc ad vos mādatū hoc o ſacerdo
Leui.26.b. tes.Si nolueritis audire:⁊ ſi nolue
Deu.28.b. ritis ponere ſuper cor:vt detis gloriā nomi
ni meo ait dñs exercituū:mittā in vos ege
ſtatē ⁊ maledicā bñdictōibus veſtris:⁊ ma
ledicā illis:qm̄ poſuiſtis ſup cor. Ecce ego
ꝓijciā vobis brachiū:⁊ diſpergā ſup vultū
veſtrum ſtercus ſolēnitatū veſtrarū:⁊ aſſu
met vos ſecū.Et ſcietis qr miſi ad vos man
datum iſtud vt eſſet pactū meū cū leui dicit
dñs exercituū.Pactū meū fuit cū eo vite ⁊
B pacis:⁊ dedi ei timorem ⁊ timuit me a facie
nominis mei pauebat.Lex veritatis fuit in
ore eius:⁊ iniquitas non eſt inuenta in la
bijs eius.In pace ⁊ in equitate ambulauit
mecū:⁊ multos auertit ab iniqtate. Labia
n.ſacerdotis cuſtodiūt ſcientiā: ⁊ legē requi
rent ex ore eius:qr angelus dñi exercituū
eſt.Vos aūt receſſiſtis de via ⁊ ſcandaliza
ſtis plurimos in lege.Irritū feciſtis pactū
leui dicit dñs exercituū. Propter qd̄ ⁊ ego
dedi vos ꝯtēptibiles ⁊ humiles oībus po
pulis:ſicut nō ſeruaſtis vias meas ⁊ nō ac
cepiſtis faciē in lege.Nūqd nō pater vnus
oium noſtrū:Nūqd nō deus vnus creauit
nos:Quare ergo deſpicit vnuſq̄ſq; veſtrū C
fratrē ſuū violās pactū patrū nr̃oꝝ:Tranſ
greſſus eſt iuda ⁊ abhominatio facta eſt in
iſrael ⁊ i hieruſalē:qr ꝯtaminauit iudas ſā
ctificationē dñi quā dilexit:⁊ habuit filiam
dei alieni.Diſperdet dñs virū qui fecerit h:
magiſtrū ⁊ diſcipulū de tabernaculo iacob:
⁊ offerentē munus dño exercituū.Et h rur
ſum feciſtis.Operiebatis lachrymis altare
dñi fletu ⁊ mugitu:ita vt ñ reſpiciā vltra ad
ſacrificiū:nec accipiā placabile qd de manu
veſtra.Et dixiſtis. Quā ob cām. Quia dñs s.i.c.
teſtificatus eſt inter te ⁊ vxorē pubertatis
tue:quā tu deſpexiſti. Et h particeps tua ⁊
vxor federis tui.Nōne vnus fecit ⁊ reſiduū D
ſpūs eius eſt.Et quid vnus querit niſi ſemē
dei:Cuſtodite ergo ſpūm veſtrū ⁊ vxorē ado
leſcentie tue noli deſpicere. Cū odio habue
ris dimitte.dicit dñs deus iſrael.Operiet āt
iniqtas veſtimētū eius:dicit dñs exercituū
Cuſtodite ſpm̄ veſtrū:⁊ nolite deſpicere.
¶C.S.De angelo qui mittit̃.de die iudi
cij.de deſtructione iudicij.de affligentib⁹ de
um.de benedictione ſoluentiū ⁊ maledictōe
nō ſoluentiū decimas ⁊ primitias.Arguun
tur murmurantes ꝯtra dñm pro flore ma
lorum:⁊ reprimit̃ eorum blaſphemia. de ſi
gnatis ſupplicijs eoꝝ ⁊ pmijs iuſtoꝝ. III
LAborare feciſtis dñm in ſermonibus A
veſtris.Et dixiſtis.In quo eū fecim⁹ Math.11.
laborare in eo ꝙ dicitis. Oīs qui facit ma Mar.1.a
lū bonus eſt in cōſpectu dñi:⁊ tales ei pla Luc.7.c
cent.aut certe vbi eſt deus iudicij.Ecce ego
mittā angelū meū:⁊ ꝑparabit viā ante fa
ciem meā.Et ſtatim veniet ad tēplū ſuū do
minator quē vos queritis:⁊ angelus teſta
menti quem vos vultis.Ecce venit dicit do
min⁹ exercituū.Et quis poterit cogitare diē
aduētus eius:Et quis ſtabit ad videndum
eum:Ipſe.n.quaſi ignis conflans: ⁊ quaſi
herba fullonum.Et ſedebit conflans ⁊ emū
dans argentum:⁊ purgabit filios leui. ⁊ co
labit eos quaſi aurum ⁊ quaſi argentum.⁊

erunt domino offerentes ſacrificia in iuſti
B tia. Et placebit domino ſacrificium iuda ⁊ hieruſalem ſicut dies ſeculi: ⁊ ſicut anni antiqui. Et accedam ad vos in iudicio: ⁊ ero teſtis velox maleficis ⁊ adulteris ⁊ periuris: ⁊ qui calumniantur mercedē mercennarij: ⁊ humiliant viduas ⁊ pupillos ⁊ opprimunt peregrinum: nec timuerunt me: dicit dñs exercituum. Ego enim dñs ⁊ non mutor: ⁊ vos filij iacob non eſtis conſumpti. A diebus .n. patrum veſtrorū receſſiſtis a legitimis meis: ⁊ non cuſtodiſtis. Reuertimini ad me ⁊ reuertar ad vos: dicit dñs exercituū. Et dixiſtis in quo reuertemur. Si affiget homo deum: q: vos cōfigitis me. Et dixiſtis. In quo cōfigimus te. In decimis ⁊ in primitijs. Et in penuria vos maledicti eſtis ⁊ me vos cō
C figitis gens tota. Inferte omnem decimam in horreum meum: ⁊ ſit cibus in domo mea ⁊ probate me ſup hoc dicit dñs. Si nō aperuero vobis cataractas celi: ⁊ effudero vobis benedictionē vſq; ad abundantiam. Et increpabo pro vobis deuorantem ⁊ non corrumpet fructum terre veſtre: nec erit ſterilis vinea in agro dicit dñs exercituū. Et beatos vos dicent omnes gentes. Eritis enim vos terra deſiderabilis dicit dñs exercituū. Inualuerunt ſuper me verba veſtra dicit dñs. Et dixiſtis quid locuti ſumus contra te. Di
D xiſtis. Uanus eſt qui ſeruit deo. Et quod e
Job.21.b molumentū q: cuſtodiuimus precepta ei⁹ ⁊ q: ambulauimus triſtes corā dño exercituum. Ergo nunc beatos dicimus arrogātes. Siquidem edificati ſunt facientes impietates: ⁊ tentauerūt deum ⁊ ſalui facti ſūt. Tunc locuti ſunt timentes deum: vnuſqſq; cum proximo ſuo. Et attēdit dñs ⁊ audiuit ⁊ ſcriptus eſt liber munimenti coram eo timentibus dñm ⁊ cogitantibus nomen ei⁹. Et erunt mihi ait dñs exercituū in die qua ego facio in peculiū: ⁊ parcam eis: ſicut parcit vir filio ſuo ſeruienti ſibi. Et conuertimini ⁊ videbitis quid ſit inter iuſtum ⁊ impiū ⁊ inter ſeruientem deo ⁊ nō ſeruientem ei.

C.C.S. De aduentu chriſti. de aduentu helie q precedet ſcḋm aduentū dñi. IIII

A Ecce enim dies veniet ſuccenſa quaſi caminus: ⁊ erunt omnes ſuperbi: ⁊ omnes facientes impietatem ſtipula. Et inflammabit eos dies veniens dicit domin⁹ exercituum: que non derelinquet eis radicē ⁊ germen. Et orietur vobis timentibus nomen meum ſol iuſtitie: ⁊ ſanitas in pennis eius. Et egrediemini ⁊ ſalietis ſicut vitulus de armēto: ⁊ calcabitis impios cum fuerit cinis ſub planta pedum veſtrorū in die qua ego facio dicit dominus exercituū. Memē B
tote legis moyſi ſerui mei: quam mandaui ei in oreb ad omnem iſrael precepta ⁊ iudicia. Ecce ego mittam vobis heliam prophetam anteq; veniat dies domini magnus ⁊ horribilis: ⁊ conuertat cor patrum ad filios ⁊ cor filiorum ad patres eorum ne forte veniam ⁊ percutiam terram anathemate.

Explicit Malachias propheta.

Incipit prologus beati hieronymi presbyteri in libros machabeorum.

Machabeorum libri duo prenotat prelia inter hebreorū duces gentemq; perſarum: pugnam quoq; ſabbatorū: ⁊ nobiles machabei ducis triumphos: ex cui⁹ nomine ⁊ libri idem ſunt nuncupati. Hec quoq; hiſtoria continet etiam inclyta illa geſta 2.Mac.7.a
machabeorum fratrū: qui ſub antiocho rege pro ſacris legibus dira tormenta perpeſſi ſunt. Quos mater pia dum diuerſis ſupplicijs vrgerentur: non ſolum non fleuit: ſed ⁊ gaudens hortabatur ad gloriam paſſionis.

Item alius prologus.

Machabeorum libri licet non habeantur in canone hebreorum: tamē ab eccleſia inter diuinorum voluminum annotantur hiſtorias. Prenotant autem prelia inter hebreorum duces: genteſq; perſarum: pugnam quoq; ſabbatorū ⁊ nobiles machabei triumphos. Fedus quoq; amicitiarum cum romanorū ducibus atq; legationum. Machabei ſeptem fratres ab vna 1.Mac.9.a
matre machabea nomine geniti cuſtodientes legem: patris traditionem: non manducantes carnem porcinam. Ob hoc ab antiocho rege ſeuiſſimo in ātiochia martyrij gloria coronati ſunt cum matre ſua atq; ſepulti cum magna veneratione ibi quieſcunt.

Explicit prologus.

¶ Incipit liber primus Machabeoꝛum.
¶ C.S. De alexandro filio philippi. de an
tiocho radice peccatrice: ciuitate hieruſalē
exuſta viri conſumpſerunt edicta regis ſa-
crificādo idolis. Lex exuſta eſt: multi ex iſra
el trucidantur. I

A E t fa ctū ē p⁹
q̄ʒ percuſſit ale
xander philippi
macedo qui pꝛi
us regnauit in
grecia: egreſſus
de terra cethim
darium regē p-
ſarum ⁊ medoꝝ
conſtituit pꝛelia
multa: ⁊ obtinu
it oīum munitiones: ⁊ interfecit reges terre
⁊ pertrāſijt vſqʒ ad fines terre: ⁊ accepit ſpo
lia multitudinis gentium ⁊ ſiluit terra ī cō-
ſpectu eius. Et congregauit virtutem ⁊ exer
citum foꝛtem nimis. Et exaltatum eſt ⁊ ele-
Judith.i.c uatum coꝛ eius: ⁊ obtinuit regiones gentiū
⁊ tyrannos: ⁊ facti ſunt illi in tributum. Et
poſt hec decidit in lectum ⁊ cognouit qꝛ mo
reretur: ⁊ vocauit pueros ſuos nobiles: qui
ſecum erant nutriti a iuuentute ſua: ⁊ diui-
ſit illis regnum ſuum cum adhuc viueret.
Et regnauit alexander annis duodecim: ⁊
B moꝛtuus eſt. Et obtinuerunt pueri eius re-
gnuʒ vnuſquiſqʒ in loco ſuo: ⁊ impoſuerūt
omnes ſibi diademata poſt moꝛtem eius: ⁊
filij eoꝛum poſt eos annis multis. Et multi
plicata ſunt mala in terra. Et exijt ex eis ra
dix peccati: antiochus illuſtris filius antio-
chi regis: qui fuerat rome obſes: ⁊ regnauit
in anno centeſimo triceſimo ſeptimo regni
grecoꝛum. In diebus illis exierunt ex iſra
el filij iniqui ⁊ ſuaſerunt multis dicentes.
Eamus ⁊ diſponamus teſtamentum cū gen
tibus que circa nos ſunt: qꝛ ex quo receſſi-
mus ab eis: inuenerunt nos
multa mala. Et bonus viſus
eſt ſermo in oculis eoꝛum: ⁊
deſtinauerunt aliqui de po-
pulo: ⁊ abierunt ad regem: ⁊
dedit illis ptātē vt facerent
iuſtitiā gentiū. Et edificaue-
runt gymnaſium in hieroſo-
mis ſm̄ leges nationuʒ: ⁊ fe
cerunt ſibi pꝛeputia: ⁊ receſ-
ſerunt a teſtamento ſancto: ⁊
iuncti ſunt nationibus: ⁊ ve
nundati ſunt vt facerent ma
lum. Et paratū eſt regnuʒ in
ꝯſpectu antiochi: ⁊ cepit re- 3.Reg.xi.g
gnare in terra egypti: vt regnaret ſuper duo
regna. Et intrauit in egyptum in multitudi
ne graui: in curribus ⁊ elephantis ⁊ equiti C
bus: ⁊ copioſa nauium multitudine. Et con
ſtituit bellum aduerſus ptolemeum regem
egypti: ⁊ veritus eſt ptolemeus a facie eius
⁊ fugit: ⁊ ceciderunt vulnerati multi: ⁊ com
pꝛehendit ciuitates munitas in terra egy-
pti: ⁊ accepit ſpolia terre egypti. Et conuer-
tit antiochus poſtq̄ʒ percuſſit egyptum in
centeſimo ⁊ quadrageſimo ⁊ tertio anno: ⁊
aſcendit ad iſrael: ⁊ aſcendit hieroſolymaʒ
in multitudine graui. Et intrauit in ſanctifi
cationem cum ſuperbia: ⁊ accepit altare au
reum: ⁊ candelabꝛum luminis: ⁊ vniuerſa
vaſa eius: ⁊ menſam pꝛepoſitionis ⁊ liba-
toꝛia ⁊ phialas: ⁊ moꝛtariola aurea ⁊ veluʒ
⁊ coꝛonas ⁊ oꝛnamentum aureum quod in
facie templi erat: ⁊ comminuit omnia. Et ac
cepit argentum ⁊ aurum ⁊ vaſa concupiſci-
bilia: ⁊ accepit theſauros occultos quos in
uenit: ⁊ ſublatis omnibus abijt in terram
ſuam. Et fecit cedem hominum: ⁊ locutus ē
in ſuperbia magna. Et factus eſt planctus D
magnus in iſrael ⁊ in omni loco eoꝛum. Et
ingemuerunt pꝛincipes ⁊ ſenioꝛes ⁊ iuue-
nes ⁊ virgines infirmati ſunt: o ſpecioſitas
mulierum immutata eſt. Omnis maritus
ſumpſit lamentum: ⁊ que ſedebant in tho-
ro maritali lugebant. Et commota eſt terra

ſuper habitātes in ea: ⁊ vniuerſa domus ia
cob induit cōfuſionem. Et poſt duos annos
dierum miſit rex principem tributorum in ci
uitates iuda: ⁊ venit hieruſalē cū turba ma-
gna: ⁊ locutus eſt ad eos verba pacifica i do
lo. ⁊ crediderūt ei. ⁊ irruit ſup ciuitatē repēte
⁊ ꝑcuſſit eā plaga magna. ⁊ ꝑdidit populuꝫ
multum ex iſrael ⁊ accepit ſpolia ciuitatis: ⁊
ſuccendit eā igni. Et deſtruxit domos eius ⁊
muros eius in circuitu. ⁊ captiuas duxerūt
mulieres ⁊ natoſ. ⁊ pecora poſſederūt. Et edi
ficauerūt ciuitatem dauid muro magno ⁊ fir
mo ⁊ turribus firmis. ⁊ facta eſt illis in arcē
⁊ poſuerūt illic gētē peccatricē viros iniquoſ
⁊ ꝯualuerūt in ea. Et poſuerūt arma ⁊ eſcas
E Et ꝯgregauerāt ſpolia hieruſalē. ⁊ repoſuerūt
illic ⁊ facti ſunt in laqueū magnū. ⁊ factū eſt
hoc ad inſidias ſcificationi ⁊ in diabolū ma-
lū iſrael. Et effuderāt ſanguineꝫ innocentē p
circuitū ſanctificationis. ⁊ ꝯtaminauerūt ſci
ficationē Et fugerūt hitatores hieruſalē pro
pter eos. ⁊ fcā eſt hitatio exterorū. ⁊ facta eſt
Tobie.2.b. extera ſemini ſuo: ⁊ nati eius reliq̄runt eaꝫ.
Amos.8.c. Scificatio eius deſolata eſt ſicut ſolitudo di
es feſti eius ꝯuerſi ſūt in luctū: ſabbata eius
in opprobriū: honores eius in nihilū. Secū
dū gloriā eiuſ multiplicata ē ignominia ei⁹.
⁊ ſublimitas eius ꝯuerſa eſt in luctū. Et ſcri-
pſit rex antiochus oi regno ſuo: vt eſſet oīs
populus vnus: ⁊ reliq̄rūt vnuſqſqꝫ legeꝫ ſu
am. ⁊ ꝯſenſerunt oēs gentes ꝫ verbū regis
antiochi: ⁊ multi ex iſrael conſenſerūt ei: ⁊ ſa
crificauerunt idolis ⁊ coinquinauerunt ſabba
tū: ⁊ miſit rex antioch⁹ libros p manus nū-
cior in hieruſaleꝫ. ⁊ in oēs ciuitates iude vt
ſeq̄rentᷣ leges gentium terre. ⁊ ꝓhiberēt ho-
locauſta ⁊ ſacrificia ⁊ placationes fieri in tē
F plo dei. ⁊ ꝓhiberēt celebrari ſabbatum ⁊ di-
es ſolennes. ⁊ iuſſit coinquinari ſcā. ⁊ ſanctuꝫ
tēplum iſrael. ⁊ iuſſit edificari aras ⁊ tēpla ⁊
idola ⁊ immolari carnas ſuillas ⁊ pecora co
munia: ⁊ relinq̄re filios ſuos incircūciſos ⁊
coinquinari aīas eoꝝ in oībus immundicijs ⁊
abominationibus ita vt obliuiſcerentᷣ legē
⁊ immutarēt oēs iuſtificationes dei. Et qcū-
qꝫ nō feciſſent ꝫm verbū regis antiochi: mo
rerentur. Secundū oia verba h̄ ſcripſit oi re-
gno ſuo ⁊ ꝓpoſuit principes populo q h̄ fie-
ri cogerent. Et iuſſerunt ciuitatibus iude ſa-
crificare. ⁊ congregati ſunt multi de populo
ad eos qui dereliq̄rant legem dn̄i: ⁊ fecerūt

mala ſup terram. ⁊ effugerūt populū iſrael i
abditis ⁊ in abſconditis fugitiuorum locis.
Die quintadecima menſis caſleu quinto ⁊
quadrageſimo ⁊ centeſimo anno edificauit
rex antiochus abhominādū idolum deſola-
tionis ſup altare dei. ⁊ per vniuerſas ciuita- G
tes iude in circuitu edificauerunt aras. ⁊ an
te ianuas domoruꝫ ⁊ in plateis incendebāt
thura ⁊ ſacrificabant. Et libros legis dei con
buſſerunt igni ſcindentes eos ⁊ apud quen
cunqꝫ inueniebantur libri teſtamenti domi
ni: ⁊ quicunqꝫ obſeruabat legem domini:
ſecundum edictum regis trucidabant eum.
In virtute ſua faciebant hec populo iſrael:
qui inueniebatur in omni menſe in ciuitati-
bus. Et quinta ⁊ viceſima die menſe ſacrifi-
cabant ſuper aram que erat contra altare. ⁊
mulieres que circuncidebāt filios ſuos tru
cidabantur ſecunduꝫ iuſſum regis antiochi
⁊ ſuſpendebāt pueros a ceruicibus per vni-
uerſas domos eorum ⁊ eos qui circuncide-
rant illos. trucidabant. Et multi de populo
iſrael diffinierunt apud ſe. vt non manduca
rent immunda: ⁊ elegerunt magis mori q̄ꝫ
cibis coinquinari immūdis. ⁊ noluerūt infri
gere legem dei ſcā̄dā. ⁊ trucidati ſūt. Et fa-
cta ē ira magna ſuper populuꝫ iſrael valde.
¶ C.S. Matathias ⁊ quinqꝫ eius filij la-
mentantur populū: tēplū ⁊ deſolationem le
gis. cogitur matathias ſacrificare idolis: ſꝫ
noluit. occidit matathias ſacrificantem ido
lis. ⁊ etiā miniſtrum regis antiochi. Fugien
tes in deſertum ne ſacrificent idolis occiſi
ſunt in ſabbato. cōſtituit matathias pugna
re in ſabbato: ipſe ⁊ eius filij occidentes pec
catores aras idolorum ſubuertunt. mata-
thias moriēs ammonet filios ꝯfendere iſra
el: ⁊ cogitare generationes patrum. II.

In diebus illis ſurrexit matathias fili
us ioannis filij ſymeonis ſacerdos ex
filijs ioarin ab hieruſalem: ⁊ conſedit in mō
te modin. Et habebat filios quinqꝫ: iohanaꝫ
qui cognominabatur gaddis. ⁊ ſymonem
qui cognominabatur thaſi. ⁊ iudam qui vo-
cabatur machabeus ⁊ eleazar qui cogno-
minabatur abaron. ⁊ ionathan q cognomi-
nabatur apphus. Hi viderūt mala q̄ fiebāt
in populo iuda ⁊ in hieruſalē. Et dixit mata
thias. Ve mihi vt qd nat⁹ ſū videre ꝯtritio-
nē ppli mei ⁊ cōtritionē ciuitatis ſcē. ⁊ ſedere
illic cū datᷣ in manib⁹ inimicoꝝ. Scā i mān

extraneoꝝ fcā ſunt. tēplū ei⁹ ſicut hō ignobi
lis. Vaſa glorie ei⁹ captiua abducta ſūt: tru
cidati ſūt ſenes ei⁹ in plateis: ⁊ iuuenes ei⁹
ceciderūt in gladio inimicoꝝ. Que gēs non
hereditauit regnū eius. ⁊ nō obtinuit ſpolia
B eius. Ois ɔpoſito ei⁹ ablata ē. Que erat li
bera fcā ē ancilla. Et ecce ſcā nr̄a ⁊ pulchri
tudo nr̄a ⁊ claritas nr̄a deſolata ē: ⁊ coingna
uerūt eā gentes. Quo ergo nobis adhuc vi
uere? ⁊ ſcidit veſtimēta ſua matathias ⁊ filij
eius ⁊ opuerūt ſe cilitijs. ⁊ plāxerunt valde.
⁊ venerūt illuc q miſſi erāt a rege antiocho
vt cogerēt eos q ɔfugerāt i ciuitatē modi: i
molare ⁊ accendere thura. ⁊ a lege dei diſce
dere ⁊ multi de pplo iſrael ɔſentiētes acceſſe
rūt ad eos: ſȝ matathias ⁊ filij ei⁹ ɔſtāter ſte
terūt. ⁊ rñdētes q miſſi erāt ab antiocho di
xerūt matathie. Pricepſ ⁊ clariſſim⁹ ⁊ ma
gnus es in hac ciuitate. ⁊ ornat⁹ filijs ⁊ fratri
b⁹. Ergo accede prior ⁊ fac iuſſuȝ regis ſicut
fecerūt oēs gētes ⁊ viri iuda ⁊ q remāſerūt i
hieruſalē. ⁊ eris tu ⁊ filij tui iter amicoſ regiſ
⁊ amplificat⁹ auro ⁊ argēto ⁊ munerib⁹ mul
tis. Et rñdit matathias ⁊ dixit magna voce.
Et ſi oēs gentes regi antiocho obediūt. vt di
C ſcedāt vnuſqſqȝ a ſeruitute legis patꝝ ſuoꝝ
⁊ ɔſentiēt mādata ei⁹. ego ⁊ filij mei ⁊ fratreſ
mei obediemus legi patꝝ nroꝝ. Propitius
ſit nobis deus: nō ē nobis vtile reliquere le
gē ⁊ iuſticias dei. Nō audiemus verba regiſ
antiochi: nec ſacrificabim⁹ tranſgredientes
legis nr̄e mandata: vt eamus altera via. Et
vt ceſſauit loqui verba hec: accedit quidā iu
deus in oium oculis ſacrificare idolis ſuper
arā i ciuitate modin ſm iuſſū regis. Et vidit
matathias ⁊ doluit: ⁊ contremuerunt renes
eius. Et accēſus eſt furor eius ſm iudiciū le
Nu.25.b. gis. ⁊ inſiliens trucidauit eū ſup arā. Sed ⁊
virū queȝ rex antiochus miſerat q cogebat
imolari. occidit in ipſo tpe. ⁊ araȝ deſtruxit. ⁊
zelat⁹ ē legē ſicut fecit phinees zābri filio ſa
lomi. ⁊ exclamauit matathias voce magna
in ciuitate dicēs. Ois q zelū hȝ legis ſtatu
ens teſtamētuȝ exeat poſt me. Et fugit ipſe ⁊
filij ei⁹ in montes. ⁊ reliqrunt q̄cūqȝ hēbāt i
ciuitate. Tūc dſcēderūt multi qrētes iudici
um ⁊ iuſticiā in deſertū. ⁊ ſederūt ibi ipſi ⁊ fi
lij eius ⁊ mulieres eoꝝ ⁊ pecora eorum: qm̄
inundauerūt ſup eos mala. Et renunciatū ē
viris regis ⁊ exercitui qui erant in irl'm ciui
tate dd: qm̄ diſceſſiſſent viri qdā qui diſſipa
uerunt mādatum regis in loca occulta i deſ
to ⁊ abiſſent poſt illos multi. Et ſtati prexe
rūt ad eos. ⁊ ɔſtituerūt aduerſus eos prelū
in die ſabbatoꝝ. Et dixerūt ad eos. Reſiſtitiſ
⁊ nunc adhuc? Exite ⁊ facite ſecundū verbū
regis antiochi. ⁊ viuetis. Et dixerūt. Nō exibi
mus: neqȝ faciemus verbū regis vt pollua
mus dieȝ ſabbatoꝝ. Et ɔcitauerūt aduerſus
eos pliū. Et nō rñderūt eis nec lapidē miſerūt
in eos. nec oppillauerūt loca occulta: dicen
tes. Moriamur oēs in ſimplicitate noſtra: ⁊
teſtes erunt ſup nos celum ⁊ terra q̄ iniuſte
pditis nos. Et itulerūt illis belluȝ ſabbatis: E
⁊ mortui ſūt ipſi ⁊ vxores eoꝝ ⁊ filij eoruȝ ⁊
pecora eorū vſqȝ ad mille aīas hoīuȝ. Et co
gnouit matathias ⁊ amici eius. ⁊ luctuȝ ha
buerunt ſup eos valde. Et dixit vir ꝓximo ſuo
Si oēs fecerimus ſicut fratres nr̄i fecerūt ⁊
nō pugnauerimus aduerſus gētes ꝓ aīab⁹
nr̄is ⁊ iuſtificationibus nr̄is. citius diſpdēt
nos a terra. Et cogitauerūt i die illa dicētes
Ois hō qcunqȝ venerit ad nos in bello die
ſabbatoꝝ. pugnemus aduerſus eū. ⁊ nō mo
riemur oēs ſicut mortui ſunt fratres nr̄i in
occultis. Tūc ɔgregata ē ad eos ſynagoga
iudeoꝝ fortis viribus ex iſrael: ois volunta
rius in lege: ⁊ oēs qui fugiebant a malis ad
diti ſūt ad eos. ⁊ facti ſunt illis ad firmamē
tū. Et collegerunt exercitū: ⁊ percuſſerūt pec
catores in ira ſua. ⁊ viros iniquos in idigna
tiōe ſua. ⁊ ceteri fugerūt ad nationes. vt eua
derēt. Et circuiuit matathias ⁊ amici eius ⁊
dſtruxerūt aras ⁊ circūciderūt pueros icircū
ciſos quotquot inuenerūt i finib⁹ iſrael i forti
tudine. Et pſecuti ſūt filios ſupbie. ⁊ ꝓſpa
tū ē op⁹ i manib⁹ eoꝝ. Et obtinuerūt legē d F
manib⁹ gētiū ⁊ de manib⁹ regū. ⁊ nō dderūt
cornu petōri. Et appropinquerunt dies ma
tathie moriendi: ⁊ dixit filijs ſuis. Nūc ɔfor
tata ē ſuperbia ⁊ caſtigatio. ⁊ tēpus euerſio
nis. ⁊ ira indignatiōis. Nūc ergo o filij emu
latores eſtote legis. ⁊ date aīas vr̄as pro te
ſtamento patrum. ⁊ mementote operum pa
trum que fecerunt in generationibus ſuis. ⁊
accipietis gloriam magnam ⁊ nomen eter Gen.22.
num. abraham nonne in tentatione iuētus Gen.39.
eſt fidelis. ⁊ reputatum eſt ei ad iuſticiaȝ: Jo
ſeph in tempore anguſtie ſue cuſtodiuit mā Nu.25.
datum. ⁊ factus ē dñs egypti. Phinees pa Joſue.
ter noſter zelando zelū dei accepit teſtamen Nu.1.
tū ſacerdotij eterni. Joſue dū ipleuit verbū

factus ē dux ī iſrael. Caleph dū teſtificaꝛ ī ec
cleſia accepit hereditatē. Dauid in ſua miſi
cordia ꝯſecut⁹ ē ſedē regni i ſecula. Helias
dū zelat zelū legis: receptus ē ī celū. Anani
as azarias ⁊ miſabel credentes liberati ſūt
Dañ.6.c dē flāma. Daniel i ſua ſimplicitate liberatuſ
ē de ore leonū. Et ita cogitate per generatio
nez ⁊ generationem: qꝛ oēs q̄ ſperāt ī eū nō
G infirmātur. Et a verbis viri pcōris ne timue
ritis: qꝛ glīa eius ſtercus ⁊ vermis ē. Hodie
extolliꝛ ⁊ cras nō iuenieꝛ qꝛ ꝯuerſus ē i ter
ram ſuā. ⁊ cogitatio eius perijt. Uos ergo fi
lij ꝯfortamini ⁊ viriliter agite i lege. qꝛ cū fe
ceritis q̄ vobis ꝑcepta ſūt i lege a dño dō ve
ſtro. in ipſa glorioſi eritis. Et ecce ſymon fra
ter veſter ſcio ꝙ vir ꝯſilij eſt. Ipſuz audite ſē
per. ⁊ ipſe erit vobis pater. Et iudas macha
be⁹ fortis virib⁹ a iuuētute ſua ſit vobis ꝓn
ceps militie: ⁊ ipſe aget bellū ppli. Et addu
cetis ad vos oēs factores legis. ⁊ vindicate
vindictaz populi vr̄i. Retribuite retributio
nē gentibus. ⁊ intēdite in preceptū legis. Et
bñdixit eos ⁊ appoſitus eſt ad pr̄es ſuos. Et
defunct⁹ ē anno cēteſimo quadrageſimo ſex
to: ⁊ ſepultus ē a filijs ſuis i ſepulchris patꝝ
ſuoꝝ in modin. ⁊ planxerunt eum oīs iſrael
planctu magno.

¶ C S. Surrexit iudas machabeus in de
fenſionē iſrael. occidit iudas apolloniū au
ferēs eius gladiū. occidit ēt ſeron principez
exercit⁹ ſyrie. iuſſit āthioch⁹ vt lyſias deſtru
eret iſrael ⁊ penitus de terra deleret. III.

A Et ſurrexit iudas qui vocabaꝛ macha
beus filius eius pro eo. addiuuabāt ⁊
eum oēs fratres eius ⁊ vniuerſi qui ſe con
iunxerant patri eius. ⁊ preliabantur preliū
iſrael cuz leticia. Et dilatauit gloriam popu
lo ſuo. ⁊ induit ſe loricam ſicut gigas: ⁊ ſuc
cinxit ſe arma bellica ſua in prelijs: ⁊ prote
gebat caſtra gladio ſuo. Similis factus eſt
leoni in operibus ſuis: ⁊ ſicut catulus leōiſ
rugiens in venatione. Et perſecutus eſt ini
q̄s perſcrutans eos: ⁊ qui conturbabāt po
pulum ſuum: eos ſuccendit flammis ⁊ re
pulſi ſunt inimici eius pre timore eius. Et
omnes operarij iniquitatis conturbati ſūt:
⁊ directa eſt ſalus in manu eius: ⁊ exacerba
bat reges multos: ⁊ letificabat iacob in
operibus ſuis: ⁊ in ſeculum memoria eius
in benedictione: ⁊ perambulabat ciuitates
iuda: ⁊ perdidit impios ex eis: ⁊ auertit irā
ab iſrael: ⁊ nominatus eſt vſqꝫ ad nouiſſi
mū terre ⁊ ꝯgregauit pereuntes: ⁊ congre
gauit apollonius gentes: ⁊ a ſamaria virtu
tem multā ⁊ magnā ad bellandū ꝯtra iſra
el. Et cognouit iudas ⁊ exiuit obuiam illi: ⁊
pcuſſit ⁊ occidit illū. Et ceciderunt vulnerati B
multi ⁊ reliqui fugerūt: ⁊ accepit ſpolia eoꝝ
Et gladium apollonij abſtulit iudas: ⁊ erat
pugnās in eo oībus dieb⁹. Et audiuit ſerō
princeps exercit⁹ ſyrie ⁊ ꝯgregauit iudas cō
gregationē ⁊ eccleſiā fideliū ſecū: ⁊ ait. Faci
am mihi nomē ⁊ glorificabor in regno: ⁊ de
bellabo iuda: ⁊ eos qui cū ipſo ſunt: q̄ ſpne
bant verbū regis. Et preparauit ſe: ⁊ aſcen
derunt cū eo caſtra impiorum fortes auxili
arij vt facerent vindictā in filios iſrael. Et
appropinquauerunt vſqꝫ bethoron ⁊ exiuit
iudas obuiā illis cū paucis. Ut āt viderūt
exercitū venientē ſibi obuiā dixerūt iude.
Quō poterimus pauci pugnare ꝯtra multi
tudinē hāc tantā ⁊ tā fortē: Et nos fatigati
ſumus ieiunio hodie. Et ait iudas. Facile ē
ꝯcludi multos in manu paucoꝝ: ⁊ nō ē dif
ferentia in ꝯſpectu dei celi: liberare in mul
tis ⁊ paucis: qm̄ nō in multitudine exerci
tus victoria belli: ſed de celo fortitudo eſt. C
Ipſi veniunt ad nos i multitudine cōtuma
ci ⁊ ſupba: vt diſperdant nos ⁊ vxores nr̄aſ
⁊ filios noſtros: ⁊ vt ſpol ent nos. Nos ve
ro pugnabimus pro aīabus noſtris: ⁊ legi
bus noſtris ⁊ ipſe dñs ꝯteret eos ante faci
em nr̄am. Uos āt ne timueritis eos. Ut ceſ
ſauit āt loqui: inſiluit in eos ſubito: ⁊ cōtri
tus eſt ſeron ⁊ exercitus eius in ꝯſpectu ipi
us: ⁊ perſecutus eſt eū in deſcēſuz bethorō
vſqꝫ in cāpū. Et ceciderūt ex eis octingenti
viri: reliqui āt fugerūt in terrā phyliſtijm. Et
cecidit timor iude ac fratrū eius ⁊ formido
ſup oēs gētes in circuitu eoꝝ: ⁊ peruenit ad
regē nomē eius: ⁊ de plijs iude narrabāt oēſ
gentes. Ut audiuit aūt rex antiochus ſmo
nes iſtos iratus eſt animo: ⁊ miſit ⁊ cōgre
gauit exercitū vniuerſi regni ſui caſtra for
tia valde: ⁊ aperuit erarium ſuum ⁊ dedit
ſtipendia exercitui in annū: ⁊ mandauit il
lis vt eſſent parati ad omnia. Et vidit ꝙ de D
fecit pecunia de thaſauris ſuis ⁊ tributa re
gionis modica propter diſſenſionē ⁊ plagā
quā fecit in terra vt tolleret legitima q̄ erāt
a primis diebus. Et timuit ne non haberet
⁊ ſemel ⁊ bis in ſumptus ⁊ donaria que de

dederat ante larga manu: ⁊ abūdauerat ſu
per reges qui ante eū fuerant. Et conſterna
tus erat aīo valde: ⁊ cogitauit ire in perſidē
⁊ accipere tributa regionē ⁊ congregare ar-
gentum multum. Et reliquit lyſiam hominē
nobilem de genere regali ſuper negocia re
gia a flumine eufratē vſq; ad flumē egypti
⁊ vt nutriret antiochū filiū ſuū donec redi-
ret. Et tradidit ei mediū exercitū: ⁊ elephan
tos: ⁊ mādauit ei de oībus q̄ volebat: ⁊ de
inhabitantibus iudeā ⁊ hieruſalē: ⁊ vt mit
teret ad eos exercitū ad ꝯterendā ⁊ extirpā
dā virtutē iſrael: ⁊ reliquias hieruſalē: ⁊ au-
ferendā memoriā eoꝝ de loco: ⁊ vt ꝯſtitue-
ret habitatores filios alienigenas in oībus
finibus eoꝝ: ⁊ ſorte diſtribueret terrā eorū.
E Et rex aſſumpſit partē exercitus reſidui: ⁊
exiuit ab antiochia ciuitate regni ſui anno
cēteſimo ⁊ quadrageſimo ſeptimo ⁊ trāſfre
tauit eufratē flumen ⁊ perambulabat ſupio
res regiones: ⁊ elegit lyſias ptolemeū filiū
dorimini ⁊ nicanorē ⁊ gorgiā viros poten-
tes ex amicis regis: ⁊ miſit cū eis quadra-
ginta milia viroꝝ ⁊ ſeptē milia eq̄tū: vt ve-
nirent in terrā iuda ⁊ diſperderēt eā ſm ver
bū regis. Et ꝓceſſerūt vtirēt cū vniuerſa vir
tute ſua: ⁊ venerūt ⁊ applicuerūt āmaū i ter
ra cāpeſtri. Et audierūt mercatores regionū
nomē eoꝝ: ⁊ acceperūt argētū ⁊ aurū multū
valde ⁊ pueros: ⁊ venerūt in caſtra vt acci-
perent filios iſrael i ſeruos: ⁊ additi ſunt ad
eos exercitus ſyrie ⁊ terre alienigenarū: ⁊ vi
dit iudas ⁊ frēs eius: q: multiplicata ſunt
mala ⁊ exercitus applicabat ad fines eorū
⁊ cognouerūt verba regis que mādauit po
F pulo facere in interitū ⁊ conſumationē. Et
dixerunt vnuſquiſq; ad proximū ſuū. eriga
mus deiectionē populi noſtri: ⁊ pugnemus
pro populo noſtro ⁊ ſanctis noſtris: ⁊ ꝯgre
gatus eſt cōuentus vt eſſent parati in preli
um: ⁊ vt orarent ⁊ peterent miām ⁊ miſerati
ones: ⁊ hieruſalē nō habitabat: ſed erat ſi
cut deſertū. Nō erat qui ingrederet ⁊ egre-
deret de natis eius: ⁊ ſcīn ꝯculcabat: ⁊ filij
alienigenaꝝ erāt in arce: ibi erat habitatio
gētiū: ⁊ ablata eſt voluptas a iacob: ⁊ defe-
cit ibi tibia ⁊ cythara: ⁊ congregati ſūt ⁊ ve
nerunt in maſphat ꝯtra hieruſalē q: locus
orationis erat in maſphat ante in iſrael: ⁊ ieiu
nauerunt illa die: ⁊ induerūt ſe cilicijs ⁊ cine
rē impoſuerūt capiti ſuo: ⁊ ſciderūt veſtimē
ta ſua: ⁊ expāderūt libros legis de qb⁹ ſcru
tabantur gentes ſimilitudinē ſimulacroꝝ
ſuoꝝ: ⁊ attulerunt ornamenta ſacerdolia ⁊
primitias ⁊ decimas: ⁊ ſuſcitauerunt naza-
reos qui impleuerant dies: ⁊ clamauerunt
voce magna in celum dicentes. Quid facie G
mus iſtis: ⁊ quo eos ducemus: ⁊ ſancta tua
ꝯculcata ſunt ⁊ ꝯtaminata ſunt: ⁊ ſacerdo-
tes tui facti ſunt in luctum ⁊ in humilitatē
⁊ ecce nationes conuenerunt aduerſum noſ
vt nos diſperdant. Tu ſcis que cogitant in
nos. Quomodo poterimus ſubſiſtere āte fa
ciem eorum: niſi tu deus adiuues nos: ⁊ tu
bis exclamauerunt voce magna: ⁊ poſt hec
conſtituit iudas duces populi: tribunos ⁊
centuriones ⁊ pentacōarchos ⁊ decuriōes.
⁊ dixit his qui edificabant domos ⁊ ſponſa Deu.20.b
bant vxores ⁊ plantabant vineas ⁊ formi Judi.8.a
doloſis: vt redirēt vnuſquiſq; in domū ſuā
ſecundum legem: ⁊ mouerunt caſtra ⁊ collo
cauerunt ad auſtrum ammaum: ⁊ ait iudas
Accingimini ⁊ eſtote parati in mane vt pu
gnetis aduerſus nationes has que conue-
nerunt diſperdere nos ⁊ ſancta noſtra: qm̄
melius eſt nos mori in bello: q̄ȝ videre ma
la gentis noſtre ⁊ ſanctorum. Sicut autem
fuerit voluntas in celo ſic fiat.

¶ C.S. Debellatiſ gorgia ⁊ lyſia: iudas pu
rificauit templum. de dedicatione altaris ⁊
ornatu templi. IIII

E T aſſumpſit gorgias quinq; milia vi A
rorū ⁊ mille equites electos. Et mo
uerunt caſtra nocte vt applicarent ad caſtra
iudeorum: ⁊ percuterent eos ſubito. Et filij
qui erant ex arce: erant illis duces. Et audi-
uit iudas ⁊ ſurrexit ipſe ⁊ potentes percute
re virtutē exercituū regis: qui erant in āma
um: Adhuc enim diſperſus erat exercitus a
caſtris. Et venit gorgias i caſtra iude noctu
⁊ neminem inuenit. Et querebat eos in mō
tibus: quoniam dixit fugiunt hi a nobis: ⁊
cum dies factus eſſet: apparuit iudas in cā
po cū tribus milibus viroꝝ tm̄: qui tegumē
ta ⁊ gladios non habebant. Et viderunt ca-
ſtra gentiū valida: ⁊ loricatos ⁊ eq̄tatus in
circuitu eoꝝ: ⁊ hi docti ad ꝓliū. Et ait iudas
viris qui ſecū erāt. Ne timueritis multitu-
dinē eoꝝ: ⁊ impetū eoꝝ ne formidetis. Me-
mentote qualiter ſalui facti ſūt patres nri i Exo.14.g
mari rubro: cū ſequeret eos pharao cū ex-
ercitu multo. Et nūc clamemus in celum: ⁊

miſerebitur noſtri dominus: ⁊ memor erit
teſtamenti patrũ noſtroꝝ: ⁊ cõteret exercitũ
iſtum ante faciẽ noſtram hodie: ⁊ ſcient oẽs
gẽtes: q꞉ eſt deus qui redimat ⁊ liberet iſra
B f.9.b. el. Et leuauerunt alienigenẽ oculos ſuos: ⁊
viderũt eos venientes ex aduerſo. Et exie-
runt de caſtris in preliũ ⁊ tuba cecinerunt
hi qui erant cũ iuda. Et cõgreſſi ſunt ⁊ con-
trite ſunt gentes ⁊ fugerũt in cãpũ. Nouiſſi
mi autẽ ceciderũt in gladio: ⁊ perſecuti ſũt
eos vſq; gezeron ⁊ vſq; i campos idumee
⁊ azoti ⁊ iamnie: ⁊ ceciderũt ex illis vſq; ad
tria milia viroꝝ. Et reuerſus eſt iudas ⁊ ex
ercitus eius ſequens eum. Dixitq; ad po-
pulum. Non cõcupiſcatis ſpolia: q꞉ bellum
contra nos eſt: ⁊ gorgias ⁊ exercitus eius ꝓ
pe nos in montibus: ſed ſtate nunc ꝯtra ini
micos noſtros ⁊ expugnate eos ⁊ ſumetis
poſtea ſpolia ſecuri. Et adhuc loquente iuda
h: ecce apparuit pars quedam proſpiciens
C de monte. Et vidit gorgias ꝙ in fugam cõ-
uerſi ſunt ſui: ⁊ ſucceſa ſunt caſtra. Fumus
enim qui videbatur declarat qđ factuʒ eſt.
Quibus ille ꝯſpectis timuerunt valde aſpi
cientes ſimul ⁊ iudam ⁊ exercitum in cam-
po paratum ad preliũ. Et fugerunt omnes i
campo alienigenarũ ⁊ iudas reuerſus ẽ ad
ſpolia caſtroꝝ: ⁊ acceperunt aurũ multum
⁊ argentũ ⁊ hyacinthũ ⁊ purpurã marinaʒ
⁊ opes magnas: ⁊ conuerſi hymnũ canebãt
⁊ benedicebant deũ in celũ qm̃ bonus eſt:
qm̃ in ſeculum miſericordia eius. Et facta ẽ
ſalus magna in iſrael in die illa. Quicunq;
ãt alienigenarũ euaſerunt: venerũt ⁊ nunci
auerunt lyſie vniuerſa q̃ acciderant. Quib⁹
ille auditis conſternatus animo deficiebat
ꝙ non qualia voluit: talia conticuerũt i iſra
el: ⁊ qualia mandauit rex. Et ſequenti anno
congregauit lyſias viroꝝ electoꝝ ſexaginta
milia: ⁊ equitũ quinq; milia: vt debellaret
D eos: ⁊ venerunt in iudeã: ⁊ caſtra poſuerunt
in bethoron: ⁊ occurrit illis iudas cũ decem
milibus viris: ⁊ viderunt exercitũ fortem ⁊
orauit ⁊ dixit. Benedictus es ſaluator iſra
i. Re.7.f el qui contriuiſti impetũ potentis in manu
ſerui tui dauid: ⁊ tradidiſti caſtra alienigena
Reg.14.b rum in manu ionathe filij ſaul ⁊ armigeri
eius. Conclude exercitũ iſtũ in manu popu-
li tui iſrael: ⁊ confundatur in exercitu ſuo e-
quitibus. Da illis fortitudinem ⁊ tabefac
audaciam virtutis eoꝝ: ⁊ cõmoueant̃ cõtri
tione ſua. Deijce illos gladio diligentiũ te:
⁊ collaudent te oẽs qui nouerũt nomen tu-
um in hymnis. Et cõmiſerũt preliũ: ⁊ ceci-
derunt de exercitu lyſie quinq; milia virorũ
videns aũt lyſias fugam ſuoꝝ: ⁊ iudeoꝝ au
daciam: ⁊ ꝙ parati ſunt aut viuere aut mo
ri fortiter: abijt antiochiã ⁊ elegit milites vt
multiplicati rurſus venirent in iudeam. Di
xit auteʒ iudas ⁊ fratres eius. Ecce contriti
ſunt inimici noſtri: aſcendamus nunc mun
dare ſancta ⁊ renouare. ⁊ congregatus ẽ oĩs E
exercitus: ⁊ aſcenderunt in montem ſyon.
Et viderunt ſanctificationem deſertam: ⁊ al
tare prophanatũ ⁊ portas exuſtas: ⁊ in atri
is virgulta nata ſicut in ſaltu vel in monti-
bus: ⁊ paſtophoria diruta. Et ſciderunt veſti
menta ſua ⁊ planxerunt planctu magno: ⁊
impoſuerunt cinerem ſuper caput ſuum: ⁊
ceciderunt in faciem ſuper terrã: ⁊ exclama-
uerunt tubis ſignoꝝ ⁊ clamauerũt in celuʒ
Tunc ordinauit iudas viros vt pugnarent
aduerſus eos qui erant in arce: donec emun
darent ſancta. Et elegit ſacerdotes ſine ma-
cula voluntatẽ habentes in lege dei: ⁊ mũ-
dauerunt ſancta: ⁊ tulerũt lapides cõtami-
nationis in locũ imundũ. Et cogitauit đ al-
tari holocauſtoꝝ quod prophanatum erat:
quid de eo faceret: ⁊ incidit in cõſiliũ bonuʒ
vt deſtrueret illud: ne forte illis eſſet in op-
probrium q꞉ ꝯtaminauerunt illud gentes:
⁊ demoliti ſunt illud. ⁊ repoſuerũt lapides i F
monte domus in loco apto: quoad veniret
propheta ⁊ reſponderet de eis: ⁊ acceperunt
lapides integros ſm legem ⁊ edificauerunt
altare nouũ ſm illud qđ fuit prius ⁊ edifi-
cauerunt ſancta ⁊ que intra domũ erant in-
trinſecus: ⁊ edem ⁊ atria ſanctificauerunt: ⁊
fecerunt vaſa ſancta noua: ⁊ intulerunt can
delabrũ ⁊ altare incenſoꝝ ⁊ menſa in tẽplũ.
Et incenſũ poſuerunt ſuper altare: ⁊ accẽde
runt lucernas que ſuper candelabrũ erant:
⁊ lucebant in tẽplo. Et poſuerũt ſuper men-
ſam panes: ⁊ appenderunt velamina: ⁊ con
ſumauerũt oĩa opera que fecerant. Et ante
matutinum ſurrexerũt quita ⁊ viceſima die
menſis noni. h eſt menſis caſleu centeſimi q̃
drageſimioctaui anni: ⁊ obtulerũt ſacrificiũ
ſm legem ſuper altare holocauſtoꝝ nouum
qđ fecerũt. Scđm tempus ⁊ ſm dieʒ in qua
contaminauerunt illud gentes: in ipſa reno
uatum eſt in canticis ⁊ cytharis ⁊ cynaris

G ꝛ cymbalis. ꝛ cecidit oīs populus in faciē. ꝛ
adorauerunt ꝛ benedixerunt in celum eum
qui proſperauit eis. Et fecerunt dedicationē
altaris diebus octo. ꝛ obtulerūt holocauſta
cum leticia. ꝛ ſalutaria laudis. Et ornauerūt
facieʒ templi coronis aureis ꝛ ſcutulis: ꝛ de
dicauerunt portas ꝛ paſtophoria: impoſue-
rūt eis ianuas. Et facta eſt leticia in populo
magna valde. ꝛ auerſū ē opprobriū gētiū. ꝛ
ſtatuit iudas ꝛ fratres eius. ꝛ vniuerſa eccle
ſia iſrael: vt agaṫ dies dedicationis altaris
in tēporibus ſuis ab anno in annū per dies
octo a quinta ꝛ viceſima die menſis caſleu
cū leticia ꝛ gaudio. Et edificauerunt in tēpo-
re illo montem ſyon: ꝛ per circuitum muros
altos ꝛ turres firmas: ne qn̄ venirent gen-
tes ꝛ cōculcarēt eū ſicut antea fecerūt. ꝛ col
locauit illic exercitū vt ſeruarēt eū. ꝛ muni-
uit eū ad cuſtodiēdā bethſuram vt haberet
populus munitionē cōtra faciē idumee.

¶C. V. Debellaṫ iudas gētes nolētes ꝑde
re iſrael. ꝯ timotheo duce amō ſimeō miſſus
a frē expugnat gētes. de bellis iude cōtra ti
motheū qd̄ ioſephꝰ ꝛ azariaſ victi ſūt. Expu
gnat iudas filios eſau. Judas euertit aras
idolorum. V.

A ET factū eſt vt audierunt gentes in cir
cuitu qꝛ edificatum ē altare ꝛ ſanctua
rium ſicut prius. irate ſūt valde ꝛ cogitabāt
tollere genus iacob. qui erant inter eos. ꝛ ce
perunt occidere de populo ꝛ perſequi. Et de-
bellabat iudas filios eſau in idumea ꝛ eos
qui erant in arabathane qꝛ circunſedebant
iſrahelitas: ꝛ pcuſſit eos plaga magna ꝛ re-
cordatus eſt malitiam filiorum bean: q erāt
populo in laqueum ꝛ in ſcandalum inſidiā-
tes ei in via. ꝛ concluſi ſunt ab eo in turribꝰ
ꝛ applicuit ad eos. ꝛ anathematizauit eos.
ꝛ incēdit turres eoꝝ igni cū oībus qui in eis
erāt. Et tranſiuit ad filios ammon ꝛ inuenit
manū fortē ꝛ populū copioſū. ꝛ timotheum
ducē ipſorū. Et cōmiſit cum eis ꝓlia multa ꝛ
ꝯtriti ſunt in cōſpectu eoꝝ ꝛ pcuſſit eos. ꝛ ce
pit gazer ciuitatem ꝛ filias eius: ꝛ reuerſus
eſt in iudeam. Et congregate ſunt gentes q̄
ſunt in galaad aduerſus iſrahelitas q erant
in finibus eorum vt tollerent eos: ꝛ fugerūt
in datheman munitionem. ꝛ miſerunt litte-
B ras ad iudam ꝛ fratres eius. dicentes. Con-
gregate ſunt aduerſum nos gentes ꝑ circui
tum vt nos auferant. ꝛ parant venire ꝛ occu
pare munitionem in quam cōfugimus: ꝛ ti
motheus eſt dux exercitus eoꝝ. Nunc ergo
veni ꝛ eripe nos de manibus eoruʒ: qꝛ ceci
dit multitudo de nobis. Et omnes fratres
noſtros qui erant in locis tubin īterfecti ſūt
ꝛ captiuas duxerunt vxores eoꝝ ꝛ natos ꝛ
ſpolia ꝛ peruenerunt illic fere mille viros.
Et adhuc epiſtole legebantur. Ecce alij nun
cij venerunt de galilea conciſſis tunicis nū-
ciantes ſecundum verba hec: dicentes cōue
niſſe aduerſuʒ ſe a ptolemaide ꝛ tyro ꝛ ſido-
ne. ꝛ repleta ē omnis galilea alienigenis vt
nos conſumant. Ut audiuit autem iudas ꝛ
populus ſermones iſtos: ꝯuenit eccleſia ma
gna cogitare quid facerent fratribus ſuis q
in tribulatione erant ꝛ expugnabantur ab
eis. Dixitqʒ iudas ſymoni fratri ſuo. Elige
tibi viros ꝛ vade ꝛ libera fratres tuos ī gali
lea: ego autem ꝛ frater meus ionathas ibi-
mus in galaadithiʒ. Et reliquit ioſephum fi
lium zacharie ꝛ azariam duces populi cum
reſiduo exercitu in iudea ad cuſtodiam: ꝛ ꝑ-
cepit illis dicens. Preeſtote populo huic ꝛ
nolite bellum committere aduerſum gētes
Donec reuertamur. Et dati ſunt ſymoni viri
tria milia vt iret in galileam: iude auteʒ oc- C
to milia in galaadithim. Et abijt ſymon in
galileam. ꝛ commiſit prelia multa cum gēti
bus ꝛ contrite ſunt gentes a facie eius: ꝛ ꝑ-
ſecutus eſt eos vſqʒ ad portaʒ ptolemaidis
Et ceciderunt de gentibus fere tria milia vi
rorum. ꝛ accepit ſpolia eorum. Et aſſumpſit
eos qui erant in galilea ꝛ in arbatis cū vxo
ribus natis. ꝛ omnibus que erant illis ꝛ ad
duxit in iudeam cum leticia magna. Et iu-
das machabeus ꝛ ionathas frater eius trā
ſierunt iordanem ꝛ abierunt viam triuʒ die-
rum in deſertum. Et occurrerunt eis nabu-
thei ꝛ ſuſceperunt eos pacifice ꝛ narrauerūt
eis omnia que acciderant fratribus eorum
in galaaditide: ꝛ qꝛ multi ex eis comprehen
ſi ſunt in baraſa ꝛ boſor ꝛ in alimis ꝛ in caſ-
phor ꝛ mageth ꝛ carnaim. He omnes ciui-
tates munite ꝛ magne. Sed ꝛ in ceteris ciui
tatibus galaaditidis tenētur cōprehenſi. Et
in craſtinū conſtituerunt admouere exercitū
ciuitatibus his: ꝛ comprehendere ꝛ tollere
eos in vna die. Et ꝯuertit iudas ꝛ exercitus
eius viā in deſertū boſor repēte. ꝛ occupauit
ciuitatem ꝛ occidit oēm maſculū ī ore gladij
ꝛ accepit oīa ſpolia eoꝝ ꝛ ſuccendit eā igni.

B Et ſurrexerũt inde nocte. ⁊ ibãt vſqꝫ ad mu-
nitioné. Et factum eſt diluculo cũ eleuaſſent
oculos ſuos. ⁊ ecce populus multus cuius
nõ erat numerus portantes ſcalas ⁊ machi
nas vt ꝯphẽderẽt munitioné ⁊ expugnarent
eos. Et vidit iudas qꝛ cepit belluꝫ. ⁊ clamor
belli aſcendit ad celum ſicut tuba. ⁊ clamor
magnus de ciuitate. Et dixit exercitui ſuo.
Pugnare hodie ꝓ fratribus veſtris Et ve
nit tribus ordinibus poſt eos ⁊ exclamaue
runt tubis ⁊ clamauerunt in oratione. Et co
gnouerunt caſtra timothei qꝛ machabeus ẽ
⁊ refugerũt a facie eius. Et ꝑcuſſerũt eos pla
ga magna: ⁊ ceciderunt ex eis in die illa fere
octo milia viroꝝ. Et diuertit iudas i maſpha
⁊ expugnauit ⁊ cepit eam: ⁊ occidit omnem
maſculum eius ⁊ ſumpſit ſpolia eius: ⁊ ſuc-
cendit eam igni. Inde ꝑrexit. ⁊ cepit caſbon
⁊ maged ⁊ boſor: ⁊ reliq̃s ciuitates galaadi
tidis. Poſt hec ãt verba congregauit timo-
theus exercitum alium: ⁊ caſtra poſuit con-
tra raphon trans torrentem. Et miſit iudas
ſpeculari exercitum ⁊ renunciauerunt ei di-
centes. qꝛ conuenerunt ad eum omnes gen
tes que in circuitu noſtro ſunt: ⁊ exercitus
multus nimis. Et arabas conduxerunt i au
xilium ſibi. ⁊ caſtra poſuerũt trans torrentẽ
parati ad te venire in preliũ. Et abijt iudas
E obuiã illis. ⁊ ait timotheus pricipibus exer-
citus ſui cũ appropinquauerit iudas ⁊ exer-
citus eius ad torrentẽꝫ aque: ſi tranſierit ad
nos prior non poterimus ſuſtinere eum: qꝛ
potẽs poterit aduerſum nos. Si vero timue
rit tranſire ⁊ poſuerit caſtra extra flumẽ: trã
fretemus ad eos ⁊ poterimus aduerſus illũ
Ut aũt apropinquauit iudas ad torrẽtẽ aq̃
ſtatuit ſcribas populi ſecus torrentem: ⁊ mã
dauit eis dicẽs. Neminem hominuꝫ relique
ritis: ſed veniant omnes in prelium ⁊ tranſ-
fretauit ad illos prior: ⁊ omnis popul' poſt
euꝫ. ⁊ contrite ſunt omnes gentes a facie eo
rum ⁊ proiecerunt arma ſua. ⁊ fugerunt ad
phanum qđ erat in carnaiꝫ. Et occupauit ip
ſam ciuitatem. ⁊ phanũ ſuccendit igni cum
oĩbus q̃ erant in ipſo. ⁊ oppreſſa eſt carnaiꝫ
⁊ nõ potuit ſuſtinere ꝯtra faciem iude. Et cõ
gregauit iudas vniuerſos iſrahelitas q erãt
in galaaditide a minimo vſqꝫ ad maximuꝫ
⁊ vxores coꝝ. ⁊ natos ⁊ exercitum magnum
valde vt veniret in terram iude. ⁊ venerunt
vſqꝫ ephron: ⁊ hec ciuitas magna in igreſſu
poſita munita valde. ⁊ non erat declinare ab F
eo dextra vel ſiniſtra: ſed ꝑ medium iter erat
⁊ incluſerunt ſe qui erãt in ciuitate ⁊ obſtru-
xerunt portas lapidibus. ⁊ miſit ad eos iu- Nu. 20. c.
das verbis pacificis dicens. Tranſeamus ꝑ
terram veſtram vt eamus in terram noſtraꝫ
⁊ nemo vobis nocebit: tantum pedibus trã
ſibimus. ⁊ nolebant eis aperire. Et precepit
iudas predicari in caſtris: vt applicarẽt vnuſ
quiſqꝫ in quo erat loco. Et applicuerunt ſe
viri virtutis: ⁊ oppugnauit ciuitatem illam
tota die ⁊ tota nocte ⁊ tradita eſt ciuitas in
manu eius. Et ꝑemerunt omnem maſculuꝫ
in ore gladij: ⁊ eradicauit eam: ⁊ accepit ſpo-
lia eius: ⁊ tranſiuit per totam ciuitatem ſuꝑ
interfectos. Et trãſgreſſi ſunt iordané in cam
po magno ꝯtra faciẽ bethſã. ⁊ erat iudas cõ
gregans extremos: ⁊ exhortabatur populũ
ꝑ totam viã donec venirent in terram iuda.
⁊ aſcenderunt in montem ſyon cum leticia ⁊
gaudio. ⁊ obtulerũt holocauſta: q nemo ex
eis cecidiſſet donec reuerterentur in pace. Et
in diebus quibus erat iudas ⁊ ionathas in
terra galaad. ⁊ ſymon frater eius in galilea
cõtra faciem ptolemaidis: audiuit ioſephus
zacharie filius. ⁊ azarias princeps virtutis
res bene geſtas. ⁊ prelia que facta ſunt: ⁊ di
xit. Faciamus ⁊ ipſi nobis nomen ⁊ eamus G
pugnare aduerſus gentes q̃ in circuitu nr̃o
ſunt. Et precepit his qui erãt in exercitu ſuo
⁊ abierunt iamniam: ⁊ exiuit gorgias de ci-
uitate. ⁊ viri eius obuiam illis in pugnaꝫ. Et
fugati ſunt ioſephus ⁊ azarias vſqꝫ in fineſ
iudee: ⁊ ceciderũt illa die de populo iſrael ad
duo milia viri. Et facta eſt plaga magna in
populo: qꝛ non audierunt iudam ⁊ fratres
eius exiſtimãtes fortiter ſe facturos. Ipſi ãt
non erant de ſemine viroꝝ illoꝝ: ꝑ quos ſa-
lus facta ẽ in iſrael. Et viri iuda magnificati
ſunt valde in ꝯſpectu oĩs iſrael ⁊ gẽtiũ oiuꝫ
vbi audiebaſ nomẽ coꝝ. Et ꝯuenerũt ad eoſ
fauſta acclamãtes. Et exiuit iudas ⁊ fratres
eius ⁊ expugnabãt filios eſau in terra q̃ ad
auſtꝝ ẽ. ⁊ ꝑcuſſit chebron ⁊ filias eius. ⁊ mu
ros ei'. ⁊ turres eius ſuccẽdit igne i circuitu
Et mouit caſtra vt iret i terrã alienigenaruꝫ
⁊ ꝑambulabat ſamariam. In illa die cecide
runt ſacerdotes in bello dũ volũt fortiter fa
cere dũ ſine ꝯſilio exeũt in ꝑliũ. Et declinauit
iudas i azotũ i terrã alienigenarum. ⁊ diruit
aras eorum. ⁊ ſpolia deorum ſuorum ſuccẽ-

ſit igni. ⁊ cepit ſpolia ciuitatum ⁊ reuerſus
eſt in terra iuda.

¶ C. S. De morte antiochi ⁊ ſucceſſione fi-
lij eius filius anthiochi mittit exercitum ad
debellandum iudam ⁊ vincitur. pacem dat
ficte quam cito rupit. hic dicitur quod in bel
lis vtebatur elephantis. VI.

A ET rex antiochus ꝑambulauit ſuperio
res regiones. Et audiuit eſſe ciuitatẽ
elimaidẽ in ꝑſide nobiliſſimam ⁊ copioſam
in argẽto ⁊ auro: templumq; in ea locuplex
valde. Et illic velamina aurea ⁊ lorice ⁊ ſcu
Et i. a. ta: que reliquit alexander philippi rex mace
do qui regnauit primus in grecia. Et venit ⁊
querebat capere ciuitatem ⁊ depredari eam
⁊ non potuit: quoniam innotuit ſermo his q
erant in ciuitate. Et inſurrexerunt in preliũ
⁊ fugit inde. ⁊ abijt cũ triſtitia magna: ⁊ re-
uerſus eſt babyloniã. Et venit q nũciaret ei
in ꝑſide: qꝛ fugata ſũt caſtra q̄ erãt i terra iu-
da: ⁊ qꝛ abijt lyſias cũ virtute forti in primiſ
⁊ fugatus ẽ a facie iudeoꝝ: ⁊ inualuerunt ar
mis ⁊ virib⁹ ⁊ ſpolijs multis q̄ ceperunt de
caſtris q̄ exciderunt. ⁊ qꝛ diruerũt abomina
tionem quã edificauerãt ſuper altare quod
erat in hieruſalem. ⁊ ſanctificationẽ ſicut pri
us circũdederunt muris excelſis: ſed ⁊ beth
ſuram ciuitatem ſuam. ⁊ factum eſt vt audi
uit rex ſermones iſtos expauit: ⁊ commotus
eſt valde. ⁊ decidit in lectum ⁊ incidit in lan
guorem pre triſtitia: qꝛ non eſt factum ſicut
cogitabat ⁊ erat illic per dies multos qꝛ re-
B nouata eſt in eo triſtitia magna ⁊ arbitratus
eſt ſe mori. ⁊ vocauit omnes amicos ſuos ⁊
dixit illis. Receſſit ſomnus ab oculis meis
⁊ concidi ⁊ corrui corde pre ſollicitudine. ⁊
dixi in corde meo. In quantã tribulationem
deueni: ⁊ in quos fluct⁹ triſticie in qua nunc
ſum: qui iocũdus eram ⁊ dilectus in poteſta
te mea. Nũc vero reminiſcor maloꝝ q̄ feci in
hieruſalẽ: vnde ⁊ abſtuli oĩa ſpolia aurea ⁊
argẽtea q̄ erãt in ea: ⁊ miſi auferre habitãteſ
iudeã ſine cã. Cognoui ergo qꝛ ꝓpter ea in-
uenerunt me mala iſta: ⁊ ecce pereo triſtitia
magna in terra aliena. ⁊ vocauit philippum
vnũ de amicis ſuis. ⁊ ꝓpoſuit eũ ſup vniuer
ſũ regnũ ſuũ. Et dedit ei diadema. ⁊ ſtolã ſuã
⁊ annulũ: vt adduceret antiochũ filium ſuũ
⁊ nutriret eũ ⁊ regnaret. Et mortuus eſt illic
antiochus rex anno cẽteſimo quadrageſimo
nono. ⁊ cognouit lyſias qm̃ mortuus ẽ rex:
⁊ ꝯſtituit regnare antiochũ filiũ ei⁹ quẽ nu-
triuit adoleſcentẽ. ⁊ vocauit nomẽ ei⁹ eupa-
torem. Et hi qui erant in arce concluſerant C
iſrael in circuitu ſanctorum ⁊ querebant eis
mala ſemper ad firmamentum gentium.
Et cogitauit iudas diſperdere eos. ⁊ conuo-
cauit vniuerſum populũ vt obſiderent eos. ⁊
ꝯuenerunt ſimul. ⁊ obſederunt eos anno cẽ-
teſimo quinquageſimo: ⁊ fecerunt baliſtas
⁊ machinas. Et exierunt quidam ex eis qui
obſidebantur. ⁊ adiunxerunt ſe illis aliqui i
pij ex iſrael. ⁊ abierunt ad regem ⁊ dixerunt
Quouſq; non facis iudiciũ: ⁊ vindicas fra-
tres noſtros. Nos decreuimus ſeruire patri
tuo ⁊ ambulare in ꝓceptis ei⁹ ⁊ obſequi edi
ctis ei⁹. ⁊ filij populi noſtri propter hoc aliena
bant ſe a nobis ⁊ quicunq; inueniebantur
ex nobis interficiebantur: ⁊ hereditates nr̃e
diripiebantur. ⁊ non ad nos tm̃ extenderũt
manum: ſed ⁊ in omnes fines noſtros. ⁊ ec-
ce applicuerunt hodie ad arcem in hieruſa-
lem occupare eam ⁊ munitionem in bethſu
ram munierunt. Et niſi preueneris eos ve
locius. maiora q̃ʒ hec facient ⁊ nõ poteris ob
tinere eos. ⁊ iratus eſt rex vt hec audiuit. ⁊
conuocauit omnes amicos ſuos ⁊ principes
exercitus ſui ⁊ eos qui ſuper equites erant.
Sed ⁊ de regnis alijs ⁊ de inſulis maritimiſ
venerunt ad eum exercitus conductitius. D
Et erat numerus exercitus eius centum mi
lia peditum: ⁊ viginti milia equitum: ⁊ ele-
phanti trigintaduo docti ad prelium ⁊ vene
runt per idumeam ⁊ applicuerunt ad beth-
ſuram: ⁊ pugnauerunt dies multos. ⁊ fece-
runt machinas. Et exierunt ⁊ ſuccenderunt
eas igni: ⁊ pugnauerunt viriliter: ⁊ receſſit
iudas ab arce ⁊ mouit caſtra ad bethzacha
ran contra caſtra regis. Et ſurrexit rex ante
lucem: ⁊ concitauit exercitus in impetũ con
tra viam bethzacharan. Et comparuerunt
ſe exercitus in prelium: ⁊ tubis cecinerunt.
Et elephantis oſtenderunt ſanguinem vue
⁊ mori ad acuendos eos in prelium. Et diui
ſerunt beſtias per legiones ⁊ aſtiterunt ſin-
gulis elephantis mille viri in loricis conca
thenatis. ⁊ galee eree in capitibus eorum. ⁊
quingenti equites ordinati vnicuiq; beſtie
electi erant. Hi ante tempus vbicunq; erat
beſtia ibi erant ⁊ quocunq; ibat ibant: ⁊ nõ
diſcendebant ab ea. Sed ⁊ turres lignee ſu-
per eos firme ꝓtegentes ſup ſingulas beſti-

as ⁊ ſup eas machine. Et ſup ſingulas viri
virtutis trigītaduo. q̲ pugnabāt deſup ⁊ in
E tus magiſter beſtie. ⁊ reſiduum eq̄tatū hinc
⁊ inde ſtatuit ī duas p̲tes tubis exercitū cō-
mouere ⁊ perurgere ꝯſtipatos ī legiōibꝰ eiꝰ.
Et vt refulxit ſol in clypeos aureos ereos re
ſplenduerunt montes ab eis ⁊ reſplēduerūt
ſicut lampades ignis. Et diſticta ē p̲s exerci
tus regis per montes excelſos: ⁊ alia p̲ loca
humilia ⁊ ibāt caute ⁊ ordinate. Et cōmoue
bāt oēs ihabitātes terrā voce multitudinis
eoꝝ ⁊ inceſſu turbe ⁊ colliſione armoꝝ. Erat
n. exercitus magnꝰ valde ⁊ fortis. Et appro-
piauit iudas ⁊ exercitꝰ eiꝰ ī p̲liū: ⁊ ceciderūt
de exercitu regis ſexcenti viri. Et vidit elea-
zar filiꝰ ſaura vnā de beſtijs loricatā loricis
regis: ⁊ erat eminēs ſup̲ ceteras beſtias. Et
viſuz ē ei ꝙ in ea eēt rex ⁊ dedit ſe vt libera
ret populū ſuū: ⁊ acq̄reret ſibi nomē eternū.
F Et cucurrit ad eā audacter in medio legionis
interficiēs a dextris ⁊ a ſiniſtris ⁊ cadebant
ab eo huc atq̄ʒ illuc. Et iuit ſub pedes elephā
tis ⁊ ſuppoſuit ſe ei. ⁊ occidit euʒ ⁊ cecidit in
terrā ſup̲ ipſum. ⁊ mortuus eſt illic. Et vidē-
tes virtutē regis ⁊ impetū exercitus eius di
uerterunt ſe ab eis. Caſtra aūt regis aſcēde-
rūt ꝯtra eos in hieruſalem: ⁊ applicuerūt ca
ſtra regis ad iudeā ⁊ mōtē ſyon. Et fecit pacē
cū his qui erāt in bethſura. ⁊ exierūt de ciui
tate: q̄r nō erāt eis ibi alimēta cōcluſis quia
ſabbata erāt terre. Et cōp̲hēdit rex bethſurā
⁊ ꝯſtituit ibi cuſtodiā ſeruare eā: ⁊ ꝯuertit ca
ſtra ad locum ſanctificationis dies multos.
Et ſtatuit illic baliſtas ⁊ machīas ⁊ ignis ia
cula ⁊ tormēta ad lapides iactādos ⁊ ſpicula
⁊ ſcorpios ad imittēdas ſagittas ⁊ fūdibula.
Fecerunt autem ⁊ ipſi machinas aduerſus
machinas eorum ⁊ pugnauerunt dies mul
tos. Eſce autē nō erāt in ciuitate: eo ꝙ ſepti-
mus annus eſſet: ⁊ qui remanſerāt in iudea
de gentibus ꝯſūpſerāt reliquias eoꝝ que re
poſite fuerāt. Et remāſerūt in ſcīs viri pauci:
q̄m̄ obtinuerat eos fames: ⁊ diſp̲ſi ſūt vnuſ-
G quiſq̄ʒ ī locū ſuū. Et audiuit lyſias ꝙ philip
pus quē ꝯſtituerat rex antiochus: cū adhuc
viueret vt nutriret ātiochū filiū ſuū: ⁊ regna
ret reuerſus ē a p̲ſide ⁊ media: ⁊ exercitus q̲
abierat cum ipſo: ⁊ q̄r querit ſuſcipere regni
negocia. Et feſtinauit ire ⁊ dicere ad regē ⁊ du
ces exercitus. Deficimus quotidie ⁊ eſca no
bis modica ē: ⁊ locus quē obſidemꝰ ē muni

tus. ⁊ icūbit nobis ordinare de regno. Nunc
itaq̄ʒ demꝰ dextras hoībus iſtis: ⁊ faciamꝰ
cū illis pacē: ⁊ cū oī gēte eoꝝ: ⁊ ꝯſtituamꝰ il
lis vt ambulēt in legitimis ſuis ſicut prius.
Propter legitima. n. ipſoruʒ q̄ deſpeximus
irati ſūt: ⁊ fecerūt oīa hec. Et placuit ſermo in
ꝯſpectu regis ⁊ principū: ⁊ miſit ad eos pacē
facere: ⁊ ceperunt illā: ⁊ iurauit illis rex p̲ prin
cipes: ⁊ exierūt de munitione. Et intrauit rex
mōtē ſyō ⁊ vidit munitionē loci: ⁊ rupit citiꝰ
iuramētum q̄d iurauit: ⁊ mādauit deſtruere
murum in gyro. Et diſceſſit feſtinanter ⁊ re-
uerſus eſt antiochiā: ⁊ iuenit philippū domi
nantem ciuitati: ⁊ pugnauit aduerſus eum:
⁊ occupauit ciuitatem.

C. S. Demetrius occiſis antiocho ⁊ lyſia
obtinuit regnū. de alchimo ⁊ bachide ⁊ ma-
licia eoꝝ. de ſanguine effuſo in circuitu hieru
ſalem. miſſit demetrius nicharonem contra
iſrael. orauit iudas ⁊ vicit nicharonem ⁊ oc-
cidit eum. VII.

Anno cētesimo quinquageſimo ⁊ pri
mo: exijt demetrius ſeleuci filius ab A
vrbe roma. ⁊ aſcendit cuʒ paucis viris in ci-
uitatem maritimā: ⁊ regnauit illic. Et factuʒ
eſt vt ingreſſus eſt domū regni patrum ſuo-
rum: cōprehendit exercitus antiochum ⁊ ly
ſiā vt adducerēt eos ad eū: ⁊ res ei innotuit
⁊ ait. Nolite mihi oſ̄dere faciē eoꝝ. ⁊ occidit
eos exercitus. ⁊ ſedit demetrius ſup̲ ſedē re-
gni ſui: ⁊ venerūt ad eū viri iniqui ⁊ impij ex
iſrael: ⁊ alchimus dux eoꝝ: q̲ volebat fieri ſa
cerdos. ⁊ accuſauerūt populū apud regē di
centes. Perdidit iudas ⁊ fratres eius ami-
cos tuos: ⁊ nos diſp̲didit de terra nr̄a. Nūc
ḡ mitte virū cui credis: vt eat ⁊ videat exter
miniū oē q̄d fecit nobis ī regionibꝰ regis: ⁊
puniat omnes amicos eoꝝ ⁊ adiutores eoꝝ.
⁊ elegit rex ex amicis ſuis bachidem q̲ dn̄a B
batur trans flumen magnū in regno ⁊ fide-
leʒ regi: ⁊ miſit eū vt videret exterminiū q̄d
fecit iudas. Sed ⁊ alchimū impiū ꝯſtituit in
ſacerdotiū: ⁊ mandauit ei facere vltionem in
filios iſrael. ⁊ ſurrexerūt ⁊ venerūt cum exer
citu magno in terrā iuda: ⁊ miſerūt nuncios
⁊ locuti ſunt ad iudā ⁊ ad fratres eiꝰ verbis
pacificis in dolo ⁊ nō intēderūt ſermonibus
eoꝝ. Viderūt. n. q̄r cū exercitu magno: ⁊ con
uenerunt ad alchimum ⁊ bachidem congre
gatio ſcribarum requirere que iuſta ſunt. ⁊
primi aſſidei qui erāt in filijs iſrael: ⁊ exq̄re

bant ab eis pacem. Dixerunt enim. Homo
ſacerdos de ſemine aaron venit:nõ decipiet
C nos. τ locutus eſt cũ eis verba pacifica τ iu
rauit illis dicẽs. Nõ inferemus vobis malũ
neq3 amicis vr̃is τ crediderũt ei. τ cõprehẽ
dit ex eis ſexagita viros: τ occidit eos i vna
Ps.78. die ſm verbũ quod ſcriptum eſt. Carnes ſan
ctoꝝ tuoꝝ τ ſanguinem ipſoꝝ effuderunt in
circuitu hieruſalẽ. τ nõ erat q ſepeliret. Et in
cubuit timor τ tremor in oẽm populũ:qꝛ di
xerũt. Nõ eſt veritas τ iudicium in eis. Trãſ
greſſi ſũt.n.conſtitutũ τ iuſiurandũ qđ iura
uerũt. τ mouit bachides caſtra ab hieruſalẽ
τ applicuit in bethzecha:τ miſit τ cõprehẽ
dit multos ex eis quia ſe refugerant:τ quoſ
dã de populo mactauit:τ in puteũ magnu3
ꝓiecit. τ ↄmiſit regionẽ alchimo: τ reliqt cũ
D eo auxiliũ in adiutoriũ ipſi. τ abijt bachides
ad regem:τ ſatis agebat alchimus pro prin
cipatu ſacerdotij ſui. τ conuenerũt ad eũ oẽs
q perturbabãt populũ ſuũ. τ obtinuerũt ter
rã iuda:τ fecerũt plagã magnã in iſrael. Et
vidit iudas oĩa mala q̃ fecit alchimus. τ qui
cũ eo erãt filij iſrael multo pl⁹ q̃ȝ gẽtes. Et
exijt in oẽs fines iudee in circuitu τ fecit vin
dictã in viros deſertores: τ ceſſauerũt vltra
exire i regionẽ. Vidit ãt alchimus ꝙ preua
luit iudas τ qui cũ eo erãt:τ cognouit qꝛ nõ
põt ſuſtinere eos: τ regreſſus ẽ ad regẽ:τ ac
.Ma.14.b cuſauit eos multis criminibus. τ miſit rex ni
canorẽ vnũ ex principibus ſuis nobiliorib⁹
q erat inimicitias exercẽs ↄtra iſrael:τ man
dauit ei euertere populũ. Et venit nicanor in
hieruſalẽ cũ exercitu magno:τ miſit ad iudã
τ ad frẽs eis verbis pacificis cũ dolo dicẽs.
E Non ſit pugna inter me τ vos. Veniam cu3
viris paucis:vt videam facies veſtras cũ pa
ce. τ vẽit ad iudã τ ſalutauerũt ſe inuicẽ pacifi
ce:τ hoſtes parati erant rapere iudam. Et in
notuit ſermo iude:quoniam cum dolo vene
runt ad eũ. τ cõtritus ẽ ab eo:τ amplius no
luit videre faciẽ ei⁹. Et cognouit nicanor qm̃
denudatũ ẽ cõſiliũ ei⁹: τ exiuit obuiam iude
in pugnã iuxta capharſalama. Et ceciderũt
de nicanoris exercitu fere quinq3 milia viri
τ fugerũt i ciuitatẽ dauid. Et poſt hec verba
aſcẽdit nicanor in montẽ ſyon:τ exierunt de
ſacerdotib⁹ populi ſalutare eũ in pace: τ de
mõſtrare ei holocauſtomata q̃ offerebantur
ꝓ rege. τ irridens ſpreuit eos τ polluit:τ lo
tus ẽ ſupbe:τ iurauit cũ ira dicens. Niſi tra

ditus fuerit iudas τ exercitus eius in man⁹
meas:ↄtinuo cũ reegreſſus fuero i pace ſuc
cẽdã domũ iſtã. τ exijt cũ ira magna:τ intra
uerunt ſacerdotes τ ſteterũt ante faciẽ alta
ris templi:τ flentes dixerunt. Tu dñe elegi
ſti domu3 iſtã ad inuocãdũ nomẽ tuũ in ea:vt F
eſſet domus oratiõis τ obſecrationis popu
lo tuo. Fac vindictã in hoĩe iſto: τ exercitu ei⁹
τ cadãt in gladio. Memento blaſphemias
eoꝝ:τ ne dederis eis vt ꝑmaneãt. τ exijt nica
nor ab hieruſale3 τ caſtra τ applicuit ad be
thorõ τ occurrit illi exercit⁹ ſyrie. τ iudas ap
plicuit in adarſa cũ tribus milibus viris. Et
orauit iudas τ dixit. Qui miſſi erant a rege
ſennacherib dñe qꝛ blaſphemauerãt te:exijt 4.R
angel⁹ τ ꝑcuſſit ex eis centũ octogintaqnq3
milia:ſic ↄtere exercitum iſtum in conſpectu
noſtro hodie:τ ſciant ceteri quia male locu
tus eſt ſuper ſancta tua:τ iudica illũ ſm ma
litiã illius τ cõmiſerũt exercitus preliu3 ter
tiadecima die menſis adar τ cõtrita ſunt ca
ſtra nicanoris:τ cecidit ipſe prim⁹ in prelio
Ut aũt vidit exercitus eius qa cecidiſſet ni
canor ꝓiecerunt arma ſua τ fugerunt τ pſe
cuti ſunt eos viam vnius diei ad adazer vſ G
q3quo veniatur in gazara:τ tubis cecinerũt
poſt eos cum ſignificationibus. τ exierũt de
omnibus caſtellis iudee in circuitu:τ venti
labant eos cornibus:τ conuertebantur iteꝝ
ad eos:τ ceciderũt oẽs gladio:τ non eſt reli
ctus ex eis nec vnus. τ acceperũt ſpolia eoꝝ
in predã:τ caput nicanoris amputauerunt
τ dexteram eius quã extenderat ſupbe:τ at
tulerũt τ ſuſpẽderũt ↄtra hieruſalẽ. Et leta 2.Ma.15.g.
tus eſt populus valde:τ egerũt die3 illa3 in
letitia magna. τ ↄſtituit agi oĩbus annis di
em iſtã tertiadecima die menſis adar:τ ſilu
it terra iuda dies paucos.

C.S. De romanorum fama τ poteſtate.
Miſit iudas legatos roma3 cã pacis:reſcri
ptũ ad iudeos romanorum. VIII.

ET audiuit iudas nomẽ romanorũ:qꝛ A
ſunt potentes viribus τ acquieſcunt
ad omnia que poſtulantur ab eis:τ quicun
q3 acceſſerũt ad eos ſtatuerũt cũ eis amici
tias:τ qꝛ ſũt potẽtes viribus. Et audierũt ꝓ
lia eoꝝ τ virtutes bonaſquas fecerũt in gal
latia:qꝛ obtinuerũt eos τ duxerũt ſub tribu
tũ. τ quanta fecerunt in regione hiſpanie: τ
ꝙ in poteſtatẽ redegerunt metalla argenti
τ auri que illic ſunt:τ poſſederũt oẽm locu3

ꝯſilio ſuo ⁊ patientia:locaqꝫ q̄ lōge erāt val
de ab eis:⁊ reges q̄ ſupuenerāt eis ab extre
mis terre cōtriuerūt ⁊ percuſſerunt eos pla
ga magna. Ceteri āt dant eis tributū oībus
annis. Et philippū perſen cethеorū regē ⁊ ce
teros qui aduerſus eos arma tulerāt ꝯtriue
rūt in bello ⁊ obtinuerunt eos. Et antiochū
magnū regē aſie qui eis pugnam intulerat:
habens centuꝫ viginti elephantes ⁊ equita
tum ⁊ currus ⁊ exercitū magnum valde con
tritū ab eis:q̄ ceperunt eum viuuꝫ ⁊ ſtatue
runt ei vt daret ipſe ⁊ q̄ regnarent poſt ipſū
tributum magnum:⁊ daret obſides:⁊ ꝯſtitu
B tum. Et regionem indoꝝ:⁊ medos ⁊ lydos
de optimis regionibus eoꝝ:⁊ acceptas eas
ab eis dederunt eumeni regi. Et q̄ qui erāt
apud belladā voluerunt ire ⁊ tollere eos:⁊
innotuit ſermo his:⁊ miſerunt ad eos ducē
vnū ⁊ pugnauerūt ꝯtra illos:⁊ ceciderūt ex
eis multi ⁊ captiuas duxerūt vxores eoꝝ ⁊
filios:⁊ diripuerūt eos ⁊ terrā eoꝝ poſſede
rūt ⁊ deſtruxerūt muros eoꝝ:⁊ in ſeruitutē il
los redegerūt vſqꝫ in hunc diem. Et reſidua
regna ⁊ iſulas que aliq̄n reſtiterāt illis exter
minauerūt ⁊ in poteſtatē redegerūt. Cū ami
cis autē ſuis ⁊ qui in ipſis requiē hēbant cō
ſeruauerūt amicitiā:⁊ obtinuerūt regna que
erāt proxima ⁊ que erant lōge:q̄ quicunqꝫ
audiebāt nomē eoꝝ timebāt eos. Quib⁹ ve
ro vellēt auxilio eē vt regnarent:regnabant
Quos aūt vellent regno deturbabant. ⁊ ex
C altati ſūt valde. Et in oībus iſtis nemo por
tabat diadema:nec induebatur purpura vt
magnificaretur in ea. ⁊ quia curiam fecerūt
ſibi:⁊ quotidie conſulebāt trecentos vigin
ti cōſiliuꝫ agentes ſemꝑ de multitudine:vt
que digna ſunt gerant. ⁊ cōmittūt vni homi
ni magiſtratum ſuū per ſingulos annos do
minari vniuerſe terre ſue:⁊ oēs obediūt vni.
⁊ non eſt inuidia neqꝫ zelus inter eos ⁊ ele
git iudas eupolemum filium ioannis filij
iacob:⁊ iaſonem filium eleazari:⁊ miſit eos
romā conſtituere cum illis amicitiam ⁊ ſoci
etatem:⁊ vt auferrent ab eis iugum grecoꝝ
quia viderunt ꝙ in ſeruitutem premerēt re
gnum iſrael ⁊ abierūt romam viā multam
valde:⁊ introierunt curiā ⁊ dixerunt. Iudas
machabe⁹ ⁊ frēs ei⁹ ⁊ populus iudeorū mi
ſerūt nos ad vos ſtatuere vobiſcū ſocietatē ⁊
pacē ⁊ ꝯſcribere nos ſocios ⁊ amicos vr̄os.
⁊ placuit ſmo i ꝯſpectu eoꝝ:⁊ hoc reſcriptū

qđ reſcripſerūt in tabulis ereis:⁊ miſerūt in
hieruſalē:vt eēt apud eos ibi memoriale pa
cis ⁊ ſocietatis. Bene ſit romanis ⁊ gēti iu
deoꝝ in mari ⁊ in terra in eternū:gladiuſqꝫ
⁊ hoſtis ꝓcul ſit ab eis. Qđ ſi inſteterit bel B
lū romanis prius aut oīb⁹ ſocijs eoꝝ in om
ni dn̄atione eoꝝ:auxiliū feret gēſ iudeoꝝ:ꝓ
ut tp̄s dictauerit corde pleno. Et preliātibuſ
nō dabūt neqꝫ subminiſtrabūt triticū arma
pecuniam naues ſicut placuit romanis ⁊ cu
ſtodiunt mandata eorum nihil ab eis accipi
entes. Similiter autem ⁊ ſi genti iudeorum
prius acciderit bellum adiuuabunt romani
ex animo. prout eis tp̄s pmiſerit:⁊ adiuuātī
bus non dabitur triticum arma pecunia na
ues ſicut placuit romanis:⁊ cuſtodient man
data eoꝝ abſqꝫ dolo. Secūdū hec verba con
ſtituerūt romani populo iudeoꝝ. Qđ ſi poſt
hec verba hi aut illi addere aut demere ad
hec aliquid voluerint. facient ex propoſito
ſuo:⁊ quecunqꝫ addiderint vel dempſerint
rata erunt. Sed ⁊ de malis que demetrius
rex fecit in eos. ſcripſim⁹ ei dicentes. Quare
grauaſti iugum tuuꝫ ſuper amicos noſtros
⁊ ſocios iudeos. Si ergo iteruꝫ adierint nos
aduerſum te: faciemus illis iudicium ⁊ pu
gnabimus tecum mari terraqꝫ.

¶ C. S. Mittit demetri⁹ exercitū ꝯtra iude
os. de morte iude machabei: de viris impijs
⁊ malicia bachidis poſt morteꝫ iude. de nu
ptijs i luctū ꝯuerſis. ionathas obtinuit prin
cipatū:alchim⁹ volēs deſtruere tēplū obmu
tuit. tactus paraliſi de conſilio iniquo. Su
patuſ eſt bachides a ſymeōe ⁊ ionatha ⁊ fir
mauerūt pacē. đ reſtitutiōe captiuitatis. IX.

Interea vt audiuit demetrius q̄ ceci A
dit nicanor ⁊ exercitus eius in prelio:
appoſuit bachideꝫ ⁊ alchimum rurſum mit
tere in iudeā:⁊ dextrū cornu cū illis. Et abie
runt viā que ducit i galgala:⁊ caſtra poſue
rūt in maſaloth:q̄ ē in arbellis:⁊ occupaue
rūt eā ⁊ peremerūt aīas hoīum multas. In
mēſe primo anni cēteſimi ⁊ qn̄qgeſimi ⁊ ſe
cūdi applicuerūt exercitū ad hieruſalē:⁊ ſur
rexerūt ⁊ abierūt in berea viginti milia viroꝝ
⁊ duo milia equiꝫ. Et iudas poſuerat caſtra
in laiſa:⁊ tria milia viri electi cū eo. Et vide
rūt multitudinē exercitus. q̄ multi ſunt ⁊ ti
muerūt valde:⁊ multi ſubtraxerunt ſe de ca
ſtris:⁊ nō remāſerūt ex eis niſi octīgēti viri.
Et vidit iudas ꝙ defluxit exercitus ſuus:⁊

bellum purgebat eum ꝛ ɔfractus est corde
q2 non habebat tpˢ ɔgregādi eos. ꝛ dissolu
tus ē. Et dixit his q residui erāt. Surgamꝰ
ꝛ eamꝰ ad aduersarios nr̄os: ſi poterimꝰ pu
gnar aduersus. Et auertebāt eū dicētes. Nō
poterimꝰ: ſ; liberemꝰ aiās nr̄as mō. ꝛ reuer
B tamur ad fratres nr̄os: ꝛ tūc pugnabimꝰ ad
uersus eos. Nos āt pauci sumꝰ. Et ait iudas
Absit istā rē facere: vt fugiamus ab eis ꝛ si
appropiauit tpˢ nr̄: moriamur ī virtute pp
frēs nr̄os ꝛ nō inferamꝰ crimē glorie nr̄e. Et
mouit exercitus de castris. ꝛ steterūt illis ob
uiam. Et diuisi sūt eqtes in duas ptes ꝛ fun
dibularij ꝛ sagittarij p̄ibāt exercitū: ꝛ primi
certaminis oēs potentes. Bachides autē
erat in dextro cornu ꝛ proximauit legio ex
duabꝰ partibꝰ. ꝛ clamabāt tubis. Exclama
uerūt aūt ꝛ hi q erant ex parte iude etiā ipsi
ꝛ commota ē terra a voce exercituū ꝛ cōmis
sum ē ꝑliū a mane vsq; ad vespam. Et vidit
iudas q2 firmior ē pars exercitus bachidis
in dextris ꝛ cōuenerunt cū ipso oēs ɔstātes
s.4.b. corde ꝛ ɔtrita ē dextera pars ab eis. ꝛ ꝑsecu
tus ē eos vsq; ad mōtē azoti. Et q in sinistro
cornu erāt viderūt ꝙ ɔtritū ē dextrū cornu ꝛ
secuti sūt post iudā: ꝛ eos q cū ipso erāt a ter
go. Et ingrauatū ē ꝑliū: ꝛ ceciderūt vulne
rati multi ex his ꝛ ex illis. Et iudas cecidit ꝛ
ceteri fugerūt. Et ionathas ꝛ symon tulerunt
iudā fratrē suū. ꝛ sepelierūt eū in sepulchro
patrū suorum in ciuitate modin. Et fleuerūt
eū oīs populus israel plāctu magno: ꝛ luge
C bāt dies multos ꝛ dixerunt. Quomō cecidit
potēs q saluū faciebat populū israel. Et cete
ra verba bellorū iude ꝛ virtutū quas fecit ꝛ
magnitudinis eius nō sunt descripta. Mul
ta.n. erant valde. Et factum est post obitū iu
de emerserūt iniq in oībꝰ finibꝰ israel: ꝛ exor
ti sunt oēs q opabant̄ iniqtatē. In diebꝰ il
lis facta ē fames magna valde. ꝛ tradidit se
bachidi oīs regio eorū cū ipsis ꝛ elegit bachi
des viros impios ꝛ ɔstituit eos dn̄os regio
nis: ꝛ exqrebant ꝛ ꝑscrutabant̄ amicos iu
de. ꝛ adducebant eos ad bachidē: ꝛ vindica
bat in illos ꝛ illudebat. Et facta est tribula
tio magna in israel: qualis non fuit ex die q̄
non ē visus ꝓpheta in israel. Et ɔgregati sūt
omnes amici iude ꝛ dixerūt ionathe. Ex quo
frater tuus iudas defūctus est vir similis ei
nō est q exeat ɔtra inimicos nr̄os bachidē
ꝛ eos qui inimici sunt gētis nr̄e. Nūc itaq;
te hodie elegimus eē pro eo nobis in princi
pē ꝛ ducē ad bellandum bellū nostrū. Et su
scepit ionathas tpe illo pricipatū ꝛ surrexit
loco iude fris sui. Et cognouit bachides ꝛ q̄
rebat eū occidere. Et cognouit ionathas ꝛ sy
mon frater eius ꝛ omnes q cū eo erant. ꝛ fu
gerūt in desertū thecue: ꝛ ɔsederūt ad aquā
lacꝰ asphar. Et cognouit bachides. ꝛ die sab
batorum venit ipse ꝛ omnis exercitus eius
transiordanē. Et ionathas misit fratrem suū D
ducem populi. ꝛ rogauit nabutheos amicos
suos vt commendarent illi apparatum suū
qui erat copiosus. Et exierunt filij iambri ex
madaba ꝛ comprehenderūt ioannem: ꝛ om
nia que habebat. ꝛ abierunt habentes ea.
Post h̄ verba renunciatum est ionathe ꝛ sy
moni fratri eius: q2 filij iambri faciunt nu
ptias magnas ꝛ ducunt sponsam ex mada
ba filiā vnius de magnis principibus cha
naan cū ambitione magna. ꝛ recordati sunt
sanguinis ioannis fratris sui. ꝛ ascenderunt
ꝛ absconderunt se sub tegumento montis.
Et eleuauerunt oculos suos ꝛ viderunt. ꝛ ec
ce tumultus ꝛ apparatus multus ꝛ spon
sus processit: ꝛ amici eis. ꝛ fratres eius obui
ā illis cū tympanis ꝛ musicis ꝛ armis mul
tis: ꝛ surrexerunt ad eos ex insidijs ꝛ occide
runt eos ꝛ ceciderunt vulnerati multi. ꝛ re
sidui fugerunt in montes. Et acceperunt om
nia spolia eorum: ꝛ conuerse sunt nuptie in
luctū. ꝛ vox musicorum ipsorum in lamen
tum. Et vindicauerunt vindictā sanguinis
fratris sui: ꝛ reuersi sunt ad ripam iordanis:
Et audiuit bachides: ꝛ venit die sabbatorū
vsq; ad oram iordanis in virtute magna.
Et dixit ad suos ionathas. Surgamus ꝛ pu E
gnemus contra inimicos nostros. Non est
enim hodie sicut heri ꝛ nudiustertius. Ecce
enim bellum ex aduerso aqua vero iordanis
hinc ꝛ inde ꝛ ripe ꝛ paludes ꝛ saltus ꝛ non
est locus diuertendi. Nunc ergo clamate in
celum. vt liberemini de manu inimicorum s.4.b
vrorū. Et cōmissum est bellū. ꝛ extendit iona
thas manū suā ꝑcutere bachidē: ꝛ diuertit
ab eo retro. Et dissilijt ionathas. ꝛ qui cū eo
erāt in iordanem. ꝛ transnatauerunt ad eos
iordanem. ꝛ ceciderunt de pte bachidis die
illa mille viri. ꝛ reuersi sunt in irl'm. Et edifi
cauerunt ciuitates munitas ī iudea: muniti
onem q̄ erat in hierico ꝛ ī amauz. ꝛ ī betho
ron. ꝛ bethel ꝛ thannatha ꝛ phara ꝛ thopo

muris excelſis ⁊ portis ⁊ ſeris. Et poſuit cu-
ſtodiā i eis: vt inimicitias exercerēt in iſrael.
Et muniuit ciuitatē bethſurā ⁊ gazaram ⁊
arcē ⁊ poſuit i eis auxilia ⁊ appatum eſcarū
⁊ accepit filios principum regionis obſides
⁊ poſuit eos in arce in hieruſalem in cuſtodi
am. ⁊ anno centeſimo quinquageſimotertio
menſe ſecūdo precepit alchimus deſtrui mu
ros domꝰ ſcē iterioris. ⁊ deſtrui opa propha
F rum. ⁊ cepit deſtruere. In tpe illo pcuſſus ē
alchimus. ⁊ ipedita ſūt opa illius. ⁊ obcluſū
ē os eius ⁊ diſſolutꝰ ē paralyſi. nec vltra po-
tuit loq verbū ⁊ mandare de domo ſua. Et
mortuꝰ ē alchimus i tpe illo cū tormēto ma
gno. ⁊ vidit bachides qm̄ mortuus eſt alchi
mus ⁊ reuerſus ē ad regē ⁊ ſiluit terra ānis
duobus ⁊ cogitauerūt oēs iniq dicentes. Ec
ce ionathas ⁊ q cū eo ſūt in ſilētio habitant
ꝯfidēter. Nūc ergo adducamus bachidē. ⁊
cōphēdet eos oēs vna nocte. ⁊ abierūt. ⁊ ꝯſi-
lium ei dederunt. Et ſurrexit vt veniret cum
exercitu multo. ⁊ miſit occulte epiſtolas ſo-
cijs ſuis q erāt in iudea vt ꝯphēderent iona
tham ⁊ eos q cū eo erāt: ſed nō potuerūt qr
innotuit eis ꝯſiliū eoꝝ. ⁊ apphendit de viris
regionis q principes erāt militie qnquagin
ta viros: ⁊ occidit eos. Et ſeceſſit ionathas
⁊ ſymō. ⁊ q cū eo erāt in bethbeſſē q̄ ē i deſ-
to. ⁊ extruxit diruta eius: ⁊ firmauerunt eā.
Et cognouit bachides. ⁊ ꝯgregauit vniuer-
ſam multitudinē ſuā. ⁊ his q de iudea erant
G denunciauit. Et venit ⁊ caſtra poſuit deſup
bethbeſſe. ⁊ opugnauit eam dies multos ⁊
fecit machinas. Et reliqt ionathas ſymonē
fratrē ſuū in ciuitate. ⁊ exiuit in regionē ⁊ ve
nit cū numero ⁊ pcuſſit odarē ⁊ fratres eiꝰ ⁊
filios phaſerō in tabernaculis ipſoꝝ ⁊ cepit
cedere ⁊ creſcere in virtutibus. Symon vero
⁊ q cū ipſo erāt exierūt de ciuitate: ⁊ ſuccēde
rūt machinas ⁊ pugnauerūt ꝯtra bachiden.
⁊ ꝯtritus ē ab eis. Et afflixerūt eū valde. qm̄
ꝯſiliū eius ⁊ ꝯgreſſus eiꝰ erat inanis. Et ira-
tus ꝯtra viros iniquos q ei ꝯſiliū dederāt: vt
veniret i regionem ipſoꝝ. multos ex eis occi
dit. Ipſe āt cogitauit cum reliqs abire in re-
gionē ſuā. ⁊ cognouit ionathaſ. ⁊ miſit ad eū
legatos ꝯponere pacē cum ipſo. ⁊ reddere ei
captiuitatē. Et libēter accepit. ⁊ fecit ſecundū
verba eiꝰ. ⁊ iurauit ſe nihil facturū ei mali oi
bus diebꝰ vite eiꝰ. Et reddidit ei captiuitatē
quā priꝰ erat pdatꝰ d terra iuda. Et ꝯuerſus
abijt i terrā ſuā. ⁊ nō appoſuit āpliꝰ venire i
fines eius. Et ceſſauit gladiꝰ ex iſrael. Et ha-
bitauit ionathas i machinas: ⁊ cepit iona-
thas ibi iudicare populum ⁊ exterminauit
impios ex iſrael.
C.S. Alexāder occidit demetrium ⁊ acce
pit filiā ptolemei regis vxorē. de gloria iona
the. hn̄tur multa in hoc capitulo iunior dme
trius accepit regum apolloniū ducem expu-
gnauit ionathas. reuerſus ē ionathas i hie-
ruſalē: miſit ei alexāder fibulā auream. X.
ET anno cētesimo ſexageſimo aſcendit A
alexāder antiochi filius q cognomi-
natus eſt nobilis. ⁊ occupauit ptolemaidā.
⁊ receperunt eum. ⁊ regnauit illic. Et audiuit
demetrius rex ⁊ congregauit exercitū copio
ſum valde. ⁊ exiuit obuiā illi in prelium. Et
miſit demetrius epiſtolā ad ionathā verbis
pacificis: vt magnificaret eum. Dixit. n. An
ticipemus facere pacē cū eo priuſq̄ faciat cū
alexandro aduerſū nos. Recordabitur. n.
oium maloꝝ q̄ fecimus in eū ⁊ in fratrē eius
⁊ in gētē eiꝰ. Et dedit ei ptātē ꝯgregādi exer
citū ⁊ fabricare arma. ⁊ eē ipſū ſociū eius. ⁊
obſides q erāt in arce iuſſit tradi ei. Et venit
ionathas in hieruſalē. ⁊ legit epiſtolas in au
ditu ois populi ⁊ eoꝝ q i arce erāt. Et timue-
rūt timore magno. qm̄ audierunt q dedit ei
rex ptātē cōgregādi exercitū. Et traditi ſunt
ionathe obſides. ⁊ reddidit eos parentibus
ſuis. Et hītauit ionathaſ in hieruſalē. ⁊ cepit
edificare ⁊ innouare ciuitatē. Et dixit facien-
tibus opa vt extruerent muros ⁊ mōtem ſy
on in circuitu lapidibꝰ quadratis ad muni-
tionē. ⁊ ita fecerunt. ⁊ fugerūt alienigene qui
erāt in munitionibus q̄s bachides edifica-
uerat. ⁊ reliqt vnuſqſq3 locū. ⁊ abijt in terrā
ſuā: tm̄ in bethſura remāſerūt aliqui ex his
qui reliqrant legē ⁊ pcepta dei. Erāt. n. h eis
ad refugiū. ⁊ audiuit alexāder rex promiſſa
q̄ promiſit demetrius ionathe: ⁊ narrauerūt
ei plia ⁊ virtutes q̄s ipe fecit ⁊ frēs eius: ⁊ la
bores quos laborauerūt. ⁊ ait. Nūqd inue-
niemus aliqnē virū talē? Et nūc facimꝰ eū B
amicū ⁊ ſociū noſtrū. ⁊ ſcripſit epiſtolā. ⁊ mi-
ſit ei ſcdm h verba dicēs. Rex alexāder. fratri
ionathe ſalutē. Audiuimꝰ de te q vir potēs
ſis viribꝰ. ⁊ aptus es vt ſis amicus noſter. ⁊
nunc cōſtituimus te hodie ſummū ſacerdo
tem gentis tue. ⁊ vt amicus voceris regis. ⁊
miſit ei purpurā ⁊ coronā aureā: vt que nr̄a

ſunt ſentias nobiſcum:⁊ ꝯſerues amicitias
ad nos. Et induit ſe ionathas ſtolá ſanctam
ſeptimo méſe anno centeſimo ſexageſimo i
die ſolemni ſcenophegie. Et congregauit ex
ercitú:⁊ fecit arma copioſa. Et audiuit deme
trius verba iſta ⁊ cótriſtatus eſt nimis:⁊ ait
Quid hoc fecimus ꝙ p̄occupauit nos a le-
xáder apprehédere amicitiá iudeoꝝ ad mu
nimé ſui. Scribá ⁊ ego illis verba depcato
ria ⁊ dignitates ⁊ dona: vt ſint mecú in adiu
toꝛium ⁊ ſcripſit eis in h̄ verba. Rex deme
trius genti iudeoꝝ ſalutē. Qm̄ ſeruaſtis ad
nos pactú ⁊ máſiſtis in amicitia noſtra ⁊ nó
acceſſiſtis ad inimicos nr̄os audiuim⁹ ⁊ ga
uiſi ſumus:⁊ núc pſeuerate adhuc ꝯſerua
re ad nos fidé ⁊ retribuemus vobis bona ꝓ
his q̄ feciſtis nobiſcú:⁊ remittem⁹ vobis ꝑ
ſtatóes multas:⁊ dabimus vobis donatio
nes:⁊ nunc abſoluo vos ⁊ oés iudeos a tri
butis:⁊ pcia ſalis idulgeo:⁊ coꝛonas remit
C to:⁊ tertias ſeminis ⁊ dimidiá ptē fruct⁹ li
gni qđ eſt poꝛtiōis mee relinquo vobis ex
hodierno die ⁊ deinceps ne accipiatur a ter
ra iuda ⁊ a tribus ciuitatibus q̄ addite ſút
illis ſamaria ⁊ galilea: ex hodierna die ⁊ in
totú tépus. Et hieruſalem ſit ſancta ⁊ libera
cum finibus ſuis ⁊ decime ⁊ tributa ipſius
ſint. Remitto etiá ptātē arcis que eſt in hie
ruſalé:⁊ do eam ſúmo ſacerdoti vt cóſtituat
in ea viros quoſcúqȝ ipe elegerit qui cuſto
diant eá. Et oém aiam iudeoꝝ que captiua
eſt a terra iuda: in omni regno meo relinq̄
liberam gratis vt oés a tributis ſoluantur
etiá pecoꝝ ſuoꝝ. Et oés dies ſolemnes ⁊ ſab
bata ⁊ neomenie ⁊ dies decreti ⁊ tres dies
ante dié ſolemné ⁊ tres dies poſt dié ſolénē:
ſint oés imunitatis ⁊ remiſſionis oibus iu
deis qui ſunt in regno meo. Et nemo habe
bit ptātem agere aliquid:⁊ mouere negocia
aduerſus aliqué illoꝝ in omni cauſa:⁊ vt aſ
ſcribant ex iudeis in exercitu regis ad trigi
ta milia viroꝝ. Et dabūt illis copie vt opoꝛ
tet oibus exercitibus regis:⁊ ex eis oꝛdina
buntur qui ſint in munitionibus regis ma
gni. Et ex his ꝯſtituent ſup negocia regni q̄
agunt ex fide:⁊ principes ſint ex eis ⁊ am
bulent in legibus ſuis ſicut p̄cepit rex in ter
ra iuda. Et tres ciuitates q̄ addite ſút iudee
D ex regióe ſamarie: cú iudea reputent vt ſint
ſub vno ⁊ nó obediát aliene ptāti niſi ſúmo
ſacerdoti ptolemaida ⁊ ꝯfines eius q̄s dedi
donú ſcis qui nati ſunt in ir̄lm ad neceſſari
os ſumptus ſcōꝝ. Et ego dabo ſingulis an
nis quindeciȝ milia ſicloꝝ argéti de rationi
bus regis: q̄ me cótingunt ⁊ oé qđ reliquū
fuerit qđ nó reddiderant qui ſuper negocia
erant annis pꝛioꝛibus ex hoc dabunt i opa
domus. Et ſup hec qnqȝ milia ſicloꝝ argen
ti qui accipiebát de ſcōꝝ rōne per ſingulos
annos:⁊ hec ſacerdotes ptineant qui mini
ſterio fungunt. Et qcūqȝ ꝯfugerint in tem
plum qđ eſt hieroſolymis ⁊ in oibus finib⁹
eius obnoxi regi in oi negocio dimittant ⁊
vniuerſa q̄ ſunt eis in regno meo libera ha
beant. Et ad edificáda vel reſtauráda opera
ſanctoꝝ: ſumpt⁹ dabunt de rōne regis:⁊ ad
extruédos muros in hieruſalé ⁊ cóminuen
dos in circuitú ſumptus dabunt de rōne re
gis ⁊ ad ꝯſtruédos muros in iudea. Ut au
diuit át ionathas ⁊ populus ſermóes iſtos
nó credideróť eis nec receperunt eos: qꝛ re
coꝛdati ſunt malitie magne quá fecerant in
iſrael:⁊ tribulauerát eos valde:⁊ cóplacuit
eis in alexádrú: qꝛ ipſe fuerat eis pꝛinceps
ſermonú pacis:⁊ ipſi auxiliú ferebant oib⁹
diebus. Et cógregauit rex alexáder exercitū
magnú:⁊ admouit caſtra ꝯtra demetrium.
Et cómiſerút pꝛeliú duo reges ⁊ fugit exerci
tus demetrij:⁊ inſecutus eſt eú alexander:⁊
incubuit ſuper eos. Et inualuit pꝛelium ni
mis donec occidit ſol:⁊ cecidit demetrius in
die illa. Et miſit alexáder ad ptolemeú regeȝ
egypti legatos ſm̄ hec verba dicés. Qm̄ re E
greſſus ſú in regnú meú ⁊ ſedi in ſede patrú
meoꝝ ⁊ obtinui pꝛincipatú:⁊ ꝯtriui demetri
um:⁊ poſſedi regioné noſtrá:⁊ ꝯmiſi pugná
cú eo:⁊ ꝯtritus eſt ipſe ⁊ caſtra eius a nobis
⁊ ſedemus in ſede regni eius:⁊ núc ſtatua
mus adinuicé amicitiá:⁊ da mihi filiá tuaȝ infra. xi.
vxoré ⁊ ero gener tuus:⁊ dabo tibi dona:⁊
ipſi dignitaté. Et rñdit rex ptolemeus dicés
Felix dies in qua reuerſus es ad terrá pa
trum tuoꝝ ⁊ ſediſti in ſede regni eoꝝ. Et núc
faciá tibi qđ ſcripſiſti: ſed occurre mihi pto
lemaidá: vt videamus inuicé nos ⁊ ſpódeá
tibi ſicut dixiſti. Et exiuit ptolemeus de egy
pto ipe ⁊ cleopatra filia ei⁹ ⁊ venit ptolemai
dá áno cēteſimo ſexageſimo ſcđo. Et occur
rit ei alexáder rex. Et dedit ei cleopatrá filiá
ſuá:⁊ fecit nuptias eius ptolemaide: ſicut re
ges in magna gloꝛia. Et ſcripſit alexander
rex ionathe: vt veniret obuiá ſibi. Et abiit cú

gloria ptolemaidā: ⁊ occurrit ibi duobus re
gibus: ⁊ dedit illis argētū multū ⁊ aurū ⁊
dona: ⁊ inuenit grām in cōſpectu eoꝝ. Et cō
uenerūt aduerſus eū viri peſtilētes ex iſrael
viri iniqui interpellātes aduerſus eū: ⁊ nō
intēdit ad eos rex. Et iuſſit ſpoliari ionathā
veſtibus ſuis ⁊ indui eū purpura. ⁊ ita fece
rūt. Et collocauit eū rex ſedere ſecū. dixitqꝫ
principib⁹ ſuis. Exite cū eo in mediū ciuita-
tis: ⁊ p̄dicate vt nemo aduerſus eū īterpel
let de vllo negocio: nec quiſꝗ̄ ei moleſtus ſit
de vlla rōne. Et factū eſt vt viderūt qui inter
F pellabāt gloriā eius que p̄dicabant: ⁊ oper
tū eū purpura fugerūt oēs. Et magnificauit
eū rex ⁊ ſcripſit eū inter primos amicos: ⁊
poſuit eū ducē: ⁊ participē principatus. Et re
uerſus eſt ionathas in hieruſalē cū pace ⁊
letitia. In anno cēteſimo ſexageſimo quīto:
venit demetrius filius demetrij a creta i ter
ra patrū ſuoꝝ. Et audiuit alexāder rex ⁊ con
triſtatus eſt valde: ⁊ reuerſus eſt antiochiā
Et cōſtituit demetrius rex apolloniū ducem
q̄ p̄erat celeſyrie: ⁊ cōgregauit exercitum ma
gnū ⁊ acceſſit ad iamniā ⁊ miſit ad ionathā
ſūmū ſacerdotē dicēs. Tu ſolus reſiſtis no-
bis. Ego āt factus ſū ī deriſū ⁊ in opprobri-
ū: ꝓpterea q: tu ꝑtātē aduerſū nos exerces
in mōtibus. Nūc ergo ſi cōfidis in virtutib⁹
tuis deſcēde ad nos in cāpū: ⁊ cōparemus il
lic inuicē: q: mecū eſt virtus bellatoꝝ. Inter
roga ⁊ diſce qs ſū ego ⁊ ceteri q auxilio ſūt
mihi: q ⁊ dicūt q: nō pōt ſtare pes vr̄ an̄ fa
ciē noſtrā: q: bis in fugā cōuerſi ſunt patres
tui in terrā ſuā. Et nūc quō poteris ſuſtinere
eqtatū ⁊ exercitū tm̄ in cāpo: vbi nō eſt la-
pis neqꝫ ſaxū neqꝫ locus fugiēdi. Et audi-
uit āt ionathas ſermones apollonij motus
eſt aīo. Et elegit decē milia viroꝝ ⁊ exijt ab
hieruſalē: ⁊ occurrit ei ſymō frater eius i ad
G iutoriū: ⁊ applicuerūt caſtra in ioppē. Et ex-
cluſit eū a ciuitate: q: cuſtodia apollōij iop-
pe erat ⁊ oppugnauit eā ⁊ exterriti qui erāt
in ciuitate aperuerūt ei: ⁊ obtinuit ionathas
ioppen. Et audiuit apolloni⁹: ⁊ admouit tria
milia equitum ⁊ exercitū multum. Et abijt
azotū tāq̄ iter faciēs ⁊ ſtatim exijt in cāpū
eo q hr̄et multitudinē eqtū ⁊ cōfideret i eis
Et inſecutus eſt eū ionathas azotū ⁊ cōmi
ſerūt pliū. Et reliqt apollonius in caſtris mil
le equites poſt eos occulte. Et cognouit io-
nathas qm̄ inſidie ſūt poſt ſe: ⁊ circuierūt ca-
ſtra eius ⁊ fecerūt iacula in populū a mane
vſqꝫ ad veſperā. Populus āt ſtabat ſicut p̄
ceperat ionathas: ⁊ laborauerūt eq eoꝝ. Et
iecit ſymō exercitū ſuū: ⁊ cōmiſit cōtra legio
nē. Eqtes n. fatigati erāt. ⁊ cōtriti ſunt ab eo
⁊ fugerūt. Et q diſpſi ſunt p cāpū fugerant i.ii.a
in azotū: ⁊ intrauerūt in bethdagō idolū ſuū:
vt ibi ſe liberarēt. Et ſuccēdit ionathas azo
tū ⁊ ciuitates que erāt in circuitu eius. ⁊ ac-
cepit ſpolia eoꝝ: ⁊ tēplū dagon ⁊ oēs qui fu
gerūt in illud ſuccēdi igni. Et fuerūt qui ce-
ciderūt gladio cū his q ſuccēſi ſūt: fere octo
milia viroꝝ. Et mouit inde ionathas caſtra
⁊ applicuit ea aſcalonā: ⁊ exierūt de ciui-
tate obuiā illi in magna gloria. Et reuerſus
eſt ionathas in hieruſalē cū ſuis habentib⁹
ſpolia multa. Et factū eſt vt audiuit alexan
der rex ſermones iſtos addidit adhuc glori-
ficare ionathā: ⁊ miſit ei fibulā aureā ſicut
conſuetudo eſt dari cognatis regum: ⁊ de-
dit ei acharon ⁊ omnes fines eius in poſ-
ſeſſionem.

¶ C.S. Surgit ptolemeus cōtra alexādrū
abſtulit ab eo filiā quā prius dederat ei vxo
rē: ⁊ tradidit eā demetrio: ptoleme⁹ duo re-
gna habuit: alexāder occidit' a zabdiel ara
be. de morte ptolomei. demetrius regnans
cōfirmat fedus cū ionatha: ⁊ videns ſibi n̄ i
hil reſiſtere dimiſit exercitū: triphon erexit
antiochū filiū alexādri aduerſus demetriū.
Demetrius auxilio iudeoꝝ ſaluatus: menti
tus eſt eis ea que promiſit. victus eſt deme
trius a triphone ⁊ ab antiocho adoleſcēte.
de amicitia antiochi cum iudeis. Expugnat
ſymon bethſurā: pugnat ionathas cum alie
nigenis. XI

ET rex egypti cōgregauit exercitū ſicut A
harenā q̄ ē circa orā maris ⁊ naues
multas ⁊ q̄rebat obtinere regnū alexandri
dolo: ⁊ addere illud regno ſuo. Et exijt in ſy-
riā verbis pacificis: ⁊ aperiebant' ei ciuita
tes ⁊ occurrebāt ei: q: mādauerat alexāder
rex exire ei obuiā: eo q ſocer ſuus eſſet. Cū S.io.c
aūt intraret ciuitatē ptolemeus ponebat cu
ſtodias militū in ſingulis ciuitatibus. Et vt S.i.g.
appropiauit azoto oſ̄derūt ei tēplū dagon
ſuccēſū ⁊ azotum ⁊ cetera eius demolita ⁊
corpora piecta: ⁊ coꝝ qui ceſi erāt in bello tu
mulos quos fecerāt ſecus viā. Et narraue
rūt regi q: hec fecit ionathas: vt inuidiā fa
cerēt ei. Et tacuit rex. ⁊ occidit iōathas regi.

t ioppē cū gloria: ⁊ inuicē ſe ſalutauerūt ⁊ dor
mierūt illic. Et abijt ionathas cū rege vſqȝ
ad fluuiuȝ qui vocabat̃ eleuterus: ⁊ reuer
ſus eſt in hieruſalē. Rex āt ptolemeus ob
tinuit dñiuȝ ciuitatū vſqȝ ſeleuciam mariti
mā: ⁊ cogitabat in alexādrū cōſilia mala. Et
miſit legatos ad demetriū dicēs. Ueni com
ponamus iter nos pactū ⁊ dabo tibi filiam
meā quā hȝ alexāder: ⁊ regnabis in regno
patris tui. Penitet .n. me ꝙ dederim illi fi
B liā meā. Queſiuit .n. me occidere. Et vitupa
uit eū: ꝓpterea ꝙ ꝯcupierat regnū eius. Et
abſtulit filiā ſuā ⁊ dedit eā demetrio ⁊ alie
nauit ſe ab alexādro ⁊ manifeſtate ſunt ini
micitie eius. Et intrauit ptolemeꝰ antiochi
aȝ ⁊ impoſuit duo diademata capiti ſuo: e
gypti ⁊ aſie. Alexander āt rex erat in cilicia
illis tpibus qꝛ rebellabāt qui erant in locis
illis. Et audiuit alexander ⁊ venit ad eum i
bellū. Et produxit ptolemeus rex exercituȝ
⁊ occurrit ei in manu valida ⁊ fugauit eum
Et fugit alexander in arabiā: vt ibi ꝓtegere
tur. Rex aūt ptolemeus exaltatus: ⁊ abſtu
lit ȝabdiel arabs caput alexādri: ⁊ miſit pto
lemeo. Et rex Ptolemeus mortuus eſt in
die tertia: ⁊ qui erāt in munitionibus perie
runt ab his qui erāt intra caſtra. Et regna
uit demetrius anno cēteſimo ſeptuageſimo
ſeptimo. In diebus illis cōgregauit iona
thas eos qui erant in iudea vt expugnarēt
arcē que eſt in hieruſalē: ⁊ fecerunt cōtra eā
machinas multas. Et abierunt quidam q
oderant gentē ſuā viri iniqui ad regē deme
trium: ⁊ renunciauerunt ei ꝙ ionathas obſi
deret arcem. Et vt audiuit iratus eſt: ⁊ ſtatiȝ
C venit ptolemaidam ⁊ ſcripſit ionathe ne ob
ſideret arcem: ſed occurreret ſibi ad colloq
um feſtinato. Ut audiuit aūt ionathas iuſ
ſit obſidere. Et elegit de ſenioribus iſrael ⁊
de ſacerdotibus: ⁊ dedit ſe periculo. Et acce
pit aurum ⁊ argentum ⁊ veſtem ⁊ alia exe
nia multa: ⁊ abijt ad regem ptolemaidam ⁊
inuenit gratiam in conſpectu eius. Et inter
pellabant aduerſus eū quidaȝ iniqui ex gē
te ſua. Et fecit ei rex: ſicut fecerāt ei qui ante
eū fuerant. Et exaltauit eū in cōſpectu oium
amicorum ſuorum: ⁊ ſtatuit ei principatum
ſacerdotij: ⁊ quecunqȝ alia habuit prius ꝑ
cioſa: ⁊ fecit eum principem amicorum. Et
poſtulauit ionathas a rege vt immunem fa
ceret iudeā: ⁊ tres toparchias .i. ſamariaȝ ⁊
ꝯfines eius: ⁊ ꝓmiſit ei talēta trecēta. Et con
ſenſit rex ⁊ ſcripſit ionathe epiſtolas de his
oibus hūc modū ꝯtinētes. Rex demetrius
fratri ionathe ſalutē ⁊ genti iudeoꝝ. Exēplū
epiſtole quā ſcripſimus laſtheni parenti no
ſtro de vobis miſimus ad vos: vt ſciretis.
Rex demetrius laſtheni parēti ſalutē. Gē
ti iudeoꝝ amicis nřis ⁊ ꝯſeruātibus q̄ iuſta
ſunt apud nos decreuimus bñfacere ꝓp be
nignitatē ipſoꝝ quā erga nos hñt. Statui D
mus ḡ illis oēs fines iudee: ⁊ tres ciuitates
lydā ⁊ ramathe q̄ addite ſunt iudee ex ſama
ria ⁊ oēs ꝯfines eaꝝ ſequeſtrari oibꝰ ſacrifi
cātibus in hieroſolymis ꝓ eis q̄ ab eis pri
us accipiebat rex ꝑ ſingulos annos: ⁊ pro
fructibus terre ⁊ pomoꝝ. Et alia q̄ ad nos ꝑ
tinebant decimaꝝ ⁊ tributoꝝ: ex hoc tpe re
mittimus eis ⁊ areas ſalinaꝝ ⁊ coronas q̄
nobis deferebant̃ oia ipſis cōcedimꝰ: ⁊ ni
hil hoꝝ irritū erit ex hoc ⁊ in oē tpē. Nūc ḡ
curate facere hoꝝ exēplū: ⁊ det̃ ionathe ⁊ po
natur in mōte ſcō ⁊ in loco celebri. Et vidēs
demetrius rex ꝙ ſiluit terra in ꝯſpectu ſuo
⁊ nihil ei reſiſtit dimiſit totū exercitū ſuum
vnūquēqȝ in locū ſuū excepto pegrino exer
citu quē traxit ab inſulis gētiū: ⁊ inimici erāt
ei oēs exercitꝰ patrū eiꝰ. Triphon aūt erat q
dā partiū alexādri prius: ⁊ vidit qm̄ ois ex
ercitus murmurauit ꝯtra demetrium: ⁊ iuit
ad emalchuel arabē q nutriebat antiochū
filiū alexādri: ⁊ aſſiſtebat eū vt traderet euȝ
ipſi vt regnaret loco patris: ⁊ enunciauit ei
q̄ȝta fecit demetriꝰ ⁊ inimicitias exercitū
eiꝰ aduerſus illū. Et māſit ibi diebꝰ multis. ⁊ E
miſit ionathas ad demetriū regē vt eijceret
eos qui in arce erāt in hieruſalē: ⁊ q in pñ
dijs erāt: qꝛ ipugnabāt iſrael. Et miſit deme
trius ad ionathā dicēs: Nō hoc tm̄ faciā ti
bi ⁊ gēti tue: ſȝ gloria illuſtrabo te ⁊ genteȝ
tuā cū fuerit opportunū. Nūc ḡ recte feceris
ſi miſeris i auxilium mihi viros: qꝛ diſceſſit
ois exercitus meꝰ. Et miſit ei ionathas tria
milia viroꝝ fortiū antiochiā. Et venerūt ad
regē: ⁊ delectatꝰ ē rex in aduētu eoꝝ. Et ꝯue
nerūt q erāt de ciuitate: cētū viginti milia vi
roꝝ: ⁊ volebāt iterficere regē. Et fugit rex in
aulā: ⁊ occupauerūt q erāt de ciuitate itine
ra ciuitatis: ⁊ ceperūt pugnare. Et vocauit
rex iudeos in auxiliū: ⁊ ꝯuenerūt oēs ſimul
ad eū. ⁊ diſpſi ſunt oēs per ciuitatē: ⁊ occide
runt in illa die cētū milia hoium: ⁊ ſuccēde

runt ciuitatē: ⁊ ceperunt ſpolia multa in illa
die ⁊ liberauerūt regē. Et viderūt q erāt de ci-
uitate q obtinuiſſent iudei ciuitatē ſicut vo
lebant ⁊ infirmati ſunt mēte ſua: ⁊ clamaue
runt ad regē cū precibus dicētes. da nobis
dexteras: ⁊ ceſſent iudei oppugnare nos ⁊ ci
f uitatē: ⁊ ꝓiecerūt arma ſua ⁊ fecerūt pacem:
⁊ glorificati ſunt iudei in conſpectu regis ⁊
in cōſpectu oium qui erāt in regno ei⁹: ⁊ no
minati ſunt in regno. Et regreſſe ſunt i irl'm
hn̄tes ſpolia multa: ⁊ ſedit demetrius rex in
ſede regni ſui ⁊ ſiluit terra in ꝯſpectu eius: ⁊
mētitus eſt oia q̄cūq3 dixit: ⁊ abalienauit ſe
a ionatha: ⁊ nō retribuit ei ſm̄ beneficia q̄ ſi
bi tribuerat: ⁊ vexabat eū valde. Poſt hec
āt reuerſus eſt triphō ⁊ antiochus cū eo pu
er adoleſcēs ⁊ regnauit ⁊ ipoſuit ſibi diade-
ma: ⁊ ꝯgregati ſunt ad eū ois exercitus q̄s
diſperſerat demetri⁹: ⁊ pugnauerūt ꝯtra eū
⁊ fugit ⁊ terga vertit ⁊ accepit triphon beſti
as: ⁊ obtinuit antiochiā: ⁊ ſcripſit antiochus
adoleſcēs ionathe dicēs. Cōſtituo tibi ſacer
dotiū ⁊ ꝯſtituo te ſup q̄tuor ciuitates vt ſis
de amicis regis: ⁊ miſit illi vaſa aurea i mi-
niſteriū: ⁊ dedit ei poteſtatē bibēdi in auro ⁊
eē in purpura ⁊ hēre fibulā aureā. ⁊ ſymonē
frēm eius ꝯſtituit ducē a terminis tyri vſq3
ad fines egypti. Et exijt ionathas ⁊ peram-
bulabat trās flumē ciuitatis: ⁊ ꝯgregatus
ē ad eū ois exercitus ſyrie in auxiliu3. Et ve
nit aſchalonē: ⁊ occurrerūt ei honorifice de
ciuitate: ⁊ abijt inde gazā: ⁊ ꝯcluſerūt ſe qui
erāt gaze: ⁊ obſedit eā: ⁊ ſuccēdit q̄ erant in
circuitu ciuitatis: ⁊ predatus eſt eā: ⁊ roga
G uerūt gazēſes ionathā: ⁊ dedit illis dextra3
⁊ accepit filios eoꝝ obſides: ⁊ miſit illos in
hieruſalē: ⁊ perambulauit regionē vſq3 da-
maſcū: ⁊ audiuit ionathas: q2 p̄uaricati ſūt
principes demetrij in cades que eſt in gali-
lea cū exercitu multo volētes eas remouere
a negocio regni: ⁊ occurrit illis: frēm aūt ſu
um ſymonē reliquit intra prouinciā: ⁊ appli
cuit ſymon ad bethſurā: ⁊ expugnabat eam
diebus multis ⁊ ꝯcluſit eos: ⁊ poſtulauerūt
ab eo dexteras accipe: ⁊ dedit illis. Et eiecit
eos inde ⁊ cepit ciuitatē: ⁊ poſuit in ea preſi-
diū. Et ionathas ⁊ caſtra ei⁹ applicuerūt ad
aquā geneſar ⁊ an̄ lucē vigilauerūt in cam-
po aſor. Et ecce caſtra alienigenaꝝ occurre-
bāt in cāpo: ⁊ tēdebāt ei inſidias in mōtib⁹
Ipſe āt occurrit ex aduerſo. Inſidie āt exur
rexerūt de locis ſuis ⁊ cōmiſerūt p̄liū. ⁊ fuge
rūt q erāt ex parte ionathe oēs: ⁊ nemo reli-
ctus ē ex eis: niſi matathias fili⁹ abſolomi:
⁊ iudas filius calphi princeps militie exer-
citus. ⁊ ſcidit ionathas veſtimēta ſua: ⁊ po-
ſuit terrā in capite ſuo ⁊ orauit: ⁊ reuerſus ē
ionathas ad eos in p̄liū: ⁊ ꝯuertit eos in fu-
gā ⁊ pugnauerūt: ⁊ viderūt q fugiebāt par-
tis illius ⁊ reuerſi ſunt ad eū: ⁊ inſequeban
tur cū eo oēs vſq3 cades ad caſtra ſua: ⁊ per
uenerūt vſq3 illuc: ⁊ ceciderūt de alienigēis
in die illa tria milia viroꝝ: ⁊ reuerſus eſt io-
nathas in hieruſalem.

¶ C.S. Mittit ionathas legatos ⁊ epiſto-
las romanis ⁊ ſpartiatis. de cr̄mento pacis
fugat ionathas principes demetrij: ⁊ exerci
tū eoꝝ ⁊ percuſſit arabes q vocant̄ zebedei
Triphon volēs aſſumere regnū antiochi do
loſe egit cū ionatha ⁊ occidit eum ⁊ exerciti
um eius. XII

ET vidit ionathas q2 tp̄s eu3 iuuat: ⁊ a
elegit viros: ⁊ miſit eos romā ſtatue
re ⁊ renouare cū eis amicitiā: ⁊ ad ſpartia-
tas: ⁊ ad alia loca miſit epiſtolas ſm̄ eāde3
formā: ⁊ abierūt romā ⁊ intrauerūt curia3 ⁊
dixerūt. Ionathas ſūmus ſacerdos ⁊ gens
iudeoꝝ miſerūt nos vt renouaremus amici
tiam ⁊ ſocietatē ſm̄ priſtinū ⁊ dederunt illis
epiſtolas ad ipſos per loca: vt deducerēt eos
in terrā iuda cū pace. Et hoc eſt exemplum
epiſtolarum: quas ſcripſit ionathas ſpartia
tis. Ionathas ſūmus ſacerdos ⁊ ſeniores
gentis: ⁊ ſacerdotes: ⁊ reliquus populus iu
deorum ſpartiatis fratribus ſalutem. Iam
pridem miſſe erant epiſtole ad oniam ſum-
mum ſacerdotem a dario qui regnabat apd̓
vos: quoniam eſtis fratres noſtri ſicut ſcri- B
ptum cōtinet qd̓ ſubiectū eſt. Et ſuſcepit oni
as virum qui miſſus fuerat cū honore: ⁊ ac
cepit epiſtolas in quibus ſignificabatur de
ſocietate ⁊ amicitia. Nō. n. cū nullo horum
indigerem⁹: habētes ſolatio ſanctos libros
qui ſunt in manibus noſtris maluim⁹ mit-
tere ad vos renouare fraternitatem ⁊ amici
tiā: ne forte alieni efficiamur a vobis. Mul
ta enim tempora tranſierunt ex quo miſiſtis
ad uos. Nos ergo in omni tempore ſine in-
termiſſione in diebus ſolemnibus ⁊ ceteris
quibus oportet: memores ſumus veſtri in
ſacrificijs que offerimus: ⁊ in obſeruationi
bus: ſicut fas eſt: ⁊ decet meminiſſe frm. Le

tamur itaqȝ de gloria veſtra. Nos aũt circũ
dederũt multe tribulatões ⁊ multa prelia: ⁊
impugnauerunt nos reges qui ſunt in cir-
cuitu noſtro. Noluimus ergo vobis moleſti
eſſe neqȝ ceteris ſocijs ⁊ amicis noſtris i hiſ
prelijs. Habuimus. n. de celo auxiliũ ⁊ libe
C rati ſumus nos: ⁊ humiliati ſunt inimici no
ſtri. Elegimus itaqȝ neumeniũ antiochi fili
um ⁊ antipatrẽ iaſonis filiũ: ⁊ miſimus ad
romanos renouare cũ eis amicitiã ⁊ ſocieta
tem priſtinã. Mandauimus itaqȝ eis vt ve
niant etiã ad vos: ⁊ ſalutẽt vos: ⁊ reddant
vobis epiſtolas noſtras de innouatione fra
ternitatis noſtre: ⁊ nunc benefacietis reſpõ-
dentes nobis ad hec: ⁊ hoc reſcriptũ epiſto
larum qđ miſit onias. Rex ſpartiatarꝫ oni-
as: ionathe ſacerdoti magno ſalutem. Jnuẽ
tũ eſt in ſcriptura de ſpartiatis ⁊ iudeis: qm̃
ſunt fratres: ⁊ qꝛ ſunt de genere abraham: ⁊
nũc ex quo h̃ cognouimus: bene facitis ſcri
bentes nobis de pace veſtra. Sed ⁊ nos re-
ſcripſimus vobis. Pecora noſtra ⁊ poſſeſ-
ſiões noſtre veſtre ſunt: ⁊ veſtre noſtre. Mã
dauimus itaqȝ h̃ nunciari vobis: ⁊ audiuit
ionathas: qm̃ regreſſi ſunt principes deme
trij cũ exercitu multo ſupra quam prius pu
gnare aduerſus eũ: ⁊ exijt ab hieruſalẽ ⁊ oc
D currit eis in amathite regione. Nõ eniȝ de-
derat eis ſpaciũ vt ingrederenꝭ regionẽ ei⁹
⁊ miſit ſpeculatores in caſtra eorꝫ: ⁊ reuerſi
renunciauerunt ꝙ conſtituũt ſuperuenire il
lic nocte. Cũ occidiſſet aũt ſol precepit iona
thas ſuis vigilare ⁊ eſſe i armis paratos ad
pugnã tota nocte: ⁊ poſuit cuſtodes ꝑ circui
tum caſtrorꝫ: ⁊ audierũt aduerſarij ꝙ para-
tus eſt ionathas cũ ſuis in bello: ⁊ timuerũt
⁊ formidauerũt in corde ſuo: ⁊ accenderunt
focos in caſtris ſuis. Jonathas aũt ⁊ qui cũ
eo erant non cognouerunt vſqȝ mane. Vi-
debant aũt luminaria ardentia: ⁊ ſecut⁹ eſt
eos ionathas: ⁊ nõ cõprehendit eos. Tran
ſierunt. n. flumẽ eleutherũ: ⁊ diuertit iona-
thas ad arabas qui vocabanꝭ zabedei: ⁊ ꝑ
cuſſit eos ⁊ accepit ſpolia eorꝫ: ⁊ iunxit ⁊ ve
E nit damaſcũ ⁊ perambulabat oẽm regionẽ
illã. Symon autẽ exijt ⁊ venit vſqȝ aſchalo
nem ⁊ ad proxima preſidia ⁊ declinauit in
ioppẽ: ⁊ occupauit eam. Audiuit. n. ꝙ vellẽt
preſidiũ tradere partibus demetrij: ⁊ poſu-
it ibi cuſtodes vt cuſtodirent eã. Et reuerſus
eſt ionatas ⁊ ꝯuocauit ſeniores populi: ⁊ co
gitauit cum eis edificare preſidia in iudea:
⁊ edificare muros in hieruſalem: ⁊ exaltare
altitudine magna inter mediũ arcis ⁊ ciuita
tis vt ſepararet eam a ciuitate vt eſſet ipſa
ſingulariter: ⁊ neqȝ emãt neqȝ vẽdãt: ⁊ con
uenerunt vt edificarẽt ciuitatẽ: ⁊ cecidit mu
rus qui erat ſuper torrentẽ ab ortu ſolis: ⁊
reparauit eũ qui vocaꝭ capheteta. Et ſimon
edificauit adiada in ſephela: ⁊ muniuit eaȝ
⁊ impoſuit portas ⁊ ſeras. Et cuȝ cogitaſſet
triphon regnare aſie: ⁊ aſſumere diadema ⁊
extendere manũ in antiochũ regem: timẽs
ne forte non ꝑmitteret eũ ionathas ſed pu-
gnaret aduerſus eũ: querebãt cõprehende-
re eũ ⁊ occidere. Et exurgẽs abijt in bethſã: F
⁊ exijt ionathas obuiã cũ quadraginta mi-
libus virorꝫ electorꝫ in prelium ⁊ venit beth
ſan. Et vidit triphon qꝛ venit ionathas cuȝ
exercitu multo: vt extẽderet in eũ manus: ⁊
timuit. Et excepit eũ cũ honore: ⁊ cõmenda-
uit eũ oĩbus amicis ſuis ⁊ dedit ei munera
Et precepit exercitibus ſuis vt obedirent ei
ſicut ſibi. Et dixit ionathe. Vt quid vexaſti
vniuerſũ populũ: cũ bellũ nobis non ſit: Et
nunc remitte eos in domos ſuas. Elige aũt
tibi viros paucos qui tecũ ſint: ⁊ veni mecũ
ptolemaidã: ⁊ tradã eam tibi: ⁊ reliqua pre
ſidia: ⁊ exercitũ: ⁊ vniuerſos prepoſitos ne-
gocij: ⁊ conuerſus abibo. Propterea. n. ve-
ni. Et credidit ei ⁊ fecit ſicut dixit ⁊ dimiſit ex
ercitum: ⁊ abierunt in terrã iuda. Retinuit
ãt ſecũ tria milia virorꝫ: ex quibus remiſit i
galileã duo milia: mille aũt venerunt cũ eo
Vt aũt intrauit ptolemaidã ionathas: clau G
ſerunt portas ciuitatis ptolemenſes: ⁊ com
prehenderunt eum: ⁊ oẽs qui cũ eo intraue
runt: gladio interfecerunt. Et miſit triphon
exercitum ⁊ equites in galileã: ⁊ in campũ
magnum: vt perderent omnes ſocios iona-
the. at illi cum cognouiſſent: qꝛ comprehen
ſus eſt ionathas ⁊ perijt: ⁊ omnes qui cum
eo erant: hortati ſunt ſemetipſos: ⁊ exierunt
parati in prelium. Et videntes hi qui inſe-
cuti fuerãt: qꝛ pro anima res eſt illis: reuer
ſi ſunt: illi autẽ venerunt omnes cum pace i
terrã iuda. Et planxerũt ionathã ⁊ eos qui
cum ipſo erãt valde. Et luxit iſrael luctu ma
gno. Et queſierũt oẽs gentes que erãt in cir
cuitu eorꝫ ꝯterere eos. Dixerũt. n. Nõ hñt
principẽ ⁊ adiuuãtẽ: nũc ergo expugnem⁹
illos: ⁊ tollam⁹ de hoib⁹ memoriã eorũ.

¶ C. S. Symon pro fratre ſuo dux cõſtitui
tur: mittit argentũ ⁊ duos filios ionathi tri-
phoni. de morte ionathe ⁊ filioꝝ eius: de edi
ficio ſepulchri in modin: occidit triphon do
loſe antiochũ adoleſcẽtẽ: ⁊ impoſuit ſibi dia
dema aſie: cõſtituit demetrius pacẽ cũ ſymo
ne: ſublatũ eſt iugũ gentiũ ab hieruſalẽ: ex-
pugnat ſymon gazã: mũdans ãt eã intrat
cum laude ⁊ ramis palmarũ: ſymon conſti-
tuit filium ſuum ducem. XIII

A ET audiuit ſymon ꝙ cõgregauit tri-
phon exercitũ copioſuꝫ: vt veniret in
terrã iuda ⁊ attereret eã: ⁊ videns qꝛ in tre-
more populus eſt ⁊ in timore: aſcendit hie-
ruſalẽ ⁊ ꝯgregauit populũ ⁊ adhortãs dixit
Uos ſcitis quãta ego ⁊ frẽs mei ⁊ dom⁹ pa-
tris mei fecimus pro legibus ⁊ pro ſcĩs ꝓ-
lia: ⁊ anguſtias quales vidimus. Hoꝝ gra-
tia perierũt frẽs mei oẽs ꝑꝑ iſrael: ⁊ relictuſ
ſuꝫ ego ſolus. Et nũc nõ mihi ꝯtingat parce
re aĩe mee in oĩ tp̃e tribulatõis. Nõ.n. meli
oꝛ ſuꝫ fratrib⁹ meis. Uindicabo itaqꝫ gẽteꝫ
meã ⁊ ſcã: natos q̃ꝫ nr̃os ⁊ vxores qꝛ ꝯgre
gate ſunt vniuerſe gẽtes ꝯterere nos inimi
citie grã. Et accẽſus ẽ ſp̃us populi ſimul vt
audiuit ſermones iſtos: ⁊ rñderũt voce ma-
gna dicẽtes. Tu es dux noſter loco iude ⁊ io
B nathe frĩs tui. Pugna preliũ nr̃m: ⁊ oĩa q̃-
cũqꝫ dixeris nobis faciem⁹. Et ꝯgregãs oẽſ
viros bellatores accelerauit ꝯſumare vni-
uerſos muros irl̃m: ⁊ muniuit eã in gyro. ⁊
miſit ionathã filiũ abſolomi: ⁊ cũ eo exercitũ
nouũ in ioppẽ: ⁊ eiectus his qui erãt in arce
remãſit illic ipſe. Et mouit triphon a ptole-
maida cũ exercitu multo vt veniret in terrã
iuda: ⁊ ionathas cũ eo in cuſtodia. Symon
aũt applicuit in addus ꝯtra faciẽ cãpi. Et vt
cognouit triphõ: qꝛ ſurrexit ſymõ loco frĩs
ſui ionathe: ⁊ qꝛ cõmiſſurus eſſet cũ eo pre-
liũ: miſit ad eũ legatos dicẽs. Pro argento
qđ debebat frater tuus ionathas in rõe re-
gis ꝑꝑ negocia q̃ habuit: detinuimus euꝫ.
Et nũc mitte argẽti talẽta cẽtũ ⁊ duos filioſ
C eius obſides: vt nõ dimiſſus fugiat a nobiſ
⁊ remittemus eũ. Et cognouit ſymon qꝛ cũ
dolo loq̃ret̃ ſecũ. Juſſit tñ dari argẽtũ ⁊ pue
ros: ne inimicitiã magnã ſumeret ad popu
lũ iſrael dicẽtẽ: qꝛ nõ miſit ei argẽtum ⁊ pue
ros ꝑꝑea ꝑijt. Et miſit pueros ⁊ cẽtũ talenta
⁊ mẽtitus eſt ⁊ nõ dimiſit ionathã. Et poſt h̃
venit triphon itra regionẽ vt ꝯtereret eaꝫ: ⁊
gyrauerũt ꝑ viã q̃ ducit ador. Et ſymõ ⁊ ca-
ſtra ei⁹ ambulabãt in oẽm locũ q̊cũqꝫ ibãt.
Qui ãt in arce erãt miſerũt ad triphonẽ le-
gatos vt feſtinaret venire ꝑ deſertũ: ⁊ mitte
ret illis alimonias. Et parauit triphõ oẽꝫ eq D
tatũ vt veniret illa nocte. Erat.n. nix multa
valde: ⁊ nõ venit in galaadithim. Et cuꝫ ap
propinquaſſet baſchamã: occidit ionathã ⁊
filios ei⁹ illic. Et ꝯuenit triphõ: ⁊ abijt in ter
rã ſuã. Et miſit ſymon ⁊ accepit oſſa ionathe
frĩs ſui ⁊ ſepeliuit ea in modin ciuitate p̃ruꝫ
ei⁹: ⁊ plãxerũt eũ oĩs iſrael plãctu magno:
⁊ luxerũt eum dies multos. Et edificauit ſy
mon ſuꝑ ſepulchꝝ p̃ris ſui ⁊ fratꝝ ſuoꝝ: edi
ficiũ altũ viſu lapide polito retro ⁊ ãñ: ⁊ ſta
tuit ſeptẽ pyramidas vnã ꝯtra vnã patri ⁊
matri: ⁊ q̃tuor frĩbus. Et his circũpoſuit co
lũnas magnas: ⁊ ſuꝑ colũnas arma ad me
moriã eternã: ⁊ iuxta arma naues ſculptas
q̃ viderent̃ ab hoĩbus nauigãtib⁹ mare. H̃ ẽ
ſepulchrũ qđ fecit in modin vſqꝫ in hũc diẽ
Triphon ãt cũ iter faceret cũ antiocho rege
adoleſcẽte dolo occidit eum: ⁊ regnauit loco
eius. Et iþoſuit ſibi diadema aſie: ⁊ fecit pla E
gã magnã in terra. Et edificauit ſymon pre
ſidia iudee: muniẽs ea turribus excelſis ⁊
muris magnis: ⁊ portis ⁊ ſeris: ⁊ poſuit ali-
menta in munitõibus. Et elegit ſymon vi-
ros ⁊ miſit ad dm̃etriũ regẽ vt faceret remiſ
ſionẽ regioni: qꝛ actus oẽs triphonis ꝑ dire
ptionẽ fuerãt geſti. Et demetrius rex ad ver
ba iſta rñdit ei: ⁊ ſcripſit epiſtolã taleꝫ. Rex
demetrius: ſymoni ſũmo ſacerdoti ⁊ amico
regũ ⁊ ſenioribus ⁊ gẽti iudeoꝝ ſalutẽ. Co-
ronã aureã: ⁊ bahen quã miſiſtiſ ſuſcepim⁹
⁊ parati ſumus facere vobiſcũ pacẽ magnam
⁊ ſcribere prepoſitis regis remittere vobis
q̃ indulſim⁹. Quecũqꝫ.n. ꝯſtituimus vobis
ꝯſtant. Munitões q̃s edificaſtis vobis ſint
Remittim⁹ q̃ꝫ ignorãtias ⁊ pccã vſqꝫ i ho F
diernũ diẽ: ⁊ coronã quã debebatiſ. Et ſi qđ
aliud erat tributariũ in hieruſalẽ: iã non ſit
tributariũ. Et ſi q ex vobis apti ſunt ꝯſcribi
inter nr̃os ꝯſcribant̃: ⁊ ſit inter nos pax. an
no cẽteſimo ſeptuageſimo ablatũ eſt iugum
gentiũ ab iſrael. Et cepit populus iſrael ſcri
bere in tabulis ⁊ geſtis publicis. anno pri-
mo ſub ſymone ſũmo ſacerdote magno du-
ce ⁊ principe iudeoꝝ. Jn diebus illis appli
cuit ſymon ad gazã: ⁊ circũdedit eã caſtris:
⁊ fecit machinas: ⁊ applicuit ad ciuitateꝫ: ⁊

percuſſit turrem vnā: ⁊ cōprehēdit ea3. Et q
erupāt erāt intra machinam ⁊ ciuitatem. ⁊
fact⁹ ē motus magn⁹ i ciuitate. Et aſcēderūt
q erāt i ciuitate cū vxorib⁹ ⁊ filijs ſupra mu
rū ſciſſis tunicis ſuis: ⁊ clamauerunt voce
magna poſtulantes a ſymone dextras ſibi
dari ⁊ dixerūt. Nō nobis reddas ſcdm mali
tias nr̄as ſed ſm m̄ias tuas: ⁊ ſeruiemus ti
G bi: ⁊ flexus ſymon nō debellauit eos: eiecit
tñ eos de ciuitate. ⁊ emūdauit edes i q̄bus
fuerāt ſimulacra: ⁊ tūc intrauit i eā cū hym
nis bñdicens dñm. Et eiecta ab ea oi immū
ditia collocauit in ea viros q legē facerēt. ⁊
muniuit eā ⁊ fecit ſibi habitationē. Qui aūt
erāt in arce hieruſalē ꝓhibebāt egredi ⁊ in
gredi regionē. ⁊ emere ac vēdere. ⁊ eſurierūt
valde. ⁊ multi ex eis fame perierūt. Et clama-
uerūt ad ſymone3 vt dextras acciperēt: ⁊ de
dit illis. Et eiecit eos inde ⁊ mūdauit arcē a
ꝯtaminatiōibus. Et intrauerūt in eā: tertia
⁊ viceſima die ſecūde menſis: anno centeſi-
mo ſeptuageſimo primo cum laude ⁊ ramis
palmarum ⁊ cynaris ⁊ cymbalis ⁊ nablis ⁊
hymnis ⁊ cāticis q: ꝯtritus eſt inimic⁹ ma-
gnus ex iſrael. Et cōſtituit vt oībus annis
agerent dies hi cū letitia. Et muniuit mon-
tem templi q erat ſecus arcē: ⁊ habitauit ibi ip
ſe ⁊ qui cum eo erant. Et vidit ſymon ioan-
nem filium ſuum ꝙ fortis prelij vir eſſet: ⁊
poſuit eu3 ducem virtutum vniuerſarum ⁊
habitauit in gazaris.

¶C. S. Rex demetrius abijt mediam ad ꝯtrahenda ſibi auxilia: ⁊ captus ponitur in cuſtodia: de ſublimitate ⁊ potētia ſymonis regis iuda. de multitudine pacis illis tēporibus: renouant amicitie inter romanos ⁊ iudeos. Exemplū ſcripture quā in tabulis ereis ſcripſerūt iudei pro titulo glorie ⁊ laude ſui ducis ſymōis filij mathathie. XIIII

A Anno centeſimo ſeptuageſimoſecun
do ꝯgregauit rex demetrius exerci-
tum ſuū: ⁊ abijt in mediā ad ꝯtrahenda ſibi
auxilia: vt expugnaret triphonē. Et audiuit
arſaces rex pſidis ⁊ medie q: intrauit de-
metrius ꝯfines ſuos: ⁊ miſit vnū de princi
pibus ſuis vt cōprehenderet eū viuū: ⁊ ad-
duceret eū ad ſe. ⁊ abijt ⁊ ꝑcuſſit caſtra de-
metrij ⁊ cōprehēdit eū: ⁊ duxit eū ad arſacē
⁊ poſuit eū in cuſtodiā. ⁊ ſiluit oīs terra iu-
da oībus diebus ſymonis: ⁊ q̄ſiuit bona gē
ti ſue: ⁊ placuit illis ptās ei⁹ ⁊ glīa ei⁹ oīb⁹
dieb⁹. ⁊ cū oī glīa ſua accepit ioppē in portū
⁊ fecit introitu3 in inſulis maris. ⁊ dilatauit
fines gentis ſue: ⁊ obtinuit regionē. ⁊ cōgre
gauit captiuitatē multā: ⁊ dominatus ē ga
zare: ⁊ bethſure: ⁊ arci: ⁊ abſtulit imundici-
as ex ea: ⁊ non erat qui reſiſteret ei. Et vnuſ B
quiſq3 colebat terram ſuam cum pace: ⁊ ter
ra iuda dabat fructus ſuos: ⁊ ligna campo
rum fructum ſuum. Seniores in plateis ſe
debant omnes: ⁊ de bonis terre tractabant
⁊ iuuenes induebant ſe gloriam ⁊ ſtollas
belli. ⁊ ciuitatibus tribuebat alimonias: ⁊
conſtituebat eas vt eſſent vaſa munitionis
quoaduſq3 nominatum eſt nomen glorie
eius vſq3 ad extremum terre. Fecit pacē ſu-
per terram: ⁊ letatus eſt iſrael letitia magna
⁊ ſedit vnuſquiſq3 ſub vite ſua ⁊ ſub ficul-
nea ſua ⁊ non erat qui eos terreret. Defecit
impugnans eos ſuper terram: reges cōtri-
ti ſunt in diebus illis: ⁊ confirmauit omnes
humiles populi ſui ⁊ legem exquiſiuit: ⁊ ab
ſtulit omnem iniquū ⁊ malum. Sancta glo
rificauit: ⁊ multiplicauit ſancta ſanctorum.
Et auditum eſt rome: q: defunctus eſt iona
thas ⁊ vſq3 in ſpartiatas: ⁊ contriſtati ſunt
valde vt audierunt āt ꝙ ſymon frater eius
factus eſſet ſūmus ſacerdos loco eius: ⁊ ipſe C
obtineret oēm regionē ⁊ ciuitates in ea ſcri
pſerunt ad eū tabulis ereis vt renouarent
amicitias ⁊ ſocietatē: quā fecerant cū iuda
⁊ cū ionatha fratribus eius. Et facte ſunt i
cōſpectu eccleſie i hieruſalē. Et hoc exemplū
epiſtolarū quas ſpartiate miſerūt. Spartia
norū principes ⁊ ciuitates: ſymoni ſacerdo
ti magno ⁊ ſenioribus ⁊ ſacerdotibus ⁊ re-
liquo populo iudeorum fratribus ſalute3.
Legati qui miſſi ſunt ad populū nr̄m nūci
auerūt nobis de vr̄a glīa honore ⁊ letitia: ⁊
gauiſi ſumus in introitu eoꝝ. Et ſcripſimus
q̄ ab eis erāt dicta in ꝯcilijs populi ſic. Nu
menius antiochi: ⁊ antipater iaſonis filius
legati iudeoꝝ venerūt ad nos: renouantes
nobiſcum amicitiā priſtinam. Et placuit po
pulo excipe viros glīoſe. ⁊ ponere exēplum
ſmonū eoꝝ i ſegregatis ppli libris: vt ſit ad
memoriā pplo ſpartiataꝝ. Exēplum āt hoꝝ D
ſcripſimus ſymōi magno ſacerdoti. Poſt h̄
āt miſit ſymon numeniū romā hñtē clypeū
aureū magnū pōdo minaꝝ mille ad ſtatuē-
dā cū eis ſocietatē. Cū āt audiſſet popul⁹ ro-
man⁹ ſmōes iſtos dixerūt. Quā grāꝝ actōes

reddemus ſymoni ⁊ filijs eius. Reſtituit.n.
ipſe fr̃es ſuos: ⁊ expugnauit inimicos iſrael
ab eis. Et ſtatuerũt ei libertatẽ: ⁊ deſcripſe-
rũt in tabulis ereis: ⁊ poſuerunt in titulis i
mõte ſyon. Et hoc eſt exẽplũ ſcripture. octa
uadecima die menſis ebul: anno centeſimo
ſeptuageſimoſecũdo: anno tertio ſub ſymo-
ne ſacerdote magno in aſſaramel in conuẽ-
tu magno ſacerdotũ ⁊ populi principũ ⁊ gẽ
tis ⁊ ſenioꝝ regionis nota facta ſunt h̃: q̃m
frequenter facta ſunt prelia in regione nr̃a.
Symon aũt matathie filius ex filijs iarib ⁊
fratres eius dederunt ſe periculo: ⁊ reſtiter̃t
aduerſarijs gentis ſue vt ſtarent ſcã ipſorũ
⁊ lex: ⁊ gloria magna glorificauerũt gentez
ſuam. Et cõgregauit ionathas gentẽ ſuã: ⁊
E factus eſt illis ſacerdos magnus: ⁊ appoſi-
tus eſt ad populũ ſuũ. Et voluerunt inimici
eorum calcare ſcã: ⁊ atterere regionẽ ipſorũ
⁊ extẽdere manus in ſancta ſanctoꝝ. Tũc re
ſtitit ſymon: ⁊ pugnauit pro gente ſua: ⁊ e-
rogauit pecunias multas ⁊ armauit viros
virtutis gentis ſue: ⁊ dedit illis ſtipendia.
⁊ muniuit ciuitates iudee ⁊ bethſuraz que
erat in finibus iudee: vbi erant arma hoſtiũ
antea: ⁊ poſuit illic preſidiũ viros iudeos.
Et ioppẽ muniuit que erat ad mare: ⁊ gazã
que eſt in finibus azoti: in qua hoſtes an-
tea habitabant: ⁊ collocauit illic iudeos: ⁊
quecunqȝ apta erant ad correptionem eorũ
poſuit in eis. Et vidit populus aptum ſymo
nis ⁊ gloriam quam cogitabat facere genti
ſue: ⁊ poſuerunt eum ducem ſuum ⁊ princi-
pem ſacerdotum eo ꝙ ipſe fecerit hec om̃ia
⁊ iuſtitiam: ⁊ fidem quam conſeruauit genti
F ſue ⁊ exquiſiuit omni modo exaltare popu-
lum ſuum. Et in diebus eius proſperatum
eſt in manibus eius vt tollerentur gentes d̃
regione ipſoꝝ: ⁊ que in ciuitate dauid' erant
in hieruſalem in arce de qua procedebant: ⁊
ꝯtaminabant oĩa que in circuitu ſanctoruz
ſunt: ⁊ inferebant plagam magnam caſtita
ti. Et collocauit in ea viros iudeos ad tuta-
mẽtum regionis ⁊ ciuitatis: ⁊ exaltauit mu
ros in hieruſalem. Et rex demetrius ſtatuit
illi ſummũ ſacerdotiũ. Secundũ hec fecit eũ
amicũ ſuũ: ⁊ glorificauit eũ gloria magna.
audiuit eniz ꝙ appellati ſunt iudei a roma
nis amici ⁊ ſocij ⁊ fratres: ⁊ q2 ſuſceperunt
legatos ſymonis glorioſe: ⁊ q2 iudei ⁊ ſacer
dotes eorum conſenſerunt eum eſſe ducem
ſuum ⁊ ſummũ ſacerdotem in eternũ donec
ſurgat ꝓpheta fidelis: ⁊ vt ſit ſuper eos dux G
⁊ vt cura eſſet illi pro ſanctis: ⁊ vt conſtitue-
ret prepoſitos ſuper opera eoꝝ ⁊ ſuper regi
onem: ⁊ ſuper arma ⁊ ſuper preſidia: ⁊ cura
ſit illi de ſanctis: ⁊ vt audiat̃ ab omnibus:
⁊ ſcribantur in nomine eius omnes conſcri
ptiones in regione: ⁊ vt operiatur purpura
⁊ auro: ⁊ ne liceat vlli ex populo ⁊ ex ſacer-
dotibus irritum facere aliquid horum: ⁊ cõ
tradicere his que ab eo dicuntur: aut cõuo-
care conuentũ in regione ſine ipſo: ⁊ veſtiri
purpura ⁊ vti fibula aurea. Qui autẽ fece-
rit extra h̃ aut irritum fecerit aliquid horuz
reus erit. Et complacuit omni populo ſtatu
ere ſymonẽ: ⁊ facere ſm̃ verba iſta. Et ſuſce
pit ſymon ⁊ placuit ei vt ſummo ſacerdotio
fungeretur: ⁊ eſſet dux ⁊ princeps gentis iu
deorum ⁊ ſacerdotum: ⁊ preeſſet omnibus.
Et ſcripturam iſtam dixerunt ponere in ta-
bulis ereis: ⁊ ponere eas in peribolo ſancto
rum in loco celebri. Exempluz autẽ eorum
ponam in erario: vt habeat ſymon ⁊ filij ei⁹
¶ C.S. Antiochus demetrij filius accepit
regnum paternum: ⁊ ſcripſit epiſtolas iude
is. perſecutus eſt antiochus triphonem ⁊c.
reſcripſit romanoruz: de pace ⁊ ſymone. mi
ſit ſymon in auxilium antiochio: ⁊ noluit ac
cipere. mittit antiochus cendebeum ducem
ad debellandum iudeam: ⁊ ipſe perſequitur
triphonem.

XV

ET miſit rex antiochus filius demetrij A
epiſtolas ab inſulis maris ſymoni ſa
cerdoti ⁊ principi gentis iudeorum ⁊ vni-
uerſe genti: ⁊ erant continẽtes hunc modũ.
Rex antiochus ſymoni ſacerdoti magno ⁊
genti iudeoꝝ ſalutẽ. Quoniam quidem pe-
ſtilentes obtinuerunt regnum patrum nr̃o
rum: volo autẽ vindicare regnum ⁊ reſtitue
re illud ſicut erat antea: ⁊ lectam feci multi
tudinem exercit⁹: ⁊ feci naues bellicas. Vo
lo autẽ procedere per regionẽ vt vlciſcar in
eos qui corruperũt regionẽ noſtram: ⁊ qui
deſolauerũt ciuitates multas in regno meo
Nunc ergo ſtatuo tibi omnes oblationes
quas remiſerunt tibi ante me omnes reges
⁊ quecũqȝ alia dona remiſerunt tibi: ⁊ per-
mitto tibi facere percuſſuram proprij num
miſmatis in regione tua. Hieruſalem autez B
ſanctam eſſe ⁊ liberam: ⁊ omnia arma que
fabricata ſunt ⁊ preſidia que conſtruxiſti q̃

tenes. maneāt tibi. Et oē debitū regis ꝛ q̄ fu
tura ſunt regi ex hoc ꝛ ī totū ip̄s remittunt
tibi. Cū āt obtinuerimus regnū nr̄m glorifi
cabim⁹ te ꝛ gētē tuā: ꝛ tēplū gloria magna
ita vt manifeſtet gloria vr̄a in vniuerſa ter
ra. Anno cēteſimo ſeptuageſimo q̄rto exijt an
tiochus in terrā patꝝ ſuoꝝ. ꝛ cōuenerunt ad
eum oēs exercitus: ita vt pauci relicti eſſent
cū triphone. ꝛ inſecutus ē eū antiochus rex.
E ꝛ venit doram fugiēs p maritimā. Sciebat
n. ꝙ ꝯgregata ſunt mala in eum. ꝛ reliq̄t eū
exercitus. Et applicuit antiochus ſup dorā
cū centū viginti milibus viroꝝ belligerato
rū ꝛ octo milibus eq̄tū. Et circuiuit ciuitatē.
ꝛ naues a mari acceſſerūt. ꝛ vexabāt ciuita
tē a terra ꝛ mari. ꝛ nemīnē ſinebant ingredi
vel egredi. Uenit āt numenius ꝛ q̄ cū eo fue
rāt ab vrbe roma hn̄tes epiſtolas regib⁹ ꝛ
regionib⁹ ſcriptas: in q̄bus ꝯtinebāt h̄. Lu
cius ꝯſul romanoꝝ ptolemeo regi ſalutē. Le
gati iudeoꝝ venerūt ad nos amici nr̄i reno
uantes p̄ſtinā amicitiā ꝛ ſocietatē: miſſi a ſy
mone principe ſacerdotū ꝛ populo iudeorū.
Attulerūt aūt ꝛ clypeū aureū mnarū mil
D le. Placuit itaq3 nobis ſcribere regib⁹ ꝛ re
gionib⁹: vt non inferant illis mala neq3 im
pugnent eos ꝛ ciuitates eoꝝ ꝛ regiones eoꝝ
ꝛ vt non ferant auxilium pugnantibus ad
uerſus eos. Uiſum autē eſt nobis accipere
ab eis clypeū. Si qui ergo peſtilentes fuge
rint de regione ipſorū ad vos: tradite eos ſy
moni principi ſacerdotū. vt vindicet in eos
ſc̄m legem ſuam. Hec eadē ſcripta ſunt deme
trio regi ꝛ attalo ꝛ arabe ꝛ arſaci ꝛ in omnes
regiōes ꝛ ſamſame ꝛ ſpartanis ꝛ delo ꝛ mi
do ꝛ ſitione ꝛ carie ꝛ ſamū ꝛ phāphyliā ꝛ li
tiā ꝛ alicarnaſum ꝛ rhodū ꝛ faſelida ꝛ choo
ꝛ ſiden ꝛ arado ꝛ gortynam ꝛ gyndum ꝛ cy
prum ꝛ cyrenem. Exemplum aūt eorum ſcri
pſerunt ſymoni principi ſacerdotum ꝛ popu
lo iudeorum. Antiochus autē rex applicuit
E caſtra in dorā ſecundo admouens ei ſemper
manus ꝛ machinas faciēs. ꝛ cōcluſit tripho
nē ne procederet. ꝛ miſit ad eum ſymon duo
milia viroꝝ electoꝝ in auxilium: ꝛ argentū
ꝛ aurum ꝛ vaſa copioſa. ꝛ noluit ea accipere
ſed rupit omnia que pactus eſt cū eo antea
ꝛ alienauit ſe ab eo. Et miſit ad eum atheno
bium vnum de amicis ſuis vt tractaret cum
ipſo dicens. Uos tenetis ioppem ꝛ gazarā
ꝛ arcē q̄ eſt in hieruſalē ciuitates regni mei ſi
nes eaꝝ deſolaſtis: ꝛ feciſtis plagam magnā
in terra: ꝛ dn̄ati eſtis per loca multa ī regno
meo. Nunc ergo tradite ciuitates quas oc
cupaſtis. ꝛ tributa locorum in quibus domi
nati eſtis extra fines iudee. Sin autem date
pro illis quingenta talenta argenti. ꝛ exter F
minij q̄d exterminaſtis: ꝛ tributoꝝ ciuitatū
alia talenta quingēta. Sin autem veniem⁹
ꝛ expugnabimus vos. Et venit athenobius
amicus regis in hieruſalem: ꝛ vidit gloriā
ſymonis ꝛ claritatē in auro ꝛ argento. ꝛ ap
patū copioſum: ꝛ obſtupuit ꝛ retulit ei ver
ba regis. ꝛ r̄ndit ei ſymō ꝛ dixit ei. Neq3 a ie
nā terrā ſumpſim⁹. neq3 alienā detinem⁹. ſ3
hereditatē patꝝ nr̄oꝝ que iniuſte ab inimi
cis nr̄is aliquo tēpore poſſeſſa eſt. Nos ve
ro tp̄s habētes vendicamus hereditatē patrū
nr̄oꝝ. Nā de ioppe ꝛ gazara q̄ expoſtulas: ip
ſi faciebant in populo plagā magnam. ꝛ in
regione nr̄a. hoꝝ damus talenta centū. ꝛ nō
r̄ndit ei athenobius verbū. Reuerſus autē
cū ira ad regem renunciauit ei verba iſta. ꝛ G
gloriam ſymonis. ꝛ vniuerſa q̄ vidit. ꝛ irat⁹
eſt rex ira magna. Triphon aūt fugit naui in
orthoſaida. ꝛ conſtituit rex cēdebeum ducē
maritimū ꝛ exercitum peditum ꝛ equitū de
dit illi. ꝛ mandauit illi mouere caſtra contra
faciem iudee. ꝛ mandauit ei edificare cedro
nem: ꝛ obſtruere portas ciuitatis. ꝛ debella
re populum. Rex aūt perſequebat tripho
nem. Et peruenit cendebeus iamniā. ꝛ cepit
pit irritare plebē ꝛ conculcare iudeam ꝛ ca
ptiuitare populum ꝛ interficere: ꝛ edificare
cedronem. ꝛ collocauit illic equites ꝛ exerci
tum: vt egreſſi perambularent viam iudee,
ſicut conſtituit ei rex.

¶C. S. Duos filios miſſit ſymō ad debel
lādū cēdebeū ducē. ꝙ iudas fili⁹ ſymōis vul
neratus ē. occidit ſymon cū filijs ſuis in con
uiuio: ioannes filius ſymonis ſuccedit patri
ſuo in principatu ſacerdotum. XVI

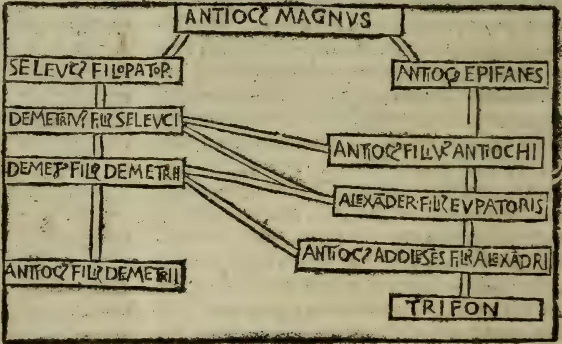
ET aſcēdit ioannes de gazario. ꝛ nun A
ciauit ſymoni patri ſuo que fecit cende
beus in populo ipſorū: ꝛ vocauit ſymon du
os filios ſuos ſeniores: iudā ꝛ ioannē. ꝛ ait
illis. ego ꝛ fratres mei. ꝛ domus patris mei
expugnauimus hoſtes iſrael ab adoleſcētia
vſq3 in hunc diē. ꝛ ꝓſperatū eſt in manibus
vr̄is liberare iſrael aliquotiens. Nunc autē
ſenui. ſ3 eſtote loco meo ꝛ fratris mei. ꝛ egreſ
ſi pugnate ꝓ gente nr̄a. Auxiliū vero de ce

lo vobiſcum ſit. Et elegit de regione viginti milia viroꝝ belligeratoꝝ ⁊ eqtes. ⁊ profecti ſunt ad cedebeū. ⁊ dormierut in modin ⁊ ſurrexerūt mane ⁊ abierūt in cāpū. ⁊ ecce exercitus copioſus in obuiā illis peditū ⁊ eqtū. ⁊
B fluuius torrēs erat inter mediuꝫ ipſoꝝ. ⁊ admouit caſtra ꝯtra facieꝫ eoꝝ ipſe ⁊ populus eius. ⁊ vidit populū trepidātē ad transfretādū torrentē ⁊ trāſfretauit primus. ⁊ viderūt eū viri: ⁊ trāſierūt poſt eū. ⁊ diuiſit populū ⁊ eqtes in medio peditū. erat autē equitatus aduerſarioꝝ copioſus nimis. ⁊ exclamauerunt ſacris tubis. ⁊ in fugā ꝯuerſus eſt cendebeus ⁊ caſtra eius. ⁊ ceciderūt ex eis multi vulnerati: reſidui āt i munitione fugierūt Tūc vulneratus ē iudas frater ioannis. Joannes aūt inſecutus eſt eos donec venit cedronē quā edificauit ⁊ fugierūt vſqꝫ ad turres que erāt in agris azoti. ⁊ ſuccendit eas igni. Et ceciderūt ex illis duo milia viroꝝ. Et reuerſus eſt in iudeā in pace. Et ptolemeus
C filius abobi conſtitutus erat dux in campo hierico. ⁊ hēbat argētū ⁊ auꝝ multū. Erat n. gener ſummi ſacerdotis. Et exaltatū eſt cor ei⁹. ⁊ volebat obtinē regionē ⁊ cogitabat dolum aduerſus ſymoneꝫ ⁊ filios eius vt tolleret eos. Symō āt ꝑambulans ciuitates q̄ erāt i regione iudee ⁊ ſollicitudinem gerēs eaꝝ deſcēdit in hierico ipſe ⁊ matathias fili⁹ ei⁹ ⁊ iudas. āno cēteſimo ſeptuageſimo ſeptio mēſe vndecio. Hic eſt mēſis ſabath. Et ſuſcepit eos filius abobi in municiūculā q̄ vocaṫ doch cum dolo quā edificauit: ⁊ fecit eis ꝯuiuiū magnū. ⁊ abſcondit illic viros ⁊ cū inebriatus eſſet ſymon ⁊ filij eiuſ ſurrexerit ptolemeus cum ſuis. ⁊ ſumpſerunt arma ſua. ⁊ intrauerunt in conuiuium ⁊ occiderunt eum ⁊ duos filios eius ⁊ quoſdam pueros eius. Et fecit deceptionem magnam
D in iſrael ⁊ reddidit mala pro bonis. Et ſcripſit hec ptolemeus. ⁊ miſit regi vt mitteret ei exercitum in auxilium. ⁊ traderet ei regionem ⁊ citates eorum ⁊ tributa: ⁊ miſit alios i gazaram tollere ioannem. ⁊ tribunis miſit epiſtolas vt venirent ad ſe ⁊ daret eis argētum ⁊ aurum ⁊ dona. Et alios miſit occupare hieruſalem ⁊ montem templi. Et precurrens quidam nūciauit ioanni in gazara qꝛ perijt pater eius ⁊ fratres eius ⁊ qꝛ miſit te quoqꝫ interfici. Ut audiuit autem vehemēter expauit. ⁊ comprehendit viros qui venerant perdere eum: ⁊ occidit eos. cognouit n. qꝛ querebant perdere eum. Et cetera ſermonum ioannis ⁊ belloꝝ eius ⁊ bonarū virtutuꝫ quibus fortiter geſſit. ⁊ edificij murorum quos extruxit ⁊ rerum geſtarū eius ecce h̄ ſcripta ſunt in libro dierum ſacerdotij eius: ex quo factus eſt princeps ſacerdotum poſt patrem ſuum.

¶ Explicit liber primus Machabeorum.

¶ Incipit ſecundus.

¶ C. S. Judeis in egypto dicunt iudei q ſūt hieraſolymis ſalutē. ꝙ antiochus occiſus ē in tēplo nanee ⁊ q cū eo erāt. d̄ igne ſacrificij abſcondito i puteo oratio neemie talis erat ꝙ regi perſarum manifeſtū factuꝫ ē miraculū mutationis ignis ⁊ aque ⁊ econuerſo. I.

A FRatribus q ſūt p egyptū iudeis. ſalutē dicūt fratres q ſunt in hieroſolymis iudei ⁊ q in regione iudea. ⁊ paceꝫ bonā. Benefaciat uobis de⁹ ⁊ meminerit teſtamē

ti ſui qđ locutus ē ad abraā ⁊ iſaac ⁊ iacob
ſeruoꝝ ſuoꝝ fideliũ: ⁊ det vobis cor oib⁹ vt
colatis eũ. ⁊ faciatis ei⁹ volũtatē corde ma-
gno ⁊ aīo volēti. Adaperiat cor vr̄m in lege
ſua ⁊ in preceptis ſuis ⁊ faciat pacē. Exaudi
at orationes veſtras. Et reconcilietur vobis
nec vos deſerat in tempore malo. Et nũc hic
B ſumus orantes pro vobis. Regnāte deme
trio anno centeſimo ſexageſimo nono. nos
iudei ſcripſimus vobis in tribulatione ⁊ im
petu q̄ ſupuenit nobis in iſtis annis ex quo
receſſit iaſon a ſācta terra ⁊ a regno. Portā
ſuccēderunt: ⁊ effuderũt ſanguinē innocentē
Et orauim⁹ ad dn̄m ⁊ exauditi ſumus. ⁊ ob
tulimus ſacrificiu ⁊ ſimilaginē ⁊ accēdim⁹
lucernas: ⁊ ꝓpoſuimus panes. Et nunc fre-
quētate dies ſcenophegie mēſis caſleu. An
no centeſimo octogeſimooctauo populus q̄
eſt hieroſolymis ⁊ in iudea ſenatuſq; ⁊ iu-
das: ariſtobolo magiſtro ptolemei regis qui
eſt de genere chriſtoꝝ ſacerdotu ⁊ his q̄ in
C egypto ſunt iudeis. ſalutē ⁊ ſanitatē. De ma
gnis periculis a deo liberati magnifice gr̄as
agimus ipſi: vtpote q̄ aduerſus talē regem
dimicauimus. Ipſe.n. ebulire fecit de pſide
eos q̄ pugnauerũt ꝯtra nos ⁊ ſcā ciuitatē.
Nā cũ i pſide eſſet dux ipſe ⁊ cũ ipſo immē-
ſus exercitus cecidit in tēplo nanee. ꝯſilio đ
ceptus ſacerdotũ nanee. Et.n. cũ ca bitatur⁹
venit ad locũ antioch⁹ ⁊ amici ei⁹ ⁊ vt acci-
pet pecunias multas dotis noīe. Cũq; ꝓpo
ſuiſſent eas ſacerdotes nanee. ⁊ ipſe cũ pau
cis igreſſus eēt itra ambitũ phani clauſerũt
D tēplũ. Cũ āt itraſſet ātioch⁹: aptoq; occulto
aditu tēpli mittētes lapides pcuſſerũt ducē
⁊ eos q̄ cũ eo erāt. ⁊ diuiſerũt mēbratī. ⁊ ca-
pitib⁹ amputatis foras ꝓiecerunt. Per oīa
bn̄dict⁹ de⁹ q̄ tradidit ipios. facturi igit̄ q̄n
ta ⁊ viceſima die menſis caſleu. purificatio-
nē tēpli neceſſariũ duxim⁹ ſignificar̄ vobis:
vt ⁊ vos quoq; agatis diē ſenophegie: ⁊ diē
ignis q̄ datus eſt q̄n neemias edificato tem
plo ⁊ altari obtulit ſacrificia. Nā cũ i pſide
ducerent̄ pr̄es nr̄i ſacerdotes q̄ tũc cultores
dei erāt acceptũ ignē đ altari occulte abſcō-
derũt i valle vbi erat pute⁹ alt⁹ ⁊ ſicc⁹ ⁊ i eo
ꝯputati ſũt cũ. ita vt oib⁹ ignot⁹ eēt locus.
Cũ āt pteriiſſent āni multi. ⁊ placuit deo vt
E mitteret̄ neemias a rege pſidis: nepotes ſa
cerdotũ illoꝝ q̄ abſcōderāt miſit ad reqren-
dũ ignē ⁊ ſicut narrauerũt nobis. nō iuene
rũt ignē ſed aquā craſſā. Et iuſſit eos haurire
⁊ aufferre ſibi. ⁊ ſacrificia q̄ ipoſita erant iuſ
ſit ſacerdos neemias aſpgi ipſa aq̄. ⁊ ligna
⁊ que erāt ſuppoſita. Utq; hoc factum eſt ⁊
tp̄s affuit quo ſol refulxit q̄ pri⁹ erat in nubi
lo. accēſus ē ignis magnus ita vt oēs mira-
rent̄. Orationē autem faciebant omnes ſa-
cerdotes dũ ꝯſumaret̄ ſacrificiũ ionatha in
choante: ceteris autem reſpondentibus. Et
neemie erat oratio hunc habēs modũ. Do- F
mine deus omniu creator terribilis fortis
iuſtus ⁊ miſericors q̄ ſolus es bonus. rex ſo-
lus ⁊ pſtās iuſtus. ⁊ oīpotens ⁊ eternus qui
liberas iſrael de oī malo: qui feciſti pr̄es ele-
ctos: ⁊ ſanctificaſti eos: accipe ſacrificiũ pro
vniuerſo populo tuo iſrael. ⁊ cuſtodi partē
tuā ⁊ ſcīfica. Cōgrega diſpſionē noſtrā: libe-
ra eos q̄ ſeruiũt gētibus ⁊ ꝯtēptos ⁊ abho-
minatos reſpice. vt ſciāt gētes q: tu es de⁹
noſter. Affilige opprimētes nos: ⁊ ꝯtumeliā
faciētes i ſupbia. Cōſtitue populũ tuũ in lo-
co ſancto tuo ſicut dixit moyſes. Sacerdotes
autem pſallebant hymnos. Uſq; quo ꝯſum
ptum eſſet ſacrificium. Cum āt ꝯſumptũ eſ-
ſet ſacrificiũ ex reſidua aqua neemias iuſſit
lapides maiores perfundi. Quod vt factũ
eſt ex eis flamma accenſa eſt: ſed ex lumine
quod refulxit ab altari ꝯſumpta eſt. vt vero
manifeſtata eſt res. renunciatũ ē regi pſarũ
q̄ in loco in quo ignem aſconderant hi qui
tranſlati fuerant ſacerdotes: aqua apparuit
de qua neemias ⁊ qui cu eo erant purifica
uerunt ſacrificia. Conſiderans autē rex ⁊ rē
diligenter examinans fecit ei templu vt ꝓ
baret quod factum erat. Et cu probaſſet ſa
cerdotibus donauit multa bona ⁊ alia atq;
alia munera. ⁊ accipiens manu ſua tribue-
bat eis. Appellauit autem neemias hunc
locũ nepthar qđ iterpretat̄ purificatio. Uo-
catur aũt apud plures nephi.

CC.S. Ubi arca ⁊ altare incluſa ſunt ī mō
te a hieremia propheta. de quibuſq; libris iaſo
nis in vnum redactis. II

Inuenitur autē in deſcriptionibus hie-
remie ꝓphete q̄ iuſſit eos ignem acci A
pere q̄ tranſmigrabant̄ vt ſignificatũ ē ⁊ vt
mandauit tranſmigratis. Et dedit illis legē
ne obliuiſcerentur precepta domini ⁊ vt nō
exerrarent mentibus viden tes ſimulacra
aurea ⁊ argentea ⁊ ornamenta eorum. Et
alia huiuſmodi dicens hortabatur ne leges

amouerent a corde ſuo. Erat autē i ipſa ſcri/
ptura: quomodo tabernaculum ⁊ archā iuſ/
Deu.34.a. ſit ꝓpheta diuino rn̄ſo ad ſe facto cōitari ſe/
B cū vſqꝫquo exijt in mōtē: i quo moyſes aſcē
dit ⁊ vidit dei hereditatē. Et veniēs ibi hiere
mias iuenit locū ſpelūce. ⁊ tabernaculū ⁊ ar
chā ⁊ altare icēſi itulit illuc. ⁊ oſtiū obſtruxit
⁊ acceſſerūt qdā ſimul q ſeq̄bantur: vt nota
rēt ſibi locū. ⁊ nō potuerūt iuenire. Vt āt co/
gnouit hieremias culpās illos dixit q igno/
tus erit locus donec ꝯgreget de⁹ ꝯgregatio
nē ppli ⁊ ꝓpiti⁹ fiat. Et tūc dn̄s oſ̄det hec. ⁊
apparebit maieſtas dn̄i. ⁊ nubes erit ſicut ⁊
3.Re.8.a. moyſi manifeſtabaꝛ. ⁊ ſicut cū ſalomō petijt
vt locus ſcificareꝛ magno deo manifeſtabat
C h. Magnifice ⁊. n. ſapiāz tractabat ⁊ vt ſapi
entiā hn̄s obtulit ſacrificiū dedicatiōis ⁊ cō
ſumatiōis templi. Sicut ⁊ moyſeſ orabat ad
dn̄m. ⁊ deſcendit ignis de celo ⁊ ꝯſūpſit holo
cauſtū: ſicut ⁊ ſalomō orauit. ⁊ deſcēdit ignis
d̄ celo: ⁊ conſumpſit holocauſtū. ⁊ dixit moy/
ſes eo ꝙ non ſit comeſtū qđ erat ꝓ peccato
⁊ conſumptū ē. Similiter ⁊ ſalomō octo die
b⁹ celebrauit dedicationē. Inferebanꝛ āt in
deſcriptionib⁹ ⁊ ꝯmētarijs neemie h̄ eadeꝫ.
⁊ q̄liter ꝯſtruens bibliothecā cōgregauit de
D regionibus libros. ⁊ ꝓphetaꝝ ⁊ dđ. ⁊ epiſto
las regū de donarijs. Similiter aūt ⁊ iudas
ea q̄ didicerat pro bellū qđ nobis acciderat
ꝯgregauit oīa. ⁊ ſūt apđ nos. Si ergo deſide
ratis h̄ mittite q ꝑferāt vobis. Acturi itaqꝫ
purificationē ſcripſim⁹ vobis. Bn̄ ergo fa/
cietis. ſi egeritis hos dies. De⁹ āt q libera/
uit populū ſuū ⁊ reddidit hereditatē oib⁹ ⁊
regnū ⁊ ſacerdotiū ⁊ ſanctificationē ſicut ꝓ
miſit in lege: ſpamus ꝙ cito nr̄i miſerebitur
⁊ congregabit de ſub celo in locū ſcm̄. Eri/
E puit. n. nos de magnis ꝑiculis. ⁊ locum pur/
gauit. De iuda vero machabeo ⁊ frib⁹ ei⁹ ⁊
de tēpli magni purificatione ⁊ de are d̄dica
tōe ſꝫ ⁊ de ꝑlijs q̄ ꝑtinēt ad antiochū nobilē
⁊ filiū eius eupatorē: ⁊ d̄ illuminationib⁹ q̄
de celo facte ſūt ad eos q ꝓ iudeiſ fortiter fe
cerūt ita vt vniuerſaꝫ regionē cū pauci eēnt
vidicarēt. ⁊ barbarā multitudinē fugarēt ⁊
famoſiſſimū in toto orbe templū recuparēt.
⁊ ciuitatē liberarēt: vt leges q̄ abolite erant
reſtituerenꝛ dn̄o cū oī tranqlitate ꝓpitio fa
cto illiſ. Itēqꝫ ab iaſone cyreneo qnqꝫ libriſ
ꝯphēſa tētauimus nos vno volumine breui
F are. Cōſiderātes. n. multitudinem librorū ⁊

difficultatē volētib⁹ aggredi narratiōes hi/
ſtoriaꝝ. ꝑꝑ multitudinē reꝝ curauim⁹ volē/
tibus qdē legere vt eēt aī oblectatio: ſtudio/
ſis vero vt facilius poſſint memorie ꝯmēda
re: oib⁹ āt legētib⁹ vtilitas ꝯferaꝛ. Et nobis
qdē ipſis q hoc op⁹ breuiādi cā ſuſcepimuſ
nō facilē laborē: immo vero negociū plenū
vigiliaꝝ ⁊ ſudoris aſſumpſimus. Sicut hi q
ꝑparāt ꝯuiuiū. ⁊ q̄runt alioꝝ volūtati parere
ꝓpter multoꝝ grāꝫ libēter laborem ſuſtine
mus veritatē qdem de ſingulis auctoribus G
ꝯcedentes. ipſi āt ſm̄ datā formaꝫ breuitati
ſtudentes. Sicut. n. noue domus architecto
de vniuerſa ſtructura curādum eſt. ei vero q
pigere curat: q̄ apta ſūt ad ornatū exquiren
da ſunt. ita eſtimandū eſt ⁊ in nobis. etenim
intellectum colligere ⁊ ordinare ſermonem
⁊ curioſius partes ſingulas quaſqꝫ diſquire
re hiſtorie congruit auctori. breuitateꝫ vero
dictionis ſectari. ⁊ executiones rerum vitare
breuianti concedendum eſt. Hinc ergo nar/
rationem incipiemus. de prefatione tantum
dixiſſe ſufficiat. Stultū etenim eſt ante hiſto
riā effluere in ipſa aūt hiſtoria ſuccingi.

C. S. Prodidit ſymon dona templi dei.
Mittitur heliodorus vt ea auferret. ſacerdo
tes ⁊ populus deprecantur dominum ac de
poſita cuſtodiantur. heliodorus volens ſpo
liare templum correctus eſt liberaꝛ a plaga
ꝑ ſacrificium oblatum. III.

Igitꝛ cū ſancta ciuitas habitareꝛ in oī A
pace. leges āt adhuc optime cuſtodi/
rēꝛ ꝓpter onie pōtificis diſpoſitionē ⁊ pieta/
teꝫ ⁊ aīos odio hn̄tes mala fiebat vt ipſi re
ges ⁊ principes locū ſummo honore dignū
ducerēt. ⁊ tēpluꝫ maximis muneribus illu/
ſtrarent. ita vt ſeleucus aſie rex de redditib⁹
ſuis preſtaret omnes ſumptus ad miniſteri
um ſacrificioꝝ ꝑtinētes. Symō aūt de tribu
beniamin prepoſitus tēpli ꝯſtitutus ꝯtēde/
bat obſiſtente ſibi principe ſacerdotum: ini/
quū aliquid in ciuitate moliri. Sed cuꝫ vin
cere oniam non poſſet venit ad apollonium
tharſee filium. qui illo tp̄e erat dux celeſſy/
rie ⁊ phenicis: ⁊ nunciauit ei pecunijs innu/
merabilibus plenū eē erariū hieroſolymis
⁊ cōes copias imenſas eē: que nō pertinent
ad rōnem ſacrificioꝝ. eē autem poſſibile ſub B
poteſtate regis cadere vniuerſa. Cunqꝫ retu
liſſet ad regem apollonius de pecunijs que
delate erāt: ille accitū heliodoruꝫ q erat ſup

negocia eius:miſit cum mãdatis vt ꝑdictã
pecuniam tranſportaret.Statimqꝫ heliodo
rus iter eſt aggreſſus.ſpecie quidem q̃ſi ꝑ ce
leſſyriã ⁊ phenicẽ ciuitates eẽt peragraturus
reuera aũt regis ꝓpoſitum perfecturus. Sed
cũ veniſſet hieroſolymã:⁊ benigne a ſũmo
ſacerdote in ciuitate eẽt exceptus narrauit
de dato indicio pecuniarum:⁊ cuius rei gratia
adeſſet apuit.Interrogabat autẽ ſi vere hec
ita eſſent.Tũc ſummus ſacerdos oſtẽdit de
poſita eſſe hec ad victualia viduarũ ⁊ pupil
lorum.quedã vero eſſe hircani thobie viri val
C de eminentis in his que detulerat impius
ſymon.vniuerſa autẽ argenti talenta eẽ qua
dringenta.⁊ auri ducenta:decipi vero eos q
crediſſent loco ⁊ templo quod per vniuerſũ
mundum honorat̃ ꝓ ſui veneratione ⁊ ſan
ctitate:oĩo impoſſibile eſſe. At ille pro his q̃
habebat in mandatis a rege dicebat omni
genere regi ea eſſe deferenda. Conſtituta ãt
die intrabat de his heliodorus ordinaturus.
Nõ modica vero ꝑ vniuerſam ciuitatẽ erat
trepidatio. Sacerdotes autẽ ante altare cũ
ſtolis ſacerdotalibus iactauerũt ſe.⁊ inuoca
bant de celo eum q de depoſitis legẽ poſuit
vt his q depoſuerant ea ſalua cuſtodiret. Iã
vero q videret ſummi ſacerdotis vultũ mẽ
te vulnerabat̃. Facies.n.⁊ color immutatus
declarabat internum animi dolorẽ.Circun
D fuſa.n.erat meſticia quedam viro:⁊ horror
corporis ꝑ quem manifeſtatus aſpiciẽtibus
dolor cordis eius efficiebat̃.alij etiã ꝯgrega
ti de domibus confluebãt publica ſupplica
tione obſecrãtes.ꝓ eo ꝙ in ꝯtemptũ locus
eſſent venturus.accincteqꝫ mulieres cilitijs
pectus ꝑ plateas ꝯfluebant.ſed ⁊ virgines
q̃ ꝯcluſe erãt ꝓcurrebãt ad oniã.alie autem
ad muros.q̃dã vero ꝑ feneſtras aſpiciebãt
vniuerſe aũt ꝓtendẽtes manus i celũ depre
cabant̃.Erat.n.miſera ꝯmixte multitudinis
⁊ magni ſacerdotis in agõe ꝯſtituti expecta
tio.Et hi quidem inuocabant oĩpotentẽ deũ:
vt credita ſibi his q crediderant cum oĩ inte
gritate ꝯſeruarentur.Heliodorus aũt qđ de
creuerat ꝑficiebat eodem loco ipſe cũ ſatel
E litibus circa erarium pñs.Sed ſpũs oĩpotẽ
tis dei magnã fecit ſue oñſionis euidentiã
ita vt oẽs qui auſi fuerant parere ei: ruẽtes
dei virtute:i diſſolutionẽ ⁊ formidinẽ ꝯuer
terentur.apparuit.n.illis quidã equus terribilẽ
hñs ſeſſorẽ:optimis opimentis adornatus
iſqꝫ cũ impetu heliodoro priores calces eli
ſit. Qui autẽ ei ſedebat videbatur arma hñe
aurea.alij etiam apparuerunt duo iuuenes
virtute decori:optimi gloria:ſpecioſiqꝫ ami
ctu q circũſteterũt eũ ⁊ ex vtraqꝫ ꝑte flagel
labant ſine intermiſſione multis plagis ver
berantes.Subito aũt heliodorus concidit i
terrã:eumqꝫ multa caligine circũfuſũ rapue
runt:atqꝫ i ſella geſtatoria poſitũ eiecerunt. F
Et is q cum multis curſoribus ⁊ ſatellitibus
ꝑdictũ ingreſſus ẽ erariũ: portabat̃:nullo
ſibi auxiliũ ferẽte:manifeſta dei cognita vir
tute.⁊ ille quidem ꝑ diuinã virtutem iacebat
mutus atqꝫ oĩ ſpe ⁊ ſalute ꝓuatus. Hi autẽ
dñm benedicebant.q2 magnificabat locum
ſuũ ⁊ templum qđ paulo ante timore ac tu
multu erat plenum.apparente oĩpotente dño
gaudio ⁊ letitia impletũ ẽ. Tũc vero ex ami
cis heliodori quidam rogabãt ꝯfeſtim oniam
vt inuocaret altiſſimũ:vt vitam donaret ei.
q in ſupremo ſpiritu erat conſtitutus.Conſide
rãs aũt ſummus ſacerdos ne forte rex ſuſpi
caret̃ maliciam aliquã ex iudeis circa helio
dorum conſumatã.obtulit pro ſalute viri hoſti
am ſalutarẽ.Cũqꝫ ſummus ſacerdos exora G
ret:ijdẽ iuuenes eiſdẽ veſtibus amicti aſtã
tes heliodoro dixerunt.Onie ſacerdoti gra
tias age. Nã ꝓpter eum dñs tibi vitam dona
uit.Tu ãt a deo flagellatus:nũcia oĩbus ma
gnalia dei ⁊ poteſtatẽ.Et his dictis nõ com
paruerũt.Heliodorus aũt hoſtia deo oblata
⁊ votis magnis ꝓmiſſis ei q viuere illi con
ceſſit.⁊ onie gratias agens:recepto exercitu
repedabat ad regem.Teſtabatur autẽ oĩbus
ea q̃ ſub oculis ſuis viderat opera magna dei
Cum aũt rex interrogaſſet heliodorum qs eſſet ap
tus adhuc ſemel hieroſolymam mitti ait. Si
quem habes hoſtem aut regni tui inſidiato
rem.mitte illuc.⁊ flagellatum eũ recipies: ſi
tñ euaſerit.eo ꝙ in loco ſit vere dei q̃dã vir
tus.Nã ipſe q habet in celis habitationẽ vi
ſitator ⁊ adiutor ẽ loci illius.⁊ venientes ad
malefaciendũ ꝑcutit ac ꝑdit. Igr̃ de heliodo
ro ⁊ erarij cuſtodia ita res ſe habet.

¶C.S. De inſidijs ſymonis ꝓditoris circa
Oniã ſacerdotẽ iaſon ſup onie muneribus
corrupit regẽ antiochũ ꝓ ſacerdotio adipi
ſcendo ſacerdotis neglectis ſacrificijs feſti
nãt ad ludũ paleſtre: iaſon mittit argẽtũ ad
ſacrificiũ herculis.miſſus menelaus a iaſone
ad regem. Iaſonẽ a ſacerdotio excluſit hoc

amoto ſucceſſit lyſimachus frater eius. Occi-
dit͛ andronicus qui oniā ſacerdotē ipſe prius
doloſe interfecerat. liſimachꝰ a populo occi-
dit͛ pp ſacrilegia. Cōtra menelaū ad regem
cā agit͛. menelaus pp potētiū auariciā ꝑmā
ſit in poteſtatē creſcens etiā in malicia. IIII

A Symon aūt predictus pecuniaꝝ ⁊ patrie
delator male loq̄batur de onia: tanq̄ȝ
ipſe heliodorū inſtigaſſet ad hec. ⁊ ipſe fuiſ-
ſet inuentor malorū: ꝓuiſoremq̄ȝ ciuitatis
ac defenſorē gētis ſue. ⁊ emulatorē legis dei
audebat īſidiatorē regni dicere. Sȝ cū inimi-
citieītantū ꝓcederēt vt ēt p quoſdā ſymōis
neceſſarios homicidia fierēt. ⁊ ꝯſiderās oni-
as piculū ꝯtētionis ⁊ apolloniū inſanire vt
pote ducem celeſſyrie ⁊ phenicis. ad augen-
dam maliciā ſymonis: ad regē ſe cōtulit. nō
vt ciuium accuſator ſed cōmunē vtilitatem
apud ſemetipſū vniuerſe multitudinis cōſi-
deras. Uidebat. n. ſine regali ꝓuidentia im-
poſſibile eē pacē rebꝰ dari: nec ſymonē poſ-
ſe ceſſare a ſtulticia ſua. Sed poſt ſeleuci vi-
te exceſſuȝ cū ſuſcipiſſet regnū antiochus q
nobilis appellabat͛ ambiebat iaſon frater
onie ſūmū ſacerdotiū: adito rege ꝓmittens
ei argenti talenta trecēta ſexaginta: ⁊ ex red-
B ditibus alijs talenta octoginta. Sup hoc ꝓ-
mittebat ⁊ alia centū q̄nquaginta: ſi ptāti eiꝰ
cōcederetur gymnaſiū ⁊ ephebiā ſibi ꝯſtitue-
re. ⁊ eos q in hieroſolymis erāt antiochenoſ
ſcribere. Qd̄ cuȝ rex annuiſſet ⁊ obtinuiſſet
pricipatū ſtatiȝ ad gētilē ritū ꝯtribules ſuoſ
trāſferr͛ cepit ⁊ amotis his q̄ hūanitatis cā
iudeis a regibꝰ fuerāt ꝯſtituta. p ioānē prēȝ
eupolemij q apud romanos de amicitia ⁊ ſo-
cietate functus ē legatione legitima ciuiuȝ
iura deſtituens: praua īſtituta ſanciebat. Et
enim auſus eſt ſub ipſa arce gymnaſiū ꝯſti-
tuere ⁊ optimos quoſq̄ȝ ephebozū in lupa-
naribus ponere. Erat āt hoc nō initiū ſȝ icre-
mentū quoddā ⁊ ꝓfectus gētilis ⁊ alienige-
ne ꝯuerſationis. ꝑpter ipij ⁊ nō ſacerdotis
iaſonis nephariū ⁊ inauditū ſcelus: ita vt ſa-

C cerdotes iā nō circa altaris officia dediti eſ-
ſent. ſed cōtēpto tēplo ⁊ ſacrificijs neglectis
feſtinarēt participes fieri paleſtre. ⁊ prebitio-
nis eius iniuſte. ⁊ in exercitijs diſci. ⁊ patri-
os qdē honores nihil hn̄tes grecas gloriaſ
optimas arbitrabant͛. Quarū grā piculoſa
eos ꝯtētio habebat. ⁊ eoꝝ inſtituta emulabā-
tur: ac p oīa his ꝯſimiles eē cupiebāt: quos

hoſtes ⁊ pemptores habuerāt. In leges. n.
diuinas impie agere īpune nō cedit. ſed hoc
tps̄ ſequēs declarabit. Cū aūt q̄nq̄nnalis
agon tyro celebraret͛. ⁊ rex preſens eēt. miſit
iaſō facinoroſos ab hieroſolymis viros pec-
catores portātes argēti didrachmas trecen-
tas in ſacrificiū herculis. q̄s poſtulauerūt hi
q aſportauerāt ne in ſacrificijs erogarēt͛. q2
nō oporteret. ſed in alios ſumptus eas de-
putari. Sed hec oblata ſūt qdē ab eo q mi-
ſerat in ſacrificiū herculis: ꝑpter pn̄tes aūt
date ſūt in fabricā nauium triremiū. Miſſo
autē in egyptū apollonio neſthei filio pp pri-
mates ptolemei philometoris regis. cuȝ co-
gnouiſſet antiochus alienū ſe a negocijs re-
gni effectū. ꝓprijs vtilitatibus cōſulens: ꝓ-
fectus īde venit ioppē ⁊ īde hieroſolymā. Et D
magnifice ab iaſone ⁊ ciuitate ſuſceptus. cū
facularꝝ luminibus ⁊ laudibꝰ ingreſſus eſt
⁊ inde in phenicē exercitū cōuertit. Et poſt
triennij tps̄ miſit iaſon menelaum ſupradi-
cti ſymonis fratrē portātē pecunias regi ⁊ d̄
negocijs neceſſarijs rn̄ſa pferꝝ. At ille cō-
mēdatꝰ regi cū magnificaſſet faciem ptātis
eiꝰ. in ſemetipſū retorſit ſummū ſacerdotiū
ſupponens iaſoni talēta argēti trecenta. Ac-
ceptiſq̄ȝ a rege mādatis vēit. nihil qdē hn̄s
dignū ſacerdotio: aīos vero crudelis tyrāni
⁊ fere belue irā gerēs. Et iaſon qdē q ꝓpriū
fratrē captiuauerat: ipſe deceptus ꝓfugus in
ammaniteȝ expulſus ē regione. Menelaus
aūt pricipatū qdē obtinuit: de pecunijs ve-
ro regi ꝓmiſſis nihil agebat: cū exactioneȝ
faceret ſoſtratus q arci erat ꝑpoſitus. Nam E
ad hūc exactio vectigaliuȝ ptinebat: quam
ob cāȝ vtriq̄ȝ ad regeȝ ſūt euocati. Et mene-
laus amotꝰ ē a ſacerdotio ſuccedēte lyſima-
cho frē ſuo: ſoſtratus āt platus ē cyprijs. Et
cū h͛ agerēt͛ ꝯtigit tharſenſes ⁊ mallotas ſe-
ditionē mouere eo q̄ antiochi regis ꝯcubine
dono eēnt dati. Feſtināter itaq̄ȝ rex venit ſe-
dare illos: relicto ſuffecto vno ex comitibꝰ ſu-
is andronico. Ratus aūt menelaus accepiſ-
ſe ſe tps̄ opportunū aurea q̄dā vaſa e tēplo
furatus donauit andronico. ⁊ alia vēdiderat
tyro ⁊ p vicinas ciuitates. Qd̄ cū certiſſime
cognouiſſet onias arguebat eū: ipſe in loco
tuto ſe ꝯtinēs antiochie ſecus daphnē. Un̄
menelaus accedēs ad andronicuȝ: rogabat
vt oniā interficeret. Qui cū veniſſet ad oniā
⁊ datis dextris cū iureiurādo q̄uis eēt ei ſu-

ſpectus ſuaſiſſet de aſylo ꝓcedere: ſtatim eū
peremit nō veritus iuſticiam. Ob quā cām
non ſolū iudei: ſed etiā alie quoqꝫ nationes
indignabant: ⁊ moleſte ferebant de nece tā-
F ti viri iniuſta. Sed regreſſum regem de cili-
cie locis adierunt iudei apud antiochiam ſi
mul ⁊ greci: ꝯq̄rentes de iniq̄ nece onie. Cō
triſtatus itaqꝫ ē animo antiochus ꝑꝑ oniā.
⁊ flexus ad miſericordiam lachrymas fudit
recordatus defuncti ſobrietatem ⁊ modeſti-
am. Accēſiſqꝫ aīs andronicū purpura exu
tum ꝑ totā ciuitatem iubet circunduci. ⁊ in
eo loco in quo in oniā impietatē cōmiſerat
ſacrilegū vita priuari. domino illi condignā
retribuente penam. Multis aūt ſacrilegijs
in tēplo a lyſimacho commiſſis menelai cō
ſilio ⁊ diuulgata fama congregata eſt mul-
titudo aduerſum lyſimachum multo iā au-
ro exportato. Turbis autē inſurgentibus ⁊
aīs ira repletis: lyſimachus armatis fere tri
bus milibus. iniqs manibus vti cepit: duce
quodam tyranno etate pariter ⁊ dementia
prouecto. Sed vt intellexerunt cōatum lyſi
machi. alij lapides. alij fuſtes vallidos arri-
puere quedam vero cinerē in lyſimachū ia-
cere. Et multi qdē vulnerati: quidā autē ⁊ ꝓ
G ſtrati omnes vero in fugam cōuerſi ſunt. Ip
ſum ēt ſacrilegum ſecus erariū interfecerūt
De his ergo cepit iudiciū aduerſus menela
um agitari. Et cum veniſſet rex tyrum ad ip
ſuꝫ negociū detulerūt miſſi tres viri a ſenio
ribus. Et cū ſuparet menelaus promiſitum
ptolemeo multas pecunias dari adſuaden-
dū regi. Itaqꝫ ptoleme⁹ in quodā atrio poſi
tū quaſi refrigerandi gratia regeꝫ adijt ⁊ de
duxit a ſententia: ⁊ menelaū quidem vniuer
ſe malitie reū criminibus abſoluit: miſeros
autem qui ēt ſi apud ſcythas cām dixiſſent
innocentes iudicarēt hos morte damnauit
Cito ergo iuſtam penā dederūt q pro ciuita
te ⁊ populo ⁊ ſacris vaſis cauſaꝫ ꝓſecuti ſūt
Quāobrē tyri quoqꝫ īdignati: erga ſepultu-
rā eoꝝ liberaliſſimi extiterūt. Menela⁹ aūt
ꝑꝑ auaritiā eoꝝ q ī potētia erāt ꝑmanebat ī
ꝑtāte: creſcēs in malicia ad inſidias ciuium.
¶ C. S. De ſignis celeſtib⁹ factis ī hieruſa
lē. de morte ioſonis ꝑſecutoris ciuiuꝫ. antio
chus ꝑſequēs iudā. populo occiſo tēplū ſpo
liauit ductore menelao ⁊c. Qō nō ꝑꝑ locuꝫ
gētem. ſed ſolū ꝑꝑ gētē dn̄s elegit. Antioch⁹
regrediēs antiochiā reliquit ꝑfectus iudeo-
rum perſecutores. Iubet apollonium om-
nes iudeos occidere mulieres ⁊ iuuenes vē
dere. Iudas machabeus more ferarum vi-
xit in deſerto. V
Eodē tpe antiochus ſcdāꝫ ꝓfectionē A
parauit in egyptū. Contigit aūt ꝑ vni
uerſam hieroſolymoꝝ ciuitatē videri dieb⁹
quadraginta ꝑ aera equites diſcurrētes au
ratas ſtolas hn̄tes ⁊ haſtas q̄ſi cohortes ar
matas: ⁊ curſus equoꝝ ꝑ ordines digeſtos:
⁊ congreſſiones fieri cōminus ⁊ ſcutorum mo
tus ⁊ galeatorum multitudinem gladijs di
ſtrictis ⁊ telorum iactus: ⁊ aureorū armorū
ſplendorem omniſqꝫ generis loricaꝝ. Qua
propter omnes rogabant in bonum mōſtra
conuerti. Sed cum falſus rumor exiſſet: tan
q̄ꝫ vita exceſſiſſet antiochus aſſumptis ia-
ſon non minus mille viris aggreſſus eſt ci-
uitatem repente ⁊ ciuibus ad murum cōuo
lantibus ad vltimū apprehenſa ciuitate me
nelaus fugit in arcem. Iaſon vero nō parce
bat in cede ciuibus ſuis nec cogitabat pro-
ſperitatē aduerſum cognatos malū eſſe ma
ximū arbitrans hoſtium ⁊ nō ciuium ſe tro
phea captuꝝ. Et principatum quidem non
obtinuit: finem vero inſidiaꝝ ſuarum confu-
ſionem accepit: ⁊ profugus iterum abijt in
āmanitem. Ad vltimum in exitium ſui con- B
cluſus ab aretha arabum tyranno fugiens
de ciuitate in ciuitateꝫ omnibus odioſus vt
refuga legum ⁊ execrabilis vt patrie ⁊ ciui-
um hoſtis: in egyptū extruſus eſt ⁊ qui mul
tos de patria ſua expulerat: ꝑegre ꝑijt lace-
demonas profectus quaſi pro cognatione
ibi refugium habiturus: ⁊ qui inſepultos
multos abiecerat: ipſe ⁊ illamentatus ⁊ in-
ſepultus abijcitur: ſepultura neqꝫ peregri-
na vſus: neqꝫ patrio ſepulchro participans
His itaqꝫ geſtis ſuſpicatus eſt rex ſocietatē
deſerturos iudeos: ⁊ ob h̄ profectus ex egy-
pto efferatis aīs ciuitatem quidē armis ce-
pit. Iuſſit autē militibus interficere nec ꝑce
re occurſantib⁹ ⁊ ꝑ domos aſcēdētes truci-
dari. Fiebāt ergo cedes iuuenū ac ſenioꝝ mu
lieꝝ ⁊ natoꝝ extreminia: virginūqꝫ ⁊ puulo
rū neces. Erāt āt toto triduo octogīta milia
interfecti: q̄dragīta milia victi: nō min⁹ aūt C
venūdati. Sꝫ nec iſta ſufficiunt. Auſus ē ēt
intrare templū vniuerſa terra ſanctius me-
nelao ductore qui legū ⁊ patrie fuit ꝓditor.
Et ſceleſtis manib⁹ ſumēs ſancta vaſa q̄ ab

alijs regibus ⁊ ciuitatibꝰ erant poſita ad oꝛ
natũ loci ⁊ gloꝛiã: ꝯtrectabãt indigne: ⁊ ꝯta
minabat. Ita alienatus mẽte antiochus nõ
ꝯſiderabat ꝙ ꝑꝑ pccã hitantiũ ciuitatẽ mo
dicũ deus fuerat iratꝰ: ꝑꝑ qđ ⁊ accidit circa
locũ deſpectio. aliogn niſi ꝯtigiſſet eos mul
tis pccis eẽ iuolutos: ſicut heliodoꝛus q miſ
ſus ẽ a ſeleuco rege ad expoliãdũ ei ariũ: ẽt
h̃ ſtati aduenıẽs flagellatꝰ ⁊ repulſus vtiqȝ
fuiſſet ab audacia. Uerũ nõ ꝓpter locũ gẽtẽ
ſȝ ꝓpter gẽtẽ locũ deus elegit. Ideoqȝ ⁊ ipe
locus particeps factus ẽ ppli maloꝝ: poſtea
ãt fiet ſociꝰ bonoꝝ: ⁊ q ꝯrelictꝰ i ira dei oĩpo
tẽtis ẽ. iteꝝ i magni dñi recõciliatione cũ ſũ
B ma glia exaltabif. Igr̃ antiochꝰ mille ⁊ octi
gẽtis ablatis de tẽplo talẽtis velociter ãtio
chiã regreſſus ẽ. exiſtimãs ſe ꝑ ſupbia terrã
ad nauigãdũ: pelagꝰ vero ad iter agẽdũ de
ductuꝝ ꝑꝑ mẽſis elationẽ. Reliqͥt ãt ꝑpoſi
tos ad affligẽdã gentẽ: hieroſolymis qͥdem
philippũ gñe phrygẽ: moꝛibꝰ crudelioꝛẽ eo
ipo a quo ꝯſtitutus ẽ: in garizin ãt androni
cũ ⁊ menelaũ q grauiꝰ q̃ȝ ceteri iminebãt ci
uibꝰ. Cũqȝ appoſitus eẽt ꝯtra iudeos: miſit
odioſũ p̃ncipẽ apolloniũ cũ exercitu viginti ⁊
duobꝰ milibꝰ: ꝑcipiẽs eis oẽs pfecte etatis i
terficere: mulieres ac iuuenes vendere. Qui
cũ veniſſet hieroſolymã pacẽ ſimulãs qͥeuit
vſqȝ ad diẽ ſcm̃ ſabbati: ⁊ tunc feriatis iude
is arma cape ſuis ꝑcepit. Oẽſqȝ ſimul q ad
ſpectaculũ ꝓceſſerãt trucidauit: ⁊ ciuitatẽ cũ
armatis diſcurrens ingentem multitudinẽ
peremit. Iudas autẽ machabeus qui deci
mus fuerat ſeceſſerat in deſertum locũ: ibi
qȝ inter feras vitã in montibus cũ ſuis age
bat: ⁊ feni cibo veſcentes demoꝛabantur ne
participes eſſent coinquinationis.

¶ C.S. Miſit rex vt iudei cõpellerẽf a lege
dei ⁊ ꝯtaminare tẽplũ. Tẽplũ luxuriaſ ⁊ cõ
meſſationibus iplef. iudei ad idoloꝝ ſacrifi
cia cogunf. de paſſione duaꝝ mulieꝝ cũ in
fantibus ⁊ eorũ q igne exuſti ſunt. Interpo
nitur hic quedam exhoꝛtatio tribulatoꝛum
de paſſione eleazar. VI.

A Sed nõ poſt multũ tpis miſit rex ſenẽ
quẽdã ãtiocenũ q cõpelleret iudeos
vt ſe tráſferrẽt a patrijs ⁊ dei legibꝰ ꝯtami
nare ẽt qđ in hieroſolymis erat templũ ⁊ co
gnominare iouis olympij: ⁊ in garizim ꝓut
erãt hi q locũ inhabitabãt iouis hoſpitalis
Peſſima ãt ⁊ vniuerſis grauis erat maloꝝ
icurſus. Nã tẽplũ luxuria ⁊ cõmeſſationibꝰ
erat plenũ: ⁊ ſcoꝛtãtiũ cũ meretricibus: ſacra
tiſqȝ edibus mulieres ſe vltro igerebãt itro
ferẽtes ea q̃ nõ licebãt. altare ẽt plenũ erat
illicitis: que legibꝰ ꝓhibebãf. Neqȝ ãt ſab B
bata cuſtodiebanf: neqȝ dies ſolennes pr̃ij
ſeruabantur: nec ſimpliciter ſe quiſq̃ȝ iudeũ
ꝯfitebaf. Ducebãf autẽ cũ amara neceſſita
ta in die natalis regis ad ſacrificia: ⁊ cũ libe
ri ſacra celebꝛarenf: cogebanf edera coꝛona
ti libero circuire. Decretũ aũt exijt in ꝓxias
ciuitates gẽtiliũ ſuggerẽtibꝰ ptolemeis: vt
pari mõ ⁊ ipſi aduerſus iudeos agerẽt vt ſa
crificarẽt: eos aũt q nollẽt träſire ad inſtituta C
gẽtilium interficerẽt. Erat ergo videre miſiã
Due. n. mulieres delate ſũt: natos ſuos circũ
cidiſſe: quas ad vbera infantibꝰ ſuſpẽſis cũ
publice ꝑ ciuitatẽ circũduxiſſent: ꝑ muros ꝑ̃
cipitauerũt. alij vero ad ꝓximas cocũtes ſpe
lũcas: ⁊ latẽter ſabbati diẽ celebꝛãtes cũ idi
cati eẽnt philippo: flãmis ſuccenſi ſunt eo: ꝙ
verebanf ꝓpter religionẽ ⁊ obſeruãtiã: ma
nu ſibimet auxiliũ auferre. Obſecro aũt eos
q hũc libꝝ lecturi ſũt: ne abhoꝛreſcãt ꝓpter
aduerſos caſus: ſȝ reputẽt ea q̃ acciderũt nõ
ad interitũ: ſed ad coꝛreptionẽ eſſe generis
nr̃i. Eteni multo tpe nõ ſinere pccõꝛibus ex
ſnia agere: ſed ſtatĩ vltiones adhibere ma
gne beneficij eſt indiciũ. Nõ. n. ſicut in alijs D
nationibus dñs patiẽter expectat vt eas cũ
iudicij dies aduenerit in plenitudine pccõꝝ
puniat: ita ⁊ i nobis ſtatuit vt pccis nr̃is i fi
nẽ deuolutis: ita demũ i nos vidicet: ꝑꝑ qđ
nũq̃ȝ qdẽ a nobis miaȝ ſuã ãmouet coꝛripi
ens vero i aduerſis ꝑplm ſuũ nõ derelinqͥt.
Sȝ hec nobis ad cõmonitionẽ legẽtiũ dicta
ſint paucis. Iã aũt veniẽdũ ẽ ad narrationẽ
Igif eleazarus vnus de primioꝛibꝰ ſcribaꝝ
vir etate ꝓuectus ẽ: ⁊ vultu decoꝛꝰ apto oꝛe
hiãs cõpellabaf carnẽ poꝛcinã manducare
at ille glorioſiſſimã moꝛtẽ magis q̃ȝ odibilẽ
vitã cõplectẽs: volũtarie ꝑibat ad ſuppliciũ
Intuẽs aũt quẽadmodũ opoꝛteret accedere E
patiẽter ſuſtinẽs deſtinauit nõ admitteꝛ illi
cita ꝑꝑ vite amoꝛẽ. Hi aũt q aſtabãt iniqua
miſeratiõe ꝯmoti ꝓpter antiquã viri amicitiã
tollẽtes eũ ſecreto rogabãt afferri carnes q
bus veſci ei licebat vt ſimularef mãducaſſe
ſicut rex iperauerat de ſacrificij carnibꝰ. vt h̃
facto a moꝛte liberaret: ⁊ ꝓpter veterẽ viri
amicitiã hanc in eo faciebãt humanitatem

at ille cogitare cepit etatis ⁊ ſenectutis ſue
eminentiã dignã: ⁊ ingenue nobilitatis cani
tiẽ: atq; a puero optime ꝯuerſatõis actus: ⁊
ſm̃ ſcẽ ⁊ a deo ꝯdite legis ꝯſtituta: rñdit ci-
to: dicẽs pmitti ſe velle in infernũ. Nõ enim
F etati noſtre dignũ eſt inquit fingere: vt mul
ti adoleſcentes arbitrãtes eleazarũ nonagi
ta annoꝝ trãſiſſe ad vitã alienigenaꝝ: ⁊ ipſi
propter meã ſimulatõez ⁊ pp modicũ corru
ptibilis vite ꝑs decipiant̃: ⁊ p hoc maculã
atq; execrationẽ mee ſenectuti ꝯgrã. Nã ⁊
ſi i pñti tpe ſupplicijs hoim eripiar: ſ; ma-
nũ oipotẽtis nec viuꝰ nec defũctus effugiã
Quãobrẽ fortiter vitã excedẽdo: ſenectute
qdẽ dignus apparebo: adoleſcẽtibus autẽ
exẽplũ forte relinquã: ſi ꝓmpto aio ac forti-
ter ꝓ grauiſſimis ac ſanctiſſimis legibꝰ ho
G neſta morte perfungar. His dictis ꝯfeſtim
ad ſuppliciũ trahebat̃. Hi aũt q cũ ducebãt
⁊ paulo ante fuerant mitiores: in irã ꝯuerſi
ſunt pp ſermones ab eo dictos: quos illi p
arrogantiã ꝓlatos arbitrabant̃. Sed cum
plagis perimeret̃: ingemuit ⁊ dixit. Dñe q
hẽs ſcãz ſciam: mãifeſte tu ſcis: q: cũ a mor
te poſſẽ liberari: duros corporis ſuſtineo do
lores: ſm aiam vero pp timorẽ tuũ libenter
h patior. Et iſte quidem hoc modo vita de-
ceſſit: nõ ſolũ iuuenibus: ſed ⁊ vniuerſe gen
ti memoriã mortis ſue ad exemplum virtu-
tis ⁊ fortitudinis derelinquẽs.

¶ De paſſione ſeptem fratrum ⁊ matris eorum. VII

A Contigit aũt ſeptẽ fratres vna cum
matre apphẽſos cõpelli a rege ede-
re cõtra phas carnes porcias: flagris ⁊ tau
reis cruciatos. Unus ãt ex illis q erat pmꝰ
ſic ait. Quid q̃ris: ⁊ qd vis diſcere a nobis?
Parati ſumus mori magis q̃ patrias dei
leges puaricari. Iratus itaq; rex iuſſit ſarta
gines ⁊ ollas eneas ſuccẽdi: quibus ſtatim
ſuccẽſis iuſſit ei qui prior fuerat locutꝰ ãpu
tari linguã ⁊ cute capitis abſtracta ſũmas
q; manꝰ ⁊ pedes ei pcidi: ceteris eius fribꝰ
⁊ matre inſpiciẽtibus. Et cũ iã p oia inutiliſ
fcũs eẽt: iuſſit ignẽ admoueri: ⁊ adhuc ſpirã
tẽ torreri in ſartagine in qua cũ diu crucia-
B ret̃: ceteri vna cũ mr̃e inuicẽ ſe hortabant̃
mori fortiter dicẽtes. Dñs deus aſpiciet ve
Deut.32.f. ritatẽ: ⁊ ꝯſolabit̃ in nobis: queadmodũ i ꝓ
teſtatõe cantici declarauit moyſes. Et in ſer
uis ſuis ꝯſolabitur. Mortuo itaq; illo prio
hoc modo ſequẽtẽ deducebant ad illudẽdũ
⁊ cute capitis eiꝰ cũ capillis abſtracta: inter
rogabãt ſi mãducaret prius q̃ toto corpore
per mẽbra ſingula puniret̃. at ille rñdẽs pa
tria voce dixit. Nõ faciã. Propter qd̃ ⁊ iſte
ſequẽti loco primi tormẽta ſuſcepit: ⁊ in vl-
timo ſpũ ꝯſtitutus ſic ait. Tu qdẽ ſceleſtiſſi-
me in pñti vita nõ perdis: ſed rex mũdi de-
functos nos pro ſuis legibus eterne vite re
ſurrectõe ſuſcitabit. Poſt hũc tertius illudi
tur: ⁊ linguã poſtulatus cito ꝓtulit: ⁊ manꝰ
ꝯſtanter extendit: ⁊ cũ fiducia ait. E celo iſta
poſſideo: ſed propter dei leges nũc h ipa de
ſpicio: qm̃ ab ipſo me ea recepturũ ſpo. Ita
vt rex ⁊ qui cũ ipſo erãt mirarent̃ adoleſcẽ
tis aium q tanq; nihil duceret cruciatus.
Et hoc ita defuncto quartũ vexabant ſimili
ter torquẽtes: ⁊ cũ iã eẽt ad mortem: ſic ait.
Potius eſt ab omnibꝰ morti datos ſpẽ ex-
pectare a deo: iteꝝ ab ipſo reſuſcitãdos. Ti-
bi.n. reſurrectio ad vitã nõ erit. Et cũ admo
uiſſent quinũ vexabãt eũ: at ille reſpiciẽs i
eũ dixit. Ptãtẽ inter hoies hñs cũ ſis cor-
ruptibilis facis qd̃ vis. Noli aũt putare ge
nus noſtrũ a deo eẽ derelictũ. Tu aũt patiẽ
ter ſuſtine: ⁊ videbis magnã ptãtẽ ipſius q̃
liter te ⁊ ſemen tuũ torquebit. Poſt hunc
ducebant ſextũ: ⁊ is mori incipiens ſic ait.
Noli fruſtra errare. Nos.n. ꝓpter noſmet-
ipſos hec patimur peccãtes in deũ nr̃m: ⁊
digna ãmiratõe fcã ſunt in nobis. Tu autẽ C
ne exiſtimes tibi impune futurũ: qd̃ ꝯtra de
u; pugnare tẽtaueris. Supra modũ aute;
mr̃ mirabilis ⁊ bonoꝝ memoria digna que
ꝑeuntes ſeptẽ filios ſub vniꝰ diei tẽpore cõ-
ſpiciẽs: bono aio ferebat pp ſpẽ quã in deo
habebat: ſingulos illoꝝ hortabat̃ voce pa
tria fortiter repleta ſapia: ⁊ feminee cogitati
oni maſculinũ aium inferens dixit ad eos.
Neſcio qualiter in vtero meo apparuiſtis.
Neq;.n. ego ſpm̃ ⁊ aiaz donaui vobis ⁊ vi-
tã ⁊ ſinguloꝝ mẽbra nõ ego ipa cõpegi. S; D
n. mũdi creator q formauit hois natiuitatẽ
quiq; oium inuenit originẽ: ⁊ ſpm̃ vob ite
rũ cũ mia reddet ⁊ vitã: ſicut nũc voſmetip-
ſos deſpicitis pp leges eius. antiochꝰ autẽ
ꝯtẽni ſe arbitratus: ſimul ⁊ exprobrãtis vo
ce deſpecta: cũ adhuc adoleſcẽtior ſupeſſet
nõ ſolũ verbis hortabat̃: ſed ⁊ cũ iuramen-
to affirmabat diuitẽ ſe ⁊ beatũ factuꝝ: ⁊ trãſ
latũ a patrijs legibꝰ amicũ habiturũ: ⁊ reſ

neceſſarias ei ꝓbiturū. Sed ad hec cū adoleſcens nequaq̄ꝫ inclinaretur: uocauit rex matrem ꝛ ſuadebat ei vt adoleſcēti fieret in ſauté. Cū aūt mulieris eā verbis eēt hortatus I, pmiſit ſuaſurā ſe filio ſuo. Itaq̄ꝫ inclinata ad illū irridens crudelē tyrānum ait patria voce. Fili mi miſerere mei q̄ te i vtero nouē mēſibus portaui. ꝛ lac triēnio dedi ꝛ alui ꝛ in etatē iſtā pduxi. Peto nate vt aſpicias ad celum ꝛ terrā. ꝛ ad oīa q̄ in eis ſūt. ꝛ intelligas q: ex nihilo fecit illa ds ꝛ hoīum genus. ita fiet vt nō timeas carnificē iſtū: ſed dignus fratribus tuis effect⁹ pticeps ſuſcipe mortē. vt i illa miſatiōe cū fratrib⁹ tuis te recipiā. Cū hec illa adhuc diceret: ait adoleſcēs. Quē ſuſtietis? Nō obedio ꝓcepto regis ſꝫ ꝓcepto legis q̄ data ē nobis p moyſē Tu ꝟo q inuētor oīs malitie fact⁹ es i hebreos n̄ effugies manū dī. Nos. n. p pccis nr̄is hec patimur. Et ſi nobis pp icrepationē ꝛ correptionē dn̄s de⁹ noſter modicū iratus eſt. ſed iteꝝ reconciliabitur ſeruis tuis. Tu āt o ſceleſte oīum hoīum flagitioſiſſime noli fruſtra extolli vanis ſpēbus: i ſuos ei⁹
C inflāmatus. Nōdū. n. oīpotētis dei ꝛ oia inſpicientis iudiciū effugiſti. Nā fratres mei modico nūc dolore ſuſtētato ſub teſtamēto eterne vite effecti ſūt tu vero iudicio dei iuſtas ſupbie tue penas exolues. Ego autē ſicut ꝛ frēs mei aīaꝫ ꝛ corpus meū trado ꝓ patrijs legibus iuocās deū maturius gēti nr̄e ꝓpitiū fieri: teq̄ꝫ cū tormētis ꝛ verberibus cōfiteri ꝙ ipſe ē deus ſolus. In me ꝟo ꝛ in fratrib⁹ meis deſinet oīpotētis ira. q̄ ſr oē genus nr̄m iuſte ſupducta ē. Tūc rex accēſus ira: in hūc ſup oēs crudeli⁹ deſeuit: indigne ferēs ſe deriſū. Et hic itaq̄ꝫ mundus obijt. p oia in dn̄o ꝯfidēs. Nouiſſime auteꝫ p⁹ filios ꝛ mr̄ ꝯſūpta ē. Igit̄ de ſacrificijs. ꝛ de nimijs crudelitatib⁹ ſatis dcm̄ ē.

¶C. S. De iuda machabeo: mittitur nicanor impius in iudeam contra iudeos. Hortatur iudas iudeos ad conſtantiam. Nicanor cum ſuis vincitur a iudeis. Nicanor fugit ad antiochum. VIII

A IUdas vero machabeus. ꝛ q cuꝫ illo erāt itroibāt latēter i caſtella: ꝛ cōuocātes cognatos ꝛ amicos: ꝛ eos q pmāſerāt in iuda iuo aſſumētes eduxerūt ad ſex milia viros. Et inuocabant dn̄m vt reſpiceret in ppl'm q ab oīb⁹ calcabat̄ ꝛ miſereret̄ tēplo quod cōtamiabat̄ ab ipſis. Miſereretur etiā exterminio ciuitatis q̄ eēt ilico complanāda. ꝛ vocē ſanguinis ad ſe clamantis audiret: memoraret̄ quoq̄ꝫ iniqſſimas mortes paruloꝝ inocētiū. ꝛ blaſphemias̄ noī ſuo illatas. ꝛ idignaret̄ ſup his. At machabe⁹ ꝯgregata multitudie itolerabilis gentibus efficiebat̄. Ira. n. dn̄i in miſicordiā cōuerſa ē. Et ſupueniēs caſtellis ꝛ ciuitatibus ipprouiſus ſuccēdebat eas. ꝛ opportuna loca occupās. n̄ paucas hoſtiū ſtrages dabat. Maxie aūt noctib⁹ ad huiuſcemōi excurſus ferebat̄: ꝛ fama ꝟtutis ei⁹ vbiq̄ꝫ diffūdebat̄ B
Uidēs āt philipp⁹ paulati virū ad ꝓfectū venire. ac freqnti⁹ res ei cedere ꝓſpere: ad ptolomeū ducem celeſſyrire ꝛ phenicis ſcripſit: vt auxiliū ferret regis negocijs. At ille velociter miſit nicanorē patrocli de ꝑmoribus amicū datis ei d pmixtis gētib⁹ arma tis. ſi min⁹ vigīti milib⁹: vt vniuerſū iudeorū gen⁹ dleret. adiūcto ei ꝛ gorgia viro militari ꝛ i bellicis reb⁹ expiētiſſimo. Cōſtituit āt nicanor regi vt tributū qd̄ romanis erat dandū duo milia talētoꝝ de captiuitate iudeoꝝ ſuppleret. Statiq̄ꝫ ad maritimas ciuitates miſit ꝓuocās ad coemptionē iudaicorū mācipioꝝ. ꝓmittēs ſe nonagita mācipia talēto diſtracturū: n̄ reſpiciēs ad vindictam q̄ eū ab oīpotēte eēt ꝯſecutura. Iudas autē vbi cōperit: indicauit his q ſecū erāt iudeis nicanoris aduētū. Ex quibus qdā formidātes: ꝛ nō credētes dei iuſtitie: in fugā vertebant̄. alij vero ſi q de his ſuperāt veniebāt ſimulq̄ꝫ dominū depcabant̄ vt eriperet eos de impio nicanore q eos prius q̄ꝫ in cominus veniret vendiderat. Et ſi non propter eos propter teſtamentū qd̄ erat ad patres eoꝝ: ꝛ propter inuocationē ſancti ꝛ magnifici noīs eius ſup ipſos. Cōuocatis autē machabeus ſeptē milib⁹ qui cum ipſo erant rogabat ne hoſtibus recōciliarent̄: neq̄ꝫ metuerent iniq̄ꝫ venientiū aduerſuꝫ ſe hoſtium multitudinē: ſed fortiter ꝯtēderēt ante oculos hn̄tes ꝯtumeliā q̄ loco ſcō ab his iniuſte eēt illata: itēq̄ꝫ ludibrio habite ciuitatis iniuriā: adhuc ēt veteꝝ iſtituta ꝓulſa. Naꝫ illi qdē armis cōfidūt ait ſimul ꝛ audacia: nos āt in oīpotēte dn̄o qui poteſt ꝛ venientes aduerſum nos ꝛ vniuerſum mūdū vno nutu delere ꝯfidimus. Ammonuit autem eos ꝛ de auxilijs dei que facta ſunt erga pa

4.Re.19.g. rentes: ⁊ ꝙ ſub ſennacherib cētū̃ octoginta
infra.15.c qnq; milia ꝑierūt: ⁊ de prelio quod eis ad
E uerſus galathas fuit in babylonia: vt oēs
vbi ad rem ventū̃ eſt macedonibus ſocijs
heſitantibus: ipſi ſex milia ſoli peremerunt
centū̃ viginti milia ꝑꝑ auxiliū̃ illis datū̃ d
celo: ⁊ beneficia pro his plurima conſecuti
ſunt. His verbis ꝯſtantes effecti ſunt: ⁊ ꝓ
legibꝰ ⁊ patria mori parati. Cōſtituit itaq;
frēs ſuos duces vtriq; ordini ſymonē ⁊ ioſe
phū̃ ⁊ ionathā ſubiectis vnicuiq; millenis
⁊ qngētenis: ab hoc ēt ab eſdra lecto illis
ſancto libro ⁊ dato ſigno adiutoriȷ dei in ꝓ
ma acie ipſe dux cōmiſit cū̃ nicanore. Et ſcō
ſibi adiutore oipotēte: interfecerūt ſuꝑ nouē
milia hoīum: maiorē aūt partē exercitus ni
canoris vulneribus debilē factū̃ fugere cō
pleuerunt. Pecunijs vero eoꝝ qui ad em
ptionē ipſoꝝ venerāt ſublatis ipſos vſque
quaq; ꝑſecuti ſunt: ſed reuerſi ſunt ora con
cluſi. Nā erat aūte ſabbatū̃: quā ob cām nō
ꝑſeuerauerūt inſequētes. arma aūt ipſoꝝ
⁊ ſpolia ꝯgregātes ſabbatū̃ agebant bene
dicentes dñm qui liberauit eos in iſto die:
miſericordie initiū̃ ſtillās in eos. Poſt ſab
batū̃ vero debilibus ⁊ orphanis ⁊ viduis
diuiſerūt ſpolia: ⁊ reſidua ipſi cū̃ ſuis habu
ere. His itaq; geſtis ⁊ cōmuniter ab oībus
facta obſecratione: miſericordem dñm po
ſtulabāt: vt in finē ſeruis ſuis recōciliaret.
Et ex his qui cū̃ timotheo ⁊ bachide erant
ꝯtra ſe ꝯtendentes ſuꝑ viginti milia inter
fecerunt: ⁊ munitiones excelſas obtinuerūt
⁊ plures predas diuiſerunt: equā portionē
debilibus pupillis ⁊ viduis: ſ; ⁊ ſenioribus
facientes. Et cū̃ arma eoꝝ diligenter colle
giſſent: oīa cōpoſuerunt locis opportunis.
Reſidua vero ſpolia hieroſolymā detulerūt:
⁊ philarchē q cū̃ timotheo erat interfecerūt
viꝝ ſcelestū̃: qui in multis iudeos afflixerat
Et cū̃ epinichia agerēt in hieroſolymis eos
qui ſacras ianuas incenderūt id eſt caliſthe
nem cum in quēdam domiciliū̃ refugiſſent
incēderunt digna eis mercede pro impieta
tibus ſuis reddita. Facinoroſiſſimus autē
nicanor qui mille negociantes ad iudeorū̃
venditionē adduxerat humiliatus auxilio
dñi ab his quos nullos exiſtimauerat: de
poſita veſte glorie per mediterranea fugiēſ
ſolus venit antiochiā: ſūmā infelicitatē de
interitu ſui exercitus cōſecutus: Et qui pro
miſerat romanis ſe tributū̃ reſtituere de ca
ptiuitate hieroſolymoꝝ: ꝑdicabat nūc ꝓte
ctorē deū̃ habere iudeos ⁊ ob ipſū̃ inuulne
rabiles eſſe: ꝙ ſequeretur leges ab ipſo cō
ſtitutas.

¶C.S. antiochus apud ꝑſipolim victꝰ ē: percutit dominus antiochum plaga cum perſequeretur iudeos. antiochus in penis poſitus egit penitentiam. de morte antiochi. IX

A
Eodem tempore antiochus inhone
ſte reuertebatur de perſide. Intraue
rat enim in eam que dicitur ꝑſipolis ⁊ tenta
uit expoliare templum ⁊ ciuitatem oppri
mere: ſed multitudine ad arma concurren
te in fugam verſi ſunt: ⁊ ita contigit vt antio
chus poſt fugam turpiter rediret. Et cū̃ ve
niſſet circa egbathanam recognouit que er
ga nicanorem ⁊ timotheum geſta ſunt. Ela
tus autem in ira arbitrabatur ſe iniuriaꝫ il
lorum qui ſe fugauerant poſſe in iudeos re
torquere. Ideoq; iuſſit agitari currum ſuū̃
ſine intermiſſione agens iter. celeſti eum iu
dicio perurgente. eo ꝙ ita ſuperbe locutꝰ ē
ſe venturū̃ hieroſolymā: ⁊ ꝯgeriē ſepulchri
iudeoꝝ eam facturꝝ. Sed qui vniuerſa con
ſpicit dñs deus iſrael percuſſit eū̃ inſanabi 2.Pa.16.c
li ⁊ inuiſibili plaga. Ut enim finiuit hunc ip
ſum ſermonē: apprehendit eum dolor diruſ
viſcerum ⁊ amara internorum tormenta.
Et quidem ſatis iuſte: quippe qui multis ⁊
nouis cruciatibus aliorum torſerat viſcera
licet ille nullo modo a ſua malitia ceſſaret.
ſuper hoc autem ſuperbia repletus ignem
ſpirans animo in iudeos ⁊ precipiens acce B
lerari negociū̃. contigit illum impetu euntē
de curru cadere: ⁊ graui corporis colliſione
membra vexari. Iſq; qui ſibi videbatur ēt
fluctibus maris impare: ſupra humanum
modū̃ ſuꝑbia repletꝰ: ⁊ mōtiū̃ altitudines ī
ſtatera appēdere nūc humiliatus ad terraꝫ
in geſtatorio portabatᷣ. manifeſtā dei virtu
tē in ſemetipſo conteſtans: ita vt de corpore
impij vermes ſcaturirēt ac viuētes in dolo
ribus carnes eiꝰ effluerent: odore etiā illiꝰ ⁊
fetore exercitus grauaretᷣ. Et qui paulo aū̃
ſidera celi ꝯtingere ſe arbitrabatᷣ: eū̃ nemo
poterat ꝑꝑ intollerātiā fetoris portare. Hic
igitᷣ cepit ex graui ſuꝑbia deductꝰ ad agniti
onē ſui venire diuina āmonitus plaga: per
momēta ſingula doloribus augmēta capiē

tionis.Et cū nec ipſe iam fetorem ſuuꝫ ferre
poſſet:ita ait.Juſtū ē ſubditū eē deo:⁊ mor
C talē nō paria deo ſentire.Orabat āt hͣ ſcele
ſtus dñꝫ a quo nō eēt miſericordiā ↄ̄ſecutu
rus:⁊ ciuitatē ad quā feſtinās veniebat:vt
eā ad ſolū deduceret ac ſepulchrū cōgeſtoꝝ
faceret:nūc optat liberaꝫ reddere:⁊ iudeos
quos nec ſepultura q̄dē ſe dignos bituruꝫ
ſed auibus ac feris diripiendos traditurū:
⁊ cū paruulis exterminatuꝝ dixerat:equa
les nūc athenienſibus factuꝝ pollicet̄. tem
plū ēt ſcm̄ qđ prius expoliauerat: optimis
donis ornatuꝝ:⁊ ſcā vaſa multiplicaturum
⁊ ptinētes ad ſacrificia ſūptus:de redditibꝰ
ſuis pſtaturū:ſup hec ⁊ iudeū ſe futuꝝ:⁊ oēꝫ
locū terre pambulatuꝝ:⁊ pdicatuꝝ dei pote
ſtatē:ſꝫ nō ceſſantibꝰ doloribꝰ: ſupuenerat
n.in eū iuſtū dei iudiciū:deſperās ſcripſit ad
iudeos in hūc modū depcatōis epiſtolaꝫ hͣ
ↄtinētē.Optimis ciuibꝰ iudeis plurimā ſa
lutē:⁊ bene valere ⁊ eſſe felices:rex ⁊ prin
ceps antiochus.Si bene valetis ⁊ filij vr̄i:
⁊ ex ſnīa vobis cūcta ſunt:maxias agimus
grās.Et ego in infirmitate ↄ̄ſtitutus: veſtri
aūt memor benigne reuerſus de pſidis locis
⁊ in infirmitate graui apphēſus neceſſariuꝫ
duxi pro cōi vtilitate curā hr̄e:nō deſperās
memetipm̄:ſꝫ ſpē multā hn̄s effugiēdi infir
D mitatē.Reſpiciēs āt ꝙ ⁊ pater meus q̄bus
tpibus i locis ſupioribus ducebat exercitū
oñdit q̄ poſt ſe ſuſcipet principatū: vt ſi q̄d
ↄtrariū accideret aut difficile nūciaret̄: ſciē
tes hi q̄ in regionibus erāt cui eēt reꝝ ſūma
derelicta nō turbarent̄:ad hͣ ↄ̄ſiderās de ꝓ
ximo potētes quoſqꝫ ⁊ vicinos tpibus inſi
diātes ⁊ euētū expectātes:deſignaui filium
meum antiochū regem quē ſepe recurrēs
in ſupiora regna multis veſtrū cōmēdabā:
⁊ ſcripſi ad eū que ſubiecta ſunt.Oro itaqꝫ
vos ⁊ peto memores beneficioꝝ publice ⁊
priuatim:vt vnuſquiſqꝫ ↄ̄ſeruet fidē ad me
⁊ ad filiū meū.Cōfido.n.eū modeſte ⁊ hūa
ne acturū ⁊ ſequentē ꝓpoſitū meū cōeꝫ vo
bis fore.Igitur homicida ⁊ blaſphemꝰ peſ
ſime percuſſus:⁊ vt ipſe alios tractauerat:pe
gre in mōtibus miſerabili obitu vita fūctꝰ
ē.Trāſferebat āt corpꝰ philippꝰ collactane
us eius:qui metuēs filiū antiochi ad ptole
meū philometorē in egyptū abijt.

¶C.S.Judas machabeus tēplū recepit ⁊
hieruſalē de ſolēnitate celebrata cuꝫ ramis
palmarū:antiochi filius regnū obtinuit pa
ternū.Ptolemeus veneno vitā finiuit.Gor
gias ſupatus eſt pſequēs iudeos:iudei idu
meos ſupant ꝓditores interficiētes. Timo
theus eſt ⁊ fugatus apparuerūt q̄qꝫ viri
de celo veniētes in auxiliū iudeoꝝ.De timo
theo ⁊ ceteris occiſis. His geſtis iudei in
hymnis ⁊ confeſſionibus benedicebāt dñꝫ
qui magna fecit in iſrael. X

Machabeus aūt ⁊ q̄ cū eo erāt domi A
no ſeptegēte:tēpluꝫ q̄dē ⁊ ciuitatē
recepit:aras āt quas alienigene per plate
as extruxerāt:itēqꝫ delubra demolitus eſt.
⁊ purgato tēplo aliđ altare fecerūt ⁊ de igni
tis lapidibus igne ↄ̄cepto ſacrificia obtule
rūt poſt biēniū:⁊ incēſū ⁊ lucernas:⁊ panes
propoſitionis poſuerunt.Quibus geſtis ro
gabant dominum proſtrati in terraꝫ ne am
plius talibꝰ malis inciderent. Sed ⁊ ſi quā
do peccaſſent:vt ab ipſo mitius corriperen
tur:⁊ non barbaris ac blaſphemie homini
bus traderentur.Qua die autem templum
ab alienigenis pollutum fuerat:contigit ea
dem die purificationem fieri viceſima ⁊ q̄n
ta menſis qui fuit caſleu.Et cum letitia die B
bus octo egerunt in modum tabernaculo
rum:recordantes ꝙ ante modicum tempo
ris diem ſolemnem tabernaculorum in mō
tibus ⁊ in ſpeluncis more beſtiarum ege
rant: propter quod thyrſos ⁊ ramos viri
des ⁊ palmas preferebant ei qui proſpera
uit mundare locum ſuum. Et decreuerunt
communi precepto ⁊ decreto vniuerſe gen
ti iudeorū omnibus annis agere dies iſtos
Et antiochi quidem qui appellatus eſt no
bilis vite exceſſus ita ſe habuit. Nunc autē
de eupatore antiochi impij filio que geſta
ſunt narrabimus.breuiantes mala que in
bellis geſta ſunt. Hic enim ſuſcepto regno
conſtituit ſuper negocia regni lyſiam quen
dam phenicis ⁊ ſyrie militie principē. Nam
ptolemeus qui dicebatur macer:iuſti tenax C
erga iudeos eſſe conſtituit:⁊ precipue pro
pter iniquitatem que facta erat in eos:⁊ pa
cifice agere in eis. Sꝫ ob hoc accuſatus ab
amicis apud eupatorē: cū frequēter ꝓditor
audiret eo ꝙ cyprū creditā ſibi a philome
tore deſeruiſſet:⁊ ad antiochū nobilem trāſ
latus:etiā ab eo receſſiſſet:veneno vitam fi
niuit.Gorgias āt cū eēt dux locoꝝ aſſum
ptis aduenit frequēter iudeos debellabat.

Iudei vero qui tendebant opportunas mu
nitiones:fugatos ab hieroſolymis ſuſcipie
bant ⁊ bellare tentabant. Hi vero qui erant
cum machabeo per orationes dn̄m rogan
tes vt eſſet ſibi adiutor: impetū fecerunt in
B munitiones idumeorꝫ:multaq; vi inſiſtētes
loca obtinuerunt occurrētes interemerunt:
⁊ oēs ſimul non minus vigintiquinq; mili
bus trucidauerunt. Quidā autē cum confu
giſſent in duas turres valde munitas:oēm
apparatū ad repugnanduꝫ habentes ma
chabeus ad eorꝫ expugnationē relicto ſymo
ne ⁊ ioſepho. itemq; zacheo:eiſq; qui cum
ipſis erant ſatis multis:ipſe ad eas que am
plius perurgebant pugnas conuerſus eſt.
Hi vero qui cū ſymone erant cupiditate du
cti a quibuſdā qui in turribus erāt ſuaſi ſūt
pecunia:⁊ ſeptuaginta milibus didrachmiſ
acceptis dimiſerūt quoſdā effugere. Cū aūt
machabeo nunciatū eēt qđ factū eſt:princi
pibus populi cōgregatis:accuſauit ꝙ pecu
nia fratres vendidiſſent aduerſarijs eorꝫ di
C miſſis. Hos igitꝰ ꝓditores factos interfecit:
⁊ confeſtim duas turres occupauit. Armis
autē ac manibus omnia proſpere agendo
in duabus munitionibus pluſq; viginti mi
lia peremit. Et thimotheus qui prius a iu
deis fuerat ſuperatus cōuocato exercitu pe
grine multitudinis ⁊ congregato equitatu
aſiano aduenit:quaſi armis iudeaꝫ capturꝰ
Machabeus autē ⁊ qui cū ipſo erāt appro
pinquante illo deprecabanꝰ dn̄m caput ter
ra aſpergentes:lumboſq; cilicijs precincti.
ad altaris crepidinē procuoluti:vt ſibi propi
tius:inimicis aūt eorꝫ eſſet inimicus: ⁊ ad
uerſarijs aduerſaret ſicut lex dicit. Et ita poſt
orationē ſumptis armis lōgius de ciuitate
procedētes:⁊ proximi hoſtibus effecti reſe
derunt. Primo aūt ſolis ortu vtriq; cōmi
ſerunt iſti quidē victorie ⁊ proſperitatis ſpō
ſorem cum virtute dn̄m habētes:illi autem
ducē belli aīum habebant. Sed cū vehemēſ
D pugna eſſet:apparuerūt aduerſarijs de celo
viri qnq; in equis frenis aureis decori du
catū iudeis preſtantes:ex quibus duo ma
chabeū medium habētes armis ſuis circū
ſeptū incolumē cōſeruabant:in aduerſarioſ
aūt tela ⁊ fulmina iacebant:ex quo ⁊ cecita
te confuſi ⁊ repleti perturbatione cadebant.
Interfecti ſunt autē viginti milia quingenti
⁊ equites ſexcēti. Timotheus vero confugit
in gazarā preſidiū munitū qui preerat cere
as:machabeus autē ⁊ qui cū eo erant letā
tes obſederunt pſidiuꝫ diebus quatuor. At
hi qui intus erant loci firmitate cōfiſi ſupra
modū maledicebant:⁊ ſermones nephādeſ
iactabant. Sed cuꝫ dies quinta illuceſceret E
viginti iuuenes ex his q cū machabeo erāt
accēſi animis propter blaſphemiam virili
ter acceſſerunt ad murū:⁊ feroci aīo incedē
tes aſcēdebant:ſed ⁊ alij ſimile aſcendentes
turres portaſq; ſuccēdere aggreſſi ſūt atq;
ipſos maledictos viuos cremare. Per cō
tinuū āt biduū preſidio vaſtato timotheuꝫ
occultātē ſe in quodā repertū loco pereme
runt:⁊ fratrem illius cereā ⁊ apollophaneꝫ
occiderunt. Quibus geſtis in hymnis ⁊ cō
feſſionibus benedicebant dn̄m qui magna
fecit in iſrael:⁊ victoriam dedit illis.

¶C.S. Conatur lyſias expugnare iudeos:
⁊ ſacerdotiū facere venale ſingulis annis.
Mittitur a deo iudeis epiſcopus in veſte cā
dida in adiutoriū. Lyſias in fugā cōuerſus
cū iudeis querit habere amicitiam mittēs
eis epiſtolas. De pactionibus antiochi ⁊ ro
manorum cum iudeis. XI

Sed paruo poſt tēpore lyſias procura
tor regis ⁊ propinquus ac negocioꝝ A
ꝓpoſitus grauiter ferens de his que accide
rant:cōgregatis octoginta milibus ⁊ equi
tatu vniuerſo veniebat aduerſū iudeos exi
ſtimās ſe ciuitatē quidē captā gentibus ha
bitaculū facturū:templum vero in pecunie
queſtū ſicut cetera delubra gentium habita
turum per ſingulos annos venale ſacerdoti
um nuſq; recogitans dei poteſtatē ſꝫ mēte
effrenatus in multitudine peditū ⁊ in pedi
bus equitum ⁊ in octoginta elephantis cō
fidebant. Ingreſſus autē iudeā ⁊ appropi
ans bethſure q̄ erat in anguſto loco ab hie
roſolyma interuallo quinq; ſtadios illud p
ſidium expugnabat. Ut autē machabeus ⁊
qui cum eo erant:cognouerunt expugnari p B
ſidia:cū fletu ⁊ lachrymis rogabant dn̄m
⁊ omnis turba ſimul:vt bonū angelū mitte
ret ad ſalutē iſrael. Et ipſe primus macha
beus ſumptis armis ceteros adhortatus ē
ſimul ſecū periculum ſubire ⁊ ferre auxiliū
fratribus ſuis. Cumq; pariter prompto ani
mo procederet hieroſolymis. apparuit pce
dens eos eques in veſte candida:armis au
reis haſtā vibrans. Tunc omnes ſimul be

uediterunt miſericordez dominū. ⁊ conua
luerūt aīs non ſolū homines ſʒ ⁊ beſtias fe
rociſſimas ⁊ muros ferreos paratī penetrare
¶ Ibant igitur prompti de celo hn̄tes adiuto
rem ⁊ miſ̄atem ſup eos dn̄ʒ. Leonū āt mo
re īpetu irruentes in hoſtes pſtrauerunt ex
eis vndecim milia peditū. ⁊ eqtū mille ſex
cētos: vniuerſos āt in fugā ꝯuerūt: plures
āt ex eis vulnerati nudi euaſerunt. Sʒ ⁊ ip
ſe lyſias turpiter fugēs euaſit. Et qꝛ ñ īſēſa
tus erat: ſecum ipſe reputās factā erga ſe di
minutionem. ⁊ ītelligēs īuictos eē hebreos
oipotentis dei auxilio nitentes miſit ad eos
pmiſitq; ſe pſēſurū oīb⁹ q̄ iuſta ſūt: ⁊ regē
cōpulſuꝝ amicum fieri. Annuit aūt macha
D be⁹ pcib⁹ lyſie: ī oīb⁹ vtilitati pſulēs. Et que
cūq; machabeus ſcripſit lyſie de iudeis: ea
rex conceſſit. Nam erant ſcripte iudeis epi
ſtole a lyſia ſiqdem hūc modum continētes
Lyſias ppl'o iudeoꝝ ſalutem. Joānes ⁊ abeſ
ſalō q miſſi ſūt a vobis tradētes ſcripta po
ſtulabāt: vt ea q̄ p illos ſignificabātur iple
rē. Quecūq; igitur regi potuerūt pferri. ex
poſui: ⁊ que res pmittebāt cōſēſi. Si igitur
ī negociis fidē pſeruaueritis. ⁊ deiceps bo
norū vobis cā eē tētabo: de ceteris aūt p ſin
gula ꝟba mādaui ⁊ iſtis ⁊ his q a me miſſi
ſūt colloq vobiſcū. Bene valete. Anno cen
teſimo q̄drageſimo octauo menſis dioſcori
die viceſima ⁊ q̄rta. Regis āt ep'la iſta cōti
E nebat. Rex ātioch⁹: lyſie fratri ſalutē. Pr̄e
nr̄o iter deos trāſlatos: nos volētes eos q
ſūt ī regno nr̄o ſine tumultu agere: ⁊ reb⁹ ſu
is adhibere diligētiā: audiuim⁹ iudeos nō
pſēſiſſe pr̄i meo vt trāſferrent ad ritū grecoꝝ
ſed tenere velle ſuū īſtitutū: ac pptera po
ſtulare a nobis pcedi ſibi legitima ſua. Vo
lētes igit hāc quoq; gētē qetā eē: ſtatuētes
iudicauim⁹ tēplū ſtitui illis: vt agerent ſcd'ʒ
ſuoꝝ maioꝝ cōſuetudinē. bn̄ igit feceris: ſi
miſeris ad eos ⁊ dextrā dederis: vt cognita
nr̄a volūtate bono aīo ſint. ⁊ vtilitatib⁹ pro
prijs deſeruiāt. Ad iudeos ꝟo regis ep'la tal'
F erat. Rex antiochus: ſenatui iudeoꝝ ⁊ ce
teris iudeis ſalutē. Si valetis ſic eſt vt volu
mus: ſed ⁊ ipſi bn̄ valemus. Adijt nos mene
laus dicēs velle vos deſcēdere ad veſtros q
ſunt apud nos. His igit q cōmeāt vſq; ad
diē triceſimū mēſis xādici damus dextras ſe
curitatis: vt iudei vtant cibus ⁊ legibus ſuis
ſicut ⁊ pri⁹: ⁊ nemo eoꝝ vllo mō moleſtiā pa
tiatur de his que per ignorantiam geſta ſūt
Miſimus autem ⁊ menelaum qui vos al G
loquatur. Valete. anno centeſimo quadra
geſimo octauo xandici mēſis quintadecima
die. Miſerunt autem etiam romani epiſto
lam ita ſe habentem. Quintus memmius
⁊ titus manilius legati romanorum popu
lo iudeorum ſalutem. De his qui lyſias co
gnatus conceſſit vobis: ⁊ nos conceſſimus
de quibus autem ad regem iudicauit refe
rendum: confeſtim aliquem mittite diligen
tius inter vos conferentes: vt decernamus
ſicut congruit vobis. Nos. n. antiochiaʒ ac
cedim⁹. Ideoq; feſtinate reſcribere: vt nos
quoq; ſciamus cuius eſtis volūtatis. Be
ne valete. anno cēteſimo quadrageſimo oc
tauo quintadecima die menſis xandici.
¶ C. S. Joppite dolo occiderūt iudeos duce
toꝝ hos vindicauit iudas. de arabū viris de
uictis. Timothe⁹ a iuda expugnat ⁊ viuus
dimittit pp fratrum ſalutē. de plijs iude ma
chabei: pugnat iudas cū gorgia quo fugien
te exercitu eius fugaʒ. Occiſi ſunt iudei. qui
donaria idoloꝝ aſportauerūt ſub tunicis
de ſacrificio pro defunctis oblato. de ſpe re
ſurrectionis. XII.
HJs factis pactionibus lyſias pgebat A
ad regē: iudei aūt agriculture operā
dabant. Sed hi q reſederāt timotheus ⁊ ap
pollonius gemnei filius: ſed ⁊ hieronymus
⁊ demophon ſupbus ⁊ nicanor cypriarches
non ſinebant eos in ſilentio agere ⁊ qete. Jo
pite vero tale quoddā flagitium pperarunt
Rogauerūt iudeos cū quibus habitabāt:
aſcēdere ſcaphas quas parauerāt cum vxo
ribus ⁊ filijs quaſi nullis inimicitijs iter eos
ſubiacētibus. Scd'm cōmune itaq; decretū
ciuitatis ⁊ ipſis acqeſcētibus paciſq; cā ni
hil ſuſpectū hn̄tibus: cū in altū proceſſiſſent
ſubmerſerūt nō min⁹ ducētos. Quā creduli
tatē iudas ī ſue gētis hoies fcā; vt cognouit
pcepit viris q erāt cū ipſo: ⁊ inuocato iuſto iu
dice deo venit aduerſus interfectores fratꝝ:
⁊ portū qdē nocte ſuccēdit. ſcaphas exuſſit:
eos āt q ab igne refugerāt gladio pemit. Et
cū hic ita egiſſet diſceſſit q̄ſi iteꝝ reuerſurus. ⁊ B
vniuerſos iopitas eradicatur⁹. Sʒ cū cogno
uiſſet ⁊ eos q erant iamnie velle pari modo
facere hitantibus ſecū iudeis. iānitis quoq;
nocte ſupuenit ⁊ portū cū manib⁹ ſuccēdit:
ita vt lumen ignis appareret hieroſolymis ab

ſtadijs ducẽtis q̃dragita. Jnde cũ iã abiſſet
nouẽ ſtadijs ⁊ iter facerẽt ad timotheũ ꝯmi-
ſerunt cũ eo arabes qnqȝ milia viri ⁊ eqtes
qngẽti. Cũqȝ pugna valida fieret ⁊ auxilio
dĩ ꝓſpe ceſſiſſent: reſidui arabes victi pete-
bãt a iuda dexteras ſibi dari ꝓmittentes ſe
paſcua daturos: ⁊ ĩ ceteris ꝓfuturos. Judas
ãt arbitratus vere in multis eos vtiles pro-
miſit pacem dextriſqȝ acceptis diſceſſere ad
tabernacula ſua. Aggreſſus ẽ ãt ⁊ ciuitatē
quandã firmã pontibus muriſqȝ circũſeptã
q̃ a turbis habitabaꝰ gẽtiũ ꝓmiſcuaꝝ cui
C nomẽ caſphin. hi vero q intꝰ erãt ꝯfidẽtes ĩ
ſtabilitate muroꝝ ⁊ apparatu alimoniarum
remiſſius agebãt maledictis laceſſentes iu
dã ⁊ blaſfemãtes ⁊ loquẽtes q̃ phas non eſt
Machabeꝰ ãt iuocato magno mũdi princi-
Joſue.6.c. pe q ſine arietibꝰ ⁊ machinis tpibꝰ ieſu pre
cipitauit hierico: irruit ferociter muris ⁊ ca-
pta ciuitate ꝑ dñi volũtatem innumerabiles
cedes fecit: ita vt adiacẽs ſtagnum ſtadiorũ
duorū latitudinis ſãguine iterfectoꝝ fluere
videretur. Jnde diſceſſerunt ſtadia ſeptingẽ
ta qnq̃ginta ⁊ venerũt in tharacha ad eos q
dicunꝰ tubianei iudeos. ⁊ timotheum quidẽ
in illis locis nõ ꝯphẽderũt. nulloqȝ negocio
ꝑfecto regreſſus eſt relicto in quodã loco fir
miſſimo pſidio. Doſitheus ãt ⁊ ſoſipater qui
erãt duces cũ machabeo ꝑemerũt timotheo
relictos ĩ pſidio decẽ milia viros. At macha
beus ordinatis circum ſe ſex milibus ⁊ con
ſtitutis p cohortes: aduerſus timotheum ꝓ
ceſſit hñtẽ ſecũ cẽtum viginti milia peditū
D eqtumqȝ duo milia quingẽtos. Cognito aũt
iude aduẽtu timotheꝰ pmiſit mulieres. ⁊ fili
os ⁊ reliquũ apparatũ in pſidium quod car-
mon dicitur. Erat. n. iexpugnabile ⁊ acceſſu
difficile. ꝑꝑ locoꝝ ãguſtias. Cũqȝ cohors iu
de prima apparuiſſet timor hoſtibꝰ incuſſuſ
ẽ ex pnia dei. q vniuerſa conſpicit. ⁊ ĩ fugā
verſi ſũt aliꝰ ab alio: ita vt magis a ſuis deij
cerentur. ⁊ gladiorũ ſuoꝝ ictibus debilitarẽ
tur. Judas ãt vehementer inſtabat puniẽs
prophanos ⁊ ꝓſtrauit ex eis triginta milia
virorũ. Jpſe vero timotheꝰ incidit in partes
doſithei ⁊ ſoſipatris ⁊ multis pcibꝰ poſtula-
bat vt viuus dimitteretꝰ: eo ꝙ multoꝝ ex iu
deis parẽtes haberet ac fratres quos mor-
te eiꝰ decipi eueniret. Et cũ fidẽ dediſſet reſti
tutuꝝ ſe eos ſm ꝯſtitutũ illeſũ eũ dimiſerũt
E ꝑꝑ fratꝝ ſalutẽ. Judas aũt regreſſus ẽ ꝯ car
mõ iterfectis vigintiqnqȝ milibꝰ. Poſt ho-
rũ fugã ⁊ necẽ: mouit exercitũ ad effron ciui
tatem munitã in qua multitudo diuerſarū
gentium habitabat: ⁊ robuſti iuuenes pro
muris conſiſtentes fortiter repugnabãt. Jn
hac autem machine multe: ⁊ telorum erat
apparatus. Sed cum omnipotentem inuo-
caſſent: qui poteſtate ſua vires hoſtium con
fringit: ceperunt ciuitatem: ⁊ ex eis qui in-
tus erant vigintiquinqȝ milia proſtrauerũt
que ab hieroſolymis ſexcentis ſtadijs ab-
erat. Conſtantibus autem his qui apud ſcy
chopolitas erant iudeis ꝙ benigne ab eis
haberenꝰ: ⁊ tpibus infelicitatis: ꝙ modeſte
ſecum egerint: gratias agentes eis: ⁊ exhor
tati etiam de cetero erga genus ſuum beni-
gnos eſſe. venerunt hyeroſolymam die ſolẽ-
ni ſeptimanarum inſtante. Et poſt pentheco
ſten abierunt contra gorgiam prepoſitũ idu F
mee. Exiuit autem cū peditibus tribus mi
libus ⁊ equitibus quadringentis. Quibuſ
congreſſis contigit paucos ruere iudeorum
Doſitheus vero qdã de bachenoris eques
vir fortis gorgiam tenebat: ⁊ cum vellet il
lum capere viuum eques quidam de thrar
cibus irruit in eū: humerumqȝ eius ampu
tauit: atqȝ ita gorgias effugit in mareſa. at
illis qui cum eſdrin erant diutius pugnan-
tibus ⁊ fatigatis inuocauit iudas dominū
adiutorem ⁊ ducem belli fieri: incipiens vo-
ce patria ⁊ cum hymnis clamorem extollẽs
fugam gorgie militibus incuſſit. Judas aũt
collecto exercitu venit in ciuitatem odollā
Et cum ſeptima dies ſuperueniret ſecūdū
conſuetudinem purificati in eodem loco ſab
batum egerunt. Et ſequenti die venit cū ſu
is iudas vt corpora proſtratorum tolleret:
⁊ cum parentibus poneret in ſepulchris pa
ternis. Jnuenerunt autem ſub tunicis inter Deu.7.d
fectorum de donarijs idolorum que apud G
iamniam fuerunt: a quibus lex prohibet iu
deos. Omnibus ergo manifeſtum factum
eſt ob hanc cauſam eos corruiſſe. Omnes
itaqȝ benedixerunt iuſtum iudicium domi-
ni qui occulta fecerat manifeſta. atqȝ ita ad
preces conuerſi rogauerunt vt id quod fa-
ctum erat delictum obliuioni traderetur. at
vero fortiſſimus iudas hortabatur populũ
cõſeruare ſe ſine peccato: ſub oculis viden-
tes que facta ſũt ꝓ pccis eoꝝ q ꝓſtrati ſũt. Et
facta collatiõe duodeci milia drachmas ar-

genti miſit hieroſolymā offerri pro peccatis mortuorum ſacrificiū: bene et religioſe de reſurrectione cogitans. Niſi enim eos qui ceciderant reſurrecturos ſperaret: ſuperfluum videretur et vanū orare pro mortuis. Et quia conſiderabat quod hi qui cū pietate dormitionē acceperant optimam haberent repoſitam gratiam. Sancta ergo et ſalubris eſt cogitatio pro defunctis exorare: vt a peccatis ſoluant.

¶ C. S. Venit antiochus contra iudeam. Menelaus preuaricator occidit. Occidit iudas in caſtris antiochi quatuor milia et maximum elephantorum. Antiochus victus tradidit iude ptolemaidē. ptolemaideſ egre ferētes lyſias alloquitur. XIII

A ANno cētesimo quadrageſimo nono cognouit iudas antiochū eupatorē venire cū multitudine aduerſus iudeam: et cum eo lyſiam procuratorē et prepoſitū negociorum ſecum hntē peditum cētum decē milia et equitum quinque milia: et elephantes viginti duos: currus cum falcibus trecētos. Commiſcuit autē ſe illis et menelaus: et cum multa fallacia deprecabatur antiochū non pro patrie ſalute: ſed ſperans ſe conſtitui in principatum. Sed rex regum ſuſcitauit animos

B antiochi in peccatorē: et ſuggerēte lyſia hūc eē cauſam oium malorum iuſſit vt eis eſt conſuetudo apprehēſum in eodem loco necari. Erat autē in eodē loco turris quinquaginta cubitorum aggeſtū vndique habēs cineris. Hec proſpectum habebat in preceps. Inde in cinerē deiici iuſſit ſacrilegū: omnibus eum propellētibus ad interitum. Et tali lege preuaricatorē legis contigit mori: nec terre dari menelaū. Et quidē ſatis iuſte. Nam quia multa

C erga aram dei relicta cōmiſit: cuius ignis et cinis erat ſanctus: ipſe in cineris mortē dānatus eſt. Sed rex mēte effrenatus veniebat nequiorem ſe patre ſuo iudeis oſtenſurus. Quibus iudas cognitis precepit populo vt die ac nocte dn̄m inuocarēt: quod ſicut ſemper et nunc adiuuaret eos: quippe lege et patria ſanctorum tēplo priuari verērētur: ac populum qui nuper paululū reſpiraſſet: ne ſineret blaſ-

D phemis rurſus nationibus ſubdi. Omnibus itaque ſimul id faciētibus et petētibus a dn̄o miſericordiam cum fletu et ieiunijs per triduum continuū proſtratis hortatus eſt eos iudas vt ſe prepararēt. Ipſe vero cū ſenioribus cogitauit priuſquam rex admoueret exercitū ad iudeā et obtineret ciuitatē exire: et dn̄i iudicio cōmittere exitū rei: dās itaque poteſtatē omnium deo mundi creatori: et hortatus ſuos vt fortiter dimicarent: et vſque ad mortē pro legibus tēplo: ciuitate: patria: et ciuibus ſtarēt: circa modin exercitū conſtituit

E Et dato ſigno ſuis dei victorie: iuuenibus fortiſſimis electis nocte aggreſſus aulā regiā in caſtris interfecit viros quatuordecim milia: et maximū elephantorum cū his qui ſuppoſiti fuerāt. Sūmoque metu ac perturbatione hoſtium caſtra replentes: rebuſque proſpere geſtis abierūt. Hoc autē factū eſt die illucescēte adiuuante eum domini protectōe. Sed rex accepto guſtu audacie iudeorum: arte difficultates locorum tentabat: et bethſure que erat iudeorum preſidium munitum caſtra admouebat: ſed fugabatur: impingebatur minorabatur. His autem qui intus erant

F iudas neceſſaria mittebat. Enunciauit autem myſteria hoſtibus rodochus quidā de iudaico exercitu: qui requiſitus comprehenſus ē et concluſus. Iterum rex ſermonem habuit ad eos qui erant in bethſuris: dexteram dedit: accepit: abijt: cōmiſit cū iuda: ſuperatus eſt. Vt autē cognouit rebellaſſe philippum antiochie qui relictus erat ſuper negocio: mēte conſternatus: iudeos deprecās: ſubdituſque eis: iurat de omnibus quibus viſum eſt: et

G recōciliatus obtulit ſacrificiū: honorauit tēplum: et munera poſuit: machabeū amplexatus ē: et fecit eū a ptolemaide vſque ad gerrenos ducē et pricipē. Vt autē venit ptolemaidā: grauiter ferebant ptolemenſes amicitie conuētionem indignantes: ne forte fedus irrūperent. Tunc aſcendit lyſias tribunal et expoſuit rationē et populū ſedauit: regreſſuſque eſt antiochiā: et hoc modo regis profectio et reditus proceſſit.

¶ C. S. Demetrius ex ſuggeſtiōe alchimi inflammatur contra iudeos mittēs nicanorē ad interficiēdū eas: nicanor cum ſymone concertat: iungit pacem et ſoluit: et capere iudam vult. iudas effudit manus nicanoris: comminatur nicanor ſacerdotibus vt ſibi tradant iudam vinctum. de razia et animi eius conſtantia. XIIII

SEd poſt trienniū tempus cognouit iudas et qui cū eo erant. demetriū ſeleuci A
cum multitudine valida et nauibus per portum tripolis aſcendiſſe ad loca opportuna

⁊ tenuiſſe regiones aduerſus antiochū ⁊ ei⁹ ducē lyſiā. Alchimus āt quidā q ſumus ſacer dos fuerat: ſʒ volūtarie coinquinatus ē tpibus cōmixtiōis: cōſiderans nullo mō ſibi eē ſalutē neqʒ acceſſum ad altare: venit ad regē demetriū centeſimo qnquageſimo anno offerens ei coronā aureā ⁊ palmā. ſup hec ⁊ tallos q templi eē videbantur. Et ipſa quidē die ſiluit. Tempus āt oppoꝛtunum dementie ſue nact⁹. cōuocat⁹ a demetrio ad cōſiliū. ⁊ interrogatus quibus rebus ⁊ conſilijs iudei niterentur. rñdit. Ipſi q dicunt̃ aſſidei iudeoꝝ qbus pēſt iudas machabeus bella nutriūt ⁊ ſeditōes

B mouēt nec patiunt̃ regnū eē qetū. Nā ⁊ ego defraudatus parētū glia. dico āt ſūmo ſacerdotio huc veni: pꝛimo qdem vtilitatibus regis fidē ſeruās: ſecūdo aūt etiā ciuibus cōſulēs. Nā illoꝝ prauitate vniuerſū gen⁹ nr̃ʒ ſi minime vexat̃. Sʒ oꝛo his ſingulis o rex cognitis ⁊ regioni ⁊ generi ſm hūanitatē tuā pmulgatā oīb⁹ pſpice. Nā qʒdiu ſupeſt iudas: ipoſſibile eſt pacē eē negocijs. Talibus aūt ab hoc dictis. ⁊ ceteri amici hoſtiliter ſe

Ma.7.d. habentes aduerſus iudā. iflāmauerūt demetrium. Qui ſtati nicanorē ppoſitum elephātoꝝ ducē miſit i iudeā. datis mādatis vt ipſum qdē iudam caperet viuū: eos vero q cū illo erāt diſpgeret. ⁊ cōſtitueret alchimū maximi tēpli ſūmū ſacerdotē. Tūc gētes q̄ de iu

C dea fugerant iudā: ſegregati ſe nicanori miſcebāt: miſerias ⁊ clades iudeoꝝ pꝛoſperitates rerum ſuaꝝ exiſtimātes. Audito itaqʒ iudei nicanoꝛis aduentu ⁊ cōuētu nationū: cōſpſi terra rogabāt eū q populū ſuū cōſtituit: i eternum cuſtodiret qqʒ ſuā poꝛtionē ſignis euidentibus ptegit. Impante āt duce ſtatiʒ inde mouerunt. cōuenerūtqʒ ad caſtellū deſſau. Symon vero frater iude cōmiſerat cuʒ nicanoꝛe: ſʒ cōterritus ē repētino aduētu aduerſarioꝝ: nicanoꝛ tn̄ audiens virtutē comitū iude ⁊ ai magnitudineʒ quā p patrie certaminibus hēbāt: ſanguie iudiciū facere metuebat. Quamobrē pꝛemiſit poſſidonium ⁊ theodotiuʒ ⁊ mathiam. ⁊ vt darēt dextras. atqʒ accipent Et cum diu de his cōſiliuʒ ageretur. ⁊ ipſe dux ad multitudinem rettuliſſet

D omiuʒ vna fuit ſentētia amicitijs annuere. Itaqʒ diē cōſtituerunt q̄ ſecreto iter ſe agerēt. ⁊ ſingulis ſelle plate ſūt ⁊ poſite. Pꝛecepit āt iudas armatos eē locis oppoꝛtunis ne foꝛte ab hoſtibus repente mali aliqd oꝛiret̃. Et congruuʒ colloquiū fecerūt. Moꝛabat̃ aūt nicanoꝛ hieroſolymiſ. nihilqʒ inique agebat gregeſqʒ turbaꝝ que cōgregate fuerāt: dimiſit. Habebat āt iudā ſemp carꝝ ex aīo. ⁊ erat viro inclinat⁹. Rogauitqʒ eū ducere vxoꝛē filioſqʒ pꝛocreare. Nuptias fecit quiete egit cōiterqʒ viuebant. Alchimus aūt vidēs caritatē illoꝝ adiuicē: ⁊ cōuētiōes. venit ad demetiū ⁊ dicebat nicanoꝛē reb⁹ alienis aſſentire. Iudamqʒ regni inſidiatoꝛē ſucceſſoꝛē ſibi deſtinaſſe. Itaqʒ rex exaſperatus ⁊ peſſimis huius criminationibus irritatus ſcripſit nicanoꝛi dicēs. grauiter qdē ſe ferre d' amicicie cōuētione: iubere tn̄ machabeū citi⁹ vinctū E

mittere ātiochiā. Quibus cognitis nicanoꝛ cōſternabat̃. ⁊ grauiter ferebat: ſi ea que cōuenerāt. irrita faceret: nihil leſus a viro: ſed qa regi reſiſtere non poterat. oppoꝛtunitatē obſeruabat q̄ pꝛeceptum perficeret. At machabeus vidēs ſecū auſterius agere nicanoꝛē. ⁊ cōſuetū occurſuʒ ferocius exhibētē: itelligēs non ex bono eē auſteritateʒ iſtā. paucis ſuorū cōgregatis occultauit ſe a nicanoꝛe. quod cum ille cognouit foꝛtiter ſe a viro puētū venit ad maximum ⁊ ſanctiſſimū templū. ⁊ ſacerdotibus ſolitas hoſtias offerētibus: iuſſit ſibi tradi virum. Quib⁹ cū iuramēto dicētibus neſcire ſe vbi eēt: q q̄rebat̃: extendens manū ad tēpluʒ iurauit dicens. Niſi iudam mihi vinctum tradideritis: iſtud dei phanū in planitiem deducaʒ. ⁊ altare effodiā. ⁊ tem

F plum hoc libero pri cōſecrabo. Et his dictis abijt. Sacerdotes āt ptendētes manus i celū inuocabant eū q ſp ppugnatoꝛ eēt gētis ipſoꝝ. h' dicētes. Tu dn̄e vniuerſoꝝ qui nullius idiges voluiſti tēplū hitatiōis tue fieri i nobis. Et nūc ſcē ſcōꝝ ciuim dn̄e cōſerua in eternū ipollutā domū iſtā q̄ nup mūdata ē. Razias aūt qdā de ſenioꝛibus ab hieroſolymis delat⁹ ē nicanoꝛi. vir amatoꝛ ciuitatis ⁊ bn̄ audiēs q p affectu. pater iudeoꝝ appellabat̃. Hic multis tpibus cōtinētie ppoſitū tenuit i iudaiſmo: coꝛpuſqʒ ⁊ animā tradere cōtētus p pſeuerātia. Volēs āt nicanoꝛ manifeſtare odium quod hēbat in iudeos miſit milites qngentos vt eum cōphenderēt. Putabat. n. ſi illum decepiſſet ſeſe cladeʒ iudeis maximā illaturꝝ. Turbis āt irruere in domū eius ⁊ ianuā diſrumpere atqʒ ignē ámouere cupiētib⁹ cū iaʒ cōpꝛehenderet̃ gladio ſe petijt: eligens nobiliter moꝛi pot⁹ qʒ ſubdit⁹

fieri peccoribus ꝛ ꝯtra natales ſuos idignis iniurijs agi. Sꝫ cū p feſtinationē non certo ictu plagā dediſſet: ꝛ turbe iter oſtia irrūpēt recurrēs audacter ad muꝝ. ꝑcipitauit ſemet ipſum viliter i turbas: qbus velociter locū dantibus caſui ei⁹: venit p mediā ceruicē. Et cum adhuc ſpiraret accenſus aio ſurrexit. ꝛ cum ſanguis eius magno fluxu deflueret ꝛ grauiſſimis vulnerib⁹ eſſet ſauci⁹: curſu turbam pertrāſijt. ꝛ ſtans ſupra quādā petram ꝑruptā ꝛ iā exāguis effectus. ꝯplexus iteſtina ſua vtriſqꝫ manib⁹ ꝓiecit ſup turbas inuocans dn̄atorem vite ac ſpirit⁹: vt h̄ illi iterum redderet: atqꝫ ita vita defunctus eſt.

¶C.S. Nicanor blaſphemat. Judas ornat ſuos nō clypeis ſed ſermōibus optimis ap paruerūt. Onias ꝛ hieremias hic dicit: hic ē fratꝝ amator. Tradidit hieremias iude gladiū aureū in manus ſibi a deo miſſum. Qd maximus timor erat ꝓ ſāctitate tēpli. Manibus pugnātes cordibus orabāt. nicanor cū triginta qnqꝫ milibus occidit. Caput ei⁹ cū manib⁹ abſciſa in hieruſalē ꝺferūt. ligua eius ꝑticulatim diuiſa auibus datur. XV.

A Nicanor āt vt comperit iudā eſſe in locis ſamarie cogitauit cuꝫ impetu die ſabbati ꝯmittere bellum. Judeis vero q illū p neceſſitatē ſequebāt dicentibus: ne ita ferociter ꝛ barbare feceris: ſed honorē tribue diei ſanctificationis ꝛ honora eū q vniuerſa ꝯſpicit. At ille infelix interrogauit ſi ē potēs in celo q ipauit agi diē ſabbatoꝝ ꝛ reſpōdētibus illis: ē dn̄s viuus ipſe in celo potēs q iuſſit agi ſeptimā diē. At ille ait. Et ego potēſ ſum ſup terrā q impo ſumi arma ꝛ negocia

B regis ipleri. Tn̄ nō obtinuit: vt ꝯſiliuꝫ pficeret. Et nicanor qdē cū ſūma ſupbia erect⁹ cogitauerat cōe tropheū ſtatuere de iuda. Machabeus āt ſemp ꝯfidebat cū oi ſpe auxiliū ſibi a dn̄o affuturꝫ. ꝛ hortabatur ſuos ne formidarēt ad aduētū nationū ſed in mēte haberēt adiutoria ſibi facta de celo: ꝛ nūc ſperarent ab oīpotente ſibi affuturā victoriaꝫ. Et allocutus eos ꝛ lege ꝛ ꝓphetis. ammonēs ēt certamina q̄ fecerāt prius ꝓmptiores cōſtituit eos. Et ita animis eoruꝫ erectis ſimul oſtendebat gentiū fallaciā. ꝛ iuramētoꝝ preuaricationē. Singulos āt illoꝝ armauit nō clypei ꝛ haſte munitione: ſꝫ ſermonib⁹ optimis ꝛ exhortationib⁹ expoſito digno fide ſomnio ꝑ quod vniuerſos letificauit. Erat āt huiuſmōi viſus. Oniā q fuerat ſūmus ſacerdos

C virum bonuꝫ ꝛ benignū. verecūdū viſu. modeſtū moribus ꝛ eloqo decoꝝ: ꝛ q a puero i virtutib⁹ exercitat⁹ ſit man⁹ ꝓtēdētē orare pro oi populo iudeoꝝ. Poſt hoc apparuiſſe ꝛ aliū viꝝ etate ꝛ gloria mirabileꝫ: ꝛ magni decoris habitudinē circa illū. Rn̄dētē vero oniam dixiſſe Hic eſt fratrū amator ꝛ populi iſrael: h̄ eſt q multuꝫ orat ꝓ populo ꝛ vniuerſa ſancta ciuitate hieremias ꝓpheta dei Extendiſſe āt hieremiā dextram. ꝛ dediſſe iude gladiū aureū dicentē. Accipe ſanctū gladiū munus a deo in quo deijcies aduerſarios populi mei iſrael. Exhortati itaqꝫ iude ſ

D monibus bonis valde de qbus extolli poſſet impetus. ꝛ ai iuuenū ꝯfortari: ſtatuerunt dimicare ꝛ cōfligere fortiter vt virtus de negocijs iudicaret: eo ꝙ ciuitas ſancta ꝛ tēplū piclitarent. Erat n. ꝓ vxoribus ꝛ filijs. iteqꝫ pro fratribus ꝛ cognatis minor ſollicitudo: maxim⁹ vero ꝛ primus ꝓ ſanctitate timor erat tēpli. ſꝫ ꝛ eos q in ciuitate erāt n̄ minima ſollicitudo hēbat p his q ꝯgreſſuri erāt Et iā cū oēs ſparent iudicium futuꝝ. hoſteſqꝫ adeſſent atqꝫ exercitus eſſet ordinatus beſtie eqteſqꝫ opportuno loco cōpoſiti. cōſiderans machabeus aduentū multitudinis ꝛ apparatū variū armoꝝ. ac feroc'tatē beſtia

E rū extendēs manus i celū. ꝓdigia facienteꝫ dn̄m inuocauit. q nō ſm armorū potentiaꝫ ſed prout ipſi placet dat dignis victoriā. Dixit aūt inuocās hoc mō. Tu dn̄e q miſiſti angelū tuū ſub ezechia rege iuda. ꝛ interfeciſti de caſtris ſennacherib cētuꝫ octogintaqnqꝫ milia. ꝛ nunc dn̄ator celoꝝ mitte angeluꝫ tuum bonum ante nos timore ꝛ tremore magnitudinis brachij tui vt metuant q cū blaſfemia veniunt aduerſus ſcm̄ populū tuum Et h̄ qdem ita orauit. Nicanor āt ꝛ q cuꝫ ipſo erant cum tubis ꝛ cāticis admouebāt. Judas vero ꝛ q cum eo erāt: iuocato deo per orationes ꝯgreſſi ſunt: manu qdē pugnāteſ ſꝫ ꝛ dn̄s cordibus orātes ꝓſtrauerūt nō minus trigitaqnqꝫ milia ꝑſentia dei magnifice dlectati. Cuꝫqꝫ ceſſaſſent ꝛ cū gaudio redirēt

F cognouerunt nicanorē ruiſſe cū armis ſuis. Facto itaqꝫ clamore ꝛ perturbatiōe ſuſcitata patria voce oīpotētē dn̄m benedicebant Precepit āt iudas q p oīa corpe ꝛ aio mori pro ciuibus paratus erat: caput nicanoris ꝛ manū cuꝫ humero abſciſaꝫ hieroſolymā

ẽ.8.d.
4. Re. 19.
Ecci. 48. d

ꝑferri. Quo cũ ꝑuenisset ꝯuocatis cõtribuli
bus ⁊ ſacerdotibus ad altare: accerſiit ⁊ eos
q̄ in arce erant. Et oſtenſo capite nicanoris ⁊
manu nepharia quam extẽderat ꝯtra domũ
ſanctã oĩpotẽtis dei. magnifice gloriatus ē.
Linguã etiã ipſi nicanoris ꝑciſaꝫ iuſſit par
ticulatim auib⁹ dari: manũ ãt dementis ꝯtra
G tẽplũ ſuſpẽdi. Oẽs igiť celi bñdixerũt dñm
dicẽtes: bñdictus q̄ locũ ſuũ icõtaminatũ ꝯ
uauit. Suſpẽdit aũt nicanoris caput i ſum
Ma.7. H ma arce vt euidens eẽt ⁊ manifeſtũ ſignum
auxilij dei. Itaqꝫ oẽs cõmuni ꝯſilio decreue
runt nullo mõ dicit iſtũ abſqꝫ celebritate ꝑ
terire: habere aũt celebritatem tertiadecima
die menſis adar: que dicitur voce ſyriaca prĩ
die mardochei die. Igiť his erga nicanoreꝫ
geſtis: ⁊ ex illis tempoꝛib⁹ ab hebreis ciui
tate poſſeſſa: ego quoqꝫ in his faciam fineꝫ
ſermonis. Et ſiqdem bene vt hiſtorie compe
tit hoc ⁊ ipſe velim: ſi auteꝫ minus digne cõ
cedẽdũ ẽ mihi. Sicut. n. vinum ſemꝑ bibere
aut ſemꝑ aquã ꝯtrariũ eſt. alternis ãt vti de
lectabile: ita legẽtibus ſi ſemꝑ exactus ſit ſer
mo: nõ erit gratus: hic ergo erit ꝯſumatus.
¶ Explicit ſecundus liber Machabeoꝛum
¶ Incipit epiſtola beati hieronymi ad Da
maſum papam in quarto euangeliſtas.

Beatiſſimo pape damaſo hieronymus. Nouũ opus me facere cogis ex vete
ri: vt poſt exẽplaria ſcripturaꝝ toto oꝛbe di
ſperſa quaſi qdẽ arbiter ſedeaꝫ. ⁊ qꝛ inter ſe
variant. que ſint illa que cũ greca conſenti
ant veritatẽ decernã. Pius laboꝛ ſed peri
culoſa preſumptio. iudicare de ceteris. ipſuꝫ
ab oĩbus iudicãdũ: ſenis mutare linguaꝫ ⁊
caneſcẽtẽ mũdum ad initia retrahere paruu
loꝝ. Quis. n. doctus pariter vel indoctus: cũ
in man⁹ volumẽ aſſumpſerit. ⁊ a ſaliua quã
ſemel imbibit viderit diſcrepare qđ lectitat.
nõ ſtatim erũpat in vocẽ me falſariũ. me cla
mans eſſe ſacrilegũ: q̄ audeã aliquid in ve
teribus libꝛis addere: mutare: coꝛrigere. Ad
uerſus quã inuidiã duplex cauſa me ꝯſolať
q̄ ⁊ tu q̄ ſũmus ſacerdos es fieri iubes. ⁊ ve
rũ nõ eſſe qđ variat etiã maledicto ꝝ teſtimo
nio ꝯprobať. Si. n. latinis exẽplarib⁹ fides
eſt adhibẽda: reſpondeãt qbus tot ſunt exẽ
plaria pene quot codices. Sin ãt veritas ẽ
querẽda de pluribus: cur nõ ad grecam oꝛi
ginẽ reuertentes: ea q̄ vel a vitio ſis interpꝛe
tibus male edita. vel a preſumptoꝛibus im
peritis emendata peruerſius vel a librarijs
doꝛmitantibus aut addita ſunt aut mutata
coꝛrigimus? Neqꝫ vero ego de veteri diſpu
to teſtamento: quod a ſeptuaginta ſenioꝛi
bus in grecam linguam verſum tertio gra
du ad nos vſqꝫ peruenit. Non quero quid
aquila quid ſymmachus ſapiãt quare theo
dotio inter nouos ⁊ veteres medius ince
dat. Sit illa vera interpꝛetatio quaꝫ apoſto
li probauerunt. De nouo nunc loquor teſta
mento quod grecum eſſe non dubiuꝫ eſt: ex
cepto apoſtolo matheo. qui pꝛimus i iudea
euangelium chꝛiſti hebraicis litteris edidit
Hoc certe cum in noſtro ſermone diſcoꝛdat
⁊ diuerſos riuuloꝛuꝫ tramites ducit: vno de
fonte querendus eſt. Pretermitto eos codi
ces quos a luciano ⁊ heſitio nuncupatoꝛes
paucoꝛum hominum aſſerit peruerſa contẽ
tio: quibus vtiqꝫ nec in veteri inſtrumento
poſt ſeptuaginta interpꝛetes emendare qđ
licuit nec in nouo profuit emendaſſe: cum
multarum gentium linguis ſcriptura ante
tranſlata doceat falſa eſſe que addita ſunt.
Igitur hec preſens prefatiuncula pollicetur
quatuoꝛ tantum euangelia: quoꝛum oꝛdo
eſt iſte. matheus. marcus. lucas ioannes. co
dicum grecoꝛum emendata collatione ſed
veterum: que ne multum a lectionis latine
conſuetudine diſcreparent ita calamo impe
rauimus: vt his tantum que ſenſu qui vide
bãtur mutare coꝛrectis. reliqua manere pa
teremur vt fuerant. Canones quoqꝫ quos
euſebius ceſarienſis epiſcopus alexandri
num ſecutus ammonium in decem nume
ros oꝛdinauit ſicut in greco habentur expꝛ
ſius. Quod ſi quis de curioſis voluerit noſ
ſe que in euangelijs vel eadem vel vicina
vel ſola ſint eoꝛum diſtinctione cognoſcet.
Magnus ſiquideꝫ hic in noſtris codicibus
erroꝛ inoleuit: dum quod in eadem re alius
euangeliſta plus dixit. in alio qꝛ minus pu
tauerit addiderunt: vel dum eundem ſenſuꝫ
alius aliter expreſſit. ille qui vnus e quatu
oꝛ pꝛimum legerat ad eius exemplum cete
ros quoqꝫ eſtimauerit emendandos. Unde
accidit. vt apud nos mixta ſint oĩa. ⁊ in mar
co plura luce atqꝫ mathei. Rurſum in ma
theo plura ioannis ⁊ marci: ⁊ in ceteris reli
quoꝛuꝫ que in alijs pꝛopꝛia ſunt inueniãť
Cum itaqꝫ canones legeris qui ſubiecti ſũt
confuſionis erroꝛe ſublato ⁊ ſimilia omniuꝫ

ſcies. ⁊ ſingulis ſua queqꝫ reſtitues. In ca-
none primo concordant quatuor: matheus
marcus: lucas: ioánes. In ſecūdo tres ma-
theus: marcus: lucas. In tertio tres mathe⁹
lucas ioannes. In quarto tres: mathe⁹ mar
cus ioannes. In quito duo: matheus lucas
In ſexto duo: matheus. marcuſ. In ſeptimo
duo. matheus ioannes. In octo duo. lucas.
marcus. In nono duo lucas ioannes. In de
cimo. propria vnuſquiſqꝫ que non haben-
tur in alijs ediderunt. Singulis vero euan-
gelijs ab vno incipiens vſqꝫ ad finem libro
rum diſpar numerus accreſcit. Hic nigro co
lore preſcriptus ſub ſe habet aliū ex nimio
diſcolorem numerum: qui ad decem vſqꝫ ꝓ
cedens indicat: prior numerus in quo ſit ca
none requirendus. Cum ergo aperto codice
verbi gratia: illud ſiue illud capitulum ſcire
volueris cuius canonis ſit: ſtati ex ſubiecto
numero doceberis. ⁊ recurrens ad principia
in quibus canonum eſt diſtincta congeries:
eodemqꝫ ſtatim canone ex titulo frontis in-
uento: illum quem querebas numeꝝ eiuſdē
euangelij qui ⁊ ipſe ab inſcriptione ſignatur
inuenies: atqꝫ e vicino ceteroꝝ tramitibus
inſpectis: quos numeros e regione habeát
adnotabis: ⁊ cum ſcieris recurres ad volu-
mina ſingulorum ⁊ ſine mora repertis nu-
meris quos ante ſignaueras: reperies: ⁊ lo
co in quibus vel eadem vel vicina dixeruut
Opto vt i chriſto valeas. ⁊ memineris mei
papa beatiſſime.

¶ Incipit alius prologus.

PLures fuiſſe q euangelia ſcripſerunt
Lucas euangeliſta teſtatur dicens.
Qm̄ quidem multi conati ſūt ordinare nar
rationem reꝝ q̄ in nobis ꝯplete ſūt. ſicut tra
diderunt nobis qui ab initio ipſi viderunt
ſermonem: ⁊ miniſtrauerūt ei: ⁊ pſeuerantia
vſqꝫ ad pñs tps monimenta declarant: que
a diuerſis auctoribus edita diuerſaꝝ hereſū
fuere principia. vt eſt illud iuxta egyptios ⁊
thomam. ⁊ mathiā. ⁊ bartolomeum duode-
cim quoqꝫ apoſtoloꝝ. ⁊ baſilidis atqꝫ apo-
ſtolis ac rliquoꝝ quos enumerare longiſſi
mū eſt. cū h tm̄ in pñtiaꝝ neceſſe ſit dicere ex
titiſſe quoſdā q ſine ſpū ⁊ gr̄a dei conati ſūt
magis ordinare narrationem. q̄ꝫ hiſtorie te
xere veritatē. Quibus iure pōt illud ꝓphe-
Eze.13.a. ticuꝫ coaptari. Ve q proferunt de corde ſuo
q ambulāt poſt ſpm̄ ſuū. q dicūt h dicit dñs
⁊ dñs nō miſit eos. De qbus ⁊ ſaluator in
euangelio ioannis loquiť. Oēs q ante me Joh.10.a
venerūt: fures fuerūt ⁊ latrones. Qui vene
rūt nō qui miſſi ſunt. Ipſe. n. ait. Veniebant
⁊ ego nō mittebā eos. In veniētibus pſum
ptio temeritatis. in miſſis obſequiū ſeruitu
tis ē. Eccl'ia āt q̄ dñi voce ſupra petrā funda Math.
ta eſt. quā itroduxit rex i cubiculū ſuū. ⁊ ad
quam per foramen deſceſionis occulte miſit
manū ſuā ſimilis damule hinuloqꝫ ceruoꝝ
q̄tuor volumina padiſi inſtar eructuās q̄tu
or ⁊ angulos ⁊ ānulos hꝫ p quos q̄ſi archa
teſtamenti ⁊ cuſtos legis dñi lignis mobili
bus vehiť. Primus oīuꝫ matheus ē publi
canus cognomento leui. q euangeliū in iu-
dea hebreo ſermōe edidit. ob eoꝝ vel maxi-
me cām q in ieſum crediderant ex iudeis: ⁊
neq̄q̄ꝫ legis vmbra ſecedēte euāgelij verita
tē ſeruabāt. Secūdus marcus iterpres apl'i
petri ⁊ alexādrine eccleſie prius ep̄s q dñꝫ
qdē ſaluatorē ipe nō vidit ſed ea q̄ audierat
magr̄m pdicantē. iuxta f dē magis geſtoruꝫ
narrauit q̄ꝫ ordinē. Tertius lucas medicus
natione ſyrus antiocēſis. cuius laus in euā- 2.Cor.8.
gelio: qui ⁊ ipſe diſcipulus apoſtoli pauli in
achaie bithinieqꝫ ptibus volumē ꝯdidit. q̄
dā altius repetens. ⁊ vt ipſe in ꝓhemio ꝯfi
teť audita magis q̄ꝫ viſa deſcribens. Vlti Joh.21.f.
mus ioānes apl's euāgeliſta quē ihūs ama
uit plurimū. q ſup pectus dñi recūbēs puriſ
ſima doctrinaꝝ fluenta potauit. ⁊ q ſolus de
cruce meruit audire. Ecce mr̄ tua. Is cū eēt Joh.16a
in aſia ⁊ iā tūc hereticoꝝ ſemina pullularēt
cherithi ⁊ ebionis. ⁊ ceteroꝝ q negant xp̄m
in carne veniſſe: quos ⁊ ipſe in ep'la ſua an-
tixp̄os vocat. ⁊ apoſtolus paul⁹ frequenter
pcutit coactus ē ab oibus pene tūc aſie ep̄is
⁊ multaꝝ eccleſiaꝝ legationibus: de diuini-
tate ſaluatoris altius ſcribere. ⁊ ad ipſuꝫ: vt
ita dicam: dei verbum: non tam audaci q̄ꝫ fe
lici temeritate prorumpere. vt eccleſiaſtica
narrat hiſtoria. cum a fratribus cogeretur
vt ſcriberet. ita factuꝝ ſe rñdiſſe. ſi indicto ie
iunio in cōe oēs deū deprecarenť. Quo ex-
pleto reuelatione ſaturat⁹ in illud ꝓhemiū
celo veniens eructauit. In pricipio erat ver Joh.1.a
bum ⁊ verbum erat apud deū. Et deus erat
verbū hoc erat i pricipio apud eū. Hec igiť
q̄tuor euangelia multo ante pdicta ezechie
lis quoqꝫ volumē ꝓbat. in quo pria viſio ita
contexitur. Et in medio ſimilitudo quatuor Ezech.1.

animaliū ⁊ vultus eoꝝ. Facies hoīs ⁊ facies
leonis ⁊ facies vituli ⁊ facies aquile. Pꝛia
hoīs facies matheū ſignificat. q q̄ſi de hoīe
Math.i.a. exoꝛſus eſt ſcribere. Liber generatiōis ieſu
xp̄i filij dauid filij abꝛaā. Secunda marcum
in quo vox leonis in heremo rugiētis audi/
tur. Vox clamantis in deſerto. parate viam
dn̄i rectas facite ſemitas eius. Tertia vituli
que euangeliſtā lucam a zacharia ſacerdo/
te ſumpſiſſe initium p̄figurat. Quarta ioan/
nem euāgeliſtam. q aſſumptis pennis aqle
⁊ ad altioꝛa feſtinās. de verbo dei diſputat.
cetera q̄ ſequunt̄ in eundem ſenſum profici
unt. Crura eoꝝ recta ⁊ pennati pedes. ⁊ quo
cunq̄ ſpiritus ibat ibant. ⁊ non reuertebāt̄
⁊ doꝛſa eoꝝ plena oculis. ⁊ ſcintille has lā/
pades in medio diſcurrentes. ⁊ rota in rotā
Apoc.4.b. ⁊ in ſingulis quatuoꝛ facies. Unde ⁊ apoca
lypſis ioannis. poſt expoſitionem vigintiq̄/
tuoꝛ ſenioꝛū qui tenentes cytharas ⁊ phia
las adoꝛantes agnum dei. introducit fulgu
ra atq̄ tonitrua. ⁊ ſeptem ſpiritus diſcurren
tes. ⁊ mare vitreū. ⁊ quatuoꝛ animalia ple
na oculis dicens. Animal primū ſimile leo/
ni. ⁊ ſecundum ſimile vitulo ⁊ tertium ſimile
homini ⁊ quartum ſimile aquile volanti. Et
poſt paululum. Plena inqt erāt oculis: ⁊ re
quiem non habebant die ac nocte dicentia:
Sanctus ſanct⁹ ſanctus dn̄s deus oīpotēs
qui erat ⁊ qui eſt. ⁊ qui vēturus eſt. Quib⁹
cunctis perſpicue oſtenditur. quatuoꝛ debe/
re tantum euangelia ſuſcipi. ⁊ omnes apo/
cryphoꝝ nenias moꝛtuis magis hereticis
q̄z eccleſiaſticis viuis canendas.

¶Sequitur pꝛologus in matheum.

MAtheus cū pꝛimo pꝛedicaſſet euan
geliū in iudea: volens trāſire ad gē
tes pꝛimus euāgelium ſcripſit hebꝛaice qd
fratribus a qbus ibat ad memoꝛiā reliqt.
Sicut enim neceſſe fuit ad ꝯfirmationem fi
dei euangeliū pꝛedicare. ſic ⁊ ꝯtra hereticos
ſcribi. Cum aūt plures euangelium ſcripſe/
runt. quatuoꝛ tantū habēt auctoꝛitatis teſti
moniū: qꝛ p quatuoꝛ mūdi ptes fidē nunci/
ant trinitatis: ⁊ ſūt q̄ſi quatuoꝛ rote in q̄dri
ga dn̄i que vehit eū p p̄dicationē euangelij
⁊ genus humanū q̄drifida moꝛte pemptū
eoꝝ erat pꝛedicatione viuificandum. vnde ⁊
alioꝛum euangelia deciderunt. nec recepta
ſunt qꝛ nolebant p̄finitum numerū ceſſari
ꝓpter virtutē ſacramēti. Deſignant̄ et euan
geliſte quatuoꝛ figuriſq; non ſunt decep/
toꝛie. ſed iocundi myſterij ſibi conſcie. Ma/
theus in hoīe itelligit̄. qꝛ circa humanitatē
chꝛiſti pꝛincipaliter immoꝛatur. Marcus in
leone qꝛ agit de reſurrectione. Lucas in vi/
tulo agens de ſacerdotio. Joannes in aqla.
ſcribēs ſacramēta diuinitatis. Xp̄s vero quē
deſcribūt homo fuit de virgine natus. vitu/
lus in imolatione. Leo in reſurrectione. Aq
la in aſcenſione. Uel in hoīe humanitas. Jn
vitulo ſacerdotium. Jn leone regnū. Jn aq/
la exprimitur diuinitatis ſacramentum.

Incipit argumētū i euāgeliū ſm Matheū.

MAtheus ex iudea ſicut in oꝛdine pꝛi
mus poniť. ita euāgeliū i iudea pꝛi
mus ſcripſit: cuius vocatio ad dn̄m ex publi Mat.9.a.
canis actibus fuit: duoꝝ in gn̄atione xp̄i pꝛi
cipia p̄ſumēs. vnius cuius pꝛima circūciſio
in carne alterius cuius ſm coꝛ electio fuit.
Ex vtriſq; .n. patribus xp̄s. Sicq; q̄terdena
rio numero trifoꝛmiter poſito pꝛincipiū a cre
dendi fide in electionis tēpus poꝛrigēs. ⁊ ex
electione vſq; in trāſmigratiōis diē dirigēs
atq; a tranſmigrationis die vſq; in chꝛiſtū
definiens. decurſam aduentus dn̄i oſtēdit ge
nerationem ⁊ numero ſatiſfaciens ⁊ tp̄i. vt ⁊
ſe qd eſſet oſtenderet. ⁊ dei in ſe opus mon/
ſtrans. ēt in his quoꝝ genus poſuit. xp̄i ope
rantis a pꝛincipio teſtimoniū non negaret.
Quarum oīum rerū. tēpus oꝛdo numerus.
diſpoſitio. vel ratio. qd fidei neceſſarium eſt
deus xp̄s eſt. q factus ex muliere. factus ſub
lege natus ex virgine. paſſus in carne om/
nia in cruce fixit: vt triumphans ea in ſemet
ipſo reſurgens in coꝛpoꝛe ⁊ patris nomē in Galat.4.a.
patribus filio. ⁊ filij nomen patri reſtituens
in filijs ſine pꝛīcipio ſine fine. oſtēdēs vnū
ſe cum patre eſſe qꝛ vnus eſt. Jn quo euan/
gelio vtile eſt deſiderantibus deū. ſic pꝛima
vel media vel p̄fecta cognoſcere: vt vocatio/
nem apoſtoli ⁊ opus euangelij ⁊ dilectionē
dei in carne naſcentis per vniuerſa legentes
intelligant: atq; id in eo in quo repꝛehenſi
ſunt ⁊ appꝛehendere appetunt recognoſcāt
Nobis. n. in hoc ſtudio argumenti fuit: ⁊ fi/
dem facte rei tradere. ⁊ operantis dei intelli
gendam diligenter eſſe diſpoſitionem querē
tibus non tacere.

¶Explicit argumentum.

¶Incipit euangelium ſm Matheum.

¶C.S. De generationibus patrū quadraginta duorum. de diſtinctione generationis eiuſdē. de generatione chriſti. Quod deſpōſata erat maria ioſeph. q angelus apparuit ioſeph volenti dimittere eam. ipſe ſaluū faciat populum ſuum. Joſeph accepit coniugem ſuam. Natiuitas chriſti. I.

A luce.3.e Joh.i.a Geñ.2i.a i.Para.i.b Geñ.25.d Geñ.29 g Geñ.38.g Ruth.4.d i.Para.2.a.

Liber generatiōis ieſu chriſti filij dauid filij abraā. Abraaz genuit yſaac yſaac autē genuit iacob. Jacob aūt genuit iudā ⁊ fratres ei⁹. Judas autem genuit phareſ ⁊ zaran de thamar. Phares aūt genuit eſrom. Eſroz āt genuit arā. Arā aūt genuit aminadab. Aminadab autē genuit naaſon. Naaſon aūt genuit ſalmon. Salmō aūt genuit booz de raab. Booz aūt genuit obeth ex ruth. Obeth aūt genuit ieſſe. Jeſſe āt genuit dauid regem.

2.Re.i2.f. i.Para.3.b. i3.Re.ii.g. i.Para.3.b.

Dauid autem rex genuit ſalomonem ex ea que fuit vrie. Salomon autem genuit roboam. roboā āt genuit abiaz. Abias autem genuit aſa. Aſa autem genuit ioſaphat. Joſaphat autem genuit ioraz. Joram autē genuit oziam. Ozias autem genuit ioathan. B Joathā autem genuit achaz. Achaz autem genuit ezechiam. Ezechias autē genuit manaſſen. Manaſſes āt genuit amon. Amō āt genuit ioſiā. Joſias āt genuit ieconiā ⁊ fratres eiuſ in trāſmigratione babylonis. Et poſt tranſmigrationem babylonis: iechonias genuit ſalathiel. i.Para.3 Salathiel autē genuit zorobabel. zorobabel autem genuit abiud. Abiud autem genuit eliachim. Eliachim autem genuit azor. Azor autem genuit ſadoch. Sadoch autem genuit achim. Achim autem genuit eliud. Eliud autē genuit eleazar. Eleazar autē genuit mathan. Mathan autem genuit iacob. Jacob autem genuit ioſeph virū marie: de qua natus eſt ieſus qui vocatur xps. C Omnes itaq̄ generatiōes ab abraham vſq̄ ad dauid. generationes quatuordecī ⁊ a dauid vſq̄ ad trāſmigrationem babylonis. generationes quatuordecim. ⁊ a tranſmigratione babylonis vſq̄ ad chriſtū. generationes quatuordecim. Xpi autē generatio ſic erat. Cū eſſet deſponſata mater ieſu maria ioſeph: anteq̄ ꝯuenirent inuenta eſt in vtero habens de ſpiritu ſancto. Luc.i.c. i.2.a Joſeph autem vir eius cū eſſet iuſtus: ⁊ nollet eam traducere: voluit occulte dimittere eam. aūt eo cogitante: ecce angelus dn̄i apparuit in ſomnis ioſeph dicens. Joſeph filij dauid: noli timere accipere mariam coniugem tuam. D Quod.n. in ea natum eſt de ſpiritu ſancto eſt. Pariet aūt filiū ⁊ vocabis nomen eius ieſum. Ipſe enim ſaluum faciet populū ſuū a peccatis eoꝝ. Hoc aūt totū factuz ē: vt adimpleret̄ qd̄ dictū ē a dn̄o p ꝓphetam dicētē. Ecce virgo in vtero Eſa.7.c. hēbit ⁊ pariet filiū: ⁊ vocabit nomē ei⁹ emanuel: qd̄ eſt interp̄tatū. nobiſcū deus. Exurgēs āt ioſeph a ſomno fecit ſicut p̄cepit ei angelus dn̄i ⁊ accepit cōiugem ſuam. Et non cognoſcebat eam donec pepit filiū ſuū primogenitum ⁊ vocauit nomen eius ieſum.

¶C.S. Magi cum muneribus veniunt ⁊ ioſeph ab angelo per viſum admonitus cū puero ⁊ matre eius in egyptū fugit: īfantes interficiunt̄ regreſſio ieſu xpi ex egypto. II.

A Cum natus eſſet ieſus in bethleez iude in diebus herodis regis: ecce magi ab oriente venerunt hieroſolymam dicētes. Ubi eſt q natus ē rex iudeoꝝ? Uidimus n. ſtellā eius in orientē. ⁊ venimus adorare eū. Audiēs āt herodes rex turbatus ē: ⁊ oīs

hierosolyma cũ illo. Et ꝯgregãs oẽs princi-
pes sacerdotũ ⁊ scribas populi sciscitabatur
ab eis vbi christus nasceref. At illi dixerũt
ei. In bethleem iude. Sic.n. scriptũ est p ꝓ
phetã. Et tu bethleẽ terra iuda: nequaq̃ mi
Job.7.f. nima es in pricipib⁹ iuda. Ex te.n. exiet dux
Michee.5.a q regat populũ meum israel. Tunc herodes
clã vocatis magis diligẽter didicit ab eis tẽ
pus stelle que apparuit eis. ⁊ mittens illos
in bethleem dixit. Ite ⁊ interrogate diligen-
B ter de puero: ⁊ cũ inueneritis renũciate mi
hi: vt ⁊ ego veniens adorẽ eum. Qui cũ au-
dissent regẽ abierũt. Et ecce stella quã vide-
rãt in oriẽte antecedebat eos: vsq̃ dũ veni-
ens staret supra vbi erat puer. Videntes ãt
stellã: gauisi sunt gaudio magno valde. Et i-
trãtes domũ inuenerũt puer cũ maria mr̃e
eius ⁊ ꝓcidẽtes adorauerũt eũ: ⁊ aptis the-
sauris suis obtulerũt ei munera aur thus ⁊
myrrhã. Et respõso accepto i somnis ne redi
rẽt ad herodẽ: p aliã viam reuersi sũt i regio
nẽ suã. q cũ recessissent: ecce angelus dñi ap
paruit in somnis ioseph dicens. Surge ⁊ ac
C cipe puerũ ⁊ matrẽ eius ⁊ fuge in egyptũ. ⁊
esto ibi vsq̃ dũ dicã tibi. Futurũ ẽ.n. vt hero-
des q̃rat puer ad pdẽdũ eũ. Qui cõsurgẽs
accepit puerũ ⁊ mr̃ẽ eius nocte ⁊ secessim⁹
egyptũ. Et erat ibi vsq̃ ad obitum herodis
vt adimpleref quod dictũ ẽ a dño p ꝓphetã
dicentem. Ex egypto vocaui filiũ meũ. Tũc
Osee.11.a. herodes videns qm̃ illusus eẽt a magis. ira-
tus ẽ valde. ⁊ mittens occidit oẽs pueros q
erãt i bethleẽ ⁊ in oib⁹ finibus ei⁹ a bimatu
⁊ ifra: ꝭm tp̄s quod exq̃sierat a magis. Tũc
adimpletũ est qđ dictũ est p hieremiã ꝓphe
tã dicẽtẽ. Vox i rama audita ẽ. Ploratus
Hiere.3.g. ⁊ vlulat⁹ mult⁹: rachel plorãs filios suos. ⁊
⁊.31.c. noluit ꝯsolari q̃ non sunt. Defuncto ãt he-
hrenũ.i.a rode: ecce angelus dñi apparuit i somnis io
D seph i egypto dicens. Surge ⁊ accipe puerũ
⁊ matrẽ eius. ⁊ vade in terrã israel. Defun-
cti sũt.n. q q̃rebãt aiã pueri. Qui cõsurgẽs
accepit puer ⁊ matrẽ ei⁹ ⁊ venit i terrã israel
Audiẽs aũt q archela⁹ regnaret i iudea ꝓ
herode pr̃e suo timuit illo ire. ⁊ ãmonit⁹ i sõ
nis secessit in ptes galilee. Et veniẽs hitauit
in ciuitatẽ que vocaf nazareth vt adipleref
qđ dictũ ẽ p ꝓphas. qm̃ nazare⁹ vocabif.

¶ C.S. De baptismate iohannis in iorda-
ne ⁊ de christi baptismate. III.

A In diebus aũt illis venit ioannes ba-
ptista: pdicãs in deserto iudee ⁊ dicens. Pe Luc.3.a
nitentiã agite appropinquabit eni regnũ ce Joh.1.a.
lorũ. Hic ẽ eni de quo dictũ est p ysaiã ꝓphe
tã dicentẽ. Vox clamãtis in deserto parate Esaie.40.a.
viã dñi: rectas facite semitas eius. Ipse aũt Mar.1.a.
ioãnes hẽbat vestimẽtũ de pilis camelorũ Luc.3.a
⁊ zonã pelliceã circa lũbos suos. Esca ãt ei⁹ Joh.1.c.
erat locuste ⁊ mel siluestre. Tũc exibat ad eũ
hierosolyma ⁊ oĩs iudea. ⁊ oĩs regio circa ior Mar.1.a.
danem ⁊ baptizabãtur ab eo in iordane ꝯfi B
tentes pccã sua. Videns aũt multos phari Luc.3.a
seorũ ⁊ saduceorũ veniẽtes ad baptismũ suũ. Joh.3.e
dixit eis. Progenies viperarũ: quis demõ- Luc.3.b
strabit vobis fugere a ventura ira. Facite er infra.23.d
go fructũ dignũ pñie. Et ne velitis dicere in
tra vos: pr̃ẽ hẽm⁹ abrahã. Dico.n. vobis
qm̃ potẽs ẽ ds de lapidib⁹ istis suscitare fili
os abrahe. Jã.n. securis ad radicẽ arborũ po C
sita ẽ. Oĩs ḡ arbor q̃ nõ facit fructũ bonũ ex infra.7.c.
cidef. ⁊ i ignẽ mittef. Ego qdẽ baptizo vos
i aq̃ i pñiaz: q ãt p⁹ me vẽtur⁹ ẽ. fortior me Mar.1.a.
ẽ: cuius nõ sũ dign⁹ calciamẽta portare. Ipse Luc.3.c.
vos baptizabit in spũ scõ ⁊ igni. Cui⁹ venti Joh.1.d.
labrũ in manu sua: ⁊ pmũdabit areã suaz. ⁊ Act.1.a.
cõgregabit triticũ in horreũ suũ. paleas aũt Luc.3.d
cõburet igni inextinguibili. Tũc venit ihs a
galilea in iordanẽ ad ioãnẽ vt baptizaref ab Mar.1.a.d
eo. Joãnes aũt ꝓhibebat eũ dicẽs. Ego a te Luc.3.d
debeo baptizari. ⁊ tu venis ad me. Respon Joh.1.d.
dẽs aũt iesus dixit ei. Sine mõ. Sic.n. decet
nos iplere oẽz iustitiã. Tũc dimisit eũ. Bap
tizatus ãt iesus ꝯfesti ascẽdit de aq̃. Et ecce
apti sunt ei celi ⁊ vidit spũ dei descendentẽ
sicut columbam: ⁊ venientẽ super se. Et ecce
vox de celis dicens. Hic est filius me⁹ dile-
ctus: in quo mihi complacui.

¶ C.S. Jesus post ieiuniũ quadraginta die-
rũ ⁊ quadraginta noctiũ temptaf a diabolo
Petrũ ⁊ andream ⁊ iacobũ ⁊ ioannez pisca
tores cõuocauit: circũiens galileam varios
languores hoium curat. IIII

TUnc iesus ductus ẽ i desertũ a spũ vt A
teptaref a diabolo: ⁊ cũ ieiunasset q̃- Mar.1.a.
draginta diebus ⁊ q̃draginta noctibus po- Luc.4.a.
stea esuriit. Et accedens tentator dixit ei. Si
filius dei es: dic vt lapides isti panes fiant.
Qui rñdens dixit. Scriptum est. Nõ in solo
pane viuit hõ: sed i oi verbo q ꝓcedit d ore Deu.8.a.
dei. Tũc assumpsit eũ diabolus i sctã ciuita Luc.4.a
tẽ. ⁊ statuit eum sup pinaculum tẽpli: ⁊ dixit
ei. Si filius dei es: mitte te deorsũ. Scriptũ Ps.90.

eſt.n.quia angelis ſuis mãdauit d̃ te.⁊ i ma
nibus tollēt te:ne forte offēdas ad lapidē pe
B dē tuū.Ait illi ieſus rurſū.Scriptū ē.Nō tem
Deu.6.c. tabiſ dñʒ deū tuū.Iteꝝ aſſūpſit eū diabol⁹
in mōtē excelſuʒ valde:⁊ oñdit ei oia regna
mūdi ⁊ gliam coꝝ ⁊ dixit ei.Hec oia tibi da
bo ſi cadēs adorauerís me.Tūc dicit ei ieſus.
Deu.6.b. Uade ſathana. Scriptum ē.n.Dñm deum
⁊.10.d. tuum adorabis.⁊ illi ſoli ſeruies.Tūc reliqt
Mar.1.b. eū diabolus:⁊ ecce angeli acceſſerūt ⁊ mini
Luc.4.b. ſtrabãt ei.Cū aūt audiſſet ieſus ꝙ ioannes
Mar.1.b. traditus eēt:ſeceſſit in galileā: ⁊ relicta ciui
Joh.3.c.4.f. tate nazareth venit ⁊ hitauit in ciuitate ca
pharnaū maritima i finib⁹ zabulō ⁊ nepta
C lim:vt adimpleret qđ dictū ē p yſaiā ꝓphe
Yſaie.9.a. tā.Terra zabulon ⁊ terra neptalim:via ma
ris tranſiordanē galilee gētiū:ppls q ambu
labat in tenebris vidit lucē magnā.⁊ ſeden
tibus i regione vmbre mortis lux orta ē eis
Mar.1.b. Exinde cepit ieſus pdicare ⁊ dicere.Pñiam
agite.Appropinqͣbit.n.regnū celoꝝ.Ambu
lās āt ieſuſ iuxta mare galilee vidit duos fra
tres ſymonē q vocaꝛ petr⁹.⁊ andrā frēm ei⁹
Mar.1.b. mittētes rete in mare.Erãt.n.piſcatores. Et
Luc.5.b. ait illis.Uenite poſt me ⁊ faciaʒ vos fieri pi
D ſcatores hoiuʒ.At illi ꝯtinuo relictis retib⁹
Mar.1.b. ſecuti ſūt eū.Et ꝓcedēs ide vidit alios duos
frēs.iacobū zebedei ⁊ ioānē frēm ei⁹ i naui
cum zebedeo p̄re coꝝ reficientes retia ſua ⁊
vocauit eos. Illi āt ſtatiʒ relictis retibus ⁊
p̄re ſecuti ſūt eū.Et circuibat ieſus totā gali
Mar.3.a. leā docēs in ſynagogis coꝝ.⁊ pdicās euāge
Luce.4.c. liū regni:⁊ ſanās oēm languorē ⁊ oēʒ infir
Joh.6.a. mitatē in pplo.Et abijt opinio ei⁹ i totā ſyriā
⁊ obtulerūt ei oēs male habentes varijs lā
guoribus ⁊ tormētis cōprehēſos.⁊ q demo
nia habebãt ⁊ lunaticos ⁊ paralyticos ⁊ cu
rauit eos.Et ſecuti ſunt eum turbe multe de
galilea ⁊ de capoli ⁊ de hieroſolymis ⁊ de iu
dea ⁊ de trans iordanem.

¶C.5.Beatitudinis ⁊ cetera mādata:⁊ d̃
homicidio:de oblatione.de adulterio:de ocu
lo vel manu eruenda: vxorē niſi ob adulteri
um dimittendā:de iuramētis:de oculo:⁊ dē
te:inimicos diligendos:de elemoſynis. V.

A Uidens āt ieſus turbas:aſcēdit in mō
tē ⁊ cū ſediſſet.acceſſerunt ad eū diſci
puli eius.⁊ apiens os ſū docebat eos dicēs
Luce.6.c. Beati pauperes ſpū:qm̃ ipſoꝝ eſt regnum
celoꝝ.Beati mites:qm̃ ipſi poſſidebunt ter
ram.Beati q lugent:qm̃ ipſi conſolabunꝛ.
Beati q eſuriūt ⁊ ſitiunt iuſticiam:qm̃ ipſi
ſaturabunꝛ.Beati miſericordes:qm̃ ipſi
miaʒ ꝯſequenꝛ.Beati mūdo corde:qm̃ ipſi
deū videbūt.Beati pacifici:qm̃ filij dei vo
cabunꝛ.Beati q pſecutionē patiūꝛ pp iuſti i.Pe.3.c.
ciam:qm̃ ipſoꝝ ē regnū celorū. Beati eſtis Luce.6.d.
cū maledixerint vobis hoies ⁊ pſecuti vos
fuerint ⁊ dixerit oē malū aduerſuʒ vos mēti
ētes ꝓpter me.Gaudete ⁊ exultate:qm̃ mer B
ces veſtra copioſa ē in celis. Sic.n.perſecu
ti ſunt ꝓphetas q fuerūt an̄ vos.Uos eſtis
ſal terr̄.Qđ ſi ſal euanuerit i quo ſalieꝛ. Ad mar.9.g.
nihilū valet vltra niſi vt mittaꝛ foras.⁊ ꝯcul Luce.14.g.
ceꝛ ab hoib⁹.Uos eſtis lux mundi.Nō pōt mar.4.c.
citas abſcōdi ſupra mōtē poſita:neqʒ accen Luce.8.c.⁊
dūt lucernā:⁊ ponūt eā ſub modio:ſʒ ſup cā 11.c.
delabꝝ:vt luceat oibus q in domo ſunt.Sic
luceat lux vr̄a corā hoib⁹ vt videāt opa vr̄a
bona:⁊ glificēt p̄rem vr̄um q i celis ē.Noli Luce.16.d.
te putare qm̃ veni ſoluere legem:aut ꝓphe
tas.Nō veni ſoluere ſʒ adimplere.Amē qp
pe dico vobis:donec trāſeat celū ⁊ terra:iota C
vnū:aut apex vnus nō pteribit a lege donec Jacobi.2.b
oia fiāt.Qui ergo ſoluerit vnū de mādatis
iſtis minimis ⁊ docuerit ſic hoies:minimus
vocabiꝛ i regno celoꝝ.q āt fecerit ⁊ docuerit
hic magn⁹ vocabiꝛ in regno celoꝝ.Dico āt
vobis qꝛ niſi abūdauerit iuſtitia vr̄a pluſqʒ
ſcribaꝝ ⁊ phariſeoꝝ: nō itrabitis i regnū ce
loꝝ.Audiſtis qꝛ dictū ē antiqs:nō occides: Exo.20.b.
q āt occiderit reus erit iudicio . Ego āt dico Deu.5.b.
vobis:qꝛ ois q iraſciꝛ fratri ſuo re⁹ erit iudi
ci.Qui aūt dixerit fratri ſuo racha:reus erit D
ꝯcilio:q autē dixerit fatue: reus erit gehēne
ignis.Si ergo offers munuſ tuū ad altare ⁊
ibi recordat⁹ fueriſ:qꝛ fr̄ tu⁹ hʒ aliqd aduer
ſū te relinq̄ ibi mun⁹ tuū an̄ altare:⁊ vade p̄
us recōciliari fr̄i tuo.⁊ tūc veniēſ offereſ mu
nus tuū.Eſto ꝯſētiēs aduerſario tuo cito dū
es in via cū eo ne forte tradat te aduerſari⁹
iudici:⁊ iudex tradat te miniſtro:⁊ i carcereʒ Luce.12.g.
mittaris.Amē dico tibi:nō exies inde dōec Exo.20.b.
reddas nouiſſimū quadrãtē.Audiſtis qꝛ di
ctū ē antiquis:nō mechaberiſ.Ego aūt dico
vobis:qꝛ ois qui viderit mulierē ad cōcupi E
ſcēdū eā:iā mechatus eſt eā i corde ſuo. qđ infra.18.a
ſi oculus tuus dexter ſcādalizat te:erue eū ⁊
ꝓijce abs te.Expedit.n.tibi vt pereat vnū mē
broꝝ tuoꝝ:qͣʒ totū corpus tuū mittaꝛ in ge
hēnā ignis.Et ſi dextera manus tua ſcādali
zat te abſcide eā ⁊ ꝓijce abs te.Expedit.n.ti

bi vt ꝑeat vnū mēbroꝝ tuoꝝ q̄ꝫ totū corpꝰ
Deu.24.a tuum eat in gehēnam. Dictū ē aūt. Quicun
J.19.b qꝫ dimiſerit vxorē ſuā: det ei libellū repudij
Mar.10.a Ego autē dico vobis: qꝛ oīs q̄ dimiſerit vxo
Lu.16.d rē ſuā. excepta fornicationis cā: facit eā me/
chari: ⁊ q̄ dimiſſā duxerit: adulterat. Iterū au
Leui.19.b. diſtis qꝛ dictū ē antiq̄s nō ꝑiurabis reddes
F autem dn̄o iuramēta tua. Ego autē dico vo
bis: nō iurare oīo: neqꝫ ꝑ celū qꝛ thronus dī
eſt: neqꝫ ꝑ terrā: qꝛ ſcabellū ē pedū eius. Ne
qꝫ ꝑ hieroſolymā: qꝛ ciuitas ē magni regis
Neqꝫ ꝑ caput tuuꝫ iuraueris: qꝛ non potes
Jacobi.5. vnū capillū albū facere aut nigrū. Sit āt ſer
mo vr̄ eſt eſt: nō nō: qđ autē his abūdātius
eſt malo eſt. Audiſtis qꝛ dictū eſt: oculum ꝓ
Exo.21.c. oculo: dentem ꝓ dente. Ego autem dico vo/
Deu.19.d. bis nō reſiſtere malo: ſed ſiq̄s percuſſerit te
Lu.6.d. in dexterā maxillā tuā: ꝓbe illi ⁊ alterā ⁊ ei q̄
vult tecū in iudicio ꝯtendere ⁊ tunicam tuā
G tollere. dimitte ei palliū. ⁊ quicunqꝫ te anga
riauerit mille paſſus: vade cū illo ⁊ alia duo
Qui autem petit a te. da ei: ⁊ volēti mutuarī
Leuit.19.c. a te ne auertaris. Audiſtis qꝛ dictum eſt dili
Luc.6.e. ges ꝓximum tuuꝫ: ⁊ odio habebis inimicū
tuum. Ego aūt dico vobis: diligite inimicos
vr̄os: bn̄facite his q̄ oderunt vos: ⁊ orate ꝓ
perſequētibus ⁊ calūniantibus vos vt ſitis
filij patris vr̄i qui in celis eſt q̄ ſolē ſuū oriri
facit ſuꝑ bonos ⁊ malos ⁊ pluit ſuꝑ iuſtos
Luc.6.e. ⁊ iniuſtos. Si eni diligitis eos qui vos dili/
gūt quam mercedē habebitis. Nōne ⁊ pu/
blicani hoc faciūt. Et ſi ſalutaueritis fratres
vr̄os tm̄: qđ amplius facitis. Nōne ⁊ ethni
ci hoc faciunt. Eſtote ergo vos ꝑfecti: ſicut ⁊
pater veſter celeſtis ꝑfectus eſt.

¶ C.S. Oratio: ieiuniū. de theſauro in celū
lucernā corꝑis eſſe oculū: ⁊ nō poſſe duobꝰ
dominis ſuire: nec cogitādū de eſca ⁊ d̄ ve/
ſtimēto. volatilibꝰ agri ⁊ ſollicitudīe diei. VI

A Attēdite ne iuſtitiā vr̄am faciatis co
J.23.a. rā hoībus vt videamini ab eis. alio
q̄n mercedē nō hēbitis apud p̄rem vr̄m q̄ i
celis ē. Cū ergo facis elemoſynaꝫ: noli tuba
canere an̄ te: ſicut hypocrite faciūt i ſynago
gis ⁊ i vicis vt honorificēť ab hoībꝰ. Amen
dico vobis: receperūt mercedē ſuā. Te āt fa/
ciēte elemoſynaꝫ neſciat ſiniſtra tua qđ faci
at dextera tua: vt ſit elemoſyna tua in abſcō
dito: ⁊ pater tuꝰ q̄ videt in abſcōdito reddet
tibi. Et cū oratis nō eritis ſicut hypocrite q̄
amāt in ſynagogis ⁊ i angulis plateaꝝ ſtan
tes orare: vt videanť ab hoībus. Amē dico
vobis: receperūt mercedē ſuā. Tu aūt cū ora
ueris itra i cubiculū tuum ⁊ clauſo oſtio ora
p̄rem tuū i abſcōdito: ⁊ p̄r tuꝰ q̄ videt in ab
ſcōdito reddet tibi. Orātes āt nolite multū B
loq̄ ſicut ethnici faciūt. Putāt eni q̄ i multi
loquio ſuo exaudianť. Nolite ergo aſſimila/
ri eis: ſcit. n. p̄r vr̄ qđ opꝰ ſit vobis: an̄qꝫ pe/
tatis eū. Sic ergo vos orabitis. P̄r nr̄ q̄ es Luc.11.a.
i celis: ſanctificeť nomē tuū. Aduēiat regnū
tuū. Fiat volūtas tua ſicut in celo ⁊ in terra.
Panē nr̄m ſuꝑſubſtātialē da nobis hodie
Et dimitte nobis debita nr̄a: ſicut ⁊ nos di/
mittimꝰ debitoribꝰ nr̄is. Et ne nos inducas
itētationē. Sꝫ libera nos a malo. Amē. Si. n. Mar.11.d.
dimiſitis hoībꝰ pccā eoꝝ dimittet ⁊ vobis
p̄r vr̄ celeſtis dēlicta vr̄a. Si āt nō dimiſeritis infra.18.a
hoībus: nec p̄r vr̄ dimittet vobis peccata ve
ſtra. Cum autem ieiunabis: nolite fieri ſicut
hypocrite triſtes. Exterminant enim facies
ſuas: vt pareāt hominibus ieiunātes. Amē
dico vobis: qꝛ receperunt mercedē ſuam. Tu C
autē cuꝫ ieiunas vnge caput tuū: ⁊ faciē tuā
laua: nec videaris hoībus ieiunās: ſed patri
tuo qui eſt in abſconſo: ⁊ pater tuus q̄ videt
i abſcōſo reddet tibi. Nolite theſaurizare vo
bis theſauros in terra: vbi erugo ⁊ tinea de/
moliť: ⁊ vbi fures effodiūt ⁊ furāť. Theſau Luc.12.d
rizate āt vobis theſauros i celo: vbi nec eru
go nec tinea demoliť: ⁊ vbi fures nō effodi/
unt nec furanť. Ubi ē theſaurus tuus: ibi ē Luc.11.e.
⁊ cor tuū. Lucerna corporis tui ē oculus tu/
us. Si oculus tuus fuerit ſimplex: totū cor/
pus tuū lucidū erit. Si aūt oculus tuus fue
rit nequā: totū corpus tuū tenebroſū erit. Si
ergo lumē qđ in te ē tenebre ſūt: ipe tenebre
quante erūt. Nemo pōt duobus dn̄is ſeruiř Luc.16.e.
Aut. n. vnū odio habebit ⁊ alteꝝ diliget. aut
vnū ſuſtiēbit ⁊ alteꝝ ꝯtēnet. Nō poteſtis dō Luc.12.c.
ſeruire ⁊ māmone. Jdō dico vobis: ne ſolliciti
ſitis aīe vr̄e qđ manducetis: neqꝫ corpi vr̄o
qđ induamini. Nōne aīa plus ē q̄ꝫ eſca: ⁊ cor
pꝰ plus q̄ꝫ veſtimētū. Reſpicite volatilia ce
li q̄ nō ſerūt neqꝫ metūt: neqꝫ ꝯgregāt i hor
rea: ⁊ p̄r vr̄ celeſtis paſcit illa. Nōne vos ma
gis pluris eſtis illis. Quis āt vr̄m cogitās
pōt adijcere ad ſtaturā ſuā cubitū vnū: ⁊ de Luc.12.d.
veſtimētis qđ ſolliciti eſtis? Cōſiderate lilia
agri quō creſcūt. Nō laborāt neqꝫ nent. Di
co āt vobis: q̄m nec ſalomō in oī gloria ſua
coopꝰtus ē ſicut vnuꝫ ex iſtis. Si. n. fenū agri

qđ hodie ē ⁊ cras ī clibanū mittit̄: deꝰ ſic ve
ſtit: quāto magis vos modice fidei. Nolite
ergo ſolliciti eē dicētes. qd mādūcabimꝰ aut
qd bibemus: aut quō operiemur. Hec. n. oīa
Luc.12.d gētes inquirūt. Scit enī pr̄ vr̄ q2 his oībus
indigetis. Querite ergo primū regnū dei ⁊
iuſticiā eius: ⁊ hꝰ oia adijcient̄ vobis. Nolite
ergo ſolliciti eē ī craſtinū. Craſtinꝰ. n. dies ſol
licitus erit ſibi ipſi. Sufficit diei malitia ſua.
¶C.S. Non eſſe iudicādū de feſtuca ⁊ tra
be ī oculo: ā margaritis añ porcos nō eē po
nēdas. petēdū: q̄rēdū: ⁊ pulſandū: de pſeudo
prophetis. quia nō omnis q dicit mihi dñe
dñe intrabit in regnū celoꝝ: de domo edifica
A ta ſ̄ petram vel arenam. VII.
Luc.6.f. Nolite iudicare ⁊ nō iudicabimini: no
lite ꝯdēnare ⁊ nō cōdēnabimini. In
Ro.2.a. quo. n. iudicio iudicaueritis iudicabimini: ⁊
Mar.4.c. in qua menſura menſi fueritis remetiet̄ vo
Luc.6.f. bis. Quid aūt vides feſtucā ī oculo frīs tui.
⁊ trabē in oculo tuo nō vides: aut quō dicis
frī tuo: frater ſine eijciā feſtucā de oculo tuo:
⁊ ecce trabes ⁊ in oculo tuo. Hypocrita eijce
primū trabē de oculo tuo: ⁊ tūc videbis eijce
re feſtucā de oculo frīs tui. Nolite ſcīn dare
canibꝰ neqȝ mittatis margaritas vr̄as an
Luc.11.b. te porcos: ne forte ꝯculcēt eas pedibꝰ ſuis: ⁊
Joh.16.f. canes ꝯuerſi dirumpāt vos. Petite ⁊ dabi
Jaco.1.a. tur vobis: querite ⁊ inuenietis: pulſate ⁊ ape
rietur vobis. Oīs eni qui petit accipit: ⁊ qui
B querit inuenit: ⁊ pulſanti aperiet̄. Aut quis ē
ex vobis hō quē ſi petierit filius ſuus panē
nūqd lapidē porriget ei? Aut ſi piſcē petierit
nūquid ſerpētē porriget ei? Si ergo vos cuȝ
ſitis mali noſtis bona data dare filijs vr̄is:
quanto magis pr̄ vr̄ q in celis ē dabit bona
Tobie.4.c. petentibus ſe. Oīa ergo q̄cūqȝ vultis vt fa
Luc.6.e ciāt vobis hoīes ⁊ vos facite illis. Hec ē eni
Luc.13.e lex ⁊ ꝓphete. Intrate ꝑ anguſtā portā: q2 la
ta porta ⁊ ſpacioſa via ē que ducit ad perdi
tionē: ⁊ multi ſūt qui inueniūt eā. Attēdite a
falſis ꝓphetis q veniūt ad vos in veſtimen
tis ouiū: intrinſecus aūt ſūt lupi rapaces. A
C fructibus eoꝝ cognoſcetis eos. Nunqd col
ligūt de ſpinis vuas: aut de tribulis ficus.
Luc.6.f. Sic oīs arbor bona fructus bonos facit: ma
la aūt arbor malos fructꝰ facit. Nō pōt aūt
arbor mala bonos fructꝰ facere: neqȝ arbor
s.3.c bona malos fructus facere. Oīs arbor q̄ nō
facit fructū bonū excidet̄ ⁊ in ignē mittetur
Luc.6.g. Igit̄ ex fructibus eoꝝ cognoſcetis eos. Nō

ois q dicit mihi dñe dñe itrabit ī regnū celo
rū: ſed q facit volūtatē patris mei q ī celis ē
ipſe intrabit in regnū celoꝝ. Multi dicēt mi
hi in illa die dñe dñe nōne in noīe tuo ꝓphe
tauimus ⁊ in noīe tuo demonia eiecimꝰ ⁊ in
tuo noīe virtutes multas fecimus. Et tūc cō B
fitebor illis: q2 nunqȝ noui vos. Diſcedite a Ps.6.
me oēs q opamini iniquitatem. Oīs ergo q Luc.13.f.
audit verba mea hꝰ ⁊ facit ea aſſimilabit̄ vi
ro ſapiēti q edificauit domū ſuā ſupra petrā
⁊ deſcēdit pluuia: ⁊ venerūt flumina ⁊ flaue
rūt vēti ⁊ irruerūt in domū illā: ⁊ nō cecidit.
Fundata. n. erat ſup petrā: ⁊ ois q audit ver
ba mea hꝰ ⁊ ñ facit ea: ſimilis erit viro ſtulto Luc.6.g
q edificauit domū ſuā ſup harenā: ⁊ deſcen
dit pluuia ⁊ venerūt flumina ⁊ flauerūt vē
ti ⁊ irruerūt in domū illā ⁊ cecidit: ⁊ fuit rui
na eius magna. Et factū eſt cū ꝯſumaſſet ie
ſus verba hꝰ ammirabant̄ turbe ſup doctri Mar.1.c.
na eius. Erat. n. docēs eos ſicut poteſtatem Lu.2.g.4.e
habens ⁊ non ſicut ſcribe eoꝝ ⁊ phariſei.
¶C.S. Deſcendens de mōte leproſum mū
dat: puerum centurionis paraliticum curat
ſocrum petri a febribus liberat: de plurimis
curatis: ⁊ ſcribe volēti ſe ſequi dicit: non ha
bere filium hominis vbi caput ſuum decli
net. atqȝ vt aliꝰ relicto prīs corpore ſequat̄
ꝑcepit: in naui eum dormientem excitāt di
ſcipuli vt tempeſtatem ſedaret. ⁊ in terra ge
raſenorum demonia eiecit. VIII.
Cum aūt deſcēdiſſet ieſus de mōte ſe A
cute ſūt eū turbe multe: ⁊ ecce lepro Mar.1.d
ſus veniens adorabat eū dicens. Dñe ſi vis Luc.5.c.
potes me mūdare. Et extēdens ieſus manū:
tetigit eū dicēs. Volo mundare. Et confeſtim
mūdata eſt lepra eius. Et ait illi ieſus. Vide
nemini dixeris: ſed vade oñde te ſacerdoti ⁊
offer munus tuū qđ ꝑcepit moyſes in teſti
moniū illis. Cū autē introiſſet capharnaum
acceſſit ad eū centurio: rogans eū ⁊ dicens. Luce.7.a.
Dñe puer meus iacet in domo paralyticus Joh.4.g
⁊ male torquet̄. Et ait illi ieſus. Ego veniā ⁊
curabo eum. Et rñdens cēturio ait. Dñe: nō
ſum dignus vt intres ſub tectū meū. ſed tm̄
dic verbo ⁊ ſanabitur puer meus. Nā ⁊ ego
hō ſum ſub poteſtate conſtitutus hñs ſub
me milites. ⁊ dico huic vade ⁊ vadit ⁊ alio ve
ni ⁊ venit. ⁊ ſeruo meo fac hoc ⁊ facit. Audi B
ens autem ieſus miratus ē. ⁊ ſequentibus Luce.7.b.
ſe dixit. Amen dico vobis: non inueni tātā
fidem in iſrael. Dico aūt vobis q multi ab

oriente ⁊ occidente venient ⁊ recūbēt cum
abrahā ⁊ yſaac ⁊ iacob in regno celoꝝ: filij
āt regni eijcieꝫ in tenebras exteriores. Ibi
Luc.7.a. erit fletus ⁊ ſtridor dētium. Et dixit ieſus cē
turioni. Uade. ⁊ ſicut credidiſti fiat tibi. Et
Mar.i.c. ſanatus eſt puer ex illa hora. Et cum veniſ
Luc.4.f. ſet ieſus in domū petri vidit ſocrū eius ia
centē ⁊ febricitātē: ⁊ tetigit manū eius ⁊ di
miſit eā febris ⁊ ſurrexit ⁊ miniſtrabat eis.
Ueſpere aūt facto obtulerunt ei multos de
monia hñtes. ⁊ eijciebat ſpiritus verbo. ⁊
oēs male hñtes curauit: vt adimpleretur qđ
dictum eſt ꝑ yſaiam ꝓphetā dicentē. Ipſe i
Eſa.53.a. firmitates noſtras accepit ⁊ egrotatiōes no
ſtras portauit. Uidens autē ieſus turbas
C multas circū ſe iuſſit diſcipulos ire tranſfre
Luc.9.g tū. Et accedens vnus ſcriba ait illi. Magi
ſter ſequar te quocunqꝫ ieris. Et dicit ei ie
ſus. Uulpes foueas habēt ⁊ volucres celi
nidos: filius āt hoīs nō habet vbi caput ſu
um declinet. Alius āt de diſcipulis eius ait
illi. Dñe permitte me primū ire ⁊ ſepelire
pſem meū. Jeſus aūt ait illi. Seqre me: ⁊ di
mitte mortuos ſepelire mortuos ſuos. Et
aſcendente eo in nauiculam ſecuti ſunt eū
diſcipuli ei⁹: ⁊ ecce mot⁹ magn⁹ fcūs ē i ma
ri: ita vt nauicula opireꝫ fluctibus. Ipſe ve
ro dormiebat. Et acceſſerunt ad eū diſcipuli
eius ⁊ ſuſcitauerūt eum dicentes. Dñe ſal
Mar.4.d. ua nos: perimus. Et dicit eis ieſus. Quid ti
Luc.8.d. midi eſtis modice fidei? Tunc ſurgēs impa
uit vētis ⁊ mari ⁊ facta eſt tranqllitas ma
D gna. Porro hoīes mirati ſūt dicētes. Qua
Mar.5.a. lis eſt hic: qꝛ venti ⁊ mare obediūt ei. Et cū
Luc.8.d. veniſſet ieſus trāſ fretū i regionē geraſenoꝝ
occurrerunt ei duo hñtes demonia de mo
numētis exeuntes ſeui nimis: ita vt nemo
poſſet trāſire ꝑ viā illā. Et ecce clamauerūt
dicentes. Quid nobis ⁊ tibi ieſus filij dei.
Ueniſti huc ante tp̄s torquere nos. Erat āt
nō lōge ab illis grex multoꝝ porcoꝝ paſcēſ
Mar.5.b. Demones aūt rogabant eum. dicentes. Si
Luc.8.e. eijcis nos hinc: mitte nos in gregē porcoꝝ.
Et ait illis. Ite. At illi exeuntes abierunt i
porcos. Et ecce magno impetu abijt totus
grex ꝑ preceps in mare. mortui ſunt in aqs
Paſtores autē fugerunt. ⁊ venientes in ci
uitate nunciauerunt h̄ oīa ⁊ de his q demo
nia habuerant. Et ecce tota ciuitas exijt ob
uiam ieſus: ⁊ viſo eo rogabant eum vt tran
ſiret a finibus eorum.

CC.S. Ubi paralytic⁹ lectū fert: Mathe
um ꝯuocat: ac pharifeis murmurantib⁹ de
ꝯuiuio publicanoꝝ dicit nō eſſe opus ſanis
medicum diſcipulis iohānis interroganti
bus quare nō ieiunarēt diſcipuli eius para
bolā ponit panni ſciſſure ⁊ vtris. ⁊ vini: fili
am principis mortuā dum vadit ſuſcitare:
mulierē a ꝓ fluuio liberat: cecis oculi apiū
tur: ſurdum ⁊ mutum demonium eijciunt ⁊
in principe demonioꝝ id facere dicunt. IX.

Et aſcēdens ieſus in nauiculā trāſfre A
tauit ⁊ venit i citatē ſuā. Et ecce offe Mar.2.a
rebāt ei paralyticum iacentem in lecto. Ui Luc.5.d.
dens autē ieſus fidem illoꝝ dixit paralytico Joh.5.a.
Cōfide fili. Remittunꝫ tibi pccā tua. Et ec
ce qdam de ſcribis dixerūt itra ſe. Hic blaſ
phemat. Et cū vidiſſet ieſus cogitatōes eoꝝ Mar.2.b.
dixit. Ut qd cogitatis mala in cordib⁹ vrīſ Luc.5.e.
Quid ē facili⁹ dicere: dimittūꝫ tibi pccā tua
an dicere ſurge ⁊ ābula? Ut āt ſciatis qꝛ fili
us hoīs hꝫ ptātē in terra dimittēdi pccā. tūc
ait paralytico. Surge tolle lectum tuū. ⁊ va
de in domum tuā. Et ſurrexit. ⁊ abijt i domū
ſuā. Uidētes āt turbe timuerunt ⁊ glorifica
uerunt deū q dedit ptātē talē hoībus. Et cū Mar.2.b.
trāſiret inde ieſus: vidit hoīem ſedentē i telo Luc.5.f.
neo matheum noīe. Et ait illi. Seqre me. Et
ſurgēs ſecutus ē eum. Et factum ē diſcūben B
te eo in domo ecce multi publicani ⁊ pecca
tores venientes diſcumbebāt cum ieſu ⁊ di
ſcipulis eius. Et vidētes pharifei dicebant
diſcipulis ei⁹. Quare cū publicanis ⁊ pctō Mar.2.c
ribus māducat magiſter veſter. Et ieſus au Luc.5.f.
diēs ait. Nō ē opus valētibus medicus: ſꝫ Mar.2.c
male hñtibus. Eūtes āt diſcite qd eſt miaꝫ
volo ⁊ nō ſacrificium. Nō. n. veni vocare iu Oſee.6.c.
ſtos: ſꝫ pccōres. Tunc acceſſerūt ad eū diſci infra.12.a.
puli ioannis dicētes. Quare nos ⁊ pharifei
ieiunamus frequēter. diſcipuli āt tui nō ieiu
nāt? Et ait illis ieſus. Nūqd poſſūt filij ſpōſi Mar.2.c.
lugere qꝫdiu cū illis ē ſpōſus? Ueniēt āt di Luc.5.f.
es cū auferetur ab eis ſpōſus: ⁊ tūc ieiunabūt
Nemo āt imittit cōmiſſuram panni rudis i
veſtimentū vetus. Tollit. n. plenitudinē ei⁹
a veſtimēto ⁊ peior ſciſſura fit. Neqꝫ mittūt
vinum nouum in vtres veteres. Alioqn rū C
punꝫ vtres ⁊ vinū effunditur ⁊ vtres pereūt
Sed vinū nouū i vtres nouos mittūt ⁊ am
bo ꝯſuantur. Hec illo loquēte ad eos. ecce ṗn Mar.5.c.
ceps vnus acceſſit ⁊ adorabat eū dicēs. Do Luc.8.f.
mine: filia mea mō d̄fūcta ē. ſꝫ vēi ipone ma

Mar.5.c. nũ tuã ſup eã:⁊ viuet.Et ſurgẽs ieſus ſeq-
batur eũ ⁊ diſcipuli eius.Et ecce mulier que
Luce.8.f. ſanguis fluxũ patiebat duodeci annis: ac-
ceſſit retro ⁊ tetigit fimbriã veſtimẽti eius.
Dicebat.n.intra ſe.Si tetigero tm̃ veſtimẽ-
tũ eius:ſalua ero. At ieſus ↄuerſus ⁊ vidẽs
Mar.5.c. eã dixit.Cõfide filia.Fides tua te saluã fe-
cit.Et ſalua facta eſt mulier ex illa hora . Et
cũ veniſſet ieſus in domũ pñcipis:⁊ vidiſ-
ſet tibicines ⁊ turbã tumultuantẽ dicebat.
Recedite.nõ eſt.n.mortua puella:ſʒ dormit
Mar.5.d. Et deridebãt eũ.Et cũ electa eẽt turba intra
uit:⁊ tenuit manũ eius ⁊ dixit. Puella ſur-
ge.Et ſurrexit puella.Et exijt fama hˀ i vni-
uerſaʒ terrã.Et trãſeũte inde ieſus: ſecuti ſũt
eũ duo ceci clamãtes ⁊ dicẽtes. Miſerere nr̃i
fili dd.Cũ ãt veniſſet domũ:acceſſerũt ad eũ
B ceci:⁊ dicit eis ieſus.Creditis qꝛ hoc poſſuʒ
facere vobis:Dicũt ei.Utiqʒ dñe. Tũc teti-
git oculos eoꝝ dicẽs.Scdm̃ fidẽ vr̃am fiat
vobis.Et apti ſũt oculi eoꝝ.Et cõminatˀ eſt
illis ieſus dicẽs.Uidete ne qs ſciat. Illi ãt
exeũtes diffamauerũt eũ i tota terra illa.E-
Mar.7.d. greſſis ãt illis:ecce obtulerũt ei hoiẽ mutũ
Luce.11.b. demoniũ hñtẽ:⁊ eiecto demõio locutˀ ẽ mu-
tus:⁊ mirate ſũt turbe dicẽtes. Nũqʒ appa
ruit ſic in iſrael. Pharisei ãt dicebãt. In pn
Luce.13.c. cipe demonioꝝ eijcit demones.Et circuibat
ieſus oẽs ciuitates ⁊ caſtella docẽs in ſyna-
gogis eoꝝ ⁊ pdicãs euãgeliũ regni:⁊ curãs
Mar.6.e. oẽm lãguorẽ ⁊ oẽm infirmitatẽ. Uidẽs autẽ
turbas miſertus eſt eis qꝛ erãt vexati ⁊ ia-
Luce.10.a. cẽtes ſicut oues nõ hñtes paſtorẽ.Tũc dicit
diſcipulis ſuis. Meſſis qdẽ multa:oparij ãt
pauci.Rogate ergo dñm meſſis:vt mittat
operarios in meſſem ſuam.

¶C.S.Duodecim apoſtolos p̃mittit cum
omni doctrina:ac dicit ꝙ non venit pacem
mittere in terram ſed gladium. X

A ET ↄuocatis duodeciʒ diſcipulis ſuis
dedit illis ptãtẽ ſpirituũ imũdoꝝ: vt
ma.3.b.6.a eycerẽt eos:⁊ curarẽt oẽm lãguorẽ ⁊ omneʒ
Luc.9.a. infirmitatẽ Duodeci ãt diſcipuloꝝ noĩa ſũt
Mar.3.b. hec. Primˀ ſymõ q dicit petrˀ: ⁊ andreas
Luc.6.c. frater eius:philippˀ:⁊ bartholomeˀ:iacobˀ
zebedei:⁊ ioãnes frater eiˀ:thomas: ⁊ ma-
theˀ publicanˀ:⁊ iacobˀ alphei:⁊ thadeus:
ſymon chananeˀ:⁊ iudas ſcariothis:q ⁊ tra
didit eũ.Hos duodeci miſit ieſus precipiẽs
eis ⁊ dicẽs.In viã gentiũ ne abieritis: ⁊ i ci
uitates ſamaritanoꝝ ne intraueritis:ſʒ poti
us ite ad oues q perierũt domˀ iſrael. Eun Mar.6.b.
tes ãt pdicate dicẽtes:qꝛ appropinqbit re L.9.a.10.b
gnũ celoꝝ.Infirmos curate:mortuos ſuſci-
tate:leproſos mũdate:demões eijcite : gra-
tis accepiſtis:gratis date. Nolite poſſidere
auꝝ neqʒ argẽtũ:neqʒ pecuniã in zonis ve B
ſtris.Nõ perã in via:neqʒ duas tũicas:ne-
qʒ calciamẽta:neqʒ virgã.Dignus eſt eniʒ Luce.10.b
oparius cibo ſuo.In quãcũqʒ aũt ciuitateʒ Mar.6.b.
aut caſtellũ intraueritis:iterrogate qs in ea Luce.9.a.
dignˀ ſit:⁊ ibi manete donec exeatis. Intrã ⁊.10.b.
tes aũt in domũ:ſalutate eã dicentes. Pax Luc.10.a
huic domui.Et ſiqdẽ fuerit domˀ illa digna
veniet pax vr̃a ſup eã.ſi aũt nõ fuerit digna
pax veſtra reuertet ad vos.Et qcũqʒ nõ re- mr.6.b.L.
ceperit vos neqʒ audierit ſmones veſtros : a.⁊.10.b.
exeuntes foras de domo vel ciuitate excuti-
te puluerẽ de pedibus veſtris.Amẽ dico vo
bis:tollerabilius erit terre ſodomoruʒ ⁊ go J.11.c.
morreoꝝ in die iudicij qʒ illi ciuitati.Ecce ego Luc.10.b
mitto vos:ſicut oues in medio lupoꝝ. Eſto Luc.10.a
te ḡ prudẽtes ſicut ſerpentes:⁊ ſimplices ſi-
cut colũbe.Cauete ãt ab hoibus . Tradent
eni vos in ↄcilijs:⁊ in ſynagogis ſuis flagel mr.13.b.L.
labũt vos:⁊ ad pñdes ⁊ ad reges ducemini b.⁊.21.c.
pp me in teſtimoniũ illis ⁊ gẽtibus.Cũ aũt
tradẽt vos:nolite cogitare qũo aut qd loq-
mini.Dabit.n.vobis in illa hora qd loqua
mini.Nõ eniʒ vos eſtis qui loquimini: ſed C
ſpũs prĩs vr̃i q loqtur in vobis.Tradet aũt
frater frẽm in mortẽ ⁊ pater filiũ: ⁊ inſurgẽt Mich.7.b
filij in parẽtes:⁊ morte eos afficient:⁊ eritis
odio oibus hoibus pp nomẽ meũ. Qui ãt
pſeuerauerit vſqʒ in finem:hic ſaluus erit. J.14.b.
Cũ aũt perſequerentur vos in ciuitate iſta:
fugite in aliã.Amẽ dico vobis:non cõſũma
bitis ciuitates iſrael donec veniat filius ho
minis.Nõ eſt diſcipulus ſup magiſtrũ: nec Luc.6.f.
ſeruus ſup dñm ſuũ.Sufficit diſcipulo vt ſit Jo.13.b.
ſicut magiſter eiˀ:⁊ ſerus ſicut dñs eius.Si 15.c.
prẽmfamilias beelzebub vocauerũt quan
to magis domeſticos eius.Ne ḡ timueritis
eos.Nihil.n.ẽ opertũ qd nõ reueletur:⁊ oc- Mar.4.c.
cultũ qd nõ ſciat.Quod dico vobis in tene Luc.8.c.
bris:dicite in lumine.Et qd in aure auditis Luc.12.a
pdicate ſup tecta.Et nolite timere eos q oc-
cidũt corpus:aiam aũt nõ poſſunt occidere:
ſed potius timete eũ q poteſt ⁊ aiaʒ ⁊ corpˀ
pdere in gehẽnam. Nõne duo paſſeres aſſe D
veneũt.Et vnus ex illis nõ cadet ſup terrã
ſine pře veſtro.vr̃i autẽ ⁊ capilli capitis oẽs

numerati ſũt. Nolite ḡ timere: multis paſſe
Mar.8.d ribus meliores eſtis vos. Oĩs ergo qui cõ
Luce.9.c. fitebitur me corã hoĩbus: ↄfitebor ⁊ ego eũ
⁊.12.b corã patre meo qui in celis eſt. Qui aũt ne
gauerit me corã hoĩbus: negabo ⁊ ego eũ
corã prẽ meo q̃ in celis eſt. Nolite arbitrari
Luce.12.g. qꝛ venerim pacẽ mittere in terrã. Non veni
pacẽ mittere ſed gladiũ. Ueni enĩ ſeparare
hoĩem aduerſus patrẽ ſuũ ⁊ filiã aduerſus
matrẽ ſuã: ⁊ nurũ aduerſus ſocrum ſuam:
Luce.14.f. ⁊ inimici hoĩs domeſtici eius. Qui amat
patrem aut matrem pluſq̃ me: non eſt me
dignus. Et qui amat filiũ aut filiam ſuper
me: nõ eſt me dign⁹. Et q̃ nõ accipit crucẽ
mar.8.d. ſuã ⁊ ſeq̇t me: nõ ẽ me dign⁹. Qui inuenit
infra.16.d aĩam ſuã ꝑdet illã: ⁊ qui ꝑdiderit aĩam ſuã
Luc.9.17.g. ꝓp me inueniet eã. Qui recipit vos me reci
mar.9.e. pit: ⁊ q̃ me recipit: recipit eũ qui me miſit.
Luc.10.c.10. Qui recipit prophetam in nomine prophe
13.c.⁊.14.c te: mercedem prophete accipiet. Et qui reci-
infra.18.a pit iuſtum in nomine iuſti: mercedem iuſti
mar.9.f. accipiet. Et quicunq̃ potum dederit vni ex
minimis iſtis calicem aque frigide tm̃ i no
mine diſcipuli: amen dico vobis: non perdet
mercedem ſuam.

¶C.S. Joannes de carcere ad ieſum: ⁊ ie-
ſus de ioanne ad turbas loquitur: atq̃ in-
crepat ciuitates que penitentiam non ege-
runt. Confeſſio ieſu ad patrem: ⁊ iugum dñi
leue eſſe. XI

A ET factũ eſt cũ cõſumaſſet ieſus ꝓcipi
ens duodecim diſcipulis ſuis: trãſijt
inde vt doceret ⁊ ꝑdicaret in ciuitatibus eo
Luce.7.c rum. Joannes autẽ cum audiſſet in vincu
lis opera xp̃i: mittẽs duos de diſcipulis ſu
is: ait illi. Tu es qui venturus es: an alium
expectamus? Et reſpondẽs ieſus ait illis.
Euntes renunciate ioanni que audiſtis ⁊ vi
diſtis. Ceci vident: claudi ambulant: lepro
ſi mundantur: ſurdi audiunt: mortui reſur-
gunt: pauperes euangelizant̃: ⁊ beatus eſt
qui non fuerit ſcandalizatus in me. Illis ãt
abeuntibus: cepit ieſus dicere ad turbas d̃
ioanne. Quid exiſtis in deſertũ videre? Ha-
rundinem vento agitatã. Sed qd exiſtis vi
dere? Hominẽ mollibus veſtitũ. Ecce qui
mollibus veſtiuntur in domibus regũ ſũt.
B Sꝫ qd exiſtis videre? Prophetã. Etiã dico
vobis ⁊ pluſq̃ prophetã. Hic eſt.n. d̃ quo
malach.3.a ſcriptũ eſt. Ecce ego mitto angelũ meũ ante
Mar.1.a faciẽ tuã q̃ ꝑparabit viã tuã ante te. Amen
dico vobis: non ſurrexit inter natos mulieꝝ
maior ioãne baptiſta. Qui autẽ minor eſt i Luce.7.d
regno celorum maior eſt illo. a diebus autẽ
ioãnis baptiſte vſq̃ nunc regnũ celoꝝ vim
patit̃: ⁊ violenti rapiunt illud. Oẽs.n. ꝓphe Luce.16.d
te ⁊ lex vſq̃ ad ioannem ꝓphetauerunt: ⁊ ſi
vultis recipere: ipſe eſt helias qui ventur⁹
eſt. Qui hꝫ aures audiẽdi audiat. Cui autẽ Luce.7.e
ſimilem eſtimabo gñationẽ iſtam. Similis
eſt pueris ſedentibus in foro: qui clamãtes
coequalibus dicũt. Cecinimus vobis ⁊ non
ſaltaſtis: lamẽtauimus ⁊ nõ plãxiſtis. Ue- C
nit enim ioãnes neq̃ manducans: neq̃ bi
bẽs: ⁊ dicunt demoniũ hꝫ. Uenit filius ho
minis manducãs ⁊ bibẽs: ⁊ dicunt. Ecce hõ
vorax ⁊ potator vini publicanoꝝ ⁊ peccato
rũ amicus. Et iuſtificata eſt ſapiẽtia a filijs
ſuis. Tũc cepit exprobrare ciuitatibus in q̃ Luc.10.b
bus facte ſunt plurime virtutes eius: qꝛ nõ
egiſſẽt pniãꝫ. Ue tibi corozaiꝫ. ve tibi beth
ſaida: qꝛ ſi in tyro ⁊ ſidone facte eſſent vir-
tutes q̃ facte ſunt in vobis: olim in cilitio ⁊
cinere pniãꝫ egiſſent. Uerũtamẽ dico vobis
tyro ⁊ ſidoni remiſſius erit in die iudicij q̃ꝫ
vobis. Et tu capharnaum: nunq̇d vſq̃ i ce-
lum exaltaberis? Uſq̃ in infernũ deſcẽdes. D
Qꝛ ſi in ſodomis facte ſunt virtutes que fa
cte ſunt in te forte manſiſſẽt vſq̃ in hãc diẽ
Uerũtamẽ dico vobis qꝛ terre ſodomoꝝ re
miſſius erit in die iudicij q̃ꝫ tibi. In illo tem
pore reſpondens ieſus dixit. Confitebor ti-
bi pater dñe celi ⁊ terre: qꝛ abſcõdiſti hec a Luc.10.d
ſapiẽtib⁹ ⁊ prudẽtib⁹: ⁊ reuelaſti ea puulis.
Ita pater: qm̃ ſic fuit placitũ ante te. Omia Luc.10.d
mihi tradita ſunt a patre meo. Et nemo no- Joh.8.c
uit filium niſi pater: neq̃ patrẽ quis nouit
niſi filius: ⁊ cui voluerit filius reuelare. Ue
nite ad me oẽs qui laboratis ⁊ onerati eſtis
⁊ ego reficiã vos. Tollite iugũ meũ ſup vos
⁊ diſcite a me qꝛ mitis ſum ⁊ humilis corde Hiere.6.d.
⁊ inuenietis requiẽ animabus veſtris. Ju
gum enim meum ſuaue eſt. ⁊ on⁹ meũ leue.

¶C.S. Diſcipuli ſpicas vellunt: manũ ari
dam ſanat: hominem a demonio cecum ⁊
mutum curat: ⁊ in principe demoniorũ id
facere opinantes deſtruit: phariſeis ſignum
petentibus ione ⁊ niniuitarum ſignũ tradit
⁊ matrem ⁊ fratres ſpernit. XII

A IN illo tẽpore abijt ieſus per ſata ſab-
bato: diſcipuli aũt eius eſurientes ce
Mar.2.c perunt vellere ſpicas ⁊ manducare. Phari
Luc.6

ſei aũt vidẽtes dixerũt ei. Ecce diſcipuli tui
faciũt qđ nõ licet eis facere ſabbatis. At il-
1.Re.21.b. le dixit eis. Nõ legiſtis qd fecerit dauid qñ
eſuriit: ⁊ qui cũ eo erãt: quõ intrauit in domũ
dei ⁊ panes ꝓpoſitõis comedit: quos nõ li-
cebat ei edere neqꝫ his q cũ eo erãt: niſi ſo-
lis ſacerdotibus. aut nõ legiſtis in lege: q2
ſabbatis ſacerdotes in tẽplo ſabbatũ violãt
⁊ ſine crimine ſunt. Dico ãt vobis: q2 tẽplo
maior eſt hic. Si aũt ſciretis quid eſt: miaꝫ
Oſee.6.c. volo ⁊ nõ ſacrificiũ: neqꝫ ꝯdẽnaſſetis inno-
Mar.2.d cẽtes. Dñs ẽi eſt filius hoĩs: et ſabbati. Et
Luc.6.a. cũ inde tranſiſſet: venit in ſinagogã eoꝝ. Et ec
Mar.3.a ce hõ manũ hñs aridã: ⁊ interrogabãt eum
Luc.6.b. dicentes. Si lꝫ ſabbatis curare vt accuſarẽt
eũ. Ipſe ãt dixit illis. Quis erit ex vobis hõ
q hẽat ouẽ vnã: ⁊ ſi ceciderit hec ſabbatis i
foueã: nonne tenebit ⁊ leuabit eã? Quanto
magis melior eſt hõ oue. Itaqꝫ licet ſabba
tis bñfacere. Tũc ait hoĩ. Extẽde manũ tuã
B Et extẽdit: ⁊ reſtituta eſt ſanitati ſicut altera
Mar.3.a Exeũtes ãt phariſei ꝯſiliũ faciebant aduer-
Joan.10.g ſus eũ: quõ pderẽt eũ. Jeſus ãt ſciens receſ
ſit inde: ⁊ ſecuti ſunt eũ multi: ⁊ curauit eos
oẽs. Et pcepit eis ne manifeſtũ eũ facerent:
vt adimpleret qđ dictũ eſt per yſaiam pro-
Eſa.42.a phetã dicẽtẽ. Ecce puer meus quẽ elegi: dile
ctus me⁹ in quo bñ cõplacuit aĩe mee. Po-
nã ſpm̃ meũ ſup eũ: ⁊ iudiciũ gẽtib⁹ nuncia
bit. Nõ ꝯtẽdet neqꝫ clamabit: neqꝫ audiet
aliqs in plateis vocẽ eius. Harũdinẽ q̃ſſa-
tã nõ ꝯfringet: ⁊ lignũ fumigãs nõ extinguet:
donec eiiciat ad victoriã iudiciũ: ⁊ in noĩe ei⁹
ſ.9.d gẽtes ſperabũt. Tũc oblatus eſt ei demoniũ
Luc.11.b hñs cecus ⁊ mutus: ⁊ curauit eũ ita vt loq̄
retur ⁊ videret. Et ſtupebãt oẽs turbe ⁊ dice
bãt. Nũqd hic eſt filius dd? Phariſei autẽ
Mar.3.c audiẽtes dixerũt. Hic nõ eiicit demones: ni
Luc.11.b. ſi in beelzebub principe demonioꝝ. Jeſus
Mar.3.c ãt ſciẽs cogitatões eoꝝ dixit eis. Oẽ regnũ
Luc.11.b. diuiſũ ꝯtra ſe deſolabit: ⁊ ois ciuitas vel do
mus diuiſa ꝯtra ſe nõ ſtabit. Et ſi ſathanas
ſathanã eiicit aduerſus ſe diuiſus ẽ: quõ er-
go ſtabit regnũ eius? Et ſi ego in beelzebub
eiicio demones: filij veſtri in quo eiiciũt? Jõ
ipſi iudices vrĩ erunt. Si aũt ego in ſpũ dei
C eiicio demones: igit̃ ꝑuenit in vos regnum
dei. aut quõ põt qſqꝫ intrare in domũ fortiſ
⁊ vaſa eius diripe: niſi pri⁹ alligauerit fortẽ
Et tũc domũ illi⁹ diripiet. Qui nõ eſt mecũ
ꝯtra me eſt: ⁊ q nõ ꝯgregat mecũ ſpargit.

Ideo dico vobis oẽ peccatũ ⁊ blaſphemia Mar.3.b
remittet̃ hominibus: ſpũs aũt blaſphemie Luc.11.d.
non remittetur. Et qcũqꝫ dixerit verbũ con
tra filiũ hoĩs: remittet̃ ei: q ãt dixerit cõtra
ſpm̃: ſcm̃ nõ remittetur ei: neqꝫ in hoc ſecu-
lo: neqꝫ in futuro. aut facite arborẽ bonã ⁊
fructũ eius bonũ: aut facite arborẽ malã ⁊
fructũ ei⁹ malũ. Siqdẽ ex fructu arbor agno ſ.5.c
ſcit̃. Progenies viperaꝝ: quõ poteſtis bõa
loq cũ ſitis mali Ex abũdantia.n.cordis oſ Luc.6.g.
loqt̃. Bon⁹ hõ de bono theſauro pfert bo
na: ⁊ malus hõ de malo theſauro pfert ma
la. Dico aũt vobis: qm̃ oẽ verbũ ocioſũ qđ
locuti fuerit hoĩes: reddẽt rationẽ de eo in
die iudicij. Ex verbis.n.tuis iuſtificaberis: ⁊
ex verbis tuis cõdẽnaberis. Tũc reſponde- Mar.8.b
rũt ei qdã de ſcribis ⁊ phariſeis dicentes. Luc.11.b.
Magiſter volum⁹ a te ſignũ videre. Qui re Deu.32.c
ſpondẽs ait illis. Generatio mala ⁊ adulte Luc.11.d.
ra ſignũ q̃rit ⁊ ſignũ nõ dabit̃ ei niſi ſignũ Jone.2.a
ione pphete. Sicut.n.fuit ionas in vẽtre ce
ti tribus diebus ⁊ tribus noctibus: ſic erit fi
lius hoĩs in corde terre tribus diebus ⁊ tri B
bus noctibus. Viri niniuite ſurgẽt in iudi
cio cũ gñatõe iſta ⁊ ꝯdẽnabũt eã: q2 pniam Jone.3.b
egerũt in pdicatõe. Et ecce plus q̃ꝫ iona hic. Luc.11.d.
Regina auſtri ſurget in iudicio cũ gñatõe 3.Re.10.a
iſta ⁊ cõdẽnabit eã: q2 venit a finibus ter 1.Pa.9.a.
re audire ſapiam ſalomõis. Et ecce plus q̃ꝫ
ſalomõ hic. Cũ aũt imũdus ſpũs exierit ab Luc.11.c.
hoĩe: ambulat per loca arida q̃rens requiẽ
⁊ nõ inuenit. Tũc dicit. Reuertar in domũ
meã vnde exiui. Et veniens inuenit eã va
cantẽ: ſcopis mũdatã ⁊ ornatã. Tũc vadit ⁊
aſſumit ſeptẽ alios ſpũs ſecũ nequiores ſe: ⁊
intrantes habitãt ibi: ⁊ fiunt nouiſſima ho-
minis illi⁹ peiora prioribus. Sic erit ⁊ gña
tioni huic peſſime. adhuc eo loquẽte ad tur Mar.3.a
bas: ecce mater eius ⁊ fratres ſtabant foris Luc.8.c.
q̃rẽtes loq ei. Dixit aũt ei qdã. Ecce mater
tua ⁊ fratres tui foris ſtãt q̃rẽtes te. at ipſe re
ſpondẽs dicẽti ſibi ait. Que eſt mater mea.
⁊ q ſũt frẽs mei. Et extẽdens manũ in diſci-
pulos ſuos dixit. Ecce mater mea ⁊ frẽs mei
Quicunqꝫ enim fecerit voluntatẽ pr̃is mei
qui in celis eſt: ipſe meus frater ſoror ⁊ ma
ter eſt.

¶C. S. Sedens in nauicula ieſus turbis
parabolas exponit.i. ſeminãtis ſemẽ cẽteſi-
mũ ſexageſimũ ⁊ triceſimũ: de zizania ⁊ tri
tico ⁊ grano ſynapis: a fermento abſcondi-

to in farina: ⁊ exoluit diſcipulis parabolas
zizanioꝝ: parabolas de theſauro in agro: ⁊
bona margarita: de rete in mare miſſo: pro
phetã in patria ſua ſine honore eſſe. XIII
A In illo die exiens ieſus de domo ſede
Mar.4 a. bat ſecus mare. Et cõgregate ſunt ad
Luce.8.a. eũ turbe multe: ita vt in nauiculã aſcendẽs
ſederet: ⁊ oĩs turba ſtat in littore ⁊ locutus
Luc.8.a. eſt eis multa in parabolis dicẽs. Ecce exijt q
ſeminat ſeminare. Et dũ ſeminat: quedã cecide
runt ſecus viã: ⁊ venerũt volucres: ⁊ come-
derunt ea. alia ãt ceciderũt in petroſa vbi nõ
hẽbant terrã multã: ⁊ ↄtinuo exorta ſũt: qꝛ
nõ hẽbãt altitudinẽ terre. Sole ãt orto eſtu
auerunt: ⁊ qꝛ nõ hẽbãt radicẽ aruerunt. alia
aũt ceciderũt in ſpinas: ⁊ creuerunt ſpine ⁊
ſuffocauerunt ea. alia aũt ceciderũt in terrã
bonã ⁊ dabãt fructũ aliud cẽteſimũ aliud ſe
B xageſimũ aliud triceſimũ. Qui hꝫ aures au
diẽdi audiat. Et accedẽtes diſcipuli dixerũt
ei. Quare in parabolis loq̃ris eis? Qui rñ-
Mar.4.b. dẽs ait illis. Qꝛ vobis datũ eſt noſſe myſte
Luce.8.b. riũ regni celoꝝ: illis ãt nõ eſt datũ. q. n. hẽt
Luce.8. c. dabit̃ ei ⁊ abũdabit̃: q ãt nõ hꝫ: ⁊ qd̃ hꝫ au
Mar.4.c. feret̃ ab eo. Jdeo in parabolis loquor eis: qꝛ
vidẽtes nõ vidẽt ⁊ audiẽtes nõ audiũt: ne-
Eſa.6.c qꝫ intelligũt: ⁊ adimplet̃ in eis ꝓphetia yſaie
Mar.4.b. dicẽtis. Auditu audietis ⁊ nõ intelligetis:
Luce.8.c. ⁊ vidẽtes videbitis ⁊ nõ videbitis. Incraſ
Joan.12.f ſatũ eſt n. cor populi huꝰ ⁊ auribus grauiter
Act.28.f. audierũt: ⁊ oculos ſuos clauſerũt ne qñ vi
Luc.10.d deant oculis: ⁊ auribꝰ audiãt ⁊ corde intel-
ligãt: ⁊ ↄuertant̃ ⁊ ſanẽ eos. Uri ãt bti ocu
C li qꝛ vidẽt: ⁊ aures vr̃e qꝛ audiũt. Amẽ quip
pe dico vobis: qꝛ multi ꝓphe ⁊ iuſti cupierũt
Mar.4.b videre q̃ videtis ⁊ nõ viderũt: ⁊ audire q̃ au
Luce.8.b. ditis ⁊ nõ audierũt. Uos ẽ audite pabolaꝫ
ſeminãtis. Oĩs q audit verbũ regni ⁊ nõ in-
telligit: venit malus ⁊ rapit qd̃ ſeminatũ ẽ i
corde eiꝰ. hic ẽ q ſecꝰ viã ſeminatꝰ ẽ. Qui ãt
ſup petroſa ſeminatus eſt: hic ẽ q verbũ au-
dit: ⁊ ↄtinuo cũ gaudio accepit illud. Nõ hꝫ
ãt in ſe radicẽ: ſꝫ eſt tẽpalis. Facta ãt tribulatio
ne ⁊ pſecutõe pp̃ vbũ ↄtinuo ſcãdalizatur
qui ãt ſeminatus ẽ in ſpinis: hic ẽ q verbũ
dei audit ⁊ ſollicitudo ſeculi iſtiꝰ ⁊ fallacia
diuitiaꝝ ſuffocat verbũ: ⁊ ſine fructu efficit̃.
Qui vo in terrã bonã ſeminatꝰ ẽ: hic ẽ qui
audit verbũ ⁊ intelligit ⁊ fructũ affert: ⁊ fa-
cit aliud qdẽ cẽteſimũ: aliud ãt ſexageſimũ:
Mar.4.c. aliud vero triceſimũ. Aliã pabolã ꝓpoſuit
illis dicẽs. Simile factũ eſt regnũ celoꝝ hoi
q ſeminauit bonũ ſemẽ in agro ſuo. Cũ aũt D
dormirẽt hoĩes: venit inimicꝰ eiꝰ ⁊ ſupſemi-
nauit zizania in medio tritici: ⁊ abijt. Cũ ãt
creuiſſet herba ⁊ fructũ feciſſet: tũc apparue
rũt ⁊ zizania. accedẽtes ãt ſerui pr̃iſfamili-
as: dixerũt ei. Dñe: nõne bonũ ſemẽ ſemia
ſti in agro tuo? Unñ ẽ hꝫ zizania? Et ait illis
Inimicꝰ hõ hoc fecit: ſerui ãt dixerũt ei. Uis
imus ⁊ colligimus ea? Et ait. Non. Ne forte
colligẽtes zizania eradicetis ſimul ⁊ triticũ
Sinite vtraqꝫ creſcere vſqꝫ ad meſſeꝫ ⁊ in
tpe meſſis dicã meſſoribus. Colligite pmũ
zizania ⁊ alligate ea in faſciculos ad cõbu
rẽdũ: triticũ aũt ↄgregate in horreũ meum.
aliã parabolã ꝓpoſuit eis dicẽs. Simile eſt Mar.4.c.
regnũ celoꝝ grano ſynapis qd̃ accipiẽs hõ Luc.13.d
ſemiauit in agro ſuo: qd̃ minimũ qdẽ eſt oĩ
bus ſeminibꝰ. Cũ aũt creuerit maius eſt oĩ
bus oleribus ⁊ fit arbor ita vt volucres celi
veniãt ⁊ hitẽt in ramis eiꝰ. aliã parabolã lo
cutus eſt eis. Simile eſt regnũ celoꝝ fermẽ Luc.13.d
to: qd̃ acceptũ mulier abſcõdit in farine ſa E
tis tribus: donec fermẽtatũ eſt totũ. Hec oĩa Mar.4.d.
locutus eſt ieſus i pabolis ad turbas: ⁊ ſi-
ne pabolis nõ loqbat̃ eis: vt impleret̃ qd̃ di
ctũ erat p ꝓphaꝫ dicẽt̃. Apiã i pabolis os
meũ eructabo abſcõdita a ↄſtitutõe mũdi. Pſ.77.
tũc dimiſſis turbis venit in domũ: ⁊ acceſſe
rũt ad eũ diſcipuli eius dicẽtes. Ediſſere no
bis parabolã zizanioꝝ agri. Qui rñdẽs ait
Qui ſeminat bonũ ſemẽ ẽ filiꝰ hoĩs. ager ãt
ẽ mũdus. Bonũ vero ſemen: hi ſunt filij re
gni: zizania ãt filij ſunt nequã. Inimicꝰ aũt
q ſeminauit ea ẽ diabolus. Meſſis vo ↄſu Apo.14.d
matio ſeculi ẽ. Meſſores ãt ãgeli ſũt. Sicut
ẽ colligunt̃ zizania: ⁊ igni cõburunt̃: ſic erit
in ↄſumatõe ſeculi. Mittet filiꝰ hoĩs ange F
los ſuos ⁊ colligẽt de regno eius oĩa ſcãda
la: ⁊ eos qui faciũt iniqtatem: ⁊ mittẽt eos
in caminũ ignis. Ibi erit fletꝰ ⁊ ſtridor dẽtiũ
Tũc iuſti fulgebũt ſicut ſol in regno pr̃is eo
rũ. Qui hꝫ aures audiẽdi audiat. Sile ẽ re-
gnũ celoꝝ theſauro abſcõdito i agro: quẽ q
iuenit hõ abſcondit: ⁊ pꝛe gaudio illiꝰ vadit ⁊
vẽdit vniuerſa q̃ hꝫ ⁊ emit agrũ illũ. Iteꝝ ſi
mile ẽ regnũ celoꝝ hoi negociatori: querẽti
bonas margaritas. Inuẽta aũt vna precio
ſa margarita: abijt ⁊ vẽdidit oĩa q̃ habuit: ⁊
emit eã. Iteꝝ ſile ẽ regnũ celoꝝ ſagene miſſe
in mare: ⁊ ex oi genere piſcium congregati.

Quã cũ ipleta eẽt:educẽtes ⁊ ſecus litꝰ ſe-
dẽtes elegerũt bonos in vaſa:malos aũt fo
G ras miſerũt. Sic erit i ↄſumatõe ſeculi. Exi-
būt angeli ⁊ ſepabũt malos de medio iuſto
J.22.b.25.c rũ:⁊ mittẽt eos in caminũ ignis:ibi erit fle
tus ⁊ ſtridoꝛ dẽtiũ. Intellexiſtis hec omnia
Dicunt ei. Etiam. ait illis. Ideo omnis ſcri-
ba doctus in regno celoꝝ:ſimilis eſt homi-
ni patrifamilias:qui ꝓfert de theſauro ſuo
Mar.6.a noua ⁊ vetera. Et factum eſt cum conſumaſ
Lu.14.c.⁊.d ſet ieſus parabolas iſtas tranſijt inde: ⁊ ve-
Joan.4.f. niens in patriã ſuã docebat eos in ſynago-
Mar.6.a. gis eoꝝ:ita vt mirarenť ⁊ dicerẽt. Ũñ huic
Luce.10.d ſapiã ⁊ virtutes. Nõne h̃ ẽ fabri filius? non
Joan.6.e. ne mater eius dr̃ maria:⁊ frẽs eiꝰ iacobus ⁊
ioſeph ⁊ ſymon ⁊ iudas:⁊ ſoꝛoꝛes eiꝰ:nõne
oẽs apud nos ſunt? Unde ergo huic oĩa iſta
⁊ ſcandalizabanť in eo. Jeſus aũt dixit eis
Mar.6.a. Nõ eſt ꝓpheta ſine honoꝛe niſi i patria ſua
Luce.4.d. ⁊ in domo ſua: ⁊ non fecit ibi virtutes mul-
Joan.4.f. tas pꝛopter incredulitatem illoꝝ.

¶ C. S. De ioannis capite in diſco: ⁊ q̃nqꝫ
panibus ⁊ duobus piſcibus in quinqꝫ mi-
lia viroꝛum. Jeſus ſupꝛa mare ambulat: ⁊
petrũ mergentẽ appꝛehẽdit: ⁊ in terra gena
ſar multos lãguoꝛes curat. XIIII

A I N illo tpe audiuit herodes tetrarcha
Mar.6.b. famã ieſu: ⁊ ait pueris ſuis. Hic ẽ ioã
Luce.9.a. nes baptiſta:ipſe ſurrexit a moꝛtuis: ⁊ ideo
Mar.6.c. virtutes operanť in eo. Herodes enim te-
Luce.3.d. nuit ioãnẽ ⁊ alligauit eũ ⁊ poſuit in carcerẽ
pꝛopter herodiadẽ vxoꝛẽ fratris ſui. Dice-
bat enim illi ioannes. Non licet tibi habeꝛ̃
eam. Et volens illum occidere timuit popu
lum:qꝛ ſicut pꝛophetã eum habebant. Die
aũt natalis herodis:ſaltauit filia herodia-
dis in medio: ⁊ placuit herodi. Unde cũ iu-
ramento pollicitus eſt ei dare quodcũqꝫ po
ſtulaſſet ab eo. at illa p̃monita a matre ſua:
da mihi inquit h̃ in diſco caput ioannis ba
ptiſte: ⁊ contriſtatus eſt rex:pꝛopter iuramẽ
tum autem ⁊ eos qui pariter recumbebant
iuſſit dari. Miſitqꝫ ⁊ decollauit ioannez in
B carcere. Et allatuz eſt caput eius in diſco: ⁊
datũ eſt puelle: ⁊ illa attulit matri ſue. Et ac
Mar.6.d. cedẽtes diſcipuli eius tulerunt coꝛpus eius
⁊ ſepellierũt illud: ⁊ veniẽtes nũciauerũt ie
Luce.9.b. ſu. Qð cũ audiſſet ieſus ſeceſſit inde in naui
Joan.6.a. culam in locũ deſertũ ſeoꝛſuz. Et cum audiſ
ſent turbe ſecute ſunt eũ pedeſtres de ciui
tatibus: ⁊ exiẽs vidit turbã multã ⁊ miſertꝰ
eſt eis: ⁊ curauit lãguidos eoꝝ. Veſpe aũt fa Mar.6.e
cto acceſſerũt ad eũ diſcipuli eius dicentes Luce.9.b.
Deſertus eſt locus ⁊ hoꝛa iam pꝛeterijt: di Joan.6.a
mitte turbas vt euntes in caſtella emant ſi
bi eſcas. Jeſus autem dixit eis. Non habẽt
neceſſe ire:date illis vos mãducare. Reſpõ
derunt ei. Non habemus hic niſi quinqꝫ pa
nes ⁊ duos piſces. Qui ait eis. afferte mihi
illos huc. Et cum iuſſiſſet turbam diſcũbe-
re ſuper fenum:acceptis quinqꝫ panibus ⁊
duobus piſcibus:aſpiciens in celum bene-
dixit ⁊ fregit: ⁊ dedit diſcipulis panes:diſci
puli autẽ turbis. Et manducauerunt omneſ C
⁊ ſaturati ſunt. Et tulerunt reliquias duode
cim cophinos fragmentoꝝ plenos: mandu
cantium autem fuit numerus quinqꝫ milia
viroꝝ:exceptis mulieribꝰ ⁊ paruulis. Et ſta Mar.6.f
tim compulit diſcipulos aſcendere in naui
culam: ⁊ pꝛecedere eum trans fretum donec
dimitteret turbas. Et dimiſſa turba aſcẽdit L.5.c.⁊ 6.l
in montẽ ſolus oꝛare. Veſpere autẽ facto : Joan.6.b.
ſolus erat ibi. Nauicula autẽ in medio ma-
ri iactabatur fluctibus. Erat enim contrari
us ventus. Quarta autẽ vigilia noctis ve Mar.6.g.
nit ad eos ambulans ſupꝛa mare. Et viden
tes eum ſupꝛa mare ambulantem: turbati
ſunt:qꝛ fantaſma eſt. Et pꝛe timoꝛe clama-
uerunt. Statimqꝫ ieſus locutus eſt eis di-
cens. Habete fiduciam:ego ſuz nolite time
re. Reſpondens aũt petrus dixit. Domine
ſi tu es:iube me venire ſuper aquas. At ipſe D
ait. Ueni. Et deſcendens petrus de nauicu-
la ambulabat ſuper aquam vt veniret ad
ieſum. Uidens vero ventum validuz timu
it. Et cum cepiſſet mergi: clamauit dicens.
Domine ſaluum me fac. Et continuo ieſus
extendens manũ appꝛehendit eum : ⁊ ait
illi. Modice fidei quare dubitaſti? Et cũ aſcẽ
diſſet in nauiculã ceſſauit ventus. Qui aũt
in nauicula erant:venerunt ⁊ adoꝛauerunt Mar.6.g.
eum dicentes. Uere filius dei es. Et cũ trãſ Luc.5.d.
fretaſſent venerunt in terram genaſar. Et cũ
cognouiſſent eum viri loci illius miſerunt i
vniuerſam regionem illam: ⁊ obtulerunt ei
omnes male habentes ⁊ rogabant euz vt
vel fimbriã veſtimenti eius tangerent. Et
quicunqꝫ tetigerunt ſalui facti ſunt.

¶ C. S. De manibus lauandis: ⁊ de his q̃
de oꝛe exeunt:qꝛ coinquinant non que in-
trant in hominem: filiam mulieris ſyrophe
niſſe a demonio curat: ⁊ ſecus mare galilee

claudos cecos ⁊ mutos sanat: de septem pa-
nibus: ⁊ paucis piscibus quatuor milia ho
minum saciauit. XV.

A N Unc accesserũt ad eum ab hierosoly
Mar.7.b. mis scribe ⁊ pharisei dicẽtes. Quare
discipuli tui trãsgrediunt traditiões senio℞
Nõ.n.lauãt manus suas cũ panẽ mãducãt
Ipse aũt rñdens ait illis. Quare ⁊ vos trãs
gredimini mãdatũ dei pp traditionẽ vr̃am?
Exo.20.b. Nã de⁹ dixit. Honora pr̃em ⁊ mr̃ez: ⁊ q ma
Deu.5.b. le dixerit pr̃i vel mr̃i morte moriat. Uos ãt
Mar.7.b dicitis qcũq3 dixerit pr̃i vel mr̃i munus qd
cũq3 ẽ ex me tibi pderit: ⁊ nõ honorificabit
pr̃em suũ aut mr̃em suã: ⁊ irritũ fecistis mã
datũ dei pp traditionẽ vr̃am. Hypocrite bñ
Esa.29.d pphetauit de vobis ysaias dicẽs. Ppls h
labijs me honorat: cor aũt eo℞ lõge ẽ a me.
Sine cã ãt colũt me docẽtes doctrias ⁊ mã
data hoium. Et puocatis ad se turbis: dixit
B eis. Audite ⁊ intelligite. Nõ qd intrat in os
coinquinat hoiez: sed qd pcedit ex ore hoc
coinquinat hoiem. Tũc accedẽtes discipuli
eius dixerũt ei. Scis qr pharisei audito hoc
verbo scãdalizati sũt. At ille rñdẽs ait. Ois
plãtatio quã nõ plãtauit pr̃ me⁹ celestis era
dicabit. Sinite illos: ceci sũt: ⁊ duces ceco℞.
Luc.6.f. Cecus aũt si ceco ducatũ pstet: ãbo in foueã
cadũt. Rñdẽs ãt petrus dixit ei. Edissere no
Mar.7.c. bis parabolã istã. At ille dixit. Adhuc ⁊ vos
sine intellectu estis. Nõ itelligitis: qr oẽ qd i
os itrat in vẽtrẽ vadit: ⁊ i secessum emittit.
Que ãt pcedũt de ore: d corde exeũt: ⁊ ea co
inqnãt hominez. De corde.n.exeũt cogita
tiones male: hõicidia: adulteria: fornicatio
nes: furta: falsa testimonia: blasphemie. Hec
sũt q coinqnãt hoiem. Nõ lotis aũt manib⁹
mãducare nõ coinqnat hoiem. Et igressus i
de iesus secessit i ptes tyri ⁊ sydonis. Et ecce
mulier chananea a finibus illis egressa: cla
mauit dicẽs ei. Miserere mei dñe fili dauid
C filia mea male a dmõio vexat. Qui ñ rñdit
ei verbũ. Et accedẽtes discipuli ei⁹: rogabãt
eũ dicẽtes. Dimitte eã: qr clamat p⁹ nos. Ip
Luc.19.b. se ãt rñdẽs ait. Nõ sũ missus nisi ad oues q
pierũt domus israel. At illa venit ⁊ adora
Mar.7.c. uit eũ dicẽs. Dñe adiuua me. Qui rñdens
ait. Nõ ẽ bonũ sumere panẽ filio℞: ⁊ mittere
canibus. At illa dixit. Etiã dñe. Nã ⁊ catelli
edunt de micis q cadũt de mẽsa dño℞ suo℞.
Mar.8.a. Tũc rñdẽs iesus ait illi. o mulier magna est
fides tua. fiat tibi sicut vis. Et sanata ẽ filia
eius ex illa hora: ⁊ cũ trãsisset inde iesus: ve
nit secus mare galilee: ⁊ ascẽdẽs in mõtẽ se
debat ibi. Et accesserũt ad eum turbe multe
hñtes secũ mutos: cecos: claudos: debiles:
⁊ alios multos ⁊ piecerũt eos ad pedes ei⁹
⁊ curauit eos ita vt turbe mirarent: videntes
mutos loquentes: claudos ambulantes: ce
cos videntes: ⁊ magnificabãt deuz israel. Je B
sus aũt puocatis discipulis suis dixit. Mi Mar.8.a
sereor turbe: qr triduo iã pseuerant mecũ: ⁊
nõ hñt qd mãducẽt. Et dimittere eos ieiunos
nolo: ne deficiãt in via. Et dicũt ei discipuli.
Unde ergo nobis in deserto panes tantos vt
saturem⁹ turbã tãtã. Et ait illis iesus. Quot
panes habetis. At illi dixerũt septem ⁊ pau
cos pisciculos. Et precepit turbe vt discũbe
rẽt sup terrã. Et accipiẽs septẽ panes ⁊ pisces
⁊ grãs agẽs fregit ⁊ dedit discipulis. ⁊ disci
puli dederũt populo: ⁊ comederũt oẽs ⁊ sa
turati sũt. Et qd supfuit d fragmẽtis: tulerũt
septẽ sportas plenas. Erãt aũt q mãducaue
rũt quatuor milia hoium: extra paruulos ⁊
mulieres. Et dimissa turba ascẽdit in nauicu
lam: ⁊ venit in fines magedan.

¶C.S. De signo ione pphete: de fermento
phariseo℞: de episcopatu petri: quẽ increpat
ac dicit crucem suam tollere debere vnũquẽ
q3 q velit dominũ sequi: ⁊ dicit non visuros
quosdam mortem donec videant filiũ homi
nis in regno venire. XVI.

E T accesserũt ad eũ pharisei ⁊ saducei
tentantes: ⁊ rogauerũt eũ: vt signum A
de celis ostẽderet eis. At iste rñdens ait illis. Mar.8.b.
Facto vespere dicitis: serenũ erit: rubicũdũ ẽ Joh.6.d.
eni celũ. Et mane: hodie tẽpestas: rutilat.n. Luc.12.g.
triste celũ. Faciez ergo celi iudicare nostis: si
gna aũt tẽpo℞ nõ potestis. Generatio mala
⁊ adultera signũ qrit: ⁊ signũ nõ dabit eini Jone.2.a.
si signũ ione pphete. Et relictis illis abijt. Et Mar.8.b.
cũ venissent discipuli eius trãs fretuz: obliti
sũt panes accipe. Qui dixit illis. Intuemi mar.8.b.
ni ⁊ cauete a fermẽto phariseo℞ ⁊ saduceo℞ Luc.12.a.
At illi cogitabãt iter se dicẽtes. Qr pães nõ
accepimus. Sciẽs ãt iesus dixit eis. Quid B
cogitatis iter vos modice fidei qr panes nõ
hẽtis. Nõdũ itelligitis neq3 recordamini qn
q3 panũ ⁊ qnq3 milia hoiũ. ⁊ quot cophi
nos sũpsistis. Neq3 septẽ panũ ⁊ qtuor mi
lia hoiũ3: ⁊ quot sportas sũpsistis. Qr nõ i
telligitis qr ñ de pãe dixi vobis: cauete a fer
mẽto phariseo℞ ⁊ saduceo℞? Tũc itellexerũt

qꝛ nõ dixerit cauẽdũ a fermẽto panũ:ſꝫ a do
Mar.8.c. ctrina phariſeoꝝ ꝛ ſaduceoꝝ.Uẽit ãt ieſus ĩ
Luc.9.c. partes ceſaree philippi: ꝛ interrogabat diſci
pulos ſuos dicẽs.Quẽ dicunt hoĩes eẽ filiũ
hoĩs.Ait illi dixerũt.Alij ioannẽ baptiſtã.
alij ãt heliã alij vero hieremiã :aut vnũ ex
C ꝓphetis.Dicit illis ieſus.Uos ãt quẽ me
Joh.6.g. eſſe dicitis.Rñdens ſymõ petrus dixit.Tu
es xp̃s filius dei viui. Rñdẽs ãt ieſus dixit
ei.Beatus es ſymõ bariona:qꝛ caro ꝛ ſan-
guis nõ reuelauit tibi:ſed pr̃ meus q̃ in ce-
lis eſt.Et ego dico tibi:qꝛ tu es petrus:ꝛ ſu-
ꝑ hãc petrã edificabo eccleſiã meã.ꝛ porte i-
feri ñ ꝓualebũt aduerſus eã.Et tibi dabo cla
ues regni celoꝝ.Et q̃dcũqꝫ ligaueris ſuper
terrã erit ligatũ ꝛ in celis:ꝛ q̃dcũqꝫ ſolueris
ſuper terram erit ſolutum ꝛ in celis.Tunc ꝓ
Mar.8.d. cepit diſcipulis ſuis vt nemini dicerent qꝛ
Luc.9.c. ipſe eẽt ieſus xp̃s.Exinde cepit ieſus oñdere di-
ſcipulis ſuis:qꝛ oporteret eũ ire hieroſolymã
ꝛ multa pati a ſenioribus ꝛ ſcribis ꝛ p̃ncipi
bus ſacerdotum. ꝛ occidi: ꝛ tertia die reſur-
gere.Et aſſumẽs eũ petrus cepit increpare il
Mar.8.d. lũ dicẽs.Abſit a te dñe:nõ erit tibi hoc. Qui
D ꝯuerſus dixit petro.Uade p⁹ me ſathanas
ſcandalum es mihi:qꝛ nõ ſapis ea q̃ dei ſũt
ſꝫ ea q̃ hoĩuꝫ.Tũc ieſus dixit diſcipulis ſuis
Mar.8.d. Si qs vult poſt me venire abneget ſemetip
Luce.19.c ſum.ꝛ tollat crucem ſuã.ꝛ ſequat̃ me. Qui
&.10.d. eni voluerit aiaꝫ ſuaꝫ ſaluam facere perdet
eam. Qui ãt ꝑdiderit aiam ſuam ꝓp me:inue
Luce.17.g niet eã.Quid.n.ꝓdeſt hoĩ ſi mũdũ vniuer-
ſum lucret̃.aĩe vero ſue detrimentuꝫ patiat̃
Aut quam dabit hõ cõmutationẽ ꝓ anima
ſua?Filius.n.hoĩs vẽturus eſt ĩ gloria pr̃is
Ro.2.a. ſui cuꝫ angelis ꝛ ſuis.ꝛ tunc reddet vnicui
Mar 9.a. qꝫ ſm opa eius. Amẽ dico vobis.ſũt q̃dã d
Luce.9.d. hic ſtãtibus q̃ nõ guſtabũt mortẽ:donec vide
ant filium hoĩs venientẽ in regno ſuo.

¶C.S.In mõte cũ moyſe ꝛ helya apparet
ꝛ vox de celo ad eum inde deſcendentibus
heliam iam fuiſſe ꝛ non eſſe ſuſceptum ma-
nifeſtat puerũ lunaticum ſaluat ꝛ de fide
vt granum ſynapis docet:de ſtatere de ore
piſcis. XVII.

A ET poſt dies ſex aſſumpſit ieſus petrũ
Mar.9.a. ꝛ iacobũ ꝛ ioannẽ frẽꝫ eius:ꝛ duxit il
Lu.9.d. los in mõtẽ excelſũ ſeorſuꝫ:ꝛ trãſfiguratꝰ ẽ
añ eos.Et reſplẽduit facies eius ſicut ſol:ve
ſtimẽta ãt ei⁹ facta ſũt alba ſicut nix.Et ecce
apparuerũt illis moyſes ꝛ helyas cũ eo loq̃n
tes.Rñdẽs ãt petrus:dixit ad ieſuꝫ.dñe bo
nũ ẽ nos hic eẽ:ſi vis faciam⁹ hic tria taberna-
cula.tibi vnũ moyſi vnũ ꝛ helie vnũ.Adhuc
eo loquente.ecce nubes lucida obumbrauit
eos.Et ecce vox de nube dicens.Hic eſt fili⁹
me⁹ dilect⁹ ĩ quo mihi bñ ꝯplacui ipſꝫ audi
te.Et audientes diſcipuli ceciderũt in facieꝫ
ſuã.ꝛ timuerunt valde.Et acceſſit ieſus ꝛ te B
tigit eos:dixitqꝫ eis.Surgite:ꝛ nolite time-
re.Leuãtes ãt oculos ſuos neminẽ viderũt
niſi ſolũ ieſũ.Et deſcẽdẽtib⁹ illis de mõte ꝓ-
cepit ieſus dicẽs.Nemini dixeritis viſionẽ Mar.9.b
donec fili⁹ hoĩs a mortuis reſurgat.Et inter-
rogauerũt eũ diſcipuli dicẽtes.Quid ẽ ſcri-
be dicunt,q᷑ heliã oporteat prio venire? At
ille rñdẽs ait eis. Helias q̃dẽ vẽtur⁹ ẽ.ꝛ re
ſtituet oĩa.Dico ãt vobis qꝛ helias iã venit
ꝛ nõ cognouerũt eũ:ſed fecerũt ĩ eo q̃cunqꝫ
voluerunt.Sic ꝛ filius hoĩs paſſurus ẽ ab C
eis.Tũc intellexerũt diſcipuli:qꝛ de ioanne Mar.9.e.
baptiſta dixiſſet eis. Et cum veniſſet ad tur Luce.9.e.
bã:acceſſit ad eũ hõ genibus ꝓuolutus añ
eũ dicens.Dñe miſerere filio meo.qꝛ luna-
ticus ẽ ꝛ male patit̃.Nã ſepe cadit in ignẽ:
ꝛ crebro in aquã.Et obtuli eũ diſcipulis tu-
is:ꝛ nõ potuerũt curare eũ.Rñdẽs ãt ieſus Mar.9.e.
ait.O generatio incredula ꝛ ꝑuerſa quouſ- Luc.9.e.
qꝫ ero vobiſcũ?Uſqꝫ quo patiar vos. Af-
ferte huc illum ad me.Et increpauit illuꝫ ie
ſus ꝛ exijt ab eo demoniũ:ꝛ curat⁹ ẽ puer ex
illa hora. Tũc acceſſerũt diſcipuli ad ieſũ ſe
creto.ꝛ dixerũt.Qr̃ nos nõ potuim⁹ eicere il
lũ?Dixit illis ieſus. Propter incredulitateꝫ
vr̃aꝫ.Amẽ q̃ppe dico vobis ſi hũeritis fideꝫ Luc.17.b.
ſicut granũ ſinapis: dicetis mõti huic trãſi
hinc.ꝛ trãſibit.ꝛ nihil ĩpoſſibile erit vobis.
Hoc ãt gen⁹ nõ eijcit̃:niſi ꝑ orõnẽ ꝛ ieiuniũ D
Cõuerſantib⁹ ãt eis in galilea:dixit illis ie Mar.9.e.
ſus.Fili⁹ hoĩs tradẽdus ẽ in manus hoĩum Lu.9.e.
ꝛ occidẽt eũ.ꝛ tertia die reſurget.Et ꝯtriſtati
ſunt vehemẽter.ꝛ cũ veniſſet capharnaũ ac
ceſſerũt q̃ didrachma accipiebãt ad petꝝ.Et
dixerũt ei.Magr̃ vr̃ ñ ſoluit didrachmã. Ait
Etiã. Et cũ intraſſet ĩ domũ ꝓuenit eũ ieſus
dicẽs.Quid tibi videt̃ ſymõ. Reges terre
a qb⁹ accipiũt tributũ vel cenſũ: a filijs ſu-
is:an ab alienis. Et ille dixit.Ab alienis.Di
xit illi ieſus.Ergo liberi ſunt filij.Ut ãt non
ſcãdalizemus eos vade ad mare ꝛ mitte ha
mũ.ꝛ eũ piſcem qui primus aſcenderit tolle
Et aperto ore eius inuenies ſtaterem: illum

ſumens da eis pro me ⁊ te.
¶ C.S. De humilitate pueri: de manu ⁊ pe
de ⁊ oculo eruēdo: ⁊ nec contemnendos par
uulos quorū angelos faciē patris in celis
ſemꝑ videre teſtaꝝ. Correptio fratrum: ꝙ in
dulgeri debeant alterutrum vſq; ſeptuagi-
es ſepties: de eo qui conſeruum propter de-
narios centum ſuffocat. XVIII

A In illa hora acceſſerunt diſcipuli ad ie
Mar.9.e. ſum dicētes: quis putas maior eſt in
Luc.9.f. regno celoꝝ. Et aduocās ieſus puulū ſtatuit
eū in medio eoꝝ. ⁊ dixit. Amē dico vobis: ni
ſi cōuerſi fueritis ⁊ efficiamini ſicut paruuli
nō intrabitis in regnū celoꝝ. Quicunq; er
go hūiliauerit ſe ſicut puulus iſte hic ē ma-
Mar.9.f. ior i regno celoꝝ. Et q ſuſcepit vnū puulū ta
Luc.17.a. lē i noīe meo: me ſuſcipit. Qui aūt ſcandali
zauerit vnū de puſillis iſtis q i me credunt
expedit ei vt ſuſpēdaꝝ mola aſinaria i collo
ei⁹ ⁊ dimergaꝝ i ꝓfūdū maris. Ue mūdo a
Mar.9.f. ſcādalis. Neceſſe ē.n. vt veniāt ſcādala. Ue
Iõ.5.e. rū tñ ve hoi ꝑ quē ſcādalū venit. Si āt ma-
B n⁹ tua vel pes tu⁹ ſcādalizat te: abſcide eū
⁊ ꝓijce abs te. Bonū tibi ē ad vitā īgredi d
bilē vel claudū q̄ȝ duas man⁹ vel duos pe-
des hñtē mitti in ignē eternū. Et ſi ocul⁹ tu⁹
Mar.9.g. ſcādalizat te erue eū ⁊ ꝓijce abs te. Bonū ē
tibi vnū oculū hñtē in vitā intrare. q̄ȝ duos
oclos hñtē mitti i gehēnā ignis. Uidete ne
ꝯtēnatis vnū ex his puſillis. Dico.n. vobis
qꝛ āgeli eoꝝ i celis ſꝑ vidēt facieȝ pr̄is mei
Luc.19.b. q in celis ē. Uenit.n. fili⁹ hoīs ſaluaꝝ q d ꝑi
Lu.15.a. erat qd vobis videꝝ. Si fuerit alicui cētum
oues ⁊ errauerit vna ex eis: nōne relinq̄t no
nagita nouē in mōtib⁹ ⁊ vadit q̄rere eam q̄
errauit. Et ſi ꝯtigerit vt inueniat eā: amē di-
co vobis: qꝛ gaudet ſuꝑ eā magis q̄ȝ ſuꝑ no
naginta nouē q̄ nō errauerūt. Sic.n. ē volū
tas añ pr̄eȝ vr̄m q in celis ē: vt ꝑeat vn⁹ de
Luc.17.a. puſillis iſtis. Si āt peccauerit i te frater tu⁹
vade ⁊ corripe eū iter te ⁊ ipſū ſolū. Si te au
dierit: lucrat⁹ eris fr̄em tuū. Si āt nō te au-
dierit: adhibe tecū adhuc vnū vel duos. vt i
.Cor.15.a. ore duoꝝ vel triū teſtiū ſtet oē verbum. ꝙ ſi
nō audierit eos dic eccleſie. Si āt eccleſiā ñ
audierit: ſit tibi ſicut ethnicus ⁊ publicanuſ
[Joh.20.e Amen dico vobis: q̄cūq; alligaueritis ſuꝑ
terram erūt ligata ⁊ in celo: ⁊ q̄cunq; ſolue-
ritis ſuꝑ terrā erūt ſoluta ⁊ i celo. Iterū dico
vobis: qꝛ ſi duo ex vobis ꝯſenſerint ſuꝑ ter
rā de oī re q̄cūq; petierint: fiet illis a patre
meo q in celis ē. Ubi.n. ſūt duo vel tres con
gregati i noīe meo: ibi ſuȝ i medio eoꝝ. Tūc
accedēs petr⁹ ad eū dixit. Dñe q̄tiēs pecca- Luc.17.a.
bit i me frater meus: ⁊ dimittā ei. Uſq; ſepti
es. Dicit illi ihs. Nō dico tibi vſq; ſepties ſȝ
vſq; ſeptuagies ſepties. Idō aſſimilatū ē re-
gnū celoꝝ hoi regi: q voluit rōnē ponere ꝯ ſ
uis ſuis. Et cū cepiſſet rōnē ponere oblatuſ
ē ei vnus q debebat ei decē milia talēta. Cū
āt nō hr̄et vñ redderet: iuſſit eū dñs ei⁹ venū
dari. ⁊ vxorē ei⁹ ⁊ filios. ⁊ oia q̄ hēbat ⁊ red-
di. Procidēs āt ſuus ille rogabat eū dicēs
Patiētiā habe i me ⁊ oia reddā tibi. Miſer
tus āt dñs ſui illi⁹ dimiſit eū. ⁊ debitū dimi
ſit ei. Egreſſus āt ſuus ille: iuēit vnū de ꝯ ſ- B
uis ſuis: q debebat ei cētū denarios ⁊ tenēs
ſuffocabat eū dicēs. Redde qd debes. Et ꝓ
cidēs ꝯſeru⁹ eius: rogabat eū dicēs. Patiē
tiā habe in me. ⁊ oia reddā tibi. Ille āt nolu
it: ſed abijt ⁊ miſit eū in carcerē. donec redde
ret debitū. Uidētes āt ꝯſerui eius q̄ fiebant
ꝯtriſtati ſūt valde ⁊ venerūt ⁊ narrauerūt dño
ſuo oia q̄ fcā fuerāt. Tūc vocauit illū dñs ſu
us: ⁊ ait illi. Serue neq̄ȝ oē debitū dimiſi ti-
bi: qm̄ rogaſti me. Nōne ergo oportuit ⁊ te
miſeri ꝯſerui tui: ſicut ⁊ ego tui miſertus ſū
Et iratus dñs eius tradidit eū tortorib⁹: q̊-
ad vſq; redderet vniuerſuȝ debitū. Sic ⁊ pr̄
meus celeſtis faciet vobis: ſi nō remiſeritis Mar.11.d
vnuſq̄ſq; fratri ſuo de cordibus veſtris. ē.6.b.
¶ C.S. Uxorē nō debere dimitti: ⁊ de cunu
chis infandos nō eſſe arcēdos a benedictio
ne diuitē difficile introire in regnum celoꝝ:
⁊ centuplū recepturū q oib⁹ renūciat. XIX.

Et factū ē cū ꝯſumaſſet ieſus ſmões A
iſtos migrauit a galilea: ⁊ venit in fi-
nes iudee trās iordanē. ⁊ ſecute ſūt eū turbe
multe: ⁊ curauit eos ibi. Et acceſſerūt ad eū Mar.10.a.
phariſei tētātes eū ⁊ dicētes. Si licet hoi di-
mitteꝝ vxorē ſuā ex q̄cūq; cā? Qui rñdēſ ait
eis. Non legiſtis: qꝛ q fecit hoiem ab initio: Gen.1.d
maſcl'ȝ ⁊ feminā fecit eos. Et dixit. Propter Gen.2.d
h dimittet hō pr̄eȝ ⁊ mr̄eȝ. ⁊ adherebit vxo Eph.5.g.
ri ſue: ⁊ erūt duo i carne vna. Itaq; iā ñ ſūt 1.Cor.6.d.
duo: ſȝ vna caro. Qd ergo de⁹ ꝯiūxit: hō ñ ſe
pet. Dicūt illi. Quid ergo moyſes mādauit Deu.24.a.
dari libellū repudij ⁊ dimitteꝝ. Ait illiſ. Qm̄ ē.5.c.
moyſes ad duriciā cordis vr̄i ꝑmiſit vobis Mar.10.a.
dimitteꝝ vxores vr̄as: ab initio āt nō fuit ſic B
Dico āt vobis: qꝛ q̄cūq; dimiſerit vxorē ſuā Mar.10.b.
niſi ob fornicationeȝ. ⁊ aliā duxerit: mechaꝝ Luc.16.d.

Et q dimiſſaʒ duxerit: mechatur. Dicūt ei diſ
ſcipuli eiꝰ. Si ita ē cā hoīs cū vxoꝛe: nō expe
dit nubere. Qui dixit illis. Nō oēs capiunt
verbū iſtud: ſʒ qbus datū ē. Sūt. n. eunuchi
q de mr̃is vtero ſic nati ſūt: ⁊ ſūt eunuchi q
facti ſūt ab hoībꝰ ⁊ ſūt eunuchi q ſeipſos ca
ſtrauerunt pp regnū celoꝝ. Qui pōt capere
Mar.io.b. capiat. Tūc oblati ſunt ei puuli vt manꝰ eis
Luc.18.c. iponeret ⁊ oꝛaret. Diſcipuli āt icrepabāt eoſ
Jeſus vero ait eis. Sinite paruulos ⁊ nolite
eos ꝓhibere ad me venire: taliū ē. n. regnuʒ
Mar.io.c. celoꝝ. Et cū iposuiſſet eis manꝰ abijt idē. Et
Luc.18.d. ecce vnꝰ accedēs ait illi. Magiſter bone: qd
boni faciā vt hēam vitā eternā? Qui dixit e
Quid me iterrogas de bono. Unus ē bonꝰ
deꝰ. Si āt vis ad vitā ingredi ſerua manda
C ta. Dicit illi. Que: Jeſus āt dixit. Nō homi
cidiū facies: nō adulterabis: nō facies furtū
non falſum teſtimoniū dices: honoꝛa pr̃em
tuum ⁊ mr̃em: diliges ꝓximū tuū ſicut teip
ſum. Dicit illi adoleſcēs. Oia h̄ cuſtodiui a
iuuentute mea: qd adhuc mihi deeſt? Ait illi
Mar.io.c ieſus. Si vis pfectus eſſe vade ⁊ vende oia
Luce.12.d q̄ hēs ⁊ da paupibus. ⁊ habebis theſaurū i
⁊.18.d. celo. ⁊ veni ſequere me. Cū audiſſet aūt ado
leſcens verbū: abijt triſtis. Erat. n. hñs mul
tas poſſeſſiones. Jeſus āt dixit diſcipulis ſu
is. Amē dico vobis: qa diues difficile intra
Mar.io.c bit i regnū celoꝝ. Et iteꝝ dico vobis. Faciliꝰ
Luce.18.e. eſt camelū p foꝛamen acus tranſire: qʒ diui
tē intrare in regnū celoꝝ. Auditis āt his di
ſcipuli mirabanſ valde dicētes. Quis ergo
D poterit ſaluus eē? Aſpiciens āt ieſus dixit il
Mar.io.d lis. Apud hoīes hoc ipoſſibile ē: apud deuʒ
Luce.18.e. āt oia poſſibilia ſunt. Tūc rñdēs petrꝰ dixit
ei. Ecce nos reliqmus oia: ⁊ ſecuti ſumus te.
Quid ergo erit nobis? Jeſus aūt dixit illis.
Luc.22.c. Amē dico vobis: φ vos q ſecuti eſtis me in
regñatione cū ſederit filius hoīs i ſede ma
ieſtatis ſue: ſedebitis ⁊ vos ſup ſedes duo
decim iudicātes duodecim tribus iſrael. Et
mar.io.d. ois q reliquerit domū vel fratres aut ſoꝛo
Luce.18.e. res aut pr̃em aut mr̃em aut ſoꝛoꝛē aut filioſ
aut agros pp nomen meū: centuplū accipi
mar.io.d. et. ⁊ vitā eternā poſſidebit. Multi aūt erūt
Luce.13.f. primi nouiſſimi: ⁊ nouiſſimi primi.

C.C.S. Primos nouiſſimos fieri: parabo
la operarioꝝ in vineā conductoꝝ: de fi
lijs zebedei: ⁊ de primis accubitis cene: de
duobꝰ cecis ſecus viā ſedētibꝰ. XX.

A Simile ē regnū celoꝝ hoī pr̃i familiaſ
qui exijt primo mane ꝯducere oparios i vi
neā ſuā. Cōuētione āt facta cū oparijs ex d
nario diurno: miſit eos in vineā ſuā. Et egreſ
ſus circa hoꝛā tertiaʒ: vidit alios ſtātes i fo
ro ocioſos: ⁊ dixit illis. Jte ⁊ vos in vineam
meam: ⁊ qđ iuſtū fuerit dabo vobis. Jlli āt
abierūt. Jteꝝ aūt exijt circa ſextam ⁊ nonaʒ
hoꝛā: ⁊ fecit ſimiliter. Circa vndecimā vero
exijt ⁊ iuenit alios ſtātes: ⁊ dicit illis. Quid
h̄ ſtatis tota die ocioſi? Dicunt ei. Qꝛ nemo
nos ꝯduxit. Dicit illis. Jte ⁊ vos in vineam
meā. Cū ſero āt fcūm eēt: dicit dñs vinee ꝓ
curatoꝛi ſuo. Uoca opariof ⁊ redde illis mer
cedē: incipiēs a nouiſſimis vſqʒ ad primos
Cū veniſſent ergo q circa vndecimā hoꝛam
venerāt acceperūt ſingulos denarios. veni
entes āt ⁊ primi arbitrati ſunt φ plus eēnt B
accepturi: acceperunt aūt ⁊ ipſi ſingulos dena
rios. Et accipientes murmurabant aduer
ſus pr̃eʒ familias dicētes. Hi nouiſſimi vna
hoꝛa fecerūt ⁊ pares illos nobis feciſti: qui
poꝛtauimus pondus diei ⁊ eſtus. At ille rñ
dēs vni eoꝝ dixit. Amice nō facio tibi iniuri
aʒ. Nonne ex dennario cōueniſti mecū. Tol
le qđ tuū eſt ⁊ vade. Uolo āt ⁊ huic nouiſſi
mo dare: ſicut ⁊ tibi. Aut nō licet mihi φ vo
lo facere. An oculus tuus neqʒ ē qꝛ ego bo
nus ſum. Sic erunt nouiſſimi primi ⁊ primi Mar.io.d
nouiſſimi. Multi. n. ſūt vocati: pauci vo ele Luc.13.f.
cti. Et aſcēdēs ieſus hieroſolymā: aſſumpſit
duodecim diſcipulos ſecreto: ⁊ ait illis. Ecce C
aſcēdimus hieroſolymā: ⁊ filius hoīs trade Mar.io.c.
tur pricipibꝰ ſacerdotū ⁊ ſcribiſ. ⁊ ꝯdēnabūt Luce.18.e.
eū moꝛte: ⁊ tradēt eū gentibus ad illudēdū
⁊ flagellādū: ⁊ crucifigēdū: ⁊ tertia die reſur
get. Tūc acceſſit ad eū mr̃ filioꝝ zebedei cū Mar.io.e.
filijs ſuis: adoꝛās ⁊ petēs aliqd ab eo. Qui
dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic vt ſedeant hi
duo filij mei: vnus ad dexterā tuaʒ: ⁊ vnus
ad ſiniſtrā in regno tuo. Rñdēs āt ieſus di
xit. Neſcitis qd petatis. Poteſtis bibere ca
licē quē ego bibiturꝰ ſū. Dicūt ei poſſumus
Ait illiſ. Calicē qdē meū bibetis. ſedeſ āt ad
dexterā meā vel ſiniſtrā nō ē meū dare vobiſ
ſed qbus patū ē a pr̃e meo. Et audiētes dcē
idignati ſūt d duobꝰ fr̃ibus. Jeſus āt voca D
uit eos ad ſe ⁊ ait. Scitis qꝛ pricipes gētiuʒ Mar.io.f.
domināſ eoꝝ. ⁊ q maioꝛes ſūt ptāte exercēt Luc.22.c.
iter eos. Nō ita erit iter vos. Sed qcūqʒ vo
luerit inter vos maioꝛ fieri ſit vr̃ miniſter. Et
q voluerit inter vos primus eſſe: erit vr̃ ſer

Mar.10.g tuus. Sicut fili⁹ hoīs nō venit miniſtrari ſed
Joh.10.d. miniſtrare ⁊ darē aīaȝ ſuā redēptionē ꝓ mul
Mar.15.b tis. Et egredietibus illis a b hierico: ſecuta ē
Luc.10.g. eū turba multa Et ecce duo ceci ſedētes ſec⁹
18.f. viā: audierūt q̄ꝛ ieſus trāſiret. ⁊ clamauerūt
d.9.c dicētes. Dn̄e: miſerere nr̄i fili dauid. Turba āt
increpabat eos vt tacerēt. At illi magis cla
mabāt dicētes. Dn̄e miſererē nr̄i fili dauid. Et
ſtetit ieſus: ⁊ vocauit eos: ⁊ ait. Quid vultis
vt faciam vobis. Dicūt illi. Dn̄e vt apiant
oculi nr̄i. Miſertus āt eoꝝ ieſus: tetigit ocu
Mar.10.g los eoꝝ. Et ꝯfeſtim viderūt: ⁊ ſecuti ſūt euȝ.

¶C.S. De aſina ⁊ pullo ei⁹: ⁊ vbi nummu
larios eiecit d̄ tēplo: clamātib⁹ pueris o ſāna
de ficu que arida facta ē: interrogat̄ in q̄ po
teſtate hec faceret. Ipſe īterrogat de iohānis
baptiſmate: ⁊ ſubiungēs parabolas hoīs q̄
filios ſuos in vineā mittit: ⁊ q̄ꝛ publicani ⁊
meretrices in regno dei multos ſacerdotū ⁊
ſcribarum ſint preceſſuri: dicit parabolaȝ de
vinitoribus q̄ interficiūt ad ſe miſſos. XXI

A Et cū appropinquaſſent hieroſolymiſ
Mar.11.a. ⁊ veniſſent betphage ad montē oliue
Luc.19.e ti: tūc ieſus miſit duos diſcipulos dicens eis
Ite in caſtellū qd̄ ꝯtra vos ē ⁊ ſtatim inue
nientis aſinā alligatam ⁊ pullū cū ea: ſolui
te ⁊ adducite mihi. Et ſi q̄s vobis aliq̄d dixe
rit. dicite q̄ꝛ dn̄s his opus habet: ⁊ ꝯfeſtiȝ di
mittet eos. Hoc āt factū eſt: vt adimpleret̄ qd̄
dictū ē ꝑ ꝓphetam dicētē. Dicite filiȷ ſyon:
Zach.9.b ecce rex tuus venit tibi māſuetus ſedēs ſup
Eſa.62.d. aſinā: ⁊ pullū filiū ſubiugalis. Euntes āt di
Joh.12.b ſcipuli fecerūt ſicut p̄cepit illis ieſus. Et ad
Mar.11.a duxerūt aſinā ⁊ pullū. ⁊ impoſuerūt ſup eos
Luc.19.e. veſtimēta ſua: ⁊ eum deſup ſedere fecerunt.
Plurima āt turba ſtrauerūt veſtimēta ſua
in via. Aliȷ āt cedebant ramos de arboribuſ
Mar.11.a ⁊ ſternebant in via. Turbe autē q̄ p̄cedebāt
Luc.19.f ⁊ que ſeq̄bant̄ clamabāt dicentes. Oſanna
Joh.12.b filio dauid: benedictus q̄ venit in noīe dn̄i
oſanna in altiſſimis. Et cū intraſſet hieroſo
lymā: ꝯmota ē vniuerſa ciuitas dicēs. Quiſ
B eſt hic. Populi āt dicebāt. Hic ē ieſus pro
Mar.11.a. pheta nazareth galilee. Et intrauit ieſus in
Luc.19.g. tēplū dei ⁊ eiȷciebat oēs vēdētes ⁊ emētes ī
Joh.2.c. tēplo. ⁊ mēſas nūmulārioꝝ: ⁊ cathedras vē
Eſa.56.c dentiū colūbas euertit. ⁊ dicit eis. Scriptuȝ
Hiere.7.b. ē dom⁹ mea dom⁹ orōnis vocabit̄. vos aūt
Mar.11.e. feciſtis illā ſpeluncaȝ latronū. Et acceſſerūt
Luc.19.g. ad eū ceci ⁊ claudi in templo: ⁊ ſanauit eos.
Videtes āt principes ſacerdotū ⁊ ſcribe mi

rabilia q̄ fecit. ⁊ pueros clamātes in tēplo ⁊
dicētes oſanna filio dauid: idignati ſunt ⁊ di
xerūt ei. Audis q̄d iſti dicūt? Jeſus aūt dixit
eis. Vtiq̄ȝ. Nunq̄ȝ legiſtis: q̄ꝛ ex ore infanti
um ⁊ lactētiū p̄feciſti laudē. Et relictis illis: Ps.8
abiȷt foras extra ciuitatē in bethaniā: ibiq̄ȝ Mar.11.b
māſit. Mane āt reuertēs in ciuitatē eſuriȷt.
Et vidēs fici arborē vnam ſecus viaȝ venit Mar.11.b
ad eā: ⁊ nihil iuenit in ea niſi folia tm̄: ⁊ ait il Luc.13.b.
li. Nūq̄ȝ ex te fructus naſcat̄ in ſempiternū
Et arefacta ē continuo ficulnea. Et vidētes
diſcipuli mirati ſunt dicētes. Quō cōtinuo
aruit. Rn̄dēs āt ieſus: ait eis. Amē dico vo
bis: ſi habueritis fidē ⁊ nō heſitaueritis nō Mar.11.c.
ſolū de ficulnea facietis: ſed ⁊ ſi mōti huic di Luce.17.b.
xeritis tolle ⁊ iactare in mare fiet. Et oīa q̄cū C
q̄ȝ petieritis: in orōne credentes accipietis. Mar.11.c.
Et cū veniſſet in templū: acceſſerūt ad eū do Joh.14.b.⁊
centē principes ſacerdotū ⁊ ſeniores popu 16.c.
li: dicentes. In qua ptāte hec facis? Et q̄s ti
bi dedit hāc ptātem? Rn̄dēs ieſus: dixit eis Mar.11.d.
Interrogabo vos ⁊ ego vnū ſmonē: queȝ ſi Luc.20.a.
dixeritis mihi ⁊ ego vobis dicaȝ in q̄ ptāte
hec facio. Baptiſmuȝ ioannis vnde erat. e
celo an ex hoībus? At illi cogitabāt inter ſe
dicētes. Si dixerim⁹ e celo: dicet nobis. Q̄r
ergo nō crediditis illi? Si āt dixerimus ex
hoībus timemus turbā. Oēs. n. hēbāt ioan
nē ſicut prophetā. Et rn̄dētes ieſu: dixerunt.
Neſcimus. Ait illis ⁊ ipſe. Nec ego dico vo
bis in qua ptāte h̄ facio. Quid āt vobis vi d.14.a
det̄? hō q̄dam hēbat duos filios ⁊ accedēs
ad primū dixit. Fili: vade hodie opari in vi
neā meam. Ille aūt rn̄dens ait. Nolo. Po
ſtea āt penitētia motus abiȷt. Accedēs autē
ad alterū dixit ſilr̄. At ille rn̄dēs ait. Eo dn̄e
⁊ nō iuit. Quis ex duob⁹ fecit volūtatē prīſ
Dicūt ei. Prim⁹. Dicit illis ieſus. Amē dico
vob̄ q̄ꝛ publicani ⁊ meretrices p̄cedūt vos ī
regnō dei. Venit. n. ad vos ioānes in via iu
ſticie. ⁊ nō crediditis ei. Publicani āt ⁊ me
retrices crediderūt ei. vos aūt videntes nec
pniaȝ habuiſtiſ poſtea: vt crederetis ei. Aliā
parabolā audite. Hō erat prſfamilias q̄ plā D
tauit vineā. ⁊ ſepē circūdedit ei ⁊ fodit in ea Mar.12.a.
torcular. ⁊ edificauit turriȝ. ⁊ locauit eā agri Lu.20.b.
colis. ⁊ peregre ꝓfect⁹ ē. Cū āt tp̄s fructuū ap
propinq̄ſſet: miſit ſeruos ſuos ad agricolas
vt acciperent fruct⁹ ei⁹: ⁊ agricole appħēſis ſ
uis ei⁹ aliū ceciderūt: aliū occiderūt: aliū ve infra.22.a.
ro lapidauerūt. Iteꝝ miſit alios ſeruos plu

reſ prioribus: ꝛ fecerunt illis ſilr. Nouiſſi-
me át miſit ad eos filiũ ſuũ dicẽs. Uerebunt
forte filiũ meum. Agricole át videntes filiũ
Mar.12.a dixerunt intra ſe. Hic ẽ hr̃s venite occidam⁹
eũ: ꝛ hẽbimus hereditatẽ ei⁹. Et apphẽſũ eũ
eiecerũt extra vineá: ꝛ occiderũt. Cũ ergo ve
nerit dñs vinee: quid faciet agricolis illis.
Aiunt illi. Malos male pdet ꝛ vineá ſuam
locabit alijs agricolis q reddant ei fructum
tp̃ib⁹ ſuis. Dicit illis ieſus. Nũq̃z legiſtis i
Pſ.117 ſcripturis. Lapidẽ quẽ reprobauerũt edificã
Mar.12.a tes. hic eſt factus in caput anguli. A dño fa
Lu.20.c. ctũ ẽ iſtud. ꝛ ẽ mirabile i oculis nr̃is. Jdõ dico
vobis qꝛ auferet regnũ dei. ꝛ dabit gẽti fa-
ciẽti fructus eius. Et q ceciderit ſup lapidẽ
mar.11.c.12.a iſtũ ꝯfringet: ſup quẽ vero ceciderit: cõteret
L.19.g.20.c. eũ. Et cũ audiſſent principes ſacerdotum ꝛ
ꝛ.22.a. Jo.7. phariſei pabolas ei⁹ cognouerũt ꝙ de ipſis
b.7.g.ꝛ.8.c diceret. Et q̃rẽtes eũ tenere timuerũt turbaſ
q̃m ſicut prophetam eum hẽbãt. Et rñdẽs
ieſus dixit iterũ in parabolis eis dicens.
CC.S. Parabola vbi inuitati contemnũt
venire ad nuptias: de inſcriptione ꝛ imagi-
ne ceſaris: de muliere que ſeptez fratres ha
buit: temptatus a phariſeis interrogat eos
A de chriſto cuius filius eſſet. XXII.

Simile fcm̃ eſt regnũ celoꝝ homini re
gi q fecit nuptias filio ſuo. Et miſit ſer
Luc.14.d uos ſuos vocare inuitatos ad nuptias: ꝛ no
Apoc.19.b lebant venire. Iterũ miſit alios ſeruos dicẽs
Dicite inuitatis. Ecce prãdiũ meuz paraui:
tauri mei ꝛ altilia occiſa ſũt: ꝛ oia parata ve
nite ad nuptias. Jlli át neglexerũt: ꝛ abirũt
s.21.d alius in villá ſuá. Alius vero ad negotiatio
nẽ ſuá. Reliq vero tenuerũt ſuos ei⁹: ꝛ ꝯtu
melijs affectos occiderũt. Rex át cũ audiſſet
iratus ẽ: ꝛ miſſis exercitibus ſuis pdidit ho
micidas illos ꝛ citatẽ illoꝝ ſuccẽdit. Tũc ait
ſuis ſuis. Nuptie qdẽ parate ſũt: ſed q inui
tati erát nõ fuerũt digni. Jte ergo ad exitus
viaꝝ. ꝛ quoſcũqꝫ inueneritis: vocate ad nu
ptias. Et egreſſi ſui ei⁹ i vias ꝯgregauerũt
oẽs q̊s iuenerũt malos ꝛ bonos: ꝛ iplete ſũt
B nuptie diſcũbẽtiũ. Jntrauit át rex vt videret
diſcũbẽtes. ꝛ vidit ibi hoiem non veſtitũ ve
ſte nuptiali. Et ait illi. Amice quõ huc itra
ſti nõ hñs veſtẽ nuptialẽ. At ille obmutuit
infra.25.c Tunc dixit rex miniſtris. Ligatis manibus
ꝛ pedibus eius: mittite eũ in tenebras exte
s.20.c riores: ibi erit fletus ꝛ ſtridor dentiuz. Mul
Mar.12.a ti át ſunt vocati pauci vero electi. Tũc abeũ
tes phariſei ꝯſiliũ inierũt vt caperent eũ i ſer Luc.20.d.
mone. Et mittũt ei diſcipulos ſuos cũ hero-
dianis dicẽtes. Magr̃ ſcim⁹ qꝛ verax es ꝛ vi
am dei in veritate doces ꝛ nõ ẽ tibi cura de
aliq̃. Nõ. n. reſpicis pſoná hoium. Dic ergo
nobis: qd tibi videt. Licet cẽſum dari ceſari
aut nõ. Cognita autez ieſus neq̃tia eoꝝ ait.
Quid me tẽtatis hypocrite? Oſtẽdite mihi Mar.12.b
nũmiſma cẽſus. At illi obtulerũt ei denariũ
Et ait illis ieſus. Cuius ẽ imago hec ꝛ ſuper C
ſcriptio? Dicũt ei ceſaris. Tũc ait illis. Red Ro.13.b
dite ergo q̃ ſunt ceſaris ceſari. ꝛ q̃ ſũt dei dõ
Et audiẽtes mirati ſũt: ꝛ relicto eo abierũt. Mar.12.b
Jn illo die acceſſerũt ad eũ ſaducei q dicunt Luc.20.e
nõ eſſe reſurrectionẽ. ꝛ interrogauerũt eum Act.23.b.
dicẽtes. Magr̃: moyſes dixit: ſi qs mortuus
fuerit nõ hñs filiũ: vt ducat frater eius vxo
rẽ illius ꝛ ſuſcitet ſemẽ fratri ſuo. Erát autẽ Mar.12.b
apõ nos ſeptẽ frẽs. ꝛ primus vxore ducta dẽ
functus ẽ: ꝛ nõ hñs ſemẽ reliq̃t vxorẽ ſuam
fratri ſuo. Similiter ſecũdus ꝛ tertius: vſqꝫ
ad ſeptimũ. Nouiſſime át oium. ꝛ mulier de
functa ẽ. Jn reſurrectione ergo cuius erit de
ſeptẽ vxor. Oẽs. n. hũerunt eá. Rñdẽs aũt
ieſus ait illis. Erratis neſciẽtes ſcripturas:
neqꝫ virtutẽ dei. Jn reſurrectiõe. n. neqꝫ nu-
bẽt neqꝫ nubent: ſed erũt ſicut angeli dei in
celo. De reſurrectione át mortuorũ nõ legi-
ſtis qõ dictũ ẽ a deo dicẽte vobis. ego ſum de
us abrahá. ꝛ deus yſaac ꝛ deus iacob. Non Exo.3.b.
eſt deus mortuoꝝ: ſed viuẽtiũ. Et audiẽtes Mar.12.e.
turbe mirabát i doctrina eius. Phariſei át D
audiẽtes ꝙ ſilẽtiũ impoſuiſſet ſaduceis cõ
uenerũt in vnũ. ꝛ iterrogauit eũ vnus ex eiſ Mar.12.c.
legis doctor tentans eum. Magr̃: qõ ẽ má-
datũ magnũ in lege? Ait illi ieſus. Diliges
dñz deũ tuũ ex toto corde tuo. ꝛ in tota aia Deut.9.a
tua: ꝛ in tota mẽte tua. Hoc ẽ maximũ ꝛ pri
mũ mádatũ. Scõz át ſimile ẽ huic. Diliges
primũ tuũ ſicut teipſũ. Jn his duobus má Leui.19.c.
datis: vniuerſa lex pendet ꝛ pphete. Cõgre Mar.12.c.
gatis át phariſeis iterrogauit eos ieſus di- Ro.13.c
cẽs. Quid vobis videt de xp̃o cui⁹ filius ẽ.
Dicunt ei. Dauid: ait illis. Quõ ergo dõ in
ſpũ vocat eũ dñz dicẽs? Dixit dñs dño meo Pſ.109.
ſede a dextris meis. donec ponam inimicos Mar.12.d
tuos: ſcabellũ pedũ tuoꝝ. Si ergo dauid vo Luc.20.g.
cat eum dñm: quomodo filius eius ẽ. Et ne-
mo poterat ei rñdere verbũ: neqꝫ auſus fu Mar.12.d
it q̃ſq̃z ex illa die eũ amplius interrogare. Luc.20.g.
CC.S. Ad diſcipulos dixit: vt que phari-

sei dicunt fiant: sed que faciunt non fiant: in
crepat scribas et phariseos: de proselito. de
iuramento: de camelo et culice: et cathino la-
uando et monumentis dealbatis: et monu-
mentis prophetarum: et alijs multis hieru
salem. XXIII.

A Tunc iesus locutus est ad turbas et ad
discipulos suos dicens sup cathedrã
moysi sederunt scribe et pharisei. Oia ergo
quecũqz dixerint vobis: seruate et facite: sm
opa vero eorum nolite facere. Dicũt.n.et nõ fa
Luc.xi.f. ciũt. Alligant aũt onera grauia et importa
bilia et imponũt i hũeros hominũ. digito at
s.6.d suo nolũt ea mouere. Oia vero opa sua faci
unt vt videant ab hoibus. Dilatant.n. phi-
Mar.xii.d lateria sua: et magnificãt fimbrias. Amãt ãt
Luc.xi.f.et primos recubitus in cenis: et primas cathe
20.g. dras in synagogis: et salutationes in foro: et
vocari ab hoibus rabbi. Uos ãt nolite voca
ri rabbi. Unus ẽ.n. magr vr. oẽs ãt vos fra
tres estis. Et prem nolite vocare vobis su
Jac.3.a. per terrã. vnus ẽ eniz pr vr q in celis ẽ. Nec
B vocemini magri. qr magr vr vnus est xps.
Luc.14.c. Qui maior ẽ vrm erit minister vr. Qui ãt se
Luc.xi.g. exaltauerit humiliabit. et q se humiliauerit
exaltabit. Ue ãt vobis scribe et pharisei hy
pochrite: q clauditis regnũ celorum ante hoies
Uos.n. non intratis nec introeuntes sinitis
itrare. Ue vobis scribe et pharisei hypochri
te q comeditis domos viduarum: orões lon-
gas orãtes: pp hoc amplius accipietis iudi
ciũ. Ue vobis scribe et pharisei hypochrite
q circuitis mare et aridã vt faciatis vnũ pro
selitum: et cũ fuerit factus facitis eũ filiũ ge-
hẽne duplo q̃z vos. Ue vobis duces ceci: q
dicitis. qcunqz iurauerit p templum nihil
ẽ: q ãt iurauerit in auro tẽpli debitor ẽ. Stul
ti et ceci qd.n. maius ẽ: aurum: an tẽplũ qd san-
ctificat aurum. Et qcũqz iurauerit in altari ni-
hil est: qcunqz ãt iurauerit i dono qd ẽ sup
illd oz. Ceci.n. qd maius est donũ: an altare
qd scificat donũ. Qui ergo iurat i altari: iu-
rat in eo et i oib9 q̃ sup illud sũt. Et qcũqz iu
rauerit in tẽplo iurat in illo et in eo q hitat i
C ipo. Et q iurat i celo: iurat i throno dei et i eo
Luc.xi.f. q sedet sup eum. Ue vobis scribe et pharisei
hypocrite: q decimatis mentã et anethũ et ci
minũ et reliqstis q̃ grauiora sũt legis iudici-
uz et misericordiã: et fidẽ. Hec oportuit facere.
et illa nõ omittere. Duces ceci excolãtes cu-
Luc.xi.e. licẽ camelũ ãt glutiẽtes. Ue vobis scribe et

pharisei hypocrite: q mũdatis qd deforis ẽ
calicis et parapsidis: intus ãt pleni estis rapi
na et imũditia. Pharisee cece: munda prius
qd intus est calicis et parapsidis: vt fiat et id
qd deforis ẽ mũdũ. Ue vobis scribe et phari Luc.xi.f.
sei hypocrite: qr similes estis sepulchris dal-
batis. q̃ a foris parẽt hoibus speciosa: itus
vero plena sũt ossibus mortuorum et oi spurci-
tia. Sic et vos a foris qdẽ paretis hoibus iu
sti: intus aũt pleni estis hipocrisi et iniqtate.
Ue vobis scribe et pharisei hypocrite: q edifi Luc.xi.g.
catis sepulchra prophetarum et ornatis monu
mẽta iustorum. et dicitis. Si fuissemus in dieb9
patrum nrorum: nõ essemus socij eorum in sanguine B
pphetarum. Itaqz testimonio estis vobismet Luc.xi.g
ipsis: qr filij estis eorum q pphetas occiderũt i. Tessal.ii.f
Et vos iplete mensurã patrum vrorum. Serpẽtes
genimina viperarum. Quõ fugietis a iudicio
gehẽne? Ideo dico vobis. Ecce ego mitto ad Luc.xi.g
vos propheta s et sapientes et scribas et ex il-
lis occidetis et crucifigetis. et ex eis flagella
bitis in synagogis vris: et psequimini de ciui-
tate i ciuitatẽ vt veniat sup vos ois sanguis
iustus q effusus est sup terram: a sanguine Hebreo.xi.a
abel iusti vsqz ad sanguinẽ zacharie filij ba i.para.24.c.
rachie: quẽ occidistis iter tẽplũ et altare. Amẽ
dico vobis. veniẽt hec oia sup gñationẽ istã
Irlz irlm. q̃ occidis pphas et lapidas eos q Luc.13.g.
ad te missi sunt: quotiẽs volui ɔgregare fili
os tuos: quemadmodum gallina congre-
gat pullos suos sub alas: et noluisti Ecce re
linquet vobis domus vestra deserta. Dico
enim vobis non me videbitis ammodo do-
nec dicatis. Benedictus qui venit in nomi-
ne domini.

CC.S. De structura templi: et signis nouis
simorum dierũ: et diebus breuiatis: de pseu
do christi: et pseudo prophetis: de aduentu
saluatoris: et occasu elementorum. XXIIII.

Et egressus iesus de tẽplo ibat. Et ac A
cesserũt discipuli eius. vt oñderent ei Mar.13.a
edificationes templi. Ipse autem respõdẽs Luce.19.g.
dixit illis. Uidetis hec omnia. Amen dico 2.u.b
vobis: non relinquetur. hic lapis super la-
pidem: que non destruatur. Sedente autem
eo super montem oliueti: accesserunt ad euz
discipuli secreto dicentes. Dic nobis quan-
do hec erunt et quod signum aduentus tui
et consumationis seculi. Et respondens ie-
sus dixit eis. Uidete ne quis vos seducat. Mar 13.a
Multi.n. venient in nomine meo: dicentes Luc.xi.b

Eph.5.b. ego ſũ xp̄s:⁊ multos ſeducent. Audituri eñi
.Corĩ.3.b. eſtis prelia ⁊ opiones ꝑlioꝝ.⁊ videte ne tur
Col.2.d. bemini. Opoꝛtet.n.hec fieri: ſed nõdũ eſt fi
Mar.13.a nis. Conſurget.n gens in gẽtẽ:⁊ regnũ in re
Luc.21.b gnũ:⁊ erunt peſtilẽtie ⁊ fames ⁊ terremot⁹
Mar.13.b p loca. Hec ãt oĩa initia ſunt doloꝝ. Tũc tra
Luc.21.c. dẽt vos in tribulationẽ.⁊ occident vos.⁊ eri
Joh.15.c.e tis odio oib⁹ gẽtibus pp nomẽ meũ. Et tũc
⁊.16.a ſcandalizabunt multi.⁊ inuicẽ tradẽt.⁊ odio
3.10.c. hẽbũt inuicẽ. Et multi pſeudo prophete ſur
B gent.⁊ ſeducẽt multos.⁊ qm̃ abũdabit iniq
3.10.c. tas refrigeſcet caritas multoꝝ. Qui ãt perſe
Mar.13.b uerauerit vſq; ad finẽ: hic ſaluus erit. Et pre
Ro.10.c. dicabit hoc euãgeliũ regni in vniuerſo oꝛbe
Act.2.b. in teſtimoniũ oĩbus gentibus:⁊ tunc veniet
Mar.13.b conſumatio. Cũ ergo videritis abominatio
Danil.9.g. nẽ deſolationis:q̃ dicta eſt a daniele ꝓpheta
Mar.13.b ſtantẽ in loco ſancto:q legit intelligat. Tunc
Luc.21.b q in iudea ſunt fugiant ad mõtes:⁊ q i tecto
non deſcendat tollere aliqd ď domo ſua ⁊ q
Mar.13.b in agro non reuertat tollere tunicã ſuã. Ve
Luc.17.g ãt pregnãtibus ⁊ nutriẽtibus in illis diebus
⁊.21.d. Orate ãt vt nõ fiat fuga vr̃a hyeme vel ſab
Mar.13.b bato. Erit.n.tunc tribulatio magna q̃lis nõ
Lu.21.e. fuit ab initio mũdi vſq; mõ:neq; fiet. Et ni
Mar.13.c ſi breuiati fuiſſent dies illi: non fieret ſalua
Mar.21.c oĩs caro:ſed ꝓpter electos breuiabunt dies
Lu.17.e. illi. Tunc ſi qs vobis dixerit.ecce hic eſt xp̄s
Mar.13.c. aut illic:nolite credere. Surgent enim pſeu
do xp̄i ⁊ pſeudo prophete ⁊ dabũt ſigna ma
gna ⁊ prodigia:ita vt in erroꝛe; inducantur
Lu.17.e ſi fieri poteſt:etiam electi. Ecce predixi vobis
Si ergo dixerint vobis ecce in deſerto eſt:no
lite exire:ecce in penetralibus:nolite credere
Lu.17.e. Sicut eniʒ fulgur exit ab oꝛiente ⁊ apparet
C vſq; in occidentẽ ita erit ⁊ aduentus filij ho
Lu.17.g minis. Vbicunq; fuerit coꝛpus:illuc cõgre
gabuntur ⁊ aquile: ſtatim autem poſt tribu
Jobel.2.e lationem dierum illoꝛum:ſol obſcurabitur:
Mar.13.c ⁊ luna non dabit lumen ſuum:⁊ ſtelle cadẽt
Lu.21.e. de celo:⁊ virtutes celoꝛum commouebunt:
⁊ tunc parebit ſignum filij hominis in celo.
⁊ tunc plangent omnes tribus terre:⁊ vide
bunt filiuʒ hoĩs venientem in nubibus ce
li cum virtute multa ⁊ maieſtate. Et mittet
Mar.13.d angelos ſuos cum tuba ⁊ voce magna ⁊ cõ
gregabũt electos eius a quatuoꝛ ventis a
ſummis celoꝝ vſq; ad terminos eoꝝ. Ab ar
Mar.13.c boꝛe ãt fici diſcite parabolã:cũ iã ramus ei⁹
Lu.21.f. tener fuerit ⁊ folia nata:ſcitis q; ꝓpe ẽ eſtas
Ita ⁊ vos cũ videritis hec oĩa:ſcitote q; pro

pe eſt ⁊ in ianuis. Amen dico vobis:q; non Mar.13.d
preteribit generatio hec donec oĩa fiant. Ce Lu.21.f
lum ⁊ terra; tranſibunt verba autẽ mea nõ
preteribunt. De die autem illa ⁊ hoꝛa nemo
ſcit:neq; angeli celoꝝ:niſi pr̃ ſolus. Sicut ãt Lu.17.f
in diebus noe.ita erit ⁊ aduentus filij homi
nis. Sicut.n.erant in diebus ante diluuium
comedentes ⁊ bibentes.nubentes ⁊ nuptui D
tradentes:vſq; ad eũ diẽ quo intrauit noe i Gen.7.b
archam.⁊ non cognouerunt donec venit di
luuium ⁊ tulit omnes ita erit ⁊ aduẽtus filij
hominis. Tunc duo erũt in agro.vnus aſſu
metur ⁊ vnus relinquetur. Due molentes i
mola vna aſſumetur ⁊ vna relinquetur. Duo
in lecto:vnus aſſumetur ⁊ vnus relinquetur.
Vigilate ergo q; neſcitis qua hoꝛa domin⁹ Mar.13.d
veſter venturus ſit. Illud autem ſcitote:quo Lu.12.e
niam ſciret paterfamilias qua hoꝛa fur ven
turus eſſet:vigilaret vtiq;.⁊ non ſineret per
fodi domum ſuam. Ideo ⁊ vos eſtote parati
quia qua neſcitis hoꝛa filius hominis ven
turus eſt. Quis putas eſt fidelis ſeruus ⁊ Lu.12.e
prudẽs quem ꝯſtituit dominus ſupra fami
liã ſuã.vt det illis cibum in tẽpoꝛe: Beatus
ille ſeruus quem vt venerit dominus eius i Lu.12.e.
uenerit ſic facientem. Amen dico vobis:quo Apo.16.d.
niam ſuper omnia bona ſua cõſtituet eũ. Si 1.Coꝛ.5.a.
autem dixerit malus ſeruus ille in coꝛde ſuo
morã facit dñs meus venire.⁊ ceperit pcute
re ꝯſeruos ſuos:manducet aũt ⁊ bibat cum
ebrioſis dñs veniet dñs ſerui illius in die q̃
non ſperat:⁊ hoꝛa qua ignoꝛat:⁊ diuidet eũ
partẽq; eius ponet cum hypocritis:illic erit
fletus ⁊ ſtridoꝛ dentium.

C.S. De decem virginibus:de talentis:
de ouibus a dextris ⁊ hedis a ſiniſtris: de
operibus eoꝛum. XXV.

T Unc ſimile erit regnũ celoꝝ dece; vir
ginibus:q̃ accipientes lãpades ſuas A
exierũt obuiã ſpõſo ⁊ ſpõſe. Quinq; aũt ex
eis erant fatue.⁊ quinq; prudẽtes. Sed qu
q; fatue acceptis lãpadibus non ſumpſerũt
oleũ ſecũ. Prudentes vero acceperunt ole
um in vaſis ſuis cũ lampadibus. Morã ãt
faciente ſponſo:doꝛmitauerũt oẽs ⁊ doꝛmie
runt. Media aũt nocte clamoꝛ factus eſt:ec
ce ſponſus venit:exite obuiã ei. Tunc ſurre
xerunt oẽs virgines ille:⁊ oꝛnauerunt lam
pades ſuas. Fatue aũt ſapientibus dixerũt
Date nobis ď oleo vr̃o:q; lãpades nr̃e exti
guuntur. Reſponderunt prudentes dicen

tes. Ne forte nõ ſufficiat nobis ⁊ vobis: ite
potius ad vẽdentes ⁊ emite vobis. Dũ aũt
irent emere: venit ſpõſus: ⁊ que parate erãt
intrauerunt cũ eo ad nuptias: ⁊ clauſa ẽ ia-
nua. Nouiſſime vero veniũt ⁊ reliq̃ virgĩes
Luc.13.e dicẽtes. Dñe dñe aperi nobis. At ille reſpõ-
Luc.19.b dens ait. Amẽ dico vobis: neſcio vos. Vigi
Mar.13.d. late itaq; q2 neſcitis diẽ neq; horaz. Sicut
n. hõ peregre ꝓficiſcẽs vocauit ſeruos ſuos
B ⁊ tradidit illis bona ſua. Et vni dedit qnq;
talẽta: alij aũt duo: alij vero vnuz: vnicuiq;
ſm ꝓpriã virtutẽ: ⁊ ꝓfectꝰ ẽ ſtatiz. Abijt ãt
q̃ qnq; talẽta acceperat: ⁊ opatus eſt in eis
⁊ lucratꝰ ẽ alia qnq;. Silr q̃ duo accepat lu-
cratus eſt alia duo. Qui ãt vnũ accepat abi
ens fodit ĩ terrã ⁊ abſcõdit pecuniã dñi ſui.
Poſt multũ vero tp̃is venit dñs ſeruoꝝ il-
Luc.16.a loꝝ: ⁊ poſuit rõnẽ cũ eis. Et accedẽs q̃ qnq;
talẽta accepat obtulit alia qnq; talẽta: dicẽs
Dñe qnq; talenta tradidiſti mihi: ecce alia
qnq; ſuplucratꝰ ſũ. Ait illi dñs eius. Euge
ſerue bone ⁊ fidelis: q2 ſup pauca fuiſti fide
lis ſuper multa te ꝯſtituã: intra in gaudiuz
dñi tui. Acceſſit ãt ⁊ q̃ duo talẽta acceperat
⁊ ait. Dñe duo talẽta tradidiſti mihi: ecce a-
lia duo ſuplucratus ſũ. Ait illi dñs eiꝰ. Eu-
ge ſerue bone ⁊ fidelis: q2 ſup pauca fuiſti fi
delis: ſup multa te ꝯſtituã: intra in gaudiuz
dñi tui. Accedẽs ãt ⁊ q̃ vnũ talẽtũ accepat:
C ait. Dñe ſcio q2 hõ durus es: metis vbi nõ
ſemiaſti: ⁊ ꝯgregas vbi nõ ſparſiſti: ⁊ timẽs
abij ⁊ abſcõdi talentũ tuũ in terra. Ecce hẽs
qđ tuũ ẽ. Rñdẽs aũt dñs eiꝰ: dixit ei. Ser-
ue male ⁊ piger ſciebas q2 meto vbi non ſe
mino: ⁊ ꝯgrego vbi nõ ſparſi. Oportuit er-
go te cõmittere pecuniã meã nũmularijs: ⁊
veniens ego recepiſſem qđ meũ eſt cũ vſu-
ra. Tollite itaq; ab eo talentũ: ⁊ date ei qui
hz decẽ talẽta. Oĩ. n. hñti dabit̃ ⁊ abunda-
S.13.b bit: ei aũt qui nõ hz ⁊ qđ videt̃ hr̃e auferet̃
Mar.4.c. ab eo. Et inutilem ſeruũ eiicite in tenebras
Luc.8.c. exteriores illic erit fletus ⁊ ſtridor dentiuz.
Cum aũt venerit filius hoĩs in maieſtate
ſua ⁊ oẽs angeli cũ eo: tunc ſedebit ſuper ſe
dem maieſtatis ſue: ⁊ ꝯgregabunt̃ añ eum
oẽs gentes: ⁊ ſeparabit eos abinuicez: ſicut
paſtor ſegregat oues ab hedis ⁊ ſtatuet o-
ues quidem a dextris: hedos autem a ſini-
ſtris. Tunc dicet rex his qui a dextris eius
erunt. Venite benedicti patris poſſidete pa
ratũ vobis regnũ a conſtitutione mũdi. Eſu
riui. n. ⁊ dediſtis mihi manducare. Sitiui ⁊
dediſtis mihi bibere. Hoſpes erã ⁊ collegi-
ſtis me. Nudus ⁊ operuiſtis me. Infirmus
⁊ viſitaſtis me. In carcere erã ⁊ veniſtis ad D
me. Tũc reſpõdebũt ei iuſti dicẽtes. Dñe qñ
te vidimus eſuriẽtẽ ⁊ pauimꝰ ſitiẽtẽ: ⁊ dedi-
mus tibi potũ? Qñ aũt te vidimus hoſpitẽ
⁊ collegimus te: aut nudũ ⁊ cooꝑuimus te.
Aut qñ te vidimus infirmũ aut in carcere:
⁊ venimus ad te? Et reſpõdẽs rex dicet illis
Amen dico vobis: q̃zdiu feciſtis vni de his
fratribus meis minimis: mihi feciſtis. Tũc S.7.d
dicet ⁊ his qui a ſiniſtris erunt. Diſcedite a Luce.13.f
me maledicti in ignẽ eternũ: q̃ paratus ẽ a
diabolo ⁊ angelis eius. Eſuriui enim ⁊ non
dediſtis mihi mãducare. Sitiui ⁊ non dedi-
ſtis mihi potum. Hoſpes eram ⁊ nõ collegi
ſtis me. Nudus ⁊ non operuiſtis me. Infir-
mus ⁊ in carcere: ⁊ nõ viſitaſtis me. Tunc re
ſpondebũt ei ⁊ ipſi dicentes. Dñe qñ te vi-
dimus eſurientẽ: aut ſitiẽtẽ: aut hoſpitẽ: aut
nudũ: aut infirmũ: aut in carcere: ⁊ nõ mini
ſtrauimus tibi? Tũc reſpondebit illis dicẽs
Amẽ dico vobis: q̃zdiu nõ feciſtis vni de mi
noribus his: nec mihi feciſtis. Et ibunt hi ĩ Joan.5.e
ſupplicium eternũ: iuſti aũt in vitã eternaz.

C.S. De iudeoꝝ conſilio: de cõprehẽden
do ieſuz: de muliere que vnguento perfudit
ieſũ: iudas ꝓmiũ petit vt tradat ieſũ cenãs.
de iuda traditore ſuo ad diſcipulos loquit̃.
oblatio eius: petro dicit ꝙ ter abnegaturus
eũ eſſet. Orationes ieſu ad patrez: iudas ie
ſum in oſculo tradit: ⁊ petrus auriculã ſer-
uo abſcidit. Jeſus falſis teſtibus condem-
natur ⁊ illuditur: petrus tertio abnegat ⁊ la
chrimatur. XXVI

ET factũ eſt cũ ꝯſumaſſet ieſus ſermo A
nes hos oẽs: dixit diſcipulis ſuis. Sci
tis q2 poſt biduum paſca fiet: ⁊ filius ho-
minis tradetur vt crucifigatur. Tũc congre Mar.14.a
gati ſunt principes ſacerdotum: ⁊ ſeniores Luce.22.a.
populi in atrium principis ſacerdotuz qui Joan.11.g.
dicebatur cayphas ⁊ conſiliũ fecerũt vt ieſũ
dolo tenerent ⁊ occiderent. Dicebant autez
Non in die feſto: ne forte tumultus fieret in
populo. Cuz autẽ eſſet ieſus in bethania in
domo ſymonis leproſi acceſſit ad eum mu Mar.14.a
lier habens alabaſtrum vnguenti precioſi:
⁊ effudit ſuper caput ipſiꝰ recũbẽtis. Viden
tes ãt diſcipuli indignati ſũt dicẽtes. Vt qđ
ꝑditio hec: potuit. n. iſtud venundari multo

Mar.14.a ⁊ dari paupibus. Sciēs āt ieſus ait illis. qd
Joan.12.b moleſti eſtis huic mulieri? Opus.n.bonum
opata eſt in me. Nā ſemp paupes habetis
vobiſcū me aūt nō ſp hēbitis. Mittēs eni3
hec vnguētū hoc in corpus meū ad ſepeliē-
Mar.14.a dū me fecit. Amē dico vobis: vbicūq3 predi
catū fuerit hoc euāgeliū in toto mūdo dicef
Mar.14.a ⁊ qđ hec fecit in memoriā eius. Tunc abijt
vn⁹ de duodeci3 qui dicebat iudas ſcarioth
Luc.22.a ad pncipes ſacerdotū ⁊ ait illis. Quid vul-
B tis mihi dare: ⁊ ego vobis eū tradā. At illi
ꝯſtituerūt ei triginta argēteos. Et exinde q̄
rebat opportunitatē vt eū traderet. Prima
āt die azimoꝝ acceſſerūt diſcipuli ad ieſum
dicentes. Ubi vis parem⁹ tibi comedere pa
ſca. At ieſus dixit. Ite in ciuitatē ad quēda3
⁊ dicite ei. Magr dicit: tps meū ꝓpe eſt: apđ
te facio paſca cū diſcipulis meis. Et fecerūt
diſcipuli ſicut ꝯſtituit illis ieſus: ⁊ parauert
Mar.14.b paſca. Veſpere āt fcō diſcūbebat cū duode
Joan.13.c cim diſcipulis ſuis. Et edentibus illis dixit.
Mar.14.b Amē dico vobis: q2 vnus vr3 me traditur⁹
Luc.22.c eſt. Et ꝯtriſtati valde: ceperūt ſinguli dicere.
Joan.13.c Nūqd ego ſū dñe? Et ipſe rñdēs ait. Qui i
tingit mecū manū in parapſide: hic me tra-
det. Fili⁹ qdē hoīs vadit ſicut ſcriptu3 eſt de
Mar.14.c illo: ve aūt hoī illi p quē fili⁹ hoīs tradetur.
Luc.22.c Bonū erat ei ſi natus non fuiſſet homo ille
C Rñdēs āt iudas q tradidit eū: dixit. Nun-
Mar.14.c quid ego ſum rabbi? Ait illi. Tu dixiſti. Cenā
Luc.22.b tibus āt eis: accepit ieſus panē ⁊ bñdixit ac
Joan.6.c fregit: deditq3 diſcipulis ſuis ⁊ ait. Accipite
Mar.14.c ⁊ comedite: hoc eſt corpus meū. Et accipiēs
Luc.22.b calicē grās egit: ⁊ dedit illis dicēs. Bibite
i.Cor.11.c ex hoc oēs: hic eſt.n. ſanguis meus noui te
Mar.14.c ſtamenti: qui pro multis effundef in remiſ-
ſionē peccatoꝝ. Dico āt vobis. Nō bibam
ammodo de hoc genimine vitis vſq3 in diē
illū: cū illud bibā vobiſcū nouum in regno
Mar.14.c patris mei. Et hymno dicto exierunt in mō
Joan.18.a tem oliueti. Tunc dicit illis ieſus. Omnes
Mar.14.c vos ſcādalū patiemini in me in iſta nocte.
Zach.13.c Scriptū eſt.n. Percutiā paſtorē: ⁊ diſper-
Mar.14.c gentur oues gregis. Poſtq3 aūt reſurrexe
Joan.16.f ro pcedā vos in galileā. Rñdens āt petrus
Mar.14.c ait illi. Et ſi oēs ſcādalizati fuerint in te: ego
Luc.22.f nūq3 ſcandalizabor. Ait illi ieſus. Amē di
D co tibi: q2 in hac nocte anteq3 gallus cātet t
Mar.14.d ter me negabis. Ait illi petrus. Etiā ſi opor-
Mar.14.d tuerit me mori tecum: nō te negabo. Silr ⁊
Luc.22.d omnes diſcipuli dixerūt. Tūc venit ieſus cū
illis in villā: q̄ dr getſemani. Et dixit diſcipu Joan.18.a
lis ſuis. Sedete hic donec vadā illuc ⁊ orē. Mar.i.e
Et aſſūpto petro ⁊ duob⁹ filijs zebedei: cepit
ꝯtriſtari ⁊ meſtus eē. Tūc ait illis. Triſtis ē Mar.14.d
aīa mea vſq3 ad mortē. Suſtinete hic ⁊ vigi Joan.12.d
late mecū. Et ꝓgreſſus puſillū: procidit i fa Mar.14.d
ciē ſuā orās ⁊ dicēs. Pr mi: ſi poſſibile eſt Luc.22.d
trāſeat a me calix iſte. Uerūtn̄ nō ſicut ego Mar.14.d
volo: ſed ſicut tu. Et venit ad diſcipulos ſuos Luc.22.e
⁊ inuenit eos dormiētes: ⁊ dicit petro. Sic Mar.14.d
nō potuiſtis vna hora vigilare mecū? Vigi Luc.22.e
late ⁊ orate: vt non intretis in tentationem.
Spūs qdem prōptus eſt: caro aūt infirma. Mar.14.d
Iteꝝ ſcđo abijt ⁊ orauit dicēs. Pr mi ſi nō Joan.6.g
pōt hic calix trāſire niſi bibā illū: fiat volun Mar.14.d
tas tua. Et venit iteꝝ: ⁊ inuenit eos dormiē
tes. Erant eni3 oculi eoꝝ grauati. Et relictis
illis iteꝝ abijt ⁊ orauit tertio eundem ſermo
nem dicēs. Tūc venit ad diſcipulos ſuos ⁊ Mar.14.e
dicit illiſ. Dormite iā ⁊ reqeſcite: ecce appro
pinquabit hora: ⁊ filius hoīs tradef i ma Joan.2.e
nus peccatoꝝ. Surgite eamus. Ecce appro E
pinquabit qui me tradet. Adhuc eo loquē Mar.14.e
te: ecce iudas vnus de duodecim venit: ⁊ cū Luc.22.e
eo turba multa: cū gladijs ⁊ fuſtibus miſſi Joan.18.e
a principib⁹ ſacerdotū ⁊ ſeniorib⁹ populi. Mar.14.e
Qui āt tradidit eū dedit illis ſignū dicens.
Quēcūq3 oſculat⁹ fuero ipe ē: tenete eū. Et
ꝯfeſti3 accedēs ad ieſū. dixit. Aue rabbi. Et
oſculat⁹ eſt eū. Dixitq3 illi ieſus. Amice ad
qd veniſti? Tūc acceſſerūt ⁊ man⁹ iniecerūt Mar.14.e
in ieſū ⁊ tenuerūt eū. Et ecce vn⁹ ex his qui Luc.22.e
erant cū ieſu: extēdēs manū exemit gladiū Joan.18.b
ſuū: ⁊ percutiēs ſeruū principis ſacerdotu3
amputauit auriculā eius. Tūc ait illi ieſus.
Cōuerte gladiū tuū in locū ſuū. Oēs.n. qui Geñ.9.a
acceperint gladiū gladio peribūt. An putas Apoc.13.c
q2 nō poſſu3 rogare prēm meū: ⁊ exhibebit
mihi modo pluſq3 duodeci legiones ange
loꝝ? Quō ergo implebunf ſcripture? Q2 ſic
oportet fieri. In illa hora dixit ieſus turbis Mar.14.e
Tāq3 ad latronē exiſtis cū gladijs ⁊ fuſtib⁹ Luc.22.f
cōphēdere me. Quotidie apud vos ſedebā Joan.18.d
docēs in tēplo: ⁊ nō me tenuiſtis. Hoc autē F
totū factū eſt: vt adimplerenf ſcripture pro Mar.14.e
phetarū. Tūc diſcipuli oēs relicto eo fuge- Mar.14.f
runt. At illi tenētes ieſum: duxerūt ad cay- Luc.22.f
phā principē ſacerdotū vbi ſcribe ⁊ ſeniores Joan.18.b
ꝯuenerant. Petrus autē ſequebatur eu3 a Mar.14.f
longe: vſq3 in atriū principis ſacerdotū. Et Luc.22.f
ingreſſus intro ſedebat cū miniſtris vt vide Joan.18.c

Mar.14.f ret finē. Principes āt ſacerdotū ⁊ oē ↄcili
Luc.22.g ū3 q̄rebāt falſu3 teſtimoniū ↄtra ieſū: vt eū
morti traderēt. ⁊ nō inuenerūt: cū multi fal
Mar.14.f ſi teſtes acceſſiſſent. Nouiſſime aūt venerūt
Joan.2.d duo falſi teſtes: ⁊ dixerunt. Hic dixit. poſſu3
deſtruere tēplū dei: ⁊ poſt triduū reedificare
illud. Et ſurgens princeps ſacerdotū ait illi
Nihil reſpondes ad ea que iſti aduerſu3 te
teſtificantur? Jeſus āt tacebat. Et princeps
Mar.14.f ſacerdotū ait illi. Adiuro te per deū viuum
Luc.22.g vt dicas nobis ſi tu es xp̄s filius dei. Dixit
Mar.14.f illi ieſus. Tu dixiſti. Uerūtñ dico vobis am
Luc.22.g modo videbitis filiū hoīs ſedentē a dextris
Joan.6.g virtutis dei: ⁊ venientem in nubibus celi.
Mar.14.g Tunc princeps ſacerdotum ſcidit veſtimen
G ta ſua dicēs. Blaſphemauit. Quid adhuc
egemus teſtibus? Ecce nūc audiſtis blaſfe
miā. Quid vobis videt̄? At illi reſpōdētes
Eſa.50.c dixerūt. Reus eſt mortis. Tūc expuerunt ī
Mar.14.g faciē eius: ⁊ colaphis eū ceciderūt. Alij aute3
Luc.22.g palmas in faciē eius dederūt dicētes. Pro
Joan.18.d phetiza nobis xp̄e: quis ē q te pcuſſit? Pe
Mar.14.g trus vero ſedebat foris ī atrio: ⁊ acceſſit ad
Luc.22.f. eū vna ancilla dicēs. Et tu cum ieſu galileo
Joan.18.c. eras. At ille negauit corā oībus dicens: ne
ſcio quid dicis. Exeūte autem illo ianuā vi
dit eū alia ancilla: ⁊ ait his qui erant ibi. Et
hic erat cū ieſu nazareno. Et iterū negauit
cum iuramento: q2 non noui hoīem. Et poſt
puſillū acceſſerunt qui ſtabant: ⁊ dixerūt pe
tro. Uere ⁊ tu ex illis es. Nam loquela tua
manifeſtum te facit. Tunc cepit deteſtari ⁊
Mar.15.g iurare q2 nō nouiſſet hoīem. Et cōtinuo gal
Luc.22.g lus cantauit. Et recordatus eſt petrus ver
bi ieſu quod dixerat: prius q̄3 gallus can
tet ter me negabis. Et egreſſus foras fleuit
amare.

¶C.S. Jeſus pilato tradit̄: iudas laqueo ſe ſuſpendit: de agro figuli: iudicium pilati: ⁊ de barraba latrone: de chlamide coccineo: de corona: de arundine: de genuflexione ⁊ illuſione dicentium. Aue rex iudeorum: ⁊ expuitione in eum ⁊c. Simonis angariatione vt crucem tolleret: de felleo humore: ⁊ crucifixione eius: de veſtimentis: de ſcripto: rex iudeoꝝ: de crucifixione latronū: de blaſphemijs: d̄ tenebris factis: d̄ dn̄i clamore ⁊ morte: ⁊ alijs q̄ ↄtingebāt ī morte: de ſepultura dn̄i: ⁊ de cuſtodia circa ſepulchꝝ. XXVII

A Mane āt fcō: ↄſiliū inierunt oēs prin
cipes ſacerdotū ⁊ ſeniores populi
aduerſus ieſu3: vt eū morti traderēt. Et vin Mar.15.a
ctū adduxerunt eum: ⁊ tradiderunt pontio Luc.23.c
pilato preſidi. Tunc videns iudas qui eum
tradidit q̄ damnatus eſſet: penitentia du
ctus retulit triginta argenteos principibus
ſacerdotum ⁊ ſenioribus dicens. Peccaui:
tradens ſanguinem iuſtum. At illi dixerunt
Quid ad nos. Tu videris. Et proiectis argē
teis in tēplo receſſit: ⁊ abiens laqueo ſe ſuſ
pendit. Principes autem ſacerdotum acce
ptis argenteis dixerunt. Non licet eos mit
tere in corbonam: q2 precium ſanguinis ē.
Conſilio aūt inito: emerunt ex illis agrum fi Act.1.d
guli in ſepulturam peregrinoꝝ: pp hoc vo
catus eſt ager ille acheldemach: hoc ē ager
ſanguinis vſq3 in hodiernū diē. Tūc imple
tum eſt qđ dictū eſt per hieremiam prophe
tam dicentem. Et acceperunt triginta argen
teos precium appreciati quem appreciaue Zach.11.c
runt a filijs iſrael: ⁊ dederunt eos in agrum
figuli: ſicut conſtituit mihi dominus. Jeſus B
autem ſtetit ante preſidē ⁊ interrogauit eu3 Mar.15.a
preſes dicens. Tu es rex iudeoꝝ? Dicit illi ie Luc.23.a
ſus. Tu dicis. Et cū accuſaretur a principibꝰ Joan.18.f
ſacerdotum ⁊ ſenioribus: nihil reſpondit.
Tunc dicit illi pilatus. Non audis quanta
aduerſu3 te dicunt teſtimonia. Et non reſpō
dit ei ad vllum verbum. ita vt miraretur p̄
ſes vehementer. Per diem autem ſolemnē Mar.15.a
conſueuerat preſes populo dimittere vnu3 Luc.23.c
vinctum: quem voluiſſent. Habebat aute3 Mar.15.a
tunc vnum vinctum inſignem qui dicebat̄ Joan.18.g
barrabas. Congregatis ergo illis dixit pila
tus. Quem vultis dimittam vobis: barra
bam an ieſum qui dicitur chriſtus. Sciebat
enim q̄ per inuidiam tradidiſſent eum. Se
dente autem illo pro tribunali: miſit ad eu3
vxor eius dicēs. Nihil tibi ⁊ iuſto illi. Mul
ta enim paſſa ſum hodie per viſum propter Mar.15.a
eum. Principes autem ſacerdotum ⁊ ſenio Luc.23.c
res perſuaſerunt populis vt peterent barra Joan.18.g
bam: ieſum vero perderent. Reſpondēs au Act.13.c
tem preſes ait illis. Quem vultis vobis de C
duobus dimitti. At illi dixerūt barrabā. Di Mar.15.a
cit illis pilatus. Quid igit̄ faciā de ieſu qui Luc.23.c
dicitur xp̄s? Dicūt oēs. Crucifigatur. Ait il
lis preſes. Quid enim mali fecit? At illi ma
gis clamabant dicētes. Crucifigat̄. Uidēs
autem pilatus q2 nihil proficeret: ſed ma
gis tumultus fieret: accepta aqua lauit ma
nus coram populo dicens. Innocēs ego ſū

a ſanguine huius iuſti vos videritis. Et re-
ſpondēs vniuerſus populus dixit. Sāguis
Mar.15.b. eius ſup nos ⁊ ſup filios noſtros. Tūc dimi
Luc.23.d ſit illis barrabā: ieſuȝ āt flagellatū tradidit
Joan.16.c eis vt crucifigeret. Tūc milites preſidis ſu-
Mar.15.b. ſcipiētes ieſuȝ in ꝓtorio: congregauerūt ad
Joan.19.a eum vniuerſā cohortē: ⁊ exeuntes eū chla-
midē coccineā circūdederūt ei. Et plectētes
coronam de ſpinis poſuerūt ſup caput eius
B ⁊ harūdinē in dextera eius: ⁊ genu flexo añ
Mar.15.b. eū: illudebāt ei dicētes. Aue rex iudeoꝝ: ⁊ ex
puentes in eū: acceperūt harūdinē ⁊ ꝑcutie
bant caput eius. Et poſtq̄ȝ illuſerūt ei exue-
Mar.15.b. runt eū chlamydē ⁊ iduerūt eū veſtimentis
Luc.23.d ei⁹: ⁊ duxerūt eū vt crucifigerēt. Exeūtes au
Mar.15.b. tem inuenerunt hominem cyreneum nomi
Luc.23.e ne ſymonem: hunc angariauerunt vt tolle
Joan.19.e. ret crucē ei⁹. Et venerūt i locū q̄ dr̄ golgota
Mar.15.b. qđ eſt caluarie locus. Et dederūt ei vinū bi
Lu.23.e. bere cū felle mixtū. Et cū guſtaſſet noluit bi
Joan.19.e. bere. Poſtq̄ȝ aūt crucifixerūt eū: diuiſerūt
E veſtimēta eius ſortē mittētes: vt impleretur
Ps.21. qđ dictū ē ꝑ ꝓphetā dicētē. Diuiſerūt ſibi
Mar.15.c. veſtimēta mea: ⁊ ſup veſtē meā miſerūt ſor
Luc.23.e tem. Et ſedētes ſeruabāt eū. Et impoſuerūt
Joan.19.d. ſup caput eius cāmᵃ ipſius ſcriptā: hic eſt ie
ſus rex iudeoꝝ. Tūc crucifixi ſunt cū eo duo
Mat.15.c latrones: vnus a dextris ⁊ vnus a ſiniſtris.
Pretereūtes aūt blaſphemabāt eū mouē
tes capita ſua ⁊ dicētes. Vah qui deſtruis
Sap.2.d. tēplū dei: ⁊ in triduo illud reedificas. Salua
Mar.15.c temetipm̄ ſi filius dei es deſcende de cruce.
Luc 23.e. Silr̄ ⁊ principes ſacerdotū illudētes cū ſcri
bis ⁊ ſeniorib⁹ dicebāt. Alios ſaluos fecit:
Mar.15.c. ſeipſū nō pōt ſaluū facere. Si rex iſrael ē de
ſcēdat nūc de cruce ⁊ credimus ei. Cōfidit in
deo: liberet nūc eū ſi vult. Dixit enim q: fili
Mar.15.c. us dei ſū. Idipſū aūt ⁊ latrones qui crucifi-
Luc.23.f xi erant cū eo improperabāt ei. A ſexta autem
hora tenebre facte ſunt ſup vniuerſā terram
vſq; ad horā nonā. Et circa horā nonā cla-
mauit ieſus voce magna dicēs. Heli heli la
F mazabatani. Hoc eſt. Deus me⁹ d̄s meus
Mar.15.c. vt qd dreliquiſti me. Quidā āt illic ſtātes ⁊
Mar.15.c. audiētes dicebāt. Heliā vocat iſte. Et conti
Luc.23.e nuo currens vnus ex eis acceptā ſpongiam
Joan.19.e. impleuit aceto ⁊ impoſuit harundini: ⁊ da-
Mar.15.c. bat ei bibere. Ceteri vero dicebāt. Sine vide
amus an veniat helias liberās eū. Jeſus āt
Mar.15.d. iterū clamās voce magna: emiſit ſpūm. Et
Luc.23.f. ecce velū tēpli ſciſſū eſt in duas ꝑtes: a ſum

mo vſq; deorſum. Et terra mota eſt: ⁊ petre Apoc.6.e
ſciſſe ſunt ⁊ monumenta aperta ſunt: ⁊ mul
ta corpora ſanctorum qui dormierant ſurre
xerunt. Et exeuntes de monumētis poſt re-
ſurrectionē ei⁹ venerūt in ſcām ciuitatem ⁊
apparuerunt multis. Centurio autem ⁊ qui Mar.15.d.
cum eo erant cuſtodientes ieſum viſo terre- Luce.23.g
motu ⁊ his q̄ fiebāt: timuerūt valde dicen- Mar.15.d.
tes. Vere filius dei erat iſte. Erant autē ibi
mulieres multe a lōge: que ſecute erāt ieſū
a galilea miniſtrātes ei: inter quas erat ma
ria magdalene: ⁊ maria iacobi: ⁊ ioſeph mr̄:
⁊ mr̄ filioꝝ zebedei. Cū aūt ſero fcm̄ eēt vēit G
qdā hō diues ab arimathia noīe ioſeph: q ⁊ Mar.15.e.
ipſe diſcipulus erat ieſu. Hic acceſſit ad pi- Luce.23.g
latū: ⁊ petijt corpus ieſu. Tūc pilatus iuſſit Joan.19.g
reddi corpus. Et accepto corpore ioſeph in- Mar.15.d.
uoluit illud in ſyndone munda: ⁊ poſuit illō Luc.23.g.
in monumento ſuo nouo: quod exciderat in
petra. Et aduoluit ſaxum magnum ad oſtiū
monumenti ⁊ abijt. Erat aūt ibi maria mag Joan.19.g
dalene ⁊ altera maria: ſedentes contra ſepul Mar.15.d.
chrum. Altera autē die que eſt poſt paraſce-
uen: conuenerunt principes ſacerdotū ⁊ pha
riſei ad pilatū dicētes. Domine recordati ſu
mus: q: ſeductor ille dixit adhuc viuens: p⁹
tres dies reſurgam. Jube ergo cuſtodiri ſe-
pulchrum vſq; in diem tertium: ne forte ve
niant diſcipuli eius ⁊ furentur eum: ⁊ dicāt
plebi: ſurrexit a mortuis: ⁊ erit nouiſſimus
error peior priore. Ait illis pilatus. Habetiſ
cuſtodiam: ite cuſtodite ſicut ſcitis. Illi autē
abeuntes munierunt ſepulchrū ſignātes la
pidem cum cuſtodibus.

¶ C S. Reſurrectio dn̄i: ⁊ qualiter apparu
it poſt h̄ pecunia data cuſtodibus ⁊ manda
tū de baptiſmate. XXVIII

Veſpere autem ſabbati que luceſcit in A
prima ſabbati venit maria magdale
ne ⁊ altera maria videre ſepulchꝝ: ⁊ ecce ter Mar.16.a.
remot⁹ fcūs ē magn⁹. Angelus.n. dn̄i deſcē Luc.24.b.
dit de celo ⁊ accedēs reuoluit lapidē: ⁊ ſede Joan.20.a.
bat ſup eū. Erat āt aſpect⁹ eius ſicut fulgur
⁊ veſtimētū eius ſicut nix. Pre timore autē
eius exterriti ſunt cuſtodes: ⁊ facti ſunt ve-
lut mortui. Reſpondens aūt angelus dixit
mulieribus. Nolite timere vos. Scio eni q̄
ieſū q crucifixus ē q̄ritis. Nō ē hic. ſurrexit Mar.16.b
n. ſicut dixit. Venite ⁊ videte locū vbi poſit⁹ Luc 20.a
erat dominus. Et cito euntes dicite diſcipu B
lis eius: quia ſurrexit: ⁊ ecce precedet vos in

galileā. Ibi eū videbitis. ecce p̄dixi vob. Et
exierūt cito de monumēto cū timore ꝛ gau-
Mar.16.b dio magno: currētes nūciare diſcipulis eius
Luce.24.b. Et ecce ieſus occurrit illis dicēs. Auete. Ille
āt acceſſerūt ꝛ tenuerūt pedes eiꝰ ꝛ adoraue
rūt eū. Tūc ait illis ieſus. Nolite timere. Ite
nūciate fribꝰ meis vt eāt i galileā: ibi me vi
C debūt. Que cū audiſſent: ecce q̄dā de cuſto-
dibꝰ venerūt i ciuitatē ꝛ nūciauerūt p̄ncipi
bꝰ ſacerdotū oīa q̄ fcā fuerāt. Et ꝯgregati cū
ſeniorībꝰ: ꝯſilio accepto pecuniā copioſā de
derūt militibꝰ dicētes. Dicite q̄ꝛ diſcipuli eiꝰ
nocte venerūt ꝛ furati ſūt eū nobis dormiē
tibꝰ. Et ſi hoc auditū fuerit a p̄ſide: nos ſua-
debimꝰ ei: ꝛ ſecuros vos faciemꝰ. At illi ac-
D cepta pecunia fecerūt ſicut erāt edocti. Et di
uulgatū ē verbū iſtud apud iudeos vſq; in
hodiernū diē. Vndecī āt diſcipuli abierunt
Mar.16.f i galileā i mōtē vbi ꝯſtituerat illis ieſus. Et
vidētes eū adorauerūt: q̄dā āt dubitauerūt
Et accedēs ieſus: locutꝰ ē eis dicēs. Data ē
mihi oīs p̄tās i celo ꝛ i terra. Eūtes ḡ docete
oēs gētes baptizātes eos i noīe p̄ris ꝛ filij
ꝛ ſp̄us ſci: docētes eos ſeruaꝛ oīa q̄cūq; mā
daui vobis. Et ecce ego vo-
biſcū ſū oībus diebꝰ: vſq;
ad ꝯſumationē ſeculi.

¶ Explicit euangelium ſm Matheum.

¶ Incipit prologus in euāgelium ſm Marcū.

MArcꝰ euāgeliſta dei
electus ꝛ petri i ba
ptiſmate filꝰ: atq; i diuio ſer
mōe diſcipulus: ſacerdotiū
i iſrael agēs ſm carnē leuita
ad fidē xp̄i ꝯuerſus euāgeliū
i italia ſcripſit oñdēs i eo q̄d
ꝛ gñi ſuo deberet: ꝛ xp̄o. Nā
initiū p̄ncipij i voce p̄ph̄e exclamatōis
iſtituēs ordinē leuitice electōis oñdit: vt p̄di
cās p̄deſtiatū ioānē filiū zacharie i voce an
geli ānūtiātis emiſſū: n̄ ſolū verbū carnē fa
ctū: ſ; ꝛ corpꝰ dñi i oīa p ṽbū diuine vocis
aiatū: i initio euāgelice p̄dicatōis oñderet: vt
q̄ h̄ legēs ſciret cui initiū carnis i dño: ꝛ ieſu
aduenietis hītaculū caro deberet agſcere:
atq; i ſe ṽbū vocis q̄d i ꝯſonātibꝰ p̄diderat
inueniret. Deniq; cū pfecti euāgelij opꝰ itraſ
ſet a baptiſmo dñi p̄dicare dcū ichoās: nō la
borauit natiuitatē carnis quā i p̄orībꝰ vide
rat dicere: ſ; totꝰ exprimēs expoſitōēz deſti
nūez ieiunij: tētatōē ꝯ diaboli: ꝯgregationē
beſtiaꝝ: ꝛ miniſteriū ꝓtulit angeloꝝ: vt inſti
tuēs nos ad intelligēdū: ſingula in breui cō
pingēs nec auctoritatē fcē rei demeret ꝛ p̄fi
ciēdi opis plenitudinē nō negaret. Deniq;
āputaſſe ſibi pꝰ fidē pollicē dr̄ vt ſacerdotio
reprobꝰ h̄ret: ſ; tm̄ ꝯſentiēs fidei p̄deſtina-
ta potuit electio vel nec ſic in ope verbi p̄de
ret q̄d priꝰ meruerat in gñe. Nā alexandrie
ep̄s fuit. Cuiꝰ p ſingula opꝰ fuit ſcire ꝛ euan
gelij in ſe dicta diſponere: ꝛ diſciplinā legis
in ſe agnoſcere: ꝛ diuinā in carne dñi intelli
gere naturā. que i nos primū reqri oportet:
dehinc inq̄ſita volumꝰ agnoſci h̄ntes merce
dē exhortatōis: q̄m q̄ plātat ꝛ q̄ rigat vnu;
ſūt: q̄ aūt incremētū p̄ſtat: deus eſt.

¶ Explicit prologus.

¶ Incipit euangelium ſm Marcum.

¶ .C.S. De ſcō ioāne baptiſta: ꝛ victu ꝛ ha
bitu eiuſdē: baptizatus ieſus ꝛ tēptatus vi
cit p̄dicās p̄niam. Petrū; ꝛ ceteros ſeq iu-
bet: hoīe; ab imūdo ſp̄ū eripuit: ſocrū petri
a febribus liberat: leproſum mundat. I

INitiuz A malach.3.a
euāgelij ih̄u xp̄i Mat.iii.b.
filij dei: ſicut ſcri Luc.7.d.
ptū ē in yſaia p̄ Eſa.40.a
pheta. Ecce mit Mar.3.a.
to angelū meū Joan.i.c
āñ faciē tuā: q̄
p̄parabit viā tu
am añ te. Vox
clamātis in de-
ſerto. Parate

viã dñi: rectas facite ſemitas eius. Fuit ĩ de
ſerto ioãnes baptizans ⁊ pdicãs baptiſmũ
Mat.3.a pnie in remiſſionẽ peccatoꝝ. Et egrediebaͭ
Luc.3.a ad eũ oĩs iudee regio: ⁊ hieroſolymite vni
Joan.3.e uerſi ⁊ baptizabãtur ab illo in iordanis flu
Mat.3.a mine: cõfitẽtes peccata ſua. Et erat ioannes
veſtitꝰ pilis cameloꝝ ⁊ zona pellicea circa
lũbos eiꝰ: ⁊ locuſtas ⁊ mel ſilueſtre edebat
Mat.3.c. ⁊ predicabat dicẽs. Veniet fortior me poſt
Luc.3.c. me: cuius nõ ſum dignus procumbens ſol
Joan.1.d uere corrigiã calciamentoꝝ eius. Ego bapti
Mat.3.c. zaui vos aqua: ille vero baptizabit vos ſpi
Luc.3.c. ritu ſancto. Et factũ eſt in diebus illis: venit
Joan.1.d ieſus a nazareth galilee ⁊ baptizatus eſt a
Mat.3.d ioanne in iordane. Et ſtatim aſcendens de
Luc.3.d. aqua vidit celos apertos ⁊ ſpũm ſcm̃ tãqȝ
Joan.3.e colũbã deſcendentem ⁊ manentem in ipſo.
Mat.3.d Et vox facta eſt de celis. Tu es filius meus
Luc.3.c. dilectus in te cõplacui. Et ſtatim ſpũs expu
1.Pe.1.d lit eum in deſertũ. Et erat in deſerto quadra
Mat.4.a. ginta diebus ⁊ quadraginta noctibus ⁊ tẽ
Luc.4.a. tabatur a ſathana. Eratqȝ cũ beſtijs ⁊ ange
Mat.4.b. li miniſtrabãt illi. Poſtqȝ aũt traditus ẽ io
annes: venit ieſus in galilea predicans euã
geliũ regni dei: ⁊ dicẽs. Qm̃ impletũ eſt tẽ
Math.4.c. pus ⁊ appropinquabit regnũ dei. Penite
Act.3.d. mini ⁊ credite euangelio ⁊ preteriens ſecus
Mat.4.c. mare galilee: vidit ſymonẽ ⁊ andreã fratreȝ
Luc.5.b. eius mittentes retia in mare. Erant eniȝ pi
ſcatores. Et dixit eis ieſus. Venite poſt me:
⁊ faciã vos fieri piſcatores hoĩum. Et proti
nus relictis retibus ſecuti ſunt eum. Et pro
greſſus ĩde paurillũ vidit iacobũ zebedei ⁊
ioannem frẽm eius ⁊ ipſos cõponẽtes retia
in naui: ⁊ ſtatim vocauit illos. Et relicto pa
tre ſuo zebedeo in naui cũ mercẽnarijs ſecu
Luc.4.e. ti ſunt eũ. Et ingrediunͭ capharnaũ: ⁊ ſtatĩ
E ſabbatis ingreſſus ĩ ſynagogã docebat eos
Mat.7.d Et ſtupebãt ſup doctrĩa eiꝰ: erat.n. docẽs eos
Luc.1.g. quaſi ptãtẽ hñs ⁊ nõ ſicut ſcriba. Et erat in
Luce.4.e ſynagoga eoꝝ hõ in ſpũ imũdo: ⁊ exclama
uit dicẽs. Quid nobis ⁊ tibi ieſu nazarene?
veniſti ãt perdere nos. Scio ꝙ ſis ſcũs dei.
Et cõminatus eſt ei ieſus dicens. Obmute
ſce: ⁊ exi de hoĩe. Et diſcerpẽs eũ ſpũs imun
dus: ⁊ exclamãs voce magna exijt ab eo. Et
mirati ſunt oẽs ita vt cõquirerẽt inter ſe dicẽ
tes. Quidnã eſt hoc? Quenã doctrina hec
noua? q: in ptãte ſpiritibus imũdis impat
Mat.8.b ⁊ obediunt ei. Et proceſſit rumor eius ſtatiȝ
Luce.4.f. in omnẽ regionẽ galilee. Et ꝓtinus egrediẽ

tes de ſynagoga venerũt in domũ ſymonis
⁊ andree cũ iacobo ⁊ ioanne. Recumbebat
ãt ſocrus ſymonis febricitãs ⁊ ſtatiȝ dicũt
ei de illa. Et accedẽs eleuauit eã apprehẽſa
manu eius: ⁊ ꝯtinuo dimiſit eã febris: ⁊ mi
niſtrabat eis. Veſpere ãt facto cũ occidiſſet Luc.4.g.
ſol: afferebãt ad eũ oẽs male hñtes ⁊ demo D
nia hñtes: ⁊ erat oĩs ciuitas ꝯgregata ad ia
nuã. Et curauit multos q vexabanͭ varijs Infra.3.b
lãguoribus. Et demonia multa ejciebat: ⁊ ñ
ſinebat ea loqui: qm̃ ſciebat eũ. Et dilucul⁹
valde ſurgẽs egreſſus abijt in deſertũ locũ
ibiqȝ orabat. Et ꝓſecutus eſt eũ ſymon ⁊ q
cũ illo erãt. Et cũ inueniſſent eũ: dixerunt ei
q: oẽs q̃runt te. Et ait illis. Eamus in proxi
mos vicos ⁊ ciuitates: vt ibi pdicẽ. Ad hoc
n. veni. Et erat pdicãs in ſynagogis eoꝝ: ⁊ ĩ Mat.8.a
oĩ galilea: ⁊ demonia ejciẽs. Et venit ad eũ Luc.5.c.
leproſus deprecãs eũ: ⁊ genu flexo dixit. Si
vis potes me mũdare. Jeſus ãt miſertꝰ eiꝰ
extẽdit manũ ſuã: ⁊ tãgens eũ: ait illi. Volo
mũdare. Et cũ dixiſſet ſtatim diſceſſit ab eo
lepra ⁊ mundatus eſt. Et cõminatus eſt ei.
ſtatimqȝ eiecit illũ: ⁊ dicit ei. Vide nemini Mat.8.a
dixeris: ſed vade oñde te principi ſacerdotũ Luc.5.c.
⁊ offer pro emũdatiõe tua: q̃ pcepit moyſes ĩ
teſtimoniũ illis. At ille egreſſus cepit predi
care: ⁊ diffamare ſermonẽ ita vt iaȝ nõ poſ
ſet manifeſte introire in ciuitatẽ ſed foris in
deſertis locis eſſe: ⁊ conueniebant ad eum
vndiqȝ.

C.S. Paralyticũ iubet tollere grabatuȝ
leui alphei ſeq ſe iubet: ⁊ dicit non eſſe opꝰ
ſanis medicũ diſcipuli ſabbato ſpicas euel
lunt. II

ET iterũ intrauit capharnaũ poſt dies A
octo: ⁊ auditũ eſt ꝙ in domo eẽt: ⁊ con
uenerunt multi: ita vt nõ caperet neqȝ ad ia
nuã ⁊ loquebaͭ eis verbũ. Et venerũt ad eũ Mat.9.a
ferẽtes paralyticũ: q a quatuor portabaͭ. Luc.5.c.
Et cũ nõ poſſent offerre eũ illi pre turba: nu Joan.5.a.
dauerunt tectũ vbi erat: ⁊ patefaciẽtes ſub
miſerunt grabatũ in quo paralyticus iace
bat. Cũ ãt vidiſſet ieſus fidẽ illoꝝ ait paraly
tico. Fili dimittunͭ tibi peccata tua. Erant
autem illic quidam de ſcribis ſedentes ⁊ co
gitantes in cordibus ſuis. Quid hic ſic loq
tur. Blaſphemat. Quis põt dimittere pec
cata niſi ſolus deus. Quo ſtatim cognito ie Luc.5.d.
ſus ſpiritu ſuo: q: ſic cogitarent intra ſe dicit 1.Cor.2.d
illis. Quid iſta cogitatis in cordibus vr̃is. B

Mat.9.a Quid eſt facilius dicere paralytico: dimittũ
Luce.5.c tur tibi pctã tua: an dicere: ſurge tolle gra-
batũ tuũ ⁊ ambula? Ut aũt ſciatis qꝛ filius
hoĩs h3 ptãtẽ in terra dimittendi peccata:
Mat.9.a. ait paralytico. Tibi dico ſurge: tolle grabatũ
Luce.5.e. tuum ⁊ vade in domum tuam. Et ſtatim ſur
Joan.5.b. rexit ille: ⁊ ſublato grabato abijt inde corã
omnibus: ita vt mirarentur omnes: ⁊ hono
rificarent deũ dicẽtes: qꝛ nunq̃ ſic vidimus
Et egreſſus eſt rurſus ad mare omniſq3 tur
Mat.9.a. ba veniebat ad eũ: ⁊ docebat eos. Et cũ pre
Luce.5.f teriret vidit leui alphei ſedentẽ ad teloneũ
⁊ ait illi. Sequere me. Et ſurgẽs ſecutus eſt
Mat.9.a. eũ. Et factũ eſt cũ accũberet in domo illi⁹ mul
Luce.5 ti publicani ⁊ peccatores ſimul diſcũbebãt
E cũ ieſu ⁊ diſcipulis eius. Erãt.n. multi q ſeq̃
bant eũ. Et ſcribe ⁊ pharisei vidẽtes qꝛ mã
ducaret cũ publicanis ⁊ pctõribus dixerũt
diſcipulis ei⁹. Quare cũ publicanis ⁊ pctõ
Mat.9.a. ribus mãducat ⁊ bibit magr̃ vr̃? Hoc audi-
Luce.5.f to ieſus ait illis. Nõ neceſſe hñt ſani medi-
co: ſ3 q male hñt. Nõ.n. veni vocare iuſtos
Thimo.i.c ſ3 pctõres. Et erãt diſcipuli ioãnis ⁊ phari-
ſei ieiunãtes: ⁊ veniũt ⁊ dicunt illi. Cur diſci
Luce.5.f puli ioãnis ⁊ phariſeoꝝ ieiunant: tui autem
diſcipuli nõ ieiunãt? Et ait illis ieſus. Nun-
Mat.9.b qd pñt filij nuptiaꝝ q̃diu ſpõſus cũ illis ẽ
Luc.5.g. ieiunare. Quãto tpe hñt ſecum ſponſum nõ
pñt ieiunare. Venient aũt dies cũ auferetur
D ab eis ſpõſus: ⁊ tũc ieiunabunt in illis die-
bus. Nemo aſſumẽtũ panni rudis aſſuit ve
ſtimẽto veteri. Alioquin aufert ſupplemen-
tũ nouũ: a veteri ⁊ maior ſciſſura fit. Et ne-
mo mittit vinũ nouũ in vtres veteres. Alio
quin dirũpet vinũ vtres: ⁊ effundet: ⁊ vtres
peribũt. S3 vinũ nouũ in vtres nouos mit
Mat.12.a. ti d3. Et factũ eſt iterũ cũ dñs ſabbatis ambu
Luc.6.a. laret p ſata: ⁊ diſcipuli eius ceperũt pgre
di ⁊ vellere ſpicas. Phariſei aũt dicebãt ei.
Ecce qd faciũt diſcipuli tui ſabbatis qđ nõ
i.Re.21.b. licet: ⁊ ait illis. Nunq̃ legiſtis qd fecerit dd
Mat.12.a qñ neceſſitatẽ habuit ⁊ eſurijt ipſe: ⁊ qui cũ
Luc.6.a. eo erãt: quõ introiuit in domũ dei ſub abia
thar principe ſacerdotũ: ⁊ panes propoſitio
nis manducauit: quos non licebat mandu
care niſi ſolis ſacerdotibus: ⁊ dedit eis ⁊ q
Mat.12.a cũ eo erãt. Et dicebat eis. Sabbatũ pp ho
Luc.6.a. minẽ factũ eſt: ⁊ non hõ pp ſabbatũ. itaq3
dominus ẽ filius hoĩs etiã ſabbati.
¶ C.C.S. In ſynagoga ſabbato curat habẽ
tẽ aridã manuũ: ⁊ multos ſanat: ⁊ ſpiritus
imũdi clamabant. Tu es filius dei: duodẽ-
cim nomina apoſtolorum. Scribe dicebãt
q̃ in principe demoniorũ eijceret demonia
matrem ⁊ fratres dicit qui faciunt volũta-
tem dei.

III

ET introiuit iterũ in ſynagogã. ⁊ erat A
ibi hõ habẽs manũ aridã. ⁊ obſerua Mat.12.a.
bãt eũ ſi ſabbatis curaret: vt accuſarẽt illũ.
Et ait hoĩ hñti manũ aridã. Surge i mediũ
Et dicit eis. Licet ſabbatis benefacere an Mat.12.a.
male: animã ſaluã facere an pdere. Et illi Luc.6.b
tacebant. Et circũſpiciens eos cum ira con
triſtatus ſuper cecitate cordis eorum dicit
homini. Extende manum tuã. Et extẽdit ⁊
reſtituta eſt manus illi. Exeuntes aũt pha
riſei ſtatim cũ herodianis cõſilium faciebãt Mat.12.b.
aduerſus eum quõ eum perderent. Jheſus ãt Joan.10.g
cum diſcipulis ſuis receſſit ad mare. ⁊ mul
ta turba a galilea ⁊ iudea ſecuta eſt eum. ⁊ Mat.4.d.
ab hieroſolymis ⁊ ab idumea ⁊ trans ior- Luc.4.b.
danẽ: ⁊ qui circa tyrũ ⁊ ſydonẽ multitudo Joã.6.a.
magna audientes que faciebat venerũt ad B
eũ. Et dixit ieſus diſcipulis ſuis vt in naui-
cula ſibi deſeruirent propter turbã ne com
primerent eũ. Multos enim ſanabat ita vt
irruerent in eũ vt illũ tangerent quotquot
habebãt plagas. Et ſpũs imũdi cũ illũ vide
bant procidebãt ei: ⁊ clamabãt dicẽtes. Tu Luce.4.g.
es filius dei. Et vehementer cõminabatur
eis: ne manifeſtarent illũ. Et aſcendens in Mat.10.a
montem vocauit ad ſe quos voluit ipſe: ⁊ ve Luc.9.a.
nerunt ad eũ. Et fecit vt eſſent duodecim cũ
illo: ⁊ vt mitteret eos predicare. Et dedit il
lis poteſtatem curandi infirmitates. ⁊ eijci
endi demonia. Et impoſuit ſymoni nomen
petrus. Et iacobum zebedei ⁊ ioannem fra Mat.10.a
trem iacobi ⁊ impoſuit eis noĩa boanerges Luce.6.c
qđ eſt filij tonitrui. Et andreã ⁊ philippum. Act.i.b.
bartholomeũ ⁊ matheũ ⁊ thomam ⁊ iaco C
bũ alphei ⁊ thadeũ ⁊ ſymonẽ chananeum:
⁊ iudam ſcharioth qui ⁊ tradidit illum. Et
veniunt ad domum. Et cõuenit iterũ turba
ita vt nõ poſſet neq3 panẽ manducare. Et
cũ audiſſent ſui: exierũt tenere eũ. Dicebãt Math.12.b.
enim qm̃ i furorẽ verſus eſt. Et ſcribe q ab Luc.11.b.
hieroſolymis deſcẽderant dicebãt qm̃ beel
zebub h3 ⁊ qꝛ in principe demoniorũ eijcit
demona. Et puocatis eis in parabolis dice Mat.12.b
bat illis. Quõ poteſt ſathanas ſathanã eij- Luc.11.c
cere? Et ſi regnũ in ſe diuidatur non põt re
gnũ illud ſtare. Et ſi dom⁹ ſuper ſemetipſã

diſpartiat nõ põt dom⁹ illa ſtare. Et ſi ſatha
nas ɔſurrexerit in ſemetipm: diſptitus eſt: ⁊
B nõ poterit ſtare ſed finẽ h3. Nemo põt vaſa
fortis ingreſſus in domũ diripe niſi pri⁹ for
Mat.12.c. tez alliget: ⁊ tũc domũ ei⁹ diripiet. Amen di
Luce.12.b. co vobis: qm̃ omia dimittent' filijs hoim
peccata ⁊ blaſphemie qbus blaſphemiuerũt
Qui aũt blaſphemauerit in ſpũ ſcm̃ nõ ha
bebit remiſſionẽ in eternũ: ſed reus erit eter
Mat.12.d. ni delicti: qm̃ dicebat ſpm̃ imũdũ h3. Et ve
Luce.8.c. niunt mater eius ⁊ frẽs ⁊ foris ſtãtes miſe
rũt ad eũ vocãtes eũ. Et ſedebat circa eũ tur
ba: ⁊ dicũt ei. Ecce mr̃ tua ⁊ frẽs tui foris q̃
rũt te. Et rñdẽs eis ait. Que ẽ mr̃ mea ⁊ frẽs
mei? Et circũſpiciẽs eos q in circuitu ei⁹ ſede
bant ait. Ecce mr̃ mea ⁊ frẽs mei. Qui.n. fe
cerit volũtatẽ dei: hic frater me⁹ ⁊ ſoror mea
⁊ mater eſt.

¶C. S. Parabolã ſeminãtis dicit: de men
ſura: de ſemine iactato in terram: de grano
ſynapis: nauigãs tẽpeſtatẽ ſedat. IIII

A Et iterũ cepit docere ad mare: ⁊ cõgre
gata eſt ad eũ turba multa: ita vt in
Luce.5.a. nauim aſcendens ſederet in mari: ⁊ ois tur
ba circa mare ſuper terram erat: ⁊ docebat
eos in parabolis multa: ⁊ dicebat illis i do
ctrina ſua. Audite. Ecce exijt ſeminãs ad ſe
minãdũ. Et dum ſeminat aliud cecidit circa
Mat.13.a. viam ⁊ venerunt volucres celi ⁊ comederũt
Luc.8.a. illud. Aliud vero cecidit ſuper petroſa vbi
nõ habuit terram multã: ⁊ ſtatim exortum
eſt: qm̃ nõ habebat altitudinem terre: ⁊ qñ
exortus eſt ſol exeſtuauit: ⁊ eo ꝙ non habe
bat radicẽ exaruit. Et aliud cecidit in ſpinas
⁊ aſcẽderunt ſpine ⁊ ſuffocauerunt illud: ⁊
fructũ nõ dedit. Et aliud cecidit in terrã bo
nam ⁊ dabat fructum aſcendentẽ ⁊ creſcen
tem: ⁊ afferebat vnũ triceſimũ ⁊ vnum ſexa
geſimum ⁊ vnum centeſimum. Et dicebat.
B Qui h3 aures audiẽdi audiat. Et cum eſſet
ſingularis: iterrogauerũt eũ hi q cũ eo erãt
Mat.13.b. duodeci parabolã. Et dicebat eis. Vobis da
Luc.8.b tũ eſt noſſe myſteriũ regni dei: illis aũt qui fo
Joan.12.f. ris ſunt in parabolis oia fiunt: vt vidẽtes
Eſa.6.c videãt ⁊ non videant: ⁊ audiẽtes audiant ⁊
Act.28.f non intelligãt: ne qñ ɔuertant' ⁊ dimittant'
eis peccata. Et ait illis. Neſcitis parabolã
Mat.13.e. hãc. Et quõ oẽs parabolas cognoſcetis? Qui
Luc.8.b ſeminat: verbũ ſeminat. Hi aũt ſunt q circa
viã vbi ſeminat' verbũ: ⁊ cũ audierint: ɔfe
ſtim venit ſathanas ⁊ aufert verbum ꝙ ſe
minatum eſt in cordibus eorum. Et hi ſunt
ſimiliter qui ſuper petroſa ſeminantur q cũ
audierint verbum: ſtatim cum gaudio acci
piunt illud: ⁊ nõ hñt radicẽ in ſe: ſ3 tẽpora
les ſunt: deinde orta tribulatõe ⁊ pſecutiõe
ꝑpter verbũ ɔfeſti3 ſcãdalizant'. Et alij ſũt
qui in ſpinis ſeminant'. Hi ſũt q verbũ au
diunt ⁊ erumne ſeculi ⁊ deceptio diuitiarũ
⁊ circa reliqua concupiſcentie introeuntes
ſuffocant verbum ⁊ ſine fructu efficitur. Et
hi ſunt qui ſuper terram bonam ſeminati C
ſunt q audiunt verbum ⁊ ſuſcipiunt: ⁊ fru
ctificãt vnũ triceſimũ: vnum ſexageſimũ: ⁊
vnũ cẽteſimũ. Et dicebat illis. Nunqd venit Math.5.b
lucerna vt ſub modio ponat': aut ſub lecto? L.8.c.⁊.11.
Nõne vt ſup cãdelabrũ ponat'? Non eſt.n. Mat.10.c
aliqd abſcõditũ qd nõ manifeſtet': nec fcm̃ Luc.8.c.
eſt occultũ qd nõ veniat in palã. Si qs hẽt
aures audiẽdi audiat. Et dicebat illis. Vide
te qd audiatis. In qua mẽſura mẽſi fueritis Mat.7.a.
remetief vobis ⁊ adijcietur vobis. Qui eni Luc.6.f.
h3 dabit' illi: ⁊ qui nõ h3 ẽt ꝙ h3 auferetur Mat.13.b.
ab eo. Et dicebat. Sic eſt regnũ dei quemad 25.c.Lu.8.c.
modũ ſi homo iaciat ſementem in terram ⁊ 19.d.
dormiat: ⁊ exurgat nocte ⁊ die ⁊ ſemen ger
minet ⁊ increſcat dum neſcit ille. Ultro eni3
terra fructificat: primum herbã deinde ſpi
cam: deinde plenum frumentum in ſpica. Et
cum ex ſe produxerit fructus ſtatim mittet
falcem: qm̃ adeſt meſſis. Et dicebat. Cui aſſi
milabimus regnũ dei: aut cui parabole cõ
parabimus illud? Sicut granu3 ſynapis ꝙ Mat.13.d.
cum ſeminatum fuerit in terra minus eſt oi Luce.13.d.
bus ſeminibus que ſunt in terra: ⁊ cum na
tum fuerit aſcendit in arborem: ⁊ fit maius
omnibus oleribus: ⁊ facit ramos magnos:
ita vt poſſint ſub vmbra eius aues celi ha D
bitare. Et talibus multis parabolis loque Mat.13.e
batur eis verbũ prout poterant audire: ſine
parabola aũt nõ loquebatur eis. Seorſu3 aũt Mat.8.c.
diſcipulis ſuis diſſerebat oia. Et ait illis i il Luce.8.d.
la die cũ ſero eẽt factum. Tranſeamus cõtra
Et dimittentes turbã aſſumunt eum ita vt
erat in naui: ⁊ alie naues erant cum illo. Et
facta eſt procella magna venti: ⁊ fluct⁹ mit
tebat in nauim: ita vt impleretur nauis. Et
erat ipſe in puppi ſuper ceruical dormiens
⁊ excitant eũ ⁊ dicunt illi. Magiſter: non ad
te pertinet q: perimus. Et exurgens commi
natus eſt vento: ⁊ dixit mari. Tace obmute
ſce. Et ceſſauit ventus: ⁊ facta eſt tranquilli

Mat.8.c tas magna. Et ait illis. Quid timidi eſtis.
nec dum habetis fidē. Et timuerunt timore
Luc.8.d. magno: ⁊ dicebant ad alterutrum. Quis pu
tas ē iſte: q꞉ ventus ⁊ mare obediunt ei?
¶C.S. Demonioꝝ legionē ab homine ex/
pellit ſanat mulierē a ꝓfluuio ſanguinis ar
chiſynagogi filiam mortuam ſuſcitauit. V
A ET venerunt transfretū maris in regio
Mat.8.d. nem geraſenoꝝ. Et exeunti ei de naui
Luc.8.e. ſtatim occurrit de monumētis hō i ſpiritu i/
mundo: q domiciliū hēbat in monumentis
Et neq꞉ cathenis iā qſq꞉ poterat eū ligare:
qm̄ ſepe ꝯpedibus ⁊ cathenis vinctus diru
piſſet cathenas ⁊ compedes cōminuiſſet. ⁊
nemo poterat eū domare. Et ſemꝑ die ac no/
cte i monumētis ⁊ in mōtibus erat clamās
⁊ ꝯcidēs ſe lapidibus. Uidēs āt ieſū a lōge
cucurrit ⁊ adorauit eum. ⁊ clamās voce ma
gna dixit. Quid mihi ⁊ tibi ieſu filij dei altiſ
ſimi? Adiuro te ꝑ deū ne me torqueas. Dice
bat eni illi. Exi ſpiritus immūde ab hoīe iſto
Et iterogabat eū. Quod tibi nomē ē? Et di/
cit ei. Legio mihi nomē eſt: q꞉ multi ſumus.
Et deprecabaꝛ eū multū ne ſe expelleret ex
B tra regionē. Erat āt ibi circa mōtē grex por/
coꝝ magnus paſcēs in agris. Et depcabanꝛ
Mat.8.e eū ſpūs dicentes. Mitte nos in porcos. vt i
Luce.8.e. eos introeamus. Et ꝯceſſit eis ſtatim ieſus.
Et exeūtes ſpūs imundi itroierūt in porcos
⁊ magno ipetu grex ꝑcipitatus ē in mari ad
Luc.8.e duo milia ⁊ ſuffocati ſunt in mari. Qui aūt
paſcebant eos fugerunt ⁊ nūciauerūt in ci/
uitatē ⁊ i agro. Et egreſſi ſunt videre qd eēt
facti ⁊ venerūt ad ieſum ⁊ vidēt illū q a de/
monio vexabaꝛ ſedentē veſtitū ⁊ ſane mētis
⁊ timuerunt. Et narrauerūt illis q viderant
qualiter fcm̄ eēt ei q demoniū hūerat: ⁊ de
porcis. Et rogare ceperunt eū vt diſcederet
Luc.8.f. de finib⁹ eoꝝ. Cūq꞉ aſcēderet naui: cepit illū
depcari q a demonio vexatus fuerat vt eēt
cū illo ⁊ nō admiſit eū ſ꞉ ait illi. Uade in do
mum tuā ad tuos. ⁊ annuncia illis q̄ta tibi
dn̄s fecerit. ⁊ miſtus ſit tui. Et abijt ⁊ cepit ꝑ
C dicare i decapoli. q̄ta ſibi feciſſet ieſus ⁊ oēſ
Mat.9.e. mirabātur. Et cū aſcēdiſſet ieſus in naui rur
Luc.8.f. ſus transfretū ꝯuenit turba multa ad eū.
⁊ erat circa mare. Et venit qdam de archiſy
nagogis noīe iayrus ⁊ vidēs eū procidit ad
pedes ei⁹ ⁊ deprecabaꝛ eū multū dicēs: qm̄
filia mea in extremis eſt. Ueni ipone manū
tuam ſuꝑ eā vt ſalua ſit, ⁊ viuat. Et abijt cū
illo. ⁊ ſequebaꝛ eū turba multa. ⁊ ꝯprimebāt
eū. Et mulier q̄ erat in ꝓfluuio ſanguinis an Mat.9.e.
nis duodecī ⁊ fuerat multa ꝑpeſſa a ꝯpluri/ Luc.8.f.
b⁹ medicis. ⁊ errogauerat oīa ſua: nec qcq̄ā
ꝓfecerat: ſ꞉ magis deteri⁹ hēbat: cū audiſ/
ſet de ieſu venit in turba retro: ⁊ tetigit veſti
mētū eius. Dicebat enim q꞉ ſi vel veſtimē/
tū eius tetigero ſalua ero. Et ꝯfeſtim ſiccat⁹
ē fons ſanguinis ei⁹ ⁊ ſenſit corpe q꞉ ſana/
ta eēt a plaga. Et ſtatī ieſus i ſemeipſo cō/
gnoſcēs virtutē q̄ exierat de illo: ꝯuerſus ad
turbam aiebat. Quis tetigit veſtimēta mea
Et dicebant ei diſcipuli ſui. Uides turbā cō/
primentem te: ⁊ dicis quis me tetigit. Et cir
cūſpiciebat videre eā que hoc fecerat. Mu/
lier vero timēs ⁊ tremēs ſciēs quod fcm̄ eēt
in ſe venit ⁊ ꝓcidit aū eū ⁊ dixit ei oēm ve/
ritatē. Ille āt dixit ei. Filia fides tua te ſaluā Mat.9.c.
fecit: vade i pace: ⁊ eſto ſana a plaga tua. Ad Luc.7.g.
D huc eo loquente veniunt nuncij ad archiſy/
nagogum dicentes: quia filia tua mortua ē
Quid vltra vexas magrm̄. Jeſus autē au
dito verbo quod dicebatur: ait archiſynago
go. Noli timere tantūmodo crede. Et nō ad
miſit quenquam ſe ſequi: niſi petrum ⁊ iaco
bum ⁊ ioannem frēm iacobi. Et veniunt in
domū archiſynagogi. Et vidit tum ultū ⁊ flē
tes ⁊ eiulantes multū ⁊ ingreſſus ait illis.
Quid turbamini ⁊ ploratis. Puella nō eſt
mortua ſed dormit. Et irridebant eū. Ipſe Mat.9.c.
vero eiectis oībus aſſumit prēm ⁊ mrēm pu
elle ⁊ qui ſecum erant: ⁊ ingrediunꝛ vbi pu
ella erat iacēs: ⁊ tenēs manū puelle ait illi.
Thabitbacumi: qd ē interꝑtatū: puella tibi Mat.9.c.
dico ſurge. Et ꝯfeſti ſurrexit puella: ⁊ ambu/
labat. Erat aūt annoꝝ duodeci. Et obſtupue
rūt ſtupoꝛ magno. Et ꝑcepit illis vehemēt er
vt nemo id ſciret. ⁊ iuſſit dare illi māducare.
¶C.S. Dicebāt ieſum fabri filiū: ꝓphetā
nō ſine honore eſſe niſi in patria ſua: vocat
duodecim ⁊ cepit eos mittere binos cū ꝑce/
ptis: herodes dixit ieſū ioannē baptiſtam.
Alij dicebāt vero q꞉ helias ē: alij q꞉ ꝓphe
ta. de capite ioannis: de regreſſu apoſtoloꝝ
ad ieſum: de quinq꞉ panibus ⁊ duobus pi/
ſcib⁹. Jeſus ſupra mare ambulat: ⁊ īfirmos
ſanat. Et q̄quot tāgebāt eū ſalui fiebāt. VI.
ET egreſſus inde abijt in patriā ſuam: A
⁊ ſequebāꝛ eū diſcipuli ſui. Et facto Mat.13.g
ſabbato cepit in ſynagoga docere: ⁊ multi Luc.4.c.
audientes ammirabanꝛ in doctrina eiu꞉. Joh.4.f

Mat.13.g dicētes. Unde huic hec oīa. Et q̄ ē ſapia q̄ data ē
Luc.4.d. illi: ꝛ virtutes tales q̄ per manus eius effici
Joh.6.e. untur: nōne hic ē faber filius marie: frater ia
cobi ꝛ ioſeph ꝛ iude ꝛ ſymonis. Nonne ꝛ ſo
rores eius hic nobiſcū ſūt. Et ſcādalizabant
Mat.13.g in illo. ꝛ dicebat illis ieſus: qꝛ non eſt ꝓphe
Luc.4.d. ta ſine honore niſi in patria ſua ꝛ i domo ſua
Jo.4.f. ꝛ in cognatione ſua. Et nō poterat ibi virtu
tē vllā facere: niſi paucos infirmos impoſi
tis manibus curauit: ꝛ mirabat propter in
credulitatē eoꝝ: ꝛ circuibat caſtella in circui
tu docens. Et vocauit duodecim: ꝛ cepit eos
Mat.10.a mittere binos: dabat illis poteſtatē ſpirituū
Luc.9.a immundoꝝ. Et precepit eis ne qd tollerēt in
B via niſi virgā tm̄: nō perā: non panē neqꝫ in
zona es ſed calciatos ſandalijs: ꝛ ne indue
Mat.10.b rent duabus tunicis. Et dicebat eis. Quocū
Luc.10.a. qꝫ introieritis in domū: illic manete donec
exeatis inde: ꝛ quicunqꝫ nō receperint vos
nec audierint exeūtes inde excutite puluerē
de pedibus vr̄is in teſtimoniū illis. Et exeū
Mat.10.a. tes predicabāt vt pn̄iam agerēt ꝛ demonia
Luc.10.a. multa eyciebant: ꝛ vngebant oleo multos
egros ꝛ ſanabant. Et audiuit rex herodes:
Mat.14.a manifeſtum enim factū ē nomē eius ꝛ dice
Luc.10.a bat. Qꝛ ioannes baptiſta reſurrexit a mor
tuis: ꝛ ꝓpterea virtutes opant in illo. Alij
āt dicebāt qꝛ helias eſt. alij vero dicebāt qꝛ
ꝓpheta ē quaſi vnus ex ꝓphetis. Quo au
C dito herodes ait. Quē ego decollaui ioannē
Mat.14.a hic a mortuis reſurrexit. Ipſe eni herodes mi
Luc.9.a ſit ac tenuit ioannē ꝛ vinxit eū in carcerem
pp herodiadē vxorē philippi fratris ſui: qꝛ
duxerat eā. Dicebat. n. ioannes herodi. Nō
licet tibi habere vxorē fr̄is tui. Herodias āt
inſidiabat illi: ꝛ volebat occidere eū nec po
terat. Herodes aūt metuebat ioānē ſciēs eū
viꝝ iuſtū ꝛ ſcm̄ ꝛ cuſtodiebat eū: ꝛ audito eo
multa faciebat: ꝛ libēter eū audiebat. Et cū
dies oportunus accidiſſet: herodes natalis
ſui cenā fecit principibus ꝛ tribunis ꝛ pri
mis galilee. Cūqꝫ introiſſet filia ipſius hero
dis ꝛ ſaltaſſet ꝛ placuiſſet herodi: ſimulqꝫ re
cūbētib⁹: rex ait puelle. Pete a me qđ vis:
ꝛ dabo tibi. Et iurauit illi: qꝛ quicquid petie
ris dabo tibi: licet dimidiū regni mei. Que
D cū exiſſet dixiſſet matri ſue. Quid petam? At
illa dixit. Caput ioannis baptiſte. Cūqꝫ in
troiſſet ſtatim cum feſtinatione ad regē pe
tiuit dicens. Volo vt protinus des mihi in
diſco caput ioānis baptiſte. Et ꝯtriſtatus ē
rex ꝓpter iuſiurādū ꝛ ꝓpter ſimul diſcūben
tes noluit eā ꝯtriſtare: ſed miſſo ſpiculatore
ꝓcepit afferri caput eius i diſco: ꝛ decollauit
eū in carcerē. Et attulit caput eius in diſco: ꝛ
dedit illud puelle: ꝛ puella dedit matri ſue. Mat.14.b
Quo audito diſcipuli eius venerūt ꝛ tulerūt
corpus eius ꝛ poſuerūt illud in monumēto
Et conuenientes apoſtoli ad ieſum: renun
ciauerunt ei oīa que egerant ꝛ docuerant. Et
ait illis. Venite ſeorſum in deſertū locū: ꝛ re
quieſcite puſillū. Erant enim q veniebāt ꝛ redi
bant multi: ꝛ nec ſpaciū māducādi habebāt
Et aſcendentes in nauim abierūt in deſertū
locum ſeorſum. Et viderūt eos abeuntes: ꝛ
cognouerūt multi ꝛ pedeſtres de oibus ciui
tatibus cucurrerūt illuc ꝛ preuenerūt eos. E
Et exiens vidit turbā multā ieſus ꝛ miſer⁹ Mat.9.d.
eſt ſup eos: qꝛ erāt ſicut oues nō hn̄tes pa
ſtorē: ꝛ cepit illos docere multa. Et cū iā ho
ra multa fieret: acceſſerūt diſcipuli eius dicē
tes deſertus eſt locus hic: ꝛ hora iā ꝑterijt. di
mitte illos vt euntes in ꝓximas villas ꝛ vi
cos emāt ſibi cibos quos māducēt. Et reſpō
dēs ait illis. Date illis māducare. Et dixerūt Mat.14.b
ei. Euntes emamus ducētis denarijs panes Luc.9.b
ꝛ dabimus illis māducare. ꝛ dicit eis. Quot Luc.6.a.
panes habetis: ite: ꝛ videte. Et cū cognouiſ
ſent dicunt. Quinqꝫ ꝛ duos piſces. Et pre
cepit illis vt accūbere facerēt oēs ſcḋm contu
bernia ſup viride fenū. Et diſcubuerūt i par
tes ꝑ centenos ꝛ qnquagenos. Et acceptis F
qnqꝫ panibus ꝛ duobus piſcibus: intuēs i
celū bn̄dixit ꝛ fregit panes ꝛ dedit diſcipu
lis ſuis: vt ponerēt an̄ eos: ꝛ duos piſces di
uiſit oibus. Et māducauerūt oēs: ꝛ ſaturati
ſunt. Et ſuſtulerūt reliqas fragmētoꝝ duode
cim cophinos plenos: ꝛ de piſcibus. Erāt āt Mat.4.c
qui māducauerūt qnqꝫ milia viroꝝ. Et ſta Jo.6.b.
tim coegit diſcipulos ſuos aſcendere naui
vt ꝓcederēt eū trāſfretū ad bethſaidā: dū ip
ſe dimitteret populū. Et cum dimiſiſſet eos
abijt in mōtē orare. Et cū ſero eēt erat na
uis in medio mari: ꝛ ipē ſolus in terra. Et vi
dens eos laborantes in remigando: erat. n.
ventus contrarius eis: ꝛ circa quartam vi
giliā noctis venit ad eos ambulans ſupra
mare: ꝛ volebat ꝓterire eos. At illi vt vide
rūt eū ambulātē ſupra mare putauerūt fan G
taſma eē ꝛ exclamauerūt. Oēs. n. viderunt Mat.14.c
eū ꝛ ꝯturbati ſūt: ꝛ ſtatim locutus ē cū eis:
ꝛ dixit eis. Cōfidite. Ego ſum: nolite timere

Et aſcēdit ad illos in nauī: ⁊ ceſſauit vētus
Mat.14.d Et plus magis intra ſe ſtupebāt. Nō enim
intellexerunt de panibus. Erat.n. cor eorū
Mat.14.d obcecatū. Et cū tranſfretaſſent venerunt in
terrā geneſareth: ⁊ applicuerūt. Cūq₃ egreſ
ſi eſſent de naui: ꝯtinuo cognouerūt euʒ: ⁊ p
currētes vniuerſā regionē illā ceperūt i gra
batis eos q̄ ſe male hēbāt circūferre vbi au
diebāt eū eē. Et quocūq₃ itroibat i vicos vel
in villas aut ciuitates in plateis ponebant
infirmos: ⁊ deprecabantur eum vt vel fim
brias veſtimenti eius tāgerent: ⁊ quotquot
tangebant eum ſalui fiebant.

℄C.S. De manibus nō lotis: ⁊ ea magis
coinquinare hoiem que exeūt de ore: filiā ſy
rophenuiſſe a demonio liberat dicēs. Nō eſt
bonum ſumere paneʒ filioꝝ ⁊ mittere cani
bus: ſurdū ⁊ mutū curat: dicēs ei effeta. VII

A Et cōuenerūt ad eum phariſei ⁊ qdaʒ
de ſcribis: veniētes ab hieroſolymis
Et cū vidiſſent quoſdā ex diſcipulis eius cō
munibus manib⁹: ideſt nō lotis māducare
panes vituperauerūt. Phariſei eni ⁊ oēs iu
dei niſi crebro lauerint manus nō māducāt
tenētes traditionē ſenioꝝ: ⁊ a foro niſi bapti
zent nō comedūt: ⁊ alia multa ſunt q̄ tradi
ta ſunt illis ſeruare. baptiſmata calicū ⁊ vr
B ceoꝝ ⁊ eramētoꝝ ⁊ lectoꝝ. Et interrogabāt
Mat.15.a eū phariſei ⁊ ſcribe. Quare diſcipuli tui nō
ambulāt iuxta traditionē ſenioꝝ: ſed cōibus
manibus māducāt panē? At ille rñdēs dixit
Eſa.29.d eis. Bene ꝓphetauit yſaias de vobis hy
Mat.15.a pocritis ſicut ſcriptū eſt. Populus hic labijs
me honorat: cor āt eoꝝ lōge eſt a me. In va
nū autē me colunt docētes doctrina ⁊ prece
pta hoium relinquētes eni mādatū dei tene
tis traditiones hoium: baptiſmata vrceoꝝ
⁊ calicū ⁊ ſimilia his facitis multa. Et dice
bat illis. Bene irritū feciſtis preceptū dei vt
Exo.20.b. traditionē vr̄am ſeruetis. Moyſes.n. dixit.
Deu.5.b. Honora prēm tuū ⁊ mr̄em tuā: ⁊ qui male
Leui.20.b dixerit pr̄i vel mr̄i morte moriaṫ. Uos autē
dicitis. Si dixerit hō patri aut matri corbaʒ
qđ eſt donū qđcunq₃ ex me tibi profuerit: ⁊
vltra nō dimittitis eū quicq₃ facere pr̄i ſuo
aut mr̄i: reſcindētes verbū dei p traditionē
veſtrā quā tradidiſtis. Et ſimilia huiuſmodi
C multa facitis. Et aduocās iteꝝ turbas dice
bat illis. Audite me oēs: ⁊ itelligite. Nihil
eſt extra hoiem introiens in eū qđ poſſit eū
coinquinare: ſed q̄ de hoie ꝓcedūt illa ſunt: q̄
coinquinant hoiem. Si qs habet aures audi
endi audiat. Et cuʒ introiſſet in domū a tur
ba: interrogabāt eū diſcipuli eius parabolā
Et ait illis. Sic ⁊ vos imprudētes eſtis. Nō Mat.15.b.
intelligitis q₂ oē extrinſecus introiēs in ho
minē nō pōt eū coinquinare q₂ nō itrat in cor
eius ſed in ventrem vadit ⁊ in ſeceſſum exit
purgās oēs eſcas. dicebat aūt qm̄ illa q̄ de
hoie exeūt illa coinqnāt hoieʒ. Ab intus.n. Mat.15.b.
de corde hoium male cogitationes ꝓcedūt
adulteria fornicationes: homicidia furta:
auaritie: neqtie: dolus impudicitie: oculus
malus: blaſfemia: ſupbia: ſtultitia. Oia hec
mala ab intus ꝓcedunt ⁊ coinqnāt hoiem
Et inde ſurgēs abijt in fines tyri ⁊ ſydonis.
Et igreſſus domū neminē voluit ſcire ⁊ non
potuit latere. mulier eni ſtati vt audiuit đ eo Mat.15.b.
cuius filia habebat ſpm̄ imūdū itrauit ⁊ ꝓ
cidit ad pedes eius. Erat eni mulier gētilis
ſyropheniſſa gn̄e. Et rogabat eū vt dmoniū
eijceret de filia ei⁹. qui dixit illi. Sine prius Mat.15.c
ſaturari filios. Nō ē.n. bonū ſumere panē fi D
lioꝝ ⁊ mittere canib⁹. At illa rn̄dit ⁊ dixit il
li. Utiq₃ dn̄e. Nā ⁊ catelli comedunt ſub mē
ſa de micis pueroꝝ. Et ait illi. Propter hūc
ſermonē vade: exijt demoniuʒ a filia tua. Et
cū abijſſet domū: iuenit puellā iacētē ſupra
lectū: ⁊ demonium exijſſe. Et iteꝝ exiēs de fi
nib⁹ tyri: venit p ſydonē ad mare galilee in
ter medios fines decapoleos. Et adducūt ei
ſurdū ⁊ mutū. Et depcabāṫ eū vt iponat illi
manum Et apprehendens eum de turba ſe
orſū: miſit digitos ſuos i auricula eius: ⁊ ex
puēs tetigit linguā ei⁹: ⁊ ſuſpiciēs i celuʒ in
gemuit: ⁊ ait illi. Effeta qđ ē adaperire ⁊ ſta
tim apte ſunt aures eius ⁊ ſolutum ē vincu
lum lingue eius ⁊ loqbaṫ recte ⁊ pcepit illis
ne cui dicerent. quāto āt eis pcipiebat tanto
magis plus predicabāt: ⁊ eo amplius am Infra.9.b.
mirabanṫ dicentes. Bene oia fecit ⁊ ſurdos Gen.1.d.
fecit audire ⁊ mutos loqui. Eccl.39.c.

℄C.S. De ſeptē panibus ⁊ piſciculis pau
cis ſatiauit quatuor milia hoium: de ſigno
ione. precepit caueri a fermento phariſeoꝝ
⁊ herodis: ⁊ veniūt bethſaida. ⁊ de ſputo ⁊ i
poſitione manus: ceci oculos apit: petrum
poſt ꝯfeſſionem q₂ xp̄s filius dei eſſet dure i
crepat: dicēs: vade retro ſathanas: ⁊ turbe
cū diſcipulis dixit. Si qs vult me ſeq dene
get ſemetipſum: ⁊ q me cōfeſſus fuerit ⁊ ver
ba mea in generatione iſta ⁊c. VIII.

A In diebus illis iteꝝ cū turba multa eſ
ſet cū ieſu nec hērent qd mādūcarent
Mat.15.d ꝯuocatis diſcipulis. ait illis. miſereoꝛ ſuper
turbā: qꝛ ecce iā triduo ſuſtinēt me: nec hñt
qđ mādūcēt: ⁊ ſi dimiſero eos ieiunos i do-
mū ſuā: deficiēt i via. Quidā eni ex eis ꝺ lō
ge venerūt. Et rñderūt ei diſcipuli ſui. Unde
illos qs poterit h̄ ſaturare panibus i ſolitu
dine. ⁊ interrogauit eos. Quot panes habe
tis. Qui dixerūt ſeptē. Et ꝑcepit turbe diſcū
bere ſup terrā. Et accipiēs ſeptē panes grās
agēs fregit. ⁊ dabat diſcipulis ſuis vt appo-
nerēt: ⁊ appoſuerūt turbe. Et habebat piſci-
culos paucos: ⁊ ipſos bñdixit: ⁊ iuſſit appo
ni. Et mādūcauerūt ⁊ ſaturati ſūt: ⁊ ſubſtule
runt qđ ſupauerat de fragmētis ſeptē ſpoꝛ-
B tas. Erant aūt q mādūcauerāt: quaſi q̄tuoꝛ
milia ⁊ dimiſit eos. Et ſtatī3 aſcēdēs nauim
cū diſcipulis ſuis: venit in partes dalmanu
Mat.16.a. ta. Et exierūt phariſei ⁊ ceperūt ꝯquirere cū
Ioh.2.d eo q̄rētes ab illo ſignū de celo tētantes eum
6.d Et ingemiſcens ſpū ait. Quid gñatio iſta ſi-
Ma.12.c gnū q̄rit. Amē dico vobis: ſi dabiť gñationi
Lu.11.d. iſti ſignū. Et dimittens eos aſcēdit iteru3 na
uim ⁊ abijt trans fretū. Et obliti ſūt panē ſu
mere: ⁊ niſi vnū panē nō hēbāt ſecū in naui
Mat.16.a Et ꝑcipiebat eis dicens. Uidete: ⁊ cauete a
Lu.12.a. fermēto phariſeoꝝ: ⁊ fermento herodis. Et
cogitabant ad alteruꝝ dicētes: qꝛ panes ñ
hēm⁹. Quo cognito: ait illis ieſus. Quid co
gitatis qꝛ panes nō hētis? Nōdū cognoſci
Ps.113. tis nec intelligitis. Adhuc cecatū hētis coꝛ
Ioā.6.b vrm. Oculos hñtes nō videtis. ⁊ aures hñ
ſ.6.f. tes nō auditis. Nec recoꝛdamini qñ qnq3
panes fregi i quinq3 milia: quot cophinos
fragmētoꝝ plenos ſuſtuliſtiſ. Dicūt ei. Duo
decim. Qñ ⁊ ſepte3 panes in quatuoꝛ milia
quot ſpoꝛtas fragmentoꝝ tuliſtis. Et dicunt
C ei. Septem. Et dicebat eis. Qūo nōdū intel
ligitis. Et veniūt bethſaida: ⁊ adducūt ei ce-
cū: ⁊ rogabāt eū vt illū tangeret. Et apphen
ſa manu ceci eduxit eum extra vicū. ⁊ expu-
ens in oculos eius īpoſitis manibus ſuis i-
terrogauit eū ſi qd videret. Et aſpiciens ait.
Uideo hoīes. velut arboꝛes ambulātes. De
inde iteꝝ ipoſuit man⁹ ſup oculos ei⁹ ⁊ cepit
videre ⁊ reſtitutus ē ita vt clare videret oīa.
⁊ miſit illū i domū ſuā dicēs. Uade in domū
Mat.16.d tuā: ⁊ ſi in vicū itroieris nemini dixeris. Et i
Lu.9.c greſſus ē ieſus ⁊ diſcipuli ei⁹ caſtella ceſaree
philippi: ⁊ i via interrogabat diſcipulos ſu
os dicēs eis. Quē me dicūt eſſe hoīes. Qui
rñderunt illi dicentes. Alij ioannem bapti-
ſtā: alij heliā3: alij vero q̄ſi vnū de ꝓphetis.
Tūc dicit illis. Uos vero quē me eē dicitis.
Rñdēs petrus ait ei. Tu es xp̄s. Et ꝯmina- B
tus ē eis: ne cui dicerēt de illo. Et cepit doce- Mat.16.c
re eos quonia3 opoꝛtet filiū hoīs pati mul- Luc.9.c.
ta ⁊ reprobari a ſenioꝛibus ⁊ a ſūmis ſacer-
dotibus ⁊ ſcribis ⁊ occidi: ⁊ poſt tres dies
reſurgere. Et palā verbū loq̄bať. ⁊ apphen-
dēs eū petrus cepit increpare eū. Qui ꝯuer
ſus ⁊ vidēs diſcipulos ſuos: cōminatus ē pe Mat.16.d
tro dicēs. Uade retro me ſathana: qm̄ nō ſa Luc.9.c.
pis q̄ dei ſūt: ſ3 q̄ ſūt hoīu3. Et ꝯuocata tur 14.f.
ba cu3 diſcipulis ſuis: dixit eis. Si qs vult Mat.16.d
me ſeq: deneget ſemetipſū. ⁊ tollat crucē ſuā Luc.17.g.
⁊ ſeq̄ť me. Qui. n. voluerit aīa3 ſuā ſaluā fa
cere ꝑdet eā: q āt ꝑdiderit aīam ſua3 pp me
⁊ euangelium: ſaluā faciet eā. Quid. n. ꝓde
rit hoī ſi lucreť mūdū totū: ⁊ detrimentū aīe
ſue faciat. Aut qd homo ꝯmutationis dabit Mat.10.d
pro anima ſua. Qui enim me ꝯfeſſus fuerit L.9.c.12.b.
⁊ verba mea in generatione iſta adultera ⁊
peccatrice: ⁊ filius hoīs ꝯfitebiť eū cū vene-
rit in gloꝛia patris ſui cū angelis ſanctis. Et
dicebat illis. Amen dico vobis: qꝛ ſunt qdā
de h̄ ſtātibus q nō guſtabūt moꝛtē donec vi
deant regnum deueniens in virtute.
¶ C. 9. Ieſus in monte trāſfiguratur: dixit
qꝛ helias venit. Eiecto ſurdo ⁊ muto ſpiritu
dicit diſcipulis: hoc genus in nullo pōt exiꝛ
niſi oꝛatione ⁊ ieiunio: predicit paſſionē ſuā
humilitatē docet: ⁊ nō eē ꝓhibēdū qui in no
mine eius virtutē facit: de calice aque: de ſcā
dalo manus: pedis: oculi: de ſale. IX
Et poſt dies ſex aſſūpſit ieſus petꝝ ⁊ ia A
cobū ⁊ ioannē: ⁊ ducit illos in mōtem Mat.16.d
excelſum ſolos: ⁊ transfiguratus ē coꝛam ip Ma.17.a.
ſis ⁊ veſtimēta eius facta ſūt ſplēdētia ⁊ cā- Luc.9.a
dida nimis velut nix. q̄lia fullo non pōt ſup
terrā cādida facere. Et appuit illis helias cū
moyſe. ⁊ erāt loq̄ntes cū ieſu. Et rñdēs petr⁹
ait ieſu. Rabbi bonū ē nos h̄ eē ⁊ faciamus
tria tabernacula: tibi vnum. ⁊ moyſi vnu3 ⁊
helie vnum. Nō. n. ſciebat quid diceret. Erāt
n. timoꝛe exterriti. Et facta ē nubes obūbrāſ
eos. ⁊ venit vox de nube dicēs. Hic eſt filius
meus cariſſim⁹: audite illū. Et ſtatī3 circūſpi B
ciētes: neminē amplius viderūt niſi ieſū tm̄ Mat.17.b
ſecū. Et deſcendētibus illis de mōte ꝑcepit il
lis ne cuiq3 qđ vidiſſent narrarēt: niſi cū fili

ns hois a mortuis reſurrexerit. Et verbū cō
tinuerūt apud ſe: ꝯgrētes qd eſſet cū a mor
tuis reſurrexerit. Et interrogabāt eū dicen
Mat.17.b. tes. Quid ergo dicūt phariſei ⁊ ſcribe qꝛ he
liā oporteat venire primū? Qui rñdens ait
illis. Helias cū venerit primo reſtituet oīa:
⁊ quō ſcriptū eſt in filiū hoīs ⁊ multa patia
tur ⁊ ꝯtēnatur. Sed dico vobis qꝛ ⁊ helias
venit ⁊ fecerūt illi q̄cūq; voluerūt ſicut ſcri
ptū ē de eo. Et veniēs ad diſcipulos ſuos vi
dit turbā magnā circa eos ⁊ ſcribas congrē
C tes cū illis. Et ꝯfeſtim oīs populus videns
ieſum ſtupefactus eſt ⁊ expauerunt. ⁊ accur
rentes ſalutabāt eum. Et interrogauit eos.
Mat.17.b Quid inter vos ꝯgritis? Et rñdēs vnus de
Luc.9.e. turba dixit. Magr̄ attuli filiū meū ad te ha
bētē ſpiritū mutū: q vbicūq; eū apprehēde
rit allidit illū ⁊ ſpumat ⁊ ſtridet dentibus ⁊
areſcit. Et dixi diſcipulis tuis vt eijcerēt illū
Mat.17.b. ⁊ nō potuerūt. Qui rñdens eis dixit. O ge
Luc.9.e. neratio icredula q̄diu apud vos ero. Quā
diu vos patiar. Afferte illū ad me. Et attule
rūt eū. Et cū vidiſſet eum ſtatim ſpūs ꝯtur
bauit illū: ⁊ eliſus in terram volutabat̄ ſpu
māns. Et interrogauit patrē eius. Quātum
tpis eſt ex quo ei h̄ accidit? At ille ait. Ab in
fantia. Et frequēter eū in ignē ⁊ in aq̄; miſit
vt eū pderet. Sed ſiqd potes: adiuua nos
D miſertus noſtri. Ieſus autē ait illi. Si potes
credere oīa poſſibilia ſūt credēti. Et cōtinuo
exclamās pater pueri cū lachrimis aiebat.
Credo dñe: adiuua incredulitatē meā. Et cū
vidiſſet ieſus ꝯcurrētē turbā cōminatus eſt
ſpūi immūdo dicēs illi. Surde ⁊ mute ſpūs
ego p̄cipio tibi exi ab eo: ⁊ amplius ne intro
eas in eū. Et exclamans ⁊ multū diſcerpens
eū: exijt ab eo. ⁊ factus eſt ſicut mortuus ita
vt multi dicerēt qꝛ mortuus ē. Ieſus aūt te
Mat.17.c nēs manus eius eleuauit eum: ⁊ ſurrexit. Et
cū introiſſet in domū; diſcipuli eius ſecreto
interrogabāt eū. Qr̄ nos nō potuimus eij
cere eū? Et dixit illis. Hoc gen⁹ i nullo pōt exi
E re: niſi in orōne ⁊ ieiunio. Et inde profecti p̄
tergrediebant̄ galileā; nec volebat quēq̄;
Mat.17.d ſcire. Docebat āt diſcipulos ſuos. ⁊ dicebat
Luc.9.e. illis. qm̄ filius hoīs tradet̄ in manus hoīu;
ſ.8.d.⁊.iſra ⁊ occidēt eū: ⁊ occiſus tertia die reſurget. At
10.e illi ignorabāt verbū: ⁊ timebāt interrogare
eū. Et venerūt capharnaū. Qui cū domi eſ
Mat.18.a. ſent interrogabat eos. Quid in via tracta
Luc.9.f. batis? At illi tacebāt. Siqdē in via inter ſe

diſputauerāt: qs eoꝝ maior eſſet. Et reſidēs
vocauit duodecim: ⁊ ait illis. Si qs vult pri Mat.20.d.
mus eſſe: erit oīum nouiſſimus ⁊ oīu; mini Mat.18.a
ſter. Et accipiēs puerū ſtatuit eum in medio Luc.9.f.
eoꝝ: quē cum ꝯplexus eēt ait illis. Quiſqs Mat.18.a
vnū ex huiuſmodi pueris recepit in nomie Luc.9.f
meo: me r̄cipit: ⁊ qcūq; me ſuſcepit: n̄ me ſu F
ſcipit: ſ; eū q miſit me. Rñdit illi ioānes di Luc.9.f.
cēs. Magiſter vidim⁹ quēdā in nomine tuo
eijciētē demonia q nō ſeq̄t nos: ⁊ ꝓhibuim⁹
eū. Ieſus āt ait. Nolite ꝓhibere eū. Nemo ē i.Cor.12.a.
n. q facit virtutem in noīe meo: ⁊ poſſit cito
male loq de me. Qui.n. nō eſt aduerſū vos
ꝓ vobis eſt. Quiſqs.n. potū dederit vobis
calicē aque frigide in noīe meo: qꝛ xp̄i eſtis
amē dico vobis n̄ pdet mercedē ſuā. ⁊ qſqs
ſcādalizauerit vnū ex his puſillis credētib⁹
in me bonū ē ei magis ſi circundaret̄ mola
aſinaria collo eius ⁊ i mare mitteret̄: ⁊ ſi ſcā Mat.18.a.
dalizauerit te manus tua. abſcide illā. Bo Luc.17.a.
nū eſt tibi debilē itroire in vitā q̄; duas ma G
nus hn̄tē ire i gehēnā in ignē iextinguibilē Eſa.66.g.
vbi vermis eoꝝ nō morit̄. ⁊ ignis n̄ extigui Ezec.20.g.
tur. ⁊ ſi pes tuus te ſcādalizat: amputa illū.
Bonū eſt tibi claudū itroire in vitā eternā:
q̄; duos pedes hn̄tē mitti in gehēnā ignis i
extinguibilis vbi vermis eoꝝ non morit̄: ⁊
ignis nō extiguit̄. ꝙ ſi oculus tuus ſcādali
zat te: eijce eū. Bonū eſt tibi luſcū introire
i regnū dei: q̄; duos oculos hn̄tē mitti i ge Mat.18.b
hēnā ignis vbi vermis eoꝝ n̄ morit̄: ⁊ ignis
n̄ extiguit̄. Oēs.n. igne ſalief̄: ⁊ oīs victima
ſale ſalief̄ bonū eſt ſal. ꝙ ſi ſal inſulſum fue
rit: ⁊ in quo illud condietis. Habete in vo Mat.5.b.
bis ſal: ⁊ pacem habete inter vos. Luc.14.g

¶C.S. Uxorē; non dimittendā niſi ob for
nicationē. ieſus dixit: ſinite paruulos venire
ad me dixit: Nemo bonus niſi vnus deus:
dixit: vade vēde quecūq; habes ⁊ da paupi
bus. difficile q pecunias hn̄t in regnū dei i
troibūt. q ſi ſuis renūciauerit centuplū acci
piet. erūt primi nouiſſimi: ⁊ venturā ſibi paſ
ſionē: petitio filioꝝ zebedei: q voluerit in vo
bis primus eē: erit oīum ſeruus filius hoīs
nō venit vt miniſtraret̄ ei: ſed vt miniſtraret
de ceco mendicante curato. X

ET īde exurgēs venit in fines iudee vl A
tra iordanē. ⁊ ꝯuenerūt iteꝝ turbe ad Mat.19.a
eū. ⁊ ſicut ꝯſueuerat iteꝝ docebat illos. ⁊ ac
cedētes phariſei iterrogabāt eū ſi licet viro
vxorē dimittere: tētātes eū. At ille rñdēs di

Deut.24.a xit eis. Quid vobis pcepit moyſes? Qui di
Mat.5.e.a xerūt. Moyſes pmiſit libellū repudij ſcriber
19.a. ⁊ dimittere. Quib⁹ rn̄dēs ieſus ait. Ad duri
tiā cordis vr̄i ſcripſit vobis pceptū iſtō. Ab
initio āt creature maſculū ⁊ feiam fecit eos.
Gen̄.i.d. d̄s. Propter hoc relinq̄t hō prē3 ſuū ⁊ mrē3
Mat.19.a. ⁊ adherebit ad vxorē ſuā. ⁊ erūt duo in car
Eph.5.d. ne vna. Jtaq3 iā n̄ ſūt duo: ſ3 vna caro. Qō
Cor.6.d ergo d̄s piunxit hō nō ſepet. Et i domo itex
B diſcipuli e⁹ de codē iterrogauerūt eū: Et ait
Mat.5.e.a illis. Quicūq3 dimiſerit vxorē ſuā ⁊ aliā du
19.b xerit. adulteriū cōmittit ſup eā. Et ſi vxor di
Luc.16.d miſit vix ſuū ⁊ alij nupſerit mechat̄. Et offe
Mat.16.b rebāt illi puulos vt tāgeret illos: diſcipuli āt
Luc.18.c pminabant̄ offerētib⁹. Quos: cū videret ie
Mat.19.b ſus indigne tulit. Et ait illis. Sinite puulos
Luc.18.c venire ad me ⁊ ne phibueritis eos. Talium
n. ē regnū dei. Amē dico vobis: qſqs n̄ rece
pit regnū d̄i. velut puul⁹: n̄ itrabit i illō. Et
pplexās eos ⁊ iponēs man⁹ ſup illos: bn̄di
C cebat eos. Et cū egreſſus eēt in via pcurrēs
qdā genu flexo ante eu3: rogabat eū dicēs.
Mat.19.b Magr̄ bone qd facia3 vt vitā eternā pcipi
Luc.10.e.a am? Jeſus āt dixit ei. Quid me dicis bonū?
Exo.20 b Nemo bon⁹ niſi vn⁹ de⁹. Precepta noſti: ne
Ro.8.a adulteres: ne occidas: ne fureris: ne falſū te
ſtimoniū dixeris ne fraude3 feceris: honora
Eccl.3.b patrem tuum. ⁊ matre3. At ille reſpondens
ait illi. Magr̄ h̄ oia obſuari a iuuētute mea
Jeſus āt ituit⁹ eū. dilexit eū: ⁊ dixit ei. Unū
Mat.19.c tibi deeſt. Uade q̄cūq3 hēs vēde ⁊ da paupi
Luc.18.d b⁹. ⁊ hēbis theſaux in celo. ⁊ veni ſeq̄re me.
Qui ptriſtatus i verbo abijt merēs. Erat. n.
Mat.19.c hn̄s multas poſſeſſiōes. Et circūſpiciēs ihs:
Luc.18.d ait diſcipulis ſuis. Quā difficile q pecunias
hn̄t: in regnū dei introibūt. Diſcipuli āt ob
ſtupeſcebāt i verbis ei⁹. At ieſus rurſus rn̄
dēs ait illis. Filioli: q̄3 difficile ē pfidētes in
Mat.19.c pecunijs: i regnū d̄i introire. Facili⁹ ē came
Luce 18.e lū p foramē acus trāſire: q̄3 diuitē itrare i re
gnū dei. Qui magis ammirabāt̄ dicētes ad
ſemetipſos. Et qs pōt ſaluus fieri? Et ituē
Mat.19.d tes illos ihs ait. Apō hoies ipoſſibile ē: ſ3 n̄
Luc.18.e apō deū. Oia n. poſſibilia ſūt apō deū. Et ce
Mat.19.d pit ei petr⁹ dicer̄. Ecce nos dimiſimus oia: ⁊
Luc.18.e ſecuti ſum⁹ te. Rn̄dēs ieſus ait. Amē dico
Mat.19.d vobis: nemo ē q reliquerit domū aut fratres
Luc.18.e aut ſorores aut prē3 aut mrē3 aut filios aut
agros pp me ⁊ pter euāgeliū q nō accipi
et cētics tm̄ nūc i tpe hoc. domos ⁊ frēs ⁊ ſo
E rores ⁊ mrēs ⁊ filios ⁊ agros cū pſecutioni

bus: ⁊ in ſeculo futuro vitā eternā. Multi āt Mat.19.d
erūt primi nouiſſimi: ⁊ nouiſſimi primi. Erāt Luc.13.f
āt in via aſcēdētes hieroſolymā: ⁊ pcedebat
illos ieſus. Et ſtupebāt ⁊ ſeq̄ntes timebant
Et aſſumēs itex duodeci cepit illis dicere q̄ Mat.20.c
eēnt ei vētura. Qr ecce aſcēdimus hieroſoly Luc.18.e
mā. ⁊ filius hois tradet̄ pricipib⁹ ſacerdotū
⁊ ſcribis ⁊ ſenioribus. ⁊ dānabunt eū morte
Et tradēt eū gētib⁹ ⁊ illudēt ei: ⁊ pſpuēt eu3
⁊ flagellabunt eū ⁊ interficiēt eū: ⁊ tertia die
reſurget. Et accedūt ad eū iacob⁹ ⁊ ioānes fi Mat.20.c
lij zebedei dicētes. Magr̄ volum⁹ vt qdcū
q3 petierim⁹ facias nobis. At ille dixit eis.
Quid vultis vt faciam vobis? Et dixerunt.
Da nobis: vt vnus ad dexterā tuā ⁊ ali⁹ ad
ſiniſtrā tua3 ſedeamus in gloria tua. Jeſus
āt ait eis. Neſcitis qd petatis. Poteſtis bi
bere calicē quē ego bibo: aut baptiſmo quo
ego baptizor baptizari. At illi dixerunt ei.
Poſſumus. Jeſus āt ait eis. Calicē qdē quē
ego bibo bibetis ⁊ baptiſmo quo ego bapti
zor baptizabimini: ſedere āt ad dexterā me
am vel ad ſiniſtrā n̄ ē meū dare vobis: ſed q Mat.20.c
bus patū ē. Et audiētes decē idignati ſūt de
iacobo ⁊ de ioanne. Jeſus āt vocās illos ait
illis. Scitis: qr hi q vidēt̄ pricipari gētibus Mat.20.d
dn̄ant̄ eis: ⁊ pricipes eox ptātē hn̄t ipſorū. Luc.22.c
Nō ita ē aūt i vobis: ſ3 qcūq3 voluerit fieri D
maior erit vr̄ miniſter. ⁊ qcūq3 voluerit i vo
bis primus eē: erit oiu3 ſeruus. Nā ⁊ filius Mat.20.b
hois nō venit vt miniſtraret̄ ei: ſed vt mini Joā.10.d
ſtraret: ⁊ daret aia3 ſuā redēptionē p multis Mat.20.d
Et veniūt hierico. Et pficiſcēte eo de hierico Luc.18.f
⁊ diſcipulis eius ⁊ plurima multitudine: fili
us thimei barthimeus cecus ſedebat iuxta
viā mēdicās. Qui cū audiſſet qr ieſus naza
renus ē: cepit clamare ⁊ dicere. Jeſu filij dd
miſerere mei. Et pminabant̄ illi multi vt ta
ceret. At ille multo magis clamabat: fili dd
miſerere mei. Et ſtās ieſus pcepit illū vocari
Et vocāt cecu3: dicētes ei. Aiequior eſto. ſur
ge vocat te. Qui piecto veſtimento ſuo. exi
liēs venit ad eum. Et rn̄dēs ieſus dixit illi.
Quid tibi vis faciā. Cecus āt dixit ei. Rab
boni vt videā. Jeſus aute3 ait illi. Uade. Fi Mat.10.d
des tua te ſaluum fecit. Et pfeſtim vidit. ⁊ ſe
quebatur eum in via.
C. S. De pullo aſine: d̄ ficu quā dn̄s ma
ledixit cū eſuriit: de tēplo eiecit vendentes ⁊
emētes. Sacerdotes ⁊ ſcribe querebāt quō
eū pderēt: ficū aridā factā radicitus: nō hēn

tādū in corde:credite qꝛ accipietis q̄ petitis
dimittite ſigd habetis aduerſus aliquē i ora
tione. Interrogatꝰ in q̄ ptāte hoc facis. XI.
A ET cum appropinq̄rent hieroſolyme ꝛ
Mat.21.a bethanie ad mōtē oliuaꝝ mittit duos
Luc.19.c ex diſcipulis ſuis: ꝛ ait illis. Ite in caſtelluꝫ
qđ ꝯtra vos ē: ꝛ ſtatī itroeūtes illuc iuēietis
pullū ligatū ſup quē nemo adhuc hoīum ſe
dit. Soluite illū ꝛ adducite. Et ſiqs vobis di
xerit gd facitis: dicite qꝛ dn̄o neceſſarius eſt
Mat.21.a ꝯtinuo illū dimittet illuc. Et abeūtes inue-
Mat.21.a nerūt pullū ligatū añ ianuā foris in biuio ꝛ
ſoluūt eū. Et qdā de illic ſtātibꝰ dicebāt illiſ
Quid facitis ſoluētes pullū. Qui dixerūt eis
ſicut p̄cepat illis ieſus: ꝛ dimiſerunt eis. Et
duxerūt pullū ad ieſuꝫ: ꝛ iponūt illi veſtimē
Mat.21.a ta ſua ꝛ ſedit ſup eum. Multi āt veſtimēta
Luce.16.f ſua ſtrauerūt in via. Alij autem frondes ce-
Joan.12.b debāt de arboribus. ꝛ ſternebant in via. Et
B qui p̄ibant ꝛ q ſequebant clamabāt dicē-
tes. Oſanna benedictus q venit ī noīe dn̄i:
benedictū qđ venit regnum p̄ris nr̄i dauid:
oſanna in excelſis. Et introiuit hieroſolymā
in tēplū: ꝛ circūſpectis omnibus cū iā veſpa
eſſet hora: exijt in bethaniā cū duodeciꝫ. Et
Mat.21.b alia die cū exirēt a bethania eſurijt. Cūqꝫ vi
diſſet a longe ficum hn̄tem folia venit ſi qd
forte inueniret in ea. Et cū veniſſet ad eā: ni
hil inuenit p̄ter folia. Non.n.erat tp̄s ficoꝝ.
Et rn̄dens dixit ei. Iā nō amplius in eternū
ex te qſq̄ꝫ fructū manducet. Et audiebāt di
Mat.21.b ſcipuli eius: ꝛ veniūt iteꝝ hieroſolymā. Et cū
Luc.19.g introiſſet in tēplū cepit eijcere vendentes ꝛ
Joan.2.c ementes in templo. ꝛ menſas nūmulariorū
cathedras vendentiū columbas euertit. Et
non ſinebat vt quiſq̄ꝫ tranſferret vas p tem
C plū: ꝛ docebat dicēs eis. Nonne ſcriptū eſt:
Eſa.56.c qꝛ domus mea domus orōnis vocabiť oībꝰ
Hiere.7.b gentibus. Uos aūt feciſtis eā ſpeluncam la
Mar.21.d tronū. Quo audito p̄ncipes ſacerdotū ꝛ ſcri
Luc.19.g.ꝛ be q̄rebant quō eum pderent. Timebant.n.
20.c.ꝛ.22.a eū: qm̄ vniuerſa turba ammirabať ſup do-
Joan.7.d ctrina eius. Et cū veſpera facta eſſet egredie
ꝛ.g.ꝛ.8.c bať de ciuitate. Et cū mane tranſirēt viderūt
Mat.21.b ficū aridā factā a radicibus. Et recordatus
petrus dixit ei. Rabbi: ecce ficus cui male-
Mat.17.c. dixiſti aruit. Et rn̄dens ieſus ait illis. Hēte ſi
ꝛ.21.c. dē dei. Amen dico vobis: qꝛ qcunqꝫ dixerit
Luc.17.b. huic mōti tollere: ꝛ mittere ī mare. ꝛ nō heſi
tauerit in corde ſuo ſꝫ crediderit qꝛ qđcūqꝫ
dixerit fiat fiet ei. Propterea dico vobiſ: oīa

q̄cūqꝫ orātes petitis credite qꝛ accipietis: ꝛ Mat.21.c
euenient vobis. Et cū ſtabitis ad orāduꝫ: di Joā.14.a.
mittite ſi gd hētis aduerſus aliqueꝫ: vt ꝛ pr̄ Mat.6.b.
veſter q in celis eſt dimittat vobis pccā vr̄a
q̄ ſi vos nō dimiſeritis: nec pr̄ vr̄ qui in ce-
lis eſt dimittet vobis pccā vr̄a. Et veniunt Mat.18.d
rurſus hieroſolymā. Et cū ambularet in tē- D
plo accedunt ad eū ſummi ſacerdotes ꝛ ſcri-
be: ꝛ ſeniores: ꝛ dicunt ei. In qua ptāte h̄ fa Mat.21.c
cis: ꝛ qs dedit tibi hāc ptātem vt iſta facias Lu.20.a
Jeſus āt rn̄dens ait illis. Interrogabo vos
ꝛ ego vnū verbū. ꝛ rn̄dete mihi: ꝛ dicā vobiſ
in q̄ ptāte h̄ faciā. Baptiſmū ioannis de ce
lo erat: an ex hoībus. Rn̄dete mihi. At illi
cogitabāt ſecū dicētes. Si dixerimus de ce
lo: dicet nobis. Qr̄ ergo nō credidiſtis ei. Si
dixerimus ex hoībus: timemus populum.
Omnes .n. hēbant ioannē qꝛ vere p̄pheta
eſſet. Et reſpōdens dicūt ieſu. Neſcimus. Et
reſpondens ieſus ait illis. neqꝫ ego dico vo
bis in qua poteſtate h̄ faciam.

¶ C.S. Parabolā de vinea ꝛ colonis: de d
nario ceſaris: de muliere q̄ ſeptē fratres ha-
buit: de primo mādato interrogatur: ꝛ inter-
rogāte dicit n̄ eē lōge a regno di dicit. Quō
dicūt ſcribe xp̄m eē filiū dđ cū ſit dn̄s dicit ca
uere a ſcribis. de vidua ꝛ gazophilatio. XII

ET cepit illis ī pabolis loq. Uineā pa- A
ſtinauit hō. ꝛ circūdedit ſepē ꝛ fodit la Mat.20.d
cū: ꝛ edificauit turri ꝛ locauit eā agricolis: ꝛ Luc.20.b
pegre pfectus ē. Et miſit ad agricolas in tp̄e Eſa.5.a
ſuū: vt ab agricolis acciperet de fructu vinee.
Qui app̄hēſū eū ceciderūt: ꝛ dimiſerūt vacu-
uꝫ. Et iteꝝ miſit ad illos aliū ſuū. ꝛ illū in ca
pite vulnerauerūt ꝛ ꝯtumelijſ affecerūt. Et rur
ſū aliū miſit ꝛ illū occiderūt: ꝛ plēs alios q̊ſ
dā cedētes alios vero occidētes. Adhuc er-
go vnū hn̄s filiū cariſſimū ꝛ illuꝫ miſit ad
eos nouiſſimū dicēs: qꝛ reuerebūť filiū meū
Coloni āt dixerūt ad inuicē. Hic ē heres. Uēi
te occidamꝰ eū ꝛ nr̄a erit hereditas. Et app̄ Mat.21.d
hēdētes eū occiderūt ꝛ eiecerūt extra vineā.
Quid ergo faciet dn̄s viñe. Ueiet ꝛ pdet co
lonos ꝛ dabit vineā alijſ. Nec ſcripturā hāc
legiſtis. Lapidē quē reprobauerunt edificā Ps.117.
tes: h̄ factus ē ī caput anguli. a dn̄o fcūm eſt Mat.21.d
iſtud: ꝛ eſt mirabile ī oculis nr̄is. ꝛ q̄rebant Luc.20.c
eū tenere. ꝛ timuerūt turbā. Cognouerūt.n. Mat 21 d
qm̄ ad eos pabolā hāc dixerit. Et relicto eo Luc.19.g
abierunt. Et mittūt ad eū quoſdā ex phariſe Joā.7.d
is ꝛ herodiāſ: vt eū caperēt ī verbo. Qui veni Mat.22.b
Luc.20.d

V entes dicũt ei. Magr̃: ſcim⁹ q̃ verax es ⁊ ñ
curas queq̃ȝ. Nec.n. vides in faciem hoiū ȝ
ſed in veritate viã ȝ dei doces. Licet dari tri
butũ ceſari: an nõ dabimus: Qui ſciẽſ verſu
tiã illoꝝ ait illis. Quid me tẽtatis: Afferte
mihi denariũ vt videã. At illi tulerũt ei. ⁊ ait
Mat.22.c. illis. Cui⁹ ẽ imago hᷣ ⁊ iſcriptio: Dicũt ei. Ce
Ro.13.b ſaris. Rñdẽs aũt ieſus dixit illis. Reddite
Mat.22.c igiť q̃ ſũt ceſaris ceſari: ⁊ q̃ ſũt dei deo. ⁊ mi
Luc.20.e. rabanť ſup eo. ⁊ venerũt ad eũ ſaducei q̃ di
Deut.25.b cũt reſurrectionẽ nõ eẽ ⁊ iterrogabãt eũ di
cẽtes. Magr̃: moyſes nobis ſcripſit: vt ſi ei⁹
frater mortu⁹ fuerit ⁊ dimiſit vxorẽ ⁊ filios
Mat.22.c. nõ reliq̃rit: accipiat fr̃ eius vxorẽ ipſi⁹ ⁊ re
Luc.20.e. ſuſcitet ſemẽ fr̃i ſuo. Septẽ ergo fr̃es erãt ⁊
primus accepit vxorẽ: ⁊ mortu⁹ ẽ nõ relicto
ſemine. ⁊ ſcd̃s accepit eã ⁊ mortu⁹ eſt: ⁊ nec
iſte reliq̃t ſemẽ. ⁊ terti⁹ ſil̃r. ⁊ acceperunt eam
ſil̃r ſeptẽ: ⁊ ñ reliq̃rũt ſemẽ. Nouiſſima oiuȝ
defuncta ẽ ⁊ mlr̃. In reſurrectione ergo cuȝ
reſurrexerit: cuius de his erit vxor. Septeȝ
n. hũerunt eã vxorẽ. ⁊ rñdens ieſus ait illis
Nõne iđ erratis: nõ ſciẽtes ſcripturas neq̃ȝ
virtutẽ dei: Cũ.n. a mortuis reſurrexerit neq̃ȝ
nubẽt neq̃ȝ nubenť: ſed erũt ſicut angeli dei
C i celis. De mortuis ãt q̃ reſurgãt non legi
Exo.3.b ſtis i libro moyſi ſup rubũ: quõ dixerit illi de
Mat.22.c. us: inq̃ẽs. ego ſũ deus abraã. ⁊ de⁹ yſaac ⁊
Mat.22.d. deus iacob. Nõ ẽ deus mortuoꝝ: ſȝ viuoꝝ.
Uos ergo multũ erratis. ⁊ acceſſit vnus de
ſcribis: q̃ audierat illos cõgrẽtes: ⁊ vidẽs
q̃ꝫ bñ illis rñderit: interogauit eũ: qđ eſſet
Deut.6.a. primũ oiuȝ mãdatũ. Jeſus autẽ rñdit ei: q̃
Mat.22.d primũ oium mãdatũ ẽ. Audi iſrael dñs de
us tu⁹ deus vnus ẽ: ⁊ diliges dñm deũ tuũ
ex toto corde tuo: ⁊ ex tota aia tua: ⁊ ex tota
Leui.19.c mẽte tua ⁊ ex tota virtute tua. Hoc ẽ primũ
Luc.10.e. mãdatũ. Scd̃m ãt ſimile eſt illi. Diliges ꝓ
ximũ tuũ tãq̃ȝ teipſũ maius hoꝝ aliud mã
datũ nõ eſt. ⁊ ait illi ſcriba. Bñ magr̃ in ve
ritate dixiſti: q̃ vnus ẽ. ⁊ nõ ẽ alius ꝑter eũ.
⁊ diligať ex toto corde: ⁊ ex toto itellectu. ⁊ ex
tota aia. ⁊ ex tota fortitudine: ⁊ diligere ꝓxi
mũ tãq̃ȝ ſeipſuȝ maius ẽ oibus holocauſto
matibus. ⁊ ſacrificijs. Jeſus ãt vidẽs q̃ ſa
Mat.22.d. piẽter rñdiſſet: dixit illi. Nõ es lõge a regno
Luc.20.g. dei. ⁊ nemo iã audebat eũ interrogare. ⁊ rñ
D dẽs ieſus dicebat docẽs i tẽplo. Quõ dicũt
Pſ.109. ſcribe xp̃ȝ filiũ eẽ dd: Jpſe.n. dd dicit i ſpũ ſcõ
Mat.22.d. Dixit dñs dño meo ſede a dextris meis do
Luc.20.g. nec ponã inimicos tuos ſcabellũ pedũ tuo
rũ. Jpſe ergo dd dicit eũ dñȝ. ⁊ vñ ẽ fili⁹ ei⁹
⁊ multa turba eũ libenter audiebat. ⁊ dice
bat eis: in doctrina ſua. Cauete a ſcribis q̃ Mat.23.a
volũt i ſtolis ambulare. ⁊ ſalutari i foro: ⁊ i Luc.11.f
primis cathedris ſedeř i ſynagogis. ⁊ prioſ 2.20.g
diſcubitus in cenis. qui deuorãt domus vi
duaꝝ ſub obtẽtu ꝓlixe oronis. hi accipiẽt ꝓ
lixius iudiciũ. ⁊ ſedẽs ieſus ꝯtra gazophila
tiũ aſpiciebat quõ turba iactaret es i gazo
philatiũ ⁊ multi diuites iactabãt multa. Cũ
veniſſet ãt vna vidua paup: miſit duo miu Luce.21.a
ta qđ eſt q̃drãs. ⁊ cõuocãs diſcipulos ſuos
ait illis. Amẽ dico vobis: q̃ꝫ vidua hᷣ pau
ꝑ plus oibus miſit q̃ miſerũt in gazophila
tium. Oẽs.n. ex eo q̃ abundabat illis miſe
rũt hec vero de penuria ſua oia que habuit
miſit totum victum ſuum.

¶ C.S. De templi ſtructura: de vẽturis añ
diẽ iudicij: de paſſione martyrũ: de abomi
natione ⁊ fuga ⁊ ꝑgnantibus: de tribulatio
nibus: abbreuiatis dieꝝ: de pſeudo chriſtis
⁊ ꝓphetis. ſol obtenebrať: ⁊ luna nõ dabit
ſplẽdorẽ ſuũ: ſtelle erũt decidẽtes ⁊c. de aduẽ
tu xp̃i: parabola ficus. diem ⁊ horam nemo
ſcit: vigilate ⁊ orate: neſcitis tempus. XIII.

E T cũ egrederet de tẽplo: ait illi vnus
ex diſcipulis ſuis. Magr̃: aſpice q̃les
lapides. ⁊ q̃les ſtructure. Et rñdẽs ieſus ait A
illi. Uides has oẽs magnas edificationes Mat.24.a.
Nõ relinqueť lapis ſup lapidẽ q̃ nõ deſtrua Luc.19.g.
tur. Et cũ ſederet i mõte oliuaꝝ ꝯtra tẽplũ in 2.21.b.
terrogabãt eũ ſeparatim petrus iacobus ⁊
ioannes ⁊ andreas. Dic nobis q̃ꝫ iſta fient
⁊ qđ ſignũ erit q̃ꝫ hᷣ oia incipiẽt ꝯſumari. Et
rñdẽs ieſus cepit dicere illis. Uidete ne q̃s
vos ſeducat. Multi.n. veniẽt in noie meo di
cẽtes. q̃ ego ſũ ⁊ multos ſeducẽt. Cũ audie Mat.24.a.
ritis ãt bella. ⁊ opiones belloꝝ ne timueri Luc.21.b
tis. Oportet.n. hᷣ fieri: ſed nõdũ finis. Exur 1.Cor.3.b.
get gẽs ꝯtra gentem ⁊ regnũ ſup regnuȝ: ⁊ Eph.5.b
erũt terremotus p loca ⁊ fames. Initiuȝ do Luce.21.d
loꝝ hec. Uidete ãt voſmetipſos. Tradent.n. B
vos in ꝯcilijs. ⁊ in ſynagogis vapulabitis: Mat.10.c.
⁊ añ preſides ⁊ reges ſtabitis ꝓpter me in 2.24.b.
teſtimoniũ illis. Et in oẽs gẽtes primũ opor Luc.21.b
tet ꝑdicari euãgeliũ. Et cũ duxerint vos tra Joã.16.a
dẽtes: nolite ꝑcogitare quid loquamini: ſed 1.Cor.11.c.
qđ datũ vobis fuerit in illa hora id loq̃mi Mat.10.b
ni. Nõ.n. vos eſtis loq̃ntes: ſed ſpũs ſanct⁹ Luc.12.b.⁊
Tradet ãt frater fratrẽ in mortẽ. ⁊ pr̃ filiũ ⁊ 21.c.
ꝯſurgent filij in parẽtes: ⁊ morte afficiẽt eoſ

Mat.io. Et eritis odio oibꝰ ꝓpter nomẽ meũ. Qui át
et.24.b ſuſtinuerit in finẽ: hic ſaluꝰ erit. Cũ aũt vide
ritis abominatõez deſolationis ſtantẽ vbi
nõ dz: q legit intelligat. Tũc q in iudea ſũt
fugiát in mõtes: ⁊ q ſup tectũ ne deſcẽdat i
domũ: nec itroeat vt tollat qd de domo ſua
⁊ q in agro erit nõ reuertať retro tollere ve
Mat.24.b. ſtimentũ ſuũ. Ue át ꝑgnantibus ⁊ nutrienti
Luc.21.a tibus in illis diebus. Orare vero vt hyeme
Mar.24.b. non fiát. Erũt.n. dies illi tribulatõis tales q̃
Mat.24.b. les nõ fuerũt ab initio creature quá cõdidit
Luc.21.c. deus vſqz nunc: neqz fiet. Et niſi breuiaſſet
Mat.24.b. dñs dies: nõ fuiſſet ſalua ois caro. Sed ꝑꝑ
C electos quos elegit breuiauit dies. Et tũc
Mat.24.b. ſiqs vobis dixerit. Ecce hic ẽ xp̃s: ecce illic:
Luc.17. e. ne credideritis. Exurgẽt.n. pſeudo xp̃i ⁊ pſeu
Mat.14.b. do prophete: ⁊ dabunt ſigna ⁊ portenta ad
ſeducendos ſi fieri poteſt etiá electos. Uos
ergo videte. Ecce predixi vobis oĩa. Sz in il
Joel.2.c. lis diebꝰ poſt tribulatõez illá ſol cõtenebra
Mat.24.c. biť ⁊ luna nõ dabit ſplẽdorẽ ſuũ. Et ſtelle ce
li erũt decidẽtes: ⁊ ꝟtutes q̃ in celis ſũt mo
Luc.21.e. uebuntur. Et tũc uidebũt filiũ hois veniẽtẽ
in nubibus cũ virtute multa ⁊ gloria. et tũc
mittet angelos ſuos: ⁊ congregabit electos
ſuos a quattuor vẽtis a ſũmo terre vſqz ad
ſummũ celi. A ficu aũt diſcite parabolá. Cũ
Mat.24.c. iá ramus eiꝰ tener fuerit ⁊ nata fuerit folia
Luc.21.f. cognoſcitiſ qz in ꝓximo ſit eſtas. Sic ⁊ vos
cum videritis hec fieri. ſcitote ꝙ i proximo
ſit in oſtijs. Amen dico vobis quoniam nõ
D transibit generatio hec donec omnia iſta fi
ant. Celum ⁊ terrá tranſibunt verba autem
Mat.24.c. mea non tráſibunt. De die aũt illo vel hora
Luc.16.d. nemo ſit: neqz angeli in celo neqz filius niſi
21.f. pater. Uidete: vigilate. ⁊ orate. Neſcitis.n.
Mar.25.a quádo tp̃us ſit. Sicut hõ q ꝑegre ꝑfectꝰ reli
Luc.19.a qt domũ ſuá: ⁊ dedit ſuis ſuiſ ꝑtátẽ cuiuſqz
opis ⁊ iáitori p̃cepit vt vigilet. Uigilate g̊.
Mar.24.d Neſcitiſ.n. qñ dñs domꝰ veniat: ſero: an me
2.25 a dia nocte: an galli cátu: an máe: ne cũ vene
Luc.21.e. rit repente ineniat vos dormiẽteſ. Quod át
vobis dico oibꝰ dico vigilate.

¶ C.S. De vnguento effuſo ſuper caput ie
ſu: ꝓditio iude: cũ diſcipulis máducauit pa
ſca: dicit vnꝰ vr̃m me tradet: de ſacramento
corporis ⁊ ſanguis ⁊c. ⁊ captio ieſu. XIIII

A E Rat aũt paſca ⁊ azima poſt biduũ:
Mat.26. a. q̃rebát ſummi ſacerdotes ⁊ ſcribe q̊
Luc.22.a. modo eum dolo tenerent ⁊ occiderent. Dice
Joan.12. bát.n. Nõ i die feſto ne forte tumultꝰ fieret
i populo. Et cũ eſſet bethanie I domo ſymo Mat.26.
nis leproſi ⁊ recũberet: venit mulier habẽs
alabaſtrũ vnguẽti nardi ſpicati ꝑcioſi. ⁊ fra
cto alabaſtro effudit ſr̃ caput eiꝰ. erant aũt
quidá idigne ferẽtes itra ſemetipſos: ⁊ dicẽ
tes. Ut qd ꝑditio iſta vnguẽti fcá eſt. Pote Mat.26.
rat.n. vnguẽtũ iſtud venũdari pluſqz trecen
tis denarijs. ⁊ dari paupibus. et fremebát i
eá. Jhs aũt dixit. Sinite eá. Quid illi mole Mat.26.
ſti eſtis. Bonũ opus opata ẽ in me. Sẽp.n. Joan.12.
pauperes hẽtis vobiſcũ: ⁊ cũ volueritis po
teſtis illis benefacere: me át nõ ſp habebi
tiſ. qꝺ habuit hec fecit: ꝑuenit vngere corpꝰ Mat.26.a
meũ in ſepulturá. Amẽ dico vobis: vbicũqz
ꝑdicatũ fuerit euágelium iſtud in vniuerſo
mundo: ⁊ qꝺ fecit hec narrabitur i memori
az eius. ⁊ iudas ſcariothes vnus de duode
cim abijt ad ſũmos ſacerdotes vt ꝓderet cũ Mat.26.a
illis. qui audiẽtes gauiſi ſũt ⁊ ꝓmiſerunt ei Luc.22.a
pecuniá ſe daturos. ⁊ q̃rebát qũo illũ oppor B
tune traderet. ⁊ prio die azimoꝝ qñ paſca i
molabát: dicũt ei diſcipuli. Quo vis eamꝰ ⁊
paremꝰ tibi vt máduces paſca. ⁊ mittit duoſ
ex diſcipulis ſuis: ⁊ dicit eis. Jte in ciuitatẽ
⁊ occurret vobis hõ lagenam aque baiuláſ Mat.16.b
Sequimini eũ: ⁊ quocunqz introierit dicite Luc.22.a.
dño domꝰ qz magiſter dicit. Ubi eſt refectio
mea. vbi paſca cũ diſcipulis meis máducẽ.
⁊ ipſe vobis demõſtrabit cenaculũ grande
ſtratũ: ⁊ illic parate nobiſ. Et abierũt diſcipu Mat.26.f.
li eius ⁊ venerunt in ciuitatẽ ⁊ inuenerũt ſi Luc.22.c.
cut dixerat illis ⁊ parauerũt paſca. Ueſpere Joan.13.e
át fcõ: venit cũ duodeci ⁊ diſcũbẽtibus eis ⁊
máducátibus ait ieſus. Amẽ dico vobis: qz
vnus ex vobis tradet me q máducat mecuz
At illi ceperũt cõtriſtari ⁊ dicere ei ſingulatĩ
Nũqd ego? qui ait illis. Unꝰ ex duodeciz q
intingit mecũ manũ in catino. Et filius qui
dẽ hois vadit ſicut ſcriptũ eſt de eo. Ue aũt C
hoi illi: p quẽ filiꝰ hois tradeť. Bonũ erat ei Mat.26.b
ſi nõ eſſet natꝰ hõ ille. Et máducátibus illis Luc.22.e
accepit ieſus panẽ ⁊ bñdicẽs fregit ⁊ dedit Mat.26.c
eis ⁊ ait. Sumite: hoc ẽ corpꝰ meũ. Et acce Luc.22.c
pto calice: gr̃as agẽs dedit eis. Et biberunt 1.Cor.11.c.
ex illo oẽs. ⁊ ait illis. Hic eſt ſanguis meus
noui teſtamẽti: q pro multis effundeť. Amẽ
dico vobis: ꝙ iá nõ bibá de genimine vitis Mat.26.e.
vſqz in diẽ illũ cũ illud bibá nouũ in regno
dei. ⁊ hymno dicto exierunt in montem oli Mat.26.e.
uarum. ⁊ ait eis ieſus. Omnes ſcandaliza Joan.18.a.
bimini in nocte iſta: qz ſcriptum eſt: percutiá

zacha.13.c paſtoꝛē ⁊ diſpergentur oues. Sed poſteaq̄
reſurrexero ꝓcedā vos in galileā. Petrus
Mat.26.c. aūt ait illi. Et ſi oēs ſcādalizati fuerit: ſed nō
Luc.22.d ego. Et ait illi ieſus. Amē dico tibi: quia tu
hodie in nocte hac ꝓus q̄ȝ gallus vocē bis
D dederit ter me es negaturꝰ. At ille ampliꝰ
Mat.26.d loquebatur. Et ſi oportuerit me ſimul cōmoꝛi
tibi: nō te negabo. Similiter aūt ⁊ oēs dicebāt
Et veniūt in ꝑdiū cui nomē gethſemani. Et
ait diſcipulis ſuis. Sedete hic donec oꝛem.
Et aſſumit petrū ⁊ iacobū ⁊ ioānē ſecū: ⁊ ce
Mat.26.d pit pauere ⁊ tedere. Et ait illis. Triſtis ē aīa
Mat.26.d mea vſq̄ȝ ad moꝛtē. Suſtinete hic ⁊ vigila
Joan.12.d te. Et cū ꝓceſſiſſet paululum: pꝛocidit ſup
Mat.26.d terram: ⁊ oꝛabat vt ſi fieri poſſet trāſiret ab
Luc.22.d eo hoꝛa. ⁊ dixit. Abba pater: oīa tibi poſſibi
Joan.6.e. lia ſunt: transfer calicē hunc a me. Sȝ non
Mat.26.d. qđ ego volo: ſed quod tu. Et venit ⁊ inuenit
Luc.22.e eos doꝛmientes. Et ait petro. Symon doꝛ-
Joan.6.e. mis. Non potuiſti vna hoꝛa vigilare. Vigi
Mat.26.d. late ⁊ oꝛate: vt nō intretis in tētationē. Spi
Joan.6.g. ritus quidē ꝓmptus eſt: caro vero infirma.
Mat.26.d. Et iterū abiens oꝛauit: eūdē ſermonē dicēs
Et reuerſus denuo: inuenit eos doꝛmiētes.
E Erant eni oculi eoꝛū grauati: ⁊ ignoꝛabant
Mat.26.d. qđ rñderent ei. Et venit tertio: ⁊ ait illis doꝛ
mite iā ⁊ regeſcite. Sufficit venit hoꝛa: ecce
filius hoīs tradetur in manꝰ peccatoꝛū. Sur
Mat.26.e. gite eamus. Ecce q me tradet ꝓpe ē. Et ad
Luc.22.e. huc eo loquēte: venit iudas ſcharioth vnus
Joan.18.a de duodecim: ⁊ cum eo turba multa: cū gla
Mat.26.e diis ⁊ lignis a ſummis ſacerdotibus ⁊ ſcri
bis ⁊ ſenioꝛibus. Dederat aūt traditoꝛ eis
ſignū dicens. Quēcūq̄ȝ oſculatꝰ fuero ipſe
eſt tenete eū: ⁊ ducite caute. Et cū veniſſet:
ſtatim accedens ad eū ait. Rabbi. Et oſcu
latus eſt eū. At illi manus iniecerūt i ieſum
mat.26.e.L ⁊ tenuerūt eū. Unus aūt qdā de circūſtā
22.e.Jo.18.b tibus educens gladiū ꝑcuſſit ſeruū ſummi
Mat.26.e. ſacerdotis. ⁊ amputauit illi auriculā. Et re-
Luc.22.f ſpōdēs ieſus ait illis. Tanq̄ȝ ad latronē exi-
Joan.18.d. ſtis cū gladiis ⁊ lignis compꝛehēdere me.
Quotidie erā apud vos in tēplo docens: et
Mat.26.f. nō me tenuiſtis. Sed vt impleantur ſcriptu-
re. Tūc diſcipuli eius relinquētes eum oēs
fuerunt. Adoleſcens autē quidā ſequebatur
eū amictus ſyndone ſuper nudo ⁊ tenuerūt
eū. At ille reiecta ſyndone nudus pꝛofugit
F ab eis. Et adduxerunt ieſum ad ſummū ſa-
Mat.26.f. cerdotē: ⁊ ꝯuenerūt oēs ſacerdotes ⁊ ſcribe
Luc.22.f. ⁊ ſenioꝛes. Petrus aūt a longe ſecutꝰ ē eū

vſq̄ȝ intro in atriū ſummi ſacerdotis ⁊ ſede mat.26.f.
bat cuȝ miniſtris ad ignē ⁊ calefaciebat ſe. Luce.22.f
Summi vero ſacerdotes ⁊ omne concilium Jo.18.c.
querebāt aduerſus ieſum teſtimoniū: vt eū Mat.26.
moꝛti traderent: nec inueniebāt. Multi aūt Luc.22.g
teſtimoniū falſum dicebant aduerſus eum
⁊ cōuenientia teſtimonia nō erāt. Et quidā Mat.26.
ſurgentes falſum teſtimonium ferebant ad
uerſus eū dicentes. Quoniam nos audiui-
mus eum dicentē. Ego diſſoluā tēpluȝ hoc
manufactū: ⁊ poſt triduū aliud nō manu-
factū edificabo. Et nō erat cōueniens teſti
moniū illoꝛū. Exurgēs aūt ſummus ſacer-
dos in mediū interrogauit ieſuȝ dicēs. Nō
rñdens qcq̄ȝ ad ea q̄ tibi obiiciuntur ab his.
Ille aūt tacebat: ⁊ nil rñdit. Rurſum ſum- Mat.26.f
mus ſacerdos iterrogabat eū. ⁊ dixit ei. Tu Luc.22.g.
es chꝛiſtus filius dei benedicti. Jeſus aūt di mat.26.f./
xit illi. Ego ſum. Et videbitis filiū hoīs ſe- 12.g.Jo.6.
dētē a dextris virtutis dei: ⁊ venientē cū nu- G
bibus celi. Sūmus aūt ſacerdos ſcindens Mat.26.g
veſtimēta ſua ait. Quid adhuc deſideramꝰ
teſtes. Audiſtis blaſphemiam. Quid vobis Luc.22.g.
videtur. Qui oēs cōdēnauerūt eū eſſe reum Mat.26.g
moꝛtis. Et ceperūt qdā cōſpuere eū ⁊ vela- Lu.22.g.
re faciē eiꝰ ⁊ colaphis eū cedere ⁊ dicere ei Jo.18.d
ꝓphetiza. Et miniſtri a lapis eū cedebant.
Et cū eēt petrus i atrio deoꝛſum: venit vna
ex ancillis ſummi ſacerdotis: ⁊ cuȝ vidiſſet
petrū calefacientē ſe: aſpiciēs illuȝ ait. Et tu
cum ieſu nazareno eras. At ille negauit di-
cens. Neq̄ȝ ſcio neq̄ȝ noui qđ dicas. Et exiit Mat.26.g
foras ante atriū ⁊ gallus cantauit. Rurſus Luc.22.f
aūt cū vidiſſet illū ancilla cepit dicere circū Joan.18.c
ſtantibꝰ: qꝛ hic ex illis ē. At ille iterū nega
uit. Et poſt puſillū rurſus qui aſtabant dice
bāt petro. Vere ex illis es: nā ⁊ galileus es
Ille aūt cepit anathematizare ⁊ iurare: qꝛ
neſcio hominē iſtū quē dicitis. Et ſtati gal- Mat.26.g
lus iterū cantauit. Et recoꝛdatus eſt petrus Luc.22.g
verbi qđ dixerat ei ieſus: ꝓuſq̄ȝ gallus can
tet bis ter me negabis. Et cepit flere.
¶C.S. Vinctū ieſū duxerūt ad pilatū: ⁊ il
luſio ⁊ crucifixio ⁊ moꝛs ⁊ ſepultura ieſu
chꝛiſti. XV A

ET ꝯfeſtināte ꝯſiliū facientes ſummi ſa Mat.27.a
cerdotes cū ſenioꝛibꝰ ⁊ ſcribis ⁊ vni- Luc.23.a
uerſo ꝯcilio: vincientes iħm duxerūt ⁊ tradi Joan.18.e
derūt pilato. Et iterrogauit eū pilatꝰ. Tu es Mat.27.b
rex iudeoꝝ. At ille rñdēs ait illi. Tu dicis. Luc.23.a
Et accuſabāt eū ſūmi ſacerdotes i multis. Joan.18.f

Pilatꝰ aūt rurſuꝫ iterrogauit eū dicēs. Nō
Mat.27.b rñdēs qcqꝫ. Uide i quātis te accuſant. Jhs
Joan.29.b āt amplíꝰ nihil rñdit ita vt miraref pilatuſ
Per diē aūt feſtum ſolebat dimittere illis
Mat.27.b vnū ex vinctis quēcūqꝫ petiſſent. Erat aūt
Luc.23.c q dicebat barrabas: q cū ſeditioſis erat vi⸗
Joan.18.g ctus q i ſeditiōe fecerat homicidiū. Et cum
Mat.27.b aſcēdiſſet turba: cepit rogare ſicut ſp facie⸗
Joan.18.g bat illis. Pilatꝰ aūt rñdit eis ⁊ dixit. Uul⸗
tis dimittā vobis regē iudeoꝝ. Sciebat.n.
ꝙ p iuidiā tradidiſſent eū ſummi ſacerdo⸗
Mat.27.b tes. Pōtifices aūt ꝯcitauerūt turbā vt ma
Luc 23.c gis barrabā dimitteret eis. Pilatꝰ aūt ite⸗
Joan.18.g rū rñdēs ait illis. Quid ergo vultis faciaꝫ
B regi iudeoꝝ. At illi iteꝝ clamauerūt. Cruci⸗
fige eū. Pilatꝰ ṽo dicebat illis Quid eniꝫ
mali fe it. At illi magis clamabant. crucifi
Mat.27.c ge eū. Pilatꝰ aūt volēs pplo ſatiſfacere di
Luc.23.d miſit illis barrabā: ⁊ tradidit ihm flagellis
Joan.19. ceſum vt crucifigeref. Milites āt duxerūt
Mat.27.c eū i atriū ptoriȷ́ ⁊ ꝯuocāt totā cohortē: ⁊ idu
Joan.19.a unt eū purpura: ⁊ iponūt ei plectētes ſpine
Mat.27.d aꝫ coronā: ⁊ ceperūt ſalutare eū. Aue rex iu
Joan.19.a deoꝝ. Et pcutiebāt caput eiꝰ arūdine: ⁊ con
ſpuebāt eū: ⁊ ponētes genua adorabāt eū.
Et poſtqꝫ illuſerūt ei exuerūt illū purpura:
⁊ iduerūt eū veſtimētis ſuis ⁊ eduxūt illum
Mat.27.d vt crucifigerēt eū. Et angariauerunt ptereū
Luc.23.d tē quēpiā ſymonē cyreneū venientē de vil⸗
Mat.27.d la patrē alexandri ⁊ rufi: vt tolleret crucem
Luc.23.e eiꝰ. Et pducūt illū in golgotha locū qd eſt
Joan.19.e interptatū caluarie locus. Et dabāt ei bibe
Mat.27.d re myrratū vinū ⁊ ñ accepit. Et crucifigētes
Joan.19.e eū diuiſerūt veſtimēta eiꝰ: mittētes ſortē ſu
Mat.27.d p eis qs qd tolleret. Erat āt hora tertia: et
Luc.23.e crucifixerūt eū. Et erat titulus cāe eiꝰ inſcri
Joan.18.d ptus: rex iudeoꝝ. Et cū eo crucifigunt duos
latrones vnū a dextris ⁊ aliū a ſiniſtris eiꝰ.
Mat.27.e Et ipleta ē ſcriptura q̄ dicit. Et cuꝫ iniqs re⸗
Luc.23.e putatꝰ ē. Et ptereuntes blaſphemabāt euꝫ
Luc.19.d. mouētes capita ſua ⁊ dicētes. Uah q dſtru
Eſa.53.d is tēplū dei ⁊ i tribꝰ diebꝰ reedificas. Saluū
Luc.22.d fac temetipm deſcēdēs de cruce. Silr ⁊ ſum
Mat.27.e mi ſacerdotes illudētes ad alteꝝ cū ſcribis
Mat.27.e dicebant. Alios ſaluos fecit: ſeipm non pōt
Luc.23.e ſaluū facere. Xps rex iſrl: dſcēdat nūc d cru
Mat.27.f ce: vt videamꝰ ⁊ credamꝰ. Et q cū eo crucifi
Mat.27.f xi erāt ꝯuitiabanf ei. Et fcā hora ſexta: tene
Luc.23.e bre facte ſunt p totā terrā vſqꝫ in horā no
Joan.19.e. nā. Et hora nona exclamauit ieſus voce ma
Mat.27.e gna dicētes. Heloy. Heloy: lamazabbatta⸗
ni. Quod eſt interpretatum. Deus meus:
deus meus vt quid dereliqſti me? Et qdaꝫ
de circunſtātibus audientes dicebāt. Ecce Mat.27.f
belia m vocat. Currens autem vnus ⁊ im⸗ Luc.23.e
plens ſpongia aceto: circumponenſqꝫ ca⸗ Joan.19.f
lamo: potum dabat ei dicēs. Sinite: videa⸗ B
mꝰ ſi veniat helyas ad deponēdū eū. Jeſus Mat.27.f
āt emiſſa voce magna expirauit. Et velū tē Luc.23.g
pli ſciſſum ē i duo: a ſūmo vſqꝫ deorſuꝫ. Ui Mat.27.f
dens āt centurio q ex aduerſo ſtabat: qꝛ ſic
clamans expiraſſet: ait. Uere hic homo fili Mat.27.f
us dei erat. Erant autem ⁊ mulieres de lon⸗
ge aſpicientes inter quas erat maria mag⸗
dalene: ⁊ maria iacobi minoris: ⁊ ioſeph ma
ter ⁊ ſalome: ⁊ cum eſſet in galilea ſequebā⸗
tur eum ⁊ miniſtrabant ei: et alie multe
que ſimul cum eo aſcenderāt hieroſolymā.
Et cū iā ſero eēt fcm: qꝛ erat paraſceue qd Mat.27.g
eſt añ ſabatū venit ioſeph ab arimathia no Luc.23.g
bilis decurio. qa ⁊ ipe erat expectās regnuꝫ Joā.19.g.
dei. Et audacter itroiuit ad pilatum: ⁊ petijt
corpꝰ ieſu. Pilatꝰ āt mirabaf ſi iaꝫ obiſſet.
Et accerſito cēturiōe iterrogauit eū ſi iā mor
tuꝰ eſſet. Et cū cognouiſſet a cēturione dona
uit corpꝰ ioſeph. Joſeph āt mercatꝰ ſyndo⸗ Mat.27.g
nē ⁊ deponēs eū iuoluit ſyndōe: ⁊ poſuit eū Luc.23.g
in monumēto qd erat exciſum d petra ⁊ ad Joan.27.g
uoluit lapidem ad hoſtiuꝫ monumēti. Ma Mat.27.g
ria autē magdalene ⁊ maria ioſeph aſpicie
bant vbi poneretur.

C.S. Reſurrectio ⁊ oſtēſio eius: ⁊ ꝙ pre
dicare iubet euangeliuꝫ. XVI

ET cū tranſiſſet ſabbatuꝫ: maria mag A
dalene ⁊ maria iacobi ⁊ ſalome eme
runt aromata: vt venientes vngerent ieſuꝫ
Et valde mane vna ſabbatorum veniunt Mat.28.a
ad monumentū: orto iaꝫ ſole. Et dicebāt ad Luc.24.a
inuicem. Quis reuoluet nobis lapidem ab Joan.20.a
oſtio monumēti? Et reſpicientes viderunt re
uolutū lapidem. Erat quippe magnus val B
de. Et introeuntes in monumentum vide⸗
runt iuuenem ſedentem in dextris cooper⸗ Mat.28.a
tum ſtola candida ⁊ obſtupuerunt. Qui di Luc.24.a
cit illis. Nolite expaueſcere. Jeſum queri⸗
tis nazarenum crucifixum: ſurrexit non eſt
hic. ecce locus: vbi poſuerunt eum. Sed ite
dicite diſcipulis eius ⁊ petro: quia precedet
vos in galileam. Ibi euꝫ videbitis: ſicut di Mat.28.b
xit vobis. At ille exeuntes fugerunt de mo
numento. Inuaſerat enim eas tremor ⁊ pa
uor: ⁊ nemini qcqꝫ dixerunt. Timebant eni

¶Surgēs aūt ieſus mane prima ſabbati ap
paruit primo marie magdalene de qua eie
cerat ſeptē demonia. Jlla vadens nunciauit
his qui cū eo fuerāt lugentibus ⁊ flentib⁹:
⁊ illi audientes q: viueret ⁊ viſus eēt ab ea
Luc.24.b. non crediderunt. Poſt hec autem duobus
ex his ambulantibus oſtenſus eſt in alia ef
figie euntibus in villam: ⁊ illi euntes nun
ciauerunt ceteris: nec illis crediderunt. No
uiſſime autem recūbentibus illis vndecim
apparuit: ⁊ exprobrauit incredulitatem eoꝝ
⁊ duritiā cordis: q: his qui viderant eū re
ſurrexiſſe nō crediderūt. Et dixit eis. Euntes
D in mundum vniuerſū predicate euangeliū
omni creature. Qui crediderit ⁊ baptizatus
fuerit: ſaluus erit: qui vero non crediderit cō
dēnabitur. Signa autē eos qui crediderint
hec ſequentur. Jn nomine meo demonia eij
cient: linguis loquentur nouis: ſerpētes tol
lent. Et ſi mortiferum quid biberint: nō eos
nocebit. Super egros manus imponent: ⁊
Act.i.b bene habebunt. Et dominus quidem ieſus
Luc.24.g. poſtq̄ locutus eſt eis. Aſſumptus eſt in ce
Apoc.3i.c lum: ⁊ ſedet a dextris dei. Jlli autem profe
cti predicauerunt vbiq̄: dn̄o cooperante: ⁊
ſermonē ꝯfirmante: ſequentibus ſignis.
¶Explicit euangelium ſm̄ Marcum.
¶Jncipit prefatio beati hieronymi preſby
teri in euangelium ſm̄ lucam.

Lucas ſyrus natione antiocenſis: arte
medicus: diſcipulus apoſtoloꝝ: po
ſtea paulum ſecutus vſq̄ ad ꝯſumationē
eius ſeruiens domino ſine crimie. Nā neq̄
vxorē vnq̄ hn̄s neq̄ filios: ſeptuaginta ⁊
quatuor annoꝝ obijt in bythinia plen⁹ ſpiri
tu ſancto. Qui cū iam ſcripta eſſent euange
lia: per mathēū quidē in iudea: per marcum
autē in italia: ſancto inſtigāte ſpiritu i acha
ie partibus hoc ſcripſit euangeliū: ſignificās
etiā ipſe in principio ante ſuū: alia eſſe deſcri
pta. Cui extra ea que ordo euangeli e diſpo
ſitionis expoſcit: ea maxime neceſſitas labo
ris fuit: vt primū grecis fidelibus omni ꝓ
phetatione venturi in carnē dei xp̄i manife
ſtata humanitate ne iudaicis fabulis atten
ti in ſolo legis deſiderio tenerenī: vel ne he
reticis fabulis ⁊ ſtultis ſollicitationibus ſe
ducti exciderent a veritate elaboraret: dehic
vt in principio euangelij ioannis natiuita
te preſumpta: cui euangelium ſcriberet ⁊ in
quo electus ſcriberet indicaret conteſtans i
ſe completa eſſe que eſſent ab alijs inchoa
ta. Cui ideo poſt baptiſmū filij dei a perfecti
one generationis in xp̄o implete repetende
a principio natiuitatis humane poteſtas ꝑ
miſſa eſt vt requirentibus demonſtraret in
quo apprehendens erat per nathan filium
dauid introitu recurrentis in deum genera
tionis admiſſo: indeſperabilis dei prediās
in hominibus xp̄m ſuū perfecti opus homi
nis redire in ſe per filium faceret: qui ꝑ da
uid patrē venientibus iter prebebat in xp̄o
Cui luce non immerito etiam ſcribendorū
actuum apoſtoloꝝ poteſtas in miniſterio da
tur: vt deo in deum pleno: ⁊ filio perditionis
extincto: oratione ab apoſtolis facta: ſorte
dn̄i electionis numerus compleretur. Sicq̄
paulus conſumationem apoſtolicis actib⁹
daret: quem diu contra ſtimulū recalcitran
tem dn̄s elegiſſet. Quod ⁊ legentibus ac re
quirentib⁹ deum. ⁊ ſi per ſingula expediri a
nobis vtile fuerat: ſciens tn̄ q̄ operantem
agricolam oporteat primū de fructibus ſu
is edere vitauimus publicā curioſitatē: ne
nō tā volētib⁹ deū demōſtraſſe videremur
q̄ faſtidientibus prodidiſſe.
¶Explicit prefatio.
¶Jncipit proemium beati Luce in euan
gelium ſuum.

Quoniam quidem multi conati ſūt
ordinare narrationes que in nobis
complete ſunt rerum: ſicut tradiderūt nobis
qui ab initio ipſi viderunt: ⁊ miniſtri fuerūt
ſermonis: viſum eſt ⁊ mihi aſſecuto omnia a
principio diligenter ex ordine tibi ſcribere
optime theophile: vt cognoſcas eorum ver
boꝝ: de quibus eruditus es veritatē.
¶Jncipit euangelium ſm̄ Lucam.
¶C.S. Cōmendatio zacharie ⁊ eliſabeth.
Angelus ait zacharie: exaudita eſt oratio
tua: ⁊ eliſabeth piet tibi filiū: ⁊ vocabis no
men eius ioānē: zacharias nō credēs ga
brieli obmutuit. Eliſabeth poſt hec concepit
⁊ occultabat ſe menſibus quinq̄: in menſe
ſexto miſſus eſt angelus ad virginem ma
riam: ⁊ dixit ei. Aue gratia ⁊c. Maria conce
pto ſaluatore exurgens abijt in montana:
⁊ ſalutauit eliſabeth: ⁊ dixit eliſabeth. Be
nedicta tu. ⁊c. Et ait maria. Magnificat ⁊c.
Eliſabeth peperit filium: ⁊ octauo die circū
cidit: zacharias loquelam recuperat: ⁊ pro
phetat dicens. Benedictus.

A F Uit in
diebus herodiſ
regis iudee: ſa
cerdos quidam
nomine zacha-
rias ď vice abia
⁊ vxor illius de
filiabus aaron:
⁊ nomē eius eli
ſabeth. Erāt āt
iuſti ambo ante
deum:incedentes in omnibus mandatis ⁊
iuſtificatiōibus dñi ſine querela. Et nō erat
illis filius:eo ꝙ eſſet eliſabeth ſterilis:⁊ am
bo proceſſiſſent in diebus ſuis. Factū eſt āt
cū ſacerdotio fungeret̃ zacharias in ordine
vicis ſue ante deum:ſm ꝯſuetudinē ſacerdo
tij ſorte exijt vt incēſum poneret ingreſſus i
tēplū dñi. Et omnis multitudo populi erat
orans foris hora incenſi. Apparuit autē an
gelus domini ſtans a dextris altaris incen-
ſi. Et zacharias turbatus eſt videns:⁊ timor
irruit ſuper eum:ait autem ad illum angelꝰ
Ne timeas zacharia:quoniā exaudita ē de
precatio. Et uxor tua eliſabeth pariet tibi fi
lium:⁊ vocabis nomē eius ioannem: ⁊ erit
gaudium tibi ⁊ exultatio ⁊ multi in natiuita
te eius gaudebunt. Erit enim magnus corā
B dño:⁊ vinum ⁊ ſiceram non bibet. Et ſpiritu
ſancto replebit̃ adhuc ex vtero matris ſue:
⁊ multos filioꝝ ꝯuertet ad dñm deū ipſorū.
Et ipſe precedet ante illū in ſpū ⁊ virtute he
lie vt ꝯuertat corda patrū in filios ⁊ incre-
dulos ad prudentiā iuſtoꝝ:parare dño ple-
bem perfectā. Et dixit zacharias ad angelū.

Unde hoc ſciam. Ego enim Gen.8.b
ſum ſenex ⁊ vxor mea proceſ Iudi.13.l
ſit in diebꝰ ſuis. Et reſpōdēs
angelus dixit ei. Ego ſū ga-
briel qui aſto ante deū:⁊ miſ
ſus ſum loqui ad te ⁊ hec tibi
euāgelizare:⁊ ecce eris tacēſ
⁊ non poteris loqui vſqꝫ i di
em quo hec fiant:pro eo ꝙ nō
credidiſti verbis q̄ implebū-
tur in tpe ſuo. Et erat plebs
expectans zachariā: ⁊ mira-
bant̃ ꝙ tardaret ipſe in tem
plo. Egreſſus aūt nō poterat
loqui ad illos ⁊ cognouerūt
ꝙ viſionē vidiſſet in templo. Et ipſe erat in- C
nuens illis:⁊ permanſit mutus. Et factū eſt
vt impleti ſunt dies officij eius abijt in do-
mū ſuā. Poſt hos aūt dies ꝯcepit heliſa-
beth vxor eius:⁊ occultabat ſe mēſibꝰ qnqꝫ
dicens. Quia ſic fecit mihi dñs in diebus qui-
bus reſpexit auferre opprobriū meū iter ho
mines. In mēſe aūt ſexto miſſus eſt angeluſ
gabriel a deo in ciuitatē galilee cui nomen
nazareth ad virginē deſponſatā viro cui no Mat.i.c
men erat ioſeph de domo dd:⁊ nomē virgis
maria. Et ingreſſus angelus ad eam dixit. Iudit.13.c
Aue gratia plena:dñs tecū benedicta tu in
in mulieribus. Que cū audiſſet turbata eſt
in ſermone eius:⁊ cogitabat qualis eēt iſta
ſalutatio. Et ait angelus ei. Ne timeas ma-
ria:inueniſti enim gratiā apud deū. Ecce cō-
cipies in vtero ⁊ paries filiū ⁊ vocabis no- Eſa.7.c
men eius ieſum. Hic erit magnus ⁊ filiꝰ al- Mat.i.d
tiſſimi vocabitur. Et dabit illi dñs deus ſe-
dem dauid patris eius:⁊ regnabit in domo Mich.4.c
iacob in eternum:⁊ regni eius non erit finis
Dixit āt maria ad angelū. Quō fiet iſtud: D
qm̄ virū nō cognoſco. Et reſpondēs ange-
lus dixit ei. Spūſſcūs ſuperueniet in te: ⁊
virtꝰ altiſſimi obumbrabit tibi. Ideoqꝫ qđ Eſa.6.d
⁊ naſcetur ex te ſanctū vocabit̃ filius dei. Et
ecce eliſabeth cognata tua ⁊ ipſa concepit fi
lium in ſenectute ſua. Et hic menſis eſt ſex
tus illi que vocat̃ ſterilis:qꝛ nō erit impoſ
ſibile apud deū omne verbū. Dixit āt maria
Ecce ancilla dñi:fiat mihi ſm verbū tuum.
Et diſceſſit ab illa angelus. Exurgens autē
maria in diebus illis abijt in montana cum
feſtinatione in ciuitatē iuda:⁊ intrauit in do
mum zacharie ⁊ ſalutauit eliſabeth. Et fcm̄

eſt vt audiuit ſalutationē marie eliſabeth:
exultauit īfans ī vtero eiꝰ. Et repleta ē ſpū
ſcō eliſabeth ⁊ exclamauit voce magna ⁊ di
Judic. 5. d xit. Bñdicta tu iter mulieres: ⁊ bñdictꝰ fru
ctꝰ vētris tui. Et vñ hoc mihi: vt veniat ma
E ter dñi mei ad me. Ecce eni vt facta eſt vox
ſalutationis tue ī aribꝰ meis: exultauit in
gaudio īfans ī vtero meo. Et beata q̄ credi
diſti: qm̄ pficiēt ea q̄ dicta ſūt tibi a dño. Et
ait maria. Magnificat aīa mea dñm ⁊ exul
tauit ſpiritꝰ meꝰ ī deo ſalutari meo: q2 reſpe
xit humilitatē anc lle ſue. Ecce enim ex hoc
beatā me dicēt oēs generatiōes: q2 fecit mi
hi magna q potēſ ē ⁊ ſcm̄ nomē eiꝰ. Et mi̇ſi
cordia eiꝰ ī pgenie ⁊ pgēies timētibꝰ eum
Fecit potētiā in brachio ſuo diſpſit ſupbos
mēte cordis ſui. Depoſuit potētes de ſede: ⁊
exaltauit humiles. Eſuriētes ipleuit bōis: ⁊
diuites dimiſit ianes. Suſcepit iſrl' puerū ſu
um mēorare miſericordie ſue: ſicut locutꝰ ē
ad pr̄es nr̄os abraā ⁊ ſemī eiꝰ ī ſecula. Mā
ſit aūt maria cū illa q̄ſi mēſibus tribꝰ: ⁊ re
uerſa ē ī domū ſuā. Eliſabeth aūt impletū ē
F tp̄s pariēdi: ⁊ pepit filiū. Et audierunt vicini
⁊ cognati eius: q2 magnificauit dñs miam
ſuā cū illa: ⁊ ꝯgratulabanſ ei. Et factū ē ī die
octauo venerunt circūcidere puerū ⁊ voca
bant eū noie pr̄is ſui zachariā. Et rñdēs mr̄
eiꝰ dixit. Nequaq̄3 ſed vocabiſ iohes. Et di
xerunt ad illā. Quia nemo ē in cognatione
tua: q̄ voceſ hoc noie. Innuebāt aūt pr̄i eiꝰ
quē vellet vocari eū. Et poſtulās pugillarē
ſcripſit dicēs iohānes ē nomē eius. Et mira
ti ſūt vniuerſi. Apertū ē aūt ilico os eiꝰ ⁊ lin
gua eius: ⁊ loquebaſ benedicēs deū. Et fa
ctus eſt timor ſuper oēs vicinos eoꝝ: ⁊ ſup
oia mōtana iudee: ⁊ diuulgabantur oia ver
ba hec ⁊ poſuerūt oēs qui audierant in cor
de ſuo dicētes. quis putas puer iſte erit? Et
enim manus domini erat cū illo. Et zacha
rias pater eius repletus eſt ſpū ſcō: ⁊ pphe
tauit dicēs. Bñdictus dñs deus iſrael: q2
viſitauit ⁊ fecit redēptionē plebis ſue. Et ere
G xit cornu ſalutis nobis in domo dauid pue
ri ſui: ſicut locutus eſt per os ſanctoꝝ qui a
ſeculo ſunt prophetarū eius: ſalutē ex inimi
cis noſtris: ⁊ de manu oīum qui oderūt noſ
ad faciēdā miſericordiā cū patribus noſtriſ
⁊ memorari teſtamenti ſui ſancti iuſiurādū
qđ iurauit ad abraā patrē nr̄m daturum ſe
nobis vt ſine timore de manu inimicoꝝ no
ſtroꝝ liberati ſeruiamus illi in ſanctitate ⁊
iuſtitia corā ipſo oibus diebus noſtris. Et
tu puer pphēta altiſſimi vocaberis. Pre
ibis enim ante faciē dñi parare vias eiꝰ ad
dandam ſcientiā ſalutis plebi eius in remiſ
ſionem pctōꝝ eoꝝ: per viſcera miſericordie
dei noſtri in quibus viſitauit nos oriens ex
alto illumiare his qui in tenebris ⁊ vmbra
mortis ſedent ad dirigendos pedes noſtroſ
in viā pacis. Puer autem creſcebat ⁊ con
fortabatur ſpiritu: ⁊ erat in deſertis vſq3 in 1. Re. 26.
diem oſtenſionis ſue ad iſrael.
¶C. S. Edictum auguſti vt deſcribereſ or
bis: maria peperit filium ſuū primogenitū
Angelus natiuitatem chriſti paſtoribꝰ nun
ciauit ⁊ paſtores dicebant ad inuicem. Trā
ſeamus vſq3 ad bethleem: ieſus circuncidi
tur. Simeon accepit ieſum in vlnas ſuas ⁊
dicens. Nunc dimittis ⁊c. Et ſymeon dixit
marie. Ecce poſitus eſt hic in ruinā ⁊c. Et an
na propheti̇ſſa ſuperueniens confitebaſ do
mino: ⁊ loquebatur de illo omnibus qui ex
pectabāt redēptionē iſrl'. Ihs iuētꝰ in medio
doctorū: ⁊ q̄ ſubditꝰ erat marie ⁊ ioſeph. II
Factū eſt aūt in diebꝰ illis exiuit edi
ctū a ceſare auguſto: vt deſcribereſ A
vniuerſus. Hec deſcriptio prima facta eſt a
preſide ſyrie cyrino. Et ibant oēs vt profite
rentur ſinguli in ciuitatē ſuā. Aſcendit aūt
⁊ ioſeph a galilea de ciuitate nazareth in iu
deā ciuitatē dauid q̄ vocaſ bethleem: eo q̄
eſſet ð domo ⁊ familia dđ vt pfitereſ cū ma
ria deſponſata ſibi vxore p̄gnante. Fcm̄ eſt
āt cū eſſent ibi ipleti ſūt dies vt pareret. Et pe Mat. i. c. d.
perit filiū ſuū priogenitū. ⁊ pānis eū inuoluit ⁊. i. a.
⁊ reclinauit eū in preſepio: q2 nō erat ei locꝰ
ī diuerſorio. Et paſtores erāt ī regione eadē B
vigilātes: ⁊ cuſtodiētes vigilias noctis ſup
gregē ſuū. Et ecce angelus dñi iuxta illos. ⁊
claritas dei circunfulſit illos ⁊ timuerunt ti
more magno. Et dixit illis angelus. Nolite
timere. Ecce. n. euāgelizo vobis gaudiū ma
gnum qđ erit oī pplō: q2 natus eſt vobis ho
die ſaluator qui eſt xp̄s dñs. in ciuitate da
uid. Et hoc vobis ſignum. Inuenietis īfan
tē pānis inuolutū: ⁊ poſitū eſt in preſepio. Et
ſubito fcā eſt cum angelo multitudo militie
celeſtis: laudantiū deū ⁊ dicentiū. Gloria in
altiſſimis deo. ⁊ in terra pax hoibus bōe vo
lūtatis. Et fcm̄ eſt vt diſceſſerūt ab eis āgeli
in celū: paſtores loq̄banſ ad inuicē. Trāſea C

mus vſq; bethleē: ⁊ videam⁹ hoc verbū qđ
fcīn eſt qđ fecit dn̄s ⁊ oſtdit nobis. Et vene
rūt feſtinātes: ⁊ inuenerūt mariā ⁊ ioſeph ⁊
īfantē poſitū ī pſepio. Uidentes autē cogno
uerūt de verbo: qđ dcīn erat illis de puero
hoc ⁊ oēs qui audierūt mirate ſunt ⁊ de his
q̄ dcā erāt a paſtorib⁹ ad ipſos. Maria aūt
infra.eo. cōſeruabat oia ṽba h̄: ꝯferēs ī corde ſuo. Et
reuerſi ſūt paſtores glorificātes ⁊ laudātes
deū in oībus q̄ audierant ⁊ viderant: ſicut
dictū ē ad illos. Et poſtq̄ ꝯſumati ſunt dies
octo: vt circunciderer puer: vocatū ē nomen
eius ih̄s. qđ vocatū eſt ab angelo priuſq̄ ī
vtero ꝯciperet. Et poſtq̄ ipleti ſunt dies pur
gatiōis ei⁹ ſm legē moyſi tulerūt illū ī irl̄m
D vt ſiſterēt eū dn̄o: ſicut ſcriptū ē ī lege dn̄i. q2
Exo.34.c. oē maſculinū adapiens vuluā ſcīn dn̄o vo
cabit. Et vt darēt hoſtiā ſm q̄ dcīn ē ī lege
dn̄i: par turturū aut duos pullos columbaꝝ
⁊ ecce hō erat in irl̄m cui nomen ſymeon. ⁊
hō iſte iuſtus ⁊ timorat⁹ expectans ꝯſolatio
nē iſrl̄. ⁊ ſpūs ſcūs erat in eo. ⁊ rn̄ſum acce
pat a ſpū ſcō. nō viſuꝝ ſe mortē: niſi p̄us vi
deret xp̄m dn̄i. ⁊ venit in ſpū in tēplū. ⁊ cuꝫ
īducerent pueꝝ ih̄m pn̄tes eius vt facerēt
ſm ꝯſuetudinē legis ꝓ eo. ⁊ ipſe accepit eū
E in vlnas ſuas ⁊ bn̄dixit deū ⁊ dixit. Nūc di
mittis ſeruū tuū dn̄e ſꝫ ṽbū tuū ī pace. q2
viderūt oculi mei ſalutare tuū. qđ paſti añ
faciē oium ppl̄oꝝ. Lumen ad reuelationem
gentiū ⁊ gl̄iam plebis tue iſrl̄. ⁊ erat pr̄ eius
⁊ mr̄ ei⁹ mirātes ſup his q̄ dicebant de illo
Jac.14.d. ⁊ bn̄dixit illis ſymeon: ⁊ dixit ad mariā ma
trem eius ecce poſitus ē h̄ ī ruinā: ⁊ ī reſurre
ctionē multoꝝ iſrael: ⁊ in ſignū cui ꝯtradice
tur. ⁊ tuā ipſi⁹ aiam ptrāſibit gladius: vt re
uelēt ex multis cordib⁹ cogitatōes. Et erat
anna ꝓphetiſſa filia phanuel de tribu aſſer:
h̄ ꝓceſſerat in diebus multis ⁊ vixerat cum
viro ſuo ānis ſeptē a ṽginitate ſua. Et h̄ vi
dua vſq; ad annos octogintaquatuor q̄ n̄
diſcedebat de tēplo ieiunijs ⁊ obſecratiōib⁹
F ſuiens nocte ac die. Et h̄ ipa hora ſupueni
ens ꝯfitebat dn̄o ⁊ loq̄bat de illo oibus q
expectabāt redēptōeꝫ iſrael. Et vt pfecerunt
oia ſm legē dn̄i reuerſi ſunt in galilea in ciui
tatē ſuā nazareth. Puer āt creſcebat ⁊ con
fortabatur plenus ſapiētia: ⁊ gr̄a dei erat in
illo. Et ibāt parētes eius per oēs annos in
irl̄m in die ſolemni paſce. Et cū factus eſſet
annoꝝ duodeci: aſcendentibus illis in hiero

ſolymā ſm ꝯſuetudinē diei feſti ꝯſumatiſq;
diebus cum redirent: ⁊ remanſit puer ieſus
in hieruſalem: ⁊ non cognouerunt parentes
eius. Exiſtimātes autem illum eſſe in com
tatu venerunt iter diei ⁊ requirebant eum
inter cognatos ⁊ notos. Et non inuenientes
regreſſi ſunt in hieruſalem: requirentes eū.
Et factum eſt poſt triduum inuenerunt illū
in templo ſedentem. Et in medio doctoruꝫ
audientem illos ⁊ interrogantem eos. Stu G
pebant autem omnes qui eum audiebant Mat.7.d
ſuper prudentia ⁊ reſponſis eius. Et viden Mar.i.c.
tes ammirati ſunt. Et dixit mater eius ad il
lū. Fili qd feciſti nobis ſic. Ecce pater tuus
⁊ ego dolentes q̄rebamus te. Et ait ad il
los. Quid eſt q̄ me querebatis? Neſcieba
tis: quia in his que patris mei ſunt oportet
me eſſe. Et ipſi non intellexerunt verbū qđ
locutus eſt ad eos. ⁊ deſcendit cum eis ⁊ ve infra.18.f.
nit nazareth: ⁊ erat ſubditus illis. ⁊ mater
ei⁹ ꝯſeruabat oia ṽba h̄ ī cordē ſuo. ⁊ ieſus ꝓ ſ̄.eo.
ficiebat ſapia ⁊ etate ⁊ gr̄a apđ deū ⁊ hoies. i.Re.2.e.
C.S. Joannes predicat baptiſmum pe
nitentie: dicit turbis. Genimina viperarum
⁊c. facite fructus dignos penitentie ⁊c. pōt
deus de lapidibus iſtis ſuſcitarē ⁊ cetera. Jo
annes turbis dicit ⁊ publicanis ⁊ militibus
quid agere debeāt dicit. venit fortior me cu
ius ventilabrum in manu. Joannes corri
pit herodem: ⁊ baptizat ieſum: celum aperi
tur. vox patris auditur. Jeſus erat incipiēs
quaſi annorum triginta vt putabatur filius
ioſeph qui fuit heli ⁊c. III.

Anno autem quintodecimo imperij A
tyberij ceſaris procurante pontio
pilato iudeam: tetrarcha autem galilee he
rode. Philippo auteꝫ fratre eius tetrarcha
ituree ⁊ traconitidis regionis ⁊ lyſania abi
line tetrarcha ſub principibus ſacerdotum
anna ⁊ caypha: factum eſt verbum domini
ſuper ioannem zacharie filium in deſerto.
Et venit in omnem regionem iordanis pre Mat.3.a.
dicans baptiſmum penitentie in remiſſio Mar.i.a
nem peccatorum ſicut ſcriptum eſt in libro Joan.3.c
ſermonum yſaie prophete. Uox clamantis Eſa.40.a.
in deſerto. Parate viam domini: rectas fa Mat.3.a.
cite ſemitas eius. Omnis vallis implebit: Mar.i.a
⁊ ois mons ⁊ collis humiliabit. Et erūt pra Joā.i.c.
ua indirecta ⁊ aſpera in vias planas: ⁊ vi B
debit ois caro ſalutare dei. Dicebat ergo ad
turbas que exibant vt baptizarent ab ipo.

Mat.3.b Genimina vipaꝝ:qs oſtendet vobis fuge-
re a ventura ira. Facite ergo fructus dignoſ
penitentie:⁊ ne ceperitis dicere: prẽm habe
mus abraam. Dico enim vobis:q꞉ potens
eſt ds de lapidib⁹ iſtis ſuſcitare filios abra
he. Jam enim ſecuris ad radicem arboris
Mat.3.c. ⁊poſita eſt. Omnis ergo arbor non faciens
7.c fructũ bonum excidetur:⁊ in ignẽ mittetur.
Et interrogabant eũ turbe dicentes. Quid
ergo faciemus. Rñdens aũt dicebat illis.
Qui hʒ duas tunicas det non hñti:⁊ q hẽt
C eſcas ſilr faciat. Venerũt aũt ⁊ publicani vt
baptizarentur:⁊ dixerũt ad illũ. Magr qd
facimus. At ille dixit ad eos. Nihil ampli⁹
q̃ꝫ qd ꝯſtitutũ eſt vobis faciatis. Interro-
gabant aũt eum ⁊ milites dicentes. Quid
faciemus ⁊ nos. Et ait illis. Neminẽ concu-
tiatis neqꝫ calũniaꝫ faciatis:⁊ cõtenti eſto-
te ſtipendijs veſtris. Exiſtimante auteꝫ po-
pulo ⁊ cogitantib⁹ omnibus in cordibus
Mat.3.c ſuis de ioanne ne forte ipſe eſſet xp̃s: reſpõ
Mat.1.a dit ioannes dicens oĩbus. Ego quidẽ aqua
Joan.1.d baptizo vos:veniet aũt fortior:cuius nõ ſũ
Mat.3.c dignus ſoluere corrigiã calciamẽtoꝝ eius:
D ipſe vos baptizabit in ſpũ ſcõ ⁊ igni. Cuius
ventilabrũ in manu eius:⁊ purgabit areaꝫ
Mat.14.a ſuã ⁊ ꝯgregabit triticũ in horreũ ſuũ pale-
Mar.6.c as ãt cõburet igni inextinguibili. Multa q
dẽ ⁊ alia exortãs euãgelizabit pplo. Hero-
des aũt tetrarcha cũ corriperet ab illo d̃ he
rodiade vxore fratris ſui:⁊ de omnib⁹ ma-
lis que fecit herodes adiecit ⁊ hoc ſup oĩa:
Mat.3.d ⁊ incluſit ioannẽ in carcere. Factũ eſt autem
Mar.1.a cũ baptizaret ois populus ⁊ ieſu baptiza-
Joan.1.a to ⁊ orãte:apertũ eſt celũ ⁊ deſcẽdit ſpũs ſã-
E ctus corporali ſpecie ſicut colũba in ipſuꝫ ⁊
vox de celo facta eſt. Tu es filius meus dile-
Mat.1.a ctus in te complacui mihi. Et ipſe ieſus erat
incipiens q̃ſi annoꝝ triginta vt putaba-
tur filius ioſeph qui fuit heli: qui fuit ma-
thať:qui fuit leui:qui fuit melchi: qui fuit
iãne:qui fuit ioſeph:qui fuit mathathie: q
fuit amos:qui fuit naum:qui fuit heſli: qui
fuit age:qui fuit maath:qui fuit matha:thie
qui fuit ſemei:qui fuit ioſeph:qui fuit iuda:
F qui fuit ioanna:qui fuit reſa:qui fuit zoro-
babel:qui fuit ſalathiel:qui fuit neri:q fuit
melchi:qui fuit addi:qui fuit coſan:qui fu
it helmadã:qui fuit her:qui fuit iheſu: qui
fuit eliezer:qui fuit iorim:qui fuit mathať:q
fuit leui:qui fuit ſymeon.qui fuit iuda:qui
fuit ioſeph:qui fuit iona:qui fuit heliachim
qui fuit melcha:qui fuit menna:qui fuit ma
thata:qui fuit nathan:qui fuit dd:qui fuit
ieſſe:qui fuit obeth:q fuit booz:qui fuit ſalo G
mon:qui fuit naaſon:qui fuit aminadab:q
fuit arã:qui fuit eſrom:qui fuit phares:qui
fuit iude:qui fuit iacob:qui fuit yſaac: qui
fuit abrahe:qui fuit thare:qui fuit nachor:
qui fuit ſaruch:qui fuit ragau:qui fuit pha
lech:qui fuit heber:qui fuit ſale:q fuit chay
nã:qui fuit arphaxat:qui fuit ſem: qui fuit
noe:q fuit lamech:qui fuit mathuſalem: q
fuit enoch:qui fuit iareth:q fuit malalehel:
qui fuit chaynam:qui fuit enos:q fuit ſeth
qui fuit adam:qui fuit dei.
CC.S. Jeſus plenus ſpiritu ſancto regreſ
ſus eſt a iordane ieiunans quadragita die
bus eſurijt:⁊ tẽptatur a diabolo: cõſumata
tẽptatione diabolus receſſit ab eo vſqꝫ ad
tempus. Jeſus regreſſus in virtute ſpiritus
in galileam:⁊ fama exijt per vniuerſam re-
gionem de illo:venit nazareth ⁊ intrauit ſy
nagogã ⁊ legit in libro eſaie prophete. Spi
ritus dñi ⁊c. omnes teſtimonium dabant:il
li dicebant:q꞉ filius ioſeph eſt: ieſus dicit.
Nemo propheta acceptus eſt in patria ſua
dicit heliã miſſum cum fames eſſet in ſare
pta ad viduã:⁊ heliſeuꝫ curaſſe a lepra naa
mam ſyrum. Ejicitur de ciuitate ieſus:⁊ du-
citur vſqꝫ ad ſupercilium montis vt p̄ci-
pitetur: demonium eijcit ieſus ab homine:
ſocrum ſymonis curat:⁊ alios curat manuſ
imponens:demones clamabant cum exirẽt
Tu es filius dei: ⁊ increpans non ſinebat
eos loqui:dixit oportet me euangelizare re
gnum dei. IIII
IEſus aũt plenus ſpiritu ſancto regreſ A
ſus eſt a iordane ⁊ agebať in ſpiritu i
deſert꞉ diebus quadraginta:⁊ tentabať a
diabolo. Et nihil manducauit i diebus illis Mat.4.a
⁊ conſumatis illis eſurijt. Dixit ãt illi diabo Mar.1.b
lus. Si filius dei es:dic lapidi huic vt pãis
fiat. Et reſpondit ad illum ieſus. Scriptum Deu.8.a
eſt:q꞉ non in pane ſolo viuit homo: ſed i oĩ
verbo dei. Et duxit illum diabolus: ⁊ oſten-
dit illi omnia regna orbis terre in momen-
to temporis ⁊ ait illi. Tibi dabo poteſtatem
hãc vniuerſaꝫ ⁊ gloriã illoꝝ:q꞉ mihi tradi-
ta ſunt:⁊ cui volo do illa. Tu ergo procidẽs
ſi adoraueris corã me:erunt tua omnia. Et B
rñdens ieſus dixit illi. Scriptũ ẽ. Dñꝫ deuꝫ Deu.6.b

tuum adorabis: ⁊ illi ſoli ſerues. Et duxit il
lū i irl'm: ⁊ ſtatuit eū ſup pinnā tēpli: ⁊ dixit
illis. Si filius dei es mitte te hinc deorſum.
Mat.4.a Scriptū ē.n. q angelis ſuis mandauit de te
Ps.90. vt ꝯſeruent te ⁊ i manibus tollēt te ne forte
offendas ad lapidē pedē tuū. Et rñdēs ieſus
ait illi dictū ē. Nō tēptabis dñm deū tuū. Et
Deut.6.c ꝯſumata oi tētatiōe: diabolus receſſit ab il
Mat.4.d lo vſq ad tps. Et regreſſus ē ieſus i virtute
Mar.3.a ſpūs in galileā: ⁊ fama exijt per vniuerſam
Joā.6.a regionē de illo. Et ipſe docebat in ſynagogis
C eoꝝ ⁊ magnificabat ab oibus. Et venit na
Mat.13.g zareth vbi erat nutritus. ⁊ intrauit ſm ꝯſue
tudinē ſuā die ſabbati i ſynagogā. ⁊ ſurrexit
legere ⁊ traditus ē illi liber yſaie ꝓphete. Et
vt reuoluit libꝛ: iuenit locū vbi ſcriptū erat
Eſa.61.a Spirit⁹ dñi ſup me: ꝓpter qđ vnxit me: euā
geliʒare paupibus: miſit me ſanare ꝯtritos
corde: pdicare captiuis remiſſionem: ⁊ cecis
viſū dimittere: ꝯfractos i remiſſionē: pdicare
D annū dñi acceptū ⁊ diē retributōis. Et cū ap
plicuiſſet librū reddidit miniſtro ⁊ ſedit. Et
oiū i ſynagoga oculi erāt itēdētes in eū. Ce
pit āt dicere ad illos: q2 hodie ipleta ē h ſcri
Mar.6.a ptura in auribus vřis. Et oēs teſtimoniū illi
Joā.4.f dabāt: ⁊ mirabant i verbis grē q̄ ꝓcedebāt
Mat.13.g de ore ipſius: ⁊ dicebāt. Nōne h eſt filius io
Joā.6.c ſeph? Et ait illis. Utiq dicetis mihi hanc ſi
Mat.13.g militudinē. Medice cura te ipſū. Quāta au
Mar.6.a diuimus facta in capharnaū: fac ⁊ h in pria
Joā.4.f tua. Ait āt. Amē dico vobis q2 nemo ꝓphe
3.Re.17.b. ta accept⁹ ē in pria ſua. In veritate dico vo
bis multe vidue erāt i dieb⁹ helie in iſrael
qñ clauſū ē celū annis trib⁹ ⁊ mēſib⁹ ſex cū
facta eēt fames magna i oi terra. ⁊ ad nullā
illaꝝ miſſus ē helias niſi i ſarepta ſidonie ad
E mulierē viduā. Et multi leproſi erāt in iſrael
4.Re.4.d ſub heliſeo ꝓpheta ⁊ nemo eoꝝ mūdatus ē
niſi naamā ſyrus. Et repleti ſunt oēs j ſyna
goga ira hec audiētes. Et ſurrexerūt ⁊ eiece
rūt illū extra ciuitatē ⁊ duxerūt illū vſq ad
ſupciliū mōtis ſup quē ciuitas illoꝝ erat edi
ficata. vt pcipitarēt eū. Ipe aūt trāſiēs p me
diū illoꝝ ibat. Et deſcēdit i capharnaū ciuita
Mat.17.d. tem galilee: ibiq docebat illos ſabbatis. Et
mar.6.c ſtupebāt i doctrina eius: q2 in ptāte erat ſer
mo ipſius. Et i ſynagoga erat hō hñs demo
niū imūdū ⁊ exclamauit voce magna dicēs
F Sine qd nobis: ⁊ tibi ieſu naʒarene. Veniſti
pdere nos. Scio te q ſis ſcūs dei. Et icrepa
uit illū ieſus dicēs. Obmuteſce: ⁊ exi ab eo.
Et cū ꝓieciſſet illū demonium in mediū exit
ab illo nihilq illū nocuit. Et factus ē pauor
in oib⁹ ⁊ colloquebāt ad inuicē dicētes. Qđ
ē hoc verbū. q2 in ptāte ⁊ virtute ipat imun
dis ſpiritibus ⁊ exeūt. Et diuulgabat fama
de illo in oēʒ locū regionis. Surgēs āt ieſus
de ſynagoga introiuit i domū ſymonis. So mar.1.c
crus āt ſymōis tenebat magnis febrib⁹ ⁊
rogauerūt illū ꝓ ea. Et ſtās ſup illā ipauit G
febri ⁊ dimiſit illā: ⁊ ꝯtinuo ſurgēs miniſtra
bat illis. Cū āt ſol occidiſſet: oēs q hēbāt in mar.1.c
firmos varijs lāguoribus ducebāt illos ad
eū: at ille ſingulis manus iponens curabat
eos. Exibāt āt demonia a multis clamātia ⁊ mar.3.b
dicētia: q2 tu es fili⁹ dei. Et increpās nō ſine
bat ea loq: q2 ſciebāt ipm eē xpm. Fcā āt die
egreſſus ibat in deſertū locū: ⁊ turbe reqre
bant eum. ⁊ venerunt vſq ad ipſū. ⁊ detine
bāt illū ne diſcederet ab eis. Quibus ille ait
Q2 ⁊ alijs ciuitatibus oportet me euangeli
ʒare regnū dei. q2 ideo miſſus ſum. Et erat
predicans in ſynagogis galilee.
¶C.S. Cum turbe irruerēt ad eū: vt audi
rēt verbū dei aſcēdit nauē petri: docebat de
nauicula turbas. Ieſus dixit petro. duc in al
tū ⁊ laxate retia veſtra in capturam: hoc fa
cto ꝯcluſerūt piſcium multitudinē: ⁊ rete eo
rum rumpebatur: qđ cum videret petrus: di
xit. exi a me: peccator ſū domine. dixit petro
ex hoc eris homines capiens. leproſū mū
dat: ⁊ paralyticum curat dicit leui ſedēti ad
teloneum. Sequere me: ⁊ fecit leui conuiuiū
pharisei murmurabant ⁊ ieſus dicit. Non
egēt q ſani ſunt medico ⁊c. pharisei dicūt ie
ſu. quare diſcipuli ioannis ieiunāt frequen
ter. poſt hoc ieſus dicit ſimilitudinē de con
miſſura veſtimēti noui: ⁊ nemo mittit vinū
nouum in vtres veteres. V.
Factū ē āt cū turbe irruerēt in eum vt A mar.4.a
audirēt verbū dei: ⁊ ipſe ſtabat ſecus
ſtagnum geneʒareth. Et vidit duas naues
ſtantes ſecus ſtagnum: piſcatores āt deſcen
derant ⁊ lauabant retia. Aſcēdēs āt in vnā
nauim q̄ erat ſymonis: rogauit eū a terra re
ducere puſillū. Et ſedēs docebat de nauicula
turbas. Ut ceſſauit autē loq dixit ad ſimonē
Duc in altum: ⁊ laxare retia vřa in capturā
Et rñdens ſymō dixit illi. Preceptor: per to B
tā noctē laborātes nihil cepimus: in verbo
autem tuo laxabo rete. Et cum hoc feciſſent:
concluſerunt piſcium multitudinem copio

ſam. Rūpebatur āt rete eoꝝ. Et annuerunt
ſocijs q erant in alia naui: vt venirent ⁊ ad-
iuuarent eos. Et venerunt ⁊ impleuerūt am
bas nauiculas: ita vt pene mergerēt. Quod
cum videret ſymō petrus procidit ad genua
ieſu dicēs. Exi a me domine quia homo pec-
cator ſum. Stupor n. circundederat eū ⁊ oēs
qui cum illo erant. in captura piſcium quaꝫ
ceperant. Similiter autem iacobum: ⁊ ioan
Mat.4.c. neꝫ filios zebedei: q erant ſocij ſymonis. Et
Mar.1.c. ait ad ſymonē ieſus. Noli timere: ex hoc iam
C hoies eris capiēs. Et ſubductis ad terrā na-
Mat.8.a. uib⁹: relictis oibus ſecuti ſunt eū. Fcm̄ eſt cū
Mar.1.d eſſet in vna ciuitatum: ⁊ ecce vir plenus le-
pra vidēs ieſum ⁊ procidēs i faciē ſuā roga
uit eū dicens. Dñe ſi vis potes me mūdare
Et extēdens manuꝫ tetigit eū dicens. Uolo
mūdare. Et ꝯfeſtim lepra diſceſſit ab illo. Et
ipſe ꝓcepit illi vt nemini diceret: ſed vade oñ
Mat.4.d. de te ſacerdoti. ⁊ offer pro emundatione tua
Mar.3.a. ſicut ꝓcepit moyſes in teſtimoniū illis. Per
Joā.6.a ambulabat autem magis ſermo de illo. ⁊
Mat.14.c. cōueniebāt turbe multe vt audirēt ⁊ curarē
Mar.6.f. tur ab infirmitatibus ſuis. Ipſe āt ſedebat
D in deſertum ⁊ orabat. Et fcm̄ ē in vna dierū
Mat.9.a ⁊ ipſe ſedebat docēs. Et erāt phariſei ſeden-
Mar.2.a tes ⁊ legis doctores q venerāt ex oi caſtello
Joā.5.a. galilee ⁊ iudee ⁊ irl'ꝫ ⁊ virtus dñi erat ad ſa
nādū. Et ecce viri portātes in lecto hoiem q
erat paralyticus ⁊ querebāt eū inferre ⁊ po
nere an̄ eum. Et nō inuenientes qua parte il
lum inferrēt ꝑ turba: aſcenderūt ſupra tectū
⁊ ꝑ tegulas ſummiſerūt eum cū lecto in me
diū ante ieſuꝫ. Quoꝝ fidē vt vidit dixit. Hō
remittunt tibi peccata tua. Et ceperunt cogi
tare ſcribe ⁊ phariſei dicentes. Quis eſt hic
Mat.9.a qui loqtur blaſphemias. Quis pōt dimitte
re peccata: niſi ſolus deus? Ut cognouit aūt
ieſus cogitationes eoꝝ rñdens dixit ad illos
E Quid cogitatis in cordibus vr̄is? Quid eſt
facilius dicere dimittunt tibi peccata an di-
Mat.9.a. cere ſurge ⁊ ambula? Ut āt ſciatis q: filius
Mar.2.b. hois habet ptātē in terra dimittēdi pccā ait
Joā.5.b paralytico. Tibi dico ſurge: tolle lectū tuum
⁊ vade in domū tuā. Et ꝯfeſtim ꝯſurgens co
rā illis tulit lectuꝫ in quo iacebat: ⁊ abijt in
domum ſuā magnificās deū. Et ſtupor apꝓ
hendit oēs ⁊ magnificabāt deuꝫ. Et repleti
ſunt timore dicētes; q: vidimus mirabilia
F hodie. Et poſt hec exijt: ⁊ vidit publicanum
Mat.9.b. nomine leui ſedētē ad teloneū ⁊ ait illi. Seq̄
re me. Et relictis oibus: ſurgens ſecutus eſt Mar.2.c
eū. Et fecit ei ꝯuiuium magnū leui in domo
ſua: ⁊ erat turba multa publicanoꝝ ⁊ alioꝝ:
q cū illis erant diſcumbentes. Et murmura
bāt phariſei ⁊ ſcribe eoꝝ dicētes ad diſcipu-
los eius. Quare cū publicanis ⁊ peccōribus Mat.9.b
māducatis ⁊ bibitis? Et rñdens ieſus dixit Mar.2.c
ad illos. Nō egent q ſani ſunt medico: ſed q
male hñt. Non veni vocare iuſtos ſed pecca
tores ad pniam. At illi dixerūt ad eū. Qua Mat.9.b
re diſcipuli ioannis ieiunāt frequēter ⁊ ob Mar.2.c.
ſecrationes faciūt ſimiliter ⁊ phariſeorū: tui Mat.9.b
aūt edūt ⁊ bibūt. Quibus ipſe ait. Nunqd Mar.2.c
poteſtis filios ſponſi dū cum illis ē ſponſus
facere ieiunare? Uenient aūt dies ⁊ cum ab
latus fuerit ab illis ſpōſus. tunc ieiunabūt
in illis diebus. Dicebat autem ⁊ ſimilitudi Mar.2.d
nem ad illos. quia nemo cōmiſſuram a no-
uo veſtimento mittit in veſtimentū vetus:
aliogn ⁊ nouū rumpit: ⁊ veteri non ꝯuenit
ꝯmiſſura a nouo. Et nemo mittit vinū nouū Mar.2.d
in vtres veteres aliogn rumpit vinū nouuꝫ
vtres. ⁊ vinuꝫ effundet ⁊ vtres peribunt. Sꝫ
vinum nouum in vtres nouos mittendum
eſt ⁊ vtraqꝫ ꝯſeruāt. ⁊ nemo bibēs vetus ſta
tim vult nouū. dicit enim vetus melius eſt.
¶ C.S. Diſcipuli ſabbato ſpicas vellūt: ieſus dicit q dauid in domo dei panes ꝓpoſitionis ſūpſit. Manū aridā habētē curat apoſtolos elegit i mōte: i loco cāpeſtri multos curat a lāguoribus q̄a virtus ⁊c. Octo beatitudines: poſt hoc dicit: ve vobis diuitibus ve vobis ⁊ cetera. Dicit: diligite inimicos vr̄os Qui te pcutit i maxillā ꝓbe ⁊c. ⁊ oi petēti te tribue: ꝓut vultis vt faciaꝫ vobis hoies ⁊c. Si diligitis eos q vos diligūt q̄ vobis gr̄a eſt. Mutuū date: nihil inde ſpantes. Eſtote miſericordes: nolite iudicare: eadē mēſura q̄ ⁊c. Nunquid pōt cecus cecū ducere non eſt diſcipul⁹ ſuper magr̄m. Eijce primū trabem vnaq̄qꝫ arbor de fructu ſuo cognoſcit. Qui audit ſmones ⁊ nō facit cui ſimilis eſt. VI.

Factū eſt aūt in ſabbato ſecundo pri- A
mo cum tranſiret per ſata vellebāt di Mat.12.a.
ſcipuli eius ſpicas: ⁊ manducabant confri Mar.2.d
cantes manibus. quidam autem phariſeoꝝ Mat.12.a.
dicebant illis. quid facitis quod non licet in Mar.2.d
ſabbatis? ⁊ reſpondens ieſus ad eos dixit. 1.Re.21.b.
nec hoc legiſtis quod fecit dauid cum eſuri Mat.12.a
ſet ipſe ⁊ qui cuꝫ illo erant: quomodo intra Mar.2.d
uit in domū dei ⁊ panes propoſitionis ſum

pſit ⁊ manducauit: ⁊ dedit his qui cum ipſo
erant quos non licet manducare niſi tantū
Mat.12.a ſacerdotibus: ⁊ dicebat illis: qꝛ dñs eſt fili⁹
Mar.2.d. hominis: etiam ſabbati. Factum eſt autem
B ⁊ in alio ſabbato: vt intraret in ſynagogam
Mat.12.a ⁊ doceret. ⁊ erat ibi homo ⁊ manus eius dex
Mar.3.a. tra erat arida. Obſeruabant autem ſcribe
⁊ phariſei ſi in ſabbato curaret vt inuenirēt
vnde accuſarent eum. Ipſe vero ſciebat cogi
tationes eorum: ⁊ ait homini qui habebat
mat.12.a. manum aridam. Surge: ⁊ ſta in medium. ⁊
mar.3.a. ſurgens ſtetit. Ait autem ad illos ieſus. In
infra.14.a. terrogo vos ſi licet ſabbatis benefacere an
male: animam ſaluam facere an perdere. ⁊
circumſpectis oīb⁹ dixit hoi: extēde manū tu
am. Et extendit: ⁊ reſtituta eſt manus eius.
Ipſi aūt repleti ſunt inſipiētia: ⁊ colloquebā
mat.14.c. tur ad inuicē qd nā facerent de ieſu. Factū
C eſt aūt in illis diebus exijt in montē orare ⁊
mat.10.c erat ꝑnoctans in orone dei. Et cū dies fact⁹
mar.3.b. eſſet vocauit diſcipulos ſuos: ⁊ elegit duode
Act.1.b cim ex ipſis quos ⁊ apoſtolos nominauit: ſy
monē quē cognoiauit petrū ⁊ andreā fratrē
eius: iacobū ⁊ ioannē philippū ⁊ bartholo
meum. matheū ⁊ thomā. iacobum alphei. ⁊
ſymonem q vocaṫ zelotes. ⁊ iudam iacobi: ⁊
iudam ſcarioth q fuit ꝓditor. Et deſcēdens
cum illis ſtetit in loco cāpeſtri ⁊ turba diſci
puloꝝ ei⁹: ⁊ multitudo copioſa plebis ab oī
iudea ⁊ irlm. ⁊ maritima ⁊ tyri ⁊ ſidonis qui
venerant vt audirēt eū ⁊ ſanarēṫ a languo
ribus ſuis. Et q vexabātur a ſpiritibus im
mūdis curabāṫ. Et oīs turba q̄rebat eū tan
gere qꝛ virtus de illo exibat ⁊ ſanabat oēs.
Et ipſe eleuatis oculis i diſcipulos ſuos dice
mat.5.a. bat. Beati pauperes: qꝛ vr̄m eſt regnū dei.
D Beati q nūc eſuritis: qꝛ ſaturabimini. Bea
mat.5.a. ti q nūc fletis: qꝛ ridebitis. Beati eritis cū
vos oderint hoīes ⁊ cū ſeparauerit vos ⁊ ex
probauerint: ⁊ iecerint nomen vr̄ꝫ tāq̄ꝫ ma
lū ꝑꝑ filiū hoīs. Gaudete in illa die ⁊ exul
tate. ecce. n. merces vr̄a multa eſt in celo. Se
cūdū. h. n. faciebāt ꝓphetis pr̄es eoꝝ. Verū
Amos.6.a. tn̄ ve vobis diuitibus q habetis ꝯſolationē
vr̄am. Ve vobis qui ſaturati eſtis: qꝛ eſurie
tis. Ve vobis qui ridetis nūc qꝛ lugebitis
⁊ flebitis. Ve cū benedixerint vobis omnes
hoīes. Scdm̄ hec. n. faciebāt ꝓphetis pr̄es
mat.5.g. eoꝝ. Sed vobis dico q auditis. Diligite ini
micos vr̄os bn̄facite his q vos oderūt. Be
dicite maledicētibus vobis: ⁊ orate ꝓ calū

niātibus vos. Et q te percutit in maxillā. ꝓbe
⁊ alterā: ⁊ ab eo q aufert tibi veſtimētū. et tu E
nicā noli ꝓhibere. Omni āt petēti te tribue ⁊ q
aufert que tua ſūt ne repetas. Et ꝓut vultis
vt faciant vobis hoīes: ⁊ vos facite illis ſi Tobie.4.e
militer. Et ſi diligitis eos q vos diligunt q̄ mat.7.b.
vobis ē gr̄a? Nā ⁊ peccatores diligētes ſe di mat.5.g
ligunt. Et ſi bene feceritis his q vobis bn̄fa
ciūt: q̄ vobis ē gr̄a. Siqdē ⁊ peccatores hoc
faciūt. Et ſi mutuū dederitis his a qbus ſpe
ratis recipere: q̄ gr̄a ē vobis. Nā ⁊ peccato
res peccatoribus feneranṫ: vt recipiāt equa
lia. Veruntn̄ diligite inimicos vr̄os: bn̄faci
te. ⁊ mutuū date: nihil inde ſperantes: ⁊ erit
merces veſtra multa: ⁊ eritis filij altiſſimi:
quia ipſe benignus eſt ſuper ingratos ⁊ ma
los. Eſtote ergo miſericordes: ſicut ⁊ pater F
veſter miſericors eſt. Nolite iudicare ⁊ non mat.7.a
iudicabimini. Nolite condemnare ⁊ non cō
demnabimini. Dimittite: ⁊ dimittemini. Da
te ⁊ dabitur vobis. Menſuram bonam ⁊ cō
fertam ⁊ coagitatam ⁊ ſupereffluentem da
bunt in ſinum veſtrum. Eadem quippe men mat.7.a
ſura qua menſi fueritis: remetietur vobis. mar.4.c
Dicebat autem illis ⁊ ſimilitudinē. Nunqd mat.15.c
pōt cecus cecum ducere. Nonne ambo in fo mat.10.c
ueam cadunt. Non eſt diſcipulus ſup magi Joā.13.b.
ſtrū ꝑfectus autē omnis erit: ſi ſit ſicut magi mat.7.a
ſter eius. Quid aūt vides feſtucam in oculo
fratris tui. trabē aūt que in oculo tuo eſt nō
ꝯſideraſ. Aut qūo potes dicere fratri tuo: ſine
ter ſine eijciam feſtucam de oculo tuo: ipſe in
oculo tuo trabeꝫ non vides. Hypochrita eij
ce primum trabē de oculo tuo: ⁊ tunc ꝑſpici
es vt educas feſtucam de oculo fratris tui.
Non. eſt. n. arbor bona que facit fructus ma Mat.7.c
los: neqꝫ arbor mala faciens fructum bonū
Unaqueqꝫ. n. arbor de fructu ſuo cognoſciṫ G
Neqꝫ. n. de ſpinis colligūt ficus: neqꝫ de ru
bo vindemiant vuam. Bonus hō de bono mat.12.c
theſauro cordis ſui profert bonum: ⁊ malus
homo de malo theſauro profert malum. Ex
abūdantia. n. cordis os loquitur. Quid aūt mat.7.c
vocatis me dn̄e dn̄e: ⁊ non facitis que dico. mat.7.d
Omnis qui venit ad me. ⁊ audit ſermones
meos: ⁊ facit eos: oſtēdam vobis cui ſiīis ſit
Siīis eſt hoī edificanti domū q fodit i altū
⁊ poſuit fundamētū ſupra petrā. Inūdatio
ne aūt facta illiſū eſt flumē domui illi: ⁊ non
potuit eam mouere. Fūdata. n. erat ſupra pe
tram. Qui aūt audit ⁊ nō facit: ſiīis ē hoī edi

ficanti domū ſuã ſupra terrã ſine fundamē
to: in quã illiſus eſt fluui⁹. ⁊ cõtinuo cecidit
⁊ facta eſt ruina domus illius magna.
¶C.S. Seruū centurionis curat: filiū vi
due mortuū ſuſcitat. Joannes miſit ad ieſū
Tu es q̄ vẽturus es ⁊c. ⁊ dñs cõmendat io
annē: phariſei ⁊ legiſperiti conſiliū dei ſpre
uerūt. Jeſus dicit phariſeis: q̄r dicūt ioānē
dmoniū hñr: ⁊ fili⁹ hoīs hō vorator ē. Muli
er peccatrix lachrymiſ pedes iħu lauit. VII

A Cum āt impleſſet oīa verba ſua in au
Mat.8.a res plebis. intrauit capharnaū. Cētu
rionis autē cuiuſdam ſeruus male hñs erat
moriturus: q̄ illi erat p̄cioſus. Et cum audiſ
ſet de ieſu. miſit ad eum ſeniores iudeorum
rogans eum vt veniret ⁊ ſaluaret ſeruū eius
At illi cū veniſſent ad ieſū rogabant eū ſol
licite dicentes ei: q̄r dignus eſt vt hoc illi pre
ſtes. Diligit. n. gentē nr̄am: ⁊ ſinagogã ipſe
edificauit nobis. Jeſus āt ibat cū illis. Et cū
B iã non lõge eēt a domo: miſit ad eum cēturio
Mat.8.a amicos dicens. Dñe: noli vexari. Nõ. n. ſū
dignus vt ſub tectū meum intres. ꝓpter qđ
⁊ meipſū non ſū dignū arbitratus vt venirē
ad te: ſed dic verbo ⁊ ſanabitur puer meus.
Nã ⁊ ego hō ſum ſub ꝓtāte cõſtitutus. hñs
ſub me milites: ⁊ dico huic vade ⁊ vadit. ⁊
Mat.8.b alio veni ⁊ venit: ⁊ ſeruo meo fac hoc ⁊ facit.
quo audito ieſus miratus ē ⁊ conuerſus ſe
quētibus ſe turbis dixit. Amen dico vobis:
nec in iſrael tantã fidē inueni. Et reuerſi qui
miſſi fuerant domum inuenerunt ſeruum q̄
languerat ſanum. Et factū ē deinceps ibat
ieſus in ciuitatē q̄ vocat̃ naym ⁊ ibant cum
eo diſcipuli eius ⁊ turba copioſa. Cum autē
appropinquaret porte ciuitatis ecce defun
iij.Reg.4.d ctus efferebat̃ filius vnicus matris ſue. Et
hec vidua erat: ⁊ turba ciuitatis multa cum
illa. Quam cum vidiſſet dñs: miſericordia
motus ſup eã dixit illi. Noli flere ⁊ acceſſit ⁊
C tetigit loculum. Hi autem qui portabāt ſte
terunt. Et ait. Adoleſcens: tibi dico ſurge. Et
reſedit q̄ erat mortuus: ⁊ cepit loqui ⁊ dedit
illum mr̄i ſue. Accepit aūt oēs timor: ⁊ ma
gnificabant deum dicentes. Quia propheta
magnus ſurrexit in nobis: ⁊ quia deus viſi
tauit plebē ſuã. Et exijt hic ſermo in vniuer
ſam iudeã de eo: ⁊ oēm circa regionē. Et nun
ciauerūt ioanni diſcipuli eius de oībus his.
Mat.ii.a Et ꝯuocauit duos de diſcipulis ſuis ioannes
Et miſit ad ieſum dicēs. Tu es q̄ venturus

es: an alium expectamus. Cū aūt veniſſent
ad eū viri dixerunt. Joannes baptiſta miſit Mat.ii.a.
nos ad te dicēs. Tu es q̄ venturus es: an al
um expectamus? In ipſa autē hora multos
curauit a languoribus ſuis ⁊ plagijs ⁊ ſpiri
tibus malis: ⁊ cecis multis donauit viſum:
Et reſpondēs dixit illis. Euntes renunciate
ioanni que audiſtis ⁊ vidiſtis. Quia ceci vi Mat.ii.a
dent: claudi ambulant: leproſi mundantur: B
ſurdi audiunt: mortui reſurgunt: pauperes
euangelizantur: ⁊ beatus eſt quicunq̄ non
fuerit ſcandalizatus in me. Et cum diſceſſiſ
ſent nuncij ioannis: cepit de ioāne dicere ad Mat.ii.a
turbas. Quid exiſtis in deſertum videre? ha
rūdinē vento agitatã. Sed quid exiſtis vide
re? Hoiem mollibus veſtimentis indutum.
Ecce qui in veſte p̄cioſa ſunt ⁊ delitijs: in do
mibus regum ſunt. Sed qđ exiſtis videre.
Prophetã. Utiq̄ dico vobis: ⁊ pluſq̄ pro
phetam. Hic eſt de quo ſcriptū eſt. Ecce mit
to angelum meum ante faciē tuam: q̄ p̄para Malac.3.a
bit viã tuã ante te. dico. n. vobiſ: maior inter Mat.ii.a.
natos mulierū ꝓpheta ioanne baptiſta ne b.Mar.i.a
mo eſt. Qui āt minor eſt in regno dei maior Mat.ii.b
eſt illo. Et oīs popul⁹ audiēs ⁊ publicani iu E
ſtificauerunt deū: baptizati baptiſmo ioan
nis. Phariſei autem ⁊ legiſperiti ꝯſiliū dei
ſpreuerunt in ſemetipſos: non baptizati ab
eo. Ait aūt dñs. Cui ergo ſimiles dicam ho
mines generationis huius: ⁊ cui ſimiles ſūt Mat.ii.b
Similes ſūt pu͛is ſedentibus in foro ⁊ lo
quētibus adinuicē ⁊ dicētibus. Cãtauimus
vobis tibijs ⁊ nõ ſaltaſtis: lamētauimus ⁊
nõ ploraſtis. Uenit āt ioannes baptiſta ne
q̄ mãducãs panē neq̄ bibēs vinū: ⁊ dici Mat.ii.c
tis demoniū habet. Uenit filius hoīs man
ducãs ⁊ bibens. Et dicitis. Ecce hō deuora
tor. ⁊ bibens vinū: amicus publicanorum ⁊
peccatoꝝ. Et iuſtificata ē ſapia ab oīb⁹ filijs
ſuis. Rogabat aūt illum quidã de phariſe Mat.26.a
is: vt mãducaret cū illo. Et ingreſſus domū Mar.14.a
phariſei diſcubuit. ⁊ ecce mulier q̄ erat in ci Joã.ii.a
uitate peccatrix vt cognouit q̄ ieſus accubu F
it in domo phariſei: attulit alabaſtrū vnguē
ti ⁊ ſtãs retro ſecus pedeſ eius: lachrymis ce
pit rigare pedes eius: ⁊ capillis capitis ſui
tergebat: ⁊ oſculabat̃ pedes eius ⁊ vnguē
to vngebat. Uidēs āt phariſeus q̄ vocaue
rat eū ait intra ſe dicēs. Hic ſi eēt ꝓpheta ſci
ret vtiq̄ q̄ ⁊ qualis ē mulier q̄ tangit eū q̄r
peccatrix ē. Rñdens ieſus dixit ad illū. Sy

mon habeo tibi aliqd dicere. At ille ait. Ma
giſter dic. Duo debitores erāt cuidā fenera-
tori: vnus debebat denarios qngētos ꝛ ali⁹
qnquaginta. Nō hn̄tibus illis vn̄ redderēt
donauit vtriſqꝫ. Quis ergo eū plus diligit.
Rn̄dēs ſymō dixit. Eſtimo: qꝛ is cui pl⁹ do
G nauit. At ille dixit ei. Recte iudicaſti. Et cō
uerſus ad mulierē dixit ſymōi. Uides hanc
mulierē. Intraui in domū tuā: aquā pedib⁹
meis nō dediſti. Hic aūt lachrymis rigauit
pedes meos ꝛ capillis ſuis terſit. Oſculū mi
hi nō dediſti: h̄ āt ex quo intraui non ceſſa
uit oſculari pedes meos. Oleo caput meū
non vnxiſti: h̄ autē vnguēto vnxit pedes me
os. Propter qđ dico tibi. Remittūt ei pctā
multa: qm̄ dilexit multū. Cui āt min⁹ dimit-
tit min⁹ diligit. Dixit āt ad illā. Remittun-
tur tibi peccata. Et ceperunt q ſimul accūbe
bāt dicere itra ſe. Quis eſt h̄ q ēt peccata di-
mittit. Dixit aūt ad mulierē. Fides tua te ſa-
luam fecit. Uade in pace.

¶ C. S. In itinere ſequentibus ſe viris ac
mulieribus parabolā ſeminantis dicit: de lu
cerna ſup cādelabꝝ: dicit: abſcōditū manife
ſtet qui habet dabit illi: dicit ꝛ matrē ꝛ frēs
ſuos eſſe qui verbum dei audiunt ꝛ faciunt.
nauigans tempeſtatem ſedat: legionem ex
pellit ab hoie ꝛ i porcos mittit. ꝛ dicit ei redi
domū tuā: de muliere ſanata a pfluuio ſan
guinis: ꝛ de filia iayri reſuſcitata. VIII.

A ET factū ē deinceps ꝛ ipſe iter faciebat
p ciuitates ꝛ caſtella pdicans ꝛ euan-
gelizans regnū dei: ꝛ duodecim cū illo ꝛ mu
lieres aliq̄ q̄ erant curate a ſpiritibus mali-
infra.24.b gnis ꝛ infirmitatib⁹: maria q̄ vocat magda
lene de q̄ ſeptē demōia exierāt: ꝛ ioāna vxor
chuze pcuratoris herodis: ꝛ ſuſanna ꝛ alie
multe: que miniſtrabant ei de facultatib⁹ ſu
is. Cū āt turba plurima cōueniret ꝛ de ciui
tatibus pperarēt ad eū: dixit p ſimilitudinē
Mat.13.a. Exijt qui ſeminat ſeminare ſemē ſuū. Et dū
Mar.4.a. ſeminat aliud cecidit ſecus viā: ꝛ pculcatū ē
eſt ꝛ volucres celi comederūt illud. Et aliud
cecidit ſupra petrā: ꝛ natū aruit: qꝛ nō habe
bat humorē. Et aliud cecidit iter ſpinas: ꝛ ſi
mul exorte ſpine ſuffocauerūt illud. Et aliđ
cecidit in terrā bonā: ꝛ ortū fecit fructū cētu
plū hec dicens clamabat. Qui habet aures
B audiēdi audiat. Interrogabāt autē diſcipuli
mat.13.b ei⁹ que eēt hec parabola. Quibus ipſe dixit.
Mar.4.b Uobis datū eſt noſſe myſteriū regni dei: ce,
teris aūt in parabolis: vt videntes nō vide Eſa.6.
ant: ꝛ audiētes nō itelligāt. Eſt aūt hec para Joā.12.
bola. Semē ē verbū dei. Qui aūt ſecus viā Act.28.f
hi ſunt q audiūt: deide venit diabolus ꝛ tol- Mat.13.c
lit verbū de corde eoꝝ: ne credētes ſalui fiāt. Mar.4.b
Nā q ſupra petrā: q cū audierint cū gaudio
ſuſcipiūt verbū. Et hi radices nō hn̄t: qꝛ ad
tps credūt: ꝛ in tpe tētationis recedunt. Qđ
aūt in ſpinas cecidit: hi ſūt q audierūt: ꝛ a ſo
licitudinibus ꝛ diuitijs ꝛ voluptatib⁹ vite
eūtes ſuffocant: ꝛ nō referūt fructū. Quod C
āt in bonā terrā hi ſūt q in corde bono ꝛ op
timo audiētes verbū retinēt: ꝛ fructū affe-
rūt in patiētia. Nemo āt lucernā accēdēs infra.11.e
operit eā vaſe: aut ſubtus lectū ponit: ſꝫ ſu Mat.5.b
pra cādelabꝛū ponit: vt intrātes videant lu Mar.4.c
mē. Nō eſt.n. occultū qđ nō manifeſtet: nec Mat.10.c
abſconditū qꝙ nō cognoſcat ꝛ in palā veni- Mar.4.c
at. Uidete ergo qđ audiatis. Qui n. hꝫ da- Mat.13.b
bitur illi: ꝛ qcūqꝫ nō hꝫ: ēt qđ putat ſe hēre Mar.4.c
auferet ab illo. Uenerūt aūt ad illū mater ꝛ Mat.12.d
frēs eius: ꝛ nō poterāt adire eū pre turba. ꝛ Mar.3.d
nūciatū eſt illi. Mater tua ꝛ frēs tui ſtāt fo- D
ris: volētes te videre. Qui rn̄dens dixit ad Mat.8.c
eos. Mr̄ mea ꝛ frēs mei hi ſunt: q verbū dei Mar.4.d
audiunt ꝛ faciūt. Factū ē āt in vna dieꝝ: ꝛ
ipſe aſcendit i nauiculā: ꝛ diſcipuli ei⁹: ꝛ ait
ad illos. Trāſfretemus transſtagnū. Et aſcen
derunt. Et nauigātibus illis obdormiuit. de
ſcēdit pcella vēti i ſtagnū. ꝛ pplebāt ꝛ pi-
clitabant. aſcēdētes aūt ſuſcitauerūt eū di-
centes. Preceptor pimus. At ille ſurgēs in
crepauit ventū ꝛ tempeſtatē aque ꝛ ceſſauit
ꝛ fcā ē tranqlitas. Dixit aūt illis. Ubi eſt fi-
des vr̄a. Qui timētes mirati ſūt ad inicē di-
centes. Quis putas h̄ ē. Quia ꝛ vētis ꝛ ma Mar.4.e
ri ipat: ꝛ obediūt ei. Et nauigauerūt ad regio
nē geraſenoꝝ: q̄ ē ꝯtra galileā. Et cū de naui
egreſſus eſſet ad terrā: occurrit illi vir qdā q
habebat demoniū iā tēporib⁹ multis: ꝛ ve
ſtimēto nō induebat: neqꝫ in domo manebat
ſed in monumētis. Is vt vidit ieſum pcidit
añ illū: ꝛ exclamās voce magna dixit. Quid
mihi ꝛ tibi ē ieſu fili dei altiſſimi. Obſecro te Mat.8.b
ne me torqueas. Precipiebat eni ſpiritui i Mar.5.a
mundo vt exiret ab homine. Multis eni tē E
porib⁹ arripiebat illū: ꝛ vinciebat cathenis
ꝛ cōpedib⁹ cuſtodit⁹: ꝛ ruptis vinculis age
bat a demonio in deſerta. Interrogauit āt il Mar.5.a
lū ieſus dicēs. qđ tibi nomē eſt. At ille dixit
legio. qꝛ itrauerūt demonia multa i eum. Et

rogauerũt illũ:ne imparet illis vt in abyſſũ
Mat.8.g. irent.Erat autem ibi grex porcoꝝ multoꝝ
Mar.5.b. paſcentiũ in monte:⁊ rogabãt eũ vt ꝑmitte
ret eis in illos ingredi.Et ꝑmiſit illis.Exierũt
ergo demonia ab hoĩe:⁊ intrauerunt in por
cos:⁊ impetu abijt grex ꝑ precepſ in ſtagnũ
Mar.5.b. ⁊ ſuffocatus eſt. Qđ vt viderunt factũ q̄ pa
ſcebãt fugerũt:⁊ nunciauerunt in ciuitatẽ ⁊
in villas.Exierũt autẽ videre qđ factũ eſt:⁊
venerunt ad ieſum:⁊ inuenerũt hoĩem ſedẽ
tẽ a quo demonia exierãt veſtitũ:ac ſana mẽ
te ad pedes eius:⁊ timuerũt.Nunciauerunt
autẽ illis ⁊ q̄ viderãt:quõ ſanus factus eẽt
F a legione. Et rogauerũt illũ oĩs multitudo
geraſenoꝝ:vt diſcederet ab ipſis:qꝛ magno
Mar.5.b. timore tenebãt̃. Ipſe ãt aſcẽdẽs naui reuer
ſus ẽ.Et rogauit illũ vir a quo demonia exie
rãt vt cũ eo eẽt. Dimiſit ãt eũ ieſus dicens.
Redi in domũ tuã:⁊ narra quãta tibi fecit
dš.Et abijt ꝑ vniuerſã ciuitatẽ ꝑdicãs quã
Mat.9.c. ta illi feciſſet ieſus.Factũ ẽ aũt cũ rediſſet ie
Mar.5.c. ſus.excepit illũ turba.Erãt aũt oẽs expectã
tes eũ.Et ecce venit vir cui nomẽ iayrus:⁊ ip
ſe princeps ſynagoge erat:⁊ cecidit ad pedes
ieſu rogans eũ vt intraret in domuꝫ eius:qꝛ
vnica filia erat ei fere annorum duodecim:⁊
Mat.9.c hec moriebatur.Et cõtigit dum iret a turbis
Mar.5.c comprimebat.Et mulier quedã erat in fluxu
ſanguis ab ãnis duodecim:q̄ i medicos ero
gauerat oẽm ſubſtãtiã ſuã:nec ab vllo potu
it curari:acceſſit retro ⁊ tetigit fimbriã veſti
mẽti eius:⁊ ꝯfeſti ſtetit fluxus ſanguinis ei⁹
Et ait ieſus Quis eſt qui me tetigit?Negan
G tibus autem omnibus:dixit petrus ⁊ qui cũ
illo erant. Preceptor turbe te ꝯprimũt ⁊ af
fligunt:⁊ dicis qs me tetigit?Et dixit ieſus.
Tetigit me aliqs.Nã ⁊ ego noui virtutẽ de
me exiſſe. Videns ãt mulier qꝛ non latuit:tre
mens venit ⁊ procidit ante pedes eius:⁊ ob
quã cãm tetigerit eũ indicauit coram omnĩ
Mat.9.c. ppl'o.⁊ queadmodũ confeſtim ſanata ſit.At
Mar.5.c. ipſe dixit ei. Filia:fides tua ſaluam te fecit.
Vade in pace.Adhuc illo loquẽte.venit qui
dã ad principẽ ſynagoge dicẽs ei quia mor
tua ẽ filia tua:noli vexare illum. Ieſus autẽ
audito hoc verbo rñ dit p̄ri puelle. Noli ti
mere.Crede tm̄:⁊ ſalua erit.Et cũ veniſſet do
mũ nõ ꝑmiſit intrare ſecũ quẽq̃.niſi petꝝ ⁊
iacobũ ⁊ ioannẽ:⁊ p̄rem ⁊ m̄rem puelle.Fle
bãt aũt oẽs ⁊ plangebãt illam.At ille dixit.
Mat.9.c. Nolite flere.Non eſt mortua puella:ſed dor
mit.Et deridebãt eũ:ſcientes qꝛ mortua eẽt. Mar.5.b
Ipſe ãt tenens manũ eius clamauit dicens
Puella ſurge.Et reuerſus eſt ſpũs ei⁹ ⁊ ſur Mat.9.c
rexit ꝯtinuo.Et iuſſit illi dare mãducare. Et Mar.5.d
ſtupuerunt parentes eius q̄bus precepit ne
alicui dicerent quod factum erat.
¶C.S.Conuocatis duodeci diſcipulis de
dit illis poteſtatẽ:⁊ miſit eos ꝑdicare egreſſi
curabant vbiqꝫ.Audiuit herodes oĩa q̄ fie
bant de ieſu:de q̄nqꝫ panibus ⁊ duobus pi
ſcibus interrogauit diſcipulos quem dicunt
eũ eſſe turbe:precepit diſcipulis ne cui dice
rent ꝙ chriſtus eẽt deus:qꝛ oportet filiũ ho
minis multa pati.Iubet tollere crucẽ. Qui
erubuerit ſermones ⁊c.In monte transfigu
rat̃:demoniũ ꝙ diſcipuli eijcere nõ poterãt
eiecit paſſionem ſuam ꝑdicit:cogitant quis
eorum maior ſit dicit ieſus:qui minor eſt in
ter vos hic maior eſt:ioannes dicit: vidim⁹
quendã in nomine tuo eijcientem demonia.
Ioannes ⁊ iacob⁹ dicũt ieſu.domine vis di
cimus vt ignis deſcendat de celo.dicit filius
hominis non habet vbi caput reclinet:dicit
cuidam ieſus.Sine vt mortui ſepeliãt mor
tuos ſuos. IX.

Conuocatis aũt ieſus duodeci ap'lis A
dedit illis virtutẽ ⁊ p̄tatẽ ſup oĩa de mat.10.a
monia:⁊ vt lãguores curarent.Et miſit illos mar.6.a
ꝑdicare regnũ dei:⁊ ſanare infirmos. Et ait Mat.10.a
ad illos.Nihil tuleritis in via:neqꝫ virgam mar.3.b
neqꝫ perã neqꝫ panẽ neqꝫ pecuniã:nꝫ duas mat.10.a
tunicas habeatis.Et in quãcunqꝫ domũ in mar.6.b.
traueritis ibi manete.⁊ inde ne exeatis. Et
q̄cũqꝫ nõ recepint vos:exeũtes de ciuitate Mat.10.b
illa ẽt puluerẽ pedũ vr̃oꝝ excutite in teſtimo Mar.6.b.
niũ ſupra illos.Egreſſi aũt circuibãt ꝑ caſtel Act.13.d
la euãgelizãtes ⁊ curantes vbiqꝫ. Audiuit mar.6.b
ãt herodes tetrarcha oĩa q̄ fiebãt ab eo.⁊ he mat.14.a
ſitabat.eo ꝙ diceret̃ a q̄buſdã.qꝛ ioannes mat.6.b
ſurrexit a mortuis a q̄buſdam vero qꝛ heli
as apparuit:ab alijſ ãt qꝛ propheta vnus d̃
antiq̄s ſurrexit.Et ait herodes.Ioannẽ ego
decollaui. Quis eſt ãt iſte de quo ego talia mar.6.c.
audio?Et q̄rebat videre eum.Et reuerſi ap'li B
narrauerũt illi q̄cunqꝫ fecerũt:⁊ aſſumptis mar.6.b
illis ſucceſſit ſeorſũ in locũ deſertũ q̄ ẽ beth mar.6.e
ſaide.Qđ cũ cognouiſſent turbe ſecute ſunt
illuꝫ:⁊ excepit eos ⁊ loq̄batur illis de regno
dei.⁊ eos qui cura indigebant ſanabat.Di
es ãt ceperat declinare. Et accedentes duo mat.14.b
decim dixerunt illi.Dimitte turbas vt eun Ioã.6.a.

tes in caſtella villaſq3 que circa ſunt diuer-
tant ⁊ inueniāt eſcas:q2 hic i loco deſerto ſu-
mat.14.b mus. Ait aūt ad illos. Uos date illis mādu-
mar.6.e. care. At illi dixerūt. Nō eſt nobis pluſq̄ȝ qn
mat.14.b q3 panes ⁊ duo piſces:niſi forte nos eam⁹ ⁊
Mar.6.e. emamus in oēm hāc turbā eſcas. Erant aūt
Joā.6.a. fere viri quinq3 milia. Ait āt ad diſcipulos
ſuos. facite illos diſcumbere p conuiuia qn-
quagenos ⁊ ita fecerūt. Et diſcubuerūt oēs
Acceptis āt qnq3 panibus ⁊ duob⁹ piſcib⁹
reſpexit in celū ⁊ bñdixit illiſ. ⁊ fregit ⁊ diſtri-
buit diſcipulis ſuis vt ponerent ante turbas
Et māducauerunt omnes. ⁊ ſaturati ſunt. Et
ſublatū eſt qđ ſupfuit illis fragmētoꝝ copbi-
C ni duodecim. Et fcm̄ eſt cū ſolus eſſet orans
Mat.16.d erāt cū illo ⁊ diſcipuli. ⁊ iterrogauit illos di-
Mar.8.c cens. Quē me dicūt eſſe turbe? At illi rñdert
⁊ dixerūt ioannē baptiſtā. alij āt heliam. alij
vero q2 vnus ꝓpheta de prioribus ſurrexit.
Mat.16.d Dixit āt illis. Uos āt quem me eſſe dicitis.
Mar.8.d Rñdens ſymon petrus dixit. Xp̄m dei. At il
Mat.16.e le increpans illos pcepit ne cui dicerēt hoc di-
Mar.8.d. cēs:q2 oportet filiū hoīs multa pati ⁊ repro-
bari ab ſenioribus ⁊ principibus ſacerdotū
Mat.16.d ⁊ ſcribis ⁊ occidi. ⁊ tertia die reſurgere. Dice-
Mar.8.d. bat autē ad oēs. Si qs vult poſt me venire.
abneget ſemetipſū: ⁊ tollat crucē ſuam quo-
tidie ⁊ ſequaſ me. Qui.n. voluerit aiam ſuā
ſaluam facere pdet illam. Nam q pdiderit
aiā ſuā ꝑpter me ſaluā faciet illā. Quid.n.
pficit homo ſi lucreſ vniuerſum mūdū: ſe āt
ipſum pdat ⁊ detrimētū ſui faciat? Nā q me
erubuerit ⁊ meos ſermones:hūc filius hoīs
Mar.8.d. erubeſcet cū venerit in maieſtate ſua ⁊ pris
D ⁊ ſcōꝝ angeloꝝ. Dico aūt vobis: vere ſūt ali-
mat.16.d q h ſtantes q non guſtabunt mortem donec
Mar.9.a. videant regnum dei. Factū eſt āt poſt h ver-
mat.17.a ba fere dies octo: ⁊ aſſumpſit petꝝ ⁊ iacobū
Mar.9.a. ⁊ ioannē: ⁊ aſcendit in montē vt oraret. Et fa-
cta eſt dum oraret ſpecies vultus eius alte-
ra: ⁊ veſtitus eius albus, ⁊ refulgēs. Et ecce
duo viri loqbanſ cum illo. Erāt āt moyſes ⁊
⁊ helias viſi in maieſtate: ⁊ dicebant exceſſū
eius. quē ꝯpleturus erat i hieruſalē. Petruſ
vero ⁊ q cum illo erant grauati erāt ſomno.
Et euigilātes viderūt maieſtatē eius. ⁊ duos
viros q ſtabant cū illo. Et factū ē cum diſce-
derent ab illo: ait petrus ad ieſū. Preceptor
bonū eſt nos hic eſſe: ⁊ faciamus tria taber-
nacula vnū tibi: ⁊ vnum moyſi. ⁊ vnū helie.
Neſciens quid diceret. Hec āt illo loqnte. fa-
cta ē nubes ⁊ obumbrauit eos: ⁊ timuerūt i-
trātibus illis in nubē. Et vox facta eſt de nu-
be dicens. Hic eſt filius meus dilectus. ipſū mat.3.d
audite. Et dū fieret vox inuentus ē ieſus ſo- mar.1.b
lus: ⁊ ipſi tacuerūt: ⁊ nemini dixerūt in illis E
diebus qcq̄ȝ ex his q̄ viderāt. Fcm̄ eſt āt i ſe- mat.17.c
quēti die deſcēdentibus illis de mōte: occur- mar.9.c
rit illis turba multa. Et ecce vir de turba ex-
clamauit dicēs. Magr obſecro te reſpice in
filiū meū. q2 vnicus eſt mihi Et ecce ſpūs ap-
prehēdit euȝ. ⁊ ſubito clamat ⁊ elidit ⁊ diſſi-
pat eum cum ſpuma: ⁊ vix diſcedit dilani-
ans eum. Et rogaui diſcipulos tuos vt eijce-
rent illum: ⁊ non potuerūt. Rñdens autē ie-
ſus dixit. O generatio infidelis ⁊ puerſa: vſ- mat.17.c
qquo ero apud vos ⁊ patiar vos. Adduc mar.9.c
huc filium tuum. Et cum accederet: eliſit il-
lum demonium ⁊ diſſipauit. Et increpauit
ieſus ſpiritum immundum ⁊ ſanauit puerū
⁊ reddidit illum patri eius. Stupebant au-
tem omnes in magnitudine dei. Omnibuſ
q3 mirantibus in omnibus que faciebat: di-
xit ad diſcipulos ſuos. Ponite vos in cordi- mat.17.d
bus veſtris ſermones iſtos. Filius.n. homi- mar.9.e
nis futurum eſt vt tradatur in manus homi-
num. At illi ignorabant verbum iſtud ⁊ erat
velatum ante eos vt non ſentirent illud: ⁊ ti-
mebāt eum interrogare de hoc verbo. Intra- F
uit aūt cogitatio in eos. quis eorum maior
eēt. At ieſus videns cogitationes cordis il- mat.18.a
lorū apprehendit puerū ⁊ ſtatuit illū ſecus mar.9.e
ſe ⁊ ait illis. Quicūq3 ſuſceperit pueꝝ iſtū in
noie meo me recipit. Et qcunq3 me receperit
recipit eum qui me miſit. Nā qui minor ē in-
ter omnes vos: hic maior eſt. Rñdens autē mar.9.f
ioannes dixit. Preceptor vidimus quēdā
in nomine tuo eijcientē demonia ⁊ ꝓhibui-
mus eū q2 non ſeqſ nobiſcū. Et ait ad illos
ieſus. Nolite ꝓhibere. Qui eni nō ē aduerſū
vos ꝓ vobis ē. Fcm̄ eſt aūt dū ꝯplerēſ dies
aſſumptionis ei⁹. ⁊ ipſe faciē ſuā firmauit vt
iret i irl'm. Et miſit nūcios ante ꝯſpectū ſuū.
⁊ eūtes itrauerūt in ciuitates ſamaritanoꝝ:
vt pararēt illi. Et nō receperūt eum q2 facies
eius erat euntis irl'm. Cum vidiſſent aūt di-
ſcipuli ei⁹ iacob⁹ ⁊ ioānes dixerūt. Dñe vis G
dicimus vt ignis deſcēdat de celo ⁊ ꝯſumat
illos. Et ꝯuerſus increpauit illos dicēs. Ne-
ſcitis cuius ſpūs eſtis. Filius hoīs nō venit mat.18.b
aias pdere ſȝ ſaluare. Et abierunt in aliđ ca-
ſtellū. Fcm̄ ē aūt ambulātib⁹ illis i via: dixit mat.8.c

gdá ad illũ. Sequar te quocunq; ieris: dixit illi ieſus. Uulpes foueas hñt. ⁊ volucres celi nidos: filius át hoīs nõ hʒ vbi caput ſuuʒ reclinet. Ait aũt ad alteꝝ. Sequere me. Ille aũt dixit. Dñe: pmitte mihi primũ ire: ⁊ ſepelire pr̃eʒ meũ. Dixitq; ei ieſus. Sine vt mortui ſepeliant mortuos ſuos. tu aũt vade ⁊ annũcia regnũ dei. Et ait alter. Sequar te dñe ſed pmitte mihi primũ renunciare his q̄ domi ſunt. Ait ad illũ ieſus. Nemo mittẽs manũ ſuam ad aratrũ ⁊ reſpiciens retro aptus eſt regno dei.

Mat.8.c

Mat.8.c

¶ C. S. Poſt hoc deſignauit ieſus alios ſeptuagintaduos: meſſis multa. mitto vos agnos precepta itineris: dicit ve vobis corozai. Qui voſ audit me audit: dicit videbã ſathanã ſicut fulgur de celo cadentẽ: dicet. cõfitebor tibi pater dñe ⁊c. Nemo ſcit qui ſit filius. Beati oculi qui vident que vos videtis. Qdam legiſperitus dicit temptans. Jeſus dicit homo quidam deſcendebat. ⁊c.

A

X.

POſt hec autẽ deſignauit dñs ⁊ alios ſeptuagintaduos. ⁊ miſit illos binos ante faciem ſuã in omnem ciuitatem ⁊ locũ quo erat ipſe vẽturus. Et dicebat illis. Meſſis quidẽ multa: operarij aũt pauci. Rogate ergo dñm meſſis. vt mittat operarios in meſſem ſuã. Ite: ecce ego mitto vos ſicut agnos inter lupos. Nolite portare ſacculũ neq; peram neq; calciamẽta: ⁊ neminẽ p viã ſalutaueritis. In quãcũq; domũ intraueritis: primũ dicite pax huic domui ⁊ ſi ibi fuerit filius pacis requieſcet ſup illũ pax vr̃a. ſin autẽ ad vos reuertet. In eadẽ aũt domo manete. edẽtes ⁊ bibẽtes que apud illos ſunt. Dignus enim ẽ operarius mercede ſua. Nolite tranſire de domo in domũ. Et in quãcũq; ciuitatẽ intraueritis ⁊ ſuſceperint vos manducate que apponũt vobis ⁊ curate īfirmos q̄ in illa ſũt ⁊ dicite illis. appropinquabit in vos regnũ dei. In quãcũq; autẽ ciuitatẽ intraueritis ⁊ nõ ſuſcepint vos: exeuntes in plateas eius dicite. Etiã puluerẽ q̄ adheſit nobis de ciuitate vr̃a extergim⁹ ī vos. Tñ hoc ſcitote: q; appropinq̄bit regnũ dei. Dico vobis: q; ſodomis ī die illa remiſſius erit q̄ʒ illi ciuitati. Ve tibi corozaim. ve tibi bethſaida q; ſi ī tyro ⁊ ſidone facte fuiſſent virtutes q̄ facte ſũt ī vobis: oliʒ in cilicio ⁊ cinere ſedẽtes penitẽrẽt. Uerũtñ tyro ⁊ ſidoni remiſſius erit ī iudicio q̄ʒ vobis. Et tu capharnaũ vſq; ad celuʒ

Mat.9.d

Mat.io.b

Mat.io.b
mar.6.b

B
mat.io.b

mat.io.b

mat.ii.c
C

exaltata: vſq; ad infernum demergeris. qui vos audit me audit. ⁊ qui vos ſpernit me ſpernit. qui autem me ſpernit: ſpernit eum qui miſit me. Reuerſi ſunt autem ſeptuagintaduo cũ gaudio dicentes. Dñe. etiaʒ demonia ſubijciuntur nobis in noīe tuo. Et ait illis. Uidebã ſathanã ſicut fulgur de celo cadẽtẽ. Ecce dedi vobis ꝓtãtem calcãdi ſupra ſerpẽtes ⁊ ſcorpiones ⁊ ſup oẽm virtutẽ inimici: ⁊ nihil vobis nocebit. Uerumtñ in hoc nolite gaudere: quia ſpiritus vobis ſubijciunt. Gaudete autẽ q̄ noīa vr̃a ſcripta ſunt in celis. In ipſa hora exultauit in ſpiritu ſancto ⁊ dixit. Confiteor tibi dñe pater celi ⁊ terre: q̄ abſcõdiſti h̄ a ſapiẽtibus ⁊ prudẽtib⁹ ⁊ reuelaſti ea puulis. Etiã pr̄: q̄m ſic placuit ante te. Oīa mihi tradita ſũt a pr̄e meo. Et nemo ſcit quis ſcit filius niſi pater. ⁊ quis ſcit pater niſi filius. ⁊ cui voluerit filius reuelare. Et conuerſus ad diſcipulos ſuos dixit. Beati oculi qui vidẽt que vos videtis. Dico. n. vobis. q̄ multi ꝓphete ⁊ reges voluerunt videre que vos videtis. ⁊ non viderunt ⁊ audire que auditis ⁊ non audierunt. Et ecce quidam legiſperitus ſurrexit tentans illum ⁊ dicens. Magiſter: quid faciendo vitã eternam poſſidebo. At ille dixit ad eum. In lege quid ſcriptum eſt. quomodo legis. Ille reſpondens dixit. Diliges dominum deum tuum ex toto corde tuo. ⁊ ex tota anima tua ⁊ ex omnibus viribus tuis. ⁊ ex omni mente tua. ⁊ proximum tuum ſicut teipſum. Dixitq; illi. Recte reſpõdiſti. Hoc fac ⁊ viues. Ille autẽ volens iuſtificare ſeipſum dixit ad ieſum. Et quis eſt meus proximus? Suſpiciens ãt ieſus dixit. Homo qdã deſcẽdebat ab hieruſalẽ in hierico ⁊ icidit in latrones: q̄ ẽt deſpoliauerũt eũ. ⁊ plagis ipoſitis abierunt ſemiuiuo relicto. Accidit ãt vt ſacerdos quidã deſcẽderet eadẽ via. ⁊ viſo illo preteriuit. Similiter ⁊ leuita: cũ eẽt ſecus locũ ⁊ videret eũ ptrãſijt. Samaritan⁹ ãt qdã iter faciens venit ſec⁹ eũ. ⁊ vidẽs eũ mia mot⁹ ẽ. Et appropiãs alligauit. vulnera ei⁹ iſũdẽs oleũ ⁊ vinũ. ⁊ iponẽs illũ i iumẽtũ ſuũ duxit i ſtabulũ ⁊ curã eius egit. Et altera die protulit duos denarios. ⁊ dedit ſtabulario ⁊ ait. Curam illi⁹ habe. ⁊ q̄dcũq; ſuprogaueris ego cũ rediero reddã tibi. Quis horꝝ triũ vr̄ tibi ꝓximus fuiſſe illi q̄ incidit in latrões. At ille dixit. Qui fecit miam in illũ. Et ait illi ihs

mat.io.d.
Jo.i3.c.i4.c

D
Mat.ii.d

Mat.ii.d
Joh.i.c

mat.i3.b

mar.i2.d
mar.i2.c

E
Deut.6.a
Ro.i3.c
Ro.i3.c
Jaco.2.b

F

G Vade ꝛ tu fac ſimiliter. Factũ ẽ át dũ irẽt: ꝛ
ipſe intrauit in quoddá caſtellũ: ꝛ mulier q̃
dá martha noie excepit illũ in domũ ſuá: ꝛ
huic erat ſoror noie maria: que etiá ſedẽs ſe
cus pedes dñi audiebat verbũ illi⁹: martha
át ſatagebat circa frequẽs miniſteriũ. Que
ſtetit ꝛ ait. Dñe nõ ẽ tibi cure ꝙ ſoror mea
reliquit me ſolá miniſtrare? Dic ergo illi vt
me adiuuet. Et rñdẽs dixit illi dñs. Mar
tha martha ſollicita es: ꝛ turbaris erga pl'i/
ma. Porro vnũ eſt neceſſariũ. Maria opti/
má partẽ elegit: q̃ nõ auferetur ab ea.
¶ C. S. Docet orare pr̃ ſanctificetur nomẽ
tuũ. Cõmoda mihi tres panes: ois qui petit
accipit: erat ieſus eijciẽs demoniũ: qdá dixe
rũt in belzebub eijcit demõia: regnũ in ſeip
ſum diuiſum deſolabit̃ dicit ſpũs immũdus
reuertar i domũ meá. Btũs vẽter q te por
tauit: de ſigno ione: de lucerna. Lucerna cor
poris oculus: lauádũ potius qđ intus ẽ: da
re elemoſiná ꝓnũciat: ve multa dicit: phari
ſei q̃rẽtes capere aliqd ex ore eius. XI
ET factũ ẽ cũ eſſet i quoddá loco orás
A vt ceſſauit: dixit vn⁹ ex diſcipulis: ei⁹
ad eũ. Dñe: doce nos orare: ſicut docuit ioá/
nes diſcipulos ſuos. Et ait illis. Cum oratiſ
Mat.6.b. dicite. Pater ſanctificetur nomẽ tuũ. adueni
at regnũ tuũ: panẽ noſtrũ quotidianũ da no
bis hodie: ꝛ dimitte nobis pccá noſtra ſiqui
dẽ ꝛ nos dimittimus debẽti nobis: ꝛ ne nos
inducas in tẽtationẽ. Et ait ad illos. Quis
vr̃m hẽbit amicũ ꝛ ibit ad illũ media nocte
ꝛ dicet illi: amice cõmoda mihi tres panes
quoniá amicus venit de via ad me: ꝛ nõ ha
beo qđ poná ante illũ: ꝛ ille deintus rñdẽs
dicat noli mihi moleſtus eſſe: iá oſtiũ clau/
ſum eſt: ꝛ pueri mei mecũ ſunt in cubili: nõ
B poſſum ſurgere ꝛ dare tibi. Et ille ſi perſeue/
rauerit pulſans: dico vobis ꝛ ſi nõ dabit illi
ſurgẽs eo ꝙ amicus eius ſit: pp̃ improbita
tẽ tamẽ eius ſurget: ꝛ dabit illi quotquot ha
bet neceſſarios. Et ego dico vobis. Petite
Mat.7.a. ꝛ dabitur vobis q̃rite ꝛ iuenietis: pulſate ꝛ
Joá.16.f. apietur vobis. Ois eni q petit accipit: ꝛ q q̃
Jaco.1.a. rit iuenit: ꝛ pulſanti apietur. Quis át ex vo
bis patrẽ petit panẽ nũqd lapidẽ dabit illi?
Aut piſcẽ: nũqd pro piſce ſerpẽtẽ dabit illi?
Aut ſi petierit ouũ nũqd porriget illi ſcorpi
onẽ? Si ergo vos cũ ſitis mali noſtis bona
data dare filijs vr̃is: q̃to magis pater vr̃ ce
leſtis de celo dabit ſpm̃ bonũ petẽtibus ſe.

Et erat eijciẽs demoniũ ꝛ illud erat mutũ: ꝛ Mat.9.
cũ eieciſſet demoniũ locutus ẽ mutus: ꝛ am 12.b.
mirate ſunt turbe. Quidá át ex eis dixerũt. Mar.3.
In beelzebub principe demoniorũ eijcit de
monia. Et alij tẽtátes ſignũ de celo q̃rebát Mat.12.
ab eo. Ipſe át vt vidit cogitatiões eoꝝ dixit C
eis. Oẽ regnũ i ſeipſum diuiſum deſolabit̃
ꝛ domus ſupra domũ cadet. Si aũt ꝛ ſatha
nas in ſeipſũ diuiſus ẽ: quõ ſtabit regnũ ei⁹
q2 dicitis in beelzebub me eijcere demonia.
Si át ego in beelzebub eijcio demonia: filij Mat.12.c.
veſtri in quo eijciũt. Ideo ipſi iudices veſtri Mar.3.c.
erũt. Porro ſi i digito dei eijcio demonia: ꝓ
fecto puenit in vos regnũ dei. Cũ fortis ar/
matus cuſtodit atriũ ſuũ: in pace ſunt ea q̃
poſſidet. Si át fortior eo ſupueniẽs vicerit
eũ: vniuerſa arma eius auferet in qbus cõfi
debat: ꝛ ſpolia eius diſtribuet. Qui nõ eſt Mat.12.d.
mecũ ꝯtra me ẽ: ꝛ q nõ colligit mecũ diſper
git. Cũ imundus ſpũs exierit de hoie: ambu
lat p loca inaquoſa: q̃rẽs requiẽ ꝛ nõ inueni/
ens dicit. Reuertar in domũ meá vñ exiui.
Et cũ venerit inuenit eá ſcopis mundatam. D
Tũc vadit ꝛ aſſumit ſeptẽ alios ſpũs ſecum
neqores ſe ꝛ ingreſſi hitát ibi. Et ſiũt nouiſ
ſima hois illi⁹ peiora ꝑoribus. Factũ eſt át
cũ hic diceret: extollens vocẽ q̃dá mulier de
turba dixit illi. Btũs vẽter q te portauit: ꝛ
vbera q̃ ſuxiſti. At ille dixit. Quinimmo bti
q audiũt verbũ dei ꝛ cuſtodiunt illud. Tur/
bis át cõcurrẽtibus cepit dicere. Generatio
hec gñatio neq̃ eſt: ſignũ q̃rit: ꝛ ſignũ nõ da Mat.12.c.
bit̃ ei niſi ſignũ ione ꝓphe. Ná ſicut fuit io Mar.8.b.
nas ſignũ niniuitis: ita erit ꝛ fili⁹ hois gñá
tioni iſti. Regina auſtri ſurget in iudicio cũ 3.Re.10.a.
viris gñationis hui⁹ ꝛ cõdẽnabit illos: q2 2.Pa.9.a
venit a finib⁹ terre audire ſapiáz ſalomõis.
Et ecce pluſq̃ ſalomon hic. Viri niniuite ſur
gẽt in iudicio cũ gñatione hac ꝛ cõdẽnabũt Jone.3.b.
illá: q2 pniam egerũt in pdicatione ione. Et Mat.12.d.
ecce plus q̃ iona hic. Nemo lucerná accen E
dit ꝛ in abſcõdito põit neq̃ ſub modio ſed Mat.5.b
ſupra cádelabrũ: vt q ingrediũtur: lumẽ vi Mar.4.c
deát: lucerna corpis tui eſt ocul⁹ tu⁹ Si ocu
lus tu⁹ fuerit ſimplex: totũ corpus tuũ luci Mat.6.c.
dũ erit ſi át neq̃ fuerit etiá corpus tuũ tene
broſum erit. Vide ergo ne lumẽ qđ in te ẽ te
nebre ſint. Si ergo corpus tuũ totũ lucidũ
fuerit nõ hñs aliquá partẽ tenebraꝝ: erit lu
cidũ totũ. Et ſicut lucerna fulgoris illumina
bit te. Et cũ loq̃retur rogauit illũ quidá pha

riſeus vt pranderet apud ſe. Jeſus āt ingreſ
ſus recubuit. Phariſeus āt cepit intra ſe re
putās dicere q̄re nō baptizatus eēt añ prā
Mat.23.c diū. Et ait dñs ad illū. Nūc vos phariſei qd̄
deforis ē calicis ⁊ catini mūdatis: qd̄ āt in
tus ē vr̄m: plenū ē rapina ⁊ iniq̄tate. Stulti
nōne q fecit qd̄ deforis ē: etiā id qd̄ deintus
F eſt fecit. Uerūtñ qd̄ ſupeſt date elemoſinā: ⁊
Mat.23.c. ecce oia mūda ſunt vobiſ. Sʒ ve vobis pha
riſeis q decimatis mētā ⁊ rutā ⁊ oē olus ⁊ p̄
teritis iudiciū ⁊ caritatē dei. Hec āt oportu
Mat.2.a it facere ⁊ illa nō omittere. Ue vobis phari
ſeis: q diligitis primas cathedras i ſynago
Mat.3.c gis ⁊ ſalutatiōes in foro. Ue vobis qꝛ eſtis
vt monumēta q̄ nō parēt ⁊ hoies ambulan
tes ſupra neſciūt. Rñdēs āt qdā ex legiſpe
ritis ait illi. Magr̄ h dicēs et cōtumeliā no
bis facis. At ille ait. Et vobis legiſpitis ve
Mat.3.a. qꝛ oneratis hoies onerib⁹ q̄ portare ñ pñt
⁊ ipi vno digito vr̄o ñ tāgitis ſarcinas. Ue
G vobis q edificatis monumēta pph̄aꝝ: p̄res
āt vr̄i occiderūt illos. Profecto teſtificami
q̄ cōſentitis opibus patrū vr̄oꝝ: qm̄ qdē ipi
eos occiderūt vos āt edificatis eoꝝ ſepl'chra
Propterea ⁊ ſapia dei dixit. Mittā ad illos
Mat.23.b pph̄as ⁊ aplōs: ⁊ ex illis occidēt ⁊ pſequēt
vt inquirat ſanguis oium pph̄aꝝ q effuſus ē
a cōſtōne mūdi a gñatione iſta a ſanguine
abel vſqʒ ad ſanguinē zacharie: q periit in
ter altare ⁊ edē. Jta dico vobis: requiret ab
Mat.23.b hac gñatiōe. Ue vobis legiſpitis q tuliſtis
clauē ſcie ipi nō itroiſtis: ⁊ eos q introibāt
prohibuiſtis. Cum aūt hec ad illos diceret:
ceperūt phariſei ⁊ legiſperiti grauiter inſiſte
re ⁊ os eius opprimere de multis inſidiātes
ei: ⁊ querentes aliquid capere de ore eius vt
accuſarent eum.

¶C.S. A phariſeis monet cauēdū: ⁊ nō ti
mēdū eos qui corpus occidūt: dicit qui me
cōfeſſus fuerit ⁊ qui me negauit. Blaſphe
mis in ſpiritū ſanctū non remittetur. Spūſ
ſcūs dicet reſpōdere ⁊ loqui. Quidam dicit
magiſter dic fratri meo vt diuidat mecū he
reditatē: dicit cauere ab omini auaricia ſimi
litudo diuitis: Stulte hac nocte morieris
Nolite ſolliciti eſſe: cōſiderate lilia agri que
rite regnū dei. Nolite timere puſillus grex:
vēdite que poſſidetis ⁊ date elemoſynā faci
te ſacculos vbi theſaurus ibi ⁊ cor. Sint lū
bi vr̄i precincti: ieſus petro dicit: felicē eē bo
nū diſpenſatorē: venit dñs ſerui in die qua

nō ſeperabit ⁊ vapulabit plagis multiſ: cui
multū datū ē multū queretur ab eo ignē ve
ni mittere in terra. Tres i duo ⁊ duo in tres
diuidet. Hypocrite faciem celi ⁊ terre noſtis
probare ⁊c. cum vadis cum aduerſario tuo:
de nouiſſimo minuto.

XII

Multis autē turbis cōcurrētibus ita A
vt ſe inuicē cōculcarēt: cepit dicere
ad diſcipulos ſuos. Attēdite a fermēto pha Mat.16.a
riſeorū quod eſt hypocriſis. Nihil eni oper Mar.8.b.
tū eſt qd̄ nō reueletur: neqʒ abſcōditū quod Mat.10.c.
non ſciatur. Quoniā q̄ in tenebris dixiſtis: Mat.10.c.
in lumine dicentur: ⁊ qd̄ in aure locuti eſtis
in cubiculis: p̄dicabitur in tectis. Dico autē
vobis amicis meis ne terreamini ab his q
occidūt corpus. ⁊ poſt hoc nō hñt amplius
quid faciāt. Oſtēdā āt vobis quē timeatis. Mat.10.c.
Timete eū q poſt q̄ʒ occiderit hēt ptātē mit
tere in gehēnā. Jta dico vobis: hūc timete.
Nōne quinqʒ paſſeres venerūt dipondio: ⁊
vnus ex illis nō ē in obliuiōe corā deo. Sed B
⁊ capilli capitis veſtri oēs numerati ſūt. No
lite ergo timere: multis paſſeribus pl'is eſtiſ
vos. Dico āt vobis: ois quicūqʒ confeſſus
fuerit me corā hoib⁹: ⁊ filius hoīs cōfitebiſ Mat.10.d.
illū corā angelis dei. Qui aūt negauerit me Mar.8.d.
corā hoibus: negabitur corā angelis dei. Et Mat.10.d
ois q dicit verbū in filiū hoiſ remittetur illi Mat.10.c.
ei āt qui in ſpiritū ſcūm blaſphemauerit nō Mat.12.d.
remitteſ. Cū āt inducēt vos i ſynagogas: ⁊ Mar.3.c.
ad magiſtratus: ⁊ ptātes: nolite ſolliciti eſſe Mat.10.b.
qualiter aut qd reſpōdeatis aut qd dicatis. Mar.13.b.
Spūs eni ſcūs docebit vos in ipſa hora. qd
oporteat vos dicere. Ait āt ei qdā de turba.
Magiſter dic fratri meo vt diuidat mecū he
reditatē. At ille dixit ei. Hō qs me cōſtituit
iudicē aut diuiſorē ſupra vos. Dixitqʒ ad il
los. Uidete ⁊ cauete ab oi auaritia qꝛ nō in
abūdātia cuiuſqʒ vita ei⁹ eſt ex his q̄ poſſi
det. Dixit āt ſilitudinē ad illos dicēs. Hois C
cuiuſdā diuitis vberes fructus ager attulit
⁊ cogitabat intra ſe dicēs. Quid faciā q̄ nō
habeo quo cōgregem fructus meos. Et di
xit. Hoc faciam. Deſtruā horrea mea ⁊ ma
iora faciam: ⁊ illuc congregabo omnia que
nata ſūt mihi ⁊ bōa mea: ⁊ dicā anime mee
Aia hēs multa bona poſita in annos pluri
mos requieſce: cōede: bibe: epulare. Dixit aūt
illi de⁹. Stulte hac nocte aiam tuā repetūt
a te. Que āt paraſti cuius erūt. Sic ē qui ſi
bi theſaurizat ⁊ nō ē in deū diues. Dixitqʒ

Mat.6.c. ad diſcipulos ſuos. Ideo dico vobis. Nolite
ſolliciti eē aīe veſtre qd mãducetis: neqꝫ cor
pori qd induamini. Aīa plus ē qꝫ eſca: ⁊ cor
pus plus qꝫ veſtimētū. Cōſiderate coruos
qꝛ nō ſeminãt neqꝫ metūt quib⁹ nō eſt cel
lariū neqꝫ horreū: ⁊ deus paſcit illos. Quã
B to magis vos pluris eſtis illis. Quis ãt ve
ſtrū cogitãdo põt adijcere ad ſtaturã ſuã cu
bitū vnū. Si ergo neqꝫ qđ minimū eſt pote
ſtis: quid de ceteris ſolliciti eſtis. Conſidera
Mat.6.d. te lilia quō creſcūt. Non laborant neqꝫ nēt.
Dico ãt vobis: nec ſalomon in omni gloria
ſua veſtiebatur ſicut vnū ex iſtis. Si autem
fenū qđ hodie eſt in agro ⁊ cras in clibanū
mittitur de⁹ ſic veſtit quãto magis vos pu
ſille fidei. Et vos nolite querere qd mãduce
tis: aut qd bibatis ⁊ nolite in ſublime tolli.
Hec ãt oīa gētes mundi querūt. Pater aūt
Mat.6.d. veſter ſcit qm̄ his indigetis. Verūtamen q̄
rite primū regnū dei ⁊ iuſtitiã eius: ⁊ hec oīa
adijciētur vobis. Nolite timere puſill⁹ grex
qꝛ cōplacuit prī vr̄o dare vobis regnū. Ven
Mat.10.c. dite q̄ poſſidetis: ⁊ date elemoſynã. Facite
Mat.6.c. vobis ſacculos q nō veteraſcūt: theſaurū
nō deficientē in celis: quo fur nō appropiat
Mat.6.c. neqꝫ tinea corrūpit. Ubi.n. theſaur⁹ veſter
C eſt: ibi ⁊ cor vr̄m erit. Sint lūbi vr̄i pcincti ⁊
lucerne ardētes in manib⁹ vr̄is: ⁊ vos ſimi
les hoībus expectãtib⁹ dn̄m ſuū qn̄ reuer
taf a nuptijs: vt cū venerit ⁊ pulſauerit ꝯfe
ſtim apiãt ei. Bti ſūt illi: q̄s cū venerit dn̄s
Mat.24.d. inuenerit vigilãtes. Amē dico vobis: ꝙ pcin
get ſe ⁊ faciet illos diſcūbere: ⁊ trãſiēs mini
ſtrabit illis. Et ſi venerit in ſcđa vigilia: ⁊ ſi
in tertia vigilia venerit: ⁊ ita inuenerit: bti
Mat.24.b. ſunt ſerui illi. Hoc ãt ſcitote qm̄ ſi ſciret pr̄
Mar.13.d. familias q̄ hora fur veniret: vigilaret vtiqꝫ
⁊ nō ſineret pfodi domum ſuã. Et vos eſto
te parati: qꝛ q̄ hora nō putatis fili⁹ hoīs ve
niet. Ait ãt ei petr⁹. Dn̄e ad nos dicis hanc
pabolã: an ⁊ ad oēs. Dixit ãt dn̄s. Quis pu
Mat.24.d. tas ē fidelis diſpēſator ⁊ prudēs quē ꝯſtitu
it dn̄s ſupra familiã ſuã vt det illis i tpe tri
tici mēſurã. Beatus ille ſeruus quē cū ve
nerit dn̄s inuenerit ita faciētē. Vere dico vo
D bis: qm̄ ſupra oīa q̄ poſſidet cōſtituet illū.
Qđ ſi dixerit ſeruus ille in corde ſuo: morã
facit dn̄s meus venire: ⁊ cepit pcutere ſer
uos ⁊ ancillas: ⁊ edere ⁊ bibere ⁊ inebriari
veniet dn̄s ſerui illius in die qua nō ſperat
⁊ hora q̄ neſcit: ⁊ diuidet eū: ꝑtēqꝫ eius cū
infidelib⁹ ponet. Ille ãt ſeru⁹ q cognouit vo
lūtatē dn̄i ſui ⁊ nō ſe pparauit ⁊ nō fecit ſm
volūtatem eius vapulabit multis. Qui au
tem non cognouit ⁊ fecit digna plagis va
pulabit paucis. Oi aūt cui multū datum ē
multū queref ab eo: ⁊ cui cōmendauerunt
multū: plus petēt ab eo. Ignē veni mittere
in terrã: ⁊ qd volo niſi vt accēdaf. Baptiſ
mo aūt hēo baptizari: ⁊ quō coartor vſqꝫ
dū pficiaf. Putatis qꝛ pacē veni mittere i Mat.10.d
terrã. Nō dico vobis ſꝫ ſepatōez. Erūt enim E
ex hoc gnqꝫ in domo vna diuiſi: tres in duos
⁊ duo in tres diuidenf: pater in filiū ⁊ filius
in patrē ſuū: mr̄ in filiã: ⁊ filia in matrem: ſo
crus in nurū ſuã: ⁊ nurus in ſocrū ſuã. Dice Mat.16.a.
bat ãt ad turbas. Cū videretis nubē orien
tē ab occaſu ſtatim dicitis nimbus venit: ⁊
ita fit. Et cū auſtrū flãtē dicitis qꝛ eſtus erit
⁊ fit. Hypocrite faciē celi ⁊ terre noſtis ꝓ
bare. Hoc autē tps quō nō probatis. Quid Mat.5.d.
aūt ⁊ a vobis ipſis nō iudicatis qđ iuſtum
eſt: Cū aūt vadis cū aduerſario tuo ad prin
cipē in via: da operã liberari ab illo: ne for
te trahat te ad iudicē: ⁊ iudex tradat te exa
ctori: ⁊ exactor mittat te in carcerem. Dico Mat.5.d.
tibi: non exies inde donec etiam nouiſſimū
minutum reddas.

C.S. Sub exēplo galileoꝝ occiſoꝝ mo
net agēdã pniam. de ficulnea infructuoſa.
Mulierē decē ⁊ octo annis curuã erigit. Ar
chiſynagogo indignãti qꝛ curaſſet ſabbato
rn̄dit: regnū celoꝝ grano ſynapis ⁊ fermen
to ſimile eſſe: cōtēdite intrare per anguſtam
portã. Neſcio vnde ſitis: nouiſſimi qui erãt
primi: herodem vulpem vocat: hieruſalē q̄
occidis prophetas. XIII

Aderant ãt qdã ipſo in tpe nunciãn A
tes illi de galileis: quoꝝ ſanguinē
pilatus miſcuit cū ſacrificijs eoꝝ. Et reſpon
dēs dixit illis. Putatis ꝙ hi galilei p̄ oib⁹
galileis pctōres fuerint: qꝛ talia paſſi ſunt.
Non dico vobis: ſꝫ niſi pniam habueritis.
oēs ſimiliter peribitis ſicut illi decem ⁊ octo
ſupra quos cecidit turris in ſyloe ⁊ occidit
eos. Putatis qꝛ ⁊ ipſi debitores fuerint: p̄
ter oēs hoīes habitãtes in irlm. Non dico
vobis: ſed ſi nō pniam habueritis oēs ſilr̄
pibitis. Dicebat ãt ⁊ hãc ſilitudinē. Arbo
rē fici hēbat qdã plãtatã in vinea ſua: ⁊ ve
nit querēs fructū in illa: ⁊ nō inuenit. Dixit B
ãt ad cultorē vinee. Ecce ãni tres ſūt ex quo

venio querēs fructū in ficulnea hac ⁊ nō in-
uenio. Succide ergo illā. Ut qd ēt terrā oc-
cupat. At ille rñdēs dixit illi. Dñe. Dimit-
te illā ⁊ hoc anno vſq₃ dū fodiā circa illā ⁊
mittā ſtercora. Et ſiquidē fecerit fructū ſin āt
in futurū ſuccides eā. Erat autē docēs in ſy-
nagoga eorū ſabbatis. Et ecce mulier q̄ ha-
bebat ſpm̄ infirmitatis annis decē ⁊ octo: ⁊
erat inclinata nec oio poterat ſurſum reſpi-
C cere. Quā cū videret iħs: vocauit eā ad ſe: ⁊
ait illi. Mulier dimiſſa es ab īfirmitate tua
Et impoſuit illi manus ⁊ cōfeſtim erecta eſt
⁊ glorificabat deū. Reſpōdēs āt archiſyna
gogus indignās q₂ ſabbatis curaſſet iħs:
dicebat turbe. Sex dies ſunt in quibus oꝫ
opari. In his ergo venite ⁊ curamini: ⁊ non
in die ſabbati. Reſpōdēs āt ad illū dñs di-
xit. Hypocrite vnuſquiſq₃ veſtrū ſabbato
nō ſoluit bouē ſuū aut aſinum a preſepio ⁊
D ducit adaquare. Hāc āt filiā abrahe q̄ alli
gauit ſathanas ecce decem ⁊ octo annis: nō
oportuit ſolui a vinculo iſto die ſabbati. Et
cū hoc diceret: erubeſcebant oēs aduerſarij
eius: ⁊ omnis populus gaudebat in vniuer
ſis que glorioſe fiebant ab eo. Dicebat ergo
Cui ſile eſt regnū dei: ⁊ cui ſimile eſtimabo
Mat.13.d. illud. Simile eſt grano ſinapis qd̄ acceptū
Mat.4.c. hō miſit in hortū ſuū ⁊ creuit: ⁊ factū eſt in
arborē magnā: ⁊ volucres celi requieuerūt
in ramis eius. Et iterū dixit. Cui ſimile eſti
Mat.13.d. mabo regnū dei. Simile eſt fermēto qd̄ acce
E ptū mulier abſcōdit in farine ſatatria donec
Mat.9.d. fermētaretur totū. Et ibat per ciuitates ⁊ ca
ſtella docēs: ⁊ iter faciens in irl'm. Ait autē
illi quidā. Dñe: ſi pauci ſunt qui ſaluantur.
Ipſe autē dixit ad illos. Contendite intrare
Mat.7.b per anguſtā portā: q₂ multi dico vobis que
rent intrare ⁊ nō poterūt. Cū autē intrauerit
paterfamilias ⁊ clauſerit oſtiū incipietis fo
ris ſtare: ⁊ pulſare ad oſtiū dicētes. dñe ape
ri nobis: ⁊ reſpōdēs dicet vobis. Neſcio vos
vnde ſitis. Tūc incipietis dicere. Manduca
uimus coram te ⁊ bibimus: ⁊ in plateis no
F ſtris docuiſti. Et dicet vobis. Neſcio vos vn
Ps.6. de ſitis: diſcedite a me oēs operarij iniquita
Mat.7.d. tis. Ibi erit fletus ⁊ ſtridor dentiū: cū videri
tis abrahā ⁊ yſaac ⁊ iacob ⁊ oēs prophetas
Mat.8.b. in regno dei: vos āt expelli foras. Et venient
ab oriente ⁊ occidēte ⁊ aquilone ⁊ auſtro: ⁊
Mat.19.d. accumbent in regno dei. Et ecce ſunt nouiſſi
Mat.10.a. mi qui erant primi ⁊ ſunt primi qui erāt no-
uiſſimi. In ipſa die acceſſerūt qdā phariſeo
rū dicētes illi. Exi ⁊ vade hinc q₂ herodes
vult te occidere. Et ait illis. Ite ⁊ dicite vul- G
pi illi. Ecce eijcio demonia ⁊ ſanitates perfi
cio hodie ⁊ cras: ⁊ tertia die ꝯſumor: verūta
men oportet me hodie ⁊ cras ⁊ ſequenti die
ambulare: q₂ non capit ꝓphetā perire extra
hieruſalē. Hieruſalē hieruſalē que occidis Mat.23.d.
prophetas ⁊ lapidas eos qui mittuntur ad
te. Quotiens volui congregare filios tuos
quēadmodū auis nidum ſuū ſub pennis ⁊
noluiſti. Ecce relinquetur vobis domus vr̄a
deſerta. Dico āt vobis: q₂ nō videbitis me
donec veniat cū dicetis: bñdictus qui venit
in nomine domini.

¶C.S. Hydropicū curat: recumbe in nouiſ
ſimo loco qui ſe exaltat hūiliabit. cū facis
prandium aut cenā noli facere amicos ⁊ c.
Inuitati ad cenam excuſāt ſeſe: ſequi odire
parētes. baiulare crucē iubet: parabola vo-
lentis edificare turrem: ⁊ regis volētis com
mittere bellum: qui non renunciat omnib⁹
⁊ cetera. de ſale. XIIII

ET factū eſt, āt cū introiſſet ieſus in do A
mū cuiuſdā principis phariſeoꝝ ſab-
bato māducare panē: ⁊ ipſi obſeruabāt eū.
Et ecce hō qdā hydropicus erat añ illū. Et
rñdēs ieſus dixit ad legiſperitos ⁊ phariſe-
os dicens. Si lꝫ ſabbato curare. At illi tacu Mat.12.a.
erunt. Ipſe vero apprehēſū ſanauit eū ac di Mar.3.a.
miſit. Et rñdens ad illos dixit. Cuius veſtrū ſ.6.b.
aſinus aut bos in puteū cadet ⁊ nō ꝯtinuo ſ.13.b.
extrahet illū die ſabbati. Et nō poterāt ad B
hec rñdere illi. Dicebat aūt ⁊ ad inuitatos
parabolā intēdēs quō primos accubit⁹ eli-
gerent: dicēs ad illos. Cū inuitatus fueris
ad nuptias nō diſcūbas in primo loco: ne
forte honoratior te ſit inuitatus ab illo: ⁊ ve
niens is q te ⁊ illū vocauit dicat tibi. da hu
ic locū ⁊ tūc incipias cū rubore nouiſſimū
locū tenere. Sꝫ cū vocat⁹ fueris vade recūbe
in nouiſſimo loco: vt cū venerit q te inuita-
uit dicat tibi. Amice aſcēde ſuperius. Tunc C
erit tibi gloria corā ſimul diſcūbētib⁹: q₂ oīs Mat.23.b.
q ſe exaltat hūiliabit: ⁊ q ſe humiliat exalta infra.18.c.
bit. Dicebat āt ⁊ ei q ſe inuitauerat. Cū fa- Ja.4.c.
cis prādiū aut cenā: noli vocare amicos tu-
os neq₃ frēs tuos: neq₃ cognatos: neq₃ vi-
cinos: neq₃ diuites: ne forte ipſi reinuitēt: ⁊ fiat
tibi retributio. ſꝫ cū facis ꝯuiuiū voca pau- Tobie.4.b.
pes debiles claudos ⁊ cecos: ⁊ btūs eris q₂

nõ hñt retribuerẽ tibi. Retribueẽ.n.tibi i re
B ſurrectiõe iuſtoꝝ. Hec cũ audiſſet qdã d̃ ſiẽ
diſcũbẽtibꝰ dixit illi. Btũs qui mãducabit
panẽ in regno dei. At ipſe dixit ei. Hõ qdaʒ
Mat.22.a fecit cenã magnã. ⁊ vocauit multos. Et mi
Apoc.19.b ſit ſeruũ ſuũ hora cene dicere inuitatis vt ve
nirent: q2 iã parata ſũt oĩa. Et ceperũt ſimẽ
oẽs excuſare. Primus dixit ei. Uillã emi ⁊
neceſſe habeo exire ⁊ videre illã. Rogo te:
habe me excuſatũ. Et alter dixit. Juga boũ
emi quinqʒ: ⁊ eo probare illa. Rogo te ha
be me excuſatũ. Et alius dixit. Uxorẽ duxi:
⁊ ideo non poſſuʒ venire. Et reuerſus ſeruꝰ
C nunciauit hec dño ſuo. Tunc iratus pr̃fami
lias dixit ſeruo ſuo. Exi cito in plateas ⁊ vi
cos ciuitatis ⁊ pauperes ac debiles ⁊ cecoſ
⁊ cludos introduc huc. Et ait ſeruus. Dñe:
factũ ẽ vt iꝑaſti: ⁊ adhuc locus eſt. Et ait do
minus ſeruo. Exi in vias ⁊ ſepes ⁊ cõpelle i
trare vt impleaẽ domus mea. Dico aũt vo
bis ꝙ nemo viroꝝ illoꝝ q vocati ſunt guſta
F bit cenã meã. Jbãt aũt turbe multe cũ eo. ⁊
Mat.10.d cõuerſus dixit ad illos. Si qs venit ad me
⁊ nõ odit pr̃em ſuũ ⁊ matrẽ ⁊ vxorẽ ⁊ filios
⁊ fratres ⁊ ſorores adhuc aũt ⁊ aĩam ſuaʒ:
nõ põt meus eẽ diſcipulus. Et q nõ baiulat
Mat.10.d ⁊ crucẽ ſuã ⁊ venit poſt me: nõ põt meus eſſe
19.c diſcipulus. Quis.n.ex vobis volẽs turrim
Mar.8.d edificare: nõne pñꝰ ſedẽs cõputãt ſumptuſ
8.9.c q neceſſarij ſunt. ſi hẽat ad ꝑficiẽdũ: ne poſt
q̃ʒ poſuerit fundamẽtũ: ⁊ nõ potuerit ꝑfice
re oẽs qui vidẽt icipiãt illudere ei dicentes:
q2 hic hõ cepit edificare: ⁊ nõ potuit conſu
G mare: Aut qs rex iturꝰ cõmittere bellũ ad
uerſus aliũ regẽ: nõ ſedẽſ p̃us cogitat ſi poſ
ſit cũ.x.milibꝰ occurrere ei: q cũ viginti mili
bus venit ad ſe alioquin adhuc illo longe
agẽte: legationẽ mittẽs rogat ea q̃ pacis ſũ.
Mat.10.d Sic ergo oĩs ex vobis q renunciat oibꝰ q̃
poſſidet: nõ põt meꝰ eẽ diſcipulus. Bonuʒ
Mat.5.b ẽ ſal. Si autẽ ſal euanuerit. i quo ꝯdieẽ. Ne
Mar.9.g qʒ in terrã neqʒ in ſterqliniũ vtile eſt: ſed fo
ris mitteẽ. Qui hʒ aures audiendi audiat.

C.S. Parabola centum ouium ⁊ drag
me: de gaudio angelorum ſuper vno pecca
tore: parabola de filio prodigo. XV.

A Erãt aũt appropinquãtes ei publica
ni ⁊ peccatores vt audirẽt illũ. Et mur
murabãt phariſei ⁊ ſcribe dicentes: q2 hic
peccatores recipit ⁊ mãducat cum illis. Et
Mat.10.b ait ad illos parabolã iſtã dicens. Quis ex
vobis hõ q hʒ centum oues: ⁊ ſi perdiderit
vnã ex illis nõne dimittit nonagintanoueʒ
in deſerto ⁊ vadit ad illã q̃ perierat donec i
ueniat eam. Et cum inuenerit eam impõnit
in humeros ſuos gaudens ⁊ veniẽs cõuo
cat amicos ⁊ vicinos dicẽs illis. Cõgratu B
lamini mihi: q2 inueni ouẽ meaʒ q̃ pierat.
Dico vobis: ꝙ ita gaudiuʒ erit i celo ſuper
vno pctõre pñiam agẽte: q̃ʒ.ſ̃. nonagitano
uẽ iuſtis q ñ idigẽt pñiaʒ. Aut q̃ mulier ha
bẽs dragmas decẽ: ſi ꝑdiderit dragmã vnã
nõne accẽdit lucernã ⁊ euertit domũ ⁊ q̃rit
diligẽter donec iueniat eã. Et cuʒ inuenerit
cõuocat amicas ⁊ vicinas dicẽs. Cõgratu
lami mihi: q2 iueni dragmã quã ꝑdideraʒ.
Jta dico vobis gaudiũ erit corã angelis d̃i
ſuꝑ vno peccatore pñiaʒ agẽte. Ait autem.
Hõ qdã hũit duos filios: ⁊ dixit adoleſcen C
tior ex illis pr̃i. Pr̃ da mihi portionem ſub
ſtãtie q̃ me cõtingit. ⁊ diuiſit illis ſubãʒ. Et
nõ poſt multos dies cõgregatis oibꝰ ado
leſcẽtior filiꝰ pegre ꝑfectꝰ ẽ i regionẽ lõgin
quã ⁊ ibi diſſipauit ſubãʒ ſuã viuendo luxu
rioſe. Et poſtq̃ʒ oĩa cõſumaſſet: fcã ẽ fames
valida i regiõe illa: ⁊ ipſe cepit egeẽ. Et abijt
⁊ adheſit vni ciuiũ regiõis illiꝰ: ⁊ miſit illuʒ
i villã ſuã vt paſceret porcos. Et cupiebat i
plere vẽtrẽ ſuũ d̃ ſiliqs q̃s porci manduca
bãt. ⁊ nẽo illi dabat. Jn ſe aũt r̃uerſus dixit. D
Quãti mercẽnarij i domo pr̃is mei abũdãt
pañibus. Ego ãt h̃ fame pereo: Surgã ⁊ ibo
ad pr̃eʒ meũ ⁊ dicã ei. Pr̃ peccaui in celũ: ⁊
corã te nõ ſũ dignꝰ vocari filiꝰ tuꝰ: fac me ſi
cut vnũ de mercẽnarijs tuis. Et ſurgẽs ve
nit ad pr̃em ſuũ. Cũ ãt adhuc lõge eẽt: vidit
illũ pr̃ ipſiꝰ ⁊ mĩa motꝰ ẽ ⁊ accurrẽs cecidit
ſuꝑ collũ eiꝰ ⁊ oſculatꝰ ẽ eũ. Dixitqʒ ei filiꝰ.
Pr̃ peccaui i celũ: ⁊ corã te iã nõ ſũ dignus E
vocari filiꝰ tuꝰ. Dixit ãt pr̃ ad ſeruos ſuos.
Cito ꝓferte ſtolã p̃mã: ⁊ iduite illuʒ: ⁊ date
annulũ i manu eiꝰ: ⁊ calciamẽta i pedes eiꝰ
Et adducite vitulũ ſaginatũ ⁊ occidite ⁊ mã
ducemꝰ ⁊ epulemur: q2 hic filiꝰ meꝰ mortu
us erat ⁊ reuixit: perierat ⁊ iuẽtꝰ ẽ. Et cepe
rũt epulari. Erat ãt filiꝰ eiꝰ ſenior in agro. Et F
cũ veniret ⁊ appropiquaret domui: audiuit
ſymphoniã ⁊ chorũ ⁊ vocauit vnũ de ſeruiſ
⁊ iterrogauit qd h̃ eẽt. Jſqʒ dixit illi. Frater
tuꝰ venit: ⁊ occidit pr̃ tuꝰ vitulũ ſaginatũ: q2
ſaluũ illũ recepit. Jndignatꝰ ẽ ãt ⁊ nolebat i
troire. Pr̃ ergo illiꝰ egreſſus cepit rogare il

G lū. At ille rñdēs dixit patri ſuo. Ecce tot an
nis ſuio tibi: ⁊ nūq̄ȝ mādatū tuū ꝑteriui: ⁊
nūq̄ȝ dediſti mihi hedū vt cū amicis meis
epularer. Sed poſtq̄ȝ filius tuꝰ hic q deuora
uit ſubſtātiā ſuā cū meretricibus venit: occi
diſti illi vitulū ſaginatū. At iꝑe dixit illi. Fili
tu ſemꝑ mecū es: ⁊ oīa mea tua ſūt. Epulari
aūt ⁊ gaudere oportebat: qꝛ frater tuus hic
mortuus erat ⁊ reuixit ꝑierat ⁊ inuētus ē.

C. S. De vilico cui dictum ē: redde rat o
nē villicationis: qui fidelis eſt in minimo ⁊
in maiori fidelis eſt ⁊c. Nemo pōt duobus
dñis ſeruire: auari phariſei deridebant eū.
Jeſus dicit: deꝰ nouit corda: lex ⁊ prophe vſ
qȝ ad iohānē: de apice legis vxorē nō dimit
tere: de diuite ⁊ lazaro. XVI

D Jcebat āt ⁊ ad diſcipulos ſuos. Hō
A qdā erat diues q hēbat villicū: ⁊ hic
diffamatus ē apud illū: q̄ſi diſſipaſſet bona
illiꝰ. Et vocauit illū ⁊ ait illi. Quid h̄ audio
de te? Redde rōnē villicatiōis tue. Jā.n. nō
poteris villicare. Ait aute villicus intra ſe.
Quid faciā: qꝛ dñs meꝰ aufert a me villica
tionē. Fodere nō valeo: mēdicare erubeſco
Scio qd faciā: vt cū amotus fuero a villica
B tōe: recipiāt me in domos ſuas. Conuocatis
itaqȝ ſingulis debitoribꝰ dñi ſui dicebat pri
mo. Quātū debeſ dño meo. At ille dixit. Cē
tū cados olei. Dixitqȝ illi. Accipe cautionē
tuā: ⁊ ſede cito ſcribe qnq̄ginta. Deide alio
dixit. Tu vero q̄ȝtū debes. Qui ait cētū cho
ros tritici. Ait illi. Accipe lr̄as tuas ⁊ ſcribe
octoginta. Et laudauit dñs villicū iniqtatis
qꝛ prudēter feciſſet qꝛ filij huiꝰ ſeculi prudē
tiores filijs lucis in generatiōe ſua ſunt. Et
C ego vobis dico. Facite vobiſ amicos de mā
mona iniquitatis: vt cū defeceritis recipiāt
vos i eterna tabernacula. Qui fidelis ē mi
nimo. ⁊ i maiori fidelis ē: ⁊ qui i modico ini
quꝰ ē: ⁊ i maiori iniquꝰ ē. Si ergo in iniquo
māmona fideles nō fuiſtis: qd̓ verū ē quis
credet vobis. Et ſi i alieno fideles nō fuiſtis
Mat. 6. c. qd̓ vr̄m ē qs dabit vobis. Nemo ſeruꝰ pōt
duobꝰ dñis ſeruire. Aut eni vnū odiet: ⁊ al
terū diliget: aut vni adherebit: ⁊ alterū cōtē
net. Nō poteſtis deo ſuire ⁊ māmōe. Audie
bāt āt oīa hec phariſei q erāt auari ⁊ deride
bant illū. Et ait illis. Vos eſtis q iuſtificatiſ
vos corā hoibus: deus āt nouit corda vr̄a.
Mat. 1. b. Qꝛ qd̓ hoibus altū ē: abhoiatio ē ante deū
Lex ⁊ ꝓphe vſqȝ ad ioānē ex eo regnū dei
euāgelizatur: ⁊ oīs in illud vim facit. Facili Mat. 5. b.
us ē āt celū ⁊ terrā ꝑterire: q̄ȝ de lege vnum Mat. 5. c. 1
apicē cadere. Oīs q dimittit vxorē ſuā: ⁊ al 19. a.
terā ducit mechaſ: ⁊ q dimiſſam a viro ducit Mar. 10. b
mechaſ. Hō qdā erat diues q induebatur E
purpura ⁊ byſſo ⁊ epulabaſ quotidie ſplēdi
de. Et erat qdā mēdicus noīe lazarus: q ia
cebat ad ianuā eius vlceribꝰ plenus cupiēſ
ſaturari de micis q̄ cadebāt de mēſa diuitis
⁊ nemo illi dabat. Sed ⁊ canes veniebāt ⁊
lingebāt vlcera eiꝰ. Factū ē āt vt moreretur F
mēdicus: ⁊ portareſ ab angelis i ſinū abra
he. Mortuꝰ eſt āt ⁊ diues: ⁊ ſepultus ē in in
ferno. Eleuās āt oculos ſuos cū eēt i tormē
tis vidit abraā a lōge ⁊ lazarū in ſinu eiꝰ: ⁊
ipſe clamās dixit. Pater abraā miſere mei
⁊ mitte lazaꝝ vt intingat extremū digiti ſui
in aquā vt refrigeret linguā meā: qꝛ crucior
in hac flāma. Et dixit illi abraā. Fili recorda G
re qꝛ recepiſti bona in vita tua ⁊ lazarus ſi
militer mala. Nūc aūt hic conſolaſ tu vero
cruciaris. Et in his oībus inter nos ⁊ vos
chaos magnū firmatū eſt: vt hi qui volunt
hinc trāſire ad vos nō poſſint: neqȝ inde huc
tranſmeare. Et ait. Rogo ergo te pr̄: vt mit
tas eū i domū patris mei. Habeo eni quin
qȝ fratres: vt teſtetur illis ne ⁊ ipſi veniant
in hūc locū tormētorū. Et ait illi abraā. Ha
bēt moyſen ⁊ ꝓphetas audiāt illos. At ille
dixit. Nō pater abraā: ſed ſi qs ex mortuis
ierit ad eos penitentiā agēt. Ait aūt illi. Si
moyſen ⁊ prophetas nō audiunt: neqȝ ſi qs
ex mortuis reſurrexerit credent.

C. S. De ſcandalo: correptio fraterna: ſe
pties i die dimittēdū: ſi hēretiſ fidē ſicut gra
nū ſynapis: dicite ſui inutiles ſumꝰ. De de
cē leproſis mūdatis. Regnū dei intra vos
ē: vētura ꝑdicit. de ſeipſo: ſicut factū ē in die
bus noe: de die iudicij ⁊c. XVII

A T ait ad diſcipulos ſuoſ. Jmpoſſibile A
eſt vt nō veniāt ſcādala. Ve aūt illi Mat. 18. a.
ꝑ quē veniūt. Utilius ē illi ſi lapis molaris Mar. 9. f.
iponaſ circa collū eiꝰ: ⁊ ꝓijciatur i mare: q̄ȝ
vt ſcādalizet vnū de puſillis iſtis. Attēdite Mat. 18. b.
vobis. Si peccauerit i te frater tuꝰ: increpa Mat. 18. c.
illū: ⁊ ſi pniaȝ egerit dimitte illi. Et ſi ſeptieſ
i die peccauerit i te. ⁊ ſeptieſ in die cōuerſus
fuerit ad te dicēs: penitet me: dimitte illi. Et
dixerūt apli dño. Adauge nobis fidē. Dixit B
aūt dñs. Si hūeritis fidē ſicut granū ſyna Mat. 17. c.
pis: diceretiſ huic arbori moro eradicare ⁊ trā 2. u. b.

plātare in mare: ⁊ obediet vobis. Quis aūt
veſtrum habens ſeruū arantē aut paſcentē
boues qui regreſſo de agro dicat illi ſtatim
trāſi ⁊ recūbe: ⁊ nō dicit: para q̄ cenē ⁊ pcin
C ge te ⁊ miniſtra mihi donec māducē ⁊ bibā:
⁊ poſt hec tu māducabis ⁊ bibes. Nunqd
gratiā habet ſeruo illi q: fecit q̄ ei iperaue
rat? Nō puto. Sic ⁊ vos cū feceritis oia que
precepta ſunt vobis: dicite: ſerui inutiles ſu
mus: qđ debuimus facere fecimus. Et factū
eſt dū iret in irl'm: trāſibat p mediā ſamariā
D ⁊ galileā. Et cū ingrederetur quoddā caſtel
lū: occurrerūt ei decē viri leproſi. Qui ſteterūt
a lōge ⁊ leuauerunt vocē dicētes. Jeſus pce
ptor miſerere noſtri. Quos vt vidit dixit. Jte
oſtēdite vos ſacerdotibus. Et factū ē dū irēt
mundati ſunt. Unus āt ex illis vt vidit q:
mūdatus ē regreſſus ē cū magna voce ma
gnificās deū. Et cecidit in faciē ante pedes
ei⁹ gratias agens. Et hic erat ſamaritanus.
Rñdēs āt ieſus dixit. Nōne decē mundati
ſunt? Et nouē vbi ſunt. Nō ē inuētus qui re
diret: ⁊ daret gl'iam deo niſi hec alienigena.
Et ait illi. Surge vade: q: fides tua te ſaluū
fecit. Interogatus autē a phariſeis quādo
E venit regnū dei: rñdēs eis dixit. Nō veniet
regnū dei cū obſeruatione: neq3 dicēt ecce
hic: aut ecce illic. Ecce eni regnum dei intra
vos eſt. Et ait ad diſcipulos ſuos. Uenient di
Mat.24.b. es qñ deſideretis videre vnū diē filii hois ⁊
Mar.13.e. nō videbitis. Et dicēt vobis. Ecce hic ⁊ ecce
illic. Nolite ire neq3 ſectemini. Nā ſicut ful
gur coruſcās de ſub celo in ea que ſub celo
F ſunt fulget: ita erit fili⁹ hois in die ſua. Pri
Mat.24.c. mū aūt o3 illū multa pati ⁊ reprobari a ge
neratione hac. Et ſicut factū eſt in dieb⁹ noe
ita erit ⁊ in diebus filij hois. Edebāt ⁊ bibe
bāt: ⁊ vxores ducebāt: ⁊ dabātur ad nupti
as vſq: ad diē q̄ itrauit noe i archā ⁊ venit
diluuiū ⁊ pdidit oēs. Silr ſicut factū ē i die
b⁹ loth. Edebāt ⁊ bibebāt: emebāt ⁊ vende
bāt: plātabāt ⁊ edificabāt: q̄ die āt exijt loth
a ſodomis: pluit ignē ⁊ ſulphur de celo: ⁊
oēs pdidit. Scđ3 h̄ erit qua die filius hois
reuelabit'. In illa hora qui fuerit in tecto ⁊
vaſa eius in domo: ne deſcendat tollere illa
Geñ.19.f. ⁊ qui in agro ſilr non redeat retro. Memo
Mat.16.d. res eſtote vxoris loth. Quicūq3 q̄ſierit aia3
Mar.8.d. ſuā ſaluā facere pdet illā. Et q ūq3 pdiderit
illā viuificabit eā. Dico vobis: in illa nocte
erūt duo in lecto vno: vnus aſſumet' ⁊ alter
relinquet'. Due erūt molētes in vnū: vna aſ Mat.24.
ſumet' ⁊ altera relinquet': duo in agro: vnus
aſſumetur ⁊ vnus relinquetur. Reſponden Mar.14.
tes dicunt illi. Ubi domine. Qui dixit illis.
Ubicunq3 fuerit corpus: illuc congregabū
tur ⁊ aquile.

C.C.S. Oportet ſemper orare: de iudice de
um non timēte: ⁊ de vidua: de oratione pha
riſei ⁊ publicani: qui ſe exaltat humiliabit':
dicit ſinite venire paruulos ad me: nemo bo
nus niſi ſolus deus: dicit: quecunq3 habes
vende ⁊ da pauperibus: q̄3 difficile qui pe
cunias habent in regnum dei intrabunt: re
muneratio illorum qui dimittunt ſua pro
pter deū: predicit paſſionem ſuam ⁊ mortē
⁊ ipſi nō itellexerūt: cecū illuminat. XVIII

DIcebat aūt ⁊ parabolā ad illos: qm̄
o3 ſp orare ⁊ nō deficere: dicēs. Ju A
dex quidā erat in quadā ciuitate: q deū non Eccl.18.c.
timebat: ⁊ hoiem nō reuerebatur. Uidua āt i.Theſ.5.d.
quedā erat in ciuitate illa: ⁊ veniebat ad eū
dicēs. Uindica me de aduerſario meo. ⁊ no
lebat per multū tēpus. Poſt h̄ āt dixit itra
ſe. Et ſi deū nō timeo nec hoiem reuereor: tñ
q: moleſta ē mihi h̄ vidua vindicabo illam
ne in nouiſſimo veniēs ſugillet me. Ait aūt B
dñs. Audite qd iudex iniqtatis dicit. Deus
āt nō faciet vindictā electoꝝ ſuoꝝ clamanti
um ad ſe die ac nocte: ⁊ patiētiā hēbit in il
lis. Dico āt vobis. q: cito faciet vindictā il
loꝝ. Uerūtñ filius hois veniēs: putas inue
niat fidē in terra. Dixit aūt ⁊ ad quoſdā qui
in ſe confidebant tanq̄3 iuſti ⁊ aſpernaban
tur ceteros parabolā iſtam: dicēs. Duo ho
mines aſcēdebāt in tēplū vt orarent: vnus
phariſeus ⁊ alter publicanus. Phariſeus
ſtans h̄ apud ſe orabat: deus gratias ago ti
bi: q: nō ſum ſicut ceteri hoium: raptores:
iniuſti: adulteri: velut etiā h̄ publicanus. Je C
iuno bis in ſabbato: decimas do oiu3 q̄ poſ
ſideo. Et publican⁹ a lōge ſtās nolebat nec
oculos ad celū leuare: ſ3 pcutiebat pect⁹ ſu
u3 dicēs. De⁹ ppitius eſto mihi pctōri. Dico
vobis. deſcēdit hic iuſtificat⁹ i domū ſuā ab
illo: q: ois q ſe exaltat hūiliabit': ⁊ q ſe hūili
at exaltabitur. Afferebāt āt ad eū ⁊ infātes Mat.18.b.
vt eos tāgeret. Qđ cū viderēt diſcipuli icre Mat.19.b.
pabant illos. Jeſus aūt puocās illos dixit. Mar.10.b.
Sinite pueros venire ad me: ⁊ nolite vetare
eos. Taliū.n. regnū dei. Amē dico vobis: q
cunq3 nō acceperit regnū dei ſicut puer non

Dĩtrabit ĩ illud. Et ĩterrogauit eũ qdã prin-
Mat.19.b cepo: dicẽs. Magr̃ bone qd faciẽs vitã eter
Mar.10.c nã poſſidebo: dixit ãt ei ieſus. Quid me di-
cis bonũ. Nemo bonus niſi ſolus de⁹. Mã
Exo.20.b data noſti. Nõ occides: nõ mechaberis: non
Mat.19.c furtũ facies: nõ falſũ teſtimoniũ dices: ho-
Mar.10.c noꝛa patrẽ tuũ ⁊ matrẽ. Qui ait. Hec oĩa cu
Mar.19.c ſtodiui a iuuẽtute mea. Quo audito ihs ait
Mar.10.c ei. Adhuc vnũ tibi deeſt. Oĩa q̃cũqꝫ habes
vẽde ⁊ da pauperibus: ⁊ hẽbis theſaurũ in
celo: ⁊ veni ſeq̃re me: his ille auditis cõtri-
E ſtat⁹ eſt qꝛ diues erat valde. Videns ãt ieſus
Mat.19.c illũ triſtẽ factũ dixit: q̃ꝫ difficile q pecunias
Mar.10.c hñt in regnũ dei ĩtrabũt. Facilius ẽ.n. came
lũ p foramẽ acus trãſire: q̃ꝫ diuitẽ ĩtrare in
regnũ dei. Et dixerũt q audiebãt. Et qs põt
Mat.19.d ſaluus fieri. Ait illis. Que ĩpoſſibilia ſt̃ apd
Mar.10.d hoĩes poſſibilia ſũt apud deũ. Ait ãt petr⁹.
Ecce nos dimiſimus oĩa ⁊ ſecuti ſumus te.
Mat.19.d Qui dixit eis. Amẽ dico vobis nemo eſt q
Mar.10.d reliquit domũ: aut parẽtes: aut fratres: aut
vxorẽ: aut filios ꝓpter regnũ dei ⁊ nõ reci
piat multo plã in hoc tp̃e: ⁊ in ſeculo futuro
Mat.20.c vitã eternã. Aſſumpſit aũt ieſus duodecim
Mar.10.c ⁊ ait illis. Ecce aſcendimus hieroſolymã: et
F conſumabunt oĩa q̃ ſcripta ſunt p prophe
tas de filio hoĩs. Tradet eni gẽtib⁹ ⁊ illude
tur: ⁊ flagellabit: ⁊ cõſpuet: ⁊ poſtq̃ꝫ flagel
S.1.g lauerit occidẽt eũ: ⁊ die tertia reſurget. Et ip
Mat.20.d ſi nihil hoꝝ ĩtellexerũt. Et erat verbũ iſtud
Mar.10.g abſconditũ ab eis ⁊ non intelligebãt q̃ dice
bant. Factũ eſt ãt cũ appꝛopinquaret hieri
co: cecus qdã ſedebat ſecus viã mẽdicans.
G Et cũ audiret turbã ꝑtereuntẽ ĩterrogabat
Mat.20.d qd hoc eẽt. Dixerũt aũt ei: ꝙ ieſus nazare
nus trãſiret. Et clamauit dicẽs. Jeſu fili dd
miſere mei. Et q ꝑibãt ĩcrepabãt eũ vt tace
ret. Ipſe vo multo magis clamabat fili dd
miſerere mei. Stãs ãt ieſus iuſſit illũ addu
ci ad ſe. Et cũ appꝛopiquaſſet: ĩterrogauit il
lũ dicẽs. Quid tibi vis faciã: At ille dixit.
Dñe vt videã. Et ieſus dixit ei. Reſpice fi-
des tua te ſaluũ fecit. Et confeſtim vidit: ⁊ ſe
quebatur illum magnificans deum. Et oĩs
plebs vt vidit dedit laudem deo.
¶C.S. De zacheo: decẽ mnarũ ſimilitu
dinẽ ponit: habenti dabit: inimicos ſuos an
te ſe iubet occidere: ſup pullũ aſine ſedet tur
be diſcipuloꝝ ceperũt deũ laudare. dicen-
tes. Bñdictus qui venit rex: dicit ieſus: ſi
hi tacuerint lapides clamabũt: fleuit ieſus
ſup hieruſalẽ: ⁊ ꝑdicit deſtructionẽ eius. Ej
cit vẽdẽtes ⁊ emẽtes d̃ tẽplo: ꝑncipes ſacer-
dotũ ⁊ ſcribe q̃rebãt pdere ieſum. XIX
ET ingreſſus perambulabat hierico. A
Et ecce vir noĩe zacheus: ⁊ hĩ pꝛĩcepſ
erat publicanoꝝ: ⁊ ipſe diues. Et q̃rebat vi-
dere ieſum qs eẽt: ⁊ non poterat ꝑ turba: qꝛ
ſtatura puſillus erat. Et ꝑcurrẽs aſcẽdit ĩ ar
borẽ ſycomoꝝ vt videret eũ: qꝛ inde erat trã
ſiturus. Et cũ veniſſet ad locũ: ſuſpiciens ie
ſus vidit illũ. ⁊ dixit ad eũ. zachee feſtinãs
deſcẽde: qꝛ hodie ĩ domo tua oꝫ me manere.
Et feſtinãs deſcẽdit: ⁊ excepit illũ gaudens
Et cũ viderent oẽs murmurabant dicentes
ꝙ ad hominẽ peccatorẽ diuertiſſet. Stãs ãt B
zacheus dixit ad ieſum. Ecce dimidiũ bono
rũ meoꝝ dñe do pauperibus: ⁊ ſi qd aliquẽ
defraudaui reddo quadruplũ. Ait ieſus ad
eũ. Qꝛ hodie ſalus domui huic facta eſt: eo
ꝙ ⁊ ipſe fili⁹ ſit abꝛahe. Venit.n. filius hoĩs Mat.15.c
q̃rere ⁊ ſaluũ facere qd̓ pierat. Hec illis au
dientib⁹ adijciẽs dixit parabolã: eo ꝙ eſſet
ꝓpe hieruſalẽ: ⁊ qꝛ exiſtimarẽt ꝙ cõfeſti re
gnũ dei manifeſtaret. Dixit ergo. Hõ qdã Mat.25.a
nobilis abijt ĩ regionẽ lõginquã accipe ſibi Mar.13.d.
regnũ ⁊ reuerti. Vocatis ãt decẽ ſuis ſuis de
dit eis decẽ mnas: ⁊ ait ad illos negociami
ni dũ venio. Ciues ãt eius oderãt eũ: ⁊ miſe
rũt legationẽ poſt illũ dicẽtes. Nolum⁹ hũc
regnare ſup nos. Et factũ ẽ vt rediret acce-
pto regno ⁊ iuſſit vocari ſeruos qbus dedit
pecuniã. vt ſciret q̃tũ qſqꝫ negociat⁹ eẽt.
Venit ãt pm⁹ dicẽs. Dñe: mna tua decem
mnas acquiſiuit: ⁊ ait illi. Euge bone ſerue Mat.25.b
qꝛ in modico fuiſti fidelis: eris ptãtẽ habẽs
ſupꝛa decẽ ciuitates. Et alter venit dicens.
dñe mna tua fecit quinqꝫ mnas. Et huic ait
Et tu eſto ſup quinqꝫ ciuitates. Et alter ve-
nit dicens. Dñe ecce mna tua quã habui re
poſitã in ſudario. Timui.n. te qꝛ hõ auſter⁹
es: tollis qd̓ non poſuiſti: ⁊ metis qd̓ non ſe
minaſti. Dixit ei. de oꝛe tuo te iudico ſerue C
nequã. Sciebas ꝙ ego hõ auſterus ſũ: tol-
lens qd̓ nõ poſui: ⁊ metẽs qd̓ nõ ſeminaui
Et quare nõ dediſti pecuniã meã ad mẽſã
⁊ ego veniens cũ vſuris vtiqꝫ exegiſſem il-
lud Et aſtãtibus dixit. Auferte ab illo mnã
⁊ date illi qui decẽ mnas hꝫ. Et dixerunt ei.
Dñe: hꝫ decẽ mnas. Dico ãt vobis: qꝛ hoĩ ha Mat.13.b
benti dabit ⁊ abũdabit: ab eo ãt q nõ ha Mar.4.c
bet: ⁊ qd̓ habet auferet ab eo. Verũtñ inimi S.8.c.

ſos meos illos q noluerūt me regnare ſup
ſe:adducite huc ⁊ interficite ante me. Et hiſ
E dictis pcedebat:aſcēdēs hieroſolymā. Et fa
Mat.21.a. ctū eſt cū appropinquaſſet ad bethphage ⁊
Mar.11.a. bethaniā ad mōtē q vocat oliueti:miſit du
Mat.21.a. os diſcipulos ſuos dicēs. Ite in caſtellū qđ
Mar.11.a. ↄtra vos eſt. In qđ introeuntes inuenietis
pullū aſine alligatū:cui nemo vnq̄ hoīum
ſedit. Soluite illū ⁊ adducite. Et ſiqs vos in
terrogauerit:quare ſoluitis:ſic dicetis ei.q2
dn̄s opa3 eius deſiderat. Abierūt aūt qui
miſſi erāt:⁊ inuenerūt ſicut dixit illis ſtantē
pullū. Soluētibꝰ aūt illis pullū:dixerūt dn̄i
eius ad illos.quid ſoluitis pullū? At illi di
xerūt. Q2 dn̄s eū neceſſariū h3: ⁊ duxerunt
eū ad ieſū. Et iactātes veſtimenta ſua ſupra
F pullū:impoſuerūt ieſū. Eūte aūt illo ſubſterne
Mat.21.a. bāt veſtimēta ſua in via. Et cū appropinq̄
Mar.11.a. ret iā ad deſcēſū mōtis oliueti:ceperūt oēs
Joā.12.b. turbe deſcēdētiū gaudētes laudare deū vo
ce magna ſup oībus q̄s viderāt virtutibuſ
dicētes. Bn̄dictus q venit rex in noīe dn̄i
pax in celo:⁊ gloria in excelſis. Et qdā pha
riſeoꝝ de turbis dixerūt ad illū. Magr̄ icre
pa diſcipulos tuos.quibꝰ ipſe ait. Dico vo
bis q2 ſi hi tacuerint:lapides clamabūt. Et
vt appropinquit videns ciuitatē fleuit ſup
illā dicēs. Q2 ſi cognouiſſes ⁊ tu:⁊ quidē in
hac die tua q ad pacē tibi:nūc aūt abſcōdi
G ta ſunt ab oculis tuis:q2 venient dies in te:⁊
circūdabūt te inimici tui vallo: ⁊ circunda
būt te:⁊ coanguſtabūt te vndiq3:⁊ ad terrā
Mat.24.a. pſternēt te:⁊ filios tuoſ q i te ſunt. Et nō re
Mar.13.a. linquēt in te lapide ſup lapidē eo q nō co
Mat.21.b. gnoueris tp̄s viſitatōis tue. Et ingreſſus in
Joā.2.c. tēplū cepit eijcere vēdētes ⁊ emētes dicēs il
Eſa.56.c. lis. Scriptū ē q2 domꝰ mea domꝰ orōnis eſt
Hiere.7.b. Uos aūt feciſtis illā ſpelūcā latronū. Et e
mat.21.d. rat docēs quotidie i tēplo. Pricipes aūt ſa
mar.11.c. cerdotū ⁊ ſcribe ⁊ pricipes plebis q̄rebant
Joā.7.d.⁊ illū pdere ⁊ nō inueniebāt quid facerēt illi.
8.c. Oīs.n.ppl's ſuſpēſus erat audiēs illū.

C. S. Interrogatus ieſus in qua poteſta
te hoc facis:rn̄dit baptiſmū ioānis de celo
erat an ex hoībus:de colonis vinee q occi
derūt ſeruos:lapidē quē reprobauerūt ⁊c.
Reddite q̄ ſūt ceſaris ⁊c. de muliere q̄ ſeptē
fratres habuit:deus nō eſt mortuoꝝ ſed v
uoꝝ ⁊c. Q̄uō xp̄s ſit filius dauid:attēdite a
ſcribis qui volunt ambulare in ſtollis:q de
uorant domus viduarum. XX

ET factū eſt in vna dieꝝ docēte illo po A
pulū in tēplo ⁊ euāgelizāte ↄuenerūt
principes ſacerdotū ⁊ ſcribe cū ſenioribꝰ: ⁊
aiūt dicētes ad illū. Dic nobis in q̄ ptāte h mat.21.c.
facis. Aut qs ē q dedit tibi hāc ptātē. Rn̄ mar.11.d.
dens aūt ieſus dixit ad illos. Interrogabo
vos ⁊ ego vnū verbū. Rn̄dete mihi. Bap
tiſmū ioānis de celo erat:an ex hoībus. At
illi cogitabāt itra ſe dicētes.q2 ſi dixerimus
de celo dicet. Quare ergo nō credidiſtis illi.
Si aūt dixerimꝰ ex hoībus plebs vniuerſa
lapidabit nos. Certi ſūt.n. ioānē pphetā eē.
Et rn̄derūt ſe neſcire vn̄ eēt. Et ieſus ait illꝫ. B
Neq3 ego dico vobis in qua ptāte h facio.
Cepit aūt dicere ad plebē parabolā hanc.
Hō quidā plātauit vineā ⁊ locauit eā colo mat.21.b.
nis:⁊ ipſe peregre fuit multis tpibus. Et in mar.12.a.
tpe illo miſit ad cultores ſeruū:vt de fructu
vinee darēt illi. Qui ceſu3 dimiſerunt eum
inanē. Et addidit alteꝝ ſeruu3 mittere. Illi
āt hunc quoq3 cedētes:⁊ afficiētes ↄtume
lia dimiſerūt inanē. Et addidit tertiū mitte
re q ⁊ illu3 vulnerātes eiecerūt. Dixit autē
dn̄s vinee. Quid faciā? Mittā filiū meū di
lectū:forſitā cū hūc viderint verebunt: quē
cū vidiſſent coloni:cogitauerūt intra ſe dicē
tes. Hic ē heres. Occidamꝰ illu3 ⁊ nr̄a fiat
hr̄ditas. Et eiectū illū extra vineā occiderūt C
Quid ergo faciet illis dn̄s vinee. Ueniet ⁊
pdet colonos iſtos ⁊ dabit vineā alijs.quo
audito dixerunt illi. Abſit. Ille āt aſpiciens
eos ait. Quid ē ergo qđ ſcriptu3 ē? Lapide3 Ps.117.
quē reprobauerūt edificātes h factꝰ ē in ca mat.21.d.
put anguli. Oīs q ceciderit ſupra illu3 lapi mar.12.a.
dē cōquaſſabit ſupra quē āt ceciderit com Actis.4.b.
minuet illū. Et q̄rebāt principes ſacerdotū
⁊ ſcribe mittere in illu3 manꝰ illa hora ⁊ ti
muerūt ppl'3. Cognouerūt.n.q ad ipſos di D
xerit ſilitudinē hāc. Et obſeruātes miſerunt mat.22.b
inſidiatores q ſe iuſtos ſimularēt vt capent mar.12.a
eu3 i ſmōe ⁊ traderēt illu3 pncipatui ⁊ ptāti
pſidis. Et iterrogauerunt eu3 dicētes. Magr̄ mat.22.b
ſcimꝰ q2 recte dicis ⁊ doces:⁊ nō accipis p mar.12.a
ſonā:ſ3 viā dei i ꝟitate doces. Licet nobis
tributu3 dare ceſari:an nō? Cōſiderans āt
dolu3 illoꝝ dixit ad eos.quid me tentatis?
Oſtēdite mihi denariū. Cuiꝰ h3 imaginē ⁊ i
ſcriptōē? Rn̄dētes dixerunt. Ceſaris. Et ait
illis. Reddite ḡ q̄ ſunt ceſaris ceſari:⁊ que
ſunt dei deo. Et nō potuerūt ꝟbū eiꝰ repheu
dere corā plebe:⁊ mirati rn̄ſo eiꝰ tacuerunt. E

Acceſſerūt aūt qdā ſaduceoꝝ q negāt eē re-
Mat.22.c ſurrectōēꝫ ⁊ iterrogauerūt eū dicētes. Magr̄
Mar.12.b moyſes ſcripſit nobis: ſi frater alicuius mor
tuꝰ fuerit hn̄s vxorē: ⁊ hic ſine liberis fuerit
vt accipiat eā frater eiꝰ vxorē ⁊ ſuſcitet ſemē
frī ſuo. Septē ergo frēs erāt: ⁊ primꝰ accepit
vxorē ⁊ mortuꝰ ē ſine filijs. Et ſeq̄ns accepit
illā: ⁊ ipſe mortuꝰ ē ſine filio. Et tertius acce
pit illā ſilr̄ ⁊ oēs ſeptē ⁊ nō reliq̄runt ſemē ⁊
mortui ſūt. Nouiſſime oium mortua ē ⁊ mu
lier: in reſurrectione ergo cuiꝰ eoꝝ erit vxor.
Siqdē ſeptē habuerūt eā vxorē. Et ait illis
F ihs. Filij huiꝰ ſeculi nubūt ⁊ tradunt ad nu
ptias illi vero q digni hēbūtur ſeculo illo: ⁊
reſurrectōe ex mortuis neqꝫ nubēt neqꝫ du
cēt vxores neqꝫ vltra mori poterūt. Equales
eni angelis ſunt ⁊ filij ſunt dei cū ſint filij re
Mat.22.c ſurrectōis. Qr vero reſurgāt mortui ⁊ moy
ſes oſ̄dit ſecꝰ rubū: ſicut dicit dn̄ꝫ deū abra
Exo.3.b. am ⁊ deū yſaac ⁊ deū iacob. Deꝰ aūt nō eſt
Mar.12.c mortuoꝝ ſed viuorū. Oēs eni viuūt ei. Rn̄
G dētes āt qdā ſcribaꝝ dixerūt ei. Magr̄ bn̄ di
Mat.22.d xiſti. Et amplius nō audebāt eū qcqꝫ inter
Mar.12.d rogare. Dixit āt ad illos. Q̄uo dicūt xp̄m fi
liū eē dd̄ ⁊ ipſe dd̄ dicit in libro pſalmoꝝ: di-
Ps.109. xit dn̄s dn̄o meo ſede a dextris meis: donec
ponā inimicos tuos ſcabellū pedū tuorum.
Mat.22.d Dauid ergo dn̄m illū vocat: ⁊ q̄uo filꝰ eiꝰ ē.
Mat.23.a Audiēte aūt oi pplo dixit diſcipulis ſuis. At
Mar.12.d tēdite a ſcribis q volūt ambulare in ſtolis: ⁊
amāt ſalutatiōes i foro ⁊ primas cathedras
i ſynagogis: ⁊ primos diſcubitꝰ in cōuiuijs
Qui deuorāt domos viduarū ſimulātes lō
gā orōnē. Hi accipiēt dānationē maiorē.
C.S. Dicit hec vidua pauper plus ⁊c. de
tēplo dicit: nō relinq̄tur lapis ⁊c. quādo hec
erūt ⁊ qd̄ ſignū cū fieri incipiēt: ſurget gens
cōtra gentē: terremotus erunt: initiēt vobis
manus ponite i cordibus vr̄is de capillo ⁊
patiētia: de irlm tūc qui in iudea ſunt fugiēt
de pregnātibus de preſſura: hieruſalē calca
bitur a gētibus: erunt ſigna in ſole ⁊ luna.
Virtutes celoꝝ mouebūtur: ⁊ tūc videbūt fi
liū hois venientē: videte ficulneā: celū ⁊ ter-
ra trāſibunt: docet cauere a crapula ⁊ ebrie
tate: vigilate ⁊c. XXI
A R Eſpiciens aūt vidit eos qui mittebāt
munera ſua in gazophilatiū diuites
Mar.12.d Vidit aūt ⁊ quādā viduā pauperculā mittē
tē era minuta duo. Et dixit vere dico vobis:
qa vidua hec pauper plus q̄ꝫ oēs miſit. Nā
oēs hi ex abundanti ſibi miſerunt in mune
ra dei: hec autē ex eo qd̄ deeſt illi oēm victū
ſuū quē habuit miſit. Et quibuſdā dicētibus B
de tēplo qd̄ bonis lapidibus ⁊ donis orna
tū eſſet dixit. Hec q̄ videtis: venient dies in q Mat.24.a
bus nō relinq̄tur lapis ſupra lapidē qui nō Mar.13.a
deſtruatur. Interrogauerūt aūt illū dicētes
Preceptor qn̄ hec erunt: ⁊ qd̄ ſignū cū fieri i
ncipiēt. q dixit. Videte ne ſeducamini. Mul Mat.24.a
ti eni venient in noie meo dicētes qr ego ſū Mat.24.a
⁊ tēpus appropinquauit. Nolite ire poſt eos Mar.13.a
Cū āt audieritis p̄lia ⁊ ſeditiōes: nolite terre C
ri. Oꝫ primū hec fieri: ſed nōdū ſtatim finis
Tūc dicebat illis. Surget gēs ꝯtra gētē ⁊ re Mat.24.a
gnū aduerſus regnū: ⁊ terremotus magni Mar.13.a
erunt p loca ⁊ peſtilētie ⁊ fames: terroreſqꝫ
de celo ⁊ ſigna magna erūt. Sꝫ an̄ h̄ oia inij
ciēt vobis manꝰ ſuas ⁊ pſequēt tradētes in Mat.24.a
ſynagogas ⁊ cuſtodias: trahētes ad reges Mar.13.b
⁊ p̄ſides pp nomē meū. Cōtiget āt vobis in Joā.15.e.
teſtimoniū. Pōite ergo i cordibꝰ vr̄is nō p̄
meditari queadmodū rn̄deatis. Ego eni da
bo vobis os ⁊ ſapiam: cui nō poterūt reſiſte
re ⁊ ꝯtradicere oēs aduerſarij vr̄i. Trademi
ni āt a parētibꝰ ⁊ fratribꝰ ⁊ cognatis ⁊ amicis D
⁊ morte afficiēt ex vobis. Et eritis odio oībꝰ
hoibꝰ pp nomen meū. Et capillus de capite
vr̄o nō peribit. In patiētia vr̄a poſſidebitis
aias vr̄as. Cū āt videritis circūdari ab exer Mat.24.b
citu irlm: tūc ſcitote qr appropinquit deſola Mar.13.b
tio eiꝰ. Tūc q i iudea ſunt fugiāt ad mōtes ⁊ Mat.24.b
q i medio eiꝰ diſcedāt: ⁊ q i regiōibus nō in Mar.13.b
trēt i eā: qr dies vltiōis hi ſunt: vt impleāt
oia q̄ ſcripta ſunt. Ve āt p̄gnātibus ⁊ nutriē Mat.24.b
tibꝰ i illis diebꝰ. Erit eni p̄ſſura magna ſup Mar.13.b
terrā ⁊ ira pplo huic. Et cadēt i ore gladij: ⁊ E
captiui ducētur in oēs gentes. Et irlm calca
bit a gētibus donec impleantur tpa nationū.
Et erūt ſigna in ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis ⁊ i terris Eſa.13.b
p̄ſſura gētiū p̄ cōfuſione ſonitus maris ⁊ flu Johelis.3.
ctuū: areſcētibꝰ hoibꝰ p̄ timore ⁊ expectatio
ne q̄ ſuꝑuenient vniuerſo orbi. Nā virtutes
celoꝝ mouebunt. Et tūc videbunt filiū hois Eſa.3.e
venientē i nube cū ptāte magna ⁊ maieſta Mat.24.c
te. His āt fieri incipiētibus: reſpicite ⁊ leua Mar.13.c
te capita vr̄a qm̄ appropinq̄t redēptio vr̄a F
Et dixit illis ſimilitudinē. Videte ficulneā ⁊ Mat.24.c
oēs arbores: cū pducūt iā ex ſe fructū: ſcitis Mar.13.c
qm̄ pꝑe eſt eſtas. Ita ⁊ vos cū videritis h̄
fieri: ſcitote qm̄ pꝑe eſt regnū dei. Amen di
co vobis qr nō p̄teribit gn̄atio h̄ donec oia

Mat.14.c fiāt. Celū ⁊ terra trāſibunt verba autē mea
Mar.13.d nō trāſibunt. Attēdite āt vobis ne forte gra
Ro.13.d. uētur corda vr̃a in crapula ⁊ ebrietate ⁊ cu-
ris hui⁹ vite. Et ſupueniat i vos repētina di
G es illa. Tāq̄ȝ laqus eni ſupueniet i oēs q ſe
dēt ſup faciē ois terre. Uigilate itaqȝ oi tpe
orantes: vt digni hēamini fugere iſta oia q̄
futura ſūt: ⁊ ſtare ante filiū hois. Erat āt die
Joh.8.a. b⁹ docēs i tēplo: noctibus vero exiēs mora-
bat in mōte qui vocat oliueti. Et ois ppl's
manicabat ad eū in tēplo audire eū.

¶ C.S. Appropinquabat paſca ⁊ q̄rebant principes ſacerdotuȝ eum interficere: ſathanas intrauit in iudam ⁊ tradidit dominum iubet paſcha parari: dat diſcipulis corpus ⁊ ſanguinem: orat in montem: ſudat ſanguinem: capitur: ſeruo auriculam amputatam ſanat petrus ter negat chriſtum: percutitur blaſphematur: illuditur: in conſiliū ducitur: interrogatur ſi ſit xp̄s ⁊c. XXII.

A Appropinq̄bat āt dies feſt⁹ azimoꝝ
Mat.26.a q dicit paſcha. Et q̄rebāt pricipes ſa
m.14.a. cerdotū ⁊ ſcribe quō illū iterficerēt timebāt
Jo.11.g. vero plebē. Jntrauit āt ſathanas in iudā q
mat.11.d. cognominabatur ſcarioth vnū de duodeciȝ
m.12.a. ⁊ abijt ⁊ locut⁹ ē cū pricipib⁹ ſacerdotuȝ ⁊
Jo.7.e. magiſtratibus queadmodū illū traderet eiſ
Joā.13.a. Et gauiſi ſunt: ⁊ pacti ſunt pecuniā illi dare
Mat.26.a Et ſpopōdit. Et q̄rebat oportunitatē vt tra-
Mar.14.a deret illū ſine turbis. Uenit āt dies azimoꝝ
in q̄ neceſſarie erat occidi paſca. Et miſit pe
trū ⁊ ioannē dicēs. Euntes parate nobis pa
ſca: vt māducem⁹. At illi dixerūt. Ubi vis pa
Mat.26.b rem⁹? Et dixit ad eos. Ecce itroeuntibus vo
Mar.14 b bis i ciuitatē occurret vobis hō qdā amphō
rā aq̄ portās: ſeqmi eū i domū i quā itrat ⁊
B dicetis: prīfamilias dom⁹. Dicit tibi magr̄:
vbi ē diuerſoriū vbi paſca cū diſcipl'is meis
māducē. Et ipſe oñdet vobis cenaculū ma
gnū ſtratū: ⁊ ibi parate. Euntes āt iuenerunt
ſicut dixit illis: ⁊ parauerunt paſca. Et cū facta
eēt hora diſcubuit: ⁊ duodeciȝ apl'i cū eo. Et
ait illis. Deſiderio deſideraui hoc paſca mā
Mat.26.c. ducare vobiſcū anteq̄ȝ patiar. Dico.n.vob
Mar.14 c. q2 ex hoc nō māducabo illud donec ipleat
1.Cor.11.c in regno dei. Et accepto calice grās egit ⁊ di
xit. Accipite ⁊ diuidite īter vos. Dico.n.vob
q̄ nō bibā de gn̄atiōe vitis: dōec regnū dei
Mat.26.c veniat. Et accepto pane grās egit ⁊ fregit ⁊
Mar.14.c dedit eis dicēs. Hoc eſt corp⁹ meū: qđ ꝓ vo
bis dat. Hoc facite in meā cōmemorationē

Silr ⁊ calicē poſtq̄ȝ cēauit dicēs. Hic ē calix
nouū teſtm̄ in ſanguine meo: q ꝓ vobis fun
det. Uerūtñ ecce man⁹ tradētis me mecū ē C
i mēſa. Et qdē fili⁹ hois ſm̄ definitū ē vadit Mat.26.b.
Uerūtñ ve hoi illi p quē tradet. Et ipſi cepe Mar.14.a
rūt q̄rere iter ſe qs eēt ex eis q hoc facturus Mat.26.b.
eēt. Facta eſt āt ⁊ cōtētio iter eos: qs eoꝝ vi Mat.14.b.
deret eē maior. Dixit āt eis. Reges gētiuȝ Joā.13.c.
dñantur eoꝝ: ⁊ q ptātē hñt ſup eos benefici Mat.20.d
vocātur. Uos āt nō ſic. Sed qui maior ē in Mar.10.f
vobis fiat ſicut minor ⁊ qui pceſſor eſt: ſicut
miniſtrator. Nā quis maior ē qui recumbit
an qui miniſtrat. Nōne qui recūbit. Ego aūt
in medio vr̃ȝ ſuū: ſicut q miniſtrat. Uos aūt Mat.19.d
eſtis q pmāſiſtis mecū i tētatiōib⁹ meis. Et
ego diſpono vobis ſic diſpoſuit mihi pr̄ me⁹
regnū vt edatis ⁊ bibatis ſup menſam meā
in regno meo: ⁊ ſedeatis ſuper thronos iudi
cātes duodecim tribus iſrael. Ait autē dñs
ſymoni. Symō ecce ſathanas expetiuit voſ
vt cribraret ſicut triticū. Ego aūt rogaui pro
te: vt nō deficiat fides tua. Et tu aliquando
conuerſus: cōfirma: fratres tuos. Qui dixit
ei. Domine: tecū paratus ſum ⁊ in carce D
rem ⁊ in mortē ire. Et ille dixit. Dico tibi pe Mat.26.d.
tre nō cātabit hodie gallus donec ter abne Mar.14.c.
ges noſſe me. Et dixit eis. Quādo miſi vos
ſine ſacculo ⁊ pera ⁊ calciamētis nunqd ali
quid defuit vobis. At illi dixerūt. Nihil. Di
xit ḡ eis. Sȝ nūc q hȝ ſacculū tollat ſilr ⁊ pe
rā: ⁊ q nō hȝ vēdat tunicā ſuā ⁊ emat gladi-
uȝ. Dico.n.vobis qm̄ adhuc hoc qđ ſcriptū
eſt opȝ ipleri in me. Et cū iniqs deputat⁹ eſt.
Eteni ea q̄ ſunt de me finē hñt. At illi dixerūt Eſa.53.d
Dñe ecce duo gladij hic. At ille dixit eis. Sa Mar.15.c
tis eſt. Et egreſſus ibat ſm̄ ꝯſuetudinē i mō
tē oliuaꝝ. Secuti ſunt aūt illū ⁊ diſcipuli. Et Mat.26.d.
cuȝ pueniſſet ad locū dixit illis. Orate ne i- Joh.18.a.
tretis in tētationē. Et ipſe auulſus eſt ab eis Mat.26.d.
q̄ſtū iactatus ē lapidis ⁊ poſitis genib⁹ ora Mar.14.d.
bat dicēs. Pater ſi vis trāſfer calicē iſtum a E
me. Uerūtñ nō mea volūtas: ſȝ tua fiat. Ap Mat.26.d.
paruit āt illi angelus de celo ꝯfortās eum Mar.14.d.
Et factus in agonia prolixius orabat. Et fact⁹ Joh.6.d.
ē ſudor ei⁹ ſicut gutte ſanguinis decurrētis
in terrā. Et cū ſurrexiſſet ab orōne ⁊ veniſſet Mat.26.d.
ad diſcipulos ſuos inuenit eos dormientes Mar.14.d.
pre triſtitia. Et ait illis. Quid dormitis? Sur
gite orate ne intretis in tentationē. Adhuc Mat.26.e.
eo loquēte: ecce turba ⁊ q vocabatur iudas Mar.14.c.
vnus de duodecim añcedebat eos: ⁊ appro Joā.18.a.

pinquauit ieſu vt oſcularet eum. Jeſus āt
Mat.26.e. dixit illi. Juda oſculo filiū hoīs tradis. Ui-
Mar.14.e. dētes aūt hi qui circa ipm erāt qd futurū
Joā.18.b. erat. dixerūt ei. Dñe: ſi pcutimus in gladio.
Et pcuſſit vnus ex illis ſeruum pricipis ſa-
cerdotū. ⁊ amputauit auriculā eius dexterā
F Rñdens aūt ieſus ait. Sinite vſq3 huc. Et
cū tetigiſſet auriculam eius ſanauit eū. Di-
xit aūt ieſus ad eos qui venerant ad ſe prin
Mat.26.e. cipes ſacerdotū: ⁊ magiſtratus tēpli ⁊ ſenio
Mar.14.e. res. Quaſi ad latronē exiſtis cū gladys ⁊ fu
Joā.18.d. ſtibus. Cū quotidie vobiſcū fuerim i tēplo
Mat.26.f. nō extēdiſtis manus i me. Sed hec ē hora
Mar.14.f. vrā ⁊ ptās tenebrarū. Cōphendē es āt eū
Joā.18.b. duxerūt ad domū principis ſacerdotum: pe
Mat.10.g. trus vero ſeqbaf eū a lōge. Accēſo āt igne i
Mar.14.g. medio atrij ⁊ circūſedētibus illis: erat petr⁹
Joā.18.c. i medio eoꝝ. Quē cū vidiſſet ancilla qdā ſe
dētē ad lumē ⁊ cū fuiſſet ituita: dixit. Et h̄ cū
illo erat. At ille negauit eū dicēs. Mulier n̄
noui illū. Et poſt puſillū alius viden s eū di
xit. Et tu de illis es. Petr⁹ vero ait. O hō
nō ſu3. Et interuallo facto quaſi hore vni⁹:
ali⁹ qdā affirmabat dicēs. Uere ⁊ hic cū il
G lo erat: nā ⁊ galile⁹ ē. Et ait petr⁹. Nō neſcio
qd dicis. Et cōtinuo adhuc illo loquēte can
Mat.26.g. tauit gallus. Et ꝯuerſus dñs reſpexit petrū
Mar.14.g. Et recordat⁹ eſt petr⁹ verbi dñi ſicut dixerat
qꝛ priuſq̄3 gallus cātet ter me negabis. Et
egreſſus foras petr⁹ fleuit amare. Et viri q
Eſa.50.b. tenebāt illū illudebāt ei cedētes. Et velaue
Mat.26.g. rūt eū: ⁊ pcutiebāt faciē ei⁹: ⁊ iterogauerūt
Mar.14.g. eū dicētes. Prophetiza. Quis ē q te pcuſ
Joā.18.d. ſit? Et alia multa blaſphemātes dicebant in
eū. Et vt fact⁹ ē dies cōuenerūt ſeniores ple
bis principes ſacerdotū ⁊ ſcribe: ⁊ duxerūt
Mat.26.f. illū in ꝯciliū ſuū dicētes. Si tu es xp̄s dic no
Mar.14.f. bis. Et ait illis. Si vobis dixero nō credetis
Joā.6.g. mihi: ſi āt ⁊ iterrogauero nō rñdebitis mihi
Mat.26.f. neq3 dimittetis. Ex hoc aūt erit fili⁹ hoīs ſe
Mar.14.f. dēs a dextris virtutis dei. Dixerūt āt oēs.
Joā.6.g. Tu ergo es fili dei. Qui ait. Uos dicitis: qꝛ
Mat.26.f. ego ſū. At illi dixerūt. Quid adhuc deſidera-
Mar.14.c. m⁹ teſtioniū. Ipſi.n. audiuim⁹: de ore ei⁹.

¶ C.S. Ducif ad pilatū: ⁊ accuſaf corā eo: dicūt: cōmouit populū docēs: pilatus mittit ad herodē ieſum: ab herode ſpernif: ⁊ remittitur ad pilatū: ⁊ facti ſunt amici herodes ⁊ pilatus: barrabas dimittif: ieſus crucifigif moritur ⁊ ſepelitur. XXIII

A ET ſurgēs oīs multitudo eoꝝ duxerūt il
lum ad pilatū. Ceperūt āt illū accuſare dicē
tes. Hūc iuenimus ſubuertētē gentē noſtrā Mat.27.a.
⁊ prohibētē tributa dare ceſari: ⁊ dicētem ſe Mar.15.a.
xp̄m regē eē. Pilatus āt interrogauit eū di Joā.18.c.
cēs Tu es rex iudeoꝝ. At ille rñdēs ait. Tu Mat.27.b.
dicis. Ait āt pilat⁹ ad principes ſacerdotu3 Mar.15.a.
⁊ turbas. Nihil iuenio cauſe in hoc hoīe. At Joā.18.f.
illi inualeſcebāt dicētes. Cōmouit populu3
docēs p vniuerſam iudeā incipiēs a galilea
vſq3 huc. Pilat⁹ āt audiēs galileā: iterroga
uit ſi hō galile⁹ eſſet. Et vt cognouit q̄ de he
rodis ptāte eēt remiſit eū ad herodē: q ⁊ ipſe
hieroſolymis erat illis dieb⁹. Herodes āt vi B
ſo ihū: gauiſus ē valde. Erat.n. cupiens ex
multo tpe videre eū: eo q̄ audiret multa de
eo ⁊ ſperabat ſignū aliqd videre ab eo fieri.
Jnterrogabat āt eū multis ſermonibus. At
ipſe nihil illi rñdebat. Stabāt āt principes
ſacerdotū ⁊ ſcribe cōſtāter accuſantes eum.
Spreuit āt illū herodes cū exercitu ſuo: ⁊ il
luſit idutū veſte alba ⁊ remiſit ad pilatū. Et
facti ſūt amici herodes ⁊ pilat⁹ i ipſa die nā
antea inimici erāt ad inuicē: pilat⁹ āt cōuo-
catis principibus ſacerdotū ⁊ magiſtratib⁹
⁊ plebe dixit ad illos. Obtuliſtis mihi hūc Actis.4.b.
hoīem q̄ſi auertētē pplm: ⁊ ecce ego corā vo
bis iterrogās nullā cām iuenio in hoīe iſto
ex his i qb⁹ eū accuſatis. S3 neq3 herodes
Nā remiſi vos ad illū: ⁊ ecce nihil dignum C
morte actū eſt ei. Emēdatū ergo illū dimittā
Neceſſe āt hēbat dimittere eis p diē feſtum Mat.27.b.
vnū. Exclamauit āt ſil' vniuerſa turba dicēs Mar.15.a.
Tolle hūc ⁊ dimitte nobis barrabam. Qui Joā.15.g.
erat ꝑpter ſeditionē q̄dā factā i ciuitate ⁊ Actis.3.c.
homicidiū miſſus in carcerē. Jteꝝ āt pilat⁹
locut⁹ ē ad eos: volēs dimittere ihm. At illi
ſuccla mabāt dicētes. Crucifige. crucifige eū
Jlle āt tertio dixit ad illos. Quid.n. mali fe
cit iſte. Nullā cām mortis iuenio i eo. Corri D
piā ergo illū ⁊ dimittā. At illi iſtabāt vocib⁹ Mat.27.e.
magnis poſtulātes vt crucifigeref: ⁊ iualeſce Mar.15.b.
bāt voces eoꝝ. Et pilatus adiudicauit fieri Joā.18.g.
petitionē eoꝝ. Dimiſit aūt illis eū q pp ho
micidiū ⁊ ſeditionē miſſus fuerat i carcere3
quē petebāt. Jhm vero tradidit volūtati eo
rū. Et cū ducerēt eū. apprehenderūt ſymonē Mat.27.e.
quēdā cyrenēſem veniētē de villa: ⁊ ipoſue Mar.15.b.
rūt illi crucē portare poſt ihm. Seqbaf aūt
illū multa turba ppl'i: ⁊ mulieꝝ: q plāgebāt
⁊ lamētabāf eū. Cōuerſus āt ad illas ihs di
xit. Filie irl'm nolite flere ſup me ſed ſup vos

ipſas flete:⁊ ſup filios vrõs. Qm̃ ecce veni
Sap.3.c. ent dies i qb⁹ dicẽt. Bti ſteriles:⁊ vẽtres q̃
Eſa.54.a. nõ genuerũt ⁊ vbera q̃ nõ lactauerũt. Tũc
Pal.4.d.E icipiẽt dicere mõtib⁹ cadite ſup nos:⁊ colli
Eſa.2.c. b⁹ opite nos. Qꝛ ſi viridi ligno h̃ faciũt i ari
Oſee.10.c. do qd fiet? Ducebãt ãt ⁊ alij duo neq̃ȝ cũ eo
Apoc.6.d. vt iterficerẽt. Et poſtq̃ȝ venerũt i locũ q voca
Mat.27.d. tur caluarie:ibi crucifixerũt eum ⁊ latrones
Mar.15.b. vnũ a dextris alterũ a ſiniſtris. Jh̃s aũt dice
Joã.19.c. bat. Pr̃ dimitte illis. Nõ eni ſciũt qd faciũt
Mat.27.b. Diuidẽtes vero veſtimẽta ei⁹ miſerũt ſortes.
Mar.15.c. Et ſtabat ppl̃s expectãs ⁊ deridebãt eũ prin
Joã.19.d. cipes cũ eis dicẽtes. Alios ſaluos fecit:ſe ſal
uũ faciat:ſi hic ẽ xp̃s dei electus. Illudebãt
Mat.27.f. ãt ei ⁊ milites accedẽtes:⁊ acetũ offerẽtes ei
Mar.15.c. dicẽtes. Si tu es rex iudeoꝝ ſaluũ te fac. Erat
Joã.19.f. aũt ⁊ ſupſcriptio ſcripta ſup eũ lr̃is grecis ⁊
Mat.27.e. latinis ⁊ hebꝛaicis:hic ẽ rex iudeoꝝ. Un⁹ ãt
Mar.15.c. de his q pẽdebãt latronibus blaſphemabat
Joã.10.d. eũ dicẽs. Si tu es xp̃s ſaluũ fac teipſũ ⁊ nos
F Rñdẽs ãt alter icrepabat eũ dicẽs. Neq̃ȝ tu
Mat.27.e. times deũ:q in eadẽ dãnatione es. Et nos q
Mar.15.c. dẽ iuſte:nã digna factis recepim⁹. Hic vero
nihil mali geſſit. Et dicebat ad ih̃ȝ. Dñe me
mẽto mei cũ veneris in regnũ tuũ. Et dixit il
li ih̃s. Amẽ dico tibi hodie mecũ eris i para
diſo. Erat ãt fere hoꝛa ſexta:⁊ tenebꝛe facte
ſunt i vniuerſaȝ terrã vſq̃ȝ in hoꝛã nonã. Et
Mat.27.f. obſcuratus ẽ ſol ⁊ velũ tẽpli ſciſſuȝ ẽ mediũ
Mar.15.c. Et clamãs voce magna ih̃s ait. Pr̃ i mãus
Ps.30. tuas cõmẽdo ſpm̃ meũ. Et hoc dicẽs expira
G uit. Uidẽs ãt cẽturio qd factũ fuerat gloꝛifi
Mat.27.f. cauit deũ dicẽs. Uere hic hõ iuſtus erat. Et
Mar.15.d. oĩs turba eoꝝ q ſimul aderãt ad ſpectaculũ
iſtud ⁊ videbãt q̃ fiebãt pcutientes pectoꝛa
ſua reuertebãt. Stabãt ãt oẽs noti ei⁹ a lõ
ge: ⁊ mulieres q̃ ſecute eũ erãt a galilea hic
vidẽtes. Et ecce vir noie ioſeph q erat decu
Mat.27.g. rio vir bon⁹ ⁊ iuſt⁹ hic nõ cõſenſerat cõſilio
Mar.15.d. ⁊ actibus eoꝝ ab arimathia ciuitate iudee q
Joã.19.g. expectabat ⁊ ipſe regnũ dei. Hic acceſſit ad
pilatũ ⁊ petijt coꝛpus ieſu:⁊ depoſitũ iuoluit
Mat.27.g. i ſyndone ⁊ poſuit eũ i monumẽto exciſo i q̊
Mar.15.d. nõdũ qſq̃ȝ poſit⁹ fuerat. Et dies erat paſce
Joã.19.g. ues:⁊ ſabbatũ illuceſcebat. Subſecute autẽ
mulieres q̃ cũ eo venerãt de galilea viderũt
monumẽtũ ⁊ queadmodũ poſitũ erat coꝛp⁹
ei⁹ ⁊ reuertẽtes pauerũt aromata ⁊ vnguẽ
ta ⁊ ſabbato qdẽ ſiluerũt ſm mãdatũ.

¶C.S. Reſurgat a moꝛtuis:apparuit di
ſcipulis. XXIIII.

Una ãt ſabbati valde diluculo venerũt A
ad monumẽtum poꝛtãtes que paraue Mat.28.a.
rãt aromata:⁊ inuenerũt lapidẽ reuolutum Mar.16.a.
a monumento:⁊ ingreſſe nõ inuenerunt coꝛ Joã.20.a.
pus domini ieſu. Et factũ eſt dum mente cõ
ſternate eſſent de iſto:ecce duo viri ſteterunt
ſecus illas in veſte fulgenti. Cum timerent Mat.18.a.
autẽ ⁊ declinarent vultũ in terrã dixerũt ad Mar.16.b.
illas. Quid queritis viuentem cũ moꝛtuis?
Non eſt hic ſed ſurrexit. Recoꝛdamini qua
liter locutus eſt vobis cuȝ adhuc in galilea
eſſet dicẽs. Qꝛ opoꝛtet filiũ hominis tradi
in manus hominũ peccatoꝝ ⁊ cucifigi ⁊ die Mat.28.b.
tertia reſurgere. Et recoꝛdate ſunt verboꝛuȝ Mar.16.b.
eius ⁊ regreſſe a monumẽto nunciauerunt Jõ.8.a.
hec omnia illis vndecim:⁊ ceteris omnib⁹. B
Erat autẽ maria magdalene ⁊ ioanna:⁊ ma
ria iacobi ⁊ cetere que cũ eis erant que dice
bant ad apoſtolos h̃. Et viſa ſunt ante illos
ſicut deliramentum verba iſta:⁊ nõ credide
runt illis. Petrus autẽ ſurgẽs cucurrit ad
monumentũ:⁊ cumbens vidit lintheamina
ſola poſita:⁊ abijt ſecũ mirans quod factuȝ
fuerat. Et ecce duo ex illis ibant ipſa die in
caſtellum quod erat in ſpatio ſtadioꝛũ ſexa
ginta ab ieruſalem nomine emaus ⁊ ipſi lo
quebãtur ad inuicem de his omnibus que
acciderant. Et factũ eſt dum fabularentur ⁊ Mar.16.c.
ſecũ quererent:⁊ ipſe ieſus appꝛopinquans C
ibat cũ illis. Oculi autẽ illoꝛuȝ tenebantur
ne eũ agnoſcerent. Et ait ad illos. Qui ſunt
hi ſermones quos confertis ad inuiceȝ am
bulantes ⁊ eſtis triſtes. Et reſpõdens vnus
cui nomen cleophas:dixit ei. Tu ſolus pere
grinus es in ieruſaleȝ : ⁊ nõ cognouiſti que
facta ſunt in illa his diebus: quibus ille di
xit. Que. Et dixerũt. De ieſu nazareno qui
fuit vir pꝛopheta:potens in opere ⁊ ſermone
coꝛã deo ⁊ omni populo. Et quõ eũ tradide
rũt ſummi ſacerdotes ⁊ pꝛincipes noſtri in
damnationẽ moꝛtis:⁊ crucifixerũt eũ. Nos
aũt ſperabamus:qꝛ ipſe eſſet redempturus
iſrael. Et nũc ſuper hec oĩa tertia dies eſt ho
die:q̄ hec facta ſunt. Sed ⁊ mulieres que D
dã ex noſtris terruerũt nos que ante lucẽ fue
rũt ad monumẽtũ ⁊ nõ inuẽto coꝛpoꝛe eius
venerũt dicentes ſe etiã viſionẽ angeloꝛũ vi
diſſe:qui dicũt eũ viuere. Et abierũt quidã
ex noſtris ad monumentũ:⁊ ita inuenerunt
ſicut mulieres dixerũt:ipſum vero nõ inue
rũt. Et ipſe dixit ad eos. O ſtulti ⁊ tardi coꝛ

de ad credendum in omnibus que locuti
ſunt prophete. Nonne hec oportuit pati
chriſtum ⁊ ita intrare in gloriam ſuam? Et
incipiens a moyſe ⁊ omnibus prophetis in-
terpretabatur illis in omnibus ſcripturis
que de ipſo erant. Et apropinquauerunt ca-
ſtello quo ibant ⁊ ipſe ſe finxit longius ire.
E Et coegerunt illum dicentes. Mane nobiſ-
cum quoniam aduesperaſcit ⁊ inclinata eſt
iam dies. Et intrauit cum illis. Et factum
eſt dum recumberet cum eis: accepit pa-
nem ⁊ benedixit ac fregit: ⁊ porrigebat il-
lis. Et aperti ſunt oculi eorum: ⁊ cognoue-
runt eum: ⁊ ipſe euanuit ex oculis eoꝝ. Et
dixerunt ad inuicem. Nonne cor noſtrum ar
dens erat in nobis: dum loqueretur in via:
⁊ aperiret nobis ſcripturas? Et ſurgentes ea
dem hora regreſſi ſunt in ieruſalem: ⁊ inue-
nerunt congregatos vndecim: ⁊ eos qui cū
F illis erant dicentes: ꝙ ſurrexit dominus ve
re: ⁊ apparuit ſymoni. Et ipſi narrabant que
geſta erant in via: ⁊ quomodo cognouerunt
eum in fractione panis. Dum autem hec lo-
quūtur ſtetit iħs in medio eoꝝ: ⁊ dixit. Pax
vobis. Ego ſum nolite timere. Cōturbati ve
ro ⁊ cōterriti exiſtimabant ſe ſpiritū videre.
Et dixit eis. Quid turbati eſtis ⁊ cogitatōes
aſcēdūt in corda veſtra. Uidete manus me
as ⁊ pedes qꝛ ego ipſe ſum. Palpate vide-
te qꝛ ſpiritus carnē ⁊ oſſa nō habet: ſicut me
videtis habere. Et cū hec dixiſſet: oſtēdit eis
manus ⁊ pedes. Adhuc aūt illis nō creden
tibus ⁊ mirantibus pre gaudio dixit. Habe
tis hic aliquid quod māducetur? At illi ob-
tulerūt ei partē piſcis aſſi ⁊ fauū mellis. Et
cū māducaſſet corā eis ſumēs reliquias de
dit eis. Et dixit ad eos. Hec ſunt verba q̄ lo-
cutus ſum ad vos cū adhuc eſſem vobiſcū:
quoniā neceſſe eſt impleri oīa q̄ ſcripta ſunt
in lege moyſi ⁊ prophetis ⁊ pſalmis de me.
Tūc aperuit illis ſenſum: vt intelligerēt ſcri-
G pturas: ⁊ dixit eis. Quoniā ſic ſcriptū ē ⁊ ſic
Actis.17.a. oportebat xp̄m pati ⁊ reſurgere a mortuis
tertia die: ⁊ predicare in noīe eius penitētiā ⁊
remiſſionē peccatorū in oēs gentes: incipiē
Actis.i.a. tibus ab hieroſolyma. Uos aūt teſtes eſtis
horū. Et ego mittā promiſſum patris mei in
vos: vos autē ſedete in ciuitate quoad vſq
induamini virtute ex alto. Eduxit autē eos
foras in bethaniā: ⁊ eleuatis manibus ſuis
Mar.16.d. benedixit eis. Et factū eſt dum benediceret
illis receſſit ab eis: ⁊ ferebatur in celū. Et ipſi Actis.i.b
adorantes regreſſi ſunt in ieruſalem cū gau-
dio magno: ⁊ erant ſemper in templo laudā-
tes ⁊ benedicentes deum. Amen.

¶ Explicit euangelium ſecūdū Lucā

¶ Incipit ꝓlogus in euāgeliū ſm̄ Joannē

HIc eſt Joannes euangeliſta vnus ex
diſcipulis dn̄i qui virgo a deo elect⁹
ē: quē de nuptijs volentē nubere vocauit de Joā.2.a.
us. Cui virginitatis in hoc duplex teſtimoni
um datur in euangelio: ꝙ ⁊ pre ceteris dile-
ctus a deo dicitur: ⁊ huic matrē ſuā pendēs
in cruce cōmendauit dn̄s: vt virginē virgo
ſeruaret. Deniq manifeſtans in euangelio
quod erat ipſe incorruptibilis verbi opus
inchoans ſolus verbum carnem factū eſſe:
nec lumen a tenebris comprehenſum fuiſſe
teſtatur: primum ſignum ponens quod in Joā.i.b.
nuptijs fecit dominus oſtendens quod ipſe Ibidē.2.a.
erat vt legentibus demonſtraret ꝙ vbi do-
minus inuitatus ſit: deficere nuptiarum vi
num debeat: ⁊ veteribus immutatis: noua
omnia que a chriſto inſtituuntur appareāt.
Hoc autem euangelium ſcripſit in aſia. Po
ſteaq̄ in pathmos inſula apocalypſim ſcri-
pſerat vt cui in principio canonis incorru-
ptibile principiū prenotatur in geneſi: ei eti
am incorruptibilis finis per virginē in apo
calypſi redderetur: dicente chriſto: ego ſum
alpha ⁊ o. Et hic eſt ioannes: qui ſciens ſu-
perueniſſe diem receſſus ſui: conuocatis di- Apoc.i.a.
ſcipulis ſuis in epheſo: per multa ſignorum
experimenta promens chriſtum deſcendēs
in defoſſum ſepulture ſue locum facta ora-
tione: poſitus eſt ad patres ſuos: tam extra-
neus a dolore mortis q̄ a corruptione car
nis inuenitur alienus. Tamen poſt omnes
euangeliū ſcripſit: ⁊ hoc virgini debebatur
Quorum tamen vel ſcriptorum temporis
diſpoſitio: vel librorum ordinatio: ideo a no
bis per ſingula non exponitur vt ſciendi de
ſiderio collato ⁊ querentibus fructus labo-
ris: ⁊ deo magiſterij doctrina ſeruetur.

¶ Explicit prologus.

¶ Incipit Euangeliū ſecūdum Joannem.

¶ C.S. In principio erat verbū ⁊c. teſtimo
nium de chriſto perhibet ioannes baptiſta
phariſeoꝝ leuite interrogat ioannem. Joan
nes ieſum videns agnum dicit dei: ⁊ andre-
as petro dicit: inuenimus meſſiam. Jeſus di
cit nathanael vidi ſub ficu.

A Mat. i. a
Luc. 3. c.

In prin
cipio erat verbū
⁊ verbum erat
apud deum ⁊ de
us erat verbu3.
Hoc erat in prin
cipio apud deu3.
Omnia per ip
ſum facta ſunt:
⁊ ſine ipſo factu3
eſt nihil. Quod
factum eſt in ip/
ſo vita erat ⁊ vita erat lux hominum: ⁊ lux
in tenebris lucet ⁊ tenebre eam non compre
Mat. 3. a henderunt. Fuit homo miſſus a deo: cui no/
infra. 3. d men erat ioannes. Hic venit in teſtimoniu3
vt teſtimoniū phiberet de lumine vt omnes
crederēt p illū. Non erat ille lux: ſed vt teſti/
monium perhiberet de lumine. Erat lux ve
ra que illuminat omnem hominem veni/
entem in hunc mundum. In mundo erat: ⁊
mundus p ipſum factus ē: ⁊ mūdus eū nō
cognouit. In propria venit: ⁊ ſui eū nō rece
perunt. Quotquot autem receperunt eū: de/
B dit eis poteſtatem filios dei fieri. his qui cre
dunt in nomine eius. Qui non ex ſanguini
bus neq3 ex voluntate carnis: neq3 ex vo/
Mat. i. d luntate viri: ſed ex deo nati ſunt. Et verbum
Luc. 3. c. caro factum eſt ⁊ habitauit in nobis. Et vi/
Mat. 3. c dimus gloriam eius gloriam quaſi vnige/
Mar. i. a niti a patre plenum gratie ⁊ veritatis. Joan
Luc. 3. c. nes teſtimonium perhibet de ipſo: ⁊ clamat
dicens. Hic erat quem dixi qui poſt me ven
turus eſt ante me factus eſt: quia prior me
erat. Et de plenitudine eius nos omnes ac/
cepimus: ⁊ gratiam pro gra/
tia: quia lex per moyſen data
eſt: gratia ⁊ veritas per ieſum
chriſtum facta ē. Deum nemo i. Thi. 6. c
vidit vnquam. Unigenitus fi/
lius qui eſt in ſinu patris: ipſe
enarrauit. Et hoc eſt teſtimoni Mar. ii. b
um ioannis: quando miſerunt Luc. 10. d.
iudei ab hieroſolymis ſacerdo i. Joā. 4. c
tes ⁊ leuitas ad eum vt inter infra. 5. c. C
rogarent eū. Tu q̄s es. Et cōfeſ
ſus ē ⁊ nō negauit. Et cōfeſſus
ē: q2 nō ſū ego xp̄s. Et iterroga
uerūt eū. Quid ḡ Helias es tu
Et dixit n̄ ſū. Propha es tu. ⁊
r̄ndit. Nō. Dixer̄t ḡ ei. Quis es ut r̄nſū dēm⁹
his q miſer̄t nos. qd dicis d̄ teipſo. Ait. Ego Eſa. 40. a.
vox clamātis ī d̄ſ̄rto: dirigite viā dn̄i ſic dixit Math. 3. a
yſaias pp̄ha. Et q miſſi fuerāt erāt ex pharise Mar. i. a
is. Et iterrogauer̄t eū ⁊ dixer̄t ei. Quid ḡ ba Luc. 3. a.
ptizas ſi tu n̄ es xp̄s: neq3 helias neq3 pp̄he D
ta. R̄ndit eis iohānes dicēs. Ego baptizo i Mat. 3. a.
aqua medi⁹ aūt vr̄m ſtetit quē vos neſcitis. Mar. i. a
Ipſe eſt qui poſt me venturus ē: qui an̄ me Luc. 3. d
factus ē: cuius ego nō ſum dignus vt ſoluā Act. i. a
eius corrigiā calciamēti. Hec in bethania fa 2. 19. a
cta ſunt tranſiordanem vbi erat iohannes.
baptizans. Altera die vidit iohānes ih̄m ve
nientem ad ſe ⁊ ait. Ecce agnus dei: ecce qui
tollit peccata mūdi. Hic eſt de quo dixi. P⁹
me vēit vir qui ante me factus eſt: quia pri
or me erat ⁊ ego neſciebam eū. Sed vt ma/
nifeſtetur in iſrael propterea veni ego in aq̄
baptizans. Et teſtimonium perhibuit iohā
nes dicens. Quia vidi ſpiritum deſcendentē E
quaſi columbam de celo: ⁊ manſit ſuper eu3 Math. 3. d
⁊ ego neſciebā eum: ſed qui miſit me bapti Mar. i. b
zare in aqua: ille mihi dixit. Super quem vi Luc. 3. d
deris ſpiritum deſcendentem ⁊ manentem
ſuper eū hic ē qui baptizat in ſpiritu ſancto.
Et ego vidi ⁊ teſtimoniū perhibui: quia hic
eſt filius dei. Altera die iterum ſtabat iohā
nes: ⁊ ex diſcipulis ei⁹ duo. Et reſpiciēs ihe/
ſum ambulantem dixit. Ecce agnus dei. Et
audierunt eum duo diſcipuli loquentem: ⁊
ſecuti ſunt iheſum. Conuerſus autem iheſus
⁊ videns eos ſequentes ſe dicit eis. Quid q̄
ritis. Qui dixerunt ei. Rabbi quod dicit' in
terpretatū magiſter: vbi habitas? Dicit eis
Uenite ⁊ videte. Uenerunt ⁊ viderunt vbi F
maneret ⁊ apud eum manſerūt die illo. Ho/

ra aũt erat quaſi decima.Erat autẽ andreas
frater ſymonis petri:vnus ex duobꝰ qui au
dierat a iohanne:⁊ ſecuti fuerãt eum.Inue
nit hic primũ fratrẽ ſuũ ſymonem:⁊ dicit ei
Inuenimus meſſiam:quod eſt interpretatũ
chriſtus.Et adduxit eũ ad ieſum.Intuitus
autẽ eũ ieſus dixit.Tu es ſymon filius ioan
na:tu vocaberis cephas: quod iterpretatur
petrus.In craſtinũ voluit exire in galileã:⁊
inuenit philippũ. Et dicit ei ieſus.Sequere
me.Erat aũt philippus a bethſaida ciuitate
andree ⁊ pe[tri. I]nuenit philippus nathana
G hel:⁊ dicit ei [Q]uẽ ſcripſit moyſes in lege ⁊
prophete:inuenimus ieſum filium ioſeph a
nazareth.Et dixit ei nathanael.A nazareth
pót aliquid boni eẽ.Dicit ei philippus. Ue
ni ⁊ vide.Uidit ieſus nathanael veniẽtẽ ad
ſe:⁊ dicit de eo.Ecce vere iſrl'ita in quo doluſ
nõ eſt.Dicit ei nathanael. Unde me noſti.
Reſpondit ieſus ⁊ dixit ei. Priuſq̃ te phi
lippus vocaret cum eſſes ſub ficu vidi te.
Reſpondit ei nathanahel:⁊ ait. Rabbi:tu
es filiꝰ dei tu es rex iſrl'. Rñdit ieſus ⁊ dixit
ei.Quia dixi tibi vidi te ſub ficu credis:ma
ius his videbis.Et dicit ei. Amen amẽ dico
vobis:videbitis celũ apertũ:⁊ angelos dei
aſcẽdẽtes ⁊ deſcẽdẽtes ſupra filiũ hoīs.

¶C.S. Jeſus vocatꝰ ad nuptias ⁊ diſcipu
li eiꝰ:de aq̃ fecit vinũ: vẽdẽtes nũmularios
eijcit de tẽplo:dicit:ſoluite tẽplũ hoc. II.

A ET die tertia nuptie facte ſunt i chana
galilee:⁊ erat mater ieſu ibi.Uocatus
eſt autem ieſus ⁊ diſcipuli eius ad nuptias
Et deficiente vino dicit mater ieſu ad eum.
Uinum non habent.Et dicit ei ieſus.Quid
mihi ⁊ tibi eſt mulier.Nondum venit hora
mea.Dicit mater eiꝰ miniſtris.Quodcunq̃
dixerit vobis facite.Erant aũt ibi lapidee hy
drie ſex poſite ſecundũ purificationẽ iudeo
rum: capientes ſingule metretas binas vel
B ternas.Dicit ei ieſus.Implete hydrias aq̃.
Et impleuerũt eas vſq̃ ad ſũmũ.Et dicit eis
ieſus.Haurite nunc:⁊ ferte architriclino.Et
tulerũt.Ut ãt guſtauit architriclinus aquã
vinũ factũ:⁊ nõ ſciebat vñ eẽt:miniſtri ãt ſci
ebãt q hauſerunt aquã vocat ſponſũ archi
triclinus:⁊ dicit ei.Ois hõ primũ bonũ vi
nũ põit:⁊ cũ inebriati fuerit id quod deteriꝰ
C ẽ.Tu ãt ſuaſti bonũ vinũ vſq̃ adhuc. Hoc
Mat.4.b fecit initiũ ſignoꝝ iheſus in chana galilee: ⁊
Mat.12.b maifeſtauit glãm ſuã: ⁊ crediderũt in eũ di
ſcipuli eiꝰ. Poſt hec deſcẽdit capharneũ ipſe Mar.ii b
⁊ mr̃ eiꝰ ⁊ frẽs eiꝰ ⁊ diſcipuli eiꝰ: ⁊ ibi mãſe Luc.19.g.
rũt nõ multiſ diebꝰ.Et prope erat paſcha iu
deoꝝ:⁊ aſcẽdit iheſus hieroſolymã ⁊ inuẽit i
tẽplo vẽdẽtes oueſ ⁊ boues ⁊ colũbas: ⁊ nũ
mularioſ ſedẽtes.Et cũ feciſſet q̃ſi flagellũ
de funiculis:oẽs eiecit de tẽplo:oues quoq̃
⁊ boues:⁊ nũmularioꝝ effudit es. Et mẽſas
ſubuertit.Et his q colũbas vẽdebant dixit.
Auferte iſta hic:⁊ nolite facere domũ patris B
mei domũ negociatiõis.Recordati ſunt ve Ps.68.
ro diſcipli eiꝰ:qꝛ ſcriptũ ẽ:zelus domꝰ tue co Mat.16.a
medit me.Rñderũt ergo iudei ⁊ dixerũt ei. Mar.8.b.
Qđ ſignũ oñdis nobis qꝛ hec facis. Rñdit Mat.26.f.
iheſus ⁊ dixit eis.Soluite tẽplũ hoc.⁊ in tri
bꝰ diebꝰ excitabo illud.Dixerũt ergo iudei.
Quadraginta ⁊ ſex annis edificatũ ẽ tẽplũ
hoc:⁊ tu i tribꝰ diebꝰ excitabis illud. Ille ãt
dicebat de tẽplo corporis ſui.Cũ ergo reſur
rexiſſet mortuis recordati ſunt diſcipli eius
quia hoc dicebat: ⁊ crediderunt ſcripture ⁊
ſermoni quẽ dixit iheſuſ.Cũ ãt eẽt hieroſoly
mis in paſca in die feſto:multi crediderũt in
nomine eius videntes ſigna eius que facie
bat. Ipſe autem ieſus non credebat ſemet
ipſũ eis eo ꝙ ipſe noſſet omnes:⁊ qꝛ opuſ
ei nõ erat vt quis teſtimoniũ perhiberet de
hoīe.Ipſe eni ſciebat q̃d eſſet in hoīe.

¶C.S.Jeſus nicodemo dicit de baptiſmo
⁊ alijs multis dicit:qui credit in eũ nõ diiu
dicabit':q aũt nõ credit iã diiudicatus ẽ:ihs
i iudea baptizat:⁊ ioães i ennõ: ioães di
cit xp̃m creſcere ſe ãt minorari. III

ERat aũt hõ ex phariſeis nicodemus A'
noie princips iudeoꝝ.Hic venit ad infra.7.g.
ihm nocte ⁊ dixit ei.Rabbi:ſcimus qꝛ a deo ⁊.19.g.
veniſti magiſter. Nemo eniz pót hec ſigna
facere q̃ tu facis:niſi fuerit deus cũ eo. Rñ
dit ieſus ⁊ dixit ei.Amen amen dico tibi niſi
quis renatus fuerit denuo nõ pót videre re
gnũ dei.Dicit ad eũ nicodemus. Quõ pót
hõ naſci cũ ſit ſenex. Nũquid pót in ventrẽ
matris ſue iterato introire ⁊ renaſci. Reſpõ
dit ieſus. Amẽ amẽ dico tibi:niſi qs renatꝰ
fuerit ex aqua ⁊ ſpũ ſancto nõ pót introire i
regnũ dei. Quod natũ eſt ex carne caro eſt.
⁊ quod natũ eſt ex ſpũ ſpũs eſt.Nõ mireris
qꝛ dixi tibi:oportet vos naſci denuo.Spũs
vbi vult ſpirat:⁊ vocẽ eius audis:ſed neſcis
vnde veniat aut quo vadat.Sic eſt ois qui
natꝰ eſt ex ſpũ.Rñdit nicodemus ⁊ dixit ei

Quō pōt h fieri. Rñdit ieſus ⁊ dixit ei. Tu
es magr̄ ī iſrl' ⁊ hec ignoras. Amē amē dico
B tibi: q: qd̄ ſcim⁹ loqmur. ⁊ qd̄ vidim⁹ teſta
mur ⁊ teſtimoniū nr̄m nō accipitis. Si terre
na dixi vobis ⁊ nō credi'tis: quō ſi dixero vo
Eze.4.b bis celeſtia credetis. Et nemo aſcēdit in celū
niſi q deſcēdit de celo: fili⁹ hois q ē ī celo. Et
ſicut moyſes exaltauit ſerpētē in deſerto: ita
exaltari oportet filiū hois vt oīs q credit in
Nu.21.c. ipō nō peat: ſʒ hēat vitā eternā. Sic.n. ds̄ di
.8.d.12.e. lexit mūdū vt filiū ſuū vnigenitum daret: vt
Joā.4.b oīs q credit in eū nō peat: ſed hēat vita eter
nā. Nō.n. miſit de⁹ filiū ſuū in mūdū vt iudi
cet mūdū: ſed vt ſaluet' mūdus p ipm̄. Qui
credit in eū nō iudicat'. Qui āt nō credit iaʒ
iudicatus ē: q nō credit in noīe vnigeniti filij
C dei. Hoc ē aūt iudiciū. q: lux venit ī mūdū:
⁊ dilexerūt hoies magis tenebras q̄ʒ luceʒ.
Erant.n. eoꝝ mala opa. Oīs.n. q male agit
odit lucē. ⁊ nō venit ad lucē vt nō arguant'
opa ei⁹. Qui āt facit veritatē venit ad luceʒ
vt manifeſtēt' opa eius: q: in deo ſunt facta.
Poſt h venit ieſus ⁊ diſcipuli eius in terrā
iudea. ⁊ illic morabat' cū eis ⁊ baptizabat.
Mat.3.b. Erat āt ⁊ ioannes baptizās ī ennō iuxta ſa
Luc.3.a lim. q: aq̄ multe erāt illic ⁊ veniebāt ⁊ bapti
zabāt'. Nōdū.n. miſſus fuerat ioānes in car
Mat.4.b cerē. Fcā eſt āt q̄ſtio ex diſcipulis ioānis cū
Mar.1.c iudeis de purificatiōe. Et venerūt ad ioannē
⁊ dixerūt ei. Rabbi: q erat tecū trās iorda
nē: cui tu teſtimoniū phibuiſti: ecce h bapti
zat ⁊ oēs veniūt ad eū. Rñdit ioānes ⁊ dixit
Nō pōt hō accipe qcq̄ʒ niſi fuerit ei datū de
D celo. Jpſi vos mihi teſtimoniū phibetis qd̄
Mat.3.a dixerim. nō ſum ego xp̄s: ſed q: miſſus ſum
Mar.1.a an̄ illū. Qui hʒ ſpōſam ſponſus eſt. amicus
Luce.3.c āt ſpōſi q ſtat ⁊ audit' eū gaudio gaudet p
pter vocē ſpōſi. Hoc ḡ gaudiū meū ipletū ē.
Jllū oʒ creſcer̄ me āt minui. Qui d̄ ſurſū ve
nit ſup oēs ē. q de terra ē: de t̄ra ē: ⁊ d̄ terra lo
qt': q delo vēit ſup oēs ē. Et qd̄ vidit ⁊ audi
uit h teſtat': ⁊ teſtimoniū ei⁹ nēo accipit. q āt
Ro.3.a accepit ei⁹ teſtioniū ſignauit: q: ds̄ verax ē
quē.n. miſit de⁹ verba dei loquit'. Non.n. ad
Mat.11.d mēſurā dat ds̄ ſpm̄. Pater diligit filiū. ⁊ oīa
Luc.10.d dedit in manu ei⁹. qui credit in filiū hʒ vitā
1.Joā.5.b eternā: q āt incredulus ē filio. nō videbit vi
tā ſed ira dei manet ſuper eum.

¶ C.S. Jeſus cū muliere ſamaritana loqt': pphetā in patria ſua ſine honore eſſe: reguli filiū a morte ſuſcitat.

IIII

T ergo cognouit ieſus q: audierūt pha
v riſei q ieſus plures diſcipulos facit ⁊ A
baptizat q̄ʒ ioānes: q̄ʒq̄ʒ ieſus nō ba
ptizaret ſʒ diſcipuli ei⁹. reliqt iudeā ⁊ abijt
iteꝝ in galileā. Oportebat āt eū trāſire p me
diā ſamariā. Venit ergo ī ciuitatē ſamarie q̄ Mat.4.b
d' ſychar. iuxta p̄dū qd̄ dedit iacob ioſeph fi
lio ſuo. Erat āt ibi fons iacob. Jeſus aūt fati
gatus ex itinere ſedebat ſic ſupra fontē. Ho
ra āt erat q̄ſi ſexta. Venit mulier de ſamaria
haurire aquā. Dicit ei ieſus da mihi bibere
diſcipuli.n. eius abierant. in ciuitatē vt cibos
emerēt. dicit ergo ei mulier illa ſamaritana.
quō tu iudeus cuʒ ſis bibere a me poſcis q̄
ſum mulier ſamaritana? Nō.n. coutunt' iu
dei ſamaritanis. rñdit ieſus ⁊ dixit ei. Si ſci
res donū dei: ⁊ qs eſt q dicit tibi da mihi bi B
bere: tu forſitan petiſſes ab eo. ⁊ dediſſet tibi
aquaʒ viuā. dicit ei mulier. dn̄e neq̄ʒ in quo
haurias habes. ⁊ puteus altus ē. Vn̄ ergo
habes aquā viuā? Nunqd tu maior es pr̄e
nr̄o iacob q dedit nobis puteuʒ. ⁊ ipſe ex eo
bibit. ⁊ filij eius ⁊ pecora ei⁹. Rñdit ieſus. ⁊
dixit ei. Oīs q bibit ex aq̄ hac ſitiet iteꝝ. qui
āt biberit ex aq̄ quā ego dabo ei nō ſitiet in
eternū: ſed aq̄ quā ego dabo ei fiet ī eo fons
aq̄ ſaliētis in vitā eternā. dicit ad eū mulier
dn̄e da mihi hanc aquā. vt nō ſitiā neq̄ʒ ve
niā huc haurire. dicit ei ieſus. Vade voca vi
rū tuū. ⁊ veni huc. Rñdit mulier ⁊ dixit. Nō
hēo viꝝ. dicit ei ieſus. Bn̄ dixiſti. q: nō ha C
beo viꝝ. quinq̄ʒ.n. viros habuiſti. ⁊ nūc quē
hēs nō eſt tuus vir. Hoc vere dixiſti. dicit ei
mulier. dn̄e video q: propheta es tu. Pr̄es
nr̄i in mōte hoc adorauerūt ⁊ vos dicitis q:
hieroſolymis eſt locus vbi adorare opʒ. di
cit ei ieſus. Mulier crede mihi q: venit ho
ra quādo neq̄ʒ in monte hoc neq̄ʒ in hieroſo
lymis adorabitis pr̄em. Vos adoratis qd̄
neſcitis: nos adoramus qd̄ ſcimus: q: ſalus
ex iudeis eſt. Sed venit hora ⁊ nunc eſt: q̄n
veri adoratores adorabunt patrem in ſpū ⁊
veritate. Nā ⁊ pr̄ tales q̄rit q adorēt eū. Spi
ritus ē deus: ⁊ eos qui adorant eum in ſpiri
tu ⁊ veritate oportet adorare. dicit ei mulier
Scio q: meſſias venit qui d' xp̄s. Cum ergo
venerit: ille nobis nūciabit oīa. dicit ei ieſus
ego ſum q loquor tecuʒ. Et cōtinuo venerūt D
diſcipuli eius: ⁊ mirabant' q: cū muliere loq̄ 2.Cor.3.d
bat'. Nemo tn̄ dixit. qd q̄ris aut qd loque
ris cū ea. Reliqt ergo hydriā ſuaʒ mulier. ⁊

abijt in ciuitatē. ⁊ dicit illis hoīb᷒. Uenite ⁊
infra.eo. videte hoīeȝ q dixit oīa q̄cunq̧ feci. Nunqd
ipſe eſt xp̄s. Exierūt ergo de ciuitate ⁊ venie
bāt ad eū. Interea rogabāt eū diſcipuli dicē
tes. Rabbi māduca. Ille aūt dixit eis. Ego
cibū habeo māducare quē vos neſcitis. Di
cebāt ergo diſcipuli adinuicē. Nunqd aliqs
E attulit ei māducare. Dicit eis ieſus. Meus
cibus ē vt faciā volūtatē eius qui miſit me
vt pficiam opus eius. Nonne vos dicitis q̄
adhuc quattuoꝛ mēſes ſunt ⁊ meſſis venit.
Ecce dico vobis: leuate oculos vr̄os: ⁊ vide
te regiones: qꝛ albe ſunt iā ad meſſem. Et q
metit mercedē accipit. ⁊ ꝯgregat fructum in
vitā eternā: vt ⁊ q ſeminat ſimul gaudeat ⁊
qui metit. In hoc enim eſt verbum veruȝ: qꝛ
alius ē q ſeminat: ⁊ alius ē q metit. Ego mi
ſi vos metere qd̄ vos nō laboraſtis. Alij la
borauerūt: ⁊ vos in labores eoꝝ introiſtis
Ex ciuitate āt illa multi crediderūt in eū ſa
maritanoꝝ pp̄ v̄bū mulieris teſtimoniū phi
bētis qꝛ dixit mihi oīa quecūq̧ feci. Cūȝ ve
F.eo. niſſent ergo ad illū ſamaritani rogauerunt
F eū vt ibi maneret. Et māſit ibi duos dies. Et
multo plures crediderunt pp̄ ſermonem ei᷒
Et mulieri dicebant: qꝛ nō propter tuā loqlā
credimus. Ipſi.n. audiuimus ⁊ ſcimus quia
h̄ ē vere ſaluatoꝛ mundi. Poſt duos autem
Mat.4.b dies exijt inde: ⁊ abijt in galileā. Ipſe enim
Math.13.G ieſus teſtimōniū perhibuit: qꝛ ꝓpheta i ſua
Mar.6.a. patria honorē nō hȝ. Cum ergo veniſſet i ga
Luce.4.d lileā exceperūt eū galilei: cūȝ oīa vidiſſent q̄
fecerat hieroſolymis in die feſto. Et ipſi.n. ve
nerant ad diem feſtū. Uenit ergo iteꝝ i cha
na galilee vbi fecit aquā vinū. Et erat qdāȝ
regulus cuius filius infirmabat̄ capharna
G um. Hic cū audiſſet qꝛ ieſus adueniret a iu
dea in galileā abijt ad eū ⁊ rogabat eū vt d
ſcenderet ⁊ ſanaret filium eius. Incipiebat
enim mori. Dixit ergo ieſus ad eum. Niſi ſi
gna ⁊ prodigia videritis nō creditis. Dicit
ad eū regulus. Dn̄e. deſcēde priuſq̄ moriat̄
filius meus. Dicit ei ieſus. Uade filius tu᷒
viuit credidit hō ſermoni quē dixit ei ieſus:
⁊ ibat. Iā āt eo deſcēdēte ſerui occurrerūt ei.
⁊ nūciauerūt dicentes qꝛ filius eius viueret
Interrogabat ergo horam ab eis in qua me
lius habuerit ⁊ dixerūt ei: qꝛ heri hora ſepti
ma reliquit eū febris. Cognouit ergo pr̄ qꝛ
illa hora erat i q̄ dixit ei ieſus fili᷒ tu᷒ viuit
⁊ credidit ipſe ⁊ domus eius tota. Hoc iteꝝ
ſecundum ſignum fecit ieſus cum veniſſet a
iudea in galileam.

C. C. S. De piſcina ꝓbatica ſanat hoīem tri
ginta ⁊ octo annos habentē infirmitatē: dice
bāt iudei ſanato: nō licet tibi tollere graba
tū tuū ſabbato: q̄cūq̧ pr̄ fecerit: h̄ ⁊ filius ſi
militer facit: dicit ieſus: qꝛ venit hora ⁊ nūc
eſt quando moꝛtui audiunt vocem ⁊c. dicit
ieſus: ioannes eſt lucerna ardens ⁊ lucēs
ſcrutamini ſcripturas: dicit moyſes accuſat
vos: ⁊ ſi crederetis moyſi crederetis forſitan
⁊ mihi. V

POſt hec erat dies feſtus iudeoꝛum ⁊ A
aſcendit ieſus hieroſolymam. Eſt aūt
hieroſolymis ꝓbatica piſcia q̄ cognominat̄ Math.9.a.
hebraice betſaida qnq̧ porticus habens. Mar.2.a
In his iacebat multitudo magna lāguenti Luc.5.d
um cecoꝝ claudoꝝ aridoꝝ expectantiū aque
motū. Angelus āt dn̄i deſcēdebat ſcd̄m tēpus
in piſcinā: ⁊ mouebat̄ aq̄. Et q prioꝛ deſcen
diſſet in piſcinā poſt motioneȝ aq̄ ſanus fie
bat a q̄cūq̧ detinebat̄ infirmitate. Erat aūt
qdā hō ibi triginta ⁊ octo annos hn̄s in īfir
mitate ſua. Hūc cū vidiſſet ieſus iacētē: ⁊ co
gnouiſſet qꝛ iā multū tēpus haberet: dicit ei
Uis ſanus fieri. Rn̄dit ei lāguidus. Dn̄e:
hoīem nō habeo vt cū turbata fuerit aqua
mittat me in piſcinā. Dū venio.n. ego alius
ante me deſcendit. Dicit ei ieſus. Surge tol B
le grabatū tuū ⁊ ambula. Et ſtatim ſanus fa Mat.9.a.
ctus ē hō ille. Et ſuſtulit grabatū ſuū ⁊ am Mar.2.a.
bulabat. Erat āt ſabbatū in die illo. Dicebāt Luc.5.c.
ergo iudei illi q ſanatus fuerat. Sabbatū ē.
nō licet tibi tollere grabatū tuū. Rn̄dit eis.
Qui me ſanū fecit ille mihi dixit: tolle gra
batū tuū ⁊ ambula. Interrogauerūt ergo eū
Quis eſt ille hō q dixit tibi. tolle grabatum
tuū ⁊ ambula. Is āt q ſanus fuerat effectus
neſciebat qs eēt. Ieſus enim declinauit a tur
ba ꝯſtituta in loco. Poſtea inuenit eū ieſus
in tēplo: ⁊ dixit illi. Ecce ſanus factus es iaȝ
noli peccare: ne deterius tibi aliqd ꝯtingat. C
Abijt ille hō: ⁊ nūciauit iudeis qꝛ ieſus eēt
q fecit eū ſanū. Propterea pſeq̄bant̄ iudei
ieſuȝ qꝛ h̄ faciebat i ſabbato. Ieſus āt rn̄dit
eis. Pr̄ meus vſq̧ mō opat̄ ⁊ ego opoꝛ.
Propterea ergo magis q̄rebāt eū iudei in
terficere qꝛ nō ſolū ſoluebat ſabbatuȝ ſed ⁊
prēȝ ſuū dicebat deū: eq̄lē ſe faciēs deo. Rn̄ D
dit itaq̧ ieſus ⁊ dixit eis. Am̄ am̄ dico vob
ñ pōt fili᷒ a ſe facer̄ qcq̄ȝ niſi q̄ viderit prēȝ

faciẽtez. Quecũqꝫ.n.ille fecerit: hic fili⁹ ſilr
facit. Pr̃.n.diligit filiũ: ⁊ oĩa demõſtrat ei q̃
ipe facit ⁊ maiora his demõſtrabit ei opa vt
vos miremi. Sicut eni pr̃ ſuſcitat mortuoſ ⁊
viuificat: ſic ⁊ filius quos vult viuificat. Ne
qꝫ.n.pr̃ iudicat quẽqꝫ: ſed oẽ iudiciuꝫ dedit
filio vt omnes honorificent filiũ ſicut hono
Luc.10.c. rificant patrẽ. Qui non honorificat filiũ: nõ
honorificat patrẽ q miſit illũ. Amen amen
dico vobis qꝛ q verbũ meũ audit ⁊ credit ei
q miſit me. hꝫ vitã eternã. Et i iudiciũ nõ ve
nit: ſed tranſiet a morte in vitã. Amẽ amẽ di
co vobiſ qꝛ venit hora ⁊ nũc ẽ qñ mortui au
diẽt vocẽ filij dei ⁊ q audierit viuẽt. Sicut.n.
E pr̃ hꝫ vitã in ſemetipſo. ſic dedit ⁊ filio hẽre
vitã in ſemetipſo. Et ptãtẽ dedit ei iudicium
facere qꝛ filius hois ẽ. Nolite mirari hoc qꝛ
venit hora i q̃ oẽs q i mõumẽto ſũt audiẽt
vocẽ filij dei: ⁊ ꝓcedẽt q bona fecerũt i reſur
Mat.25.d. rectionẽ uite: qui vero mala egerũt in reſur
rectionẽ iudicij. Nõ poſſũ ego a meipſo facerẽ
infra.6.d. qcq̃. Sicut audio iudico: ⁊ iudiciũ meũ iu
ſtũ eſt: qꝛ nõ q̃ro voluntatẽ meã ſed volũta
infra.8.c. tẽ eius q miſit me. Si ego teſtimõiũ ꝑhibeo
de meipſo teſtimoniũ meũ nõ eſt verũ. Ali
s.i.c. us ẽ q teſtimoniũ ꝑhibet de me: ⁊ ſcio qꝛ ve
rũ ẽ teſtioniũ ei⁹ qđ ꝑhibet de me. Uos miſi
F ſtis ad ioãnẽ: ⁊ teſtimoniũ ꝑhibuit veritati.
Ego ãt nõ ab hoie teſtioniũ accipio ſꝫ hec di
co vt vos ſalui ſitis. Ille erat lucerna ardẽs
⁊ lucẽs. Uos autem voluiſtis ad horã exul
tare i luce ei⁹. Ego aũt habeo teſtimoniũ ma
infra.14.d. ius ioãne. Opa eni q̃ dedit mihi pater vt ꝑ
ficiã ea ipſa opa q̃ ego facio teſtimoniũ ꝑhi
infra.8.c. bent de me: qꝛ pr̃ miſit me. Et q miſit me pr̃
ipſe teſtimoniũ ꝑhibuit de me. Neqꝫ vocẽ
eius vnq̃ audiſti neqꝫ ſpẽm ei⁹ vidiſtis. Et
vbũ ei⁹ ñ habetis i vobis manẽſ qꝛ quẽ mi
ſit ille huic vos nõ creditis. Scrutamini ſcri
pturas: qꝛ vos putatis in ipſis vitã eternã
G hr̃e. Et ille ſunt q̃ teſtimoniũ ꝑhibẽt de me
⁊ non vultis venire ad me vt vitã habeatis
Claritatẽ ab hoib⁹ non accipio: ſed cognoui
vos: qꝛ dilectionẽ dei nõ hẽtis i vobis. Ego
uẽi i noie pr̃is mei ⁊ ñ accepiſtis me. Si ali⁹
venerit in noie ſuo illũ accipietis. Quõ vos
p oteſtis credere q gloriã ab inuicẽ accipitis
⁊ gloriã q̃ a ſolo deo eſt nõ q̃ritis. Nolite pu
tare qꝛ ego acuſaturus ſũ vos apud patrẽ.
Eſt q accuſat vos moyſes i quo voſ ſpatis.
Si.n.crederetis moyſi: crederetis forſitan ⁊
mihi. De me enim ille ſcripſit. Si autem illi
us litteris non creditis. quomodo verbis
meis credetis.

C.S. De quinqꝫ panibus ⁊ duobus pi
ſcibus: ⁊ ꝙ eum regem facere voluerunt: ie
ſuſ ſupra mare ambulat. Operamini non ci
bum que perit dem anna ⁊ pane celeſti loq̃
tur: ego ſum panis de celo deſcendi: receden
tibus ab eo diſcipulis vnum ex duodecim
diabolum dicit.

VI

POſt hec abijt ieſus trãs mare galilee A
quod eſt tyberiadis. Et ſequebaẽ euꝫ
multitudo magna: quia videbãt ſigna que Mat.14.b.
faciebat ſuper his qui infirmabantur. Su Luce.9.b.
bijt ergo in montem ieſus: ⁊ ibi ſedebat cuꝫ
diſcipulis ſuis. Erat aũt proximum paſca di Mat.14.b.
es feſtus iudeoꝝ. Cum ſubleuaſſet ergo ocu Mar.6.c.
los ieſus ⁊ vidiſſet quia mltitudo maxima Luc.9.b.
venit ad eũ dicit ad philippum. Unde eme
mus panes vt mãducent hi? Hoc ãt dicebat
tentãs eũ. Ipſe.n.ſciebat qđ eſſet facturus.
Rñdit ei philippus. Ducentoꝝ denarioꝝ
panes nõ ſufficiũt eis. vt vnuſqſqꝫ modicũ
qđ accipiat. Dicit ei vnus ex diſcipulis eius
andreas frater ſymonis petri. Eſt puer vnuſ Mat.14.b
hic q hꝫ qnqꝫ panes ordeaceos ⁊ duos pi Mar.6.e
ſces. Sꝫ hic qđ ſũt iter tãtoſ? Dicit ergo ihs Luc.9.b
Facite hoies diſcũbere. Erat ãt fenũ mltũ in B
loco. Diſcubuerũt ergo viri nũero q̃ſi qnqꝫ Mat.14.b
milia. Accepit ergo ihs pães: ⁊ cũ gr̃as egiſ Mar.6.e
ſet: diſtribuit diſcumbẽtib⁹. Silr̃ ex piſcib⁹ Luc.9.b
quãtũ volebãt vt ãt ipleti ſunt: dixit diſcipu
lis ſuis. Colligite q̃ ſupauerũt fragmẽta ne
ꝑeant. Collegerũt ergo ⁊ ipleuerunt duode
cim cophinos fragmentoꝝ ex qnqꝫ panib⁹
ordeaceis ⁊ duob⁹ piſcib⁹: q̃ ſupfuerũt his
q mãducauerãt. Illi ergo hoies cũ vidiſſẽt
qđ ieſus fecerat ſignũ dicebãt. Qꝛ hic ẽ ve
re ꝓpha q venturus eſt in mũdũ. Ihs ergo
cũ cognouiſſet qꝛ vẽturi eſſent vt raperẽt eũ
⁊ facerent eũ regem: fugit iterꝝ in montez ip Mat.14.e
ſe ſolus. Ut ãt ſero factũ eſt: deſcenderũt di Mar.6.f
ſcipuli eius ad mare. Et cũ aſcẽdiſſent naui Luc.6.b
venerũt trãs mare i capharnaũ. Et tenebre
iã facte erant: ⁊ nõ venerat ad eos ihs. Ma
re ãt vẽto magno flante exurgebat. Cum re
migaſſent ergo q̃ſi ſtadia vigītiqnqꝫ aut tri Mat.14.c
ginta vident ihm ãbulantẽ ſupra mare ⁊ ꝓ Mar.6.g
ximũ naui fieri ⁊ timuerunt. Ille ãt dicit eis C
Ego ſũ nolite timere. Uoluerũt ergo accipe
re eũ i naui ⁊ ſtati nauis fuit ad terrã quã ibãt

Altera die turba q̃ ſtabat trãs mar̃ vidit q꞉
nauicula alia nõ erat ibi niſi vna. ꝛ q꞉ ñ itro
iſſet cũ diſcipulis ſuis ieſus in nauim: ſed ſo
li diſcipuli eiꝰ abiſſent. Alie vero ſupuenerũt
naues a tyberiade iuxta locũ vbi manduca
uerãt panẽ: grãs agẽtes deo. Cũ ergo vidiſ
ſet turba q꞉ ieſus ñ eẽt ibi neqꝫ diſcipuli eiꝰ
aſcẽderũt i nauiculas. ꝛ venerũt capharnaũ
q̃rẽtes ieſũ. Et cũ īueniſſent eũ trãs mare di
xerũt ei. Rabbi. qñ huc veniſti. Rñdit ei ie
ſus ꝛ dixit. Amẽ amẽ dico vobis q̃ritis me:
nõ q꞉ vidiſtis ſigna. ſꝫ q꞉ mãducaſtis ex pa
nibꝰ ꝛ ſaturati eſtis opamini nõ cibũ q pit
ſed q pmanet i vitã eternã quem filius hois
dabit vobis. Hũc. n. pr̃ ſignauit deus. Dixe-
B rũt ergo ad euꝫ. Quid faciemus vt opemur
Mat.16.a opa dei? Rñdit ieſus: ꝛ dixit eis. Hoc ẽ opꝰ
Mar.8.b. dei vt credatis in eũ quem miſit ille. Dixit er
go ei. Qđ ergo tu facis ſignũ vt videamꝰ ꝛ
credamꝰ tibi. Quid opari ꝛ. Patres noſtri
manducauerunt manna i deſerto: ſicut ſcri-
Pſ.77. ptũ ẽ. Panẽ de celo dedit eis mãducare. Di
Sap.16.c xit ergo eis ieſus. Amẽ amẽ dico vobis non
moyſes dedit vobis panẽ de celo ſed pr̃ meꝰ
dat vobis panẽ de celo veꝝ. Panis. n. verꝰ
eſt q de celo deſcẽdit. ꝛ dat vitã mũdo. Dixe
rũt ergo ad eũ. Dñe ſp da nobis panẽ hunc.
Math.26.c Dixit ãt eis ieſus. Ego ſuꝫ panis vite. Qui
Mar.14.c venit ad me nõ eſuriet: ꝛ q credit in me nõ ſi
Luc.22.b. tiet in eternũ. Sed dixi vobis: q꞉ ꝛ vidiſtis
infra.13.a. me ꝛ non crediſtis. Oẽ qđ dat mihi pr̃ ad
Mat.26.d. me veniet: ꝛ eũ q venit ad me nõ eijciã foras
Mar.14.d. q꞉ deſcẽdi de celo nõ vt faciã volũtatẽ meã:
Luc.22.c ſed volũtatẽ eius q miſit me. Hec ẽ. n. volũ
s̃.5.e. tas eius q miſit me pr̃is. vt oẽ qđ dedit mi
hi nõ pdã ex eo: ſꝫ reſuſcitẽ illud i nouiſſimo
die: hec ẽ ãt volũtas pr̃is mei q miſit me: vt
E ois q videt filiũ ꝛ credit in eũ hẽat vitã eter-
nã ꝛ ego reſuſcitabo eum in nouiſſimo die.
Murmurabãt ergo iudei de illo: q꞉ dixiſſet
ego ſũ panis viuꝰ q de celo deſcendi. Et dice
bãt. Nõne hic ẽ filius ioſeph cuiꝰ nos noui
Mat.13.d mꝰ pr̃eꝫ ꝛ mr̃em? Quõ ergo dicit hic. q꞉ đ ce
Mar.6.a. lo deſcẽdi. Rñdit ergo ieſus ꝛ dixit eis. No
Luc.4.d lite murmurare in inuicẽ. Nemo põt venire
infra.7.b. ad me niſi pr̃ q miſit me traxerit eũ: ꝛ ego re-
ſuſcitabo eũ in nouiſſimo die. Eſt ſcriptũ i p
phetis. Erũt oẽs docibiles dei. Ois q audi
uit a pr̃e ꝛ didicit venit ad me. Nõ q꞉ pr̃em
Mat.11.d. vidit qſqꝫ. niſi is q eſt a deo: hic vidit patrẽ
Luc.10.d. Amen amẽ dico vobis q credit in me hꝫ vi
tã eternã. Ego ſuꝫ panis vite. Pr̃es vr̃i mã s̃.eo.
ducauerũt manna in deſerto: ꝛ mortui ſunt.
Hic ẽ panis de celo deſcẽdẽs: vt ſi qs ex ipſo
mãducauerit nõ moriat̃. Ego ſũ panis viuꝰ
q de celo deſcendi. Si quis mãducauerit ex
hoc pane viuet in eternũ. Et panis quẽ ego
dabo caro mea eſt p mundi vita. Litigabãt
ergo iudei adinuicẽ dicẽtes. Quõ põt hic no F
bis carnẽ ſuã dare ad mãducãdũ. Dixit er
go eis ieſus. Amẽ amen dico vobis niſi mã
ducaueritis carnem filij hois ꝛ biberitis eiꝰ
ſanguinem nõ habebitis vitã i vobis. Qui
mãducat meam carnẽ ꝛ bibit meũ ſanguinẽ 1.Cor.11.g
habet vitã eternam: ꝛ ego reſuſcitabo eũ in
nouiſſimo die. Caro. n. mea vere eſt cibus ꝛ
ſanguis meus vere eſt potus. Qui mandu- s̃.eo.
cat meam carnem ꝛ bibit meum ſanguineꝫ
in me manet ꝛ ego in illo. Sicut miſit me vi
uẽs pater ꝛ ego viuo pp patrem: ꝛ qui man
ducat me ꝛ ipſe viuet pp̄ter me. Hic eſt pa-
nis qui de celo deſcẽdit. Non ſicut manduca
uerunt pr̃es veſtri mannam ꝛ mortui ſunt.
Qui manducat hunc panem viuet in eter-
nuꝫ. Hec dixit in ſynagoga docẽs in caphar
naũ. Multi ergo audiẽtes ex diſcipulis eiꝰ
dixerũt. durus ẽ h ſermo. Et qs põt eũ audi
dire? Sciẽs ãt ieſus apud ſemetipſũ q꞉ mur G
murarẽt de hoc diſcipuli eiꝰ: dixit eis. Hoc Math.26.
vos ſcãdalizat. Si ergo videritis filiũ hois Mar.14.g
aſcẽdentẽ vbi erat pr̃us. Spũs ẽ q viuificat: Luc.22.g.
caro nõ pdeſt qcqꝫ. Verba q̃ ergo locutꝰ ſũ Mat.26.d.
vobis. Spũs ꝛ vita ſunt. Sꝫ ſunt qdã ex vo Mat.14.d
bis q nõ credũt. Sciebãt. n. ab initio iheſus
q eẽnt credẽtes: ꝛ qs traditurꝰ eẽt eũ. Et di
cebat. Propterea dixi vobis: q꞉ nemo põt
venire ad me niſi fuerit ei datũ a patre meo.
Ex hoc mlti diſcipulorũ eiꝰ abierũt retro ꝛ iã
nõ cũ illo ambulabãt. Dixit ergo iheſus ad
duodecim. Nunqd ꝛ vos vultis abire. Re-
ſpõdit ergo ei ſymon petrꝰ. Dñe ad quẽ ibi Math.16.c
mꝰ. Verba vite eterne hẽs. Et nos credimꝰ
ꝛ cognouimꝰ q꞉ tu es xp̄s filius dei. Rñdit
eis iheſus. Nõne ego vos duodecim elegi:
ꝛ ex vobis vnꝰ diabolus ẽ. Dicebãt aũt de
iuda ſymonis ſcariothis. Hic. n. erat traditu
rus eũ cũ eẽt vnꝰ ex duodecim.

¶ C. S. Jeſus in ſcenophegia aſcẽdit ad di
em feſtũ: dicit̃ ieſu: demonium habes: de tur
ba multi credebãt in eũ: clamat ieſus: ſiquiſ
ſitit veniat ad me ꝛ bibat: cũ miniſtris ꝛ ni-
codemo principes contendunt. VII.

A P Oſt hec aũt ambulabat ieſus in ga
lileã. Nõ.n.volebat in iudeã ambula
re:qꝛ querebant eum iudei interficere. Erat
aũt in proximo dies feſtus iudeoꝝ ſcenophe
gia. Dixerũt ãt ad eũ fratres eius. Trãſi hic
⁊ vade in iudeã:vt ⁊ diſcipuli tui videãt opa
tua q̃ facis. Nemo qppe in occulto qd facit.
⁊ q̃rit ipe in palã eẽ. Si hec facis: manifeſta
teipſum mũdo. Neqꝫ.n.fratres ei⁹ credebãt
in eũ. Dicit eis ergo ieſus. Tps meũ nõdum
aduenit:tps aũt vr̃m ſemp ẽ patũ. Nõ põt
mũdus odiſſe vos. Me aũt odit:qꝛ ego teſti
moniũ phibeo de illo qꝛ opa ei⁹ mala ſunt.
Vos aſcẽdite ad diẽ feſtũ hunc. Ego.n.non
aſcendam ad diẽ feſtũ iſtũ:qꝛ meũ tps nõdũ
ipletũ ẽ. Hec cũ dixiſſet ipe manſit in galilea
B Vt aũt aſcẽderũt frẽs ei⁹:tũc ⁊ ipe aſcẽdit ad
ĩ.6.c diẽ feſtũ nõ manifeſte:ſꝫ q̃ſi i occulto. Judei
ergo q̃rebãt eũ in die feſto.⁊ dicebãt. Vbi eſt
ille. Et murmur multus erat in turba de eo.
Quidã eni dicebãt qꝛ bonus ẽ:alij aũt dice
bãt ñ ſed ſeducit turbas. Nemo tñ palã loq̃
baẜ d̃ illo ꝓp metũ iudeoꝝ. Jaꝫ aũt die feſto
mediãte aſcẽdit ieſus in tẽplũ ⁊ docebat. Et
mirabãẜ iudei dicẽtes. Quõ hic lr̃as ſcit cũ
non didicerit. Rñdit eis ieſus.⁊ dixit. Mea
doctrina nõ ẽ mea:ſꝫ ei⁹ q miſit me. Si quis
voluerit volũtatẽ ei⁹ facere:cognoſcet de do
ctrina vtrũ ex deo ſit:an ego a meipo loquar
Qui a ſemetipſo loqẜ gl̃iaꝫ ꝓpriã q̃rit. Qui
C ãt q̃rit gloriã ei⁹ q miſit eũ. h̃ verax ẽ.⁊ iniu
ſticia i illo nõ ẽ. Nõne moyſes d̃dit vobis le
gẽ. Et nemo ex vobis facit legẽ. Quid me q̃
ritiſ iterficer̃. Rñdit turba ⁊ dixit. Demoniũ
hẽs. Quis te q̃rit interficere? Rñdit ieſus ⁊
infra.8.g. dixit eis. Vnũ op⁹ feci ⁊ oẽs miramini. Pro
pterea moyſes dedit vobis circũciſionẽ:non
qꝛ ex moyſe eſt ſꝫ ex pr̃ibus. Et i ſabbato cir
cũciditis hoiem. Si circũciſionẽ accipit hõ i
ſabbato vt nõ ſoluaẜ lex moyſi mihi idigna
Deu.i.c. mini.qꝛ totũ hoiem ſanũ feci i ſabbato? No
D lite iudicare ꝫ faciẽ ſꝫ iuſtũ iudiciuꝫ iudica
te. Dicebãt ergo qdã ex hieroſolymis. Non
ne h̃ ẽ quẽ q̃rũt interficere? Ecce palã loqẜ.⁊
nihil ei dicũt. Nunqd vere cognouerũt prin
cipes qꝛ h̃ eſt xp̃s? Sꝫ hũc ſcim⁹ vñ ſit: xp̃s
Mat.ii.d ãt cũ venerit nemo ſcit vñ ſit. Clamabat ḡ ie
Lu.io.d ſus i tẽplo docẽs ⁊ dicẽs. Et me ſcitis ⁊ vnde
infra.8.d.⁊. ſim ſcitis.⁊ a meipſo nõ veni:ſꝫ ẽ verus qui
infra.8.g miſit me quẽ vos neſcitis. Ego ſcio eũ.⁊ ſi di
xero qꝛ neſcio eũ ero ſil'is vobis mẽdax. Sꝫ
ſcio eũ.qꝛ ab ipſo ſũ:⁊ ipſe me miſit. Quere Mat.ii.
bant ergo eũ apphẽdere.⁊ nemo miſit in illũ Mar.ii.
man⁹:qꝛ nõdũ venerat hora ei⁹. De turba ii.a
ãt multi crediderũt in euꝫ. Et dicebant. Xp̃s Luc.i9.
cũ venerit:nũqd plura ſigna faciet q̃ꝫ que h̃ io.c.ſ.ii.
facit. Audierunt phariſei turbã murmuran E
tẽ de illo h̃.⁊ miſerũt pricipes ⁊ phariſei mi
niſtros vt apphẽderẽt ieſũ. dixit ergo eis ie
ſus. Adhuc modicũ tps vobiſcũ ſuꝫ:⁊ vado
ad eũ q me miſit. Queritis me ⁊ ñ iuenietis infra.iꝫ.a
⁊ vbi ego ſũ vos nõ poteſtis venire. Dixeꝛt
ḡ iudei ad ſemetipſos. Quo h̃ itur⁹ ẽ qꝛ ñ in
ueniemus eũ:nũqd in diſpſionẽ gentiũ itur⁹
eſt ⁊ docturus gẽtes. Quis ẽ h̃ ſermo quẽ di
xit q̃retis me ⁊ nõ inuenietis.⁊ vbi ſum ego
vos non poteſtis venire. Jn nouiſſimo autẽ
die magno feſtiuitatis ſtabat ieſus ⁊ clama
bat dicẽs. Si qs ſitit:veniat ad me ⁊ bibat F
Qui credit in me ſicut dicit ſcriptura flumia Joan.4.c.
de vẽtre eius fluẽt aq̃ viue. Hoc aũt dixit de
ſpũ quẽ accepturi erãt credẽtes in euꝫ. Non
dũ.n.erat ſpũs dat⁹.qꝛ ieſus nõdũ erat glo
rificatus. Ex illa ergo turba cũ audiſſent hos
ſermones eius dicebant. Hic eſt vere ꝓphe
ta. Alij dicebant. Hic eſt xp̃s. Quidam autẽ mat.2.a
dicebant.nunqd a galilea venit xp̃s. Nõne
ſcriptura dicit qꝛ ex ſemine dd̃ ⁊ de bethleẽ michee.5.a.
caſtello vbi erat dd̃ venit xp̃s. Diſſenſio ita ĩ.eo.d
qꝫ facta eſt in turba ꝓp eum. Quidã aũt ex G
ipſis volebant apphendere eũ:ſed nemo mi
ſit ſup eũ manus. Venerũt ergo miniſtri ad
põtifices ⁊ phariſeos.⁊ dixerũt eis illi. Qua
re nõ adduxiſtis illũ? Rñderũt miniſtri. Nũ
q̃ꝫ ſic locutus ẽ hõ:ſicut h̃ loqẜ. Rñderũt er
go eis phariſei. Nũquid ⁊ vos ſeducti eſtis.
Nũqd ex pricipib⁹ aliqs credidit i eũ:aut ex
phariſeis. Sed turba h̃ q̃ nõ nouit legẽ: ma
ledicti ſunt. Dixit nicodemus ad eos.ille q ſ.3.a.ſ.i9.ĩ
venit ad eũ nocte:q vnus erat ex ipſis. Nũ
qd lex nr̃a iudicat hoiem niſi prius audierit
ab ipſo ⁊ cognouerit qd faciat? Rñderunt ⁊
dixerunt ei. Nunqd ⁊ tu galileus es. Scruta ĩ.5.f
re ſcripturas ⁊ vide:qꝛ a galilea propheta ñ
ſurgit. Et reuerſi ſũt vnuſqſqꝫ in domũ ſuaꝫ.
¶C.S. De muliere adultera:ieſus lucẽ mũ
di ſe eẽ predicat:ieſus interrogatus pricipiũ
ſe eſſe reſpondit:ꝙ ois peccator ſeruus ſit:⁊
ꝙ ieſus ante abraam ſit. VIII.
I Eſus aũt perrexit in mõte oliueti:⁊ di A
luculo iteꝝ venit in tẽplũ.⁊ ois popul⁹ Luc.2i.g
venit ad eũ:⁊ ſedẽs docebat eos. Adducunt

Et ſcribe ⁊ phariſei mulierem in adulterio d̄
p̄hẽſam. ⁊ ſtatuerunt eam in medio ⁊ di-
xerunt ei. Magiſter: h̄ mulier modo dep̄hẽ
Leui.20.b ſa eſt in adulterio. In lege āt moyſes manda
uit nobis huiuſmodi lapidare. Tu ergo quid
dicis. Hoc āt dicebant tentantes eū: vt poſ
ſent accuſare eū. Jeſus āt inclinans ſe deor-
ſū digito ſcribebat in terrã. Cū ergo p̄ſeuera-
rēt interrogantes erexit ſe. ⁊ dixit eis. Qui ſi
ne peccato ē vr̄m primꝰ in illã lapidē mittat
iteꝝ ſe inclinãs ſcribebat in terra. Audiētes
aūt h̄ vnus poſt vnū exibãt incipientes a ſe
nioribus. ⁊ remanſit ſolus ieſus. ⁊ mulier in
B medio ſtans. Erigēs āt ſe ieſus dixit ei. Mu
lier. vbi ſunt q te accuſabãt. Nemo te ꝯdem
nauit. Que dixit. nemo dn̄e. Dixit āt ieſus.
nec ego te ꝯdẽnabo. Uade ⁊ iã amplius no-
li peccare. Iterū ḡ locutus ē eis ieſus dicēs.
infra.9.a. Ego ſū lux mūdi. qui ſeq̄t me nō ambulat i
⁊ infra.12.g tenebris ſed hēbit lumē vite. dixerunt ergo
ei phariſei. Tu de teipſo teſtimoniū p̄hibes
teſtimoniū tuū nō eſt veꝝ. Rn̄dit ieſus ⁊ di-
xit eis. Et ſi ego teſtimoniū p̄hibeo de meip-
ſo veꝝ ē teſtimoniū meū: qꝛ ſcio vnde veni: ⁊
quo vado. Uos āt neſcitis vn̄ vēio. aut quo
vado. Uos ſecūdū carnē iudicatis: ego non
C iudico quenq̄3. Et ſi iudico ego: iudiciū meū
Deu.7.b. veꝝ eſt qꝛ ſolus non ſum: ſed ego ⁊ qui miſit
Mat.18.b me pr̄. Et i lege vr̄a ſcriptū ē: qꝛ duoꝝ hoīuz
2.Cor.13.a teſtimoniū veꝝ eſt. Ego ſum q teſtimoniū p̄
ſ̄.5.f. hibeo de me ipſo: ⁊ teſtimoniū p̄hibet de me
Mat.11.d. q miſit me pr̄. Dicebãt ergo ei. Ubi ē pr̄ tu-
Lu.10.b. us. Rn̄dit ieſus. Neq3 me ſcitis neq3 pr̄em
ſ̄.7.d. meū. Si me ſciretis forſitan ⁊ pr̄em meū ſci-
Mat.11.d. retis. Hec verba locutꝰ eſt ieſus in gazophy
Mar.11.c.⁊ latio. docēs in tēplo. Et nemo app̄hendit eū:
12.a. qꝛ necdū venerat hora eius. Dixit ergo ite
Luc.19.g. rū eis ieſus. Ego vado ⁊ q̄retis me: ⁊ in pccō
⁊.20.g.⁊ vr̄o moriemini. quo ego vado vos nō pote-
22.a.ſ̄.7.d ſtis venire. Dicebãt ergo iudei. Nūqd inter-
ficiet ſemetipſum: qꝛ dicit quo ego vado voſ
nō poteſtis venire. Et dicebat eis. Uos deor
ſum eſtis: ego de ſupius ſum. Uos de mun-
do hoc eſtis. ego nō ſum de hoc mūdo. Dixi
ergo vobis: qꝛ moriemini in peccatis vr̄is.
Si.n. nō credideritis qꝛ ego ſum: moriemini
in peccato vr̄o. dicebãt ergo ei. Tu qs es. Di
cit eis ieſus. Principium q ⁊ loquor vobis
D Multa habeo de vobis loq ⁊ iudicare. ſ3 q
ſ̄.7.d. me miſit verax eſt. ⁊ ego q̄ audiui ab eo h̄ lo
Ro.3.d quor in mūdo. Et nō cognouerūt qꝛ patrem

eius dicebat deū. Dixit ergo eis ieſus. Cum ſ̄.3.b
exultaueritis filiū hoīs. tūc cognoſcetis qꝛ infra.12.e
ego ſum: ⁊ a meipſo facio nihil ſed ſicut do-
cuit me pr̄ h̄ loquor. Et q me miſit mecū eſt:
⁊ non reliq̄t me ſolū: qꝛ ego q̄ placita ſunt ei
facio ſemꝑ. Hec illo loquēte multi crediderūt
in eū. Dicebat ergo ieſus ad eos q crediderūt
ei iudeos. Si vos mãſeritis in ſermone meo
vere diſcipuli mei eritis. ⁊ cognoſcetis veri-
tatē. ⁊ veritas liberabit vos. Rn̄derūt ei. Se-
mē abrahe ſumus ⁊ nemini ſeruiuimꝰ vnq̄3
Quō tu dicis liberi eritis? Rn̄dit eis ieſus
Amē amē dico vobis qꝛ oīs q facit pccm̄ ſer
uus ē pcci. Seruꝰ āt nō manet i domo i eter- Ro.6.d.
nū. Filius āt manet in eternū. Si ḡ vos filiꝰ 1.Pe.2.d
liberauerit: v̄e liberi eritis. Scio qꝛ filij abra E
he eſtis. ſed q̄ritis me interficere. qꝛ ſmo me
us nō capit in vobis. Ego qđ vidi apud pa
trē loquor: ⁊ vos que vidiſtis apud patrem
vr̄m facitis. Rn̄derūt ⁊ dixerunt ei. Pr̄ nr̄
abraham eſt. Dicit eis ieſus. Si filij abrahe
eſtis. opa abrahe facite. Nunc āt q̄ritis me i
terficere: hoīem q veritatē vobis locutus ſū
quã audiui a deo. Hoc abrahã n̄ fecit. Uos
facitis opa p̄ris vr̄i. Dixerunt itaq3 ei. Nos
ex fornicatione non ſumus nati. Unū patrē
hēmus deum. Dixit ergo eis ieſus. Si deus
pr̄ veſter eſſet: diligeretis vtiq3 me. Ego.n. ex
deo p̄ceſſi ⁊ veni. Neq3.n. a meipſo veni ſed
ille me miſit. Quare loq̄llã meã non cogno
ſcitis. qꝛ n̄ poteſtis audire ſmonē meū. Uos 1.Joh.3.b.
ex pr̄e diabolo eſtis. ⁊ deſideria p̄ris vr̄i vul F
tis facere. Ille homicida erat ab initio ⁊ i ve
ritate nō ſtetit: qꝛ nō eſt veritas in eo. Cū lo-
quit̄ mendacium ex proprijs loquit̄: qꝛ mē
dax eſt ⁊ pr̄ eius. Ego āt ſi veritatē dico non
creditis mihi. quis ex vobis arguet me de
pccō? Si veritatē dico: q̄re nō creditis mihi.
qui ex deo eſt: verba dei audit. Propterea 1.Joh.4.a
vos nō auditis: qꝛ ex deo nō eſtis. Rn̄derūt
ergo iudei: ⁊ dixerūt ei. Nōne bn̄ dicimꝰ nos ſ̄.7.e
qꝛ ſamaritanus es tu. ⁊ demoniū hēs? Rn̄- infra.10.d.
dit ieſus. Ego demoniū nō hēo ſed honorifi-
co pr̄em meū ⁊ vos inhonoraſtis me. Ego āt
nō q̄ro gloriã meã. Eſt q q̄rat. ⁊ iudicet. Amē
amē dico vobis ſi qs ſermonē meū ſeruaue-
rit: mortē nō videbit in eternū. Dixerūt ergo
iudei. Nūc cognouimus qꝛ demoniū habes
Abrahã mortuus eſt ⁊ p̄phete: ⁊ tu dicis: ſi G
qs ſermonē meū ſuauerit: nō guſtabit mor
tē in eternū. Nunqd tu maior es p̄re noſtro

abraam qui mortuus eſt:Et prophete mor
tui ſunt.Quem teipſum facis.Reſpondit ie
ſus.Si ego glorifico meipm:gloria mea ni
hil eſt. Eſt pater meus qui glificat me.queʒ
vos dicitis:qꝛ deus noſter eſt ⁊ non cogno
s.7.b uiſtis eum. Ego autem noui eum:⁊ ſi dixero
qꝛ non ſcio euʒ.ero ſilis vobis mendax. Sʒ
ſcio eum.⁊ ſermonem eius ſeruo.Abraham
pater veſter exultauit vt videret diem meuʒ
vidit:⁊ gauiſus eſt. Dixerunt ergo iudei ad
eum.Quinquaginta annos nõdum habes
⁊ abraham vidiſti. Dixit eis ieſus. Amen
amen dico vobis: anteq̃ʒ abraham fieret
ego ſum.Tulerunt ergo lapides vt iacerent
in eum. Jeſus autem abſcondit ſe ⁊ exiuit
de templo.

¶C.S.Cecum a natiuitate curat. ieſus di
cit:in iudicium in hunc mundum veni. vt q
non vident videant. IX.

A Et preteriēs ieſus vidit hoīem cecū a
natiuitate:⁊ iterrogauerūt eū diſcipu
li eius.Rabbi qs peccauit.hic aut parētes
eius vt cec⁹ naſceret̃. Rñdit ieſus. Neqʒ h̃
peccauit neqʒ parētes eius:ſʒ vt manifeſtet̃
opa dei in illo.Me opʒ opari opa eius qui
s.8.b miſit me:donec dies ē. Venit nox qñ nemo
pōt opari.quãdiu ſum in mũdo.lux ſuʒ mũ
ſtra.12.g. di.Hoc cū dixiſſet expuit in terrā ⁊ fecit lutū
ex ſputo.⁊ liniuit lutū ſup oculos eius ⁊ di
B xit ei.Vade laua in natatoria ſyloe:qđ iterp
tat̃ miſſus.Abijt ergo ⁊ lauit:⁊ venit vidēs
Jtaqʒ vicini ⁊ q viderāt eū prius quia men
dicus erat.dicebāt.Nonne h̃ eſt q ſedebat ⁊
mendicabat.Alij dicebāt qꝛ hic ē.alij āt neq̃
q̃ʒ.ſed ſilis eſt eius. Jlle vero dicebat qꝛ ego
ſum.Dicebāt ergo ei.quō apti ſūt tibi oculi
Rñdit.Jlle hō q dr̃ ieſus lutū fecit: ⁊ vnxit
oculos meos ⁊ dixit mihi.Vade ad natato
C ria ſyloe ⁊ laua.Et abij ⁊ laui.⁊ video. Et di
xerūt ei.Vbi ē ille. Ait. Neſcio. Adducūt eū
ad phariſeos q cec⁹ fuerat. Erat āt ſabbatū
qñ lutū fecit ieſus ⁊ apuit oculos eius.Jteꝛ
ergo interrogabāt eū phariſei quō vidiſſet.
Jlle āt dixit eis.Lutū mihi poſuit ſup ocu
los ⁊ laui ⁊ video.Dicebant ergo ex phariſe
is qdam.Nō eſt hic hō a deo qui ſabbatuʒ
non cuſtodit.Alij aūt dicebant.quō pōt ho
mo peccator hec ſigna facere.Et ſciſma erat
D inter eos. Dicunt ergo ceco iterum. Tu qd
dicis de illo qui aperuit oculos tuos.Jlle āt
dixit.qꝛ ppheta eſt. Non crediderunt ergo
iudei de illo qꝛ cecus fuiſſet ⁊ vidiſſet:donec
vocauerunt parentes eius qui viderāt:⁊ in
terrogauerunt eos dicētes.Hic eſt filius ve
ſter quem vos dicitis qꝛ cecus natus ē.quo
modo ergo nunc videt. Reſponderunt eis
parentes eius.⁊ dixerūt. Scimus qꝛ hic eſt
filius noſter. ⁊ quia cecus natus eſt.quomō
auteʒ nunc videat neſcimus:aut quis eius
aperuit oculos nos neſcimus.Jpſuʒ interro E
gate.Etatem habet ipſe de ſe loquatur.Hec
dixerunt parentes eius quoniaʒ timebant iu
deos.Jam enim ꝯſpirauerant iudei:vt ſi qs
eum ꝯfiteret̃ eſſe xp̃ʒ:extra ſynagogā fieret
Propterea parentes eius dixerūt.quia eta
tem habet ipſum interrogate. Vocauerunt
ergo rurſum homineʒ qui fuerat cecus ⁊ di
xerunt ei.Da gloriam deo. Nos ſcimus qꝛ Joſue.7.c
hic homo peccator ē.Dixit ergo eis ille. Si
peccator eſt neſcio.vnum ſcio qꝛ cecus cum
eſſem modo video.Dixerunt ergo illi.Quid
fecit tibi. Quomodo aperuit tibi oculos.
Reſpondit eis. Dixi vobis iam ⁊ audiſtis.
Quid iteruʒ vultis audire.Nunquid ⁊ vos
vultis diſcipuli eius fieri:Maledixerunt er
go ei:⁊ dixerūt. Tu diſcipulus illius ſis.nos
autem moyſi diſcipuli ſumus. Nos ſcimus
qꝛ moyſi locutus eſt deus hunc autem ne F
ſcimus vnde ſit. Reſpondit ille homo: ⁊ di
xit eis. Jn hoc enim mirabile eſt qꝛ vos ne
ſcitis vnde ſit: ⁊ aperuit meos oculos. Sci
mus autem qꝛ peccatores deus non audit
ſed ſi quis dei cultor eſt ⁊ voluntatem eius
facit.hunc exaudit.A ſeculo non eſt audituʒ infra.11.c
qꝛ quis aperuit oculos ceci nati. Niſi eſſet
hic a deo:non poterat facere quicq̃ʒ.Reſpō
derunt ⁊ dixerunt ei. Jn peccatis natus es
totus: ⁊ tu doces nos. Et eiecerunt eum fo
ras. Audiuit ieſus quia eiecerunt eum fo
ras:⁊ cum inueniſſet eum dixit ei.Tu credis G
in filium dei. Reſpondit ille ⁊ dixit. Quis
eſt domine vt credam in eum. Et dixit ei ie
ſus. Et vidiſti eum ⁊ qui loquitur tecum
ipſe eſt. Ait ille ait.Credo domine. Et proci
dens adorauit eum. Et dixit ei ieſus. Jn iu
dicium ego in hunc mundum veni: vt qui
non vident videant:⁊ qui vident ceci fiant.
Et audierunt quidam ex phariſeis:qui cum
ipſo erant:⁊ dixerunt ei. Nunquid ⁊ nos ce
ci ſumus.Dixit eis ieſus. Si ceci eſſetis nō
haberetis peccatum. Nunc vero dicitis qꝛ
videmus:⁊ peccatum veſtrum manet.

¶C.S. Qui non intrat per oſtium in ouile:
dicit: ego ſum paſtor bonus. poteſtatem ha-
beo ponendi animam meā. Judei dicūt ſi tu
es xp̄s dic nobis palā. ego ⁊ pr̄ vnū ſumus:
ſuſtulerūt lapides iudei vt lapidarent ieſum
A ⁊ exiuit de manibus eorum. X.

Amen amē dico vobis qui non intrat
p oſtium in ouile ouium ſed aſcendit
aliunde. ille fur eſt ⁊ latro. Qui aūt intrat p
oſtium paſtor ē ouiū. Huic oſtiarius aperit:
⁊ oues vocē eius audiūt. Et ꝓprias oues vo
cat nominatim ⁊ educit eas. Et cum ꝓprias
oues emiſerit ante eas vadit: ⁊ oues illuꝫ ſe
quūtur qꝛ ſciunt vocem eius. Alienū aūt nō
ſequūntur: ſed effugiunt ab eo: qꝛ nō noue-
runt vocē alienoꝝ. Hoc prouerbiuꝫ dixit eis
ieſus. Jlli auteꝫ non cognouerunt qd loque
retur eis. Dixit ergo eis iterū ieſus. Amē amē
B dico vobis: qꝛ ego ſuꝫ oſtiū ouiū. Oēs quot
quot venerunt fures ſunt ⁊ latrones: ſed nō
audierunt eos oues. Ego ſum oſtiū. Per me
ſi quis introierit ſaluabitur: ⁊ ingredietur ⁊ egre
dietur: ⁊ paſcua inueniet. Fur non venit niſi
vt furetur: ⁊ mactet ⁊ perdat. Ego veni vt vitā
habeant: ⁊ abundantius habeant. Ego ſum
Joā.5.d. paſtor bonus. Bonus paſtor aiam ſuā dat
pro ouibus ſuis. Mercenarius autē ⁊ q non
C eſt paſtor cuius non ſūt oues proprie videt
lupum venientem ⁊ dimittit oues ⁊ fugit: ⁊
lupus rapit ⁊ diſpergit oues. Mercenarius
āt fugit: qꝛ mercenarius eſt: ⁊ non ptinet ad
eum de ouibus. Ego ſum paſtor bonus ⁊ co
gnoſco oues meas: ⁊ cognoſcunt me mee.
Sicut nouit me pr̄: ⁊ ego agnoſco patrem: ⁊
Mat.ii. aiam meam pono pro ouibus meis. Et ali-
Luc.io.d as oues habeo que non ſunt ex hoc ouili: ⁊
mat.20.d illas oportet me adducere ⁊ vocem meā au-
Mar.io.d dient. ⁊ fiat vnum ouile ⁊ vnus paſtor. Pro
D pterea me pr̄ diligit qꝛ ego pono aiam meaꝫ
vt iterum ſumā eam. Nemo tollit eā a me: ſꝫ
ego pono eaꝫ a meipſo. Poteſtatem habeo
ponendi eam: ⁊ poteſtatem habeo iterum
ſumendi eam. Hoc mandatum accepi a pa
tre meo. Diſſenſio iterum facta eſt inter iude
os pp ſermones hos. Dicebant autē multi
ſ.7.c.8.f ex ipſis. Demonium habet ⁊ inſanit. Quid
eum auditis? Alij dicebant. Hec verba non
E ſunt demonium hn̄tis. Nunquid demoniuꝫ
poteſt cecorum oculos aperire? Facta ſunt āt
encenia i hieroſolymis: ⁊ hyems erat. Et am
bulabat ieſus in templo in porticu ſalomo-
nis. Circundederunt ergo eum iudei. ⁊ dice-
bant ei. Quouſqꝫ aiam nr̄am tollis. Si tu
es xp̄s dic nobis palam? Rn̄dit eis ieſus.
loquor vobis ⁊ non creditis. Opa que ego
facio in noīe patris mei: h̄ teſtimonium phi-
bent de me. Sed vos nō creditis qꝛ nō eſtis
ex ouibus meis. Oues mee vocē meam au-
diunt: ⁊ ego cognoſco eas: ⁊ ſequuntur me.
Et ego vitam eternā do eis. ⁊ non pibunt in F
eternū: ⁊ nō rapiet eas qſqꝫ de manu mea.
pater meus qd̄ dedit mihi maius oībus eſt.
⁊ nemo pōt rapere de manu pr̄is mei. Ego ⁊
pr̄ vnum ſumus. Suſtulerunt ergo lapides ſ.8.g.
iudei vt lapidarent eum. Reſpondit eis ie-
ſus. Multa bona opera oſtēdi vobis ex pr̄e
meo. Propter qd̄ eorū opus me lapidatis?
Rn̄derunt ergo iudei. De bono ope nō lapi
damus te. ſed de blaſſemia: ⁊ qꝛ tu homo cū
ſis: facis teipſum deuꝫ. Reſpōdit eis ieſus.
Nonne ſcriptū eſt in lege vr̄a: qꝛ ego dixi dij
eſtis. Si illos dixit deos ad quos ſermo dei G
factus eſt: ⁊ non poteſt ſolui ſcriptura: quem Pſ.8i.
pater ſanctificauit ⁊ miſit in mundū vos di-
citis: qꝛ blaſſemas qꝛ dixi filius dei ſum. Si
non facio opera patris mei nolite credere mi
hi. Si autē facio: ⁊ ſi mihi non vultis crede-
re opibus credite. vt cognoſcetis ⁊ credatis:
qꝛ pr̄ in me eſt: ⁊ ego in pr̄e. Querebāt ergo Mat.ii.l
eū apprehendere: ⁊ exiuit de manibus eorū Mar.3.a
Et abijt iteruꝫ tranſiordanem in eum locum
vbi erat ioannes baptizās primū: ⁊ manſit
illic. Et multi venerūt ad eum: ⁊ dicebant qꝛ
ioannes qdem ſignum fecit nulluꝫ. Omnia
autem quecunqꝫ dixit ioannes de hoc: vera
erant: ⁊ multi crediderunt in eum.

¶C.S. De ſuſcitatione lazari. collegerunt
principes ⁊ phariſei concilium. cayphas di-
cit. qꝛ expedit vt vnus ⁊c. XI.

Erat aūt qdā languens lazarus a be A
thania de caſtello marie: ⁊ marthe ſo
roꝝ eius. Maria autē erat: q̄ vnxit dn̄m vn-
guēto ⁊ extertit pedes eius capillis ſuis. cu-
ius frater lazarus infirmabatur. Miſerunt er
go ſorores eius ad eum dicentes. Dn̄e ecce
quē amas infirmatur. Audiēs aūt ieſus dixit
eis infirmitas h̄ nō eſt ad mortem: ſed ꝓ glo
ria dei vt glorificetur filius dei p eam. dilige-
bat aūt ieſus marthā ⁊ ſororē eius mariam
⁊ lazarum. Ut ergo audiuit qꝛ infirmabatur
tunc qdē manſit in eodē loco duobus dieb⁹
deinde poſt h̄ dicit diſcipulis ſuis. eamus in

iudeā iterū: dicūt ei diſcipuli. Rabbi nunc q̄
rebant te iudei lapidare: ⁊ iterū vadis illuc.
B Rn̄dit ih̄s. Nōne duodecim ſunt hore diei.
Siquis ambulauerit i die nō offendit: qꝛ lu
cē huius mūdi videt. Si āt ambulauerit in
nocte offendit: qꝛ lux nō eſt in eo. Hec ait ⁊
poſt h̄ dicit eis. Lazarus amicus noſter dor
mit: ſed vado vt a ſōno excitē eū dixerunt er
go diſcipuli eiꝰ: dn̄e ſi dormit ſaluus erit: di
xerat aūt ieſus de morte eius: illi āt putaue
rūt qꝛ de dormitione ſomni diceret. Tunc er
go ih̄s dixit eis manifeſte. Lazarus mortuꝰ
eſt ⁊ gaudeo pp vos vt credatis qm̄ nō erā
ibi. Sed eamus ad eū: dixit ergo thomas q
dicitur didymus ad cōdiſcipulos. Eamus ⁊
nos moriāur cuꝫ eo. Uenit itaqꝫ ih̄s ⁊ iue
C nit eū q̄tuor dies iā in monumēto habe ntē
Erat aūt bethania iuxta hieroſolymā quaſi
ſtadiis qnd ecim. Multi aūt ex iudeis vene
rāt ad marthā ⁊ mariā vt ꝯſolarētur eas de
fr̄e ſuo martha ergo vt audiuit qꝛ ih̄s venit
occurrit illi: maria āt domi ſedebat: dixit er
go martha ad ieſum: dn̄e ſi fuiſſes hic frater
meꝰ nō fuiſſet mortuꝰ. Sꝫ ⁊ nūc ſcio qꝛ q̄cū
qꝫ popoſceris a deo dabit tibi deꝰ: dicit illi
ieſus. Reſurget frater tuus: dicit ei martha
Scio qꝛ reſurget in reſurrectione in nouiſſi
mo die: dicit ei ieſus. Ego ſū reſurrectio ⁊ vi
ta. Qui credit in me ēt ſi mortuus fuerit vi
uet: ⁊ ois q viuit ⁊ credit in me non morieᷣ
D i eternū. Credis hoc. Ait illi. Utiqꝫ dn̄e ego
credidi. qꝛ tu es xp̄s filiꝰ dei q in hūc mūdū
veniſti. Et cū hoc dixiſſet: abijt ⁊ vocauit ma
riā ſororē ſuā ſilentio dicēs: magiſter adeſt ⁊
vocauit te. Illa vt audiuit ſurrexit cito: ⁊ ve
nit ad eū. Nōdū enī venerat ieſus i caſtellū
ſed erat adhuc in illo loco vbi occurrerat ei
martha. Judei ergo q erant cū ea in domo ⁊
cōſolabāᷣ eā: cū vidiſſent mariā qꝛ cito ſur
rexit ⁊ exijt: ſecuti ſunt eā dicētes. Qꝛ vadit
ad monumentū vt ploret ibi: maria ergo cū
veniſſet vbi erat ieſus: videns eū: cecidit ad
pedes eiꝰ ⁊ dixit ei: dn̄e ſi fuiſſes hic: nō eſſet
mortuꝰ frater meꝰ. Jeſus āt vt vidit eā plo
rātē ⁊ iudeos q venerāt cū ea plorātes: infre
E muit ſpū ⁊ turbauit ſeipſuꝫ: ⁊ dixit. Ubi po
ſuiſtis eū: dicūt ei: dn̄e veni ⁊ vide. Et lachry
matꝰ eſt ieſus. Dixerūt ergo iudei. Ecce q̄uo
S.9.c. amabat eū. Quidā aūt ex ipſis dixerūt: non
poterat hic q aꝑuit oculos ceci nati facere
vt h̄ nō moreretᷣ. Jeſus ergo rurſū fremēs i

ſemetipſo venit ad monumētū. Erat āt ſpe
lūca ⁊ lapis ſuppoſitꝰ erat ei. Ait ieſus. Tol
lite lapidē. Dicit ei martha ſoror eiꝰ q mor
tuꝰ fuerat: dn̄e iā fetet: quatriduanus ē. n. di
cit ei ieſus: nonne dixi tibi qm̄ ſi credideris
videbis gl'iam dei. Tulerūt ergo lapidē. Ih̄s
āt eleuatis ſurſū oculis dixit. Pr̄ grās ago
tibi: qm̄ audiſti me. Ego āt ſciebā qꝛ ſemꝑ
me audis: ſed pp ppl'ꝫ q circūſtat dixi: vt cre
dāt qꝛ tu me miſiſti. Hec cū dixiſſet voce ma
gna clamauit. Lazare veni foras. Et ſtatim F
prodijt q fuerat mortuꝰ ligatus manꝰ ⁊ pe
des inſtitis: ⁊ facies illiꝰ ſudario erat ligata
Dixit eis ieſus. Soluite eum ⁊ ſinite abire.
Multi ergo ex iudeis q venerāt ad mariā ⁊
marthā ⁊ viderāt q̄ fecit ieſus crediderūt in
eū. Quidā āt ex ipſis abierūt ad phariſeos
⁊ dixerunt eis q̄ fecit ieſus. Collegerūt ergo
pōtifices ⁊ phariſei cōciliū ⁊ dicebāt. Quid
facimus. Quia hic homo multa ſigna facit.
Si dimittimus eū ſic oēs credēt in eū. Et ve
nient romani ⁊ tollēt noſtrū locū ⁊ gentem.
Unus āt ex ipſis cayphas noie: cū eēt ponti
fex anni illiꝰ dixit eis. Uos neſcitis quicq̄ꝫ infra.18.c.
nec cogitatis: qꝛ expedit vobis vt vnus mo
riaᷣ hō pro pplō ⁊ nō tota gēs pereat. Hec G
āt ex ſemetipſo n̄ dixit: ſed cū eēt pōtifex āni
illius ꝓph̄auit: qꝛ ieſus moriturꝰ erat ꝑ gē
te. Et nō tātū ꝑ gēte: ſed vt filios dei q erāt
diſpſi ꝯgregaret i vnū. Ab illo ergo die cogi Mat.12.b.
tauerūt vt interficerēt eū. Jeſus ergo iā nō Mar.3.a.
palā ambulabat apud iudeos: ſed abijt regi
onē iuxta deſertū i ciuitatē q̄ dr̄ effrē ⁊ ibi mo
rabaᷣ cū diſcipulis ſuis. Proximū aūt erat Mat.26.a.
paſca vt ſanctificarent ſeipſos. Querebāt er Mar.14.a.
go ieſum ⁊ colloquebātur adinuicē in tēplo Luc.22.a.
ſtantes. Quid putatis qꝛ nō venit ad diē fe
ſtum iſtū. Dederant autē pontifices ⁊ phari
ſei mandatuꝫ vt ſiquis cognouerit vbi ſit in
dicet vt apprehendant eum.

¶ C. S. Maria vnxit pedes ieſu: ⁊ extersit
capillis ſuis: iudas fur erat ⁊ loculos hēns
turba ex iudeis multa venit: nō pp ieſuꝫ tā
tū ſed vt lazaꝝ viderēt quē ſuſcitauit a mor
tuis: turba q̄ venerat ad diē feſtū occurrit ie
ſu ſedēti ſuꝑ pullū aſine: gētiles quidā roga
bāt philippū: dicētes dn̄e volumus ieſuꝫ vi
dere: ieſus rn̄dit: niſi granum frumēti ⁊c. aīa
mea turbata ē: pr̄ clarifica nomē tuuꝫ: venit
vox de celo: dicit ih̄s: nūc iudiciū eſt mūdi: ⁊
multi ex pricipibus crediderūt in eū: ſed pp

phariſeos nō ꝯfitebātur:dicit nō veni vt iu
dicē mūdū ſed vt ſaluificē. XII.

A Jeſus ergo ante ſex dies paſce vēit be
Mat.6.a thaniaʒ vbi lazarus fuerat mortuus
Mar.14.a quē ſuſcitauit ieſus.Fecerūt aūt ei cenā ibi:
ꝛ martha miniſtrabat: lazar⁹ vero vn⁹ erat
Mat.26.a ex diſcūbentibus cū eo.Maria ergo accepit
Mar.14.a librā vnguēti nardi piſtici ꝑcioſi ꝛ vnxit pe-
Luc.7.f. des ieſu:ꝛ extersit pedes eius capillis ſuis ꝛ
dom⁹ ipleta eſt ex odore vnguēti.dixit ergo
vnus ex diſcipulis eius iudas ſcariothis q
erat eū traditurus.Quare hoc vnguētū nō
vēdidit trecētis denarijs ꝛ datū ē egēis: di
xit aūt hoc:nō quia de egenis pertinebat ad
eū ſed qꝛ fur erat:ꝛ loculos hñs ea qui mit-
B tebantur portabat.Dixit ergo ieſus.Sinite
Mat.26.a. illā:vt i diē ſepulture mee ſeruet illud.Pau
peres eni ſemp hēbitis vobiſcū me autē nō
ſemp habebitis.Cognouit ergo turba mul-
ta ex iudeis qꝛ illic eſt:ꝛ venerūt nō propter
ieſum tātū:ſed vt lazarū viderent quē ſuſci
tauit a mortuis.Cogitauerūt aūt principes
ſacerdotū vt ꝛ lazarū interficerēt:qꝛ multi ꝓ
pter illum abibāt ex iudeis:ꝛ credebāt in ie
Mat.21.a. ſum.In craſtinuʒ āt turba multa q̄ venerat
Mar.11.a. ad diē feſtū:cū audiſſent qꝛ venit ieſus hie-
Luc.19.e. roſolymā acceperūt ramos palmarū: ꝛ pro
ceſſerūt obuiā ei ꝛ clamabāt.Oſanna bene-
dictus qui venit in noīe dñi rex iſrael.Et iue
Eſa.62.d. nit ieſus aſellū ꝛ ſedit ſuper eū ſicut ſcriptuʒ
zach.9.b. eſt.Noli timere filia ſyon:ecce rex tu⁹ venit
Mat.21.a. ſedēs ſup pullū aſine.Hec nō cognouerūt di
C ſcipuli ei⁹ pmū:ſʒ qñ glīficat⁹ ē ihs tūc recor
dati ſunt qꝛ hˀ erāt ſcripta de eo: ꝛ hˀ fecerūt
ei.Teſtimoniuʒ ergo ꝑhibebat turba q̄ erat
cū eo qñ lazarū vocauit de monumēto:ꝛ ſu
ſcitauit eū a mortuis.Propterea ꝛ obuiam
venit ei turba:qꝛ audierūt eum feciſſe hoc ſi
gnū.Phariſei ergo dixerūt ad ſemetipſos.
Videtis:qꝛ nihil proficimus ? Ecce mūdus
tot⁹ poſt eū abijt.Erāt āt qdā gētiles ex his
q aſcēderāt vt adorarēt in die feſto.Hi ergo
acceſſerūt ad philippū qui erat a bethſaida
galilee:ꝛ rogabāt eū dicētes.Dñe volum⁹
ieſū videre.Venit philippus:ꝛ dicit andree
D Andreas rurſū ꝛ philipp⁹ dixerūt ieſu.Ihs
āt rñdit eis dicēs.Vēit hora vt clarificet fi-
lius hoīs.Amen amē dico vobis niſi granū
frumēti cadēs ī terrā mortuū fuerit ipſuʒ ſo
Mat.26.d. lū manet.Si āt mortuū fuerit multū fructū
Mar.8.d. affert.Qui amat aīam ſuā perdet eā.Et qui
odit aīam ſuā ī hoc mūdo:in vitā eternā cu- Lu.9.c.17.e
ſtodit eā.Si qs mihi miniſtrat me ſequat.
Et vbi ſū ego:illic ꝛ miniſter me⁹ erit.Si qs
mihi miniſtrauerit honorificabit eū pr̄ me⁹
nūc aīa mea turbata ē.Et quid dicā.Pater Mat.26.d.
ſaluifica me ex hac hora.Sed ꝓpterea veni Mar.14.d.
in horā hāc.Pater clarifica nomē tuū.Ve-
nit ergo vox de celo dicens.Et clarificaui:ꝛ
iterū clarificabo.Turba ergo q̄ ſtabat ꝛ audi E
erat:dicebat tonitruū eſſe factū.Alij āt dice
bāt.Angelus ei locutus ē.Rñdit ieſus ꝛ di
xit:nō pp me hˀ vox venit:ſed pp vos nūc iu
diciū ē mūdi:nūc princeps hui⁹ mūdi eijcie
tur foras.Et ego ſi exaltatus fuero a terra:
oīa trahā ad meipſum.Hoc āt dicebat ſigni S.3.b.ꝛ.8.d
ficās q̄ morte eēt moritur⁹.Rñdit ei turba
Nos audiuim⁹ ex lege: qꝛ xp̄s mācet i eter-
nū.Et quō tu dicis: opʒ exaltari filiū hoīs.
Et q̄s eſt iſte fili⁹ hoīs:dixit ergo eis ieſus.
Adhuc modicū lumē in vobis eſt. Ambula
te dū lucē hētis:vt nō vos tenebre cōprehē
dāt. Et qui ambulat in tenebris neſcit quo F
vadat.Dū lucē hētis credite in lucē:vt filij
lucis ſitis.Hec locut⁹ ē ieſus:ꝛ abijt:ꝛ abſcō
dit ſe ab eis.Cū āt tāta ſigna feciſſʒ corā eiſ
ñ credebāt i eū:vt ſermo yſaie impleref quē
dixit.Dñe qs credidit auditui noſtro:ꝛ bra-
chiū dñi cui reuelatū ē.Propterea nō pote Eſa.53.a.
rant credere qꝛ iterū dixit yſaias Et cecauit
oculos eorū ꝛ indurauit cor eoꝝ vt nō vide Eſa.6.c
ant oculis:ꝛ nō intelligāt corde:ꝛ cōuertāt Mat.13.b.
ꝛ ſanē eos.Hec dixit yſaias qñ vidit gloriā Mer.4.d.
eius ꝛ locutus ē de eo.Verūtamē ꝛ ex prin Mar.8.d.
cipibus multi crediderūt in euʒ:ſed propter- Actis.28.f.
phariſeos nō cōfitebāt:vt de ſynagoga nō
eijcerētur:dilexerūt eni gloriā hoium magiſ
q̄ʒ gloriā dei.Ihs āt clamauit ꝛ dixit.Qui
credit i me nō credit i me:ſed i eū q miſit me
Et qui videt me:videt eū qui miſit me. Ego S.8.b.ꝛ.9.a
lux in mūdū veni:vt oīs qui credit in me:in
tenebris non maneat.Et ſiquis audierit ver
ba mea ꝛ nō cuſtodierit: ego non iudico eū.
Nō eni veni vt iudicē mūdū:ſed vt ſaluificē
mundū.Qui ſpernit me ꝛ nō accipit verba
mea:hēt q iudicet euʒ.Sermo quē locutus
ſum:ille iudicabit eū in nouiſſimo die.Quia
ego ex meipſo non ſum locutus:ſed q miſit
me pater:ipſe mihi mādatū dedit quid dicā
ꝛ quid loquar.Et ſcio quia mādatū eius vi
ta eterna ē.Que ergo ego loquor:ſicut dixit
mihi pater ſic loquor.

CC.S. Pedes diſcipulorũ lauat dicens: ⁊
vos debetis alter alteri⁹ lauare pedes: dicit
q̄ mãducat panẽ meũ leuabit ꝯtra me calca
neũ ſuũ: dicit: vn⁹ ex vobis tradet me: ⁊ ſub
iũgit: cui ego intinctũ panẽ porrexero: tũc in
troiuit i iudã ſathanas: mãdatũ nouũ do vo
bis vt diligatis iuicẽ: dicit petro: anteq̃ȝ gal
lus cãtet ter me negabis ⁊c. XIII.

A Ante diẽ feſtũ paſce ſciẽs ieſus q2 ve
nit hora eius vt trãſeat ex hoc mun
do ad patrẽ: cũ dilexiſſet ſuos q̄ erãt in mun
do: in finẽ dilexit eos. Et cena facta cũ diabo
Luce.22.a. lus iã miſiſſet in cor vt traderet eũ iudas ſy
monis ſcariothis: ſciẽs: q2 oĩa dedit ei pater
Mat.11.d. in manus: ⁊ q2 a deo exiuit. ⁊ ad deũ vadit:
Luce.10.d. ſurgit a cena: ⁊ ponit veſtimenta ſua. ⁊ cũ ac
S.6.d. cepiſſet lintheũ p̄cinxit ſe: deinde miſit aquã
in peluim: ⁊ cepit lauare pedes diſcipulorũ
⁊ extergere lintheo quo erat precinctus. Ue
nit ergo ad ſymonẽ petrũ. Et dicit ei petrus
dñe tu mihi lauas pedes. Reſpondit ieſus
⁊ dixit. Quod ego facio tu neſcis modo: ſcies
autẽ poſtea: dicit ei petrus. Nõ lauabis mi
hi pedes in eternum. Reſpõdit ei ieſus. Si
nõ lauero te nõ hẽbis partẽ meũ: dicit ei ſy
mõ petrus dñe nõ tantũ pedes meos: ſed ⁊
manus ⁊ caput. dicit ei ieſus. Qui locus eſt:
B nõ indiget niſi vt pedes lauet: ſed ẽ mũdus
totus. Et vos mũdi eſtis ſed nõ oẽs. ſciebat
eni quiſnã eſſet q̄ traderet eũ. Propterea di
xit: nõ eſtis mũdi oẽs. Poſtq̃ȝ ergo lauit pe
des eorum: accepit veſtimẽta ſua: ⁊ cũ recu
buiſſet iterũ dixit eis. ſcitis quid fecerim vo
bis. Uos vocatiſ me magiſter ⁊ dñe ⁊ bene
dicitis. Sũ eteni. Si ergo ego laui pedes ve
ſtros dñs ⁊ magr̃: ⁊ vos debetis alter alteri
us lauare pedes. Exẽplũ.n. dedi vobis. vt
quẽadmodũ ego feci vobis ita ⁊ vos facia
tis. Amẽ amẽ dico vobis: nõ ẽ ſeru⁹ maior
Mat.10.c. dño ſuo neqȝ apl's maior ẽ eo q̄ miſit illũ.
Luc.6.f. Si hec ſcitis. bti eritis ſi feceritis ea nõ de oi
bus vobis dico. Ego ſcio quos elegeri. Sed
vt adipleat̃ ſcriptura. Qui mãducat mecũ
Ps.40. panẽ leuabit ꝯtra me calcaneũ ſuũ. Ammo
C do dico vobis priuſq̃ȝ fiat vt cũ factũ fuerit
Mat.10.d. credatis q2 ego ſũ. Amẽ amẽ dico vobis: q̄
Luc.10.c. accipit ſi quẽ miſero me accipit. Qui ãt me
accipit. accipit eũ q̄ me miſit. Cũ hec dixiſſet
ieſus turbat⁹ ẽ ſpũ ⁊ ꝓteſtat⁹ ẽ ⁊ dixit. Amẽ
Mat.26.b. amẽ dico vobis: q2 vn⁹ ex vobis tradet me.
Mar.14.b Aſpiciebãt ergo ad iuicẽ diſcipuli: heſitãtes
de quo diceret. Erat ergo recũbẽs vn⁹ ex di Luc.22.c.
ſcipuliſ ei⁹ i ſinu ieſu quẽ diligebat ieſus. In infra.21.f.
nuit ergo huic ſymõ petr⁹ ⁊ dixit ei. Quis ẽ
de quo dicit. Itaqȝ cũ recubuiſſet ille ſupra
pect⁹ ieſu dicit ei. Dñe qs ẽ? Rñdit ieſus. Il
le ẽ cui ego itĩctũ panẽ porrexero. Et cũ itĩn
xiſſet panẽ dedit iude ſymõis ſcariothis. Et
poſt bucellã itroiuit i eũ ſathanas. Et dicit ei
ieſuſ. Qđ facis fac citi⁹. Hoc ãt nẽo ſciuit diſ
cũbẽtiũ ad qđ dixerit ei. Quidã.n. putabãt
q2 loculos hẽbat iudas ꝙ dixiſſet ei ieſus
eme ea q̄ op⁹ ſũt nobis ad diẽ feſtũ. aut ege D
nis vt aliqđ daret. Cũ ergo accepiſſet ille bu
cellã exiuit cõtinuo. Erat ãt nox. Cũ ergo ex
iſſet dixit ieſus. Nũc clarificat⁹ ẽ fili⁹ hoĩs: ⁊
de⁹ clarificat⁹ ẽ i eo. Si de⁹ clarificat⁹ ẽ i eo:
⁊ de⁹ clarificabit eũ i ſemetipõ ⁊ cõtiuo clari
ficabit eũ. Filioli: adhuc modicũ vobiſcũ ſũ. S.7.e.
Queretis me. ⁊ ſicut dixi iudeis quo ego va S.8.c.
do vos nõ poteſtis veire. Et vobis dico mõ. Ioã.2.b.
Mãdatũ nouũ do vobiſ: vt diligatis iuicẽ ſi
cut dilexi vos: vt ⁊ vos diligatis iuicẽ. In
hoc cognoſcẽt oẽs: q2 diſcipuli mei eſtis: ſi di
lectionẽ hũeritis ad iuicẽ. Dicit ei ſymõ pe
tr⁹. Dñe quo vadis. Rñdit ieſus. Quo ego
vado nõ potes me mõ ſeq: ſeqr̃is ãt poſtea.
Dicit ei petr⁹. Quarẽ nõ poſſũ te ſeq modo.
Aiaȝ meã pro te ponã. Rñdit ei ieſuſ. Aiaȝ
tuã pro me pões. Amẽ amẽ dico tibi nõ can Mat.26.c
tabit gallus donec ter me neges. Mar.14.d
CC.S. Nõ turbet̃ cor veſtruȝ. dicit ego ſuȝ Luc.22.c.
via veritas ⁊ vita. dicit philipp⁹ dñe oñde
nobis patrẽ: ſi diligitiſ me mãdata mea ſua
te ego i patre meo ⁊ vos i me ⁊ ego i vobis ſi
qs diligit me ſmões meos ſuat. XIIII

Et ait diſcipuliſ ſuis. Nõ turbetur cor A
veſtrũ. Creditis in euȝ: ⁊ in me credi
te. In domo patris mei mãſiões multe ſunt
Si quo miuſ dixiſſeȝ vobis q2 vado parare
vobis locum. Et ſi abiero ⁊ p̄parauero vobiſ
locũ. iterũ venio ⁊ accipiã vos ad meipſum
vt vbi ſũ ego ⁊ vos ſitiſ. Et quo ego vado ſci
tis ⁊ viã ſcitis. Dicit ei thõas. Dñe neſcim⁹
quo vadis. Et quõ poſſum⁹ viã ſcire. Dicit
ei ieſus. Ego ſũ via ⁊ veritas ⁊ vita. Nẽo ve
nit ad p̄em niſi per me. Si cognouiſſetiſ me
⁊ patrẽ meũ vtiqȝ cognouiſſetis. Et ãmodo
cognouiſſetiſ eũ ⁊ vidiſtiſ eũ. Dicit ei philip
pus. Dñe oñde nobis patrẽ: ⁊ ſufficit nobis
Dicit ei ihs. Tãto tp̄e vobiſcũ ſũ ⁊ ñ cogno B
uiſtis me? Philippe: q̄ videt me. videt ⁊ pa

trē.Q̄uō tu dicis ostēde nobis prēm.Nō cre
dis qꝛ ego i prē: ⁊ pr̄ i me ē.Uerba q̄ ego lo
quor vobis a meipso nō loquor.Pater āt i
me manēs ipse facit opera.Non creditis qꝛ
ſ.5.f. ego i prē ⁊ pater i me ē. Aliogn pp opa ipsa
credite.Amē amē dico vobis.q credit in me
opera q̄ ego facio ⁊ ipse facit: ⁊ maiora horū
infra.16.d. faciet:qꝛ ego ad prēm vado.Et qd̄cunqꝫ pe
tieritis prēm ī noīe meo hoc faciā: vt glīfice
Mat.21.c. tur pr̄ i filio.Si qd petieritis i noīe meo hoc
Mar.11.c. faciā. Si diligitis me mādata mea seruate.
Et ego rogabo patrē ⁊ aliū pacliтū dabit vo
bis vt maneat vobiscū i eternū spm̄ verita
tis quē mūdus nō pōt accipere: qꝛ non vi
det eū nec scit eū.Uos āt cognoscetis eū:qꝛ
apud vos mācbit ⁊ i vobis erit.Nō relinquā
vos orphanos:veniā ad vos.Adhuc modi
cū ⁊ mūdus me iā nō videt.Uos āt videtis
C me:quia ego viuo: ⁊ vos viuetis.In illo die
vos cognoscetis qꝛ ego sū i patre meo: ⁊ vos
i me: ⁊ ego i vobis.Qui habet mādata mea
⁊ seruat ea:ille ē q diligit me.Qui autē dili
Mat.10.d. git me diligit a prē meo.Et ego diligam eū:
Luc.10.c. ⁊ māifestabo ei meipsum.Dicit ei iudas nō
ille scariothis.Dn̄e quid factum ē quia ma
nifestaturus es nobis teipsum ⁊ nō mūdo.
Rn̄dit iesus ⁊ dixit ei. Si qs diligit me ser
monē meum seruabit: ⁊ pater meus diliget
eum ⁊ ad eum vēiemus ⁊ māsionē apud eū
faciemus.Qui nō diligit me sermōes meos
nō seruat. Et sermonē quē audistis nō ē me
D us sed eius qui misit me patris. Hec locut⁹
sum vobis apud vos manens.Paraclitus
autem spūs sanctus quem mittet pater i no
mine meo ille vos docebit omnia ⁊ sugge
ret vobis oīa quecunqꝫ dixero vobis.Pa
cem relinquo vobis:pacē meam do vobis.
Nō quō mūdus dat ego do vobis. Nō tur
betur cor vestrū neqꝫ formidet.Audistis qꝛ
ego dixi in vobis:vado ⁊ venio ad vos. Si
diligeretis me gauderetis vtiqꝫ:qꝛ vado ad
patrem quia pater maior me est.Et nunc di
xi vobis priusq̄ꝫ fiat vt cū factum fuerit cre
datis.Jam nō multa loquar vobiscum.Ue
nit enim princeps mundi huius: ⁊ in me nō
habet quicquam. Sed vt cognoscat mun
dus quia diligo patrem: ⁊ sicut mandatum
dedit mihi pater. sic facio. Surgite: eamus
hinc.
¶C.S. Dicit: ego sum vitis vera ⁊ pater
meus agricola est de dilectione precepta: si
me persecuti sunt ⁊ vos persequētur: ⁊ odio
habuerunt me gratis:dicit: cum venerit pa
raclitus. XV

EGo sum vitis vera ⁊ pater meus agri A
cola est.Oēm palmitē in me nō feren
teꝫ fructū tollet euꝫ ⁊ omne qui fert fructuꝫ
purgabit euꝫ vt fructuꝫ plus afferat. Jam
vos mundi estis pp sermonē quē locut⁹ sū
vobis.Mācte in me ⁊ ego i voꝰ.Sicut pal
mes nō pōt ferre fructū a semetipso nisi mā
serit in vite sic nec vos nisi in me māseritis.
Ego sū vitis vos palmites. Qui manet in
me ⁊ ego in eo hic fert fructū multū:qꝛ sine
me nihil potestis facere.Si qs in me nō mā
serit mittet foras sicut palmes ⁊ arescet ⁊ col
ligēt eū ⁊ in ignē mittet ⁊ ardet.Si māseritis Mat.21.c.
i me ⁊ verba mea i vobis māserit qd̄cūqꝫ vo Mar.11.c.
lueritis petetis ⁊ fiet vobis.In hꝰ clarificat⁹ B
est pater meus vt fructuꝫ plurimū afferatis
⁊ efficiamini mei discipuli. Sicut dilexit me
pr̄: ⁊ ego dilexi vos.Mānete i dilectiōe mea
Si pcepta mea seruaueritis manebitis i di
lectione mea:sicut ⁊ ego prīs mei pcepta ser
uaui: ⁊ maneo in ei⁹ dilectiōe:hec locut⁹ suꝫ
vobis vt gaudiū meū in vobis sit: ⁊ gaudiū
vrm̄ impleat. Hoc est pceptū meū vt diliga i.Cor.4.d.
tis iuicē sicut dilexi vos:maiorē hac dilectio Eph.5.a.
ne nēo hēt q̄ꝫ vt aiam suā ponat qs pro ami Phil.3 d.
cis suis.Uos amici mei estis:si feceritis que i.Tessa.4.b
ego pcipio vobis.Jā nō dicā vos seruos qꝛ i.Joh.3.c.
seruus nescit qd faciat dn̄s ei⁹.Uos āt dixi
amicos: qꝛ oīa q̄cūqꝫ audiui a prē meo no
ta feci vobis. Nō vos me elegistis:sed ego C
elegi vos: ⁊ posui vos vt eatis ⁊ fructū affe
ratis: ⁊ fruct⁹ vr̄ māeat:vt qd̄cūqꝫ petieritis i.Joh.3.c.
patreꝫ in noīe meo det vobis.Hec mādo vo infra.18.a.
bis vt diligatis inuicē.Si mūdus vos odit
scitote:qꝛ me priorē vobis odio hūit. Si de
mūdo fuissetis: mūd⁹ qd̄ suū erat diligeret
Qꝛ vero de mūdo nō estis:sꝫ ego elegi vos
d mūdo:pptерea odit vos mūd⁹.Mēmēto
te smōis mei quē ego dixi vobis. Nō ē su⁹ Mat.10.c.
maior dn̄o suo.Si me psecuti sūt: ⁊ vos pse Luce.6.f.
quēt.Si smonē meū suauerūt: ⁊ vr̄m serua Mat.24.a.
būt Sꝫ hꝰ oia facient vobis pp nomē meū qꝛ Mar.13.b.
nesciūt eū q misit me.Si nō venissem ⁊ locu Luc.21.c.
tus fuissem eis:peccatū nō hērēt.Nūc āt ex Mat.11.d.
cusationeꝫ nō hn̄t de pccō suo.Qui me odit D
⁊ prēm meū odit.Si opa nō fecisseꝫ in eis q̄ Luce.10.c
nemo alius fecit pccm̄ nō haberēt.Nūc aūt
⁊ viderūt ⁊ oderunt ⁊ me ⁊ patrē meū. Sed

Ps.34. vt adimpleat̄ ſmo q̄ in lege eoꝝ ſcript⁹ ē: q̄ꝛ
odio hūerunt me gratis. Cū āt venerit para
clitus quē ego mittā vobis a pr̄e. ſpm̄ veri
tatiſ q̄ a pr̄e ꝓcedit: ille teſtimoniū ꝑhibebit
de me. Et vos teſtimonium perhibebitis: q̄ꝛ
ab initio mecum eſtis.

¶ C.S. Abſque ſynagogis facient vos.
Nunc vado ad euꝫ qui me miſit: ⁊ nemo ex
vobis īterrogat ⁊c. cū venerit paraclitus il
le arguet mundūꝫ de peccato: omnia queccū
q̄ hꝫ pater mea ſūt modicū iā ⁊ nō videbi
tis me: vſq̄ꝫ mō nō poteſtis ġcq̄ꝫ exiui a pa
tre meo ⁊ veni ī mūdū pater mecū ē. XVI

A Hec locutus ſuꝫ vobis vt nō ſcandali
Mat.24. ꝫemini. Abſq̄ꝫ ſynagogis faciēt voſ.
Mar.13.b. Sꝫ vēit hora vt oīs q̄ īterficit vos arbitret̄
Luc.21.c. obſequꝫ ſe pr̄ſtare deo. Et hec faciēt vobis q̄ꝛ
nō nouerūt pr̄eꝫ neq̄ꝫ me. Sꝫ hec locut⁹ ſuꝫ
vobis ⁊ cū venerit hora eoꝝ: reminiſcami q̄ꝛ
ego dixi vobis. Hec āt vobis ab initio nō di
B xi q̄ꝛ vobiſcū erā. Et nūc vado ad eū q̄ miſit
me: ⁊ nēo ex vobis īterrogat me quo vadis.
Sꝫ q̄ꝛ hec locut⁹ ſū vobis triſtitia impleuit
coꝛ vr̄ꝫ. Sꝫ ego ỽitatē dico vobis expedit
vobiſ vt ego vadā. Si.n.ñ abiero paraclit⁹
non venit ad vos. Si āt abiero: mittā eū ad
vos. Et cū venerit ille arguet mūdū ꝺ pccō:
⁊ de iuſtitia ⁊ de iudicio. De pccō q̄dem q̄ꝛ
nō crediderūt in me. De iuſticia vero q̄ꝛ ad
pr̄eꝫ vado: ⁊ iā nō videbitis me. De iudicio
C āt q̄ꝛ princeps hui⁹ mundi iā iudicat⁹ ē. Ad
huc multa hēo vobis dicere: ſꝫ nō poteſtis
portare mō. Cū āt venerit ille ſpūs veritatis
docebit vos oēꝫ veritatē. Nō.n. loq̄t̄ a ſemet
ipſo: ſed q̄cūq̄ꝫ audiet loq̄t̄: ⁊ q̄ futura ſūt an
nunciabit vobis. Jlle me clarificabit: q̄ꝛ de
Mat.11.d. meo accipiet ⁊ annūciabit vobiſ. Oīa q̄cūq̄ꝫ
Luc.10.d. hꝫ pr̄ mea ſunt. Propterea dixi q̄ꝛ de meo
D accipiet ⁊ annūciabit vobis. Modicū ⁊ iā ñ
S.14.b. videbitiſ me. ⁊ iteꝝ modicū ⁊ videbitiſ me q̄ꝛ
vado ad patrē. Dixerunt ergo ex diſcipulis
ei⁹ ad inuicē. Quid ē hoc q̄ð dicit nobis mo
dicū nō videbitiſ me ⁊ iteꝝ modicū ⁊ uidebi
tis me q̄ꝛ vdo ad patrē. Dicebāt ergo. quid
ē hoc q̄ꝺ dicit modicū. Neſcim⁹ q̄ꝛ loquitur.
Cognouit āt ieſus q̄ꝛ volebāt eū īterrogare
⁊ dixit eis. De hoc q̄ritis īter voſ: q̄ꝛ dixi mo
dicū ⁊ nō videbitis me ⁊ iteꝝ modicū ⁊ vide
bitis me. Amē amē dico vobis: q̄ꝛ plorabi
Hie.31.c tis ⁊ flebit: ⁊ vos: mūd⁹ āt gaudebit. Uos āt
Ja.4.c. ꝯtriſtabimi ſed triſticia vr̄a verteť ī gaudiū.
Mulier cum parit triſticiā hꝫ: q̄ꝛ vēit hora E
eius. Cum āt peperit pueꝝ iam nō meminit
ꝑſſure ꝓpter gaudiū q̄ꝛ natus ē hō in mun
dū. Et vos igiť nunc q̄dē triſtitiā habetis.
Jteꝝ āt vidēbo voſ: ⁊ gaudebit coꝛ vr̄ꝫ ⁊ gau
diuꝫ vr̄m nemo tollet a vobis. Et in illo die
me nō īterrogabitiſ ġcq̄ꝫ. Amē amē dico vo
bis ſi q̄d petieritiſ patrē ī noīe meo dabit vo Mat.21.c.
bis. Uſq̄ꝫ mō nō petiſtis ġcq̄ꝫ in noīe meo. Mar.11.c.
Petite ⁊ accipietis: vt gaudiū veſtrū ſit ple S.14 b.
nū. Hec ī ꝓuerbijs locutus ſum vobis. Uēit 1.Joā.1.b
hora cū iā nō ī ꝓuerbijs loq̄r vobis: ſed pa F
lā ꝺ patre meo annūciabo vobis. Jn illo die
ī noīe meo petetis. Et nō dico vobis q̄ꝛ ego
rogabo patrē de vobis. Jpſe.n. pater amat
vos: q̄ꝛ vos me amaſtis: ⁊ credidiſtis q̄ꝛ a
deo exiui. Exiui a pr̄e ⁊ veni in mūdū: iteruꝫ
relinquo mūdū: ⁊ vado ad pr̄eꝫ. Dicūt ei di
ſcipuli ei⁹. Ecce nūc palā loq̄ris: ⁊ ꝓuerbiuꝫ
nullū dicis. Nūc ſcim⁹ q̄ꝛ ſcis oīa ⁊ nō op⁹ ē G
tibi vt q̄s te īterroget. Jn hoc credim⁹ q̄ꝛ a
deo exiſti. Rn̄dit eis ieſus. Modo creditis:
Ecce vēit hora: ⁊ iā vēit vt diſꝑgamini vnuſ Mat.26.c.
q̄ſq̄ꝫ in ꝓpria ⁊ me ſolū relīq̄tis ⁊ nō ſum ſo Mar.14.c.
lus: q̄ꝛ pater mecū ē. Hec locut⁹ ſum vobis Zach.13.c.
vt ī me pacē habeatis. Jn mūdo ꝑſſurā ha
bebitis: ſed cōfidite ego vici munduꝫ.

¶ C.S. Subleuatis oculis in celuꝫ dixit pa
ter venit hora: clarifica filium tuum. Jeſus
diſcipulos commēdat patri: pater iuſte mun
dus te nō cognouit. XVII.

Hec locut⁹ ē ieſus: ⁊ ſubleuatis oculis A
in celū dixit. Pater venit hora clari
fica filium tuū vt filius tuus clarificet te. Si
cut dediſti ei ꝑtātē oīs carnis: vt oē q̄ð dedi
ſti ei det eis vitā eternā. Hec ē āt vita eterna
vt cognoſcat te ſolū deū verū: ⁊ queꝫ miſiſti
ieſum xp̄m. Ego te clarificaui ſup terrā opuſ
cōſumaui quod dediſti mihi vt faciā. Et nūc
clarifica me tu pater apud temetipſum clari
tate quā habui priuſq̄ꝫ mūdus: fieret apud
te. Manifeſtaui nomē tuū hoibus quos de
diſti mihi de mūdo. Tui erāt: ⁊ mihi eos de
diſti ⁊ ſermonē tuū ſeruauerūt. Nūc cognoue
rūt q̄ꝛ oīa q̄ dediſti mihi abſte ſūt. Quia ver
ba q̄ dediſti mihi dedi eis: ⁊ ipſi acceperūt ⁊ B
cognouerūt vere q̄ꝛ a te exiui ⁊ crediderunt
q̄ꝛ tu me miſiſti. Ego ꝑ eis rogo. Nō ꝑ mū
do: ſed pro his q̄s dediſti mihi: q̄ꝛ tui ſūt. Et
mea oīa tua ſūt: ⁊ tua mea ſūt: ⁊ clarificatus
ſū in eis. Et iā nō ſum in mūdo: ⁊ hi ī mūdo

-ſūt ⁊ ego ad te vēio. Pater ſcē ſua eos ī no
mine tuo quos dediſti mihi: vt ſint vnū: ſi
cut ⁊ nos. Cū eēm cū eis. ego ſuabā eos i
noie tuo. Quos dediſti mihi. ego cuſtodiui
⁊ nēo ex eis piit niſi fili⁹ pditiōis: vt ſcriptu
E ra ipleat. Nūc āt ad te vēio: ⁊ h̄ loquor i mū
ſ.15.c. do vt habeāt gaudiū meū ipletū i ſemet
ipſis ego dedi eis ſmonē tuū: ⁊ mūd⁹ eos
odio hūit q2 nō ſū ď mūdo ſicut ⁊ ego nō ſū
de mūdo. Nō rogo vt tollas eos de mūdo:
ſ3 vt ſues eos a malo. De mūdo nō ſūt ſicut
⁊ ego nō ſū de mūdo. Scifica eos i veritate.
Sermo tu⁹ vitas ē. Sicut tu me miſiſti i mū
dū ita ⁊ ego miſi eos i mūdū. Et p eis ego
ſcifico me ipſū: vt ſint ⁊ ipſi ſcificati i verita
te. Nō p eis āt rogo tm̄: ſ3 ⁊ p eis q credituri
ri ſunt p verbū eo͡r i me: vt oēs vnū ſint ſi
cut tu pr̄ i me ⁊ ego i te vt ⁊ ipſi i nobis vnū
B ſint vt credat mund⁹ q2 tu me miſiſti. Et ego
claritatem quam dediſti mihi dedi eis vt
ſint vnū. ſicut ⁊ nos vnū ſum⁹. Ego i eis
⁊ tu i me vt ſint cōſumati i vnū ⁊ cognoſcat
mundus: quia tu me miſiſti: ⁊ dileſiſti eos ſi
cut ⁊ me dilexiſti. Pater quos dediſti mihi
uolo vt vbi ſū ego: ⁊ illi ſint mecū: vt vide
ant claritatē meā quā dediſti mihi q2 di
lexiſti me ante cōſtitutionē mundi. Pater
Mat.11.d. iuſte mund⁹ te nō cognouit. Ego āt te cogno
Luc.10.d. ui ⁊ hi cognouerūt q2 tu me miſiſti. Et notū
feci eis nomē tuū ⁊ notū faciā vt dilectio
quā dilexiſti me i ipſis ſit ⁊ ego i ipſis.

¶ C.S. Egreſſus ieſus cum diſcipulis ſuis trans torrentem cedron: querentibus iudai cum cohorte ieſum reſpondit: ego ſum: abierunt retrorſum ⁊ ceciderunt in terram: captio chriſti negatio petri: abiudicatio chriſti ⁊ reſponſio eiuſdem. XVIII

A Hec cū dixiſſet ieſus egreſſus eſt cū
diſcipulis ſuis tranſ torrentē cedrō
Mat.26.c. vbi erat hortus: in quē introiuit ipſe ⁊ diſci
Mar.14.c. puli eius. Sciebat autē ⁊ iudas q tradebat
Luc.22.d. eū locū q2 frequēter ieſus cōuenerat illuc cū
diſcipulis ſuis. iudas ergo cū accepiſſet co
Mat.26.c horte ⁊ a pōtificib⁹ ⁊ phariſeis miniſtros ve
Mar.14.c. nit illuc cū lāternis ⁊ facib⁹ ⁊ armis. Ieſus
Luc.22.e. itaq3 ſciēs oia q̄ vētura erāt ſup eū pceſſit
⁊ dixit eis. Quē q̄ritis? Rn̄derunt ei. Ieſū
nazarenū. Dicit eiſ ieſus. Ego ſū. Stabat
āt ⁊ iudas qui tradebat eū cū ipis. Ut ergo
dixit eis ego ſū: abierūt retrorſū. ⁊ ceciderunt
B runt i terrā. Itez ergo iterrogauit eos. Quē
q̄ritis? Illi āt dixerūt. Ieſū nazarenū. Rn̄
dit ieſus: Dixi vobiſ q2 ego ſū. Si ergo me
q̄ritis ſinite hos abir̄. Ut impleret̄ ſmo quē
dixit: q2 quos dediſti mihi non pdidi ex eis
quēq̄. Symō ergo petr⁹ habēs gladiū edu
Mat.26.e xit eum. ⁊ pcuſſit pontificis ſeruū ⁊ abſcidit
Mar.14. auriculam ei⁹ dexterā. Erat āt nomē ſuo mal
Luc.22.e ch⁹. Dicit ergo ieſus petro. Mitte gladiū tu
ū i vaginā. Calicē quē ďdit mihi pr̄ nō vis
vt bibā illū? Cohors āt ⁊ tribun⁹ ⁊ miniſtri
Mat.26.f. iudeo͡r cōprehēderūt ieſū ⁊ ligauerūt eū ⁊
Mar.14.f. adduxerūt eū ad annā pmum. Erat. n. ſocer
Luc.22.f. cayphe q erat pōtifex anni illi⁹. Erat autem
ſ.11.f. C caypbas q cōſilium dederat iudeis q2 expe
Mat.26.f. dit vnum hoiem mori p pplō. Seq̄bat̄ autē
Mar.14.f. ieſum ſymō petrus: ⁊ alius diſcipul⁹. Diſci
Luc.22.f. pulus autē ille erat notus pontifici ⁊ itroi
uit cū ieſu in atriū pōtificis. Petr⁹ autem
ſtabat ad oſtiū foris. Exiuit ergo diſcipulus
qui erat notus pontifici ⁊ dixit oſtiarie: ⁊ in
troduxit petrū. Dixit ergo petro ācilla oſtia
Mat.26.g. ria. Nunqd ⁊ tu ex diſcipuliſ es hois iſtius.
Mar.14.g. Dicit ille. Non ſū. Stabant aūt ſerui ⁊ mini
Luc.22. ſtri ad pruinas: q2 frig⁹ erat: ⁊ calefaciebāt
ſe. Erat āt cū eis ⁊ petr⁹ ſtās ⁊ calefaciens ſe
Pōtifex ergo iterrogauit ieſū de diſcipulis
D ſuis ⁊ de doctrina ei⁹. Rn̄dit eis ieſus. Ego
Mat.26.e. palā locut⁹ ſū mūdo. Ego ſp docui i ſynago
Mar.14.e. ga ⁊ tēplo quo oēs iudei ↄueniūt: ⁊ i occulto
Luc.22.f. locut⁹ ſū nihil. Quid me iterrogas? Interro
ga eos q audierunt qd locut⁹ ſim ipſis: ecce
hi ſciūt q̄ dixerim ego. Hec āt cum dixiſſet:
Mat.26.g. vn⁹ aſſiſtēs miniſtro͡r dedit alapā ieſu dicēs
Mar.14.g. Sic rn̄des pontifici. Rn̄dit ei ieſus. Si ma
Luce.22.g le locut⁹ ſū teſtimoniū phibe de malo: ſi āt
Mat.26.f. bene qd me cedis? Et miſit eū annas ligatū
Mar.14.f. ad caypbā pontificē. Erat autē ſymō petrus
Luc.22.f. ſtās ⁊ calefaciēs ſe. Dixerūt ergo ei. Nūqd
E ⁊ tu ex diſcipulis ei⁹ es. Negauit ille ⁊ dixit.
Nō ſum. Dicit ei vnus ex ſeruis pontificis
cognatus eius cui⁹ abſcidit petrus auricu
lā. Nōne ego te vidi in horto cū illo. Itez er
go negauit petrus: ⁊ ſtatim gallus cātauit.
Adducūt ergo ieſū a caypha in ptoriū. Erat
Mat.27.f. āt mane: ⁊ ipſi nō introierūt in ptoriū vt nō
Mar.15.a. cōtaminarētur: ſed vt māducarēt paſca. Exi
Luc.23.a. uit ergo pilatus ad eos foras: ⁊ dixit. Quā
accuſationē affertis aduerſus hoiem hunc?
Rn̄derūt ⁊ dixerūt ei. Si nō eēt hic malefa
ctor: nō tibi tradidiſſemus eū. Dicit ergo eiſ
F pilatus. Accipite eū vos: ⁊ ſm legē vrām iu

dicate eū͛. Dixerūt ergo ei iudei. Nobis nō
licꝫ īterficere quēq̄͛. Ut ſmo ihū ipleret͛ quē
dixit ſignificās q̄ morte eēt moritur⁹. Introi
Mat.27.b. uit ergo iteꝝ ī ptoriū pilat⁹: ⁊ vocauit ihm: ⁊
Mar.15.a. dixit ei. Tu es rex iudeorū: Rn̄dit ihs. A te
Luc.23.a. metipſo hoc dicis an aliȷ́ dixerūt tibi de me.
Rn̄dit pilat⁹. Nūqd ego iude⁹ ſū. Gēs tua
⁊ pōtifices tradiderūt te mihi. Quid feciſti.
Rn̄dit ieſus regnū meū nō ē de hoc mūdo.
Si ex hoc mūdo eēt regnū meuꝫ miſtri mei
B vtiqꝫ decertarēt vt nō traderer iudeis. Nūc
āt regnū meuꝫ nō ē hinc. Dixit itaqꝫ ei pila
t⁹. Ergo rex es tu. Rn̄dit ieſus. Tu dicis: qꝛ
rex ſuꝫ ego. Ego ī hoc nat⁹ ſuꝫ ⁊ ad hoc vēi ī
mūdū: vt teſtioniuꝫ phibeā veritati. Ois q
ē ex veritate: audit vocē meā. Dicit ei pilat⁹
Quid ē veritas. Et cū hoc dixiſſet iteꝝ exiuit
Mat.17.b. ad iudeos: ⁊ dicit eis. Ego nullā iuenio in eo
Mar.15.b. cām. Eſt āt cōſuetudo vobis vt vnū dimittā
Mat.27.b. vobis ī paſca. Uultis ergo dimittā vobis re
Mar.15.a. gē iudeoꝝ. Clamauert͛ rurſū oēs dicētes. Nō
Luc.23.c. hūc ſed barrabā. Erat āt barrabas latro.

¶ C.S. Pilatus ieſum flagellauit: deriſio: crucifixio inter duos latrones: commēdatio matris diſcipulo: ⁊ potatio aceti: ⁊ mors ⁊ ſepultura. XIX.

A H Unc ergo apphēdit pilat⁹ ieſuꝫ ⁊ fla
Mat.27.c. gellauit. Et milites plectētes coronā
Mar.15.c. de ſpinis ipoſuerunt capiti eius ⁊ veſte pur
purea circūdederūt eū. Et veniebāt ad eū ⁊
dicebāt. Aue rex iudeoꝝ. Et dabāt ei alapas.
Exiuit iteꝝ pilat⁹ foras: ⁊ dicit eis. Ecce ad
Luc.23.a. duco vobis eum foras vt cognoſcatis qꝛ nul
laꝫ inuenio in eo cām. Exiuit ergo ieſus por
Mat.27.c. tās ſpineā coronā: ⁊ purpureū veſtimētum
Mar.15.b. ⁊ dicit eis. Ecce hō. Cū ergo vidiſſent eū pō
Mat.27.c tifices ⁊ miniſtri clamabāt dicentes. Crucifi
Mar.15.b. ge crucifige eū. Dicit eis pilat⁹. Accipite eū
Luc.23.c vos ⁊ crucifigite. Ego eni non inuenio in eo
cāꝫ. Rn̄derūt ei iudei. Nos legē hēm⁹ ⁊ ſꝫ
B legē debet mori qꝛ filiū dei ſe fecit. Cū ergo
Mat.27.b. audiſſet pilatus hunc ſermonē magis timu
Mar.15.a. it. Et ingreſſus eſt pretoriū iteꝝ: ⁊ dicit ad
Luc 23.a. ihm. Un̄ es tu. Ihs āt rn̄ſuꝫ nō dedit ei. Di
cit ergo pilatus. Mihi nō loq̄ris. Neſcis qꝛ
ptātē hēo crucifigere te ⁊ ptātē hēo dimitte
re te. Rn̄dit ieſus. Nō haberes ptātē aduer
ſum me ullā niſi tibi datū eēt deſuper. Pro
pterea q me tradidit tibi maius pcͦ͞n hēt. Et
exinde q̄rebat pilat⁹ dimittere eū. Iudei āt
clamabant dicētes. Si hunc dimittis nō es

amicus ceſaris. Ois eni q ſe regē facit ꝯtra C
dicit ceſari. Pilat⁹ āt cum audiſſet hos ſer
mōes adduxit foras ieſum: ⁊ ſedit pro tribu
nali ī loco q dr̄ lichoſtratos: hebraice āt gab
batha. Erat āt paraſceue paſce hora q̄ſi ſex
ta: ⁊ dicit iudeis. Ecce rex vr̄. Illi aūt clama Mar.15.b.
bāt. Tolle tolle crucifige eū. Dicit eis pilat⁹. Luc.23.c.
Regē vr̄m crucifigā. Rn̄derunt pōtifices.
Nō hēm⁹ regē niſi ceſarē. Tūc ergo tradidit
eis illū vt crucifigeret͛. Suſceperūt āt ieſum Mat.27.d.
⁊ eduxerūt. Et baiulās ſibi crucē exiuit in eū Mar.15.b.
q dicit͛ caluarie locū hebraice āt golgotha. Luc.23.c.
Ubi crucifixerūt eū: ⁊ cū eo alios duos hinc D
⁊ hinc: mediū autē ieſum. Scripſit āt ⁊ titu Mat.27.e
lū pilatus: ⁊ poſuit ſup crucē. Erat āt ſcriptū Luc.23 c.
Ieſus nazarenus rex iudeoꝝ. Hūc ergo titu Mar.15.e.
lū multi iudeoꝝ legerūt qꝛ ꝓpe ciuitatē erat Mat.27.e
locus vbi crucifixus eſt ieſus. Et erat ſcriptū Mar.15.e.
hebraice grece ⁊ latine. Dicebant ergo pila Luc.23.e.
to pōtifices iudeoꝝ. Noli ſcribere rex iudeo
ruꝫ: ſed qꝛ ipſe dixit rex iudeoꝝ. Rn̄dit pila
tus. Qu ͦd ſcripſi: ſcripſi. Milites ergo cum Mat.27.d.
crucifixiſſent eū acceperūt veſtimēta eius: ⁊ Mar.15.d.
fecerūt q̄tuor partes vnicuiqꝫ militi partē: ⁊ Luc.23.e.
tunicā. Erat āt tunica icōſutilis deſup cōtex
ta per totū. Dixerūt ergo adinuicē. Nō ſcin E
damus eā: ſed ſortiamur de illa cuius ſit. Ut Ps.21.
ſcriptura ipleret͛ dicēs. Partiti ſunt veſtimē
ta mea ſibi: ⁊ in veſtē meā miſerūt ſorteꝫ. Et
milites qdē hec fecerūt. St₄bāt āt iuxta cru
cē ieſu mater eius: ⁊ ſoror matris eius maria
cleophe ⁊ maria magdalene. Cuꝫ vidiſſet er
go ieſus matrē ⁊ diſcipulū ſtantē quē dilige
bat dicit matri ſue. Mulier ecce fili⁹ tu⁹. De
inde dicit diſcipulo. Ecce mater tua. Et ex illa
hora accepit eā diſcipul⁹ in ſuā. Poſtea ſci
ens ieſus qꝛ oia cōſumata ſūt: vt ꝯſumaret͛
ſcriptura dicit. Sitio. Uas āt erat poſitū ace
to plenū. Illi ergo ſpōgiā plenā aceto hyſſo F
po circūponētes obtulerūt ori eius. Cū ergo Mat.27.f.
accepiſſet ieſus acetū dixit. Cōſumatū ē. Et i Mar.15.c.
clinato capite tradidit ſpm̄. Iudei ergo q̄ñ Luc.23.e.
paraſceue erat vt nō remāerēt ī cruce cora pa Mat.27.f.
ſabbato. Erat eni magnus dies ille ſabbati: Mar.15.d.
rogauerūt pilatū vt frāgerēt͛ eoꝝ crura ⁊ tol Luc.23.f.
lerēt͛. Uenerūt ergo milites: ⁊ primi qdē fre
gerūt crura: ⁊ alteri⁹ qui crucifixus ē cū eo.
Ad ihm āt cū veniſſent vt viderēt eū iā mor
tuū nō fregerunt ei⁹ crura: ſed vn⁹ militū lā
cea lat⁹ ei⁹ apuit: ⁊ ꝯtinuo exiuit ſanguis ⁊
aqua. Et q vidit teſtioniū phibuit: ⁊ verū eſt

teſtioniũ eius. Et ille ſcit q₂ vera dicit vt ⁊
G vos credatis. Facta ſũt eni h̃ vt ſcriptura im
Exo.12.g. pleretur. Os nõ cõminuetis ex eo. Et iterũ
Nu.9.b. alia ſcriptura dicit. Videbũt in quẽ tráſfixe
Zach.12.c. rũt. Poſt h̃ át rogauit pilatũ ioſeph ab ari
Mat.27.g. mathia eo q̃ eẽt diſcipul⁹ ihũ: occult⁹ át pp
Mar.15.d. metũ iudeorũ: vt tolleret corp⁹ ihũ. Et pmiſit
Luc.23.g. pilat⁹. Véit ergo ⁊ tulit corpus ihũ. Véit ⁊
S.3.a.⁊.7.g. nicodem⁹ q venerat ad ihm nocte primũ: fe
Mat.27.g. rẽs mixturã myrrhe ⁊ aloes q̃ſi libras cẽtũ
Mar.13.c. Acceperũt ergo corp⁹ ihũ: ⁊ ligauerũt eũ lin
Luc.23.g. theis cũ aromatib⁹: ſicut mos ẽ iudeis ſepe
lire. Erat át i loco vbi crucifixus ẽ hort⁹. ⁊ i
horto monumẽtũ nouũ in q̃ nõdũ q̃ſq̃₃ poſi
tus erat. Ibi ergo pp paraſceuẽ iudeorũ q₂
iuxta erat monumẽtũ poſuerũt ieſum.

C. S. Reſurrectio: ⁊ qualiter appuit ma
rie magdalene: apparẽs diſcipulis dedit eis
pacẽ ſpiritũ ſanctũ: poſt dies octo clauſis ia
A nuis apparuit diſcipulis ⁊ thome. XX

Mat.28.g. Una át ſabbati maria magdalene ve
Mar.15.a. nit mane cũ adhuc tenebre eſſent ad
Luc.24.a. monumẽtũ: ⁊ vidit lapidez ſublatũ a monu
mẽto. Cucurrit ergo ⁊ venit ad ſymonẽ petr̃
⁊ ad aliũ diſcipulũ quẽ amabat ieſus ⁊ dicit
illis. Tulerũt dñm de monumẽto ⁊ neſcim⁹
vbi poſuerũt eũ. Exijt ergo petrus ⁊ ille ali⁹
diſcipulus ⁊ venerant ad monumẽtũ. Curre
bát át duo ſimul: ⁊ ille ali⁹ diſcipul⁹ p̃currit
B citius petro: ⁊ venit prim⁹ ad monumentũ.
Et cũ ſe inclinaſſet vidit poſita lintheamina
nõ tñ introiuit. Venit ergo ſymon petrus ſe
quẽs eũ ⁊ itroiuit in monumẽtũ: ⁊ vidit lin
theamina poſita ⁊ ſudariũ qđ fuerat ſup ca
put ei⁹ nõ cũ lintheaminib⁹ poſitũ: ſed ſepa
ti inolutũ i vnũ locũ. Tũc ergo itroiuit ⁊ ille
diſcipul⁹ q venerat prim⁹ ad monumẽtũ ⁊
vidit ⁊ credidit. Nõdũ eni ſciebát ſcripturã:
C q₂ oportuit eũ a mortuis reſurgere. Abierũt
ergo iterũ diſcipuli ad ſemetipſos. Maria át
ſtabat ad monumentũ foris plorás. Dũ ergo
fleret inclinauit ſe ⁊ pſpexit in monumẽtũ.
Actis.1.b. Et vidit duos angelos in albis ſedẽtes: vnũ
ad caput ⁊ vnũ ad pedes: vbi poſitũ erat cor
D pus ieſu: dicũt ei illi. Mulier qd ploras: dicit
eis: q₂ tulerũt dñm meũ: ⁊ neſcio vbi poſue
rũt eũ. Hec cũ dixiſſet cõuerſa ẽ retrorſuz: ⁊
vidit ieſum ſtãtẽ: ⁊ nõ ſciebat q₂ ieſus eſt: di
cit ei ieſus. Mulier qd ploras. Quẽ q̃ris. Il
la exiſtimás q₂ hortulanus eẽt dicit ei: dñe
ſi tu ſuſtuliſti eũ dicito mihi vbi poſuiſti eũ:

⁊ ego eũ tollã: dicit ei ieſus. Maria: Cõuerſa
illa dicit ei. Rabboni qđ dr̃ magr̃: dicit ei ie
ſus. Noli me tãgere: nõduz eni aſcẽdi ad pa
trẽ meũ. Vade át ad fratres meos ⁊ dic eis:
aſcẽdo ad patrẽ meũ ⁊ patrẽ vr̃m: deũ meũ ⁊ E
deũ vr̃m. Véit maria magdalene annũcás
diſcipulis: q₂ vidi dñm: ⁊ hec dixit mihi. Cũ Luc.24.f.
ergo ſero eẽt die illo vna ſabbatorũ ⁊ fores
eẽnt clauſe vbi erát diſcipuli cõgregati pp
metũ iudeor̃ vẽit ihs ⁊ ſtetit i medio ⁊ dixit
eis. Pax vob. Et cũ h̃ dixiſſet oñdit eis ma infra.eo.f.
nus ⁊ lat⁹. Gauiſi ſunt ergo diſcipuli viſo
dño. Dixit ergo eis iter̃. Pax vobis: Sicut
miſit me pr̃: ⁊ ego mitto vos. Hec cũ dixiſſet
inſufflauit: ⁊ dicit eis. Accipite ſpm̃ ſanctũ.
Quor̃ remiſeritis pccã remittũt eis: ⁊ quor̃ Mat.18.b.
retinueritis retẽta ſũt. Thomas át vnus ex F
duodeci q dr̃ didym⁹ nõ erat cũ eis qñ vẽit
ihs. Dixerũt ergo ei alij diſcipli. Vidim⁹ dñ₃
Ille át dixit eis. Niſi videro i manib⁹ ei⁹ fi
xurã clauorũ: ⁊ mittã digitũ meũ in locũ cla
uor̃: ⁊ mittã manuz meã i lat⁹ ei⁹ nõ credã.
Et poſt dies octo iter̃ erát diſcipli ei⁹ intus ⁊
thomas cũ eis. Véit ihs ianuis clauſis: ⁊ ſte S.eo.e.
tit i medio. ⁊ dixit eis. Pax vobis: deide di G
cit thome. Infer digitũ tuũ huc ⁊ vide man⁹
meas: ⁊ affer manũ tuã ⁊ mitte in lat⁹ meũ
⁊ noli eſſe icredulus ſed fidelis. Rñdit tho
mas: ⁊ dixit. Dñs me⁹ ⁊ de⁹ me⁹: dicit ei ie
ſus. Quia vidiſti me thoma credidiſti: beati
q nõ viderũt: ⁊ crediderũt. Multa qdẽ ⁊ alia infra.21.g.
ſigna fecit ieſus in cõſpectu diſcipulor̃ ſuor̃
q̃ nõ ſunt ſcripta in libro hoc. Hec át ſcripta
ſunt vt credatis: q₂ ieſus ẽ filius dei: ⁊ vt cre
dẽtes vitã habeatis in noĩe eius.

C. S. Poſtea iter̃ manifeſtauit ſe ad ma
re tyberiadis ⁊c. de piſcatione petri: dicit pe
tro tertio: paſce oues meas. XXI

Poſtea máifeſtauit ſe iter̃ ihs ad ma A
re tyberiadis. Manifeſtauit autẽ ſic.
Erát ſimul ſymõ petrus ⁊ thomas q dr̃ didy
mus ⁊ nathanahel q erat a chana galilee ⁊
filij zebedei: ⁊ alij ex diſcipulis ei⁹: duo dicit
eis ſymõ petrus. Vado piſcari: dicũt ei veni
mus ⁊ nos tecũ. Et exierũt ⁊ aſcẽderunt i na Luc.5.a.
uim: ⁊ illa nocte nihil prẽdiderũt: mane át B
facto ſtetit ieſus i littore: nõ tñ cognouerũt di
ſcipli q₂ ieſus ẽ: dicit ergo eis ieſus. Pueri
nũqd pulmẽtariũ habetis. Rñderũt ei: nõ. Di
cit eis. Mittite in dextera nauigij rete ⁊ inue
nietis. Miſerunt ergo ⁊ iam nõ valebant il

lud trahere pre multitudine piſciũ. dicit ergo diſcipulus ille quẽ diligebat ieſus petro dñs ẽ. ſymõ petrus cũ audiſſet qꝛ dñs ẽ: tunica ſuccīxit ſe. Erat. n. nudus ꝛ miſit ſe ĩ ma
C re. Alij ãt diſcipuli nauigio venerũt. Nõ. n. lõge erãt a terra: ſed q̃ſi cubitis ducẽtis tra
Luc. 24. f. hẽtes rete piſciũ. Ut ergo deſcẽderũt in terrã: viderũt prunas poſitas: ꝛ piſcẽ ſuppoſitũ ꝛ panẽ. dicit eis ieſus. Afferte de piſcibus: quos prendidiſtis nũc. Aſcendit ſymon petrus ꝛ traxit rete in terrã plenũ magnis piſcibus cẽtũ qnquaginta tribus. Et cũ tãti eſ
D ſent. nõ ẽ ſciſſum rete. Dicit eis ieſus. Venite prãdete. Et nemo audebat diſcũbentium interrogare eũ tu qs es: ſcientes. qꝛ dñs eſt
Luc. 24. f. Et venit ieſus ꝛ accepit panẽ. ꝛ dabat eis ꝛ piſcẽ ſimiliter. Hoc iã tertio manifeſtatus ẽ ieſus diſcipulis ſuis cũ reſurrexiſſet a mortuis. Cũ ergo prandiſſent. dixit ſymõi petro ieſus. ſymõ ioãnis diligis me plꝰ his? Dicit
E ei. Etiã dñe: tu ſcis qꝛ amo te. Dicit ei. Paſce agnos meos. Dicit ei iterũ. ſymõ ioãnis diligis me. Ait illi. Etiã dñe tu ſcis qꝛ amo te. Dicit ei iterũ. Paſce agnos meos. Dicit ei tertio. ſymõ ioãnis amas me? Cõtriſtatꝰ ẽ petrus qꝛ dixit ei tertio amas me. ꝛ dixit ei. Dñe tu oĩa noſti tu ſcis qꝛ amo te. Dicit ei. Paſce oues meas. Amẽ amen dico tibi cũ eẽs iunior cīgebas te ꝛ ambulabas vbi vo
F lebas. Cũ ãt ſenueris. extẽdes manꝰ tuas ꝛ aliꝰ te cinget. ꝛ ducet quo tu nõ vis. Hoc ãt dixit ſignificãs q̃ morte clarificaturꝰ eẽt deum. Et cũ hoc dixiſſet. dicit ei. ſeq̃re me. Cõ uerſus petrus vidit illũ diſcipulũ quẽ diligebat ieſus ſequẽtẽ q ꝛ recubuit ĩ cena ſup pe
ſupra. 13. c. ctus eius. ꝛ dixit: dñe quis ẽ qui tradet te? Hũc ergo cũ vidiſſet petrus. dicit ieſu. Dñe hic ãt qd? Dicit ei ieſus. ſic cũ volo manere donec veniã. quid ad te. Tu me ſequere. Exijt
G ergo ſmo iſte iter frẽs: qꝛ diſcipulus ille nõ morit. Et nõ dixit ei ieſus nõ morit ſ ſic cũ volo manere donec veniam: quid ad te. Hic eſt diſcipulus ille qui teſtimonium phibet de his. ꝛ ſcripſit h. Et ſcimus qꝛ verũ eſt teſtimonium eius. ſunt autẽ ꝛ alia multa que fecit ieſus q̃ ſi ſcribant p ſingula: nec ipſum arbitror mundum capere poſſe eos qui ſcribẽdi ſunt libros.

¶ Explicit euangelium ſecũdum ioannem.

¶ Incipit prefatio ſancti hieronymi in omnes epiſtolas ſancti Pauli.

Primum q̃rit: quare poſt euangelia que ſupplemẽtum legis ſunt ꝛ in quibus nobis exempla ꝛ precepta viuendi pleniſſime digeſta ſunt: voluerit apoſtolus has epiſtolas ad ſingulas eccleſias deſtinare. Hac autem cã factum videt vt. ſ. initia naſcentis eccleſie nouis cauſis exiſtẽtibus preueniret ꝛ vt pñtia atq orientia reſecaret vitia ꝛ poſt futuras excludent queſtiones exemple prophetarũ qui prius editã legem moyſi in qua oĩa dei mandata legebant: nihilominus tñ doctrina ſua rediuiua ſemꝑ populi cõpreſſere pccã: ꝛ pp exẽplum viuendi libros ad nr̃am ẽt memoriã trãſmiſerunt. Deinde q̃rit. Cur nõ amplius q̃ decem epiſtolas ad eccleſias ſcripſerit. Decẽ ſunt. n. cũ ea q̃ dicit ad hebreos. Nã reliq̃ quatuor ad diſcipulos ſpecialiter ſunt porrecte. Ut oñderet nouum nõ diſcrepare a veteri teſtõ: ꝛ ſe ꝯtra legẽ nõ facere moyſi: ad numerũ primorũ decalogi mãdatorũ ſuas ep̃las deſtinauit: ꝛ ꝙ ille preceptis a pharaone inſtituit liberatos totidẽ h ep̃lis a diaboli ꝛ idolatrie ſeruitute edocet agnitos. Nã ꝛ duas tabulas lapideas duorũ teſtamentorum figuram habuiſſe viri eruditiſſimi tradiderunt. Ep̃lam ſane q̃ ad hebreos ſcribit quidã pauli nõ eẽ cõtẽdunt: eo ꝙ nõ ſit eiꝰ noĩe titulata. ꝛ ꝑpter ſermonis ſtiliq diſtãtiã: ſ aut barnabe iuxta tertullianum. aut luce iuxta quoſdam vel certe clemẽtis diſcipuli apoſtolorũ ꝛ epi romane eccl̃ie pꝰ ap̃los ordinati. quibꝰ rñdendũ ẽ ſi ꝑpterea pauli ñ erit: qꝛ eiꝰ nõ h nomẽ: ergo nec alicuius erit: qꝛ nullius noĩe titulat. qđ ſi incõueniẽs abſurdumq ẽ: ipſiꝰ magis eẽ credẽda ẽ: q̃ tãto doctrine ſue fulget eloquio. ſ qm̃ apud hebreorũ eccl̃ias q̃ſi deſtructor legis falſa ſuſpitione habebat: voluit tacito noĩe de figuris legis ꝛ veritate xp̃i reddere rõnẽ. ne odium noĩs in frõte ꝑtitulati vtilitatẽ excluderet lectionis. Nõ ẽ ſane mirũ ſi eloq̃ntior videat in ꝓprio. i. hebreo q̃ in pegrino. i. in greco quo cetere ep̃le ſunt ſcripte ſermone. Mouet ẽt quoſdã q̃re romanorũ ep̃la in p̃io ſit poſita: cum eã nõ primo ſcriptã rõ manifeſtet. Nã hãc ſe ꝓficiſcẽtem hieroſolymam ſcripſiſſe teſtatur cum corinthios ꝛ alios iã añ vt miniſterium qđ ſecum portaturꝰ erat colligerẽt: l̃ris adhortatꝰ ſit. Uñ ꝛ intelligi qdã volũt ita oẽs ep̃las ordinatas. vt p̃ma poneret q̃uis poſterior fuerit deſti

nata vt p ſinglas epłas gradib⁹ ad pfectio
ra veniret. Romanoꝝ naqꜫ pleriqꜫ tā rudeſ
erāt vt ñ ītelligerēt dī ſe grā ꝛ ñ ſuis meritiſ
eē ſaluatos: ꝛ ob h̄ duo iter ſe ppłi ꝯflictarēt
Jccirco illos īdigeſ aſſerit corrigi vitia gētili
tatis priora ꝯmeōrās. Corinthijs āt iā dicit
ſcie graꝫ eē ꝯceſſā: ꝛ ñ tā oēs icrepat q̄ꜫ cur
i.cor.5.a. peccātes ñ icrepauerīt rephēdit ſicut ait. Au
Ibidem.b diſ īter vos fornicatō. Et iteꝝ ꝯgregatis vo
biſcū meo ſpū: tradere huiuſmōi ſathāe. Jn
ſcōa vō laudāſ: ꝛ vt magiſ ac magis pficiāt
ꝯmoueſ. Galathe vō iā nulli⁹ crimīs argu
unſ. niſi h̄ tm̄ ꝙ calliditiſſimis pſeudo apłis
credideſt. Epheſij ſane nulla rephēſiōe: ſed
mlta laude ſūt digni: qꝛ fidē apłicā ſuauerīt
Philippēſes ēt multo magis collaudāſ: q
i.Teſſal.2.c nec audiſ qdē falſos apłos voluerīt. Theſſa
lōicēſes nihilomin⁹ ī duab⁹ epłis oī laude
ꝓſeqſ: eo ꝙ ñ ſolū fidē icōcuſſā ſuauerit vē
ritatis ſꜫ ēt ī pſecutiōe ciuiū fuerit ꝯſtātes ī
uēti. Coloſenſes āt tales erāt vt cū ab apło
viſi corpaliter ñ fuiſſēt: hac laude digni hē
rēſ. Et ſi corpe iqt abſens ſū: ſꜫ ſpū vobiſcū
ſuꜫ gaudēs ꝛ vidēs ordinē vrꜫ. De hebreiſ
vero qd dicēdū eſt: quoꝝ theſſalonicenſes q
plurimū laudati ſūt imitatores fci eē dicūſ.
.Teſſal.2.c. Sicut ipe ait. Et vos frēs imitatores fcī eſtiſ
eccłiaꝝ dī q̄ ſūt ī iudea. Eadē.n. paſſi eſtis ꝛ
vos a ꝯtribulib⁹ vrīs: q̄ ꝛ illi a iudeis. Apō
E ipos quoqꜫ hebreos eadē ꝯmemorat dicēs.
hebre.10.f Nā ꝛ vinctis ꝯpaſſi eſtis: ꝛ rapinā bonoꝝ
vroꝝ cū gaudio ſuſcepiſtis cognoſcētes vos
hře meliorem ꝛ manentem ſubſtantiam.

¶ Jncipit ꝓlog⁹ ſpāli epłaꝫ ad Romāos.

ROmani ſūt q ex iudeis ꝛ gētib⁹ credi
derūt. Hi ſupba ꝯtētōe volebāt ſe alte
rutꝝ ſuppōere. Nā iudei dicebāt nos ſum⁹
ppłs dī qs ab itō dilexit ꝛ fouit: nos circūci
ſi ex gñe abrahā ſcā dſcēdim⁹ ex ſtirpe: ꝛ no
t⁹ retro apō iudeā tm̄ ds. Nos de egypto ſi
gnis dī ꝛ virtutib⁹ libati: mare ſicco ptrāſiui
m⁹ pede: cū inimicos nros grauiſſimi fluct⁹
inuoluerēt. Nobis pluit māna dñs ī dſto ꝛ q̄
ſi filijs ſuis celeſte pabulū miniſtrauit. Nos
die noctuqꜫ ī colūna nubiſ ignisqꜫ pceſſit: vt
nob ī inio iter oñderet. Atqꜫ vt cetā ei⁹ circa
nos imēſa bñficia taceamus: nos ſoli digni
fuim⁹ dī legē accipe: ꝛ vocē dī loqntis audiſ
eiuſqꜫ cognoſceſ volūtatē. Jn q̄ lege nob ꝓ
miſſus ē xps: ad q̄s ēt ipe ſe veniſſe teſtat⁹ ē:
Math.15.c dicēs: ñ veni niſi ad oues q̄ pierāt dom⁹ iſrł
cū vos canes potius q̄ꜫ hoies appellauerit

Equū ne ḡ ē vt idola hodie deſerētes qbus
ab initio dſuiſtis nob ꝯparemi ꝛ ñ poti⁹ ī ꝓ
ſelitoꝝ locū ex legis auctoritate ꝛ ꝯſuetudie
dputemi. Et h̄ ipꝫ ñ merebami niſi qꝛ larga
ſp dī clemētia voluit vos ad nřaꝫ imitatio
nē admittere. Gētes ēt ecōtrario rñdebant.
Quāto.n. maiora erga voſ dī bñficia narra
ueritis tāto maioreſ vos cris reoſ eē mōſtra
bitis. Sp.n. his oib⁹ extitiſtis igrati. Nā ipiſ Exo.14.g
pedib⁹ qbus aridū maſ tñſiſtis: laudebatis
añ idola q̄ feciſtis: ꝛ ipo ore q̄ paulo añ ob
necē aduerſarioꝝ dño cātaueratis: ſimlacra
vob fieri popoſcitis ill' oclis qb⁹ venerādo
deū ī nube vł igne ꝯſpiceſ ſolebatis ſimula
cra ītuebami. Māna q̄ꜫ vob faſtidio fuit. ꝛ
ſp ī deſto ꝯtra dñꝫ murmuraſtis ad egyptū
vñ vos māu valida eieccrat redire cupiētes Nu.14.?
qd plura. Jta pres vri celebri ꝛ ꝓuocatione
dñꝫ irritauerīt vt oēs ī heremo morerēſ: nec
pl⁹ ex ſeniorib⁹ eoꝝ q̄ꜫ duo hoieſ terrā repro
miſſiōis ītrarēt. Sꝫ qd ātiq̄ repl cam⁹. cū ēt
ſi illa minie feciſſetis d hoc ſolo nēo vos di
gnos venia iudicaret ꝙ dñꝫ xpꝫ ꝓphaꝝ ſp
vob vocabat repromiſſū ñ ſolū ſuſcipe nolui
ſtis ſed ēt morte peſſima pemiſtis. Quē vt
nos cognouim⁹ ſtati credidim⁹. cū nob d eo
ātea ñ fuerit pdicatū. Vñ ꝓbaſ ꝙ idoł ſui
uim⁹ ñ obſtiatōi mētis: ſꜫ ignorātie dputā
dū. Qui.n. cognitū ilico ſeqmur: oli vtiqꜫ ſe
q̄remur ſi ātea cognouiſſem⁹. Sic āt vos de
gñis nobilitate iactatis q̄i ñ moꝝ imitatio
magis q̄ꜫ carnał natitas filioſ vos faciat eē
ſcōꝝ. Dēiqꜫ eſau ꝛ iſmahel cum d ſtirpe ſint
abrahe minie tñ ī filijs reputāſ. His talř al
tercātib⁹ apłs ſe mediū iterponēs ita ptiꝰꝫ
dirimit qōnes vt neutꝝ eoꝝ ſua iuſticia ſalu
tē meruiſſe ꝯfirmet: ābos vō ppłos ꝛ ſciēt ꝛ
grauiter dliqſſe. Judeos qdē ꝙ p puaricatō
nē legis deū inhonorauerit: gētes vō ꝙ cū
cognitū d creatura creatorē vt deū debuerit
venerari: gloriā ei⁹ ī māu facta mutauerit ſi
mulacra. Vtroſqꜫ ēt ſilř veniā ꝯſecutos: eq̄
les eē veriſſima rōne dmōſtrat pſtiꝫ cū ī ea
dē lege pdictū ſit ꝛ iudeos ꝛ gētes ad xpi ſi
dē vocādos eē. Quāobrē viciſſiꜫ eos hūili
ans ad pacem ꝛ ꝯcordiam cohortatur.

¶ Explicit prologus. Jncipit argumentū.

ROmāi ſūt ptis italie. Hi puenti ſūt a
falſis apłis: ꝛ ſub noie dñi nři iheſu
xpi ī legē ꝛ ꝓphās erāt iducti. Hos reuocat
apłs ad verā ꝛ euāglicā fidē. ſcribēs eis a co
ritho. ¶ Explicit argumētū.

¶ Incipit ep̄la b̄ti pauli apl̄i ad Romāos.
¶ C.S. Oſtēdit apoſtolus charitatē ſe hr̄e ad romanos ac deinde vitia eoꝝ redarguit quia ſequuntur deſideria ſua. I.

A P Aulus ſeruus ieſu xp̄i vocatus apl̄s: ſegregat⁹ i euāgeliū dei qđ añ ꝓmiſerat p ꝓphetas ſuos in ſcripturis ſāctis de filio ſuo q fact⁹ ē ei ex ſemie dd̄ ſm carnē. q p̄deſtinat⁹ ē fili⁹ dei in virtute ſm ſpm̄ ſcificatiōis ex reſurrectione mortuoꝝ ieſu xp̄i dn̄i nr̄i p quē accepim⁹ gr̄az ⁊ apoſtolatū ad obediēdū fidei in oib⁹ gētib⁹ ꝓ noie ei⁹ i qb⁹ eſtis ⁊ vos vocati iħu xp̄i: oib⁹ q ſūt rome dilectis dī vocatis ſāctiſ Gr̄a vobiſ ⁊ pax a dō p̄re ⁊ dn̄o nr̄o ieſu xp̄o Primū qdē gr̄as ago deo meo p ieſū xp̄z ꝓ oib⁹ vobis qꝛ fides vr̄a ānūciat̄ i vniuerſo mūdo. Teſtis.n. mihi ē deus cui ſeruio i ſpū
.Timo.i.a. meo i euāgelio filij ei⁹. ꝗ ſine itermiſſiōe me moriā vr̄i facio ſꝑ i oſonib⁹ meis: obſecrās ſi q̄ mō tādē aliqñ ꝓſpeꝝ iter habere in vo-
B lūtate dī veniēdi ad vos. Deſidero.n. vider̄ vos vt aliqd ipartiar vobis gr̄e ſpiritalis ad ꝯfirmādos vos.i. ſimul ꝯſolari i vobis p eā q̄ iuicē ē fidē vr̄az atqz meam. Nolo āt vos ignorare fr̄es: qꝛ ſepe ꝓpoſui venire ad vos ⁊ ꝓhibit⁹ ſū vſqz adhuc vt aliquē fructū habeā i vobis ſicut ⁊ i ceteris gētibus. Grecis barbaris ſapiētib⁹: ⁊ inſipiētib⁹ debitoꝛ ſuz itaqz qđ i me ꝓmptū ē ⁊ vobis q rome eſtis euāgelizare. Nō.n. erubeſco euāgeliū. Virtus.n. dei ē in ſalutē oī credēti iudeo primū ⁊ greco. Iuſticia.n. dei in eo reuelat̄ ex fide in fidez ſicut ſcriptū ē. Iuſtus āt ex fide viuit. Abacuc.2.a
Reuelat̄.n. ira dei de celo in Hebre.10.g
p oēm ipietatē ⁊ iniuſticiā hominū eoꝝ q veritatē dei in iniuſticia detinēt: qꝛ qđ notū eſt dei. manifeſtū ē in illis. Deus C
n. illis manifeſtauit. Inuiſibilia.n. ipius a creatura mūdi p ea q̄ fcā ſūt intellecta ꝯſpiciūtur: ſempiterna quoqz ei⁹ virtus diuinitas ita vt ſint inexcuſabiles. Qꝛ cū cognouiſſēt deū nō ſicut deū glorificauer̄t aut gr̄as egerunt. ſed euanuerunt in cogitationibus ſuis. ⁊ obſcuratū ē inſipiens coꝛ eorum. Dicentes.n. ſe eſſe ſapiētes ſtulti facti i.cor.3.b.
ſunt. Et mutauerūt gloriaz incorruptibilis Eph.4.d
dei in ſimilitudinez imaginis corruptibilis hois. ⁊ volucꝝ ⁊ q̄drupedū ⁊ ſerpētiū. Propter qđ tradidit illos deus in deſideria cordis eoꝝ in immūditiā. vt ꝯtumelijs afficiāt corpa ſua in ſemetipſis. Qꝛ ꝯmutauer̄t veritatē dei i mēdaciū. ⁊ coluer̄t ⁊ ſeruierūt creature potiuſq̄ creatori. q eſt benedictus in ſe- 1.9.a
cula amen. Propterea tradidit illos deus i paſſiones ignominie. Nā femine eorum im D
mutauerūt naturalē vſum in eū vſum q eſt ꝯtra naturā. Similiter aūt ⁊ maſculi relicto naturali vſu femine exarſerunt in deſiderijs ſuis in inuicē maſculi i maſculos turpitudinem opantes. ⁊ mercedem quā oportuit erroris ſui in ſemetipſis recipientes. ⁊ ſicut nō ꝓbauerūt deū habere in noticia tradidit illos deus in reprobū ſenſum vt faciant ea q̄ non ꝯueniunt repletos oī iniqtate malitia. fornicatione. auaritia neqtia. plenoſ inuidia homicidijs cōtentione. dolo. malignitate ſuſurrones detractores deo odibileſ. ꝯtumelioſos. ſuperbos. elatos inuentores maloꝝ. parentibus nō obedientes inſipientes incompoſitos ſine affectione. abſqz federe. ſine miſericordia. qui cū iuſticiaz dei cognouiſſent. nō itellexerunt qm̄ q talia agunt. digni ſunt morte: non ſolum qui ea faciunt ſed etiam q conſentiunt facientibus.

¶C.S. Redarguit apoſtolus vicia iudeo rum: dicens eos in culpa gentilibus ſiles. quoad aliquid peiores. II.

A Propter qḋ inexcuſabilis es o hō oīs
Mat.7.a. q iudicas. Jn quo.n. alteꝝ iudicas te
ipſum ꝯdēnas. Eadē.n.agis q̄ iudicas. Sci
mus.n. qm̄ iudiciū dei ē ſm̄ veritatē i eos q
talia agūt. Exiſtimas āt hoc o hō q iudicas
eos q talia agūt: ⁊ facis ea. qꝛ tu effugies iu
diciū dei? An diuitias bonitatis ei⁹ ⁊ patie
⁊ lōganimitatis ꝯtēnis? Jgnoras qm̄ beni
gnitas dei ad pniaꝫ te adducit? Scḋꝫ āt du
ritiā tuā ⁊ i penitēs coꝛ theſaurizas tibi irā
Mat.16.b in die ire ⁊ reuelatiōis iuſti iudicij dei. q red
det vnicuiqꝫ ſ̄ꝫ opa ei⁹. Hiis qdē q ſ̄ꝫ patiē
B tiā boni opis gl̄iam ⁊ honoꝛē ⁊ icoꝛruptio
nē q̄rentib⁹ vitā eternā. Hiis āt q ſūt ex ꝯtē
tione ⁊ q n̄ acqeſcūt veritati: credūt āt iniq
tati: ira ⁊ idignatio tribulatio ⁊ anguſtia in
oēm aīam hoīs opantis malū: iudei primū
⁊ greci. Gl̄ia āt ⁊ honoꝛ ⁊ pax oī opāti bonū
Eph.6.b iudeo primū ⁊ greco. Nō.n.ē acceptio pſo
Col.3.d. naꝝ apḋ deū. Quicūqꝫ.n. ſine lege peccaue
Actis.10.f rūt. ſine lege peccauerūt. ſine lege pibunt. Et
Jaco.2.b qcūqꝫ in lege peccauerūt p legē iudicabūt.
i.Pe.i.c Nō.n. auditoꝛes legis iuſti ſūt apḋ deū. ſed
Mat.7.c. factoꝛes legis iuſtificabunt. Cū.n. gentes q̄
Jaco.i.d legē nō hn̄t naturaliter ea q legis ſunt faci
C unt: eiuſmōi legē nō hn̄tes ipſi ſibi ſūt lex: q
oñdūt op⁹ legis ſcriptū in coꝛdib⁹ ſuis teſti
moniū reddēte illis ꝯſcia ipſoꝝ ⁊ iter ſe inui
cem cogitationum accuſantium aut etiam
defendētiū: in die cū iudicabit deus occulta
hoīm ſecūdū euāgeliū meū p ieſū xp̄ꝫ. Si
āt tu iude⁹ cognominaris ⁊ requieſcis i lege.
⁊ gl̄iaris in deo. ⁊ noſti volūtatē ei⁹. ⁊ ꝓbas
vtiliora iſtruct⁹ p legē: ꝯfidis teipſū eē ducē
cecoꝝ lumē eoꝝ q i tenebris ſūt. eruditoꝛē in
ſipiētiū mgr̄ꝫ ifātiū hn̄tē foꝛmā ſciētie ⁊ ve
ritatis i lege. Qui ergo aliū doces teipſū nō
doces. Qui ꝑdicas nō furādū furaris. Qui
dicis n̄ mechādū mecharis. Qui abomina
ris idola ſacrilegiū facis. Qui i lege gl̄iaris
D p ꝑuaricationē legis deū inhonoꝛas. Nom̄
Ezech.36.f. n. dei p vos blaſphemat iter gētes: ſicut ſcri
ptū ē. Circūciſio qdē ꝓdeſt ſi legē obſerues:
ſi āt ꝑuaricatoꝛ legis ſis. circūciſio tua ꝑputi
um facta ē. Si igit̄ ꝑputiū iuſticias legis
cuſtodiat. nō ne ꝑputiū illius i circūciſioneꝫ
reputabit? Et iudicabit id qḋ ex natura ē ꝑ
putiū legem ꝯſumās te: q p litterā ⁊ circūſio
nē ꝑuaricatoꝛ legis es. Non.n. q in manife
ſto iudeus ē neqꝫ q̄ in manifeſto in carne eſt
circūciſio. ſed q in abſcōdito iudeus eſt: ⁊ cir
cūciſio coꝛdis in ſpiritu nō littera: cuius la⁹
non ex hominibus eſt ſed ex deo.

¶C.S. Oſtendunt in quo iudei erant gen tibus meliores probans tam gētiles q̄ꝫ iu deos indigere gratia chriſti. III.

Quid ergo ampli⁹ ē iudeo: aut q̄ vtili A
tas circūciſionis. Multū p oēꝫ modū
Primū qdem: qꝛ credita ſunt illis eloqa dī
Quid.n. ſi qdā illoꝝ nō crediderūt. Nūqd i
credulitas illoꝝ fidē dei euacuauit. Abſit. Eſt
āt de⁹ verax oīs āt hō mēdax ſicut ſcriptū ē: Jo.3.d.18
vt iuſtificeris in ſermonib⁹ tuis ⁊ vincas cū Ps.50.
iudicaris. Si āt iniqtas nr̄a iuſticiā dei com
mēdat: qd dicemus? Nūqd iniquus ē deus
q infert irā? Scḋm hoīem dico. Abſit alioqn
quō iudicabit deus hūc mūdū ſi.n. veritas
dei in meo mēdacio abūdauit in gloꝛiā ipſi B
us: qd adhuc ⁊ ego tanq̄ꝫ peccatoꝛ iudicoꝛ:
⁊ nō ſicut blaſphemamur: ⁊ ſicut aiūt qdaꝫ
nos dicere: faciamus mala vt veniāt bona.
Quoꝝ damnatio iuſta eſt. quid ergo? Pre
cellimus eos. Neq̄ q̄ꝫ. Cauſati.n. ſum⁹ iude Ps.13.a.
os ⁊ grecos oēs ſub pccō eē: ſicut ſcriptū eſt 52.
qꝛ nō ē iuſtus qſq̄ꝫ nō ē intelligēs: nō ē req
rēs deū. Oēs declinauerunt ſimul inutiles
facti ſunt: nō ē q faciat bonū: nō eſt vſqꝫ ad
vnū. Sepulchꝛ patēs ē guttur eoꝝ. linguis Ps.5.⁊.13
ſuis doloſe agebāt: venenū aſpidum ſub la
bijs eoꝝ. quoꝝ os maledictiōe ⁊ amaritudie C
plenū ē veloces pedes eoꝝ ad effundenduꝫ
ſanguinē. Cōtritio ⁊ infelicitas in vijs eoꝝ ⁊
viā pacis nō cognouerūt: nō ē timoꝛ dei an̄
oculos eoꝝ. Scimus aūt: qm̄ qcūqꝫ lex loq
tur: his q in lege ſūt loqt̄. Ut oē os obſtrua Gal.2.d.
tur ⁊ ſubditus fiat oīs mūd⁹ deo: qꝛ ex opi
b⁹ legis nō iuſtificabit oīs caro coꝛam illo.
Per legē.n. cognitio peccati. Nūc āt ſine le
ge iuſticia dī manifeſtata ē teſtificata a lege
⁊ ꝓphetis. Juſticia āt dei p fidē ieſu xp̄i i oēs
⁊ ſup oēs qui credūt in eū. Nō.n.ē diſtinctio
Oēs.n. peccauerūt. ⁊ egēt gloꝛia dei. Juſtifi D
cati gratis p gr̄am ipſi⁹ p redēptionē q̄ eſt i
xp̄o ieſu. quē ꝓpoſuit deus propitiatoꝛem
per fidem in ſanguine ipſius ad oſtenſioneꝫ
iuſticie ſue propter remiſſionem precedenti
um delictoꝛum in ſuſtentatione dei ad oſten
ſionem iuſticie eius in hoc tempoꝛe. vt ſit ip
ſe iuſtus ⁊ iuſtificans eum qui ex fide ē ieſu
xp̄i. Ubi eſt ergo gloꝛiatio tua. Excluſa eſt.
Per quā legē. Factoꝝ. Nō. Sꝫ p legē fidei.

Arbitramur.n. iuſtificari hoiem per fidem
ſine opib⁹ legis. An iudeoꝝ de⁹ tm̄. None
⁊ gētiū. Immo ⁊ gētiū. Om̄ qdem vnus eſt
deus q iuſtificat circūciſionē ex fide. ⁊ ꝑputi
uз per fidem. Legē ergo deſtruimus p fidē.
Abſit. Sed legem ſtatuimus.

¶C.S. Declarat apoſtol⁹ p exēplū habrae
fidē regre ad ſalutē. ⁊ legē veterem ad ſalu
tem non ſufficere. IIII.

A Quid ergo dicemus inueniſſe abrahā
pr̄em nr̄з ſm carnē. ſi enim abrahaз
ex opibus legis iuſtificatus ē: hз gloriā. ſed
non apud deū. Quid.n. dicit ſcriptura. Cre
Gen.15.b. didit abraā deo: ⁊ reputatū ē illi ad iuſticiā.
Gal.3.a. Ei āt q opaꝛ: merces nō iputaꝛ ſз grām ſed
Jaco.2.g. ſm debitū. Ei vero q nō opaꝛ. credēti āt i eū
q iuſtificat impiū reputaꝛ fides ei⁹ ad iuſti
ciā ſm ꝓpoſitū grē dei: ſicut ⁊ dd dicit beati
tudinē hoīs cui de⁹ accepto fert iuſticiā ſine
opibus. Btī quoꝝ remiſſe ſūt iniqtates: ⁊
Ps.31. quoꝝ tecta ſūt pccā. Btūs vir cui nō iputa
uit dns pccm̄. Btitudo ergo hec i circūciſio
B ne tm̄ manet an ēt i ꝑputio. Dicim⁹.n. qꝛ re
putata ē fides abrahe ad iuſticiam. Quō er
go reputata ē in circūciſione: an i ꝑputio. Nō
i circūciſiōe: ſз in ꝑputio. Et ſignū accepit cir
cunciſionis ſignaculū iuſticie fidei q̄ eſt in ꝑ
putio: vt ſit pr̄ oium credētiū p ꝑputiū vt re
puteꝛ ⁊ illis ad iuſticiā. Et ſic pr̄ circunciſio
nis: nō his tm̄ q ſūt ex circūciſione: ſз ⁊ his
q ſectāꝛ veſtigia fidei q̄ ē in ꝑputio pr̄is nr̄i
abrahe. Nō.n. p legē ꝓmiſſio abrahe aut ſe
C mini eius vt heres eēt mūdi: ſз p iuſticiā fi
dei. Si.n. q ex lege heredes ſunt exinanita ē
fides abolita ē ꝓmiſſio. Lex.n. irā opaꝛ. Ubi
n. non ē lex nec puaricatio. Jō ex fide. vt ſm
grām firma ſit ꝓmiſſio oī ſemini. nō ei q ex
lege eſt ſolū ſed ⁊ ei q ex fide ē abrahe q pr̄
ē oium nr̄m ſicut ſcriptū ē. Qꝛ pr̄em multaꝝ
Gen.17.a. gētiū poſui te añ deū cui credidiſti: qui viuifi
cat mortuos ⁊ vocat ea q̄ nō ſūt: tāq̄з ea q̄
ſunt. Qui ꝯtra ſpē: in ſpem credidit: vt fieret
pr̄ multaꝝ gētiū: ſcd̄з q dictū ē ei. Sic erit ſe
Gen.15.d. mē tuū: ſicut ſtella celi ⁊ arena maris. Et nō
infirmatus ē in fide. nec ꝯſiderauit corp⁹ ſu
D um emortuū: cū iā fere cētū eēt ānoꝝ ⁊ emor
tuā vuluā ſare. In repromiſſione ēt dei non
heſitauit diffidētia: ſed ꝯfortatus ē fide dās
gl'iaз deo: pleniſſime ſciēs qꝛ q̄cūq̄з ꝓmiſit
de⁹ potēs ē ⁊ facere. Jō ⁊ reputatū eſt illi ad
iuſticiā. Nō eſt autē ſcriptū tm̄ pp ipm. qꝛ re
putatū ē illi ad iuſticiaз ſed ⁊ pp nos qbus
reputabiꝛ credētib⁹ in eum: qui ſuſcitauit ie
ſum xpm dnm nr̄m a mortuis. q traditus ē
ꝓpter delicta nr̄a: ⁊ reſurrexit propter iuſtifi
cationem noſtram.

¶C.S. Apl's oſtendit virtutē fidei in credē
tium iuſtificatione. quoniaз regnauit mors
ab adam vſq̄з ad chriſtum. V.

Iuſtificati ergo ex fide pacē habeam⁹ A
ad deū p dnm nr̄m ieſum xpm p queз
habemus acceſſum p fidē in graз iſtā. in q̄
ſtam⁹: ⁊ gl'iamur i ſpe glie filioꝝ dei. Nō ſo
lū āt ſed ⁊ gl'iamur i tribulationib⁹: ſciētes
q tribulatio patiētiā opaꝛ: patiētia āt ꝓba Ja.1.a
tionē ꝓbatio vero ſpē. Spes āt nō ꝯfūdit qꝛ
caritas dei diffuſa eſt in cordib⁹ nr̄is. p ſpm̄
ſcm̄ q datus eſt nobis. Ut qd enim chriſtus
cum adhuc infirmi eſſemus ſecūduз tēpus
pro impijs mortuus eſt. Uix enim pro iuſto
quis moritur. Nam pro bono forſitan quis B
audeat mori. Cōmendat āt caritatem ſuam Hebre.9.c
deus in nobis: qm̄ ſi cū adhuc pccōres eſſe 1.Pe.3.d.
m⁹ ſm tps xps ꝓ nobis mortuus ē: multo
igiꝛ magis nūc iuſtificati i ſanguine ipſius
ſalui erim⁹ ab ira p ipm. Si.n. cū inimici eſ
ſemus recōciliati ſum⁹ deo p mortē filij ei⁹.
multo magis recōciliati ſalui erim⁹ in vita
ipſius. Nō ſolū āt: ſed ⁊ gl'iamur i deo p dnз
nr̄m ieſum xpm p quē nūc recōciliationē ac
cepim⁹. Propterea ſicut p vnū hoieз pccm̄
in hūc mūdū intrauit. ⁊ p pccm̄ mors: ⁊ ita
in oēs hoies mors ptrāſijt: in quo oēſ pecca
uerūt. vſq̄з ad legē.n. peccatū erat i mundo.
Pccm̄ āt nō imputabaꝛ: cū lex non eſſet ſз
regnauit mors ab adā vſq̄з ad moyſen: ēt in C
eos q nō peccauerūt in ſimilitudinē puarica
tionis ade: q eſt forma futuri. Sз nō ſicut de
lictū: ita ⁊ donū. Si.n. vnius delicto multi
mortui ſūt: multo magis grā dei ⁊ donū in
grā vni⁹ hoīs ieſu chriſti i plures abūdauit
Et nō ſicut p vnū pccm̄: ita ⁊ donū. Nā iudi
ciū qdē ex vno in ꝯdēnationē. grā āt ex mul
tis delictis in iuſtificationē. Si.n. vnius de
licto mors regnauit p vnum: multo magis
abūdātiā grē ⁊ donationis ⁊ iuſticie accipiē
tes in vita regnabūt p vnū ieſuз xpm. Igiꝛ D
ſicut p vnius delictū in oēs hoies i ꝯdēnatio
nē ſic ⁊ p vnius iuſticiā i oēs hoies in iuſtifi
cationē vite. Sicut.n. p inobedietiam vnius
hoīs pccōres ꝯſtituti ſūt multi. ita ⁊ p vni⁹
obeditionē iuſti ꝯſtitueꝛ multi. Lex āt ſubi

trauit: vt abundaret delictū. Ubi āt abūda-
uit delictum. ſupabūdauit ⁊ gr͞a. vt ſicut re-
gnauit pecc̄m in mortē. ita ⁊ gr͞a regnet p̄ iu
ſticiā in vitā eternā. p̄ ieſum xp̄m dn̄m nr̄ȝ.

¶C.S. Declarat ap̄ls i peccatis nō eē ma
nendū. ⁊ ꝙ ſit virtuoſe opandum. VI

A Quid ergo dicemus? Manebim⁹ i pec
cato vt gr͞a abūdet? Abſit. Qui.n. mor
tui ſumus pecc̄o: quō adhuc viuemus i illo
An ignoratis. qȝ qcūqȝ baptizati ſumus in
xp̄o ieſu in morte ipſius baptizati ſum⁹. Cō
ſepulti.n. ſumus cū illo p̄ baptiſmū i mortē
Eph.4.c. vt quō xp̄s ſurrexit a mortuis p̄ gl'iam p̄ris
Colo.3.b. ita ⁊ nos in nouitate vite ambulem⁹. Si.n.
cōplantati facti ſumus ſimilitudini mortis
eius: ſimul ⁊ reſurrectiōis erimus. Hoc ſciē-
tes qȝ vetus hō nr̄ ſimul crucifixus eſt vt de
ſtruat᷑ corpus pecc̄i. vt vltra non ſeruiamus
B pecc̄o. Qui.n. mortu⁹ ē. iuſtificatus ē a pecc̄o.
Si āt mortui ſumus cū xp̄o. credimus qȝ ſi-
mul ēt viuemus cū illo. ſciētes ꝙ xp̄s reſur-
gēs ex mortuis iā nō morit᷑. mors illi vltra
nō dn̄abit᷑. Qd̄.n. mortuus ē pecc̄o. mortu⁹
eſt ſemel. qd̄ āt viuit viuit deo. Ita ⁊ vos exi
ſtimate vos mortuos qdem eſſe peccato vi-
uētes āt deo in xp̄o ieſu. Nō ergo regnet pec
C catū in vr̄o mortali corpore. vt obediatis cō
cupiſcētijs ei⁹. Sed neqȝ exhibeatis mēbra
vr̄a arma iniqtatis pecc̄o. ſed exhibete vos
deo tanqȝ ex mortuis viuētes: ⁊ mēbra vr̄a
arma iuſticie deo. Pecc̄m.n. vobis nō dn̄a-
bit᷑. Nō.n. ſub lege eſtis. ſed ſub gr͞a. Quid
ergo. Peccauimus qm̄ nō ſum⁹ ſub lege ſȝ
ſub gr͞a. Abſit. An neſcitis qm̄ cui exhibetis
vos ſuos ad obediēdū. ſui eſtis ei⁹ cui obe
diſtis. ſiue pecc̄i ad mortē ſiue obeditiōis ad
iuſticiā. Gr͞as āt dō ꝙ fuiſtis ſerui pecc̄i obe
diſtis āt ex corde in eā formā doctrine i q̄ tra
D diti eſtis. Liberati autē a peccato ſerui facti
eſtis iuſticie. Humanū dico. pp̄ īfirmitatē car
nis vr̄e. Sicut.n. exhibuiſtis membra vr̄a ſ̄
uire immundicie ⁊ iniqtati ad iniquitatē ita
nunc exhibete membra veſtra ſeruire iuſti-
cie in ſanctificationē. Cū.n. ſerui eſſetis pecc̄i
liberi fuiſtis iuſticie. Quē ergo fructū habui
ſtis tūc in illis: in qbus nūc erubeſcitis. Nā
finis illoꝝ mors ē. Nunc vero liberati a pec
cato: ſerui āt facti deo. habetis fructū vr̄m i
ſanctificationē: finē vero vitā eternā. Stipen
dia.n. pecc̄i mors: gr͞a āt dei vita eterna. i xp̄o
ieſu domino noſtro.

¶C.S. Ponit apoſtolus ceſſationē legis
veteris que eſt lex mortis. ⁊ tractat de lege
fomitis. VII.

An ignoratis fr̄es: ſciētib⁹.n. legē loqr A
qȝ lex in hoīe dn̄atur quāto t̄pe viuit
Nā q̄ ſub viro ē mulier: viuēte viro alligata i.Cor.7.
ē legi. Si āt mortu⁹ fuerit vir eius ſoluta eſt
a lege viri. Igitur viuēte viro vocabit᷑ adul
tera. ſi fuerit cum alio viro: ſi āt mortuus fue
rit vir ei⁹: liberata ē a lege viri. vt nō ſit adul
tera. ſi fuerit cum alio viro. Itaqȝ fr̄es mei ⁊
vos mortificati eſtis legi p̄ corpus xp̄i vt ſi
tis alterius. q ex mortuis reſurrexit: vt fru B
ctificetis deo. Cū.n. eſſemus in carne: paſſio
nes pecc̄oꝝ q̄ p̄ legē erāt opabant᷑ i mēbris
nr̄is. vt fructificarent morti. nunc aūt ſoluti
ſumus a lege mortuis in q̄ detinebamur ita
vt ſeruiam⁹ i nouitate ſp̄us ⁊ nō i vetuſtate
lr̄e. Quid ergo dicem⁹. Lex pecc̄m ē. Abſit.
Sȝ pecc̄m n̄ cognoui niſi p̄ legē. Nā ꝯcupiaȝ
neſciebā. niſi lex diceret. Nō ꝯcupiſces. Oc- Exo.20.c
caſione āt accepta: pecc̄m p̄ mandatū opatū Deut.5.b
ē in me oēm ꝯcupiſcētiā. Sine lege.n. pecc̄m
mortuū erat. Ego āt viuebā ſine lege aliqñ
Sed cū veniſſet mandatū pecc̄m reuixit. Ego
āt mortuus ſū: ⁊ inuētū ē mihi mādatū: qd̄ C
erant ad vitā: hoc eē ad mortē. nā pecc̄m occa
ſione accepta p̄ mādatū ſeduxit me: ⁊ p̄ illd̄
occidit. Itaqȝ lex qdē ſcā: ⁊ mandatū ſcm̄ ⁊ Timo.i.b.
iuſtū ⁊ bonū. Qd̄ ergo bonū ē mihi factū eſt
mors. Abſit. Sed pecc̄m vt appareat pecc̄m p̄
bonū opatū eſt mihi mortē: vt fiat ſupra mo
dū peccās pecc̄m p̄ mādatū. Scim⁹.n. qȝ lex
ſpiritualis ē. Ego āt carnalis ſum: venūdat⁹
ſub pecc̄o. Qd̄.n. opor nō intelligo. nō.n. qd̄
volo bonū: hoc ago: ſed qd̄ odio malū: illud
facio. Si āt qd̄ volo illud facio. ꝯſentio legi
qm̄ bona ē. nūc āt iā nō ego opor illd̄: ſȝ qd̄
hitat in me pecc̄m. Scio.n. qȝ nō hitat in me
hoc ē i carne mea bonū. nā velle adiacet mi
hi pficere āt bonū nō inuenio. Nō.n. qd̄ vo- D
lo bonū hoc facio: ſȝ qd̄ nolo malū hoc ago
Si āt qd̄ nolo illd̄ facio nō iā ego opor illud
ſȝ qd̄ hitat in me pecc̄m. Inuenio igr̄ legē vo
lēti mihi facere bonū: qȝ mihi malū adiacet
Cōdelector.n. legi dei ſ̄m iteriorē hoīeȝ. Ui
deo āt aliā legē in mēbris meis repugnan-
tē legi mētis mee: ⁊ captiuitatē meā in lege
peccati: q̄ eſt in mēbris meis. Infelix ego
homo: quis me liberabit de corpore mortis
huius. Gratia dei. per ieſum xp̄ȝ dominum

noſtrum. Igiꝰ ego ipſe mente ſeruio legi dĭ.
carne autem legi peccati.
¶C.S. Oſtendit legi chriſti eē firmiter ad
herendum quoniam ſua lex: eſt lex vite ⁊ lex
ſpiritus. VIII.

A N Ihil ergo nūc dn̄ationis ē his q ſūt
in xp̄o ieſu q nō ſecūdū carnē ambu
lant. Lex.n.ſpūs vite in xp̄o ieſu: liberauit
me a lege peccati ⁊ mortiſ. Nā qđ impoſſibi
le erat legi in quo infirmabaꝰ ꝑ carnē. deus
filiū ſuū mittēs in ſimilitudinē carnis pcci ⁊
de peccato damnauit peccatū. in carne vt iu
ſtificatio legis impleretꝰ in nobis: q nō ſecū
dū carnē ambulamus: ſed ſecūdū ſpiritum.
Qui.n. ſecundum carnē ſunt. q̄ carnis ſunt
ſapiunt: q vero ſecūdū ſpm̄ q̄ ſunt ſpūs ſen
tiūt. Nā prudētia carnis mors eſt: prudētia
B āt ſpiritus vita ⁊ pax. Quoniā ſapiētia car
nis inimica ē deo. Legi.n. dei nō ē ſubiecta
nec.n. pōt. Qui āt in carne ſunt deo placere
n̄ pn̄t. Uos āt in carne nō eſtis: ſꝫ i ſpū. ſi tn̄
ſpiritus dei habitat in vobis ſi qs āt ſpiritū
xp̄i non habet: h̄ non eſt eius. Si āt xp̄s i vo
bis eſt corpus qdē mortuuꝫ eſt propter pec
catū. ſpiritus vero viuit ꝓpter iuſtificationē
Qđ ſi ſpiritus eius q ſuſcitauit ieſuꝫ a mor
tuis hitat in vobis: q ſuſcitauit ieſum xp̄m
a mortuis viuificabit ⁊ mortalia corpa vr̄a:
C ꝓpter inhitātē ſpm̄ eius i vobis. Ergo frēs
d̄bitores ſumꝰ nō carni vt ſꝫ carnē viuamꝰ
ſi.n. ſꝫ carnē vixeritis moriemi: ſi āt ſpū fcā
carnis mortificaueritis: viuetis. quicūqꝫ.n.
.Thi.i.d dei agūꝰ hi ſūt filij dei. Nō.n. accepiſtis ſpm̄
ſuitutiſ iteꝝ i timoř: ſꝫ accepiſtis ſpm̄ adop
Gala.4.a. tionis filioꝝ in q̊ clamamꝰ abba pr̄. Ipſe.n.
Cor. 12.b. ſp̄s teſtioniū reddit ſpūi nr̄o: ꝙ ſumꝰ filij d̄i
Hebre. 4.d. ſi āt filij ⁊ hr̄des: hr̄des qdē d̄i: coheredes āt
D xp̄i: ſi tn̄ ꝯpatimur: vt ꝯglificemur. Exiſtimo
n. ꝙ n̄ ſūt ꝯdigne paſſiones hꝰ tp̄is ad futu
rā gl'iaꝫ q̄ reuelabiꝰ in nobis. Nā expectatō
creature reuelationē filioꝝ dei expectat. Ua
nitati n. creatura ſubiecta ē nō volēs: ſꝫ ꝓ
pter eū q ſubiecit eā i ſpe: qꝛ ⁊ ipſa creatura
liberabiꝰ a ſeruitute corruptionis in liberta
tē glorie filioꝝ d̄i. ſcimꝰ.n. ꝙ oīs creatura in
gemiſcit ⁊ parturit vſqꝫ adhuc. Nō ſolū āt
illa ſꝫ ⁊ nosipſi primitias ſpūs hn̄tes: ⁊ ipi i
tra nos gemimꝰ adoptionē filioꝝ d̄i expectā
E tes redēptioneꝫ corpis nr̄i. ſpe.n. ſalui facti
ſumus. ſpes āt q̄ videꝰ nō eſt ſpes. Nā qđ
videt qs: qđ ſpat. ſi āt qđ nō videmꝰ ſpera
mus: ꝑ patiētiā expectamus. ſilr̄ aūt ⁊ ſpūs
adiuuat infirmitatē nr̄am. Nā qđ oremus ſi
cut oportet neſcimus: ſed ipſe ſpūs poſtulat
ꝓ nobis genitibꝰ inenarrabilibus. qui aūt
ſcrutaꝰ corda: ſcit qđ deſideret ſpiritus qꝛ ſe
cūdū deū poſtulat ꝓ ſcis. ſcimus āt qm̄ dili
gētibus deū oīa coopanꝰ in bonū his qui ſe
cūdū ꝓpoſitū vocati ſunt ſci. Nā quos p̄ſci
uit. ⁊ p̄deſtinauit ꝯformes fieri imaginis filij F
ſui vt ſit ipe primogenitꝰ i multis fribꝰ. quoſ
āt p̄deſtinauit: hos ⁊ vocauit: ⁊ quos voca
uit: hos ⁊ iuſtificauit. quos āt iuſtificauit: il
los ⁊ magnificauit. quid ergo dicemus ad
h̄. ſi deus ꝓ nobis qs ꝯtra nos. qui ēt ꝓprio
filio ſuo nō pepcit: ſꝫ ꝓ nobis oībꝰ tradidit
illū. quō n̄ ēt cū illo oīa nobis donauit. quis
accuſabit aduerſus electos dei. Deus q iu
ſtificat. quiſ ē q ꝯdēnet. Xp̄s ieſus q mortuꝰ G
eſt imo q ⁊ reſurrexit: q ē ad dexterā dei: q ēt
interpellat ꝓ nobis. quis ergo nos ſepabit
a caritate xp̄i. Tribulatio: an anguſtia: an fa
mes: an nuditas: an ꝑiculū: an ꝑſecutio: an
gladius. ſicut ſcriptū ē. qꝛ propter te mortifi
camur tota die eſtimati ſumus ſicut ouis oc Ps̄.43.
ciſionis. ſed in his oībꝰ ſupamꝰ pp eū q di
lexit nos. Certus ſuꝫ.n. qꝛ neqꝫ mors: neqꝫ
vita: neqꝫ angeli: neqꝫ pricipatus. neqꝫ vir
tutes: neqꝫ inſtātia: neqꝫ futura. neqꝫ forti
tudo: neqꝫ altitudo. neqꝫ ꝓfundū. neqꝫ crea
tura alia poterit nos ſepare a caritate dei q̄
eſt in chriſto ieſu domimo noſtro.
¶C.S. Dolet apoſtolus de iudeorum ob
ſtinatione ⁊ iudeos promiſſione patrem nō
eē fruſtratos oſtendit. ⁊ gentiles vocatos eē
commemorat. IX

V Eritatē dico in xp̄o ieſu. nō mentior te A
ſtimōiū mihi ꝑhibēte ꝯſcia mea i ſpū
ſcō: quoniā triſticia eſt mihi magna ⁊ ꝯtinu
us dolor cordi meo. Optabā n. ego ipſe ana
thema eſſe a xp̄o pro fratibus meis qui ſūt
cognati mei ſecūdum carnem q ſunt iſraeli
te. quoꝝ adoptio eſt filioꝝ: ⁊ gloria ⁊ teſtm̄
⁊ legiſlatio ⁊ obſequiū ⁊ promiſſa quoꝝ pa
tres ex qbus eſt chriſtus ſecundū carnem q
eſt ſuꝑ oīa deuſ bn̄dictus in ſecula amē. Nō ē.ſ.c.
āt ꝙ exciderit verbū dei. Nō.n. oēs q ex iſra B
el: hi ſunt iſrahelite: neqꝫ q ſemē ſunt abra
he oēs filij. ſed in yſaac vocabiꝰ tibi ſemē.i. Gen̄.21.b.
nō q filij carnis hi filij dei: ſed qui filij ſūt ꝓ Gala.4.d
miſſionis eſtimāꝰ in ſemine. Promiſſionis Gen̄.18.b
eni verbū hoc ē. Scđꝫ hoc tp̄s veniā ⁊ erit

Gen.25.c ſare filius. Non ſolū āt illa: ſed ⁊ rebecca ex
C vno cōcubitu hn̄s yſaac patris nr̄i. Cum.n.
nōdū nati fuiſſent aut aliquid boni egiſſent
aut mali: vt ſm electionē ꝓpoſitū dei mane
Gen.25. ret. n̄ ex opibus ſed ex vocatione dictū eſt ei
Malach.i.a. qꝛ maior ſeruiet minori ſicut ſcriptū eſt. Ja
cob dilexi. eſau āt odio habui. Quid ergo di
cemus. Nūqd iniqtas apd̄ deū. Abſit. Moy
Exo.32.d ſi.n.dicit. Miſerebor cui miſertꝰ ſū. ⁊ miam
D pſtabo cui miſerebor. Igit nō volētis neqꝫ
Exo.9.a. currētis. ſed miſerētis eſt dei. Dicit.n.ſcriptu
ra pharaoni. Qꝛ in hoc ipꝫ excitaui te vt oſn̄
dā in te virtutē meā. ⁊ vt annūciet nomē me
um in vniuerſa terra. Ergo cuius vult miſe
ret. ⁊ quem vult indurat. Dicis itaqꝫ mihi.
E quid adhuc q̄rit. Volūtati.n.eius q reſiſtit
Eſa.45.b. O homo. tu qui es. q rn̄deas deo. Nūqd di
cit figmētū ei q ſe finxit: quid me feciſti ſic.
An non habet ptāté figulus luti ex eadem
maſſa facere aliud qdem vas in honorē: ali
ud vero in ꝯtumeliaꝫ: quod ſi deus volens
oſtendere irā ⁊ notā facere potentiam ſuam
ſuſtinuit in multa patientia vaſa ire apta in
interitum vt oſtenderet diuitias glorie ſue
in vaſa miſericordie que preparauit in glo
riam. quos ⁊ vocauit non ſoluꝫ ex iudeis ſꝫ
etiam ex gentibus: ſicut in oſee dicit. Voca
Oſee.2.b bo non plebem meam plebem meam ⁊ nō
1.Pe.2.b dilectam. dilectam. ⁊ non miſericordiam con
F ſecutam miſericordiam conſecutam. Et erit
in loco vbi dictum eſt eis nō plebs mea vos
ibi vocabuntur filij dei viui: yſaias autem
clamat pro iſrael. Si fuerit numerus filiorū
Eſa.10.c. iſrael tanqꝫ arena maris relique ſalue fient.
Verbum eniꝫ conſumans ⁊ abbreuians in
equitate: qꝛ verbum breuiatum faciet domi
nus ſuper terram. Et ſicut predixit yſaias ni
Eſa.1.c ſi dominus ſabaoth reliquiſſet nobis ſemē:
ſicut ſodoma facti eſſemus. ⁊ ſicut gomorra
G ſimiles fuiſſemus. quid ergo dicemus: quod
gentes que non ſectabant iuſticiam appre
henderunt iuſticiam: iuſticiam auteꝫ que ex
fide eſt iſrael vero ſectando legem iuſticie in
legem iuſticie nō peruenit. quare: qꝛ non ex
fide. ſed quaſi ex operibus. Offenderunt.n.
in lapidem offenſionis ſicut ſcriptum eſt. Ec
Eſa.28.d. ce pono in ſyon lapidem offenſionis ⁊ petrā
ſcandali: ⁊ omnis qui credit in eum non con
fundetur.

¶ C.S. Orat apoſtolus p iudeis oſtendēs
ꝙ iuſticia faciens dignum vita eterna: ſolū
ex lege ⁊ fide chriſti.

X.

FRatres: voluntas qdem cordis mei A
⁊ obſecratio ad deum fit pro illis in
ſalutem. Teſtimonium.n.perhibeo illis ꝙ
emulationem qdem dei habent: ſed non ſe
cundum ſcientiam. Ignorātes.n.iuſticiam
dei ⁊ ſuaꝫ querentes ſtatuere: iuſticie dei nō
ſunt ſubiecti. Finis.n.legis xp̄s. ad iuſticiaꝫ
omni credenti. Moyſes.n.ſcripſit: quoniam B
iuſticiam que ex lege eſt qui fecerit homo vi Leui.18.
uet in ea. que autem ex fide eſt iuſticia ſicut Deu.30.
dicit. Ne dixeris in corde tuo qui aſcendet i
celum. i. xp̄m deducere. aut quis deſcendet i
abyſſum. hoc eſt xp̄m a mortuis reuocare.
Sed quid dicit ſcriptura. Prope eſt verbuꝫ Ibidem
in ore tuo ⁊ in corde tuo. Hoc ē verbuꝫ fidei
qd̄ predicamus: qꝛ ſi confitearis in ore tuo
dominuꝫ ieſum ⁊ in corde tuo credideris ꝙ
deꝰ illū ſuſcitauit a mortuis: ſaluꝰ eris. Cor
de.n.creditur ad iuſticiā. ore āt ꝯfeſſio fit ad
ſalutē. dicit.n.ſcriptura. Ois q credit in illū Eſa.28.d.
non ꝯfundetur. Non.n.eſt diſtinctio iudei ⁊ 2.Cor.8.b
greci. Nam idem dn̄s omniuꝫ diues in om Johel.2.g
nes qui inuocant illum. Ois.n.quicunqꝫ i Mat.13.c
nuocauerit nomen dn̄i ſaluus erit. quomodo Actis.2.e
ergo inuocabunt: in quem non crediderunt
Aut quomodo credent ei. quem non audie
runt: quomodo autem audient ſine predicā
te: quomodo vero predicabunt niſi mittan
tur: ſicut ſcriptum eſt. quam ſpecioſi pedes
euangelizantium pacem: euangelizantium Eſa.52.b.
bona. Sed non omnes obediūt euangelio. Nau.1.b.
yſaias.n.dicit. Dn̄e qs credidit auditui nr̄o Eſa.53.a.
Ergo fides ex auditu: auditus autem p ver Jo.12.f.
bum xp̄i. Sed dico. Nunquid non audierūt D
Et qdem in oēm terram exiuit ſonus eoruꝫ Pſ.18.
⁊ in fines orbis terre verba eorū. Sed dico.
Nunqd iſrael non cognouit. Primus moy
ſes dicit. Ego ad emulationem vos adducā Deu.32.e
in oēm gentem. in genteꝫ inſipientē. in iram
vos mittā. yſaias autem audet ⁊ dicit. Inuē Eſa.65.a
tus ſum a non q̄rentibus me palā apparui
his q me non interrogabāt. Ad iſrael āt di
cit. Tota die expādi manus meas ad populū
non credentem. ſed contradicentem mihi.

¶ C.S. Reprimit apoſtolus inſultationeꝫ
gentiliuꝫ contra iudeos ⁊ ponit iudeorum
preſenteꝫ excecationeꝫ: ⁊ concludit profun
ditas ſapientie diuine.

XI

DIco ergo nunquid deus repulit popu A
lum ſuum Abſit. Nam ⁊ ego iſraheli

ta ſū ex ſēine abrahā de tribu beniamī. Non
repulit de⁹ plebē ſuā quā pſciuit. An neſcitiſ
in helia qd dicit ſcriptura: queadmodū iter
.Re.19.b. pellat deū aduerſū iſrl'. Dñe pphas tuos oc
cīderunt altaria tua ſuffoderūt: ⁊ ego relict⁹
Ibidem ſū ſol⁹ ⁊ q̄rūt aiaȝ meā. Sȝ qd dicit illi diuinū
reſpōſū. Relīq mihi ſeptē milia viroꝝ: q nō
curuauerūt genua añ baal. Sic ergo ⁊ i hoc
tpe reliq̄e ſm electionē grē dei ſalue fcē ſūt.
Si āt grā iā nō ex opib⁹. Alioqui grā iā ñ ē
B grā. Quid ḡ? Qd q̄rebat iſrl' hoc ñ ē ꝯſecut⁹
Eſa.6.c. electio āt ꝯſecuta ē ceteri vero excecati ſūt ſi
cut ſcriptū ē. Dedit illis ds ſpm̄ ꝯpūctiōis
Ps.68. oculos vt nō videāt ⁊ aureſ vt nō audiāt vſ
qȝ i hodiernū diē. Et dd dicit. Fiat mēſa eoꝝ
corā ipſis i laqueū: ⁊ in captionē ⁊ i ſcādalū
⁊ in retributionē illis. Obſcurent' oculi eoꝝ
ne videāt ⁊ dorſū eoꝝ ſp icurua. Dico ergo
nunqd ſic offenderūt vt caderent. Abſit. Sȝ
illoꝝ delicto. ſal⁹ eſt gētib⁹: vt illos emulēt'
Qd ſi delictū illoꝝ diuitie ſunt mundi: ⁊ di
minutio eoꝝ diuitie gentiuȝ. quanto magis
plenitudo eoꝝ. Vobis.n.dico gentib⁹. Quā
diu qdē ego ſum gentiū apoſtolus. miniſte
rium meuȝ honorificabo. ſi quo mō ad emu
landū ꝓuocem carnē meā ⁊ ſaluos faciā ali
quos ex illis. ſi.n. amiſſio eoꝝ recōciliatio
eſt mundi q̄ aſſumptio niſi vita ex mortuis.
C qd ſi delibatio ſancta eſt ⁊ maſſa. Et ſi radix
ſancta: ⁊ rami qd ſi aliqui ex ramiſ fracti ſūt
tu āt cū oleaſter eſſes miſert⁹ es in illis: ⁊ ſo
cius radicis ⁊ pinguedinis oliue factus es
noli gloriari aduerſ⁹ rāos. quod ſi gloriaris
nō tu radicē portas: ſed radix. Dicis ergo.
Fracti ſunt rami vt ego inſerar. Bene ꝑpter
incredulitatem fracti ſunt. Tu aūt fide ſtas
noli altū ſapere: ſed time. ſi.n. deus naturali
bus ramis non pepercit ne forte nec tibi par
cat vide ergo bonitatem ⁊ ſeueritatem dei.
In eos quidem qui ceciderunt ſeueritatē in
te aūt bonitatē dei ſi pmanſeris in bōitate.
Alioqn ⁊ tu excideris: ſed ⁊ illi ſi nō pman
ſerint in icredulitate inſerent'. Potēs eſt.n.
de⁹ iterū inſerere illos. nam ⁊ ſi tu ex natura
li exciſus es oleaſtro ⁊ contra naturā inſer⁹
es i bonā oliuā quāto magis hi ſm naturā
inſerentur ſue oliue. Nolo.n. vos ignorare
frēs miſteriū hoc vt non ſitis vobis ipis ſa
pietēſ: qꝛ cecitas ex pte ꝯtigit in iſrl' donec
D plenitudo gētiū itraret ⁊ ſic oīs iſrl' ſalu⁹ fie
Eſa.59.d. ret ſicut ſcriptū eſt Veniet ex ſyon qui eripi
at ⁊ auertat impietatem ab iacob. Et hoc il
lis a me teſtm̄. cū abſtulero peccata eorum.
Secūdū euāgeliū quidē inimici ꝑpter vos
ſm electionē āt cariſſimi ꝑpter pr̄es. Sine
pnīa eni ſunt dona ⁊ vocatio dei. Sicut eni
aliqn̄ ⁊ vos nō crediſtis deo nūc āt miſeri
cordiā ꝯſecuti eſtis ꝑpter icredulitatē illoꝝ
ita ⁊ iſti nūc nō crediderūt i vr̄aȝ miſicordiā
vt ⁊ ipſi miam cōſequāt'. Cōcludit.n.ds oīa
in incredulitate. vt oium miſereat'. O altitu
do diuitiarū ſapiētie ⁊ ſcie dei q̄ȝ icōprehē
ſibilia ſunt iudicia eius ⁊ inueſtigabiles vie
eius. Quis eni cognouit ſenſum dñi aut qs Sap.9.c.
conſiliarius eius fuit. Aut quis prior dedit Eſa.40.c.
illi ⁊ retribuetur ei. Qm̄ ex ipſo ⁊ per ipm̄ in i.Cor.2.d.
ipo ſunt oia ipi gloria in ſecula. Amē. infra.16.d.

¶ C.S. Inſtruit apoſtol⁹ romāos tā i his q̄
ſūt ad deū q̄ȝ i his q̄ ſunt ad ꝓximū. XII

OBſecro itaqȝ per vos frēs per miaȝ A
dei vt exhibeatis corpa vr̄a hoſtiā
viuentē. ſanctā deo placentem rationabile Phil.4.d.
obſequiū vr̄m. Et nolite conformari huic ſe
culo ſed reformamini in nouitate ſenſus ve
ſtri vt probetis que ſit voluntas dei bona ⁊
beneplacens ⁊ perfecta. Dico.n.⁊ p grāȝ q̄ Eph.5.d.
data ē mihi oibus q ſunt inter vos nō plus i.Teſ.4.a.
ſapꝛ q̄ȝ oportet ſapere: ſed ſape ad ſobrieta
tē: ⁊ vnicuiqȝ ſicut deus diuiſit mēſurā fidei
Sicut eni in vno corpore multa mēbra ha B
bemus: oia āt mēbra nō eundē actū habēt: i.Co.12.b.
ita multi vnuȝ corpus ſumus in xp̄o ſingu Eph.4.a.
li autē alter alterius mēbra habentes dona
tiones ſcd̄m gratia q̄ data eſt nobis differē
tes. Siue ꝓphetiā: ſcd̄m rationē fidei. Siue
miniſterium in miniſtrādo. Siue qui docet
in doctrina. Qui exhortatur in exhortādo.
Qui tribuit i ſimplicitate. Qui preeſt in ſol C
licitudine. Qui miſeretur in hilaritate. Dile
ctio ſine ſimulatione. Odientes malum: ad Amos.5.a.
herentes bono. Caritatem fraternitatis inui Eph.4.c.
cem diligentes: honore inuicē puenientes: i.Pe.2.c.
Sollicitudine non pigri ſpiritu feruentes: i.Pe.5.b.
dño ſeruientes: ſpe gaudentes in tribulatio
ne patientes: orationi inſtātes. Neceſſitati
bus ſanctoꝝ cōicātes. Hoſpitalitatē ſectan Hebre.13.a.
tes. Benedicite pſequētibus vos. Benedi
cite ⁊ nolite maledicere. Gaudere cū gaudē D
tibus flere cū flentibus. Idipſum inuicē ſen
tientes. Nō alta ſapiētes: ſed humilibus cō Prou.3.a.
ſentientes. Nolite eſſe prudentes apud voſ Eſa.5.c.
metipſos. Nulli malū pro malo reddentes Prou.20.c

i.Pe.3.b: ꝓuidẽtes bõa:nõ tãtũ corã deo ſed etiã co
2.Cor.8.d. rã oibus hoibus.Si fieri pt qd ex vobis eſt
Hebre.12.c. cũ oibus hoib⁹ pacẽ habẽtes.Nõ vos met
Deut.32.e. ipſos defendẽtes cariſſimi:ſed date locũ ire
Hebre.10.f. Scriptũ ẽ.n.Mihi vindictã ⁊ ego retribuã
Pro.25.c. dicit dñs. Sed ſi eſurierit inimicus tu⁹ ciba
illũ:ſi ſitit:potũ da illi. Hoc enim faciẽs car
bões ignis cõgeres ſuper caput eius. Noli
vinci a malo: ſed vince in bono malũ.

¶C.S.Docet apoſtol⁹ minores obedire ſu
perioribus p ſubiectionẽ ⁊ dilectionẽ. XIII

A Omnis aĩa ptãtibus ſublimioribus
Sap.6.a. ſubdita ſit.Non eſt.n ptãs niſi a deo
Que autẽ ſunt a deo: ordinata ſunt itaqz q
reſiſtit ptãti dei ordinationi reſiſtit.Qui aũt
reſiſtunt:ipſi ſibi dãnationẽ acquirunt.Nã pñ
cipes nõ ſunt timori boni opis ſz mali.Uis
B aũt nõ timere ptãtẽ.Bonũ fac ⁊ hãbebis lau
dẽ ex illa. Dei.n.miſter ẽ tibi in bonũ. Si ãt
malũ feceris,time.Nõ.n.ſine cã gladiũ por
tat.Dei.n.miſter ẽ:vindex in irã ei q malũ
agit.Jõqz neceſſitate ſubditi eſtote.nõ ſolũ
ꝓpter irã.ſz ẽt ꝓpter ↄſciaz.Jõ.n.⁊ tributa
pſtatis.Miſtri.n.dei ſunt i hoc ipz ſeruiẽtes
Math.22.c. Reddite ergo oib⁹ debita.Cui tributũ:tribu
tũ:cui vectigal vectigal:cui timorẽ timorẽ:
cui honorẽ honorẽ Nẽmi qcqz debeatis ni
C ſi vt iuicẽ diligatis.Qui.n. diligit ꝓximũ le
gẽ ipleuit.nã nõ adulterabis nõ occides nõ
Deut.5.d. furaberis nõ falſũ teſtimoniũ dices nõ cõcu
piſces:⁊ ſi qd ẽ aliud mãdatũ i hoc ꝟbo iſtau
ratur:diliges ꝓximũ tuũ ſicut teipz. Dilectio
Leui.19.b. ꝓximi malũ nõ opatur. Plẽitudo ergo legis
Math.22.d. ẽ dilectio. Et hoc ſciẽtes qꝛ tps:qꝛ hora ẽ iã
Gal.5.c nos de ſõno ſurgere.nũc.n.ꝓpior ẽ nr̃a ſal⁹
Jacobi.2.b. qz cũ credidim⁹.Nox pceſſit: dies ãt appin
D quit. Abijciam⁹ergo opa tenebrarũ:⁊ idua
mur arma lucis ſic vt i die ambulem⁹. Non
Luc.21.g. i comeſſatiõib⁹:⁊ ebrietatib⁹ nõ i cubilibus
⁊ ipudicitijs nõ i cõtentiõe ⁊ emulatiõe:ſed in
duimini dñm ieſuz xp̃m:⁊ carnis curã ne fe
Gal.5.c ceritis in deſiderijs.

i.Pe.2.b. ¶C.S.Apoſtol⁹ maiores hortatur,ne iferio
res cõtẽnẽt aut eos ſcãdalizẽt:ſed eos paci
fice edificẽt. XIIII

A Infirmũ autẽ in fide aſſumite:nõ in di
ſceptionibus cogitationũ. Alius.n.
credit manducare ſe omnia.Qui autem in
firmus eſt olus manducet.Js qui mandu
cat non manducantem non ſpernat:⁊ qui
non manducat:manducantem non iudicet
Deus enim illum aſſumpſit. Tu quis es q Jacobi.4.c.
iudicas alienum ſeruum. Domino ſuo ſtat
aut cadit.Stabit autem. Potens eſt enim
deus ſtatuere illum. Nam alius iudicat diẽ
inter diem: alius autem iudicat omnem di
em.Unuſquiſqz in ſuo ſenſu abundet.Qui
ſapit diem domino ſapit. Et qui manducat
dño mãducat. Gratias eni agit d̃o.Et q nõ
mãducat dño nõ mãducat ⁊ gr̃as agit deo. B
Nemo.n. nr̃m ſibi viuit ⁊ nemo ſibi moritur.
Siue eni viuim⁹:dño viuim⁹:ſiue morimur
dño morimur.Siue ergo viuim⁹:ſiue mori
mur dñi ſum⁹.Jn hoc enim chriſt⁹ mortu⁹ ẽ
⁊ reſurrexit,vt ⁊ viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ dñetur. Tu
ãt qd iudicas frẽm tuũ. aut tu quare ſpnis Jacobi.4.c.
fratrẽ tuũ.Oẽs eni ſtabimus ante tribunal
xp̃i.Scriptũ eſt eni.Uiuo ego dicit dñs.qm̃
mihi flectetur oẽ genu:⁊ ois lingua cõfitebi Eſa.45.d.
tur deo.Jtaqz vnuſquiſqz noſtrũ pro ſe ra Phili.2.b.
tionẽ reddet deo. Nõ ergo amplius inuicez 2.Cor.5.b.
iudicemus.Sed hoc iudicate magis ne po C
natis offendiculũ fratri vel ſcandalũ. Scio
⁊ ↄfido in dño ieſu: qꝛ nihil cõmune p ipm
niſi ei qui exiſtimat quid commune eſſe: il
li cõmune ẽ. Si eni pp cibũ frater tu⁹ cõtri
ſtatur:iã nõ ſm charitatẽ ambulas. Noli cibo
tuo illũ perdere pro quo xp̃s mortu⁹ ẽ. Nõ
ergo blaſphemetur bonũ noſtrũ.Nõ ẽ eni re
gnũ dei eſca ⁊ potus:ſed iuſticia ⁊ pax ⁊ gau
diũ in ſpũſctõ.Qui eni i hoc ſuit xp̃o:placet
deo ⁊ ꝓbat⁹ẽ hoib⁹.Jtaqz q̃ pacis ſũt ſecte
mur:⁊ q edificatiõis ſũt i iuicẽ cuſtodiam⁹. D
Noli pp eſcã deſtruere op⁹ dei.Oia qdẽ ſũt
mũda ſz malũ ẽ hoi q p offẽdiculũ mãducat. Titum.1.d.
Bonũ ẽ ñ mãducare carnẽ ⁊ ñ bibere vinũ
nz in q̃ fr̃ tu⁹ offẽditur aut ſcãdalizatur aut ifir i.Cor.8.d.
matur.Tũc fidẽ qz hẽs penes temetipſũ habe
corã deo.Btũs q ñ iudicat ſemetipſum i eo
q ꝓbat.Qui ãt diſcernit:ſi mãducauerit dã
natus eſt qꝛ nõ ex fide.Omne autem quod
non eſt ex fide peccatum eſt.

¶C.S.Hortatur maiores apl's vt ifirmos
ſuſtineãt:⁊ eos i bonũ ꝓmoueãt ac ſe excu
ſat apoſtolus cur romanos corporaliter nõ
uiſitauerit. XV.

Debemus autem nos firmiores imbe
cillitates infirmorum ſuſtinere:⁊ nõ A
nobis placere. Unuſquiſqz veſtrum proxi
mo ſuo placeat in bonum ad edificationem.
Etenim chriſtus nõ ſibi placuit:ſed ſicut ſcri
ptũ eſt:improperia improperãtiũ tibi cecide Pſ.68.

rant ſuper me. Queciiq3 eni ſcripta ſunt ad noſtrā doctrinā ſcripta ſunt vt per patientiam ⁊ conſolationē ſcripturarū ſpem habea
B mus. Deus autē patientie ⁊ ſolatij det vobis idipſum ſapere in alterutrū ſecundū ieſum chriſtū: vt vnanimes vno ore honorificetis deum ⁊ patrē dñi noſtri ieſu xpi. Propter quod ſuſcipite iuicē ſicut ⁊ xps ſuſcepit vos in honorē dei. Dico eni xpm ieſum miniſtrū fuiſſe circunciſionis propter veritatē dei ad cōfirmādas promiſſiones patrū gentes aūt ſuper miſericordia honorare deu3 ſi
ij. Re. xx. d. cut ſcriptū eſt. Propterea confitebor tibi in
Ps. 17. C gentibus dñe: ⁊ nomini tuo cantabo. Et iterū
Ps. ii 6. dicit. Letamini gentes cū plebe eius. Et iterū. Laudate oēs gētes dñm ⁊ magnificate
Esa. xi. c. eu3 oēs populi. Et rurſus yſaias ait. Et erit radix ieſſe: ⁊ q exurget regere gētes: i eū gētes ſpabunt. De⁹ āt ſpei repleat vos oi gau
D dio ⁊ pace in credēdo vt abūdetis i ſpe ⁊ virtute ſpūs ſci. Certus ſū āt frēs mei ⁊ ego ipe de vobis: qm̄ ⁊ ipſi pleni eſtis dilectiōe: repleti oi ſcia ita vt poſſitis alteruti monere. Audacius autē ſcripſi vobis frēs ex parte tāq3 in meōriā vos reducēs: pp grām q̄ data ē mihi a deo vt ſim miniſter xpi ieſu in gentibus ſcificās euāgeliū dei: vt fiat oblatio gentiu3 accepta ⁊ ſcificata in ſpū ſctō. Hēo igit̄ gloriā i xpo ieſu ad deū. Nō eni audeo aliqd loq eorū q̄ p me nō efficit xps in obediētiā gētiū verbo ⁊ factis i virtute ſignorū ⁊ pdigiorū: in virtute ſpūs ſci: ita vt ab irl'm p circui
E tū vſq3 ad illyricū repleuerim euāgeliū xpi. Sic āt pdicaui euāgeliū hoc: nō vbi noiatus ē xps ne ſup alienū fundamētū edificarē ſed
Esa. 52. d. ſicut ſcriptū ē. Qm̄ qbus nō ē annūciatū de covidebūt: ⁊ q nō audierūt intelligerēt. Propter qđ ⁊ ipediebar plurimū venire ad vos ⁊ phibitus ſum vſq3 adhuc. Nūc vero vlterius locū nō hñs in his regionibus: cupiditatē āt hñs veniendi ad vos ex multis iā pcedētibus annis: cū in hiſpaniā proficiſci ce
F pero ſpero q̄ pteriens videā vos: ⁊ a vobis deducar illuc ſi vobis primū ex parte fruit⁹ fuero. Nūc igit̄ pficiſcar in irl'm miniſtrare ſcis. Probauerūt eni macedonia ⁊ achaia collationē aliquā facere in pauperes ſanctoru3 q ſunt in irl'm. Placuit eni eis ⁊ debitores ſunt eorū. Nā ſi ſpūaliū eorū participes
i. Cor. 9. b. facti ſunt gētiles debēt ⁊ in carnalibus miniſtrare eis. Hoc igit̄ cū cōſumauero ⁊ aſſignauero eis fructū hūc: p vos pficiſcar i hiſ
G paniā. Scio āt qm̄ veniēs ad vos in abūdātia bñdictiōis xpi veniā. Obſecro ergo vos frēs p dñm noſtrū ieſum xpm ⁊ p caritate3 ſci ſpūs vt adiuuetis me oratiōibus vris p me ad deū: vt liberer ab īfidelib⁹ q ſūt i iudea: ⁊ obſeqi mei oblatio accepta fiat i irl'm ſcis: vt veniā ad vos in gaudio p volūtate3 dei vt refrigerer vobiſcu3. Deus āt pacis ſit cū omnibus vobis. Amen.

¶ C. S. Proponit apoſtolus quedā exempla bonorum hominum: ad imitandū ⁊ ad perſeuerandum inducit. XVI

A Commendo āt vobis pheben ſororē nrām q̄ ē i miniſterio eccleſie q̄ eſt cēchris vt eā ſuſcipiatis in dño digne ſcis ⁊ aſſiſtatis ei i quocūq3 negocio vri indiguerit. Et eni ipſa q3 aſtitit multis: ⁊ mihi ipſi. Salutate priſcā ⁊ aqlā adiutores meos in xpo ieſu: q p aīa mea ſuas ceruices ſuppoſuerūt qbus nō ſolū ego grās ago: ſed ⁊ cuncte eccleſie gētiū ⁊ domeſticā eccleſiā eorū. Salutate ephenetū dilectū mihi: q ē pmitiuus aſie in xpo ieſu. Salutate mariā q̄ multū labora
B uit in vobis. Salutate andronicū ⁊ iuliā cognatos ⁊ concaptiuos meos: qui ſunt nobiles in apoſtolis: qui ⁊ ante me fuerūt in xpo ieſu. Salutate ampliatu3 dilectiſſimū mihi in dño. Salutate vrbanum adiutorē nrm in xpo ieſu ⁊ ſtachin dilectū meū. Salutate appellē probū in xpo. Salutate eos q ſunt ex ariſtoboli domo. Salutate herodionē cognatū meū ſalutate eos qui ſunt ex narciſci domo: qui ſunt in dño. ſalutate triphena3 ⁊ triphoſam q̄ laborāt in dño. ſalutate pſidā cariſſimā q̄ multū laborauit i dño. ſalutate rufam electū i dño ⁊ matrē ei⁹ ⁊ meā. ſalutate aſineretū phlegontā hermē patrobā hermā ⁊ qui cū eis ſunt fratres. ſalutate philologū ⁊ iuliā nereū ⁊ ſororē eius ⁊ olympiade3: ⁊ ⁊ oēs q cū eis ſunt ſanctos. ſalutate inuice3 in oſculo ſancto. Salutant vos oēs eccleſie C
xpi. Rogo aūt vos frēs vt obſeruetis eos q diſſentiōes ⁊ offendicula pter doctrinā quā vos didiſtis faciūt: ⁊ declinate ab illis. Huiuſcemodi eni xpo dño nō ſeruiūt ſed ſuo vē Phi. iii. d.
tri: ⁊ per dulces ſermones ⁊ benedictiones ſeducunt corda innocentiu3. Veſtra eni obedientia in oi loco diuulgata ē. Gaudeo igit̄ in vobis ſed volo vos ſapientes eē in bono ⁊ ſimplices in malo. Deus aūt pacis pterat

ſathanā ſub pedib⁹ vr̄is velociter. Gr̄a dn̄i
nr̄i ieſu xp̄i vobiſcū. Salutat vos timothe⁹
adiutor meus: ⁊ lucius: ⁊ Jaſon: ⁊ ſoſipater
cognati mei. Saluto vos ego tertius q ſcri-
pſi ep̄laz in dn̄o. ſalutat vos cai⁹ hoſpes me
us ⁊ vniuerſe eccleſie. ſalutat vos eraſtus ar
charius ciuitatis ⁊ quartus frater. Gr̄a dn̄i
nr̄i ieſu xp̄i cū oībus vobis. Amē. Ei aūt qui
potens ē vos ꝯfirmare iuxta euāgeliū meū
⁊ predicationē ieſu xp̄i ſm reuelationem my
ſterij temporibus eternis taciti qd nūc pate
factū ē p ſcripturas ꝓphetaꝝ ſm pceptū eter
ni dei ad obeditionē fidei i cūctis gentib⁹ co
ſupra.ii.d gniti ſoli ſapiēti deo p ieſum xp̄m: cui honor
⁊ gloria in ſecula ſeculorum. Amen.

¶ Explicit epiſtola Pauli ad romanos.

¶ Incipit prologus in primam epiſtolam ad Corinthios.

Epiſtola prima ad corinthios multaſ
cauſas diuerſaſqȝ ꝯplectitᷣ. Quarum
partez relatione fratrum cognouit apoſto-
lus. Partim ipſorū corinthioꝝ ſunt lr̄is in
dicate. nō nullas vero p officij ſui cura: aut
ordiat aut emēdat: ⁊ varijs
curatōib⁹ medetᷣ: diuerſa iſir
mitate lāguētibus. nam apd
eos primū curatᷣ diſſenſioniſ
vitiuz: qd multi pſeudo apo
ſtolorū vnitatem intulerunt
ſcindentes eccleſie: vt ꝓprij
noīs facerent ſectatores: qd
his exprobratᷣ verbis apl̄s.
i.cor.i.d. Hoc autē dico: qd vnuſqſqȝ
vr̄m dicit. Ego qdē ſuz pauli
ego āt apollo ego vero cepho
ego autem chriſti. Et oblique
horum ſe dicit facere nominū
mentionem: vt multo magis
erubeſcant id ſe facere ſub falſorū apoſtolo
i.cor.5.a. rum noībus: quod etiam ſi ſub pauli ⁊ pe-
tri fiet noīe: diſpliceret. Secūda cā eius indu
citur: q paterne oblitus reuerētie vxorē ſibi
nō erubuit facere de nouerca. Quod facin⁹
licet fornicationē appellauerit apoſtolus: tn̄
ita ꝯdēnauit: vt i vltionē fci auctorē talᷣ opiſ
diabolo iudicauerit dputādū ipoſita iudicio
rū ⁊ litiū tertia qōne. Quarto loco matrimo
nioꝝ iura tractatᷣ his. Quīto loco ꝟginitatiſ
ꝯſiliū velut e vicio ꝯiūgitᷣ. ſexto loco d eſcaꝝ
licētia diſputatᷣ. ſeptio atqȝ octauo loco d at
tōdēdo viris: ⁊ mlierib⁹ velādo capite ac ſa
cramētoꝝ ꝯmunioē pcipitᷣ. Nono loco emu
latō q̄ diuerſitate donoꝝ ſpiritaliū naſcebatᷣ
ſb exēplo mēbroꝝ ⁊ corpis caſtigatᷣ. Decio
reſurrectionis ſpes multis ⁊ argumentis ⁊
rationibus approbatᷣ. Ultimo de colligen-
dis ad neceſſitatē ſcōꝝ nomine caritatis cu
ra vel edificatio cultui iponitᷣ. Interſerūtᷣ hiſ
pauce q̄ aut: vt quibuſdā vi̇: pēdēt ex ſupio
rib⁹: aut hn̄t lȝ ꝓprias tn̄ puulas actiones

¶ Explicit ꝓlogus. Incipit argumentum.

Corīthij ſūt achaici: ⁊ hi ſilr ab apl̄o
audierūt verbuz veritatis: ⁊ ſubuerſi
ſūt multifarie a falſis apl̄is. Quidam a phi
loſophie verboſa eloquentia: alij ſecta legis
iudaice inducti ſūt. Hos reuocat apl̄s ad ve
rā fidē ⁊ euāgelicā ſapiētiam ſcribēs eis ab
epheſo p timotheum diſcipulum ſuum.

¶ Explicit argumentum.

¶ Incipit epiſtola ad corinthios prima.

¶ C.I. Laudat corinthios apoſtolus: atqȝ
ad ꝯcordiā hortatᷣ illos q dicūt ſe baptiza-
tos a diuerſis: ⁊ q deus ſtultā fecerit ſapien
tiam huius mundi. I

Paulus a
vocatus: apoſto
lus. ieſu xp̄i per
voluntatē dei ⁊
ſoſthenes frater
eccleſie dei, q̄ eſt
corithi: ſanctifi-
catis in xp̄o ieſu
vocatis ſcīs cuz
oibuſ q inuocāt
nomē dn̄i nr̄i ie-
ſu xp̄i in oi loco

ipſorum ⁊ noſtro. Gratia vobis ⁊ pax a deo
ra.14.d. patre noſtro: ⁊ dño ieſu xpo. Gratias ago do
ifra.eo. meo ſemꝑ ꝑ vobis in gratia dei que data ē
vobiſ in xpo ieſu: qꝛ in oībus diuites facti e-
ſtis in illo: in oī verbo ⁊ in oī ſciētia: ſicut te-
ſtimoniū xpi cōfirmatū eſt in vobis: ita vt ni
B hil vobis deſit in vlla grā expectātibꝰ reue
lationē dñi nr̄i ieſu xpi: qui ⁊ cōfirmabit voſ
deſſ.5.d. vſqꝫ in finem ſine crimine: in die aduentus
fra.10.d. dñi noſtri ieſu xpi. Fidelis deus per quē uo
cati eſtis in ſocietatem filij eiꝰ ieſu xpi dñi
nr̄i. Obſecro āt vos frēs per nomen dñi nr̄i
ieſu xpi: vt idipſum dicatiſ oēs: ⁊ nō ſint i vo
bis ſciſmata. Sitis āt ꝑfecti in eodem ſenſu
⁊ in eadem ſciā. Significatū ē.n. mihi de vo
bis frēs mei ab his q̄ ſūt cloes: qꝛ cōtētiōeſ
ſunt iter vos. Hoc āt dico qḋ vnuſqſqꝫ vr̄z
ifra.3.a. dicit. Ego q̄dem ſum pauli: ego aūt apollo:
ego vero: cephe ego āt xpi. Diuiſus eſt xps.
Nunq̄d paulus crucifixus eſt ꝑ vobis: aut
ē.eo. in noīe pauli baptizati eſtis. Grās ago deo
meo qḋ neminem veſtrū baptizaui: niſi criſ
pum ⁊ caium: ne q̄s dicat ꝙ i noīe meo ba
C ptizati eſtis. Baptizaui autē ⁊ ſtephane do
mū: ceterorꝫ neſcio ſi quē aliū vr̄m baptiza
ueri. Nō.n. miſit me xps baptizare ſed euā
gelizare: nō in ſapiā verbi: vt non euacuetur
crux xpi. Verbum.n. crucis pereuntibꝰ q̄dē
ſtultitia eſt his āt qui ſalui fiunt ideſt nobis
Eſa.29.c. dei virtus eſt. Scriptū ē.n. Perdā ſapiāz ſa
bdie.i.d. pientiū: ⁊ prudentiā prudentiū reprobabo.
Eſa.33.e. Ubi ſapiēs: vbi ſcriba: vbi inq̄ſitor huiꝰ ſe-
culi nōne ſtultā fecit deus ſapiētiā huiꝰ mū
di: nā qꝛ in deum ſapiētia nō cognouit mū
dus ꝑ ſapiētiā deo placuit deo ꝑ ſtultitiā ꝑ-
D dicationis ſaluos facere credētes. Qm̄ ⁊ iu
dei ſigna petūt: ⁊ greci ſapiam querunt nos
āt predicamus xpm crucifixū: iudeis quidē
ſcandalū: gētibus aūt ſtultitiā: ipis āt voca
tis iudeis atqꝫ grecis xpꝫ dei virtutē ⁊ dei
ſapiētiā. Qꝛ qḋ ſtultū ē dei: ſapiētiꝰ ē hoībꝰ
⁊ qḋ ifirmū ē dei: fortiꝰ ē hoībꝰ. Uidete eniꝫ
vocationē vr̄am frēs: qꝛ nō multi ſapiētes
ſecūdū carnē: nō multi potētes: nō multi no
biles: ſed q̄ ſtulta ſunt mūdi elegit deꝰ vt cō
fundat ſapiētes: ⁊ iſirma mūdi elegit deꝰ: vt
cōfundat fortia ⁊ ignobilia mūdi ⁊ cōtēpti
bilia elegit deꝰ ⁊ ea q̄ nō ſunt: vt ea q̄ ſunt
deſtrueret: vt nō glorieſ oīs caro i cōſpectu
eiuſ. Ex ipſo aūt vos eſtis in xpo ieſu: qui fa
ctꝰ ē nobis ſapiētia ⁊ iuſtitia ⁊ ſāctificatio ⁊

redemptio: vt quēadmodū ſcriptū ē: q̄ glori i.Cor.10.d.
atur in dño glorietur. Hiere9.g.
¶C. S. Oſtēdit apoſtolꝰ ſe apud corinthi
os nō vſum fuiſſe excellētia ſecularis ſermo
nis. qua vtēduꝫ eſt inter perfectos qui poſ-
ſunt ea cape vt ſunt hoīes ſpirituales. II
ET ego cū veniſſem ad vos frēs: veni A
non in ſublimitate ſermonis aut ſa-
piētie annunciās vobis teſtimoniuꝫ xpi nō
eniꝫ iudicaui me ſcire aliq̄d inter vos niſi ie
ſum xpm: ⁊ hūc crucifixū. Et ego i infirmita
te ⁊ timore ⁊ tremore multo fui apud vos ⁊
ſmo meꝰ ⁊ predicatio mea: nō in ꝑſuaſibili
bus hūane ſapiētie verbis: ſꝫ i oſtēſione ſpi
ritꝰ ⁊ virtutis vt fides vr̄a nō ſit in ſapiētia
hoīum: ſed in virtute dei. Sapiētiā āt loqui B
mur inter ꝑfectos. Sapientiā vero nō huiꝰ
ſeculi: neqꝫ principiū huius ſeculi q̄ deſtru
untur: ſed loquimur dei ſapientiam in myſte
rio q̄ abſcōdita eſt: quā predeſtinauit deus
ante ſecula in gloriā nr̄am. quā nemo prin-
cipū huiꝰ ſeculi cognouit. Si.n. cognouiſſēt Eſa.64.b.
nunq̄ꝫ dñm ḡlie crucifixiſſēt. Sicut ſcriptū ē C
ꝙ oculꝰ nō vidit nec auris audiuit: nec i cor
hoīs aſcēdit: que ꝑparauit deus his qui dili
gunt illum. nobis āt reuelauit deus ꝑ ſpm̄
ſuū. Spūſ.n. omnia ſcrutaſ etiā ꝑfunda dei.
Quis.n. ſcit hoīum q̄ ſūt hoīs: niſi ſpūs ho
minis q̄ in ipo ē. Ita ⁊ q̄ dei ſūt nemo cogno
uit niſi ſpūs dei. nos aūt nō ſpūꝫ huiꝰ mūdi
accepimꝰ: ſꝫ ſpm̄ q̄ ex deo eſt vt ſciamꝰ q̄ a
deo donata ſūt nobis: q̄ ⁊ loq̄mur nō in do D
ctis hūane ſapīe verbis: ſꝫ i doctrina ſpiritꝰ
ſpūalibus ſpūalia cōparātes. Aīalis āt hō
nō ꝑcipit ea q̄ ſūt ſpūs dei. ſtultitia eni eſt il
li: ⁊ nō pōt itelligere. qꝛ ſpūaliter examiāſ.
Spūalis āt iudicat oīa ⁊ ipſe a nemine iudi
caſ: ſicut ſcriptū eſt. Quis eniꝫ cognouit ſen Eſa.40.c.
ſum dñi: aut q̄s inſtruxit eum. nos autē ſen Ro.ii.d.
ſum xpi habemus.
¶C.S. Remouet apoſtolꝰ errorē corīthio
ruꝫ eo ꝙ aliq̄bꝰ miniſtris ecleſie nimis attri
buebāt: ⁊ diē de edificatiōe ſup lignuꝫ fenū
⁊ ſtipulaꝫ: ⁊ quomodo ſapīa mūdi ſtultitia
eſt apud deum. III
ET ego frēs nō potui vobis loqui q̄ſi A
ſpūalibus: ſꝫ quaſi carnalibꝰ. Tanq̄ꝫ
puulis in xpo: lac vobis potū dedi nō eſcaꝫ
nōdū.n. poteratis: ſed nec nūc q̄dē poteſtis.
Adhuc.n carnales eſtis. Cū.n. ſit inter vos
zelus ⁊ cōtētio: nōne carnales eſtis ⁊ ſm̄ ho ē.i.b.

minē ambulatis. Cū.n. quis dicat: ego qdē
ſum pauli: alius āt: ego apollo: nōne hoīes
B eſtis. Quid igiť ē apollo. Quid vero pau
lus. Miniſtri eius cui credidiſtis. Et vnicui
qꝫ ſicut dñs dedit. Ego plantaui apollo riga
uit: ſed deus nūc icremētū dedit. Itaqꝫ neqꝫ
qui plantat eſt aliquid neqꝫ qui rigat: ſed q
incremētū dat deus. Qui plātat autē ꝛ q ri
gat vnū ſunt. Vnuſqſqꝫ āt ꝓpriam merce
dē accipiet ſm ſuū laborē. Dei.n. ſumus ad
iutores. Dei agricultura eſtis: dei edificatio
eſtis. Scdm grām dei q̃ data ē mihi vt ſapi
ens architectus fundamentum poſui: alius
C autē ſuperedificat. Vnuſqſqꝫ autē videat
quō ſuperedificet. Fundamentum.n. aliō ne
mo pōt ponere pꝛeter id qd poſitū ē. qd eſt
xp̄s ieſus. ſi qs autē ſuperedificat ſupra fun
damētū hoc auꝝ argentū lapides p̄cioſos li
gna fenū ſtipulā vnuſquiſqꝫ opus manife
ſtū erit: dies enim dñi declarabit quia i igne
reuelabitur: ꝛ vnuſcuiuſqꝫ opus: quale ſit:
ignis ꝓbabit. ſi cuius opus māſerit quod ſu
peredificauit mercedē accipiet. ſi cuius opuſ
arſerit detrimentum patietur: ipſe autē ſal
infra.6.d. uus erit: ſic tñ q̃ſi per ignē. Neſcitis qꝛ tēplū
2.Cor.6.d. dei eſtis: ꝛ ſpiritus dei habitat i vobis. ſi qſ
Col.2.d. āt tēplū dei violauerit: diſperdet illū deus.
D Templū.n. dei ſcm̄ eſt qd eſtis vos. Nēo ſe
ſeducat. Si quis videtur inter vos ſapiēs eē
Ro.i.c. in hoc ſeculo ſtultus fiat vt ſit ſapiēs. Sapi
Job.5.b. entia enim huius mūdi ſtultitia eſt apud de
um. Scriptum eſt enim. Compꝛehēdā ſapi
Ps.93. entes in aſtutia eoꝝ. Et iterum dominꝰ no
uit cogitationes ſapientium: quoniā vane
ſunt. Nēo itaqꝫ glorieť in hominibꝰ. Oia
enim veſtra ſūt ſiue paulꝰ ſiue apollo ſiue
cephas ſiue mūdus ſiue vita ſiue mors ſiue
pꝛeſentia ſiue futura. Omnia enim vr̄a ſūt
vos autē chriſti. xp̄s autē dei.

C.S. Arguit apoſtolus iudicij temerita
tem de contemptu quorundam miniſtrorū:
ac inſiſtit eorum correctioni. IIII

A Sic nos exiſtimet homo: vt miniſtros
1.Cor.6.a. chriſti: ꝛ diſpenſatores miniſteriorū
dei. Hic iam queritur inter diſpenſatores vt
fidelis quis inueniatur. Mihi autem pro
minimo ē vt a vobis iudicer: aut ab humāo
die. ſꝫ neqꝫ meipſuꝫ iudico. Nihil eniꝫ mihi
cōſciꝰ ſum ſꝫ nō in hoc iuſtificatꝰ ſum. Qui
āt iudicat me dñs ē. Itaqꝫ nolite ante tēpꝰ
iudicare quoadvſqꝫ vēiat dñs q ꝛ illumina
bit abſcōdita tenebrarꝫ: ꝛ manifeſtabit cō
ſilia cordium ꝛ tūc laus erit vnicuiqꝫ a deo.
Hec autē fratres trāſfiguraui i me ꝛ apol B
lo pp vos vt in vobis diſcatis ne ſ q̃ ſcri
ptū ē vnus aduerſus alterū infleť pro alio.
Quis enim te diſcernit. Quid āt habes qd
nō accepiſti. Si āt accepiſti: qd gloriaris q̃ſi
nō acceperis. Jā ſaturati eſtis: iā diuites fa
cti eſtis. Sine nobis regnatis. Et vtinā re
gnetis: vt ꝛ nos vobiſcū regnemꝰ. Puto
.n. q deꝰ nos apl'os nouiſſimos oſtēdit tan
q̃ʒ morti deſtiatos qꝛ ſpectaculū facti ſumꝰ
mūdo ꝛ angelis ꝛ hoibꝰ. Nos ſtulti pp xp̄ꝫ C
vos āt prudētes i xp̄o. Nos infirmi. vos āt
fortes. Vos nobiles: nos āt ignobiles. Vſqꝫ
in hanc horā eſurimus ꝛ ſitimus ꝛ nudi ſu
mus ꝛ colaphis cedimur ꝛ inſtabiles ſumꝰ
ꝛ laboramus opantes manibꝰ nr̄is. Male
dicimur ꝛ bñdicimus. Perſecutionē pati
mur ꝛ ſuſtinemꝰ. Blaſſemamur ꝛ obſecra
mus. Tanq̃ʒ purgamēta huiꝰ mūdi facti ſu
mus oīum pipſima vſqꝫ adhuc. Nō vt con
fundā vos hec ſcribo ſꝫ vt filios meos cariſ
ſimos moneo. Nā ſi decē milia pedagogorū D
hēatis in xp̄o. ſed nō multos p̄res. Nā i xp̄o Eph.5.a
ieſu per euāgeliū ego vos genui. Rogo er Phi.3.d.
go vos: ꝛ imitatores mei eſtote ſicut ꝛ ego infra.ii.a.
xp̄i. Ideo miſi ad vos timotheū q eſt filius
meus cariſſimꝰ ꝛ fidelis in dño q vos cōmo
nefaciat vias meas q̃ ſunt in xp̄o ieſu: ſicut
vbiqꝫ i oī eccleſia doceo. Tanq̃ʒ nō vēturus
ſim ad vos ſic inflati ſunt quidā. Veniā aūt
ad vos cito ſi dominꝰ voluerit: ꝛ cognoſcaꝫ
nō ſermonē eorū qui inflati ſūt: ſed virtu
tem. Nō.n. in ſermone eſt regnū dei: ſed in
virtute. Quid vultis: in virga vēiaꝫ ad vos
an in caritate ꝛ ſpū manſuetudinis.

C.S. Arguit apoſtolus fornicationis
uitium ꝛ penam adiungit ꝛ radicem culpe
repꝛehēdit tū negligentia correctiōis. V

Omnino auditur iter vos fornicatio A
ꝛ talis fornicatio qualis nec iter gē
tes ita vt vxorē patris ſui aliquis hēat. Et
vos inflati eſtis. ꝛ nō magis luctū habuiſtiſ
vt tollať de medio vr̄m q hoc opꝰ fecit. Ego Colo.2.a.
qdē abſens corpore: pñs aūt ſpū. iā iudica
ui vt pñs eū q ſic opatꝰ ē in noīe dñi nr̄i ih̄u B
xp̄i ꝯgregatis vobis ꝛ meo ſpū cuꝫ virtute
dñi ieſu: tradere hmōi hoiem ſathane in in
teritū carnis vt ſpūs ſaluus ſit in die dñi no Gal.5.b.
ſtri ieſu xp̄i. Non eſt bona gl'atio vr̄a. Neſci

tis qr modicū fermētū totā maſſā corrūpit.
Expurgate vetus fermentū vt ſitis noua cō
ſperſio ſicut eſtis azimi. Et enim paſca nr̄m
C imolatus eſt xp̄s. Itaqꝫ epulamur: nō i fer
mēto veteri: neqꝫ in fermēto malitie ⁊ nequi
tie: ſꝫ i azimis ſinceritatis ⁊ veritatis. Scri
pſi vobis i ep̄la: ne cōmiſceamini fornicarijs
Nō vtiqꝫ fornicarijs hui⁹ mūdi: aut auaris
aut rapacib⁹: aut idolis ſeruiētibus: alioqn
debueratis de hoc mūdo. Nūc aūt ſcripſi vo
B bis nō cōmiſceri. Si is q frater noiat̄ inter
vos eſt fornicator aut auar⁹: aut idolis ſer
uiēs: aut maledic⁹: aut ebrioſus: aut rapax
cū hmōi nec cibū ſumere. Quid. n. mihi de
his q̄ foris ſunt iudicare. Nōne de his q in
tus ſūt vos iudicatis. Nā eos qui foris ſūt
de⁹ iudicabit. Auferte malū ex vobis ipſis.
¶C.S. Arguit apoſtolus corinthios de iu
dicibus coram quibus litigabant ac cauſis
quas inter ſe habebant ⁊ reuertetur ad for
nicationis vitium redarguendum. VI

A Audet aliqs veſtruꝫ hn̄s negocium
aduerſus alteꝝ iudicari apud iniq̄s
⁊ nō apud ſcōs. An neſcitis qm̄ ſci de hoc
mūdo iudicabūt. Et ſi in vobis iudicabitur
mūdus indigni eſtis q de minimis iudice
tis. Neſcitis qm̄ angelos iudicabim⁹: q̄ꝫto
magis ſecl'aria. Secularia igit̄ iudicia ſi ha
bueritis: cōtēptibiles q ſūt in eccl'ia illos cō
ſtituite ad iudicādū. Ad verecūdiā vr̄am di
co. Sic nō eſt inter vos ſapiēs qſqꝫ q poſſit
B iudicare inter frēm ſuū: ſꝫ frater cū fratre iu
dicio ꝯtēdit: ⁊ hoc apud infideles. Iā qdem
oīno delictū ē in vobis q꜊ iudicia habetis in
ter vos. Qr̄ nō magis iniuriā accipitis. Qr̄
nō magis fraudē patimini. Sꝫ vos iniuriā
facitis ⁊ fraudatis ⁊ hoc frībus. An neſcitis
Eph.5.a qr iniqui regnū dei nō poſſidebunt. Nolite
Timo.i.b errare neqꝫ fornicari neqꝫ idolis ſeruiētes:
neqꝫ adulteri: neqꝫ molles: neqꝫ maſculorū
ꝯcubitores: neqꝫ fures: neqꝫ auari: neqꝫ e
C brioſi: neqꝫ maledici: neqꝫ rapaces regnum
dei poſſidebūt. Et hͦ aliqn̄ qdē fuiſtis: ſꝫ ab
luti eſtis: ſꝫ ſanctificati eſtis: ſꝫ iuſtificati e
ſtis in noie dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: ⁊ in ſpū dei nr̄i.
infra.io.f Omnia mihi licent: ſed nō omnia expediūt
Ecci.37.d Oia mihi licēt: ſed ego ſub nullius redigar
ptāte. Eſca ventri. ⁊ vēter eſcis: de⁹ āt ⁊ hūc
⁊ hanc deſtruet. Corpus aūt nō fornicationi
ſed dn̄o ⁊ dn̄s corpori. Deus vero ⁊ dn̄m ſu
ſcitauit: ⁊ nos ſuſcitabit per virtutem ſuam

Neſcitis qm̄ corpora veſtra mēbra ſūt xp̄i.
Tollēs ergo mēbra xp̄i faciam membra me
retricis. Abſit an neſcitis quoniāꝫ qui adhe D
ret meretrici: vnū corpus efficitur. Erunt eni
inquit duo in carne vna. Qui autē adheret Gen.2.d
dn̄o: vnus ſpiritus eſt. Fugite fornicationē. Eph.5.d.
Omne enim peccatum quodcunqꝫ fecerit Mat.19.a
homo: extra corpus eſt: qui aūt fornicatur i Mar.10.a
corpus ſuuꝫ peccat. An neſcitis qm̄ mēbra ſ.3.c
vr̄a tēplū ſunt ſpūs ſancti q in vobis ē queꝫ 2.Cor.6.d
hētis a deo: ⁊ ñ eſtis vr̄i. Empti. n. eſtis ꝑcio infra.7.b
magno: glīficate ⁊ portate deū i corꝑe vr̄o. i.Pe.i.d
¶C.S. Inſtruit corinthios matrimonium
contrahentes: ac deinde matrimonium pro
meliore bono fugientes: ſiue in continentia
virginali ſiue viduali. VII

De quibus autem ſcripſiſtis mihi: bo A
num eſt homini mulierem non tan
gere. Propter fornicationem autem vnuſ
quiſqꝫ ſuam vxorem habeat: ⁊ vnaqueqꝫ
ſuū virū hēat. Vxori āt debitū reddat: ſilr̄ āt
⁊ vxor viro. Mulier ſui corporis ꝑtātē ñ hꝫ
ſed vir. ſilr̄ āt ⁊ vir ſui corꝑis ꝑtātem non hꝫ
ſed mlier. Nolite fraudare inuicē niſi forte
ex ꝯſenſu ad tp̄s vt vacetis orōni. ⁊ iterū re
uertimini in idipſū: ne tētet vos ſathanas ꝑ
pter incōtinētiā vr̄aꝫ. Hoc āt dico ſm̄ indul B
gētiā nō ſm̄ ip̄ꝫ. Uolo āt oēs vos hoies eē
ſicut meipꝫ. Sꝫ vnuſqſqꝫ ꝓpriū donū hꝫ ex
deo: alius qdē ſic: ali⁹ vero ſic. Dico āt nō nu
ptis ⁊ viduis: bonū eſt illis ſi ſic ꝑmanſerint
ſicut ⁊ ego. q꜊ ſi nō ſe ꝯtinēt nubāt. Melius
ē. n. nubere q̄ꝫ vri. His āt q mr̄imonio iūcti
ſūt ꝑcipio nō ego: ſꝫ dn̄s: vxorē a viro nō di
ſcedere. q꜊ ſi diſceſſerit manere innuptā: aut
viro ſuo recōciliari. Et vir vxorē nō dimittat
Nā ceteris dico ego nō dn̄s: ſi qs frater vxo
rē hꝫ infidelē: ⁊ hec ꝯſentit hitare cum illo ñ
dimittat illā. Et ſi qua mulier hꝫ virū infide C
lē: ⁊ hic ꝯſentit hitare cū illa: nō dimittat vi
rū. ſcificat⁹ eſt. n. vir infidelis per mulierēꝫ fi
delē: ⁊ ſcificata eſt mulier infidelis ꝑ viꝝ fi
delē. Alioqn filij vr̄i imūdi eēnt: nūc āt ſan
cti ſūt. q꜊ ſi infidelis diſcedit: diſcedat. Nō. n.
ſeruituti ſubiect⁹ eſt fr̄ vel ſoror in eiuſmodi
In pace āt vocauit vos d̄s. Ūn̄. n. ſcis muli
er ſi viꝝ ſaluū facies. Aut vn̄. ſcis vir ſi muli
erē ſaluā facies. Niſi vnicuiqꝫ ſicut diuiſit
dn̄s. Unūquēqꝫ ſicut vocauit deus ita am
bulet: ⁊ ſicut in omnib⁹ eccleſijs doceo. Cir D
cunciſus aliqs vocat⁹ eſt: nō adducat ꝑputi

um. In ꝓputio aliqs vocat⁹ eſt nō circunci
Eph.4.a. dat. Circūciſio nihil ē: ⁊ ꝓputiū nihil eſt: ſed
obſeruatio mādatoꝝ dei. Unuſqſqꝫ in q̄ vo
catiōe vocat⁹ eſt in ea ꝑmaneat: ſeru⁹ voca
tus es: non ſit tibi cure: ſed ⁊ ſi potes fieri li-
ber magis vtere. Qui eni in dn̄o vocatus ē
ſeru⁹ libert⁹ ē dn̄i: ſilr q liber vocat⁹ ē: ſeru⁹
ſ.6.d. eſt xp̄i. Precio empti eſtis: nolite fieri ſerui
1 Pe.1.d. hoiuꝫ. Unuſqſqꝫ ergo i quo vocat⁹ ē frater
E in hoc ꝑmaneat apud deū. De virginib⁹ āt
ꝓceptū dn̄i nō hēo: cōſiliū āt do tāqꝫ miam
ꝯſecut⁹ a deo: vt ſim fidelis. Exiſtimo.n.hoc
bonū eſſe pp inſtātē neceſſitatē: qm̄ bonū ē
hoi ſic eſſe. Alligat⁹ es vxori: noli q̄rere ſolu
tionē. Solut⁹ es ab vxore: noli q̄rere vxorē
ſi āt acceperis vxorē: non peccaſti: ⁊ ſi nupſerit
virgo non peccauit. Tribulationē tn̄ carnis
hēbūt huiuſmodi. Ego āt vobis parco. Hoc
itaqꝫ dico frēs. Tēpus breue ē. Reliquuꝫ ē
vt ⁊ q hn̄t vxores: tāqꝫ nō hn̄tes ſint ⁊ qui
flent: tāqꝫ nō flentes: ⁊ qui gaudēt: tāqꝫ nō
gaudētes: ⁊ qui emūt: tāqꝫ nō poſſidētes: ⁊
F q vtūtur hoc mō: tāqꝫ nō vtātur. Preterit
eni figura hui⁹ mūdi. Uolo āt vos ſine ſolli
citudine eſſe. Qui ſine vxore ē: ſollicit⁹ ē q̄
dn̄i ſunt qūo placeat deo. Qui āt cū vxore
ē ſollicit⁹ eſt q̄ ſunt mūdi qūo placeat vxori
⁊ diuiſus ē. Et mlr innupta ⁊ virgo cogitat
q̄ dn̄i ſūt: vt ſit ſācta corpe ⁊ ſpū. Que āt nu
pta ē cogitat q̄ ſunt mūdi qūo placeat viro
porro hoc ad utilitatē vr̄am dico: nō vt laq̄-
um vobis iniiciā: ſed ad id qđ honeſtū eſt: ⁊
qđ facultatē ꝓbeat: ſine impedimento dn̄m
G obſecrādi. Si quis aūt turpē ſe videri exiſti
mat ſup virgine ſua q̄ ſit ſuperadulta ⁊ ita
oportet fieri: qđ vult faciat. Nō peccat ſi nu
bat. Nā qui ſtatuit in corde ſuo firmus nō
habēs neceſſitatē: ptāte aūt habēs ſue volū
tatis ⁊ hoc iudicauit i corde ſuo ſeruare vir
ginē ſuā: bene facit. Igit ⁊ qui matrimonio
iūgit virginē ſuā bn̄ facit: ⁊ qui nō iūgit: me
Ro.7.a. li⁹ facit. Mulier alligata ē legi: q̄ꝫto tp̄e vir
ei⁹ viuit: q̄ ſi dormierit vir ei. Liberata eſt a
lege. Cui aūt vult nubat tātū in dn̄o. Beati
or āt erit: ſi ſic permāſerit ſecūdū meū cōſiliū
Puto aūt q̄ ⁊ ego ſpiritū dei habeā.

¶C.S. Apoſtolus oñdit ſciētiā nō valere
nō ſecūdū charitatē ſit ordinata: ac oñdit ve
ritatē de eſcis idolaticis: deinde arguit ſcan
dalizantiū temeritatem. VIII.

A De his aūt que idolis ſacrificantur ſci
imus: qꝛ oēs ſciam hēmus. Scia inflat: cari-
tas vero edificat. Si qs āt ſe exiſtimat ſcire
aliquid: nōdū cognouit queadmoduꝫ opor
teat eū ſcire. Si qs āt diligit deū: h̄ cognitus
eſt ab eo. De eſcis aūt q̄ idolis imolātur ſci B
mus qꝛ nihil eſt idolū in mūdo: ⁊ q̄ nullus
deus niſi vnus. Nā ⁊ ſi ſunt q dicātur dij: ſi-
ue in celo ſiue in terra: ſiqdē ſunt dij multi ⁊
dn̄i multi: nobis tn̄ vn⁹ deus pr̄ ex quo oīa
⁊ nos in illo ⁊ vn⁹ dn̄s ieſus xp̄s p quē oīa
⁊ nos p ipſum. Sed nō in oibus eſt ſcientia
Quidā autē cū cōſciētia vſqꝫ nūc idoli quaſi
idolotitū mādu cāt: ⁊ cōſciētia ipſoꝝ cū ſit in
firma polluit. Eſca āt nos nō cōmēdat deo. C
Nihil eni ſi māducauerimus: abūdabimus
neqꝫ ſi nō māducauerimus: deficiemus. Ui
dete aūt: ne forte hec licētia vr̄a offendiculū
fiat infirmis. Si eni quis viderit eū qui hēt
ſciētiā in idolo recūbentē: nōne conſcientia
eius cū ſit infirma edificabitur ad manducā
dū idolotita: Et peribit infirmus in tua cō D
ſciētia frater: pp quē xp̄s mortuus ē. Sic āt
peccātes in fratres ⁊ pcutiētes cōſciētia eoꝝ
infirmā in xp̄m peccatis. Quapp ſi eſca ſcā- Ro.14.d.
dalizat fratrē meū nō manducabo carnē in
eternū ne fratrē meū ſcandalizem.

¶C.S. Inducit apoſtol⁹ corinthios ad vir
tutis perfectioneꝫ ſui exemplo atqꝫ curren
tium in ſtadio. IX.

N On ſum liber. Nō ſuꝫ apl's. Nōne A
xp̄m ieſū dn̄m nr̄m vidi. Nōne op⁹
meū vos eſtis in dn̄o. Et ſi alijs nō
ſū aplus: ſed tn̄ vobis ſū. Nā ſignaculū apo
ſtolat⁹ mei vos eſtis in dn̄o. Mea defenſio
apud eos q me interrogāt h̄ ē. Nūquid nō
hēmus ptātē māducādi ⁊ bibendi. Nūquid
nō habem⁹ ptātē ſororē mulierē circūducē-
di: ſicut ⁊ ceteri apl'i ⁊ frēs dn̄i ⁊ cephas. Aut
ſolus ego ⁊ barnabas: nō hēmus ptātē hoc
operādi. Quis militat ſuis ſtipēdijs vnq̄ꝫ.
Quis plantat vineā: ⁊ de fructu ei⁹ nō edit.
Quis paſcit gregē: ⁊ de lacte gregis nō mā
ducat. Nūquid ſm hoiem hec dico. An ⁊ lex
h̄ nō dicit. Scriptū ē.n. i lege moyſi. Nō alli
gabis os boui triturāti. Nūquid de bobus
cura eū deo. An pp nos vtiqꝫ h̄ dicit. Nā pp
nos ſcripta ſūt qm̄ debet i ſpe q arat arare B
⁊ q triturat in ſpe fructus pcipiendi. Si nos Deu.25.a.
vobis ſpūalia ſeminauim⁹: magnū ē ſi nos .Thi.5.c.
carnalia vr̄a metam⁹. Si alij ptātis veſtre Ro.15.f.
participes ſunt q̄re nō potius nos. Sed nō

vſi ſumꝰ hac ꝑtāte. Sꝫ oīa ſuſtinemꝰ: ne qđ
offendiculū dēmꝰ euāgelio xpi. Neſcitiſ qm̄
q̄ i ſacrario opant̄: q̄ de ſacrario ſūt edūt. Et
q̄ altari deſeruiūt cū altari participāt. Ita ⁊
dñs ordinauit his q̄ euāgeliū annūciāt: de
C euāgelio viuere. Ego āt nullo hoꝝ vſus ſuꝫ.
Nō āt ſcripſi hec vt ita fiāt i me. Bonū ē.n.
mihi magiſ mori. q̄ꝫ vt gl'iaꝫ meā qs euacu
et. Nā ⁊ ſi euāgelizauero. nō ē mihi glia. Ne
ceſſitas.n. mihi incumbit. Ve.n. mihi ē ſi nō
euāgelizauero. Si.n. volēſ hec ago: mercedē
hēo. ſi āt inuitus. diſpēſatio mihi credita eſt.
Que ē ergo merces mea. Ut euangeliū ꝑdi
cās ſine ſumptu ponā euāgeliū: vt nō abu-
tar ꝑtāte mea in euāgelio. Nā cū liber eēm
ex oībus oīum me ſeruū feci: vt plures lucri
facerē. Et factus ſum iudeis tāq̄ꝫ iudeus. vt
D iudeos lucrarer. His qui ſub lege ſūt quaſi
ſub lege eēm: cū ipſe nō eēm ſub lege vt eos
q̄ ſub lege erāt lucrifacereꝫ. His q̄ ſine lege
erant tanq̄ꝫ ſine lege eēm: cum ſine lege dei
nō eſſem: ſed in lege eēm xpi: vt lucrifacereꝫ
eos q̄ ſine lege erāt factus ſum infirmis īfir
mus. vt infirmos lucrifacerē. Omnibus oīa
factus ſum. vt oēs facerē ſaluos. Oīa āt fa-
cio ꝑꝑ euangeliū. vt particeps eius efficiar.
Neſcitis ꝙ hi q̄ i ſtadio currūt. oēs q̄dē cur
rūt. ſed vnus accipit brauiuꝫ. Sic currite vt
ꝯprehendatis. Oīs aūt q̄ in agone ꝯtendit
ab oībus ſe abſtinet ⁊ illi q̄dē vt corruptibi
lem coronā accipiāt. nos aūt incorruptam.
Ego igit̄ ſic curro nō q̄ſi in incertū. ſic pugno
nō q̄ſi aerē verberās. Sꝫ caſtigo corpꝰ meū
⁊ in ſeruitutē redigo ne forte cū aliiſ predica
uerim. ipſe reprobus efficiar.

¶C.S. Reprobat apoſtolus participātes
ex idolis. ⁊ docet quomodo eſt vtendum im
molandis ipſis idolis. X

A Nolo.n. vos ignorare frēs qm̄ patreſ
Ex.13.d nr̄i oēs ſub nube fuerunt ⁊ oēs mare
trāſierūt ⁊ oēs i moyſe baptizati ſunt in nu-
Exo.14.e be ⁊ in mari. Et oēs eādē eſcā ſpiritaleꝫ mā-
Exo.16.d ducauerūt ⁊ oēs eundem potum ſpiritalem
Exo.17.b. biberunt. Bibebāt aūt de ſpiritali ꝯſequen
te eos petra. petra aūt erat xp̄s. Sꝫ nō i plu
B ribus coꝝ bn̄placitū ē deo. Nā ꝓſtrati ſunt i
Nu.20.a deſerto. Hec aūt in figura fcā ſūt nr̄i vt nō ſi
mus ꝯcupiſcētes maloꝝ ſicut ⁊ illi cōcupie-
rūt. Neq̄ꝫ idolatre efficiamini ſicut q̄dā ex
Exo.32.b. ipſis: queādmodū ſcriptū ē. Sedit pp̄ls mā
Nu.25.b ducare ⁊ bibere. ⁊ ſurrexerunt uidere. Nāq̄ꝫ
fornicemur ſicut q̄dā ex ipſis fornicati ſūt ⁊
ceciderūt vna die vigintitria milia. Neq̄ꝫ tē- Nu.21.b
temus xp̄ꝫ ſicut q̄dā coꝝ tētauerūt: ⁊ a ſerpē
tibus perierūt. Neq̄ꝫ murmurauerítis ſicut Judith .8.
q̄dā coꝝ murmurauerūt: ⁊ perierūt ab exter C
minatore. Hec autem oīa in figura cōtinge-
bant illis ſcripta ſunt aūt ad correptionem
nr̄am in quos fines ſeculoꝝ deuenerūt. Ita-
q̄ꝫ q̄ ſe exiſtimat ſtare: videat ne cadat. Tēta
tio vos nō apphēdat niſi hūana. Fidelis aūt s.i.b
deus ē q̄ nō patiet̄ vos tētari ſ̄ id qđ poteſt
ſed faciet ēt cū tentatione ꝓuentum vt poſſi
tis ſuſtinere. Propter qđ cariſſimi mihi fu-
gite ab idoloꝝ cultura. Ut prudētibus loq̄r D
vos ipſi iudicate qđ dico. Calix benedictiōis
cui bn̄dicimus nōne cōicatio ſanguinis xp̄i
eſt. Et pāis quē frāgimꝰ nōne ꝑticipatio cor
pis dn̄i ē. Qm̄ vnus panis ⁊ vnū corpꝰ mul
ti ſumꝰ oēs q̄ de vno pane ⁊ de vno calice ꝑ
ticipamꝰ. Uidete iſrl' ſm carnē nōne q̄ edūt E
hoſtias: ꝑticipes ſūt altaris? Quid ergo. Di
co ꝙ idolis imolatū ſit aliq̄d: aut ꝙ idolū ſit
aliq̄d. Sꝫ q̄ imolāt gētes demoniis immo- Deut.32.c
lāt ⁊ nō deo nolo autem vos ſocios fieri de-
monioꝝ. non poteſtis calicē dn̄i bibere ⁊ ca-
licē demonioꝝ: nō poteſtis menſe dn̄i ꝑtici-
pes eſſe: ⁊ menſe demonioꝝ. An emulamur Ecci.37.d.
dn̄m. nūquid fortiores illo ſumus. Oīa mi- F
hi licent ſed non oīa expediūt. Oīa mihi li ſupra.6.c
cent: ſed nō oīa edificāt. nemo qđ ſuum ē q̄- infra.13.b.
rat ſed qđ alterius. Oē qđ in macello venit
manducate: nihil interrogātes ꝓpter ꝯſciaꝫ
Dn̄i eſt terra ⁊ plenitudo eius. Si qs vocat
vos infideliū ad cenā ⁊ vultis ire: oē qđ vo- Ps.23.
bis apponit̄ mādu cate: nihil interrogātes
ꝑꝑ ꝯſciam. ſi qs āt dixerit hoc immolatū eſt
idolis: nolite māducare ꝓpter illū q̄ indica G
uit: ⁊ ꝑꝑ ꝯſciam. Cōſcientiam aūt dico: non
tuā: ſed alterius. Ut q̄d.n. libertas mea iudi
cat̄ ab aliena ꝯſcia? ſi ego cum gr̄a participo
q̄d blaſphemor pro eo ꝙ gr̄as ago. ſiue er- coloſ.3.c
go māducatis ſiue bibitis vel aliud quid fa
citis oīa in gloria dei facite ſine offenſione
eſtote iudeis ⁊ gētilibꝰ ⁊ eccleſie dei ſicut ⁊
ego ꝑ oīa oībus placeo: nō querēs qđ mihi
vtile eſt: ſed qđ multis vt ſalui fiant.

¶C.S. Apoſtolus reprobat errores corin-
thiorū circa celebritatem ſacramēti euchari
ſtie quantum ad habitum ⁊ conuictum. ac
deinde penit euchariſtie dignitatem ac ritū
conuenientem. XI

A I Mitatores mei eſtote ſicut ⁊ ego xp̄i
1.4.d Laudo aūt vos fratres q̄ per oīa mei
memores eſtis: ⁊ ſicut tradidi vobis prece
pta mea tenetis. Volo autē vos ſcire q̄ om
Eph.5.c. nis viri caput xp̄s eſt. caput autem mulieris
vir caput vero xp̄i de⁹. Oīs vir orās aut pro
phetās velato capite deturpat caput ſuum.
Oīs āt mulier orās aut ꝓphetās nō vela
to capite: deturpat caput ſuū. Unū ē.n. ac ſi
decalue͛t. Nam ſi non velatur mulier ton
B deat. Si vero turpe eſt mulieri tōderi aut d̄
caluari: velet caput ſuum. Vir quidē nō de
bet velare caput ſuū: qm̄ imago ⁊ glīa dei
eſt: mlr̄ autem gloria viri eſt. Non eni vir ex
Geñ.2.d mulıere eſt: ſed mulier ex viro. Etenim non
eſt creatus vir ꝓpter mulierē: ſed mulier ꝓ
pter viꝝ. Jō debet mulier velamen hr̄e ſup
caput ſuū: ⁊ pp angelos: Verūtn̄ neq̄ vir ſi
ne muliere: neq̄ mlr̄ ſine viro i dn̄o. nā ſicut
C mulier de viro: ita ⁊ vir p mulierē. Oīa aūt
ex deo. Voſipſi iudicate: decet mulierē nō ve
latā orare deū. nec ipſa natura docet vos q̄
vir qdē ſi comā nutriat: ignominia ē illi: mu
lier vero ſi comā nutriat: gloria eſt illi: qm̄
capilli ꝓ velamine ei dati ſūt. Si q̄s aūt vi
de͛t cōtētioſus eſſe: nos talem ꝯſuetudinem
nō habemus neq̄ eccleſia dei. Hoc āt preci
D pio nō laudās q̄ nō in melius: ſed in dete
rius cōuenitis. Primum quidem conuenıē
tibus vobis in eccleſiam: audio ſciſſuras eē
inter vos. ⁊ ex parte credo. nā oportet ⁊ he
reſes eſſe: vt ⁊ qui probati ſunt manifeſti fi
ant in vobis. Conuenientibus ergo vobis i
vnum iam nō eſt dn̄icam cenam mādu care
Unuſq̄ſq̄.n. ſuam cenam preſumit ad mā
E ducādū. Et alius quidem eſurit: alius autē
ebrius eſt. nunquid domos non habetis ad
manducandum ⁊ bibendum? Aut eccleſiā
dei cōtēnitis. ⁊ confunditis eos qui non ha
bent. Quid dicā vobis? Laudo vos in hoc
non laudo. Ego enim accepi a dn̄o quod ⁊
tradidi vobis: quoniā dn̄s ieſus in q̄ nocte
tradebatur. accepit panem ⁊ gratias agens
Mat.26.c fregit ⁊ dixit. Accipite ⁊ manducate. Hoc eſt
Mar.14.c corpus meum quod pro vobis trade͛t. Hoc
Luc.22.b facite in meam commemorationem. Simili
F ter ⁊ calicem: poſtq̄ cenauit: dicens. Hic ca
lix nouū teſtm̄ ē in meo ſanguine. Hoc faci
te quotienſcunq̄ bibetis in meam comme
morationem. Quotieſcunq̄ enim mandu
cabitis panem hunc: ⁊ calicem bibetis mor

tem domini annūciabitis donec veniat. Ita
q̄ quicunq̄ māducauerit panem ⁊ biberit
calicē dn̄i indigne reus erit corporis ⁊ ſan
guinis domini. Probet autem ſeipſum ho
mo ⁊ ſic de pane illo edat ⁊ de calice bibat. G
Qui enim manducat ⁊ bibit indigne iudici Jo.6.f
um ſibi manducat ⁊ bibit non diiudicans
corpus domini. Ideo inter vos multi īfirmi
⁊ imbecilles: ⁊ dormiunt multi. q̄ ſi noſmet
ipſos diiudicaremus: nō vtiq̄ iudicaremur
Dum iudicamur autem a domino corripi
mur: vt non cum hoc mundo damnemur.
Itaq̄ fratres mei cum conuenitis ad man
ducandū: inuicem expectate. Si q̄s eſurit:
domi manducet: vt non in iudicium conue
niatis. Cetera autem cum venero diſponā.
C.S. Commendat apoſtolus gratiā dei
generali declarādo conditionem gratie gra
tis date comparādo corpus eccleſie ad cor
pus nature. XII.

D E ſpiritalibus autem nolo vos igno
rare fratres. Scitis autem quoniam A
cum gentes eſſetis: ad ſimulacra muta pro
ut ducebamini: eūtes. Ideo notū vobis fa
cio: q̄ nemo in ſpiritu dei loquēs dicit ana Mar.9.f.
thema ieſu. Et nemo poteſt dicere dominus
ieſus niſi in ſpiritu ſancto. Diuiſiones vero
gratiarum ſunt: idem autē ſpiritus. Et diui
ſiones miniſtrationum ſunt: idē autem do
minus. Et diuiſiones opationum ſunt: idē
vero deus q opatur oīa in oībus. Unicuiq̄
autem datur manifeſtatio ſpiritus ad vtili
tatē. Alij quidem p ſpiritum da͛t ſermo ſapi
entie: alij aūt ſermo ſcie ſecundū eundē ſpi
ritū. Alteri fides in eodē ſpū: alij gratia ſani
tatum in vno ſpiritu. Alij operatio virtutū B
alij prophetia: alij diſcretio ſpūum: alij gn̄a
linguarum: alij interpretatio ſermonū. Hec
aūt oīa opatur vnus atq̄ idē ſpiritus diui
dēs ſingulis ꝓut vult. Sicut.n. corp⁹ vnū ē Ro.12.b
⁊ mēbra h̄z multa: oīa aūt mēbra corporis Eph.4.a
cū ſint multa vnū tn̄ corpus ſūt: ita ⁊ xp̄s. Et
n. in vno ſpiritu oēs nos in vnū corpus ba
ptizati ſum⁹: ſiue iudei ſiue gētiles. ſiue ſui
ſiue liberi ⁊ oēs in vno ſpū potati ſum⁹. Nā
⁊ corpus nō ē vnū mēbꝝ ſ3 multa. ſi dixerit
pes: qm̄ non ſum manus: non ſū de corpo
re: non ideo non eſt de corpore. Et ſi dixerit
auris: qm̄ nō ſum oculus nō ſum de corpo
re: nū ideo nō eſt de corpore. ſi totū corpus C
oculus: vbi auditus: ſi totum auditus vbi

odoratus.nunc autẽ poſuit deus membra:
vnumquodq; eoꝝ in corpore ſicut voluit.Q
ſi eẽnt oĩa vnũ mẽbꝝ:vbi corpus.nunc autẽ
multa qdem mẽbra: vnum aũt corpus.nõ
põt aũt dicere oculus manui:opa tua nõ in
digeo aut iteꝝ caput pedibus:non eſtis mi
hi neceſſarij.ſed multo magis que videntur
mẽbra corporis infirmiora eẽ: neceſſariora
ſunt.Et que putamus ignobiliora mẽbra eſ
ſe corporis:his honorẽ abũdãtiorẽ circũda
mus.Et q̃ inhoneſta ſũt nr̃a:abũdantiorez
honeſtatẽ hñt.Honeſta ãt nr̃a nullius eget
D ſed deus tẽpauit corpus ei cui deerat abun
dantiorẽ tribuendo honorẽ:vt nõ ſit ſciſma
in corpore:ſed in idipſum ꝓ inuicẽ ſollicita
Ro 8.b. ſint mẽbra.Et ſi quid patit̃ vnum mẽbrũ:
Hebre.4.d cõpatiunt̃ oĩa mẽbra:ſiue gl'iat̃ vnũ mem
brũ:ɔgaudẽt oĩa membra.Uos aũt eſtis cor
Eph.4.b. pus xp̃i.⁊ mẽbra de membro.Et quoſdã q
dem poſuit deus i eccleſia:primũ apoſtolos
ſecũdo ꝓphetas:tertio doctores:deinde vir
tutes exinde gr̃as curationũ:opitulationes
gubernationes genera linguaꝝ: interptatio
nes ſermonũ.nũqd oẽs apl'i:nunqd oẽs ꝓ
phete:nunquid oẽs doctores:nunquid oẽs
virtutes:nunquid oẽs gr̃az hñt curationũ.
nunquid oẽs linguis loquunt̃.nũquid oẽs
J.14.a interpretant̃.Emulamini autem chariſma
ta meliora.Et adhuc excellentiorem viã vo
bis demonſtro.

C.S.Recommẽdat apoſtolus caritatis
excellentiam vtilitatem ⁊ ſtabilitatẽ.XIII.

A SI linguis hoĩum loquar ⁊ angeloꝝ
caritatẽ ãt nõ hẽam: factus ſũ velut
es ſonãs aut cymbalũ tinniẽs.Et ſi hũero ꝓ
phetiam:⁊ nouerim myſteria oĩa.⁊ oẽz ſciẽ
tiã ⁊ ſi hũero oẽm fidẽ ita vt mõtes trãſferã
B caritatem ãt nõ hũero:nihil ſum. Et ſi diſtri
buero i cibos paupeꝝ oẽs facultates meas
⁊ ſi tradidero corpus meũ ita vt ardeã: cari
tatẽ aũt nõ hũero nihil mihi ꝓdeſt.Caritas
infra.10.d. patiens eſt:benigna eſt.Caritas nõ emulat̃
nõ agit ppã.nõ iflat̃:nõ ẽ ambitioſa.nõ q̃
Phili.1.c rit q̃ ſua ſunt.nõ irritat̃ nõ cogitat malũ:nõ
gaudet ſup iniquitate:ɔgaudet aũt verita
ti.Oĩa ſuffert:oĩa credit:oĩa ſperat:oĩa ſuſti
C net.Caritas nũq̃z excidit.ſiue ꝓphetie eua
cuabũt̃:ſiue ligue ceſſabunt:ſiue ſcientia de
ſtruet̃. Ex parte eni cognoſcim⁹: ⁊ ex parte
ꝓphetamus.cũ ãt venerit qd̃ pfectũ ẽ:eua
cuabit̃ qd̃ ex pte ẽ.cũ eẽm puulus: loqbar
vt paruulus ſapiebã vt paruulus cogitabã
vt paruulus.Qñ ãt factus ſum vir:euacua D
ui que erãt paruuli.Uidemus nũc p ſpecu
lũ in enigmate:tunc autem facie ad faciem.
nunc cognoſco ex parte:tunc aũt cognoſcaz
ſicut ⁊ cognitus ſum.Nunc autẽ manent: fi
des:ſpes:caritas:tria hec.Maior autem ho
rum eſt charitas.

C.S.Eminentiam oſtendit prophetie ſu
per donum linguarum.⁊ quomodo ſit vten
dum vtroq; dono. XIIII

SEctamini charitatem:emulamini ſpi A
ritalia:magis aũt vt prophetis. Qui
n.loquitur lingua non hominibus loquit̃:
ſed deo.Nemo.n.audit.Spiritus aũt loqui infra.i: d.
tur myſteria.nã qui ꝓphetat:hoĩbus loqt̃
ad edificationẽ ⁊ exhortationẽ ⁊ ɔſolationẽ
Qui loqt̃ lingua ſemetipſum edificat Qui
aũt ꝓphetat:eccleſiã edificat.Uolo aũt vos
oẽs loq linguis:magis ãt prophetare. Nã
maior eſt q ꝓphetat q̃z qui loquit̃ linguis
niſi forte interpretet̃:vt eccleſia edificationẽ
accipiat.nũc aũt fratres ſi venero ad vos li B
guis loquẽs:quid vobis ꝓdero.niſi vobis
loquar:aut in reuelatiõe aut in ſcientia:aut
in ꝓphetia:aut in doctrina?Tñ que ſine aĩa
ſunt vocẽ dantia:ſiue tibia:ſiue cythara:niſi
diſtinctionẽ ſonituũ dederint:quõ ſcietis id
qd̃ canitur aut qd̃ cytharizat̃. Etenim ſi in
certam vocẽ det tuba:quis parabit ſe ad bel
luz.Ita ⁊ vos p linguã niſi manifeſtũ ſermo
nẽ dederitis:quõ ſcietis id qd̃ dicitur.Eritis
enim in aera loquentes. Tam multa vtpu
ta genera linguarũ ſunt in hoc mundo:⁊ ni
hil ſine voce eſt.ſi ergo neſciero virtutez vo C
cis ero ei cui loquar barbarus:⁊ qui loquit̃
mihi barbarus.ſic ⁊ vos quoniã emulato
res eſtis ſpũum ad edificationẽ eccleſie:q̃ri
te vt abũdetis.Et ideo qui loqt̃ lingua oret
vt interpretet̃. Nã ſi orem lingua: ſpũs me
us orat:mens aũt mea ſine fructu eſt. Quid
ergo eſt. Orabo ſpũ.orabo ⁊ mẽte. Pſallã
ſpũ:pſallã ⁊ mẽte.Ceteꝝ ſi benedixeris ſpũ:
quis ſupplet locũ idiote:Quõ dicet amẽ ſu
p tuã benedictionez.Qm̃ quid dicas neſcit D
Nã tu quidẽ bñ gr̃as agis:ſed alr̃ nõ edifi S.i.a
cat̃.Gr̃as ago deo meo q oĩum vr̃m ligua
loquor.ſed in eccleſia volo quiq; verba ſen
ſu meo loqui:vt ⁊ alios inſtruã:q̃z decez mi
lia verboꝝ i lingua.Fratres nolite pueri effi
ci ſenſibus:ſz malitia paruuli eſtote:ſenſib⁹

Eſa.28.a autẽ pfecti eſtote. In lege.n.ſcriptū ē. Qm̄ in alijs linguis ⁊ i labijs alijs loquar ppl'o hu
E ic ⁊ nec ſic exaudiēt me dicit dñs. Itaq₃ lingue in ſignū ſūt nō fidelibus ſed infidelib⁹ pphetie āt nō infidelibus ſed fidelibus. ſi ergo cōueniat vniuerſa eccleſia in vnū: ⁊ oēſ linguis loquātur: in rētrā idiote aut infideles. nōne dicent qd inſanitis. ſi aūt oēs prophetēt: intret āt qs infidelis vel idiota: puicif ab oibus: dijudicaf ab oib⁹. Occulta.n. cordis ei⁹ manifeſta fiūt: ⁊ ita cadēs in faciem adorabit deū₃. pnūciās ꝙ vere deus in
F vobis ſit. Quid ergo eſt frēs. Cum ɔuenitis vnuſq̄ſq₃ vr̄m pſalmū h₃: doctrinā h₃ apocalypſim h₃: linguā habet: iterptationē h₃: oia ad edificationē fiant. ſiue lingua qs loquitur: ſ₃m duos: aut vt multū tres ⁊ p partes ⁊ vnus interpref. ſi āt nō fuerit iterpres: taceat in eccl'ia: ſibi āt loquaf ⁊ deo. pphete āt duo aut tres dicāt: ⁊ ceteri dijudicent. Qđ ſi alij reuelatū fuerit ſedēti pꝰr taceat. Poteſtis.n. oēs p ſingulos prophetare vt oēs diſcant ⁊ oēs exhortenf. Et ſpūs ppheta℞ pphetis ſubiectus ē. Nō.n. diſſenſionis eſt de
G us: ſed pacis: ſicut ⁊ i oibus eccleſijs ſancto
i.Timo.2.c. rū doceo. Mulieres in eccleſijs taceant. non
Geñ.3.c. n. pmittif eis loq: ſed ſubditas eē: ſicut ⁊ lex dicit. ſi qd aūt volant diſcere: domi viros ſuos interrogēt. Turpe ē.n. mulieri loq in eccleſia. An a vobis verbū dei pceſſit: aut in vos ſolos puenit. ſi qs videf ppheta eſſe aut ſpiritualis cognoſcat q̄ ſcribo vobis: q: dñi ſūt mandata. ſi quis aūt ignorat ignorabif. Itaq₃ frēs emulamini prophetare ⁊ loq linguis nolite prohibere. Oia autē honeſte ⁊ ſecundū ordinem fiant in vobis.

¶C.S. Tractat apoſtolus de gratia reſurrectionis premittendo commendationem doctrine euangelice. XV

A Notū āt vobis facio fratres euāgeli
Gal.1.b. ꝙ predicaui vobis: ꝙ ⁊ accepiſtiſ in quo ⁊ ſtatis: p qđ ⁊ ſaluamini: q̄ rōne pdicauerim vobis ſi tenetis: niſi fruſtra crediditiſ. Tradidi enim vobis in primis qđ ⁊ accepi: qm̄ xp̄s mortuus ē p pccis nr̄is ſ₃ ſcripturas: ⁊ q: ſepultus ē. ⁊ q: reſurrexit tertia die ſecūdū ſcripturas ⁊ q: viſus ē cephe: ⁊ poſt h̄ vndecim. deinde viſus eſt pluſq̄₃ qngētis fratribus ſimul: ex qbus multi manēt vſq₃ adhuc: qdā aūt dormierūt deinde viſus ē iacobo: deinde aplis oib⁹. Nouiſſime āt oium tāq̄₃ abortiuo viſus ē ⁊ mihi. Ego.n. ſu₃ minimus apl'o℞ q nō ſu₃ dignus vocari apl's Eph.3.b
qm̄ pſecutus ſum eccl'ia₃ dei. Gr̄a autē dei ſū id qđ ſū: ⁊ gr̄a eius in me vacua nō fuit: ſ₃ abūdātius illis oibus laboraui. nō ego āt: ſ₃ gr̄a dei mecū. ſiue eni ego ſiue illi: ſic pdicauimus: ⁊ ſic crediditis. ſi aūt xp̄s predicat ꝙ reſurrexit a mortuis: quō quidā dicūt in vobis: qm̄ reſurrectio mortuo℞ nō ē. ſi āt reſurrectio mortuo℞ non eſt: neq₃ xp̄s reſurrexit. ſi autem xp̄s nō reſurrexit inanis ē predicatio nr̄a: inanis eſt ⁊ fides veſtra. Inueni C
mur autē ⁊ falſi teſtes dei. qm̄ teſtimonium diximus aduerſus deum ꝙ ſuſcitauerit xp̄₃ quem nō ſuſcitauit: ſi mortui nō reſurgunt. nam ſi mortui non reſurgūt: neq₃ xp̄s reſurrexit. Quod ſi xp̄s non reſurrexit vana eſt ſides vr̄a. Adhuc enim eſtis in peccatis vr̄is Ergo ⁊ qui dormierunt in xp̄o perierunt. ſi i colo.1.c.
hac vita tm̄ in xp̄o ſpantes ſumus: miſera i.Theſſa.
biliores ſumus oib⁹ hoibus. nūc autē xp̄s reſurrexit a mortuis primitie dormientiu₃: qm̄ quidē p hoiem mors: ⁊ p hoie₃ reſurrectio mortuo℞. Et ſicut in adam oēs moriuntur: ita in xp̄o oēs viuificabūf. Unuſquiſq₃ aūt in ſuo ordine: primitie xp̄s. Deide hi q ſunt xp̄i: qui in aduētū eius crediderūt. deinde finis cū tradiderit regnū deo ⁊ patri: cu₃ euacuerit oēm principatū ⁊ ptātē ⁊ virtute₃
Oportet aūt illū regnare donec ponat oēs D
inimicos ſub pedibus eius. nouiſſime āt ini Ps.109.
mica deſtruef mors. Oia.n. ſubiecit ſub pe Ibidem.8
dib⁹ eius. Cū āt dicat oia ſubiecta ſūt ei: ſine Hebre.2.b
dubio pter eū qui ſubiecit ei oia. cū aūt ſubiecta fuerit illi oia: tunc ⁊ ipſe filius ſubiect⁹ erit illi qui ſubiecit ſibi oia. vt ſit de⁹ oia i oibus. Alioquin quid faciūt qui baptiʒanf p mortuis. ſi oino mortui nō reſurgūt: vt quid ⁊ baptiʒāf p illis. Ut quid ⁊ nos periclitamur oi hora. Quotidie morior pper vr̄am gl'ia₃ frēs: quā habeo in xp̄o ieſu dño nr̄o. ſi ſ₃m hoiem ad beſtias pugnaui epheſi: quid
mihi pdeſt ſi mortui nō reſugūt. Manduce Eſa.22.d.
mus ⁊ bibamus: cras.n. moriemur. nolite ſeduci. corrūpūt mores bonos colloquia mala. Euigilate iuſti. ⁊ nolite peccare. Ignoran E
tiā.n. dei quidā habēt. Ad reuerentiā vobis loquor ſ₃ dicit aliquis. Quō reſurgunt mortui. q̄li āt corpore veniēt. Inſipiens tu: qđ ſeminas nō viuificaf. niſi pri⁹ moriaf. Et quid ſeminas. nō corp⁹ qđ futu℞ eſt ſeminas. ſ₃

nudū granū: vtputa tritici aut alicuius cete rorū. Deus āt dat illi corp⁹ ſicut vult: ⁊ vni cuiqꝫ ſeminū ꝓpriū corpus: nō oīs caro ea dē caro: ſed alia hoīuꝫ: alia pecoꝝ: alia volu crū: alia āt piſcium. Et corpora celeſtia ⁊ cor pora terreſtria: ſed alia quidē celeſtiū gloria alia āt terreſtriū. Alia claritas ſolis: alia cla
F ritas lune: ⁊ alia claritas ſtellarū. Stella eni a ſtella differt i claritate: ſic ⁊ reſurrectio mor tuorū: ſeminatur in corruptione: ſurget in in corruptione: ſeminat̄ in ignobilitate: ſurget in glīa: ſeminat̄ in infirmitate: ſurget in vir
ceſ.2.b. tute: ſeminat̄ corpus aīale: ſurget corp⁹ ſpū ale: ſi ē corp⁹ aīale: ē ⁊ ſpūale: ſicut ſcriptū ē. Fact⁹ ē prim⁹ hō adā in aīam viuētē: nouiſ ſimus adā in ſpm̄ viuificātē: ſed nō pri⁹ qđ ſpūale ē: ſed qđ aīale: deīde qđ ſpūale. Pri mus hō de terra terren⁹: ſcđs hō de celo ce leſtis. Qualis terren⁹: tales ⁊ terreni: ⁊ q̄lis celeſtis: tales ⁊ celeſtes. Igit̄ ſicut portauim⁹ imaginē terreni. portemus ⁊ imagineꝫ cele ſtis. Hoc autē dico frēs: qꝛ caro ⁊ ſanguis re gnū dei poſſidere nō pn̄t: neqꝫ corruptio in
G corruptelā poſſidebit. Ecce myſteriū vobis dico. Oēs quidē reſurgemus: ſed nō oēs im mutabimur. In momēto in ictu oculi: in no uiſſima tuba. Canet enim tuba ⁊ mortui re ſurgēt incorrupti: ⁊ nos imutabimur. Opꝫ eni corruptibile hoc induere incorruptionē ⁊ mortale hoc induere imortalitatē. Cū aūt mortale hoc induerit imortalitateꝫ tunc fiet
ſee.13.b. ſermo qs ſcriptus eſt. Abſorta ē mors in vi
ebre.2.d. ctoria. Ubi ē mors victoria tua. Ubi ē morſ ſtimulus tu⁹. Stimulus āt mortis pcc̄m ē:
Joh.5.a. virtus vero peccati lex. Deo āt gratias: qui dedit nobis victoriā p dn̄m nr̄m ieſuꝫ xp̄m Itaqꝫ frēs mei dilecti ſtabiles eſtote ⁊ imo biles: abundātes in oī ope dn̄i ſemp ſciētes ꝙ labor veſter nō eſt inanis in dn̄o.

¶ C.S. Docet apoſtolus quō cōuerſandū eſt cuꝫ extraneis ⁊ vicinis: ac in finē epiſtole annectit ſalutationem. XVI

A De collectis āt q̄ fiūt in ſanctos: ſicut ordinaui i eccleſiis galatie: ita ⁊ vos facite p vnā ſabbati. Unuſqſqꝫ vr̄m apud ſe reponat recōdens qđ ei bene placuerit: vt nō cū venero tūc collecte fiāt. Cū āt pn̄s fue ro: quos ꝓbaueritis p epiſtolas hos mittā perferre gratiā veſtrā in irlm̄: ꝙ ſi dignū fue rit vt ego eā: meciꝫ ibunt. Veniā āt ad vos cū macedoniā ptrāſiero. Nā macedoniā per trāſibo. Apud voſ āt forſitan manebo vel ēt hyemabo: vt vos me deducatis quocunqꝫ iero. Nolo eni vos mō in trāſitu videre. Spe B ro eni me aliquātulū tp̄is manere apud voſ ſi dn̄s pmiſerit. Permanebo āt epheſi vſqꝫ ad pentecoſtē. Oſtiū eni mihi aptum ē ma gnuꝫ ⁊ euidens ⁊ aduerſarij multi. Si autē venerit timotheus: videte vt ſine timore ſit apud vos. Opus eni dn̄i opatur ſicut ⁊ ego Ne qs ergo illū ſpernat. Deducite āt illum in pace: vt veniet ad me. Expecto enim illuꝫ cū fratribus. De apollo āt fratre vobis no C tuꝫ facio: qm̄ multū rogaui euꝫ vt vēiret ad vos cuꝫ fratribus: ⁊ vtiqꝫ nō fuit voluntas ei⁹ vt nunc vēiret. Ueniet āt cū ei vacuū fue rit. Uigilate ſtate in fide: viriliter agite: ⁊ cō fortamini: oīa eni veſtra in caritate fiāt. Ob ſecro vos āt fratres noſtꝛs domuꝫ ſtephane ⁊ fortunati: ⁊ achaici: qm̄ ſunt primitie acha ie ⁊ in miniſteriū ſanctoꝝ ordinauerūt ſeipos vt ⁊ vos ſubditi ſitis eiuſmodi: ⁊ oī coopan ti ⁊ laboranti. Gaudeo āt in pn̄tia ſtephane ⁊ fortunati ⁊ achaici: qm̄ id quod vobis de erat ipſi ſuppleuerunt. Refecerunt enim ⁊ D meū ſpiritū ⁊ veſtrū. Cognoſcite ergo q̄ eiuſ modi ſunt. Salutāt vos oēs eccleſie aſie. Sa lutāt vos in dn̄o multū aqla ⁊ priſca cū do meſtica ſua eccleſia: apud quos ⁊ hoſpitor. Salutabāt vos oēs fratres. Salutare inui cem in oſculo ſancto. Salutatio mea: manu pauli. Si qs nō amat dn̄m nr̄m ieſum xp̄m ſit anathema maranatha. Gratia dn̄i noſtri ieſu xp̄i vobiſcum. Caritas mea cum omni bus vobis in xp̄o ieſu. Amen.

¶ Explicit ep̄la pauli ad Corinthios p̄ma.

¶ Incipit ꝓlog⁹ i ſcđa ep̄lā ad Corithios.

IN ſcđa ad Corinthios epiſtola quaſi in parte ſuperiori poſt tribulationum ſuarum relationes reddit cauſas quare ad eos ſecūdo nō ierit: quoniā nō leui mutatio ne cōſilij feciſſe ſe aſſerit: ſed ne aduētu ſuo triſticiā incurreret: cuꝫ in peccato permane re diſcipulos reppeririſſet. Deinde poſt agni tos fructus penitētie recōciliat euꝫ eccleſie quē in p̄ma pp fornicationē a cōſortio ſcōꝝ iuſſerat amoueri. Tertio ꝯtrā pſeudo aplos officij ſui dignitatē tuet̄ ⁊ noui teſti miniſtroſ tāto anteire gr̄a oñdit: qn̄to euāgeliuꝫ eſt le ge pſtātius. Immorat̄ ēt in eā illa plīmum quā breuiter i p̄ma ꝯtigerat: vt ꝓmpto ac li bēti aīo neceſſaria pn̄tis vite nō habētibus

largiant̃ ꝛ vtilitate ſpũalis ꝯmercij ꝯmutẽt
pñtia cũ futuris:atqꝫ abũdãtia ſua ſcõꝛum
inopiã ſuppleãt vt viciſſim eoꝝ inopia ſcõꝝ
abundãtia ſuppleat̃. In fine repetit qȯ ſupi
us ꝯtra pſeudo apl'os egerat ꝛ iactationem
eoꝝ pdicatoꝛeſqꝫ de ſe glioſas vel collata an
tiqtate generis:vel cathalogo iniuriarũ ac
piculoꝝ ſuoꝝ euacuat: dicitqꝫ eos operarios
ſubdulos q ad imitationẽ ſathane trãſfigu
rent̃ in apl'os xp̄i ſub pdicationis ſpe lucra
pecuniaria queqꝫ ſectantes.

¶Incipit argumentum.

POſt actã a coꝛinthijs penitentiaꝫ cõ
ſolatoꝛiã ſcribit eis ep'laꝫ apoſtolus a
troade per titum. ꝛ collaudãs eos hoꝛtatur
ad melioꝛa:contriſtatos qdem eos:ſed emẽ
datos oſtendens.

¶Explicit argumentum.

¶Incipit epiſtola pauli ad coꝛinthios Se
cunda.

¶C.S. Captat coꝛinthios beniuolẽtia p ſu
as tribulationes ad excitãdũ attẽtionẽ. ꝛ ex
cuſat ſe de ꝑmiſſione eis facta. I.

A PAulus
apoſtolus chri
ſti ieſu p volun
tateꝫ dei. ꝛ timo
theus frater ec
cleſie dei q̄ ẽ co
rinthij cũ oĩbus
ſanctis q ſũt in
vniuerſa achaia.
Gr̃a vobis ꝛ
pax a deo patre
nr̃o ꝛ dño ieſu
xp̄o. Bñdictus deus ꝛ pr̃ dñi nr̃i ieſu xp̄i: pr̃ Ephe. i.
miſericoꝛdiaꝝ ꝛ deus totius ꝯſolationis: q i. Pe. i
ꝯſolatur nos in oĩ tribulatione nr̃a vt poſſi
mus ꝛ ipſi cõſolari eos q in oĩ pſſura ſunt p
exhoꝛtationeꝫ qua exhoꝛtamur ꝛ ipſi a deo
qm̄ ſicut abundant paſſiones xp̄i in nobis:
ita ꝛ per xp̄m abũdat conſolatio nr̃a. Siue B
autem tribulamur pro veſtra exhoꝛtatione
ꝛ ſalute:ſiue conſolamur pro veſtra conſola
tione:ſiue exhoꝛtamur pro veſtra exhoꝛtatio
ne ꝛ ſalute:que opatur tollerantiã earundẽ
paſſionum quas ꝛ nos patimur:vt ſpes no
ſtra firma ſit pro vobis ſcientes qm̄ ſicut ſo
cij paſſionuꝫ eſtis ſic eritis ꝛ conſolationis.
Nõ.n. volumus ignoꝛare vos frẽs de tribu
latiõe nr̃a que facta ẽ i aſia:qm̄ ſupra modũ
grauati ſumus ſ̄ virtutẽ:ita vt tederet nos
ẽt viuere:ſed ipſi in nobis ipſis rñſum moꝛ
tis habuimus:vt nõ ſimus fidẽtes in nobiſ
ſꝫ in deo q ſuſcitat moꝛtuos q de tãtis picu
lis nos eripuit ꝛ eruit. in quẽ ſpamus qm̄ ꝛ
adhuc eripiet:adiuuãtibus ꝛ vobis i oꝛo
ne pro nobiſ vt ex multaꝝ pſonis facieꝝ ei⁹ C
q̄ in nobis ẽ donationis: per
multos gr̃e agant̃ ꝑ nobis.
Nã gl'ia nr̃a hec ẽ teſtimoĩũ
ꝯſcie nr̃e: q̄ i ſimplicitate coꝛ
dis ꝛ ſinceritate dei: ꝛ non in
ſapia carnali:ſꝫ in gr̃a dei cõ
uerſati ſumus in hoc mũdo
abũdãtius ãt ad vos. Nõ.n.
alia ſcribim⁹ vobis q̄ꝫ q̄ legi
his ꝛ cognouiſtis. Spo ãt q̄
vſqꝫ i finẽ cognoſcetis: ſicut
ꝛ cognouiſtis nos ex pte: q:
glia vr̃a ſumus : ſicut ꝛ vos
nr̃a in die dñi nr̃i ieſu xp̄i. Et
hac ꝯfidentia volui prius ve
nire ad vos vt ſerã gr̃aꝫ hẽretis. ꝛ p vos trã
ſirẽ i macedoniã. ꝛ iteꝝ a macedonia venirẽ
ad vos. ꝛ a vobis deduci i iudeã. Cuꝫ g̃ hoc
voluiſſẽ. nũqd leuitate vſus ſuꝫ. Aut q̄ cogi D
to. ſ̄m carnẽ cogito vt ſit apud me ẽ ꝛ nõ. Fi
delis ãt de: q: ſmo nr̄ q fuit apd vos: nõ ẽ i
illo ẽ: ꝛ nõ: ſꝫ ẽ in illo ẽ. Dei.n. fili⁹ ieſus xp̄s
q i vobis p nos pdicatus ẽ: p me ꝛ ſiluanũ ꝛ
timotheũ: non fuit in illo ẽ ꝛ nõ. ſed ẽ in illo
fuit. Quotquot.n. ꝑmiſſiones dei ſũt. in illo
eſt. Jõ ꝛ p ipſũ amẽ deo ad gl'iaꝫ vr̃aꝫ. Qui
ãt ꝯfirmat nos vobiſcũ in xp̄o ꝛ q vnxit nos
de⁹. ꝛ q ſignauit nos ꝛ dedit pignus ſpũs in

cordib⁹ nřis. Ego át testé deū inuoco i aiam emá: ꝙ parcens vobis nō veni vltra corinthū: non qꝛ dn̄amur fidei vr̄e: ſed adiutores ſumus gaudij vr̄i. Nam fide ſtatis.

¶ C. S. Ponit duplex cā quare apl's nō venerit corithū. ſ. ne ꝯtriſtaret: ⁊ alibi maiorez fructū faceret: qué fructū deide oñdit: ꝗ quo falſos prophetas excludat. II.

A Statui át hoc ipſuz apud me. ne iteruz in triſticia venire ad vos. Si. n. ego cōtriſto vos. ⁊ qs eſt qui me letificet niſi ꝗ contriſtatur ex me. Et hoc ipſum ſcripſi vobis vt nō cum venero triſticiā ſup triſticiam habeam de qbus oportuerat me gaudere ꝯfidés in omnibus vobis qꝛ meum gaudium oīuz

B vr̄m eſt. nam ex multa tribulatione ⁊ anguſtia cordis ſcripſit vobis per multas lachrymas. non vt contriſtemini. ſed vt ſciatis quā caritatem habeam abundantius in vobis. Si quis autem contriſtauit me. non me contriſtauit. ſed ex parte vt non onerem omnes vos. Sufficit illi qui eiuſmodi eſt obiurgatō hec que ſi a pluribus. ita vt ecōtrario. magiſ donetis ⁊ conſolemini. ne forte abundantio

C ri triſticia abſorbeatur qui eiuſmodi é. Propter qđ obſecro vos: vt ꝯfirmetis in illuz caritatem. Ideo. n. ⁊ ſcripſi vobis: vt cognoſcā experimentū veſtrum: an in omnibus obedientes ſitis. Cui át aliqđ donaſtis ⁊ ego. Nā ⁊ ego quod donaui ſiqđ donaui propter vos in perſona xp̄i: vt nō circūueniamur a ſathana. Non. n. ignoramus cogitationes eius. Cum veniſſem aūt troadé ꝑpter euāgeliuz chriſti: ⁊ oſtium mihi aptū eſſet in dn̄o non habui requiem ſp̄ūi meo: eo ꝙ nō inueneri titū fratrem meū: ſed vale faciens eis: profe

D ctus ſum in macedoniā. Deo aūt gr̄as qui ſemp triumphat nos in chriſto ieſu ⁊ odoré noticie ſue manifeſtat per nos in omni loco qꝛ chriſti bonus odor ſumus deo in his qui ſalui fiunt: ⁊ in his ꝗ pereunt. Alijs quidem odor mortis in mortem: alijs át odor vite in vitam. Et ad hec qs tam idoneus? Non. n. ſimus ſicut plurimi adulterantes verbuz dei ſed ex ſinceritate ſicut ex deo coraz deo i chriſto loquimur.

¶ C. S. Oñdit apoſtolus ſe cōmédatione hoīuz nō idigere nec eā q̄rere atqꝫ recōmendat miniſtros eccleſie chriſti q̄tum ad officij dignitatem ⁊ q̄tum ad cogitationis excellentiam. III.

Incipimus iterū noſmetipſos cōmendare. Aut nūqđ egemus ſicut qdā cōmendaticijs epiſtolis ad vos: aut ex vobis Epiſtola noſtra vos eſtis ſcripta in cordib⁹ nřis: q̄ ſcit ⁊ legit ab oibus hoib⁹: māifeſtati qm̄ epiſtola eſtis xp̄i miniſtrata a nobis ⁊ ſcripta non atramento: ſed ſpiritu dei viui: nō in tabulis lapideis: ſed in tabulis cordis car- A

B nalibus. Fiduciam át talem habemus per xp̄m ad deum: non ꝙ ſufficientes ſimus cogitare aliquid a nobis quaſi ex nobis. ſed ſufficientia noſtra ex deo eſt. Qui ⁊ idoneos nos fecit miniſtros noui teſtamenti. non littera ſed ſpiritu. Littera. n. occidit ſpiritus autem viuificat. ꝙ ſi miniſtratio mortis litteris deformata i lapidibus fuit in gloria. ita vt non poſſent intendere filij iſrael in faciez moyſi propter gl'iaz vultus eius q̄ euacuat quō non magis miniſtratio ſp̄ūs erit i glo- Hebre. 4. d

C ria. Nam ſi miniſtratio damnationis in gloria eſt. multo magis abūdat miniſteriū iuſtitie in gloria. Nam nec glorificatū eſt qđ claruit in hac parte. ꝑpter excellété gloriā. Si. n. qđ euacuat p gloriā é. multo magis qđ manet in gloria eſt. Hn̄tes igit talé ſpē. multa fiducia vtimur. Et non ſicut moyſes ponebat velamé ſup facié ſuā vt nō itenderét filij iſrael in facié eius qđ euacuatur. ſed obtuſi ſunt ſenſus eoꝝ. Uſqꝫ in hodiernum diez idipſum velamen in lectione veteris teſtamenti manet nō reuelatuz. qđ in xp̄o euacuat. ſed vſqꝫ in hodiernū diem cū legit moyſes velamē poſitū é ſup cor eorū. Cū át ꝯuerſus fuerit ad deū auferet velamen. Dn̄s auté ſp̄ūs é. Ubi aūt ſp̄ūs dn̄i ibi libertas. Nos vero omnes reuelata facie gl'iam dn̄i ſpeculantes in eādem imaginem transformamur a claritate in claritaté tanq̄ꝫ a domini ſpiritu. Exo. 34. d

D Iob. 4. d

¶ C. S. Commendat apoſtolus myſteriuz noui teſtamenti: ⁊ q̄tū ad operationem boni ⁊ q̄tū ad tollerātiam mali. IIII

A Ideo habentes hanc amminiſtrationé iuxta qđ miaz ꝯſecuti ſum⁹: nō deficimus ſed abdicamus iocculta dedecoris: nō ābulātes i aſtutia: neqꝫ adulterātes verbū dei: ſꝫ in manifeſtatōe v̾itatis ꝯmēdāteſ noſmetipos ad oēz ꝯſciam hoium corā deo ꝙ ſi ét optū eſt euágeliū nr̄m: in his ꝗ pereunt eſt optū: in qbus de⁹ h⁹ ſeculi excecauit mētes infideliū: vt nō fulgeat illūinatio euā

B gelij glorie xp̄i q̄ ē imago dei. Nō eni noſmet
ipſos p̄dicamus ſed ieſum chriſtuȝ dominū
noſtrum. Nos autem ſeruos veſtros p̄ ieſū
quoniam deus qui dixit de tenebris lucem
ſplendeſcere. ipſe illuxit in cordibus noſtris
ad illuminationem ſcientie claritatis dei in
facie chriſti ieſu. Habemus aūt theſaurum
iſtuȝ in vaſis fictilibus vt ſublimitas ſit vir
tutis dei: ꝛ nō ex nobis. In omnibus tribu-
C latione patimur: ſed non anguſtiamur. Apo
riamur: ſed non deſtituimur. Perſecutioneȝ
patimur. ſed non derelinquimur. Humilia-
mur: ſed non confundimur. Deijcimur: ſed
non perimus. Semp̄ mortificationē ieſu xp̄i
in corpore noſtro circūferentes: vt vita ieſu
manifeſtet᷑ in corporibus noſtris. Semper
enim nos q̄ viuimus in mortem tradimur
propter ieſum: vt ꝛ vita ieſu manifeſtet᷑ i car
ne noſtra mortali. Ergo mors in nobis opa-
Ps. 115. tur: vita autem in vobis. Habentes autem
eundem ſpiritum fidei. ſicut ſcriptum eſt: cre
didiſti propter qđ locutus ſum. ꝛ nos credi
mus p̄pter quod ꝛ loq̄mur. ſciētes quoniaȝ
qui ſuſcitauit ieſum ꝛ nos cum ieſu ſuſcita-
D bit. ꝛ conſtituet vobiſcum. Omnia enim p̄-
pter vos: vt gratia abundans per multos i
gratiarum actione abundet in gloriam dei.
Propter quod nō deficimus. Sed licet his
q̄ foris eſt noſter homo corrumpatur. tamē
is q̄ intus eſt renouatur de die in dieȝ. Id. n.
quod in preſenti eſt momentaneum ꝛ leue
tribulationis noſtre: ſupra modum in ſubli-
mitate eternum glorie pōdus operatur i no
bis: nō contemplantibus nobis q̄ videntur
ſed que non videntur. Que. n. videntur: tp̄a
lia ſunt. que autē non viden᷑ eterna ſunt.

C. S. Agit de premio iuſtoruȝ apoſtolus
ac eius deſiderio atq; debita ad ipſum pre-
paratione ac cauſa vtriuſq;. V.

A Scimus. n. q̄m ſi terreſtris domus no-
ſtra hui9 habitationis diſſoluatur: ꝙ
edificationem ex deo habemus domum nō
manufactam ſed eternam in celis. Naȝ ꝛ in
hoc ingemiſcimus habitationem noſtram
q̄ de celo eſt ſupinduí cupiētes ſi tamen ve-
ſtiti ꝛ non nudi inueniamur. Nam ꝛ qui ſu-
mus in hoc tabernaculo ingemiſcimus gra
uati: eo ꝙ nolumus expoliari. ſed ſuperueſti
B ri. vt abſordeatur qđ mortale ē a vita. Qui
autem efficit nos in hoc ipſum deus qui de
dit nobis pignus ſpiritus. Audētes igitur
ſemper ꝛ ſcientes: quoniam dum ſumus in
hoc corpore. peregrinamur a dn̄o. Per fidē
enim ambulamus ꝛ non per ſpeciem. Aude
mus autem ꝛ bonam voluntatem habem9
magis peregrinari a corpore ꝛ p̄ntes eē ad
dominum: ꝛ ideo contendimus. ſiue abn̄tes
ſiue preſentes placere illi. Oēs. n. nos ma Ro. 14
nifeſtari oportet ante tribunal xp̄i: vt referat
vnuſquiſq; propria corporis prout geſſit ſi
ue bonum ſiue malum. Scientes ergo timo
rem domini hominibus ſuademus: deo aūt
manifeſti ſumus. Spero autem ꝛ in conſci
entijs veſtris manifeſtos nos eē. Non iterū
cōmendamus nos vobis: ſȝ occaſionē dam9
vobis gloriandi pro nobis ꝛ habeatis ad
eos qui in facie gloriantur. ꝛ non in corde.
Siue. n. mente excedimus deo. ſiue ſobrij ſu C
mus vobis. Caritas. n. xp̄i vrget nos eſtimā
tes hoc. q̄m ſi vnus pro omnibus mortuus
eſt ergo omnes mortui ſunt. Et pro omnib9
mortuus eſt xp̄s. vt ꝛ qui viuunt. iam non
ſibi viuant. ſed ei qui pro ipſis mortuus eſt
ꝛ reſurrexit. Itaq; nos ex hoc neminē noui-
mus ſecundum carnem. Et ſi cognouimus
ſecundum carnem xp̄m: ſed nunc iam nō no D
uimus. Si qua ergo in chriſto noua creatu- Eſa. 43.
ra: vetera tranſierunt. ecce facta ſunt omnia Apoc. 21
noua. Omnia autē ex deo qui nos reconci-
liauit ſibi per chriſtum. ꝛ dedit nobis mini-
ſterium reconciliationis. Quoniam quideȝ
deus erat in chriſto mundum reconcilians
ſibi. non reputans illis delicta ipſoruȝ. ꝛ po
ſuit in nobis verbum recōciliationis. Pro
chriſto ergo legatione fungimur tanq̄ȝ deo
exhortante per nos. Obſecramus pro chri
ſto. reconciliamini deo. Eum qui non noue-
rat peccatum pro nobis peccatum fecit. vt
nos efficeremur iuſticia dei in chriſto.

C. S. Hortatur ad bonū corinthios apo
ſtolus in futuro agendū q̄ȝtū ad exteriorem
conuerſationem: interiorem deuotionem: ac
infidelium vitationem. VI

A Diuuantes autem exhortamur ne in A
vacuum gratiaȝ dei recipiatis. Ait. n. Eſa. 49. c
Tempore accepto exaudiui te. ꝛ in die ſalu
tis adiuui te. Ecce nunc tempus acceptabi-
le. ecce nūc dies ſalutis. Nemini dātes vllā
offenſionem. vt non vituperemur miniſteriū
noſtrum. ſed in omnibus exhibeamus noſ- i. cor. 4. a
metipſos ſicut dei miniſtros. In multa pati Timot. 15.
entia in tribulationibus. in neceſſitatibus infra. ii. c

in anguſtijs:in plagis:in carcerib9:in ſe-
ditionibus:in laboribus:in vigilijs:in ieiu-
B nijs. In caſtitate:in ſcientia:in longanimi-
tate:in ſuauitate:in ſpū ſcō:in caritate nō fi
cta:in verbo veritatis:in virtute dei. Per ar
ma iuſtitie:a dextris ⁊ a ſiniſtris. Per glori
am ⁊ ignobilitatē:per infamiā ⁊ bonā famā
Ut ſeductores ⁊ veraces ſicut q ignoti ⁊ co
gniti. Quaſi morientes ⁊ ecce viuimus:⁊ ca-
ſtigati ⁊ mortificati. Quaſi triſtes: ſꝑ autē
gaudētes:ſicut egētes:multos āt locupletā
tes:tanq̄ꝫ nihil hn̄tes ⁊ oīa poſſidentes.
C Os nr̄m patet ad vos o corinthij cor nr̄m
dilatatū eſt. Nō anguſtiamini in nobis. an
guſtiamini āt in viſceribus vr̄is. Eandē āt
hn̄tes remunerationē tanq̄ꝫ filijs dico:dila
tamini ⁊ vos. Nolite iugū ducere cū infide
libus. Que.n.participatio iuſtitie cū iniq̄ta
Eccl.13.c. te aut q̄ ſocietas luci ad tenebras. que aūt
conuētio xp̄i ad belial. Aut q̄ pars fideli cū
infideli.qui aūt ꝯſenſus tēplo dei cū idolis
D vos.n.eſtis tēplū dei viui ſicut dicit deus:
Le.3.c.9.d quō inhabitabo in illis ⁊ inambulabo inter
Leuit.26.g. eos:⁊ ero illoꝝ deus:⁊ ipſi erūt mihi popu-
Eſa.52.c. lus. Propter qḋ exite de medio eoꝝ:⁊ ſepa
ramini dicit dn̄s:⁊ immundum ne tetigeritis:
⁊ ego recipiam vos:⁊ ero vobis in patrem:
⁊ vos eritis mihi in filios ⁊ filias:dicit dn̄s
omnipotens.

¶C.S. Monitio vtilis apoſtoli p̄mittitur:
atq̄ꝫ corinthij:de preteritis bonis commen-
dantur. VII

A Has ergo hn̄tes promiſſiones cariſſi-
mi mundemus nos ab omni inquina-
mento carnis ⁊ ſpūs:pficiētes ſcificatōem i
timore dei. Capite nos. Neminē leſimus:ne-
minē corrupimus:neminem circūuenimus.
Nō ad ꝯdemnationē veſtrā dico. Prediximus.n.ꝙ in cordibus nr̄is eſtis ad cōmori
endū ⁊ ad ꝯuiuendū. Multa mihi fiducia ē
apud vos:multa mihi gloriatio pro vobis.
Repletus ſū ꝯſolatōe:ſuꝑabundo gaudio
B in oī tribulatōe vr̄a. Nā ⁊ cū veniſſemus in
macedoniā nullā requiē habuit caro nr̄a:ſed
oēm tribulationē paſſi ſumus. Foris pugne
intus timores. Sꝫ qui cōſolatur humiles:
ꝯſolatus eſt nos deus in aduentu titi. Non
ſolū autē in aduentu eius:ſed ēt in cōſolatio
ne qua cōſolatus eſt in vobis:referens nob
vr̄m deſiderium:vr̄m fletū:vr̄am emulatio
nē pro me:ita vt magis gauderē:qm̄ ⁊ ſi cō

triſtaui vos in epiſtola non me penitet. Et ſi
peniteret videns ꝙ epiſtola illa: ⁊ ſi ad horā
vos ꝯtriſtauit:nūc gaudeo:non q2 ꝯtriſtati
eſtis:ſed q2 ꝯtriſtati eſtis ad pniam. Contri C
ſtati.n.eſtis ſm deū:vt in nullo detrimentū
patimini ex nobis. Que.n.ſm deū triſtitia ē 1.Pe.1.c.
pniam in ſalutē ſtabilē opaī:ſeculi āt triſti-
tia mortē operaī. Ecce enim hoc ipſum ſm
deū contriſtari vos:quantā in vobis opera
tur ſollicitudinē:ſed defenſionē:ſed indigna
tionē:ſed timorē:ſed deſideriū:ſed emulatio
nē:ſed vindictam. In omnibus exhibuiſtis
vos incontaminatos eſſe negocio. Igitur ⁊
ſi ſcripſi vobis:nō pp eū qui fecit iniuriam:
nec pp eū q paſſus eſt:ſed ad manifeſtādā
ſollicitudinē nr̄am quā hēmus pro vobis co
rā deo. Ideo ꝯſolati ſumus. In cōſolatione D
āt nr̄a abundantius magis gauiſi ſum9 ſu-
per gaudio titi:q2 refectus eſt ſpūs eius ab
oībus vobis. Et ſi quid apud illū de vobis
gloriatus ſū:nō ſū cōfuſus:ſed ſicut oīa vo-
bis in veritate locuti ſumus:ita ⁊ gloriatio
noſtra que fuit ad titū veritas facta eſt. Et
viſcera eius abundantius in vobis ſunt: re
miniſcētis oium vr̄m obedientiā:quō cum ti
more ⁊ tremore excepiſtis illū. Gaudeo ꝙ
in omnibus cōfido in vobis.

¶C.S. Ad elemoſynam in hieruſalē mittē
dam corinthios hortatur apoſtolus. Et agit
de collectorib9 hui9 elemoſyne. VIII.

A Notā aūt facimus vobis frēs grām
dei que data eſt in eccleſijs macedo
nie:⁊ ꝙ in multo experimento tribulatiōis
abūdātia gaudij ipſoꝝ fuit ⁊ altiſſima pau
ptas eoꝝ abūdauit in diuitias ſimplicitatiſ
eoꝝ.q2 ſm virtutē teſtimoniū illis reddo: ⁊
ſupra virtutē volūtarij fuerūt:cū multa ex-
hortatōe obſecrātes nos grām ⁊ cōionē mi
niſterij qḋ fit in ſcōs. Et nō ſicut ſpauimus
ſed ſemetipſos dederūt:primū dn̄o: deinde
nobis per voluntatē dei: ita vt rogaremus
titū:vt queadmodū cepit ita perficiat in vo
bis ēt grām iſtā. Sed ſicut in oibus abūda- B
tis fide ⁊ ſermone ⁊ ſcīa ⁊ omni ſollicitudine
inſuper ⁊ caritate vr̄a in nos:vt ⁊ in hac grā
abundetis. Non quaſi imperās dico: ſed p
alioꝝ ſollicitudinē ēt veſtre caritatis ingeni
um bonū cōprobans. Scitis.n.grām domi
ni nr̄i ieſu xp̄i:qm̄ pp vos egenus factus ē
cū eēt diues:vt illius inopia vos diuites ef
fetis. Et ꝯſiliū in h do. Hoc.n. vobis vtile ē:

q nō ſolū facere:ſed ⁊ velle cepiſtis ab anno
priore. Nūc vero ⁊ facto pficite: vt quemad
C modū pmptus eſt aīus voluntatis:ita ſit ⁊
pficiendi ex eo qđ hētis. Si.n.volūtas pm
pta eſt:ſm id hȝ:accepta eſt:nō ſm id qđ nō
hȝ. Nō.n.vt alijs ſit remiſſio:vobis āt tribu
latio:ſed ex equalitate in pñti tpe:vrā abun
dantia illoꝝ inopiā ſuppleat.vt ⁊ abūdantia
vre inopie ſit ſupplementum:vt fiat eq̄litas
ſicut ſcriptū eſt. Qui multū:nō abūdauit.⁊
Ex.16.d. q modicū:nō minorauit. Grās āt ago deo
q dedit eandē ſollicitudinē p vobis in corde
titi:qm̄ exhortationē qdē ſuſcepit:ſed cū ſol
licitior eſſet: ſua voluntate profectus eſt ad
vos. Miſimus ēt cū illo frēm nrm: cuius la
D us eſt in euangelio p oēs eccleſias. Nō ſolū
āt ſed ⁊ ordinatus eſt ab eccleſijs comes pe
grinationis nre in hanc grām q̄ miniſtraṫ a
nobis ad dñi glīam ⁊ deſtinatā voluntateȝ
nrām. Deuitātes hoc ne qs nos vitupet in
hac plenitudine q̄ miniſtraṫ a nobis in dñi
Ro.12.d glīaȝ. Prouidemus.n.bona:nō ſolū coraȝ
deo:ſed ēt corā hoībus. Miſimus āt cū illis
⁊ frēm nrm quē pbauimus in multis ſe ſol
litū eſſe:nunc āt multo ſollicitiorē:ꝯfidentia
multa in vobis:ſiue pertito q eſt ſocius meꝰ
⁊ in vobis adiutor:ſiue fratres nri apoſtoli
eccleſiaꝝ glīe xpi. Oſtēſionē ergo q̄ ē carita
tis vre ⁊ noſtre glorie p vobis:in illos oñdi
te in faciem eccleſiarum.

C.S. Apoſtolus ſuſpitionem excludens docet elemoſinam eſſe dandam velociter: abundanter:⁊ hilariter. IX.

A Nam de miniſterio qđ fit in ſāctos:ex
abūdāti ē mihi ſcribere vobis. Scio
n.pmptū aīuȝ vrȝ p quo de vobis glorior
apud macedones:qm̄ ⁊ achaia parata ē ab
anno pterito.⁊ vrā emulatio puocauit pluri
mos. Miſimus āt frēs: vt ne qđ gloriamur
de vobis euacueṫ in hac pte:vt quēadmodū
dixi pati ſitis:ne cū venerit macedones me
cū:⁊ inuenerint vos imparatos:erubeſcamꝰ
nos:vt nō dicamus vos in hac ſubā. Nece
B ſariū ergo exiſtimaui rogare frēs vt pueniāt
ad vos:⁊ pparent repromiſſam bñdictionē
hanc paratā eē ſic q̄ſi bñdictionē.non quaſi
auaritiam. Hoc āt dico.q parce ſeminat pce
⁊ metet.⁊ qui ſeminaṫ in bñdictionibus: de
benedictionibus ⁊ metet. Unuſqſqȝ put de
ſtinauit in corde ſuo:nō ex triſticia aut ex ne
Ecc.35.c ceſſitate Hilarē.n.datorē diligit deꝰ. Potēs
eſt āt deus oēm grām abūdare facere in vo
bis:vt in oībus ſemp oēȝ ſufficiētiā hñtes C
abūdetis i oē opus bonū.ſicut ſcriptū ē. Di Ps.111.a.
ſperſit dedit paupibus:iuſticia eius manet
ſeculū ſeculi. Qui āt amminiſtrat ſemen ſe
mināti.⁊ panē ad māducādū pſtabit ⁊ mul
tiplicabit ſemē veſtrū:⁊ augebit incremēta
frugū iuſticie veſtre:vt in oībus locupletati
abūdetis in oēȝ ſimplicitatē:q̄ opaṫ per nos
grāꝝ actionē deo. Qm̄ miniſteriū huius offi
cij nō ſolū ſupplet ea que deſunt ſanctis:ſȝ
ēt abundat p multas grāꝝ actiones in dño
per pbationē miniſterij huius glīficātes de
um in oī obedientia ꝯfeſſionis vre in euāge
lio xpi ⁊ ſimplicitate cōicationis vre in illos
⁊ i oēs.⁊ in ipſoꝝ obſecratione p vobis deſi
derantium vos propter eminentem gatiam
dei in vobis. Gratias deo ſuper inenarrabi
li dono eius.

C.S. Excuſat ſe apoſtolus de ſibi falſe i poſitis per facti euidentiam:ac per rationeȝ ⁊ exempla. X.

Ipſe aūt ego paulus obſecro vos per A
manſuetudinē ⁊ modeſtiā xpi.qui in
facie quidem humilis ſum inter vos abſens
aūt confido in vobis. Rogo autem ne pñs
audeam p eā confidētiam qua exiſtimor au
dere in quoſdam q arbitranṫ nos tanq̄ ſȝ
carnem ambulemus In carne.n.ambulan B
tes:nō ſm carnē militamus. Nā arma mili
tie nre nō carnalia ſunt:ſed potētia dei:ad de
ſtructionē munitionum ꝯſilia deſtruentes ⁊
oēm altitudinem extollētē ſe aduerſus ſciaȝ
dei.⁊ in captiuitatem redigentes omnem in
tellectum in obſequiū xpi.⁊ in promptu ha
bentes vlciſci omnem inobedientiam: cum
impleta fuerit veſtra obedientia. Que ſecū
dum faciem ſunt videte. Si quis cōfidit xpi
ſe eſſe.hoc cogitet iterum apud ſe q: ſicut ip
ſe xpi eſt.ita ⁊ nos. Nā ⁊ ſi amplius aliquid C
gloriatus fuero de ptāte nrā quā dedit no
bis dñs in edificationē ⁊ nō in deſtructionē
vrām nō erubeſcam. Ut aūt nō exiſtimer tā
q̄ terrere vos p epiſtolas:qm̄ qdem epiſto
le inquit graues ſunt ⁊ fortes.pñtia āt cor
poris infirma ⁊ ſermo ꝯtēptibilis:hoc cogi
tet q eiuſmodi eſt.q: quales ſumus verbo
p epiſtolas abſentes tales ⁊ pñtes in facto.
Nō eniȝ audemus inſerre aut ꝯparare nos
quibuſdā q ſeipſos cōmendant ſed ipſi in no
bis noſmetipſos metiētes ⁊ ꝯparantes nos D

Eph.4.a. metipſos nobis. Nos āt nō in imēſum glo'
Apoc.21.c riabimur: ſed ſm menſurā regule: qua men
ſus eſt nobis deus menſurā ptingēdi vſq3
ad vos. Nō.n.q̄ſi nō ptingētes ad vos ſup
extendimus nos. Uſq3 ad vos.n.puenim⁹
in euāgelio xpi: nō in immēſum gloriātes in
alienis laboribus. Spē aūt hn̄tes creſcētis
fidei vr̄e. in vobis magnificari ſm regulam
nr̄am in abūdātia: ēt in illa q̄ vltra vos ſūt
euangelizare: nō in aliena regula i his que
pparata ſunt gloriari. Qui aūt gloriatur in
dn̄o glorietur. Nō enim q ſeipm̄ ɔmēdat il
1.Cor.1.b le pbatus eſt: ſed quē deus ɔmendat.
Hiere.9.g ¶ L.S. Apoſtolus ſuā ponit cōmendatō
nem pmittēdo rationē cōmēdationis ex ſuis
opibus ac malis perpeſſis. XI

A Utinam ſuſtineretis modicū qd inſipiē
tie mee: ſed 7 ſupportate me. Emulor
n. vos dei emulatōe: deſpondi.n. vos vni vi
Gen.3.a ro virginē caſtā exhiberē xpo. Timeo āt ne ſi
cut ſerpens ſeduxit euā aſtutia ſua: ita corrū
pantur ſenſus vr̄i. 7 excidant a ſimplicitate
que eſt in xpo. Nā ſi is qui venit. alium chri
ſtū pdicat quem nō predicauimus: aut aliū
ſpm̄ accipitis quem nō accepiſtis: aut aliud
euāgeliū qd nō accepiſtis: recte pateremini
B Exiſtimo enim nihil me minus feciſſe a ma
gnis aplis. Nā 7 ſi imperitus ſermone ſed
non ſcia. In oibus āt manifeſtus ſū vobis
Aut nūqd pcc̄m feci me ipſum humiliās. vt
vos exaltemini. Qm̄ gratis euāgelium dei
euāgelizaui vobis: alias eccleſias expolia
ui accipiens ſtipēdia ad miniſteriū vr̄m. 7
cū eſſem apud vos 7 egerē: nulli oneroſus
fui. Nam quod mihi deerat ſuppleuerūt fra
tres q venerūt a macedonia. 7 in oibus ſine
onere me vobis ſeruaui. 7 ſeruabo. Eſt veri
tas xpi in me: quoniam hec gloriatio non in
C fringet in me in regionibus achaie. Quare.
Qr nō diligo vos. Deus ſcit. Quod āt facio:
7 faciā: vt amputē occaſionē eoꝝ qui volunt
occaſionē: vt in quo gloriantur tales: inueni
antur ſicut 7 nos. Nā eiuſmodi pſeudo apo
ſtoli ſunt operarij ſubdoli: transfigurantes
ſe i aplos xpi. Et nō mirꝫ ipſe.n. ſathanas trāſ
figurat ſe in angelū lucis. Nō eſt ḡ magnū
ſi miniſtri eius trāſfigurentur velut miniſtri
iuſticie quorum finis erit ſm opera ipſoꝝ
D Iterum dico: nequis me putet inſipientem.
Alioquin velut inſipientem accipite me vt
ego modicum qd glorier. Quod loquor nō
loquor ſm deum: ſed quaſi in inſipientia. in
hac ſubſtantia glorie. Qm̄ multi gloriātur
ſecūdū carnē 7 ego gloriabor. Libenter.n.
ſuffertis inſipiētes: cū ſitis ipſi ſapiētes. Su
ſtinetis.n. ſi quis vos in ſeruitutē redigit: ſi
quis deuorat. ſi quis accipit. ſi qs extollitur
ſi qs i faciem vos cedit. Scd̄m ignobilitatē E
dico. quaſi nos infirmi fuerimus in hac par
te. In quo qs audet. in inſipientia dico: au
deo 7 ego. Hebrei ſunt 7 ego. Iſrahelite ſūt
7 ego. Semen abrahe ſunt: 7 ego. Miniſtri 1.cor.4.a.
chriſti ſunt: 7 ego. Ut minus ſapiens dico: 1.Thi.3.a.
plus ego. In laboribus plurimis in carceri ſupra.6.a.
bus abundātius in plagis ſ modū in mor
tibus frequenter. A iudeis qnqes quadra
genas vna minus accepi. Ter virgis ceſus
ſum ſemel lapidatus ſum: ter naufragiū feci.
Nocte 7 die in profundum maris fui. In iti F
neribus ſepe periculis fluminum: pīculis la
tronū: pīculis ex genere: pīculis ex gētibus
periculis in ciuitate: periculis in ſolitudine:
pīculis in mari: periculis in falſis fratribus 2.Teſſa.3.c
In labore 7 erumna in vigilijs multis. In Deut.28.b
fame 7 ſiti: i ieiunijs multis. In frigore 7 nu
ditate: preter illa q̄ extrinſecus ſunt: inſtan
tia mea quotidiana ſollicitudo oium eccle
ſiarū. Quis infirmatur 7 ego non infirmor G
Quis ſcandalizatur: 7 ego non vror? Si glo
riari oportet: que infirmitatis mee ſunt glo
riabor. Deus 7 pater domini noſtri ieſu chri
ſti ſcit qui eſt benedictus in ſecula q nō mē
tior. Damaſci prepoſitus gentis arethe re
gis cuſtodiebat ciuitatem damaſcenorum
vt me comprehenderet: 7 per feneſtram in
ſporta dimiſſus ſum per murum 7 ſic effugi Act.9.c.
manus eius.
¶ L.S. Recōmendat ſe apls ex diuinis re
uelationibus 7 pōit ibi remediū cōtra pīcu
lū ſupbie. 7 ſeipm̄ excuſat ponens beneficia
corinthijs impenſa. XII.

SI gloriari oꝫ: non expedit qdē. Ueni A
ām āt ad viſiones 7 reuelationes dn̄i
Scio hoiem in xpo ante annos quattuorde
cim ſiue in corpore ſiue extra corpus neſcio
deus ſcit. raptū huiuſmodi vſq3 ad tertiū
celum. 7 ſcio huiuſmodi hominem ſiue i cor
pore ſiue extra corpus neſcio deus ſcit: qm̄
rapt⁹ ē i paradiſū 7 audiuit archana verba
q̄ n̄ licet hoi loq. Pro huiuſmōi gloriabor B
p me āt nihil niſi in infirmitatib⁹ meis. Nā
7 ſi voluero gloriari: nō ero inſipiens. Ueri

tatē.n.dicā. Parco aūt: ne quis me exiſtimet
ſupra id qđ videt in me: aut audit aliqđ ex
me: ⁊ ne magnitudo reuelationū extollat me
dat⁹ ē mihi ſtimulus carnis mee angelus ſa
C thāe q me colaphizet. Propter qđ ter dñz
Deut.3.b. rogaui: vt diſcederet a me. Et dixit mihi. ſuf
ficit tibi grā mea. Nā virtus in infirmitate
perficitur. Libenter igitur gloriabor in infir
mitatibus meis: vt inhabitet in me virtus
chriſti. Propter quod placeo mihi in infir
mitatibus meis: in contumelijs: in neceſſita
tibus: in perſecutionibus: in anguſtijs pro
D xpo. Cum enim infirmor tunc potens ſum.
Factus ſuz inſipiens vos me coegiſtis. ego
enim a vobis debui commendari. Nihil eni
minus feci ab his qui ſunt ſupra modum
apoſtoli. Tam ⁊ ſi nihil ſum: ſigna tamen a
poſtolatus mei facta ſunt ſuper vos in om
ni patientia ſignis ⁊ prodigijs ⁊ virtutibus
Quid eſt enim quod minus habuiſtis pre
ceteris eccleſijs: niſi ⁊ egoipſe non grauaui
E vos? Donate mihi hanc iniuriam. Ecce ter
tio hoc paratus ſum venire ad vos ⁊ nō ero
grauis vobis. Non enim quero que veſtra
ſunt: ſed vos. Nec enim debent filij parenti
bus theſaurizare: ſed parentes filijs. Ego
autem libentiſſime impendam: ⁊ ſupimpen
dar egoipſe pro animab⁹ veſtris: licet plus
vos diligens: minus diligar. Sed eſto. Ego
vos non grauaui: ſed cum eſſem aſtutus do
lo vos cepi. Nunquid per aliquem eorum
quos miſi ad vos circumueni vos. Rogaui
titum: ⁊ miſi cum illo fratrem. Nunquid ti
F tus vos circumuenit. Nonne eodem ſpiritu
ambulauimus. Nonne eiſdem veſtigijs.
Olim putatis ꝙ excuſemus nos apud vos
Coram deo in chriſto loquimur. Omnia au
tem chariſſimi propter edificationem veſtraz
Timeo.n. ne forte cum venero: non quales
G volo inueniam vos: ⁊ ego inueniar a vobis
Gal.5.d. qualē nō vultis: ne forte ɔtētōes: emulatio
nes: aīoſitates: diſſenſiōes: detractōes: ſuſur
ratōes: inflatōes: ſeditōes ſint iter vos. Ne
iterū cū venero humiliet me dš apud vos ⁊
lugeā multos ex his q āte peccauerūt ⁊ nō
egerunt penitētiam ſuper immunditia ⁊ for
nicatione ⁊ im pudicitia quam geſſerunt.
¶ C. S. Vituperat apoſtolus adherentes
prophetis falſis commendando perſiſten
tes in vera doctrina. Et finaliter ponitur ſa
lutatio. XIII

Ecce tertio huius venio ad vos: vt in A
ore duorum vel trium teſtium ſtabit Deu.17
omne verbum. Predixi.n.⁊ predico: vt pre Mat.18
ſens vobis: ⁊ nunc abſens his qui ante pec Job.8.c
cauerunt ⁊ ceteris omnibus quoniam ſi ve Hebr.10
nero iterum non parcam. An experimentuz
queritis eius qui in me loquitur chriſtus
Qui in vobis non infirmatur ſed potens eſt
in vobis. nam ⁊ ſi crucifixus eſt ex infirmita B
te ſed viuit ex virtute dei. Nam ⁊ nos infir
mi ſumus in illo: ſed viuemus cum eo ex vir
tute dei in vobis. Voſmetipſos tētate: ſi eſtis
in fide: ipſi vos probate. An non cognoſcitis
voſmetipſos: q: chriſtus ieſus in vobis eſt?
Niſi forte reprobi eſtis. Spero autem ꝙ co
gnoſcitis: q: nos non ſumus reprobi. Ora
mus autem deum vt nihil mali faciatis nō
vt nos probati pereamus: ſed vt vos quod C
bonum eſt faciatis. Nos autem vt reprobi
ſumus. Non poſſumus.n. aliquid aduerſus
veritatem: ſed pro veritate. Gaudemus.n.
quoniam nos infirmi ſumus vos autem po
tentes eſtis. Hoc ⁊ oramus veſtram cōſum
mationem. Ideo.n. hec abſens ſcribo: vt nō
preſens durius agam ſecundū poteſtatem
quam dominus dedit mihi in edificationem
⁊ nō in deſtructionem. De cetero fratres gau
dete: perfecti eſtote: exhortamini: idem ſapi D
te. Pacem habete: ⁊ deus pacis ⁊ dilectio
nis erit vobiſcum. Salutate inuicem in oſ
culo ſancto. Salutāt vos omnes ſancti. Gra
tia domini nrī ieſu chriſti: ⁊ caritas dei: ⁊ cō
municatio ſancti ſpiritus ſit cum omnibus
vobis. Amen.

¶ Explicit epiſtola Pauli ad corinthios ſe
cunda.

¶ Incipit argumentum in epiſtolam ad
Galathas.

Galathe ſunt greci. Hi verbum verita
tis primum ab apoſtolo acceperunt
ſed diſceſſum eius tentati ſunt a falſis apoſto
lis: vt in legem ⁊ circumciſionem verteren
tur. Hos apoſtolus reuocat ad fidem veri
tatis: ſcribens eis ab epheſo.

¶ Explicit argumentum.

¶ Incipit epiſtola Pauli ad Galathas.

¶ C. S. Redarguit apoſtolus galathas de
veloce trāſlatione ab euāgelio chriſti quod
tamen apoſtolus nō ab homine accepit: nec
ante ſuā cōuerſionē nec poſt ſed a chriſto. I

Paulus

A apoſtolus non
ab hominibus
neqꝫ p hoiez:ſꝫ
per ieſum xp̄ꝫ ⁊
deū prēz q ſuſci
p tauit euꝫ a moꝛ
tuis q mecū ſūt
oēs fratreſeccle
ſijſ galathie.gra
vobis ⁊ pax a
deo patre noſtro
⁊ dn̄o ieſu xp̄o:qui dedit ſemetip̄m ꝑ pccis
nr̄is vt eriperet nos de p̄ſenti ſeculo nequā
ſecūdū voluntatē dei ⁊ patris noſtri: cui eſt
gloria in ſecula ſeculoꝝ. Amen. Miroꝛ ꝙ ſic
tam cito transferemini ab eo q vos vocauit
in gratiam xp̄i in aliud euangelium:qḋ nō
eſt aliud niſi ſunt aliq qui vos conturbant
⁊ volūt ꝯuertere euangeliū xp̄i:ſed licet nos
B aut angelus de celo euāgelizet vobis p̄ter
q̄ꝫ qḋ euāgelizauim⁹ vobis anathema ſit.
Cor.15.a Sicut p̄dixi.⁊ nunc iterum dico:ſi quis vo
bis euangelizauerit pꝛeter id qḋ accepiſtis
anathema ſit.Modo.n.hoībus ſuadeo an
deo. An quero hoib⁹ placere. Si adhuc ho
minibus placerē xp̄i ſeruus nō eēm. Notuꝫ
eni vobis facio frēs euangeliuꝫ qḋ euange
C lizatum eſt a me:quia nō eſt ꝫm hoiem. Ne
qꝫ.n.ego ab homine accepi illud neqꝫ didi
ci:ſed per reuelationem ieſu xp̄i. Audiſtis.n.
ꝯuerſationē meā aliqn̄ in iudaiſmo:qm̄ ſu
pꝛa mōꝫ pſequebar eccleſiā dei:⁊ expugna
bā illā ⁊ pꝛoficiebaꝫ in iudaiſmo ſupꝛa mul
tos coetaneos meos in genere meo. abun
dantius emulatoꝛ exiſtēs pa
ternarum mearuꝫ traditionū
Cum aūt placuit ei qui me ſe
gregauit ex vtero matris mee
⁊ vocauit per grām ſuaꝫ.vt re
uelaret filium ſuum in me:vt
euangelizarem illum in gen
tibus continuo non acquieui
carni ⁊ ſanguini. Neqꝫ veni
hieroſolymā ad anteceſſores
meos apoſtolos : ſed abij in
arabiam.⁊ iterꝫ reuerſus ſum
damaſcum. Deinde poſt an D
nos tres veni hieroſolymam
videre petrum ⁊ manſi apud
eum diebus qndecim. Alium aūt apoſtoloꝝ
vidi neminem:niſi iacobū fratrem dn̄i. Que
autem ſcribo vobis ecce coꝛam deo qꝛ non
mentioꝛ. Deinde veni in partes ſyrie ⁊ cili
cie. Eraꝫ aūt ignotus facie eccleſijs iudee: q̄
erant in chꝛiſto. Tantum autē auditū habe
bant quoniā qui perſequebatur nos aliquā
do:nunc euāgelizat fidem quam aliquādo
expugnabat.⁊ in me clarificabant deum.
¶C.S. Oſtendit apoſtolus circūciſionem
nō eſſe neceſſariaꝫ ex appꝛobatione ⁊ aucto
ritate alioꝛum apoſtoloꝛum. Et reſtitit apo
ſtolus petro qui videbatur aliqualiter circū
ciſionem palliare:concludens legalia non eſ
ſe ſeruanda. II.

Deinde poſt annos q̄tuoꝛdecim iterū
aſcēdi hieroſolymā cū barnaba:aſſū A
pto ⁊ tito. Aſcendi āt ſecūdū reuelationeꝫ ⁊
ꝯtuli cū illis euāgeliū ꝙ predico in gētib⁹.
Seoꝛſuꝫ āt his q videbāť aliqd eē:ne foꝛte
in vacuū cucurrerē aut cucurriſſeꝫ. Sꝫ neqꝫ
titus q mecū erat:cū eēt gentilis:ꝯpulſus ē
circūcidi:ſꝫ ꝑpter ſubitroductos falſos frēs
q ſubintroierūt exploꝛaꝛ libertatē nr̄aꝫ quā
hēm⁹ in xp̄o ieſu:vt nos i ſeruitutē redigerēt
Quib⁹ neqꝫ ad hoꝛā ceſſim⁹ ſubiectioni:vt
veritas euāgelij pmaneat apud vos. Ab his
āt q videbāť eē aliqd.q̄les aliqn̄ fuerint ni
hil mea intereſt. Deus.n pſonā hois non ac B
cipit. Mihi.n.q videbanť eē aliqd nihil cō
tulerūt:ſed ecōtra. Cū vidiſſent ꝙ creditū ē Ro.2.b
mihi euāgeliū p̄putij:ſicut ⁊ petro circūciſio Eph.6.b
nis:q enim opatus ē petro in apoſtolatum Coloſ.3.b
circūciſionis:opatus ē ⁊ mihi inter gētes.⁊ Act.10.f.
cū cognouiſſent grāꝫ q̄ data ē mihi: iacob⁹ Jaco.3.b
⁊ cephas ⁊ ioānes q videbāť colūne eē dex

traꝫ dederūt mihi ⁊ barnabe ſocietatis: vt
nos inter gentes: ipſi autē in circūciſionē tā
C tūm vt pauperū memores eſſemus. Quod
ēt ſollicitus fui hoc ipm̄ facere. Cū autē ve
niſſet petrus antiochiā in facieꝫ ei reſtiti: qꝛ
reprehenſibilis erat. Prius .n. qꝫ venirent
qdā ab iacobo: cū gētibus edebat. Cū autē
veniſſent: ſubtrahebat ⁊ ſegregabat ſe timēſ
eos q ex circūciſione erāt. Et ſimulatōi eius
cōſenſerūt ceteri iudei: ita vt ⁊ barnabas du
ceretur ab eis in illam ſimulationem. Sed
cum vidiſſem ꝙ non recte ambularent ad
veritatem euangelij: dixi cephe coraꝫ omni
bus. Si tu cum iudeus ſis gentiliter viuis
⁊ non iudaice: quomodo gētes cogis iudai
ꝫare. Nos natura iudei: ⁊ non ex gentibus
D peccatores. Scientes autem ꝙ non iuſtifica
tur homo ex operibus legis: niſi qui fideꝫ ie
ſu chriſti: ⁊ nos in xp̄o ieſu credimus: vt iuſti
ficemur ex fide xp̄i ⁊ non ex operibus legis.
Ro.3.c. Propter qđ ex operibus legis non iuſtifi
cabitur omnis caro: ꝙ ſi querentes iuſtifica
ri in xp̄o inuēti ſumus ⁊ ipſi peccatores: nū
quid xp̄s peccati miniſter eſt. Abſit. Si enim
que deſtruxi iterum hec reedifico: preuarica
torem me eſſe conſtituo. Ego enim per legeꝫ
legi mortuus ſum: vt deo viuam xp̄o confi
xus ſum cruci. Viuo autem iam non ego. vi
uit vero in me xp̄s: ꝙ autem nunc viuo i car
ne: in fide viuo filij dei qui dilexit me ⁊ tradi
dit ſeipſum pro me. Non abijcio gratiā dei.
Si enim per legem iuſtitia: ergo gratis xp̄s
mortuus eſt.

¶C.S. Increpantur galathe: ac oſtendenſ
apoſtolus imperfectionem legis moſaice di
cit iuſtitiam eſſe ex fide annectēdo legis vti
litatem. III.

I.5.b. A O Inſenſati galathe: quis vos faſcina
uit non obedire veritati. Ante quoꝫ
oculos xp̄s ieſus ꝓſcript⁹ eſt: ⁊ in vobis cru
cifixus. Hoc ſolū a vobis volo diſcere ex opi
bus legis ſpiritū accepiſtis: an ex auditu fi
dei. Sic ſtulti eſtiſ vt cū ſpiritu ceperitis: nūc
carne ꝯſumamini. Tanta paſſi eſtis ſine cau
ſa: ſi tamē ſine cauſa. Qui ergo tribuit vobiſ
ſpm̄ ⁊ operatur virtutes in vobis ex operi
Gen.15.b. bus legis: an ex auditu fidei. Sicut ſcriptū
Ro.4.a. ē abraā credidit deo ⁊ reputatū eſt illi ad iu
Iaco.2.d. ſtitiā. Cognoſcite ḡ qꝛ q ex fide ſunt hi ſunt
Gen.22.d. filij abrae. ꝓuidens aūt ſcriptura: qꝛ ex fide
B iuſtificat gentes deus pronunciauit abrae
qꝛ bn̄dicenſ in te oēs gētes. Igitur qui ex fi
de ſunt bn̄dicenſ cū fideli abraā. Quicūqꝫ
.n. ex operibus legis ſunt ſub maledicto ſūt.
Scriptū eſt enī. Maledictus oīs q nō ꝑmā Deut.27.
ſerit in oībus que ſcripta ſunt in libro legis
vt faciat ea. qm̄ āt in lege nemo iuſtificatur
apud deū manifeſtū ē qꝛ iuſt⁹ ex fide viuit.
Lex āt nō ē ex fide: ſꝫ q fecerit ea: viuet in il Abacuc.2.
lis. Xp̄s nos redemit de maledcō legis: fcūs Ro.10.b.
ꝓ nobis maledictū: qꝛ ſcriptū ē. Maledict⁹ Hebre.10.
oīs q pēdet in ligno: vt in gētib⁹ bn̄dictio Deut.21.d.
abrahe fieret in xp̄o ieſu: vt pollicitationem
ſpūs accipiamus ꝑ fidē. Frēs ſm̄ hominē di Hebre.9.
co: tn̄ hoīſ cōfirmatū teſtm̄ nemo ſpernit aut
ſupordinat. Abrahe dicte ſūt promiſſiōes ⁊ C
ſemi ei⁹. Nō dicit ⁊ ſeminib⁹ q̄ſi i multis: ſꝫ
q̄ſi in vno ⁊ ſemini tuo q ē xp̄s. Hoc āt dico
teſtm̄ cōfirmatū a deo q̄ poſt q̄drigētos ⁊ tri
ginta annos fcā ē lex nō irritū facit ad euacu
andā ꝓmiſſionē. Nā ſi ex lege hereditas. iā
nō ex ꝓmiſſione. Abrahe āt ꝑ ꝓmiſſionem
dōauit de⁹. Quid igiſ lex. Propter trāſgreſ
ſionē poſita ē donec veniret ſemen cui promi
ſerat ordinata per angelos i māu mediato
ris. Mediator āt vnius nō ē: deus aūt vn⁹ ē
Lex ergo aduerſus ꝓmiſſa dei. Abſit. Si .n.
data eſſet lex q̄ poſſet viuificare vere ex lege
eēt iuſtitia. Sꝫ cōcluſit ſcriptura omnia ſub D
peccato: vt ꝓmiſſio ex fide ieſu xp̄i dareſ cre
dentibus. Prius āt qꝫ veniret fides ſub le
ge cuſtodiebamur concluſi i eā fidē q̄ reuelā
da erat. Itaqꝫ lex pedagog⁹ noſter fuit i chri
ſto. vt ex fide iuſtificemur. At vbi venit fides
iam nō ſumus ſub pedagogo omnes enim
filij dei eſtiſ per fidem in xp̄o ieſu. Quicunqꝫ Ro.6.a.
.n. in xp̄o baptizati eſtis xp̄m induiſtis. Nō
ē iude⁹ neqꝫ grecus: nō eſt ſeru⁹ neqꝫ liber
nō ē maſcul⁹ neqꝫ femina. Oēs .n. vos vnū
eſtis i xp̄o ieſu. Si aūt vos vnū eſtis in xp̄o
ieſu. ergo ſemen abrahe eſtis ſecundū ꝓmiſ
ſionem heredes.

¶C.S. Oſtendit apoſtolus caſſationem le
galium per duas ſimilitudines: interpoſita
galatharum ingratitudine. IIII

A Dico autem quanto tempore heres
paruulus eſt nihil differt a ſeruo cuꝫ
ſit dominus omnium ſed ſub tutoribuſ ⁊ a
ctoribus eſt vſqꝫ ad prefinitum tempus a
patre. Ita ⁊ nos cum eſſemus paruuli ſub
elemētis mundi eramus ſeruiētes. At vbi
vēit plēitudo tp̄is miſit deus filiū ſuū factuꝫ

ex mr̃e: factuꝫ ſub lege: vt eos qui ſub lege
erant redimeret: vt adoptionem filioꝝ re-
Ro.8.c cipiemus. Quĩ aũt eſtis filij dei: miſit deus
ſpm̃ filij ſui in corda vr̃a clamãtem abba pr̃.
Itaqꝫ iã nõ ẽ ſeruꝰ ſed filiꝰ ꝙ ſi filiꝰ ⁊ heres
B p deũ. Sed tũc qdẽ ignorãtes deũ his q na
tura nõ ſũt dij ſeruiebatis. Nũc ãt cũ cogno
ueritis deũ imo cogniti ſitis a deo: quõ con-
uertimini iterũ ad ĩfirma ⁊ egẽa elemẽta q-
bus denuo ſeruire vultis. Dies obſeruatis
⁊ mẽſes ⁊ tẽpora ⁊ annos. Timeo vos ne for
te ſine cauſa laborauerĩ ĩ vobis. Eſtote ſicut
ego: qꝛ ⁊ ego ſicut vos. Frẽs obſecro vos ni
hil me leſiſtis. Scitis aũt qꝛ p ĩfirmitatẽ car
nis euãgelizaui vobis iã pridẽ: ⁊ tẽtationẽ
vr̃aꝫ ĩ carne mea nõ ſpreuiſtis: neqꝫ reſpui-
ſtis: ſꝫ ſicut angelũ dĩ excepiſtis me ſicut xp̃m
C ieſũ. Ubi ẽ ergo beatitudo vr̃a. Teſtimoniũ
.n. phibeo vobis qꝛ ſi fieri poſſet oculos vr̃os
eruiſſetis ⁊ dediſſetis mihi. Ergo inimicꝰ vo
bis factꝰ ſũ verũ dicẽs vobis. Emulãt̃ vos
nõ bene: ſꝫ excludere vos volũt vt illos emu
lemini. Bonũ ãt emulamini ĩ bono ſp. ⁊ nõ
tm̃ cũ p̃ns ſũ apd̃ vos. Filioli mei quos iterꝫ
parturio donec formet̃ xp̃s ĩ vobis. Vellẽ ãt
eẽ apud vos modo ⁊ mutare vocẽ meã qm̃
cõfũdoꝛ ĩ vobis. Dicite mihi: q ſub lege vul
Geñ.21.a tis eẽ. Legẽ nõ legiſtis. ſcriptũ ẽ.n. qm̃ abra
hã duos filios hũit: vnũ de ancilla: ⁊ vnũ de
libera. Sꝫ q de ancilla ſecũdũ carnẽ natꝰ eſt
q ãt de libera: p repromiſſionẽ. Que ſũt p al
legoriã dicta. Hec.n. ſũt duo teſtamẽta. Unũ
qdẽ ĩ mõte ſyna in ſeruitutẽ generãs: que eſt
D agar. Syna.n. mõs ẽ ĩ arabia q cõiunctꝰ eſt
ei: q nũc ẽ hieruſalẽ: ⁊ ſeruit cũ filijs ſuis. Il
la ãt q ſurſũ ẽ hieruſalẽ: libera ẽ: q ẽ mr̃ nr̃a
Sap.3.c Scriptũ ẽ.n. Letare ſterilis q nõ paris: erũ-
Eſa.54.a pe ⁊ clama q nõ parturis: qꝛ multi filij deſer
Luc.23.d te magis qꝫ eiꝰ q habet virũ. Nos aũt frẽs
ſecũdũ yſaac pmiſſionis filij ſumꝰ. Sꝫ quõ
Ro.9.b. tunc his qui ſecũdũ carnẽ natꝰ fuerat perſe
quebat̃ eũ q ſecũdũ ſpm̃ ita ⁊ nũc. Sꝫ qd di
Geñ.21.a cit ſcriptura. Eijce ancillã ⁊ filiũ eiꝰ. Nõ.n.
heres erit filꝰ ancille cũ filio libere. Itaqꝫ
fratres nõ ſumus ancille filij: ſed libere qua
libertate chriſtus nos liberauit.

❡C. 5. Inducuntur galathe legalia non obſeruare pp euaſionem maloꝝ. Deinde ex oſeruatione bonorum: ⁊ diſtinguuntur opera carnis ⁊ ſpiritꝰ. V

A STate: ⁊ nolite iterũ iugo ſeruitutis cõ
Act.15.a tineri. Ecce ego paulus dico vobis: quoniaꝫ
ſi circuncidamini: chriſtus vobis nihil pro
derit. Teſtificoꝛ autem rurſus omni homini
circuncidenti ſe: quoniam debitoꝛ eſt vni-
uerſe legis faciende. Euacuati eſtis a chriſto
que in lege iuſtificamini a gratia excidiſtis.
Nos.n. ſpũ ex fide ſpẽ iuſticie expectamus.
Nã in xp̃o ieſu neqꝫ circũciſio aliqd valet ne ĩfra.5.b
qꝫ pputiũ ſꝫ fides: q p caritatẽ opat̃. Curre B
batis bñ. Quis vos faſcinauit veritati non ſ̃.3.a
obedire. Nemini oſenſeritis. Perſuaſio hec
nõ eſt ex eo q vocat vos. Modicũ fermẽtuꝫ i.Coꝛ.5.b
totã maſſã corrũpit. Ego ofido ĩ vobis ĩ dño
ꝙ nihil aliud ſapietis. Qui ãt oturbat vos:
portabit iudiciũ: qcũqꝫ eſt ille. Ego aũt frẽs
ſi circũciſionẽ adhuc p̃dico: qd adhuc pſecu-
tionẽ patioꝛ: Ergo euacuatũ ẽ ſcãdalũ crucis
Utinã abſcindant̃ q vos oturbãt. Uos.n. li
bertatẽ vocati eſtis frẽs: tm̃ ne libertatẽ ĩ oc
caſionẽ detis carnis: ſed p caritatem ſpũs ſer
uire inuicẽ. Ois.n. lex in vno ſermone ipleť: E
diliges pximũ ſicut te ipſũ: ꝙ ſi inuicẽ moꝛ mat.22.d
detis ⁊ cõeditis: videte ne ab inuicẽ oſuma mar.12.c
mini. Dico ãt in xp̃o. Spũ ambulate ⁊ deſi Luc.10.e
deria carnis nõ pficietis. Caro.n. cõcupiſcit Ro.13.c.
aduerſus ſpũm: ſpũs ãt aduerſus carnem. i.Pe.2.b
Hec.n. ſibi inuicẽ aduerſant̃: vt nõ quecũqꝫ Ro.13.d
vultis illa faciatis: ꝙ ſi ſpũ ducimini nõ e
ſtis ſub lege. Manifeſta ſunt ãt opa carnis
que ſunt fornicatio: immunditia: ipudicitia: G
luxuria: idoloꝝ ſeruitus: veneficia: inimici 2.coꝛ.12.g
tie: contentiones: emulationes: ire: rixe: diſ-
ſenſiones: ſecte: inuidie: homicidia: ebrieta-
tes: comeſſationes: ⁊ his ſimilia: que predi-
co vobis ſic predixi: quoniã qui talia agũt
regnũ dei non conſequent̃. Fructus autem
ſpũs eſt: caritas: gaudiũ: pax: patiẽtia: beni Apoc.22.a
gnitas: bonitas: longanimitas: manſuetu-
do: fides. modeſtia: continentia: caſtitas. Ad
uerſus huiuſmodi non eſt lex. Qui autẽ ſũt
xp̃i carnem ſuam crucifixerunt cũ vitijs ⁊ cõ Ro.13.d.
cupiſcentijs. i.Pe.2.b

❡C. 6. Monet galathas apoſtlus ad mu tuam ſupportationem. ⁊ confirmat dicta. d ceſſatione legalium. VI

A SI ſpũ viuimus: ſpũ ambulemus: nõ
efficiamur inanis glorie cupidi: inui-
cẽ puocãtes: inuicẽ inuidẽtes. Frẽs ⁊ ſi preoc
cupatus fuerit hõ in aliquo delicto: vos q
ſpũales eſtis huiuſmodi iſtruite in ſpũ le-
nitatis: oſiderans teipſum ne ⁊ tu tenteris.

Alter alterius onera poꝛtate
⁊ ſic adimplebitis legē xp̄i.
nā ſiqs exiſtimat ſe aliqd eē
cum nihil ſit ipſe ſe ſeducit.
Opus aūt ſuū pꝛobet vnuſ
qſqꝫ:⁊ ſic in ſemetipſo tantū
gloꝛiā hēbit:⁊ non in altero.
Unuſqſqꝫ eni onus ſuū poꝛ
tabit. Cōicet aūt his q cathe
tizatur verbo ei qui ſe cathe
B tizat in oībus bonis. Nolite
errare deus nō irridet. Que
eni ſeminauerit hō:hec ⁊ me
tet. qm̄ qui ſeminat in carne
ſua:de carne ⁊ metet coꝛru-
ptionē:q aūt ſeminat in ſpū:de ſpiritu metet
1.Theſſ.3.c vitā eternā. Bonū autē facientes non defi-
C ciamus:tempoꝛe enim ſuo metemus nō de
ficientes. Ergo dum tempus habemus ope
remur bonum ad omnes:maxime autē ad
domeſticos fidei. Uidete qualibus litteris
ſcripſi vobis mea manu. Quicunqꝫ eniꝫ vo
lunt placere in carne:hi cogunt vos circūci
di:tantum vt crucis chꝛiſti perſecutionē nō
patiantur:neqꝫ enim qui circunciduntur le
gem cuſtodiūt:ſed volunt vos circuncidi vt
ī carne veſtra gloꝛientur. Mihi autē abſit
gloꝛiari niſi in cruce domini noſtri ieſu chꝛi-
ſti:per quem mihi mundus crucifixus eſt ⁊
D ego mundo. In chꝛiſto enim ieſu neqꝫ circū
5.5.a ciſio aliquid valet neqꝫ pꝛeputium:ſed no-
ua creatura. Et quicunqꝫ hanc regulam ſe-
cuti fuerint:pax ſuper illos ⁊ miſericoꝛdia ⁊
ſuper iſrael dei. De cetero nemo mihi mole
ſtus ſit. Ego enim ſtigmata domini ieſu in
coꝛpe meo poꝛto. Gratia dn̄i noſtri ieſu xp̄i
cum ſpiritu veſtro fratres. Amen.

¶ Explicit epiſtola Pauli ad Galathas.

¶ Incipit argumentum in epiſtolam ad Epheſios.

EPheſi ſunt aſiani. Hi accepto verbo veritatis perſtiterunt in fide. Hos collaudat apoſtolus ſcribēs eis a roma de carcere per tichicum diaconem.

¶ Explicit argumentum.

¶ Incipit epiſtola Pauli ad epheſios.

¶ C.S. Ponitur aliquoꝛum diuina pꝛedeſtinatio:⁊ recoluntur diuina beneficia facta apoſtolis ⁊ epheſiis. Cap. Pꝛimum

Paulus a
apoſtolus xp̄i ie
ſu per voluntatē
dei oībus ſāctis
qui ſunt epheſi
⁊ fidelibꝰ ī xp̄o
ieſu. Gratia vo
bis ⁊ pax a deo
pr̄e noſtro ⁊ do-
mino ieſu xp̄o.
Bn̄dictus de⁊ ⁊
pater domini noſtri ieſu chꝛiſti qui benedi-
xit nos in omni benedictione ſpiritali in ce 1.Coꝛ.1.a
leſtibus in chꝛiſto:ſicut elegit nos in ip̄o an 1.Pe.1.a
te mundi conſtitutionem:vt eſſemus ſancti
⁊ immaculati in conſpectu eius in caritate.
Qui pꝛedeſtinauit nos in adoptionem filio
rum p ieſum xp̄m in ipſum ſm ꝓpoſituꝫ vo
lūtatis ſue in laudē gloꝛie gr̄e ſue:in q̄ gra-
tificauit nos in dilecto filio ſuo:in quo habe B
mus redēptionē per ſanguinē eius remiſſio
nē pctōꝝ ſm diuitias gr̄e eiꝰ q̄ ſupabūdauit
in nobis in oī ſapiētia ⁊ pꝛudētia vt notum
faceret nobis ſacramentū voluntatis ſue ſꝫ
beneplacitū eius quod ꝓpoſuit in eo in diſ-
penſatione plenitudinis tempoꝝ inſtaurare
oīa in xp̄o que in celis:⁊ q̄ in terra ſūt ī ipſo
In quo etiaꝫ nos ſoꝛte vocati ſumus:pꝛede
ſtinati ſm ꝓpoſitū eius qui operatur oīa ſm
ꝯſiliū volūtatis ſue:vt ſimus in laudeꝫ glo
rie eius qui ante ſperauimus in xp̄o. In q̄ ⁊
vos cū audiſſetis verbū veritatis euāgeliū C
ſalutis vr̄e:in quo ⁊ credentes ſignati eſtis:
ſpū ꝓmiſſionis ſcō:q eſt pignus hereditatiſ
nr̄e in redemptionē acquiſitionis ⁊ laudem

glorie ipsi⁹. Propterea ⁊ ego audiēs fidem vr̄am que est in xp̄o iesu: ⁊ dilectionē in omnes scōs: non cesso gratias agēs pro vobis memoriam vestri faciēs in orationib⁹ meis vt deus dn̄i nr̄i iesu xp̄i pr̄ glorie det vobis sp̄m sapientie ⁊ reuelatiōis in agnitionē ei⁹
B illuminatos oculos cordis vestri: vt sciatis q̄ sit spes vocationis eius ⁊ que diuitie gl'ie hereditatis eius in sanctis: ⁊ que sit supemineus magnitudo virtut's ei⁹ in nos qui credimus ſm operationē potētie virtutis eius: quā opat⁹ ē i xp̄o suscitās illū a mortuis: ⁊ cōstituens ad dexterā suā i celestib⁹ supra oēm principatū ⁊ ptātē ⁊ virtutē ⁊ dn̄ationē: ⁊ oē nomē quod nominaṫ non solum in hoc seculo: sed etiā i futuro: ⁊ omnia subiecit sub pedibus eius. Et ipsum dedit caput super oēm ecclesiā que ē corpus ipsius: ⁊ plenitudo ei⁹ q omnia i oibus adimpletur.

C.S. Inducuntur ephesij ad gratiarum actionem quia sunt a peccato liberati: ⁊ ab alijs gentibus segregati. II

A Col.2.c. ET vos cum essetis mortui delictis: ⁊ peccis vr̄is in quib⁹ aliqn̄ ambulastiſ ſm seculū mūdi hui⁹: secūdū principē potestatis aeris hui⁹ sp̄us q nūc operaṫ in filijs diffidētie: in quibus ⁊ nos oēs aliqn̄ cōuersati sumus in desiderijs carnis nr̄e faciētes voluntatem carnis ⁊ cogitatiōem. ⁊ eram⁹ natura filij ire sicut ⁊ ceteri. De⁹ āt q diues ē in mia pp nimiam caritatem suā q̄ dilexit nos: ⁊ cum essemuſ mortui pccis: cōuiuificauit nos i xp̄o: cui⁹ gr̄a estis saluati: ⁊ cōresuscitauit ⁊ cōsedere fecit i celestib⁹ i xp̄o iesu
B vt ondēderet in seculis supueniētibus abūdātes diuitias gr̄e sue in bonitate super nos in xp̄o iesu. Gr̄a eni estiſ saluati p fidē ⁊ hoc nō ex vobis. Dei eni donū ē: nō ex operib⁹: vt ne quis gloriet. Ipsius.n. sum⁹ factura: creati in xp̄o in operib⁹ bonis: q̄ preparauit de⁹ vt i illis ambulem⁹. Propter qd̄ memores estote q aliqn̄ vos q gētes eratis i carne q dicebamini preputiū ab ea q̄ dr̄ circūcisio in carne māu facta: q eratis illo i tpe sine xp̄o
C alienati a ɔuersatōe isrl': ⁊ hospites testamētorū ꝓmissionis spē nō hn̄tes: ⁊ sine deo in hoc mūdo. Nūc āt in xp̄o iesu vos q aliqn̄ eratis longe facti estis ꝓpe in sanguine xp̄i. Ipse.n. ē pax nr̄a q fecit vtraq₃ vnum: ⁊ medium pariet eē macerie soluens inimitias in carne sua: legē mandatoꝝ decretis euacuās vt duos cōdat in semetipsū₃ i vnū nouū hominē faciens pacē: vt reconciliet ābos i vno corpe deo p crucē interficiēs inimicitias i se
D Luc.2.b. metipso: ⁊ veniens euāgelizauit pacē vobis q lōge fuistis: ⁊ pacem is q ꝓpe: qm̄ p ip̄m hēmus accessu₃ ābo in vno sp̄u ad prēm. Ergo iā non estis hospites ⁊ aduene: s₃ estis ciues scōꝝ ⁊ domestici dei: supedificati sup fūdamētū aplōꝝ ⁊ ꝓphāꝝ: ip̄o summo angulari lapide xp̄o iesu: in quo oīs edificatio constructa crescit in templū scm̄ in dn̄o. In quo ⁊ vos coedificami i habitaculū dei i sp̄u scō.

C.S. Premittit apostolus adorandum pro ephesiis dispositionē₃: ⁊ pro eis orat totu₃ bonu₃ eoru₃ deo attribuendo. III

A HUius rei gratia ego paulus vinctus xp̄i iesu pro vobis gentib⁹. si tamē audistis dispensationē gr̄e dei q̄ data est mihi in vobis qm̄ ſm reuelationē notum mihi factum ē sacr̄m sicut s̄ scripsi i breui prout potestis legētes itelligere prudentiā meā i ministerio xp̄i: qd̄ alijs generatiōib⁹ nō ē agnitu₃ filijs hoium: sicuti nūc reuelatū ē sanctis aplis eius ⁊ ꝓphis in sp̄u: eē gētes cohr̄des ⁊ cōcorporales ⁊ cōpticipes ꝓmissiōis i xp̄o iesu p euāgeliū cui⁹ fact⁹ su₃ ego minister ſ₃
B i.Cor.15.b. donū gr̄e dei q̄ data ē mihi ſm opationē virtutis ei⁹. Mihi.n. oium scōrū minimo data ē gr̄a hec: in gentibus euāgilizare inuestigabiles diuitias xp̄i ⁊ illuminare oēs q̄ sit dispēsatio sacramēti abscōditi a seculis i deo q oia creauit vt innotescat principib⁹ ⁊ ptātibus in celestibus p eccl̄iam multiformis sa
C piētia dei: secūdū p̄finitionē seculorū quā fecit i xp̄o iesu dn̄o nr̄o i quo hēmus fiduciā ⁊ accessu₃ in cōfidētia p fidē ei⁹. Propter qd̄ peto ne deficiatis in tribulatiōibus meis ꝓ vobis: que est gloria vestra. Hui⁹ rei gr̄a flecto gēua mea ad prē₃ dn̄i nr̄i iesu xp̄i ex quo oīs paternitas i celis ⁊ in terra noiaṫ vt det vobis secūdū diuitias gl'ie sue virtutē: corro
D borari p spiritū ei⁹ i interiori hoīe xp̄m habitare p fidē i cordib⁹ vr̄is: i caritate radicati ⁊ fundati: vt possitis cōprehēdere cū oib⁹ scis q̄ sit latitudo ⁊ lōgitudo ⁊ sublimitas ⁊ ꝓfūdu₃. Scire ēt supeminētē scie caritatē xp̄i: vt ipleamini i oēm plenitudinē dei. Ei āt q potens ē oia facere supabundāter q̄₃ petimus aut itelligim⁹ secūdū virtutē q̄ operaṫ in nobis ipsi gloria in ecclesia: ⁊ in christo iesu in omnes generatiōes seculi seculorū. Amen.

¶C S. Inſtruit apoſtolus epheſios ad ſer-
uandā vnitatem eccleſiaſticā in connexione
⁊ diſtinctione membroꝝ: ac deinde inducit
ad moꝝ honeſtatem. IIII.

A Obſecro itaqꝫ voſ ego vinctus i dn̄o
i.Cor.7.d. vt digne ambuletis vocatione q̄ vo
cati eſtiſ cū oī humilitate ⁊ māſuetudine: cū
patiētia ſupportātes iuicē in caritate. Solli-
Ro.12.b citi ſeruare vnitatē ſpūs i vīculo pacis. Unū
i.Cor.12.b corpus ⁊ vnus ſpiritus: ſicut vocati eſtis in
B vna ſpe vocationis vr̄e. Un⁹ dn̄s: vna fides
2.Cor.10 d vnū baptiſma. Unus deus ⁊ pr̄ oium: q ſup
Ps̄.67. oēs ⁊ ꝑ oia ⁊ in oib⁹ nobis. Unicuiqꝫ āt nr̄z
data ē gr̄a ſꝫ mēſurā donationis xp̄i. Pro-
pter qđ dicit. Aſcēdēſ i altū captiuā duxit ca
Joā.3.b. ptiuitatē. dedit dona hoibus. ꝙ aūt aſcendit
qd ē niſi q2 ⁊ deſcēdit primū i iferiores ptes
terre. Qui deſcēdit: ipſe ē ⁊ q aſcēdit ſup oēſ
i.Cor.12 d. celoſ: vt ad ipleret oia. Et ipſe dedit quoſdā q
C dē apl̄os: q̄ſdā aūt ꝓphas: alios vero euan
geliſtas: alios autē paſtores ⁊ doctores ad
ꝯſūmationē ſcōꝝ in op⁹ miniſterij i edificatō
nē corpis xp̄i: dōec occurramus oēs i vnita-
tē fidei ⁊ agnitionis filij dei in virū ꝑfectū i
mēſurā etatis plēitudinis xp̄i. vt iā nō ſim⁹
puuli fluctuātes. ⁊ circūferamur oī vēto do-
ctrine i neqtia hoīuꝫ: in aſtutia ad circūuētio
D nē erroris. Ueritatē āt faciētes i caritate cre
ſcamus in illo ꝑ oia q ē caput xp̄s ex quo to
tū corp⁹ ꝯpactū. ⁊ cōnexū ꝑ oēm iūcturā ſū
miniſtrationis ſcōm opationē i mēſurā vni-
uſcuiuſqꝫ mēbri augmētū corpis facit i edi-
ficationē ſui i caritate. Hoc igit̄ dico ⁊ teſtifi
Ro.1.c. cor i dn̄o. vt iā nō ambuletis ſicut ⁊ gentes
E ambulāt in vanitate ſenſus ſui tenebris ob
ſcuratū hn̄tes intellectū: alienati a vita dei
ꝑ ignorātiā q̄ ē in illis ꝓꝑ cecitatē cordis ip
ſoꝝ: q deſpātes ſemetipos. tradiderūt ipudici
tie: i opationē immūdicie oīs: i auaritiā. Uoſ
āt nō ita didiciſtis xp̄m. ſi tn̄ illū audiſtis ⁊ i
ipſo edocti eſtis ſicut ē veritaſ i ieſu. Depōite
Ro.6.a vos ſcōꝫ priſtinā ꝯuerſationē veterē hoiem
Colo.3.b. q corrūpit̄ ſcōm deſideria erroris. Renoua-
F mini āt ſpū mētis vr̄e ⁊ iduite nouū hoiēꝫ q
Hebre.2.a. ſcōm deū creatus ē i iuſticia, ⁊ ſcītate verita-
i.Pe.2.a tis. Propter qđ deponētes mēdaciū loqmi
zach.8.c. ni veritatē vnuſqſqꝫ cuꝫ ꝓximo ſuo: qm̄ ſu-
Ps̄.4. muſ inuicē mēbra. Iraſcimini ⁊ nolite pecca
Jaco.4.b re. Sol nō occidat ſup iracundiā vr̄am. No-
i.Pe.4.a. lite locū dare diabolo. Qui furabat̄ iā nō fu
ret̄ magis āt laboret opādo manib⁹ ſuis qđ

bonū ē vt hēat vn̄ tribuat neceſſitatē patiē-
ti. Ois ſermo mal⁹ ex ore vr̄o nō ꝓcedat. ſꝫ G
ſi qs bonus ad edificationē fidei: vt det gr̄aꝫ
audiētib⁹. Et nolite ꝯtriſtare ſpm̄ ſcm̄ dei in
quo ſignati eſtis i die redēptionis. Ois ama
ritudo ⁊ ira ⁊ idignatō ⁊ clamor ⁊ blaſfemia
tollat̄ a vobis cum oī malitia. Eſtote aūt in- Col.3
uicem benigni: miſericordes donātes inuicē
ſicut ⁊ deus in xp̄o donabit vobis.

¶C.S. Inducit epheſios ad ſequēdū chri
ſtū in feruore charitatis. i decore ſanctitatis
ac veritate cognita: ⁊ iſtruit ꝑſonas iunctas
matrimonio. V.

Eſtote ergo imitatores dei ſicut filij ca A
riſſimi: ⁊ ambulate in dilectione ſicut Jo.13.
⁊ xp̄s dilexit nos. ⁊ tradidit ſemetipſum pro i.Joā.
nobis oblationē ⁊ hoſtiam deo in odorē ſua
uitatis. Fornicatio āt ⁊ oīs immunditia aut
auaritia nec noietur in vobis ſicut decet ſan-
ctos: aut turpitudo: aut ſtultiloqum aut ſcur B
rilitas q̄ ad rē nō ꝑtinet: ſed magis gr̄arum
actio. Hoc. n. ſcitote intelligētes ꝙ oīs forni
cator aut imūdus aut auar⁹ qđ eſt idoloꝝ
ſeruitus nō habet hereditatē in regno xp̄i ⁊ Col.3.
dei. Nēo vos ſeducat inanib⁹ verbis ꝓꝑ hec
n. venit ira dei in filios diffidentie. Nolite er
go effici ꝑticipes eoꝝ. Eratis. n. aliquādo te- C
nebre nūc āt lux i dn̄o. vt filij lucis ambula
te. Fruct⁹. n. lucis ē in oī bonitate ⁊ iuſticia ⁊
veritate. Probātes qd ſit bn̄placitum deo.
Et nolite ꝯmunicare opib⁹ ifructuoſis tene
brarū magis āt redarguite. Que. n. i occlto
fiūt ab ipſiſ: turpe ē ⁊ dicere. Oia āt q̄ arguū
tur: a lumine manifeſtant̄. Oē. n. qđ manife D
ſtat̄: lumen eſt. Propter qđ dicit. Surge qd
dormis: ⁊ exurge a mortuis ⁊ illuminabit te Col.4
xp̄s. Uidete itaqꝫ fr̄es quō caute ambuletiſ
nō q̄ſi inſipiētes: ſed vt ſapiētes redimētes Ro.12.
tp̄s. qm̄ dies mali ſūt. Propterea nolite fie i.Teſſa
ri iprudētes ſꝫ itelligētes q̄ ſit voluntas dei
Et nolite inebriari vino i quo ē luxuria: ſed i
plemini ſpū ſācto loquētes vobiſmetipſis i
pſalmis hymnis ⁊ cāticis ſpiritalib⁹ cātāteſ
⁊ pſallētes in cordibus vr̄is dn̄o: gr̄as agē-
tes ſemp ꝓ oibus in noie dn̄i nr̄i ieſu chriſti
deo ⁊ pr̄i. Subiecti inuicē in timore chriſti. E
Mulieres viris ſuis ſubdite ſint ſicut dn̄o: i.Cor.11
qm̄ vir caput eſt mlr̄is: ſicut chriſtus caput Col.3.
eſt eccleſie ipſe ſaluator corp⁹ eius. Sꝫ ſicut i.Pe.3
eccleſia ſubiecta ē chriſto: ita ⁊ mulieres vi- Col.3.
ris ſuis in oibus. Uiri diligite vxores vr̄as

ſicut ⁊ chriſtus dilexit eccleſiam: ⁊ ſeipſum
tradidit ꝓ ea vt illam ſanctificaret: mūdās
eā lauacro aque in verbo vite: vt exhiberet
F ipſi glorioſam eccleſia3 nō hntē maculam
aut rugā aut aliquid huiuſmodi ſed vt ſit ſā
cta ⁊ imaculata. Ita ⁊ viri debent diligere
vxores ſuas vt corpora ſua. Qui ſuam vxo
rē diligit: ſeipſū diligit. Nemo.n. vnq̄3 carnē
ſuam odio hūit: ſed nutrit ⁊ fouet eam ſicut
G ⁊ chriſtus eccleſiā: q2 mēbra ſum⁹ corporis
ēn.2.d eius de carne eius ⁊ de oſſibus eius. Pro
r 4.b pter hoc relinq̄t hō p̄rem ⁊ m̄rem ſuā: ⁊ ad
t.19.a herebit vxori ſue: ⁊ erunt duo in carne vna.
r.10.c Sacramētū hoc magnū ē. Ego autē dico: in
r.6.d. chriſto ⁊ in eccleſia. Uerūtn̄ ⁊ vos ſinguli
vnuſqſq3 vxorē ſuā ſicut ſeipm̄ diligat. vxor
autem timeat virum ſuum.

¶ C.S. Docet apoſtolus parentum ac filio
rum mutuā conuerſationem. ⁊ redit ad iſtru
endum epheſios de omnibus virtutibus
generaliter. VI

A F Ilij obedite parentibus vr̄is in dn̄o
ol.5.d Hoc.n. iuſtu3 ē. Honora p̄rem tuum
o.20.b ⁊ m̄rem tuā: qđ ē mandatū p̄mū in ꝓmiſſio
c.5.b ne. vt bn̄ ſit tibi. ⁊ ſis longeuus ſup terrā. Et
at.19.e vos p̄res nolite ad iracūdiā ꝓuocare filios
ar.10.a vr̄os ſed educate illos in diſciplina ⁊ corre
ol.3.d. ptione dn̄i. Serui obedite dn̄is carnalibus
itū.2.c cum timore ⁊ tremore in ſimplicitate cordis
Pe.2.c vr̄i ſicut xp̄o nō ad oculū ſeruiētes q̄ſi hoib⁹
placētes: ſed vt ſerui xp̄i facientes volunta
tē dei ex aīo cū bona volūtate ſuiētes ſicut
dn̄o ⁊ nō hoibus: ſcientes qm̄ vnuſqſq3 qđ
B cūq3 fecerit bonū hoc recipiet a dn̄o ſiue ſer
uus ſiue liber. Et vos dn̄i eadē facite illis re
mittētes mīnas: ſciētes q2 ⁊ illoꝝ ⁊ vr̄ dn̄s
o.2.b. eſt in celis: ⁊ pſonaꝝ acceptio nō ē apud deū
ol.3.d. De cetero frēs ꝯfortamini in dn̄o ⁊ ī potētia
ct.10.f. virtutis eius. Induite vos armaturā dei vt
Ia.2.b poſſitis ſtare aduerſus inſidias diaboli: q̄m
Pe.1.c non eſt nobis colluctatio aduerſus carnem.
⁊ ſanguinem: ſed aduerſus principes ⁊ po
teſtates: aduerſus mundi rectores tenebra
rum harum: contra ſpiritualia nequitie in ce
C leſtibus. Propterea accipite armaturā dei
vt poſſitis reſiſtere in die malo. ⁊ in omnib⁹
perfecti ſtare. ſtate ergo ſuccincti lumbos ve
ſtros in veritate: ⁊ induti loricam iuſticie. ⁊
ſa.2.b calciati pedes in preparationem euangelij
pacis. In omnibus ſumentes ſcutum fidei
in quo poſſitis omnia tela nequiſſimi ignea
extinguere: ⁊ galeam ſalutis aſſumite. ⁊ gla
dium ſpiritus quod eſt verbum dei: per om
nem orationem ⁊ obſecrationem orantes
omni tempore in ſpiritu: ⁊ in ipſo vigilātes
in omni inſtantia ⁊ obſecratione pro omni
bus ſanctis ⁊ pro me: vt detur mihi ſermo D
in apertione oris mei cum fiducia notum
facere myſterium euangelij: pro quo legatio
ne fungor in cathena iſta: ita vt in ipſo aude
am prout oportet me loqui. Ut autē3 ⁊ vos
ſciatis que circa me ſunt quid agam: omnia
vobis nota faciet tychicus cariſſimus fra
ter ⁊ fidelis miniſter in domino. quem miſi
ad vos in hoc ipſum vt cognoſcatis que cir
ca nos ſunt ⁊ conſoletur corda veſtra. Pax
fratribus. ⁊ caritas cum fide a deo patre no
ſtro. ⁊ domino ieſu chriſto. Gratia cum om
nibus qui diligūt dominum noſtrum ieſum
chriſtum in corruptione. Amen.

¶ Explicit epiſtola Pauli ad epheſios.

¶ Incipit argumentum in epiſtolam ad
Philippenſes.

P Hilippenſes ſunt macedones. Hi ac
cepto verbo veritatis perſtiterunt in
fide. nec receperunt falſos apoſtolos. Hos
collaudat apoſtolus ſcribens eis a roma de
carcere per epaphroditum.

¶ Explicit argumentum.

¶ Incipit epiſtola Pauli ad Philippen
ſes.

¶ C.S. Apoſtolus agit gratias de bonis
philippenſibus collatis quibus ſignificās
ſuum ſtatum ponit diſtinctiones predican
tium ⁊ erga eos ſuam charitatem: quos mo
net ad tollerantiam perſecutionis. I

Paulus

a ⁊ timotheus ſer
ui ieſu xp̄i.oibuſ
ſcis in xp̄o ih̄u q
ſūt philippis cū
ep̄is ⁊ diaconibꝰ
Gratia vobis ⁊
pax a deo patre
noſtro. ⁊ dn̄o ie-
ſu xp̄o. Gratias
ago deo meo in
in oī mēoria vr̄i
ſemp̄ in cunctis orōnibus meis ꝓ oībus vo
bis cū gaudio deꝓcationē faciēs ſup cōmu-
nicatione veſtra in euāgelio xp̄i a prima die
vſqꝫ nūc.ꝯfidens hoc ipſum.qꝛ q cepit i vo
bis opus bonum.ꝑficiet vſqꝫ in diē xp̄i ieſu.
Sicut eſt mihi iuſtū hoc ſentire ꝓ oībus vo
bis.eo ꝙ habeā vos in corde ⁊ in vinculis
meis ⁊ in defenſione ⁊ ꝯfirmatione euāgelij
B ſocios gaudij mei oēs vos eſſe. Teſtis.n.mi
bi ē deus quō cupiā oēs vos eē in viſceribꝰ
ieſu xp̄i. Et hoc oro vt caritas vr̄a magis ac
magis abūdet in oī ſciētia ⁊ in oī ſenſu.vt ꝓ
betis potiora vt ſitis ſinceres ⁊ ſine offenſa
in diē xp̄i.repleti fructu iuſticie p ieſum xp̄m
in gloriā ⁊ laudē dei. Scire āt volo vos frēs
qꝛ q̄ circa me ſunt magis ad ꝓfectum vene
rūt euāgelij:ita vt vīcula mea manifeſta fie
rent in xp̄o in omni ꝑtorio ⁊ in ceteris oībus
vt plures e fribus in dn̄o confidentes:in vi
culis meis abundantius auderēt ſine timo
re verbū dei loq. Quidam qdē ⁊ ꝓpter inui
diā ⁊ cōtētionem.qdā āt ⁊ ꝓpter bonā volū
tatem xp̄m p̄dicant. Quidā ex caritate:ſcien
tes qm̄ in defenſione euāgelij
poſitus ſum. Quidā āt ex ꝯtē C
tione xp̄z anunciant non ſince
re:exiſtimātes p̄ſſurā ſe ſuſci-
tare vinculis meis. Quid eni
Dū oi modo ſiue p̄ occaſionē
ſiue p̄ veritatē xp̄s annunciet
⁊ in hoc gaudeo:ſꝫ ⁊ gaudebo
Scio.n.qꝛ hoc mihi ꝓueniet
ad ſalutē:p vr̄ā orōnē ⁊ ſum
miniſtrationē ſp̄us ieſu xp̄i:ſe
cūdū expectationē ⁊ ſpē meā
qꝛ in nullo ꝯfundar: ſed in oī
fiducia ſicut ſemp ⁊ nunc ma-
gnificabit xp̄s i corpore meo
p vitā ſiue p mortem. Mihi.n.viuere xp̄s ē
⁊ mori lucrū.ꝙ ſi viuere in carne: hic mihi
fructus opis ē:⁊ qd eligā ignoro: coartor āt 1.Re.1.
e duobus deſiderium hn̄s diſſolui:⁊ eſſe cū
xp̄o multo magis melius:ꝑmanere āt in car D
ne:neceſſarium pp vos. Et hoc ꝯfidens ſcio
qꝛ manebo ⁊ permanebo oībus vobis ad ꝓ
fectū vr̄m ⁊ gaudiū fidei vt gratulatio vr̄a
abundet in chriſto ieſu in me p meū aduētū
iterū ad vos. Tm̄ digne euangelio chriſti cō
uerſamini:vt ſiue cū venero ⁊ videro vos:ſi-
ue abſens audiā de vobis qꝛ ſtatis in vno
ſp̄u:vnanimeſ collaborātes fidei euāgelij:⁊
in nullo terreamini ab aduerſarijs q̄ ē illis
cā perditiōis vobis āt ſalutis. Et hoc a deo
Qꝛ vobis donatū eſt pro chriſto non ſolum
vt in eū credatis:ſed vt ēt ꝓ illo patiamini
idē certamē hn̄tes quale ⁊ vidiſtis in me.⁊
nunc audiſtis de me.

C.S. Inſtruit apl's philippēſes de fidei
vnitate:vera hūilitate:oīmoda ſctitate. Et ad
ulterius inſtruēdū mittit nuncios. II.

SI qua ergo ꝯſolatio i xp̄o ſi qd ſolatiū
caritatis:ſi q̄ ſocietas ſp̄us:ſi q̄ viſce A
ſcera miſerationis: iplete gaudiū meum vt
idem ſapiatis:eandē caritatē hn̄tes:vnani-
mes:idipſum ſentientes. Nihil p contentio-
nē neqꝫ p inanē gloriā:ſꝫ in hūilitate ſupio
res ſibi inuicē arbitrantes:non q̄ ſua ſunt
ſinguli ꝯſiderantes.ſed ea q̄ alioꝝ. Hoc eni
ſentite in vobis:qd ⁊ in xp̄o ieſu. Qui cū in
forma dei eſſet:nō rapinā arbitratus ē eē ſe
eq̄lem deo:ſed ſemetipm exinaniuit formā
ſerui accipiens in ſilitudinē hoīm factus.⁊
habitu inuētus vt hō:hūiliauit ſemetipſū
factus obediēs vſqꝫ ad mortē:mortē āt cru

Hebr.2.b cis. Propter quod et deus exaltauit illũ. et do
B nauit illi nomē quod ē ſup oē nomen: vt in no
Ro.14.b mine ieſu oē genu flectat celeſtiũ terreſtiũ et
infernorũ: et ois lingua cõfiteat: quia dñs ieſus
xps in glia ē dei patris. Itaqz cariſſimi mei
ſicut ſemper obediſtis: non in pñtia mei tã
tũ: ſed multo magis nunc in abſentia mea
cum metu et tremore vřam ſalutē opamini
Deus ē.n.qui opat in vobis et velle et pficere
Pe.4.b p bona volũtate. Oia aũt facite ſine murmu
rationibus et heſitationibus: vt ſitis ſine q̃
rela et ſimplices filij dei ſine reprehēſione in
medio nationis praue et puerſe inter quos
C lucetis ſicut luminaria in mundo verbũ vi
te cõtinētes ad gliam meã in die xpi: quia nõ i
vacuũ cucurri neqz in vacuũ laboraui. ſed
et ſi emulor ſupra ſacrificiũ et obſequm fidei
vře: gaudeo et cõgratulor oibus vobis. Idip
ſum aũt et vos gaudete: et cõgratulamini mi
hi. ſpero aũt in dño ieſu: et timotheũ me cito
mittere ad vos vt et ego bono aio ſiz cogni
tis. q̃ circa vos ſunt. Neminē.n. habeo tam
Cor.13.b vnanimem: qui ſincera affectione pro vobis
ſollicitus ſit. Oēs.n. q̃ ſua ſũt q̃runt nõ q̃ ie
ſu xpi. Expimentũ aũt eius cognoſcite: qm ſi
cut při filius mecũ ſeruiuit i euãgelio. Hũc
igiť ſpo me mittere ad vos: mox vt videro
D que circa me ſũt. confido aũt in dño: qm et ip
ſe veniã ad vos cito. Neceſſariũ aũt exiſtima
ui epaphroditũ frēm et coopatorem et cõmili
tonē meũ vřm aũt aplm: et miniſtrũ neceſſita
tatis mee mittere ad vos: qm qdē oēs vos
deſiderabat: et meſtus erat ppterea q audie
ratis illũ infirmatũ. Nã ĩfirmatus ē vſqz ad
mortē: ſed deus miſertus eſt eius. Nõ ſolũ
aũt eius: verũ ēt et mei: ne triſticiã ſup triſtici
am hērem. Feſtinãtius ergo miſi illũ: vt vi
ſo illo iterum gaudeatis et ego ſine triſticia
ſim. Excipite itaqz illũ cũ oi gaudio in dño:
et eiuſmõi cũ honore habetote: qm pp opus
xpi vſqz ad mortē acceſſit: tradēs aiam ſu
am vt impleret id quod ex vobis deerat er
ga meum obſequium.

¶ C.S. Oſtendit apoſtolus euacuationez legalium verbo et exemplo ſui. ac deinde ſe excuſat atqz philippenſes ad ſe imitandum inuitat. III

A De cetero frēs mei gaudete in dño. Ea
dē vobis ſcribere mihi qdē nõ pigrũ
vobis aũt neceſſarium. Uidete canes. vide
te malos opariós: videte cõciſionē. Nos.n.
ſumus circũciſio qui ſpũ ſeruimus deo et glo
riamur in xpo ieſu. et nõ in carne fiduciã ha
bētes: q̃q̃ et egõ habeã cõfidentiã in carne
Si qs alius videť cõfidere in carne ego ma Act.23.b
gis circũciſus octaua die ex genere iſrael d̃ B
tribu beniamim: hebreus ex hebreis: ſcďz le
gē phariſeus ſcďm emulationē perſequēs
eccleſiã dei: ſecundũ iuſticiã q̃ i lege ē cõuer
ſatus ſine q̃rela. ſed que mihi fuerunt lucra
hec arbitratus ſum pp xpz detrimenta. Ue
rũtñ exiſtimo oia detrimentũ eſſe ppter emi
nentē ſciam ieſu xpi dñi mei pp quē oia de
trimentuz feci et arbitror vt ſtercora vt xpm
lucrifaciam vt et inueniar in illo nõ hñs me
am iuſticiã que ex lege ē: ſed illa q̃ ex fide ē
xpi ieſu que ex deo eſt iuſticia in fide ad co
gnoſcendum illũ et virtutem reſurrectionis
eius: et ſocietatē paſſionis illius cõfiguratus
morti eius. ſi quo mõ occurrã ad reſurrectõ C
nē q̃ eſt ex mortuis: nõ q iã acceperim: aut
iã pfectus ſim. ſequor aũt ſi quo modo cõp
hēdã in quo et cõphēſus ſum a xpo ieſu. Fra
tres ego me nõ arbitror cõphēdiſſe. Unũ aũt
q̃ qdem retro ſunt obliuiſcens: ad ea vero q̃
ſunt priora extēdens meipſum ad deſtinatũ
pſequor: ad brauiũ ſup ne vocationis dei i
xpo ieſu. Quicũqz ergo pfecti ſumus hoc ſē
tiamus: et ſi qd aliter ſapitis. et hoc vobis deus
reuelabit. Uerũtñ ad qđ puenimus et idem D
ſapiamus et i eadē pmaneamus regula. Imi
tatores mei eſtote frēs: et obſeruate eos qui
ita ambulãt ſicut hētis formã nřaz. Multi
n. ambulãt quos ſepe dicebãt vobis nũc aũt
et flēs dico inimicos crucis xpi quorũ finis i
teritus quorũ deus vēter ē et glia i cõfuſione ip
ſorũ qui terrena ſapiũt. Nřa aũt cõuerſatio i ce
lis ē. Uñ ēt ſaluatorē expectamus dñm nřm Ro.16.c
ieſum xpm. qui reformabit corpus humilita
tis nře cõfiguratũ corpori claritatis ſue. ſcďz
opationē qua etiaz poſſit ſubijcere ſibi oia.

¶ C.S. Firmat patientiã philippēſiũ apl's eos ad ſpũalē leticiã hortãdo ac bonorũ pſe uerãtiã: atqz gratulať de eorũ liberalitate: ponturqz ſalutatio eorundem. IIII.

A Itaqz frēs mei cariſſimi et dſideratiſ
ſimi gaudiũ meũ et corona mea ſic ſta
te in dño cariſſimi. Euchodiã rogo et ſynticē
deprecor idipm ſape in dño. Etiaz rogo et te
germane cõpar: adiuua illas q̃ mecũ labora
uerũt i euãgelio cũ clemēte et ceteris adiuto
ribus meis. quorũ noia ſunt i libro vite. Gau

dete in dño ſp:iter dico gaudete. Modeſtia
vr̃a nota ſit oibus hoibus. Dñs.n.ppe eſt.
Nihil ſolliciti ſitis ſʒ i oi oꝛone ⁊ obſecratõe
cũ grãꝝ actõe petitões vr̃e innoteſcãt apud
B deũ. Et pax dei q̃ exuperat oẽs
ſenſũ cuſtodiat corda vr̃a ⁊ i
telligẽtias vr̃as in xp̃o ieſu.
De cetero fr̃es q̃cũqʒ ſũt ve
ra: q̃cũqʒ pudica: q̃cũqʒ iu
ſta: q̃cũqʒ ſancta: quecunqʒ
amabilia: quecunqʒ bone fa
me: ſi qua virt⁹: ſi qua laus
diſcipline hec cogitate: q̃ ⁊ di
diciſtis ⁊ accepiſtis ⁊ audiſtis
⁊ vidiſtis in me. Hec agite ⁊
deus pacis erit vobiſcũ. Ga
uiſus ſũ aũt in dño vehemẽ
ter: qm̃ tandẽ aliqñ reflorui
ſtis p me ſentire ſicut ⁊ ſenti
C ebatis. Occupati aũt eratis. Nõ q̃ſi pp pe
nuriã dico. Ego.n. didici in qb⁹ ſuʒ ſufficiẽs
eẽ. Scio ⁊ hũiliari: ſcio ⁊ abũdare. Ubiqʒ ⁊ i
oib⁹ iſtitut⁹ ſũ: ⁊ ſatiari ⁊ eſurire ⁊ abũdare ⁊
penuriã pati. Oia poſſũ in eo q me cõfortat
Uerũtñ bñfeciſtis: cõicãtes tribulatõi mee
Scitis ãt ⁊ vos philippẽſes q in principio
euãgelij qñ pfect⁹ ſũ a macedõia nl̃la mihi
eccleſia cõicauit in rõne dati ⁊ accepti: niſi
vos ſoli: q: theſſalonicã ſemel ⁊ bis in vſuʒ
mihi miſiſtis. Nõ q: q̃ro datũ: ſʒ reqro fru
D ctũ abũdãtẽ in rõe vr̃a. Hẽo aũt oia: ⁊ abũ
do. Replet⁹ ſũ acceptis ab epaphrodito: q̃
Ro.xii.a. miſiſtis i odorẽ ſuauitatis hoſtiã acceptam
placẽtẽ deo. De⁹ ãt me⁹ ipleat oẽ deſiderium
vr̃m ſm diuitias ſuas in glia in xp̃o ieſu.
Deo ãt ⁊ pr̃i nr̃o glia in ſcl̃a ſeculoꝝ amen.
Salutate oẽm ſcm in xp̃o ieſu. Salutãt vos
q mecũ ſũt fr̃es. Salutãt vos oẽs ſci: maxie
ãt qui de ceſaris domo ſunt. Gratia dñi nr̃i
ieſu xp̃i cũ ſpũ veſtro. Amen.

¶ Explicit epl̃a Pauli ad Philippẽſes.

¶ Incipit argumẽtũ i epl̃aʒ ad coloſſenſes.

Coloſſenſes ⁊ hi ſicut ⁊ laodicẽſes ſũt aſiani: ⁊ ipſi pueti erãt a pſeudo apl̃is Nec ad hoc acceſſit ipſe apoſtolus: ſʒ ⁊ hos per epiſtolam corrigit. Audierant enĩʒ verbum ab archippo: qui ⁊ miniſterium in eos accepit. Ergo apoſtolus iam ligatus ſcribit eis ab epheſo per titum diaconem ⁊ oneſimum acolythum.

¶ Explicit argumentum.

¶ Incipit epiſtola Pauli ad Coloſſenſes.

¶ C.S. Apoſtolus capta beniuolẽtia coloſſenſiũ auctoritatẽ euãgelij inducit illi firmiter eſſe credendum. I.

Paulus A
apl̃s ieſu xp̃i p
volũtatẽ dei: ⁊ ti
motheus frater
his qui ſunt co
loſſis ſanctis ⁊
fidelibus fratri
bus in xp̃o ieſu.
Gratia vobis ⁊
pax a deo patre
nr̃o grãs agim⁹
deo ⁊ pr̃i dñi nr̃i ieſu xp̃i ſp p vobis orantes
audiẽtes fidẽ vr̃am in xp̃o ieſu: ⁊ dilectionẽ
quã hẽtis in ſcõs omnes pter ſpẽ que re
poſita ẽ vobis in celis quã audiſtis in ver
bo veritatis euangelij qđ puenit ad vos ſi
cut ⁊ in vniuerſo mũdo ẽ: ⁊ fructificat ⁊ cre
ſcit ſicut in vobis ex ea q̃ audiſtis ⁊ cogno
uiſtis grãʒ dei in veritate: ſicut didiciſtis ab
epaphra cariſſimo cõſeruo nr̃o q ẽ fidelis p
vobis miſter ieſu xp̃i. Qui ẽt manifeſtauit B
nobis dilectionẽ vr̃am in ſpũ. Jõ ⁊ nos ex
q̃ die audiuim⁹ nõ ceſſam⁹ pro vobis oran
tes ⁊ poſtulãtes vt impleamini agnitõe vo
lũtatis ei⁹ in oi ſapia ⁊ intellectu ſpiritali. vt
ambuletis digne deo p oĩa placentes in oi
ope bono fructificãtes ⁊ creſcẽtes in ſcia dei
in oi virtute cõfortati ſm potẽtiã claritatis
ei⁹ in oi patiẽtia ⁊ lõganimitate: cũ gaudio
grãs agẽtes deo ⁊ patri: q dignos nos fecit
in ptẽ ſortis ſcõꝝ in lumie. Qui eripuit nos

de poteſtate tenebrarū ⁊ tranſtulit in regnū filij dilectionis ſue in quo habemus redemptionē ⁊ remiſſionē peccatorū. Qui eſt imago dei inuiſibilis primogenitus omnis creature: quoniā in ipſo condita ſunt vniuerſa in
C celis ⁊ in terra viſibilia ⁊ inuiſibilia. Siue troni ſiue dominationes ſiue principatus ſiue poteſtates: omnia per ipſum ⁊ in ipſo creata ſunt. Et ipſe eſt ante omnes: ⁊ omnia in
Op.15.c. ipſo conſtant. Et ipſe eſt caput corporis eccleſie qui eſt principiū primogenitus ex mortuis vt ſit in omnibus ipſe primatū tenenſ. Quia in ipſo placuit omnem plenitudinē inhabitare ⁊ per eū reconciliari omnia in ipſū pacificans per ſanguinē crucis ei⁹ ſiue que in terris ſiue que in celis ſunt ⁊ vos cū eſſetis aliq̃ādo alienati ⁊ inimici ſenſu in operibus malis. nunc autē reconciliauit in corpore carnis eius per mortem exhibere vos ſanctos ⁊ immaculatos ⁊ irreprehenſibiles corā ipſo: ſi tamē permanetis in fide fundati ⁊ ſtabiles ⁊ immobiles a ſpe euangelij qđ
B audiſtis: quod predicatū eſt in vniuerſa creatura que ſub celo eſt: cuius factus ſum ego paulus miniſter qui nunc gaudeo in paſſionibus pro vobis: ⁊ adimplebo ea que deſūt paſſionū chriſti in carne mea ꝓ corpore ei⁹ quod eſt eccleſia. Cuius factus ſū ego miniſter ſecundū diſpēſatōē dei q̃ data ē mihi i vobis vt ipleā verbū dei: myſteriū qđ abſcōditū fuit a ſeculiſ ⁊ generatōib⁹: nūc aūt māifeſtū ē ſāctis ei⁹ qbus voluit de⁹ notas facere diuitias glorie ſacramēti huius in gētibus qđ ē xp̄s in vobis ſpes glorie: quem nos annūciam⁹ corripiētes oēm hominē ⁊ docētes in oī ſapiā vt exhibeamus oēm hominē pfectū i xp̄o ieſu: i quo ⁊ laboro certādo ſcđm operationem eius quam operatur in me in virtute.

C. S. Docet apoſtolus p̄cauere deceptiones per falſam ꝓphetiā legis auctoritatē per ſanctitatis ſimulationem. II

A Olo. n. vos ſcire q̄lē ſollicitudinē habeā pro vobis ⁊ per his. qui ſunt laodice ⁊ q̄cunq̄ nō viderunt faciē meā in carne vt cōſolentur corda ipſorū inſtructi in caritate ⁊ in omnes diuitias plenitudinis intellect⁹ i agnitiōe myſterij dei patris ⁊ xp̄i ieſu i quo ſūt oēs theſauri ſapie ⁊ ſcie abſcōditi. Hoc āt dico: vt nēo vos decipiat in ſublimitate ſermonū. Nā ⁊ ſi corpore abſēs ſū ſꝫ ſpū vobiſcum ſum gaudens ⁊ vidēs ordinē vr̄m: ⁊ firmamentum eius que in xp̄o eſt 1. Cor. 5. b
fidei veſtre. Sicut ergo accepiſtis ieſuꝫ chriſtū dn̄ꝫ nr̄m: in ipſo ambulante radicati ⁊ ſuperedificati in ip̄o. ⁊ confirmati in fide ſicut ⁊ didiciſtis abundantes in illo in gratiaruꝫ actione. Uidete ne qs vos decipiat per philoſophiam ⁊ inanem fallaciam ſecundū traditionē hominū ſecūdū elemēta mūdi ⁊ nō ſecūdū xp̄ꝫ. Qr in ipſo ibitat oīs plenitudo diuinitatis corporalr̄: ⁊ eſtis in illo repleti q eſt caput oīs principatus ⁊ poteſtatis. In quo ⁊ circūciſi eſtis circūciſiōe non manu facta in expoliatione corporis carnis: ſed in circūciſione xp̄i cōſepulti ei i baptiſmo i quo ⁊ reſurrexiſtis per fidem operatiōis dei qui C
ſuſcitauit illū a mortuis. Et vos cū mortui eſſetis i delictis ⁊ p̄putio carnis vr̄e cōuiuiſicauit cū illo donās vobis oīa delicta delens Eph. 2. a.
qđ aduerſus nos erat cyrographū đcreti qđ erat cōtrariū nobis. Et ipſū tulit de medio affigēs illud cruci: ⁊ expolians principatus ⁊ p̄tātes traduxit cōfidēter: palam triūphans illos in ſemetipſo. nemo ergo vos iudicet i cibo aut in potu aut i pte diei feſti aut neomenie aut ſabbatorū q̃ ſūt vmbra futurorū: corp⁹ aūt xp̄i nemo vos ſeducat volens in humili D
tate ⁊ regione angelorū q̃ nō vidit ambulāſ Mat. 24. a
fruſtra iflatus ſenſu carnis ſue: ⁊ nō tenens Mar. 13. a.
caput ex quo totū corp⁹ p nexus ⁊ cōiūctiones ſummiſtratū ⁊ cōſtructū creſcit i augmētū dei. Si ergo mortui eſtis cū xp̄o ab elemētis hui⁹ mūdi: qd adhuc tanq̄ viuētes mūdo đcernitis ne tetigeritis: neq̄ guſtaueritis: neq̄ cōtrectaueritis: q̃ ſūt oīa i interitu ip̄o vſu ſm̄ p̄cepta ⁊ doctrinas hoīum: q̃ ſūt rationē qdē habētia ſapie i ſuþſtitiōe ⁊ humilitate ⁊ nō ad parcendū corpori nō in honore aliquo ad ſaturitatem carnis. Luc. 21. b.

C. S. Informat apoſtolus de moribus generaliter i depoſitione vitiorum ac acquiſitione virtutum ⁊ ſpecialiter quantum ad cōiugatos pentes ⁊ filios atq̄ ſeruos. III

I Gitur ſi conſurrexiſtis cum chriſto: q̃ ſurſum ſunt querite vbi chriſtus eſt in dextera dei ſedens: que ſurſum ſunt ſapite. nō q̃ ſuper terrā. Mortui. n. eſtis ⁊ vita vr̄a abſcōdita ē cū xp̄o i deo: cū aūt xp̄s apparuerit vita vr̄a: tūc ⁊ vos appebitiſ cū ip̄o ⁊ glia Mortificate ergo mēbra vr̄a q̃ ſūt ſup terrā fornicationē imunditiā libidinē cōcupiſcen

tiam malam. ⁊ auariciam. q̄ eſt ſimulacroꝝ
Eph̄ 5.b ſeruitus propter q̄ venit ira dei ſup filios i
B credulitatis i quibus ⁊ vos ambulaſtis ali
Hebre.12.a qñ cũ viueretis in illis. nunc aũt deponite ⁊
i.Pe.2.a vos oia: iram indignationē. maliciam blaſ
Eph.4.e femiã. turpem ſermonem de oꝛe vr̃o nolite
Ro.6.a. mentiri inuicem: expoliantes vos veterem
Eph.4.f hoiem cũ actibus ſuis. ⁊ induentes nouū
eũ qui renouaṫ in agnitionem dei ſm imaginē eius qui creauit eũ: vbi nõ eſt maſculus ⁊ femina gentilis ⁊ iudeus: circũciſio ⁊ ꝑputium barbarus ⁊ ſcytha. ſeruus ⁊ liber:
Eph.6.b ſed oia ⁊ in oibus xp̄s. Induite vos ergo ſicut lecti dei ſancti ⁊ dilecti viſcera miſericoꝛ
Eph.4.g die: benignitatē. humilitatē. modeſtiam. patientiam ſupportantes inuicem ⁊ donãtes vobiſmetipſis ſi qs aduerſus aliquem habet querelam ſicut ⁊ dñs donauit vobis, ita
C ⁊ vos. Super oia aũt hec caritatem habete
qđ eſt vinculum ꝑfectionis: ⁊ pax xp̄i exultet in coꝛdibus veſtris. in qua vocati eſtis i vno coꝛpoꝛe: ⁊ grati eſtote. Verbum xp̄i habitet in vobis abundãter in oi ſapiẽtia docentes ⁊ cõmonentes voſmetipſos in pſalmis hymnis ⁊ cãticis ſpiritalibus in gratia
i.Coꝛ.10.g cãtantes in coꝛdibus vr̃is deo. Oē qđcũqȝ facitis in verbo aut in opere: oia in noie dñi nr̃i ieſu xp̄i: grãs agẽtes deo ⁊ prĩ ꝑ ipſum.
Eph.5.e. Mulieres ſubdite eſtote viris: ſicut opoꝛtet
i.Pe.3.a. in dño. Viri diligite vxoꝛes veſtras ⁊ nolite
D amari eẽ ad illas. Filii obedite parẽtibus ꝑ
Eph.6.a oia: hoc enim placitum eſt in domino. Patres nolite ad indignationẽ ꝓuocare filios
Eph.6.a vr̃os: vt non puſillo aio fiant. Serui obedi
i.Pe.2.c te ꝑ omnia dñis carnalibus non ad oculuȝ ſeruientes quaſi hominibus placentes ſed in ſimplicitate coꝛdis timentes dominum. Qđcũqȝ facitis ex aio opamini. ſicut dño ⁊ nõ hoibus ſcientes q̄ a dño accipietis retri
Ro.2.b butionẽ hereditatis. Dño xp̄o ſeruite. Qui
Eph.6.b. enim iniuriã facit recipiet id qđ inique geſ
Act.10.e. ſit: ⁊ non eſt ꝑſonaꝝ acceptio apud deum.

¶C.S. Dominos inſtruit apoſtolus atqȝ oꝛationibus coloſſenſium ſe recommendat oſtendens quomodo ſe ad infideles habere debeãt et ponitur epiſtole cõcluſio ⁊ confirmatio per ſalutationem. IIII

A Omini qđ iuſtũ eſt ⁊ equũ ſeruis p̄ſtate: ſciẽtes qm̄ ⁊ vos dñz habetis in celo. Oꝛationi inſtate vigilãtes in ea in grãꝝ actione: oꝛãtes ſimul ⁊ ꝓ nobis: vt deus aperiat nobis oſtium ſermonis ad loquendũ myſteriũ xp̄i: ꝓp qđ etiã vinctus ſum: vt
manifeſtẽ illud ita vt opoꝛtet me loq. In ſa Eph.5.d
pientia ambulate ad eos qui foris ſũt: tp̄s redimentes. Sermo vr̃ ſemꝑ in grã ſale ſit ꝯditus: vt ſciatis quomodo opoꝛteat vos
vnicuiqȝ rñdere. Que circa me ſunt oia vo B
bis nota faciet tichicus cariſſimus frater ⁊ fidelis miniſter ⁊ cõſeruus in dño quem miſi ad vos ad hoc ipſum vt cognoſcat q̄ circa vos ſunt: ⁊ ꝯſoleṫ coꝛda vr̃a cũ oneſimo cariſſimo ⁊ fideli fratre qui ex vobis eſt: q oia
que h̄ aguntur nota facient vobis. Salutat 2.Tim.4
vos ariſtarchus concaptiuus meus: ⁊ marcus ꝯſobꝛinus barnabe: de quo accepiſtis mandata. Si venerit ad vos ſuſcipite illũ. Et ieſus qui diciṫ iuſtus: qui ſunt ex circunciſione. Hi ſoli ſunt adiutoꝛes mei in regno dei: qui mihi fuerunt ſolatio. Salutat vos epaphras qui ex vobis eſt ſeruus xp̄i ieſu ſemꝑ ſollicitus pro vobis in oꝛatiõibus vt ſtetis perfecti ⁊ pleni in oi voluntate dei. Teſtimoniũ. n. illi perhibeo q̄ hȝ multuȝ laborem ꝓ vobis ⁊ ꝓ his qui ſũt laodicie ⁊ qui
hierapoli. Salutat vos lucas medicus ca D
riſſimus ⁊ demas. Salutate fratres q ſunt laodicie ⁊ nymphã: ⁊ que in domo eius ẽ eccleſiam. Et cum lecta fuerit apud vos epiſtola hec: facite vt ⁊ laodicenſium eccleſia legatur: ⁊ ea que laodicenſium eſt vobis legaṫ. Et dicite archippo. Vide miniſteriũ qđ accepiſti i dño: vt illud impleas. Salutatio mea manu pauli. Memoꝛes eſtote vinculorum meoꝛum. Gratia domini noſtri ieſu chriſti vobiſcum. Amen.

¶Explicit epiſtola Pauli ad Coloſſenſes

¶Incipit argumẽtũ in epiſtolam ad Theſſalonicenſes primam.

THeſſalonicenſes ſunt macedones. qui accepto verbo veritatis ꝑſtiterũt i fide: etiam in perſecutione ciuium ſuoꝝ. Preterea nec receperunt falſos apoſtolos: nec ea que a falſis apoſtolis dicebanṫ. hos collaudat apoſtolus ſcribens eis ab athenis per tychicum diaconem ⁊ oneſimũ acolytũ.

¶Explicit argumentum.

¶Incipit epiſtola Pauli ad Theſſalonicenſes prima.

¶C.S. Apoſtolus agit gratias de theſſalonicenſium bona inchoatione atqȝ huius bonitatis diffuſione. I.

A

P

Aulus
⁊ ſiluan⁹ ⁊ timo
the⁹ eccleſie theſ
ſalonicenſiuꝫ in
deo patre nr̄o ⁊
dn̄o nr̄o ihu xp̄o
gr̄a vobis ⁊ pax
Gratias agim⁹
deo ſemp̄ pro oi
bus vobis: me
moriā vr̄i facien
B tes in orōnibus
nr̄is ſine intermiſſione memores opis fidei
veſtre ⁊ laboris ⁊ caritatis ⁊ ſuſtinentie ſpei
dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: ante deū ⁊ p̄rem nr̄m. Scië
tes fratres dilecti a deo electionem veſtraꝫ:
qꝛ euāgeliū nr̄m non fuit ad vos in ſermone
tm̄: ſed ⁊ in virtute ⁊ in ſpū ſcō ⁊ in plenitu
C dine multa: ſicut ſcitis quales fuerimus i vo
bis p̄p̄ vos. Et vos imitatores nr̄i facti eſtis
⁊ dn̄i: excipientes verbū in tribulatione mul
ta cum gaudio ſpūs ſancti: ita vt facti ſitis
forma oibus credētibus in macedonia ⁊ in
achaia. A vobis enim diffamatus eſt ſermo
dn̄i nō ſolū in macedonia ⁊ in achaia: ſed ⁊
in oi loco fides vr̄a que ē ad deū ꝓfecta ē: ita
D vt nō ſit nobis neceſſe quicq̄ꝫ loq. Ipſi enim
de nobis annūciant qualem introitū habue
rimus ad vos. ⁊ quō ꝯuerſi eſtis ad deum a
ſimulacris ſuire deo viuo ⁊ vero: ⁊ expecta
re filium eius d̄ celis quē ſuſcitauit ex mor
tuis ieſum: qui eripuit nos ab ira ventura.
¶ C S. Conſolatur apoſtolus theſſalonicē
ſes in aduerſis per conformitatem ad ipſuꝫ
atq; ad eccleſiam hieroſolymitarum. II

NAm ipſi ſcitis fratres i A
troitū noſtruꝫ ad vos:
qꝛ nō inanis fuit: ſed ante paſ
ſi ⁊ cōtumelijs affecti ſicut ſci
tis in philippis fiduciā habui
mus in deo nr̄o loqui ad vos
euāgelium dei in multa ſollici
tudine. Exhortatio. n. nr̄a non
dē errore: neqꝫ de immūdicia
neqꝫ in dolo: ſed ſicut ꝓbati ſu
mus a deo vt crederet̄ nobis
euāgelium: ita loqmur: non q̄
ſi hoibus placentes: ſed deo q
probat corda nr̄a. Neqꝫ enim
aliqn̄ fuim⁹ in ſermone adula
tionis ſicut ſcitis neqꝫ in occaſione auaricie
deus teſtis ē: nec querētes ab hoibus gl'iam
neqꝫ a vobis neqꝫ ab alijs: cū poſſemus vo B
bis oneri eē vt xp̄i ap̄li. Sed facti ſumus par
uuli in medio vr̄i: tanq̄ꝫ ſi nutrix foueat fili
os ſuos: ita deſiderantes vos cupite. voleba
mus tradere vobis nō ſolum euāgeliū dei:
ſed etiā aias nr̄as: qm̄ cariſſimi nobis facti
eſtis. Memores. n. eſtis fratres laboris nr̄i
⁊ fatigationis nocte ac die opantes: ne quē
veſtꝝ grauaremus: p̄dicauim⁹ in vobis euā
geliū dei. Vos teſtes eſtis ⁊ deus: q̄ꝫ ſancte
⁊ iuſte ⁊ ſine querela vobis q credidiſtis af
fuimus: ſicut ſcitis qualiter vnūquēqꝫ vr̄m C
ſicut p̄r filios ſuos depcantes vos ⁊ ꝯſolan
tes: teſtificati ſumus vt ambularetis digne
deo qui vocauit vos in ſuū regnū ⁊ gl'iam.
Jō ⁊ nos gr̄as agimus deo ſine intermiſſio
ne: qm̄ cum accepiſſetis a nobis verbuꝫ au
ditus dei: accepiſtis illō nō vt verbū hoiuꝫ:
ſed ſicut eſt vere verbū dei: q opat̄ in vobis
q credidiſtis. Vos. n. imitatores facti eſtis
fratres eccleſiaꝝ dei q̄ ſunt in iudea in xp̄o ie
ſu: qꝛ eadē paſſi eſtis ⁊ vos a ꝯtribulib⁹ ve
ſtris ſicut ⁊ ipſi a iudeis: q ⁊ dn̄ꝫ occiderūt ie D
ſum ⁊ ꝓphetas ⁊ nos p̄ſecuti ſūt. ⁊ deo nō
placēt: ⁊ oibus hoibus aduerſant̄: ꝓhiben
tes nos gētibus loqui vt ſalue fiāt: vt imple
ant peccata ſua ſemp. Peruenit eniꝫ ira dei
ſuper illos vſqꝫ in finē. Nos aūt fratres de
ſolati a vobis ad tp̄s hore: aſpectu nō corde
abūdantius feſtinauimus faciē vr̄aꝫ videre
cū multo deſiderio: qm̄ voluimus venire ad
vos ego qdē paulus ⁊ ſemel ⁊ iteꝝ: ſꝫ ipedi
uit nos ſathanas. Que ē. n. nr̄a ſpes aut gau
diū aut corona gl'ie. nonne vos an̄ x̄p̄m nr̄m

ieſū xp̄m eſtis in aduentu eius. Uos enim eſtis gloria noſtra ⁊ gaudium.

¶C.S. Apoſtolus mittit timotheū ad conſolandum theſſalonicenſes. ponitur vtilitaſ reuerſionis eiuſdem⁹cū apoſtoli deprecatione pro theſſalonicenſibus. III.

A Propter qđ non ſuſtinentes ampliuſ placuit nobis remanere athenis ſolis: ⁊ miſimus timotheū fratrem nr̄m ⁊ miniſtrū dei in euāgelio xp̄i ad confirmandos vos ⁊ exhortandos pro fide veſtra vt nemo
B moueaſ in tribulationibus iſtis. Ipſi enim ſcitis ꝙ in hoc poſiti ſumus. nam ⁊ cū apud vos eſſemus predicabam⁹ vobis paſſuros non tribulationes: ſicut ⁊ factum eſt ſcitis. Propterea ⁊ ego amplius non ſuſtinens: niſi ad cognoſcendū fidē veſtram: ne forte tētauerit vos is qui tentat ⁊ inanis fiat labor noſter: nunc autē veniente timotheo ad nos a vobis ⁊ annunciāte nobis fidē ⁊ caritatē veſtram: ⁊ qꝛ memoriā nr̄i habetis bonam:
C ſemꝑ deſiderantes nos videre: ſicut ⁊ nos quoqꝫ vos: ideo conſolati ſumus fr̄es i vobiſ in omni neceſſitate ⁊ tribulatione noſtra per fidē vr̄am: qm̄ nunc viuimus: ſi vos ſtatis in dn̄o. Quā.n. gratiaꝝ actionē poſſum⁹ deo retribuere pro vobis in omni gaudio q̄ gaudemus propter vos ante deū nr̄m die ac nocte abundantius orantes vt videam⁹ faciē vr̄am: ⁊ cōpleamus ea que deſunt fidei
D vr̄e. Ipſe āt deus ⁊ pr̄ nr̄ ⁊ dn̄s ieſus xp̄s dirigat viā nr̄am ad vos. Uos aūt dn̄s multiplicet: ⁊ abundare faciat caritatē vr̄am inuicem ⁊ in oēs: queādmodum ⁊ nos in vobis ad ꝯfirmanda corda veſtra ſine querela i ſāctitate ante deū ⁊ pr̄em nr̄m in aduentu domini nr̄i ieſu xp̄i cū oībus ſcīs eius. Amen.

¶C.S. Apoſtolus increpat theſſalonicenſes de vitio fornicatōis: cupiditatis: ocioſitatis: imoderati luctus mortuorum. IIII.

A De cetero ergo fr̄es rogam⁹ vos ⁊ obſecramus in dn̄o ieſu: vt queādmodū accepiſtis a nob̄ q̄uo oporteat vos ambulare ⁊ placere deo: ſic ⁊ ambuletis: vt abūdetis magis. Scitiſ.n. q̄ ꝓcepta dederi vobis per dn̄m ieſum. Hec eſt.n. voluntas dei ſan-
Ro.12.a. ctificatio vr̄a: vt abſtineatis vos a fornicati-
Eph.5.d one: vt ſciat vnuſquiſqꝫ vr̄m vas ſuum poſſidere in ſanctificatōe ⁊ honore: non in paſſione deſiderij ſicut ⁊ gentes q̄ ignorāt deū. Et
B ne quis ſupgrediatur neqꝫ circunueniat in negocio fr̄em ſuum: qm̄ vindex eſt dn̄s de his omnibus ſicut prediximus vobis ⁊ teſtificati ſumus. Nō.n. vocauit nos deus in immundiciā: ſed in ſc̄ificationē. Itaqꝫ qui hec ſpernit: nō hoīem ſpernit ſed deū: qui ēt dedit ſpm̄ ſuū ſanctū in nobis. De caritate āt
fr̄nitatis nō neceſſe habuimus ſcribere vo- Joh.15.
bis. Ipſi.n. a deo didiciſtis: vt diligatis inui- 1.Joh.4
C cē. Etenim illud facitis in oēs fratres: i vniuerſa macedonia. Rogamus aūt vos fr̄es: vt abundetis magis: ⁊ operā detis vt quietitis: ⁊ vt vr̄m negociū agatis ⁊ operemini manibus vr̄is ſicut precipimus vobis: ⁊ vt honeſte ambuletis ad eos qui foris ſunt: ⁊ nullius aliquid deſideretis. Nolumus autē vos ignorare fratres de dormientibus vt n̄ cōtriſtemini ſicut ⁊ ceteri qui ſpem non hn̄t.
Si eniꝫ credimus ꝙ ieſus mortuus eſt ⁊ re- D ſurrexit ita ⁊ deus eos qui dormierūt ꝑ ieſū adducet cū eo. Hoc enim vobis dicimus in verbo dn̄i qꝛ nos qui viuimus: qui reſidui ſumus in aduētu dn̄i nō preueniemus eos qui dormierunt. Qm̄ ipſe dominus in iuſſu ⁊ in voce archangeli ⁊ in tuba dei deſcendet de celo ⁊ mortui qui in xp̄o ſunt reſurgēt pri-
mi. Deinde nos qui viuimus qui relinqui- 1.cor.15.
mur ſimul rapiemur cum illo in nubib⁹ obuiam xp̄o in aera ⁊ ſic ſemper cum domino erimus. Itaqꝫ conſolamini inuicem in verbis iſtis.

¶C.S. Apoſtolus cautos reddit theſſalonicenſes. de die mortis futura: ac de die iudicij generalis: ⁊ inducit theſſalonicēſes: vt bene ſe habeant ad proximū ⁊ ad deū. V

De temporibus autem ⁊ momentis A fratres non indigetis vt ſcribamus vobis. Ipſi enim diligenter ſcitis: qꝛ dies dn̄i
ſicut fur in nocte ita veniet. Cū.n. dixerit pax
⁊ ſecuritas: tunc repētinus eis ſuꝑueniet in- 2.Pe.3.
teritus ſicut dolor in vtero hn̄tis: ⁊ nō effu- Apoc.3.
gient. Uos āt fr̄es non eſtis in tenebris: vt vos dies ille tanqꝫ fur cōprehendat. Oēs enim vos filij lucis eſtis ⁊ filij diei. Non ſumus noctis neqꝫ tenebrarum. Igitur non dormiam⁹ ſicut ⁊ ceteri: ſed vigilemus ⁊ ſo-
brij ſimus. Qui enim dormiunt nocte dor- B
miūt: ⁊ qui ebrij ſūt nocte ebrij ſūt. Nos āt Eſa.59.d
q diei ſumus: ſobrij ſum⁹ īduti loricā fidei Eph.6.c
⁊ caritatis ⁊ galeam ſpem ſalutis: qm̄ non poſuit nos deus in iram: ſed in acquiſitioēꝫ ſalutis per dn̄m nr̄m ieſum xp̄m qui mortu

us eſt pro nobis:vt ſiue vigi
lemus ſiue dormiamus ſi-
mul cuȝ illo viuamus. Pro
pter quod conſolamini inui
cem ⁊ edificate alterutrum:
ſicut ⁊ facitis. Rogam⁹ aūt
vos fratres vt noueritis eos
qui laborant inter vos: ⁊ p̄-
ſunt vobis in dn̄o ⁊ monēt
vos:vt habeatis illos abun
dantius in caritate propter
opus illorum:⁊ paceȝ habe
C te cum eis. Rogamus autē
vos fratres corripite inquie
tos:ꝯſolamini puſillanimes
ſuſcipite infirmos:patientes eſtote ad oēs.
D Uidete ne quis malum pro malo alicui red
dat:ſed ſemper quod bonum eſt ſectamini i
ecci.18.a inuicem ⁊ in omnes. Semper gaudete: ſine
Luc.18.a intermiſſione orate in omnibus gratias agi
te. Hec eſt enim voluntas dei in xp̄o ieſu:in
omnibus vobis. Spiritum nolite extingue
re:prophetias nolite ſpernere. Omnia autē
probate: quod bonum eſt tenete:ab omni
ſpecie mala abſtinete vos. Ipſe autem deus
pacis ſanctificet vos per omnia vt integer
ſpiritus veſter ⁊ anima ⁊ corpus ſine quere
la in aduentu domini nr̄i ieſu xp̄i ſeruetur.
Cor.i.b Fidelis eſt qui vocauit vos:qui etiam faci-
et. Fratres orate pro nobis. Salutate frēs
omnes in oſculo ſancto. Adiuro vos per do
minum vt legatur epiſtola hec omnib⁹ ſan
ctis fratribus. Gratia domini nr̄i ieſu chri-
ſti vobiſcum. Amen.

¶ Explicit epiſtola Pauli ad Theſſaloni-
cenſes prima.

¶ Incipit argumētum in epiſtolam ſcdaȝ.

AD Theſſalonicenſes ſecundam ſcri
bit epiſtolam apoſtolus:⁊ notum fa
cit eis de temporibus nouiſſimis ⁊ de ad-
uerſarij deiectione. Scribit hanc epiſtolam
ab athenis per titum dyaconem ⁊ oneſimū
acolytum.

¶ Explicit argumentum.

¶ Incipit epiſtola Pauli ad Theſſaloni-
cenſes ſecunda.

¶ C. I. Grās agit apoſtolus de bona theſ
ſalonicenſium conuerſatione, orando ꝓ me
liori conſumatione. I.

PAulus A
⁊ ſiluanus ⁊ Ti
motheus eccle-
ſie theſſalonicē
ſium in deo prē
nr̄o ⁊ domino ie
ſu xp̄o gratia vo
bis ⁊ pax a deo
patre nr̄o ⁊ do-
mino ieſu xp̄o.
Gratias agere
debemus ſemper deo pro vobis fratres ita B
vt dignū eſt:qm̄ ſupcreſcit fides vr̄a ⁊ abū
dat caritas vniuſcuiuſqȝ vr̄m inuicē: ita vt
noſipſi in vobis gloriemur in eccleſiis dei ꝓ
patientia vr̄a ⁊ fide ⁊ in omnibus perſecuti
onibus veſtris ⁊ tribulationibus quas ſu-
ſtinetis in exemplū iuſti iudicij dei:vt digne
habeamini in regno dei pro quo ⁊ patimini C
ſi tamen iuſtum eſt apud deū retribuere re
tributioneȝ his qui vos tribulant: ⁊ vobis
qui tribulamini requiem nobiſcū in reuela
tione dn̄i ieſu de celo cū āgel' virtutis ei⁹ i
flāma ignis dantis vindictā his q̄ nō noue
runt deū:⁊ q̄ nō obediūt euāgelio dn̄i nr̄i ie
ſu xp̄i. Qui penas dabūt in interitu eternaſ
a facie dn̄i ⁊ a gloria virtutis eius:cū vene-
rit glorificari in ſanctis ſuis:⁊ ammirabilis D
fieri in omnibus qui crediderunt:qr creditū
ē teſtimoniū nr̄m ſup vos in die illo. In quo
ēt oram⁹ ſemp pro vobis:vt dignet̄ vos vo
catione ſua d's nr̄:⁊ ipleat oēm voluntatē bo
nitatis ſue ⁊ op⁹ fidei in virtute:vt clarificet̄
nomē dn̄i nr̄i ieſu xp̄i in vobis:⁊ vos in illo
ſm gr̄am dei nr̄i ⁊ dn̄i ieſu xp̄i.

¶C.S. Remouet errorem apoſtolus. de
aduentu antichriſti: de quo vlterius oſtẽdit
veritatem. II

A R Ogamus autem vos fratres per ad
uentum domini noſtri ieſu chriſti et
noſtre congregationis in ipſum vt non cito
moueamini a veſtro ſenſu: neqꝫ terreamini
neqꝫ per ſpiritum: neqꝫ per ſermonem: neqꝫ
Mat.23.a per epiſtolam tanq̄ꝫ per nos miſſam: quaſi
Mar.13.b. inſtet dies domini. Ne quis vos ſeducat vl-
Luc.21.b lo modo. qm̄ niſi venerit diſceſſio primum.
I phꝫ.b ⁊ reuelatus fuerit homo peccati filius perdi
B tionis: qui aduerſatur ⁊ extollitur ſupra om
ne quod dicitur. deus aut quod colitur: ita
vt in tẽplo dei ſedeat. oſtendens ſe tanqꝫ ſit
deus. Non retinetis ꝙ cum adhuc eſſem
apud vos: hec dicebam vobis? Et nũc quid
detineat ſcitis vt reueletur in ſuo tẽpore. Nã
Eſa.ii.a myſterium iam operatur iniquitatis. tm̄ vt
qui tenet. nunc teneat donec de medio fiat.
Et tunc reuelabit̄ ille iniquus quẽ domin⁹
ieſus interficiet ſpiritu oris ſui. ⁊ deſtruet il
luſtratione aduentus ſui. eum cuius eſt ad
C uentus ſecundum operationem ſathane in
omni virtute ⁊ ſignis ⁊ prodigijs mendaci
bus ⁊ in omni ſeductione iniquitatis his
q̄ pereunt eo ꝙ caritatem veritatis non re
ceperunt vt ſalui fierent. Ideo mittet illis de
us operationem erroris vt credant menda
cio: vt iudicentur omnes qui non credide
runt veritati: ſed conſenſerunt iniquitati.
D Nos aũt debemus gratias agere deo ſemꝑ
pro vobis fratres dilecti a deo: ꝙ elegit nos
d̄s primitias in ſalutẽ in ſanctificatõe ſpiri
tus ⁊ fide veritatis: in qua ⁊ vocauit vos ꝑ
euangelium noſtrum in acquiſitione glorie
dñi nr̄i ieſu chriſti. Itaqꝫ fratres ſtate ⁊ te
nete traditiones quas didiciſtis: ſiue per ſer
monem ſiue per epiſtolam noſtram. Ipſe au
tem dominus noſter ieſus chriſtus ⁊ deus ⁊
pater noſter qui dilexit nos: ⁊ dedit conſola
tionem eternam ⁊ ſpem bonam in gratia ex
hortetur corda veſtra: ⁊ confirmet in omni
opere ⁊ ſermone bono.

¶C.S. Petit apoſtolus theſſalonicenſib⁹
orationem ſuffragij: atqꝫ infortat eos in re
generatione mali: atqꝫ incitat ad laborem
manuum. III

A D E cetero fratres orate pro nobis: vt
ſermo dei currat ⁊ clarificetur ſicut ⁊
apud vos: ⁊ vt liberemur ab importunis ⁊
malis hominibus. Non. n. oium eſt qui con
firmabit vos: ⁊ cuſtodiet a malo. Cõfidim⁹
ãt de vobis fratres in dño. Qm̄ quecunqꝫ
precipimus ⁊ facitis ⁊ facietis. Domin⁹ aũt
dirigat corda veſtra in caritate dei: ⁊ pati
entia chriſti. Denunciamus autem vobis
fratres in nomine domini noſtri ieſu xp̄i: vt B
ſubtrahatis vos ab omni fratre ambulante
inordinate: ⁊ nõ ſm̄ traditionem quam ac
ceperunt a nobis. Ipſi enim ſcitis quemad
modum oporteat imitari nos: quoniam nõ
inquieti fuimus iter vos: neqꝫ gratis panẽ
manducauimus ab aliquo: ſed in labore ⁊ i.cor.ii.c
fatigatione nocte ⁊ die operantes: ne quẽ ve
ſtrum grauaremus. Non quaſi non habue
rimus poteſtatē ſed vt noſmetipſos formã
daremus vobis ad imitandum nos. Naꝫ ⁊ C
cum eſſemus apud vos: hoc denunciabam⁹
vobis: quoniam ſi quis nõ vult operari: nec
manducet. Audiuimus enim iter vos quoſ
dam ambulantes inquiete: nihil operantes
ſed curioſe agentes. His autem qui eiuſmo
di ſunt denunciauimus obſecramus in dño
ieſu xp̄o: vt cum ſilentio operantes ſuum pa
nem manducent. Uos autem fratres nolite
deficere benefacientes: ꝙ ſi quis non obedi Gal.6.b.
erit verbo noſtro per epiſtolam hunc notate D
⁊ non cõmiſceamini cũ illo vt confundat̄.
Et nolite quaſi inimicũ exiſtimare: ſed corri
pite vt frẽm. Ipſe autem deus pacis det vo
bis pacem ſempiternam in omni loco. Do
minus ſit cum omnibus vobis. Salutatio
mea manu pauli quod eſt ſignum in omni
epiſtola. Ita ſcribo. Gr̄a dñi noſtri ieſu xp̄i
cum omnibus vobis. Amen.

¶Explicit epiſtola pauli ad Theſſalonicen
ſes ſecunda.

¶Incipit argumentum in epiſtolam ad ti
motheum primam.

T Imotheum inſtruit ⁊ docet de ordina
tione epiſcopatus ⁊ dyaconij: ⁊ omniſ
eccleſiaſtice diſcipline: ſcribens ei a laodicia
per tychicum diaconem.

¶Explicit argumentũ.

¶Incipit epiſtola Pauli ad Timotheum
prima.

¶C.S. Timotheũ cõmonet apoſtolus vt
nõ attendat genealogijs ac legalibus ob
ſeruantijs: ac gratias agit deo prouocatõe
ad apoſtolatum: atqꝫ inducit timotheũ ad
reſiſtenduꝫ doctoribus falſitatis. I

A **Aulus** apl's ieſu chriſti ſecũdũ iperium dĩ ſaluatoriſ no ſtri: ⁊ chriſti ieſu ſpei nr̃e: tiotheo dilecto filio in fi de: grã ⁊ mĩa ⁊ pax a deo pr̃e ⁊ xp̃o ihũ dño nr̃o Sicut rogaui te vt remaneres e pheſi cũ irem in macedoniã. vt denũciares qbuſdã ne aliter docerẽt neqȝ itẽderẽt fabu lis ⁊ genealogijs interminatis. q̃ q̃ões pre ſtãt magis q̃ȝ edificationẽ dei q̃ eſt i fide. Fi nis ãt ꝓcepti eſt caritas. de corde puro. ⁊ cõ
B ſcia bona ⁊ fide nõ ficta. A qb⁹ qdã aberrã tes ꝯuerſi ſũt in vanilogũ. volẽtes eẽ legis doctores ñ itelligẽtes. neqȝ q̃ loquũť. neqȝ
Ro.7.c. de qbus affirmãt. Scim⁹ ãt q2 bona ẽ lex ſi
Gal.4.f. qs ea legitime vtať: ſciẽtes hoc q2 lex iuſto
Exo.10.a. nõ ẽ poſita: ſed iniuſtis ⁊ non ſubditis ipijs
21.a ⁊ pccõrib⁹: ſceleratis ⁊ cõtaminatis: patrici
Leui.18.a dis ⁊ matricidis: homicidis: fornicarijs: ma
1.Cor.5.c ſculoꝝ ꝯcubitorib⁹: plagiarijs: mẽdacib⁹ ⁊ ꝑiuris: ⁊ ſiqd aliud ſane doctrine aduerſať q̃ eſt ſecũdũ euãgeliũ glĩe beati dei qđ credi
C tũ ẽ mihi. Grãs ago ei q me ꝯfortauit i xp̃o ieſu dño nr̃o: q2 fidelem me exiſtimauit po nẽs in miniſterio. Qui prius blaſfemus fui ⁊ ꝑſecutor ⁊ ꝯtumelioſus. ſed miam dei con ſecutus ſuȝ: q2 ignorãs feci in incredulitate Superabũdauit aũt grã dñi nr̃i cũ fide ⁊ di
infra.4.c lectione q̃ ẽ in xp̃o ieſu. Fidelis ſermo ⁊ oĩ ac ceptione dignus: q2 xp̃s ieſuſ venit in hũc mundũ peccato res ſaluos facere: quorũ pri
B mus ego ſum. Sed ideo miaȝ
1.Cor.7.c ꝯſecutus ſum: vt i me primũ oñderet xp̃s ieſus oẽȝ patien tiã ad iformationẽ eorũ q cre dituri ſunt illi in vitã eternaȝ regi ãt ſeculoꝝ imortali inui ſibili ſoli deo honor ⁊ gloria ı in ſecula ſeculoꝝ. Amen. Hoc ꝓceptũ ꝯmendo tibi fili timo thee ſecũdũ ꝓcedentes in te ꝓ phetias vt milites in illis bo nam militiam habens fidem ⁊ bonã ꝯſcientiam. Quaȝ qdam repellẽtes circa fidem naufragauerũt. ex qbus ẽ hyme neus ⁊ alexander quos tradidi ſathane vt diſcant non blaſfemare.

¶C.S. Inſtruit apoſtolus timotheum de actu orandi ⁊ modo ac deide de oratione lo quitur quoad populum ſubiectum. II

A O Bſecro igiť primo oium fieri obſe crationes: oratiões: poſtulatiões: grã rũ actiones ꝓ oib⁹ hoib⁹: ꝓ regib⁹ ⁊ oib⁹ q in ſublimitate ꝯſtituti ſũt: vt qetã ⁊ trãqllã vitam agamus in oĩ pietate ⁊ caſtitate. Hoc
B enim bonũ eſt ⁊ acceptũ corã ſaluatore nr̃o
infra.5.a deo: q oẽs hoies vult ſaluos fieri: ⁊ ad agni tionẽ veritatis venire vnus. n. ds vn⁹ ⁊ me diator dei ⁊ hoiuȝ hõ xp̃s ieſus: qui dedit re dẽptionẽ ſemetipſũ ꝓ oibuſ. Cuius teſtimo niũ tpib⁹ ſuis ꝯfirmatũ ẽ: in quo poſit⁹ ſum ego ꝑdicator ⁊ apl's. Veritatẽ dico: nõ mẽti 2.Timo.1.c
tior: doctor gẽtiũ in fide ⁊ veritate. Volo er
C go viros orare in oĩ loco: leuãtes puras ma nus ſine ira ⁊ diſceptatione. Siĺiter ⁊ mulie res in hitu ornato: cũ verecũdia ⁊ ſobrieta 1.Pe.3.a
te ornantes ſe: nõ intortis crinibus aut au ro aut margaritis vel veſte precioſa: ſed qđ decet mulieres ꝓmittẽtes pietatẽ ꝑ opa bo na. Mulier in ſilẽtio diſcat: cũ oĩ ſubiectiõe. Docere aũt mulieri nõ permitto neqȝ dñari 1.Cor.14.f
D in virũ: ſed eẽ in ſilentio. Adã. n. primus for matus ẽ deinde eua: ⁊ adã nõ ẽ ſeduct⁹ mu lier aũt ſeducta i ꝑuaricatiõe fuit. Saluabiť ãt ꝑ filioꝝ gñationẽ: ſi ꝑmãſerit in fide dile ctione ⁊ ſanctificatione cum ſobrietate.

¶C.S. Doceť timotheus ordinare grad⁹ eccleſie tã quo ad epheſios q̃ȝ quo ad diaco nes ac vxores eoꝝ: ⁊ poniť rõ ꝑdictoꝝ. III

A Fidelis ſermo. Si qs epatū deſiderat
Titum.i.b. bonū op⁹ deſiderat. Oʒ.n.epm irrep
heſibilē eē:vnius vxoris viꝝ ſobriū ornatū
prudētē:pudicū.hoſpitalē:doctoreʒ nō vino
lētū:nō pcuſſorē:ſʒ modeſtū nō litigioſum:
nō cupidū:ſue domui bn̄ ppoſituʒ:filios ha
B bētē ſubditos cū oī caſtitate. Si qs autē do
mui ſue pēſſe neſcit quō eccleſie dei diligētiā
hēbit. Nō neophitū.ne in ſupbiā elatus i iu
diciū incidat diaboli. Oʒ āt ⁊ illū teſtimoni
um hēre bonū ab his q foris ſūt.vt nō i op
probriū incidat ⁊ in laqueū diaboli. Diaco
nes ſilr pudicos.nō bilingues.nō multo vi
no deditos nō turpe lucrū ſectantes.hn̄tes
C miniſteriū fidei i ꝯſcia pura.⁊ hi āt pbēt pri
mū ⁊ ſic miniſtrēt nullū crimē hn̄tes. Mulie
res ſilr pudicas.nō detrahētes.ſobrias fide
les in oībus. Diacones ſint vni⁹ vxoris vi
ri q filijs ſuis bene pſint ⁊ ſuiſ domib⁹. Qui
n.bene miniſtrauerit:gradū bonū ſibi acqui
rēt ⁊ multā fiduciaʒ in fide q̄ eſt in xp̄o ieſu.
D Hec tibi ſcribo fili timothee:ſperās me veni
re ad te cito. Si aūt tardauero:vt ſcias quō
oporteat te in domo dei cōuerſari q̄ ē eccl'ia
dei viui:colūna ⁊ firmamētū veritatiſ. Et ma
nifeſte magnū ē pietatis ſacramētū qđ ma
nifeſtatū ē in carne:iuſtificatū ē in ſpū:appa
ruit angelis:pdicatū ē gentibus:creditū ē in
mundo:aſſumptū eſt in gloria.

¶C.S. Excludit apl's moduʒ docendi erro
A neū.ac ponit veꝝ docēdi modum. IIII

2.Timo.3.a. Spiritus autem manifeſte dicit.qꝛ in
2.Pe.3.a nouiſſimus tpib⁹ diſcedent qdā a fide
Jud.i.f. attēdētes ſpiritus erroris ⁊ doctrinis demo
nioꝝ in hypocriſi loquētiū mēdaciū ⁊ caute
riatā hn̄tiū ſuā ꝯſciaʒ phibētiū nubere.ab
ſtinere a cibis quos deus creauit ad pcipiē
B dū cū grāꝝ actione fidelib⁹ ⁊ his q cognoue
rūt veritatē. Qꝛ oīs creatura dei bona eſt ⁊
nihil reijciēdū qđ cū grāꝝ actione pcipitur.
Scificaṫ.n.p verbū dei ⁊ orōnē. Hec propo
2.Timo.2.d. nēs frib⁹:bon⁹ eris miniſter xp̄i ieſu.enutri
tus verbis fidei ⁊ bone doctrine q̄ aſſecut⁹
C es. Ineptas āt ⁊ inanes fabulas deuita. Ex
erce āt teipʒ ad pietatē. Nā corporalis exer
citatio ad modicū vtiliꝭ ē. Pietas āt ad oīa
Ti.i.c vtilis ē.pmiſſionē hn̄s vite.q̄ nūc ē ⁊ futurē
Fidelis ſermo ⁊ oī acceptione dign⁹. In hoc
n.laboram⁹ ⁊ maledicimur. qꝛ ſpamus in
deum viuū q ē ſaluator oīuʒ hoīum. maxie
fideliū. Precipe hoc ⁊ doce. Nemo adoleſcē
tiā tuā ꝯtēnat.ſʒ exēplū eſto fideliū.i verbo
in ꝯuerſatione in caritate.in fide.in caſtitate
Dū uenio attēde lectioni exhortationi ⁊ do
ctrine. Noli negligere grām q̄ in te ē q̄ data D
eſt tibi p pphetiā cū ipoſitione manuū pſby
terij. Hec meditare.in his eſto.vt pfect⁹ tu⁹
manifeſt⁹ ſit oīb⁹. Attēde.n.tibi.⁊ doctrine.
iſta i illis. Hoc.n.faciēs ⁊ teipſum ſaluū faci
es.⁊ eos qui te audiunt.

¶C.S. Inſtruit apl's timotheū de viduis:
⁊ dicit q̄ videre vidue ſūt docēdo:ac loqṫ de
pviſione miniſtroꝝ eccleſie:docens de actis
iudicandi ⁊ puniēdi ſubiectos. V.

Seniorem ne increpaueris.ſed obſecra A
vt prēm. Iuuenes vt fratres.anus vt
matres iuuenculas vt ſorores in oī caſtita
te. Viduas honora:q̄ vere vidue ſunt. Si q̄
āt vidua filios aut nepotes hʒ:diſcat primū
domū ſuā regere:⁊ mutuā vicē reddere parē
tibus. Hoc.n.acceptū eſt corā deo. Que aūt 5.2.b
vere vidua eſt ⁊ deſolata ſperet i deū:⁊ inſtet
obſecrationibus ⁊ orōnibus nocte ⁊ die. Nā
q̄ in delitijs ē viuens.mortua eſt. Et hoc pre
cipe.vt irrephēſibiles ſint. Si qs aūt ſuoꝝ ⁊
maxime domeſticoꝝ curā non hʒ.fidē nega
uit.⁊ eſt infideli deterior. Vidua eligaṫ non
minus ſexaginta annoꝝ:q̄ fuerit vnius viri B
vxor in opib⁹ bonis teſtimoniū hn̄s ſi filioſ
educauit.ſi hoſpitio recepit.ſi ſanctoꝝ pedes
lauit.ſi tribulationē patiētib⁹ ſūminiſtrauit
ſi oē opus bonū ſubſecuta eſt. Adoleſcentio
res āt viduas deuita. Cū.n.luxuriate fuerint
in xp̄o nubere volunt.hn̄tes damnationem
qꝛ primā fidē irritā fecerūt. Simul āt ⁊ ocio
ſe diſcunt circuire domos:non ſolum ocioſe:
ſed ⁊ verboſe ⁊ curioſe.loq̄ntes q̄ nō oʒ. Vo
lo āt iuniores nubere.filios pcreare.matreſ C
familias eē.nullā occaſionē dare aduerſario
maledicti grā. Iā.n.q̄dā ꝯuerſe ſūt retro p⁹
ſathanā. Si qs fidelis hʒ viduas ſūmiſtret
illis vt ſi grauet eccl'ia.vt his q̄ vere vidue
ſūt ſufficiat.q̄ bn̄ pſunt pſbyteri.duplici ho
nore digni hēanṫ.maxime q laborāt i verbo
⁊ doctrina. Dicit.n.ſcriptura. Nō alligabis
os boui triturāti. Et dign⁹ ē operarius merce Deut.25.a
de ſua. Aduerſus pſbyteꝝ accuſationeʒ noli i.cor.9.b
recipe:niſi ſub duob⁹ aut trib⁹ teſtib⁹. Pec
cātes corā oībus argue:vt ⁊ ceteri timorem D
habeāt. Teſtor coraʒ deo ⁊ xp̄o ieſu ⁊ electis Deut.19.d.
angelis vt hec cuſtodias ſine piudicio:nihil
faciēs i alterā ptē declinādo. Man⁹ cito ne

mini iposueris neqȝ cōicaueris pccis alienis
Teipſum caſtum cuſtodi noli adhuc aquam
bibere: ſed modico vino vtere pp ſtomacuȝ
tuū ꝛ frequētes tuas īfirmitates. Quorūdā
hoīum peccata manifeſtata ſunt pcedentia
ad iudiciū quoſdam aūt ſubſequuntur.
ſimiliter ꝛ facta bona manifeſta ſunt: ꝛ q̄ ali
ter ſe hn̄t abſcondi non poſſunt.

¶ C.S. Inducit apl's epos ad cuſtodiā pau
pū i ſeruitio dn̄oꝝ. ac demū iducit ad ſectādā
humilitatē. pietatem. ꝛ ceteras virtutes. VI

A Quicunqȝ ſūt ſub iugo ſerui dn̄os ſu
os oī honore dignos arbitrentur ne
nomen dn̄i ꝛ doctrina blaſſemet. Qui āt fi
deles hn̄t dn̄os: non contemnant: qꝛ fratres
ſunt: ſed magis ſeruiant: qꝛ fideles ſunt ꝛ di
lecti: qꝛ beneficij participes ſunt. Hec doce ꝛ
exhortare. Si qs aliter docet: ꝛ non acqeſcit
ſanis ſermonib⁹ dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. ꝛ ei q ſecū
dū pietatē eſt doctrine ſupbus nihil ſciens:
ſed languēs circa q̄ōnes ꝛ pugnas verboꝝ
B ex qbus oriunt inuidie. cōtentiones. blaſſe
mie. ſuſpitiones male. ꝯflictationes hoīum
mente corruptoꝝ ꝛ q a veritate priuati ſūt
exiſtimantium q̄ſtuȝ eſſe pie
tatē. Eſt āt queſtus magnus
Eccl.5.c. pietas cuȝ ſufficientia. Nihil
Iob.1.d. n. intulimus in hunc mūdū
haud dubiuȝ: qꝛ nec auferre
qd poſſumus. Hn̄tes āt ali
mēta ꝛ quibus tegamur. his
cōtenti ſimus. Nam q volūt
diuites fieri: incidunt in tēta
tionē ꝛ i laqueū diaboli ꝛ de
ſideria multa inutilia ꝛ noci
ua q̄ mergunt hoīes in inte
Eccl.10.d ritū ꝛ pditionē. Radix eniȝ
oīum maloꝝ eſt cupiditas.
quā quidē appetētes errau
erūt a fide: ꝛ iſeruerūt ſe dolorib⁹ multis. Tu
C āt o hō dei hec fuge. ſectare vero iuſticiā: pie
Timo.2.d tatē: fidē: caritatē: patiētiā: māſuetudinē. Cer
ta bonū certamē fidei: apphēde vitā eternā:
i q̄ vocatus ꝛ ꝓfeſſus bonā ꝓfeſſionē coram
multis teſtib⁹. Precipio tibi corā deo q vi
uificat oīa ꝛ xp̄o ieſu q teſtimoniuȝ reddidit
ſub pōtio pilato bonā ꝓfeſſionē vt ſues mā
datū ſine macula irreprehēſibile vſqȝ in ad
uētū dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: quē ſuis tp̄ibus oſ̄det
Apo.19.c beat⁹ ꝛ ſolus potēs. rex regū ꝛ dn̄s dn̄antiū
q ſolus hēt imortalitatē. ꝛ lucē hitat inacceſ
ſibilē: quē nullus hoīum vidit: ſȝ nec videre Ioh.1.b
pōt: cui honor ꝛ ipiū ſempiternū. Amen. Di 1.Ioh.4.c
uitibus huius ſeculi pcipe nō ſublime ſape
re: neqȝ ſperare in icerto diuitiaꝝ: ſed in deo D
viuo qui preſtat nobis oīa abūde ad fruen
dū: bene agere: diuites fieri in bonis opib⁹
facile tribuere: cōicare: theſaurizare ſibi fun
damētū bonum in futurū vt apprehendant
verā vitam. O timothee depoſitum cuſtodi
deuitans prophanas vocuȝ nouitates: ꝛ op
poſitiones falſi nominis ſcientie: quam quidā
promittentes circa fidem exciderūt. Gratia
tecum. Amen.

¶ Explicit ep'la Pauli ad Tiotheū prima.

¶ Incipit argumentū in ep'lam ſecundam.

ITem timotheo ſcribit de exhortatiōe
martyrij ꝛ oī regula veritatis: ꝛ qd fu
tuꝝ ſit temporibus nouiſſimis. ꝛ de ſua paſ
ſione: ſcribens ei ab vrbe roma.

¶ Explicit argumentum.

¶ Incipit ep'la Pauli ad timotheū ſecūda

¶ C.S. Inducit apl's timotheū ad ꝯſtāter
pdicādū chriſti ex pontificati dignitate ac p
dicantium paucitate. I.

Paulus A
apl's ieſu xp̄i p
voluntatē dī ſm
ꝓmiſſionē vite
q̄ ē i xp̄o ihū: tio
theo cariſſimo
filio: gr̄a ꝛ mīa
ꝛ pax a deo p̄re
nr̄o ꝛ xp̄o ieſu
dn̄o nr̄o. Gr̄as Ro.1.a.
ago dō meo cui

ſuio a pgenitorib⁹ meis in ɔſcia: puta φ ſi-
ne itermiſſione habeā tui memoriā inoratō
nib⁹ meis nocte ac die deſiderās te videre.
B Memor lachrymaꝝ tuaꝝ.vt gaudio iplear
recordationē accipēs ei⁹ ſidei.q̄ ē in te nō ſi
cta:q̄ ⁊ bitauit primū i auia tua loide ⁊ ma-
tre tua eunice.certus ſū āt φ ⁊ i te. Propter
quā cām āmoneo te.vt reſuſcites grāꝫ dei q̄
Ro.8.c ē i te p ipoſitionē manuū meaꝝ. Nō.n.dedit
nobis ds ſpm̄ timoris.ſꝫ virtutis ⁊ dilectio
nis ⁊ ſobrietatis. Noli itaqꝫ erubeſcere teſti
moniū dn̄i nr̄i ieſu xp̄i neqꝫ me victū ei⁹ ſed
C collabora euāgelio ꝫ virtutē dei q nos libe
ad Titū. 3.b rauit ⁊ vocauit vocatiōe ſua ſcā nō ꝫm opa
nr̄a:ſꝫ ꝫ ꝓpoſitū ſuū ⁊ grām q̄ data ē nobiſ
i xp̄o ieſu añ tpa ſecularia. Manifeſtata ē āt
nūc p illuminationē ſaluatoriſ nr̄i ieſu xp̄i:q
deſtruxit qdē mortē illūinauit āt vitā ⁊ icor-
ruptionē p euāgeliū:i quo poſit⁹ ſū ego p̄di-
i.Timo.2.b cator ⁊ apl's ⁊ magr̄ gentiū. Ob quā cām ēt
hec patior:ſꝫ n̄ ɔfūdor. Scio.n.cui credidi:⁊
cert⁹ ſū qꝛ potēs ē depoſitū meū ſeruare i il
lū diē. Formā habe ſcōꝝ verboꝝ q̄ a me au-
diſti i fide ⁊ dilectiōe i xp̄o ieſu bonuꝫ depoſi
D tū cuſtodi p ſpm̄ ſcm̄ q bitat in nobis. Scis
n.hoc φ auerſi ſunt a me oēs q i aſia ſūt ex
qb⁹ ē phigel⁹ ⁊ hermogenes. Det miaꝫ dn̄ſ
oneſifori domui qꝛ ſepe me refrigerauit ⁊ ca
thenā meā n̄ erubuit:ſꝫ cū romā veniſſē ſol
licite me q̄ſiuit ⁊ iuenit. Det illis dn̄s iuenir̄
miam. a deo in illa die. Et quāta epheſi mini
ſtrauit mihi tu melius noſti.

C.C.S. Sollicitat apoſtolus timotheū ad
exeqnēdum p̄dicationis officium: ac monet
ipſū iauenilia deſideria fugere. II.

A TU ergo fili mi ɔfortare i grā q̄ ē i xp̄o
ieſu ⁊ q̄ audiſti a me p m̄ltos teſteſ h
ɔmēda fidelib⁹ hoib⁹.q idonei erūt ⁊ alios
docere. Labora ſicut bon⁹ miles xp̄i ieſu. Ne
mo militāſ deo:iplicat ſe negocijs ſecularib⁹
vt ei placeat cui ſe ꝓbauit. Nā ⁊ q certat in
agone nō coronabit̄ niſi legitime certauerit
i.Cor.9.b Laborantē agricolam oꝫ primum de fructi
B bus accipere. Intellige q̄ dico dabit.n.tibi
dn̄s in oibus intellectum. Memor eſto dn̄ꝫ
ieſū xp̄ꝫ reſurrexiſſe a mortuis ex ſemine dd
ꝫm euāgeliū meū i quo laboro vſqꝫ ad vicu
la q̄ſi maleꝯopās ſꝫ verbū dei nō ē alligatū.
Jō oia ſuſtineo pp electos:vt ⁊ ipi ſalutē ɔſe
C q̄nt:q̄ ē i xp̄o ieſu cū glā celeſti. Fidelis ſmo
Nā ſi ɔmortui ſum⁹.⁊ ɔuiuem⁹:ſi ſuſtinebi-
m⁹ ⁊ ɔregnabim⁹:ſi negauerim⁹ ⁊ ille nega
bit nos:ſi nō credim⁹ ille fidelis pmanet ne
gare ſeipm n̄ pōt. Hec ɔmone teſtificās corā
deo. Noli ɔtēdere verbis:ad nihil.n.vtile eſt
niſi ad ſubuerſionē audiētiū. Sollicite āt cu-
ra teipm ꝓbabilē exhibere deo.opariū icōfu
ſibilē.recte tractātē verbū ꝟitatis. Propha
na āt ⁊ inaniloqa deuita. Multū.n.ꝓficiūt
ad ipietatē:⁊ ſermo eoꝝ vt cācer ſerpit. Ex q-
b⁹ ē hymene⁹ ⁊ philet⁹:q a veritate excide-
rūt dicētes reſurrectionē iā fcāꝫ ⁊ ſubuerterūt
quorūdā fidē:ſꝫ firmū fundamētuꝫ dei ſtat:
hñs ſignaculū hoc. Cognouit dn̄s q ſūt ei⁹
⁊ diſcedat ab iniqtate oīſ q iuocat nomē dn̄i
In magna āt domo nō ſolū ſūt vaſa aurea ⁊
argētea:ſꝫ ⁊ lignea ⁊ fictilia:⁊ q̄dā qdē i ho-
norē:q̄dā āt i ɔtumeliā. Si qs ḡ emūdaue- D
rit ſe ab iſtis:erit vas i honorē ſcificatū ⁊ vti
le dn̄o ad oē op⁹ bonū paratū. Juuenilia āt i.Tio.4.b
deſideria fuge:ſectare vero iuſticiā:fidē:cari- Jbidē.6.
tatē:⁊ pacē:cū his q iuocāt dn̄m de corde pu
ro. Stultas āt ⁊ ſine diſciplina qōnes deui- ad Titū.3
ta. Sciēs qa generāt lites. Seruū āt dn̄i nō
oꝫ litigare:ſed māſuetū eē ad oēs: docibilē:
patiētē:cū modeſtia corripiētē eos q reſiſtūt
veritati:ne qn̄ deus det illis pniāꝫ ad cogno
ſcēdā veritatē ⁊ reſipiſcant a diaboli laqis a
quo captiui tenēt̄ ad ipſius voluntatem.

C.C.S. Hortat̄ apoſtolus timotheū ad p̄di
candum:pp falſorum predicatoꝝ multipli-
cationem futuram ⁊ inchoatā:ac ponitur ti-
mothei mōitio de firmitate. III

HOc āt ſcito qꝛ in nouiſſimis diebus i A
ſtabūt tp̄a piculoſa:⁊ erūt hoies ſeipoſ i.Timo. 4.
amātes:cupidi:elati:ſupbi:blaſphemi:parē 2.Pe.2.a.
tib⁹ nō obediētes:igrati:ſceleſti:ſine affectio Jude.i.f
ne.ſine pace.criminatores.icōtinēteſ.imites
ſine benignitate:pditores.ꝓterui.tumidi.⁊
voluptatū amatores magis quā dei hñtes
ſpēm qdē pietatis.virtutē āt ei⁹ abnegātes B
Et hos deuita. Ex his.n.ſunt q penetrāt do-
mos ⁊ captiuas ducunt mulierculas onera
tas pccis q̄ ſeducūt̄ varijs dſiderijs ſp diſcē
tes ⁊ nūqꝫ ad ſciāꝫ ꝟitatis pueniētes. Quē Exo.7.b.
admodum āt iānes ⁊ mābres reſtiterūt moy
ſi.ita ⁊ hi reſiſtūt veritati.hoies corrupti mē
te.reprobi circa fidē.ſꝫ vltra nō ꝓficiēt. Inſi C
pia.n.eoꝝ manifeſta erit oib⁹.ſicut illoꝝ fuit
Tu āt aſſecutus es meam doctrinaꝫ.inſtitu
tionē:ꝓpoſitū.fidē lōgaminitatē. dilectionē
patiētiā.pſecutiones.paſſiones.qualia mihi

ſcã ſũt anthiochie iconio.liſtris quales pſe
cutiões ſuſtinui: ⁊ ex oibus eripuit me dñs.
Et oẽs q pie volũt viuere i xp̃o ieſu ꝑſecuti
D oné patient. Mali aũt hoĩes ⁊ ſeductores ꝓ
ficient i pei⁹ errãtes ⁊ i errorẽ mittẽtes. Tu
ꝟo ꝑmane i his q̃ dedicisti. ⁊ credita ſunt ti
bi ſciẽs a quo didiceris. Et qꝛ ab ifantia ſa
cras litteras noſti. q̃ te poſſunt inſtruere ad
Pe.i.d ſalutẽ ꝑ fidẽ q̃ ẽ in xp̃o ieſu. Ois.n.ſcriptu
ra diuinit⁹ iſpirata vtilis ẽ ad docẽdũ: ad ar
guẽdũ: ad corripiẽdũ ad erudiẽdũ i iuſticia
vt pfect⁹ ſit hõ dei ad oẽ op⁹ bonũ inſtruct⁹.
¶ C.S. ꝑdicit apoſtolus multiplicationem
malorũ auditorũ cũ denũtiatiõe ſui marty
rij ⁊ aduẽtũ thimothei ad ſe flagitat: ⁊ ami
cos ſalutat. IIII.

A Teſtificor corã deo ⁊ ieſu xp̃o q iudica
turus ẽ viuos ⁊ mortuos. ⁊ ꝑ aduẽtũ
ipſius ⁊ regnũ eius: ꝑdica verbũ iuſta opor
tune: importune argue: obſecra: increpa in
omni patientia ⁊ doctrina. Erit.n.tp̃s cũ ſa
nam doctrinã non ſuſtinebunt: ſed ad ſua d̃
ſideria coaceruabunt ſibi magiſtros: prurie
tes auribus: ⁊ a veritate qdẽ
auditum auertent ad fabulaſ
B aũt cõuertẽtur. Tu vero vigi
la. in oib⁹ labora. op⁹ fac euan
geliſte. miſteriũ tuũ imple. ſo
brius eſto. Ego enim iam deli
bor. ⁊ tp̃s reſolutionis mee in
ſtat. Bonũ certamẽ certaui:
curſũ ꝯſumaui: fidẽ ſeruaui.
In aliquo repoſita eſt mihi co
rona iuſtitie: quã reddet mihi
dñs in illa die iuſtus iudex.
Non ſolũ aũt mihi: ſed ⁊ his
qui diligunt aduẽtũ eius. Fe
ſtina ad me venire cito. De
mas enim me reliquit diligens hoc ſeculũ
⁊ abijt theſſalonicã: creſcens in galatiam: ti
Coloſ.4.b tus in dalmatiã: lucas eſt mecũ ſolus. Mar
C cum aſſume ⁊ adduc tecũ: eſt.n.mihi vtilis i
miniſterio. Tichicũ autẽ miſi epheſũ. Penu
lam quã reliqui troade apud carpũ veniens
affer tecũ: ⁊ libros maxime aũt mẽbranas.
Alexander erarius multa mala mihi oſten
dit: reddet illi dñs ꝺm opa ei⁹ quẽ ⁊ tu deui
ta. Valdẽ.n.reſtitit verbis nr̃is. In prĩa mea
defenſione nemo mihi affuit: ſed oẽs me de
reliquerũt: nõ illis iputet. Dñs aũt mihi a
ſtitit ⁊ ꝯfortauit me vt ꝑ me ꝑdicatio imple
atur: ⁊ audiãt oẽs gẽtes: ⁊ liberat⁹ ſũ de ore
leonis. Liberauit me dñs ab oi opere malo: D
⁊ ſaluũ faciet in regnũ ſuũ celeſte: cui gloria
in ſecula ſeculoꝝ. Amẽ. Saluta priſcã ⁊ aq
lã: ⁊ oneſifori domũ. Eraſtus remãſit corithi
trophimũ ãt reliq infirmũ mileti. Feſtina añ
hyemẽ venire. Salutãt te eubolus ⁊ pudẽs
⁊ linus ⁊ claudia: ⁊ frẽs oẽs. Dñs ieſus xp̃s
cũ ſpũ tuo. Gr̃a vobiſcum. Amen.
¶ Explicit epiſtola pauli ad Timotheum
ſecunda.

¶ Incipit argumentum in epiſtolam ad ti
tum.

Titum cõmonefacit ⁊ inſtruit de cõſti
tutione preſbyterij ⁊ de ſpirituali cõ
uerſatione ⁊ hereticis vitandis qui traditio
nibus iudaicis credunt ſcribens ei a nico
poli.

¶ Explicit argumentũ.

¶ Incipit epiſtola Pauli ad Titum.
¶ C.S. Titum inſtruit apoſtolus quales
debeat epiſcopos ordinare: ⁊ quomodo ma
li ſunt increpandi. Capitulũ primũ.

p

Aulus A
ſeruus dei apo
ſtolus ãt ieſu xp̃i
ꝺm fidẽ electorũ
dei ⁊ agnitionẽ
veritatis: q̃ ꝺm
pietatẽ eſt in ſpẽ
vite eterne: quã
promiſit qui nõ
mentitur de⁹ an
te tempora ſecu
laria manifeſta

nit aũt tpibus ſuis verbũ ſuũ in p̄dicatione
q̃ credita eſt mihi ſm p̄ceptũ ſaluatoris nr̄i
dei: tito dilecto filio ſm cõem fidez gratia ⁊
B pax a deo p̄re ⁊ xp̄o ieſu ſaluatore nr̄o. Hui⁹
rei gratia reliq̄ te crete: vt ea que deſunt cor
rigas: ⁊ conſtituas per ciuitates p̄ſbyteros
ſicut ⁊ ego diſpoſui tibi ſi quis ſine crimine
eſt vnius vxoris vir: filios habens fideles:
non in accuſatõe luxurie aut non ſubditos.
i Timo.3.a. Oportet. n. epiſcopũ ſine crimine eē ſicut dei
diſpēſatorē: nõ ſupbũ: nõ iracũdũ: non vino
lentũ: nõ percuſſorē: nõ turpis lucri cupidũ.
ſz hoſpitalē: benignũ: ſobriũ: iuſtũ: ſanctuz.
ↄtinentē: amplectentē eũ q ſm doctrinā eſt
fidelē ſermonē: vt potēs ſit exhortari in do
C ctrina ſana: ⁊ eos q ↄtradicũt arguere. Sũt
n. multi ⁊ inobedientes: vaniloqui ⁊ ſeducto
res maxime q de circũciſiõe ſup quos oꝫ re
dargui qui vniuerſas domos ſubuertũt: do
cētes q̃ nõ oꝫ turpis lucri gr̄a. Dixit qdā ex
illis ꝑprius ipſoꝝ ꝓpheta. Cretēſes ſp̄ men
daces: male beſtie ventris pigri. Teſtimoni
um hoc verũ eſt. Quā ob cām increpa illos
D dure: vt ſani ſint in fide: nõ intēdētes iudai
cis fabulis ⁊ mandatis hoium auerſantiuz
ſe a veritate. Oīa mũda mũdis: coinq̄natis
Ro.14.d āt ⁊ infidelibus nihil eſt mũdũ: ſz inq̄nate
ſunt eoꝝ ⁊ mēs ⁊ ↄſciētia. Cõfitenť ſe noſſe
deũ: factis āt negāt cũ ſint abhoīati ⁊ icredi
biles ⁊ ad omne opus bonum reprobi.

¶C. S. Apoſtolus titum inſtruit ad infor
mandũ exiſtentez in ſtatu ſenili: iuuenili: ac
ſeruili. II

Tu āt loq̄re q̃ decēt ſanā doctrinā. Se
nes vt ſobrij ſint: pudici: prudētes ſa
ni in fide: in dilectõe: in patiētia. Anus ſimi
liter in habitu ſancto: nõ criminatrices: non
multo vino ſeruiētes: bñ docētes vt prudē
tiā doceant. Adoleſcentulas vt viros ſuos
ament: filios ſuos diligant: prudētes: caſtas
ſobrias: domus curā hñtes: benignas: ſub
ditas viris ſuis: vt nõ blaſphemeť verbuz
dei. Iuuenes ſil'r hortare ⁊ ſobrij ſint. In oi
B bus teipſum p̄bebe exemplũ bonoꝝ operuz
in doctrina: i integritate: i grauitate. Verbũ
ſanũ irrep̄hēſibile: vt is qui ex aduerſo ē ve
C reať: nihil habēs malũ dicere de nobis. Ser
Eph.6.a. uos dñis ſuis ſubditos eē: in oib⁹ placētes
Colo.3.d. nõ ↄtradicētes: nõ fraudātes: ſz in oib⁹ fidē
i. Pe.2.c. bonā oñdētes vt doctrinā ſaluatoris noſtri
dei ornent in omnibus. Apparuit. n. gr̄a dī
⁊ ſaluatoris nr̄i oibus hoibus erudiēs nos
vt abnegātes ipietatē ⁊ ſecularia deſideria:
ſobrie ⁊ iuſte ⁊ pie viuamus in hoc ſeculo:
expectātes btāz ſpē ⁊ aduētũ glīe magni dī B
⁊ ſaluatoris nr̄i ieſu xp̄i q dedit ſemetipz ꝓ
nobis vt nos redimeret ab oī iniq̄tate ⁊ mũ
daret ſibi populũ acceptabilē ſectatorez bo
noꝝ operũ. Hec loquere ⁊ exhortaŕ: ⁊ argue
cũ oī imperio. Nemo te cõtemnat.

¶C. S. Oſtendit apoſtolus quomodo po
pulus debeat ſe hr̄e erga principes cum rõe
dicti: atq3 erga hereticos: ⁊ annectit ſaluta
tionem. III.

Admone illos principibus ⁊ ptātibus a
ſubditos eē: dicto obedire: ad oē opus
bonũ paratos eē: neminē blaſſemare: nõ liti
gioſos eē: ſed modeſtos: oēm oñdētes man
ſuetudinē ad oēs hoīes. Eramus. n. aliquā
do ⁊ nos inſipiētes: increduli: errātes: ſeruiē
tes deſiderijs ⁊ voluptatibus varijs in ma
litia ⁊ inuidia agētes odibiles: odiētes inui
cē. Cũ āt benignitas ⁊ humanitas apparuit B
ſaluatoris nr̄i dei: nõ ex opib⁹ iuſtitie q̃ feci 2.Timo.3
m⁹ nos: ſz ſm miaz ſuā ſaluos nos fecit per
lauacrũ regeneratõis ⁊ renouatõis ſpũs ſci
quē effudit in nos abũde per ieſũ xp̄m ſalua
torē nr̄m: vt iuſtificati gr̄a ipſi⁹ heredeſ ſim⁹
ſm ſpē vite eterne. Fidelis ſermo eſt. Et de C
his volo te cõfirmare vt curēt bonis operi
bus p̄eſſe qui credunt deo. Hec ſunt bona ⁊
vtilia hoibus. Stultas āt q̃ones ⁊ genealo 2.Timo.3.
gias ⁊ cõtētões ⁊ pugnas legis deuita. Sũt
eniz inutiles ⁊ vane. Hereticũ hoīez p⁹ vnā
⁊ ſcdam correptionē deuita ſciēs q̄ ſubuer
ſus eſt q eiuſmodi eſt. Et delinquit cũ ſit ꝓ
prio iudicio cõdēnatus. Cũ miſero ad te ar D
teman aut tychicũ: feſtina ad me venire Ni
copolim. Ibi. n. ſtatui hyemare: zenā legiſpe
ritũ ⁊ apollo ſollicite p̄mitte: vt nihil illis de
ſit. Diſcāt āt ⁊ nr̄i bonis opibus p̄eeſſe ad
vſus neceſſarios: vt nõ ſint infructuoſi. Sa
lutāt te q mecũ ſũt oēs. Saluta eos q nos
amāt in fide. Gr̄a dei cũ oib⁹ vobis. Amē.

¶Explicit epiſtola Pauli ad Titum.

¶Incipit argumētum in epiſtolam ad phi
lemonem.

Philemoni familiares litteras facit ꝓ
oneſimo ſeruo eius. ſcribens ei ab vr
be roma de carcere per ſupraſcriptum one
ſimum.

¶Explicit argumentum.

¶ Incipit epiſtola Pauli ad philemonē.

¶ C.S. Apoſtolus ſcribit philemōi formā ſ ad eū petōez de recipiēd ɔ oneſimo: ⁊ adiungit ſalutationem. Capitulum primū.

A **Paulus** vinctus xp̄i ieſu ⁊ timothe⁹ frater: Philemoni dilecto adiutori nr̄o ⁊ appie ſorori cariſſime: ⁊ archippo cōmilitoni nr̄o: ⁊ eccleſie que i domo tua eſt gratia vobis ⁊ pax a deo p̄re nr̄o ⁊ dn̄o ieſu xp̄o. Gratias ago deo meo ſemꝑ memoriā tui faciens in orationibus meis audiens caritatem tuam ⁊ fidem quam habes in dn̄o ieſu ⁊ in omnes ſanctos: vt communicatio fidei tue euidens fiat in agnitione omnis operis boni in chri
B ſto ieſu. Gaudium enim magnum habui ⁊ conſolationem in caritate tua: qꝛ viſcera ſanctorum requieuerunt per te frater. Propter quod multam fiduciaꝫ habens in chriſto ieſu imperandi tibi quod ad rem pertinet. ꝓpter caritatem magis obſecro cum ſis talis vt paulus ſenex: nunc autem ⁊ vinctus ieſu chriſti: obſecro te pro meo filio quem genui in vinculis oneſimo qui tibi aliquando inutilis fuit: nunc auteꝫ mihi ⁊ tibi vtilis quē remiſi tibi. Tu autem illum vt mea viſcera ſuſcipe. Quem ego volueram mecum detinere: vt pro te mihi miniſtraret in vinculis euangelij. Sine conſilio autem tuo nihil volui facere: vti ne velut ex neceſſitate bonum tuum eſſet: ſed voluntarium. Forſitan enim ideo diſceſſit ad horam a te: vt in eternum illum reciperes; iam non vt ſeruum: ſed pro ſeruo cariſſimum fratreꝫ maxime mihi; Quanto magis tibi: ⁊ in carne ⁊ in domino. Si ergo habes me ſocium: ſuſcipe illum ſicut me. Si autem aliquid nocuit tibi aut debet: hoc mihi imputa. Ego Paulus ſcripſi manu mea.
Ego reddam: vt non dicam B
tibi ꝙ ⁊ teipſum mihi debes Ita frater ego te fruar in domino: refice viſcera mea in chriſto. Confidens in obedientia tua ſcripſi tibi: ſciens quoniam ⁊ ſuper id quod dico facies. Simul ⁊ para mihi hoſpitium: nā ſpero per orationes veſtras donari me vobis. Salutat te epaphras concaptiuus meus in chriſto ieſu: marcus: ariſtarchus demas: ⁊ lucas adiutores mei. Gratia domini noſtri ieſu chriſti cum ſpiritu vr̄o. Amen.

¶ Explicit epiſtola Pauli ad Philemonem.

¶ Incipit argumentum in epiſtolam ad Hebreos.

In primis dicendum eſt cur apoſtolus paulus in hac epiſtola ſcribenda non ſeruauerit morem ſuum: vt vel vocabulum nominis ſui vel ordinis deſcriberet dignitatem. Hec cauſa eſt: quod ad eos ſcribens q ex circunciſione crediderant quaſi gentium apoſtolus ⁊ non hebreorum: ſciens quoqꝫ eorum ſuperbiam ſuamqꝫ humilitatem ipſe demonſtrans: meritum officij ſui noluit anteferre. Nam ſimili modo etiam ioannes apoſtolus propter humilitatem in epiſtola ſua nomen ſuum eadem ratione non pretulit. Hanc ergo epiſtolam fertur apoſtolus ad hebreos conſcriptam hebraica lingua miſiſſe: cuius ſenſum ⁊ ordinem retinens lucas euangeliſta poſt exceſſum apoſtoli Pauli greco ſermone compoſuit.

¶ Explicit argumentum.

¶ Incipit epiſtola Pauli ad Hebꝛeos.
¶ C.S. Ponitur excellentia chꝛiſti qui eſt
datoꝛ noue legis: qꝛ eſt patri coeternus ⁊
conſubſtantialis equalis in poteſtate ⁊ di-
gnitate: ⁊ ꝙ in his chꝛiſtus prefertur ange-
lis. Capitulum pꝛimum.

a Ultifa
rie multiſqꝫ mo
dis olim deꝰ lo
quēs p̄ribꝰ in ꝓ
m phetis: nouiſſi
me diebꝰ iſtiſ lo
cutus eſt nobis
in filio quē con-
ſtituit hr̄dē vni-
uerſoꝝ p quē fe-
cit ⁊ ſecl'a. Qui
cū ſit ſplēdoꝛ glorie: ⁊ figura ſb̄ſtātie eiꝰ poꝛ-
tanſqꝫ oīa verbo virtutis ſue purgationem
B pctōꝝ faciēs: ſedet ad dexterā maieſtatis in
Ps̄.2. excelſis: tanto melioꝛ angelis effectꝰ: quāto
Act.13. e differētius pꝛe illis nom̄ hereditauit. Cui.n.
2.Reg.7. b dixit aliqn̄ āgeloꝝ filiꝰ meꝰ es tu: ego hodie
C genui te Et rurſū. Ego ero illi in p̄rem: ⁊ ip̄e
Ps̄.96. erit mihi in filiū. Et cū iteꝝ introducit pꝛimo
Ps̄.103. genitū in oꝛbē terre dicit. Et adoꝛēt euꝫ oēs
angeli dei. Et ad angelos quidem dicit. Qui
facit āgelos ſuos ſpūs ⁊ miniſtros ſuos flā
mā ignis. Ad filiū aūt. Thꝛonus tuus deus
Ps̄.44. in ſeculū ſcl'i virga eqtatis virga regni tui.
Dilexiſti iuſtitiā ⁊ odiſti iniqtateꝫ: ꝓpterea
vnxit te deꝰ: deꝰ tuꝰ oleo exultatōis pꝛe par-
Ps̄.101. ticipibus tuis. Et tu in pꝛincipio dn̄e terraꝫ
fundaſti: ⁊ opa manuū tuaꝝ ſūt celi. Ipſi pi-
bunt tu aūt p̄manebis: ⁊ oēs vt veſtimētuꝫ
veteraſcēt. Et velut amictū mutabis eos ⁊ D
mutabunt: tu aūt idē ipſe es ⁊ anni tui non
deficient. Ad quē aūt angeloꝝ dixit aliquā- Ps̄.1
do ſede a dextris meis: quoaduſqꝫ ponā ini
micos tuos ſcabellū pedū tuoꝝ. Nōne oēs
ſūt āminiſtratoꝛes ſpūs in miniſteriū miſſi
pꝛopter eos qui hereditateꝫ
capiunt ſalutis.
¶ C.S. Oſtendit apoſtolus
noue legi eſſe obediendum
dato a chꝛiſto: ⁊ ꝙ nō obſtet
humilitas paſſionis eiꝰ. II
PRopterea abundan- A
tius opoꝛtet obſerua-
re nos ea que audiuimus:
ne foꝛte pereffluamꝰ. Si.n.
qui per angelos dictus ē ſer
mo factus eſt firmus: ⁊ ois p̄
uaricatio ⁊ inobedientia ac-
cepit iuſtā mercedis retribu
tionem qūo nos effugiemꝰ
ſi tātā neglexerimꝰ ſalutē. Que cū initiū ac-
cepiſſet enarrari p dn̄m ab eis q audierūt i
nos ꝯfirmata ē: ꝯteſtāte deo ſignis ⁊ poꝛtē-
tis ⁊ varijs ꝟtutibꝰ ⁊ ſpūs ſci diſtributōibꝰ
ſm̄ ſuā volūtatē. Nō.n. angelis ſubiecit ōs
oꝛbē terre futuꝝ: de q̂ loqmur. Teſtatꝰ ē aūt
i quodā loco qs dicēs. Quid ē hō ꝙ memoꝛ Ps̄.8
es eiꝰ: aut filiꝰ hoīs qm̄ viſitas eū. Minui- B
ſti eū paulominꝰ ab angelis: glīa ⁊ honoꝛe
coꝛonaſti eū: ⁊ ꝯſtituiſti eū ſup opa manuuꝫ
tuaꝝ. Oia ſubiecisti ſub pedibus eiꝰ. In eo i.coꝛ.15.
eniꝫ ꝙ oia ei ſubiecit nihil dimiſit nō ſubie
ctū ei. Nunc autē necdū videmꝰ omnia ſub
iecta ei. Eū āt q modico q̄ꝫ angeli minoꝛatꝰ Phili.
eſt videmus ieſū pp paſſionem moꝛtis glo
ria ⁊ honoꝛe coꝛonatū: vt gratia dei pꝛo oi-
bus guſtaret moꝛtē. Decebat.n. eū. pp quē C
oia ⁊ p quē oia q multos filios i glīā addu
xerat auctoꝛē ſalutis eoꝛū per paſſionē con-
ſumari. Qui.n. ſanctificat ⁊ q ſcificantur ex
vno oēs. Propter quā cām non confundit
frēs oēs vocare dicens. Nunciabo nomē tu Ps̄.21
um fribꝰ meis: in medio eccleſie laudabo te
Et iterū ero fidens in eū. Et iterū. Ecce. Ego Eſa. 8.d
⁊ pueri mei: quos dedit mihi deus. Quia er B
go pueri cōicauerunt carni ⁊ ſanguini: ⁊ ip̄e
ſimilr̄ participauit eiſdē vt per moꝛtē d̄ſtrue Oſee.13.
ret eū qui habebat moꝛtis iperiū: ideſt dia i.coꝛ.15.g
bolū: ⁊ liberaret eos qui timoꝛe moꝛtis per
totā vitaꝫ obnoxij erant ſeruituti. Nuſq̄ꝫ.n.

angelos apprehendit: ſed ſemen abrahe apprehendit. Unde debuit per omnia fribus ſimilari. vt miſericors fieret ⁊ fidelis pontifex ad deum vt repropitiaret delicta populi. In eo enim in quo paſſus eſt ipſe ⁊ tentatus potens eſt ⁊ eis qui tentantur auxiliari.

¶C.S. Oñdit ꝙ moyſen excedit xp̄s cui firmiter eſt obediēdum III.

A Unde fratres ſancti vocationis celeſtis participes: conſiderate apoſtoluꝫ ⁊ pōtificem confeſſionis noſtre ieſum qui fidelis eſt ei qui fecit illum: ſicut ⁊ moyſes in omni domo eius. Amplioris enim glorie iſte pre moyſe dignus habitus eſt: quanto ampliorem honorem habet domus qui fabricauit illam. Omnis nanqꝫ domus fabricatur ab
Iu.ii.b. aliq̄. Qui autem omnia creauit: deus eſt. Et moyſes qdeꝫ fidelis erat in tota domo eius
B tanqꝫ famulus in teſtimonium eorum que dicenda erāt: xp̄s vero tanqꝫ filius in domo ſua. Que domus ſumus nos ſi fiduciā ⁊ gloriam ſpei vſqꝫ ad finem firmaꝫ retineamus Quapropter ſicut dicit ſpiritus ſanctus. Ho
Ps.94. die ſi vocem eius audieritis nolite obdura
infra.4.b re corda veſtra ſicut in exacerbatione ſecundū diē tentationis in deſerto vbi tentauerūt me p̄res v̄ri probauerunt ⁊ viderunt opera
C mea quadraginta annis. Propter quod offenſus fui generatiōi huic: ⁊ dixi ſemp errāt
Ps.94. corde. Ipſi aūt non cognouerūt vias meas qbus iuraui in ira mea ſi introibūt in regem meā. Uidete frēs ne forte ſit in aliquo v̄rm cor malum icredulitatis diſcedendi a deo viuo. Sed adhortamini voſmetipſos per ſingulos dies donec hodie cognominat̄: vt nō obduremur quis ex vobis fallacia peccati. Participes.n. xp̄i effecti ſumus: ſi tñ̄ initiū ſubſtātie eius vſqꝫ ad finē firmū retineam⁹: dum dicit̄ hodie ſi voceꝫ eius audieritis no
D lite obdurare corda v̄ra quemadmodū in illa exacerbatione. Quidam.n. audientes exacerbauerunt ſed nō vniuerſi q ꝓfecti ſūt ab egypto p moyſen. Quibus aūt infenſus ē q̄draginta annis. Nōne illis qui peccauerūt quoꝝ cadauera ꝓſtrata ſunt in deſerto. Quibus aūt iurauit nō introire in requiē ipſius niſi illis q increduli fuerunt. Et videmus qr nō potuerūt introire ꝓpter incredulitatem.

¶C.S. Oſtendit apoſtolus nobis imminere ſollicitudinē intrandi in requiem celeſteꝫ ⁊ concludit ꝙ eſt feſtinandam ad ipſam pp excellētiā diuinitatis ⁊ hūanitatis xp̄i. IIII

A Timeamus ergo ne forte relicta pollicitatione introeundi in requiē eius: exiſtimet̄ aliquis ex nobis deeſſe. Etenī ⁊ nobis ē nūciatū eſt queadmodū ⁊ illis: ſed nō ꝓfuit illis ſermo auditus non admixtus fidei ex his q̄ audierūt. Ingrediemur.n. in requiē q credidimus: queadmodū dixit. Sicut iuraui in ira mea: ſi introbūt in requiē meā. Et qdē B
Geñ.2.a. opibus ab inſtitutione mundi ꝑfectis. dixit enim in quodā loco de die ſeptima ſic. Et requeuit deus die ſeptima ab oib⁹ opibus ſuis
Ps.94. ⁊ in iſto rurſum. Si introibunt in regē meā. Qm̄ ergo ſupereſt introire quoſdā in illam: ⁊ hi qbus prioribus annunciatū ē: nō introierūt ꝓpter incredulitatē: iterꝝ terminat dieꝫ
s.3.b quēdā hodie in dd dicēdo: poſt tm̄ tpis ſicut ſupra dictū eſt, hodie ſi vocē eius audieritis nolite obdurare corda v̄ra. Nam ſi eis ieſus regem ꝑſtitiſſet: nunqꝫ de alia loqueret̄ poſt
C hac die. Itaqꝫ relinq̄t ſabbatiſſimus pplo dei. Qui.n. ingreſſus ē in regem eius: ēt ipſe requeuit ab opibus ſuis: ſicut ⁊ a ſuis deus. Feſtinemus ergo ingredi in illā regē vt ne i idipſum qs indicat incredulitatis exēplum. Uiuus eſt n. ſermo dei ⁊ efficax ⁊ penetrabilior oī gladio ancipiti ⁊ ptingens vſqꝫ ad diuiſionē aīe ac ſpūs: cōpaguꝫ quoqꝫ ac medullarū: ⁊ diſcretor cogitationū ⁊ intētionuꝫ D
Eccl.15.b cordis. Et non eſt vlla creatura inuiſibilis in
Ps.33. ꝯſpectu eius: oia aūt nuda ⁊ apta ſūt oculis
infra.8.a eius ad quē nobis ſermo. Hn̄tes ergo pōtificē magnū q penetrauit celos filiū ieſū dei: teneamus ſpei n̄re ꝯfeſſionē. nō enim habemus pontificē q nō poſſit cōpati infirmitatibus n̄ris: tētatū āt p oia ꝑ ſimilitudine abſqꝫ pccō. Adeamus ergo cū fiducia ad thronum gr̄e eius: vt miam ꝯſequamur: ⁊ gr̄am inueniamus in auxilio opportuno.

¶C.S. Declarat apoſtolus qd in pōtifice requirit̄: ac eo chriſto ꝯuenire: inſinuādo dicendo ꝓ de chriſto difficultatem. V.

A Omnis nāqꝫ pōtifex ex hoib⁹ aſſumptus ꝓ hoibus ꝯſtituit̄ in his q̄ ſūt ad deuꝫ vt offerat dona ⁊ ſacrificia ꝓ peccatis. Qui condolere poſſit his q ignorant ⁊ errant: quoniam ⁊ ipſe circundatus eſt infirmitate: ⁊ ꝓpterea debet quemadmodum ꝓ populo: ita etiam ⁊ pro ſemetipſo offerre ꝓ peccatis. Nec quiſq̄ ſumit ſibi honoreꝫ: ſed qui vocat̄ a deo tanq̄ aaron. Sic ⁊ xp̄s non B

ſemetipſum clarificauit vt pontifex fieret: ſʒ
Pſ. 2 qui locutus ē ad eū. Filius meus es tu: ego
ſupra. i. b hodie genui te. Quemadmoduʒ ⁊ in alio lo
Pſ. 109. co dicit. Tu es ſacerdos in eternū ſʒ ordinē
melchiſedech. Qui i diebus carnis ſue pre
ces ſupplicatiōeſqʒ ad eū q poſſit illū ſaluū
facere a morte: cū clamore valido ⁊ lachry
C mis offerēs exauditus ē p ſua reuerētia. Et
qdē cū eēt filius dei: didicit ex his q̄ paſſus eſt
obedietiam ⁊ ꝯſumatus factus ē oibus ob
temperātibus ſibi cā ſalutis eterne: appella
tus a deo pōtifex iuxta ordinē melchiſedech
De quo nobis grādis ſermo ⁊ interptabilis
ad dicēdū qm̄ ībecilles facti eſtis ad audien
D dū. Eteniʒ cū deberetiſ mgr̄i eē propter tps.
rurſuʒ idigetiſ vt vos docemini q̄ ſint elemē
ta exordij ſermonū dei: facti eſtis quibus la
cte opus ſit: nō ſolido cibo. Oīs. n. q lactis ē
pticeps exps ē ſermōis iuſtitie. Paruulus
E n. ē. Perfectorū āt ē ſolidus cibus eoꝝ qui
p conſuetudine exercitatos habent ſenſus
ad diſcretionem boni ac mali.
C. S. Apoſtolus addit ea q̄ vult dimitte
re. ac qbus acceptio ſue doctrine ē impoſſi
bilis ⁊ qbus ſit ꝯueniens ⁊ vtilis. VI.
A Quapropter intermittētes inchoatiōis
xpi ſermoneʒ: ad perfectionē feramur
nō rurſum iacientes fundamentum peniten
J. 10. d. tie ab opibus mortuis: ⁊ fidei ad deū baptiſ
matū doctrine: ipoſitionis quoqʒ manuum:
ac reſurrectionis mortuoꝝ ⁊ iudicij eterni. Et
hoc faciemus: ſiqdē p miſerit deus. Impoſſi
bile. n. ē eos q ſemel ſūt illuminati guſtaue
rūt ēt donū celeſte: ⁊ participes facti ſūt ſpūſ
ſci. guſtauerūt nihilominus bonū dei verbū
virtuteſqʒ ſeculi vēturi: ⁊ plapſi ſūt rurſus
renouari ad pniam: rurſum crucifigētes ſibi
B metipſis filiū dei ⁊ oſtentui hn̄tes. Terra. n.
ſepe venientē ſup ſe bibens hymbrē ⁊ ger
minās herbā opportunā illis a qb⁹ colit̄ ac
cipit bn̄dictionē a deo. pferens āt ſpinas ac
tribulos reproba ē ⁊ maledicto pxima: cui⁹
ꝯſumatio in ꝯbuſtione. Cōfidimus āt d vo
bis dilectiſſimi meliora ⁊ viciniora ſaluti: tā
etſi ita loqmur. Nō. n. iniuſtus deus vt obli
uiſcatur operis veſtri ⁊ dilectionis quā oſ
diſtis in nomine ipſius: q miſtraſtis ſanctis
⁊ miniſtratis. Cupim⁹ āt vnūquēqʒ vr̄m eā
C dē oſtentare ſollicitudinē ad expletionē ſpei
vſqʒ in finē vt nō ſegnes efficiamini: veruʒ
imitatores eoꝝ q fide ⁊ patiētia hereditabūt

pmiſſiones. Abrahe nanqʒ pmittēs deus: Gen. 22.
qm̄ neminē habuit p quē iuraret maiorē iu
rauit p ſemetipſum dicēs: niſi benedicēs bn̄
dicā te: ⁊ multiplicās multiplicabo te: ⁊ ſic lō
ganimiter ferens adeptus eſt repromiſſionē
Hoies. n. p maiorē ſui iurāt: ⁊ oīs ꝯtrouerſie
eoꝝ finis ad cōfirmationē eſt iuramētuʒ. In
quo abundantius volens deus oſtēdere pol
licitationis heredibus imobilitateʒ conſilij B
ſui interpoſuit iuſiurandū: vt per duas res i
mobiles: qbus ipoſſibile eſt mentiri deū: for
tiſſimū ſolatiū habeamus q ꝯfugimus ad
tenēdā ppoſitā ſpē: quam ſicut anchorā ha
bemus aīe tutā ac firmā ⁊ icedentē vſqʒ ad
interiora velaminis: vbi pcurſor p nobis in
troiuit ieſus ſecundū ordineʒ melchiſedech
ponti fex factus in eternum.
C. S. Oſtendit̄ excellētia ſacerdotij chri
ſti ꝯpando xpʒ ad melchiſedech: cuiuſ ſacer
dotiū oñdit̄ excellētius eſſe ſacerdotio leui
tico: cum eiuſdem neceſſitate. VII.
Hic. n. melchiſedech rex ſalē ſacerdos A
dei ſummi qui obuiauit abrahe re Gen. 14. b
greſſo a cede regnum. ⁊ benedixit ei. cui ⁊ de
cimas oium diuiſit abrahā: primū qdē q in
terptat̄ rex iuſtitie: deinde aūt ⁊ rex ſalē: qđ ē
rex pacis ſine pr̄e: ſine mr̄e: ſine genealogia:
neqʒ initiū dieꝝ neqʒ finē vite hn̄s: aſſimila
tus aūt filio dei manet ſacerdos in perpetuū
Intuemini autem quantus ſit hic: cui ⁊ deci
mas dedit de pcipuis abraham patriarcha.
Et qdem de filijs leui ſacerdotiū accipiētes
mādatum hn̄t decimas ſumere a pplō ſʒ le
gem. i. a fribus ſuis: qq̄ʒ ⁊ ipſi exierint de lū
bis abrahe. Cuius āt generatio nō ānume
rat̄ i eis decimas ſūpſit ab abrahā: ⁊ hūc q
hēbat repromiſſiōes bn̄dixit. Sine vlla aūt B
ꝯtradictione qđ minus ē a meliore bn̄dicit̄.
Et h quidē decimas moriētes hoies accipiūt
ibi āt ꝯteſtat̄ q: viuit. Et vt ita dictum ſit: p
abrahā ⁊ leui qui decimas accepit: decima
tus ē. Adhuc. n. in lūbis pr̄is erat: qn̄ obuia
uit ei melchiſedech. Si g̃ ꝯſumatio p ſacer
dotiū leuiticum erat: ppl's. n. ſub ipſo legem
accepit: quid adhuc neceſſariū fuit ſm ordi
nem melchiſedech aliū ſurgere ſacerdotē ⁊
nō ſm ordinē aaron dici? Trāſlato. n. ſacerdo
tio neceſſe ē vt ⁊ legis trāſlatio fiat. In quo
n. h dicunt̄: de alia tribu ē: de q̄ nullus al'a
rio pſto fuit. Manifeſtū ē. n. q ex iuda ortus
ſit dñs nr̄ i q̄ tribu nihil de ſacerdotib⁹ moy

C fcs locutus ē. Et amplius adhuc manifeſtū
eſt: ſi ſm ſimilitudinē melchiſedech exurgat
alius ſacerdos q nō ſm legē mādati carna-
lis factus ē: ſed ſm virtutē vite inſolubilis.
ps.109. conteſtať.n.q̄m tu es ſacerdos in eternū ſʒ
ordinē melchiſedech. Reprobatio qdē fit p̄
cedētis mādati pp īfirmitatē eius ꝛ inutilita
tē. Nihil.n.ad pfectuʒ adduxit lex. Introdu
ctio vero melioris ſpei p quā ꝓximam⁹ ad
deū. Et quātū ē: nō ſine iureiurādo. Alij qdē
ſine iureiurādo ſacerdotes facti ſunt. Hic āt
ps.109. cū iureiurādo p eū q dixit ad illū. Jurauit
dñs ꝛ nō penitebit eū: tu es ſacerdos i eter-
D nū. In tm̄ melioris teſti ſponſor factus ē ie-
ſus. Et alij qdē plures facti ſunt ſacerdotes
ſm legē icirco φ morte ꝓhiberenť pmane
re: hic āt eo φ maneat in eternū ſempiternū
habet ſacerdotiū. Unde ꝛ ſaluare i ppetuū
pōt accedēs p ſemetipſum ad deū ſemp vi-
uēs ad iterpellādū pro nobis. Talis.n.dece
bat vt nobis eēt pōtifex: ſanctus: innocēs: i
pollutus. ſegregatus a pccōrib⁹: ꝛ excelſior
celis fcūs. Qui ñ hʒ neceſſitatē q̄tidie quéad
modū ſacerdotes pri⁹ ꝓ ſuis delictiſ hoſtias
offerre: deīde ꝓ ppl'i. hoc enim fecit ſemel ſe
offerēdo. Lex.n.ꝯſtituit hoīes ſacerdotes in
firmitatē habētes: ſermo āt iuſiurādi q poſt
legē eſt: filiū in eternum perfectum.

¶ C.S. Oſtenditur chriſtum eſſe meliorū ſacrorū miniſtꝝ miniſtri veteris teſti. VIII.

A CApitulū āt ſup ea q̄ dicunť. Talē ha
ps.4.b bemus pōtificeʒ q ꝯſedit in dextera
ſedis magnitudinis in celis ſcōꝝ miniſter ꝛ
tabernaculi veri: qđ fixit deus ꝛ nō hō. Oīs
n.pōtifex ad offerēdū munera ꝛ hoſtias ꝯſti
tuiť. Uñ neceſſe eſt ꝛ hūc hr̄e aliqd qđ offe-
rat. Si ergo eēt ſup terrā nec eēt ſacerdos cū
B eēnt q offerrēt ſm legē munera: q exemplari
ꝛ vmbre deſeruiūt celeſtiū: ſicut rn̄ſuʒ ē moy
Exo.25. ſi cū ꝯſumaret tabernaculū. Uide inquit oīa
Act.7.f facito ſecūdū exēplar: qđ tibi oñſum eſt i mō
te. Nūc aūt melius ſortitus ē miniſterium:
quāto ꝛ melioris teſti mediator ē: qđ i melio
ribus repromiſſionibus ſancitū ē. Nā ſi illđ
prius culpa vacaſſet nō vtiqʒ ſcđi locus inq
Iere.31.a. rereť. Uituperans.n.eos dicit. Ecce dies ve
C niēt dicit dñs: ꝛ conſumabo ſup domū iſrael
ꝛ ſup domū iuda teſtm̄ nouū: non ſm teſtm̄
qđ feci patribus eorum in die qua apprehē
di manū eoꝝ: vt adducerē illos de terra egy
pti: quoniā ipſi nō ꝑmanſerūt in teſtō meo
ego neglexi eos dicit dñs. Qr hoc ē teſtamē
tū quod diſponam domui iſrael poſt dies il
los dicit dñs: dando leges meas in mentem
eorum ꝛ in corda eoꝝ ſupſcribam eos: ꝛ ero D
eis in deum: ꝛ ipſi erunt mihi in populum. Apoc.21.b
Et non docebit vnuſquiſqʒ proximum ſuū: Iere.31.f
ꝛ vnuſquiſqʒ fratrem ſuum: dicens: cogno-
ſce dominum quoniam omnes ſcient me a
minore vſqʒ ad maiorem: qr propitius ero
iniquitatibus eorum ꝛ peccatorum eorum
iam nō memorabor. Dicendo autem nouū
veterauit prius. Qđ autem antiquatur ꝛ ſe
neſcit. prope interitum eſt.

¶ C.S. Tangit apl's ea q̄ fuerūt in miniſterio veteris teſtamenti. Et ex his arguit dignitatē chriſti ac noue legis. IX.

HAbuit quidē ꝛ prius iuſtificationes A
culture: ꝛ ſanctuʒ ſeculare. Taberna
culum enim factum primum: in quo erāt cā
delabra ꝛ menſa ꝛ propoſitio panum que
dicitur ſancta: poſt velamentum autem: ſm
tabernaculum quod dicitur ſancta ſanctorū
aureum habens turibulum: ꝛ archam teſta
menti circuntectam ex omni parte auro: in
qua vrna aurea habens manna: ꝛ virga
aaron que fronduerat: ꝛ tabule teſtamēti ſu
per que erant cherubin glorie obumbrantia B
propitiatorium: de quibus non eſt modo di
cendum per ſingula. his vero ita compoſitis
in priori quidem tabernaculo ſemper introi
bant ſacerdotes ſacrificiorum officia conſu
mantes: in ſecundo aūt ſemel in anno ſolus
pontifex. ſine ſanguine queʒ offerret pro ſua
ꝛ populi ignorantia: hoc ſignificante ſpiritu
ſancto: nondū propalatā eē ſanctoꝝ viā ad-
huc priore tabernaculo hñte ſtatū. Que pa C
rabola eſt tp̄is inſtātis iuxta quā munera ꝛ
hoſtie offerunť: q̄ nō pñt iuxta ꝯſcientiā pfe
ctū facere ſeruiētem ſolummō in cibis ꝛ in
potibus ꝛ in varijs baptiſmatib⁹ ꝛ iuſticijs
carnis: vſqʒ ad tp̄s correptionis impoſitis.
Xp̄s aūt aſſiſtēs pōtifex futuroꝝ bonoꝝ per
ampli⁹ ꝛ pfecti⁹ tabernaculū ñ manufcm̄.i.
nō hui⁹ creatiōis: neqʒ p ſāguinē hircoꝝ aut
vituloꝝ ſʒ p ꝓpriū ſanguinē itroiuit ſemel i
ſcā eterna redēptiōe iuēta. Si.n.ſanguis hir D
coꝝ ꝛ tauroꝝ ꝛ cinis vitule aſpſus: inquina- i.Pe.i.d
tos ſcificat ad emūdationē carniſ. quāto ma i.Joh.i.c
gis ſanguis xp̄i qui p ſpm̄ ſcm̄ ſemetipʒ ob Apoc.i.b
tulit imaculatū deo emundauit ꝯſciam nr̄aʒ
ab opibus mortis ad ſeruiēdū deo viuenti.

Et ideo noui teſtamenti mediatoꝛ eſt vt moꝛ
te intercedente in redemptionem earum p̄-
uaricationū que erant ſub pꝛioꝛi teſtamen-
to repꝛomiſſioné accipiant:qui vocati ſunt
eterne hereditatis. Ubi enim teſtamentum
eſt moꝛs neceſſe eſt intercedat teſtatoꝛis.
E Teſtamentum enim in moꝛtuis confirmatū
Gal.3.b eſt. Alioquin nōdū valet:dū viuit qui teſta
tus eſt. Unde nec pꝛimū quidē ſine ſangui-
ne dedicatū eſt. Lecto enim omni mandato
legis a moyſe vniuerſo populo accipiens ſā
guinē vitulo⁊ ⁊ hircorū cū aqua ⁊ lana coc
cinea ⁊ hyſopo:ipſū quoq̧ librū ⁊ omnem
populū aſperſit dicēs. Hic ſanguis teſtamē
Exo.24.b ti qd̄ mādauit ad vos deus. Etiā tabernacu
F lum ⁊ oia vaſa miniſterij ſanguine ſimiliter
aſperſit. Et oia pene in ſanguine ſm legem
mūdant:⁊ ſine ſanguinis effuſione nō fit re
miſſio. Neceſſe eſt ergo exemplaria quidem
celeſtiū his mūdari.ipſa āt celeſtia melioꝛi-
bus hoſtijs q̄z iſtis. Nō.n.manu factis ſan
ctis introiuit ieſus exemplaria vero⁊:ſed in
G ipſum celū vt appareat nunc vultui dei p
nobis. Neq̧ vt ſepe offerat ſemetipſū: quē
admodū pontifex intrat in ſācta per ſingu-
los annos in ſanguine alieno. Alioqn opoꝛ
tebat eū frequēter pati ab oꝛigine mundi.
Nunc āt ſemel in cōſumatione ſeculoꝛū ad
deſtitutionē peccati per hoſtiā ſuā apparuit
Et quēadmodū ſtatutum eſt hoibus ſemel
moꝛi.poſt hoc āt iudiciū ſic ⁊ xp̄s ſemel ob-
latus eſt ad multo⁊ exhaurienda peccata:
Ro.5.b ſecundo ſine peccato apparebit omnibus
i.Pe.3.d expectantibus ſe in ſalutem.

C.S. Oſtendit apoſtolus veterem legē
nō poſſe auferre peccatū:declarando excellē
tiam ſacerdotij chꝛiſti:atq̧ eius ſacerdotio
eſſe firmiter obediendum. X

A Umbꝛam enim habens lex futuroꝛuꝫ
bono⁊ nō ipſā imaginē re⁊ per ſingu
los annos eiſdē ipſis hoſtijs quas offerunt
indeſinenter nūq̄z poteſt accedentes perfe-
ctos facere. Alioqn ceſſaſſent offerri:ideo q̄
nullā haberent vltra cōſcientiā peccati cul
toꝛes ſemel mundati. Sed in ipſis cōmemo
ratio peccatoꝛum per ſingulos annos fit.
Levi.19.c Impoſſibile.n.ē ſanguine tauro⁊ ⁊ hirco⁊
Ps.39. auferri pctā. Jō ingrediēs mūdū dicit. Ho-
B ſtiā ⁊ oblationē noluiſti:coꝛpus aūt aptaſti
Ibidem mihi. Holocauſtomata ⁊ pꝛo pctō non tibi
Ibidem placuerūt. Tūc dixi. Ecce venio. In capite li-
bꝛi ſcribi eſt de me:vt faciā deus voluntatē
tuā. Superius dicens:q2 hoſtias ⁊ oblatio
nes ⁊ holocauſtomata ⁊ pꝛo peccato nolui-
ſti:nec placita ſunt tibi que ſm legem offe-
runtur:tunc dixi ecce venio vt faciam deus
voluntatem tuam:aufert pꝛimum vt ſeq̄ns
ſtatuat. In qua voluntate ſanctificati ſum⁹
per oblationem coꝛpoꝛis ieſu xp̄i ſemel. Et
oīs quidem ſacerdos pꝛeſto eſt quotidie mi C
niſtrans:⁊ eaſdē ſepe offerens hoſtias que
non poſſunt auferre peccata. Hic autē vnaꝫ
pꝛo peccatis offerens hoſtiam in ſempiter-
nū ſedet in dextera dei de cetero expectans
donec ponantur inimici eius ſcabellum pe Ps.109
dum eius. Una enim oblatione conſuma-
uit in ſempiternum ſanctificatos. Conteſta s.9.
tur autem nos ⁊ ſpiritus ſanctus. Poſtq̄z
enim dixit:hoc autē teſtamentū qd̄ teſtaboꝛ
ad illos poſt dies illos dicit dn̄s dabo leges
meas in coꝛdibus coꝛum:⁊ in mentib⁹ eo⁊
ſuperſcribā eas:⁊ peccato⁊:⁊ iniquitatū eo
rum iam nō recoꝛdaboꝛ amplius. Ubi aūt
ho⁊ remiſſio:iam nō eſt oblatio pꝛo peccato D
Hn̄tes itaq̧ frēs fiduciā in introitu ſancto
rum in ſanguine xp̄i:quā initiauit nobis vi
am nouā ⁊ viuētē per velamen:ideſt carneꝫ
ſuam:⁊ ſacerdotē magnū ſuper domū dei:
accedamus cum vero coꝛde in plenitudine
fidei aſperſi coꝛda a conſcientia mala: ⁊ ab E
luti coꝛpus aqua munda teneamus ſpei no
ſtre ꝯfeſſionem indeclinabilem. Fidelis enī
eſt qui repꝛomiſit. Et conſideremus inuiceꝫ
in pꝛouocationem caritatis ⁊ bono⁊ operū
non deſerentes collectionem noſtrā ſicut cō
ſuetudinis eſt quibuſdā:ſed conſolantes: ⁊
tanto magis quanto videritis appꝛopinq̄n
tē diem. Uoluntarie.n. peccantibus nobis
poſt acceptā notitiā veritatis iam non relin
quitur pꝛo peccatis hoſtia terribilis autem
quedā expectatio iudicij ⁊ ignis emulatio: Deu.17.
que cōſūptura eſt aduerſarios. Irritā qs fa Mat.18.
ciens legē moyſi ſine vlla miſeratione duo 2 cor.13.a
bus vel tribus teſtibus moꝛitur:quāto ma
gis putatis deterioꝛa mereri ſupplicia q fi
lium dei conculcauerit:⁊ ſanguinē teſtamēti F
pollutū duxerit in quo ſanctificat⁹ eſt:⁊ ſpūi
gratie contumeliā fecerit. Scimus eniꝫ qui Deu.32.
dixit mihi vindictam:⁊ ego retribuā. Et ite Ro.12.d
rum:q2 iudicabit dn̄s populū ſuū. Hoꝛren s.6.a
dum eſt incidere in manus dei viuētis. Re
memoꝛamini āt pꝛiſtinos dies in quibus il

luminati magnū certamē ſuſtinuiſtis paſſio
nū.⁊ in altero qdē opprobrijs ⁊ tribulatio-
nibꝰ ſpectaculū facti in altero āt ſocij taliter
G cōuerſantiū effecti. Nā ⁊ vinctis ꝯpaſſi eſtis
⁊ rapinā bonoꝝ vroꝝ cū gaudio ſuſcepiſtis:
cognoſcētes vos hr̄e meliorē ⁊ manētē ſub-
ſtātiā. Nolite itaq̃ amittere ꝯfidētiā vr̃aȝ q̄
magnā hȝ remūeratiōnē. Patiētia.n. vobiſ
neceſſaria eſt:vt volūtatē dei faciētes repor-
tetis ꝓmiſſionē. Adhuc.n.modicū aliquan
tulūq̃ q venturus eſt veniet ⁊ nō tardabit:
Abac.2.a. iuſtus āt meus ex fide viuit.q̄ ſi ſubtraxerit
Ro 10.b ſe nō placebit aīe mee. Nos autē nō ſimus
Gal.3.b ſubtractionis filij in perditionē: ſed fidei in
acquiſitionem anime.

¶C.S. Apoſtolus oſtendit q̄ ſubijci chri-
ſto ſit per fidem:ac eandem deſcribens mul
tipliciter commendat. XI.

A EST āt fides ſpandaꝝ ſubſtātia reꝝ ar-
gumētū non appentiū. In.hac.n.teſti
Gen.1.a moniū ꝯſecuti ſunt ſenes. Fide:intelligimꝰ
aptata eſſe ſecula verbo dei:vt ex inuiſibili-
bus viſibilia fierent. Fide:plurimā hoſtiam
Gen.4.a abel q̄ȝ cayn obtulit deo.p quā teſtimoniuȝ
ꝯſecutus ē eſſe iuſtus.teſtimoniū phibere te
muneribus eius deo.⁊ p illā defunctus ad-
Gen.5.d huc loqt̄. Fide enoch tranſlatus eſt ne vide-
Sap.4.b ret mortē:⁊ nō inueniebat̄:q̄ tranſtulit illū
Ecci.44.c. dn̄s. Añ trāſlationē.n.teſtimonium habuit
Hab.2.f placuiſſe deo. Sine fide āt ipoſſibile ē place
B re deo. Credere.n.oȝ accedētē ad deū q̄ ē.
Gen.6.b ⁊ inqrentibꝰ ſe remunerator ſit. Fide:noe rñ
Ecci.44.c. ſo accepto de his q̄ adhuc videbāt̄ metuēs
aptauit archam in ſalutē domus ſue:p quā
damnauit mūdū.⁊ iuſticie q̄ p fidē eſt heres
Gen.12.a.⁊ inſtitutus. Fide q vocat̄ abrahā obediuit in
13.a locū exire que accepturus erat in hereditatē
⁊ exijt neſciēs quo iret. Fide:demoratus ē in
terra repromiſſionis tanq̄ȝ in aliena:in caſu
lis hitando:cū yſaac ⁊ iacob coheredibꝰ re-
Gen.21.a. promiſſionis eiuſdeȝ. Expectabat.n.funda
C menta hn̄tē ciuitatē:cuius artifex ⁊ cōditor
deus. Fide.⁊ ipſa ſara ſterilis virtutē in ꝯce
ptione ſeminis accepit ēt p̄ter tp̄s etatis qm̄
fidelē credidit eē eū qui repromiſerat. Pro
pter qd̄ ⁊ ab vno orti ſunt:⁊ hoc emortuo tā
q̄ȝ ſidera celi in multitudinē:⁊ ſicut arena q̄
eſt ad orā maris innumerabilis. Iuxta fidē
defuncti ſunt oēs iſti:nō acceptis repromiſ-
ſionibus:ſed ⁊ longe eas aſpicientes ⁊ ſalu
tantes ⁊ ꝯfitentes:q̄ pegrini ⁊ hoſpites ſūt

ſup terrā. Qui.n.hoc dicunt ſignificāt ſe pñ
am inqrere. Et ſi qdē ipſius meminiſſent de
q̄ exierunt habebant vtq̃ tp̄s reuerti. Nūc D
āt meliorē appetūt.i.celeſteȝ. Idō nō ꝯfundit̄
deus vocari deus eoꝝ. Parauit.n.illis ciui
tatem. Fide obtulit abraham yſaac cū tenta
retur ⁊ vnigenituȝ offerebat in quo ſuſcepe Gen.22.a
rat repromiſſiones ad quē dictum eſt: q̄ in Ecci.44.c
yſaac vocabitur tibi ſemen:arbitrās q̄ ⁊ a
mortuis ſuſcitare potēs ē deus. Vñ eū ⁊ in
parabolam accepit. Fide ⁊ de futuris bene Gen.27.c
dixit yſaac iacob ⁊ eſau. Fide:iacob moriēs Ibidē.48.c
ſingulos filiorum ioſeph benedixit ⁊ adora ⁊.49.a.
uit faſtigiū virge eius. Fide: ioſeph moriēs Gen.50.d
de profectione filioꝝ iſrael memoratus eſt E
⁊ de oſſibus ſuis mādauit. Fide:moyſes na Exo.2.a
tus occultatus ē menſibus tribus a parēti-
bus ſuis:eo q̄ vidiſſent elegātē infantē:⁊ ñ
timuerūt regis edictū. Fide:moyſes grādis
factus negauit ſe eē filiū filie pharaonis ma
gis eligēs affligi:cū pplo dei:q̄ȝ tp̄alis pcci
hr̄e iocunditatē:maiores diuitias eſtimans
theſauro egyptioꝝ iproperiū xp̄i. Aſpiciebat
n.in remunerationē. Fide:religt egyptū nō
veritus animoſitateȝ regis. Inuiſibilē.n.tā Exo.12.b.
q̄ȝ videns ſuſtinuit. Fide:celebrauit paſca ⁊ F
ſanguinis effuſionē:ne q vaſtabat primiti
ua tangeret eos. Fide:trāſierūt mare rubrū Exo.14.g
tanq̄ȝ p aridā terrā:qd̄ experti egyptij deuo
rati ſunt. Fide:muri hierico corruerūt circui Joſue.6.c
tu dierum ſeptem. Fide:raab meretrix non Ibidē.2.a
perijt cū incredulis excipiens exploratores ⁊.6.d
cū pace. Et quid adhuc dicam. Deficiet eniȝ
me tp̄s enarrente de gedeon barach:ſamſon
iepte:dauid:ſamuel:⁊ ꝓphis qui p fidē vice
runt regna opati ſunt iuſticiā:adepti ſunt re
promiſſiones. Obturauerūt ora leonum:ex
tinxerunt impetum ignis. Effugauerunt aci
em gladij: ꝯualuerūt de infirmitate: fortes
facti ſunt in bello. Caſtra verterūt exteroꝝ G
acceperunt mulieres de reſurrectione mortu
os ſuos. Alij āt diſtenti ſunt nō ſuſcipientes
redēptionē vt meliorē inuenirent reſurrectio
nem. Alij vero ludibria ⁊ verbera experti:inſu
per ⁊ vincula.⁊ carceres: lapidati ſunt ſecti
ſunt:tentati ſunt.in occiſione gladij mortui
ſunt. Circuierūt in melotis:i pellibus capri
nis.egētes.anguſtiati.afflicti qbus dignus
non erat mundus.in ſollicitudinibꝰ errātes
in mōtibus ⁊ ſpeluncis ⁊ in cauernis terre.
Et hi oēs teſtimonio fidei ꝓbati nō acceperūt

rep̄miſſioné.deo ꝓ nobis melius aliqd ꝓ uidente.vt nō ſine nobis conſummarentur.

℄.C.S. Inducit apoſtolus ad mala pene toleranda ac mala culpe vitanda: oſtendés conditiones legis veteris atq; noue. XII

A I Deoq; ⁊ nos tantā hñtes ipoſitā nu
Eph.4.f bé teſtiū.deponētes oē pōdus ⁊ circū
Coloſ.3.b. ſtans nos pccm̄ p patiētiā curramus ad ꝓ:
i.pe.2.a. poſitū nobis certamé.aſpiciētes in auctorē; fidei.⁊ ꝯſummatoré ieſu;.q ꝓpoſito ſibi gau dio ſuſtinuit crucé.ꝯfuſione ꝯtempta atq; in dextera ſedes dei ſedet. Recogitate.n.eū q talé ſuſtinuit a pccōribus aduerſus ſemetip ſum ꝯtradictioné:vt ne fatigemini aīs vr̄is
B deficiétes. Nōdū.n.vſq; ad ſanguiné reſtiti ſtis aduerſus peccatū repugnātes.⁊ obliti eſtis ꝯſolationis que vobis tanq̄ filijs loq
Pro.3.b. tur dicens. Fili mi noli negligere diſciplinā dn̄i:neq; fatigeris dū ab eo argueris. Quē n.diligit dn̄s:caſtigat.flagellat āt oēm filiū qué recipit. In diſciplina ꝑſeuerate. Tāq̄ fi
C lijs vobis offert ſe deus. Quis.n.filius qué nō corripit pr̄:q̄ ſi extra diſciplina; eſtis:cu ius participes facti ſunt oés: ergo adulteri ⁊ nō filij eſtis. Deinde pr̄es quidem carnis nr̄e eruditores habuimus ⁊ reuerebamur eos. Non multo magis obtéperabimus pr̄i ſpirituū ⁊ viuemus. Et illi qdem in tempore paucoꝝ dieꝝ ſcd̄m voluntaté ſuā erudiebāt nos:hic āt ad id quod vtile eſt in recipiendo ſanctificationem eius. Omnis autem diſci plina:in pn̄ti quidem videtur non eé gaudij ſed meroris:poſtea autem fructu; pacatiſſi
D mum exercitatis p ea; reddet iuſticie. Pro pter qd̄ remiſſas manus ⁊ ſoluta genua eri gite ⁊ greſſus rectos facite pedibus vr̄is:vt non claudicans quis erret:magis autem ſa
Ro.12.d neť. Pacem ſeqmini cū oib⁹ ⁊ ſcimonia;:ſi ne qua nemo videbit deum. Contemplātes ne quis deſit gr̄e dei:ne qua radix amaritu dinis ſurſum germinans impediat ⁊ p illa;
Geñ.25.d inqnentur multi. Ne quis fornicator aut ꝓ phanus vt eſau:qui pp vnā eſcam.védidit
E primitiua ſua. Scitote.n.quoniam ⁊ poſtea
Geñ.27.f cupiés hereditare bñdictioné reprobatus é
Exo.19.b. Non.n.iuenit pnīe locu;:q̄;q̄ cū lachrimis inquiſiſſet eā. Non.n.acceſiſtis ad tractabilé
Exo.20.c ⁊ acceſſibilem ignem ⁊ turbiné ⁊ caliginem ꝓcellā ⁊ tube ſonum ⁊ vocem verboꝝ: quā q audierūt excuſauerunt ſe ne eis fieret ver bum. Nō.n.portabāt qd̄ dicebať:⁊ ſi beſtia

tetigerit montem lapidabitur. Et ita terribi Exo.19.
le erat qd̄ videbatur. Moyſes dixit. Exterit⁹ F
ſum ⁊ tremebūdus. Sed acceſſiſtis ad ſyon mōté ⁊ ciuitaté dei viuētis irl̄m celeſtē.⁊ mľ toꝝ miliū angeloꝝ frequētiā.⁊ eccleſiam pri mitiuoꝝ q ꝯſcripti ſunt in celis:⁊ iudicē om nium deū ⁊ ſpūs iuſtoꝝ pfectoꝝ.⁊ teſti noui mediatoré ieſū.⁊ ſanguinis aſpſioné.meliꝰ loquenté q̄ abel. Uidete ne recuſatis loqué
G té. Si.n.illi nō effugerūt recuſantes eū q ſu p terram loquebať:multo magis nos q de celis loqn̄té nobis auertim⁹.cuius vox mo uit terrā tunc:nunc auté repromittit dicens:
Adhuc ſemel:⁊ ego mouebo non ſolum:ter Aggei.2.b
ram:ſed ⁊ celu;.q̄ aūt adhuc ſemel dicit:de clarat mobilium tranſlationem tanq̄ facto rum:vt maneāt ea que ſunt immobilia. Ita q; regnum immobile ſuſcipientes habem⁹ gr̄am:p quam ſeruiamus placentes deo cū
metu:⁊ reuerentia. Eteni; deus noſter ignis Deut.4.
conſumens eſt.

℄.C.S. Hortatur apoſtolus ad opandum bonum erga proximos ſe ipſos:atq; prela tos.ac per ſe orandum petit ⁊ ſue orationis beneficium ipartitur cum ſalutatione. XIII

C Aritas fraternitatis maneat i vobis A
⁊ hoſpitalitaté nolite obliuiſci. Per Ro.12.c
hanc.n.placuerunt quidam angelis hoſpi i.pe.4.b.
cio receptis. Memétote vinctoꝝ tāq̄ ſimul vincti ⁊ laborātiū tanq̄ ⁊ ipſi in corpe mo rantes. Honorabile ꝯnubiū in oib⁹:⁊ thor⁹ imaculatus. Fornicatores.n.⁊ adulteros iu dicabit deus. Sint mores ſine auaritia:cōté
ti pn̄tibus. Ipſe.n.dixit. Non te deſerā neq; Joſue.1.a.
derelinquam:ita vt cōfidenter dicam⁹. Dn̄s Ps̄.117.
mihi adiutor eſt:nō timebo quid faciat mi B
hi hō. Memétote ꝓpoſitoꝝ vr̄oꝝ q vobis lo cuti ſunt verbū dei quoꝝ intuentes exitū cō uerſationis:imitamini fidé. Jeſus xp̄s heri ⁊ hodie:ipſe:⁊ in ſecula. Doctrinis varijs ⁊ pe grinis nolite abduci. Optimu; eſt.n.gratia ſtabilire cor:nō eſcis q̄ nō ꝓfuerūt ambulā
tibus in eis. Hēmus.n.altare de quo edere Nu.19.a
nō hn̄t ptāté q tabernaculo deſeruiūt. Quo rū.n.aīaliū iferť ſanguis ꝓ pccō in ſancta p pontificé hoꝝ corpora cremanť extra caſtra Propter qd̄ ⁊ ieſus vt ſcificaret p ſuum ſan
guiné pplm:extra portā paſſus ē. Exeamus Mich.2.c
igiť ad eū extra caſtra:iproperium eius por C
tātes. Nō.n.hēmus hic manété ciuitaté ſed futurā inqrimus. Per ipſū ergo offeramus

hoſtiá laudis ſemꝑ deo.i.fructū labioꝝ confitentium noī eius. Bñficientie āt ⁊ cōīonis nolite obliuiſci. Talibus n.hoſtijs ꝓmeret deus. Obedite ꝓpoſitis vr̄is:⁊ ſubiacete eis Ipſi.n.ꝑuigilant quaſi rōnē ꝓ aīabus vr̄is reddituri:vt cū gaudio hoc faciant:⁊ non gementes. Hoc.n.nō expedit vobis. Orate ꝓ nobis. Cōfidimus.n.q: bonam ꝯſciaꝫ habemus in opib⁹ bñ volentes conuerſari. Am-
B plius aūt depꝛecoꝛ vos hoc facere quo celerius reſtituar vobis. Deus āt pacis q eduxit de moꝛtuis paſtorē magnū ouiū̄ i ſanguine teſtamēti eterni dñm nr̄m ieſum xp̄m: aptet vos i oī bono vt faciatis eius volūtatē faciens i vobis qđ placeat corā ſe ꝑ ieſū xp̄ꝫ: cui ē glīa in ſecula ſeculoꝝ. Amē. Rgo aūt vos frēs:vt ſufferatis verbū ſolatij. Eteniꝫ ꝑpaucis ſcripſi vobis. Cognoſcite frēm vr̄m timotheum dimiſſum: cū quo ſi celerius venerit videbo vos. Salutate oēs ꝓpoſitos veſtros ⁊ oēs ſcōs. Salutant vos de italia frēs. Gr̄a cū omnibus vobis. Amen.

¶ Explicit epiſtola Pauli ad Hebꝛeos.

¶ Incipit pꝛefacio beati Hieronymi pſbyteri in libꝝ Actus apoſtolorū.

S.83. Canit pſalmiſta. ambulabūt de virtutibus i virtutes. Poſt apoſtoli pauli epiſtolas dudū vno vobis volumine trāſlatas dōmon ⁊ rogatiane cariſſimi actus apoſtoloꝝ ꝯpellitis vt tranſferā in latinum queꝫ librum nulli dubiū ē a luca antioceno arte medico:q poſtea iſeruiens paulo apoſtolo xp̄i factus ē diſcipulus:fuiſſe editū ceruices ꝑmit impoſita ſepi⁹ oneris magnitudo:q: ſtudia inuidoꝝ repꝛhenſione digna putant ea q̄ ſcribimus. Illoꝝ.nunq̄ꝫ odio ⁊ detractiōe:iuuāte xp̄o meum ſilebit eloquiū. Actus aplōꝝ nudā qdē videnſ ſonare hiſtoriā ⁊ naſcētis eccleſie infantiā texere:ſed ſi nouerimus ſcri-
Cor.8. ptoꝛem eorum lucam eſſe medicū:cui⁹ lau⁹ eſt in euangelio:aīaduertimus pariter omnia verba illius aīe lāguentis eē medicinā.

¶ Item alius pꝛologus.

Ucas antiocēſis natiōe ſyr⁹ cui⁹ la⁹ i euāgelio caniſ apđ anthiochiā medicine artis egregi⁹ ⁊ aplōꝝ xp̄i diſcipulus fuit poſtea vſqꝫ ad ꝯfeſſionē paulū ſecutus aplm:ſine crimine in virginitate ꝑmanēs: deo maluit ſeruire. Qui ſeptuaginta ⁊ q̄tuoꝛ annos etatis agēs i bythinia obijt plen⁹ ſpū ſcō. quo iſtigāte i achaie ꝑtib⁹ euāgeliū ſcribēs grecis fidelib⁹ icarnationē dñi fideli narratōe oñdit:eūdēqꝫ ex ſtirpe dđ deſcēdiſſe mōſtrauit cui nō imerito ſcribēdoꝝ actuū aplīcoꝝ ptās i miniſterio daſ. vt deo i deum pleno.⁊ filio ꝑditiōis extincto:orōne ab aplis fcā:forte dñice electiōis numer⁹ ꝯpleretur.
Sicqꝫ paul⁹ ꝯſumationē aplicis actib⁹ daret q̄ꝫdiu ꝯtra ſtimulū calcitrātē dñs elegiſſet. Qđ legētib⁹ ⁊ reqrētib⁹ deū breui potius volui oñdere ſmone q̄ ꝓlixius aliqđ faſtidientib⁹ ꝑdidiſſe ſciēs q̄ opātē agricolā opoꝛteat pꝛimū de ſuis fructib⁹ edeř. Quē ita diuina ſubſecuta ē gr̄a:vt ñ ſolū coꝛpoꝛib⁹: ſꝫ etiā aīabus eius pꝛoficeret medicina. Act.9.a 2.Timo.2.a

¶ Incipit liber actuum apoſtoloꝛuꝫ:beati Luce euangeliſte.

¶ C.S. Pꝛecepit chriſt⁹ diſcipulis ne diſcedāt ab irlm. ac poniſ aſcēſio chꝛiſti in celū:⁊ electio mathie in locum iude. I.

p

Rimuz a quidem ſermonē feci de omnibus o theophile q̄ cepit ieſus facere ⁊ docere vſqꝫ in diem qua pꝛecipiens aplis ꝑ ſpm̄ ſcm̄ q̄s elegit aſſūpt⁹ ē. Quib⁹ ⁊ ꝓ̄buit ſeipſꝫ viuū p⁹

passionē ſuā ī multis argumētis:ꝑ dies qua
dragita apparēs eis:⁊ loquēs de regno dei
Et ꝯueſcēs ꝑcepit eis ab hieroſolymis ne di
Luc.24.g ſcederēt:ſed expectarēt ꝓmiſſionē pr̄is quā
audiſtis inquit ꝑ os meum:qꝛ ioannes qdē
baptizauit aqua vos āt baptizabimini ſpū
J.ii.b.19.a. ſcō nō poſt multos hos dies.Igiť q ꝯuene
rāt iterrogabāt eū dicētes.Dn̄e ſi tp̄e hoc re
ſtitues regnū iſrael.Dixit āt eis.Non ē vr̄m
noſſe tp̄a vel momenta q̄ pater poſuit ī ſua
Luc.24.g ptāte:ſed accipietis virtutem ſuperueniētis
infra.2.e.⁊ ſpūs ſancti ī vos ⁊ eritis mihi teſtes ī irl'm ⁊
io.f. in oī iudea ⁊ ſamaria ⁊ vſqꝫ ad vltimū terre
Et cū hec dixiſſet:videntibus illis eleuatus
B eſt.⁊ nubes ſuſcepit eū ab oculis eoꝝ Cūqꝫ
ītuerenť in celū euntē illū:ecce duo viri aſti
terūt iuxta illos in veſtib⁹ albis:q ⁊ dixerūt
viri galilei qd ſtatis aſpiciētes ī celū. Hic ie
ſus q aſſumptus ē a vobis ī celū: ſic veniet
quēadmodū vidiſtis eū euntē ī celū. Tūc re
uerſi ſūt hieroſolymā a mōte q vocať oliue
ti q ē iuxta irl'm ſabbati hn̄s iter.Et cū itroiſ
ſent in cenaculū:aſcēderūt vbi manebat pe
trus ⁊ ioānes ⁊ iacob⁹ ⁊ andreas philipp⁹
⁊ thomas bartholome⁹ ⁊ matheus:iacob⁹
alphei ⁊ ſymō zelotes ⁊ iudas iacobi.Hi oēſ
erant perſeuerantes vnanimiter ī orōne cuꝫ
mlierib⁹ ⁊ maria mr̄e ieſu ⁊ frīb⁹ ei⁹. In die
C bus illis exurgēs petrus ī medio fratꝝ dixit
erat aūt turba hoīuꝫ ſimul fere centū viginti
Viri frēs oportet ipleri ſcripturā quā ꝑdixit
ſpūs ſcūs ꝑ os dauid de iuda q fuit dux eoꝝ
q cōprehenderūt ieſum q cōnumerat⁹ erat
in nobis:⁊ ſortitus eſt ſortē miniſterij huius
Et hic qdē poſſidebat agꝝ de mercedē iniqta
tis ⁊ ſuſpēſus crepuit medi⁹ ⁊ diffuſa ſunt
oīa viſcera ei⁹.Et notū fcm̄ ē oīb⁹ hitātibus
irl'm ita vt appellareť ager ille ligua eorum
Mat.25.a acheldemach.hoc ē ager ſanguis. Scriptū
D ē.n.ī libro pſalmoꝝ. Fiat cōmoratio eoꝝ de
Ps.68. ſerta ⁊ nō ſit q ihabitet in ea. Et epatum ei⁹
Ps.108. accipiat alter. Oportet ergo ex his viris q
nobiſcū ſūt ꝯgregati in oī tp̄e quo itrauit ⁊
exiuit iter nos dn̄s ieſus icipiēs a baptiſma
te ioannis vſqꝫ in diē q̄ aſſuptus ē a nobis
teſtē reſurrectionis eius nobiſcū fieri vnū ex
iſtis.Et ſtatuerūt duos:ioſeph q vocať barna
bas q cognominat⁹ ē iuſt⁹ ⁊ mathiā.Et orā
infra.4.g.⁊ tes dixerūt.Tu dn̄e q corda noſti oīuꝫ oſten
6.b. de quē elegeris ex his duob⁹ vnū accipe lo
cū miniſterij huius ⁊ apl'atus:de quo ꝑuari
catus ē iudas vt abiret ī locū ſuū.Et dederūt
ſortes eis.Et cecidit ſors ſup mathiā:⁊ anū
ratus eſt cum vndecim apoſtolis.

¶C.S.Mittiť ſpiritusſanctus in apl'os:q
loquūť varijs liguis : miraťiudei:ac petr⁹
declarat veritatē inuitādo iudeos ad fidem
atqꝫ baptizať tria milia iudeorum. II

ET cū cōplerenť dies pētecoſtes:erant A
oēs pariter ī eodē loco.Et fact⁹ ē repē
te de celo ſon⁹:tanq̄ꝫ aduenietis ſpūs vehe
mētis ⁊ repleuit totā domū vbi erāt ſeden
tes.Et apparuerūt illis diſptite lingue tanq̄ꝫ
ignis ſeditqꝫ ſ ſingulos eoꝝ. Et repleti ſūt infra.4.
oēs ſpū ſcō:⁊ ceperūt loqui varijs liguis ꝓ 19.a
ut ſpūs ſcūs dabat eloqui illis.Erāt āt ī irl'm
hitātes iudei viri religioſi ex oī natione que
ſub celo eſt.Fcā āt hac voce ꝯuenit multitu
do.⁊ mēte ꝯfuſa eſt:qm̄ audiebat vnuſquiſ
lingua ſua illos loquentes. Stupebant āt infra .eo
oēs.⁊ mirabanť dicētes.Nōne ecce oēs iſti
qui loquunť galilei ſūt?Et quō nos audiui B
mus vnuſquiſqꝫ linguā nr̄am in qua nati
ſum⁹?Parthi ⁊ medi ⁊ elamite.⁊ qui hitāt
meſopotamiā:iudeā:⁊ cappadociā pōtuꝫ ⁊
aſiam:phrygiam.⁊ pāphyliā:egyptū.⁊ ptes
libye:q̄ eſt circa cyrenem.⁊ aduene romani
iudei quoqꝫ ⁊ ꝓſeliti:cretes ⁊ arabes:audi
uimus eos loquētes nr̄is liguis magnalia
dei.Stupebāt āt oēs.⁊ mirabať ad inuiceꝫ ſupra.eo
dicentes.Quid nā vult hoc eſſe? Alij āt irru
dētes dicebāt:qꝛ muſto pleni ſunt iſti.Stās
aūt petrus cū vndecim eleuauit vocem ſuā
⁊ locutus eſt eis.Viri iudei qui hitatis irl'm
vniuerſi:hoc vobis notū ſit:⁊ auribus ꝑcipi
te verba mea.Non.n.ſicut vos eſtimatis hi C
ebrij ſunt:cū ſit hora diei tertia.Sꝫ hoc ē qđ
dictū ē ꝑ ꝓphā iohel. Et erit in nouiſſimis Johel.2.
diebus dicit dn̄s:effūdā de ſpū meo ſup oēꝫ
carnē. Et ꝓphetizabūt filij veſtri. ⁊ filie vr̄e
iuuenes vr̄i viſiones videbūt.⁊ ſeniores vr̄i
ſomnia ſomniabunt.Et quidē ſuper ſeruos
meos ⁊ ancillas meas in diebus illis effun
dam de ſpū meo ⁊ ꝓphetizabunt:⁊ dabo ꝓ
digia in celo ſurſum ⁊ ſigna in terra deorſū
ſanguinē ⁊ ignē ⁊ vaporem fumi.Sol cōuer
tetur in tenebras ⁊ luna in ſanguinē: anq̄ꝫ Johel.2.
veniat dies dn̄i magn⁹ ⁊ manifeſtus.Et erit
oīs quicunqꝫ īuocauerit nomē dn̄i ſalu⁹ erit Johel.2.
Viri iſraelite:audite verba hec.Ih'ꝫ nazare Ro.10.c
num virū approbatū a deo in oībus virtuti infra.5.f.
bus ⁊ prodigijs ⁊ ſignis q̄ fecit deus per il D

lum in medio veſtri.ſicut ſcitis:hunc defini
to ↄſilio ꝛ pſciētia dei traditū ꝑ manus iniq
4.10.b. rū:affigentes iteremiſtis. Quē deus ſuſcita-
uit ſolutis doloꝛibꝰ inferni:iuxta qḋ ipoſſibi
5.15.d. le erat teneri illū ab eo. Dauid.n.dicit in eū
Pꝛouidebā dn̄m corā me ſp qm̄ a dextris
ē mihi:ne ↄmouear. Propter hoc letatū eſt
coꝛ meū ꝛ exultauit lingua mea: inſup ꝛ ca-
ro mea requieſcet in ſpe. Qm̄ nō derelinques
fra.13.e. aiam meā in iferno:nec dabis ſcm̄ tuū vide
E dere coꝛruptionē. Notas mihi feciſti vias vi
te:replebis me iocūditate cū facie tua. Uiri
frēs:liceat audēter dicere ad vos de patriar
cha dḋ qm̄ defunctus ē ꝛ ſepultus ē.ꝛ ſepul
chꝛū eius eſt apud nos vſqꝫ in hodiernum
Re.2.b. diem. Ꝓpheta igiť cū eēt ꝛ ſciret qꝛ iure
iurādo iuraſſet illi deus de fructu lūbi eiꝰ ſe
dere ſup ſedē eiꝰ:ꝓuidēs locutus ē de reſur-
rectione xp̄i:qꝛ neqꝫ dꝛelictꝰ ē in inferno.ne
pra.1.c qꝫ caro eius vidit coꝛruptionē. Hunc ieſum
fra.10.f. reſuſcitauit deus cuius oēs nos teſtes ſumꝰ
Dextera igiť dei exaltatus ꝛ ꝓmiſſiōe ſpūs
ſācti accepta a pr̄e:effudit hoc donū qḋ vos
F videtis ꝛ auditis. Nō.n.dḋ aſcēdit in celos.
ſ.109. Dicit aūt ipſe. Dixit dn̄s dn̄o meo ſede a de
xtris meis.donec ponā inimicos tuos ſca-
bellū pedū tuoꝝ. Certiſſime ſciat ergo oīſ do
mꝰ iſrael.qꝛ ꝛ dn̄m eū ꝛ xp̄m fecit deus hūc
ieſū quē vos crucifixiſtis. His āt auditis cō
pūcti ſūt coꝛde ꝛ dixerūt ad petꝝ ꝛ ad reliqſ
apl'os. Quid faciemus viri frēs? Petrꝰ aūt
ad illos:pniam inqt agite ꝛ baptizeť vnuſ-
qſqꝫ vr̄m in nomine ieſu xp̄i in remiſſio
nē pccōꝝ vr̄oꝝ:ꝛ accipietiſ donū ſpūs ſancti
Uobis.n.ē repromiſſio ꝛ filijs vr̄is ꝛ oībus
q lōge ſūt quoſcūqꝫ aduocauerit dn̄s deus
nr̄. Alijs ēt verbis plurimis teſtificatus eſt.
ꝛ exhoꝛtabať eos dicēs. Saluamini a gene
G ratione iſta praua. Qui ergo recepūt ſermo
nē eiꝰ baptizati ſunt:ꝛ appoſite ſūt in die illa
aie circiter tria milia. Erāt āt pſeuerātes in
doctrina aplōꝝ ꝛ cōicatione fractionis pāis
fra.4.g. ꝛ oꝛonibꝰ. Fiebat aūt oī anīe timoꝛ. Multa
quoqꝫ ꝓdigia ꝛ ſigna ꝑ apl'os in irl'm fiebāt
ꝛ metus erat magnus i vniuerſis.oēs ēt q
credebāt erāt pariter ꝛ hēbāt oīa cōia. Poſ
ſeſſiones ꝛ ſubſtātias vēdebāt ꝛ diuidebāt
illa oībus:ꝓut cuiqꝫ opꝰ erat. Quotidie qꝫ
ꝑdurātes vnanimiter i tēplo ꝛ frangētes cir
ca domos panē ſumebāt cibū cū exultatiōe
ꝛ ſimplicitate coꝛdis collaudantes deū ꝛ hn̄
tes grām ad oēm plebē. Dn̄s aūt augebat
qui ſalui fiebāt quotidie in idipſum.

¶C.S. Sanat petrus claudum:docet iſra-
helitas de gloꝛificatione chꝛiſti ac eius re-
ſurrectione. III.

PEtrus aūt ꝛ ioannes aſcēdebāt in tē A
plū:ad hoꝛā oꝛonis nonā. Et qdā vir ifra.4.c.14.b
q erat claudus ex vtero mr̄is ſue baiulaba
tur:quē ponebāt quotidie ad poꝛtā tēpli q
diciť ſpecioſa vt peteret elemoſinā ab itroeū
tibꝰ i tēplū. Is cū vidiſſet petꝝ ꝛ ioānē:icipi
entibꝰ itroire i tēplū:rogabat vt elemoſynā
acciperet. Intuēs aūt in eū petrus cū ioāne
dixit. Reſpice in nos. At ille itēdebat in eos
ſperās ſe aliqd acceptuꝝ ab eis. Petrus āt
dixit. Argentū ꝛ auꝝ nō ē mihi qḋ aūt hēo
hoc do tibi. In noīe ieſu xp̄i nazareni ſurge infra.9.f
ꝛ ambula. Et appꝛehenſa manu eius dexte
ra alleuauit eū:ꝛ ꝓtinus ↄſolidate ſūt baſeſ
eius ꝛ plante.ꝛ exiliens ſtetit ꝛ ambulabat B
ꝛ intrauit cū illis in tēplū ambulās ꝛ exiliēſ
ꝛ laudās deū. Et vidit oīs ppl's eū ambulan
tē ꝛ laudantē deū. Cognoſcebāt autē illū ꝙ
ipſe erat q ad elemoſynā ſedebat ad ſpecio-
ſam poꝛtā tēpli. Et impleti ſunt ſtupoꝛe ꝛ ex
taſi:in eo qḋ ↄtigerat illi. Cū teneret aūt pe
trū ꝛ ioānē:cucurrit oīs ppl's ad eos ad poꝛ
ticum que appellať ſalomonis ſtupētes. Ui
dēs aūt petrus rn̄dit ad ppl'm. Uiri iſraelite
quid miramini in hoc aut nos qd intuemi-
ni quaſi noſtra virtute aut ptāte fecerimus
hūc ambulare? Deus abrahā ꝛ deus yſaac C
ꝛ deus iacob:deus patrū nr̄oꝝ glꝛificauit fili
um ſuū ieſum:quē vos qdē tradidiſtis ꝛ ne
gaſtis an̄ faciem pilati iudicāte illo dimitti. Mat.27.b
Uos aūt ſanctū ꝛ iuſtū negaſtis. ꝛ petiſtis Mar.15.a.
viꝝ homicidā dōari vobis:auctoꝛē vero vite Luc.23.c.
interfeciſtis. Quē deus ſuſcitauit a moꝛtuiſ Ioā.18.g.
eiꝰ nos teſtes ſumus:ꝛ in fide noīs eius hūc
quē vos videtis ꝛ noſtis:cōfirmauit nomen
eius:ꝛ fides que ꝑ eū eſt dedit integrā ſani-
tatē iſtā in ↄſpectu oīuꝫ vr̄ꝫ. Et nūc frēs ſcio
qꝛ per ignoꝛātiā feciſtis:ſicut ꝛ pꝛicipes vr̄i
Deus aūt q p̄nūciauit ꝑ os oīuꝫ ꝓphetaꝝ D
pati xp̄m ſuū:ſic impleuit. Penitemini igiť Eccl'i.17.c.
ꝛ ↄuertimini vt deleāť pccā vr̄a:vt cū vene Mar.4.c
rint tpa refrigerij a ↄſpectu dn̄i:ꝛ miſerit eū Mar.1.b.
qui p̄dicatus eſt vobis ieſū xp̄m: quē opoꝛ
tet quidē celū ſuſcipe vſqꝫ in tpa reſtitutio
nis oīum q̄ locutus ē deus ꝑ hos ſcōꝝ ſuoꝝ Deut.18.d.
a ſeculo ꝓphetaꝝ. Moyſes qdē dixit. Qm̄ infra.7.e.

infra.7.c. prophetam ſuſcitabit vobis dñs de⁹ vr̃.de fratrib⁹ vr̃is:tãq̃ me:ip̄ȝ audietis:iuxta oia quecũq̄ȝ locut⁹ fuerit vobis. Erit ãt oĩs aĩa q̃ nõ audierit ꝓphetã illũ exterminabiť de plebe:⁊ oẽs ꝓphete a ſamuel ⁊ deiceps q lo cuti ſunt annũciauerũt dies iſtos. Uos eſtiſ filij ꝓphaꝝ ⁊ teſti qđ diſpoſuit ds ad patres
Gen̄.12.a. vr̃os dicẽs ad abrahã.Et in ſemine tuo bñ dicẽtur oẽs familie terre. Uobis primũ ds ſuſcitans filiũ ſuum:miſit eũ benedicentem vobis vt ꝯuertat ſe vnuſqſq̄ȝ a neqtia ſua.

¶C.S. Ponitur inuidia ſacerdotum ꝯtra apoſtolos:ac petri reſponſio cuȝ deuota ora tione credentiũ:ac ſancta ꝯuerſatione. IIII.

A Loquentibus aũt illis pplm̃:ſuperue nerũt ſacerdotes ⁊ mgr̃atus tẽpli ⁊ ſa ducei dolentes ꝙ docerent pplm̃ ⁊ annũcia rent in ieſuȝ reſurrectionẽ ex mortuis:⁊ inie
infra.5.c cerunt in eos manus:⁊ poſuerunt in eos cu diam in craſtinum.Erat autem iam veſpera multi autem eoꝝ q audierãt verbum credi derunt:⁊ factus ẽ numerus eoꝝ qnq̄ȝ milia Factũ ẽ aũt in craſtinũ:vt ꝯgregarenť prin cipes eoꝝ ⁊ ſeniores ⁊ ſcribe in irl̃ȝ:⁊ annas princeps ſacerdotum:⁊ cayphas ⁊ ioãnes ⁊ alexander : ⁊ quotquot erãt de genere ſacer dotali. Et ſtatuẽtes eos in medio interroga
B bant. In q̃ virtute aut in quo nomie feciſtis hoc vos.Tunc petrus repletus ſpũ ſcõ dixit ad eos.Principes populi ⁊ ſeniores iſrl̃ au dite: ſi nos hodie dijudicamur in benefacto hoĩs infirmi in quo iſte ſaluus factus eſt:no tũ ſit oĩbus vobis ⁊ oĩ plebi iſrael:q: i noĩe ieſu xp̄i nazareni quẽ vos crucifixiſtis quẽ deus ſuſcitauit a mortuis: in hoc iſte aſtat
Mat.21.d corã vobis ſanus. Hic ẽ lapis q reprobat⁹
Mar.12.a ẽ a vobis edificantibus:q factus eſt i caput
Luc.20 c. anguli.⁊ nõ eſt in alio aliquo ſalus. Nec.n.
1.Pe.2.a ud nemẽ ẽ ſub celo datũ hoĩb⁹:in quo opor
C teat nos ſaluos fieri.Uidẽtes ãt petri ꝯſtan tiã ⁊ ioãnis:cõperto ꝙ hoĩes eẽnt ſine litte ris ⁊ idiote:ammirabãť:⁊ cognoſcebãt eos qm̃ cũ ieſu fuerãt:hoĩeȝ quoq̄ȝ videntes ſtã tẽ cũ eis q curatus fuerat:nihil poterãt ꝯtra
infra.5.f dicere. Juſſerũt ãt eos foras extra cõcilium ſecedere.⁊ ꝯferebãt ad inuicẽ dicẽtes.qd fa ciemus hoĩbus iſtis.Qm̃ qdẽ notum ſignũ
D fcm̃ eſt p eos oĩbus habitãtibus irlm̃.Ma ni feſtũ eſt:⁊ non poſſumus negare. Sed ne amplı⁹ diuulgeť in ppl̃ȝ ꝯminemur eis ne vltra loqñť in noĩe hoc vlli hoĩum. Et vocã tes eos:denũciauerũt ne oĩo loquereť neq̄ȝ docerẽt in noĩe ieſu.Petrus vero ⁊ ioannes infra.5.e
rñdentes dixerũt ad eos.Si iuſtũ ẽ in ꝯſpe ctu dei vos potius audire q̃ȝ deũ:iudicate.ñ .n.poſſumuſ q vidimus ⁊ audiuim⁹ nõ loq At illi ꝯminãtes dimiſerũt eos:nõ inuenie tes quõ punirẽt eos pp populũ:q: oẽs cla
E rificabant id ꝙ fcm̃ fuerat in eo qđ accide rat. Annoꝝ.n.erat amplius q̃dragita hõ: in ſupra.3.a
quo fcm̃ fuerat ſignũ iſtud ſanitatis. Dimiſ ſi ãt venerũt ad ſuos:⁊ annunciauerunt eis quanta ad eos principes ſacerdotuȝ ⁊ ſenio res dixiſſent. Qui cum audiſſent vnanimi ter leuauerunt vocem ad deum: ⁊ dixerunt. Dñe tu q feciſti celũ ⁊ terrã mare ⁊ oia q̃ in eis ſunt qui ſpiritu ſancto p os patris noſtrı dauid pueri tui dixiſti.Quare fremuerũt gẽ Ps.2.a.
tes.⁊ ppl̃i meditati ſunt inania.Aſtiterũt re ges terre ⁊ pricipes ꝯuenerũt in vnũ aduer
F ſus dñm ⁊ aduerſus xp̄m eius.Cõuenerunt n.vere in ciuitate iſta aduerſus ſanctũ pueꝝ tuũ ieſum quem vnxiſti. Herodes ⁊ ponti⁹ pilatus cum gentibus ⁊ populis iſrael:face re que manus tua ⁊ ꝯſilium tuum decreue runt fieri.Et nunc dñe reſpice in minas eoꝝ: ⁊ da ſeruis tuis cum omni fiducia loqui ver bum tuum in eo ꝙ manum tuã extẽdas ad ſanitates ⁊ ſigna ⁊ ꝓdigia fieri per nomen ſancti filij tui ieſu.Et cum oraſſent motus eſt locus in quo erant cõgregati:⁊ repleti ſunt ĩ.2.a.j.19.a
omnes ſpiritu ſancto:⁊ loquebantur verbũ dei cum fiducia.Multitudinis autem credẽ tium erat cor vnum ⁊ aĩa vna.nec qſq̄ȝ eoꝝ que poſſidebat aliquid ſuum eſſe dicebat.ſȝ
G erãt illis omnia cõia.Et virtute magna red debant apoſtoli teſtimonium reſurrectionis ieſu xp̄i dñi nr̃i.⁊ gratia magna erat in om nibus illis.Neq̄ȝ enim quiſquaȝ egẽs erat ſupra.2.g
inter illos.Quotquot eniȝ poſſeſſores agro rum aut domorum erãt.vendẽtes afferebãt precia eoꝝ q̃ vendebãt ⁊ ponebant ante pe des apoſtoloꝝ.Diuidebatur autem ſingulis
prout cuiq̄ȝ opus erat.Joſeph auteȝ qui co ſupra.1 b.
gnominatus eſt barnabas ab apoſtolis:qđ eſt interpretatum filius conſolationis: leui tes cyprius genere cum haberet agrum vẽ didit eum:⁊ attulit preciuȝ ⁊ poſuit ante pe des apoſtolorum.

¶C.S. Moritur ananias pp fraudem de precio agri cum ſaphira vxore ſua: ſanãtur egri per apoſtolos per iudeos increpantur

apoſtoli quos gamaliel excuſat. V.
A Ir aūt qdā nomine ananias cum ſa-
phira vxore ſua vendidit agrū. ⁊ frau
dauit de ꝓcio agri cōſcia vxore ſua:⁊
afferens ptē quādam:ad pedes aploꝝ poſu
it. Dixit āt petr⁹ ad ananiā. Anania cur ten
tauit ſathanas cor tuum mētiri te ſpū ſcō ⁊
fraudare de ꝓcio agri. Nōne manēs tibi ma
nebat ⁊ venūdatū i tua erat ptāte. quare po
ſuiſti in corde ſuo hanc rē. Non es mētitus
hoībus ſed deo. Audiēs aūt ananias hͤ ver
ba cecidit ⁊ expirauit. Et factus ē timor ma-
gnus ſuper omnes qui audierunt. Surgen
tes āt iuuenes amouerunt eū. ⁊ efferentes ſe
B pelierunt. Factū eſt autē quaſi horaꝝ trium
ſpatium. ⁊ vxor ipſius neſciens quod factu3
fuerat introiuit. Dixit aūt ei petrus. Dic mi
hi mulier:ſi tanti agrum vendidiſtis. At illa
dixit. Etiam tanti. Petrus autem ad eam.
quid vtiq3 conuenit vobis tentare ſpiritum
domini. Ecce pedes eorum qui ſepelierunt
virum tuum ad oſtium. ⁊ efferent te. Confe
ſtim cecidit ante pedes eius:⁊ expirauit. In
trantes aute3 iuuenes inuenerunt illā mor
tuam:⁊ extulerunt ⁊ ſepelierunt ad viru3 ſu
um. ⁊ factus eſt timor magnus in vniuerſa
C eccleſia. ⁊ in omnes qui audierunt hec. Per
manus aūt apoſtoloꝝ fiebant ſigna ⁊ prodi
gia multa in plebe. Et erant vnanimiter om
nes in porticu ſalomonis. Ceterorum aute3
nemo audebat ſe cōiungere illis:ſed magni
ficabat eos populus. Magis aūt augebatur
credentium in dn̄o multitudo virorū ac mu
lierū:ita vt in plateas eijcerent infirmos. ⁊
ponerēt in lectulis ac grabatis vt veniente
petro ſaltem vmbra illius obūbraret quem
q3 illoru3 ⁊ liberarentur oēs ab infirmitatib⁹
ſuis. Cōcurrebat āt ⁊ multitudo vicinaꝝ ci-
uitatū irlm̄:afferētes egros ⁊ vexatos a ſpi-
ritibus imūdis q curabātur oēs. Exurgēs aūt
pra.4.a pricepſ ſacerdotū ⁊ oēs q cū illo erāt:q̄ ē he
fra.12.a. reſis ſaduceoꝝ:repleti ſūt zelo. ⁊ iniecerūt ma
D n⁹ i apoſtolos:⁊ poſuerūt eos i cuſtodia pu
plica. Angelus āt dn̄i ꝑ noctē apiēs ianuas
carceris ⁊ educēs eos dixit. Ite ⁊ ſtātes loq
mini i tēplo plebi oīa verba vite h⁹. qui cu3
audiſſent itrauerūt diluculo i tēplū ⁊ docebāt
Adueniēs āt pricepſ ſacerdotū ⁊ q cum eo
erāt:ꝯuocauerūt ꝯciliū ⁊ oēs ſeniores filoꝝ
iſrael. ⁊ miſerūt ad carcerē vt adducerētur. Cū
āt veniſſent miſtri ⁊ apto carcere nō iueniſſēt
illos. reuerſi nūciauerūt dicētes. Carcerē qui infra.12.a.
dē inuenim⁹ clauſū cū oī diligētiā ⁊ cuſtodes 16.a.
ſtātes an̄ ianuas apiētes āt neminē itus in
uenim⁹. Ut āt audierūt hos ſmōes magra E
t⁹ tēpli ⁊ pricipes ſacerdotū:ābigebāt de il
lis qd nā fieret. Adueniēs āt qdā nunciauit
eis:q2 ecce viri qs poſuiſtis i carcerē ſūt i tē
plo ſtātes ⁊ docētes pplm̄. Tūc abijt magra
t⁹ cū miſtris ⁊ adduxit illos ſine vi. Tiebāt
n. pplm̄ ne lapidarētur. Et cū adduxiſſēt illos
ſtatuerūt in ꝯcilio. Et iterrogauit eos pricepſ
ſacerdotū:dicēs. Precipiēdo ꝓcepim⁹ vobiſ
ne doceretis i noīe iſto. ⁊ ecce repleſtis irlm
doctria vr̄a ⁊ vultis iducere ſup nos ſāguinē
hoīs iſti⁹. Rn̄dēs āt petr⁹ ⁊ apl̄i dixerūt. Obe ſupra.4.a
dire oz deo magis q̄3 hoīb⁹. De⁹ patꝝ nr̄oꝝ
ſuſcitauit ih̄m quē vos iteremiſtis ſuſpēden
tes i ligno. Hūc pricipē ⁊ ſaluatorē ds̄ exal
tauit dextera ſua ad dāda3 pniā3 iſrl̄ ⁊ remiſ
ſionē pccōꝝ ⁊ nos ſum⁹ teſtes hoꝝ verboꝝ ⁊
ſps ſcūs quē dedit de⁹ oīb⁹ obediētib⁹ ſibi.
Hec cū audiſſent diſſecabātur:⁊ cogitabāt in
terficere illos. Surgēs āt qdā in ꝯcilio pha- infra.12.a
riſe⁹ noīe gamalihel legis doctor honorabi-
lis vniuerſe plebi:iuſſit foras ad breue ho-
mines fieri. Dixitq3 ad illos. Uiri iſrlite at- ſupra.4.c
tēdite vobis ſup hoīb⁹ iſtis. quid acturi ſitiſ ſupra.1.c.
An̄ vos. n. dies extitit theodas dicens ſe eē
aliquē:cui ꝯſenſit numer⁹ viroꝝ circiter qua
dringentoꝝ. q occiſus ē. ⁊ oēs q credebāt ei
diſſipati ſūt:⁊ redacti ad nihilū. Poſt hunc
extitit iudas galileus in diebus ꝓfeſſionis G
⁊ auertit pplm̄ poſt ſe. Et ipſe pijt:⁊ oēs quot
quot ꝯſenſerūt ei diſperſi ſunt. Et nunc itaq3
dico vobis diſcedite ab hoīb⁹ iſtis:⁊ ſinite
illos. Qm̄ ſi ē ex hoīb⁹ ꝯſilium hoc aut op⁹
diſſoluetur:ſi vero ex deo eſt:nō poteritis diſ
ſoluere:ne forte ⁊ deo repugnare videamini
conſenſerunt aūt illi:⁊ ꝯuocantes aplos ce
teris denūciauerūt ne oino loqrentur in noīe
ieſu. Et dimiſerūt eos. Et illi qdē ibāt gau-
dētes a ꝯſpectu ꝯcilij:qm̄ digni habiti ſunt
ꝓ noīe ieſu ꝯtumeliā pati. Oī aūt die nō ceſ
ſabāt in tēplo ⁊ circa domos docētes:⁊ euā
gelizantes xp̄m ieſum.

C.C.S. Eligunt ſeptē diaconi ab aplis ex
qbus ſtephanus accuſatur iudeis. VI

IN diebus āt illis creſcēte numero di-
ſcipuloꝝ fcm̄ ē murmur grecoꝝ aduer
ſus hebreos eo q deſpicerent in miniſterio
quotidiano vidue eoꝝ. cōuocātes āt duode

cim multitudinē diſcipulorꝫ dixerūt. Nō eſt
equū nos derelinq̄re verbū dei: ⁊ miniſtrare
mēſis. conſiderate ergo frēs viros ex vobis
boni teſtimonij ſeptē. plenos ſpū ſancto ⁊ ſa
B piētia: quos ꝯſtituamus ſup hoc opus. Nos
vero orōni ⁊ miniſterio verbi iſtātes erim⁹.
Et placuit ſermo corā oī multitudine. ⁊ ele
gerūt ſtephanū virꝫ plenū fide ⁊ ſpū ſcō. ⁊
philippū ⁊ procorꝫ ⁊ nicanorem ⁊ timonē ⁊
parmenam ⁊ nicolaū aduenā antiocenum.
Supra.i.d Hos ſtatuerūt añ ꝯſpectū aplorꝫ: ⁊ orantes
impoſuerūt eis man⁹. Et verbū dñi creſcebat
⁊ multiplicabaꝛ numerus diſcipulorꝫ i irl'm
valde. Multa etiam turba ſacerdotum obe
diebat fidei. Stephanus aūt plen⁹ grā ⁊ for
C titudine faciebat ꝓdigia ⁊ ſigna magna in
pplo. Surrexerūt āt qdā de ſynagoga q̄ ap
pellaꝛ libertinorꝫ ⁊ cyrenenſiū ⁊ alexādrino
rū ⁊ eorꝫ q erāt a cilicia ⁊ aſia diſputātes cū
ſtephano: ⁊ non poterant reſiſtere ſapiētie ⁊
ſpūi q loq̄baꝛ. Tūc ſūmiſerunt viros q dice
Infra.7.d. rent ſe audiſſe eū dicētē verba blaſphemie i
moyſen ⁊ deū. Cōmouerūt itaq̄ plebē ⁊ ſeni
ores ⁊ ſcribas: ⁊ concurrentes rapuerūt eū
⁊ adduxerunt in cōciliū. ⁊ ſtatuerunt falſos
D teſtes q dicerent. Hō iſte nō ceſſat loq verba
aduerſus locū ſcm̄ ⁊ legē. Audiuimus. n. eū
dicentē: qm̄ ieſus nazaren⁹ h̄ deſtruit locū
iſtū. ⁊ mutabit traditiōes q̄s tradidit nobis
moyſes. Et intuentes eū oēs q ſedebāt in cō
cilio: viderūt faciē eius tāq̄ faciem angeli.
¶C.S. Reſpōdit ſtephanus iudeis de qui
bus accuſatus fuit: oñdēs rebellionē iudeo
rū ꝯtra deū ⁊ poniꝛ lapidatio ſtephani iniu
ſta ac eius patientia perfecta. VII.
A DIxit āt princeps ſacerdotū: ſi h̄ ita ſe
hñt. Qui ait. Viri frēs ⁊ prēs audite
Deus glorie apparuit prī nr̄o abrahe cū eſ
ſet i meſopotamia priuſq̄ moreretꝛ in char
Geñ.i2.a rā. ⁊ dixit ad illū. Exi de terra tua ⁊ de cogna
tione tua. ⁊ veni in terrā quā mōſtrauero ti
bi. Tunc exijt de terra chaldeorꝫ ⁊ habitauit
in charrā. Et inde poſtq̄ mortuus ē pater
eius trāſtulit illū in terrā iſtā: i qua nūc vos
hitatis. Et nō dedit illi hereditatē in ea nec
paſſum pedis: ſed repromiſit dare illi eā in
poſſeſſionē ⁊ ſemini ei⁹ pōſt ipm̄: cū nō hēret
Geñ.15.c filiū. Locut⁹ eſt āt ei de⁹: q: erit ſemē ei⁹ ac
cola i terra aliena. ⁊ ſeruituti eos ſubijciēt ⁊
male tractabūt eos annis q̄dringētis. ⁊ gē
tē cui ſeruierint iudicabo ego dicit dñs. Et
poſt h̄ exibūt ⁊ ſeruiēt mihi in loco iſto. Et
dedit illi teſtamētū circūciſionis ⁊ ſic genuit
yſaac ⁊ circūcidit eum die octaua: ⁊ yſaac ia
cob ⁊ iacob duodecī p̄triarchas. Et p̄triarche B
emulātes ioſeph vēdiderūt i egyptū: ⁊ erat Geñ.37.
deus cū eo. Et eripuit eū ex olb⁹ tribulationi Sap.10.c
b⁹ eius: ⁊ dedit ei grām ⁊ ſapiam in ꝯſpectu
pharaonis regis egyptiorꝫ. ⁊ conſtituit eū
prepoſitum ſuper egyptum ⁊ ſuper oēm do
mum ſuam. Venit aūt fames in vniuerſam
egyptū ⁊ chanaā. ⁊ tribulatio magna: ⁊ nō
inueniebant cibos patres noſtri. cum audiſ
ſet aūt iacob eſſe frumētū in egypto: miſit pa Geñ.42.
tres nr̄os p̄rimū ⁊ in ſecundo cognitus eſt
ioſeph a fratribus ſuis. ⁊ manifeſtatum eſt Geñ.45.
pharaoni genus eius. Mittens aūt ioſeph
accerſiuit iacob prēm ſuum: ⁊ omnem cogna
tionem ſuam in animabus ſeptuagintaq̄n
q̄. Et deſcendit iacob in egyptum: ⁊ defun Geñ.49.
ctus eſt ipſe ⁊ patres nr̄i. Et tranſlati ſunt in
ſichem: ⁊ poſiti ſunt in ſepulchro quod emit
abrahā precio argenti a filijs emor filij ſichē
cum autem appropinquaret tp̄s promiſſio C
nis quam confeſſus erat deus abrahe: cre
uit populus ⁊ multiplicatus eſt in egypto Exo.i.a
quoaduſq̄ ſurrexit alius rex in egypto qui
non ſciebat ioſeph. Hic circumueniens ge
nus noſtꝝ afflixit patres noſtros: vt expone
rent infantes ſuos ne viuificarentur. Eodē
tp̄e natus eſt moyſes ⁊ fuit gratus deo: q Exo.2.a.
nutritus eſt tribus menſibus in domo prīs
ſui. Expoſito autem illo ſuſtulit eū filia pha
raonis. ⁊ nutriuit eum ſibi in filium. Et eru
ditus eſt moyſes omni ſapiā egyptiorum: ⁊
erat potens in verbis ⁊ in operibus ſuis. cū
autem impleretur ei quadraginta annorum
tp̄s aſcendit in cor eius vt viſitaret fratres
ſuos filios iſrael. Et cum vidiſſet quendam Ibidē.2.b
iniuriam patientem vindicauit illum ⁊ fecit
vltionem ei qui iniuriam ſuſtinebat percuſ
ſo egyptio. Exiſtimabat autē intellgere fra
tres: quoniam deus per manū ipſius daret
ſalutem illis. At illi non intellexerunt. Se
quenti vero die apparuit illis litigantibus:
⁊ reconciliabat eos in pace dicens. Viri fra
tres eſtis. Vt qd nocetis alterutrū. Qui āt
iniuriam faciebat ꝓximo: repulit eū dicens D
Quis te ꝯſtituit principem ⁊ iudicem ſuper
nos. Nunqd interficere me tu vis quemad
modū interfeciſti heri egyptiū? Fugit autem Exo.2.c
moyſes i verbo iſto. ⁊ fact⁹ ē aduena i terra Luce.12.

madian:vbi generauit filios duos.Et exple
tis ãnis quadraginta:appꝛuit illi in deſerto
mõtis ſyna ãgelus i igne flãme rubi.Moy
ſes aũt vidẽs ãmirat⁹ ẽ viſũ.Et accedẽte illo
vt ↄſideraret:facta eſt ad eũ vox dñi dicens
Ego ſũ deus patrũ tuoꝝ:deus abraã:deus
yſaac:⁊ deus iacob.Tremefactus aũt moy-
ſes:non audebat conſiderare.Dixit autem
Exo.3.b illi deus.Solue calciamentum pedum tuo-
Iue.5.d. rum.Locus enim in quo ſtas terra ſancta ẽ
Uidens vidi afflictionem populi mei qui ẽ
in egypto:⁊ gemitum eoꝛum audiui:⁊ deſcẽ
E di liberare eos.Et nunc veni:⁊ mittam te in
egyptũ.Hunc moyſen quẽ negauerunt dicẽ
tes:qs te cõſtituit pꝛincipẽ ⁊ iudicẽ:hũc ds
pꝛincipẽ ⁊ redẽptoꝛẽ miſit cũ manu angeli q
apparuit illi in rubo.Hic eduxit illos faciẽs
ꝓdigia ⁊ ſigna in terra egypti ⁊ i rubꝛo ma
ri:⁊ in deſerto ãnis quadragita.Hic ẽ moy
Deu.18.c ſes qui dixit filijs iſrael.Ꝓphetã ſuſcita-
s.3.d bit vobis deus de fribus vr̃is:tanq̃ʒ meipʒ
audietis.Hic eſt qui fuit in eccleſia in ſolitu
dine cũ angelo q loquebaꝛ ei in mõte ſyna
⁊ cũ prĩb⁹ vr̃is:q accepit verba vite dare vo
bis.Cui noluerũt obedire prẽs vr̃i:ſed repu
lerũt ⁊ auerſi ſunt coꝛdib⁹ ſuis in egyptũ. di
cẽtes ad aaron. Fac nobis deos q pcedant
Exo.32.a nos.Moyſi.n.huic q eduxit nos de terra e-
gypti:neſcim⁹ qnid factũ ſit ei.Et vitulũ fece
rũt in diebus illis ⁊ obtulerũt hoſtiã ſimula
cro:⁊ letabanꝛ in opibus manuũ ſuaꝝ. Cõ
uertit ãt de⁹ ⁊ tradidit eos ſeruire militie ce
li:ſicut ſcriptũ ẽ in libꝛo ꝓphetaꝝ.Nunquid
Amos.5.g victimas aut hoſtias obtuliſtis mihi ãnis
q̃dragita in deſerto domus iſrl̃.Et ſuſcepiſtiſ
F tabernaculũ moloch:⁊ ſidus dei vr̃i rẽphã.
Figuras q̃s feciſtis adoꝛare eas:⁊ trãſferã
vos in babylonẽ.Tabernaculũ teſtimõij fu
Exo.25.d it cũ prĩb⁹ vr̃is in deſerto:ſicut diſpoſuit illis
Hebre.8.b. deus loquẽs ad moyſen:vt faceret illud ſm
foꝛmã quã viderat.Qd ⁊ induxerũt ſuſcipiẽ
tes prẽs vr̃i cũ ieſu i poſſeſſionẽ gẽtiũ:quaſ
expulit deus a facie patꝝ vr̃oꝝ vſq; in die-
bus dauid.Qui inuenit grãm añ deũ:⁊ pe
tijt vt inueniret tabernaculũ deo iacob.Sa-
lomõ ãt edificauit illi domũ.Sʒ nõ excelſ⁹
i manufactis hitat ſicut p ꝓphetã dicit.Celũ
Esa.66.a mihi ſedes ẽ terra ãt ſcabellũ pedũ meoꝛũ.
Quã domũ edificabitis mihi dicit dñs:aut
qs loc⁹ requietõis mee ẽ.Nonne man⁹ mea
fecit h̄ oĩa.Dura ceruice ⁊ icircũciſi coꝛdib⁹
⁊ aurib⁹:vos ſemꝑ ſpũi ſancto reſtitiſtis: ſi-
cut prẽs vr̃i ita ⁊ vos.Quẽ ꝓphetaꝝ nõ ſũt G
pſecuti prẽs vr̃i.Et occiderũt eos qui pnun
ciabãt de aduẽtu iuſti:cui⁹ vos nũc ꝓditoꝛeſ
⁊ homicide fuiſtis qui accepiſtis legẽ in diſ-
poſitõe angeloꝝ ⁊ nõ cuſtodiſtis. Audiẽtes s.6.b
ãt h̄ diſſecabanꝛ coꝛdib⁹ ſuis:⁊ ſtridebãt dẽ
tibus in eũ.Cũ aũt eẽt plenus ſpũ ſcõ:inten
dens in celũ vidit gloꝛiã dei ⁊ ieſũ ſtãtẽ a dx
tris dei.Et ait.Ecce video celos aptos ⁊ fili
uʒ hoĩs ſtãtẽ a dextris virtutis dei.Exclamã
tes aũt voce magna ↄtinuerũt aures ſuas:
⁊ impetũ fecerũt vnanimiter in eũ.Et eijciẽ 3.Re.21.d
tes eũ extra ciuitatẽ lapidabant:⁊ teſtes de
poſuerũt veſtimẽta ſua ſec⁹ pedes adoleſcẽ
tis qui vocabaꝛ ſaulus:⁊ lapidabãt ſtepha
nũ inuocantẽ ⁊ dicẽtẽ.Dñe ieſu ſuſcipe ſpm̃
meũ.Poſitis aũt genibus: clamauit voce
magna dicẽs.Domine:ne ſtatuas illis hoc
peccatum.Et cum hoc dixiſſet obdoꝛmiuit i
domino.

¶C.S.Poſt ſepulturã ſtephani poniꝛ pdi
catio philippi tã in ſamaria q̃ʒ in terra mari
tima.Et interponiꝛ miſſio ſpiritus ſci in gẽti
les cũ increpatione ſimonis magi. VIII.

SAulus ãt erat cõſentiens neci ei⁹. Fa A
cta ẽ ãt illa die pſecutio magna in ec-
cleſia q̃ erat hieroſolymis:⁊ oẽs diſperſi ſũt
p regiões iudee ⁊ ſamarie pter apoſtolos cu
rauerũt ãt ſtephanũ viri timoꝛati:⁊ fecerunt
planctuʒ magnuʒ ſup euʒ.Saulus vero de infra.9.a
uaſtabat eccleſiã per domos intrãs ⁊ trahẽſ
viros ac mulieres tradebat in cuſtodiã.Igi
tur qui diſperſi erant pertranſibãt euangeli
ʒantes verbũ dei.Philippus ãt deſcendẽs
in ciuitatẽ ſamarie pdicabat illis xp̃m. Intẽ
debãt ãt turbe his q̃ a philippo dicebantur
vnanimiter audiẽtes:⁊ vidẽtes ſigna q̃ faci
ebat.Multi.n.eoꝝ qui habebãt ſpũs imũ-
dos:clamãtes voce magna exibant.Multi B
autẽ paralytici ⁊ claudi curati ſunt.Factum
eſt ergo gaudiuʒ magnũ in illa ciuitate.Uir
ãt quidã noĩe ſymon:qui ante fuerat in ciui
tate magus ſeducẽs gentẽ ſamarie dicẽs ſe
eẽ aliquẽ magnuʒ:cui auſcultabãt oẽs a mi
nimo vſq; ad maximuʒ dicentes:h̄ eſt virt⁹
q̃ vocaꝛ magna.Attendebãt ãt euʒ: pp qd
multo tẽpoꝛe magicis ſuis demẽtaſſet eos.
Cuʒ vero credidiſſent philippo euãgelizan
ti de regno dei:in noĩe ieſu xp̃i baptiʒabanꝛ C
viri ac mulieres.Tũc ſymõ ⁊ ipẽ credidit:⁊

cū baptizatꝰ eſſet adherebat philippo. Ui
dēs ēt ſigna ⁊ ꝟtutes maximas fieri ſtupēs
ammirabať. Cū aūt audiſſent apoſtoli qui
erāt ex hieroſolymis qꝛ recepiſſet ſamaria
uerbū dei: miſerūt ad eos petruz ⁊ ioannez.
Qui cū veniſſent orauerūt ꝓ ipſis: vt acci
perēt ſpm̄ ſcm̄. Nōdū. n. i queq̄ʒ illoꝝ vene
rat: ſed baptizati tm̄ erant in noie dn̄i ieſu.
Tūc imponebāt manus ſup illos: ⁊ accipie
bāt ſpūm ſcūm. Cū vidiſſet āt ſymō qꝛ per
poſitionē manꝰ apoſtoloꝝ dareť ſpūs ſcūs
B obtulit eis pecuniā dicēs. Date ⁊ mihi hāc
ptātē vt cuicūqʒ ipoſuero manus accipiat
ſpūm ſanctū. Petrus āt dixit ad eū pecūia
tua tecū ſit in pditionē: qm̄ domū dei exiſti
maſti pecunia poſſideri. Nō ē eni tibi pars
neqʒ ſors in ſermone iſto. Cor enī tuuz non
eſt rectū corā deo. Pniam itaqʒ age ab hac
nequitia tua ⁊ roga deuz ſi forte remittatur
tibi hec cogitatio cordis tui. In felle. n. ama
C ritudinis ⁊ obligatiōe iniquitatis video te
eſſe. Rn̄dens aūt ſymon dixit. Precamini
vos pro me ad dn̄m: vt nihil veniat ſup me
hoꝝ q̄ dixiſtis. Et illi qdē teſtificati ⁊ locuti
verbū dei: redibant hieroſolymaz: ⁊ multis
regiōibꝰ ſamaritanoꝝ euāgelizabant. An
gelus aūt dn̄i locutus eſt ad philippum di
cens: Surge ⁊ vade cōtra meridianū ad vi
am q̄ deſcendit ab hieruſalē in gazā. hec eſt
deſerta ⁊ ſurgens abijt. Et ecce vir ethiops
eunuchꝰ potēs cādacis regine ethiopū. que
erat ſup oēs gazaſ eiꝰ venerat adorare i hie
ruſalē: ⁊ reuertebať ſedēs ſupra currū ſuūʒ
legēſqʒ iſaiam ꝓphetā. Dixit āt ſpūs phi
lippo. Accede ⁊ adiūge te ad currū iſtū. Ac
currēs āt philippꝰ audiuit eū legētē yſaiā ꝓ
F phetā. ⁊ dixit. Putas ne intelligis q̄ legis.
Qui ait. Et quō poſſum: ſi nō aliqs oñderit
mihi. Rogauitqʒ philippū vt aſcēderet ⁊ ſe
deret ſecū. Locus āt ſcripture quā legebat
Eſa. 53. c erat hic. Tāqʒ ouis ad occiſionē ductꝰ ē. ⁊ ſi
cut agnus corā tōdēte ſe ſine voce: ſic nō ape
ruit os ſuū i humilitate iudiciū eiꝰ ſublatuz
eſt. Gnationē eius qs enarrabit: Qm̄ tolle
tur de terra vita eiꝰ. Rn̄dens āt eunuchus
philippo dixit. Obſecro te. d quo ꝓpheta di
cit hoc: De ſe an de alio aliquo: Aperiēs āt
philippus os ſuū. ⁊ icipiens a ſcriptura iſta
euāgelizauit illi ieſū. Et dū irēt p viā: vene
G rūt ad quandā aquā. Et ait eunuchus. Ecce
infra. 10. g aqua. Quis ꝓhibet me baptizari. Dixit āt
philippus. Si credis ex toto corde: lʒ. Et rn̄
dens ait. Credo filiū dei eſſe ieſū xp̄m. Et iuſ
ſit ſtare currū. Et deſcēderūt vterqʒ in aquā
philippus ⁊ eunuchus ⁊ baptizauit eū. Cū
āt aſcēdiſſet de aqua. ſpūs dn̄i rapuit philip
pū ⁊ ampliꝰ nō vidit eū eunuchus. Ibat. n.
p viā ſuā gaudēs. Philippus aūt inuētus
eſt in azoto. ⁊ ptranſiēs euangelizabat ciui
tatibus cunctis donec veniret ceſaream.

¶C. S. Ponit ſauli cōuerſio miraculoſa
cū eius baptiſmali regeneratione. q ꝓdicās
xp̄m perſecutionē patitur: ⁊ ponuntur duo
miracula petri. IX.

SAulus āt adhuc ſpirans minaꝝ ⁊ ce A
dis in diſcipulos dn̄i: acceſſit ad prin infra. 22.
cipē ſacerdotū. ⁊ petijt ab eo epiſtolas in da
maſcū ad ſynagogas. vt ſi quos inueniſſet ſupra. 8.
huius vie viros ac mulieres: vinctos pdu
ceret i hieruſalē. Et cū iter faceret: cōtigit vt
appropiquaret damaſco. Et ſubito circūful
ſit eū lux de celo. ⁊ cadens in terraz audiuit
vocē dicētē ſibi. Saule ſaule qd me ꝑſeque infra. 22. b
ris. Qui dixit. Quis es dn̄e. Et ille. Ego ſuz
ieſus quē tu pſeqris. Durū eſt tibi cōtra ſti
mulū calcitrare. Et tremēs ac ſtupēs dixit.
Dn̄e: qd me vis facere. Et dn̄s ad eū. Sur
ge ⁊ ingredere ciuitatē: ⁊ ibi dicetur tibi qd
te oporteat facere. Uiri aūt illi q comitaban B
tur cū eo ſtabāt ſtupefacti: audientes qdez
vocem nemiē aūt videntes. Surrexit autē
ſaulus de terra: apertiſqʒ oculis nihil vide
bat. Ad manus aūt illū trahentes introdu
xerūt damaſcū. Et erat ibi tribus diebꝰ non
videns ⁊ nō māducauit neqʒ bibit. Erat āt
quidam diſcipulus damaſci nomine anani
as. Et dixit ad illū in viſu dn̄s. Anania. At
ille ait. Ecce ego dn̄e. Et dn̄s ad eū. Surge
⁊ vade in vicum q vocatur rectus ⁊ quere i
domo iude ſaulū noie tharſenſem. Ecce eni
orat. Et vidit viꝝ ananiā noie introeuntē ⁊
imponentem ſibi manus vt viſum recipiat
Rn̄dit autem ananias. Dn̄e audiui a mul C
tis de viro hoc quāta mala fecerit ſāctis tu
is in hieruſalē. Et hic hʒ ptātem a pricipibꝰ
ſacerdotū alligandi oēs q inuocant nomen
tuū. Dixit aūt ad eum dn̄s. Uade: qm̄ vas
electionis eſt mihi iſte. vt portet nomen me
um corā gentibus ⁊ regibus ⁊ filijs iſrael.
Ego. n. oñdā illi quanta oportet eū pro noie
meo pati. Et abijt ananias ⁊ introiuit in do
mū: ⁊ imponēs ei manuſ dixit. Saule frater

dñs misit me iesus. q apparuit tibi ĩ via qua
veniebas: vt videas ⁊ implearis spũ ſcõ.
Et cõfestim ceciderũt ab oculis eius tanq̃
squame. ⁊ visum recepit. Et surgens bapti-
zatus est. ⁊ cũ accepisset cibum ꝯfortatus ẽ.
D Fuit aũt cũ discipulis qui erant damasci p di
es aliquot. Et continuo ingressus in synago
gas ꝑdicabat iesũ: qm̃ hic est filius dei. Stu
pebant aũt oẽs q eũ audiebãt ⁊ dicebãt. Nõ
ne hic est q expugnabat in hierusalẽ eos q
inuocabãt nomẽ istud. Et huc ad hoc venit
vt vinctos illos duceret ad principes sacer
dotũ. Saulus autẽ multo magis cõualesce
bat ⁊ confundebat iudeos qui habitabant
damasci. affirmans quoniam hic est christ⁹
Cum autem implerentur dies multi consili
um fecerunt in vnum iudei vt eum interfice
E rent. Nocte autem facte sunt saulo insidie eo
ii. Co. ii. rum. custodiebant autem ⁊ portas die ac no
cte: vt eum interficerent. Accipientes autem
eum discipuli nocte per murũ dimiserunt eũ
summittentes in sporta. cum aũt venisset in
hierusalem tentabat se iungere discipulis ⁊
oẽs timebãt eũ: nõ credentes q͛ esset disci-
pulus. Barnabas aũt apphensum illũ du-
xit ad apostolos: ⁊ narrauit illis quõ in via
vidisset dñm ⁊ quia locutus est ei. ⁊ quõ in
damasco fiducialiter egerit in noĩe iesu. Et
erat cũ illis ĩtrãs ⁊ exiens in hierusalẽ: fidu
cialiter agẽs ĩ noĩe dñi. Loq̃baẜ q̃z gẽtibuſ
⁊ disputabat cũ grecis: illi aũt q̃rebãt occide
re eũ. Q̃d cũ cognouissent frẽs deduxerunt
eũ cesareã. ⁊ dimiserũt tharsũ. Ecclesia q̃dez
p totã iudeã ⁊ galileã ⁊ samariam habebat
F pacẽ ⁊ edificaẜ ambulãs in timore dñi: ⁊ cõ
solatione ſci spũs replebaẜ. Factũ est aũt vt
petrus dũ trãsiret vniuersos deueniret ad ſã
ctos q hitabant lydde. Inuenit aũt ibi hoiez
quẽdã noĩe eneã. ab annis octo iacẽtẽ ĩ gra
bato: qui erat paralyticus. Et ait illi petrus.
pra. 3. a Enea: sanet te dñs iesus xp̃s. Surge ⁊ sterne
tibi. Et ꝯtinuo surrexit. Et viderũt eum oẽs
qui habitabant lydde ⁊ sarone qui conuersi
sunt ad dñm. In ioppe aũt fuit q̃dã discipu
la noĩe tabita: q̃ interpretata dicitur dorcas
Hec erat plena opibus bonis ⁊ elemosyniſ
q̃s faciebat. Factũ ẽ aũt in dieb⁹ illis: vt infir
mata moreref. Quã cũ lauissent: posuerunt
eaz ĩ cenaculo. Cuz aũt ꝓpe eẽt lydda ab iop
pe discipuli audiẽtes q: petrus eẽt in ea: mi
serũt duos viros ad euz rogantes: ne pigri
teris venire vsq3 ad nos. Exurgẽs aũt petr⁹ G
venit cuz illis. Et cuz aduenissent duxerũt
illũ in cenaculũ: ⁊ circũsteterunt illũ oẽs vi
due flẽtes ⁊ oñdẽtes ei tunicas ⁊ vestes q̃s
faciebat illis dorcas. Eiectis aũt oĩbus foras
petr⁹ ponens genua orauit: ⁊ conuersus ad
corpus dixit. Tabita surge. At illa aperuit
oculos: ⁊ viso petro resedit. Dans autem il
li manũ erexit eã: ⁊ cũ vocasset sanctos ⁊ vi
duas: assignauit ea viuã. Notũ aũt factuz est
per vniuersam ioppen: ⁊ crediderunt multi
in domino. Factum est autez vt dies multos
moraretur in ioppe apud symonem quen-
dam coriarium.

C. S. Uidet angelum cornelius: qui mit
tens ad petruz visionẽ de celo hñtem: ab eo
conuertitur: ⁊ descendit spiritus sanctus in
gentiles: qui ⁊ baptizantur. X

Uir autem quidam erat in cesarea no-
mine cornelius centurio cohortis que A
dr̃ italica: religiosus ⁊ timens deum cum oĩ
domo sua faciens elemosynas multas ple
bi ⁊ deprecans deum semper. Is vidit in vi
su manifeste quasi hora diei nona angelum
dei introeuntem ad se ⁊ dicentem sibi. Cor-
neli? At ille intuens eum: timore correptus
dixit. Quis es dñe? Dixit autez illi. Ora ti Tobie. ii. c
ones tue ⁊ elemosyne tue ascẽderunt in me
moriam in conspectu dei. Et nunc mitte vi- infra. ii. a
ros in ioppen ⁊ accersi symonẽ quendã qui
cognominatur petrus. Hic hospitatur apđ
symonẽ quendã coriariũ: cuius est domus
iuxta mare. Hic dicet tibi: quid te oporteat
facere. Et cuz discessisset angelus qui loque B
batur illi: vocauit duos domesticos suos ⁊
militẽ metuentẽ dñz ex his qui illi parebãt
Quibus cũ narrasset oĩa: misit illos in iop-
pen. Postera aũt die iter illis facientibus
⁊ appropinquantibus ciuitati ascendit pe-
trus in superiora vt oraret circa horã sextã
Et cũ esuriret voluit gustare. Parantib⁹ aũt
illis cecidit super eum mentis excessus. Et
vidit celum apertũ: ⁊ descendens vas quod
dam velut lintheũ magnũ quatuor initijs
sũmitti de celo in terrã in quo erant oĩa qua
drupedia ⁊ serpentia terre ⁊ volatilia celi. ⁊
facta est vox ad eum. Surge petre occide ⁊
manduca. Ait autez petrus. Absit domine:
q: nunq̃z manducaui omne cõe ⁊ imundũ.
Et vox iterz secundo ad euz. Q̃d ds purifica C
uit: tu cõe ne dixeris. Hoc factũ ẽ p ter: ⁊ sta-

ſtim receptũ eſt vas in celum. Et dū intra ſe
heſitaret petr⁹ q̄dnā eēt viſio quā vidiſſet:
ecce viri q miſſi erāt a cornelio inquirentes
domū ſymonis aſtiterūt ad ianuā: ⁊ cū vo-
caſſent interrogabāt. ſi ſymō qui cognomi-
natur petrus illic hr̄et hoſpitiū. Petro autē
cogitāte de viſiōe: dixit ſpūs ei. Ecce viri treſ
querūt te. Surge itaq; ⁊ deſcēde: ⁊ vade cū
eis nihil dubitās q2 ego miſi illos. Deſcen-
dens āt petrus ad viros dixit. Ecce ego ſum
quē q̄ritis. Que cā eſt ꝑpter quā veniſtis.
B Qui dixerūt. Cornelius centurio vir iuſtus
⁊ timēs deū ⁊ teſtimoniū habens ab vni-
Luc.1.d uerſa gente iudeoꝝ: reſpōſū accepit ab an-
gelo ſcō accerſiri te in domum ſuā ⁊ audire
verba abſ te. Introducēs ergo eos recepit ho
ſpitio. Sequēti āt die ſurgēs ꝓfectus eſt cū
illis: ⁊ quidā ex frib⁹ ab ioppe comitati ſūt
eū. Altera āt die introiuit ceſareā. Corneli⁹
vero expectabat illos. conuocatis cognatis
ſuis ⁊ neceſſarijs amicis. Et factum eſt cum
introiſſet petrus obuius venit ei cornelius:
⁊ procidens ad pedes eius adorauit eum.
Petrus vero eleuauit eum dicens. Surge
⁊ ego ipſe homo ſum: ⁊ loquens cum illo in
trauit: ⁊ inuenit multos qui conuenerant. di
xitq; ad illos. Vos ſcitis q̄ō abominatū
ſit viro iudeo cōiūgi aut accedere ad alieni
genam. S; mihi oñdit deus neminē cōem
E aut imundū dicere hoīem: pp qđ ſine du-
bitatōe veni accerſitus. Interrogo ergo quā
ob cām accerſiſtis me. Et corneliuſ ait. A nu
dius quarta die vſq; ad hāc horā orās erā
hora nona in domo mea: ⁊ ecce vir ſtetit an
te me in veſte candida: ⁊ ait corneli exaudi
ta eſt orō tua ⁊ elemoſyne tue cōmemorate
ſunt in ꝯſpectu dei. Mitte ḡ in ioppen ⁊ ac
cerſi ſymonē qui cognominat̄ petr⁹: hic ho
ſpitat̄ in domo ſymōis coriarij iuxta mare.
Cōfeſtī ḡ miſi ad te ⁊ tu bn̄ feciſti veniēdo.
Nunc ergo oēs nos in ꝯſpectu tuo adſum⁹
audire oīa q̄cunq; tibi p̄cepta ſunt a dn̄o
Ro.2.b Apiens āt petrus os ſuū dixit. In veritate
Eph.6.b cōperi: q2 nō eſt perſonaꝝ acceptor de⁹: ſed
Colo.3.d in oī gente qui timet eum ⁊ operat̄ iuſtitiā:
F acceptus eſt illi. Verbū miſit dn̄s filijs iſrl̄:
annunciās pacē per ieſū xp̄m: hic eſt oium
dn̄s. Vos ſcitis qđ factū eſt verbum p vni
uerſā iudeā. Incipiēs.n. a galilea poſt ba
ptiſmū qđ p̄dicauit ioānes ieſū a nazareth
q̄ō vnxit eū ds̄ ſpū ſcō ⁊ virtute qui ptrā
ſijt bn̄faciēdo ⁊ ſanādo oēs oppreſſos a dia
bolo: qm̄ deus erat cū illo. Et nos teſtes ſu
mus q̄ fecit in regione iudeoꝝ ⁊ irl̄m: s. i.a
quē occiderūt ſuſpēdētes in ligno. Hūc de⁹ s.2.c
ſuſcitauit tertia die ⁊ dedit eū manifeſtū fie-
ri nō oī populo: ſ; teſtib⁹ p̄ordinatis a deo:
nobis qui mādu cauim⁹ ⁊ bibim⁹ cū illo p⁹
q̄ reſurrexit a mortuis: ⁊ p̄cepit nobis p̄di-
care pp̄lo ⁊ teſtificari: q2 ipſe eſt qui ꝯſtitut⁹
eſt a deo iudex viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ. Huic oēs G
ꝓphe teſtimoniū ꝑhibēt remiſſionē pctōꝝ ac
cipere per nomē eius: oēs qui credūt in eū.
Adhuc loquēte petro verba hec cecidit ſpūs
ſcūs ſup oēs qui audiebāt verbū. Et obſtu-
puerūt ex circūciſiōe fideles qui venerāt cū
petro: q2 ⁊ in natōes grā ⁊ ſpūs ſci effuſa ē.
Audiebāt.n. illos loquentes linguis: ⁊ ma-
gnificātes deū. Tunc rn̄dit petrus. Nun-
quid aquā quis prohibere pōt vt nō bapti s.8.g
zentur hi qui ſpm̄ ſcm̄ acceperunt ſicut ⁊ noſ
Et iuſſit eos baptizari in noīe ieſu xp̄i. Tūc
rogauerunt eum: vt maneret apud eos ali-
quot diebus.

¶C.S. Diſceptāt iudei aduerſus petrū q2
ad incircunciſos ſe conuertit: atq; diſpergū
tur diſcipuli ad predicandū gētibus: ⁊ pre
dicit agab⁹ famē in vniuerſo orbe. XI

Audierunt autem apoſtoli ⁊ fratres q
erāt in iudea: qm̄ ⁊ gentes receperūt A
verbum dei. Cum autem aſcendiſſet petruſ
hieroſolymam diſceptabant aduerſus illū
qui erant ex circunciſione dicentes. Quare
introiſti ad viros preputium habētes: ⁊ mā
ducaſti cum illis? Incipiens autem petrus
exponebat illis ordinē dicēs. Ego eram in
ciuitate ioppe orans: ⁊ vidi in exceſſu men ſupra.10.a
tis mee viſionē: deſcendēs vas qđdā velut
lintheū magnū quatuor initijs ſūmitti de
celo: ⁊ venit vſq; ad me. In qđ intuens con
ſiderabam: ⁊ vidi q̄drupedia terre ⁊ beſtias
⁊ reptilia ⁊ volatilia celi. Audiui autē ⁊ vo-
cem dicentem mihi. Surge petre: occide ⁊
manduca. Dixi autem. Nequaq̄ domine: B
q2 cōmune aut immundū nunq̄ introiuit
in os meum. Reſpondit autem vox ſecun
do de celo. Que deus mundauit, tu ne com
mune dixeris. Hoc autē factū eſt per ter: ⁊
recepta ſunt omnia rurſū in celum: Et ecce
viri tres confeſtim aſtiterunt in domo in q̄
eram: miſſi a ceſarea ad me. Dixit autē ſpi
ritus mihi: vt irem cum illis nihil heſitans

Uenerũt aũt mecum ⁊ ſex fratres iſti: ⁊ in-
greſſi ſumus in domum viri. Narrauit autē
vobis quõ vidiſſet angelū in domo ſua ſtā
tē: ⁊ dicentē ſibi. Mitte in ioppē: ⁊ accerſi ſy-
monē qui cognominatur petrus: qui loque-
tur tibi verba in quibus ſaluꝰ eris tu ⁊ vni-
uerſa domus tua. Cũ aũt cepiſſem loq: ceci-
dit ſpũs ſcũs ſup eos: ſicut ⁊ in nos i initio
Recordatꝰ ſũ aũt verbi dñi ſicut dicebat. Jo
Job.i.b. annes qdē baptizauit aqua: vos aũt bapti
s.j.19.a. zabimini in ſpiritu ſcõ. Si ergo eādē gra
C tiam dedit illis deus ſicut ⁊ nobis qui credi
dimus in dominũ ieſuz xp̄m: ego quis eraz
qui poſſem prohibere deũ. His auditis ta-
cuerũt: ⁊ glorificauerunt deũ dicẽtes. Ergo
⁊ gentibus pniam dedit deus ad vitā. Et illi
quidē qui diſperſi fuerāt a tribulatione que
facta fuerat ſub ſtephano: perambulauerũt
vſqz phenicē ⁊ cyprũ ⁊ antiochiā: nemini lo
quentes verbũ niſi ſolis iudeis. Erāt āt qui
dā ex eis viri cypri ⁊ cyrenei: qui cũ itroiſſẽt
antiochiam loquebantur ad grecos: annun
ciantes dñm ieſum. Et erat manus domini
cum eis: multuſqz numerꝰ credentiũ conuer
ſus eſt ad dñm. Peruenit āt ſermo ad au-
D res eccleſie que erat hieroſolymis ſuper iſtis
⁊ miſerũt barnabā vſqz ad antiochiā. Qui
cũ perueniſſet ⁊ vidiſſet grām dei: ⁊ gauiſuſ
eſt: hortabatur oēs in pposito cordis perma
nere in dño: qꝛ erat vir bonus ⁊ plenus ſpũ
ſancto ⁊ fide: ⁊ apposita eſt multa turba a do
mino. Profectus eſt aũt tharſuz vt quere-
ret ſaulũ: quē cũ inueniſſet perduxit antio-
chiā. Et annũ totũ conuerſati ſunt ibi in ec-
cleſia: ⁊ docuerũt turbā multā ita vt cogno
minarent primũ antiochie diſcipuli xp̄iani.
In his aũt diebus ſupuenerũt ab hieroſo-
infra.21.b lymis pphete antiochiā: ⁊ ſurgēs vnus ex
eis noie agabus ſignificabat per ſpũm: fa-
mē magnā futurā in vniuerſo orbe terrarũ:
que facta eſt ſub claudio. Diſcipuli autem
prout quiſqz habebat propoſuerunt in mi-
niſterium mittere habitantibus in iudea fra
tribus: qd̄ ⁊ fecerunt mittētes ad ſeniores
per manus barnabe ⁊ ſauli.

CC.S. Petri perſecutio ab herode ponit: ac eiuſdem per angelum liberatio cum punitione herodis. XII

A E Odē autē tpe miſit herodes rex ma-
nus vt affligeret quoſdā de eccleſia.
Occidit aũt iacobuz frēm ioannis gladio:
videns āt qꝛ placeret iudeis appoſuit appre
hēdere ⁊ petrũ. Erāt āt dies azimoꝝ. Quem
cũ apprehendiſſet miſit in carcerē tradēſqz
q̄tuor q̄ternionibus militũ ad cuſtodiendũ
volēs poſt paſca pducere eũ pplo. Et petruſ
quidē ſeruabat in carcere: orõ āt fiebat ſine
intermiſſione ab eccleſia ad deũ pro eo. cum
āt pducturꝰ eũ eēt herodes: i ipſa nocte erat
petrꝰ dormiēs inter duos milites vinctꝰ ca-
thenis duabꝰ: ⁊ cuſtodes ante oſtiũ cuſtodi
ebant carcerē. Et ecce angelus dñi aſtitit ⁊ s.5.b
lumen refulſit in habitaculo: percuſſeqz la- 16.e.
tere petri excitauit euz dicens. Surge velo- B
citer. Et ceciderũt cathene de manibus eiꝰ.
Dixit āt angelus ad euz. Precingere: ⁊ cal
cia te caligas tuas. Et fecit ſic. Et dixit illi.
Circũda tibi veſtimentũ tuũ ⁊ ſequere me.
Et exiēs ſequebat eũ: ⁊ neſciebat qꝛ verum
eſt quod fiebat per angeluz. Exiſtimabat āt
ſe viſum videre. Tranſeuntes autē pmā ⁊
ſecundā cuſtodiā venerunt ad portā ferreā
que ducit ad ciuitatē: que vltro aperta ē eis
Et exeuntes proceſſerunt vicũ vnũ: ⁊ conti-
nuo diſceſſit angelus ab eo. Et petrus ad ſe
reuerſus dixit. Nunc ſcio vere qꝛ miſit dñs
angeluz ſuuz: ⁊ eripuit me de manu hero-
dis ⁊ de omni expectatione plebis iudeorũ.
Cõſideranſqz venit ad domũ marie matris
ioannis qui cognominatus eſt marcus: vbi
erant multi congregati ⁊ orantes. Pulſan-
te āt eo ad oſtiũ ianue: pceſſit puella ad vi- C
dendũ noie rode Et vt cognouit vocē petri
pgaudio nõ apuit ianuā: ſed intro currens
nũciauit ſtare petrũ ante ianuā. At illi dixe-
runt ad eaz. Inſanis. Illa āt affirmabat ſic
ſe hr̄e. Illi aũt dicebant. Angelus eius eſt. infra.26.f
Petrus aũt perſeuerabat pulſans. Cũ aũt
aperuiſſent oſtiuz: viderũt eũ ⁊ obſtupuerũt
Annuens āt eis manu vt tacerent: narrauit
quõ dñs eduxiſſet eum de carcere. Dixitqz.
Nunciate iacobo ⁊ fratribus hec. Et egreſſꝰ
abijt in aliũ locũ. Facta āt die erat nõ parua
turbatio inter milites: qdnā factũ eēt de pe
tro. Herodes āt cũ requiſiſſet eũ ⁊ non inue
niſſet: inquiſitione facta de cuſtodibus iuſ-
ſit eos duci: deſcendenſqz a iudea in ceſareā
ibi cõmoratus eſt. Erat aũt iratus tyrijs ⁊ ſy
donijs. At illi vnanimes venerunt ad eum D
⁊ perſuaſo blaſto qui erat ſuper cubiculũ re
gis poſtulabant pacē eo qꝛ alerent regiões
eorum ab illo. Statuto autem die herodes

veſtitus veſte regia ſedit pro tribunali: ⁊ cō
tionabaẜ ad eos. Populus āt acclamabat
dei voces ⁊ nō hoīs. Cōfeſtim aūt percuſſit
eū angelus dn̄i eo q̄ nō dediſſet honorē dō
⁊ cōſumpt⁹ a vermibus expirauit. Verbuꝫ
aūt dn̄i creſcebat ⁊ multiplicabaẜ. Barna-
bas aūt ⁊ ſaulus reuerſi ſunt ab hieroſoly-
mis expleto miniſterio: aſſumpto ioanne q̄
cognominatus eſt marcus.

¶ C.S. Deſcribitur vocatio pauli ad apo
ſtolatū cuꝫ eius ꝑdicatione in cypro ⁊ antio
chia: cui iudei contradicunt incitantes in eū
perſecutionem. XIII

A Erant āt in eccleſia q̄ erat antiochie
prophete ⁊ doctores. in quibus bar-
nabas ⁊ ſymon qui vocabatur niger ⁊ luci⁹
cyrenenſis ⁊ manahen qui erat herodis te-
trarche collactaneus ⁊ ſaulus. Miniſtranti
bus aūt illis dn̄o ⁊ ieiunātib⁹ dixit illis ſpūs
ſcūs. Segregate mihi ſaulū ⁊ barnabā i op⁹
ad qd̄ aſſūpſi eos. Tūc ieiunātes ⁊ orātes i-
ponētēſq; eis man⁹: dimiſerūt illos. Et ipſi
qdē miſſi a ſpū ſcō abierūt ſeleuciā: ⁊ ide na-
uigauerūt cyprū. Et cum veniſſent ſalami-
nam: predicabāt verbum dei in ſynagogis
iudeoꝝ. Habebant autem ⁊ ioannem in mi
niſterio. Et cū perambulaſſent vniuerſaꝫ in-
ſulā vſq; paphū: inuenerūt quēdā virū ma
gū pſeudo ꝓphetā iudeū cui nomē erat ba-
rieu: qui erat cū ꝓconſule ſergio paulo viro
B prudēte. Hic accerſitis barnaba ⁊ paulo: de
ſiderabat audire verbū dei. Reſiſtebat autē
illis elymas magus: ſic.n. interꝑtaẜ nomen
eius querens auertere ꝓcōſulē a fide. Sau-
lus āt qui ⁊ paulus: repletus ſpū ſancto in-
tuēs in eū dixit. O plene omni dolo ⁊ omni
fallacia fili diaboli: inimice omnis iuſtitie: n̄
deſinis ſubuertere vias dn̄i rectas. Et nunc
ecce manus domini ſup te: ⁊ eris cecus non
videns ſolem vſq; ad tempus. Et confeſtim
cecidit in eum caligo ⁊ tenebre: ⁊ circuiens
q̄rebat qui ei manū daret. Tūc ꝓconſul cum
vidiſſet factū credidit: ammirans ſup doctri
na domini. Et cum a papho nauigaſſet pau
lus ⁊ qui cum eo erant venerunt pergen pā-
phylie. Joannes autem diſcedens ab eis re
uerſus eſt hieroſolymā. Illi vero pertranſeū
tes pergen venerunt antiochiaꝫ piſidie: ⁊ in
C greſſi ſynagogaꝫ die ſabbatorum ſederunt.
Poſt lectionem autem legis ⁊ prophetarū
miſerunt principes ſynagoge ad eos dicen-
tes. Viri fratres: ſiquis ē in vobis ſermo ex
hortationis ad plebē dicite. Surgens auteꝫ
paulus ⁊ manus ſilentium indicens ait. Vi
ri iſraelite ⁊ qui timetis deum audite. Deus
plebis iſrael elegit patres noſtros ⁊ plebeꝫ
exaltauit cū eēnt incole in terra egypti: ⁊ in
brachio excelſo eduxit eos ex ea ⁊ per q̄dra-
ginta annoꝝ tp̄s mores eoꝝ ſuſtinuit in de-
ſerto. Et deſtruēs gētes ſeptē in terra chana
an ſorte diſtribuit eis terrā eoꝝ q̄ſi poſt q̄drī
gētes ⁊ qn̄q̄ginta ānos: ⁊ poſt h̄ dedit iudi
ces vſq; ad ſamuel ꝓpheꝫ. Et exinde poſtu i. Re. 8. a
lauerūt regē: ⁊ dedit illis ſaul filiū cis viruꝫ
de tribu beniamin: ānis q̄draginta. Et amo
to illo ſuſcitauit illis dd̄ regē: cui teſtimoniū B
perhibēs dixit. Inueni dauid filiū ieſſe virꝫ
ſm̄ coꝛ meū: q̄ faciet oēs volūtates meas. i. Re. 16. a
Huius deus ex ſemine ſꝫ ꝓmiſſionē eduxit
iſrael ſaluatorē ieſū: ꝑdicāte ioanne ante faci
em aduētus ei⁹ baptiſmū pn̄ie omni populo
iſrael. Cū impleret aūt curſū ſuum dicebat.
Quē me arbitramini eē nō ſū ego: ſed ecce Mar. i. a
venit poſt me: cui⁹ nō ſum dignus calciamē Joh. i. d
ta pedū ſoluere. Viri frēs: filij generis abra
aꝫ. ⁊ q̄ in vobis timēt deū: vobis verbū ſalu
tis h⁹ miſſū eſt. Qui.n. hitabāt irlm̄ ⁊ p̄nci-
pes ei⁹ hunc ignorātes: ⁊ voces ꝓpheꝫ q̄ ꝑ infra 15. d
oē ſabbatū leguntẜ iudicātes ipleuerūt. Et Luc. 23. a
nullā cām mortis inuenientes in eo: petierūt & 3. c
a pilato vt interficerēt eū. Cūq; ꝯſumaſſent E
omnia que de eo ſcripta erant. deponentes
eū de ligno poſuerūt eum in monumento.
Deus aūt ſuſcitauit eū a mortuis tertia die
q̄ viſus eſt per dies multos his q̄ ſimul aſcē
derāt cū eo de galilea in irlm̄ q̄ vſq; nūc ſūt
teſtes eius ad plebē. Et nos vobis annunci
amus eā q̄ ad p̄res nr̄os repromiſſio facta Ps. 2.
ē: quoniā hāc d̄s adimpleuit filijs vr̄is reſu Hebre. i. b
ſcitās ieſuꝫ: ſicut ⁊ in pſalmo ſecūdo ſcriptū
eſt. Fili⁹ meus es tu: ego hodie genui te. Qd̄
aūt ſuſcitauit eū a mortuis ampli⁹ iam non
reuerſuꝝ in corruptionem ita dixit. Quia dabo
vobis ſācta dd̄ fidelia. Ideoq; ⁊ alias dicit.
Nō dabis ſcm̄ tuū videre corruptionē. Da Ps. 15.
uid.n. in ſua generatōe cū adminiſtraſſet vo & 2. d
lūtati dei dormiuit ⁊ appoſit⁹ eſt ad p̄res ſu-
os ⁊ vidit corruptionē. Quē vero de⁹ ſuſcita F
uit a mortuis nō vidit corruptōeꝫ. Notum
igitur ſit vobis viri frēs: q2 ꝑ hūc vobis re-
miſſio pctōꝝ nunciaẜ ab oīb⁹: qb⁹ nō potui
ſtis in lege moyſi iuſtificari. In h̄ omis q̄ cre

dit iuſtificat᷑. Uidete ergo ne ſupueniat vob
bacuc.i.b qđ dictū eſt in ꝓphetis. Uidete cōtēptores
ꝛ āmiramini ꝛ diſperdimini: q꞉ op⁹ operor
ego i dieb⁹ vr̃is op⁹ qđ ñ creditis ſi qs enar
rauerit vobis. Exeūtib⁹ āt illis: rogabāt vt
ſequenti ſabbato loquerent᷑ ſibi verba hec.
Cū dimiſſa eēt ſynagoga ſecuti ſūt multi iu
deoꝝ ꝛ colētiū deū aduenaꝝ paulum ꝛ bar
nabā qui loquētes ſuadebāt eis vt perma
nerent in grā dei. Sequēti vero ſabbato pe
ne vniuerſa ciuitas ꝯuenit audire verbū đi.
G Uidētes āt turbas iudei repleti ſunt zelo ꝛ
ꝯtradicebāt his q̄ a paulo dicebant᷑ blaſfe
mātes. Tūc cōſtāter paulus ꝛ barnabas di
xerūt. Uobis oportebat primū loqui verbū
dei: ſꝫ qm̄ repelliſtis illud: ꝛ idignos vos iu
dicatis eterne vite: ecce ꝯuertimur ad gen
tes. Sic.n. nobis p̄cepit dn̄s. Poſui te in lu
Iſa.46.b. cē gētiū: vt ſis in ſalutē vſqꝫ ad extremū ter
re. Audiētes āt gētes gauiſe ſunt ꝛ glorifica
bant verbū dñi ꝛ crediderūt quotquot erāt
preordinati ad vitā eternaꝫ. Diſſeminabat᷑
āt verbū dñi per vniuerſam regionem. Ju
dei autē ꝯcitauerunt mulieres religioſas ꝛ
honeſtas ꝛ primos ciuitatis ꝛ excitauerunt
perſecutionē in paulꝫ ꝛ barnabā: ꝛ eiece
Mat.10.c. runt eos de finibus ſuis. At illi excuſſo pul
Mar.6.b uere pedū in eos venerūt iconiuꝫ. Diſcipu
Luc.9.a. li quoqꝫ replebant᷑ gaudio ꝛ ſpū ſancto.

¶C.S. Ponit᷑ apoſtoli p̄dicatio in iconio
ac alijs locis ꝓpinquis: atqꝫ ſanat᷑ claudus
ꝛ egredit᷑ apoſtolis ad confirmandum cre
dentes in chriſtum. XIIII.

A F Actū ē āt i iconio vt ſimul itroierent
ſynagogā iudeoꝝ ꝛ loq̄rēt ita vt cre
deret iudeoꝝ ꝛ grecoruꝫ copioſa multitudo.
Qui vero icreduli fuerūt iudei: ſuſcitauerūt
ꝛ ad iracundiā concitauerūt aīas gentiū ad
uerſus frēs. Multo igit᷑ tpe demorati ſunt
fiducialiter agētes in dño teſtimonium phi
bente vero grē ſue: dāte ſigna ꝛ prodigia fie
s̄.6.e ri p manus eoꝝ. Diuiſa eſt autē multitudo
ciuitatis: ꝛ q̄dā q̄dem erant cum iudeis q̄
dā vero cū apoſtolis. Cū aūt factus eſſet i
petus gētiliū ꝛ iudeoꝝ cū principib⁹ ſuis vt
cōtumelijs afficerēt ꝛ lapidarent eos itelli
gentes cōfugerunt ad ciuitates lycaonie ly
ſtrā ꝛ derben: ꝛ vniuerſam in circuitu regio
nem ꝛ ibi euangelizantes erant. Et commo
ta eſt omnis multitudo in doctrina eorum:
paulus aūt ꝛ barnabas morabant᷑ lyſtris.
Et quidam vir lyſtris infirmus pedibus ſe B
debat claudus ex vtero matris ſue q̄ nunq̄ s̄.3.a.c.4.
ambulauerat. Hic audiuit paulū loquentē.
Qui intuitus eū ꝛ videns q꞉ fidem habe
ret vt ſaluus fieret: dixit magna voce. Sur
ge ſuper pedes tuos rectus. Et exiliuit ꝛ am
bulabat. Turbe āt cum vidiſſent qđ fecerat
paulus: leuauerūt vocē ſuā lycaonice dicen
tes. Dij ſimiles facti hominibus deſcende
runt ad nos. Et vocabant barnabam iouē:
paulū vero mercurium: quoniam ipſe erat
dux verbi. Sacerdos quoqꝫ iouis qui erat
ante ciuitatem: tauros ꝛ coronas ante ianu
as afferens cum populis: volebat ſacrifica
re. Qđ vbi audierunt apoſtoli barnabas ꝛ C
paulus ꝯciſis tunicis ſuis exilierūt i turbas
clamātes ꝛ dicētes. Uiri quid h̄ facitis? Et
nos mortales ſumus ſimiles vobis hoies
annūciātes vobis ab his vanis cōuerti ad
deū viuuꝫ: q fecit celū ꝛ terrā ꝛ mare ꝛ oia q̄ Ps̄.145.
in eis ſunt q i p̄teritis gn̄atōib⁹ dimiſit oēs Apo.14.b
gētes ingredi vias ſuas. Et quidē nō ſine te infra.17.f
ſtimonio ſemetipm̄ reliquit bn̄faciens đ ce
lo dās pluuias ꝛ tpa fructifera: implēs ci
bo ꝛ letitia corda eoꝝ. Et h̄ dicētes vix ſeda
uerūt turbas ne ſibi imolarēt. Supuenerūt
āt quidā ab antiochia ꝛ iconio iudei: ꝛ pſua
ſis turbis lapidātes paulꝫ traxerūt extra
ciuitatē eſtimātes eū mortuū eē. Circūdanti D
b⁹ aūt eū diſcipulis: ſurgēs itrauit ciuitatē
ꝛ poſtera die profectus eſt cū barnaba i der
ben. Cūqꝫ euāgelizaſſent ciuitati illi: ꝛ docu
iſſent multos reuerſi ſunt lyſtrum ꝛ iconiaꝫ
ꝛ antiochiā cōfirmātes aīas diſcipuloꝝ ex
hortāteſqꝫ vt pmanerēt in fide: ꝛ qm̄ p mul
tas tribulatōes ꝛ oportet nos intrare in re
gnū dei. Et cū cōſtituiſſent illis per ſingulas
eccleſias p̄ſbyteros ꝛ oraſſent cū ieiunatio
nibus cōmendauerūt eos dño in quē credi
derunt. Trāſeūteſqꝫ piſidiā venerūt in pam
phyliā: ꝛ loquētes verbū dñi in pergē deſcē
derūt in ataliā ꝛ inde nauigauerūt antio
chiā: vn̄ erāt traditi grē dei in op⁹ qđ cōple
uerūt. Cū aūt veniſſent ꝛ ꝯgregaſſent eccliā
rettulerūt quāta feciſſet deus cū illis ꝛ q꞉
aperuiſſe t gētibus oſtiū fidei. Morati ſunt
aūt tēpus non modicum cum diſcipulis.

¶C.S. Per acceſſuꝫ aploꝝ i irlm̄ q̄ſtio đ
legaliū obſeruatio ꝓpōit᷑ ac ſoluit᷑: atqꝫ pu
blicatione demādat᷑: ac ſeparatur barnabas
a paulo ꝛ phile coniungitur. XV

A Et quidã deſcẽdẽtes de iudea docebãt
Gal.5.a frẽs: qꝛ niſi circũcidamini ſꝫ morẽ moy
ſi non poteſtis ſaluari. Facta ergo ſeditione
non minima paulo ⁊ barnabe aduerſus vt
illos ſtatuerunt aſcenderent paulus ⁊ bar-
nabas. ⁊ quidam alij ex alijs ad apoſtolos
⁊ pſbyteros in iĺrm ſup hac qõne. Illi ergo
deducti ab eccleſia ptrãſibãt phenicem ⁊ ſa
mariã narrãtes cõuerſionẽ gẽtiũ ⁊ faciebãt
gaudiũ magnũ oĩbus fratribus. Cũ aũt ve
niſſent hieroſolymam ſuſcepti ſunt ab eccle
ſia ⁊ ab apoſtolis ⁊ ſeniorib⁹ annunciantes
quãta de⁹ feciſſet cũ illis. Surrexerũt ãt qui
B dã de hereſi phariſeorũ q crediderũt dicen-
tes: qꝛ oportet circũcidi eos: pcipere quoqꝫ
ſeruare legẽ moyſi. Cõuenerũtqꝫ apoſtoli ⁊
ſeniores videre de vbo hoc. Cũ ãt magna
cõqſitio fieret: ſurgẽs petr⁹ dixit ad eos. Vi
ri frẽs vos ſcitis quoniã ab antiqs diebus
deus i nobis elegit p os meũ audire gẽtes
verbũ euãgelij ⁊ credere: ⁊ qui nouit corda
deus teſtimoniũ phibuit: dãs illis ſpm̃ ſcm̃
ſicut ⁊ nobis: ⁊ nihil diſcreuit inter nos ⁊ il
C los fide purificãs corda eoꝝ. Nũc ergo quid
tẽtatis deũ: iponere iugũ ſup ceruices diſci
puloꝝ: q̃ neqꝫ nos neqꝫ pr̃es nr̃os portare
potuim⁹? Sꝫ p grãm dñi ieſu xp̄i credimus
ſaluari quẽadmodum ⁊ illi. Tacuit aũt oĩs
multitudo ⁊ audiebãt barnabã ⁊ paulũ nar
rãtes quãta deus feciſſet ſigna ⁊ pdigia in
gẽtib⁹ p eos. Et poſtq̃ tacuerũt rñdit iaco
b⁹ dicẽs. Viri frẽs audite me. Symõ narra-
uit quẽadmodũ primũ deus viſitauit ſume
re ex gẽtib⁹ populũ noĩ ſuo: ⁊ huic cõcordãt
verba pphetaꝝ ſicut ſcriptũ ẽ. Poſt hec re
Amos.9.c uertar ⁊ reedificabo tabernaculũ dd: qd̃ de
cidit ⁊ diruta ei⁹ reedificabo: ⁊ erigã illud:
D vt requirãt ceteri hoĩum dñm: ⁊ oẽs gentes
ſup quas inuocatũ ẽ nomẽ meũ dicit dñs fa
ciẽs hec. Notũ a ſeculo ẽ op⁹ ſuũ. Propter
qd̃ ego iudico nõ iquietari eos qui ex gẽti-
b⁹ cõuertunt ad deũ: ſꝫ ſcribere ad eos vt
abſtineãt ſe a ptaminatiõib⁹ ſimulacroꝝ ⁊
fornicatiõe ⁊ ſuffocatis a ſanguine. Moy
S.13.d ſes.n.a tpib⁹ antiquis hꝫ i ſingulis ciuitati
b⁹ qui eũ pdicẽt i ſynagogis: vbi p oẽs ſab
batũ legit. Tũc placuit apoſtolis ⁊ ſeniori
b⁹ cũ oĩ eccleſia eligere viros ex eis ⁊ mitter
antiochiã cũ paulo ⁊ barnaba: iudã qui co
gnoĩabat barſabas ⁊ ſylã viros pmos
E in frib⁹: ſcribẽtes p man⁹ eoꝝ. Apoſtoli ⁊ ſe
niores frẽs: his qui ſunt antiochie ⁊ ſyrie ⁊
cilicie frib⁹ ex gẽtib⁹ ſalutẽ. Qm̃ audiuim⁹
qꝛ quidã ex nobis exeũtes turbauerũt vos
verbis euertẽtes aĩas vr̃as quib⁹ nõ man
dauim⁹: placuit nobis collectis i vnũ elige
re viros ⁊ mittere ad vos cũ cariſſimis nr̃is
barnaba ⁊ paulo: hoĩbus qui tradiderunt
aĩas ſuas pro noĩe dñi nr̃i ieſu xp̄i. Miſim⁹
ergo iudã ⁊ ſylã: qui ⁊ ipſi vobis verbis re-
ferent eadẽ. Viſuꝫ ẽ.n. ſpiritui ſcõ ⁊ nobis
nihil vltra imponere vobis oneris q̃ꝫ h̃ ne-
ceſſaria vt abſtineatis vos ab immolatis ſi
mulacroꝝ ⁊ ſanguine ⁊ ſuffocato ⁊ fornicati
one: a quib⁹ cuſtodientes vos bene agetis.
Valete. Illi ergo dimiſſi deſcẽderunt antio F
chiam ⁊ cõgregata multitudine tradiderũt
epiſtolã. Quã cũ legiſſent: gauiſi ſunt ſuper
conſolatione. Iudas autẽ ⁊ ſylas ⁊ ipſi cum
eſſent prophete verbo plurimo cõſolati ſũt
fratres ⁊ cõfirmauerunt. Fcõ ãt ibi aliquan
to tpe: dimiſſi ſunt cum pace a fratribus ad
eos qui miſerunt illos. Viſũ eſt aũt ſyle ibi
remanere: iudas aũt ſolus abijt hieruſalẽ.
Paulus ãt ⁊ barnabas demorabãt antio
chie docẽtes ⁊ euãgelizãtes cum alijs pluri
bus verbũ dñi. Poſt aliquot aũt dies dixit G
ad barnabã paulus. Reuertẽtes viſitemus
frẽs per vniuerſas ciuitates in qbus pdica
uimus verbũ dñi quomodo ſe hẽant. Bar
nabas aũt volebat ſecũ aſſumere ⁊ ioannẽ:
qui cognominabat marcus. Paulus autẽ S.13.a
rogabat eũ: vt qui diſceſſiſſet ab eis d pam
philia ⁊ non iſſet cũ eis in opus non debere
recipi. Facta eſt autẽ diſceſſio ita vt diſcede
rent ab inuicẽ: ⁊ barnabas quidẽ aſſumpto
marco nauigaret cyprũ. Paulus vero ele
cto ſylam profectus eſt: traditus grẽ dei a
fratribus. Perambulabat autẽ ſyriã ⁊ cili
ciam confirmans eccleſias precipiens cuſto
dire precepta apoſtolorum ⁊ ſeniorum.

¶C.S. Paulus iunctus timotheo predi-
cat in macedonia in ciuitate philippi: ⁊ exin
de oritur eius perſecutio propter phitoniſ-
ſam a demonio liberatam: qui ceſi mittunt
in carcerem ⁊ liberantur. XVI

Peruenit autẽ in derbẽ ⁊ lyſtrã. Et ecce A
diſcipulus quidã erat ibi nomine Ti
motheus: filius mulieris vidue fidelis pr̃e
gentili. Huic teſtimonium bonũ reddebãt
qui in lyſtris erãt ⁊ iconio frẽs. Hunc volu
it paulus ſecũ pficiſci: ⁊ aſſumẽs circũcidit

cū ꝑpter iudeos q erāt ī illis locis. Sciebāt eni oēs ꝙ pr eius erat gētilis. Cū aūt ptran ſirēt ciuitates: tradebāt eis cuſtodirꝫ dogma ta q̄ erāt decreta ab apoſtolis ⁊ ſeniorib⁹ q erāt hieroſolymis. Et eccleſie qdē ꝯfirmabā tur fide. ⁊ abūdabāt numero quotidie. Tran ſeuntes āt phrygiā ⁊ galatie regionē: vetati
B ſūt ſpū ſcō loq verbū ī aſia. Cū veniſſent aūt in myſiā tētabāt ire ī bithiniā: ⁊ non pmiſit eos ſpūs ieſu. Cū āt ptrāſiſſent myſiā deſcen derūt troadē: ⁊ viſio p noctē paulo oñſa eſt. Uir macedo qdā erat ſtāſ ⁊ depcans eum ⁊ dicēs. Trāſiēs ī macedoniā adiuua nos. Ut aūt viſum vidit: ſtatim q̄ſiuimus ꝓficiſci in macedoniā: certi facti ꝙ vocaſſet nos deus euāgelizare eis. Nauigātes aūt a troade re cto curſu venimus ſamothraciā: ⁊ ſequenti die neapolim: ⁊ inde philippis: que eſt pria
C partis macedonie ciuitas colonia. Eramus aūt in hac vrbe dieb⁹ aliquot ꝯſiſtētes. Die aūt ſabbatoꝝ egreſſi ſumus foras portā iu xta flumē vbi videbaſ oro eē: ⁊ ſedētes loq̄ bamur mulierib⁹ q̄ ꝯuenerāt: ⁊ q̄dā mulier noīe lyddia purpuraria ciuitatis thiatire norū colēs deū audiuit: cui⁹ dñs aperuit cor intēdere hiſ q̄ dicebanſ a paulo. cū āt bapti zata eſſet ⁊ domus ei⁹: depcata ē dicens. Si iudicaſtis me fidelē dño eē: itroite ī domum meā ⁊ manete. Et coegit nos. Fcm̄ ē āt eūti b⁹ nobis ad orōnē puellā q̄dā habētē ſpūm phitonē obuiare nobis: q̄ q̄ſtū magnū pſta bat dominis ſuis diu in anno. Hec ſubſecu
D ta paulū ⁊ nos clamabat dicens. Iſti hoīes ſerui dei excelſi ſūt q annūciāt nobis viā ſa lutis. Hoc āt faciebat multis dieb⁹. Dolēs āt paulus. ⁊ ꝯuerſus ſpūi dixit. Precipio ti bi ī noīe ieſu xpi exire ab ea. Et exijt eadem hora. Uidētes āt dñi ei⁹ q: exiuit ſpes q̄ſt⁹ coꝝ: apphēdētes paulū ⁊ ſylā pduxerūt ī fo rū ad principes: ⁊ offerētes eos magratib⁹ dixerūt. Hi hoīes cōturbant ciuitatē nr̄am cū ſint iudei. ⁊ annūciant morē quē nō licet nobis ſuſcipꝫ neqꝫ facerꝫ cū ſim⁹ romani. Et
E cucurrit plebs aduerſus eos. ⁊ magrat⁹. ſci ſſis tunicis eoꝝ iuſſerūt eos virgis cedi. Et cū multas plagas eis īpoſuiſſent miſerunt eos ī carcerē: pcipiētes cuſtodi vt diligenter cuſtodiret eos. Qui cū tale pceptū accepiſſet miſit eos in interiorē carcerē: ⁊ pedes eorꝫ ſtrinxit ligno media aūt nocte paulus ⁊ ſy las adorantes laudabāt deū: ⁊ audiebant

eos q in cuſtodia erāt. Sibito vero terremo tus fcūs eſt magnus: ita vt mouerenſ fun damēta carceris. Et ſtatī apta ſunt oīa oſtia ⁊ vniuerſoꝝ vīcula ſoluta ſūt. Expgefactus ſupra. 5. d ⁊ aūt cuſtos carceris: ⁊ videns ianuas aptas 3. a. carceris: euaginato gladio volebat ſe iterfi cere: eſtimās fugiſſe victos. clamauit autē paulus voce magna: dicēs. Nihil tibi mali F feceris. Uniuerſi. n. hic ſum⁹. Petitoqꝫ lūi ne itrogreſſus ē ⁊ tremefact⁹ ꝓcidit paulo ⁊ ſyle ad pedes: ⁊ ꝓducēs eos foras ait. Dñi qd me oportet facere vt ſaluus fiā. At illi di xerūt: crede in dñm ieſuꝫ: ⁊ ſaluus eris tu ⁊ domus tua. Et locuti ſunt ei verbū domini cū oīb⁹ q erāt in domo eius. Et tollēs eos in illa hora noctis lauit plagas eoꝝ ⁊ baptiza tus ē ipſe ⁊ oīs dom⁹ eius cōtinuo. cūqꝫ ꝓ duxiſſet eos in domū ſuā appoſuit eis men ſam: ⁊ letatus ē cū oī domo ſua credēs deo. Et cū dies fcūs eēt miſerūt magratus licto res dicētes. Dimitte hoīes illos. Nūciauit G aūt cuſtos carceris ꝟba hec paulo: q: miſe rūt magrat⁹ vt dimittamini. nūc igiſ exeun tes ite ī pace. Paulus āt dixit eiſ. ceſos noſ publice indēnatos hoīes romanos miſerūt in carcerē: ⁊ nūc occulte nos eijciūt. non ita ſed veniant ⁊ ipſi nos eijciunt nūciauerūt āt magratib⁹ lictores verba h̄. Timuerūtqꝫ au dito ꝙ romani eſſent: ⁊ venientes deprecati ſunt eos: ⁊ educentes rogabant vt egrederē tur de vrbe. Exeuntes autem de carcere: in troierunt ad lyddiā: ⁊ viſis fratribus conſo lati ſunt eos: ⁊ profecti ſunt.

¶C. S. Poniſ pauli perſecutio in theſſa lonica ac verone: interpoſita eius perſecutio ne: ⁊ ꝓuēit athenas ꝑdicās ibi xpꝫ. XVII.

Cum aūt pambulaſſent amphipolīꝫ A ⁊ apoloniā venerūt theſſalonicā vbi erat ſynagoga iudeoꝝ. Scdm ꝯſuetudinem aūt paulus itroiuit ad eos: ⁊ p ſabbata tria diſſerebat eis de ſcripturis adaperiēs ⁊ inſi nuans quia xpꝫ oportuit pati ⁊ reſurgere a Luc. 24. g mortuis: ⁊ q: hic ē ieſus xps quē ego annū cio vobis. Et qdā ex eis crediderūt: ⁊ adiun cti ſūt paulo ⁊ ſyle: ⁊ de colētibus gētibuſ qꝫ multitudo magna: ⁊ mulieres nobiles ñ B pauce. zalantes autem iudei aſſumētesqꝫ d̄ vulgo viros quoſdā malos ⁊ turba fcā con citauerunt ciuitatem: ⁊ aſſiſtentes domui ia ſonis querebāt eos ꝓducere in popu luꝫ et cum non inueniſſent eos trahebāt iaſonē ⁊

quoſdá fr͠es ad pricipes ciuitatis clamátes
qm̄ hi qui vrbé ↄcitát ⁊ huc venerūt quos
Joan.18.g ſuſcepit iaſon:⁊ hi oés ↄtra decreta ceſaris
faciūt regé aliū dicétes eé ieſū. Cōcitauerūt
aūt plebé ⁊ pricipes ciuitatis audiétes hec.
Et accepta ſatiſfactióe a iaſone ⁊ a ceteris di
miſerūt eos. Fr͠es vero ↄfeſtī p noctē dimi-
C ſerūt paulū ⁊ ſylá in beroá. Qui cū veniſſét
in ſynagogá iudeoꝝ introierūt. Hi aūt erát
nobiliores eoꝝ q ſunt theſſalonice q ſuſce-
perūt verbū cū oī auiditate:quotidie ſcrutá
tes ſcripturas ſi hec ita ſe haberét. Et multi
qdé crediderūt ex eis:⁊ mulieꝝ gétiliū hone
ſtaꝝ:⁊ viri nō pauci. Cū aūt cognouiſſent in
theſſalonica iudei:qꝛ ⁊ beroe p̄dicatū ẽſt a
paulo verbū dei:venerūt ⁊ illuc cōmouétes
⁊ turbátes multitudiné. Statimq; tūc pau-
lū dimiſerūt fr͠es:vt iret vſq; ad mare. Sy-
las át ⁊ timotheus remáſerūt ibi. Qui auté
D ↄducebát paulū:pduxerūt eū vſq; ad athe
nas:⁊ accepto mádato ab eo ad ſylá ⁊ timo
theū vt q̄ȝ celeriter venirét ad illū ꝓfecti ſſ
Paulus aūt cū athenis eos expectaret:in
citabat̄ ſpūs eius in ipſo:videns ydolatrie
deditá ciuitaté. Diſputabat igit̄ i ſynagoga
cū iudeis ⁊ colétib⁹:⁊ in foro p oés dies ad
eos q audierát. Quidá aūt epicurei ⁊ ſtoici
philoſophi diſſerebát cū eo ⁊ qdá dicebant
Quid vult ſeminiuerbi⁹ hec dicere. Alij ve
ro nouoꝝ demonioꝝ videt̄ annūciator eſſe
E qꝛ ieſum ⁊ reſurrectioné annūciabat eis. Et
apphéſum eū ad ariopagū duxerūt:dicétes.
Poſſumus ſcire q̄ é hec noua q̄ a te dicetur
doctrina. Noua.n. quedá infers aurib⁹ no-
ſtris. Volum⁹ ergo ſcire qdná velit hec eſſe.
Athenienſes aūt oés ⁊ aduene hoſpites ad
nihil aliud vacabát:niſi aut dicere aut audi
re aliqd noui. Stans aūt paulus in medio
ariopagi ait. Viri athenienſes:per oia quaſi
ſupſtitioſos vos video. Preteriens.n.⁊ vi
dés ſimulachra vr̄a:inueni ⁊ ará i q̄ ſcriptū
erat. Ignoto deo. Qđ ergo ignorátes colitiſ
hoc ego annūcio vobis. De⁹ q fecit mūdū ⁊
F oia q̄ i eo ſunt:hic celi ⁊ terre cū ſit dn̄s nō i
Sapia.14.c manufactis téplis hitat nec manib⁹ hūanis
colitur idigés aliquo cū ipe det oib⁹ vitá ⁊ i
ſpirationé:⁊ oia fecitq; ex vno oé gen⁹ hoīȝ
ihabitare ſup vniuerſá facié terre:definiens
ſtatuta i tpa ⁊ terminos hitatióis eoꝝ q̄ret̄
deū ſi forte attrectét eū aut iueniát: q̄ȝuis n̄
longe ſit ab vno quoq; nr̄m. In ipo.n.viui

mus ⁊ mouemur ⁊ ſum⁹ ſicut ⁊ qdá vroꝝū
poetaꝝ dixerūt. Ipſi⁹.n.⁊ genus ſumus. Ge G
nus ergo cū ſim⁹ dei n̄ debem⁹ eſtimare au-
ro ⁊ argéto aut lapidi ſculpture artis ⁊ cogi
tatióis hois diuinū eé ſimile. Et tpa qdé hu
ius ignorátie deſpiciés de⁹ nūc annūciat ho
minib⁹ vt oés vbiq; pniam agát eo q̄ ſta-
tuit dié i quo iudicatur⁹ é orbé i eqtate i vi-
ro i quo ſtatuit fidé pbens oib⁹: ſuſcitás eū
a mortuis. Cū audiſſét át reſurrectioné mor
tuoꝝ qdá qdé irridebát. qdá vero dixerunt
audiem⁹ te de hoc iterū. Sic paulus exiuit
de medio eoꝝ. Quidá vero viri adherentes
ei crediderūt i quib⁹ ⁊ dionyſi⁹ ariopagita ⁊
mulier nomine damaris ⁊ alij cum eis.

¶ C.S. Pauli p̄dicatio in corītho ponit̄
cum inſurrectione aduerſarioꝝ:atq; i ad
uētu ei⁹ i ephſo:⁊ adiūgit̄ ꝺ apollie. XVIII

POſt hec egreſſus ab athenis véit co- A
rinthiū. ⁊ inueniés quédá iudeū noie
aqlá pōtificū genere quo nuper venerat ab
italia ⁊ priſciliá vxorem eius:eo q̄ p̄cepiſſet
claudius diſcedere oés iudeos a roma acceſ
ſit ad eos:⁊ qꝛ eiuſdem erat artis manebat
apud eos. ⁊ operabatur. Erant aūt ſcenofa-
ctorie artis:⁊ diſputabat in ſynagoga p oé
ſabbatū:interponés nomen dn̄i ieſu: ſuade
batq; iudeis ⁊ grecis. Cū veniſſent auté de B
macedonia ſylas ⁊ timotheus inſtabat ver
bo paulus teſtificás iudeis eé chriſtū ieſuȝ
Cōtradicétib⁹ aūt eis ⁊ blaſphemátib⁹: ex
cutiens veſtiméta ſua:dixit ad eos. Ságuis
vr̄ ſup caput vr̄m. Mundus ego ex hoc ad
gentes vadá. Et migrans ide itrauit in do-
mū cuiuſdá noie titi iuſti colentis deū:cuiuſ
domus erat ↄiūcta ſynagoge. Criſpus át ar C
chiſynagog⁹ credidit dn̄o cū oī domo ſua et Joan.g4
multi corinthioꝝ audientes credebát ⁊ ba-
ptiȝabant̄. Dixit aūt dn̄s nocte p viſionem
paulo. Noli timere:ſed loquere ⁊ ne taceas:
Propt̄ q̄ ego ſū tecū:⁊ néo appóeret̄ tibi
vt noceat te qm̄ populus eſt mi hi multus i
hac ciuitate. Sedit át ibi annū ⁊ ſex méſes
docés apud eos verbū dei. Gallióe át ꝓcō D
ſule achaie inſurrexerūt vno aio iudei i pau
lū ⁊ adduxerunt eum ad tribunal dicentes:
qꝛ cōtra legé hic pſuadet hoib⁹ colere deū.
Incipiente aūt paulo aperire os. dixit gal-
lio ad iudeos. Si qdé eſſet iniquū aliqd aut
facinus peſſimū o viri iudi recte vos ſuſtine
ré:ſi vero q̄ones ſunt de verbo ⁊ noibus le

gis vre voſipſi videritis. Judex ego horum
nolo eē. Et minauit eos a tribunali. Apphē
dētes āt oēs ſoſtenē pricipē ſynagoge pcuti
ebāt eū ante tribunal ⁊ nihil eoꝝ gallioi cu
E re erat. Paulus vero cū adhuc ſuſtinuiſſet
dies multos frib⁹ valefaciēs nauigauit i ſy
riā ⁊ cū eo p̄ſcilla ⁊ aqla: q ſibi totōderat in
cēchris caput. Hēbat .n. votum. Deuenitqʒ
epheſū ⁊ illos ibi reliquit. Jpe ῡo ingreſſus
ſynagogā diſputabat cū iudeis. Rogātib⁹
aūt eis vt ampliori tpe maneret: nō cōſen
ſit ſed valefaciēs ⁊ dicēs. iterūʒ reuertar ad
F vos deo volēte: pfectus ē ab epheſo. Et de
ſcēdēs ceſareā aſcēdit ⁊ ſalutauit eccliā ⁊ de
ſcendit antiochiā. Et fcō ibi aliquāto tpe p
fectus eſt pambulās ex ordine galatiā regi
onē ⁊ phrygiā cōfirmās oēs diſcipulos. Ju
deus aūt qdā apollo noie alexādrin⁹ gene
re vir eloquēs deuenit epheſum: potēs i ſcri
pturis. Hic erat edoctus viā dñi: ⁊ feruens
ſpū loqbat' ⁊ docebat diligēter ea q̄ ſunt ie
G ſu ſciēs tm̄ baptiſma ioannis. Hic ergo ce
pit fiducialiter agere i ſynagoga. Quē cum
audiſſent priſcilla ⁊ aqla aſſumpſerūt euʒ ⁊
diligentius expoſuerūt ei viā dñi. Cū āt vel
let ire achaiā exhortati frēs ſcripſerūt diſci
pulis vt ſuſciperent eum. Qui cum veniſſet
contulit multum his qui crediderunt. Vehe
menter enim iudeos reuincebat: publice oſ
dens per ſcripturas eſſe chriſtum ieſum.

¶ C.S. Predicat paulus in reditu eius
ad epheſum de virtute baptiſmi ⁊ euange
lij. Et de ſcribis inſpiratio regreſſus eius in
hieruſalē cū cedatiōe ppl'i epheſioꝝ. XIX.

A Factū eſt aūt cū apollo eēt corithi: vt
paulus pagratis ſupiorib⁹ ptib⁹ ve
niret epheſum. ⁊ iueniret quoſdā diſcipulos
Dixitqʒ ad eos. Si ſpm̄ ſcm̄ accepiſtis cre
dētes. At illi dixerūt ad eū. Sed neqʒ ſi ſpūſ
ſcūs eſt audiuimus. Jlli vero ait. Jn quo er
go baptizati eſtis. Qui dixerūt. Jn ioannis
baptiſmate. Dixit aūt paulus. Joannes ba
s.i.a.⁊.ii.b ptizauit baptiſmo pnie populū dicens: i eū
qui vēturus eēt poſt ipm vt crederēt hoc eſt
in ihm. His auditis baptizati ſūt i noīe dñi
ieſu. Et cū impoſuiſſet illis man⁹ paulus: ve
nit ſpūs ſcūs ſup eos. ⁊ loquebant' liguis ⁊
s.2.⁊.4. pphetabant. Erant aūt oēs viri fere duode
B cim. Jntrogreſſus āt ſynagogā cū fiducia lo
quebat' p tres menſes: diſputās ⁊ ſuadēs d
regno dei. Cū aūt qdā indurarent' ⁊ non cre
derent maledicentes viam dñi corā multi
tudine: diſcedens ab eis ſegregauit diſcipu
los: quotidie diſputans i ſchola tyranni cu
iuſdam. Hoc autem factum eſt per bienniū
ita vt omnes qui hitabant in aſia audirent
verbum domini iudei atqʒ gentiles. Virtu
teſqʒ non modicas quaſlibet faciebat deus
p manum pauli: ita vt etiā ſup languidos
deferrentur a corpore eius ſudaria ⁊ ſemici
ctia ⁊ recedebant ab eis languores ⁊ ſpiri
tus nequam egrediebantur. Tentauerunt C
autem quidam ⁊ de circuneuntibus iudeis
exorciſtis inuocare ſuper eos qui habebāt
ſpiritus malos nomen domini ieſu: dicen
tes. Adiuro vos per ieſum quem paulus p̄
dicat. Erant autem cuiuſdaʒ ſcene iudei pri
cipis ſacerdotum ſeptem filij: qui hoc facie
bant. Reſpondens autem ſpiritus nequaʒ
dixit eis. Jeſum noui. ⁊ paulum ſcio. Vos
autē q eſtis Et inſiliens homo in eos i quo
erat demonium peſſimum ⁊ dominat⁹ am
borum: inualuit cōtra eos: ita vt nudi ⁊ vul
nerati effugerent de domo illa. Hoc autem
notum factum eſt omnibus iudeis atqʒ gē
tilibus qui habitant epheſi: ⁊ cecidit timor
ſuper omnes illos: ⁊ magnificabatur nomē
domini ieſu. Multiqʒ credentium veniebāt
confitentes ⁊ annunciātes act⁹ ſuos. Mul
ti autem ex eis qui fuerant curioſa ſectati: D
contulerunt libros ⁊ combuſſerunt eos co
ram omnibus ⁊ computatis precijs illorūʒ
inuenerunt pecuniam denariorum quiqua
ginta milium. Jta fortiter creſcebat verbuʒ
dei ⁊ confirmabatur. His autem expletis p
poſuit paulus in ſpiritu trāſita macedonia
⁊ achia ire hieroſolymam dicens. quoniam
poſtq̄ʒ fuero ibi: oportet me ⁊ romam vide
re. Mittens autem in macedoniaʒ duos ex
miniſtrantibus ſibi timotheum ⁊ eraſtum:
ipſe remanſit ad tempus in aſia. Facta eſt
autem illo tempore turbatio non mini
ma de via domini. Demetrius enim qui E
dam nomine argentarius faciens edes ar
genteas diane preſtabat artificibus non
modicum queſtum: quos conuocans ⁊ eos
qui eiuſmodi erant opifices: dixit. Viri ſci
tis quia de hoc artificio eſt nobis acquiſi
tio. ⁊ videtis ⁊ auditis quia non ſolūʒ ephe
ſi ſed pene totius aſie paulus hic ſuadens
auertit multam turbā dicens: qm̄ non ſunt
dij q manibus fiūt. Nō ſolū āt h̄ piclitabit'

paulū. Tūc accedēs tribun⁹ apphendit eum
ꝛ iuſſit alligari cathenis duabus ꝛ īterroga
bat qs eſſet: Et qd feciſſet. Alij aūt aliud cla
G mabāt in turba. Et cū nō poſſet certū cogno
ſcere pre tumultu iuſſit duci eū3 in caſtra. Et
cum veniſſet ad gradus: contigit vt portare
tur a militibus propter vim populi. Seque
batur.n. multitudo populi clamans tolle eū
Et cū cepiſſet induci ī caſtra paulus dicit tri
buno. Si licet mihi loq aliqd ad te. Qui di
xit ei grece noſti. Nōne tu es egypti⁹ q ante
hos dies tumultū cōcitaſti: ꝛ eduxiſti in deſ
tū quatuor milia virorū ſiccariorum. Et dixit
ad eū paulus. Ego homo ſum qdē iudeus a
tharſo cilicie nō ignote ciuitatis municeps.
Rogo āt te pmitte mihi loq ad pplm. Et cū
ille pmiſiſſet: paulus ſtans in gradibus an
nuit manu ad plebē: ꝛ magno ſilentio facto.
allocutus eſt lingua hebrea dicens.

¶ C.S. Alloquitur paulus populum iudai
cum de ſua apud iudeos cōuerſatione ac cō
uerſione ad chriſtum cum viſione ſibi facta
apud damaſcum qui a iudeis ceſus dicit ſe
fore romanum. XXII.

Viri frēs ꝛ pres audite quam ad vos
nūc reddo rationē. Cū audiſſent aūt
A qz hebrea lingua loquitur ad illos.
magis pſtiterūt ſilentiū. Et dixit. Ego ſu3 vir
iudeus nat⁹ tharſo cilicie: nutritus āt ī iſta ci
uitate ſecus pedes gamalielis erudit⁹ iuxta
veritatē paterne legis: emulator legis ſicut
s.8.a.7.9.a ꝛ vos oēs eſtis hodie: q hāc viā pſecut⁹ ſu3
vſq3 ad mortē alligās ꝛ tradens in cuſtodi
as viros ac mulieres ſic princeps ſacerdotu3
mihi teſtimoniū reddit ꝛ oēs maiores natu
B a qbus ꝛ epiſtolas accipiēs ad frēs dama
ſcū pgebā vt adducerē īde vinctos in hieru
ſalē vt punirent. Fcū3 eſt āt eunte me ꝛ ap
propinquāte damaſco media die ſubito de ce
lo circūfulſit me lux copioſa: ꝛ decidēs in ter
rā audiui vocē dicētē mihi Saule ſaule qd
ſupra.9.a me pſeqris. Ego aūt rñdi. Quis es dñe. Di
i.cor.15.b xitq3 ad me. Ego ſum ihs nazaren⁹: quē tu
Gal.i.c pſequeris. Et q mecū erāt lumen qdē vide
rūt vocē aūt nō audierūt ei⁹ q loqbat mecū
Et dixi. Quid faciā dñe. Dñs autē dixit ad
me. Surgēs vade damaſcū: ꝛ ibi tibi dicet
C de oibus q te oporteat facere. Et cum nō vi
derē p claritate luminis illius ad manu3 de
ductus a comitibus veni damaſcu3. Anani
as āt qdā vir ſm legē teſtimoniū hñs ab oi
bus cohitātib⁹ iudeis: veniēs ad me ꝛ ſtans
dixit mihi. Saule fr̄ reſpice. Et ego eadē ho
ra reſpexi ī eū. At ille dixit. Deus prum no
ſtrorū pordinauit te vt cognoſceres volūtatē D
ei⁹ ꝛ vidēs iuſtū ꝛ audires vocē ex ore eius:
qz eris teſtis illi⁹ ad oēs hoies eoꝝ q̄ vidiſti
ꝛ audiſti. Et nunc qd moraris. Exurge ꝛ ba
ptizare ꝛ ablue pctā tua inuocato noie ipi⁹
Fcūm eſt aūt reuertenti mihi in irlm ꝛ orāti
in tēplo fieri me ī ſtupore mētis ꝛ viderē illū
dicentē mihi. Feſtina ꝛ exi velociter ex irlm
qm̄ nō recipiēt teſtimoniū tuū d me. Et ego
dixi. Dñe ipſi ſciūt qz ego erā cōcludens in E
carcerē ꝛ cedens p ſynagogas eos q crede
bāt in te. Et cū funderet ſanguis ſtephani te
ſtis tui ego ſtabā ꝛ pſentiebā: ꝛ cuſtodiebā3 ſupra.7.f
veſtimēta īterficiētiū illū. Et dixit ad me. Va
de qm̄ ego in nationes longe mittā3 te. Au
diebāt aūt eū vſq3 ad hoc verbū ꝛ leuaue
rūt vocē ſuā dicentes. Tolle de terra hmōi.
Nō.n. phas ē eū viuere. Vociferantib⁹ aūt F
eis ꝛ pijciētib⁹ veſtimēta ſua. ꝛ puluerē3 ia
ctātib⁹ ī aerē: iuſſit tribunus īduci eū ī caſtra
ꝛ flagellis cedi ꝛ torqri eū: vt ſciret pp quā
cām ſic acclamarēt ei. Et cū aſtrixiſſet eū lo
ris dixit aſtanti ſibi cēturiōi paulus. Si ho
minē romanū ꝛ īdēnatū licet vobis flagella
re. Quo audito cēturio acceſſit ad tribunu3
ꝛ nunciauit ei dicēs. Quid acturus es. Hic
.n. homo ciuis roman⁹ eſt. Aſcendēs aūt tri
bunus dixit illi. Dic mihi ſi tu romanus es: G
At ille dixit. Etiā. Et rñdit tribunus. ego mlˀ
ta ſūma ciuilitatē hāc cōſecutus ſu3. Et pau
lus ait. Ego āt ꝛ nat⁹ ſum. Protin⁹ ergo di
ſceſſerūt ab illo q eum torturi erāt. Tribunus
quoq3 timuit poſtq3 reſciuit qz ciuis roma
n⁹ eēt: ꝛ qz alligaſſent eū. Poſtera āt die vo
lēs ſcire diligētius qua ex cā accuſaret a iu
deis ſoluit eū: ꝛ iuſſit ſacerdotes couenire ꝛ
oē cōciliū: ꝛ pducēs paulū ſtatuit iter illos.

¶ C.S. Tribunus vocat apoſtoli accuſato
res inter quos diſſenſio procuratur: ac ori
tur contra paulum noua machinatio: atq3
eiuſdem fruſtratio. XXIII.

Intendēs aūt in cōcilium paulus ait. A
Viri frēs: ego oi pſcia bona cōuerſat⁹
ſum añ deū vſq3 in hodiernū diē. Princeps
aūt ſacerdotū ananias pcepit aſtātibus ſibi
pcutere os eius. Tūc paulus dixit ad eum.
Percutiet te deus paries dealbate. Et tu ſe
dens iudicas me ſm legē: ꝛ cōtra legē iubes

me pcuti:Et q aſtabát dixerũt.Sũmũ ſacer
dotem dei maledicis.Dixit aũt paulus: ne
ſciebá frẽs:q2 princeps eſt ſacerdotũ.Scri
Exo.22.d ptũ eſt.n principem ppli tui nõ maledices.
B Sciẽs át paulus q2 vna pars eſſet ſaduceo
rũ ⁊ altera phariſeoꝝ exclamauit in cõcilio.
Viri fratres ego phariſeus ſum:fili⁹ phari
Phil.3.a ſeorum De ſpe ⁊ reſurrectione mortuorum
ego iudicor.Et cum hec dixiſſet facta eſt diſ
ſenſio inter phariſeos ⁊ ſeduceos:⁊ ſoluta ẽ
multitudo.Saducei autem dicunt non eſſe
Mat.22.c reſurrectionem mortuorum neqꝫ angelum:
neqꝫ ſpiritum:phariſei autem vtraqꝫ cõfitẽ
tur.Factus eſt autem clamor magnus ⁊ ex
urgentes quidam phariſeorum: pugnabát
C dicentes.Nihil mali inuenimus in homine
iſto.Quid ſi ſpiritus locutus eſt ei aut ange
lus.Et cuꝫ magna diſſenſio facta eẽt:timẽs
tribunus ne diſcerperet̃ paulus ab ipſis iuſ
ſit milites deſcendere ⁊ rapere euꝫ de medio
eoꝝ:ac deducere eum in caſtra.Sequẽti aũt
Infra.27.d nocte aſſiſtens ei:dñs ait:cõſtás eſto. Sicut
eni teſtificatus es de me i irlm:ſic te oportet
⁊ rome teſtificari.Facta aũt die collegerunt
ſe quidá ex iudeis ⁊ deuouerũt ſe dicẽtes ne
qꝫ máducaturos neqꝫ bibituros:donec oc
ciderẽt paulũ.Erát át plus qꝫ q̃draginta vi
D ri q hác ꝯiurationẽ fecerát q acceſſerunt ad
pricipẽ ſacerdotũ ⁊ ſeniores:⁊ dixerunt. De
uotione deuouim⁹ nos nihil guſtaturos:do
nec occidam⁹ paulũ.Nũc ergo vos notũ fa
cite tribuno cũ ꝯſilio:vt ꝓducat illũ ad vos
tanq̃ꝫ aliqd certi⁹ cognituri ð eo. Nos vero
priuſq̃ꝫ appropiet parati ſumus interficere
illũ q cũ audiſſet filius ſororis pauli inſidi
as venit ⁊ itrauit in caſtra:nunciauitqꝫ pau
lo.Vocás autẽ paulus ad ſe vnũ ex cẽturio
nibus ait.Adoleſcẽtẽ hunc adhuc ad tribu
nũ.Hꝫ n.aliquid idicare illi.Et ille quidẽ aſ
ſumẽs eum duxit ad tribunuꝫ:⁊ ait.Victus
paulus rogauit me hunc adoſcentẽ pducere
ad te hñtẽ aliquid loqui tibi. Apprehẽdẽs
E autẽ tribun⁹ manuꝫ illi⁹ ſeceſſit cũ eo ſeorſũ
⁊ interrogauit illũ.Quid ẽ qð hẽs indicare
mihi.Ille aũt dixit.Judeis ꝯuenit rogare te
vt craſtina die ꝓducas paulũ i ꝯciliũ:q̃ſi ali
quid certius inquiſituri ſint de illo: tu vero
ne credideris illis.Inſidiant̃.n.ei ex eis viri
ampli⁹ q̃ꝫ quadraginta:qui ſe deuouerũt ñ
máducare neqꝫ bibere donec iterficiát eũ:⁊
nũc parati ſunt expectátes ꝓmiſſũ tuũ.Tri
bunus igit̃ dimiſit adoleſcẽtẽ:pcipiẽs ei ne
cui loqueret̃ qm̃ hec nota ſibi feciſſet.Et vo F
catiſ duobus centurionibus:dixit illis para
te milites ducentos vt eát vſqꝫ ceſareá:⁊ eq
tes ſeptuagita:⁊ láceariof ducẽtos a t̃tia ho
ra noctis:⁊ iumẽta pparate:vt iponẽtes pau
lũ:ſaluũ pducerẽt ad felicẽ pſidẽ. Timuit.n.
ne forte raperẽt eũ iudei:⁊ occiderẽt ⁊ ipſe po
ſtea calũniá ſuſtieret táq̃ꝫ acceptur⁹ pecuniá
ſcribẽs ei epláꝫ cõtinẽtẽ h. Claudius lyſias
optio pſidi felici ſalutẽ.Viꝝ hũc ꝯph̃ſũ a iu
deis ⁊ icipiẽtẽ iterfici ab eis ſupueniẽs cuꝫ
exercitu eripui:cognito q2 roman⁹ ẽ:volẽſqꝫ
ſcire cáꝫ quá obijciebát illi deduxi eũ i ꝯcili
um eoꝝ.Quẽ iueni accuſari de qõnib⁹ legiſ G
ipſoꝝ:nihil vo dignũ morte aut vinculis hñtẽ
crimẽ.Et cũ mihi platũ eẽt de iſidijs q̃s pa
uerát illi:miſi eũ ad te:denũciás ⁊ accuſato
rib⁹ vt dicát apud te.Vale.Milites vo ſm
pceptũ ſibi aſſumẽtes paulũ duxerũt p noctẽ
i antipatridẽ:⁊ poſtera die dimiſſis eqtibus
vt cũ eo irẽt:reuerſi ſũt ad caſtra.Qui cũ ve
niſſẽt ceſareá ⁊ tradidiſſẽt epláꝫ pſidi:ſtatue
rũt añ illũ ⁊ paulũ. cam legiſſet aũt ⁊ iterro
gaſſet de q̃ ꝓuincia eẽt:⁊ cognoſcẽs q2 de ci
licia:audiá te inqt cũ accuſatores tui vene
rit. Juſſitqꝫ in ptorio herodis cuſtodiri euꝫ.
C.C.S. Accuſat̃ paul⁹ apud ceſareaꝫ poſt
cuius rñſione defert̃ ſnia iudicis. XXIIII
POſt quinqꝫ aũt dies deſcẽdit pnceps A
ſacerdotũ ananias cũ ſenioribus qui
buſdá ⁊ tertullo quodá oratore:qui adierũt
preſidẽ aduerſus paulũ.Et citato paulo ce
pit accuſare tertullus dicẽs.cũ in multa pa
ce agamus p te:⁊ multa corrigant̃ p tuam
ꝓuidentiá:ſemp ⁊ vbiqꝫ ſuſcipim⁹ optie fe
lix cũ oi gr̃aꝝ actione.Ne diutius aũt te ꝓ B
trahá:oro breuiter audias nos ꝓ tua clem̃
tia.Inuenimus hũc hoiem peſtiferꝝ ⁊ conci
tantem ſeditioneꝫ omnibus iudeis i vniuer
ſo orbe ⁊ autorẽ ſeditiõis ſecte nazarenoꝝ:
q ẽt tẽplũ violar̃ conat⁹ ẽ:quẽ ⁊ apphenſum
voluimus ſm legẽ nr̃am iudicare.Superue
niens át tribun⁹ lyſias cũ vi magna eripuit
eũ de máib⁹ nr̃is iubẽs accuſatores ei⁹ ad te
venire:a quo poteris ipſe iudicás de oibus
iſtis cognoſcer̃.de qb⁹ nos accuſam⁹ eũ.Ad
iecerũt aũt ⁊ iudei:dicentes h ita ſe hr̃e. Re
ſpõdit át paulus:annuente ſibi pſide dicere

Ex multis annis te eē iudicē gēti huic ſciēs
bono aīo ꝓ me ſatiſfaciā. Potes.n. cogno-
ſcere qꝛ nō plus ſūt mihi dies q̄ꝫ duodecīꝫ:
ex quo aſcendi adorare ī hieruſalē: ⁊ neqꝫ ī
tēplo inuenerūt me cū aliquo diſputātē aut
ꝯcurſum faciētē turbe: neqꝫ ī ſynagogis ne
qꝫ ī ciuitate: neqꝫ ꝓbare pñt tibi de quibuſ
B nūc me accuſāt. Cōfiteor aūt hoc tibi ꝙ ſꝫm
ſectā quā dicūt hereſim ſic deſeruio pr̄i ⁊ dō
meo: credēs oib⁹ q̄ in lege ⁊ ꝓphetis ſcripta
ſunt: ſpem habēs in deū quā ⁊ hi ipſi expe-
ctant reſurrectionē futurā iuſtoꝝ ⁊ iniquoꝝ.
In hoc ⁊ ipſe ſtudeo ſine offēdiculo conſcien
tiam habere ad deum: ⁊ ad homines ſemꝑ.
Poſt annos aūt plures elemoſynas factu
rus in gentem meam veni ⁊ oblationes et
vota: in quibus inuenerūt me purificatū in
E tēplo. non cum turba neqꝫ cum tumultu. Et
apprehenderunt me clamantes ⁊ dicentes.
Tolle inimicū noſtrū. Quidam autē ex aſia
iudei quos oportabat apud te ꝑſto eſſe ⁊ ac
cuſare ſi quid haberent aduerſuꝫ me aut hi
ipſi dicant ſi quid inuenerunt in me iniqui
tatis cū ſtent in cōcilio. niſi de vna hac ſolū
modo voce qua clamaui inter eos ſtās: qm̄
de reſurrectione mortuorum ego iudicor ho
F die a vobis. Diſtulit aūt illos felix: certiſſi
me ſciēs de via hac dicēs. Cū tribun⁹ lyſias
deſcēderit audiā vos. Iuſſitqꝫ cēturioni cu
ſtodire eū ⁊ hr̄e requiē: nec quēq̄ꝫ de ſuis ꝓ
hibere miniſtrare ei. Poſt aliquot aūt dies
veniens felix cū druxilla vxore ſua que erat
iudea vocauit paulū ⁊ audiuit ab eo fideꝫ q̄
G ē in xp̄m ieſum. Diſputāte aūt illo de iuſti
tia ⁊ caſtitate: ⁊ de iudicio futuro: tremefact⁹
felix rn̄dit. Qd̄ nūc attinet: vade: tp̄e autem
opportūo accerſiā te ſimul ⁊ ſperās ꝙ pecu-
nia ei daretur a paulo: propter qd̄ ⁊ frequē-
ter accerſiens eū loquebatur cum eo. Bien
nio autem expleto: accepit ſucceſſorem felix
porcium feſtum. Volens autem gr̄am ꝑſta-
re iudeis felix reliquit paulum vinctum.

¶C.S. Accuſatur paulus apud feſtum: a
quo romam propter appellationem interpo
ſitam mittitur ac indicat feſtus regi agrip-
pe de paulo. XXV.

A FEſtus ergo cū veniſſet in ꝓuinciaꝫ p⁹
triduū aſcendit hieroſolymaꝫ a ceſa
rea. Adierūtqꝫ eū principes ſacerdotum: ⁊
primi iudeoꝝ aduerſus paulū: ⁊ rogabāt eū
poſtulātes gr̄am aduerſus eum vt iuberet
ꝑduci eū ī hieruſalē: inſidias tēdētes vt iter
ſicerent eū in via. Feſtus aūt rn̄dit ſeruari q
dem paulū in ceſarea: ſe aūt maturius pro-
fecturū. Qui ergo in vobis ait potētes ſunt
deſcēdētes ſimul: ſi qd̄ ē in viro crimen accu
ſent eum. Demoratus aūt iter eos dies nō ā B
plius q̄ꝫ octo aut decem deſcendit ceſareaꝫ.
⁊ altera die ſedit pro tribunali: ⁊ iuſſit pau-
lū adduci. Qui cum ꝑductus eēt: circūſtete-
rūt eū q ab hieroſolyma deſcēderant iudei:
multas ⁊ graues cauſas obijcientes quas
nō poterāt ꝓbare: paulo rōnē reddēte: qm̄
neqꝫ in legē iudeoꝝ: neqꝫ in tēplū: neqꝫ ī ce-
ſarē quicq̄ꝫ peccaui. Feſtus aūt volēs gr̄am
ꝑſtare iudeis. rn̄dēs paulo dixit. Vis hiero C
ſolymā aſcendere. ⁊ ibi de his iudicari apud
me? Dixit āt paulus ad tribunal ceſaris ſto:
ibi me oportet iudicari. Iudeis non nocui ſi
cut tu melius noſti. Si eni nocui aut dignuꝫ
morte aliquid feci: nō recuſo mori. Si vero
nihil ē eoꝝ q hi accuſant me: nemo pōt me
illis donare. Ceſarem appello. Tūc feſtus cū D
cōſilio locutus: rn̄dit Ceſarem appellaſti ad
ceſarē ibis. Et cū dies aliquot tranſacti eēnt
agrippa rex ⁊ bernice deſcenderunt ceſareā
ad ſalutādū feſtū. ⁊ cum dies plures ibi mo
rarentur: feſtus regi indicauit de paulo: di-
cens. Vir quidam eſt derelictus a felice vin
ctus: de quo cum eſſem hieroſolymis adie-
rūt me principes ſacerdotū ⁊ ſeniores iude
orū: poſtulātes aduerſus illū dānationem.
Ad quos rn̄di: qꝛ non eſt romanis cōſuetu-
do dānare aliquē hoieꝫ priuſq̄ꝫ is q accuſat
pn̄tes habeat accuſatores locūqꝫ defenden
di accipiat ad abluēda crimia q̄ ei obijciun
tur. Cū ergo huc ꝯueniſſent: ſine vlla dilatio E
ne in ſequēti die ſedēs ꝓ tribūali iuſſi addu
ci virū. De quo cū ſteniſſent accuſatores nul
lam cām deferebāt de quib⁹ ego ſuſpicabar
malū. q̄ōnes vero quaſdā de ſua ſuperſtitio
ne hēbāt aduerſus eū: ⁊ de quodā iħu defū
cto quē affirmabat paulus viuere. Heſitās
aūt ego de huiuſmodi q̄ōne dicebāt: ſi vellet
ire hieroſolymā: ⁊ ibi iudicari de iſtis. Pau
lo aūt appellante vt ſeruaret auguſti cogni F
tioni: iuſſi ſeruari eū donec mittā eū ad ceſa
rem. Agrippa aūt dixit ad feſtū. Volebam ⁊
ipſe hoiem audire. cras inquit audies eū. Al
tera aūt die cū veniſſet agrippa ⁊ bernice cū
multa ābitione: ⁊ introiſſent in auditoriū cū
tribunis ⁊ viris pricipalibus ciuitatis iubēte

feſto adduct⁹ ē paulus. Et dixit feſt⁹. Agryp
pa rex ⁊ oēs q̄ ſimul adeſtis nobiſcū viri vi
detis hūc hoīez de quo oīs multitudo iudeo
B ruz interpellauit me hieroſolymis petentes
⁊ acclamātes: nō oportere eū viuere ampli
us ego vero cōpi nihil dignū morte euz ad
miſiſſe. Ipſe āt hoc appellāte: ad auguſtū iu
dicaui mittere. De quo qd certū ſcribā dn̄o
nō hēo ꝓpter qđ pduxi eū ad vos: ⁊ maxie
ad te rex agrippa: vt īterrogatione facta ha
beā qd ſcribā. Sine rōne. n. mihi vr̄ mitte
re vinctū. ⁊ cauſas eius non ſignificare.
¶C.S. Reſpōdet paulus agrippe ac feſto
p̄ſidi de cui⁹ reſpōſiōe habet collatō. XXVI
A Grippa vero ad paulū ait pmittitur
tibi loq pro temetipō. Tūc paulus ex
tenta manu cepit rōnez reddere. De oībus
quibus accuſor a iudeis rex agrippa eſtimo
me beatum apud te. Cū ſim defenſurus me
hodie: maxime te ſciente oīa q̄ apud iudeos
ſunt cōſuetudines ⁊ qōnes: ꝓpter quod ob
ſecro patienter me audias. Et qdez vitā me
az a iuuētute q̄ ab initio fuit in gēte mea in
B hieroſolymis nouerūt oēs iudei p̄ſciētes me
ab initio ſi velit teſtimoniū phibere: qm̄ ƀm
certiſſimā ſectā nr̄e religionis vixi phariſe⁹
Et nūc in ſpe q̄ ad p̄res nr̄os repromiſſiōis
facta ē a deo. ſto iudicio ſubiectus in q̄ duo
decim tribus nr̄e docte ⁊ die deſeruiētes ſpe
rant deuenire. De qua ſpe accuſor a iudeis
rex. Quid incredibile iudicatur apud vos ſi
C deus mortuos ſuſcitat. Et ego qdem exiſti
mauerā me aduerſus nomen ieſu nazareni
debere multa ꝯtraria agere. quod ⁊ feci hie
roſolymis. Et multos ſanctoꝝ ego in carceri
bus incluſi a principibus ſacerdotum ptāte
accepta ⁊ cum occiderētur detuli ſniaz. Et p
omnes ſynagogas frequēter puniēs eos cō
pellabā blaſphemare: ⁊ amplius inſaniens
in eos perſequebar vſqz in exteras ciuitates
D In qb⁹ dū irem damaſcū cū ptāte ⁊ pmiſſū
principū ſacerdotum. die media in via vidi
rex de celo ſupra ſplēdorē ſolis circūfulſiſſe
me lumē ⁊ eos q mecū ſimul erāt: oēſqz nos
cuz decidiſſemus in terrā audiui vocē loq̄n
tem mihi hebraica lingua. Saule ſaule qd
i.9.a.xx.d. me pſequeris. Durum eſt tibi ꝯtra ſtimulū
calcitrare. Ego aūt dixi. Quis es dn̄e. Dn̄s
E āt dixit. Ego ſum ieſus nazaren⁹ quē tu pſe
queris. Sz exurge ⁊ ſta ſupra pedes tuos.
Ad hoc. n. apparui tibi vt ꝯſtituā te miniſtꝝ ⁊
teſtē eoꝝ q̄ vidiſti: ⁊ eoꝝ qb⁹ apparebo tibi.
eripiēs te de pplis ⁊ gētibus in q̄s nūc ego
mitto te apire oculos eoꝝ vt ꝯuertāt a tene
bris ad lucē. ⁊ đ ptāte ſathane ad deū. vt ac
cipiāt remiſſionē pccōꝝ ⁊ ſortē inter ſcōs p
fidē q̄ eſt in me. Vn̄ rex agrippa nō fui icre
dul⁹ celeſti viſioni: ſz his q ſūt damaſci pri
mū ⁊ hieroſolymis ⁊ in oēz regionē iudee ⁊
gētib⁹ annūciabā vt pniam agerēt: ⁊ cōuer
terent ad deū digna pnie opa faciētes. Hac
ex cauſa me iudei cū eēz i tēplo ꝯphēſū tēta F
bāt volēs me interficere. Auxilio āt adiut⁹
dei vſqz i hodiernū diem ſto teſtificās mino
ri atqz maiori nihil extra dicens q̄z ea q̄ pro
phete locuti ſunt futura eē ⁊ moyſes. ſi paſſi
bilis xp̄s: ſi primus ex reſurrectiōe mortuo
rū lumē annūciaturus ē populo ⁊ gētibus.
Hec loquēte eo ⁊ rōnem reddēte feſtus ma
gna voce dixit. Inſanis paule. Multe te lr̄e s.iu.c.
ad inſaniam ꝯuertūt. ⁊ paulus: nō inſanio i
qt optime feſte: ſz veritatis ⁊ ſobrietatis ver
ba eloquor. Scit. n. de his rex ad quē ⁊ ꝯſtā
ter loquor. Latere. n. eū nihil hoꝝ arbitror.
Neqz. n. in angelo qcq̄z hoꝝ geſtū ē. credis
rex agrippa ꝓphetis. Scio q credis. Agrip G
pa āt ad paulū. In modico ſuades me xp̄ia
nū fieri. Et paulus. Opto apđ deū ⁊ i modi
co ⁊ i magno nō tm̄ te ſz ēt oēs q audiūt ho
die fieri tales q̄lis ⁊ ego ſū. exceptis vincu
lis his. Et exurrexit rex ⁊ p̄ſes ⁊ bernice ⁊ q
aſſidebāt eis. Et cū receſſiſſent loqbant ad i
uicem dicētes: q nihil morte aut vinculis di
gnū qd fecit hō iſte. Agrippa aūt feſto dixit
Dimitti poterat hō h. ſi n̄ appellaſſet ceſarē
¶C.S. Deſcribit pauli nauigatō p mare i
via ad romā ⁊ ei⁹ naufragiū. XXVII
Ut āt iudicatū ē nauigare eū in italiaz
⁊ tradi paulum cū reliqs cuſtodijs cē A
turioni: noie iulio cohortis auguſte: aſcēden
tes nauē adrumetinam incipientē nauigare
circa aſie loca ſuſtulimus perſeuerāte nobis
cuz ariſtarcho macedone teſſalonicenſe. Se
quenti āt die venimus ſidonem. Humane
aūt tractans iulius paulum pmiſit ad ami
cos ire. ⁊ curā ſui agere. Et inde cum ſuſtulis
ſemus ſubnauigauimus cypꝝ ppea q eēnt
vēti ꝯtrarij. Et pelagus cilitie ⁊ pāphylie na
uigātes venimus lyſtrā q̄ ē lytie. ⁊ ibi inue
niēs cēturio nauē alexādrinam nauigātē in
italiā trāſpoſuit nos in eā. Et cū multis die
b⁹ tarde nauigarem⁹ ⁊ vix ꝯueniſſem⁹ ꝯtra B

gnydũ: ꝓhibēte nos vēto adnauigauim⁹ cre
te iuxta ſalmonē. Et vix iuxta nauigātes ve
nim⁹ in locũ quēdā q vocat̃ boniport⁹. cui
iuxta erat ciuitas thalaſſa. Multo aũt tp̃e
pacto: ⁊ cũ iā nō eſſet tuta nauigatio eo ꝙ ie
iuniũ iā ꝑteriſſet: ꝯſolabat̃ eos paulus dicēs
eis. Uiri video qm̃ cũ iniuria ⁊ dāno non ſo
lũ oneris ⁊ nauis: ſed ēt aiaꝝ nr̃aꝝ incipit eē
nauigatio. Cēturio āt gubernatori ⁊ naucle
ro magis credebat q̃ȝ his q̄ a paulo dicebā-
C tur. Et cũ aptus portus nō eēt ad hyemādũ
plurimi ſtatuerũt ꝯſiliũ nauigare īde ſi quo
mō poſſent deueniētes phenicem hyemare:
portũ crete reſpiciētē ad africũ ⁊ ad chorũ.
Aſpirāte aũt auſtro, eſtimātes ꝓpoſitũ ſe te-
nere: cum ſuſtuliſſent de aſſon. legebāt cretā
Nō poſt multũ āt miſit ſe ꝯtra ipſā vētus ty
phonicus. q vocat̃ euroaglo. Cũq; arrepta
eſſet nauis ⁊ nō poſſet conari in ventũ. data
naue flatibus ferebamur. Jn inſulā aũt quā
dā decurrentes q̄ vocat̃ cauda potuim⁹ vix
obtinere ſcaphā. Qua ſublata adiutorijs vte
bāt̃ accingētes nauē. timētes ne in ſyrtiȝ ici
D derēt. ſũmiſſo vaſe ſic ferebāt̃. Ualida āt no
bis tēpeſtate iactatis. ſequēti die iactuȝ fece
runt. ⁊ tertia die ſuis manibus armamenta
nauis ꝓiecerunt. Neq; āt ſole neq; ſiderib⁹
apparentibus per plures dies. ⁊ tēpeſtate non
exigua imminēte: iā ablata erat ſpes oīs ſalu
tis nr̃e. Et cũ multa ieiunatio fuiſſet. tũc ſtās
paul⁹ in medio eoꝝ dixit. Oportebat qdē o
viri audite me non tollere a creta. Lucriq;
facere iniuriā hāc ⁊ iacturā. Et nunc ſuadeo
infra.ii.a. ⁊ vobis bono animo eē. Amiſſio. n. nulli⁹ aie
3i.a. erit ex nobis: p̃terq̃ȝ nauis. Aſtitit. n. mihi
hac nocte angelus dei cuius ſum ego ⁊ cui
E deſeruio dicēs. Ne timeas paule ceſari te oȝ
aſſiſtere. Et ecce donauit tibi de⁹ oēs q naui-
gant tecũ. Propter qđ bono aio eſtote viri.
Credo. n. deo: q: ſic erit quemadmodũ dictũ
eſt mihi. Jn inſulā āt quendam oportet nos
deuenire. Sed poſtea q̃ȝ q̃rtadecima nox ſu
peruenit. nauigātib⁹ nobis i hadria circa me
diā nocteȝ ſuſpicabant̃ naute apparere ſibi
aliquā regionē. Qui ⁊ ſũmittētes bolidē. in
uenerũt paſſus viginti. ⁊ puſillũ inde ſepati
inuenerũt paſſus q̈ndecim. Timētes āt ne i
aſpa loca inciderem⁹. de puppi mittētes an
choras quatuor: optabant diē fieri. Nautis
vero q̄rentibus fugere de naui. cũ miſiſſent
ſcaphā in mare ſub obtētu q̄ſi icipent a ꝓra
anchoras extēdere: dixit paulus cēturioni ⁊
militibus. Niſi hi in naui mā ſerint. vos ſal
ui fieri nō poteſtis. Tũc abſciderũt milites F
funes ſcaphe. ⁊ paſſi ſũt eā excidere. Et cũ lux
inciperet fieri: rogabat paulus oēs ſumere ci
bũ dicēs. Quartadecima die hodie expectā
tes ieiuni ꝑmanetis. nihil accipiētes. Pro-
pter qđ rogo vos accipe cibũ pro ſalute vr̃a
q̄a nulli⁹ vr̃m capillus de capite ꝑibit. Et cũ
hec dixiſſet. ſumēs panē gr̃as egit deo i ꝯſpe
ctu oium. ⁊ cũ fregiſſet cepit manducare. Aic
quiores āt facti oēs. ⁊ ipſi ſũpſerunt cibũ. Era
m⁹ vero vniuerſe aie i naui ducēte ſeptuagi
ta ſex. Et ſatiati cibo alleuiabant nauē. iactā
tes triticũ in mare. Cũ aũt dies factus eſſet
terrā nō agnoſcebāt: ſinũ vero quēdā ꝯſidera G
bāt hñtē litus i quē cogitabāt ſi poſſent eij-
cere nauē ⁊ cũ anchoras ſuſtuliſſent ꝯmitte
bāt ſe mari. ſimul laxātes iuncturas guber
naculoꝝ. ⁊ leuato artemone ſm aure flatum
tēdebāt ad litus. Et cũ incidiſſemus i locuȝ
bithalaſſum impegerũt nauē. ⁊ prora qdeȝ
fixa manebat imobilis: puppis vero ſolue-
bat̃ a vi maris. Militũ aũt ꝯſiliũ fuit vt cu-
ſtodias occiderēt ne qs cũ enataſſet effuge-
ret cēturio āt volēs ſeruare pauluȝ ꝓhibuit
fieri. Juſſitq; eos q poſſent natare emittere
ſe primos ⁊ euadere ⁊ ad terrā exire. ⁊ cete-
ros alios in tabulis ferebāt quoſdā ſup ea
que de naui erant. Et ſic factuȝ eſt vt omnes
anime euaderent ad terram.

¶C.S. Poſt naufragātiũ recreatō cũ recō
penſatione beneficij: ac venit paul⁹ romā ⁊
lete ſuſcipit̃ ꝑdicās ibi verbũ dei. XXVIII. A

ET cũ euaſiſſemus: tunc cognouim⁹ q:
mitylene īſula vocabat̃. Barbari ve
ro ꝑſtabāt nō modicā humanitatem nobis.
Accenſa. n. pyra reficiebāt nos oēs ꝓp hym
brē q imminebat ⁊ frigus. Cũ ꝯgregaſſet āt
paulus ſarmētoꝝ aliquātā multitudinē ⁊ i-
poſuiſſet ſup ignē: vipa a calore cũ ꝓceſſiſ-
ſet inuaſit manuȝ eius. Ut vero viderũt bar
bari pēdētē beſtiā: de manu eius: ad inuiceȝ
dicebant. Utiq; homicida eſt hō h: q cũ eua
ſit de mari vltio nō ſinit euȝ viuere. Et ille q B
dē excutiens beſtiā in ignem: nihil mali paſ
ſus eſt. At illi exiſtimabāt eũ in tumorē cō-
uertendum ⁊ ſubito caſuꝝ ⁊ mori. Diu āt il
lis ſpantibus ⁊ vidētibus nihil mali in eo
fieri ꝯuertētes ſe dicebāt eũ eē deũ. Jn locis
āt illis erāt ꝑdia p̄ncipis inſule noie publij

q nos ſuſcipiēs triduo benigne exhibuit. Cō tigit aūt prēm publij febrib⁹ ⁊ diſenteria ve xatū iacere. Ad quē paulus itrauit. ⁊ cū oraſ
C ſet ⁊ iposuiſſet ei man⁹ ſaluauit eū. Quo fa cto oēs q in inſula habebāt infirmitates ac cedebāt ⁊ curabāſ. Qui ēt multiſ honorib⁹ nos honorauerūt: ⁊ nauigātib⁹ iposuerunt q̄ neceſſaria erāt. Poſt mēſes aūt tres naui gauimus i naui alexādria q̄ in inſula hiema uerat cui erat iſigne caſtroꝝ. Et cū vēiſſem⁹ ſyracuſam māſim⁹ ibi triduo. Inde circūle gētes deuenimus regiū. ⁊ poſt vnū diē flāte auſtro ſcda die venim⁹ puteolos vbi iuētis fratrib⁹ rogati ſum⁹ manere apud eos dies
D ſeptē. ⁊ ſic venim⁹ romā. Et īde cū audiſſent frēs occurrerūt nobis vſq3 ad apij foꝝ ⁊ tri bus tabernis. Quos cū vidiſſet paul⁹. grāſ agēs deo accepit fiduciā. Cū āt veniſſemus romā pmiſſū eſt paulo pmanere ſibimet cū cuſtodiente ſe milite. Poſt tertiū āt dicit cō uocauit primos iudeoꝝ. Cūq3 veniſſent. di cebat eiſ. Ego viri frēs nihil aduerſus plebē faciēs aut morē paternū: vinctus ab hyero ſolymis tradit⁹ ſū in man⁹ romanoꝝ q cū in terrogationē de me habuiſſent voluerūt me dimittere eo q̄ eēt nulla cā mortis i me. Cō
E tradicētib⁹ āt iudeis coactus ſū appellare ceſarē: nō q̄ſi gētē meā hñs aliqd accuſare. Propter hāc igiſ cām rogaui vos videre ⁊ alloq. Propter ſpē. n. iſrael cathena hac cir cūdatus ſū. At illi dixerūt ad eū. Nos neq3 lrās accepim⁹ de te a iudea: neq3 adueniēs aliqs fratꝝ nūciauit aut locut⁹ ē qd d̄ te ma lum. Rogamus āt a te audire q̄ ſentis. Nā de ſecta hac notū eſt nobis: q2 vbiq3 ei con tradiciſ. Cū ꝯſtituiſſent āt illi diem: venerūt ad eū in hoſpitiū plurimi. qb⁹ exponebat te ſtificans regnum dei. ſuadenſq3 eis de ieſu ex lege moyſi. ⁊ ꝓphetis a mane vſq3 ad ve ſpam. Et qda3 credebāt his que dicebantur
F qdam vero non credebant. Cūq3 inuicem nō eſſent conſentientes diſcedebant dicente paulo vnum verbū. Q2 bene ſpirituſſanct⁹
Eſa. 6. c loctus eſt per yſaiam ꝓpheta3 ad prēs ve
Mat. 13. b ſtros dicens. Vade ad populum iſtum ⁊ dic
Mar. 4. b. Aure audictis ⁊ non intelligetis: ⁊ vidētes
Luc. 8. b videbitis ⁊ non perſpicientis. Incraſſatum
Joh. 12. f. eſt enim cor populi huius ⁊ auribus graui ter audierunt. ⁊ ocul s ſuos compreſſerunt ne forte videant oculis ⁊ auribus audiant ⁊ corde intelligant ⁊ conuertantur ⁊ ſanem eos. Notum ergo ſit vobis quoniam genti G bus miſſum eſt hoc ſalutare dei: ⁊ ipſi audi ent. Et cum hec dixiſſet exierunt ab eo iudei multam habentes inter ſe queſtionē. Man ſit autem biennio toto in ſuo conducto ⁊ ſu ſcipiebat omnes qui ingrediebāſ ad eū: pre dicans regnum dei. ⁊ docens que ſunt de do mino ieſu chriſto cum omni fiducia ſine pro hibitione.

¶ Explicit liber actuum apoſtolorum.

¶ Incipit prologus in ſeptem epiſtolas ca nonicas.

Non ita eſt ordo apud grecos qui in gre ſapiunt fidemq3 rectam ſectanſ epiſtolarum ſeptem que canonice nuncupā tur ſicut in latinis codicibus inuenitur vt q2 petrus eſt primus in ordine apoſtolorū: pri me ſint etiam eius epiſtole in ordine cetera rum. Sed ſicut euangeliſtas dudum ad ve ritatis lineam correximus: ita has proprio ordini deo iuuante te reddidimus. Eſt enim prima earum vna iacobi. due petri. tres ioā nis ⁊ iude vna. Que ſi ſicut ab eis digeſte ſunt. ita quoq3 ab interpretibus fideliter in latinum verterentur eloquiu3. nec ambigui tatem legentibus facerent nec ſermonum ſe ſe varietas impugnaret: illo precipue loco vbi de vnitate trinitatis in prima ioannis i. Jo. i. b epiſtola poſitum legimus: in qua etiam ab I fidelibus tranſlatoribus multum erratum eſſe a fidei veritate comperimus. trium tan tummodo vocabula hoc eſt aque ſanguinis ⁊ ſpiritus in ipſa ſua editione ponentibus ⁊ patris verbiq3 ac ſpiritus teſtimonium omittentibus. In quo maxime ⁊ fides ca tholica roboratur ⁊ patris ⁊ filij ⁊ ſpiritus ſancti vna diuinitatis ſubſtantia comproba tur. In ceteris vero epiſtolis quantum a no ſtra aliorum diſtet editio. lectoris prudentie derelinquo. Sed tu virgo chriſti euſtochiu3 dum a me impenſius ſcripture veritatem in quiris. meam quodammodo ſenectutem in uidorum dentibus corrodendam exponis q me falſarium corruptoremq3 ſanctarum ꝓ nunciant ſcripturarum. Sed ego in tali ope re nec emulorum meorum inuidentiam per timeſco nec ſancte ſcripture veritatem poſcē tibus denegabo.

¶ Explicit prologus in ſeptem epiſtolas ca nonicas.

¶Incipit argumentum eaſdem.

Iacobus.petrus.⁊ ioánes.⁊ iudas ſe
ptē epiſtolas ediderunt tam myſticaſ
q̄ ſuccictas: ⁊ breues pariter ac longas bre
ues in verbis: lōgas in ſententijs vt rarus
ſit qui non earum lectione caecuciat.

¶Explicit argumētū in ſeptē epiſtolas ca
nonicas.

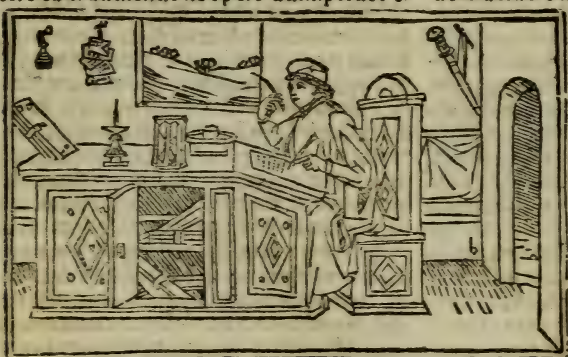
¶Incipit argumentum in epiſtolam cano
nicam beati Jacobi apoſtoli.

Iacobus apoſtolus ſanctum inſtruit
clerum de cultur celeſtium precepto
rum ⁊ regula catholice obſeruantie. ⁊ de in
uicte patiētie maieſtate: ⁊ de reuelatiōe plu
rimorum: ⁊ de mendacio magiſtrorum.

¶Explicit argumentum.

¶Incipit epiſtola canonica beati Jacobi
apoſtoli.

¶C.S. Docet apoſtolus temptationibus
reſiſtere oſtendens deum nec eſſet temptato
rem ac auctorem peccati atq3 veritati acqe
ſcere eam audiendo ac opere adimplēdo. I.

A Iacob⁹
dei ⁊ dñi nři ie
ſu chriſti: ſeruuſ
duodecim tribu
bus que ſunt i
diſpſione. Salu
tē. Omne gau
dium exiſtima
te frēs mei cum
in tētationeſ va
rias incideritis. ſci
entes q̄ probatio fidei vře patientiam ope
ratur. Patientia autem opus perfectū ha Ro.5.a
beat: vt ſitis perfecti ⁊ integri in nullo defi
cientes. Si quis autem veſtrum indiget ſa
pientia poſtulet a deo qui dat omnibus af
fluenter ⁊ non improperat: ⁊ dabitur ei. Po
ſtulet autem in fide nihil heſitans. Qui eni
heſitat ſimilis eſt fluctui maris qui a vento
mouetur ⁊ circunfertur. Non ergo eſtimet
homo ille q̄ accipiat aliquid a domino.
Vir duplex animo inconſtans eſt in omni B
bus vijs ſuis. Glorietur autem frater hu
milis in exaltatione ſua: diues autem in
humilitate ſua: quoniam ſicut flos feni tran
ſibit Exortus eſt enim ſol cum ardore: ⁊ are Eccl.14.c
fecit fenum ⁊ flos eius decidit ⁊ decor vul Eſa.40.b
tus eius deperijt Ita ⁊ diues in itineribus i.Pe.i.d
ſuis marceſcet. Btūs vir q̄ ſuffert tentatio Job.5.c
nē: qm̄ cum pbatus fuerit accipiet coronā
vite quā repromiſit deus diligētibus ſe. Ne
mo cū tētaſ dicat: qm̄ a dō tētaſ. Deus.n.
intētator maloꝝ. Ipſe autē neminem tētat.
Unuſqſq3 vero tentaſ a cōcupiſcentia ſua:
abſtractus ⁊ illectus. Deinde ꝯcupiſcentia
cū ꝯceperit parit pctm̄: pecca
tū vero cū conſumatum fue
rit generat mortē. Nolite ita
q3 errare fratres mei dilectiſ
ſimi. Oē datū optimū: ⁊ oē C
donū pfectū deſurſū eſt deſcē
dēs a pře luminū: apud quē
nō ē traſmigratio. nec viciſſi
tudinis obumbratio. Volun
tarie.n. genuit nos verbo ve
ritatis. vt ſimus initiū aliqd
creature eius. Scitis fratres
mei dilectiſſimi. Sit autem Prouē.17
oīs hō velox ad audiēdū. tar Eccl.5.c
d⁹ āt ad loquēdū. ⁊ tard⁹ ad
irā. Ira.n. viri iuſticiā dī nō opaſ. Propter
qđ abijciētes oēm imūdiciā ⁊ abūdātiā ma
litie. in māſuetudie ſuſcipite inſitū verbū. qđ
pōt ſaluaſ aiās vřas. Eſtote āt factores ver D
bi. ⁊ nō auditores tm̄ fallētes voſmetipſos: Ro 2.b.
qr ſi qs auditor ē verbi ⁊ ñ factor h̄ ꝯpabiſ
viro ꝯſiderāti vultū natiuitatiſ ſue i ſpeculo
Cōſiderauit.n.ſe ⁊ abijt. ⁊ ſtati oblitus eſt q̄
lis fuerit. Qui āt pſpexerit in lege pfecte li Mat.5.c.
bertatis ⁊ pmāſerit i ea nō auditor obliuio
ſus fact⁹ ſed factor opis: h̄ beat⁹ in facto ſuo
erit. Si qs āt putat ſe religioſū eē non refre Jacobi.3.b
nās linguā ſuā. ſ3 ſeducēs cor ſuū h⁹ vana

eſt religio. Religio mūda ⁊ imaculata apud deum ⁊ pſem h̄ eſt viſitare pupillos ⁊ viduas in tribulatione eorum. ⁊ immaculatū ſe cuſtodire ab hoc ſeculo.

¶C. S. Apoſtolus docēs non eſſe pſonaꝝ acceptionē apud deū iformat de opib⁹ mie atq; oſ̄dit fidē ſine opib⁹ mortua eſſe. II.

A Fratres mei nolite in perſonaꝝ acceptione hr̄e fidē dn̄i nr̄i ieſu xp̄i glorie Etenim ſi ſi introierit in conuētū vr̄m vir aureū annulū hn̄s in veſte cādida: introierit āt ⁊ paup in ſordido habitu. ⁊ itēdatis in eū q indutus eſt veſte pclara. ⁊ dixeritis ei tu ſede hic bene: paupi āt dicatis. tu ſta illic. aut ſede ſub ſcabello pedū meoꝝ. nonne iudicatis apud voſmetipſos ⁊ facti eſtis iudices cogitationū iniquaꝝ? Audite frēs dilectiſſimi. Nō ne de⁹ elegit paupes i hoc mūdo diuites i fide ⁊ heredes regni: qđ repromiſit d̄s

B diligētib⁹ ſe: Vos āt exhonoraſtis paupem Nonne diuites p potētiā opprimūt vos ⁊ ip ſi trahūt vos ad iudicia? Nōne ipi blaſſemāt

Leuit. 19. c. bonū nomē qđ inuocatū ē ſup vos. Si tamē

Ro. 2 b. legē pficitis regalē ſcd̄m ſcripturas. diliges

Eph. 6. b ꝓximū tuū ſicut teipſū. bn̄ facitis. ſi āt pſo

Coloſ. 3. d nā accipitis pcc̄m opami: redarguti a lege

Act. 19. f q̄ſi trāſgreſſores. Quicūq; āt totā legē ſer

1. Pe. 1. c. uauerit: offēdat āt in vno: factus ē oium re⁹ Qui. n. dixit non mechaberis: dixit ⁊ n̄ occides. Qđ ſi non mechaberis: occides āt fact⁹ es trāſgreſſor legis. Sic loqmini ⁊ ſic facite

C ſicut p legē libertatis incipiētes iudicari. Judiciū. n. ſine mia illi: q nō facit miſericordiā Superexaltat āt mia iudicio. Quid proderit frēs mei ſi fidē qs dicat ſe hr̄e: opa autē non habeat. Nunqd poterit fides ſaluare eū. Si āt fr̄ ⁊ ſoror nudi ſint ⁊ idigeāt victu quotidiano dicat āt aliqs ex vobis illis ite in pace calefacimini ⁊ ſaturamini. nō dederitis āt eis q̄ ncc̄ia ſunt corpori. qd ꝓderit? Sic ⁊ fides ſi nō habeat opa: mortua ē in ſemetipſa Sed dicet quis. Tu fidem habes ⁊ ego opa habeo. Oſtēde mihi fidē tuā ſine opibus. ⁊

D ego oſtēdā tibi ex opibus fidē meā. Tu credis qm̄ vnus ē deus: bn̄ facis. Et demones credūt ⁊ ꝯtremeſcūt. Vis āt ſcire o hō inanis: qm̄ fides ſine opib⁹ ocioſa ē. Abraham pr̄ nr̄ nōne ex opibus iuſtificatus ē. offerēs yſaac filiū ſuū ſup altare. Vides: qm̄ fides cooperat opib⁹ illi⁹. ⁊ ex opib⁹ fides ꝯſumata

Gen. 15. b. ta ē. Et ſuppleta ē ſcriptura dicēs. Credidit abrahā deo ⁊ reputatū eſt illi ad iuſticiā. ⁊ amicus dei appellat⁹ ē. Videtis qm̄ ex opi Ro. 4. a

b⁹ iuſtificat hō. ⁊ nō ex fide tm̄. Silr̄ ⁊ raab Gal. 3. a

meretrix: nonne ex opib⁹ iuſtificata eſt ſuſci Joſue. 2. 1

piēs nūcios ⁊ alia via eijciens. Sicut enim corpus ſine ſpū mortuū ē: ita fides ſine opibus mortua eſt.

¶C. S. Oſtēdit apoſtolus mala ex vicio lingue ꝓueniētia tā i ſcia q̄ꝫ i coi vita diſtiguēſ ſcientiā mundanam ⁊ diuinam. III.

Nolite plures magiſtri fieri fratres mei ſciētes qm̄ maius iudiciū ſumi A

tis. Jn multis. n. offendimus oēs. Si qs in Mat. 12. a.

verbo nō offendit. hic pfect⁹ ē vir. Pōt etiā freno circūducere totū corpus. Si āt ego frena in ora mittim⁹ ad ꝯſentiēdū nobis. oē corp⁹ illoꝝ circūferimus. Et ecce naues cū magne ſint ⁊ a vētis validis minēt. circūferūt āt a modico gubernaculo vbi impet⁹ dirigētis voluerit. Jta ⁊ ligua modicū qdē membꝝ: ⁊ magna exaltat. Ecce quātus ignis q̄ꝫ magnam ſiluā incendit. Et lingua ignis eſt

vniuerſitas iniqtatis. Lingua ꝯſtituitur in B

mēbris nr̄is q̄ maculat totū corp⁹ ⁊ iflāmat rotā natiuitatis nr̄e inflāmata a gehenna. Ois. n. natura beſtiaꝝ ⁊ voluc ꝝ ⁊ ſerpētiū ⁊ ceteroꝝ domanſ ⁊ domita ſūt a natura hūana: linguā āt null⁹ hoium domare pt. Jngetū malū plena veneno mortifero in ipſa bn̄ C

dicimus deum. ⁊ patrem. ⁊ in ipſa maledicimus hoies qui ad imaginē ⁊ ſimilitudinē dei facti ſunt. Ex ipſo ore procedit bn̄dictio ⁊ maledictio. Non oꝫ fratres mei h̄ ita fieri Nunqd fons de eodem foramine emanat dulcem ⁊ amarā aquā. Nunqd pōt fratres mei ficus vuaſ facere: aut vitis ficus. Sic neq; ſalſa dulcē pōt facere: aquam. Quis ſapiens ⁊ diſciplinat⁹ iter vos. Oſ̄dāt ex bona ꝯuerſatione opationē ſuā in manſuetudine

ſapie. Qđ ſi zelum amarum habetis ⁊ cōtē D

tiones ſint in cordibus veſtris nolite gloriari ⁊ mendaces eſſe aduerſus veritatem. Nō eſt enim iſta ſapientia deſurſum deſcēdens a patre luminum: ſed terrena animalis diabolica. Vbi enim zelus ⁊ contentio: ibi incōſtantia ⁊ omne opus prauum. Que aūt deſurſum eſt ſapia. primū qdē pudica ē: deide pacifica: modeſta: ſuadibilis: bonis ꝯſentiēs plena miſericordia ⁊ fructib⁹ bonis: iudicāſ ſine ſimulatione. Fructus āt iuſticie in pace ſeminaſ facientibus pacem.

¶C.S. Prohibet bella ⁊ diſſenſiones apo
ſtolus monens vos a mundo ⁊ diabolo rece
dere atq₃ accedere ad deum per dilectionem
interponendo de dilectione proximi. IIII.
A Unde bella ⁊ lites in vobis. Nonne ex
concupiſcentijs veſtris: qui militãt in
membris veſtris. Concupiſcitis ⁊ non habe
tis: occiditis ⁊ zelatis: ⁊ non poteſtis adipi
ſci. Litigatis ⁊ belligeratis ⁊ nõ habetis ꝓ
pter quod non poſtulatis. Petitis ⁊ non ac
cipitis. eo ꝙ male petatis: vt in concupiſcen
tijs veſtris inſumatis. Adulteri: neſcitis. qꝛ
amicitia huius mundi inimica eſt dei. Qui
cunq₃ ergo voluerit amicus eẽ ſeculi huius
B inimicus dei cõſtituit. An putatis quia ina
niter ſcriptura dicat ad inuidiam cõcupiſcit
i. Pe.5.b. ſpiritus qui habitat in vobis. Maiorẽ autẽ
Eph.4.f dat gratiam. Propter quod dicit. Deus ſu
perbis reſiſtit: humilibus autẽ dat gratiã
Subditi ergo eſtote deo: reſiſtite aũt diabo
lo: ⁊ fugiet a vobis. Appropiate deo: ⁊ ap
ꝓpinquabit vobis. Emundate manus pec
catores: ⁊ purificate corda duplices animo
C Miſeri eſtote ⁊ lugete ⁊ plorate riſus veſter
Job. 6.d. in luctum conuertatur: ⁊ gaudium in mero
i. Pe.5.b. rẽ. Humiliamini in conſpectu domini: ⁊ ex
altabit vos. Nolite detrahere alterutrꝰ frẽs
mei qui detrahit fratri aut qui iudicat frẽm
ſuum: detrahit legi ⁊ iudicat legẽ. Si autẽ
iudicas legẽ: non es factor legis: ſed iudex.
Unus eſt enim legiſlator ⁊ iudex: qui poteſt
ro.14.a.⁊.b perdere ⁊ liberare. Tu autem qs es q iudi
D cas proximum tuum. Ecce nunc qui dicitis
hodie aut craſtino ibimus ad illam ciuitatẽ
⁊ faciemus ibi quidem annũ ⁊ mercabimur
⁊ lucrũ faciemus qui ignoratis quid erit in
craſtinum. Que eſt enim vita veſtra. Uapor
eſt ad modicum parens ⁊ deinceps extermi
nabitur pro eo vt dicatis: ſi dominus volue
rit: ⁊ ſi vixerimus: faciemꝰ hoc aut illud. Nũc
autẽ exultatis in ſuꝑbijs veſtris. Oĩs exul
Luc.5.f. tatio talis maligna eſt. Scienti igitur bonũ
facere ⁊ non facienti peccatum eſt illi.

¶C.S. Inducit apoſtolus malos ad bonũ
ex ↄſideratione diuini iudicij atq₃ bonos ad
patiẽtiã ⁊ di reuerẽtiã p iuramẽti deũ itatio
nẽ: feruẽtẽ deuotionem penitẽtie ſuſceptio
nẽ. ac ꝓximi correptionem. V.
A Agite nũc diuites: plorate vlulãtes in
miſerijs veſtris que aduenĩẽt vobis
Diuitie vrẽ putrefacte ſunt: ⁊ veſtimẽta vrã
a tineis ↄmeſta ſũt. Aurꝰ ⁊ argẽtũ vrm eru
ginauit ⁊ erugo eorꝰ i teſtimoniũ vobis erit
⁊ manducabit carnes vrãs ſicut ignis. The
ſaurizaſtis vobis irã i nouiſſimis diebꝰ. Ec
ce merces operariorꝰ q meſſuert regiões vras
ꝗ fraudata ẽ a vobis clamat: ⁊ clamor eorꝰ i
aures dñi ſabaoth itroiuit. Epulati eſtis ſup
terrã: ⁊ in luxurijs enutriſtis corda vrã. In B
die occiſionis adduxiſtis ⁊ occidiſtis iuſtũ: ⁊
nõ reſtitit vobis. Patiẽtes igit eſtote frẽs
vſq₃ ad aduẽtũ dñi. Ecce agricola expectat
ꝓcioſuz fructum terre: patienter ferẽs donec
accipiat tẽporaneũ ⁊ ſerotinũ. Patiẽtes igi
tur eſtote ⁊ vos ⁊ ↄfirmate corda vrã: qm̃ ad
uentus dñi appropinq̃bit. Nolite ingemiſce
re frẽs in alterutrꝰ: vt nõ iudicemini. Ecce iu
dex ante ianuã aſſiſtit. Exemplũ accipite fra
tres exitus mali ⁊ lõganimitatis ⁊ laboris
⁊ patiẽtie ꝓphas: q locuti ſũt i noĩe dñi Ecce C
beatificamꝰ eos q ſuſtinuerũt. Sufferẽtiam
iob audiſtis: ⁊ finẽ dñi vidiſtis: qm̃ miſicors
eſt dñs ⁊ miſerator. Añ oĩa aũt frẽs mei no
lite iurare: neq₃ p celum. neq₃ p terrã: neq₃
aliud qdcũq₃ iuramẽtũ. Sit aũt ſermo vr ẽ Math.5
eſt: nõ non: vt nõ ſub iudicio decidatis. Tri
ſtatᷣ aliqs vrm: oret equo aio ⁊ pſallat. In
firmat qs in vobis inducat pſbyteros eccle
ſie: ⁊ orẽt ſuper eũ: vngentes eũ oleo in noĩe
dñi. Et orõ fidei ſaluabit infirmũ: ⁊ alleuia
bit eũ dñs: ⁊ ſi in peccatis ſit: remittẽt ei. Cõ D
fitemini ergo alterutrũ pccã vrã ⁊ orate ꝓ i
uicẽ vt ſaluemini. Multũ enim valet depca
tio iuſti aſſidua. Helias hõ erat ſilis nobis
paſſibilis: ⁊ orõne orauit vt nõ plueret ſup 3. Re.17
terrã ⁊ nõ pluit annos tres ⁊ menſes ſex. Et Luc.4
rurſũ orauit: ⁊ celũ dedit pluuiã: ⁊ terra dedit
fructũ ſuũ. Frẽs mei: ſi qs ex vobis errauerit
a veritate ⁊ ↄuerterit qs eũ: ſcire debet: qm̃
q ↄuerti fecerit peccorẽ ab errore vie ſue: ſal
uabit aĩam eius a morte: ⁊ operit multitudinẽ
peccatorum.

¶Explicit epiſtola beati Jacobi apoſtoli.

¶Incipit argumentum in epiſtolam beati
Petri primam.

Diſcipulos ſaluatoris inuicti toto or
be diffuſos ⁊ pegrinos in hoc ſeculo
monſtrat. ⁊ preterite vite penitere ſuadet: ⁊ i
nouam vitã ꝓficere tota cũ ſollicitudine ex
hortatur ſimon petrus filius ioannis ꝓuin
cie galilee vico bethſaida fr andree apl̃i.

¶Explicit argumentum.

Incipit epiſtola beati Petri apl'i prima
C.S. Regratiat' petrus de regeneratio
ne baptiſmali: ⁊ inducit regeneratos ad vi
te mundiciam. I.

A p Etrus apoſtolus ieſu
xpi: electis ad
uenis diſperſio
nis ponti gala
tie: cappadocie:
aſie: ⁊ bithynie
ſecundum pre
ſcientiā dei prīs
in ſanctificatio
nem ſpiritus in
obedientiam ⁊
aſperſionē ſanguinis ieſu chriſti: gratia vo
i.Cor.i.a. bis ⁊ pax multiplicet'. Benedictus deus ⁊
Eph.i.a. pr dn̄i noſtri ieſu chriſti: qui ſcdm miſericor
diā ſuam magnā regenerauit nos in ſpem
viuam p reſurrectionē ieſu xpi ex mortuis i
hereditatē incorruptibilē ⁊ incontaminatā ⁊
immarceſſibilē ꝯſeruatā in celis i vobis: qui
B in virtute dei cuſtodimini p fidē in ſalutem
Joā.16.c paratā reuelari in tpe nouiſſimo. In q̃ exul
tabitis modicū nūc ſi oꝫ ꝯtriſtari i varijs tē
ptationibus vt pbatio vre fidei multo pcioſi
or ſit auro qd p ignē pbat' inueniat' in lau
dē ⁊ gl'iam ⁊ honorē in reuelatione ieſu xpi
quē cū nō videritis diligitis. In quē nūc q3
nō vidētes creditis: credētes at exultabitis
letitia inenarrabili ⁊ glorificata: reportātes
finē fidei vre ſalutē aīaꝝ vraꝝ. De q̃ ſalute
exqſierūt atq3 ſcrutati ſūt pphete: q de futu
ra in vobis gra pphetauerunt: ſcrutantes i
qd vel qre tps ſignificaret in ei ſpūs xpi pre
nuncians eas q̃ in xpo ſunt paſſiones ⁊ po
ſteriores gl'ias: quibus reuelatū eſt: qr nō ſi
bimet ipſis: vobis at miniſtrabāt ea q̃ nunc
nunciata ſunt vobis p eos q C
euāgelizauerūt vobis ſpū ſcō
miſſo de celo: in quē deſiderāt
angeli pſpicere. Propter qd
ſuccīcti lūbos mētis vīe ſobrij
pfecti ſpate in eā q̃ offert' vob
grām in reuelationē ieſu xpi
qſi filij obediētie nō ꝯfigura
ti prioribus ignorātie vre deſi Leui.19.a
derijs: ſz ſm eū q vocauit vos Deut.10.
ſcm: vt ⁊ ipſi in oī ꝯuerſatione Col.3.d
ſci ſitis: qm ſcriptū eſt ſancti Ja.2.d.
eritis: qm ſcūs ſum. Et ſi pre3 Act.10.f.
inuocatis eū q ſine acceptiōe Ro.2.b
pſonaꝝ iudicat ſm vniuſcu D
iuſq3 opus in timore incolatus vri tpe ꝯuer Eph.6.b.
ſamini. Sciētes qd non corruptibilibus au Hebre.9.d
ro vel argēto redēpti eſtis de vana vra con i.Joan.i.c
uerſatione paterne traditiōis: ſed pcioſo ſan Apoc.i.b.
guine qſi agni imaculati xpi ⁊ incontamina
ti: precogniti qdem ante mundi conſtitutio
nem: manifeſtati autem nouiſſimis tempo
ribus propter vos q per ipſum fideles eſtis
in deo qui ſuſcitauit eum a mortuis: ⁊ dedit
ei gloriam: vt fides veſtra: ⁊ ſpes eēt in deo.
Animas veſtras caſtificantes in obediētia
charitatis in fraternitatis amore: ſimplici
ex corde inuicem diligite attētius: renati nō
ex ſemine corruptibili: ſed incorruptibili per
verbum dei viui ⁊ permanentis in eternum
quia omnis caro vt fenum: ⁊ omnis gloria Eſa.40.b.
eius tanq̃ flos feni. Exaruit fenum ⁊ flos Eccl.14.c.
eius decidit: verbum autem domini manet Jacob.i.b
in eternum. Hoc eſt autem verbum qd euā
gelizatum eſt in vos.

C.S. Inducit apl's ad ſpūalis vite pfectō
nē. atq3 pfectiōis in alios diffuſionē. p ſcā3
ꝯuerſationē. ac iſtruit exeūtes i ſtatu puili. II

Deponentes igit' oēm maliciā ⁊ omnē A
dolū ⁊ ſimulationes ⁊ inuidias ⁊ oēs Eph.4.f.
detractiones: ſicut mō geniti infantes ratio Col.3.b.
nabiles ⁊ ſine dolo lac ꝯcupiſcite vt in eo cre Hebre.12.b
ſcatis in ſalutem: ſi tn̄ guſtatis qm dulcis ē
dn̄s. Ad quē accedentes lapidē viuū ab hoi
bus qdē reprobatū: a deo at electū ⁊ honori
ficatū: ⁊ ipſi tanq̃ lapides viui ſupedificami
domos ſpūales in ſacerdotiū ſcm: offerētes

ſpiritales hoſtias accedtabiles deo p ieſum
Eſa.28.a. chriſtuz. Propter qđ ꝯtinet ſcriptura. Ecce
pono in ſion lapidē ſūmū angularē ꝓbatuz
electū precioſū: ꝛ q crediderit in eū nō ꝯfun
B deť. Uobis igiť honoꝛ credētib⁹: nō credēti
Pš.177. b⁹ āt lapis quē reprobauerūt edificātes hic
Mat.21.d factus ē in caput anguli ꝛ lapis offenſionis
Mar.12.a ꝛ petra ſcādali: his q offendūt verbo nec cre
Luc.20.c. dūt in quo ꝛ poſiti ſūt. Uos āt gen⁹ electū:
Act.4.b regale ſacerdotiū. gēs ſcā: ppl's acqſitionis:
Exo.19.a. vt virtutes anūcietis ei⁹ q de tenebris vos
vocauit i ammirabile lumē ſuū. Qui aliqñ
Oſee.2.d. nō ppl's dei: nūc āt ppl's dei: q nō ꝯſecuti mi
Ro.9.e ſericordiā: nūc āt miſericordiā ꝯſecuti. Cha
Ro.13.d. riſſimi obſecro vos tanq̄ȝ aduenas ꝛ pegri
Gal.5.c. nos abſtinere vos a carnalib⁹ deſiderijs q̄
militāt aduerſus aiam: ꝯuerſationez vr̄am
C inter gētes hn̄tes bonā: vt i eo qđ detractāt
de vobis tanq̄ȝ de malefactorib⁹: ex bonis
opib⁹ vos ꝯſiderātes: glorificēt deuz in die
Ro.13.a viſitationis. Subiecti igiť eſtote oī humane
creature ꝓpter deū. Siue regi q̄ſi p̄cellenti: ſi
ue ducibus tāq̄ȝ ab eo miſſis: ad vindictaz
malefactoꝝ: laudē vero bonoꝝ: Qꝛ ſic eſt vo
luntas dei: vt bn̄faciētes obmuteſcere facia
tis iprudētiū hoīm ignorātiā. Quaſi liberi
ꝛ nō q̄ſi velamē hn̄tes malicie libertatē ſed
Ro.12.c. ſicut ſerui dei. Oēs honorate: fraternitatem
Eph.6.a diligite. Deū timete regē honorificate. Ser
Col.3.d. ui ſubditi eſtote in oī timore dn̄is: nō tm̄ bo
Titū.2.c. nis ꝛ modeſtis. ſȝ ēt diſcholis. Hec ē.n. gr̄a ſi
Cor.7.c ꝓpter dei ꝯſcientiā ſuſtinet qs triſticias pa
tiens iniuſte. Que.n.ē gr̄a. ſi peccantes ꝛ co
D laphizati ſuffertis: Sed ſi benefacientes pa
tienter ſuſtinetis. hec eſt gratia apud deum
in hoc enim vocati eſtis. quia ꝛ chriſtus paſ
ſus eſt pro nobis. vobis relinquens exem
Eſa.53.b. plum vt ſequamini veſtigia eius. Qui pec
i.Joh.3.a catum non fecit nec inuentus eſt dolus i ore
eius. Qui cum malediceretur non maledi
cebat. cum pateretur non contaminabatur.
Eſa.53.b Tradebat āt iudicanti ſe iniuſte. Qui pecca
ta noſtra ipſe pertulit in corpore ſuo ſuper li
gnum. vt peccatis mortui iuſticie viuamus
cuius liuore ſanati eſtis. Eratis enim ſicut
oues errantes. ſed conuerſi eſtis nunc ad pa
ſtorem ꝛ epiſcopum animarum veſtrarum.
¶ C.3. Inſtruit apoſtolus exiſtētes in ſta
tu coniugali loquens de mulierum ornatu
ac virorum ſcientia ꝛ ordinauit informando
hoīes ad proximum ꝛ ad deum. III

S Imiliter ꝛ mulieres ſubdite ſint viris A
ſuis vt ꝛ ſi q nō credūt verbo p mulie i.Cor.11.
rū cōuerſationē ſine verbo lucrifiāt. cōſiderā Col.3.
tes in timore ſcām ꝯuerſationē vr̄am. quaꝝ Eph.5.
nō ſit extriſecus capillatura aut circūdatio i.Timo
auri aut indumenti veſtimentoꝝ cultus. ſed
q abſcōditus eſt cordis: hō in incorruptibi
litate qeti ꝛ modeſti ſpūs q eſt in conſpectu
dei locuplex. Sic enim aliqñ ꝛ ſcē mulieres
ſpantes in deo ornabāt ſe ſubiecte ꝓprijs vi
ris. Sicut ſara obediebat abrahe dn̄m eum Geñ.18
vocans cuius eſtis filie bn̄faciētes: ꝛ nō pt B
nētes vllā pturbationē. Uiri ſilr cohabitan
tes ſm ſcientiam: quaſi infirmiori vaſculo
muliebri ipartientes honorē tāq̄ȝ coheredi
bus gr̄e vite: vt nō impediant oꝛones vr̄e.
In fide aūt oēs vnanimes ꝯpatiētes: frater Pro.20
nitatis amatores: miſericordes: modeſti hu Ro.12.d
miles: nō reddētes malū ꝓ malo: nec male
dictū ꝓ maledicto: ſed econtrario bn̄dicētes
qꝛ in hoc vocati eſtis vt bn̄dictionē hr̄dita Pš.33.
te poſſideatis. q.n. vult vitā diligere: ꝛ dies Ja.1.d.
videre bonos coherceat linguā ſuā a malo:
ꝛ labia eius ne loquanť dolū. Declinet āt a
malo: ꝛ labia ei⁹ ne loquāť doluȝ. Declinet
āt a malo ꝛ faciat bonū: inquirat pacem. ꝛ ſe
quatur eam. qꝛ oculi dn̄i ſup iuſtos. ꝛ aures
eius in p̄ces eoꝝ. vultus aūt dn̄i ſup faciētes
mala. Et qs eſt q vobis noceat. ſi boni emu
latores fueritis? Sed ꝛ ſi qd patimi pp iuſti C
tiā: beati. Timorē aūt eoꝝ ne timueritis vt ñ Math.5.
ꝯturbemini. Dn̄m aūt xp̄m ſanctificate i cor
dib⁹ vr̄is. parati ſemp ad ſatiſfationē oī po
ſcenti vos rōnē de ea q̄ in vobis eſt ſpe. ſȝ cū
modeſtia ꝛ timore ꝯſciētiā hn̄tes bonam. vt
in eo qđ detrahūt de vobis ꝯfundanť q ca
lūniāť vr̄am bonā in xp̄o ꝯuerſationē. Me Hebre.
lius ē.n. vt bn̄facites ſi volūtas dei velit pa Ro.5.b
ti. q̄ȝ maleficiētes. Qꝛ ꝛ xp̄s ſemel pro pccis
noſtris mortuus ē. iuſtus ꝓ iniuſtis. vt nos
offerret deo mortificatos qdē carne. viuifica
tos aūt ſpū. In quo ꝛ his q in carcere erant D
ſpiritu veniēs p̄dicauit. qui increduli fuerāt Mat.24
aliqñ: qñ expectabāt dei patiētiā in diebus Luc.17.f
noe cum fabricaretur arca: in qua pauci id
eſt: octo anime ſalue facte ſunt per aquam.
quod ꝛ vos nunc ſimilis forme ſaluos facit
baptiſma: non carnis depoſitio ſordium: ſed
ꝯſcientie bone interrogatio in deū p reſurre
ctionē ieſu xp̄i a mortuis q ē in dextera dei
deglutiens mortē vt vite eterne heredes ef

ſceremur: profectus in celum ſubiectis ſibi
angelis ⁊ poteſtatibus ⁊ virtutibus.
¶C.S. Inſtruit apoſtolus ad vitandū lu
xuriā atq̄ gulam: ac docet hoſpitalitatem ⁊
charitatē proximi. Ac exhortatur ad patiē
tiam ab aduerſarijs fidei. IIII.
a CHriſto igr̄ paſſo ī carne: ⁊ vos eadē co
gitatōe armami: q2 q̄ paſſus ē ī carne
ðſijt a pccīs vt ñ iā ðſiderijs hoīu3 ſ3 volūta
Eph.4.f. te dī qð reliquū ē ī carne viuat tpſ. Sufficit
Ja.4.f. n. pteritū tps ad volūtatē gētiū ɔſumādā hiſ
q̄ ābulauerīt ī luxurijs ðſiderijs: vinolētijs:
ɔmeſſatōib⁹: potationib⁹ ebrietatib⁹ ⁊ illici
b tis idoloꝝ cultib⁹. In q̄ āmirāſ ñ ɔcurrētib⁹
vobꝭ ī eādē luxurie ɔfuſionē blaſphemātes q̄
reddēt rōe3 ei q̄ parat⁹ ē iudicarē viuoſ ⁊ mor
tuos. Propt̄ h̄. n. ⁊ mortuis euāgelizatū ē.
vt iudicēſ q̄dē ſm hoīes ī carne. viuāt āt ſ3
deū ī ſpū. Oīu3 āt finis appropinq̄bit. Eſto
te itaq̄ prudētes ⁊ vigilate ī orōnib⁹. añ oīa
āt mutuā ī vobiſmetipſos charitatē ɔtinua3
hñtes. Quia charitas opit multitudinē pec
Pro.10.d. catoꝝ. Hoſpitales īuicē. ſiue murmuratiōe.
Ro.12.c Unuſqſq3 ſicut accepit grā3 ī alterutꝝ ille3
Hebre.13.a āminiſtrātes: ſicut boni diſpēſatores multi
Philip.3. formis grē dei. Si qs loqī q̄ſi ſmōes dī. Si
c qs miſtrat tāq̄3 ex virtute quā āminiſtrat dſ
vt ī oīb⁹ honorificeſ ds p ie3 xp3. cui ē glīa
⁊ īpiū ī ſecula ſeculoꝝ amē. Chariſſimi nolite
pegrinari ī feruorē q̄ ad tēptationē vobis fit
q̄ſi noui aliq̄d vobꝭ ɔtigat ſ3 cōicātes xp̄i paſ
ſionib⁹ gaudete. vt ⁊ ī reuelatōe glīe ei⁹ gau
deatis exultātes. Si exprobrami ī noīe xp̄i.
bti eritis qm̄ qð ē honoris glīe ⁊ virtutis dī
d ⁊ q̄ ē ei⁹ ſpūs ſup voſ reqeſcet. Nemo āt vr̄3
patiaſ q̄ſi hōicida aut fur aut maledic⁹ aut
alienoꝝ appetitor. Si āt vt xp̄ian⁹. nō erube
ſcat glīficet āt deū ī iſto noīe. qm̄ tps ē vt ici
piat iudiciū a domo dei. Si āt primū a nobꝭ
Pro.11. qs finis eoꝝ q̄ ñ credūt dī euāgelio. Et ſi iu
ſt⁹ q̄dē vix ſaluabiſ. ipi⁹ ⁊ pccōr vbi parebūt
Itaq̄3 ⁊ hi q̄ patiūſ ſm voluntatē dei. fideli
creatori ɔmēdent aīas ſuas in benefactis.
¶C.S. Apoſtolus informat exeūtes in ſta
tu paſtorali ac ſtatu iuuenili quo ad humili
tatē ⁊ ſobrietatem. V.
a SEniores ergo q̄ ī vobis ſūt obſecro cō
ſenior ⁊ teſtis xp̄i paſſionū. q̄ ⁊ ei⁹ q̄ ī
futuro reuelāda ē. glīe cōicator. Paſcite q̄ ī
vobis ē gregē dī. ɔuidētes ñ coacte ſ3 ſpon
tanee ſm deū. n3 turpis lucri grā. ſ3 volūta
rie. neq3 vt dñantes ī cleris ſed forma facti
gregis ex aīo. ⁊ cū apparuerit prīceps paſto b
rū pcipietis imarceſſibilē glīe corona3. Silr
adoleſcētes ſubditi eſtote ſeniorib⁹. Oēs. n.
īuicē hūilitate īſinuate. Qr dñs ſupbis reſi Ja.4.b
ſtit. humilib⁹ āt dat grām. Humiliamini igr̄ Ibidem.5.
ſub potēti manu dī vt vos exaltet ī tpe viſi Luc.14.c
tatiōis. oēm ſollicitudinē vrām ɔijciētes in Ro.12.c
eū. qm̄ ipi cura ē de vobis. Sobrij eſtote ⁊ vi Ja.4.c.
gilate. qa aduerſarius vr̄ diabol⁹ tāq̄ leo c
rugiēs circuit q̄rēs quē deuoret. Cui reſiſtite
fortes ī fide ſciētes eādē paſſionē ei q̄ in mū
do ē vr̄e fraternitati fieri. Deus āt oīs grē q̄
vocauit nos ī eternā ſuā glīa3 ī xp̄o ieſu mo
dicū paſſos ipe perficiet ɔfirmabit ſolidabit
q3. Ipſi glīa ⁊ īperiū: in ſecula ſeculoꝝ amē. d
Per ſiluanū fidele3 frēm vobis vt arbitror
breuiter ſcripſi obſecrās ⁊ ɔteſtās hāc eē ve
rā grām dei in q̄ ⁊ ſtatis. Salutat vos eccle
ſia que eſt in babylone collecta ⁊ marcus fi
lius meus. Salutate inuicem in oſculo ſan
cto. Grā vobis oīb⁹ q̄ eſtis in xp̄o ieſu. Amē
¶Explicit ep̄la beati Petri ap̄li prima.

¶Incipit argumentū in epiſtolā ſecūdam.
SImō petr⁹ p fidē huic mūdo ſe pietēſ
mortuos eē declarat: eiſdēq3 pietatis
q̄ta ſit magnitudo luce ipa clari⁹ māifeſtat
¶Explicit argumentum.

¶Incipit ep̄la ſecūda beati Petri ap̄li.
¶C.S. Inducit ap̄ls credētes ad firmiter
tenēdū fidei veritatē ex doctoris certitudie. I
ſ Imon petrus ſeruus ⁊ ap̄ls
ieſu xp̄i: hiſ q̄ coequalē nobiſ
a cū ſortiti ſūt fidē ī iuſticia dī
nr̄i ⁊ ſaluatoris ieſu xp̄i: grā
vobis ⁊ pax adimpleaſ ī co
gnitiōe dei ⁊ xp̄i ieſu dñi nr̄i.
Quomō oīa nobis diuine virtutis ſue q̄ ad
vitā ⁊ pietatem donata ſūt p cognitionē ei⁹
q̄ vocauit nos ɔpria glīa ⁊ virtute: p quem
maxima ⁊ pcioſa nobis ɔmiſſa donauit vt p
hoc efficiamini diuine ɔſortes nature: fugiē
tes eius q̄ in mūdo ē ɔcupiſcētie corruptio
nē. Uos āt curā oē3 ſubinferentes miniſtrate
in fide vr̄a virtutē in virtute āt ſciam: in ſcia
aut abſtinētiā: in abſtinētia āt patiētiā ī pa
tiētia āt pietatē ī pietate āt amorē fraternita
tis ī amorē āt ſrnitatiſ charitatē. Hec. n. ſi vo
biſcū aſſint ⁊ ſupēt: ñ vacuos nec ſine fructu
vos ɔſtituēt ī dñi nr̄i ieſu xp̄i cognitiōe. Cui
n. nō pſto ſūt hec: cec⁹ ē ⁊ manu tēptās: obli

¶C.S. Inducit aplˀs hoīes ad opꝰ merito
riū.ac diſſuadet cupiditatē: ⁊ hereſim. II.

A Filioli mei: hec ſcribo vobis vt nō pec
cetis. Sȝ ⁊ ſi qs peccauerit aduoca
tū habemꝰ apd̄ prē̄ȝ ieſū xp̄m iuſtū. ⁊ ipe eſt
ꝓpitiatio ꝓ peccatiſ nr̄is: nō ꝓ nr̄is āt tm̄ ſȝ
ēt ꝓ totiꝰ mūdi. Et i hoc ſcimꝰ qm̄ cognoui
mꝰ eū: ſi mādata eiꝰ obſeruamꝰ. Qui dicit
ſe noſſe eū: ⁊ mādata eiꝰ nō cuſtodit: mēdax
ē: ⁊ i hoc veritas nō ē. Qui āt ſuat verbum
eiꝰ: vere i hoc charitas dei pfecta eſt. In hoc
infra.4.d. ſcimꝰ qm̄ i ipſo ſumus. Qui dicit ſe i xp̄o ma
nere: debet ſicut ille ābulauit ⁊ ipe ābulare.
Chariſſimi: nō mādatū nouū ſcribo voƀ ſȝ
mādatū vetꝰ qd̄ habuiſtis ab initio. Māda
B tū vetꝰ ē verbū qd̄ audiſtis. Iterꝝ mādatum
Joā.13.f. nouū ſcribo vobis: qd̄ veꝝ ē ⁊ i ipo ⁊ i vobis
qꝛ tenebre trāſiert ⁊ veꝝ lumē iā lucet. Qui
infra.4.b dicit ſe i luce eē: ⁊ frēm ſuū odit: i tenebris ē
vſqȝ adhuc. Qui diligit frēȝ ſuū i lumie ma
net ⁊ ſcādalū i eo n̄ ē. Qui āt odit frēm ſuū: i
Leui.9.c. tenebris ē ⁊ i tenebris ābulat: ⁊ neſcit q̊ eat
2.3.c qꝛ tenebre obcecauerāt oculoſ eiꝰ. Scribo vo
bis filioli qm̄ remittūt vobis pccā vr̄a ꝓpt
nomē eiꝰ. Scribo vobis prē̄s qm̄ cognoui
ſtis eū q ab initio ē. Scribo vobis adoleſcē
tes: qm̄ viciſtis malignū. Scribo vobiſ īfan
tes: qm̄ cognouiſtis prē̄m. Scribo vobis iu
uenes: qm̄ fortes eſtis: ⁊ verbū dei manet i
C vobis: ⁊ viciſtis malignū. Nolite diligerē mū
dū neqȝ ea q̄ i mūdo ſūt. Siqs diligit mūdū
nō ē charitas pr̄is in eo. Qm̄ oē qd̄ ē i mun
do ꝯcupiſcētia carnis ē ⁊ ꝯcupiſcētia oculoꝝ
⁊ ſupbia vite q̄ nō ē ex prē̄: ſȝ ex mūdo ē. Et
mūdꝰ trāſit ⁊ ꝯcupiſcētia eius. Qui āt facit
volūtatē dei manet in eternū. Filioli: nouiſſi
ma hora ē. Et ſicut audiſtis: qꝛ ātichriſtꝰ ve
nit: nūc ātichriſti multi facti ſūt. Vn̄ ſcimus
qꝛ nouiſſima hora ē. Ex nobis ꝓdierūt: ſȝ n̄
erāt ex nobis. Nā ſi fuiſſent ex nobiſ pmāſiſ
ſent vtiqȝ nobiſcū ſȝ vt māifeſti ſint: q n̄ nō
ſūt oēſ ex noƀ. ſȝ vos vnctionē hētis a ſcō: ⁊
noſtis oīa. Nō ſcripſi vobis q̄ſi ignorātibuſ
veritatē: ſȝ q̄ſi ſciētibꝰ eā: ⁊ qm̄ oē mēdaciū
ex veritate nō ē. qs ē mēdax niſi is q negat
D qm̄ ieſus nō ē xp̄s. Hic ē ātichriſtꝰ q negat
prē̄m ⁊ filiū. Ois q negat filiū: nec prē̄ȝ hȝ:
q ꝯfitet filiū ⁊ prē̄ȝ hȝ. Vos qd̄ audiſtis ab
initio: i vobis pmaneat: qꝛ ſi i vobis pmāſe
rit qd̄ audiſtis ab initio: ⁊ vos i filio ⁊ patre
manebitis. Et hec ē repromiſſio quā ipe pol
licitꝰ ē nobis vitā eternā. Hec ſcripſi voƀ de
his q ſeducūt vos: ⁊ vos vnctionē quā acce
piſtis ab eo māeat i voƀ. Et nō neceſſe hētis
vt aliqs doceat vos: ſȝ ſicut vnctio eiꝰ docet
vos d̄ oibꝰ: ⁊ veꝝ ē: ⁊ n̄ ē mēdacium. Et ſicut
docuit vos manete i eo. ⁊ nūc filioli manete i
eo: vt cū apparuerit hēamꝰ fiduciā: ⁊ nō ꝯfun
damur ab eo i aduētu eiꝰ. Si ſcitiſ qm̄ iuſtꝰ ē
ſcitote qm̄ ⁊ ois q facit iuſticiā: ex ipo natꝰ ē

¶C.S. Oñdit aplˀs de ſocietate hoīuȝ i pa
tria d̄ſcribēdo eiꝰ pfectionē. ⁊ hortat ad pu
ritatē mētis ac fraternā charitatem. III. A

Videte qualē charitateȝ dedit nobis pr̄
vt filij dei nomiemur ⁊ ſimꝰ. Propter
hoc mūdꝰ nō nouit nos: qꝛ n̄ nouit eū. Cha
riſſimi: nūc filij d̄i ſumꝰ ⁊ nōdū apparuit: qd
erimꝰ. Scimꝰ qm̄ cū apparuerit: ſi l'es ei eri
mꝰ qm̄ videbimꝰ eū ſicuti ē. Et ois q hȝ hāc
ſpem i eo: ſāctificat ſe ſicut ⁊ ille ſāctꝰ ē. Ois
q facit pcm̄ ⁊ iniqtatē facit. Et pcm̄ ē iniqui Eſa.53.b
tas. Et ſcitis qꝛ ille apparuit vt pctā tolleret i.Pe.2.d.
⁊ pcm̄ i eo non ē. Ois q i eo manet nō pec
cat. Et ois q peccat n̄ vidit eū nec cognouit B
eū. Filioli: nemo vos ſeducat. Qui facit iuſti Apoc.22.c
ciā iuſtꝰ ē: ſicut ⁊ ille iuſtꝰ ē. Qui facit pcm̄ ex
diabolo ē: qm̄ ab initio diabolꝰ peccat. In h̄ Joƀ.8.e.
apparuit filius dei: vt diſſoluat opa diaboli.
Ois q natꝰ ē ex deo pcm̄ nō facit: qm̄ ſemē
ipſiꝰ i eo manet: ⁊ nō pōt peccarē qm̄ ex deo
natꝰ ē. In hoc manifeſti ſūt filij d̄i ⁊ filij dia
boli. Ois q nō ē iuſtꝰ nō ē ex d̄o. ⁊ q nō dili
git frēm ſuū. Qm̄ hec ē annūciatio quā au
diſtis ab initio vt diligatis alterutꝝ. Non ſi Geñ.4.b.
cut cayn q ex maligno erat. ⁊ occidit frēȝ ſu C
um ⁊ ꝓpter qd occidit eū. Qm̄ opa eiꝰ ma Joā.15.c.
ligna erāt. frīs āt eiꝰ iuſta. nolite mirari frēs
ſi odit vos mūdꝰ. Nos ſcimus quoniā trāſ
lati ſumꝰ de morte ad vitā. quoniā diligimꝰ
frēs. qui nō diligit māet i morte. Ois q odit Leui.19.b
frēm ſuū homicida ē. Et ſcitiſ quoniā ois ho ſupra.2.b.
micida nō hȝ vitā. vitā eternā in ſe manētē.
In h̄ cognouimus charitatē dei: quoniā ille Joā.15.b
aīam ſuā ꝓ nobis poſuit: ⁊ noſ d̄bemꝰ ꝓ fri
bꝰ aīas pōere. qui habuerit ſubſtātiā hꝰ mū
di ⁊ viderit frēm ſuū neceſſe hr̄e: ⁊ clauſerit
viſcera ſua ab eo: quō caritas dei manet i eo
Filioli mei n̄ diligamꝰ verbo neqȝ ligua: ſed D
ope ⁊ veritate. In h̄ cognoſcimꝰ quoniā ex
veritate ſumꝰ: ⁊ i ꝯſpectu eiꝰ ſuadebimꝰ cor
da nr̄a. quoniā ſi rephēderit nos cor nr̄ȝ: ma Joƀ.17.b.
ior ē deꝰ corde nr̄o: ⁊ nouit oia. Chariſſimi: ſi Joā.16.f

cor nr̄m nō rephēderit nos: fiduciā hēmus ad deū: ⁊ qcqd petierimus accipiem⁹ ab eo qm̄ mādata ei⁹ cuſtodim⁹: ⁊ q̄ ſūt placita co Joh.15.c rā eo facim⁹. Et hoc ē mādatū eius vt creda infra.4.c mus in noīe filij eius ieſu xp̄i: ⁊ diligamus alterutrū ſicut dedit mādatū nobis. Et q ſer uat mādata eius in illo manet: ⁊ ipſe i eo. Et in hoc ſcimus: qm̄ manet i nobis de ſpiritu quem dedit nobis.

¶C.S. Apoſtolus de verbi incarnatōe: adiungēs de falſis pphetis ⁊ antichriſto: ⁊ deſcribit perfectionem charitatis. Ac hortatur ad eandem. IIII.

A Chariſſimi: nolite oī ſpiritui credere: ſʒ pbate ſpiritus ſi ex deo ſint: qm̄ multi pſeudo pphete exierūt in mūdū. In hoc cognoſcit ſpūs dei. Oīs ſpiritus q ꝯfitet ieſū xp̄m in carne veniſſe: ex deo eſt. Et oīs ſpirit⁹ q ſoluit ieſum ex deo nō eſt: ⁊ hic ē antichriſtus de quo audiſtis qm̄ venit ⁊ nūc iā i mū Joh.8.f. do ē. Vos ex deo eſtis filioli: ⁊ viciſtis eū qm̄ maior eſt q in vobis ē. q̄ʒ q in mūdo ipſi de mūdo ſūt: ideo de mūdo loquūt ⁊ mūd⁹ eos Joh.8.f. audit. Nos ex deo ſum⁹. Qui nouit deū audit nos q nō ē ex deo nō audit nos. In hoc B cognoſcimus ſpūm veritatis ⁊ ſpm̄ erroris. Chariſſimi: diligamus nos inuicē qr charitas ex deo eſt. Et oīs q diligit: ex deo nat⁹ ē: ⁊ cognoſcit deū. Qui nō diligit: nō nouit deum: qm̄ deus charitas eſt. In hoc apparuit charitas dei in nobis: qm̄ filiū ſuū vnigenitū miſit deus in mūdū vt viuamus p eū. In Joh.3.b. hoc ē charitas: nō q̄ſi nos dilexerim⁹ deum ſed qm̄ ipſe prior dilexit nos ⁊ miſit filiū ſu C um ppitiatiōe p peccatis nr̄is. Chariſſimi ſi deus dilexit nos: ⁊ nos debemus alterutrū Joh.1.b. diliger. Deū nemo vidit vnq̄ʒ. Si diligam⁹ i.Timo.6.c inuicē: ds i nobis manet ⁊ charitas ei⁹ i nobis pfecta ē. In hoc cognoſcim⁹ qm̄ in eo manemus ⁊ ipſe in nobis qm̄ de ſpiritu ſancto ſuo dedit nobis ⁊ nos vidim⁹ ⁊ teſtificamur qm̄ pr̄ miſit filiū ſuū ſaluatorem mūdi. Quiſqs ꝯfeſſus fuerit qm̄ ieſus eſt fili⁹ dei: de⁹ in eo manet ⁊ ipſe in deo ⁊ nos cognouimus ⁊ credidimus charitati quā hʒ deus i nobis. Deus charitas ē: ⁊ q manet in charitate in deo manet: ⁊ deus i eo. In hoc pfecta ē charitas D dei nobiſcū vt fiduciā habeam⁹ i die iudicij: qr ſicut ille ē ⁊ nos ſum⁹ i hoc mūdo. Timor nō eſt in charitate: ſʒ pfecta charitas foras mittit timorē: qm̄ timor penā hʒ. Qui aūt timet nō eſt pfectus i charitate. Nos ergo diligam⁹ deū: qm̄ de⁹ prior dilexit nos. Si qͥs ſupra.2.a.⁊.b dixerit: qm̄ diligo deū ⁊ frēm ſuū oderit: mē Joh.13.d dax eſt. Qui.n. nō diligit fratrē ſuum quē videt deū quem nō videt quō poteſt diligere. Et hoc mandatum habemus a deo vt q diligit deum diligat ⁊ fratrem ſuum.

¶C.S. Cōtinuādo de dilectiōe pximi agit de emanatiōe verbi ⁊ de ei⁹ manifeſtatiōe: ac de fiducia habenda in deum. V.

Omnis qui credit qm̄ ieſus ē xp̄s ex A deo natus ē. Et oīs q diligit eū q genuit. diligit ⁊ eū q natus eſt ex eo. In hoc cognoſcimus qm̄ diligim⁹ natos dei cū deum diligamus: ⁊ mādata eius faciam⁹. Hec.n. ē charitas dei vt mādata ei⁹ cuſtodiam⁹ ⁊ mādata eius grauia nō ſūt. Qm̄ oē qd̄ natū eſt i.Cor.15.g ex dō vicit mūdū ⁊ hec ē victoria q̄ vicit mūdū fides nr̄a. Quis ē aūt q vincit mūdū niſi q B credit: qm̄ ieſus ē filius dei. Hic ē q venit p aquā ⁊ ſanguinē ieſus xp̄s. Nō in aq̄ ſolum ſed in aq̄ ⁊ ſanguine. Et ſpūs eſt q teſtificat: qm̄ xp̄s ē veritas. Qm̄ tres ſūt q teſtimonium dāt in celo: pr̄: verbū: ⁊ ſpūſſanctus: ⁊ hi tres vnū ſunt. Et tres ſunt q teſtimoniū dāt in terra ſpūs. aqua. ⁊ ſanguis: ⁊ hi tres vnū ſūt ſi teſtimoniū hoiuʒ accipim⁹ teſtimoniū dei mai⁹ eſt. Qm̄ hoc eſt teſtimoniū dei qd̄ maius ē: qm̄ teſtificatus ē de filio ſuo. Qui credit in filium dei habet teſtimoniuʒ dei in Joh.3.d. ſe. Qui nō credit filio mēdacem facit euʒ: qr non credit in teſtimoniū qd̄ teſtificatus ē deus de filio ſuo. Et hoc eſt teſtimoniuʒ qm̄ vitam eternā dedit nobis deus: ⁊ hec vita in fi C lio eius eſt. Qui habet filiuʒ dei: habet vitā q nō habet filiū dei: vitā nō habet. Hec ſcribo vobis vt ſciatis qm̄ vitam habetis eternā q creditis in noīe filij dei. Et hec ē fiducia quam habemus ad deū qr qdcunqʒ petierimus ſm̄ voluntatem eius audit nos. Et ſcimus qr audit nos qcqd petierimus. Scim⁹ qm̄ habemus petitiones quas poſtulamus ab eo. Qui ſcit fratrem ſuū peccare peccatuʒ nō ad mortem. petat ⁊ dabit ei vita peccanti nō ad mortem. Et peccatum ad mortē nō D p illo dico vt roget qs. Oīs iniqtas peccatū eſt: ⁊ eſt peccatū ad mortē. Scimus qr oīs qui natus eſt ex deo nō peccat ſʒ generatio dei ꝯſeruat eū: ⁊ malignus nō tāget eū. Scimus qm̄ ex deo ſumus: ⁊ mundus totus in maligno poſitus eſt. Et ſcimus. qm̄ fili⁹ dei

venit ⁊ dedit nobis ſenſuꝫ: vt cognoſcamus
deū verū: ⁊ ſcimus in vero filio eius. Hic ē ve
rus deus ⁊ vita eterna. Filioli cuſtodite vos
a ſimulacris.

¶ Explicit ep̄la beati. Joānis apoſtoli p̄ria.

¶ Incipit argumentum in epiſtolam eiuſ
dem ſecundam.

Usqꝫ adeo ad ſanctam feminaꝫ ſcribit:
vt eandē dn̄aꝫ non dubitet litteris ap
pellare eiuſdemqꝫ filijs teſtimonium ꝙ am
bulent in veritate perhibet.

¶ Explicit argumentum.

¶ Incipit ep̄la beati. Joannis ap̄li ſecūda.

¶ C. S. Hortatꝛ ioannes electā ad bonū ꝓ
ſeqndū ⁊ malū ꝑcauēdū. ac ponit cauēdi mo
dū cū excuſatione de breuitate. I

A Senior ele
cte dn̄e ⁊ natis eius
quos ego diligo i ve
f ritate: ⁊ nō ego ſolꝰ:
ſed ⁊ oēs q cognoue
rūt veritatē ꝓpter ve
ritatē q̄ pmanet i vo
bis ⁊ vobiſcuꝫ erit in
eternū. Sit vobiſcuꝫ gr̄a miſericordia pax a
deo patre: ⁊ a xp̄o ieſu filio p̄ris in veritate ⁊
B charitate. Gauiſus ſum valde qm̄ inueni de
filijs tuis ambulātes in veritate ſicut māda
tū accepimus a p̄re. Et nūc rogo te dn̄a non
tanq̄ꝫ mandatū nouū ſcribēs tibi ſꝫ qđ ha
buimus ab initio vt diligamꝰ alterutruꝫ. Et
hec ē charitas vt ambulemus ſm̄ mandata
eius. Hoc eni eſt mādatū: vt quēadmodū au
diſtis ab initio i eo ambuletis: qm̄ multi ſe
C ductores exierūt in mundū q non ꝯfitenꝛ ie
ſum xp̄m veniſſe i carnē. Hic ē ſeductor ⁊ an
tixp̄us. Uidete voſmetipſos ne pdatis que
opati eſtis ſꝫ vt mercedē plenaꝫ accipiatis.
Ois q recedit ⁊ nō pmanet in doctrina xp̄i:
deū non hꝫ. Qui pmanet in doctrina hic pa
trē ⁊ filiuꝫ hꝫ. Si qs venit ad vos ⁊ hanc do
cor: v· ctrinā nō affert: nolite recipe eū i. domū nec
aue ei dixeritis. Qui. n. dicit illi aue comuni
D cat opibus eius malignis. Ecce ꝓdixi vobis
vt in die dn̄i nō ꝯfundamini. Plura hn̄s vo
bis ſcribeꝛ nolui: p chartā ⁊ attramētū. Spo
n. me faturum apud vos: ⁊ os ad os loqui:
Joh.16.f vt gaudium vr̄m plenum ſit. Salutant te fi
1.Jo.1.b. lij ſororis tue electe.

¶ Explicit ep̄la beati. Joannis ap̄li ſecūda

¶ Incipit argumētū in ep̄laꝫ eiuſdē tertiā.

Gaiū pietatis eā extollit atqꝫ vt i ipſa
pietate maneat exhortatꝛ diotrepē im
pietatiſ ⁊ ſupbie eā obiurgat demetrio āt bo
nū teſtimoniū ꝓhibet cū f̄rib⁹ vniuerſis.

¶ Explicit argumentum.

¶ Incipit ep̄la bti. Joannis apoſtoli tertia.

¶ C. S. Monet gaiū ap̄ls: vt ipietate pma
neat vt a malo d̄cliet cū adiūcta ſalutatōe. I

Senior Gaio charif A
ſimo quē ego diligo in
veritate. Chariſſime ⁊
f de oibus orōnē facio
ꝓſpe te igredi ⁊ vale
re: ſicut ꝓſpe agit aīa
tua. Gauiſus ſuꝫ val
de veniētib⁹ f̄rib⁹ ⁊ te
ſtimoniū phibētibus veritati tue: ſicut tu in
veritate ambulas. Maiorē hoꝝ n̄ hēo gr̄aꝫ
q̄ꝫ vt audiā filios meos in veritate āmbulare B
Chariſſime: fidelr̄ facis qcqd opаris i f̄reſ ⁊
hoc i pegrinos q teſtimoniū reddiderūt cha
ritati tue i ꝯſpectu eccl̄ie: q̄s bn̄facies dedu
cēs digne deo. Pro nōie. n. eiꝰ ꝓfecti ſūt ni
hil accipiētes a gētib⁹. Nos ergo debemꝰ
ſuſcipe huiuſmōi: vt coopatores ſimꝰ verita C
tis ſcripſiſſem forſitā eccl̄ie: ſꝫ is q amat pri
matū gerere i eis diotrepes: nō recipit nos.
Propter hoc ſi venero ꝯmoneā eius opa q̄
facit verbis malignis garriēs in nos. Et q̄ſi
nō ei iſta ſufficiāt: neqꝫ ipſe ſuſcipit f̄rēs: ⁊ eoſ
q ſuſcipiūt ꝓhibet ⁊ de eccl̄ia eijcit. Chariſſi
me noli imitari malū: ſꝫ qđ bonū ē. Qui bn̄ D
facit: ex deo ē: q male facit nō videt deū. De
metrio teſtimoniū reddiꝛ ab oib⁹ ⁊ ab ipa ve
ritate: ſꝫ ⁊ nos teſtimoniū ꝓhibemꝰ: ⁊ noſti
q̄ teſtimoniū nr̄m veꝝ ē. Multa habui ti
bi ſcribere: ſed nolui p attramētū ⁊ calamū
ſcribere tibi. Spero aūt protinus te videre ⁊
os ad os loquemur. Pax tibi. Salutant te
amici. Saluta in amicos nominatim.

¶ Explicit epiſtola bti Joannis ap̄li tertia.

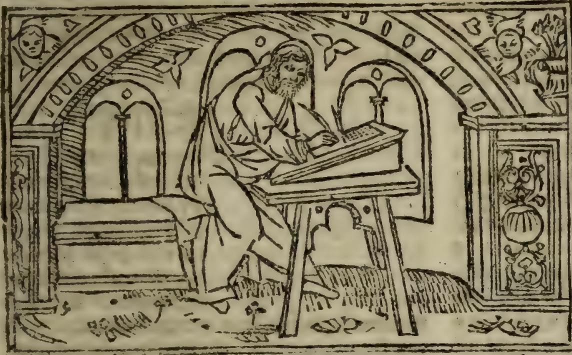
¶ Incipit argumentum in epiſtolam beati
Jude apoſtoli.

Judas apoſtolus: fratres de corrupto
ribus vie veritatis ita informat: vt il
licitum eſſe differtet de ſub iugo ſemel eru
tos ſeruitutis denuo operam ſuam officijs
nouare ſeruilibus.

¶ Explicit argumentum.

¶ Incipit epiſtola beati Jude apoſtoli.

¶ C.S. Confirmat apoſtolus iudas fideles
contra hereticoꝝ deceptiones ꝑ ſcripturas fi
gurales. ⁊ ſimilitudines naturales. atqꝫ fi·
deles in veritate confirmat. I.

A IVdas
ieſu xp̄i ſeruus:
fr̄ aũt iacobi his
q ſũt i deo pr̄e di
lectis: ⁊ xp̄o ieſu
ɔuerſatis ⁊ voca
tiſ. Miſericordia
vob̄ ⁊ pax ⁊ cha·
ritas adimpleatᷣ
Chariſſimi: oēm
ſollicitudinē faci
ens ſcribēdi vob̄
de cōmuni vr̄a ſalute: neceſſe habui ſcribere
vobis deprecās ſupcertari ſemel tradi·e ſan
ctis fidei. Subintroierunt. n. qdā hoies qui
olim preſcripti ſunt in hoc iudiciũ impij dn̄i
B noſtri gratiam transferentes in luxuriam ⁊
ſolum dn̄atorē ⁊ dominum noſtrum ieſum
chriſtum negantes. Cōmonere āt vos volo
ſcientes ſemel omnia quoniam ieſus pplm̄
de terra egypti ſaluans: ſecundo eos qui nō
crediderunt perdidit. Angelos vero qui nō
ſeruauerunt ſuum principatum: ſed dereliq̄
runt ſuum domicilium: in iudiciũ magni dei
vinculis eternis ſub caligine reſeruauit. Si
cut ſodoma ⁊ gomorra ⁊ finitime ciuitates
ſimili modo exfornicate: ⁊ abeũtes poſt car·
C nem alteram: facti ſunt exemplũ: ignis eter·
ni penam ſuſtinentes. Similiter ⁊ hi carnē
quidem maculant dominationem aũt ſper·
nunt: maieſtatem autem blaſphemant. Cui
michael archangelus cum diabolo diſpu·
tans altercaretur de moyſi corpore: non eſt
auſus iudicium inferre blaſphemie: ſed di·
xit. Imperet tibi deus. Hi āt quecũqꝫ qdem
ignorāt blaſphemāt. quecũqꝫ
āt naturaliter tanq̄ꝫ muta aia
lia norũt: i his corrũpũtᷣ. Ve il D
lis q i via cayn abierũt: ⁊ erro
re balaā mercede effuſi ſũt: ⁊ i
ɔtradictiōe chore abierũt. Hi 2. Pe. 2. b.
ſũt in epulis ſuis macule cōui
uātes: ſine timoꝛ ſemetipſoſ pla
cēteſ: nubes q̄ ſine aq̄ que a vē
tis circũferũtᷣ: arboreſ autũna
les ifructuoſe: bis mortue: era
dicate: fluctus feri mariſ: d̄ſpu
mātes ſuas ɔfuſiones: ſidera
errantia: quibus ꝓcella tene·
brarum ſeruata eſt in eternuꝫ
Prophetauit āt ⁊ de his ſeptim⁹ ab adam E
enoch: dcēs. Ecce venit dn̄s i ſanctis milib⁹ Apoc. i. b.
ſuis facere iudiciũ ɔtra oēs. ⁊ arguere oēs i
pios de oib⁹ opibus impietatis eoꝝ qb⁹ im
pie egerũt: ⁊ de oib⁹ duris q̄ locuti ſũt ɔtra
eũ peccatores ipij. Hi ſũt murmuratores
q̄ruloſi: ſm̄ deſideria ſua ambulātes ⁊ os eo
rũ loqᷣ ſupbiā: mirātes pſonas queſtus cā. F
Vos āt cariſſimi memores eſtote verboꝝ q̄
pdicta ſũt ab ap̄lis dn̄i noſtri ieſu xp̄i: q dice 1. Thi. 4. a
bāt vobis qm̄ i nouiſſimis tēporib⁹ veniēt 2. Thi. 3. a
illuſores ſꝫ ɔſideria ſua ābulātes i ipietati 2. Pe. 3. a.
b⁹. Hi ſũt q ſegregāt ſemetipſos aiales: ſpi
ritũ nō habētes. Vos āt chariſſimi ſupedifi
cātes voſmetipſos ſanctiſſime nr̄e fidei i ſpũ
ſancto orātes: voſmetipſos i dilectiōe dĩ ſua
te expectātes miſericordiā dn̄i nr̄i ieſu xp̄i i G
vitā eternā. Et hos qdē arguite iudicatos: il
los vero ſaluate de igne rapiētes. Alijs aũt
miſeremini in timore odiētes ⁊ cā q̄ carnaliſ
eſt maculatā tunicā. Ei āt q potēs ē vos ɔſer
uare ſine peccato: ⁊ cōſtituere añ ɔſpectũ glo
rie ſue imaculatos i exultatione in aduentu
dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ſoli deo ſaluatori nr̄o: p ieſuꝫ
xp̄ꝫ dn̄m nr̄ꝫ gloria ⁊ magnificētia: imperiũ
⁊ poteſtas ante omnia ſecula: ⁊ nũc ⁊ oia ſe·
cula ſeculorum. Amen.

¶ Explicit epiſtola beati. Jude apoſtoli.

Incipit ꝓlog⁹ i Apocalypſiꝫ bt̄i Joānis ap̄li

OMnes q pie volunt viuere in xp̄o: ſi 2. Timo. 3. c
cut ait ap̄ls: pſecutionē patiᷣtᷣ iuxta Ecci. 2. a

Illud. Fili accedēs ad ſeruitutē dei: ſta ī timo re ⁊ pͦpara aīam tuā ad tēptationē. Tēptatio nāq3 eſt vita hoīs ſup terrā. Ne āt fideles ƌ ficiāt in his ꝯſolaꝛ eos dñs atq3 ꝯfirmat di Mat.28.b cēs. Uobiſcū ſu3 vſq3 ad ꝯſumationem ſecu li: ⁊ nolite timere puſillus grex. Propterea vidēs deus pꝛ tribulatiōes q̄s paſſura erat eccleſia ab aplīs fundata ſupra petra3 xpm vt minus timeaꝛ diſpoſuit vno cū filio ⁊ ſpi ritufctō eas reuelare. Reuelauit āt tota tri nitas xpo ſm humanitatē. Chriſtus vero io anni p angelū. Joannes eccleſie: de q̄ reuela tione hūc libꝝ ꝯpoſuit. Ūñ ⁊ liber iſte Apo calypſis diciꝛ ideſt reuelatio qꝛ hic ꝯtinēꝛ q̄ reuelauit ioanni ⁊ ioānes eccleſie: quāta ſci licet eccleſia paſſa ſit in tpe pͥmitiuo: ⁊ nūc patiaꝛ ⁊ nouiſſime tēporibꝰ antichriſti paſ ſura ſit quando tanta erit tribulatio: vt ſi fie ri poſſet ēt moueātur electi. Et que ꝑ his ⁊ nūc ⁊ ī futuro pͥmia ſit ſuſceptura vt quos ƌ nūciata ſupplicia terrent ꝓmiſſa pͥmia letifi cēt. Jdeo iſte liber inter reliquas ſcripturas noui teſtamēti ꝓphetie noīe cēſeꝛ que alijs eſt excellētior ꝓphetijs. Sicut.n. nouū teſta mētū pſtat veteri: euāgeliū legi: ita hec pro phetia ꝓphetijs veteris teſtamēti: qꝛ de xpo ⁊ eccleſia magna ex parte iā adimpleta ſacra mēta denūciat vel ēt iō qꝛ cū alijs vnifaria: iſti trifaria data ē ꝓphetia ſimul ſcilicet pͥte rito ⁊ pͥſenti ⁊ futuro. Ad cuius ꝯfirmanda3 auctoritatē occurrit iā auctoritas mittētis ƌ ferentis ⁊ accipiētis. Mittētis ſcilicet trinita tis: ⁊ deferētis ſcilicet angeli: ⁊ accipiētis ſci licet ioannis. Cū āt ioanni hec in viſione fue rūt reuelata: ⁊ ſint tria genera viſionū: ſub q̄ gñe ꝯtineaꝛ vidēdū ē. Uiſio.n. alia corporaꝛ qñ v3 corpalibus oclīs aliqd videmꝰ. Alia ſpūalis ſeu imaginaria cū videlicet dormiē tis vel vigilātes imagines reꝝ cernimꝰ qbꝰ aliqd ſignificaꝛ: ſicut vidit pharao ſpicas ⁊ moyſes rubū ardere: ille dormiens iſte vigi lās. Alia intellectualis: quādo videlicet ſpū ſancto reuelāte itellectui mētis veritatē my ſterioꝝ ſicut eſt capimus quō vidit ioannes que in hoc libro referūꝛ. Non.n figuras tm̄ ſpū vidit: ſed ⁊ eaꝝ ſignificata mente intelle xit. Uidit āt ioannes ⁊ ſcripſit in pathmos i ſula relegatus a domitiano in exilio pͥcipe impijſſimo: hac eū ad ſcribēdū ꝯpellente cā: qꝛ dum exul teneret a domitiano i pathmos inſula in eccleſijs qbus pͥerat multa pullu larunt atq3 inoleuerāt vitia atq3 diuerſe here ſes. Erāt eni qdā heretici ibi dicētes xpm nō fuiſſe ante mariā qꝛ tēporaliter de ea natus erat quos ioannes i pͥcipio euāgelij ſui re darguit dicēs. Jn pͥcipio erat verbu3. Et in Joh.i.a. hoc libro cū dicit: alpha ⁊ o.i. pͥcipiū ⁊ finis Dicebāt ēt qdam eccleſiā pōdere tribulatio nū ante finē ſeculi deſiturā. ⁊ ꝑ labore nō pͥ miū eternum ſuſcepturā. Hoꝝ ergo errores volēs deſtruere ioannes: oñdit xpm pͥcipi um eſſe ⁊ finē. Unde eſaias. Añ me nō ē for matus deus. ⁊ poſt me nō erit. Et eccleſiam Eſa.43.b. ꝑ exercitiū tribulationū nō deſinere: ſ3 ꝓfice re ⁊ ꝑ his brauiū eternū recipere. Scribit āt ioānes ſeptē eccleſijs aſie: ⁊ eaꝝ ſeptē epīs ƌ pͥdictis inſtruēs: ⁊ in eis ꝑ eam totā genera lē eccleſiā docens. Eſt itaq3 materia ioannis in hoc ope ſtatus ſpecialiter aſia ne eccleſie: necnon ⁊ totius videlicet que in pͥnti patiaꝛ ⁊ in futuro receptura ſit. Jntētio vero eius ē monere ad patiētiam q̄ ſeruāda eſt tū qꝛ bre uis labor tū qꝛ premiū magnū. Modus tra ctādi talis: primo pͥmittit ꝓlogū ⁊ ſalutatio nē vbi reddit auditores benignos ⁊ attētos quo pͥmiſſo accedit ad narrationē. Añ narra tionē vero oñdit xpm eſſe ab eterno ſine pͥi cipio ⁊ fine. Jnducēs ipſum loquētē. Ego ſū alpha ⁊ o.i. pͥcipiū ⁊ finis. Poſtea accedēs Apoc.22.c ad narrationē diſtinguit ſeptē viſiones qbꝰ terminatis iſte liber ꝯſumaꝛ. Premittit āt ꝓlogū dicēs. Apocalypſis ieſu chriſti ſubau Apoc.i.a. dis hic eſt ſicut in alijs: viſio eſaie hec ē: ⁊ pa rabole ſalomonis ſunt hic.

¶ Jtem alius prologus in Apocalypſim.

IOannes apoſtolꝰ ⁊ euāgeliſta a xpo electus atq3 dilectus in tāto amore di lectionis vberior habitus eſt vt in cena ſu Joh.13.f. pra pectus eius recūberet ⁊ ad crucē aſtanti Jbidē.19.e. ſoli matrē ꝓpͥā cōmendaſſet vt quē nube Joh.2.a. re volētē ad amplexū virginitatis aſciuerat ipſi ēt cuſtodiendā virginem tradidiſſet. Hic itaq3 cū ꝓpter verbū dei ⁊ teſtimoniu3 ieſu xpi in pathmos inſulā ſortireꝛ exiliū: illic ab eodē apocalypſis pͥoſtenſa deſcribiꝛ: vt ſicut in principio canonis.i. libri geneſeos incor ruptibile principiu3 prenotaꝛ ita ēt incorru ptibilis finis ꝑ virginē in apocalypſi redde reꝛ: dicentis Ego ſū alpha ⁊ o: initiū ⁊ finis. Hic ē ioannes q ſciēs ſupueniſſe ſibi diem Apo.22.c. egreſſionis de corpore cōuocatis in epheſo diſcipulis deſcēdit in defoſſum ſepulture ſu

am locū: oro neq; ɔpleta reddidit ſpm: tam
a dolore mortis factus extrane⁹: q̄ʒ a corru
ptione carnis noſcit alien⁹. Cui⁹ tñ ſcriptu
re diſpoſitio vel libri ordinatio iō a nobis p
ſingula non exponit vt neſcientibus ingren
dū deſideriuʒ collocet: ⁊ q̄rentibus laboris
fructus ⁊ deo magiſterij doctrina ſeruetur.

¶ Explicit prologus.

¶ Incipit argumentum.

Apocalypſis Joānis tot hēt ſacramē
ta quot verba. Parū dixi ⁊ ꝓ merito
voluminis laus oīs inferior ē. In verbis ſin
gulis multiplices latent intelligentie.

¶ Explicit argumentum.

¶ Incipit liber Apocalypſis beati Joānis
apoſtoli.

¶ C. S. Joannes ſcripſit ſeptem eccleſijs in
aſia de teſtimonio de his q̄ oportet fieri cito
q vidit ſeptē candelabra aurea: ac in medio
cādelabrorum ſimilem filio hominis: ac po
nitur ioannis trepidatio.

A Apocalypſis ihū chriſti
quā dedit illi ds
palam facere ſer
uis ſuis q̄ opor
tet fieri cito ⁊ ſi
gnificauit mittēs
p angelū ſuū ſer
uo ſuo ioāni q te
ſtimoniū phibu
it verbo dei ⁊ te
infra.22.b. ſtimonium ieſu xp̄i q̄cunq; vidit. Beatus
q legit ⁊ audit verba ꝓphetie hui⁹ ⁊ ſeruat
infra.22.c. ea q̄ in ea ſcripta ſunt. Tēpus.n. ꝓpe ē. Joā
nes ſeptē eccleſijs que ſunt in aſia. Gr̄a vo B
bis ⁊ pax ab eo q ē ⁊ qui erat ⁊ q venturus ē
⁊ a ſeptem ſpiritibus q in ɔſpectu throni ei⁹
ſunt: ⁊ a ieſu xp̄o qui eſt teſtis fidelis primo
genitus mortuoꝝ ⁊ princeps regū terre qui
dilexit nos: ⁊ lauit nos a peccatis nr̄is i ſan Hebre.9.c
guine ſuo: ⁊ fecit nos regnum ⁊ ſacerdotes i.Joh.i.d.
deo ⁊ pr̄i ſuo. Ipſi gloria ⁊ imperium in ſecu
la ſeculoꝝ. Amen. Ecce venit cum nubibus Eſa.3.c
⁊ videbit eum oīs oculus: ⁊ q eum pupuge. Mat.24.d.
runt. Et plangent ſe ſup eum oēs tribus ter Jude.i.c
re: etiā amen. Ego ſum alpha ⁊ o: principiuʒ infra.22.c.
⁊ finis dicit dn̄s deus qui eſt ⁊ q erat ⁊ qui
venturus eſt oīpotens. Ego ioannes frater C
vr̄ ⁊ particeps in tribulatione ⁊ regno ⁊ pati
entia in ieſu xp̄o: fui i inſula q̄ appellat path
mos ꝓpter verbum dei: ⁊ teſtimonium ieſu.
Fui in ſpū in dn̄ica die. Et audiui poſt me vo infra.4.a.
cem magnā tanq̄ʒ tube dicentis. Quod vi
des ſcribe i libro: ⁊ mitte ſeptē eccleſijs que
ſunt in aſia epheſo ⁊ ſmyrne ⁊ pgamo ⁊ thia
tyre ⁊ ſardis ⁊ philadelphie
⁊ laoditie. Et ɔuerſus ſuʒ vt
viderē vocem que loq̄batur
mecum. Et ɔuerſus vidi ſe
ptem candelabra aurea: ⁊ in
medio ſeptem candelabroꝝ
aureoruʒ ſimilē filio hoīs ve
ſtitum pōdere: ⁊ precinctum
ad mamillas zona aurea. Ca J.2.c.⁊.19.c.
put autem eius ⁊ capilli erāt D
candidi tanq̄ʒ lana alba: ⁊ tā
q̄ʒ nix. ⁊ oculi eius velut flā
ma ignis ⁊ pedes eius ſimi
les auricalcho ſicut in cami
no ardenti. Et vox illius tan
q̄ʒ vox aquarum multaruʒ ⁊ habebat i dex
tera ſua ſtellas ſeptem. Et de ore eius gla infra.19.c
dius vtraq; parte acut⁹ exibat: ⁊ facies ei⁹ Mat.17.a.
ſicut ſol lucet in virtute ſua. Et cuʒ vidiſſem
eū cecidi ad pedes eius tanq̄ʒ mortuus. Et
poſuit dexterā ſuā ſup me dicēs. Noli time
re. Ego ſum primus ⁊ nouiſſimus ⁊ viuus: Eſa.44.a.
⁊ fui mortuus ⁊ ecce ſum viuēs i ſecula ſecu infra.22.c.
loꝝ ⁊ hēo claues mortis ⁊ inferni. Scribe er Eſa.22.f.
go q̄ vidiſti ⁊ q̄ ſunt: ⁊ que oportet fieri poſt Job.13.c.
hec. Sacramētū ſeptem ſtellaꝝ quas vidiſti infra.3.b.
in dextera mea: ⁊ ſeptem candelabra aurea
ſeptē ſtelle angeli ſunt ſepteʒ eccleſiarum: ⁊
candelabra ſeptem: ſeptē eccleſie ſunt.

¶ C. S. Informat apoſtolus eccleſiā ephe

finā ac eccleſiā ſmyrnēſem ⁊ deinde eccleſiā
pergamenſem atqꝫ eccleſiā thiatirenſem: ac
ponitur diſcretio bonoꝝ a malis. II

A Et āgelo epheſi ecclie ſcribe. Hec dicit
q tenet ſeptē ſtellas i dextera ſua qui
ambulat in medio ſeptē candelabꝛoꝝ aureo
rū. Scio opera tua ⁊ laboꝛē ⁊ patiētiā tuam
⁊ qa non potes ſuſtinere malos. Et tēptaſti
eos q ſe dicūt apoſtolos eē ⁊ nō ſunt ⁊ inue
niſti eos mēdaces. Et patiētiā hēs ⁊ ſuſtinui
ſti ꝑꝑ nomē meū: ⁊ nō defeciſti. Sed hēo ad
uerſuꝫ te pauca: ꝙ charitatē tuā pꝛimā reli
B qſti. Memoꝛ eſto itaqꝫ vñ excideris: ⁊ age
infra.3.a penitentiā: ⁊ pꝛima oꝑa fac. Sinaūt venio ti
Luc.13.a bi ⁊ mouebo candelabꝝ tuū de loco ſuo: niſi
pniam egeris. Sꝫ hoc habes qꝛ odiſti facta
nicolaitaꝝ: q̄ ego odi. Qui hꝫ aurē ⁊ audiat
quid ſpūs dicat eccl'ijs. Vincēti dabo edere
de ligno vite: qđ ē in paradiſo dei mei. Et an
gelo ſmyrne ecclie ſcribe. Hec dicit pꝛim⁹ ⁊
C nouiſſimus: q fuit moꝛtu⁹ ⁊ viuit. Scio tri
bulationē tuam ⁊ pauꝑtatē tuā: ſꝫ diues es
⁊ blaſfemaris ab his qui ſe dicūt iudeos eē
⁊ nō ſūt ſꝫ ſūt ſynagoga ſathane. Nihil hoꝝ
timeas que paſſurus eſ. Ecce miſſurus ē dia
bolus aliquos ex vobis in carcerē vt tēpte
mini ⁊ hēbitis tribulationē dieb⁹ decē. eſto
fidelis vſqꝫ ad moꝛtē: ⁊ dabo tibi coꝛonā vi
infra.3.a. te. Qui hꝫ aurē audiat: qđ ſpūs dicat eccl'ijſ
D q vicerit: nō ledeſ a moꝛte ſcđa. Et angelo ꝑ
gami eccl'e ſcribe. Hec dicit q hꝫ rhōpheaꝫ
ex vtraqꝫ ꝑte acutā. Scio vbi habitas: vbi
ſedes ē ſathane: tenes nomē meū ⁊ nō nega
ſti fidē meā. Et i dieb⁹ illis antiphas teſtis
me⁹ fidelis q occiſus ē apud vos: vbi ſatha
nas hitat. Sꝫ habeo aduerſus te pauca: qꝛ
hēs illic tenēs doctrinā balaā q docebat ba
lac mittere ſcādalū coꝛā filijs iſrl' edere ⁊ foꝛ
nicari: ita hēs ⁊ tu tenēteſ doctrinā nicolaita
E rum. Silr pniam age: ſi quo minus. Veniaꝫ
tibi cito ⁊ pugnabo cū illis i gladio oꝛis mei
Qui hꝫ aurē audiat: qđ ſpirit⁹ dicat eccl'ijs.
Vincenti dabo māna abſconditū: ⁊ dabo il
li calculū cādidū: ⁊ i calculo nomē nouū ſcri
ptū: qđ nemo ſcit niſi q accipit. Et āgelo thia
tire ecclie ſcribe. Hec dicit filius dei: qui hēt
ſupꝛa.i.c.7. oculos tanqꝫ flāmā ignis ⁊ pedes ei⁹ ſiles
infra.19.c auricbalco. Noui oꝑa tua: ⁊ fidē ⁊ charitatē
tuā: ⁊ miniſteriū ⁊ patiētiā tuā: ⁊ oꝑa tua no
uiſſima plura pꝛioꝛib⁹. Sꝫ hēo aduerſus te
F pauca: qꝛ ꝑmittis mulierē hiezabel q̄ ſe di
cit ꝓphetē docere ⁊ ſeducere ſeruos meos:
foꝛnicari ⁊ māducare de idolititis. Et dedi il Job.24.d
li tꝑs vt pniam ageret: ⁊ nō vult penitere a
foꝛnicatione ſua. Ecce ego mitto eā in lectuꝫ
⁊ q mechanſ cū ea in tribulatione maxima
erūt: niſi pniaꝫ ab operibus ſuis egerint: ⁊ fi
lios eius interficiam i moꝛtē: ⁊ ſciēt omnes
ecclie: qꝛ ego ſuꝫ ſcrutās renes ⁊ coꝛda: ⁊ da Hiere.17.l
bo vnicuiqꝫ vr̄m ſm oꝑa ſua. Vobis aūt di G
co ⁊ ceteris. qui thiatire eſtis: quicunqꝫ non
habent doctrinam hanc ⁊ qui non cognoue
runt altitudinem ſathane quemadmodum
dicunt: non mittam ſuper vos aliud pōdus
tamen id qđ habetis tenete donec veniaꝫ. ⁊
qui vicerit ⁊ cuſtodierit vſqꝫ in finem opera
mea: dabo illi poteſtatem ſuper gentes: ⁊ re Pſ̄.2.
get eas i virga ferrea: ⁊ tanqꝫ vas figuli cō infra.19.c.
fringentur: ſicut ⁊ ego accepi a patre meo: ⁊
dabo illi ſtellam matutinam. Qui habet au
rem audiat: quid ſpiritus dicat eccleſijs.

¶ C.S. Inſtruit apoſtolus angeluꝫ eccleſie
ſardine ac angelum philadelphie ⁊ angelū
laodicie. III.

Et angelo eccleſie ſardis ſcribe hec di A
cit qui habet ſeptem ſpiritus dei: ⁊ ſe
ptem ſtellas. Scio opera tua qꝛ nomen ha
bes ꝙ viuas: ⁊ moꝛtuus es. Eſto vigilans
⁊ confirma cetera que moꝛitura erant. Non
enim inuenio opera tua plena coꝛā deo meo i.Theſſ.5.a
In mēte ergo habe qualiter acceperis ⁊ au 2.Pe.3.
dieris ⁊ ſerua: ⁊ penitentiaꝫ age. Si ergo nō B
vigilaueris veniam ad te tanqꝫ fur: ⁊ neſci
as qua hoꝛa veniam ad te. Sed habes pau
ca nomina in ſardis qui non inquinauerunt
veſtimenta ſua ⁊ ambulabunt mecum in al ſ̄.2.c.
bis qꝛ digni ſunt. Qui vicerit ſic veſtietur
veſtimentis albis: ⁊ non delebo nomē ei⁹ de
libꝛo vite: ⁊ confitéboꝛ nomen eius coꝛā pa ſ̄.i.d
tre meo ⁊ coꝛaꝫ angelis eius. Qui hēt aurē
audiat: quid ſpiritus dicat eccleſijs. Et ange Eſa.22.f.
lo philadelphie ecclie ſcribe. Hec dicit ſcūs Job.12.c
⁊ verus qui habet clauem dauid ⁊ qui ape
rit ⁊ nemo claudit: claudit ⁊ nemo aꝑit. ſcio
opera tua. Ecce dedi coꝛā te oſtiū apertū qđ
nemo poteſt claudere: quia modicaꝫ habes
virtutem ⁊ ſeruaſti verbum meum ⁊ non ne
gaſti nomen meum. Ecce dabo de ſynagoga
ſathane qui dicunt ſe iudeos eſſe: ⁊ nō ſunt
ſed mentiuntur. Ecce faciam illos vt veniāt
⁊ adorent ante pedes tuos: ⁊ ſcient qꝛ ego
dilexi te. Qm̄ ſeruaſti verbum patiētie mee

⁊ ego ſeruabo te ab hora tēptatōis que vē
tura eſt in orbē vniuerſum temptare habitā
tes in terra. Ecce venio cito. Tene quod hēs
C vt nemo accipiat coronā tuam. Qui vicerit
faciam illum columnam in templo dei mei
⁊ foras non egredietur amplius. Et ſcribā
ſuper eum nomen dei mei ⁊ nomen ciuitatiſ
dei mei noue hieruſalem que deſcēdit de ce
lo a deo meo: ⁊ nomen meum nouum. Qui
habet aurē audiat: qui ſpiritus dicat eccleſi
is. Et angelo laodicie eccleſie ſcribe. Hec di
cit amen teſtis fidelis ⁊ verus: qui eſt princi
piū creature dei. Scio opera tua: qꝛ neq; fri
gidus es: neq; calidus: vtinā frigidus eēs:
aut calidus: ſed qꝛ tepidus es: ⁊ nec frigid⁹
nec calidus: incipiā te vomere ex ore meo ⁊
qꝛ dicis qꝫ diues ſum ⁊ locupletatus: ⁊ nul
B lius egeo: ⁊ neſcis qꝛ tu es miſer ⁊ miſerabi
lis ⁊ pauper ⁊ cecus ⁊ nudus. Suadeo tibi
emere a me aur̄ ignitū ꝓbatū vt locuples
fias ⁊ veſtimētis albis induaris: vt nō ap
pareat confuſio nuditatis tue: ⁊ collyrio in
Pro.3.b. iūge ocl'os tuos vt videas. Ego quos amo
Hebre.12.b arguo ⁊ caſtigo. Emulare ergo ⁊ pniā age.
Ecce ſto ad oſtiū ⁊ pulſo. Si qs audierit vo
cē meā ⁊ apuerit mihi ianuā itroibo ad illū
⁊ cenabo cū illo: ⁊ ipſe mecū. Qui vicerit da
bo ei ſedere mecū in throno meo: ſicut ⁊ ego
vici ⁊ ſedi cū pr̄e meo in throno ei⁹. Qui hꝫ
aurē audiat: qd ſpūs dicat eccleſiis.
¶C.S. Vidit ioannes oſtiū apertū in celo
ac ſedē poſitā: in cuius circuitu fuerant ſedi
lia .xxiiij. cū quatuor animalibus dantibus
gloriā deo die ac nocte. IIII.
A POſt h̄ vidi: ⁊ ecce oſtiū aptū in celo ⁊
vox prima quā audiui tanq; tube lo
quētis mecū dicēs. Aſcēde huc ⁊ oſtendam
tibi q̄ oꝫ fieri cito. Poſt hec ſtati fui in ſpū.
5.i.c Et ecce ſedes poſita erat i celo ⁊ ſupra ſedē ſe
dēs. Et q ſedebat ſilis erat aſpectui lapidis
iaſpidis ⁊ ſardinis: ⁊ iris erat in circuitu ſe
B dis ſilis viſiōi ſmaragdine. Et in circuitu ſe
dis ſedilia vigintiq̄tuor ⁊ ſupra thronos vi
gintiq̄tuor ſeniores ſedētes circūamicti ve
ſtimētis albis ⁊ in capitib⁹ eoꝝ coronas au
reas. Et de throno ꝓcedūt fulgura ⁊ voces
⁊ tonitrua: ⁊ ſeptē lāpades ardētes añ thro
nū q̄ ſūt ſeptē ſpūs dei. Et i ꝯſpcū ſedis tāq;
mar̄ vitreū ſil'e xpallo: ⁊ i medio ſedis ⁊ i cir
cuitu ſedis q̄tuor aialia plena ocl'is añ ⁊ re
C tro. Et aial pmū ſil'e leōi ⁊ ſcd'ʒ ſil'e vitulo: ⁊
tertiū aial h̄ns faciē q̄ſi hoīs: ⁊ q̄rtū aial ſil'e
agle volāti. Et q̄tuor aialia ſingula eoꝝ hē
bāt alas ſenas: ⁊ i circuitu ⁊ itus plena ſūt
ocul'. Et requiē n̄ hēbāt die ac nocte dicētia:
ſcūs ſcūs ſcūs dn̄s de⁹ oīpotens q erat ⁊ q Eſa.6.b
eſt ⁊ q vēturus ē. Et cū darēt illa aialia glo B
riā ⁊ honorē ⁊ bn̄dictionē ſedēti ſup thronū
viuenti in ſecula ſeculorū: procidebant vi
gitiquatuor ſeniores añ ſedentē in throno
⁊ adorabant viuentem in ſecula ſeculorum
⁊ mittebant coronas ſuas añ thronum di
centes. Dignus es dn̄e de⁹ n̄r accipere glo
riā ⁊ honorē ⁊ virtutē: qꝛ tu creaſti oīa: ⁊ pro
pter volūtatē tuā erant ⁊ creata ſunt.
¶C.S. Poſt fletū bti ioānis agn⁹ occiſus
apit librū cui⁹ dignitatē approbāt vigitiq̄
tuor ſeniores ac angeloꝝ milia miliū. V.
ET vidi in dextera ſedentis ſupra thro A
nū librū ſcriptū int⁹ ⁊ foris: ſignatū Ezech.2.d
ſigillis ſeptē. Et vidi angelū fortē ⁊ predicā
tem voce magna. Quis eſt dignus aperire
librū ⁊ ſoluere ſignacula eius: ⁊ nemo pote
rat neq; in celo neq; in terra neq; ſubtus
terrā aperire libꝝ: neq; reſpicere illū. Et ego
flebā multū: qm̄ nemo dign⁹ inuent⁹ ē ape
rire libꝝ: nec videre eū. Et vn⁹ de ſeniorib⁹ B
dixit mihi. Ne fleueris. Ecce vicit leo de tri
bu iuda radix dauid aperire librū ⁊ ſoluere
ſeptē ſignacula ei⁹. Et vidi ⁊ ecce in medio
thrōi ⁊ q̄tuor aialiū: ⁊ i medio ſenioꝝ agnū
ſtātē tāq; occiſū h̄ntē cornua ſeptē ⁊ oculoſ
ſeptē: qui ſunt ſeptē ſpūs dei miſſi in oē; ter
rā. Et venit ⁊ accepit de dextera ſedentis in
throno librū. Et cū aperuiſſet librū: quatuor
animalia ⁊ vigintiquatuor ſeniores cecide Infra.4.a
rūt corā agno h̄ntes ſinguli citharas ⁊ phi C
alas aureas plenas odoramētoꝝ q̄ ſūt ora
tiones ſcōꝝ: ⁊ cātabāt cāticū nouū dicētes.
Dign⁹ es dn̄e accipe libꝝ ⁊ accipe ſignacu
la eius: qm̄ occiſus es: ⁊ redemiſti nos deo
in ſanguie tuo ex omni tribu ⁊ lingua ⁊ po
pulo natiōe. Et feciſti nos deo noſtro regnū Infra.7.d.
⁊ ſacerdotes: ⁊ regnabimus ſuper terram.
Et vidi: ⁊ audiui vocem angeloꝝ multoꝝ in
circuitu throni ⁊ aialium ⁊ ſenioꝝ: ⁊ erat nu
merus eoꝝ milia miliū dicētiū voce magna D
Dignus ē agn⁹ q occiſus ē accipere virtutē Dan.7.c.
⁊ diuinitatē ⁊ ſapiētiā ⁊ fortitudinē ⁊ hono
rē ⁊ gloriā ⁊ bn̄dictionē. Et oēm creaturam
que in celo eſt ⁊ ſup terraʒ ⁊ ſub terra ⁊ que
ſunt in mari ⁊ q̄ in eo: oēs audiui dicentes

ſedēti in throno ⁊ agno. Bñdictio ⁊ honor
⁊ gloria ⁊ poteſtas in ſecula ſeculoꝝ amen.
Et quatuor aīalia dicebāt. Amē. Et vigintiq̃
tuor ſeniores ceciderūt in facies ſuas ⁊ ado
rauerunt viuentē in ſecula ſeculorū.
¶C.S. Poſt apertionē quinq̧ ſigillorum
diuerſi effectus futuri ſignantur: ⁊ in apertio
ne ſexti ſigilli ponit de extremo iudicio. VI
A ET vidi q̄ aperuiſſet agnus vnū de ſe
ptē ſigillis: ⁊ audiui vnum de quatu
or animalibus: dicens tanq̄ vocē tonitrui.
Ueni ⁊ vide. Et vidi ⁊ ecce equus albus: ⁊ q
ſedebat ſuper illum habebat arcum: ⁊ data
eſt ei corona: ⁊ exiuit vincens vt vinceret. Et
cum aperuiſſet ſigillum ſecundū: audiui ſe
cundū animal dicens. Ueni ⁊ vide. Et exiuit
alius equus rufus: ⁊ qui ſedebat ſuper illū
datum eſt ei vt ſumeret pacem de terra: ⁊ vt
inuicem ſe interficiant ⁊ datus eſt ei gladi⁹
magnus. Et cum aperuiſſet ſigillum tertiū
ſ.5.b audiui tertium animal dicens. Ueni ⁊ vide.
B Et ecce equus niger: ⁊ qui ſedebat ſuper illū
habebat ſtateram in manu ſua. Et audiui
tanq̄ vocem quatuor animalium dicentiū
Bilibris tritici denario vno: ⁊ tres bilibres
ordei denario vno: ⁊ vinū ⁊ oleū ne leſeris.
Et cū aperuiſſet ſigillū quartum audiui vo
cem quarti animalis dicentis. Ueni ⁊ vide.
Et ecce equus palidus ⁊ qui ſedebat ſuper
eum nomen illi mors: ⁊ infernus ſequebat
eum. Et data eſt illi poteſtas ſuper quatuor
partes terre: ⁊ interficere gladio fame ⁊ mor
te ⁊ beſtijs terre. Et cum aperuiſſet ſigillum
quintum: vidi ſubtus altare animas inter
C fectorum propter verbum dei: ⁊ propter te
ſtimonium quod habebant. Et clamabant
infra.19.a voce magna dicentes. Uſq̧ quo domine ſā
ctus ⁊ verus non iudicas ⁊ non vindicas ſā
guinem noſtrum de his qui habitabant in
terra. Et date ſunt illis ſingule ſtole albe: ⁊
dictum eſt illis: vt requieſcerent adhuc tem
pus modicum: donec compleantur conſerui
eorum ⁊ fratres eorum qui interficiendi ſūt
ſicut ⁊ illi. Et vidi cum aperuiſſet ſigillū ſex
Mat.27 f tum. Et ecce terremotus magnus factus eſt
D Et ſol factus eſt niger tanq̄ ſaccus cilicinus
⁊ luna tota facta eſt ſicut ſanguis: ⁊ ſtelle de
celo ceciderunt ſuper terram ſicut ficus emit
tit groſſos ſuos cum a vento magno moue
tur. Et celum receſſit ſicut liber inuolutus: ⁊
omnis mons ⁊ inſule de locis ſuis mote ſū

Et reges terre ⁊ principes ⁊ tribuni ⁊ diuites
⁊ fortes ⁊ omnis ſeruus ⁊ liber abſcōderūt
ſe in ſpeluncis ⁊ in petris montium. Et dicūt Eſa.2.b
montibus: ⁊ petris cadite ſuper nos: ⁊ ab Oſee.10.c
ſcondite nos a facie ſedentis ſuper thronū Luc.23.e
⁊ ab ira agni: Qm̄ venit dies magnus ire
ipſoꝝ. Et quis poterit ſtare.
¶C.S. Uidit apoſtolus ſignatos ſigno dei
viui ex omni tribu iſrael gentibus ac popu
lis qui venerūt ex magna tribulatōe quos
agnos reget abſtergens oēm lachrymam
ab oculis eorum. VII
POſt hec vidi quatuor angelos ſtan A
tes ſuper quatuor angulos terre: te
nentes quatuor ventos terre ne flarent ſup
terram: neq̧ ſuper mare neq̧ in vllam arbo
rem. Et vidi alterum angelum aſcendentē
ab ortu ſolis habentem ſignum dei viui: ⁊
clamauit voce magna quatuor angelis qui
bus datum eſt nocere terre ⁊ mari dicens.
Nolite nocere terre ⁊ mari neq̧ arboribus infra.9.a
quoadusq̧ ſignemus ſeruos dei noſtri in
frontibus eorum. Et audiui numerū ſigna
torum centum quadraginta quatuor milia
ſignati: ⁊ ex omni tribu filiorū iſrael. Ex tri
bu iuda: duodecim milia ſignati. Ex tribu ru
ben: duodecim milia ſignati. Ex tribu Gad: B
duodecim milia ſignati. Ex tribu aſer: duo
decim milia ſignati. Ex tribu neptalim: duo
decim milia ſignati. Ex tribu manaſſe: duo
decim milia ſignati. Ex tribu ſymeon: duo
decim milia ſignati. Ex tribu leui: duodecim
milia ſignati. Ex tribu yſachar: duodecī mi
lia ſignati. Ex tribu zabulon: duodecim mi
lia ſignati. Ex tribu ioſeph: duodecī milia ſi
gnati. Ex tribu beniamin: duodecim milia
ſignati. Poſt hec vidi turbam magnā quā C
dinumerare nemo poterat ex omnibus gen
tibus ⁊ tribubus ⁊ populis ⁊ linguis: ſtan
tes ante thronum in conſpectu agni amicti
ſtolis albis: ⁊ palme in manibus eoꝝ. Et cla
mabāt voce magna dicētes. Salus deo nr̄o
qui ſedet ſup thronū ⁊ agno. Et oēs angeli
ſtabāt in circuitu throni ⁊ ſenioꝝ ⁊ quatuor
aīalium: ⁊ ceciderūt in ꝯſpectu throni i facies
ſuas ⁊ adorauerūt deū dicētes. Amē. Bñdi
ctio ⁊ claritas ⁊ ſapientia ⁊ grāꝝ actio: ho
nor ⁊ virtus ⁊ fortitudo deo nr̄o: in ſecl'a ſe
culoꝝ. Amen. Et reſpondit vnus de ſeniori
bus: ⁊ dixit mihi. Hi qui amicti ſunt ſtolis D
albis qui ſunt ⁊ vnde venerunt. Et dixi illi.

Domine mi tu ſcis. Et dixit mihi. Hi ſunt q
venerunt de tribulatione magna: ⁊ lauerũt
ſtolas ſuas. Et dealbauerunt eas in ſangui
ſupra.5.c ne agni. Ideo ſunt ante thronum dei: ⁊ ſerui
unt ei die ac nocte in templo eius: ⁊ qui ſe-
det in throno habitabit ſuper illos. Nõ eſu
Eſa.25.e rient neqꝫ ſitient amplius: neqꝫ cadet ſuper
infra.21.a illos ſol neqꝫ vllus eſtus: quoniã agnus q
in medio throni ẽ reget illos: ⁊ deducet eos
ad vite fontes aquarum ⁊ abſterget deus
omnem lachrimam ab oculis eoruꝫ.

¶C.S. Fit ſilentium in celo in apertione ſi
gilli ſeptimi: ac recipit angelus incenſa mul
ta ⁊ fiunt tonitrua ⁊ voces: ⁊ preparãt ſe ad
canendum ſeptem angeli: ac ponitur de can
tu quatuor angelorum. VIII

Et cum aperuiſſet ſigillum ſeptimum
A factum eſt ſilentium in celo quaſi me-
dia hora. Et vidi ſeptem angelos ſtantes in
conſpectu dei: ⁊ date ſunt illi ſepteꝫ tube. Et
alius angelus venit: ⁊ ſtetit ante altare ha-
bens thuribulum aureum: ⁊ data ſunt illi i-
cenſa multa: vt daret de orationibus ſancto
rum omnium ſuper altare aureum quod eſt
ante thronum dei. Et aſcendit fumus incen
ſorum de orationibus ſanctorum de manu
angeli coram deo. Et accepit angelus thuri
B bulum aureum: ⁊ impleuit illud de igne al
taris: ⁊ miſit in terram: ⁊ facta ſunt tonitrua
⁊ voces ⁊ fulgura ⁊ terremotus magnus ⁊
ſeptem angeli qui habebant ſeptem tubas
preparauerunt ſe vt tuba canerent. Et pri-
mus angelus tuba cecinit. Et facta eſt gran
do ⁊ ignis: mixta in ſanguine: ⁊ miſſum eſt
in terram: ⁊ tertia pars terre combuſta eſt: ⁊
tertia pars arborum cõcremata eſt: ⁊ omne
fenum viride combuſtum eſt. Et ſecundus
C angelus tuba cecinit: ⁊ tanq̃ mons magnꝰ
igne ardens miſſus eſt in mare. Et facta eſt
tertia pars maris ſanguis: ⁊ mortua eſt ter
tia pars creature eorum que habebant aiaſ
in mari: ⁊ tertia pars nauium interijt. Et ter
tius angelus tuba cecinit ⁊ cecidit de celo
ſtella magna ardens tanq̃ facula. Et cecidit
in tertiam partem fluminum ⁊ in fontes aq̃
rum ⁊ nomen ſtelle dicitur abſinthiuꝫ. Et fa
D cta eſt tertia pars aquarum in abſinthium:
⁊ multi hominuꝫ mortui ſunt de aquis: qr
amare facte ſunt. Et quartus angelus ceci-
nit: ⁊ percuſſa ẽ tertia pars ſolis: ⁊ tertia ps
lune: ⁊ tertia pars ſtellaruꝫ: ita vt obſcura-
retur tertia pars eoruꝫ: ⁊ diei nõ luceret ter
tia pars: ⁊ noctis ſimiliter. Et vidi ⁊ audiui
vocem vnius aquile volantis per medium
celi: dicentis voce magna. Ve ve ve habitã
tibus in terra de ceteris vocibus triũ ange-
lorum qui erant tuba canituri.

¶C.S. In cantu quinti angeli cadit ſtella
de celo ⁊ precipitur locuſtis ne ledant terre
naſcentia: ⁊ in cantu ſexti angeli ſoluuntur
alligati angeli in fluuio magno eufratẽ. IX

Et quintus angelus tuba cecinit. Et A
vidi ſtellaꝫ de celo cecidiſſe in terram infra.20.a
⁊ data eſt ei clauis putei abyſſi. Et apuit pu
teum abyſſi. ⁊ aſcendit fumus putei ſicut fu j.14.c.⁊.9
mus fornacis magne ⁊ obſcuratus eſt ſol ⁊
aer de fumo putei. Et de fumo putei exierũt
locuſte in terram: ⁊ data eſt illis poteſtas ſi-
cut habent poteſtatem ſcorpiones terre. Et s̃.7.a.
preceptuꝫ eſt illis ne lederent fenuꝫ terre:
neqꝫ omne viride: neqꝫ omnem arboreꝫ: ni
ſi tm̃ homines qui non habent ſignuꝫ dei i
frontibus ſuis. Et datuꝫ eſt illis ne occide- B
rent eos: ſed vt cruciarẽt mẽſibꝰ q̃nqꝫ. Et cru Eſa.2.d
ciatus eoruꝫ vt cruciatꝰ ſcorpij: cũ pcutit ho Oſee.10.c
minẽ. Et in diebꝰ illis q̃rent hoĩes morteꝫ ⁊ Luc.23.e
nõ inueniẽt eã. Et deſiderabũt mori: ⁊ fugi Sap.16.b
et mors ab eis. Et ſimilitudines locuſtaruꝫ
ſimiles equis paratis in prelium: ⁊ ſup ca-
pita earuꝫ tanq̃ corone ſimiles auro: ⁊ faci
es eaꝝ tanq̃ facies hoĩum. Et hẽbant capil
los ſicut capillos mulieruꝫ: ⁊ dentes earum
ſicut dentes leonuꝫ erant. Et habebant lori
cas ſicut loricas ferreas: ⁊ vox alarum illa
ruꝫ ſicut vox curruuꝫ equorũ multoruꝫ cur
rentium in bellum. Et habebant caudas ſi
miles ſcorpionum: ⁊ aculei erant in caudis
earũ: ⁊ poteſtas earũ nocere hominibꝰ men
ſibus quinqꝫ: ⁊ habebãt ſuper ſe regem an
geluꝫ abyſſi: cui nomen hebraice abaddon:
grece auteꝫ apollion: ⁊ latine habens nom̃
exterminans. Ve vnuꝫ abijt: ⁊ ecce veniũt
adhuc duo ve poſt hec. Et ſextus angelus C
tuba cecinit ⁊ audiui voceꝫ vnã ex quatuor
cornibus altaris aurei quod eſt ante ocl'os
dei: dicente ſexto angelo qui habebat tubã.
Solue quatuor angelos qui alligati ſunt in
flumine magno eufraten. Et ſoluti ſunt qua
tuor angeli qui parati erãt in horã ⁊ diem ⁊
menſem ⁊ annuꝫ vt occiderent tertiã partẽ
hoĩum: ⁊ numerus equeſtris exercitus: vici
es milies dena milia: ⁊ audiui numerũ eoꝝ

⁊ ita vidi equos in viſione ⁊ qui ſedebãt ſu-
per eos: habebant loricas igneas ⁊ hyacin
thinas ⁊ ſulphureas: ⁊ capita eq̃ꝝ erant tan
q̃ꝫ capita leonum ⁊ de ore eorum procedit
B ignis ⁊ fumus ⁊ ſulphur. Et ab his trib⁹ pla
gis occiſa eſt tertia pars hoiũ: de igne ⁊ d̃
fumo ⁊ ſulphure qui procedebant ex ore ipſo
rum. Poteſtas. n. equoꝝ in ore eoꝝ eſt: ⁊ in
caudis eoꝝ. Nã caude eoꝝ ſimiles ſerpenti-
bus habentes capita: ⁊ in his nocent: ⁊ cete
ri homines qui non ſunt occiſi in his plagiſ
neq̃ꝫ pniam egerunt de operibus manuuꝫ
ſuaruꝫ vt nõ adorarẽt demonia ⁊ ſimulacra
aurea ⁊ argentea ⁊ erea ⁊ lapidea ⁊ lignea:
quecunq̃ꝫ videre poſſunt neq̃ꝫ audire neq̃ꝫ
ambulare: ⁊ nõ egerũt pniam ab homicidijſ
ſuis: neq̃ꝫ a veneficijs ſuis neq̃ꝫ a fornicati
one ſua: neq̃ꝫ a furtis ſuis.

¶C. S. Vidit ioannes angelum deſcendẽ-
tem de celo habentẽ in manu ſua libellum
apertum: atq̃ꝫ iurauit angelus: non fore tẽ
pus amplius ac precipitur ioanni deuorare
librum. X

A Et vidi aliũ angelũ fortem deſcenden
tem de celo amicam nube: ⁊ iris in ca
pite eius: ⁊ facies eius erat vt ſol: ⁊ pedes
eius tanq̃ꝫ colũna ignis. ⁊ habebat in ma
nu ſua libellum apertum: ⁊ poſuit pedẽ ſuũ
dextrum ſupra mare ſiniſtrum auteꝫ ſuꝑ ter
ram: ⁊ clamauit voce magna quẽadmoduꝫ
cũ leo rugit. ⁊ cũ clamaſſet: locuta ſunt ſeptẽ
B tonitrua voces ſuas: ⁊ cum locuta fuiſſent
tonitrua voces ſuas: ⁊ ego ſcripturus eram
⁊ audiui vocẽ de celo dicentẽ mihi. Signa q̃
locuta ſunt ſeptẽ tonitrua: ⁊ noli ea ſcribere
Dañ. 12. c ⁊ angelus quẽ vidi ſtantẽ ſupra mare ⁊ ſu
pra terram leuauit manũ ſuã ad celum ⁊ iu
rauit per viuentẽ in ſecula ſeculoꝝ qui crea
C uit celũ ⁊ ea que in eo ſunt: ⁊ terrã ⁊ ea que
in ea ſunt: ⁊ mare ⁊ ea que in eo ſunt: qꝛ tẽps
nõ erit amplius: ſed in diebus vocis ſepti-
mi angeli cũ ceperit tuba canere: conſuma-
bitur myſteriũ dei: ſicut euangelizauit ꝑ ſer
uos ſuos ꝓphetas: ⁊ audiui vocẽ de celo ite
rũ loquẽtem mecũ: ⁊ dicentem. Vade ⁊ acci
pe librum apertũ de manu angeli ſtantis ſu
pra mare ⁊ ſuper terram: ⁊ abij ad angelum
dicens ei vt daret mihi librũ: ⁊ dixit mihi.
D Accipe librum: ⁊ deuora illũ: ⁊ faciet amari
cari ventrẽ tuũ: ſed in ore tuo erit dulce tãq̃ꝫ
Ezec. 3. a mel ⁊ accepi librũ de manu angeli ⁊ deuora
ui illũ: ⁊ erat in ore meo tanq̃ꝫ mel dulce: ⁊
cũ deuoraſſem eũ amaricatus eſt venter me
us: ⁊ dixit mihi. Oportet te iterum prophe
tare gentibus ⁊ populis ⁊ linguis ⁊ regib⁹
multis.

¶C. S. Prophetat ioannes de templo cal
cando ac duobus teſtibus: ⁊ de beſtia aſcen
denti de mari que occidit teſtes: ⁊ ponit̃ de
tuba ſeptimi angeli. XI

Et datus eſt mihi calam⁹ ſimilis vir- A
ge: ⁊ dictũ ẽ mihi. Surge ⁊ metire tẽ
plũ dei ⁊ altare: ⁊ adorãtes in eo. Atriũ autẽ
qđ ẽ foris tẽplũ eijce foras: ⁊ ne metiaris il-
lud qm̃ datũ ẽ gẽtib⁹: ⁊ ciuitatẽ ſcãm calca-
bũt mẽſib⁹ q̃draginta duob⁹: ⁊ dabo duob⁹
teſtib⁹ meis: ⁊ ꝓphetabũt dieb⁹ mille ducen
tis ſexaginta amicti ſaccis. Hi ſũt due oliue
⁊ duo cãdelabra in ꝯſpectu dñi terre ſtãtes:
⁊ ſi qs voluerit eos nocere: ignis exiet d̃ ore
eoꝝ: ⁊ deuorabit inimicos eoꝝ: ⁊ ſi qs volue-
rit eos ledere: ſic oportet eũ occidi. Hi habẽt
ptãtẽ claudẽdi celũ ne pluat dieb⁹ ꝓphetie B
illoꝝ: ⁊ ptãtẽ hñt ſuꝑ aquas ꝯuertẽdi eas ĩ
ſanguinẽ: ⁊ ꝑcutere terrã omni plaga quoti
enſcunq̃ꝫ voluerint: ⁊ cũ finierit teſtimoniuꝫ
ſuũ: beſtia que aſcendit de abyſſo faciet ad- Dañ. 7. a
uerſus eos bellũ ⁊ vincet illos: ⁊ occidet eoſ
⁊ corpora eoꝝ iacebant in plateis ciuitatis
magne que vocat̃ ſpiritaliter ſodoma ⁊ egy
ptus: vbi ⁊ dñs eoꝝ crucifixus eſt: ⁊ videbũt
de tribubus ⁊ populis ⁊ linguis ⁊ gentib⁹
corpora eoꝝ per tres dies ⁊ dimidiũ: ⁊ corpo
ra eoꝝ nõ ſinẽt poni in monumentis: ⁊ inha
bitantes terrã gaudebũt ſuꝑ illos: ⁊ iocun
dabunt̃: ⁊ munera mittẽt inuicẽ: qm̃ hi duo
ꝓphete cruciauerũt eos q habitabãt ſuper
terrã: ⁊ poſt dies tres: ⁊ dimidiã ſpũs vite a C
deo intrauit in eos: ⁊ ſteterũt ſuꝑ pedes ſu
os: ⁊ timor magn⁹ cecidit ſuper eos q vide
runt eos: ⁊ audierũt vocẽ magnã de celo di
centẽ eis. Aſcẽdite huc: ⁊ aſcẽderũt in celum
in nube: ⁊ viderũt illos inimici eoꝝ: ⁊ in illa
hora factus eſt terremot⁹ magn⁹: ⁊ decia pars
ciuitatis cecidit. Et occiſa ſunt in terremotu
nomina hominũ ſeptẽ milia: ⁊ reliqui in ti-
morẽ ſunt miſſi: ⁊ dederũt gloriam deo celi.
Ve ſecũdũ abijt: ⁊ ecce ve tertiũ veniet cito
Et ſeptimuſ angelus tuba cecinit: ⁊ facte ſũt
voces magne in celo dicẽtes. Factum eſt re
gnũ huius mũdi dñi nr̃i ⁊ xp̃i eius: ⁊ regna
bũt in ſecula ſeculoꝝ. Amẽ. Et viginti q̃tuor D

ſeniores qui in ꝯſpectu dei ſedent in ſedib⁹
ſuis ceciderũt in facies ſuas: ⁊ adorauerunt
deum dicẽtes. Grãs agim⁹ tibi dñe ds nr̃ oĩ
potẽs q es ⁊ q eras ⁊ q vẽturus es: q̃ acce
piſti virtutẽ tuã magnã ⁊ regnaſti. Et irate
ſunt gẽtes: ⁊ aduenit ira tua: tꝑs mortuorũ
iudicari ⁊ reddere mercedẽ ſeruis tuis pro-
phetis ⁊ ſanctis ⁊ timẽtibus nomẽ tuũ: pu-
ſillis ⁊ magnis: ⁊ exterminandi eos q corru
perunt terrã. Et aptũ eſt tẽplũ dei i celo: ⁊ vi
ſa ẽ arca teſti ei⁹ i tẽplo ei⁹. Et fcã ſũt fulgu-
ra ⁊ voces ⁊ terremot⁹ ⁊ grando magna.

¶ C. S. Uidet tẽplũ dei in celo cũ arca te-
ſtamẽti: ac mulier amicta ſole cũ dracõe ma
gno: ⁊ factum eſt preliũ magnũ in celo mi-
chaelis cũ dracone. XII

A ET ſignũ magnũ apparuit i celo. Mu-
lier amicta ſole: ⁊ luna ſub pedibus
eius: ⁊ in capite eius corona ſtellaꝝ duodeci
Et in vtero habens ⁊ clamabat parturiens
⁊ cruciat ut pariat. Et viſũ eſt aliud ſignum
in celo. Et ecce draco magnus rufus habẽs
capita ſeptẽ ⁊ cornua decẽ: ⁊ in capitib⁹ ſuis
ſeptẽ diademata: ⁊ cauda eius trahebat ter-
tiam partẽ ſtellaꝝ celi: ⁊ miſit eas in terram.
Et draco ſtetit ante mulierẽ q̃ erat paritura:
B vt cũ peperiſſet filium eius deuoraret. Et pe
perit filiũ maſculũ: qui recturus erat oẽs gẽ
tes in virga ferrea. Et raptus eſt filius eius
ad deum ⁊ ad thronũ eius: ⁊ mulier fugit
ſolitudinẽ vbi habebat locũ paratum a deo
vt ibi paſcat eam diebus mille ducentis ſe-
xaginta. Et factũ eſt prelium magnũ i celo.
Michael ⁊ angeli ei⁹ pliabant cũ dracone ⁊
draco pugnabat ⁊ angeli ei⁹ ⁊ nõ valuerũt
neq; loc⁹ inuẽt⁹ ẽ eoꝝ ampli⁹ in celo. Et ꝓie-
ctus eſt draco ille magn⁹: ſerpẽs antiqu⁹ q
vocatur diabol⁹ ⁊ ſathanas: q ſeducit vni-
uerſũ orbẽ ⁊ ꝓiect⁹ eſt in terrã: ⁊ angeli eius
C cum illo miſſi ſunt. Et audiui vocẽ magnã
in celo dicẽtẽ. Nũc facta eſt ſalus ⁊ virtus ⁊
regnum dei noſtri ⁊ poteſtas xp̄i eius: quia
proiectus eſt accuſator fratrum noſtrorũ q
accuſabat illos ante conſpectum dei noſtri
die ac nocte ⁊ ipſi vicerunt eum propter ſan
guinem agni: ⁊ propter verbum teſtimonij
ſui: ⁊ non dilexerunt animas ſuas vſq; ad
mortem. Propterea letamini celi ⁊ qui ha
bitatis in eis. Ve terre ⁊ mari: q̃ deſcendit
diabolus ad vos habens iram magnam ſci
ens ꝙ modicũ tempus hꝫ. Et poſtq̃ꝫ vidit
draco ꝙ proiectus eẽt in terrã perſecutus
eſt mulierem que peperit maſculum. Et da- B
te ſunt mulieri ale due aquile magne vt vo
laret in deſertũ in locũ ſuũ vbi alr̃ per tꝑs ⁊
tẽpora ⁊ dimidiũ tpis a facie ſerpẽtis. Et mi
ſit ſerpẽs ex ore ſuo poſt mulierẽ aquã tanq̃ꝫ
flumẽ vt eã faceret trahi a flumine. Et audi
uit terra mulierẽ ⁊ aperuit terra os ſuũ ⁊ ab
ſorbuit flumẽ qđ miſit draco de ore ſuo: ⁊ ira
tus eſt draco in mulierẽ: ⁊ abijt facere pliũ
cũ reliq̃s de ſemine eius q cuſtodiũt mãda
ta dei: ⁊ habent teſtimonium ieſu xp̄i: ⁊ ſte-
tit ſuper arenam maris.

¶ C. S. Deſcribitur beſtia aſcendens đ ma
ri cũ ſeptem capitibus: ⁊ decẽ cornibus: ⁊
decẽ diadematibus que blaſphemauit no-
men dñi: atq; videtur alia beſtia habẽs cor
nua duo ſimilia agni. XIII

A ET vidi de mari beſtiã aſcẽdẽtẽ habẽn
tẽ capita ſeptẽ ⁊ cornua decẽ: ⁊ ſuper
cornua eius decẽ diademata: ⁊ ſuper capita
eius noĩa blaſphemie. Et beſtia quã vidi ſi-
milis erat pardo: ⁊ pedes ei⁹ ſicut pedes vr
ſi: ⁊ os ei⁹ ſicut os leonis. Et dedit illi draco
virtutẽ ſuã ⁊ ꝑtãtẽ magnã: ⁊ vidi vnũ de ca
pitib⁹ ſuis q̃ſi occiſũ in mortẽ ⁊ plaga mor-
tis ei⁹ curata ẽ ⁊ ãmirata eſt vniuerſa terra
p⁹ beſtiã: ⁊ adorauerũt draconẽ q dedit pote
ſtatẽ beſtie: ⁊ adorauerunt beſtiã dicentes.
B Quis ſilis beſtie ⁊ qs poterit pugnare cum
ea: ⁊ datũ ẽ eis os loquẽs magna ⁊ blaſphe
mias: ⁊ data ẽ ei ptãs facere mẽſes q̃dragi-
taduos: ⁊ apuit os ſuũ in blaſphemias ad
deũ blaſphemare nomẽ ei⁹ ⁊ tabernaculum
ei⁹ ⁊ eos q in celo habitãt: ⁊ ẽ datũ illi bellũ
facere cũ ſcĩs ⁊ vincere eos: ⁊ data eſt illi po
teſtas in oẽm tribũ ⁊ pplm ⁊ linguã ⁊ gẽtẽ
⁊ adorauerũt eã oẽs q inhabitabãt terram infra.10.b
quorum non ſunt ſcripta nomina in libro
vite agni qui occiſus ẽ ab origine mũdi. Si Phi.4.a
quis habet aurem audiat. Qui in captiui- C
tatẽ duxerit: in captiuitatẽ vadet. Qui i gla
dio occiderit oportet eum gladio occidi. Hic Gen.9.a
eſt patientia ⁊ fides ſanctorum: ⁊ vidi aliã Math.26.c
beſtiam aſcendentẽ de terra ⁊ habebat cor
nua duo ſimilia agni: ⁊ loquebat ſicut dra-
co: ⁊ poteſtatem prioris beſtie omnem facie
bat in conſpectu eius: ⁊ fecit terram ⁊ habi
tantes in ea adorare beſtiam primam: cui⁹
curata eſt plaga mortis: ⁊ fecit ſigna magna
vt etiã ignem faceret de celo deſcendere in

terrā ī ꝯſpectu hoīum: ⁊ ſeducit hītātes ī ter
rā ꝑ ſigna q̄ data ſūt illi facere in ꝯſpectu
beſtie dicēs hitātibus in terra vt faciāt ima
B gīnē beſtie q̄ hꝫ plagā gladij ⁊ vixit: ⁊ datū
eſt illi vt daret ſpūꝫ imagini beſtie: ⁊ vt loq̄
tur imago beſtie: ⁊ faciet vt qcūqꝫ nō adora
uerit imaginē beſtie: occidat̄: ⁊ faciet oēs pu
ſillos ⁊ magnos ⁊ diuites ⁊ paupes ⁊ libe
ros ⁊ ſuos hr̄e characterē in dextera manu
aut in frōtib⁹ ſuis: ⁊ ne qs poſſet emere aut
vēdere: niſi q hēat characterē: aut nomē be
ſtie: aut nūeꝝ nois ei⁹. Hic ſapiā ē. Qui hꝫ i
tellectū cōputet nūeꝝ beſtie. Nūer⁹. n. hois
eſt: ⁊ nūer⁹ eius ſexcēti ſexagintaſex.

¶ C. S. Videt̄ angelus ſtās ſup mōtē ſyō:
⁊ cū eo cētū q̄dragītaq̄tuor milia: q cū mu
lierib⁹ nō ſūt coinquinati: ⁊ docet angelus ti
morē dñi: ac p̄dicit caſū babylōis: atqꝫ pce
ptū dat̄ ioāni de ſcribēdis beatis. XIIII.

A ET Vidi: ⁊ ecce agn⁹ ſtabat ſupra mō
tē ſyon: ⁊ cū eo cētū q̄draginta q̄tuor
milia hn̄tes nom̄ ei⁹: ⁊ nomē prīs ei⁹ ſcriptū
in frōtib⁹ ſuis. Et audiui vocē de celo tanq̄ꝫ
vocē aquaꝝ multaꝝ ⁊ tanq̄ꝫ voceꝫ tonitrui
magni: ⁊ vocē quā audiui ſicut citharedoꝝ
citharizātiū in citharis ſuis. Et cātabāt q̄ſi
s.7.b cāticū nouū añ ſedē ⁊ añ q̄tuor aialia ⁊ ſeni
ores: ⁊ nemo poterat dicere cāticū niſi illa cē
tū q̄drāgita q̄tuor milia q empti ſunt d̄ ter
ra. Hi ſūt q cū mulierib⁹ nō ſunt coinq nati
virgines. n. ſūt. Hi ſequūt̄ agnū q̄cūqꝫ ierit
B Hi empti ſūt ex oībus primitie deo ⁊ agno:
⁊ in ore eoꝝ nō ē inuētū mēdaciū. Sine ma
cula. n. ſūt añ thronū dei. Et vidi alteꝝ āge
lū volātē p mediū celū hn̄tē euāgeliū eter
nū vt euāgelizaret ſedētib⁹ ſup terrā ⁊ ſup
oēm gētē ⁊ tribū ⁊ linguā ⁊ ppl'ꝫ: dicēs ma
gna voce. Timete dñꝫ ⁊ date illi honorē: q
Ps.145. venit hora iudicij ei⁹: ⁊ adorate eū q fecit ce
Act.14.c lū ⁊ terrā: mare ⁊ fontes aquaꝝ. Et ali⁹ ange
Eſa.21.c lus ſecut⁹ ē dicēs. Cecidit cecidit babylō il
Hiere.51.a la magna q̄ a vino ire fornicatōis ſue pota
infra.18.a. uit oēs gētes. Et tertius angelus ſecutus ē
illos dicens voce magna. Si qs adorauerit
beſtiā ⁊ imaginē eius: ⁊ acceperit characte
rē in frōte ſua aut in manu ſua: hic bibet de
C vino ire dei qd̄ mixtū eſt mero in calice ire
s.9.a. ipſi⁹. Et cruciabit̄ igne ⁊ ſulphure in conſpe
infra.19.a. ctu angelorum ſanctorum: ⁊ ante conſpectū
agni ⁊ fumus tormentoꝝ eorum deſcēdet
in ſecula ſeculorum. Nec habent requiē die
ac nocte qui adorauerūt beſtiam ⁊ imaginē
eius: ⁊ ſi quis acceperit characterem nomi-
nis eius. Hic patientia ſanctoꝝ eſt qui cu
ſtodiunt mandata dei ⁊ fidē ieſu. Et audiui
vocem de celo dicentē mihi. Scribe. Beati
mortui qui in domino moriunt̄. Amodo iā
dicit ſpiritus vt requieſcant a laboribus ſu
is. Opera enim illorum ſequuntur illos. Et
vidi: ⁊ ecce nubem candidā: ⁊ ſuper nubem
ſedentem ſimilem filio hominis habentem
in capite ſuo coronam aureaꝫ ⁊ in manu ſua
falcem acutam. Et alius angelus exiuit de
templo clamans voce magna ad ſedentem B
ſuper nubem. Mitte falcem tuaꝫ ⁊ mete: q Iohel.3.c
venit hora vt metatur quoniam aruit meſ
ſis terre. Et miſit qui ſedebat ſuper nubem
falcem ſuā in terra: ⁊ meſſuit eam. Et alius
angelus exiuit de templo quod eſt in celo:
habens ⁊ ipſe falcem acutam. Et alius an
gelus exiuit de altari qui habebat ptātem
ſupra ignem: ⁊ clamauit voce magna ad eū
qui habebat falcem acutā dicēs. Mitte fal
cem tuam acutaꝫ: ⁊ vindemia botros vinee
terre: qm̄ mature ſūt vue eius. Et miſit āge
lus falcem ſuā acutā in terram: ⁊ vindemia
uit vineam terre. Et miſit in lacū ire dei ma
gnū. Et calcatus eſt lacus extra ciuitatem ⁊
exiuit ſanguis de lacu vſqꝫ ad frenos equo
rum per ſtadia mille ſexcenta.

¶ C. S. Vidit ioannes ſeptem angelos ha
bentes ſeptem plagas nouiſſimas: quibus
dantur ſeptē phiale plene iracūdia dei. XV

ET vidi aliud ſignum in celo magnuꝫ
⁊ mirabile: angelos ſeptem habenteſ A
plagas ſeptem nouiſſimas: quoniaꝫ in illis
conſumata eſt ira dei. Et vidi tanq̄ꝫ mare vi
trium mixtum igne: ⁊ eos qui vicerunt be
ſtiam ⁊ imaginem eius: ⁊ numerū nominis
eius ſtantes ſupra mare vitreum habētes
cytharas dei: ⁊ cantantes canticum moyſi B
ſerui dei: ⁊ canticum agni dicentes. Magna
⁊ mirabilia ſunt opera tua domine deus oī
potens: iuſte ⁊ vere ſunt vie tue domine rex
ſeculorum. Quis non timebit te domine: ⁊ Hiere.10.a
magnificabit nomen tuum. Quia ſolus pi C
us es: quoniam omnes gentes venient: ⁊
adorabunt in conſpectu tuo: quoniam iudi
cia tua manifeſta ſunt. Et poſt hec vidi: ⁊ ec
ce apertum eſt templuꝫ tabernaculi teſtimo
nij in celo. Et exierunt ſeptem angeli haben
tes ſeptē plagas de tēplo: veſtiti lapide mū

do ⁊ cădido:⁊ pcīcti circa pectora zonis au-
reis.Et vnū de q̄tuor aīalib⁹ dedit ſepté an
B gelis ſepté phialas aureas plenas iracūdie
dei viuētis i ſcl'a ſcl'oꝝ.Et ipletū ē téplū dī fu
mo a maieſtate dei ⁊ d̄ ꝟtute ei⁹:⁊ néo pote
rat itroire i téplū donec ꝯſumarét ſepté āgl'oꝝ
¶C.S.Precipit ſepté anglis vt effundāt
ſepté phialas quoꝝ pm⁹ effudit ſuā phialā
i terrā.ſcōs i mari.terti⁹ ſr fōtes aqꝝ.q̄rtus
i ſolé.qnt⁹ ſup ſedē beſtie.ſext⁹ i flumé eufra
ten.ſeptimus in aerem. XVI.

A Et audiui vocē magnā de téplo dicété
ſepté angelis.Jte ⁊ effundite ſeptem
phialas ire dei i terrā.Et abijt pm⁹ angelus
⁊ effudit phialā ſuā i terrā ⁊ fcm̄ ē vuln⁹ ſe
uū ⁊ peſſimū in hoīes q hēbāt caracteré be
ſtie:⁊ i eos q adorauert beſtiā ⁊ imaginé ei⁹.
Et ſcōs āgel⁹ effudit phialā ſuā i mare:⁊ fa-
ctus ē ſanguis tāq̄ȝ mortui:⁊ oīs aīa viuēs
mōtua ē i mari.Et terti⁹ effudit phialā ſuā ſr
flumina ⁊ ſup fōtes aquaꝝ.⁊ fcūs ē ſāguis
B Et audiui angelū aqꝝ dicētē.Juſt⁹ es dñe q
es ⁊ q eras ſcūs:q hoc iudicaſti:q2 ſāguiné
ſcōꝝ ⁊ ꝓphaꝝ effuderūt:⁊ ſanguiné eis de
diſti bibere.Digni.n.ſūt.Et audiui alteꝝ di
cété.Etiā dñe d̄s oīpotens:vera ⁊ iuſta iudi
cia tua.Et q̄rt⁹ angl'us effudit phialā ſuā in
ſolé ⁊ datū eſt illi eſtu affligere hoīes ⁊ igni.
Et eſtuarét hoīes eſtu magno:⁊ blaſphema
uerūt nomé dei hñtis ptāté ſup has plagas
neq̄ȝ egerūt pniam vt darét illi gl'iā.Et qui
tus angel⁹ effudit phialā ſuā ſup ſedé beſtie
⁊ fcm̄ ē regnū ei⁹ tenebroſū:⁊ cōmāducaue
rūt liguas ſuas p̄ dolore:⁊ blaſphemauert
deū celi p̄ dolorib⁹ ⁊ vulnerib⁹ ſuis:⁊ n̄ ege
C rūt pniam ex opib⁹ ſuis.Et ſext⁹ angl'us ef-
fudit phialā ſuā i flumé illud magnū eufra-
ten:⁊ ſiccauit aquā ei⁹:vt pparareſ via regi
b⁹ ab ortu ſol'.Et vidi de ore dracōis ⁊ d̄ ore
beſtie ⁊ d̄ ore pſeudo ꝓphe exire ſpūs tres i
mūdos i modū ranarū.Sūt.n.ſpūs demo
mar.24.d nioꝝ faciētes ſigna:⁊ ꝓcedūt ad reges toti⁹
Luc.21.e terre ꝯgregare illos i pl'iū ad diē magnū o-
i.theſſa.5.a potétis dei.Ecce venio ſicut fur.Btūs q vigi-
ii.Pe.3.c lat ⁊ cuſtodit veſtiméta ſua ne nud⁹ ābulet
⁊ videāt turpitudiné ei⁹.Et ꝯgregabit illos
D i locū q vocaſ hebraice hermogedō.Et ſep
tim⁹ angel⁹ effudit phialā ſuā i aerem:⁊ exi
uit vox magna de téplo a throno dicés.Fa
ctū ē Et fcā ſūt fulgura ⁊ voces ⁊ tonitrua:⁊
terremot⁹ fcūs ē magn⁹ q̄lis nūq̄ȝ fuit ex q̄
hoīes fuerūt ſup terrā talis terremot⁹ ſic ma
gn⁹.Et fracta ē cītas magna i tres ptes ⁊ cī
tates gétiū ceciderūt.Et babylō magna vēit
i méoriā añ deū:dare illi calicē vini idignati
onis ire ei⁹.Et oīs iſula fugit ⁊ mōtes n̄ ſūt
inuēti.Et grādo magna ſicut talētū deſcēdit
de celo i hoīes:⁊ blaſphemauert hoīes deū
pp plagā grādis:qm̄ magna fcā ē vehemt
¶C.S.Vidit iohēs mulieré ſedété ſup be-
ſtiā coccineā plenā noib⁹ blaſphemie hñté
capita ſepté ⁊ cornua decé:i cui⁹ fronte erat
ſcriptū babylō magna ⁊ deſcribitur mulie-
ris ſacramentum. XVII.

Et venit vn⁹ de ſepté angel'q hēbāt ſe A
pté phialas ⁊ locut⁹ ē mecū dicés.Ve
ni ⁊ oñdā tibi dānationé meretricis magne
q̄ ſedet ſup aqs multas cū q̄ fornicati ſūt re
ges terre:⁊ inebriati ſūt q ihītāt terrā de vi
no pſtitutiōis ei⁹.Et abſtulit me i ſpū in de
ſertū.Et vidi mulieré ſedété ſup beſtiā cocci
neā plenā noib⁹ blaſphemie hñtē capita ſe-
ptē:⁊ cornua decé.Et mulier circūdata pur-
pura ⁊ coccino ⁊ iaurata auro ⁊ lapide pcio-
ſo ⁊ margaritis:hñs poculū aureū in manu
ſua plenū abominatiōe ⁊ imūdicia fornica-
tōis ei⁹.Et i frōte eius nomen ſcriptū myſte
riū babylō magna mr̄ fornicationum ⁊ ab B
ominationū terre.Et vidi mulieré ebriaȝ de
ſanguie ſcōrū ⁊ de ſanguine martyruȝ ieſu.
Et mirat⁹ ſum cū viderē illam ammiratione
magna.Et dixit mihi angelus.Quare mira
ris.Ego dicā tibi ſacrm̄ mulieris ⁊ beſtie q̄
portat eā:q̄ hȝ capita ſepté ⁊ cornua deceȝ.
Beſtia quā vidiſti fuit:⁊ nō ē ⁊ aſcēſura eſt
de abyſſo:⁊ i iteritū ibit:⁊ mirabunt ihitan-
tes terrā quoꝝ nō ſūt ſcripta noīa i libro vi
te a cōſtitutiōe mūdi vidētes beſtiā q̄ erat:⁊
nō ē.Et hic ē ſenſus:q hȝ ſapiaȝ.Septé ca-
pita ſepté mōtes ſūt:ſup quos mulier ſedet C
⁊ reges ſepté ſūt.Quiq̄ȝ ceciderūt vn⁹ eſt ⁊
alius nōdū venit.Et cū venerit oportet illū
breue tps manere ⁊ beſtia q̄ erat ⁊ non eſt.⁊
ipa octaua ē:⁊ de ſepté.Et i iteritū vadet.Et
decé cornua q̄ vidiſti:decé reges ſūt q̄ regnū
nōdū acceperūt:ſed ptātem tāq̄ȝ reges vna
hora accipiēt p⁹ beſtiā.Hi vnū cōſiliuȝ hñt D
⁊ ꝟtuté ⁊ ptāté ſuā beſtie cadét.Hi cū agno i.Timo.6.c
pugnabūt:⁊ agn⁹ vincet illos:qm̄ dñs dño infra.19.c
rū ē.⁊ rex regū ⁊ q cū illo ſūt vocati ⁊ electi
⁊ fideles.Et dixit mihi.Aquas q̄s vidiſti vbi
meretrix ſedet ppli ſūt ⁊ gétes ⁊ ligue:⁊ de
cé cornua q̄ vidiſti i beſtia:hi odiét fornicari
am ⁊ deſolatā faciét illā ⁊ nudā ⁊ carnes ei⁹

plagis nouiſſimis: ⁊ locutꝰ ē mecū dicēſ. Ueni
⁊ oñdā tibi ſpōſā vxorē agni. Et ſuſtulit me
in ſpū mōtē magnū ⁊ altū: ⁊ oñdit mihi ci-
uitatē ſcām ir̄lm deſcēdētē de celo hn̄tē cla-
ritatē dei. Et lumē eiꝰ ſil'e lapidi ꝑcioſo tāq̄ȝ
B lapidi iaſpidis: ſicut chryſtallum. Et hēbat
murū magnū ⁊ altū hn̄tē portas duodeci: ⁊ i
portis angelos duodeci: ⁊ noia iſcripta q̄ ſūt
noia duodeci tribuū filiorum iſrl'. Ab oriēte
porte tres: ⁊ ab aquilone porte tres: ⁊ ab au
ſtro porte tres: ⁊ ab occaſu porte tres: ⁊ mu
rꝰ ciuitatis hn̄s fūdamēta duodeci ⁊ i ipſis
duodeci noia duodeci aplōꝝ ⁊ agni. Et q lo
E q̄baſ mecū hēbat mēſurā arūdineā aureaȝ
vt metireſ ciuitatē ⁊ portas eiꝰ ⁊ murū. Et ci
uitas i q̄dro poſita ē: ⁊ lōgitudo eiꝰ tāta eſt
q̄ȝta ⁊ latitudo. Et mēſus ē ciuitatē de arun
dine aurea ꝑ ſtadia duodeci milia ⁊ longitu
do ⁊ altitudo ⁊ latitudo eiꝰ eq̄lia ſunt. Et mē
ſus ē muros eiꝰ cētū q̄dragita q̄tuor cubito
rū: mēſura hois q̄ ē angeli. ⁊ erat ſtructura
F muri eiꝰ ex lapide iaſpidi: ipa ꝟo ciuitas au
rū mūdū: ſil'e vitro mūdo ⁊ fundamēta mu-
ri ciuitatis oī lapide ꝑcioſo ornata: ⁊ funda
mētū ṗmū iaſpis: ſcōm ſaphyrus. tertiū cal
cedonicus. quartū ſmaragdus. quītū ſardo
nix. ſextū ſardiꝰ. ſeptimū chryſolitus. octauū
beryllus. nonū topazius. decimū chryſopaſ
ſus. vndecimū hyacintus. duodecimū ame
thiſtus. Et duodeci porte: duodeci margari
te ſunt per ſingulas: ⁊ ſingule porte erāt ex
ſingulis margaritis: ⁊ platea ciuitatis aurū
mūdū tanq̄ȝ vitrū ꝑlucidū. ⁊ tēplū nō vidi
G in ea. Dn̄s. n. deus oipotēs tēplū illius ē ⁊
agnus. ⁊ ciuitas nō eget ſole neq̄ȝ luna: vt
luceāt in ea. Nā claritas dei illuminabit eā:
Eſa.60.d ⁊ lucerna eiꝰ eſt agnus. ⁊ ambulabūt gētes
in lumine eius: ⁊ reges terre afferent gl'iam
ſuā ⁊ honorē i illā. ⁊ porte eiꝰ nō claudentur
Eſa.60.c ꝑ diē. Nox. n. nō erit illic. ⁊ afferēt gl'iā ⁊ ho
norē gētiū i illā. Nō itrabit in eā aliq̄d coin
quinatū aut abominationē faciēs ⁊ mēdaci
um: niſi qui ſcripti ſunt in libro vite agni.
C.S. ¶ Oſtēdiſ fluuiꝰ aque viue in noua
hieruſalem in qua nō erit maledictuȝ nec te
nebre vlle ac prohibetur angeli adoratio et
cōteſtaſ apl'uȝ de nō addendo atq̄ȝ non mi
nuendo huic prophetie. XXII.
A ET oñdit mihi fluuiū aq̄ viue ſplendi
dū tanq̄ȝ chryſtallū ꝓcedenteȝ de ſe
Gal'5.d de dei ⁊ agni. In medio platee eiꝰ: ⁊ ex vtra
q̄ȝ ꝑte fluminis lignū vite afferens fructus
duodecī ꝑ menſes ſingulos reddens fructū
ſuū: ⁊ folia ligni ad ſanitatē gentiū. ⁊ oē ma
ledictū nō erit amplius: ſed ſedes dei ⁊ agni
in illa erunt: ⁊ ſerui eius ſeruient illi: ⁊ vide Eſa.60.d
bunt facieȝ eiꝰ: ⁊ nomen eius in frōtibꝰ eoꝝ B
⁊ nox vltra non erit ⁊ non egebunt lumine ſupra.xi.l
lucerne neq̄ȝ lumie ſolis: qm̄ dn̄s deus illu
minabit illos: ⁊ regnabūt i ſecula ſeculorū.
Et dixit mihi. Hec ꝟba fideliſſima ſunt ⁊ ve
ra. Et dn̄s deꝰ ſpirituū ꝓphetaꝝ miſit ange
lū ſuuȝ oñdere ſeruis ſuis q̄ oȝ fieri cito. Et
ecce venio velociter. Btūs q cuſtodit verba ſupra.i.a
ꝓphetie libri hꝰ. Et ego iohēs q audiui ⁊ vi
di hec. Et poſtq̄ȝ audiſſē ⁊ vidiſſem: cecidi vt
adorarē an̄ pedes angeli q mihi h̄ oñdebat
Et dixit mihi. Uide ne feceris. Cōſeruꝰ. n. tu ſupra.i9.b
us ſū ⁊ fratrū tuoꝝ ꝓph̄aꝝ: ⁊ eoꝝ q ſuāt ver
ba ꝓphetie libri huiꝰ. Deuȝ adora. Et dixit C
mihi ne ſignaueris ꝟba ꝓphetie libri huiꝰ. ſupra.i.a
Tp̄s. n. ꝓpe ē. Qui nocet noceat adhuc: ⁊ q
in ſordibꝰ ē: ſordeſcat adhuc. Et q iuſtus iu-
ſtificeſ adhuc ⁊ ſcūs ſcificeſ adhuc. Ecce ve Joan.3.b
nio cito: ⁊ merces mea mecū eſt reddere vni
cuiq̄ȝ ſm opa ſua. Ego ſum alpha ⁊ o: ṗmꝰ Eſa.44.a
⁊ nouiſſimus: pricipiū ⁊ finis. Bti q lauant ſ.i.b.⁊.d
ſtolas ſuas in ſanguine agni vt ſit ptās eoꝝ
in ligno vite: ⁊ ꝑ portas itrent in ciuitateȝ.
Foris canes ⁊ venefici ⁊ ipudici ⁊ homicide
⁊ ydolis ſeruientes: ⁊ ois q amat ⁊ facit mē
daciū. Ego ieſus miſi angelū meū teſtificari D
vobis hec i eccl'ijs. Ego ſū genꝰ ⁊ radix da-
uid: ſtella ſplēdida ⁊ matutina. Et ſpūſ ⁊ ſpō
ſa dicūt veni. Et q audit dicat venit. Et q ſi-
tit veniat: ⁊ q vult accipiat aquā vite gratiſ Eſa.55.a
Cōteſtor. n. oī audiēti ꝟba ꝓphetie libri hu
ius. Si qs appoſuerit ad hec: apponet deuſ
ſuꝑ illū plagas ſcriptas in libro iſto: ⁊ ſi qs
diminuerit de verbis libri ꝓphetie huius:
auferet deus partē eius de libro vite: ⁊ de ci
uitate ſcā: ⁊ de his que ſcripta ſunt in libro
iſto. Dicit qui teſtimoniū ꝑhibet iſtoꝝ. Etiā.
Uenio cito: am̄. Ueni dn̄e ieſu. Gr̄a dn̄i nr̄i
ieſu xp̄i cū oibꝰ vobis. Amē. Finis.
Fōtibus ex grecis hebreoꝝ quoq̄ȝ libllis.
Emendata ſatis ⁊ decorata ſimul.
Biblia ſum ꝑſens ſuꝑos ego teſtor ⁊ aſtra.
Eſt impreſſa nec in orbe mihi ſimilis.
Singula queq̄ȝ loca cū cōcordantibꝰ extāt
Orthographia ſimul q̄ȝ bn̄ ꝑſſa manet.

¶ Impreſſum venetijs ꝑ ſymonem dictuȝ
beuilaqua. i498. die octauo Maij.

¶ Incipiũt interp̄tatões hebraicorũ nominum ſecundũ ordinem alphabeti.

AAz apprehendẽs vel apprehenſio.
Aad: teſtificãs. vel teſtimoniuz.
Aadhar: deprecatio.
Aalma: virgo abſcõdita. vel abſconſio virginitatis.
Aara montana vel mons fortitudinis.
Aaron: mõs fortis. vel mõs fortitudinis: ſiue montanus.
Aarõite mõtes robuſti. vel mõtiũ fortitudines. ſiue montani. aut montes eorum.
Aaros ſol vel lumen ſiue illuminans. aut illuminatio.
Aathat: de p̄re tuo: vel tp̄e tuo ſiue tu ante aut tpalis tuus.
Aaz: apprehẽdẽs vel fortitudo ſeu fortis. aut apprehenſio.
Aazia: patru⁹ vł patruel' ſeu apph̄ẽdẽs dñz: aut fortitudo dñi.

Dic. b. poſt. a.

ABba pater vel p̄rnitas Syrum eſt non hebreũ.
Abbacuc. luctator fortis vel rigidus ſiue complexãs eos aut ſuſceptio eorum.
Abbadia: ſeruus dñi. vel ſeruiens domino.
Abbaga: p̄r ſolẽnis vel patris ſolemnitas. ſeu pater loquẽs. aut p̄ris locutio.
Abaia: pater dñs: vel p̄r abundans ſiue pater meus iſte. aut patris mei abundantia.
Abain p̄r ei⁹. vel p̄rnitatis eoꝝ.
Abans: pater grat⁹. vel lapides colligens.
Abani d̄ris reges vel pater cõmotus. ſeu p̄r gratus mihi vel pater gratificans me.
Abania p̄r gratus dño. vel pater gratificãs deum.
Abaria: trãſiẽs dñs. vel in tranſitu dñi ſiue pater ſuſcitãs dñz aut p̄r vigilans domino.
Abarim: ptranſiẽs. aut pertranſitio ſeu mõtes in tranſitu. vel montes tranſeuntium.
Abaron: p̄r ſuſcitans dolorem. vel p̄r vigilãs murmurationi. ſiue pater ſuſcitãs iniqtatẽ. aut pater vigilans inutilitati.
Abaſbai: parcens. vł pepcit ſeu parcẽs mihi. aut p̄ſimõia mea
Abda: ſeruiens vel ſeruitium. ſiue ſeruus eius. aut ſeruiẽs ei.
Abdai. ſeru⁹ meus. vel ſeruiens mihi. ſiue ſeruiẽs eius. vel ſeruitus mea vel ſeruitiũ ei⁹ mihi
Abdebel: ſeruus dei vel ſeruiẽs deo.
Abdemelech: ſeruus regis vel ſeruiens regno. ſiue ſeruus regi⁹. aut ſeruus regnator.
Abdenago ſeruus tacẽs. vel ſeruiens taceo. vel dñi auxilium aut dñs auxiliator.
Abdi ſeru⁹ me⁹ vel ſuiẽs mihi
Abdias ſeruus domini. vel ſeruiẽs dño ſiue domini teſtis aut dño electus.
Abdiel: ſeruus dei. vel ſuiẽs dõ
Abdo ſeruus eius vel ſeruiẽs ei
Abdõ: ſuiẽs eis. vel ſeruus eoꝝ
Abdon ſeruus merens. vel ſeruus inutilis.
Abdon: ſeruus muſitãs. vel ſeruus iniquus.
Abdon: ancilla dolens. vel ſeruiens murmurando.
Abed: ſeru⁹ p̄pli vel ſuiẽs pplo
abedia ſuiẽs dño vł ſuitiũ dñi
Abel: ꝯmittens. vel commiſſio.
Abel luctus vel vapor ſeu vanitas aut miſerabilis.
Abela ꝯmittens ei: vel cõmiſſio eius ſiue lugens eum aut miſerabilis ei.
Abelga: vapor valliũ. vel luctus deuorans.
Abelmariz: vanitas habitaculi vel luctus inhabitantium.
Abelmeola: vapor vallis ſalſe. vel luctus parturiẽtium ſeu vanitas domicilij: vel miſerabilitas inhabitationis.
Abelmeula idem eſt.
Abelſatim. vapor ſpinoſus. vel luctus germinans. ſeu miſerabilis poſitio: aut vanitas reſurrectionis.
Abẽboen: lapis pollicis eorum vel lapis in medio eorum.
Abnezer: lapis adiutorij. vel lapis auxiliator.
Abẽner. lapis lucidus. vel pater lucerne.
Aber: ꝯmiſit. vel certamen inq̄t ſeu particeps aut p̄ticipatio.
Aber: vulnus. vel liuor ſiue lucidu aut vulneratus.
Abeſſalon: pax patris vel pater pacis. ſiue patris luct⁹ aut patris amaricatio.
Abeſſan pater abundas vel patris egreſſio.
Abethã patris repulſio. vel vis explorationis.
Abethſethim: luctus lictoꝝ vel vanitas germinis.
Abgatha: p̄r tangens ridentez vel patris tactus ridentis.
Abia p̄r dñs. vel p̄ris dñm ſiue dñi paternitas. aut vbi p̄r fuit.
Abiaul: p̄r meus exultãs vel patris mei exultatio.
Abial: pater meus ꝯtentus vel patris mei deſpectio.
Abiaſbori pater meus ſupintelligens vel patris mei ſuperintelligentia.
Abiã patris mei popul⁹. vel pater meus eorum.
Abiaſab: pater meus colligens vel patris collectio.
Abiaſaph: pater me⁹ ꝯgregans vel patris mei congregatio.
Abiathar pater me⁹ ros. vel p̄r meus ſupfluus. ſiue p̄r meus ſuſcitans peccatũ. aut p̄r meus peccato vigilans.
Abida p̄r meus ſciẽs. vel patris mei ſcientia.
Abidan: pater meus ſciens eos vel pater meus ſcientia eorũ.
Abidan pater meus iudex vel patris mei iudicium.
Abiel: pater meus deus vel patris mei deitas.
Abiẽ: patris mei mater. vel pater meus maternus.
Abiezer: pater meus fortis. vel p̄ris mei auxiliũ. ſiue p̄r me⁹ ſcẽ pat⁹. aut p̄ris mei ſanctificatio
Abiezeri: p̄ris mei auxiliuz vel pater meus auxiliator meus.
Abigabaon p̄r collis merentis aut pater vallis meſticie: ſiue

pater meus vallis meſta. vel
pater meus collis merentium
Abigail pr̄ meus exultans vel
patris mei exultatio.
Abigal. pater roris. vel erroris
ſiue patris mei aceru⁹. aut pa-
tris mei inuolutio.
Abihel. pater meus deus vel pa-
tris mei deitas.
Abilma lugēs vel plorans. ſiue
luctus aut ploratio.
Abilmei. lugētes vel plorantes
ſeu vani aut miſerabiles.
Abilmes idem.
Abimahel. pater meus a deo vł
pater meus exaudiens deum.
Abimelech. pater meus rex vel
patris mei regnum.
Abim pr̄ menſure. vel pater mē
ſuratus ſiue pr̄ fuit. aut pr̄ erit.
Abinaaz. patris mei decus. vel
patris mei commotio.
Abinadab patris mei votū. vel
pater meus ſpontaneus.
Abinoē patris mei fidelitas. vel
patris mei requietio.
Abira pater meus magiſter vel
patris mei magiſterium.
Abirā pr̄ meus excelſus vel pr̄
me⁹ exaltat⁹ ſiue pr̄ me⁹ ſubli
mis aut pr̄is mei ſublimitas.
Abirō pater meus mgr̄ muſitās
vel pr̄ meus mgr̄ murmurans
ſiue pater meus mgr̄ iniquus.
aut pater me⁹ magiſter inutilis
Abiſa pr̄ ſalutiſ. vł pr̄is ſalutar̄
Abiſa pr̄ me⁹ ſacrificās. vel pr̄iſ
mei ſacrificiū. ſiue pr̄is mei in-
cēſuz aut pr̄is mei holocauſtū
Abiſai pater ſalutis mee. vel pa
tris ſalutare mihi.
Abiſai pater me⁹ incēſum mihi
vel pater meus ſacrificiū meū.
Abiſai pater meus ſuperfluus
vel patris mei rugitus.
Abiſag patris mei incēſum vel
patris mei holocauſtum.
Abiſue pr̄ meus cātās vel pr̄is
mei cantilena. ſiue pr̄ meus lo
quēs aut patris mei locutio.
Abiſur pater meus mutus vel
pater meus directus.
Abiſur pater me⁹ robuſtus vel
pr̄ me⁹ anguſtiat⁹ ſiue pr̄ me⁹
ꝯtinēs aut pr̄is mei acerbitas.
Abital pr̄ meus ros vel pr̄ me⁹
irrorat⁹. ſiue pr̄em meū appre-
hendēs aut pr̄is mei apphēſio
Abiu pr̄ me⁹ ē vel pr̄ me⁹ ipſe.
Abiu pr̄is robur vel pr̄is robor
ſiue pr̄ eoruz. aut pr̄ meus iſte.
Abizer pr̄ lucid⁹. vł pr̄iſ lucerna
Abobi pater incantator. vel pa-
tris amplexatio.
Abor pr̄ mōtiū. vel patris fora
mē ſeu pr̄ lumiſ aut pr̄ iracūd⁹
Abra patris magiſteriuz vel pa
tris exaltatio.
Abraham pater videns popu-
lū. vel pr̄ vidēs multitudinem.
ſeu pater multitudinis. aut pr̄
multarum ſubintelligitur gen
tium non eſt enim in nomine.
Abraz pater excelſus. vel pater
exaltatus ſeu pater ſublimis.
aut patris ſublimitas.
Abrech pr̄ delicatuſ vel pater te
nerrimus. Ipē ē ioſeph q̄ plat⁹
egypto cū eſſet tener ac delica-
tus etate iuuentutis factus eſt
pater ſenum merito ſapientie ⁊
prelatus ſapientibus.
Abſalō pax pr̄is. vel pr̄ pacis vł
pr̄is luct⁹. aut pr̄is amaricatio
Abſalon pr̄em meum pacificās
vel patris mei amaricatio.
Abſanias pr̄ egreſſus domino
vel pr̄is abundantia domini.
Abur pr̄is lumē. vel pater igne⁹
ſeu pr̄ incēdēs aut pr̄is aptio.
Abur liuor vel plaga ſeu liuid⁹
aut vulneratus.

Hic. c. poſt. a.

Achab frater patriſ vel fra-
ternitas paternitatis.
Aachaz frater patris ſui vel fra
ternitas paternitatis ſue.
Acchabi dēcter vel ſcorpiones.
Achaia ſoror laborans vel ſo-
ror que ſiue ſoror domini aut
frater eius dominus.
Achaici fratres laborantes. vel
fratres qui ſeu fratres domini
aut frater eorum dominus.
Achai ꝓnpta. vel vmbraculum
ſiue ſoror laboris. aut fraterni
tas eorum.
Achal oia vel oibus: ſeu frater
conceptus aut fratris ꝯmixtio
Achā labor vel neceſſitas ſeu.
coluber inſidians aut fraterni-
tas eorum.
Achamoni frater ſapientie vel
frater ſapientiſſimus.
Achā tribulator vel neceſſarius
Achā neceſſitas vel tribulatio.
Acharā retinēs ł apphēdēs ſiue
retinēs gr̄az. aut apphēſio gr̄e.
Achar merces. vel turbator. ſi-
ue tumulus. aut peruerſio.
Acharā turbās populū vel per-
uerſio populi ſiue peruertens
eos aut turbatio eorum.
Acharan merces gratie vel tur-
bans gratificatos.
Accarcha infem⁹ vel pauimētū.
Acharis ſterilis. vel igratus ſeu
ſterilitas aut ingratitudo.
Acharob: mures vel demolitio.
Accaron in paſcuis. vel gregis
paſcua ſeu ſterilitas. aut erudi
tio triſtitie.
Accaronite i paſcuis vel paſcua
gregum. ſiue ſteriles. aut erudi
menta triſtitiarum.
Achas tenēs. aut apprehendēs
ſiue retentio. aut apprehenſio.
Achaz ꝯuertens vel apprehen-
dens ſiue cōuerſus viſioni. aut
apprehendens fortitudinem.
Achazias apprehendens dn̄z
vel apprehenſio dn̄i ſeu cōuer-
ſus fortiter dn̄o aut apprehen
dens viſionem dominicam.
Acazib frater lupi. vel frater de-
uorans ſeu tenēs lupū aut ap
prehendens rapacitatem.
Acſa claudicans. vel factura.
Acſaph clauda collectio. vel fa-
ctura congregationis.
Aces humus. vel retentio ſiue
humilis aut humilitas.
Acces idem.
Acceret. diſſipās. vel diſperdēs
ſiue demoliens aut interficiēs.
Accerethi diſſipans me vel diſ
pdens me. ſiue demolitio mea
aut interfectio mea.
Acchla ſuſcipiens eum vel ſu-
ſcep tio eius.
Acheldemah ager ſanguinis ł
ager ſāguine⁹. Syꝝ ē ñ hebreū

A cherubim cognoſce vel itel/
lige ſiue ſciens multitudineꝫ,
aut ſcientie multitudo.
Achi fr̄ me⁹ vel fr̄nitas mea.
Achia vmbraculū vel prerup/
tio eu fr̄ dñi aut fr̄nitatiſ dñs
Achiā frater populi vel fratris
populus ſiue vmbraculū ei⁹
aut preruptio eorum.
Achias merces. vel retributio
ſeu frater dñs aut fr̄nitas dñi
Achie vmbraculū vel i collib⁹.
Achila ſuſcipiens eū vel ſuſce
ptio eius.
Achilai ſuſcipiēs eū mihi vel
ſuſceptio eius mea.
Achim fletus vel plorans ſiue
frater ei⁹ aut fraternitas eoꝝ.
Achimaas fris mei onus: vl' fra
tris mei aſſumptio.
Achimā ri: frater meus reductus
vel fratris mei reductio.
Achimau frater meus quis: vl'
frater meus quomodo.
Achimelech frater meus rex:
vel fratris mei regnum.
Achimoth frater meus mortu⁹
vel fratris mei deſertio.
Achimaā: fris decor: vl' fr̄ decor⁹
Achinoē fratris decus: vel fra//
ternitati delectabilis.
Achior fris mei lumē: vl' frater
me⁹ mōtan⁹: ſeu fris mei fora
men aut fris mei iracundia.
Achis frater meus: vel quō eſt.
Achis fr̄ vir vel verūtn̄ vir ſeu
frater me⁹ aut fraternitas viri.
Achiſamech frēm meū corrobo
rās vl' fris mei firmamentuꝫ.
Achiſamech frēm adiuuās aut
fr̄nitatis adiutor ſeu fr̄nitatiſ
fultura aut fr̄nitatis erectio.
Achitob: frater meus bonus vl'
fratris mei bonitas.
Achitophel fr̄ meus cadēs ruēſ
vel fratris mei ruina.
Achitophel frater me⁹ cadēs vl'
frater me⁹ irruēs: ſiue fr̄ meus
tractās aut frater me⁹ cogitās
Achizib ſtultitia vel mendaciū
ſeu frater meus decorans aut
fratris mei hoſtia.
Accho hamus vel vſqꝫ huc ſi/
ue humilitas aut retentio.

Acchoe ham⁹ vel vſqꝫ huc: ſeu
retinēs eum: aut hūilitas ei⁹.
Acchoite hami: vel vſqꝫ huc: ſi/
ue humiles aut retenti.
Acchos hamus: vel vſqꝫ huc:
ſiue humilitas aut retentio.
Acchobor mures vl' deuaſtatio
Acchor turbatio vel tumultus
ſeu peruertēs aut peruerſio.
Achor fris lum̄ vl' fris altitudo
ſeu friſ foram̄ aut friſ iracūdia
Achron retētio vel apphēſio:
ſeu retinens aut apprehēdēs.
Accubub hami grauitas vl' hu
militatis condemnatio.
Achupha hamus ſubit⁹ vl' hu-
milis eructatio.
Acchus retinens conſilium vel
humilis conſiliator.
Acchur retinēs lumen vl' humi
litas ignea.
Achzib retētio vl' derelicta: ſeu
mendacium aut ſtultitia.
Achziba mētiēs ei ſtultitia ei⁹:
ſeu retinēs eū aut derelicta ei.
Hic. d. poſt. a.

ADa: teſtificans vl' teſti-
monium.
Adad teſtis vl' patruus: ſiue p̄ce
cipuus aut patruelis.
Adada teſtis eius vl' vſqꝫ ad
teſtimonium ſiue precipuus ei
aut patruelis eius.
Addabarim deuteronomiū gre
ce ſecunda legiſlatio latine.
Adadezer decor auxilium vl' p̄
cipuus ſeparator.
Adadezer teſtimonium fortitu
dinis vl' patruelis ſanctifica//
tio: ſiue fortitudine precipuus:
aut teſtificatio ſanctificationis
Adaglam: congregans eos vl'
congregatio eorum.
Adai robuſtus vl' ſufficiēs ſiue
teſtis me⁹ aut fortitudo mea.
Adaia ſeruiēs dño: vel teſtimo/
nium domini.
Adaia ſeru⁹ dñi vl' teſtificāſ dñꝫ
Adalia ſeruus laborans vel te
ſtimonium laborioſum.
Adalia teſtis laborans vel ſer/
uus laborioſus.
Adam teſtificans eos vel teſti
monium eorum.

Adā hō: aut terren⁹ ſiue indige
na vel terra rubra.
Adama humus aut terra ſiue
terrena: vel deſiderabilis.
Adame cruores. vel ſanguines
plurali numero.
Adāi magnificās. vel que ē ma
gnificentia ſiue ſeruiens pplo
meo aut teſtificans ppl'ꝫ meū.
Adar grex vel populus.
Adar pallium vl' ſublimis ſiue
teſtiſ vigilās. aut hu⁹ ſuſcitator
Adar pallium. vel magnificus
Adarſa teſtificans ſolem. vel ſer
uus illuminator.
Adaſſa noua l' nouitaſ ſeu teſtiſ
facture. aut ſeruit⁹ plaſmatōiſ
Adaſſor ſeru⁹ fortis vl' teſtis an
guſtiat⁹ ſeu huiēſ petre aut teſti
ficans ſagittam luminis.
Adgaꝫ pater fordis vl' teſtiſ for
didus.
Adamatha ſeru⁹ donator vl' te/
ſtificans ꝯſumationem.
Adrach ſtola vel decorus ſiue in
dumentum. aut induitio.
Adraiꝫ mundans peſſimos vel
mundatio peſſimorum.
Adramelech: ſtola regis vel de/
cor regni ſeu rex īdutus aut re
gnator decorus.
Adenabeth ſeru⁹ pphetizāſ vel
teſtificator prophetie.
Adet rex effuſ⁹ vl' turris gregis
ſiue teſtis vigilans aut ſeruus
conſurgens.
Adeſa: teſtis facture vel ſeruus
plaſmator ſiue huit⁹ nouitatis
aut teſtificatō ſc̄ificatōis.
Adema: ſeruus domini. vel teſti
ficans dominum.
Adrehel: greges dei: vel oues di
uine: ſeu deuorās deum. aut in
duitio dei.
Adremelech: ſtola regis vel de/
cor regni. ſiue rex īdutuſ aut re
gnator decorus.
Adrēmō: teſtis ſublimis vel ſer
uus eccleſie.
Adrezer: ſtola fortiſ uel d̄cor ſe/
paratus: ſeu decor auxiliuꝫ aut
damētū ſc̄ificationis.
Adi: ſeruus meus: vel teſtimoni
um meum.

Adiada ſeruiẽs teſtibꝰ: vel fortitudo teſtificãtiuz.
Adibel ſeruus dei: vel teſtificãs deum deorum.
Adi ſeruiẽs cãc vel teſtis iudicij
Adina ſeruiẽs cãc eius vel teſtis iudicij eius.
Adio tenellus: vel delicatus ſeu fortis iudex aut fortis cauſator
Adithai: ſeruitus duplex: vel teſtificatio.
Adrias ꝯtinẽs mala: vel locus maloꝝ ſeu decor facture aut induitio plaſmationis.
Adribel: pp̃ls dĩ: vel oues diuie ſeu decorãs deũ: aut iduitio dĩ.
Ado: ſeruus ſeu teſtis vel ſuiẽs dño aut fortitudo eius.
Adoaar ſeruus vigilans vel ſeruus ſuſcitator.
Adoch ſeruũ tenẽs vel teſtificationis apphenſio.
Adollã ꝯgregãs eos vel cõgregatio coꝝ ſeu teſtimoniũ aque aut teſtificatio in aqua.
Adollamin idem qđ adollam.
Adollamites ꝯgregãs eos vel ꝯgregatio coꝝ ſeu teſtis aque: aut teſtificatio in aqua.
Adom: ſeruiens eis: vel fortitudo eorum.
Adomim: rubra vel aſcẽſus ruſfoꝝ. Iſte eſt locus ille cruentus et ſanguinariꝰ quo deuenit hõ q ab hieruſalẽ deſcẽdit in hierico et incidit in latrones.
Adon ſeruus merens vel teſtis murmurãs ſiue fortis iniquus aut fortitudo inutilis.
Adonai: dñs vel dñator.
Adonaia: dñs dñans: vel dñi dominatio.
Adonias dñator eſt dñs vel dñi eſt dominatio.
Adonibezech: dñs micans: vel dñs fulgurans: vel dñs dñator egeſtatis: aut dñs dñator vani contentus.
Adonichaz dñs callidus vel dominator calliditatis.
Adonirã dñs exaltatus vel dominator ſublimis.
Adoniſedech dñs pacis vel dominator iuſtitie.
Adophite libertas vel gaudiuz.
Ador ſeruitus generans vel teſtificatio generationis.
Adulam teſtimonium prius: vel ſeruiẽs eternitati.
Aduram: decor excelſi: vel generatio excelſa: ſeu decor excelſus aut fluuij exaltatio.
Adrumentina: viſio ſublimis.

Hic .e. poſt .a.

AEgla vitula vel iuuencula ſiue ſolemnis: aut feſtiuitatis eiꝰ.
Aegyptus: tenebre vel anguſtia ſiue tribulatio coanguſtãs aut tribulationis coanguſtatio.
Aegyptij: tenebre vel anguſtiantes: ſeu tribulãtes coanguſtantes: aut tribulatores coanguſtatorum.
Aeglon iuuencula vel vacca eorum: ſeu vacca merens: aut iuuencula inutilis.
Aelã: veſtibulum: vel añ fores: ſeu poſtis aut ſuperliminare.
Aelamite: veſtibula vel ante fores ſeu poſtes aut ſupliminaria
Aelã: appõita vel obiecta ſeu deſpiciens aut comparata.
Aelamite: appoſiti vel obiecti. ſeu deſpiciẽtes vel comparati
Aelmoth: taberne vel officie ſeu taberne mortis aut officie mortuorum.
Aena: fons vel biuium: ſed fõs eius aut oculus eius.
Aendor fons generans vel oculus generationis.
Aenas pauper: vel miſer reſpondens: aut reſponſio.
Aenganim fons hortorum: vel oculus elatorum.
Aenom fons coꝝ: vel oculꝰ coꝝ.
Aerim: aceruus lapidum: vel aceruati lapidee.
Aeſdrelon: auxilium meroris: vel miſericordia dolentium.
Aeſmõ: tra deſta: vl' terra iculta ſeu terra merẽs: aut terra iutil'.
Aethaz valida vel antiqua: ſiue aſcendẽs: aut fortitudo.
Aethi: obſtupefaciẽs vel perterrens: ſeu terror patris mei: aut obſtupefaciens pater meus.
Aethiopia tenebre: vl' caligo ſeu tenebrans: aut caligãs.
Aethiopes tenebroſi vl' caligioſi ſeu tenebrãtes: aut caligãtes.
Aethonodaſai: via inferior: vel viantes inferius.

Hic ph. poſt .a.

a Phaim: humus coꝝ vel volatus eorum: ſeu liberans eos: aut ſecuritas eorum.
Apham: idem.
Aphai: humꝰ vel volatꝰ ſeu liberãs paupes: aut ſecuritas gr̃e.
Aphã: humus mea vel volatus meus: ſeu liberans pauperes meos: aut ſecuritas gr̃e mee.
Aphar: terra vel puluis ſiue humus aut fodiens.
Aphar. puluis ſuſcitans vel humus vigilie ſeu liberans vigiles aut ſecuritas ſuſcitatorum
Aphara: terra eiꝰ vl' puluis eiꝰ: ſiue humus eiꝰ aut fodiens eũ.
Aphara puluis ſuſcitãs euz: vl' humus vigilie eius ſeu liberãs vigilantes eis: aut ſecuritas ſuſcitatorum eius.
Aphara taurus vel vitulus ſiue puluis eius: aut fodiens eum.
Apharam fodiens humum vel puluis inutilis.
Apharam puluis ſuſcitans eos vel humus vigilie eorum ſeu liberans vigilantes eis: aut ſecuritas ſuſcitatorum eius.
Aphraim fodiens mare vl' maris effoſſio.
Aphraim puluis ſuſcitans eos: vel humus vigilie eorum: ſeu liberans vigilantes eis: aut ſecuritas ſuſcitatorum eiꝰ.
Aphraſa: terra digna vl' fodiẽs eleuationẽ: ſeu liberalitas ſolis aut liberans illuminatos.
Apharſacei terreni digne vl' fodiẽtes eleuatos ſeu liberi ſolis aut liberantes illuminatos.
Apharſual tellus ſaluata vl' terra ſalutis ſiue puluis ſuſcitans ſalutem aut humus vigilans ſalutationi.
Aphaſeu ſecuritas: vl' libertas: ſeu liberum germen: aut ſecuritas reſurrectionis.

Aphารias iudicans dñs. vel iu dicium dei.
Aphech ↄtinuit vel cõtinentia ſi ue ↄtinẽs. aut furor nouus.
Aphech. ↄtiebit. vel apprehẽdet ſiue ↄtinens aut apphenſio.
Apheca ↄtinebit eũ vel apphẽ det eum ſiue continentia eius. aut apprehenſio eius.
Aphee furor alien⁹. vel vita diſ ſipata. ſeu vitam diſſipans aut vite diſcuſſio.
Aphelethi mirabilis vl' admirã d⁹ ſeu viuificãs aut excludens
Apher humus vel fodiens. ſeu puluis vnt vitulus.
Apherezei ſepati vel abſq; mu ro ſeu fodientes oliuam. aut vituli fornicantes.
Aphes i finib⁹ vel in extremis
Aphes donũ in finib⁹ rubẽtiu; vel i extremis aſcẽſiõis rufor.
Aphes libere egrediens. vel ſe curitas egreſſionis.
Aphia liberalis dominus vel li beralitas domini.
Aphrica fertilis vel augmenta.
Aphricãi fertulis. vl' augmẽtati.
Aphiba colligens recte. vel con gregans ↄuerſionem ſeu liber egreſſus. aut ſecura egreſſio.
Aphith ſecurus vel liber. ſeu ſe curitas. aut liberalitas.
Aphõ volãs inique vel volat⁹ meroris ſeu libere murmurãs aut ſecuritas inutilis.
Aphonite volãtes inique. vl' vo lando merẽtes ſeu ſecuri inuti liter. aut libere murmurantes.
Aphus volãs ↄſilio vel volatuſ conſilij ſeu libere conſulẽs aut ſecurus feſtinator.
Aphuth eius indumẽta. vel ei⁹ declinatio.
Aphuthei eius indumenta vel eius declinatiões.

Hic. g. poſt. a.

Ga feſtiua. vel ſolẽnis.
Aga loquens vel meditans ſeu meditatio. aut loquela.
Agaba feſtiuus pater vel ſolen nitas patris.
Argabus nũcius tribulans vel tribulatiõis annunciatio.
Agad planctus egypti. vel pla ctus egyptior. ſeu ſeruitus fe ſtiua aut ſolẽne teſtimonium.
Agag doma vl' tectũ. ſeu feſtiue ſolẽnis. aut feſtiua ſolẽnitas.
Agagite domata. vel tecta ſiue ſolẽnes feſtiue: aut feſtiui ſolen niter.
Agai queſtio. aut feſtiuitas. ſeu loquens mihi. aut meditatio mea.
Agla vitula. vel iuuencula ſeu ſolennis. aut feſtiuitas eius.
Agar aduena vel conuertens ſeu feſtum ſuſcitans aut ſolẽ nitas vigilie.
Agareni aduene vel cõuerſi. ſeu feſta ſuſcitantes. aut ſolennita tes vigiliarum.
Agarai aduena vultur vel con ſio deuoratoris. ſiue feſtiu⁹ ma giſter meus. aut ſolennitaſ ma giſtri mei.
Age queſtio vel ſolẽnis. ſeu me ditatio aut loquela.
Ageba ſolennis pater vel feſtiui tas patris.
Agedgad accinctus vel annun cians predo.
Agedgad feſtiua ſeruitus p̄do nis. vel ſolenne teſtimoniũ acci ctionis.
Agelom ſolennis candor vel an nuncia iniquitatem meam.
Aggeus feſtiuus vel ſolẽnis ſeu querens conſilium aut letus fe ſtinator.
Agi queſtio vel ſolennis ſeu ſci ens me aut feſtiuitas mea.
Agia querens dominum. vel ſo lennitas domini.
Agia ſolennis domino. vel feſti uitas domini.
Agiremmon fons ſublimis vel fons eccleſie. ſeu fons congre gans aut fons malorum gra natorum.
Agrippa congregans ſubito vl' congregatio ſubita.
Agnith. aduene vel incola ſiue aduena meus aut incola me⁹.
Agith feſtiua vel ſolẽnis ſeu me ditatio aut loquela.
Agibe feſtiui vel ſolennes ſiue loquentes. aut meditantes.

Hic h. poſt. a.

Hab frater patris vel frater nitas paternitatis.
Ahaion campi. vel aulones ſeu valles grandes: aut valles campeſtres.
Ahalath mõs diuidẽs vel mõs leuis. i. lipidus ſiue lubricus.
Ahamõ ſapia vel ſapientiſſim⁹
Ahara fris odor vl' frater odoriſ
Aharel poſt exercitũ. vel ſequẽs exercitũ di ipſe eſt obab cogna tus moyſi. qui ⁊ ietro.
Ahares teſta. vel ſol ſeu ſiccitas aut ariditas.
Aha; patruus vel patruel'. ſeu fortis aut apprehendens.
Ahazias patruus dominus vel patruelis dñs ſiue apphẽdens dñm aut fortitudo domini.
Aheberim hebreorum vel trãſ euntium ſeu tranſitus. aut trã ſitores eoru;.
Ahei vmbraculũ vl' ifecũditas.
Aheri declinans. vel declinatio.
Ahesam volũtas. vel cõſiliũ ſeu voluntati aut conſilio eorum.
Ahi fraternitas vel vbi hec. ſeu vallis aut queſtio.
Ahi viuet vel viuit. ſeu vita val lium aut queſtio vite.
Ahia frater eius. vel vbi hec ei ſeu vita eius aut viuit.
Ahia querens eum. vel vallis eius ſeu vita vallium eius. aut queſtio vite eius.
Ahialim cerui vel ceruorum la pides ſiue vallis fermenti. aut queſtio malitie.
Ahialõ admirãs. vel admiratio ſeu merẽs aut vallis iniqtatis
Ahias vita plaſmata: vel vita fa cture ſeu frater ſuſtollens aut frater plaſmatio.
Ahidad viuens gloria vel vita glorie ſeu frater meus gloriãs aut fratris mei gloriatio.
Ahie ſterilitas vel obumbratio ſeu frater obumbrans. aut fra tris obumbraculum.
Ahiel viuens deo vel viuẽs do mini ſeu vita vallium dei aut queſtio vite diuine.

Abiere vallis amica. vl' vita amici ſeu frater meus amicus l' fratris mei amicitia.
Abiezer fr̃ meus fortis vel fris mei auxiliator. ſeu vita valliū ſeparatorū. aut queſtio vite ſanctificationis.
Abilā dolēs vl' parturiēs. ſeu ante fores. vel ante veſtibulum.
Abiloth frater viciēs. vl' frater ligatus ſeu vallis declinās aut vite vocatio.
Abiluth vallis inclyta. vl' q̄ſtio nobilis ſeu frater inclytus. aut fraternitatis nobilitas.
Abiman vita q̄lis vl' q̄ſtio que ſeu fr̃ qs aut fraternitas quō.
Abimelech vita regis. vel vallis regia ſeu frater meus rex. aut fratris mei regnum.
Abim fons vel oculus.
Abinadab frater ſpōte vl' frater ſpōtaneus ſeu vita valliū ſpōtanearum. aut queſtio vite ſpōtanee.
Abin frater merēs vl' fr̃ iniquus ſeu vita vallium dolentium. aut queſtio vite inutilis.
Abiram vallis excelſa. vel vita exaltata. ſeu frater meus ſublimis aut fratris mei exaltatio.
Abiran ſculptor. aut ſculpens.
Abiraite ſculptores l' ſculpētes
Abiroth ſculptum vl' ſcalptum.
Abiſamech fratris mei ſculptura vel fratris mei erectio ſeu fr̃ meus adiuuans. aut frēm meū roborans.
Abiſar frater meus princeps vl' fratris mei leuamē. ſeu vita vallium principis aut queſtio vite anguſtiantis.
Abitub fr̃ me⁹ bonus l' fris mei bonitas ſeu vita vallium deferentiū aut q̄ſtio vite deſerte.
Aboi ſpina vel compunctio.
Aboites ſpinoſe vel pūgētes.
Aboiaban ſpina ſapiētie vel cōpunctio intelligentis.
Aboimā pturbatus. vl' perturbator ſeu pūgens quis aut ſpina quomodo.
Abim inutile. vel iniquitas.

Hic .i. poſt .a.

AI vultur vel deuorator.
Aia vultur eius vl' deuorans eum.
Aiath vultur vl' condēnatio. ſeu vultur declinans. aut deuoratio peccatorum.
Aicham fr̃ meus ſurgēs vl' fris mei reſurrectio. ſeu vultur callidus aut deuoratio calliditatis
Aibel vult' dei vl' deuorator ds
Ailath dolēs vl' pturiēs ſeu vultur vinctus aut deuorator declinans.
Ailon vallis admirans. ſiue vbi erant niſi aut vbi viſi ſunt.
Ailud vult' vtinam vtilis vel deuorator vtinam declinatus.
Ailulubi erāt vrſi vl' vbi vrſi ſūt
Aim inutilis aut idolatra.
Aiman idolū gratum vl' inutilis donatio. ſeu vultur quis. aut deuorator quomodo.
Ain fons. vel oculus.
Ainaam vultur decorus vel deuoratio pulchritudinis.
Ainagalli ocul⁹ vituli vel fons mūdās ſiue oculus reuelatus aut fons tranſmigrationis.
Aion vultur merens. vel vultur iniqu⁹ ſeu deuoratus murmure aut deuorator inutilis.
Air ciuitas. vel oppidum.
Airſames ciuitas ſolis vel oppidum illuminatum.
Aiſmoth deſerto. vel adductio mortis.
Aith pdēnatus. vl' condēnatio.
Aiud vultur inclytus. vel deuorans glorioſum.

Hic .l. poſt .a.

ALa pmixtio l' cōſcēdēs ſiue infirm⁹ aut ifirmitas
Alab lactea vel dulcedo.
Alach lubricū. vl' paro mea.
Alacarnaſus fermētū pcidēs duces l' pmixtio diuidēs pricipes
Alal laxitas. vl' laxitas. ſiue leuitas aut latitudo.
Alala laxitas eius. l' laſſitas ei⁹ ſeu leuitas ei⁹ aut latitudo ei⁹
Alā ifirmās eos vl' pmixtō eoꝝ
Alamath deſpiciens vtrē vl' ptēnens indignationem.
Alamō deſpectio vl' deſup multitudinē ſiue infirmās eos dolori aut commiſcēs eos inigtati.
Alas pmixtio. vl' fermentum.
Alaſam triplicē: vl' conſternatā ſeu pmiſcens populum. aut fermentatio ppl̄i.
Albialbon pr̄is mei dolor vl' pr̄ meus ſuperintelligens.
Alchim⁹ fermētū vani cōſilij vl' pmiſcēs callidā feſtinationem.
Ale pſcēſio. vel pmiſcēs ſiue infirmus. aut infirmitas.
Aleph mille vel doctrina tentationum.
Alepſim ignis. vl' igneus. ſeu doctrina mandati. aut milia tentationum.
Allelaus. vel laudatio.
Alleuia laudate dn̄m vel laudatio domini.
Alexāder alleuās tenebras vel auferēs anguſtias tenebrarū.
Alexandria idem.
Alexandrim tenebras alleuantes. vel tenebraꝝ anguſtias auferentes.
Alphalti bitumen. vl' aque bituminis.
Alphe⁹ doctus vl' documentū ſiue fugitiuus. aut mileſimus.
Alian ptemnens donū vl' deſpectio gratie.
Alian eiectus. vl' eiectio.
Alimis veſtibulis. vl' ſuperliminaribus.
Alinath vter vl' indignatio.
Alinathan ptemptor doni. vel deſpiciens donatorem.
Almon ptēptus vel deſpiciens.
Almondeblataim ptemptus palataꝝ vel deſpiciēs opprobria.
Almoth vter vl' indignatio.
Aloes laus facture vl' laudatio pſalmatoris.
Alon laus doloris. vl' laus meroris ſiue laudator iniqu⁹ aut laudator inutilis.
Alua deſpiciēs vl' ptemnens ſiue ptemptus. aut deſpectio.
Aluā ptēnēs eos l' dſpiciēs eos ſeu ptēpt⁹ eis. aut dſpectō eoꝝ
Alus fermentū vl' cōmixtio. ſeu ptemnens pſiliū aut deſpect⁹ feſtinator.

Am gens.vel populus.
Ama gens mea vel popu
lus meus.
Amaas gens eiꝰ vel ppl's eiꝰ ſeu
ppl' teſtis aut pplm teſtificans.
Amaad populũ teſtificans . vel
populi teſtificatio.
Amad ppl's adhuc:vel ppl's ſer
uiens:ſiue populus teſtis : aut
populare teſtimonium.
Amadathi ppl's ſeruiens pctõ:
vel populus teſtificãs tempoꝝ.
Amador ppl's teſtes gnãns: vl'
populus ſeruiens generatiõi.
Amal gens cõmixta:vel ppl'us
cõſcẽdẽs.ſiue populus ĩfirmꝰ:
aut populi deſpectio.
Amalaſar dixit pnceps: vl' dcʒ
pncipis:ſiue gẽs ↄmixta carce
ri vel ppls deſpecte carceratus
Amalech gens bruta vel popu
lus lambens.
Amalechite gentes brute:vl' po
puli lambentes.
Aman iniquus vel coanguſtãſ
ſeu comprimens me:aut coan
gulatio mea.
Amana iniquus ei:vel coangu
ſtans eum:ſeu cõprimens euʒ
aut coanguſtatio ei us.
Amanite iniqui:vel coanguſtã
tes:ſeu comprimentes eoſ aut
coanguſtatio eorum.
Aman populo donatus. vel po
puli gratificationi.
Amanite populo donati: vel po
puli gratificationes.
Ammã cubitus.vel mẽſura:ſeu
populus qs aut gens qſo.
Ammanite cubitati:vel menſu
rati:ſeu gẽtes q aut ppli qũo.
Amãſame cubitꝰ fulciẽs:l'mẽſu
ra erectiõis ſiue ppli dono ad
iutus:aut populus gratificati
one firmatus.
Amaraphal dc̃o cadens:vel di
xit vt cadẽt. ſeu populꝰ curatꝰ
deo aut ppli medicamẽtũ dei.
Amarã tumulẽtꝰ: l' rubricatus
ſordidꝰ.ſiue ppl's laudatus tri
tico.aut ppl's aceruatus.
Amarias dicẽte dño:vl' verbuʒ
dñi:ſeu gẽs ſuſcitans dñʒ aut
populus vigilans dominõ.
Amarite dicẽtes dño vel verba:
dñi ſeu populi dñm ſcrutãtes:
aut populi domino vigilãtes.
Amas furor:l'idignatõ ſeu pplʒ
tollẽs:aut ppl's plaſmationis.
Amaſa furor eius vel indignãs
ei:ſeu ſuſtollẽs gentem:aut po
pularis plaſmatio.
Amaſai furor eiꝰ meꝰ:l' indigna
tio eiꝰ mihi:ſeu gẽtẽ ſuſtollens
mihi aut ppli plaſmatio mea.
Amaſi furor meꝰ vel indignatio
mea:ſiue populũ tollens mihi.
aut plaſmatio ppli mea.
Amaſia indignãs dñs:vl' furor
dñi ſeu gẽtẽ ſuſtollẽs dño aut
ppli plaſmator dominus.
Amath vter vel indignatio ſiue
ppli donatꝰ aut ppli ↄſũmatꝰ.
Amath veritaſ vl'idignatõ.ſiue
ppl's peccator aut ppl's tpalis
Amatha veritas eiꝰ vel idigna
tio bilis eiꝰ.ſiue ppl's declinãs
eũ:aut ppl's peccãs ei.
Amatheus populus peccãs.vl'
indignator rigidus.
Amathi ꝟitas mea l'idignatõ
bil'mee. ſeu ppl's peccãs mihi
aut ppl's declinãs.Iſte amathi
eſt iona ppħa ſareptane vidue
filiꝰ quẽ reſuſcitauit helias.ma
tre pꝰ ea dicẽte ad euʒ.Nũc in
iſto cognoui qr vir dei es tu: ⁊
verbũ dei verꝝ eſt in ore tuo.
Amathia veritaſ mea dño vel fi
delitas mea dñi ſiue ppl's pec
cãs dño.aut ppl's declinãſ dñʒ
Amathim veritas:vl'indignatõ
bil'eaꝝ ſiue ppl's peccans eis
aut populus declinãs eos.
Amathitiſ ꝟitaſ viri l'idignatõ
bil'aſſũpte.ſeu ppl's peccãs vi
ro.vl'ppl's declinãſ aſſũptionẽ
Amdã ↄcupiſcibilis.l'ↄcupiſcẽſ
ſiue populus iudicãs eos aut
populꝰ iudex eorum.
Amaum populũ abijciẽs vl'po
puli abiectio.
Amaꝰ populꝰ abiectus vel po
puli abiectio.
Amẽ vere l'veritas: ſeu fiat aut
fideliter.
Ameſſa populũ tollẽs:vel popu
li ablatio.
Ameſſia populũ leuans dñi vel
populi ſubleuatio.
Ameſeth ppl's timẽs vel popu
lus ↄlõgatꝰ.ſeu ppli germen.
aut populi reſurrectio.
Ametha luctus vel indignatio
ſiue populi donum.aut populi
perfectio.
Amethẽ populus aſcendens:vl'
populi fortitudo.
Amethi luctꝰ meus:vl'indigna
tio mea.ſiue populus meꝰ me
cũ aut populus obſtupefactꝰ.
Amphibolis populus corruẽs
vel populus ore corruens.
Amia ppl's dñi.vl'ppli dñatio.
Ami l populus meus dei vl'po
pulus meus deo.
Amiel populus meus dei:vl'po
puli mei deus.
Amim gẽs mea:vl'ppl's meus
Aminadab ppl' meus ſpõte.vl'
populus meꝰ ſpontaneus:ſiue
populi mei vota: aut populus
meus vrbanus.
Aminod populꝰ meus inclytus
vel ppl's meus glorioſus.
Amiſaddai ppl's meus ſufficiẽs
vel populi mei ſufficientia.
Amithal calefactꝰ ros vl'calefa
ctio roris:ſiue ppl's meꝰ irrora
tus:aut populi mei yroratio.
Amiuth populus meus inclytꝰ
vel populi mei gloriatio.
Amizadab ppli mei fluens tor
ris vl'ppl'o meo torris fluictõ.
Amnes robuſtus vl'fortis ſiue
ppl's fugitiuꝰ:aut ppli tẽtatio.
Amob pcẽs l'ſuſtinẽs:ſiue ppl's
dilectꝰ:aut populi amplexatõ.
Amoch populus tenens vel po
puli apprehenſio.
Amolum flos farine:uel deflo
rata farina.
Amon onerãs:uel onuſtus ſiue
nutriens aut fidelis
Amõ donãs vel nutritiuo : ſiue
donatio.aut matris fetus.
Amõ ppl's dolẽs:ul'ppl's mur
murãs ſiue populus iniquus.
aut populus inutilis.
Ammõ ppl's parcens uel ppl's
memoris ſiue filiꝰ generiſ mei

aut filius populi mei.

Ammona comprimens. vel coangustatio eius.

Ammona populus pcens ei vl' ppl's meroris eius ſiue filius generis eiꝰ aut filiꝰ populi eiꝰ.

Ammoni comprimens me. vel coangustatio mea.

Ammoni ppl's pcens mihi vel populꝰ meroris mei. ſiue filiꝰ gn̄is mei. aut filius ppl'i mei.

Ammonite comprimentes me vel coangustantes me.

Ammonite ppl'i pcētes mihi vl' ppl's doloꝝ meoꝝ ſeu filij gn̄is mei aut filij populoꝝ meoꝝ.

Amora loq̄ns. vl' amaricās ſiue ppl'i ſcituſ. aut ppl'i illuminatō

Amorrei amari. vl' loquētes ſeu ppl'i ſciti aut ppl'i illuminati.

Amos fortis. vel potēs ſiue onerans. aut vir robuſtus.

Amos onerauit. l' fortitudo ſeu ppl'ꝫ auellēs: aut ppl'i diuulſio

Amesa fortis ei vl' potēs ei ſiue onerans eū. aut fortitudo eiꝰ.

Amonsa vir robuſtuſ ei vel onerauit eum. ſeu populū auellēs ei aut diuulſio populi eius.

Amot calefactio vel calefaciēs

Amothdor calefactio gn̄ationiſ vel calefaciens generationem

Ampliator populi malleuꝫ vel populus malleator ſiue populus ore confundens.

Amraphel dicto cadens. vel dixit vt caderet. ſiue populus curatus deo aut populi medicamentum deus.

Amram populus excelſus. vel populi celſitudo. ſiue ppl's exaltatus aut populi exaltatio.

Amramite populi excelſi vel populi exaltati.

Amri amaricans vel laceſcens ſiue populus mgr̄. aut populi magiſterium.

Amſi populus indigens vel populi dormitatio.

Amthar populus patēs vel populus ambigens ſiue populuſ explorator odoris. aut populꝰ explorator aſcenſionis.

Amubel populꝰ calefactus do vel populus cum quo ē deus.

Amul populus dolens vel populus perturiens.

Amula populus dolens ei. vel populus parturientium.

Amulite populi dolētes vel populi parturientes.

Amuthal calefactus ros vel calefactio roris. ſiue populus irroratus aut populi irroratio.

Hic .n. ꝓ oſt .a.

Anna donatꝰ. l' gratificatꝰ ſeu donū. aut gratificatō

Anna gratia vel rn̄dēs. ſiue donans. aut donatio.

Anab vua vel humilitas. ſiue donū p̄ris. aut grata p̄rnitas.

Anaba vua eiꝰ vel hūilitas eiꝰ: ſiue donū p̄ris eius. aut grata paternitas eius.

Anachā humilis. vel exurgens ſeu donū calidum. aut gratificata caliditas.

Anaceb cognomentum vel cognominatio.

Anachiꝫ nō ē innocēs vel hūilitas renuens ſiue monile collo ſublimi aut hūilitatis r̄nuitio.

Anac nunqd commotus ē vel nunquid commotio.

Anaphiliꝫ cadētes l' violēti. ſiue gigātes. aut gratiā declinātes

Anabe. nūqd cōmotus ē ipſe vl' nūqd ē cōmotio iſta. ſiue donatꝰ vite. aut gratificatꝰ ſuſceptōi

Anam nubes. l' obūbratio ſiue donū ppl'i. aut gratificatio eoꝝ.

Anamalech donuꝫ regni. vel rn̄ſio regis. ſiue donās regnator aut gratificatio regia.

Amanin reſpondētes aque vel gratificationes aquarum.

Anam donuꝫ gratie. vel donata gratificatio.

Ananehel gratus deo. vel rn̄ſio dei ſiue cui donauit deus. aut qui eſt donatus deo.

Ananeth dono viuens vel gratia pauidus.

Anani donatus mihi vel gratificatio mea.

Anāi rn̄dēs mihi l' gratifiᵒ mea

Ananias donū gr̄e domini vel donata gratificatio domino.

Ananias rn̄dēs gratie deo: vel gratificans gratie dominum.

Ananim rn̄dētes aque vel donationes aquarum.

Anas donās: vel donatus. ſeu gr̄am tollēs aut reſpondens.

Anath gr̄a. vel rn̄dens: ſeu gr̄e peccans: aut reſponſio tēporis

Anatha rn̄dēs ei: vel gratificās eū: ſeu gratie peccans eiꝰ. aut reſpōſio temporis eius.

Anathi reſpondēs eis: vel gratificans eos: ſeu gratia peccans eoꝝ: aut reſponſio tp̄is eorum.

Anathim humilitas vana. vel reſpōſio vana: ſeu mōile colli. aut humiles conſurgentes.

Anatot rn̄ſio. vl' obia aut reſpōdēs ſigꝰ aut gratificaᵒ dſignātꝭ

Anatothia rn̄ſio dn̄i. vel obediens dn̄o ſiue rn̄dens ſigno dn̄i aut gratificās deſignantē dn̄ꝫ.

Anathotite rn̄dentes vel obedientes ſiue: reſpōdētes ſigno. aut gratificantes deſignatorem.

Andreas reſpōdēs pabulo. vel decorus i ſtatiōne. ſiue decꝰ aut ꝑm grecaꝫ etymologiā apotoy andros. i. a viro virilis.

Andronicuſ rn̄dēs pabulo. aut decorus ad ſtādū ſiue cogitās paſſionē. aut rn̄ſio paſſionis.

Anebgaba ſollicitauit. vel hūiliauit. ſiue ſollicitās valles aut humilians colles.

Anegeb auſter. vel meridies. ſiue auſtralis. aut meridianus.

Anei nūqd cōmotus ē mihi. vel nunquid commotio mea.

Aneliab donū dei p̄ris. vel gratificans deum patrem.

Aneni circuli. vel corone. ſeu pcinens. aut preconator.

Aneni donum meum. vel gratificatio mea.

Aner lumē. l' illumiaᵒ. ſeu dono vigilās aut gratificatōe ꝓgēs

Ange donū ꝑruptum vel gratificatio pectoris.

Anad gr̄a. vel rn̄ſio ſiue rn̄dens teſtibꝰ. aut gratificatō virtutiſ

Ani paup. vel egenꝰ. ſiue donū meū. aut gratificatio mea.

Ania donū dī. vl' gratificās dn̄ꝫ

Anian donū pp̄ſi. vel gr̄a eorū3
Anibel donatus deo. vel gratifi
cans deum ſeu gratificās eos.
vel paupertas eorum.
Ano donās eis. l' gratificās eos
ſiue dolor eoꝝ. aut labor eorū.
Anob dono ſeruiens. vel gratifi
catio ſeruientis.
Anon dōator merēs vel gratis
iniquus ſeu gratie inutilis. aut
gratificationi murmurans.
Anthiphas dans tranſitu3. vel
dantis tranſitio.
Antiochus paup̄ ſilens vel pau
peris ſilentium.
Antiochia paup̄tas ſilens vel
paupertatis ſilentium.
Antiocheni pauperū ſilentia vl'
paupertate ſilentes.
antipr̄ dās laudē l' dātis laudatō
Antipr̄ dē donū laudatū. vel dā
tis laudationem.
Anū donū vnicu3. vel gratifica
tio ſempiterni.

Hic. o. poſt. a.

Aocē nid⁹. vel cubiculum
Aod inclitus. vl' glorioſus.
Aobi ſpina vel compunctio.
Aobite ſpinoſi. vel ꝯpungētes.
Aobiaban ſpina ſapiētie. vel cō
punctio intelligentis.
Aobimā ꝯturbat⁹: vl' ꝯturbatō
ſeu pūgēs qs. aut pūgēs quō.
Aoth nobilitas vel gloriatio.

Hic. p. poſt. a.

a Apꝑaim humus eorum.
vel volatus eorum.
Apparam liber onager. vel con
tinens feritatem.
Appaima libertas populi dn̄i l'
continens populu3 domino.
Appelles congregans eos. vel
congregatio eorum.
Appia libera: vel libertas ſiue
continens. aut continentia.
Appiforum libera: vel fortis li
bertas.
Apollo mirabilis. aut amirād⁹
Appollophātes mirādus facie
vel ammirabilis ꝯtemplator.
Apollonia diſciplina. vel ſyna
goga eorum.
Apolloni⁹ miraclm̄. l' āmirabil'.
Apollos cōgregans eos. vel cō
gregatio eorum.
Apoſtolus miſſus vel legatio.
Apſes libere egrediens. vel con
tinentia egreſſionis.
Apſiba continens rectitudinem
vel libertas conuerſationis.

Hic. q. poſt. a.

a Quila dolēs vel pturiēs
ſeu dolor. aut parturitio.

Hic. r. poſt. a.

R ſuſcitatio: vel vigilie
a Ara elect⁹. vel electio. ſeu
vigilās ei aut ſuſcitās eū
Arab inſidie vel calliditas. ſeu vi
gilās pr̄i. aut ſuſcitans pr̄em.
Araba inſidie eius. vel calliditas
eius ſiue ſuſcitans patrem ſiue
vigilia patris eius.
Araba multa. vel veſpa. ſiue oc
cidens. aut inhabitabilis.
Araba plana vl' cāpeſtris ſeu dē
ſerta aut occidentalis.
Arabath deſerta tp̄e. vel plāici
es pccōꝝ ſiue ſuſcitans patre3
pcci aut vigilās pr̄i declināti.
Arabathite deſerti tp̄e l' planici
es pccōꝝ ſiue ſuſcitātes pr̄em
pcci: aut vigilātes pr̄i dclināti
Arabes hūiles. vel occidentales
ſiue callidi. aut inſidiatores.
Arabathāe hūile robur. l' deſta
fortitudo: ſiue ſuſcitās pr̄em ro
buſtū. aut vigilās pr̄i fortitudis
Arabia callida vel inſidiatrix: ſiue
humilis. aut occidentalis.
Araboth plana vel humilia: ſi
ue campeſtria: aut equalia.
Arac lōgitudo l' lōganimitas. ſi
ue ſuſcitās frē3: aut vigilia fr̄is
Aracheus longitudo conſulēs:
vel longanimitas feſtinās aut
vigilans fratri cōſilij: aut ſuſci
tās fratrem feſtinantem.
Arachi lōgitudo mea. vel longa
nimitas mea: ſeu fratri meo vi
gilans aut ſuſcitans frē3 meū
Arachites long⁹ vel lōganimi
tas: ſeu vigilās fratri cōuerſo.
aut ſuſcitās fratrem captiuum
Arad deſcēdit: vel deſcenſio: ſiue
ſuſcitauit deſcendens: aut ſuſci
tauit deſcenſionem.
Arad deſcēdēs: l' deſcēſio ſiue ſu
ſcitās ſuū: aut vigilās teſtīonio
Arada miraculū: vl' admiratio ſi
ue obſtupuit: aut admiratus ē.
Aradam deſcendēs ei: vel deſcē
ſio eius: ſeu vigilans ſeruituti.
aut ſuſcitans teſtimonium.
Aradi deponentes. vl' depoſitio
nes. ſiue vigilās ſeruituti mee
aut ſuſcitans teſtimoniū meū.
Aradius deponens conſiliu3 vl'
deſcendēs feſtinanter: ſeu vigi
lans ſeruituti feſtinanti: aut fe
ſtinans teſtificationem cōſilij.
Aradius admirans. vl' obſtupe
ſcens: ſeu vindemiator meus
ſufficiens: aut vindemiatoris
mei ſufficientia.
Arado miraculum: vl' depoſitio:
ſeu ſuſcitans ſeruum: aut vigi
lia teſtificationis.
Arapha ſuſcitans terram: vl' vi
gilanter fodiens.
Araphite ſuſcitatores terre vel
vigilanter fodientes.
Arabath negociator: vel nego
ciatio: ſed vigilans vite: aut ſu
ſcitans pauorem.
Araia eligēs dn̄m. vl' electio dn̄i
ſeu vigilās dn̄o: āt ſuſcitatō dn̄i
Aral ſuſcitās infirmū vl' vigilāter
ꝯſcendens: ſiue ſuſcitans contē
nētē: aut vigilia deſpectionis.
Arā ſuſcitans excelſum. vl' vigi
lans exaltationi.
Arā res cū archa vl' res cū cap
ſa: ſiue iraſcens: aut indignatio
Aram ſuſcitans gentem: vl' vigi
lia populi.
Aram excelſus: vl' iracūdus ſeu
decor. aut eiectio eorum.
Arama ſuſcitans gentem ei. vel
vigilia populi eius.
Arama excelſa. vl' iraſcēs. ſeu de
corans eum. aut deiectio eius.
Aramathi deijciens: aut deiectō
eius. ſeu decore pauidſu. aut ex
celſa conſumans.
Aramelech ſuſcitans gentem.
regi: vel uigilia ppl'i regni.
Aramelech excelſum regnu3 ul'
erectus rex. ſeu decor regni aut
iracundia regis.
Aran res cū archa. uel res cum
capſa: ſiue ſuſcitans excelſum
aut uigilans exaltationi.

Aran aceruus tritici: vel lauſ frumenti: ſeu ſuſcitās donū aut vigilans gratie.
Aranō lauus frumenti vel aceruus triſtitie: ſeu ſuſcitās donū iniquū: aut vigilans grē inutilis.
Ararath mons vulſus: vł mōs vellicatus ſeu ſuſcitās ꝯſurrectionē deſcēdentē: aut vigilans teſtimonio deſcendenti.
Ararari mons: vel ſublimitas: ſeu vigilans vigili meo. aut ſuſcitans ſuſcitantem me.
Aranite montani: vel ſublimes ſeu vigilantes vigili meo aut ſuſcitatores ſuſcitatoris mei.
Araſ elatō: ł ſupbia. ſiue ſuſcitāſ ſuſtollētē: āt vigilāſ plaſmatiōi
Araſth artifex vel artifi ium.
Arath teſtimonium deſcendens vł ꝯſurrectio deſcēſiōis ſiue ſuſcitās petūm: aut vigilās tpalr
Arbath brucus vel locuſta. ſeu brucus peti: aut locuſta tpalis
Arbathite locuſte: vel bruci: ſiue bruci peccantes aut locuſte tēporales.
Arbathis locuſta viri vel brucus aſſumpt⁹ ſiue hamus pauidus: aut humilitas ſuperiorū.
Arbee quarta vel quatuor.
Arbella ſuſcitās vetuſtatem auri: vel vigilia ſiue aſſumptione.
Arbi locuſta: vel brucus ſiue hamus meus. aut humilitas ei⁹.
Arbo hamus vel vſq3 huc ſiue humilis: aut humilitas mea.
Arboth humilis ł cāpeſtris. ſiue ham⁹ tenēs. aut hami retentio.
Arbona locuſta iniq vł brucus inutilis ſiue humilitas merēs eum aut retentio doloris eius.
Archab inſidie vel inſidians.
Arcad inſidiator ſeruus. vel inſidians teſtimonio.
Archelaus agnoſcens leo vel agnitio leonis.
Archiatharoth mora corone vł longitudo circuli.
Archippus inſidie oris. vel longitudo opis: ſiue inſidie dilatati: aut inſidiarum dilatatio.
Ardon ſuſcitans iudices vel vigilia iudicandorum.

Area eligens eū vel electio eius ſeu ſuſcitans deſcendentē. aut vigilia deſcenſionis.
Areba plana vel cāpeſtris: ſeu deſerta. vel inhabitabilis.
Arebia humilis domino: vel retentia domini.
Arebla inſidians: vel inſidiatio.
Arebna humilis pulcher: vel inſidians pulchritudo.
Arech lōgitudo: vel lōgāimitas
Arechon lōganimitas merens vel longitudo iniqua ſiue ammiratio poſſeſſionis aut deſcenſio negociationis.
Ared deſcendens. vel deſcenſio ſiue aſcenſus mōtium: aut aſcēſus ſaltuum.
Areph ſuſcitator menſure vel vigilia diſſolutionis.
Areli declinans me: vel declinatio mea: ſiue ſcuſcitans deū meum: aut vigilia dei mei:
Areite declinati mihi: vel declinatiōes mee: ſiue ſuſcitātes deū meū aut vigilātes deo meo
Arem acrui lapidū: vel lapideſ aceruati.
Aren filius me⁹ vel filiatio mea ſiue ſuſcitans fontem: aut vigilia oculi.
Ares electus: vel electio: ſeu ſuſcitans facturā: vel vigilia plaſmationis.
Areth ſtupor: ł deſcēſio ſiue ſuſcitās pauorē ei: aut vigilia vite.
Areuna archa: vel ropoſitio.
Arphaſa ſuſcitans tranſitū: vel vigilia tranſgreſſionis.
Arphaſei ſuſcitatores tranſeuntium: vel vigilia trāſgreſſionū.
Arphat ſanans vel ſaluans: ſiue ſanitas: aut ſaluatio.
Arphaxat ſaluans vel ſanans depopulationem.
Arga menſura vel menſura.
Argob maledicens excelſum vł maledicta ſublimitas.
Aridai ſuſcitans dilectū meum vel vigilia amabilis mei.
Aridatha leo donatus: vel leōis donum ſufficiens.
Ariel leo deus: vel leo dei.
Arieli leo dē me⁹ vel leo dei mei

Ariph vigilia germis floridi vł ſuſcitatio viſionis bucelle.
Arim aceruus lapidum: vel lapides aceruati.
Arimatheus altitudo eius: vel ipſe exaltatus eſt.
Arimathia ſuſcitans donū dño vel vigilia donationis domini
Arioth ebrietas: vel ad ſollicitudinem dirigens.
Ariopagus pmitiua ſolēnitas vel primitie ſolennitatis.
Ariopagita primitiue ſolēnis ł primitiua ſol nnitas.
Ariopagos pmitia ſolēnitaſ vel pmitie ſolēnitatis: ſ3 hoc violētū cū athenieſis curie nomē ſit q a marte nomen accepit.
Ariſai leo tentans vel leonis tētatio.
Ariſtarcus ſuſcitās coronaz vel mons facture ſuperflue.
Ariſtobolus ſuſcitans dolorem vel ſuſcitatio germinis.
Arina ſublimis: vł ꝯſurgēs: ſiue ſublimitas: aut conſurrectio.
Arinageddō mons eſt latrunculis: vel mons globoſus: ſiue cōſurrectio tecti: aut conſurrectio in propria ara.
Arinathaiz ſublimitas duorū vel altitudo eorum: ſiue ſublimes duo aut cōſurrgētes bini.
Armenia mōs vulſus: vł mōs vellicatus: ſeu montis auulſio aut montis vellicatio
Armenij montes vulſi ł mōtes vellicati: ſeu montium vulſiones: aut montium vellicatiōes
Armon anathema meroris: vel imago triſtitie.
Armon domus vel cellariū: ſiue illuminans: aut anathema.
Armon anathema meroris mei vel imago triſtitie mee.
Armoni domus mea: vel cellarium meum ſiue illuminans me aut anathema meum.
Arnaphet vigilia conuertēs: vł ſuſcitatio conuerſionis.
Arnan vigilia doni vel ſuſcitatio gratie: ſeu archa meroris aut maledictio eorum.
Arnon archa meroris: vel ma-

ledictio ſiue lumen eorum: aut
maledictio eorum.
Arod maledictio ſufficiens aut
maledicta ſufficienter.
Arodi maledictus ſufficiēter vl'
maledicio ſufficiens mihi.
Arodite maledictus ſufficienter
vel maledictionum ſufficientia
Aroedi vindemiator ſufficiens
vel vindemie ſufficientia.
Aroer ſuffoſſior vigilie: vel va-
cue factio vigilis.
Aroer mirice: vel exurgens ſiue
ſubleuans aut ſuffoſſa.
Aroerite vacuefactiones vigilū
vl' ſuffoſiones vigiliarum.
Aroerite mirice vl' ſubleuantes:
ſiue ſuffoſſi: aut exurgens.
Arō nequam: vl' verſipellis.
Aromath nequam tps vl' verſi-
pellis peccator.
Arori mons: vl' ſublimitas.
Arorites ſublimis vel mōtan⁹.
Aroſeth neq̄ ſemē: vl' iniq̄ poſi
tio. ſeu vigilās germen. aut ſu-
ſcitatio reſurrectionis.
Arſa ſol eius vel illuminatio.
Arſaces ſolis duricia. vel illumi
natio vomitus.
Arſelem ſilens circuncīſio. vel ſi
lentium circūciſionis. ſeu ſuſci-
tans nomen dñi: aut vigilans
auditioni diuine.
Arth mora: vel immorans.
Arthaba mora patris: vel mo-
rans patrem.
Artaxerxes lumen ſilentio tētās
vel lumine ſilentiū tentatus.
Artheman anathematizantem
vel conturbantem eos.
Arthemis. i. diana ꝯturbans v l'
anathamatizans: ſiue ſuſcitās
egrotationes: aut egrotationū
ſuſcitatio.
Aruces circunrodens me. vl' cir
cunroſio mea.
Arun aceruus tritici: vl' laus fru
menti.
Arunas illūinās. vl' illuminatō.
Arur ſuſcitans ignem: vl' vigilia
luminis.
Arus iciſa: vel aurea: ſeu vigilās
ꝯſilio: aut ſuſcitās feſtinationē
Hic. s. poſt. a.

Aſa tollens. vel factura
ſium ſubſtolens aut plaſ
matio.
Aſaba eius captiuitas vel eius
cōuerſio. ſiue ſuſtolēs pſez aut
plaſmatio patris.
Aſabias coligēs dñm vl' cōgre
gatus dño: ſiue ſuſtolēs pſem
dñm aut plaſmatio pris dñi.
Aſach factuta prupta. vel plaſ-
mationis vmbraculū. ſiue ſu-
ſtolēs ffem: aut tollēs frnitatē
Aſadias factura ſeruiēs dño vl'
ſuſtollens teſtimonium dñi.
Aſel ſuſtollens deuz: vl' plaſma
tio dei.
Aſaph colligēs vl' cōgregans ſi
ue collectio: aut congregatio.
Aſaia facit dñs: vl' faciente dño
ſiue ſuſtollis dñm: aut plaſma
tio dominice.
Aſaias. idem.
Aſam delictū: vl' fumus. ſiū ſu-
ſtollēs ppl'z aut plaſmatō eoꝝ
Aſama delictū ei⁹ vl' fumigans
eū ſiue ſuſtollēs populuz eius
aut plaſmatio eorum.
Aſaz ſtollē donuz vl' plaſmatio
gratie.
Aſana tollens donuz ei vel plaſ
matio gratie eius.
Aſer carcer vl' carceratus ſeu fa
cturam ſuſcitans. aut ſuſtollēs
vigilantes.
Aſdrā vicēs. vl' exacut⁹ ſiue ſu-
ſtollēs vigiles iudices aut plaſ
mationem ſuſcitans iudicio.
Aſrael carcer dei vl' carceratus
deo ſeu factura ſuſcitans deuz
aut ſuſtollens vigiles dei.
Aſarela factura ſuſcitans male
dictuz vl' plaſmatio tollens vi
gilāam maledictionis.
Aſaronthamar btitudo palme
vl' btitudo ꝯmutans ſiue atriū
amaritudinis. aut veſtibulum
conmutationis.
Aſarſuali diteſ vulpes l' atriū vl'
piū ſeu factura ſuſcitās ſalutē
aut plaſmatō vigilāſ ſaluatiōi
Aſarſuſin diuites obtinēs l' btē
reuertēs. ſeu factura ſuſcitans
equū aut plaſmatio vigilans
reuerſioni.

Aſaſonthamar dſamar vl' ſilen
tiū ꝯmutatū. ſeu factura faciēſ
inīgtate ꝯmutationis: aut plaſ
matō tollēs colorē amātudis
Aſaar diluculū: vl' mane dilucu-
lo: ſeu facturā eſtimāſ: aut plaſ
mationis eſtimatio.
Aſaradō victor. l' exacut⁹: ſeu fa
tura ſuſcitās duos liq̄s. āt plaſ
matō vigilāſ teſtionio meretiū
Aſarabel btūs dś. vl' btitudo di
ſeu factura vigilās dō. aut plaſ
matio ſuſcitans deum.
Aſaramel ſuſtollēs excelſum de
um: vel plaſmatio excelſi dei.
Aſbaal plaſmās vir: vl' tollens
vetuſtatem.
Aſbel captiu⁹ di l' atriū vetuſtaſ
Aſbebel captiuus dei: vl' factu-
ra vetuſta.
Aſcalon appēſa: vel impēſa ſiue
ignis ifamis aut ignis ignobil'
Aſcalōice appēſi l' ipēſi ſiue igneſ
ifames aut igneſ aut ignobileſ
Aſcenē tollēs poſſeſſorē ꝯtēpti-
biliter vl' ſuſtollēs contēptibi-
lem poſſeſſorem.
Aſcbenez ignis aſperſio: l' ignis
ſic aſperſus.
Aſcod diſſolutio: vl' effuſio ſiue i
cendens: aut incēdium.
Aſe tollēs vl' factura ſiue ſuſtol-
lēs. aut plaſmatio.
Aſebam ſuſtollēs ſemp excelſū
vel plaſmatio ſemp excelſa.
Aſebias ſuſtollēs dñm vel plaſ
matio dñi. tio ſtationis.
Aſebin facture ſtatio: vl' plaſma
Aſebonias tollēs pollicē dñi vl'
factura in medio dñinatoris.
Aſech fatura prupta. vl' plaſma
tiōis vmbraculū: ſiue ſuſtollēs
frēz. aut tollēs fraternitatem.
Aſedech teſta vl' ſol: ſiue ariditaſ
aut ſiccitas ardoris.
Aſſedim ſiccitas ardoris vl' ſub
urbana eorum.
Aſedemoth arua vl' ſuburbana
Aſedochphaſgā abſciſio. vel os
delicti: ſiuz tollēs abſciſum aut
plaſmationis donatio.
Aſedoch factura pabuli vel plaſ
matio viriditatis.
Aſedothphraga dolatio factu-

re viridis vel faciens pabulū
abſciſionis.
Aſeph atrium vel veſtibulū ſeu
colligens aut congregatio.
Aſē ſuſtollens eos vel plaſma-
toꝛ eoꝛum.
Aſemona feſtinās.vel os ei⁹ ab
oſſe non ab oꝛe. oculi.
Aſē ſuſtollēs fontē vl' plaſmatio
Aſena ignis aſpſus.vel ignis aſ
pſio ſiue ſuſtollens fontem ei⁹.
aut plaſmatio oculi eius.
Aſēna ruina eius vel p̄cipitatio.
Aſēnaa ruina ei⁹ vel p̄cipitās eū.
Aſennaphar ruens onager vel p̄
cipitans feritas.
Aſenech ruia vel pꝛecipitatio ſeu
factura dedicans. aut plaſmati
onem edificans.
Aſennes leuans me vel ſubleua
tio mea.
Aſeneth ruēs vel p̄cipitans ſiue
igni aſpſus aut ignis aſperſio.
Aſer atrium vel diuitie ſeu beati
tudo aut beatus.
Aſerite atria vel diuitie.ſeu bea-
titudines aut beati erunt.
Aſera atrium vulturis. vel diui-
tie deuoꝛatoꝛis.
Aſerai beatitudo mea vel beat⁹
erit mihi ſiue atrium meuꝫ. aut
diuitie mee.
Aſerdam exacutus vel vinculuꝫ
cutis ſeu beatum iudicium aut
diuitie indicande.
Aſerim atriū vel veſtibulum ſeu
diuitie aut beatitudo eoꝛum.
Aſermachimath btitudo doni vl'
que eſt beata donatio.
Aſemoth atriū moꝛtis vel diui-
tie moꝛtales. tpales.
Aſerot atriū anguſtie vel diuitie
Aſeroth atria vel veſtibula ſiue
ville aut beatitudines.
Aſerſual btā ſal⁹ aut ditie ſalutis
Aſerſua atrium gaudij. vel bea-
titudo letitie.
Aſem noiat⁹ vel faciens nomen
ſiue ſuſtollens auditum aut pla
ſmatio famoſe auditionis.
Aſema os ab oſſe non a b oꝛe vl'
ſuſtollens nomen eius aut faci-
ens famoſam auditionem.
Aſē facture dēū vl' plaſmatio ſu
per vuln⁹:ſeu tollēs nomē:aut
ſuſtollens amphoꝛā tētatiōis'.
Aſeremoth ſuburbana: vl' ſub
urbib⁹ ſeu atriū indignatōis ri
gide:aut beatitudo foꝛmidatio
nis eoꝛum.
Aſergadai atriū accicti vulturis
vel diuitie tētatōis deuorantis
Aſpha tollens ſubito vel factu-
ra eructans.
Aſphanar equoꝝ domitoꝛ:vl' fa
ctura appꝛehendens.
Aſphanes equoꝝ domitoꝛ:vl' fa
ctura cōuerſionē apphendens.
Aſphar tollens onagrū vel plaſ
matio ferocitatis.
Aſia ſuſtollēs dn̄ꝫ:l' plaſma⁹ dn̄i
Aſia gradiēs:vl' eleuans ſeu au-
ferens aut elatio.
Aſiani facture dn̄i vel ſuſtollen
tes dn̄m.
Aſiani elati vel auferentes: ſeu
gradientes:aut eleuati.
Aſias ſuſtollens dn̄ꝫ vl' plaſma
tio domini.
Aſidia milu⁹:vl' herodi⁹ ſeu fac
tura dilcā:aut plaſma⁹ amabil'
Aſiel ſuſtollens deum: vel plaſ-
matio dei.
Aſiel gradiēs deo:l' eleuatio dī.
Aſiꝫ ſuſtollēs eoſ:l' plaſma⁹ eoꝝ.
Aſima ſuſtollens eos ei:vel plaſ
matio eoꝛum eius.
Aſinchꝛitus dirigens thuribulū
vel directio thuribuli.
Aſiongaber lingua viri:vl' dola
tio hoīs:ſeu faciens merentes
colles ſublimes: aut ſuſtollēs
doloꝛes collium ſublimium.
Aſir viculū:vl' viculat⁹:ſeu fcūra
vigilās aut ſuſtollēs vigilātes
Aſſidei milui:l' herodij: ſeu fcūre
dilecte āt plaſmatōeſ amabileſ
Aſſyria factura vigilans domio
aut ſuſtollēs vigilias domini.
Aſſyria diligens:vl' dilecta:ſiue
dirigēs aut directio.
Aſſyrij facture vigilantes domi
no vl' ſuſtollentes vigilias dn̄i
Aſſyrij directi:vel dirigentes ſeu
dilecti:aut diligentes.
Aſſia factura laboꝛans: aut ſu-
ſtollens laboꝛantes.
Aſmo nouiſſimum eius vl' factu
ra parturiēs.
Aſmodeus facture iudicium vl'
plaſmatio iudicantis.
Aſmōa feſtinās:l' celerit nūerāſ
Aſnaa tollens ſerpentem vl' plaſ
matio colubꝛi.
Aſoph collectio:vl' veſtibulum:
ſeu feſtinans aut feſtinatio.
Aſō ſilēs:vl' os ab oꝛe n̄ ab oſſe.
Aſometh os viuax ab oſſe non
ab oꝛe:vel ſilentium vite:aut fe
ſtinatio pauoꝛis.
Aſon factura pupille vel plaſma
tio coccinea.
Aſoꝛ atriū vel ſagitta luminis ꝛ
ſeu tollens foꝛamē aut plaſma
tio iracundie.
Aſoꝛadon victoꝛ:vl' exacut⁹ ſeu
atriū ſerui iniqui aut tollēs fo
ramen teſtimonij inutilis.
Aſorā atrium excelſum:vl' ſagit
ta luminis exaltati: ſeu tollēs
foꝛamen excelſum:aut plaſma
tio iracundie exaltate.
Aſoth ſuſtollēs ſignum aut plaſ
matio tempoꝛalis.
Aſothite tollentes ſigna:vel fa-
cture tempoꝛales.
Aſra diminutio: vel diminutus
ſeu tollens magiſtruꝫ:aut plaſ
matio magiſterij.
Aſrael diminutus deo:vel ſuſtol
lens magiſterium dei.
Aſrabi btīn faciēs vl' beata cō-
motio:ſeu diminutus ipſe:aut
diminutioni patens.
Aſrebel btūs deo:vl' btitudo dī
ſiue tollens magr̄m deuꝫ: aut
plaſmatio magiſterij dei.
Aſrabelite btī dō: vl' btificātes
deū:āt plaſmati magiſterio dī.
Aſtaol ignis gementium: vel
ignis parturientium.
Aſtari caula mea:vl' p̄ſepe meū.
Aſtari ouile meum.vl' cubiculū
meum:ſiue atrium meum: aut
factura explorationis mee.
Aſtaroth ouile vl' factura explo
ratoꝛum.
Aſtaroth atrium: vel cubiculuꝫ
ſeu caule:aut pꝛeſepia.
Aſtarobites ouile:vel factura.
Aſtarothites caula: vel atrium
ſeu pꝛeſepe:aut cubiculum.

Aſtaren factura ſuperflua: vel plaſmationis ſuperfluitas.
Aſtrages voluntas feſtiua: vel conſilium feſtiuitatis.
Aſub factura incendij: vel plaſmatio conuerſionis.
Aſpha tollens ſubito: vel factura eructans.
Aſuerus beatitudo vl'atriū ei⁹.
Aſū os eorum: vl' fumigās eos.
Aſem factura coccinea: vel tollens pupillam eorum.
Aſur: diues vel beat⁹: ſiue factura luminis: aut tollēs incēdiū.
Aſur diues mihi vl'atrium meum ſeu factura luminis mei: aut tollens incendium meum.
Aſurim diuitie eorum: vel beatitudo eorum: ſiue factura illuminans eos: aut tollēs icēdiū eorꝫ
Aſſur tollens robuſtum: vel tollens acerbitatem.
Aſſur ſuſtollens murꝫ vl' tollēs anguſtiam: ſeu factura cōtinēs aut plaſmatio directionis.
Aſſur negociator vl'negociatio: ſiue nem⁹ aut ignis illumiatio
Aſſur dirigens vl'diligens: ſiue beatus aut gradiens.
Aſſurim ſuſtollens murum eis: vel tollens acerbitatem.
Aſſurim faciens robuſtos eos: vl'plaſmatio directa eis: ſiue tollens anguſtias eorꝫ: aut ſuſtollens continentiam eorum.
Aſſurim nemora: vel ignium illuminationes: ſeu negociatores aut negociationes.
Aſſurim dirigētes vl'diligētes: ſeu beati aut gradientes.

Dic.t.poſt.a.

a Tha tp̄s vel pctm̄ ſeu delinquens aut temporalis.
Athac pctōr hūilis: l'pcti retētio ſeu deliquēs fri aut tpalis fr.
Athad rhānus vel teſtimoniuꝫ.
Athaia peccās dn̄o vl'tpal'dn̄i.
Athalia tp̄s dn̄i vl'tp̄s eius ſeu peccās dn̄o aut declinatio dn̄i.
Athania: ꝯcupia vl'deſiderium.
Athanael tempus meum dei: vl' peccatum meum deo.
Athanai tp̄s fluctuās: vl' pctōr ꝯmor⁹ ſeu corōa dōati mei aut
exploratio gratificatiōis mee.
Athar peccator ſuſcitans vl' tēporalis vigilia.
Athara pcm̄ ſuſcitans ei vl'peccatoris vigilia eius.
Athari explorator vl'exploratio
Atharoth corone vel circuli.
Atath pcm̄ tpis vl'tp̄s pctōr's.
Athene diſperſe vel diſſipate.
Athenienſes diſſipati vel diſpgentes.
Athenobius peccator latrans: vel temporalis latratio.
Ather ipſe ꝯſurgēs ꝯtrarius vl' peccator effundens aduerſa.
Athicō tp̄s med[illegible]: vl'pcōris dimidiatio ſiue tp̄s ꝯgregate iniqtatꝭ: aut pcm̄ ꝯgregatōis iutil'.
Athipha tempus ſubitum: vel peccatum eructans.
Athil pcti germ̄: vl'tp̄s iueterās
Athita tp̄s q̄rēs: vl'dilecti ſilētiū
Athol⁹tp̄s ꝯſilij: vl'pcti ꝯmixtio
Athōiel rn̄dēs dō: vl'tp̄s ei⁹dei.
Athulpha tp̄s ſubitū: vel peccati infirmitas.
Athul tp̄s ꝯſilij: vl'pcōr feſtināſ.

Dic.u.poſt.a.

a Ua iniqu⁹ vel iniquitas.
Auā fōs: vl'mot⁹: ſiue mouēs eos aut ſubuerſio eorum.
Aui ferox: vel ferocitas: ſiue iniquus mihi: aut iniquitas mea
Auil inſipiens: vel ſtultitia.
Auin aceruus lapidum: vel iniquitas eorum.
Auiſa voluntas mea vl' iniquitatis mee ſaluatio.
Auith iniqua: vl'iniquitas.
Auoth ſedes vel cōmoratio ſeu vinculum.
Auoth vita vel gloria: ſeu ville vel ciuitates.
Auothiair vinculū vigilie: vl'ſedes vigilie: ſeu ꝯmorās illūinatio: aut i cunabula illūinatōis.
Auothair gloria luminis vl'vita illuminans: ſeu ville vigilantium: aut oppida illuminatorum.
Amphrathon frugifera vel puluerulenta: ſiue vbertas: aut de cinere veniens.
Auphratbonite frugiferi vl'pul
uerulenti: ſeu vberes aut de cinere venientes.
Auguſti ſolemniter vel ſolemnitas addita.
Aulon vallis grandis vel vallis campeſtris.
Aunam meror eorum vel labores eorum.
Aunan non eſt vel inutile.
Aurā iracundia: vel iracundus.
Auran iraſcens vel iracundia.
Auſitidis conſiliū vl'ꝯſiliator.

Dic.x.poſt.a.

Axa furor vl'furibunda.
Axan claudicans vl'iraſcens.
Axath medicina vel medicamentum.

Dic.z.poſt.a.

a Za videns vel combuſtus ſeu fortis domini: aut fortitudo eius.
Azabias videns patrem dominum: vl'fortitudo patris dn̄i.
Azabel videns deum: vel fortitudo dei.
Azam videns eos: vl'fortitudo eorum.
Azanoe fortitudo, cōmotionis: vel viſio requietionis.
Azara dorſum vel crepido.
Azaria auxilium domini: vel auxiliator eſt dominus.
Azarias idem.
Azaram adiuuans populuꝫ: vl' auxilium populi: ſiue dorſuꝫ eorum aut crepido eorum.
Azaꝫ ꝯtinēs vl'apprehēdēs ſeu vidēs fortiter: aut viſio fortis.
Azazias ꝯtinēs dn̄m vl'apphēſio dn̄i: ſeu videns fortiter dn̄ꝫ aut robuſta viſio domini.
Azbel videns vetera: vl' robuſtus vetuſtate.
Azbelite videntes vetera: vl'robuſti vetuſtatibus.
Azboth vidēs vomētē: vl'vidēs in vomitu: ſeu fortis vetuſtas: aut fortitudo lugentium.
Azchad videns mare: vel fortitudo maris.
Azchat videns dolentem: vl'videns cōponentem: ſeu fortis dē molaris: aut fortitudo prie

Azeb pzẽns uel ambiens. ſeu uallis deuorãs. aut uallis rapacitatis.
Azecba fortitudo. aut decipula. ſiue robuſta. aut clauſa peſſulo
Azer auxilium uel ſcificatio. ſeu fortis conſurgens aut uidens uigilias.
Azagad fortis tẽtatio uel uidẽs acc nctũ latrũculum.
Azi fortis meus: vl' uiſio mea.
Aziam uidens populuꝫ. uel fortitudo eorum.
Azias uidens dominuꝫ. uel fortitudo domini.
Azibel pergẽs. uel ꝑficiſẽs. ſeu uidẽs deum aut fortitudo dei.
Azia fortis uiſio. uel uidens uiſionem.
Azibel pergẽſ. uel abiẽs. ſeu uidẽs deũ: aut fortitudo dei.
Azir fortiter uigilans. ſeu uidẽſ uigilias.
Azia fortis iſte. vel viſio iſta.
Azmath videns mortem. vel fortis mortuus.
Azmaueth idem.
Azmoth fortis morte vel apprehendens morteꝫ.
Azmoth fortis incluſio. vel apprehendens decoreꝫ.
Azor adiutus. vl' auxilator ſeu videns lumen. aut fortiter iracundus.
Azozia icẽdẽſ dñs vl' icẽdiũ dñi
Azot⁹ icẽdium vel incendẽs: ſiue ignis patruelis: aut ignis patrui mei.
Azotij icẽdẽtes vel icẽdia: ſiue ignes patruelis aut ignes patrui mei.
Azotide incẽdiũ l' ignis patruel'
Azarabel adiuuãs deum: vel fortitudo dei.
Azuba relicta: vel deſerta: ſiue relictio aut deſertio.
Azur adiutor luciduſ: vel auxilium igneum: ſiue videns lumẽ: aut robuſtum incendium.
¶ Sequũť interptatões hebraicorum nominum incipientiuꝫ per. B. litteram.
B Aabana venit reſpondẽſ vel venit reſponſio.
Baal vir vel vetuſtas. ſiue biãſ aut deuorator.
Baala venit hec: vel hñs eam. ſeu vir eius aut deuorãs eum.
Baalaanã venit hoc donũ: vel hñs eã grãm: ſeu vir gratus ei aut deuorator gratificationis.
Baalaſor vetuſtans deuorans atrium: vel vir hñs ſagittã luminis ſeu vetuſtas tolẽs fora mẽ aut vir plaſmator iracũdie
Baalath vir aſcendẽs vel hñs aſcenſionem ſeu vetuſtas tpis aut deuoratio peccatoris.
Baalberith vir habẽs pactum vel vetuſtas deuorans fedus.
Baalpharaſim viros deuorantes diuidens vel hñtium vetuſtatem diuiſio.
Baalpheor: vir hñs hiatum: vel vetuſtas deuorans os pellis ſuperius.
Baalgad vir fortunat⁹ l' hñs tẽtatõeꝫ: ſiue vir accinctus latrũculis: aut vir deuorator.
Baalia vir hñs dñm vel vetuſtas deuorans dñationem.
Baaliꝫ aſcẽdẽtes vl' ſupiores.
Baaliꝫ viri vel hñtes ſiue in ſuperioribus aut deuoratores.
Baalis vetuſtas viri vl' habẽs aſſũptionẽ: ſeu deuorãs virum aut vetuſtatis aſſumptio.
Baalmaõ deſcẽdẽs humiliſ vl' deſcẽſio humilitatiſ: ſeu vir humilis hñs domiciliũ: aut vetuſtas deuorans habitaculum.
Balmeõ deſcenſio humilis vel deſcenſus humilitatis.
Baalmeſar hñs eaꝫ: vel vir ex principe: ſeu vetuſtas eius aut deuoratio principis.
Baaloth aſcẽdẽs. vel in aſcenſionibus ſeu vir hñs tps: aut vetuſtas deuorans rñſionem.
Baalſaliſa hñs vitulã conſternatã: vel habẽs vitulã conſternatã: ſeu vetuſtas deuorãs: tertiũ aut vir hñs vitulã triẽnalẽ
Baalthamar vir hñs palmam vl' vir hñs amaritudinẽ: ſeu vetuſtas deuorãs ꝯmutatos aut vetuſtas deuorãs ꝯmutatõeꝫ.
Baana venit donatus: vel venit gratificatus.
Baanã filius eius vel veniẽs ei ſeu venit rñdẽs aut rñſio.
Baani venit donatus mihi vel venit gratificatio mea.
Baani venit mihi: vel filius meus: ſeu venit reſpondens mihi aut reſponſio mea.
Baara venit reſpondens vl' venit reſponſio.
Baari venit reſpondens mihi vel venit reſponſio mea.
Baari fontes vel putei: ſiue i vẽtre aut in cõmutando.
Baarias venit rñdens domin⁹ vel venit reſponſum domini.
Baaſa venit tollens: vel veniẽte factura.
Babatha trãſlatus tpe vel cõfuſus peccator: ſeu trãſlatio tẽporalis aut cõfuſio peccatoris
Babel cõfundens vel confuſio ſea trãfferẽs aut trãſlatio.
Babylon idem.
Babylonij ꝯfuſi vel tranſlati: ſeu ꝯfũdẽtes aut trãfferentes.
Bacar iſaginate vel igreſſus ẽ.
Bacachar vetuſtas inſaginate vel lugens ingreſſus eſt agn⁹.
Bacheõr lucens lucerna: vl' ingreſſus eſt agnus lucerne.
Bacci vetus vl' luctus: ſiue lugens: aut in vomitu.
Bachides luctus fortis vl' vetuſtas in vomitu.
Badachar venit cõpũgi vl' venit tumultus: ſiue venit merceſ aut venit turbatio.
Babad maximus vel excellentiſſim⁹: ſiue venit teſtis: aut venit ſufficiens.
Badadi maxim⁹ mihi vl' excellẽtiſſimus meuſ ſeu robur meũ aut ſufficientia mea.
Badaias ꝑcipu⁹ dño: vel in iudicio domini: ſeu venit domin⁹ aut venit dominator.
Badal ꝑcipu⁹ vl' ſblimis ſeu venit ꝯſcẽdẽs: aut venit iſirmitas
Badã ſolus: aut in iudicio: ſeu venit populus aut aduẽt⁹ eoꝝ.
Badan ꝑcipuus: vel in iudicio ſeu venit domuꝫ: aut venit gratificatio.

Badazer maximū auxiliū l' excellētiſſimus ſanctificator.ſeu venit fortiſ.aut venit ſeparatō
Badſeba filia ſeptē vel filia iuramēti.ſeu venit eloquēs aut venit conuerſio.
Badſuba filia deprecationis vel filia ſacietatis.ſeu venit cōuertens aut venit icēdiū. Iſta n.badſuba vel badſeba.ipſa ē berſabe e mater ſalomonis.
Baem locus vite mee.vel loc⁹ ſuſcipiens mihi.
Baen iniquus oculuſ vel iniqtas fontis.ſeu venit fons. aut venit oculus.
Bagad venit accinctus vel venit in fortuna.ſeu venit latrunculus aut venit tentatio.
Bagal onus vel iugum.ſeu venit aceruus aut venit iuolutio.
Bagaba excelſus tpe vel ſublimitas peccatoris
Bagathan venit tactus videntis vel venit riſus tangentiū.
Bagazim in excelſo contēptus vel venit fortitudo.
Bagoaim ſublimitas deuorās eos:vel iugum vulturis eorū.
Bahez locus.vel in eis:ſeu venit locus:aut locus eorum.
Bai filius me⁹:vel vēiēs mihi.
Bala abſorta vel iueterata.ſeu abſorbens vel inueterans.
Balaa abſorbens eum: vel inueteratio eius.
Balaach deuorans vel precipitans:ſiue abſorbens fratrem, aut inueterans eos.
Balaam vanus populus: vel ſine populo:ſiue in eis:aut precipitans fraternitatem.
Balaā turbans gētē: vel deuorans populum:ſiue abſorbens eos:aut abſq3 ſubſtātia eorū
Balaā turbans donū: vel duorato: donū:ſiue abſorbens gratos:aut inueteratio gratie.
Balaanā hñs gratiā:vel inueterans rñſionez:ſiue abſorbēs donum:aut precipitatio grē.
Balach lugens:vel ludens:ſiue inuoluens:aut eliſio.
Balada abſorbēs teſtes.vel inueterās fr̄nitatē.ſiue vēiēs eā iudicar̄.aut p̄cipitatio teſtionij
Baladat vetuſtas ſola vel duorā teſtimoniū ſiue abſorbēs p̄cipuos:aut p̄cipitās p̄ruelis.
Baladā venit ſibimet iudicās vel vanitas pro ſemetipſo.ſeu abſorbens iudices aut inueterator iudicij.
Balagad abſorbens latrunculos vel p̄cipitās tentationem.
Balagad vir accinctus.vel habuit accintum.ſeu vir fortunatus.aut vir pyrata.
Balā turbatio.vel precipitiu3.
Balaman turbator populi.vel precipator eorum.
Balanan turbans donum vel precipitans gratiam.
Balaſor aſcendens domū. vel hñs ſagittā luminis.ſiue abſorbēs fortes.aut iueſator āguſtie
Balad abſorbens peccatū.vel inueteratus tempore.
Balad lugens. vel inuoluens ſeu lugens aut eliſio.
Baldad vetuſtaſ ſola.vel vetuſtatis ſolitudo.
Baldan venit ſibimet iudicās vel vanitas pro ſemetipſo ſeu abſorbens iudices.aut inueterator iudicij.
Bale p̄cipitans.vel deuorator.
Baleite deuoratores.vel precipitatores.
Balē abſorbēs vel precipitās.
Baliada varietates cognouit vel variatorum cognitio. ſiue abſorbens teſtimonium.aut inueterator ſeruitutis.
Baloth aſcendens:vel in aſcēſionibus.ſiue abſorbens. aut inueterati reſponſione.
Balſalias hñs vitulā ꝯſternātē.vel habēs vitulā conſternatā ſeu vetuſtas deuorās tertiū aut vir hñs vitulā triēnalem.
Balthaſar capillus capitis.vl' abſorbens diuitias.
Balſius hñs luctū hñs p̄miū.
Bama in quo.vel qs.ſiue in qbus.aut ſemper excelſa.
Bamoth in morte.vel excelſa ſiue mors aduentēs.aut mortis aduentus.
Bamothbal excelſa in morte viri hñtis.vel mors aduenientis vetuſtati deuorāti.
Bana vēit rñdēs:vl' vēit rñſio.
Banaa venit reſpondēs ei vel venit reſpōſio eius.
Banai venit reſpondens mihi vel venit reſponſio mea.
Banai idem.
Bananias edificans domino: vel cemētarius dñi:ſeu reſpōdens dño.aut reſpōſio domini
Banaza filius videns.vel fortitudinis filius.
Banea venit reſpondens ei.vl' venit reſponſio eius.
Baneas venit rñſum; tollens. vel venit rñſio plaſmationis.
Banebarach filius fulminis. vel filius fulguris.ſeu fili⁹ fulgurantis.aut filius p̄cutiētis.
Banebarath venit rñdēs fulmini.vel vēit rñdēs fulguri.ſiue venit rñdēs ſulguranti.aut venit reſpondes percutienti.
Banneiachan filius ſtridoris. vel fili⁹ neceſſitudinis.ſeu venit firmitas.aut venit p̄paratō
Bani fili⁹ me⁹.vel veniēs mihi
Bāni pollex me⁹.l' i medio mei
Bānimi filius meus vnicus vl' filius meus ſempiternus.
Baō i inigtate.q in inigtatib⁹.
Baon venit dolor.vel venit inigtas.ſeu venit murmurās vel venit inutilis.
Baor in pelle.vel in pellibus.
Baor venit lumen.vel venit foramen ſeu venit pellis: aut venit iracundia.
Bar filius:vel filiatio.Syrum eſt non hebreum.
Bara lectus.vel creatura.ſiue filius eius aut malitia.
Barrabas filius patris. vel filius magiſtri.Syrum eſt pariter ⁊ hebreum.
Barach fulmē.vel fulgur. ſiue fulgurans aut percutiens.
Barachel fulgur dei.vel fulmē dei.ſiue fulgurans deum. aut percuſſio dei.
Barchemini tribuli vel crea-

tura iudeorum.
Barachias benedictus domi-
no vel benedictus domini.
Barachias fulgur domini. vel
fulgurãs dñs: ſiue fulgurans
dño aut percuſſio domini.
Barachiel benedictus deo. vel
benedictus dei.
Barachiel fulgur dei mei. vel
fulmen dei mei ſiue fulgurans
deo meo aut ꝑcuſſio dei mei.
Barada filius decoris vel filiꝰ
decorus. ſeu filij ſeruus: aut fili
us teſtimonij.
Barabel benedixit deũ vel be-
nedictio dei: ſiue lectus dõ. aut
creatura dei.
Baraſa auriẽtes: vel in egeſta-
te: ſeu veniens ad faciẽdũ aut
filius ſuſtollens plaſmationẽ.
Barath grando vel tempeſtas
ſeu filiꝰ peccati. aut filiꝰ tꝑalis
Baraza filius videns vel filius
fortitudinis.
Bareth grãdo vel tẽpeſtas. ſeu
filius viuax. aut filius pauidꝰ.
Baremij fugit eum quiſpiam.
vel quopiam fuga eius
Baria in malis. vel filius domi
ni ſiue in clamore eius. aut in
commotione ipſius.
Barien: filius in malo. vel filiꝰ
maleficij quẽ ⁊ ipſum non nul-
li bariesu corrupte nominant.
Barihen filius ipſe. vel filius ꝑ
cens ſeu filius commotus aut
filius faciens.
Bariona filius columbe. aut fi
lius ſimplicitatis. Syrum eſt
pariter ⁊ hebreum.
Bar quippe ſicut predictum eſt
ſyriace filius. ⁊ iona columba.
Baritha phitoniſſa. vel ſubita-
nea: ſiue os abyſſi aut os pro
fundum.
Barnabas filius concludens
vel filius prophete. ſeu filiꝰ ve
nientis. aut filius cõſolationis
Barne filius motionis: vel filiꝰ
mutationis.
Barnee electa commotio: vel fi
lius electe mutationis.
Barſabas filius reuertens: vel
filiꝰ getiſ ex ſyro ⁊ hebreo ſmo
ne cõpoſitũ. ſeu filius iuramen
ti: aut filius conſolationis.
Barſemia filius cecus. vel filiꝰ
cecitatis: quem corrupte qdã
barthimeem legunt.
Barthimeus filius pinguedi-
nis: vel filius ruminantis.
Bartholomeus filius ſuſpẽdẽ
tis me vel filiꝰ ſuſpẽdẽtis aq̃s
Syrum eſt non hebreum.
Baruc bñdictus vel benedictõ
Barzaith filius oliue eius. vel
filius fornicationis eorum.
Baſan brucus: vel pinguedo
ſeu ſiccitas aut confuſio.
Baſar infantia: vel in anguſtia
ſiue infans vel anguſtiatus.
Baſara ĩfans vel ĩfãtis eiꝰ ſiue
anguſtiãs eũ: aut ĩ ãguſtia eiꝰ.
Baſchama cõfuſio caloris. vel
anguſtia caliditatis eius.
Baſchat adeps: vel defecatio.
Baſecat adipẽ vel defectionem.
Baſechat adeps vel defecatio.
ſeu defecans: aut defecatio.
Baſemath depoſita vel delin-
quens: ſeu veniẽs aut delictio.
Baſemoth veniens: aut delin-
quens: ſiue in oibꝰ aut ĩ noibꝰ.
Baſias adeps domini: vel defe
catus domino.
Baſmath depoſita: vel delĩq̃ns
ſeu delinquens: aut delictio.
Bathanim domus rĩdentium
vel domus humilitatis eorum.
Bathuel virgo dei: vel caſtꝰ dõ
Baurim electi: vel electorum.
ſeu iuuenes aut robuſti.
Bauranites fortis vel electus
ſeu iuuenis. aut robuſtus.
Bazata contemnens tempus:
vel deſpectus peccator.
Bazeotha ꝯtemnens eum. vel
deſpectio eius.
Bazothia contemnens domi
num vel deſpectio domini.

Hic. e. poſt. b.

BEad iniquꝰ teſtis. vel edi
ficator precipuus.
Bean iniquus graue. vel iniq-
tas dominationis.
Beban os vulturis vel confu-
ſio deuoratoris.
Bechechias inclytus deo: vel
primogenitus dei.
Becher iclytꝰ vel primogenitꝰ
Becherite iclyti vel priogeniti.
Becherias iclytus domino: vel
primogenitus domini.
Bechor priogẽitꝰ vel vnigẽitꝰ.
Bechori primogenitus meus:
vel primogenitus mihi.
Bechoreti primogenitꝰ fortis:
vel primogenitus timidus.
Bechuch inclytus grauis vel
primogeniti condemnatio.
Bed filia vel menſura.
Bedeb inſtauratio vel inſtaura
tus: ſeu menſura diuitiarum:
aut filia voluptuoſa.
Bedſabee filia ſeptima: vel fi-
lia iuramenti: ſeu mẽſura ſatu-
ritatis: aut filia ſatietatis.
Bedſan filia dura. vel menſura
iniqua: ſeu filia iniquitatis: aut
ipſa iniquitas.
Bdelliũ lapis: vel carbũculus.
Beel vetuſtus deus: vel vir de-
uorator: ſiue dominus vetuſta
tis. aut vir hñs vetuſtatem.
Beelphegor vir habens hiatũ
vel vetuſtus deus hians: ſiue
dominus vetuſtatis hiantis.
aut vetuſtas deuorans os pel-
lis ſuperius. Ipſe eſt priapus
vel ſimulacrum ignominie.
Beelſephon vir habens archa
na vel dñs aquilonis ſeu vetu
ſtus deus hñs ſpeculã: aut ve
tuſtas dẽuorãſ aſcẽſionẽ ſpeculi
Beelzebub vir muſcarum: vel
princeps muſcarum ſiue vetu-
ſtus deus hñs muſcas: aut ve
tuſtas deuorans muſcas.
Beemoth animal: vel animalis
ſeu beſtialis. aut beſtia.
Beera fõs eius vel puteꝰ eius
ſiue in lumine. aut putei eius.
Beeri fons vel puteus meus ſi
ue in lumine. aut putei mei.
Bega ſublimis vel excelſa ſiue
ſublimitas aut celſitudo.
Begoai iugũ vulturis. vel ſub
limitas deuoratoris.
Begnai excelſus meus vel ſub
limitas mea. ſeu fabrica vul-
turis. aut fabrica deuoratrix.
Begni excelſus meus vel ſub

limitas mea.

Begumim fabrica cementarij: vel fabrica cementariorum.

Bebelmon vetuſti deus habitaculi: vel dominus habens domicilium vetuſtatis.

Bel vetuſtas vel abſqȝ.

Bela habitus vel indumentuȝ ſeu vetuſtas eius: vel abſqȝ eo.

Belath habens vel habitus: ab habendo non ab habitu.

Belath vetuſtas peccati: vl' abſqȝ tempore.

Belathbala habens: vel habita genere feminino ab hñdo participium eſt non verbũ imperatiuũ.

Bethala habitũ apprehẽdens vel indumentum irroratum.

Belbecia vetuſtas primogeniti dñi vel abſqȝ nobilitate dñs.

Belga abſqȝ motu vel vetuſta commotio.

Belge: idem.

Belguai abſqȝ valle: vel abſqȝ prerupto ſeu vetuſtas vorationis: aut vetuſtas deuorationis.

Belia vetuſtꝰ dñs: vl' vſqȝ dño.

Belia puteus eius vel in clamore eius: ſiue in malis: aut commutatio ipſius.

Belial abſqȝ iugo: vl' abſqȝ dño.

Beliar cecũ lumen aut ceca anguſtia ſeu vetuſtas deficiens: vel abſqȝ continentia.

Belmelech deus meus rex: vel vetuſtas mea regnans.

Belma habens deſiderium: vl' abſqȝ domicilio.

Belmeula habens domicilium vel abſqȝ inhabitatione.

Belſan vetuſtas cura vel ipſius vetuſtatis iniquitas.

Belſar abſqȝ pncipe: vel abſqȝ carbone: ſeu vetuſtum velamẽ ſeu vetuſtatis anguſtia.

Belſathi abſqȝ ger. al: el' abſqȝ poſitõe: ſeu vetuſtas: ſpinarũ: aũt vetuſtas reſurrectõis eorum.

Ben filius vel filiatio.

Benabinadab filiꝰ patris mei votiuus: vel filius patris mei ſpontaneus.

Benadab filius votiuus vel filius ſpontaneus.

Benadel edificatus deo: vel edificatio dei: ſeu filius eius deo: aut filius eius dei.

Benail filius doloris: vel filius parturientis.

Bendagar cecũ lumẽ: vel filius preuaricationis.

Benebarach filius fulminis: vl' filius fulguris: vel filius fulgurans: aut filiorum percuſſio.

Benecham filius calidus: vl' filius ſurgens: ſiue filius neceſſarius: aut filius neceſſitatis.

Benẽnan filius in eis: vel filius in medio eorum.

Benẽnon filij ecce ſunt: vel filij ecce hic ſunt.

Benereẽ filij tonantis: vel filij tonitrui: quod corrupte boanerges vſus obtinuit.

Beneſed filius mittens: vel filius confirmationis.

Bengaber filius viri fortis: vel filius iuuenis virilis.

Benhur filiꝰ lucis: vl' filiꝰ igneꝰ.

Beni filiꝰ meꝰ: vl' filiatio mea.

Bẽni filius requieſcens: vel filius requietionis.

Beniamin filius dierum vel filius virtutum: ſiue filius amaritudinis: vel filius amarium.

Beniamin: filius dextre: vel filius virtutis: ſiue filius aſininus aut filius aſinorum.

Beniar cecum lumen: vel ceca anguſtia ſeu alius deficiens: aut filius preuaricationis.

Bẽnoi filius commotus: vel filius requietionis.

Bẽnon filius merens: vel filius doloris: ſeu filius murmurans aut filius inutilis.

Benoni filius merens: vel filiꝰ inutilis mihi: ſiue filius doloris mei: aut filius iniquitatis mee

Benui filiꝰ meꝰ: vl' filiatio mea.

Bẽnui filius requieſcens: vel filius requietionis.

Bẽnũ filiꝰ ferꝰ: vl' filiꝰ piſcis: ſiue filiꝰ vnicꝰ vel filiꝰ ſempiternꝰ

Benir filius incendens: vel filius lucidus ſeu filius luminis: aut filius igneus.

Benzoeth filius huius pauidi: vel filius huius viuacis.

Beon pollex: vel in medio ſiue iniquus murmurans: aut iniquitate dolens.

Beor impellẽs: ſiue impulſio vel iniquꝰ luminis: aut iniqtas iracũdie

Ber fons: vel puteus.

Bera fons eiꝰ vl' puteus eius.

Berameth fons exaltatus vite vel puteus alti pauoris.

Berchos fontis calix: vel putei potus.

Berdan puteus iudicans: vel fons iudicij.

Berea puteus eius vel filia eiꝰ hebreũ eſt pariter atqȝ ſyrum.

Beri puteꝰ meus vel putei plr.

Beria fons dñi vel puteꝰ dño.

Berith fedus vel pactum.

Berice puteus innocens: vel filia eleganter commota.

Beronice idẽ eſt: vtrũqȝ hoc nomẽ ex hebreo ſyroqȝ ꝯpoſitũ ẽ.

Beroea puteꝰ eius vel filia eius

Beroenſes filij eiꝰ: vl' putei eiꝰ.

Beroni filia q̃: vel puteꝰ quis:. Et hec tria nomina ex hebreo pariter ſyroqȝ cõpoſita ſunt.

Beroth fõtes: vel putei: ſeu fõs reſpõdens aut puteus ſpalis.

Berotha fontes eius vel putei: ſeu fons reſpondens ei: aut puteus temperans eum.

Berothai fontes mei: vel putei mei: ſeu fontes vulturũ: aut putei deuorantes.

Berothi fontes: vel putei mei vel ſeu fons reſpondens mihi: aut puteus temperans me.

Berothite fontales: ſeu puteales: ſeu fontes reſpõdentes mihi: aut putei temperantes me.

Berſa puteus federis vel fons iuramenti.

Berſabee fons ſeptimus: vl' fõs iuramenti: ſiue puteus ſatians aut puteus ſaturitatis.

Berſith in capite: vel in capitulo. i. geneſis: que in capite omnium librorum poſita eſt.

Berthan fons altus vel puteꝰ altiſſimus.

Bercellai ferrum meum: vl' fortitudo mea.

Beſai pinguedo mea vel igno-
minioſus mihi.
Beſaia pinguis dominus: vel
ignominioſus domino.
Beſamath delinquens: vel de-
relictio: ſeu pingue donum aut
confuſio donatoris.
Beſamath adeps vl' defecatio.
Beſee pinguis vl' ignomioſus.
Beſellam obumbrans eos vel
obumbraculum eorum.
Beſeleel vmbra dei vel vmbra
culum diuinum.
Beſodia anguſtia mẽſure dñi:
vel tribulans menſurã dñicã.
Beſloth pinguis ligatus: vel
ignominie declinatio.
Beſor tribulatio vel anguſtia:
ſeu carnalis aut pelliceus.
Beth domus vel habitaculũ.
Betha requies: vel regetio: ſiue
domus eius aut habitaculũ ei
Bethacharẽ domus ſterilis vl'
domus eruditionis triſtitie.
Bethaphaleth domꝰ ſalutis l'
domus viuificãs: ſiue domus
excludẽs: aut domꝰ mirabilis.
Bethaphe domus erroris: vel
domus mali: non a malitia ſed
ab arbore.
Bethaphe domus oris: vel do-
mus deſcipule: ſiue domus la-
quei aut domus diſcipline.
Bethaphua domus induẽs eoſ
vel domus declinans os eorũ
ſeu requies laborũ eius: aut re-
quietio induitionis eorum.
Bethagan domus horti: vl' do
mus elationis.
Bethagla domus vitule vel do
mus feſtiuitatis eiꝰ: vl' domus
defectõis: aut domꝰ plãgẽtiũ.
Bethaglam domꝰ planctus vl'
domus feſtiuitatis eorum.
Bathaim domꝰ idoli vl' domus
idolatrie: ſiue domꝰ deuorãſ eoſ
aut domus vulturis eorũ.
Bethaiſmoth domus deſerta:
vel domus adducens mortẽ.
Bethaloth domus campeſtris
vel domus in campeſtribꝰ: ſeu
requies vacans: aut requietio
nem declinans.
Bethamoth domus mortua vl'
domus mortaliũ: ſeu requies
mortis: aut regeſcens mortuꝰ.
Bethanara domꝰ pardorũ: vl' do
mus amaritudinis: ſeu reges
amaricãs: aut requietio pardi.
Bethauan domꝰ doni vl' domꝰ
grẽ: ſeu reges donatoris: aut
requietio gratificationis.
Bethanath domus responden
tis vel humilitatis: ſiue domuſ
vbi eſt reſpo dens dominꝰ aut
domus vbi eſt gratia dei.
Bethania domus obedientie:
vel domus afflictionis eius ſi
ue domus doni dñi: aut domꝰ
gratificata domino.
Bethanoth domꝰ grẽ vel domꝰ
reſponſionis: ſeu domꝰ p̃cinẽs:
vel domus precinentium.
Bethara domus aque: vel do-
mus putei.
Bethara domus electionis: vl'
domus electa: ſiue domus ſu-
ſcitans eum: aut domus vigili
arum eius.
Betharaaz domus montium:
vel domus ſublimitatis eorũ:
ſiue domus ſuſcitans gentem:
aut domus vigilans populo.
Betharaba domꝰ ſuſcitãs p̃res
vl' domꝰ vigilans patribus.
Betharaba domus grandis vl'
domus multa: ſiue domus hu
milis: aut domus veſpertina.
Betharapha domus ſanans:
vel domus medicine: ſeu requi
es medici aut regetio ſanitatiſ.
Betharam domus ire: vel do
mus ſublimium.
Betaram domus decora vel do
mus electa: ſiue domus ſuſci-
tans gentem: aut domus vigi
lans populo.
Betharã domus vigilans do-
no: vel domus ſuſcitans grati
ficationem.
Betharan domus ire: vl' domꝰ
arche: ſiue domus montium
aut domꝰ aſcenſus humilium.
Bethaſan domus fumi: vel do
mus dilecti: ſiue domꝰ tollẽs do
nũ aut domꝰ plaſmata gratie.
Bethaſan domus d'ponens: vl'
domꝰ depoſita: ſiue domus de
ponens donum: aut domus de
poſita gratie.
Bethauen domus idolatra vel
domus inutilis.
Bethara domus fontis eius vl'
domus putei eius.
Bethberai domus putei mei vl'
domus in lumine meo.
Bathbeſſe domus confuſa vel
domus pinguedinis.
Bethcachõ domus ſculpta. vel
domus ſculpture.
Bethear domuſ agni: vel domꝰ
cognitionis.
Betheur domus frigida. vel la
pis adiutorij.
Bethdagari domus tritici vel
domus frumenti.
Bethdagon domꝰ piſcis triſtis
vel domus piſcium triſticie.
Bethe domus eius: vel habita-
culum.
Bethel domus dei vl' habitacu
lum dei.
Bethemelech domus valis: vel
domus p̃funditatis: ſiue vterꝰ
vultus aut vẽtris ſuſtẽtaculũ
Bethen vẽter vel vterus ſeu do
mꝰ fontis: aut domus oculi.
Bethesmoth domus deſerta vl'
domus adducens mortem.
Bethphage domꝰ oris. vl' domꝰ
bucce. ſiue domus oris valliũ.
aut domus maxille vel labij:
Syrum eſt ⁊ non hebreum.
Bethhpalech domꝰ ſaluãs vl'
domꝰ excludẽs: ſeu domꝰ viuiſi
ficãs aut domus admirabilis.
Betphaſes domus trãſcendẽs
vel domus tranſitionis.
Bethpheor domus hians. vel
domus hiatus: ſeu domꝰ hiãs
pellici: aut domus oris pelliũ
Bethpheſe domꝰ trãſiẽs vl' do-
mꝰ trãſcẽdẽs ſiue domus oris.
aut domus odoris florentis.
Bethgadar domꝰ muri: vel do-
mus macerie.
Bethgamul domus retribuẽs
vel domus retributionis.
Bethieſemoth domus deſiderij
dulcis. vel domꝰ deſiderate dul
cedinis.
Bethim domibus vel domus

pluraliter.
Bethia domus domini. vel do mus illuminationis.
Bethlabaoth domus venientium: vel domus ingredientium.
Bethleem domus panis vł do mus refectionis.
Bethleemite domus panū vel domus refectionum.
Bethlenaboth domus venientium: vel domus edificantium
Bethmacha domus mollis. vł domus confracta: ſiue domus pcutiens: aut domus igenioſa.
Bethmaō dom⁹ habitaculi. vł domus inhabitationis.
Bethmarcabeth domus curruum: vel domus quadrigarū.
Bethmarchaloth domus quadrigaꝝ. vel domus q̄drigātiū.
Bethmatha domus tributi vł domus humilis fori.
Bethmoreth dom⁹ archani vł domus conſilij. ſiue domus archanoꝝ: aut domus ꝯſilioꝝ.
Bethuemra dom⁹ pardoꝝ aut domus amaricans.
Bethorabo domus humilis. ł domus veſpertina. ſiue domus heremi: aut domus locorū que ſunt iuxta inhabitabilem.
Bethoro domus ire: vel dom⁹ magiſtri.
Bethorō domus ire vel dom⁹ arche: ſiue domus montiū: aut domus aſcenſus humilium.
Betholath domus coccinea: vł domus vermiculata.
Bethrood domus platearum. vel domus latitudinis.
Bethſabee domus ſeptē: vł do mus iuramēti: ſeu dom⁹ abundantie: aut domus ſaturitatis.
Bethſachat domus curuātiū vel domus ſingulorum.
Bethſaida domus fruguꝫ: vel domus pecudū ſiue domus peculialis: aut domus venatorū.
Bethſamis domus ſolis: vel illuminationis.
Bethſamite domus ſolis pluraliter: vel domus illuminate.
Bethſan domus dormiētis vel domus ſecuritatis: ſiue domus abūdātie ſiue dom⁹ egreſſionis
Bethſemes domus ſolis: vł do mus illuminans.
Bethſimō: domus obediēs: vł domus obedientie: ſiue domus audiens merorem: aut domus deponens triſticiam.
Bethſimuth: domus locii vł do mus locoꝝ: ſiue domus mortificās aut dom⁹ mortificatōis.
Bethſur: domus acerba: vł domus anguſtie: ſiue domus ꝯtinēs: aut domus fortitudinis.
Bethſur dom⁹ fortis vł dom⁹ directa: ſiue dom⁹ muralis. aut domus continentie.
Bethſura: domus muri eius. ł domus dirigens eum.
Bethſura domus acerba ei vel domus anguſtie eius. ſiue domus ꝯtinens eum aut domus fortitudinis eius.
Bethſurā: domus dirigēs eos vel domus muri eorum.
Bethſurā: dom⁹ robuſti ppli: vł dom⁹ anguſtiās pplꝫ: ſiue domus detinens eos aut domus acerbitatis eoruꝫ.
Bethula virgo vł caſta: ſiue dom⁹ dolēs ei: ł dom⁹ ꝑturiēs eū.
Bethula: virgo dn̄i: vł caſta domino: ſiue dom⁹ dolēs dn̄o aut domus parturiens dominum.
Bethurlarina: dom⁹ ignis ſublimis. vel incēdij conſurgentis.
Berzacharaꝫ. domus memorie vel domus memoratorum.
Bezech. fulgur: vel egeſtas: ſeu micās: aut ꝯtemptus vanus.
Bezecha micās ei: vel egeſtas eius: ſiue fulgurans eū. aut cōtemnens vanitatem eius.

Hic. i. poſt. b.

Biblij: librarij: vł litterati
Bithalaſſū. filios cōmiſcēs: vel filiorū comixtio.
Bithia: filia dn̄i: vel filia dominans. Ipſa eſt filia pharaonis que adoptauit moyſen.
Bithima: filia inutilis vel filia ſpecioſa.
Brie: ſobrius: vel moderatus.
Brierte: ſobrij vel moderati.

Hic. o. poſt. b.

b Boanerges: filij tonantes vel filij tonitrui.
Boanerits. idem.
Bocci vetuſtas: vel vetus.
Bocci: lugēs: vel luctus ſeu vomens: vel in vomitu.
Bochiam: luctus dn̄i eſt: vel lugēs dn̄m eſt: ſeu vomens dn̄o eſt: aut in vomitu dn̄i eſt.
Bochor: ingreſſus eſt angelus vel primogenitus mihi.
Bochorath inclytus peccato: ł primogenitus tempore.
Bochri dilectus mihi ł primogenitus meus.
Bochur primogenitus: vel dilectus.
Boeꝫ pollex eoꝝ ł i medio eoꝝ
Bon: pollex: vel in medio.
Boni: pollex meus. vel in medio mei.
Bōni: digitus vel in medio.
Booꝫ: in quo robur: vel in quo virtus: ſiue i ipſo fortitudo: aut ipſe in fortitudine.
Borith: fedus vel pactum.
Boſes: abſciſus: vł abſciſio. aut ipſe florens: aut in ipſo floruit
Boſphor: anguſtia ſuccreſcens vel tribulatio feritatis.
Boſor: tribulatio: vel anguſtia ſiue carneus aut pelliceus.
Boſora: tribulās euꝫ vel in anguſtia eius: ſiue caro eius aut annuncians ei.
Boſori: caro: vł annūciatio ſiue tribulās me: aut i āguſtia mea
Boſra: in anguſtia: vel in tribulatione.

Hic. u. poſt. b.

Abaſtus: os exprimens. b vel labium exprimentis.
Bugatus excelſus: ł ſub limitas: vł germē vł germinās
Buna: veit rn̄dēs ł venit rn̄ſio
Bunos venit reſpondens: vel collis preputiorum.
Buſa: ꝯfuſio: vel ignominia.
Buꝫ: deſpiciēs vel cōtemnens.
Buzi: ꝯtemptus: vel deſpectus ſeu deſpexit me: aut contēptibilis mihi.
Buzitis. deſpect⁹ ł ꝯtēptibilis
¶ Sequū iterpretatiōēs lr̄e. C.

C Aalaba: voces vel veloces subaudi venerunt seu ecclesia venit aut ecclesie aduentus.
Caath: patientia vel patientia.
Caath: dolens vel dolans seu componens.
Caathite dolentes vel patientes aut dolentes molares.
Caathite dolentes vel dolantes siue componentes aut dentes molares.
Cabalaã precepis vel precipitium seu precipitauit aut precipitabit.
Cabaroth memoria vel sepulchrum.
Cabaroth memoria mea vel sepulchrum meum aut sepulchra vel memorie plurali numero.
Cabarothi athanai memorie desiderij vel sepulchra concupie
Cabaſan congregans eos vel ecclesia eorum.
Cabratha quaſi graue. vel quasi elicitum.
Cad: mare vel principium.
Cademoth mare mortuum. vel principium mortis.
Cades translata vel fons iudicij.
Cades ſancta vel mutata ſeu mare tollens aut principium plasmationis.
Cadeſa transferens eam vel fons iudicij eius.
Cadeſa ſcortum vel ſanctitas eius ſiue mutata ei aut principium plaſmationis eius.
Cadeſbarne ſanctitas motionis vel ſanctitas electe mutationis.
Cadeſiz commutati vel exterminati.
Cadumiz mare rubrum vel mare antiquorum propter antiqua que facta ſunt in eo miracula.
Cadrãtes caligo. vel tenebre quod nos per litteram. q. et. v. quadrantes dicimus.
Caph: incuruans vel incuruatio.
Caph vola vel palma ſiue manus
Capharnaũ ager pinguedinis. vel villa conſolationis.
Capharſamala: manus ſuſcitans veſtimentum vel operatio vigilans retributionis.
Caphereta: manus robuſta vel operatio perfectionis.
Caphira expiatio vel manus diſſipata.
Cayphas ſagax vel inueſtigator ſiue vomens ore aut vomitus oris
Caym poſſeſſio vel lamentatio ſiue acquiſitus aut acquiſitio.
Caynã poſſidens populum vel lamentatio populi ſiue acquirens eos vel acquiſitio eorum.
Caynã poſſidens donum vel lamentatio gratie ſiue acquirens gratiam aut acquiſitio donationis
Caled canis vel quaſi viride ſiue quaſi cor aut quaſi omne cor.
Caleph: idem.
Calitha: quaſi viridis. aut quaſi omne cor.
Caliſtenes miſeria humilium vel conſumatio reſponſionis.
Calubi canis meus vel quaſi viridis meus ſiue quaſi cor meum aut quaſi omne cor meum.
Claudius ſpes tranquilla. vel ſpes tranquillitatis.
Claudia idem.
Clauthomon locus fletus vel locus fletuum.
Camua ſtatio vel reſurrectio.
Camuel ſtans deo vel reſurrectio dei.
Camuelite ſtantes deo vel reſurrectiones dei.
Camon ſtatio iniqua vel reſurrectio inutilis.
Canna fundum vel calamus ſeu preparans vel preparatio. Notandum itaque quod noſtrum latinum canna de lingua hebrea ſumptum ſit.
Canaã commutatus vel commutatio
Cananeus: idem.
Canath elatio. vel zelotipia.
Cãdacis commutans vel commutatio
Cãdem canglor vel recurſus ſeu retinens aut retentio.
Cappadocia manus tortoris. vel manus exploratoris ſeu manus domino redimens aut manus redempta domino.
Cappadoces manus tortorum vel manus exploratorum ſiue manu redempti domino. aut manu domino redimentes.
Capparis manus redempta vel manus redemptio. ſiue manus tortoris aut manus exploratoris
Caſeph eccleſia vel congregatio.
Capſeel: congregans deo vel eccleſia dei.
Captor: cappador vel cappadocia ſiue manus tortoris aut manus exploratoris.
Capturiz: cappadoces vel manus torquentes ſiue manus tortorum aut manus exploratorum.
Carcamis vrbs attrectans vel ciuitas congregatorum.
Carchaz ciuitas gratie vel oppidum donationis.
Carchar: inueſtigator vel inueſtigantes ſiue oppidum vigilans.
Caree: caluus vel caluities ſiue occurrens ignis aut occurſus igneus.
Careiz: decaluans eos vel decaluatio eorum.
Cariat: vrbs murata vel ciuitas ſeu oppidum vel villa.
Cariathaiz: perfecte vocata vel perfecta vocatio ſeu villa eorum. aut oppidum eorum.
Cariathma villa eorum vel ciuitas populoſa.
Cariatharbe villa quatuor. vel ciuitas quatuor. i. adam abraham yſaac et iacob qui ibi ſepulti ſunt
Cariathabaal: vrbs virorum vel ciuitas habens. ſeu villa deuorans aut oppidum vetuſtum.
Cariathdemna: villa ſilens vel villa ſilentij.
Cariathari villa deficiens vel oppidum defectionis.
Cariathiariz: villa ſiluarum vel ciuitas ſaltuum ſeu villa deficiens eis aut villa defectionis eorum.
Cariathiz. ciuitas maris. vel oppidum marium.
Cariathſapher: villa pulchritudinis vel ciuitas litterarum.
Cariathas ciuitas patie vel oppidum patientie ſeu villa dolentium. aut ciuitas dolatorum.
Carie. caluus vel caluitium ſiue occurrens ignis. aut occurſus igneus.
Carioth occurrens igneum vel occurſus igneus ſiue caluus reſpondens aut caluitium temporale.
Carith occurrens ignis vel occurſus igneus.

Carmelus: mollis: vel tenellus: ſiue cognoſcēs circūciſionē aut ſcientia circunciſionis.
Carmelite molles vel tenelli ſeu ſcientes circūciſionem: aut cogniti circūcidentibus.
Carmi: vinea mea vel cognitio mea: ſiue aqua agnoſcens: vel cognitio aque.
Carmite: vinee mee: vel cogniti mei: ſiue agnoſcentes aquas: aut cognitiones aquarum.
Carnaim: cornua vel defenſiōes ſeu confidens fluctum aut diuiſio cōmotionis.
Carmo: cornua: vel defenſio.
Carmō: cornu iniquū: vel defenſio inutilis: ſeu conſcindēs merentes aut diuiſio murmurātiū
Caromel mollicies: vel teneritudo ſeu cognoſcens circūciſionē aut ſcientia circūciſionis.
Caromelite: molles vel teneri: ſiue ſcientes circūciſionē: aut cogniti circūcidentibus.
Carpum ſcientē clare: vel cognoſcentes perſpicue.
Carthago ſcrutatio: vel cōſūmatio: ſeu vrbs meditās aut ciuitas ſolennis.
Carthaginenſes ſcrutantes vel conſūmati: ſeu ciues ſolemnes aut vrbane meditantes.
Carthā perfecta vocatio: vel vocationem perfecit: ſiue vrbs populi vel ciuitas eorum.
Carthus: perfecte vocatus: vl' pfecta vocatio: quod apud nos melius effertur per. q. litteram vt dicatur quartus.
Caſaia ſūmus dominus vl' principium domini.
Caſeon dure fortes: vl' duri fortitudine: ſeu ſummitas inutilis aut principiū murmurationis.
Caſphia ſūmitas liberans dñm vl' principiū liberatōis dñi.
Caſphor ſummitas liberās mōtes vel principiuz liberalis iracundie.
Caſia ſūm⁹ dñi vl' p̄ncipiū dñi.
Caſim ſūmitas: vl' p̄ncipiū: ſiue ſūmitas eoꝝ: aut p̄ncipiū eoꝝ.
Caſis meſſis: vel menſis: ſeu ſūme vigilans: aut principiuz vigilie.
Caſis: ſummitas viri: vel principium aſſumptionis.
Cathat: morſus peccati vel congregans tempore.
Cathet mordens vitam: vel congregans pauide.
Cauda clangor robuſtus: vel patientia fortis.
Cauere clangor tube: aut clangens canore.
Caue pnia vel patientia: ſeu buccina. Ex iſto hebreo videt' eſſe tractum noſtrum latinum.

Dic. e. poſt c.

CEdar meror vel tenebre: ſeu merēs aut tenebroſ⁹
Cedemoth: antecedens vel pri⁹ ſiue orientalis aut oriens.
Ceden oriens vel orientalis.
Cedes antecedens vel oriētalis.
Cedma antiquoꝝ vel antecedēſ ſiue orientalis aut oriens.
Cedmonei añcedentes: vl' antiq̄ triſtitia ſeu p̄ores aut oriētaleſ
Cedmihel oriēs deo vel anteceſſio dei.
Cedron triſtis meror vel inutiliſ dolor.
Celata ꝯgregatio vl' eccl'ia vēit.
Cephas petrus vel firmitas: ſyrum eſt non hebreum.
Cephira expiatio vel manus diſſipata.
Cephiara expiās vigilē eius vl' manuz diſſipatam ſuſcitans.
Ceila ad fundā iaciens vel ſuſcitans eā ſiue tollēs ſibimet: aut ſuſtollens ſemetipſam.
Celaia vox domini vel extollēs ſibimet dominum.
Celaſtitham vallis gigantiū vl' humilitas fortium.
Celeab vindicans patrem: vel vindicatio patris.
Celeia vallis domini vel cōgregatus dño ſeu vindicans dñz aut vindicatio domini.
Celeon vindicans dolorem: vel vindicatio iniquitatis.
Celeſſyria vindicans aram: vel vindicatio ſublimitatis.
Celeti occidētes: l' extermiatoreſ
Celeuma añtecēdēs vl' oriētale.
Celita q̄ſi viridis l' eccl'a veniēſ
Celmo vallis robuſta vel cōgregatio fortitudinis.
Clemēs eccl'iaſtes l' ꝯcionator.
Cleophas cōcionē tranſcēdens: vel cōgregatio tranſeuntis.
Cleopatra congregans agnitos vel concionem diſſoluens.
Cenihel oriēs deo l' añceſſio dei.
Cenua zelotes: vel zelotipus.
Cenereas poſſidens ſectatores. vel poſſeſſio ſectatorum.
Cēdebeus zelotes ſufficiens ad intellectum: vel zelotipus abūdanter intelligens.
Cenereth ſignū cithare vel quaſi lucerna.
Cenereth quaſi lucerne: vl' cithararum ſigna.
Cenez zelotipus: vel zelotes ſiue poſſeſſor contentus: aut poſſeſſio contemptibilis.
Cenezi zelotipi vel zelotes: ſiue poſſeſſores contempti: aut poſſeſſiōes contemptibiles.
Ceni es meū: l' erariuſ meus ſiue nidus me⁹ aut poſſeſſio mea.
Cepſaz eccleſia vel congregatio
Cepſā ꝯgregās eos l' venatores
Cereas occidens facturā vel exterminator plaſmationis.
Cerethi occidentes vel exterminatores.
Cereceus tenebroſus: vel tenebreſcens.
Creta vocata vl' vocatio ꝯſumata iter ſyrū ⁊ hebreū mixtuz ē.
Cretes vocati vel vocatione conſumati.
Cretenſes idem.
Ceſar poſſidens principes: vel poſſeſſor principatus.
Ceſarea poſſeſſio principis: vel poſſeſſio principalis.
Ceſelethaor poſſeſſa principi lucis vel poſſeſſio luminis aduenientis.
Ceſion durus fortitudine: vel duritia fortitudinis.
Cetheus fixus: vel abſciſus: ſiue cōfractus aut mētis exceſſio.
Cethi fixi vel abſciſi vl' confracti aut mente excedentes.

Cethmoth ſingens tempus:vel abſcindēs rñſionē:ſeu cōfracta tempoꝛe aut inſania rñſionis.
Cethron tenebꝛe vl'thimiema.
Cethꝛon tenebꝛans eos vel thimiama eoꝛum.
Cethura iūcta vel copulata:ſiue thimiama offerens:aut mente excedens lumini.

Dic.i.poſt.c.

Ciliacia cecus vel luctus ſiue aſſumptio vel vomitus eius.
Cina lugens vel luctus ſeu poſſidens aut poſſeſſio.
Cinam lugens eos vel poſſidēs eos:ſiue luctus eoꝛum aut poſſeſſio eoꝛum.
Cineus luctus vel poſſeſſio.
Cinei lugentes vel poſſidentes.
Cinoth lamentatio vel lamentationes:ſeu lugens tempoꝛe.
Cintus luctus vel poſſeſſio qđ apud nos melius effertur per .q.litterā vt dicatur quintus.
Cyprus meroꝛ vel triſtitia.
Cyprius merens vel triſtis.
Cypriarches merens princeps: vel triſtitia principis inter hebreum ⁊ grecum mixtum eſt.
Circ⁹hereditas vl' hereditatoꝛ.
Cirinus heres vel hrđitas quod apud nos melius effertur per q.litteram vt dicatur quirinus
Cirene hrđitas vl'hereditatio.
Cirenei heredes vl'hereditātes.
Cirenenſes hereditās vel hereditantes.
Criſpus ſciens vel cognitio.
Cis vir vomens vel durus.
Ciſon durus iniquus:vel vir vomens doloꝛem.
Ciſon letificans eos vel duritia eoꝛū ſiue impegerūt in eos aut vomitus murmurationis.
Ciſij amentes vel ſtupentes: ſeu mirantes aut admiratio.
Cithij:conciſi vel plage cōſumationis.

Dic.o.poſt.c.

Coph vocatio vel ꝯcluſio: ſiue auis aut excuſſio.
Cobath moꝛdētes vl'ꝯgregati: ſiue moꝛſus aut congregati.
Choila ineterās aut inueteratio
Choilaā inueterans populum: aut inueteratio populi.
Coho excuſſio vl'p̄ſtolatio ſiue p̄ſtolans aut excutiens.
Colonia vox facta ſiue vociferatio ſeu vox dñi aut vox dñica.
Colaza vox vidētis vel vox foꝛtitudinis.
Colōia vox eoꝝ vl'reuelatio eoꝝ
Colonienſes voces eoꝛum vl're uelationes eoꝛum.
Coloſſis vocis facte obediēs: vl' vocis facte obedientia.
Coloſſenſes vocis facte obediētes vel vocis facte obedientie.
Cozai vox foꝛnicaria vel fictio ductionis.
Coloes oēs vel concluſio ſiue inueſtigantes:aut conſumatio.
Cōdimeus ſcyphus vel phiala.
Coꝛbā donum vel oblatio.
Coꝛbona donū ei⁹ vl'oblatio ei⁹
Coꝛbonam donum gratie vel oblatio gratificationis.
Coꝛnelius itelligens circūciſiones vel intelligētia circūciſiōis
Coſam diuinās vl'diuinatio ſeu diuinās eis aut diuinatio eoꝝ.
Cozbi calix imēſuſ l'imola mihi

Dic.u.poſt.c.

Cur gelu vl'frigus.
Cus dur⁹vl'vomēs vir.
Cutha biuium vl'duplicitas.
Cuthei duplices vl'in biuio.
Cuba canis vl latratoꝛ.
Cubas cāis me⁹vl'latrās mihi.
Dhucuſq; p ſimplicē.c.lrām.i. ſine aſpiratione lecta ſunt principia noiūz.Exhic q̄ ſequūt' aſpiratōe addita.i.p.ch.grecū legēda ſūt.Sciēdū tñ ē ꝙ hebꝛeus ſermo nō hȝ.ch.lrām ſ; noia q̄ apud nos p hāc legunt' apud eos ſcribunt' p heth q̄ duplici aſpiratione pꝛofertur.
Chabol quaſi germen vl' quaſi germinans
Chabon quaſi intelligens vl'q̄ſi intelligentia.
Chabonim liba vel cruſtula ſeu quaſi intelligens eos aut quaſi intelligentia eoꝛum.
Chabonim manus ſpinaruȝ vl' acēruus ſpinarum ſiue pꝛeparantes aut pꝛeparationes.
Chaboꝛ cōiungens vl'incātatoꝛ ſeu coniunctio aut incantatio.
Chabul diſplicitū vl'indignatio
Chabri q̄ſi grauitas l' q̄ſi elatio
Chachō ſculpēs vl'ſculptura.
Charſaar foꝛtis vir vl' robuſta viri ſuſcitatio.
Chalaal ꝓtecta regio cōmixtōis vl'ꝓtectio regiōis fermentate.
Chalachath paſcēs vl'nutriens ſeu pabulū aut nutrimentum.
Chalad paſcēs martyrē vl' cōſumatio teſtimonij.
Chalamach oēm foꝛtitudinē habēs vl' ois foꝛtitudis bitudo.
Chalamar omne amaruȝ vl'omnis amaritudo.
Chalamath menſus eſt vl' conſumauit ſiue conſumatus aut conſumatio.
Chalime oēs vl'ois ſeu oēs nos aut conſumatio futura.
Chalchal paſcens vl' nutriens: ſeu pabulum aut nutrimentū.
Chaldea q̄ſi fera vl' q̄ſi feritas: ſeu quaſi demoniū aut q̄ſi mamilla.
Chaldei q̄ſi fere vl'q̄ſi feroces ſiue q̄ſi demōes aut q̄ſi māille.
Chale contecta regio vl'cōtectio regionis.
Chaleb canis vl'quaſi viride ſiue quaſi coꝛ aut q̄ſi oē coꝝ.
Chalec idem.
Chaleſelū contegens regio eos vl'contecta regio eoꝛuȝ.
Calphi ꝓtegēs regionē erroꝛis: vl'ꝓtectio regionis illaqueate
Cham calidus vl'callidus:ſiue caloꝛ aut calliditas.
Cham ſurgēs vl'reſurrectio:ſeu neceſſitas aut neceſſarius.
Chamaal fidelis cōmixtio vl'ſimilitudo deſpectionis.
Chamam fidelis vl' fidelitas: ſeu fidel'populo:aut fidelitas populi.
Chamā filis:vl'fidelis dono aut filitudo gratificationis.
Chamoam fidel' pplō vl' ſilitudo eoꝛum.
Chamon ſurgens doloꝛ vl'cal

lidus meror ſeu calida iniqtas aut neceſſitas murmuratióis.
Chamos ꝯgregans vel ꝯgregatus ſiue quaſi attrectans aut q̃ſi attrectatio.
Chamuel: calens deo vel calidꝰ dei ſeu dei neceſſitas aut dei reſurrectio.
Chamuelite. calẽtes deo: vel calidi dei. ſiue deo neceſſarij aut deo reſurgentes.
Chamul calefactus ros vel calefactio roris.
Chamul ſurgẽs dolor. vel neceſſarie parturiẽs. ſeu calẽs dolore aut caliditas parturientis.
Chana: zelus vel emulatio. ſeu poſſedit eos aut poſſeſſio eoꝝ.
Chanaá ſuſpirãs vel motꝰ eoꝝ. ſiue humilis aut negociator.
Chanaá zelus ppl'i vel emulãs ppl'm ſiue poſſidens populus aut poſſeſſio populorum.
Chaná poſſidẽs donũ. vel emulator gratie.
Chaná erubeſcẽs. l' reuerſus ẽ ſiue q̃ſi monẽtes aut q̃i rñdẽtes
Canaá paupculus. vel negociator ſiue poſſidens donum aut emulator gratie.
Chanana humiliãs eũ vl' negociãs ei ſeu poſſidẽs donũ eius aut emulator gratie eius.
Cananeus poſſidens l' poſſeſſio
Cananeus emulator vl' zelotes ſiue pparatus aut negociator.
Cananei poſſidẽtes vl' poſſeſſiones.
Cananei zelotipi. vel emulatores ſeu ppati aut negociatoreſ
Chanaz humilitas vel ipe pauperculus. ſiue mutabilis.
Canaz paupculus meꝰ vl' negociãs mihi ſiue poſſidẽs donuz meũ aut emulator grẽ mee.
Chananei humiles l' poſſidẽtes ſeu zelotipi aut emulatores.
Chapſael congregans deo: vel eccleſia dei.
Characha ira furẽs. vel foramẽ iraſcibile.
Charada exercitus vel caſtra filiorum iſrael.
Charalla ciuitas laudis vel oppidum laudationis.
Chará lyra vel foramen: ſiue furibundus aut iraſcibilis.
Charram fodiẽs eos vel efoſſio eorum.
Charram lyra vel ira ſiue furor aut foramina.
Charchat inueſtigãs peccatũ l' inueſtigatio temporis.
Charith diuiſio vel concilio ſiue cognitus vel cognitio.
Charmamos. agnus ꝯgregatꝰ vel agnitio quaſi armentum.
Charmũ vinea grata aut cognitio aque.
Charſena: furor abũdãs vel occurſus anguſtie.
Charcha perfecta vocatio: vel ꝑfecit vocationem.
Charchá ꝑfecta vocatio domini vel perfecit vocationem grẽ.
Chaſalath ſpes eorũ vel q̃ſi populantes.
Chaſbi calix in me vel immola mihi. ſiue calix meus aut imolatio mea.
Chaſbon calix meroris vel imolatio iniqtatis ſiue calix murmurãs aut immolatio inutilis
Chaſed quaſi copulãtes vel q̃ſi populãtes ſunt vero ipſi chaldei mutato nomine.
Chaſeleu: ſpes eius vel ſperans in eum.
Chaſelon fortis duritia. vel fortitudine durus.
Chaſet meſſor vel meſſio ſeu dure fortis aut durus fortitudine
Chaſphi immolãs ori. vel calici innuens.
Chaſleu ſpes eiꝰ vl' ſpãs in euz
Chaſloiz conſumatio vel ois dolor ſiue incẽdens aut icendiuz.
Chaſlon ſcelus: vel triſticia. ſiue ꝓtectus: aut protectio.
Cazbi mendacium: vel iniqtas
Chazib fictio vel mendacium.
Chebron ꝯiugiũ vel incantatio ſeu videns ſempiterne aut viſio ſempiterna.
Chedel ſignũ ꝑpaupis vel ſcia tabularum.
Chelbon lactei vel albentes.
Chelcia ps dñi vel partiẽs dñs
Chelciá ps dñi ẽ vl' ꝑtiẽs dñs ẽ
Chelian incendium dñi eſt: vel conſumatio dñi eſt.
Chelió incẽdium vel ꝯſumatio.
Chelimath pars doni vel donatio partita.
Chelon ab initio: vel conſumatio ſiue ois dolor aut reuelatõ eorum.
Chelud ſignum deſtinãs vl' ſcia
Chẽne q̃ſi cithara. vl' q̃ſi lucerne
Cheneret ſignuz cithare vl' quaſi lucerna.
Chennereth idem.
Cheneroth q̃ſi lucerne vl' ſigna citharарum.
Chenneroth idem.
Chennor canticũ vl' cithara ſeu agnitum lumen aut cognitio luminis.
Chereloth viſio ſigni: vel vidiſti ſignum.
Cheretbim diſponens. vl' diſpoſitiones eorum.
Cherethoro cognite auferẽs vel cognita ablatio.
Chermel molle: vl' tenerum. ſiue agnus teneri aut cognitio circuncíſionis.
Cheros glacies vl' ſolitudo.
Cherub ſcientia multiplicata vl' ſcientie plenitudo.
Cherubin immaculata pictura l' ſcientia multiplicata. ſeu ſcientie plenitudo aut quaſi plures ſcientie ⁊ intellectus.
Cherubin idem.
Cheſſon protegens vl' protectõ ſeu ſcelus aut triſticia.
Cheſſiũ cõſumatio: vl' ois dolor ſiue icẽdẽs eos aut icẽdiũ eoꝝ
Chet percutiens vel percuſſio.
Cheththealuth ſignum inſanie vl' fortitudo iniquitatis.
Chetlis percuſſa generatio vl' ꝑcutiens generationem.
Chetim ſignati vl' metũ ſeu formidantes aut inſanientes.
Chidon ſcutum vel clypeus.
Chiphara expians vl' expiatõ ſeu catulus eius aut manus diſſipata quod aũt diximus catulum leonem ſignificat quem greci dimeon vocant.

Chilaab vindicans patrem aut vindicatio patris.
Chiſil robuſtus vel fortitudo.
Chiſloth ſtulti ſignum. vel ſtulticie ſignificatio.
Chium vindicans eos vel vindicatio eorum.

Dic.o.poſt.ch.

Choa eccleſia.vel congregatio.
Choadad maximū.vel precipuum.
Chobal condemnans vel condēnatio.
Chobar gratitudo.vel iuxta electum.
Chodchod carthago. vl' carthaginenſes.
Chodonazer capiens plaſma viuum vel captura viui plaſmatis.
Chodorlagomer: quaſi generatio manipuli.vel quaſi dn̄s decorum manipulum.
Chodorlamor idem.
Chohelet eccleſiaſtes grece contionator latine.
Chomarix editui.vel ianitores.
Chomor laceſcens vel prouocans ſiue laceſſiones. aut ꝓuocationes.
Chonenias percuſſus dn̄o. vel percuſſio domini.
Chobar dec luans patrem vel caluaria patris.
Chore clamans vel caluus ſiue glacies aut caluicium.
Choreb ardor l' ſiccitas ſiue coruus aut ſolitudo.
Choreb menſa vel maſſa ſiue tētans aut tentatio.
Chorreus iracundus vel liber ſiue farinatus aut de foramine.
Chorrei liberi vel iracundi ſiue farinati aut de foraminibus.
Chorrethi diſperdēs vel diſperſio ſeu diſſipans aut diſſipatio.
Chori caluus meus.vel clamās mihi ſiue caluitium meum aut glacies mea.
Chorithe glacioſi mei vel clamātes mihi ſiue calui mei aut caluities mea.
Chorei farina vel farinatus.ſeu poſt me aut foramina mea.
Chorinthus vrbanus. vel oriſ ipſe ſeu conuerſatio eorum.aut adminiſtratio reipublice.
Chorinthij.ciues vel conuerſantes ſibi ſeu decuriones eorum aut publici adminiſtratores.
Chorographia regiones deſcripte vel regionum deſcriptio.
Chorozai hoc ſecretum mihi.vl' hoc miniſterium meum.
Chorozaim idem.
Chos calix.vel potatio.
Choſi calix meus vel potatio. mea.
Choſan calix donatus vel potꝰ gratificationis.
Choum congregans eos vel cōgregatio eorum.
Chozbi iniquitas vel mēdaciū
Chozabeth iniqua domus vel mendacij habitaculum.

Dic.u.poſt.ch.

Chub grauitas vel cōdēnatio.
Chun percutiens vel percuſſio.
Chus ethiops vel tenebroſus.
Chuſai niger vl' tenebroſus vultur vel deuorans.
Chuſam tenebrans eos vel nigredo eorum.
Chuſan tenebrans donum. vel nigredo gratificationis.
Chuſamaſathaaz.tenebroſa iniquitas.vel nigredo impietatis
Chuſi niger mihi. vel tenebrās me.
Chuſi ſecretum: vel ſilentium ſiue archanum.aut profunditas
Chuſa duritia iſta . vel tenebroſus iſte.

¶Sequūtur interpretationes hebraicorum nominum incipientium a.D.littera.

Daba cliuus vel procliuium.
Dabai cliuus meus vel procliuium meum.
Dabath cliuus vel procliuiuz.
Dabrath oraculum. vel loq̄la.
Dabereth.oraculum fontiū.vel locutio puteorum.
Dabreiami paralypomenō grece verba dierum latine.
Dabir loquens.vel loquela ſiue loquens deo.aut oraculuz dei.
Dabira loquens ei vel loquētia eius.ſiue loquitur ei deus. aut ciuitas litterarum.
Dabri loquens vel locutio.ſiue oraculum aut eloquentia.
Dachar compungens. vel compunctio ſiue cōpungentes: aut compunctiones.
Dadan iudicans. vel iudicium ſiue ſolitarius aut fratuelis eorum.
Daca fortis malitia.vel iudiciū maledictionis.
Dacei fortes maligne vel iudices maledicti.
Daphcea adheſio vel remiſſio ſiue adherens.aut pulſatio.
Daphenen pulſans oculus.vel adheſio fontis.
Daphnim ſignum operum. vel ſigni operatio.
Dagan triticum vel frumentuz ſeu piſcis donatus aut piſcis gratificatus.
Dagon piſcis meroris.vl' piſcis triſticie.ſeu piſcis iniquus aut piſcis inutilis.
Daias fortis dn̄o vel pauperculus domini.
Dalaias auriens dn̄o. vel pauperculus domini.
Dalaian hauriens domino eſt. vel pauperculus domini eſt.
Dalan egens pauper vel egena paupertas.
Damula ſitula vel paupercula
Dalmatia grandis egeſtas vel magnitudo egeſtatis.
Dalmatica grādis egeſtas. vel magnitudo paupertatis.
Dalmanuta ſitula quō pauper vel paupertas requieſcens ſuperius.
Damaiz ſanguis vl' ſanguines ſeu ſanguinum aut ſanguineus.
Damaris ſilens caput.vel ſilentium capitis.
Damaſus ſanguis ſacci vel ſer

guineus ſaccus.
Damaſcus ſanguinem bibens vel ſanguinem propinãs ſiue ſanguinis potus. aut ſanguinis oſculum.
Damaſceni ſanguinum ſacci vl' ſanguinum oſcula.
Damaſceni ſanguinez bibẽtes vel ſanguinem ꝓpinãtes. ſiue ſanguinum potatores. aut ſanguinee potationes.
Danna cauſa vel iudicium. ſeu ſilens aut ſilentium.
Dan cauſa. vel iudicium.
Dana cauſa eius. vl' iudiciũ ei⁹
Danite iudices vel cauſatores.
Daniel cauſa dei. vel iudicium dei ſiue iudicans deo. aut iudicauit me deus.
Darã auſtralis. vel africanus.
Dardabe generatio cognita vl' generationis cognitionis.
Darius fertilis aut augmentatus.
Darõ africa vl' plaga auſtralis
Daſem frenum vel retinaculũ.
Dathan donũ eorum. vel donũ ſufficiens.
Datheman donum formidoloſo vel doni ſufficientiam accipiens.
Dauid fortis manu. vel vultu deſiderabilis.

Dic e. poſt. d.

Debalam delectãs ſeculo vel delectio ſecularis.
Debabaſeth apes defecãs. vel eloquentia defecata.
Deblata palata vel opprobriũ greco autem ſermone deblata iouis ciuitas interpretatur.
Deblathaim palate. vel opprobria ſeu palate eorum.
Debela delectans ſeculo vel delectatio ſecularis.
Debelathaim lateres vel maſſe quas ſolent compingere de recentibus ficis quas hebrei debelath nuncupant.
Debera locutio vel rurſũ timẽs
Debir loquens vl' loquela ſiue ſurſum timẽs. aut vrſi timor.
Debon ſufficiens ad intellectũ vel abundanter intelligens.
Debongad ſufficiens ad intellectum tentationis vel abũdãter intelligens accinctuz latrũculum.
Delbora apis vl' loquax ſeu eloquens aut eloquentia.
Deda adherẽs vel pulſans. ſeu remittens aut remiſſio.
Deda plantata. vel plaſmata. ſiue ſubtilitas aut plaſmatio.
Dedan hoc iudiciuz. vel tale iudicium.
Dedana generatio eius vel generatio eorum.
Dephea pulſans. vel herens ſiue pulſatio aut remiſſio.
Delaia hauriens dñm. vel pauperculus domini.
Delcan egens vel egeſtas.
Delean egens vel egeſtas eorum.
Deleth tabule vel tabularum. ſeu pauper aut ianua.
Delphon pauper facie vel egenus contemplator.
Delo ianua vel paupertas.
Delthi pauper egens. vel paupertatis egeſtas.
Demas ſilẽs vel terrenus ſiue ſilentium aut ſanguineus.
Demetrius nimiũ perſequens vel vehementer incendens. ſeu fortis ad perſequenduz. aut robuſtus virga deijcere.
Dẽna cauſa vel iudicium ſeu ſilens aut ſilentium.
Demophon ſilentium ſubiti meroris. vel ſanguineus eructãs.
Demõ ſanguineus meror. vel ſufficiens iniquitas.
Demonium ſanguineus meror eis vel ſufficiens iniquitas eorum.
Denaba iudicium ferens vel iudicium afferens.
Dennaba idem.
Dennababa: cauſa patris vel ſilentium fraternitatis.
Derbon loquens vel filius generationis.
Derben: loquax vel generatus.
Derthen loquela percutiens vl' generatio percuſſionis.
Deſan fortis elephãtus vel fortitudo elephantis.
Deſſan fortis dignitas vel pinguedo eleuationis.
Deſeth murus vel micatio: ſeu pariens aut calcatio.
Deſon fortis pupilla vel calcauit eaz ſyro ſermone: hebraico autem pinguedo interpretaſ. aut ciuis id eſt fauilla holocauſtorum.
Deuhel agnoſcãt deũ vel agnoſcitur deus.

Dic i. poſt. d.

Diabolus defluẽs vel deorſum grece autem dicitur criminator aut clauſus in ergaſtulo.
Diaphanes illuminans vel dilucidum.
Diana egritudines ſuſcitans. vel egrotationum ſuſcitatio.
Diapſalma: percãtatio: vel ſpiritus ſancti ceſſatio ſiue amen: aut fiat. greco autem ſermone interpretatur vocuz diſiunctio.
Dibon ſufficiens ad intellectuz vel abundanter intelligens.
Dibongad ſufficiens ad intellectum tentationis vel abundanter intelligens accinctum latrũculum.
Dimaon ſufficit eis dolor. vel ſufficit eis meror. ſiue ſufficientia murmurationis eorum aut ſufficientia iniquitatis eorum.
Dimona ſublimitas vl' ſatis numerans.
Dina cauſa hic vel iudicium iſtud.
Dinei iudices hi: vel cauſidici iſtud.
Dionyſius dijudicatus vl' vehementer fugiens.
Dioſcore pulchri ad tegendum vel pulchre contegentes ſunt autem gemini caſtores.
Dioſcorus pulchre contegens vel pulchre ad tegendum.
Dioſpolis abnuens: vel abrenũciatio.
Diotrepes ſpecioſus inſulſus vl' decor inſaniens.
Diſan fortis elephãtus. vel for

titudo elephantis.
Diſon cinis: aut pinguedo. ſeu fortis pupilla. aut calcatio ei⁹.
Diſne ad occidentem vel occidentalis.
Diſir quercus: vel ilex.
Dic o. poſt. d.
Doch cõmotus: ſiue ſollitus. aut ſollicitudo.
Dodan. patruus dñs eſt vel patruelis domini eſt.
Dodamin patru⁹ vel patruelis
Dobec motus. vel mortu⁹: ſiue ſollicitus aut ſollicitudo.
Domin rubra vel aſcenſus ruforum.
Domna ſilens vel ſilentium.
Don iudicium: vel iudicator.
Dor natiuitas vel generatio.
Doram gñans populus: vel generatio populorum.
Dorchas caprea vel damula.
Dorda natiuitas fortis. vel generatio deſiderabilis.
Dormim generatus excelſe vel generatio exaltata.
Dormin gñationes excelſe vel generationum exaltatio.
Dorir gemitus furor vel generationis medicamentum.
Dorchapheth natiuitas aduentus humilis. vel generatio paruuli venientis.
Doſicheus calcatio ſtupida: vel vnctionem formidans.
Dothaim pabulum. vel viride eorũ: ſiue ſufficiens defectio. aut ſufficientia defectionis.
Dic u. poſt. d.
Dadi ſolitarius l' fratuel. Dui dec⁹ l' pulchritudo.
Duhel decorãs dñs vel pulchritudo dei.
Duma tacẽs. vel ſilentium. ſiue gaudium ⁊ letitia.
Durach loquax aut locutio ſeu loquens frater: vel locutio fratris.
Durã pulchritudo. vel loquela ſeu loquens pplo: aut pulchritudo eorum.
Druſilla generis pacifica v l' generationem pacificans.
¶ Sequitur de littera. E.

Ebal vallis vetus vel vetus vorago. ſeu vallis deficiens aut aceruus lapidum.
Ebrona tranſiẽs vel tranſitio. ſiue tranſcẽdens aut traſgreſſio.
Ebrona icãtator vl' icãtatio ſiue coniugium aut viſio ſempiterna.
Ebroni trãſiens mihi vel tranſitio mea: ſiue tranſcendens aut tranſgreſſio mea.
Ebroni tranſiẽs mihi: vel tranſitio mea: ſiue coniugiũ meũ aut viſio ſempiterna.
Ebronite trãſeuntes me. vel mihi ſeu tranſitus mei: aut tranſgreſſiones mee.
Ebronites incantatores mei: vl' incãtationes mee ſeu cõiugati mihi aut videntes ſemp me.
Edada ornata vel voluptuoſa.
Edama voluptas eius vel delicioſe ornata.
Edemuĩ voluptates delitioſe vl' ornata diuitioſe.
Eden voluptas vel ornatus ſeu diuitie aut delicie.
Edenna voluptas pulchra. vel delitie pulchre ſiue ornatus pl' chri aut diuitie fortitudinis.
Eder voluptas vigilie vel ornatus ꝯſurgens ſeu diuitie effuſe aut delicie reſurgentes.
Edes delitias tollens: vel voluptuoſa plaſmatio.
Ediſſa delicata mulier vel voluptuoſa aſſumptio.
Edna voluptuoſa pulchra vel ornamentum pulchritudinis.
Ednas ornatũ tollẽs vel diuitioſa plaſmatio ſiue delicat⁹ ſerpẽs aut voluptuoſus coluber.
Edom rufus vel fuluus ſiue terrenus aut ſanguineus
Edomo rufa vel terrena ſiue rubens aut ſanguinea.
Edrax inundatio paſcit me vel inundatio paſtus mei.
Edrai inundatio malorum: vel natiuitas peſſimorũ: ſiue deſcẽſio paſtoꝝ aut inundatio pabulorum eorum.
Ephraim creſcens vel auctus ſiue augmentum aut fertilitas.
Ephraemite augentes: vel aucti ſiue fertiles aut creſcentes.
Effra vidẽs vel frugifera: ſeu fertilis aut puluerulenta.
Effrata idem.
Effratei fertiles: vl' frugiferi ſiue videntes aut puluerulenti.
Effrem auctus vel creſcens ſeu fertilis aut fecundus.
Effron puluis meroris vel puluis inutilis ſiue puluis eorum aut vitio iniquitatum.
Effeta: adaperire: vel aptus ſis.
Effa mẽſura vel effundens: ſiue reſolutus aut reſolutio.
Effai menſura mea vel defectio mea ſiue effundens me aut diſſolutus mihi.
Effarath: diſſolutio vmbraculi vel effuſio viſionis conſumate
Ephenerus: effundens decorem vel diſſoluens imagines.
Epher: mẽſura conſurgẽs: vel effuſus vigilijs. ſiue diſſolutus pelliceus: aut reſolutio.
Efferite: effuſi vigilijs vel mẽſure cõſurgẽtes: ſiue diſſoluti pellicei: aut r̃ſoluẽtes ꝯſurrectionẽ
Ephermeſta: menſura effundẽs varium vel conſurrectio diſſoluens varietatem.
Ephelum ꝯſilium meũ: vel aſa mea ſeu finis eorum: aut volũtas mea in ea.
Ephesij volũtas mea: vl' anima mea in eis ſeu fines eorũ aut conſiliatores mei.
Effree fecunditas: vel augmentatio.
Ephi: menſura triũ modioꝝ: vel tres modij menſurati.
Ephod: ſupindumẽtũ: vel ſuperhumerale.
Ephiſiba: menſura rectitudinis: vel voluntas mea in ea.
Dic. g. poſt. e.
Egbatbã: ſolemne mandatuꝫ humile: vel leta dom⁹ reſponſionis.
Egbathanis: ſolemne mãdatuꝫ humilis viri: vel leta domus reſponſionis aſſumpte.
Egeus: letus: vel ſolemnis.
Egyptus: tenebre: vel anguſtia ſiue tribulatio coanguſtãs. aut

coanguſtatio tribulationis.
Egyptiacus:tenebroſus vel an
guſtiatus:ſiue tribulatione co
anguſtatus aut coanguſtatio
ne tribulatus.
Egla vitula vel iuuenca: ſiue ſo
lemnis aut feſtiuitas eius ipſa
eſt michol vxor dauid que ge
nuit ei ietbram:in cuius partu
occubuit.
Eglaim vitule vel iuuécule: ſiue
ſolemnes eis : aut feſtiuitates
eorum.
Eglon:vitulus meroris vel iuué
culus iniquitatis:ſiue ſolemne
murmur:aut feſtiuitas iutilis.
Hic.l.poſt.e.
ELa:maledicta:vel ipſi: ſeu
therebint⁹aut arbuſcula.
Elaath ad ſolum vel ad ſolitari
um: ſiue ad vnum:aut maledi
ctio peccati.
Elada dei ſeruus vel dei teſtimo
niuȝ:ſeu maledictio fortis:aut
therebintus deſiderabilis.
Ellada:ad ſciam:vel ad ſenſum:
ſeu la⁹buitutis aut dei ſcia.Sy
ro āt ſmóe iterptaẛ ſup hác.
Elade aſcéſio vel ad aſcenſū:ſiue
dñi ſeruitus aut maledictio te
ſtimonij.
Elá orbis vel ſeculū aut poſtis:
aut ſuperliminare.
Elá veſtibulū vel cóparatio ſeu
deſpiciés aut oppoſitio.
Elamite:orbes vel ſecula ſeu po
ſtes aut ſuperliminaria.
Elamite:veſtibula:vel cóparati:
ſeu deſpicientes aut oppoſiti.
Elas maledictus ipſe vel faciés
operationes.
Elaſa: opatio:vel ad faciendum
ſeu laudem faciens:aut lauda
bilis plaſmatio.
Elaſa operatio ad faciendū: ſiue
deum ſuſtollens:aut dei plaſ
matio.
Ellaſar:hanc ſeparás:vel hec ſe
paratio:ſiue deū declinans aut
dei declinatio.
Ellaſar:laudans carcerem:vl la
us ſuſtollentium vigilantes:
aut laudans plaſmationem ſu
ſcitantes.
Elath:vnū vel vnitas:ſiue ſolita
rius:aut ſolitudo.
Elath:aulones:vl therebintus:
ſiue deo peccās:aut maledictuſ
ipſe peccator.
Ellaue:applicás vl perſecutio:ſi
ue applicabiẛ:aut pſequetur.
Elbon:deo fortis:vel robuſt⁹for
titudine.
Elchā para eor:vel teſtimoniuȝ
eorum:ſiue deo ſurgés: aut dei
neceſſarius.
Elchá pars cor:vel teſtimoniuȝ
cor:ſeu dei portionum:aut dei
poſſeſſio.
Elchath:portio vel portiuncula
ſeu portio temporis:aut portiū
cula peccatoris.
Elcheſe aduocatio:l aduocata.
Elcheſe⁹:aduocás vl aduocat⁹.
Elcheſi:aduocatus meus vel ad
uocatio mea.
Eldea:ad ſciam vel de ſcientia.
Eleale:pſcéſio vel ad conſcéſioné
Eleamá:dei mei dec⁹ vel dei mei
pulchritudo.
Eleazar:deus meus adiutor: vl
dei mei adiutorium.
Eleazarus:de⁹me⁹adiutor pſilij
vl ds me⁹ adiuuás feſtinanter
Eleb:de⁹pr vl dei paternitas.
Elech:portio vel portiuncula.
Elechite:particule vl portiones.
Electe:aſcédentes vel aſcéſioés:
ſiue aſcendens vel aſcenſio.
Ellel:laudans vel laudatio.
Elez:poſtes vl ſecula: ſiue veſti
bulū:aut ſuperliminare eoruȝ.
Elama poſtis ei⁹vl ſeculū ei⁹ vl
deū accipiés ſiue deum colens.
Elemon ſcia dei vel aſcenſio.
Ellenon greci vel grecorum.
Eleon diuinitas vl adlaborátes
ipſe é mós oliueti:de quo dñs
corá diſcipulis aſcédit in celuȝ.
Eleſa ad inſulā vel ad faciendū
ſiue deum ſuſtollés:aut dei pla
ſmatio.
Eleutherus ſeculum honorans
vel exercituum cohabitatio.
Eliab deus meus pater: vel dei
mei paternitas.
Eliab vana abſcóſio vel nequa
q̄ȝ abſcódit⁹:ſiue de⁹ meus pr
eius:aut dei mei paternitas ei.
Eliachim deus meus reſuſcita
bit:vel de⁹meus frater eorum.
Eliada de⁹me⁹cognouit:vel de
us me⁹audiet:ſeu dei mei ſeru⁹
aut dei mei teſtimonium.
Eliade idem.
Eliadá deus meus cognouit eoſ
vel deus meus audiet eos.ſiue
deus meus ſeruiet eis: aut de⁹
meus teſtificator eoruȝ.
Eliá de⁹me⁹populus vl dei mei
pplō.ſiue de⁹me⁹ mirabilis eiſ
aut de⁹me⁹miraculū eorum.
Eliaſub deus meus facturaȝ in
cendens:aut deus meus plaſ
mationem conuertens.
Eliatha deus meus tu:vel deus
meus veni ſiue deo meo peccáſ
aut deo meo tempus.
Eliathá deo meo calens: vel dei
mei calidus:vl deo meo ſurgés
aut dei mei neceſſarius.
Elicu veſtibula vl maledicti:ſeu
poſtes:aut ſupliminaria.
Elida deus meus nouit:aut ſcié
tia dei mei.
Elidad dei mei patruus vel de⁹
meus patruelis.
Elidabe deus meus ſcit ipȝ eſſe
vel deus meus ſcit ipſū viuere
ſiue de⁹me⁹nouit ſuſceptos: āt
deus meus nouit ſuſcipiendoſ
Elidelach aceruus emiſſus ger
minis vl emiſſio germiniſ acer
uati:ſiue de⁹me⁹ſcit portionem
aut de⁹me⁹ nouit particulam.
Eliezer:de⁹me⁹fortis:vl de⁹ me
us adiutor:ſiue deo meo ſepa
ratus:aut dei mei ſanctificatio
Eliphal deus meus mirabilis:l
dei mei miraculum.
Eliphaleth deus meus diuidés
vel dei mei diuiſio:ſiue de⁹me⁹
mirabilr ſaluás viuétes:aut de
us meus mirabiliter liberans
pauidos.
Eliá dei mei populus vl dei mei
congregatio.
Eliamá de⁹me⁹donás vl ds me
us dñans ſiue deo meo donáte
Elimas tranſgredi faciés vel ad
tranſgreſſionem ingrediens.
Elimelech:ad regé vl ad princi

Emelech ad regez. uel ad principẽ. ſiue dei mei regnũ. aut deus meus regnator.
Elion excelſus uel ſublimitas ſiue dei dolor aut deo inutilis.
Elionati ſublimis vultur. vel excellus deuorator.
Elioreb dei mei hyems. aut dei mei tempeſtas.
Eliſa ad inſulam: aut dei mei ſalutatio.
Eliſabeth dei mei ſeptima vl' deus meus ꝯgnouit ſiue dei mei iuramẽtũ. aut dei mei ſaturitaſ.
Eliſaph dei mei ſpecula. vl' d's me⁹ ſpeculator ſiue de⁹ me⁹ abſcõdẽs aut dei mei abſcõſio.
Eliſaph dei mei labium. vel dei mei vinculũ. ſeu dei mei ſpeculum aut dei mei anguſtia.
Eliſaphan d'i mei lep⁹ vl' dei mei hericius. ſiue dei mei ſpeculator. aut dei mei vinculum.
Eliſabe dei mei ſalus: vel deus meus defendit me.
Eliſama deus me⁹ adiuuit. vel deus meus exaudiuit.
Eliſar dei mei princeps. l' d'i mei velamẽ. ſiue pr̃ me⁹ fortis: aut pater meus coangſtans.
Eliſe dei mei ſalus. vel dei mei protectio.
Eliſeth dei mei ſalus. vel deus meus hic eſt. ſiue deus me⁹ ſaluans vitam aut deus me⁹ ſaluans pauidos.
Eliſua dei mei ſalus. vl' dei mei protectio.
Eliſue idem.
Eliſuer dei mei murus: vel deo meo ꝯtinẽs ſiue pr̃ me⁹ fortis aut pr̃ meus coãguſtans me.
Eliud deus meus dominus. vl' deus meus iſte.
Elmadan dei menſura. vel dei enumeratio.
Elmelech dei mei regnum. vel deus meus regnator.
Elmodab dei regnatio. vel dei natiuitas.
Elmodad dei mẽſura. vel ad matrem eius precipuam.
Elmon ꝯtẽnens vel ꝯtẽptus.
Elmon loc⁹. vel ille. ſiue hic aut contemnens me.
Elmondablathai ꝯtẽnẽs palatas. aut ꝯtẽptus opprobrioꝝ.
Elnatham addẽs. vel adiectio ſiue ad dantẽ: aut dei donatio.
Elnathan dei donatio. vel deo donatus.
Elo deo: vel deitas. ſiue exercit⁹ eius: aut exercitus eorum.
Elocuporia turme militum: vel opes eorum.
Eloi deus me⁹ vel deitas mea.
Eloim deus eis vel deitas eoꝝ.
Elom exercitiuz fortitudinis vel exercitatus fortitudine.
Elon quercus: vel robore⁹: ſeu regio campeſtris: aut exercit⁹ fortitudinis.
Eloth arietatio: vl' arietiſ ſignuz ſiue deo reſpondens. aut dei tẽporalis.
Eltabba vana abſconſio. vel nequaq̃ȝ abſconditus.
Eltbaci vanus vomitus: vel nequaq̃ȝ vomens.
Eltbece ꝓferẽs vl' prolatio eoꝝ.
Eltbecem protulit vel prolatio.
Eltbecen proferens fontem: vel prolatio oculi.
Eltholed natiuitas uel ad natiuitatem.
Eluan exaltatuſ: vel exaltatio.
Eluud gloriabundus: uel accipiens gloriam.
Elul dei dolens: uel deum parturiens.

Dic. m. poſt. e.

Emach vallis: l' ꝓfũditas
Emachim valles vel profunditates eorum.
Emachuel vallis diuina: vel ꝓfunditas dei.
Eman calidus vel accipiens. ſiue calor eoꝝ. aut formido eoꝝ.
Emath formidans eos vel acceptio eoꝝ ſiue indignans rigide aut indignator rigidus.
Ematheus formido eoꝝ. vel accipiẽs eos ſiue indignans rigide: aut indignatio rigida.
Emaus mater feſtinans vel deſiderium conſilij.
Emma mater vel deſiderium.
Emmã mr̃ eoꝝ. vl' deſiderãs eos
Emanuel nobiſcũ deus: vel nobiſcum diuinitas.
Emmaus mater feſtinãs: vel deſiderium conſilij.
Emathaſis vallis concidẽs vel vallis conciſionis.
Emmer verbum vel ſermo: ſiue ſermocinans aut ſermocinatio
Emim gentes vel ppl'i. ſiue horrendi aut terribiles.
Emmim idem.
Emona calor ei⁹: vl' accipiẽs eũ.
Emor aſinus: vel aſineus ſiue loquax: aut amaricans.
Emorim aſini vl' aſinei. ſeu loq̃ntes: aut amaricati.
Emorith mater lux mea. vel deſiderans deſiderium.

Dic. n. poſt. e.

Ena fons vel oculus
Ena ecce hec ſunt vel ecce oculus: ſiue fons ei. aut oculus eius.
Enach fortis vel potens: ſiue gigas: aut terribilis.
Enachi fortes: aut potentes: ſeu gigantes aut terribiles.
Enada fons acutus vel oculi exacutio ſiue fõs ſufficiẽs aut oculus teſtimonii.
Enadda idez.
Enadab fõs ſpontaneus. vl' oculus voluntarius.
Enadan oculus iudicans: vel oculus iudicij.
Enagallim fons triſtitie: vel oculus vitulorum.
Enai fons me⁹ vel oculus me⁹.
Enaim ecce hec ſunt vel ecce ſũt oculi: ſiue fontes eoruȝ: aut oculi eorum.
Enan nubes: vel ecce hec ſunt: ſiue fontes eorũ aut oculi eoruȝ.
Enarrath ecce concepit vel ecce conceptio.
Enathan ad dantẽ: vel deo dante: ſiue fons datus: aut eis oculus donationis eorum.
Enathon dans grã̃m vel dantis grã: ſiue fons datus iniqu⁹ aut oculus datus reſponſioni.
Encennia renouata dedicatio: vel renouamina dedicationis:

Endad fōs ſolitari⁹ l'ocl's ſłbtil'
Endor fons generationis vl'ocu lus naturalis.
Eneam ecce iſta vel ecce h̄ ſunt.
Eneas pauper vel miſer ſiue rñ dens aut reſponſio.
Engadi fons hedi. vel oculus tē tationis.
Engallij fōs mūdās l'ocul⁹ trāſ migrās. ſiue fons reuelationis aut oculus trāſmigrationis.
Enganni fons horti. vel oculus electionis.
Enganim fons hortorū. vel ocu lus elationionis eorum.
Enibel gratia mea deo vl' gratia mea dei.
Enech dedicauit vel dedicatio ſi ue edificās aut cū dō ambulās
Enochithe dedicantes vel dedi cauerūt ſiue edificantes. aut cū deo ambulantes.
Enō ecce ſunt. l'ecce h̄ ſūt ſeu fōs robuſtus. aut ocul⁹ fortitudis.
Enō curſus meroris. vel oculus meroris ſeu fons triſticie. aut fons murmurationis.
Ennō curſus meroris vel ocul⁹ iniquus. ſeu fons triſticie aut fons murmurationis.
Enos homo deſperatus ſeu iuo cans aut violentus.
Enremon fons congregans vel oculus ſublimis.
Enſames fons ſolis: vel oculus mandans humilia.

Hic. p. poſt. e.

E Pafras creſcens vel au gmētum. ſiue frugifer aut equidem videns.
Epafroditon fertile. vel frugifer ſeu feconditas.
Epafroditus frugifer. aut fecun dus. ſeu fertilis. aut fecūditas
Epicia ſupra lucer. l' ſup lugētia..
Epicurei ſupra cutem vel ſupra curantes.
Eponechō ſupra l' ſup idumētū

Hic. r. poſt. e.

Ran vacuefecit. vel va cuefactio.
Eraſtus fr̄ meus vidēs vel fr̄is mei viſio ſatis abſurdum voca bulum figuratum.
Ereth vigil vita. l'effuſus pauor
Ergab lapis. vel lapideus.
Erioch ebrietas: vel ſolitudinez.
Erma anathema meroris. l'ana thema triſticie.
Erma auferens. vel ablatio vel anathema nr̄m. aut anathema tizatio gratie.
Ermen anathema triſticie: l'ana thematizans merorem.
Erobon dolor: vel dolorum ſiue in facie eorū aut in facie dolorū.

Hic. ſ. poſt. e.

Saā ꝯfirmās. vel initens ſiue ſuſtollens gratiā. aut plaſmatio donationis.
Eſabā ignis in eo. v ignis i eis
Eſabam ꝯfirmo. vel innitor. ſeu innitens. aut confirmatus.
Eſebim voluntas meroris. vel voluntas fortitudinis.
Eſai icenſum: vel Inſule libatio.
Eſſai. idem.
Eſſaioo volūtas meroris vel cō ſilium triſticie.
Eſſon idem.
Eſammai initens mihi: vel con firmatio mea.
Eſaongaber voluntas: vel iuue nilis: ſeu fortis opatio: aut con ſilium confortate triſticie.
Eſau faciens vel factura.
Eſau vanus: vel fruſtra. ſiue ru bens. aut aceruus lapidum.
Eſbal ignis maritus: vel ignea maritatio.
Eſbā ignis in eo. vel ignis i eis.
Eſbē vetus: vel flatus: ſiue ignis vanus: aut ignis vetus.
Eſbon flatus meroris: vel cingu lum triſticie.
Eſcha ꝯtēnēs: l' hītās dſpectionē
Eſchani ꝯtemnentes vel habitā tes deſpectionem.
Eſchaboth vel glē. vl' cecidit glā ſeu ve glorioſo: aut gloriatō ha bet occaſum.
Eſchol botrus. v l'ignis oīs: ſeu totus ignis: aut totus igneus.
Eſda miſericors: vl' miſericordia
Eſdod effuſio: ve incendium.
Eſdom incendia: vel incendētes ſiue ignis patruelis: aut ignis patrui mei.
Eſdras adiutor vel auxiliū. ſiue mia dn̄i aut mia matutina.
Eſdrelō mia dī: l'mia m̄a dī me⁹
Eſdrin adiuuās merētes. vel mi ſericors iniquitatibus.
Eſeben cingulū triſticie: vel cogi tatio meroris.
Eſel vicinus vel vicinitas.
Eſeli vicinus me⁹. l' vicitas mea
Eſeliā ꝓpe dn̄o eſt: vel dn̄o pro pinquans eſt.
Eſemel gemma vel electrum.
Eſer plaſma. vel electio.
Eſphara facturem aperiens. vel plaſmatio regionis.
Eſli vicinus meus. vel vicinitas mea: ſeu factura laborans aut plaſmatio laborioſa.
Eſmōa feſtinans. vel feſtinatio.
Eſna ignis. vel fundās. ſeu ediſ ferens. aut ediſſertio.
Eſraigndigena. vel orientalis.
Eſribel auxilium dei vel auxilia tus a deo.
Eſronſſagittam videns. vel ſagit ta viſionis ſiue iraſcens fortis iaculo gregum.
Eſron atrium eius vel atriū eorꝝ. ſiue atrium triſticie. aut atrium iudicantis iudicia.
Eſromite ſagittaꝝ videntes. vel ſagitte viſionū. ſiue iraſcentes aut fortes iaculis gregum.
Eſronite atria eius vl' atria eorꝝ. ſeu atria triſticie. aut atria iudi cantis iudicia.
Eſcba ignis. vel cogitatio.
Eſthama ignis manens. vel co gitatio doloris.
Eſthamo. idem.
Eſthamoba ignis manens vel cogitatio dolorum eius.
Eſthabol igni gementium vel ignis parturientium.
Eſthabolite ignee gemētes. vel ignee parturientes.
Eſthabome cogitans dolorem. vel cogitatio doloris.
Eſthabul ignis dolentium. vel ignis parturientium.
Eſthōma cogitans: vel cogitatā ſiue concitans aut cōtingatio.
Eſthemo ignis manens. vel co gitatio doloris.

Eſthemon.idem.
Eſthemoe femina vel vẽter mu
liebris.
Eſthô ignis meroris vel cogita
tio iniquitatis.

Hic th.poſt.e.

ETbai robuſtus meus:vel
protectio mea.
Ethaia fortis dñs l'ꝓtectio dñi
Ethalõ incunabula meroris vl'
repoſitio triſticie.
Ethã fortis vl'robuſtus.ſiue for
tis eoꝝ:aut ꝓtectio eorum.
Ethã aſcẽdens.vel aſcenſio. ſeu
fortis dono:aut robuſtus grẽ.
Ethani robuſti vl'robuſtoꝝ. ſeu
fortes dono.aut fortes gratie.
Ethebel robuſtus deo.vel prote
ctio dei.
Ethema merens vel lugẽs. ſiue
meror.aut luctus.
Ether formido: vel incunabulũ
Etheus ſtupens:vel formidans
ſiue ſtupidus.aut formido.
Ethi metũ:vel timuerũt.ſiue ſtu
por:aut obſtupuerunt.
Ethei metũ:vel timuerũt.ſeu ſtu
pidi aut obſtupuerunt.
Ethim pfectio.vel fortitudo ſeu
fortis eis.aut perfectio eorũ.
Ethiopia caligo vel tenebre.
Ethiopei tenebroſi.vl'caliginoſi
Ethnici pagani:vel gentiles.
Ethuel robuſtus deo.vel fortitu
do dei.

Hic u.poſt.e.

EUaue:vita.ſeu calamitas
aut mr viuentium.
Eubolus cohabitator vel coha
bitatio.
Eucodia apprehendens dñm vl'
apprehenſio domini.
Eud gloriabũdus: vel accipiẽs
gloriam.
Eudoma apprehendens domi
num:vel apprehenſio domini.
Euech ẽ vel deſiderat ſeu deſide
rans:aut deſideraui.
Euergens torcular peſſimũ vl'
vera oppreſſio.
Eueus ferus vel peſſimus: ſiue
ferox.aut lapides colligens.
Eufrata frugifera:vel puluerulẽ
ta:ſeu equidem videns aut te
cinere veniens.
Eufratites creſcens:vel frugifer
ſiue humus:aut puluerulẽtus.
Eufrateo:idem.
Eui ue mihi:aut calamitas mea
Euith ferales:vel feroces:ſiue de
ſiderant:aut deſideriũ meum.
Euil ſtultus:vel inſipiens.
Euila dolens: vel parturiens ſi
ue ſtolidus:aut in principio.
Euilath:idem.
Euilmerodath ſtulte amarus vl'
inſipienter amaricans.
Euim iniq vel iniqtas.ſeu ve eis
aut calamitas eorum.
Eumenis orans viſcera viri.vel
ꝯmiſcens ex ipſis aſſumptum.
Eunice honorãs l'honoramẽtũ.
Eupater honoratos ſepans vel
ꝯmiſcens ſeparatores.
Eupolemꝰ honorãs ore ꝯtuſos.
Eulis ꝯmiſcẽs ora malleatorũ
Euribon ducẽs inferius.vel cõ
miſcens deorſum.
Euthites amẽs vel inſulſus gre
ce aũt dicit' fortunatus.
Euthicus.idem.

Hic.x.poſt.e.

EXbathanis ſolẽne mãda
tũ humile vel leta domꝰ
reſponſionis.
Extaſis mẽte excedens vel men
tis exceſſio.

Hic.z poſt.e.

EZaba hyſopus.vel humi
litas.
Ezabi hyſopus meus. vl'humi
litas mea.
Ezabo:videns vel viſio.
Ezazon:videns ſurſũ:vel vidẽs
in ſuperioribus.
Ezead:videns ſeruitutẽ:vel for
tis teſtificator.
Ezecha:auxilium vel cõfortatio
Ezechias auxilium dñi vel ꝯfor
tauit me dominus.
Ezel vidẽs deũ.vl'fortitudo dĩ.
Ezer auxilium vel fortitudo ſiue
ſeparatus aut ſanctificatus.
Ezia:vidẽs dñm:l'fortitudo dñi
Eziel:videns deum: vel fortitu
do dei.
Ezion: videns dolorem. vel vi
dens iniquitatem.
Ezir:ſanctificans vigilẽ:vel for
titudo vigilie.
Ezrael:ſemẽ dei:vel atrium:ſiue
auxiliũ dei:aut auxiliatus a dõ
Ezrai:ſeminãs mihi vel atrium
meum.
Ezraites:atrium meũ vel ſemi
nator meus.
Ezras:auxilium vel ſeminator.
Ezrel: ſemen dei: vel auxiliator
deus.
Ezri:ſemen meũ:vel auxiliator
meus.
Ezrichã:ſemen meum.vel auxi
liator meus neceſſarius.
Ezriel:ſemen meum deo vel au
xiliator meus deus.
Ezro:ſemen eius:vel atriũ eius
ſiue auxilians eum:aut auxilia
tus ab eo.

¶ Sequũtur de incipientibus
a littera.F.

FAce:aperiens vel õris aſ
ſumptio.
Facee:idem.
Faceia. aperiens dño. vel aſſu
mens deum.
Facia:aperiente domino.vel os
aſſumens ei.
Fachud.viſitans vel viſitatio.
Fada.redemptus vel redẽptio.
Fadai redemptus meus vl'redẽ
ptio mea.
Fadaia.redemptus dño. vel re
demptio domini.
Fadaſſur.vallatus vel redẽptio
fortis.ſeu redimens anguſtias
aut redemptio acerbitatis.
Fadaſſurite: vallati vel redem
ti fortiter. ſeu redimentes an
guſtias.aut redẽptiones acer
bitatum.
Fadach.redimens tꝑs.vel redẽ
ptio peccatoris.
Fadias redẽptus dño vel redẽ
ptio domini.
Fado redimẽs eũ l'redẽptio eiꝰ.
Fadon.redimẽs merẽtes vel re
demptio iniquitatum.
Fagiel:occurſio dei vel occurrit
mihi deus.
Fagur:hiatus vel os pelliceum
ſiue occurrens lumini. aut oc
currens incendio.

Fabad euidēs teſtis: vel operari
us vite.
Fabe idem.
Falath ſaluator meus vel ſalua
tio mea.
Falaia cadens domino vel occa
ſus domini.
Falaſar cadens princeps: vel oc
caſus domini.
Faldas cadens germen vel rui
na paupertatis.
Faleam cadens populus vel oc
caſus eorum.
Falech diuidens vel diuiſus ſeu
diuiſit me: aut diuiſio mea.
Falel cadens dño vl' occaſus di.
Faleſar cadente principe vel oc
caſus carbonis.
Faleth ſaluās vl' ſaluatio ſiue oc
caſus vite: aut cadēs pauore.
Falethi ſaluans me vel ſaluatio
mea: ſeu occaſus vite mee aut
cadens pauore mei.
Falnaſar cadens princeps vl' oc
caſus inutilis.
Falon cadens merore vel caſus
iniquitatis.
Falonites cadens murmurans
vel caſus inutilis.
Falthi euadēs vl' liberatꝰ ſiue ſal
uatori meo aut ſaluationi mee.
Falthias euadēs a domino vl' li
beratus domini: ſeu ſaluat me
dominus aut ſalus mea dño.
Falthiel euadens a dño vel libe
ratus dei: ſeu ſaluat me deus:
aut ſalus mea deo.
Fallu mirabilis aut admiratio.
Falluite mirabiles aut admirā
tes.
Fanuel cōtemplans deum: aut
facies dei.
Fara ferox: vel ferus ſiue onager
aut ferocitas.
Farai gluto: vel inſatiabilis: ſiue
onager meꝰ aut ferocitas mea.
Farao nudauit virum. vel diſſi
pauit eum: ſeu denegans virū:
aut diſcooperiens eum.
Faraonechao denudās percuſſus
vel diſſipans preparatos. ſeu
denegans percuſſionem: aut
diſcooperiens preparationem.
Faras: auctus vel ſuccreſcens:
ſeu diuidens aut diuiſio.
Faraſim ſuccreſcens eis vel au
gmentum eorum: ſeu diuidēs
eos aut diuiſio eorum.
Farathi hiatꝰ vel hiauit: ſeu hi
ante.
Farathon hiatus iniquus: vel
auolatus triſtitie.
Faremath diſceſſio mea vel vitu
lus ſaginatus.
Fares diuidens: vel diuiſus ſeu
diſſipans aut violentus.
Fareſite diuiſi vel diuidētes: ſeu
violenti aut diſſipantes.
Farſar talpa vel fodiens: ſeu diſ
ſipans aut diſſipatio.
Farſei diuiſi vel diuidentes ſeu
violenti aut diſſipantes
Farmath diſcedens a me vel vi
tulus ſaginatus.
Faros violentia vel diſſipatio.
Farſandatha onager abundanſ
donis: l' feritas egreſſa ſufficiēſ
Farſath onager cerarius vel fe
rocitas preuaricationis.
Farſathei onagri contrarij: vl' fe
ri preuaricatores:
Farſin ſermocinās vl' ſmociatio
Faruda ferocitas iudicis: vel cō
ciſio iudicantis.
Farue ferocitas vel conciſio.
Farurin feroces vel conciſi.
Faſae trāſcēdēs vl' trāſcēſio ſiue
tranſgrediens aut tranſgreſſio.
Faſe trāſcēſio l' trāſitꝰ. ꝓ ro iſto
faſe noſtri paſcha legunt.
Faſea trāſiēs eū vl' trāſcēſio eiꝰ.
Faſee tranſgrediens eum vl' trāſ
greſſio eius.
Faſeth tranſgreſſor vel trāſgreſ
ſus: ſiue trāſgrediens augures
aut trangreſſio augurum.
Faſellida tranſgreſſio vtilis: vel
tranſgrediens edificatos.
Faſerō trāſgrediēs mōtes mero
ris vl' trāſgreſſio iracūdie iniq.
Faſpha aperiens ſubito vel do
latio aſſumptionis.
Faſga dolatꝰ l' excīſꝰ ſiue abſciſio
Faſor tranſiens montes vel trā
ſitio iracundie.
Faſta trāſitus veniēs vel tranſ
cenſio venientis.
Faſſur paſtor vndiq; vel aperi
ens acerbitatem.
Fath clima vel plaga. velut cū
dicimus ſeptētrionalis plaga
vel meridiana regio.
Fathaia clia dñi vel plaga dño
ſiue aperiēs dño. aut aptio dñi
Fathmoab apiens ex pře geni
tos aut aptio de pře genitor.
Fathiel euadēs a deo l' latitudo
dei ſeu apiēs dō aut aptio dei.
Fathuel idem.
Fathures dcepti calcatꝰ l' calca
ti dceptio ſiue bucellā ꝯfirmās
Fau nihil vl' ſubito ſeu eructās
aut eructatio.

Hic e poſt. f.

FE diſciplia vel os ab ore
ſiue error. aut decipula.
Febē ore edificās l' deciple filia.
Fedahel rdēptꝰ dō l' redēptio di.
Fegor hiauit vel oris pellis ſi
ue os pelliceū aut oris hiatus
Feldas excludens frenū. vel ex
cluſio retinaculi.
Felech ſaluatus dño vel viuifi
catio domini.
Feleias ruina vel deiectio.
Feleth excludēs vl' mirabiliſ. ſeu
viuificans aut ſaluatio.
Felethe excludēs eū l' mirabil' ei
Felethi ſaluās me vl' mirabilis
mihi ſeu excludentes aut viuiſ
ficantes.
Felethia ſaluatus domino vl' ſal
uatio domini ſeu excludens do
minū aut mirabilis dominus.
Felethite excludētes vl' ſaluati:
ſeu mirabiles aut viuificati.
Felix excludens vl' ſaluatus: ſeu
mirabilis aut viuificatus.
Felicē ruinā facture vl' timorem
eiꝰ: nō eſt latinū: ſed hebreū.
Felmō aimō ille vl' iſte locus ſi
ue neſcio qs aut neſcio qualis.
Fellō cadēſ meroř l' caſꝰ iniqtaſ
Fellonites cadens murmurans
vel caſus inutilis.
Fellonē faciē dei vl' factā meā.
Felti euadēs vl' liberatꝰ ſeu ſal
uatori meo aut ſaluatōi mee.
Feltias euadens a domino: vl'
liberatꝰ domini: ſeu ſaluat me
dominus aut ſalus mea. dño.
Felgon diuidens vl' diuiſio: ſeu

diſſecans aut diſſectio.
Fenach motus: vel minuens.
Fendagar ꝯuerſa generatio: vl' conuerſio generationis.
Fenena cōuerſa: vel cōuerſio.
Fenicis nutus: vel abnuerunt.
Fenidū diſciplina aſcēdentium vel diſciplina aſcenſionis eorū.
Feor os iracundū: vel diſciplina lumis ſeu erroris foramen: aut diſciplina montium.
Ferezeꝰ ſepatio: vl' diſſeminatio ſiue ſeparatus aut diſſeminatꝰ
Ferezei ſeparati ſiue diſſeminati ſiue ſepātes aut diſſemiatores.
Feros diſſipās: vel violentꝰ: ſiue diſſipatio aut violentia.
Ferſur violentia anguſtie: vl' diſſipatio acerbitatis.
Feſe tranſiens vel tranſcendēs: ſiue os aut odor florens.
Feſſe idem.
Feſga dolatio vel preſcitio: ſiue oris muti: aut oris multi.
Feſor os nigrū: vel error facture ſiue laqueus fortis aut diſcipli na anguſtie.
Feſtus ore multor: vl' os multitudis. Et hoc latinū nomē violenter hebraice figuratum eſt.
Feſur os acerbū l' laqꝰ ſiue errāſ robuſtꝰ aut diſciplia diſcretōiſ.
Feth aperiens vel apertio.
Fetha aperi vel aperite: ſiue aperiens eum vel apertio eius.
Fetheſte diuidens vel diſcooperiens: ſiue os inclinans: aut libicus vitulus.
Fethcia apiēs dnī: l' aptio dnī.
Fethmoab apiēs ex p̄re genitor vel apertio de patre genitorum.
Fethoraos turturis: vel ore explorans ſeu bucella luminis. aut oris explotatio.
Fethros diſſoluens menſuram: vel diſſolutio menſure.
Fethroſiz diſſoluens menſuram eis: vl' diſſolutio menſure eorū.
Fethroſim idem.
Fethuel apiēs dō: l' latitudo dī.
Fethuſim aperiens eis vel latitudo eorum.
Feziel os meū dei: vl' os meum deus: ſiue os germinans deo: aut os diſcipline dei.
Fezielite ora mea dei: l' ora mea deus: ſiue ora germinātia deo: aut ora diſciplinarum.

Hic i. poſt. f.

Fiabiroth cor nobiliuz vl' cor nobilitatis.
Ficbol os oē vel os omnium.
Fienō ori ficto: vl' ori cor: ſiue cōiunctio aut os alligatum.
Figelus ꝯtrarius vel occurrens
Figolꝰ os pricipis. vl' os pcipuū
Filadelfia ſaluans herētem dn̄o vel ſaluans adheſionem dn̄i.
Filarches declinans principez. vel declinatio principis.
Filemonē mire donatus. vel mira donatio. ſiue os panis eorū aut panis oris eorum.
Filetus declinans: vel declinatō ſiue os meum aut caro mea.
Filipꝰ os lāpadis. vl' os manuū
Filippiſ os manuū l' os lāpadar
Filippenſes ora manuū. vel ora lampadarum.
Filiſtea cecidit. vel cadens potōe ſeu ruia duplex aut ruia poculi
Filiſtim ceciderunt. vel cadētes potione ſeu ruina duplex aut ruina poculi.
Filogolus ore precipuus. vel os meum ei mortuum.
Filethor cadens virga. vel caſus lectuli.
Finees ori parcens. ſiue os rege uit aut ori pepercit.
Finees os mutuū l' os ſilēs. ſiue os augurās. aut oris auguriū.
Finō os meū inutile. vel os meū ineptum ab ore non ab oſſe.
Fiſidia os ſonans: vel oris ſonitus ſeu cognoſcens dominum. aut cognitio domini.
Fiſon caterua. vl' os pupille. ſiue os mutatuz. aut oris mutatio.
Fitō ſubito: vel ſubitaneus ſiue os abyſſi: aut ore profundus.
Fithonia ſubita l' ſubitanea ſiue os abyſſi: aut oris ꝓfunditas.
Fithoniſſa idem.
Frygia ſcindens pecora. vel ſciſſio pecorum.
Frygenſes ſcindentes pecora. vl' ſciſſiones pecorum.

Hic o. poſt. f.

Foceteth euidēter occ. dēl vl' oparꝰ exterminator.
Focēthi euidenter occidens me. vel' oparius exterminator mei.
Fodaſur vallatō: l' fortiſ redēptō
Foeden ore edificās vel diſcipline filius.
Fogor hians vel hiatus. ſiue os pellium. aut os pelliceum.
Foha h aduerbiuz loci. vel rub ſiue ſonitus: aut apparebo.
Fohij euidens: vel operarius.
Foratha ferus tpe: vel ferocitas peccatoris.
Forthomi diuiſio perfecte glorie populi vel diuiſio pfecta populi glorioſi.
Fortunatus diuidēs pfecte: vel diuiſio perfectionis.
Foſech dolatio vite vel abſciſio pauoris.
Foſga dolatio: vel abſciſio: ſiue os mutum: vel os multum.
Fothiel hic declinans deum.
Fohel hic declinatio dei. Hic aduerbium non pronomen.

Hic u. poſt. f.

Fuba labia eius: vel induite eā. ſiue indutio eiꝰ aut declinatio oris eorum.
Fubabite labia eor. vel induite eos. ſiue indumenta eoruz: aut declinantes ora eorum.
Ful addens vel adiectio: ſiue cadens: aut ruina.
Funi eos meum: vel os mihi ab ore non ab oſſe.
Fūiel os meū deo: l' os meū dei.
Fur fors: vel vrna:
Fura frugifer: vl' lagunc ula: ſiue fors eius: aut vrna eius.
Furim fortium: vel vrnaruz: ſeu fors eor: aut vrna eorum.
Futh labia: vel induite ſiue indumētū: aut declinatio oris.
Futhiſar oris inclinatio. vel os inclinas ad deſiccadum.
¶ Sequitur de nominibus incipientibus a. G. littera.
Gaa vallis eſtus: vel vallis eſtuans.
Gaad abijciens ſeruitutem: vel reuelata teſtificatio.

Galaal abiectio vel reuelatio.
Gaala abijciēs eū l'reuelatō eiꝰ
Gaam abijciens ppl'm. vel reue latio ppl'i ſeu vallis eſtus eorū aut vallis eſtuans eis.
Gaas ꝯmotus. vel commotio.
Gaaſar ꝯmota tēpeſtas l' ꝯmotō
Gaba vallis vel procliuium.
Gabaa vallis eiꝰ: l' ꝑcliuiū eius
Gabaab vallis patrui vl' collis patruelis: ſeu vallis teſtificans aut procliuium ſeruiens.
Gabaath: vallis peccati. vel ꝑ cliuium temporale.
Gabai vall' mea: l' ꝑcliuiū meū.
Gabao vallis alta vel procliui um ſublime.
Gabaon vallis meſticie. vel pro cliuium iniquitatis.
Gabaonite valles meſticie: vel procliues iniquitatis.
Gabath ſepes: vel colonie. ſiue i ſepibus: aut in colonijs.
Gabatha collis altus. l' ꝑcliuiū ſublime. ſublimia.
Gabathite colles alti: l' ꝑcliuia
Gabathon collis meſticie: l' ſub limitas eorum.
Gabee collis ſublimis. vel col lis ſublimium.
Gabelus vallis deo feſtinās vl' collis diuini conſilij.
Gaber vir vl' iuuenis vl' fortis.
Gabis altitudo confuſionis vel alta confuſio.
Gabli terra allophylorū vel ter ra incircunciſorum.
Gabriel virtus mea ds vel forti tudo dei: ſeu ꝯfortauit me deus aut confortatio mea deus.
Gabuā ſublimitas vel altitudo
Gad ſuccinctus latro. vel ſuccin ctus latrunculus.
Gad tentatio: vel in euentu. ſeu feliciter: aut in fortuna.
Gadite ſuccincti latrones vel ac cincti latrunculi.
Gadite tentati: vel fortunati: ſeu felices aut in euentibus.
Gadda tentatio vel accinctio.
Gaddam tentatus populus vel accinctio populi.
Gaddel hedꝰ dei: vel tētatꝰ deꝰ
Gader murus vel ſepes.
Gadera murus ei: vel ſepes eiꝰ
Gaderite muri vel macerie.
Gaderoth ſepes rn̄dens: vel ma ceria temporalis.
Gadgad cōciſio: vel accinctio ſi ue nuncius: aut expeditus.
Gaddi hedus meus vel accin ctio mea: ſiue accinctus meus aut tentatio mea.
Gaddite hedi mei vel accinctio nes mee: ſiue accincti mei aut tentationes mee.
Gaddiel tētauit me deus: vel ac cinctio mea deo.
Gadielite tentati deo. aut accin cti dei.
Gaddis accinctus vir: vel tem tationem aſſumens.
Gador accinctio luminis vel tē tatio iracundie.
Gaer vorago conſurgēs. vel de uoratio reſurrectionis.
Gai vallis vel preruptuz: ſeu de uorans aut vorago.
Gail exultans vel exultatio.
Gail vallis l' coll': ſeu deuoratio.
Gailath exultās tēpore vel exul tatio reſponſionis.
Gailoth valles: vl' colles: ſeu vo ragines: aut deuorationes.
Gaius mobilis: vel commotus. ſeu vallenſis aut defenſibilis.
Gal aceruus: vel inuolutio.
Galaad tumulꝰ teſtis: vl' aceruꝰ teſtimonij. ſiue trāſmigrātes te ſtes: aut tranſmigratio teſtiuz.
Galaadite tumuli teſtiū l' aceruí teſtimōiorꝝ ſiū teſtes trāſmigrā tes aut teſtiū tranſmigratiōes.
Galadad vetus homo: vel vetu ſtas ſola.
Galadithim vetuſte aq̄: vel poſ ſeſiones aquarum.
Galal volutabrū vel volutatio.
Galali volutabra vel volutatio nes ſeu volutabꝝ meuz vel vo lutatio mea.
Galalai volutabrum vulturis. vel volutatio deuoratoris.
Galathamaim aqua poſſeſſa vl' aque poſſeſſio.
Galathia magnifica: l' trāſlata ſi ue trāſmigratō aut trāſmeatio.
Galathe magnifici: vel trāſlati. ſeu trāſmeātes aut trāſmigrati
Galathenſes: idem.
Galgal rota vel reuolutio.
Galgala collis ꝑputioꝝ: vel col lis circunciſionis.
Galgala rota eiꝰ vl' reuolutō eiꝰ ſeu volutabꝝ: aut inuolutatio.
Galgalis rota viri vl' reuolutio aſſumptionis.
Galgalis volutabris vl' reuolu tionibus: ſeu rotis aut inuolu tationibus.
Galilea rota: vl' volubilis: ſiue tranſmeans aut tranſmigratio facta.
Galilei volubiles: vl' rotati ſiue tranſmeantes. aut in tranſmi gratione facti.
galiz acerui lapidum: vl' loca.
galitoth reuolutiones. aut tran ſmigratiōes: ſeu reuolutio tem poris. aut tranſmigratio reſpō dentis.
Gallia trāſferens: vl' tranſlata. ſeu tranſierēs tranſferētes. aut tranſlatio tranſmeantium.
gallim inundatio. vel reuolutio ſiue transferens eas aut trāſmi gratio eorum.
gallion transferens iniquitatez. vl' tranſlatio inutilis.
gamalias redditio domini vel re tribuet mihi deus.
gamaliel redditio dei vel retribu et mihi deus.
gamarias retributio domini. vel retribuet mihi dominus.
gamul retribuēs. vel retributio.
gamuel retribuens deo: vel retri butio dei.
gan hortus vel elatio.
ganges hortus complutus. vel elatio irrigata.
gani hortus meꝰ vel elatio mea
ganim horti vl' elationes.
gaom vallis eſtus vel vallis cō mota ſeu vallis eſtuās. aut val lis commotio.
gara ruminans vel peregrinus.
garab ſcabies vel ſcabioſus ſiue incolatus multus aut incolatꝰ multorum.
gareb idem.
gareth alienus deſcendens vel

aliena deſcenſio?
Garizim diuiſio. vel abſciſio.
Gariz accola. l'aduena eius ſeu diuidēs eos aut preſciſio eorū.
Garim alienus directus. vel incolatus humilitatis.
Gaſpha vallis eructuās vel cōmotio ſubita.
Gatham tāgens riſit: vel tāgentis riſus: ſiue tactuſ ridētis. aut riſus tangentium.
Gather torcular vidēs vel accola explorationis.
Gatheron torcular vidēs dolorē vel accola explorās iniquos.
Gatheron torcular vidēs tēporē: vel accola explorās rñſionem.
Gatherothite torcular vidētes tempore vel accole explorātes reſponſionem.
Gaulon volutabꝛ: l' volutatio ſiue iuoluēs cū aut iuolutatō ei⁹
Gaza robuſta dñi. vl' fortitudo ei⁹. Sciēdū tñ ꝙ hoc nomē apd hebreos. g. lrā i pricipio ñ hȝ ſed incipit a vocali ain. ⁊ dr aza nō gaza ſubtracta. g. littera.
Gazabar robuſt⁹ fili⁹. l' fortitudo filij mixtū ē ex hebreo ⁊ ſyro
Gazan nux vl' amygdalū ſeu robuſtus dono aut fortitudo grē.
Gazara diuidens eum aut preſciſio eius.
Gazarias diuidēs virum. vel ꝑſciſio aſſumptionis.
Gazee archa dei l' fortitudo ei⁹.
Gazei robuſti dño. vel fortes ei⁹
Gazenſes idem. eorū.
Gazez roborās eos l' fortitudo
Gazer robuſte cōſurgens vl' fortiter vigilans.
Gazera robuſte ꝯſurgens ei vel fortis vigilia eius.
Gazer ꝑſciſus: vl' diuiſus ſiue ꝑſciſio aut ordinatio.
Gazera diuidēs eū vl' ꝑſciſio ei⁹ ſiue ordinās eū aut ordiatō ei⁹
Gazer tōſor l' tōſio. Ipſe ē nabal carmeli cui⁹ vxorē accepit dd.
Hic. e. poſt. g.

GEba vallis vl' procliuiū.
Gebal ꝑruptum. vel deficiens ſiue vallis vetus. aut vorago ex minans.
Gebar fodiēs filios vel effoſſio filiorum.
Gebeeth vallis fortitudinis vel collis teſtimoniorum.
Gebethon vallis meſticie. vl' collis merentium.
Gebin foſſa vel effoſio.
Gebin foſſe: vel effoſſiones.
Geboch lucta vl' arena. ſiue puluis aut inutilis.
Gedel accict⁹ deo vl' maceria dī
Geddel tētatus deo l' accictio dī.
Geddelias magnificus dñi vel magnificatus domino.
Gedeon circuiēs in vtero. vel experimentū iniquitatis. ſiue tentatio humilitatis mee: aut tentatio iniquitatis eorum.
Gedera ſepes. vel maceria.
Geddi tētatio vel accinctio.
Gedimihel accinctio dei. vel fortunatus deo.
Geddo accinctio. vel tentatio.
Gedor accedens vel applicans ſiue ſepium aut maceriarum.
Gedori acceſſus me⁹. vel applicatio mea. ſiue ſepes mee aut maceriarum mearum.
Gedud latrūcul⁹ l' expedit⁹ ſiue accinctus aut latronū cuneus.
Gedur ſepes ignea vel maceria incendens.
Gehenna vallis ennon. vel vallis gratuita. ſeu d valle ſūt aut vallis triſticie.
Gelboe volutatio. vel decurſus ſiue aceruus pluens aut aceruus pluuiarum.
Gelon migrans vel migratio.
Gelonites tranſmigrās: vel trāſmigratio.
Gemallus vallis ſalſa vl' vallis ſalis. ſeu mare aut amaritudo.
Gemalli idem.
Gemallite valles ſalſe vel valles ſalis: ſeu maria aut amaritudines.
Gemela vallis ſalſa l' vall' ſalis
Gemuel mare dei vel amaricās domini.
Gēnaſar ortus pricipiū vel natiuitatis initium.
Genebath ortus filius vl' principium filiorum.
Geneſar ort⁹ vl' pricipiū ſiue inita natites aut initiū natitatis.
Geneſareth idē. motionis.
Gēne⁹ ort⁹ germinis vl' pricipiū
Genthon ortus reſpōſionis: vel principium humilitatis.
Geon pectus vel preruptum.
Gera icola vel pegrinus: ſiue ruminans aut incolatus.
Gerra incolatus vel pegrinatio
Gerrara incolatus viſio vl' ruminatione vidit.
Geraris aduene propinquātes
Geraſeni ſuburbani. vel coloni ibidem ſeu incole mei: aut peregrinationes mee.
gerreni incole vel peregrini.
gergeſeus ꝓpiquās aduena: vl' colonum eijciēs: ſiue colonū applicans aut colonis applicatō.
gerian ruminans dño eſt: vel peregrinus domini eſt.
geriel ruminans deo vel peregrinus dei.
gerimoth timēs mortē vel metuens altitudinem mortis.
germanus ruminās gd ꝯſilij: vl' pegrinus cōplēs numerum.
geron accola inutilis vel ruminans iniquitatem.
gerſan aduena vel alienus ſiue profugus: aut eorum eiectio.
gerſanite aduene vel alieni: ſiue profugi. aut eorum eiecti.
gerſi aduena dñi vel alien⁹ dño
gerſon aduena ibi vl' eiectio eoꝝ
gerſoni aduena meus ibi: vel eiectio mea eorum.
gerſonni idem.
gerſōite aduene ibi l' eiectō eoꝝ.
geruſa pegrinatio vel incolatus ſiue ruminās: aut ruminatio.
grecia incolatus vel ruminatio.
greci incole vel ruminantes.
gregorius grece latine vigilāti⁹
geſbaā defluens vel ſedēs in populo ſiue ppls deſpiciēs aut populus ſedens in tenebris.
geſſen t'ra ꝯpluta: l' hymber vicin⁹ ſiū appropiquās plātatōi aut appropiquās plātatōi eoꝝ
geſſemani vallis piguis vel vallis pinguedinum.
geſſori applicans lumen mih

vel applicans dirigentem me.
geſſur applicans lumen vel applicans dirigentem.
geſſuri applicans lumen mihi: vel applicans dirigentem me.
geſſuri iuxta lumi: vel vicia lumini
geſſurim iuxta lumen meum vel applicantes e lumine meo.
geth torcular vel opprimens.
getheus torcular vel opprimēs ſiue oppreſſus aut oppreſſio.
gethaā defluens gens vel deſpiciens populus.
geth aſar humi: vel foſſam: ſiue torcular eius aut effoſſio eius.
gethai opprimēs ſignū: vel torcularis conſumatio.
gethaim torcular populi: vel opprimens populum: ſiue applicuerant eos: aut applicatio eoꝝ
gethedelthi torcular egenus vel oppreſſio paupertatis.
gethepher torcular ſeparans: vel oppreſſio diſſeminationis.
gethei opprimētes: vel torcularis.
gethma torcular frangens: vel oppreſſio congregationis.
gether murale: vel ſepes: ſiue murus aut circundatio.
gethera murus eius: vel circundans eum.
getheremon: torcular excelſum: vel oppreſſio ſublimitatis.
gethremon opprimens vel torcular mali punici.
gethſemāi vall' piguis vel vall' pinguedinū ſiue opp̄mēſ nom̄ hūi le: āt torcular famoſe auditōis
gethſon opprimēs pupillam vel torcular coccineum.
gezabel ē iter vel ē flux' ſāguis.
gezabel flux' van' vel fluens ſāguine ſiue cohabitatrix.
gezē vicinus palpationi vel appropinquans plantationi.
gezphe robuſtus laqueus vel fortitudo diſcipline.
gezon fluxus doloris vel cohabitatio iniquitatis.
gezonites fluens merore: vel cohabitator inutilis.

Dic.i.poſt.g.

Gideroth ſepes vel maceria
giderothai ſepes duorū vel macerie bine.
giezi vall' viſio vel ꝓruptū vidēs.
gigzal redēptio vel redemptus
gilon migra uel migrans.
gilonites tranſmigrans vel trāſmigratus.
gimel plenitudo vel retributio.
gineth ortus vite: vel principiū pauoris.
gio luctatio vel luctare.
gion luctatio uel harena.
gir diuiſio vel preciſio.
giſſai ſacrificans vel ſacrificiū.
guidum inflatio vel aſcenſio.

Dic.o.poſt.g.

G Gatha gens peccatrix vel populus peccatorum.
geb lacus vel locuſta.
godolias magnificans dominū vel magnificus domini.
godoliati magnificentia peccati mei vel magnific' in tp̄e meo.
gog doma vel tectum.
gohel ꝓpinqu' deo vel redēptio dī.
goim gens vel populi.
golam tranſmigrans eos: vel volutatio eorum.
golgota loc' calui vel loc' caluarie. Syrū eſt non hebreum.
golias tranſmigrans vel trāſmigratio ſeu reuelans eos. aut robuſtus eorum.
goliath idem eſt.
goliz aceruī: vel loca paluſtria.
gom fouea vel decipiens ſiue laqueus aut decipula.
gomer aſſumptio vel ꝑfectio ſiue conſumatus aut conſumatio.
gomor ꝑfectio: ſiue ꝯſolatio: vel ꝑāciēs aut venundatio. Mēſura eſt antiquoꝝ que menſura ē decima pars ephi.
gomorra cecitas vel ſeditio: ſeu timens pp̄lm: aut timor pp̄laris
Et ſciēdū ꝙ h̄ nomē in hebreo nō h̄z. g. lr̄am ſ; ſcribit per vocalem ain: ꝛ dicitur aomora.
gonath ortus peccati: vel arrogantia temporalis.
goneabat furtū filie: vel furās filiā
gom orti mei: vel arrogantie mee.
gorgias diuidens luctam: vel p̄ſciſio luctantium.
gortinam preſcindens dona: vel diuidens caſtra eorum.
goſem applicans eos: vel appropinquans plantationi eorum.
goſen applicās vel applicatio: ſiue appropinquās palpationi: aut appropinquās plātationi.
goſnā applicata vel iuxta ca; ſiue applicās aut applicatio.
goſon appropinquās palpatiōi vel appropinquās plantatiōi.
gothōel torcular rn̄dens deo vel oppreſſio applicans ſigno.
gothor murus vel circūdatio.
gozar amygdalū vel nux eorū: ſiue tōſio: aut fortitudo eorum.

Dic.u.poſt.g.

G Uel propinquans deo: vel redemptio dei.
gubelite redemptio dei vel propinqui deo.
gulias propinquus domino: vel redemptio domini.
gun hort' me' vel arrogantia mea
gunite horti mei vel arrogātie mee
gurbaal diuidens viros vel preſciſio vetuſtatis.

Sequitur de nominibus incipientibus ab. H. littera.

Haben i filio vel i pricipio.
Haber ꝑticeps vel ꝑticipatio: ſiue ꝯmiſit aut certamē iniyt
Habente participes vel participationes: ſeu cōmiſerunt: aut certamen inierunt.
Habi pr̄ me': vel frater me' iſte
Habiel pr̄ me' dn̄s: vel fr̄ me' dn̄s.
Hachā neceſſitas vel neceſſariū.
Hacharā turba vel turbatio.
Hachi retinēs eos vel retētio eoꝝ
Hachor excelſū vel ſublimitas
Hadada teſtis vel vſq; ad teſtimonium.
Haditum inundans peſſimos: vel inundatio peſſimorum.
Hadrehel greges dei vel aggregati deo
Hadrim teſtis menſure: vel inundans menſuratio.
Haſar terra vel puluis: ſiue; humens aut fodiens.
Haſara taurus vel vitulus: ſiue puluis eius: aut fodiens eum.
Haſarim mare effodiens: vel maris effoſſio.

Haga loquẽs vel meditans: ſiue locutio aut meditatio.
Hagegath annũciãs vl' ãnũci° ſiue accinctus aut latrunculus
Hagiel aduena me⁹: vl' īcola dī.
Hahilũ vita valliũ q̃rcuũ vel q̃ ſtio vite roboꝛee.
Hahul iſte dolẽs l' vitã ꝑturiẽs
Hai vita valliũ vel queſtio vite
Haia vita valliũ ei⁹ l' q̃o vite ei⁹
Habiam vita vallium eoꝛũ vl' queſtio vite eoꝛum.
Hailõ vbi erãt viſi: l' vbi viſi ſũt
Haiman vita valliũ mirandarũ vel queſtio vite mirabilis.
Hain fons vel oculus.
Habio vita vallium eius vel q̃ ſtio vite eius.
Haala fermẽtũ ei⁹ l' ꝯſternãs eũ
Halac poꝛtio vel pars mea: ſiue lubꝛicũ: aut impeditio.
Halaſa triplex vel conſternata: ſiue ꝯſternans aut cõſternatio.
Halda depcãs dñz l' dp̃catio dñi
Halus fermẽtũ vl' ꝯſternatio.
Hamãs indignãs vel furens ſi ue furoꝛ aut indignatio.
Hamel ppl's meus deo vl' ppl's meus dei. minãs.
Hamoꝛa ppl's ſcit⁹ vl' ppl's illu
Hamul calefactus ros vl' calefa ctio roꝛis: ſiue populus dolens aut populus parturiens.
Hamulite calefacti roꝛes vl' ca lefactões irroꝛationũ: ſeu ppl'i dolẽtes: aut ppl'i parturientes.
Hanã rñdẽs ppl'o: vl' rñſio ppl'i.
Hanã reddẽs donũ vl' rñſio grẽ
Hanath reddẽs vl' reſpõdẽs ſeu reddidit: aut reſpondit.
Hanebgaba ſollicitãs l' hũiliãs ſiue ſollicitauit aut hũiliauit.
Haniel paup dei vl' rñdẽs deo.
Hanon rñdens meroꝛi: vl' red dens iniquitatẽ ſeu reddẽs do loꝛem: aut reſponſio inutilis.
Haoi ſpine vel cõpunctiones.
Haoites ſpina vel compunctio.
Haphꝛõ pluiſ mẽoꝛis l' tra iutil'
Harada miraculũ l' admiratio.
Harẽ fili⁹ me⁹: vl' filiatio mea.
Hares teſtatio mea vl' teſtiũ.
Harim exaltatio vl' exaltatus.
Haſarmoth atriũ moꝛtis vl' atri um anguſtie.
Haſeroth atria: vl' veſtibula: ſeu ville aut beatitudines.
Haſon feſtinatio vl' feſtinantes.
Hatath ram⁹ vl' diſſipatio: ſiue teſtimonium aut diſſipatoꝛ.
Hatharoth circuli vl' coꝛone.
Hathõiel rñdẽs do: l' rñdit ei ds
Hauna ipſa iniquitas vel ſuſce ptio iniquoꝛum.
Hauan fons vl' motio ſiue ſub uertens eos: aut ſubuerſio eoꝝ
Hauil: ſtultitia vel inſipientia: ſiue ſtultus aut inſipiens.
Hauoth ſedẽs cõmoꝛatio: ſeu vi colum: aut incunabula.
Haxan claudus vel iraſcens: ſi ue claudicans aut claudicatio
Haxath medic⁹ vl' medicamẽtũ
Haxia: videns vel pꝛouiſio.
Hazaz cõtinẽtia vl' ap̄ꝑhẽſio: ſi ue ꝯtinẽs aut appꝛehendens.
Hazbi mẽdaciũ vel iniquitas.
Hazeb pergens vl' abiens: ſiue pꝛofectio aut pꝛoficiſcens.
Hazuba: deſerta vl' relicta: ſiue deſertio aut relictio.

Hic e. poſt h.

HE eſſe vel viuere.
Hec ipſa vel iſta: ſiue ſu ſcipiens aut ſuſceptio.
Heber victoꝛ vel tranſiens ſiue tranſitus aut tranſitio.
Hebreus vincens vel tranſitoꝛ: ſiue tranſiens aut tranſitoꝛius.
Hebiõ: paupcul⁹ vl' paup ſenſu.
Hebionite pauperculi vel pau peres ſenſu.
Hebꝛi victoꝛ me⁹ vl' trãſitio mea
Hebꝛõ: incantãs vl' incãtatio ſi ue cõiugiũ aut viſio ſempit'na.
Hebꝛonite: coniuncti vel incan tatoꝛes: ſiue incantationes: aut viſiones ſempiterne.
Hecethã: ipſe mẽte excedẽs: vel iſte ſuſcipiẽs humilitatem.
Hedai: oꝛnatus mihi: vel volu ptuoſus meus.
Heddo: pauidus ſeruus: vel te ſtificatoꝛ vite.
Hefer fouea vel pꝛecipitium.
Heie: qui eſt vel qui exiſtit.
Hela vall' q̃rc⁹ vl' maledictio.
Helai vallis quercus mee: vel maledicta mihi.
Helã abiectio vl' ſupliminare.
Helã oppoſiti vel compoſiti.
Helã: deo gratus vl' deo donat⁹ ſeu vall' q̃rc⁹ aut roboꝛat⁹ grã.
Helbid dei fili⁹ vel dei excelſus.
Helchal poꝛtio vl' particula.
Helcana dei zel⁹ vl' dei poſſeſſio
Helcheia pars domino vel ven dicatus domino.
Helcheſe aduocata vl' aduocatõ
Helcheſe⁹ aduocãs vl' aduocat⁹
Helchi partit⁹ mihi vel vendica tio mea.
Helchiaz pars domini eſt vl' vẽ dicatio domini eſt.
Helchias pars domini vel ven dicatus domino.
Heldaa atriũ ei⁹ vl' exacuẽs eũ.
Heldad atriũ vel exacuens.
Heldai atriũ meũ l' acutio mea.
Helcanam dei mei donum: vel dei mei gratia.
Heled acceptio gratie: vel acci piens gloꝛiam.
Helẽ pcſtes: vel ſeculũ: ſeu veſti bulum aut ſuperliminare.
Helela ꝯſternatio vel ꝯſternat⁹
Helles exiens vel exitio.
Hellcſmoth grece exodus: lati ne autem exitus moꝛtiſ.
Helleth accipiens vitam vel ſu ſceptio pauoꝛis.
Helphaal deo excluſus: vel dei nutatio pauoꝛis.
Heli de⁹ meus vel deitas mea.
Helia de⁹ dñs vel dei dñatio.
Heliab deus me⁹ pater: vel dei mei paternitas.
Helias ds dñs l' dei dñatio ſiue aſcẽdẽſ dñs aut robuſt⁹ dñatoꝛ
Heliaſaph dei mei collectio vel dei mei congregatio.
Heliſaphan dei mei facies: vel dei mei conuerſio.
Heliatha deo meo peccans: vel dei mei tempoꝛalis.
Heliathi deũ meũ videns: vel dei mei viſio: ſiue dei mei auxi liũ vel dei mei foꝛtitudo.
Helizel deo meo partit⁹ vel dei mei particula.
Helihel ds me⁹ ds: l' di mei diuiſ
Heliphal ds me⁹ cadẽs vel dei

mei caſus
Heliaphales deus meus diui-
dens: vel dei mei diuiſio.
Heliphalu deus me⁹ mirabil'. vl'
di mei miraculū. deiectio.
Heliphelet di mei mia: l' dei mei
Helias deus meus mirabilis: l'
dei mei miraculum.
Heliel ds me⁹ dei: l' dei mei ds.
Helim deficiēs: vel fortis eoꝝ
ſiue arietes aut robuſti.
Helimaidis dei mei ꝯtradictio:
vl' dei mei menſura ſufficiens.
Heliodorus deo meo generans
vel dei mei generatio.
Helioenai dei mei fons me⁹ vel
dei mei oculus meus.
Heliopol' ſol ciuiū: vl' ſol' ciuitas
Helioreb dei mei cornus vel dei
mei ſolitudo: ſiue dei mei ardor
aut dei mei tentatio.
Heliſa ad inſulā l' ds ſaluator.
Heliſabet dei mei ſal⁹ vl' di mei
defenſio: ſiue dei mei iuramētū:
aut dei mei abūdantia.
Heliſeus deus meus ſaluator: l'
dei mei ſalutare. ꝓtectio.
Heliſu dei mei ſalus: vl' dei mei
Heliu ds dn̄s: vl' ds dn̄ator: ſiue
ds me⁹ iſte: aut ds me⁹ ipſe.
Heliezer dei mei auxilium: vel
dei mei fortitudo.
Helmodā ds nat⁹: l' dei natitas.
Helnaē deo fidel': vl' dei regetio.
Helnathā deo dat⁹: l' ds dōatio.
Heloe deus vel deitas.
Helom cōmotus fortiter: vel ex-
ercitatus fortitudine
Helon exercitus fortitudo: vel
exercitatus fortitudine.
Helonite exercitiū fortitudinis:
vel exercitati fortitudinibus.
Helſaphā ds vict⁹: l' di viculū ſi
ue dz ſpeculāſ: āt ſpeculator di
Heltheche ꝓferēs vel ploratio:
Heltheche m. idem.
Heltholath atriū coccineum:
vel acumē ruboris.
Hemā ꝑturbās vl' ꝑturbatio ſi
ue ſuſcipiēs aut formido eorū.
Hemech vallis vl' abyſſus. ſiue
ꝓfundus aut profunditas.
Hen ecce fontē: vel ecce oculuz
Henach gigas l' fortis ſiue hūil'
ꝯſurgēs: aut hūilis ꝯſurrectio.
Hēachī gigātes vl' robuſti. ſiue
potētes aut humiles ꝯſgētes.
Henā curſus mēoris l' ſol' triſticie
Hēnon vallis triſticie: vel vallis
interfectionis.
Her vigilans l' pelliceus. ſiue cō
ſur gens aut effuſio.
Herā vacuefactus. vl' vacuefaci
ēs aut vacuefac aut vacuefac⁹
Heranite vacuefci vel vacuefaci
entes: ſiue vacuefecerūt aut va
cuefactiones.
Heraſtuſ vigilās l' effuſus ſiū fr̄
me⁹ vidēs aut fr̄is mei viſio.
Hercuſa cōſurgens mēdacium.
vel vigilia fictionis.
Hercuſei ꝯſurgētes mēdacio vl'
vigilātes fictionibus.
Hered vigil vita l' ꝯſgēs pauor
Heredite vigilātes vite l' ꝯſurgē
tes pauoribus.
Herē vigilās cis l' r̄ſurrectō eoꝝ
Heri vigilās mihi: vl' reſurrectō
mea. ctio dn̄i
Herias vigilās dn̄o vl' reſurre-
Hente effuſi: vl' vigiles: ſiue pel-
licei aut conſurgentes.
Heritophet vacuefaciēs os pro
tectū l' vacuefa⁹ oris ꝓtegētis
Hermagedō ꝯſurgēs tētatio vel
vigilia inhabitationis.
Hermā anathema meroris eoꝝ
vl' anathēatizatio triſticie eoꝝ.
Hermes anathema meroris vel
anathema triſticie.
Hermogenes mōs ſcrutatus. l'
vomens eos in valle.
Hermō anathēa meroris l' ana
thēa triſticie. us gl'oſus.
Herodes pellib⁹ gl'iās l' pellice
Herodiani pellib⁹ gl'iātes. l' pel-
licei gl'oſi. cea gl'oſa.
Herodias pellib⁹ gl'iās vl' pelli
Herodion formido vel pauor.
Heſdrelō mia dei vel auxilium
meum deus meus.
Helli vicin⁹ me⁹ l' vicinitas mīa
Heſrō atrium vel amplitudo.
Heſter abſcōdita vel abſcōdēs
ſeu eleuata in ꝑplis aut ꝑpata
Heth vita vl' pauor. i ipe:
Hethā fōs l' aſcēſus ſiue pauid⁹
dono aut viuens gratie.
Hethā ꝯſūatō l' ꝯſūat⁹ fū auis
eoꝝ aut ſuſcipiēs nauigatōm.
Hetheus viuax l' pauid⁹ ſeu for
midās aut ſtupidus.
Hethnas pauor colubri. vl' vita
ſerpentis.
Hethi vita mea l' pauor me⁹
Hic. i. poſt. h.

Ia ſublimis l' exaltatus.
Hiarite ſublīes l' exaltati
Hichutinel ipſe eſt duplex deo
vel ipſe ſperans in deum.
Hielon ipſe ē pcēs l' ipſe ē faciēs
ſiue ipſe ē ꝯmouēs fortiter aut
ipſe ē excitatus fortitudine.
Hiemla parcēs maledictō vl' cō-
mouens accipientem.
Hierchon ipſa poſſeſſio vel vigi
lantia negociationis.
Hieſana ipſe faciēs dona vel ip
ſe parcens gratificato.
Hieu ipſe vel eſt.
Hieu parcens vel faciens ſiue cō
motus aut commotio.
Hicus cōmot⁹ aut ꝯmotio. ſeu
ipſe ē pcēs aut ipſe eſt faciens.
Hiezer ipſe ē fortis vl' ipe eſt au
xiliator: ſiue ipe ē ſepatus: aut
ipſe eſt ſanctificatus.
Hiezerite ipſi ſūt fortes l' ipi ſūt
auxiliatores ſiue ipſi ſūt ſepa-
ti: aut ipſi ſunt ſanctificati.
Higal aceruatio exaltata vel ex
altationis inuolutio
Hiel faciens deo vel ꝯmotō dei.
Hila exaltatus vl' exaltatio.
Hilai exaltat⁹ mihi l' exalta⁹ mīa
Himene⁹ ipe nūerās feſtinātes:
l' ſuſcipiēs adimpletionē ꝯſilij.
Hin mēſura vl' mēſuratio loqn
tis materie ſiue fuit aut erit.
Hir vigilans vel vigilatus ei.
Hira fratris viſio vel vigilans.
Hiram vigilās ꝑpl'o vel vigilie
populi ſeu viuit excelſus. aut
viuens eſt excelſe.
Hiras fr̄em meū vidit vl' fratriſ
mei viſio ſeu vigilantem ſuſtol
lens aut vigilās plaſmationi.
Hircan⁹ ꝯſgēſ poſſeſſio l' vigilia
emulatōis. vir deuorator
Hiſbaal ipſe vir vetuſtus ul' ipſe
Hiſmiel ipe noiatus dei vl' ipſe
poſtulatus a deo.

Hiſimoth ipſe mortē adducēs vl' ipſe eſt mortis adductio.
Hiſpania accinctio vl' expeditio.
Hiſpanieſes accincti vl' expediti
Hithai cōmouēs bina vl' pcens duobus. torris fluitio.
Hizadab ipſe fluēs torris. l' ipſa
Hiziel ipſe fortis deus: vel ipſa fortitudo dei.
Hiſmael vir auditus a dō vl' aſſumens auditionem dei.

Hic. o. poſt. h.

Hoba ſcātator l' incātatio ſiue dilectus aut āplexatō
Holda deſtruēs: vl' diſcernēs mihi. ſiue diuerticulū meum ſeu diſcretio aut diuerticulum.
Holdai deſtruens me vel diſcernēs mihi ſiue diuerticulū meū.
Holofernes infirmitas diſceſſionis l' infirmitas vitulū ſagiatū
Homar populum amaricās: vel populi amaricatio.
Homer criſpans: vl' manipulus
Hoon labor l' dolor ſiue laborās aut dolēs. aut tētatus
Horeb mēſa l' maſſa ſiue tētatio
Horeb ardor vel ſiccitas. ſiue coruus aut ſolitudo.
Horrei liberi vl' iracundi ſiue de foraminibus aut farinarij.
Horē dolor vl' ira ſeu ve excelſa aut ve iracundie.
Horri farina vel farinatus ſeu poſt me aut foramē meum.
Horim fortes vel excelſi ſiue gigantes aut robuſti.
Horodi maledictio ſufficiens vl' maledicta ſufficienter.
Horthoſiada recte indigēs teſtimōio l' lumē poitū teſtificatiōi.
Hoſa ſpes vel ſaluatio.

Hc u poſt. h.

Hucbac ſculpēs l' ſculpſit: ſiue ſculptor aut ſculpta.
Huphim penetral: vl' thalamus
Hūa feſtinās ſibi l' manipulus.
Huri longitudo mea vel illuminator meus.
Hus feſtinās vel conſiliator.
Huſam feſtinās populo vel conſiliator populi.
Huſathi feſtināte me. vel feſtinatio mea.
Huſi feſtinās mihi l' cōſiliatō meus

¶ Seqr de icipiētib⁹ ab. J. lra.

Ia: dñs vel dominator.
Jalebel icipiēs laudar dz vel expectatio laudis dei.
Jaalon ilex vel quercus.
Jaamēa extrem⁹ in coitu calor. vl' extrema coeūtis delectatio.
Jaan rñdēs l' rñſū ſiue reſpōſio.
Jaare ſaltus vel ſilua.
Jaas fuit vl' dimidiū ſiue dimidians. aut dimidiator. dei.
Jaaſel dimidiauit dñs l' dimidiatō
Jaath expectās tēpus vel expectatio peccatoris.
iaazraer auxiliū vel auxiliabit.
iaaziam auxilium dñi vel auxiliabitur dominus.
iaba luctatio vel intelligentia.
iabes dolor vel dolēs ſeu ſiccitas aut exiccata.
iabin ſapiēs: vl' ſapientia ſiue intelligēs aut intelligentia.
iabina ſapiēs dño l' intelligētia. dñi. lrarū.
iabir ciuitas doctrine: vl' ciuitas
iabob puluis: l' lucta ſiue luctās aut luctatio.
iaboch idem.
iachabed glia dñi: vl' vbi eſt glia ſeu ē grauis aut eſt grauitudo.
iachala fortis ei⁹ l' confortās eū
iachalia fortis dño vel fortitudo domini.
iachā tribulatio: vl' tribulatus.
iacha tribulator vel tribulatio.
iachanē prepans firmitatem vl' preparatio firmitatis.
iachim pparās vel prepator: ſiue preparatus aut preparatio.
iachim firmus vel firmitas.
iachin idem.
iachinite firmi vel firmitates.
iacob ſupplantator vel ſupplantatio.
iacoba ſupplantans eū vel ſupplantatio eius.
iacobus ſupplātās feſtinantem vel ſupplātatio conſilij.
iachon preparans vel pparatio.
iachoma ppli vltio vel pplm vlciſcetur ſiue pparans dño: aut preparatio domini.
iadae ſciens vel ſcia ſiue cognoſcens aut cognitio.
iadai ſciēs me l' cognitio mea.
iadaia ſciens dominum vel cognitio domini.
iadaſan ſciens egreſſum vel cognoſcens abundantiam.
iadaias cognit⁹ dño vl' ſcia dñi.
iadiel ſciēs dñm vl' cognit⁹ dñi.
iado ſciens teſtimoniū: vl' expectatio ſeruitutis.
iadon ſciēs dolorez vel cognitio iniquitatis.
iaphe expectās laqueum vel expectatio diſcipline.
iaphe eligens: vel electio: ſiue oſtendens aut illuminatio.
iaphet latitudo vel dilatatio.
iaphia oſtendens vel oñſio ſeu aperiens aut apertio.
iaphie oſtendēs vl' aperiens: ſeu expectans eos aut ſuperficies.
iagaal ppingtas vl' ppinquus.
iagur aduena vel colonus.
iael expectās dz l' expectatio dei aut icipiēs ſeu carnale piugiū.
iabel aſcendens vel aſcenſio: ſeu aſcendit deus aut aſcenſio dei.
iabelite expectātes deuz vl' expectationes dei ſiue incipiētes aut carnalia coniugia.
iabelite aſcēdentes vel aſcenſiones ſiue aſcendentes deo. aut aſcenſiones dei.
iabelel viuens deo vel expectatio dei: ſiue poſtulās deum aut requieſcens in deo.
iair vigilans vel illuminans: ſeu illuminauit aut illuminatio.
iairus illuminās vl' illuminatio ſiue vigilie aut vigilātes.
ialā expectans humilia: vel expectator percuſſionis.
ialelel expectans deum: vel expectatio dei.
ialech expectans pauorez. vel expectatio vite.
ialon expectans dolorem vel expectatio iniquitatis.
iam mare vel dies.
iambri mare laceſcens vel dies amaricans.
iamin dies plrali nūero l' amaria ſeu amaritudines aut amaricationes.

Jam in uirtus vel dextera ſiue aſini aut aſinei.
Jam inite dextere vel virtutes ſeu aſini aut aſinei.
Jamma mare vł dxtera ſiue marinus aut ubi eſt ſignum.
Jamne idem.
Jamnes marinꝰ vł vbi ē ſignū
Jānia dextera dn̄i vbi ē ſignuꝫ.
Jānite virtutes dn̄i vł in qbus eſt ſignū. iracundie.
Jānoꝛ amaricās lum̄ ł dextera
Jamrā mare eoꝝ pelliceum: vł mare eorum in capite.
Jamres mare pelliceū vł mare in capite capite.
Jāſuph mare rubꝝ: vel dies in
Jamuel dies eius deus vł dies eius dei. eorum dei.
Jamuelite dies eoꝝ deus ł dies
Janai gubernatoꝛ meus vel gubernatio mea.
Jāni ꝑpatoꝛ meꝰ vł ꝑpatio mea
Jāoa gubernatoꝛ ł gubernatio
Jahoe expectans ꝯmotionē: vł expectatio requietionis.
Janoe gubernatio vel gubernaculum.
Janon doꝛmitans meroꝛe: vel gubernatoꝛ doloꝛis.
Janua requies vel requietio.
Janū doꝛmitans vł doꝛmitatio.
Jaod confitens vel gloꝛificans ſiue cuius eſt frater aut cuius eſt fraternitas.
Jaoe factura fratris: ł frater domini ſiue vbi eſt frater. aut vbi eſt fraternitas.
Jara deficiens vel defectio.
Jaraia timens dn̄m: vel timoꝛ dn̄i ſeu deficienſ domio aut deficiens dominus.
Jaramoth timens moꝛtē vel defectio moꝛtis.
Jare luna vel defectio.
Jarre idem.
Jared roboꝛans. vel roboratus ſiue deſcendens aut ꝯtinentia.
Jaraden deſcenſio coꝛuꝫ vel viſio iudicis.
Jaree ſilua vel ſaltus.
Jarphael dimiſit deus vel dimiſſio dei.
Jarphel idem.

Jarib vltio vel dijudicās ſiue vlciſcens aut dijudicatio.
Jaram ſaltuum vel ſiluaruꝫ ſiue mons ſaltuū aut mons ſiluaꝝ.
Jas dominus vel dominator.
Jaſa factura mandati. vel factꝰ in mādato ſiue factū mādatuꝫ. aut inhabitatio eius.
Jaſſa dimidium vel dimidiatio. ſeu factum mādatum aut factū in mandato.
Jaſaph habitatoꝛ vel habitatio ſiue ſedens aut confidentia.
Jaſabel dimidiū dei vel dimidiauit deus.
Jaſen domitoꝛ vel domatio.
Jaſi equalitas vel deſiderium.
Jaſiel eq̄lis dō vł deſideriuꝫ dei.
Jaſo factura mādati vel factus in mandato.
Jaſon deſiderans vel q̄ mandatum fecerit.
Jaſu conuertens vel conuerſio.
Jaſub reuertēs vel reuerſio. ſiue reuocans aut reuocatio.
Jaſubite reuertētes ł reuerſi ſeu reuocantes aut reuocati.
Jathaba peccātes in ea vel peccatum in eis.
Jathā dn̄i perfectus vel dn̄o ſumatus ſiue domini perfectio.
Jaut domini conſumatio.
Jathan dominꝰ humilis vel dei reſponſio ſeu expectans humilitatem aut expectatio rn̄ſionis
Jathanael expectans humilē deum vel rn̄dens humilitati dei.
Janadiath colūba defluēs tpe. vel colūbaris deficiēs peccato.
Janathi colūba vel eſt. ſirum eſt non hebreum.
Jaur expectans incēdium vel expectatio luminis.
Jaus expectans conſiliuꝫ. vel expectatio feſtinantis.
Jazer adiutus vel adiutoꝛium. ſiue auxilians aut auxiliator.
Jazias audiens dn̄ꝫ. vel auſcultatio domini.
Jaziel audiēs deum. vel auſcultatio dei.

Hic. b. ꝛ. c. poſt. i.

Baar. mons foꝛtis vel virſuſcitatoꝛ.
Jchaiman: ve requieſcēti. vel trāſlata eſt requietio.
Jchaboth cecidit gloꝛia vel tranſlata eſt gloꝛiatio.
Jchamaan duꝝ habitaculū. vel conſolatio inhabitans.
Jchoniū dura. ł vocata: ſiue vbi eſt talamus aut ꝑparatio ꝯſolationis.
Jchutiel ſpes dei vł ſperās ł deū

Hic. d. poſt. i.

Daia dilectus dn̄i vł amabilis.
Jdaias dilectus domini vł amabilis domino.
Jdida dilectus domini propter dn̄m vel amabilis dn̄o ꝓpter dn̄m. Jp̄e eſt ſalomon q̄ dilectꝰ dn̄i pp dn̄ꝫ ł amabil dn̄o ꝓpter dn̄m dicit ꝓpter ſuaꝫ miſericoꝛdiam. ſcilicet gratuitam qua eū diligere dignatus eſt cuꝫ vtiqꝫ dilectōe ꝛ miſericoꝛdia indignꝰ exiſteret quē ꝯſtabat māꝫer eē. ꝛ quē repꝛehēdit ſcriptura diuina ꝓ pctō idolatrie ꝛ immoderato amoꝛe mulierum.
Jdidia dilectio dn̄i. vel amabilitas eius.
Jdithun ſaliens vel trāſiliēs eoſ
Jdox dilectus volūtarie. vł amabilis violentia
Jdumea ruſa vel rubea ſeu terrena. aut ſanguinea.
Jdumei ruſi vel rubei. ſiue terreni aut ſanguinei.

Hic. e poſt. i.

Ebarim: lapides tranſeuntes. vel aceruꝰ lapiduꝫ trāſeuntium.
Jebaar mons foꝛtis vel electio ſuſcitata.
Jebanias ſapiens dn̄o vel intelligentia domini.
Jebee pꝛeſepium. vel exiccatio.
Jeber imitans fontem: vel expectatio putei.
Jebethon vallis meſtitie. vel collis merentium.
Jebgar eligens vel electio.
Jeblaā abſoꝛtus. vł abſoꝛtio ſeu abſoꝛbens populum aut ppl'ꝫ deſpiſcens.

Jebnael edificans deo vel edifi/
catio dei.
Jeboch arena vel luctatio.
Jebus pſepe vel calcata ſiue cõ/
culcans aut conculcatio.
Jebulei preſepe meum vel con/
culcatio mea.
Jebuſei pſepia: vel conculcata.
Jecha torcular vel oppreſſio ſi
ue opprimens. aut oppreſſa.
Jechaa torcular eius vel oppri/
mens eum.
Jechbaa luctãs ei vl' arena eius
Jechda magnificus vel magni/
ficentia.
Jechdalian magnificus dño eſt
vel magnificentia dñi eſt.
Jechdon incubans populus vl'
incubatio populi.
Jechlia torcular laboris vl' op/
preſſio laborioſa.
Jechenias preparans domino
vel preparatio domini.
Jechimã poſſedit populum. vel
poſſeſſio populi.
Jechimã vindicãs populuz vel
vindicatio populi.
Jechiman acquirens pplm. vel
acquiſitio populi.
Jechinaam poſſidens pplm vel
vindicatio populi.
Jechinã poſſidens pplm vel pre
paratio populi.
Jechomam idem.
Jechonias ſic factus l' prepator.
ſeu ppãs dño aut preparatio dñi
Jechan extenſio vel iclinatio ſeu
merces aut mercimonium.
Jechel cetus dei l' auxiliãs deuz
Jechze torcular lupi vel oppri
mens lupum.
Jedala manus maledicta l' ma/
nus maledictionis.
Jedebos man⁹ maledicta tribu
lans vel manus maledictionis
anguſtiantis.
Jedia ſciẽs dñm vl' cognitõ dñi.
Jedi ſciens me. vl' cognitio mea.
Jediel ſciẽs dz l' magnific⁹ deo.
Jedlaph manũ tollens vel ma
nũ ad os ſeu manus ſubleuãs
aut manuũ ſubleuatio.
Jeddoa ſciẽs eũ vl' cognitio ei⁹.
Jedchan paruulus vl' minoratõ
Jedri accedẽs vel applicãs ſiue
acceſſus aut applicatio.
Jeddu accinctus vel tentatio.
Jeddua tentans eum aut accin
ctio eius.
Jedula man⁹ maledicta. vel ma
nus maledictionis.
Jephdaia inuens dño. vl' aptio.
domini.
Jephebel aptio dei vl' apiet dẽ.
Jephlad excluſio peccati vel ap
tio deiectionis.
Jephleti excludẽs peccatũ meũ
vel apertio deiectionis mee.
Jephon dñs mirabilis. vel dñs
viuificatorum.
Jephone nutus vel innuens.
Jephonne annuẽs vel inuitio.
Jegal ppinquus vel redimẽs:
ſeu propiquitas aut redẽptio l.
Jegali propinquus mihi vel re/
demptio mea.
Jeglaz deſpiciẽs vel deſpectus.
ſiue contemptus.
Jehel viuens deo vel poſtulatio
dei ſiue mutatus deo. aut expe
ctatio dei.
Jeheli viuẽs deo meo vel poſtu
latio dei mei ſiue mutatus deo
meo aut expectatio dei mei.
Jehi vita vel exordiũ ſiue requi
es aut poſtulatio.
Jehiel vita dei vl' exordiũ di ſiue
requeſcẽs deo. aut poſtulatio dei
Jelada cognoſcens dñm vel co
gnitio dñi.
ieleph manum tollens. vel ma
nũ ad os ſiue manus ſubleuãſ
aut manuum ſubleuatio.
Jẽda plenitudo. vel circunciſio.
Jemei deus me⁹. vl' robur meũ.
Jemias numerus dñi vel nume
rabilis domino.
Jemi robur meũ l' dextera mea.
Jemla premens maledicto vl' com
mouens accipientem.
Jemlech numerus vite vel ama
ritudo pauoris.
Jemna mare vel amara ſiue nu
merus aut numerabilis.
Jemuaite maria vel amari ſiue
numerabiles aut marini.
Jamuel dies eius dei. vel dies
eius deus.
Jepſem aptum nomen vel apta
auditio
iepta aperiens. vel apertio.
ieptabel apiens deo vl' aptio dei
iepte aperiens vel apertus. ſiue
aperuit aut apertio.
iepthon aperiens dolorem.
iera timens vel timor ſiue miſe/
ricors aut miſericordia.
ieraa timens euz. vel mia eius.
ieracho aurugo. vel demolitio.
ierameleech timẽs deum vel mi/
ſericordia dei.
ieramehel idem.
ieramel idem.
ierameli timẽs deum meum.
vel mia dei mei.
ieramiel idem.
ieramieli idem.
ieraon timores. vel timebũt ſeu
timens iniquitatem aut miſe/
ricors merentibus.
ierapolis iudicium ſuperius vel
ſine timore miſericors ciuitas.
ierebaã aurugo populi vl' demo
liens populum.
ierebehel iudicium dei vel diju/
dicans ſuperiora.
ieremian excelſus domino ẽ. vel
ſublimitas domini eſt.
ieremias excelſus dño ẽ vel ſub
limitas domini.
ieremihel excelſus dño deo vel
ſublimitas domini dei.
ieriã timẽs inutile. l' timor dñi eſt.
ierias timens dñz vel timor dñi
ierib odor vel luna.
ieribai odor vulturis vel defectũ
deuoratoris.
iericho luna vel odor eius.
iericbontini odorãtes eũ. vel de
ficientes ei.
ieribel timens deũ vel timor dei
ierimoth timẽs mortẽ. vel men
ens altitudinem mortis.
ierimuth idem.
ierioth iurgium ſigni vel iudicij
deſignatio.
iermai dominus excelſus vel do
mini excelſitudo.
ieroã timens populuz vel iudici
um populi.
ierobaal iurgium habẽs. vel iu/
dicium habentis aut iudicium

ſuperiozis.
Jeroboal timoz viri vl' timoz ve tuſtatis ſiue timēs habētez aut timens deuozationem.
Jeroboā cā ppli:vel diuiſio ppli ſiue diſcernens populum aut ſu perius diiudicans.
Jeroboſeth iudicās ignominiaz vel diiudicans confuſionem.
Jeron timor vel peregrinatio:ſi ue timidus aut peregrinus.
Jeronimus viſio pulchritudinis vel diiudicans locutiones.
ierosolyma pacifica vel viſio pa cis.
Jeroſolymite pacifici vel pacem videntes.
Jerſia aduena domini vel alien⁹ domino.
Jeruel collis dñi vl' vallis bene dictionis.
Jeruſam ruminās: vel rumina tio ſiue incolatus aut peregri natio.
Jeruſalē pacifica vel pacis viſio. ſiue timoz perfect⁹ aut timebit perfecte.
Jeſa vetuſtas vel planicies.ſiue ſaluatio:aut deſiderium meuz.
Jeſſa incenſum vel ſacrificium. ſeu inſule ſacrificium aut inſu le holocuſtum.
Jeſſaar incenſum ſuſcitans vel holocauſti vigilia.
Jeſſaarite incenſa ſuſcitātes vel holocauſtozum vigilie.
Jeſſai incenſum meum vel ſacri ficium meum:ſiue inſule ſacriſi cium.aut inſule holocauſtum.
Jeſamari vetuſtas amare vel de ſiderij amaritudo.
Jeſan vetuſtas vel veterans.
Jeſana vetuſtas eius.vel inuete rans eum.
Jeſar figmentum vel tribulatio ſiue inſule ſacrificium.aut inſu le oblatio.
Jeſar meridies vel vnctio mea ſiue meridianus.aut metapho ricus ole.
Jeſba collaudans. vel collauda tio.
Jeſbaam collaudans populum vel collaudatio populi.
Jeſbachaſa collaudans ſumum vel collaudatio principij.
Jeſbi ē in me vel coequatus mi bi.
Jeſbinedob eſt in me ſpontane us vel coequatus mihi ſpon tanee.
Jeſboch eſt cinis.vel eſt tactus.
Jeſcha tabernaculuz.vel vnctio eius.
Jeſſe incendens vel incendium ſiue inſule libamen. aut inſule holocauſtum.
Jeſema ſalus deſiderij.vel ſalua tio requieſcentis.
Jeſer finxit:vel plaſmauit.ſiue fi ctio aut plaſmatio.
Jeſerite fictozes: vel plaſmato res.
Jeſeſi equalis ſaluatoz vel deſi derium ſaluationis.
Jeſem deſiderium. vel deſidera ui.
Jeſu equalis meus.aut equali tas mea.
Jeſpha vnctio. vel tabernacu lum.
Jeſpham.idem.
Jeſi equalitas vel tabernacu lum.
Jeſſi incenſum mihi vel ſacrifici um meum.
Jeſias equalis domino vel ſalu taris domini.
Jeſiel incenſus deo.vel ſacrifici um dei.
Jeſielite incēſi deo. vel ſacrificia dei.
Jeſimuth deſideriū dulce. vel de ſiderata dulcedo.
Jeſmachias vetuſtas percutiēs dominum. vel figmentum per cuſſionis domini.
Jeſmaras.ſalus deſiderantis do minum vel ſaluatio requietio nis domini.
Jeſrael ſacrificans deo.vel libe ratio dei.
Jeſua planities. vel eſt deſideri um meum ſalus.
Jeſue ſaluatio vel deſiderium.
Jeſui equalis mihi vel equali tas mea.
Jeſſui deſideraui vel deſiderium
Jeſſuite deſiderātes vl' deſideria
Jeſur doloz vel ē in doloze: ſiue ſalus luminis:aut eq̄litas ignea
Jeſuri ſalus dolozis mei vel ſal uatio in doloze meo ſiue ſalus illuminans me. aut equalitas mea.
Jeſus ſaluatoz vel ſalutaris ſi ue ſalus aut ſalutare.
Jetha extēſio vel inclinatio ſiue ſuperfluens aut ſuperfluitio.
Jethaam ſuperfluus populus aut ſuperfluitas populi: ſiue in clinans populum aut extenſio eozum.
Jethaba bonitas vl' declinatio.
Jethabatha bonitas vel bonita tes ſeu declinauit vt veniat aut declinatio peruentionis.
Jetham merces vel mercimoni um ſeu inclinans eos:aut extē ſio eozum.
Jetheba bonitas vel declinatio venientis.
Jethebatha bonitas vel bonita tes : ſiue declinauit ut veniat aut declinatio peruentionis.
Jethebet bona domus vel decli natio venientis.
Jethela inclinatio palme vel ex tenſio iniquitatis.
Jether modicum reſiduum. vel modica reſiduitas.
Jetheth donans vel donatio.
Jethnaan poſſidens populum vel fluens populo.
Jethra ſuperfluens vel honoza bilis.
Jethraam honoz populi vel ſu perfluens populo.
Jethrael honoz dei vel ſuperflu ens deo.
Jethrai honoz meus vel ſuper fluens mihi.
Jethram honozans eos. vel ſu perfluens eozum.
Jethran honoz vl' ſuperfluitas gratie.
Jethri ſupfluuz vl' honozabiles
Jethrites ſuperfluus vel hono rabilis.
Jethro ſupfluēs l' honozabilis.
Jethur vſus vel ozdo ſiue ozdi natus aut ozdinatio.

ietbus extēſio vel ſublimitas.
ieu parcens vel cōmotio ſeu maleficus aut maleficium.
ieus idem.
ieuſa ipſe parcens ei. vel ipſa cōmotio eius.
ieubel ipſe parcens deus vel ipſa commotio eius.
iezan durus vel durities.
iezabel eſt iter. vel eſt fluxus ſanguinis
iezabel fluxus vanus vel fluēs ſanguine ſiue cohobitatrix aut ſterquilinium.
iezanias vires eius vel aures ei⁹ ſiue audiens dominum aut auſcultatio domini.
iezar fortitudo vel adiutorium.
iezarite fortes. vel auxiliarij.
iezecel fortis dei vel apprehendens deum.
iezechias fortis dñi vel apprehēdens dñm ſiue cōfortauit eum dñs aut dñs confortatio eius.
iezechiel fortis dei vel apprehēdens ſiue deus cōfortauit eum aut deus confortatio eius.
iezer fortitudo vel adiutorium.
iezerite fortes vel auxiliarij.
ieziel audiens deum vel auſcultatio dei.
iezilia fortis labor vel adiutoriū laborantis.
iezonias vires eius vl' aures ei⁹ ſiue audiens dominum aut auſcultatio domini.
iezra ſemen vel ſeminator.
iezrael ſemen dei vel ſeminauit deus.
iezraelite ſeminantes deo. vel ſeminatores dei.
iezraia ſemē dñi vl' ſeminās dño

Hic.g.poſt.i.

IGaal vir abijciens vel vir reuelationis.
igar aceruus vel inuolutio Syr eſt nō hebreum.
igarſeduth a aceruus teſtimonij vel inuolutio teſtimonio. Hoc ſyrum eſt.
igbathanis ſolemne mandatum humile vel leta domus reſponſionis.
illiricū aduena vel elementum. ſiue ſubuerſus aut ſecunda ſubuerſio.
Indi nutus dilucidi vel cōceſſiones illuminationum.
india nutus dilucidus vel cōceſſio illuminans.
infamie nutus vel innuit ſiue innuens aut conceſſio.

Hic.o.poſt.i.

IOa retinens vel retentio.
Joaa retinens eum vel retentio eius.
Joaz retinens fortitudinē. vel vbi ē retinere ſiue dñm videns: aut domini fortitudo.
Joab inimicus vel inimicitie ſiue eſt pater aut eſt paternitas.
ioachaz fortis vel robuſtus. ſeu dño fortis aut dñi fortitudo.
Joachiz vbi ē preparatio vel cuius eſt preparatio: ſiue dño preparatus aut dñi reſurrectio.
Johaaz retinēs fortitudinez vel vbi eſt retinere ſiue dñm vidēs aut domini fortitudo.
Joahe ipſe cognoſcēs vel dñi cognitio ſiue cognoſcens ſcientiā aut cognoſcens principium.
Joanā dñi decus vel domini pulchritudo.
Joarib dñs ſuſcitans mōtes vel dominus vigilans fortitudine.
Joari domino exaltatus vel domini exaltatio.
Joas ſperās vel tpalis ſiue dñs ſuſtollens aut dñi plaſmatio.
Joathā perfectus vl' pfectio. ſiue conſumatus aut conſumatio.
Joathan: idem.
Joathas perfecte ſuſtollens vel conſumata plaſmatio.
Joaz dñm vidēs vel domini fortitudo ſiue vbi eſt retinere eum aut vbi eſt reprehenſio eius.
Job dolor vel ocioſitas.
Job magus vel magnus ſiue dolens aut vlulans.
Jobab diſtillans vel mago pře ſeu magnus pater aut doloris vel vlulationis diſtillatio.
Jobal delatus vel delatio ſiue dimittens aut dimiſſis.
Jobama magus donatus domini vel dolor gratie dei.
Jobel magus dei vel dolēs deo.
Jocabed dñi germen vel dñi pparatio. ſiue domini libamē aut domini intelligentia.
Jochel germen diuinum vel preparatio dei.
Jocelam comprimēs eos vel oppreſſio eorum.
Jod ſcientia: vel principium. ſeu dominatio dei.
iodac ipſe cognoſcēs vel dñi cognitio ſiue cognoſcens ſcientiā aut cognoſcens principium.
ioed dño ſultēs vl' dñs teſtificās.
ioezer dñi fortis vl' dño ſepatus
iophe dñi os vel domini diſciplina ſiue dñs eligit aut dominus illuminauit.
iogli cōtemptus vel deſpiciens
ioba dño rñdens vl' dñi reſpōſio ſiue dñans ei aut dñatio eius.
iobana domini donū vl' dñi gra.
iobāna dominus miſericors: ſiue domini miſericordia: ſeu dño gratus aut dominus gratia eius.
iobānā dominus gratus eis vel dominus miſericordia eorum.
iobānā erat donās vel dñi donū
iobānā cuius ē donū vl' dñi gra.
iobānen domino donatus. vl' domino gratificatus.
ioānes dñi gra vl' in quo eſt gra ſiue cui donatum eſt: aut cui donatio a domino facta eſt.
iobel dimittēs. vel mutatus: ſeu defluens aut decipiens.
iobel fuit dei vel incipiēte deo ſiue eſt deus aut ē dominus de⁹.
iobachim qui ē cōſurgēs vel domini reſurrectio: ſiue dominus ſuſcitans aut dño ſuſcitante.
ioiada dñm cognoſcens aut dñi cognitio.
ioiadae domini cognitio. vel ipſo domino cognoſcente.
ioiaden dominus cognoſcēs fontē vl' domin⁹ cognoſcēs oculū.
ioiarib dñi vltio vel dñi iudiciū.
ioiarim dñs exaltās vel domini exaltatio ſiue dominus ſaltuz
iomna matutina vel dextera ei⁹.
iona columba vl' donās ſiue vbi eſt donatus aut vbi eſt donatō.
ionadab dño obediens: vel dñi

ſpontaneus?
ionadab:columba precipua vel
donatio patrselis.
ionas donans vel donatus ſiue
cui ē dõatio aut ꝙ donatuſ ē do
ionathã colũba veniẽs vel colũ
be donum ſiue columba dans
aut dñi donatio.
ioni colũba mea.l' donãs mihi.ſi
ue donũ meũ aut donatio mea
ioppe pulchra vel pulchritudo.
ioppite pulchri vel decori.
ior riuus vel fluuius.
ior riuus eius vl'fluuiꝰ eius ſeu
manus ſublimium.aut domini
celſitudo.
iorabeth domus excelſa vel do-
mus ſublimium.
iorarei riuus ſpiarũ vel fluuius
compunctionis.
iorã ꝙ eſt excelſus vel vbi eſt ex-
celſus ſiue dñi excelſus aut dñi
ſublimitas.
iorã riuus doni vel fluuius, gr̃e.
iordanis riuus iudicij vel fluuiꝰ
iudicãtis ſiue deſcenſio eorum
aut apprehenſio eorum.
iore riuus excelſus vel fluuij ex
altatio.
iorim riuus eoꝝ vel fluuius eoꝝ
ſiue excelſus riuus aut fluuius
exaltatus.
iora factura mandati vel dñi ſal
uatio.
ioſabeſeth vbi eſt ſaturitas ger-
minis vel vbi ē ſaturitas reſur
rectionis.
ioſabeth dñi ſaturitas.vel domi
ni iuramentum.
ioſabia vbi eſt incenſum domini
vel in quo eſt iuramentum.
ioſaph domini ſpeculuʒ vel dño
vinculatus ſiue dñi labiuʒ.aut
domino anguſtiatus.
ioſaphat ipſe iudicans vel ipſe
iudicat ſiue domini iudiciũ aut
dominus iudicabit.
ioſech domini iuſtus vel domini
iuſtificatus.
ioſedech idem.
ioſeph augmẽtum vel appoſitio.
ioſephus angens cõſilio vel ap
ponens feſtinationem.
ioſphias ipſe liber dño. vel ipſa
libertas domini.
ioſias vbi eſt incenſum domini
vel in quo eſt ſacrificium.
ioſophonias dño abſconditus
vel domini ſpeculator.
ioſoias vbi eſt ſalus dñi vel in
quo eſt ſaluator dominus.
ioſue ſalus vl'ſaluatio ſiue ſalua
tor aut ſaluaturus.
ioth ſcia vel principiũ ſiue dña-
tor aut dominatio.
iotha ē pfectus vel eſt perfectio
ſiue ē domini perfectus. aut eſt
domini perfectio.
iothã dñi perfectio.vel dñi cõſu
matio:ſiue perfectio eoruʒ. aut
conſumatio eorum.
iothã ſcia dñi. vl'principiũ gr̃e.
iouis inimicus h' vel dñs ille.
ioʒabaad domino dotatus vel
domini dotatio.
ioʒbad domini fluens torris vel
domino torris fluitio.
ioʒabad dñi dotatus . vel qui ē
dotatus a domino.
ioʒabeth domini dos vl' que eſt
dotata a domino.
ioʒachar domini vltio vel domi
ni iudicium.
ioʒaded dñi fortis ſeruus vl' do
minum fortem teſtificans.
ioʒarib domini vltio vel domini
dijudicatio.
ioʒiã dñi ductio ē l'dñi oliua eſt.
Hic.r.poſt.i.
IRad ciuitas deſcendens
vel ciuitatis deſcenſio.ſiue
vigilans ſeruus. aut ſuſcitans
teſtimonium.
iras frater meus videns vl' fr̃is
mei viſio ſeu vigilantem ſuſtol
lens aut vigilans plaſmationi
Hic.s.poſt.i.
IS vir vel aſſumptus.
iſa mulier vel aſſumptio.
iſaac riſus vel gaudium.
iſaar vir vigilans vel vir ſuſcita
tor.
iſaarite: viri vigilantes . vel viri
ſuſcitatores.
iſachar qui eſt memor vel dñm
memorãs ſeu vir mercedis aut
eſt merces mea.
iſacharite: qui ſunt memores vel
dñʒ memorãtes ſeu viri merce
dum aut ſunt mercedes mee.
iſai ſalus mea vel domini ſalu-
tare ſeu vir ductor aut vir aſ
ſumens.
iſaias dñi ſalus.vl'dñi ſalutare
iſar vir paruulꝰ.vl'vir imminutꝰ
ſeu vir vigilans.aut vir ſuſcita
tor.
iſari vir puulus mihi. vel vir mi
norationis mee ſeu vir ſuſcitãs
me aut vir vigiliarum mearũ.
iſbaal vir vetuſtus. vel vir deuo
rator.
iſboam vir deuorans ppl'm. vel
aſſumptus in fortitudine ppli.
iſboſeth vir ꝯfuſionis vel aſſum
pta confuſio.
iſcarioth vir memorie vel ē mer-
ces eius ſeu memoria mortis
eius aut memoriale dñi.
iſimuth deſertus. vel aſſumens
diſſipationem.
iſmabel vir auditus deo vel aſſu
mens exauditionem dei.
iſmabelite viri auditi deo vel aſ-
ſumentes exauditiones dei.
iſrael mens vidẽs deũ.vl'ē vide
re deum.
iſrabel vir videns deuʒ vel prin
ceps cum deo ſiue dei viſio eſt
aut fortis directus dei.
iſraela mens vidẽs deũ ſuũ vel
princeps cũ deo ſuo ſiue ē vide
re deũ eius aut directio dei ſui.
iſrabelite viri vidẽtes deũ.vel aſ
ſumpti principes cum deo.
iſuar vir paruulꝰ.vl'vir iminutꝰ
ſiue vir ſalutis aut aſſũptio ſa-
lutaris.
iſui vir loquẽs vel aſſumptio ſa
lutis mee.
iſtob vir bonꝰ vel aſſumptio bo
nitatis.
italia mẽs excedens.vel mentis
exceſſus.
italica mente excedens vel men
tis exceſſio.
italici mentiuʒ exceſſus.vel mẽ-
te excedentes.
ithamar inſule palma.vl' inſule
amaritudo ſiue vbi eſt amarus
aut vbi eſt commotio.
Itura montana.vel ſublimis?

Syrum eſt non hebreum.
Iturei montani. vel ſublimes.
Ithas mõs excelſus ł mõs ſub limitatis.

Dic.u.poſt.i.

Iubileus annꝰ remiſſus ł annus remiſſionis.
Iuchal potẽtia vel fortitudo.
iucadã ptẽs opprimẽs eos vel fortis oppreſſio eorum.
iudaia ↄfitẽs dñm vł glĩficatio.
iudaiſmus laus vel cõfeſſio.
iudaite ↄfitẽtes vł glorificãtes.
iudas ↄfitẽs vel glorificans.
iudea confeſſio vł glĩficatio.
iudei laudãtes vł confitẽtes.
iudi laudãs vł confitens.
iudith confitens vł glorificans.
iulius incipiens vł principium.
iulia idem.
iunius incipiẽs. vł principium.
iunia idem.
iupiter inimicus ſeparãs vel dominus ſeparator.
iuſtus elatus vł elatio. ſiue parcens. aut ipſe alleuatus.
iuth principium vł dominatio.

¶Seq̃r de icipiẽtibꝰ ab. L. lr̃a

Labadõ appollio grece exterminãs vel exterminator latine.
Laabim deuſti vł inflammãtes ſeu deuſtio aut inflãmatio.
Laada flamma iudicij vel deuſtio iudicantis.
Laadõ pdens vel interficiens.
Laamas iniq̃tas vł ad iniq̃tatẽ
Labaddoȝ pdẽs ł iterficiẽs ſiue ſolitarius aut ſolitudo eorum.
Labã albũ. vł albedo. ſiue candidus aut candidatio.
Labana dealbans eũ vel candidatio eius.
Labaoth veniẽtes ł egrediẽtes
Labeth acceptãs ł acceptabilis
Labeȝ candor vł cãdidum ſiue cor eorũ: aut cor filio meo.
Labũ deuſti. ł inflãmantes ſiue deuſtio aut inflammatio.
Labo ingreſſusꝰ vł ingreſſio: ſeu venientes aut ingredientes.
Laboth idem.
Lacedemonia conſurgens ſilentium. vł cõſurrectio ſanguinea
Lacedemones ↄſurgẽtes ſilentio vel conſurgẽtes ſanguinei.
Lachis intereſt vel ſibimet vir.
Lachor ↄſurgens vł ↄſurrectio.
Lachũ conſurrectio: vel ad conſurgendum.
Labed ipſe ſibimet vir vel ipſemet vir ſuus.
Laphidoth lãpas quaſi os cultri ab ore non ab oſſe.
Label in deo vel in deum.
Lais leo ł filius leonis ſiue ipſe ſibimet vir aut ipſemet vir ſuꝰ.
Laiſa leena vł in ſalutem: ſeu filia leonis aut filia leene.
Lamathara ſignũ vel cõditio ſiue ad ſignum aut cõdictum.
Lamaȝabatani. vt qd dereliquiſti me vł vt qd derelictio mea.
Lamaȝaphtani idem.
Lamech qñ ẽ nomẽ littera fultura vel adiutorium ſiue erectio: aut firmamentum.
Lamech qñ ẽ nomen hoĩs percutiens vel percuſſio ſiue humilis aut humiliatus.
Lãuel cũ q̃ ẽ ds ł q̃ ẽ bñdictio
Laodicis fuit ł vomitu ł natitas expectata ſiue tribus amata a dño aut tribus amabilis dñi.
Laodicẽſes ſũt in vomitibus vł natiuitates expectate ſeu tribꝰ amate a dño: aut tribus amabiles domini.
Laonimiȝ tribus vł matres ſeu philarchi multaꝝ tribuum aut principes multoꝝ populoꝝ.
Lapidoth fulgor. vł fulgur ſiue fulgurãs aut fulguratio.
Larma ſublimitas. vel conſurrectio.
Laſa ſalus vł ſaluatio ſiue in ſalutem aut in ſaluationem.
Laſabi ſperauit in me vel i dño ſpes eius.
Laſenis ſalus donata vel ſaluator a domino.
Latuſiȝ fabri: vł malleatores.
Laȝarus adiutus dñi vł auxiliatus a domino.

Dic.e.poſt.l.

Lebana albedo ł cãdidatõ
Leben candidum vel candidatio.
Lebeus corculum vel quaſi cor
Lebna later vel cemẽtum.
Lebni lateres vł cementa.
Lebnitici laterici vł cementarij.
Lebona albedo vł candidatio.
Lecha gena eiꝰ vł maxilla eius
Lechi gena mea ł maxilla mea.
Lechis gena viri vel maxilla aſſumpta.
Lecham conſurgens vel conſurrectio.
Ledan flamma iudicans vel exurgens.
Ledibel flamma iudicans deo. vel exurgens iudicium dei.
Leedan flammam iudicans vel exurgens iudicium.
Leemas iniq̃tas vł ad iniq̃tatẽ
Leeth flamma vite ł expulſio pauoris.
Leghatha ignis. vł incendium.
Leem panis vel refectio.
Lemaȝauathani vt quid dereliq̃ſti me vł vt qd derelictõ mea.
Lem additio vł frequens bona operatio.
Leſa ſalus vł ſaluatio ſiue in ſalutem aut in ſaluationem.
Leſem ad nomen iudicij vel ad auditionem.
Leſemdan ad nomen iudicij vel ad auditionem iudicantis.
Leuaboth veniẽtes ł edificãtes
Leui additus vł appoſitus ſiue aſſumptus aut applicatus.
Leuite additi: vł appoſiti ſiue aſſumpti aut applicati.
Leuites adiectio vel appoſitio ſiue applicato aut proſecutio.
Leuiathan perſequens eos vel additamentum eorum.

Dic.i.poſt.l.

Lia laborans vel laborioſa.
Libanus albus vel candidus ſiue candor aut candidatio.
Libertini factura palee vel facientes paleas.
Libya veniens vel introiens.
Lichaonia ſuſcitans vel ſuſcitatio ſiue ad ſuſcitandum aut ad ſuſcitationem.
Lichaonij ſuſcitans vel ad ſuſcitandum.

Lici ꝯſurgēs:uľ lacbrimas fun
dens.
Licia lacbrimas fundens ei uľ
conſurrectio eius.
Licius ꝯſurgēs:uľ ipſe ſuſcitās
ſiue lacbrimas fundēs aut la
chrymarū effuſio.
Licij cōſurgētes. uľ ipſi ſuſcitā
tes.ſiue lachrymas fundētes.
aut lachrymarum effuſiones.
Liconia ſuſcitās uľ ſuſcitatio.
Liconienſes ſuſcitātes:uľ ſuſci
tati.
Lidi geniti.uľ edificati.
Lidia nata ei.uel edificatio eiꝰ.
Lidij nati.uľ edificantes.
Lidda vtilis.uľ edificata.
Liddij nati:vľ edificantes.
Linus tibicen:uľ candidatus.
Liſama nata tētatio. uľ natiui
tas tentationis.
Liſias generans uľ generatus.
Liſimacus generans percuſſio
nem.uľ generatiōis percuſſio.
Liſtra genus decorum.uľ gene
rans decorem.
Liſtris vtilitas anguſtie. uľ vti
lis tribulatio.
Licboſtratos ſublimitas: uľ ꝓ
cliuium:ſeu generans latitudi
nem.aut vtilitas ſeruitutis.
Hic.o.poſt.l.
LObna alba uľ candida
ſiue albor:aut cādidatio.
Lobani albus vľ candidatus
ſiue cor mihi.aut cor filij mei.
Lobni albus uľ candidus. ſiue
albor.aut candidatio.
Lobnitici albi.uľ cādidi.ſiue al
bedines aut cādidatores.
Loboni albus.uľ cādidatus ſi
ue cor mihi.aut cor filio meo.
Lod vinculum uľ declinatio.
Lodabar ipſi verbū:uľ ipſi ſer
mocinatio.
Lodadid ipſi ſeruitus: uel ipſi
teſtificatio.
Lodadin ipſi cā uľ ipſi iudiciū.
Loide ꝯſecutio vtilitatis. uľ q̄
cōſecuta eſt vtilitatem.
Lomna lateres cādidati. uľ la
terū candidatio.
Loōnū phylarchi multarū tri
buū uľ pꝛīceps militorū pplo꜠.
Loth vacās uľ declinās.ſeu vl
ctus aut ipſe concluſus.
Lothā ipſe concludens eos: uľ
ipſe vinculum eorum.
Lothā viculū.uľ cōcluſio. ſeu d
clinans domū aut vacās gře.
Lothe viculū eiꝰ uľ ipſa ꝯcluſio.
Hic.u.poſt l.
LUcas ipſe eleuans. uľ ip
ſe conſurgens.
Lucius.idem.
Lud vinctas. uľ declinās. ſiue
vtinā natus:aut utinā vtilis.
Ludi vinculati. uľ declinantes
ſiue fortiter proſunt. aut vti
nam proficientes.
Luith gene:uľ maxille.
Luza nux uľ amygdalum.

¶Sequitur de incipientibus a
littera.M.
MAabeel cōgregauit de
us.uľ congregatio dei.
Maacha mollities. uľ confra
ctio.
Maachati fracta ē mihi. uľ cō
fracti ſunt mihi.ſeu venter ce
ſus.aut ventris percuſſio.
Maadi mēſura ſerui mei.uľ q̄z
ſufficiens teſtimoniū meum.
Maahi cōgregatus mihi. uel
congregatio mea.
Maala chorus vel infirmitas.
Maalaph de mille vľ d doctrīa
Maaloth chorus pecōꝝ.vel in
firmitas temporalis.
Maalabel laudans deum. vel
laudatio dei.
Maalmeō.de habitatiōe vľ ha
buerunt habitationem.
Maalon de feneſtra.ľ a pꝛīcipio
ſeu ꝯſumatus.aut ſecuritas.
Maallon idem.
Maama ꝯgregatus populꝰ ei
vel congregatio populi eius.
Maamite ꝯgregatio ppli ei vľ
ꝯgregationes populorū eius.
Maamad deſideriū.vel deſide
rabilis.
Maanath regeſcēs. vľ regetio.
Maaria amara vľ domus mea
ſiue ex viſione aut ex iuſſione.
Maaroth fouee vel ſpelunce.
Maaſias opus dño.vel aſſum-
ptio domini.
Maath deſideriū. vel deſidera-
bilis.
Mabar munitum ſuſcitās vel
munimen vigilie.
Mabdiel munitus deo. vel mu
nitio dei.
Mabdielite muniti deo vel mu
nitiones dei.
Mabſam muniēs vel ꝓtegēs
ſiue munimen aut ꝓtectio.
Mabſar muniēs vel munitio.
Macha ingeniū vel percuſſio
Machabeus ꝓtegens.vel ꝓ
tectio ſiue percutiens. aut ige-
nioſus.
Machabei ꝓtegētes.vľ ꝓtectō
nes ſiue pcutiētes aut igēioſi.
Machai.ſubactꝰ mihi.vel mol
lities mea.
Maceda exuſtio.vel oriētalis ſi
ue prius aut in anteceſſum.
Macedam. exurēs. vel exuſtio
ſiue oriens.aut antecedens.
Macedonia combuſta vel com
buſtio.ſiue antecedens aut ori
entalis.
Macedones comburentes vel
cōbuſti:ſiue antecedentes aut
orientales.
Maceloth cetus vel eccleſie: ſi-
ue congregati : aut congrega-
tiones.
Macelloth idem.
Macema:exurgens dominus :
vel orientalis domini.
Maces finis vel diffinitio.
Macees idem.
Maceth oriens vita vel antece
dens.
Machi:quid eſt:vel qr eſt: ſiue
rex meus aut regnum meum.
Machiel rex meus deus vel re-
gnum meum dei.
Machimath quid eſt donū: vel
quid eſt donatio.
Machir venundabit vel reſtitu
et:ſiue vidēs aut de infirmitate
Machirite: venundabunt vľ re
ſtituent:ſeu videntes:aut de in
firmitatibus.
Machinas humilitas vľ attre
ctatio.
Machlathat humilitas ľ attre

ctata:ſiue tangens:aut villitaſ
tributorum.
Machoſis:concupiſcentia:vł cō
cupiſcibilis.
Mada mēſura:vł q̄ʒ ſufficiēter.
Madabas:menſuram venien-
tem ſuſtollens: vel ſufficientie
venientis plaſmatio.
Madabēa a ſaltu eius vel a ne
more eius ſiue ſaltus eorū: aut
nemus eorum.
Madai:menſura mea:vel q̄ʒ ſuf
ficienter mihi.
Madaliel: turris mea deus vel
defēſio mea deus meus.
Madan:cōtradictio:vel habita
culum: ſeu menſura doni. aut
ſufficientia gratie.
Madbares.herem⁹ vł ſolitudo.
Madia menſura domini:vel ſuf
ficiens domino.
Madiā de cā:vel de iudicio ſiue
in cām aut in iudicium.
Madian rńdēs vel diiudicās ſi
ue iniqtas aut cōtradictio.
Madianei: reſpondētes:vel di
iudicantes: ſeu iniqui aut con
tradicētes.
Madianite idem.
Madid.turris teſtium:vel men
ſura ſeruitutis.
Madiʒ:iudiciū:vel diiudicatio.
Madmenia:menſura viſcerum
vel q̄ʒ ſufficienter ex ipſis.
Madon contradictio:vel habita
culum:ſiue inhabitatio:aut in
habitantes.
Mapha:ſpeculator:vł ſpeculatio
ſiue de ſpeclo aut de ſpeclatōe.
Magal colōia vł trāſmigratio.
Magala tranſmigrans euʒ.vel
colonia eius.
Magalim colonie vel tranſmi-
grationes.
Magbena:defendens filium ſi-
bi vel defenſio filij eius.
Magdal:magnitudo:vel turris
ſeu p̄muniēs: aut p̄munitio.
Magdaei:turris dei vel magni
ficauit me deus.
Magdalum:magnitudo:vł tur
ris ſeu defendens eos: aut pre
munitio eorum.

Magdalene magnifica vł p̄muni-
ta:ſiue turrēſis:aut defēſibilis.
Magdabel turris dī:vł magnifi
cās deuʒ: ſiue multū accepit a
deo aut magnificauit me deus
Magdalgad:turris pirate: vel
defendēs accinctū latrūculuʒ.
Magdol turris vł magnitudo.
Magdolum:turris eius vel ma
gnificans eam.
Magdola qs grādis vel q̄ tur-
ris ſiue q̄ eſt magnitudo:aut q̄
eſt magnificentia.
Maggedda:annunciās:vel an
nunciatio.
Magedā:fructus doni: vł annū-
ciatio gratie:ſiue poma eius.
Maggeddo:.tētatio: vel de tēta
tione: ſiue pomorum eius aut
fructum cene eius.
Maggeddō.tētās: vel tentatio
ſiue cenaculū.aut inhabitatio.
Mageth cena pauoris vel tēta
tio vite.
Magmas tāgēs:vł dō tactu ſiā vi
le tributū:aut vilitas tributoꝝ
Magog doma vel tectum: ſiue
de tecto:aut de domate.
Magro guttur vel de fauce.
Magron guttur meroris.vel de
fauce iniquitatis.
Mahari domus viſionis:vł ama
ritudo mea.
Mahalebirā ex dei parte vel ex
vita excelſa.
Mahubibael ex vita deus: vel
quis eſt dominus deus.
Maida ꝯtradictio.vel menſura
ſufficiēs.
Maimā deſideratus eis: vł de-
ſiderium eorum.
Malach angelus vel nuncius.
Malachi.angelus me⁹ vel an-
nunciatio mea.
Malachias angelus domini vł
annuncians dominum.
Malachim liber regum.
Malachim nuncians eis.vł an
gelus eorum.
Malachoth liber regnorum.
Malachoth angelus tēpore:vł
annuncians reſponſionem.
Malalai laudator me⁹:vel lau
datio dei.

Malalehel laudans deum: vel
laudatio dei.
Malalebeth angeli vel annun
ciatores.
Malaſar laudator principis vł
deſpector anguſtiarum.
Malathra viſio vel de viſione ſi
ue deſpiciēs aut deſpectio.
Malcha regnū vel p̄cipatus.
Malchi rex me⁹: vel principās
mihi.
Malchia regnator dn̄s vł prin
cipatus domini.
Malchon rex meſticie. vel prin
ceps iniquitatis.
Malchus rex ꝑālij vł princeps
feſtinato.
Maleth nūcius vel regnator.
Maleloth angelus vinct⁹: vel
annuncians declinationem.
Maloth p̄riceps vł annūciator
Malohoth angeli. vel annūcia
tores.
Mallothe plenitudines: vel ad
impleti.
Mambre diuidēs:vel diuiſio ſi
ue claritudo aut perſpicuitas.
Mambres mare in capite: vel
mare pelliceum.
Mamoaʒer de lōge:vł delōgat⁹:
ſeu alienatus aut alienatio.
Mamō lucrum pecunie vel cu
piditas diuitiarum.
Māmona diuitie vel cupidita-
tes.Utrūqʒ hoc nomen ſyrum
ē p̄iter ⁊ hebreū vtriqʒ mixtū.
Mamucha elongans calorem
vel alienatio preſtolationis.
Mamucham.idem.
Man quid:vel quomodo.
Manna quid ē hoc.vel quomo
do eſt iſtud.
Mana donās:vel requieſcens.
Manaa munus vel conſolatio
ſeu ſacrificium.aut holocauſtū
Manaath munera vel ꝯſolatio
nea.ſeu numerans vitam: aut
pauoris completio.
Manad ſepulchrum:vel monu
mentum.
Manaem conſolans vel conſo
latio.
Manaeʒ caſtrū:vł tabernaculū
ſiue requies aut conſolatio.

¶ Manath requies vł ſepulchꝛū.
¶ Manaiz caſtra ł tabernacła ſeu regetiones aut conſolationes.
¶ Manaſſes neceſſitas.ł obſtupeſcēs ſiū obliuioſus āt q oblit⁹ ē
¶ Mane numerus vel numeratū ſiue compleuit aut completio.
¶ Maneeth numerus vite vel numeris vitā ſeu ꝯplēs pauoꝛez aut pauoꝛis completio.
¶ Manu quid nā hoc eſt.vel quo modo eſt iſtud.
¶ Manzameroth tridētes.vel fuſcinule.ſeu complēs pauoꝛem.
¶ Manlius quid laboꝛas vł quo modo laboꝛioſus es.
¶ Manne regeſcēs.vel requieuit.
¶ Maoth curatus vel curatio.
¶ Maol choꝛus vel plenitudo.
¶ Maon habitaculuz.vł hītatio.
¶ Maozim inhitationem videns vł hitaculū foꝛtitudinis eoꝛuz.
¶ Mapſa munimē vł pꝛotectio.
¶ Mapſaz muniēs eos. vel pꝛotectio eoꝛum.
¶ Mara amaricās vł amaritudo.
¶ Maradath amara continentia. vel amara iactantia ſeu amare ꝯtinēs aut amarus arrogāter.
¶ Marai amaricans me vel amaritudo mea.
¶ Maraioth amara ſcīa vł amaricans dominatio.
¶ Marala amara cōceſſio vł amaricanter concedens.
¶ Maranatha in dn̄i nr̄i aduentu vel qn̄ dn̄s nr̄ adueniet. Syrū eſt non hebreum.
¶ Marath amarum tp̄s vł amaritudo peccati.
¶ Marchaloth quadrige vel q̄drigantes.
¶ Marchus attritum vł defricat⁹
¶ Marcus amar⁹ vł declinat⁹ ſiue certus aut ſublimis mandato.
¶ Mardath amara ꝯtritio vł impudenter contritus.
¶ Mardochai amar̄ ꝯterēs vł turē vel amara ꝯtritio deuoꝛatoꝛis.
¶ Mardoche⁹ amar̄ ꝯterēs ipudētē vel amara ꝯtritio ipudentis.
¶ Mares amare tollens vel amara plaſmatio.
¶ Mareſa a capite.vel a pꝛīcipio.
¶ Mareth amara vita vel amaritudo pauoꝛis.
¶ Maria illuminata vel illuīatrix
¶ Maria ſmirna maris vel ſtella maris ſiue illuminans aut mare amaꝝ.Syro āt ſermone dn̄a interpꝛetatur.
¶ Mariboth lites ł iurgia ſiue diſſenſiones aut ꝯtradictiones.
¶ Marimuth litigās vł ꝯtradicēs ſiue amara moꝛs aut amaritudo moꝛtis.
¶ Mariſa a capite vel a pꝛincipio ſeu amare tollens aut amara plaſmatio.
¶ Marina amaꝝ onus vel amara retentio.
¶ Marodach amara ꝑcacitas aut amara contritio.
¶ Maroioth amara ſcīa vel amaricans dominatio.
¶ Marom ſublimis.vł de excelſo ſeu amare triſtis aut amara triſticia.
¶ Marſana amare abundans.vel amara egreſſio.
¶ Martha ꝓuocās ł irritās Syro āt ſermōe dn̄ans aut dn̄atrix.
¶ Maſa onus vel aſſumptio.
¶ Maſaa onerans eam.vel aſſumptio eius.
¶ Maſſa pondus.vel alleuatio.
¶ Maſſada retinēs vel requirens ſiue aſſumēs ſeruitutē aut onerans teſtimonium.
¶ Maſaphot roſtra incēdentia vel de tribulatione roſtroꝛum.
¶ Maſai onus meum vel aſſumptio mea.
¶ Maſaia on⁹ dn̄o ł aſſūptō dn̄i.
¶ Maſal parabola vel ꝓuerbiuz.
¶ Maſan iocūditates.ł iocūditatib⁹.ſiue on⁹ dn̄i.aut aſſūptō grē
¶ Maſech pincerna.vel ꝓpinatio
¶ Maſepha ſpeculatoꝛ.vel de ſpeculatione.
¶ Maſephat ſpeculatio.vel contēplatio.
¶ Maſeia onus domino vł aſſumptio domini.
¶ Maſena ꝓſpera.vel ſecūda ſeu ſecundans aut ſecundatio.
¶ Maſera eruditio vel diſciplina.
¶ Maſerai eruditi vel diſciplinati
¶ Maſerecha libās.vel attrahēs. ſiue libatio aut vectigal vanū.
¶ Maſerephoth ſpeculās ſup idumentum.vel ꝯtemplatoꝛ ſuper humeralis.
¶ Maſerath ſpecula vel refugia ſiue munitiones aut ꝓtectiones
¶ Maſpha ſpeculatio vel cōtēplatio ſiue de ſpeculatione aut de contemplatione.
¶ Maſphat ꝯtēplās tp̄s vel ſpeculatoꝛ peccati.
¶ Maſphe ſpeculatio.ł ꝯtēplatio.
¶ Maſia on⁹ dn̄o ł aſſumptio dn̄i
¶ Maſloth ꝓuerbia:vel parabole
¶ Maſma exaudiēs vel exauditio
¶ Maſmana auditoꝛ doni vł exaudiens gratiam.
¶ Maſob onus ſerui vł aſſumptō ſeruitutis.
¶ Maſobia ſpeculans dn̄m vel aſſumptio domini.
¶ Maſrecha vectigal vanū vel attracta libatio.
¶ Maſrephot ſpeculās ſuperidumētū ł ꝯtēplatoꝛ ſuphūeralis.
¶ Maſrela onus impiū vel aſſumptio iniquitatis.
¶ Matha donās.vel donatio ſiue tributum aut humile foꝛum.
¶ Mathalaz conſumans eos. vel perfectio eoꝛum.
¶ Mathama manus vel donatio.
¶ Mathā donās. vł donatus.ſeu donatoꝛ doni aut donatio grē.
¶ Mathana donās ei ł dōatō ei⁹.
¶ Mathanei donuz eius mihi. vł donatio eius mea.
¶ Mathania donans domino vel donatio domini.
¶ Mathaniā donatus dn̄s eis.vł donatio domini eoꝛum.
¶ Mathanite donatoꝛes vł dōati ſeu donatoꝛes donoꝛuz.aut donatoꝛes gratiarum.
¶ Matharis ꝯpluta. vel cōplutio ſeu ꝯplutū aut ꝯplutio meum.
¶ Mathat donans peccatum vel donatio tempoꝛis.
¶ Mathata donans peccatum ei vel donatio tempoꝛis eius.
¶ Mathathias donatus a dn̄o vł donum dn̄i aliquando.
¶ Matheta dulcis ſaturitas, vel

dulcedo ſaturitatis.
Matheta donās ei l'dōatio ei⁹.
Matheus donatoꝛ cōſilij vl' do/ num feſtinationis.
Mathiama donatoꝛ grē dñi vl' donans donationē domino.
Mathias donat⁹ dñol' donatio dñi ꝓ iuda.ſ.i ei⁹ loco poit⁹ ē.
Mathimum donū dñi eſt vl' do natio domini eſt.
Mathbam conſumans eos.
Mathrabith pſecutio vl' virga deſcendens.
Matreth yconom⁹.l' diſpēſatoꝛ.
Mathras dono indigēs. vl' do/ natoꝛ doꝛmitans.
Mathuſalē moꝛtē miſit. vl' moꝛ tis emiſſio ſiū moꝛtu⁹ iterroga toꝛ aut moꝛtu⁹ ē ⁊ iterrogauit.
Mathuſale idem.
Mathuel viuens deo vl' viuens deus ſeu ex vita dei aut qs eſt ſicut dñs d's. alienatus.
Maumā qs ē d lōge vl' ex vita
Maza ex hoc vel ex iſtis.
Mazarath zodion.i.ſigna horo/ ſcopi p duodecim horas.
Mazaroth zodiacō que mathe matici duodeciꝫ ſigna appellāt
Mazis ex h dñs l' ex iſto dñatō
Mazian ex hoc dñs ē vl' ex iſto dominatio eſt.
Maziot ex h ꝗs l' ex iſtis rñſio.
Mazuroth vincula vl' diſciplie ſeu ſucceſſiones. vl' excluſiōes.
Dic.e.poſt.m.

Mechedē ab exoꝛdio vel contra oꝛientem.
Mechia percuſſus domino vel percuſſio dñi. ceatio.
Mechmas humilitas vel attre
Mechme baſis qeſcēs vl' venū datus ꝯmotioni. nes.
Mechomoth fultur.l' ſuppoſitō
Mechorath venūdat⁹ mihi vel venūdatio mea. datio.
Mechurat venūdatus vl' venū
Mechurathire venūdati vel ve nundatoꝛes. antiqꝝ.
Medab fames antiq̄ vl' fames
Medaba fames antiqua ei vel fames antiquarum eius.
Medabena onus vel pōdera ſi/ ue de onere aut de pōderibus.

Medad mēſus eſt vel aequeuit ſi ue metiens aut menſuratio.
Medala aque ſublimes vl' mē ſura in aqua.
Medā mentiēs vel rñdens.ſiue mendacium aut reſponſio.
Medana aque eminētes vel aq̄ rum eminentia.
Mede mēſura vel aq̄ eminētes.
Medemena menſura viſceꝝ ei⁹ vel aque eminētes ex ipſis.
Medena aque ſublimes vl' aq̄ rum ſublimitas.
Medi adeq̄ti vel mēſuratoꝛes.
Media menſura vel adequatio.
Medi menſurans cām vel ade quatio iudicij.
Medon menſurās doloꝛem vel adequans murmurationem.
Medro mēſura vel menſuratio
Meeber de qua vel vlterioꝛ
Meethabel benigna dei vel be nignitas domini.
Meezabel benigna dei vel bo/ nitas dei. ipetus aq̄ruꝫ.
Mephaath impetus aque. vel
Mephat ſpeculū vl' ſpeculatio.
Mepheth ſpeculuꝫ vite vel ſpe culatio pauoris.
Megia deſpiciēs vel deſpectio.
Megbis deſpiciens cōfuſioneꝫ vel deſpectio ignominie.
Meida ꝯtradictō l' mēbꝛa ſuffici
Mehizabel benigna dei. eus. vel benignitas domini.
Mela vallis ſalis l' vallis ſalſa
Melcha regina vel regnatrix.
Melchaꝫ regēs eos vel rex eoꝝ
Melchi rex me⁹ vel rgnās mihi
Melchias rex dñs l' regnū dñi.
Melchiel rex me⁹ d's vel regnū meum dei. gna mea dei.
Melchielite rges mei d's vel re
Melchiſedech rex iuſtuſ vel rex pacificus ſiue rex pacis aut rex iuſticie. gnū ſalutis
Melchiſua rex ſaluatoꝛ vel re
Melchiſue rex loq̄x vel regnuꝫ cātilene ſiue rex meus tyrān⁹. aut rex meus perditio.
Melchō rex eoꝝ vel pꝛicipās ei
Melchon rex meroꝛis vel pꝛin/ ceps iniquitatis.
Melchonoth fulcra vel regna ſi

ue reges induti aut regum cu bicula.
Melia vallis ſalis l vallis ſalſa
Melech choꝛ⁹ vel a pꝛincipio.
Melech regnū vel regnatoꝛ.
Melechi choꝛus meus vel a pꝛn cipio meo.
Melechias choꝛus domini: vel a pꝛincipio domini.
Melithme infirmitas vel de in firmitatibus ſeu mandatū hu mile aut mādatū humilitatis.
Mello plenus vel plenitudo:ſi ue adimplet⁹ aut adimpletio.
Meloth pleni aut adimpleti ſi ue plenitudines.
Melothi pleni mei vel adimple tiones mee.
Melloth pleni vel adimpleti: ſeu plenitudines aut adimple tiones.
Mellothi pleni mei vel adimple tiones mee.
Meiſa rixa vel in azimis.
Melluch vallis ſalſa ignis moꝛ dentis vel vallis ſalis doloreꝫ preſtolantium.
Melluchꝛarem vallis ſalſa moꝛ dētiū:lapides vel vallis ignea lapidum aceruatoꝛum.
Melluth plenitudines vel ad/ impletiones.
Mem a quo vel ex ipſis.
Mēbꝛana aperta vel manifeſta ſeu apꝛio.vel manifeſtatio.
Memphis os vel ab oꝛe ſiue of eius aut os ex ipſis.
Memphiboſeth os cōfuſuꝫ vel os confuſionis:ſiue os ignomi nie aut de oꝛe ignominia.
Memphon os meroꝛis : vel de oꝛe iniquitatis.
Memmius ex quo quis:vel ex ipſis iſte.
Memin aque mee : vel viſcera mea ex ipſis.
Memrath ex quo decus vel vi ſcera commonitionis.
Men viſcera vel ex ipſis.
Mēna viſcera mea vel ex ipſis intimis meis.
Menela⁹ viſcera maledicta vel ex ipſis maledictis.
Mer: apertus: vel manifeſtus:

ſiue illuminãs aut illuminatõ

Merab multitudo vel de multitudine ſiue manifeſtãs patrem aut illuminatio patris.

Merari amaricans vel amaritudo ſiue apiens vigilias aut illuminãs ſuſcitationem.

Merarite amaricãtes vel amaricati: ſiue apientes vigilias aut illuminãtes ſuſcitationem.

Mercurius apiens ciuitatibus vel illuminãs occurſum ſigni.

Mere aptus: l' manifeſt⁹ ſiue illũinãs eũ aut illuminatio ei⁹.

Mered rebellis vel aptio ſiue illuminãs aut manifeſtatio.

Merephet fouens vel cubans ſiue cubabat aut cõfouebat.

Meremuth aperiens mortẽ vel illuminãs mortuos.

Meribaal litigãs cũ marito l' litigãs cuʒ altiſſimo ſiue litigãs in maritũ aut litigans contra altiſſimum.

Merimuth aperiens mortẽ vel illuminans mortuos.

Merob multitudo l' multitudĩe.

Merodach amara procacitas l' amaritudinẽ imittẽs: ſeu amaſ ꝯtritus aut amara cõtritio.

Meron aque vel profunditates

Meron illuminãs merentes vl' manifeſtans iniquos.

Meronath illuminans merẽtes tpe vel manifeſtans iniqtatem peccati.

Meronathites illũinãs merẽteſ tpe l' manifeſtans iniquitateʒ.

Meroʒ apiens viſionem vel immutatio fortitudinis.

Meroʒ conſulens vel conſilium ſiue archanum: aut aque ſacramentorum.

Mes hoſpes vel hoſtis: ſiue mẽſurator: aut menſuratio.

Meſa e vado vel aqua rara.

Meſa hoſpes ei⁹ vel hoſtis ei⁹ ſiue menſurans eum aut menſuratio eius.

Meſſa hoſpes ſaluans vel menſura ſalutis.

Meſara aqua rara vel ꝓpinatio ſiue dãs potum aut propinator

Meſach propinans. vel potum dãs ſiue hoſpes fratris: aut hoſpes fraternitatis.

Meſſalem hoſpes miſſus l' reddẽs redditionẽ: ſeu mẽſurãs pacem aut hoſpes iuſticie.

Meſaloth euadẽs vinculoʒ vel aque rare declinatio.

Meſameleth potuʒ dans choro vel propinãs a principio.

Meſech amens. vel trahẽs. ſiue ꝯpreſſus aut compreſſio.

Meſech deficiens vel ꝓlongãs ſeu defectio aut prolongatio.

Meſepha ſpeculator vel contẽplator ſeu ſpeculatio. aut contemplatio.

Meſellima capiens eos dño vel palpatio eorum deus.

Meſerot vincula l' diſciplĩne: ſeu ſucceſſiones aut excluſiones.

Meſeʒabel benignus deo vel menſurator domini.

Meſphar ſpeculatorẽ ſuſcitans vel contemplationis vigilia.

Meſpharet hoſpes hians. vel hoſpitis hiatus.

Meſphe hoſpitis laqueus. vel hoſpitis diſcipline.

Meſſias chriſma vl' vnctio: ſiue xp̄s aut vnctus.

Meſſolam hoſpes ſeculi. vel mẽſura eternitatis.

Meſſolam capiens eos vel palpatio eorum.

Meſopotamia eleuata voce q̃dam vel eleuatio cuiuſdam vocationis.

Meſraim hoſpitãs eos: vel mẽſura eoꝝ. Sciendũ vero ꝙ meſram egyptus appellatur.

Meſthi varius. vel varietas.

Meſſulam menſura doloris vel hoſtis anterior.

Metheba dulcis vel dulcedo.

Methia virga vel lectulus.

Methabaal benignus vir bñs vl' q̃ʒ bõa deuoratio vetuſtatis

Methabel q̃ʒ bon⁹ deus vel q̃ʒ bona diuinitas.

Methabehel idem.

Metri dulcedo videns vl' dulcis viſio.

Meuſim ſaluans eos vel attrectatio eorum.

Meʒa ex hoc vel ex iſto.

Meʒaab eleuata vel ſup eã ſiue aqua fluens aut que fluitio.

Hic i. poſt. m.

MJamin quis mr̃is fetus vel cui donatus.

Mibaar electus vel electio ſiue de electis aut de electione.

Micha qs hic aduerbiũ loci. vl' quis eſt iſte.

Michael qs vt deus vel quis ẽ ſicut iſte dominator.

Michaia qs vt d̃s: l' qs vt d̃itaſ

Micharob qs hic dilatãs. vel q̃ eſt hec latitudo.

Michas qs eſt hic aduerbium loci vel quis eſt iſte.

Micheas qs eſt iſte vel quis eſt in hoc loco.

Michol aq̃ ois vl' aq̃ ex oĩbus.

Mido metiẽs vel menſuratio.

Miphaar aque impetus: vel aq̃rum impulſio.

Miphibaal os deuorans vel os vetuſtatis.

Miphiboſeth os confuſum. vel os verecundam. ſiue os ꝯfuſionis aut os ignominie.

Mihabel dom⁹ dei vel domus exercitus.

Milethene generans caſtra vel generatio donantium.

Miletum generans vel gñatio ſeu generare aut onus eius ẽ.

Milicho regnator vel regnum.

Minamin qs matris fetus vel cui donatus eſt.

Myrrha amara l' amaricãs ſeu amaritudo: aut amaricatio.

Miribaal litigans cũ marito vl' litigans cum altiſſimo: ſiue litigans in maritum: aut litigans contra altiſſimum.

Miſaal tractans deo. vel quis ĩterrogauit deum.

Miſaam trahens ppl'ʒ vel interrogatio eorum.

Miſaach qs vt riſus vl' qs vt ſrſiũ qs vt riſuſ aut qs d̃ gaudio.

Miſael ppl's dei: vel quis eſt vt ſaluans deus.

Miſia que indigentia vel que ẽ dormitatio.

Nebe latrans vel latratus: ſiue pſalterium aut mēſura.
Nebal latrās dō: ꝟ latratꝰ dei: ſiue mēſura dei: aut dei pſalteriū
Nebo latrās. vꝉ latratus.
Nebui latrator meus vel pſalterium meum.
Neocha opatꝰ iſte ꝟ opatio iſta.
Neceb ſtatio vel attrectatio.
Necbo pcutiēs vel percuſſio.
Necboda includens iudicio.
Necbophati excludens vel excluſio: ſiue incluſum apiens: aut percuſſionem euadens.
Necbota aroma vel thymiama ſiue ſtorax eius: aut aromatizatio eius.
Neele ſcala: vel torrens.
Neelamite cuiuſdā heredes vꝉ cuiuſdā hereditates.
Neele cuiuſdam heredes vel cuiuſdam hereditas.
Neellamite ſcale vel torrentes.
Neeleſcol torrens botri: vel botrus torrentis.
Neema conſolās vꝉ ꝯſolatio.
Neemias conſolatus a domino vel conſolatio domini.
Neeſta es vel metallum.
Nephael ſpirans deo vel applicans dñi dei.
Nephe ſpirans: vel ſufflans: ſiue ſpiritus aut ſufflatio.
Nephee applicās dñi: vel liguri us: qḋ eſt nomen lapidis.
Nephec pruna vel carbo: ſiue ſeducens aut ſeductio.
Nepheg idem.
Nephendor maria vꝉ maritima
Nephi purificans ꝟ purificatio.
Nephia purificans aggrauatuꝫ vel purificatio aggrauati.
Nephoa deceptio vꝉ diſſolutio.
Nephuſim apertū nomen: ꝟ diſſoluta auditio.
Neger florens vel floridus.
Negoda includens iudicio vel percuſſio iudicij.
Nehiel ſtās deus. vꝉ ſtatio dei.
Neiſoth ſtans vel ſtatio ſiue ſtatus temporis.
Nemā pulchritudo vꝉ cōſolatio
Nēbra ꝓfugiū vel apoſtaſiū; ſiue apoſtata aut apoſtaſis.

Nēra ꝓfugiū vel tranſgreſſio: ſiue pdus aut amaricatio.
Nemri pdi ꝟ apoſtate: ſiue amaricantes eos aut ꝓfugia eorū: ſeu pdoꝝ aut apoſtatarum.
Nemrith pdi vel apoſtate.
Nēroth tyrānus vel ꝓfugus: ſiue trāſgreſſor aut apoſtata.
Nēſi palpans vꝉ tangens: ſiue attrectans aut attrectatio.
Nembſib ſtans vel attrectans: ſiue ſtatio aut attrectatio.
Nepthad deceptio vꝉ diſſolutio
Neptali latitudo mea vel ꝯuerſio eius.
Neptali diſcretꝰ vꝉ ſeiūctꝰ ſeu cōuoluit me aut cōuolutio mea.
Neptali hitatio ꝟ ꝯpatio ſiue cōuertēs eos aut latitudo eorū.
Neptali iplicatio ꝟ ꝯuerſatō ſiue dilitauit me aut dilatatio mea.
Neptalimite conuertentes eos: vel latitudines eorum.
Neptalite hitacl'a ꝟ ꝯpatōeſ: ſeu dilatati mei: aut iplicatōeſ eoꝝ
Neptar purificās: ꝟ purificatio.
Nepte decipiēs ꝟ diſſoluēs: ſiue deceptio aut diſſolutio.
Nepthee decepti vel diſſoluti ſiue deceptio aut diſſolutio.
Nepthoim ſculpētes vel aperiētes ſiue decipiētes eos: aut diſſolutiones eorum.
Nepthupha deceptio vite remiſſe vꝉ diſſolutōe claudicans.
Nepthui ſcalpentes: vꝉ aperientes: ſiue decipiētes eos: aut diſſolutiones eorum.
Neptuſim apertum nomen vel diſſoluta auditio.
Ner lucidus vel lucerna.
Neregel lucis aceruus vꝉ lucerne aceruatio.
Nereus lucis cōſiliū vꝉ lucerna feſtinās.
Nereth cithara: ꝟ q̄ſi lucerna ſeu lux vite aut lucerna pauoris.
Nergal lucis aceruus vel lucerna aceruata.
Nergel lucerna aceruata vel lucerne aceruatio.
Nerger lucerna inuoluta vel lucerne inuolutio.
Neri lucēs mihi ꝟ lucerna mea.
Neria lucēs dñō: ꝟ lucerna dñi.

Neſia colubris dñi ꝟ ſpēs dñicꝰ
Neſibi titulꝰ meꝰ vꝉ ſtatio mea.
Neſon augurās ꝟ auguriū: ſiue augur fortis aut auguris fortitudo. tiuus tener.
Neſruth tentatio tenera vꝉ fugi
Neſtheus ꝯatiꝰ vꝉ metallarius
Nethman decꝰ vel motio ſiue cōmouēs eos aut cōmotio eorū.
Nethua imago vꝉ imaginatioꝫ.
Nethophati includēs me: vꝉ incluſio mea. cluſores mei
Nethophatite includētes: vꝉ in

Dic. i. poſt. n.

Nicanor ſtās lucerna vel ſtatura lucida.
Nicodemꝰ includens iudicio vꝉ effuſio terrenitatis.
Nicolaus effluēs vel effuſio: ſiue ſtultus eccleſie lāguētis aut ſtultitia lāgoris eccleſie.
Nicholaite effluētes vꝉ effluxiones: ſiue ſtulti eccleſie lāguētis aut ſtultitia lāguoris eccleſie.
Nichopolis germen ꝓtectionis mee vꝉ ꝓtectio germinis mei.
Niger aſcendens vel aſcenſio.
Nipha os applicatum: vel oris applicatio.
Niniue feta ꝟ ſpecioſa: ſeu germē pulchritudis āt natitas pulchra
Niniuite feti vel ſpecioſi ſeu germina pulchritudis aut natiuitates pulchre. donatiōis.
Niſā: augurās graꝫ: ꝟ auguriū

Dic. o. poſt. n.

Noa mouēs vꝉ cōmotio.
Noadaia mouēs ſuitutē dñō ꝟ comotꝰ teſtimonio dei
Noadiae mouens diluculū: vel cōmotio illumiati. eorū.
Nobaba mouēs eos ꝟ cōmotio
Nobata mouēs imperiū vel cōmotio ꝯſumationis viſionum.
Nob latrans vel latratus.
Nodab vter vel inflatio.
Noe requieſcens vel requieuit: ſiue cōmotꝰ aut cōmotio.
Noema decor vel fides ſeu voluptas aut delectatio.
Neomā pulchritudo vꝉ pulcher ſeu ꝯſolatus aut conſolatio.
Noemanite pulchri vel cōſolati ſeu ꝯſolatores aut ꝯſolatiōes.

Noemi:pulchra vel conſolata.
Noeſta metallū vel es eius.
Noeſtā es coꝝ vl' metallū eoꝝ
Noepheth : motus apertus vel commotio latitudinis.
Noga:meridies:vl' meridianus
Noge idem.
Noom.decus vel conſolatio.
Noorai:decorās mgr̄ꝫ meū vel conſolatio magiſtri mei.
Noorari:decorās currētē mgr̄m vel cōſolatio ꝯſumati magiſtri
Norā:requieſcēs excelſe:vel cōmotio exaltati. Hic.n.p⁹.n.

N Uath pulcher l' pulchritudo.
Nun:paſcēs eos vl' paſcua eoꝝ.
Nun:fetus vel piſcis ſiue vnic⁹ aut ſempiternitas.
Numenius:decorus.vel fidelis

¶Seqr̄ de icipiētib⁹ a lra. O.

O Ad:vnitas vel laudatio.
Oal tabernaculum: vel inhabitatio.
Oali:tabernaculū meum vel inhabitatio mea.
Oam:ve populo:vel inſaniens.

Hic.b.poſt.o.

O Bab:ſpās l' amplexās: ſiue dilectus aut dilectō
Obadia:ſu⁹ dñi vl' ſuiēs dño.
Obag:magus : vel phitoniſſa. ſiue incātator:aut incantatio.
Obdarem:ſeruus auſtralis:vel ſeruus africanus.
Obdias:ſuiēs dño:l' ſuit⁹ dñi.
Obed:ſeruitus vel ſeruitor.
Obededom:ſeruiēs ruſo.ſeu ſeruiens fuluo.ſeu ſeruiens terre. aut ſeruus ſanguineus.
Obedia:ſeru⁹ dñi l' ſeruiēs dño
Obediel: ſu⁹ dei:vl' ſuiēs deo.
Obia ſeruus dñi l' ſeruiēs dño:
Oboth:phitones vel magi ſiue lagene grādes:aut lagenarum grāditas. Hic.c.p⁹.o.

O Chet.diligēs vel perſcrutans:ſiue dilectio: aut ꝑſcrutatio.
Ochol tenens habitationē.vel apprehendens tabernaculuꝫ.
Ochoza:tenēs magiſtruꝫ vel retētio magr̄i.
Ochozath:retētio l' apphēſio.
Ochozias.retinēs dñm vel apprehenſio domini.
Ochozā tenēs vel apphēdēs ſiue retentio aut apprehenſio.

Hic.d.poſt.o. tio

O Daita mēſurās l' mēſura
Odema: ſeruus dñi vel teſtificans dominum.
Odia:idem.
Odoia:idem.
Odollā:teſtimoniū eoꝝ:vel teſtimonij approbatio.
Odolamites:cōteſtās aliquem vel teſtimoniū in aqua.
Oddor:ꝯtēſtās generationē vel teſtificatio generationis.
Odoma ſu⁹ dñi l' teſtificās dñꝫ
Odſi:mēſis me⁹ vl' mēſura mea
Odura:mēſura mgr̄i l' teſtificās mgr̄m. Hic.e.poſt.o.

O Epha:mēſura: vel effundēs ſiue eſt⁹ aut eſtuatio
Oephi menſura triū modiorum vel tres modij menſurati.
Oeph:diligēs vel ꝑſcrutās ſiue dilectio aut perſcrutatio.

Hic.ph.poſt.o.

o Pha.effuſio: vel eſtuatō
Ophal nebula l' obſcuratio:ſiue obſcurās:aut nebuloſ⁹
Opha thalmus eorum vel maritima eorum.
Ophar:volās vel volatus ſiue volantes aut volationes.
Ophat auꝝ obrizū l' auꝝ puriſſimū.
Ophaz:idem.
Ophel:nebula l' obſcuratō ſiue obſcuratus aut nebuloſus.
Opher.ignomia l' ignonioſus.
Ophi ſirm⁹ aut ignominioſus
Ophiz:tabernacula l' hitatōes
Ophini:tabernacula mea : vel habitationes mee.
Ophir:infirmās vel infirmitas ſiue irritū aut ebrioſum.
Ophin: diſcalciatus vel inſana conuerſio.
Ophra:volans vel thalamus.

Hic.g.poſt.o.

o G.congregans vel aceruans ſeu abſcōditus aut coaceruatio.
Oga:nobilis vl' glīoſus ſiue abſcōdēs eum:aut coaceruans ei.

Hic.h.poſt.o.

o Hia:ipſe cognouit vel cognouit dominus.
Ohiada ipſe cognouit ſeruitutē vel cognouit dñs teſtimoniuꝫ.
Oholi.tabernaculū vl' ihitatio.

Hic.i.poſt.o.

o Ja:infirmans eum vel infirmitas eius.
Oiam : infirmans eos vel infirmitas eorum.
Oiā:ſeculū l' eternitas: ſiue ān⁹ iubileus aut ann⁹ remiſſionis.

Hic.l.poſt.o.

O Lda deſtruēs l' diſcernēs ſiue deſtructio aut diuerticulū.
Oldai:deſtruēs me vel diſcernēſ mihi ſiue diuerticulum meum aut diſcretio mea.
Olda diſcernens donū vel diuerticulum gratie.
Oli:infirmitas vel protectio:
Oliab:infirmitas patrem in ꝓtectio patris.
Olimpa:dolens vel parturiens
Olimpiadis: dolor triſtium vel parturiens ſeruitutem.
Olofernes:īfirmitaſ diſceſſioniſ vel infirmitas vitulū ſaginatū

Hic.m.poſt.o.

o Mar:ppl'm amaricās vel populus amaricatus.
Omer criſpās:vel manipulus.
Omri:criſpans me vel manipulus meus.
Omroi:criſpans magr̄m meum vel manipulus magr̄i mei.

Hic.n.poſt.o.

o N:dolor vel meror.
On:iniqtas vel inutilitaſ
On:muſitatio vel murmuratio.
Ona:merens eū vel dolor eius.
Ona.inutilis ei vel iniqtas eiuſ
Ona murmurās ei vel murmuratio eius.
Onā:meror ppl'i vl' meror coꝝ.
Onā:iutilis ppl'o l' iniqtas coꝝ.
Ona:murmur populi vel muſitatio eorum.
Onā:meror doni:vel dolor gr̄e.
Onā:iniqtas dōi l' iutilitas gr̄e.
Onā murmurans vni vel muſitans gratie.
Oneſimus:decorus vel rñdens

ſiue decus aut reſponſio.
Oneſiphorus rñdens lr̄is : vel decore adherens.
Oni merẽs mihi vel dolor me⁹
Oni inutilis mihi l'iniqtas mĩa
Oni murmur meũ vl'muſitatõ mea. regeſcẽs.
Onni dolore ꝯmotus vl' meror
Onni iutil' reges l' iniq ꝯmotõ
Onni murmure motus vel muſitatiõe quieſcens.
Onias merẽs dño vl'dolor dñi
Onias iniqu⁹ dño vl'iutil'dñs
Onias murmurãs dño vel muſitatio domini.
Ono merens cũ vl' dolor eius.
Ono inutilis ei vel iniqtas ei⁹.
Ono murmurans ei vel muſitatio eius.
Onon murmure muſitans vel muſitatiõe murmurãs ſiue dolor inutilis aut merẽs iniqtatis.

Hic.o poſt.o.

Ola tabnacl'ꝫ l'ibitatio.
Olla idem.
Oli.tabernaculum meum vel inhabitatio mea.
Oliab tabernaculũ meum pr̄ vel inhabitatio mea patris.
Oliba tabernaculũ meũ i ea l' ipſa eſt tabernaculũ meum.
Olibama tabernaculi altitudo l'vel hitaculum meũ in aliquo.
On labor vel dolor ſiue dolẽs: aut laborioſus.
Ozã vidẽs eos l'fortitudo eoꝝ
Ozias vidẽs dñm: l'fortitudo dñi.

Hic.r.poſt.o.

OR foramẽ vel iracũdia.
Or mõs l'lumẽ ſiue pellis aut iracundus.
Oraiꝫ ꝯcipiẽs vl'ꝯphẽdẽs ſiue conceptio aut ꝯprehenſio.
Oraꝫ irati vel ue excelſo ſeu ue iracundie aut ue iracundo.
Oram mõs ppl'i vel lumẽ eoꝝ.
Oram pellis ppl'i l'foramẽ eoꝝ
Orã iracũdus populus vel iracundia eorum.
Orchath eſtimãs vel eſtimatio
Orchathi eſtimãs mihi vel eſtimatio mea.
Orchiatharoth longa corona vel longitudo corone.
Oreb ardor vel ſiccitas ſiue coruus aut ſolitudo.
Oreb menſa vel maſſa ſiue tentans aut tentatio.
Orem dolor vel iracundia.
Oreth lõgauimiſ l'diuturn⁹ ſeu lõganimitas aut diuturnitas.
Orpha ceruix ei⁹ aut ſrbiẽs ei.
Or lux mea: vel mons meus.
Ori pellis mea vl foramẽ meũ.
Ori iraſcẽſ mihi l'iracũdia mea
Ori gigas vel excelſus.
Ori coquens vel excludens.
Ori ꝯphẽdẽs me l' ꝯphẽſio mĩa
Orim gigantes vel excelſi.
Orim apprehendentes me: vel apprehenſiones mee.
Oriꝫ loqntes vel excludentes.
Orma anathema.l'anathematizatio.
Ornã lum̃ nob̃ l'illũinatõ nr̄a
Ornan lumẽ gr̄e l'illũinatõ donationis. triſticie.
Oron mõs inutilis vel foramẽ
Oron pellis iniq vl'ira murmurantiũ. tãtium.
Orõ lum̃ merorꝭ l' dolor muſi
Oronite mõtes inutiles. vel foramina triſticiarum.
Oronite pelles inique vel dolores muſitantium.
Oronite lumina meroris vl'iracundie murmurantium.
Oronim lumẽ merorꝭ eoꝝ.vel iracundia iniquitatis eorum.
Oronom mons inutilis eis vel foramen triſticie eorum.
Ornaim idem.
Ornaim lumẽ merorꝭ eoꝝ.vel iracundia iniquitatis eorum.
Orthoſiada ſcte idigẽs teſtimonio vl'lumẽ poſitũ teſtificatiõi.

Hic.ſ.poſt.o.

OSa ſpes vel ſaluatio.
Oſai ſpes mea.vl' ſaluatio mea.
Oſaias ſpãſ i dño l'ſaluatõ dñi
Oſana ſalua vl'viuifica ſiue ſaluifica nos aut ſaluificatõ nr̄a.
Oſee ſpes vel ſaluator.
Oſee ſpans i eo vl'ſaluatio ei⁹.
Oſia ſpans i dño l'ſaluatõ dñi

Hic.t.poſt.o. eoꝝ.

OTha tps eis l' deſignatõ
Othei ſignũ meũ l'tpalitas mĩa
Othio dolor eius vl'ꝯtriſtãs eũ
Othir pccõ vigilãſ l'ſignũ tpale
Othia ſtãs pccõ l'ſtatio tpalis.
Otholia ſignũ laboris vel deſignatio temporalis.
Othoniel ſignũ dĩ l'rñdens dñ.
Othotã ſignãs eos l' deſignatio eoꝝ.

Hic.x.poſt.o.

OX violẽter vel volũtarie.

Hic.ꝫ.poſt.o.

OZa vidẽs vel robuſt⁹ ſeu viſio aut fortitudo.
Ozai fortis me⁹ vl'robur meũ ſiue videſ me aut fortitudo mea
Ozã vidẽs eos l'fortitudo eoꝝ.
Ozã videſ donũ l'fortitudo gr̄e
Ozãmoth quaſi ſignuꝫ: vel fortis deſignatio.
Ozazi fortis ductor.l' vidẽs oliuam. oculus.
Ozen videns fortem vel fortis
Ozẽfera vidẽs forteꝫ principis vel fortis oculus anguſtiati.
Ozgi vidẽs luctã vl'robuſt⁹ luctator. fortitudo.
Ozi videſ l'robuſt⁹ ſeu viſio aut
Oziaſ videſ dñꝫ l'fortitudo dñi
Oziã viſio dñi ẽ.l'fõtitudo dñi ẽ
Oziph germinãs. l'germinatõ
Ozil' vidẽs deũ. vl'fortitudo dĩ.
Ozielite vidẽtes deum vel fortitudinis dei.
Ozi auris mea. vl'audit⁹ me⁹.
Ozinite aures mee. vel auditores mei.

¶ Seqr̄ de icipiẽtib⁹ a. P.lr̄a.

PAphũ redimens cadẽteꝫ. vel redemptio cadentiũ
Paleſtina ore ꝯtuſa vel ore cõtũdens.ſiue os malleatoris aut oris contuſio.
Paleſtini ore ꝯtuſi vel ore contũdẽtes ſiue ora malleatorum aut oris contuſiones.
Palmirã ore ꝯtundens vel os malleatoris cãdẽtiũ.
Pãphilia ꝯuerſio a ruia l'diſio
Pãphiliẽſes ꝯuerſi a ruinã.vel diuiſione cadẽtes.
Panaretos liber eccleſie vel liber eccleſiaſticus. tor.
Paraphraſtes garul⁹ l' ꝯiecta
Paraſceuecena pura vl'ꝑpatio

Pariō diſcoopt⁹ vł diſcoopiēs.
Parmena diuidēs plenitudinē vel diuiſio plenitudinis.
Parchia perfecte diuidens: vel perfecta diuiſio.
Parthi perfecte diuidentes vel perfectio diuidentium.
Paſcha trāſcēſus ł trāſgreſſio.
Pathma ſeparatio vel ſepatrix
Pathmos ſeparatio hoſtis vel ſeparatio palpantium.
Patroba vidēſ eū ł diſſolutō ei⁹
Patroclus ſeparat⁹ vł diſſoluēſ
Patura ſepatrix vel ſeparatio.
Paul⁹ os tube ł os eoꝝ: ſeu electū mirabile: aut electōis mirabiluꝫ. Hic.e.poſt.p.

PEdno tētatio mo:ēs ł diſſecatio cōmotionis.
pelluſiū os malleans vel os malleatoris.
pentateuchuꝫ quinqꝫ libri moyſi: vel quinqꝫ libri moſaici.
pergamum diſſecans valles vel diuidens cornua eorum.
pergen deuorans vel vorago.
peribolus ſaccus abſortus: vel reposit.o inueterata.
perida tentatus dilectus vel tentatio amabilis.
pericopen inciſus vel inciſio.
perōe ſacculus vel repoſitio.
perſidia tentans: vel latera ſua diſſuens.
perſe tētati: ł latera ſua diſſuētes
perſipolis tentatio ciuitatum: vł diſſuens latera ciuitatibus.
petr⁹ agnoſcēs vel diſcalcians: ſiue cognitus aut diſſoluens.

Hic.i.poſt.p.

PIgmei cogniti dn̄o vel dominum cognoſcentes.
pila os malleās vel oris cōtuſio
pilatus ore ꝯtūdens vel os malleatoris.
pirrus diſſoluens vł diſſolutus.
piſita cognita domino vel cognitio domini.
piſtricum fidele vel fidelitas.
priſca cognita vel cognoſcens.
priſcilla cognoſcens dominum: vel cognitio domini.
priſcus agnitus vel agnoſcens.

Hic.o.poſt.p.

POblius tabernaculum vł inhabitatio.
pollati ore ꝯtundens vel os malleatoris.
pontus inclinās vel inclinatio.
pontici inclinātes vł inclinatōeſ
pontius declinans conſilium vł declinans feſtinationem.
portius dura diuiſio vel diuidēs duritiam eorum.
poſſidonius cognoſcens venatione vel cognitio cōmotionis.
probus fructus confuſus vł fructuum ignominia.
procorus fructus congregans: vel fructuum congregatio.
ptolemeus ad menſurā deducēſ vel ad menſuram reductus
ptolomai ad menſuram deducēſ vel ad menſuram deductio.
ptolemaida ad menſurā dducēs vel ad menſuram reducta.
ptolemais idem.
ptolemaidēſes ad mēſurā deducti vel ad mēſuram reducētes.

Hic.u.poſt.p.

PUblius tabernaculuꝫ vł inhabitatio.
pudēs indutus conſilio vel indumentum conſilij.
puteolis declinans vł declinatio
putiphares os inclinās vel oris inclinatio ſiue os inclinans ad diſſecādū aut diſſecās ad os inclinādū. Hec oīa noīa greca vł latina ſm linguā hebraicā videnter iterptata ſūt. Sciēdū nāqꝫ eſt apud hebreos. p. littera nō habeſ: nec vllū nomē eſt apud eos qđ hoc elemētū ſonet abuſiue igitur accipienda ſunt.

¶ Sequitur de incipiētibus ab R. littera.

RAab fames vel impetus
Raab lata vel dilatata: ſiue latitudo aut dilatatio. Si n. raab per a in mediam litterā ſcribatur: famem ſignificat: ſiue impetū. Si vero p heth latitudinē vel dilatationē: hoc autē euenit ſm accētuū ⁊ lraꝝ diuerſitatē: vt in taꝫ varias ⁊ ꝯtrarias ſignificatōes noīa cōmutentur: ⁊ in taꝫ diuerſa vertantur.
Raaba fames ei⁹ vł ipei⁹ eius: ſiue dilatās eū aut dilatat o ei⁹
Raabia impetus domini vel famelic⁹ dn̄o: ſiue diiudicans dominū aut diiudicatio domini.
Raabath bucca vel maxilla. ſeu bucce aut maxille.
Raam multum vel viſio: ſiue tonitruum aut multitudo.
Raama vidēs vel tonitruū ei⁹ ſiue multū ei aut multitudo ei⁹
Raamas multū dn̄o ł viſio dn̄i ſeu vidēs dn̄ꝫ aut tonitruū dn̄i
Raamſes malitia tinee vel malitia de tinea ſiue intonuit let⁹: aut intonantis letitia.
Raaſon curſus vel placentia: ſiue cōtēplatio aut ꝯſumatio.
Raatha mgr pc:ł mgratio tpaſ
Raba multa vł magna ſiue iudicans aut iudicium.
Raabaā multitudo populi: vel magnitudo eoꝝ: ſiue iudicans populos aut iudiciū pplōꝝ.
Rabai multuꝫ mihi: vel magnitudo mea: ſiue iudicans me aut iudicium meum.
Rabath multum temporis vel grande peccatum: ſiue iudicās tempus aut iudicium peccatoꝝ
Rabi doctor vł magiſter ſeu docens me aut magiſter meus.
Rabiuth doctrina multitudiniſ vel magiſterium iudicantis.
Raabai mlta h ł mltitudo iſta.
Rablath multū vel multa: ſiue multitudo aut multitudines.
Rabmag princeps cibi vel dominator edentium.
Raboni doctor vł magiſter ſeu docens me aut magiſter meus
Raboth grāde ſignū vel multū rn̄dens: ſiue iudicās rn̄dentes aut iudicium reſpondentium.
Rapſaces multus oſculo vł princeps deoſculans.
Rapſaris princeps eunuchus: vel magiſter eunuchorum.
Rabareſ multuꝫ alienus ł grādis deſcenſio.
Racha van⁹ ł vāitas ſiue abſqꝫ cerebro aut ſignū ſubſanatōis
Rachab concita vel quadriga: ſeu viſio aut aſcenſio.

Rachal triſtis vel deorſum fe-
rens ſiue res aut negociatio.
Rachel ouis vel viſio ſeu vidēſ
deū aut vidēs principium.
Rachus ſubſtātia vel pecunia.
Radai videns me aut fortitu-
do mea.
Rapha ſanitas vł medicina dī
Raphael ſanans deo vel medi
cina dei.
Raphata ſanans domino vel
medicina domini.
Raphaim gigātes vel medici ſi
ue facture nr̄e aut laxati eorū.
Rabpao ſanans eum vel medi
cina eius.
Raphaza ſana viſio vel medici
na fortitudinis.
Raphes defluens vel medicus
ſeu volucris aut curſus oris.
Raphidim tentatiovel laxe ma
nus ſeu viſio oris aut vidit os
ſufficiens eis.
Raphidim ſanitas fortiū: vł ſa
nitas iudicij ſeu viſionis fortis
aut diſſolutio fortiū. iuxta ꝓpe
tatē ꝓo lingue ſyre iterp̄taſ re
miſſe man⁹: ł remiſſio manuū.
Raphion medicina doloris vł
tētatio iniquitatis.
Raphu tentatio vel diſſolutio.
ſiue ſanitas aut medicina.
Ragal res vel negociatio: ſeu
triſtis aut deorſum ferens.
Ragau paſcens vel egrotans.
Rages pabulū vel egrotatio.
Ragon hyemns vel pabulum:
ſiue multum delectans: aut mł
tum delictum
Raguel paſtor dei vel egrotanſ
deo: ſiue paſcens deum: aut pa
bulum eius deus.
Rahuel idem.
Rahaia paſtor domini vel egro
tans domino ſiue paſcens dn̄z:
aut pabulum eius dominus.
Rahelaia idem.
Ram excelſus vel exaltatus: ſi
ue tonitruum aut exaltatio.
Rama excelſa vel exaltata ſiue
tonitruum aut exaltatio.
Ramale ſublimitas ł exaltatio
ſiue tonitruū: aut exaltabitur.
Ramalia excelſus domino vel
tonitruū dn̄i ſiue excelſe labo-
rans aut exaltatio laborantis.
Ramaſſe pabulum vel tinea ſi
ue malitia tinee aut malitia de
tinea.
Ramath excelſum ſignum ſiue
exaltata peccato ſeu mortē vi
dit aut mortis viſio.
Ramatha idem.
Ramathā excelſū ſignū populi
vel exaltatio peccati eoruz ſeu
mortem vidit eis aut viſio mor
tis eorum.
Ramathaim excelſa duo vel ex
celſa bina ſiue duo ſublimes:
aut duo exaltati. Hec duo excel
ſa: vel bina ſublimia ſūt due tri
bus regia. ſ. ac ſacerdotalis. vn̄
helcana fuiſſe legiſ de ramata
him qꝛ pr̄ ei⁹ de tribu leui fuit
⁊ mr̄ eius de tribu iuda qđ no-
tatur in eo ꝙ effrateus diciſ ab
ephrata vxore. ſ. caleph quam
conſtat extitiſſe de tribu illa.
Ramathiechi excelſum ſignum
gene vel eleuatio maxille.
Ramathite excelſa ſigna ł mor
tem videntes.
Ramelec excelſa portio vel ex-
altata particula.
Ramesse amaricans vel cōmo-
tio turbulenta: ſiue corroſio ti-
nee aut tonitruum gaudij.
Ramech mortis viſio: vel excel
ſum ſignum ſiue celſitudo pa-
uoris aut exaltatio vite.
Ramoth excelſum ſignum vel
exaltata reſponſio.
Raron curſus magiſtri vel con
ſumatio magiſterij.
Raronites currens magiſter vł
conſumatus magiſterio.
Raronite currentes magiſtri vł
conſumati magiſterij.
Raſaia impius dominus vł va
rietas domini.
Raſathaim varietas bina: vel
iniquitas duorum.
Raſiz varians eos ł iniqtas eoꝝ
Raſin impius vel iniquus: ſeu
varietas aut pictura.
Rathanim ſonit⁹ vł iuniper⁹ ſi-
ue viſio ꝯſumata aut viſiōis ꝯ
ſumatio. Ferūt hoc lignū iuni-
peri mł'to tp̄e ignē ꝯſeruare: ita
vt ſi pruna ex ei⁹ cinere opata
fuerit vſqz ad annum ignita p
durent.
Raziaſ ſacrat⁹ dn̄o vł miſticuſ dn̄i.
Razom myſtic⁹ vel ſacratus.
Razon idem.

Dic. e. poſt. r.

Reſaias magiſter dominuſ
vel dilatatio domini.
Reba multa vel magiſter ſiue iu
dicans aut iudicium.
Rebai multum mihi vł magni
tudo mea ſiue index meus. aut
iudicium meum.
Rebe quartus vel qūatuor ſiue
ordinatus aut ordinatio.
Rebee idem.
Rebeca patientia vel multum
accepit: ſiue multa patientia:
aut que multum accepit.
Rebla cōmiſſū vel multitudo.
Reblata multa h̄ vel multum
iſte ſiue multum cōmiſit h̄ aut
multum commiſſum huius.
Rebmag quartus ingenioſus:
vel ordinata percuſſio.
Recha mollis vel delicat⁹: ſiue
mollicies aut teneritudo.
Rechab ꝓcedēs vł excelſus ſeu
mollſ pr̄ aut teneritudo patris.
Rechabite ꝓcedētes ł excelſi ſi
ue teneri pr̄ib⁹ aut delitie pr̄uz
Rechat mollicies ł ſublimitas.
Recē pictura vel varietas: ſeu
vacuefecit aut vacuefactio.
Rechma tētatio ł malitia q̄piā.
Receſach mus vel frenuz ſiue re
tinaculum aut cohibitio.
Rephan factura vel reges ſeu
nr̄a reges aut noſtra factura.
Regali pedes vel ambulatio ſi
ue iter aut itinera.
Regmen cibus vel refectio ſiue
paſcens eos aut paſcua eoruz.
Regma tētatio ł malitia q̄piaz.
regom iter vel ambulatio.
rebi paſtor meus vel pabulum
meum.
rēma excelſa vel vidēs aliquid.
rempha excelſa eructans vel ex
altatio nihil.
rēmi excelſa commotio vel vidēſ
aliquid requiei.

Remia excelſus dñs vel exalta tio domini.
Remon excelſuȝ murmur l' exal tatio inutilis.
Remono excelſe merens vel ex altatio iniquitatis.
Remō eccleſia. vel cōgregatio.
Remō ſublimis. vl' exaltata ſeu malū pūicū aut malū granatū.
Rémophareo diuidens eccleſiā vel diſſipans congregationem.
Rémophareo ſblimitas violēta l' exaltat⁹ diſſipata ſeu viſio: ma li pūici aut diuiſio mali granati
Remoth videns mortem vel vi ſio mortis.
Rena magr̄ abſcōdit⁹. vl' magi ſterium pulchritudinis.
Res caput vel patientia:
Reſa caput eius vl' patiēs euȝ.
Reſſacha mus vel frenū ſiue ſta dium aut retinaculum.
Reſatha incipiens: vel iniqtas.
Reſathai ipi⁹ ei⁹ l' iniqtas eoꝝ.
Reſeph iniqtas mēbr vl' caput
Reſē caput fōtis l' patiētia oculi
Reſeth ipietas vel iniqtas ſeu cap̄ vite aut patientia pauoris.
Reſpha currens vel velox ſeu curſus aut velocitas.
Reſia caput dñi vl' patiēs dñs.
Reibma ſonit⁹ l' tumpus ſeu vi dēs ꝯſumate: aut viſio ꝯſūmata
Reu paſcēs vel paſtus ē ſeu pa uit me aut paſtio mea.
Reū paſcens eū vl' pabulū eoꝝ
Rezer magiſtri viſcera fortis vl' magiſtro viſcera ſanctificata.

Hic. i poſt r.

RIba multa vl' magna ſiue iudicans aut iudicium.
Ribai multum mihi. vel magni tudo mea: ſeu iudex meus aut iudicium meum. cellam
Ripha vidēs bōa vel vidēs bu
riphath vidēs bona tpis vel vi dens bucellam vite.
Ripbet videns bona pauoris l' videns buccellam vite.
Rith⁹ querēs vel bonus ſeu lu men aut inquiſitio bonitatis.

Hic. o. poſt r.

RO magr̄ vel magiſteriū.
roaga magr̄ meditās vel magr̄i locutio aut fortis ſuſcept⁹
robai impetus vel latitudo.
roboā dilatans ppl'ȝ vl' diſſipās ppl'os. ſiue impetus ppli aut in clinatio populorum.
robooth platee vel latitudines ſeu platee inclinate aut platea rum inclinationes.
rode vidēs vel fortis ſeu viſionis fortitudo aut viſio fortitudis.
rodie videns vitā vel videns eſ ſentiam. ſeu videns iudicium.
rodim patruus iudicans vel vi ſio iudicij patruelis.
rodū viſio: vel deſcēſio ſeu diſſen tiens aut diſſidium.
rodij videntes: vel deſcendentes ſeu diſſentientes aut diſſidia.
rodocbus fortiter dur⁹ vl' vidēs nigredinē. ſticie.
roegal deorſum ferēs vl' mgr̄ tri
rogel deorſum ferēs vel negocia triſticie.
rogeli deorſum ferēs eos vel ne gociatio triſticie eorum.
rogomelech magr̄ ſauce partis l' magrāns decipulas portionis
roma magiſteriuȝ frangens vel magiſterij confractio.
roma tonans vel ſublimis ſiue tonitruum aut ſublimitas.
romani tonātes vel ſublimes ſi ue tonantes ſublimiter aut to nitrua excelſa.
romelia magiſter frangens labo rantes. aut ſublime tonitruuȝ laborantium.
roob platee vel latitudines.
roobia platee domini. vel latitu dines dominantium.
rooboth: platee inclinate. vel pla tearum inclinationes.
roos: turris. vel propugnacula.
ros: caput vel initium.
roſmophi: caput fortium vel ini tium vicinarum.
roth: viſio vel feſtinatio ſeu defi ciens aut defectio

Hic. u. poſt r.

r Ubē: videns filiū vl' fili⁹ viſionis: ſeu videns in me dia: aut videns per medium.
rubeni videns filiū meū vel filij mei viſio ſeu videte iter me aut videte p medium mei.
rubenite vidētes filios vel viſio nes filioꝝ ſeu vidētes p mediū.
rufus ſanans vel reficiens ſiue nos ſanās aut refectio nr̄a.
ruina excelſa vel vidēs aliquid.
ruth videns vel feſtinans ſeu d̄ ficiens aut defectio.

¶ Sequitur de incipientibus a littera. S.

SAph ſpeculū l' āguſtiat⁹.
Saal reddens vel aggra uans.
Saal vola vel pugil ſeu vulpis aut ortus aquarum.
Saalabi aggrauans intellectuȝ vel aggrauatio intelligentie.
Saali vole vel pugiles ſeu vul pes aut ortus aquarum.
Saalū reddēs vel redditor ſiue redditio aut reddidit eis.
Saar eſtimans vel eſtimatio:
Saarite eſtimātes l' eſtiatores.
Saarim eſtimantes eos vel eſti matores eorum.
Saaſin incubuit egrediens vel i cubatio egreſſionis.
Saba capta vel captiua ſiue ca ptiuitas aut conuerſio.
Saba clamans vel conuertens ſiue clamor aut eloquentia.
Sabcha rete vel retinaculum. ſi ue loquens ei aut eloquētia ei⁹
Sabaias captus domino vel cō uerſio domini.
Sabai clamantes. vel eloquen tes: ſiue captiui. aut ꝯuertētes.
Sabama leua. vel ſiniſtra.
Sabama excelſa vl' ꝯuerſio que daȝ ſiue tollens altitudinē aut tollens celſum.
Sabā tollens altitudinem. vel tollens excelſum.
Salbana leua meis. vel conuer ſio quepiam ſeu tollens altitu dinem aut tollens excelſum.
Sabaoth virtutes vel exercitus ſiue virtutum aut exercituum.
Sabarin montes circuiens. vel montium circuitio.
Sabath ſceptruȝ vel virga: ſiue baculus aut principatus.
Sabatha girans vel circuiens ſiue circuitus aut circuncidens

Sabathaca ſedes tua vel circuitus te ſiue circuitus tuus: aut circunciſio tua.

Sabathai circuitus meus vł' circūciſio mea.

Sabbatū requies vel requietio

Sabbatiſmus regetio vel regeſ

Sabe agne: vel oues ſiue ſepte3 aut iuramentum.

Sabee idem. ſaturitas.

Sabe ſepties vel abundās ſiue

Sabee ſeptē vel abundans ſiue ſaturitas aut abundātia.

Sabei captiui vel clamantes: ſiue conuerſi aut eloquentes.

Saber captiuus vigilans vł' cōuerſus reſurgens.

Saber virgultū vel iurans: ſiue ouis ant ſatietas.

Sabeth ouis vel ſatietas: ſiue virgultum aut adiuratio.

Sabeth captiuus pauidus: vel conuerſio vite.

Sabiā dāma vel caprea ſiue iurans dn̄o aut ſatietas domini.

Sablath requies vł' intermiſſio

Sablathai requies in eis vel intermiſſio eorum.

Saboim damme vel capree ſiue ſtantes aut ſtatio.

Saboim tollens altitudinem: vel tollens excelſum.

Sachar cilicium vel pn̄ia.

Sachat ſinguli vel curuantes.

Sada archanum vel latus a latere non a latitudine.

Sadada lateri adherēs ł' archanū eius. iniqtatis.

Sadaia lat' iniquū vł' archanū

Saddai oīpotēs vł' oīpotētia.

Sade regio vel iuſtitia ſiue conſolatio aut veneratio.

Notādū ē ī hac lr̄a ſcilȝ.ſ.q̄ ſic q̄dā vocalef cū apd̄ nos ſint eedē apd̄ hebreos diuerſis characterib' ānotanf diuerſoſq3 ſonos hn̄t: iōq3 diuerſaſ ſignificatōeſ ptinēt ita ēt ipa eadē. ſ. cū vna apud nos ſit apd̄ illos diuerſa ſortif noīa diuerſaſq3 figuras poſſidet ac diuerſos ſonos ⁊ ic circo nemo mir exiſtiet ſi ipa eadē i varijs iterptatōib' cōmutetur. Treſ ſūt:n. apd̄ hebreos lr̄e vna q̄ vocaf ſamech ⁊ ſimplr legif q̄ſi p.ſ.nr̄a3 lr̄a3 pferaf: altera ſin.vł' ſen dr̄ ł q̄ ſtridor qdā ñ nr̄i ſermōis iterſtrepit: tertia ſade noiaf quam nr̄e aures penitus reformidant.

Sademoth regiōes: ł' arua ſiue iuſtitie aut conſolationes.

Saderoth portic' publica ł' pnētio pplor. meor.

Sadeſor vber lum̄ vł' lux vber

Sadit archanum iuſtitie vel cōſolatio teſtificationis.

Sadoch iuſtitia vł' iuſtificatio.

Saducei iuſti vel iuſtificatū: ſiue iuſtitie aut iuſtificationes.

Saeſdema peſtilens aer vel peſtilentia aeris.

Saph vinculum vel labium: ſiue ſpeculum aut anguſtia.

Sapha viciēs eū ł' labiū ei' ſiue ſpeculās eū aut anguſtia eius.

Saphai vinciens me vel ſpeculans me ſiue labium meu3 aut anguſtia mea.

Saphā vinciens populum: vel labium populi ſiue anguſtiās eos aut ſpeculum eorum.

Saphan abſcōdit' ł' pficiſcēs.

Saphā lepus: vł' herici': ſiue anguſtians: aut cyrogrillus.

Saphā ſpeculās donū vel labiū gratie ſeu vinculū ſuperi': aut barba ſupioris iudicij.

Saphane vinculū gr̄e: vel ſpeculator donationis.

Saphane labium eius: vel labium ſuperius ſeu barba ei' aut barba ſuperioris iudicij.

Saphanetphāe ſaluator mūdi. ł' abſcōditor reptor. ipe ē ioſeph q ⁊ egyptū ſaluauit ⁊ abſcōdita reuelauit pharaoni.

Saphama abſcōdit dn̄s vel pfectio dn̄i ſeu ſpeculās donātē dn̄m aut labiū gratie domini.

Saphat iudicās. vel iudicauit: ſiue iudiciū aut diiudicatio.

Saphata iudicās ppl3 vł' ppl3 iudicauit: ſiue iudicans eū aut diiudicatio eius.

Saphathias iudicat dn̄s vel iudicatio domini.

Saphathmoth iudicans mortē vel iudicatio mortuorum.

Sapher decus vel pulchritudo ſeu ſpeculans vigiles: aut labium reſurgentium.

Saphyr' narrās vł' lr̄at' ſiue librarius aut egregie ſpecioſus.

Saphyra lr̄ata vł' libraria: ſiue narrāſ aut egregie ſpecioſa. Iuxta ho. ꝓprietatē ſyri ſermōis iterptaf formoſa: vł' formoſitas.

Saphon labiū murmurās: vel ſpeculū inutile ſeu gr̄e viculum meroris aut āguſtia iniqtatis.

Saphtia iudicat dominus vł' iudicium domini.

Saga locutio vel minoratio.

Saphis tentans vel tētatio.

Sairath domma vel caprea.

Sala leua vel miſſa ſiue tollens aut miſſio.

Salabi pacis grauitas vł' veſtimētū graue ſiue aggrauās itellectū āt aggrauatio itelligētie.

Salabon tollens merorem: aut aggrauatio iniquitatis.

Salabonite tollētes merorem: vel aggrauati iniquitatibus.

Salacha leua venit vel tollens venit ſiue tulit ſibimet: aut tentatio itinerantium.

Salai tollēs me vł' miſſio mea.

Salabum ſalue cordis vel ſanitas cordium eorum.

Salama veſtimentum vel pacificans ſiue veſtis pacis aut tribulatio eius.

Salamihel pax mea deus: vł' retribuet mihi deus: ſiue deus veſtimentum meum aut retributio mea retributio dei.

Salamin perfecti vel conſumati: ſeu perfectio aut cōſumatio.

Salamina fluctus vel cōmotio ſeu vmbra commotionis: aut ſaluatio iudicij.

Salathi fructex vel petitio.

Salathiel petēs deū ł' frutex di.

Sale egrediēs vel egreſſio.

Salebi pacis grauitas vel veſtimētū graue ſiue aggrauās itellectū aut aggrauatō itelligētie

Salech egrediēs vel egreſſio.

Saled egrediens vel emiſſio.

Saleph miſſus: vel redditus

ſiue cõſumatus perfecte aut cõſumate perfectus.
Salem pax vel iuſticia ſeu miſit aut miſſis.
Salē reddēs vel reddita: ſiue cõſumata perfecte aut conſumatio perfectionis.
Salemoth egrediens mortuus vel egreſſio mortui. ſiue tollēs mortem aut emiſſio mortis.
Salphaad vmbra pariter vl' vmbra fortitudinis ſeu vmbra formidās. aut vmbra in idipſum.
Sali miſſa. vel leua ſeu tollens aut miſſio.
Salim leua. vel vulpes ſiue tollens eos aut miſſio eorum.
Saliſa vitula tertia l' vitula triennalis ſeu vitula ꝯſternans aut vitula conſternata.
Saliſſa idem.
Salma perfecta. vel pacificans ſeu ſentiēs aut ſenſibilis.
Salmān ſentiens vel ſenſibilis ſeu pacificus aut conſumatio.
Salmana pfect⁹ l' ꝯſumat⁹ ſiue pacificās eū aut ſenſibilitaſ ei⁹
Salmanaſar perfectus vinculo. vel ꝯſumatus ad vinciendū ſiue ſentiens carcerem aut pacificans anguſtiatos.
Salmane pacificās eū aut conſumatio eius: ſiue vmbra ꝓhibendi aut vmbra cõmotionis.
Salmanoe ſenſus vite vel pacificās ſuſceptos. ſiue vmbra offendiculi aut imago fortitudīs
Salmas ſentiens dominum vel pacificus domini.
Salmon ſenſibilis vl' pacific⁹ ſiue vmbra virtutis. aut imago fortitudinis.
Salmona imaguncula eius vel imago fortitudinis ei⁹ ſiue vmbra portionis. aut vmbra munerationis.
Salmonē nomē bitaculi vl' vmbratō mūeris ſeu vmbra virtutis eoꝝ āt imago fortitudīſ eoꝝ
Salo tollens vel ꝯmiſſio eorū.
Saloi tollēs eos vl' emiſſio eoꝝ.
Salom retribuēs vl' pacificus ſiue retributio aut pacificatio.
Salome pacificans eum vel retributio eius. tio mea.
Salõi retribuēs mihi l' pacifica
Salomi pax mea eiſ vel retributio mea eorum.
Salomith tētatio reſpiciēs trāſmigrationē vl' trāſmigratio reſpiciens tentationem.
Salomō pacificus vel retributor ſeu pacificās merentes. aut retribuens iniquis.
Saltus furtex vel petitio.
Salu tētatio reſpiciēs vel reſpectus tētationis. Juxta ethimologiā vero greci ſmonis iterpͤtaſ vegetatus aut fortunatus
Salumith tētatio reſpiciēs trāſmigrationem vel tranſmigratio reſpiciens tentationem.
Saluſa vita conſternata vel tentatio reſpiciens eum.
Sama ibidē. vel pditio ſiue exauditus vel exaudibilis.
Samaa ibidē pditio eius vl' ibidem exauditio eius.
Samacha celi tui vl' celos tuos
Samachias celi tui dñe vel celos tuos domine.
Samath nomē inclytum. vel audi tio teſtimonij.
Samagar nomē aduene vel exauditio aduenarum.
Samai exaudiens me vel ibidē exauditio.
Samai celeſtis vel humilis. ſeu ve mihi aut ibidē pditio mea.
Samaia humilis dño l' audiēs dñū ſiue ibidē auditor dñe aut ibidem exauditio domini.
Samaoth audiēs ſignū vel ibidem pditio rñſionis mihi.
Samarari lana mea vl' cuſtodia
Samarath nomen amaꝝ vel exauditio amaritudinis.
Samareus lana vel ꝯiunctio: ſiue cuſtos aut cuſtodia.
Samari lana mea vel cõiūctus mihi ſiue cuſtos meus aut cuſtodia mea.
Samaria lana dñi l' ꝯiūcta dño ſiū cuſtoſ dñi aut cuſtodiēſ dñū
Samaritanus lana vel ꝯiūctio ſeu cuſtos aut cuſtodiens.
Samaritani lane vel coniuncti ſeu cuſtodes aut cuſtoditi.
Samarte idem.
Samaron ibidē meror vel ibidē perditio iniquitatis.
Sabucea ſol vel lumen. ſiue illuminans aut illuminatio.
Samech fultura vel erectio ſiue adiutorium aut firmamentū.
Samer cuſtodiēs vel cuſtoditūſ ſiue cuſtos aut cuſtodia.
Samel ſol l' fōs ſol' ſeu mādatū humile aut mādatū hūilitatis
Samgar noiatus incola vel nominatio aduenarum.
Samias ſuſtollēs nomē dñi vl' audiēs dñm vel plaſmatorē.
Samir vepꝭ. l' incultū ſiū nomē vigilie aut exaudiēs vigilātes
Samith nomen tpale. vel auditio peccati.
Samod noia vel noiationes.
Samoe nomen vite vel exaudiens ſuſceptionem.
Samothracia audiēs rñſionē l' audiēs reuelationē ſeu auditō rñſiōis aut auditio reuelatōis
Samothraces audiēteſ rñſionē vel audientes reuelationē ſeu auditores rñſionū aut auditores reuelationum.
Samſari noiatus princeps vel exauditor anguſtie.
Samri nomē laceſcēs vel exauditio amaritudinis.
Samſame nomē auditum. vel famoſa auditio.
Samſon ſol fortis vel ſolis fortitudo ſeu ſol eorū. aut illuminans eos.
Samu audiēs l' exaudibilis ſeu ibidē pditō aut ibidē exauditō
Samua audiēs eū vel exaudibilis ei ſiue ibidē pditio eius aut ibidē exauditio eius.
Samuel noiatus deo vel poſtulatus a deo ſiue audiens deū aut exauditio dei.
Samū audiēs eos l' noiatō eoꝝ
Samus noiat⁹ vel exaudibilis
Samuſathā noiatus eis l' exauditio eorum.
Samuſathi nominatus mihi. l' exauditio mea.
San dormiens vel ſecutus ſeu abundans aut egrediens.

Sanaballath abundās vir tp̄e
vel egreſſa deuoratio peccōꝛis.
Sanabia dormiēs dn̄o vl' egreſ
ſio dn̄i ſeu abundans dn̄o. aut
ſecuritas domini.
Sanā dormiens ppl's vel ſecuri
tas populi. ſeu abundans eos
aut egreſſio eorum.
Sanā dormiēs dn̄o vel egredi
ens gr̄a: ſeu abūdanter donat⁹
aut ſecuritas gratificata.
Sanami dormiens dn̄o eis: vel
egrediēs gr̄a eoꝝ ſiue abundā
ter donās eos aut ſecuritas gra
tificationis eorum.
Sandicus abūdās compunctio
vel egreſſio compunctionis.
Sanir deus luminis vl' de⁹ lucer
ne ſeu leuās nouitatem: aut no
uitatem attollens.
Sapan ſpeculatoꝛ vel labiū ei⁹
ſiue iudicium ſuperius aut bar
ba ſuperioris iudicij.
Sara princeps vel carbo ſeu ve
lamen aut anguſtia.
Sarra idem.
Saraa princeps eius vel carbo
eius ſeu eius velamen: aut an
guſtia malorum eius.
Saraballa principatū bn̄tia vl'
carbonum deuorationes.
Sarabias princeps patruꝫ dn̄i
vel principans dn̄i patruus.
Sarad deſcēdēs vl' deſcēſio: ſiue
deſcendit aut vt deſcenderet.
Saraph incendēs. vel incendiū.
Sarabe princeps fratruꝫ vel ve
lamen fraternum ſiue carbo ſu
ſcipiens. aut anguſtia vite.
Sarai princeps me⁹ vel carbo
meus ſeu velamē meuꝫ aut an
guſtia mea.
Saraſa princeps fuit: vel prīci
pans dn̄s ſeu vinctus dn̄o aut
anguſtia domini.
Saraias princeps dn̄i vel prin
cipās dn̄s ſeu velamen dn̄ans
aut anguſtia domini.
Saraite principes vl' anguſtiati
ſiue carbones: aut velamina.
Sarar porta vel cantoꝛ ſeu can
tilena. aut cantoꝛ introiens.
Sararim porte eorū vel cantan
tes eis: ſeu cantilene eoruꝫ aut
cantores introeuntes ad eos.
Saraſa princeps tribulator vel
princeps tribulatus: ſeu prin
ceps tribulationis aut principa
tus tribulatio.
Saraſar princeps fuit vel elatio
anguſtie ſeu priceps tribulatō
nis aut pricipās tribulatiōib⁹
Sarath vicēs vl' lepra ſeu tribu
latio aut moꝛb⁹ inſanabilis.
Sarath vincens venit vel lepra
eius ſeu tribulās eum aut moꝛ
bus inſanabilis ei.
Sarathā lepra donata vel victo
ria gratie ſeu tribulās eos: aut
moꝛbus eorum adueniens.
Sarathaſar vincens diuitem vl'
lepra diuitiarum: ſeu moꝛbum
inſanabilem tollens: aut tribu
latio facturam ſuſcitans.
Sarathim lepra mea vel tribu
lans me: ſiue victoꝛ meus aut
moꝛbus inſanabilis mihi.
Sarba lepra l' moꝛbus iſanabil'
Sardis priceps pulchritudinis
vel principatus pulchritudo.
Sareas princeps tollens vl' car
bo ſuſtollēs ſeu velamē facture
aut anguſtia plaſmationis.
Sarebias priceps domini vl' an
guſtians dominus.
Sared deſcēdēs vel deſcēſio ſiue
deſcēdit aut vt deſcenderet.
Saredite deſcendentes vl' deſcē
ſiones ſiue deſcēderūt aut vt d
ſcenderent.
Sareda deſcēſio eius. vel deſcē
dens ei.
Saredatha deſcendens tp̄e vel
deſcenſio peccatoꝛis.
Sarema priceps ſibilās vel pri
ceps litigioſus.
Sareon princeps merēs vel car
bo inutilis ſeu velamen triſti
cie aut anguſtia iniquitatis.
Sareba incenſa vel incendium
ſeu tribulatio panis. aut panis
anguſtia nomē ex hebreo ſyro
qꝫ compoſitum.
Sareſai priceps vel anguſtiat⁹.
Sares princeps vigilās vel pri
ceps ſuſcitās relationē anguſtie.
Sareth princeps: l' lepra ſeu tri
bulatio aut reliquie pricipatus
Sarphan princeps incendēs vl'
carbo incendij.
Sargā princeps hoꝛti vel prin
ceps virgulti.
Sargon idem.
Sarigaur rami vel propagines
ſeu priceps ramorum aut prin
ceps propaginum.
Sarias princeps domini vl' pri
cipans dominus.
Sarim hoꝛdeum vel cibarium
ſeu principans eis. aut angu
ſtia eorum.
Sarion priceps merēs vl' carbo
inutilis ſeu velamē triſticie aut
anguſtia iniquitatis.
Sarith reliquie vel princeps re
liquiarum.
Sarone princeps meroꝛis eorū
vel cantās ei cāticum triſticie.
Saron princeps meroꝛis vel cā
tans triſticiam.
Sarona priceps triſticie vel cā
tans triſticiā ſeu priceps mero
ris ei⁹ aut cātilena triſticie ei⁹.
Saronite principes merētes vl'
cantantes triſticiam.
Saroꝛ indut⁹ vl' indumētū ſiue
coāguſtans aut coanguſtatio.
Saroron princeps montiuꝫ vel
pricipās lumin ſex coāguſtās
pelles aut velamen iracundie.
Sarſathim princeps cadaueris
vel priceps ruine ſeu princeps
ruentiū ad princeps cadētiuꝫ.
Sarthan princeps demolitoruꝫ
eius vel princeps coanguſtato
rum eius ſeu tribulans eū aut
coanguſtatio eius.
Saruch loꝛū vel corrigia ſeu de
pendens aut perfectio.
Saruia vincta vel vinculuꝫ ſeu
anguſtians aut anguſtia.
Saſa ſenarius vel longeuus.
Saſabaſar ſenarius infans vel
longeuitas anguſtiata.
Saſagaci ſenarius robuſtus: vl'
longeuitas foꝛtitudinis.
Saſai ſenarius meus vel longe
uitas mea.
Saſon ciuitas vel oppidum.
Saſonthamar vrbs palmarum
vel ciuitas amaritudinis: ſeu
vrbs ꝯmutātium aut oppidū.

cõmutatorum.
Sathaim: libri vel librarij: ſiue hiſtorici eorum aut hiſtorie eorū.
Sathan ɔtrariꝯ vel aduerſariuſ ſeu trāſgreſſor aut ꝑuaricator.
Sathanas tranſgreſſor vel preuaricator ſeu ɔtrariꝯ facture āt aduerſarius plaſmationis.
Sau digna vl' eleuata ſeu dignitas aut eleuatio.
Sauce cātationes vel cantilene
Saue digna vel eleuata ſeu dignitas eius aut eleuatio eius.
Saupha ſpeculator vl' ſpeculatio: ſeu ſupeffūdēs aut ſuperefſuſio.
Saul petitio vel expetitus: ſeu abutens aut abuſiuū eorum.
Saulite petentes expetiti: ſiue abutētes aut abuſi eorum.
Saulus tētatio reſpiciētis vl' tētatōis ſecuritas: ſiue abutēs ɔſilio: aut expeditio feſtinatiōis:
Saura dignitas magiſtri vl' eleuatio magiſtri eius
Sachacha ꝓpago l' tabnaculū.
Scarioth merces vel mercedē accepit.
Spania accinctio vel expeditio.
Spani accincti vel expediti.
Spartia accinctio bona: vel expeditio illuminationis.
Spartbiate accincti bene: vl' expedite illuminati.
Stachim faciens cātilenas vel factor cantilenarum.
Stachim faciens cantilenas eiſ vel factor cantilenarum eorū.
Starbuzānai iudex cōtemptor gratie mee vel ſpeculator deſpiciens gratiam meam.

Hic.e.poſt.s.

SEſia ſtatio l' eloquētia.
Sebaſte vallās vl' gyrāſ
Sebaſtianus vallatꝯ vel circuiens domini.
Sebe ſtatio vel eloquentia.
Sebedia ſtat teſtās dominum: vel ſtatio ſerui domini.
Sebeia ſtans iniquus dominꝯ: vel ſtatio iniqui domini.
Sebemas ſtat iniquus dominꝯ vel ſtatio iniqui domini.
Sebeon ſtans merēs vel ſtatio dolens ſeu ſtat iniquitas: aut eloquētia inutilis.
Sebethai ſtans ſuperior vl' eloquentia pauida.
Sebeia ſtās dn̄s l' ſtās dn̄o ſeu ſectās deū aut ſectator dn̄i.
Sebibel ſtās d's vl' ſtās deo: ſeu ſectās deū aut ſectator dei.
Sebna ſtans pulchre vel ſtatio pulchritudinis.
Sebim ſtatio maris vel ſectatio eius mare.
Seboim dāma vel caprea ſeu caprea eorum aut damula eorū.
Seboleth ſpica vl' germinatio.
Sebō dama vel caprea ſeu ſtatio maris ſeu ſectatio eiꝯ mare.
Sabubel reuertēs ad deū vl' reuertitur ad eū deus.
Sechar byſſus vel cilicium.
Sechath ramus vel ꝓpago.
Sechech ſpeculū vl' ſpeculatio.
Sechē laborās vel humeroſus.
Sechēite laborioſi vl' hūeroſi.
Sechemias varius dominus vl' varietas domini.
Sechim varius vel varietas.
Sechias varius dominuſ. vl' varietas domini.
Sechiel variꝯ deo l' varietas dei
Sechimas varius dominus vel varietas domini.
Sechothanoth tabernacula filiarum vel obumbrās filias.
Sechri ebrietas l' tabernaculū.
Sochrona ebrietas merens vl' tabernaculū doloris eius.
Seccha ſpine vel cardi ſeu tribuli aut punctiones.
Sechim fatuꝯ vel fatuitas ſiue inſulſus aut infatuatus.
Secundus eleuans vel eleuatꝯ ſeu elatio vel eleuatio.
Seda cibaria vel ex latere.
Sedada cibaria teſtium vel ex latere ſeruitutis.
Sedecha iuſtitia vel iuſtificatio
Sedeche iuſtificās eū vel iuſtificatio eius.
Sedechias iuſtitia domini vel iuſtificans dominum.
Sedur cibaria ignis vel ex latere luminis.
Sedi cibarium meum vel ex latere meo.
Sedij cibariū meū mihi. vel ex latere meo meus.
Sedim ſaliue vel amaritudines ſeu nemus amenū aut amenitas nemoris.
Sedius cibarium feſtinātis vel ex latere cōſiliatoris.
Sedimihel ex latere dei vel cibarium quod eſt a deo.
Seddo cibarium teſtium. vel ex latere ſeuientis.
Sedrach decor vel decorus.
Sedrachi decus meum vel decorus mihi. ficatio.
Seducha teſtimonium vel teſti
Sephana hūilis l' cāpeſtris. ſeu atterēs eos aut attritio eorū.
Sephamoth atterēs mortē vel humilians mortuos. ſeu labiū mortis aut iudiciū mortuorū.
Sephā ſpeculatio vl' aglonaris
Sephar liber vl' littera ſeu librarius aut litteratus.
Sephartalim liber pſalmorum vel volumen hymnorum.
Sepharuaim libri ipſi vel litterē ipſe ſeu librarij eorum. aut ipſi litterati eorū.
Sephat iudicans vel iudicatio.
Sephata iudicās eū vel iudicatio eius.
Sephathias iudicans dn̄s vel iudicatio domini.
Sephala humilis vel cāpeſtris ſeu vallis aut planities.
Sepher libri vel littere ſiue decus aut pulchritudo.
Sephet iudiciū. vel diiudicatio.
Sepheꝯ ſpiculatꝯ vel egrediēs.
Sephi ſpiculatus vnl vnipes.
Sephia aglo vel aglonaris ſeu tentās eos. aut tētatio eorum.
Sephion egrediēs. vel abditus ſeu egrediere os merorie aut egrediens os triſticie.
Sepho ſpiculator vel bipes.
Sephon ſpecula vel aquilo. ſeu ſpeculum aut archanū.
Sephonite ſpecula vel archanū ſeu aglonares aut ſpeclatores
Sephor auis vel ſpiculū ſeu adherens aut placens.
Sephora auis eius vel ſpecu-

lans eum ſeu placens adheſit
aut adheſio placuit.
Sephrai placẽs ſignum vel ad
herens ſubterius.
Sephthan ſpeculator humilis
vel archanum reſponſionis.
Sephu ſpiculum vel ſpiculator
ſeu bipes aut vnipes.
Sephutan atterens naues vel
attritio nauium: ſeu adumbrãs
iuſtitiam aut vmbraculum iu
ſtitie.
Segar calidus vel minoratus.
Segim ſpine vł tribuli ſeu pun
gẽs eos aut pũctiones eorum.
Segon locutio murmurãs: vel
loquela inutilis.
Segor iunior vel paruula ſeu ca
lens aut meridiana.
Segur ſpina paruula vel loque
la inutilis.
Segur iunior vel paruulus ſeu
calens aut meridianus.
Sephin exitus vel exeuntes.
Seyr hircus vel hirſut⁹: ſeu hiſ
pidus aut piloſus.
Seyra hiſpida vel hirſuta: ſiue
horribilis aut piloſa.
Seyrath idem.
Sela petitio vel vmbraculum:
ſeu dimittens eum aut dimiſ
ſio eius.
Sela ſemper vel in finẽ: ſiue ſem
piternus aut in ſempiternum.
Selachi tollens ſibimet vel ten
tatio ambulantis.
Sella petitio vel vmbra eius.
Sellai petitio mea vel vmbracu
lum meum.
Sellaia petens dominuz vł vm
braculum domini.
Sellaite petentes vel ſempiter
ni ſeu dimittentes eos: aut ob
umbracula eorum.
Selam miſſus vel latus a laterẽ
non a latitudine.
Selam petitio vł ſempiternitas
ſeu obumbrans eos aut dimiſ
ſio eorum.
Selcba ramus vel propago ſeu
paci ſuſpirans: aut pacificus
erubeſcens.
Selebin petens filios vel obum
braculum filiorum.

Selech petẽs vł dimittens: ſeu
vmbraculũ aut ſempiternitas.
Selecha tẽtatio itineris vel tan
tatio ambulantis: ſiue obum
brans eos: aut ſempiternitas
eius.
Sellem pacificus vel pacatus:
ſeu pacificãs aut pacificatio.
Sellamite pacifici vł pacati ſeu
pacificãtes aut pacificationes.
Seleman redditus dño eſt.
Selemias redditus domino vel
redditio domini.
Selemũ tentatio reſpiciens trãſ
migrationẽ vel tranſmigratio
reſpiciens tentationem.
Selles petitio vel pacificans.
Seletabi fructex vulturis vł pe
titio deuorantis.
Seleucus exiens aduocatus vł
exiẽs aduoca⁹: ſeu tollẽs ſemet
ipos aut itineris experimẽtuz.
Seleucia exiẽs aduocatio vł exi
tus aduocatõis: ſeu tollẽs ſe
metipaz aut itineris expimẽtũ
Selim vulpes vel tollens: ſeu
auulſio aut dimiſſio.
Selma ſenſus vel perfectio.
Selmai ſenſus meus vel perfe
tio mea.
Selmon pax vel ſenſus ſeu for
tis imago aut ꝯtutis ũbraculũ
Selo ve ei: vel dimiſſio eius ſeu
petens eum.
Selom auulſio vel dimiſſio ſiue
tranſlatus aut reſtituens.
Sellũ pacificus vel pacat⁹: ſeu
pacificans aut pacificatio.
Sem audiens vel noiatus: ſiue
famoſus aut famoſa auditio.
Sema nomen auditum vel fa
moſa auditio.
Semma idem.
Sẽmaa nomen auditũ ei: vel fa
moſa exauditio eius.
Sẽmaia nomẽ auditũ dño: vel
famoſa exauditio dñi.
Semanoth nomẽ humile vł no
men humilitatis: ſeu nomẽ au
ditum aut noiata auditio.
Semarith nomen queſitum vel
auditio bonitatis.
Semath nomen temporale vel
exauditio peccatoris.

Semathei noiati peccato vel ex
auditi temporaliter.
Semadabe nomen ſcitum: vel
nomen auditum: ſeu nominis
auditio aut nominis ſcientia.
Seme audiens vel auditio ſeu
nomen aut nominatio.
Sember nomen fontis: vel ex
auditio putei.
Semedab nomẽ ꝓditõis vł ibi
ꝓditio ſeu nomen auditionis:
aut ibidem exauditio.
Semegar ibi aduena. vel ibi co
lonus ſeu auditio aduene aut
nomen aduenarum.
Semei audi mihi. ł audi me ſeu
nomẽ meũ aut auditio mea.
Semeias audiẽs dñm. vel nomi
natus domino.
Semeltici nominati mihi vel ex
auditores mei.
Semel ſol vł idolũ. Et notãdum
ꝙ hoc nomẽ i hebreis volumi
nibus q̃ſi ſermo latin⁹ ſit a ſimi
litudine. Unde ⁊ ſimulachra di
cũtur ipſa idola q̃ſi ſimulata.
Semelias idoluz domini vel ſol
dominicus.
Semer nomen amaruz vel exau
ditio amaricationis.
Semerias coniunctus dño. vel
cuſtodia domini.
Semeron vepres doloris vł ter
ra inculta merentiuz ſeu nomẽ
magiſtri dolentis aut audiens
magiſtrum inutilem.
Semes ſol vł fons ſolis ſeu mã
datum humile. aut mandatuz
humilitatis.
Semei nomẽ auditum mihi. vel
famoſa auditio mea.
Semida nomẽ meuz ſitũ. vel no
men meũ auditũ ſeu nois mei
auditio aut nomẽ meũ ſcientia.
Semidae nomen meum ſcitum
vel nomen meum auditum ſeu
nomen meũ auditio aut nomẽ
meum ſcientia.
Semdate noia mea ſcita ł noia
mea audita ſeu noiuz meoꝝ au
ditiões aut noium meoꝝ ſciẽtie
Semir vepres vel incultum ſeu
terra ſpinoſa aut terra inculta.
Semiramoth nomen meum vi

dens mortem vel auditio mea viſio mortis.
Semoth nomen mortuum. aut auditio mortis.
Semua noiatus vl' exaudibilis
Seneſer blaſphem⁹ l' blaſphēia
Senoth noia l' auditiões ſeu nomé ſigni aut exaudita reſpōſio.
Semrā audiēs nomen excelſū vel famoſa auditio exaltatiōis
Semramite audientes noia excelſa vel famoſe auditiones exaltationum.
Semri nomen laceſcens vel auditus auarus.
Semron nomé eius vel auditio eius ſeu cuſtos vidit a viſionis cuſtodia.
Seromarō nomī amar triſticie l' audiēs amaꝝ merorem ſeu cuſtos amari meroris aut cuſtodiens merorem amaritudinis.
Semſai audiēs nomé ſalutis vl' famoſa auditio ſaluatoris.
Semſhi ſol meus vel illuminatio mea.
Sen dētes vel abūdātia ſeu ſup vuln⁹. aut amphora tētationis
Senna volūtas: vel mādatū ſeu volūtas mādati aut mādatum voluntatis eius.
Sena tollēs l' anguſtia: ſiue dēs eius aut abundantia eius.
Senaa tollēs eum: vel anguſtia eius ſeu ſup vuln⁹ ei⁹ aut amphora tentationis eius.
Sēnaab volūtas pr̄is l' mādatū pr̄nū ſeu volūtas mādati pr̄ni aut mādatū volūtatis paterne
Sennaar fertilis vel fetor eoꝝ ſiue excuſſio dentium aut dētū vacuefactio.
Sennacherib tollēs deſerta: vel alienans deſertionem.
Senā deus ppl'i vel anguſtians populum ſeu tollens eos; aut abundantia eorum.
Sennaſer volūtas diuitiarū vel mandatum beatitudinis.
Sene deus ei⁹ vel anguſtiās eū ſeu tollēs eū aut abūdātia ei⁹.
Senech cymbalū: vel tinnitus.
Seneſarma tollēs rubꝫ: vel tentationes tollens.
Sēnim volūtas mādati eorum vel mādatum voluntatis eoꝝ.
Senron nomē vidēs: vel cuſtos nominis.
Senſhi ſol me⁹ l' illūinatio mea
Sennua dentes mouēs vel amphora tentationis commote.
Seon calor vel calidus ſiue germen qd̄ nō ē aut germē inutile
Seon tētatio laceſcēs vel allocutio inutilis ſeu germē tentatuꝫ aut germinatio tentationis.
Seor calens vel paruulus ſiue minor aut meredianus.
Seorim minorans eos vel caliditas eorum.
Sephi ſpeculatus. vel vnipes mollis.
Sephima ſpeculum fractum.
Seraphin ardor. vel incendium ſeu ardentes: aut incendentes.
Seraiā princeps dn̄i. vel anguſtians dominum.
Serabias idem.
Sereſer princeps principuꝫ vel anguſtians principes.
Sereth princeps vl' lepra ſeu tribulatio aut religē principatus.
Sergius princeps vallis vel princeps hortuli ſeu princeps horti humiliati aut anguſtiās hortum humiliatum.
Serim principans eis aut anguſtia eorum.
Seron princeps meroris. vel cātans triſticiam.
Ser carbo murmurantium. aut anguſtia inutilium.
Serua vinculum vel anguſtia.
Seruch loꝝ vel corrigia: ſiue dependens aut perfectio.
Seruia vinctus vl' victio. ſeu anguſtians. aut anguſtiatus.
Seſa tentatio. vel farinatus. ſiue longeuus. aut egrediens.
Seſach manus vel byſſus. ſeu manus ſacci: aut ſacc⁹ byſſin⁹.
Seſai egrediēs mihi. vel lōgeuitas mea: ſeu farinatus me⁹ aut tentatio mea.
Seſamor tentatio vrgens. vel egreſſio attrectans.
Seſan tentatio doni vel egreſſio gratie.
Seſban tribulatio veniens. vel tribulator edificationis.
Seſbaſar tribulator vel tribulatus ſeu tribulās aut egrediēs.
Seſima egreſſio mortificationis vel egreſſum eſt os triſtitie.
Seſion egreſſio triſtis oris vel egreſſum eſt os triſticie.
Seth ponens vel poſitus ſeu poſuit aut reſurrectio.
Seth ſemen vel germen ſeu germē aut poculum.
Sethar poculū ſuſcitās vel germen vigilie.
Sethim ſpine: vel germina: ſeu poſitiones.
Sethri exactor meus vel abundantia mea: ſeu diuertens mihi aut diuerticulum meum.
Sethrai ſeminās magiſter me⁹ vel reſurrectio magiſtri mei.
Seethim ſpine vel germina. ſeu poſitiones.
Seema loquens vel tētoriū. ſeu vulpecl'a clamāſ aut tabnacl'ꝫ.
Sene loquentes vel tētoria ſeu vulpecule clamātes. aut tabernacula.
Seēophegia tentorioꝝ occurſio vel tabernaculorū ſolemnitas.
Scena vulpecula hec: vel tabernaculum ipſum.
Stephanus corona. vel norma nr̄a. ſeu iudicans nos: aut ſpeculator noſter.
Sthephanus regula vl' coronatus ſeu ſpeculās aut iaculatio
Stephana corona. vl' norma noſtra. ſeu iudicans nos. aut ſpeculatrix noſtra.
Stephana regula vl' corona ſeu ſpeculans aut iaculatio.

Hic. i. poſt. s.

Sia dormitatio. vel indigētia: ſeu dormitantes aut indigentes.
Siaa dormitans ei vel indigentia eius.
Siaba indigens pr̄e. vel dormitatio patris.
Siai dormitās mihi: vel indigē tia mea.
Siam ſitis vel ſitiens. ſeu dormitans: aut indigentia eorum.

Siba recte vel ꝑuerſio.ſeu venit egreſſus aut venit egreſſio.
Sibá rectitudo domi: vel conuerſio gratie.
Siboim rectus vel ꝑuerſus.ſeu egrediés eis aut cóuerſio eorū.
Siecha inſania.vel ebrietas.
Siecharij ebrij.vel inſani.
Sichar penitens.vel penitentia
Sichar ramus:vel conculſio.ſeu byſſus aut cilitium.
Sichalech defecatio vocis adducte vel adductio vocis defecate ſeu effundens ſextarium aut effuſio ſextarū.
Sichez humer⁹ vel humeri: ſeu labor aut laborantes.
Sicher ebrius:vel ebrietas.
Sichera ebri⁹ ei:vel ebrietas ei⁹
Sicciles effundés ſextariuz.vel effuſio ſextarij:ſiue defecatio vocis adducte aut adductio vocis defecate.
Sicilia pòderoſa vel laborioſa.
Sicilienſes pōderoſi ł laborioſi
Sichia humeroſa vel laborioſa. Ypa eſt q̄ eſt ⁊ ſichim: ſed in latinum ⁊ grecum ſonum vertitur vt ſichima pronuncietur.
Sichiz humeroſi vel laborioſi.
Sicione pondus doloris vel laborioſa iniquitas.
Siculus pondus conſilij: vel labor feſtinationis.
Sichez coniunctus. vel venatio fontis:vel taciturnitas.
Sidó ſalus.vel tacés ſeu ſaluās
Sidonij ſalui vel tacétes ſeu ſaluantes aut taciturnitas.
Sidō venatio. vel cōmotio.ſeu venatio triſticie aut commotio iniquitatis.
Sidama cōmouēs eū.ł venatō eius ſeu cōmouēs triſticiam ei aut venatio iniquitatis eius.
Sidonia venatio vel commotio ſeu venatio meroris aut venatio inutilis.
Sidonij venātes vel cōmouentes ſeu venatores meroris.aut venantes inutile.
Sidrac decor vel decorus.ſeu decuo meum aut decorus mihi.
Siene ſitis vel ſitiés ſeu dormitatio aut indigentia.
Sienenſes dormientes.vel ſitiētes ſeu indigétes aut indigétie
Sibab ſup attollēſ ł ſup attollēſ
Sila miſſus vel miſſio.
Silá miſſio eius vel miſſio eorū
Silas miſſa plaſmatio.vł miſſionem ſuſtollens.
Silé recens vel nouus ſeu recenter aut nuperrime.
Sillthi miſſus mihi ł miſſio mā.
Silo auulſio vel vbi eſt ipſa.
Silo auulſio vel tráſlata. ſeu dimiſſio aut reſtitutio.
Silonite auulſi vel vbi ſunt ipſi
Silonite tráſferétes.vł auellétes ſeu dimittentes aut reſtituti.
Silloa miſſus vel miſſio ſeu miſſus ei aut miſſio eius.
Siloe idem.
Siloá miſſus eis vel miſſio eoꝝ
Siloni tranſiens.vel auellés ſeu dimiſſio aut reſtitutio.
Silonite tráſferétes:vel auellentes ſeu dimiſſi aut reſtituti.
Siluanus miſſus frater vł emiſſio ad fraternitatem.
Simaa exauditó vł exaudibilis
Simach⁹ exaudit⁹ vł exaudibil̄.
Simmaith mortificans:vł mortificatio ſeu mortificatus.aut q̄cunq; morietur.
Symeon auditus vel exaudibilis ſeu audiens merorem. aut nomen habitaculi.
Symeonite auditi vel exaudibiles.ſeu audientes triſticiaz aut nomina habitaculorum.
Symó obediens vel obediétia ſeu ponens triſticiam aut auditor meroris.
Simpalma vocū capłatio.vł vocum conuenientia.
Simuth locus vel loca.
Sin tétatio egrediens. vel egreſſio tentationis.
Sin détes vel dentoſi.ſeu ſup ꝑuulis aut amphora tétationis.
Sin rubus vel odiū ſeu mandatum.aut egrediens.
Sina dentes eius:vel détiū ei⁹: ſeu ſup vulnus eius: aut amphora tentationis eius.
Sina menſura vel mandatum: ſeu rubus eius aut odiens eū
Sina tétatio egrediés mihi vel egreſſio tentationis mee.
Sinai menſura mea vel mandatum meum. ſeu rubi. aut odia plurali numero.
Sinai dentes mei:vel détiū meorum:ſeu ſuper vulnus meum. aut amphora tétationis mee.
Sinaus egrediés vł odioſus ſeu leuans me aut alleuiató mea.
Singagma doctrina ł inſtitutó.
Sinichió victori deo palma. vł victoria dei triumphus.
Sinchiché loquens:vel loquela ſeu charitas.
Sion ſpecula vel ſemen eius.
Sion mandatū:vel numen: ſiue ſpeculum aut ſpeculatio.
Sior puulus ł turbulét⁹ ſeu turbidus aut firmamétū nouum.
Sior labanath puul⁹ candidatus:ł firmamétū noue albedis
Sir aula vel lebes quá vulgo ollam vocant.i.chaldariam.
Sira aula eius vel lebes eius.
Sirath murus vel maceria.
Siracuſa murus gladij vel maceria leticie.
Siraſirim cátātia cātica cāticoꝝ
Syria ara vel humecta:ſeu ſublimis aut ſublimitas.
Syrij area:vel humecti: ſeu ſublimes aut excelſi.
Siropheniſſa alte conuerſa mulier vel ſublimitas cōuerſionis aſſumpte.
Sirtes tribulationes vel anguſtie ſeu potiones:aut tractationes.Sirtes.n.a tractu Saluſtius dicit appellari.
Sis tétatio vel farina.ſiue egrediens ei:aut longeuitas eius.
Siſai tentās me.vel farina mea ſeu egrediens mihi:aut longeuitas mea.
Siſā tétās eos ł farina eoꝝ: ſeu egrediés eis:aut lógeuitas eoꝝ
Siſara eq viſio vł excluſio gaudij ſeu tollens cedentez aut excludens gaudentem.
Siſſiriel timés deū ł bñdict⁹ dī
Siuram dignitas vel elatio.
Sizilia ponderoſa vel laborioſa

Sizilicſes pōderoſi vl laborioſi
Sithia vulpes illuminata vl tē
torium illuminatum.
Sithe vulpecule illuminate vel
tabernacula illuminata.
Sitopolis vulpes illuminata: ci
uibus vel vulpeculis illumina
ta ciuitas.
Sitopolite vulpecule illumina
te ciuibus vel vulpibus illumi
nati ciues.
Smirna conſumatio amaritudi
nis vel amaricatio conſumata.
Smirnei ꝯſumati in amaritudie
vl amaricati in ꝯſumatione.
Smirne cantans canticū vel cā
tatio eorum.
Smirnenſes cantantes cantica
vel cantationes eorum.

Hic.o poſt.s.

So a saluans eum: vel locu
tio eius.
Soar puſillus vel puſillanimis:
ſeu puſillitas: l puſillanimitas.
Soba ſerra ſecans in ea vl man
datuꝫ in ea.
Sobab conuertens vel ꝯuerſio.
Sobaba conuertens eum: vl cō
uerſio eius.
Sobach ſimplex vel columba
ris ſeu conuertens te aut cōuer
ſio tua.
Sobai ſera mea ſecans: vel mā
datum meum in ea.
Sobal ſpica vel vectes ad portā
duꝫ: ſeu vana vetuſtas: aut va
nitas vetuſtatis.
Sobi ſerra ſecans me vel man
datum in me.
Sobnas ſedens vel ſedes: ſeu
diuertens aut diuerticulum.
Soboc irretinens conuerſio.
Sobochai ꝯuerſio mea vel incē
diū meū vl irretinēs vultureꝫ:
aut conuertens deuorationem.
Socba ramus vel propago.
Socbat rami vel propagines.
Socbo ramus vl humilitas ſeu
vmbraculum.
Socbo idem.
Soccot tentoria vl tabernacula
ſeu rami aut humilitates.
Socbothbenoth tentoria filij re
ſpondentes vel tabernacula ſi
lij temporalis.
Sodac excludens vel latus a la
tere non a latitudine ſeu archa
num aut excluſio.
Sodada lat⁹ ei⁹ vl excludēs eū
ſeu arcanū ei⁹ aut excluſio ei⁹.
Sodi latus meum vel arcanum
meum ſeu excluſio mea.
Sodi idem.
Sodoma paſſio ſilens vel decli
natio eorum.
Sodoma ſalua vel ſterilis: ſeu
cecitas aut pecus ſilens.
Sodomie paſſiones ſilentij vel
declinationes eorum.
Sodomite ſului vel ſteriles: ſeu
ceci: aut pecora ſilentia.
Soem gyr⁹ vl expectatio eoruꝫ.
Soen gyrus vel expectatio.
Soene gyrus eius vel expecta
tio eoꝝ ſiue expectans eos.
Soer expectans vel expectatio:
ſeu gyrans aut circundatio.
Sophat irretitus vl euiſceratus
ſeu irretitio aut euiſceratio.
Sophai ſpeculū meum: vel ſpe
culator meus.
Sophan atterēs vel attritio: ſeu
vmbraculum aut vmbratio.
Sophar ſpeculans eū vl ſpecule
diſſipatio ſiue diſſipās ſpecula
torē aut ſpeculatorē videbo.
Sophech iudicās l diiudicatio.
Sopher liber vel narratio.
Sophera narrans euꝫ vel liber
eius.
Sopherech liber vite vel narra
tio pauoris.
Sophim ſpeculans eos vel ſpe
culator eorum.
Sophomas ſpeculum dñi vl co
gitator arcanorum dei.
Sophōias abſcondens dñm vl
abſconditus dño ſeu ſpeculās
dñm aut ſpeculator domini.
Solemtes auellens vl dimittēs
ſeu auulſio aut dimiſſio.
Solomuth tentatio reſpiciens
tranſmigrationem.
Somer cuſtos vl cuſtodia ſeu cu
ſtodiens aut cuſtoditus.
Somorias cuſtos domini vl cu
ſtodiens dominum.
Somothophāce ſaluator mūdi
vel abſconditoꝝ redemptor.
Son pecus eoꝝ vel dētes eorū.
Son pupilla eoꝝ vl ſecūdus eiſ
ſeu cocc⁹ eoꝝ aut coccinū eorū.
Sonar coccinea vel ſubſiſtens
eis ſeu pecora eorum: aut peco
ra rubea.
Soni pecus vel dentes.
Soni pupilla mea l dētes mihi
ſeu coccus meus aut coccinuꝫ
meum.
Sonum pupilla eorum vel ſecū
dus eius ſeu coccus eoruꝫ aut
coccinum eorum.
Soon ciuitas vel oppidum.
Soonthanis ciuitas egypti vel
oppidum mandantis humilia
Soor petra puſilla vl fortis pu
ſillanimis ſeu mane plaſmat⁹
aut anguſtiatus fortiter.
Sooria petra puſilla vl domini
plaſmatio.
Sophim liber iudicuꝫ vel liber
iudicantium.
Sor plaſmatus vl anguſtiat⁹.
Sor petra vl fortis ſeu tyr⁹ aut
meridianus.
Sorarath hoſtes tui vel hoſtiuꝫ
tuoꝝ ſeu inimicoꝝ tuorum aut
bellantium contra te.
Soreth bona vl optima ſeu ele
ctio aut eligens dona optima.
Soreth bona vitis vl optima vi
nea ſeu electa vitis aut vinea
electionis
Sor petra mea vel robur meuꝫ
ſeu plaſmatus mihi aut angu
ſtia mea.
Sorim horreum vel cibarium
ſeu roborans eos aut plaſma
tio eorum.
Soſipater ſaluans diſperſos: vl
narrans diſperſionem.
Soſthenes ſaluans eos: vl ſal
uans in tpe ſiue gaudij dator:
aut da mihi gaudium.
Soſthratus ſaluans diſperſos:
vel ſaluans in tempore.
Sotha archanum vel excluſio.
Sothai arcanum meum vel ex
cluſio mea.
Sothelthei radicans ſignuꝫ vel
radix ſubterior.
Sothithees archan⁹ l excludēs

Stoici facientes cantilenas vel in porticibus diſputantes.
Dic u.poſt.s.

Sa ſalus vel ſaluator.
Sua ſalꝰ eiꝰ vł ſaluās euʒ
Suaa ſaluās eū vel ſaluator eiꝰ
Sual reddens vel ſaluans: vel ſalus aut redditio.
Suar ſaluator ſuſcitans vel ſaluationis vigilia.
Suba incēdens vel incendium: ſeu conuertens aut ꝯuerſio.
Suabach fructetū vel cōdenſū.
Subachai fructetū meum: vł cōdenſatio mea.
Subabel conuerſus deo vel incendium dei.
Subochai irretiens vel irretitꝰ ſeu incendium meum aut conuerſio mea.
Suba excelſus vel ſublimitas.
Subna ſedens vel reuertēs: ſeu ſedes aut reuerſio.
Subnā ſedēs eis vł reuerſio eoꝝ.
Subnel conuerſus deo vel incēdium dei.
Sucna obumbrans eum vel tabernaculum eius.
Suddi archanum meum vel de latere meo.
Sue loquens vel locutio: ſeu cātans vel cantilena.
Suph rubrum vel ſcirpꝰ ſeu ſpeculum aut effuſio.
Supha ſcirpꝰ eiꝰ: vł rubꝝ ei: ſeu effundēs eū aut ſpeculatio eiꝰ.
Suphā atterens vel attritio ſeu vmbraculū: aut vmbratio.
Suphamite atterētes vł obumbrantes ſeu attritiones aut obumbracula.
Suphan atterēs: vel effuſio grē ſeu vmbraculū aut obūbratio.
Suphaphin atterēs naues: vel ad vmbraculū roſtrorū.
Supheretb vanitas vite vel irritum pauoris.
Suphim vnctus vł vnctio: ſeu effūdēs eos: aut ſpeculū eoruʒ.
Suphir vanitas vel irritum.
Subaaʒ ſaluans eos vel ſaluatio eorum.
Subamite ſaluantes eos vł ſaluationis eorum.
Sui loquens vel locutio.
Suites idem.
Sun petra vel lapis durus: aut durities.
Sunā lapideus populus vel duritia populi.
Sunamite lapidei populi. vł duritia populorum.
Sunamith mortificata vł mortificatio ſeu mortificans: aut q̄cunqʒ morietur.
Sunamitis miſera vł captiua: ſeu mortificās aut mortificata.
Sunē coccinū vł coccineū ſeu dētes: aut eleuatio dentium.
Sunem lapideus oculus vł duritia fontis.
Suni petra mea vel lapis meuſ ſeu durꝰ mihi aut duritia mea.
Sunite petre mee vel lapides mei: ſeu duri mihi: aut duritie mee.
Sur murus vel robuſtus ſeu cōtinens aut directus.
Sur anguſtia vł acerbitas: ſeu directio aut continentia.
Suri anguſtia mea: vel exacerbās me ſeu murꝰ meus directꝰ aut continentia mea robuſta.
Suriel acerbans deū vel anguſtia dei.
Suribel murus dei vel robuſtꝰ deo ſeu continens deum: aut directio dei.
Suribelli fortis deus meus: vł anguſtiās me deꝰ: ſeu deꝰ ꝯtinēſ me aut directio mea.
Suriſade fortis dn̄s vel continens mea vbera ſeu murꝰ acerbus aut directio anguſtiarum.
Suariſaddai fortis dn̄s meꝰ vł ꝯtinētia vberū meoꝝ ſiue murꝰ acerbitatis mee aut directio anguſtiaꝝ meaꝝ.
Sus gaudium vel letitia.
Suſa leta vel gaudens ſiue gaudium aut letitia cilicij.
Suſach letus vel gaudens cilicio ſeu gaudium aut letitia cilicij.
Suſachim letus vł gaudens cilicio eorum: ſeu gaudium aut letitia cilicij eorum.
Suſan gaudium doni vel letitia gratie.
Suſanna gaudiū grē vel letitia reſponſionis.
Suſanna liliū vł grā ſeu obtentus lilij aut obtinuit gratiam.
Suſannecthanci liliū poſſidentes vł grē emulatores ſeu gaudium doni humilis aut letitia grate emulationis.
Suſi gaudiū meū vł letitia mea ſiue obtinuit equū aut obtinuit equitationem.
Suſis gaudiū viri: vel letitia aſſumpta ſeu reuertens mihi aut reuerſio mea.
Suſis gaudium cōſilij vel letitia eſtimantis ſeu obtinuit equuʒ aut obtinuit equitationem.
Suthala radix vel radicatus.
Suthalā radicatus eis vel radicatio eorum.
Suthalaite radicātes vel radicati.
Suthale poculū mixtum vł ſpina madida ſeu viridis: aut ſpina ſpinarum madidatio.
Suir faciens igneus vel augēs incendium.

¶ Sequitur de incipientibus a littera. T.

Taaph pauor vł ſuper ſeu pauidus aut ſuperior.
Tabath bona vel bonitas.
Tabeth occidens vel interficiēs ſeu occiſio aut interfectio.
Thabehel bonus deus vel bonitas dei.
Tabenenſiothe occidentes vł interficientes ſeu occiſores: aut interfectores.
Tabita dāma vel caprea.
Thachos ſilens vel ſilentium.
Taddeus apprehendens principem vel apprehenſio principiſ.
Taphath aduentus paruuli. vł paruulus veniet.
Taphia claudicans vel claudicatio: ſeu vitā remittens aut remiſſio vite.
Taphne malum ab arbore non a malitia vel tympanum apertum ſeu tympani apertio: aut

tympanum adaperiens.
Tals ros vel irroratio eorum.
Talam irrorans eum vel irroratio eorum.
Tala ager vel appenſio.
Tallam appendēs eos.vel ager eorum.
Tamath pars pfecta.vel pfectō partis.ſeu datum conſumatuȝ aut conſumatio data.
Tanameth conſolator.vel conſolatus ſeu conſolans. aut conſolatio.
Tapſophs ſpecula.vel ſpeculuȝ ſeu ſpeculator. aut ſpeculatio.
Tarela videns terebinthum vel viſio arbuſcula.
Targal explorator. vel exploratio ſeu ſciens iugum.aut ſcientia iugi.
Tartā ſuperfluus.vel elongans ſiue turturem dedit.aut turturis datio.
Tau ſignum vł ſubter.ſeu ſignatus aut ſubterior.
Tarchontidis cogitans triſticiā vel cogitatio triſticie.

Hic.e.poſt.t.

TErtius adiungens vel adiunctio ſeu applicans aut applicatio.
Tertullius ager coꝝ.vel placēs ſtercore.

Hic.i.poſt.t.

TIberius vidēs vel bonus ſeu videns eum.aut bonitas eius.
Tiberiadis viſio vł bonitas ſeu videns teſtimonium aut bonitas teſtificationum.
Tiphonius gehēnalis dolor vł latitudo iniquitatis.
Tigris velox vel velocitas.
Timon: ruminans vel pinguedo ſeu pinguis: aut ruminatio.
Timotheus beneficus vel beneficium ſeu benefaciens aut beneficentia eſt.
Tyrannus: continēs eos vel cōfortatio eorum.
Tyranni continētes eos vel cōfortationes eorum.
Tyrus anguſtia vel tribulatio.ſeu plaſmatio.aut fortitudo.
Tyrij plaſmati vel tribulati: ſeu fortes aut anguſtiati.
Tychicus: tacēs vel taciturnus ſeu ſilentium aut taciturnitas eius.
Titus querens vel bonus ſiue lutum aut lutatus.
Triphena: innuēs vel reuertēs ſeu nutus aut reuerſio.
Triphoſa clara vel pſpicua ſeu clare videns aut perſpicue attēdens.

Hic.o.poſt.t.

TOb bonus vel bonitas.
Tobias bonus domino vel bonitas domini ſeu ductus ad luctum aut confiſus ad vniuerſa.
Tobis bonus vir vel bona aſſumptio.
Topbel ruina vel cadēs ſeu tractans aut irruens.
Topazion bonum teſtamentuȝ vel bonitas teſtamenti.
Troade ſeruiens: vel ſeruitium ſeu requies aut latitudo.
Trophimus diſſoluens vel diſſolutus ſeu diſſoluens thalamos aut diſſolutio thalamorum.

Hic.u.poſt.t.

t Ubal ductus ad luctum vel conuerſus ad vniuerſam.
Tubal deſerēs vel deſertus ſeu deſerens aut delatus.
Tubalchaim: ductus ad luctuȝ lamentationis: vel conuerſus ad vniuerſa acqſitionis.
Tubachai deſerens poſſeſſionē vel deſerens lamentationē ſeu delatus poſſeſſioni aut deſert⁹ acquiſitioni.
¶Hucuſq; p ſimplicē.t.litterā i.ſine aſpiratione lecta ſunt principia nominum exinde que ſequūtur aſpiratione addita legēda ſunt.

Hic.h.poſt.t.

t Haamath: dator indignationis: aut bilis: vel dedit indignationem aut bilem ſeu data eſt bilis ei aut data eſt ei indignatio.
Thaan diues dono. vel pauid⁹ gratia.
Thaas ſup. vel pauidus.ſeu diues aut ſuperior.
Thaſſar diues vł diuitie.ſeu pauorem ſuſcitans aut ſuperius vigilans.
Tabee bonus occiſor vel bene occidens.ſeu bene occiſus aut bona occiſio.
Thabelias bonus deus dominus vel bonitas dei domini.
Thaberne bona viſio.vł bone viſiones.
Thabiana bona donatio vł bonitas gratificationis.
Thabianei bene donātes.vł bene gratificati.
Thabor veniat lux vł veniat lumen ſeu aduētus luminis aut lucis acceſſio.
Thabrēmon bene ſublimis.vel bona congregatio ſeu bonus ad videndum aut bonitas viſionis eorum.
Thachaſim ſtatere appenſio vel ſilentium eorum.
Thadal pīceps appendēs vel principis appēſor.ſeu princepſ appenſus aut principis appēſio.
Thaphiphu claudicans labilis vel tympanum aperiens.
Thaphnas ſignum opertuȝ vel ſigni opertio.ſeu ſtupēs os ſerpentis aut inſanum os ſerpentium.ab ore intelligendum eſt non ab oſſe.
Thaphnes idem.
Thaphnathſare numerans operamentum nouum vel numeras operimenti noui.
Thaphna tympanum aperiens vel tympani apertio.
Thai pauor meus vel ſuperior mihi.
Thaiȝ duo vel bini ſiue duo aut bina.
Thala appenſio.vel appendens ſeu irrorans.aut irroratio.
Thalamig ex ipſo. vel pro ſe.

metipſo ſeu ipſemet reſpõdit ſibi: aut ſibimet reſponſio eius.

Thalaſa appendẽs factura vel appenſio plaſmatiõis. ſeu irrorans facturam aut irrorãs plaſmationem.

Thalaſar appendit principẽ vel appenſio principis. ſeu irrorãs principem aut principis irroratio.

Thale appẽſio. vel appẽdẽs ſiue irrorans aut irroratio.

Thallim pſalmi vel hymni. ſeu laudes aut laudationes.

Thabitacumi puella tibi dico ſurge. Syrum eſt: non hebreum.

Thalme ſulcus vel ſulci: ſeu dependens aut ſuſpenſio.

Thalmi ſulcus meus vel ſulci mei ſiue appendens aut ſuſpẽſio mea.

Thamar palma vel amara: ſeu ꝯmutans aut commutata.

Thámum ꝯſumátes vl' ꝯtẽnentes ſiue ꝯtẽtus aut ꝯſumatio.

Thána numerus l' fidelitas ſeu fidelis eis aut ꝯſumatio eorũ.

Thánas numerus vel deficiẽs: ſeu vectãs facturã aut ꝯſumatio plaſmationis.

Thánata vectans exploratores odoris vel vectans exploratores aſcenſionis.

Thánathei vectátes exploratores odoris. vel vectátes exploratores aſcenſionis.

Thánatſara numerãs operimẽtum nouum vel numerus operiméti noui.

Thánes nũerus vl' deficiẽs. ſeu fidelis ei aut cõſumatio eorũ.

Tháni numerãs mihi vel cõſumatio mea.

Thána humilis: vel rñdens. ſeu reſpõſio aut humilitas.

Thanaa humilis eis l' rñſio ei⁹.

Thanath rñdit tibi vel humilitas ad te ſeu humilis tibi aut reſponſio tua.

Thanais humiliãs virũ vel reſpondens aſſumptioni.

Thanat humilis vl' rñdens ſeu humilitas aut rñſio aut cõſolatio petitionis.

Thanathſelo humilitas dimiſſionis: vl' cõſolatio petitionis.

Thanis mãdãs humilia vl' mãdãs humilitatẽ ſeu mãdatũ humile aut mãdatũ humilitatis.

Thãthánei rñſio fidelis mihi vl' humilis explorator aſcenſionis mee.

Thapſa ſpeculũ vl' indignatio.

Thapſar ſpeculũ vigilie vel indignationem ſuſcitans.

Thapſe indignans vel indignatio ſeu ſedes offendens: aut ſeſſio offendiculi.

Thara paſcens vl' paſtio: ſeu explorator odoris: aut exploratõ aſcenſionis.

Tharacha ſuperfluus eius vl' elõgans ab eo ſeu ſuperfluens eius aut elongatio eius.

Tharaſiʒ idola vl' imagines ſeu figura aut imaginationes.

Tharana nequam in dono: vel abigens gratiam.

Tharthat ſuperfluus vl' elongãs ſeu ſuperfluitas aut elongatio.

Thardema grauis aut ꝓfund⁹ ſopor vel grauitas aut ꝓfunditas ſoporis.

Thare abactor aut depulſor. ſeu nequam aut nequitia.

Tharei neqꝫ aut neqtie ſeu abigentes aut depellentes.

Tharei paſcẽs me vl' paſtio mea ſeu explorator odoris mei aut exploratio aſcenſionis mee.

Thareaſra liber duodeciꝫ ꝓphetarum.

Thares explorator gaudij. vel explorator leticie ſeu gaudium abigens aut leticiam.

Tharſis explorãs gaudiũ vel explorãs leticiã ſeu diſſipãs ſpeculum aut diſſipatio ſpecule.

Tharſenſes explorãtes gaudiũ vel explorantes letitiã: ſeu diſſipantes ſpeculum aut diſſipatores ſpecule.

Tharſum exploratio gaudij. vel diſſipatio ſpecule.

Thaſi poſitus mihi vel poſitio mea.

Thau ꝯſumãs l' ꝯſumatus. ſeu ꝯſumator aut conſumatio.

Thracia requies: vel latitudo.

Thraces lati vel requieſcentes.

Thramathe ſeruiens dono. vel diſſolutio donationis.

Thraſee diſſoluẽs thalamos vl' diſſolutio thalamorum.

Hic. he. poſt. t.

THebaida conuerſa vel cõuerſio.

Thebaoth ꝯuertẽs tempus vel conuerſio peccatoris.

Thebath bonũ vel bonitas. ſiue conuertens delinquẽtẽ: aut cõuerſio peccatoris.

Thebel inſulſus vl' inſipiens.

Thebes ſcã mea vl' mea fuerũt.

Thebeth bonus pauor vel bonitas vite.

Thebin palea mea. vel onaferi.

Thebin bonus mihi vel palea mea.

Theboleth ſpica palee: vl' inſulſitas germinationis.

Thebon palee. vel ſulſitas.

Thechel ſtatere appẽſio: vel appenſum eſt in ſtatera.

Thechoe tuba canẽs vel buccinator.

Thecua tuba vel buccina ſeu ſonitus aut percuſſio.

Thecuam tube: vel buccine. ſeu ſonantes aut percutientes.

Thecuem idem.

Thecuecuite idem.

Thecuat buccinna delinquens vel percuſſio peccatoris.

Thecuan patiens: vel patientia: ſeu percutiens eos. aut buccinna eorum.

Thedor paxillus vel infixio.

Theem meridianus: vel ſtatura menſure.

Theglath trãſmigrãs: vl' tranſmigrator actiua ſignificatione intelligẽdũ eſt. i. alios faciens tranſmigrare.

Theglathphalaſar trãſmigrãs cadentem principem: vel tranſmigratio cadentis principis.

Theglathphaliſar: idem.

Theben ſtatera menſure: vel ſtatera menſurata.

Thebenite ſtatera menſurata vl'

ſtatera menſurationis.
Thelabin diſperſi vel diſpgētes ſeu diſpſio aut diſperſiones.
Thelame ager aquarū. vel riui fluuiorum.
Thelaſſar appēdens principem vel appenſio principis.
Thelē ros coꝝ vel agger aquaꝝ
Thelmelathelarſa agger aquaꝝ diſpgētiū ſolē vel riui fluuiorū diſpergentes illuminatos.
Thelmon ros doni vel irroratio requieſcentis.
Thelmū ros doni vl'irroratio requieſcentium.
Thema auſter vl'africus. ſeu auſtralis aut meridianus.
Theman auſter vel africus.
Themana auſter eius vel afric⁹ eius.
Themani auſter meus vel africus mihi.
Themanites auſtralis. vl'africanus ab africo non ab africa.
Thēna vectans vel defectio.
Themor ſmirna. vel conſumatio amaritudinis.
Themora ſmirna eius vel cōſumatio amaritudinis eius.
Themorites ſmirenſis vel cōſumatus in amaritudine.
Thene caſtra. vel donata ſeu donationes aut dona eorum.
Thenath caſtra fratris vel dona fletuum.
Themath ficus vel amygdalū.
Thenocmeth ꝯſolat⁹ vl'ꝯſolatō
Theodas laudans vel laudatio ſeu ſignuꝫ capiens aut captura ſignaculi.
Theodotus laudās vl'laudatio
Theophilus ꝯuertēs vl' conuerſus ſeu ſurſum ferens aut ſurſum portatus.
Therathproculus vl'elōgatus
Theraphi idola. vel incēdia ſiue figure aut imaginationes.
Therchath ſubuertens vel ſubuerſio.
Therphala ſubuerſione cadens vel explorata diuiſio.
Therphalei exploratores diuiſi vel ſubuerſione cadentes.
Themaib explorata redemptio vel exploratio redemptionis.
Therſa pulchra. vel placens ſeu ꝯplacitio. aut complacēs ſibi.
Theſan poſuit donum vel depoſitio gratie.
Theſis poſita vl'depoſitio.
Theſbi captiuās vl'conuertens ſeu captiuitas. aut conuerſio.
Theſbites ꝯuertēs. vel captiuator ſeu feſtinus ad intelligēdū aut intelligentia feſtinata.
Theſbon feſtinata intelligentia vel feſtinatio ad intelligenduꝫ
Teſbues captiuans vel captiuator ſeu captiu⁹ aut captiuitas.
Theſſalonica feſtinans vmbraꝫ ſtatuere vel feſtinans vmbraꝫ firmare.
Theſſalonicenſes feſtinātes vmbram ſtatuere vel feſtinantes vmbram firmare.
Theth ſubter vel infra ſeu bonū aut excluſio.
Thetim boni vl'excluſi ſeu inferiores aut ſubteriores.
Thendas laudans vl'laudatio ſeu ſignum capiens aut captura ſignaculi.
Thezeꝫ agger horribilis. vel tuba terribilis.

Hic. hi. poſt. t.

Thiathira illuminata. vel illūinatrix ſeu illuminās aut illuminatio.
Thiathireni illuminantes vel illuminati.
Thiabat forum vel macellum.
Thicon mediuꝫ vel dimidiatio.
Thiconium idem.
Thichna ſpes vel deſperatio.
Thijna humilia. vel rñdentia.
Thicon diſpergens meroreꝫ vel diſperſio iniquitatis.
Thimeus pinguis vel ruminās
Thiras timor vl'redditus ſeu timens aut ſuperfluus.
Thiria timēs dominum vl'rediens domino.
Thriphon diſſoluens dolorē vel ſeruiens iniquitati.
Thrimoth diſſoluens mortē vel requietio mortis.

Hic. ho. poſt. t.

Hob ablatō. l'vniuerſitas
Thobelis vanitas. vel ablatio ſeu ductus ad luctum aut confus ad vniuerſa.
Thochaath ſtridēs vel ſtridor.
Thoceꝫ ſtridor fortis vel ſtridēs oculus.
Thooph gehēna. vl'ſtulticia ſeu latitudo aut ampla pena ſtultorum.
Thophech. oris opculū vl'oris protectio ſeu os protegēs aut os protectum.
Thophel os dei protegēs. vl'di protectū ſeu oris dei operculū aut oris dei protectio.
Thophet gehenna pauoris vel ampla pena vite ſtultorum.
Thogorma auellēs vel interpe. ſeu quiſpiam incolatus. aut īn colatus auulſio.
Thola coccinum. vl'vermiculus
Tholad coccineus ſeruus vl'rubens color teſtium.
Tholaite coccinei vel rubicundi
Thole coccineū. vl'rubeus color
Tholmai ad mēſuram deducēs vel ad mēſurā reductio. ſeu ſulcus meus. aut ſuſpenſio mea.
Tholomai idem.
Tholomaida ad mēſuram deducens vel ad menſuraꝫ reducta.
Tholomais idem.
Tholomaidenſes ad menſuraꝫ deducti vel ad menſuram deducentes.
Tholomeus ad mēſurā deducēs vel ad menſuram reductus.
Tholus rotundus vel rotunditas.
Thomas abyſſus vel geminus Vñ ⁊ grece didym⁹ appellat.
Thopo manētia vel latitudo.
Thorath lex vel pentateucbuꝫ
Thoſe captiuitas. vel feſtinatio.
Thoſaites captiu⁹. vl'feſtinator
Toth error vel amentia.
Thoti error meus. vel amentia mea.
Thou amens vel errans. ſeu error eorum aut amentia eoruꝫ.
Thorchade regeſcēs l' regetio.
Torgadite ſerui ſuccincti. vel requieſcētes latrunculi.

Hic. hu. poſt. t.

Tubal ductus ad luctū. vł cōuerſus ad vniuerſa.
Thubal deſerēs: vł deſertus ſeu deferens aut delatus.
Tubalchaim ductus ad luctū lamentationis vel conuerſus ad vniuerſa acquiſitionis.
Thubalchai deſerēs paſſionē vł dſerēſ lamētationē: ſeu dlat⁹ poſſeſſiōi aut deſertus acqſitionē.
Thubin deſerēs vel deſertio ſeu bñ metiēs: aut bona mēſura.
¶ Seqꝛ de īcipiētib⁹ ab. U. lr̃a
VBil feſtinās germē: vł cōſilium vetuſtatis.
Uchocha ignis mordēs vel dolor preſtolationis.
Uchocha īfirm⁹ vł debilis: ſeu īfirmās eos aut īfirmitas eoꝝ.
Uphanite īfirmi vł debiles ſeu īfirmantes eos aut īfirmitates eorum.
Uphir infirmus vel infirmitas ſiue irritum aut herboſum.
Ul dolēs aut parturiens ſeu dolor aut parturitio.
Ulai cenum vel palus a palude ñ a palo ſeu dolor femoris aut dolor vmbraculi.
Ulam prius. vel ante ſeu prior: aut anterior.
Ur lumen vel ignis ſeu incendium. aut feneſtra.
Urai lumē meū vel ignis meus vel incendium meum.
Urā ds excelſus: ł lumē excelſū ſeu ignis eoꝝ aut feneſtra eoꝝ.
Urā lucēs pplo ł igne⁹ pplo ſeu icēdēs pplꝫ aut icēdiū pplorū.
Uratha ignis peccati vel incendēſ peccatū ſeu lumē tpale aut aperiens peccatori.
Urbanus luce gaudēs vł lucis gaudiū ſeu gaudens igne: aut gaudens incendio.
Urri lōgitudo mea vł illuminator meus ſeu ignis meus aut icendium meum.
Uri lux mea vel ignis me⁹ ſeu icendens me aut aptio mea.
Urias lux mea dei vel lumē meum dñi ſeu dñe ignis me⁹: aut dñe incendium meum.
Uriel lucēs deo vel ignis dī: ſeu apiens deo aut incendiū dei.
Us conſiliū vel conſiliator ſeu feſtinans aut feſtinatio.
Uſā ꝯſulēs pplo ł ꝯſiliū ppli ſeu feſtinās eos aut feſtinatō eoꝝ.
Uſathi feſtināte me vł ꝯſiliante mihi ſeu ꝯſiliū meum: aut feſtinatio mea.
Uſathites feſtinās vel ꝯſiliator
Uſi ꝯſulēs mih ł ꝯſiliū meū ſeu feſtinās me aut feſtinatio mea.
Uſim feſtinās eos: ł ꝯſiliū eorū.
Uſin ꝯſiliū vł feſtinatio ſeu feſtinus ꝯſilio aut feſtinator ꝯſilij.
Utai dolor ſigni vł ꝯſiliū errās.
Uza conſiliū vel conſolator.
Uzal ꝯſiliū ei⁹ vł ꝯſiliator eoꝝ.
Vaphs finis vel definitio.
Vaphſi finis me⁹ ł definitō mea
Vaphiſus finis ꝯſilij vel definiens feſtinationem.
Vaphiſi finis cōſilij mei vel definiens feſtinationem meam.
Vagao ipſa vallis eſtuans vel ipſa vallis eſtuatio.
Vagethra liber leuitaruꝫ vel liber leuiticus.
Vagedaber liber numerans vł liber numeri.
Vaizatha ipſe ducēs huc vel ipſe fornicator.
Vaſem finis dentium vel deſtinatus anguſtia.
Vaſthi finis ſignatus vel definitio conſumata.
Vahu hec ł ipa ſeu ipſe: aut ille.
Velluth finis vtilis vel definitō declinationis.
Vur vires vel viriū ſeu ꝓuocatio ire aut iracūdia ꝓuocatiōis
¶ Seqꝛ de incipiētib⁹ a. ʒ. lr̃a.
ʒ Aab auꝝ obrizū vel auꝝ puriſſimum.
ʒaba mouēs: vel motus ſeu fluctuans aut fluctuatio.
ʒabad fluens torris vel torris fluitio quē vulgo titōꝫ vocāt.
ʒabadā fluēs torris inutilis vel fluens torris idolatrie.
ʒabadei fluxus torriū vel torrium fluitio.
ʒabadia fluēs torris dñi vel torris fluens domino.
ʒabbai motus meus vł fluctuatio mea.
ʒabaon mouēs dolorem vel fluctuatio iniquitatis.
ʒabath mouēs delictum vel torris fluens peccato.
ʒabā mouēs eos ł fluctua⁹ eoꝝ.
ʒabel iſta ꝯfuſio vel iſte ignominioſus.
ʒaber mouēs puteū vel fluctuatio fontis.
ʒabdi fluxus vehemens vel fluxus abūdās. ſeu fluēs abūdāt
ʒabdias fluxus vehemēs dei vł fluens abundanter deo.
ʒabdiel idem.
ʒabina iſte venit rñdēs: vel iſta venit reſponſio.
ʒabud fluēſ torris ł torriſ fluitꝰ
ʒabulō fluxus noctis vł iuſiurandum eius.
ʒabulō hitaculi ſubſtātia vł habitaculū eoꝝ ſeu hitaculū fortitudis aut hitaculū plcritudiſ
ʒabulonite fluxus noctiū: vel iuraiuranda eorum.
ʒabulōite hitaculoꝝ ſbſtātie ł hitacula eoꝝ ſeu hitacula plcritudinū. āt hitacła plchritudinū
ʒachai iuſtꝰs meus vel iuſtificatio mea.
ʒacharias memorās dñm vł auxilium domini.
ʒacher memoria vel adiutoriuꝫ ſeu iuſtus vigilans aut iuſtificatus conſurgens.
ʒacheus iuſticia vel iuſtificatio ſeu iuſtus conſilio: aut iuſtificatus feſtinans.
ʒachur memoria vel adiutoriuꝫ ſeu iuſtus igneus aut iuſtificatus illuminans.
ʒadab iſte pr̄ vel iſta pr̄nitas.
ʒadabia iſte pr̄ dñs vel iſta pr̄nitas domino.
ʒaph illuminare vel illuminatō
ʒaphi lumē meū ł illūinatio mea
ʒaphim illuminans eos vel illuminatio eorum.
ʒai ducte vel huc: ſeu oliua. aut fornicatio.
ʒaim iſta vel hec.
ʒaith ducte huc ł fornicaris tibi ſeu oliua ei⁹ aut fornicatō eoꝝ.
ʒalmō. ſub vmbra vel obūbrās

ſeu obūbꝛat⁹ aut obūbꝛatio.
zāma iſte fluens vel flux⁹ eius.
zābꝛi: iſte laceſcens: vel iſte ama ricans.
zamdi fluxus vehemens: vł flu xus abundans.
zamira iſte apertus vel iſte illu minans.
zamra pſallēs ei: vł cāticū eius.
zamram pſallens eius vel can ticum eorum.
zāri pſallēs mihi vł cātatio mea
zārim pſallēs eis ł cātatio eoꝝ.
zāro pſallēs mgr̄z ł cāticū mgr̄i
zanoa iſta reges vł iſta cōmotio ſeu iſte repulit aut iſte regeuit.
zanoe: idem
zara oriens vel orientalis.
zarad deſcendens vel alienus: ſeu deſcenſio aut alienatio.
zaradaim diſcenſio inutilis: vel alienus idolatra.
zarai: oriēs mihi ł orietalis me⁹
zarai. s oriēs dn̄o: ł orietal' me⁹
zarath ortus peccati vel orienta lis delinquens.
zaida alienat⁹ valde vel aliena tus ab eo.
zare ortus eſt vł orietalis ē iſte.
zared deſcēdens vł abalienat⁹.
zareide deſcēdentes vel orienta les ſunt iſti.
zareſ ort⁹ ſcūre ł orietal' plaſma⁰
zareth oriēs pauoꝛ ł orietal' vita
zarias oriēs dn̄o ł orietal' dn̄i.
zathan iſte hūilis vł rn̄ſio iſta.
zaua iniquus vel iniquitas.
zauath donatus vł donatio.
zauadia dos dn̄i vel dos dn̄o.
zazi horridus vł terrendus.
zaziz horroꝛ vel terroꝛ ſeu hor rendi aut terribiles.
zazomiz que eſt hec aqua: vł ꝑ parati in acie: ſeu aciē preparā tes aut aciei preparatio.

Hic.e.poſt.z.

z Eb lupus vel rapax ſeu d uorans aut devorator.
zebad fluēſ torris ł torris fluitō
zabadia fluēs torris dn̄i vel tor ris fluens domino.
zebec victima vel rapina: ſeu ho ſtia aut devoratio.
zebedeus donatus vel donatio ſeu fluens iſte aut fluitio iſta.
zeber lupus vigilans vel devo rator reſurrectionis.
zebi lup⁹ me⁹: vł dvoratio mea.
zebida dotis mee fortitudo: vel donatio mea deſiderabilis.
zebub: muſca vł muſce pluralr̄.
zebul hitatio vł tabernaculuz:
zebulonites tabernaculū mero ris vel inhabitatio iniqtatis.
zeci: mēor mei ł mēoratio mea.
zechri idem.
zechrim memorans eos: vł me moratio eorum.
zechur memoria luminis vł me moratio ignea.
zephernua hoc os vidiſti vł hu ius oris viſio.
zephrona: os hoc vidit: vel oris huius viſio.
zei iſte meus vel iſte mihi.
zelpha os hiās vł os fluēs: ſeu os ambulans: aut oris fluitio.
zēma iſte fluēs vł iſte flux⁹ ei⁹.
zemeri iſte amaricans: vel iſte exacerbans.
zamrā: cantans ei: vel canticum eoꝝ: ſeu tp̄s eoꝝ oſtendens: aut temporis eorum oſtenſio.
zemri pſallens mihi vel canticū meū: ſeu iſte laceſcens aut iſte amaricans.
zena cōmouēs vł cōmotio: ſeu ipſe regeſcēs aut ipſa regetio.
zenā: cōmouēs eos vł cōmotio eoꝝ: ſeu ipſe regeſcens eis aut ipſa requietio eorum.
zeribel: iſte magiſter deus: vel iſta eſt magiſtratio dei.
zerimoth iſte timēs mortē vł iſte metuēs altitudinē mortis.
zeſū: iſte lapis vel iſta durities.
zetha iſte pauidus vł iſte ſupior
zetham iſte amarus vel iſta cō mutatio.
zetheu iſte amēs: ł iſte errone⁹.
zethua: iſte errās ei: vel iſta amē tia eius.
zebu iniquus vel iniquitas.
zeuā: iniqu⁹ eis: ł iniqtas eoꝝ.
zeuoth: gentilis vel ſpertito.

Hic.i.poſt.z.

z Iph: florēs vł germinās.
ziphei florentes vel ger minantes.
zipha: germen vel illuminare.
ziphai germen meuz vel illumi natio mea.
zio ductio vel oliua.
ziza horridus vel terribilis.

Hic.o.poſt.z.

z O iſte vel iſta.
zoara: minor vł paruula: ſeu vitula conſternās aut vitu la conſternata.
zobadomas: fluens vel torrens iniquus dominus: aut fluens torris merenti domino.
zocho: ꝓphetia vel ꝓphetatio.
zoe attrahens vel attractio.
zoeleth: tractus vel protrahens ſeu tractum aut protractio.
zoeth iſte pauidus vł iſte viuax
zolomin: preparantes aciem: vł preparati in acie.
zommi: aciem preparantes vel in acie preparati.
zoob aurum vel diuitie.
zoō iſte iniquus vł iſte inutilis.
zoor plaſma vel plaſmator: ſeu iſte apprehendens vel iſte ira cundus.
zoori plaſma meum vel plaſma tor meus: ſeu iſte apprehēdēs me aut iſte iracundus mihi.
zorobabel aliena tranſlatio vel ortus in babylone: ſeu iſte prin ceps tranſlationis: aut iſte ma giſter conuerſionis.
zozomin: que eſt hec aqua vł q̄ ſunt he cogitationes: ſeu prepa rantes aciem: aut in acie prepa rati.

Hic.u.poſt.z.

z Uſitidis conſilium vł cō ſiliatrix.
zuzim conſiliantes eos: vel con ſiliatores eorum.

Expliciunt interpretationes he braicorum nominum.

Regiſtrum.

Omnes ſunt quaterni: exceptis hh. qui eſt quinternus: z.EE. g eſt duernus.

SALVATO

Romans No cap. letter also other epistles till James

A700

Nice illus. Jeremiah